Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα

Neophytos Vamvas Modern Greek

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/14/2022
Source copyright: Public Domain
Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις 1
Ἔξοδος 37
Λευϊτικόν 67
Ἀριθμοί 90
Δευτερονόμιον 121
Ἰησοῦς Ναυῆ 147
Κριταί 165
Ῥούθ 183
Βασιλειῶν Α΄ 186
Βασιλειῶν Β΄ 210
Βασιλειῶν Γ΄ 230
Βασιλειῶν Δ΄ 253
Παραλειπομένων Α΄ 275
Παραλειπομένων Β΄ 295
Ἔσδρας Α΄ 320
Ἔσδρας Β΄ 327
Ἐσθήρ 337
Ἰώβ 343
Ψαλμοί 360
Παροιμίαι 402
Ἐκκλησιαστής 417
Ἆσμα Ἀσμάτων 423
Ἠσαΐας 426
Ἱερεμίας 460
Θρῆνοι 499
Ἰεζεκιήλ 503
Δανιήλ 538
Ὡσηέ΄ 550
Ἰωήλ΄ 555
Ἀμώς΄ 557
Ὀβδιού 561
Ἰωνᾶς' 562
Μιχαίας 564
Ναούμ 567
Ἀμβακούμ 569
Σοφονίας 571
Ἀγγαῖος 573
Ζαχαρίας 574
Μαλαχίας 580

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον 585
Κατα Μαρκον 607
Κατα Λουκαν 621
Κατα Ιωαννην 644
Πραξεις 662
Προς Ρωμαιους 685
Προς Κορινθιους Α΄ 694
Προς Κορινθιους Β΄ 703
Προς Γαλατας 709
Προς Εφεσιους 712
Προς Φιλιππησιους 715
Προς Κολοσσαεις 717
Προς Θεσσαλονικεις Α΄ 719
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 721
Προς Τιμοθεον Α΄ 723
Προς Τιμοθεον Β΄ 726
Προς Τιτον 728
Προς Φιλημονα 729
Προς Εβραιους 730
Ιακωβου 737
Πετρου Α΄ 740
Πετρου Β΄ 743
Ιωαννου Α΄ 745
Ιωαννου Β΄ 748
Ιωαννου Γ΄ 749
Ιουδα 750
Αποκαλυψις Ιωαννου 751

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

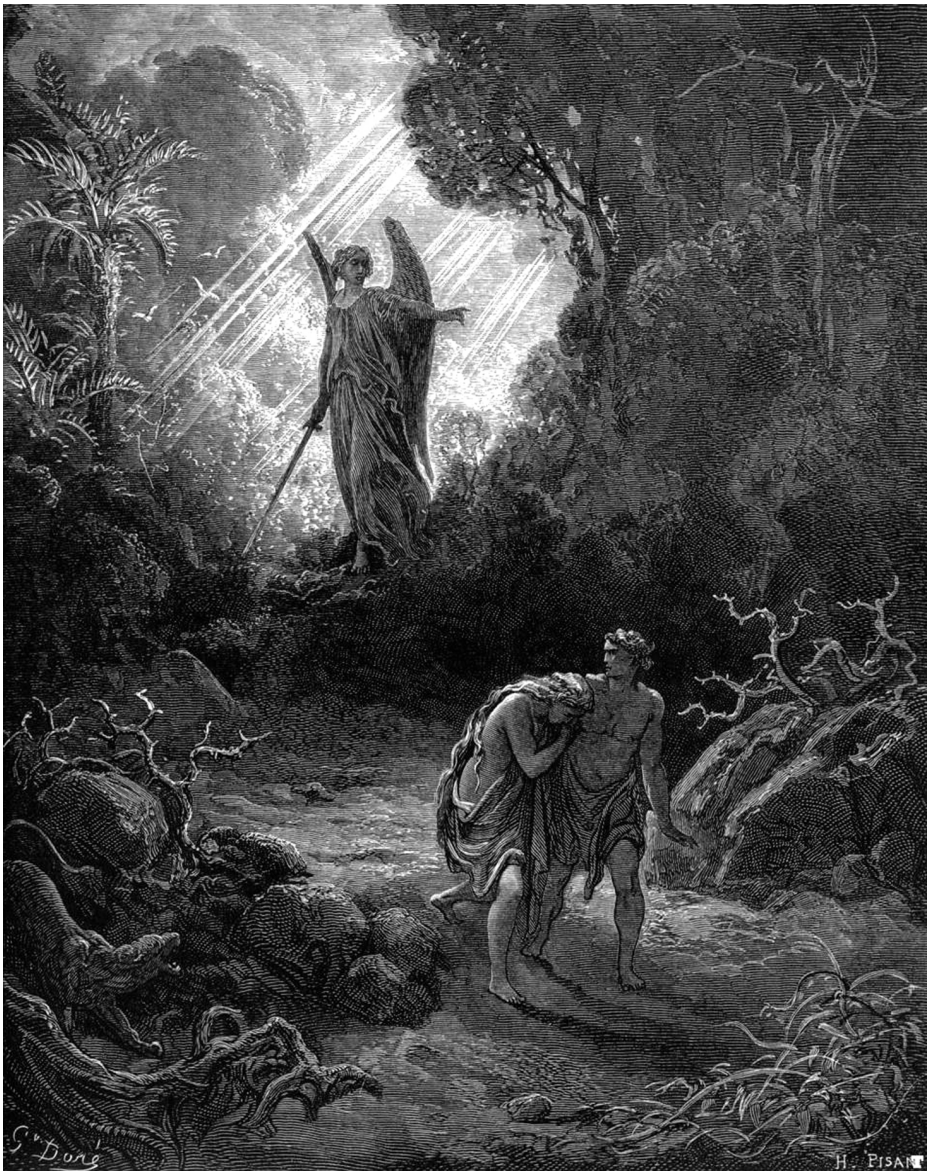

Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ,
και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,
διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.
Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην.
2 Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί
του προσώπου της αβύσσου. Και πνεύμα Θεού εφέρετο
επί της επιφανείας των υδάτων. **3** Και είπεν ο Θεός,
Γενηθήτω φώς· και έγεινε φώς· **4** και είδεν ο Θεός
το φως ότι ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως
από του σκότους· **5** και εκάλεσεν ο Θεός το φως,
Ημέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και έγεινεν
εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα πρώτη. **6** Και είπεν ο
Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και
ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων. **7** Και εποίησεν ο Θεός
το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν
του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του
στερεώματος. Και έγεινεν ούτω. **8** Και εκάλεσεν ο
Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και έγεινεν εσπέρα και
έγεινε πρωΐ, ημέρα δευτέρα. **9** Και είπεν ο Θεός, Ας
συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις
τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά. Και έγεινεν ούτω. **10**
Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα
των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι
ήτο καλόν. **11** Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήση η γη
χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον
κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του
οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και
έγεινεν ούτω. **12** Και εβλάστησεν η γη χλωρόν χόρτον,
χόρτον κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και
δένδρον κάμνον καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι
εν αυτώ κατά το είδος αυτού· και είδεν ο Θεός ότι
ήτο καλόν. **13** Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ,
ημέρα τρίτη. **14** Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες
εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι
την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία
και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς· **15** και ας ήναι
διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά
να φέγγωσιν επί της γης. Και έγεινεν ούτω. **16** Και
έκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον
φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζη επί της ημέρας,
και τον φωστήρα τον μικρόν διά να εξουσιάζη επί της
νυκτός· και τους αστέρας· **17** και έθεσεν αυτούς ο Θεός
εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί
της γης, **18** και να εξουσιάζωσιν επί της ημέρας και
επί της νυκτός και να διαχωρίζωσι το φως από του
σκότους. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **19** Και έγεινεν
εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα τετάρτη. **20** Και είπεν
ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά
έμψυχα και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης
κατά το στερέωμα του ουρανού. **21** Και εποίησεν ο Θεός
τα κήτη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα
οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος
αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού.
Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **22** Και ευλόγησεν
αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και
γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις· και τα πετεινά
ας πληθύνωνται επί της γης. **23** Και έγεινεν εσπέρα
και έγεινε πρωΐ, ημέρα πέμπτη. **24** Και είπεν ο Θεός,
Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών,
κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών·
και έγεινεν ούτω. **25** Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της
γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος
αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού.
Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **26** Και είπεν ο θεός, Ας
κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν
ημών· και ας εξουσιάζη επί των ιχθύων της θαλάσσης
και επί των πετεινών του ουρανού και επί των κτηνών
και επί πάσης της γης και επί παντός ερπετού, έρποντος
επί της γης. **27** Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον
κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν·
άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς· **28** και ευλόγησεν
αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε
και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε
αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης
και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου
κινουμένου επί της γης. **29** Και είπεν ο Θεός, Ιδού, σας
έδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι
επί του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον,
το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος
σπόρον· ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν· **30**
και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα πετεινά
του ουρανού και εις παν ερπετόν έρπον επί της γης και
έχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, έδωκα πάντα χλωρόν
χόρτον εις τροφήν. Και έγεινεν ούτω. **31** Και είδεν ο
Θεός πάντα όσα εποίησε· και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και
έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα έκτη.

2 Και συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πάσα
η στρατιά αυτών. **2** Και είχε συντετελεσμένα ο Θεός
εν τη ημέρα τη εβδόμη τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε·
και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων
των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. **3** Και ευλόγησεν ο
Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· διότι
εν αυτή ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού, τα
οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός. **4** Αύτη είναι η γένεσις
του ουρανού και της γης, ότε εκτίσθησαν αυτά, καθ' ην
ημέραν εποίησε Κύριος ο Θεός γην και ουρανόν, **5** και
πάντα τα φυτά του αγρού, πριν γείνωσιν επί της γης,
και πάντα χόρτον του αγρού, πριν βλαστήση· διότι δεν
είχε βρέξει Κύριος ο Θεός επί της γης, και άνθρωπος δεν
ήτο διά να εργάζηται την γήν· **6** ο ατμός δε ανέβαινεν
από της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης. **7**
Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος
εκ της γης. και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού
πνοήν ζωής, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.
8 Και εφύτευσε Κύριος ο Θεός παράδεισον εν τη Εδέμ
κατά ανατολάς και έθεσεν εκεί τον άνθρωπον, τον
οποίον έπλασε. **9** Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήση
εκ της γης παν δένδρον ώραίον εις την όρασιν και
καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω
του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού
και του κακού. **10** Ποταμός δε εξήρχετο εκ της Εδέμ
διά να ποτίζη τον παράδεισον· και εκείθεν εμερίζετο
εις τέσσαρας κλάδους. **11** Το όνομα του ενός, Φισών·
ούτος είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Αβιλά·
όπου ευρίσκεται το χρυσίον· **12** το δε χρυσίον της γης
εκείνης είναι καλόν· εκεί είναι το βδέλλιον και ο λίθος
ο ονυχίτης. **13** Και το όνομα του ποταμού του δευτέρου,

Γιών· ούτος είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Χούς.
14 Και το όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις· ούτος
είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε ποταμός
ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. **15** Και έλαβε Κύριος
ο Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν τω παραδείσω
της Εδέμ διά να εργάζηται αυτόν και να φυλάττη αυτόν.
16 Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ λέγων,
Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις
τρώγει, **17** από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού
και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην
ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει.
18 Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο
άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον
με αυτόν. **19** Έπλασε δε Κύριος ο Θεός εκ της γης πάντα
τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού,
και έφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να
ονομάση αυτά· και ό, τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις
παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού. **20** Και
έδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα
πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις
δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός όμοιος με αυτόν. **21**
Και επέβαλε Κύριος ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και
εκοιμήθη· και έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και
έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **22** Και κατεσκεύασε
Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από του
Αδάμ, εις γυναίκα και έφερεν αυτήν προς τον Αδάμ.
23 Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστούν εκ των
οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αύτη θέλει
ονομασθή ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αύτη ελήφθη. **24**
Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού
και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την
γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα
μίαν. **25** Ήσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή
αυτού, και δεν ησχύνοντο.

3 Ο δε όφις ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων
του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός· και είπεν
ο όφις προς την γυναίκα, Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη
φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; **2** Και
είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των
δένδρων του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· **3**
από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν
μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ'
αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. **4**
Και είπεν ο όφις προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως
αποθάνει **5** αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν
φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας,
και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το
κακόν. **6** Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν
εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και
επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα
εκ του καρπού αυτού, έφαγε· και έδωκε και εις τον
άνδρα αυτής μεθ' εαυτής, και αυτός έφαγε. **7** Και
ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνώρισαν
ότι ήσαν γυμνοί· και ράψαντες φύλλα συκής, έκαμον
εις εαυτούς περιζώματα. **8** Και ήκουσαν την φωνήν
Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς
το δειλινόν· και εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού
από προσώπου Κυρίου του Θεού, μεταξύ των δένδρων
του παραδείσου. **9** Εκάλεσε δε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ,
και είπε προς αυτόν, Που είσαι; **10** Ο δε είπε, Την φωνήν
σου ήκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθην, διότι είμαι
γυμνός· και εκρύφθην. **11** Και είπε προς αυτόν ο Θεός,
Τις εφανέρωσεν εις σε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες
από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε να
μη φάγης; **12** Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν
έδωκας να ήναι μετ' εμού, αυτή μοι έδωκεν από του
δένδρου, και έφαγον. **13** Και είπε Κύριος ο Θεός προς
την γυναίκα, Τι είναι τούτο το οποίον έκαμες; Και η
γυνή είπεν, Ο όφις με ηπάτησε, και έφαγον. **14** Και
είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν, Επειδή έκαμες τούτο,
επικατάρατος να ήσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και
πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις
περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας
της ζωής σου· **15** και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου
και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και
του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την
κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.
16 Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας
λύπας σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπας
θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι
η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **17** Προς
δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της
γυναικός σου, και έφαγες από του δένδρου, από του
οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού,
κατηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις
τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωής
σου· **18** και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις
σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· **19** εν τω
ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου,
εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης·
επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει. **20** Και
εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού, Εύαν·
διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώντων. **21** Και έκαμε
Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού
χιτώνας δερματίνους, και ενέδυσεν αυτούς. **22** Και είπε
Κύριος ο Θεός, Ιδού, έγεινεν ο Αδάμ ως εις εξ ημών, εις
το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως
εκτείνη την χείρα αυτού, και λάβη και από του ξύλου
της ζωής, και φάγη, και ζήση αιωνίως· **23** Όθεν Κύριος
ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ,
διά να εργάζηται την γην εκ της οποίας ελήφθη. **24** Και
εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου
της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ, και την ρομφαίαν την
φλογίνην, την περιστρεφομένην, διά να φυλάττωσι την
οδόν του ξύλου της ζωής.

4 Ο δε Αδάμ εγνώρισεν Εύαν την γυναίκα αυτού·
και συνέλαβε, και εγέννησε τον Κάϊν· και είπεν,
Απέκτησα άνθρωπον διά του Κυρίου. **2** Και προσέτι
εγέννησε τον αδελφόν αυτού τον Άβελ. Και ήτο ο Άβελ
ποιμήν προβάτων, ο δε Κάϊν ήτο γεωργός. **3** Και μεθ'
ημέρας προσέφερεν ο Κάϊν από των καρπών της γης
προσφοράν προς τον Κύριον. **4** Και ο Άβελ προσέφερε
και αυτός από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού,
και από των στεάτων αυτών. Και επέβλεψε με ευμένειαν
Κύριος επί τον Άβελ και επί την προσφοράν αυτού· **5** επί
δε τον Κάϊν και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε.

Και ηγανάκτησεν ο Κάϊν σφόδρα, και εκατηφίασε το
πρόσωπον αυτού 6 Και είπε Κύριος προς τον Κάϊν, Διά τι
ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε το πρόσωπόν σου;
7 αν συ πράττης καλώς, δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος;
και εάν δεν πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η
αμαρτία. Αλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού,
και συ θέλεις εξουσιάζει επ' αυτού. 8 Και είπεν ο Κάϊν
προς Άβελ τον αδελφόν αυτού, Ας υπάγωμεν εις την
πεδιάδα· και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, σηκωθείς ο Κάϊν
κατά του αδελφού αυτού Άβελ εφόνευσεν αυτόν. 9 Και
είπε Κύριος προς τον Κάϊν, Που είναι Άβελ ο αδελφός
σου; Ο δε είπε, Δεν εξεύρω· μη φύλαξ του αδελφού μου
είμαι εγώ; 10 Και είπεν ο Θεός, Τι έκαμες; η φωνή του
αίματος του αδελφού σου βοά προς εμέ εκ της γής· 11
και τώρα επικατάρατος να ήσαι από της γης, ήτις ήνοιξε
το στόμα αυτής διά να δεχθή το αίμα του αδελφού σου
εκ της χειρός σου· 12 όταν εργάζησαι την γην, δεν θέλει
εις το εξής σοι δώσει τον καρπόν αυτής· πλανήτης και
φυγάς θέλεις είσθαι επί της γης. 13 Και είπεν ο Κάϊν
προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλητέρα παρ'
ώστε να συγχωρηθή· 14 ιδού, με διώκεις σήμερον από
προσώπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω
κρυφθή, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγάς επί της
γής· και πας όστις με εύρη, θέλει με φονεύσει. 15 Είπε
δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας όστις φονεύση
τον Κάϊν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθή. Και έβαλεν
ο Κύριος σημείον εις τον Κάϊν, διά να μη φονεύση
αυτόν πας όστις εύρη αυτόν. 16 Και εξήλθεν ο Κάϊν από
προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ,
προς ανατολάς της Εδέμ. 17 Εγνώρισε δε ο Κάϊν την
γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε τον Ενώχ·
έκτισε δε πόλιν, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως κατά
το όνομα του υιού αυτού, Ενώχ. 18 Εγεννήθη δε εις
τον Ενώχ ο Ιράδ· και Ιράδ εγέννησε τον Μεχουϊαήλ· και
Μεχουϊαήλ εγέννησε τον Μεθουσαήλ· και Μεθουσαήλ
εγέννησε τον Λάμεχ. 19 Και έλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ
δύο γυναίκας· το όνομα της μιας, Αδά, και το όνομα
της άλλης, Σιλλά. 20 Και εγέννησεν η Αδά τον Ιαβάλ·
ούτος ήτο πατήρ των κατοικούντων εν σκηναίς και
τρεφόντων κτήνη. 21 Και το όνομα του αδελφού αυτού
ήτο Ιουβάλ· ούτος ήτο πατήρ πάντων των παιζόντων
κιθάραν και αυλόν. 22 Η Σιλλά δε και αυτή εγέννησε
τον Θουβάλ-κάϊν, χαλκέα παντός εργαλείου χαλκού και
σιδήρου· αδελφή δε του Θουβάλ-κάϊν ήτο η Νααμά. 23
Και είπεν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Αδά και
Σιλλά, Ακούσατε την φωνήν μου· γυναίκες του Λάμεχ,
ακροασθήτε τους λόγους μου· επειδή άνδρα εφόνευσα
εις πληγήν μου· και νέον εις μάστιγά μου· 24 διότι
ο μεν Κάϊν επταπλασίως θέλει εκδικηθή· ο δε Λάμεχ
εβδομηκοντάκις επτά. 25 Εγνώρισε δε πάλιν ο Αδάμ
την γυναίκα αυτού, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το
όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα, Ότι έδωκεν εις εμέ ο Θεός
άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίον εφόνευσεν ο
Κάϊν. 26 Και εις τον Σηθ ομοίως εγεννήθη υιός· και
εκάλεσε το όνομα αυτού Ενώς. Τότε έγεινεν αρχή να
ονομάζωνται με το όνομα του Κυρίου.

5 Τούτο είναι το βιβλίον της γενεαλογίας του
ανθρώπου. Καθ' ην ημέραν εποίησεν ο Θεός τον
Αδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. 2 Άρσεν
και θήλυ εποίησεν αυτούς· και ευλόγησεν αυτούς,
και εκάλεσε το όνομα αυτών, Αδάμ, καθ' ην ημέραν
εποίησεν αυτούς. 3 Έζησε δε ο Αδάμ εκατόν τριάκοντα
έτη, και εγέννησεν υιόν κατά την ομοίωσιν αυτού, κατά
την εικόνα αυτού, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σήθ· 4
και έγειναν αι ημέραι του Αδάμ, αφού εγέννησε τον
Σηθ, οκτακόσια έτη· και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας·
5 και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Αδάμ, τας οποίας
έζησεν, εννεακόσια τριάκοντα έτη· και απέθανε. 6 Και
έζησεν ο Σηθ εκατόν πέντε έτη, και εγέννησε τον Ενώς·
7 και έζησεν ο Σηθ αφού εγέννησε τον Ενώς, οκτακόσια
επτά έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· 8 έγειναν
δε πάσαι αι ημέραι του Σηθ εννεακόσια δώδεκα έτη·
και απέθανε. 9 Και έζησεν ο Ενώς ενενήκοντα έτη,
και εγέννησε τον Καϊνάν· 10 έζησε δε ο Ενώς, αφού
εγέννησε τον Καϊνάν, οκτακόσια δεκαπέντε έτη, και
εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· 11 και έγειναν πάσαι αι
ημέραι του Ενώς εννεακόσια πέντε έτη· και απέθανε. 12
Και έζησεν ο Καϊνάν εβδομήκοντα έτη, και εγέννησε
τον Μααλαλεήλ· 13 έζησε δε ο Καϊνάν, αφού εγέννησε
τον Μααλαλεήλ, οκτακόσια τεσσαράκοντα έτη, και
εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· 14 και έγειναν πάσαι αι
ημέραι του Καϊνάν εννεακόσια δέκα έτη· και απέθανε.
15 Και έζησεν ο Μααλαλεήλ εξήκοντα πέντε έτη, και
εγέννησε τον Ιάρεδ· 16 έζησε δε ο Μααλαλεήλ, αφού
εγέννησε τον Ιάρεδ, οκτακόσια τριάκοντα έτη, και
εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· 17 και έγειναν πάσαι αι
ημέραι του Μααλαλεήλ οκτακόσια ενενήκοντα πέντε
έτη· και απέθανε. 18 Και έζησεν ο Ιάρεδ εκατόν εξήκοντα
δύο έτη, και εγέννησε τον Ενώχ· 19 έζησε δε ο Ιάρεδ,
αφού εγέννησε τον Ενώχ, οκτακόσια έτη, και εγέννησεν
υιούς και θυγατέρας· 20 και έγειναν πάσαι αι ημέραι
του Ιάρεδ εννεακόσια εξήκοντα δύο έτη· και απέθανε.
21 Και έζησεν ο Ενώχ εξήκοντα πέντε έτη, και εγέννησε
τον Μαθουσάλα· 22 και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του
Θεού, αφού εγέννησε τον Μαθουσάλα, τριακόσια έτη,
και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· 23 και έγειναν
πάσαι αι ημέραι του Ενώχ τριακόσια εξήκοντα πέντε
έτη. 24 Και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, και
δεν ευρίσκετο πλέον· διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός. 25
Και έζησεν ο Μαθουσάλα εκατόν ογδοήκοντα επτά έτη,
και εγέννησε τον Λάμεχ· 26 έζησε δε ο Μαθουσάλα,
αφού εγέννησε τον Λάμεχ, επτακόσια ογδοήκοντα δύο
έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· 27 και έγειναν
πάσαι αι ημέραι του Μαθουσάλα εννεακόσια εξήκοντα
εννέα έτη· και απέθανε. 28 Έζησε δε ο Λάμεχ εκατόν
ογδοήκοντα δύο έτη, και εγέννησεν υιόν· 29 και εκάλεσε
το όνομα αυτού Νώε, λέγων, Ούτος θέλει ανακουφίσει
ημάς από του έργου ημών, και από του μόχθου των
χειρών ημών, εξ αιτίας της γης την οποίαν κατηράσθη ο
Κύριος. 30 Έζησε δε ο Λάμεχ, αφού εγέννησε τον Νώε,
πεντακόσια ενενήκοντα πέντε έτη, και εγέννησεν υιούς
και θυγατέρας· 31 και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Λάμεχ
επτακόσια εβδομήκοντα επτά έτη· και απέθανε. 32 Και ο
Νώε ήτο ηλικίας πεντακοσίων ετών· και εγέννησεν ο
Νώε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

6 Και ότε ήρχισαν οι άνθρωποι να πληθύνωνται επί
του προσώπου της γης, και θυγατέρες εγεννήθησαν
εις αυτούς, **2** ιδόντες οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας
των ανθρώπων, ότι ήσαν ώραίαι, έλαβον εις εαυτούς
γυναίκας εκ πασών όσας έκλεξαν. **3** Και είπε Κύριος,
Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμά μου μετά του
ανθρώπου, διότι είναι σάρξ· αι ημέραι αυτού θέλουσιν
είσθαι ακόμη εκατόν είκοσι έτη. **4** Κατ' εκείνας τας
ημέρας ήσαν οι γίγαντες επί της γης, και έτι, ύστερον,
αφού οι υιοί του Θεού εισήλθον εις τας θυγατέρας των
ανθρώπων, και αύται ετεκνοποίησαν εις αυτούς· εκείνοι
ήσαν οι δυνατοί, οι έκπαλαι άνδρες ονομαστοί. **5** Και
είδεν ο Κύριος ότι επληθύνετο η κακία του ανθρώπου
επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της
καρδίας αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. **6**
Και μετεμελήθη ο Κύριος ότι εποίησε τον άνθρωπον επί
της γης. και ελυπήθη εν τη καρδία αυτού. **7** Και είπεν
ο Κύριος, Θέλω εξαλείψει τον άνθρωπον, τον οποίον
εποίησα, από προσώπου της γής· από ανθρώπου έως
κτήνους, έως ερπετού, και έως πτηνού του ουρανού·
επειδή μετεμελήθην ότι εποίησα αυτούς. **8** Ο δε Νώε
εύρε χάριν ενώπιον Κυρίου. **9** Αύτη είναι η γενεαλογία
του Νώε. Ο Νώε ήτο άνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξύ
των συγχρόνων αυτού· μετά του Θεού περιεπάτησεν
ο Νώε. **10** Και εγέννησεν ο Νώε τρεις υιούς, τον Σημ,
τον Χαμ και τον Ιάφεθ. **11** Διεφθάρη δε η γη ενώπιον
του Θεού, και ενεπλήσθη η γη αδικίας. **12** Και είδεν ο
Θεός την γην, και ιδού, ήτο διεφθαρμένη· διότι πάσα
σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επί της γης. **13**
Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Το τέλος πάσης σαρκός
ήλθεν ενώπιόν μου, διότι η γη ενεπλήσθη αδικίας απ'
αυτών· και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και την
γην. **14** Κάμε εις σεαυτόν κιβωτόν εκ ξύλων Γόφερ· κατά
δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν, και θέλεις αλείψει
αυτήν έσωθεν και έξωθεν με πίσσαν. **15** Και ούτω θέλεις
κάμει αυτήν· το μεν μήκος της κιβωτού θέλει είσθαι
τριακοσίων πηχών, το δε πλάτος αυτής πεντήκοντα
πηχών, και το ύψος αυτής τριάκοντα πηχών. **16** Στέγην
θέλεις κάμει εις την κιβωτόν, και εις πήχην θέλεις
τελειώσει αυτήν άνωθεν· και την θύραν της κιβωτού
θέλεις βάλει εκ πλαγίων· κατώγαια, διώροφα, και
τριώροφα θέλεις κάμει αυτήν. **17** Εγώ δε, ιδού, εγώ
επιφέρω τον κατακλυσμόν των υδάτων επί της γης, διά
να εξολοθρεύσω πάσαν σάρκα, έχουσαν εν εαυτή πνεύμα
ζωής υποκάτω του ουρανού· παν ό, τι είναι επί της γης,
θέλει αποθάνει. **18** Και θέλω στήσει την διαθήκην μου
προς σέ· και θέλεις εισέλθει εις την κιβωτόν, συ, και οι
υιοί σου, και η γυνή σου, και αι γυναίκες των υιών σου
μετά σου. **19** Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός,
ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, διά
να φυλάξης την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· άρσεν και
θήλυ θέλουσιν είσθαι. **20** Από των πτηνών κατά το
είδος αυτών, και από των κτηνών κατά το είδος αυτών,
από πάντων των ερπετών της γης κατά το είδος αυτών,
ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει προς σε, διά να
φυλάξης την ζωήν αυτών. **21** Και συ λάβε εις σεαυτόν
από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται, και θέλεις
συνάξει αυτό πλησίον σου· και θέλει είσθαι εις σε, και
εις αυτά, προς τροφήν. **22** Και έκαμεν ο Νώε κατά πάντα
όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· ούτως έκαμε.

7 Και είπε Κύριος προς τον Νώε, Είσελθε συ, και πας
ο οίκός σου, εις την κιβωτόν· διότι σε είδον δίκαιον
ενώπιόν μου εν τη γενεά ταύτη· **2** από πάντων των
κτηνών των καθαρών λάβε εις σεαυτόν επτά επτά,
άρσεν και το θήλυ αυτού· και από των κτηνών των μη
καθαρών ανά δύο, άρσεν και το θήλυ αυτού· **3** και από
των πτηνών του ουρανού επτά επτά, άρσεν και θήλυ·
διά να διατηρήσης σπέρμα επί προσώπου πάσης της γής·
4 επειδή έτι μετά επτά ημέρας εγώ φέρω βροχήν επί της
γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας·
και θέλω εξαλείψει από προσώπου της γης παν ό, τι
υπάρχει, το οποίον εποίησα. **5** Και έκαμεν ο Νώε κατά
πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος. **6** Ήτο δε
ο Νώε εξακοσίων ετών, ότε έγεινεν ο κατακλυσμός
των υδάτων επί της γης. **7** Και εισήλθεν ο Νώε, και
οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των
υιών αυτού μετ' αυτού, εις την κιβωτόν, εξ αιτίας
των υδάτων του κατακλυσμού. **8** Από των κτηνών
των καθαρών, και από των κτηνών των μη καθαρών,
και από των πτηνών, και από πάντων των ερπόντων
επί της γης, **9** δύο δύο εισήλθον προς τον Νώε εις
την κιβωτόν, άρσεν και θήλυ, καθώς προσέταξεν ο
Θεός εις τον Νώε. **10** Και μετά τας επτά ημέρας, τα
ύδατα του κατακλυσμού επήλθον επί της γης. **11** Το
εξακοσιοστόν έτος της ζωής του Νώε, τον δεύτερον
μήνα, την δεκάτην εβδόμην ημέραν του μηνός, ταύτην
την ημέραν εσχίσθησαν πάσαι αι πηγαί της μεγάλης
αβύσσου, και οι καταρράκται των ουρανών ηνοίχθησαν.
12 Και έγεινεν ο υετός επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας
και τεσσαράκοντα νύκτας. **13** Κατά την αυτήν ταύτην
ημέραν εισήλθεν ο Νώε, και οι υιοί του Νώε, Σημ
και Χαμ και Ιάφεθ, και η γυνή του Νώε, και αι τρεις
γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτών, εις την κιβωτόν·
14 αυτοί, και πάντα τα ζώα κατά το είδος αυτών, και
πάντα τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και πάντα τα
ερπετά τα έρποντα επί της γης κατά το είδος αυτών, και
πάντα τα πτηνά κατά το είδος αυτών, και παν πτερωτόν
παντός είδους. **15** Και εισήλθον προς τον Νώε εις την
κιβωτόν, δύο δύο από πάσης σαρκός ήτις έχει πνεύμα
ζωής. **16** Και τα εισερχόμενα, άρσεν και θήλυ από πάσης
σαρκός, εισήλθον, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός·
και έκλεισεν ο Κύριος την κιβωτόν επάνω αυτού. **17**
Και έγεινεν ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας επί
της γής· και επληθύνθησαν τα ύδατα, και εσήκωσαν
την κιβωτόν, και υψώθη υπεράνω της γης. **18** Και
εκραταιούντο τα ύδατα, και επληθύνοντο σφόδρα επί
της γής· και η κιβωτός εφέρετο επί της επιφανείας των
υδάτων. **19** Και τα ύδατα υπερεκραταιούντο σφόδρα
επί της γής· και εσκεπάσθησαν πάντα τα όρη τα υψηλά
τα υποκάτω παντός του ουρανού. **20** Δεκαπέντε πήχας
υπεράνω υψώθησαν τα ύδατα, και εσκεπάσθησαν τα
όρη. **21** Και απέθανε πάσα σαρξ κινουμένη επί της
γης, των πτηνών και των κτηνών και των ζώων, και
πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης, και
πας άνθρωπος. **22** Εκ πάντων των όντων επί της ξηράς,
πάντα όσα είχον πνοήν ζωής εις τους μυκτήρας αυτών,

απέθανον. 23 Και εξηλείφθη παν το υπάρχον επί του
προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους, έως
ερπετού και έως πτηνού του ουρανού, και εξηλείφθησαν
από της γής· έμενε δε μόνον ο Νώε, και όσα ήσαν μετ'
αυτού εν τη κιβωτώ. 24 Και εκραταιούντο τα ύδατα επί
της γης εκατόν πεντήκοντα ημέρας.

8 Και ενεθυμήθη ο Θεός τον Νώε, και πάντα τα ζώα,
και πάντα τα κτήνη, τα μετ' αυτού εν τη κιβωτώ· και
διεβίβασεν ο Θεός άνεμον επί την γην, και τα ύδατα
εστάθησαν. 2 Και εκλείσθησαν αι πηγαί της αβύσσου,
και οι καταρράκται του ουρανού, και εκρατήθη ο υετός
από των ουρανών. 3 Και εσύροντο τα ύδατα από της
γης κατά συνέχειαν· και ωλιγόστευον τα ύδατα μετά
τας εκατόν πεντήκοντα ημέρας. 4 Και εκάθισεν η
κιβωτός την δεκάτην εβδόμην του εβδόμου μηνός επί
των ορέων Αραράτ. 5 Τα δε ύδατα ωλιγόστευον κατά
συνέχειαν έως του δεκάτου μηνός· την πρώτην του
δεκάτου μηνός εφάνησαν αι κορυφαί των ορέων. 6 Και
μετά τεσσαράκοντα ημέρας ήνοιξεν ο Νώε την θυρίδα
της κιβωτού, την οποίαν είχε κάμει· 7 και απέστειλε
τον κόρακα, όστις εξελθών υπήγαινε και ήρχετο, εωσού
εξηράνθησαν τα ύδατα από της γης. 8 Και απέστειλε
την περιστεράν κατόπιν αυτού, διά να ίδη αν έπαυσαν
τα ύδατα από προσώπου της γής· 9 και μη ευρίσκουσα
η περιστερά ανάπαυσιν των ποδών αυτής, επέστρεψε
προς αυτόν εις την κιβωτόν, διότι τα ύδατα ήσαν επί
του προσώπου πάσης της γής· και εκτείνας την χείρα
αυτού, επίασεν αυτήν και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν
εις την κιβωτόν. 10 Και ανέμεινεν έτι άλλας επτά
ημέρας, και πάλιν απέστειλε την περιστεράν εκ της
κιβωτού· 11 και επέστρεψε προς αυτόν η περιστερά
προς το εσπέρας, και ιδού, ήτο εν τω στόματι αυτής
φύλλον ελαίας, απεσπασμένον· και εγνώρισεν ο Νώε
ότι έπαυσαν τα ύδατα από της γης. 12 Και ανέμεινεν
έτι άλλας επτά ημέρας, και απέστειλε την περιστεράν·
και δεν επανέστρεψε πλέον προς αυτόν. 13 Κατά δε
το εξακοσιοστόν πρώτον έτος του Νώε, την πρώτην
του πρώτου μηνός, εξέλιπον τα ύδατα από της γής· και
εσήκωσεν ο Νώε την στέγην της κιβωτού, και είδε,
και ιδού, εξέλιπε το ύδωρ από προσώπου της γης. 14
Και την εικοστήν εβδόμην ημέραν του δευτέρου μηνός
εξηράνθη η γή· 15 και ελάλησεν ο Θεός προς τον Νώε,
λέγων, 16 Έξελθε εκ της κιβωτού, συ, και η γυνή σου,
και οι υιοί σου, και αι γυναίκες των υιών σου μετά σού·
17 πάντα τα ζώα τα μετά σου, από πάσης σαρκός, και
πτηνά και κτήνη και παν ερπετόν έρπον επί της γης,
εξάγαγε μετά σου, και ας πολυπλασιασθώσιν επί της
γης, και ας αυξηνθώσι και ας πληθυνθώσιν επί της γης.
18 Και εξήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή
αυτού, και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτού· 19
πάντα τα ζώα, πάντα τα ερπετά και πάντα τα πτηνά,
παν ό, τι κινείται επί της γης, κατά τα είδη αυτών,
εξήλθον εκ της κιβωτού. 20 Και ωκοδόμησεν ο Νώε
θυσιαστήριον εις τον Κύριον· και έλαβεν από παντός
κτήνους καθαρού, και από παντός πτηνού καθαρού, και
προσέφερεν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου. 21
Και ωσφράνθη Κύριος οσμήν ευωδίας· και είπε Κύριος
εν τη καρδία αυτού, Δεν θέλω καταρασθή πλέον την γην
εξ αιτίας του ανθρώπου· διότι ο λογισμός της καρδίας
του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού· ουδέ
θέλω πατάξει πλέον πάντα τα ζώντα, καθώς έκαμον· 22
εν όσω μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και
καύμα, και θέρος και χειμών, και ημέρα και νυξ, δεν
θέλουσι παύσει.

9 Και ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού·
και είπε προς αυτούς, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε,
και γεμίσατε την γήν· 2 και ο φόβος σας και ο τρόμος σας
θέλει είσθαι επί πάντα τα ζώα της γης, και επί πάντα τα
πτηνά του ουρανού, επί παν ό, τι έρπει επί της γης, και
επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης· εις τας χείρας σας
εδόθησαν· 3 παν κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι
εις σας προς τροφήν· ως τον χλωρόν χόρτον έδωκα τα
πάντα εις εσάς· 4 κρέας όμως με την ζωήν αυτού, με
το αίμα αυτού, δεν θέλετε φάγει· 5 και εξάπαντος το
αίμα σας, το αίμα της ζωής σας, θέλω εκζητήσει εκ της
χειρός παντός ζώου θέλω εκζητήσει αυτό, και εκ της
χειρός του ανθρώπου· εκ της χειρός παντός αδελφού
αυτού θέλω εκζητήσει την ζωήν του ανθρώπου· 6 όστις
χύση αίμα ανθρώπου, υπό ανθρώπου θέλει χυθή το
αίμα αυτού· διότι κατ' εικόνα Θεού εποίησεν ο Θεός
τον άνθρωπον· 7 σεις δε αυξάνεσθε και πληθύνεσθε,
πολλαπλασιάζεσθε επί της γης, και πληθύνεσθε επ'
αυτής. 8 Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε και προς τους
υιούς αυτού μετ' αυτού, λέγων, 9 Και εγώ, ιδού, στήνω
την διαθήκην μου προς εσάς, και προς το σπέρμα σας
ύστερον από σάς· 10 και προς παν έμψυχον ζώον, το
οποίον είναι με σας, εκ των πτηνών, εκ των κτηνών και
εκ πάντων των ζώων της γης, τα οποία είναι με σάς·
από παντός του εξελθόντος εκ της κιβωτού, έως παντός
ζώου της γής· 11 και στήνω την διαθήκην μου προς
εσάς· και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από
των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον
κατακλυσμός διά να φθείρη την γην. 12 Και είπεν ο
Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν
εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου
ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιωνίους· 13
Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις
σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής· 14 και όταν
συννεφώσω νεφέλην επί της γης, θέλει φανή το τόξον
εν τη νεφέλη· 15 και θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου,
την μεταξύ εμού και υμών, και παντός εμψύχου ζώου εκ
πάσης σαρκός· και τα ύδατα δεν θέλουσιν είσθαι πλέον
εις κατακλυσμόν διά να εξαλείψωσι πάσαν σάρκα· 16
και το τόξον θέλει είσθαι εν τη νεφέλη· και θέλω βλέπει
αυτό, διά να ενθυμώμαι την παντοτεινήν διαθήκην
την μεταξύ Θεού και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης
σαρκός ήτις είναι επί της γης. 17 Και είπεν ο Θεός
προς τον Νώε, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης,
την οποίαν έστησα μεταξύ εμού και πάσης σαρκός ήτις
είναι επί της γης. 18 Ήσαν δε οι υιοί του Νώε, οι
εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ.
Ο δε Χαμ ήτο πατήρ του Χαναάν. 19 Οι τρεις ούτοι
είναι οι υιοί του Νώε, και εκ τούτων διεσπάρησαν εις
πάσαν την γην. 20 Και ήρχισεν ο Νώε να ήναι γεωργός
και εφύτευσεν αμπελώνα· 21 και έπιεν εκ του οίνου
και εμεθύσθη, και εγυμνώθη εν τη σκηνή αυτού. 22

Και είδεν ο Χαμ, ο πατήρ του Χαναάν, την γύμνωσιν
του πατρός αυτού· και ανήγγειλε τούτο προς τους δύο
αδελφούς αυτού έξω. 23 Και λαβόντες ο Σημ και ο Ιάφεθ
το ένδυμα, επέθηκαν αυτό επί τα δύο αυτών νώτα· και
βαδίσαντες οπισθόνωτα, εσκέπασαν την γύμνωσιν του
πατρός αυτών· και τα πρόσωπα αυτών ήσαν προς τα
οπίσω, και την γύμνωσιν του πατρός αυτών δεν είδον.
24 Ανανήψας δε ο Νώε από του οίνου αυτού, έμαθεν
όσα έκαμεν εις αυτόν ο υιός αυτού ο νεώτερος. 25 Και
είπεν, Επικατάρατος ο Χαναάν· δούλος των δούλων
θέλει είσθαι εις τους αδελφούς αυτού. 26 Και είπεν,
Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ. Και ο Χαναάν θέλει
είσθαι δούλος εις αυτόν· 27 ο Θεός θέλει πλατύνει
τον Ιάφεθ, και θέλει κατοικήσει εν ταις σκηναίς του
Σημ, ο δε Χαναάν θέλει είσθαι δούλος εις αυτόν· 28
Και έζησεν ο Νώε μετά τον κατακλυσμόν τριακόσια
πεντήκοντα έτη. 29 Και έγειναν πάσαι αι ημέραι του
Νώε εννεακόσια πεντήκοντα έτη· και απέθανε.

10 Και αύται είναι αι γενεαλογίαι των υιών του
Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ· και εγεννήθησαν εις
αυτούς υιοί μετά τον κατακλυσμόν. 2 Οι υιοί του Ιάφεθ
ήσαν Γομέρ, και Μαγώγ, και Μαδαΐ, και Ιαυάν, και
Θουβάλ, και Μεσέχ, και Θειράς. 3 Και οι υιοί του Γομέρ,
Ασχενάζ, και Ριφάθ, και Θωγαρμά. 4 Και οι υιοί του
Ιαυάν, Ελεισά, και Θαρσείς, Κιττείμ, και Δωδανείμ. 5
Εκ τούτων εμοιράσθησαν αι νήσοι των εθνών εις τους
τόπους αυτών· εκάστου κατά την γλώσσαν αυτού, κατά
τας φυλάς αυτών, εις τα έθνη αυτών. 6 Και οι υιοί του
Χαμ, Χούς, και Μισραΐμ, και Φούθ, και Χαναάν. 7 Και οι
υιοί του Χούς, Σεβά, και Αβιλά, και Σαβθά, και Ρααμά,
και Σαβθεκά· και οι υιοί του Ρααμά, Σεβά, και Δαιδάν.
8 Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ· ούτος ήρχισε να
ήναι ισχυρός επί της γής· 9 αυτός ήτο ισχυρός κυνηγός
ενώπιον του Κυρίου· διά τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ,
ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· 10 και η αρχή της
βασιλείας αυτού εστάθη Βαβυλών, και Ερέχ, και Αχάδ,
και Χαλνέ, εν τη γη Σενναάρ. 11 Εκ της γης εκείνης
εξήλθεν ο Ασσούρ, και ωκοδόμησε την Νινευή, και
την πόλιν Ρεχωβώθ, και την Χαλάχ, 12 και την Ρεσέν
μεταξύ της Νινευή και της Χαλάχ· αύτη είναι η πόλις η
μεγάλη. 13 Και ο Μισραΐμ εγέννησε τους Λουδείμ, και
τους Αναμείμ, και τους Λεαβείμ, και τους Ναφθουχείμ,
14 και τους Πατρουσείμ, και τους Χασλουχείμ, εκ των
οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορείμ.
15 Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα, πρωτότοκον
αυτού, και τον Χετταίον, 16 και τον Ιεβουσαίον, και τον
Αμορραίον, και τον Γεργεσαίον, 17 και τον Ευαίον, και
τον Αρουχαίον, και τον Ασενναίον, 18 και τον Αρβάδιον,
και τον Σαμαραίον, και τον Αμαθαίον. Και μετά τούτο
διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναναίων. 19 Και ήσαν τα
όρια των Χαναναίων από Σιδώνος, καθώς υπάγει τις εις
Γέραρα, έως Γάζης, και καθώς υπάγει τις εις Σόδομα και
Γόμορρα, και Αδαμά, και Σεβωείμ, έως Λασά. 20 Ούτοι
είναι οι υιοί του Χαμ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας
γλώσσας αυτών, εις τους τόπους αυτών, εις τα έθνη
αυτών. 21 Και εις τον Σημ, τον πατέρα πάντων των
υιών του Έβερ, τον αδελφόν Ιάφεθ του μεγαλητέρου,
εγεννήθησαν και εις αυτόν υιοί. 22 Υιοί του Σημ ήσαν
Ελάμ, και Ασσούρ, και Αρφαξάδ, και Λούδ, και Αράμ.
23 Και οι υιοί του Αράμ, Ουζ, και Ουλ, και Γεθέρ, και
Μας. 24 Και ο Αρφαξάδ εγέννησε τον Σαλά· και ο Σαλά
εγέννησε τον Έβερ. 25 Και εις τον Έβερ εγεννήθησαν
δύο υιοί· το όνομα του ενός, Φαλέγ· διότι εν ταις ημέραις
αυτού διεμερίσθη η γή· και το όνομα του αδελφού
αυτού, Ιοκτάν. 26 Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ,
και τον Σαλέφ, και τον Ασαρμαβέθ, και τον Ιαράχ, 27
και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά, 28
και τον Οβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά, 29 και
τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάβ· πάντες ούτοι
ήσαν υιοί του Ιοκτάν. 30 Και η κατοικία αυτών ήτο από
Μησά, καθώς υπάγει τις εις Σεφαρά, όρος της Ανατολής.
31 Ούτοι είναι οι υιοί του Σημ, κατά τας φυλάς αυτών,
κατά τας γλώσσας αυτών, εις τους τόπους αυτών, κατά
τα έθνη αυτών. 32 Αύται είναι αι φυλαί των υιών του
Νώε, κατά τας γενεάς αυτών, εις τα έθνη αυτών· και
εκ τούτων διεσπάρησαν τα έθνη επί της γης μετά τον
κατακλυσμόν.

11 Και ήτο πάσα η γη μιας γλώσσης και μιας φωνής. 2
Και ότε εκίνησαν από της ανατολής, εύρον πεδιάδα
εν τη γη Σενναάρ· και κατώκησαν εκεί. 3 Και είπεν
ο εις προς τον άλλον, Έλθετε, ας κάμωμεν πλίνθους,
και ας ψήσωμεν αυτάς εν πυρί· και εχρησίμευσεν εις
αυτούς η μεν πλίνθος αντί πέτρας, η δε άσφαλτος
εχρησίμευσεν εις αυτούς αντί πηλού. 4 Και είπον,
Έλθετε, ας οικοδομήσωμεν εις εαυτούς πόλιν και
πύργον, του οποίου η κορυφή να φθάνη έως του
ουρανού· και ας αποκτήσωμεν εις εαυτούς όνομα, μήπως
διασπαρώμεν επί του προσώπου πάσης της γης. 5
Κατέβη δε ο Κύριος διά να ίδη την πόλιν και τον πύργον,
τον οποίον ωκοδόμησαν οι υιοί των ανθρώπων. 6 Και
είπεν ο Κύριος, Ιδού, εις λαός, και πάντες έχουσι μίαν
γλώσσαν, και ήρχισαν να κάμνωσι τούτο· και τώρα δεν
θέλει εμποδισθή εις αυτούς παν ό, τι σκοπεύουσι να
κάμωσιν· 7 έλθετε, ας καταβώμεν και ας συγχύσωμεν
εκεί την γλώσσαν αυτών, διά να μη εννοή ο εις του
άλλου την γλώσσαν. 8 Και διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος
εκείθεν επί του προσώπου πάσης της γής· και έπαυσαν
να οικοδομώσι την πόλιν. 9 Διά τούτο ωνομάσθη
το όνομα αυτής Βαβέλ· διότι εκεί συνέχεεν ο Κύριος
την γλώσσαν πάσης της γής· και εκείθεν διεσκόρπισεν
αυτούς ο Κύριος επί το πρόσωπον πάσης της γης. 10
Αύτη είναι η γενεαλογία του Σημ. Ο Σημ ήτο ετών
εκατόν, ότε εγέννησε τον Αρφαξάδ δύο έτη μετά τον
κατακλυσμόν· 11 και έζησεν ο Σημ, αφού εγέννησε
τον Αρφαξάδ, πεντακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς
και θυγατέρας. 12 Και ο Αρφαξάδ έζησε τριάκοντα
πέντε έτη, και εγέννησε τον Σαλά· 13 και έζησεν ο
Αρφαξάδ, αφού εγέννησε τον Σαλά, τετρακόσια τρία
έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 14 Και ο Σαλά
έζησε τριάκοντα έτη, και εγέννησε τον Εβερ· 15 και
έζησεν ο Σαλά, αφού εγέννησε τον Έβερ, τετρακόσια
τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 16 Και
έζησεν ο Έβερ τριάκοντα τέσσαρα έτη, και εγέννησε
τον Φαλέγ· 17 και έζησεν ο Έβερ, αφού εγέννησε τον
Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα έτη, και εγέννησεν υιούς
και θυγατέρας. 18 Και έζησεν ο Φαλέγ τριάκοντα έτη,

και εγέννησε τον Ραγαύ· **19** και έζησεν ο Φαλέγ, αφού
εγέννησε τον Ραγαύ, διακόσια εννέα έτη, και εγέννησεν
υιούς και θυγατέρας. **20** Και έζησεν ο Ραγαύ τριάκοντα
δύο έτη, και εγέννησε τον Σερούχ· **21** και έζησεν ο
Ραγαύ, αφού εγέννησε τον Σερούχ, διακόσια επτά έτη,
και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **22** Και έζησεν ο
Σερούχ τριάκοντα έτη, και εγέννησε τον Ναχώρ· **23** και
έζησεν ο Σερούχ, αφού εγέννησε τον Ναχώρ, διακόσια
έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **24** Και έζησεν
ο Ναχώρ εικοσιεννέα έτη, και εγέννησε τον Θάρα· **25**
και έζησεν ο Ναχώρ, αφού εγέννησε τον Θάρα, εκατόν
δεκαεννέα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **26**
Και έζησεν ο Θάρα εβδομήκοντα έτη, και εγέννησε τον
Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν. **27** Και αύτη είναι η
γενεαλογία του Θάρα· ο Θάρα εγέννησε τον Άβραμ, τον
Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν εγέννησε τον Λωτ.
28 Και απέθανεν ο Αρράν ενώπιον Θάρα του πατρός
αυτού εν τω τόπω της γεννήσεως αυτού, εν Ουρ των
Χαλδαίων. **29** Και έλαβον ο Άβραμ και ο Ναχώρ εις
εαυτούς γυναίκας· το όνομα της γυναικός του Άβραμ
ήτο Σάρα· και το όνομα της γυναικός του Ναχώρ, Μελχά,
θυγάτηρ του Αρράν, πατρός Μελχά, και πατρός Ιεσχά.
30 Η δε Σάρα ήτο στείρα, δεν είχε τέκνον. **31** Και έλαβεν
ο Θάρα Άβραμ τον υιόν αυτού και Λωτ τον υιόν του
Αρράν εγγονόν εαυτού, και Σάραν την εαυτού νύμφην,
την γυναίκα Άβραμ του υιού αυτού· και εξήλθον ομού
από της Ουρ των Χαλδαίων, διά να υπάγωσιν εις την
γην Χαναάν· και ήλθον έως Χαρράν και κατώκησαν
εκεί. **32** Και έγειναν αι ημέραι του Θάρα διακόσια πέντε
έτη· και απέθανεν ο Θάρα εν Χαρράν.

12 Ο δε Κύριος είπε προς τον Άβραμ, Έξελθε εκ της
γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του
οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω
σοι δείξει· **2** και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και
θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομά σου·
και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· **3** και θέλω ευλογήσει
τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω
καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι
φυλαί της γης. **4** Και υπήγεν ο Άβραμ, καθώς είπε
προς αυτόν ο Κύριος· και μετ' αυτού υπήγε και ο Λώτ· ο
δε Άβραμ ήτο ηλικίας εβδομήκοντα πέντε ετών, ότε
εξήλθεν από Χαρράν. **5** Και έλαβεν ο Άβραμ Σάραν την
γυναίκα αυτού, και Λωτ τον υιόν του αδελφού αυτού,
και πάντα τα υπάρχοντα αυτών όσα είχον αποκτήσει,
και τους ανθρώπους τους οποίους είχον αποκτήσει
εν Χαρράν, και εξήλθον διά να υπάγωσιν εις την
γην Χαναάν· και ήλθον εις την γην Χαναάν. **6** Και
διεπέρασεν ο Άβραμ την γην εκείνην έως του τόπου
Συχέμ, έως της δρυός Μορέχ· οι δε Χαναναίοι τότε
κατώκουν εν τη γη ταύτη. **7** Και εφάνη ο Κύριος εις
τον Άβραμ και είπεν, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει
την γην ταύτην. Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον
εις τον Κύριον, όστις εφάνη εις αυτόν. **8** Και εκείθεν
μετέβη προς το όρος, το κατά ανατολάς της Βαιθήλ,
και έστησε την σκηνήν αυτού έχων την Βαιθήλ προς
δυσμάς και την Γαί προς ανατολάς· και ωκοδόμησεν εκεί
θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και επεκαλέσθη το όνομα
του Κυρίου. **9** Και μετεσκήνωσεν ο Άβραμ, οδοιπορών
και προχωρών προς μεσημβρίαν. **10** Έγεινε δε πείνα εν
τη γη ταύτη· και κατέβη ο Άβραμ εις την Αίγυπτον διά
να παροικήση εκεί· διότι η πείνα ήτο βαρεία εν τη γη.
11 Και ότε επλησίαζε να εισέλθη εις την Αίγυπτον, είπε
προς Σάραν την γυναίκα αυτού, Ιδού, γνωρίζω ότι είσαι
γυνή ευειδής· **12** θέλει συμβή λοιπόν, ώστε καθώς σε
ίδωσιν οι Αιγύπτιοι, θέλουσιν είπεί, Γυνή αυτού είναι
αύτη· και θέλουσι φονεύσει εμέ, σε δε θέλουσι φυλάξει
ζώσαν. **13** Ειπέ λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, διά να
γείνη καλόν εις εμέ εξ αιτίας σου, και να φυλαχθή η
ζωή μου διά σε. **14** Και ότε εισήλθεν ο Άβραμ εις την
Αίγυπτον, είδον οι Αιγύπτιοι την γυναίκα ότι ήτο ώραία
σφόδρα. **15** Και οι άρχοντες του Φαραώ είδον αυτήν,
και επήνεσαν αυτήν προς τον Φαραώ· και ελήφθη η
γυνή εις την οικίαν του Φαραώ. **16** Τον δε Άβραμ
μετεχειρίσθησαν καλώς δι' αυτήν· και είχε πρόβατα
και βόας και όνους και δούλους και δούλας και όνους
θηλυκάς και καμήλους. **17** Και επέφερεν ο Κύριος επί
τον Φαραώ και επί τον οίκον αυτού πληγάς μεγάλας εξ
αιτίας Σάρας της γυναικός του Άβραμ. **18** Εκάλεσε δε ο
Φαραώ τον Άβραμ, και είπε, Τι είναι τούτο, το οποίον
έκαμες εις εμέ; διά τι δεν μ' εφανέρωσας ότι αύτη είναι
γυνή σου; **19** διά τι είπας, Αδελφή μου είναι αύτη; και
έλαβον αυτήν εις εμαυτόν διά γυναίκα· και τώρα, ιδού
η γυνή σου· λάβε αυτήν, και ύπαγε. **20** Και διώρισεν
ο Φαραώ ανθρώπους εις αυτόν· και συμπροέπεμψαν
αυτόν, και την γυναίκα αυτού και πάντα όσα είχε.

13 Ανέβη δε ο Άβραμ εξ Αιγύπτου, αυτός και η γυνή
αυτού, και πάντα όσα είχε, και ο Λωτ μετ' αυτού,
προς μεσημβρίαν. **2** Και ο Άβραμ ήτο πλούσιος σφόδρα
εις κτήνη, εις αργύριον και εις χρυσίον. **3** Και υπήγεν
οδεύων από μεσημβρίας έως Βαιθήλ έως του τόπου όπου
ήτο η σκηνή αυτού το πρότερον μεταξύ Βαιθήλ και Γαί·
4 εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, το οποίον είχε κάμει
εκεί καταρχάς· και επεκαλέσθη εκεί ο Άβραμ το όνομα
του Κυρίου. **5** Και ο Λωτ ακόμη, ο συμπορευόμενος μετά
του Άβραμ, είχε πρόβατα και βόας και σκηνάς. **6** Και
δεν εχώρει αυτούς η γη διά να κατοικώσιν ομού· διότι
ήσαν τα υπάρχοντα αυτών πολλά, και δεν ηδύναντο
να κατοικώσιν ομού. **7** Και συνέβη έρις μεταξύ των
ποιμένων των κτηνών του Άβραμ και των ποιμένων
των κτηνών του Λώτ· οι δε Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι
κατώκουν τότε την γην. **8** Είπε δε ο Άβραμ προς τον
Λωτ, Ας μη ήναι, παρακαλώ, έρις μεταξύ εμού και
σου και μεταξύ των ποιμένων μου και των ποιμένων
σου· διότι αδελφοί είμεθα ημείς· **9** δεν είναι πάσα η
γη έμπροσθέν σου; διαχωρίσθητι λοιπόν απ' εμού· εάν
συ υπάγης εις τα αριστερά, εγώ υπάγω εις τα δεξιά·
και εάν συ εις τα δεξιά, εγώ εις τα αριστερά. **10** Και
υψώσας ο Λωτ τους οφθαλμούς αυτού, είδε πάσαν την
περίχωρον του Ιορδάνου, ότι εποτίζετο όλη προ του να
καταστρέψη ο Κύριος τα Σόδομα και τα Γόμορρα, ως
παράδεισος του Κυρίου, ως η γη της Αιγύπτου, έως να
υπάγη τις εις Σηγώρ. **11** Και έκλεξεν εις εαυτόν ο Λωτ
πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου· και μετεσκήνωσεν
ο Λωτ προς ανατολάς, και διεχωρίσθησαν ο εις από του
άλλου. **12** Ο μεν Άβραμ κατώκησεν εν τη γη Χαναάν· ο
δε Λωτ κατώκησε μεταξύ των πόλεων της περιχώρου,

και έστησε τας σκηνάς αυτού έως Σοδόμων. **13** Οι δε
άνθρωποι των Σοδόμων ήσαν κακοί και αμαρτωλοί
σφόδρα ενώπιον του Κυρίου. **14** Και είπε Κύριος προς
τον Άβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ύψωσον
τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ από του τόπου όπου
είσαι, προς άρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και
δύσιν· **15** διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις,
εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου έως
αιώνος· **16** και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την
άμμον της γής· ώστε εάν δύναταί τις να εξαριθμήση την
άμμον της γης, θέλει αριθμηθή και το σπέρμα σου. **17**
Σηκωθείς διόδευσον την γην εις τε το μήκος αυτής και
εις το πλάτος αυτής· διότι εις σε θέλω δώσει αυτήν. **18**
Και εσήκωσε την σκηνήν αυτού ο Άβραμ, και ελθών
κατώκησε πλησίον των δρυών Μαμβρή, αίτινες είναι
εν Χεβρών, και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εις τον
Κύριον.

14 Επί των ημερών δε του Αμαρφέλ βασιλέως
Σενναάρ, του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, του
Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως
εθνών, **2** έκαμον αυτοί πόλεμον μετά του Βερά βασιλέως
Σοδόμων, και του Βαρσά βασιλέως Γομόρρων, του
Σενναάβ βασιλέως Αδαμά, και του Σεμοβόρ βασιλέως
Σεβωείμ, και του βασιλέως της Βελά· αύτη είναι η
Σηγώρ. **3** Πάντες ούτοι ηνώθησαν ομού εν τη κοιλάδι
Σιδδίμ ήτις είναι η αλμυρά θάλασσα. **4** Δώδεκα έτη
εδούλευον εις τον Χοδολλογομόρ· εν δε τω δεκάτω
τρίτω απεστάτησαν. **5** Και εν τω δεκάτω τετάρτω έτει
ήλθεν ο Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς οι μετ' αυτού, και
επάταξαν τους Ραφαείμ εν Ασταρώθ-καρναΐμ, και τους
Ζουζείμ εν Αμ, και τους Εμμαίους εν Σαυή-κιριαθαΐμ, **6**
και τους Χορραίους εν τω όρει αυτών Σηείρ έως της
πεδιάδος Φαράν, ήτις είναι εν τη ερήμω. **7** Επέστρεψαν
δε και ήλθον εις την Εν-μισπάτ ήτις είναι η Κάδης·
και επάταξαν πάντα τον τόπον του Αμαλήκ, και τους
Αμορραίους τους κατοικούντας εν Ασασών-θαμάρ. **8**
Εξήλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων, και ο βασιλεύς των
Γομόρρων, και ο βασιλεύς της Αδαμά, και ο βασιλεύς
των Σεβωείμ, και ο βασιλεύς της Βελά, ήτις είναι η
Σηγώρ· και συνεκρότησαν μάχην μετ' αυτών εν τη
κοιλάδι Σιδδίμ, **9** μετά του Χοδολλογομόρ βασιλέως
Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, και του Αμραφέλ
βασιλέως Σενναάρ, και του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ·
τέσσαρες βασιλείς προς πέντε. **10** Η δε κοιλάς Σιδδίμ ήτο
πλήρης φρεάτων ασφάλτου· ετράπησαν δε εις φυγήν οι
βασιλείς των Σοδόμων και των Γομόρρων και έπεσον
εκεί· οι δε εναπολειφθέντες έφυγον εις το όρος. **11**
Και έλαβον πάντα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και
των Γομόρρων και πάσαν αυτών την ζωοτροφίαν, και
ανεχώρησαν. **12** Έλαβον δε και τον Λωτ υιόν του
αδελφού του Άβραμ, όστις κατώκει εν Σοδόμοις, και τα
υπάρχοντα αυτού, και ανεχώρησαν. **13** Υπήγε δε τις εκ
των διασωθέντων και απήγγειλε τούτο προς τον Άβραμ
τον Εβραίον, όστις κατώκει πλησίον των δρυών Μαμβρή
του Αμορραίου, αδελφού του Εσχώλ, και αδελφού του
Ανήρ, οίτινες ήσαν σύμμαχοι του Άβραμ. **14** Ακούσας δε
ο Άβραμ ότι ηχμαλωτίσθη ο αδελφός αυτού, εφώπλισε
τριακοσίους δεκαοκτώ εκ των δούλων αυτού, των
γεννηθέντων εν τη οικία αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω
αυτών έως Δαν. **15** Και διαιρέσας τους εαυτού ώρμησε
κατ' αυτών την νύκτα, αυτός και οι δούλοι αυτού, και
επάταξεν αυτούς, και κατεδίωξεν αυτούς έως Χοβά
ήτις είναι κατά τα αριστερά της Δαμασκού. **16** Και
επανέφερε πάντα τα υπάρχοντα και έτι επανέφερε
Λωτ τον αδελφόν αυτού και τα υπάρχοντα αυτού, έτι
δε και τας γυναίκας και τον λαόν. **17** Εξήλθε δε ο
βασιλεύς των Σοδόμων εις συνάντησιν αυτού, αφού
επέστρεψεν από της καταστροφής του Χοδολλογομόρ
και των βασιλέων των μετ' αυτού, εν τη κοιλάδι Σαυή
ήτις είναι η κοιλάς του βασιλέως. **18** Και ο Μελχισεδέκ
βασιλεύς Σαλήμ έφερεν έξω άρτον και οίνον· ήτο δε
ιερεύς του Θεού του Υψίστου. **19** Και ευλόγησεν αυτόν
και είπεν, Ευλογημένος ο Άβραμ παρά του Θεού του
Υψίστου, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γήν· **20**
και ευλογητός ο Θεός ο Ύψιστος όστις παρέδωκε τους
εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Άβραμ έδωκεν εις
αυτόν δέκατον από πάντων. **21** Και είπεν ο βασιλεύς
των Σοδόμων προς τον Άβραμ, Δος μοι τους ανθρώπους,
τα δε υπάρχοντα λάβε εις σεαυτόν. **22** Είπε δε ο Άβραμ
προς τον βασιλέα των Σοδόμων, Εγώ ύψωσα την χείρα
μου προς Κύριον, τον Θεόν τον Ύψιστον, όστις έκτισε
τον ουρανόν και την γην, **23** ότι δεν θέλω λάβει από
πάντων των ιδικών σου από κλωστής έως λωρίου
υποδήματος, διά να μη είπης, Εγώ επλούτισα τον Αβραμ·
24 εκτός μόνον εκείνου το οποίον έφαγον οι νέοι, και
της μερίδος των ανθρώπων των ελθόντων μετ' εμού,
του Ανήρ του Εσχώλ και του Μαμβρή, ούτοι ας λάβωσι
την μερίδα αυτών.

15 Μετά τα πράγματα ταύτα έγεινε λόγος Κυρίου
προς τον Άβραμ εν οράματι, λέγων, Μη φοβού,
Αβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου, ο μισθός σου θέλει
είσθαι πολύς σφόδρα. **2** Και είπεν ο Άβραμ, Δέσποτα
Κύριε, τι θέλεις δώσει εις εμέ, ενώ εγώ απέρχομαι
άτεκνος, ο δε κληρονόμος της οικίας μου είναι ούτος ο
εκ Δαμασκού Ελιέζερ; **3** είπε προσέτι ο Άβραμ, Ιδού, δεν
έδωκας εις εμέ σπέρμα· και ιδού, οικέτης μου θέλει με
κληρονομήσει. **4** Και ιδού, λόγος Κυρίου έγεινε προς
αυτόν, λέγων, Δεν θέλει σε κληρονομήσει ούτος· αλλ'
εκείνος όστις θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχνων σου,
αυτός θέλει σε κληρονομήσει. **5** Και έφερεν αυτόν
έξω και είπεν, Ανάβλεψον τώρα εις τον ουρανόν και
αρίθμησον τα άστρα, εάν δύνασαι να εξαριθμήσης αυτά·
και είπε προς αυτόν, Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου.
6 Και επίστευσεν εις τον Κύριον· και ελογίσθη εις αυτόν
εις δικαιοσύνην. **7** Και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο
Κύριος όστις σε εξήγαγον εκ της Ουρ των Χαλδαίων,
διά να σοι δώσω την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **8** Ο
δε είπε, Δέσποτα Κύριε, Πόθεν να γνωρίσω ότι θέλω
κληρονομήσει αυτήν; **9** Και είπε προς αυτόν, Λάβε
μοι δάμαλιν τριών ετών, και αίγα τριών ετών, και
κριόν τριών ετών, και τρυγόνα, και περιστεράν. **10** Και
έλαβεν εις αυτόν πάντα ταύτα, και διέσχισεν αυτά εις το
μέσον, και έθεσεν έκαστον τμήμα απέναντι του ομοίου
αυτού· τα πτηνά όμως δεν διέσχισε. **11** Κατέβησαν δε
όρνεα επί τα πτώματα, και ο Άβραμ εδίωξεν αυτά. **12**
Περί δε την δύσιν του ηλίου, επέπεσεν έκστασις επί

τον Αβραμ· και ιδού, φόβος σκοτεινός μέγας επιπίπτει
επ' αυτόν. 13 Και είπεν ο Κύριος προς τον Άβραμ,
Έξευρε βεβαίως ότι το σπέρμα σου θέλει παροικήσει
εν γη ουχί εαυτών, και θέλουσι δουλώσει αυτούς, και
θέλουσι καταθλίψει αυτούς, τετρακόσια έτη· 14 το έθνος
όμως, εις το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει·
μετά δε ταύτα θέλουσιν εξέλθει με μεγάλα υπάρχοντα·
15 συ δε θέλεις απέλθει προς τους πατέρας σου εν
ειρήνη· θέλεις ενταφιασθή εν γήρατι καλώ· 16 εν δε τη
τετάρτη γενεά θέλουσιν επιστρέψει εδώ· διότι ακόμη
δεν ανεπληρώθη η ανομία των Αμορραίων. 17 Ότε δε ο
ήλιος έδυσε και έγεινε πυκνόν σκότος, ιδού, κάμινος
καπνίζουσα και λαμπάς πυρός ήτις διεπέρασε μεταξύ
των διχοτομημάτων τούτων. 18 Την ημέραν εκείνην
έκαμε διαθήκην ο Κύριος προς τον Άβραμ, λέγων, εις το
σπέρμα σου έδωκα την γην ταύτην, από του ποταμού της
Αιγύπτου έως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού
Ευφράτου· 19 τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και
τους Κεδμωναίους, 20 και τους Χετταίους, και τους
Φερεζαίους, και τους Ραφαείμ, 21 και τους Αμορραίους,
και τους Χαναναίους, και τους Γεργεσαίους, και τους
Ιεβουσαίους.

16 Η δε Σάρα, η γυνή του Άβραμ, δεν ετεκνοποίει εις
αυτόν· είχε δε δούλην Αιγυπτίαν, ονομαζομένην
Άγαρ. 2 Και είπεν η Σάρα προς τον Άβραμ, Ιδού, ο Κύριος
με απέκλεισε της τεκνοποιΐας· είσελθε λοιπόν προς την
δούλην μου, ίσως αποκτήσω τέκνον εξ αυτής. Υπήκουσε
δε ο Άβραμ εις τον λόγον της Σάρας. 3 Και έλαβεν η
Σάρα η γυνή του Άβραμ την Άγαρ την Αιγυπτίαν, την
δούλην αυτής, αφού ο Άβραμ είχε κατοικήσει δέκα έτη
εν τη γη Χαναάν, και έδωκεν αυτήν εις Άβραμ τον
άνδρα αυτής, διά να ήναι γυνή αυτού. 4 Και εισήλθε
προς την Άγαρ, και εκείνη συνέλαβε· και ότε είδεν ότι
συνέλαβεν, η κυρία αυτής κατεφρονείτο ενώπιον αυτής.
5 Και είπεν η Σάρα προς τον Άβραμ, Εξ αιτίας σου
αδικούμαι. Εγώ έδωκα την δούλην μου εις τον κόλπον
σου· και αφού είδεν ότι συνέλαβεν, εγώ κατεφρονήθην
ενώπιον αυτής· ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού και σου.
6 Ο δε Άβραμ είπε προς την Σάραν, Ιδού, η δούλη σου
είναι εις την χείρα σου· κάμε εις αυτήν όπως είναι
αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. Και μετεχειρίσθη η
Σάρα αυτήν κακώς, και εκείνη έφυγεν από προσώπου
αυτής. 7 Εύρε δε αυτήν άγγελος Κυρίου πλησίον πηγής
ύδατος, εν τη ερήμω, πλησίον της πηγής κατά την
οδόν Σούρ· 8 και είπεν, Άγαρ, δούλη της Σάρας, πόθεν
έρχεσαι και που υπάγεις; Η δε είπεν, Από προσώπου
Σάρας της κυρίας μου φεύγω. 9 Και είπε προς αυτήν ο
άγγελος του Κυρίου, Επίστρεψον προς την κυρίαν σου
και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής. 10 Είπεν έτι ο
άγγελος του Κυρίου προς αυτήν, Θέλω πληθύνει σφόδρα
το σπέρμα σου, ώστε να μη αριθμήται διά το πλήθος.
11 Και είπε προς αυτήν ο άγγελος του Κυρίου, Ιδού,
συ είσαι έγκυος, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις
καλέσει το όνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ήκουσεν ο Κύριος
την θλίψιν σου· 12 και ούτος θέλει είσθαι άνθρωπος
άγριος· η χειρ αυτού θέλει είσθαι εναντίον πάντων, και
η χειρ πάντων εναντίον αυτού· και κατά πρόσωπον
πάντων των αδελφών αυτού θέλει κατοικήσει. 13 Και
εκάλεσεν Άγαρ το όνομα του Κυρίου του λαλούντος
προς αυτήν, Συ Θεός όστις με είδες· διότι είπεν, Είδον
έτι εγώ ενταύθα εκείνον όστις με είδε; 14 Διά τούτο
ωνομάσθη το φρέαρ εκείνο, Φρέαρ Λαχαΐ-ροΐ· ιδού,
κείται μεταξύ Κάδης και Βαράδ. 15 Και εγέννησεν η
Άγαρ υιόν εις τον Αβραμ· και ο Άβραμ εκάλεσε το όνομα
του υιού αυτού, τον οποίον εγέννησεν Άγαρ, Ισμαήλ.
16 Ήτο δε ο Άβραμ ογδοήκοντα εξ ετών, ότε η Άγαρ
εγέννησε τον Ισμαήλ εις τον Άβραμ.

17 Και ότε ήτο ο Άβραμ ενενήκοντα εννέα ετών,
εφάνη ο Κύριος εις τον Άβραμ και είπε προς αυτόν,
Εγώ είμαι Θεός ο Παντοκράτωρ· περιπάτει ενώπιόν μου,
και έσο τέλειος. 2 Και θέλω στήσει την διαθήκην μου
αναμέσον εμού και σού· και θέλω σε πληθύνει σφόδρα
σφόδρα. 3 Και έπεσεν ο Άβραμ επί πρόσωπον αυτού·
και ελάλησε προς αυτόν ο Θεός, λέγων, 4 Εγώ, ιδού,
η διαθήκη μου είναι προς σέ· και θέλεις γείνει πατήρ
πλήθους εθνών· 5 και δεν θέλει καλείσθαι πλέον το
όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θέλει είσθαι
Αβραάμ· διότι πατέρα πλήθους εθνών σε κατέστησα·
6 και θέλω σε αυξήσει σφόδρα σφόδρα, και θέλω σε
καταστήσει εις έθνη, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εκ
σού· 7 και θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον
εμού και σου, και του σπέρματός σου μετά σε εις τας
γενεάς αυτών, εις διαθήκην αιώνιον, διά να ήμαι Θεός
εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σέ· 8 και θέλω δώσει εις
σε, και εις το σπέρμα σου μετά σε, την γην της παροικίας
σου, πάσαν την γην Χαναάν, εις κατάσχεσιν αιώνιον·
και θέλω είσθαι ο Θεός αυτών. 9 Και είπεν ο Θεός προς
τον Αβραάμ, συ δε την διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, συ
και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. 10
Αύτη είναι η διαθήκη μου την οποίαν θέλετε φυλάξει,
αναμέσον εμού και υμών και του σπέρματός σου μετά
σέ· παν άρσεν υμών θέλει περιτέμνεσθαι. 11 Και θέλετε
περιτέμνει την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και θέλει
είσθαι εις σημείον της διαθήκης μεταξύ εμού και υμών·
12 και παιδίον οκτώ ημερών θέλει περιτέμνεσθαι μεταξύ
σας, παν άρσεν εις τας γενεάς υμών ο γεγεννημένος εν
τη οικία, και ο αργυρώνητος εκ παντός ξένου, όστις
δεν είναι εκ του σπέρματός σου· 13 θέλει εξάπαντος
περιτέμνεσθαι ο γεγεννημένος εν τη οικία σου, και
ο αργυρώνητός σου· και θέλει είσθαι η διαθήκη μου
επί της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον· 14 και το
απερίτμητον άρσεν, του οποίου δεν ήθελε περιτμηθή
η σαρξ της ακροβυστίας αυτού, η ψυχή εκείνη θέλει
εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτής· την διαθήκην
μου παρέβη. 15 Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ,
Σάραν την γυναίκα σου, δεν θέλεις καλέσει πλέον το
όνομα αυτής Σάραν, αλλά Σάρρα θέλει είσθαι το όνομα
αυτής. 16 Και θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλω προσέτι
δώσει εις σε υιόν εξ αυτής· και θέλω ευλογήσει αυτήν,
και θέλει γείνει μήτηρ εθνών· βασιλείς λαών θέλουσιν
εξέλθει εξ αυτής. 17 Και έπεσεν ο Αβραάμ επί πρόσωπον
αυτού και εγέλασε, και είπεν εν τη καρδία αυτού, Εις
άνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η
Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννήσει; 18 Και
είπεν ο Αβραάμ προς τον Θεόν, Είθε ο Ισμαήλ να ζήση
ενώπιόν σου 19 Και είπεν ο Θεός, Ναι η γυνή σου Σάρρα

θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα
αυτού Ισαάκ· και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς
αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, και προς το σπέρμα αυτού
μετ' αυτόν· 20 περί δε του Ισμαήλ σου εισήκουσα· Ιδού,
ευλόγησα αυτόν, και θέλω αυξήσει αυτόν, και θέλω
πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα άρχοντας θέλει
γεννήσει, και θέλω κάμει αυτόν έθνος μέγα· 21 αλλά
την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον
οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενον έτος,
εν τω αυτώ τούτω καιρώ. 22 Αφού δε ετελείωσε να
λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από του Αβραάμ. 23 Και
έλαβεν ο Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν αυτού, και πάντας
τους γεγεννημένους εν τη οικία αυτού, και πάντας
τους αργυρωνήτους αυτού, παν άρσεν των ανθρώπων
της οικίας του Αβραάμ, και περιέτεμε την σάρκα της
ακροβυστίας αυτών την αυτήν εκείνην ημέραν, καθώς
είπε προς αυτόν ο Θεός. 24 Ο δε Αβραάμ ήτο ενενήκοντα
εννέα ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας
αυτού. 25 Ισμαήλ δε ο υιός αυτού ήτο δεκατριών ετών,
ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 26
την αυτήν εκείνην ημέραν περιετμήθη ο Αβραάμ, και
Ισμαήλ ο υιός αυτού· 27 και πάντες οι άνθρωποι της
οικίας αυτού, οι γεγεννημένοι εν τη οικία, και οι εξ
αλλογενών αργυρώνητοι περιετμήθησαν μετ' αυτού.

18 Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος εις τας δρυς Μαμβρή,
ενώ εκάθητο εν τη θύρα της σκηνής εις το καύμα
της ημέρας. 2 Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε·
και ιδού, τρεις άνδρες ιστάμενοι έμπροσθεν αυτού· και
ως είδεν, έδραμεν εις προϋπάντησιν αυτών από της
θύρας της σκηνής, και προσεκύνησεν έως εδάφους· 3 και
είπε, Κύριέ μου, εάν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς
σου, μη παρέλθης, παρακαλώ, τον δούλον σου· 4 ας
φερθή, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ, και νίψατε τους πόδας
σας, και αναπαύθητε υπό το δένδρον· 5 και εγώ θέλω
φέρει ολίγον άρτον, και στηρίξατε την καρδίαν σας·
έπειτα θέλετε παρέλθει· επειδή διά τούτο επεράσατε προς
τον δούλον σας· οι δε είπον, Κάμε ούτω, καθώς είπας. 6
Και έσπευσεν ο Αβραάμ εις την σκηνήν προς την Σάρραν
και είπε, Σπεύσον ζύμωσον τρία μέτρα σεμιδάλεως, και
κάμε εγκρυφίας. 7 Ο δε Αβραάμ έδραμεν εις τους βόας,
και έλαβε μοσχάριον απαλόν και καλόν, και έδωκεν εις
τον δούλον· ο δε έσπευσε να ετοιμάση αυτό· 8 έπειτα
έλαβε βούτυρον και γάλα και το μοσχάριον, το οποίον
ητοίμασε, και έθεσεν έμπροσθεν αυτών· αυτός δε ίστατο
πλησίον αυτών υπό το δένδρον, και αυτοί έφαγον. 9
Είπον δε προς αυτόν, Που είναι Σάρρα η γυνή σου; Ο
δε είπεν, Ιδού, εν τη σκηνή. 10 Και είπεν, Εξάπαντος
θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν τούτον καιρόν
του έτους· και ιδού, Σάρρα η γυνή σου θέλει έχει υιόν.
Η δε Σάρρα ήκουσεν εν τη θύρα της σκηνής ήτις ήτο
όπισθεν αυτού. 11 Ο δε Αβραάμ και η Σάρρα ήσαν
γέροντες, προβεβηκότες εις ηλικίαν· εις την Σάρραν
είχον παύσει να γίνωνται τα γυναικεία. 12 Εγέλασε δε
η Σάρρα καθ' εαυτήν λέγουσα, Αφού εγήρασα, θέλει
γείνει εις εμέ ηδονή και ο κύριός μου γέρων; 13 Και
είπε Κύριος προς τον Αβραάμ, Διά τι εγέλασεν η Σάρρα,
λέγουσα, Αφού εγώ εγήρασα, θέλω τωόντι γεννήσει;
14 είναι τι αδύνατον εις τον Κύριον; εν τω ωρισμένω
καιρώ θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν τούτον
καιρόν του έτους, και η Σάρρα θέλει έχει υιόν. 15 Τότε
η Σάρρα ηρνήθη λέγουσα, δεν εγέλασα· διότι εφοβήθη.
Ο δε είπεν, Ουχί, αλλ' εγέλασας. 16 Σηκωθέντες δε
εκείθεν οι άνδρες διευθύνθησαν προς τα Σόδομα· και ο
Αβραάμ επορεύετο μετ' αυτών διά να συμπροπέμψη
αυτούς. 17 Και είπε Κύριος, Θέλω κρύψει εγώ από του
Αβραάμ ό, τι κάμνω; 18 ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος
γείνει έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν ευλογηθή
εις αυτόν πάντα τα έθνη της γής· 19 επειδή γνωρίζω
αυτόν ότι θέλει διατάξει προς τους υιούς αυτού και
προς τον οίκον αυτού, μεθ' εαυτόν, και θέλουσι φυλάξει
την οδόν του Κυρίου, διά να πράττωσι δικαιοσύνην και
κρίσιν, ώστε να επιφέρη ο Κύριος επί τον Αβραάμ τα όσα
ελάλησε προς αυτόν. 20 Είπε δε Κύριος, Η κραυγή των
Σοδόμων και των Γομόρρων επλήθυνε, και η αμαρτία
αυτών βαρεία σφόδρα· 21 θέλω λοιπόν καταβή και
θέλω ιδεί αν έπραξαν ολοκλήρως κατά την κραυγήν
την ερχομένην προς εμέ· και θέλω γνωρίσει, αν ουχί. 22
Και αναχωρήσαντες εκείθεν οι άνδρες υπήγον προς τα
Σόδομα· ο δε Αβραάμ ίστατο έτι ενώπιον του Κυρίου. 23
Και πλησιάσας ο Αβραάμ είπε, Μήπως θέλεις απολέσει
τον δίκαιον μετά του ασεβούς; 24 εάν ήναι πεντήκοντα
δίκαιοι εν τη πόλει, θέλεις άρα γε απολέσει αυτούς;
και δεν ήθελες συγχωρήσει εις τον τόπον διά τους
πεντήκοντα δικαίους, τους εν αυτώ; 25 μη γένοιτο ποτέ
συ να πράξης τοιούτον πράγμα, να θανατώσης δίκαιον
μετά ασεβούς, και ο δίκαιος να ήναι ως ο ασεβής μη
γένοιτο ποτέ εις σε ο κρίνων πάσαν την γην δεν θέλει
κάμει κρίσιν; 26 Είπε δε Κύριος, Εάν εύρω εν Σοδόμοις
πεντήκοντα δικαίους εν τη πόλει, θέλω συγχωρήσει εις
πάντα τον τόπον δι' αυτούς. 27 Και αποκριθείς ο Αβραάμ
είπεν, Ιδού, τώρα ετόλμησα να ομιλήσω προς τον Κύριόν
μου, ενώ είμαι γη και σποδός· 28 εάν λείψωσι πέντε
εκ των πεντήκοντα δικαίων, θέλεις απολέσει πάσαν
την πόλιν εξ αιτίας των πέντε; Και είπε, Δεν θέλω
απολέσει αυτήν εάν εύρω εκεί τεσσαράκοντα πέντε. 29
Και προσέθεσεν έτι ο Αβραάμ να λαλήση προς αυτόν,
και είπεν, Εάν ευρεθώσιν εκεί τεσσαράκοντα; Και είπε,
Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των τεσσαράκοντα. 30
Και είπεν ο Αβραάμ, Ας μη παροξυνθή ο Κύριός μου εάν
έτι λαλήσω· εάν ευρεθώσιν εκεί τριάκοντα; Και είπε,
Δεν θέλω απολέσει αυτήν εάν εύρω εκεί τριάκοντα. 31
Και είπεν ο Αβραάμ, Ιδού, τώρα ετόλμησα να λαλήσω
προς τον Κύριόν μου· εάν ευρεθώσιν εκεί είκοσι; και
είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των είκοσι. 32
Και είπεν ο Αβραάμ, Ας μη παροξυνθή ο Κύριός μου,
εάν λαλήσω έτι άπαξ· εάν ευρεθώσιν εκεί δέκα; και
είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των δέκα. 33 Και
ανεχώρησεν ο Κύριος, αφού έπαυσε να λαλή προς τον
Αβραάμ· και ο Αβραάμ επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

19 Ήλθον δε οι δύο άγγελοι εις τα Σόδομα το εσπέρας·
και εκάθητο ο Λωτ παρά την πύλην των Σοδόμων·
ιδών δε ο Λωτ, εσηκώθη εις συνάντησιν αυτών και
προσεκύνησεν επί πρόσωπον έως εδάφους· 2 και είπεν,
Ιδού, κύριοί μου, εκκλίνατε, παρακαλώ, προς την οικίαν
του δούλου σας, και διανυκτερεύσατε και πλύνατε τους
πόδας σας· και σηκωθέντες πρωΐ, θέλετε υπάγει εις

την οδόν σας· οι δε είπον, Ουχί, αλλ' εν τη πλατεία
θέλομεν διανυκτερεύσει. 3 Αφού δε εβίασεν αυτούς
πολύ, εξέκλιναν προς αυτόν και εισήλθον εις την οικίαν
αυτού· και έκαμεν εις αυτούς συμπόσιον, και έψησεν
άζυμα και έφαγον. 4 Πριν δε κοιμηθώσιν, οι άνδρες της
πόλεως, οι άνδρες των Σοδόμων, περιεκύκλωσαν την
οικίαν, νέοι και γέροντες, άπας ο λαός ομού πανταχόθεν·
5 και έκραζον προς τον Λωτ και έλεγον προς αυτόν,
Που είναι οι άνδρες οι εισελθόντες προς σε την νύκτα;
έκβαλε αυτούς προς ημάς, διά να γνωρίσωμεν αυτούς.
6 Εξήλθε δε ο Λωτ προς αυτούς εις το πρόθυρον, και
έκλεισε την θύραν οπίσω αυτού, 7 και είπε, Μη, αδελφοί
μου, μη πράξητε τοιούτον κακόν· 8 ιδού, έχω δύο
θυγατέρας αίτινες δεν εγνώρισαν άνδρα· να σας φέρω
λοιπόν αυτάς έξω· και κάμετε εις αυτάς, όπως φανή εις
εσάς αρεστόν· μόνον εις τους άνδρας τούτους μη πράξητε
μηδέν, επειδή διά τούτο εισήλθον υπό την σκιάν της
στέγης μου. 9 Οι δε είπον, Φύγε απ' εκεί. Και είπον,
ούτος ήλθε διά να παροικήση· θέλει να γείνη και κριτής;
τώρα θέλομεν καποποιήσει σε μάλλον παρά εκείνους.
Και εβίαζον τον άνθρωπον τον Λωτ καθ' υπερβολήν,
και επλησίασαν διά να συντρίψωσι την θύραν· 10
Εκτείναντες δε οι άνδρες τας χείρας αυτών έσυραν τον
Λωτ προς εαυτούς εις την οικίαν, και έκλεισαν την
θύραν· 11 τους δε ανθρώπους, τους όντας εις την θύραν
της οικίας, εκτύπησαν με αορασίαν από μικρού έως
μεγάλου, ώστε απέκαμον ζητούντες την θύραν. 12 Και
είπον οι άνδρες προς τον Λωτ, Έχεις εδώ άλλον τινά;
γαμβρόν υιούς ή θυγατέρας ή όντινα άλλον έχεις εν
τη πόλει, εξάγαγε αυτούς εκ του τόπου· 13 διότι ημείς
καταστρέφομεν τον τόπον τούτον, επειδή η κραυγή
αυτών εμεγάλυνεν ενώπιον του Κυρίου· και απέστειλεν
ημάς ο Κύριος διά να καταστρέψωμεν αυτόν. 14 Εξήλθε
λοιπόν ο Λωτ και ελάλησε προς τους γαμβρούς αυτού,
τους μέλλοντας να λάβωσι τας θυγατέρας αυτού, και
είπε, Σηκώθητε, εξέλθετε εκ του τόπου τούτου· διότι
καταστρέφει ο Κύριος την πόλιν. Αλλ' εφάνη εις τους
γαμβρούς αυτού ως αστεϊζόμενος. 15 Και ότε έγεινεν
αυγή, εβίαζον οι άγγελοι τον Λωτ, λέγοντες· Σηκώθητι,
λάβε την γυναίκα σου και τας δύο σου θυγατέρας, τας
ευρισκομένας εδώ, διά να μη συναπολεσθής και συ
εν τη ανομία της πόλεως. 16 Επειδή δε εβράδυνεν, οι
άνδρες πιάσαντες την χείρα αυτού και την χείρα της
γυναικός αυτού και τας χείρας των δύο θυγατέρων
αυτού, διότι εσπλαγχνίσθη αυτόν ο Κύριος, εξήγαγον
αυτόν και έθεσαν αυτόν έξω της πόλεως. 17 Και ότε
εξήγαγον αυτούς έξω, είπεν ο Κύριος, Διάσωσον την
ζωήν σου· μη περιβλέψης οπίσω σου, και μη σταθής
καθ' όλην την περίχωρον· διασώθητι εις το όρος, διά να
μη απολεσθής. 18 Και είπεν ο Λωτ προς αυτούς, Μη,
παρακαλώ, Κύριε· 19 ιδού, ο δούλός σου εύρηκε χάριν
ενώπιόν σου, και εμεγάλυνας το έλεός σου, το οποίον
έκαμες προς εμέ, φυλάττων την ζωήν μου· αλλ' εγώ
δεν θέλω δυνηθή να διασωθώ εις το όρος, μήπως με
προφθάση το κακόν και αποθάνω· 20 ιδού, παρακαλώ,
η πόλις αύτη είναι πλησίον ώστε να καταφύγω εκεί,
και είναι μικρά· εκεί, παρακαλώ, να διασωθώ· δεν είναι
μικρά; και θέλει ζήσει η ψυχή μου. 21 Και είπε προς
αυτόν ο Κύριος, Ιδού, επήκουσά σου και εις το πράγμα
τούτο, να μη καταστρέψω την πόλιν, περί της οποίας
ελάλησας· 22 τάχυνον, διασώθητι εκεί· διότι δεν θέλω
δυνηθή να κάμω ουδέν, εωσού φθάσης εκεί· διά τούτο
εκάλεσε το όνομα της πόλεως Σηγώρ. 23 Ο ήλιος
ανέτειλεν επί την γην, ότε ο Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ.
24 Και έβρεξεν ο Κύριος επί τα Σόδομα και Γόμορρα
θείον και πυρ παρά Κυρίου εκ του ουρανού· 25 και
κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περίχωρα
και πάντας τους κατοίκους των πόλεων και τα φυτά
της γης. 26 Αλλ' γυνή αυτού περιβλέψασα όπισθεν
αυτού έγεινε στήλη άλατος. 27 Ο δε Αβραάμ σηκωθείς
ενωρίς το πρωΐ ήλθεν εις τον τόπον όπου είχε σταθή
ενώπιον του Κυρίου· 28 και βλέψας επί τα Σόδομα και
Γόμορρα και εφ' όλην την γην της περιχώρου, είδε,
και ιδού, ανέβαινε καπνός από της γης, ως καπνός
καμίνου. 29 Ούτω λοιπόν, ότε ο Θεός κατέστρεψε τας
πόλεις της περιχώρου, ενεθυμήθη ο Θεός τον Αβραάμ,
και εξαπέστειλε τον Λωτ εκ μέσου της καταστροφής,
ότε κατέστρεψε τας πόλεις, εις τας οποίας κατώκει ο
Λωτ. 30 Ανέβη δε ο Λωτ από Σηγώρ και κατώκησεν εν
τω όρει, και μετ' αυτού αι δύο θυγατέρες αυτού, διότι
εφοβήθη να κατοικήση εν Σηγώρ· και κατώκησεν εν
σπηλαίω, αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού. 31 Και
είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν, Ο πατήρ ημών
είναι γέρων, και άνθρωπος δεν είναι επί της γης, διά να
εισέλθη προς ημάς κατά την συνήθειαν πάσης της γής·
32 ελθέ, ας ποτίσωμεν τον πατέρα, ημών οίνον, και ας
κοιμηθώμεν μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν σπέρμα
εκ του πατρός ημών. 33 Επότισαν λοιπόν τον πατέρα
αυτών οίνον κατ' εκείνην την νύκτα· και εισήλθεν η
πρεσβυτέρα και εκοιμήθη μετά του πατρός αυτής· και
εκείνος δεν ενόησεν ούτε πότε επλαγίασεν αυτή, και
πότε εσηκώθη. 34 Και την επαύριον είπεν η πρεσβυτέρα
προς την νεωτέραν, Ιδού, εγώ εκοιμήθην χθές την
νύκτα μετά του πατρός ημών· ας ποτίσωμεν αυτόν οίνον
και την νύκτα ταύτην, και εισελθούσα συ, κοιμήθητι
μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν σπέρμα εκ του πατρός
ημών. 35 Επότισαν λοιπόν και την νύκτα εκείνην
τον πατέρα αυτών οίνον, και σηκωθείσα η νεωτέρα,
εκοιμήθη μετ' αυτού· και εκείνος δεν ενόησεν ούτε πότε
επλαγίασεν αυτή, και πότε εσηκώθη. 36 Και συνέλαβον
αι δύο θυγατέρες του Λωτ εκ του πατρός αυτών. 37 Και
εγέννησεν η πρεσβυτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα
αυτού Μωάβ· ούτος είναι ο πατήρ των Μωαβιτών έως
της σήμερον. 38 Εγέννησε δε και η νεωτέρα υιόν και
εκάλεσε το όνομα αυτού Βεν-αμμί· ούτος είναι ο πατήρ
των Αμμωνιτών έως της σήμερον.

20 Και εκίνησεν εκείθεν ο Αβραάμ εις την γην την
προς μεσημβρίαν, και κατώκησε μεταξύ Κάδης
και Σούρ· και παρώκησεν εν Γεράροις. 2 Και είπεν ο
Αβραάμ περί Σάρρας της γυναικός αυτού, Αδελφή μου
είναι. Έστειλε δε Αβιμέλεχ ο βασιλεύς των Γεράρων,
και έλαβε την Σάρραν. 3 Και ήλθεν ο Θεός προς τον
Αβιμέλεχ κατ' όναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν,
Ιδού, συ αποθνήσκεις εξ αιτίας της γυναικός, την οποίαν
έλαβες· διότι είναι νενυμφευμένη με άνδρα. 4 Ο δε
Αβιμέλεχ δεν είχε πλησιάσει εις αυτήν· και είπε, Κύριε,
ήθελες φονεύσει έθνος έτι και δίκαιον; 5 δεν μοι είπεν

αυτός, Αδελφή μου είναι; και αυτή πάλιν, αυτή είπεν, Αδελφός μου είναι. Εν ευθύτητι της καρδίας μου και εν καθαρότητι των χειρών μου έπραξα τούτο. **6** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός κατ' όναρ, Και εγώ εγνώρισα ότι εν ευθύτητι της καρδίας σου έπραξας τούτο· όθεν και εγώ σε εμπόδισα από του να αμαρτήσης εις εμέ· διά τούτο δεν σε αφήκα να εγγίσης αυτήν· **7** τώρα λοιπόν απόδος την γυναίκα προς τον άνθρωπον, διότι είναι προφήτης· και θέλει προσευχηθή υπέρ σου και θέλεις ζήσει· αλλ' εάν δεν αποδώσης αυτήν, έξευρε ότι εξάπαντος θέλεις αποθάνει, συ και πάντα όσα έχεις. **8** Σηκωθείς δε ο Αβιμέλεχ ενωρίς το πρωΐ, εκάλεσε πάντας τους δούλους αυτού, και ελάλησε πάντας τους λόγους τούτους εις επήκοον αυτών· και εφοβήθησαν οι άνθρωποι σφόδρα. **9** Και εκάλεσεν ο Αβιμέλεχ τον Αβραάμ και είπε προς αυτόν, Τι έπραξας εις ημάς; και τι αμάρτημα έπραξα εις σε, ώστε επέφερες επ' εμέ και επί το βασίλειόν μου, αμαρτίαν μεγάλην; έπραξας εις εμέ πράγμα, το οποίον δεν έπρεπε να πραχθή. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είδες, ώστε να πράξης το πράγμα τούτο; **11** Και είπεν ο Αβραάμ, Επειδή εγώ είπον, Βέβαια δεν είναι φόβος Θεού εν τω τόπω τούτω και θέλουσι με φονεύσει διά την γυναίκα μου· **12** και όμως αληθώς αδελφή μου είναι, θυγάτηρ του πατρός μου, αλλ' ουχί θυγάτηρ της μητρός μου· και έγεινε γυνή μου. **13** και ότε με έκαμεν ο Θεός να εξέλθω εκ του οίκου του πατρός μου, είπον προς αυτήν, Ταύτην την χάριν θέλεις κάμει εις εμέ· εις πάντα τόπον όπου αν υπάγωμεν, λέγε περί εμού, Ούτος είναι αδελφός μου. **14** Και έλαβεν ο Αβιμέλεχ πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας, και έδωκεν εις τον Αβραάμ, και απέδωκεν εις αυτόν Σάρραν την γυναίκα αυτού. **15** και είπεν ο Αβιμέλεχ, Ιδού, η γη μου έμπροσθέν σου. κατοίκησον όπου σοι αρέσκει. **16** Και προς την Σάρραν είπεν, Ιδού, έδωκα χίλια αργύρια εις τον αδελφόν σου· ιδού, αυτός είναι εις σε σκέπη των οφθαλμών προς πάντας τους μετά σου και προς πάντας τους άλλους. Ούτως αύτη επεπλήχθη. **17** Προσηυχήθη δε ο Αβραάμ προς τον Θεόν· και εθεράπευσεν ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναίκα αυτού και τας θεραπαίνας αυτού, και ετεκνοποίησαν. **18** διότι ο Κύριος είχε κλείσει διόλου πάσαν μήτραν εν τη οικία του Αβιμέλεχ, εξ αιτίας Σάρρας της γυναικός του Αβραάμ.

21 Και επεσκέφθη ο Κύριος την Σάρραν, ως είπε· και έκαμεν ο Κύριος εις την Σάρραν, ως ελάλησε. **2** Και συνέλαβεν η Σάρρα, και εγέννησεν εις τον Αβραάμ υιόν εν τω γήρατι αυτού· κατά τον καιρόν, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **3** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του υιού αυτού, του γεννηθέντος εις αυτόν, τον οποίον η Σάρρα εγέννησεν εις αυτόν, Ισαάκ. **4** Περιέτεμε δε ο Αβραάμ τον υιόν αυτού Ισαάκ την ογδόην ημέραν, ως προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός. **5** Ήτο δε ο Αβραάμ εκατόν ετών, ότε εγεννήθη εις αυτόν Ισαάκ ο υιός αυτού. **6** Και είπεν η Σάρρα, Ο Θεός με έκαμε να γελώ· όστις ακούση, θέλει γελά μετ' εμού. **7** Και είπε, Τις ήθελεν ειπεί προς τον Αβραάμ, ότι ήθελε θηλάσει τέκνα η Σάρρα; επειδή εγέννησα υιόν εν τω γήρατι αυτού. **8** Το δε παιδίον ηύξησε και απεγαλακτίσθη· και έκαμεν ο Αβραάμ μέγα συμπόσιον, καθ' ην ημέραν απεγαλακτίσθη ο Ισαάκ. **9** Και είδεν η Σάρρα τον υιόν της Άγαρ της Αιγυπτίας, τον οποίον εγέννησεν εις τον Αβραάμ, περιγελώντα τον Ισαάκ. **10** Και είπε προς τον Αβραάμ, Δίωξον την δούλην ταύτην και τον υιόν αυτής· διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης ταύτης μετά του υιού μου, του Ισαάκ. **11** Εφάνη δε σκληρόν σφόδρα το πράγμα εις τους οφθαλμούς του Αβραάμ περί του υιού αυτού. **12** Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Ας μη φανή σκληρόν εις τους οφθαλμούς σου περί του παιδίου και περί της δούλης σου· κατά πάντα όσα είπη προς σε η Σάρρα, άκουε τους λόγους αυτής· διότι εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα· **13** και τον υιόν δε της δούλης εις έθνος θέλω καταστήσει αυτόν· διότι είναι σπέρμα σου. **14** Σηκωθείς δε ο Αβραάμ ενωρίς το πρωΐ, έλαβεν άρτους και ασκόν ύδατος και έδωκεν εις την Άγαρ, επιθέσας αυτά επί τον ώμον αυτής, και το παιδίον, και απέπεμψεν αυτήν. Η δε αναχωρήσασα περιεπλανάτο εν τη ερήμω Βηρ-σαβεέ. **15** Και αφού ετελείωσε το ύδωρ από του ασκού, έρριψε το παιδίον υποκάτω ενός θάμνου· **16** και ελθούσα εκάθισεν απέναντι, μακράν έως τόξου βολής· διότι είπε, να μη ίδω τον θάνατον του παιδίου. Και εκάθισεν απέναντι και ύψωσε την φωνήν αυτής και έκλαυσεν. **17** Εισήκουσε δε ο Θεός την φωνήν του παιδίου· και εφώνησεν άγγελος Θεού προς την Άγαρ εκ του ουρανού, και είπε προς αυτήν, Τι έχεις, Άγαρ; μη φοβού· διότι ήκουσεν ο Θεός την φωνήν του παιδίου εκ του τόπου ένθα κείται· **18** σηκώθητι, λάβε το παιδίον, και κράτει αυτό με την χείρα σου· διότι θέλω καταστήσει αυτό εις έθνος μέγα. **19** Και ήνοιξεν ο Θεός τους οφθαλμούς αυτής, και ιδούσα φρέαρ ύδατος υπήγε και εγέμισε τον ασκόν ύδωρ και επότισε το παιδίον. **20** Και ήτο ο Θεός μετά του παιδίου, και ηύξησε, και κατώκησεν εν τη ερήμω και έγεινε τοξότης. **21** Και κατώκησεν εν τη ερήμω Φαράν· και η μήτηρ αυτού έλαβεν εις αυτόν γυναίκα εκ γης Αιγύπτου. **22** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ο Αβιμέλεχ, μετά του Φιχόλ αρχιστρατήγου της δυνάμεως αυτού, είπε προς τον Αβραάμ, λέγων, Ο Θεός είναι μετά σου εις πάντα όσα πράττεις· **23** τώρα λοιπόν όμοσον προς εμέ εδώ εις τον Θεόν, ότι δεν θέλεις ψευσθή προς εμέ, ούτε προς τον υιόν μου, ούτε προς τους εγγόνους μου· αλλά κατά το έλεος, το οποίον έκαμα εις σε, θέλεις κάμει εις εμέ, και εις την γην όπου παρώκησας. **24** Και είπεν ο Αβραάμ, Εγώ θέλω ομόσει. **25** Και έλεγξεν ο Αβραάμ τον Αβιμέλεχ διά το φρέαρ του ύδατος, το οποίον αφήρπασαν οι δούλοι του Αβιμέλεχ. **26** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Δεν εξεύρω τις έπραξε το πράγμα τούτο· και ούτε συ με εφανέρωσας και ούτε εγώ ήκουσα, ειμή σήμερον. **27** Και λαβών ο Αβραάμ πρόβατα και βόας, έδωκεν εις τον Αβιμέλεχ· και έκαμον αμφότεροι συνθήκην. **28** Και έβαλεν ο Αβραάμ κατά μέρος επτά θηλυκά αρνία του ποιμνίου. **29** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είναι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία, τα οποία έβαλες κατά μέρος; **30** Ο δε είπεν, Ότι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία θέλεις λάβει εκ της χειρός μου, διά να ήναι εις εμέ εις μαρτύριον ότι εγώ έσκαψα το φρέαρ τούτο. **31** διά τούτο ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Βηρ-σαβεέ· διότι εκεί ώμοσαν αμφότεροι. **32** Και έκαμον συνθήκην

εν Βηρ-σαβεέ. Εσηκώθη δε ο Αβιμέλεχ και Φιχόλ ο
αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού, και επέστρεψαν εις
την γην των Φιλισταίων. 33 Και εφύτευσεν ο Αβραάμ
δρυμόν εν Βηρ-σαβεέ· και επεκαλέσθη εκεί το όνομα του
Κυρίου, του αιωνίου Θεού. 34 Παρώκησε δε ο Αβραάμ
εν τη γη των Φιλισταίων ημέρας πολλάς.

22 Μετά δε τα πράγματα ταύτα ο Θεός εδοκίμασε
τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν, Αβραάμ· ο δε
είπεν, Ιδού, εγώ. 2 Και είπε, Λάβε τώρα τον υιόν
σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ,
και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν
εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον
θέλω σοι ειπεί. 3 Σηκωθείς δε Αβραάμ ενωρίς το πρωΐ,
εσαμάρωσε την όνον αυτού και έλαβε μεθ' εαυτού
δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον υιόν αυτού·
και σχίσας ξύλα διά την ολοκαύτωσιν, εσηκώθη και
υπήγεν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο
Θεός. 4 Την δε τρίτην ημέραν υψώσας ο Αβραάμ τους
οφθαλμούς αυτού, είδε τον τόπον μακρόθεν. 5 Και
είπεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού, Σεις καθίσατε
αυτού μετά της όνου· εγώ δε και το παιδάριον θέλομεν
υπάγει έως εκεί· και αφού προσκυνήσωμεν, θέλομεν
επιστρέψει προς εσάς. 6 Και λαβών ο Αβραάμ τα ξύλα
της ολοκαυτώσεως, επέθεσεν επί τον Ισαάκ τον υιόν
αυτού· και έλαβεν εις την χείρα αυτού το πυρ, και την
μάχαιραν, και υπήγον οι δύο ομού. 7 Τότε ελάλησεν ο
Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού και είπε, Πάτερ
μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ, τέκνον μου. Και είπεν ο
Ισαάκ, Ιδού, το πυρ και τα ξύλα· αλλά που το πρόβατον
διά την ολοκαύτωσιν; 8 Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός,
τέκνον μου, θέλει προβλέψει εις εαυτόν το πρόβατον διά
την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. 9 Αφού
δε έφθασαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο
Θεός, ωκοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και
διέθεσε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον υιόν αυτού
έβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων·
10 και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, έλαβε την
μάχαιραν διά να σφάξη τον υιόν αυτού. 11 Άγγελος
δε Κυρίου εφώνησε προς αυτόν εκ του ουρανού και
είπεν, Αβραάμ, Αβραάμ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. 12 Και
είπε, Μη επιβάλης την χείρα σου επί το παιδάριον, και
μη πράξης εις αυτό μηδέν· διότι τώρα εγνώρισα ότι
συ φοβείσαι τον Θεόν, επειδή δεν ελυπήθης τον υιόν
σου τον μονογενή δι' εμέ. 13 Και υψώσας ο Αβραάμ
τους οφθαλμούς αυτού είδε· και ιδού, κριός όπισθεν
αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φυτόν
πυκνόκλαδον· και ελθών ο Αβραάμ, έλαβε τον κριόν και
προσέφερεν αυτόν εις ολοκαύτωμα αντί του υιού αυτού.
14 Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου
Ιεοβά-ιρέ· ως λέγεται και την σήμερον, Εν τω όρει ο
Κύριος θέλει εμφανισθή. 15 Και εφώνησε δεύτερον ο
άγγελος του Κυρίου προς τον Αβραάμ εκ του ουρανού,
16 και είπεν, Ώμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι,
επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον
υιόν σου, τον μονογενή σου, 17 ότι ευλογών θέλω σε
ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου
ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το
χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει
τας πύλας των εχθρών αυτού· 18 και εν τω σπέρματί
σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι
υπήκουσας εις την φωνήν μου. 19 Και επέστρεψεν ο
Αβραάμ προς τους δούλους αυτού· και σηκωθέντες,
υπήγον ομού εις Βηρ-σαβεέ· και κατώκησεν ο Αβραάμ εν
Βηρ-σαβεέ. 20 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ανήγγειλαν
προς τον Αβραάμ λέγοντες, Ιδού, η Μελχά εγέννησε και
αυτή υιούς εις τον Ναχώρ τον αδελφόν σου· 21 τον Ουζ
πρωτότοκον αυτού, και τον Βουζ αδελφόν αυτού, και
τον Κεμουήλ τον πατέρα του Αράμ, 22 και τον Κεσέδ,
και τον Αζαύ, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον
Βαθουήλ. 23 Ο δε Βαθουήλ εγέννησε την Ρεβέκκαν·
τους οκτώ τούτους εγέννησεν η Μελχά εις τον Ναχώρ
τον αδελφόν του Αβραάμ. 24 Και η παλλακή αυτού, η
ονομαζομένη Ρευμά, εγέννησε και αυτή τον Ταβέκ και
τον Γαάμ και τον Ταχάς και τον Μααχά.

23 Και έζησεν η Σάρρα εκατόν εικοσιεπτά έτη· ταύτα
είναι τα έτη της ζωής της Σάρρας. 2 Και απέθανεν
η Σάρρα εν Κιριάθ-αρβά· αύτη είναι η Χεβρών εν γη
Χαναάν· και ήλθεν ο Αβραάμ διά να κλαύση την Σάρραν
και να πενθήση αυτήν. 3 Και σηκωθείς ο Αβραάμ απ'
έμπροσθεν του νεκρού αυτού, ελάλησε προς τους υιούς
του Χετ λέγων, 4 ξένος και πάροικος είμαι εγώ μεταξύ
σας· δότε μοι κτήμα τάφου μεταξύ σας, διά να θάψω τον
νεκρόν μου απ' έμπροσθέν μου. 5 Απεκρίθησαν δε οι
υιοί του Χετ προς τον Αβραάμ λέγοντες προς αυτόν, 6
Άκουσον ημάς, κύριέ μου· συ είσαι μεταξύ ημών ηγεμών
εκ Θεού· θάψον τον νεκρόν σου εις το εκλεκτότερον εκ
των μνημείων ημών· ουδείς εξ ημών θέλει αρνηθή το
μνημείον αυτού προς σε, διά να θάψης τον νεκρόν σου.
7 Τότε σηκωθείς ο Αβραάμ προσεκύνησε προς τον λαόν
του τόπου, προς τους υιούς του Χέτ· 8 και ελάλησε προς
αυτούς λέγων, Εάν ευαρεστήται η ψυχή σας να θάψω
τον νεκρόν μου απ' έμπροσθέν μου, ακούσατέ μου και
μεσιτεύσατε υπέρ εμού προς τον Εφρών τον υιόν του
Σωάρ, 9 και ας μοι δώση το σπήλαιον αυτού Μαχπελάχ,
το εν τη άκρα του αγρού αυτού· εις πλήρη τιμήν ας μοι
δώση αυτό, διά κτήμα τάφου μεταξύ σας. 10 Ο δε Εφρών
εκάθητο εν τω μέσω των υιών του Χέτ· και απεκρίθη ο
Εφρών ο Χετταίος προς τον Αβραάμ εις επήκοον των
υιών του Χετ, πάντων των εισερχομένων εις την πύλην
της πόλεως αυτού, λέγων, 11 Ουχί, κύριέ μου, άκουσόν
μου· σοι δίδω τον αγρόν, σοι δίδω και το σπήλαιον το εν
αυτώ· επί παρουσία των υιών του λαού μου δίδω αυτά
εις σέ· θάψον τον νεκρόν σου. 12 Και προσεκύνησεν ο
Αβραάμ έμπροσθεν του λαού του τόπου· 13 και είπε προς
τον Εφρών εις επήκοον του λαού του τόπου λέγων,
Εάν συ θέλης, άκουσόν μου, παρακαλώ· θέλω δώσει το
αργύριον του αγρού· λάβε αυτό παρ' εμού, και θέλω
θάψει τον νεκρόν μου εκεί. 14 Ο δε Εφρών απεκρίθη
προς τον Αβραάμ, λέγων προς αυτόν, 15 Ακουσόν μου,
κύριέ μου· γη τετρακοσίων σίκλων αργυρίου, τι είναι
μεταξύ εμού και σου; θάψον λοιπόν τον νεκρόν σου.
16 Και ήκουσεν ο Αβραάμ τον Εφρών· και εζύγισεν ο
Αβραάμ εις τον Εφρών το αργύριον, το οποίον είπεν
εις επήκοον των υιών του Χετ τετρακοσίους σίκλους
αργυρίου, δεκτού μεταξύ εμπόρων. 17 Και ο αγρός
του Εφρών, όστις ήτο εν Μαχπελάχ, έμπροσθεν της

Μαμβρή, ο αγρός και το σπήλαιον το εν αυτώ και πάντα
τα δένδρα τα εν τω αγρώ και εν πάσι τοις ορίοις κύκλω,
ησφαλίσθησαν 18 εις τον Αβραάμ διά κτήμα, ενώπιον
των υιών του Χετ, ενώπιον πάντων των εισερχομένων
εις την πύλην της πόλεως αυτού. 19 Και μετά ταύτα
έθαψεν ο Αβραάμ Σάρραν την γυναίκα αυτού εν τω
σπηλαίω του αγρού Μαχπελάχ, έμπροσθεν της Μαμβρή·
αύτη είναι Χεβρών εν γη Χαναάν. 20 Και ο αγρός και το
σπήλαιον το εν αυτώ, ησφαλίσθησαν εις τον Αβραάμ
διά κτήμα τάφον παρά των υιών του Χετ.

24 Ήτο δε ο Αβραάμ γέρων προβεβηκώς την ηλικίαν·
και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ κατά πάντα.
2 Και είπεν ο Αβραάμ προς τον δούλον αυτού τον
πρεσβύτερον της οικίας αυτού, τον επιστάτην πάντων
των υπαρχόντων αυτού, Βάλε, παρακαλώ, την χείρα σου
υπό τον μηρόν μου· 3 και θέλω σε ορκίσει εις Κύριον τον
Θεόν του ουρανού και τον Θεόν της γης, ότι δεν θέλεις
λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου εκ των θυγατέρων
των Χαναναίων, μεταξύ των οποίων εγώ κατοικώ· 4
αλλ' εις τον τόπον μου, και εις την συγγένειάν μου
θέλεις υπάγει, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν
μου τον Ισαάκ. 5 Είπε δε προς αυτόν ο δούλος, Ίσως δεν
θελήση η γυνή να μοι ακολουθήση εις την γην ταύτην·
πρέπει να φέρω τον υιόν σου εις την γην εκ της οποίας
εξήλθες; 6 Και είπε προς αυτόν ο Αβραάμ, Πρόσεχε, μη
φέρης τον υιόν μου εκεί· 7 Κύριος ο Θεός του ουρανού,
όστις με έλαβεν εκ του οίκου του πατρός μου και εκ
της γης της γεννήσεώς μου, και όστις ελάλησε προς
εμέ και όστις ώμοσεν εις εμέ λέγων, εις το σπέρμα σου
θέλω δώσει την γην ταύτην, αυτός θέλει αποστείλει
τον άγγελον αυτού έμπροσθέν σου· και θέλεις λάβει
γυναίκα εις τον υιόν μου εκείθεν· 8 εάν δε η γυνή δεν
θέλη να σε ακολουθήση, τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος
από του όρκου μου τούτου· μόνον τον υιόν μου να μη
φέρης εκεί. 9 Και έβαλεν ο δούλος την χείρα αυτού υπό
τον μηρόν του Αβραάμ του κυρίου αυτού, και ώρκίσθη
εις αυτόν περί του πράγματος τούτου. 10 Και έλαβεν ο
δούλος δέκα καμήλους εκ των καμήλων του κυρίου
αυτού και ανεχώρησε, φέρων μεθ' εαυτού από πάντων
των αγαθών του κυρίου αυτού· και σηκωθείς, υπήγεν
εις την Μεσοποταμίαν, εις την πόλιν του Ναχώρ. 11 Και
εγονάτισε τας καμήλους έξω της πόλεως παρά το φρέαρ
του ύδατος, προς το εσπέρας, ότε εξέρχονται αι γυναίκες
διά να αντλήσωσιν ύδωρ. 12 Και είπε, Κύριε Θεέ του
κυρίου μου Αβραάμ, δος μοι, δέομαι, καλόν συνάντημα
σήμερον, και κάμε έλεος εις τον κύριόν μου Αβραάμ· 13
ιδού, εγώ ίσταμαι πλησίον της πηγής του ύδατος· αι δε
θυγατέρες των κατοίκων της πόλεως εξέρχονται διά
να αντλήσωσιν ύδωρ· 14 και η κόρη προς την οποίαν
είπω, Επίκλινον, παρακαλώ, την υδρίαν σου διά να πίω,
και αυτή είπη, Πίε και θέλω ποτίσει και τας καμήλους
σου, αύτη ας ήναι εκείνη, την οποίαν ητοίμασας εις τον
δούλον σου τον Ισαάκ· και εκ τούτου θέλω γνωρίσει ότι
έκαμες έλεος εις τον κύριόν μου. 15 Και πριν αυτός
παύση λαλών, ιδού, εξήρχετο η Ρεβέκκα, ήτις εγεννήθη
εις τον Βαθουήλ, υιόν της Μελχάς, γυναικός του Ναχώρ,
αδελφού του Αβραάμ, έχουσα την υδρίαν αυτής επί του
ώμου αυτής. 16 Η δε κόρη ήτο ώραία την όψιν σφόδρα,
παρθένος, και ανήρ δεν είχε γνωρίσει αυτήν· αφού
λοιπόν κατέβη εις την πηγήν, εγέμισε την υδρίαν αυτής
και ανέβαινε. 17 Δραμών δε ο δούλος εις συνάντησιν
αυτής είπε, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εκ της
υδρίας σου. 18 Η δε είπε, Πίε, κύριέ μου. και έσπευσε και
κατεβίβασε την υδρίαν αυτής επί τον βραχίονα αυτής,
και εποτίσεν αυτόν. 19 και αφού έπαυσε ποτίζουσα
αυτόν είπε, Και διά τας καμήλους σου θέλω αντλήσει,
εωσού πίωσι πάσαι. 20 Και παρευθύς εξεκένωσε την
υδρίαν αυτής εις την ποτίστραν, και έδραμεν έτι εις
το φρέαρ διά να αντλήση, και ήντλησε διά πάσας τας
καμήλους αυτού. 21 Ο δε άνθρωπος, θαυμάζων δι'
αυτήν, εσιώπα, διά να γνωρίση αν κατευώδωσεν ο
Κύριος την οδόν αυτού ή ουχί. 22 Και αφού έπαυσαν αι
κάμηλοι πίνουσαι, έλαβεν ο άνθρωπος ενώτια χρυσά
βάρους ημίσεος σίκλου, και δύο βραχιόλια διά τας χείρας
αυτής, βάρους δέκα σίκλων χρυσίου· 23 και είπε, Τίνος
θυγάτηρ είσαι συ; ειπέ μοι, παρακαλώ· είναι εν τη οικία
του πατρός σου τόπος δι' ημάς προς κατάλυμα; 24 Η δε
είπε προς αυτόν· είμαι θυγάτηρ Βαθουήλ του υιού της
Μελχάς, τον οποίον εγέννησεν εις τον Ναχώρ. 25 είπεν
έτι προς αυτόν, Είναι εις ημάς και άχυρα και τροφή
πολλή και τόπος προς κατάλυμα. 26 Τότε έκλινεν ο
άνθρωπος και προσεκύνησε τον Κύριον· 27 και είπεν,
Ευλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, όστις
δεν εγκατέλιπε το έλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού
από του κυρίου μου· ο Κύριος με κατευώδωσεν εις τον
οίκον των αδελφών του κυρίου μου. 28 Δραμούσα δε
η κόρη ανήγγειλεν εις τον οίκον της μητρός αυτής
τα πράγματα ταύτα. 29 Είχε δε η Ρεβέκκα αδελφόν
ονομαζόμενον Λάβαν· και έδραμεν ο Λάβαν προς τον
άνθρωπον έξω εις την πηγήν. 30 Και ως είδε τα ενώτια
και τα βραχιόλια εις τας χείρας της αδελφής αυτού,
και ως ήκουσε τους λόγους Ρεβέκκας της αδελφής
αυτού, λεγούσης, Ούτως ελάλησε προς εμέ ο άνθρωπος,
ήλθε προς τον άνθρωπον· και ιδού, ίστατο πλησίον
των καμήλων επί της πηγής. 31 Και είπεν, Είσελθε,
ευλογημένε του Κυρίου· διά τι ίστασαι έξω; επειδή εγώ
ητοίμασα την οικίαν και τόπον διά τας καμήλους. 32
Και εισήλθεν ο άνθρωπος εις την οικίαν, και εκείνος
εξεφόρτωσε τας καμήλους και έδωκεν άχυρα και τροφήν
εις τας καμήλους και ύδωρ διά νίψιμον των ποδών
αυτού και των ποδών των ανθρώπων των μετ' αυτού.
33 Και παρετέθη έμπροσθεν αυτού φαγητόν· αυτός όμως
είπε, Δεν θέλω φάγει, εωσού λαλήσω τον λόγον μου.
Ο δε είπε, Λάλησον. 34 Και είπεν, Εγώ είμαι δούλος
του Αβραάμ. 35 Και ο Κύριος ευλόγησε τον κύριόν μου
σφόδρα, και έγεινε μέγας· και έδωκεν εις αυτόν πρόβατα
και βόας και αργύριον και χρυσίον και δούλους και
δούλας και καμήλους και όνους. 36 Και εγέννησε Σάρρα,
η γυνή του κυρίου μου, υιόν εις τον κύριόν μου, αφού
εγήρασε· και έδωκεν εις αυτόν πάντα όσα έχει. 37 Και με
ώρκισεν ο κύριός μου, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα
εις τον υιόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναναίων, εις
την γην των οποίων εγώ κατοικώ· 38 αλλ' εις τον οίκον
του πατρός μου θέλεις υπάγει και εις την συγγένειάν
μου, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου. 39 Και
είπον προς τον κύριόν μου, Ίσως δεν θελήση η γυνή
να με ακολουθήση. 40 Ο δε είπε προς εμέ, Ο Κύριος,

έμπροσθεν του οποίου περιεπάτησα, θέλει αποστείλει
τον άγγελον αυτού μετά σου και θέλει κατευοδώσει την
οδόν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου εκ
της συγγενείας μου και εκ του οίκου του πατρός μου· **41**
τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από του ορκισμού μου·
όταν υπάγης προς την συγγένειάν μου και δεν δώσωσιν
εις σε, τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από του ορκισμού
μου. **42** Και ελθών σήμερον εις την πηγήν, είπον, Κύριε
ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, κατευόδωσον, δέομαι,
την οδόν μου, εις την οποίαν εγώ υπάγω· **43** ιδού, εγώ
ίσταμαι πλησίον της πηγής του ύδατος· και η κόρη ήτις
εξέρχεται διά να αντλήση και προς την οποίαν είπω,
Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εκ της υδρίας σου,
44 και αυτή με είπη, Και συ πίε, και διά τας καμήλους
σου ακόμη θέλω αντλήσει, αύτη ας ήναι η γυνή, την
οποίαν ητοίμασεν ο Κύριος διά τον υιόν του κυρίου
μου. **45** Και πριν παύσω λαλών εν τη καρδία μου, ιδού,
η Ρεβέκκα εξήρχετο έχουσα την υδρίαν αυτής επί του
ώμου αυτής· και κατέβη εις την πηγήν και ήντλησεν·
είπον δε προς αυτήν, Πότισόν με, παρακαλώ. **46** Η δε
έσπευσε και κατεβίβασε την υδρίαν αυτής επάνωθεν
αυτής και είπε, Πίε, και θέλω ποτίσει και τας καμήλους
σου· έπιον λοιπόν και επότισε και τας καμήλους. **47**
Και ηρώτησα αυτήν και είπον, Τίνος θυγάτηρ είσαι; η
δε είπε, Θυγάτηρ του Βαθουήλ, υιού του Ναχώρ, τον
οποίον εγέννησεν εις αυτόν η Μελχά· και περιέθεσα τα
ενώτια εις το πρόσωπον αυτής και τα βραχιόλια επί τας
χείρας αυτής. **48** Και κλίνας προσεκύνησα τον Κύριον·
και ευλόγησα Κύριον τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ,
όστις με κατευώδωσεν εις την αληθινήν οδόν, διά να
λάβω την θυγατέρα του αδελφού του κυρίου μου εις
τον υιόν αυτού. **49** Τώρα λοιπόν, εάν θέλητε να κάμητε
έλεος και αλήθειαν προς τον κύριόν μου, είπατέ μοι,
ει δε μη, είπατέ μοι, διά να στραφώ δεξιά ή αριστερά.
50 Και αποκριθέντες ο Λάβαν και ο Βαθουήλ, είπον,
Παρά Κυρίου εξήλθε το πράγμα· ημείς δεν δυνάμεθα
να σοι είπωμεν κακόν ή καλόν· **51** ιδού, η Ρεβέκκα
έμπροσθέν σου· λάβε αυτήν και ύπαγε· και ας ήναι γυνή
του υιού του κυρίου σου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος.
52 Και ότε ήκουσεν ο δούλος του Αβραάμ τους λόγους
αυτών, προσεκύνησεν έως εδάφους τον Κύριον. **53** Και
εκβαλών ο δούλος σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και
ενδύματα, έδωκεν εις την Ρεβέκκαν· έδωκεν έτι δώρα
εις τον αδελφόν αυτής και εις την μητέρα αυτής. **54**
Και έφαγον και έπιον, αυτός και οι άνθρωποι οι μετ'
αυτού, και διενυκτέρευσαν· και αφού εσηκώθησαν το
πρωΐ, είπεν, Εξαποστείλατέ με προς τον κύριόν μου. **55**
Είπον δε ο αδελφός αυτής και η μήτηρ αυτής, Ας μείνη
η κόρη μεθ' ημών ημέρας τινάς, τουλάχιστον δέκα· μετά
ταύτα θέλει απέλθει. **56** Και είπε προς αυτούς, Μη με
κρατείτε, διότι ο Κύριος κατευώδωσε την οδόν μου·
εξαποστείλατέ με να υπάγω προς τον κύριόν μου. **57** Οι
δε είπον, Ας καλέσωμεν την κόρην και ας ερωτήσωμεν
την γνώμην αυτής. **58** Και εκάλεσαν την Ρεβέκκαν και
είπον προς αυτήν, Υπάγεις μετά του ανθρώπου τούτου;
Η δε είπεν, Υπάγω. **59** Και εξαπέστειλαν την Ρεβέκκαν
την αδελφήν αυτών και την τροφόν αυτής, και τον
δούλον του Αβραάμ και τους ανθρώπους αυτού **60** Και
ευλόγησαν την Ρεβέκκαν και είπον προς αυτήν, Αδελφή
ημών είσαι, είθε να γείνης εις χιλιάδας μυριάδων, και το
σπέρμα σου να εξουσιάση τας πύλας των εχθρών αυτού
61 Και εσηκώθη η Ρεβέκκα και αι θεράπαιναι αυτής,
και εκάθισαν επί τας καμήλους, και υπήγον κατόπιν
του ανθρώπου· και έλαβεν ο δούλος την Ρεβέκκαν και
ανεχώρησεν. **62** Ο δε Ισαάκ επέστρεφεν από του φρέατος
Λαχαΐ-ροΐ· διότι κατώκει εν τη γη της μεσημβρίας. **63**
Και εξήλθεν ο Ισαάκ να προσευχηθή εν τη πεδιάδι περί
το εσπέρας· και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε,
και ιδού, ήρχοντο κάμηλοι. **64** και υψώσασα η Ρεβέκκα
τους οφθαλμούς αυτής είδε τον Ισαάκ και κατεπήδησεν
από της καμήλου. **65** Διότι είχεν ειπεί προς τον δούλον,
Τις είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο ερχόμενος διά της
πεδιάδος εις συνάντησιν ημών; Ο δε δούλος είχεν ειπεί,
Είναι ο κύριός μου. Και αυτή λαβούσα την καλύπτραν,
εσκεπάσθη. **66** Και διηγήθη ο δούλος προς τον Ισαάκ
πάντα όσα είχε πράξει. **67** Ο δε Ισαάκ έφερεν αυτήν εις
την σκηνήν της μητρός αυτού Σάρρας· και έλαβε την
Ρεβέκκαν, και έγεινεν αυτού γυνή, και ηγάπησεν αυτήν·
και παρηγορήθη ο Ισαάκ περί της μητρός αυτού.

25 Έλαβε δε ο Αβραάμ και άλλην γυναίκα,
ονομαζομένην Χεττούραν. **2** Και αύτη εγέννησεν
εις αυτόν τον Ζεμβράν και τον Ιοξάν και τον Μαδάν
και τον Μαδιάμ και τον Ιεσβώκ και τον Σουά. **3** και ο
Ιοξάν εγέννησε τον Σεβά και τον Δαιδάν· οι δε υιοί του
Δαιδάν ήσαν Ασσουρείμ και Λετουσιείμ και Λαωμείμ. **4**
Οι υιοί δε του Μαδιάμ ήσαν Γεφά και Εφέρ και Ανώχ και
Αβειδά και Ελδαγά· πάντες ούτοι υιοί της Χεττούρας. **5**
Έδωκε δε ο Αβραάμ πάντα τα υπάρχοντα αυτού εις τον
Ισαάκ. **6** Εις δε τους υιούς των παλλακών αυτού έδωκεν
ο Αβραάμ χαρίσματα, και εξαπέστειλεν αυτούς, έτι ζων,
μακράν από του υιού αυτού Ισαάκ προς ανατολάς,
εις την γην της Ανατολής. **7** Και ταύτα είναι τα έτη
των ημερών της ζωής του Αβραάμ, όσα έζησεν, έτη
εκατόν εβδομήκοντα πέντε. **8** Και εκπνεύσας απέθανεν
ο Αβραάμ εν γήρατι καλώ, γέρων και πλήρης ημερών·
και προσετέθη εις τον λαόν αυτού. **9** Και έθαψαν αυτόν
ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ οι υιοί αυτού εν τω σπηλαίω
Μαχπελάχ, εν τω αγρώ του Εφρών, υιού του Σωάρ του
Χετταίου, τω απέναντι της Μαμβρή· **10** τω αγρώ, τον
οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ παρά των υιών του Χέτ·
εκεί ετάφη ο Αβραάμ και Σάρρα η γυνή αυτού. **11** Και
μετά τον θάνατον του Αβραάμ, ευλόγησεν ο Θεός Ισαάκ
τον υιόν αυτού· και κατώκησεν ο Ισαάκ πλησίον του
φρέατος Λαχαΐ-ροΐ. **12** Αύτη δε είναι η γενεαλογία του
Ισμαήλ, υιού του Αβραάμ, τον οποίον εγέννησεν εις τον
Αβραάμ Άγαρ η Αιγυπτία, η δούλη της Σάρρας· **13** και
ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του Ισμαήλ, κατά τα
ονόματα αυτών, εις τας γενεάς αυτών· πρωτότοκος του
Ισμαήλ Ναβαϊώθ, έπειτα Κηδάρ και Αβδεήλ και Μιβσάμ,
14 και Μισμά, και Δουμά και Μασσά **15** Χαδδάρ, και
Θαιμά, Ιετούρ, Ναφίς, και Κεδμά· **16** ούτοι είναι οι υιοί
του Ισμαήλ, και ταύτα τα ονόματα αυτών κατά τας
κώμας αυτών και κατά τας κατοικίας αυτών· δώδεκα
άρχοντες κατά τα έθνη αυτών. **17** Και ταύτα είναι τα
έτη της ζωής του Ισμαήλ, έτη εκατόν τριάκοντα επτά·
και εκπνεύσας απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν
αυτού. **18** Κατώκησαν δε από Αβιλά έως Σούρ, της

κατά πρόσωπον Αιγύπτου, καθώς υπάγει τις προς την
Ασσυρίαν· ο Ισμαήλ κατώκησεν έμπροσθεν πάντων των
αδελφών αυτού. **19** Και αύτη είναι η γενεαλογία του
Ισαάκ, υιού του Αβραάμ· ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ·
20 ήτο δε ο Ισαάκ ετών τεσσαράκοντα, ότε έλαβεν εις
εαυτόν γυναίκα την Ρεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ του
Σύρου από Παδάν-αράμ, αδελφήν Λάβαν του Σύρου. **21**
Και εδέετο ο Ισαάκ προς τον Κύριον περί της γυναικός
αυτού, διότι ήτο στείρα· και επήκουσεν ο Κύριος αυτού,
και συνέλαβεν η Ρεβέκκα η γυνή αυτού. **22** Και τα
παιδία συνεκρούοντο εντός αυτής· και είπεν, Αν μέλλη
ούτω να γείνη, διά τι εγώ να συλλάβω; και υπήγε
να ερωτήση τον Κύριον. **23** Και είπεν ο Κύριος προς
αυτήν, Δύο έθνη είναι εν τη κοιλία σου· και δύο λαοί
θέλουσι διαχωρισθή από των εντοσθίων σου· και ο εις
λαός θέλει είσθαι δυνατώτερος του άλλου λαού· και ο
μεγαλήτερος θέλει δουλεύσει εις τον μικρότερον. **24**
Και ότε επληρώθησαν αι ημέραι αυτής διά να γεννήση,
ιδού, ήσαν δίδυμα εν τη κοιλία αυτής. **25** Εξήλθε δε
ο πρώτος ερυθρός και όλος ως δέρμα δασύτριχος· και
εκάλεσαν το όνομα αυτού, Ησαύ. **26** Και έπειτα εξήλθεν
ο αδελφός αυτού· και η χειρ αυτού εκράτει την πτέρναν
του Ησαύ· διά τούτο ωνομάσθη Ιακώβ· ο δε Ισαάκ ήτο
ετών εξήκοντα, ότε εγέννησεν αυτούς. **27** Ηύξησαν δε
τα παιδία· και έγεινεν ο μεν Ησαύ άνθρωπος έμπειρος
εις το κυνήγιον, άνθρωπος του αγρού· ο δε Ιακώβ,
άνθρωπος απλούς, κατοικών εν σκηναίς. **28** Και ο μεν
Ισαάκ ηγάπα τον Ησαύ, διότι το κυνήγιον ήτο τροφή εις
αυτόν· η δε Ρεβέκκα ηγάπα τον Ιακώβ. **29** Εμαγείρευε δε
ο Ιακώβ μαγείρευμα· και ήλθεν ο Ησαύ εκ του αγρού
και ήτο αποκαμωμένος· **30** και είπεν ο Ησαύ προς τον
Ιακώβ, Δος μοι, παρακαλώ, να φάγω από το κόκκινον,
το κόκκινον τούτο, διότι είμαι αποκαμωμένος· διά τούτο
εκλήθη το όνομα αυτού, Εδώμ. **31** Και είπεν ο Ιακώβ,
Πώλησόν μοι σήμερον τα πρωτοτόκιά σου. **32** Και ο
Ησαύ είπεν, Ιδού, εγώ υπάγω να αποθάνω, και τι με
ωφελούσι ταύτα τα πρωτοτόκια; **33** Και είπεν ο Ιακώβ,
Ομοσόν μοι σήμερον· και ώμοσεν εις αυτόν· και επώλησε
τα πρωτοτόκια αυτού εις τον Ιακώβ. **34** Τότε ο Ιακώβ
έδωκεν εις τον Ησαύ άρτον και μαγείρευμα της φακής·
και έφαγε και έπιε και σηκωθείς ανεχώρησεν· ούτως ο
Ησαύ κατεφρόνησε τα πρωτοτόκια.

26 Έγεινε δε πείνα εν τη γη, εκτός της προτέρας
πείνης, της γενομένης επί των ημερών του
Αβραάμ. Και υπήγεν ο Ισαάκ προς τον Αβιμέλεχ, βασιλέα
των Φιλισταίων, εις Γέραρα. **2** Εφάνη δε εις αυτόν ο
Κύριος και είπε, Μη καταβής εις Αίγυπτον· κατοίκησον
εν τη γη την οποίαν θέλω σοι ειπεί· **3** παροίκει εν τη
γη ταύτη, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου, και θέλω σε
ευλογήσει διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θέλω δώσει
πάντας τους τόπους τούτους· και θέλω εκπληρώσει τον
όρκον, τον οποίον ώμοσα προς Αβραάμ τον πατέρα σου·
4 και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του
ουρανού, και θέλω δώσει εις το σπέρμα σου πάντας
τους τόπους τούτους, και θέλουσιν ευλογηθή εν τω
σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γής· **5** επειδή ο
Αβραάμ υπήκουσεν εις την φωνήν μου, και εφύλαξε
τα προστάγματά μου, τας εντολάς μου, τα διατάγματά
μου και τους νόμους μου. **6** Και κατώκησεν ο Ισαάκ
εν Γεράροις. **7** Ηρώτησαν δε οι άνδρες του τόπου περί
της γυναικός αυτού· και είπεν, Αδελφή μου είναι· διότι
εφοβήθη να είπη, Γυνή μου είναι· λέγων, Μήπως με
φονεύσωσιν οι άνδρες του τόπου διά την Ρεβέκκαν·
επειδή ήτο ώραία την όψιν. **8** Και αφού διέτριψεν εκεί
πολλάς ημέρας, Αβιμέλεχ ο βασιλεύς των Φιλισταίων,
κύψας από της θυρίδος είδε, και ιδού, ο Ισαάκ έπαιζε
μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτού. **9** Εκάλεσε δε ο
Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν, Ιδού, βεβαίως γυνή σου
είναι αύτη· διά τι λοιπόν είπας, Αδελφή μου είναι; Και
είπε προς αυτόν ο Ισαάκ, διότι είπον, Μήπως αποθάνω
εξ αιτίας αυτής. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Τι είναι
τούτο, το οποίον έκαμες εις ημάς; παρ' ολίγον ήθελε
κοιμηθή τις εκ του λαού μετά της γυναικός σου, και
ήθελες φέρει εφ' ημάς ανομίαν. **11** Και προσέταξεν ο
Αβιμέλεχ εις πάντα τον λαόν, λέγων, Όστις εγγίση τον
άνθρωπον τούτον ή την γυναίκα αυτού, θέλει εξάπαντος
θανατωθή. **12** Έσπειρε δε ο Ισαάκ εν τη γη εκείνη
και εσύναξε κατ' εκείνον τον χρόνον εκατονταπλάσια·
και ευλόγησεν αυτόν ο Κύριος. **13** Και εμεγαλύνετο ο
άνθρωπος και επροχώρει αυξανόμενος, εωσού έγεινε
μέγας σφόδρα· **14** και απέκτησε πρόβατα και βόας και
δούλους πολλούς· εφθόνησαν δε αυτόν οι Φιλισταίοι.
15 Και πάντα τα φρέατα, τα οποία έσκαψαν οι δούλοι
του πατρός αυτού επί των ημερών Αβραάμ του πατρός
αυτού, ενέφραξαν ταύτα οι Φιλισταίοι και εγέμισαν
αυτά χώμα. **16** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Ισαάκ,
Άπελθε αφ' ημών, διότι έγεινες δυνατώτερος ημών
σφόδρα. **17** Και απήλθεν εκείθεν ο Ισαάκ και έστησε
την σκηνήν αυτού εν τη κοιλάδι των Γεράρων και
κατώκησεν εκεί. **18** Και ήνοιξε πάλιν ο Ισαάκ τα φρέατα
του ύδατος, τα οποία έσκαψαν επί των ημερών Αβραάμ
του πατρός αυτού, οι δε Φιλισταίοι ενέφραξαν αυτά
μετά τον θάνατον του Αβραάμ· και ωνόμασεν αυτά
κατά τα ονόματα, με τα οποία ο πατήρ αυτού είχεν
ονομάσει αυτά. **19** Και έσκαψαν οι δούλοι του Ισαάκ εν
τη κοιλάδι και εύρηκαν εκεί φρέαρ ύδατος ζώντος. **20**
Ελογομάχησαν δε οι ποιμένες των Γεράρων μετά των
ποιμένων του Ισαάκ, λέγοντες, Ιδικόν μας είναι το ύδωρ·
και ωνόμασε το φρέαρ Εσέκ· διότι εφιλονείκησαν μετ'
αυτού. **21** Και έσκαψαν άλλο φρέαρ και ελογομάχησαν
και περί αυτού· διά τούτο ωνόμασεν αυτό Σιτνά. **22**
Και μετοικήσας εκείθεν έσκαψεν άλλο φρέαρ, και
περί τούτου δεν ελογομάχησαν· και ωνόμασεν αυτό
Ρεχωβώθ, λέγων, διότι τώρα επλάτυνεν ημάς ο Κύριος
και ηύξησεν ημάς επί της γης. **23** Και εκείθεν ανέβη
εις Βηρ-σαβεέ. **24** Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος την
νύκτα εκείνην, και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός Αβραάμ του
πατρός σου· μη φοβού, διότι εγώ είμαι μετά σου, και
θέλω σε ευλογήσει και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου,
διά Αβραάμ τον δούλον μου. **25** Και ωκοδόμησεν εκεί
θυσιαστήριον και επεκαλέσθη το όνομα του Κυρίου·
και έστησεν εκεί την σκηνήν αυτού· έσκαψαν δε εκεί
οι δούλοι του Ισαάκ φρέαρ. **26** Τότε ο Αβιμέλεχ υπήγε
προς αυτόν από Γεράρων, και Οχοζάθ ο οικείος αυτού,
και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού. **27** Και
είπε προς αυτούς ο Ισαάκ, Διά τι ήλθετε προς εμέ, αφού
σεις με εμισήσατε και με εδιώξατε από σας; **28** οι δε

είπον, Είδομεν φανερά, ότι ο Κύριος είναι μετά σου, και
είπομεν, Ας γείνη τώρα όρκος μεταξύ ημών, μεταξύ
ημών και σου, και ας κάμωμεν συνθήκην μετά σου,
29 ότι δεν θέλεις κάμει κακόν εις ημάς, καθώς ημείς
δεν σε ηγγίσαμεν, και καθώς επράξαμεν εις σε μόνον
καλόν, και σε εξαπεστείλαμεν εν ειρήνη· τώρα συ είσαι
ευλογημένος του Κυρίου. **30** Και έκαμεν εις αυτούς
συμπόσιον· και έφαγον και έπιον. **31** Και εσηκώθησαν
ενωρίς το πρωΐ, και ώμοσεν ο εις προς τον άλλον· τότε
ο Ισαάκ εξαπέστειλεν αυτούς, και απήλθον απ' αυτού εν
ειρήνη. **32** Και την ημέραν εκείνην ήλθον οι δούλοι του
Ισαάκ και ανήγγειλαν προς αυτόν περί του φρέατος
το οποίον έσκαψαν, και είπαν προς αυτόν, Ευρήκαμεν
ύδωρ. **33** Και ωνόμασεν αυτό Σαβεέ· διά τούτο είναι το
όνομα της πόλεως Βηρ-σαβεέ έως της σήμερον. **34** Ήτο
δε ο Ησαύ ετών τεσσαράκοντα, ότε έλαβεν εις γυναίκα
Ιουδίθ, την θυγατέρα Βεηρί του Χετταίου, και Βασεμάθ,
την θυγατέρα Αιλών του Χετταίου· **35** και αύται ήσαν
πικρία ψυχής εις τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν.

27 Και αφού εγήρασεν ο Ισαάκ, και οι οφθαλμοί
αυτού ημβλύνθησαν, ώστε δεν έβλεπεν, εκάλεσεν
Ησαύ τον υιόν αυτού τον μεγαλήτερον, και είπε προς
αυτόν, Υιέ μου. Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. **2** Και
εκείνος είπεν, Ιδού, τώρα, εγώ εγήρασα· δεν γνωρίζω
την ημέραν του θανάτου μου· **3** λάβε λοιπόν, παρακαλώ,
τα όπλα σου, την φαρέτραν σου και το τόξον σου, και
έξελθε εις την πεδιάδα και κυνήγησόν μοι κυνήγιον·
4 και κάμε μοι εδέσματα καθώς αγαπώ, και φέρε μοι να
φάγω, διά να σε ευλογήση η ψυχή μου πριν αποθάνω.
5 Η δε Ρεβέκκα ήκουσεν ενώ ελάλει ο Ισαάκ προς Ησαύ
τον υιόν αυτού. Και υπήγεν ο Ησαύ εις την πεδιάδα
διά να κυνηγήση κυνήγιον και να φέρη αυτό. **6** Και η
Ρεβέκκα ελάλησε προς Ιακώβ τον υιόν αυτής, λέγουσα,
Ιδού, εγώ ήκουσα τον πατέρα σου λαλούντα προς Ησαύ
τον αδελφόν και λέγοντα, **7** Φέρε μοι κυνήγιον και κάμε
μοι εδέσματα, διά να φάγω, και να σε ευλογήσω ενώπιον
του Κυρίου πριν αποθάνω. **8** Τώρα λοιπόν, υιέ μου,
άκουσον την φωνήν μου εις όσα εγώ σοι παραγγέλλω·
9 ύπαγε τώρα εις το ποίμνιον, και λάβε μοι εκείθεν
δύο καλά ερίφια εξ αιγών· διά να κάμω αυτά εδέσματα
διά τον πατέρα σου, καθώς αγαπά· **10** και θέλεις φέρει
αυτά προς τον πατέρα σου να φάγη, διά σε ευλογήση
πριν αποθάνη. **11** Και είπεν ο Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την
μητέρα αυτού, Ιδού, ο Ησαύ ο αδελφός μου είναι ανήρ
δασύτριχος, εγώ δε ανήρ άτριχος· **12** ίσως με ψηλαφήση
ο πατήρ μου, και θέλω φανή εις αυτόν ως απατεών, και
θέλω σύρει επ' εμαυτόν κατάραν και ουχί ευλογίαν. **13**
Είπε δε προς αυτόν η μήτηρ αυτού, Επ' εμέ η κατάρα
σου, τέκνον μου· μόνον υπάκουσον εις την φωνήν μου
και ύπαγε, φέρε μοι αυτά. **14** Και υπήγε, και έλαβε,
και έφερεν αυτά προς την μητέρα αυτού· και έκαμεν η
μήτηρ αυτού εδέσματα καθώς ηγάπα ο πατήρ αυτού. **15**
Και λαβούσα η Ρεβέκκα τα καλήτερα φορέματα Ησαύ
του μεγαλητέρου υιού αυτής, τα οποία είχεν εν τη οικία,
ενέδυσε με αυτά Ιακώβ, τον υιόν αυτής τον νεώτερον·
16 και με τα δέρματα των εριφίων εσκέπασε τας χείρας
αυτού, και τα γυμνά του τραχήλου αυτού· **17** και έδωκεν
εις τας χείρας Ιακώβ του υιού αυτής τα εδέσματα και
τον άρτον, τα οποία ητοίμασε. **18** Και ήλθε προς τον
πατέρα αυτού· και είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού,
εγώ· τις είσαι, τέκνον μου; **19** Και είπεν ο Ιακώβ προς
τον πατέρα αυτού, Εγώ είμαι Ησαύ ο πρωτότοκός σου·
έκαμα καθώς μοι είπας, σηκώθητι λοιπόν, κάθισον και
φάγε εκ του κυνηγίου μου, διά να με ευλογήση η ψυχή
σου. **20** Και είπεν ο Ισαάκ προς τον υιόν αυτού, Πόθεν
τούτο, τέκνον μου, ότι εύρηκας τόσον ταχέως; Ο δε είπε,
Διότι Κύριος ο Θεός σου έφερεν αυτό έμπροσθέν μου. **21**
Και είπεν ο Ισαάκ προς τον Ιακώβ, Πλησίασον, τέκνον
μου, διά να σε ψηλαφήσω, αν συ ήσαι αυτός ο υιός
Ησαύ, ή ουχί. **22** Και επλησίασεν ο Ιακώβ εις τον Ισαάκ
τον πατέρα αυτού· ο δε εψηλάφησεν αυτόν, και είπεν,
Η μεν φωνή είναι φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες, χείρες
Ησαύ. **23** Και δεν εγνώρισεν αυτόν, διότι αι χείρες αυτού
ήσαν ως αι χείρες Ησαύ αδελφού αυτού, δασύτριχοι· και
ευλόγησεν αυτόν. **24** Και είπε, Συ είσαι αυτός ο υιός
μου Ησαύ; Ο δε είπεν, Εγώ. **25** Και είπε, Φέρε πλησίον
μου, και θέλω φάγει εκ του κυνηγίου του υιού μου,
διά να σε ευλογήση η ψυχή μου. Και έφερε πλησίον
αυτού, και έφαγεν· έφερε δε προς αυτόν οίνον και έπιε.
26 Και είπε προς αυτόν Ισαάκ ο πατήρ αυτού, Πλησίασον
τώρα, και φίλησόν με, τέκνον μου. **27** Και επλησίασε,
και εφίλησεν αυτόν· και ωσφράνθη την οσμήν των
ενδυμάτων αυτού, και ευλόγησεν αυτόν και είπεν,
Ιδού, η οσμή του υιού μου είναι ως οσμή πεδιάδος, την
οποίαν ευλόγησεν ο Κύριος· **28** Λοιπόν ο Θεός να σοι
δώση από της δρόσου του ουρανού και από του πάχους
της γης και αφθονίαν σίτου και οίνου· **29** Λαοί να σε
δουλεύσωσι και έθνη να σε προσκυνήσωσι· να ήσαι
κύριος των αδελφών σου, και οι υιοί της μητρός σου να
σε προσκυνήσωσι· κατηραμένος όστις σε καταράται, και
ευλογημένος όστις σε ευλογεί **30** Και καθώς έπαυσεν ο
Ισαάκ ευλογών τον Ιακώβ, μόλις ο Ιακώβ είχεν εξέλθει
απ' έμπροσθεν του πατρός αυτού Ισαάκ· και ήλθεν Ησαύ
ο αδελφός αυτού εκ του κυνηγίου αυτού. **31** Και έκαμε
και αυτός εδέσματα και έφερε προς τον πατέρα αυτού·
και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ας σηκωθή ο πατήρ
μου, και ας φάγη εκ του κυνηγίου του υιού αυτού, διά
να με ευλογήση η ψυχή σου. **32** Και είπε προς αυτόν
Ισαάκ ο πατήρ αυτού, Τις είσαι; Ο δε είπεν, Είμαι ο υιός
σου, ο πρωτότοκός σου Ησαύ. **33** Και εξεπλάγη ο Ισαάκ
έκπληξιν μεγάλην σφόδρα, και είπε, Ποίος είναι λοιπόν
εκείνος, όστις εκυνήγησε κυνήγιον, και μοι έφερε και
έφαγον από πάντων πριν εισέλθης, και ευλόγησα αυτόν;
και ευλογημένος θέλει είσθαι. **34** Ότε ήκουσεν ο Ησαύ
τους λόγους του πατρός αυτού, ανέκραξε κραυγήν
μεγάλην και πικράν σφόδρα· και είπε προς τον πατέρα
αυτού, Ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. **35** Ο δε
είπεν, Ήλθεν ο αδελφός σου μετά δόλου, και έλαβε την
ευλογίαν σου. **36** Και είπεν ο Ησαύ, Δικαίως εκαλέσθη
το όνομα αυτού Ιακώβ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην
φοράν με υπεσκέλισεν· έλαβε τα πρωτοτόκιά μου, και
ιδού, τώρα έλαβε και την ευλογίαν μου. Και είπε, Δεν
εφύλαξας δι' εμέ ευλογίαν; **37** Και, απεκρίθη ο Ισαάκ,
και είπε προς τον Ησαύ, Ιδού, κύριόν σου έκαμα αυτόν,
και πάντας τους αδελφούς αυτού έκαμα δούλους αυτού,
και εστήριξα αυτόν με σίτον και οίνον· και τι λοιπόν
να κάμω εις σε, τέκνον μου; **38** Και είπεν ο Ησαύ προς

τον πατέρα αυτού, Μήπως ταύτην μόνην την ευλογίαν
έχεις, πάτερ μου; ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. και
ύψωσεν ο Ησαύ την φωνήν αυτού, και έκλαυσε. **39** Και
απεκρίθη Ισαάκ ο πατήρ αυτού, και είπε προς αυτόν,
Ιδού, η κατοίκησίς σου θέλει είσθαι εις το πάχος της γης,
και εις την δρόσον του ουρανού άνωθεν· **40** και με την
μάχαιράν σου θέλεις ζη, και εις τον αδελφόν σου θέλεις
δουλεύσει, όταν δε υπερισχύσης, θέλεις συντρίψει τον
ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου. **41** Και εμίσει
ο Ησαύ τον Ιακώβ, διά την ευλογίαν με την οποίαν
ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· και είπεν ο Ησαύ εν τη
καρδία αυτού, Πλησιάζουσιν αι ημέραι του πένθους του
πατρός μου· τότε θέλω φονεύσει Ιακώβ τον αδελφόν
μου. **42** Ανηγγέλθησαν, δε προς την Ρεβέκκαν οι λόγοι
Ησαύ του υιού αυτής του μεγαλητέρου· και πέμψασα
εκάλεσεν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον, και
είπε προς αυτόν, Ιδού, Ησαύ ο αδελφός σου παρηγορεί
εαυτόν κατά σου, ότι θέλει σε φονεύσει. **43** Τώρα λοιπόν,
τέκνον μου, άκουσον την φωνήν μου· και σηκωθείς,
φύγε προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν· **44** και
κατοίκησον μετ' αυτού ημέρας τινάς, εωσού παρέλθη ο
θυμός του αδελφού σου· **45** εωσού παύση η κατά σου
οργή του αδελφού σου, και λησμονήση τα όσα έπραξας
εις αυτόν· τότε θέλω στείλει, και θέλω σε φέρει εκείθεν·
διά τι να σας στερηθώ και τους δύο εν μιά ημέρα; **46** Και
είπεν η Ρεβέκκα προς τον Ισαάκ, Αηδίασα την ζωήν μου
εξ αιτίας των θυγατέρων του Χέτ· εάν ο Ιακώβ λάβη
γυναίκα εκ των θυγατέρων του Χετ, καθώς είναι αύται
εκ των θυγατέρων της γης ταύτης, τι με ωφελεί να ζω;

28 Και προσκαλέσας ο Ισαάκ τον Ιακώβ ευλόγησεν
αυτόν, και παρήγγειλε προς αυτόν λέγων, Δεν
θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **2**
σηκωθείς ύπαγε εις Παδάν-αράμ, εις την οικίαν Βαθουήλ
του πατρός της μητρός σου· και εκείθεν λάβε εις σεαυτόν
γυναίκα, εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της
μητρός σου· **3** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σε
ευλογήση και να σε αυξήση και να σε πληθύνη, ώστε
να γείνης εις πλήθος λαών· **4** και να σοι δώση την
ευλογίαν του Αβραάμ, εις σε και εις το σπέρμα σου μετά
σε, διά να κληρονομήσης την γην της παροικήσεώς
σου, την οποίαν έδωκεν ο Θεός εις τον Αβραάμ. **5** Και
εξαπέστειλεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ· και υπήγεν εις Παδάν-
αράμ προς Λάβαν, τον υιόν του Βαθουήλ του Σύρου, τον
αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός του Ιακώβ και του Ησαύ.
6 Ιδών δε ο Ησαύ ότι ευλόγησεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ και
εξαπέστειλεν αυτόν εις Παδάν-αράμ, διά να λάβη εις
εαυτόν γυναίκα εκείθεν, και ότι, ενώ ευλόγει αυτόν,
παρήγγειλεν εις αυτόν, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα
εκ των θυγατέρων Χαναάν· **7** και ότι υπήκουσεν ο
Ιακώβ εις τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού·
και υπήγεν εις Παδάν-αράμ· **8** και ιδών ο Ησαύ ότι αι
θυγατέρες Χαναάν είναι μισηταί εις τους οφθαλμούς
του πατρός αυτού Ισαάκ, **9** υπήγεν ο Ησαύ προς τον
Ισμαήλ, και εκτός των άλλων γυναικών αυτού έλαβεν
εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα Ισμαήλ του
υιού του Αβραάμ, την αδελφήν του Ναβαϊώθ. **10** Και
εξήλθεν ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεέ, και υπήγεν εις Χαρράν.
11 Και έφθασεν εις τινά τόπον και διενυκτέρευσεν εκεί,
διότι είχε δύσει ο ήλιος· και έλαβεν εκ των λίθων του
τόπου και έθεσε προσκεφάλαιον αυτού, και εκοιμήθη
εν τω τόπω εκείνω. **12** Και είδεν ενύπνιον, και ιδού,
κλίμαξ εστηριγμένη εις την γην, της οποίας η κορυφή
έφθανεν εις τον ουρανόν· και ιδού, οι άγγελοι του Θεού
ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής. **13** Και ιδού, ο
Κύριος ίστατο επάνωθεν αυτής και είπεν, Εγώ είμαι
Κύριος ο Θεός του Αβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός
του Ισαάκ· την γην, επί της οποίας κοιμάσαι, εις σε θέλω
δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου. **14** και θέλει είσθαι
το σπέρμα σου ως η άμμος της γης, και θέλεις εξαπλωθή
προς δύσιν και προς ανατολήν και προς βορράν και
προς νότον· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω
σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γής· **15** και ιδού, εγώ
είμαι μετά σου, και θέλω σε διαφυλάττει πανταχού,
όπου αν υπάγης, και θέλω σε επαναφέρει εις την γην
ταύτην· διότι δεν θέλω σε εγκαταλείψει, εωσού κάμω
όσα ελάλησα προς σε. **16** Και εξεγερθείς ο Ιακώβ εκ του
ύπνου αυτού, είπε, Βέβαια ο Κύριος είναι εν τω τόπω
τούτω, και εγώ δεν ήξευρον. **17** Και εφοβήθη και είπε,
Πόσον φοβερός είναι ο τόπος ούτος· δεν είναι τούτο,
ειμή οίκος Θεού, και αύτη η πύλη του ουρανού. **18** Και
σηκωθείς ο Ιακώβ ενωρίς το πρωΐ, έλαβε τον λίθον τον
οποίον είχε θέσει προσκεφάλαιον αυτού, και έστησεν
αυτόν διά στήλην και έχυσεν έλαιον επί την κορυφήν
αυτής. **19** Και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου,
Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως εκείνης ήτο πρότερον
Λούζ. **20** Και ευχήθη ο Ιακώβ ευχήν, λέγων, Αν ο Θεός
ήναι μετ' εμού και με διαφυλάξη εν τη οδώ ταύτη εις
την οποίαν υπάγω, και μοι δώση άρτον να φάγω και
ένδυμα να ενδυθώ, **21** και επιστρέψω εν ειρήνη εις
τον οίκον του πατρός μου, τότε ο Κύριος θέλει είσθαι
Θεός μου· **22** και ο λίθος ούτος, τον οποίον έστησα διά
στήλην, θέλει είσθαι οίκος Θεού· και εκ πάντων όσα μοι
δώσης, το δέκατον θέλω προσφέρει εις σε.

29 Και εκίνησεν ο Ιακώβ και υπήγεν εις την γην
των κατοίκων της ανατολής. **2** Και είδε, και
ιδού, φρέαρ εν τη πεδιάδι και ιδού, εκεί τρία ποίμνια
προβάτων αναπαυόμενα πλησίον αυτού, διότι εκ του
φρέατος εκείνου επότιζον τα ποίμνια· λίθος δε μέγας ήτο
επί το στόμιον του φρέατος. **3** Και ότε συνήγοντο εκεί
πάντα τα ποίμνια, απεκύλιον τον λίθον από του στομίου
του φρέατος, και επότιζον τα ποίμνια· έπειτα έθετον
πάλιν τον λίθον επί το στόμιον του φρέατος εις τον
τόπον αυτού. **4** Και είπε προς αυτούς ο Ιακώβ, Αδελφοί,
πόθεν είσθε; Οι δε είπον, Εκ της Χαρράν είμεθα. **5**
Και είπε προς αυτούς, Γνωρίζετε Λάβαν τον υιόν του
Ναχώρ; οι δε είπον, Γνωρίζομεν. **6** Και είπε προς αυτούς,
Υγιαίνει; Οι δε είπον, Υγιαίνει· και ιδού, Ραχήλ η θυγάτηρ
αυτού έρχεται μετά των προβάτων. **7** Και είπεν, Ιδού,
μένει ακόμη ημέρα πολλή, δεν είναι ώρα να συρθώσι τα
κτήνη· ποτίσατε τα πρόβατα και υπάγετε να βοσκήσητε
αυτά. **8** Οι δε είπον, Δεν δυνάμεθα, εωσού συναχθώσι
πάντα τα ποίμνια, και να αποκυλίσωσι τον λίθον από
του στομίου του φρέατος· τότε ποτίζομεν τα πρόβατα. **9**
Και ενώ ακόμη ελάλει προς αυτούς, ήλθεν η Ραχήλ μετά
των προβάτων του πατρός αυτής· διότι αυτή έβοσκε. **10**
Και ως είδεν ο Ιακώβ την Ραχήλ, θυγατέρα του Λάβαν

του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα του
Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, επλησίασεν
ο Ιακώβ και απεκύλισε τον λίθον από του στομίου
του φρέατος, και επότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του
αδελφού της μητρός αυτού. **11** Και εφίλησεν ο Ιακώβ την
Ραχήλ και υψώσας την φωνήν αυτού έκλαυσε. **12** Και
απήγγειλεν ο Ιακώβ προς την Ραχήλ, ότι είναι αδελφός
του πατρός αυτής, και ότι είναι υιός της Ρεβέκκας·
και εκείνη δραμούσα απήγγειλε τούτο εις τον πατέρα
αυτής. **13** Και ως ήκουσεν ο Λάβαν το όνομα του Ιακώβ
του υιού της αδελφής αυτού, έδραμεν εις συνάντησιν
αυτού· και εναγκαλισθείς αυτόν, εφίλησεν αυτόν και
έφερεν αυτόν εις την οικίαν αυτού· και διηγήθη ο Ιακώβ
προς τον Λάβαν πάντα τα γενόμενα. **14** Και είπε προς
αυτόν ο Λάβαν, Βέβαια οστούν μου και σαρξ μου είσαι.
Και κατώκησε μετ' αυτού ένα μήνα. **15** Και είπεν ο
Λάβαν προς τον Ιακώβ, Επειδή είσαι αδελφός μου, διά
τούτο θέλεις με δουλεύει δωρεάν; ειπέ μοι, τις θέλει
είσθαι ο μισθός σου; **16** Είχε δε Λάβαν δύο θυγατέρας·
το όνομα της πρεσβυτέρας, Λεία, και το όνομα της
μικροτέρας Ραχήλ. **17** Και της μεν Λείας οι οφθαλμοί
ήσαν ασθενείς· η δε Ραχήλ ήτο ευειδής και ώραία την
όψιν. **18** Και ηγάπησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ· και είπε,
Θέλω σε δουλεύει επτά έτη διά την Ραχήλ, την θυγατέρα
σου την μικροτέραν. **19** Και είπεν ο Λάβαν, Καλήτερα
να δώσω αυτήν εις σε, παρά να δώσω αυτήν εις άλλον
άνδρα· κατοίκησον μετ' εμού. **20** Και εδούλευσεν ο
Ιακώβ διά την Ραχήλ επτά έτη· και εφαίνοντο εις αυτόν
ως ημέραι ολίγαι, διά την προς αυτήν αγάπην αυτού.
21 Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Δος μοι την
γυναίκα μου, διότι επληρώθησαν αι ημέραι μου, διά να
εισέλθω προς αυτήν. **22** Και συνήγαγεν ο Λάβαν πάντας
τους ανθρώπους του τόπου και έκαμε συμπόσιον. **23**
Και το εσπέρας, λαβών την Λείαν την θυγατέρα αυτού,
έφερεν αυτήν προς αυτόν· και εισήλθε προς αυτήν. **24**
Και έδωκεν ο Λάβαν εις Λείαν την θυγατέρα αυτού,
διά θεράπαιναν αυτής, Ζελφάν την θεράπαιναν αυτού.
25 Και το πρωΐ, ιδού, αύτη ήτο η Λεία· και είπε προς
τον Λάβαν, Τι τούτο το οποίον έπραξας εις εμέ; δεν
σε εδούλευσα διά την Ραχήλ; και διά τι με ηπάτησας;
26 Και είπεν ο Λάβαν, Δεν γίνεται ούτως εν τω τόπω
ημών, να δίδωται η μικροτέρα προ της πρεσβυτέρας·
27 εκπλήρωσον την εβδομάδα ταύτης, και θέλω σοι
δώσει και αυτήν, αντί της εργασίας την οποίαν θέλεις
κάμει εις εμέ ακόμη άλλα επτά έτη. **28** Και έκαμεν
ο Ιακώβ ούτω και εξεπλήρωσε την εβδομάδα αυτής·
και έδωκεν εις αυτόν την Ραχήλ την θυγατέρα αυτού
εις γυναίκα. **29** Και έδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την
θυγατέρα αυτού, διά θεράπαιναν αυτής, Βαλλάν την
θεράπαιναν αυτού. **30** Και εισήλθεν ο Ιακώβ και προς
την Ραχήλ· και ηγάπησε την Ραχήλ περισσότερον παρά
την Λείαν· και εδούλευσεν αυτόν ακόμη άλλα επτά
έτη. **31** Και ιδών ο Κύριος ότι εμισείτο η Λεία, ήνοιξε
την μήτραν αυτής· η δε Ραχήλ ήτο στείρα. **32** Και
συνέλαβεν η Λεία και εγέννησεν υιόν και εκάλεσε το
όνομα αυτού Ρουβήν· διότι είπεν, Είδε βέβαια ο Κύριος
την ταπείνωσίν μου· τώρα λοιπόν θέλει με αγαπήσει ο
ανήρ μου. **33** Και συνέλαβε πάλιν και εγέννησεν υιόν·
και είπεν, Επειδή ήκουσεν ο Κύριος ότι μισούμαι, διά
τούτο μοι έδωκεν ακόμη και τούτον· και εκάλεσε το
όνομα αυτού Συμεών. **34** Και συνέλαβεν ακόμη και
εγέννησεν υιόν· και είπε, Τώρα ταύτην την φοράν ο
ανήρ μου θέλει ενωθή μετ' εμού, διότι εγέννησα εις
αυτόν τρεις υιούς· διά τούτο ωνόμασεν αυτόν Λευΐ.
35 Και συνέλαβε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και είπε,
Ταύτην την φοράν θέλω δοξολογήσει τον Κύριον· διά
τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Ιούδαν· και έπαυσε να
γεννά.

30 Και ότε είδεν η Ραχήλ ότι δεν ετεκνοποίησεν
εις τον Ιακώβ, εφθόνησεν η Ραχήλ την αδελφήν
αυτής· και είπε προς τον Ιακώβ, Δος μοι τέκνα· ειδέ
μη, εγώ αποθνήσκω. **2** Και εξήφθη ο θυμός του Ιακώβ
κατά της Ραχήλ και είπε, Μήπως είμαι εγώ αντί του
Θεού όστις σε εστέρησεν από καρπού κοιλίας; **3** Η
δε είπεν, Ιδού, η θεράπαινά μου Βαλλά· είσελθε προς
αυτήν, και θέλει γεννήσει επί των γονάτων μου, διά να
αποκτήσω και εγώ τέκνα εξ αυτής. **4** Και έδωκεν εις
αυτόν την Βαλλάν την θεράπαιναν αυτής διά γυναίκα·
και εισήλθεν ο Ιακώβ προς αυτήν. **5** Και συνέλαβεν
η Βαλλά, και εγέννησεν υιόν εις τον Ιακώβ· **6** και
είπεν η Ραχήλ, Ο Θεός με έκρινε και ήκουσε και την
φωνήν μου και μοι έδωκεν υιόν· διά τούτο εκάλεσε
το όνομα αυτού Δαν. **7** Και συνέλαβε πάλιν η Βαλλά,
η θεράπαινα της Ραχήλ, και εγέννησε δεύτερον υιόν
εις τον Ιακώβ· **8** και είπεν η Ραχήλ, Δυνατήν πάλην
επάλαισα μετά της αδελφής μου, και υπερίσχυσα· και
εκάλεσε το όνομα αυτού Νεφθαλί. **9** Και ότε είδεν
η Λεία ότι έπαυσε να γεννά, έλαβε την Ζελφάν την
θεράπαιναν αυτής, και έδωκεν αυτήν εις τον Ιακώβ
διά γυναίκα. **10** Και η Ζελφά, η θεράπαινα της Λείας,
εγέννησεν υιόν εις τον Ιακώβ· **11** και είπεν η Λεία,
Ευτυχία έρχεται· και εκάλεσε το όνομα αυτού Γαδ.
12 Και εγέννησεν η Ζελφά, η θεράπαινα της Λείας,
δεύτερον υιόν εις τον Ιακώβ· **13** και είπεν η Λεία,
Μακαρία εγώ, διότι θέλουσι με μακαρίζει αι γυναίκες·
και εκάλεσε το όνομα αυτού Ασήρ. **14** Και υπήγεν ο
Ρουβήν εν ταις ημέραις του θερισμού του σίτου και
εύρηκε μανδραγόρας εν τω αγρώ, και έφερεν αυτούς
προς την Λείαν την μητέρα αυτού. Είπε δε η Ραχήλ προς
την Λείαν, Δος μοι, παρακαλώ, από τους μανδραγόρας
του υιού σου. **15** Η δε είπε προς αυτήν, Μικρόν πράγμα
είναι, ότι έλαβες τον άνδρα μου; και θέλεις να λάβης
και τους μανδραγόρας του υιού μου; και η Ραχήλ είπε,
Λοιπόν ας κοιμηθή μετά σου ταύτην την νύκτα, διά
τους μανδραγόρας του υιού σου. **16** Και ήλθεν ο Ιακώβ
το εσπέρας εκ του αγρού, και εξελθούσα η Λεία εις
συνάντησιν αυτού, είπε, Προς εμέ θέλεις εισέλθει, διότι
σε εμίσθωσα τωόντι με τους μανδραγόρας του υιού
μου. Και εκοιμήθη μετ' αυτής εκείνην την νύκτα. **17**
Και εισήκουσεν ο Θεός της Λείας· και συνέλαβε και
εγέννησεν εις τον Ιακώβ πέμπτον υιόν. **18** Και είπεν η
Λεία, Εδωκέ μοι ο Θεός τον μισθόν μου, διότι έδωκα
την θεράπαινάν μου εις τον άνδρα μου· και εκάλεσε το
όνομα αυτού Ισσάχαρ. **19** Και συνέλαβεν ακόμη η Λεία,
και εγέννησεν έκτον υιόν εις τον Ιακώβ· **20** και είπεν η
Λεία, Με επροίκισεν ο Θεός με καλήν προίκα· τώρα θέλει
κατοικήσει μετ' εμού ο ανήρ μου, διότι εγέννησα εις

αυτόν εξ υιούς· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλών.
21 Και μετά ταύτα εγέννησε θυγατέρα, και εκάλεσε
το όνομα αυτής Δείναν. **22** Ενεθυμήθη δε ο Θεός την
Ραχήλ και εισήκουσεν αυτής ο Θεός, και ήνοιξε την
μήτραν αυτής· **23** και συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν·
και είπεν, Ο Κύριος αφήρεσε το όνειδός μου. **24** Και
εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ, λέγουσα, Ο Θεός να
προσθέση εις εμέ και άλλον υιόν. **25** Και αφού η Ραχήλ
εγέννησε τον Ιωσήφ, είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν,
Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις τον τόπον μου,
και εις την πατρίδα μου· **26** δος μοι τας γυναίκάς μου
και τα παιδία μου, διά τας οποίας σε εδούλευσα διά να
απέλθω· διότι συ γνωρίζεις την δούλευσίν μου, την
οποίαν σε εδούλευσα. **27** Είπε δε προς αυτόν ο Λάβαν,
Παρακαλώ σε, να εύρω χάριν έμπροσθέν σου· εγνώρισα
εκ πείρας, ότι ο Κύριος με ευλόγησεν εξ αιτίας σου. **28**
Και είπε, Διόρισόν μοι τον μισθόν σου, και θέλω σοι
δώσει αυτόν. **29** Ο δε είπε προς αυτόν, Συ γνωρίζεις τίνι
τρόπω σε εδούλευσα, και πόσα έγειναν τα κτήνη σου
μετ' εμού· **30** διότι όσα είχες προ εμού ήσαν ολίγα, και
τώρα ηύξησαν εις πλήθος· και ο Κύριος σε ευλόγησε
με την έλευσίν μου· και τώρα πότε θέλω προβλέψει
και εγώ διά τον οίκόν μου; **31** Ο δε είπε, Τι να σοι
δώσω; Και ο Ιακώβ είπε, δεν θέλεις μοι δώσει ουδέν· εάν
κάμης εις εμέ το πράγμα τούτο, πάλιν θέλω ποιμαίνει το
ποίμνιόν σου και φυλάττει αυτό· **32** να περάσω σήμερον
διά μέσον όλου του ποιμνίου σου, διαχωρίζων εκείθεν
παν πρόβατον έχον ποικίλματα και κηλίδας, και παν το
μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, και το έχον κηλίδας
και ποικίλματα μεταξύ των αιγών· και ταύτα να ήναι ο
μισθός μου· **33** και εις το εξής η δικαιοσύνη μου θέλει
μαρτυρήσει περί εμού, όταν έλθη έμπροσθέν σου διά
τον μισθόν μου· παν ό, τι δεν είναι με ποικίλματα και
κηλίδας μεταξύ των αιγών, και μελανωπόν μεταξύ
των αρνίων, θέλει λογισθή κλεμμένον υπ' εμού. **34**
Και είπεν ο Λάβαν, Ιδού, έστω κατά τον λόγον σου.
35 Και την ημέραν εκείνην διεχώρισε τους τράγους
τους παρδαλούς και κηλιδωτούς και πάσας τας αίγας
όσαι είχον ποικίλματα και κηλίδας, πάντα όσα ήσαν
διάλευκα, και πάντα τα μελανωπά μεταξύ των αρνίων,
και έδωκεν αυτά εις τας χείρας των υιών αυτού· **36**
και έθεσε τριών ημερών οδόν μεταξύ εαυτού και του
Ιακώβ· ο δε Ιακώβ εποίμαινε το υπόλοιπον του
ποιμνίου του Λάβαν. **37** Και έλαβεν εις εαυτόν ο Ιακώβ
ράβδους χλωράς εκ λεύκης και καρύας και πλατάνου
και εξελέπισεν αυτάς κατά λεπίσματα λευκά, ώστε
εφαίνετο το λευκόν το εις τας ράβδους· **38** και έθεσε
τας ράβδους, τας οποίας εξελέπισεν, εις τα αυλάκια του
ύδατος, εις τας ποτίστρας, όπου τα ποίμνια ήρχοντο να
πίνωσι, διά να συλλαμβάνωσι τα ποίμνια ενώ ήρχοντο
να πίνωσι. **39** Και συνελάμβανον τα ποίμνια βλέποντα
τας ράβδους, και εγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα
και κηλιδωτά. **40** Διεχώρισε δε ο Ιακώβ τα αρνία, και
έστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων του ποιμνίου του
Λάβαν προς τα παρδαλά και προς πάντα τα μελανωπά·
τα δε εαυτού ποίμνια έθεσε χωριστά, και δεν έθεσεν
αυτά μετά των προβάτων του Λάβαν. **41** Και καθ' ον
καιρόν τα πρώϊμα πρόβατα ήρχοντο εις σύλληψιν, ο
Ιακώβ έθετε τας ράβδους εις τα αυλάκια έμπροσθεν
των οφθαλμών του ποιμνίου, διά να συλλαμβάνωσι
βλέποντα προς τας ράβδους· **42** ότε δε τα πρόβατα ήσαν
όψιμα, δεν έθετεν αυτάς· και ούτω τα όψιμα ήσαν του
Λάβαν, τα δε πρώϊμα του Ιακώβ. **43** Και ηύξησεν ο
άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και απέκτησε ποίμνια πολλά
και δούλας και δούλους και καμήλους και όνους.

31 Και ήκουσεν ο Ιακώβ τους λόγους των υιών
του Λάβαν, λεγόντων, Ο Ιακώβ έλαβε πάντα τα
υπάρχοντα του πατρός ημών, και εκ των υπαρχόντων
του πατρός ημών απέκτησε πάσαν την δόξαν ταύτην. **2**
Και είδεν ο Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού, δεν
ήτο προς αυτόν ως χθές και προχθές. **3** Είπε δε ο Κύριος
προς τον Ιακώβ, Επίστρεψον εις την γην των πατέρων
σου, και εις την συγγένειάν σου, και θέλω είσθαι μετά
σου. **4** Τότε έστειλεν ο Ιακώβ και εκάλεσε την Ραχήλ
και την Λείαν εις την πεδιάδα προς το ποίμνιον αυτού·
5 και είπε προς αυτάς, Βλέπω το πρόσωπον του πατρός
σας, ότι δεν είναι προς εμέ ως χθές και προχθές· ο
Θεός όμως του πατρός μου εστάθη μετ' εμού· **6** και
σεις εξεύρετε ότι εν όλη τη δυνάμει μου εδούλευσα
τον πατέρα σας· **7** αλλ' ο πατήρ σας με ηπάτησε και
ήλλαξε τους μισθούς μου δεκάκις· πλην ο Θεός δεν
αφήκεν αυτόν να με κακοποιήση· **8** ότε έλεγεν ούτω,
τα ποικίλα θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε άπαν
το ποίμνιον εγέννα ποικίλα· και ότε έλεγεν ούτω, τα
παρδαλά θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε άπαν το
ποίμνιον εγέννα παρδαλά. **9** Ούτως αφήρεσεν ο Θεός το
ποίμνιον του πατρός σας και έδωκεν εις εμέ. **10** Και
καθ' ον καιρόν συνελάμβανε το ποίμνιον, ύψωσα τους
οφθαλμούς μου και είδον κατ' όναρ, και ιδού, οι τράγοι
και οι κριοί, οι αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας
αίγας, ήσαν παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί. **11** Και μοι
είπεν ο άγγελος του Θεού κατ' όναρ, Ιακώβ· και είπα,
Ιδού, εγώ. **12** Και είπεν, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς
σου, και ιδέ πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους
αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας, ότι είναι
παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί· διότι είδον πάντα όσα
κάμνει εις σε ο Λάβαν· **13** εγώ είμαι ο Θεός της Βαιθήλ,
όπου έχρισας την στήλην και όπου ευχήθης ευχήν προς
εμέ· σηκώθητι τώρα, έξελθε εκ της γης ταύτης και
επίστρεψον εις την γην της συγγενείας σου. **14** Και
απεκρίθησαν η Ραχήλ και η Λεία και είπον προς αυτόν,
Έχομεν ημείς πλέον μερίδιον ή κληρονομίαν εν τω
οίκω του πατρός ημών; **15** δεν εθεωρήθημεν υπ' αυτού
ως ξέναι; διότι επώλησεν ημάς και ακόμη ολοκλήρως
κατέφαγε το αργύριον ημών. **16** Όθεν πάντα τα πλούτη,
τα οποία αφήρεσεν ο Θεός από του πατρός ημών, είναι
ημών και των τέκνων ημών· τώρα λοιπόν κάμε όσα σοι
είπεν ο Θεός. **17** Τότε σηκωθείς ο Ιακώβ, έβαλε τα παιδία
αυτού και τας γυναίκας αυτού επί τας καμήλους· **18** και
απήγαγε πάντα τα κτήνη αυτού, και πάντα τα αγαθά
αυτού τα οποία απέκτησε, το ποίμνιον της αποκτήσεως
αυτού, το οποίον απέκτησεν εις Παδάν-αράμ, διά να
απέλθη προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις γην Χαναάν.
19 Ο δε Λάβαν είχεν υπάγει διά να κουρεύση τα πρόβατα
αυτού και η Ραχήλ έκλεψε τα είδωλα του πατρός αυτής.
20 Έκρυψε δε ο Ιακώβ την φυγήν αυτού εις τον Λάβαν
τον Σύρον, μη αναγγείλας προς αυτόν ότι αναχωρεί· **21**

και έφυγεν αυτός μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού
και εσηκώθη και διέβη τον ποταμόν και διευθύνθη προς
το όρος Γαλαάδ. 22 Και την τρίτην ημέραν ανηγγέλθη
προς τον Λάβαν, ότι έφυγεν ο Ιακώβ· 23 και παραλαβών
τους αδελφούς αυτού μεθ' εαυτού, κατεδίωξεν οπίσω
αυτού οδόν επτά ημερών· και επρόφθασεν αυτόν εν τω
όρει Γαλαάδ. 24 Ήλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον
κατ' όναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν, Φυλάχθητι,
μη λαλήσης σκληρά προς τον Ιακώβ. 25 Επρόφθασε
λοιπόν ο Λάβαν τον Ιακώβ· ο δε Ιακώβ είχε στήσει
την σκηνήν αυτού επί του όρους· ο δε Λάβαν μετά
των αδελφών αυτού εσκήνωσεν επί του όρους Γαλαάδ.
26 Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Τι έκαμες, και
διά τι έκρυψας εις εμέ την φυγήν σου και απήγαγες
τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτους μαχαίρας; 27 διά
τι έφυγες κρυφίως και έκλεψας σεαυτόν απ' εμού
και δεν μοι εφανέρωσας τούτο; διότι εγώ ήθελον σε
εξαποστείλει μετ' ευφροσύνης και μετά ασμάτων, μετά
τυμπάνων και κιθάρας· 28 και δεν με ηξίωσας μηδέ
να φιλήσω τους υιούς μου, και τας θυγατέρας μου;
τώρα αφρόνως έπραξας τούτο· 29 δυνατή είναι η χειρ
μου να σας κακοποιήση· πλην ο Θεός του πατρός σας
χθές την νύκτα είπε προς εμέ, λέγων, Φυλάχθητι, μη
λαλήσης σκληρά προς τον Ιακώβ· 30 τώρα λοιπόν έστω,
ανεχώρησας, επειδή επεθύμησας πολύ τον οίκον του
πατρός σου· αλλά διά τι έκλεψας τους θεούς μου; 31
Και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Έφυγον
επειδή εφοβήθην· διότι είπον, Μήπως αφαιρέσης τας
θυγατέρας σου απ' εμού· 32 εις όντινα όμως εύρης τους
θεούς σου, ας μη ζήση· έμπροσθεν των αδελφών ημών
γνώρισον τι ευρίσκεται εις εμέ εκ των ιδικών σου, και
λάβε. Διότι δεν ήξευρεν ο Ιακώβ ότι η Ραχήλ είχε κλέψει
αυτούς. 33 Εισήλθε λοιπόν ο Λάβαν εις την σκηνήν του
Ιακώβ, και εις την σκηνήν της Λείας, και εις τας σκηνάς
των δύο θεραπαινών· αλλά δεν εύρηκεν αυτούς. Τότε
εξήλθεν εκ της σκηνής της Λείας, και εισήλθεν εις την
σκηνήν της Ραχήλ. 34 Η δε Ραχήλ είχε λάβει τα είδωλα,
και βάλει αυτά εις σαμάριον καμήλου, και εκάθητο
επ' αυτά. Και ερευνήσας ο Λάβαν όλην την σκηνήν,
δεν εύρηκεν. 35 Η δε είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας
μη φανή βαρύ εις τον κύριόν μου, διότι δεν δύναμαι
να σηκωθώ έμπροσθέν σου, επειδή έχω τα γυναικεία.
Και αυτός ηρεύνησεν, αλλά δεν εύρηκε τα είδωλα. 36
Και ωργίσθη ο Ιακώβ και επέπληξε τον Λάβαν· και
αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Τι είναι το
ανόμημά μου; τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας
οπίσω μου; 37 αφού ηρεύνησας πάντα τα σκεύη μου, τι
εύρηκας εκ πάντων των σκευών της οικίας σου; θες
αυτό εδώ έμπροσθεν των αδελφών μου και αδελφών
σου, διά να κρίνωσι μεταξύ των δύο ημών· 38 είκοσι έτη
είναι τώρα, αφ' ότου είμαι μετά σού· τα πρόβατά σου
και αι αίγές σου δεν ητεκνώθησαν, και τους κριούς του
ποιμνίου σου δεν έφαγον. 39 θηριάλωτον δεν έφερα εις
σέ· εγώ επλήρωνον αυτό· από της χειρός μου εζήτεις ό,
τι με εκλέπτετο την ημέραν, ή ό, τι με εκλέπτετο την
νύκτα· 40 την ημέραν εκαιόμην υπό του καύματος και
την νύκτα υπό του παγετού· και έφευγεν ο ύπνος μου
από των οφθαλμών μου· 41 είκοσι έτη ήδη ευρίσκομαι
εν τη οικία σου· δεκατέσσαρα έτη σε εδούλευσα διά
τας δύο σου θυγατέρας, και εξ έτη διά τα πρόβατά
σου· και ήλλαξας τον μισθόν μου δεκάκις· 42 εάν ο
Θεός του πατρός μου, ο Θεός του Αβραάμ και ο φόβος
του Ισαάκ, δεν ήτο μετ' εμού, βέβαια κενόν ήθελες με
εξαποστείλει τώρα· είδεν ο Θεός την ταλαιπωρίαν μου
και τον κόπον των χειρών μου, και σε ήλεγξεν εχθές
την νύκτα. 43 Και αποκριθείς ο Λάβαν, είπε προς τον
Ιακώβ, Αι θυγατέρες αύται είναι θυγατέρες μου, και
οι υιοί ούτοι υιοί μου, και τα πρόβατα ταύτα πρόβατά
μου, και πάντα όσα βλέπεις είναι ιδικά μου· και τι να
κάμω σήμερον εις τας θυγατέρας μου ταύτας, ή εις τα
τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν; 44 ελθέ λοιπόν
τώρα, ας κάμωμεν συνθήκην, εγώ και σύ· διά να ήναι
εις μαρτύριον μεταξύ εμού και σου. 45 Και έλαβεν ο
Ιακώβ λίθον και έστησεν αυτόν στήλην. 46 Και είπεν ο
Ιακώβ προς τους αδελφούς αυτού, Συνάξατε λίθους· και
έλαβον λίθους, και έκαμον σωρόν· και έφαγον εκεί επί
του σωρού. 47 Και ο μεν Λάβαν εκάλεσεν αυτόν Ιεγάρ-
σαχαδουθά· ο δε Ιακώβ εκάλεσεν αυτόν Γαλεέδ. 48 Και
είπεν ο Λάβαν, Ο σωρός ούτος είναι σήμερον μαρτύριον
μεταξύ εμού και σού· διά τούτο εκαλέσθη το όνομα
αυτού Γαλεέδ, 49 και Μισπά, διότι είπεν, Ας επιβλέψη ο
Κύριος αναμέσον εμού και σου, όταν αποχωρισθώμεν ο
εις από του άλλου· 50 εάν ταλαιπωρήσης τας θυγατέρας
μου, ή εάν λάβης άλλας γυναίκας εκτός των θυγατέρων
μου, δεν είναι ουδείς μεθ' ημών· βλέπε, ο Θεός είναι
μάρτυς μεταξύ εμού και σου. 51 Και είπεν ο Λάβαν
προς τον Ιακώβ, Ιδού, ο σωρός ούτος, και ιδού, η στήλη
αύτη, την οποίαν έστησα μεταξύ εμού και σού· 52 ο
σωρός ούτος είναι μαρτύριον, και η στήλη μαρτύριον,
ότι εγώ δεν θέλω διαβή τον σωρόν τούτον προς σε,
ούτε συ θέλεις διαβή τον σωρόν τούτον και την στήλην
ταύτην, προς εμέ, διά κακόν· 53 ο Θεός του Αβραάμ και
ο Θεός του Ναχώρ, ο Θεός του πατρός αυτών, ας κρίνη
αναμέσον ημών. Ο δε Ιακώβ ώμοσεν εις τον φόβον του
πατρός αυτού Ισαάκ. 54 Τότε έθυσεν ο Ιακώβ θυσίαν επί
του όρους και προσεκάλεσε τους αδελφούς αυτού διά να
φάγωσιν άρτον· και έφαγον άρτον και διενυκτέρευσαν
επί του όρους. 55 Και σηκωθείς ο Λάβαν ενωρίς το πρωΐ,
εφίλησε τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού,
και ευλόγησεν αυτούς· και ανεχώρησεν ο Λάβαν και
επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

32 Και απήλθεν ο Ιακώβ εις την οδόν αυτού· και
συνήντησαν αυτόν οι άγγελοι του Θεού. 2 Και
ότε είδεν αυτούς ο Ιακώβ είπε, Στρατόπεδον Θεού
είναι τούτο· και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου,
Μαχαναΐμ. 3 Και απέστειλεν ο Ιακώβ μηνυτάς έμπροσθεν
αυτού προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού εις την γην Σηείρ,
εις τον τόπον του Εδώμ. 4 Και παρήγγειλεν εις αυτούς,
λέγων, ούτω θέλετε ειπεί προς τον κύριόν μου τον
Ησαύ, Ούτω λέγει ο δούλός σου Ιακώβ, μετά του Λάβαν
παρώκησα, και διέμεινα έως του νύν· 5 και απέκτησα
βόας και όνους πρόβατα και δούλους και δούλας· και
απέστειλα να αναγγείλω προς τον κύριόν μου, διά να
εύρω χάριν έμπροσθέν σου. 6 Και επέστρεψαν οι μηνυταί
προς τον Ιακώβ, λέγοντες, Υπήγαμεν προς τον αδελφόν
σου τον Ησαύ, και μάλιστα έρχεται εις συνάντησίν σου,
και τετρακόσιοι άνδρες μετ' αυτού. 7 Εφοβήθη δε ο

Ιακώβ σφόδρα και ήτο εν αμηχανία· και διήρεσε τον
λαόν, τον μεθ' αυτού, και τα ποίμνια και τους βόας και
τας καμήλους, εις δύο τάγματα· 8 λέγων, Εάν έλθη ο
Ησαύ εις το εν τάγμα και πατάξη αυτό, το επίλοιπον
τάγμα θέλει διασωθή. 9 Και είπεν ο Ιακώβ, Θεέ του
πατρός μου Αβραάμ και Θεέ του πατρός μου Ισαάκ,
Κύριε, όστις είπας προς εμέ· Επίστρεψον εις την γην σου
και εις την συγγένειάν σου και θέλω σε αγαθοποιήσει·
10 πολύ μικρός είμαι ως προς πάντα τα ελέη και πάσαν
την αλήθειαν τα οποία έκαμες εις τον δούλον σου·
διότι με την ράβδον μου διέβην τον Ιορδάνην τούτον,
και τώρα έγεινα δύο τάγματα· 11 σώσον με, δέομαί
σου, εκ της χειρός του αδελφού μου, εκ της χειρός του
Ησαύ· διότι φοβούμαι αυτόν, μήπως ελθών πατάξη εμέ
και την μητέρα επί τα τέκνα· 12 συ δε είπας, Βέβαια
θέλω σε αγαθοποιήσει, και θέλω καταστήσει το σπέρμα
σου ως την άμμον της θαλάσσης, ήτις εκ του πλήθους
δεν δύναται να αριθμηθή. 13 Και εκοιμήθη εκεί την
νύκτα εκείνην· και έλαβεν εκ των όσα έτυχον εν τη
χειρί αυτού, δώρον προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού· 14
αίγας διακοσίας και τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια
και κριούς είκοσι, 15 καμήλους θηλαζούσας μετά των
τέκνων αυτών τριάκοντα, δαμάλια τεσσαράκοντα και
ταύρους δέκα, όνους θηλυκάς είκοσι και πωλάρια
δέκα. 16 Και παρέδωκεν εις τας χείρας των δούλων
αυτού, έκαστον ποίμνιον χωριστά· και είπε προς τους
δούλους αυτού, Περάσατε έμπροσθέν μου και αφήσατε
διάστημα μεταξύ ποιμνίου και ποιμνίου. 17 Και εις
τον πρώτον παρήγγειλε, λέγων, Όταν σε συναντήση
Ησαύ ο αδελφός μου, και σε ερωτήση λέγων, Τίνος
είσαι; και που υπάγεις; και τίνος είναι ταύτα, τα οποία
έχεις έμπροσθέν σου; 18 τότε θέλεις ειπεί, Ταύτα είναι
του δούλου σου του Ιακώβ, δώρα στελλόμενα προς
τον κύριόν μου Ησαύ· και ιδού, και αυτός οπίσω ημών.
19 ούτω παρήγγειλε και εις τον δεύτερον, και εις τον
τρίτον και εις πάντας τους ακολουθούντας οπίσω των
ποιμνίων, λέγων, Κατά τους λόγους τούτους θέλετε
λαλήσει προς τον Ησαύ, όταν εύρητε αυτόν· 20 και
θέλετε ειπεί, Ιδού, οπίσω ημών και αυτός ο δούλός
σου Ιακώβ. Διότι έλεγε, Θέλω εξιλεώσει το πρόσωπον
αυτού με το δώρον, το προπορευόμενον έμπροσθέν
μου· και μετά ταύτα θέλω ιδεί το πρόσωπον αυτού·
ίσως θέλει με δεχθή. 21 Το δώρον λοιπόν επέρασεν
έμπροσθεν αυτού· αυτός δε έμεινε την νύκτα εκείνην εν
τω στρατοπέδω. 22 Σηκωθείς δε την νύκτα εκείνην,
έλαβε τας δύο γυναίκας αυτού και τας δύο θεραπαίνας
αυτού και τα ένδεκα παιδία αυτού και διέβη το πέρασμα
του Ιαβόκ. 23 Και έλαβεν αυτούς και διεβίβασεν αυτούς
τον χείμαρρον· διεβίβασε και τα υπάρχοντα αυτού.
24 Ο δε Ιακώβ έμεινε μόνος· και επάλαιε μετ' αυτού
άνθρωπος έως τα χαράγματα της αυγής· 25 ιδών δε ότι
δεν υπερίσχυσε κατ' αυτού, ήγγισε την άρθρωσιν του
μηρού αυτού· και μετετοπίσθη η άρθρωσις του μηρού
του Ιακώβ, ενώ επάλαιε μετ' αυτού. 26 Ο δε είπεν, Άφες
με να απέλθω, διότι εχάραξεν η αυγή. Και αυτός είπε,
δεν θέλω σε αφήσει να απέλθης, εάν δεν με ευλογήσης.
27 Και είπε προς αυτόν, Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπεν,
Ιακώβ. 28 Και εκείνος είπε, Δεν θέλει καλεσθή πλέον το
όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ· διότι ενίσχυσας μετά
Θεού, και μετά ανθρώπων θέλεις είσθαι δυνατός. 29
Ηρώτησε δε ο Ιακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ,
το όνομά σου. Ο δε είπε, Διά τι ερωτάς το όνομά μου;
Και ευλόγησεν αυτόν εκεί. 30 Και εκάλεσεν Ιακώβ το
όνομα του τόπου εκείνον Φανουήλ, λέγων, Διότι είδον
τον Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εφυλάχθη η
ζωή μου. 31 Και ανέτειλεν ο ήλιος επ' αυτού, καθώς
διέβη το Φανουήλ· εχώλαινε δε κατά τον μηρόν αυτού.
32 Διά τούτο μέχρι της σήμερον δεν τρώγουσιν οι υιοί
του Ισραήλ τον ναρκωθέντα μυώνα, όστις είναι επί
της αρθρώσεως του μηρού· διότι εκείνος ήγγισε την
άρθρωσιν του μηρού του Ιακώβ κατά τον μυώνα τον
ναρκωθέντα.

33 Αναβλέψας δε ο Ιακώβ είδε· και ιδού, ο Ησαύ
ήρχετο, και μετ' αυτού τετρακόσιοι άνδρες· και
εμοίρασεν ο Ιακώβ τα παιδία εις την Λείαν και εις
την Ραχήλ και εις τας δύο θεραπαίνας. 2 Και τας μεν
θεραπαίνας και τα τέκνα αυτών έβαλεν έμπροσθεν, την
δε Λείαν και τα τέκνα αυτής, κατόπιν, και την Ραχήλ και
τον Ιωσήφ, τελευταίους. 3 Αυτός δε επέρασεν έμπροσθεν
αυτών και προσεκύνησεν έως εδάφους επτάκις, έως
να πλησιάση εις τον αδελφόν αυτού. 4 Και έδραμεν ο
Ησαύ εις συνάντησιν αυτού και ενηγκαλίσθη αυτόν και
έπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν·
και έκλαυσαν. 5 Και αναβλέψας είδε τας γυναίκας και
τα παιδία· και είπε, Τι σου είναι ούτοι; Ο δε είπε τα
παιδία, τα οποία εχάρισεν ο Θεός εις τον δούλον σου.
6 Τότε επλησίασαν αι θεράπαιναι, αυταί και τα τέκνα
αυτών, και προσεκύνησαν· 7 παρομοίως επλησίασαν
και η Λεία και τα τέκνα αυτής, και προσεκύνησαν·
και μετά ταύτα επλησίασαν ο Ιωσήφ και η Ραχήλ και
προσεκύνησαν. 8 Και είπε, Προς τι άπαν το στρατόπεδόν
σου τούτο, το οποίον απήντησα; Ο δε είπε, διά να
εύρω χάριν έμπροσθεν του κυρίου μου. 9 Και είπεν ο
Ησαύ, Έχω πολλά, αδελφέ μου· έχε συ τα ιδικά σου.
10 Και είπεν ο Ιακώβ, Ουχί, παρακαλώ· εάν εύρηκα
χάριν έμπροσθέν σου, δέξαι το δώρον μου εκ των
χειρών μου· διότι διά τούτο είδον το πρόσωπόν σου,
ως εάν έβλεπον πρόσωπον Θεού, και συ ευηρεστήθης
εις εμέ· 11 δέξαι, παρακαλώ, τας ευλογίας μου, τας
προσφερομένας προς σέ· διότι με ηλέησεν ο Θεός και
έχω τα πάντα. Και εβίασεν αυτόν και εδέχθη. 12 Και
είπεν, Ας σηκωθώμεν και ας υπάγωμεν, και εγώ θέλω
προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου. 13 Και είπε προς αυτόν
ο Ιακώβ, Ο κύριός μου εξεύρει ότι τα παιδία είναι
τρυφερά, και έχω μετ' εμού εγκυμονούντα πρόβατα και
βόας· και εάν βιάσωσιν αυτά μίαν μόνην ημέραν, άπαν
το ποίμνιον θέλει αποθάνει. 14 Ας περάση, παρακαλώ, ο
κύριός μου έμπροσθεν του δούλου αυτού· και εγώ θέλω
ακολουθεί βραδέως, κατά το βάδισμα των κτηνών των
έμπροσθέν μου, και κατά το βάδισμα των παιδαρίων,
εωσού φθάσω προς τον κύριόν μου εις Σηείρ. 15 Και
είπεν ο Ησαύ, Ας αφήσω λοιπόν μετά σου μέρος εκ του
λαού, του μετ' εμού. Ο δε είπε, Διά τι τούτο; αρκεί ότι
εύρηκα χάριν έμπροσθεν του κυρίου μου. 16 Επέστρεψε
λοιπόν ο Ησαύ την ημέραν εκείνην εις την οδόν αυτού
εις Σηείρ. 17 Και απήλθεν ο Ιακώβ εις Σοκχώθ, και
ωκοδόμησεν εις εαυτόν οικίαν, και διά τα κτήνη αυτού

έκαμε σκηνάς· διά τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώθ. **18** Και αφού επέστρεψεν ο Ιακώβ από Παδάν-αράμ, ήλθεν εις Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, την εν τη γη Χαναάν· και κατεσκήνωσεν έμπροσθεν της πόλεως. **19** Και ηγόρασε την μερίδα του αγρού, όπου έστησε την σκηνήν αυτού, παρά των υιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια. **20** Και έστησεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσεν αυτό Ελ-ελωέ-Ισραήλ.

34 Και εξήλθε Δείνα η θυγάτηρ της Λείας, την οποίαν εγέννησεν εις τον Ιακώβ, διά να ίδη τας θυγατέρας του τόπου. **2** Και ιδών αυτήν Συχέμ, ο υιός του Εμμώρ του Ευαίου, άρχοντος του τόπου, έλαβεν αυτήν, και εκοιμήθη μετ' αυτής και εταπείνωσεν αυτήν. **3** Και η ψυχή αυτού προσεκολλήθη εις την Δείναν, την θυγατέρα του Ιακώβ· και ηγάπησε την κόρην και ελάλησε κατά την καρδίαν της κόρης. **4** Και είπεν ο Συχέμ προς Εμμώρ τον πατέρα αυτού, λέγων, Λάβε μοι την κόρην ταύτην εις γυναίκα. **5** Και ήκουσεν ο Ιακώβ, ότι εμίανε την Δείναν την θυγατέρα αυτού· οι δε υιοί αυτού ήσαν μετά των κτηνών αυτού εν τω αγρώ· και παρεσιώπησεν ο Ιακώβ εωσού έλθωσιν. **6** Εμμώρ δε, ο πατήρ του Συχέμ, εξήλθε προς τον Ιακώβ, διά να ομιλήση μετ' αυτού. **7** Και ήλθον οι υιοί του Ιακώβ εκ του αγρού, καθώς ήκουσαν τούτο· και ηγανάκτησαν οι άνδρες και εθυμώθησαν σφόδρα, ότι έπραξεν αισχρά εις τον Ισραήλ, κοιμηθείς μετά της θυγατρός του Ιακώβ· το οποίον δεν έπρεπε να γείνη. **8** Και ελάλησε προς αυτούς ο Εμμώρ, λέγων, Η ψυχή του Συχέμ του υιού μου προσηλώθη εις την θυγατέρα σας· δότε αυτήν εις αυτόν, παρακαλώ, εις γυναίκα· **9** και συμπενθερεύσατε μεθ' ημών· τας θυγατέρας σας δότε εις ημάς, και τας θυγατέρας ημών λάβετε εις εαυτούς· **10** και κατοικήσατε μεθ' ημών· ιδού, η γη είναι έμπροσθέν σας· κατοικείτε και εμπορεύεσθε επ' αυτής και κάμετε κτήματα εν αυτή. **11** Είπε δε ο Συχέμ προς τον πατέρα αυτής και προς τους αδελφούς αυτής, Ας εύρω χάριν έμπροσθέν σας· και ό, τι είπητε εις εμέ θέλω δώσει· **12** ζητήσατε παρ' εμού όσην προίκα θέλετε, και όσα χαρίσματα, και θέλω δώσει αυτά, καθώς ηθέλετε μοι ειπεί· μόνον δότε μοι την κόρην εις γυναίκα. **13** Απεκρίθησαν δε οι υιοί του Ιακώβ προς τον Συχέμ και προς τον Εμμώρ τον πατέρα αυτού, μετά δόλου· και ελάλησαν επειδή αυτός είχε μιάνει την Δείναν την αδελφήν αυτών **14** και είπον προς αυτούς, Δεν δυνάμεθα να κάμωμεν το πράγμα τούτο, να δώσωμεν την αδελφήν ημών εις άνθρωπον απερίτμητον· διότι τούτο είναι όνειδος εις ημάς· **15** επί τούτω μόνον θέλομεν συμφωνήσει με σάς· Εάν σεις γείνετε ως ημείς, περιτέμνοντες παν αρσενικόν μεταξύ σας, **16** τότε θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις εσάς, και τας θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εις ημάς, και θέλομεν κατοικήσει με σας και θέλομεν γείνει εις λαός· **17** εάν όμως δεν μας ακούσητε να περιτμηθήτε, τότε θέλομεν λάβει την θυγατέρα ημών και θέλομεν αναχωρήσει. **18** Και ήρεσαν οι λόγοι αυτών εις τον Εμμώρ και εις τον Συχέμ τον υιόν του Εμμώρ· **19** και δεν εβράδυνεν ο νέος να κάμη το πράγμα, διότι υπερηγάπα την θυγατέρα του Ιακώβ· και ήτο ο ενδοξότερος παντός του οίκου του πατρός αυτού. **20** Και ήλθεν ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο υιός αυτού εις την πύλην της πόλεως αυτών, και ελάλησαν προς τους άνδρας της πόλεως αυτών λέγοντες, **21** Οι άνθρωποι ούτοι είναι ειρηνικοί μεθ' ημών· ας κατοικήσωσι λοιπόν εν τη γη και ας εμπορεύωνται εν αυτή· διότι η γη, ιδού, είναι αρκετά ευρύχωρος δι' αυτούς· τας θυγατέρας αυτών ας λάβωμεν εις γυναίκας, και τας θυγατέρας ημών ας δώσωμεν εις αυτούς· **22** επί τούτω μόνον θέλουσι συμφωνήσει με ημάς οι άνθρωποι διά να κατοικήσωσι μεθ' ημών, ώστε να γείνωμεν εις λαός, εάν περιτμηθή παν αρσενικόν μεταξύ ημών, καθώς αυτοί περιτέμνονται· **23** τα ποίμνια αυτών και τα υπάρχοντα αυτών και πάντα τα κτήνη αυτών δεν θέλουσιν είσθαι ιδικά μας; μόνον ας συμφωνήσωμεν με αυτούς, και θέλουσι κατοικήσει μεθ' ημών. **24** Και εισήκουσαν του Εμμώρ και Συχέμ του υιού αυτού πάντες οι εξερχόμενοι εκ της πύλης της πόλεως αυτού· και περιετμήθη παν αρσενικόν, πάντες οι εξερχόμενοι διά της πύλης της πόλεως αυτού. **25** Την δε τρίτην ημέραν, ότε ήσαν εν τω πόνω, δύο εκ των υιών του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευΐ, αδελφοί της Δείνας, έλαβον έκαστος την μάχαιραν αυτού, και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και εφόνευσαν παν αρσενικόν. **26** Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ τον υιόν αυτού εφόνευσαν εν στόματι μαχαίρας· και έλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον. **27** Οι δε υιοί του Ιακώβ ήλθον επί τους πεφονευμένους και διήρπασαν την πόλιν, επειδή είχον μιάνει την αδελφήν αυτών. **28** Έλαβον τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους όνους αυτών και ό, τι ήτο εν τη πόλει και ό, τι εν τω αγρώ· **29** και πάσαν την περιουσίαν αυτών και πάντα τα παιδία αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχμαλώτισαν· και παν ό, τι ευρίσκετο εν ταις οικίαις διήρπασαν. **30** Είπε δε ο Ιακώβ προς τον Συμεών και προς τον Λευΐ, Εις ταραχήν με εβάλετε, κάμνοντές με μισητόν μεταξύ των κατοίκων της γης, μεταξύ των Χαναναίων και Φερεζαίων· εγώ δε ολίγους ανθρώπους έχω, και εκείνοι θέλουσι συναχθή εναντίον μου και θέλουσι με πατάξει και θέλω απολεσθή εγώ και ο οίκός μου. **31** Οι δε είπον, Έπρεπε λοιπόν την αδελφήν ημών να μεταχειρισθώσιν ως πόρνην;

35 Και είπεν ο Θεός προς τον Ιακώβ, Σηκωθείς ανάβηθι εις Βαιθήλ και κατοίκησον εκεί· και κάμε εκεί θυσιαστήριον εις τον Θεόν, όστις εφάνη εις σε ότε έφευγες από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου. **2** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον οίκον αυτού και προς πάντας τους μεθ' εαυτού, Εκβάλετε τους θεούς τους ξένους τους μεταξύ σας, και καθαρίσθητε και αλλάξατε τα ενδύματά σας· **3** και σηκωθέντες, ας αναβώμεν εις Βαιθήλ· και εκεί θέλω κάμει θυσιαστήριον εις τον Θεόν, όστις μου επήκουσεν εν τη ημέρα της θλίψεώς μου και ήτο μετ' εμού εν τη οδώ, καθ' ην επορευόμην. **4** Και έδωκαν εις τον Ιακώβ πάντας τους ξένους θεούς, όσοι ήσαν εις τας χείρας αυτών, και τα ενώτια τα εις τα ωτία αυτών· και έκρυψεν αυτά ο Ιακώβ υπό την δρυν, την πλησίον της Συχέμ. **5** Μετά ταύτα ανεχώρησαν· και επέπεσε τρόμος του Θεού επί τας πόλεις τας κύκλω αυτών· και δεν κατεδίωξαν οπίσω των υιών του Ιακώβ. **6** Ήλθε δε ο Ιακώβ εις Λούζ, την εν τη γη Χαναάν, ήτις

είναι η Βαιθήλ, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **7** Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσε το
όνομα του τόπου Ελ-βαιθήλ· διότι εκεί εφανερώθη εις
αυτόν ο Θεός, ότε έφευγεν από προσώπου του αδελφού
αυτού. **8** Απέθανε δε η Δεβόρρα, η τροφός της Ρεβέκκας,
και ετάφη παρακάτω της Βαιθήλ, υπό την δρύν· και
ωνομάσθη η δρυς Αλλόν-βακούθ. **9** Εφάνη δε πάλιν ο
Θεός εις τον Ιακώβ, αφού επέστρεψεν από Παδάν-αράμ,
και ευλόγησεν αυτόν. **10** Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Το
όνομά σου είναι Ιακώβ· δεν θέλεις ονομάζεσθαι πλέον
Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θέλει είσθαι το όνομα σου· και
εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ. **11** Είπε δε προς αυτόν
ο Θεός, Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτωρ· αυξάνου
και πληθύνου· έθνος, και πλήθος εθνών θέλουσι γείνει
εκ σου, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εκ της οσφύος
σου· **12** και την γην, την οποίαν έδωκα εις τον Αβραάμ
και εις τον Ισαάκ, εις σε θέλω δώσει αυτήν· και εις
το σπέρμα σου μετά σε θέλω δώσει την γην ταύτην.
13 Και ανέβη ο Θεός απ' αυτού, εκ του τόπου όπου
ελάλησε μετ' αυτού. **14** Και έστησεν ο Ιακώβ στήλην
εν τω τόπω όπου ελάλησε μετ' αυτού, στήλην λιθίνην·
και έκαμεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχυσεν επ' αυτήν
έλαιον. **15** Και εκάλεσεν ο Ιακώβ το όνομα του τόπου,
όπου ελάλησε μετ' αυτού ο Θεός, Βαιθήλ. **16** Μετά
ταύτα ανεχώρησαν από Βαιθήλ· και ενώ έμενεν ολίγον
διάστημα διά να φθάσωσιν εις Εφραθά, εγέννησεν η
Ραχήλ· και υπέφερε μεγάλον αγώνα εις την γένναν
αυτής. **17** Ενώ δε ευρίσκετο εις τον σκληρόν αγώνα
της γέννας, είπε προς αυτήν η μαία, Μη φοβού, διότι
και ούτος σου είναι υιός· **18** και ενώ παρέδιδε την
ψυχήν διότι απέθανεν, εκάλεσε το όνομα αυτού Βεν-
ονί· ο δε πατήρ αυτού εκάλεσεν αυτόν Βενιαμίν. **19** Και
απέθανεν η Ραχήλ και ετάφη εν τη οδώ της Εφραθά,
ήτις είναι Βηθλεέμ. **20** Και έστησεν ο Ιακώβ στήλην επί
του τάφου αυτής· αύτη είναι η στήλη του τάφου της
Ραχήλ μέχρι της σήμερον. **21** Σηκωθείς δε ο Ισραήλ,
έστησε την σκηνήν αυτού πέραν του Μιγδώλ-εδέρ. **22**
Και ότε κατώκει ο Ισραήλ εν τη γη εκείνη, υπήγεν ο
Ρουβήν και εκοιμήθη μετά της Βαλλάς παλλακής του
πατρός αυτού· και ήκουσε τούτο ο Ισραήλ. Ήσαν δε οι
υιοί του Ιακώβ δώδεκα· **23** οι υιοί της Λείας, Ρουβήν, ο
πρωτότοκος του Ιακώβ, και Συμεών και Λευΐ και Ιούδας
και Ισσάχαρ και Ζαβουλών· **24** οι υιοί της Ραχήλ, Ιωσήφ
και Βενιαμίν· **25** οι δε υιοί της Βαλλάς, θεραπαίνης της
Ραχήλ, Δαν και Νεφθαλί· **26** και οι υιοί της Ζελφάς,
θεραπαίνης της Λείας, Γαδ και Ασήρ· ούτοι είναι οι υιοί
του Ιακώβ, οίτινες εγεννήθησαν εις αυτόν εν Παδάν-
αράμ. **27** Ήλθε δε ο Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού
εις Μαμβρή, εις Κιριάθ-αρβά, ήτις είναι η Χεβρών, όπου
ο Αβραάμ και ο Ισαάκ είχον παροικήσει. **28** Και ήσαν
αι ημέραι του Ισαάκ εκατόν ογδοήκοντα έτη. **29** Και
εκπνεύσας ο Ισαάκ απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν
αυτού, γέρων και πλήρης ημερών· και έθαψαν αυτόν
Ησαύ και Ιακώβ οι υιοί αυτού.

36 Αύτη δε είναι η γενεαλογία του Ησαύ, όστις είναι
ο Εδώμ. **2** Ο Ησαύ έλαβε γυναίκας εις εαυτόν εκ
των θυγατέρων Χαναάν· την Αδά, θυγατέρα Αιλών του
Χετταίου, και την Ολιβαμά, θυγατέρα του Ανά, εγγονήν
Σεβεγών του υαίου· **3** και την Βασεμάθ, θυγατέρα του
Ισμαήλ, αδελφήν του Νεβαϊώθ. **4** Εγέννησε δε εις τον
Ησαύ η Αδά τον Ελιφάς· και η Βασεμάθ εγέννησε τον
Ραγουήλ· **5** και η Ολιβαμά εγέννησε τον Ιεούς και τον
Ιεγλόμ και τον Κορέ. Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαύ, οι
γεννηθέντες εις αυτόν εν τη γη Χαναάν. **6** Έλαβε δε ο
Ησαύ τας γυναίκας αυτού και τους υιούς αυτού και τας
θυγατέρας αυτού και πάντας τους ανθρώπους του οίκου
αυτού και τα ποίμνια αυτού και πάντα τα κτήνη αυτού
και πάντα τα υπάρχοντα τα οποία απέκτησεν εν γη
Χαναάν, και υπήγεν εις άλλην γην μακράν από Ιακώβ
του αδελφού αυτού· **7** διότι τα υπάρχοντα αυτών ήσαν
τόσον πολλά, ώστε δεν ηδύναντο να κατοικήσωσιν
ομού· και δεν ηδύνατο η γη της παροικήσεως αυτών
να χωρέση αυτούς, εξ αιτίας των κτηνών αυτών. **8**
Κατώκησε δε ο Ησαύ εν τω όρει Σηείρ· ο Ησαύ είναι
ο Εδώμ. **9** Και αύτη είναι η γενεαλογία του Ησαύ,
πατρός των Εδωμιτών, εν τω όρει Σηείρ· **10** ταύτα είναι
τα ονόματα των υιών του Ησαύ· Ελιφάς ο υιός της
Αδά γυναικός του Ησαύ, Ραγουήλ ο υιός της Βασεμάθ
γυναικός του Ησαύ. **11** Και οι υιοί του Ελιφάς ήσαν
Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ και Κενέζ. **12** Η δε
Θαμνά ήτο παλλακή του Ελιφάς υιού του Ησαύ, και
εγέννησεν εις τον Ελιφάς τον Αμαλήκ· ούτοι ήσαν οι
υιοί της Αδά γυναικός του Ησαύ. **13** Και ούτοι είναι
οι υιοί του Ραγουήλ· Ναχάθ και Ζερά, Σομέ και Μοζέ·
ούτοι ήσαν οι υιοί της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ.
14 Και ούτοι ήσαν οι υιοί της Ολιβαμά θυγατρός του
Ανά, εγγόνης του Σεβεγών, της γυναικός του Ησαύ·
και εγέννησεν εις τον Ησαύ τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ
και τον Κορέ. **15** Ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες των υιών
Ησαύ· οι υιοί του Ελιφάς πρωτοτόκου του Ησαύ, ηγεμών
Θαιμάν, ηγεμών Ωμάρ, ηγεμών Σωφάρ, ηγεμών Κενέζ,
16 ηγεμών Κορέ, ηγεμών Γοθώμ, ηγεμών Αμαλήκ· ούτοι
είναι οι ηγεμόνες του Ελιφάς εν τη γη Εδώμ· ούτοι
ήσαν οι υιοί της Αδά. **17** Και ούτοι ήσαν οι υιοί του
Ραγουήλ υιού του Ησαύ· ηγεμών Ναχάθ, ηγεμών Ζερά,
ηγεμών Σομέ, ηγεμών Μοζέ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες
του Ραγουήλ εν τη γη Εδώμ· ούτοι ήσαν οι υιοί της
Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. **18** Και ούτοι ήσαν οι
υιοί της Ολιβαμά γυναικός του Ησαύ· ηγεμών Ιεούς,
ηγεμών Ιεγλόμ, ηγεμών Κορέ· ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες
της Ολιβαμά θυγατρός του Ανά, γυναικός του Ησαύ. **19**
Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαύ, όστις είναι ο Εδώμ· και
ούτοι οι ηγεμόνες αυτών. **20** Ούτοι είναι οι υιοί του
Σηείρ του Χορραίου, οίτινες κατώκουν την γήν· Λωτάν
και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά, **21** και Δησών και
Εσέρ και Δισάν· ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων,
των υιών του Σηείρ, εν τη γη Εδώμ. **22** Οι δε υιοί του
Λωτάν ήσαν Χορρί και Αιμάμ· αδελφή δε του Λωτάν,
η Θαμνά. **23** Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Σωβάλ· Αλβάν
και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ωνάμ. **24** Ούτοι δε
ήσαν οι υιοί του Σεβεγών· και Αϊέ και Ανά· ούτος είναι ο
Ανά όστις εύρηκε τα ύδατα εν τη ερήμω, ότε έβοσκε
τους όνους Σεβεγών του πατρός αυτού. **25** Ούτοι δε
ήσαν οι υιοί του Ανά· Δησών και Ολιβαμά η θυγάτηρ
του Ανά. **26** Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Δησών· Αμαδάν
και Ασβάν και Ιθράμ και Χαρράν. **27** Ούτοι ήσαν οι
υιοί του Εσέρ· Βαλαάν και Ζααβάν και Ακάν. **28** Ούτοι

ήσαν οι υιοί του Δισάν· Ουζ και Αράν. **29** Ούτοι είναι
οι ηγεμόνες των Χορραίων· ηγεμών Λωτάν, ηγεμών
Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγών, ηγεμών Ανά, **30** ηγεμών
Δησών, ηγεμών Εσέρ, ηγεμών Δισάν· ούτοι είναι οι
ηγεμόνες των Χορραίων μεταξύ των ηγεμόνων αυτών
εν τη γη Σηείρ. **31** Και ούτοι είναι οι βασιλείς οίτινες
εβασίλευσαν εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύση βασιλεύς
επί τους υιούς Ισραήλ. **32** Και εβασίλευσεν εν Εδώμ
Βελά, ο υιός του Βεώρ· το δε όνομα της πόλεως αυτού
ήτο Δενναβά. **33** Και απέθανεν ο Βελά και εβασίλευσεν
αντ' αυτού ο Ιωβάβ, υιός του Ζερά, εκ Βοσόρρας· **34** Και
απέθανεν ο Ιωβάβ και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάμ
εκ της γης των Θαιμανιτών. **35** Και απέθανεν ο Χουσάμ
και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ, υιός του Βεράδ, ο
πατάξας τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι Μωάβ· το δε
όνομα της πόλεως αυτού ήτο Αβίθ. **36** Και απέθανεν ο
Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Σαμλά εκ Μασρεκάς.
37 Και απέθανεν ο Σαμλά και εβασίλευσεν αντ' αυτού
ο Σαούλ εκ Ρεχωβώθ της παρά τον ποταμόν. **38** Και
απέθανεν ο Σαούλ και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ-
ανάν, ο υιός του Αχβώρ. **39** Και απέθανεν ο Βάαλ-ανάν,
υιός του Αχβώρ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χαδδάρ·
το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παού· και το όνομα
της γυναικός αυτού, Μεεταβεήλ, θυγάτηρ του Ματραίδ,
εγγονή του Μαιζαάβ. **40** Και ταύτα είναι τα ονόματα
των ηγεμόνων του Ησαύ, κατά τας οικογενείας αυτών,
κατά τους τόπους αυτών, κατά τα ονόματα αυτών.
ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **41** ηγεμών
Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **42** ηγεμών
Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιβσάρ, **43** ηγεμών
Μαγεδιήλ, ηγεμών Ιράμ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του
Εδώμ, κατά τας κατοικίας αυτών εν τη γη της κτήσεως
αυτών· ούτος είναι ο Ησαύ, ο πατήρ των Εδωμιτών.

37 Κατώκησε δε ο Ιακώβ εν τη γη, εν ή παρώκησεν
ο πατήρ αυτού, εν τη γη Χαναάν. **2** Αύτη είναι
γενεαλογία του Ιακώβ. Ο Ιωσήφ, νέος ων ετών δεκαεπτά,
εποίμαινε τα πρόβατα μετά των αδελφών αυτού, των
υιών της Βαλλάς και των υιών της Ζελφάς, των
γυναικών του πατρός αυτού· και ανέφερεν ο Ιωσήφ
προς τον πατέρα αυτών την κακήν αυτών φήμην. **3** Ο
δε Ισραήλ ηγάπα τον Ιωσήφ υπέρ πάντας τους υιούς
αυτού, διότι ήτο υιός του γήρατος αυτού· και έκαμεν
εις αυτόν χιτώνα ποικιλόχρωμον. **4** Βλέποντες δε οι
αδελφοί αυτού, ότι αυτόν ηγάπα ο πατήρ αυτών υπέρ
πάντας τους αδελφούς αυτού, εμίσησαν αυτόν και
δεν ηδύναντο να ομιλώσι προς αυτόν ειρηνικώς. **5**
Ενυπνιασθείς δε ο Ιωσήφ ενύπνιον, διηγήθη αυτό εις
τους αδελφούς αυτού· και εμίσησαν αυτόν έτι μάλλον. **6**
Και είπε προς αυτούς, Ακούσατε, παρακαλώ, το ενύπνιον
τούτο το οποίον ενυπνιάσθην. **7** Ιδού, ημείς εδένομεν
δεμάτια εν μέσω της πεδιάδος· και ιδού, εσηκώθη το
ιδικόν μου δεμάτιον και εστάθη όρθιον· και ιδού, τα
ιδικά σας δεμάτια περιστραφέντα προσεκύνησαν το
ιδικόν μου δεμάτιον. **8** Είπον δε προς αυτόν οι αδελφοί
αυτού, Βασιλεύς θέλεις γείνει εφ' ημάς; ή κύριος θέλεις
γείνει εις ημάς; Και εμίσησαν αυτόν έτι μάλλον διά τα
ενύπνια αυτού και διά τους λόγους αυτού. **9** Ενυπνιάσθη
δε και άλλο ενύπνιον, και διηγήθη αυτό προς τους
αδελφούς αυτού· και είπεν, Ιδού, ενυπνιάσθην άλλο
ενύπνιον· και ιδού, ο ήλιος και η σελήνη και ένδεκα
αστέρες με προσεκύνουν. **10** Και διηγήθη αυτό προς
τον πατέρα αυτού και προς τους αδελφούς αυτού και
επέπληξεν αυτόν ο πατήρ αυτού και είπε προς αυτόν, Τι
είναι το ενύπνιον τούτο, το οποίον ενυπνιάσθης; άραγε
θέλομεν ελθεί, εγώ και η μήτηρ σου και οι αδελφοί
σου, διά να σε προσκυνήσωμεν έως εδάφους; **11** Και
εφθόνησαν αυτόν οι αδελφοί αυτού· ο δε πατήρ αυτού
εφύλαττε τον λόγον. **12** Και υπήγαν οι αδελφοί αυτού
να βοσκήσωσι τα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ.
13 Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν βόσκουσιν οι
αδελφοί σου εν Συχέμ; ελθέ να σε στείλω προς αυτούς.
Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. **14** Και είπε προς
αυτόν, Ύπαγε λοιπόν να ίδης, αν ήναι καλά οι αδελφοί
σου και καλά τα πρόβατα, και φέρε μοι είδησιν. Και
απέστειλεν αυτόν από της κοιλάδος της Χεβρών· και
ήλθεν εις Συχέμ. **15** Και εύρηκεν αυτόν άνθρωπός
τις, ενώ περιεπλανάτο εν τη πεδιάδι· και ηρώτησεν
αυτόν ο άνθρωπος, λέγων, Τι ζητείς; **16** Ο δε είπε, Τους
αδελφούς μου ζητώ· ειπέ μοι, παρακαλώ, που βόσκουσι.
17 Και είπεν ο άνθρωπος, Ανεχώρησαν από εδώ· διότι
ήκουσα αυτούς λέγοντας, Ας υπάγωμεν εις Δωθάν.
Και υπήγεν ο Ιωσήφ κατόπιν των αδελφών αυτού, και
εύρηκεν αυτούς εν Δωθάν. **18** Οι δε ιδόντες αυτόν
μακρόθεν, πριν πλησιάση εις αυτούς, συνεβουλεύθησαν
κατ' αυτού να φονεύσωσιν αυτόν. **19** Και είπεν ο εις
προς τον άλλον, Ιδού, έρχεται εκείνος ο κύριος των
ενυπνίων· **20** έλθετε λοιπόν τώρα και ας φονεύσωμεν
αυτόν και ας ρίψωμεν αυτόν εις ένα εκ των λάκκων·
και θέλομεν ειπεί, Θηρίον κακόν κατέφαγεν αυτόν· και
θέλομεν ιδεί τι θέλουσι γείνει τα ενύπνια αυτού. **21** Και
ακούσας ο Ρουβήν ηλευθέρωσεν αυτόν εκ των χειρών
αυτών, λέγων, Ας μη βλάψωμεν αυτόν εις την ζωήν.
22 Και είπε προς αυτούς ο Ρουβήν, Μη χύσητε αίμα·
ρίψατε αυτόν εις τούτον τον λάκκον, τον εν τη ερήμω,
και χείρα μη βάλητε επ' αυτόν· διά να ελευθερώση
αυτόν εκ των χειρών αυτών, και να αποδώση αυτόν
εις τον πατέρα αυτού. **23** Ότε λοιπόν ήλθεν ο Ιωσήφ
προς τους αδελφούς αυτού, εξέδυσαν τον Ιωσήφ τον
χιτώνα αυτού, τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, τον
επ' αυτόν· **24** και λαβόντες αυτόν, έρριψαν εις τον
λάκκον· ο δε λάκκος ήτο κενός· δεν είχεν ύδωρ. **25**
Έπειτα εκάθησαν να φάγωσιν άρτον, και αναβλέψαντες
είδον· και ιδού, συνοδία Ισμαηλιτών ήρχετο από Γαλαάδ
μετά των καμήλων αυτών φορτωμένων αρώματα και
βάλσαμον και μύρον, και επορεύοντο να φέρωσιν αυτά
κάτω εις την Αίγυπτον. **26** Και είπεν ο Ιούδας προς
τους αδελφούς αυτού, Τις η ωφέλεια, εάν φονεύσωμεν
τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτού; **27**
έλθετε και ας πωλήσωμεν αυτόν εις τους Ισμαηλίτας·
και ας μη βάλωμεν τας χείρας ημών επ' αυτόν· διότι
αδελφός ημών, σαρξ ημών είναι. Και υπήκουσαν οι
αδελφοί αυτού. **28** Και ενώ διέβαινον οι Μαδιανίται
έμποροι, ανέσυραν και ανεβίβασαν τον Ιωσήφ εκ του
λάκκου και επώλησαν τον Ιωσήφ διά είκοσι αργύρια εις
τους Ισμαηλίτας· οι δε έφεραν τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον.
29 Επέστρεψε δε ο Ρουβήν εις τον λάκκον, και ιδού, ο
Ιωσήφ δεν ήτο εν τω λάκκω· και διέσχισε τα ιμάτια

αυτού. **30** Και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτού,
και είπε, Το παιδίον δεν υπάρχει και εγώ, εγώ που
να υπάγω; **31** Τότε έλαβον τον χιτώνα του Ιωσήφ
και έσφαξαν ερίφιον εκ των αιγών, και έβαψαν τον
χιτώνα εν τω αίματι· **32** και απέστειλαν τον χιτώνα
τον ποικιλόχρωμον, και έφεραν αυτόν προς τον πατέρα
αυτών και είπον, Ευρήκαμεν τούτον· γνώρισον τώρα,
αν ήναι ο χιτών του υιού σου ή ουχί. **33** Ο δε εγνώρισεν
αυτόν και είπε, Ο χιτών του υιού μου είναι· θηρίον
κακόν κατέφαγεν αυτόν· όλος κατεσπαράχθη ο Ιωσήφ.
34 Και διέσχισεν ο Ιακώβ τα ιμάτια αυτού και έβαλε
σάκκον εις την οσφύν αυτού και επένθησε τον υιόν
αυτού ημέρας πολλάς. **35** Και εσηκώθησαν πάντες
οι υιοί αυτού και πάσαι αι θυγατέρες αυτού, διά να
παρηγορήσωσιν αυτόν· αλλά δεν ήθελε να παρηγορηθή,
λέγων, Ότι πενθών θέλω καταβή προς τον υιόν μου
εις τον τάφον. Και έκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού.
(Sheol h7585) **36** Οι δε Μαδιανίται επώλησαν αυτόν εν
τη Αιγύπτω εις τον Πετεφρήν, αυλικόν του Φαραώ,
άρχοντα των σωματοφυλάκων.

38 Και κατ' εκείνον τον καιρόν κατέβη ο Ιούδας από
των αδελφών αυτού και ετράπη προς άνθρωπον
τινά Οδολλαμίτην ονομαζόμενον Ειρά. **2** Και είδεν εκεί
ο Ιούδας την θυγατέρα τινός Χαναναίου, ονομαζομένου
Σουά· και έλαβεν αυτήν και εισήλθε προς αυτήν. **3** Η δε
συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα
αυτού Ηρ. **4** Συνέλαβε δε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και
εκάλεσε το όνομα αυτού Αυνάν. **5** Εγέννησε δε πάλιν
και άλλον υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηλά·
ήτο δε ο Ιούδας εν Χασβί, ότε εγέννησε τούτον. **6** Και
έλαβεν ο Ιούδας γυναίκα εις τον Ηρ τον πρωτότοκον
αυτού, ονομαζομένην Θάμαρ. **7** Ο Ηρ δε ο πρωτότοκος
του Ιούδα εστάθη κακός έμπροσθεν του Κυρίου· και
εθανάτωσεν αυτόν ο Κύριος. **8** Είπε δε ο Ιούδας προς
τον Αυνάν· είσελθε προς την γυναίκα του αδελφού σου,
και νυμφεύθητι αυτήν, και ανάστησον σπέρμα εις τον
αδελφόν σου. **9** Αλλ' ο Αυνάν ήξευρεν, ότι το σπέρμα
δεν ήθελεν είσθαι ιδικόν του· διά τούτο, ότε εισήρχετο
προς την γυναίκα του αδελφού αυτού, εξέχυνεν επί την
γην, διά να μη δώση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **10**
Και τούτο το οποίον έπραττεν εφάνη κακόν έμπροσθεν
του Κυρίου· όθεν εθανάτωσε και τούτον. **11** Και είπεν
ο Ιούδας προς την Θάμαρ την νύμφην αυτού, Κάθου
χήρα εν τω οίκω του πατρός σου, εωσού Σηλά ο υιός
μου γείνη μεγάλος· διότι έλεγε, Μήπως αποθάνη και
ούτος, καθώς οι αδελφοί αυτού. Υπήγε λοιπόν η Θάμαρ
και κατώκησεν εν τω οίκω του πατρός αυτής. **12** Και
μετά πολλάς ημέρας απέθανεν η θυγάτηρ του Σουά, η
γυνή του Ιούδα· και αφού παρηγορήθη ο Ιούδας, ανέβη
προς τους κουρευτάς των προβάτων αυτού εις Θαμνά,
αυτός και ο φίλος αυτού Ειρά ο Οδολλαμίτης. **13** Και
ανήγγειλαν προς την Θάμαρ, λέγοντες, Ιδού, ο πενθερός
σου αναβαίνει εις Θαμνά διά να κουρεύση τα πρόβατα
αυτού. **14** Η δε απεκδυθείσα τα ενδύματα της χηρείας
αυτής, εσκεπάσθη με κάλυμμα και περιετυλίχθη και
εκάθισε κατά την δίοδον την εν τη οδώ της Θαμνά· διότι
είδεν ότι έγεινε μεγάλος ο Σηλά, και αυτή δεν εδόθη εις
αυτόν διά γυναίκα. **15** Και ότε είδεν αυτήν ο Ιούδας,
ενόμισεν αυτήν πόρνην· διότι είχε κεκαλυμμένον το
πρόσωπον αυτής. **16** Και κατά την οδόν ετράπη προς
αυτήν, και είπεν, Άφες με, παρακαλώ, να εισέλθω προς
σέ· διότι δεν εγνώρισεν ότι ήτο η νύμφη αυτού. Η δε
είπε, Τι θέλεις μοι δώσει, διά να εισέλθης προς εμέ;
17 Ο δε είπεν, Εγώ θέλω σοι στείλει ερίφιον αιγών εκ
του ποιμνίου. Και εκείνη είπε, Μοι δίδεις ενέχυρον,
εωσού να στείλης αυτό; **18** Ο δε είπε, Τι ενέχυρον να
σοι δώσω; Και εκείνη είπε, την σφραγίδά σου και το
περιδέρραιόν σου και την ράβδον σου την εν τη χειρί
σου. Και έδωκεν αυτά εις αυτήν και εισήλθε προς αυτήν,
και συνέλαβεν εξ αυτού. **19** Μετά ταύτα σηκωθείσα,
ανεχώρησε και απεκδυθείσα το κάλυμμα αυτής, ενεδύθη
τα ενδύματα της χηρείας αυτής. **20** Ο δε Ιούδας έστειλε
το ερίφιον των αιγών διά χειρός του φίλου αυτού του
Οδολλαμίτου, διά να παραλάβη το ενέχυρον εκ της
χειρός της γυναικός· πλην δεν εύρηκεν αυτήν· **21** και
ηρώτησε τους ανθρώπους του τόπου αυτής, λέγων, Που
είναι η πόρνη, ήτις ήτο κατά την δίοδον επί της οδού;
οι δε είπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. **22** Και επέστρεψε
προς τον Ιούδαν και είπε, Δεν εύρηκα αυτήν· μάλιστα οι
άνθρωποι του τόπου είπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. **23**
Και είπεν ο Ιούδας, Ας έχη αυτά, διά να μη γείνωμεν
όνειδος· ιδού, εγώ έστειλα το ερίφιον τούτο, συ όμως
δεν εύρηκας αυτήν. **24** Και μετά τρεις μήνας περίπου,
ανήγγειλαν προς τον Ιούδαν, λέγοντες, Θάμαρ η νύμφη
σου επορνεύθη, και μάλιστα, ιδού, είναι έγκυος εκ
πορνείας. Και είπεν ο Ιούδας, Φέρετε αυτήν έξω και ας
κατακαυθή. **25** Και ότε εφέρετο έξω, απέστειλε προς τον
πενθερόν αυτής, λέγουσα, Εκ του ανθρώπου, του οποίου
είναι ταύτα, είμαι έγγυος· και είπεν έτι, Γνώρισον,
παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίς και το περιδέρραιον,
και η ράβδος αύτη. **26** Και ο Ιούδας εγνώρισεν αυτά·
και είπεν, Αύτη είναι δικαιοτέρα εμού, διότι δεν έδωκα
αυτήν εις τον Σηλά τον υιόν μου. Και έτι πλέον δεν
εγνώρισεν αυτήν. **27** Και καθ' ον καιρόν έμελλε να
γεννήση, ιδού, δίδυμα εν τη κοιλία αυτής. **28** Και ενώ
εγέννα, το εν επρόβαλεν έξω την χείρα· και η μαία
λαβούσα, έδεσεν επί την χείρα αυτού νήμα κόκκινον,
λέγουσα, Ούτος εξήλθε πρώτος. **29** Και καθώς έσυρεν
οπίσω την χείρα αυτού, ιδού, εξήλθεν ο αδελφός αυτού·
και αυτή είπε, Ποίον χαλασμόν έκαμες; επί σε ας ήναι ο
χαλασμός· διά τούτο εκαλέσθη το όνομα αυτού Φαρές.
30 Και έπειτα εξήλθεν ο αδελφός αυτού, όστις είχε το
κόκκινον νήμα επί την χείρα αυτού· και εκαλέσθη το
όνομα αυτού Ζαρά.

39 Ο δε Ιωσήφ κατεβιβάσθη εις την Αίγυπτον· και
ο Πετεφρής ο αυλικός του Φαραώ, ο άρχων των
σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπτιος, ηγόρασεν αυτόν
εκ των χειρών των Ισμαηλιτών, οίτινες κατεβίβασαν
αυτόν εκεί. **2** Και ήτο ο Κύριος μετά του Ιωσήφ, και ήτο
άνθρωπος ευοδούμενος· και ευρίσκετο εν τω οίκω του
κυρίου αυτού Αιγυπτίου. **3** Και είδεν ο κύριος αυτού,
ότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, και ευώδωνεν ο Κύριος
εις τας χείρας αυτού πάντα όσα έκαμνε. **4** Και εύρηκεν
ο Ιωσήφ χάριν έμπροσθεν αυτού και υπηρέτει αυτόν·
και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί του οίκου αυτού·
και πάντα όσα είχε, παρέδωκεν εις τας χείρας αυτού.

5 Και εξ εκείνου του καιρού, αφού κατέστησεν αυτόν
επιστάτην επί του οίκου αυτού και επί πάντων όσα
είχεν, ευλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Αιγυπτίου εξ
αιτίας του Ιωσήφ· και ήτο η ευλογία του Κυρίου επί
πάντα όσα είχεν, εν τω οίκω και εν τοις αγροίς. 6 Και
παρέδωκε πάντα όσα είχεν εις τας χείρας του Ιωσήφ·
και δεν ήξευρεν εκ των υπαρχόντων αυτού ουδέν,
πλην του άρτου τον οποίον έτρωγεν. Ήτο δε ο Ιωσήφ
ευειδής και ώραίος την όψιν. 7 Και μετά τα πράγματα
ταύτα, η γυνή του κυρίου αυτού έρριψε τους οφθαλμούς
αυτής επί τον Ιωσήφ· και είπε, Κοιμήθητι μετ' εμού.
8 Αλλ' εκείνος δεν ήθελε, και είπε προς την γυναίκα
του κυρίου αυτού, Ιδού· ο κύριός μου δεν γνωρίζει
ουδέν εκ των όσα είναι μετ' εμού εν τω οίκω· και πάντα
όσα έχει, παρέδωκεν εις τας χείρας μου· 9 δεν είναι
εν τω οίκω τούτω ουδείς μεγαλήτερός μου, ούτε είναι
απηγορευμένον εις εμέ άλλο τι πλην σου, διότι είσαι η
γυνή αυτού· και πως να πράξω τούτο το μέγα κακόν,
και να αμαρτήσω εναντίον του Θεού; 10 Αν και ελάλει
προς τον Ιωσήφ καθ' εκάστην ημέραν, ούτος όμως δεν
υπήκουσεν εις αυτήν να κοιμηθή μετ' αυτής, διά να
συνευρεθή μετ' αυτής. 11 Και ημέραν τινά εισήλθεν ο
Ιωσήφ εις την οικίαν διά να κάμη τα έργα αυτού, και
ουδείς εκ των ανθρώπων του οίκου ήτο εκεί εν τω οίκω.
12 Και εκείνη ήρπασεν αυτόν από του ιματίου αυτού,
λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' εμού· αλλ' εκείνος αφήσας το
ιμάτιον αυτού εις τας χείρας αυτής, έφυγε, και εξήλθεν
έξω. 13 Και ως είδεν ότι αφήκε το ιμάτιον αυτού εις
τας χείρας αυτής και έφυγεν έξω, 14 εβόησε προς τους
ανθρώπους της οικίας αυτής και ελάλησε προς αυτούς,
λέγουσα, Ίδετε, έφερεν εις ημάς άνθρωπον Εβραίον διά
να μας εμπαίξη· εισήλθε προς εμέ διά να κοιμηθή μετ'
εμού και εγώ εβόησα μετά φωνής μεγάλης· 15 και ως
ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, αφήσας
το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί έφυγε και εξήλθεν έξω. 16
Και απέθεσε το ιμάτιον αυτού παρ' αυτή, εωσού ήλθεν
ο κύριος αυτού εις τον οίκον αυτού. 17 Και είπε προς
αυτόν κατά τους λόγους τούτους, λέγουσα, Ο δούλος ο
Εβραίος, τον οποίον έφερες εις ημάς, εισήλθε προς εμέ
διά να με εμπαίξη, 18 και ως ύψωσα την φωνήν μου
και εβόησα, αφήσας το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί, έφυγεν
έξω. 19 Και ως ήκουσεν ο κύριος αυτού τους λόγους
της γυναικός αυτού, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν,
λέγουσα, Ούτω μοι έκαμεν ο δούλός σου, εξήφθη η
οργή αυτού. 20 Και λαβών ο κύριος του Ιωσήφ αυτόν,
έβαλεν αυτόν εις την οχυράν φυλακήν, εις τον τόπον
όπου οι δέσμιοι του βασιλέως ήσαν πεφυλακισμένοι και
έμενεν εκεί εν τη οχυρά φυλακή. 21 Αλλ' ο Κύριος ήτο
μετά του Ιωσήφ και επέχεεν εις αυτόν έλεος, και έδωκε
χάριν εις αυτόν έμπροσθεν του αρχιδεσμοφύλακος. 22
Και παρέδωκεν ο αρχιδεσμοφύλαξ εις τας χείρας του
Ιωσήφ πάντας τους δεσμίους, τους εν τη οχυρά φυλακή·
και πάντα όσα επράττοντο εκεί, αυτός έκαμνεν αυτά. 23
Ο αρχιδεσμοφύλαξ δεν εθεώρει ουδέν εκ των όσα ήσαν
εις τας χείρας αυτού· διότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού και ο
Κύριος ευώδονεν όσα αυτός έκαμνε.

40 Και μετά τα πράγματα ταύτα, ο οινοχόος
του βασιλέως της Αιγύπτου και ο αρτοποιός
ημάρτησαν εις τον κύριον αυτών τον βασιλέα της
Αιγύπτου. 2 Και ωργίσθη ο Φαραώ κατά των δύο
αυλικών αυτού, κατά του αρχιοινοχόου, και κατά του
αρχισιτοποιού. 3 Και έβαλεν αυτούς υπό φύλαξιν εν
τω οίκω του άρχοντος των σωματοφυλάκων, εις την
οχυράν φυλακήν, εις τον τόπον όπου ο Ιωσήφ ήτο
πεφυλακισμένος. 4 Ο δε άρχων των σωματοφυλάκων
ενεπιστεύθη αυτούς εις τον Ιωσήφ και ούτος υπηρέτει
αυτούς· ήσαν δε καιρόν τινά εν τη φυλακή· 5
και ο οινοχόος και ο αρτοποιός του βασιλέως της
Αιγύπτου, οίτινες ήσαν πεφυλακισμένοι εν τη οχυρά
φυλακή, ενυπνιάσθησαν ενύπνιον αμφότεροι, έκαστος
το ενύπνιον αυτού κατά την αυτήν νύκτα, έκαστος
κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού. 6 Ο δε Ιωσήφ
εισελθών προς αυτούς το πρωΐ, είδεν αυτούς· και ιδού,
ήσαν τεταραγμένοι. 7 Και ηρώτησε τους αυλικούς του
Φαραώ, τους όντας μετ' αυτού εν τη φυλακή εν τω
οίκω του κυρίου αυτού, λέγων, Διά τι τα πρόσωπά σας
είναι σκυθρωπά σήμερον; 8 Οι δε είπον προς αυτόν,
Ενυπνιάσθημεν ενύπνιον και δεν είναι ουδείς όστις
να εξηγήση αυτό. Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Δεν
ανήκουσιν εις τον Θεόν αι εξηγήσεις; διηγήθητέ μοι,
παρακαλώ. 9 Και διηγήθη ο αρχιοινοχόος το ενύπνιον
αυτού προς τον Ιωσήφ και είπε προς αυτόν, Είδον εις
το όνειρόν μου και ιδού, άμπελος έμπροσθέν μου· 10
και εις την άμπελον ήσαν τρεις κλάδοι και εφαίνετο
ως βλαστάνουσα και τα άνθη αυτής εξήνθησαν και οι
βότρυες της σταφυλής ωρίμασαν· 11 το δε ποτήριον του
Φαραώ ήτο εν τη χειρί μου· και έλαβον τα σταφύλια
και έθλιψα αυτά εις το ποτήριον του Φαραώ και έδωκα
το ποτήριον εις την χείρα του Φαραώ. 12 Και είπεν
ο Ιωσήφ προς αυτόν, Αύτη είναι η εξήγησις αυτού· οι
τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέραι· 13 μετά τρεις ημέρας,
ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου και θέλει
σε αποκαταστήσει εις το υπούργημά σου· και θέλεις
δώσει το ποτήριον του Φαραώ εις την χείρα αυτού
κατά την προτέραν συνήθειαν, ότε ήσο οινοχόος αυτού·
14 πλην ενθυμήθητί με, όταν γείνη εις σε το καλόν·
και κάμε, παρακαλώ, έλεος προς εμέ και ανάφερε περί
εμού προς τον Φαραώ και εξάγαγέ με εκ του οίκου
τούτου· 15 επειδή τη αληθεία εκλέφθην εκ της γης
των Εβραίων· και εδώ πάλιν δεν έπραξα ουδέν, ώστε
να με βάλωσιν εις τον λάκκον τούτον. 16 Και ιδών
ο αρχισιτοποιός ότι η εξήγησις ήτο καλή, είπε προς
τον Ιωσήφ, Και εγώ είδον εις το όνειρόν μου και ιδού,
τρία κάνιστρα λευκά επί της κεφαλής μου· 17 εν δε τω
κανίστρω τω ανωτέρω ήσαν εκ πάντων των φαγητών
του Φαραώ, της τέχνης του αρτοποιού· και τα πτηνά
έτρωγον αυτά εκ του κανίστρου επάνωθεν της κεφαλής
μου. 18 Και αποκριθείς ο Ιωσήφ είπεν, Αύτη είναι η
εξήγησις τούτου· τα τρία κάνιστρα είναι τρεις ημέραι·
19 μετά τρεις ημέρας ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν
σου επάνωθέν σου και θέλει σε κρεμάσει εις ξύλον
και τα πτηνά θέλουσι φάγει την σάρκα σου επάνωθέν
σου. 20 Και την τρίτην ημέραν, ημέραν των γενεθλίων
του Φαραώ, έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους δούλους
αυτού· και ύψωσε την κεφαλήν του αρχιοινοχόου και
την κεφαλήν του αρχισιτοποιού μεταξύ των δούλων
αυτού. 21 Και τον μεν αρχιοινοχόον αποκατέστησεν εις

την οινοχοΐαν αυτού, και έδωκε το ποτήριον εις την
χείρα του Φαραώ· 22 τον δε αρχισιτοποιόν εκρέμασε,
καθώς εξήγησεν ο Ιωσήφ εις αυτούς. 23 Ο αρχιοινοχόος
όμως δεν ενεθυμήθη τον Ιωσήφ, αλλά ελησμόνησεν
αυτόν.

41 Και μετά παρέλευσιν δύο ετών ο Φαραώ είδεν
ενύπνιον· και ιδού, ίστατο πλησίον του ποταμού.
2 και ιδού, επτά δαμάλια εύμορφα και παχύσαρκα
ανέβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εις το
λιβάδιον. 3 και ιδού, άλλα επτά δαμάλια ανέβαινον
μετ' εκείνα εκ του ποταμού, άσχημα και λεπτόσαρκα,
και ίσταντο πλησίον των άλλων δαμαλίων επί το
χείλος του ποταμού· 4 και τα δαμάλια τα άσχημα και
λεπτόσαρκα κατέφαγον τα επτά δαμάλια τα εύμορφα
και παχύσαρκα. Τότε εξύπνησεν ο Φαραώ. 5 Και
αποκοιμηθείς ενυπνιάσθη δευτέραν φοράν· και ιδού,
επτά αστάχυα παχέα και καλά ανέβαινον εκ του αυτού
κορμού· 6 και ιδού, άλλα επτά αστάχυα λεπτά και
κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου ανεφύοντο μετ'
εκείνα· 7 και τα αστάχυα τα λεπτά κατέπιον τα επτά
αστάχυα τα παχέα και μεστά. Και εξύπνησεν ο Φαραώ
και ιδού, ήτο όνειρον. 8 Και το πρωΐ το πνεύμα αυτού
ήτο τεταραγμένον· και αποστείλας εκάλεσε πάντας
τους μάγους της Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς
αυτής· και διηγήθη προς αυτούς ο Φαραώ τα ενύπνια
αυτού· αλλά δεν ήτο ουδείς όστις να εξηγήση αυτά
προς τον Φαραώ. 9 Τότε ο αρχιοινοχόος ελάλησε προς
τον Φαραώ λέγων, την αμαρτίαν μου ενθυμούμαι
σήμερον· 10 ο Φαραώ είχεν οργισθή εναντίον των
δούλων αυτού και με έβαλεν εις φυλακήν εν τω
οίκω του άρχοντος των σωματοφυλάκων, εμέ και
τον αρχισιτοποιόν· 11 και είδομεν ενύπνιον κατά
την αυτήν νύκτα, εγώ και εκείνος· ενυπνιάσθημεν
έκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού· 12
και ήτο εκεί μεθ' ημών νέος τις Εβραίος, δούλος του
άρχοντος των σωματοφυλάκων· και διηγήθημεν προς
αυτόν και εξήγησεν εις ημάς τα ενύπνια ημών· εις
έκαστον κατά το ενύπνιον αυτού έκαμε την εξήγησιν·
13 και καθώς εξήγησεν εις ημάς, ούτω και συνέβη· εμέ
μεν αποκατέστησεν εις το υπούργημά μου, εκείνον
δε εκρέμασε. 14 Τότε αποστείλας ο Φαραώ, εκάλεσε
τον Ιωσήφ, και εξήγαγον αυτόν μετά σπουδής εκ της
φυλακής· και εξυρίσθη και ήλλαξε την στολήν αυτού
και ήλθε προς τον Φαραώ. 15 Και είπεν ο Φαραώ προς
τον Ιωσήφ, Είδον ενύπνιον, και δεν είναι ουδείς όστις
να εξηγήση αυτό· και εγώ ήκουσα περί σου να λέγωσιν
ότι εννοείς τα όνειρα ώστε να εξηγής αυτά. 16 Και
απεκρίθη ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ λέγων, Ουχί εγώ· ο
Θεός θέλει δώσει εις τον Φαραώ σωτήριον απόκρισιν.
17 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εις το όνειρόν
μου, ιδού, ιστάμην επί το χείλος του ποταμού· 18 και
ιδού, επτά δαμάλια παχύσαρκα και εύμορφα ανέβαινον
εκ του ποταμού και εβόσκοντο εις το λιβάδιον· 19 και
ιδού, άλλα επτά δαμάλια ανέβαινον κατόπιν εκείνων
αδύνατα και πολύ άσχημα και λεπτόσαρκα, οποία δεν
είδον ποτέ ασχημότερα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου·
20 και τα δαμάλια τα λεπτά και άσχημα κατέφαγον τα
πρώτα επτά δαμάλια τα παχέα· 21 και αφού εισήλθον
εις τας κοιλίας αυτών, δεν διεκρίνετο ότι εισήλθον εις
τας κοιλίας αυτών, αλλ' η θεωρία αυτών ήτο άσχημος
καθώς και πρότερον· τότε εξύπνησα. 22 Έπειτα είδον
εις το όνειρόν μου και ιδού, επτά αστάχυα ανέβαινον
εκ του αυτού κορμού μεστά και καλά· 23 και ιδού,
άλλα επτά αστάχυα ξηρά, λεπτά, κεκαυμένα υπό του
ανατολικού ανέμου, ανεφύοντο κατόπιν αυτών· 24 και
τα αστάχυα τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχυα τα καλά·
και είπον ταύτα προς τους μάγους, αλλά δεν ήτο ουδείς
όστις να μοι εξηγήση αυτά. 25 Και είπεν ο Ιωσήφ προς
τον Φαραώ, Το ενύπνιον του Φαραώ εν είναι· ο Θεός
εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. 26
Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά έτη· και τα επτά
αστάχυα τα καλά είναι επτά έτη· το ενύπνιον εν είναι.
27 Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, τα οποία
ανέβαινον κατόπιν αυτών, είναι επτά έτη· και τα επτά
αστάχυα τα άμεστα, τα κεκαυμένα υπό του ανατολικού
ανέμου, θέλουσιν είσθαι επτά έτη πείνης. 28 Τούτο
είναι το πράγμα το οποίον είπα προς τον Φαραώ· ο Θεός
εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. 29 Ιδού,
έρχονται επτά έτη μεγάλης αφθονίας καθ' όλην την γην
της Αιγύπτου· 30 και θέλουσιν επέλθει μετά ταύτα επτά
έτη πείνης· και όλη η αφθονία θέλει λησμονηθή εν τη γη
της Αιγύπτου και η πείνα θέλει καταφθείρει την γήν· 31
και δεν θέλει γνωρισθή η αφθονία επί της γης εξ αιτίας
εκείνης της πείνης, ήτις μέλλει να ακολουθήση· διότι
θέλει είσθαι βαρεία σφόδρα. 32 Το δε ότι εδευτερώθη το
ενύπνιον εις τον Φαραώ δις, φανερόνει ότι το πράγμα
είναι αποφασισμένον παρά του Θεού και ότι ο Θεός
θέλει ταχύνει να εκτελέση αυτό. 33 Τώρα λοιπόν ας
προβλέψη ο Φαραώ άνθρωπον συνετόν και φρόνιμον
και ας καταστήση αυτόν επί της γης της Αιγύπτου· 34 ας
κάμη ο Φαραώ και ας διορίση επιστάτας επί της γής·
και ας λαμβάνη το πέμπτον από της γης Αιγύπτου εις
τα επτά έτη της αφθονίας· 35 και ας συνάξωσι πάσας
τας τροφάς τούτων των ερχομένων καλών ετών, και
ας αποταμιεύσωσι σίτον υπό την χείρα του Φαραώ διά
τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· 36 και
αι τροφαί θέλουσι μένει πεφυλαγμέναι διά την γην εις
τα επτά έτη της πείνης, τα οποία θέλουσιν ακολουθήσει
εν τη γη της Αιγύπτου, διά να μη απολεσθή ο τόπος υπό
της πείνης. 37 Και ήρεσεν ο λόγος εις τον Φαραώ και
εις πάντας τους δούλους αυτού. 38 Και είπεν ο Φαραώ
προς τους δούλους αυτού, Δυνάμεθα να εύρωμεν καθώς
τούτον, άνθρωπον εις τον οποίον υπάρχει το πνεύμα
του Θεού; 39 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ,
Επειδή ο Θεός έδειξεν εις σε πάντα ταύτα, δεν είναι
ουδείς τόσον συνετός και φρόνιμος όσον συ. 40 Συ
θέλεις είσθαι επί του οίκου μου και εις τον λόγον του
στόματός σου θέλει υπακούει πας ο λαός μου· μόνον
κατά τον θρόνον θέλω είσθαι ανώτερός σου. 41 Και
είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, σε κατέστησα
εφ' όλης της γης Αιγύπτου. 42 Και εκβαλών ο Φαραώ
το δακτυλίδιον αυτού εκ της χειρός αυτού, έβαλεν
αυτό εις την χείρα του Ιωσήφ και ενέδυσεν αυτόν
ιμάτια βύσσινα, και περιέβαλε χρυσούν περιδέρραιον
περί τον τράχηλον αυτού. 43 Και ανεβίβασεν αυτόν
επί την άμαξαν αυτού την δευτέραν· και εκήρυττον
έμπροσθεν αυτού, Γονατίσατε· και κατέστησεν αυτόν εφ'

όλης της γης Αιγύπτου. **44** Και είπεν ο Φαραώ προς τον
Ιωσήφ, Εγώ είμαι ο Φαραώ, και χωρίς σου ουδείς θέλει
σηκώσει την χείρα αυτού ή τον πόδα αυτού καθ' όλην
την γην της Αιγύπτου. **45** Και ωνόμασεν ο Φαραώ τον
Ιωσήφ αφνάθ-πανεάχ· και έδωκεν εις αυτόν διά γυναίκα
Ασενέθ, την θυγατέρα του Ποτιφερά ιερέως της Ων. Και
εξήλθεν ο Ιωσήφ εις την γην της Αιγύπτου. **46** Ήτο δε ο
Ιωσήφ τριάκοντα ετών, ότε παρεστάθη έμπροσθεν του
Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου· και εξήλθεν ο Ιωσήφ απ'
έμπροσθεν του Φαραώ, και διήλθεν όλην την γην της
Αιγύπτου. **47** Και εκαρποφόρησεν η γη πλουσιοπαρόχως
εις τα επτά έτη της αφθονίας· **48** και συνήγαγε πάσας
τας τροφάς των επτά ετών των γενομένων εν τη γη της
Αιγύπτου· και εναπέθεσε τας τροφάς εν ταις πόλεσι· τας
τροφάς των αγρών των πέριξ εκάστης πόλεως έθεσεν
εν αυτή. **49** Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ σίτον ως την άμμον
της θαλάσσης πολύν σφόδρα, ώστε έπαυσε να μετρή
αυτόν· διότι ήτο αμέτρητος. **50** Εγεννήθησαν δε δύο
υιοί εις τον Ιωσήφ, πριν έλθωσι τα έτη της πείνης· τους
οποίους εγέννησεν εις αυτόν Ασενέθ, η θυγάτηρ του
Ποτιφερά ιερέως της Ων. **51** Και εκάλεσεν ο Ιωσήφ
το όνομα του πρωτοτόκου Μανασσή· διότι είπεν, Ο
Θεός με έκαμε να λησμονήσω πάντας τους πόνους μου
και πάντα τον οίκον του πατρός μου. **52** Το δε όνομα
του δευτέρου εκάλεσεν Εφραΐμ· διότι είπεν, Ο Θεός με
ηύξησεν εν τη γη της θλίψεώς μου. **53** Και παρήλθον
τα επτά έτη της αφθονίας, της γενομένης εν τη γη της
Αιγύπτου. **54** Και ήρχισαν να έρχωνται τα επτά έτη
της πείνης, καθώς είπεν ο Ιωσήφ· και έγεινεν η πείνα
εις πάντας τους τόπους· καθ' όλην όμως την γην της
Αιγύπτου ήτο άρτος. **55** Και ότε επείνασε πάσα η γη
της Αιγύπτου, εβόησεν ο λαός προς τον Φαραώ διά
άρτον. Και είπεν ο Φαραώ προς πάντας τους Αιγυπτίους,
Υπάγετε προς τον Ιωσήφ· ό, τι σας είπη, κάμετε. **56**
Και ήτο η πείνα επί παν το πρόσωπον της γης. Ήνοιξε
δε ο Ιωσήφ πάσας τας αποθήκας και επώλει σίτον εις
τους Αιγυπτίους· και η πείνα επεβάρυνεν επί την γην
της Αιγύπτου. **57** Και πάντες οι τόποι ήρχοντο εις την
Αίγυπτον προς τον Ιωσήφ διά να αγοράζωσι σίτον· διότι
η πείνα επεβάρυνεν επί πάσαν την γην.

42 Και είδεν ο Ιακώβ ότι ευρίσκετο σίτος εν Αιγύπτω·
και είπεν ο Ιακώβ προς τους υιούς αυτού, Τι
βλέπετε ο εις τον άλλον; **2** Και είπεν, Ιδού, ήκουσα
ότι ευρίσκεται σίτος εν Αιγύπτω· κατάβητε εκεί και
αγοράσατε δι' ημάς εκείθεν, διά να ζήσωμεν και να
μη αποθάνωμεν. **3** Και κατέβησαν οι δέκα αδελφοί
του Ιωσήφ διά να αγοράσωσι σίτον εξ Αιγύπτου. **4**
τον Βενιαμίν όμως, τον αδελφόν του Ιωσήφ, δεν
απέστειλεν ο Ιακώβ μετά των αδελφών αυτού· διότι
είπε, Μήπως συμβή εις αυτόν συμφορά. **5** Και ήλθον οι
υιοί του Ισραήλ διά να αγοράσωσι σίτον μεταξύ των
εκεί ερχομένων· διότι η πείνα ήτο εν τη γη Χαναάν. **6** Ο
Ιωσήφ δε ήτο ο διοικητής του τόπου· αυτός επώλει εις
πάντα τον λαόν του τόπου· ήλθον λοιπόν οι αδελφοί
του Ιωσήφ και προσεκύνησαν αυτόν επί πρόσωπον έως
εδάφους. **7** Ιδών δε ο Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού,
εγνώρισεν αυτούς· προσεποιήθη όμως τον ξένον προς
αυτούς και ελάλει προς αυτούς σκληρά· και είπε προς
αυτούς, Πόθεν έρχεσθε; οι δε είπον, Εκ της γης Χαναάν,
διά να αγοράσωμεν τροφάς. **8** Και ο μεν Ιωσήφ εγνώρισε
τους αδελφούς αυτού· εκείνοι όμως δεν εγνώρισαν
αυτόν. **9** Και ενεθυμήθη ο Ιωσήφ τα ενύπνια, τα
οποία ενυπνιάσθη περί αυτών· και είπε προς αυτούς,
Κατάσκοποι είσθε· ήλθετε να παρατηρήσητε τα γυμνά
του τόπου. **10** Οι δε είπον προς αυτόν, Ουχί, κύριέ μου·
αλλ' ήλθομεν οι δούλοί σου διά να αγοράσωμεν τροφάς·
11 ημείς πάντες είμεθα υιοί ενός ανθρώπου· καλοί
άνθρωποι είμεθα· οι δούλοί σου δεν είναι κατάσκοποι.
12 Και είπε προς αυτούς, Ουχί, αλλά τα γυμνά του τόπου
ήλθετε διά να παρατηρήσητε. **13** Οι δε είπον, Οι δούλοί
σου είμεθα δώδεκα αδελφοί, υιοί ενός ανθρώπου εν τη
γη Χαναάν· και ιδού, ο νεώτερος ευρίσκεται σήμερον
μετά του πατρός ημών, ο δε άλλος δεν υπάρχει. **14** Και
είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο είναι το οποίον σας
είπα λέγων, Κατάσκοποι είσθε. **15** Με τούτο θέλετε
δοκιμασθή· Μα την ζωήν του Φαραώ δεν θέλετε εξέλθει
εντεύθεν, εάν δεν έλθη εδώ ο αδελφός σας ο νεώτερος·
16 αποστείλατε ένα από σας και ας φέρη τον αδελφόν
σας· σεις δε θέλετε μένει δέσμιοι, εωσού αποδειχθώσιν
οι λόγοι σας, αν λέγητε την αλήθειαν· ει δε μη, μα την
ζωήν του Φαραώ, κατάσκοποι βεβαίως είσθε. **17** Και
έθεσεν αυτούς υπό φύλαξιν τρεις ημέρας. **18** Και την
τρίτην ημέραν είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο κάμετε
και θέλετε ζήσει διότι εγώ φοβούμαι τον Θεόν· **19** Εάν
ήσθε καλοί, εις εκ των αδελφών σας ας μείνη δέσμιος
εν τη φυλακή, όπου είσθε· σεις δε υπάγετε, λάβετε σίτον
διά την πείναν των οικιών σας· **20** φέρετε όμως προς
εμέ τον αδελφόν σας τον νεώτερον· ούτω θέλουσιν
αληθεύσει οι λόγοι σας και δεν θέλετε αποθάνει. Και
έκαμον ούτω. **21** Και είπεν ο εις προς τον άλλον,
Αληθώς ένοχοι είμεθα διά τον αδελφόν ημών, καθότι
είδομεν την θλίψιν της ψυχής αυτού, ότε παρεκάλει
ημάς και δεν εισηκούσαμεν αυτού· διά τούτο επήλθεν
εφ' ημάς η θλίψις αύτη. **22** Απεκρίθη δε ο Ρουβήν
προς αυτούς λέγων, Δεν είπον προς εσάς λέγων, Μη
αμαρτήσητε κατά του παιδίου, και δεν εισηκούσατε;
διά τούτο, ιδού, και το αίμα αυτού εκζητείται. **23** Και
αυτοί δεν ήξευρον ότι ενόει ο Ιωσήφ· διότι συνωμίλουν
δι' ερμηνέως. **24** Και συρθείς από πλησίον αυτών
έκλαυσε· και πάλιν επέστρεψε προς αυτούς και ελάλει
εις αυτούς· και έλαβεν εξ αυτών τον Συμεών και έδεσεν
αυτόν ενώπιον αυτών. **25** Τότε προσέταξεν ο Ιωσήφ να
γεμίσωσι τα αγγεία αυτών σίτον και να επιστρέψωσι το
αργύριον εκάστου εν τω σακκίω αυτού και να δώσωσιν
εις αυτούς ζωοτροφίαν διά την οδόν· και έγεινεν εις
αυτούς ούτω. **26** Και φορτώσαντες τον σίτον αυτών
επί τους όνους αυτών, ανεχώρησαν εκείθεν. **27** Ότε
δε εις εξ αυτών έλυσε το σακκίον αυτού, διά να δώση
εις τον όνον αυτού τροφήν εν τω καταλύματι, είδε
το αργύριον αυτού, και ιδού, ήτο εν τω στόματι του
σακκίου αυτού. **28** Και είπε προς τους αδελφούς αυτού,
το αργύριόν μου μοι εδόθη οπίσω και μάλιστα ιδού,
είναι εν τω σακκίω μου· και εξεπλάγη η καρδία αυτών
και συνεταράχθησαν, λέγοντες προς αλλήλους, Τι είναι
τούτο, το οποίον μας έκαμεν ο Θεός; **29** Ήλθον δε
προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών εις την γην Χαναάν και
απήγγειλαν προς αυτόν πάντα τα συμβάντα εις αυτούς,

λέγοντες, **30** Ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, ελάλησε
προς ημάς σκληρά και εξέλαβεν ημάς ως κατασκόπους
του τόπου. **31** Και είπομεν εις αυτόν, Είμεθα καλοί
άνθρωποι δεν είμεθα κατάσκοποι· **32** δώδεκα αδελφοί
είμεθα, υιοί του πατρός ημών· ο εις δεν υπάρχει ο δε
νεώτερος είναι την σήμερον μετά του πατρός ημών εν
τη γη Χαναάν. **33** Είπε δε προς ημάς ο άνθρωπος, ο
κύριος του τόπου, Με τούτο θέλω γνωρίσει ότι είσθε
καλοί άνθρωποι· ένα εκ των αδελφών σας αφήσατε μετ'
εμού, και λαβόντες σίτον διά την πείναν των οικιών
σας απέλθετε· **34** και φέρετε προς εμέ τον αδελφόν
σας τον νεώτερον· τότε θέλω γνωρίσει ότι δεν είσθε
κατάσκοποι, άλλ' είσθε καλοί· και θέλω σας αποδώσει
τον αδελφόν σας και θέλετε εμπορεύεσθαι εν τω τόπω.
35 Και ότε εκένουν τα σακκία αυτών, ιδού, εκάστου το
κομβόδεμα του αργυρίου ήτο εν τω σακκίω αυτού· και
ιδόντες αυτοί και ο πατήρ αυτών τα κομβοδέματα του
αργυρίου αυτών, εφοβήθησαν. **36** Και είπε προς αυτούς
Ιακώβ ο πατήρ αυτών, Σεις με ητεκνώσατε· ο Ιωσήφ δεν
υπάρχει και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν
θέλετε λάβει επ' εμέ ήλθον πάντα ταύτα. **37** Είπε δε ο
Ρουβήν προς τον πατέρα αυτού λέγων, τους δύο υιούς
μου θανάτωσον, εάν δεν φέρω αυτόν προς σέ· παράδος
αυτόν εις την χείρα μου και εγώ θέλω επαναφέρει
αυτόν προς σε. **38** Ο δε είπε, δεν θέλει καταβή ο υιός
μου μεθ' υμών· διότι ο αδελφός αυτού απέθανε και
αυτός μόνος έμεινε· και εάν συμβή εις αυτόν συμφορά
εν τη οδώ, όπου υπάγετε, τότε θέλετε καταβιβάσει την
πολιάν μου μετά λύπης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)**

43 Η δε πείνα επεβάρυνεν επί την γην. **2** Και αφού
ετελείωσαν τρώγοντες τον σίτον, τον οποίον
έφεραν εξ Αιγύπτου, είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών,
Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. **3** Και
είπε προς αυτόν ο Ιούδας λέγων, Εντόνως διεμαρτυρήθη
προς ημάς ο άνθρωπος λέγων, Δεν θέλετε ιδεί το
πρόσωπόν μου, εάν δεν ήναι μεθ' υμών ο αδελφός
υμών. **4** Εάν λοιπόν αποστείλης τον αδελφόν ημών
μεθ' ημών, θέλομεν καταβή και θέλομεν σοι αγοράσει
τροφάς· **5** αλλ' εάν δεν αποστείλης αυτόν, δεν θέλομεν
καταβή· διότι ο άνθρωπος είπε προς ημάς, Δεν θέλετε
ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν ο αδελφός υμών δεν ήναι
μεθ' υμών. **6** Είπε δε ο Ισραήλ, Διά τι με εκακοποιήσατε,
φανερόνοντες προς τον άνθρωπον ότι έχετε άλλον
αδελφόν; **7** Οι δε είπον, Ο άνθρωπος ηρώτησεν ημάς
ακριβώς περί ημών και περί της συγγενείας ημών
λέγων, Ο πατήρ σας έτι ζη; έχετε άλλον αδελφόν; Και
απεκρίθημεν προς αυτόν κατά την ερώτησιν ταύτην·
ηδυνάμεθα να εξεύρωμεν ότι ήθελεν ειπεί, Φέρετε τον
αδελφόν σας; **8** Και είπεν ο Ιούδας προς Ισραήλ τον
πατέρα αυτού, Απόστειλον το παιδάριον μετ' εμού,
και σηκωθέντες ας υπάγωμεν, διά να ζήσωμεν και να
μη αποθάνωμεν και ημείς και συ και αι οικογένειαι
ημών· **9** εγώ εγγυώμαι περί αυτού· εκ της χειρός
μου ζήτησον αυτόν· εάν δεν φέρω αυτόν προς σε και
στήσω αυτόν έμπροσθέν σου, τότε ας ήμαι διαπαντός
υπεύθυνος προς σέ· **10** επειδή, εάν δεν εβραδύνομεν,
βέβαια έως τώρα δευτέραν ταύτην φοράν ηθέλομεν
επιστρέψει. **11** Και είπε προς αυτούς Ισραήλ ο πατήρ
αυτών, Εάν ούτω πρέπη να γείνη, κάμετε λοιπόν τούτο·
λάβετε εις τα αγγεία σας εκ των καλητέρων καρπών
της γης και φέρετε δώρα προς τον άνθρωπον, ολίγον
βάλσαμον και ολίγον μέλι, αρώματα και μύρον, πιστάκια
και αμύγδαλα· **12** και λάβετε διπλάσιον αργύριον εις
τας χείρας σας· και το αργύριον το επιστραφέν εν τω
στόματι των σακκίων σας φέρετε πάλιν εις τας χείρας
σας· ίσως έγεινε κατά λάθος· **13** και τον αδελφόν
σας λάβετε και σηκωθέντες επιστρέψατε προς τον
άνθρωπον· **14** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σας δώση
χάριν έμπροσθεν του ανθρώπου, διά να αποστείλη με
σας τον άλλον σας αδελφόν και τον Βενιαμίν· και εγώ,
αν ήναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ. **15** Λαβόντες
δε οι άνθρωποι τα δώρα ταύτα, έλαβον και αργύριον
διπλάσιον εις τας χείρας αυτών και τον Βενιαμίν· και
σηκωθέντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και παρεστάθησαν
έμπροσθεν του Ιωσήφ. **16** Και ότε είδεν ο Ιωσήφ τον
Βενιαμίν μετ' αυτών, είπε προς τον επιστάτην της
οικίας αυτού, Φέρε τους ανθρώπους εις την οικίαν και
σφάξον σφακτόν και ετοίμασον, διότι μετ' εμού θέλουσι
φάγει οι άνθρωποι το μεσημέριον. **17** Και έπραξεν ο
άνθρωπος καθώς ελάλησεν ο Ιωσήφ· και ο άνθρωπος
εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ.
18 Και εφοβήθησαν οι άνθρωποι, διότι εισήχθησαν εις
την οικίαν του Ιωσήφ· και είπον, διά το αργύριον το
επιστραφέν εις τα σακκία ημών την πρώτην φοράν
ημείς εισαγόμεθα, διά να εύρη αφορμήν εναντίον ημών
και να επιπέση εφ' ημάς και να λάβη ημάς δούλους
και τους όνους ημών. **19** Και προσελθόντες προς
τον άνθρωπον τον επιστάτην της οικίας του Ιωσήφ,
ελάλησαν προς αυτόν εν τη πύλη της οικίας· **20** και
είπον, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν την πρώτην φοράν
διά να αγοράσωμεν τροφάς· **21** και ότε ήλθομεν εις το
κατάλυμα, ηνοίξαμεν τα σακκία ημών και ιδού, εκάστου
το αργύριον ήτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού, το
αργύριον ημών σωστόν· όθεν εφέραμεν αυτό οπίσω
εις τας χείρας ημών· **22** εφέραμεν και άλλο αργύριον
εις τας χείρας ημών, διά να αγοράσωμεν τροφάς· δεν
εξεύρομεν τις έβαλε το αργύριον ημών εις τα σακκία
ημών. **23** Ο δε είπεν, Ειρήνη εις εσάς· μη φοβείσθε· ο
Θεός σας και ο Θεός του πατρός σας, έδωκεν εις εσάς
θησαυρόν εις τα σακκία σας· το αργύριόν σας ήλθεν εις
εμέ. Και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών. **24** Και ο
άνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του
Ιωσήφ και έδωκεν ύδωρ και ένιψαν τους πόδας αυτών·
και έδωκε τροφήν εις τους όνους αυτών. **25** Οι δε
ητοίμασαν τα δώρα, εωσού έλθη ο Ιωσήφ το μεσημέριον·
διότι ήκουσαν ότι εκεί μέλλουσι να φάγωσιν άρτον.
26 Και ότε ήλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν, προσέφεραν
εις αυτόν τα δώρα τα εις τας χείρας αυτών εν τη
οικία και προσεκύνησαν αυτόν έως εδάφους. **27** Και
ηρώτησεν αυτούς περί της υγιείας αυτών· και είπεν,
Υγιαίνει ο πατήρ σας, ο γέρων περί του οποίου μοι
είπετε; έτι ζη; **28** Οι δε είπον, Υγιαίνει ο δούλός σου ο
πατήρ ημών· έτι ζη. Και κύψαντες προσεκύνησαν. **29**
Υψώσας δε τους οφθαλμούς αυτού είδε τον Βενιαμίν τον
αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν, Ούτος είναι ο
αδελφός σας ο νεώτερος, περί του οποίου μοι είπετε;
Και είπεν, Ο Θεός να σε ελεήση, τέκνον μου. **30** Και

έσπευσε να αποσυρθή ο Ιωσήφ· διότι συνεταράττοντο
τα σπλάγχνα αυτού διά τον αδελφόν αυτού· και εζήτει
τόπον να κλαύση· εισελθών δε εις το ταμείον, έκλαυσεν
εκεί. **31** Έπειτα νίψας το πρόσωπον αυτού εξήλθε, και
συγκρατών εαυτόν είπε, Βάλετε άρτον. **32** Και έβαλον
χωριστά δι' αυτόν και χωριστά δι' εκείνους και διά τους
Αιγυπτίους, τους συντρώγοντας μετ' αυτού, χωριστά·
διότι οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να συμφάγωσιν άρτον
μετά των Εβραίων, επειδή τούτο είναι βδέλυγμα εις
τους Αιγυπτίους. **33** Εκάθισαν λοιπόν έμπροσθεν αυτού,
ο πρωτότοκος κατά την πρωτοτοκίαν αυτού και ο
νεώτερος κατά την νεότητα αυτού· και εθαύμαζον οι
άνθρωποι προς αλλήλους. **34** Λαβών δε απ' έμπροσθεν
αυτού μερίδια έστειλε προς αυτούς· το μερίδιον όμως
του Βενιαμίν ήτο πενταπλασίως μεγαλήτερον παρά
εκάστου αυτών. Και έπιον και ευφράνθησαν μετ' αυτού.

44 Προσέταξε δε τον επιστάτην της οικίας αυτού
λέγων, Γέμισον τα σακκία των ανθρώπων τροφάς,
όσας δύνανται να φέρωσι, και βάλε το αργύριον εκάστου
εν τω στόματι του σακκίου αυτού· **2** και βάλε το
ποτήριόν μου, το ποτήριον το αργυρούν, εν τω στόματι
του σακκίου του νεωτέρου και το αργύριον του σίτου
αυτού. Και έκαμε κατά τον λόγον τον οποίον είπεν ο
Ιωσήφ. **3** Το πρωΐ καθώς έφεγξεν, απεστάλησαν οι
άνθρωποι, αυτοί και οι όνοι αυτών. **4** Αφού δε εξήλθον
εκ της πόλεως, πριν απομακρυνθώσι πολύ, είπεν ο
Ιωσήφ προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Σηκωθείς,
δράμε κατόπιν των ανθρώπων· και προφθάσας ειπέ
προς αυτούς, διά τι ανταπεδώκατε κακόν αντί καλού;
5 δεν είναι τούτο το ποτήριον, εις το οποίον πίνει ο
κύριός μου, και διά του οποίου αληθώς μαντεύει; κακώς
εκάμετε πράξαντες τούτο. **6** Και καθώς επρόφθασεν
αυτούς, είπε προς αυτούς τους λόγους τούτους. **7** Οι
δε είπον προς αυτόν, Διά τι ο κύριος ημών λαλεί κατά
τους λόγους τούτους; μη γένοιτο οι δούλοί σου να
πράξωσι τοιούτον πράγμα· **8** ιδού, το αργύριον, το
οποίον ευρήκαμεν εν τω στόματι των σακκίων ημών,
επεστρέψαμεν προς σε εκ της γης Χαναάν, και πως
ηθέλομεν κλέψει εκ της οικίας του κυρίου σου αργύριον
ή χρυσίον; **9** εις όντινα εκ των δούλων σου ευρεθή,
ας αποθάνη, και ημείς έτι θέλομεν γείνει δούλοι του
κυρίου ημών. **10** Ο δε είπε, Και τώρα ας γείνη καθώς
λέγετε· εις όντινα ευρεθή, θέλει γείνει δούλός μου, σεις
δε θέλετε είσθαι αθώοι. **11** Και σπεύσαντες, κατεβίβασαν
έκαστος το σακκίον αυτού εις την γην και ήνοιξεν
έκαστος το σακκίον αυτού. **12** Και ηρεύνησεν, αρχίσας
από του πρεσβυτέρου και τελειώσας εις τον νεώτερον·
και ευρέθη το ποτήριον εν τω σακκίω του Βενιαμίν.
13 Τότε έσχισαν τα ιμάτια αυτών και φορτώσαντες έκαστος
τον όνον αυτού, επέστρεψαν εις την πόλιν. **14** Εισήλθε
δε ο Ιούδας και οι αδελφοί αυτού εις την οικίαν του
Ιωσήφ, έτι αυτού όντος εκεί· και έπεσαν έμπροσθεν
αυτού επί την γην. **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Τι
είναι το πράγμα τούτο, το οποίον επράξατε; δεν εξεύρετε
ότι άνθρωπος οποίος εγώ αληθώς μαντεύει; **16** Και
είπεν ο Ιούδας, Τι να είπωμεν προς τον κύριόν μου; τι
να λαλήσωμεν; ή πως να δικαιωθώμεν; ο Θεός εύρηκε
την αδικίαν των δούλων σου· ιδού, είμεθα δούλοι του
κυρίου μου και εμείς και εκείνος εις τον οποίον ευρέθη
το ποτήριον. **17** Ο δε είπε, Μη γένοιτο εις εμέ να πράξω
τούτο· ο άνθρωπος εις τον οποίον ευρέθη το ποτήριον,
ούτος θέλει είσθαι εις εμέ δούλος· σεις δε ανάβητε εν
ειρήνη προς τον πατέρα σας. **18** Τότε επλησίασεν εις
αυτόν ο Ιούδας και είπε, Δέομαι, κύριέ μου· ας λαλήση,
παρακαλώ, ο δούλός σου λόγον εις τα ώτα του κυρίου
μου και ας μη εξαφθή ο θυμός σου κατά του δούλου
σου· διότι συ είσαι ως Φαραώ. **19** Ο κύριός μου ηρώτησε
τους δούλους αυτού λέγων, Έχετε πατέρα, ή αδελφόν;
20 Και είπομεν προς τον κύριόν μου, Έχομεν πατέρα
γέροντα και παιδίον του γήρατος αυτού μικρόν, ο δε
αδελφός αυτού απέθανε· και αυτός μόνος έμεινεν εκ
της μητρός αυτού και ο πατήρ αυτού αγαπά αυτόν. **21**
Και είπας προς τους δούλους σου, Φέρετε αυτόν προς
εμέ διά να ίδω αυτόν ιδίοις οφθαλμοίς. **22** Και είπομεν
προς τον κύριόν μου, το παιδίον δεν δύναται να αφήση
τον πατέρα αυτού διότι εάν αφήση τον πατέρα αυτού,
ούτος θέλει αποθάνει. **23** Συ δε είπας προς τους δούλους
σου, Εάν δεν καταβή ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ'
υμών, δεν θέλετε ιδεί πλέον το πρόσωπόν μου. **24** Και
ότε ανέβημεν προς τον δούλον σου τον πατέρα μου,
απηγγείλαμεν προς αυτόν τους λόγους του κυρίου μου.
25 Ο δε πατήρ ημών είπεν, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε
εις ημάς ολίγας τροφάς. **26** Και είπομεν, Δεν δυνάμεθα
να καταβώμεν· εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος ήναι
μεθ' ημών, τότε θέλομεν καταβή· διότι δεν δυνάμεθα να
ίδωμεν το πρόσωπον του ανθρώπου, εάν ο αδελφός
ημών ο νεώτερος δεν ήναι μεθ' ημών. **27** Και ο δούλός
σου ο πατήρ μου είπε προς ημάς, Σεις εξεύρετε ότι δύο
υιούς εγέννησεν εις εμέ η γυνή μου· **28** και ο εις εξήλθεν
από πλησίον μου και είπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη υπό
θηρίου· και δεν είδον αυτόν έως του νύν· **29** εάν δε
λάβητε και τούτον απ' έμπροσθέν μου και συμβή εις
αυτόν συμφορά, θέλετε καταβιβάσει την πολιάν μου
μετά λύπης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)** **30** Τώρα λοιπόν
όταν υπάγω προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, και
το παιδίον δεν ήναι μεθ' ημών επειδή η ψυχή αυτού
κρέμαται εκ της ψυχής εκείνου, **31** καθώς ίδη ότι το
παιδίον δεν είναι, θέλει αποθάνει και οι δούλοί σου
θέλουσι καταβιβάσει την πολιάν του δούλου σου του
πατρός ημών μετά λύπης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)** **32**
Διότι ο δούλός σου εγγυήθη περί του παιδίου προς τον
πατέρα μου λέγων, Εάν δεν φέρω αυτόν προς σε, τότε
θέλω είσθαι υπεύθυνος προς τον πατέρα μου διαπαντός.
33 Τώρα λοιπόν, δέομαί σου, ας μείνη ο δούλός σου αντί
του παιδίου δούλος εις τον κύριόν μου, το δε παιδίον
ας αναβή μετά των αδελφών αυτού· **34** διότι πως να
αναβώ προς τον πατέρα μου, εάν το παιδίον δεν ήναι
μετ' εμού; ουχί, διά να μη ίδω το κακόν, το οποίον θέλει
ευρεί τον πατέρα μου.

45 Τότε ο Ιωσήφ δεν ηδυνήθη να συγκρατήση εαυτόν
ενώπιον πάντων των παρισταμένων έμπροσθεν
αυτού· και εφώνησεν, Εκβάλετε πάντας απ' εμού· και δεν
έμεινεν ουδείς μετ' αυτού, ενώ ο Ιωσήφ ανεγνωρίζετο
εις τους αδελφούς αυτού. **2** και αφήκε φωνήν μετά
κλαυθμού· και ήκουσαν οι Αιγύπτιοι· ήκουσε δε και
ο οίκος του Φαραώ. **3** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους

αδελφούς αυτού, Εγώ είμαι ο Ιωσήφ· ο πατήρ μου έτι ζη; Και δεν ηδύναντο οι αδελφοί αυτού να αποκριθώσι προς αυτόν· διότι εταράχθησαν εκ της παρουσίας αυτού. **4** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Πλησιάσατε προς εμέ, παρακαλώ. Και επλησίασαν. Και είπεν, Εγώ είμαι Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίον επωλήσατε εις την Αίγυπτον. **5** Τώρα λοιπόν μη λυπείσθε μηδ' ας φανή εις εσάς σκληρόν ότι με επωλήσατε εδώ· επειδή εις διατήρησιν ζωής με απέστειλεν ο Θεός έμπροσθέν σας. **6** Διότι τούτο είναι το δεύτερον έτος της πείνης επί της γής· και μένουσιν ακόμη πέντε έτη, εις τα οποία δεν θέλει είσθαι ούτε αροτρίασις ούτε θερισμός. **7** Και ο Θεός με απέστειλεν έμπροσθέν σας διά να διατηρήσω εις εσάς διαδοχήν επί της γης και να διαφυλάξω την ζωήν σας μετά μεγάλης λυτρώσεως. **8** Τώρα λοιπόν δεν με απεστείλατε εδώ σεις, αλλ' ο Θεός· και με έκαμε πατέρα εις τον Φαραώ και κύριον παντός του οίκου αυτού και άρχοντα πάσης της γης Αιγύπτου. **9** Σπεύσαντες ανάβητε προς τον πατέρα μου και είπατε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο υιός σου Ιωσήφ· Ο Θεός με έκαμε κύριον πάσης Αιγύπτου· κατάβηθι προς εμέ, μη σταθής· **10** και θέλεις κατοικήσει εν γη Γεσέν και θέλεις είσθαι πλησίον μου, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου και τα ποίμνιά σου και αι αγέλαι σου, και πάντα όσα έχεις· **11** και θέλω σε εκτρέφει εκεί διότι μένουσιν ακόμη πέντε έτη πείνης, διά να μη έλθης εις στέρησιν, συ και ο οίκος σου και πάντα όσα έχεις. **12** Και ιδού, οι οφθαλμοί σας βλέπουσι και οι οφθαλμοί του αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το στόμα μου λαλεί προς εσάς· **13** απαγγείλατε λοιπόν προς τον πατέρα μου πάσαν την δόξαν μου εν Αιγύπτω και πάντα όσα είδετε, και σπεύσαντες καταβιβάσατε τον πατέρα μου εδώ. **14** Και πεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτού, έκλαυσε· και ο Βενιαμίν έκλαυσεν επί τον τράχηλον εκείνου. **15** Και καταφιλήσας πάντας τους αδελφούς αυτού, έκλαυσεν επ' αυτούς· και μετά ταύτα ώμίλησαν οι αδελφοί αυτού μετ' αυτού. **16** Και η φήμη ηκούσθη εις τον οίκον του Φαραώ λέγουσα, Οι αδελφοί του Ιωσήφ ήλθον· εχάρη δε ο Φαραώ και οι δούλοι αυτού. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ειπέ προς τους αδελφούς σου, τούτο κάμετε· φορτώσατε τα ζώα σας και υπάγετε, ανάβητε εις γην Χαναάν· **18** και παραλαβόντες τον πατέρα σας, και τας οικογενείας σας, έλθετε προς εμέ· και θέλω σας δώσει τα αγαθά της γης Αιγύπτου και θέλετε φάγει το πάχος της γης. **19** Και συ πρόσταξον· Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς αμάξας εκ της γης Αιγύπτου, διά τα παιδία σας και διά τας γυναίκάς σας· και σηκώσαντες τον πατέρα σας έλθετε· **20** και μη λυπηθήτε την αποσκευήν σας· διότι τα αγαθά πάσης της γης Αιγύπτου θέλουσιν είσθαι ιδικά σας. **21** Και έκαμον ούτως οι υιοί του Ισραήλ· και ο Ιωσήφ έδωκεν εις αυτούς αμάξας κατά την προσταγήν του Φαραώ· έδωκεν εις αυτούς και ζωοτροφίαν διά την οδόν. **22** Εις πάντας αυτούς έδωκεν εις έκαστον αλλαγάς ενδυμάτων· εις δε τον Βενιαμίν έδωκε τριακόσια αργύρια και πέντε αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Προς δε τον πατέρα αυτού έστειλε ταύτα· δέκα όνους φορτωμένους εκ των αγαθών της Αιγύπτου και δέκα θηλυκάς όνους φορτωμένας σίτον και άρτους και ζωοτροφίας εις τον πατέρα αυτού διά την οδόν. **24** Και εξαπέστειλε τους αδελφούς αυτού και ανεχώρησαν· και είπε προς αυτούς, Μη συγχύζεσθε καθ' οδόν. **25** Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου και ήλθον εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών. **26** Και απήγγειλαν προς αυτόν λέγοντες, Έτι ζη ο Ιωσήφ και είναι άρχων εφ' όλης της γης Αιγύπτου· και ελειποθύμησεν η καρδία αυτού· διότι δεν επίστευεν αυτούς. **27** Είπον δε προς αυτόν πάντας τους λόγους του Ιωσήφ, τους οποίους είχεν ειπεί προς αυτούς· και αφού είδε τας αμάξας τας οποίας έστειλεν ο Ιωσήφ διά να σηκώσωσιν αυτόν, ανεζωπυρήθη το πνεύμα του Ιακώβ του πατρός αυτών. **28** Και είπεν ο Ισραήλ, Αρκεί· Ιωσήφ ο υιός μου έτι ζή· θέλω υπάγει και θέλω ιδεί αυτόν, πριν αποθάνω.

46 Αναχωρήσας δε ο Ισραήλ μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού, ήλθεν εις Βηρ-σαβεέ και προσέφερε θυσίας εις τον Θεόν του πατρός αυτού Ισαάκ. **2** Και είπεν ο Θεός προς τον Ισραήλ δι' οράματος της νυκτός λέγων, Ιακώβ, Ιακώβ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **3** Και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός του πατρός σου· μη φοβηθής να καταβής εις Αίγυπτον· διότι έθνος μέγα θέλω σε καταστήσει εκεί· **4** εγώ θέλω καταβή μετά σου εις Αίγυπτον και εγώ βεβαίως θέλω σε αναβιβάσει πάλιν· και ο Ιωσήφ θέλει βάλει τας χείρας αυτού επί τους οφθαλμούς σου. **5** Και εσηκώθη ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεέ και έβαλον οι υιοί του Ισραήλ Ιακώβ τον πατέρα αυτών και τα παιδία αυτών και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάξας τας οποίας έστειλεν ο Φαραώ διά να σηκώσωσιν αυτόν. **6** Και λαβόντες τα κτήνη αυτών και τα υπάρχοντα αυτών, τα οποία απέκτησαν εν τη γη Χαναάν, ήλθον εις Αίγυπτον, ο Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ' αυτού· **7** τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού μεθ' εαυτού, τας θυγατέρας αυτού και τας θυγατέρας των υιών αυτού και παν το σπέρμα αυτού έφερε μεθ' εαυτού εις Αίγυπτον. **8** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των υιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αίγυπτον, Ιακώβ και οι υιοί αυτού· Ρουβήν ο πρωτότοκος του Ιακώβ· **9** και οι υιοί του Ρουβήν, Ανώχ και Φαλλού και Εσρών και Χαρμί. **10** Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ, υιός Χανανίτιδος. **11** Και οι υιοί του Λευΐ, Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. **12** Και οι υιοί του Ιούδα, Ηρ και Αυνάν και Σηλά και Φαρές και Ζαρά· ο Ηρ όμως και ο Αυνάν απέθανον εν τη γη Χαναάν. Και οι υιοί του Φαρές ήσαν Εσρών και Αμούλ. **13** Και οι υιοί του Ισσάχαρ, Θωλά και Φουά και Ιώβ και Σιμβρών. **14** Και οι υιοί του Ζαβουλών, Σερέδ και Αιλών και Ιαλεήλ. **15** Ούτοι είναι οι υιοί της Λείας, τους οποίους εγέννησεν εις τον Ιακώβ εν Παδάν-αράμ, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχαί, οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού, ήσαν τριάκοντα τρεις. **16** Και οι υιοί του Γαδ, Σιφών και Αγγί, Σουνί και Εσβών, Ηρί και Αροδί και Αριηλί. **17** Και οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσσουά και Ιεσουεί και Βεριά και Σερά η αδελφή αυτών. Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχιήλ. **18** Ούτοι είναι οι υιοί της Ζελφάς, την οποίαν έδωκεν ο Λάβαν εις την Λείαν την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ, δεκαέξ ψυχάς. **19** Οι δε υιοί της Ραχήλ γυναικός του

Ιακώβ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. **20** Εγεννήθησαν δε εις τον
Ιωσήφ εν τη γη της Αιγύπτου Μανασσής και Εφραΐμ,
τους οποίους εγέννησεν εις αυτόν Ασενέθ, η θυγάτηρ
του Ποτιφερά ιερέως της Ων. **21** Και οι υιοί του Βενιαμίν
ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νααμάν, Ηχί
και Ρως, Μουπίμ και Ουπίμ και Αρέδ. **22** Ούτοι είναι οι
υιοί της Ραχήλ, οι γεννηθέντες εις τον Ιακώβ· πάσαι
αι ψυχαί δεκατέσσαρες. **23** Και οι υιοί του Δαν, Ουσίμ.
24 Και οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασιήλ και Γουνί και Ιεσέρ
και Σιλλήμ. **25** Ούτοι είναι οι υιοί της Βαλλάς, την
οποίαν έδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού·
και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαί
επτά. **26** Πάσαι αι ψυχαί αι εισελθούσαι μετά του Ιακώβ
εις Αίγυπτον, αίτινες εξήλθον εκ των μηρών αυτού,
χωρίς των γυναικών των υιών του Ιακώβ, πάσαι αι
ψυχαί ήσαν εξήκοντα εξ. **27** Και οι υιοί του Ιωσήφ, οι
γεννηθέντες εις αυτόν εν Αιγύπτω, ήσαν ψυχαί δύο·
πάσαι αι ψυχαί του οίκου του Ιακώβ, αι εισελθούσαι
εις Αίγυπτον, ήσαν εβδομήκοντα. **28** Απέστειλε δε ο
Ιακώβ τον Ιούδαν έμπροσθεν αυτού προς τον Ιωσήφ,
διά να καταβή προ αυτού εις Γεσέν· και ήλθον εις την
γην Γεσέν. **29** Ζεύξας δε ο Ιωσήφ την άμαξαν αυτού,
ανέβη εις συνάντησιν Ισραήλ του πατρός αυτού εις
Γεσέν· και ιδών αυτόν, έπεσεν επί τον τράχηλον αυτού
και έκλαυσε πολλήν ώραν επί τον τράχηλον αυτού. **30**
Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ας αποθάνω τώρα,
αφού είδον το πρόσωπόν σου, διότι συ έτι ζης. **31** Είπε
δε ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού και προς τον
οίκον του πατρός αυτού, Εγώ θέλω αναβή και θέλω
απαγγείλει προς τον Φαραώ και ειπεί προς αυτόν, Οι
αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου, οίτινες ήσαν
εν τη γη Χαναάν, ήλθον προς εμέ· **32** οι δε άνθρωποι
είναι ποιμένες, διότι άνδρες κτηνοτρόφοι είναι και
έφεραν τα ποίμνια αυτών και τας αγέλας αυτών και
πάντα όσα έχουσι. **33** Εάν λοιπόν σας καλέση ο Φαραώ
και είπη, Ποίον το επιτήδευμά σας; **34** θέλετε ειπεί,
Άνδρες κτηνοτρόφοι είμεθα οι δούλοί σου εκ νεότητος
ημών έως του νυν και ημείς και οι πατέρες ημών· διά
να κατοικήσητε εν τη γη Γεσέν· διότι είναι βδέλυγμα εις
τους Αιγυπτίους πας ποιμήν προβάτων.

47 Ελθών δε ο Ιωσήφ, απήγγειλε προς τον Φαραώ
λέγων, Ο πατήρ μου και οι αδελφοί μου, και τα
ποίμνια αυτών και αι αγέλαι αυτών και πάντα όσα
έχουσιν, ήλθον εκ της γης Χαναάν· και ιδού, είναι εν τη
γη Γεσέν. **2** Και παραλαβών εκ των αδελφών αυτού
πέντε άνδρας, παρέστησεν αυτούς ενώπιον του Φαραώ.
3 Και είπεν ο Φαραώ προς τους αδελφούς αυτού, Τι
είναι το επιτήδευμά σας; οι δε είπον προς τον Φαραώ,
Ποιμένες προβάτων είναι οι δούλοί σου και ημείς και οι
πατέρες ημών. **4** Είπον έτι προς τον Φαραώ, Ήλθομεν
διά να παροικήσωμεν εν τη γή· διότι δεν υπάρχει βοσκή
διά τα ποίμνια των δούλων σου, επειδή επεβάρυνεν η
πείνα εν τη γη Χαναάν· τώρα λοιπόν ας κατοικήσωσι,
παρακαλούμεν, οι δούλοί σου εν τη γη Γεσέν. **5** Και
είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ λέγων, Ο πατήρ σου και
οι αδελφοί σου ήλθον προς σέ· **6** η γη της Αιγύπτου είναι
έμπροσθέν σου· εις το καλήτερον της γης κατοίκισον τον
πατέρα σου και τους αδελφούς σου· ας κατοικήσωσιν εν
τη γη Γεσέν· και εάν γνωρίζης ότι ευρίσκονται μεταξύ
αυτών άνδρες άξιοι, κατάστησον αυτούς επιστάτας επί
των ποιμνίων μου. **7** Εισήγαγε δε ο Ιωσήφ Ιακώβ
τον πατέρα αυτού και παρέστησεν αυτόν ενώπιον του
Φαραώ· και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ. **8** Και είπεν
ο Φαραώ προς τον Ιακώβ, Ως πόσαι είναι αι ημέραι των
ετών της ζωής σου; **9** Και ο Ιακώβ είπε προς τον Φαραώ,
Αι ημέραι των ετών της παροικίας μου είναι εκατόν
τριάκοντα έτη· ολίγαι και κακαί υπήρξαν αι ημέραι των
ετών της ζωής μου και δεν έφθασαν εις τας ημέρας
των ετών της ζωής των πατέρων μου εν ταις ημέραις
της παροικίας αυτών. **10** Και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον
Φαραώ και εξήλθεν απ' έμπροσθεν του Φαραώ. **11**
Και κατώκισεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους
αδελφούς αυτού, και έδωκεν εις αυτούς ιδιοκτησίαν εν
τη γη της Αιγύπτου, εις το καλήτερον της γης, εν τη γη
Ραμεσσή, καθώς προσέταξεν ο Φαραώ. **12** Και έτρεφεν ο
Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και
πάντα τον οίκον του πατρός αυτού με άρτον, κατά τας
οικογενείας αυτών. **13** Και άρτος δεν ήτο καθ' όλην
την γήν· διότι η πείνα ήτο βαρεία σφόδρα, ώστε η γη
της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν απέκαμον υπό της
πείνης. **14** Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ άπαν το αργύριον,
το ευρισκόμενον εν τη γη της Αιγύπτου και εν τη γη
Χαναάν, διά τον σίτον τον οποίον ηγόραζον· και έφερεν
ο Ιωσήφ το αργύριον εις τον οίκον του Φαραώ. **15** Και
αφού εξέλιπε το αργύριον εκ της γης Αιγύπτου και εκ
της γης Χαναάν, ήλθον πάντες οι Αιγύπτιοι προς τον
Ιωσήφ, λέγοντες, Δος άρτον εις ημάς· επειδή διά τι να
αποθάνωμεν έμπροσθέν σου; διότι εξέλιπε το αργύριον.
16 Είπε δε ο Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω
σας δώσει άρτον αντί των κτηνών σας, εάν εξέλιπε το
αργύριον. **17** Και έφεραν τα κτήνη αυτών προς τον
Ιωσήφ και έδωκεν εις αυτούς ο Ιωσήφ άρτον αντί των
ίππων και αντί των προβάτων και αντί των βοών και
αντί των όνων· και έθρεψεν αυτούς με άρτον εν τω
ενιαυτώ εκείνω αντί πάντων των κτηνών αυτών. **18**
Αφού δε ετελείωσεν ο ενιαυτός εκείνος, ήλθον προς
αυτόν το δεύτερον έτος και είπον προς αυτόν, δεν
θέλομεν κρύψει από του κυρίου ημών ότι εξέλιπε το
αργύριον· και τα κτήνη έγειναν του κυρίου ημών· δεν
έμεινεν άλλο έμπροσθεν του κυρίου ημών, ειμή τα
σώματα ημών και η γη ημών· **19** διά τι να απολεσθώμεν
ενώπιόν σου και ημείς και η γη ημών; αγόρασον ημάς
και την γην ημών διά άρτον· και θέλομεν είσθαι ημείς
και η γη ημών δούλοι εις τον Φαραώ· και δος εις ημάς
σπόρον, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν και η
γη να μη ερημωθή. **20** Και ηγόρασεν ο Ιωσήφ πάσαν
την γην Αιγύπτου διά τον Φαραώ· διότι οι Αιγύπτιοι
επώλησαν έκαστος τον αγρόν αυτού, επειδή η πείνα
υπερεβάρυνεν επ' αυτούς· ούτως η γη έγεινε του Φαραώ·
21 τον δε λαόν μετετόπισεν αυτόν εις πόλεις, απ' άκρου
των ορίων της Αιγύπτου έως άκρου αυτής· **22** μόνον
την γην των ιερέων δεν ηγόρασε· διότι οι ιερείς είχον
μερίδιον προσδιωρισμένον υπό του Φαραώ· και έτρωγον
το μερίδιον αυτών, το οποίον έδωκεν εις αυτούς ο
Φαραώ· διά τούτο δεν επώλησαν την γην αυτών. **23**
Τότε είπεν ο Ιωσήφ προς τον λαόν, Ιδού, ηγόρασα εσάς
και την γην σας σήμερον εις τον Φαραώ· ιδού, λάβετε

σπόρον και σπείρατε την γήν· **24** και εν τω καιρώ των
γεννημάτων, θέλετε δώσει το πέμπτον εις τον Φαραώ·
τα δε τέσσαρα μέρη θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά σπόρον
των αγρών και διά τροφήν σας και διά τους όντας εν τοις
οίκοις υμών και διά τροφήν των παιδίων υμών. **25** Οι
δε είπον, συ έσωσας την ζωήν ημών· ας εύρωμεν χάριν
έμπροσθεν του κυρίου ημών και θέλομεν είσθαι δούλοι
του Φαραώ. **26** Και έθεσεν ο Ιωσήφ τούτο νόμον εν τη γη
της Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, να δίδεται το πέμπτον
εις τον Φαραώ· εκτός της γης των ιερέων μόνον, ήτις
δεν έγεινε του Φαραώ. **27** Κατώκησε δε ο Ισραήλ εν τη
γη της Αιγύπτου, εν τη γη Γεσέν· και απέκτησαν εν αυτή
κτήματα, και ηυξήνθησαν και επληθύνθησαν σφόδρα.
28 Επέζησε δε ο Ιακώβ εν τη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά
έτη· και έγειναν αι ημέραι των ετών της ζωής του Ιακώβ
εκατόν τεσσαράκοντα επτά έτη. **29** Και επλησίασαν αι
ημέραι του Ισραήλ διά να αποθάνη· και καλέσας τον
υιόν αυτού τον Ιωσήφ, είπε προς αυτόν, Εάν εύρηκα
τώρα χάριν έμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλώ, την χείρα
σου υπό τον μηρόν μου, και κάμε εις εμέ έλεος και
αλήθειαν· μη με θάψης, παρακαλώ, εν τη Αιγύπτω· **30**
αλλά θέλω κοιμηθή μετά των πατέρων μου και θέλεις
με μετακομίσει εκ της Αιγύπτου και θέλεις με θάψει εν
τω τάφω αυτών. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει κατά τον
λόγον σου. **31** Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι και ώμοσεν εις
αυτόν. Και προσεκύνησεν ο Ισραήλ επί το άκρον της
ράβδου αυτού.

48 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, είπον προς τον
Ιωσήφ, Ιδού, ο πατήρ σου ασθενεί. Και έλαβε μεθ'
εαυτού τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον
Εφραΐμ. **2** Και απήγγειλαν προς τον Ιακώβ, λέγοντες,
Ιδού, ο υιός σου Ιωσήφ έρχεται προς σέ· και αναλαβών
δύναμιν, ο Ισραήλ εκάθισεν επί την κλίνην. **3** Και είπεν
ο Ιακώβ προς τον Ιωσήφ, Ο Θεός ο Παντοδύναμος εφάνη
εις εμέ εν Λούζ εν τη γη Χαναάν και με ευλόγησε· **4** και
είπε προς εμέ, Ιδού, εγώ θέλω σε αυξήσει και θέλω σε
πληθύνει και θέλω σε καταστήσει εις πλήθος λαών· και
θέλω δώσει την γην ταύτην εις το σπέρμα σου μετά
σε παντοτεινήν ιδιοκτησίαν. **5** Τώρα λοιπόν οι δύο
υιοί σου, οι γεννηθέντες εις σε εν τη γη της Αιγύπτου,
πριν εγώ έλθω προς σε εις την Αίγυπτον είναι ιδικοί
μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θέλουσιν είσθαι εις εμέ
ως ο Ρουβήν και ο Συμεών· **6** τα δε τέκνα σου όσα
γεννήσης μετά τούτους, θέλουσιν είσθαι ιδικά σου· κατά
το όνομα των αδελφών αυτών θέλουσιν ονομασθή εν
τη κληρονομία αυτών. **7** Ότε δε εγώ ηρχόμην από
Παδάν, απέθανεν εις εμέ η Ραχήλ καθ' οδόν εν τη γη
Χαναάν, ενώ δεν έλειπεν ειμή ολίγον διάστημα διά να
φθάσωμεν εις Εφραθά· και έθαψα αυτήν εκεί εν τη οδώ
της Εφραθά· αύτη είναι η Βηθλεέμ. **8** Ιδών δε ο Ισραήλ
τους υιούς του Ιωσήφ, είπε, Τίνες είναι ούτοι; **9** και
είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Ούτοι είναι οι
υιοί μου, τους οποίους μοι έδωκεν ο Θεός ενταύθα.
Ο δε είπε, Φέρε αυτούς, παρακαλώ, προς εμέ, διά να
ευλογήσω αυτούς. **10** Ήσαν δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ
βαρυωποί υπό του γήρατος, δεν ηδύνατο να βλέπη. Και
επλησίασεν αυτούς προς αυτόν· και εφίλησεν αυτούς
και ενηγκαλίσθη αυτούς. **11** Και είπεν ο Ισραήλ προς
τον Ιωσήφ, Δεν ήλπιζον να ίδω το πρόσωπόν σου· και
ιδού, ο Θεός έδειξεν εις εμέ και το σπέρμα σου. **12**
Και εξήγαγεν αυτούς ο Ιωσήφ εκ μέσου των γονάτων
αυτού. Και προσεκύνησεν επί πρόσωπον έως εδάφους.
13 Λαβών δε αυτούς ο Ιωσήφ αμφοτέρους, τον Εφραΐμ
εν τη δεξιά αυτού προς την αριστεράν του Ισραήλ, και
τον Μανασσή εν τη αριστερά αυτού προς την δεξιάν
του Ισραήλ, επλησίασεν εις αυτόν. **14** Και εκτείνας ο
Ισραήλ την δεξιάν αυτού επέθεσεν επί την κεφαλήν του
Εφραΐμ, όστις ήτο ο νεώτερος, την δε αριστεράν αυτού
επί την κεφαλήν του Μανασσή, εναλλάξας τας χείρας
αυτού· διότι ο Μανασσής ήτο ο πρωτότοκος. **15** Και
ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπεν, Ο Θεός, έμπροσθεν του
οποίου περιεπάτησαν οι πατέρες μου Αβραάμ και Ισαάκ,
ο Θεός όστις με εποίμανεν εκ γεννήσεώς μου έως της
ημέρας ταύτης, **16** ο άγγελος όστις με ελύτρωσεν εκ
πάντων των κακών, να ευλογήση τα παιδία ταύτα· και
να ονομασθή επ' αυτά το όνομά μου και το όνομα των
πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και να πληθυνθώσιν
εις πλήθος μέγα επί της γης. **17** Και ιδών ο Ιωσήφ ότι
επέθεσεν ο πατήρ αυτού την χείρα αυτού την δεξιάν
επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, δυσηρεστήθη· και επίασε
την χείρα του πατρός αυτού διά να μεταθέση αυτήν
από της κεφαλής του Εφραΐμ επί την κεφαλήν του
Μανασσή. **18** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού,
Μη ούτω, πάτερ μου, διότι ούτος είναι ο πρωτότοκος·
επίθες την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. **19**
Αλλ' ο πατήρ αυτού δεν ηθέλησε· και είπεν, Εξεύρω,
τέκνον μου, εξεύρω· και ούτος θέλει κατασταθή λαός
και ούτος έτι θέλει γείνει μέγας· αλλ' όμως ο αδελφός
αυτού ο νεώτερος θέλει είσθαι μεγαλήτερος αυτού και
το σπέρμα αυτού θέλει γείνει πλήθος εθνών. **20** Και
ευλόγησεν αυτούς την ημέραν εκείνην, λέγων, Εις σε
αναφερόμενος θέλει ευλογεί ο Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός
να σε κάμη ως τον Εφραΐμ και ως τον Μανασσή. Και
έστησε τον Εφραΐμ προ του Μανασσή. **21** Και είπεν
ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· και
ο Θεός θέλει είσθαι με σας και θέλει σας επαναφέρει
εις την γην των πατέρων σας· **22** και εγώ δίδω εις σε
μερίδιον εν υπέρ τους αδελφούς σου, το οποίον έλαβον
εκ της χειρός των Αμορραίων διά της μαχαίρας μου και
διά του τόξου μου.

49 Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπε,
Συνάχθητε, διά να σας αναγγείλω τι μέλλει να
συμβή εις εσάς εν ταις εσχάταις ημέραις· **2** συνάχθητε
και ακούσατε, υιοί του Ιακώβ, και ακροάσθητε τον
Ισραήλ τον πατέρα σας. **3** Ρουβήν ο πρωτότοκός μου, συ
ισχύς μου και αρχή των δυνάμεών μου, έξοχος κατά
την αξίαν και έξοχος κατά την δύναμιν. **4** Εξέβρασας
ως ύδωρ· δεν θέλεις έχει την υπεροχήν· διότι ανέβης
επί την κλίνην του πατρός σου· τότε εμίανας αυτήν·
επί την κλίνην μου ανέβη. **5** Συμεών και Λευΐ οι
αδελφοί, όργανα αδικίας είναι αι μάχαιραι αυτών· **6**
εις την βουλήν αυτών μη εισέλθης, ψυχή μου· εις την
συνέλευσιν αυτών μη ενωθής, τιμή μου· διότι εν τω
θυμώ αυτών εφόνευσαν ανθρώπους και εν τω πείσματι
αυτών κατηδάφισαν τείχος. **7** Επικατάρατος ο θυμός
αυτών, διότι ήτο αυθάδης· και η οργή αυτών, διότι ήτο

σκληρά· θέλω διαμοιράσει αυτούς εις τον Ιακώβ, και
θέλω διασκορπίσει αυτούς εις τον Ισραήλ. **8** Ιούδα,
σε θέλουσι επαινέσει οι αδελφοί σου· η χειρ σου θέλει
είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου· οι υιοί του
πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει· **9** σκύμνος λέοντος
είναι ο Ιούδας· εκ του θηρεύματος, υιέ μου, ανέβης·
αναπεσών εκοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος·
τις θέλει εγείρει αυτόν; **10** Δεν θέλει εκλείψει το
σκήπτρον εκ του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των
ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ· και εις αυτόν θέλει
είσθαι η υπακοή των λαών. **11** Εις την άμπελον δένει
το πωλάριον αυτού, και εις τον εκλεκτόν βλαστόν το
παιδίον της όνου αυτού· θέλει πλύνει εν οίνω το ένδυμα
αυτού και εν τω αίματι της σταφυλής το περιβόλαιον
αυτού· **12** Οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν είσθαι ερυθροί εκ
του οίνου και οι οδόντες αυτού λευκοί εκ του γάλακτος.
13 Ο Ζαβουλών θέλει κατοικήσει εν λιμένι θαλάσσης και
θέλει είσθαι εν λιμένι πλοίων· το δε όριον αυτού θέλει
εκταθή έως Σιδώνος. **14** Ο Ισσάχαρ είναι όνος δυνατός,
κοιτώμενος εν τω μέσω των επαύλεων· **15** Και ιδών ότι
η ανάπαυσις ήτο καλή και ο τόπος τερπνός, έκλινε τον
ώμον αυτού εις φορτίον και έγεινε δούλος υποτελής.
16 Ο Δαν θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, ως μία εκ των
φυλών του Ισραήλ· **17** Ο Δαν θέλει είσθαι όφις επί της
οδού, ασπίς επί της τρίβου, δάκνων τας πτέρνας του
ίππου, ώστε ο ιππεύς αυτού θέλει πίπτει εις τα οπίσω.
18 Την σωτηρίαν σου περιέμεινα, Κύριε. **19** Τον Γαδ
θέλουσι πειρατεύσει πειραταί· πλην και αυτός εις το
τέλος θέλει πειρατεύσει. **20** Του Ασήρ ο άρτος θέλει
είσθαι παχύς· και αυτός θέλει δίδει βασιλικάς τρυφάς.
21 Ο Νεφθαλί είναι έλαφος απολελυμένη, δίδων λόγους
αρεστούς. **22** Ο Ιωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος
καρποφόρος πλησίον πηγής, του οποίου οι βλαστοί
εκτείνονται επί του τοίχου· **23** Οι τοξόται επίκραναν
αυτόν και ετόξευσαν κατ' αυτού, και εχθρεύθησαν
αυτόν. **24** Αλλά το τόξον αυτού έμεινε δυνατόν και
οι βραχίονες των χειρών αυτού ενεδυναμώθησαν διά
των χειρών του ισχυρού Θεού του Ιακώβ· εκείθεν ο
ποιμήν, η πέτρα του Ισραήλ· **25** και τούτο διά του
Θεού του πατρός σου, όστις θέλει σε βοηθεί, και διά
του Παντοδυνάμου, όστις θέλει σε ευλογεί, ευλογίας
του ουρανού άνωθεν, ευλογίας της αβύσσου κάτωθεν,
ευλογίας των μαστών και της μήτρας· **26** Αι ευλογίαι
του πατρός σου υπερίσχυσαν υπέρ τας ευλογίας των
προγόνων μου έως των υψηλών κορυφών των αιωνίων
ορέων· θέλουσιν είσθαι επί της κεφαλής του Ιωσήφ και
επί της κορυφής του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών
αυτού. **27** Ο Βενιαμίν θέλει είσθαι λύκος άρπαξ· το πρωΐ
θέλει κατατρώγει θήραμα, και το εσπέρας θέλει διαιρεί
λάφυρα. **28** Πάντες ούτοι είναι αι δώδεκα φυλαί του
Ισραήλ, και τούτο είναι το οποίον ελάλησε προς αυτούς
ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς· έκαστον κατά την
ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς. **29** Και παρήγγειλεν
εις αυτούς και είπε προς αυτούς, Εγώ προστίθεμαι εις
τον λαόν μου· θάψατέ με μετά των πατέρων μου εν τω
σπηλαίω τω εν τω αγρώ Εφρών του Χετταίου· **30** εν
τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Μαχπελάχ τω απέναντι
της Μαμβρή εν τη γη Χαναάν, το οποίον ο Αβραάμ
ηγόρασε μετά του αγρού παρά του Εφρών του Χετταίου
διά κτήμα μνημείου· **31** εκεί έθαψαν τον Αβραάμ και
την Σάρραν την γυναίκα αυτού· εκεί έθαψαν τον Ισαάκ
και την Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού· και εκεί έθαψα
εγώ την Λείαν· **32** η αγορά του αγρού και του σπηλαίου
του εν αυτώ έγεινε παρά των υιών του Χετ. **33** Και αφού
ετελείωσεν ο Ιακώβ παραγγέλλων εις τους υιούς αυτού,
έσυρε τους πόδας αυτού επί την κλίνην και εξέπνευσε·
και προσετέθη εις τον λαόν αυτού.

50 Και έπεσεν ο Ιωσήφ επί το πρόσωπον του πατρός
αυτού και έκλαυσεν επ' αυτόν και εφίλησεν
αυτόν. **2** Και προσέταξεν ο Ιωσήφ τους δούλους
αυτού τους ιατρούς να βαλσαμώσωσι τον πατέρα
αυτού· και εβαλσάμωσαν οι ιατροί τον Ισραήλ. **3** Και
συνεπληρώθησαν δι' αυτόν τεσσαράκοντα ημέραι· διότι
ούτω συμπληρούνται αι ημέραι της βαλσαμώσεως· και
επένθησαν αυτόν οι Αιγύπτιοι εβδομήκοντα ημέρας.
4 Αφού δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους αυτού,
ελάλησεν ο Ιωσήφ προς τον οίκον του Φαραώ, λέγων,
Εάν τώρα εύρηκα χάριν ενώπιόν σας, λαλήσατε,
παρακαλώ, εις τα ώτα του Φαραώ, λέγοντες, **5** Ο πατήρ
μου με ώρκισε, λέγων, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· εις το
μνημείόν μου, το οποίον έσκαψα εις εμαυτόν εν γη
Χαναάν, εκεί θέλεις με θάψει· τώρα λοιπόν ας αναβώ,
παρακαλώ, και ας θάψω τον πατέρα μου· και θέλω
επιστρέψει. **6** Και είπεν ο Φαραώ, Ανάβηθι και θάψον τον
πατέρα σου καθώς σε ώρκισε. **7** Και ανέβη ο Ιωσήφ διά
να θάψη τον πατέρα αυτού· και συνανέβησαν μετ' αυτού
πάντες οι δούλοι του Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του οίκου
αυτού, και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου **8**
και πας ο οίκος του Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και ο
οίκος του πατρός αυτού· μόνον τας οικογενείας αυτών
και τα ποίμνια αυτών και τας αγέλας αυτών αφήκαν εν
τη γη Γεσέν. **9** Και συνανέβησαν μετ' αυτού και άμαξαι
και ιππείς· ώστε έγεινε συνοδία μεγάλη σφόδρα· **10** και
ήλθον εις το αλώνιον του Ατάδ το πέραν του Ιορδάνου·
και εκεί εθρήνησαν θρήνον μέγαν και δυνατόν σφόδρα·
και έκαμεν ο Ιωσήφ διά τον πατέρα αυτού πένθος
επτά ημέρας. **11** Και ιδόντες οι κάτοικοι του τόπου, οι
Χαναναίοι, το πένθος εν τω αλωνίω του Ατάδ, είπον,
Πένθος μέγα είναι τούτο εις τους Αιγυπτίους· διά τούτο
ωνομάσθη το όνομα αυτού Αβέλ-μισραΐμ, το οποίον
είναι πέραν του Ιορδάνου. **12** Και έκαμον εις αυτόν
οι υιοί αυτού καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς· **13** και
μετακομίσαντες αυτόν οι υιοί αυτού εις γην Χαναάν,
έθαψαν αυτόν εν τω σπηλαίω του αγρού Μαχπελάχ, το
οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού διά κτήμα
μνημείου παρά του Εφρών του Χετταίου κατέναντι
της Μαμβρή. **14** Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα
αυτού, επέστρεψεν εις Αίγυπτον αυτός και οι αδελφοί
αυτού και πάντες οι συναναβάντες μετ' αυτού διά να
θάψωσι τον πατέρα αυτού. **15** Και ιδόντες οι αδελφοί
του Ιωσήφ ότι απέθανεν ο πατήρ αυτών, είπον, Ίσως
ο Ιωσήφ θέλει μνησικακήσει εις ημάς και θέλει μας
ανταποδώσει αυστηρώς πάντα τα κακά όσα επράξαμεν
εις αυτόν. **16** Και εμήνυσαν προς τον Ιωσήφ, λέγοντες,
Ο πατήρ σου προσέταξε, πριν αποθάνη, λέγων, **17** Ούτω
θέλετε ειπεί προς τον Ιωσήφ· Συγχώρησον, παρακαλώ,
την αδικίαν των αδελφών σου και την αμαρτίαν αυτών·

διότι έπραξαν κακόν εις σέ· τώρα λοιπόν συγχώρησον,
παρακαλούμεν, την αδικίαν των δούλων του Θεού
του πατρός σου. Και έκλαυσεν ο Ιωσήφ ότε ελάλησαν
προς αυτόν. **18** Υπήγαν δε και οι αδελφοί αυτού και
πεσόντες έμπροσθεν αυτού, είπον, Ιδού, ημείς είμεθα
δούλοί σου. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Μη
φοβείσθε· μήπως αντί Θεού είμαι εγώ; **20** σεις μεν
εβουλεύθητε κακόν εναντίον μου· ο δε Θεός εβουλεύθη
να μεταστρέψη τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς
την σήμερον, ώστε να σώση την ζωήν πολλού λαού·
21 τώρα λοιπόν μη φοβείσθε· εγώ θέλω θρέψει εσάς
και τας οικογενείας σας. Και παρηγόρησεν αυτούς και
ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών. **22** Και κατώκησεν ο
Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και ο οίκος του πατρός αυτού·
και έζησεν ο Ιωσήφ εκατόν δέκα έτη. **23** Και είδεν ο
Ιωσήφ τέκνα του Εφραΐμ, έως τρίτης γενεάς· και τα
παιδία του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, επί των γονάτων
του Ιωσήφ εγεννήθησαν. **24** Και είπεν ο Ιωσήφ προς
τους αδελφούς αυτού, Εγώ αποθνήσκω· ο δε Θεός θέλει
βεβαίως σας επισκεφθή και θέλει σας αναβιβάσει εκ της
γης ταύτης εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τον
Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **25** Και
ώρκισεν ο Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός
βεβαίως θέλει σας επισκεφθή και θέλετε αναβιβάσει τα
οστά μου εντεύθεν. **26** Και ετελεύτησεν ο Ιωσήφ εν
ηλικία ετών εκατόν δέκα· και εβαλσάμωσαν αυτόν· και
ετέθη εις θήκην εν τη Αιγύπτω.

Έξοδος

1 Και ταύτα είναι τα ονόματα των υιών Ισραήλ, των
εισελθόντων εις Αίγυπτον μετά του Ιακώβ· έκαστος
μετά της οικογένειας αυτού εισήλθον. **2** Ρουβήν,
Συμεών, Λευΐ και Ιούδας, **3** Ισσάχαρ, Ζαβουλών και
Βενιαμίν, **4** Δαν και Νεφθαλί, Γαδ και Ασήρ. **5** Και πάσαι
αι ψυχαί αι εξελθούσαι εκ του μηρού του Ιακώβ ήσαν
ψυχαί εβδομήκοντα· ο δε Ιωσήφ ήτο ήδη εν Αιγύπτω. **6**
Ετελεύτησε δε ο Ιωσήφ και πάντες οι αδελφοί αυτού,
και πάσα η γενεά εκείνη. **7** Και ηυξήνθησαν οι υιοί
Ισραήλ και επληθύνθησαν, και επολλαπλασιάσθησαν,
και ενεδυναμώθησαν σφόδρα, ώστε ο τόπος εγέμισεν απ'
αυτών. **8** Εσηκώθη δε νέος βασιλεύς επί την Αίγυπτον,
όστις δεν εγνώριζε τον Ιωσήφ. **9** Και είπε προς τον λαόν
αυτού, Ιδού, ο λαός των υιών Ισραήλ είναι πολύ πλήθος
και ισχυρότερος ημών· **10** έλθετε, ας σοφισθώμεν κατ'
αυτών, διά να μη πολλαπλασιασθώσι, και αν συμβή
πόλεμος ενωθώσι και ούτοι μετά των εχθρών ημών και
πολεμήσωσιν ημάς και αναχωρήσωσιν εκ του τόπου. **11**
Κατέστησαν λοιπόν επ' αυτούς επιστάτας των εργασιών,
διά να καταθλίβωσιν αυτούς με τα βάρη αυτών· και
ωκοδόμησαν εις τον Φαραώ πόλεις αποθηκών, την
Πιθώμ και την Ραμεσσή. **12** Όσον όμως κατέθλιβον
αυτούς, τόσω μάλλον επληθύνοντο και ηυξάνοντο.
Και οι Αιγύπτιοι απεστρέφοντο τους υιούς Ισραήλ. **13**
Και κατεδυνάστευον οι Αιγύπτιοι τους υιούς Ισραήλ
αυστηρώς· **14** και κατεπίκραινον την ζωήν αυτών
διά της σκληράς δουλείας εις τον πηλόν και εις τας
πλίνθους, και εις πάσας τας εργασίας των πεδιάδων·
πάσαι αι εργασίαι αυτών, με τας οποίας κατεδυνάστευον
αυτούς, ήσαν αυστηραί. **15** Και ελάλησεν ο βασιλεύς των
Αιγυπτίων προς τας μαίας των Εβραίων, εκ των οποίων
η μία ωνομάζετο Σεπφώρα, και η άλλη Φουά, **16** και
είπεν, Όταν μαιεύητε τας Εβραίας και ίδητε αυτάς επί
της γέννας, εάν μεν ήναι αρσενικόν, θανατόνετε αυτό·
εάν δε ήναι θηλυκόν, τότε ας ζήση. **17** Εφοβήθησαν δε
αι μαίαι τον Θεόν και δεν έκαμνον ως είπε προς αυτάς ο
βασιλεύς της Αιγύπτου, αλλ' άφινον ζώντα τα αρσενικά.
18 Καλέσας δε ο βασιλεύς της Αιγύπτου τας μαίας, είπε
προς αυτάς, Διά τι εκάμετε το πράγμα τούτο, και αφίνετε
ζώντα τα αρσενικά; **19** Και απεκρίθησαν αι μαίαι προς
τον Φαραώ, Ότι αι Εβραίαι δεν είναι ως αι γυναίκες
της Αιγύπτου· διότι είναι εύρωστοι και γεννώσι πριν
εισέλθωσιν εις αυτάς αι μαίαι. **20** Ο δε Θεός ηγαθοποίει
τας μαίας· και επληθύνετο ο λαός και ενεδυναμούτο
σφόδρα. **21** Και επειδή αι μαίαι εφοβούντο τον Θεόν,
έκαμεν εις αυτάς οίκους. **22** Ο δε Φαραώ προσέταξε
πάντα τον λαόν αυτού, λέγων, Παν αρσενικόν το οποίον
γεννηθή, εις τον ποταμόν ρίπτετε αυτό· παν δε θηλυκόν,
αφίνετε να ζη.

2 Υπήγε δε άνθρωπός τις εκ του οίκου Λευΐ, και έλαβεν
εις γυναίκα μίαν εκ των θυγατέρων Λευΐ. **2** Και
συνέλαβεν η γυνή και εγέννησεν υιόν· ιδούσα δε αυτόν
ότι ήτο εύμορφος, έκρυψεν αυτόν τρεις μήνας. **3** Μη
δυναμένη δε να κρύπτη αυτόν πλέον, έλαβε δι' αυτόν
κιβώτιον σπάρτινον και κατέχρισεν αυτό με άσφαλτον
και πίσσαν και ενέβαλε το παιδίον εις αυτό και έθεσεν
εις το ελώδες μέρος παρά το χείλος του ποταμού. **4** Η
δε αδελφή αυτού παρεμόνευε μακρόθεν, διά να ίδη το
αποβησόμενον εις αυτό. **5** Και κατέβη η θυγάτηρ του
Φαραώ διά να λουσθή εις τον ποταμόν, αι δε θεράπαιναι
αυτής περιεπάτουν επί την όχθην του ποταμού· και
ότε είδε το κιβώτιον εις το ελώδες μέρος, έστειλε την
παιδίσκην αυτής και έλαβεν αυτό· **6** και ανοίξασα βλέπει
το παιδίον και ιδού, το νήπιον έκλαιε· και ελυπήθη
αυτό, λέγουσα, Εκ των παιδίων των Εβραίων είναι
τούτο. **7** Τότε είπεν η αδελφή αυτού προς την θυγατέρα
του Φαραώ, Θέλεις να υπάγω να καλέσω εις σε γυναίκα
θηλάζουσαν εκ των Εβραίων, διά να σοι θηλάση το
παιδίον; **8** Και είπε προς αυτήν η θυγάτηρ του Φαραώ,
Ύπαγε. Και υπήγε το κοράσιον και εκάλεσε την μητέρα
του παιδίου. **9** Και είπε προς αυτήν η θυγάτηρ του
Φαραώ, Λάβε το παιδίον τούτο και θήλασόν μοι αυτό,
και εγώ θέλω σοι δώσει τον μισθόν σου. **10** Έλαβε
δε η γυνή το παιδίον και εθήλαζεν αυτό. Και αφού
εμεγάλωσε το παιδίον, έφερεν αυτό προς την θυγατέρα
του Φαραώ, και έγεινεν υιός αυτής· και εκάλεσε το
όνομα αυτού Μωϋσήν, λέγουσα, Ότι εκ του ύδατος
ανέσυρα αυτό. **11** Κατά δε τας ημέρας εκείνας, αφού
ο Μωϋσής εμεγάλωσεν, εξήλθε προς τους αδελφούς
αυτού· και παρατηρών τα βάρη αυτών, βλέπει άνθρωπον
Αιγύπτιον τύπτοντα Εβραίον τινά εκ των αδελφών
αυτού. **12** Περιβλέψας δε εδώ και εκεί και ιδών ότι δεν
ήτο ουδείς, επάταξε τον Αιγύπτιον και έκρυψεν αυτόν
εν τη άμμω. **13** Και εξήλθε την ακόλουθον ημέραν και
ιδού, δύο άνδρες Εβραίοι διεπληκτίζοντο· και λέγει προς
τον αδικούντα, Διά τι τύπτεις τον πλησίον σου; **14** Ο δε
είπε, Τις σε κατέστησεν άρχοντα και κριτήν εφ' ημάς;
Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθώς εφόνευσας τον
Αιγύπτιον; Και εφοβήθη ο Μωϋσής και είπε, Βεβαίως
το πράγμα τούτο έγεινε γνωστόν. **15** Ακούσας δε ο
Φαραώ το πράγμα τούτο, εζήτει να θανατώση τον
Μωϋσήν· αλλ' ο Μωϋσής έφυγεν από προσώπου του
Φαραώ και κατώκησεν εν τη γη Μαδιάμ· εκάθισε δε
πλησίον του φρέατος. **16** Ο δε ιερεύς της Μαδιάμ είχεν
επτά θυγατέρας, αίτινες ελθούσαι ήντλησαν ύδωρ και
εγέμισαν τας ποτίστρας διά να ποτίσωσι τα πρόβατα
του πατρός αυτών. **17** Ελθόντες δε οι ποιμένες εδίωξαν
αυτάς· και σηκωθείς ο Μωϋσής εβοήθησεν αυτάς και
επότισε τα πρόβατα αυτών. **18** Και ότε ήλθον προς
Ραγουήλ τον πατέρα αυτών, είπε προς αυτάς, Διά τι
τόσον ταχέως ήλθετε σήμερον; **19** Αι δε είπον, Άνθρωπος
Αιγύπτιος ελύτρωσεν ημάς εκ των χειρών των ποιμένων
και προσέτι ήντλησεν εις ημάς ύδωρ και επότισε τα
πρόβατα. **20** Ο δε είπε προς τας θυγατέρας αυτού, Και
που είναι; διά τι αφήκατε τον άνθρωπον; καλέσατε
αυτόν διά να φάγη άρτον. **21** Και ευχαριστήθη ο Μωϋσής
να κατοική μετά του ανθρώπου· όστις έδωκεν εις τον
Μωϋσήν εις γυναίκα Σεπφώραν την θυγατέρα αυτού.
22 Και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού
Γηρσώμ, λέγων, Πάροικος είμαι εν ξένη γή· **23** Μετά δε
πολύν καιρόν, ετελεύτησεν ο βασιλεύς της Αιγύπτου·
και κατεστέναξαν οι υιοί Ισραήλ διά την δουλείαν και
ανεβόησαν· και η βοή αυτών ανέβη προς τον Θεόν εξ
αιτίας της δουλείας. **24** Και εισήκουσεν ο Θεός των

στεναγμών αυτών· και ενεθυμήθη ο Θεός την διαθήκην
αυτού την προς τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ·
25 και επέβλεψεν ο Θεός επί τους υιούς Ισραήλ και
ηλέησεν αυτούς ο Θεός.

3 Ο δε Μωϋσής έβοσκε τα πρόβατα του Ιοθόρ, πενθερού
αυτού, ιερέως της Μαδιάμ· και έφερε τα πρόβατα
εις το όπισθεν μέρος της ερήμου και ήλθεν εις το όρος
του Θεού, το Χωρήβ. **2** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος
Κυρίου εν φλογί πυρός εκ μέσου της βάτου· και είδε
και ιδού, η βάτος εκαίετο υπό του πυρός και η βάτος
δεν κατεκαίετο. **3** Και είπεν ο Μωϋσής, Ας στρέψω και
ας παρατηρήσω το μέγα τούτο θέαμα, διά τι η βάτος
δεν κατακαίεται. **4** Και ως είδεν ο Κύριος τον Μωϋσήν
ότι έστρεψε να παρατηρήση, εφώνησε προς αυτόν ο
Θεός εκ μέσου της βάτου και είπε, Μωϋσή, Μωϋσή. Ο δε
είπεν, Ιδού, εγώ. **5** Και είπε, Μη πλησιάσης εδώ· λύσον
τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος επί
του οποίου ίστασαι είναι γη αγία. **6** Και είπε προς αυτόν,
Εγώ είμαι ο Θεός του πατρός σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο
Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Έκρυψε δε το
πρόσωπον αυτού ο Μωϋσής· διότι εφοβείτο να εμβλέψη
εις τον Θεόν. **7** Και είπεν ο Κύριος, Είδον, είδον την
ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ήκουσα
την κραυγήν αυτών εξ αιτίας των εργοδιωκτών αυτών·
διότι εγνώρισα την οδύνην αυτών· **8** και κατέβην διά να
ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός των Αιγυπτίων και
να αναβιβάσω αυτούς εκ της γης εκείνης εις γην καλήν
και ευρύχωρον, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι, εις τον
τόπον των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων
και Φερεζαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων· **9** και τώρα
ιδού, η κραυγή των υιών Ισραήλ ήλθεν εις εμέ· και
είδον έτι την κατάθλιψιν, με την οποίαν οι Αιγύπτιοι
καταθλίβουσιν αυτούς· **10** ελθέ λοιπόν τώρα και θέλω
σε αποστείλει προς τον Φαραώ, και θέλεις εξαγάγει
τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **11** Και
απεκρίθη ο Μωϋσής προς τον Θεόν, Τις είμαι εγώ, διά
να υπάγω προς τον Φαραώ και να εξαγάγω τους υιούς
Ισραήλ εξ Αιγύπτου; **12** Και είπεν ο Θεός, Βεβαίως εγώ
θέλω είσθαι μετά σού· και τούτο θέλει είσθαι εις σε το
σημείον, ότι εγώ σε απέστειλα· Αφού εξαγάγης τον λαόν
μου εξ Αιγύπτου, θέλετε λατρεύσει τον Θεόν επί του
όρους τούτου. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν,
Ιδού, όταν εγώ υπάγω προς τους υιούς Ισραήλ και είπω
προς αυτούς, Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε
προς εσάς, και εκείνοι μ' ερωτήσωσι, Τι είναι το όνομα
αυτού; τι θέλω ειπεί προς αυτούς; **14** Και είπεν ο Θεός
προς τον Μωϋσήν, Εγώ είμαι ο Ων· και είπεν, Ούτω
θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ· Ο Ων με απέστειλε
προς εσάς. **15** Και είπεν έτι ο Θεός προς τον Μωϋσήν,
Ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ· Κύριος ο
Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του
Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, με απέστειλε προς εσάς·
τούτο θέλει είσθαι το όνομά μου εις τον αιώνα και
τούτο το μνημόσυνόν μου εις γενεάς γενεών· **16** ύπαγε
και σύναξον τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και ειπέ
προς αυτούς, Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός
του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, εφάνη εις εμέ,
λέγων, Επεσκέφθην αληθώς εσάς και τα όσα κάμνουσιν
εις εσάς εν Αιγύπτω· **17** και είπα, Θέλω σας αναβιβάσει
εκ της ταλαιπωρίας των Αιγυπτίων εις την γην των
Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων
και Ευαίων και Ιεβουσαίων, εις γην ρέουσαν γάλα και
μέλι· **18** και θέλουσιν υπακούσει εις την φωνήν σου·
και θέλεις υπάγει, συ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ,
προς τον βασιλέα της Αιγύπτου και θέλετε ειπεί προς
αυτόν, Κύριος ο Θεός των Εβραίων συνήντησεν ημάς·
τώρα λοιπόν άφες να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εις
την έρημον, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον
τον Θεόν ημών· **19** εγώ δε εξεύρω, ότι δεν θέλει σας
αφήσει ο βασιλεύς της Αιγύπτου να υπάγητε, ειμή διά
χειρός κραταιάς· **20** και εκτείνας την χείρα μου, θέλω
πατάξει την Αίγυπτον με πάντα τα θαυμάσιά μου τα
οποία θέλω κάμει εν μέσω αυτής· και μετά ταύτα θέλει
σας εξαποστείλει· **21** και θέλω δώσει χάριν εις τον λαόν
τούτον έμπροσθεν των Αιγυπτίων· και όταν αναχωρήτε,
δεν θέλετε αναχωρήσει κενοί· **22** αλλά πάσα γυνή
θέλει ζητήσει παρά της γείτονος αυτής και παρά της
συγκατοίκου αυτής σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και
ενδύματα· και θέλετε επιθέσει αυτά επί τους υιούς σας
και επί τας θυγατέρας σας και θέλετε γυμνώσει τους
Αιγυπτίους.

4 Απεκρίθη δε ο Μωϋσής και είπε, Αλλ' ιδού, δεν
θέλουσι πιστεύσει εις εμέ ουδέ θέλουσιν εισακούσει
εις την φωνήν μου· διότι θέλουσιν ειπεί, δεν εφάνη εις
σε ο Κύριος. **2** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Τι είναι
τούτο, το εν τη χειρί σου; Ο δε είπε, Ράβδος. **3** Και είπε,
Ρίψον αυτήν κατά γης. Και έρριψεν αυτήν κατά γης
και έγεινεν όφις· και έφυγεν ο Μωϋσής απ' έμπροσθεν
αυτού. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον
την χείρα σου και πίασον αυτόν από της ουράς· και
εκτείνας την χείρα αυτού επίασεν αυτόν και έγεινε
ράβδος εν τη χειρί αυτού· **5** διά να πιστεύσωσιν ότι
εφάνη εις σε Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών, ο Θεός
του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. **6**
Και είπεν έτι προς αυτόν ο Κύριος, Βάλε τώρα την χείρα
σου εις τον κόλπον σου. Και έβαλε την χείρα αυτού
εις τον κόλπον αυτού· και ότε εξήγαγεν αυτήν, ιδού,
η χειρ αυτού λεπρά ως χιών. **7** Και είπε, Βάλε πάλιν
την χείρα σου εις τον κόλπον σου. Και έβαλε την χείρα
αυτού εις τον κόλπον αυτού· και ότε εξήγαγεν αυτήν εκ
του κόλπου αυτού, ιδού, αποκατεστάθη καθώς η σαρξ
αυτού. **8** Εάν δε, είπεν ο Κύριος, δεν πιστεύσωσιν εις
σε μηδέ εισακούσωσιν εις την φωνήν του σημείου του
πρώτου, θέλουσι πιστεύσει εις την φωνήν του σημείου
του δευτέρου· **9** εάν δε δεν πιστεύσωσι και εις τα δύο
ταύτα σημεία μηδέ εισακούσωσιν εις την φωνήν σου,
θέλεις λάβει εκ του ύδατος του ποταμού και θέλεις
χύσει αυτό επί της ξηράς· και το ύδωρ, το οποίον ήθελες
λάβει εκ του ποταμού, θέλει γείνει αίμα επί της ξηράς.
10 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Δέομαι, Κύριε·
εγώ δεν είμαι εύλαλος ούτε από χθές ούτε από προχθές
ούτε αφ' ης ώρας ελάλησας προς τον δούλον σου· αλλ'
είμαι βραδύστομος και βραδύγλωσσος. **11** Και είπε προς
αυτόν ο Κύριος, Τις έδωκε στόμα εις τον άνθρωπον; ή
τις έκαμε τον εύλαλον, ή τον κωφόν ή τον βλέποντα
ή τον τυφλόν; ουχί εγώ ο Κύριος; **12** ύπαγε λοιπόν

τώρα και εγώ θέλω είσθαι μετά του στόματός σου και
θέλω σε διδάξει ό, τι μέλλεις να λαλήσης. **13** Ο δε είπε,
Δέομαι, Κύριε, απόστειλον όντινα έχεις να αποστείλης.
14 Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Μωϋσέως·
και είπε, Δεν είναι Ααρών ο αδελφός σου ο Λευΐτης;
εξεύρω ότι αυτός δύναται να λαλή καλώς· και μάλιστα,
ιδού, εξέρχεται εις συνάντησίν σου και όταν σε ίδη,
θέλει χαρή εν τη καρδία αυτού· **15** συ λοιπόν θέλεις
λαλεί προς αυτόν και θέλεις βάλλει τους λόγους εις το
στόμα αυτού· εγώ δε θέλω είσθαι μετά του στόματός σου
και μετά του στόματος εκείνου και θέλω σας διδάξει ό,
τι πρέπει να πράξητε· **16** και αυτός θέλει λαλεί αντί
σου προς τον λαόν· και αυτός θέλει είσθαι εις σε αντί
στόματος, συ δε θέλεις είσθαι εις αυτόν αντί Θεού· **17**
λάβε δε εις την χείρα σου την ράβδον ταύτην, με την
οποίαν θέλεις κάμνει τα σημεία. **18** Και ανεχώρησεν ο
Μωϋσής και επέστρεψε προς τον Ιοθόρ τον πενθερόν
αυτού και είπε προς αυτόν, Ας υπάγω, παρακαλώ,
και ας επιστρέψω προς τους αδελφούς μου, τους εν
Αιγύπτω, και ας ίδω αν ζώσιν έτι. Και είπεν ο Ιοθόρ
προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε εν ειρήνη. **19** Ο δε Κύριος
είπε προς τον Μωϋσήν εν Μαδιάμ, Ύπαγε, επίστρεψον
εις Αίγυπτον· διότι απέθανον πάντες οι άνθρωποι οι
ζητούντες την ψυχήν σου. **20** Τότε παραλαβών ο
Μωϋσής την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού και
καθίσας αυτά επί όνους επέστρεψεν εις την γην της
Αιγύπτου· έλαβε δε ο Μωϋσής την ράβδον του Θεού εν
τη χειρί αυτού. **21** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
Όταν υπάγης και επιστρέψης εις Αίγυπτον, ιδέ να κάμης
έμπροσθεν του Φαραώ πάντα τα θαυμάσια, τα οποία
έδωκα εις την χείρα σου· πλην εγώ θέλω σκληρύνει
την καρδίαν αυτού, και δεν θέλει εξαποστείλει τον
λαόν· **22** και θέλεις ειπεί προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει
Κύριος· Υιός μου είναι, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ· **23**
και προς σε λέγω, Εξαπόστειλον τον υιόν μου, διά
να με λατρεύση· και εάν δεν θέλης να εξαποστείλης
αυτόν, ιδού, εγώ θέλω θανατώσει τον υιόν σου, τον
πρωτότοκόν σου. **24** Ενώ δε ο Μωϋσής ήτο εν τη οδώ,
εν τω καταλύματι, συνήντησεν αυτόν ο Κύριος και
εζήτει να θανατώση αυτόν. **25** Και λαβούσα η Σεπφώρα
λιθάριον κοπτερόν, περιέτεμε την ακροβυστίαν του
υιού αυτής, και έρριψεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα,
Βεβαίως νυμφίος αιμάτων είσαι εις εμέ. **26** Και απήλθεν
απ' αυτού· η δε είπε, Νυμφίος αιμάτων είσαι ένεκα της
περιτομής. **27** Είπε δε Κύριος προς τον Ααρών, Ύπαγε
προς συνάντησιν του Μωϋσέως εις την έρημον. Και
υπήγε και συνήντησεν αυτόν εν τω όρει του Θεού και
ησπάσθη αυτόν. **28** Και απήγγειλεν ο Μωϋσής προς τον
Ααρών πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους
παρήγγειλεν εις αυτόν, και πάντα τα σημεία, τα οποία
προσέταξεν εις αυτόν. **29** Υπήγαν λοιπόν ο Μωϋσής
και ο Ααρών και συνήγαγον πάντας τους πρεσβυτέρους
των υιών Ισραήλ· **30** και ελάλησεν ο Ααρών πάντας
τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε προς τον
Μωϋσήν, και έκαμε τα σημεία ενώπιον του λαού. **31**
Και επίστευσεν ο λαός· και ότε ήκουσεν ότι ο Κύριος
επεσκέφθη τους υιούς Ισραήλ και ότι επέβλεψεν επί
την ταλαιπωρίαν αυτών, κύψαντες προσεκύνησαν.

5 Μετά δε ταύτα, εισελθόντες ο Μωϋσής και ο Ααρών,
είπαν προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ· Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να εορτάσωσιν
εις εμέ εν τη ερήμω. **2** Ο δε Φαραώ είπε, Τις είναι ο
Κύριος, εις του οποίου την φωνήν θέλω υπακούσει, ώστε
να εξαποστείλω τον Ισραήλ; δεν γνωρίζω τον Κύριον
και ουδέ τον Ισραήλ θέλω εξαποστείλει. **3** Οι δε είπον,
Ο Θεός των Εβραίων συνήντησεν ημάς· άφες λοιπόν
να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, διά
να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον τον Θεόν ημών,
μήποτε έλθη καθ' ημών με θανατικόν ή με μάχαιραν.
4 Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς της Αιγύπτου, Διά
τι, Μωϋσή και Ααρών, αποκόπτετε τον λαόν από των
εργασιών αυτού; υπάγετε εις τα έργα σας. **5** Και είπεν ο
Φαραώ, Ιδού, ο λαός του τόπου είναι τώρα πολυπληθής
και σεις κάμνετε αυτούς να παύωσιν από των έργων
αυτών. **6** Και την αυτήν ημέραν προσέταξεν ο Φαραώ
τους εργοδιώκτας του λαού και τους επιτρόπους αυτών,
λέγων, **7** Δεν θέλετε δώσει πλέον εις τον λαόν τούτον
άχυρον καθώς χθές και προχθές, διά να κάμνωσι τας
πλίνθους· ας υπάγωσιν αυτοί και ας συνάγωσιν εις
εαυτούς άχυρον· **8** θέλετε όμως επιβάλει εις αυτούς
το ποσόν των πλίνθων, το οποίον έκαμνον πρότερον·
παντελώς δεν θέλετε ελαττώσει αυτό· διότι μένουσιν
αργοί και διά τούτο φωνάζουσι, λέγοντες, Άφες να
υπάγωμεν, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις τον Θεόν
ημών· **9** ας επιβαρυνθώσιν αι εργασίαι των ανθρώπων
τούτων, διά να ήναι ενησχολημένοι εις αυτάς και να
μη προσέχωσιν εις λόγια μάταια. **10** Εξήλθον λοιπόν
οι εργοδιώκται του λαού και οι επίτροποι αυτού και
ελάλησαν προς τον λαόν, λέγοντες, Ούτως είπεν ο
Φαραώ· Δεν σας δίδω άχυρον· **11** σεις αυτοί υπάγετε,
συνάγετε άχυρον, όπου δύνασθε να εύρητε· πλην δεν
θέλει ελαττωθή εκ των εργασιών σας ουδέν. **12** Και
διεσπάρη ο λαός καθ' όλην την γην της Αιγύπτου, διά
να συνάγη καλάμην αντί αχύρου. **13** Οι δε εργοδιώκται
εβίαζον αυτούς, λέγοντες, Τελειόνετε τας εργασίας σας,
το διωρισμένον καθ' ημέραν, καθώς ότε εδίδετο το
άχυρον. **14** Και εμαστιγώθησαν οι επίτροποι των υιών
Ισραήλ, οι διωρισμένοι επ' αυτούς υπό των εργοδιωκτών
του Φαραώ, λεγόντων, Διά τι δεν ετελειώσατε χθές και
σήμερον το διωρισμένον εις εσάς ποσόν των πλίνθων,
καθώς πρότερον; **15** Εισελθόντες δε οι επίτροποι των
υιών Ισραήλ, κατεβόησαν προς τον Φαραώ, λέγοντες,
Διά τι κάμνεις ούτως εις τους δούλους σου; **16** άχυρον
δεν δίδεται εις τους δούλους σου και λέγουσιν εις ημάς,
Κάμνετε πλίνθους· και ιδού, εμαστιγώθησαν οι δούλοί
σου· το δε σφάλμα είναι του λαού σου. **17** Ο δε απεκρίθη,
Οκνηροί είσθε, οκνηροί· διά τούτο λέγετε, Άφες να
υπάγωμεν να προσφέρωμεν θυσίαν προς τον Κύριον·
18 υπάγετε λοιπόν τώρα, δουλεύετε· διότι άχυρον δεν
θέλει σας δοθή· θέλετε όμως αποδίδει το ποσόν των
πλίνθων. **19** Και έβλεπον εαυτούς οι επίτροποι των
υιών Ισραήλ εν κακή περιστάσει, αφού ερρέθη προς
αυτούς, Δεν θέλει ελαττωθή ουδέν από του καθημερινού
ποσού των πλίνθων. **20** Εξερχόμενοι δε από του Φαραώ,
συνήντησαν τον Μωϋσήν και τον Ααρών, ερχομένους
εις συνάντησιν αυτών· **21** και είπον προς αυτούς, Ο
Κύριος να σας ίδη και να κρίνη· διότι σεις εκάμετε

βδελυκτήν την οσμήν ημών έμπροσθεν του Φαραώ και
έμπροσθεν των δούλων αυτού, ώστε να δώσητε εις τας
χείρας αυτών μάχαιραν διά να θανατώσωσιν ημάς. 22
Και επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον και είπε,
Κύριε, διά τι κατέθλιψας τον λαόν τούτον; και διά τι με
απέστειλας; 23 διότι, αφού ήλθον προς τον Φαραώ να
ομιλήσω εν ονόματί σου, κατέθλιψε τον λαόν τούτον·
και συ ποσώς δεν ηλευθέρωσας τον λαόν σου.

6 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τώρα θέλεις
ιδεί τι θέλω κάμει εις τον Φαραώ· διότι διά χειρός
κραταιάς θέλει εξαποστείλει αυτούς· και διά χειρός
κραταιάς θέλει εκδιώξει αυτούς εκ της γης αυτού. 2
Ο Θεός ελάλησεν έτι προς τον Μωϋσήν και είπε προς
αυτόν, Εγώ είμαι ο Κυριος· 3 και εφάνην εις τον Αβραάμ,
εις τον Ισαάκ και εις τον Ιακώβ, με το όνομα, Θεός
Παντοκράτωρ· δεν εγνωρίσθην όμως εις αυτούς με το
όνομά μου Ιεοβά· 4 και έτι έστησα προς αυτούς την
διαθήκην μου, να δώσω εις αυτούς την γην Χαναάν
την γην της παροικίας αυτών, εν ή παρώκησαν· 5 εγώ
προσέτι ήκουσα τους στεναγμούς των υιών Ισραήλ
διά την υπό των Αιγυπτίων καταδούλωσιν αυτών· και
ενεθυμήθην την διαθήκην μου· 6 διά τούτο ειπέ προς
τους υιούς Ισραήλ, Εγώ είμαι ο Κύριος· και θέλω σας
εκβάλει υποκάτωθεν των φορτίων των Αιγυπτίων και
θέλω σας ελευθερώσει από της δουλείας αυτών και
θέλω σας λυτρώσει με βραχίονα εξηπλωμένον και με
κρίσεις μεγάλας· 7 και θέλω σας λάβει εις εμαυτόν
διά λαόν μου και θέλω είσθαι Θεός υμών· και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός υμών, όστις σας
εκβάλλω υποκάτωθεν των φορτίων των Αιγυπτίων· 8
και θέλω σας φέρει εις την γην, περί της οποίας ύψωσα
την χείρα μου, ότι θέλω δώσει αυτήν εις τον Αβραάμ,
εις τον Ισαάκ και εις τον Ιακώβ· και θέλω σας δώσει
αυτήν εις κληρονομίαν. Εγώ ο Κύριος. 9 Και ελάλησεν
ο Μωϋσής ούτω προς τους υιούς Ισραήλ· αλλά δεν
εισήκουσαν εις τον Μωϋσήν, διά την στενοχωρίαν της
ψυχής αυτών και διά την σκληράν δουλείαν. 10 Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 11 Είσελθε,
λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά
να εξαποστείλη τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού. 12
Και ελάλησεν ο Μωϋσής ενώπιον του Κυρίου, λέγων,
Ιδού, οι υιοί Ισραήλ δεν μου εισήκουσαν· και πως θέλει
μου εισακούσει ο Φαραώ, και εγώ είμαι απερίτμητος τα
χείλη; 13 και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και
προς τον Ααρών και απέστειλεν αυτούς προς τους υιούς
Ισραήλ και προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά
να εξαγάγωσι τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου. 14
Ούτοι είναι οι αρχηγοί των οίκων των πατριών αυτών·
Οι υιοί του Ρουβήν, του πρωτοτόκου του Ισραήλ, Ανώχ
και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί· αύται είναι αι συγγένειαι
του Ρουβήν. 15 Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και
Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ υιός
Χανανίτιδος· αύται είναι αι συγγένειαι του Συμεών.
16 Τα δε ονόματα των υιών του Λευΐ κατά τας γενεάς
αυτών είναι ταύτα· Γηρσών και Καάθ και Μεραρί· και
τα έτη της ζωής του Λευΐ έγειναν εκατόν τριάκοντα
επτά έτη. 17 Οι υιοί του Γηρσών, Λιβνί και Σεμεΐ, κατά
τας συγγενείας αυτών. 18 Και οι υιοί του Καάθ, Αμράμ
και Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ· και τα έτη της ζωής
του Καάθ έγειναν εκατόν τριάκοντα τρία έτη. 19 Και
οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί· αύται είναι αι
συγγένειαι του Λευΐ, κατά τας γενεάς αυτών. 20 Έλαβε
δε ο Αμράμ εις γυναίκα εαυτού την Ιωχαβέδ, θυγατέρα
του αδελφού του πατρός αυτού· και εγέννησεν εις αυτόν
τον Ααρών και τον Μωϋσήν· τα δε έτη της ζωής του
Αμράμ έγειναν εκατόν τριάκοντα επτά έτη. 21 Και οι
υιοί του Ισαάρ, Κορέ και Νεφέγ και Ζιθρί. 22 Και οι
υιοί του Οζιήλ, Μισαήλ και Ελισαφάν και Σιθρί. 23
Έλαβε δε ο Ααρών εις γυναίκα εαυτού την Ελισάβετ,
θυγατέρα του Αμμιναδάβ, αδελφήν του Ναασσών· και
εγέννησεν εις αυτόν τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, τον
Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ. 24 Και οι υιοί του Κορέ, Ασείρ
και Ελκανά και Αβιάσαφ· αύται είναι αι συγγένειαι των
Κοριτών. 25 Ο δε Ελεάζαρ, ο υιός του Ααρών, έλαβεν εις
γυναίκα εαυτού μίαν εκ των θυγατέρων του Φουτιήλ·
και εγέννησεν εις αυτόν τον Φινεές· ούτοι είναι οι
αρχηγοί των πατριών των Λευϊτών, κατά τας συγγενείας
αυτών. 26 Ούτοι είναι ο Ααρών και ο Μωϋσής, προς τους
οποίους είπεν ο Κύριος, Εξαγάγετε τους υιούς Ισραήλ,
εκ γης Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών. 27 Ούτοι είναι
οι λαλήσαντες προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου,
διά να εξαγάγωσι τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου· αυτοί,
ο Μωϋσής και ο Ααρών. 28 Καθ' ην δε ημέραν ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη γη της Αιγύπτου, 29 είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, Εγώ είμαι ο Κύριος·
λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, πάντα
όσα λέγω προς σε. 30 Και είπεν ο Μωϋσής ενώπιον του
Κυρίου, Ιδού, εγώ είμαι απερίτμητος τα χείλη· και πως
θέλει μου εισακούσει ο Φαραώ;

7 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδέ, εγώ σε
κατέστησα Θεόν εις τον Φαραώ· και Ααρών ο αδελφός
σου θέλει είσθαι προφήτης σου· 2 συ θέλεις λαλήσει
πάντα όσα σε προστάζω· ο δε Ααρών ο αδελφός σου
θέλει λαλήσει προς τον Φαραώ, διά να εξαποστείλη τους
υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού· 3 εγώ δε θέλω σκληρύνει
την καρδίαν του Φαραώ και θέλω πληθύνει τα σημεία
μου και τα θαυμάσιά μου εν τη γη της Αιγύπτου· 4 πλην
ο Φαραώ δεν θέλει σας υπακούσει και θέλω επιβάλει
την χείρα μου επί την Αίγυπτον και θέλω εξαγάγει τα
στρατεύματά μου, τον λαόν μου, τους υιούς Ισραήλ,
εκ γης Αιγύπτου με κρίσεις μεγάλας· 5 και θέλουσι
γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν
εκτείνω την χείρα μου επί την Αίγυπτον και εξαγάγω
τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών. 6 Έκαμον δε ο
Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν εις αυτούς
ο Κύριος· ούτως έκαμον. 7 Ήτο δε ο Μωϋσής ηλικίας
ογδοήκοντα ετών, ο δε Ααρών ογδοήκοντα τριών ετών,
ότε ελάλησαν προς τον Φαραώ. 8 Και είπε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, και προς τον Ααρών, λέγων, 9 Όταν
σας είπη ο Φαραώ, λέγων, Δείξατε σεις θαύμα· τότε
θέλεις ειπεί προς τον Ααρών, Λάβε την ράβδον σου και
ρίψον έμπροσθεν του Φαραώ· και θέλει γείνει όφις.
10 Εισήλθον λοιπόν ο Μωϋσής και ο Ααρών προς τον
Φαραώ, και έκαμον ούτως ως προσέταξεν ο Κύριος· και
έρριψεν ο Ααρών την ράβδον αυτού έμπροσθεν του
Φαραώ και έμπροσθεν των δούλων αυτού, και έγεινεν

όφις. **11** Εκάλεσε δε και ο Φαραώ τους σοφούς και
τους μάγους· και οι μάγοι της Αιγύπτου έκαμον και
αυτοί ωσαύτως με τας επωδάς αυτών. **12** Διότι έρριψαν
έκαστος την ράβδον αυτού, και έγειναν όφεις· η ράβδος
όμως του Ααρών κατέπιε τας ράβδους εκείνων. **13** Και
εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ και δεν εισήκουσεν εις
αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Και είπε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, Εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ,
ώστε να μη εξαποστείλη τον λαόν· **15** ύπαγε προς τον
Φαραώ το πρωΐ· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και θέλεις
σταθή παρά το χείλος του ποταμού, διά να συναντήσης
αυτόν· και την ράβδον, την μεταβληθείσαν εις όφιν,
θέλεις κρατεί εις την χείρα σου· **16** και θέλεις ειπεί
προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων με απέστειλε
προς σε, λέγων, Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να
με λατρεύση εν τη ερήμω· αλλ ιδού, δεν εισήκουσας
έως του νύν· **17** ούτω λέγει Κύριος· Με τούτο θέλεις
γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· ιδού, με την ράβδον
την εν τη χειρί μου θέλω κτυπήσει επί τα ύδατα του
ποταμού και θέλουσι μεταβληθή εις αίμα· **18** και τα
οψάρια τα εν τω ποταμώ θέλουσι τελευτήσει, και ο
ποταμός θέλει βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι θέλουσιν
αηδιάσει να πίωσιν ύδωρ εκ του ποταμού· **19** Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Λάβε
την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί τα
ύδατα της Αιγύπτου, επί τους ρύακας αυτών, επί τους
ποταμούς αυτών, επί τας λίμνας αυτών, και επί πάσαν
συναγωγήν ύδατος αυτών, και θέλουσι γείνει αίμα·
και θέλει είσθαι αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου
και εις τα ξύλινα και πέτρινα αγγεία. **20** Και έκαμον
ούτως ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν ο
Κύριος· και υψώσας ο Ααρών την ράβδον, εκτύπησε τα
ύδατα του ποταμού ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον
των θεραπόντων αυτού· και μετεβλήθησαν εις αίμα
πάντα τα ύδατα του ποταμού. **21** Και τα οψάρια τα εν
τω ποταμώ ετελεύτησαν, και ο ποταμός εβρώμησεν,
ώστε οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να πίωσιν ύδωρ εκ του
ποταμού· και ήτο αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου.
22 Έκαμον δε το όμοιον και οι μάγοι της Αιγύπτου με
τας επωδάς αυτών· και εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ
και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος.
23 Και επιστρέψας ο Φαραώ, ήλθεν εις τον οίκον αυτού,
και δεν επέστησε την καρδίαν αυτού ουδέ εις τούτο. **24**
Πάντες δε οι Αιγύπτιοι έσκαπτον πέριξ του ποταμού
διά να πίωσιν ύδωρ, διότι δεν ηδύναντο να πίωσιν εκ
του ύδατος του ποταμού. **25** Και συνεπληρώθησαν επτά
ημέραι, αφού ο Κύριος εκτύπησε τον ποταμόν.

8 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον
Φαραώ, και ειπέ προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος,
Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· **2** και
αν δεν θέλης να εξαποστείλης αυτόν, ιδού, εγώ θέλω
κτυπήσει πάντα τα όριά σου με βατράχους· **3** και ο
ποταμός θέλει εξεμέσει βατράχους, οίτινες αναβαίνοντες
θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκόν σου και εις τον κοιτώνά
σου και επί της κλίνης σου και εις τας οικίας των
θεραπόντων σου και επί τον λαόν σου και εις τους
κλιβάνους σου και εις τας σκάφας σου· **4** και επί σε
και επί τον λαόν σου και επί πάντας τους θεράποντάς
σου θέλουσιν αναβή οι βάτραχοι. **5** Είπε δε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Έκτεινον
την χείρα σου με την ράβδον σου επί τους ρύακας, επί
τους ποταμούς και επί τας λίμνας και ανάγαγε τους
βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **6** Και εξέτεινεν
ο Ααρών την χείρα αυτού επί τα ύδατα της Αιγύπτου·
και ανέβησαν οι βάτραχοι και εκάλυψαν την γην της
Αιγύπτου. **7** Και έκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς
αυτών και ανήγαγον τους βατράχους επί την γην της
Αιγύπτου. **8** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και
τον Ααρών και είπε, Δεήθητε του Κυρίου να σηκώση
τους βατράχους απ' εμού και από του λαού μου· και
θέλω εξαποστείλει τον λαόν διά να θυσιάσωσιν εις
τον Κύριον. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Φαραώ,
Διόρισον εις εμέ, πότε να δεηθώ υπέρ σου και υπέρ
των θεραπόντων σου και υπέρ του λαού σου· διά να
εξαλείψη τους βατράχους από σου, και από των οικιών
σου, και μόνον εν τω ποταμώ να μείνωσιν. **10** Ο δε
είπεν, Αύριον. Και είπε, Θέλει γείνει κατά τον λόγον
σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς ως ο Κύριος ο
Θεός ημών· **11** και θέλουσι σηκωθή οι βάτραχοι από σου
και από των οικιών σου και από των θεραπόντων σου
και από του λαού σου· μόνον εν τω ποταμώ θέλουσι
μείνει. **12** Τότε εξήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών από του
Φαραώ· και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον περί
των βατράχων, τους οποίους έφερεν επί τον Φαραώ.
13 Και έκαμεν ο Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως·
και ετελεύτησαν οι βάτραχοι εκ των οικιών, εκ των
επαύλεων και εκ των αγρών. **14** Και συνήγαγον αυτούς
σωρούς, και εβρώμησεν η γη. **15** Ιδών δε ο Φαραώ ότι
έγεινεν αναψυχή, εσκλήρυνε την καρδίαν αυτού, και
δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος.
16 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον
Ααρών, Έκτεινον την ράβδον σου και κτύπησον το
χώμα της γης, διά να γείνη σκνίπες καθ' όλην την γην
της Αιγύπτου. **17** Και έκαμον ούτω· διότι εξέτεινεν
ο Ααρών την χείρα αυτού με την ράβδον αυτού, και
εκτύπησε το χώμα της γης, και έγεινε σκνίπες εις τους
ανθρώπους και εις τα κτήνη· όλον το χώμα της γης
έγεινε σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **18** Και
έκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών διά να
εκβάλωσι σκνίπας· πλην δεν ηδυνήθησαν· οι σκνίπες
λοιπόν ήσαν επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη. **19**
Τότε είπον οι μάγοι προς τον Φαραώ, Δάκτυλος Θεού
είναι τούτο. Η καρδία όμως του Φαραώ εσκληρύνθη και
δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος.
20 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς
το πρωΐ και στάθητι ενώπιον του Φαραώ· ιδού, εξέρχεται
εις το ύδωρ· και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος·
Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· **21**
διότι εάν δεν εξαποστείλης τον λαόν μου, ιδού, θέλω
στείλει επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί
τον λαόν σου και επί τας οικίας σου κυνόμυιαν, και
αι οικίαι των Αιγυπτίων και η γη έτι επί της οποίας
κατοικούσι θέλουσι γεμίσει από κυνόμυιαν· **22** θέλω
όμως εξαιρέσει εν εκείνη τη ημέρα την γην Γεσέν, εν ή
κατοικεί ο λαός μου, ώστε να μη ήναι εκεί παντελώς
κυνόμυια· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος εν
τω μέσω της γής· **23** και θέλω βάλει διαφοράν μεταξύ

του λαού μου και του λαού σου· αύριον θέλει γείνει
το σημείον τούτο. **24** Και έκαμε Κύριος ούτω· και ήλθε
κυνόμυια πλήθος εις την οικίαν του Φαραώ και εις τας
οικίας των θεραπόντων αυτού και εις όλην την γην της
Αιγύπτου· η γη διεφθάρη εκ του πλήθους της κυνομυίας.
25 Και εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και τον Ααρών
και είπεν, Υπάγετε, κάμετε θυσίαν εις τον Θεόν σας εν
ταύτη τη γη. **26** Είπε δε ο Μωϋσής, Δεν αρμόζει να γείνη
ούτω· διότι ημείς θυσιάζομεν εις Κύριον τον Θεόν ημών
θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύττονται· ιδού,
εάν ημείς θυσιάσωμεν θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι
βδελύττονται, έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, δεν
θέλουσι μας λιθοβολήσει; **27** θέλομεν υπάγει οδόν
τριών ημερών εις την έρημον και θέλομεν θυσιάσει
εις Κύριον τον Θεόν ημών, καθώς είπε προς ημάς. **28**
Τότε είπεν ο Φαραώ, Εγώ θέλω σας εξαποστείλει, διά να
θυσιάσητε εις Κύριον τον Θεόν σας εν τη ερήμω· μόνον
να μη υπάγητε πολύ μακράν· δεήθητε υπέρ εμού. **29**
Και είπεν ο Μωϋσής, Ιδού, εγώ εξέρχομαι από σου και
θέλω δεηθή του Κυρίου, ώστε η κυνόμυια να σηκωθή
αύριον από του Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και
από του λαού αυτού· πλην ας μη εξακολουθή ο Φαραώ
να απατά ημάς, μη εξαποστέλλων τον λαόν, διά να
θυσιάση εις τον Κύριον. **30** Τότε εξήλθεν ο Μωϋσής
από του Φαραώ και εδεήθη του Κυρίου. **31** Και έκαμε
Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως· και εσήκωσε την
κυνόμυιαν από του Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού
και από του λαού αυτού· δεν έμεινεν ουδέ μία. **32** Πλην
ο Φαραώ και ταύτην την φοράν εσκλήρυνε την καρδίαν
αυτού και δεν εξαπέστειλε τον λαόν.

9 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον
Φαραώ και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός των Εβραίων. Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να
με λατρεύση· **2** διότι, εάν δεν θέλης να εξαποστείλης
και εάν έτι κρατής αυτούς, **3** ιδού, η χειρ του Κυρίου
θέλει είσθαι επί τα κτήνη σου τα εν τω αγρώ, επί τους
ίππους, επί τους όνους, επί τας καμήλους, επί τους
βόας, και επί τα πρόβατα· θανατικόν βαρύ σφόδρα· **4**
και θέλει κάμει ο Κύριος διάκρισιν μεταξύ των κτηνών
του Ισραήλ και των κτηνών των Αιγυπτίων· και εκ
πάντων των ανηκόντων εις τους υιούς Ισραήλ δεν θέλει
αποθάνει ουδέ εν. **5** Και διώρισεν ο Κύριος καιρόν,
λέγων, Αύριον θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο
εν τη γη. **6** Και έκαμεν ο Κύριος το πράγμα τούτο την
επαύριον, και απέθανον πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων·
εκ δε των κτηνών των υιών Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ
εν. **7** Και απέστειλεν ο Φαραώ να ίδωσι, και ιδού, εκ
των κτηνών του Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ έν· και
εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε
τον λαόν. **8** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν και
προς τον Ααρών, Γεμίσατε τας χείρας σας από στάκτην
καμίνου και ας σκορπίση αυτήν ο Μωϋσής προς τον
ουρανόν έμπροσθεν του Φαραώ· **9** και θέλει γείνει
λεπτός κονιορτός εφ' όλην την γην της Αιγύπτου· και
θέλει γείνει επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη
καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα καθ' όλην την
γην της Αιγύπτου. **10** Έλαβον λοιπόν την στάκτην
της καμίνου και εστάθησαν ενώπιον του Φαραώ· και
εσκόρπισεν αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν, και
έγεινε καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα επί τους
ανθρώπους και επί τα κτήνη· **11** και δεν ηδύναντο οι
μάγοι να σταθώσιν έμπροσθεν του Μωϋσέως εξ αιτίας
της καύσεως· διότι η καύσις ήτο επί τους μάγους και επί
πάντας τους Αιγυπτίους. **12** Εσκλήρυνε δε Κύριος την
καρδίαν του Φαραώ, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς,
καθώς ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. **13** Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρωΐ και
παραστάθητι έμπροσθεν του Φαραώ και ειπέ προς αυτόν,
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Εξαπόστειλον
τον λαόν μου, διά να με λατρεύση· **14** διότι ταύτην την
φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσας μου τας πληγάς επί
την καρδίαν σου και επί τους θεράποντάς σου και επί
τον λαόν σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς
όμοιός μου εν πάση τη γή· **15** επειδή τώρα θέλω εκτείνει
την χείρα μου και θέλω πατάξει σε και τον λαόν σου
με θανατικόν, και θέλεις απολεσθή από της γής· **16**
και διά τούτο βεβαίως σε διετήρησα, διά να δείξω εν
σοι την δύναμίν μου και να κηρυχθή το όνομά μου εν
πάση τη γή· **17** ότι επεγείρεσαι κατά του λαού μου, διά
να μη εξαποστείλης αυτόν; **18** ιδού, αύριον περί την
ώραν ταύτην θέλω βρέξει χάλαζαν βαρείαν σφόδρα,
οποία δεν έγεινε ποτέ εν τη Αιγύπτω αφ' ης ημέρας
εθεμελιώθη μέχρι του νύν· **19** τώρα λοιπόν απόστειλον
να συνάξης τα κτήνη σου και πάντα όσα έχεις εν τοις
αγροίς· διότι πας άνθρωπος και ζώον, το οποίον ευρεθή
εν τοις αγροίς και δεν φερθή εις οικίαν, και η χάλαζα
καταβή επ' αυτά, θέλουσιν αποθάνει. **20** Όστις εκ των
θεραπόντων του Φαραώ εφοβήθη τον λόγον του Κυρίου,
συνήγαγε ταχέως εις τας οικίας τους δούλους αυτού και
τα κτήνη αυτού· **21** όστις όμως δεν επρόσεξεν εις τον
λόγον του Κυρίου, αφήκε τους δούλους αυτού και τα
κτήνη αυτού εν τοις αγροίς. **22** Και είπε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου προς τον ουρανόν,
και θέλει γείνει χάλαζα εφ' όλην την γην της Αιγύπτου,
επί ανθρώπους και επί κτήνη και επί πάντα χόρτον
του αγρού εν τη γη της Αιγύπτου. **23** Και εξέτεινεν ο
Μωϋσής την ράβδον αυτού προς τον ουρανόν, και ο
Κύριος έπεμψε βροντάς και χάλαζαν και διέτρεχε το πυρ
επί την γήν· και ο Κύριος έβρεξε χάλαζαν επί την γην
της Αιγύπτου· **24** ώστε ήτο χάλαζα και πυρ φλογίζον εν
τη χαλάζη, χάλαζα βαρεία, οποία δεν έγεινε ποτέ εφ'
όλην την γην της Αιγύπτου, αφού κατεστάθη έθνος.
25 Και επάταξεν η χάλαζα εν πάση τη γη της ιγύπτου
παν το εν τοις αγροίς, από ανθρώπου έως κτήνους· και
πάντα τον χόρτον του αγρού επάταξεν η χάλαζα και
πάντα τα δένδρα του αγρού συνέτριψε. **26** Μόνον εν τη
γη Γεσέν, όπου ήσαν οι υιοί Ισραήλ, δεν έγεινε χάλαζα.
27 Τότε ο Φαραώ αποστείλας εκάλεσε τον Μωϋσήν και
τον Ααρών και είπε προς αυτούς, Ταύτην την φοράν
ημάρτησα· ο Κύριος είναι δίκαιος· εγώ δε και ο λαός
μου είμεθα ασεβείς· **28** δεήθητε του Κυρίου, ώστε να
παύσωσι του να γίνωνται βρονταί Θεού και χάλαζα·
και εγώ θέλω σας εξαποστείλει, και δεν θέλετε μείνει
πλέον. **29** Και είπεν ο Μωϋσής προς αυτόν, καθώς
εξέλθω εκ της πόλεως, θέλω εκτείνει τας χείρας μου
προς τον Κύριον· αι βρονταί θέλουσι παύσει και χάλαζα
δεν θέλει είσθαι πλέον· διά να γνωρίσης ότι του Κυρίου

είναι η γή· **30** πλην συ και οι θεράποντές σου, εξεύρω ότι
ακόμη δεν θέλετε φοβηθή από προσώπου Κυρίου του
Θεού. **31** Εκτυπήθησαν δε το λινάριον και η κριθή· διότι
η κριθή ήτο σταχυωμένη και το λινάριον καλαμωμένον·
32 ο σίτος όμως και η ζέα δεν εκτυπήθησαν, διότι ήσαν
όψιμα. **33** Και εξήλθεν ο Μωϋσής έξω της πόλεως
από του Φαραώ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς
τον Κύριον· και αι βρονταί και η χάλαζα έπαυσαν και
βροχή δεν έσταξε πλέον επί της γης. **34** Και ότε είδεν
ο Φαραώ ότι έπαυσεν η βροχή και η χάλαζα και αι
βρονταί, εξηκολούθησε να αμαρτάνη και εσκλήρυνε την
καρδίαν αυτού, αυτός και οι θεράποντες αυτού. **35** Και
εσκληρύνθη η καρδία του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε
τους υιούς Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος διά του
Μωϋσέως.

10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Είσελθε προς
τον Φαραώ· διότι εγώ εσκλήρυνα την καρδίαν
αυτού και την καρδίαν των θεραπόντων αυτού, διά
να δείξω τα σημεία μου ταύτα εν μέσω αυτών· **2** και
διά να διηγήσαι εις τα ώτα του υιού σου και εις τον
υιόν του υιού σου, τα όσα έπραξα εις τους Αιγυπτίους
και τα σημεία μου όσα έκαμα εν μέσω αυτών, και
να γνωρίσητε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εισήλθον δε
ο Μωϋσής και ο Ααρών προς τον Φαραώ και είπον
προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων·
Έως πότε αρνείσαι να ταπεινωθής έμπροσθέν μου;
εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· **4**
διότι εάν δεν θέλης να εξαποστείλης τον λαόν μου,
ιδού, αύριον θέλω φέρει ακρίδα επί τα όριά σου· **5**
και θέλει σκεπάσει το πρόσωπον της γης, ώστε να μη
δύναταί τις να ίδη την γήν· και θέλει καταφάγει το
επίλοιπον το διασωθέν, όσον αφήκεν εις εσάς η χάλαζα,
και θέλει καταφάγει πάντα τα δένδρα τα φυόμενα εις
εσάς εκ των αγρών· **6** και θέλουσι γεμισθή αι οικίαι
σου και αι οικίαι πάντων των θεραπόντων σου και αι
οικίαι πάντων των Αιγυπτίων· το οποίον δεν είδον οι
πατέρες σου ούτε οι πατέρες των πατέρων σου, αφ'
ης ημέρας υπήρξαν επί της γης μέχρι της σήμερον.
Έπειτα στραφείς εξήλθεν από του Φαραώ. **7** Και είπον
οι θεράποντες του Φαραώ προς αυτόν, Έως πότε ούτος
θέλει είσθαι πρόσκομμα εις ημάς; εξαπόστειλον τους
ανθρώπους, διά να λατρεύσωσι Κύριον τον Θεόν αυτών·
ακόμη δεν εξεύρεις ότι ηφανίσθη η Αίγυπτος; **8** Τότε
έφεραν πάλιν τον Μωϋσήν και τον Ααρών προς τον
Φαραώ· και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, λατρεύσατε τον
Κύριον τον Θεόν σας· αλλά ποίοι και ποίοι θέλουσιν
υπάγει; **9** Και είπεν ο Μωϋσής· μετά των νέων ημών
και μετά των γερόντων ημών θέλομεν υπάγει, μετά
των υιών ημών και μετά των θυγατέρων ημών, μετά
των προβάτων ημών και μετά των βοών ημών θέλομεν
υπάγει διότι έχομεν εορτήν εις τον Κύριον. **10** Ο δε
είπε προς αυτούς, Ούτως ας ήναι ο Κύριος μεθ' υμών,
καθώς εγώ θέλω σας εξαποστείλει μετά των τέκνων
σας· ίδετε· διότι κακόν πρόκειται έμπροσθέν σας· **11**
ουχί ούτως, οι άνδρες υπάγετε τώρα, και λατρεύσατε
τον Κύριον, διότι τούτο ζητείτε. Και εξέβαλεν αυτούς ο
Φαραώ απ' έμπροσθεν αυτού. **12** Είπε δε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου επί την γην της
Αιγύπτου διά την ακρίδα, διά να αναβή επί την γην
της Αιγύπτου και να καταφάγη πάντα τον χόρτον της
γης, παν ό, τι η χάλαζα αφήκε. **13** Και εξέτεινεν ο
Μωϋσής την ράβδον αυτού επί την γην της Αίγυπτον,
και ο Κύριος επέφερεν επί την γην όλην την ημέραν
εκείνην και όλην την νύκτα ανατολικόν άνεμον· και
το πρωΐ ο άνεμος ο ανατολικός έφερε την ακρίδα. **14**
Και ανέβη η ακρίς εφ' όλην την γην της Αιγύπτου
και εκάθισεν επί πάντα τα όρια της Αιγύπτου, πολλή
σφόδρα· πρότερον αυτής δεν υπήρξε τοιαύτη ακρίς,
ουδέ θέλει υπάρξει τοιαύτη μετ' αυτήν· **15** και εκάλυψε
το πρόσωπον όλης της γης και εσκοτίσθη η γή· και
κατέφαγε πάντα τον χόρτον της γης και πάντας τους
καρπούς των δένδρων, όσους η χάλαζα αφήκε, και
δεν έμεινεν ουδέν χλωρόν ούτε εις τα δένδρα ούτε εις
τα χόρτα του αγρού καθ' όλην την γην της Αιγύπτου.
16 Τότε έσπευσεν ο Φαραώ να καλέση τον Μωϋσήν
και τον Ααρών και είπεν, Ημάρτησα εις Κύριον τον
Θεόν σας και εις εσάς· **17** πλην τώρα συγχωρήσατέ μοι,
παρακαλώ, το αμάρτημά μου, μόνον ταύτην την φοράν,
και δεήθητε Κυρίου του Θεού υμών διά να σηκώση απ'
εμού τον θάνατον τούτον μόνον. **18** Και εξήλθεν ο
Μωϋσής από του Φαραώ και εδεήθη του Κυρίου. **19** Και
μετέφερεν ο Κύριος σφοδρότατον δυτικόν άνεμον, όστις
εσήκωσε την ακρίδα και έρριψεν αυτήν εις την Ερυθράν
θάλασσαν· δεν έμεινεν ουδεμία ακρίς επί πάντα τα όρια
της Αιγύπτου. **20** Πλην ο Κύριος εσκλήρυνε την καρδίαν
του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ.
21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την
χείρα σου προς τον ουρανόν και θέλει γείνει σκότος
επί την γην της Αιγύπτου και σκότος ψηλαφητόν. **22**
Και εξέτεινεν ο Μωϋσής την χείρα αυτού προς τον
ουρανόν, και έγεινε σκότος πυκνόν εφ' όλην την γην
της Αιγύπτου τρεις ημέρας. **23** Δεν έβλεπεν ο εις τον
άλλον· ουδέ εσηκώθη τις από του τόπου αυτού τρεις
ημέρας· εις πάντας δε τους υιούς Ισραήλ ήτο φως εν
ταις κατοικίαις αυτών. **24** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον
Μωϋσήν και είπεν, Υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον·
μόνον τα πρόβατά σας και οι βόες σας ας μείνωσι και τα
τέκνα σας ας έλθωσι μεθ' υμών. **25** Και είπεν ο Μωϋσής,
Αλλά και θυσίας και ολοκαυτώματα πρέπει συ να μας
δώσης, διά να θυσιάσωμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών·
26 τα κτήνη ημών ομοίως θέλουσιν υπάγει μεθ' ημών·
δεν θέλει μείνει οπίσω ουδέ ονύχιον· διότι εκ τούτων
πρέπει να λάβωμεν, διά να λατρεύσωμεν Κύριον τον
Θεόν ημών· και ημείς δεν εξεύρομεν με τι έχομεν να
λατρεύσωμεν τον Κύριον, εωσού να φθάσωμεν εκεί. **27**
Αλλ' ο Κύριος εσκλήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και
δεν ηθέλησε να εξαποστείλη αυτούς. **28** Και είπεν ο
Φαραώ προς αυτόν, Φύγε απ' εμού· πρόσεχε εις σεαυτόν,
να μη ίδης πλέον το πρόσωπόν μου· διότι εις οποίαν
ημέραν ίδης το πρόσωπόν μου, θέλεις αποθάνει. **29** Και
είπεν ο Μωϋσής, Καθώς είπας, δεν θέλω ιδεί πλέον το
πρόσωπόν σου.

11 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έτι μίαν
πληγήν θέλω φέρει επί τον Φαραώ και επί την
Αίγυπτον· μετά ταύτα θέλει σας εξαποστείλει εντεύθεν·
εξαποστέλλων υμάς θέλει βεβαίως και διώξει υμάς

ολοκλήρως εντεύθεν· 2 λάλησον τώρα εις τα ώτα του
λαού, και ας ζητήση πας ανήρ παρά του γείτονος αυτού,
και πάσα γυνή παρά της γείτονος αυτής, σκεύη αργυρά,
και σκεύη χρυσά. 3 Και έδωκεν ο Κύριος χάριν εις
τον λαόν ενώπιον των Αιγυπτίων· έτι δε ο άνθρωπος
ο Μωϋσής ήτο μέγας σφόδρα εν τη γη της Αιγύπτου
έμπροσθεν των θεραπόντων του Φαραώ και έμπροσθεν
του λαού. 4 Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτω λέγει ο Κύριος·
Περί το μεσονύκτιον εγώ θέλω εξέλθει εις το μέσον της
Αιγύπτου· 5 και παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου
θέλει αποθάνει, από του πρωτοτόκου του Φαραώ, όστις
κάθηται επί του θρόνου αυτού, έως του πρωτοτόκου της
δούλης, ήτις δουλεύει εν τω μύλω, και παν πρωτότοκον
των κτηνών· 6 και θέλει είσθαι καθ' όλην την γην της
Αιγύπτου κραυγή μεγάλη, οποία ποτέ δεν έγεινεν, ουδέ
μετά ταύτα θέλει γείνει τοιαύτη· 7 επί πάντας όμως τους
υιούς Ισραήλ δεν θέλει κινήσει σκύλος την γλώσσαν
αυτού, από ανθρώπου έως κτήνους· διά να γνωρίσητε
ότι ο Κύριος έκαμε διάκρισιν μεταξύ των Αιγυπτίων και
του Ισραήλ· 8 και πάντες ούτοι οι δούλοί σου θέλουσι
καταβή προς εμέ και θέλουσι προσπέσει έμπροσθέν μου
λέγοντες, Έξελθε συ και πας ο λαός ο ακολουθών σε· και
μετά ταύτα θέλω εξέλθει. Και εξήλθεν ο Μωϋσής από
του Φαραώ μετά θυμού μεγάλου. 9 Και είπε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, Δεν θέλει σας εισακούσει ο Φαραώ, διά να
πληθυνθώσι τα θαυμάσιά μου εν τη γη της Αιγύπτου. 10
Ο Μωϋσής δε και ο Ααρών έκαμον πάντα τα θαυμάσια
ταύτα ενώπιον του Φαραώ· ο δε Κύριος εσκλήρυνε την
καρδίαν του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους υιούς
Ισραήλ εκ της γης αυτού.

12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον
Ααρών εν τη γη της Αιγύπτου, λέγων, 2 Ο μην
ούτος θέλει είσθαι εις εσάς αρχή μηνών· θέλει είσθαι
εις εσάς πρώτος των μηνών του ενιαυτού. 3 Λαλήσατε
προς πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ, λέγοντες, Την
δεκάτην τούτου του μηνός ας λάβωσιν εις εαυτούς
έκαστος εν αρνίον κατά τους οίκους των πατριών
αυτών, εν αρνίον δι' έκαστον οίκον. 4 Εάν όμως ήναι οι
εν τω οίκω ολιγοστοί διά το αρνίον, αυτός και ο γείτων
αυτού ο πλησιέστερος της οικίας αυτού ας λάβωσιν
αυτό κατά τον αριθμόν των ψυχών· έκαστος θέλει
συναριθμείσθαι διά το αρνίον αναλόγως με το αρκετόν
εις αυτόν να φάγη. 5 Το δε αρνίον σας θέλει είσθαι
τέλειον, αρσενικόν ενιαύσιον· εκ των προβάτων ή εκ
των αιγών θέλετε λάβει αυτό. 6 Και θέλετε φυλάττει
αυτό μέχρι της δεκάτης τετάρτης του αυτού μηνός· και
τότε άπαν το πλήθος της συναγωγής του Ισραήλ θέλει
σφάξει αυτό προς το εσπέρας. 7 Και θέλουσι λάβει εκ
του αίματος και βάλει επί τους δύο παραστάτας και επί
το ανώφλιον της θύρας των οικιών, όπου θέλουσι φάγει
αυτό. 8 Και θέλουσι φάγει το κρέας την νύκτα εκείνην,
οπτόν εν πυρί· με άζυμα, και με χόρτα πικρά θέλουσι
φάγει αυτό· 9 μη φάγητε απ' αυτού ωμόν, μηδέ βραστόν
εν ύδατι, αλλά οπτόν εν πυρί· την κεφαλήν αυτού μετά
των ποδών αυτού και μετά των εντοσθίων αυτού· 10
και μη αφήσητε υπόλοιπον απ' αυτού έως το πρωΐ· ό,
τι δε περισσεύση απ' αυτού έως το πρωΐ, καύσατε εν
πυρί. 11 Και ούτω θέλετε φάγει αυτό· Εζωσμένοι τας
οσφύας σας, έχοντες τα υποδήματά σας εις τους πόδας
σας και την ράβδον σας εις την χείρα σας· και θέλετε
φάγει αυτό μετά σπουδής· είναι πάσχα του Κυρίου. 12
Διότι την νύκτα ταύτην θέλω περάσει διά μέσου της γης
της Αιγύπτου και θέλω πατάξει παν πρωτότοκον εν τη
γη της Αιγύπτου, από ανθρώπου έως κτήνους· και θέλω
κάμει κρίσεις εναντίον πάντων των θεών της Αιγύπτου.
Εγώ ο Κύριος. 13 Και το αίμα θέλει είσθαι εις εσάς διά
σημείον επί των οικιών, εις τας οποίας κατοικείτε· και
όταν ίδω το αίμα, θέλω σας παρατρέξει, και η πληγή
δεν θέλει είσθαι εις εσάς διά να σας εξολοθρεύση,
όταν πατάξω την γην της Αιγύπτου. 14 Και η ημέρα
αύτη θέλει είσθαι εις εσάς εις μνημόσυνον· και θέλετε
εορτάζει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον εις τας γενεάς
σας· κατά νόμον παντοτεινόν θέλετε εορτάζει αυτήν.
15 Επτά ημέρας θέλετε τρώγει άζυμα· από της πρώτης
ημέρας θέλετε σηκώσει το προζύμιον εκ των οικιών
σας· διότι όστις φάγη ένζυμα από της πρώτης έως της
εβδόμης ημέρας, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ
του Ισραήλ. 16 Και εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι
σύναξις αγία· και εν τη εβδόμη ημέρα σύναξις αγία
θέλει είσθαι εις εσάς· ουδεμία εργασία θέλει γίνεσθαι εν
αυταίς, εκτός ό, τι χρειάζεται εις έκαστον άνθρωπον
διά να φάγη· τούτο μόνον θέλετε κάμει. 17 Θέλετε
φυλάξει λοιπόν την εορτήν των αζύμων· διότι την
αυτήν ταύτην ημέραν θέλω εξαγάγει τα τάγματά σας εκ
της γης της Αιγύπτου· όθεν κατά νόμον παντοτεινόν
θέλετε φυλάττει την ημέραν ταύτην εις τας γενεάς
σας· 18 αρχόμενοι από της δεκάτης τετάρτης ημέρας
του μηνός αφ' εσπέρας, θέλετε τρώγει άζυμα έως της
εικοστής πρώτης ημέρας του μηνός την εσπέραν· 19 επτά
ημέρας δεν θέλει ευρίσκεσθαι προζύμιον εν ταις οικίαις
υμών· διότι όστις φάγη ένζυμα, η ψυχή εκείνη θέλει
εξολοθρευθή εκ της συναγωγής του Ισραήλ, είτε ξένος
είναι είτε αυτόχθων· 20 ουδέν ένζυμον θέλετε φάγει· εν
πάσαις ταις κατοικίαις υμών άζυμα θέλετε τρώγει. 21
Τότε εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντας τους πρεσβυτέρους του
Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Εκλέξατε και λάβετε εις
εαυτούς εν αρνίον, κατά τας οικογενείας σας, και θύσατε
το πάσχα· 22 έπειτα θέλετε λάβει δέσμην υσσώπου και
θέλετε εμβάψει αυτήν εις το αίμα, το οποίον θέλει
είσθαι εις λεκάνην· και από του αίματος του εν τη
λεκάνη θέλετε κτυπήσει το ανώφλιον και τους δύο
παραστάτας των θυρών· και ουδείς από σας θέλει εξέλθει
εκ της θύρας της οικίας αυτού έως το πρωΐ· 23 διότι ο
Κύριος θέλει περάσει διά να πατάξη τους Αιγυπτίους·
και όταν ίδη το αίμα επί το ανώφλιον και επί τους δύο
παραστάτας, ο Κύριος θέλει παρατρέξει την θύραν, και
δεν θέλει αφήσει τον εξολοθρευτήν να εισέλθη εις τας
οικίας σας, διά να πατάξη. 24 Και θέλετε φυλάξει το
πράγμα τούτο ως νόμον, εις σεαυτόν και εις τους υιούς
σου, έως αιώνος. 25 Και όταν εισέλθητε εις την γην, την
οποίαν ο Κύριος θέλει σας δώσει καθώς ελάλησε, θέλετε
φυλάξει την λατρείαν ταύτην. 26 Και όταν σας λέγωσιν
οι υιοί σας, Τι σημαίνει εις εσάς η λατρεία αύτη; 27
θέλετε αποκρίνεσθαι, Τούτο είναι θυσία του πάσχα εις
τον Κύριον, διότι παρέτρεξε τας οικίας των υιών Ισραήλ
εν Αιγύπτω, ότε επάταξε τους Αιγυπτίους και έσωσε
τας οικίας ημών. Τότε ο λαός κύψας προσεκύνησε.

28 Και αναχωρήσαντες οι υιοί Ισραήλ, έκαμον καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών·
ούτως έκαμον. **29** Κατά δε το μεσονύκτιον ο Κύριος
επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου· από
του πρωτοτόκου του Φαραώ όστις κάθηται επί του
θρόνου αυτού, έως του πρωτοτόκου του αιχμαλώτου
του εν τω δεσμωτηρίω· και πάντα τα πρωτότοκα των
κτηνών. **30** Και εσηκώθη ο Φαραώ την νύκτα, αυτός και
πάντες οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι· και
έγεινε βοή μεγάλη εν τη Αιγύπτω· διότι δεν ήτο οικία
εις την οποίαν δεν υπήρχε νεκρός. **31** Και εκάλεσε τον
Μωϋσήν και τον Ααρών διά νυκτός και είπε, Σηκώθητε,
εξέλθετε εκ μέσου του λαού μου και σεις και οι υιοί του
Ισραήλ· και υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον, καθώς
είπετε· **32** και τα ποίμνιά σας και τας αγέλας σας λάβετε,
καθώς είπετε, και απέλθετε· ευλογήσατε δε και εμέ. **33**
Και εβίαζον οι Αιγύπτιοι τον λαόν διά να εκβάλωσιν
αυτόν ταχέως εκ του τόπου· διότι είπον, Ημείς πάντες
αποθνήσκομεν. **34** Και εσήκωσεν ο λαός την ζύμην
αυτού πριν αναβή, έχων έκαστος την σκάφην αυτού επί
τους ώμους αυτού, εντετυλιγμένην εις τα φορέματα
αυτού. **35** Και έκαμον οι υιοί του Ισραήλ κατά τον λόγον
του Μωϋσέως και εζήτησαν παρά των Αιγυπτίων σκεύη
αργυρά και σκεύη χρυσά, και ενδύματα· **36** και ο Κύριος
έδωκεν εις τον λαόν χάριν ενώπιον των Αιγυπτίων,
και εδάνεισαν εις αυτούς όσα εζήτησαν· και εγύμνωσαν
τους Αιγυπτίους. **37** Ανεχώρησαν δε οι υιοί Ισραήλ από
Ραμεσσή εις Σοκχώθ, περίπου εξακόσιαι χιλιάδες άνδρες
πεζοί χωρίς των παιδίων. **38** Μετ' αυτών συνανέβη
και μέγα πλήθος σύμμικτον ανθρώπων και ποίμνια
και αγέλαι, κτήνη πολλά σφόδρα. **39** Και εκ της ζύμης,
την οποίαν έφεραν εξ Αιγύπτου, έψησαν εγκρυφίας
αζύμους· διότι δεν ήτο προζύμιον, επειδή εδιώχθησαν
εξ Αιγύπτου και δεν εδυνήθησαν να βραδύνωσιν, ουδέ
εφόδιον προητοίμασαν εις εαυτούς. **40** Ο καιρός δε της
παροικίας των υιών Ισραήλ, την οποίαν παρώκησαν
εν Αιγύπτω, ήτο τετρακόσια και τριάκοντα έτη. **41**
Και μετά τα τετρακόσια και τριάκοντα έτη, την αυτήν
εκείνην ημέραν εξήλθον πάντα τα τάγματα του Κυρίου
εκ γης Αιγύπτου. **42** Αύτη είναι νυξ, ήτις πρέπει να
φυλάττηται εις τον Κύριον, διότι εξήγαγεν αυτούς εκ
γης Αιγύπτου· αύτη είναι η νυξ εκείνη του Κυρίου,
ήτις πρέπει να φυλάττηται παρά πάντων των υιών
Ισραήλ εις τας γενεάς αυτών. **43** Είπε δε Κύριος προς
τον Μωϋσήν και Ααρών, Ούτος είναι ο νόμος του πάσχα·
ουδείς αλλογενής θέλει φάγει απ' αυτού· **44** και έκαστος
δούλος αργυρώνητος αφού περιτμηθή, τότε θέλει φάγει
απ' αυτού· **45** ο ξένος δε και ο μισθωτός δεν θέλουσι
φάγει απ' αυτού. **46** Εν τη αυτή οικία θέλει φαγωθή·
από του κρέατος δεν θέλετε φέρει έξω της οικίας, και
οστούν δεν θέλετε συντρίψει απ' αυτού. **47** Πάσα η
συναγωγή του Ισραήλ θέλει κάμει τούτο. **48** Και εάν τις
ξένος, παροικών μετά σου, θέλη να κάμη το πάσχα εις
τον Κύριον, ας περιτμηθώσι πάντα τα αρσενικά αυτού,
και τότε ας πλησιάση διά να κάμη αυτό· και θέλει είσθαι
ως ο αυτόχθων της γής· διότι ουδείς απερίτμητος θέλει
φάγει απ' αυτού. **49** Ο αυτός νόμος θέλει είσθαι διά
τον αυτόχθονα και διά τον ξένον τον παροικούντα
μεταξύ σας. **50** Και έκαμον πάντες οι υιοί του Ισραήλ
καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον
Ααρών· ούτως έκαμον. **51** Και την αυτήν εκείνην ημέραν
εξήγαγεν ο Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου
κατά τα τάγματα αυτών.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Καθιέρωσον εις εμέ παν πρωτότοκον διανοίγον
πάσαν μήτραν μεταξύ των υιών Ισραήλ, από ανθρώπου
έως κτήνους· ιδικόν μου είναι τούτο. **3** Και είπεν ο
Μωϋσής προς τον λαόν, Έχετε εις την μνήμην σας
την ημέραν ταύτην, καθ' ην εξήλθετε εξ Αιγύπτου εξ
οίκου δουλείας· διότι ο Κύριος διά χειρός κραταιάς
εξήγαγεν υμάς εκείθεν· ουδείς θέλει φάγει ένζυμα. **4**
Σήμερον εξέρχεσθε κατά τον μήνα Αβίβ. **5** Όταν λοιπόν
ο Κύριος σε φέρη εις την γην των Χαναναίων και των
Χετταίων και των Αμορραίων και των Ευαίων και
των Ιεβουσαίων, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας
σου ότι θέλει σοι δώσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι,
τότε θέλεις κάμει την λατρείαν ταύτην κατά τούτον
τον μήνα. **6** Επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα· εις
δε την εβδόμην ημέραν θέλει είσθαι εορτή εις τον
Κύριον. **7** Άζυμα θέλουσι τρώγεσθαι τας επτά ημέρας·
και δεν θέλει φανή παρά σοι ένζυμον ουδέ θέλει φανή
παρά σοι προζύμιον καθ' όλα τα όριά σου. **8** Και κατ'
εκείνην την ημέραν θέλεις αναγγείλει προς τον υιόν
σου, λέγων, Τούτο γίνεται δι' εκείνο, το οποίον ο Κύριος
έκαμεν εις εμέ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **9** Και τούτο
θέλει είσθαι εις σε διά σημείον επί της χειρός σου
και διά ενθύμησιν μεταξύ των οφθαλμών σου, διά να
ήναι ο νόμος του Κυρίου εν τω στόματί σου· διότι διά
χειρός κραταιάς σε εξήγαγεν ο Κύριος εξ Αιγύπτου.
10 Θέλεις φυλάττει λοιπόν τον νόμον τούτον εν τω
καιρώ αυτού κατ' έτος. **11** Και όταν ο Κύριος σε φέρη
εις την γην των Χαναναίων, καθώς ώμοσε προς σε
και προς τους πατέρας σου, και δώση αυτήν εις σε, **12**
τότε θέλεις αποχωρίσει διά τον Κύριον παν το ανοίγον
μήτραν και παν πρωτότοκον των ζώων σου όσα έχεις·
τα αρσενικά θέλουσιν είσθαι του Κυρίου. **13** Και παν
πρωτότοκον όνου θέλεις εξαγοράζει με αρνίον· και
αν δεν εξαγοράσης αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει
αυτό· και παν πρωτότοκον ανθρώπου μεταξύ των υιών
σου θέλεις εξαγοράζει. **14** Και όταν εις το μέλλον σε
ερωτήση ο υιός σου, λέγων, Τι είναι τούτο; θέλεις
ειπεί προς αυτόν, Διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο
Κύριος εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15** και ότε ο
Φαραώ επέμεινεν εις το να μη μας εξαποστείλη, ο Κύριος
εθανάτωσε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου,
από πρωτοτόκου ανθρώπου έως πρωτοτόκου κτήνους·
διά τούτο θυσιάζω εις τον Κύριον παν αρσενικόν το
οποίον ανοίγει την μήτραν, και παν πρωτότοκον των
υιών μου εξαγοράζω. **16** Και τούτο θέλει είσθαι διά
σημείον επί της χειρός σου και διά προμετωπίδιον
μεταξύ των οφθαλμών σου· επειδή διά κραταιάς χειρός
εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **17** Ότε δε ο
Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν
αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και
ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός
ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον.
18 Αλλ' ο Θεός περιέφερε τον λαόν διά της οδού της

ερήμου προς την Ερυθράν θάλασσαν· και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εκ της γης Αιγύπτου παρατεταγμένοι. **19** Και έλαβε μεθ' εαυτού ο Μωϋσής τα οστά του Ιωσήφ· διότι είχεν ορκίσει μεθ' όρκου τους υιούς Ισραήλ, λέγων· Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή· και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμών. **20** Και αναχωρήσαντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ κατά τα άκρα της ερήμου. **21** Ο δε Κύριος προεπορεύετο αυτών, την ημέραν εν στύλω νεφέλης, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, την δε νύκτα εν στύλω πυρός, διά να φέγγη εις αυτούς· ώστε να οδοιπορώσιν ημέραν και νύκτα· **22** δεν απεμάκρυνεν από της όψεως του λαού τον στύλον της νεφέλης την ημέραν, ούτε τον στύλον του πυρός την νύκτα.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να στρέψωσι και να στρατοπεδεύσωσιν απέναντι Πι-αϊρώθ μεταξύ Μιγδώλ και της θαλάσσης, κατάντικρυ Βέελ-σεφών· κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον της θαλάσσης· **3** διότι ο Φαραώ θέλει ειπεί περί των υιών Ισραήλ, Αυτοί πλανώνται εν τη γή· συνέκλεισεν αυτούς η έρημος· **4** και εγώ θέλω σκληρύνει την καρδίαν του Φαραώ, ώστε να καταδιώξη οπίσω αυτών· και θέλω δοξασθή επί τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού· και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και έκαμον ούτω. **5** Ανηγγέλθη δε προς τον βασιλέα της Αιγύπτου ότι έφυγεν ο λαός· και η καρδία του Φαραώ και των θεραπόντων αυτού μετεβλήθη κατά του λαού και είπον, Διά τι εκάμομεν τούτο, ώστε να εξαποστείλωμεν τον Ισραήλ και να μη μας δουλεύη πλέον; **6** Έζευξε λοιπόν την άμαξαν αυτού και παρέλαβε τον λαόν αυτού μεθ' εαυτού· **7** έλαβε δε εξακοσίας αμάξας εκλεκτάς, και πάσας τας αμάξας της Αιγύπτου, και αρχηγούς επί πάντων. **8** Και εσκλήρυνε Κύριος την καρδίαν Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, και κατεδίωξεν οπίσω των υιών Ισραήλ· οι δε υιοί Ισραήλ εξήρχοντο διά χειρός υψηλής. **9** Και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω αυτών, πάντες οι ίπποι, αι άμαξαι του Φαραώ, και οι ιππείς αυτού, και το στράτευμα αυτού· και έφθασαν αυτούς εστρατοπεδευμένους πλησίον της θαλάσσης απέναντι Πι-αϊρώθ, κατάντικρυ Βέελ-σεφών. **10** Και ότε επλησίασεν ο Φαραώ, οι υιοί Ισραήλ ύψωσαν τους οφθαλμούς αυτών, και ιδού, οι Αιγύπτιοι ήρχοντο οπίσω αυτών· και εφοβήθησαν σφόδρα· και ανεβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον. **11** Και είπον προς τον Μωϋσήν, Διότι δεν ήσαν μνήματα εν Αιγύπτω, εξήγαγες ημάς διά να αποθάνωμεν εν τη ερήμω; Διά τι έκαμες εις ημάς τούτο και εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου; **12** δεν είναι ούτος ο λόγος τον οποίον σοι είπομεν εν Αιγύπτω, λέγοντες, Άφες ημάς και ας δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους; διότι καλήτερον ήτο εις ημάς να δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους, παρά να αποθάνωμεν εν τη ερήμω. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· **14** ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σάς· σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι. **15** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τι βοάς προς εμέ; ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να κινήσωσι· **16** συ δε ύψωσον την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν και σχίσον αυτήν, και ας διέλθωσιν οι υιοί Ισραήλ διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· **17** και εγώ, ιδού, θέλω σκληρύνει την καρδίαν των Αιγυπτίων, και θέλουσιν εμβή κατόπιν αυτών· και θέλω δοξασθή επί τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού, επί τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού· **18** και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δοξασθώ επί τον Φαραώ, επί τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού. **19** Τότε ο άγγελος του Θεού, ο προπορευόμενος του στρατεύματος του Ισραήλ, εσηκώθη και ήλθεν οπίσω αυτών· και ο στύλος της νεφέλης εσηκώθη απ' έμπροσθεν αυτών, και εστάθη όπισθεν αυτών· **20** και ήλθε μεταξύ του στρατεύματος των Αιγυπτίων και του στρατεύματος του Ισραήλ· και εις εκείνους μεν ήτο νέφος σκοτίζον, εις τούτους δε φωτίζον την νύκτα· ώστε το εν δεν επλησίασε το άλλο καθ' όλην την νύκτα. **21** Ο δε Μωϋσής εξέτεινε την χείρα αυτού επί την θάλασσαν· και έκαμεν ο Κύριος την θάλασσαν να συρθή όλην εκείνην την νύκτα υπό σφοδρού ανατολικού ανέμου και κατέστησε την θάλασσαν ξηράν, και τα ύδατα διεχωρίσθησαν. **22** Και εισήλθον οι υιοί του Ισραήλ εις το μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν, και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών και εξ αριστερών αυτών. **23** Κατεδίωξαν δε οι Αιγύπτιοι και εισήλθον κατόπιν αυτών, πάντες οι ίπποι του Φαραώ, αι άμαξαι αυτού και οι ιππείς αυτού, εν τω μέσω της θαλάσσης. **24** Και εν τη φυλακή τη πρωϊνή επέβλεψεν ο Κύριος εκ του στύλου του πυρός και της νεφέλης επί το στράτευμα των Αιγυπτίων και συνετάραξε το στράτευμα των Αιγυπτίων· **25** και εξέβαλε τους τροχούς των αμαξών αυτών, ώστε εσύροντο δυσκόλως· και είπον οι Αιγύπτιοι, Ας φύγωμεν απ' έμπροσθεν του Ισραήλ, διότι ο Κύριος πολεμεί τους Αιγυπτίους υπέρ αυτών. **26** Ο δε Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν, και ας επαναστρέψωσι τα ύδατα επί τους Αιγυπτίους, επί τας αμάξας αυτών και επί τους ιππείς αυτών. **27** Και εξέτεινεν ο Μωϋσής την χείρα αυτού επί την θάλασσαν· και η θάλασσα επανέλαβε την ορμήν αυτής περί την αυγήν· οι δε Αιγύπτιοι φεύγοντες απήντησαν αυτήν· και κατέστρεψε Κύριος τους Αιγυπτίους εν τω μέσω της θαλάσσης· **28** διότι τα ύδατα επαναστρέψαντα εσκέπασαν τας αμάξας και τους ιππείς, παν το στράτευμα του Φαραώ, το οποίον είχεν εμβή κατόπιν αυτών εις την θάλασσαν· δεν έμεινεν εξ αυτών ουδέ εις. **29** Οι δε υιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών αυτών και εξ αριστερών αυτών. **30** Και έσωσε Κύριος εν τη ημέρα εκείνη τον Ισραήλ εκ χειρός των Αιγυπτίων· και είδεν ο Ισραήλ τους Αιγυπτίους νεκρούς επί το χείλος της θαλάσσης. **31** Και είδεν ο Ισραήλ το μέγα εκείνο έργον, το οποίον έκαμεν ο Κύριος επί τους Αιγυπτίους· και εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και επίστευσεν εις τον Κύριον, και εις τον Μωϋσήν τον θεράποντα αυτού.

15 Τότε έψαλεν ο Μωϋσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην προς τον Κύριον, και είπον λέγοντες,

Ας ψάλλω προς τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως· τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν. **2** Ο Κύριος είναι η δύναμίς μου και το άσμά μου, και εστάθη η σωτηρία μου· αυτός είναι Θεός μου και θέλω δοξάσει αυτόν· Θεός του πατρός μου, και θέλω υψώσει αυτόν. **3** Ο Κύριος είναι δυνατός πολεμιστής· Κύριος το όνομα αυτού. **4** Του Φαραώ τας αμάξας και το στράτευμα αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν· και εκλεκτοί πολέμαρχοι αυτού κατεποντίσθησαν εν τη Ερυθρά θαλάσση. **5** Αι άβυσσοι εσκέπασαν αυτούς· ως πέτρα κατεβυθίσθησαν εις τα βάθη. **6** Η δεξιά σου, Κύριε, εδοξάσθη εις δύναμιν· η δεξιά σου, Κύριε, συνέτριψε τον εχθρόν. **7** Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξωλόθρευσας τους υπεναντίους σου· εξαπέστειλας την οργήν σου και κατέφαγεν αυτούς ως καλάμην. **8** Και με την πνοήν του θυμού σου τα ύδατα επεσωρεύθησαν ομού· τα κύματα εστάθησαν ως σωρός, αι άβυσσοι έπηξαν εν τω μέσω της θαλάσσης. **9** Ο εχθρός είπε, Θέλω καταδιώξει, θέλω καταφθάσει, θέλω διαμοιρασθή τα λάφυρα· η ψυχή μου θέλει χορτασθή επ' αυτούς· θέλω σύρει την μάχαιράν μου, η χειρ μου θέλει αφανίσει αυτούς. **10** Εφύσησας με τον άνεμόν σου και η θάλασσα εσκέπασεν αυτούς· κατεβυθίσθησαν ως μόλυβδος εις τα φοβερά ύδατα. **11** Τις όμοιός σου Κύριε, μεταξύ των θεών; Τις όμοιός σου, ένδοξος εις αγιότητα, θαυμαστός εις ύμνους, ενεργών τεράστια; **12** Εξέτεινας την δεξιάν σου, και η γη κατέπιεν αυτούς. **13** Με το έλεός σου ώδήγησας τον λαόν τούτον, τον οποίον ελύτρωσας· ώδήγησας αυτόν με την δύναμίν σου προς την κατοικίαν της αγιότητός σου. **14** Οι λαοί θέλουσιν ακούσει και φρίξει· πόνοι θέλουσι κατακυριεύσει τους κατοίκους της Παλαιστίνης. **15** Τότε θέλουσιν εκπλαγή οι ηγεμόνες Εδώμ· τρόμος θέλει καταλάβει τους άρχοντας του Μωάβ· πάντες οι κάτοικοι της Χαναάν θέλουσιν αναλυθή. **16** Φόβος και τρόμος θέλει επιπέσει επ' αυτούς· από του μεγέθους του βραχίονός σου θέλουσιν απολιθωθή, εωσού περάση ο λαός σου, Κύριε, εωσού περάση ο λαός ούτος, τον οποίον απέκτησας. **17** Θέλεις εισαγάγει αυτούς και φυτεύσει αυτούς εις το όρος της κληρονομίας σου, τον τόπον, Κύριε, τον οποίον ητοίμασας διά κατοικίαν σου, το αγιαστήριον, Κύριε, το οποίον αι χείρες σου έστησαν. **18** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τους αιώνας των αιώνων. **19** Διότι εισήλθον οι ίπποι του Φαραώ εις την θάλασσαν μετά των αμαξών αυτού και μετά των ιππέων αυτού, και ο Κύριος έστρεψεν επ' αυτούς τα ύδατα της θαλάσσης· οι δε υιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν τω μέσω της θαλάσσης. **20** Μαριάμ δε η προφήτις, η αδελφή του Ααρών έλαβε το τύμπανον εν τη χειρί αυτής και πάσαι αι γυναίκες εξήλθον κατόπιν αυτής μετά τυμπάνων και χορών. **21** Και η Μαριάμ ανταπεκρίνετο προς αυτούς, λέγουσα, Ψάλλετε εις τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως· τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις θάλασσαν. **22** Τότε εσήκωσεν ο Μωϋσής τους Ισραηλίτας από της Ερυθράς θαλάσσης, και εξήλθον εις την έρημον Σούρ· και περιεπάτουν τρεις ημέρας εν τη ερήμω και δεν εύρισκον ύδωρ. **23** Και εκείθεν ήλθον εις Μερράν· δεν ηδύναντο όμως να πίωσιν εκ των υδάτων της Μερράς, διότι ήσαν πικρά· διά τούτο και επωνομάσθη Μερρά. **24** Και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγων, Τι θέλομεν πίει; **25** Ο δε Μωϋσής εβόησε προς τον Κύριον· και έδειξεν εις αυτόν ο Κύριος ξύλον, το οποίον ότε έρριψεν εις τα ύδατα, τα ύδατα εγλυκάνθησαν. Εκεί έδωκεν εις αυτούς παραγγελίαν και διάταγμα, και εκεί εδοκίμασεν αυτούς· **26** και είπεν, Εάν ακούσης επιμελώς την φωνήν Κυρίου του Θεού σου και πράττης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού και δώσης ακρόασιν εις τας εντολάς αυτού και φυλάξης πάντα τα προστάγματα αυτού, δεν θέλω φέρει επί σε ουδεμίαν εκ των νόσων, τας οποίας έφερα κατά των Αιγυπτίων· διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο θεραπεύων σε. **27** Έπειτα ήλθον εις Αιλείμ, όπου ήσαν δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εκεί εστρατοπέδευσαν πλησίον των υδάτων.

16 Εσηκώθησαν δε από Αιλείμ· και ήλθον πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις την έρημον Σιν, την μεταξύ Αιλείμ και Σινά, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του δευτέρου μηνός αφού εξήλθον εκ γης Αιγύπτου. **2** Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη ερήμω. **3** Και είπον προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ, Είθε να απεθνήσκομεν υπό της χειρός του Κυρίου εν τη γη της Αιγύπτου, ότε εκαθήμεθα πλησίον των λεβήτων του κρέατος και ότε ετρώγομεν άρτον εις χορτασμόν· διότι εξηγάγετε ημάς εις την έρημον ταύτην, διά να θανατώσητε με την πείναν πάσαν την συναγωγήν ταύτην. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, θέλω βρέξει εις εσάς άρτον εξ ουρανού· και θέλει εξέρχεσθαι ο λαός και συνάγει καθ' ημέραν το αρκούν της ημέρας, διά να δοκιμάσω αυτούς, αν θέλωσι περιπατεί εις τον νόμον μου ή ουχί· **5** την δε έκτην ημέραν ας ετοιμάζωσιν εκείνο το οποίον ήθελον εισαγάγει, και ας ήναι διπλάσιον του όσον συνάγουσι καθ' ημέραν. **6** Και είπον ο Μωϋσής και ο Ααρών προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, Το εσπέρας θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος εξήγαγεν υμάς εκ γης Αιγύπτου· **7** και το πρωΐ θέλετε ιδεί την δόξαν του Κυρίου, διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας εναντίον του Κυρίου· επειδή ημείς τι είμεθα, ώστε να γογγύζητε καθ' ημών; **8** Και είπεν ο Μωϋσής, Τούτο θέλει γείνει, όταν ο Κύριος δώση εις εσάς το εσπέρας κρέας να φάγητε και το πρωΐ άρτον εις χορτασμόν· διότι ήκουσε Κύριος τους γογγυσμούς σας τους οποίους γογγύζετε κατ' αυτού· και τι είμεθα ημείς; οι γογγυσμοί σας δεν είναι καθ' ημών, αλλά κατά του Κυρίου. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Ειπέ προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, Πλησιάσατε έμπροσθεν του Κυρίου· διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας. **10** Και ενώ ελάλει ο Ααρών προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, έστρεψαν το πρόσωπον προς την έρημον, και ιδού, η δόξα του Κυρίου εφάνη εν τη νεφέλη. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** Ήκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ· λάλησον προς αυτούς, λέγων, Το εσπέρας θέλετε φάγει κρέας, και το πρωΐ θέλετε χορτασθή από άρτου, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **13** Και το εσπέρας ανέβησαν ορτύκια και εσκέπασαν το στρατόπεδον· και το πρωΐ καθ' όλα τα πέριξ του στρατοπέδου ήτο στρώμα δρόσου.

14 Και αφού το στρώμα της δρόσου ανέβη, ιδού, επί
το πρόσωπον της ερήμου ήτο λεπτόν τι στρογγύλον,
λεπτόν ως πάχνη επί της γης. **15** Και ότε είδον οι υιοί
Ισραήλ, είπον προς αλλήλους, Τι είναι τούτο; διότι
δεν ήξευρον τι ήτο. Και ο Μωϋσής είπε προς αυτούς,
Ούτος είναι ο άρτος, τον οποίον ο Κύριος σας δίδει
διά να φάγητε· **16** ούτος είναι ο λόγος τον οποίον
προσέταξεν ο Κύριος, Συνάξατε εξ αυτού έκαστος όσον
χρειάζεται διά να φάγη, εν γομόρ κατά κεφαλήν, κατά
τον αριθμόν των ψυχών σας· λάβετε έκαστος διά τους
ομοσκήνους αυτού. **17** Και έκαμον ούτως οι υιοί Ισραήλ,
και συνήγαγον άλλος πολύ και άλλος ολίγον. **18** Και
ότε εμέτρησαν με το γομόρ, όστις είχε συνάξει πολύ, δεν
ελάμβανε πλειότερον· και όστις είχε συνάξει ολίγον,
δεν ελάμβανεν ολιγώτερον· έκαστος ελάμβανεν όσον
εχρειάζετο εις αυτόν διά τροφήν. **19** είπε δε προς αυτούς
ο Μωϋσής, Ας μη αφίνη εξ αυτού μηδείς υπόλοιπον
έως πρωΐ. **20** Πλην δεν υπήκουσαν εις τον Μωϋσήν·
αλλά αφήκαν τινές υπόλοιπον εξ αυτού έως πρωΐ,
και εγέννησε σκώληκας και εβρώμησε· και εθυμώθη
εναντίον αυτών ο Μωϋσής. **21** Και συνήγον αυτό καθ'
εκάστην πρωΐαν, έκαστος όσον εχρειάζετο διά τροφήν
αυτού· και ότε ο ήλιος εθέρμαινε, διελύετο. **22** Την δε
έκτην ημέραν συνήγαγον τροφήν διπλασίαν, δύο γομόρ
δι' ένα· και ήλθον πάντες οι άρχοντες της συναγωγής
και ανήγγειλαν τούτο προς τον Μωϋσήν. **23** Ο δε είπε
προς αυτούς, Τούτο είναι το οποίον είπε Κύριος· Αύριον
είναι σάββατον, ανάπαυσις αγία εις τον Κύριον· ψήσατε
ό, τι έχετε να ψήσητε και βράσατε ό, τι έχετε να βράσητε·
και παν το περισσεύον εναποταμιεύσατε εις εαυτούς
διά να φυλάττηται έως πρωΐ. **24** Και εναπεταμίευσαν
αυτό έως πρωΐ, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής· και δεν
εβρώμησεν ουδέ έγεινε σκώληξ εν αυτώ. **25** Και είπεν
ο Μωϋσής, Φάγετε αυτό σήμερον· διότι σήμερον είναι
σάββατον εις τον Κύριον· σήμερον δεν θέλετε ευρεί
αυτό εν τη πεδιάδι· **26** εξ ημέρας θέλετε συνάγει αυτό·
εν τη εβδόμη όμως ημέρα, τω σαββάτω, εν ταύτη δεν
θέλει ευρίσκεσθαι. **27** Τινές δε εκ του λαού εξήλθον την
εβδόμην ημέραν διά να συνάξωσι, πλην δεν εύρον. **28**
Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έως πότε δεν θέλετε
να φυλάττητε τας εντολάς μου και τους νόμους μου; **29**
ίδετε ότι ο Κύριος έδωκεν εις εσάς το σάββατον, διά
τούτο την έκτην ημέραν σας δίδει άρτον δύο ημερών·
καθίσατε έκαστος εις τον τόπον αυτού· ας μη εξέρχεται
μηδείς εκ του τόπου αυτού την εβδόμην ημέραν. **30** Και
έκαμε κατάπαυσιν ο λαός την εβδόμην ημέραν. **31** Και
εκάλεσεν ο οίκος του Ισραήλ το όνομα αυτού Μάν· ήτο
δε όμοιον με σπόρον κοριάνδρου λευκόν· και η γεύσις
αυτού ως πλακούντιον με μέλι. **32** Και είπεν ο Μωϋσής,
Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος·
Γεμίσατε εξ αυτού εν γομόρ, διά να φυλάττηται εις τας
γενεάς σας, διά να βλέπωσι τον άρτον με τον οποίον
έθρεψα υμάς εν τη ερήμω, αφού εξήγαγον υμάς εκ γης
Αιγύπτου. **33** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών,
Λάβε μίαν στάμνον, και βάλε εν αυτή εν γομόρ πλήρες
από μάννα, και θες αυτήν έμπροσθεν του Κυρίου, διά να
φυλάττηται εις τας γενεάς σας. **34** Και έθεσεν αυτήν ο
Ααρών έμπροσθεν του Μαρτυρίου, διά να φυλάττηται,
καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **35** Και
έτρωγον οι υιοί Ισραήλ το μάννα τεσσαράκοντα έτη,
εωσού ήλθον εις γην κατοικουμένην· έτρωγον το μάννα,
εωσού ήλθον εις τα όρια της γης Χαναάν. **36** Το δε
γομόρ είναι το δέκατον του εφά.

17 Και εσηκώθη πάσα η συναγωγή των υιών
Ισραήλ εκ της ερήμου Σιν, ακολουθούντες τας
οδοιπορείας αυτών κατά την προσταγήν του Κυρίου, και
εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν· όπου δεν ήτο ύδωρ διά να
πίη ο λαός. **2** Και ελοιδόρει ο λαός κατά του Μωϋσέως,
λέγοντες, Δος εις ημάς ύδωρ διά να πίωμεν. Και είπε
προς αυτούς ο Μωϋσής, Διά τι λοιδορείτε κατ' εμού; διά
τι πειράζετε τον Κύριον; **3** Και εδίψησεν ο λαός εκεί
διά ύδωρ· και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως,
λέγοντες, Διά τι τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου,
διά να θανατώσης ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη
ημών με την δίψαν; **4** Και εβόησεν ο Μωϋσής προς
τον Κύριον, λέγων, Τι να κάμω εις τούτον τον λαόν;
ολίγον λείπει να με λιθοβολήσωσι. **5** Και είπε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, Διάβα έμπροσθεν του λαού, και λάβε
μετά σεαυτού εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· και την
ράβδον, σου, με την οποίαν εκτύπησας τον ποταμόν,
λάβε εν τη χειρί σου και ύπαγε· **6** ιδού, εγώ θέλω σταθή
εκεί έμπροσθέν σου επί της πέτρας εν Χωρήβ, και θέλεις
κτυπήσει την πέτραν και θέλει εξέλθει ύδωρ εξ αυτής
διά να πίη ο λαός. Και έκαμεν ούτως ο Μωϋσής ενώπιον
των πρεσβυτέρων του Ισραήλ. **7** Και εκάλεσε το όνομα
του τόπου Μασσά, και Μεριβά, διά την λοιδορίαν των
υιών Ιαραήλ, και διότι επείρασαν τον Κύριον, λέγοντες,
Είναι ο Κύριος μεταξύ ημών ή ουχί; **8** Τότε ήλθεν ο
Αμαλήκ και επολέμησε με τον Ισραήλ εν Ραφιδείν. **9**
Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ιησούν, Έκλεξον εις
ημάς άνδρας και εξελθών πολέμησον με τον Αμαλήκ·
αύριον εγώ θέλω σταθή επί της κορυφής του βουνού,
κρατών εν τη χειρί μου την ράβδον του Θεού. **10** Και
έκαμεν ο Ιησούς καθώς είπε προς αυτόν ο Μωϋσής και
επολέμησε με τον Αμαλήκ· ο δε Μωϋσής, ο Ααρών και ο
Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού. **11** Και οπότε
ο Μωϋσής ύψονε την χείρα αυτού, ενίκα ο Ισραήλ·
οπότε δε κατεβίβαζε την χείρα αυτού, ενίκα ο Αμαλήκ.
12 Αι χείρες δε του Μωϋσέως ήσαν βεβαρημέναι· όθεν
λαβόντες λίθον, έθεσαν υποκάτω αυτού και εκάθισεν
επ' αυτού· ο δε Ααρών και ο Ωρ, εις εκ του ενός μέρους
και εις εκ του άλλου, υπεστήριζον τας χείρας αυτού·
και αι χείρες αυτού έμενον εστηριγμέναι μέχρι δύσεως
ηλίου. **13** Και κατέστρεψεν ο Ιησούς τον Αμαλήκ και
τον λαόν αυτού, εν στόματι μαχαίρας. **14** Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Γράψον τούτο εν βιβλίω προς
μνημόσυνον, και παράδος εις τα ώτα του Ιησού· ότι
θέλω εξαλείψει εξάπαντος την μνήμην του Αμαλήκ
εκ της υπό τον ουρανόν. **15** Και ωκοδόμησεν εκεί ο
Μωϋσής θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα αυτού
Ιεοβά-Νισσί· **16** και είπεν, Επειδή χειρ υψώθη κατά του
θρόνου του Κυρίου, θέλει είσθαι πόλεμος του Κυρίου
προς τον Αμαλήκ από γενεάς εις γενεάν.

18 Ήκουσε δε ο Ιοθόρ, ο ιερεύς της Μαδιάμ, ο
πενθερός του Μωϋσέως, πάντα όσα έκαμεν ο Θεός
εις τον Μωϋσήν και εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού,
ότι εξήγαγεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **2** Και

έλαβεν ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, Σεπφώραν
την γυναίκα του Μωϋσέως, την οποίαν είχε πέμψει
οπίσω, 3 και τους δύο αυτής υιούς, εκ των οποίων
του ενός το όνομα ήτο Γηρσώμ, Διότι πάροικος, είπεν,
εστάθην εν ξένη γή· 4 του δε άλλου το όνομα Ελιέζερ,
Διότι ο Θεός, είπε, του πατρός μου εστάθη βοηθός μου
και με έσωσεν εκ της μαχαίρας του Φαραώ· 5 και ήλθεν
ο Ιοθόρ ο πενθερός του Μωϋσέως προς τον Μωϋσήν
μετά των υιών αυτού και μετά της γυναικός αυτού εις
την έρημον, όπου ήτο εστρατοπεδευμένος εις το όρος
του Θεού· 6 και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν, Εγώ Ιοθόρ
ο πενθερός σου έρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι
δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. 7 Και εξήλθεν ο Μωϋσής
εις συνάντησιν του πενθερού αυτού και προσεκύνησεν
αυτόν και εφίλησεν αυτόν· και ηρώτησαν ο εις τον
άλλον περί της υγείας αυτών, και εισήλθον εις την
σκηνήν. 8 Και διηγήθη ο Μωϋσής προς τον πενθερόν
αυτού πάντα όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Φαραώ και
εις τους Αιγυπτίους υπέρ του Ισραήλ, πάντας τους
μόχθους οίτινες συνέβησαν εις αυτούς καθ' οδόν, και
ηλευθέρωσεν αυτούς ο Κύριος. 9 Υπερεχάρη δε ο Ιοθόρ
διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Ισραήλ,
τον οποίον ηλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων.
10 Και είπεν ο Ιοθόρ, Ευλογητός Κύριος, όστις σας
ηλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός του
Φαραώ· όστις ηλευθέρωσε τον λαόν υποκάτωθεν της
χειρός των Αιγυπτίων· 11 τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος
είναι μέγας υπέρ πάντας τους θεούς· διότι εις το πράγμα,
εις το οποίον υπερηφανεύθησαν, εστάθη ανώτερος
αυτών. 12 Έλαβεν έπειτα ο Ιοθόρ, ο πενθερός του
Μωϋσέως, ολοκαυτώματα και θυσίας διά να προσφέρη
εις τον Θεόν· και ήλθεν ο Ααρών, και πάντες οι
πρεσβύτεροι του Ισραήλ, να φάγωσιν άρτον μετά του
πενθερού του Μωϋσέως, έμπροσθεν του Θεού. 13 Και
την επαύριον εκάθισεν ο Μωϋσής διά να κρίνη τον
λαόν. και παρίστατο ο λαός έμπροσθεν του Μωϋσέως
από πρωΐας έως εσπέρας. 14 Και ιδών ο πενθερός του
Μωϋσέως πάντα όσα έκαμνεν εις τον λαόν, είπε, Τι
είναι τούτο το πράγμα, το οποίον κάμνεις εις τον λαόν;
διά τι συ κάθησαι μόνος, άπας δε ο λαός παρίσταται
έμπροσθέν σου από πρωΐας έως εσπέρας; 15 Και είπεν ο
Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού, διότι ο λαός έρχεται
προς εμέ διά να ερωτήση τον Θεόν· 16 όταν έχωσιν
υπόθεσίν τινά, έρχονται προς εμέ και εγώ κρίνω μεταξύ
του ενός και του άλλου· και δεικνύω εις αυτούς τα
προστάγματα του Θεού και τους νόμους αυτού. 17
Και είπεν ο πενθερός του Μωϋσέως προς αυτόν, Δεν
είναι καλόν το πράγμα, το οποίον κάμνεις· 18 βεβαίως
και συ θέλεις αποκάμει και ο λαός ούτος ο μετά σού·
διότι το πράγμα είναι πολύ βαρύ διά σέ· δεν δύνασαι
μόνος να κάμνης τούτο. 19 Άκουσον λοιπόν την φωνήν
μου· θέλω σε συμβουλεύσει και ο Θεός θέλει είσθαι
μετά σού· συ μεν έσο ενώπιον του Θεού υπέρ του λαού,
διά να αναφέρης τας υποθέσεις προς τον Θεόν· 20
και δίδασκε αυτούς τα προστάγματα και τους νόμους
και δείκνυε προς αυτούς την οδόν εις την οποίαν
πρέπει να περιπατώσι, και τα έργα τα οποία πρέπει να
πράττωσι· 21 πλην έκλεξον εκ παντός του λαού άνδρας
αξίους, φοβουμένους τον Θεόν, άνδρας φιλαλήθεις,
μισούντας την φιλαργυρίαν· και κατάστησον αυτούς επ'
αυτών χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους
και δεκάρχους· 22 και ας κρίνωσι τον λαόν πάντοτε·
και πάσαν μεν μεγάλην υπόθεσιν ας αναφέρωσι προς
σέ· πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ας κρίνωσιν αυτοί· ούτω
θέλεις ανακουφισθή, και θέλουσι βαστάζει το βάρος
μετά σου. 23 εάν κάμης τούτο το πράγμα και ο Θεός
σε προστάζη ούτω, τότε θέλεις δυνηθή να ανθέξης,
και προσέτι πας ο λαός ούτος θέλει φθάσει εις τον
τόπον αυτού εν ειρήνη. 24 Και ήκουσεν ο Μωϋσής
την φωνήν του πενθερού αυτού και έκαμε πάντα όσα
είπε. 25 Και έκλεξεν ο Μωϋσής εκ παντός του Ισραήλ
άνδρας αξίους και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς επί του
λαού, χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και
δεκάρχους· 26 και έκρινον τον λαόν εν παντί καιρώ·
τας μεν υποθέσεις τας δυσκόλους ανέφερον προς τον
Μωϋσήν, πάσαν δε μικράν υπόθεσιν έκρινον αυτοί. 27
Έπειτα προέπεμψεν ο Μωϋσής τον πενθερόν αυτού και
απήλθεν εις την γην αυτού.

19 Εις τον τρίτον μήνα της εξόδου των υιών Ισραήλ
εκ της Αιγύπτου, την ημέραν ταύτην ήλθον εις
την έρημον Σινά. 2 Εσηκώθησαν δε από Ραφιδείν και
ήλθον εις την έρημον Σινά και εστρατοπέδευσαν εν
τη ερήμω· και εκεί κατεσκήνωσεν ο Ισραήλ απέναντι
του όρους. 3 Ο δε Μωϋσής ανέβη προς τον Θεόν· και
εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του όρους, λέγων, Ούτω
θέλεις ειπεί προς τον οίκον Ιακώβ, και αναγγείλει προς
τους υιούς Ισραήλ. 4 Σεις είδετε όσα έκαμα εις τους
Αιγυπτίους, και σας εσήκωσα ως επί πτερύγων αετού
και σας έφερα προς εμαυτόν· 5 τώρα λοιπόν εάν τωόντι
υπακούσητε εις την φωνήν μου, και φυλάξητε την
διαθήκην μου, θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από
πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γή·
6 και σεις θέλετε είσθαι εις εμέ βασίλειον ιεράτευμα
και έθνος άγιον. Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους
θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ. 7 Και ήλθεν ο
Μωϋσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και
έθεσεν έμπροσθεν αυτών πάντας εκείνους τους λόγους,
τους οποίους προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος. 8 Και
απεκρίθη ομοφώνως πας ο λαός, λέγων, Πάντα όσα
είπεν ο Κύριος θέλομεν πράξει. Και ανέφερεν ο Μωϋσής
προς τον Κύριον τους λόγους του λαού. 9 Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, εγώ έρχομαι προς σε
εν νεφέλη πυκνή, διά να ακούση ο λαός όταν λαλήσω
προς σε, και έτι να πιστεύη εις σε πάντοτε. Ανήγγειλε
δε ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού.
10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον
λαόν και αγίασον αυτούς σήμερον και αύριον, και ας
πλύνωσι τα ιμάτια αυτών· 11 και ας ήναι έτοιμοι εις
την ημέραν την τρίτην· διότι εν τη ημέρα τη τρίτη θέλει
καταβή ο Κύριος επί το όρος Σινά ενώπιον παντός του
λαού· 12 και θέλεις βάλει εις τον λαόν όρια κυκλόθεν,
λέγων, Προσέχετε εις εαυτούς μη αναβήτε εις το όρος ή
εγγίσητε εις τα άκρα αυτού· όστις εγγίση το όρος, θέλει
εξάπαντος θανατωθή· 13 δεν θέλει εγγίσει εις αυτόν
χειρ, διότι με λίθους θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει
κατατοξευθή· είτε ζώον είναι είτε άνθρωπος, δεν θέλει
ζήσει. Όταν η σάλπιγξ ηχήση, τότε θέλουσιν αναβή επί

το όρος. 14 Και κατέβη ο Μωϋσής από του όρους προς
τον λαόν και ηγίασε τον λαόν· και έπλυναν τα ιμάτια
αυτών. 15 Και είπε προς τον λαόν, Γίνεσθε έτοιμοι διά
την ημέραν την τρίτην· μη πλησιάσητε εις γυναίκα. 16
Και εν τη ημέρα τη τρίτη το πρωΐ έγειναν βρονταί και
αστραπαί, και νεφέλη πυκνή ήτο επί του όρους, και
φωνή σάλπιγγος δυνατή σφόδρα· και έτρεμε πας ο λαός
ο εν τω στρατοπέδω. 17 Τότε εξήγαγεν ο Μωϋσής τον
λαόν εκ του στρατοπέδου εις την συνάντησιν του Θεού·
και εστάθησαν υπό το όρος. 18 Το δε όρος Σινά ήτο όλον
καπνός, διότι κατέβη ο Κύριος εν πυρί επ' αυτό· ανέβαινε
δε ο καπνός αυτού ως καπνός καμίνου και όλον το
όρος εσείετο σφόδρα. 19 Και ότε η φωνή της σάλπιγγος
προέβαινεν αυξανομένη σφόδρα, ο Μωϋσής ελάλει και ο
Θεός απεκρίνετο προς αυτόν μετά φωνής. 20 Και κατέβη
ο Κύριος επί το όρος Σινά, επί την κορυφήν του όρους·
και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσήν επί την κορυφήν του
όρους, και ανέβη ο Μωϋσής. 21 Και είπε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, Καταβάς, διαμαρτυρήθητι προς τον λαόν,
μήποτε υπερβώσι τα όρια και αναβώσι προς τον Κύριον
διά να περιεργασθώσι και πέσωσι πολλοί εξ αυτών· 22
και οι ιερείς δε οι πλησιάζοντες προς τον Κύριον ας
αγιασθώσι, διά να μη εξορμήση ο Κύριος επ' αυτούς.
23 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ο λαός δεν
δύναται να αναβή εις το όρος Σινά· διότι συ προσέταξας
εις ημάς, λέγων, Βάλε όρια κυκλόθεν του όρους και
αγίασον αυτό. 24 Και είπε Κύριος προς αυτόν, Ύπαγε,
κατάβα· έπειτα θέλεις αναβή, συ και ο Ααρών μετά σού·
οι ιερείς όμως και ο λαός ας μη υπερβώσι τα όρια διά
να αναβώσι προς τον Κύριον, διά να μη εξορμήση επ'
αυτούς. 25 Και κατέβη ο Μωϋσής προς τον λαόν και
ώμίλησε προς αυτούς.

20 Και ελάλησεν ο Θεός πάντας τους λόγους τούτους,
λέγων, 2 Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών
σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. 3 Μη έχης
άλλους θεούς πλην εμού. 4 Μη κάμης εις σεαυτόν
είδωλον, μηδέ ομοίωμά τινός, όσα είναι εν τω ουρανώ
άνω, ή όσα εν τη γη κάτω, όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω
της γής· 5 μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά·
διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος,
ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα,
έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· 6
και κάμνων έλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων
με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. 7 Μη λάβης
το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· διότι δεν
θέλει αθωώσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το
όνομα αυτού. 8 Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου,
διά να αγιάζης αυτήν· 9 εξ ημέρας εργάζου και κάμνε
πάντα τα έργα σου· 10 η ημέρα όμως η εβδόμη είναι
σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτη
ουδέν έργον, μήτε συ, μήτε ο υιός σου, μήτε η θυγάτηρ
σου, μήτε ο δούλός σου, μήτε η δούλη σου, μήτε το
κτήνός σου, μήτε ο ξένος σου, ο εντός των πυλών σου·
11 διότι εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν
και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· εν
δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε· διά τούτο ευλόγησε
Κύριος την ημέραν του σαββάτου και ηγίασεν αυτήν.
12 Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, διά να
γείνης μακροχρόνιος επί της γης, την οποίαν σοι δίδει
Κύριος ο Θεός σου. 13 Μη φονεύσης. 14 Μη μοιχεύσης.
15 Μη κλέψης. 16 Μη ψευδομαρτυρήσης κατά του
πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. 17 Μη επιθυμήσης την
οικίαν του πλησίον σου· μη επιθυμήσης την γυναίκα του
πλησίον σου· μηδέ τον δούλον αυτού· μηδέ την δούλην
αυτού, μηδέ τον βουν αυτού, μηδέ τον όνον αυτού,
μηδέ παν ό, τι είναι του πλησίον σου. 18 Και πας ο λαός
έβλεπε τας βροντάς και τας αστραπάς και την φωνήν
της σάλπιγγος και το όρος καπνίζον· και ότε ο λαός είδε
ταύτα, απεσύρθησαν και εστάθησαν μακρόθεν. 19 Και
είπον προς τον Μωϋσήν, συ λάλησον προς ημάς και
θέλομεν ακούσει και ας μη λαλήση προς ημάς ο Θεός,
διά να μη αποθάνωμεν. 20 Και είπεν ο Μωϋσής προς
τον λαόν, Μη φοβείσθε· διότι ο Θεός ήλθε διά να σας
δοκιμάση, και διά να ήναι ο φόβος αυτού έμπροσθέν σας
διά να μη αμαρτάνητε. 21 Και εστάθη ο λαός μακρόθεν·
ο δε Μωϋσής επλησίασεν εις την ομίχλην όπου ήτο
ο Θεός. 22 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ούτως
ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ· Σεις είδετε ότι εκ του
ουρανού ελάλησα με σάς· 23 μη κάμητε θεούς μετ' εμού
αργυρούς· μηδέ κάμητε εις εαυτούς θεούς χρυσούς· 24
θυσιαστήριον εκ γης κάμε εις εμέ· και θυσίαζε επ' αυτού
τα ολοκαυτώματά σου και τας ειρηνικάς προσφοράς
σου, τα πρόβατά σου και τους βόας σου· εν παντί τόπω
όπου αναμνήσω το όνομά μου, θέλω έρχεσθαι προς
σε και θέλω σε ευλογεί· 25 εάν δε εκ λίθων κάμης
θυσιαστήριον εις εμέ, δεν θέλεις οικοδομήσει αυτό εκ
πέτρας πελεκητής· διότι εάν περάσης επάνω αυτού το
εργαλείόν σου, θέλεις μολύνει αυτό· 26 και μη αναβής
δι' αναβαθμίδων επί το θυσιαστήριόν μου, διά να μη
αποκαλυφθή επ' αυτού η γυμνωσίς σου.

21 Αύται δε είναι αι κρίσεις, τας οποίας θέλεις
εκθέσει έμπροσθεν αυτών. 2 Εάν αγοράσης δούλον
Εβραίον, εξ έτη θέλει δουλεύσει· εν δε τω εβδόμω θέλει
εξέλθει ελεύθερος, δωρεάν. 3 Εάν εισήλθε μόνος, μόνος
θέλει εξέλθει· εάν είχε γυναίκα, τότε η γυνή αυτού
θέλει εξέλθει μετ' αυτού. 4 Εάν ο κύριος αυτού έδωκεν
εις αυτόν γυναίκα, και εγέννησεν εις αυτόν υιούς η
θυγατέρας, η γυνή και τα τέκνα αυτής θέλουσιν είσθαι
του κυρίου αυτής, αυτός δε θέλει εξέλθει μόνος. 5
Αλλ' εάν ο δούλος είπη φανερά, Αγαπώ τον κύριόν μου,
την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει
ελεύθερος· 6 τότε ο κύριος αυτού θέλει φέρει αυτόν
προς τους κριτάς· και θέλει φέρει αυτόν εις την θύραν ή
εις τον παραστάτην της θύρας, και ο κύριος αυτού θέλει
τρυπήσει το ωτίον αυτού με τρυπητήριον· και θέλει
δουλεύει αυτόν διαπαντός. 7 Και εάν τις πωλήση την
θυγατέρα αυτού διά δούλην, δεν θέλει εξέλθει καθώς
εξέρχονται οι δούλοι. 8 Εάν δεν αρέση εις τον κύριον
αυτής, όστις ηρραβωνίσθη αυτήν εις εαυτόν, τότε θέλει
απολυτρώσει αυτήν· εις ξένον έθνος δεν θέλει έχει
εξουσίαν να πωλήση αυτήν, επειδή εφέρθη προς αυτήν
απίστως. 9 Αν όμως ηρραβώνισεν αυτήν με τον υιόν
αυτού, θέλει κάμει προς αυτήν κατά το δικαίωμα των
θυγατέρων. 10 Εάν λάβη εις εαυτόν άλλην, δεν θέλει
στερήσει την τροφήν αυτής, τα ενδύματα αυτής, και
το προς αυτήν χρέος του γάμου. 11 Εάν όμως δεν

κάμνη εις αυτήν τα τρία ταύτα, τότε θέλει εξέλθει
δωρεάν άνευ αργυρίου. 12 Όστις πατάξη άνθρωπον, και
αποθάνη, θέλει εξάπαντος θανατωθή· 13 εάν όμως δεν
παρεμόνευσεν, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εις την
χείρα αυτού, τότε εγώ θέλω σοι διορίσει τόπον, όπου
θέλει καταφύγει· 14 εάν δε τις εγερθή κατά του πλησίον
αυτού διά να δολοφονήση αυτόν, από του θυσιαστηρίου
μου θέλεις αποσπάσει αυτόν διά να θανατωθή. 15
Και όστις πατάξη τον πατέρα αυτού ή την μητέρα
αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. 16 Και όστις κλέψη
άνθρωπον και πωλήση αυτόν, ή εάν ευρεθή εις τας
χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. 17 Και όστις
κακολογή τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει
εξάπαντος θανατωθή. 18 Και εάν άνθρωποι λογομαχώσι
μετ' αλλήλων και ο εις πατάξη τον άλλον με λίθον ή
με γρόνθον, και δεν αποθάνη αλλά γείνη κλινήρης,
19 εάν σηκωθή και περιπατήση έξω με την βακτηρίαν
αυτού, τότε θέλει είσθαι ελεύθερος ο πατάξας· μόνον
θέλει αποζημιώσει αυτόν διά την αργίαν αυτού και
θέλει επιμεληθή την τελείαν θεραπείαν αυτού. 20 Και
εάν τις πατάξη τον δούλον αυτού ή την δούλην αυτού
με ράβδον, και αποθάνη υπό τας χείρας αυτού, θέλει
εξάπαντος τιμωρηθή. 21 Αν όμως ζήση μίαν ημέραν ή
δύο, δεν θέλει τιμωρηθή· διότι είναι αργύριον αυτού. 22
Εάν μάχωνται άνδρες και πατάξωσι γυναίκα έγκυον και
εξέλθη το παιδίον αυτής, δεν συμβή όμως συμφορά·
θέλει εξάπαντος κάμει αποζημίωσιν ο πατάξας, οποίαν
ο ανήρ της γυναικός επιβάλη εις αυτόν· και θέλει
πληρώσει κατά την απόφασιν των κριτών. 23 Αν όμως
συμβή συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωήν αντί ζωής,
24 οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος,
χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός, 25 καύσιμον
αντί καυσίματος, πληγήν αντί πληγής, κτύπημα αντί
κτυπήματος. 26 Εάν τις πατάξη τον οφθαλμόν του
δούλου αυτού ή τον οφθαλμόν της δούλης αυτού και
τυφλώση αυτόν, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ
αιτίας του οφθαλμού αυτού. 27 Και εάν εκβάλη τον
οδόντα του δούλον αυτού ή τον οδόντα της δούλης
αυτού, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του
οδόντος αυτού. 28 Εάν βους κερατίση άνδρα ή γυναίκα,
και αποθάνη, τότε ο βους θέλει λιθοβοληθή με λίθους
και δεν θέλει τρώγεσθαι το κρέας αυτού· ο κύριος δε
του βοός θέλει είσθαι αθώος. 29 Εάν όμως ο βους
ήτο κερατιστής από πρότερον, και έγεινε διαμαρτυρία
εις τον κύριον αυτού και δεν εφύλαξεν αυτόν, εάν
θανατώση άνδρα ή γυναίκα, ο βους θέλει λιθοβοληθή
και ακόμη ο κύριος αυτού θέλει θανατωθή. 30 Εάν
επιβληθή εις αυτόν τιμή εξαγοράσεως, θέλει δώσει διά
την εξαγόρασιν της ζωής αυτού όσα ήθελον επιβληθή εις
αυτόν. 31 Είτε υιόν κερατίση, είτε θυγατέρα κερατίση,
κατά την κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εις αυτόν. 32 Εάν ο
βους κερατίση δούλον ή δούλην, θέλει δώσει εις τον
κύριον αυτών τριάκοντα σίκλους αργυρίου· ο δε βους
θέλει λιθοβοληθή. 33 Και εάν τις ανοίξη λάκκον ή εάν
τις σκάψη λάκκον και δεν σκεπάση αυτόν, και πέση
εις αυτόν βους ή όνος, 34 ο κύριος του λάκκου θέλει
κάμει αποζημίωσιν, αργύριον θέλει αποδώσει εις τον
κύριον αυτών· το δε θανατωθέν θέλει είσθαι αυτού. 35
Και εάν ο βους τινός κερατίση τον βουν του πλησίον
αυτού και θανατωθή, τότε θέλουσι πωλήσει τον ζώντα
βουν, και θέλουσι μοιρασθή το αργύριον αυτού και
τον θανατωθέντα ομοίως θέλουσι μοιρασθή. 36 Εάν
όμως ήναι γνωστόν ότι ο βους ήτο κερατιστής από
πρότερον, και ο κύριος αυτού δεν εφύλαξεν αυτόν, θέλει
εξάπαντος πληρώσει βουν αντί βοός· ο δε θανατωθείς
θέλει είσθαι αυτού.

22 Εάν τις κλέψη βουν ή πρόβατον και σφάξη αυτό
ή πωλήση αυτό, θέλει πληρώσει πέντε βόας αντί
του βοός και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. 2
Εάν ο κλέπτης ευρεθή κάμνων ρήξιν και κτυπηθή και
αποθάνη, δεν θέλει χυθή αίμα δι' αυτόν. 3 Εάν όμως ο
ήλιος ανατείλη επάνω αυτού, θέλει χυθή αίμα δι' αυτόν·
πρέπει να κάμη ανταπόδοσιν· και αν δεν έχη, θέλει
πωληθή διά την κλοπήν αυτού. 4 Εάν το κλοπιμαίον
ευρεθή εις τας χείρας αυτού ζων, είτε βους είτε όνος
είτε πρόβατον, θέλει αποδώσει το διπλούν. 5 Εάν τις
καταβοσκήση αγρόν ή αμπελώνα και αφήση το κτήνος
αυτού να βοσκηθή εν αγρώ ξένου ανθρώπου, θέλει κάμει
ανταπόδοσιν εκ του καλητέρου του αγρού αυτού και εκ
του καλητέρου του αμπελώνος αυτού. 6 Εάν εξέλθη πυρ
και εύρη ακάνθας, και καώσι θημωνίαι σίτου ή αστάχυα
ιστάμενα ή αγρός, ο ανάψας το πυρ θέλει εξάπαντος
κάμει ανταπόδοσιν. 7 Εάν τις παραδώση εις τον πλησίον
αυτού αργύριον ή σκεύη διά να φυλάττη αυτά, και
κλαπώσιν εκ της οικίας του ανθρώπου, αν ευρεθή ο
κλέπτης, θέλει αποδώσει το διπλούν· 8 αν ο κλέπτης
δεν ευρεθή, τότε ο κύριος της οικίας θέλει φερθή
έμπροσθεν των κριτών, διά να εξετασθή αν δεν έβαλε
την χείρα αυτού επί τα κτήματα του πλησίον αυτού. 9
Περί παντός είδους αδικήματος, περί βοός, περί όνου,
περί προβάτου, περί ενδύματος, περί παντός πράγματος
χαμένου, το οποίον άλλος ήθελε διαφιλονεικεί ότι είναι
αυτού, η κρίσις αμφοτέρων θέλει ελθεί έμπροσθεν των
κριτών· και όντινα καταδικάσωσιν οι κριταί, εκείνος
θέλει αποδώσει το διπλούν εις τον πλησίον αυτού. 10
Εάν τις παραδώση εις τον πλησίον αυτού όνον ή βουν
ή πρόβατον ή οποιονδήποτε κτήνος, διά να φυλάττη
αυτό, και αποθάνη ή συντριφθή ή αρπαχθή χωρίς να ίδη
τις, 11 όρκος Θεού θέλει γείνει ανά μέσον αμφοτέρων
αυτών, ότι δεν έβαλε την χείρα αυτού επί το κτήμα
του πλησίον αυτού· και ο κύριος αυτού θέλει λάβει
αυτό, ο δε άλλος δεν θέλει κάμει ανταπόδοσιν. 12 Εάν
όμως εκλέφθη παρ' αυτού, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις
τον κύριον αυτού. 13 Εάν έγεινε θηριάλωτον, θέλει
φέρει αυτό διά μαρτυρίαν και δεν θέλει πληρώσει το
θηριάλωτον. 14 Και εάν τις δανεισθή ζώον παρά του
πλησίον αυτού, και συντριφθή ή αποθάνη, ο δε κύριος
αυτού δεν ήναι μετ' αυτού, θέλει εξάπαντος πληρώσει
αυτό. 15 Εάν όμως ο κύριος αυτού ήναι μετ' αυτού,
δεν θέλει πληρώσει· αν ήτο μεμισθωμένον, ήλθε διά
τον μισθόν αυτού. 16 Και εάν τις απατήση παρθένον
μη ηρραβωνισμένην, και κοιμηθή μετ' αυτής, θέλει
εξάπαντος προικίσει αυτήν με προίκα διά γυναίκα εις
εαυτόν. 17 Εάν όμως ο πατήρ αυτής δεν στέργη να
δώση αυτήν εις αυτόν, αργύριον θέλει πληρώσει κατά
την προίκα των παρθένων. 18 Μάγισσαν δεν θέλεις
αφήσει να ζη. 19 Όστις συνευρεθή με κτήνος, θέλει

εξάπαντος θανατωθή. **20** Ο θυσιάζων εις θεούς, εκτός
εις μόνον τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή. **21** Και ξένον
δεν θέλεις κακοποιήσει ουδέ θέλεις καταδυναστεύσει
αυτόν· διότι ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **22**
Ουδεμίαν χήραν ή ορφανόν δεν θέλετε καταθλίψει. **23**
Εάν καταθλίψητε αυτούς οπωσδήποτε και βοήσωσι προς
εμέ, θέλω εξάπαντος εισακούσει της φωνής αυτών, **24**
και ο θυμός μου θέλει εξαφθή και θέλω σας θανατώσει
εν μαχαίρα· και αι γυναίκές σας θέλουσιν είσθαι χήραι
και τα τέκνα σας ορφανά. **25** Εάν δανείσης αργύριον
εις τον πτωχόν γείτονά σου μεταξύ του λαού μου,
δεν θέλεις φερθή προς αυτόν ως τοκιστής, δεν θέλεις
επιβάλει επ' αυτόν τόκον. **26** Εάν λάβης ενέχυρον το
ένδυμα του πλησίον σου, θέλεις επιστρέψει αυτό προς
αυτόν πριν δύση ο ήλιος· **27** διότι τούτο μόνον είναι το
σκέπασμα αυτού, τούτο το ένδυμα του δέρματος αυτού·
με τι θέλει κοιμηθή; και όταν βοήση προς εμέ, θέλω
εισακούσει· διότι εγώ είμαι ελεήμων. **28** Δεν θέλεις
κακολογήσει κριτάς, ουδέ θέλεις καταρασθή άρχοντα
του λαού σου. **29** Τας απαρχάς του αλωνίου σου και του
ληνού σου δεν θέλεις καθυστερήσει· τον πρωτότοκόν
σου εκ των υιών σου θέλεις δώσει εις εμέ· **30** ομοίως
θέλεις κάμει διά τον βουν σου και διά το πρόβατόν σου·
επτά ημέρας θέλει είσθαι μετά της μητρός αυτού, την
ογδόην ημέραν θέλεις δώσει αυτό εις εμέ. **31** Και άνδρες
άγιοι θέλετε είσθαι εις εμέ· και κρέας θηριάλωτον εν τω
αγρώ δεν θέλετε φάγει· εις τον σκύλον θέλετε ρίψει
αυτό.

23 Δεν θέλεις διαδώσει ψευδή φήμην· δεν θέλεις
συμφωνήσει μετά του αδίκου διά να γείνης
ψευδομάρτυς. **2** Δεν θέλεις ακολουθήσει τους πολλούς
επί κακώ· ουδέ θέλεις ομιλήσει εν κρισολογία, ώστε
να κλίνης κατόπιν πολλών διά να διαστρέψης κρίσιν·
3 ουδέ θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού εν τη
κρίσει αυτού. **4** Εάν απαντήσης τον βουν του εχθρού
σου ή τον όνον αυτού πλανώμενον, θέλεις εξάπαντος
επιστρέψει αυτόν προς αυτόν. **5** Εάν ίδης τον όνον
του μισούντός σε πεπτωκότα υπό το φορτίον αυτού
και ήθελες αποφύγει να βοηθήσης αυτόν, εξάπαντος
θέλεις συμβοηθήσει αυτόν. **6** Δεν θέλεις διαστρέψει
το δίκαιον του πένητός σου εν τη κρίσει αυτού. **7**
Άπεχε από αδίκου υποθέσεως· και μη γείνης αιτία να
θανατωθή ο αθώος και ο δίκαιος· διότι εγώ δεν θέλω
δικαιώσει τον ασεβή. **8** Και δώρα δεν θέλεις λάβει· διότι
τα δώρα τυφλόνουσι και τους σοφούς, και διαστρέφουσι
τους λόγους των δικαίων. **9** Και ξένον δεν θέλεις
καταδυναστεύσει διότι σεις γνωρίζετε την ψυχήν του
ξένου, επειδή ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου.
10 Και εξ έτη θέλεις σπείρει την γην σου και θέλεις
συνάγει τα γεννήματα αυτής· **11** το δε έβδομον θέλεις
αφήσει αυτήν να αναπαυθή και να μένη αργή, διά να
τρώγωσιν οι πτωχοί του λαού σου· και το εναπολειφθέν
αυτών ας τρώγωσι τα ζώα του αγρού. Ούτω θέλεις
κάμει διά τον αμπελώνά σου και διά τον ελαιώνά σου.
12 Εξ ημέρας θέλεις κάμνει τας εργασίας σου· την δε
εβδόμην ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι, διά να αναπαυθή
ο βους σου και ο οίνος σου και να λάβη αναψυχήν
ο υιός της δούλης σου και ο ξένος. **13** Και εις πάντα
όσα ελάλησα προς εσάς, θέλετε προσέξει· και όνομα
άλλων θεών δεν θέλετε αναφέρει, ουδέ θέλει ακουσθή
εκ του στόματός σου. **14** Τρίς του ενιαυτού θέλεις
κάμνει εορτήν εις εμέ. **15** Θέλεις φυλάττει την εορτήν
των αζύμων· επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα, καθώς
προσέταξα εις σε, κατά τον διωρισμένον καιρόν του
μηνός Αβίβ· διότι εν τούτω εξήλθες εξ Αιγύπτου· και
ουδείς θέλει φανή ενώπιόν μου κενός· **16** και την εορτήν
του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου,
τα οποία έσπειρας εις τον αγρόν· και την εορτήν της
συγκομιδής των καρπών, εις το τέλος του ενιαυτού,
αφού συνάξης τους καρπούς σου εκ του αγρού. **17** Τρίς
του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου
ενώπιον Κυρίου του Θεού. **18** Δεν θέλεις προσφέρει το
αίμα της θυσίας μου με άρτον ένζυμον· ουδέ θέλει μένει
το πάχος της εορτής μου έως πρωΐ. **19** Τας απαρχάς των
πρωτογεννημάτων της γης σου θέλεις φέρει εις τον
οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν
τω γάλακτι της μητρός αυτού. **20** Ιδού, εγώ αποστέλλω
άγγελον έμπροσθέν σου διά να σε φυλάττη εν τη οδώ,
και να σε φέρη εις τον τόπον τον οποίον προητοίμασα·
21 φοβού αυτόν, και υπάκουε εις την φωνήν αυτού·
μη παροργίσης αυτόν· διότι δεν θέλει συγχωρήσει τας
παραβάσεις σας· επειδή το όνομά μου είναι εν αυτώ. **22**
Εάν όμως προσέχης να υπακούης εις την φωνήν αυτού
και πράττης πάντα όσα λέγω, τότε εγώ θέλω είσθαι
εχθρός των εχθρών σου και εναντίος των εναντίων σου.
23 Διότι ο άγγελός μου θέλει προπορεύσθαι έμπροσθέν
σου, και θέλει σε εισαγάγει εις τους Αμορραίους και
Χετταίους και Φερεζαίους και Χαναναίους, Ευαίους
και Ιεβουσαίους· και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς. **24**
Δεν θέλεις προσκυνήσει τους θεούς αυτών, ουδέ θέλεις
λατρεύσει αυτούς, ουδέ θέλεις πράξει κατά τα έργα
εκείνων· αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς, και θέλεις
κατασυντρίψει τα είδωλα αυτών. **25** Και θέλετε λατρεύει
Κύριον τον Θεόν σας, και αυτός θέλει ευλογεί τον άρτον
σου, και το ύδωρ σου· και θέλω απομακρύνει πάσαν
νόσον εκ μέσου σου· **26** και δεν θέλει είσθαι άγονος
και στείρα επί της γης σου· τον αριθμόν των ημερών
σου θέλω κάμει πλήρη. **27** τον φόβον μου θέλει στείλει
έμπροσθέν σου και θέλω καταστρέψει πάντα λαόν
επί τον οποίον έρχεσαι και θέλω κάμει πάντας τους
εχθρούς σου να στρέψωσι τα νώτα εις σέ· **28** και θέλω
στείλει έμπροσθέν σου σφήκας, και θέλουσιν εκδιώξει
τους Ευαίους, τους Χαναναίους και τους Χετταίους
απ' έμπροσθέν σου. **29** Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ'
έμπροσθέν σου εις εν έτος, διά να μη γείνη έρημος
η γη και πληθυνθώσι τα θηρία του αγρού εναντίον
σου· **30** ολίγον κατ' ολίγον θέλω εκδιώξει αυτούς απ'
έμπροσθέν σου, εωσού αυξηθής και κυριεύσης την
γην. **31** Και θέλω θέσει τα όριά σου από της Ερυθράς
θαλάσσης μέχρι της θαλάσσης των Φιλισταίων, και από
της ερήμου μέχρι του ποταμού· διότι εις τας χείρας
υμών θέλω παραδώσει τους κατοίκους του τόπου, και
θέλεις εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου. **32** Δεν
θέλεις κάμει μετ' αυτών, ουδέ μετά των θεών αυτών,
συνθήκην· **33** δεν θέλουσι κατοικεί εν τη γη σου, διά να
μη σε κάμωσι να αμαρτήσης εις εμέ· διότι αν λατρεύσης

τους θεούς αυτών, τούτο θέλει εξάπαντος είσθαι παγίς εις σε.

24 Μετά ταύτα είπε προς τον Μωϋσήν, Ανάβα προς
τον Κύριον, συ και Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ,
και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, και
προσκυνήσατε μακρόθεν· **2** και ο Μωϋσής μόνος θέλει
πλησιάσει προς τον Κύριον, αυτοί όμως δεν θέλουσι
πλησιάσει ουδέ ο λαός θέλει αναβή μετ' αυτού. **3** Και
ήλθεν ο Μωϋσής και διηγήθη προς τον λαόν πάντας
τους λόγους του Κυρίου και πάντα τα δικαιώματα αυτού·
απεκρίθη δε πας ο λαός ομοφώνως και είπε, Πάντας
τους λόγους, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος, θέλομεν
κάμει. **4** Και έγραψεν ο Μωϋσής πάντας τους λόγους
του Κυρίου· και σηκωθείς ενωρίς το πρωΐ, ωκοδόμησε
θυσιαστήριον υπό το όρος, και έστησε δώδεκα στήλας
κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **5** Και απέστειλε
τους νεανίσκους των υιών Ισραήλ, και προσέφεραν
ολοκαυτώματα και εθυσίασαν θυσίας ειρηνικάς εις τον
Κύριον, μοσχάρια. **6** Λαβών δε ο Μωϋσής το ήμισυ του
αίματος, έβαλεν εις λεκάνας· και το ήμισυ του αίματος
ερράντισεν επί το θυσιαστήριον. **7** Έπειτα λαβών το
βιβλίον της διαθήκης, ανέγνωσεν εις τα ώτα του λαού·
οι δε είπον, Πάντα όσα ελάλησεν ο Κύριος, θέλομεν
κάμνει και θέλομεν υπακούει. **8** Και λαβών ο Μωϋσής
το αίμα, ερράντισεν επί τον λαόν, και είπεν, Ιδού, το
αίμα της διαθήκης, την οποίαν ο Κύριος έκαμε προς
εσάς κατά πάντας τούτους τους λόγους. **9** Τότε ανέβη
Μωϋσής και Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ και εβδομήκοντα
εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· **10** και είδον τον
Θεόν του Ισραήλ· και υπό τους πόδας αυτού ως έδαφος
εστρωμένον εκ λίθου σαπφείρου και ως το στερέωμα
του ουρανού κατά την καθαρότητα· **11** και επί τους
εκλεκτούς των υιών Ισραήλ δεν έβαλε την χείρα αυτού·
και είδον τον Θεόν, και έφαγον και έπιον. **12** Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ανάβα προς εμέ εις το όρος
και έσο εκεί· και θέλω σοι δώσει τας πλάκας τας λιθίνας,
και τον νόμον, και τας εντολάς τας οποίας έγραψα, διά
να διδάσκης αυτούς. **13** Και εσηκώθη ο Μωϋσής μετά
Ιησού του θεράποντος αυτού, και ανέβη ο Μωϋσής επί
το όρος του Θεού. **14** Προς δε τους πρεσβυτέρους είπε,
Περιμένετε ημάς εδώ, εωσού επιστρέψωμεν προς εσάς·
και ιδού, Ααρών και Ωρ είναι μεθ' υμών· εάν τις έχη
υπόθεσιν, ας έρχηται προς αυτούς. **15** Ο Μωϋσής λοιπόν
ανέβη επί το όρος, και η νεφέλη εσκέπασε το όρος. **16**
Και εκάθησεν η δόξα του Κυρίου επί του όρους Σινά, και
η νεφέλη εσκέπασεν αυτό εξ ημέρας· και την εβδόμην
ημέραν εκάλεσεν ο Κύριος τον Μωϋσήν εκ μέσου της
νεφέλης. **17** Και η θέα της δόξης του Κυρίου ήτο, εις
τους οφθαλμούς των υιών Ισραήλ, ως πυρ κατατρώγον
επί της κορυφής του όρους. **18** Και εισήλθεν ο Μωϋσής
εις το μέσον της νεφέλης και ανέβη επί το όρος· και
εστάθη ο Μωϋσής επί του όρους τεσσαράκοντα ημέρας
και τεσσαράκοντα νύκτας.

25 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2**
Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς εμέ
προσφοράν· παρά παντός ανθρώπου προαιρουμένου εν
τη καρδία αυτού θέλετε λάβει την προσφοράν μου. **3**
Και αύτη είναι η προσφορά, την οποίαν θέλετε λάβει
παρ' αυτών· χρυσίον και αργύριον και χαλκός, **4** και
κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσος και
τρίχες αιγών, **5** και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και
δέρματα θώων και ξύλον σιττίμ, **6** έλαιον διά το φως,
αρώματα διά το έλαιον του χρίσματος και διά το ευώδες
θυμίαμα, **7** λίθοι ονυχίται και λίθοι διά να εντεθώσιν
εις το εφόδ και εις το περιστήθιον. **8** Και ας κάμωσιν εις
εμέ αγιαστήριον, διά να κατοικώ μεταξύ αυτών. **9** Κατά
πάντα όσα εγώ δεικνύω προς σε, κατά το παράδειγμα της
σκηνής, και κατά το παράδειγμα πάντων των σκευών
αυτής, ούτω θέλετε κάμει. **10** Και θέλουσι κατασκευάσει
κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών και ημισείας το
μήκος αυτής, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος
αυτής, και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής· **11**
και θέλεις περικαλύψει αυτήν με καθαρόν χρυσίον,
έσωθεν και έξωθεν θέλεις περικαλύψει αυτήν, και επ'
αυτής θέλεις κάμει χρυσήν στεφάνην κύκλω. **12** Και
θέλεις χύσει δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς και
θέλεις βάλει αυτούς εις τας τέσσαρας γωνίας αυτής· δύο
μεν κρίκους εις την μίαν πλευράν αυτής, δύο δε κρίκους
εις την άλλην πλευράν αυτής. **13** Και θέλεις κάμει
μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς
με χρυσίον· **14** και θέλεις εισάξει τους μοχλούς εις τους
κρίκους των πλευρών της κιβωτού, διά να βαστάζηται
η κιβωτός δι' αυτών· **15** εν τοις κρίκοις της κιβωτού
θέλουσι μένει οι μοχλοί· δεν θέλουσι μετακινείσθαι απ'
αυτής. **16** και θέλεις θέσει εν τη κιβωτώ τα μαρτύρια
τα οποία θέλω δώσει εις σε. **17** Και θέλεις κάμει
ιλαστήριον εκ χρυσίου καθαρού· δύο πηχών και ημισείας
το μήκος αυτού, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος
αυτού. **18** Και θέλεις κάμει δύο χερουβείμ εκ χρυσίου·
σφυρήλατα θέλεις κάμει αυτά, επί των δύο άκρων του
ιλαστηρίου· **19** και κάμε εν χερούβ επί του ενός άκρου,
και εν χερούβ επί του άλλου άκρου· εκ του ιλαστηρίου
θέλεις κάμει τα χερουβείμ επί των δύο άκρων αυτού·
20 και θέλουσιν εκτείνει τα χερουβείμ επάνωθεν τας
πτέρυγας, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το
ιλαστήριον· και τα πρόσωπα αυτών θέλουσι βλέπει το
εν προς το άλλο· προς το ιλαστήριον θέλουσιν είσθαι
τα πρόσωπα των χερουβείμ. **21** Και θέλεις επιθέσει το
ιλαστήριον επί της κιβωτού άνωθεν· και θέλεις θέσει
εν τη κιβωτώ τα μαρτύρια, τα οποία θέλω δώσει εις
σέ· **22** και εκεί θέλω γνωρισθή προς σέ· και επάνωθεν
του ιλαστηρίου, εκ του μέσου των δύο χερουβείμ, των
επί της κιβωτού του μαρτυρίου, θέλω λαλήσει προς σε
περί πάντων όσα θέλω προστάξει εις σε να είπης προς
τους υιούς Ισραήλ. **23** Και θέλεις κάμει τράπεζαν εκ
ξύλου σιττίμ· δύο πηχών το μήκος αυτής, και μιας πήχης
το πλάτος αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και
ημισείας· **24** και θέλεις περικαλύψει αυτήν με χρυσίον
καθαρόν, και θέλεις κάμει εις αυτήν χρυσήν στεφάνην
κύκλω. **25** Και θέλεις κάμει εις αυτήν χείλος κύκλω
μιας παλάμης το πλάτος και θέλεις κάμει επί το χείλος
αυτής στεφάνην χρυσήν κύκλω. **26** Και θέλεις κάμει
εις αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει
τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί των
τεσσάρων ποδών αυτής· **27** οι κρίκοι θέλουσιν είσθαι
υπό το χείλος θήκαι των μοχλών, διά να βαστάζηται η

τράπεζα. 28 Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου
σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον, διά
να βαστάζηται η τράπεζα δι' αυτών. 29 Και θέλεις κάμει
τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής
και τα σπονδεία αυτής και τας λεκάνας αυτής, διά να
γίνωνται δι' αυτών αι σπονδαί· εκ χρυσίου καθαρού
θέλεις κάμει αυτά. 30 Και θέλεις θέσει επί της τραπέζης
άρτους προθέσεως ενώπιόν μου διαπαντός. 31 Και
θέλεις κάμει λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού· σφυρήλατον
θέλεις κάμει την λυχνίαν· ο κορμός αυτής και οι κλάδοι
αυτής, αι λεκάναι αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα άνθη
αυτής, θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ' αυτής. 32 Και
θέλουσιν εξέρχεσθαι εξ κλάδοι εκ των πλαγίων αυτής·
τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου, και τρεις
κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου· 33 εις τον ένα
κλάδον θέλουσιν είσθαι τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς,
εις κόμβος και εν άνθος· και εις τον άλλον κλάδον τρεις
λεκάναι αμυγδαλοειδείς, εις κόμβος και εν άνθος· ούτω
θέλει γείνει εις τους εξ κλάδους, τους εξερχομένους εκ
της λυχνίας. 34 Και εις την λυχνίαν θέλουσιν είσθαι
τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και
τα άνθη αυτών. 35 Και θέλει είσθαι εις κόμβος υπό τους
δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο
κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους
εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ
της λυχνίας. 36 Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών
θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ' αυτής· το όλον αυτής εν
σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού. 37 Και θέλεις κάμει
τους λύχνους αυτής επτά· και θέλουσιν ανάπτει τους
λύχνους αυτής, διά να φέγγωσιν έμπροσθεν αυτής, 38
Και τα λυχνοψάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής
θέλουσιν είσθαι εκ χρυσίου καθαρού. 39 Εξ ενός
ταλάντου χρυσίου καθαρού θέλει κατασκευασθή αυτή
και πάντα ταύτα τα σκεύη. 40 Και πρόσεχε να κάμης
κατά τον τύπον αυτών τον δειχθέντα εις σε επί του
όρους.

26 Και θέλεις κάμει την σκηνήν, δέκα παραπετάσματα
εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και
πορφυρού και κοκκίνου· με χερουβείμ εντέχνως
ενειργασμένα θέλεις κάμει αυτά. 2 Το μήκος του ενός
παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών, και το πλάτος
του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα
τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. 3 Τα πέντε
παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι το εν μετά του
άλλου· και τα άλλα πέντε παραπετάσματα θέλουσι
συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου. 4 Και θέλεις
κάμει θηλυκωτήρια κυανά επί της άκρας του πρώτου
παραπετάσματος, κατά το πλάγιον όπου γίνεται η ένωσις·
ομοίως θέλεις κάμει και επί της τελευταίας άκρας του
δευτέρου παραπετάσματος, όπου γίνεται η ένωσις του
δευτέρου· 5 πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει
εις το εν παραπέτασμα, και πεντήκοντα θηλυκωτήρια
θέλεις κάμει εις την άκραν του παραπετάσματος την
κατά την ένωσιν του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι
τα θηλυκωτήρια προς άλληλα. 6 Και θέλεις κάμει
πεντήκοντα περόνας χρυσάς, και με τας περόνας θέλεις
συνάψει τα παραπετάσματα προς άλληλα· ούτως η σκηνή
θέλει είσθαι μία. 7 Και θέλεις κάμει παραπετάσματα εκ
τριχών αιγών, διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνής·
ένδεκα θέλεις κάμει τα παραπετάσματα ταύτα· 8 το μήκος
του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών, και το
πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· του
αυτού μέτρου θέλουσιν είσθαι τα ένδεκα παραπετάσματα.
9 Και θέλεις συνάψει τα πέντε παραπετάσματα χωριστά,
και τα εξ παραπετάσματα χωριστά· το έκτον όμως
παραπέτασμα θέλεις επιδιπλώσει κατά το πρόσωπον της
σκηνής. 10 Και θέλεις κάμει πεντήκοντα θηλυκωτήρια
επί της άκρας του ενός παραπετάσματος του τελευταίου
κατά την ένωσιν, και πεντήκοντα θηλυκωτήρια επί
της άκρας του παραπετάσματος, το οποίον ενόνεται
με το δεύτερον. 11 Θέλεις κάμει και πεντήκοντα
περόνας χαλκίνας, και θέλεις εμβάλει τας περόνας
εις τα θηλυκωτήρια, και θέλεις συνάψει την σκηνήν,
ώστε να ήναι μία. 12 Το δε υπόλοιπον, το περισσεύον
εκ των παραπετασμάτων της σκηνής, το ήμισυ του
παραπετάσματος του εναπολειπομένου, θέλει κρέμασθαι
επί τα όπισθεν της σκηνής. 13 Και μία πήχη εκ του ενός
πλαγίου και μία πήχη εκ του άλλου πλαγίου εκ του
εναπολειπομένου εις το μήκος των παραπετασμάτων
της σκηνής θέλει κρέμασθαι επάνωθεν επί τα πλάγια της
σκηνής εντεύθεν και εντεύθεν, διά να καλύπτη αυτήν.
14 Και θέλεις κάμει κατακάλυμμα διά την σκηνήν
εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και επικάλυμμα
υπεράνωθεν εκ δερμάτων θώων. 15 Και θέλεις κάμει
διά την σκηνήν σανίδας εκ ξύλου σιττίμ ορθίας· 16 δέκα
πηχών το μήκος της μιας σανίδος, και μιας πήχης και
ημισείας το πλάτος της μιας σανίδος. 17 Δύο αγκωνίσκοι
θέλουσιν είσθαι εις την μίαν σανίδα αντικρύζοντες προς
αλλήλους· ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας σανίδας
της σκηνής. 18 Και θέλεις κάμει τας σανίδας διά την
σκηνήν, είκοσι σανίδας από το νότιον μέρος προς
μεσημβρίαν. 19 και υποκάτω των είκοσι σανίδων θέλεις
κάμει τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια
υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους
αυτής, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος
διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. 20 Και διά το δεύτερον
μέρος της σκηνής το προς βορράν, θέλεις κάμει είκοσι
σανίδας. 21 και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια
αργυρά, δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος, και
δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. 22 Και διά
τα όπισθεν μέρη της σκηνής τα προς δυσμάς θέλεις
κάμει εξ σανίδας. 23 Θέλεις κάμει και δύο σανίδας διά
τας γωνίας της σκηνής εις τα όπισθεν μέρη· 24 και
θέλουσιν ενωθή κάτωθεν και θέλουσιν ενωθή ομού
άνωθεν δι' ενός κρίκου· ούτω θέλει είσθαι δι' αυτάς
αμφοτέρας· διά τας δύο γωνίας θέλουσιν είσθαι. 25 και
θέλουσιν είσθαι οκτώ σανίδες και τα αργυρά υποβάσια
αυτών, δεκαέξ υποβάσια· δύο υποβάσια υποκάτω της
μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης
σανίδος. 26 Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ·
πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνής, 27
και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του άλλου μέρους
της σκηνής, και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του
μέρους της σκηνής διά το πλάγιον το προς δυσμάς. 28
και ο μέσος μοχλός, ο εν τω μέσω των σανίδων, θέλει
διαπερά απ' άκρου έως άκρου. 29 Και τας σανίδας θέλεις
περικαλύψει με χρυσίον και τους κρίκους αυτών θέλεις

κάμει χρυσούς, διά να ήναι θήκαι των μοχλών. και
θέλεις περικαλύψει τους μοχλούς με χρυσίον. **30** Και
θέλεις ανεγείρει την σκηνήν κατά το σχέδιον αυτής
το δειχθέν εις σε επί του όρους. **31** Και θέλεις κάμει
καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και
βύσσου κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας· με χερουβείμ
θέλει είσθαι κατεσκευασμένον. **32** Και θέλεις κρεμάσει
αυτό επί τεσσάρων στύλων εκ σιττίμ περικεκαλυμμένων
με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά,
επί των τεσσάρων αργυρών υποβασίων. **33** Και θέλεις
κρεμάσει το καταπέτασμα υπό τας περόνας, διά να φέρης
εκεί, έσωθεν του καταπετάσματος, την κιβωτόν του
μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θέλει κάμνει εις εσάς
χώρισμα μεταξύ του αγίου και του αγίου των αγίων.
34 Και θέλεις επιθέσει το ιλαστήριον επί της κιβωτού
του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων. **35** Και θέλεις
θέσει την τράπεζαν έξωθεν του καταπετάσματος και την
λυχνίαν αντικρύ της τραπέζης προς το νότιον μέρος της
σκηνής· την δε τράπεζαν θέλεις θέσει προς το βόρειον
μέρος. **36** Και θέλεις κάμει διά την θύραν της σκηνής
τάπητα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και
βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν
κεντητού. **37** Και θέλεις κάμει διά τον τάπητα πέντε
στύλους εκ σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με
χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά· και
θέλεις χύσει δι' αυτούς πέντε υποβάσια χάλκινα.

27 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον εκ ξύλου σιττίμ,
πέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος·
τετράγωνον θέλει είσθαι το θυσιαστήριον· και το ύψος
αυτού τριών πηχών· **2** και θέλεις κάμει τα κέρατα αυτού
επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού
θέλουσιν είσθαι εκ του αυτού και θέλεις περικαλύψει
αυτό με χαλκόν. **3** Και θέλεις κάμει τους στακτοδόχους
λέβητας αυτού και τα πτυάρια αυτού και τας λεκάνας
αυτού και τας κρεάγρας αυτού και τα πυροδόχα αυτού·
χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τα σκεύη αυτού. **4** Και θέλεις
κάμει δι' αυτό χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας·
και επί του δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας κρίκους
χαλκίνους επί των τεσσάρων γωνιών αυτού. **5** Και
θέλεις θέσει αυτήν υπό την περιοχήν του θυσιαστηρίου
κάτωθεν, ώστε το δίκτυον να ήναι μέχρι του μέσου
του θυσιαστηρίου. **6** Και θέλεις κάμει μοχλούς διά
το θυσιαστήριον, μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις
περικαλύψει αυτούς με χαλκόν· **7** και οι μοχλοί θέλουσι
τεθή εντός των κρίκων και θέλουσιν είσθαι οι μοχλοί επί
των δύο πλευρών του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωσιν
αυτό. **8** Κοίλον σανιδωτόν θέλεις κάμει αυτό, καθώς
εδείχθη εις σε επί του όρους· ούτω θέλουσι κάμει. **9** Και
θέλεις κάμει την αυλήν της σκηνής· από το νότιον μέρος
προς μεσημβρίαν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα διά
την αυλήν εκ βύσσου κεκλωσμένης, το μήκος εκατόν
πηχών διά το εν πλευρόν. **10** Και οι είκοσι στύλοι αυτής
και τα είκοσι υποβάσια τούτων θέλουσιν είσθαι χάλκινα·
τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά.
11 Και ομοίως κατά το βόρειον πλευρόν κατά μήκος
θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα, μήκος εκατόν πηχών,
και οι είκοσι στύλοι αυτών και τα είκοσι αυτών χάλκινα
υποβάσια· τα δε άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι
αυτών αργυρά. **12** Και διά το πλάτος της αυλής κατά
το δυτικόν πλευρόν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα
πεντήκοντα πηχών· στύλοι αυτών δέκα και υποβάσια
αυτών δέκα. **13** Και το πλάτος της αυλής κατά το
ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς θέλει είσθαι
πεντήκοντα πηχών. **14** Και τα παραπετάσματα του ενός
μέρους της πύλης θέλουσιν είσθαι δεκαπέντε πηχών·
στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **15** Και
εις το άλλο μέρος θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα
δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια
αυτών τρία. **16** Διά δε την πύλην της αυλής θέλει
είσθαι καταπέτασμα είκοσι πηχών, εκ κυανού και
πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης,
κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού· στύλοι αυτών
τέσσαρες και υποβάσια τούτων τέσσαρα. **17** Πάντες οι
στύλοι κύκλω της αυλής θέλουσιν είσθαι εζωσμένοι με
άργυρον, τα άγκιστρα αυτών αργυρά και τα υποβάσια
αυτών χάλκινα. **18** Το μήκος της αυλής θέλει είσθαι
εκατόν πηχών και το πλάτος εκατέρωθεν πεντήκοντα
και το ύψος πέντε πηχών, εκ βύσσου κεκλωσμένης,
και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **19** Πάντα τα σκεύη
της σκηνής διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και πάντες
οι πάσσαλοι αυτής και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής
θέλουσιν είσθαι χάλκινοι. **20** Και συ πρόσταξον τους
υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς σε καθαρόν έλαιον από
ελαίας κοπανισμένας διά το φως, διά να καίη πάντοτε
ο λύχνος. **21** Εν τη σκηνή του μαρτυρίου έξωθεν
του καταπετάσματος, το οποίον είναι έμπροσθεν του
μαρτυρίου, ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσι διαθέσει
αυτόν αφ' εσπέρας έως πρωΐ έμπροσθεν του Κυρίου·
τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις τους υιούς
Ισραήλ κατά τας γενεάς αυτών.

28 Και συ προσάγαγε προς σεαυτόν Ααρών τον
αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, εκ
μέσου των υιών Ισραήλ, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ,
Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ, τους
υιούς του Ααρών. **2** Και θέλεις κάμει στολήν αγίαν εις
τον Ααρών τον αδελφόν σου προς δόξαν και τιμήν. **3**
Και συ λάλησον προς πάντας τους σοφούς την καρδίαν,
τους οποίους εγώ ενέπλησα από πνεύματος σοφίας,
να κάμωσι την στολήν του Ααρών, διά να καθιερώσης
αυτόν, ώστε να ιερατεύη εις εμέ. **4** Και αύτη είναι η
στολή την οποίαν θέλουσι κάμει· περιστήθιον και εφόδ
και ποδήρης και χιτών κεντητός, μίτρα και ζώνη· και
θέλουσι κάμει στολάς αγίας εις τον Ααρών τον αδελφόν
σου, και εις τους υιούς αυτού, διά να ιερατεύωσιν
εις εμέ. **5** Και αυτοί θέλουσι λάβει το χρυσίον και
το κυανούν και το πορφυρούν και το κόκκινον και
την βύσσον. **6** Και θέλουσι κάμει το εφόδ εκ χρυσίου,
εκ κυανού και πορφυρού, εκ κοκκίνου και βύσσου
κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας· **7** θέλει έχει τας δύο
επωμίδας αυτού συναπτάς κατά τα δύο άκρα αυτού,
ώστε να συνάπτωνται. **8** Και η κεντητή ζώνη του
εφόδ, η επ' αυτό, θέλει είσθαι εκ του αυτού, κατά την
εργασίαν αυτού· εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού
και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Και θέλεις
λάβει δύο ονυχίτας λίθους, και θέλεις εγχαράξει επ'
αυτούς τα ονόματα των υιών Ισραήλ· **10** εξ εκ των

ονομάτων αυτών επί του ενός λίθου και τα λοιπά
εξ ονόματα επί του άλλου λίθου, κατά τας γενέσεις
αυτών· **11** με εργασίαν λιθογλύφου κατά την γλυφήν
της σφραγίδος, θέλεις εγχαράξει τους δύο λίθους με τα
ονόματα των υιών Ισραήλ· θέλεις εναρμόσει αυτούς
εις χρυσούς οικίσκους. **12** Και θέλεις θέσει τους δύο
λίθους επί των επωμίδων του εφόδ, λίθους μνημοσύνης
εις τους υιούς Ισραήλ· και ο Ααρών θέλει βαστάζει τα
ονόματα αυτών ενώπιον του Κυρίου επί των δύο ώμων
αυτού εις μνημόσυνον. **13** Και θέλεις κάμει οικίσκους
χρυσούς· **14** και δύο αλύσεις εκ καθαρού χρυσίου επί των
άκρων· εργασίαν πλεκτήν θέλεις κάμει αυτάς, και θέλεις
συνάψει τας πλεκτάς αλύσεις με τους οικίσκους. **15**
Και θέλεις κάμει το περιστήθιον της κρίσεως εντέχνου
εργασίας· κατά την εργασίαν του εφόδ θέλεις κάμει αυτό·
εκ χρυσίου, κυανού, και πορφυρού και κοκκίνου και
βύσσου κεκλωσμένης θέλεις κάμει αυτό· **16** τετράγωνον
θέλει είσθαι διπλούν· μιας σπιθαμής το μήκος αυτού
και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού. **17** Και θέλεις
εναρμόσει εις αυτό λίθους, τέσσαρας σειράς λίθων·
σειρά σαρδίου, τοπαζίου και σμαράγδου θέλει είσθαι
πρώτη σειρά· **18** και η δευτέρα σειρά, άνθραξ, σάπφειρος
και αδάμας· **19** και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης
και αμέθυστος· **20** και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον και
όνυξ και ίασπις· ενηρμοσμένοι θέλουσιν είσθαι εις τους
χρυσούς οικίσκους αυτών· **21** και οι λίθοι θέλουσιν
είσθαι με τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά
τα ονόματα αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος·
έκαστος με το όνομα αυτού θέλουσιν είσθαι κατά τας
δώδεκα φυλάς **22** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον
αλύσεις κατά τα άκρα, πλεκτής εργασίας εκ χρυσίου
καθαρού. **23** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον δύο
κρίκους χρυσούς, και θέλεις περάσει τους δύο κρίκους
εις τα δύο άκρα του περιστηθίου. **24** Και θέλεις περάσει
τας δύο πλεκτάς αλύσεις χρυσάς εις τους δύο κρίκους,
τους εις τα άκρα του περιστηθίου. **25** Και τα άλλα δύο
άκρα των δύο πλεκτών αλύσεων θέλεις συνάψει με
τους δύο οικίσκους και θέλεις βάλει αυτούς εις τας
επωμίδας του εφόδ έμπροσθεν αυτού. **26** Και θέλεις
κάμει δύο κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει αυτούς επί
των δύο άκρων του περιστηθίου εις το χείλος αυτού, το
οποίον είναι κατά το μέρος του εφόδ έσωθεν· **27** και
θέλεις κάμει δύο άλλους κρίκους χρυσούς, και θέλεις
βάλει αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφόδ κάτωθεν,
προς το εμπροσθινόν μέρος αυτού, αντικρύ της άλλης
ενώσεως αυτού, άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ.
28 Και θέλουσι δένει το περιστήθιον διά των κρίκων
αυτού εις τους κρίκους του εφόδ με ταινίαν εκ κυανού,
διά να ήναι άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ
και διά να μη ήναι το περιστήθιον κεχωρισμένον από
του εφόδ. **29** Και ο Ααρών θέλει βαστάζει τα ονόματα
των υιών Ισραήλ εν τω περιστηθίω της κρίσεως επί
της καρδίας αυτού, όταν εισέρχηται εις το άγιον, εις
μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **30** Και
θέλεις βάλει εις το περιστήθιον της κρίσεως το Ουρίμ
και το Θουμμίμ, και θέλουσιν είσθαι επί της καρδίας
του Ααρών, όταν εισέρχηται ενώπιον του Κυρίου· και ο
Ααρών θέλει βαστάζει την κρίσιν των υιών Ισραήλ επί
της καρδίας αυτού ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **31**
Και θέλεις κάμει τον ποδήρη του εφόδ όλον εκ κυανού.
32 Και θέλει είσθαι εις την κορυφήν αυτού άνοιγμα
κατά το μέσον αυτού· θέλει έχει ταινίαν υφαντήν κύκλω
του ανοίγματος αυτού, καθώς είναι το άνοιγμα του
θώρακος, διά να μη σχίζηται. **33** Και θέλεις κάμει επί
των κρασπέδων αυτού ρόδια εκ κυανού και πορφυρού
και κοκκίνου επί των κρασπέδων αυτού κύκλω· και
κώδωνας χρυσούς μεταξύ αυτών κύκλω· **34** χρυσούν
κώδωνα και ρόδιον, χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, επί
των κρασπέδων του ποδήρους κύκλω. **35** Και θέλει
είσθαι επί του Ααρών διά να λειτουργή· και ο ήχος
αυτού θέλει είσθαι ακουστός, όταν εισέρχηται εις το
άγιον ενώπιον του Κυρίου και όταν εξέρχηται, διά να
μη αποθάνη. **36** Και θέλεις κάμει πέταλον εκ χρυσίου
καθαρού και θέλεις εγχαράξει επ' αυτό, ως χάραγμα
σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. **37** Και θέλεις
βάλει αυτό επί κυανής ταινίας, διά να ήναι επί της
μίτρας· εις το έμπροσθεν μέρος της μίτρας θέλει είσθαι.
38 Και θέλει είσθαι επί του μετώπου του Ααρών, διά να
σηκόνη ο Ααρών την ανομίαν των αγίων πραγμάτων,
τα οποία οι υιοί του Ισραήλ θέλουσιν αγιάζει εις πάσας
αυτών τας αγίας προσφοράς· και θέλει είσθαι διαπαντός
επί του μετώπου αυτού, διά να ήναι δεκταί ενώπιον του
Κυρίου. **39** Και θέλεις υφάνει τον χιτώνα εκ βύσσου
και θέλεις κάμει μίτραν εκ βύσσου και θέλεις κάμει
ζώνην εργασίας κεντητού. **40** Και διά τους υιούς του
Ααρών θέλεις κάμει χιτώνας και θέλεις κάμει δι' αυτούς
ζώνας και μιτρίδια θέλεις κάμει δι' αυτούς προς δόξαν
και τιμήν. **41** Και θέλεις ενδύσει αυτά τον Ααρών τον
αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και
θέλεις χρίσει αυτούς και θέλεις καθιερώσει αυτούς και
αγιάσει αυτούς, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **42** Και θέλεις
κάμει εις αυτούς λινά περισκελή, διά να σκεπάζωσι την
γύμνωσιν της σαρκός αυτών· από της οσφύος μέχρι των
μηρών θέλουσι φθάνει· **43** και θέλουσιν είσθαι επί του
Ααρών και επί των υιών αυτού, όταν εισέρχωνται εις
την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν πλησιάζωσιν εις το
θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωσιν εν τω αγίω, διά
να μη φέρωσιν εφ' εαυτούς ανομίαν και αποθάνωσι
τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτόν και εις
το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν.

29 Και τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλεις
κάμει εις αυτούς διά να αγιάσης αυτούς, ώστε
να ιερατεύωσιν εις εμέ. Λάβε εν μοσχάριον βοός και
δύο κριούς αμώμους, **2** και άζυμον άρτον και πήττας
αζύμους εζυμωμένας με έλαιον και λάγανα άζυμα
κεχρισμένα με έλαιον· εκ σεμιδάλεως σίτου θέλεις κάμει
αυτά. **3** Και θέλεις βάλει αυτά εις εν κάνιστρον και
θέλεις φέρει αυτά εν τω κανίστρω μετά του μοσχαρίου
και των δύο κριών. **4** Και τον Ααρών και τους υιούς
αυτού θέλεις προσαγάγει εις την θύραν της σκηνής
του μαρτυρίου και θέλεις λούσει αυτούς εν ύδατι. **5**
Και θέλεις λάβει τας στολάς και θέλεις ενδύσει τον
Ααρών τον χιτώνα και τον ποδήρη του εφόδ και το
εφόδ και το περιστήθιον, και θέλεις ζώσει αυτόν με
την κεντητήν ζώνην του εφόδ. **6** Και θέλεις βάλει την
μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις βάλει το
άγιον διάδημα επί την μίτραν. **7** Τότε θέλεις λάβει το

έλαιον του χρίσματος και θέλεις χύσει εξ αυτού επί
την κεφαλήν αυτού και θέλεις χρίσει αυτόν. 8 Και
θέλεις προσαγάγει τους υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς
χιτώνας· 9 και θέλεις ζώσει αυτούς με ζώνας, τον
Ααρών και τους υιούς αυτού, και θέλεις περιθέσει εις
αυτούς μιτρίδια, και η ιερατεία θέλει είσθαι εις αυτούς
κατά νόμον παντοτεινόν· και θέλεις καθιερώσει τον
Ααρών και τους υιούς αυτού. 10 Και θέλεις προσαγάγει
το μοσχάριον έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου, και
ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσιν επιθέσει τας χείρας
αυτών επί την κεφαλήν του μοσχαρίου· 11 και θέλεις
σφάξει το μοσχάριον ενώπιον Κυρίου παρά την θύραν
της σκηνής του μαρτυρίου. 12 Και θέλεις λάβει εκ του
αίματος του μοσχαρίου και θέσει επί των κεράτων του
θυσιαστηρίου με τον δάκτυλόν σου· και θέλεις χύσει
όλον το αίμα παρά την βάσιν του θυσιαστηρίου. 13
Και θέλεις λάβει όλον το στέαρ το περικαλύπτον τα
εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ήπατος και τους
δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και θέλεις
καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου. 14 Το δε κρέας του
μοσχαρίου και το δέρμα αυτού και την κόπρον αυτού
θέλεις καύσει εν πυρί έξω του στρατοπέδου· τούτο είναι
θυσία περί αμαρτίας. 15 Και τον κριόν τον ένα θέλεις
λάβει, και θέλουσιν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού
τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού· 16 και
θέλεις σφάξει τον κριόν και θέλεις λάβει το αίμα αυτού
και ραντίσει επί το θυσιαστήριον κύκλω· 17 και θέλεις
διαμελίσει τον κριόν εις τμήματα και θέλεις πλύνει
τα εντόσθια αυτού και τους πόδας αυτού, και βάλει
αυτά μετά των τμημάτων αυτού και μετά της κεφαλής
αυτού· 18 και θέλεις καύσει όλον τον κριόν επί του
θυσιαστηρίου· τούτο είναι ολοκαύτωμα εις τον Κύριον·
είναι οσμή ευωδίας, θυσία γινομένη διά πυρός εις τον
Κύριον. 19 Και θέλεις λάβει τον δεύτερον κριόν· και
θέλουσιν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας
αυτών επί την κεφαλήν του κριού· 20 τότε θέλεις σφάξει
τον κριόν και θέλεις λάβει εκ του αίματος αυτού και
θέσει επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του Ααρών, και
επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου των υιών αυτού, και
επί τον αντίχειρα της δεξιάς χειρός αυτών, και επί τον
μεγάλον δάκτυλον του δεξιού ποδός αυτών, και θέλεις
ραντίσει το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. 21 Και
θέλεις λάβει εκ του αίματος, του επί του θυσιαστηρίου,
και εκ του ελαίου του χρίσματος, και θέλεις ραντίσει επί
τον Ααρών, και επί τας στολάς αυτού και επί τους υιούς
αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού·
και θέλουσιν αγιασθή, αυτός, και αι στολαί αυτού, και
οι υιοί αυτού, και αι στολαί των υιών αυτού μετ' αυτού.
22 Και θέλεις λάβει εκ του κριού το στέαρ και την ουράν
και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και τον
επάνω λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς, και
το στέαρ το επ' αυτών και τον δεξιόν βραχίονα, διότι
είναι κριός καθιερώσεως, 23 και ένα ψωμόν, και μίαν
πήτταν ελαιωμένην, και εν λάγανον εκ του κανίστρου
των αζύμων των προτεθειμένων ενώπιον Κυρίου· 24
και θέλεις επιθέσει τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών
και εις τας χείρας των υιών αυτού· και θέλεις κινήσει
αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου. 25 Και
θέλεις λάβει αυτά εκ των χειρών αυτών και καύσει επί
του θυσιαστηρίου επάνω του ολοκαυτώματος εις οσμήν
ευωδίας ενώπιον Κυρίου· τούτο είναι θυσία γινομένη
διά πυρός εις τον Κύριον, 26 Και θέλεις λάβει το στήθος
εκ του κριού της καθιερώσεως, όστις είναι διά τον
Ααρών, και θέλεις κινήσει αυτό εις κινητήν προσφοράν
ενώπιον Κυρίου και θέλει είσθαι μερίδιόν σου. 27 Και
θέλεις αγιάσει το στήθος της κινητής προσφοράς και τον
βραχίονα της προσφοράς της υψώσεως, ήτις εκινήθη
και ήτις υψώθη, εκ του κριού της καθιερώσεως, εξ
εκείνου όστις είναι διά τον Ααρών, και εξ εκείνου όστις
είναι διά τους υιούς αυτού· 28 και θέλει είσθαι του
Ααρών και των υιών αυτού κατά νόμον παντοτεινόν
παρά των υιών Ισραήλ· διότι είναι προσφορά υψώσεως·
και θέλει είσθαι προσφορά υψώσεως παρά των υιών
Ισραήλ εκ των ειρηνικών θυσιών αυτών, η υψουμένη
προσφορά αυτών προς τον Κύριον. 29 Και η αγία στολή
του Ααρών θέλει είσθαι των υιών αυτού μετ' αυτόν,
διά να χρισθώσιν εν αυτή και να καθιερωθώσιν εν
αυτή. 30 Επτά ημέρας θέλει ενδύεσθαι αυτήν ο ιερεύς,
ο αντ' αυτού εκ των υιών αυτού, όστις εισέρχεται εις
την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λειτουργήση εν τω
αγίω. 31 Και θέλεις λάβει τον κριόν της καθιερώσεως
και βράσει το κρέας αυτού εν τόπω αγίω. 32 Και
θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού το κρέας
του κριού και τον άρτον τον εν τω κανίστρω παρά
την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. 33 Και θέλουσι
φάγει εκείνα, διά των οποίων έγεινεν η εξιλέωσις,
προς καθιέρωσιν και αγιασμόν αυτών· ξένος όμως δεν
θέλει φάγει, διότι είναι άγια· 34 και αν μείνη τι εκ
του κρέατος των καθιερώσεων ή εκ του άρτου έως
πρωΐ, τότε θέλεις καύσει το εναπολειφθέν εν πυρί·
δεν θέλει φαγωθή, διότι είναι άγιον. 35 Και ούτω
θέλεις κάμει εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού
κατά πάντα όσα προσέταξα εις σέ· επτά ημέρας θέλεις
καθιερώσει αυτούς· 36 και θέλεις προσφέρει πάσαν
ημέραν εν μοσχάριον εις προσφοράν περί αμαρτίας
διά εξιλέωσιν. Και θέλεις καθαρίζει το θυσιαστήριον,
κάμνων εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και θέλεις χρίσει αυτό
διά να αγιάσης αυτό. 37 Επτά ημέρας θέλεις κάμνει
εξιλέωσιν υπέρ του θυσιαστηρίου και θέλεις αγιάζει
αυτό· και θέλει είσθαι θυσιαστήριον αγιώτατον· παν το
εγγίζον το θυσιαστήριον θέλει είσθαι άγιον. 38 Τούτο
δε είναι εκείνο, το οποίον θέλεις προσφέρει επί του
θυσιαστηρίου· δύο αρνία ενιαύσια την ημέραν διαπαντός.
39 το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρωΐ, και το άλλο
αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· 40 και μετά του
ενός αρνίου εν δέκατον σεμιδάλεως εζυμωμένης με το
τέταρτον ενός ιν ελαίου κοπανισμένου· και το τέταρτον
ενός ιν οίνου διά σπονδήν. 41 και το δεύτερον αρνίον
θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατά την προσφοράν της
πρωΐας, και κατά την σπονδήν αυτής, θέλεις κάμει εις
αυτό, εις οσμήν ευωδίας, θυσίαν γινομένην διά πυρός
προς τον Κύριον. 42 τούτο θέλει είσθαι παντοτεινόν
ολοκαύτωμα εις τας γενεάς σας παρά την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου ενώπιον Κυρίου· όπου θέλω
εμφανίζεσθαι εις σας, διά να λαλώ εκεί προς σε. 43 Και
εκεί θέλει εμφανίζεσθαι εις τους υιούς Ισραήλ, και η
σκηνή θέλει αγιάζεσθαι με την δόξαν μου. 44 Και θέλω
αγιάζει την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον·

θέλω αγιάζει και τον Ααρών και τους υιούς αυτού, διά
να ιερατεύωσιν εις εμέ. 45 Και θέλω κατοικεί εν μέσω
των υιών Ισραήλ, και θέλω είσθαι Θεός αυτών. 46 Και
αυτοί θέλουσι γνωρίζει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός
αυτών, ο εξαγαγών αυτούς εκ γης Αιγύπτου διά να
κατοικώ εν μέσω αυτών· εγώ Κύριος ο Θεός αυτών.

30 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον διά να θυμιάζης
θυμίαμα· εκ ξύλου σιττίμ θέλεις κάμει αυτό. 2
μιας πήχης το μήκος αυτού και μιας πήχης το πλάτος
αυτού τετράγωνον θέλει είσθαι και δύο πηχών το ύψος
αυτού τα κέρατα αυτού εκ του αυτού. 3 Και θέλεις
περικαλύψει αυτό με χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν
αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού
και θέλεις κάμει εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλω. 4
Και δύο χρυσούς κρίκους θέλεις κάμει εις αυτό υπό την
στεφάνην αυτού· πλησίον των δύο γωνιών αυτού επί τα
δύο πλάγια αυτού θέλεις κάμει αυτούς, και θέλουσιν
είσθαι θήκαι των μοχλών, ώστε να βαστάζωσιν αυτό δι'
αυτών. 5 Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ,
και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον. 6 Και θέλεις
βάλει αυτό απέναντι του καταπετάσματος του ενώπιον
της κιβωτού του μαρτυρίου, αντικρύ του ιλαστηρίου
του επί του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σε.
7 Και θέλει θυμιάζει ο Ααρών επ' αυτού θυμίαμα ευώδες
καθ' εκάστην πρωΐαν· όταν ετοιμάζη τους λύχνους,
θέλει θυμιάζει επ' αυτού. 8 Και όταν ανάπτη ο Ααρών
τους λύχνους το εσπέρας, θέλει θυμιάζει επ' αυτού,
θυμίαμα παντοτεινόν ενώπιον του Κυρίου εις τας γενεάς
σας. 9 δεν θέλετε προσφέρει επ' αυτού ξένον θυμίαμα
ουδέ ολοκαύτωμα ουδέ προσφοράν εξ αλφίτων ουδέ
θέλετε χύσει επ' αυτού σπονδήν. 10 Και θέλει κάμνει
ο Ααρών εξιλέωσιν επί των κεράτων αυτού άπαξ του
ενιαυτού με το αίμα της περί αμαρτίας προσφοράς της
εξιλεώσεως· άπαξ του ενιαυτού θέλει κάμνει εξιλέωσιν
επ' αυτού εις τας γενεάς σας· τούτο είναι αγιώτατον προς
τον Κύριον. 11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
λέγων, 12 Όταν λαμβάνης το κεφάλαιον των υιών
Ισραήλ κατά την απαρίθμησιν αυτών, τότε θέλουσι
δώσει πας άνθρωπος λύτρον διά την ψυχήν αυτού προς
τον Κύριον, όταν απαριθμής αυτούς, διά να μη επέλθη
πληγή επ' αυτούς, όταν απαριθμής αυτούς· 13 τούτο
θέλουσι δίδει πας όστις περνά εις την απαρίθμησιν,
ήμισυ του σίκλου κατά τον σίκλον του αγίου· ο σίκλος
είναι είκοσι γερά· ήμισυ του σίκλου θέλει είσθαι η
προσφορά του Κυρίου. 14 πας όστις περνά εις την
απαρίθμησιν, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω,
θέλει δώσει προσφοράν εις τον Κύριον. 15 Ο πλούσιος
δεν θέλει δώσει πλειότερον, και ο πτωχός δεν θέλει
δώσει ολιγώτερον ημίσεος σίκλου, όταν δίδωσι την
προσφοράν εις τον Κύριον διά να κάμωσιν εξιλέωσιν
υπέρ των ψυχών υμών. 16 Και θέλεις λάβει το αργύριον
της εξιλεώσεως παρά των υιών Ισραήλ, και θέλεις
μεταχειρισθή αυτό εις την υπηρεσίαν της σκηνής του
μαρτυρίου, και θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ εις
μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη εξιλέωσις
υπέρ των ψυχών υμών. 17 Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, λέγων, 18 Και θέλεις κάμει νιπτήρα χάλκινον
και την βάσιν αυτού χαλκίνην, διά να νίπτωνται και
θέλεις θέσει αυτόν μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου
και του θυσιαστηρίου και θέλεις βάλει ύδωρ εις αυτόν·
19 και θέλουσι νίπτει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας
χείρας αυτών και τους πόδας αυτών εξ αυτού· 20 Όταν
εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, θέλουσι
νίπτεσθαι με ύδωρ, διά να μη αποθάνωσιν· ή όταν
πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωσι,
διά να καύσωσι θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον
Κύριον· 21 τότε θέλουσι νίπτει τας χείρας αυτών και
τους πόδας αυτών, διά να μη αποθάνωσι και τούτο
θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτούς, εις αυτόν
και εις το σπέρμα αυτού εις τας γενεάς αυτών. 22 Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 23 Και συ
λάβε εις σεαυτόν εκλεκτά αρώματα, καθαράς σμύρνης
πεντακοσίους σίκλους και ευώδους κινναμώμου ήμισυ
αυτής, διακοσίους πεντήκοντα, και ευώδους καλάμου
διακοσίους πεντήκοντα, 24 και κασσίας πεντακοσίους,
κατά τον σίκλον του αγίου, και ελαίου ελαίας εν ίν·
25 και θέλεις κάμει αυτό έλαιον αγίου χρίσματος,
χρίσμα μυρεψικόν κατά την τέχνην του μυρεψού· άγιον
χριστήριον έλαιον θέλει είσθαι. 26 Και θέλεις χρίσει
με αυτό την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν
του μαρτυρίου, 27 και την τράπεζαν και πάντα τα
σκεύη αυτής και την λυχνίαν και τα σκεύη αυτής και το
θυσιαστήριον του θυμιάματος, 28 και το θυσιαστήριον
του ολοκαυτώματος μετά πάντων των σκευών αυτού
και τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού. 29 Και θέλεις
αγιάσει αυτά, διά να ήναι αγιώτατα· παν το εγγίζον
αυτά θέλει είσθαι άγιον. 30 Και τον Ααρών και τους
υιούς αυτού θέλεις χρίσει και θέλεις αγιάσει αυτούς,
διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. 31 Και θέλεις λαλήσει
προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, τούτο θέλει είσθαι
εις εμέ άγιον χριστήριον έλαιον εις τας γενεάς σας·
32 επί σάρκα ανθρώπου δεν θέλει χυθή ουδέ θέλετε
κάμει όμοιον αυτού κατά την σύνθεσιν αυτού· τούτο
είναι άγιον και άγιον θέλει είσθαι εις εσάς· 33 όστις
συνθέση όμοιον αυτού ή όστις βάλη εξ αυτού επί
αλλογενή, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού. 34
Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάβε εις σεαυτόν
ευώδη αρώματα, στακτήν και όνυχα και χαλβάνην,
ταύτα τα ευώδη αρώματα μετά καθαρού λιβανίου· ίσου
βάρους θέλει είσθαι έκαστον. 35 Και θέλεις κάμει
τούτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατά την τέχνην του μυρεψού
μεμιγμένον, καθαρόν, άγιον· 36 και θέλεις κοπανίσει
μέρος εκ τούτου πολλά λεπτόν, και θέλεις βάλει εξ
αυτού έμπροσθεν του μαρτυρίου εν τη σκηνή του
μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σέ· τούτο θέλει
είσθαι εις εσάς αγιώτατον. 37 Κατά δε την σύνθεσιν
του θυμιάματος τούτου, το οποίον θέλεις κάμει, σεις
δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς· άγιον θέλει είσθαι εις
σε διά τον Κύριον· 38 όστις κάμη όμοιον αυτού διά να
μυρίζηται αυτό, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Ιδέ, εγώ εκάλεσα εξ ονόματος Βεσελεήλ τον
υιόν του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ της φυλής του Ιούδα·
3 και ενέπλησα αυτόν πνεύματος θείου, σοφίας και
συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας, 4
διά να επινοή έντεχνα έργα, ώστε να εργάζηται εις

χρυσόν και εις άργυρον και εις χαλκόν, **5** και να γλύφη
λίθους ενθέσεως, και να σκαλίζη ξύλα δι' εργασίαν εις
πάσαν καλλιτεχνίαν. **6** Και εγώ, ιδού, έδωκα εις αυτόν
Ελιάβ τον υιόν του Αχισαμάχ, εκ της φυλής του Δάν·
και εις πάντα συνετόν την καρδίαν έδωκα σοφίαν, διά
να κάμωσι πάντα όσα προσέταξα εις σέ· **7** την σκηνήν
του μαρτυρίου, και την κιβωτόν του μαρτυρίου και το
ιλαστήριον το επάνωθεν αυτής και πάντα τα σκεύη
της σκηνής, **8** και την τράπεζαν και τα σκεύη αυτής
και την καθαράν λυχνίαν μετά πάντων των σκευών
αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, **9** και το
θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά των σκευών
αυτού και τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, **10** και
τας στολάς τας λειτουργικάς, και τας αγίας στολάς του
Ααρών του ιερέως, και τας στολάς των υιών αυτού,
διά να ιερατεύωσι, **11** και το χριστήριον έλαιον, και το
ευώδες θυμίαμα διά το άγιον· κατά πάντα όσα προσέταξα
εις σε θέλουσι κάμει. **12** Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, λέγων, **13** Και συ λάλησον προς τους υιούς
Ισραήλ, λέγων, Προσέχετε να φυλάττητε τα σάββατά
μου· διότι τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και υμών
εις τας γενεάς υμών, διά να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι
Κύριος, ο αγιάζων υμάς· **14** και θέλετε φυλάττει το
σάββατον, διότι είναι άγιον εις εσάς· όστις βεβηλώση
αυτό, θέλει εξάπαντος θανατωθή· διότι πας όστις κάμη
εργασίαν εν αυτώ, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ
μέσου του λαού αυτής. **15** Εξ ημέρας θέλει γίνεσθαι
εργασία· εν δε τη εβδόμη ημέρα σάββατον θέλει είσθαι,
ανάπαυσις αγία εις τον Κύριον· και όστις κάμη εργασίαν
εν τη ημέρα του σαββάτου θέλει εξάπαντος θανατωθή.
16 Και θέλουσι φυλάττει οι υιοί Ισραήλ το σάββατον, διά
να εορτάζωσιν αυτό εις τας γενεάς αυτών εις διαθήκην
αιώνιον. **17** Τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και των
υιών Ισραήλ διαπαντός· διότι εις εξ ημέρας εποίησεν
ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, εν δε τη εβδόμη
ημέρα κατέπαυσε και ανεπαύθη. **18** Και έδωκεν εις τον
Μωϋσήν, αφού ετελείωσε λαλών προς αυτόν επί του
όρους Σινά, δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας με τον δάκτυλον του Θεού.

32 Και ιδών ο λαός ότι εβράδυνεν ο Μωϋσής να
καταβή εκ του όρους, συνήχθη ο λαός επί τον
Ααρών και έλεγον προς αυτόν, Σηκώθητι, κάμε εις ημάς
θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών· διότι ούτος
ο Μωϋσής, ο άνθρωπος όστις εξήγαγεν ημάς εκ γης
Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι απέγεινεν αυτός. **2** Και είπε
προς αυτούς ο Ααρών, Αφαιρέσατε τα χρυσά ενώτια, τα
οποία είναι εις τα ώτα των γυναικών σας, των υιών
σας και των θυγατέρων σας, και φέρετε προς εμέ. **3**
Και αφήρεσε πας ο λαός τα χρυσά ενώτια, τα οποία
ήσαν εις τα ώτα αυτών, και έφεραν προς τον Ααρών.
4 Και λαβών εκ των χειρών αυτών, διεμόρφωσεν
αυτό με εργαλείον εγχαρακτικόν, και έκαμεν αυτό
μόσχον χωνευτόν· οι δε είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου,
Ισραήλ, οίτινες σε ανεβίβασαν εκ γης Αιγύπτου. **5**
Και ότε είδε τούτο ο Ααρών, ωκοδόμησε θυσιαστήριον
έμπροσθεν αυτού· και εκήρυξεν ο Ααρών, λέγων, Αύριον
είναι εορτή εις τον Κύριον. **6** Και σηκωθέντες ενωρίς
την επαύριον, προσέφεραν ολοκαυτώματα και έφεραν
ειρηνικάς προσφοράς· και εκάθισεν ο λαός να φάγη και
να πίη, και εσηκώθησαν να παίζωσι. **7** Και είπε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε, κατάβηθι διότι ηνόμησεν
ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου· **8**
εξετράπησαν ταχέως εκ της οδού την οποίαν προσέταξα
εις αυτούς· έκαμαν εις εαυτούς μόσχον χωνευτόν και
προσεκύνησαν αυτόν και εθυσίασαν εις αυτόν και είπον,
Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανεβίβασαν εκ
γης Αιγύπτου. **9** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, είδον
τον λαόν τούτον, και ιδού, είναι λαός σκληροτράχηλος·
10 τώρα λοιπόν, άφες με, και θέλει εξαφθή η οργή
μου εναντίον αυτών και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς·
και θέλω σε καταστήσει έθνος μέγα. **11** Και ικέτευσεν
ο Μωϋσής Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Διά τι,
Κύριε, εξάπτεται η οργή σου εναντίον του λαού σου,
τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου μετά μεγάλης
δυνάμεως και κραταιάς χειρός; **12** διά τι να είπωσιν οι
Αιγύπτιοι, λέγοντες, Με πονηρίαν εξήγαγεν αυτούς, διά
να θανατώση αυτούς εις τα όρη και να εξολοθρεύση
αυτούς από προσώπου της γης; επίστρεψον από της
εξάψεως της οργής σου και μεταμελήθητι περί του
κακού του προς τον λαόν σου· **13** ενθυμήθητι τον
Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ισραήλ, τους δούλους σου,
προς τους οποίους ώμοσας επί σεαυτόν και είπας προς
αυτούς, Θέλω πληθύνει το σπέρμα σας ως τα άστρα του
ουρανού· και πάσαν την γην ταύτην περί της οποίας
ελάλησα, θέλω δώσει εις το σπέρμα σας, και θέλουσι
κληρονομήσει αυτήν διαπαντός. **14** Και μετεμελήθη ο
Κύριος περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη κατά
του λαού αυτού. **15** Και στραφείς ο Μωϋσής κατέβη εκ
του όρους, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εν
ταις χερσίν αυτού· πλάκες γεγραμμέναι εξ αμφοτέρων
των μερών· εκ του ενός μέρους και εκ του άλλου
ήσαν γεγραμμέναι. **16** Και αι πλάκες ήσαν έργον Θεού
και η γραφή ήτο γραφή Θεού εγκεχαραγμένη επί τας
πλάκας. **17** Και ακούσας ο Ιησούς τον θόρυβον του λαού
αλαλάζοντος, είπε προς τον Μωϋσήν, Θόρυβος πολέμου
είναι εν τω στρατοπέδω. **18** Ο δε είπε, Δεν είναι φωνή
αλαλαζόντων διά νίκην ουδέ φωνή βοώντων διά ήττα·
φωνήν αδόντων εγώ ακούω. **19** Καθώς δε επλησίασεν
εις το στρατόπεδον, είδε τον μόσχον και χορούς· και
εξήφθη ο θυμός του Μωϋσέως, και έρριψε τας πλάκας
από των χειρών αυτού και συνέτριψεν αυτάς υπό το
όρος· **20** και λαβών τον μόσχον, τον οποίον είχον κάμει,
κατέκαυσεν εν πυρί, και συντρίψας εωσού ελεπτύνθη,
έσπειρεν επί το ύδωρ και επότισε τους υιούς Ισραήλ.
21 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Τι έκαμεν εις
σε ο λαός ούτος, ώστε επέφερες επ' αυτούς αμαρτίαν
μεγάλην; **22** Και είπεν ο Ααρών, Ας μη εξάπτηται ο
θυμός του κυρίου μου· συ γνωρίζεις τον λαόν, ότι
έγκειται εις την κακίαν· **23** διότι είπον προς εμέ, Κάμε
εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών· διότι
ούτος ο Μωϋσής, ο άνθρωπος όστις εξήγαγεν ημάς εκ
γης Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι απέγεινεν αυτός· **24** και
είπα προς αυτούς, Όστις έχει χρυσίον, ας αφαιρέσωσιν
αυτό· και έδωκαν εις εμέ· τότε έρριψα αυτό εις το πυρ,
και εξήλθεν ο μόσχος ούτος. **25** Και ιδών ο Μωϋσής
τον λαόν ότι ήτο αχαλίνωτος, διότι ο Ααρών είχε
αφήσει αυτούς αχαλινώτους προς καταισχύνην, μεταξύ

των εχθρών αυτών, **26** εστάθη ο Μωϋσής παρά την πύλην του στρατοπέδου και είπεν, Όστις είναι του Κυρίου, ας έλθη προς εμέ. Και συνήχθησαν προς αυτόν πάντες οι υιοί του Λευΐ. **27** Και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ας βάλη έκαστος την ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού· και διέλθετε και εξέλθετε από πύλης εις πύλην διά του στρατοπέδου, και ας θανατώση έκαστος τον αδελφόν αυτού και έκαστος τον φίλον αυτού και έκαστος τον πλησίον αυτού. **28** Και έκαμον οι υιοί του Λευΐ κατά τον λόγον του Μωϋσέως· και έπεσαν εκ του λαού εκείνην την ημέραν περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες. **29** διότι είπεν ο Μωϋσής, Καθιερώσατε εαυτούς σήμερον εις τον Κύριον, έκαστος επί τον υιόν αυτού και έκαστος επί τον αδελφόν αυτού, διά να δοθή εις εσάς ευλογία σήμερον. **30** Και την επαύριον είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Σεις ημαρτήσατε αμαρτίαν μεγάλην· και τώρα θέλω αναβή προς τον Κύριον· ίσως κάμω εξιλέωσιν διά την αμαρτίαν σας. **31** Και επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον και είπε, Δέομαι· ούτος ο λαός ημάρτησεν αμαρτίαν μεγάλην και έκαμον εις εαυτούς θεούς χρυσούς· **32** πλην τώρα, εάν συγχωρήσης την αμαρτίαν αυτών· ει δε μη, εξάλειψόν με, δέομαι, εκ της βίβλου σου, την οποίαν έγραψας. **33** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Όστις ημάρτησεν εναντίον εμού, τούτον θέλω εξαλείψει εκ της βίβλου μου· **34** όθεν τώρα ύπαγε, οδήγησον τον λαόν εις τον τόπον περί του οποίου σε είπα· ιδού, ο άγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου' αλλ' όμως εν τη ημέρα της ανταποδώσεώς μου θέλω ανταποδώσει την αμαρτίαν αυτών επ' αυτούς. **35** Και επάταξε Κύριος τον λαόν, διά την κατασκευήν του μόσχου τον οποίον κατεσκεύασεν ο Ααρών.

33 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε, ανάβηθι εντεύθεν συ και ο λαός τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου, εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· **2** και θέλω αποστείλει άγγελον έμπροσθέν σου και θέλω εκδιώξει τον Χαναναίον, τον Αμορραίον και τον Χετταίον και τον Φερεζαίον τον Ευαίον και τον Ιεβουσαίον· **3** εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι διότι εγώ δεν θέλω αναβή εν τω μέσω σου, επειδή είσαι λαός σκληροτράχηλος, διά να μη σε εξολοθρεύσω καθ' οδόν. **4** Και ότε ήκουσεν ο λαός τον κακόν τούτον λόγον, κατεπένθησαν και ουδείς έβαλε τον στολισμόν αυτού εφ' εαυτόν. **5** Διότι ο Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ, Σεις είσθε λαός σκληροτράχηλος· μίαν στιγμήν εάν αναβώ εις το μέσον σου, θέλω σε εξολοθρεύσει· όθεν τώρα εκδύθητι τους στολισμούς σου από σου, διά να γνωρίσω τι θέλω κάμει εις σε. **6** Και εξεδύθησαν οι υιοί του Ισραήλ τους στολισμούς αυτών πλησίον του όρους Χωρήβ. **7** Και λαβών ο Μωϋσής την σκηνήν, έστησεν αυτήν έξω του στρατοπέδου, μακράν του στρατοπέδου, και ωνόμασεν αυτήν Σκηνήν του μαρτυρίου· και πας ο ζητών τον Κύριον εξήρχετο προς την σκηνήν του μαρτυρίου την έξω του στρατοπέδου. **8** Και ότε εξήρχετο ο Μωϋσής προς την σκηνήν, πας ο λαός εσηκόνετο και ίστατο έκαστος παρά την θύραν της σκηνής αυτού και έβλεπον κατόπιν του Μωϋσέως, εωσού εισήρχετο εις την σκηνήν. **9** Και καθώς εισήρχετο ο Μωϋσής εις την σκηνήν, κατέβαινεν ο στύλος της νεφέλης και ίστατο επί των θυρών της σκηνής· και ελάλει ο Κύριος μετά του Μωϋσέως. **10** Και έβλεπε πας ο λαός τον στύλον της νεφέλης ιστάμενον επί των θυρών της σκηνής· και πας ο λαός ανιστάμενος προσεκύνει, έκαστος από της θύρας της σκηνής αυτού. **11** Και ελάλει ο Κύριος προς τον Μωϋσήν πρόσωπον προς πρόσωπον, καθώς λαλεί άνθρωπος προς τον φίλον αυτού. Και επέστρεφεν εις το στρατόπεδον· ο δε θεράπων αυτού νέος, Ιησούς ο υιός του Ναυή, δεν ανεχώρει από της σκηνής. **12** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ιδέ, συ μοι λέγεις, Ανάγαγε τον λαόν τούτον· και συ δεν με εφανέρωσας ποίον θέλεις αποστείλει μετ' εμού· και συ είπας, σε γνωρίζω κατ' όνομα, και μάλιστα εύρηκας χάριν έμπροσθέν μου· **13** τώρα λοιπόν, εάν εύρηκα χάριν έμπροσθέν σου, δείξόν μοι, δέομαι, την οδόν σου, διά να σε γνωρίσω, διά να εύρω χάριν ενώπιόν σου· και ιδέ ότι τούτο το έθνος είναι ο λαός σου. **14** και είπεν, Η παρουσία μου θέλει ελθεί μετά σου και θέλω σοι δώσει ανάπαυσιν. **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν η παρουσία σου δεν έλθη μετ' εμού, μη αναγάγης ημάς εντεύθεν· **16** διότι πως θέλει γνωρισθή τώρα, ότι εύρηκα χάριν ενώπιόν σου εγώ και ο λαός σου; ουχί διά της ελεύσεώς σου μεθ' ημών; ούτω θέλομεν διακριθή, εγώ και ο λαός σου, από παντός λαού, του επί προσώπου της γης. **17** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Και τούτο το πράγμα το οποίον είπας, θέλω κάμει διότι εύρηκας χάριν ενώπιόν μου και σε γνωρίζω κατ' όνομα. **18** Και είπε, Δείξον μοι, δέομαι, την δόξαν σου. **19** Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει να περάση έμπροσθέν σου όλη η αγαθότης μου και θέλω κηρύξει το όνομα του Κυρίου έμπροσθέν σου και θέλω ελεήσει όντινα ελεώ και θέλω οικτειρήσει όντινα οικτείρω. **20** Και είπε, δεν δύνασαι να ίδης το πρόσωπόν μου· διότι άνθρωπος δεν θέλει με ιδεί και ζήσει. **21** Και είπεν ο Κύριος, Ιδού, τόπος πλησίον μου, και θέλεις σταθή επί της πέτρας· **22** και όταν η δόξα μου διαβαίνη, θέλω σε βάλει εις το σχίσμα της πέτρας και θέλω σε σκεπάσει με την χείρα μου, εωσού παρέλθω· **23** και θέλω σηκώσει την χείρα μου και θέλεις ιδεί τα οπίσω μου· το δε πρόσωπόν μου δεν θέλεις ιδεί.

34 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κόψον εις σεαυτόν δύο πλάκας λιθίνας καθώς τας πρώτας· και θέλω γράψει επί των πλακών τους λόγους, οίτινες ήσαν επί των πρώτων πλακών, τας οποίας συνέτριψας· **2** και γίνου έτοιμος το πρωΐ, και ανάβηθι το πρωΐ επί το όρος Σινά, και παράστηθι εκεί ενώπιόν μου επί της κορυφής του όρους· **3** και ουδείς θέλει αναβή μετά σου ουδέ θέλει φανή τις καθ' όλον το όρος· και τα ποίμνια και αι αγέλαι δεν θέλουσι βοσκηθή έμπροσθεν του όρους εκείνου. **4** Και έκοψε δύο πλάκας λιθίνας καθώς τας πρώτας· και σηκωθείς ο Μωϋσής ενωρίς το πρωΐ, ανέβη επί το όρος Σινά, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος, και έλαβεν εις τας χείρας αυτού τας δύο πλάκας τας λιθίνας. **5** Και κατέβη ο Κύριος εν νεφέλη και εστάθη μετ' αυτού εκεί και εκήρυξε το όνομα του Κυρίου. **6** Και παρήλθε Κύριος έμπροσθεν

αυτού και εκήρυξε, Κύριος, Κύριος ο Θεός, οικτίρμων
και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και αληθινός,
7 φυλάττων έλεος εις χιλιάδας, συγχωρών ανομίαν
και παράβασιν και αμαρτίαν και ουδόλως αθωόνων
τον ένοχον· ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων
επί τα τέκνα και επί τα τέκνα των τέκνων, έως τρίτης
και τετάρτης γενεάς. 8 Και έσπευσεν ο Μωϋσής και
κύψας εις την γην, προσεκύνησε· 9 και είπεν, Εάν τώρα
εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, Κύριε, ας έλθη, δέομαι, ο
Κύριός μου εν τω μέσω ημών· διότι ο λαός ούτος είναι
σκληροτράχηλος· και συγχώρησον την ανομίαν ημών
και την αμαρτίαν ημών και λάβε ημάς εις κληρονομίαν
σου. 10 Και είπεν, Ιδού, εγώ κάμνω διαθήκην· έμπροσθεν
παντός του λαού σου θέλω κάμει θαυμάσια, οποία
δεν έγειναν καθ' όλην την γην και εις ουδέν έθνος·
και πας ο λαός, εν μέσω του οποίου είσαι, θέλει ιδεί
το έργον του Κυρίου· διότι φοβερόν είναι εκείνο, το
οποίον εγώ θέλω κάμει μετά σου. 11 Φύλαξον εκείνο, το
οποίον εγώ σε προστάζω σήμερον· ιδού, εγώ εκβάλλω
απ' έμπροσθέν σου τον Αμορραίον και τον Χαναναίον
και τον Χετταίον και τον Φερεζαίον και τον Ευαίον
και τον Ιεβουσαίον. 12 Προσέχε εις σεαυτόν, μη κάμης
συνθήκην μετά των κατοίκων της γης εις την οποίαν
υπάγεις, μήποτε γείνη παγίς εν τω μέσω σου· 13 αλλά
τους βωμούς αυτών θέλεις καταστρέψει και τα είδωλα
αυτών θέλεις συντρίψει και τα άλση αυτών θέλεις
κατακόψει. 14 Διότι δεν θέλεις προσκυνήσει άλλον θεόν·
επειδή ο Κύριος, του οποίου το όνομα είναι Ζηλότυπος,
είναι Θεός ζηλότυπος· 15 μήποτε κάμης συνθήκην
μετά των κατοίκων της γης, και όταν πορνεύσωσι
κατόπιν των θεών αυτών και θυσιάσωσι προς τους
θεούς αυτών, σε προσκαλέση τις και φάγης από της
θυσίας αυτού· 16 και μήποτε λάβης εκ των θυγατέρων
αυτού εις τους υιούς σου, και όταν αι θυγατέρες αυτού
πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών, κάμωσι τους
υιούς σου να πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών.
17 Θεούς χωνευτούς δεν θέλεις κάμει εις σεαυτόν. 18
Την εορτήν των αζύμων θέλεις φυλάττει. Επτά ημέρας
θέλεις τρώγει άζυμα, καθώς προσέταξα εις σε, κατά
τον καιρόν του μηνός Αβίβ· διότι κατά τον μήνα Αβίβ
εξήλθες εξ Αιγύπτου. 19 Παν το διανοίγον μήτραν είναι
ιδικόν μου· και παν πρωτότοκον αρσενικόν μεταξύ
των κτηνών σου, είτε βους είτε πρόβατον. 20 Το δε
πρωτότοκον της όνου θέλεις εξαγοράζει με αρνίον· και
εάν δεν εξαγοράσης αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει
αυτό. Πάντας τους πρωτοτόκους των υιών σου θέλεις
εξαγοράζει. Και ουδείς θέλει φανή ενώπιόν μου κενός.
21 Εξ ημέρας θέλεις εργάζεσθαι την δε εβδόμην ημέραν
θέλεις αναπαύεσθαι κατά τον σπορητόν και κατά τον
θερισμόν θέλεις αναπαύεσθαι. 22 Και θέλεις φυλάττει
την εορτήν των εβδομάδων, των απαρχών του θερισμού
του σίτου, και την εορτήν της συγκομιδής εις την
επιστροφήν του ενιαυτού. 23 Τρίς του ενιαυτού θέλει
εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου,
Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. 24 Διότι αφού εκδιώξω τα
έθνη απ' έμπροσθέν σου και πλατύνω τα όριά σου, δεν
θέλει επιθυμήσει ουδείς την γην σου, όταν αναβαίνης
διά να εμφανισθής έμπροσθεν Κυρίου του Θεού σου
τρίς του ενιαυτού. 25 Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της
θυσίας μου με ένζυμα· και η θυσία της εορτής του πάσχα
δεν θέλει μείνει έως το πρωΐ. 26 Τα πρωτογεννήματα
της γης σου θέλεις φέρει εις τον οίκον Κυρίου του
Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν τω γάλακτι της
μητρός αυτού. 27 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
Γράψον εις σεαυτόν τους λόγους τούτους· διότι κατά
τους λόγους τούτους έκαμα διαθήκην προς σε και
προς τον Ισραήλ, 28 Και ήτο εκεί μετά του Κυρίου
τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον
δεν έφαγε και ύδωρ δεν έπιε. Και έγραψεν επί των
πλακών τους λόγους της διαθήκης, τας δέκα εντολάς.
29 Και ότε κατέβαινεν ο Μωϋσής από του όρους Σινά,
και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εις την χείρα του
Μωϋσέως, ότε κατέβαινεν από του όρους, ο Μωϋσής
δεν ήξευρεν ότι το δέρμα του προσώπου αυτού έγεινε
λαμπρόν ενώ ελάλει μετ' αυτού. 30 Και είδεν ο Ααρών
και πάντες οι υιοί Ισραήλ τον Μωϋσήν, και ιδού, το
δέρμα του προσώπου αυτού έλαμπε· και εφοβήθησαν
να πλησιάσωσιν εις αυτόν. 31 Και εκάλεσεν αυτούς ο
Μωϋσής· και επεστράφησαν προς αυτόν ο Ααρών και
πάντες οι άρχοντες της συναγωγής, και ελάλησε προς
αυτούς ο Μωϋσής. 32 Και μετά ταύτα πάντες οι υιοί
Ισραήλ προσήλθον· και προσέταξεν εις αυτούς πάντα
όσα ελάλησεν ο Κύριος προς αυτόν επί του όρους Σινά.
33 Και ετελείωσεν ο Μωϋσής λαλών προς αυτούς· είχε δε
κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού. 34 Και ότε εισήρχετο ο
Μωϋσής ενώπιον του Κυρίου διά να λαλήση μετ' αυτού,
εσήκονε το κάλυμμα, εωσού εξέλθη. Και εξήρχετο και
ελάλει προς τους υιούς Ισραήλ ό, τι ήτο προστεταγμένος.
35 Και είδον οι υιοί Ισραήλ το πρόσωπον του Μωϋσέως,
ότι το δέρμα του προσώπου του Μωϋσέως έλαμπε· και
έβαλλε πάλιν ο Μωϋσής το κάλυμμα επί το πρόσωπον
αυτού, εωσού εισέλθη διά να λαλήση μετ' αυτού.

35 Και συνήθροισεν ο Μωϋσής πάσαν την συναγωγήν
των υιών Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, Ούτοι
είναι οι λόγοι, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος, διά
να κάμνητε αυτούς. 2 Εξ ημέρας θέλει γίνεσθαι εργασία·
η δε εβδόμη ημέρα θέλει είσθαι εις εσάς αγία, σάββατον
αναπαύσεως εις τον Κύριον· πας όστις κάμη εν αυτή
εργασίαν θέλει θανατωθή· 3 δεν θέλετε ανάπτει πυρ εν
πάσαις ταις κατοικίαις υμών την ημέραν του σαββάτου.
4 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς πάσαν την συναγωγήν
των υιών Ισραήλ, λέγων, τούτο είναι το πράγμα το
οποίον ο Κύριος προσέταξε, λέγων, 5 Λάβετε από ό, τι
έχετε προσφοράν εις τον Κύριον· όστις προαιρείται εν
τη καρδία αυτού, ας φέρη την προσφοράν του Κυρίου·
χρυσίον και αργύριον και χαλκόν, 6 και κυανούν
και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσον και τρίχας
αιγών, 7 και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα
θώων και ξύλον σιττίμ, 8 και έλαιον διά το φως και
αρώματα διά το χριστήριον έλαιον και διά το ευώδες
θυμίαμα, 9 και λίθους ονυχίτας και λίθους διά να
εντεθώσιν εις το εφόδ και εις το περιστήθιον. 10 Και πας
συνετός την καρδίαν μεταξύ σας θέλει ελθεί και κάμει
πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος· 11 την σκηνήν, το
περικάλυμμα αυτής και την σκέπην αυτής, τας περόνας
αυτής και τας σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής,
τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής, 12 την

κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής, το ιλαστήριον και
το καλυπτήριον καταπέτασμα, 13 την τράπεζαν και
τους μοχλούς αυτής και πάντα τα σκεύη αυτής και
τον άρτον της προθέσεως, 14 και την λυχνίαν διά
το φως και τα σκεύη αυτής και τους λύχνους αυτής
και το έλαιον του φωτός, 15 και το θυσιαστήριον του
θυμιάματος, και τους μοχλούς αυτού και το χριστήριον
έλαιον και το ευώδες θυμίαμα και τον τάπητα της
θύρας της εισόδου της σκηνής, 16 το θυσιαστήριον
του ολοκαυτώματος και την χαλκίνην εσχάραν αυτού
τους μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον
νιπτήρα και την βάσιν αυτού, 17 τα παραπετάσματα
της αυλής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτών
και το παραπέτασμα της θύρας της αυλής, 18 τους
πασσάλους της σκηνής και τους πασσάλους της αυλής
και τα σχοινία αυτών, 19 τας λειτουργικάς στολάς διά
να λειτουργώσιν εν τω αγίω, τας αγίας στολάς διά
τον Ααρών τον ιερέα και τας στολάς των υιών αυτού,
διά να ιερατεύωσι. 20 Και εξήλθε πάσα η συναγωγή
των υιών Ισραήλ απ' έμπροσθεν του Μωϋσέως. 21 Και
ήλθον, πας άνθρωπος του οποίου η καρδία διήγειρεν
αυτόν· και πας τις τον οποίον το πνεύμα αυτού έκαμε
πρόθυμον, έφεραν την προσφοράν του Κυρίου διά το
έργον της σκηνής του μαρτυρίου και διά πάσαν την
υπηρεσίαν αυτής και διά τας αγίας στολάς. 22 Και
ήλθον, άνδρες τε και γυναίκες, όσοι ήσαν προθύμου
καρδίας, φέροντες βραχιόλια και ενώτια και δακτυλίδια
και περιδέραια, παν σκεύος χρυσούν· και πάντες όσοι
προσέφεραν προσφοράν χρυσίον εις τον Κύριον. 23 Και
πας άνθρωπος εις τον οποίον ευρίσκετο κυανούν και
πορφυρούν και κόκκινον και βύσσος και τρίχες αιγών
και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώων,
έφεραν αυτά. 24 Πας όστις ηδύνατο να κάμη προσφοράν
αργυρίου και χαλκού, έφεραν την προσφοράν του
Κυρίου· και πας άνθρωπος, εις τον οποίον ευρίσκετο
ξύλον σιττίμ διά παν έργον της υπηρεσίας, έφεραν αυτό.
25 Και πάσα γυνή συνετή την καρδίαν έκλωθον με τας
χείρας αυτών και έφερον κεκλωσμένα, το κυανούν
και το πορφυρούν, το κόκκινον και την βύσσον. 26
Και πάσαι αι γυναίκες, των οποίων η καρδία διήγειρεν
αυτάς εις ευμηχανίαν, έκλωσαν τας τρίχας των αιγών.
27 Και οι άρχοντες έφεραν τους λίθους τους ονυχίτας
και τους λίθους της ενθέσεως διά το εφόδ και διά
το περιστήθιον· 28 και τα αρώματα, και το έλαιον
διά το φως και διά το χριστήριον έλαιον και διά το
ευώδες θυμίαμα. 29 Οι υιοί Ισραήλ έφεραν προαιρετικήν
προσφοράν εις τον Κύριον, πας ανήρ και γυνή, των
οποίων η καρδία έκαμεν αυτούς προθύμους εις το να
φέρωσι διά πάσαν την εργασίαν, την οποίαν προσέταξεν
ο Κύριος να γείνη διά χειρός του Μωϋσέως. 30 Και
είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, Ιδέτε, ο Κύριος
εκάλεσεν εξ ονόματος Βεσελεήλ τον υιόν του Ουρί,
υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα· 31 και ενέπλησεν αυτόν
πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως και επιστήμης και
πάσης καλλιτεχνίας· 32 και διά να επινοή έντεχνα έργα,
ώστε να εργάζηται εις χρυσίον και εις αργύριον και
εις χαλκόν· 33 και να γλύφη λίθους ενθέσεως και να
σκαλίζη ξύλα δι' εργασίαν, διά παν έντεχνον έργον.
34 Και έδωκεν εις την καρδίαν αυτού το να διδάσκη,
αυτός και Ελιάβ ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν. 35
Τούτους ενέπλησε συνέσεως καρδίας, διά να εργάζωνται
παν έργον εγχαράκτου και καλλιτέχνου και κεντητού
εις κυανούν και εις πορφυρούν, εις κόκκινον και εις
βύσσον, και υφαντού, των εργαζομένων παν έργον και
επινοούντων έντεχνα έργα.

36 Και έκαμεν ο Βεσελεήλ και ο Ελιάβ και πας σοφός
την καρδίαν, εις τον οποίον ο Κύριος έδωκε
σοφίαν και σύνεσιν διά να εξεύρη να εργάζηται παν το
έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, κατά πάντα όσα
προσέταξεν ο Κύριος. 2 Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον
Βεσελεήλ και τον Ελιάβ και πάντα σοφόν την καρδίαν,
εις του οποίου την καρδίαν ο Κύριος έδωκε σοφίαν,
πάντα άνθρωπον του οποίου η καρδία διήγειρεν αυτόν
εις το να έλθη προς το έργον διά να κάμη αυτό. 3
Και έλαβον απ' έμπροσθεν του Μωϋσέως πάσας τας
προσφοράς, τας οποίας έφεραν οι υιοί Ισραήλ διά το
έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, διά να κάμωσιν
αυτό. Και έφερον έτι προς αυτόν αυτοπροαιρέτους
προσφοράς καθ' εκάστην πρωΐαν. 4 Και ήλθον πάντες
οι σοφοί οι εργαζόμενοι παν το έργον του αγιαστηρίου,
έκαστος από του έργου αυτού, το οποίον έκαμνον· 5
και είπον προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Ο λαός φέρει
πλειότερον παρά το ικανόν διά την υπηρεσίαν του
έργον, το οποίον ο Κύριος προσέταξε να γείνη. 6 Και
προσέταξεν ο Μωϋσής και εκήρυξαν εν τω στρατοπέδω,
λέγοντες, Μηδείς ανήρ μήτε γυνή, ας μη κάμνη πλέον
εργασίαν διά την προσφοράν του αγιαστηρίου. Και ο
λαός έπαυσεν από του να φέρη· 7 διότι η ύλη, την
οποίαν είχον, ήτο ικανή δι' όλον το έργον, ώστε να
κάμωσιν αυτό, και επερίσσευεν. 8 Και πας σοφός την
καρδίαν εκ των εργαζομένων το έργον της σκηνής
έκαμον δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης
και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου· με χερουβείμ
εντέχνου εργασίας έκαμον αυτά· 9 το μήκος του ενός
παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών και το πλάτος
του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα
παραπετάσματα του αυτού μέτρου· 10 και συνήψε τα
πέντε παραπετάσματα το εν μετά του άλλου· και τα
άλλα πέντε παραπετάσματα συνήψε το εν μετά του
άλλου. 11 Και έκαμε θυλειάς κυανά επί της άκρας του
ενός παραπετάσματος κατά το πλάγιον όπου έγεινεν η
ένωσις· ομοίως έκαμεν επί της τελευταίας άκρας του
δευτέρου παραπετάσματος, όπου έγεινεν η ένωσις του
δευτέρου· 12 πεντήκοντα θυλειάς έκαμεν εις το εν
παραπέτασμα και πεντήκοντα θυλειάς έκαμεν επί της
άκρας του παραπετάσματος, όπου έγεινεν η ένωσις του
δευτέρου, διά να αντικρύζωσι αι θυλειαί προς άλληλα.
13 Και έκαμε πεντήκοντα περόνας χρυσάς και συνήψε
τα παραπετάσματα προς άλληλα με τας περόνας. και
έγεινεν η σκηνή μία. 14 Και έκαμε παραπετάσματα εκ
τριχών αιγών διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνής·
ένδεκα παραπετάσματα έκαμεν αυτά· 15 το μήκος
του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών και το
πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών·
τα ένδεκα παραπετάσματα του αυτού μέτρου· 16 και
συνήψε τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ
παραπετάσματα χωριστά. 17 Και έκαμε πεντήκοντα

θυλειάς επί της τελευταίας άκρας του παραπετάσματος κατά την ένωσιν, και πεντήκοντα θυλειάς έκαμεν επί της άκρας του παραπετάσματος, κατά την ένωσιν του δευτέρου. **18** Έκαμεν έτι πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, διά να συνάψη την σκηνήν, ώστε να ήναι μία. **19** Και έκαμε επικάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών, και επικάλυμμα υπεράνωθεν εκ δερμάτων θώων. **20** Και έκαμε τας σανίδας διά την σκηνήν εκ ξύλου σιττίμ, ορθίας· **21** το μήκος της μιας σανίδος δέκα πηχών, και το πλάτος της μιας σανίδος μιας πήχης και ημισείας· **22** μία σανίς είχε δύο αγκωνίσκους αντικρύζοντας προς αλλήλους· ούτως έκαμε δι' όλας τας σανίδας της σκηνής. **23** Και έκαμε τας σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από του νοτίου μέρους προς τα δεξιά. **24** Και τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά έκαμεν υποκάτω των είκοσι σανίδων· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. **25** Και διά το δεύτερον μέρος της σκηνής, το προς βορράν, έκαμεν είκοσι σανίδας, **26** και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **27** Και διά τα μέρη της σκηνής τα προς δυσμάς έκαμεν εξ σανίδας. **28** Και δύο σανίδας έκαμε διά τας γωνίας της σκηνής εις τα δύο πλάγια· **29** και ηνώθησαν κάτωθεν και ηνώθησαν ομού άνωθεν διά του ενός κρίκου· ούτως έκαμε δι' αυτάς αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας. **30** Και ήσαν οκτώ σανίδες· και τα υποβάσια αυτών δεκαέξ υποβάσια αργυρά, ανά δύο υποβάσια υποκάτω εκάστης σανίδος. **31** Και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ· πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνής, **32** και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του άλλου μέρους της σκηνής και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας της σκηνής, διά τα όπισθεν μέρη τα προς δυσμάς· **33** και έκαμε τον μέσον μοχλόν διά να διαπερά διά των σανίδων απ' άκρου έως άκρου. **34** Και περιεκάλυψε τας σανίδας με χρυσίον και έκαμε τους κρίκους αυτών χρυσούς διά να ήναι θήκαι των μοχλών, και περιεκάλυψε τους μοχλούς με χρυσίον. **35** Και έκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης· εντέχνου εργασίας έκαμεν αυτό με χερουβείμ. **36** Και έκαμεν εις αυτό τους τέσσαρας στύλους εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών χρυσά· και έχυσε δι' αυτούς τέσσαρα υποβάσια αργυρά. **37** Και έκαμε τον τάπητα διά την θύραν της σκηνής εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εργασίας κεντητού· **38** και τους πέντε στύλους αυτής και τα άγκιστρα αυτών· και περιεκάλυψε τα κιονόκρανα αυτών και τας ταινίας αυτών με χρυσίον· τα πέντε όμως υποβάσια αυτών ήσαν χάλκινα.

37 Και έκαμεν ο Βεσελεήλ την κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής· **2** και περιεκάλυψεν αυτήν με καθαρόν χρυσίον έσωθεν και έξωθεν και έκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **3** Και έχυσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς διά τας τέσσαρας γωνίας αυτής· δύο μεν κρίκους εις το εν πλάγιον αυτής δύο δε κρίκους εις το άλλο πλάγιον αυτής. **4** Και έκαμε μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον· **5** και εισήγαγε τους μοχλούς εις τους κρίκους κατά τα πλάγια της κιβωτού, διά να βαστάζωσι την κιβωτόν. **6** Και έκαμε το ιλαστήριον εκ χρυσίου καθαρού· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτού και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτού. **7** Και έκαμε δύο χερουβείμ εκ χρυσίου· σφυρήλατα έκαμεν αυτά, επί των δύο άκρων του ιλαστηρίου· **8** εν χερούβ επί του ενός άκρου, και εν χερούβ επί του άλλου άκρου· επί του ιλαστηρίου έκαμε τα χερουβείμ επί των δύο άκρων αυτού· **9** και τα χερουβείμ εξέτεινον τας πτέρυγας άνωθεν, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ιλαστήριον και τα πρόσωπα αυτών έβλεπον το εν προς το άλλο· προς το ιλαστήριον ήσαν τα πρόσωπα των χερουβείμ. **10** Και έκαμε την τράπεζαν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών το μήκος αυτής και μιας πήχης το πλάτος αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και ημισείας· **11** και περιεκάλυψεν αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και έκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **12** Έκαμεν έτι εις αυτήν χείλος κύκλω, μιας παλάμης το πλάτος· και επί το χείλος αυτής κύκλω έκαμε στεφάνην χρυσήν. **13** Και έχυσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς, και έβαλε τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί των τεσσάρων ποδών αυτής. **14** υπό το χείλος ήσαν οι κρίκοι, θήκαι των μοχλών, διά να βαστάζωσι την τράπεζαν. **15** και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον, διά να βαστάζωσι την τράπεζαν. **16** και έκαμε τα σκεύη τα επί της τραπέζης, τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής και τας λεκάνας αυτής και τα σπονδεία, διά να γίνωνται δι' αυτών αι σπονδαί, εκ χρυσίου καθαρού. **17** και έκαμε την λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού· σφυρήλατον έκαμε την λυχνίαν· ο κορμός αυτής και οι κλάδοι αυτής, αι λεκάναι αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα άνθη αυτής ήσαν εν σώμα μετ' αυτής. **18** και εξ κλάδοι εξήρχοντο εκ των πλαγίων αυτής· τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου αυτής και τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου αυτής· **19** τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον ένα κλάδον, εις κόμβος και εν άνθος· και τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον άλλον κλάδον, εις κόμβος και εν άνθος· ούτως έκαμεν εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. **20** Και εις την λυχνίαν ήσαν τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα άνθη αυτών. **21** Και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εξ αυτής. **22** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών ήσαν εν σώμα μετ' αυτής· το όλον αυτής εν σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού. **23** Και έκαμε τους επτά λύχνους αυτής, και τα λυχνοψάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής εκ χρυσίου καθαρού. **24** Εξ ενός ταλάντου χρυσίου καθαρού έκαμεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής. **25** Και έκαμε το θυσιαστήριον του θυμιάματος εκ ξύλου σιττίμ· το μήκος αυτού μιας πήχης και το πλάτος αυτού μιας πήχης, τετράγωνον· και δύο πηχών το ύψος αυτού· τα κέρατα αυτού ήσαν εκ του

αυτού. 26 Και περιεκάλυψεν αυτό με χρυσίον καθαρόν,
την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα
κέρατα αυτού· και έκαμεν εις αυτό στεφάνην χρυσήν
κύκλω. 27 Και δύο κρίκους χρυσούς έκαμε δι' αυτό
υπό την στεφάνην αυτού πλησίον των δύο γωνιών
αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού, διά να ήναι θήκαι των
μοχλών, ώστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. 28 Και
έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν
αυτούς με χρυσίον. 29 Και έκαμε το άγιον χριστήριον
έλαιον και το καθαρόν ευώδες θυμίαμα κατά την τέχνην
του μυρεψού.

38 Και έκαμε το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος
εκ ξύλου σιττίμ· πέντε πηχών το μήκος αυτού
και πέντε πηχών το πλάτος αυτού, τετράγωνον· και
το ύψος αυτού τριών πηχών· 2 και έκαμε τα κέρατα
αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα
αυτού ήσαν εκ του αυτού· και περιεκάλυψεν αυτό
χαλκόν. 3 Και έκαμε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου,
τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας, τας
κρεάγρας και τα πυροδόχα· πάντα τα σκεύη αυτού έκαμε
χάλκινα. 4 Και έκαμε διά το θυσιαστήριον χαλκίνην
εσχάραν δικτυωτής εργασίας υπό την περιοχήν αυτού
κάτωθεν έως του μέσου αυτού. 5 Και έχυσε τέσσαρας
κρίκους διά τα τέσσαρα άκρα της χαλκίνης εσχάρας,
διά να ήναι θήκαι των μοχλών. 6 Και έκαμε τους
μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και περιεκάλυψεν αυτούς με
χαλκόν. 7 Και εισήξε τους μοχλούς εις τους κρίκους
κατά τα πλάγια του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωσιν
αυτό δι' αυτών· κοίλον σανιδωτόν έκαμεν αυτό. 8
Και έκαμε τον νιπτήρα χάλκινον και την βάσιν αυτού
χαλκίνην εκ των κατόπτρων των συναθροιζομένων
γυναικών, αίτινες συνηθροίζοντο παρά την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου. 9 Και έκαμε την αυλήν· κατά το
πλευρόν το προς μεσημβρίαν τα παραπετάσματα της
αυλής ήσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης, εκατόν πηχών. 10
Οι στύλοι αυτών ήσαν είκοσι και τα χάλκινα αυτών
υποβάσια είκοσι τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι
αυτών αργυρά. 11 Και κατά το βόρειον πλευρόν τα
παραπετάσματα ήσαν εκατόν πηχών· οι στύλοι αυτών
είκοσι και τα χάλκινα υποβάσια αυτών είκοσι τα
άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. 12
Και κατά το δυτικόν πλευρόν ήσαν παραπετάσματα
πεντήκοντα πηχών· οι στύλοι αυτών δέκα και τα
υποβάσια αυτών δέκα· τα άγκιστρα των στύλων και
αι ζώναι αυτών αργυρά. 13 Και κατά το ανατολικόν
πλευρόν το προς ανατολάς, πεντήκοντα πηχών. 14
Τα παραπετάσματα του ενός μέρους της πύλης ήσαν
δεκαπέντε πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια
αυτών τρία. 15 Και εις το άλλο μέρος της πύλης της
αυλής εκατέρωθεν ήσαν παραπετάσματα δεκαπέντε
πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών
τρία. 16 Πάντα τα παραπετάσματα της αυλής κύκλω
ήσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης. 17 Και τα υποβάσια διά
τους στύλους ήσαν χάλκινα· τα άγκιστρα των στύλων
και αι ζώναι αυτών αργυρά· και τα κιονόκρανα αυτών
ήσαν περικεκαλυμμένα με αργύριον· και πάντες οι
στύλοι της αυλής ήσαν εζωσμένοι με αργύριον. 18 Και
το καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής ήτο εργασίας
κεντητού εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και
βύσσου κεκλωσμένης· και ήτο είκοσι πηχών το μήκος
και το ύψος εις το πλάτος πέντε πηχών, καθώς εις τα
παραπετάσματα της αυλής. 19 Και οι στύλοι αυτών
τέσσαρες και τα χάλκινα υποβάσια αυτών τέσσαρα· τα
άγκιστρα αυτών αργυρά, και τα κιονόκρανα αυτών
περικεκαλυμμένα με αργύριον και αι ζώναι αυτών
αργυραί. 20 Και πάντες οι πάσσαλοι της σκηνής και της
αυλής κύκλω χάλκινοι. 21 Αύτη είναι η απαρίθμησις
των πραγμάτων της σκηνής, της σκηνής του μαρτυρίου,
καθώς ηριθμήθησαν κατά την προσταγήν του Μωϋσέως,
διά την υπηρεσίαν των Λευϊτών διά χειρός του Ιθάμαρ,
υιού του Ααρών του ιερέως. 22 Και ο Βεσελεήλ ο υιός
του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα, έκαμε πάντα
όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 23 Και ήτο
μετ' αυτού Ελιάβ, ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν,
εγχαράκτης και ευμήχανος τεχνίτης και κεντητής εις
κυανούν και εις πορφυρούν και εις κόκκινον και εις
βύσσον. 24 Παν το χρυσίον το δαπανηθέν διά την
εργασίαν εις όλον το έργον του αγιαστηρίου, το χρυσίον
της προσφοράς, ήτο εικοσιεννέα τάλαντα και επτακόσιοι
τριάκοντα σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου. 25
Και το αργύριον των απαριθμηθέντων εκ της συναγωγής
εκατόν τάλαντα, και χίλιοι επτακόσιοι και εβδομήκοντα
πέντε σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· 26
εν βεκάχ κατά κεφαλήν, το ήμισυ του σίκλου, κατά
τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά πάντα περνώντα εις
την απαρίθμησιν, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω,
διά εξακοσίας και τρεις χιλιάδας και πεντακοσίους
και πεντήκοντα ανθρώπους. 27 Και εκ του αργυρίου
των εκατόν ταλάντων εχύθησαν τα υποβάσια του
αγιαστηρίου και τα υποβάσια του καταπετάσματος·
εκατόν υποβάσια από εκατόν ταλάντων, εν τάλαντον
δι' εν υποβάσιον. 28 Και από των χιλίων επτακοσίων
εβδομήκοντα πέντε σίκλων έκαμεν άγκιστρα διά τους
στύλους και περιεκάλυψε τα κιονόκρανα αυτών και
έζωσεν αυτούς. 29 Και ο χαλκός της προσφοράς ήτο
εβδομήκοντα τάλαντα και δύο χιλιάδες και τετρακόσιοι
σίκλοι. 30 Και εκ τούτου έκαμε τα υποβάσια εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και το χάλκινον
θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν δι' αυτό, και
πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, 31 και τα υποβάσια
της αυλής κύκλω και τα υποβάσια της πύλης της αυλής
και πάντας τους πασσάλους της σκηνής και πάντας τους
πασσάλους της αυλής κύκλω.

39 Και εκ του κυανού και πορφυρού και κοκκίνου
έκαμον στολάς λειτουργικάς διά να λειτουργώσιν
εν τω αγίω, και έκαμον τας αγίας στολάς διά τον
Ααρών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.
2 Και έκαμε το εφόδ εκ χρυσίου, εκ κυανού και
πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. 3
Και εσφυρηλάτησαν το χρυσίον εις λεπτάς πλάκας και
έκοψαν αυτό εις σύρματα, διά να εργασθώσιν αυτό εις
το κυανούν και εις το πορφυρούν και εις το κόκκινον
και εις την βύσσον με έντεχνον εργασίαν. 4 Έκαμον
επωμίδας συναπτάς δι' αυτό· συναπτομένας επί των
δύο άκρων αυτού. 5 Και η κεντητή ζώνη του εφόδ επ'
αυτό ήτο εκ του αυτού κατά την εργασίαν αυτού· εκ

χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και
βύσσου κεκλωσμένης, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις
τον Μωϋσήν. 6 Και ειργάσθησαν τους ονυχίτας λίθους
ενηρμοσμένους εν οικίσκοις χρυσοίς, εγκεχαραγμένους,
καθώς εγχαράττονται αι σφραγίδες, με τα ονόματα των
υιών Ισραήλ. 7 Και έθεσεν αυτούς επί των επωμίδων του
εφόδ, λίθους μνημοσύνου εις τους υιούς Ισραήλ, καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 8 Και έκαμε
το περιστήθιον εντέχνου εργασίας, κατά την εργασίαν
του εφόδ, εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και
κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. 9 Τετράγωνον ήτο·
διπλούν έκαμον το περιστήθιον· μιας σπιθαμής το μήκος
αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού, διπλού. 10
Και ενήρμοσαν εις αυτό τέσσαρας σειράς λίθων· σειρά
σαρδίου, τοπαζίου και σμαράγδου ήτο η σειρά η πρώτη.
11 Και η δευτέρα σειρά, άνθραξ, σάπφειρος και αδάμας.
12 Και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος.
13 Και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον, όνυξ και ίασπις·
ούτοι ήσαν ενηρμοσμένοι εν οικίσκοις χρυσοίς εις τα
περικλείσματα αυτών. 14 Και οι λίθοι ήσαν κατά τα
ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα
αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος, έκαστος με το
όνομα αυτού κατά τας δώδεκα φυλάς. 15 Και έκαμον επί
το περιστήθιον αλύσεις κατά τα άκρα, πλεκτής εργασίας
εκ χρυσίου καθαρού. 16 Και έκαμον δύο οικίσκους
χρυσούς και δύο κρίκους χρυσούς και επέρασαν τους
δύο κρίκους εις τα δύο άκρα του περιστηθίου. 17 Και
επέρασαν τας δύο πλεκτάς χρυσάς αλύσεις εις τους
δύο κρίκους τους εις τα άκρα του περιστηθίου. 18
Και τα δύο άκρα των δύο πλεκτών αλύσεων συνήψαν
με τους δύο οικίσκους και έβαλον αυτούς επί των
επωμίδων του εφόδ, εις το έμπροσθεν μέρος αυτού. 19
Και έκαμον δύο κρίκους χρυσούς και έβαλον αυτούς επί
των δύο άκρων του περιστηθίου, εις το χείλος αυτού,
το οποίον ήτο κατά το μέρος του εφόδ έσωθεν. 20
Και έκαμον δύο άλλους κρίκους χρυσούς και έβαλον
αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφόδ κάτωθεν, προς το
εμπροσθινόν μέρος αυτού αντικρύ της άλλης ενώσεως
αυτού άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ. 21 Και
έδεσαν το περιστήθιον διά των κρίκων αυτού εις τους
κρίκους του εφόδ με ταινίαν εκ κυανού, διά να ήναι
άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ, και διά να μη
ήναι το περιστήθιον κεχωρισμένον από του εφόδ· καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 22 Και έκαμε τον
ποδήρη του εφόδ εργασίας υφαντής, όλον εκ κυανού. 23
Και ήτο άνοιγμα εν τω μέσω του ποδήρους, ως άνοιγμα
θώρακος, με ταινίαν κύκλω του ανοίγματος, διά να
μη σχίζηται. 24 Και έκαμον επί των κρασπέδων του
ποδήρους ρόδια εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου
και βύσσου κεκλωσμένης. 25 Και έκαμον κώδωνας εκ
χρυσίου καθαρού και έβαλον τους κώδωνας μεταξύ των
ροδίων επί του κρασπέδου του ποδήρους κύκλω μεταξύ
των ροδίων· 26 κώδωνα και ρόδιον, κώδωνα και ρόδιον,
επί των κρασπέδων του ποδήρους του λειτουργικού
κύκλω καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 27
Και έκαμον τους χιτώνας εκ βύσσου υφαντής εργασίας,
διά τον Ααρών και διά τους υιούς αυτού, 28 και την
μίτραν εκ βύσσου και τα μιτρίδια κεκοσμημένα εκ
βύσσου και τα λινά περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης,
29 και την ζώνην εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού
και πορφυρού και κοκκίνου, κεντητής εργασίας· καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 30 Και έκαμον το
πέταλον του ιερού στέμματος εκ χρυσίου καθαρού και
ενεχάραξαν επ' αυτό γράμματα ως χάραγμα σφραγίδος,
ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. 31 Και έδεσαν εις αυτό
ταινίαν κυανήν, διά να συνάψωσιν αυτό άνωθεν επί της
μίτρας· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.
32 Ούτως ετελειώθη άπαν το έργον της σκηνής του
μαρτυρίου· και έκαμον οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα όσα
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν· ούτως έκαμον. 33
Και έφεραν την σκηνήν προς τον Μωϋσήν· την σκηνήν,
και πάντα τα σκεύη αυτής, τας περόνας αυτής, τας
σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής και τους στύλους
αυτής, και τα υποβάσια αυτής, 34 και το επικάλυμμα το
εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και το επικάλυμμα
το εκ δερμάτων θώων και το καλυπτήριον καταπέτασμα,
35 την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους μοχλούς αυτής
και το ιλαστήριον, 36 την τράπεζαν, πάντα τα σκεύη
αυτής και τους άρτους της προθέσεως, 37 την καθαράν
λυχνίαν, τους λύχνους αυτής, τους λύχνους κατά την
διάταξιν αυτών και πάντα τα σκεύη αυτής και το έλαιον
του φωτός, 38 και το χρυσούν θυσιαστήριον και το
χριστήριον έλαιον και το ευώδες θυμίαμα και τον
τάπητα διά την θύραν της σκηνής, 39 το χάλκινον
θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν αυτού, τους
μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπτήρα
και την βάσιν αυτού, 40 τα παραπετάσματα της αυλής,
τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής και το
καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής, τα σχοινία αυτής
και τους πασσάλους αυτής και πάντα τα σκεύη της
υπηρεσίας της σκηνής διά την σκηνήν του μαρτυρίου,
41 τας λειτουργικάς στολάς, διά να λειτουργώσιν εν τω
αγίω, και τας αγίας στολάς διά τον Ααρών τον ιερέα
και τας στολάς των υιών αυτού, διά να ιερατεύωσι. 42
Κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν,
ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ άπαν το έργον. 43 Και
είδεν ο Μωϋσής άπαν το έργον και ιδού, είχον κάμει
αυτό καθώς προσέταξεν ο Κύριος· ούτως έκαμον· και
ευλόγησεν αυτούς ο Μωϋσής.

40 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Την πρώτην ημέραν του πρώτου μηνός θέλεις
στήσει την σκηνήν, την σκηνήν του μαρτυρίου. 3
Και θέλεις θέσει εκεί την κιβωτόν του μαρτυρίου,
και σκεπάσει την κιβωτόν με το καταπέτασμα. 4 Και
θέλεις εισάξει την τράπεζαν και διατάξει τα διατακτέα
επ' αυτής· και θέλεις εισάξει την λυχνίαν και ανάψει
τους λύχνους αυτής. 5 Και θέλεις θέσει το χρυσούν
θυσιαστήριον του θυμιάματος έμπροσθεν της κιβωτού
του μαρτυρίου και επιβάλει τον τάπητα της θύρας εις
την σκηνήν. 6 Και θέλεις θέσει το θυσιαστήριον του
ολοκαυτώματος έμπροσθεν της θύρας της σκηνής, της
σκηνής του μαρτυρίου. 7 Και θέλεις θέσει τον νιπτήρα
μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου
και βάλει ύδωρ εν αυτώ. 8 Και θέλεις στήσει την αυλήν
κύκλω και κρεμάσει το καταπέτασμα της πύλης της
αυλής. 9 Και θέλεις λάβει το χριστήριον έλαιον και
χρίσει την σκηνήν και πάντα τα εν αυτή, και θέλεις

αγιάσει αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και θέλει
είσθαι αγία. **10** Και θέλεις χρίσει το θυσιαστήριον του
ολοκαυτώματος και πάντα τα σκεύη αυτού και θέλεις
αγιάσει το θυσιαστήριον· και θέλει είσθαι θυσιαστήριον
αγιώτατον. **11** Και θέλεις χρίσει τον νιπτήρα και
την βάσιν αυτού και αγιάσει αυτόν. **12** Και θέλεις
προσαγάγει τον Ααρών και τους υιούς αυτού εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και νίψει αυτούς
με ύδωρ. **13** Και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τας αγίας
στολάς και θέλεις χρίσει αυτόν, και αγιάσει αυτόν, και
θέλει ιερατεύει εις εμέ. **14** Και θέλεις προσαγάγει τους
υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας. **15** Και θέλεις
χρίσει αυτούς, καθώς έχρισας τον πατέρα αυτών, και
θέλουσιν ιερατεύει εις εμέ· και θέλει είσθαι εις αυτούς
το χρίσμα αυτών προς παντοτεινήν ιερατείαν εις τας
γενεάς αυτών. **16** Και έκαμεν ο Μωϋσής κατά πάντα
όσα προσέταξεν ο Κύριος εις αυτόν· ούτως έκαμε. **17** Και
τον πρώτον μήνα του δευτέρου έτους, την πρώτην του
μηνός, εστήθη η σκηνή. **18** Και έστησεν ο Μωϋσής την
σκηνήν και έβαλε τα υποβάσια αυτής και έστησε τας
σανίδας αυτής και έβαλε τους μοχλούς αυτής και έστησε
τους στύλους αυτής. **19** Και εξήπλωσε τα παραπετάσματα
επί την σκηνήν, και έβαλε το επικάλυμμα της σκηνής
επ' αυτήν άνωθεν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον
Μωϋσήν. **20** Και λαβών το μαρτύριον έθεσεν εν τη
κιβωτώ, και έβαλε τους μοχλούς εις την κιβωτόν, και
έβαλε το ιλαστήριον επί την κιβωτόν άνωθεν, **21** και
έφερε την κιβωτόν εις την σκηνήν, και επέθηκε το
καλυπτήριον καταπέτασμα και εσκέπασε την κιβωτόν
του μαρτυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον
Μωϋσήν. **22** Και έθεσε την τράπεζαν εν τη σκηνή
του μαρτυρίου κατά το μέρος της σκηνής το προς
βορράν έξωθεν του καταπετάσματος, **23** και διέταξεν
επ' αυτής τους άρτους τους διατεταγμένους, ενώπιον
Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.
24 Και έθεσε την λυχνίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου
απέναντι της τραπέζης κατά το μέρος της σκηνής το
προς μεσημβρίαν, **25** και ανήψε τους λύχνους ενώπιον
Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.
26 Και έθεσε το χρυσούν θυσιαστήριον εν τη σκηνή
του μαρτυρίου απέναντι του καταπετάσματος, **27** και
εθυμίασεν επ' αυτού ευώδες θυμίαμα· καθώς προσέταξεν
ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **28** Και επέθηκε τον τάπητα
εις την θύραν της σκηνής. **29** Και το θυσιαστήριον του
ολοκαυτώματος έθεσε παρά την θύραν της σκηνής, της
σκηνής του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτού το
ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν· καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **30** Και έθεσε
τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου και
του θυσιαστηρίου και έβαλεν εν αυτώ, ύδωρ, διά να
νίπτωνται· **31** και ένιπτον εξ αυτού ο Μωϋσής και ο
Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους
πόδας αυτών. **32** Ότε εισήρχοντο εις την σκηνήν του
μαρτυρίου και ότε προσήρχοντο εις το θυσιαστήριον,
ενίπτοντο καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.
33 Και έστησε την αυλήν κύκλω της σκηνής και του
θυσιαστηρίου και εκρέμασε τον τάπητα της πύλης της
αυλής. Και συνετέλεσεν ο Μωϋσής το έργον. **34** Τότε
εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου και
δόξα Κυρίου ενέπλησε την σκηνήν. **35** Και δεν ηδυνήθη
ο Μωϋσής να εισέλθη εις την σκηνήν του μαρτυρίου·
διότι η νεφέλη εκάθητο επ' αυτήν, και δόξα Κυρίου
ενέπλησε την σκηνήν. **36** Και ότε η νεφέλη ανέβαινεν
επάνωθεν της σκηνής, οι υιοί Ισραήλ εσηκόνοντο καθ'
όλας αυτών τας οδοιπορίας· **37** αν όμως η νεφέλη δεν
ανέβαινε, τότε δεν εσηκόνοντο μέχρι της ημέρας της
αναβάσεως αυτής. **38** διότι η νεφέλη του Κυρίου ήτο
επί της σκηνής την ημέραν, και πυρ ήτο επ' αυτής την
νύκτα, ενώπιον παντός του οίκου Ισραήλ· καθ' όλας
αυτών τας οδοιπορίας.

Λευϊτικόν

1 Και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσήν και ελάλησε προς
αυτόν εκ της σκηνής του μαρτυρίου, λέγων, **2**
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς,
Εάν τις από σας προσφέρη δώρον προς τον Κύριον,
θέλετε προσφέρει το δώρον σας από των κτηνών, από
των βοών ή από των προβάτων. **3** Εάν το δώρον αυτού
ήναι ολοκαύτωμα από των βοών, αρσενικόν άμωμον
ας προσφέρη αυτό· παρά την θύραν της σκηνής του
μαρτυρίου θέλει προσφέρει αυτό, διά να ήναι δεκτόν
ενώπιον του Κυρίου. **4** Και θέλει επιθέσει την χείρα
αυτού επί την κεφαλήν του ολοκαυτώματος και θέλει
είσθαι δεκτόν υπέρ αυτού, διά να γείνη εξιλέωσις περί
αυτού. **5** Και θέλουσι σφάξει τον μόσχον ενώπιον
Κυρίου· και οι υιοί του Ααρών, οι ιερείς, θέλουσι φέρει
το αίμα και θέλουσι ραντίσει το αίμα κύκλω επί το
θυσιαστήριον το παρά την θύραν της σκηνής του
μαρτυρίου. **6** Και θέλουσιν εκδάρει το ολοκαύτωμα
και θέλουσι διαμελίσει αυτό κατά τα μέλη αυτού. **7**
Και οι υιοί του Ααρών του ιερέως θέλουσι βάλει πυρ
επί το θυσιαστήριον και θέλουσι στοιβάσει ξύλα επί
το πυρ. **8** Και οι υιοί του Ααρών, οι ιερείς, θέλουσιν
επιστοιβάσει τα μέλη, την κεφαλήν και το στέαρ, επί
τα ξύλα τα επί του πυρός, του επί του θυσιαστηρίου· **9**
τα δε εντόσθια αυτού και τους πόδας αυτού θέλουσι
πλύνει με ύδωρ· και θέλει καύσει ο ιερεύς τα πάντα επί
του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη
διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Εάν
δε το δώρον αυτού διά το ολοκαύτωμα ήναι εκ των
ποιμνίων, εκ των προβάτων ή εκ των αιγών, αρσενικόν
άμωμον θέλει προσφέρει αυτό. **11** Και θέλουσι σφάξει
αυτό εις τα πλάγια του θυσιαστηρίου προς βορράν
ενώπιον Κυρίου· και θέλουσι ραντίσει οι υιοί του Ααρών,
οι ιερείς, το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω·
12 και θέλουσι διαμελίσει αυτό κατά τα μέλη αυτού
και την κεφαλήν αυτού και το στέαρ αυτού· και θέλει
επιστοιβάσει αυτά ο ιερεύς επί τα ξύλα τα επί του πυρός
του επί του θυσιαστηρίου· **13** τα δε εντόσθια και τους
πόδας θέλουσι πλύνει με ύδωρ· και θέλει φέρει τα
πάντα ο ιερεύς και καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου·
ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν
ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εάν το δώρον αυτού
προς τον Κύριον ήναι ολοκαύτωμα από πτηνών, τότε
θέλει προσφέρει το δώρον αυτού από τρυγόνων ή από
νεοσσών περιστερών. **15** Και θέλει προσαγάγει αυτό ο
ιερεύς προς το θυσιαστήριον και θέλει αποκόψει διά
των ονύχων την κεφαλήν αυτού και καύσει αυτό επί
του θυσιαστηρίου· και το αίμα αυτού θέλει στραγγίσει
προς το πλάγιον του θυσιαστηρίου· **16** και θέλει εκβάλει
τον πρόλοβον αυτού μετά της κόπρου αυτού και ρίψει
αυτά εις τα πλάγια του θυσιαστηρίου κατά ανατολάς,
εις τον τόπον της στάκτης· **17** και θέλει διασχίσει αυτό
εκ των πτερύγων αυτού, πλην δεν θέλει διαχωρίσει και
θέλει καύσει αυτό ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου, επί
των ξύλων των επί του πυρός· ολοκαύτωμα είναι, θυσία
γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον.

2 Εάν δε προσφέρη τις δώρον προσφοράν εξ αλφίτων
προς τον Κύριον, σεμίδαλις θέλει είσθαι το δώρον
αυτού· και θέλει επιχύσει επ' αυτό έλαιον και επιθέσει
επ' αυτό λιβάνιον. **2** Και θέλει φέρει αυτό προς τους
υιούς του Ααρών, τους ιερείς· και ο ιερεύς θέλει δράξει
από της σεμιδάλεως αυτού και από του ελαίου αυτού
όσον χωρεί η χειρ αυτού και άπαν το λιβάνιον αυτού·
και θέλει καύσει ο ιερεύς το μνημόσυνον αυτού επί
του θυσιαστηρίου· είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις
οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **3** Το δε υπόλοιπον
της εξ αλφίτων προσφοράς θέλει είσθαι του Ααρών
και των υιών αυτού· είναι αγιώτατον εκ των θυσιών
των γινομένων διά πυρός προς τον Κύριον. **4** Και όταν
προσφέρης δώρον προσφοράν εξ αλφίτων εψημένην εν
κλιβάνω, θέλει είσθαι άρτοι άζυμοι από σεμιδάλεως
εζυμωμένης μετά ελαίου και λάγανα άζυμα κεχρισμένα
με έλαιον. **5** Εάν δε το δώρον σου ήναι προσφορά
εξ αλφίτων εψημένη εις κάψαν, άζυμον θέλει είσθαι
εκ σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου. **6** Θέλεις
διαμερίσει αυτήν εις τμήματα και θέλεις επιχύσει επ'
αυτής έλαιον· είναι προσφορά εξ αλφίτων. **7** Και εάν
το δώρον σου ήναι προσφορά εξ αλφίτων εψημένη εν
τηγανίω, θέλει γείνει από σεμιδάλεως μετά ελαίου.
8 Και θέλεις φέρει προς τον Κύριον την εξ αλφίτων
προσφοράν, την οποίαν έκαμες εκ τούτων· και όταν
φερθή προς τον ιερέα, αυτός θέλει πλησιάσει αυτήν
εις το θυσιαστήριον. **9** Και θέλει χωρίσει ο ιερεύς από
της εξ αλφίτων προσφοράς το μνημόσυνον αυτής και
καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου· είναι θυσία γινομένη
διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Το
δε υπόλοιπον της εξ αλφίτων προσφοράς θέλει είσθαι
του Ααρών και των υιών αυτού· είναι αγιώτατον εκ
τών διά πυρός γινομένων θυσιών εις τον Κύριον. **11**
Ουδεμία προσφορά εξ αλφίτων, την οποίαν προσφέρετε
προς τον Κύριον, θέλει είσθαι ένζυμος· διότι ουδέν
προζύμιον ουδέ μέλι θέλετε καύσει εις ουδεμίαν θυσίαν
γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **12** Περί δε του
δώρου των απαρχών, θέλετε προσφέρει αυτάς προς τον
Κύριον· δεν θέλουσιν όμως καυθή επί του θυσιαστηρίου
εις οσμήν ευωδίας. **13** Και παν δώρον της εξ αλφίτων
προσφοράς σου θέλεις αλατίζει με άλας· και δεν θέλεις
αφήσει να λείψη από της εξ αλφίτων προσφοράς σου
το άλας της διαθήκης του Θεού σου· επί παντός δώρου
σου θέλεις προσφέρει άλας. **14** Και εάν προσφέρης
προσφοράν εξ αλφίτων από των πρωτογεννημάτων σου
προς τον Κύριον, θέλεις προσφέρει διά την εξ αλφίτων
προσφοράν των πρωτογεννημάτων σου αστάχυα χλωρά
εψημένα εν πυρί, σίτον πεφρυγανισμένον εξ ασταχύων
μεστών. **15** Και θέλεις χύσει επ' αυτήν έλαιον και θέλεις
θέσει επ' αυτήν λιβάνιον· είναι προσφορά εξ αλφίτων.
16 Και ο ιερεύς θέλει καύσει το μνημόσυνον αυτής εκ
του πεφρυγανισμένον σίτου αυτής και εκ του ελαίου
αυτής, μεθ' όλου λιβανίου αυτής· είναι θυσία γινομένη
διά πυρός εις τον Κύριον.

3 Εάν δε το δώρον αυτού ήναι θυσία ειρηνική, εάν
προσφέρη αυτό εκ των βοών, είτε αρσενικόν είτε
θηλυκόν, άμωμον θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του
Κυρίου· **2** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την

κεφαλήν του δώρου αυτού, και θέλουσι σφάξει αυτό
παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου· και οι υιοί
του Ααρών, οι ιερείς, θέλουσι ραντίσει το αίμα επί το
θυσιαστήριον κύκλω. 3 Και θέλει προσφέρει εκ της
ειρηνικής προσφοράς, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις
τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και
άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων· 4 και τους δύο
νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά,
και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά
των νεφρών θέλει αφαιρέσει. 5 Και οι υιοί του Ααρών
θέλουσι καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου επί του
ολοκαυτώματος του επί των ξύλων των επί του πυρός·
είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς
τον Κύριον. 6 Εάν δε το δώρον αυτού, το εις θυσίαν
ειρηνικήν προσφερόμενον προς τον Κύριον, ήναι εκ
του ποιμνίου, αρσενικόν ή θηλυκόν, άμωμον θέλει
προσφέρει αυτό. 7 Εάν αρνίον προσφέρη το δώρον
αυτού, θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· 8
και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν
του δώρου αυτού, και θέλουσι σφάξει αυτό έμπροσθεν
της σκηνής του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών
θέλουσι ραντίσει το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον
κύκλω. 9 Και θέλει προσφέρει εκ της προσφοράς της
ειρηνικής θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον·
το στέαρ αυτού, την ουράν ολόκληρον, την οποίαν θέλει
αφαιρέσει από της ράχης και το στέαρ το περικαλύπτον
τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων·
10 και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το
προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον
οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. 11 Και θέλει
καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή
της διά πυρός γινομένης θυσίας εις τον Κύριον. 12 Εάν
δε το δώρον αυτού ήναι εξ αιγών, τότε θέλει προσφέρει
αυτό ενώπιον του Κυρίου· 13 και θέλει επιθέσει την
χείρα αυτού επί την κεφαλήν αυτού, και θέλουσι σφάξει
αυτό έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου· και οι υιοί
του Ααρών θέλουσι ραντίσει το αίμα αυτού επί το
θυσιαστήριον κύκλω. 14 Και θέλει προσφέρει εξ αυτού
το δώρον αυτού, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον
Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν
το στέαρ το επί των εντοσθίων· 15 και τους δύο νεφρούς
και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον
επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών
θέλει αφαιρέσει. 16 Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί
του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της θυσίας της γινομένης
διά πυρός εις οσμήν ευωδίας· παν το στέαρ είναι του
Κυρίου. 17 Νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι εις τας γενεάς
σας, εις πάσας τας κατοικήσεις σας· δεν θέλετε τρώγει
ούτε στέαρ ούτε αίμα.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν
ψυχή τις αμαρτήση εξ αγνοίας και εκ των όσα είναι
προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται
πράξη τι εξ αυτών· 3 εάν μεν ο ιερεύς ο κεχρισμένος
αμαρτήση ώστε να ενοχοποιήση τον λαόν, τότε θέλει
φέρει, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε,
μόσχον βοός άμωμον προς τον Κύριον διά προσφοράν
περί αμαρτίας. 4 Και θέλει φέρει τον μόσχον εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου·
και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν
του μόσχου, και θέλουσι σφάξει τον μόσχον ενώπιον
του Κυρίου. 5 Και θέλει λάβει ο ιερεύς ο κεχρισμένος
από του αίματος του μόσχου και φέρει αυτό εις την
σκηνήν του μαρτυρίου· 6 και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον
δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει από του
αίματος επτάκις ενώπιον του Κυρίου, έμπροσθεν του
καταπετάσματος του αγιαστηρίου. 7 Και θέλει βάλει ο
ιερεύς από του αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου
του ευώδους θυμιάματος, το οποίον είναι ενώπιον του
Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν
το αίμα του μόσχου εις την βάσιν του θυσιαστηρίου
του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν
της σκηνής του μαρτυρίου. 8 Και άπαν το στέαρ του
μόσχου της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει αφαιρέσει
απ' αυτού· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια,
και άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων· 9 και τους
δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα
πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον
μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει, 10 καθ' ον τρόπον
αφαιρείται από του μόσχου της θυσίας της ειρηνικής·
και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου του
ολοκαυτώματος· 11 και το δέρμα του μόσχου και παν
το κρέας αυτού μετά της κεφαλής αυτού και μετά των
ποδών αυτού και τα εντόσθια αυτού και την κόπρον
αυτού· 12 και θέλει φέρει όλον τον μόσχον έξω του
στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν, όπου χύνεται η στάκτη,
και θέλει καύσει αυτόν επί ξύλων διά πυρός· όπου
χύνεται η στάκτη, θέλει καυθή. 13 Εάν δε πάσα η
συναγωγή του Ισραήλ αμαρτήση εξ αγνοίας και το
πράγμα κρυφθή από των οφθαλμών της συναγωγής
και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου
να μη πράττωνται, πράξωσι και ήναι ένοχοι· 14 όταν
γνωρισθή η αμαρτία την οποίαν ημάρτησαν κατά τούτο,
τότε θέλει προσφέρει η συναγωγή μόσχον εκ βοών
διά την αμαρτίαν και θέλει φέρει αυτόν έμπροσθεν
της σκηνής του μαρτυρίου. 15 Και οι πρεσβύτεροι της
συναγωγής θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την
κεφαλήν του μόσχου ενώπιον του Κυρίου· και θέλουσι
σφάξει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. 16 Και ο ιερεύς
ο κεχρισμένος θέλει φέρει από του αίματος του μόσχον
εις την σκηνήν του μαρτυρίου· 17 και θέλει εμβάψει
ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει
ραντίσει επτάκις ενώπιον του Κυρίου έμπροσθεν του
καταπετάσματος· 18 και θέλει βάλει από του αίματος επί
τα κέρατα του θυσιαστηρίου, του ενώπιον του Κυρίου,
το οποίον είναι εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει
χύσει παν το αίμα εις την βάσιν του θυσιαστηρίου του
ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου. 19 Και παν το στέαρ αυτού θέλει
αφαιρέσει απ' αυτού και καύσει επί του θυσιαστηρίου.
20 Και θέλει κάμει εις τον μόσχον καθ' ον τρόπον έκαμεν
εις τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς· ούτω
θέλει κάμει εις αυτόν· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ
αυτών ο ιερεύς και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς. 21
Και θέλει εκβάλει τον μόσχον έξω του στρατοπέδου
και καύσει αυτόν, καθώς έκαυσε τον πρώτον μόσχον·
είναι προσφορά περί αμαρτίας υπέρ της συναγωγής· 22

Όταν δε άρχων τις αμαρτήση και πράξη εξ αγνοίας τι εκ
των όσα είναι προστεταγμένον υπό Κυρίου του Θεού
αυτού να μη πράττωνται, και ήναι ένοχος· 23 ή εάν η
αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, γνωστοποιηθή
εις αυτόν, τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού,
τράγον εξ αιγών, αρσενικόν άμωμον. 24 και θέλει
επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του τράγου,
και θέλουσι σφάξει αυτό εν τω τόπω όπου σφάζουσι
το ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου· είναι προσφορά
περί αμαρτίας. 25 Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του
αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου
αυτού, και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του
ολοκαυτώματος και θέλει χύσει το αίμα αυτού εις την
βάσιν του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος. 26 Και
άπαν το στέαρ αυτού θέλει καύσει επί του θυσιαστηρίου,
ως το στέαρ της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και
θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς περί της
αμαρτίας αυτού, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. 27
Εάν δε ψυχή τις εκ του λαού της γης αμαρτήση εξ
αγνοίας, πράττων τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον
υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και ήναι ένοχος.
28 ή εάν γνωστοποιηθή εις αυτόν η αμαρτία αυτού
την οποίαν ημάρτησε· τότε θέλει φέρει την προσφοράν
αυτού, τράγον εξ αιγών, θηλυκόν άμωμον, διά την
αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· 29 και θέλει
επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περί
αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάξει την περί
αμαρτίας προσφοράν εν τω τόπω του ολοκαυτώματος.
30 Και θέλει λάβει ο ιερεύς διά του δακτύλου αυτού
από του αίματος αυτού, και βάλει επί τα κέρατα του
θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και παν το αίμα
αυτού θέλει χύσει εις την βάσιν του θυσιαστηρίου· 31 και
παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρέσει, καθώς αφαιρείται
το στέαρ από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς·
και θέλει καύσει αυτό ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου
εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον· και θέλει κάμει
εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει συγχωρηθή εις
αυτόν. 32 Εάν δε φέρη πρόβατον διά προσφοράν αυτού
περί αμαρτίας, θέλει φέρει αυτό θηλυκόν άμωμον· 33
και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της
περί αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάξει αυτό διά
προσφοράν περί αμαρτίας, εν τω τόπω όπου σφάζουσι
το ολοκαύτωμα. 34 Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του
αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου
αυτού και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του
ολοκαυτώματος και άπαν το αίμα αυτού θέλει χύσει εις
την βάσιν του θυσιαστηρίου· 35 και θέλει αφαιρέσει
παν το στέαρ αυτού, καθώς αφαιρείται το στέαρ του
προβάτου από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και
θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου κατά
τας προσφοράς τας γινομένας διά πυρός εις τον Κύριον·
και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν περί της αμαρτίας
αυτού την οποίαν ημάρτησε, και θέλει συγχωρηθή εις
αυτόν.

5 Εάν δε τις αμαρτήση και ακούση φωνήν ορκισμού
και ήναι μάρτυς, είτε είδεν είτε εξεύρει εάν δεν
φανερώση αυτό, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού.
2 Η εάν τις εγγίση πράγμά τι ακάθαρτον, είτε θνησιμαίον
ακαθάρτον θηρίου είτε θνησιμαίον ακαθάρτου κτήνους
είτε θνησιμαίον ερπετών ακαθάρτων, και έλαθεν αυτόν,
όμως θέλει είσθαι ακάθαρτος και ένοχος. 3 Η εάν
εγγίση ακαθαρσίαν ανθρώπου, εξ οποιασδήποτε ήθελεν
είσθαι η ακαθαρσία αυτού, διά της οποίας μιαίνεταί
τις, και έλαθεν αυτόν· όταν αυτός γνωρίση τούτο, τότε
θέλει είσθαι ένοχος. 4 Η εάν τις ομόση, προφέρων
αστοχάστως διά των χειλέων αυτού να κακοποιήση, ή να
αγαθοποιήση εις παν ό, τι ήθελε προφέρει αστοχάστως ο
άνθρωπος μεθ' όρκου και έλαθεν αυτόν· όταν γνωρίση
τούτο, τότε θέλει είσθαι ένοχος εις εν εκ τούτων. 5
Όταν λοιπόν είναι τις ένοχος εις εν εκ τούτων, θέλει
εξομολογηθή κατά τι ημάρτησε· 6 και θέλει φέρει προς
τον Κύριον προσφοράν περί της παραβάσεως αυτού, διά
την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, θηλυκόν
αρνίον εκ προβάτων ή τράγον εξ αιγών, εις προσφοράν
περί αμαρτίας· και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ
αυτού περί της αμαρτίας αυτού. 7 Και εάν δεν ευπορή να
φέρη πρόβατον ή αίγα, θέλει φέρει προς τον Κύριον, διά
την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, δύο τρυγόνας
ή δύο νεοσσούς περιστερών· μίαν διά προσφοράν περί
αμαρτίας και μίαν διά ολοκαύτωμα. 8 Και θέλει
φέρει αυτάς προς τον ιερέα, όστις θέλει προσφέρει
πρώτον εκείνην την περί αμαρτίας προσφοράν· και
θέλει κόψει διά των ονύχων την κεφαλήν αυτής από
του αυχένος αυτής, πλην δεν θέλει διαχωρίσει αυτήν.
9 Και από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς
θέλει ραντίσει τον τοίχον του θυσιαστηρίου· το δε
εναπολειφθέν του αίματος θέλει στραγγίσει έξω εις την
βάσιν του θυσιαστηρίου· είναι προσφορά περί αμαρτίας.
10 Την δε δευτέραν θέλει κάμει ολοκαύτωμα κατά το
διατεταγμένον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ
αυτού, περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησε,
και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. 11 Αλλ' εάν δεν ευπορή
να φέρη δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών,
τότε θέλει φέρει ο αμαρτήσας διά προσφοράν αυτού
το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις προσφοράν περί
αμαρτίας· δεν θέλει βάλει επ' αυτήν έλαιον ουδέ θέλει
βάλει επ' αυτήν λιβάνιον· διότι είναι προσφορά περί
αμαρτίας. 12 και θέλει φέρει αυτήν προς τον ιερέα·
και ο ιερεύς θέλει δράξει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ
αυτού, το μνημόσυνον αυτής, και θέλει καύσει αυτό
επί του θυσιαστηρίου, κατά τας προσφοράς τας διά
πυρός γινομένας εις τον Κύριον· είναι προσφορά περί
αμαρτίας. 13 Και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ
αυτού περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησεν
εις εν εκ τούτων, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν·
το δε υπόλοιπον θέλει είσθαι του ιερέως, ως η εξ
αλφίτων προσφορά. 14 Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, λέγων, 15 Εάν τις πράξη παρανομίαν και
αμαρτήση εξ αγνοίας εις τα άγια του Κυρίου, τότε θέλει
φέρει προς τον Κύριον διά την ανομίαν αυτού κριόν
άμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησίν σου εις
σίκλους αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά
προσφοράν περί ανομίας· 16 και θέλει αποδώσει ό, τι
ημάρτησεν εις τα άγια και θέλει προσθέσει επ' αυτό το
πέμπτον αυτού και δώσει αυτό εις τον ιερέα· και θέλει
κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά του κριού
της περί ανομίας προσφοράς, και θέλει συγχωρηθή

εις αυτόν. 17 Και εάν τις αμαρτήση και πράξη τι εκ
των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη
πράττωνται, και δεν εγνώρισεν αυτό, όμως θέλει είσθαι
ένοχος και θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού· 18 και
θέλει φέρει κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου κατά την
εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον
ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού
περί της αγνοίας αυτού, εις την οποίαν ελανθάσθη και
δεν εγνώρισε τούτο, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. 19
Είναι προσφορά περί ανομίας· αυτός ανομίαν έπραξε
κατά του Κυρίου.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Εάν τις αμαρτήση και πράξη παρανομίαν κατά
του Κυρίου και ψευσθή προς τον πλησίον αυτού διά
παρακαταθήκην ή διά πράγμά τι εμπεπιστευμένον εις
τας χείρας αυτού, ή διά αρπαγήν, ή ηπάτησε τον πλησίον
αυτού, 3 ή εύρε πράγμα χαμένον και ψεύδεται περί
αυτού, ή ομόση ψευδώς περί τινός εκ πάντων όσα
πράττει ο άνθρωπος, ώστε να αμαρτήση εις αυτά· 4 όταν
αμαρτήση και ήναι ένοχος, θέλει αποδώσει το άρπαγμα
το οποίον ήρπασεν, ή το πράγμα το οποίον έλαβε δι'
απάτης, ή την παρακαταθήκην την εμπιστευθείσαν
εις αυτόν, ή το χαμένον πράγμα το οποίον εύρεν, 5
ή παν εκείνο περί του οποίου ώμοσε ψευδώς· θέλει
αποδώσει το κεφάλαιον αυτού, και θέλει προσθέσει το
πέμπτον επ' αυτό· εις όντινα ανήκει, εις τούτον θέλει
αποδώσει αυτό την ημέραν καθ' ην φανερωθή ένοχος.
6 Και θέλει φέρει προς τον Κύριον την περί ανομίας
προσφοράν αυτού, κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου,
κατά την εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας,
προς τον ιερέα· 7 και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν
υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου· και θέλει συγχωρηθή
εις αυτόν, περί παντός πράγματος εκ των όσα έπραξε,
ώστε να ανομήση εις αυτά. 8 Και ελάλησε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, λέγων, 9 Πρόσταξον τον Ααρών
και τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος του
ολοκαυτώματος· το ολοκαύτωμα θέλει καίεσθαι επί
του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα έως το πρωΐ, και το
πυρ του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού. 10 Και
θέλει ενδυθή ο ιερεύς χιτώνα λινούν και περισκελή
λινά θέλει φορέσει επί την σάρκα αυτού, και θέλει
αφαιρέσει την στάκτην του ολοκαυτώματος το οποίον
κατέφαγε το πυρ επί του θυσιαστηρίου· και θέλει βάλει
αυτήν εις το πλάγιον του θυσιαστηρίου. 11 Και θέλει
εκδυθή την στολήν αυτού και ενδυθή άλλην στολήν· και
θέλει φέρει την στάκτην έξω του στρατοπέδου εις τόπον
καθαρόν. 12 Και το πυρ το επί του θυσιαστηρίου θέλει
καίεσθαι επ' αυτού· δεν θέλει σβεσθή· και θέλει καίει ο
ιερεύς επ' αυτού ξύλα καθ' εκάστην πρωΐαν, και θέλει
στοιβάσει το ολοκαύτωμα επ' αυτού, και θέλει καίει
επ' αυτού το στέαρ της ειρηνικής προσφοράς. 13 Το
πυρ θέλει καίεσθαι διαπαντός επί του θυσιαστηρίου· δεν
θέλει σβεσθή. 14 Ούτος δε είναι ο νόμος της αλφίτων
προσφοράς· οι υιοί του Ααρών θέλουσι προσφέρει αυτήν
ενώπιον του Κυρίου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου. 15
Και θέλει αφαιρέσει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ αυτού,
από της σεμιδάλεως της εξ αλφίτων προσφοράς μετά
του ελαίου αυτής και παν το λιβάνιον το επί της εξ
αλφίτων προσφοράς· και θέλει καύσει αυτό επί του
θυσιαστηρίου εις οσμήν ευωδίας, μνημόσυνον αυτής
προς τον Κύριον. 16 Το δε εναπολειφθέν εκ τούτων
θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού· άζυμον
θέλει τρώγεσθαι εν τόπω αγίω εν τη αυλή της σκηνής
του μαρτυρίου θέλουσι τρώγει αυτό. 17 Δεν θέλει
εψηθή μετά προζυμίου· διά μερίδιον αυτών έδωκα
αυτό από των διά πυρός γινομένων προσφορών μου·
είναι αγιώτατον, καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, και
καθώς η περί ανομίας. 18 Παν αρσενικόν μεταξύ των
τέκνων του Ααρών θέλει τρώγει αυτό· τούτο θέλει είσθαι
νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, από των διά πυρός
γινομένων προσφορών του Κυρίου· πας όστις εγγίση
αυτά, θέλει αγιασθή. 19 Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, λέγων, 20 τούτο είναι το δώρον του Ααρών
και των υιών αυτού το οποίον θέλουσι προσφέρει προς
τον Κύριον την ημέραν καθ' ην χρισθή· το δέκατον
ενός εφά σεμιδάλεως εις παντοτεινήν προσφοράν εξ
αλφίτων, το ήμισυ αυτής το πρωΐ, και το ήμισυ αυτής
το εσπέρας· 21 επί κάψης θέλει ετοιμασθή μετά ελαίου·
εψημένον θέλεις φέρει αυτό· και τα εψημένα τμήματα
των εξ αλφίτων προσφορών θέλεις προσφέρει εις οσμήν
ευωδίας προς τον Κύριον. 22 Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος
αντ' αυτού μεταξύ των υιών αυτού θέλει προσφέρει
αυτό· τούτο είναι νόμιμον αιώνιον διά τον Κύριον.
ολοκλήρως θέλει καίεσθαι. 23 Και πάσα προσφορά εξ
αλφίτων ιερέως θέλει καίεσθαι ολοκλήρως· δεν θέλει
τρώγεσθαι. 24 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
λέγων, 25 Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς
αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος της περί αμαρτίας
προσφοράς· Εν τω τόπω όπου σφάζεται το ολοκαύτωμα,
θέλει σφαγή η περί αμαρτίας προσφορά έμπροσθεν του
Κυρίου· είναι αγιώτατον. 26 Ο ιερεύς ο προσφέρων
αυτήν περί αμαρτίας θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπω αγίω
θέλει τρώγεσθαι, εν τη αυλή της σκηνής του μαρτυρίου.
27 παν ό, τι εγγίση το κρέας αυτής θέλει είσθαι άγιον·
και εάν ραντισθή από του αίματος αυτής επί τι φόρεμα,
εκείνο, επί του οποίου ερραντίσθη, θέλει πλύνεσθαι
εν τόπω αγίω. 28 Το δε πήλινον αγγείον εν τω οποίω
έβρασε, θέλει συντρίβεσθαι αλλ' εάν βράση εν αγγείω
χαλκίνω, τούτο θέλει τρίβεσθαι επιμελώς και θέλει
πλύνεσθαι με ύδωρ. 29 Παν αρσενικόν μεταξύ των
ιερέων θέλει τρώγει εξ αυτής· είναι αγιώτατον. 30 Και
πάσα προσφορά περί αμαρτίας, από του αίματος της
οποίας φέρεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να
γείνη εξιλέωσις εν τω αγιαστηρίω, δεν θέλει τρώγεσθαι
με πυρ θέλει καίεσθαι.

7 Ούτος δε είναι ο νόμος της περί ανομίας προσφοράς·
είναι αγιώτατον. 2 Εν τω τόπω όπου σφάζουσι
το ολοκαύτωμα, θέλουσι σφάζει την περί ανομίας
προσφοράν· και το αίμα αυτής θέλει ραντίζεσθαι επί
το θυσιαστήριον κύκλω. 3 Και θέλει προσφέρεσθαι
εξ αυτής παν το στέαρ αυτής, η ουρά και το στέαρ
το περικαλύπτον τα εντόσθια, 4 και οι δύο νεφροί
και το στέαρ το επ' αυτών, το προς τα πλευρά, και
ο επάνω λοβός του ήπατος, όστις μετά των νεφρών
θέλει αφαιρείσθαι. 5 Και θέλει καίει αυτά ο ιερεύς
επί του θυσιαστηρίου, εις προσφοράν γινομένην διά

πυρός προς τον Κύριον· είναι προσφορά περί ανομίας. **6** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπω αγίω θέλει τρώγεσθαι· είναι αγιώτατον. **7** Καθώς είναι η περί αμαρτίας προσφορά, ούτω και η περί ανομίας προσφορά· εις νόμος είναι περί αυτών· ο ιερεύς, όστις κάμνει εξιλέωσιν δι' αυτής, θέλει λαμβάνει αυτήν. **8** Ο δε ιερεύς όστις προσφέρει ολοκαύτωμα τινός, ο ιερεύς θέλει λαμβάνει δι' εαυτόν το δέρμα του ολοκαυτώματος, το οποίον προσέφερε. **9** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, ήτις ήθελεν εψηθή εν κλιβάνω, και παν ό, τι ετοιμάζεται εν τηγανίω και επί κάψης, θέλει είσθαι του ιερέως του προσφέροντος αυτήν. **10** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, εζυμωμένη μετά ελαίου ή ξηρά, θέλει είσθαι πάντων των υιών του Ααρών, ίσον το μερίδιον εκάστου. **11** Και ούτος είναι ο νόμος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, την οποίαν θέλει προσφέρει τις εις τον Κύριον. **12** Εάν προσφέρη αυτήν περί ευχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει μετά της ευχαριστηρίου προσφοράς, πήττας αζύμους εζυμωμένας με έλαιον και λάγανα άζυμα κεχρισμένα μετά ελαίου και σεμίδαλιν κατεσκευασμένην, πήττας εζυμωμένας μετά ελαίου. **13** Με τας πήττας άρτον ένζυμον θέλει προσφέρει διά το δώρον αυτού μετά της προς ευχαριστίαν αυτού ειρηνικής προσφοράς. **14** Και εκ τούτων θέλει προσφέρει εν από πάντων των δώρων αυτού προσφοράν υψουμένην προς τον Κύριον· τούτο θέλει είσθαι του ιερέως του ραντίζοντος το αίμα της ειρηνικής προσφοράς. **15** Και το κρέας της θυσίας της προς ευχαριστίαν ειρηνικής αυτού προσφοράς θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρεται δεν θέλουσιν αφήσει απ' αυτού έως το πρωΐ. **16** Και εάν η θυσία της προσφοράς αυτού ήναι ευχή, ή προσφορά προαιρετική, θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρει τις την θυσίαν αυτού· και εάν μείνη τι, τούτο θέλει τρώγεσθαι την επαύριον. **17** Το εναπολειφθέν όμως του κρέατος της θυσίας έως της τρίτης ημέρας με πυρ θέλει καίεσθαι. **18** Εάν δε φαγωθή τι από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού την τρίτην ημέραν, δεν θέλει είσθαι δεκτός ο προσφέρων αυτήν, ουδέ θέλει λογισθή εις αυτόν· βδέλυγμα θέλει είσθαι· η δε ψυχή, ήτις ήθελε φάγει απ' αυτού, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής. **19** Και το κρέας, το οποίον ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, δεν θέλει τρώγεσθαι· εν πυρί θέλει καίεσθαι περί δε του κρέατος, όστις είναι καθαρός θέλει τρώγει κρέας. **20** Η δε ψυχή ήτις έχουσα την ακαθαρσίαν αυτής εφ' εαυτής ήθελε φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **21** Και η ψυχή ήτις ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, ακαθαρσίαν ανθρώπου ή ζώον ακάθαρτον ή βδελυρόν τι ακάθαρτον, και φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, και η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Δεν θέλετε τρώγει παντελώς στέαρ βοός ή προβάτου ή αιγός. **24** Και το στέαρ του θνησιμαίου ζώου και το στέαρ του θηριαλώτου δύναται να χρησιμεύη εις πάσαν άλλην χρείαν· δεν θέλετε όμως τρώγει διόλου απ' αυτού. **25** Διότι όστις φάγη το στέαρ του ζώου, από του οποίου προσφέρεται θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, και εκείνη ψυχή, ήτις ήθελε φάγει θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **26** Παρομοίως δεν θέλετε τρώγει ουδέν αίμα, είτε πτηνού είτε ζώου εν ουδεμιά εκ των κατοικιών σας. **27** Πάσα ψυχή ήτις ήθελε φάγει οποιονδήποτε αίμα, και εκείνη η ψυχή θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **28** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **29** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο προσφέρων την θυσίαν της ειρηνικής προσφοράς αυτού προς τον Κύριον, θέλει φέρει το δώρον αυτού προς τον Κύριον, από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού. **30** Αι χείρες αυτού θέλουσι φέρει τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου· θέλει φέρει το στέαρ μετά του στήθους, διά να κινήται το στήθος ως προσφορά κινητή έμπροσθεν του Κυρίου. **31** Και ο ιερεύς θέλει καίει το στέαρ επί του θυσιαστηρίου· το στήθος όμως θέλει είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού. **32** Και θέλετε δίδει προς τον ιερέα προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς σας. **33** Όστις εκ των υιών του Ααρών προσφέρει το αίμα της ειρηνικής προσφοράς και το στέαρ, θέλει λαμβάνει τον δεξιόν ώμον εις μερίδιον αυτού. **34** Διότι το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ώμον έλαβον παρά των υιών Ισραήλ εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς αυτών, και έδωκα αυτά προς τον Ααρών τον ιερέα και προς τους υιούς αυτού εις νόμιμον αιώνιον μεταξύ των υιών Ισραήλ. **35** Τούτο είναι το χρίσμα του Ααρών, και το χρίσμα των υιών αυτού, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου, την ημέραν καθ' ην παρέστησεν αυτούς διά να ιερατεύωσιν εις τον Κύριον· **36** το οποίον προσέταξεν ο Κύριος να δίδωται εις αυτούς παρά των υιών Ισραήλ, καθ' ην ημέραν έχρισεν αυτούς, εις νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. **37** Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων προσφοράς και της περί αμαρτίας προσφοράς και της περί ανομίας προσφοράς και των καθιερώσεων και της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· **38** τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν εν τω όρει Σινά, καθ' ην ημέραν προσέταξε τους υιούς Ισραήλ να προσφέρωσι προς τον Κύριον τα δώρα αυτών εν τη ερήμω Σινά.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάβε τον Ααρών και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και τας στολάς και το έλαιον του χρίσματος και τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τους δύο κριούς και το κάνιστρον των αζύμων. **3** Και σύναξον πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **4** Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· και συνήχθη η συναγωγή εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **5** Και είπεν ο Μωϋσής προς την συναγωγήν, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος να γείνη. **6** Και έφερεν ο Μωϋσής τον Ααρών και τους υιούς αυτού και έλουσεν αυτούς με ύδωρ. **7** Και έβαλε τον χιτώνα επ' αυτόν, και έζωσεν αυτόν την ζώνην, και ενέδυσεν αυτόν τον ποδήρη, και έβαλεν επ' αυτού το εφόδ, και έζωσεν αυτόν την κεντητήν ζώνην του εφόδ, και περιέζωσεν αυτόν με αυτήν. **8** Και έβαλεν επ' αυτού το περιστήθιον· εις δε

το περιστήθιον έβαλε το Ουρίμ και το Θουμμίμ. **9** Και
έβαλε την μίτραν επί της κεφαλής αυτού· επί δε της
μίτρας, κατά το έμπροσθεν αυτής, έβαλε το πέταλον
το χρυσούν, το διάδημα το άγιον, καθώς προσέταξεν
ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και έλαβεν ο Μωϋσής
το έλαιον του χρίσματος και έχρισε την σκηνήν και
πάντα τα εν αυτή και ηγίασεν αυτά. **11** Και ερράντισεν
απ' αυτού επί το θυσιαστήριον επτάκις και έχρισε το
θυσιαστήριον· και πάντα τα σκεύη αυτού και τον νιπτήρα
και την βάσιν αυτού, διά να αγιάση αυτά. **12** Και έχυσεν
από του ελαίου του χρίσματος επί την κεφαλήν του
Ααρών και έχρισεν αυτόν, διά να αγιάση αυτόν. **13** Και
έφερεν ο Μωϋσής τους υιούς του Ααρών και ενέδυσεν
αυτούς χιτώνας και έζωσεν αυτούς ζώνας και έβαλε
μιτρίδια επ' αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον
Μωϋσήν. **14** Και έφερε τον μόσχον της περί αμαρτίας
προσφοράς· ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας
χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου της περί
αμαρτίας προσφοράς. **15** Και έσφαξεν αυτόν και έλαβεν
ο Μωϋσής από του αίματος και έβαλεν επί τα κέρατα
του θυσιαστηρίου κύκλω διά του δακτύλου αυτού, και
εκαθάρισε το θυσιαστήριον· και το αίμα έχυσεν εις την
βάσιν του θυσιαστηρίου και ηγίασεν αυτό, διά να κάμη
εξιλέωσιν επ' αυτού. **16** Και έλαβε παν το στέαρ το
επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ήπατος και τους
δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών, και έκαυσεν αυτά ο
Μωϋσής επί του θυσιαστηρίου. **17** Τον μόσχον όμως
και το δέρμα αυτού και το κρέας αυτού και την κόπρον
αυτού, έκαυσεν εν πυρί έξω του στρατοπέδου, καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **18** Και έφερε
τον κριόν του ολοκαυτώματος· και ο Ααρών και οι υιοί
αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν
του κριού. **19** Και έσφαξεν αυτόν και ερράντισεν ο
Μωϋσής το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **20** Και
διεμέλισε τον κριόν κατά τα μέλη αυτού· και έκαυσεν ο
Μωϋσής την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ. **21** Τα
δε εντόσθια και τους πόδας έπλυνε με ύδωρ· και έκαυσεν
ο Μωϋσής όλον τον κριόν επί του θυσιαστηρίου· ήτο
ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας, προσφορά γινομένη
διά πυρός εις τον Κύριον· καθώς προσέταξεν ο Κύριος
εις τον Μωϋσήν. **22** Και έφερε τον κριόν τον δεύτερον,
τον κριόν της καθιερώσεως· ο δε Ααρών και οι υιοί
αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του
κριού. **23** Και έσφαξεν αυτόν, και έλαβεν ο Μωϋσής
από του αίματος αυτού και έβαλεν επί τον λοβόν του
δεξιού ωτίου του Ααρών, και επί τον αντίχειρα της
δεξιάς αυτού χειρός, και επί τον μεγάλον δάκτυλον του
δεξιού αυτού ποδός. **24** Και έφερε τους υιούς του Ααρών
και έβαλεν ο Μωϋσής από του αίματος επί τον λοβόν
του δεξιού ωτίου αυτών και επί τους αντίχειρας των
δεξιών χειρών αυτών και επί τους μεγάλους δακτύλους
των δεξιών ποδών αυτών· και ερράντισεν ο Μωϋσής
το αίμα επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **25** Και έλαβε
το στέαρ και την ουράν και παν το στέαρ το επί των
εντοσθίων και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο
νεφρούς και το στέαρ αυτών και τον δεξιόν ώμον· **26**
και από του κανίστρου των αζύμων του έμπροσθεν
του Κυρίου έλαβε μίαν πήτταν άζυμον, και ένα άρτον
ελαιωμένον και εν λάγανον και έβαλεν αυτά επί το
στέαρ και επί τον δεξιόν ώμον· **27** και έβαλε τα πάντα εις
τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των υιών αυτού,
και εκίνησεν αυτά εις προσφοράν κινητήν έμπροσθεν
του Κυρίου. **28** Και έλαβεν αυτά ο Μωϋσής εκ των
χειρών αυτών και έκαυσεν επί του θυσιαστηρίου επί
το ολοκαύτωμα· αύται ήσαν καθιερώσεις εις οσμήν
ευωδίας· ήτο θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον.
29 Και λαβών ο Μωϋσής το στήθος, εκίνησεν αυτό
εις προσφοράν κινητήν έμπροσθεν του Κυρίου· εκ του
κριού της καθιερώσεως τούτο ήτο το μερίδιον του
Μωϋσέως, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.
30 Και έλαβεν ο Μωϋσής από του ελαίου του χρίσματος
και από του αίματος του επί του θυσιαστηρίου και
ερράντισεν επί τον Ααρών, επί τας στολάς αυτού και επί
τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού
μετ' αυτού· και ηγίασε τον Ααρών, τας στολάς αυτού
και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού
μετ' αυτού· **31** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών
και προς τους υιούς αυτού, Βράσατε το κρέας εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου· και εκεί φάγετε αυτό
και τον άρτον τον εν τω κανίστρω των καθιερώσεων,
καθώς με προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Ο Ααρών και οι
υιοί αυτού θέλουσι τρώγει αυτά. **32** Το δε υπόλοιπον
του κρέατος και του άρτου εν πυρί θέλετε κατακαύσει.
33 Και από της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου δεν
θέλετε εξέλθει επτά ημέρας, εωσού πληρωθώσιν αι
ημέραι της καθιερώσεώς σας· διότι εν επτά ημέραις
θέλει τελειωθή η καθιέρωσίς σας. **34** Καθώς έκαμεν
εις την ημέραν ταύτην, ούτω προσέταξε Κύριος να
εκτελήται, διά να γίνηται εξιλέωσις διά σας. **35** Θέλετε
λοιπόν καθίσει επτά ημέρας εις την θύραν της σκηνής
του μαρτυρίου ημέραν και νύκτα· και θέλετε φυλάττει
τας παραγγελίας του Κυρίου, διά να μη αποθάνητε· διότι
ούτω προσετάχθην. **36** Και έκαμεν ο Ααρών και οι υιοί
αυτού πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν ο
Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

9 Και την ογδόην ημέραν ο Μωϋσής εκάλεσε τον
Ααρών και τους υιούς αυτού και τους πρεσβυτέρους
του Ισραήλ· **2** και είπε προς τον Ααρών, Λάβε εις σεαυτόν
μόσχον εκ βοών διά προσφοράν περί αμαρτίας και κριόν
διά ολοκαύτωμα άμωμα και πρόσφερε αυτά έμπροσθεν
του Κυρίου. **3** Και εις τους υιούς του Ισραήλ θέλεις
λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον εξ αιγών διά προσφοράν
περί αμαρτίας και μόσχον και αρνίον ενιαύσια, άμωμα,
διά ολοκαύτωμα, **4** και βουν και κριόν διά ειρηνικήν
προσφοράν, εις θυσίαν έμπροσθεν του Κυρίου, και
προσφοράν εξ αλφίτων εζυμωμένην μετά ελαίου· διότι
σήμερον θέλει εμφανισθή ο Κύριος εις εσάς. **5** Και
έφεραν ό, τι προσέταξεν ο Μωϋσής έμπροσθεν της
σκηνής του μαρτυρίου· και επλησίασε πάσα η συναγωγή
και εστάθη έμπροσθεν του Κυρίου. **6** Και είπεν ο
Μωϋσής, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξε
Κύριος να κάμνητε· και θέλει εμφανισθή εις εσάς η
δόξα του Κυρίου. **7** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον
Ααρών, Πρόσελθε εις το θυσιαστήριον και κάμε την
περί αμαρτίας προσφοράν σου, και το ολοκαύτωμά
σου και κάμε εξιλέωσιν υπέρ σεαυτού και υπέρ του
λαού· και πρόσφερε το δώρον του λαού και κάμε

εξιλέωσιν υπέρ αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **8** Και προσήλθεν ο Ααρών εις το θυσιαστήριον και έσφαξε
τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, όστις ήτο
δι' αυτόν. **9** Και οι υιοί του Ααρών έφεραν το αίμα
προς αυτόν· και ενέβαψε τον δάκτυλον αυτού εις το
αίμα και έβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου και
έχυσε το αίμα εις την βάσιν του θυσιαστηρίου. **10** Το
στέαρ όμως και τους νεφρούς και τον επάνω λοβόν
του ήπατος της περί αμαρτίας προσφοράς έκαυσεν επί
του θυσιαστηρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον
Μωϋσήν. **11** Το δε κρέας και το δέρμα έκαυσεν εν πυρί
έξω του στρατοπέδου. **12** Και έσφαξε το ολοκαύτωμα·
και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν εις αυτόν το αίμα, και
ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **13** Και
έφεραν προς αυτόν το ολοκαύτωμα διαμεμελισμένον και
την κεφαλήν· και έκαυσεν αυτά επί του θυσιαστηρίου.
14 Και έπλυνε τα εντόσθια και τους πόδας· και έκαυσεν
αυτά επί το ολοκαύτωμα επί του θυσιαστηρίου. **15** Και
προσέφερε το δώρον του λαού· και έλαβε τον τράγον της
περί αμαρτίας προσφοράς του λαού και έσφαξεν αυτόν,
και προσέφερεν αυτόν περί αμαρτίας, καθώς και το
πρώτον. **16** Και προσέφερε το ολοκαύτωμα και έκαμεν
αυτό κατά το διατεταγμένον. **17** Και προσέφερε την εξ
αλφίτων προσφοράν· και ενέπλησε την χείρα αυτού απ'
αυτής και έκαυσεν αυτήν επί του θυσιαστηρίου, εκτός
του πρωϊνού ολοκαυτώματος. **18** Έσφαξεν έτι τον βουν
και τον κριόν της ειρηνικής θυσίας της υπέρ του λαού·
και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν το αίμα προς αυτόν,
και ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω, **19**
και το στέαρ του βοός και του κριού, την ουράν και το
στέαρ το καλύπτον τα εντόσθια και τους νεφρούς και
τον λοβόν του ήπατος· **20** και έθεσαν τα στέατα επί τα
στήθη, και έκαυσε τα στέατα επί του θυσιαστηρίου· **21**
τα δε στήθη και τον ώμον τον δεξιόν εκίνησεν ο Ααρών
εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, καθώς
προσέταξεν ο Μωϋσής. **22** Και υψώσας ο Ααρών τας
χείρας αυτού προς τον λαόν, ευλόγησεν αυτούς· και
κατέβη, αφού προσέφερε την περί αμαρτίας προσφοράν
και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς. **23**
Και εισήλθεν ο Μωϋσής και ο Ααρών εις την σκηνήν
του μαρτυρίου· και εξελθόντες ευλόγησαν τον λαόν· και
εφάνη η δόξα του Κυρίου εις πάντα τον λαόν. **24** Και
εξήλθε πυρ απ' έμπροσθεν του Κυρίου και κατέφαγεν επί
του θυσιαστηρίου το ολοκαύτωμα, και τα στέατα· ιδών
δε πας ο λαός ηλάλαξαν και έπεσον κατά πρόσωπον
αυτών.

10 Και λαβόντες οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και
Αβιούδ, έκαστος το θυμιατήριον αυτού, έβαλον
πυρ εις αυτό, και επ' αυτό έβαλον θυμίαμα και
προσέφεραν ενώπιον του Κυρίου πυρ ξένον, το οποίον
δεν προσέταξεν εις αυτούς. **2** Και εξήλθε πυρ παρά του
Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς· και απέθανον έμπροσθεν
του Κυρίου. **3** Τότε είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών,
Τούτο είναι το οποίον είπεν ο Κύριος, λέγων, Εγώ θέλω
αγιασθή εις τους πλησιάζοντας εις εμέ, και έμπροσθεν
παντός του λαού θέλω δοξασθή. Και ο Ααρών εσιώπησε.
4 Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον Μισαήλ και τον Ελισαφάν,
υιούς του Οζιήλ, θείου του Ααρών, και είπε προς
αυτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τους αδελφούς σας απ'
έμπροσθεν του αγιαστηρίου έξω του στρατοπέδου. **5**
Και επλησίασαν και εσήκωσαν αυτούς με τους χιτώνας
αυτών έξω του στρατοπέδου, καθώς είπεν ο Μωϋσής.
6 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τον
Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού, Τας
κεφαλάς σας μη αποκαλύψητε, και τα ιμάτιά σας μη
διασχίσητε, διά να μη αποθάνητε και έλθη οργή εφ'
όλην την συναγωγήν· αλλ' οι αδελφοί σας, πας ο οίκος
του Ισραήλ, ας κλαύσωσι το καύσιμον το οποίον έκαμεν
ο Κύριος· **7** και δεν θέλετε εξέλθει εκ της θύρας της
σκηνής του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· διότι το
έλαιον του χρίσματος του Κυρίου είναι εφ' υμάς. Και
έκαμον κατά τον λόγον του Μωϋσέως. **8** Και ελάλησε
Κύριος προς τον Ααρών, λέγων, **9** Οίνον και σίκερα δεν
θέλετε πίει, συ, και οι υιοί σου μετά σου, όταν εισέρχησθε
εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε·
τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας·
10 και διά να διακρίνητε μεταξύ αγίου και βεβήλου
και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού· **11** και διά να
διδάσκητε τους υιούς Ισραήλ πάντα τα διατάγματα, όσα
ελάλησε Κύριος προς αυτούς διά χειρός του Μωϋσέως.
12 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τον
Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού τους
εναπολειφθέντας, Λάβετε την εξ αλφίτων προσφοράν
την εναπολειφθείσαν από των διά πυρός γινομένων
θυσιών του Κυρίου και φάγετε αυτήν άζυμον πλησίον
του θυσιαστηρίου· διότι είναι αγιώτατον· **13** και θέλετε
φάγει αυτήν εν τόπω αγίω· επειδή είναι το δίκαιόν
σου και το δίκαιον των υιών σου εκ των διά πυρός
γινομένων θυσιών του Κυρίου· διότι ούτω προσετάχθην·
14 και το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ώμον
θέλετε φάγει εν καθαρώ τόπω, συ και οι υιοί σου και
αι θυγατέρες σου μετά σού· διότι είναι το δίκαιόν σου
και το δίκαιον των υιών σου, δοθέντα εκ των θυσιών
της ειρηνικής προσφοράς των υιών του Ισραήλ· **15**
τον υψούμενον ώμον και το κινητόν στήθος θέλουσι
φέρει μετά των διά πυρός γινομένων προσφορών του
στέατος, διά να κινήσωσιν αυτά εις κινητήν προσφοράν
ενώπιον του Κυρίου· και θέλει είσθαι εις σε και εις
τους υιούς σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον, καθώς
προσέταξεν ο Κύριος. **16** Και εζήτησεν επιμελώς ο
Μωϋσής τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς·
και ιδού, ήτο κατακεκαυμένος· και εθυμώθη κατά του
Ελεάζαρ και κατά του Ιθάμαρ, των υιών του Ααρών των
εναπολειφθέντων, λέγων, **17** Διά τι δεν εφάγετε την
περί αμαρτίας προσφοράν εν τόπω αγίω; διότι είναι
αγιώτατον· και έδωκεν αυτό εις εσάς Κύριος διά να
σηκόνητε την ανομίαν της συναγωγής, ώστε να κάμνητε
εξιλέωσιν υπέρ αυτών ενώπιον του Κυρίου· **18** ιδού,
το αίμα αυτού δεν εφέρθη εις το αγιαστήριον· πρέπει
εξάπαντος να φάγητε αυτό εν τω αγιαστηρίω, καθώς
προσέταξα. **19** Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν,
Ιδού, αυτοί προσέφεραν σήμερον την περί αμαρτίας
προσφοράν αυτών και το ολοκαύτωμα αυτών ενώπιον
του Κυρίου και συνέβησαν εις εμέ τοιαύτα· εάν λοιπόν
ήθελον φάγει την περί αμαρτίας προσφοράν σήμερον,
τούτο ήθελεν είσθαι αρεστόν εις τους οφθαλμούς του
Κυρίου; **20** Και ήκουσεν ο Μωϋσής και ήρεσεν εις αυτόν.

11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς
τον Ααρών λέγων προς αυτούς, **2** Λαλήσατε προς
τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, ταύτα είναι τα ζώα τα
οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της
γης. **3** Παν δίχηλον μεταξύ των κτηνών έχον τον πόδα
εσχισμένον και αναμασσών, τούτο θέλετε τρώγει. **4**
Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώσιν
ή εκ των όσα είναι δίχηλα· την κάμηλον, διότι αναμασσά
μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς·
5 και τον δασύποδα, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν
είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· **6** και τον
λαγωόν, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος·
είναι ακάθαρτος εις εσάς· **7** και τον χοίρον, διότι είναι
μεν δίχηλος και έχει τον πόδα εσχισμένον, πλην δεν
αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς· **8** από του κρέατος
αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνησιμαίον αυτών δεν
θέλετε εγγίζει είναι ακάθαρτα εις εσάς. **9** Ταύτα θέλετε
τρώγει εκ πάντων των εν τοις ύδασι πάντα όσα έχουσι
πτερά και λέπη, εν τοις ύδασι, εν ταις θαλάσσαις και
εν τοις ποταμοίς, ταύτα θέλετε τρώγει. **10** Και πάντα
όσα δεν έχουσι πτερά και λέπη, εν ταις θαλάσσαις και
εν τοις ποταμοίς, από πάντων όσα κινούνται εν τοις
ύδασι και από παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι εν
τοις ύδασι, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς· **11** ταύτα
εξάπαντος θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς· από του
κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνησιμαίον
αυτών θέλετε βδελύττεσθαι. **12** Πάντα όσα εν τοις ύδασι
δεν έχουσι πτερά ούτε λέπη, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά
εις εσάς. **13** Ταύτα δε θέλετε βδελύττεσθαι μεταξύ των
πτηνών· δεν θέλουσι τρώγεσθαι είναι βδελυκτά· ο αετός,
και ο γρυπαετός, και ο μελαναετός, **14** και ο γυψ, και
ο ίκτινος κατά το είδος αυτού· **15** πας κόραξ κατά το
είδος αυτού· **16** και η στρουθοκάμηλος, και η γλαύξ,
και ο ίβις, και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **17** και
ο νυκτικόραξ, και η αίθυια, και η μεγάλη γλαύξ, **18**
και ο κύκνος, και ο πελεκάν, και η κίσσα, **19** και ο
πελαργός, και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού, και ο
έποψ, και η νυκτερίς. **20** Πάντα τα πετώμενα ερπετά, τα
οποία περιπατούσιν επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι
βδελυκτά εις εσάς. **21** Ταύτα όμως δύνασθε να τρώγητε
από παντός πετωμένου ερπετού, περιπατούντος επί
τέσσαρας πόδας, τα οποία έχουσι σκέλη όπισθεν των
ποδών αυτών, διά να πηδώσι δι' αυτών επί της γής· **22**
ταύτα θέλετε τρώγει εξ αυτών· τον βρούχον κατά το
είδος αυτού και τον αττάκην κατά το είδος αυτού και
τον οφιομάχον κατά το είδος αυτού και την ακρίδα κατά
το είδος αυτής. **23** Πάντα δε τα πετώμενα ερπετά, έχοντα
τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. **24**
Και εις ταύτα θέλετε είσθαι ακάθαρτοι· πας ο εγγίζων το
θνησιμαίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.
25 Και πας όστις βαστάση από του θνησιμαίον αυτών,
θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος
έως εσπέρας. **26** Εκ πάντων των κτηνών, όσα είναι
δίχηλα, πλην δεν είναι ο πους αυτών εσχισμένος ουδέ
αναμασσώσι, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς· πας
ο εγγίζων αυτά θέλει είσθαι ακάθαρτος. **27** Και όσα
περιπατούσιν επί τας παλάμας αυτών, μεταξύ πάντων
των ζώων των περιπατούντων επί τέσσαρας πόδας,
θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς· πας ο εγγίζων το
θνησιμαίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.
28 Και όστις βαστάση το θνησιμαίον αυτών, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως
εσπέρας· ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς. **29**
Και ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς μεταξύ
των ερπετών των ερπόντων επί της γής· η γαλή και ο
ποντικός, και η χελώνη κατά το είδος αυτής· **30** και
ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο
σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **31** Ταύτα είναι ακάθαρτα
εις εσάς μεταξύ πάντων των ερπετών· πας ο εγγίζων
αυτά τεθνεώτα, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.
32 Και παν πράγμα επί του οποίου ήθελε πέσει τι εκ
τούτων τεθνεώτων θέλει είσθαι ακάθαρτον· παν αγγείον
ξύλινον ή ιμάτιον ή δέρμα ή σάκκος ή οποιονδήποτε
αγγείον, εις το οποίον γίνεται εργασία, θέλει εμβληθή
εις ύδωρ και θέλει είσθαι ακάθαρτον έως εσπέρας· τότε
θέλει είσθαι καθαρόν· **33** και παν αγγείον πήλινον,
εις το οποίον εμπέση τι εκ τούτων, παν ό, τι είναι
εντός αυτού θέλει είσθαι ακάθαρτον· αυτό δε θέλετε
συντρίψει· **34** από παντός φαγητού εσθιωμένου, εις το
οποίον εμβαίνει ύδωρ, θέλει είσθαι ακάθαρτον· και παν
ποτόν πινόμενον εν οποιωδήποτε αγγείω, θέλει είσθαι
ακάθαρτον. **35** Και παν πράγμα επί το οποίον πέση
από του θνησιμαίου αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον·
κλίβανος είτε εστία θέλουσι κρημνισθή· είναι ακάθαρτα
και ακάθαρτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **36** Πηγή όμως ή
λάκκος, σύναξις υδάτων, θέλει είσθαι καθαρόν· πλην ό,
τι εγγίση το θνησιμαίον αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον.
37 Και εάν πέση από του θνησιμαίου αυτών επί τι σπέρμα
σπόριμον, το οποίον μέλλει να σπαρθή, καθαρόν θέλει
είσθαι. **38** Εάν δε επιχυθή ύδωρ επί του σπέρματος και
πέση από του θνησιμαίου αυτών επ' αυτό, ακάθαρτον
θέλει είσθαι εις εσάς. **39** Και εάν αποθάνη τι εκ των
κτηνών τα οποία δύνασθε να τρώγητε, όστις εγγίση το
θνησιμαίον αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.
40 Και όστις φάγη από του θνησιμαίου αυτού, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως
εσπέρας· και όστις βαστάση το θνησιμαίον αυτού, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος
έως εσπέρας. **41** Και παν ερπετόν, έρπον επί της γης,
θέλει είσθαι βδέλυγμα· δεν θέλει τρώγεσθαι. **42** Παν
ό, τι περιπατεί επί της κοιλίας και παν ό, τι περιπατεί
επί τέσσαρας πόδας ή παν το έχον πολλούς πόδας,
μεταξύ πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της
γης, ταύτα δεν θέλετε τρώγει, διότι είναι βδέλυγμα. **43**
Δεν θέλετε κάμει βδελυκτάς τας ψυχάς σας δι' ουδενός
ερπετού έρποντος ουδέ θέλετε μιανθή δι' αυτών, ώστε
να γείνητε ακάθαρτοι δι' αυτών. **44** Διότι εγώ είμαι
Κύριος ο Θεός σας· θέλετε λοιπόν αγιασθή και θέλετε
είσθαι άγιοι, διότι άγιος είμαι εγώ· και δεν θέλετε μιάνει
τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού έρποντος επί της
γης. **45** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, όστις σας ανεβίβασα
εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας· θέλετε λοιπόν
είσθαι άγιοι, διότι άγιος είμαι εγώ. **46** Ούτος είναι ο
νόμος περί των κτηνών και περί των πτηνών και περί
παντός εμψύχου όντος κινουμένου εν τοις ύδασι και
περί παντός όντος έρποντος επί της γής· **47** διά να
διακρίνητε μεταξύ του ακαθάρτου και του καθαρού και

μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και
οποία δεν τρώγονται.

12 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2**
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν γυνή
τις συλλάβη και γεννήση αρσενικόν, τότε θέλει είσθαι
ακάθαρτος επτά ημέρας· κατά τας ημέρας του χωρισμού
διά τα γυναικεία αυτής θέλει είσθαι ακάθαρτος. **3** Και
την ογδόην ημέραν θέλει περιτέμνεσθαι η σαρξ της
ακροβυστίας αυτού. **4** Και έτι τριάκοντα τρεις ημέρας
θέλει μείνει εις το αίμα του καθαρισμού αυτής· ουδέν
πράγμα άγιον θέλει εγγίσει και εις το αγιαστήριον
δεν θέλει εισέλθει, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι του
καθαρισμού αυτής. **5** Αλλ' εάν γεννήση θηλυκόν, τότε
θέλει είσθαι ακάθαρτος δύο εβδομάδας, καθώς εν τω
χωρισμώ αυτής· και θέλει μείνει έτι εις το αίμα του
καθαρισμού αυτής εξήκοντα εξ ημέρας. **6** Και αφού
πληρωθώσιν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής, διά
υιόν, ή διά θυγατέρα, θέλει φέρει αρνίον ενιαύσιον εις
ολοκαύτωμα, και νεοσσόν περιστεράς, ή τρυγόνα, διά
προσφοράν περί αμαρτίας, εις την θύραν της σκηνής του
μαρτυρίου προς τον ιερέα· **7** ούτος δε θέλει προσφέρει
αυτό ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν
υπέρ αυτής και θέλει καθαρισθή από της ροής του
αίματος αυτής. Ούτος είναι ο νόμος της γεννώσης
αρσενικόν ή θηλυκόν. **8** Εάν όμως δεν ευπορή να
φέρη αρνίον, τότε θέλει φέρει δύο τρυγόνας ή δύο
νεοσσούς περιστερών, μίαν διά ολοκαύτωμα και μίαν
διά προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλει κάμει εξιλέωσιν
υπέρ αυτής ο ιερεύς, και θέλει καθαρισθή.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς
τον Ααρών, λέγων, **2** Όταν άνθρωπός τις έχη επί
του δέρματος της σαρκός αυτού πρήσμα ή ψώραν, ή
εξάνθημα, και γείνη εις το δέρμα της σαρκός αυτού
πληγή λέπρας, τότε θέλει φερθή προς τον Ααρών τον
ιερέα ή προς ένα των υιών αυτού των ιερέων· **3** και
ο ιερεύς θέλει θεωρήσει την πληγήν εις το δέρμα της
σαρκός. Και εάν η θριξ εις την πληγήν μετεβλήθη
εις λευκήν, και η πληγή εις την όψιν ήναι βαθυτέρα
του δέρματος της σαρκός αυτού, είναι πληγή λέπρας·
ο δε ιερεύς θέλει θεωρήσει αυτόν και θέλει κρίνει
αυτόν ακάθαρτον. **4** Αλλ' εάν το εξάνθημα ήναι λευκόν
εις το δέρμα της σαρκός αυτού και εις την όψιν δεν
είναι βαθύτερον του δέρματος και η θριξ αυτού δεν
μετεβλήθη εις λευκήν, τότε θέλει κλείσει ο ιερεύς τον
έχοντα την πληγήν επτά ημέρας· **5** και θέλει θεωρήσει
αυτόν ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν· και ιδού, εάν ίδη
ότι η πληγή είναι εις στάσιν και η πληγή δεν εξηπλώθη
εις το δέρμα, τότε θέλει κλείσει αυτόν ο ιερεύς άλλας
επτά ημέρας· **6** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς εκ
δευτέρου την εβδόμην ημέραν· και ιδού, εάν η πληγή
ημαυρώθη και δεν εξηπλώθη η πληγή εις το δέρμα,
θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν· αύτη είναι ψώρα·
και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι
καθαρός. **7** Εάν όμως εξηπλώθη περισσότερον η ψώρα
επί του δέρματος, αφού εθεωρήθη υπό του ιερέως διά
τον καθαρισμόν αυτού, θέλει δειχθή πάλιν εις τον
ιερέα. **8** Και εάν ίδη ο ιερεύς, ότι εξηπλώθη η ψώρα
επί του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς
ακάθαρτον· είναι λέπρα. **9** Όταν η πληγή της λέπρας
ήναι εις άνθρωπον, τότε θέλει φερθή προς τον ιερέα. **10**
και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς· και ιδού, εάν το πρήσμα
ήναι λευκόν εις το δέρμα και μετέβαλε την τρίχα εις
λευκήν, και ευρίσκεται κρέας ζων εις το πρήσμα, **11**
είναι λέπρα παλαιά εις το δέρμα της σαρκός αυτού και
θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον· δεν θέλει κλείσει
αυτόν, διότι είναι ακάθαρτος. **12** Αλλ' εάν εξηπλώθη
πολύ η λέπρα επί του δέρματος και η λέπρα εσκέπασεν
όλον το δέρμα του έχοντος την πληγήν από κεφαλής
αυτού και έως ποδών αυτού, όπου και αν θεωρήση ο
ιερεύς, **13** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν η
λέπρα εσκέπασεν όλην την σάρκαν αυτού, θέλει κρίνει
καθαρόν τον έχοντα την πληγήν· είναι καθαρός. **14**
Αλλ' εν οποία ημέρα φανή εις αυτόν κρέας ζων, θέλει
είσθαι ακάθαρτος. **15** Και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς το
κρέας το ζων και θέλει κρίνει αυτόν ακάθαρτον· το ζων
κρέας είναι ακάθαρτον· είναι λέπρα. **16** Η εάν το κρέας
το ζων αλλάξη πάλιν και μεταβληθή εις λευκόν, θέλει
ελθεί προς τον ιερέα. **17** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο
ιερεύς· και ιδού, εάν η πληγή μετεβλήθη εις λευκήν,
τότε θέλει κρίνει ο ιερεύς καθαρόν τον έχοντα την
πληγήν· είναι καθαρός. **18** Η δε σαρξ επί του δέρματος
της οποίας ήτο έλκος, και ιατρεύθη, **19** και εν τω
τόπω του έλκους έγεινε πρήσμα λευκόν, ή εξάνθημα
λευκόν κοκκινωπόν, θέλει δειχθή εις τον ιερέα· **20**
και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν φαίνηται
βαθύτερον του δέρματος και η θριξ αυτού μετεβλήθη εις
λευκήν, θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον· είναι
πληγή λέπρας, ήτις εξήνθησεν εις το έλκος. **21** Εάν
δε θεωρήση αυτό ο ιερεύς, και ιδού, δεν ήναι λευκαί
τρίχες εις αυτό και δεν ήναι βαθύτερον του δέρματος
και ήναι ημαυρωμένον, τότε ο ιερεύς θέλει κλείσει
αυτόν επτά ημέρας· **22** και εάν εξηπλώθη πολύ επί του
δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον·
είναι πληγή. **23** Αλλ' εάν το εξάνθημα μένη εν τω τόπω
αυτού και δεν εξηπλώθη, τούτο είναι ουλή του έλκους·
και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν. **24** Εάν δε
ήναι κρέας, έχον επί του δέρματος αυτού καυστικήν
φλόγωσιν, και το ζων κρέας του πεφλογισμένου μέρους
έχη εξάνθημα λευκόν, κοκκινωπόν ή κατάλευκον, **25**
τότε θέλει θεωρήσει αυτό ο ιερεύς· και ιδού, εάν η
θριξ εις το εξάνθημα μετεβλήθη εις λευκήν και εις
την όψιν ήναι βαθύτερον του δέρματος, είναι λέπρα
εξανθήσασα εις την φλόγωσιν· και θέλει κρίνει αυτόν ο
ιερεύς ακάθαρτον· είναι πληγή λέπρας. **26** Αλλ' εάν ο
ιερεύς θεωρήση αυτό, και ιδού, δεν ήναι θριξ λευκή εις
το εξάνθημα και δεν ήναι βαθύτερον του δέρματος και
ήναι ημαυρωμένον, τότε θέλει κλείσει αυτόν ο ιερεύς
επτά ημέρας· **27** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς την
εβδόμην ημέραν· και εάν αυτό εξηπλώθη πολύ εις το
δέρμα, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον·
είναι πληγή λέπρας. **28** Εάν δε το εξάνθημα μένη εν
τω τόπω αυτού και δεν εξηπλώθη επί του δέρματος
και ήναι ημαυρωμένον, είναι πρήσμα φλογώσεως, και
θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν· επειδή είναι ουλή
της φλογώσεως. **29** Και εάν ανήρ, ή γυνή, έχη πληγήν
εις την κεφαλήν, ή εις το πωγώνιον, **30** τότε θέλει

θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν· και ιδού, εάν εις την
όψιν ήναι βαθυτέρα του δέρματος και εις αυτήν θριξ
ξανθίζουσα, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον·
είναι κασίδα, λέπρα της κεφαλής ή του πωγωνίου. **31**
Και εάν θεωρήση ο ιερεύς την πληγήν της κασίδας και
ιδού, εις την όψιν δεν ήναι βαθυτέρα του δέρματος και
δεν ήναι θριξ μελανή εν αυτή, τότε θέλει κλείσει ο
ιερεύς επτά ημέρας τον έχοντα την πληγήν της κασίδας·
32 και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν την εβδόμην
ημέραν· και ιδού, εάν δεν εξηπλώθη η κασίδα και δεν
ήναι εις αυτήν θριξ ξανθίζουσα και εις την όψιν η
κασίδα δεν ήναι βαθυτέρα του δέρματος, **33** αυτός
θέλει ξυρισθή, αλλ' η κασίδα δεν θέλει ξυρισθή· ο δε
ιερεύς θέλει κλείσει τον έχοντα την κασίδαν άλλας επτά
ημέρας. **34** Και την εβδόμην ημέραν θέλει θεωρήσει ο
ιερεύς την κασίδαν· και ιδού, εάν η κασίδα δεν εξηπλώθη
εις το δέρμα και εις την όψιν δεν ήναι βαθυτέρα του
δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν· και
αυτός θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι
καθαρός. **35** Αλλ' εάν η κασίδα εξηπλώθη πολύ επί
του δέρματος μετά τον καθαρισμόν αυτού, **36** τότε
θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς· και ιδού, εάν η κασίδα
εξηπλώθη επί του δέρματος, δεν θέλει ερευνήσει ο
ιερεύς περί της ξανθιζούσης τριχός· είναι ακάθαρτος.
37 Αλλ' εάν θεωρήση ότι η κασίδα είναι εις στάσιν
και εκφύεται θριξ μελανή εν αυτή, η κασίδα είναι
τεθεραπευμένη· είναι καθαρός· και θέλει κρίνει αυτόν ο
ιερεύς καθαρόν. **38** Και εάν ανήρ, ή γυνή, έχωσιν επί του
δέρματος της σαρκός αυτών εξανθήματα, εξανθήματα
λευκωπά, **39** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς· και ιδού,
εάν τα εξανθήματα επί του δέρματος της σαρκός αυτών
ήναι υπόλευκα, είναι αλφός εξανθών επί του δέρματος·
είναι καθαρός. **40** Εάν δε η κεφαλή τινός μαδήση, αυτός
είναι φαλακρός· είναι καθαρός. **41** Και εάν η κεφαλή
αυτού μαδήση προς το πρόσωπον, είναι αναφάλαντος·
είναι καθαρός. **42** Αλλ' εάν ήναι εις το φαλάκρωμα,
ή εις το αναφαλάντωμα, πληγή λευκή κοκκινωπή,
είναι λέπρα εξανθήσασα εις το φαλάκρωμα αυτού ή
εις το αναφαλάντωμα αυτού. **43** Και θέλει θεωρήσει
αυτόν ο ιερεύς· και ιδού, εάν το πρήσμα της πληγής
ήναι λευκόν κοκκινωπόν εις το φαλάκρωμα αυτού ή
εις το αναφαλάντωμα αυτού, ως το φαινόμενον της
λέπρας επί του δέρματος της σαρκός, **44** είναι άνθρωπος
λεπρός, είναι ακάθαρτος· θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς
όλως ακάθαρτον· εις την κεφαλήν αυτού είναι η πληγή
αυτού. **45** Και του λεπρού, εις τον οποίον είναι η πληγή,
τα ιμάτια αυτού θέλουσι σχισθή και η κεφαλή αυτού
θέλει είσθαι ασκεπής, και το επάνω χείλος αυτού θέλει
καλύψει και θέλει φωνάζει, Ακάθαρτος, ακάθαρτος. **46**
Πάσας τας ημέρας καθ' ας η πληγή θέλει είσθαι εν αυτώ,
θέλει είσθαι ακάθαρτος· είναι ακάθαρτος· μόνος θέλει
κατοικεί· έξω του στρατοπέδου θέλει είσθαι η κατοικία
αυτού. **47** Και εάν υπάρχη εις ιμάτιον πληγή λέπρας,
εις ιμάτιον μάλλινον ή εις ιμάτιον λινούν, **48** είτε εις
στημόνιον, είτε εις υφάδιον, εκ λινού ή εκ μαλλίου,
είτε εις δέρμα, είτε εις παν πράγμα κατεσκευασμένον εκ
δέρματος, **49** και η πληγή ήναι πρασινωπή, ή κοκκινωπή,
εις το ιμάτιον, ή εις το δέρμα, ή εις το στημόνιον, εις
το υφάδιον, ή εις παν σκεύος δερμάτινον, είναι πληγή
λέπρας και θέλει δειχθή εις τον ιερέα· **50** ο δε ιερεύς
θέλει θεωρήσει την πληγήν και θέλει κλείσει το έχον
την πληγήν επτά ημέρας. **51** Και θέλει θεωρήσει την
πληγήν την εβδόμην ημέραν· εάν η πληγή εξηπλώθη επί
του ιματίου, ή επί του στημονίου, ή επί του υφαδίου, ή
επί του δέρματος, εκ παντός πράγματος το οποίον είναι
κατεσκευασμένον εκ δέρματος, η πληγή είναι λέπρα
διαβρωτική· τούτο είναι ακάθαρτον. **52** Και θέλει καύσει
το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, μάλλινον, ή
λινούν, ή παν σκεύος δερμάτινον επί του οποίου είναι
η πληγή· διότι είναι λέπρα διαβρωτική· με πυρ θέλει
καυθή. **53** Και εάν ίδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή δεν
εξηπλώθη επί του ιματίου, είτε επί του στημονίου, είτε
επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερματίνου, **54**
τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να πλυθή το έχον την
πληγήν και θέλει κλείσει αυτό άλλας επτά ημέρας· **55**
και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν, αφού επλύθη·
και ιδού, εάν η πληγή δεν ήλλαξε το χρώμα αυτής και
δεν εξηπλώθη η πληγή, είναι ακάθαρτον· με πυρ θέλεις
καύσει αυτό· είναι διαβρωτικόν, το οποίον προχωρεί
υποκάτωθεν ή επάνωθεν. **56** Και εάν ίδη ο ιερεύς,
και ιδού, η πληγή, αφού επλύθη, είναι ημαυρωμένη,
τότε θέλει εκκόψει αυτήν από του ιματίου, ή από του
δέρματος, ή από του στημονίου, ή από του υφαδίου. **57**
Αλλ' εάν φανή έτι επί του ιματίου, επί του στημονίου, ή
επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερματίνου, είναι
λέπρα εξανθίζουσα· με πυρ θέλεις καύσει το έχον την
πληγήν. **58** Και το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον,
παν σκεύος δερμάτινον, το οποίον ήθελες πλύνει, εάν
η πληγή εξηλείφθη απ' αυτών, τότε θέλει πλυθή εκ
δευτέρου και θέλει είσθαι καθαρόν. **59** Ούτος είναι ο
νόμος της πληγής της λέπρας επί ιματίου μαλλίνου, ή
λινού, είτε στημονίου, είτε υφαδίου, ή παντός σκεύους
δερματίνου, διά να κρίνηται καθαρόν, ή να κρίνηται
ακάθαρτον.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Ούτος είναι ο νόμος του λεπρού εν τη ημέρα
του καθαρισμού αυτού· θέλει φερθή προς τον ιερέα· **3**
και θέλει εξέλθει ο ιερεύς έξω του στρατοπέδου και
θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν ιατρεύθη η πληγή
της λέπρας εις τον λεπρόν, **4** τότε θέλει προστάξει ο
ιερεύς να λάβωσι διά τον καθαριζόμενον δύο πτηνά
ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κόκκινον και
ύσσωπον. **5** Και θέλει προστάξει ο ιερεύς να σφάξωσι το
εν πτηνόν εις αγγείον πήλινον επάνω ύδατος ζώντος· **6**
το δε πτηνόν το ζων, θέλει λάβει αυτό και το ξύλον το
κέδρινον και το κόκκινον και τον ύσσωπον και θέλει
εμβάψει αυτά και το πτηνόν το ζων εις το αίμα του
πτηνού του εσφαγμένου επάνω του ύδατος του ζώντος·
7 και θέλει ραντίσει επί τον καθαριζόμενον από της
λέπρας επτάκις και θέλει κρίνει αυτόν καθαρόν· και
θέλει απολύσει το πτηνόν το ζων επί πρόσωπον της
πεδιάδος. **8** Και θέλει πλύνει ο καθαριζόμενος τα ιμάτια
αυτού και θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού και
θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός· και
μετά ταύτα θέλει ελθεί εις το στρατόπεδον και θέλει
διατρίψει έξω της σκηνής αυτού επτά ημέρας. **9** Και την
εβδόμην ημέραν θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού,

την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα αυτού και τα
οφρύδια αυτού και πάσας τας τρίχας αυτού θέλει ξυρίσει
και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λούσει το
σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός. **10** Και
την ογδόην ημέραν θέλει λάβει δύο αρνία αρσενικά
άμωμα και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμον και
τρία δέκατα σεμιδάλεως διά προσφοράν εξ αλφίτων,
εζυμωμένης μετά ελαίου, και εν λογ ελαίου· **11** και θέλει
παραστήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον
καθαριζόμενον και αυτά ενώπιον του Κυρίου, εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **12** Και θέλει λάβει ο
ιερεύς το εν αρσενικόν αρνίον και θέλει προσφέρει αυτό
εις προσφοράν περί ανομίας και το λογ του ελαίου, και
θέλει κινήσει αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον
του Κυρίου. **13** Και θέλει σφάξει το αρνίον εν τω τόπω
όπου σφάζουσι την περί αμαρτίας προσφοράν και το
ολοκαύτωμα, εν τω τόπω τω αγίω· διότι καθώς η περί
αμαρτίας προσφορά, η περί ανομίας προσφορά είναι του
ιερέως· είναι αγιώτατον. **14** Και θέλει λάβει ο ιερεύς
από του αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει
βάλει αυτό ο ιερεύς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου
του καθαριζομένου και επί τον αντίχειρα της δεξιάς
αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού
αυτού ποδός· **15** και θέλει λάβει ο ιερεύς από του λογ
του ελαίου και θέλει χύσει αυτό εις την παλάμην της
αριστεράς αυτού χειρός· **16** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς
τον δάκτυλον αυτού τον δεξιόν εις το έλαιον το εν
τη αριστερά αυτού παλάμη, και θέλει ραντίσει εκ του
ελαίου διά του δακτύλου αυτού επτάκις ενώπιον του
Κυρίου· **17** και εκ του υπολοίπου ελαίου του εν τη
παλάμη αυτού θέλει βάλει ο ιερεύς επί τον λοβόν του
δεξιού ωτίου του καθαριζομένου, και επί τον αντίχειρα
της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον
του δεξιού αυτού ποδός, επί το αίμα της περί ανομίας
προσφοράς· **18** το δε εναπολειφθέν έλαιον το εν τη
παλάμη του ιερέως θέλει χύσει επί την κεφαλήν του
καθαριζομένου· και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ
αυτού ενώπιον του Κυρίου. **19** Και θέλει προσφέρει ο
ιερεύς την περί αμαρτίας προσφοράν, και θέλει κάμει
εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζομένου από της ακαθαρσίας
αυτού· και έπειτα θέλει σφάξει το ολοκαύτωμα. **20** Και
θέλει προσφέρει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την εξ
αλφίτων προσφοράν επί του θυσιαστηρίου· και θέλει
κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει είσθαι
καθαρός. **21** Εάν δε ήναι πτωχός και δεν ευπορή να φέρη
τόσα, τότε θέλει λάβει εν αρνίον διά προσφοράν κινητήν
περί ανομίας, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και εν
δέκατον σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου διά την
εξ αλφίτων προσφοράν και εν λογ ελαίου **22** και δύο
τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, όπως ευπορεί να
φέρη· και η μεν μία θέλει είσθαι διά την περί αμαρτίας
προσφοράν, η δε άλλη διά ολοκαύτωμα. **23** Και θέλει
φέρει αυτά την ογδόην ημέραν διά τον καθαρισμόν
αυτού προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνής του
μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου. **24** Και θέλει λάβει
ο ιερεύς το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς και
το λογ του ελαίου και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς εις
προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου. **25** Και θέλει
σφάξει το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς· και
θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί ανομίας
προσφοράς και θέλει βάλει αυτό επί τον λοβόν του
δεξιού ωτίου του καθαριζομένου και επί τον αντίχειρα
της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον
του δεξιού αυτού ποδός. **26** Και θέλει χύσει ο ιερεύς
από του ελαίου εις την παλάμην της αριστεράς αυτού
χειρός· **27** και θέλει ραντίσει ο ιερεύς διά του δακτύλου
αυτού του δεξιού από του ελαίου, του εν τη παλάμη
αυτού τη αριστερά, επτάκις ενώπιον του Κυρίου· **28**
και θέλει βάλει ο ιερεύς από του ελαίου, του εν τη
παλάμη αυτού, επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του
καθαριζομένου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού
χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού
ποδός, επί τον τόπον του αίματος της περί ανομίας
προσφοράς· **29** το δε εναπολειφθέν εκ του ελαίου, του
εν τη παλάμη του ιερέως, θέλει βάλει επί την κεφαλήν
του καθαριζομένου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού
ενώπιον του Κυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει την μίαν
εκ των τρυγόνων ή εκ των νεοσσών των περιστερών,
όπως ευπορεί να φέρη· **31** όπως ευπορεί να φέρη, την
μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά
ολοκαύτωμα, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς· και
θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζομένου
ενώπιον του Κυρίου. **32** Ούτος είναι ο νόμος περί του
έχοντος πληγήν λέπρας, όστις δεν ευπορεί να φέρη τα
προς τον καθαρισμόν αυτού. **33** Και ελάλησε Κύριος
προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **34** Όταν
εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ σας
δίδω εις ιδιοκτησίαν, και βάλω την πληγήν της λέπρας
εις τινά οικίαν της γης της ιδιοκτησίας σας· **35** και
εκείνος, του οποίου είναι η οικία, έλθη και αναγγείλη
προς τον ιερέα, λέγων, Εφάνη εις εμέ ως πληγή εν τη
οικία· **36** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να εκκενώσωσι
την οικίαν, πριν υπάγη ο ιερεύς διά να θεωρήση την
πληγήν, διά να μη γείνωσιν ακάθαρτα πάντα τα εν
τη οικία και μετά ταύτα θέλει εμβή ο ιερεύς διά να
θεωρήση την οικίαν· **37** και θέλει θεωρήσει την πληγήν·
και ιδού, εάν η πληγή ήναι εις τους τοίχους της οικίας
με κοιλώματα πρασινίζοντα ή κοκκινωπά και η θεωρία
αυτών ήναι βαθυτέρα του τοίχου· **38** τότε θέλει εξέλθει
ο ιερεύς εκ της οικίας εις την θύραν της οικίας και θέλει
κλείσει την οικίαν επτά ημέρας. **39** Και θέλει επιστρέψει
ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν και θέλει θεωρήσει και
ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις τους τοίχους της οικίας,
40 τότε ο ιερεύς θέλει προστάξει να εκβάλωσι τους
λίθους, εις τους οποίους είναι η πληγή, και θέλουσι
ρίψει αυτούς έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον.
41 Και θέλει κάμει να αποξύσωσι την οικίαν έσωθεν
κύκλω, και θέλουσι ρίψει το χώμα το απεξυσμένον
έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον· **42** και θέλουσι
λάβει άλλους λίθους, και βάλει αυτούς αντί των λίθων
εκείνων· και θέλουσι λάβει άλλο χώμα, και θέλουσι
χρίσει την οικίαν. **43** Και εάν έλθη πάλιν η πληγή και
αναφανή εις την οικίαν, αφού εξέβαλον τους λίθους
και αφού απέξυσαν την οικίαν και αφού αυτή εχρίσθη,
44 τότε θέλει εισέλθει ο ιερεύς και θέλει θεωρήσει·
και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις την οικίαν, είναι
λέπρα διαβρωτική εν τη οικία· είναι ακάθαρτος. **45** Και
θέλουσι κρημνίσει την οικίαν, τους λίθους αυτής και τα

ξύλα αυτής και παν το χώμα της οικίας· και θέλουσι
φέρει αυτά έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **46**
Και όστις εισέλθη εις την οικίαν κατά πάσας τας ημέρας,
καθ' ας είναι κεκλεισμένη, θέλει είσθαι ακάθαρτος
έως εσπέρας. **47** Και όστις κοιμηθή εν τη οικία, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού· και όστις φάγη εν τη οικία,
θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού. **48** Αλλ' εάν ο ιερεύς
εισελθών θεωρήση και ιδού, δεν εξηπλώθη η πληγή
εν τη οικία, αφού εχρίσθη η οικία, τότε ο ιερεύς θέλει
κρίνει την οικίαν καθαράν, διότι ιατρεύθη η πληγή. **49**
Και θέλει λάβει, διά να καθαρίση την οικίαν, δύο πτηνά,
και ξύλον κέδρινον και κόκκινον και ύσσωπον. **50** Και
θέλει σφάξει το εν πτηνόν εις αγγείον πήλινον επάνω
ύδατος ζώντος. **51** Και θέλει λάβει το ξύλον το κέδρινον
και τον ύσσωπον και το κόκκινον και το πτηνόν το
ζων, και εμβάψει αυτά εις το αίμα του εσφαγμένου
πτηνού και εις το ύδωρ το ζων, και θέλει ραντίσει την
οικίαν επτάκις. **52** Και θέλει καθαρίσει την οικίαν διά
του αίματος του πτηνού και διά του ύδατος του ζώντος
και διά του πτηνού του ζώντος και διά του ξύλου του
κεδρίνου και διά του υσσώπου και διά του κοκκίνου. **53**
Το δε ζων πτηνόν θέλει απολύσει έξω της πόλεως επί
πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ
της οικίας· και θέλει είσθαι καθαρά. **54** Ούτος είναι ο
νόμος περί πάσης πληγής λέπρας και κασίδας, **55** και
περί λέπρας ιματίου και οικίας, **56** και περί πρήσματος
και περί ψώρας και περί εξανθήματος· **57** διά να γίνηται
γνωστόν πότε είναι τι ακάθαρτον και πότε καθαρόν·
ούτος είναι ο νόμος περί της λέπρας.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς
τον Ααρών, λέγων, **2** Λαλήσατε προς τους υιούς
Ισραήλ, και είπατε προς αυτούς, Εάν τις άνθρωπος έχη
ρεύσιν εκ του σώματος αυτού, διά την ρεύσιν αυτού
είναι ακάθαρτος. **3** Και αύτη θέλει είσθαι η ακαθαρσία
αυτού εν τη ρεύσει αυτού· αν τε το σώμα αυτού παύση
από της ρεύσεως αυτού· είναι η ακαθαρσία εν αυτώ.
4 Πάσα κλίνη, επί της οποίας ήθελε κοιμηθή ο έχων
την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτος· και παν σκεύος, επί
του οποίου ήθελε καθίσει, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **5**
Και ο άνθρωπος, όστις εγγίση την κλίνην αυτού, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και
θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **6** Και όστις καθίση
επί του σκεύους, επί του οποίου εκάθισεν ο έχων την
ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή
εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **7** Και
όστις εγγίση το σώμα του έχοντος την ρεύσιν, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και
θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **8** Και εάν ο έχων
την ρεύσιν πτύση επί τον καθαρόν, ούτος θέλει πλύνει
τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει
είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **9** Και παν σαμάριον
επί του οποίου ήθελε καθίσει ο έχων την ρεύσιν, θέλει
είσθαι ακάθαρτον. **10** Και όστις εγγίση πάντα, όσα
ήθελον είσθαι υποκάτω αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος
έως εσπέρας· και όστις βαστάση αυτά, θέλει πλύνει
τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει
είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **11** Και όντινα εγγίση
ο έχων την ρεύσιν, χωρίς να έχη νιμμένας τας χείρας
αυτού εν ύδατι, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού
και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος
έως εσπέρας. **12** Και το αγγείον το πήλινον, το οποίον
ήθελεν εγγίσει ο έχων την ρεύσιν, θέλει συντριφθή·
και παν σκεύος ξύλινον θέλει πλυθή εν ύδατι. **13** Και
αφού ο έχων την ρεύσιν καθαρισθή από της ρεύσεως
αυτού, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτόν επτά ημέρας
διά τον καθαρισμόν αυτού· και θέλει πλύνει τα ιμάτια
αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι ζώντι
και θέλει είσθαι καθαρός. **14** Και την ογδόην ημέραν
θέλει λάβει εις εαυτόν δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς
περιστερών και θέλει ελθεί ενώπιον του Κυρίου εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και θέλει δώσει αυτάς
εις τον ιερέα· **15** και θέλει προσφέρει αυτάς ο ιερεύς,
την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά
ολοκαύτωμα· και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ
αυτού ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν αυτού. **16**
Και ο άνθρωπος, εκ του οποίου ήθελεν εξέλθει σπέρμα
συνουσίας, θέλει λούσει όλον αυτού το σώμα εν ύδατι
και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **17** Και παν
ιμάτιον και παν δέρμα, επί του οποίου ήθελεν είσθαι
σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθή εν ύδατι και θέλει είσθαι
ακάθαρτον έως εσπέρας. **18** Η δε γυνή, μετά της οποίας
ήθελε συγκοιμηθή άνθρωπος εν σπέρματι συνουσίας,
θέλουσι λουσθή εν ύδατι και θέλουσιν είσθαι ακάθαρτοι
έως εσπέρας. **19** Και εάν η γυνή έχη ρεύσιν, η δε ρεύσις
αυτής εν τω σώματι αυτής ήναι αίμα, θέλει είσθαι
αποκεχωρισμένη επτά ημέρας· και πας όστις εγγίση
αυτήν, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **20** Και παν
πράγμα, επί του οποίου κοίτεται εις τον αποχωρισμόν
αυτής, θέλει είσθαι ακάθαρτον· και παν πράγμα, επί
του οποίου κάθηται, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **21** Και
πας όστις εγγίση την κλίνην αυτής, θέλει πλύνει τα
ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει
είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **22** Και πας όστις εγγίση
σκεύος τι, επί του οποίου αυτή εκάθισε, θέλει πλύνει
τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει
είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **23** Και εάν υπάρχη τι
επί της κλίνης ή επί τινός σκεύους, επί του οποίου
αυτή κάθηται, όταν αυτός εγγίση αυτό, θέλει είσθαι
ακάθαρτος έως εσπέρας. **24** Και εάν τις συγκοιμηθή μετ'
αυτής και έλθωσι τα γυναικεία αυτής επ' αυτόν, θέλει
είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας· και πάσα κλίνη, επί της
οποίας ήθελε κοιμηθή, θέλει είσθαι ακάθαρτος. **25** Και
εάν τις γυνή έχη ρεύσιν του αίματος αυτής πολλάς
ημέρας, εκτός του καιρού του αποχωρισμού αυτής,
ή εάν έχη ρεύσιν επέκεινα του αποχωρισμού αυτής,
πάσαι αι ημέραι της ρεύσεως της ακαθαρσίας αυτής
θέλουσιν είσθαι ως αι ημέραι του αποχωρισμού αυτής·
θέλει είσθαι ακάθαρτος. **26** Πάσα κλίνη, επί της οποίας
κοίτεται καθ' όλας τας ημέρας της ρεύσεως αυτής, θέλει
είσθαι εις αυτήν ως κλίνη του αποχωρισμού αυτής·
και παν σκεύος, επί του οποίου κάθηται, θέλει είσθαι
ακάθαρτον, ως η ακαθαρσία του αποχωρισμού αυτής.
27 Και πας όστις εγγίση αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος
και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή
εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **28**
Αλλ' εάν καθαρισθή από της ρεύσεως αυτής, τότε θέλει
αριθμήσει εις εαυτήν επτά ημέρας, και μετά ταύτα θέλει

είσθαι καθαρά. **29** Και την ογδόην ημέραν θέλει λάβει
μεθ' εαυτής δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών
και θέλει φέρει αυτάς προς τον ιερέα εις την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς
την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην
διά ολοκαύτωμα· και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν
περί αυτής ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν της
ακαθαρσίας αυτής. **31** Ούτω θέλετε χωρίζει τους υιούς
Ισραήλ από των ακαθαρσιών αυτών· και δεν θέλουσιν
αποθάνει διά την ακαθαρσίαν αυτών, μιαίνοντες την
σκηνήν μου την εν τω μέσω αυτών. **32** Ούτος είναι
ο νόμος περί του έχοντος ρεύσιν· και περί εκείνου,
εκ του οποίου εξέρχεται το σπέρμα συνουσίας, διά να
μιαίνηται δι' αυτού· **33** και περί της ασθενούσης διά
τα γυναικεία αυτής· και περί του έχοντος την ρεύσιν
αυτού, ανδρός ή γυναικός, και περί του συγκοιμηθέντος
μετά της ακαθάρτου.

16 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν μετά τον
θάνατον των δύο υιών του Ααρών, ότε έκαμον
προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και απέθανον· **2** και
είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς Ααρών
τον αδελφόν σου, να μη εισέρχηται πάσαν ώραν εις το
αγιαστήριον το ένδοθεν του καταπετάσματος έμπροσθεν
του ιλαστηρίου του επί της κιβωτού, διά να μη αποθάνη·
διότι εν νεφέλη θέλω εμφανίζεσθαι επί του ιλαστηρίου.
3 Ούτω θέλει εισέρχεσθαι ο Ααρών εις το αγιαστήριον,
μετά μόσχου εκ βοών διά προσφοράν περί αμαρτίας και
κριού διά ολοκαύτωμα. **4** Χιτώνα λινούν ηγιασμένον
θέλει ενδύεσθαι, και περισκελή λινά θέλουσιν είσθαι
επί της σαρκός αυτού, και ζώνην λινήν θέλει είσθαι
εζωσμένος και μίτραν λινήν θέλει φορεί· ταύτα είναι
ενδύματα άγια· και θέλει λούει εν ύδατι το σώμα
αυτού και θέλει ενδύεσθαι αυτά. **5** Και παρά της
συναγωγής των υιών Ισραήλ θέλει λάβει δύο τράγους
εξ αιγών διά προσφοράν περί αμαρτίας και ένα κριόν
διά ολοκαύτωμα. **6** Και θέλει προσφέρει ο Ααρών τον
μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, όστις είναι δι'
εαυτόν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και
υπέρ του οίκου αυτού. **7** Και θέλει λάβει τους δύο
τράγους και στήσει αυτούς ενώπιον του Κυρίου εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **8** Και θέλει ρίψει
ο Ααρών κλήρους επί τους δύο τράγους· ένα κλήρον
διά τον Κύριον και ένα κλήρον διά τον τράγον τον
απολυτέον. **9** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον τράγον,
επί του οποίου έπεσεν ο κλήρος του Κυρίου, και θέλει
προσφέρει αυτόν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **10**
Τον δε τράγον, επί του οποίου έπεσεν ο κλήρος του
να απολυθή, θέλει στήσει ζώντα ενώπιον του Κυρίου,
διά να κάμη εξιλέωσιν επ' αυτού, ώστε να αποστείλη
αυτόν απόλυτον εις την έρημον. **11** Και θέλει φέρει
ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς,
όστις είναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ
εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού· και θέλει σφάξει
τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς τον περί
εαυτού. **12** Και θέλει λάβει το θυμιατήριον πλήρες
ανθράκων πυρός εκ του θυσιαστηρίου απ' έμπροσθεν
του Κυρίου· και θέλει γεμίσει τας χείρας αυτού από
ευώδους θυμιάματος λειοτριβημένον και θέλει φέρει
αυτό ένδον του καταπετάσματος. **13** Και θέλει βάλει
το θυμίαμα επί το πυρ ενώπιον του Κυρίου, και θέλει
καλύψει ο καπνός του θυμιάματος το ιλαστήριον το
επί του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνη. **14** Και θέλει
λάβει από του αίματος του μόσχου και ραντίσει διά
του δακτύλου αυτού επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς·
και έμπροσθεν του ιλαστηρίου θέλει ραντίσει επτάκις
από του αίματος διά του δακτύλου αυτού. **15** Τότε
θέλει σφάξει τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς
τον περί του λαού· και θέλει φέρει το αίμα αυτού
ένδον του καταπετάσματος και θέλει κάμει το αίμα
αυτού, καθώς έκαμε το αίμα του μόσχου, και θέλει
ραντίσει αυτό επί το ιλαστήριον και έμπροσθεν του
ιλαστηρίου. **16** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του
αγιαστηρίου διά τας ακαθαρσίας των υιών Ισραήλ,
και διά τας παραβάσεις αυτών καθ' όλας αυτών τας
αμαρτίας· και ούτω θέλει κάμει περί της σκηνής του
μαρτυρίου, ήτις κατοικεί μεταξύ αυτών εν τω μέσω της
ακαθαρσίας αυτών. **17** Ουδείς δε άνθρωπος θέλει είσθαι
εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όταν αυτός εισέρχηται να
κάμη εξιλέωσιν εις το αγιαστήριον, εωσού εξέλθη, αφού
κάμη εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού
και υπέρ πάσης της συναγωγής του Ισραήλ. **18** Τότε
θέλει εξέλθει προς το θυσιαστήριον το ενώπιον του
Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν περί αυτού· και θέλει
λάβει από του αίματος του μόσχου και από του αίματος
του τράγου και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου
κύκλω. **19** Και θέλει ραντίσει επ' αυτό από του αίματος
διά του δακτύλου αυτού επτάκις και θέλει καθαρίσει
αυτό, και αγιάσει αυτό από των ακαθαρσιών των υιών
Ισραήλ. **20** Αφού δε τελειώση να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ
του αγιαστηρίου και της σκηνής του μαρτυρίου και
του θυσιαστηρίου, θέλει φέρει τον τράγον τον ζώντα·
21 και θέλει επιθέσει ο Ααρών τας δύο χείρας αυτού
επί την κεφαλήν του τράγου του ζώντος και θέλει
εξομολογηθή επ' αυτού πάσας τας ανομίας των υιών
Ισραήλ και πάσας τας παραβάσεις αυτών καθ' όλας
αυτών τας αμαρτίας· και θέλει επιθέσει αυτάς εις την
κεφαλήν του τράγου· και θέλει αποστείλει αυτόν διά
χειρός διωρισμένου ανθρώπου εις την έρημον. **22** Και
θέλει βαστάσει ο τράγος εφ' εαυτού πάσας τας ανομίας
αυτών εις γην ακατοίκητον· και θέλει απολύσει τον
τράγον εις την έρημον. **23** Και θέλει εισέλθει ο Ααρών
εις την σκηνήν του μαρτυρίου και θέλει εκδυθή την
λινήν στολήν, την οποίαν ενεδύθη εισερχόμενος εις
το αγιαστήριον, και θέλει αποθέσει αυτήν εκεί· **24** και
θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι εν τόπω αγίω και
ενδυθή τα ιμάτια αυτού, και θέλει έλθει και προσφέρει
το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκαύτωμα του λαού
και θέλει κάμει εξιλέωσιν περί εαυτού και περί του
λαού. **25** Το δε στέαρ της περί αμαρτίας προσφοράς
θέλει καύσει επί του θυσιαστηρίου. **26** Και ο αποστείλας
τον τράγον τον απολυτέον θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού
και λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά ταύτα
θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **27** Τον δε μόσχον
της περί αμαρτίας προσφοράς και τον τράγον της περί
αμαρτίας προσφοράς, των οποίων το αίμα εισήχθη διά
να γείνη εξιλέωσις εις το αγιαστήριον, θέλουσι φέρει
έξω του στρατοπέδου· και θέλουσι καύσει εν τω πυρί τα

δέρματα αυτών και το κρέας αυτών και την κόπρον
αυτών. 28 Και ο καίων αυτά θέλει πλύνει τα ιμάτια
αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά
ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. 29 Και τούτο
θέλει είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον· εις τον έβδομον
μήνα, την δεκάτην του μηνός, θέλετε ταπεινώσει τας
ψυχάς σας και δεν θέλετε κάμει ουδέν έργον ούτε ο
αυτόχθων ούτε ο ξένος ο παροικών μεταξύ σας· 30 διότι
εν τη ημέρα ταύτη ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν διά
σας, διά να σας καθαρίση, ώστε να ήσθε καθαροί από
πασών των αμαρτιών υμών ενώπιον του Κυρίου. 31
Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθαι εις εσάς, και θέλετε
ταπεινώσει τας ψυχάς σας κατά νόμιμον αιώνιον. 32
Και θέλει κάμει την εξιλέωσιν ο ιερεύς, ο χρισθείς και
καθιερωθείς διά να ιερατεύη αντί του πατρός αυτού,
και θέλει ενδυθή την λινήν στολήν, την στολήν την
αγίαν. 33 Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγίου
αγιαστηρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ της σκηνής
του μαρτυρίου και υπέρ του θυσιαστηρίου· και θέλει
κάμει εξιλέωσιν υπέρ των ιερέων και υπέρ παντός του
λαού της συναγωγής. 34 Και τούτο θέλει είσθαι εις
εσάς νόμιμον αιώνιον, να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των
υιών Ισραήλ περί πασών των αμαρτιών αυτών άπαξ
του ενιαυτού. Και έγεινε καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις
τον Μωϋσήν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς
αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο
Κύριος, λέγων. 3 Όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ
σφάξη βουν ή αρνίον ή αίγα εν τω στρατοπέδω, ή όστις
σφάξη έξω του στρατοπέδου, 4 και εις την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου δεν φέρη αυτό, διά να προσφέρη
προσφοράν εις τον Κύριον έμπροσθεν της σκηνής του
Κυρίου, αίμα θέλει λογισθή εις εκείνον τον άνθρωπον·
αίμα έχυσε και θέλει εξολοθρευθή ο άνθρωπος εκείνος
εκ μέσου του λαού αυτού· 5 διά να φέρωσιν οι υιοί
Ισραήλ τας θυσίας αυτών, τας οποίας θυσιάζουσιν εν τη
πεδιάδι, και να προσφέρωσιν αυτάς προς τον Κύριον εις
την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου προς τον ιερέα
και να θυσιάζωσιν αυτάς εις προσφοράς ειρηνικάς προς
τον Κύριον. 6 Και θέλει ραντίσει ο ιερεύς το αίμα επί
το θυσιαστήριον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνής
του μαρτυρίου και θέλει καύσει το στέαρ εις οσμήν
ευωδίας προς τον Κύριον. 7 Και δεν θέλουσι θυσιάσει
πλέον τας θυσίας αυτών εις τους δαίμονας, κατόπιν
των οποίων αυτοί πορνεύουσι· τούτο θέλει είσθαι εις
αυτούς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. 8 Και
θέλεις ειπεί προς αυτούς, Όστις άνθρωπος εκ του οίκου
Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ
σας προσφέρη ολοκαύτωμα ή θυσίαν, 9 και εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου δεν φέρη αυτό, διά να
προσφέρη αυτό προς τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή ο
άνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού. 10 Και
όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων
των παροικούντων μεταξύ σας φάγη οιονδήποτε αίμα,
θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον εκείνης της
ψυχής ήτις τρώγει το αίμα, και θέλω εξολοθρεύσει
αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής· 11 διότι η ζωή της
σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ έδωκα αυτό εις εσάς,
διά να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών σας επί του
θυσιαστηρίου· διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν
υπέρ της ψυχής. 12 Διά τούτο είπα προς τους υιούς
Ισραήλ, Ουδεμία ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα· ουδέ ο
ξένος, ο παροικών μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. 13 Και
όστις άνθρωπος εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων
των παροικούντων μεταξύ σας, κυνηγήση και πιάση
ζώον ή πτηνόν, το οποίον τρώγεται, θέλει χύσει το αίμα
αυτού και θέλει σκεπάσει αυτό με χώμα. 14 Διότι η
ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· διά την ζωήν
αυτής είναι· όθεν είπα προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν
θέλετε φάγει αίμα ουδεμιάς σαρκός· διότι η ζωή πάσης
σαρκός είναι το αίμα αυτής· πας ο τρώγων αυτό θέλει
εξολοθρευθή. 15 Και πάσα ψυχή, ήτις φάγη θνησιμαίον
ή διεσπαραγμένον υπό θηρίου, αυτόχθων ή ξένος, θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και
θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· τότε θέλει είσθαι
καθαρός. 16 Αλλ' εάν δεν πλύνη αυτά μηδέ λούση το
σώμα αυτού, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού.

18 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Εγώ είμαι Κύριος, ο Θεός σας. 3 Κατά τας
πράξεις της γης Αιγύπτου, εν ή κατωκήσατε, δεν θέλετε
πράξει και κατά τας πράξεις της γης Χαναάν, εις την
οποίαν εγώ σας φέρω, δεν θέλετε πράξει και κατά τα
νόμιμα αυτών δεν θέλετε περιπατήσει. 4 Τας κρίσεις μου
θέλετε κάμει και τα προστάγματά μου θέλετε φυλάττει,
διά να περιπατήτε εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός
σας. 5 Θέλετε φυλάττει λοιπόν τα προστάγματά μου
και τας κρίσεις μου· τα οποία κάμνων ο άνθρωπος,
θέλει ζήσει δι' αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. 6 Ουδείς
άνθρωπος θέλει πλησιάσει εις ουδένα συγγενή αυτού
κατά σάρκα, διά να αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτού.
Εγώ είμαι ο Κύριος. 7 Ασχημοσύνην πατρός σου, ή
ασχημοσύνην μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι
μήτηρ σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην
αυτής. 8 Ασχημοσύνην γυναικός του πατρός σου δεν
θέλεις αποκαλύψει· είναι ασχημοσύνη του πατρός σου.
9 Ασχημοσύνην αδελφής σου θυγατρός του πατρός
σου ή θυγατρός της μητρός σου, γεννημένης εν τη
οικία ή γεννημένης έξω, τούτων την ασχημοσύνην
δεν θέλεις αποκαλύψει. 10 Ασχημοσύνην θυγατρός
του υιού σου ή θυγατρός της θυγατρός σου, τούτων
την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει διότι ιδική
σου είναι η ασχημοσύνη αυτών. 11 Ασχημοσύνην
θυγατρός της γυναικός του πατρός σου, γεννημένης
από του πατρός σου, ήτις είναι αδελφή σου, δεν θέλεις
αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. 12 Ασχημοσύνην
αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι
στενή συγγενής του πατρός σου. 13 Ασχημοσύνην
αδελφής της μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι
είναι στενή συγγενής της μητρός σου. 14 Ασχημοσύνην
αδελφού του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· εις
την γυναίκα αυτού δεν θέλεις πλησιάσει· είναι θεία σου.
15 Ασχημοσύνην νύμφης σου δεν θέλεις αποκαλύψει·
είναι γυνή του υιού σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την

ασχημοσύνην αυτής. **16** Ασχημοσύνην αδελφού σου δεν
θέλεις αποκαλύψει· είναι η ασχημοσύνη του αδελφού
σου. **17** Ασχημοσύνην γυναικός και της θυγατρός αυτής
δεν θέλεις αποκαλύψει ουδέ θέλεις λάβει την θυγατέρα
του υιού αυτής ή την θυγατέρα της θυγατρός αυτής, διά
να αποκαλύψης την ασχημοσύνην αυτής· είναι στεναί
συγγενείς αυτής· είναι ασέβημα. **18** Και γυναίκα προς
τη αδελφή αυτής αντίζηλον δεν θέλεις λάβει, διά να
αποκαλύψης την ασχημοσύνην αυτής προς τη άλλη,
εν όσω ζη. **19** Και εις γυναίκα, εν καιρώ αποχωρισμού
διά την ακαθαρσίαν αυτής δεν θέλεις πλησιάσει διά
να αποκαλύψης την ασχημοσύνην αυτής. **20** Και μετά
της γυναικός του πλησίον σου δεν θέλεις συνουσιασθή,
διά να μιανθής μετ' αυτής. **21** Και δεν θέλεις αφήσει
τινά εκ του σπέρματός σου να περάση διά του πυρός
εις τον Μολόχ και δεν θέλεις βεβηλώσει το όνομα του
Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Και μετά άρρενος δεν
θέλεις συνουσιασθή, ως μετά γυναικός· είναι βδέλυγμα.
23 Ουδέ θέλεις συνουσιασθή μετ' ουδενός κτήνους,
διά να μιανθής μετ' αυτού· ουδέ γυνή θέλει σταθή
έμπροσθεν κτήνους, διά να βατευθή· είναι μυσαρόν.
24 Μη μιαίνεσθε εις ουδέν εκ τούτων· διότι εις πάντα
ταύτα εμιάνθησαν τα έθνη, τα οποία εγώ εκδιώκω
απ' έμπροσθέν σας· **25** και εμιάνθη η γή· διά τούτο
ανταποδίδω την ανομίαν αυτής επ' αυτήν, και η γη θέλει
εξεμέσει τους κατοίκους αυτής. **26** Σεις λοιπόν θέλετε
φυλάξει τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου και
δεν θέλετε πράττει ουδέν εκ πάντων των βδελυγμάτων
τούτων, ο αυτόχθων ή ο ξένος ο παροικών μεταξύ
σας· **27** διότι πάντα τα βδελύγματα ταύτα έπραξαν οι
άνθρωποι της γης, οι προ υμών, και εμιάνθη η γή· **28**
διά να μη σας εξεμέση η γη, όταν μιάνητε αυτήν, καθώς
εξήμεσε τα έθνη τα προ υμών. **29** Διότι πας όστις πράξη
τι εκ των βδελυγμάτων τούτων, αι ψυχαί αίτινες ήθελον
πράξει αυτά θέλουσιν εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού
αυτών. **30** Όθεν θέλετε φυλάττει τα προστάγματά μου,
ώστε να μη πράξητε μηδέν εκ των βδελυρών τούτων
νομίμων, τα οποία επράχθησαν προ υμών, και να μη
μιανθήτε εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

19 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών
Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Άγιοι θέλετε είσθαι· διότι
άγιος είμαι εγώ Κύριος ο Θεός σας. **3** Θέλετε φοβείσθαι
έκαστος την μητέρα αυτού και τον πατέρα αυτού· και τα
σάββατά μου θέλετε φυλάττει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός
σας. **4** Μη στραφήτε εις είδωλα μηδέ κάμητε εις εαυτούς
θεούς χωνευτούς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Και
όταν προσφέρητε θυσίαν ειρηνικής προσφοράς προς
τον Κύριον, αυτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αυτήν.
6 Θέλει τρώγεσθαι την ημέραν καθ' ην προσφέρετε
αυτήν, και την επαύριον· εάν δε μείνη τι έως της τρίτης
ημέρας, με πυρ θέλει κατακαυθή. **7** Εάν δε ποτέ φαγωθή
την ημέραν την τρίτην, είναι βδελυκτόν· δεν θέλει
είσθαι ευπρόσδεκτος. **8** Διά τούτο όστις φάγη αυτήν,
θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού, διότι εβεβήλωσε τα
άγια του Κυρίου· και η ψυχή αύτη θέλει εξολοθρευθή
εκ του λαού αυτής. **9** Και όταν θερίζητε τον θερισμόν
της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας άκρας
του αγρού σου και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου
δεν θέλεις συλλέξει. **10** Και τον αμπελώνά σου δεν
θέλεις επανατρυγήσει ούτε τας ρώγας του αμπελώνός
σου θέλεις συλλέξει· εις τον πτωχόν και εις τον ξένον
θέλεις αφήσει αυτάς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.
11 Δεν θέλετε κλέπτει ουδέ θέλετε ψεύδεσθαι ουδέ
θέλετε απατήσει έκαστος τον πλησίον αυτού. **12** Και
δεν θέλετε ομνύει εις το όνομά μου ψευδώς και δεν
θέλεις βεβηλόνει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο
Κύριος. **13** Δεν θέλεις αδικήσει τον πλησίον σου ουδέ
θέλεις αρπάσει· δεν θέλει διανυκτερεύσει ο μισθός του
μισθωτού μετά σου έως πρωΐ. **14** Δεν θέλεις κακολογήσει
τον κωφόν, και έμπροσθεν του τυφλού δεν θέλεις βάλει
πρόσκομμα, αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. Εγώ
είμαι ο Κύριος. **15** Δεν θέλετε κάμει αδικίαν εις κρίσιν·
δεν θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού ουδέ θέλεις
σεβασθή πρόσωπον δυνάστου· εν δικαιοσύνη θέλεις
κρίνει τον πλησίον σου. **16** Δεν θέλεις περιφέρεσθαι
συκοφαντών μεταξύ του λαού σου· ουδέ θέλεις σηκωθή
κατά του αίματος του πλησίον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
17 Δεν θέλεις μισήσει τον αδελφόν σου εν τη καρδία σου·
θέλεις ελέγξει παρρησία τον πλησίον σου και δεν θέλεις
υποφέρει αμαρτίαν επ' αυτόν. **18** Δεν θέλεις εκδικείσθαι
ουδέ θέλεις μνησικακεί κατά των υιών του λαού σου·
αλλά θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εγώ
είμαι ο Κύριος. **19** Τα νόμιμά μου θέλετε φυλάττει· δεν
θέλεις κάμει τα κτήνη σου να βατεύωνται με ετεροειδή·
εις τον αγρόν σου δεν θέλεις σπείρει ετεροειδή σπέρματα·
ουδέ θέλεις βάλει επάνω σου ένδυμα σύμμικτον εξ
ετεροειδούς κλωστής. **20** Και εάν τις συνουσιασθή μετά
γυναικός, ήτις είναι δούλη ηρραβωνισμένη μετά ανδρός
και δεν είναι εξηγορασμένη, ουδέ εδόθη εις αυτήν η
ελευθερία, θέλουσι μαστιγωθή· δεν θέλουσι φονευθή,
διότι αυτή δεν ήτο ελευθέρα. **21** Και αυτός θέλει φέρει
την περί ανομίας προσφοράν αυτού προς τον Κύριον
εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, κριόν διά
προσφοράν περί ανομίας. **22** Και θέλει κάμει ο ιερεύς
εξιλέωσιν περί αυτού διά του κριού της περί ανομίας
προσφοράς ενώπιον του Κυρίου, διά την αμαρτίαν
αυτού την οποίαν ημάρτησε· και θέλει συγχωρηθή εις
αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε. **23** Και
όταν εισέλθητε εις την γην και φυτεύσητε παν δένδρον
τρόφιμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τον καρπόν αυτού
ως ακάθαρτον· τρία έτη θέλει είσθαι εις εσάς ακάθαρτος·
δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και εις το τέταρτον έτος θέλει
είσθαι όλος ο καρπός αυτού άγιος εις δόξαν του Κυρίου.
25 Εις δε το πέμπτον έτος θέλετε τρώγει τον καρπόν
αυτού, διά να πληθυνθή εις εσάς το εισόδημα αυτού. Εγώ
είμαι Κύριος ο Θεός σας. **26** Δεν θέλετε τρώγει ουδέν
μετά του αίματος αυτού· ουδέ θέλετε μεταχειρίζεσθαι
μαντείας ουδέ θέλετε προμαντεύει καιρούς. **27** Δεν
θέλετε κουρεύσει κυκλοειδώς την κόμην της κεφαλής
σας ουδέ θέλετε φθείρει τα άκρα των πωγώνων σας.
28 Δεν θέλετε κάμει εντομίδας εις το σώμα σας διά
νεκρόν, ουδέ γράμματα στικτά θέλετε εγχαράξει επάνω
σας. Εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Δεν θέλεις βεβηλώσει την
θυγατέρα σου, καθιστών αυτήν πόρνην· μήπως ο τόπος
πέση εις πορνείαν και γεμίση ο τόπος από ασεβείας. **30**
Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει, και το αγιαστήριόν

μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Δεν θέλετε
ακολουθεί τους έχοντας πνεύμα μαντείας ουδέ θέλετε
προσκολληθή εις επαοιδούς, ώστε να μιαίνησθε δι'
αυτών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **32** Ενώπιον της
πολιάς θέλεις προσηκόνεσθαι και θέλεις τιμήσει το
πρόσωπον του γέροντος και θέλεις φοβηθή τον Θεόν
σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **33** Και εάν τις ξένος παροική
μετά σου εν τη γη υμών, δεν θέλετε θλίψει αυτόν· **34** ο
ξένος, ο παροικών με σας, θέλει είσθαι εις εσάς ως ο
αυτόχθων, και θέλεις αγαπά αυτόν ως σεαυτόν· διότι
ξένοι εστάθητε εν γη Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός
σας. **35** Δεν θέλετε πράξει αδικίαν εις κρίσιν, εις μέτρα,
εις σταθμά και εις ζύγια· **36** ζύγια δίκαια σταθμά δίκαια,
εφά δίκαιον, και ιν δίκαιον, θέλετε έχει. Εγώ είμαι
Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου.
37 Θέλετε φυλάττει λοιπόν πάντα τα διατάγματά μου
και πάσας τας κρίσεις μου και θέλετε κάμνει αυτά. Εγώ
είμαι ο Κύριος.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2**
Και προς τους υιούς Ισραήλ θέλεις ειπεί, Όστις εκ
των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων
εν τω Ισραήλ δώση από του σπέρματος αυτού εις
τον Μολόχ, θέλει εξάπαντος θανατωθή· ο λαός του
τόπου θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους. **3** Και εγώ
θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου
εκείνου και θέλω εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του
λαού αυτού· διότι από του σπέρματος αυτού έδωκεν
εις τον Μολόχ, διά να μιάνη το αγιαστήριόν μου και
να βεβηλώση το όνομά μου το άγιον. **4** Εάν δε ο λαός
του τόπου παραβλέψη με τους οφθαλμούς αυτού τον
άνθρωπον εκείνον, όταν δίδη από του σπέρματος αυτού
εις τον Μολόχ, και δεν φονεύση αυτόν, **5** τότε θέλω
επιστήσει εγώ το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου
εκείνου και κατά της συγγενείας αυτού· και θέλω
εξολοθρεύσει εκ μέσου του λαού αυτού αυτόν, και
πάντας τους ακολουθούντας αυτόν εις την πορνείαν,
διά να πορνεύωσι κατόπιν του Μολόχ. **6** Και ψυχή,
ήτις ακολουθήση τους έχοντας πνεύμα μαντείας και
τους επαοιδούς, διά να πορνεύη κατόπιν αυτών, θέλω
επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά της ψυχής εκείνης,
και θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής.
7 Αγιάσθητε λοιπόν και γίνεσθε άγιοι διότι εγώ είμαι
Κύριος ο Θεός σας· **8** Και θέλετε φυλάττει τα διατάγματά
μου και θέλετε εκτελεί αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο
αγιάζων υμάς. **9** Πας άνθρωπος, όστις κακολογήση τον
πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εξάπαντος θέλει
θανατωθή· τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού,
εκακολόγησε· το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. **10**
Και άνθρωπος, όστις μοιχεύση την γυναίκα τινός, όστις
μοιχεύση την γυναίκα του πλησίον αυτού, εξάπαντος
θέλει θανατωθή, ο μοιχεύων και η μοιχευομένη. **11** Και
άνθρωπος, όστις κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός
αυτού, την ασχημοσύνην του πατρός αυτού απεκάλυψεν·
εξάπαντος θέλουσι θανατωθή αμφότεροι· το αίμα αυτών
θέλει είσθαι επ' αυτούς. **12** Και εάν τις κοιμηθή μετά της
νύμφης αυτού, εξάπαντος θέλουσι θανατωθή αμφότεροι·
σύγχυσιν έπραξαν· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ'
αυτούς. **13** Εάν δε τις κοιμηθή μετά άρρενος, καθώς
κοιμάται μετά γυναικός, βδέλυγμα έπραξαν αμφότεροι·
εξάπαντος θέλουσι θανατωθή· το αίμα αυτών θέλει
είσθαι επ' αυτούς. **14** Και εάν τις λάβη γυναίκα και την
μητέρα αυτής, είναι ανομία· εν πυρί θέλουσι καυθή,
αυτός και αυταί, και δεν θέλει είσθαι ανομία μεταξύ σας.
15 Και εάν τις συνουσιασθή μετά κτήνους, εξάπαντος
θέλει θανατωθή· και το κτήνος θέλετε φονεύσει. **16**
Και η γυνή, ήτις πλησιάση εις οιονδήποτε κτήνος
διά να βατευθή, θέλεις φονεύσει την γυναίκα και το
κτήνος· εξάπαντος θέλουσι θανατωθή· το αίμα αυτών
θέλει είσθαι επ' αυτούς. **17** Και εάν τις λάβη την
αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού ή την
θυγατέρα της μητρός αυτού, και ίδη την ασχημοσύνην
αυτής και αυτή ίδη την ασχημοσύνην εκείνου, είναι
αισχρόν· και θέλουσιν εξολοθρευθή έμπροσθεν του
λαού αυτών· την ασχημοσύνην της αδελφής αυτού
απεκάλυψε· την ανομίαν αυτού θέλει βαστάσει. **18** Και
άνθρωπος, όστις κοιμηθή μετά γυναικός εχούσης τα
γυναικεία αυτής και αποκαλύψη την ασχημοσύνην
αυτής, ούτος την πηγήν αυτής εξεσκέπασε και αύτη την
πηγήν του αίματος αυτής απεκάλυψεν· όθεν αμφότεροι
θέλουσιν εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτών. **19** Και
την ασχημοσύνην της αδελφής της μητρός σου ή της
αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι
την στενήν συγγενή αυτού αποκαλύπτει· την ανομίαν
αυτών θέλουσι βαστάσει. **20** Εάν δε τις κοιμηθή μετά
της θείας αυτού, την ασχημοσύνην του θείου αυτού
απεκάλυψε· την αμαρτίαν αυτών θέλουσι βαστάσει·
άτεκνοι θέλουσιν αποθάνει. **21** Και εάν τις λάβη την
γυναίκα του αδελφού αυτού, είναι ακαθαρσία· την
ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν· άτεκνοι
θέλουσι μείνει. **22** Θέλετε λοιπόν φυλάττει πάντα τα
διατάγματά μου και πάσας τας κρίσεις μου, και θέλετε
κάμνει αυτά· διά να μη σας εξεμέση η γη, όπου εγώ σας
φέρω διά να κατοικήσητε εν αυτή. **23** Και δεν θέλετε
περιπατεί κατά τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εγώ
εκδιώκω απ' έμπροσθέν σας· διότι πάντα ταύτα έπραξαν,
όθεν εβδελύχθην αυτούς. **24** Και είπα προς εσάς, Σεις
θέλετε κληρονομήσει την γην αυτών, και εγώ θέλω
δώσει αυτήν εις εσάς προς ιδιοκτησίαν, γην ρέουσαν
γάλα και μέλι. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις
σας απεχώρισα από των λαών. **25** Διά τούτο θέλετε
αποχωρίσει τα κτήνη τα καθαρά από των ακαθάρτων
και τα πτηνά τα ακάθαρτα από των καθαρών· και δεν
θέλετε μιάνει τας ψυχάς σας με τα κτήνη ή με τα πτηνά
ή με παν ό, τι έρπει επί της γης, τα οποία εγώ απεχώρισα
εις σας ως ακάθαρτα. **26** Και θέλετε είσθαι άγιοι εις
εμέ· διότι άγιος είμαι εγώ ο Κύριος και σας απεχώρισα
από των λαών, διά να ήσθε εμού. **27** Και ανήρ η γυνή,
ήτις έχει πνεύμα μαντείας, ή είναι επαοιδός, εξάπαντος
θέλει θανατωθή· με λίθους θέλουσι λιθοβολήσει αυτούς·
το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς.

21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς
τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, και ειπέ προς
αυτούς, Ουδείς θέλει μιανθή μεταξύ του λαού αυτού διά
νεκρόν· **2** ει μη διά τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον,
διά την μητέρα αυτού και διά τον πατέρα αυτού και
διά τον υιόν αυτού και διά την θυγατέρα αυτού και

διά τον αδελφόν αυτού, 3 και διά την αδελφήν αυτού,
παρθένον ούσαν, την πλησιεστάτην εις αυτόν, ήτις
δεν έλαβεν άνδρα· διά ταύτην δύναται να μιανθή. 4
Δεν θέλει μιανθή αρχηγός ων του λαού αυτού, ώστε
να βεβηλώση εαυτόν. 5 Δεν θέλουσι φαλακρώσει την
κεφαλήν αυτών ουδέ θέλουσι ξυρίσει τα πλάγια των
πωγώνων αυτών ουδέ θέλουσι κάμει εντομίδας επί
τας σάρκας αυτών. 6 Άγιοι θέλουσιν είσθαι εις τον
Θεόν αυτών και δεν θέλουσι βεβηλώσει το όνομα του
Θεού αυτών· διότι τας διά πυρός γινομένας προσφοράς
του Κυρίου, τον άρτον του Θεού αυτών, προσφέρουσι
διά τούτο θέλουσιν είσθαι άγιοι. 7 Γυναίκα πόρνην
και βεβηλωμένην δεν θέλουσι λάβει ουδέ γυναίκα
αποβεβλημένην από του ανδρός αυτής θέλουσι λάβει·
διότι ο ιερεύς είναι άγιος εις τον Θεόν αυτού. 8 Θέλεις
λοιπόν αγιάσει αυτόν· διότι αυτός τον άρτον του Θεού
σου προσφέρει· άγιος θέλει είσθαι εις σέ· διότι άγιος
είμαι εγώ ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. 9 Και θυγάτηρ
ιερέως τινός, εάν βεβηλωθή διά πορνείας, τον πατέρα
αυτής αυτή βεβηλόνει· εν πυρί θέλει κατακαυθή. 10 Και
ο ιερεύς ο μέγας μεταξύ των αδελφών αυτού, επί την
κεφαλήν του οποίου εχύθη το έλαιον του χρίσματος,
και όστις καθιερώθη διά να ενδύηται τας ιεράς στολάς,
την κεφαλήν αυτού δεν θέλει αποκαλύψει, ουδέ τα
ιμάτια αυτού θέλει διασχίσει· 11 και εις ουδέν σώμα
νεκρόν θέλει εισέλθει ουδέ διά τον πατέρα αυτού ή
διά την μητέρα αυτού θέλει μιανθή. 12 Και εκ του
αγιαστηρίου δεν θέλει εξέλθει ουδέ θέλει βεβηλώσει το
αγιαστήριον του Θεού αυτού· διότι το άγιον έλαιον του
χρίσματος του Θεού αυτού είναι επ' αυτόν. Εγώ είμαι ο
Κύριος. 13 Και ούτος θέλει λάβει γυναίκα παρθένον· 14
χήραν ή αποβεβλημένην ή βέβηλον ή πόρνην, ταύτας
δεν θέλει λάβει· αλλά παρθένον εκ του λαού αυτού
θέλει λάβει εις γυναίκα. 15 Και δεν θέλει βεβηλώσει
το σπέρμα αυτού μεταξύ του λαού αυτού· διότι εγώ
είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτόν. 16 Και ελάλησε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, λέγων, 17 Ειπέ προς τον Ααρών,
λέγων, Όστις εκ του σπέρματός σου εις τας γενεάς
αυτών έχει μώμον, ας μη πλησιάση διά να προσφέρη τον
άρτον του Θεού αυτού· 18 διότι πας όστις έχει μώμον
δεν θέλει πλησιάσει· άνθρωπος τυφλός, ή χωλός, ή
κολοβομύττης, ή έχων τι περιττόν, 19 ή άνθρωπος όστις
έχει σύντριμμα ποδός, ή σύντριμμα χειρός, 20 ή είναι
κυρτός, ή πολύ ισχνός, ή όστις έχει βεβλαμμένους τους
οφθαλμούς, ή έχει ψώραν ξηράν, ή λειχήνα, ή είναι
εσπασμένος· 21 ουδείς άνθρωπος εκ του σπέρματος του
Ααρών του ιερέως, όστις έχει μώμον, θέλει πλησιάσει
διά να προσφέρη τας διά πυρός γινομένας προσφοράς
εις τον Κύριον· μώμον έχει· δεν θέλει πλησιάσει διά να
προσφέρη τον άρτον του Θεού αυτού. 22 Θέλει τρώγει
τον άρτον του Θεού αυτού εκ των αγιωτάτων, και εκ
των αγίων. 23 Πλην εις το καταπέτασμα δεν θέλει
εισέρχεσθαι ουδέ εις το θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει,
διότι έχει μώμον· διά να μη βεβηλώση το αγιαστήριόν
μου· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. 24 Και
ελάλησεν ο Μωϋσής ταύτα προς τον Ααρών και προς
τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ.

22 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Ειπέ προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού
να απέχωσιν από των αγίων των υιών Ισραήλ, και
να μη βεβηλόνωσι το όνομα το άγιόν μου, εις όσα
αγιάζουσιν εις εμέ. Εγώ είμαι ο Κύριος. 3 Ειπέ προς
αυτούς, πας άνθρωπος εκ παντός του σπέρματός σας εις
τας γενεάς σας, όστις πλησιάση εις τα άγια, τα οποία οι
υιοί του Ισραήλ αγιάζουσιν εις τον Κύριον, έχων την
ακαθαρσίαν αυτού εφ' εαυτόν, η ψυχή εκείνη θέλει
εξολοθρευθή απ' έμπροσθέν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
4 Όστις εκ του σπέρματος του Ααρών είναι λεπρός ή
έχει ρεύσιν, από των αγίων δεν θέλει τρώγει, εωσού
καθαρισθή. Και όστις εγγίση παν ακάθαρτον από νεκρόν
ή άνθρωπον εκ του οποίου έγεινε ρεύσις σπέρματος,
5 ή όστις εγγίση οιονδήποτε ερπετόν, εκ του οποίου
δύναται να μιανθή, ή άνθρωπον, εκ του οποίου δύναται
να μιανθή, οποιαδήποτε είναι η ακαθαρσία αυτού· 6 η
ψυχή, ήτις εγγίση αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως
εσπέρας· και δεν θέλει φάγει από των αγίων· εάν μη
λούση το σώμα αυτού εν ύδατι. 7 Και αφού δύση ο
ήλιος θέλει είσθαι καθαρός, και έπειτα θέλει φάγει από
των αγίων· διότι είναι η τροφή αυτού. 8 Θνησιμαίον
ή θηριάλωτον δεν θέλει φάγει, ώστε να μιανθή εν
αυτοίς. Εγώ είμαι ο Κύριος. 9 Όθεν θέλουσι φυλάττει
τα διατάγματά μου, διά να μη βαστάσωσιν αμαρτίαν εκ
τούτου και αποθάνωσι δι' αυτό, εάν βεβηλώσωσιν αυτά.
Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. 10 Και ουδείς
αλλογενής θέλει φάγει από των αγίων· συγκάτοικος
του ιερέως ή μισθωτός δεν θέλει φάγει από των αγίων.
11 Αλλ' εάν ο ιερεύς αγοράση ψυχήν διά του αργυρίου
αυτού, ούτος θέλει τρώγει εξ αυτών, καθώς και ο
γεννηθείς εν τη οικία αυτού· ούτοι θέλουσι τρώγει
από του άρτου αυτού. 12 Και η θυγάτηρ του ιερέως,
αν ήναι νενυμφευμένη μετά ανδρός ξένου, αύτη δεν
θέλει τρώγει από των αγίων των προσφορών. 13 Αλλ'
εάν η θυγάτηρ του ιερέως χηρεύση ή αποβληθή και
δεν έχη τέκνον και επιστρέψη εις τον πατρικόν αυτής
οίκον, καθώς ευρίσκετο εν τη νεότητι αυτής, θέλει
τρώγει από του άρτου του πατρός αυτής· ουδείς όμως
ξένος θέλει φάγει απ' αυτού. 14 Εάν δε άνθρωπός τις
φάγη από των αγίων εξ αγνοίας, τότε θέλει προσθέσει
το πέμπτον τούτου εις αυτό, και θέλει αποδώσει εις
τον ιερέα το άγιον. 15 Και δεν θέλουσι βεβηλώσει τα
άγια των υιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρουσιν εις τον
Κύριον, 16 και δεν θέλουσιν αναλάβει εφ' εαυτούς
ανομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τα άγια αυτών· διότι
εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. 17 Και ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 18 Λάλησον προς τον
Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους
υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Πας άνθρωπος εκ
του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των εν τω Ισραήλ,
όστις προσφέρη το δώρον αυτού, κατά πάσας τας ευχάς
αυτών ή κατά πάσας τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς
αυτών, τας οποίας προσφέρουσιν εις τον Κύριον διά
ολοκαύτωμα, 19 θέλετε προσφέρει, διά να ήσθε δεκτοί,
αρσενικόν άμωμον εκ των βοών, εκ των προβάτων
ή εκ των αιγών. 20 παν ό, τι έχει μώμον, δεν θέλετε
προσφέρει διότι δεν θέλει είσθαι δεκτόν διά σας. 21
Και όστις προσφέρει θυσίαν ειρηνικής προσφοράς εις

τον Κύριον διά να εκπληρώση ευχήν, ή προσφοράν
αυτοπροαίρετον, εκ των βοών ή εκ των προβάτων,
θέλει είσθαι άμωμον διά να ήναι δεκτόν· ουδείς μώμος
θέλει είσθαι εις αυτό. 22 Τυφλόν, ή συντετριμμένον, ή
κολοβόν, ή έχον εξόγκωμα, ή ψώραν ξηράν, ή λειχήνας,
ταύτα δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον, ουδέ θέλετε
κάμει εξ αυτών προσφοράν διά πυρός εις τον Κύριον επί
του θυσιαστηρίου. 23 Μόσχον δε ή πρόβατον, το οποίον
έχει τι περιττόν ή κολοβόν, δύνασαι να προσφέρης αυτό
διά προσφοράν αυτοπροαίρετον· δι' ευχήν όμως δεν
θέλει είσθαι δεκτόν. 24 Θλαδίαν, ή εκτεθλιμμένον,
ή εκτομίαν, ή ευνουχισμένον, δεν θέλετε προσφέρει
εις τον Κύριον· ουδέ θέλετε κάμει τούτο εν τη γη
υμών. 25 Ουδέ εκ χειρός αλλογενούς θέλετε προσφέρει
τον άρτον του Θεού σας εκ πάντων τούτων· διότι η
διαφθορά αυτών είναι εν αυτοίς· μώμος είναι εν αυτοίς·
δεν θέλουσιν είσθαι δεκτά διά σας. 26 Και ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 27 Όταν μόσχος
ή αρνίον ή ερίφιον γεννηθή, τότε θέλει είσθαι επτά
ημέρας υποκάτω της μητρός αυτού· από δε της ογδόης
ημέρας και επέκεινα θέλει είσθαι δεκτόν εις θυσίαν
διά πυρός γινομένην εις τον Κύριον. 28 Και δάμαλιν
ή πρόβατον δεν θέλετε σφάξει αυτό και το παιδίον
αυτού εν μιά ημέρα. 29 Και όταν προσφέρητε θυσίαν
ευχαριστίας εις τον Κύριον, θέλετε προσφέρει αυτήν
αυτοπροαιρέτως. 30 Την αυτήν ημέραν θέλει φαγωθή·
δεν θέλετε αφήσει ουδέν εξ αυτής έως το πρωΐ. Εγώ
είμαι ο Κύριος. 31 Θέλετε λοιπόν φυλάττει τας εντολάς
μου και θέλετε εκτελεί αυτάς. Εγώ είμαι ο Κύριος. 32
Και δεν θέλετε βεβηλόνει το όνομά μου το άγιον· αλλά
θέλω αγιάζεσθαι μεταξύ των υιών Ισραήλ. Εγώ είμαι ο
Κύριος, ο αγιάζων υμάς· 33 όστις εξήγαγον υμάς εκ γης
Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός υμών. Εγώ είμαι ο Κύριος.

23 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ
προς αυτούς, Αι εορταί του Κυρίου, τας οποίας θέλετε
διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, αύται είναι αι εορταί μου.
3 Εξ ημέρας θέλεις κάμνει εργασίαν, την δε εβδόμην
ημέραν είναι σάββατον αναπαύσεως, συγκάλεσις αγία·
ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει· είναι σάββατον του
Κυρίου εις πάσας τας κατοικίας σας. 4 Αύται είναι αι
εορταί του Κυρίου, συγκαλέσεις άγιαι, τας οποίας θέλετε
διακηρύξει εν τοις καιροίς αυτών. 5 Τον πρώτον μήνα,
την δεκάτην τετάρτην του μηνός, εις το δειλινόν, είναι
πάσχα του Κυρίου. 6 Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν
του αυτού μηνός, εορτή των αζύμων εις τον Κύριον·
επτά ημέρας άζυμα θέλετε τρώγει. 7 Εν τη πρώτη ημέρα
θέλει είσθαι εις εσάς συγκάλεσις αγία· ουδέν έργον
δουλευτικόν θέλετε κάμει. 8 Και θέλετε προσφέρει
προσφοράν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον επτά
ημέρας· εν τη εβδόμη ημέρα είναι συγκάλεσις αγία·
ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. 9 Και ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 10 Λάλησον προς τους
υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις
την γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, και θερίσητε τον
θερισμόν αυτής, τότε θέλετε φέρει εν δράγμα εκ των
απαρχών του θερισμού σας προς τον ιερέα· 11 και θέλει
κινήσει το δράγμα ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη
δεκτόν διά σάς· την επαύριον του σαββάτου θέλει κινήσει
αυτό ο ιερεύς. 12 Και την ημέραν εκείνην, καθ' ην
κινήσητε το δράγμα, θέλετε προσφέρει αρνίον άμωμον
ενιαύσιον διά ολοκαύτωμα προς τον Κύριον· 13 και την
εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, δύο δέκατα σεμιδάλεως
εζυμωμένης μετά ελαίου, εις προσφοράν γινομένην
διά πυρός προς τον Κύριον, εις οσμήν ευωδίας· και
την σπονδήν αυτού, το τέταρτον του ιν οίνου. 14 Και
άρτον ή σίτον εψημένον ή αστάχυα δεν θέλετε φάγει,
μέχρι της αυτής ταύτης ημέρας καθ' ην προσφέρητε
το δώρον του Θεού σας· θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον
εις τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. 15
Και θέλετε αριθμήσει εις εαυτούς από της επαύριον
του σαββάτου, αφ' ης ημέρας προσφέρητε το δράγμα
της κινητής προσφοράς, επτά ολοκλήρους εβδομάδας·
16 μέχρι της επαύριον του εβδόμου σαββάτου θέλετε
αριθμήσει πεντήκοντα ημέρας και θέλετε προσφέρει
νέαν προσφοράν εξ αλφίτων προς τον Κύριον. 17 Από
των κατοικιών σας θέλετε φέρει εις προσφοράν κινητήν
δύο άρτους· δύο δέκατα σεμιδάλεως θέλουσιν είσθαι·
ένζυμα θέλουσιν εψηθή· πρωτογεννήματα είναι εις τον
Κύριον. 18 Και θέλετε προσφέρει μετά του άρτου επτά
αρνία άμωμα ενιαύσια και ένα μόσχον εκ βοών και δύο
κριούς· ολοκαύτωμα θέλουσιν είσθαι εις τον Κύριον
μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και μετά των
σπονδών αυτών, προσφορά γινομένη διά πυρός εις
οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. 19 Και θέλετε προσφέρει
ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας και
δύο αρνία, ενιαύσια εις θυσίαν ειρηνικής προσφοράς.
20 Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς μετά του άρτου των
πρωτογεννημάτων εις προσφοράν κινητήν ενώπιον
του Κυρίου, μετά των δύο αρνίων· άγια θέλουσιν είσθαι
εις τον Κύριον διά τον ιερέα. 21 Και θέλετε διακηρύξει
την αυτήν εκείνην ημέραν, συγκάλεσιν αγίαν διά σάς·
ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει θέλει είσθαι
νόμιμον αιώνιον κατά πάσας τας κατοικίας σας εις
τας γενεάς σας. 22 Και όταν θερίζητε τον θερισμόν
της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας άκρας
του αγρού σου και τα πίπτοντα του θερισμού σου δεν
θέλεις συλλέξει· εις τον πτωχόν και εις τον ξένον θέλεις
αφήσει αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. 23 Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 24 Λάλησον
προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Τον έβδομον μήνα,
την πρώτην του μηνός, θέλει είσθαι εις εσάς σάββατον,
μνημόσυνον μετά αλαλαγμού σαλπίγγων, συγκάλεσις
αγία. 25 Ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει και
θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς
τον Κύριον. 26 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
λέγων, 27 Και την δεκάτην του εβδόμου τούτου μηνός
θέλει είσθαι ημέρα εξιλασμού· συγκάλεσις αγία θέλει
είσθαι εις εσάς· και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας
και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός
προς τον Κύριον. 28 Και ουδεμίαν εργασίαν θέλετε
κάμει εις αυτήν ταύτην την ημέραν· διότι είναι ημέρα
εξιλασμού, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας ενώπιον
Κυρίου του Θεού σας. 29 Επειδή πάσα ψυχή, ήτις
δεν ταπεινωθή εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλει
εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. 30 Και πάσα ψυχή,
ήτις κάμη οποιανδήποτε εργασίαν εις αυτήν ταύτην

την ημέραν, θέλω εξολοθρεύσει την ψυχήν εκείνην εκ
μέσου του λαού αυτής. **31** Ουδεμίαν εργασίαν θέλετε
κάμει· θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας,
κατά πάσας τας κατοικίας σας. **32** Σάββατον αναπαύσεως
θέλει είσθαι διά σας, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς
σας την εννάτην του μηνός το εσπέρας· από εσπέρας
έως εσπέρας, θέλετε εορτάσει το σάββατόν σας. **33**
Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **34**
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, την δεκάτην
πέμπτην ημέραν του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι
η εορτή των σκηνών επτά ημέρας εις τον Κύριον. **35**
Την πρώτην ημέραν θέλει είσθαι συγκάλεσις αγία·
ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **36** Επτά ημέρας
θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς
τον Κύριον· την ογδόην ημέραν θέλει είσθαι εις εσάς
συγκάλεσις αγία, και θέλετε προσφέρει προσφοράν
γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον· είναι σύναξις
επίσημος· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **37**
Αύται είναι αι εορταί του Κυρίου, τας οποίας θέλετε
διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, διά να προσφέρητε
προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον,
ολοκαύτωμα και προσφοράν εξ αλφίτων, θυσίαν και
σπονδάς, το δι' εκάστην διωρισμένον εις την ημέραν
αυτού· **38** εκτός των σαββάτων του Κυρίου και εκτός
των δώρων σας και εκτός πασών των ευχών σας και
εκτός πασών των αυτοπροαιρέτων προσφορών σας,
τας οποίας δίδετε εις τον Κύριον. **39** Και την δεκάτην
πέμπτην ημέραν του εβδόμου μηνός, αφού συνάξητε
τα γεννήματα της γης, θέλετε εορτάσει την εορτήν
του Κυρίου επτά ημέρας· την πρώτην ημέραν θέλει
είσθαι ανάπαυσις και την ογδόην ημέραν ανάπαυσις.
40 Και την πρώτην ημέραν θέλετε λάβει εις εαυτούς
καρπόν δένδρου ώραίου, κλάδους φοινίκων και κλάδους
δένδρων δασέων και ιτέας από χειμάρρου· και θέλετε
ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σας επτά ημέρας.
41 Και θέλετε εορτάσει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον
επτά ημέρας του ενιαυτού· νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι
εις τας γενεάς σας· τον έβδομον μήνα θέλετε εορτάζει
αυτήν. **42** Εν σκηναίς θέλετε κατοικεί επτά ημέρας·
πάντες οι αυτόχθονες Ισραηλίται θέλουσι κατοικεί εν
σκηναίς· **43** διά να γνωρίσωσιν αι γενεαί σας ότι εν
σκηναίς κατώκισα τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήγαγον
αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός σας. **44** Και
εφανέρωσεν ο Μωϋσής τας εορτάς του Κυρίου προς
τους υιούς Ισραήλ.

24 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς
σε έλαιον καθαρόν από ελαίας κοπανισμένας διά το
φως, διά να καίη ο λύχνος διαπαντός. **3** Έξωθεν
του καταπετάσματος του μαρτυρίου, εν τη σκηνή του
μαρτυρίου, θέλει βάλει αυτόν ο Ααρών από εσπέρας έως
το πρωΐ ενώπιον του Κυρίου διαπαντός· νόμιμον αιώνιον
θέλει είσθαι εις τας γενεάς σας. **4** Επί την λυχνίαν
την καθαράν θέλει διαθέσει τους λύχνους ενώπιον
του Κυρίου πάντοτε. **5** Και θέλεις λάβει σεμίδαλιν και
θέλεις εψήσει απ' αυτής δώδεκα άρτους· δύο δέκατα
θέλει είσθαι έκαστος άρτος. **6** Και θέλεις βάλει αυτούς
εις δύο σειράς, εξ κατά την σειράν, επί την τράπεζαν την
καθαράν ενώπιον του Κυρίου. **7** Και θέλεις βάλει εφ'
εκάστην σειράν λιβάνιον καθαρόν, και θέλει είσθαι επί
τον άρτον προς μνημόσυνον, εις προσφοράν γινομένην
διά πυρός προς τον Κύριον. **8** Πάσαν ημέραν σαββάτου
θέλει διαθέσει ταύτα διαπαντός ενώπιον του Κυρίου,
παρά των υιών Ισραήλ εις διαθήκην αιώνιον. **9** Και
θέλουσιν είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού· και
θέλουσι τρώγει αυτά εν τόπω αγίω διότι είναι αγιώτατα
εις αυτόν εκ των διά πυρός γινομένων προσφορών
του Κυρίου εις νόμιμον αιώνιον. **10** Και εξήλθεν υιός
γυναικός τινός Ισραηλίτιδος, όστις ήτο υιός ανδρός
Αιγυπτίου, μεταξύ των υιών Ισραήλ· και εμάχοντο εν τω
στρατοπέδω ο υιός της Ισραηλίτιδος και άνθρωπός τις
Ισραηλίτης. **11** Και εβλασφήμησεν ο υιός της γυναικός
της Ισραηλίτιδος το όνομα του Κυρίου και κατηράσθη·
και έφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν. Και το όνομα της
μητρός αυτού ήτο Σελωμείθ, θυγάτηρ του Διβρεί, εκ
της φυλής Δαν. **12** Και έβαλον αυτόν εις φυλακήν,
εωσού φανερωθή εις αυτούς η θέλησις του Κυρίου. **13**
Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **14** Φέρε
έξω του στρατοπέδου εκείνον όστις κατηράσθη· και ας
θέσωσι πάντες οι ακούσαντες αυτόν τας χείρας αυτών
επί την κεφαλήν αυτού, και ας λιθοβολήση αυτόν
πάσα η συναγωγή. **15** Και λάλησον προς τους υιούς
Ισραήλ, λέγων, Όστις καταρασθή τον Θεόν αυτού, Θέλει
βαστάσει την ανομίαν αυτού· **16** και όστις βλασφημήση
το όνομα του Κυρίου, εξάπαντος θέλει θανατωθή· με
λίθους θέλει λιθοβολήσει αυτόν πάσα η συναγωγή· άντε
ξένος, άντε αυτόχθων, όταν βλασφημήση το όνομα
του Κυρίου, θέλει θανατωθή. **17** Και όστις φονεύση
άνθρωπον, εξάπαντος θέλει θανατωθή. **18** Και όστις
θανατώση κτήνος, θέλει ανταποδώσει ζώον αντί ζώου.
19 Και εάν τις κάμη βλάβην εις τον πλησίον αυτού,
καθώς έκαμεν, ούτω θέλει γείνει εις αυτόν· **20** σύντριμμα
αντί συντρίμματος, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα
αντί οδόντος· καθώς έκαμε βλάβην εις τον άνθρωπον,
ούτω θέλει γείνει εις αυτόν. **21** Και όστις θανατώση
κτήνος, θέλει ανταποδώσει αυτό· και όστις φονεύσει
άνθρωπον, θέλει θανατωθή. **22** Κρίσις μία θέλει είσθαι
εις εσάς· ως εις τον ξένον, ούτω θέλει γίνεσθαι και
εις τον αυτόχθονα· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.
23 Και είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, και
έφεραν έξω του στρατοπέδου εκείνον όστις κατηράσθη
και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους· και οι υιοί Ισραήλ
έκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.

25 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τω
όρει Σινά, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς
Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την
γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, τότε η γη θέλει
φυλάξει σάββατον εις τον Κύριον. **3** Εξ έτη θέλεις
σπείρει τον αγρόν σου και εξ έτη θέλεις κλαδεύει την
άμπελόν σου και θέλεις συνάγει τον καρπόν αυτής· **4** το
δε έβδομον έτος θέλει είσθαι σάββατον αναπαύσεως
εις την γην, σάββατον διά τον Κύριον· τον αγρόν σου
δεν θέλεις σπείρει και την άμπελόν σου δεν θέλεις
κλαδεύσει. **5** Δεν θέλεις θερίσει τον βλαστάνοντα αφ'
εαυτού θερισμόν σου και τα σταφύλια της ακλαδεύτου
αμπέλου σου δεν θέλεις τρυγήσει ενιαυτός αναπαύσεως

θέλει είσθαι εις την γήν· **6** και το σάββατον της γης
θέλει είσθαι τροφή εις εσάς· εις σε, και εις τον δούλον
σου, και εις την δούλην σου, και εις τον μισθωτόν σου,
και εις τον ξένον τον παροικούντα μετά σου. **7** Και εις
τα κτήνη σου, και εις τα ζώα τα εν τη γη σου, θέλει
είσθαι όλον το προϊόν αυτού εις τροφήν. **8** Και θέλεις
αριθμήσει εις σεαυτόν επτά εβδομάδας ετών, επτάκις
επτά έτη· και αι ημέραι των επτά εβδομάδων των ετών
θέλουσιν είσθαι εις σε τεσσαράκοντα εννέα έτη. **9** Τότε
θέλεις κάμει να ηχήση ο αλαλαγμός της σάλπιγγος την
δεκάτην του εβδόμου μηνός· την ημέραν του εξιλασμού
θέλετε κάμει να ηχήση η σάλπιγξ καθ' όλην την γην
σας. **10** Και θέλετε αγιάσει το πεντηκοστόν έτος και
θέλετε διακηρύξει άφεσιν εις την γην προς πάντας
τους κατοίκους αυτής· ούτος θέλει είσθαι ενιαυτός
αφέσεως εις εσάς· και θέλετε επιστρέψει έκαστος εις
το κτήμα αυτού και θέλετε επιστρέψει έκαστος εις την
οικογένειαν αυτού. **11** Ενιαυτός αφέσεως θέλει είσθαι
εις εσάς το πεντηκοστόν έτος· δεν θέλετε σπείρει ουδέ
θέλετε θερίσει το βλαστάνον αφ' εαυτού εν αυτώ και
δεν θέλετε τρυγήσει την ακλάδευτον άμπελον αυτού·
12 διότι ενιαυτός αφέσεως είναι άγιος θέλει είσθαι εις
εσάς· από της πεδιάδος θέλετε τρώγει το προϊόν αυτής.
13 Εις το έτος τούτο της αφέσεως θέλετε επιστρέψει
έκαστος εις το κτήμα αυτού. **14** Και εάν πωλήσης τι
εις τον πλησίον σου ή αγοράσης παρά του πλησίον
σου, ουδείς εξ υμών θέλει δυναστεύσει τον αδελφόν
αυτού. **15** Κατά τον αριθμόν των ετών μετά την άφεσιν
θέλεις αγοράσει παρά του πλησίον σου, και κατά τον
αριθμόν των ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις
σε. **16** Κατά το πλήθος των ετών θέλεις αυξήσει την
τιμήν αυτού και κατά την ολιγότητα των ετών θέλεις
ελαττώσει την τιμήν αυτού· διότι κατά τον αριθμόν των
ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις σε. **17** Και δεν
θέλετε δυναστεύσει έκαστος τον πλησίον αυτού αλλά
θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου· διότι εγώ είμαι Κύριος ο
Θεός σας. **18** Και θέλετε κάμνει τα προστάγματά μου και
τας κρίσεις μου θέλετε φυλάττει και θέλετε εκτελεί
αυτά· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επί της γης. **19**
Και η γη θέλει δίδει τους καρπούς αυτής και θέλετε
τρώγει εις χορτασμόν, και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επ'
αυτής. **20** Εάν δε είπητε, Τι θέλομεν φάγει το έβδομον
έτος, αν ημείς δεν σπείρωμεν μήτε συνάξωμεν τα
γεννήματα ημών; **21** τότε θέλω προστάξει την ευλογίαν
μου να έλθη εφ' υμάς το έκτον έτος, και θέλει κάμει τα
γεννήματα αυτής διά τρία έτη. **22** Και θέλετε σπείρει
το όγδοον έτος, και θέλετε τρώγει από των παλαιών
γεννημάτων μέχρι του εννάτου έτους· εωσού έλθωσι τα
γεννήματα αυτής θέλετε τρώγει παλαιά. **23** Και η γη
δεν θέλει πωλείσθαι εις απαλλοτρίωσιν· διότι ιδική μου
είναι η γή· διότι σεις είσθε ξένοι και πάροικοι έμπροσθέν
μου. **24** Διά τούτο καθ' όλην την γην της ιδιοκτησίας
σας θέλετε συγχωρεί εξαγόρασιν της γης. **25** Εάν ο
αδελφός σου πτωχεύση και πωλήση εκ των κτημάτων
αυτού και έλθη ο πλησιέστερος αυτού συγγενής διά να
εξαγοράση αυτά, τότε θέλει εξαγοράσει ό, τι επώλησεν ο
αδελφός αυτού. **26** Εάν δε ο άνθρωπος δεν έχη συγγενή
διά να εξαγοράση αυτά, και ευπόρησε και εύρηκεν ικανά
διά να εξαγοράση αυτά, **27** τότε ας αριθμήση τα έτη
της πωλήσεως αυτού και ας αποδώση το περιπλέον
εις τον άνθρωπον, εις τον οποίον επώλησεν αυτά, και
ας επιστρέψη εις τα κτήματα αυτού. **28** Αλλ' εάν δεν
ήναι ικανός ώστε να δώση την τιμήν εις αυτόν, τότε το
πωληθέν θέλει μένει εν τη χειρί του αγοράσαντος αυτό
μέχρι του έτους της αφέσεως· και θέλει απελευθερωθή
εν τη αφέσει και θέλει επιστρέψει εις τα κτήματα
αυτού. **29** Και εάν τις πωλήση οίκον οικήσιμον εν πόλει
περιτετειχισμένη, τότε δύναται να εξαγοράση αυτόν
εντός ενός έτους από της πωλήσεως αυτού· εντός ενός
ολοκλήρου έτους δύναται να εξαγοράση αυτόν. **30**
Αλλ' εάν δεν εξαγορασθή εωσού συμπληρωθή εις αυτόν
ολόκληρον το έτος, τότε ο οίκος ο εν τη περιτετειχισμένη
πόλει θέλει κυρωθή διαπαντός εις τον αγοράσαντα,
εις τας γενεάς αυτού· δεν θέλει απελευθερωθή εν τη
αφέσει. **31** Αι οικίαι όμως των χωρίων, τα οποία δεν
είναι περιτετειχισμένα, θέλουσι λογίζεσθαι ως οι αγροί
της γής· δύνανται να εξαγοράζωνται και θέλουσιν
απελευθερούσθαι εν τη αφέσει. **32** Περί δε των πόλεων
των Λευϊτών, αι οικίαι των πόλεων της ιδιοκτησίας
αυτών δύνανται να εξαγορασθώσιν υπό των Λευϊτών
εν παντί καιρώ. **33** Και εάν τις αγοράση παρά τινός
των Λευϊτών, τότε η εν τη πόλει της ιδιοκτησίας
αυτού πωληθείσα οικία θέλει απελευθερωθή εν τη
αφέσει· διότι αι οικίαι των πόλεων των Λευϊτών είναι η
ιδιοκτησία αυτών μεταξύ των υιών Ισραήλ. **34** Αλλ' ο
αγρός των προαστείων των πόλεων αυτών δεν θέλει
πωλείσθαι· διότι είναι παντοτεινή ιδιοκτησία αυτών.
35 Και εάν πτωχεύση ο αδελφός σου και δυστυχήση,
τότε θέλεις βοηθήσει αυτόν ως ξένον ή πάροικον, διά
να ζήση μετά σου. **36** Μη λάβης παρ' αυτού τόκον ή
πλεονασμόν· αλλά φοβού τον Θεόν σου· διά να ζη ο
αδελφός σου μετά σου. **37** Το αργύριόν σου δεν θέλεις
δώσει εις αυτόν επί τόκω, και επί πλεονασμώ, δεν
θέλεις δώσει τας τροφάς σου. **38** Εγώ είμαι Κύριος ο
Θεός σας, όστις εξήγαγον σας εκ γης Αιγύπτου, διά να
δώσω εις εσάς την γην Χαναάν, ώστε να ήμαι Θεός
σας. **39** Και εάν πτωχεύση ο αδελφός σου πλησίον
σου και πωληθή εις σε, δεν θέλεις επιβάλει εις αυτόν
δουλείαν δούλου. **40** Ως μισθωτός ή πάροικος θέλει
είσθαι πλησίον σου· μέχρι του έτους της αφέσεως θέλει
δουλεύει εις σε. **41** Τότε θέλει εξέλθει από σου αυτός
και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού και θέλει επιστρέψει
εις την συγγένειαν αυτού και εις την ιδιοκτησίαν την
πατρικήν αυτού θέλει επιστρέψει. **42** Διότι δούλοί μου
είναι ούτοι, τους το οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου·
δεν θέλουσι πωλείσθαι, καθώς πωλείται δούλος. **43**
Δεν θέλεις δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυστηρότητος
αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. **44** Ο δε δούλός
σου και η δούλη σου, όσους αν έχης, από των εθνών
των πέριξ υμών, εκ τούτων θέλετε αγοράζει δούλον
και δούλην. **45** Και εκ των υιών έτι των ξένων των
παροικούντων μεταξύ σας, εκ τούτων θέλετε αγοράζει
και εκ των συγγενειών αυτών αίτινες είναι μεταξύ σας,
όσοι εγεννήθησαν εν τη γη υμών· και θέλουσιν είσθαι
εις εσάς εις ιδιοκτησίαν. **46** Και θέλετε έχει αυτούς
κληρονομίαν διά τα τέκνα σας ύστερον από σας, διά να
κληρονομήσωσιν αυτούς ως ιδιοκτησίαν· δούλοί σας
θέλουσιν είσθαι διαπαντός· πλην επί τους αδελφούς

σας, τους υιούς Ισραήλ, δεν θέλετε εξουσιάζει ο εις επί
τον άλλον μετά αυστηρότητος. 47 Και όταν ο ξένος και
ο παροικών μετά σου πλουτήση, ο δε αδελφός σου ο
μετ' αυτού πτωχεύση και πωληθή εις τον ξένον, τον
παροικούντα μετά σου, ή εις την γενεάν της συγγενείας
του ξένου· 48 αφού πωληθή, θέλει εξαγορασθή πάλιν·
εις εκ των αδελφών αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν·
49 ή ο θείος αυτού ή ο υιός του θείου αυτού θέλει
εξαγοράσει αυτόν, ή εξ αίματος αυτού συγγενής εκ
της συγγενείας αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· ή εάν
αυτός ευπόρησε, θέλει εξαγοράσει αυτός εαυτόν. 50 Και
θέλει λογαριάσει μετά του αγοραστού αυτού από του
έτους, καθ' ο επωλήθη εις αυτόν, μέχρι του έτους της
αφέσεως· και η τιμή της πωλήσεως αυτού θέλει είσθαι
κατά τον αριθμόν των ετών· αναλόγως του χρόνου
ενός μισθωτού θέλει λογαριασθή εις αυτόν. 51 Εάν δε
μένωσι πολλά έτη, αναλόγως τούτων θέλει αποδώσει
την τιμήν της εξαγοράς αυτού εκ του αργυρίου δι' ου
ηγοράσθη. 52 Και εάν υπολείπωνται ολίγα έτη μέχρι
του έτους της αφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμόν μετ'
αυτού και κατά τα έτη αυτού θέλει αποδώσει την τιμήν
της εξαγοράς αυτού. 53 Ως ετήσιος μισθωτός θέλει
είσθαι μετ' αυτού· δεν θέλει δεσπόζει επ' αυτόν μετά
αυστηρότητος ενώπιόν σου. 54 Και εάν δεν εξαγορασθή
κατά τα έτη ταύτα, τότε θέλει απελευθερωθή εις το έτος
της αφέσεως, αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού. 55
Διότι εις εμέ οι υιοί του Ισραήλ είναι δούλοι· δούλοί
μου είναι, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. Εγώ
είμαι Κύριος ο Θεός σας.

26 Δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς είδωλα ουδέ γλυπτά,
ουδέ θέλετε ανεγείρει άγαλμα εις εαυτούς, ουδέ
θέλετε στήσει λίθον εικονόγλυπτον εν τη γη υμών,
διά να προσκυνήτε αυτόν· διότι εγώ είμαι Κύριος ο
Θεός σας. 2 Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει και το
αγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. 3
Εάν περιπατήτε εις τα προστάγματά μου και φυλάττητε
τας εντολάς μου και εκτελήτε αυτάς, 4 τότε θέλω
δώσει τας βροχάς σας εις τους καιρούς αυτών, και η
γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής, και τα δένδρα
του αγρού θέλουσι δώσει τον καρπόν αυτών. 5 Και το
αλώνισμά σας θέλει σας φθάσει μέχρι του τρυγητού,
και ο τρυγητός θέλει φθάσει μέχρι του σπορητού· και
θέλετε τρώγει τον άρτον σας εις χορτασμόν· και θέλετε
κατοικεί ασφαλώς εν τη γη υμών. 6 Και θέλω δώσει
ειρήνην εις την γην, και θέλετε πλαγιάζει και ουδείς
θέλει σας φοβίζει και θέλω εξολοθρεύσει τα πονηρά
θηρία από της γης και μάχαιρα δεν θέλει περάσει διά
μέσου της γης σας. 7 Και θέλετε διώξει τους εχθρούς
σας και θέλουσι πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρα· 8 και
πέντε από σας θέλουσι διώξει εκατόν, και εκατόν από
σας θέλουσι διώξει μυρίους· και οι εχθροί σας θέλουσι
πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρα. 9 Και θέλω επιβλέψει
εις εσάς και θέλω σας αυξήσει και θέλω σας πληθύνει
και θέλω στερεώσει την διαθήκην μου με σας. 10 Και
θέλετε φάγει παλαιά παλαιών, και θέλετε εκβάλει τα
παλαιά απ' έμπροσθεν των νέων. 11 Και θέλω στήσει
την σκηνήν μου μεταξύ σας· και η ψυχή μου δεν θέλει
σας βδελυχθή· 12 και θέλω περιπατεί μεταξύ σας και
θέλω είσθαι Θεός σας και σεις θέλετε είσθαι λαός μου.
13 Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ
της γης των Αιγυπτίων, εκ της δουλείας αυτών· και
συνέτριψα τους δεσμούς του ζυγού σας και σας έκαμα να
περιπατήτε όρθιοι. 14 Αλλ' εάν δεν μου υπακούσητε και
δεν εκτελήτε πάσας ταύτας τας εντολάς μου, 15 και εάν
καταφρονήσητε τα προστάγματά μου ή εάν η ψυχή σας
αποστραφή τας κρίσεις μου, ώστε να μη εκτελήτε πάσας
τας εντολάς μου, ώστε να εξουδενώσητε την διαθήκην
μου, 16 και εγώ θέλω κάμει τούτο εις εσάς· θέλω
βάλει εφ' υμάς τρόμον, μαρασμόν, και καύσωνα, τα
οποία θέλουσι φθείρει τους οφθαλμούς σας και θέλουσι
κατατήκει την ψυχήν· και θέλετε σπείρει τον σπόρον
σας εις μάτην, διότι οι εχθροί σας θέλουσι τρώγει αυτόν.
17 Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον σας,
και θέλετε φονευθή έμπροσθεν των εχθρών σας· και
εκείνοι, οίτινες σας μισούσι, θέλουσι σας εξουσιάσει και
θέλετε φεύγει, ουδενός διώκοντος υμάς. 18 Και εάν
μέχρι τούτου δεν μου υπακούσητε, θέλω επιβάλει εις
εσάς επταπλάσιον τιμωρίαν διά τας αμαρτίας σας. 19 Και
θέλω συντρίψει την υπερηφανίαν της δυνάμεώς σας·
και θέλω κάμει τον ουρανόν σας ως σίδηρον και την
γην σας ως χαλκόν· 20 και η δύναμίς σας θέλει αναλωθή
εις μάτην· διότι η γη σας δεν θέλει δίδει τα γεννήματα
αυτής και τα δένδρα της γης δεν θέλουσι δίδει τον
καρπόν αυτών. 21 Και εάν πορεύησθε εναντίοι εις εμέ
και δεν θέλητε να μου υπακούσητε, θέλω προσθέσει εις
εσάς επταπλασίους πληγάς κατά τας αμαρτίας σας. 22
Και θέλω αποστείλει εναντίον σας τα θηρία τα άγρια, τα
οποία θέλουσι καταφάγει τα τέκνα σας και εξολοθρεύσει
τα κτήνη σας και θέλουσι σας κάμει ολιγοστούς· και
θέλουσιν ερημωθή αι οδοί σας. 23 Και εάν εκ τούτων
δεν διορθωθήτε επιστρέφοντες εις εμέ, αλλά πορεύησθε
εναντίοι εις εμέ, 24 τότε θέλω πορευθή και εγώ εναντίος
εις εσάς, και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επταπλασίως
διά τας αμαρτίας σας. 25 Και θέλω φέρει εφ' υμάς
μάχαιραν, ήτις θέλει κάμει την εκδίκησιν της διαθήκης
μου· και όταν καταφύγητε εις τας πόλεις σας, θέλω
στείλει θανατικόν εν μέσω υμών· και θέλετε παραδοθή
εις τας χείρας του εχθρού. 26 Και όταν κατασυντρίψω
το στήριγμα του άρτου σας, δέκα γυναίκες θέλουσι
ψήνει τους άρτους σας εν ενί κλιβάνω, και οι άρτοι σας
θέλουσιν αποδοθή εις εσάς με ζύγιον· και θέλετε τρώγει
και δεν θέλετε χορταίνει. 27 Εάν δε και διά τούτων δεν
μου υπακούσητε, αλλά πορεύησθε εναντίοι εις εμέ, 28
τότε εγώ θέλω πορευθή εναντίος εις εσάς μετά θυμού
και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επταπλασίως διά τας
αμαρτίας σας. 29 Και θέλετε φάγει τας σάρκας των
υιών σας και τας σάρκας των θυγατέρων σας θέλετε
φάγει. 30 Και θέλω κατεδαφίσει τους υψηλούς τόπους
σας και θέλω καταστρέψει τα είδωλά σας και θέλω
ρίψει τα πτώματά σας επί τα πτώματα των βδελυρών
ειδώλων σας· και θέλει σας βδελυχθή η ψυχή μου.
31 Και θέλω καταστήσει τας πόλεις σας ερήμους και
θέλω εξερημώσει τα αγιαστήριά σας και δεν θέλω
οσφρανθή την οσμήν των ευωδιών σας· 32 και θέλω
εξερημώσει εγώ την γην σας· και θέλουσι θαυμάσει
εις τούτο οι εχθροί σας, οι κατοικούντες εν αυτή. 33
Και θέλω σας διασπείρει μεταξύ των εθνών· και θέλω

σύρει οπίσω σας μάχαιραν· και η γη σας θέλει μένει
έρημος και αι πόλεις σας θέλουσιν είσθαι έρημοι. **34**
Τότε η γη θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής καθ' όλον
τον καιρόν όσον αυτή μείνη έρημος και σεις εν τη γη
των εχθρών σας· τότε θέλει αναπαυθή η γη και θέλει
απολαύσει τα σάββατα αυτής. **35** Καθ' όλον τον καιρόν
της ερημώσεως αυτής θέλει αναπαύεσθαι διότι δεν
ανεπαύετο εις τα σάββατά σας, ότε κατωκείτε επ' αυτής.
36 Επί δε τους εναπολειφθέντας από σας θέλω επιφέρει
δειλίαν εις την καρδίαν αυτών εν τοις τόποις των
εχθρών αυτών· και ήχος φύλλου σειομένου θέλει διώκει
αυτούς· και θέλουσι φεύγει, ως φεύγοντες από μαχαίρας
και θέλουσι πίπτει, ουδενός διώκοντος. **37** Και θέλουσι
πίπτει ο εις επί τον άλλον ως έμπροσθεν μαχαίρας,
ουδενός διώκοντος· και δεν θέλετε δυνηθή να σταθήτε
έμπροσθεν των εχθρών σας. **38** Και θέλετε απολεσθή
μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας
καταφάγει. **39** Και οι εναπολειφθέντες από σας θέλουσι
φθείρεσθαι διά τας ανομίας αυτών εν τοις τόποις των
εχθρών σας· και ότι διά τας ανομίας των πατέρων αυτών
θέλουσι φθείρεσθαι μετ' αυτών. **40** Εάν δε ομολογήσωσι
την ανομίαν αυτών και την ανομίαν των πατέρων
αυτών διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν
εναντίον μου, και διότι επορεύθησαν έτι εναντίοι εις
εμέ, **41** και εγώ επορεύθην εναντίος εις αυτούς, και
έφερα αυτούς εις την γην των εχθρών αυτών· εάν
τότε ταπεινωθή η καρδία αυτών η απερίτμητος και
δεχθώσι τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **42**
τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την προς τον
Ιακώβ, και την διαθήκην μου την προς τον Ισαάκ,
και την διαθήκην μου την προς τον Αβραάμ θέλω
ενθυμηθή· και την γην θέλω ενθυμηθή. **43** Και η γη
θέλει μείνει παρητημένη απ' αυτών και θέλει απολαύσει
τα σάββατα αυτής, μένουσα έρημος αυτών· και αυτοί
θέλουσι δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· διότι
κατεφρόνησαν τας κρίσεις μου και διότι η ψυχή αυτών
απεστράφη τα προστάγματά μου. **44** Αλλά και ούτως
ενώ ευρίσκονται εν τη γη των εχθρών αυτών, δεν
θέλω απορρίψει αυτούς, ουδέ θέλω βδελυχθή αυτούς,
ώστε να εξολοθρεύσω αυτούς, και να ματαιώσω την
διαθήκην μου την προς αυτούς· διότι εγώ είμαι Κύριος ο
Θεός αυτών· **45** αλλά θέλω ενθυμηθή υπέρ αυτών την
διαθήκην των πατέρων αυτών, τους οποίους εξήγαγον
εκ γης Αιγύπτου, ενώπιον των εθνών, διά να ήμαι
Θεός αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Ταύτα είναι τα
προστάγματα και αι κρίσεις και οι νόμοι, τους οποίους
έκαμεν ο Κύριος μεταξύ εαυτού και των υιών Ισραήλ
επί του όρους Σινά διά χειρός του Μωϋσέως.

27 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Όταν τις κάμη επίσημον ευχήν, συ θέλεις
κάμνει την εκτίμησιν των ψυχών προς τον Κύριον. **3**
Και η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού,
από είκοσι ετών μέχρις εξήκοντα ετών, η εκτίμησίς σου
βεβαίως θέλει είσθαι πεντήκοντα σίκλοι αργυρίου, κατά
τον σίκλον του αγιαστηρίου· **4** εάν δε ήναι θηλυκόν, η
εκτίμησίς σου θέλει είσθαι τριάκοντα σίκλοι. **5** Εάν δε
ήναι από πέντε ετών μέχρις είκοσι, η εκτίμησίς σου
θέλει είσθαι του μεν αρσενικού είκοσι σίκλοι, του δε
θηλυκού δέκα σίκλοι. **6** Εάν δε ήναι από ενός μηνός
μέχρι πέντε ετών, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του
μεν αρσενικού πέντε σίκλοι αργυρίου· του δε θηλυκού
η εκτίμησίς σου τρεις σίκλοι αργυρίου. **7** Εάν δε από
εξήκοντα ετών και επάνω, εάν μεν ήναι αρσενικόν,
η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι δεκαπέντε σίκλοι εάν
δε θηλυκόν, δέκα σίκλοι. **8** Και εάν ήναι πτωχότερος
της εκτιμήσεώς σου, θέλει παρασταθή έμπροσθεν του
ιερέως, και ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν· κατά την
δύναμιν εκείνου όστις έκαμε την ευχήν, ο ιερεύς θέλει
εκτιμήσει αυτόν. **9** Και εάν η ευχή ήναι κτήνος, εκ των
όσα προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, παν ό, τι
δίδει τις εκ τούτων εις τον Κύριον θέλει είσθαι άγιον.
10 Δεν θέλει αλλάξει αυτό, ουδέ θέλει αντικαταστήσει
καλόν αντί κακού, ή κακόν αντί καλού· εάν δε ποτέ
ανταλλάξη κτήνος αντί κτήνους, τότε και αυτό και το
αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι άγια. **11** Εάν δε ήναι
τι κτήνος ακάθαρτον, εκ των όσα δεν προσφέρονται
δώρον προς τον Κύριον, τότε θέλει παραστήσει το κτήνος
έμπροσθεν του ιερέως· **12** και θέλει εκτιμήσει αυτό ο
ιερεύς, είτε καλόν είναι είτε κακόν· κατά την εκτίμησίν
σου, ω ιερεύ, ούτω θέλει είσθαι. **13** Και εάν τις θελήση
να εξαγοράση αυτό, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον
αυτού εις την εκτίμησίν σου. **14** Και όταν τις αφιερώση
την οικίαν αυτού αφιέρωμα εις τον Κύριον, τότε ο
ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτήν, είτε καλή είναι είτε κακή·
καθώς εκτιμήση αυτήν ο ιερεύς, ούτω θέλει είσθαι. **15**
Και εάν ο αφιερώσας αυτήν θελήση να εξαγοράση την
οικίαν αυτού, θέλει προσθέσει το πέμπτον του αργυρίου
της εκτιμήσεώς σου εις αυτήν και θέλει είσθαι αυτού.
16 Και εάν τις αφιερώση εις τον Κύριον μέρος του αγρού
της ιδιοκτησίας αυτού, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι
κατά τον σπόρον αυτού· εν χομόρ σπόρου κριθής θέλει
εκτιμηθή αντί πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **17** Εάν
από του έτους της αφέσεως αφιερώση τον αγρόν αυτού,
κατά την εκτίμησίν σου θέλει είσθαι. **18** Αλλ' εάν μετά
την άφεσιν αφιερώση τον αγρόν αυτού, ο ιερεύς θέλει
λογαριάσει εις αυτόν το αργύριον κατά τα επίλοιπα έτη
μέχρι του έτους της αφέσεως, και θέλει αφαιρεθή από
της εκτιμήσεώς σου. **19** Εάν δε ποτέ ο αφιερώσας τον
αγρόν θελήση να εξαγοράση αυτόν, θέλει προσθέσει
εις αυτόν το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς
σου, και θέλει είσθαι αυτού. **20** Και εάν δεν εξαγοράση
τον αγρόν ή εάν επώλησε τον αγρόν εις άλλον τινά,
δεν θέλει εξαγοράζεσθαι πλέον. **21** Αλλ' όταν ο αγρός
παρέλθη την άφεσιν, θέλει είσθαι άγιος εις τον Κύριον,
ως αγρός καθιερωμένος· η κυριότης αυτού θέλει είσθαι
του ιερέως. **22** Εάν δε αφιερώση τις εις τον Κύριον αγρόν
τον οποίον ηγόρασεν, όστις δεν είναι εκ των αγρών
της ιδιοκτησίας αυτού· **23** ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις
αυτόν την αξίαν της εκτιμήσεώς σου μέχρι του έτους της
αφέσεως· και θέλει δώσει την εκτίμησίν σου την ημέραν
εκείνην· είναι άγιον εις τον Κύριον. **24** Εις το έτος της
αφέσεως ο αγρός θέλει αποδοθή εις εκείνον, από του
οποίου ηγοράσθη, εις τον έχοντα την κυριότητα της γης.
25 Και πάσαι αι εκτιμήσεις σου θέλουσιν είσθαι κατά
τον σίκλον του αγιαστηρίου· είκοσι γερά θέλει είσθαι ο
σίκλος. **26** Πλην το πρωτότοκον μεταξύ των κτηνών, το

οποίον ανήκει ως πρωτότοκον εις τον Κύριον, ουδείς
θέλει αφιερώσει αυτό· είτε μόσχος είτε αρνίον, του
Κυρίου είναι. **27** Και εάν ήναι από ακαθάρτων κτηνών,
θέλει εξαγοράσει αυτό κατά την εκτίμησίν σου και
θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού επ' αυτό· ή εάν δεν
εξαγοράζηται, θέλει πωληθή κατά την εκτίμησίν σου.
28 Ουδέν όμως καθιέρωμα, το οποίον καθιερώση τις εις
τον Κύριον εκ των όσα έχει, από ανθρώπου έως κτήνους
και έως αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, θέλει πωληθή
ουδέ θέλει εξαγορασθή· παν καθιέρωμα είναι αγιώτατον
εις τον Κύριον. **29** Ουδέν καθιέρωμα καθιερωθέν
παρά ανθρώπου θέλει εξαγορασθή· εξάπαντος θέλει
θανατωθή. **30** Και παν δέκατον της γης, είτε εκ του
σπόρου της γης είτε εκ του καρπού των δένδρων, του
Κυρίου είναι· είναι άγιον εις τον Κύριον. **31** Και εάν
ποτέ θελήση τις να εξαγοράση το δέκατον αυτού, θέλει
προσθέσει εις αυτό το πέμπτον αυτού. **32** Και παν
δέκατον βοών και προβάτων, παντός ζώου διαβαίνοντος
υποκάτωθεν της ράβδου, το δέκατον θέλει είσθαι άγιον
εις τον Κύριον. **33** Δεν θέλει διακρίνει είτε καλόν
είναι είτε κακόν ουδέ θέλει αλλάξει αυτό· και εάν
ποτέ αλλάξη αυτό, και αυτό και το αντάλλαγμα αυτού
θέλουσιν είσθαι άγια· δεν θέλει εξαγορασθή. **34** Αύται
είναι αι εντολαί, τας οποίας προσέταξε Κύριος εις τον
Μωϋσήν διά τους υιούς Ισραήλ εν τω όρει Σινά.

Ἀριθμοί

1 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη ερήμω
Σινά, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, την πρώτην του
δευτέρου μηνός, εις το δεύτερον έτος αφού εξήλθον
εκ γης Αιγύπτου, λέγων, **2** Λάβετε το κεφάλαιον
πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ κατά τας
συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων
αυτών, απαριθμούντες κατ' όνομα παν αρσενικόν
κατά κεφαλήν αυτών. **3** Από είκοσι ετών και επάνω,
πάντας τους δυναμένους εν τω Ισραήλ να εξέλθωσιν εις
πόλεμον, συ και ο Ααρών απαριθμήσατε αυτούς κατά
τα στρατεύματα αυτών. **4** Και με σας θέλει είσθαι εις
άνθρωπος αφ' εκάστης φυλής· έκαστος άρχων του οίκου
των πατέρων αυτού θέλει είσθαι. **5** Και ταύτα είναι
τα ονόματα των ανδρών οίτινες θέλουσι παρασταθή
με σάς· εκ του Ρουβήν, Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ· **6**
εκ του Συμεών, Σελουμήλ ο υιός του Σουρισαδαΐ. **7**
εκ του Ιούδα, Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ· **8** εκ
του Ισσάχαρ, Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ· **9** εκ του
Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· **10** εκ των υιών
του Ιωσήφ, εκ μεν του Εφραΐμ, Ελισαμά ο υιός του
Αμμιούδ· εκ δε του Μανασσή, Γαμαλιήλ ο υιός του
Φεδασσούρ· **11** εκ του Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του
Γιδεωνί· **12** εκ του Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαΐ·
13 εκ του Ασήρ, Φαγαιήλ ο υιός του Οχράν· **14** εκ του
Γαδ, Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ· **15** εκ του Νεφθαλί,
Αχιρά ο υιός του Αινάν. **16** Ούτοι ήσαν οι εκλεκτοί
της συναγωγής, άρχοντες των φυλών των πατέρων
αυτών, αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ. **17** Ο Μωϋσής
λοιπόν και ο Ααρών έλαβον τους άνδρας τούτους τους
ονομασθέντας κατ' όνομα. **18** και συνεκάλεσαν πάσαν
την συναγωγήν, την πρώτην του δευτέρου μηνός, και
κατεγράφησαν κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των
ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, κατά κεφαλήν
αυτών. **19** Καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν,
ούτως απηρίθμησεν αυτούς εν τη ερήμω Σινά. **20** Και
οι υιοί Ρουβήν, του πρωτοτόκου του Ισραήλ, κατά
τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά
τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν
των ονομάτων, κατά κεφαλήν αυτών, παν αρσενικόν
από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι
να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **21** οι απαριθμηθέντες εκ
της φυλής Ρουβήν ήσαν τεσσαράκοντα εξ χιλιάδες
και πεντακόσιοι. **22** Εκ των υιών Συμεών, κατά τας
γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών, οι απαριθμηθέντες κατά
τον αριθμόν των ονομάτων εξ αυτών, κατά κεφαλήν
αυτών, παν αρσενικόν από είκοσι ετών και επάνω,
πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **23** οι
απαριθμηθέντες εκ της φυλής Συμεών ήσαν πεντήκοντα
εννέα χιλιάδες και τριακόσιοι. **24** Εκ των υιών Γαδ,
κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών,
κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον
αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω,
πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **25** οι
απαριθμηθέντες εκ της φυλής Γαδ ήσαν τεσσαράκοντα
πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι πεντήκοντα. **26** Εκ των
υιών Ιούδα, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας
αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον
αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω,
πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **27** οι
απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ιούδα ήσαν εβδομήκοντα
τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **28** Εκ των υιών
Ισσάχαρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας
αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον
αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω,
πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **29** οι
απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ισσάχαρ ήσαν πεντήκοντα
τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **30** Εκ των υιών
Ζαβουλών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας
αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά
τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και
επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον,
31 οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ζαβουλών ήσαν
πεντήκοντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **32** Εκ των
υιών Ιωσήφ, εκ μεν των υιών Εφραΐμ, κατά τας γενεάς
αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους
των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων,
από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι
να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **33** οι απαριθμηθέντες εκ
της φυλής Εφραΐμ ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες και
πεντακόσιοι. **34** Εκ των υιών Μανασσή, κατά τας γενεάς
αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους
των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων,
από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να
εξέλθωσιν εις πόλεμον, **35** οι απαριθμηθέντες εκ της
φυλής Μανασσή ήσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και
διακόσιοι. **36** Εκ των υιών Βενιαμίν, κατά τας γενεάς
αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους
των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων,
από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να
εξέλθωσιν εις πόλεμον, **37** οι απαριθμηθέντες εκ της
φυλής Βενιαμίν ήσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες και
τετρακόσιοι. **38** Εκ των υιών Δαν, κατά τας γενεάς
αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους
των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων,
από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να
εξέλθωσιν εις πόλεμον, **39** οι απαριθμηθέντες εκ της
φυλής Δαν ήσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι.
40 Εκ των υιών Ασήρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά
τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων
αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι
ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν
εις πόλεμον, **41** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής
Ασήρ ήσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι.
42 Εκ των υιών Νεφθαλί, κατά τας γενεάς αυτών,
κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των
πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων,
από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να
εξέλθωσιν εις πόλεμον, **43** οι απαριθμηθέντες εκ της
φυλής Νεφθαλί ήσαν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και
τετρακόσιοι. **44** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες, τους
οποίους απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι
άρχοντες του Ισραήλ, οι δώδεκα άνδρες· έκαστος ήτο
κατά τον οίκον των πατέρων αυτού. **45** Και ήσαν πάντες

οι απαριθμηθέντες εκ των υιών Ισραήλ, κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών, από είκοσι ετών και επάνω,
πάντες οι δυνάμενοι μεταξύ του Ισραήλ να εξέλθωσιν εις
πόλεμον, **46** πάντες οι απαριθμηθέντες ήσαν εξακόσιαι
τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πεντήκοντα. **47** Οι
Λευΐται όμως, κατά την φυλήν των πατέρων αυτών,
δεν απηριθμήθησαν μεταξύ αυτών. **48** Διότι ο Κύριος
είχε λαλήσει προς τον Μωϋσήν, λέγων, **49** Μόνον την
φυλήν του Λευΐ μη απαριθμήσης και το κεφάλαιον
αυτών μη λάβης μετά των υιών Ισραήλ· **50** αλλά
δος εις τους Λευΐτας την επιστασίαν της σκηνής του
μαρτυρίου και πάντων των σκευών αυτής και πάντων
των ανηκόντων εις αυτήν· ούτοι θέλουσι βαστάζει την
σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής, και ούτοι θέλουσιν
υπηρετεί εις αυτήν, και θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλω
της σκηνής. **51** Και όταν η σκηνή μέλλη να σηκωθή, οι
Λευΐται θέλουσι καταβιβάζει αυτήν· και όταν η σκηνή
πρέπη να στηθή, οι Λευΐται θέλουσι στήνει αυτήν·
και όστις ξένος πλησιάση, ας θανατόνηται. **52** Και
οι μεν υιοί Ισραήλ θέλουσι στρατοπεδεύει, έκαστος
εν τω στρατοπέδω αυτού, και έκαστος πλησίον της
σημαίας αυτού κατά τα στρατεύματα αυτών. **53** Οι δε
Λευΐται θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλω της σκηνής του
μαρτυρίου, διά να μη ήναι οργή επί την συναγωγήν
των υιών Ισραήλ· και οι Λευΐται θέλουσι φυλάττει τας
φυλακάς της σκηνής του μαρτυρίου. **54** Και έκαμον οι
υιοί Ισραήλ κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις
τον Μωϋσήν· ούτως έκαμον.

2 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον
Ααρών, λέγων, **2** Ας στρατοπεδεύωσιν οι υιοί Ισραήλ,
έκαστος πλησίον της σημαίας αυτού, μετά του σημείου
του οίκου των πατέρων αυτών· κύκλω της σκηνής
του μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει. **3**
Και οι μεν προς ανατολάς στρατοπεδεύοντες θέλουσιν
είσθαι οι εκ της σημαίας του στρατοπέδου Ιούδα,
κατά τα τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Ιούδα
θέλει είσθαι Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ· **4** το δε
στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν
εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **5** Και οι
στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η
φυλή Ισσάχαρ· και ο άρχων των υιών Ισσάχαρ θέλει
είσθαι Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ· **6** το στράτευμα
αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πεντήκοντα
τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **7** Έπειτα η φυλή
Ζαβουλών· και ο άρχων των υιών Ζαβουλών θέλει
είσθαι Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· **8** το δε στράτευμα αυτού
και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πεντήκοντα επτά
χιλιάδες και τετρακόσιοι. **9** Πάντες οι απαριθμηθέντες
εν τω στρατοπέδω Ιούδα ήσαν εκατόν ογδοήκοντα εξ
χιλιάδες και τετρακόσιοι, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι
θέλουσι σηκόνεσθαι πρώτοι. **10** Προς μεσημβρίαν δε
θέλει είσθαι σημαία του στρατοπέδου Ρουβήν κατά τα
τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Ρουβήν θέλει
είσθαι Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ· **11** το δε στράτευμα
αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τεσσαράκοντα
εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **12** Και οι στρατοπεδεύοντες
πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλή Συμεών· και
ο άρχων των υιών Συμεών θέλει είσθαι Σελουμιήλ ο
υιός του Σουρισαδαΐ· **13** το δε στράτευμα αυτού και οι
απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πεντήκοντα εννέα χιλιάδες
και τριακόσιοι. **14** Έπειτα η φυλή Γάδ· και ο άρχων των
υιών Γαδ θέλει είσθαι Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ· **15** το
δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν
τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι πεντήκοντα.
16 Πάντες οι απαριθμηθέντες εν τω στρατοπέδω Ρουβήν
ήσαν χιλιάδες εκατόν πεντήκοντα μία και τετρακόσιοι
πεντήκοντα, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι
σηκόνεσθαι δεύτεροι. **17** Έπειτα θέλει σηκόνεσθαι η
σκηνή του μαρτυρίου, το στρατόπεδον των Λευϊτών εν
τω μέσω των στρατοπέδων· καθώς εστρατοπέδευσαν,
ούτω θέλουσι σηκόνεσθαι έκαστος εις την τάξιν αυτού
πλησίον της σημαίας αυτών. **18** Προς δυσμάς δε θέλει
είσθαι η σημαία του στρατοπέδου του Εφραΐμ κατά
τα τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Εφραΐμ
θέλει είσθαι Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ· **19** το δε
στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν
τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **20** Και πλησίον
αυτού η φυλή Μανασσή· και ο άρχων των υιών Μανασσή
θέλει είσθαι Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ· **21** το δε
στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν
τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **22** Έπειτα η φυλή
Βενιαμίν· και ο άρχων των υιών Βενιαμίν θέλει είσθαι
Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί· **23** το δε στράτευμα αυτού
και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τριάκοντα πέντε
χιλιάδες και τετρακόσιοι. **24** Πάντες οι απαριθμηθέντες
του στρατοπέδου Εφραΐμ ήσαν εκατόν οκτώ χιλιάδες
και εκατόν, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι
σηκόνεσθαι τρίτοι. **25** Προς βορράν δε θέλει είσθαι η
σημαία του στρατοπέδου Δαν, κατά τα τάγματα αυτών·
και ο άρχων των υιών Δαν θέλει είσθαι Αχιέζερ ο
υιός του Αμμισαδαΐ· **26** το δε στράτευμα αυτού και οι
απαριθμηθέντες αυτών ήσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες
και επτακόσιοι. **27** Και οι στρατοπεδεύοντες πλησίον
αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλή Ασήρ· και ο άρχων των
υιών Ασήρ θέλει είσθαι Φαγαιήλ ο υιός του Οχράν· **28**
το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών
ήσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι.
29 Έπειτα η φυλή Νεφθαλί· και ο άρχων των υιών
Νεφθαλί θέλει είσθαι Αχιρά ο υιός του Αινάν· **30** το δε
στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν
πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **31** Πάντες
οι απαριθμηθέντες του στρατοπέδου Δαν ήσαν εκατόν
πεντήκοντα επτά χιλιάδες και εξακόσιοι ούτοι θέλουσι
σηκόνεσθαι έσχατοι κατά τας σημαίας αυτών. **32** Ούτοι
είναι οι απαριθμηθέντες εκ των υιών Ισραήλ κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών· πάντες οι απαριθμηθέντες
εν τοις στρατοπέδοις κατά τα τάγματα αυτών ήσαν
εξακόσιαι τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πεντήκοντα.
33 Οι δε Λευΐται δεν συνηριθμήθησαν μεταξύ των υιών
Ισραήλ, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **34**
Και έκαμον οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα όσα προσέταξε
Κύριος εις τον Μωϋσήν· ούτως εστρατοπέδευσαν κατά
τας σημαίας αυτών και ούτως εσηκώθησαν έκαστος
κατά τας συγγενείας αυτού, κατά τους οίκους των
πατέρων αυτού.

3 Αύται δε είναι αι γενεαί του Ααρών και του Μωϋσέως,
την ημέραν καθ' ην ελάλησεν ο Κύριος προς τον
Μωϋσήν επί του όρους Σινά. **2** Και ταύτα είναι τα
ονόματα των υιών του Ααρών· Ναδάβ ο πρωτότοκος και
Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **3** Ταύτα είναι τα ονόματα
των υιών του Ααρών, των ιερέων των κεχρισμένων,
οίτινες καθιερώθησαν διά να ιερατεύωσιν. **4** Απέθανε
δε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ ενώπιον του Κυρίου, ενώ
προσέφερον πυρ ξένον ενώπιον του Κυρίου εν τη ερήμω
Σινά, και τέκνα δεν είχον· και ιεράτευσεν ο Ελεάζαρ
και ο Ιθάμαρ ενώπιον Ααρών του πατρός αυτών. **5** Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **6** Φέρε την
φυλήν του Λευΐ και παράστησον αυτούς έμπροσθεν
Ααρών του ιερέως, διά να υπηρετώσιν εις αυτόν. **7**
Και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς αυτού και τας
φυλακάς πάσης της συναγωγής έμπροσθεν της σκηνής
του μαρτυρίου, εκτελούντες τας υπηρεσίας της σκηνής.
8 Και θέλουσι φυλάττει πάντα τα σκεύη της σκηνής
του μαρτυρίου και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ,
εκτελούντες τας υπηρεσίας της σκηνής. **9** Και θέλεις
δώσει τους Λευΐτας εις τον Ααρών και εις τους υιούς
αυτού· ούτοι είναι δεδομένοι δώρον εις αυτόν εκ των
υιών Ισραήλ. **10** Τον δε Ααρών και τους υιούς αυτού
θέλεις καταστήσει εις το να εκτελώσι τα της ιερατείας
αυτών· όστις δε ξένος πλησιάση θέλει θανατόνεσθαι.
11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12**
Ιδού, εγώ έλαβον τους Λευΐτας εκ μέσου των υιών
Ισραήλ, αντί παντός πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν
εκ των υιών Ισραήλ· και θέλουσιν είσθαι οι Λευΐται
εμού. **13** Διότι παν πρωτότοκον είναι εμού· επειδή καθ'
ην ημέραν επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου,
ηγίασα εις εμαυτόν παν πρωτότοκον εν τω Ισραήλ,
από ανθρώπου έως κτήνους· εμού θέλουσιν είσθαι.
Εγώ είμαι ο Κύριος. **14** Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν εν τη ερήμω Σινά, λέγων, **15** Απαρίθμησον
τους υιούς Λευΐ κατά τους οίκους των πατέρων αυτών,
κατά τας συγγενείας αυτών· παν αρσενικόν από ενός
μηνός και επάνω θέλεις απαριθμήσει αυτούς. **16** Και
απηρίθμησεν αυτούς ο Μωϋσής, κατά τον λόγον του
Κυρίου, ως προσετάχθη. **17** Ήσαν δε ούτοι οι υιοί
Λευΐ κατά τα ονόματα αυτών· Γηρσών, και Καάθ, και
Μεραρί. **18** Και ταύτα ήσαν τα ονόματα των υιών
Γηρσών, κατά τας συγγενείας αυτών· Λιβνί, και Σεμεΐ.
19 Και οι υιοί Καάθ, κατά τας συγγενείας αυτών, Αμράμ,
και Ισαάρ, Χεβρών, και Οζιήλ. **20** Και οι υιοί Μεραρί,
κατά τας συγγενείας αυτών, Μααλί, και Μουσί. Αύται
είναι αι συγγένειαι των Λευϊτών, κατά τους οίκους των
πατέρων αυτών. **21** Εκ του Γηρσών ήτο η συγγένεια
του Λιβνί, και η συγγένεια του Σεμεΐ· αύται είναι αι
συγγένειαι των Γηρσωνιτών. **22** Οι απαριθμηθέντες
αυτών κατά τον αριθμόν πάντων των αρσενικών από
ενός μηνός και επάνω, οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν
επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι. **23** Αι συγγένειαι των
Γηρσωνιτών θέλουσι στρατοπεδεύει όπισθεν της σκηνής
προς δυσμάς. **24** Και ο άρχων του πατρικού οίκου των
Γηρσωνιτών θέλει είσθαι Ελιασάφ ο υιός του Λαήλ.
25 Και η φυλακή των υιών Γηρσών εν τη σκηνή του
μαρτυρίου θέλει είσθαι η σκηνή και η σκέπη το κάλυμμα
αυτής και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής του
μαρτυρίου, **26** και τα παραπετάσματα της αυλής και
το καταπέτασμα της θύρας της αυλής, τα οποία είναι
διά την σκηνήν και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και
τα σχοινία αυτής διά πάσας τας υπηρεσίας αυτών. **27**
Και εκ του Καάθ ήτο η συγγένεια των Αμραμιτών
και η συγγένεια των Ισααριτών και η συγγένεια των
Χεβρωνιτών και η συγγένεια των Οζιηλιτών· αύται είναι
αι συγγένειαι των Κααθιτών. **28** Πάντα τα αρσενικά,
από ενός μηνός και επάνω ήσαν κατά τον αριθμόν
οκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι, οίτινες εφύλαττον τας
φυλακάς του αγιαστηρίου. **29** Αι συγγένειαι των υιών
Καάθ θέλουσι στρατοπεδεύει εις τα πλάγια της σκηνής
προς μεσημβρίαν. **30** Και ο άρχων του πατρικού οίκου
των συγγενειών των Κααθιτών θέλει είσθαι Ελισαφάν
ο υιός του Οζιήλ. **31** Και η φυλακή αυτών θέλει
είσθαι η κιβωτός, και η τράπεζα, και η λυχνία, και
τα θυσιαστήρια, και τα σκεύη του αγιαστηρίου διά
των οποίων λειτουργούσι, και το καταπέτασμα και
πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτών. **32** Και Ελεάζαρ
ο υιός Ααρών του ιερέως θέλει είσθαι αρχηγός επί
των αρχηγών των Λευϊτών, έχων την επιστασίαν των
φυλαττόντων τας φυλακάς του αγιαστηρίου. **33** Εκ του
Μεραρί ήτο η συγγένεια των Μααλιτών και η συγγένεια
των Μουσιτών· αύται είναι αι συγγένειαι του Μεραρί. **34**
Και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τον αριθμόν πάντων
των αρσενικών από ενός μηνός και επάνω ήσαν εξ
χιλιάδες και διακόσιοι. **35** Και ο άρχων του πατρικού
οίκου των συγγενειών του Μεραρί ήτο Σουρήλ ο υιός
του Αβιχαίλ· ούτοι θέλουσι στρατοπεδεύει εις τα πλάγια
της σκηνής προς βορράν. **36** Και υπό την επιστασίαν της
φυλακής των υιών Μεραρί θέλουσιν είσθαι αι σανίδες
της σκηνής και οι μοχλοί αυτής και οι στύλοι αυτής και
τα υποβάσια αυτής, και πάντα τα σκεύη αυτής, και πάντα
τα προς υπηρεσίαν αυτής· **37** και οι στύλοι της αυλής
κύκλω και τα υποβάσια αυτών και οι πάσσαλοι αυτών,
και τα σχοινία αυτών. **38** Οι δε στρατοπεδεύοντες κατά
πρόσωπον της σκηνής προς ανατολάς, κατέναντι της
σκηνής του μαρτυρίου κατά ανατολάς, θέλουσιν είσθαι
Μωϋσής και Ααρών και οι υιοί αυτού, φυλάττοντες τας
φυλακάς του αγιαστηρίου αντί των φυλακών των υιών
Ισραήλ· και όστις ξένος πλησιάση θέλει θανατόνεσθαι.
39 Πάντες οι απαριθμηθέντες των Λευϊτών, τους οποίους
απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών διά προσταγής του
Κυρίου κατά τας συγγενείας αυτών, πάντα τα αρσενικά
από ενός μηνός και επάνω, ήσαν είκοσι δύο χιλιάδες. **40**
Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Απαρίθμησον πάντα
τα πρωτότοκα αρσενικά των υιών Ισραήλ, από ενός
μηνός και επάνω, και λάβε τον αριθμόν των ονομάτων
αυτών. **41** Και θέλεις λάβει τους Λευΐτας διά εμέ, εγώ
είμαι ο Κύριος αντί πάντων των πρωτοτόκων των υιών
Ισραήλ· και τα κτήνη των Λευϊτών αντί πάντων των
πρωτοτόκων των κτηνών των υιών Ισραήλ. **42** Και
απηρίθμησεν ο Μωϋσής, καθώς προσέταξεν εις αυτόν
ο Κύριος, πάντα τα πρωτότοκα των υιών Ισραήλ. **43**
Και πάντα τα πρωτότοκα αρσενικά απαριθμηθέντα κατ'
όνομα από ενός μηνός και επάνω, κατά την απαρίθμησιν
αυτών ήσαν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήκοντα
τρία. **44** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
45 Λάβε τους Λευΐτας αντί πάντων των πρωτοτόκων

των υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευϊτών αντί των
κτηνών αυτών· και οι Λευΐται θέλουσιν είσθαι εμού.
Εγώ είμαι ο Κύριος. 46 Και διά εξαγοράν των διακοσίων
εβδομήκοντα τριών εκ των πρωτοτόκων των υιών
Ισραήλ, οίτινες υπερβαίνουσι τον αριθμόν των Λευϊτών,
47 θέλεις λάβει ανά πέντε σίκλους κατά κεφαλήν, κατά
τον σίκλον τον άγιον θέλεις λάβει αυτούς· ο σίκλος
είναι είκοσι γερά· 48 και θέλεις δώσει το αργύριον
της εξαγοράς του περισσεύοντος αριθμού αυτών εις
τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού. 49 Και έλαβεν ο
Μωϋσής το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαινόντων
τον αριθμόν των εξαγορασθέντων εις ανταλλαγήν των
Λευϊτών· 50 παρά των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ
έλαβε το αργύριον, χιλίους τριακοσίους εξήκοντα πέντε
σίκλους, κατά τον σίκλον τον άγιον· 51 και έδωκεν ο
Μωϋσής το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαινόντων
εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού, κατά τον λόγον
του Κυρίου, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον
Ααρών, λέγων, 2 Λάβε το κεφάλαιον των υιών Καάθ
εκ μέσου των υιών Λευΐ, κατά τας συγγενείας αυτών,
κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, 3 από τριάκοντα
ετών και επάνω έως πεντήκοντα ετών, πάντων των
εισερχομένων εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας
εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 4 Αύτη θέλει είσθαι η
υπηρεσία των υιών Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου· τα
άγια των αγίων. 5 Και όταν σηκόνηται το στρατόπεδον,
θέλουσιν έρχεσθαι ο Ααρών και οι υιοί αυτού και
θέλουσι καταβιβάσει το καλυπτήριον καταπέτασμα και
θέλουσι σκεπάζει δι' αυτού την κιβωτόν του μαρτυρίου·
6 και θέλουσι βάλει επ' αυτήν κάλυμμα εκ δερμάτων
θώων και επάνωθεν θέλουσιν εφαπλώσει ύφασμα
όλον κυανούν και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλούς
αυτής. 7 Και επί της τραπέζης της προθέσεως θέλουσιν
εφαπλώσει ύφασμα όλον κυανούν και θέλουσι βάλει
επ' αυτήν τους δίσκους, και τα θυμιαματοδόχα, και
τα λεκάνια, και τα σπονδεία, διά να σπένδωσι· και οι
παντοτεινοί άρτοι θέλουσιν είσθαι επ' αυτής· 8 και
θέλουσιν εφαπλώσει επ' αυτά ύφασμα κόκκινον και
τούτο θέλουσι σκεπάσει διά καλύμματος εκ δερμάτων
θώων και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλούς αυτής.
9 Και θέλουσι λάβει ύφασμα κυανούν, και θέλουσι
περισκεπάσει την λυχνίαν του φωτός, και τους λύχνους
αυτής, και τα λυχνοψάλιδα αυτής, και τα υποθέματα
αυτής, και πάντα τα ελαιοδόχα αγγεία αυτής, διά των
οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας αυτής· 10 και θέλουσι
θέσει αυτήν μετά πάντων των σκευών αυτής εντός
καλύμματος εκ δερμάτων θώων και θέλουσιν επιθέσει
αυτήν επί τους μοχλούς. 11 Επί δε το θυσιαστήριον
το χρυσούν θέλουσιν εφαπλώσει ύφασμα κυανούν και
τούτο θέλουσι σκεπάσει διά καλύμματος εκ δερμάτων
θώων και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλούς αυτού.
12 και θέλουσι λάβει πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας,
διά των οποίων υπηρετούσιν εις τα άγια, και βάλει
εις ύφασμα κυανούν και θέλουσι σκεπάσει αυτά διά
καλύμματος εκ δερμάτων θώων και επιθέσει εις μοχλούς.
13 Και θέλουσι καθαρίσει το θυσιαστήριον από της
στάκτης, και θέλουσι περισκεπάσει αυτό διά υφάσματος
πορφυρού· 14 και θέλουσι βάλει επ' αυτό πάντα τα
σκεύη αυτού, διά των οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας
αυτού, τα θυμιατήρια, τας κρεάγρας, και τα πτυάρια,
και τας λεκάνας· πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, και
θέλουσιν εφαπλώσει επ' αυτό κάλυμμα εκ δερμάτων
θώων και διαπεράσει τους μοχλούς αυτού. 15 Και
αφού τελειώσωσιν ο Ααρών και οι υιοί αυτού να
περισκεπάζωσι τα άγια και πάντα τα σκεύη τα άγια,
όταν μέλλη να σηκωθή το στρατόπεδον, τότε θέλουσι
πλησιάσει οι υιοί του Καάθ διά να βαστάσωσιν αυτά· και
δεν θέλουσιν εγγίσει τα άγια, διά να μη αποθάνωσι·
ταύτα είναι τα όσα θέλουσι βαστάζει οι υιοί του Καάθ εν
τη σκηνή του μαρτυρίου. 16 Και η επιστασία του Ελεάζαρ
υιού του Ααρών του ιερέως θέλει είσθαι το έλαιον του
φωτός, και το ευώδες θυμίαμα, και η καθημερινή εξ
αλφίτων προσφορά, και το έλαιον του χρίσματος, η
επιστασία πάσης της σκηνής, και πάντων των εν αυτή,
του αγιαστηρίου, και πάντων των σκευών αυτού. 17
Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον
Ααρών, λέγων, 18 Μη εξολοθρεύσητε την φυλήν των
συγγενειών των Κααθιτών εκ μέσου των Λευϊτών·
19 αλλά τούτο κάμετε εις αυτούς, διά να ζήσωσι και
μη αποθάνωσι προσεγγίζοντες εις τα άγια των αγίων·
ο Ααρών και οι υιοί αυτού ας εισέρχωνται και ας
διορίζωσιν αυτούς έκαστον εις το έργον αυτού και εις το
φορτίον αυτού· 20 ας μη εισέρχωνται όμως να ίδωσιν,
όταν περισκεπάζωνται τα άγια, διά να μη αποθάνωσι. 21
Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 22 Λάβε
το κεφάλαιον και των υιών Γηρσών, κατά τους οίκους
των πατέρων αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών· 23
από τριάκοντα ετών και επάνω έως πεντήκοντα ετών
θέλεις απαριθμήσει αυτούς, πάντας τους εισερχομένους
εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του
μαρτυρίου. 24 Αύτη είναι η υπηρεσία των συγγενειών
των Γηρσωνιτών, να υπηρετώσι και να βαστάζωσι· 25
θέλουσι λοιπόν βαστάζει τα παραπετάσματα της σκηνής
και την σκηνήν του μαρτυρίου, το κάλυμμα αυτής και το
κάλυμμα το εκ δερμάτων θώων το επάνωθεν αυτής και
το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου,
26 και τα παραπετάσματα της αυλής και το καταπέτασμα
της θύρας της πύλης της αυλής, τα οποία είναι διά
την σκηνήν, και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και τα
σχοινία αυτών και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας αυτών
και πάντα τα χρησιμεύοντα εις αυτά· ούτω θέλουσιν
υπηρετεί. 27 Κατά προσταγήν του Ααρών και των υιών
αυτού θέλουσι γίνεσθαι πάσαι αι υπηρεσίαι των υιών
των Γηρσωνιτών, εις πάντα τα φορτία αυτών και εις
πάσας τας υπηρεσίας αυτών· και σεις θέλετε διορίζει
εις αυτούς πάντα όσα οφείλουσι να βαστάζωσιν. 28
Αύτη είναι η υπηρεσία των συγγενειών των υιών των
Γηρσωνιτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και η φυλακή
αυτών θέλει είσθαι υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ υιού
του Ααρών του ιερέως. 29 Θέλεις απαριθμήσει και τους
υιούς του Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών· 30 από τριάκοντα ετών
και επάνω έως πεντήκοντα ετών θέλεις απαριθμήσει
αυτούς πάντας τους εισερχομένους εις το τάγμα, διά
να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
31 Και ταύτα είναι, τα οποία οφείλουσι να βαστάζωσι

καθ' όλην την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του
μαρτυρίου· αι σανίδες της σκηνής και οι μοχλοί αυτής
και οι στύλοι αυτής, και τα υποβάσια αυτής, 32 και οι
στύλοι της αυλής κύκλω και τα υποβάσια αυτών και οι
πάσσαλοι αυτών και τα σχοινία αυτών, μετά πάντων
των σκευών αυτών και πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτών·
και θέλετε διορίσει κατ όνομα τα σκεύη τα οποία
οφείλουσι να βαστάζωσιν. 33 Αύτη είναι η υπηρεσία
των συγγενειών των υιών Μεραρί, καθ' όλην την
υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, υπό την
επιστασίαν του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του ιερέως. 34
Ο Μωϋσής λοιπόν και ο Ααρών και οι άρχοντες της
συναγωγής απηρίθμησαν τους υιούς των Κααθιτών
κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των
πατέρων αυτών, 35 από τριάκοντα ετών και επάνω
έως πεντήκοντα ετών, πάντας τους εισερχομένους
εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή
του μαρτυρίου· 36 και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά
τας συγγενείας αυτών ήσαν δύο χιλιάδες επτακόσιοι
πεντήκοντα. 37 Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των
συγγενειών των Κααθιτών, πάντες οι υπηρετούντες εν
τη σκηνή του μαρτυρίου, τους οποίους απηρίθμησαν
ο Μωϋσής και ο Ααρών, καθώς προσέταξε Κύριος διά
χειρός του Μωϋσέως. 38 Οι δε απαριθμηθέντες των
υιών Γηρσών κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών, 39 από τριάκοντα ετών και
επάνω έως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι
εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή
του μαρτυρίου, 40 οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας
συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων
αυτών, ήσαν δύο χιλιάδες εξακόσιοι τριάκοντα. 41
Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των
υιών Γηρσών, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνή
του μαρτυρίου, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσής
και ο Ααρών κατά την προσταγήν του Κυρίου. 42 Οι
δε απαριθμηθέντες των συγγενειών των υιών Μεραρί
κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των
πατέρων αυτών, 43 από τριάκοντα ετών και επάνω έως
πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εις το τάγμα
διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου,
44 οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών
ήσαν τρεις χιλιάδες και διακόσιοι. 45 Ούτοι είναι οι
απαριθμηθέντες των συγγενειών των υιών Μεραρί,
τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσής και ο Ααρών,
καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. 46
Πάντες οι απαριθμηθέντες των Λευϊτών, τους οποίους
απηρίθμησαν ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι άρχοντες
του Ισραήλ, κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών, 47 από τριάκοντα ετών και
επάνω έως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι διά
να υπηρετώσιν υπηρεσίαν και να βαστάζωσι το φορτίον
εν τη σκηνή του μαρτυρίου, 48 οι απαριθμηθέντες
αυτών ήσαν οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι ογδοήκοντα. 49
Απηριθμήθησαν καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός
του Μωϋσέως, έκαστος κατά την υπηρεσίαν αυτού και
κατά το φορτίον αυτού. Ούτως απηριθμήθησαν υπ'
αυτού, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν.

5 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 2
Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να αποπέμψωσιν από
του στρατοπέδου πάντα λεπρόν και πάντα γονόρροιον
και πάντα μεμολυσμένον διά νεκρόν· 3 αρσενικόν
τε και θηλυκόν αποπέμψατε· έξω του στρατοπέδου
αποπέμψατε αυτούς, διά να μη μολύνωσι τα στρατόπεδα
αυτών, εν μέσω των οποίων εγώ κατοικώ. 4 Και έκαμον
ούτως οι υιοί Ισραήλ και απέπεμψαν αυτούς έξω του
στρατοπέδου· καθώς είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν,
ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ. 5 Και ελάλησε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, λέγων, 6 Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ,
Όταν ανήρ ή γυνή κάμη τι εκ των αμαρτημάτων των
ανθρωπίνων, πράττων παράβασιν εις τον Κύριον, και
αμαρτήση η ψυχή εκείνη, 7 τότε θέλει εξομολογηθή την
αμαρτίαν αυτού, την οποίαν έπραξε, και θέλει αποδώσει
το αδίκημα αυτού μετά του κεφαλαίου τούτου και εις
αυτό θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού και θέλει δώσει
αυτό εις όντινα ηδίκησεν. 8 Εάν δε ο άνθρωπος δεν
έχη συγγενή διά να αποδοθή εις αυτόν το αδίκημα, ας
αποδίδεται το αδίκημα εις τον Κύριον προς τον ιερέα,
εκτός του κριού της εξιλεώσεως, διά του οποίου θέλει
γείνει εξιλέωσις περί αυτού. 9 Και πάσα υψουμένη
προσφορά εκ πάντων των ηγιασμένων πραγμάτων των
υιών Ισραήλ, την οποίαν προσφέρουσιν εις τον ιερέα,
θέλει είσθαι αυτού. 10 Αυτού λοιπόν θέλουσιν είσθαι τα
αγιαζόμενα παντός ανθρώπου· ό, τι έκαστος δίδη εις
τον ιερέα, θέλει είσθαι αυτού. 11 Και ελάλησε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, λέγων, 12 Λάλησον προς τους υιούς
Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Εάν ανθρώπου τινός
η γυνή παραδρομήση και αμαρτήση εναντίον αυτού,
13 και συγκοιμηθή τις μετ' αυτής, και λανθάση τους
οφθαλμούς του ανδρός αυτής και κρυφθή, και αυτή
μολυνθή και μάρτυς δεν υπάρχη κατ' αυτής και δεν
πιασθή, 14 και επέλθη εις αυτόν πνεύμα ζηλοτυπίας
και ζηλοτυπήση την γυναίκα αυτού και αυτή ήναι
μεμολυσμένη· ή εάν επέλθη εις αυτόν το πνεύμα της
ζηλοτυπίας, και ζηλοτυπήση την γυναίκα αυτού και
αυτή δεν ήναι μεμολυσμένη· 15 τότε θέλει φέρει ο
άνθρωπος την γυναίκα αυτού προς τον ιερέα και θέλει
προσφέρει το δώρον αυτής υπέρ αυτής, το δέκατον του
εφά άλευρον κρίθινον· έλαιον όμως δεν θέλει επιχύσει
επ' αυτό, ουδέ λιβάνιον θέλει επιθέσει επ' αυτό· διότι
είναι προσφορά ζηλοτυπίας, προσφορά ενθυμήσεως,
φέρουσα εις ενθύμησιν ανομίαν. 16 Και θέλει πλησιάσει
αυτήν ο ιερεύς και στήσει αυτήν ενώπιον του Κυρίου·
17 Έπειτα θέλει λάβει ο ιερεύς ύδωρ άγιον εις αγγείον
πήλινον· και από του χώματος, το οποίον είναι επί του
εδάφους της σκηνής, θέλει λάβει ο ιερεύς και βάλει
εις το ύδωρ. 18 Και θέλει στήσει ο ιερεύς την γυναίκα
ενώπιον του Κυρίου και θέλει αποκαλύψει την κεφαλήν
της γυναικός, και θέλει βάλει εις τας χείρας αυτής
την προσφοράν της ενθυμήσεως, την προσφοράν της
ζηλοτυπίας· εν δε τη χειρί του ιερέως θέλει είσθαι το
ύδωρ το πικρόν, το οποίον φέρει την κατάραν· 19 Και
θέλει ορκίσει αυτήν ο ιερεύς και θέλει ειπεί προς την
γυναίκα, Εάν δεν εκοιμήθη τις μετά σου και εάν δεν
παρεδρόμησας διά να μολυνθής, δεχομένη άλλον αντί
του ανδρός σου, ας ήσαι αβλαβής από του ύδατος τούτου
του πικρού, το οποίον φέρει την κατάραν· 20 εάν όμως

παρεδρόμησας, δεχομένη άλλον αντί του ανδρός σου,
και εμολύνθης και εκοιμήθη τις μετά σου εκτός του
ανδρός σου, 21 τότε ο ιερεύς θέλει ορκίσει την γυναίκα
μεθ' όρκου κατάρας, και θέλει ειπεί ο ιερεύς προς την
γυναίκα, Ο Κύριος να σε καταστήση κατάραν και όρκον
μεταξύ του λαού σου, κάμνων ο Κύριος να σαπή ο μηρός
σου και να πρησθή η κοιλία σου· 22 και το ύδωρ τούτο,
το οποίον φέρει την κατάραν, θέλει εισέλθει εις τα
εντόσθιά σου, διά να κάμη να πρησθή η κοιλία σου και
να σαπή ο μηρός σου. Και θέλει ειπεί η γυνή, Αμήν,
αμήν· 23 Έπειτα θέλει γράψει ο ιερεύς τας κατάρας
ταύτας εν βιβλίω και θέλει εξαλείψει αυτάς διά του
ύδατος του πικρού· 24 και θέλει ποτίσει την γυναίκα το
ύδωρ το πικρόν, το οποίον φέρει την κατάραν· και το
ύδωρ, το φέρον την κατάραν, θέλει εισέλθει εις αυτήν
διά πικρίαν· 25 Και θέλει λάβει ο ιερεύς εκ της χειρός
της γυναικός την προσφοράν της ζηλοτυπίας και θέλει
κινήσει την προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και θέλει
προσφέρει αυτήν εις το θυσιαστήριον· 26 και θέλει
δράξει ο ιερεύς από της προσφοράς το μνημόσυνον
αυτής και θέλει καύσει επί το θυσιαστήριον, και μετά
ταύτα θέλει ποτίσει την γυναίκα το ύδωρ. 27 Και
αφού ποτίση αυτήν το ύδωρ τότε θέλει συμβή ώστε, αν
ήναι μεμολυσμένη και ηδίκησε τον άνδρα αυτής, θέλει
εισέλθει εις αυτήν το ύδωρ, το φέρον την κατάραν,
διά πικρίαν, και η κοιλία αυτής θέλει πρησθή και
ο μηρός αυτής θέλει σαπή και θέλει είσθαι η γυνή
κατάρα εν μέσω του λαού αυτής. 28 Εάν όμως δεν ήναι
μεμολυσμένη η γυνή αλλά καθαρά, τότε θέλει μείνει
αβλαβής, και θέλει συλλάβει σπέρμα. 29 Ούτος είναι
ο νόμος της ζηλοτυπίας, όταν γυνή τις παραδρομήση,
δεχομένη άλλον αντί του ανδρός αυτής και μολυνθή·
30 ή όταν έλθη το πνεύμα της ζηλοτυπίας εις άνδρα
τινά και ζηλοτυπήση την γυναίκα αυτού και στήση την
γυναίκα αυτού ενώπιον του Κυρίου, και ο ιερεύς κάμη
εις αυτήν κατά πάντα τον νόμον τούτον· 31 Τότε ο μεν
ανήρ θέλει είσθαι αθώος από της ανομίας, η δε γυνή
εκείνη θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 2
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Όταν ανήρ ή γυνή ευχηθή ευχήν Ναζηραίου,
διά να αφιερωθή εις τον Κύριον, 3 θέλει εγκρατεύεσθαι
από οίνου και από σίκερα και δεν θέλει πίει όξος
από οίνου ή όξος από σίκερα ούτε θέλει πίει ό, τι
είναι κατεσκευασμένον από σταφυλής ούτε θέλει φάγει
σταφυλήν πρόσφατον ουδέ σταφίδας. 4 Πάσας τας
ημέρας της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει φάγει ουδέν
εκ των όσα γίνονται εξ αμπέλου, από φλοιού σταφυλής
έως κόκκου αυτής. 5 Πάσας τας ημέρας της ευχής της
αφιερώσεως αυτού δεν θέλει περάσει ξυράφιον επί
της κεφαλής αυτού, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι,
τας οποίας ευχήθη εις τον Κύριον· άγιος θέλει είσθαι,
αφίνων τας τρίχας της κόμης της κεφαλής αυτού να
αυξάνωσι. 6 Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού
εις τον Κύριον δεν θέλει εισέλθει εις τεθνεώτα. 7 Δεν
θέλει μολυνθή διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα
αυτού, διά τον αδελφόν αυτού ή διά την αδελφήν
αυτού, όταν αποθάνωσιν· επειδή η προς τον Θεόν
αφιέρωσις αυτού είναι επί της κεφαλής αυτού. 8 Πάσας
τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού είναι άγιος εις τον
Κύριον. 9 Και εάν τις αποθάνη εξαίφνης πλησίον
αυτού και μολυνθή η κεφαλή της αφιερώσεως αυτού,
τότε θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτού εν τη ημέρα
του καθαρισμού αυτού· εις την εβδόμην ημέραν θέλει
ξυρίσει αυτήν. 10 Την δε ογδόην ημέραν θέλει φέρει
δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών προς τον
ιερέα εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου· 11 και ο
ιερεύς θέλει προσφέρει την μίαν εις προσφοράν περί
αμαρτίας, την δε άλλην εις ολοκαύτωμα· και θέλει
κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά την περί τον νεκρόν
αμαρτίαν αυτού και θέλει αγιάσει την κεφαλήν αυτού
εν εκείνη τη ημέρα. 12 Και θέλει αφιερώσει εις τον
Κύριον τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού, και θέλει
φέρει αρνίον ενιαύσιον διά προσφοράν περί ανομίας·
αι δε ημέραι αι παρελθούσαι δεν θέλουσι λογισθή,
διότι εμολύνθη η αφιέρωσις αυτού. 13 Ούτος δε είναι
ο νόμος του Ναζηραίου αφού πληρωθώσιν αι ημέραι
της αφιερώσεως αυτού· θέλει φερθή εις την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου, 14 και θέλει προσφέρει το δώρον
αυτού εις τον Κύριον, εν αρνίον ενιαύσιον άμωμον εις
ολοκαύτωμα και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμον
εις προσφοράν περί αμαρτίας και ένα κριόν άμωμον εις
προσφοράν ειρηνικήν, 15 και κάνιστρον άρτων αζύμων
εκ σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, και λάγανα
άζυμα κεχρισμένα μετά ελαίου και την εξ αλφίτων
προσφοράν αυτών και την σπονδήν αυτών. 16 Και ο
ιερεύς θέλει προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου και
θέλει κάμει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού και
το ολοκαύτωμα αυτού. 17 Και θέλει προσφέρει τον
κριόν εις θυσίαν ειρηνικήν προς τον Κύριον μετά του
κανίστρου των αζύμων· θέλει προσφέρει έτι ο ιερεύς
την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού και την σπονδήν
αυτού. 18 Και ο Ναζηραίος θέλει ξυρισθή την κεφαλήν
της αφιερώσεως αυτού εις την θύραν της σκηνής του
μαρτυρίου, και θέλει λάβει τας τρίχας της κεφαλής
της αφιερώσεως αυτού και επιθέσει επί του πυρός του
υποκάτω της ειρηνικής θυσίας. 19 Και ο ιερεύς θέλει
λάβει τον εψημένον ώμον του κριού και ένα άρτον
άζυμον εκ του κανίστρου, και εν λάγανον άζυμον και
θέλει επιθέσει αυτά επί τας χείρας του Ναζηραίου, αφού
ξυρισθή τας τρίχας της αφιερώσεως αυτού. 20 Και θέλει
κινήσει αυτά ο ιερεύς εις κινητήν προσφοράν ενώπιον
του Κυρίου· τούτο είναι άγιον εις τον ιερέα, μετά του
στήθους της κινητής προσφοράς και μετά του ώμου
της υψουμένης προσφοράς· και μετά ταύτα δύναται
να πίη οίνον ο Ναζηραίος. 21 Του Ναζηραίου, όστις
έκαμεν ευχήν, ούτος είναι ο νόμος του δώρου αυτού εις
τον Κύριον διά την αφιέρωσιν αυτού, εκτός του ό, τι
ήθελε προσφέρει εκουσίως· συμφώνως με την ευχήν,
την οποίαν ευχήθη, ούτω θέλει κάμει κατά τον νόμον
της αφιερώσεως αυτού. 22 Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, λέγων, 23 Λάλησον προς τον Ααρών και προς
τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτω θέλετε ευλογεί τους
υιούς Ισραήλ, λέγοντες προς αυτούς· 24 Ο Κύριος να σε
ευλογήση και να σε φυλάξη· 25 Ο Κύριος να επιλάμψη
το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήση· 26 Ο Κύριος
να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώση

ειρήνην· **27** Και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί
τους υιούς Ισραήλ· και εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς.

7 Και την ημέραν, καθ' ην ο Μωϋσής ετελείωσε να
στήνη την σκηνήν και έχρισεν αυτήν και ηγίασεν
αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον
και πάντα τα σκεύη αυτού και έχρισεν αυτά και ηγίασεν
αυτά· **2** τότε οι άρχοντες του Ισραήλ, οι αρχηγοί των
οίκων των πατέρων αυτών οίτινες ήσαν οι άρχοντες των
φυλών, οι επιστατήσαντες εις την απαρίθμησιν, έκαμον
προσφοράν· **3** και έφεραν τα δώρα αυτών ενώπιον του
Κυρίου, εξ αμάξας σκεπαστάς και δώδεκα βόας, μίαν
άμαξαν ανά δύο άρχοντες και ένα βουν έκαστος, και
έφεραν αυτά έμπροσθεν της σκηνής. **4** Και είπε Κύριος
προς τον Μωϋσήν, λέγων, **5** Λάβε ταύτα παρ' αυτών, και
θέλουσιν είσθαι διά τα έργα της υπηρεσίας της σκηνής
του μαρτυρίου· και θέλεις δώσει αυτά εις τους Λευΐτας,
εις έκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού. **6** Και έλαβεν ο
Μωϋσής τας αμάξας και τους βόας και έδωκεν αυτά εις
τους Λευΐτας. **7** Τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας
έδωκεν εις τους υιούς Γηρσών, κατά την υπηρεσίαν
αυτών. **8** Και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας
έδωκεν εις τους υιούς Μεραρί· κατά την υπηρεσίαν
αυτών, υπό την χείρα του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του
ιερέως. **9** Εις δε τους υιούς Καάθ δεν έδωκε· διότι η
εν τω αγιαστηρίω υπηρεσία αυτών ήτο να βαστάζωσιν
επ' ώμων. **10** Και προσέφεραν οι άρχοντες διά τον
εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου καθ' ην ημέραν εχρίσθη,
και προσέφεραν οι άρχοντες τα δώρα αυτών έμπροσθεν
του θυσιαστηρίου. **11** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
Εις άρχων καθ' ημέραν, θέλουσι προσφέρει τα δώρα
αυτών διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου. **12** Και
ο προσφέρων το δώρον αυτού την πρώτην ημέραν
ήτο Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ, εκ της φυλής
Ιούδα· **13** και το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος,
βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν
εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον·
αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου,
διά προσφοράν εξ αλφίτων· **14** εις θυμιαματοδόχος
χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **15** εις
μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις
ολοκαύτωμα· **16** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί
αμαρτίας· **17** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί
πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο
το δώρον του Ναασσών, υιού του Αμμιναδάβ. **18** Την
δευτέραν ημέραν προσέφερεν ο Ναθαναήλ ο υιός του
Σουάρ, ο άρχων της φυλής Ισσάχαρ· **19** και προσέφερε
το δώρον αυτού ένα δίσκον αργυρούν βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν
εξ αλφίτων· **20** ένα θυμιαματοδόχον χρυσούν δέκα
σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **21** ένα μόσχον εκ βοών,
ένα κριόν, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **22**
τράγον εξ αιγών ένα, εις προσφοράν περί αμαρτίας·
23 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόας, κριούς πέντε,
τράγους πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το
δώρον του Ναθαναήλ, υιού του Σουάρ. **24** Την τρίτην
ημέραν προσέφερεν ο άρχων των υιών Ζαβουλών,
Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· **25** το δώρον αυτού ήτο εις
αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων·
λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά
τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων·
26 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης
θυμιάματος· **27** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον
ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **28** εις τράγος εξ αιγών εις
προσφοράν περί αμαρτίας· **29** και εις θυσίαν ειρηνικήν,
δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια
πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιάβ, υιού του Χαιλών.
30 Την τετάρτην ημέραν προσέφερεν Ελισούρ ο υιός
του Σεδιούρ, ο άρχων των υιών Ρουβήν. **31** Το δώρον
αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα
σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων,
κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων·
32 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης
θυμιάματος· **33** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον
ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **34** εις τράγος εξ αιγών εις
προσφοράν περί αμαρτίας· **35** και εις θυσίαν ειρηνικήν,
δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια
πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισούρ, υιού του
Σεδιούρ. **36** Την πέμπτην ημέραν προσέφερεν ο άρχων
των υιών Συμεών, Σελουμιήλ ο υιός του Σουρισαδαΐ· **37**
το δώρον αυτού ήτο εις δίσκος αργυρούς βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ
αλφίτων· **38** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων,
πλήρης θυμιάματος· **39** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός,
εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **40** εις τράγος εξ
αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **41** και εις θυσίαν
ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία
ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Σελουμιήλ,
υιού του Σουρισαδαΐ. **42** Την έκτην ημέραν προσέφερεν
ο άρχων των υιών Γαδ, Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ· **43**
το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ
αλφίτων· **44** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων,
πλήρης θυμιάματος· **45** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός,
εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **46** εις τράγος εξ
αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **47** και εις θυσίαν
ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία
ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιασάφ, υιού
του Δεουήλ. **48** Την εβδόμην ημέραν προσέφερεν ο
άρχων των υιών Εφραΐμ, Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ· **49**
το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ
αλφίτων· **50** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων,
πλήρης θυμιάματος· **51** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός,
εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **52** εις τράγος
εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **53** και εις
θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε,
αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισαμά,

υιού του Αμμιούδ. **54** Την ογδόην ημέραν προσέφερεν
ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ ο υιός του
Φεδασσούρ· **55** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος
βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν
εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον·
αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου,
διά προσφοράν εξ αλφίτων· **56** εις θυμιαματοδόχος
χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **57** εις
μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις
ολοκαύτωμα· **58** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν
περί αμαρτίας· **59** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες,
κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο
ήτο το δώρον του Γαμαλιήλ, υιού του Φεδασσούρ. **60**
Την εννάτην ημέραν προσέφερεν ο άρχων των υιών
Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί· **61** το δώρον
αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα
σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων,
κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων·
62 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης
θυμιάματος· **63** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν
αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **64** εις τράγος εξ
αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **65** και εις θυσίαν
ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία
ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αβειδάν υιού
του Γιδεωνί. **66** Την δεκάτην ημέραν προσέφερεν ο
άρχων των υιών Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαΐ· **67**
το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ
αλφίτων· **68** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων,
πλήρης θυμιάματος· **69** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός,
εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **70** εις τράγος εξ
αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **71** και εις θυσίαν
ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία
ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αχιέζερ, υιού
του Αμμισαδαΐ. **72** Την ενδεκάτην ημέραν προσέφερεν ο
άρχων των υιών Ασήρ, Φαγαιήλ ο υιός του Οχράν· **73** το
δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ
αλφίτων· **74** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων,
πλήρης θυμιάματος. **75** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός,
εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα. **76** εις τράγος εξ
αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **77** και εις θυσίαν
ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία
ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Φαγαιήλ, υιού
του Οχράν. **78** Την δωδεκάτην ημέραν προσέφερεν ο
άρχων των υιών Νεφθαλί, Αχιρά ο υιός του Αινάν· **79**
το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν
τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα
σίκλων· κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν
εξ αλφίτων· **80** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα
σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **81** εις μόσχος εκ βοών,
εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα. **82**
εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **83**
και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι
πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε· τούτο ήτο το δώρον του
Αχιρά, υιού του Αινάν. **84** Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του
θυσιαστηρίου, την ημέραν καθ' ην εχρίσθη υπό των
αρχόντων του Ισραήλ· δίσκοι αργυροί δώδεκα, λεκάνια
αργυρά δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα· **85**
εκατόν τριάκοντα σίκλων ήτο έκαστος δίσκος αργυρούς,
και εβδομήκοντα σίκλων έκαστον λεκάνιον· άπαν το
αργύριον των σκευών, δύο χιλιάδων και τετρακοσίων
σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· **86** θυμιαματοδόχοι
χρυσοί δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος, από δέκα σίκλων
ο θυμιαματοδόχος κατά τον σίκλον τον άγιον· άπαν το
χρυσίον των θυμιαματοδόχων εκατόν είκοσι σίκλων. **87**
Πάντες οι βόες διά ολοκαύτωμα ήσαν μόσχοι δώδεκα,
οι κριοί δώδεκα, τα αρνία τα ενιαύσια δώδεκα μετά των
εξ αλφίτων προσφορών αυτών· και οι τράγοι εξ αιγών
εις προσφοράν περί αμαρτίας, δώδεκα. **88** Και πάντες οι
βόες διά θυσίαν ειρηνικήν ήσαν μόσχοι εικοσιτέσσαρες,
οι κριοί εξήκοντα, οι τράγοι εξήκοντα, τα αρνία τα
ενιαύσια εξήκοντα. Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του
θυσιαστηρίου, αφού εχρίσθη. **89** Και ότε εισήλθεν ο
Μωϋσής εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λαλήση
μετά του Κυρίου, τότε ήκουσε την φωνήν του λαλούντος
προς αυτό, άνωθεν του ιλαστηρίου, το οποίον ήτο
επί της κιβωτού του μαρτυρίου ανά μέσον των δύο
χερουβείμ· και ελάλει προς αυτόν.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2**
Λάλησον προς τον Ααρών, και ειπέ προς αυτόν,
Όταν ανάψης τους λύχνους, οι επτά λύχνοι θέλουσι
φωτίζει κατά πρόσωπον της λυχνίας. **3** Και ο Ααρών
έκαμεν ούτως· ήναψε κατά πρόσωπον της λυχνίας τους
λύχνους αυτής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον
Μωϋσήν. **4** Αύτη δε ήτο η κατασκευή της λυχνίας από
χρυσίου σφυρηλάτου· και ο κορμός αυτής και τα άνθη
αυτής, ήτο όλη σφυρήλατος· κατά το σχέδιον, το οποίον
έδειξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμε την
λυχνίαν. **5** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν,
λέγων, **6** Λάβε τους Λευΐτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ
και καθάρισον αυτούς. **7** Και ούτω θέλεις κάμει εις
αυτούς διά τον καθαρισμόν αυτών· ράντισον επ' αυτούς
ύδωρ καθαρισμού και ας περάσωσι ξυράφιον δι' όλου
του σώματος αυτών και ας πλύνωσι τα ενδύματα αυτών
και ας καθαρισθώσιν. **8** Έπειτα ας λάβωσιν ένα μόσχον
εκ βοών μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού από
σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, και ένα άλλον
μόσχον εκ βοών θέλεις λάβει εις προσφοράν περί
αμαρτίας. **9** Και θέλεις φέρει τους Λευΐτας έμπροσθεν
της σκηνής του μαρτυρίου και θέλεις συνάξει όλην την
συναγωγήν των υιών Ισραήλ· **10** και θέλεις φέρει τους
Λευΐτας έμπροσθεν του Κυρίου, και θέλουσιν επιθέσει
οι υιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών επί τους Λευΐτας. **11**
και ο Ααρών θέλει προσφέρει τους Λευΐτας ενώπιον
του Κυρίου προσφοράν παρά των υιών Ισραήλ, διά
να υπηρετώσι την υπηρεσίαν του Κυρίου. **12** Και οι
Λευΐται θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί τας
κεφαλάς των μόσχων, και θέλεις προσφέρει τον ένα
περί αμαρτίας και τον άλλον δι' ολοκαύτωμα εις τον
Κύριον· διά να κάμης εξιλέωσιν υπέρ των Λευϊτών. **13**

Και θέλεις στήσει τους Λευΐτας έμπροσθεν του Ααρών
και έμπροσθεν των υιών αυτού· και θέλεις προσφέρει
αυτούς προσφοράν εις τον Κύριον. 14 Ούτω θέλεις
αποχωρίσει τους Λευΐτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ,
και οι Λευΐται θέλουσιν είσθαι εμού. 15 Και μετά ταύτα
θέλουσιν εισέλθει οι Λευΐται διά να υπηρετώσι την
σκηνήν του μαρτυρίου· και θέλεις καθαρίσει αυτούς
και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν. 16 Διότι
ούτοι είναι δεδομένοι δώρον εις εμέ εκ μέσου των
υιών Ισραήλ· αντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν,
πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ έλαβον
αυτούς εις εμαυτόν. 17 Διότι πάντα τα πρωτότοκα των
υιών Ισραήλ είναι εμού, από ανθρώπου έως κτήνους·
καθ' ην ημέραν επάταξα πάντα τα πρωτότοκα εν τη
γη της Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εις εμαυτόν· 18 και
έλαβον τους Λευΐτας αντί πάντων των πρωτοτόκων
των υιών Ισραήλ. 19 Και έδωκα τους Λευΐτας δώρον
εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού, εκ μέσου των
υιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν των
υιών Ισραήλ εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και διά να
κάμνωσιν εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ· διά να μη
ήναι πληγή επί τους υιούς Ισραήλ, εάν πλησιάσωσιν οι
υιοί Ισραήλ εις τα άγια. 20 Και έκαμον ο Μωϋσής και
ο Ααρών και πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις
τους Λευΐτας, κατά πάντα όσα προσέταξε Κύριος εις τον
Μωϋσήν περί των Λευϊτών· ούτως έκαμον εις αυτούς
οι υιοί Ισραήλ. 21 Και εκαθαρίσθησαν οι Λευΐται και
έπλυναν τα ιμάτια αυτών· και προσέφερεν αυτούς ο
Ααρών προσφοράν ενώπιον του Κυρίου, και ο Ααρών
έκαμεν υπέρ αυτών εξιλέωσιν διά να καθαρίση αυτούς.
22 Και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευΐται διά να υπηρετώσι
την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου
έμπροσθεν του Ααρών και έμπροσθεν των υιών αυτού·
καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν περί των
Λευϊτών, ούτως έκαμον εις αυτούς. 23 Και ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 24 Τούτο είναι το
περί των Λευϊτών· από εικοσιπέντε ετών και επάνω
θέλουσιν εισέρχεσθαι να εκτελώσι την υπηρεσίαν της
σκηνής του μαρτυρίου· 25 και από πεντήκοντα ετών
θέλουσι παύεσθαι του να εκτελώσι την υπηρεσίαν
και δεν θέλουσιν υπηρετεί πλέον· 26 αλλά θέλουσιν
υπουργεί εις τους αδελφούς αυτών εν τη σκηνή του
μαρτυρίου, διά να φυλάττωσι τας φυλακάς· υπηρεσίαν
όμως δεν θέλουσι κάμνει. Ούτω θέλεις κάμει εις τους
Λευΐτας ως προς τας φυλακάς αυτών.

9 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη ερήμω
Σινά, τον πρώτον μήνα του δευτέρου έτους αφού
εξήλθον εκ γης Αιγύπτου, λέγων, 2 Ας κάμνωσιν οι υιοί
Ισραήλ το πάσχα εν τω καιρώ αυτού· 3 την δεκάτην
τετάρτην ημέραν τούτου του μηνός προς εσπέραν θέλετε
κάμει αυτό, κατά τον καιρόν αυτού· κατά πάντα τα
νόμιμα αυτού και κατά πάσας τας τελετάς αυτού θέλετε
κάμει αυτό. 4 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς
Ισραήλ διά να κάμωσι το πάσχα. 5 Και έκαμον το
πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός προς
εσπέραν εν τη ερήμω Σινά· κατά πάντα όσα προσέταξε
Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ.
6 Και ευρίσκοντο τινές, οίτινες ήσαν ακάθαρτοι από
νεκρού σώματος ανθρώπου και δεν ηδύναντο να κάμωσι
το πάσχα εκείνην την ημέραν· και ήλθον έμπροσθεν
του Μωϋσέως και έμπροσθεν του Ααρών την ημέραν
εκείνην. 7 Και είπον οι άνδρες εκείνοι προς αυτόν, Ημείς
είμεθα ακάθαρτοι από νεκρού σώματος ανθρώπου· διά
τι εμποδιζόμεθα να προσφέρωμεν το δώρον του Κυρίου
εν τω καιρώ αυτού μεταξύ των υιών Ισραήλ; 8 Και
είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Στήτε αυτού και θέλω
ακούσει τι θέλει προστάξει ο Κύριος διά σας. 9 Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 10 Ειπέ προς
τους υιούς Ισραήλ λέγων, Εάν τις άνθρωπος εξ υμών
ή εκ των γενεών υμών γείνη ακάθαρτος από νεκρού
σώματος, ή ήναι εις οδόν μακράν, θέλει κάμει το πάσχα
εις τον Κύριον· 11 την δεκάτην του δευτέρου μηνός
προς εσπέραν θέλουσι κάμει αυτό και μετά αζύμων
και πικραλίδων θέλουσι φάγει αυτό. 12 Δεν θέλουσιν
αφήσει εξ αυτού μέχρι πρωΐας ουδέ θέλουσι συντρίψει
οστούν εξ αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα του πάσχα
θέλουσι κάμει αυτό. 13 Και ο άνθρωπος όστις καθαρός
ων, και μη ευρισκόμενος εις οδόν, λείψη από του να
κάμη το πάσχα, θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ του
λαού αυτής· επειδή δεν προσέφερε το δώρον του Κυρίου
εν τω καιρώ αυτού, ο άνθρωπος εκείνος θέλει βαστάσει
την αμαρτίαν αυτού. 14 Εάν δε παροικική ξένος μεταξύ
σας και κάμη το πάσχα εις τον Κύριον κατά τα νόμιμα
του πάσχα και κατά τας τελετάς αυτού, ούτω θέλει κάμει
αυτό· τον αυτόν νόμον θέλετε έχει και διά τον ξένον και
διά τον αυτόχθονα. 15 Και την ημέραν καθ' ην εστήθη
η σκηνή, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον
του μαρτυρίου· και από εσπέρας έως πρωΐ ήτο επί της
σκηνής ως είδος πυρός. 16 Ούτως εγίνετο πάντοτε· η
νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν την ημέραν και είδος πυρός
την νύκτα. 17 Και ότε ανέβαινεν η νεφέλη από της
σκηνής, τότε εσηκόνοντο οι υιοί Ισραήλ· και εν τω τόπω,
όπου ίστατο η νεφέλη, εκεί εστρατοπέδευον οι υιοί
Ισραήλ. 18 Κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο
οι υιοί Ισραήλ και κατά την προσταγήν του Κυρίου
εστρατοπέδευον· πάσας τας ημέρας καθ' ας η νεφέλη
έκειτο επί της σκηνής, έμενον εστρατοπεδευμένοι. 19
Και ότε η νεφέλη διέμενεν επί της σκηνής πολλάς
ημέρας, τότε οι υιοί Ισραήλ εφύλαττον τας φυλακάς
του Κυρίου και δεν εσηκόνοντο. 20 Και οπότε μεν η
νεφέλη ίστατο επί της σκηνής οσασδήποτε ημέρας, κατά
την προσταγήν του Κυρίου έμενον εστρατοπεδευμένοι
και κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο. 21
Οπότε δε η νεφέλη ίστατο από εσπέρας έως πρωΐ, το δε
πρωΐ ανέβαινεν η νεφέλη, τότε αυτοί εσηκόνοντο· είτε
την ημέραν είτε την νύκτα ανέβαινεν η νεφέλη, τότε
αυτοί εσηκόνοντο. 22 Δύο ημέρας ή ένα μήνα ή εν έτος
εάν διέμενεν η νεφέλη επί της σκηνής, ισταμένη επ'
αυτής, έμενον εστρατοπεδευμένοι οι υιοί Ισραήλ και
δεν εσηκόνοντο· ότε δε αυτή ανέβαινεν, εσηκόνοντο. 23
Κατά την προσταγήν του Κυρίου εστρατοπέδευον και
κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο· εφύλαττον
τας φυλακάς του Κυρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος
διά χειρός του Μωϋσέως.

10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Κάμε εις σεαυτόν δύο σάλπιγγας αργυράς·

σφυρηλάτους θέλεις κάμει αυτάς, και θέλουσιν είσθαι εις σε διά να συγκαλής την συναγωγήν, και να βάλλης εις κίνησιν τα στρατόπεδα. **3** Και όταν σαλπίζωσι δι' αυτών, πάσα η συναγωγή θέλει συναθροίζεσθαι προς σε εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **4** Εάν δε σαλπίσωσι διά μιας μόνης, τότε θέλουσι συναθροίζεσθαι προς σε οι άρχοντες, οι αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ. **5** Και όταν σαλπίζητε αλαλαγμόν, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδευμένα προς ανατολάς. **6** Και όταν σαλπίζητε αλαλαγμόν δεύτερον, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδευμένα προς νότον· θέλουσι σαλπίζει αλαλαγμόν διά να σηκωθώσι. **7** Όταν δε συγκαλήται η συναγωγή, θέλετε σαλπίζει, ουχί όμως αλαλαγμόν. **8** Και οι υιοί του Ααρών, οι ιερείς, θέλουσι σαλπίζει διά των σαλπίγγων· και ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας. **9** Και εάν εξέλθητε εις μάχην εν τη γη υμών κατά του εχθρού του πολεμούντος εναντίον υμών, τότε θέλετε σαλπίζει αλαλαγμόν διά των σαλπίγγων και θέλετε ελθεί εις ενθύμησιν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών και θέλετε διασωθή εκ των εχθρών υμών. **10** Και εις τας ημέρας της ευφροσύνης υμών και εις τας εορτάς υμών, και εις τας νεομηνίας υμών θέλετε σαλπίζει διά των σαλπίγγων επί των ολοκαυτωμάτων υμών και επί των θυσιών των ειρηνικών προσφορών υμών, και θέλουσιν είσθαι εις υμάς προς ενθύμησιν ενώπιον του Θεού υμών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός υμών. **11** Και την εικοστήν του δευτέρου μηνός του δευτέρου έτους ανέβη η νεφέλη από της σκηνής του μαρτυρίου. **12** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ κατά την τάξιν της οδοιπορίας αυτών από της ερήμου Σινά, και εστάθη η νεφέλη εν τη ερήμω Φαράν. **13** Και εσηκώθησαν πρώτον, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. **14** Και πρώτη εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Ιούδα, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ. **15** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ισσάχαρ ήτο Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ. **16** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών. **17** Και κατεβίβασαν την σκηνήν· και οι υιοί Γηρσών και οι υιοί Μεραρί εσηκώθησαν, βαστάζοντες την σκηνήν. **18** Έπειτα εσηκώθη σημαία του στρατοπέδου του Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ. **19** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Συμεών ήτο Σελουμιήλ ο υιός του Σουρισαδαΐ. **20** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Γαδ ήτο Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ. **21** Και οι Καάθίται εσηκώθησαν, βαστάζοντες τα άγια, και οι άλλοι έστηνον την σκηνήν εωσού αυτοί φθάσωσι. **22** Έπειτα εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Εφραΐμ, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ. **23** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Μανασσή ήτο Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ. **24** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Βενιαμίν ήτο Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί. **25** Έπειτα εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Δαν κατόπιν πάντων των στρατοπέδων κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαΐ. **26** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ασήρ ήτο Φαγαιήλ ο υιός του Οχράν. **27** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Νεφθαλί ήτο Αχιρά ο υιός του Αινάν. **28** Ούτως εγίνετο η οδοιπορία των υιών Ισραήλ κατά τα τάγματα αυτών, ότε εσηκόνοντο. **29** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Οβάβ, υιόν του Ραγουήλ του Μαδιανίτου, πενθερού του Μωϋσέως, Ημείς υπάγομεν εις τον τόπον περί του οποίου είπεν ο Κύριος, Τούτον θέλω δώσει εις εσάς· ελθέ μεθ' ημών και θέλομεν σε αγαθοποιήσει επειδή ο Κύριος ελάλησεν αγαθά περί του Ισραήλ. **30** Και είπε προς αυτόν, δεν θέλω ελθεί αλλά θέλω επιστρέψει εις την γην μου και εις την γενεάν μου. **31** Και είπε, Μη μας αφήσης, παρακαλώ, επειδή συ γνωρίζεις που πρέπει να στρατοπεδεύωμεν εν τη ερήμω και θέλεις είσθαι εις ημάς αντί οφθαλμών· **32** και εάν έλθης μεθ' ημών, τα αγαθά εκείνα, τα οποία θέλει κάμει εις ημάς ο Κύριος, τα αυτά θέλομεν κάμει και ημείς εις σε. **33** Και ώδοιπόρησαν από του όρους του Κυρίου οδόν τριών ημερών· και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου προεπορεύετο έμπροσθεν αυτών οδόν τριών ημερών, διά να ζητήση τόπον αναπαύσεως δι' αυτούς. **34** Και η νεφέλη του Κυρίου ήτο επάνωθεν αυτών την ημέραν, ότε εσηκόνοντο από του στρατοπέδου. **35** Και ότε εσηκόνετο η κιβωτός, έλεγεν ο Μωϋσής, Ανάστα, Κύριε, και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί σου και φυγέτωσαν οι μισούντές σε από προσώπου σου. **36** Και ότε ανεπαύετο, έλεγεν, Επίστρεψον, Κύριε, εις τας χιλιάδας των μυριάδων του Ισραήλ.

11 Και εγόγγυζεν ο λαός πονηρά εις τα ώτα του Κυρίου· και ο Κύριος ήκουσε και εξήφθη η οργή αυτού· και εξεκαύθη μεταξύ αυτών πυρ Κυρίου και κατέφαγε το άκρον του στρατοπέδου. **2** Και εβόησεν ο λαός προς τον Μωϋσήν· και ο Μωϋσής προσηυχήθη προς τον Κύριον και έπαυσε το πυρ. **3** Και εκαλέσθη το όνομα του τόπου εκείνου Ταβερά, διότι εξεκαύθη μεταξύ αυτών πυρ Κυρίου. **4** Και το σύμμικτον πλήθος το μεταξύ αυτών, επεθύμησαν επιθυμίαν· και έκλαιον πάλιν και οι υιοί Ισραήλ, και είπαν, Τις θέλει δώσει εις ημάς κρέας να φάγωμεν; **5** ενθυμούμεθα τα οψάρια, τα οποία ετρώγομεν εν Αιγύπτω δωρεάν, τα αγγούρια και τα πεπόνια και τα πράσα και τα κρόμμυα και τα σκόρδα· **6** τώρα δε η ψυχή ημών είναι κατάξηρος· δεν είναι εις τους οφθαλμούς ημών ουδέν άλλο παρά τούτο το μάννα. **7** Το δε μάννα ήτο ως ο σπόρος του κοριάνδρου, και το χρώμα αυτού ως το χρώμα του βδελλίου. **8** Ο λαός περιεφέρετο συνάγων αυτό, και ήλεθον εις μύλον ή εκοπάνιζον αυτό εις ιγδίον και έψηνον αυτό εις χύτραν και έκαμνον εγκρυφίας εξ αυτού· και η γεύσις αυτού ήτο ως γεύσις λαγάνου εξ ελαίου. **9** Και ότε κατέβαινεν η δρόσος εις το στρατόπεδον την νύκτα, έπιπτε το μάννα επ' αυτής. **10** Και ήκουσεν ο Μωϋσής τον λαόν κλαίοντα κατά τας συγγενείας αυτών, έκαστον εις την θύραν της σκηνής αυτού· και εξήφθη η οργή του Κυρίου σφόδρα· εφάνη δε τούτο κακόν και εις τον Μωϋσήν. **11** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Διά τι εταλαιπώρησας τον δούλον σου; και διά τι δεν εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, ώστε έβαλες

επ' εμέ το φορτίον όλον του λαού τούτου; 12 μήπως
εγώ συνέλαβον όλον τον λαόν τούτον; ή εγώ εγέννησα
αυτούς, διά να μοι λέγης, Λάβε αυτόν εις τον κόλπον
σου, καθώς βαστάζει η τροφός το θηλάζον βρέφος,
εις την γην την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας
αυτών; 13 πόθεν εις εμέ κρέατα να δώσω εις όλον
τον λαόν τούτον; διότι κλαίουσι προς εμέ, λέγοντες,
Δος εις ημάς κρέας να φάγωμεν· 14 δεν δύναμαι εγώ
μόνος να βαστάσω όλον τον λαόν τούτον, διότι είναι
πολύ βαρύ εις εμέ· 15 και αν κάμνης ούτως εις εμέ,
θανάτωσόν με ευθύς, δέομαι, εάν εύρηκα χάριν ενώπιόν
σου, διά να μη βλέπω την δυστυχίαν μου. 16 Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σύναξον εις εμέ εβδομήκοντα
άνδρας εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, τους οποίους
γνωρίζεις ότι είναι πρεσβύτεροι του λαού και άρχοντες
αυτών· και φέρε αυτούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου,
όπου θέλουσι σταθή μετά σου. 17 Και θέλω καταβή
και λαλήσει εκεί μετά σού· και θέλω λάβει από του
πνεύματος του επί σε και θέλω επιθέσει επ' αυτούς· και
θέλουσι βαστάζει το φορτίον του λαού μετά σου, διά να
μη βαστάζης αυτό συ μόνος. 18 Και ειπέ προς τον λαόν,
Αγιάσατε εαυτούς διά την αύριον, και θέλετε φάγει
κρέας· διότι εκλαύσατε εις τα ώτα του Κυρίου λέγοντες,
Τις θέλει δώσει εις ημάς κρέας να φάγωμεν; διότι καλά
ήμεθα εν Αιγύπτω. Διά τούτο θέλει σας δώσει κρέας
ο Κύριος, και θέλετε φάγει· 19 δεν θέλετε φάγει μίαν
ημέραν ούτε δύο ημέρας ούτε πέντε ημέρας ούτε δέκα
ημέρας, ούτε είκοσι ημέρας· 20 ολόκληρον μήνα θέλετε
φάγει, εωσού εξέλθη εκ των μυκτήρων σας και γείνη εις
εσάς αηδία· διότι ηπειθήσατε εις τον Κύριον, όστις είναι
μεταξύ σας, και εκλαύσατε ενώπιον αυτού, λέγοντες,
Διά τι να αναχωρήσωμεν από της Αιγύπτου; 21 Και
είπεν ο Μωϋσής, Εξακόσιαι χιλιάδες πεζών είναι ο λαός,
εν μέσω των οποίων εγώ είμαι και συ είπας, Θέλω δώσει
εις αυτούς κρέας, διά να φάγωσιν ολόκληρον μήνα. 22
Θέλουσι σφαχθή δι' αυτούς τα ποίμνια και αι αγέλαι,
διά να εξαρκέσωσιν εις αυτούς; ή θέλουσι συναχθή
ομού πάντα τα οψάρια της θαλάσσης δι' αυτούς, διά να
εξαρκέσωσιν εις αυτούς; 23 Και είπε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, Μήπως η χειρ του Κυρίου εσμικρύνθη; τώρα
θέλεις ιδεί αν εκτελήται ο λόγος μου, ή ουχί. 24 Και
εξήλθεν ο Μωϋσής και είπε προς τον λαόν τους λόγους
του Κυρίου· και συνήγαγε τους εβδομήκοντα άνδρας
εκ των πρεσβυτέρων του λαού και έστησεν αυτούς
κύκλω της σκηνής. 25 Και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και
ελάλησε προς αυτόν, και έλαβεν από του πνεύματος του
επ' αυτόν και επέθηκεν επί τους εβδομήκοντα άνδρας
τους πρεσβυτέρους· και αφού εκάθησεν επ' αυτούς το
πνεύμα, επροφήτευσαν αλλά δεν εξηκολούθησαν. 26
Έμειναν όμως δύο άνδρες εν τω στρατοπέδω, το όνομα
του ενός Ελδάδ και το όνομα του δευτέρου Μηδάδ· και
εκάθησεν επ' αυτούς το πνεύμα· και ούτοι ήσαν εκ των
καταγεγραμμένων, δεν εξήλθον όμως εις την σκηνήν·
και επροφήτευον εν τω στρατοπέδω. 27 Και έδραμε
νεανίσκος τις και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν λέγων, Ο
Ελδάδ και ο Μηδάδ προφητεύουσιν εν τω στρατοπέδω.
28 Και Ιησούς ο υιός του Ναυή, ο θεράπων του Μωϋσέως,
ο εκλεκτός αυτού, απεκρίθη και είπε, Κύριέ μου Μωϋσή,
εμπόδισον αυτούς. 29 Και είπε προς αυτόν ο Μωϋσής,
Ζηλοτυπείς υπέρ εμού; είθε πας ο λαός του Κυρίου να
ήσαν προφήται, και ο Κύριος να επέθετεν επ' αυτούς
το πνεύμα αυτού 30 Και ανεχώρησεν ο Μωϋσής εις το
στρατόπεδον, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. 31
Και εξήλθεν άνεμος παρά Κυρίου και έφερεν ορτύκια
από της θαλάσσης και έρριψεν αυτά επί το στρατόπεδον,
έως μιας ημέρας οδόν εντεύθεν και έως μιας ημέρας
οδόν εντεύθεν, κύκλω του στρατοπέδου· και ήσαν έως
δύο πήχας επί το πρόσωπον της γης. 32 Και σηκωθείς
ο λαός όλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα
και όλην την ακόλουθον ημέραν, εσύναξαν τα ορτύκια·
ο συνάξας το ολιγώτερον, εσύναξε δέκα χομόρ· και
εξήπλονον αυτά κύκλω του στρατοπέδου δι' εαυτούς.
33 Ενώ δε το κρέας ήτο έτι εις τους οδόντας αυτών, πριν
μασσηθή, εξήφθη η οργή του Κυρίου επί τον λαόν· και
επάταξε Κύριος τον λαόν εν πληγή μεγάλη σφόδρα.
34 Και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Κιβρώθ-
αttааβά, διότι εκεί ετάφη ο λαός ο επιθυμητής. 35 Και
ανεχώρησεν ο λαός από Κιβρώθ-αttааβά εις Ασηρώθ
και έμεινεν εν Ασηρώθ.

12 Και ελάλησεν η Μαριάμ και ο Ααρών εναντίον
του Μωϋσέως ένεκα της Αιθιοπίσσης την οποίαν
έλαβε· διότι γυναίκα Αιθιόπισσαν έλαβε· 2 και είπαν,
Μήπως προς τον Μωϋσήν μόνον ελάλησεν ο Κύριος;
δεν ελάλησε και προς εμάς; Και ήκουσε τούτο ο Κύριος.
3 Και ο άνθρωπος ο Μωϋσής ήτο πραΰς σφόδρα υπέρ
πάντας τους ανθρώπους τους επί της γης. 4 Και είπε
Κύριος παρευθύς προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών
και προς την Μαριάμ, Εξέλθετε σεις οι τρεις προς την
σκηνήν του μαρτυρίου. Και εξήλθον οι τρεις. 5 Και
κατέβη ο Κύριος εν στύλω νεφέλης και εστάθη εις την
θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και εκάλεσε τον
Ααρών και την Μαριάμ· και εξήλθον αμφότεροι. 6 Και
είπεν, Ακούσατε τώρα τους λόγους μου· Εάν ήναι μεταξύ
σας προφήτης, εγώ ο Κύριος δι' οπτασίας θέλω γνωρισθή
εις αυτόν· καθ' ύπνον θέλω λαλήσει προς αυτόν· 7 δεν
είναι ούτως περί του θεράποντός μου Μωϋσέως· εν
όλω τω οίκω μου ούτος είναι πιστός· 8 στόμα προς
στόμα θέλω λαλεί προς αυτόν και φανερώς και ουχί δι'
αινιγμάτων, και το πρόσωπον του Κυρίου θέλει βλέπει·
διά τι λοιπόν δεν εφοβήθητε να λαλήσητε εναντίον του
θεράποντός μου Μωϋσέως; 9 Και εξήφθη η οργή του
Κυρίου κατ' αυτών και ανεχώρησε. 10 Και η νεφέλη
απεμακρύνθη από της σκηνής, και ιδού, η Μαριάμ έγεινε
λεπρά ως χιών· και είδεν ο Ααρών την Μαριάμ και ιδού,
ήτο λεπρά. 11 Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν,
Δέομαι, κύριέ μου, μη επιθέσης την αμαρτίαν εφ' ημάς,
επειδή επράξαμεν ανοήτως και επειδή ημαρτήσαμεν·
12 ας μη ήναι αυτή ως έκτρωμα, του οποίου είναι
φαγωμένον το ήμισυ της σαρκός, ότε εξέρχεται εκ της
μήτρας της μητρός αυτού. 13 Και εβόησεν ο Μωϋσής
προς τον Κύριον, λέγων, Δέομαι, Θεέ, ιάτρευσον αυτήν.
14 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εάν ο πατήρ αυτής
μόνον έπτυεν εις το πρόσωπον αυτής, δεν ήθελεν είσθαι
κατησχυμμένη επτά ημέρας; ας αποχωρισθή επτά ημέρας
από του στρατοπέδου, και μετά ταύτα ας επιστρέψη. 15
Και απεχωρίσθη η Μαριάμ από του στρατοπέδου επτά
ημέρας· και ο λαός δεν εσηκώθη εωσού επέστρεψεν

η Μαριάμ. **16** Και μετά ταύτα εσηκώθη ο λαός από
Ασηρώθ και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Φαράν.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων,
2 Απόστειλον άνδρας διά να κατασκοπεύσωσι
την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς
Ισραήλ· από πάσης φυλής των πατέρων αυτών θέλετε
αποστείλει ανά ένα άνδρα, έκαστον εξ αυτών αρχηγόν.
3 Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσής διά προσταγής του
Κυρίου εκ της ερήμου Φαράν. Πάντες οι άνδρες ούτοι
ήσαν αρχηγοί των υιών Ισραήλ. **4** Και ταύτα ήσαν
τα ονόματα αυτών· εκ της φυλής Ρουβήν, Σαμμουά ο
υιός του Σακχούρ· **5** εκ της φυλής Συμεών, Σαφάτ ο
υιός του Χορρί· **6** εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο υιός
του Ιεφοννή· **7** εκ της φυλής Ισσάχαρ, Ιγάλ ο υιός του
Ιωσήφ· **8** εκ της φυλής Εφραΐμ, Αυσή ο υιός του Ναυή·
9 εκ της φυλής Βενιαμίν, Φαλτί ο υιός του Ραφού· **10**
εκ της φυλής Ζαβουλών, Γαδιήλ ο υιός του Σουδί· **11**
εκ της φυλής Ιωσήφ, εκ της φυλής Μανασσή, Γαδδί ο
υιός του Σουσί· **12** εκ της φυλής Δαν, Αμμιήλ ο υιός
του Γεμαλί· **13** εκ της φυλής Ασήρ, Σεθούρ ο υιός του
Μιχαήλ· **14** εκ της φυλής Νεφθαλί, Νααβί ο υιός του
Βαυσί· **15** εκ της φυλής Γαδ, Γεουήλ ο υιός του Μαχί.
16 Ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών, τους οποίους
απέστειλεν ο Μωϋσής διά να κατασκοπεύσωσι την γήν·
και επωνόμασεν ο Μωϋσής τον Αυσή, τον υιόν του
Ναυή, Ιησούν. **17** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσής
διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν· και είπε προς
αυτούς, Ανάβητε από του μέρους τούτου της μεσημβρίας
και θέλετε αναβή εις το όρος· **18** και θεωρήσατε την γην,
οποία είναι, και τον λαόν τον κατοικούντα εν αυτή, εάν
ήναι δυνατός ή αδύνατος, ολίγοι ή πολλοί· **19** και οποία
είναι η γη εν ή ούτοι κατοικούσι, καλή ήναι ή κακή· και
οποίαι είναι αι πόλεις, τας οποίας ούτοι κατοικούσιν,
ατείχιστοι ή περιτετειχισμέναι· **20** και οποία είναι η γη,
παχεία ήναι ή λεπτή, εάν υπάρχωσιν εν αυτή δένδρα
ή ουχί· και ανδρίζεσθε και φέρετε από των καρπών
της γης. Αι δε ημέραι ήσαν αι ημέραι των πρώτων
σταφυλών. **21** Και αναβάντες κατεσκόπευσαν την γην
από της ερήμου Σιν έως Ρεώβ, κατά την είσοδον Αιμάθ.
22 Και ανέβησαν κατά το μεσημβρινόν, και ήλθον έως
Χεβρών, όπου ήσαν Αχιμάν, Σεσαΐ και Θαλμαΐ, οι υιοί
του Ανάκ. Η δε Χεβρών εκτίσθη επτά έτη προ της Τάνεως
της Αιγύπτου. **23** Και ήλθον μέχρι της φάραγγος Εσχώλ,
και έκοψαν εκείθεν κλήμα αμπέλου μετά ενός βότρυος
σταφυλής, και εβάσταζον αυτό δύο επί ξύλου· έφεραν
και ρόδια και σύκα. **24** Ο τόπος εκείνος ωνομάσθη
φάραγξ Εσχώλ· διά τον βότρυν τον οποίον έκοψαν
εκείθεν οι υιοί Ισραήλ. **25** Και επέστρεψαν, αφού
κατεσκόπευσαν την γην, μετά τεσσαράκοντα ημέρας. **26**
Και πορευθέντες ήλθον προς τον Μωϋσήν, και προς
τον Ααρών, και προς πάσαν την συναγωγήν των υιών
Ισραήλ, εκ τη ερήμω Φαράν, εις Κάδης· και έφεραν
απόκρισιν προς αυτούς, και προς πάσαν την συναγωγήν,
και έδειξαν εις αυτούς τον καρπόν της γης. **27** Και
απήγγειλαν προς αυτόν, και είπον, Ήλθομεν εις την
γην, εις την οποίαν απέστειλας εμάς, και είναι τωόντι
γη ρέουσα γάλα και μέλι και ιδού, ο καρπός αυτής·
28 ο λαός όμως, ο κατοικών εν τη γη, είναι δυνατός,
και αι πόλεις περιτετειχισμέναι, μεγάλαι σφόδρα· προς
τούτοις, είδομεν εκεί και τους υιούς του Ανάκ· **29**
οι Αμαληκίται κατοικούσιν εν τη γη της μεσημβρίας·
και οι Χετταίοι, και οι Ιεβουσαίοι, και οι Αμορραίοι,
κατοικούσιν επί τα όρη· και οι Χαναναίοι κατοικούσι
παρά την θάλασσαν και τας όχθας του Ιορδάνου. **30** Και
ο Χάλεβ κατεσίγασε τον λαόν έμπροσθεν του Μωϋσέως,
και είπεν, Ας αναβώμεν ευθύς, και ας εξουσιάσωμεν
αυτήν· διότι δυνάμεθα να κυριεύσωμεν αυτήν. **31** Οι
άνθρωποι όμως, οι συναναβάντες μετ' αυτού, είπαν,
Δεν δυνάμεθα να αναβώμεν επί τον λαόν τούτον,
διότι είναι δυνατώτεροι ημών. **32** Και δυσφήμησαν
την γην, την οποίαν κατεσκόπευσαν, προς τους υιούς
Ισραήλ, λέγοντες, Η γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά
να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη κατατρώγουσα
τους κατοίκους αυτής· και πας ο λαός, τον οποίον
είδομεν εν αυτή είναι άνδρες υπερμεγέθεις· **33** και
είδομεν εκεί τους γίγαντας, τους υιούς Ανάκ, του εκ
των γιγάντων· και εβλέπομεν εαυτούς ως ακρίδας και
τοιούτους έβλεπον ημάς αυτοί.

14 Και πάσα η συναγωγή υψώσασα την φωνήν
αυτής εβόησε· και έκλαυσεν ο λαός την νύκτα
εκείνην. **2** Και πάντες οι υιοί Ισραήλ εγόγγυζον κατά
του Μωϋσέως και του Ααρών, και είπε προς αυτούς πάσα
η συναγωγή, Είθε να απεθνήσκομεν εν γη Αιγύπτου·
ή εν τη ερήμω ταύτη είθε να απεθνήσκομεν· **3** και
διά τι μας έφερεν ο Κύριος εις την γην ταύτην να
πέσωμεν διά μαχαίρας, να γείνωσι διαρπαγή αι γυναίκες
και τα τέκνα ημών; δεν ήτο καλήτερον εις ημάς να
επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον; **4** Και έλεγεν ο εις προς
τον άλλον, Ας κάμωμεν αρχηγόν και ας επιστρέψωμεν
εις την Αίγυπτον. **5** Τότε έπεσεν ο Μωϋσής και ο Ααρών
κατά πρόσωπον αυτών ενώπιον όλου του πλήθους
της συναγωγής των υιών Ισραήλ. **6** Και Ιησούς ο
υιός του Ναυή και Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή, εκ των
κατασκοπευσάντων την γην, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών·
7 και είπον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών
Ισραήλ λέγοντες, Η γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά
να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη αγαθή σφόδρα
σφόδρα· **8** εάν ο Κύριος ευαρεστήται εις ημάς, τότε
θέλει φέρει εμάς εις την γην ταύτην και θέλει δώσει
αυτήν εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **9** μόνον
μη αποστατείτε κατά του Κυρίου μηδέ φοβείσθε τον
λαόν της γής· διότι αυτοί είναι ψωμίον δι' ημάς· η
σκέπη αυτών απεσύρθη επάνωθεν αυτών, και ο Κύριος
είναι μεθ' ημών· μη φοβείσθε αυτούς. **10** Και είπε
πάσα η συναγωγή να λιθοβολήσωσιν αυτούς με λίθους·
Και η δόξα του Κυρίου επεφάνη επί τη σκηνή του
μαρτυρίου εις πάντας τους υιούς Ισραήλ. **11** Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έως πότε θέλει με παροργίζει
ο λαός ούτος; και έως πότε δεν θέλουσι πιστεύει εις
εμέ, μετά πάντα τα σημεία τα οποία έκαμα εν μέσω
αυτών; **12** θέλω πατάξει αυτούς με θανατικόν και
θέλω εξολοθρεύσει αυτούς, και σε θέλω κάμει εις έθνος
μεγαλήτερον και δυνατώτερον αυτών. **13** Και είπεν ο
Μωϋσής προς τον Κύριον, Τότε η Αίγυπτος θέλει ακούσει
διότι συ ανεβίβασας τον λαόν τούτον εν τη δυνάμει σου
εκ μέσου αυτών· **14** και θέλουσιν ειπεί τούτο προς τους

κατοίκους της γης ταύτης· οίτινες ήκουσαν ότι συ, Κύριε,
είσαι εν μέσω του λαού τούτου, ότι συ, Κύριε, φαίνεσαι
πρόσωπον προς πρόσωπον, και η νεφέλη σου ίσταται
επ' αυτούς, και συ προπορεύεσαι αυτών την ημέραν εν
στύλω νεφέλης, την δε νύκτα εν στύλω πυρός. 15 Εάν
λοιπόν θανατώσης τον λαόν τούτον ως ένα άνθρωπον,
τότε τα έθνη, τα οποία ήκουσαν το όνομά σου, θέλουσιν
ειπεί λέγοντες, 16 Επειδή δεν ηδύνατο ο Κύριος να φέρη
τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς
αυτούς, διά τούτο κατέστρεψεν αυτούς εν τη ερήμω.
17 Και τώρα, δέομαί σου, ας μεγαλυνθή η δύναμις του
Κυρίου μου καθ' ον τρόπον είπας λέγων, 18 Ο Κύριος
είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, συγχωρών ανομίαν
και παράβασιν, και όστις κατ' ουδένα τρόπον δεν θέλει
αθωώσει τον ένοχον, ανταποδίδων την ανομίαν των
πατέρων επί τα τέκνα έως τρίτης και τετάρτης γενεάς.
19 Συγχώρησον, δέομαι, την ανομίαν του λαού τούτου
κατά το μέγα έλεός σου και καθώς συνεχώρησας τον
λαόν τούτον από της Αιγύπτου μέχρι του νυν. 20 Και
είπε Κύριος, Συνεχώρησα αυτούς κατά τον λόγον σου·
21 αλλά ζω εγώ, και θέλει εμπλησθή πάσα η γη από της
δόξης του Κυρίου. 22 Επειδή πάντες οι άνδρες, οι ιδόντες
την δόξαν μου και τα σημεία μου, τα οποία έκαμον εν τη
Αιγύπτω και εν τη ερήμω, με παρώργισαν ήδη δεκάκις
και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου, 23 βεβαίως δεν
θέλουσιν ιδεί την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους
πατέρας αυτών· ουδείς εκ των παροργισάντων με θέλει
ιδεί αυτήν. 24 Τον δε δούλον μου Χάλεβ, επειδή έχει
εν εαυτώ άλλο πνεύμα και με ηκολούθησεν εντελώς,
τούτον θέλω φέρει εις την γην εις την οποίαν εισήλθε,
και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν. 25
Οι δε Αμαληκίται και οι Χαναναίοι κατοικούσιν εν τη
κοιλάδι. Αύριον στρέψατε και υπάγετε εις την έρημον
κατά την οδόν της Ερυθράς θαλάσσης. 26 Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων,
27 Έως πότε θέλω υποφέρει την συναγωγήν ταύτην
την πονηράν, όσα αυτοί γογγύζουσιν εναντίον μου;
ήκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ, τους οποίους
γογγύζουσιν εναντίον μου. 28 Ειπέ προς αυτούς, Ζω
εγώ, λέγει ο Κύριος, καθώς σεις ελαλήσατε εις τα ώτα
μου, ούτω βεβαίως θέλω κάμει εις εσάς· 29 τα πτώματά
σας θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη· και πάντες οι
απηριθμημένοι από σας καθ' όλον τον αριθμόν σας, από
είκοσι ετών και επάνω, όσοι εγόγγυσαν εναντίον μου,
30 βεβαίως δεν θέλετε εισέλθει σεις εις την γην, περί
της οποίας ώμοσα να σας κατοικίσω εν αυτή, εκτός του
Χάλεβ υιού του Ιεφοννή και του Ιησού υιού του Ναυή·
31 αλλά τα παιδία σας, τα οποία είπετε ότι θέλουσι
γίνει εις διαρπαγήν, ταύτα θέλω εισαγάγει, και θέλουσι
γνωρίσει την γην την οποίαν σεις κατεφρονήσατε·
32 τα δε πτώματα υμών θέλουσι πέσει εν τη ερήμω
ταύτη· 33 και τα τέκνα σας θέλουσι περιπλανάσθαι εν
τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη και θέλουσι φέρει εαυτά
την ποινήν της πορνείας σας, εωσού διαφθαρώσι τα
πτώματά σας εν τη ερήμω· 34 κατά τον αριθμόν των
ημερών εις τας οποίας κατεσκοπεύσατε την γην, ημέρας
τεσσαράκοντα, εκάστης ημέρας λογιζομένης δι' εν έτος,
τεσσαράκοντα έτη θέλετε φέρει εφ' εαυτούς τας ανομίας
σας, και θέλετε γνωρίσει την εγκατάλειψίν μου. 35
Εγώ ο Κύριος ελάλησα· βεβαίως θέλω κάμει τούτο
εις πάσαν την συναγωγήν την πονηράν ταύτην, την
επισυνηγμένην επ' εμέ· εν τη ερήμω ταύτη θέλουσιν
εξολοθρευθή και εκεί θέλουσιν αποθάνει. 36 Και οι
άνθρωποι, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσής διά
να κατασκοπεύσωσι την γην, οίτινες επιστρέψαντες
έκαμον πάσαν την συναγωγήν να γογγύση εναντίον
αυτού, δυσφημούντες την γην, 37 και οι άνθρωποι
εκείνοι, οίτινες εδυσφήμησαν την γην, απέθανον εν τη
πληγή ενώπιον του Κυρίου. 38 Ιησούς δε ο υιός του
Ναυή και Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή έζησαν, εκ των
ανθρώπων εκείνων οίτινες υπήγαν να κατασκοπεύσωσι
την γην. 39 Και ελάλησεν ο Μωϋσής τους λόγους
τούτους προς πάντας τους υιούς Ισραήλ· και επένθησεν
ο λαός σφόδρα. 40 Και σηκωθέντες ενωρίς το πρωΐ,
ανέβησαν εις την κορυφήν του όρους, λέγοντες, Ιδού,
ημείς, και θέλομεν αναβή εις τον τόπον τον οποίον μας
υπεσχέθη ο Κύριος· διότι ημαρτήσαμεν. 41 Και είπεν
ο Μωϋσής, Διά τι σεις παραβαίνετε την προσταγήν
του Κυρίου; τούτο βεβαίως δεν θέλει ευοδοθή· 42 μη
αναβαίνετε· διότι δεν είναι ο Κύριος μεθ' υμών· διά να
μη κτυπηθήτε έμπροσθεν των εχθρών σας· 43 διότι οι
Αμαληκίται και οι Χαναναίοι είναι εκεί έμπροσθέν σας
και θέλετε πέσει εν μαχαίρα· επειδή εξεκλίνατε από
του Κυρίου, διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει είσθαι μεθ'
υμών. 44 Αλλ' αυτοί απετόλμησαν να αναβώσιν εις την
κορυφήν του όρους· η κιβωτός όμως της διαθήκης του
Κυρίου και ο Μωϋσής δεν εκινήθησαν εκ μέσου του
στρατοπέδου. 45 Τότε οι Αμαληκίται και οι Χαναναίοι
οι κατοικούντες εν τω όρει εκείνω, κατέβησαν και
επάταξαν αυτούς και κατεδίωξαν αυτούς έως Ορμά.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 2
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην της κατοικήσεώς
σας, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, 3 και κάμητε
προσφοράν διά πυρός προς τον Κύριον, ολοκαύτωμα,
θυσίαν εις εκπλήρωσιν ευχής ή αυτοπροαιρέτως ή εις
τας εορτάς σας, διά να κάμητε οσμήν ευωδίας προς τον
Κύριον, είτε εκ των βοών είτε εκ των προβάτων, 4 τότε ο
προσφέρων το δώρον αυτού προς τον Κύριον θέλει φέρει
προσφοράν εξ αλφίτων από ενός δεκάτου σεμιδάλεως,
εζυμωμένης με το τέταρτον ενός ιν ελαίου· 5 και οίνον
διά σπονδήν, το τέταρτον ενός ιν, θέλεις προσθέσει εις
το ολοκαύτωμα ή την θυσίαν, δι' έκαστον αρνίον. 6
Η δι' έκαστον κριόν θέλεις προσθέσει προσφοράν εξ
αλφίτων, δύο δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με το
τρίτον ενός ιν ελαίου· 7 και οίνον διά σπονδήν θέλεις
προσφέρει, το τρίτον ενός ιν, εις οσμήν ευωδίας προς
τον Κύριον. 8 Εάν δε προσφέρης μόσχον εκ βοών δι'
ολοκαύτωμα ή διά θυσίαν προς εκπλήρωσιν ευχής ή
διά ειρηνικήν προσφοράν προς τον Κύριον, 9 τότε
θέλεις φέρει μετά του μόσχου εκ βοών προσφοράν εξ
αλφίτων, τρία δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με εν
ήμισυ ιν ελαίου· 10 και θέλεις φέρει οίνον διά σπονδήν,
το ήμισυ του ιν, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός,
εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. 11 ούτω θέλει
γίνεσθαι δι' ένα μόσχον ή δι' ένα κριόν ή δι' αρνίον ή
διά τράγον. 12 Κατά τον αριθμόν τον οποίον θέλετε

προσφέρει, ούτω θέλετε κάμει εις έκαστον κατά τον
αριθμόν αυτών. 13 Πάντες οι αυτόχθονες θέλουσι
κάμει ταύτα κατά τον τρόπον τούτον, προσφέροντες
προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας
προς τον Κύριον. 14 Και εάν παροική μεταξύ σας ξένος
ή οποιοσδήποτε είναι μεταξύ σας εις τας γενεάς σας,
και θέλη να κάμη προσφοράν γινομένην διά πυρός εις
οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, καθώς σεις κάμνετε,
ούτω θέλει κάμει· 15 εις νόμος θέλει είσθαι διά σας τους
εκ της συναγωγής και διά τον ξένον τον παροικούντα
μεταξύ σας, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας· καθώς
σεις, ούτω θέλει είσθαι και ο ξένος ενώπιον του Κυρίου·
16 εις νόμος και μία διάταξις θέλει είσθαι διά σας και
διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. 17 Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, 18 Λάλησον
προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν
έλθητε εις την γην, εις την οποίαν εγώ σας φέρω,
19 τότε όταν φάγητε εκ των άρτων της γης, θέλετε
προσφέρει εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην. 20
Θέλετε προσφέρει άρτον εκ της πρώτης ζύμης σας, εις
προσφοράν υψουμένην· καθώς την προσφοράν την
υψουμένην από του αλωνίου σας, ούτω θέλετε υψώσει
αυτήν. 21 Εκ του πρώτου της ζύμης σας θέλετε δώσει
εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην εις τας γενεάς
σας. 22 Και εάν σφάλητε και δεν πράξητε πάντα ταύτα
τα προστάγματα, τα οποία ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, 23 κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος
εις εσάς διά χειρός του Μωϋσέως αφ' ης ημέρας ο
Κύριος προσέταξε και μετά ταύτα εις τας γενεάς σας· 24
τότε, εάν γείνη τι εξ αγνοίας, χωρίς να εξεύρη αυτό
η συναγωγή, πάσα η συναγωγή θέλει προσφέρει ένα
μόσχον εκ βοών διά ολοκαύτωμα, εις οσμήν ευωδίας
προς τον Κύριον, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού
και της σπονδής αυτού κατά το διατεταγμένον, και
ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 25
και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ πάσης της
συναγωγής των υιών Ισραήλ, και θέλει συγχωρηθή
εις αυτούς· διότι έγεινεν εξ αγνοίας· και θέλουσι φέρει
την προσφοράν αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός
προς τον Κύριον, και την περί αμαρτίας προσφοράν
αυτών, ενώπιον του Κυρίου, διά την άγνοιαν αυτών·
26 και θέλει συγχωρηθή εις πάσαν την συναγωγήν
των υιών Ισραήλ και εις τον ξένον τον παροικούντα
μεταξύ αυτών· διότι πας ο λαός ήμαρτεν εξ αγνοίας. 27
Εάν δε ψυχή τις αμαρτήση εξ αγνοίας, ούτος πρέπει
να φέρη αίγα ενιαύσιον εις προσφοράν περί αμαρτίας·
28 και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ της ψυχής
ήτις ημάρτησεν εξ αγνοίας, όταν αμαρτήση εξ αγνοίας
ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού·
και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. 29 Εις νόμος θέλει
είσθαι εις εσάς διά τον αυτόχθονα μεταξύ των υιών
Ισραήλ και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ
αυτών, όταν αμαρτήση εξ αγνοίας. 30 Η δε ψυχή ήτις
πράξη αμάρτημα με χείρα υπερήφανον, είτε αυτόχθων
είτε ξένος, ούτος καταφρονεί τον Κύριον· και θέλει
εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτής.
31 Επειδή κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και
παρέβη την προσταγήν αυτού, η ψυχή εκείνη εξάπαντος
θέλει εξολοθρευθή· η αμαρτία αυτής θέλει είσθαι επ'
αυτήν. 32 Και ότε ήσαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω,
εύρον άνθρωπον συλλέγοντα ξύλα την ημέραν του
σαββάτου. 33 Και οι ευρόντες αυτόν συλλέγοντα ξύλα
έφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν και τον Ααρών και
προς πάσαν την συναγωγήν· 34 και έβαλον αυτόν
εις φύλαξιν, επειδή δεν ήτο ότι φανερόν τι έπρεπε
να κάμωσιν εις αυτόν. 35 Και είπε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, Ο άνθρωπος εξάπαντος θέλει θανατωθή· πάσα
η συναγωγή θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους έξω του
στρατοπέδου. 36 Και πάσα η συναγωγή έφεραν αυτόν
έξω του στρατοπέδου και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους
και απέθανε· καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν.
37 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 38
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς
να κάμωσι κράσπεδα εις τα άκρα των ιματίων αυτών,
εις τας γενεάς αυτών, και να βάλωσιν εις τα κράσπεδα
των άκρων ταινίαν κυανήν· 39 και θέλετε έχει αυτήν εις
τα κράσπεδα, διά να βλέπητε αυτήν και να ενθυμήσθε
πάσας τας εντολάς του Κυρίου και να εκτελήτε αυτάς,
και να μη διαστραφήτε κατόπιν των καρδιών σας και
κατόπιν των οφθαλμών σας, κατόπιν των οποίων σεις
εκπορνεύετε· 40 διά να ενθυμήσθε και να εκτελήτε
πάσας τας εντολάς μου, και να ήσθε άγιοι εις τον Θεόν
σας. 41 Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις εξήγαγον
υμάς εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας. Εγώ είμαι
Κύριος ο Θεός σας.

16 Ο δε Κορέ ο υιός του Ισαάρ, υιού του Καάθ,
υιού του Λευΐ, και Δαθάν και Αβειρών οι υιοί
του Ελιάβ, και Ων ο υιός του Φαλέθ, υιοί Ρουβήν,
εστασίασαν, 2 και εσηκώθησαν εναντίον του Μωϋσέως
μετά διακοσίων πεντήκοντα ανθρώπων εκ των υιών
Ισραήλ, αρχηγών της συναγωγής, συγκλήτων της
βουλής, ανδρών ονομαστών· 3 και συνήχθησαν εναντίον
του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών και είπον προς
αυτούς, Αρκεί εις εσάς, διότι πάσα η συναγωγή, πάντες
είναι άγιοι και ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών· και διά
τι υψόνεσθε υπεράνω της συναγωγής του Κυρίου; 4
Ακούσας δε ο Μωϋσής έπεσε κατά πρόσωπον αυτού· 5
και ελάλησε προς τον Κορέ και προς πάσαν την συνοδίαν
αυτού, λέγων, Το πρωΐ θέλει φανερώσει ο Κύριος ποίοι
είναι αυτού και ποίος άγιος και θέλει κάμει αυτόν να
πλησιάση εις αυτόν· και όντινα εξέλεξε, τούτον θέλει
κάμει να πλησιάση εις αυτόν. 6 Τούτο κάμετε, Λάβετε
εις εαυτούς θυμιατήρια, ο Κορέ και πάσα η συνοδία
αυτού· 7 και βάλετε επ' αυτά πυρ και επιθέσατε θυμίαμα
επ' αυτά ενώπιον του Κυρίου αύριον· και ο άνθρωπος
τον οποίον εκλέξη ο Κύριος, ούτος θέλει είσθαι άγιος.
Αρκεί εις εσάς, υιοί Λευΐ. 8 Και είπεν ο Μωϋσής προς
τον Κορέ, Ακούσατε τώρα, υιοί Λευΐ. 9 Μικρόν πράγμα
είναι τούτο εις εσάς, ότι εξεχώρισεν εσάς ο Θεός του
Ισραήλ από της συναγωγής του Ισραήλ, διά να σας
φέρη πλησίον αυτού να κάμνητε την υπηρεσίαν της
σκηνής του Κυρίου και να στέκησθε έμπροσθεν της
συναγωγής, διά να υπηρετήτε εις αυτούς; 10 και αφού
σε έφερε πλησίον εαυτού και πάντας τους αδελφούς
σου τους υιούς Λευΐ μετά σου, σεις ζητείτε και την
ιερατείαν; 11 ούτω κάμνεις, συ και πάσα η συνοδία
σου, οίτινες είσθε συνηθροισμένοι εναντίον του Κυρίου·

και ο Ααρών τις είναι, ώστε να γογγύζητε εναντίον
αυτού; 12 Και έστειλεν ο Μωϋσής να καλέση τον Δαθάν
και τον Αβειρών τους υιούς Ελιάβ· οι δε είπον, Δεν
αναβαίνομεν· 13 μικρόν είναι τούτο, ότι ανήγαγες ημάς
εκ γης ρεούσης γάλα και μέλι, διά να θανατώσης ημάς
εν τη ερήμω, και ότι ως άρχων θέλεις να κατεξουσιάζης
ημάς; 14 αλλά συ δεν έφερες ημάς εις γην ρέουσαν
γάλα και μέλι ουδέ έδωκας εις ημάς κληρονομίαν
αγρών και αμπελώνων· τους οφθαλμούς των ανθρώπων
τούτων θέλεις να εκβάλης; δεν αναβαίνομεν. 15 Και
εβαρυθύμησεν ο Μωϋσής σφόδρα και είπε προς τον
Κύριον, Μη επιβλέψης εις την προσφοράν αυτών· ουδέ
ένα όνον απ' αυτών έλαβον ουδέ έβλαψα τινά εξ αυτών.
16 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κορέ, Συ και πάσα
η συνοδία σου να ήσθε ενώπιον του Κυρίου, συ, και
αυτοί, και ο Ααρών, αύριον· 17 και λάβετε έκαστος το
θυμιατήριον αυτού και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά και
φέρετε ενώπιον του Κυρίου, έκαστος το θυμιατήριον
αυτού, διακόσια πεντήκοντα θυμιατήρια· και συ, και ο
Ααρών, έκαστος το θυμιατήριον αυτού. 18 Και έλαβον
έκαστος το θυμιατήριον αυτού και έβαλον επ' αυτά
πυρ, και επέθεσαν επ' αυτά θυμίαμα και εστάθησαν
εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου μετά του
Μωϋσέως και του Ααρών. 19 Και συνήγαγεν εναντίον
αυτών ο Κορέ πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της
σκηνής του μαρτυρίου. Και η δόξα του Κυρίου εφάνη εις
πάσαν την συναγωγήν. 20 Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων, 21 Αποχωρίσθητε
εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διά να εξαναλώσω
αυτούς διά μιας. 22 Και έπεσαν κατά πρόσωπον αυτών,
και είπον, Ω Θεέ, Θεέ των πνευμάτων πάσης σαρκός,
εις άνθρωπος ημάρτησε και θέλεις οργισθή εναντίον
πάσης της συναγωγής; 23 Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, λέγων, 24 Λάλησον προς την συναγωγήν,
λέγων, Αναχωρήσατε από της σκηνής του Κορέ, του
Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν. 25 Και εσηκώθη ο
Μωϋσής, και υπήγε προς τον Δαθάν και Αβειρών· και
ηκολούθησαν αυτόν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. 26 Και
ελάλησε προς την συναγωγήν λέγων, Αποχωρίσθητε
ευθύς από των σκηνών των ασεβών τούτων ανθρώπων
και μη εγγίσητε μηδέν εκ των όσα είναι αυτών, διά να
μη αφανισθήτε εν μέσω πασών των αμαρτιών αυτών.
27 Ανεχώρησαν λοιπόν από της σκηνής του Κορέ, του
Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν· και ο Δαθάν και ο
Αβειρών εξήλθον, και εστάθησαν εις την θύραν των
σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών
και αι οικογένειαι αυτών. 28 Και είπεν ο Μωϋσής, Εκ
τούτου θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος με απέστειλε διά
να πράξω πάντα τα έργα ταύτα, και ότι δεν έπραξα απ'
εμαυτού. 29 Εάν οι άνθρωποι ούτοι αποθάνωσι τον
κοινόν θάνατον πάντων των ανθρώπων, ή εάν γείνη
ανταπόδοσις εις αυτούς κατά την ανταπόδοσιν πάντων
των ανθρώπων, δεν με απέστειλεν ο Κύριος· 30 εάν
όμως ο Κύριος κάμη θαύμα, και ανοίξη η γη το στόμα
αυτής και καταπίη αυτούς και πάντα τα αυτών και
καταβώσι ζώντες εις τον άδην, τότε θέλετε γνωρίσει
ότι παρώξυναν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον. (Sheol
h7585) 31 Και ως έπαυσε λαλών πάντας τους λόγους
τούτους, εσχίσθη το έδαφος το υποκάτω αυτών. 32
Και η γη ήνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς
και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους
τους μετά του Κορέ και πάσαν την περιουσίαν αυτών.
33 Και κατέβησαν αυτοί και πάντα τα αυτών ζώντες
εις τον άδην, και η γη εκλείσθη επάνωθεν αυτών· και
ηφανίσθησαν εκ μέσου της συναγωγής. (Sheol h7585) 34
Και πας ο Ισραήλ ο πέριξ αυτών έφυγον εις την βοήν
αυτών, λέγοντες, Μήπως καταπίη και ημάς η γη. 35 Και
πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους διακοσίους
πεντήκοντα άνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα.
36 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 37
Ειπέ προς τον Ελεάζαρ τον υιόν Ααρών του ιερέως,
να λάβη τα θυμιατήρια από της πυρκαϊάς και το πυρ
σκόρπισον εκεί· διότι είναι ηγιασμένα, 38 τα θυμιατήρια
τούτων των αμαρτησάντων εναντίον εις τας ψυχάς
αυτών· και ας κάμωσιν αυτά πλάκας διά κάλυμμα του
θυσιαστηρίου· επειδή ούτοι προσέφεραν αυτά ενώπιον
του Κυρίου, διά τούτο είναι ηγιασμένα· και θέλουσιν
είσθαι διά σημείον εις τους υιούς Ισραήλ. 39 Και έλαβεν
Ελεάζαρ ο ιερεύς τα χάλκινα θυμιατήρια, τα οποία
προσέφεραν οι καυθέντες· και έκαμον αυτά πλάκας διά
να καλύψωσι το θυσιαστήριον· 40 προς μνημόσυνον
εις τους υιούς Ισραήλ, ώστε μηδείς αλλογενής, μη ων
εκ του σπέρματος του Ααρών, να μη πλησιάζη διά να
προσφέρη θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, διά να μη
γείνη ως ο Κορέ και ως η συνοδία αυτού, καθώς είπε
Κύριος προς αυτόν διά χειρός του Μωϋσέως. 41 Την δε
ακόλουθον ημέραν πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ
εγόγγυσαν εναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών,
λέγοντες, Σεις εφονεύσατε τον λαόν του Κυρίου. 42
Και ενώ η συναγωγή ήτο συνηθροισμένη εναντίον του
Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών, ανέβλεψαν προς την
σκηνήν του μαρτυρίου, και ιδού, η νεφέλη εσκέπασεν
αυτήν, και εφάνη η δόξα του Κυρίου. 43 Και ήλθεν
ο Μωϋσής και ο Ααρών έμπροσθεν της σκηνής του
μαρτυρίου. 44 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν
λέγων· 45 Αποσύρθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης,
διά να αναλώσω αυτούς διά μιας. Και έπεσον κατά
πρόσωπον αυτών. 46 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον
Ααρών, Λάβε το θυμιατήριον και βάλε πυρ εις αυτό εκ
του θυσιαστηρίου και επίθες θυμίαμα και ύπαγε ταχέως
εις την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών·
διότι εξήλθεν οργή παρά του Κυρίου· η πληγή ήρχισε.
47 Και έλαβε το θυμιατήριον ο Ααρών, καθώς ελάλησεν
ο Μωϋσής, και έδραμεν εις το μέσον της συναγωγής·
και ιδού, η πληγή είχεν αρχίσει εν τω λαώ· και επέθεσε
θυμίαμα και έκαμεν εξιλέωσιν υπέρ του λαού. 48 Και
εστάθη αναμέσον των αποθανόντων και των ζώντων,
και έπαυσεν η θραύσις. 49 Ήσαν δε οι αποθανόντες
εις την θραύσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι,
εκτός των αποθανόντων εξ αιτίας του Κορέ. 50 Και
επέστρεψεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, εις την θύραν
της σκηνής του μαρτυρίου· και έπαυσεν η θραύσις.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 2
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, και λάβε παρ'
εκάστου αυτών ράβδον κατά τον οίκον των πατέρων
αυτών, παρά πάντων των αρχόντων αυτών κατά τον
οίκον των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους· εκάστου

το όνομα επίγραψον επί της ράβδου αυτού· **3** και το
όνομα του Ααρών επίγραψον επί της ράβδου του Λευΐ,
επειδή μία ράβδος θέλει είσθαι δι' έκαστον αρχηγόν του
οίκου των πατέρων αυτών· **4** και θέλεις αποθέσει αυτάς
εν τη σκηνή του μαρτυρίου έμπροσθεν του μαρτυρίου,
όπου θέλω ευρίσκεσθαι μεθ' υμών· **5** και η ράβδος του
ανθρώπου, όντινα εκλέξω, θέλει βλαστήσει και θέλω
κάμει να παύσωσιν απ' έμπροσθέν μου οι γογγυσμοί
των υιών Ισραήλ, τους οποίους αυτοί γογγύζουσιν
εναντίον σας. **6** Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους
υιούς Ισραήλ· και έδωκαν εις αυτόν πάντες οι άρχοντες
αυτών ανά μίαν ράβδον έκαστος άρχων κατά τους
οίκους των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους· και
ράβδος του Ααρών ήτο μεταξύ των ράβδων αυτών.
7 Και απέθηκεν ο Μωϋσής τας ράβδους ενώπιον του
Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **8** Και την επαύριον
εισήλθεν ο Μωϋσής εις την σκηνήν του μαρτυρίου·
και ιδού, η ράβδος του Ααρών διά τον οίκον του Λευΐ
εβλάστησε και ανεφύησε βλαστόν και εξήνθησεν άνθη
και έδωκεν αμύγδαλα. **9** Και έφερεν έξω ο Μωϋσής
πάσας τας ράβδους απ' έμπροσθεν του Κυρίου προς
πάντας τους υιούς Ισραήλ· και αυτοί είδον και έλαβον
έκαστος την ράβδον αυτού. **10** Και είπε Κύριος προς τον
Μωϋσήν, Απόθες την ράβδον του Ααρών έμπροσθεν
του μαρτυρίου, διά να φυλάττηται εις σημείον εις τους
υιούς της αποστασίας· και θέλεις καταπαύσει απ' εμού
τους γογγυσμούς αυτών, διά να μη αποθάνωσι. **11**
Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν εις αυτόν
ο Κύριος· ούτως έκαμε. **12** Και είπον οι υιοί Ισραήλ
προς τον Μωϋσήν λέγοντες, Ιδού, ημείς αποθνήσκομεν,
αφανιζόμεθα, πάντες αφανιζόμεθα· **13** πας ο πλησιάζων,
ο πλησιάζων εις την σκηνήν του Κυρίου, αποθνήσκει
πάντες θέλομεν εκλείψει αποθνήσκοντες;

18 Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Συ και οι υιοί
σου και ο οίκος του πατρός σου μετά σου θέλετε
βαστάζει την ανομίαν του αγιαστηρίου· και συ και οι υιοί
σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν της ιερατείας
σας. **2** Και έτι τους αδελφούς σου, την φυλήν του Λευΐ,
την φυλήν του πατρός σου, φέρε μετά σου, διά να ήναι
ηνωμένοι μετά σου και να σε υπηρετώσι· συ όμως και
οι υιοί σου μετά σου θέλετε υπηρετεί έμπροσθεν της
σκηνής του μαρτυρίου. **3** Και θέλουσι φυλάττει τας
φυλακάς σου και τας φυλακάς όλης της σκηνής· μόνον
εις τα σκεύη του αγιαστηρίου και εις το θυσιαστήριον
δεν θέλουσι πλησιάζει, διά να μη αποθάνωσι μήτε αυτοί
μήτε σεις. **4** Και θέλουσιν είσθαι ηνωμένοι μετά σου
και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς της σκηνής του
μαρτυρίου κατά πάσας τας υπηρεσίας της σκηνής· και
ξένος δεν θέλει σας πλησιάζει. **5** Και θέλετε φυλάττει
τας φυλακάς του αγιαστηρίου και τας φυλακάς του
θυσιαστηρίου, και δεν θέλει είσθαι πλέον οργή εις τους
υιούς Ισραήλ. **6** Και εγώ, ιδού, έλαβον τους αδελφούς
σας τους Λευΐτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ· ούτοι
είναι δεδομένοι εις εσάς δώρον διά τον Κύριον, διά να
εκτελώσι τας υπηρεσίας της σκηνής του μαρτυρίου. **7**
Συ δε και οι υιοί σου μετά σου θέλετε φυλάττει την
ιερατείαν σας εις πάντα τα του θυσιαστηρίου και τα
εντός του παραπετάσματος, και θέλετε κάμνει την
υπηρεσίαν. Δώρον έδωκα την υπηρεσίαν της ιερατείας
σας· και όστις ξένος πλησιάση, θέλει θανατόνεσθαι. **8**
Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Ιδού, εγώ έδωκα έτι
εις σε την επιστασίαν των υψουμένων προσφορών μου
από πάντων των ηγιασμένων παρά των υιών Ισραήλ·
εις σε έδωκα αυτά διά το χρίσμα και εις τους υιούς
σου εις νόμιμον αιώνιον. **9** Τούτο θέλει είσθαι σου
από των αγιωτάτων εκ των διά πυρός προσφερομένων·
πάντα τα δώρα αυτών, πάσαι αι εξ αλφίτων προσφοραί
αυτών και πάσαι αι περί αμαρτίας προσφοραί αυτών και
πάσαι αι περί ανομίας προσφοραί αυτών, τας οποίας
θέλουσιν αποδίδει εις εμέ, αγιώτατα θέλουσιν είσθαι
διά σε και διά τους υιούς σου. **10** Εν τω αγίω των αγίων
θέλετε τρώγει αυτά· παν αρσενικόν θέλει τρώγει αυτά·
άγια θέλουσιν είσθαι εις σε. **11** Και τούτο είναι σου,
η υψουμένη προσφορά εκ των δώρων αυτών, μετά
πασών των κινητών προσφορών των υιών Ισραήλ· εις σε
έδωκα αυτά και εις τους υιούς σου και εις τας θυγατέρας
σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον· πας καθαρός εν τω
οίκω σου θέλει τρώγει αυτά. **12** Παν το εξαίρετον του
ελαίου, και παν το εξαίρετον του οίνου και του σίτου,
τας απαρχάς αυτών, όσα προσφέρωσιν εις τον Κύριον,
εις σε έδωκα αυτά· **13** Πάντα τα πρωτογεννήματα
της γης, όσα φέρωσι προς τον Κύριον, σου θέλουσιν
είσθαι πας καθαρός εν τω οίκω σου θέλει τρώγει
αυτά. **14** Παν καθιέρωμα του Ισραήλ θέλει είσθαι
σου. **15** Παν διανοίγον μήτραν εκ πάσης σαρκός, το
οποίον προσφέρωσι προς τον Κύριον, από ανθρώπου
έως κτήνους, σου θέλει είσθαι πλην τα πρωτότοκα
των ανθρώπων θέλουσιν εξάπαντος εξαγοράζεσθαι και
τα πρωτότοκα των κτηνών των ακαθάρτων θέλουσιν
εξαγοράζεσθαι. **16** Και όσα πρέπει να εξαγορασθώσιν
από ηλικίας ενός μηνός, θέλουσιν εξαγοράζεσθαι κατά
την εκτίμησίν σου, διά πέντε σίκλους αργυρίου, κατά
τον σίκλον τον άγιον, όστις είναι είκοσι γερά. **17**
Τα πρωτότοκα όμως των βοών ή τα πρωτότοκα των
προβάτων ή τα πρωτότοκα των αιγών δεν θέλουσιν
εξαγοράζεσθαι· άγια είναι· το αίμα αυτών θέλεις ραντίζει
επί το θυσιαστήριον, και το πάχος αυτών θέλεις καίει
διά προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας
προς τον Κύριον. **18** Και το κρέας αυτών θέλει είσθαι
σου, καθώς το κινητόν στήθος και ο δεξιός ώμος είναι
σου. **19** Πάσας τας υψουμένας προσφοράς των αγίων
πραγμάτων, τας οποίας οι υιοί Ισραήλ προσφέρωσιν εις
τον Κύριον, έδωκα εις σε και εις τους υιούς σου και εις
τας θυγατέρας σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον. Αύτη
είναι διαθήκη άλατος παντοτεινή ενώπιον του Κυρίου
εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σου. **20** Και είπε
Κύριος προς τον Ααρών, Εν τη γη αυτών δεν θέλεις έχει
κληρονομίαν ουδέ θέλεις έχει μερίδα μεταξύ αυτών·
εγώ είμαι η μερίς σου και η κληρονομία σου εν μέσω
των υιών Ισραήλ. **21** Και ιδού, έδωκα εις τους υιούς
Λευΐ πάντα τα δέκατα του Ισραήλ εις κληρονομίαν,
διά την υπηρεσίαν αυτών την οποίαν υπηρετούσι, την
υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου· **22** και δεν θέλουσι
πλησιάζει του λοιπού οι υιοί Ισραήλ εις την σκηνήν του
μαρτυρίου, διά να μη λάβωσιν εφ' εαυτούς αμαρτίαν
και αποθάνωσιν· **23** αλλ' οι Λευΐται, ούτοι θέλουσιν
υπηρετεί την υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου

και ούτοι θέλουσι βαστάζει την ανομίαν αυτών· τούτο
θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας· και
δεν θέλουσιν έχει μεταξύ των υιών Ισραήλ ουδεμίαν
κληρονομίαν· **24** διότι τα δέκατα των υιών Ισραήλ,
τα οποία προσφέρωσιν υψουμένην προσφοράν προς
τον Κύριον, έδωκα κληρονομίαν εις τους Λευΐτας· διά
τούτο είπα περί αυτών, Εν μέσω των υιών Ισραήλ δεν
θέλουσιν έχει ουδεμίαν κληρονομίαν. **25** Και ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **26** Λάλησον και προς
τους Λευΐτας και ειπέ προς αυτούς, Όταν λαμβάνητε
παρά των υιών Ισραήλ το δέκατον, το οποίον έδωκα
εις εσάς παρ' αυτών διά κληρονομίαν σας, τότε θέλετε
προσφέρει εξ αυτών προσφοράν υψουμένην εις τον
Κύριον, δέκατον από του δεκάτου. **27** Και αύται αι
υψούμεναι προσφοραί σας θέλουσι λογίζεσθαι εις εσάς
ως σίτος του αλωνίου και ως αφθονία του ληνού. **28**
Ούτω και σεις θέλετε προσφέρει προσφοράν υψουμένην
εις τον Κύριον από πάντων των δεκάτων σας, τα οποία
λαμβάνετε παρά των υιών Ισραήλ· και από τούτων
θέλετε δίδει την υψουμένην προσφοράν του Κυρίου εις
τον Ααρών τον ιερέα. **29** Από πάντων των δώρων σας
θέλετε προσφέρει πάσαν υψουμένην προσφοράν του
Κυρίου, από παντός του εξαιρέτου αυτών το ηγιασμένον
μέρος εξ αυτών. **30** Και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Όταν
προσφέρητε εξ αυτών το εξαίρετον αυτών, τούτο θέλει
λογίζεσθαι διά τους Λευΐτας ως προϊόν του αλωνίου
και ως προϊόν του ληνού· **31** και θέλετε τρώγει αυτά
εν παντί τόπω, σεις και αι οικογένειαί σας· διότι τούτο
είναι μισθός εις εσάς διά την υπηρεσίαν σας εν τη σκηνή
του μαρτυρίου· **32** και δεν θέλετε φέρει εφ' εαυτούς
αμαρτίαν δι' αυτά, όταν προσφέρητε απ' αυτών το
εξαίρετον αυτών· και δεν θέλετε βεβηλώσει τα άγια
των υιών Ισραήλ, διά να μη αποθάνητε.

19 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς
τον Ααρών λέγων, **2** Τούτο είναι το διάταγμα
του νόμου, το οποίον ο Κύριος προσέταξε λέγων, Ειπέ
προς τους υιούς Ισραήλ να φέρωσιν εις σε ξανθήν
δάμαλιν άμωμον, μη έχουσαν ελάττωμα, επί της οποίας
δεν επεβλήθη ζυγός· **3** και θέλετε δώσει αυτήν εις
τον Ελεάζαρ τον ιερέα και θέλει φέρει αυτήν έξω του
στρατοπέδου· και θέλουσι σφάξει αυτήν ενώπιον αυτού.
4 Και θέλει λάβει Ελεάζαρ ο ιερεύς από του αίματος
αυτής διά του δακτύλου αυτού και θέλει ραντίσει
επτάκις από του αίματος αυτής κατ' έμπροσθεν του
προσώπου της σκηνής του μαρτυρίου. **5** Και θέλουσι
καύσει την δάμαλιν ενώπιον αυτού· το δέρμα αυτής
και το κρέας αυτής και το αίμα αυτής μετά της κόπρου
αυτής θέλουσι καή. **6** Και ο ιερεύς θέλει λάβει ξύλον
κέδρινον και ύσσωπον και κόκκινον και θέλει ρίψει
αυτά εις το μέσον του κατακαύματος της δαμάλεως. **7**
Τότε θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού ο ιερεύς και θέλει
λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά ταύτα θέλει
εισέλθει εις το στρατόπεδον και θέλει είσθαι ακάθαρτος
ο ιερεύς έως εσπέρας. **8** Και ο καίων αυτήν θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού εν ύδατι και θέλει λούσει
το σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος
έως εσπέρας. **9** Και άνθρωπος καθαρός θέλει συνάξει
την στάκτην της δαμάλεως και θέλει αποθέσει αυτήν
έξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν· και θέλει
φυλάττεσθαι διά την συναγωγήν των υιών Ισραήλ διά
ύδωρ χωρισμού· τούτο είναι διά καθαρισμόν αμαρτίας.
10 Και ο συνάξας την στάκτην της δαμάλεως θέλει
πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως
εσπέρας· και τούτο θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ
και εις τους ξένους τους παροικούντας μεταξύ υμών
εις νόμιμον αιώνιον. **11** Όστις εγγίση νεκρόν σώμα
ανθρώπου, ούτος θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας.
12 Ούτος θέλει αγνισθή διά τούτου την τρίτην ημέραν
και την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι καθαρός·
εάν όμως δεν αγνισθή την τρίτην ημέραν, ουδέ την
εβδόμην ημέραν θέλει είσθαι καθαρός. **13** Όστις εγγίση
νεκρόν σώμα οποιουδήποτε τεθνεώτος ανθρώπου και
δεν αγνισθή, μιαίνει την σκηνήν του Κυρίου· και η ψυχή
εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ του Ισραήλ· επειδή δεν
ερραντίσθη επ' αυτόν το ύδωρ του χωρισμού, θέλει
είσθαι ακάθαρτος· η ακαθαρσία αυτού μένει επ' αυτόν.
14 Ούτος είναι ο νόμος όταν άνθρωπός τις αποθάνη
εν σκηνή· Πάντες οι εισερχόμενοι εις την σκηνήν και
πάντα τα εν τη σκηνή θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα επτά
ημέρας· **15** και παν αγγείον ανοικτόν, μη έχον σκέπασμα
δεδεμένον επάνωθεν αυτού, είναι ακάθαρτον. **16** Και
όστις εγγίση εν τη πεδιάδι πεφονευμένον τινά διά
μαχαίρας ή νεκρόν σώμα ή οστούν ανθρώπου ή μνήμα,
θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας. **17** Και θέλουσι
λάβει διά τον ακάθαρτον από της στάκτης της καυθείσης
δαμάλεως διά καθαρισμόν της αμαρτίας, και θέλει χυθή
επ' αυτήν ύδωρ ζων εις αγγείον. **18** Και άνθρωπος
καθαρός θέλει λάβει ύσσωπον, και εμβάψας εις το ύδωρ
θέλει ραντίσει επί την σκηνήν και πάντα τα σκεύη
και επί τους ανθρώπους τους ευρεθέντας εκεί και επ'
εκείνον όστις ήγγισεν οστούν ή πεφονευμένον ή νεκρόν
ή μνήμα. **19** Και ο καθαρός θέλει ραντίσει επί τον
ακάθαρτον την τρίτην ημέραν και την εβδόμην ημέραν·
την δε εβδόμην ημέραν θέλει αγνίσει αυτόν· και αυτός
θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι·
και το εσπέρας θέλει είσθαι καθαρός. **20** Ο δε άνθρωπος
όστις είναι ακάθαρτος και δεν αγνισθή, η ψυχή εκείνη
θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου της συναγωγής· διότι το
αγιαστήριον του Κυρίου εμίανε· το ύδωρ του χωρισμού
δεν ερραντίσθη επ' αυτόν· αυτός είναι ακάθαρτος. **21**
Και θέλει είσθαι εις αυτούς νόμιμον αιώνιον, ότι όστις
ραντίση το ύδωρ του χωρισμού, θέλει πλύνει τα ιμάτια
αυτού, και όστις εγγίση το ύδωρ του χωρισμού θέλει
είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **22** Και παν ό, τι εγγίση ο
ακάθαρτος, τούτο θέλει είσθαι ακάθαρτον· και η ψυχή
ήτις εγγίση αυτό, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.

20 Και ήλθον οι υιοί Ισραήλ, πάσα συναγωγή, εις
την έρημον Σιν, τον πρώτον μήνα· και έμεινεν
ο λαός εν Κάδης· και απέθανεν εκεί η Μαριάμ και
ετάφη εκεί. **2** Και δεν ήτο ύδωρ διά την συναγωγήν·
και συνηθροίσθησαν κατά του Μωϋσέως και κατά του
Ααρών. **3** Και ο λαός ελοιδόρει κατά του Μωϋσέως
και είπον, λέγοντες, Είθε ν' απεθνήσκομεν, ότε οι
αδελφοί ημών απέθανον ενώπιον του Κυρίου. **4** Και
διά τι ανεβιβάσατε την συναγωγήν του Κυρίου εις
την έρημον ταύτην, διά να αποθάνωμεν εκεί ημείς

και τα κτήνη ημών; **5** και διά τι ανεβιβάσατε ημάς εκ της Αιγύπτου, διά να φέρητε ημάς εις τον κακόν τούτον τόπον; ούτος δεν είναι τόπος σποράς ή σύκων ή αμπέλων ή ροδίων· ουδέ ύδωρ υπάρχει διά να πίωμεν. **6** Και ήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών απ' έμπροσθεν της συναγωγής εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών· και εφάνη εις αυτούς η δόξα του Κυρίου. **7** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **8** Λάβε την ράβδον και συγκάλεσον την συναγωγήν συ και Ααρών ο αδελφός σου, και λαλήσατε προς την πέτραν ενώπιον αυτών· και θέλει δώσει τα ύδατα αυτής, και θέλεις εκβάλει εις αυτούς ύδωρ εκ της πέτρας· και θέλεις ποτίσει την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών. **9** Και έλαβεν ο Μωϋσής την ράβδον απ' έμπροσθεν του Κυρίου, καθώς προσέταξεν εις αυτόν· **10** και συνεκάλεσαν Μωϋσής και ο Ααρών την συναγωγήν έμπροσθεν της πέτρας· και είπε προς αυτούς, Ακούσατε τώρα, σεις οι απειθείς· να σας εκβάλωμεν ύδωρ εκ της πέτρας ταύτης; **11** Και υψώσας ο Μωϋσής την χείρα αυτού εκτύπησε με την ράβδον αυτού την πέτραν δίς· και εξήλθον ύδατα πολλά· και έπιεν η συναγωγή και τα κτήνη αυτών. **12** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, Επειδή δεν με επιστεύσατε, διά να με αγιάσητε έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, διά τούτο σεις δεν θέλετε φέρει την συναγωγήν ταύτην εις την γην, την οποίαν έδωκα εις αυτούς. **13** τούτο είναι το ύδωρ Μεριβά· διότι οι υιοί Ισραήλ ελοιδόρησαν κατά του Κυρίου, και αυτός ηγιάσθη εν αυτοίς. **14** Και απέστειλε Μωϋσής πρέσβεις από Κάδης προς τον βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ταύτα λέγει ο αδελφός σου Ισραήλ· συ εξεύρεις πάσαν την ταλαιπωρίαν ήτις μας εύρηκεν· **15** ότι κατέβησαν οι πατέρες ημών εις την Αίγυπτον και κατωκήσαμεν πολύν καιρόν εν Αιγύπτω· και οι Αιγύπτιοι κατεδυνάστευσαν ημάς και τους πατέρας ημών· **16** και ανεβοήσαμεν προς τον Κύριον και αυτός εισήκουσε της φωνής ημών και απέστειλεν άγγελον και εξήγαγεν ημάς εκ της Αιγύπτου· και ιδού, είμεθα εν Κάδης, πόλει εις τα άκρα των ορίων σου· **17** ας περάσωμεν, παρακαλώ, διά της γης σου· δεν θέλομεν περάσει διά των αγρών ή διά των αμπελώνων, ουδέ θέλομεν πίει ύδωρ εκ των φρεάτων· θέλομεν περάσει διά της βασιλικής οδού· δεν θέλομεν εκκλίνει δεξιά ή αριστερά, εωσού περάσωμεν τα όριά σου. **18** Και είπε προς αυτόν ο Εδώμ, Δεν θέλεις περάσει διά της γης μου· ει δε μη, θέλω εξέλθει εν μαχαίρα εις συνάντησίν σου. **19** Και οι υιοί Ισραήλ είπον προς αυτόν, Ημείς διαβαίνομεν διά της λεωφόρου· και εάν εγώ και τα κτήνη μου πίωμεν εκ του ύδατός σου, θέλω πληρώσει αυτό· θέλω διαβή μόνον επί ποδός, ουδέν άλλο. **20** Ο δε είπε, Δεν θέλεις διαβή. Και εξήλθεν ο Εδώμ εναντίον αυτού μετά πολλού λαού και εν χειρί ισχυρά. **21** Ούτως ηρνήθη ο Εδώμ να δώση διάβασιν εις τον Ισραήλ διά των ορίων αυτού· και εξέκλινεν ο Ισραήλ απ' αυτού. **22** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ, πάσα η συναγωγή, από Κάδης και ήλθον εις το όρος Ωρ. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών εν τω όρει Ωρ πλησίον των ορίων της γης Εδώμ, λέγων, **24** Ο Ααρών θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού· διότι δεν θέλει εισέλθει εις την γην, την οποίαν έδωκα εις τους υιούς Ισραήλ· επειδή ηπειθήσατε εις τον λόγον μου εις το ύδωρ Μεριβά· **25** λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού και αναβίβασον αυτούς εις το όρος Ωρ· **26** και έκδυσον τον Ααρών την στολήν αυτού και ένδυσον αυτήν Ελεάζαρ τον υιόν αυτού· και ο Ααρών θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού και θέλει αποθάνει εκεί. **27** Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν ο Κύριος· και ανέβησαν εις το όρος Ωρ έμπροσθεν πάσης της συναγωγής. **28** Και εξέδυσεν ο Μωϋσής τον Ααρών την στολήν αυτού και ενέδυσεν αυτήν Ελεάζαρ τον υιόν αυτού· και απέθανεν ο Ααρών εκεί επί της κορυφής του όρους· και κατέβησαν Μωϋσής και Ελεάζαρ από του όρους. **29** Και είδε πάσα η συναγωγή ότι ετελεύτησεν ο Ααρών· και επένθησαν τον Ααρών τριάκοντα ημέρας πας ο οίκος Ισραήλ.

21 Και ήκουσεν ο Χαναναίος ο βασιλεύς της Αράδ, ο κατοικών προς μεσημβρίαν, ότι ήλθεν ο Ισραήλ διά της οδού Αθαρείμ, και επολέμησεν εναντίον του Ισραήλ και συνέλαβεν εξ αυτών αιχμαλώτους. **2** Και ηυχήθη ο Ισραήλ ευχήν προς τον Κύριον και είπεν, Εάν τωόντι παραδώσης τον λαόν τούτον εις την χείρα μου, θέλω καταστρέψει τας πόλεις αυτών. **3** Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ισραήλ και παρέδωκε τους Χαναναίους· και κατέστρεψαν αυτούς και τας πόλεις αυτών· και εκάλεσαν το όνομα του τόπου Ορμά. **4** Και εσηκώθησαν από του όρους Ωρ διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, διά να περιέλθωσι την γην Εδώμ· και ωλιγοψύχησεν ο λαός εν τη οδώ. **5** Και ελάλησεν ο λαός κατά του Θεού και κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου διά ν' αποθάνωμεν εν τη ερήμω; διότι άρτος δεν είναι και ύδωρ δεν είναι και η ψυχή ημών αηδίασε τον άρτον τούτον, τον ελαφρόν. **6** Και απέστειλεν ο Κύριος επί τον λαόν τους όφεις τους φλογερούς και εδάγκανον τον λαόν, και λαός πολύς εκ του Ισραήλ απέθανε. **7** Και ελθών ο λαός προς τον Μωϋσήν είπον, Ημαρτήσαμεν, διότι ελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σού· δεήθητι του Κυρίου να σηκώση τους όφεις αφ' ημών. Και εδεήθη ο Μωϋσής υπέρ του λαού. **8** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κάμε εις σεαυτόν όφιν φλογερόν και βάλε αυτόν επί ξύλου· και πας όστις δαγκασθή και εμβλέψη εις αυτόν, θέλει ζήσει. **9** Και έκαμεν ο Μωϋσής όφιν χαλκούν και έβαλεν αυτόν επί ξύλου· και εάν όφις εδάγκανε τινά, εμβλέπων ούτος εις τον όφιν τον χαλκούν, έζη. **10** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. **11** Και σηκωθέντες από Ωβώθ εστρατοπέδευσαν εις Ιϊέ-αβαρίμ, εν τη ερήμω τη κατά πρόσωπον του Μωάβ, προς ανατολάς ηλίου. **12** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ζαρέδ. **13** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εις το πέραν του Αρνών, όστις είναι εν τη ερήμω και εξέρχεται εκ των ορίων των Αμορραίων· διότι ο Αρνών είναι το όριον του Μωάβ, μεταξύ Μωάβ και Αμορραίων. **14** Διά τούτο λέγεται εν τω βιβλίω των πολέμων του Κυρίου, Κατά τον Βαέβ εν Σουφά, και επί των ρυάκων του Αρνών, **15** και επί του ρεύματος των ρυάκων, το οποίον καταβαίνει εις την πόλιν Αρ και κείται εις τα όρια του Μωάβ. **16** Και εκείθεν ήλθον εις Βήρ· τούτο είναι το φρέαρ, περί του

οποίου είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σύναξον τον
λαόν, και θέλω δώσει ύδωρ εις αυτούς. 17 Τότε έψαλεν
ο Ισραήλ την ωδήν ταύτην· Ανάβα, ω φρέαρ· ψάλλετε εις
αυτό· 18 οι άρχοντες έσκαψαν το φρέαρ, οι ευγενείς του
λαού έσκαψαν, διά προσταγής του νομοθέτου, με τας
ράβδους αυτών. Και από της ερήμου ήλθον εις Ματτανά,
19 και από Ματτανά εις Νααλιήλ, και από Νααλιήλ
εις Βαμώθ, 20 και από Βαμώθ της κοιλάδος της εν τη
γη Μωάβ, επί της κορυφής Φασγά, το οποίον βλέπει
προς Γεσιμών. 21 Και απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις
προς τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων λέγων, 22 Ας
περάσωμεν διά της γης σου· δεν θέλομεν κλίνει εις
τους αγρούς ούτε εις τους αμπελώνας· δεν θέλομεν πίει
ύδωρ εκ των φρεάτων· αλλά διά της βασιλικής οδού
θέλομεν πορευθή, εωσού περάσωμεν τα όριά σου. 23
Και ο Σηών δεν αφήκε τον Ισραήλ να περάση διά των
ορίων αυτού· αλλ' ο Σηών συνήγαγε πάντα τον λαόν
αυτού και εξήλθε να παραταχθή εναντίον του Ισραήλ
εις την έρημον· και ήλθεν εις Ιασσά και επολέμησεν
εναντίον του Ισραήλ. 24 Και επάταξεν ο Ισραήλ αυτόν
εν στόματι μαχαίρας και κατεκυρίευσε την γην αυτού
από Αρνών έως Ιαβόκ, μέχρι των υιών Αμμών· επειδή τα
όρια των υιών Αμμών ήσαν οχυρά. 25 Και εκυρίευσεν
ο Ισραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας· και κατώκησεν ο
Ισραήλ εις πάσας τας πόλεις των Αμορραίων, εις Εσεβών
και εις πάσας τας κώμας αυτής· 26 επειδή η Εσεβών
ήτο η πόλις του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, όστις
είχε πολεμήσει πρότερον τον βασιλέα του Μωάβ και
έλαβε πάσαν την γην αυτού από της χειρός αυτού, έως
Αρνών. 27 Διά τούτο λέγουσιν οι παροιμιασταί, Έλθετε
εις Εσεβών· Ας κτισθή και ας κατασκευασθή η πόλις του
Σηών· 28 διότι πυρ εξήλθεν από Εσεβών, φλόξ από της
πόλεως του Σηών· κατέφαγε την Αρ του Μωάβ, και
τους άρχοντας των υψηλών τόπων του Αρνών· 29 ουαί
εις σε, Μωάβ Απωλέσθης, λαέ του Χεμώς· έδωκε τους
διασωθέντας υιούς αυτού, και τας θυγατέρας αυτού
αιχμαλώτους εις τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων·
30 Ημείς κατετοξεύσαμεν αυτούς· η Εσεβών ηφανίσθη
έως Δαιβών, και κατηρημώσαμεν αυτούς έως Νοφά, το
οποίον εκτείνεται έως Μεδεβά. 31 Και κατώκησεν ο
Ισραήλ εν τη γη των Αμορραίων. 32 Και απέστειλεν ο
Μωϋσής να κατασκοπεύσωσι την Ιαζήρ· και εκυρίευσαν
τας κώμας αυτής και εξεδίωξαν τους Αμορραίους τους
κατοικούντας εκεί. 33 Και στρέψαντες ανέβησαν την
οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν ο Ωγ βασιλεύς της
Βασάν εις συνάντησιν αυτών, αυτός και πας ο λαός
αυτού, προς μάχην εις Εδρεΐ. 34 Και είπε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, Μη φοβηθής αυτόν· διότι εις τας χείρας
σου παρέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και την
γην αυτού· και θέλεις κάμει εις αυτόν, ως έκαμες εις
τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων τον κατοικούντα εν
Εσεβών. 35 Και επάταξαν αυτόν και τους υιούς αυτού,
και πάντα τον λαόν αυτού, εωσού δεν εναπελείφθη εις
αυτόν ουδέν· και κατεκυρίευσαν την γην αυτού.

22 Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ εστρατοπέδευσαν
εις τας πεδιάδας του Μωάβ, παρά τον Ιορδάνην,
κατέναντι της Ιεριχώ. 2 Και Βαλάκ ο υιός του Σεπφώρ
είδε πάντα όσα έκαμεν ο Ισραήλ εις τους Αμορραίους.
3 Και εφοβήθη ο Μωάβ τον λαόν σφόδρα, διότι ήσαν
πολλοί· και ήτο ο Μωάβ εις αμηχανίαν εξ αιτίας
των υιών Ισραήλ. 4 Και είπεν ο Μωάβ προς τους
πρεσβυτέρους του Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει το
πλήθος τούτο πάντα τα πέριξ ημών, καθώς ο βους
κατατρώγει τον χόρτον της πεδιάδος. Και Βαλάκ ο
υιός του Σεπφώρ ήτο βασιλεύς των Μωαβιτών κατ'
εκείνον τον καιρόν. 5 Και απέστειλε πρέσβεις προς τον
Βαλαάμ, υιόν του Βεώρ, εις Φεθορά, κειμένην πλησίον
του ποταμού της γης των υιών του λαού αυτού, διά
να προσκαλέση αυτόν, λέγων, Ιδού, λαός εξήλθεν εξ
Αιγύπτου· ιδού, περικαλύπτει το πρόσωπον της γης,
και κάθηται εναντίον μου· 6 τώρα λοιπόν ελθέ, σε
παρακαλώ, καταράσθητί μοι τον λαόν τούτον, διότι
είναι δυνατώτερός μου· ίσως υπερισχύσω, να πατάξωμεν
αυτούς και να εκδιώξω αυτούς εκ της γής· επειδή
εξεύρω, ότι όντινα ευλογήσης είναι ευλογημένος, και
όντινα καταρασθής είναι κατηραμένος. 7 Και υπήγαν οι
πρεσβύτεροι του Μωάβ και οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ,
φέροντες τα δώρα της μαντείας εις τας χείρας αυτών·
και ήλθον προς Βαλαάμ και είπον προς αυτόν τους
λόγους του Βαλάκ. 8 Ο δε είπε προς αυτούς, Μείνατε
ενταύθα ταύτην την νύκτα και θέλω αποκριθή εις εσάς
ό, τι λαλήση ο Κύριος προς εμέ. Και έμειναν μετά του
Βαλαάμ οι άρχοντες του Μωάβ. 9 Και ήλθεν ο Θεός εις
τον Βαλαάμ και είπε, Τι θέλουσιν οι άνθρωποι ούτοι
μετά σου; 10 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Θεόν, Βαλάκ
ο υιός του Σεπφώρ, βασιλεύς του Μωάβ, απέστειλε
προς εμέ λέγων, 11 Ιδού, λαός εξήλθεν εξ Αιγύπτου
και κατεκάλυψε το πρόσωπον της γής· ελθέ τώρα,
καταράσθητί μοι αυτόν· ίσως υπερισχύσω να νικήσω
αυτόν και να εκδιώξω αυτόν. 12 Και είπεν ο Θεός προς
τον Βαλαάμ, Μη υπάγης μετ' αυτών· μη καταρασθής
τον λαόν, διότι είναι ευλογημένος. 13 Και σηκωθείς
την αυγήν ο Βαλαάμ είπε προς τους άρχοντας του
Βαλάκ, Υπάγετε εις την γην σας· διότι δεν μοι συγχωρεί
ο Κύριος να έλθω μεθ' υμών. 14 Και σηκωθέντες οι
άρχοντες του Μωάβ, ήλθον προς τον Βαλάκ και είπον,
Δεν θέλει ο Βαλαάμ να έλθη μεθ' ημών. 15 Και ο
Βαλάκ απέστειλε πάλιν άρχοντας περισσοτέρους και
εντιμοτέρους τούτων· 16 και ήλθον προς τον Βαλαάμ
και είπον προς αυτόν, ούτω λέγει Βαλάκ ο υιός του
Σεπφώρ· Μη εμποδισθής, σε παρακαλώ, να έλθης προς
εμέ· 17 διότι θέλω σε τιμήσει με μεγάλας τιμάς, και
θέλω κάμει παν ό, τι μοι είπης· ελθέ λοιπόν, παρακαλώ,
καταράσθητί μοι τον λαόν τούτον. 18 Και απεκρίθη ο
Βαλαάμ και είπε προς τους δούλους του Βαλάκ, Και εάν
μοι δώση ο Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου
και χρυσίου, δεν δύναμαι να παραβώ τον λόγον Κυρίου
του Θεού μου, διά να κάμω ολιγώτερον ή περισσότερον·
19 διά τούτο μείνατε ενταύθα, παρακαλώ, και σεις την
νύκτα ταύτην, διά να ίδω τι θέλει ειπεί ότι ο Κύριος προς
εμέ. 20 Και ήλθεν ο Θεός προς τον Βαλαάμ την νύκτα
και είπε προς αυτόν, Εάν έλθωσιν οι άνθρωποι διά να
σε καλέσωσι, σηκωθείς ύπαγε μετ' αυτών· πλην ό, τι σοι
είπω, τούτο θέλεις κάμει. 21 Και εσηκώθη ο Βαλαάμ το
πρωΐ, και εσαμάρωσε την όνον αυτού και υπήγε μετά
των αρχόντων του Μωάβ. 22 Και εξήφθη η οργή του
Θεού ότι υπήγε· και εστάθη άγγελος Κυρίου εν τη οδώ

έμπροσθεν αυτού, διά να εναντιωθή εις αυτόν· αυτός
δε εκάθητο επί της όνου αυτού και δύο δούλοι αυτού
ήσαν μετ' αυτού· 23 και ιδούσα η όνος τον άγγελον
του Κυρίου ιστάμενον εν τη οδώ, και την ρομφαίαν
αυτού γεγυμνωμένην εν τη χειρί αυτού, εξέκλινεν η
όνος εκ της οδού και υπήγαινεν προς την πεδιάδα· και
εκτύπησεν ο Βαλαάμ την όνον, διά να επαναφέρη αυτήν
εις την οδόν. 24 Αλλ' ο άγγελος του Κυρίου εστάθη εν
μιά στενή οδώ των αμπελώνων, όπου ήτο φραγμός
εντεύθεν και φραγμός εντεύθεν· 25 και ιδούσα η όνος
τον άγγελον του Κυρίου, προσέθλιψεν εαυτήν προς
τον τοίχον και συνέθλιψε τον πόδα του Βαλαάμ εις
τον τοίχον· αυτός δε εκτύπησεν αυτήν πάλιν. 26 Και ο
άγγελος του Κυρίου υπήγε παρεμπρός, και εστάθη εν
στενώ τόπω, όπου δεν ήτο οδός διά να εκκλίνη δεξιά ή
αριστερά· 27 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Κυρίου,
συνεκάθησεν υποκάτω του Βαλαάμ· και θυμωθείς ο
Βαλαάμ, εκτύπησε την όνον διά της ράβδου. 28 Και
ήνοιξεν ο Κύριος το στόμα της όνου· και είπε προς
τον Βαλαάμ, Τι σοι έκαμα, και με εκτύπησας τρίτην
ταύτην φοράν; 29 Και είπεν ο Βαλαάμ προς την όνον,
Διότι με ενέπαιξας· είθε να είχον μάχαιραν εν τη χειρί
μου, διότι τώρα ήθελον σε θανατώσει. 30 Και η όνος
είπε προς τον Βαλαάμ, Δεν είμαι εγώ η όνος σου, επί
της οποίας εκάθιζες αφ' ου χρόνου με έχεις έως της
ημέρας ταύτης; ήμην πότε συνειθισμένη να κάμνω
ούτως εις σε; Ο δε είπεν, Ουχί. 31 Και ήνοιξεν ο Κύριος
τους οφθαλμούς του Βαλαάμ, και είδε τον άγγελον
του Κυρίου ιστάμενον εν τη οδώ και την ρομφαίαν
αυτού γεγυμνωμένην εν τη χειρί αυτού· και κύψας
προσεκύνησεν επί πρόσωπον αυτού. 32 Και είπε προς
αυτόν ο άγγελος του Κυρίου, Διά τι εκτύπησας την όνον
σου τρίτην ταύτην φοράν; ιδού, εγώ εξήλθον διά να σοι
εναντιωθώ, διότι ο δρόμος σου είναι διεστραμμένος
ενώπιόν μου· 33 και ιδούσά με η όνος εξέκλινεν απ'
εμού τρίτην ταύτην φοράν· άλλως, εάν δεν εξέκλινεν
απ' εμού τώρα σε μεν ήθελον φονεύσει, εκείνην δε
ήθελον αφήσει ζώσαν. 34 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον
άγγελον του Κυρίου, Ημάρτησα· διότι δεν ήξευρον ότι
συ έστεκες εν τη οδώ εναντίον μου· όθεν τώρα, εάν
δεν ήναι αρεστόν εις σε, επιστρέφω. 35 Και είπεν ο
άγγελος του Κυρίου προς τον Βαλαάμ, Ύπαγε μετά των
ανθρώπων· πλην ό, τι σοι είπω, τούτο θέλεις λαλήσει.
Και υπήγεν ο Βαλαάμ μετά των αρχόντων του Βαλάκ.
36 Και ακούσας ο Βαλάκ ότι ήρχετο ο Βαλαάμ, εξήλθε
να προϋπαντήση αυτόν, έως εις πόλιν τινά του Μωάβ,
κειμένην εν τοις ορίοις του Αρνών, όστις είναι το
έσχατον όριον. 37 Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ,
Δεν απέστειλα προς σε μετά σπουδής να σε καλέσω; διά
τι δεν ήλθες προς εμέ; μήπως δεν είμαι ικανός να σε
τιμήσω; 38 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Ιδού,
ήλθον προς σέ· έχω τώρα την δύναμιν να λαλήσω τι;
όντινα λόγον βάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτον
θέλω λαλήσει. 39 Και υπήγεν ο Βαλαάμ μετά του Βαλάκ,
και ήλθον εις Κιριάθ-ουζώθ. 40 Και εθυσίασεν ο Βαλάκ
βόας και πρόβατα, και έπεμψεν εξ αυτών προς τον
Βαλαάμ και προς τους άρχοντας τους μετ' αυτού. 41 Και
το πρωΐ έλαβεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ, και ανεβίβασεν
αυτόν επί τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, και εκείθεν
είδε την άκραν του λαού.

23 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Οικοδόμησόν
μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι
ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. 2 Και έκαμεν ο
Βαλάκ καθώς είπεν ο Βαλαάμ· και προσέφεραν ο Βαλάκ
και ο Βαλαάμ μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμόν. 3
Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Στήθι πλησίον του
ολοκαυτώματός σου και εγώ θέλω υπάγει ίσως φανή ο
Κύριος εις συνάντησίν μου· και ό, τι δείξη εις εμέ, τούτο
θέλω σοι αναγγείλει. Και υπήγεν εις τόπον υψηλόν.
4 Και συνήντησεν ο Θεός τον Βαλαάμ· και είπε προς
αυτόν, Ητοίμασα τους επτά βωμούς, και προσέφερα
μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμόν. 5 Και έβαλεν
ο Κύριος λόγον εις το στόμα του Βαλαάμ και είπεν,
Επίστρεψον προς τον Βαλάκ, και ούτω θέλεις ειπεί. 6
Και επέστρεψε προς αυτόν, και ιδού, ίστατο πλησίον του
ολοκαυτώματος αυτού, αυτός και πάντες οι άρχοντες
του Μωάβ. 7 Και ήρχισε την παραβολήν αυτού και
είπε, Βαλάκ με έφερεν εκ της Αράμ, ο βασιλεύς του
Μωάβ εκ των ορέων των προς ανατολάς, λέγων, Ελθέ,
καταράσθητί μοι τον Ιακώβ· και ελθέ, αναθεμάτισον
τον Ισραήλ. 8 Πως να καταρασθώ τον οποίον ο Θεός
δεν καταράται; ή πως να αναθεματίσω τον οποίον ο
Κύριος δεν ανεθεμάτισε; 9 Διότι από της κορυφής
των ορέων βλέπω αυτόν, και από των λόφων θεωρώ
αυτόν· ιδού, λαός, όστις θέλει κατοικήσει μόνος, και δεν
θέλει λογαριασθή μεταξύ των εθνών· 10 τις δύναται
να αριθμήση την άμμον του Ιακώβ, και τον αριθμόν
του τετάρτου του Ισραήλ; είθε να αποθάνω κατά τον
θάνατον των δικαίων, και το τέλος μου να ήναι όμοιον
με το τέλος αυτού. 11 Και είπεν ο Βαλάκ προς τον
Βαλαάμ, Τι μοι έκαμες; διά να καταρασθής τους εχθρούς
μου σε παρέλαβον· και ιδού, συ ευλογών ευλόγησας
αυτούς. 12 Ο δε αποκριθείς είπε, Δεν πρέπει να προσέξω
ό, τι ο Κύριος έβαλεν εις το στόμα μου, τούτο να είπω;
13 Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Ελθέ, παρακαλώ, μετ'
εμού εις άλλον τόπον, όθεν θέλεις ιδεί αυτόν· μόνον την
άκραν αυτού θέλεις ιδεί, το δε όλον αυτού δεν θέλεις
ιδεί· και καταράσθητί μοι αυτόν εκείθεν. 14 Και έφερεν
αυτόν εις την πεδιάδα Ζοφίμ επί την κορυφήν του
Φασγά, και ωκοδόμησεν επτά βωμούς και προσέφερε
μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμόν. 15 Και είπε προς
τον Βαλάκ, Στήθι αυτού πλησίον του ολοκαυτώματός
σου και εγώ θέλω συναντήσει εκεί τον Κύριον. 16 Και
συνήντησεν ο Κύριος τον Βαλαάμ, και έβαλε λόγον
εις το στόμα αυτού και είπεν, Επίστρεψον προς τον
Βαλάκ και ειπέ ούτω. 17 Και ήλθε προς αυτόν· και ιδού,
αυτός ίστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού και οι
άρχοντες του Μωάβ μετ' αυτού. Και είπε προς αυτόν
ο Βαλάκ, Τι ελάλησεν ο Κύριος; 18 Και αρχίσας την
παραβολήν αυτού είπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, και άκουσον·
δος ακρόασιν εις εμέ, συ ο υιός του Σεπφώρ· 19 ο Θεός
δεν είναι άνθρωπος να ψευσθή, ούτε υιός ανθρώπου
να μεταμεληθή· αυτός είπε και δεν θέλει εκτελέσει;
ή ελάλησε και δεν θέλει εμμείνει; 20 Ιδού, ευλογίαν
παρέλαβον· και ευλόγησε· και εγώ δεν δύναμαι να
μεταστρέψω αυτήν. 21 Δεν εθεώρησεν ανομίαν εις τον

Ιακώβ, ουδέ είδε διαστροφήν εις τον Ισραήλ· Κύριος ο
Θεός αυτού είναι μετ' αυτού, και αλαλαγμός βασιλέως
είναι μεταξύ αυτών. 22 Ο Θεός εξήγαγεν αυτούς εξ
Αιγύπτου· έχουσιν ως δύναμιν μονοκέρωτος. 23 Βεβαίως
ουδεμία γοητεία δεν ισχύει κατά του Ιακώβ, ουδέ
μαντεία κατά του Ισραήλ· κατά καιρόν θέλει λαληθή
περί του Ιακώβ και περί του Ισραήλ, Τι κατώρθωσεν ο
Θεός. 24 Ιδού, ο λαός θέλει σηκωθή ως λέων, και θέλει
εγερθή ως σκύμνος· δεν θέλει κοιμηθή εωσού φάγη το
θήραμα, και πίη το αίμα των πεφονευμένων. 25 Και
είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Μήτε να καταρασθής
αυτούς διόλου μήτε να ευλογήσης αυτούς διόλου. 26
Αποκριθείς δε ο Βαλαάμ είπε προς τον Βαλάκ, δεν σε
ελάλησα, λέγων, Παν ό, τι μοι είπη ο Κύριος, τούτο
πρέπει να κάμω; 27 Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ,
Ελθέ, παρακαλώ, θέλω σε φέρει εις άλλον τόπον, ίσως
θέλει αρέσει εις τον Θεόν να μοι καταρασθής αυτόν
εκείθεν. 28 Και έφερεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ επί την
κορυφήν του Φεγώρ, το οποίον βλέπει προς Γεσιμών.
29 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, οικοδόμησόν
μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ενταύθα
επτά μόσχους και επτά κριούς. 30 και έκαμεν ο Βαλάκ
ως είπεν ο Βαλαάμ και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ'
έκαστον βωμόν.

24 Και ιδών ο Βαλαάμ ότι ήτο αρεστόν ενώπιον του
Κυρίου να ευλογήση τον Ισραήλ, δεν υπήγε, καθώς
άλλοτε, να ζητήση μαντείας, αλλ' έστησε το πρόσωπον
αυτού προς την έρημον. 2 Και ανύψωσεν ο Βαλαάμ τους
οφθαλμούς αυτού και είδε τον Ισραήλ κατεσκηνωμένον
κατά τας φυλάς αυτών· και ήλθεν επ' αυτόν το πνεύμα
του Θεού. 3 Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε,
Βαλαάμ ο υιός του Βεώρ είπε, και ο άνθρωπος, ο
έχων ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού, είπεν· 4 είπεν
εκείνος, όστις ήκουσε τα λόγια του Θεού, Όστις είδεν
όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις έκστασιν, έχων
όμως ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού. 5 Πόσον ώραίαι
είναι αι κατοικίαι σου, Ιακώβ, αι σκηναί σου, Ισραήλ.
6 Ως κοιλάδες είναι εξηπλωμέναι, ως παράδεισοι εις
όχθας ποταμού, ως δένδρα αλόης τα οποία εφύτευσεν ο
Κύριος, ως κέδροι πλησίον των υδάτων. 7 Θέλει εκχέει
ύδωρ εκ της αντλίας αυτού, και το σπέρμα αυτού θέλει
είσθαι εις ύδατα πολλά, και ο βασιλεύς αυτού θέλει
είσθαι υψηλότερος του Αγάγ, και η βασιλεία αυτού θέλει
μεγαλυνθή. 8 Ο Θεός εξήγαγεν αυτόν εξ Αιγύπτου· έχει
ως δύναμιν μονοκέρωτος· θέλει καταφάγει τα έθνη τους
πολεμίους αυτού, και θέλει συντρίψει τα οστά αυτών,
και θέλει κατατοξεύσει αυτούς με τα βέλη αυτού. 9
Αναπεσών, εκοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος λέοντος·
τις θέλει εξεγείρει αυτόν; Ευλογημένος ο ευλογών σε
και κατηραμένος ο καταρώμενός σε. 10 Και εξήφθη ο
θυμός του Βαλάκ εναντίον του Βαλαάμ και συνεκρότησε
τας χείρας αυτού· και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ,
διά να καταρασθής τους εχθρούς μου σε εκάλεσα· και
ιδού, συ ευλογών ευλόγησας αυτούς τρίτην ταύτην
φοράν· 11 τώρα λοιπόν φύγε εις τον τόπον σου· έλεγον
να σε τιμήσω με τιμάς· αλλ' ιδού, ο Κύριος σε εστέρησε
της τιμής. 12 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Δεν
είπον και προς τους απεσταλμένους σου, τους οποίους
απέστειλας προς εμέ, λέγων, 13 Και αν μοι δώση ο
Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου και χρυσίου,
δεν δύναμαι να παραβώ την προσταγήν του Κυρίου,
ώστε να κάμω καλόν ή κακόν απ' εμαυτού, αλλ' ό,
τι ο Κύριος λαλήση, τούτο θέλω ειπεί; 14 και τώρα,
ιδού, εγώ υπάγω προς τον λαόν μου· ελθέ λοιπόν να
σοι φανερώσω τι θέλει κάμει ο λαός ούτος εις τον
λαόν σου εις τας εσχάτας ημέρας. 15 Και αρχίσας την
παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο υιός του Βεώρ είπε,
και ο άνθρωπος, ο έχων ανοικτούς τους οφθαλμούς
αυτού, είπεν· 16 είπεν εκείνος, όστις ήκουσε τα λόγια
του Θεού, και έλαβε την γνώσιν του Υψίστου, όστις
είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις έκστασιν,
έχων όμως ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού· 17 Θέλω
ιδεί αυτόν, αλλ' ουχί τώρα· θέλω θεωρήσει αυτόν,
αλλ' ουχί εκ του πλησίον· θέλει ανατείλει άστρον εξ
Ιακώβ, και θέλει αναστηθή σκήπτρον εκ του Ισραήλ, και
θέλει πατάξει τους αρχηγούς Μωάβ, και εξολοθρεύσει
πάντας τους υιούς του Σήθ· 18 και ο Εδώμ θέλει είσθαι
κληρονομία, και ο Σηείρ θέλει είσθαι κληρονομία εις
τους εχθρούς αυτού· και ο Ισραήλ θέλει πράξει εν ισχύϊ·
19 και θέλει εξέλθει εξ Ιακώβ ο εξουσιάζων, και θέλει
εξολοθρεύσει τον διασωθέντα εκ της πόλεως. 20 Και
ιδών τον Αμαλήκ, ήρχισε την παραβολήν αυτού και
είπεν, Ο Αμαλήκ είναι αρχή των εθνών· αλλ' εν τω
τέλει αυτού θέλει αφανισθή. 21 Και ιδών τον Κεναίον,
ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ισχυρά είναι
η κατοικία σου, και θέτεις την φωλεάν σου επί την
πέτραν· 22 πλην ο Κεναίος θέλει καταπορθηθή, εωσού
σε φέρη αιχμάλωτον ο Ασσούρ. 23 Και επανέλαβε την
παραβολήν αυτού και είπεν, Ω τις θέλει ζήσει, όταν ο
Θεός κάμη τούτο; 24 Και πλοία θέλουσιν ελθεί από
των παραλίων των Κητιαίων, και θέλουσι καταθλίψει
τον Ασσούρ, και θέλουσι καταθλίψει τον Εβερ· αλλά
και εκείνοι θέλουσιν εξαφανισθή. 25 Και σηκωθείς ο
Βαλαάμ ανεχώρησε και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού·
ο δε Βαλάκ απήλθε και αυτός εις την οδόν αυτού.

25 Και έμεινεν ο Ισραήλ εν Σιττείμ· και ήρχισεν ο λαός
να πορνεύη μετά των θυγατέρων Μωάβ· 2 αίτινες
προσεκάλεσαν τον λαόν εις τας θυσίας των θεών αυτών·
και έφαγεν ο λαός και προσεκύνησε τους θεούς αυτών.
3 Και προσεκολλήθη ο Ισραήλ εις τον Βέελ-φεγώρ· και
εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ. 4 Και είπε
Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάβε πάντας τους αρχηγούς
του λαού και κρέμασον αυτούς ενώπιον του Κυρίου
κατέναντι του ηλίου· διά να σηκωθή από του Ισραήλ
η φλογερά οργή του Κυρίου. 5 Και είπεν ο Μωϋσής
προς τους κριτάς του Ισραήλ, Φονεύσατε έκαστος
τους ανθρώπους αυτού, τους όσοι προσεκολλήθησαν
εις τον Βέελ-φεγώρ. 6 Και ιδού, εις εκ των υιών
Ισραήλ ήλθε φέρων εις τους αδελφούς αυτού γυναίκα
Μαδιανίτιν, ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον πάσης
της συναγωγής των υιών Ισραήλ, ενώ έκλαιον εν τη
θύρα της σκηνής του μαρτυρίου. 7 Και ιδών Φινεές, ο
υιός του Ελεάζαρ, υιού του Ααρών του ιερέως, εσηκώθη
εκ μέσον της συναγωγής, και λαβών εις την χείρα
αυτού δοράτιον, 8 υπήγε κατόπιν του ανθρώπου του
Ισραηλίτου εις την σκηνήν και διεπέρασεν αμφοτέρους,

τον τε άνθρωπον τον Ισραηλίτην και την γυναίκα διά της κοιλίας αυτής. Και έπαυσεν η πληγή από των υιών Ισραήλ. 9 Ήσαν δε οι αποθανόντες εν τη πληγή εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. 10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 11 Ο Φινεές, ο υιός του Ελεάζαρ, υιού Ααρών του ιερέως, απέστρεψε τον θυμόν μου από των υιών Ισραήλ, δείξας ζήλον υπέρ εμού μεταξύ αυτών, όθεν δεν εξωλόθρευσα τους υιούς Ισραήλ εν τη ζηλοτυπία μου· 12 διά τούτο ειπέ, Ιδού, εγώ δίδω εις αυτόν την διαθήκην μου της ειρήνης· 13 και θέλει είσθαι εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν διαθήκη ιερατείας αιωνίου· διότι εστάθη ζηλωτής υπέρ του Θεού αυτού, και έκαμεν εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ. 14 Το δε όνομα του Ισραηλίτου του θανατωθέντος εκείνου, όστις εθανατώθη μετά της γυναικός της Μαδιανίτιδος, ήτο Ζιμβρί, υιός Σαλού, άρχοντος οικογενείας επισήμου μεταξύ των Συμεωνιτών. 15 Και το όνομα της γυναικός της Μαδιανίτιδος της θανατωθείσης ήτο Χασβί, θυγάτηρ του Σούρ, αρχηγού λαού, εξ επισήμου οικογενείας εν Μαδιάμ. 16 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, 17 Πολεμείτε τους Μαδιανίτας και πατάξατε αυτούς· 18 διότι αυτοί σας πολεμούσι με τας δολιότητας αυτών, με τας οποίας σας εδολιεύθησαν εις την υπόθεσιν του Φεγώρ και εις την υπόθεσιν της Χασβί θυγατρός του άρχοντος Μαδιανίτου, της αδελφής αυτών, ήτις εθανατώθη εν τη ημέρα της πληγής διά την υπόθεσιν του Φεγώρ.

26 Και μετά την πληγήν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ελεάζαρ τον υιόν του Ααρών τον ιερέα, λέγων, 2 Λάβετε το κεφάλαιον πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ από είκοσι ετών και επάνω, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, πάντας τους δυναμένους εν τω Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον. 3 Και ελάλησαν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς προς αυτούς εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι της Ιεριχώ, λέγοντες, 4 Αριθμήσατε αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν και εις τους υιούς Ισραήλ, τους εξελθόντας εκ γης Αιγύπτου. 5 Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ· οι υιοί Ρουβήν ήσαν Ανώχ, εξ ου η συγγένεια των Ανωχιτών· εκ Φαλλού, η συγγένεια των Φαλλουϊτών· 6 εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εκ του Χαρμί, η συγγένεια των Χαρμιτών. 7 Αύται είναι αι συγγένειαι των Ρουβηνιτών· και η απαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι τριάκοντα. 8 και οι υιοί του Φαλλού ήσαν Ελιάβ· 9 και οι υιοί του Ελιάβ, Νεμουήλ και Δαθάν και Αβειρών. Ούτοι είναι ο Δαθάν και ο Αβειρών, οι ονομαστοί εκείνοι εν τη συναγωγή, οι στασιάσαντες κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη συνοδία του Κορέ, ότε εστασίασαν κατά του Κυρίου· 10 και ήνοιξεν η γη το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς μετά του Κορέ, εν τω εξολοθρευμώ της συνοδίας αυτού, ότε το πυρ κατέφαγε τους διακοσίους πεντήκοντα ανθρώπους· και έγειναν εις σημείον· 11 του Κορέ όμως οι υιοί δεν απέθανον. 12 Οι υιοί Συμεών κατά τας οικογενείας αυτών ήσαν, εκ Νεμουήλ, η συγγένεια των Νεμουηλιτών· εξ Ιαμείν, η συγγένεια των Ιαμεινιτών· εξ Ιαχείν, η συγγένεια των Ιαχεινιτών· 13 εκ Ζερά, η συγγένεια των Ζεριτών· εκ Σαούλ, η συγγένεια των Σαουλιτών. 14 Αύται είναι αι συγγένειαι των Συμεωνιτών· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εικοσιδύο χιλιάδες και διακόσιοι. 15 Οι υιοί Γαδ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ του Σιφών, η συγγένεια των Σιφωνιτών· εξ Αγγί, η συγγένεια των Αγγιτών· εκ Σουνί, η συγγένεια των Σουνιτών· 16 εξ Αζενί, η συγγένεια των Αζενιτών· εξ Ηρί, η συγγένεια των Ηριτών· 17 εξ Αρόδ, η συγγένεια των Αροδιτών· εξ Αριηλί, η συγγένεια των Αριηλιτών. 18 Αύται είναι αι συγγένειαι των υιών Γάδ· κατά την απαρίθμησιν αυτών, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 19 Οι υιοί Ιούδα ήσαν Ηρ και Αυνάν· και απέθανον ο Ηρ και ο Αυνάν εν τη γη Χαναάν. 20 Και οι υιοί Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σηλά, η συγγένεια των Σηλανιτών· εκ Φαρές, η συγγένεια των Φαρεσιτών· εκ Ζαρά, η συγγένεια των Ζαριτών· 21 και οι υιοί Φαρές ήσαν εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εξ Αμούλ, η συγγένεια των Αμουλιτών. 22 Αύται είναι αι συγγένειαι Ιούδα· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εβδομήκοντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. 23 Οι υιοί Ισσάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Θωλά, συγγένεια των Θωλαϊτών· εκ Φουά, η συγγένεια των Φουνιτών· 24 εξ Ιασούβ, η συγγένεια των Ιασουβιτών· εκ Σιμβρών, η συγγένεια των Σιμβρωνιτών. 25 Αύται είναι αι συγγένειαι Ισσάχαρ· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τριακόσιοι. 26 Οι υιοί Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σερέδ, συγγένεια των Σερεδιτών· εξ Αιλών, η συγγένεια των Αιλωνιτών· εξ Ιαλεήλ, η συγγένεια των Ιαλεηλιτών. 27 Αύται είναι αι συγγένειαι των Ζαβουλωνιτών· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 28 Οι υιοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Μανασσής και Εφραΐμ. 29 Οι υιοί Μανασσή ήσαν, εκ Μαχείρ, η συγγένεια των Μαχειριτών. Και ο Μαχείρ εγέννησε τον Γαλαάδ· εκ δε του Γαλαάδ η συγγένεια των Γαλααδιτών· 30 ούτοι είναι οι υιοί Γαλαάδ· εξ Αχιέζερ, η συγγένεια των Αχιεζεριτών· εκ Χελέκ, η συγγένεια των Χελεκιτών· 31 και εξ Ασριήλ, η συγγένεια των Ασριηλιτών· εκ Συχέμ, η συγγένεια των Συχεμιτών· και εκ Σεμιδά, η συγγένεια των Σεμιδαϊτών· 32 και εξ Εφέρ, η συγγένεια των Εφεριτών· 33 και Σαλπαάδ, ο υιός του Εφέρ, δεν είχεν υιούς, αλλά θυγατέρας· τα δε ονόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ ήσαν Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και Θερσά. 34 Αύται είναι αι συγγένειαι Μανασσή· και η απαρίθμησις αυτών, πεντήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. 35 Ούτοι είναι οι υιοί Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Σουθαλά, η συγγένεια των Σουθαλαϊτών· εκ Βεχέρ, η συγγένεια των Βεχεριτών· εκ Ταχάν, η συγγένεια των Ταχανιτών· 36 και ούτοι είναι οι υιοί Σουθαλά· εξ Εράν, η συγγένεια των Ερανιτών. 37 Αύται είναι αι συγγένειαι των υιών Εφραΐμ· κατά την απαρίθμησιν αυτών, τριάκοντα δύο χιλιάδες και πεντακόσιοι. Ούτοι είναι οι υιοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών. 38 Οι υιοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Βελά, η συγγένεια των Βελαϊτών· εξ Ασβήλ, η συγγένεια των Ασβηλιτών· εξ Αχιράμ, η συγγένεια των Αχιραμιτών· 39 εκ Σουφάμ, η συγγένεια των

Σουφαμιτών· εξ Ουφάμ, η συγγένεια των Ουφαμιτών·
40 και οι υιοί Βελά ήσαν Αρέδ και Νααμάν· εξ Αρέδ,
η συγγένεια των Αρεδιτών· εκ Νααμάν, συγγένεια
των Νααμιτών. **41** Ούτοι είναι οι υιοί Βενιαμίν κατά
τας συγγενείας αυτών· και η απαρίθμησις αυτών ήτο
τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι. **42** Ούτοι
είναι οι υιοί Δαν κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Σουάμ,
η συγγένεια των Σουαμιτών· αύται είναι αι συγγένειαι
Δαν κατά τας συγγενείας αυτών· **43** πάσαι αι συγγένειαι
των Σουαμιτών, κατά την απαρίθμησιν αυτών, ήσαν
εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Οι υιοί
Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εξ Ιεμνά, η
συγγένεια των Ιεμνιτών· εξ Ιεσουΐ, η συγγένεια των
Ιεσουϊτών· εκ Βεριά, η συγγένεια των Βεριαϊτών· **45**
εκ των υιών Βεριά ήσαν, εξ Έβερ, η συγγένεια των
Εβεριτών· εκ Μαλχιήλ, η συγγένεια των Μαλχιηλιτών·
46 και το όνομα της θυγατρός του Ασήρ ήτο Σάρα. **47**
Αύται είναι αι συγγένειαι των υιών Ασήρ κατά την
απαρίθμησιν αυτών, πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και
τετρακόσιοι. **48** Οι υιοί Νεφθαλί κατά τας συγγενείας
αυτών ήσαν, εξ Ιασιήλ, συγγένεια των Ιασιηλιτών·
εκ Γουνί, η συγγένεια των Γουνιτών· **49** εξ Ιεσέρ, η
συγγένεια των Ιεσεριτών· εκ Σιλλήμ, η συγγένεια των
Σιλλημιτών. **50** Αύται είναι αι συγγένειαι Νεφθαλί
κατά τας συγγενείας αυτών· και απαρίθμησις αυτών
ήτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **51**
Αύτη είναι η απαρίθμησις των υιών Ισραήλ, εξακόσιαι
χιλιάδες και χίλιοι επτακόσιοι τριάκοντα. **52** Και
ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **53** Εις τούτους
θέλει μοιρασθή η γη εις κληρονομίαν κατά τον αριθμόν
των ονομάτων αυτών· **54** εις τους περισσοτέρους
θέλεις δώσει περισσοτέραν κληρονομίαν και εις τους
ολιγωτέρους θέλεις δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν·
εις έκαστον θέλει δοθή κληρονομία αυτού κατά την
απαρίθμησιν αυτού· **55** και η γη θέλει μοιρασθή διά
κλήρων· κατά τα ονόματα των φυλών, κατά τας πατριάς
αυτών, θέλουσι κληρονομήσει· **56** κατά τον κλήρον
θέλει μοιρασθή η κληρονομία αυτών μεταξύ πολλών
και ολίγων. **57** Και αύτη είναι η απαρίθμησις των
Λευϊτών, κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Γηρσών, η
συγγένεια των Γηρσωνιτών· εκ Καάθ, η συγγένεια των
Κααθιτών· εκ Μεραρί, η συγγένεια των Μεραριτών. **58**
Αύται είναι αι συγγένειαι των Λευϊτών· η συγγένεια των
Λιβνιτών, η συγγένεια των Χεβρωνιτών, η συγγένεια
των Μααλιτών, συγγένεια των Μουσιτών, η συγγένεια
των Κοραϊτών· και ο Καάθ εγέννησε τον Αμράμ. **59**
Το δε όνομα της γυναικός του Αμράμ ήτο Ιωχαβέδ,
θυγάτηρ του Λευΐ, ήτις εγεννήθη εις τον Λευΐ εν
Αιγύπτω· και εγέννησεν εις τον Αμράμ τον Ααρών
και τον Μωϋσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών. **60**
Και εγεννήθησαν εις τον Ααρών Ναδάβ και Αβιούδ,
Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **61** Απέθανον δε ο Ναδάβ και
ο Αβιούδ, ότε προσέφεραν πυρ ξένον ενώπιον του
Κυρίου. **62** Και η απαρίθμησις αυτών ήτο εικοσιτρείς
χιλιάδες, παν αρσενικόν από ενός μηνός και επάνω·
διότι δεν απηριθμήθησαν μεταξύ των υιών Ισραήλ,
επειδή δεν εδόθη εις αυτούς κληρονομία μεταξύ των
υιών Ισραήλ. **63** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες διά του
Μωϋσέως και Ελεάζαρ του ιερέως, οίτινες απηρίθμησαν
τους υιούς Ισραήλ εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον
Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. **64** Μεταξύ δε τούτων
δεν ευρίσκετο άνθρωπος εκ των απαριθμηθέντων υπό
του Μωϋσέως και Ααρών του ιερέως, ότε απηρίθμησαν
τους υιούς Ισραήλ εν τη ερήμω Σινά. **65** Διότι ο Κύριος
είπε περί αυτών, Εξάπαντος θέλουσιν αποθάνει εν τη
ερήμω. Και δεν εναπελείφθη εξ αυτών ουδείς, ει μη
Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή και Ιησούς ο υιός του Ναυή.

27 Και προσήλθον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, υιού
του Εφέρ, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού
του Μανασσή, εκ των συγγενειών Μανασσή υιού του
Ιωσήφ. Και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων
αυτού· Μααλά, Νουά και Αγλά και Μελχά και Περσά.
2 Και εστάθησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον
Ελεάζαρ του ιερέως και ενώπιον των αρχόντων και
πάσης της συναγωγής εις την θύραν της σκηνής του
μαρτυρίου, λέγουσαι, **3** Ο πατήρ ημών απέθανεν εν
τη ερήμω· και αυτός δεν ήτο εν τη συνοδία των
συναθροισθέντων κατά του Κυρίου εν τη συνοδία του
Κορέ, αλλ' απέθανε δι' ιδίαν αυτού αμαρτίαν και δεν
είχεν υιούς· **4** διά τι να εξαλειφθή το όνομα του πατρός
ημών εκ μέσου της συγγενείας αυτού, διότι δεν έχει
υιόν; δότε εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών
του πατρός ημών. **5** Και έφερεν ο Μωϋσής την κρίσιν
αυτών ενώπιον του Κυρίου. **6** Και ελάλησε Κύριος προς
τον Μωϋσήν λέγων, **7** Ορθώς λαλούσιν αι θυγατέρες
του Σαλπαάδ· εξάπαντος θέλεις δώσει εις αυτάς κτήμα
εις κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών του πατρός
αυτών· και θέλεις διαβιβάσει εις αυτάς την κληρονομίαν
του πατρός αυτών. **8** Και θέλεις λαλήσει προς τους
υιούς Ισραήλ λέγων, Εάν άνθρωπός τις αποθάνη και
δεν έχη υιόν, τότε θέλετε διαβιβάσει την κληρονομίαν
αυτού εις την θυγατέρα αυτού. **9** Και εάν δεν έχη
θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού
εις τους αδελφούς αυτού. **10** Και εάν δεν έχη αδελφούς,
τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τους
αδελφούς του πατρός αυτού. **11** Εάν δε ο πατήρ αυτού
δεν έχη αδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν
αυτού εις τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον εκ της
συγγενείας αυτού, και ούτος θέλει εξουσιάζει αυτήν.
Και τούτο θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ διάταγμα
κρίσεως, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **12**
Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ανάβα εις τούτο το
όρος Αβαρίμ και ιδέ την γην, την οποίαν έδωκα εις τους
υιούς Ισραήλ· **13** και αφού ίδης αυτήν, θέλεις προστεθή
και συ εις τον λαόν σου, καθώς προσετέθη Ααρών ο
αδελφός σου· **14** διότι σεις ηναντιώθητε εις τον λόγον
μου εν τη ερήμω Σιν εν τη αντιλογία της συναγωγής,
ώστε να με αγιάσητε εις το ύδωρ ενώπιον αυτών. Τούτο
είναι το ύδωρ Μεριβά εν Κάδης εν τη ερήμω Σιν. **15**
Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, **16**
Κύριος, ο Θεός των πνευμάτων πάσης σαρκός, ας διορίση
άνθρωπον επί την συναγωγήν, **17** όστις να εξέλθη
έμπροσθεν αυτών, και όστις να εισέλθη έμπροσθεν
αυτών, και όστις να εξάγη αυτούς, και όστις να εισάγη
αυτούς· ώστε να μη ήναι η συναγωγή του Κυρίου ως
πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. **18** Και είπε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, Λάβε μετά σου Ιησούν τον υιόν του Ναυή,

άνθρωπον εις τον οποίον είναι το πνεύμα, και επίθες
την χείρα σου επ' αυτόν· 19 και παράστησον αυτόν
ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως και ενώπιον πάσης της
συναγωγής και δος εις αυτόν διαταγάς ενώπιον αυτών·
20 και θέλεις επιθέσει επ' αυτόν από της δόξης σου, διά
να υπακούωσιν εις αυτόν πάσα η συναγωγή των υιών
Ισραήλ· 21 και θέλει παρασταθή ενώπιον Ελεάζαρ του
ιερέως, όστις θέλει ερωτήσει περί αυτού κατά την κρίσιν
του Ουρίμ ενώπιον του Κυρίου· κατά τον λόγον αυτού
θέλουσιν εξέρχεσθαι και κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν
εισέρχεσθαι, αυτός και πάντες οι υιοί Ισραήλ μετ' αυτού
και πάσα η συναγωγή. 22 Και έκαμεν ο Μωϋσής, καθώς
προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· και έλαβε τον Ιησούν
και παρέστησεν αυτόν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως,
και ενώπιον πάσης της συναγωγής· 23 και επέθηκε τας
χείρας αυτού επ' αυτόν και έδωκεν εις αυτόν διαταγάς,
καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

28 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων,
2 Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Τα δώρα μου, τους άρτους μου, την θυσίαν
μου γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς εμέ,
προσέχετε να προσφέρητε εις εμέ εν τω πρέποντι καιρώ
αυτών. 3 Και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Αύτη είναι η διά
πυρός γινομένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει
προς τον Κύριον· δύο αρνία ενιαύσια άμωμα καθ' ημέραν,
εις παντοτεινόν ολοκαύτωμα. 4 Το εν αρνίον θέλεις
προσφέρει το πρωΐ, και το άλλο αρνίον θέλεις προσφέρει
το δειλινόν. 5 Και διά προσφοράν εξ αλφίτων θέλετε
προσφέρει σεμίδαλιν, το δέκατον του εφά, εζυμωμένην
με έλαιον από ελαίας κοπανισμένας, το τέταρτον του ιν.
6 Τούτο είναι παντοτεινόν ολοκαύτωμα, διωρισμένον
εν τω όρει Σινά, εις οσμήν ευωδίας, θυσία γινομένη
διά πυρός εις τον Κύριον. 7 Και η σπονδή αυτού θέλει
είσθαι το τέταρτον του ιν διά το εν αρνίον· εις το
αγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διά σπονδήν εις τον
Κύριον. 8 Και το άλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το
δειλινόν· κατά την εξ αλφίτων προσφοράν της πρωΐας
και κατά την σπονδήν αυτής θέλεις προσφέρει αυτό
θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς
τον Κύριον. 9 και την ημέραν του σαββάτου θέλεις
προσφέρει δύο αρνία ενιαύσια άμωμα, και δύο δέκατα
σεμιδάλεως εζυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ
αλφίτων, και την σπονδήν αυτής. 10 τούτο είναι το
ολοκαύτωμα εκάστου σαββάτου εκτός του παντοτεινού
ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. 11 Και εις τας
νεομηνίας σας θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα προς
τον Κύριον, δύο μόσχους και ένα κριόν, επτά αρνία
ενιαύσια, άμωμα· 12 και δι' έκαστον μόσχον τρία δέκατα
σεμιδάλεως εζυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ
αλφίτων, και διά τον ένα κριόν δύο δέκατα σεμιδάλεως
εζυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων· 13
και ανά εν δέκατον σεμιδάλεως εζυμωμένης με έλαιον
διά προσφοράν εξ αλφίτων δι' έκαστον αρνίον, προς
ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν
ευωδίας προς τον Κύριον. 14 Και η σπονδή αυτών θέλει
είσθαι οίνος, το ήμισυ του ιν διά τον μόσχον, και το
τρίτον του ιν διά τον κριόν, και το τέταρτον του ιν διά το
αρνίον. Τούτο είναι το ολοκαύτωμα εκάστου μηνός, κατά
τους μήνας του ενιαυτού. 15 Και εις τράγος εξ αιγών
θέλει προσφέρεσθαι προς τον Κύριον εις προσφοράν
περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος
και της σπονδής αυτού. 16 Και την δεκάτην τετάρτην
ημέραν του πρώτου μηνός είναι το πάσχα του Κυρίου.
17 Και την δεκάτην πέμπτην του μηνός τούτον είναι
εορτή· επτά ημέρας θέλουσι τρώγεσθαι άζυμα. 18 Εν
τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι συγκάλεσις αγία· δεν
θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. 19 Και θέλετε
προσφέρει θυσίαν γινομένην διά πυρός, ολοκαύτωμα
προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βοών και ένα κριόν
και επτά αρνία ενιαύσια· άμωμα θέλουσιν είσθαι εις
εσάς. 20 Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει
είσθαι σεμίδαλις εζυμωμένη με έλαιον· τρία δέκατα
θέλετε προσφέρει διά τον μόσχον και δύο δέκατα διά
τον κριόν. 21 Ανά εν δέκατον θέλεις προσφέρει δι'
έκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία· 22 και ένα τράγον
εις προσφοράν περί αμαρτίας, διά να γείνη εξιλέωσις διά
σας. 23 Εκτός του ολοκαυτώματος της πρωΐας, το οποίον
είναι διά ολοκαύτωμα παντοτεινόν, θέλετε προσφέρει
ταύτα. 24 Ούτω θέλετε προσφέρει καθ' ημέραν εις τας
επτά ημέρας, τα δώρα τα προς θυσίαν γινομένην διά
πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. Τούτο θέλει
προσφέρεσθαι εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος
και της σπονδής αυτού. 25 Και εν τη ημέρα τη εβδόμη
θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν
έργον δουλευτικόν. 26 Και εν τη ημέρα των απαρχών,
όταν προσφέρητε νέαν εξ αλφίτων προσφοράν προς
τον Κύριον, εις το τέλος των εβδομάδων σας, θέλετε
έχει συγκάλεσιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον
δουλευτικόν. 27 Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα εις
οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βοών,
ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια· 28 και η εξ αλφίτων
προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εζυμωμένη με
έλαιον, τρία δέκατα δι' έκαστον μόσχον, δύο δέκατα διά
τον ένα κριόν, 29 ανά εν δέκατον δι' έκαστον αρνίον,
κατά τα επτά αρνία· 30 ένα τράγον εξ αιγών, διά να
γείνη εξιλέωσις διά σας. 31 Εκτός του παντοτεινού
ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού,
ταύτα θέλετε προσφέρει, άμωμα θέλουσιν είσθαι εις
εσάς, και τας σπονδάς αυτών.

29 Και εν τω μηνί τω εβδόμω, τη πρώτη του
μηνός, θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν· δεν θέλετε
κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν· αύτη είναι εις εσάς
ημέρα αλαλαγμού σαλπίγγων. 2 Και θέλετε προσφέρει
ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, ένα
μόσχον εκ βοών, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, άμωμα·
3 και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι
σεμίδαλις εζυμωμένη με έλαιον, τρία δέκατα διά τον
μόσχον, δύο δέκατα διά τον κριόν, 4 και εν δέκατον
δι' έκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία· 5 και ένα
τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, διά να
γείνη εξιλέωσις διά σάς· 6 εκτός του ολοκαυτώματος
του μηνός και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και
του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων
προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών, κατά το
διατεταγμένον περί αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός
εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. 7 Και τη δεκάτη

τούτου του εβδόμου μηνός θέλετε έχει συγκάλεσιν
αγίαν· και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας· ουδεμίαν
εργασίαν θέλετε κάμνει· 8 και θέλετε προσφέρει
ολοκαύτωμα προς τον Κύριον εις οσμήν ευωδίας, ένα
μόσχον εκ βοών, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια· άμωμα
θέλουσιν είσθαι εις εσάς. 9 Και η εξ αλφίτων προσφορά
αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εζυμωμένη με έλαιον,
τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ένα
κριόν, 10 ανά εν δέκατον δι' έκαστον αρνίον, κατά τα
επτά αρνία· 11 ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν
περί αμαρτίας, εκτός της προς εξιλέωσιν περί αμαρτίας
προσφοράς και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και
της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών
αυτών. 12 Και τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του εβδόμου
μηνός θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει
ουδέν έργον δουλευτικόν· και θέλετε εορτάζει εορτήν
εις τον Κύριον επτά ημέρας. 13 Και θέλετε προσφέρει
ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν
ευωδίας προς τον Κύριον, δεκατρείς μόσχους, δύο
κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια· άμωμα θέλουσιν
είσθαι. 14 Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει
είσθαι σεμίδαλις εζυμωμένη με έλαιον, τρία δέκατα
δι' έκαστον μόσχον εκ των δεκατριών μόσχων, δύο
δέκατα δι' έκαστον κριόν εκ των δύο κριών, 15 και ανά
εν δέκατον δι' έκαστον αρνίον κατά τα δεκατέσσαρα
αρνία· 16 και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί
αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της
εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού.
17 Και τη δευτέρα ημέρα θέλετε προσφέρει δώδεκα
μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια,
άμωμα· 18 και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών
και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους
κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών,
ως είναι διατεταγμένον· 19 και ένα τράγον αιγών
εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού
ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού
και των σπονδών αυτών. 20 Και τη τρίτη ημέρα ένδεκα
μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια,
άμωμα· 21 και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και
τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς
και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι
διατεταγμένον· 22 και ένα τράγον εις προσφοράν περί
αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και
της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής
αυτού. 23 Και τη τετάρτη ημέρα δέκα μόσχους, δύο
κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· 24 την εξ
αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών,
διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία
κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον·
25 και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί
αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της
εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού.
26 Και τη πέμπτη ημέρα εννέα μόσχους, δύο κριούς,
δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· 27 και την εξ
αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών,
διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία,
κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· 28
και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός
του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων
προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. 29 Και τη έκτη
ημέρα οκτώ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία
ενιαύσια, άμωμα· 30 και την εξ αλφίτων προσφοράν
αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά
τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως
είναι διατεταγμένον· 31 και ένα τράγον εις προσφοράν
περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος,
της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής
αυτού. 32 Και τη εβδόμη ημέρα επτά μόσχους, δύο
κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· 33 και την
εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών,
διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία
κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον περί
αυτών· 34 και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας,
εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων
προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. 35 Τη ογδόη
ημέρα θέλετε έχει σύναξιν επίσημον· ουδέν έργον
δουλευτικόν θέλετε κάμνει· 36 και θέλετε προσφέρει
ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν
ευωδίας προς τον Κύριον, ένα μόσχον, ένα κριόν, επτά
αρνία ενιαύσια, άμωμα· 37 την εξ αλφίτων προσφοράν
αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τον μόσχον, διά την
κριόν και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως
είναι διατεταγμένον· 38 και ένα τράγον εις προσφοράν
περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος
και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής
αυτού. 39 ταύτα θέλετε κάμνει προς τον Κύριον εις τας
διωρισμένας εορτάς σας, εκτός των ευχών σας και των
αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, διά τα ολοκαυτώματά
σας και διά τας εξ αλφίτων προσφοράς σας και διά τας
σπονδάς σας και διά τας ειρηνικάς προσφοράς σας. 40
Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ κατά
πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.

30 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους άρχοντας των
φυλών των υιών Ισραήλ, λέγων, Ούτος είναι
ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· 2 Όταν
άνθρωπός τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον ή ομόση
όρκον, ώστε να δέση την ψυχήν αυτού με δεσμόν, δεν
θέλει παραβή τον λόγον αυτού θέλει κάμει κατά πάντα
όσα εξήλθον εκ του στόματος αυτού. 3 Εάν δε γυνή
τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον και δέση εαυτήν με
δεσμόν εν τη οικία του πατρός αυτής εις την νεότητα
αυτής, 4 και ακούση ο πατήρ αυτής την ευχήν αυτής
και τον δεσμόν αυτής διά του οποίου έδεσε την ψυχήν
αυτής και σιωπήση προς αυτήν ο πατήρ αυτής, τότε
πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πας δεσμός, διά
του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλει μένει. 5 Εάν
δε ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύση εις αυτήν, καθ'
ην ημέραν ακούση, πάσαι αι ευχαί αυτής ή οι δεσμοί
αυτής, διά των οποίων έδεσε την ψυχήν αυτής, δεν
θέλουσι μένει και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν,
διότι ο πατήρ αυτής δεν συγκατένευσεν εις αυτήν. 6
Εάν όμως έχουσα άνδρα ηυχήθη ή επρόφερέ τι διά των
χειλέων αυτής, διά του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής,
7 και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εσιώπησε προς αυτήν,
καθ' ην ημέραν ήκουσε, τότε αι ευχαί αυτής θέλουσι
μένει και οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων έδεσε την
ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. 8 Εάν όμως ο ανήρ αυτής

δεν συγκατένευσεν εις αυτήν, καθ' ην ημέραν ήκουσε, τότε θέλει ακυρώσει την ευχήν αυτής, την οποίαν ηυχήθη, και ό, τι επρόφερε διά των χειλέων αυτής, διά του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής· και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **9** Πάσα όμως ευχή χήρας ή γυναικός αποβεβλημένης, διά της οποίας έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλει μένει επ' αυτήν. **10** Και εάν ηυχήθη εν τη οικία του ανδρός αυτής ή έδεσε την ψυχήν αυτής με δεσμόν όρκου, **11** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εσιώπησε προς αυτήν και δεν ηναντιώθη εις αυτήν, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πάντες οι δεσμοί, διά των οποίων έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **12** Εάν όμως ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά ρητώς, καθ' ην ημέραν ήκουσε, παν ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων αυτής περί των ευχών αυτής και περί του δεσμού της ψυχής αυτής δεν θέλει μένει· ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **13** Πάσαν ευχήν και πάντα όρκον υποχρεόνοντα εις κακουχίαν ψυχής ο ανήρ αυτής δύναται να επικυρώση ή ο ανήρ αυτής δύναται να ακυρώση· **14** εάν όμως ο ανήρ αυτής σιωπήση διόλου προς αυτήν από ημέρας εις ημέραν, τότε επικυρόνει πάσας τας ευχάς αυτής ή πάντας τους δεσμούς αυτής, οίτινες είναι επ' αυτήν· αυτός επεκύρωσεν αυτά, διότι εσιώπησε προς αυτήν, καθ' ην ημέραν ήκουσεν. **15** Εάν όμως ηκύρωσεν αυτά ρητώς αφού ήκουσε, τότε θέλει βαστάσει την αμαρτίαν αυτής. **16** Ταύτα είναι τα διατάγματα, τα οποία προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, μεταξύ ανδρός και γυναικός αυτού και μεταξύ πατρός και θυγατρός αυτού εν τη νεότητι αυτής εν τη οικία του πατρός αυτής.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Κάμε την εκδίκησιν των υιών Ισραήλ κατά των Μαδιανιτών· έπειτα θέλεις προστεθή εις τον λαόν σου. **3** Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, λέγων, Ας οπλισθώσιν από σας άνδρες εις πόλεμον και ας υπάγωσιν εναντίον του Μαδιάμ, διά να εκδικήσωσι τον Κύριον κατά του Μαδιάμ· **4** ανά χιλίους από πάσης φυλής, εκ πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλετε αποστείλει εις τον πόλεμον. **5** Και εξηριθμήθησαν εκ των χιλιάδων του Ισραήλ χίλιοι από πάσης φυλής, δώδεκα χιλιάδες ώπλισμένοι εις πόλεμον. **6** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσής εις τον πόλεμον, χιλίους από πάσης φυλής, αυτούς και Φινεές τον υιόν του Ελεάζαρ του ιερέως, εις τον πόλεμον, μετά των σκευών των αγίων και μετά των σαλπίγγων του αλαλαγμού εις τας χείρας αυτού. **7** Και επολέμησαν εναντίον του Μαδιάμ, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, και εθανάτωσαν παν αρσενικόν. **8** Και εκτός των θανατωθέντων και τους βασιλείς του Μαδιάμ εθανάτωσαν, τον Ευΐ και τον Ρεκέμ και τον Σούρ και τον Ουρ και τον Ρεβά, πέντε βασιλείς του Μαδιάμ· και τον Βαλαάμ υιόν του Βεώρ εθανάτωσαν εν μαχαίρα. **9** Και ηχμαλώτισαν οι υιοί Ισραήλ τας γυναίκας του Μαδιάμ και τα παιδία αυτών, και πάντα τα κτήνη αυτών και πάντα τα ποίμνια αυτών και πάντα τα υπάρχοντα αυτών ελεηλάτησαν. **10** Και πάσας τας πόλεις αυτών κατά τας κατοικίας αυτών, και πάντας τους πύργους αυτών, κατέκαυσαν εν πυρί. **11** Και έλαβον πάντα τα λάφυρα και πάσαν την λεηλασίαν από ανθρώπου έως κτήνους. **12** Και έφεραν προς τον Μωϋσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς την συναγωγήν των υιών Ισραήλ τους αιχμαλώτους, και τα λάφυρα και την λεηλασίαν, εις το στρατόπεδον, εις τας πεδιάδας του Μωάβ, τας παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι της Ιεριχώ. **13** Και εξήλθον ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής εις συνάντησιν αυτών έξω του στρατοπέδου. **14** Και εθυμώθη ο Μωϋσής εναντίον των αρχηγών του στρατεύματος, των χιλιάρχων και των εκατοντάρχων, των ελθόντων από της παρατάξεως του πολέμου· **15** και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Ζώσας αφήσατε πάσας τας γυναίκας; **16** ιδού, αύται έγειναν αιτία εις τους υιούς Ισραήλ, κατά την συμβουλήν του Βαλαάμ, να ανομήσωσιν εναντίον του Κυρίου εις την υπόθεσιν του Φεγώρ, και έγεινεν η πληγή επί της συναγωγής του Κυρίου· **17** και τώρα θανατώσατε εκ των παιδίων πάντα τα αρσενικά, και θανατώσατε πάσας τας γυναίκας, όσαι εγνώρισαν άνδρα, κοιμηθείσαι μετ' αυτού· **18** πάντα όμως τα κοράσια, όσα δεν εγνώρισαν κοίτην ανδρός, φυλάξατε ζώντα δι' εαυτούς· **19** και μείνατε έξω του στρατοπέδου επτά ημέρας· όστις εθανάτωσεν άνθρωπον, και όστις ήγγισε πεφονευμένον, καθαρίσθητε σεις και οι αιχμάλωτοί σας την τρίτην ημέραν και την εβδόμην ημέραν· **20** και καθαρίσατε πάντα τα ιμάτια και πάντα τα σκεύη τα δερμάτινα και πάντα τα ειργασμένα εκ τριχών αιγός και πάντα τα ξύλινα σκεύη. **21** Και είπεν Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους πολεμιστάς τους ερχομένους εις τον πόλεμον, Τούτο είναι το πρόσταγμα του νόμου, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν· **22** πλην το χρυσίον και το αργύριον, τον χαλκόν, τον σίδηρον, τον κασσίτερον και τον μόλυβδον, **23** παν ό, τι δύναται να εμβή εις το πυρ, θέλετε περάσει διά του πυρός και θέλει είσθαι καθαρόν· πρέπει όμως να καθαρισθή και διά του ύδατος του καθαρισμού· και παν ό, τι δεν εμβαίνει εις το πυρ, θέλετε περάσει διά του ύδατος· **24** και θέλετε πλύνει τα ιμάτιά σας την εβδόμην ημέραν και θέλετε είσθαι καθαροί· και μετά ταύτα θέλετε εισέλθει εις το στρατόπεδον. **25** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **26** Λάβε τον αριθμόν των λαφύρων της αιχμαλωσίας, από ανθρώπου έως κτήνους, συ και Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι αρχηγοί των πατριών της συναγωγής· **27** και διαίρεσον τα λάφυρα εις δύο μεταξύ των πολεμιστών των εξελθόντων εις τον πόλεμον και πάσης της συναγωγής· **28** και αφαίρεσον διά τον Κύριον απόδομα εκ των ανδρών, των πολεμιστών, των εξελθόντων εις τον πόλεμον, ανά εν εκ πεντακοσίων, από ανθρώπων και από βοών και από όνων και από προβάτων· **29** από του ημίσεως αυτών θέλετε λάβει και δώσει εις Ελεάζαρ τον ιερέα προσφοράν του Κυρίου· **30** και από του ημίσεως μεριδίον των υιών Ισραήλ θέλεις λάβει εν μερίδιον από πεντήκοντα, από ανθρώπων, από βοών, από όνων και από προβάτων, από παντός κτήνους, και θέλεις δώσει αυτά εις τους Λευΐτας, τους φυλάττοντας τας φυλακάς της σκηνής του Κυρίου. **31** Και έκαμεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **32** Και τα λάφυρα τα εναπολειφθέντα εκ της λεηλασίας, την οποίαν έκαμον οι άνδρες οι πολεμισταί, ήσαν πρόβατα εξακόσια,

εβδομήκοντα πέντε χιλιάδες, 33 και βόες εβδομήκοντα
δύο χιλιάδες, 34 και όνοι χιλιάδες εξήκοντα μία, 35
και ψυχαί ανθρώπων, από των γυναικών αίτινες δεν
εγνώρισαν κοίτην ανδρός, πάσαι αι ψυχαί, τριάκοντα δύο
χιλιάδες. 36 Και το ήμισυ, το μερίδιον των εξελθόντων
εις τον πόλεμον, ήτο κατά τον αριθμόν, τα πρόβατα
τριακόσια τριάκοντα επτά χιλιάδες και πεντακόσια· 37
και το απόδομα του Κυρίου από των προβάτων ήτο
εξακόσια εβδομήκοντα πέντε· 38 και οι βόες τριάκοντα
εξ χιλιάδες, και το απόδομα του Κυρίου εβδομήκοντα
δύο· 39 και οι όνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι,
και το απόδομα του Κυρίου εις και εξήκοντα· 40 και
ψυχαί ανθρώπων ήσαν δεκαέξ χιλιάδες, και το απόδομα
του Κυρίου τριάκοντα δύο ψυχαί. 41 Και έδωκεν ο
Μωϋσής το απόδομα, την προσφοράν του Κυρίου,
εις Ελεάζαρ τον ιερέα, καθώς προσέταξε Κύριος εις
τον Μωϋσήν. 42 Και από του ημίσεως μεριδίου των
υιών Ισραήλ, το οποίον ο Μωϋσής εξεχώρισεν από
του μεριδίου των ανδρών των πολεμιστών· 43 και
τούτο το ήμισυ της συναγωγής ήτο πρόβατα τριακόσια
τριάκοντα επτά χιλιάδες και πεντακόσια, 44 και βόες
τριάκοντα εξ χιλιάδες, 45 και όνοι τριάκοντα χιλιάδες
και πεντακόσιοι, 46 και ψυχαί ανθρώπων δεκαέξ
χιλιάδες· 47 και έλαβεν ο Μωϋσής από του ημίσεως
μεριδίου των υιών Ισραήλ ανά εν εκ πεντήκοντα,
από ανθρώπων και από κτηνών, και έδωκεν αυτά
εις τους Λευΐτας, τους φυλάττοντας τας φυλακάς της
σκηνής του Κυρίου, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον
Μωϋσήν 48 Και προσήλθον εις τον Μωϋσήν οι αρχηγοί
οι επί των χιλιάδων του στρατεύματος, χιλίαρχοι και
εκατόνταρχοι, 49 και είπον προς τον Μωϋσήν, Οι
δούλοί σου έλαβον τον αριθμόν των ανδρών των
πολεμιστών των υπό την επιστασίαν ημών, και δεν
λείπει εξ ημών ουδέ είς· 50 και εφέραμε τα δώρα του
Κυρίου, έκαστος ό, τι εύρηκε, σκεύη χρυσά, αλύσους και
βραχιόλια, δακτυλίδια, ενώτια και περιδέραια, διά να
γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών ημών ενώπιον του
Κυρίου. 51 Και έλαβεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς
το χρυσίον παρ' αυτών όλον εις σκεύη ειργασμένα. 52
Και παν το χρυσίον της προσφοράς των χιλιάρχων και
εκατοντάρχων, το οποίον προσέφεραν εις τον Κύριον,
ήτο δεκαέξ χιλιάδες επτακόσιοι πεντήκοντα σίκλοι. 53
Διότι οι άνδρες οι πολεμισταί είχον λαφυραγωγήσει
έκαστος δι' εαυτόν. 54 Και έλαβεν ο Μωϋσής και
Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρά των χιλιάρχων και
εκατοντάρχων και έφεραν αυτό εις την σκηνήν του
μαρτυρίου εις μνημόσυνον των υιών Ισραήλ ενώπιον
του Κυρίου.

32 Οι δε υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ είχον πλήθος
κτηνών πολύ σφόδρα· και ότε είδον την γην
Ιαζήρ και την γην Γαλαάδ, ότι, ιδού, ο τόπος ήτο τόπος
διά κτήνη, 2 οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν ελθόντες
είπον προς τον Μωϋσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα
και προς τους άρχοντας της συναγωγής, λέγοντες, 3 Η
Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Νιμρά και Εσεβών
και Ελεαλή και Σεβάμ και Νεβώ και Βαιών, 4 η γη την
οποίαν επάταξεν ο Κύριος έμπροσθεν της συναγωγής
του Ισραήλ, είναι γη κτηνοτρόφος και οι δούλοί σου
έχουσι κτήνη· 5 διά τούτο, είπον, εάν ευρήκαμεν χάριν
έμπροσθέν σου, ας δοθή η γη αύτη εις τους δούλους
σου διά ιδιοκτησίαν· μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην.
6 Και είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Γαδ και προς
τους υιούς Ρουβήν, Οι αδελφοί σας θέλουσιν υπάγει
εις πόλεμον και σεις θέλετε μείνει εδώ; 7 και διά τι
δειλιάζετε την καρδίαν των υιών Ισραήλ, διά να μη
περάσωσιν εις την γην, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις
αυτούς; 8 ούτως έκαμον οι πατέρες σας, ότε απέστειλα
αυτούς από Κάδης-βαρνή διά να ίδωσι την γήν· 9 και
ανέβησαν μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και ιδόντες την
γην εδειλίασαν την καρδίαν των υιών Ισραήλ, διά
να μη εισέλθωσιν εις την γην την οποίαν ο Κύριος
έδωκεν εις αυτούς· 10 και εξήφθη η οργή του Κυρίου εν
τη ημέρα εκείνη, και ώμοσε λέγων, 11 Δεν θέλουσιν
ιδεί οι άνδρες οι αναβάντες εξ Αιγύπτου, από είκοσι
ετών και επάνω, την γην την οποίαν ώμοσα προς τον
Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ· διότι
δεν με ηκολούθησαν εντελώς· 12 εκτός Χάλεβ υιού
Ιεφοννή του Κενεζίτου και Ιησού υιού του Ναυή· διότι
ηκολούθησαν εντελώς τον Κύριον. 13 Και εξήφθη η
οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και έκαμεν αυτούς
να περιπλανώνται εις την έρημον τεσσαράκοντα έτη,
εωσού εξωλοθρεύθη πάσα η γενεά, ήτις είχε πράξει το
κακόν ενώπιον του Κυρίου. 14 Και ιδού, σεις εσηκώθητε
αντί των πατέρων σας, γενεά ανθρώπων αμαρτωλών,
διά να εξάψητε περισσότερον την φλόγα της οργής του
Κυρίου κατά του Ισραήλ. 15 Επειδή, εάν εκκλίνητε απ'
αυτού, έτι πάλιν θέλει αφήσει τον Ισραήλ εν τη ερήμω
και θέλετε εξολοθρεύσει πάντα τον λαόν τούτον. 16 Και
προσήλθον εις αυτόν και είπον, Θέλομεν οικοδομήσει
ενταύθα μάνδρας διά τα κτήνη ημών και πόλεις διά τα
παιδία ημών· 17 ημείς δε ώπλισμένοι θέλομεν προχωρεί
πρόθυμοι έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, εωσού φέρωμεν
αυτούς εις τον τόπον αυτών· τα δε παιδία ημών θέλουσι
κατοικεί εις τετειχισμένας πόλεις, διά τους κατοίκους
του τόπου· 18 δεν θέλομεν επιστρέψει εις τας οικίας
ημών, εωσού οι υιοί Ισραήλ κληρονομήσωσιν έκαστος
την κληρονομίαν αυτού· 19 διότι ημείς δεν θέλομεν
να κληρονομήσωμεν μετ' αυτών πέραν του Ιορδάνου
και επέκεινα· διότι η κληρονομία ημών έπεσεν εις ημάς
εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς. 20 Και είπε προς
αυτούς ο Μωϋσής, Εάν κάμητε κατά τον λόγον τούτον,
εάν προχωρήτε ώπλισμένοι έμπροσθεν του Κυρίου
εις πόλεμον, 21 και διαβήτε πάντες, ώπλισμένοι τον
Ιορδάνην έμπροσθεν του Κυρίου, εωσού εκδιώξη τους
εχθρούς αυτού απ' έμπροσθεν αυτού, 22 και υποταχθή
η γη έμπροσθεν του Κυρίου· τότε μετά ταύτα θέλετε
επιστρέψει και θέλετε είσθαι αθώοι ενώπιον του Κυρίου
και ενώπιον του Ισραήλ, και θέλετε έχει την γην ταύτην
ιδιοκτησίαν σας ενώπιον του Κυρίου· 23 εάν όμως
δεν κάμητε ούτως, ιδού, θέλετε αμαρτήσει ενώπιον
του Κυρίου· και ας ήσθε βέβαιοι ότι θέλει σας ευρή η
αμαρτία σας· 24 οικοδομήσατε πόλεις διά τα παιδία σας
και μάνδρας διά τα πρόβατά σας και κάμετε εκείνο, το
οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σας. 25 Και είπον οι υιοί
Γαδ και οι υιοί Ρουβήν προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Οι
δούλοί σου θέλουσι κάμει καθώς ο κύριός μου προστάζει·
26 τα παιδία ημών, αι γυναίκες ημών, τα ποίμνια ημών

και πάντα τα κτήνη ημών θέλουσι μένει ενταύθα εις
τας πόλεις του Γαλαάδ· 27 οι δούλοί σου όμως θέλουσι
διαβή πάντες ώπλισμένοι, παρατεταγμένοι ενώπιον του
Κυρίου εις μάχην, καθώς λέγει ο κύριός μου. 28 Τότε
ο Μωϋσής έδωκε προσταγήν περί αυτών εις Ελεάζαρ
τον ιερέα και εις τον Ιησούν υιόν του Ναυή και εις
τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υιών
Ισραήλ· 29 και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Εάν οι υιοί
Γαδ και οι υιοί Ρουβήν διαβώσι με σας τον Ιορδάνην,
πάντες ώπλισμένοι εις μάχην, έμπροσθεν του Κυρίου,
και κατακυριευθή η γη έμπροσθέν σας, τότε θέλετε
δώσει εις αυτούς την γην Γαλαάδ εις ιδιοκτησίαν· 30
εάν όμως δεν θέλωσι να διαβώσιν ώπλισμένοι με σας,
τότε θέλουσι λάβει κληρονομίαν μεταξύ σας εν τη γη
Χαναάν. 31 Και απεκρίθησαν οι υιοί Γαδ και οι υιοί
Ρουβήν λέγοντες, Ως είπεν ο Κύριος εις τους δούλους
σου, ούτω θέλομεν κάμει· 32 ημείς θέλομεν διαβή
ώπλισμένοι έμπροσθεν του Κυρίου εις την γην Χαναάν,
διά να έχωμεν την ιδιοκτησίαν της κληρονομίας ημών
εντεύθεν του Ιορδάνου. 33 Και έδωκεν εις αυτούς ο
Μωϋσής, εις τους υιούς Γαδ και εις τους υιούς Ρουβήν
και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή υιού του Ιωσήφ,
το βασίλειον του Σηών βασιλέως των Αμορραίων και το
βασίλειον του Ωγ βασιλέως της Βασάν, την γην μετά
των πόλεων αυτής εν τοις ορίοις, τας πόλεις της γης
κύκλω. 34 Και οι υιοί Γαδ ωκοδόμησαν την Δαιβών και
την Αταρώθ και την Αροήρ 35 και την Ατρώθ-σοφάν
και την Ιαζήρ και την Ιογβεά 36 και την Βαιθ-νιμρά και
την Βαιθ-αράν, πόλεις οχυράς, και μάνδρας προβάτων.
37 Και οι υιοί Ρουβήν ωκοδόμησαν την Εσεβών και την
Ελεαλή και την Κιριαθαΐμ 38 και την Νεβώ και την
Βάαλ-μεών, μεταβάλλοντες τα ονόματα αυτών, και
την Σιβμά· και έδωκαν άλλα ονόματα εις τας πόλεις,
τας οποίας ωκοδόμησαν. 39 Και οι υιοί Μαχείρ υιού
του Μανασσή υπήγαν εις την Γαλαάδ και εκυρίευσαν
αυτήν, εκδιώξαντες τον Αμορραίον τον εν αυτή. 40 Και
έδωκεν ο Μωϋσής την Γαλαάδ εις Μαχείρ τον υιόν του
Μανασσή· και κατώκησεν εν αυτή. 41 Και Ιαείρ ο υιός
του Μανασσή υπήγε και εκυρίευσε τας μικράς πόλεις
αυτής· και ωνόμασεν αυτάς Αβώθ-ιαείρ. 42 Και ο Νοβά
υπήγε και εκυρίευσε την Καινάθ και τα χωρία αυτής·
και ωνόμασεν αυτήν Νοβά, από του ονόματος αυτού.

33 Αύται είναι αι οδοιπορίαι των υιών Ισραήλ,
των εξελθόντων εκ της γης Αιγύπτου κατά τα
στρατεύματα αυτών διά χειρός του Μωϋσέως και
του Ααρών. 2 Και έγραψεν ο Μωϋσής τας εξόδους
αυτών κατά τας οδοιπορίας αυτών, διά προσταγής
του Κυρίου· και αύται είναι αι οδοιπορίαι αυτών
κατά τας εξόδους αυτών. 3 Και εσηκώθησαν από
Ραμεσσή τον πρώτον μήνα, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα
του πρώτου μηνός· τη επαύριον του πάσχα εξήλθον
οι υιοί Ισραήλ εν χειρί υψηλή ενώπιον πάντων των
Αιγυπτίων· 4 ενώ οι Αιγύπτιοι έθαπτον εκείνους,
τους οποίους ο Κύριος επάταξε μεταξύ αυτών, παν
πρωτότοκον· και εις τους θεούς αυτών έκαμεν ο Κύριος
εκδίκησιν. 5 Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσή,
εστρατοπέδευσαν εν Σοκχώθ. 6 Και σηκωθέντες από
Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ, ήτις είναι εν τω
άκρω της ερήμου. 7 Και σηκωθέντες από Εθάμ, έστρεψαν
προς Πι-αϊρώθ, ήτις είναι κατέναντι Βέελ-σεφών·
και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μιγδώλ. 8 Και
σηκωθέντες απ' έμπροσθεν της Αϊρώθ, διέβησαν διά της
θαλάσσης εις την έρημον· και ώδοιπόρησαν οδόν τριών
ημερών διά της ερήμου Εθάμ και εστρατοπέδευσαν
εν Μερρά. 9 Και σηκωθέντες από Μερρά, ήλθον εις
Αιλείμ· και ήσαν εν Αιλείμ δώδεκα πηγαί υδάτων και
εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εστρατοπέδευσαν
εκεί. 10 Και σηκωθέντες από Αιλείμ, εστρατοπέδευσαν
παρά την Ερυθράν θάλασσαν. 11 Και σηκωθέντες
από της Ερυθράς θαλάσσης, εστρατοπέδευσαν εν τη
ερήμω Σιν. 12 Και σηκωθέντες από της ερήμου Σιν,
εστρατοπέδευσαν εν Δοφκά. 13 Και σηκωθέντες από
Δοφκά, εστρατοπέδευσαν εν Αιλούς. 14 Και σηκωθέντες
από Αιλούς, εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν, όπου δεν ήτο
ύδωρ διά να πίη ο λαός. 15 Και σηκωθέντες από Ραφιδείν,
εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σινά. 16 Και σηκωθέντες
από της ερήμου Σινά, εστρατοπέδευσαν εν Κιβρώθ-
ατταταβά. 17 Και σηκωθέντες από Κιβρώθ-ατταταβά,
εστρατοπέδευσαν εν Ασηρώθ. 18 Και σηκωθέντες
από Ασηρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ριθμά. 19 Και
σηκωθέντες από Ριθμά, εστρατοπέδευσαν εν Ριμμών-
φαρές. 20 Και σηκωθέντες από Ριμμών-φαρές,
εστρατοπέδευσαν εν Λιβνά. 21 Και σηκωθέντες από
Λιβνά, εστρατοπέδευσαν εν Ρισσά. 22 Και σηκωθέντες
από Ρισσά, εστρατοπέδευσαν εν Κεελαθά. 23 Και
σηκωθέντες από Κεελαθά, εστρατοπέδευσαν εν τω
όρει Σαφέρ. 24 Και σηκωθέντες από του όρους Σαφέρ,
εστρατοπέδευσαν εν Χαραδά. 25 Και σηκωθέντες
από Χαραδά, εστρατοπέδευσαν εν Μακηλώθ. 26 Και
σηκωθέντες από Μακηλώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ταχάθ.
27 Και σηκωθέντες από Ταχάθ, εστρατοπέδευσαν εν
Θαρά. 28 Και σηκωθέντες από Θαρά, εστρατοπέδευσαν εν
Μιθκά. 29 Και σηκωθέντες από Μιθκά, εστρατοπέδευσαν
εν Ασεμωνά. 30 Και σηκωθέντες από Ασεμωνά,
εστρατοπέδευσαν εν Μοσηρώθ. 31 Και σηκωθέντες
από Μοσηρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Βενέ-ιακάν. 32
Και σηκωθέντες από Βενέ-ιακάν, εστρατοπέδευσαν
εν τω όρει Γαδγάδ. 33 Και σηκωθέντες από του
όρους Γαδγάδ, εστρατοπέδευσαν εν Ιοτβαθά. 34 Και
σηκωθέντες από Ιοτβαθά, εστρατοπέδευσαν εν Εβρωνά.
35 Και σηκωθέντες από Εβρωνά, εστρατοπέδευσαν εν
Εσιών-γάβερ. 36 Και σηκωθέντες από Εσιών-γάβερ,
εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν, ήτις είναι η Κάδης.
37 Και σηκωθέντες από Κάδης, εστρατοπέδευσαν εν τω
όρει Ωρ, κατά το άκρον της γης Εδώμ. 38 Και ανέβη
Ααρών ο ιερεύς, διά προσταγής του Κυρίου, εις το
όρος Ωρ και απέθανεν εκεί, το τεσσαρακοστόν έτος της
εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, τον πέμπτον
μήνα· την πρώτην του μηνός. 39 Και ο Ααρών ήτο
εκατόν εικοσιτριών ετών, ότε απέθανεν εν τω όρει Ωρ.
40 Και ήκουσεν ο Χαναναίος, βασιλεύς της Αράδ, όστις
κατώκει προς μεσημβρίαν, εν γη Χαναάν, την έλευσιν
των υιών Ισραήλ. 41 Και σηκωθέντες από του όρους
Ωρ, εστρατοπέδευσαν εν Σαλμωνά. 42 Και σηκωθέντες
από Σαλμωνά, εστρατοπέδευσαν εν Φυνών. 43 Και
σηκωθέντες από Φυνών, εστρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. 44
Και σηκωθέντες από Ωβώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ιϊέ-

αβαρίμ, κατά τα όρια του Μωάβ. **45** Και σηκωθέντες
από Ιείμ, εστρατοπέδευσαν εν Δαιβών-γαδ. **46** Και
σηκωθέντες από Δαιβών-γαδ, εστρατοπέδευσαν εν
Αλμών-διβλαθαΐμ. **47** Και σηκωθέντες από Αλμών-
διβλαθαΐμ, εστρατοπέδευσαν εις τα όρη Αβαρίμ,
κατέναντι Νεβώ. **48** Και σηκωθέντες από των ορέων
Αβαρίμ, εστρατοπέδευσαν εις τας πεδιάδας Μωάβ
παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. **49** Και
εστρατοπέδευσαν παρά τον Ιορδάνην, από Βαιθ-ιεσιμώθ
έως Αβέλ-σιττίμ, εις τας πεδιάδας Μωάβ. **50** Και ελάλησε
Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ
παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **51**
Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς,
Αφού διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **52**
θέλετε εκδιώξει πάντας τους κατοίκους της γης απ'
έμπροσθέν σας και καταστρέψει πάσας τας εικόνας
αυτών και καταστρέψει πάντα τα χυτά είδωλα αυτών
και κατεδαφίσει πάντας τους βωμούς αυτών· **53** και
θέλετε κυριεύσει την γην και κατοικήσει εν αυτή· διότι
εις εσάς έδωκα την γην ταύτην εις κληρονομίαν· **54** και
θέλετε διαμοιρασθή την γην διά κλήρων μεταξύ των
συγγενειών σας· εις τους περισσοτέρους θέλετε δώσει
περισσοτέραν κληρονομίαν, και εις τους ολιγωτέρους
θέλετε δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν· εκάστου η
κληρονομία θέλει είσθαι εις το μέρος όπου πέση ο
κλήρος αυτού· κατά τας φυλάς των πατέρων σας
θέλετε κληρονομήσει. **55** Εάν όμως δεν εκδιώξητε
τους κατοίκους της γης απ' έμπροσθέν σας, τότε όσους
ηθέλετε αφήσει εξ αυτών να μένωσι, θέλουσιν είσθαι
άκανθαι εις τους οφθαλμούς σας και κέντρα εις τας
πλευράς σας και θέλουσι σας ενοχλεί εν τω τόπω όπου
κατοικείτε· **56** και έτι, καθώς εστοχαζόμην να κάμω εις
αυτούς, ούτω θέλω κάμει εις εσάς.

34 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων,
2 Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς
αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την
γην εκείνην ήτις θέλει σας πέσει εις κληρονομίαν,
την γην Χαναάν μετά των ορίων αυτής, **3** τότε το
μέρος σας το προς μεσημβρίαν θέλει είσθαι από της
ερήμου Σιν έως πλησίον Εδώμ· και τα μεσημβρινά
όριά σας θέλουσιν είσθαι από του άκρου της αλμυράς
θαλάσσης προς ανατολάς· **4** και το όριόν σας θέλει
στρέφει από μεσημβρίας προς την ανάβασιν Ακραββίμ,
και θέλει διέρχεσθαι εις Σίν· και θέλει προχωρεί από
του μεσημβρινού μέρους έως Κάδης-βαρνή, και θέλει
εκβαίνει εις Ασάρ-αδδάρ, και θέλει διαβαίνει έως Ασμών·
5 και θέλει στρέφεσθαι το όριον από Ασμών έως του
χειμάρρου της Αιγύπτου, και θέλει καταντήσει εις την
θάλασσαν. **6** Δυτικόν δε όριον θέλετε έχει την θάλασσαν
την μεγάλην· αύτη θέλει είσθαι το δυτικόν όριόν σας. **7**
Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα αρκτικά όριά σας· από της
μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει όριόν σας το όρος Ωρ· **8**
από του όρους Ωρ θέλετε θέσει όριόν σας έως της εισόδου
Αιμάθ, και θέλει προχωρεί το όριον εις Σεδάδ· **9** και θέλει
προχωρεί το όριον εις Ζιφρών, και θέλει καταντήσει
εις Ασάρ-ενάν· τούτο θέλει είσθαι το αρκτικόν όριόν
σας. **10** Και θέλετε θέσει τα ανατολικά όριά σας από
Ασάρ-ενάν έως Σεπφάμ· **11** και θέλει καταβαίνει το
όριον από Σεπφάμ έως Ριβλά, προς ανατολάς του Αείν·
και θέλει καταβαίνει το όριον και θέλει φθάνει εις το
πλάγιον της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς· **12** και
θέλει καταβαίνει το όριον προς τον Ιορδάνην και θέλει
καταντήσει εις την αλμυράν θάλασσαν. Αύτη είναι η γη
σας κατά τα όρια αυτής κύκλω. **13** Και προσέταξεν ο
Μωϋσής τους υιούς Ισραήλ λέγων, Αύτη είναι η γη, την
οποίαν θέλετε κληρονομήσει διά κλήρων, την οποίαν
ο Κύριος προσέταξε να δοθή εις τας εννέα φυλάς και
εις το ήμισυ της φυλής. **14** Διότι η φυλή των υιών
Ρουβήν κατά τον οίκον των πατέρων αυτών και η φυλή
των υιών Γαδ κατά τον οίκον των πατέρων αυτών,
έλαβον την κληρονομίαν αυτών· και το ήμισυ της
φυλής του Μανασσή έλαβε την κληρονομίαν αυτού.
15 Αι δύο φυλαί και το ήμισυ της φυλής έλαβον την
κληρονομίαν αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου κατέναντι
της Ιεριχώ, προς ανατολάς. **16** Και ελάλησε Κύριος προς
τον Μωϋσήν, λέγων, **17** Ταύτα είναι τα ονόματα των
ανδρών, οίτινες θέλουσι κληροδοτήσει εις εσάς την
γήν· Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο υιός του Ναυή· **18**
και θέλετε λάβει ανά ένα άρχοντα αφ' εκάστης φυλής,
διά να κληροδοτήσωσι την γήν· **19** και ταύτα είναι τα
ονόματα των ανδρών· Εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο υιός
του Ιεφοννή· **20** και εκ της φυλής των υιών Συμεών,
Σαμουήλ ο υιός του Αμμιούδ· **21** εκ της φυλής Βενιαμίν,
Ελιδάδ ο υιός του Χισλών· **22** και εκ της φυλής των
υιών Δαν, ο άρχων Βουκκί ο υιός του Ιογλί· **23** εκ των
υιών Ιωσήφ, εκ της φυλής των υιών Μανασσή, ο άρχων
Ανιήλ ο υιός του Εφώδ· **24** και εκ της φυλής των υιών
Εφραΐμ, ο άρχων Κεμουήλ ο υιός του Σιφτάν· **25** και
εκ της φυλής των υιών Ζαβουλών, ο άρχων Ελισαφάν
ο υιός του Φαρνάχ· **26** και εκ της φυλής των υιών
Ισσάχαρ, ο άρχων Φαλτιήλ ο υιός του Αζάν· **27** και εκ
της φυλής των υιών Ασήρ, ο άρχων Αχιούδ ο υιός του
Σελωμί· **28** και εκ της φυλής των υιών Νεφθαλί, ο
άρχων Φεδαήλ ο υιός του Αμμιούδ. **29** Ούτοι είναι, τους
οποίους προσέταξεν ο Κύριος να κληροδοτήσωσιν εις
τους υιούς Ισραήλ εν τη γη Χαναάν.

35 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας
πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι
της Ιεριχώ, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ
να δώσωσιν εις τους Λευΐτας, από της κληρονομίας
της ιδιοκτησίας αυτών, πόλεις διά να κατοικήσωσι· και
περίχωρα θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας διά τας πόλεις
πέριξ αυτών. **3** Και αι μεν πόλεις θέλουσιν είσθαι εις
αυτούς διά να κατοικώσιν εις αυτάς· τα δε περίχωρα
αυτών θέλουσιν είσθαι διά τα κτήνη αυτών και διά τα
υπάρχοντα αυτών και διά πάντα τα ζώα αυτών. **4** Και τα
περίχωρα των πόλεων, τα οποία θέλετε δώσει εις τους
Λευΐτας, θέλουσιν είσθαι, από του τείχους της πόλεως
και έξω, χίλιαι πήχαι κύκλω. **5** Και θέλετε μετρήσει
από του έξω της πόλεως προς το ανατολικόν μέρος δύο
χιλιάδας πηχών, και προς το μεσημβρινόν μέρος δύο
χιλιάδας πηχών, και προς το δυτικόν μέρος δύο χιλιάδας
πηχών, και προς το αρκτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών·
και η πόλις θέλει είσθαι εν τω μέσω. Ταύτα θέλουσιν
είσθαι εις αυτούς τα περίχωρα των πόλεων. **6** Και εκ
των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας,

εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι διά καταφύγιον, τας οποίας
θέλετε διορίσει διά να φεύγη εκεί ο φονεύς· και εις
ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις.
7 Πάσαι αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους
Λευΐτας, θέλουσιν είσθαι τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις·
ταύτας θέλετε δώσει μετά των περιχώρων αυτών. **8** Και
αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν είσθαι εκ
της ιδιοκτησίας των υιών Ισραήλ· από των εχόντων
πολλά θέλετε δώσει πολλά, και από των εχόντων ολίγα
θέλετε δώσει ολίγα· έκαστος κατά την κληρονομίαν,
την οποίαν εκληρονόμησε, θέλει δώσει εκ των πόλεων
αυτού εις τους Λευΐτας. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν λέγων, **10** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ
και ειπέ προς αυτούς, Όταν διαβήτε τον Ιορδάνην προς
την γην Χαναάν, **11** τότε θέλετε διορίσει εις εαυτούς
πόλεις, διά να ήναι εις εσάς πόλεις καταφυγίου, ώστε
να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις εφόνευσεν άνθρωπον
ακουσίως. **12** Και θέλουσιν είσθαι εις εσάς πόλεις
διά καταφύγιον από του εκδικούντος το αίμα· διά να
μη αποθάνη ο φονεύς, εωσού παρασταθή ενώπιον
της συναγωγής εις κρίσιν. **13** Και εκ των πόλεων,
τας οποίας θέλετε δώσει, εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι
διά καταφύγιον εις εσάς. **14** Τας τρεις πόλεις θέλετε
δώσει εντεύθεν του Ιορδάνου, και τας τρεις πόλεις
θέλετε δώσει εν τη γη Χαναάν· πόλεις καταφυγίου
θέλουσιν είσθαι. **15** Αύται αι εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι
καταφύγιον διά τους υιούς Ισραήλ και διά τον ξένον
και διά τον παροικούντα μεταξύ αυτών· ώστε όστις
φονεύση άνθρωπον ακουσίως να φεύγη εκεί. **16** Και εάν
πατάξη αυτόν με όργανον σιδηρούν, ώστε να αποθάνη,
είναι φονεύς· ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή.
17 Και εάν πατάξη αυτόν με λίθον εκ της χειρός, διά
του οποίου δύναται να αποθάνη, και αποθάνη, είναι
φονεύς· ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **18** Η εάν
πατάξη αυτόν με ξύλινον όργανον εκ χειρός, εκ του
οποίου δύναται να αποθάνη, και αποθάνη, είναι φονεύς·
ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **19** Ο εκδικητής
του αίματος, αυτός θέλει θανατόνει τον φονέα· όταν
απαντήση αυτόν, θέλει θανατόνει αυτόν· **20** Εάν δε
δι' έχθραν ωθήση αυτόν ή παραμονεύσας ρίψη τι επ'
αυτόν και αποθάνη, **21** ή εχθρικώς πατάξη αυτόν με
την χείρα αυτού και αποθάνη, ο πατάξας εξάπαντος
θέλει θανατωθή· είναι φονεύς· ο εκδικητής του αίματος
θέλει θανατόνει τον φονέα, όταν απαντήση αυτόν. **22**
Εάν όμως ωθήση αυτόν εξαίφνης χωρίς έχθρας ή ρίψη
τι επ' αυτόν χωρίς να παραμονεύση αυτόν, **23** ή λίθον
τινά χωρίς να ίδη αυτόν, εκ του οποίου δύναται να
αποθάνη, και ρίψη επ' αυτόν ώστε να αποθάνη, και δεν
ήτο εχθρός αυτού ουδέ εζήτει να κακοποιήση αυτόν, **24**
τότε η συναγωγή θέλει κρίνει αναμέσον του φονέως
και του εκδικούντος το αίμα κατά τας κρίσεις ταύτας·
25 και η συναγωγή θέλει ελευθερώσει τον φονέα εκ της
χειρός του εκδικούντος το αίμα, και η συναγωγή θέλει
αποκαταστήσει αυτόν εις την πόλιν του καταφυγίου
αυτού, όπου είχε φύγει· και θέλει κατοικεί εν αυτή μέχρι
του θανάτου του ιερέως του μεγάλου, του κεχρισμένου
διά του αγίου ελαίου. **26** Εάν όμως ο φονεύς εξέλθη
έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου αυτού,
εις την οποίαν έφυγε, **27** και ο εκδικητής του αίματος
εύρη αυτόν έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου
αυτού και ο εκδικητής του αίματος θανατώση τον
φονέα, δεν θέλει είσθαι ένοχος αίματος· **28** διότι έπρεπε
να μένη εν τη πόλει του καταφυγίου αυτού μέχρι του
θανάτου του μεγάλου ιερέως· μετά δε τον θάνατον του
μεγάλου ιερέως, ο φονεύς θέλει επιστρέφει εις την γην
της ιδιοκτησίας αυτού. **29** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι
εις διάταγμα κρίσεως προς εσάς, εις πάσας τας γενεάς
σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **30** Όστις φονεύση
τινά, ο φονεύς θέλει θανατωθή διά στόματος μαρτύρων·
πλην εις μόνος μάρτυς δεν θέλει μαρτυρήσει εναντίον
τινός, ώστε να θανατωθή. **31** Και δεν θέλετε λαμβάνει
ουδεμίαν εξαγοράν υπέρ της ζωής του φονέως, όστις
είναι ένοχος θανάτου· αλλά εξάπαντος θέλει θανατωθή.
32 Και δεν θέλετε λαμβάνει εξαγοράν υπέρ του φυγόντος
εις την πόλιν του καταφυγίου αυτού· διά να επιστρέψη
να κατοική εν τω τόπω αυτού, μέχρι του θανάτου του
ιερέως. **33** Και δεν θέλετε μολύνει την γην εις την
οποίαν κατοικείτε· διότι το αίμα αυτό μολύνει την γήν·
και η γη δεν δύναται να καθαρισθή από του αίματος του
εκχυθέντος επ' αυτής, ειμή διά του αίματος εκείνου
όστις έχυσεν αυτό. **34** Μη μολύνετε λοιπόν την γην, εις
την οποίαν θέλετε κατοικήσει, εν μέσω της οποίας εγώ
κατοικώ· διότι εγώ ο Κύριος είμαι ο κατοικών εν τω
μέσω των υιών Ισραήλ.

36 Και προσελθόντες οι αρχηγοί των πατριών των
συγγενειών των υιών Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ,
υιού του Μανασσή, εκ των συγγενειών των υιών Ιωσήφ,
ελάλησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον των
αρχόντων, οίτινες ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των
υιών Ισραήλ· **2** και είπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις
τον κύριόν μου να δώση την γην διά κλήρου προς
κληρονομίαν εις τους υιούς Ισραήλ, και ο κύριός μου
προσετάχθη παρά του Κυρίου να δώση την κληρονομίαν
Σαλπαάδ, του αδελφού ημών, εις τας θυγατέρας αυτού·
3 και εάν νυμφευθώσι μετά τινός εκ των υιών των
φυλών των υιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών
θέλει αφαιρεθή εκ της κληρονομίας των πατέρων
ημών και θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της
φυλής ήτις ήθελε δεχθή αυτάς· ούτω θέλει αφαιρεθή
από του κλήρου της κληρονομίας ημών· **4** και όταν
έλθη το έτος της αφέσεως των υιών Ισραήλ, τότε η
κληρονομία αυτών θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν
της φυλής, ήτις ήθελε δεχθή αυτάς· και η κληρονομία
αυτών θέλει αφαιρεθή από της κληρονομίας της φυλής
των πατέρων ημών. **5** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τους
υιούς Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, λέγων, Η
φυλή των υιών Ιωσήφ ελάλησεν ορθώς. **6** Ούτος είναι
ο λόγος, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος περί των
θυγατέρων του Σαλπαάδ, λέγων, Ας νυμφευθώσι με
όντινα αρέσκη εις αυτάς· μόνον θέλουσι νυμφευθή μετά
ανδρών εκ της συγγενείας της φυλής των πατέρων
αυτών· **7** και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία των
υιών Ισραήλ από φυλής εις φυλήν· διότι έκαστος εκ
των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις
την κληρονομίαν της φυλής των πατέρων αυτού. **8** Και
πάσα θυγάτηρ, ήτις έχει κληρονομίαν εν φυλή τινί των
υιών Ισραήλ, θέλει είσθαι γυνή ενός εκ της συγγενείας

της φυλής του πατρός αυτής· διά να απολαμβάνωσιν οι
υιοί Ισραήλ έκαστος την κληρονομίαν των πατέρων
αυτού. **9** Και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία από
φυλής εις άλλην φυλήν, αλλ' έκαστος εκ των φυλών
των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις
την κληρονομίαν αυτού. **10** Ως προσέταξε Κύριος εις
τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ·
11 διότι η Μααλά, η Θερσά και η Αγλά και η Μελχά
και η Νουά, αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, ενυμφεύθησαν
με τους υιούς των αδελφών του πατρός αυτών· **12**
ενυμφεύθησαν με άνδρας εκ των συγγενειών των υιών
Μανασσή, υιού του Ιωσήφ· και η κληρονομία αυτών
έμεινεν εν τη φυλή της συγγενείας του πατρός αυτών.
13 Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας
προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως προς
τους υιούς Ισραήλ, εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον
Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ.

Δευτερονόμιον

1 Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο
Μωϋσής προς πάντα τον Ισραήλ, εντεύθεν του
Ιορδάνου εν τη ερήμω, εν τη πεδιάδι κατέναντι Σούφ,
μεταξύ Φαράν και Τοφέλ και Λαβάν και Ασηρώθ και
Διζαάβ. **2** Ένδεκα ημέραι είναι από Χωρήβ, διά της
οδού του όρους Σηείρ, έως Κάδης-βαρνή. **3** Και το
τεσσαρακοστόν έτος τον ενδέκατον μήνα, τη πρώτη του
μηνός ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, κατά
πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος περί αυτών· **4**
αφού επάταξε τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, όστις
κατώκει εν Εσεβών, και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, όστις
κατώκει εν Ασταρώθ εν Εδρεΐ· **5** εντεύθεν του Ιορδάνου
εν τη γη Μωάβ ήρχισεν ο Μωϋσής να διασαφή τον
νόμον τούτον, λέγων, **6** Κύριος ο Θεός ημών ελάλησε
προς ημάς εν Χωρήβ λέγων, Αρκεί όσον εμείνατε εν τω
όρει τούτω· **7** στρέψατε και ακολουθήσατε την οδόν
σας και υπάγετε εις το όρος των Αμορραίων και εις
πάντας τους περιοίκους αυτού εις την πεδιάδα, εις το
όρος και εις την κοιλάδα και εις την μεσημβρίαν και εις
τα παράλια, την γην των Χαναναίων και τον Λίβανον,
έως του μεγάλου ποταμού, του ποταμού Ευφράτου· **8**
ιδού, εγώ παρέδωκα έμπροσθέν σας την γήν· εισέλθετε
και κυριεύσατε την γην, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς
τους πατέρας σας, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ
και προς τον Ιακώβ, να δώση εις αυτούς και εις το
σπέρμα αυτών μετ' αυτούς. **9** Και είπα προς εσάς κατ'
εκείνον τον καιρόν, λέγων, Δεν δύναμαι εγώ μόνος να
σας βαστάζω· **10** Κύριος ο Θεός σας σας επλήθυνε και
ιδού, την σήμερον είσθε ως τα άστρα του ουρανού κατά
το πλήθος· **11** Κύριος ο Θεός των πατέρων σας να σας
κάμη χιλιάκις περισσοτέρους παρ' ό, τι είσθε και να
σας ευλογήση, καθώς ελάλησε προς εσάς· **12** πως θέλω
δυνηθή εγώ μόνος να βαστάσω την ενόχλησίν σας και το
φορτίον σας και τας αντιλογίας σας; **13** λάβετε άνδρας
σοφούς και συνετούς και γνωστούς μεταξύ των φυλών
σας, και θέλω καταστήσει αυτούς αρχηγούς εφ' υμάς.
14 Και απεκρίθητε προς εμέ λέγοντες, Καλός ο λόγος,
τον οποίον ελάλησας, διά να κάμωμεν αυτόν. **15** Τότε
έλαβον τους αρχηγούς των φυλών σας, άνδρας σοφούς
και γνωστούς και κατέστησα αυτούς αρχηγούς εφ' υμάς,
χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους
και δεκάρχους και επιστάτας των φυλών σας. **16** Και
προσέταξα εις τους κριτάς σας κατ' εκείνον τον καιρόν
λέγων, Ακούετε αναμέσον των αδελφών σας και κρίνετε
δικαίως αναμέσον ανθρώπου και του αδελφού αυτού και
του ξένου αυτού. **17** Εν τη κρίσει δεν θέλετε αποβλέπει
εις πρόσωπα· θέλετε ακούει τον μικρόν ως τον μεγάλον·
δεν θέλετε φοβείσθαι πρόσωπον ανθρώπου· διότι η
κρίσις είναι του Θεού· και πάσαν υπόθεσιν, ήτις ήθελεν
είσθαι πολύ δύσκολος διά σας, αναφέρετε αυτήν εις
εμέ, και εγώ θέλω ακούει αυτήν. **18** Και προσέταξα εις
εσάς κατά τον καιρόν εκείνον πάντα όσα έπρεπε να
πράττητε. **19** Και σηκωθέντες από Χωρήβ, διεπεράσαμεν
πάσαν την έρημον την μεγάλην και φοβεράν εκείνην,
την οποίαν είδετε, οδοιπορούντες προς το όρος των
Αμορραίων, καθώς Κύριος ο Θεός ημών προσέταξεν εις
ημάς, και ήλθομεν έως Κάδης-βαρνή. **20** Και είπα προς
εσάς, Ήλθετε εις το όρος των Αμορραίων, το οποίον
δίδει εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών· **21** ιδού, Κύριος ο
Θεός σου παρέδωκε την γην έμπροσθέν σου· ανάβα,
κυρίευσον, καθώς ελάλησε προς σε Κύριος ο Θεός των
πατέρων σου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης. **22** Και ήλθετε
προς εμέ πάντες υμείς και είπετε, Ας αποστείλωμεν
άνδρας έμπροσθεν ημών και ας κατασκοπεύσωσιν εις
ημάς την γην και ας απαγγείλωσι προς ημάς την οδόν
δι' ης πρέπει να αναβώμεν· και τας πόλεις εις τας οποίας
θέλομεν υπάγει. **23** Και ήρεσεν εις εμέ ο λόγος και
έλαβον εξ υμών δώδεκα άνδρας, άνδρα ένα κατά φυλήν.
24 Και στραφέντες ανέβησαν εις το όρος, και ήλθον
μέχρι της φάραγγος Εσχώλ και κατεσκόπευσαν αυτήν.
25 Και λαβόντες εις τας χείρας αυτών εκ των καρπών
της γης, έφεραν προς ημάς, και απήγγειλαν προς ημάς,
λέγοντες, Καλή είναι η γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός
ημών δίδει εις ημάς. **26** Αλλά σεις δεν ηθελήσατε να
αναβήτε, αλλ' ηπειθήσατε εις την προσταγήν Κυρίου
του Θεού σας. **27** Και εγογγύσατε εις τας σκηνάς σας,
λέγοντες, Επειδή εμίσει ημάς ο Κύριος, εξέβαλεν ημάς
εκ της γης Αιγύπτου, διά να παραδώση ημάς εις την
χείρα των Αμορραίων, ώστε να εξολοθρευθώμεν· **28** που
αναβαίνομεν ημείς; οι αδελφοί ημών εδειλίασαν την
καρδίαν ημών, λέγοντες, Ο λαός είναι μεγαλήτερος και
υψηλότερος ημών· αι πόλεις μεγάλαι και τετειχισμέναι
έως του ουρανού· αλλά και υιούς των Ανακείμ είδομεν
εκεί. **29** Εγώ δε είπα προς εσάς, Μη τρομάξητε μηδέ
φοβηθήτε απ' αυτών· **30** Κύριος ο Θεός σας, όστις
προπορεύεται έμπροσθέν σας, αυτός θέλει πολεμήσει
υπέρ υμών κατά πάντα όσα έκαμεν υπέρ υμών εν
Αιγύπτω ενώπιον των οφθαλμών υμών· **31** και εν τη
ερήμω, όπου είδες τίνι τρόπω Κύριος ο Θεός σου σε
εβάστασε, καθώς βαστάζει άνθρωπος τον υιόν αυτού,
κατά πάσαν την οδόν την οποίαν περιεπατήσατε εωσού
ήλθετε εις τούτον τον τόπον. **32** κατά τούτο όμως
δεν επιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν σας, **33** όστις
προεπορεύετο έμπροσθέν σας εν τη οδώ, διά να σας
ευρίσκη τόπον στρατοπεδεύσεως, την μεν νύκτα διά
πυρός, διά να δεικνύη εις εσάς την οδόν καθ' ην έπρεπε
να βαδίζητε, την δε ημέραν διά νεφέλης. **34** Και ήκουσεν
ο Κύριος την φωνήν των λόγων σας και ωργίσθη, και
ώμοσε λέγων, **35** Ουδείς εκ των ανθρώπων τούτων της
κακής ταύτης γενεάς θέλει ιδεί την γην την καλήν, την
οποίαν ώμοσα να δώσω εις τους πατέρας σας, **36** εκτός
Χάλεβ υιού του Ιεφοννή· ούτος θέλει ιδεί αυτήν, και εις
τούτον θέλω δώσει την γην, εις την οποίαν επάτησε και
εις τους υιούς αυτού, διότι ούτος εντελώς ηκολούθησε
τον Κύριον. **37** Και κατ' εμού εθυμώθη ο Κύριος διά
σας, λέγων, Ουδέ συ θέλεις εισέλθει εκεί· **38** Ιησούς
ο υιός του Ναυή, ο παριστάμενος ενώπιόν σου, ούτος
θέλει εισέλθει εκεί· ενίσχυσον αυτόν, διότι αυτός θέλει
κληροδοτήσει αυτήν εις τον Ισραήλ· **39** και τα παιδία
σας, τα οποία ελέγετε ότι θέλουσι γείνει λάφυρον, και οι
υιοί σας, οίτινες την σήμερον δεν γνωρίζουσι καλόν ή
κακόν, αυτοί θέλουσιν εισέλθει εκεί και εις αυτούς θέλω
δώσει αυτήν, και αυτοί θέλουσι κληρονομήσει αυτήν· **40**
σεις όμως επιστρέψατε και υπάγετε εις την έρημον, κατά
την οδόν της Ερυθράς θαλάσσης. **41** Τότε απεκρίθητε

και είπετε προς εμέ, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον· ημείς θέλομεν αναβή και πολεμήσει κατά πάντα όσα προσέταξεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών. Και ζωσθέντες έκαστος τα πολεμικά όπλα αυτού, ήσθε προπετείς να αναβήτε εις το όρος. **42** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ειπέ προς αυτούς, Μη αναβήτε μηδέ πολεμήσητε, διότι εγώ δεν είμαι εν μέσω υμών, διά να μη συντριφθήτε έμπροσθεν των εχθρών σας. **43** ούτως ελάλησα προς εσάς· και δεν εισηκούσατε, αλλ' ηπειθήσατε εις την προσταγήν του Κυρίου, και θρασυνόμενοι ανέβητε εις το όρος. **44** Και εξήλθον οι Αμορραίοι, οι κατοικούντες εν τω όρει εκείνω, εις συνάντησιν υμών και κατεδίωξαν υμάς, καθώς κάμνουσιν αι μέλισσαι, και επάταξαν υμάς εν Σηείρ, έως Ορμά. **45** Τότε επιστρέψαντες εκλαύσατε ενώπιον του Κυρίου· αλλ' ο Κύριος δεν εισήκουσε της φωνής υμών ουδέ έδωκεν εις υμάς ακρόασιν. **46** Και εμείνατε εν Κάδης ημέρας πολλάς, οσασδήποτε ημέρας εμείνατε.

2 Τότε εστρέψαμεν και ώδοιπορήσαμεν εν τη ερήμω διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, καθώς ελάλησε Κύριος προς εμέ· και περιεφερόμεθα περί το όρος Σηείρ ημέρας πολλάς. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ λέγων, **3** Αρκεί όσον περιήλθετε το όρος τούτο· στράφητε προς βορράν· **4** και πρόσταξον τον λαόν λέγων, Θέλετε περάσει διά των ορίων των αδελφών σας των υιών Ησαύ, οίτινες κατοικούσιν εν Σηείρ· και θέλουσι σας φοβηθή· και προσέξατε πολύ· **5** μη πολεμήσητε μετ' αυτών· επειδή δεν θέλω δώσει εις εσάς εκ της γης αυτών ουδέ βήμα ποδός· διότι εις τον Ησαύ έδωκα το όρος Σηείρ κληρονομίαν· **6** θέλετε αγοράζει παρ' αυτών τροφάς δι' αργυρίου, διά να τρώγητε· και ύδωρ έτι θέλετε αγοράζει παρ' αυτών δι' αργυρίου, διά να πίνητε· **7** διότι Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησεν εις πάντα τα έργα των χειρών σου· γνωρίζει την οδοιπορίαν σου διά της μεγάλης ταύτης ερήμου· τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη Κύριος ο Θεός σου ήτο μετά σού· δεν εστερήθης ουδενός. **8** Και αφού επεράσαμεν διά των αδελφών ημών των υιών Ησαύ, των κατοικούντων εν Σηείρ, διά της οδού της πεδιάδος από Ελάθ και από Εσιών-γάβερ. Και εστρέψαμεν και διέβημεν διά της οδού της ερήμου Μωάβ. **9** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη ενοχλήσητε τους Μωαβίτας μηδέ έλθητε εις μάχην μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης αυτών διά κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς του Λωτ έδωκα την Αρ κληρονομίαν. **10** Πρότερον δε κατώκουν εν αυτή οι Εμμαίοι, λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ· **11** οίτινες και αυτοί ελογίζοντο γίγαντες, ως οι Ανακείμ· αλλ' οι Μωαβίται ονομάζουσιν αυτούς Εμμαίους. **12** Και εν Σηείρ κατώκουν οι Χορραίοι πρότερον· αλλ' οι υιοί του Ησαύ εκληρονόμησαν αυτούς και εξωλόθρευσαν αυτούς απ' έμπροσθεν αυτών, και κατώκησαν αντ' αυτών· καθώς έκαμεν ο Ισραήλ εν τη γη της κληρονομίας αυτού, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο Κύριος. **13** Σηκώθητε λοιπόν και διάβητε τον χείμαρρον Ζαρέδ· και διέβημεν τον χείμαρρον Ζαρέδ. **14** Και αι ημέραι, καθ' ας ώδοιπορήσαμεν από Κάδης-βαρνή, εωσού διέβημεν τον χείμαρρον Ζαρέδ, ήσαν τριάκοντα οκτώ έτη, εωσού εξέλιπε πάσα η γενεά των πολεμιστών ανδρών εκ μέσου του στρατοπέδου, καθώς ώμοσεν ο Κύριος προς αυτούς. **15** Έτι η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών, διά να εξολοθρεύση αυτούς εκ μέσου του στρατοπέδου, εωσού εξέλιπον. **16** Και αφού πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί εξέλιπον, αποθνήσκοντες εκ μέσου του λαού, **17** ελάλησε Κύριος προς εμέ λέγων, **18** Συ θέλεις διαπεράσει σήμερον την Αρ, το όριον του Μωάβ· **19** και θέλεις πλησιάσει κατέναντι των υιών Αμμών· μη ενόχλει αυτούς μηδέ πολεμήσης μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης των υιών Αμμών κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς Λωτ έδωκα αυτήν κληρονομίαν. **20** Αύτη ομοίως ελογίζετο γη των γιγάντων· γίγαντες κατώκουν εκεί πρότερον· οι δε Αμμωνίται ονομάζουσιν αυτούς Ζαμζουμμείμ· **21** λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ· αλλ' ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς απ' έμπροσθεν αυτών, και αυτοί εκληρονόμησαν αυτούς και κατώκησαν αντ' αυτών· **22** καθώς έκαμεν εις τους υιούς Ησαύ τους κατοικούντας εν Σηείρ, ότε εξωλόθρευσε τους Χορραίους απ' έμπροσθεν αυτών, και εκληρονόμησαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών έως της ημέρας ταύτης. **23** Και τους Αυείμ, τους κατοικούντας κατά κώμας μέχρι Γάζης, οι Καφθορείμ, οι εξελθόντες από Καφθόρ, εξωλόθρευσαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών. **24** Σηκώθητε, αναχωρήσατε και διάβητε τον ποταμόν Αρνών· ιδού, παρέδωκα εις χείρας σου τον Σηών τον Αμορραίον, βασιλέα της Εσεβών, και την γην αυτού· άρχισον να κυριεύης αυτήν και πολέμησον μετ' αυτού· **25** σήμερον θέλω αρχίσει να εμβάλλω τον τρόμον σου και τον φόβον σου εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· τα οποία, όταν ακούσωσι το όνομά σου, θέλουσι τρομάξει και θέλουσι πέσει εις αγωνίαν εξ αιτίας σου. **26** Και απέστειλα πρέσβεις από της ερήμου Κεδημώθ προς τον Σηών βασιλέα της Εσεβών με λόγους ειρηνικούς, λέγων, **27** Ας περάσω διά της γης σου· κατ' ευθείαν διά της οδού θέλω περάσει δεν θέλω κλίνει δεξιά ή αριστερά· **28** θέλεις πωλήσει εις εμέ τροφάς δι' αργυρίου διά να φάγω και δι' αργυρίου θέλεις δώσει εις εμέ ύδωρ διά να πίω· μόνον θέλω περάσει με τους πόδας μου, **29** καθώς έκαμον εις εμέ οι υιοί του Ησαύ οι κατοικούντες εν Σηείρ, και οι Μωαβίται οι κατοικούντες εν Αρ, εωσού διαβώ τον Ιορδάνην προς την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός ημών δίδει εις ημάς. **30** Και δεν ηθέλησεν ο Σηών βασιλεύς της Εσεβών να περάσωμεν διά της γης αυτού· επειδή Κύριος ο Θεός σου εσκλήρυνε το πνεύμα αυτού και απελίθωσε την καρδίαν αυτού, διά να παραδώση αυτόν εις τας χείρας σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **31** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, ήρχισα να παραδίδω τον Σηών και την γην αυτού έμπροσθέν σου· άρχισον να κυριεύης διά να κληρονομήσης την γην αυτού. **32** Τότε εξήλθεν ο Σηών εις συνάντησιν ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Ιασσά. **33** Και Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτόν ενώπιον ημών· και επατάξαμεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού. **34** Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν, και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν, άνδρας και γυναίκας, και παιδία· δεν αφήκαμεν ουδένα υπόλοιπον. **35** Μόνον τα κτήνη ελεηλατήσαμεν δι' εαυτούς και τα

λάφυρα των πόλεων, τας οποίας εκυριεύσαμεν. **36** Από
της Αροήρ, παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και της
πόλεως της παρά τον ποταμόν και έως Γαλαάδ, δεν
εστάθη πόλις ικανή να αντισταθή εις ημάς· Κύριος ο
Θεός ημών παρέδωκεν αυτάς πάσας έμπροσθεν ημών.
37 Μόνον εις την γην των υιών Αμμών δεν επλησίασας
ουδέ εις τα παρακείμενα του ποταμού Ιαβόκ ουδέ εις
τας ορεινάς πόλεις ουδέ εις άλλο οποιονδήποτε μέρος,
το οποίον απηγόρευσεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών.

3 Τότε στρέψαντες ανέβημεν την οδόν την εις Βασάν·
και εξήλθεν Ωγ ο βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν
ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Εδρεΐ.
2 Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη φοβηθής αυτόν· διότι εις
την χείρα σου παρέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν
αυτού και την γην αυτού· και θέλεις κάμει εις αυτόν, ως
έκαμες εις τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, όστις
κατώκει εν Εσεβών. **3** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός
ημών εις την χείρα ημών και τον Ωγ, βασιλέα της
Βασάν, και πάντα τον λαόν αυτού· και επατάξαμεν
αυτόν, εωσού δεν αφήκαμεν εις αυτόν υπόλοιπον. **4**
Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον
τον καιρόν· δεν εστάθη πόλις, την οποίαν δεν ελάβομεν
απ' αυτών· εξήκοντα πόλεις, πάσαν την περίχωρον της
Αργόβ, το βασίλειον του Ωγ εν Βασάν. **5** Αι πόλεις αύται
ήσαν πάσαι οχυρωμέναι με τείχη υψηλά, με πύλας και
μοχλούς· εκτός μεγάλου πλήθους ατειχίστων πόλεων.
6 Και εξωλοθρεύσαμεν αυτάς, καθώς εκάμομεν εις
τον Σηών βασιλέα της Εσεβών, εξολοθρεύοντες πάσαν
πόλιν, άνδρας, γυναίκας και παιδία. **7** Πάντα δε τα
κτήνη και τα λάφυρα των πόλεων ελεηλατήσαμεν δι'
εαυτούς. **8** Και ελάβομεν κατ' εκείνον τον καιρόν από
των χειρών των δύο βασιλέων των Αμορραίων την γην
την εντεύθεν του Ιορδάνου, από του ποταμού Αρνών
έως του όρους Αερμών· **9** το Αερμών ονομάζουσιν οι
Σιδώνιοι Σιριών, οι δε Αμορραίοι ονομάζουσιν αυτό
Σενείρ· **10** πάσας τας πόλεις της πεδιάδος και πάσαν
την Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν έως Σαλχά και Εδρεΐ,
πόλεις του βασιλείου του Ωγ εν Βασάν. **11** Διότι μόνος
ο Ωγ βασιλεύς της Βασάν εσώζετο εκ του υπολοίπου
των γιγάντων· ιδού, η κλίνη αυτού ήτο κλίνη σιδηρά·
δεν σώζεται αύτη εν Ραββά των υιών Αμμών; εννέα
πήχαι το μήκος αυτής και τέσσαρες πήχαι το πλάτος
αυτής, κατά πήχην ανδρός. **12** Και την γην εκείνην,
την οποίαν εκυριεύσαμεν κατ' εκείνον τον καιρόν, από
της Αροήρ, της παρά τον ποταμόν Αρνών, και το ήμισυ
του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού, έδωκα εις τους
Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας. **13** Και το υπόλοιπον
της Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν, το βασίλειον του Ωγ,
έδωκα εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, πάσαν
την περίχωρον της Αργόβ μετά πάσης της Βασάν, ήτις
ωνομάζετο γη γιγάντων. **14** Ιαείρ ο υιός του Μανασσή
έλαβε πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μέχρι των ορίων
της Γεσσουρί και Μααχαθί· και ωνόμασεν αυτάς κατά
το όνομα αυτού, Βασάν-αβώθ-ιαείρ, μέχρι της ημέρας
ταύτης. **15** Και εις τον Μαχείρ έδωκα την Γαλαάδ. **16**
Και εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας έδωκα από
Γαλαάδ έως του ποταμού Αρνών το μέσον του ποταμού,
και το όριον και έως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου
των υιών Αμμών· **17** και την πεδιάδα και τον Ιορδάνην
και το όριον από Χιννερώθ μέχρι της θαλάσσης της
πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης, υποκάτω της Ασδώθ-
φασγά προς ανατολάς. **18** Και προσέταξα εις εσάς κατ'
εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κύριος ο Θεός σας έδωκεν
εις εσάς την γην ταύτην να κυριεύσητε αυτήν· θέλετε
περάσει ώπλισμένοι ενώπιον των αδελφών σας των
υιών Ισραήλ, πάντες οι άνδρες οι δυνατοί· **19** πλην
αι γυναίκές σας και τα παιδία σας και τα κτήνη σας,
εξεύρω ότι έχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μένει εις τας
πόλεις σας, τας οποίας έδωκα εις εσάς· **20** εωσού δώση ο
Κύριος ανάπαυσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς και εις
εσάς, και κυριεύσωσι και αυτοί την γην, την οποίαν
έδωκεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός σας, εις το πέραν του
Ιορδάνου· και τότε θέλετε επιστρέψει έκαστος εις την
κληρονομίαν αυτού, την οποίαν έδωκα εις εσάς. **21**
Και κατ' εκείνον τον καιρόν προσέταξα εις τον Ιησούν
λέγων, Οι οφθαλμοί σου είδον πάντα όσα Κύριος ο
Θεός σας έκαμεν εις τους δύο τούτους βασιλείς· ούτω
θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντα τα βασίλεια, εις τα
οποία διαβαίνεις· **22** δεν θέλετε φοβηθή αυτούς· διότι
Κύριος ο Θεός σας αυτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμών.
23 Και εδεήθην του Κυρίου κατ' εκείνον τον καιρόν,
λέγων, **24** Κύριε Θεέ, συ ήρχισας να δεικνύης εις τον
δούλον σου την μεγαλωσύνην σου και την κραταιάν
σου χείρα· διότι τις Θεός είναι εν τω ουρανώ ή εν τη γη
όστις δύναται να κάμη κατά τα έργα σου και κατά την
δύναμίν σου; **25** ας διαβώ, δέομαι, και ας ίδω την γην
την αγαθήν, την πέραν του Ιορδάνου, εκείνο το όρος το
αγαθόν, και τον Λίβανον. **26** Αλλ' ο Κύριος εθυμώθη
εναντίον μου εξ αιτίας σας και δεν μου εισήκουσε· και
είπε Κύριος προς εμέ, Αρκεί εις σέ· μη λαλήσης προς
εμέ πλέον περί τούτου· **27** ανάβα εις την κορυφήν του
Φασγά και ύψωσον τους οφθαλμούς σου προς δυσμάς
και βορράν και μεσημβρίαν και ανατολάς, και θεώρησον
διά των οφθαλμών σου· διότι δεν θέλεις διαβή τον
Ιορδάνην τούτον· **28** και παράγγειλον εις τον Ιησούν
και ενθάρρυνον αυτόν και ενίσχυσον αυτόν· διότι ούτος
θέλει διαβή έμπροσθεν του λαού τούτου και ούτος θέλει
κληροδοτήσει εις αυτούς την γην, την οποίαν θέλεις
ιδεί. **29** Και εκαθήμεθα εν τη κοιλάδι κατέναντι Βαιθ-
φεγώρ.

4 Τώρα λοιπόν άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας
κρίσεις, τας οποίας εγώ σας διδάσκω να κάμνητε, διά
να ζήσητε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την
γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίδει εις
εσάς. **2** Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον
εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού·
διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας
οποίας εγώ σας προστάζω. **3** Οι οφθαλμοί σας είδον τι
έκαμεν ο Κύριος εξ αιτίας του Βέελ-φεγώρ· διότι πάντας
τους ανθρώπους, οίτινες ηκολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ,
Κύριος ο Θεός σας εξωλόθρευσεν αυτούς εκ μέσου υμών.
4 Σεις δε, οίτινες είσθε προσκεκολλημένοι εις Κύριον
τον Θεόν σας, πάντες ζήτε την σήμερον. **5** Ιδού, εγώ σας
εδίδαξα διατάγματα και κρίσεις, καθώς προσέταξεν εις
εμέ Κύριος ο Θεός μου, διά να κάμνητε ούτως εν τη
γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε

αυτήν. **6** Φυλάττετε λοιπόν και κάμνετε αυτά· διότι
αύτη είναι η σοφία σας και η σύνεσίς σας ενώπιον των
εθνών· τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα διατάγματα
ταύτα και θέλουσιν ειπεί, Ιδού, λαός σοφός και συνετός
είναι το μέγα τούτο έθνος. **7** Διότι ποίον έθνος είναι
τόσον μέγα, εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον
αυτού, καθώς Κύριος ο Θεός ημών είναι εις πάντα όσα
επικαλούμεθα αυτόν; **8** Και ποίον έθνος είναι τόσον
μέγα, το οποίον να έχη διατάγματα και κρίσεις ούτω
δικαίας, καθώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω
ενώπιόν σας σήμερον; **9** Μόνον πρόσεχε εις σεαυτόν και
φύλαττε καλώς την ψυχήν σου, μήποτε λησμονήσης
τα πράγματα τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου, και
μήποτε χωρισθώσιν από της καρδίας σου, κατά πάσας
τας ημέρας της ζωής σου· αλλά δίδασκε αυτά εις τους
υιούς σου και εις τους υιούς των υιών σου. **10** Ενθυμού
την ημέραν καθ' ην εστάθης ενώπιον Κυρίου του Θεού
σου εν Χωρήβ, ότε είπε προς εμέ Κύριος, Σύναξόν μοι
τον λαόν και θέλω κάμει αυτούς να ακούσωσι τους
λόγους μου, διά να μάθωσι να με φοβώνται πάσας τας
ημέρας όσας ζήσωσιν επί της γης, και να διδάσκωσι
τους υιούς αυτών. **11** Και επλησιάσατε και εστάθητε
υπό το όρος· και το όρος εκαίετο με πυρ έως μέσου
του ουρανού, και ήτο σκότος, νέφη και γνόφος. **12**
Και ελάλησε Κύριος προς εσάς εκ μέσου του πυρός·
σεις ηκούσατε μεν την φωνήν των λόγων, αλλά δεν
είδετε ουδέν ομοίωμα· μόνον φωνήν ηκούσατε. **13** Και
εφανέρωσεν εις εσάς την διαθήκην αυτού, την οποίαν
προσέταξεν εις εσάς να εκτελήτε, τας δέκα εντολάς· και
έγραψεν αυτάς επί δύο λιθίνας πλάκας. **14** Και Κύριος
προσέταξεν εις εμέ κατ' εκείνον τον καιρόν να σας
διδάξω διατάγματα και κρίσεις, διά να κάμνητε αυτά εν
τη γη, εις την οποίαν σεις εισέρχεσθε να κληρονομήσητε
αυτήν. **15** Φυλάττετε λοιπόν καλώς τας ψυχάς σας, διότι
δεν είδετε ουδέν ομοίωμα, εν τη ημέρα καθ' ην ο Κύριος
ελάλησε προς εσάς εν Χωρήβ εκ μέσου του πυρός· **16**
μήπως διαφθαρήτε, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον,
εικόνα τινός μορφής, ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού,
17 ομοίωμα τινός κτήνους το οποίον είναι επί της γης,
ομοίωμα τινός πτερωτού ορνέου το οποίον πετά εις
τον ουρανόν, **18** ομοίωμα τινός έρποντος επί της γης,
ομοίωμα τινός ιχθύος όστις είναι εις τα ύδατα υποκάτω
της γής· **19** και μήπως υψώσης τους οφθαλμούς σου εις
τον ουρανόν, και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και
τα άστρα, πάσαν την στρατιάν του ουρανού, πλανηθής
και προσκυνήσης αυτά και λατρεύσης αυτά, τα οποία
Κύριος ο Θεός σου διεμοίρασεν εις πάντα τα έθνη τα
υποκάτω παντός του ουρανού· **20** εσάς όμως έλαβεν ο
Κύριος και σας εξήγαγεν εκ της καμίνου της σιδηράς, εκ
της Αιγύπτου, διά να ήσθε εις αυτόν λαός κληρονομίας
ως την ημέραν ταύτην. **21** Και εθυμώθη εναντίον
μου ο Κύριος εξ αιτίας σας και ώμοσε να μη διαβώ
τον Ιορδάνην και να μη εισέλθω εις εκείνην την γην
την αγαθήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις
σε κληρονομίαν· **22** αλλ' εγώ αποθνήσκω εν τη γη
ταύτη· εγώ δεν διαβαίνω τον Ιορδάνην· σεις δε θέλετε
διαβή και θέλετε κληρονομήσει εκείνην την γην την
αγαθήν. **23** Προσέχετε εις εαυτούς, μήποτε λησμονήσητε
την διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν έκαμε
προς εσάς, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα
τινός, το οποίον απηγόρευσε Κύριος ο Θεός σου. **24**
Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι πυρ καταναλίσκον, Θεός
ζηλότυπος. **25** Εάν, αφού γεννήσης υιούς και υιούς
υιών, και πολυχρονίσητε επί της γης, διαφθαρήτε και
κάμητε είδωλον, εικόνα τινός, και πράξητε πονηρά
ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ώστε να παροργίσητε
αυτόν· **26** διαμαρτύρομαι τον ουρανόν και την γην
εναντίον σας σήμερον, ότι εξάπαντος θέλετε απολεσθή
από της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην
διά να κυριεύσητε αυτήν· δεν θέλετε πολυχρονίσει
εν αυτή αλλ' εξ ολοκλήρου θέλετε αφανισθή. **27** Και
θέλει σας διασκορπίσει ο Κύριος μεταξύ των λαών, και
θέλετε εναπολειφθή ολίγοι τον αριθμόν μεταξύ των
εθνών, εις τα οποία σας φέρει ο Κύριος. **28** Και θέλετε
λατρεύσει εκεί θεούς, έργα χειρών ανθρώπων, ξύλον
και λίθον, τα οποία ούτε βλέπουσιν ούτε ακούουσιν
ούτε τρώγουσιν, ούτε οσφραίνονται. **29** Και εκείθεν
θέλετε εκζητήσει Κύριον τον Θεόν σας και θέλετε ευρεί
αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδίας
σας και εξ όλης της ψυχής σας. **30** Όταν ευρεθής εν
θλίψει και σε εύρωσι πάντα ταύτα εν ταις εσχάταις
ημέραις, τότε θέλεις επιστρέψει προς Κύριον τον Θεόν
σου και θέλεις ακούσει την φωνήν αυτού. **31** Διότι
Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός οικτίρμων· δεν θέλει σε
εγκαταλείψει ουδέ θέλει σε εξολοθρεύσει ουδέ θέλει
λησμονήσει την διαθήκην των πατέρων σου, την οποίαν
ώμοσε προς αυτούς. **32** Διότι ερώτησον τώρα περί των
προτέρων ημερών, αίτινες υπήρξαν πρότερόν σου, αφ'
ης ημέρας εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον επί της γης,
και ερώτησον απ' άκρου του ουρανού έως άκρου του
ουρανού, αν εστάθη τι ως το μέγα τούτο πράγμα, αν
ηκούσθη όμοιον αυτού. **33** Ήκουσε ποτέ λαός την
φωνήν του Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς
συ ήκουσας, και έζησεν; **34** Η εδοκίμασεν ο Θεός να έλθη
να λάβη εις εαυτόν έθνος εκ μέσου άλλου έθνους με
δοκιμασίας, με σημεία και με θαύματα και με πόλεμον
και με κραταιάν χείρα και με εξηπλωμένον βραχίονα
και με μεγάλα τέρατα, κατά πάντα όσα Κύριος ο Θεός
σας έκαμε διά σας εν Αιγύπτω ενώπιον των οφθαλμών
σου; **35** εις σε εδείχθη τούτο, διά να γνωρίσης ότι ο
Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· δεν είναι άλλος εκτός αυτού.
36 Εκ του ουρανού σε έκαμε να ακούσης την φωνήν
αυτού, διά να σε διδάξη· και επί της γης έδειξεν εις σε
το πυρ αυτού το μέγα, και τους λόγους αυτού ήκουσας
εκ μέσου του πυρός. **37** Και επειδή ηγάπα τους πατέρας
σου, διά τούτο εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς
και σε εξήγαγεν έμπροσθεν αυτού εξ Αιγύπτου διά της
κραταιάς αυτού δυνάμεως· **38** διά να καταδιώξη απ'
έμπροσθέν σου έθνη μεγαλήτερα και ισχυρότερά σου,
διά να σε εισαγάγη, διά να σοι δώση την γην αυτών
κληρονομίαν, καθώς την σήμερον. **39** Γνώρισον λοιπόν
την ημέραν ταύτην και θες εν τη καρδία σου, ότι ο
Κύριος, αυτός είναι Θεός, εν τω ουρανώ άνω και επί
της γης κάτω· δεν είναι άλλος. **40** Και φύλαττε τα
διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας
εγώ προστάζω εις σε σήμερον· διά να ευημερής συ και οι
υιοί σου μετά σε και διά να μακροημερεύης επί της γης,
την οποίαν Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε διαπαντός.

41 Τότε ο Μωϋσής εξεχώρισε τρεις πόλεις εντεύθεν
του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **42** διά να φεύγη
εκεί ο φονεύς, όστις φονεύση τον πλησίον αυτού εξ
αγνοίας, χωρίς να μισή αυτόν πρότερον, και φεύγων εις
μίαν τούτων των πόλεων να ζή· **43** την Βοσόρ εν τη
ερήμω εν τη πεδινή γη των Ρουβηνιτών και την Ραμώθ
εν Γαλαάδ των Γαδιτών και την Γωλάν εν Βασάν των
Μανασσιτών. **44** Και ούτος είναι ο νόμος, τον οποίον
έθεσεν ο Μωϋσής ενώπιον των υιών Ισραήλ· **45** αύται
είναι αι μαρτυρίαι και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας
οποίας ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ,
αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, **46** εντεύθεν του Ιορδάνου,
εν τη κοιλάδι κατέναντι του Βαιθ-φεγώρ, εν τη γη
του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, όστις κατώκει εν
Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής και οι υιοί
Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου· **47** και εκυρίευσαν
την γην αυτού και την γην του Ωγ βασιλέως της Βασάν,
δύο βασιλέων των Αμορραίων, οίτινες ήσαν εντεύθεν
του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **48** από της Αροήρ,
της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, έως του όρους
Σηών, το οποίον είναι το Αερμών· **49** και πάσαν την
πεδινήν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς, έως της
θαλάσσης της πεδιάδος, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά.

5 Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και είπε
προς αυτούς, Άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας
κρίσεις, τας οποίας εγώ λαλώ εις τα ώτα υμών σήμερον,
διά να μάθητε αυτάς, και να προσέχητε να εκτελήτε
αυτάς. **2** Κύριος ο Θεός ημών έκαμε διαθήκην προς
ημάς εν Χωρήβ. **3** Δεν έκαμε την διαθήκην ταύτην
ο Κύριος προς τους πατέρας ημών, αλλά προς ημάς,
ημάς οίτινες πάντες είμεθα ενταύθα σήμερον ζώντες.
4 Πρόσωπον προς πρόσωπον ελάλησε Κύριος με σας
εις το όρος εκ μέσου του πυρός, **5** εγώ δε εστεκόμην
μεταξύ του Κυρίου και υμών κατ' εκείνον τον καιρόν,
διά να σας φανερώσω τον λόγον του Κυρίου· διότι ήσθε
πεφοβισμένοι εξ αιτίας του πυρός και δεν ανέβητε εις
το όρος, λέγων. **6** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, όστις
σε εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **7**
Μη έχης άλλους θεούς, πλην εμού. **8** Μη κάμης εις
σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός, όσα είναι εν τω
ουρανώ άνω, ή όσα είναι εν τη γη κάτω, ή όσα είναι
εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης **9** μη προσκυνήσης
αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος ο Θεός
σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας
των πατέρων επί τα τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης
γενεάς των μισούντων με· **10** και κάμνων έλεος εις
χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων
τα προστάγματά μου. **11** Μη λάβης το όνομα Κυρίου
του Θεού σου επί ματαίω διότι ο Κύριος δεν θέλει
αθωώσει τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω.
12 Φύλαττε την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης
αυτήν· καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **13**
εξ ημέρας εργάζου και κάμνε πάντα τα έργα σου· **14** η
ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού
σου· μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ μήτε ο
υιός σου μήτε η θυγάτηρ σου μήτε ο δούλός σου μήτε η
δούλη σου μήτε ο βους σου μήτε ο όνος σου μήτε κανέν
εκ των κτηνών σου μήτε ο ξένος σου ο εντός των πυλών
σου διά να αναπαυθή ο δούλός σου και η δούλη σου
καθώς συ. **15** Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της
Αιγύπτου· και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν
χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω· διά τούτο
Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε να φυλάττης
την ημέραν του σαββάτου. **16** Τίμα τον πατέρα σου
και την μητέρα σου, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος
ο Θεός σου· διά να γείνης μακροχρόνιος και διά να
ευημερής επί της γης, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο
Θεός σου. **17** Μη φονεύσης. **18** Και μη μοιχεύσης. **19**
Και μη κλέψης. **20** Και μη ψευδομαρτυρήσης κατά του
πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **21** Και μη επιθυμήσης
την γυναίκα του πλησίον σου· μηδέ επιθυμήσης την
οικίαν του πλησίον σου μήτε τον αγρόν αυτού μήτε τον
δούλον αυτού μήτε την δούλην αυτού μήτε τον βουν
αυτού μήτε τον όνον αυτού μηδέ παν ό, τι είναι του
πλησίον σου. **22** Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς
πάσαν την συναγωγήν σας εν τω όρει εκ μέσου του
πυρός, της νεφέλης και του γνόφου, εν φωνή μεγάλη·
και άλλο τι δεν επρόσθεσε· και έγραψεν αυτά επί δύο
πλάκας λιθίνας και παρέδωκεν αυτάς εις εμέ. **23** Και
αφού ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του σκότους, και
το όρος εκαίετο με πυρ, τότε προσήλθετε προς εμέ,
πάντες οι αρχηγοί των φυλών σας και οι πρεσβύτεροί
σας, **24** και ελέγετε, Ιδού, Κύριος ο Θεός ημών έδειξεν
εις ημάς την δόξαν αυτού και την μεγαλωσύνην αυτού,
και ηκούσαμεν την φωνήν αυτού εκ μέσου του πυρός·
την ημέραν ταύτην είδομεν ότι ο Θεός λαλεί μετά του
ανθρώπου και ο άνθρωπος ζή· **25** τώρα λοιπόν διά τι
να αποθάνωμεν; επειδή το μέγα τούτο πυρ θέλει μας
καταφάγει εάν ημείς ακούσωμεν έτι την φωνήν Κυρίου
του Θεού ημών, θέλομεν αποθάνει· **26** διότι τις είναι
εκ πάντων των θνητών, όστις ήκουσε την φωνήν του
ζώντος Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς
ημείς, και έζησε; **27** πρόσελθε συ και άκουσον πάντα
όσα είπη Κύριος ο Θεός ημών· και συ ειπέ προς ημάς όσα
είπη προς σε Κύριος ο Θεός ημών· και ημείς θέλομεν
ακούσει και κάμει αυτά. **28** Και ήκουσε Κύριος την
φωνήν των λόγων σας, ότε ελαλείτε προς εμέ· και είπε
Κύριος προς εμέ, Ήκουσα την φωνήν των λόγων του
λαού τούτου, τους οποίους ελάλησαν προς σέ· καλώς
είπον πάντα όσα ελάλησαν. **29** Είθε να ήτο εις αυτούς
τοιαύτη καρδία, ώστε να με φοβώνται και να φυλάττωσι
πάντοτε πάντα τα προστάγματά μου, διά να ευημερώσιν
αιωνίως, αυτοί και τα τέκνα αυτών. **30** Ύπαγε, ειπέ
προς αυτούς, Επιστρέψατε εις τας σκηνάς σας. **31** Συ δε
στήθι αυτού μετ' εμού και θέλω σοι ειπεί πάσας τας
εντολάς και τα διατάγματα, και τας κρίσεις, τας οποίας
θέλεις διδάξει αυτούς, διά να κάμνωσιν αυτάς εν τη γη,
την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς εις κληρονομίαν. **32**
Θέλετε λοιπόν προσέχει να κάμνητε καθώς προσέταξεν
εις εσάς Κύριος ο Θεός σας· δεν θέλετε εκκλίνει δεξιά ή
αριστερά. **33** Θέλετε περιπατεί εις πάσας τας οδούς, τας
οποίας Κύριος ο Θεός σας προσέταξεν εις εσάς· διά να
ζήτε και να ευημερήτε και να μακροημερεύητε εν τη γη,
την οποίαν θέλετε κληρονομήσει.

6 Και αύται είναι αι εντολαί, τα διατάγματα και αι
κρίσεις, όσας προσέταξε Κύριος ο Θεός σας να σας

διδάξω, διά να κάμνητε αυτάς εν τη γη, εις την οποίαν
εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν· **2** διά να
φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, ώστε να φυλάττης πάντα
τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας
εγώ σε προστάζω, συ και ο υιός σου και ο υιός του
υιού σου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· και διά
να μακροημερεύσης. **3** Άκουσον λοιπόν, Ισραήλ, και
πρόσεχε να κάμνης αυτά, διά να ευημερής και διά να
πληθυνθήτε σφόδρα, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων
σου υπεσχέθη εις σε, εν τη γη ήτις ρέει γάλα και μέλι. **4**
Άκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος.
5 Και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της
καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της
δυνάμεώς σου. **6** Και ούτοι οι λόγοι, τους οποίους εγώ
σε προστάζω σήμερον, θέλουσι είσθαι εν τη καρδία σου·
7 και θέλεις διδάσκει αυτούς επιμελώς εις τα τέκνα
σου, και περί αυτών θέλεις ομιλεί καθήμενος εν τη
οικία σου και περιπατών εν τη οδώ και πλαγιάζων και
εγειρόμενος. **8** Και θέλεις δέσει αυτούς διά σημείον επί
της χειρός σου και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια
μεταξύ των οφθαλμών σου. **9** Και θέλεις γράψει αυτούς
επί τους παραστάτας της οικίας σου και επί τας πύλας
σου. **10** Και όταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την
γην, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς
τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, διά να
δώση εις σε πόλεις μεγάλας και καλάς, τας οποίας δεν
έκτισας, **11** και οικίας πλήρεις πάντων των αγαθών, τας
οποίας δεν εγέμισας, και φρέατα ηνοιγμένα, τα οποία
δεν ήνοιξας, αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους
δεν εφύτευσας· αφού φάγης και χορτάσης, **12** πρόσεχε
εις σεαυτόν, μήποτε λησμονήσης τον Κύριον, όστις
σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **13**
Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι και αυτόν θέλεις
λατρεύει και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει. **14** Δεν
θέλετε υπάγει κατόπιν άλλων θεών, εκ των θεών των
εθνών των περικυκλούντων υμάς, **15** διότι Κύριος ο
Θεός σου είναι Θεός ζηλότυπος εν μέσω σου, διά να
μη εξαφή ο θυμός Κυρίου του Θεού σου εναντίον σου
και σε εξολοθρεύση από προσώπου της γης. **16** Δεν
θέλετε πειράσει Κύριον τον Θεόν σας, καθώς επειράσατε
εν Μασσά. **17** Θέλετε φυλάττει επιμελώς τας εντολάς
Κυρίου του Θεού υμών και τα μαρτύρια αυτού και τα
διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **18**
Και θέλεις κάμνει το ευθές και το αγαθόν ενώπιον
του Κυρίου· διά να ευημερής και διά να εισέλθης και
κληρονομήσης την γην την αγαθήν, την οποίαν ο
Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σου· **19** διά να εκδιώξη
πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν σου, καθώς
ελάλησε Κύριος. **20** Όταν ο υιός σου σε ερωτήση εις
το μετά ταύτα, λέγων, Τι δηλούσι τα μαρτύρια και τα
διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας Κύριος ο Θεός
ημών σας προσέταξε; **21** Τότε θέλεις ειπεί προς τον υιόν
σου, Δούλοι ήμεθα του Φαραώ εν Αιγύπτω, και ο Κύριος
εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά· **22** και
έδειξεν ο Κύριος σημεία και τέρατα, μεγάλα και δεινά,
επί την Αίγυπτον, επί τον Φαραώ και επί πάντα τον
οίκον αυτού, ενώπιον των οφθαλμών ημών· **23** και
εξήγαγεν ημάς εκείθεν, διά να εισαγάγη ημάς και να
δώση εις ημάς την γην, την οποίαν ώμοσε προς τους
πατέρας ημών· **24** και προσέταξεν εις ημάς ο Κύριος να
κάμνωμεν πάντα τα διατάγματα ταύτα, να φοβώμεθα
Κύριον τον Θεόν ημών, διά να ευημερώμεν πάντοτε,
διά να φυλάττη ημάς ζώντας, καθώς την σήμερον
ημέραν· **25** και θέλει είσθαι δικαιοσύνη εις ημάς, εάν
προσέχωμεν να πράττωμεν πάσας τας εντολάς ταύτας
ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, καθώς προσέταξεν εις
ημάς.

7 Όταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, εις
την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν,
και εκδιώξη έθνη πολλά απ' έμπροσθέν σου, τους
Χετταίους και τους Γεργεσαίους και τους Αμορραίους
και τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και τους
Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, επτά έθνη μεγαλήτερα
και δυνατώτερά σου· **2** και όταν Κύριος ο Θεός σου
παραδώση αυτούς έμπροσθέν σου, θέλεις πατάξει
αυτούς· κατά κράτος θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς· δεν
θέλεις κάμει συνθήκην μετ' αυτών ουδέ θέλεις δείξει
έλεος προς αυτούς· **3** ουδέ θέλεις συμπενθερεύσει μετ'
αυτών· την θυγατέρα σου δεν θέλεις δώσει εις τον υιόν
αυτού ουδέ την θυγατέρα αυτού θέλεις λάβει εις τον
υιόν σου· **4** διότι θέλουσιν αποπλανήσει τους υιούς σου
απ' εμού και θέλουσι λατρεύει άλλους θεούς· και θέλει
εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας και πάραυτα
θέλει σε εξολοθρεύσει. **5** Αλλ' ούτω θέλετε κάμει προς
αυτούς· τους βωμούς αυτών θέλετε καταστρέψει και τα
αγάλματα αυτών θέλετε συντρίψει και τα άλση αυτών
θέλετε κατακόψει και τα γλυπτά αυτών θέλετε καύσει
εν πυρί· **6** επειδή συ είσαι λαός άγιος εις Κύριον τον
Θεόν σου· σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ήσαι εις
αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντας τους λαούς τους επί
του προσώπου της γης. **7** Δεν προετίμησεν εσάς Κύριος
ουδέ εξέλεξεν εσάς, διότι είσθε πολυπληθέστεροι παρά
πάντα τα έθνη· επειδή σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι
παρά πάντα τα έθνη· **8** αλλ' επειδή ο Κύριος σας
ηγάπησε και διά να φυλάξη τον όρκον, τον οποίον
ώμοσε προς τους πατέρας σας, σας εξήγαγεν ο Κύριος
εν χειρί κραταιά και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της
δουλείας, εκ χειρός Φαραώ, βασιλέως Αιγύπτου. **9**
Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναι ο
Θεός, ο Θεός ο πιστός, ο φυλάττων την διαθήκην και το
έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και φυλάττοντας τας
εντολάς αυτού, εις χιλίας γενεάς· **10** και ανταποδίδων
κατά πρόσωπον αυτών εις τους μισούντας αυτόν, διά
να εξολοθρεύση αυτούς· δεν θέλει βραδύνει εις τον
μισούντα αυτόν· θέλει κάμει εις αυτόν την ανταπόδοσιν
κατά πρόσωπον αυτού. **11** Φύλαττε λοιπόν τας εντολάς
και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ
σε προστάζω σήμερον διά να κάμνης αυτάς. **12** Και
εάν ακούητε τας κρίσεις ταύτας και φυλάττητε και
εκτελήτε αυτάς, θέλει φυλάξει Κύριος ο Θεός σου εις
σε την διαθήκην και το έλεος, τα οποία ώμοσε προς
τους πατέρας σου· **13** και θέλει σε αγαπήσει και σε
ευλογήσει και σε πληθύνει, και θέλει ευλογήσει τον
καρπόν της κοιλίας σου και τον καρπόν της γης σου,
τον σίτόν σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου, τας
αγέλας των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων
σου, εν τη γη την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου

να δώση εις σε. **14** Θέλεις είσθαι ευλογημένος υπέρ
πάντα τα έθνη· άγονος ή στείρα δεν θέλει είσθαι εις σε
ή εις τα κτήνη σου. **15** Και θέλει αφαιρέσει ο Κύριος
από σου πάσαν ασθένειαν και δεν θέλει βάλει επί σε
ουδεμίαν των κακών νόσων της Αιγύπτου, τας οποίας
γνωρίζεις· αλλά θέλει βάλει αυτάς επί πάντας τους
μισούντάς σε. **16** Και θέλεις εξολοθρεύσει πάντα τα
έθνη, τα οποία Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει εις
σέ· ο οφθαλμός σου δεν θέλει σπλαγχνισθή δι' αυτούς·
ουδέ θέλεις λατρεύσει τους θεούς αυτών· διότι τούτο
θέλει είσθαι παγίς εις σε. **17** Εάν δε είπης εν τη καρδία
σου, Τα έθνη ταύτα είναι πλέον πολυάριθμα παρ' εμέ·
πως δύναμαι να εκδιώξω αυτά; **18** Μη φοβηθής αυτούς·
ενθυμού καλώς τι έκαμε Κύριος ο Θεός σου εις τον
Φαραώ και εις πάσαν την Αίγυπτον· **19** τους πειρασμούς
τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου,
και τα σημεία και τα τέρατα και την κραταιάν χείρα
και τον εξηπλωμένον βραχίονα, με τα οποία Κύριος
ο Θεός σου σε εξήγαγεν· ούτω θέλει κάμει Κύριος ο
Θεός σου εις πάντα τα έθνη, το οποία συ φοβείσαι.
20 Και προσέτι τας σφήκας Κύριος ο Θεός σου θέλει
αποστείλει εις αυτούς, εωσού εξολοθρευθώσιν όσοι
εναπελείφθησαν και εκρύπτοντο από προσώπου σου. **21**
Δεν θέλεις τρομάξει από προσώπου αυτών· διότι Κύριος
ο Θεός σου είναι εν μέσω σου, Θεός μέγας και φοβερός.
22 Και θέλει εξαλείψει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη εκείνα
απ' έμπροσθέν σου ολίγον κατ' ολίγον· δεν δύναται να
αφανίσης αυτούς πάραυτα, διά να μη πληθυνθώσιν
εναντίον σου τα θηρία του αγρού. **23** Αλλά Κύριος
ο Θεός σου θέλει παραδώσει αυτούς έμπροσθέν σου
και θέλει φθείρει αυτούς εν φθορά μεγάλη, εωσού
εξολοθρευθώσι. **24** Και θέλει παραδώσει εις την χείρα
σου τους βασιλείς αυτών, και θέλεις εξαλείψει το όνομα
αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· ουδείς θέλει δυνηθή
να σταθή έμπροσθέν σου, εωσού εξολοθρεύσης αυτούς.
25 Τα γλυπτά των θεών αυτών θέλετε καύσει εν πυρί·
δεν θέλεις επιθυμήσει το αργύριον ή το χρυσίον το επ'
αυτών, ουδέ θέλεις λάβει αυτό εις σεαυτόν διά να μη
παγιδευθής εις αυτό· διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον
τον Θεόν σου. **26** Και δεν θέλεις φέρει βδέλυγμα εις τον
οίκόν σου, διά να μη γείνης ανάθεμα ως αυτό· θέλεις
αποστραφεί αυτό διόλου και θέλεις βδελυχθή αυτό
διόλου· διότι είναι ανάθεμα.

8 Πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις
σε σήμερον, θέλετε προσέχει να εκτελήτε, διά να
ζήτε και να πληθυνθήτε και διά να εισέλθητε και
κληρονομήσητε την γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος
προς τους πατέρας σας. **2** Και θέλεις ενθυμείσθαι πάσαν
την οδόν, εις την οποίαν σε ώδήγησε Κύριος ο Θεός
σου τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη εν τη ερήμω, διά να σε
ταπεινώση, να σε δοκιμάση, διά να γνωρίση τα εν τη
καρδία σου, εάν θέλης φυλάξει τας εντολάς αυτού, ή
ουχί. **3** Και σε εταπείνωσε και σε έκαμε να πεινάσης και
σε έθρεψε με μάννα, το οποίον δεν εγνώριζες, ουδέ οι
πατέρες σου εγνώριζον, διά να σε κάμη να μάθης ότι ο
άνθρωπος δεν ζη με μόνον άρτον, αλλ' ο άνθρωπος
ζη με πάντα λόγον εξερχόμενον εκ του στόματος του
Κυρίου. **4** Τα ιμάτιά σου δεν επαλαιώθησαν επάνω σου
ουδέ ο πους σου επρήσθη τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη. **5**
Θέλεις λοιπόν γνωρίσει εν τη καρδία σου ότι καθώς
ο άνθρωπος παιδεύει τον υιόν αυτού, ούτω Κύριος ο
Θεός σου σε επαίδευσε. **6** Διά τούτο θέλεις φυλάττει
τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, διά να περιπατής εις
τας οδούς αυτού και να φοβήσαι αυτόν. **7** Διότι Κύριος
ο Θεός σου σε φέρει εις γην αγαθήν, γην ποταμών
υδάτων, πηγών και αβύσσων, αίτινες αναβλύζουσιν
από κοιλάδων και ορέων· **8** γην σίτου και κριθής και
αμπέλων και συκών και ροδιών· γην ελαιών και μέλιτος·
9 γην, επί της οποίας θέλεις τρώγει άρτον ουχί μετ'
ενδείας, δεν θέλεις στερείσθαι ουδενός επ' αυτής· γην,
της οποίας οι λίθοι είναι σίδηρος, και εκ των ορέων
αυτής θέλεις μεταλλεύει χαλκόν. **10** Και θέλεις φάγει
και θέλεις χορτασθή, και θέλεις ευλογήσει Κύριον τον
θεόν σου επί της γης της αγαθής, την οποίαν σοι έδωκε.
11 Πρόσεχε εις σεαυτόν μήποτε λησμονήσης Κύριον τον
Θεόν σου, αθετών τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις
αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω
εις σε σήμερον· **12** μήπως, αφού φάγης και χορτασθής
και οικοδομήσης οικίας καλάς και κατοικήσης, **13**
και οι βόες σου και τα πρόβατά σου αυξήσωσι, και
πολλαπλασιασθή το αργύριόν σου και το χρυσίον σου
και πάντα όσα έχεις αυξήσωσι, **14** μήπως τότε υψωθή η
καρδία σου και λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου, όστις
σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15**
όστις σε ώδήγησε διά της μεγάλης ταύτης και τρομεράς
ερήμου, όπου ήσαν όφεις φλογεροί και σκορπίοι και
ξηρασία, όπου δεν ήτο ύδωρ· όστις ανέδωκεν εις σε
ύδωρ εκ της σκληράς πέτρας· **16** όστις σε έθρεψεν εν τη
ερήμω με το μάννα, το οποίον δεν εγνώριζον οι πατέρες
σου, διά να σε ταπεινώση και διά να σε δοκιμάση, διά
να σε αγαθοποιήση εις τα έσχατά σου· **17** και είπης εν τη
καρδία σου, Η δύναμίς μου και το κράτος της χειρός
μου απέκτησαν εις εμέ τον πλούτον τούτον. **18** Αλλά
θέλεις ενθυμείσθαι Κύριον τον Θεόν σου· διότι αυτός
είναι, όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη, διά
να στερεώση την διαθήκην αυτού, την οποίαν ώμοσε
προς τους πατέρας σου, ως είναι την ημέραν ταύτην.
19 Εάν όμως λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου και
υπάγης κατόπιν άλλων θεών και λατρεύσης αυτούς
και προσκυνήσης αυτούς, διαμαρτύρομαι προς εσάς
σήμερον ότι εξάπαντος θέλετε αφανισθή· **20** καθώς τα
έθνη, τα οποία ο Κύριος εξολοθρεύει απ' έμπροσθέν
σας, ούτω θέλετε αφανισθή· διότι δεν υπηκούσατε εις
την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

9 Άκουε, Ισραήλ· συ διαβαίνεις σήμερον τον Ιορδάνην,
διά να εισέλθης να κληρονομήσης έθνη μεγαλήτερα
και ισχυρότερά σου, πόλεις μεγάλας και τετειχισμένας
έως του ουρανού, **2** λαόν μέγαν και υψηλόν το
ανάστημα, υιούς των Ανακείμ, τους οποίους γνωρίζεις
και ήκουσας, Τις δύναται να σταθή έμπροσθεν των υιών
του Ανάκ; **3** Γνώρισον λοιπόν σήμερον, ότι Κύριος ο
Θεός σου είναι ο προπορευόμενος έμπροσθέν σου· είναι
πυρ καταναλίσκον· αυτός θέλει εξολοθρεύσει αυτούς
και αυτός θέλει καταστρέψει αυτούς απ' έμπροσθέν σου·
και θέλεις εκδιώξει αυτούς και ταχέως εξολοθρεύσει
αυτούς, καθώς σοι είπεν ο Κύριος. **4** Αφού Κύριος ο

Θεός σου εκδιώξη αυτούς απ' έμπροσθέν σου, μη είπης
εν τη καρδία σου λέγων, Διά την δικαιοσύνην μου με
εισήγαγεν ο Κύριος να κληρονομήσω την γην ταύτην·
αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων εκδιώκει
αυτούς ο Κύριος απ' έμπροσθέν σου. **5** Ουχί διά την
δικαιοσύνην σου ουδέ διά την ευθύτητα της καρδίας
σου εισέρχεσαι να κληρονομήσης την γην αυτών· αλλά
διά την ασέβειαν των εθνών τούτων Κύριος ο Θεός
σου εκδιώκει αυτά απ' έμπροσθέν σου, και διά να
στερεώση τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος ώμοσε προς
τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ
και προς τον Ιακώβ. **6** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο
Θεός σου δεν σοι δίδει την γην ταύτην την αγαθήν να
κληρονομήσης αυτήν διά την δικαιοσύνην σου· διότι
είσαι λαός σκληροτράχηλος. **7** Ενθυμού, μη λησμονήσης
πόσον παρώργισας Κύριον τον Θεόν σου εν τη ερήμω αφ'
ης ημέρας εξήλθετε εκ γης Αιγύπτου, εωσού εφθάσατε
εις τον τόπον τούτον, πάντοτε εστασιάσατε κατά του
Κυρίου. **8** Και εν Χωρήβ παρωργίσατε τον Κύριον και
εθυμώθη ο Κύριος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύση,
9 ότε ανέβην εις το όρος διά να λάβω τας πλάκας τας
λιθίνας, τας πλάκας της διαθήκης την οποίαν ο Κύριος
έκαμε προς εσάς. Τότε έμεινα εν τω όρει τεσσαράκοντα
ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον δεν έφαγον και
ύδωρ δεν έπιον· **10** και έδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο
λιθίνας πλάκας, γεγραμμένας διά του δακτύλου του
Θεού· και επ' αυτάς ήσαν γεγραμμένοι πάντες οι λόγοι,
τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος προς εσάς επί του
όρους εκ μέσου του πυρός εν τη ημέρα της συνάξεως.
11 Και εις το τέλος των τεσσαράκοντα ημερών και
τεσσαράκοντα νύκτων έδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο
λιθίνας πλάκας, τας πλάκας της διαθήκης. **12** Και είπε
Κύριος προς εμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως εντεύθεν·
διότι ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου,
ηνόμησεν· ταχέως εξέκλιναν από της οδού, την οποίαν
προσέταξα εις αυτούς· έκαμον εις εαυτούς είδωλον
χυτόν. **13** Είπεν ότι ο Κύριος προς εμέ, λέγων, Είδον τον
λαόν τούτον και ιδού, είναι λαός σκληροτράχηλος· **14**
άφες με να εξολοθρεύσω αυτούς και να εξαλείψω το
όνομα αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· και θέλω σε
κάμει εις έθνος δυνατώτερον και μεγαλήτερον παρά
τούτους. **15** Και επέστρεψα και κατέβην από του όρους,
και το όρος εκαίετο με πυρ, και αι δύο πλάκες της
διαθήκης ήσαν εις τας δύο χείρας μου. **16** Και είδον και
ιδού, είχετε αμαρτήσει εναντίον Κυρίου του Θεού σας,
κάμνοντες εις εαυτούς μόσχον χυτόν· είχετε εκκλίνει
ταχέως εκ της οδού, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς ο
Κύριος· **17** και πιάσας τας δύο πλάκας, έρριψα αυτάς από
των δύο χειρών μου και συνέτριψα αυτάς έμπροσθεν
των οφθαλμών σας· **18** και προσέπεσον ενώπιον του
Κυρίου, καθώς πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας και
τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν
έπιον εξ αιτίας πασών των αμαρτιών σας, τας οποίας
ημαρτήσατε, πράττοντες πονηρά ενώπιον του Κυρίου,
ώστε να παροργίσητε αυτόν· **19** διότι κατεφοβήθην διά
τον θυμόν και την οργήν, με την οποίαν ο Κύριος ήτο
θυμωμένος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύση. Αλλ'
ο Κύριος εισήκουσέ μου και ταύτην την φοράν. **20** Και
ήτο ο Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατά του Ααρών, διά
να εξολοθρεύση αυτόν· και εδεήθην και υπέρ του Ααρών
εν τω καιρώ εκείνω. **21** Και έλαβον την αμαρτίαν
σας, τον μόσχον τον οποίον εκάμετε, και κατέκαυσα
αυτόν εν πυρί και συνέτριψα αυτόν και κατελέπτυνα
αυτόν εωσού έγεινε λεπτόν ως σκόνη· και έρριψα την
σκόνην τούτου εις τον χείμαρρον τον καταβαίνοντα
από του όρους. **22** Και εν Ταβερά και εν Μασσά και
εν Κιβρώθ-αττααβά παρωργίσατε τον Κύριον. **23** Και
ότε ο Κύριος σας απέστειλεν από Κάδης-βαρνή, λέγων,
Ανάβητε και κληρονομήσατε την γην, την οποίαν
έδωκα εις εσάς, τότε σεις εστασιάσατε εναντίον της
προσταγής Κυρίου του Θεού σας, και δεν επιστεύσατε
εις αυτόν ουδέ εισηκούσατε της φωνής αυτού. **24**
Πάντοτε εστασιάσατε εναντίον του Κυρίου, αφ' ης
ημέρας σας εγνώρισα. **25** Και προσέπεσον ενώπιον
του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα
νύκτας, καθώς προσέπεσον πρότερον· διότι ο Κύριος
είπε να σας εξολοθρεύση. **26** Και εδεήθην του Κυρίου
λέγων, Κύριε Θεέ, μη εξολοθρεύσης τον λαόν σου και
την κληρονομίαν σου, τον οποίον ελύτρωσας διά της
μεγαλωσύνης σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου εν
χειρί κραταιά· **27** ενθυμήθητι τους δούλους σου, τον
Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· μη επιβλέψης εις την
σκληρότητα του λαού τούτου, μήτε εις τας ασεβείας
αυτών, μήτε εις τας αμαρτίας αυτών· **28** μήπως είπωσιν
οι κάτοικοι της γης, εκ της οποίας εξήγαγες ημάς, Επειδή
ο Κύριος δεν ηδύνατο να εισαγάγη αυτούς εις την γην,
την οποίαν υπεσχέθη προς αυτούς, και επειδή εμίσει
αυτούς, εξήγαγεν αυτούς διά να φονεύση αυτούς εν τη
ερήμω· **29** αλλ' ούτοι είναι λαός σου και κληρονομία
σου, τους οποίους εξήγαγες με την δύναμίν σου την
μεγάλην και με τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον.

10 Κατ' εκείνον τον καιρόν είπε Κύριος προς εμέ,
Λατόμησον εις σεαυτόν δύο πλάκας λιθίνας ως
τας πρώτας, και ανάβα προς εμέ εις το όρος, και κάμε
εις σεαυτόν κιβωτόν ξυλίνην. **2** Και εγώ θέλω γράψει
επί τας πλάκας τα λόγια τα οποία ήσαν εις τας πρώτας
πλάκας, τας οποίας συνέτριψας, και θέλεις εναποθέσει
αυτάς εν τη κιβωτώ. **3** Και έκαμα κιβωτόν εκ ξύλου
σιττίμ, και ελατόμησα δύο πλάκας λιθίνας ως τας
πρώτας, και ανέβην εις το όρος, έχων τας δύο πλάκας
εις τας χείρας μου. **4** Και έγραψεν επί τας πλάκας,
κατά την γραφήν την πρώτην, τας δέκα εντολάς, τας
οποίας ελάλησε Κύριος προς εσάς εν τω όρει εκ μέσου
του πυρός, εν τη ημέρα της συνάξεως· και έδωκεν
αυτάς ο Κύριος εις εμέ. **5** Και επιστρέψας κατέβην από
του όρους και ενέθεσα τας πλάκας εν τη κιβωτώ την
οποίαν έκαμον· και είναι εκεί, καθώς προσέταξεν εις
εμέ ο Κύριος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ εσηκώθησαν από
Βηρώθ-βενέ-ιακάν εις Μοσερά. Εκεί απέθανεν ο Ααρών
και εκεί ετάφη· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ ο υιός αυτού
αντ' αυτού. **7** Εκείθεν εσηκώθησαν εις Γαδγάδ και
από Γαδγάδ εις Ιοτβαθά, γην ποταμών υδάτων. **8** Κατ'
εκείνον τον καιρόν εξεχώρισεν ο Κύριος την φυλήν
του Λευΐ, διά να βαστάζη την κιβωτόν της διαθήκης
του Κυρίου, να παρίσταται ενώπιον του Κυρίου διά να
υπηρετή αυτόν, και να ευλογή εν τω ονόματι αυτού,
έως της ημέρας ταύτης. **9** Διά τούτο δεν έχουσιν οι

Λευΐται μερίδιον ή κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών
αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς
Κύριος ο Θεός σου υπεσχέθη εις αυτούς. 10 Και εγώ
εστάθην επί του όρους, ως το πρότερον, τεσσαράκοντα
ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· και εισήκουσέ μου
ο Κύριος και ταύτην την φοράν, και δεν ηθέλησεν ο
Κύριος να σε εξολοθρεύση. 11 Και είπε Κύριος προς
εμέ, Σηκώθητι, προπορεύου του λαού, διά να εισέλθωσι
και κληρονομήσωσι την γην, την οποίαν ώμοσα προς
τους πατέρας αυτών να δώσω εις αυτούς. 12 Και τώρα,
Ισραήλ, τι ζητεί Κύριος ο Θεός σου παρά σου, ειμή να
φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατής εις πάσας
τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύης
Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ
όλης της ψυχής σου, 13 να φυλάττης τας εντολάς
του Κυρίου και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ
προστάζω εις σε σήμερον διά το καλόν σου; 14 Ιδού,
Κυρίου του Θεού σου είναι ο ουρανός και ο ουρανός
των ουρανών· η γη και πάντα τα εν αυτή. 15 Και όμως
τους πατέρας σου προετίμησεν ο Κύριος, να αγαπά
αυτούς, και εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς,
εσάς παρά πάντας τους λαούς, καθώς είναι την ημέραν
ταύτην. 16 Περιτέμετε λοιπόν την ακροβυστίαν της
καρδίας σας και μη σκληρύνητε πλέον τον τράχηλόν
σας. 17 Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και
Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός,
μη αποβλέπων εις πρόσωπον μηδέ λαμβάνων δώρον·
18 ποιών κρίσιν εις τον ορφανόν και εις την χήραν,
και αγαπών τον ξένον, δίδων εις αυτόν τροφήν και
ενδύματα. 19 Αγαπάτε λοιπόν τον ξένον· διότι σεις ξένοι
εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. 20 Κύριον τον Θεόν
σου θέλεις φοβείσθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εις
αυτόν θέλεις είσθαι προσηλωμένος, και εις το όνομα
αυτού θέλεις ομνύει. 21 Αυτός είναι καύχημά σου, και
αυτός είναι Θεός σου, όστις έκαμε διά σε τα μεγάλα
ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου.
22 Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες
σου εις την Αίγυπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε
κατέστησεν ως τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

11 Αγάπα λοιπόν Κύριον τον Θεόν σου και φύλαττε
τα φυλάγματα αυτού και τα διατάγματα αυτού,
και τας κρίσεις αυτού, και τας εντολάς αυτού, πάσας τας
ημέρας. 2 Και γνωρίσατε σήμερον· διότι ουχί τα παιδία
σας, τα οποία δεν εγνώρισαν, και τα οποία δεν είδον την
παιδείαν Κυρίου του Θεού σας, τα μεγαλεία αυτού, την
χείρα αυτού την κραταιάν και τον βραχίονα αυτού τον
εξηπλωμένον, 3 και τα σημεία αυτού, και τα έργα αυτού,
όσα έκαμεν εν μέσω της Αιγύπτου, κατά του Φαραώ
βασιλέως της Αιγύπτου και κατά πάσης της γης αυτού,
4 και όσα έκαμεν εις το στράτευμα των Αιγυπτίων,
εις τους ίππους αυτών και εις τας αμάξας αυτών,
τίνι τρόπω έκαμε τα ύδατα της Ερυθράς θαλάσσης να
καταποντίσωσιν αυτούς ότε σας κατεδίωκον όπισθεν,
και ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς έως της ημέρας
ταύτης, 5 και τι έκαμεν εις εσάς εν τη ερήμω, έως να
έλθητε εις τον τόπον τούτον, 6 και τι έκαμεν εις τον
Δαθάν και Αβειρών τους υιούς Ελιάβ υιού του Ρουβήν,
πως η γη ήνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και
τας οικογενείας αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν
την περιουσίαν αυτών, εν μέσω παντός του Ισραήλ· 7
αλλ' οι οφθαλμοί σας είδον πάντα τα έργα του Κυρίου
τα μεγάλα, όσα έκαμε. 8 Διά τούτο θέλετε φυλάττει
πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε
σήμερον· διά να κραταιωθήτε και να εισέλθητε και να
κληρονομήσητε την γην, εις την οποίαν υπάγετε διά να
κληρονομήσητε αυτήν· 9 και διά να μακροημερεύσητε
επί της γης, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας
σας να δώση εις αυτούς και εις το σπέρμα αυτών,
γην ρέουσαν γάλα και μέλι. 10 Διότι η γη, εις την
οποίαν εισέρχεσαι διά να κληρονομήσης αυτήν, δεν
είναι ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας εξήλθετε,
όπου έσπειρες τον σπόρον σου, και επότιζες διά του
ποδός σου, ως κήπον λαχάνων· 11 αλλ' η γη, εις την
οποίαν διαβαίνετε διά να κληρονομήσητε αυτήν, γη
ορέων και κοιλάδων, από της βροχής του ουρανού πίνει
ύδωρ· 12 γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου επιβλέπει
πάντοτε· οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου είναι επ'
αυτήν, από της αρχής του έτους έως τέλους του έτους.
13 Και εάν επιμελώς ακούσητε τας εντολάς μου, τας
οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, να αγαπάτε
Κύριον τον Θεόν σας, και να λατρεύητε αυτόν εξ όλης
της καρδίας σας και εξ όλης της ψυχής σας, 14 τότε
θέλω δώσει την βροχήν της γης σας εν τω καιρώ αυτής,
την πρώϊμον και την όψιμον, διά να συνάξης τον σίτόν
σου και τον οίνον σου και το έλαιόν σου· 15 και θέλω
δώσει χόρτον εις τους αγρούς σου διά τα κτήνη σου, διά
να τρώγης και να χορταίνης. 16 Προσέχετε εις εαυτούς,
μήποτε πλανηθή η καρδία σας και παραδρομήσητε και
λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς·
17 και εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας, και κλείση
τον ουρανόν, διά να μη βρέξη, και η γη να μη δώση
τους καρπούς αυτής· και εξολοθρευθήτε πάραυτα εκ της
γης της αγαθής, την οποίαν δίδει εις εσάς ο Κύριος. 18
Θέλετε λοιπόν βάλει τους λόγους μου τούτους εις την
καρδίαν σας και εις την ψυχήν σας· και θέλετε δέσει
αυτούς διά σημείον επί της χειρός σας και θέλουσιν
είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σας·
19 και θέλετε διδάσκει αυτούς εις τα τέκνα σας, ομιλούντες
περί αυτών καθήμενος εν τη οικία σου και περιπατών
εν τη οδώ και πλαγιάζων και εγειρόμενος· 20 και θέλεις
γράψει αυτούς επί τους παραστάτας της οικίας σου και
επί τας πύλας σου· 21 διά να πολλαπλασιασθώσιν αι
ημέραι σας και αι ημέραι των τέκνων σας επί της γης,
την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σας
να δώση εις αυτούς, ως αι ημέραι του ουρανού επί
της γης. 22 Επειδή, εάν φυλάξητε επιμελώς πάσας τας
εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς,
ώστε να εκτελήτε αυτάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν
σας, να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και
να ήσθε προσκεκολλημένοι εις αυτόν, 23 τότε θέλει
εκδιώξει ο Κύριος πάντα ταύτα τα έθνη απ' έμπροσθέν
σας, και θέλετε κληρονομήσει έθνη μεγαλήτερα και
δυνατώτερά σας. 24 Πας ο τόπος, όπου πατήση το
ίχνος των ποδών σας, ιδικός σας θέλει είσθαι από της
ερήμου και του Λιβάνου, από του ποταμού, του ποταμού
Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της προς δυσμάς,
θέλει είσθαι το όριόν σας. 25 Ουδείς θέλει δυνηθή να

σταθή έμπροσθέν σας· τον φόβον σας και τον τρόμον σας θέλει εμβάλλει Κύριος ο Θεός σας επί προσώπου πάσης της γης, την οποίαν πατήσητε, καθώς είπεν εις εσάς. **26** Ιδού, εγώ βάλλω σήμερον έμπροσθέν σας ευλογίαν και κατάραν· **27** την ευλογίαν, εάν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, **28** και την κατάραν, εάν δεν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, αλλά εκκλίνητε από της οδού, την οποίαν εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, ώστε να ακολουθήσητε άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσατε. **29** Και όταν Κύριος ο Θεός σου σε εισαγάγη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν, θέλεις θέσει την ευλογίαν επί το όρος Γαριζίν και την κατάραν επί το όρος Εβάλ. **30** Δεν είναι ταύτα πέραν του Ιορδάνου, κατά την οδόν την προς δυσμάς ηλίου, εν τη γη των Χαναναίων, των κατοικούντων εν τη πεδιάδι, κατέναντι Γαλγάλων, πλησίον της δρυός Μορέχ; **31** Διότι σεις διαβαίνετε τον Ιορδάνην, διά να εισέλθητε να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς, και θέλετε κληρονομήσει αυτήν και κατοικήσει εν αυτή. **32** Και θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντα τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ βάλλω ενώπιόν σας σήμερον.

12 Ταύτα είναι τα διατάγματα και αι κρίσεις, τα οποία θέλετε προσέχει να εκτελήτε, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσης αυτήν, πάσας τας ημέρας τας οποίας ζήτε επί της γης. **2** Θέλετε καταστρέψει πάντας τους τόπους, όπου τα έθνη, τα οποία θέλετε κυριεύσει, ελάτρευον τους θεούς αυτών, επί τα υψηλά όρη και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου δασέος. **3** Και θέλετε κατεδαφίσει τους βωμούς αυτών και συντρίψει τας στήλας αυτών, και κατακαύσει εν πυρί τα άλση αυτών, και κατακόψει τα είδωλα των θεών αυτών, και εξαλείψει τα ονόματα αυτών εκ του τόπου εκείνου. **4** Δεν θέλετε κάμει ούτως εις Κύριον τον Θεόν σας· **5** αλλ' εν τω τόπω, όντινα Κύριος ο Θεός σας εκλέξη εκ πασών των φυλών σας, διά να θέση το όνομα αυτού εκεί, προς την κατοικίαν αυτού θέλετε ζητήσει αυτόν και εκεί θέλετε ελθεί· **6** και εκεί θέλετε φέρει τα ολοκαυτώματά σας και τας θυσίας σας, και τα δέκατά σας και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας και τας ευχάς σας και τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σας, και τα πρωτότοκα των βοών σας και των προβάτων σας· **7** και εκεί θέλετε τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, και θέλετε ευφραίνεσθαι, σεις και οι οίκοί σας, εις όσα επιβάλετε τας χείρας σας, εις ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε. **8** Δεν θέλετε κάμνει κατά πάντα όσα ημείς κάμνομεν ενταύθα σήμερον, έκαστος ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **9** Διότι δεν ήλθετε έτι εις την ανάπαυσιν και εις την κληρονομίαν, την οποίαν δίδει εις εσάς Κύριος ο Θεός σας. **10** Αλλ' όταν διαβήτε τον Ιορδάνην, και κατοικήσητε επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς να κληρονομήσητε, και δώση εις εσάς ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών σας κύκλω, ώστε να κατοικήσητε μετά ασφαλείας, **11** τότε εις τον τόπον, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σας, διά να κατοικίση εκεί το όνομα αυτού, εκεί θέλετε φέρει πάντα όσα εγώ προστάζω εις εσάς· τα ολοκαυτώματά σας, και τας θυσίας σας, τα δέκατά σας, και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας, και πάσας τας εκλεκτάς ευχάς σας, όσας ευχηθήτε εις τον Κύριον· **12** και θέλετε ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, σεις και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας και οι δούλοί σας και αι δούλαί σας, και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σας· διότι αυτός δεν έχει μερίδα ούτε κληρονομίαν με σας. **13** Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε προσφέρης το ολοκαύτωμά σου εις πάντα τόπον, όντινα ίδης· **14** αλλ' εις τον τόπον, όντινα εκλέξη ο Κύριος εν μιά των φυλών σου, εκεί θέλεις προσφέρει τα ολοκαυτώματά σου και εκεί θέλεις κάμνει πάντα όσα εγώ σε προστάζω. **15** Δύνασαι όμως να σφάζης και να τρώγης κρέας εντός πασών των πυλών σου, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου την οποίαν σοι έδωκεν· ο ακάθαρτος και ο καθαρός δύνανται να τρώγωσιν εξ αυτού, καθώς την δορκάδα και καθώς την έλαφον. **16** Πλην το αίμα δεν θέλετε τρώγει· επί την γην θέλετε χύνει αυτό ως ύδωρ. **17** Δεν δύνασαι να τρώγης εντός των πυλών σου το δέκατον του σίτου σου ή του οίνου σου ή του ελαίου σου, ή τα πρωτότοκα των βοών σου ή των προβάτων σου, ουδέ καμμίαν των ευχών σου όσας ευχηθής, ουδέ τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σου, ή τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σου. **18** Αλλά πρέπει να τρώγης ταύτα ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου, συ, και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου· και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εις όσα επιβάλης την χείρα σου. **19** Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε εγκαταλίπης τον Λευΐτην, όσον χρόνον ζης επί της γης σου. **20** Όταν Κύριος ο Θεός σου πλατύνη τα όριά σου, καθώς υπεσχέθη προς σε, και είπης, Θέλω φάγει κρέας, διότι επιθυμεί η ψυχή σου να φάγη κρέας, δύνασαι να τρώγης κρέας, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου. **21** Εάν ο τόπος, τον οποίον Κύριος ο Θεός σου εξέλεξε διά να θέση εκεί το όνομα αυτού, απέχη πολύ από σου, τότε θέλεις σφάζει εκ των βοών σου και εκ των προβάτων σου, τα οποία σοι έδωκεν ο Κύριος, καθώς εγώ προσέταξα εις εσάς, και θέλεις τρώγει εντός των πυλών σου κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου. **22** Καθώς τρώγεται η δορκάς και η έλαφος, ούτω θέλεις τρώγει αυτά· ο ακάθαρτος και ο καθαρός θέλουσι τρώγει απ' αυτών εξ ίσου. **23** Μόνον άπεχε ισχυρώς από του να φάγης το αίμα· διότι το αίμα είναι η ζωή· και δεν δύνασαι να φάγης την ζωήν μετά του κρέατος. **24** Δεν θέλεις τρώγει αυτό· επί την γην θέλεις χύνει αυτό ως ύδωρ. **25** Δεν θέλεις τρώγει αυτό· διά να ευημερής, συ και τα τέκνα σου μετά σε, όταν πράττης το αρεστόν ενώπιον του Κυρίου. **26** Πλην τα αφιερώματά σου, όσα αν έχης, και τας ευχάς σου θέλεις λάβει και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, όντινα εκλέξη ο Κύριος. **27** Και θέλεις προσφέρει τα ολοκαυτώματά σου, το κρέας και το αίμα, επί του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου· και το αίμα των θυσιών σου θέλει χυθή εις το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε κρέας θέλεις φάγει. **28** Πρόσεχε και άκουε πάντας τους λόγους τούτους, τους

οποίους εγώ προστάζω εις σέ· διά να ευημερής, συ και
τα τέκνα σου μετά σε εις τον αιώνα, όταν πράττης το
καλόν και το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.
29 Όταν Κύριος ο Θεός σου εξολοθρεύση τα έθνη απ'
έμπροσθέν σου, όπου υπάγεις διά να κληρονομήσης
αυτά, και κληρονομήσης αυτά και κατοικήσης εν τη
γη αυτών, **30** πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε παγιδευθής
και ακολουθήσης αυτούς, αφού εξολοθρευθώσιν απ'
έμπροσθέν σου· και μήποτε εξετάσης περί των θεών
αυτών, λέγων, Πως ελάτρευον τα έθνη ταύτα τους θεούς
αυτών; ούτω θέλω κάμει και εγώ. **31** Δεν θέλεις κάμει
ούτως εις Κύριον τον Θεόν σου· διότι παν βδέλυγμα, το
οποίον ο Κύριος μισεί, έκαμον εις τους θεούς αυτών·
επειδή και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών
καίουσιν εν πυρί προς τους θεούς αυτών. **32** Παν ό, τι
προστάζω εγώ εις εσάς, τούτο προσέχετε να κάμνητε·
δεν θέλεις προσθέσει εις αυτό ουδέ θέλεις αφαιρέσει
απ' αυτού.

13 Εάν εγερθή εν μέσω σου προφήτης ή
ενυπνιαζόμενος ενύπνια και δώση εις σε σημείον
ή τεράστιον, **2** και αληθεύση το σημείον ή το τεράστιον,
περί του οποίου ελάλησε προς σε, λέγων, Ας υπάγωμεν
κατόπιν άλλων θεών τους οποίους δεν εγνώρισας, και
ας λατρεύσωμεν αυτούς, **3** δεν θέλεις δώσει ακρόασιν
εις τους λόγους του προφήτου εκείνου ή εκείνου του
ενυπνιαζομένου ενύπνια· διότι δοκιμάζει εσάς Κύριος
ο Θεός σας, διά να γνωρίση εάν αγαπάτε Κύριον τον
Θεόν σας εξ όλης της καρδίας σας και εξ όλης της
ψυχής σας. **4** Κύριον τον Θεόν σας θέλετε ακολουθεί
και αυτόν θέλετε φοβείσθαι, και τας εντολάς αυτού
θέλετε φυλάττει, και εις την φωνήν αυτού θέλετε
υπακούει, και αυτόν θέλετε λατρεύει, και εις αυτόν
θέλετε είσθαι προσκεκολλημένοι. **5** Εκείνος δε ο
προφήτης ή εκείνος ο ενυπνιαζόμενος ενύπνια θέλει
θανατωθή· διότι ελάλησεν αποστασίαν κατά Κυρίου του
Θεού σας, όστις σας εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου και σας
ελύτρωσεν εξ οίκου δουλείας, διά να σε αποπλανήση
εκ της οδού, εις την οποίαν προσέταξεν εις σε Κύριος
ο Θεός σου να περιπατής· και θέλεις εξαφανίσει το
κακόν εκ μέσου σου. **6** Εάν ο αδελφός σου, ο υιός της
μητρός σου, ή ο υιός σου ή η θυγάτηρ σου ή η γυνή
του κόλπου σου, ή ο φίλος σου όστις είναι ως η ψυχή
σου, σε παρακινήση κρυφίως, λέγων, Ας υπάγωμεν
και ας λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν
εγνώρισας συ ούτε οι πατέρες σου, **7** εκ των θεών
των εθνών, των πέριξ υμών, των πλησίον σου ή των
μακράν από σου, απ' άκρου της γης έως άκρου της
γης, **8** δεν θέλεις συγκατανεύσει εις αυτόν, ουδέ θέλεις
δώσει ακρόασιν εις αυτόν, ουδέ θέλει φεισθή αυτόν ο
οφθαλμός σου, ουδέ θέλεις σπλαγχνισθή ουδέ θέλεις
κρύψει αυτόν· **9** αλλά εξάπαντος θέλεις θανατώσει
αυτόν· η χειρ σου θέλει είσθαι πρώτη επ' αυτόν διά
να θανατώσης αυτόν, και η χειρ παντός του λαού
έπειτα. **10** Και θέλεις λιθοβολήσει αυτόν με λίθους,
ώστε να αποθάνη· διότι εζήτησε να σε αποπλανήση
από Κυρίου του Θεού σου, όστις σε εξήγαγεν εκ γης
Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **11** Και πας ο Ισραήλ
ακούσας θέλει φοβηθή και δεν θέλει κάμει πλέον εν
μέσω σου τοιούτον κακόν. **12** Εάν ακούσης εις τινά
των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει
εις σε, διά να κατοικής εκεί, να λέγωσιν, **13** άνθρωποι
παράνομοι εξήλθον εκ μέσου σου και επλάνησαν τους
κατοίκους της πόλεως αυτών, λέγοντες, Ας υπάγωμεν
και ας λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν
εγνωρίσατε, **14** τότε θέλεις εξετάσει και ερωτήσει και
ερευνήσει επιμελώς· και εάν ήναι αληθές και βέβαιον
το πράγμα, ότι τοιούτον βδέλυγμα ενηργήθη εν μέσω
σου, **15** εξάπαντος θέλεις πατάξει τους κατοίκους της
πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, εξολοθρεύων
αυτήν και πάντας τους εν αυτή, και τα κτήνη αυτής,
εν στόματι μαχαίρας. **16** Και θέλεις συνάξει πάντα τα
λάφυρα αυτής εν μέσω της πλατείας αυτής, και θέλεις
καύσει εν πυρί την πόλιν και πάντα τα λάφυρα αυτής
ολοκλήρως, εις Κύριον τον Θεόν σου· και θέλει είσθαι
εις τον αιώνα ερείπια· δεν θέλει οικοδομηθή πλέον. **17**
Και δεν θέλει προσκολληθή εις την χείρα σου ουδέν εκ
του αναθέματος· διά να επιστρέψη ο Κύριος από της
εξάψεως του θυμού αυτού, και να δείξη προς σε έλεος,
και να σε σπλαγχνισθή και να σε πολυπλασιάση, καθώς
ώμοσε προς τους πατέρας σου, **18** όταν υπακούσης εις
την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυλάττης
πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις
σε σήμερον, να πράττης το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του
Θεού σου.

14 Σεις είσθε υιοί Κυρίου του Θεού σας· δεν θέλετε
κάμει εις το σώμα σας εντομάς, ουδέ θέλετε κάμει
φαλάκρωμα αναμέσον των οφθαλμών σας, διά νεκρόν.
2 Διότι λαός άγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου· και σε
εξέλεξεν ο Κύριος διά να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός,
παρά πάντα τα έθνη τα επί της γης. **3** Δεν θέλεις τρώγει
ουδέν βδελυκτόν. **4** Ταύτα είναι τα κτήνη, τα οποία
θέλετε τρώγει· ο βους, το πρόβατον και η αιξ, **5** η έλαφος
και η δορκάς και ο βούβαλος και ο αγριότραγος και ο
πύγαργος και ο άγριος βους και η καμηλοπάρδαλις.
6 Και παν τετράποδον έχον τον πόδα δίχηλον και το
ονύχιον διηρημένον εις δύο χηλάς, και αναμασσών
μεταξύ των τετραπόδων, ταύτα θέλετε τρώγει. **7** Ταύτα
όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώσιν, ή
εκ των όσα έχουσι το ονύχιον δίχηλον· την κάμηλον
και τον λαγωόν και τον δασύποδα· διότι αναμασσώσι
μεν, πλην δεν έχουσι διηρημένον το ονύχιον· ταύτα
είναι ακάθαρτα εις εσάς· **8** και τον χοίρον, διότι έχει
μεν το ονύχιον δίχηλον, πλην δεν αναμασά· είναι
ακάθαρτος εις εσάς· από του κρέατος αυτών δεν θέλετε
τρώγει ουδέ το θνησιμαίον αυτών θέλετε εγγίζει. **9**
Εκ πάντων των εν τοις ύδασι ταύτα θέλετε τρώγει
πάντα, όσα έχουσι πτερύγια και λέπη, θέλετε τρώγει·
10 πάντα δε, όσα δεν έχουσι πτερύγια και λέπη, δεν
θέλετε τρώγει· είναι ακάθαρτα εις εσάς. **11** Παν πτηνόν
καθαρόν θέλετε τρώγει. **12** Ταύτα όμως είναι εκείνα, εκ
των οποίων δεν θέλετε τρώγει· ο αετός και ο γρυπαετός
και ο μελαναετός **13** και ο γυπαετός και ο ίκτινος και ο
γυψ κατά το είδος αυτού, **14** και πας κόραξ κατά το
είδος αυτού, **15** και η στρουθοκάμηλος και η γλαύξ και
ο ίβις και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **16** ο νυκτικόραξ
και η μεγάλη γλαύξ και ο κύκνος, **17** και ο πελεκάν και

η κίσσα και η αίθυια, **18** και ο πελαργός και ο ερωδιός
κατά το είδος αυτού και ο έπωψ και η νυκτερίς. **19** Και
πάντα τα ερπετά τα πτερωτά είναι ακάθαρτα εις εσάς·
δεν θέλουσι τρώγεσθαι. **20** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε
τρώγει. **21** Ουδέν θνησιμαίον θέλετε τρώγει· εις τον
ξένον τον εντός των πυλών σου θέλεις δίδει αυτά, διά
να τρώγη αυτό· ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή· διότι
λαός άγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις
εψήσει ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **22**
Θέλεις εξάπαντος δεκατίζει πάντα τα γεννήματα του
σπόρου σου, τα οποία φέρει ο αγρός κατ' έτος. **23** Και
θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω
τόπω όντινα εκλέξη διά να θέση το όνομα αυτού εκεί,
το δέκατον του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου
σου, και τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων
σου· διά να μάθης να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν
σου. **24** Και εάν η οδός ήναι πολύ μακράν διά σε, ώστε
να μη δύνασαι να φέρης αυτά, ή εάν ο τόπος απέχη
πολύ από σου, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να
θέση εκεί το όνομα αυτού, ότε σε ηυλόγησε Κύριος ο
Θεός σου, **25** τότε θέλεις εξαργυρώσει αυτά, και θέλεις
κομποδέσει το αργύριον εις την χείρα σου και υπάγει
εις τον τόπον όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου· **26** και
θέλεις δώσει το αργύριον αντί οποιουδήποτε πράγματος
επιθυμεί η ψυχή σου, αντί βοών ή αντί προβάτων ή αντί
οίνου ή αντί σίκερα ή αντί οποιουδήποτε πράγματος
ορέγεται η ψυχή σου· και θέλεις τρώγει εκεί ενώπιον
Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις ευφρανθή, συ και ο
οίκός σου **27** και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου·
δεν θέλεις εγκαταλείψει αυτόν· διότι δεν έχει μερίδα
ουδέ κληρονομίαν μετά σου. **28** Εις το τέλος του τρίτου
έτους, θέλεις εκφέρει παν το δέκατον των γεννημάτων
σου του έτους εκείνου, και θέλεις εναποθέτει εντός των
πυλών σου· **29** και ο Λευΐτης, διότι δεν έχει μερίδα ουδέ
κληρονομίαν μετά σου, και ο ξένος και ο ορφανός και
η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου, θέλουσιν
έρχεσθαι και θέλουσι τρώγει και χορταίνει διά να σε
ευλογήση Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα της
χειρός σου όσα εργάζεσαι.

15 Εν τω τέλει του εβδόμου έτους θέλεις κάμνει
άφεσιν. **2** Και ούτος είναι ο νόμος της αφέσεως·
πας δανειστής, όστις εδάνεισέ τι εις τον πλησίον αυτού,
θέλει αφήσει αυτό· δεν θέλει απαιτεί αυτό από τον
πλησίον αυτού ή από τον αδελφόν αυτού· διότι τούτο
ονομάζεται άφεσις του Κυρίου. **3** Από του ξένου δύνασαι
να απαιτήσης αυτό· ό, τι όμως ο αδελφός σου έχει εκ
των ιδικών σου, η χειρ σου θέλει αφίνει αυτό· **4** διά
να μη υπάρχη πτωχός μεταξύ σας· διότι ο Κύριος θέλει
σε ευλογήσει μεγάλως εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο
Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, διά να εξουσιάσης
αυτήν· **5** αν μόνον επιμελώς ακούης την φωνήν Κυρίου
του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας
εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερον.
6 διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογήσει, καθώς
υπεσχέθη εις σέ· και θέλεις δανείζει εις πολλά έθνη, συ
όμως δεν θέλεις δανείζεσθαι και θέλεις βασιλεύει επί
πολλά έθνη, επί σε όμως δεν θέλουσι βασιλεύσει. **7** Εάν
ήναι εν μέσω σου πτωχός εκ των αδελφών σου εντός
τινός των πυλών σου, εν τη γη σου την οποίαν Κύριος ο
Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις σκληρύνει την καρδίαν
σου ουδέ θέλεις κλείσει την χείρα σου από του πτωχού
αδελφού σου· **8** αλλ' εξάπαντος θέλεις ανοίξει την
χείρα σου προς αυτόν, και εξάπαντος θέλεις δανείσει εις
αυτόν ικανά διά την χρείαν αυτού, εις ό, τι χρειάζεται.
9 πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε επέλθη κακός στοχασμός
επί την καρδίαν σου και είπης, Πλησιάζει το έβδομον
έτος, το έτος της αφέσεως· και πονηρευθή ο οφθαλμός
σου κατά του πτωχού αδελφού σου και δεν δώσης εις
αυτόν, και βοήση προς τον Κύριον κατά σου, και γείνη
εις σε αμαρτία. **10** Θέλεις δώσει εξάπαντος εις αυτόν,
και η καρδία σου δεν θέλει πονηρευθή όταν δίδης
εις αυτόν· επειδή διά τούτο θέλει σε ευλογεί Κύριος
ο Θεός σου εις πάντα τα έργα σου και εις πάσας τας
επιχειρήσεις σου. **11** Διότι δεν θέλει λείψει πτωχός
εκ μέσου της γης σου· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε,
λέγων, Θέλεις εξάπαντος ανοίγει την χείρα σου προς
τον αδελφόν σου, προς τον πτωχόν σου και προς τον
ενδεή σου επί της γης σου. **12** Εάν ο αδελφός σου,
Εβραίος ή Εβραία, πωληθή εις σε, θέλει σε δουλεύσει εξ
έτη, και εις το έβδομον έτος θέλεις εξαποστείλει αυτόν
ελεύθερον από σου. **13** Και όταν εξαποστείλης αυτόν
ελεύθερον από σου, δεν θέλεις εξαποστείλει αυτόν
κενόν· **14** θέλεις εξάπαντος εφοδιάσει αυτόν από των
προβάτων σου και από του αλωνίου σου και από του
ληνού σου· από ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε,
θέλεις δώσει εις αυτόν. **15** Και θέλεις ενθυμηθή ότι
δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου, και Κύριος ο Θεός σου
σε ελύτρωσεν· όθεν εγώ προστάζω εις σε το πράγμα
τούτο σήμερον. **16** Αλλ' εάν σοι είπη, Δεν εξέρχομαι
από σού· επειδή ηγάπησε σε και τον οίκόν σου, διότι
ευτυχεί μετά σού· **17** τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον
και θέλεις τρυπήσει το ωτίον αυτού προς την θύραν,
και θέλει είσθαι δούλός σου παντοτεινός· και εις την
δούλην σου θέλεις κάμει ομοίως. **18** Δεν θέλει φανή εις
σε σκληρόν όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από
σού· διότι σε εδούλευσε το διπλούν μισθωτού δούλου, εξ
έτη· και Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις παν ό, τι
κάμνεις. **19** Πάντα τα πρωτότοκα, όσα γεννώνται μεταξύ
των βοών σου και των προβάτων σου τα αρσενικά,
θέλεις αφιερόνει εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις
μεταχειρισθή εις εργασίαν τον πρωτότοκον μόσχον σου,
ουδέ κουρεύσει το πρωτότοκον των προβάτων σου. **20**
Ενώπιον Κυρίου του Θεού σου θέλεις τρώγει αυτό κατ'
έτος, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος, συ και ο οίκός
σου. **21** Και εάν έχη τινά μώμον, εάν ήναι χωλόν ή
τυφλόν ή έχη τινά μώμον κακόν, δεν θέλεις θυσιάσει
αυτό εις Κύριον τον Θεόν σου. **22** Εντός των πυλών σου
θέλεις τρώγει αυτό· ο ακάθαρτος και ο καθαρός εξίσου,
ως την δορκάδα και ως την έλαφον. **23** Πλην το αίμα
αυτού δεν θέλεις φάγει επί την γην θέλεις χύσει αυτό
ως ύδωρ.

16 Φύλαττε τον μήνα Αβίβ και κάμνε το πάσχα εις
Κύριον τον Θεόν σου· επειδή εις τον μήνα Αβίβ σε
εξήγαγε Κύριος ο Θεός σου εξ Αιγύπτου διά νυκτός. **2**
Θέλεις λοιπόν θυσιάζει το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν
σου, πρόβατον και βουν, εν τω τόπω όντινα εκλέξη

ο Κύριος διά να κατοικίση εκεί το όνομα αυτού. **3** Δεν θέλεις τρώγει με αυτό ένζυμα· επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα με αυτό, άρτον θλίψεως, διότι μετά σπουδής εξήλθες εκ γης Αιγύπτου· διά να ενθυμήσαι την ημέραν της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου. **4** Και δεν θέλει φανή προζύμιον εις σε, κατά πάντα τα όριά σου, επτά ημέρας· και από του κρέατος, το οποίον εθυσίασας την πρώτην ημέραν προς το εσπέρας, δεν θέλει μείνει ουδέν έως πρωΐ. **5** Δεν δύνασαι να θυσιάσης το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ· **6** αλλ' εν τω τόπω, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικίση εκεί το όνομα αυτού, θέλεις θυσιάζει το πάσχα την εσπέραν, προς την δύσιν του ηλίου, εν τω καιρώ καθ' ον εξήλθες εξ Αιγύπτου. **7** Και θέλεις εψήσει αυτό και φάγει εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου· και το πρωΐ θέλεις επιστρέφει και υπάγει εις τας κατοικίας σου. **8** Εξ ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα· και την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι σύναξις επίσημος εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις κάμει εργασίαν. **9** Επτά εβδομάδας θέλεις αριθμήσει εις σεαυτόν· άρχισον να αριθμής τας επτά εβδομάδας, αφού αρχίσης να βάλης το δρέπανον εις τα σπαρτά. **10** Και θέλεις κάμει την εορτήν των εβδομάδων εις Κύριον τον Θεόν σου, μετά της ανηκούσης αυτοπροαιρέτου προσφοράς της χειρός σου, την οποίαν προσφέρης, όπως σε ευλόγησε Κύριος ο Θεός σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εν μέσω σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου, διά να κατοικίση εκεί το όνομα αυτού. **12** Και θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω· και θέλεις φυλάττει και εκτελεί ταύτα τα διατάγματα. **13** Θέλεις κάμνει την εορτήν της σκηνοπηγίας επτά ημέρας, αφού συνάξης τον σίτόν σου και τον οίνόν σου· **14** και θέλεις ευφρανθή εν τη εορτή σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευΐτης και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου. **15** Επτά ημέρας θέλεις εορτάζει εις Κύριον τον Θεόν σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος· διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις πάντα τα γεννήματά σου και εις πάντα τα έργα των χειρών σου· και θέλεις εξάπαντος ευφρανθή. **16** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη· εν τη εορτή των αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομάδων, και εν τη εορτή της σκηνοπηγίας· και δεν θέλουσιν εμφανίζεσθαι ενώπιον του Κυρίου κενοί. **17** Έκαστος θέλει δίδει κατά την δύναμιν αυτού, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, την οποίαν σοι έδωκε. **18** Κριτάς και άρχοντας θέλεις καταστήσει εις σεαυτόν κατά πάσας τας πόλεις σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κατά τας φυλάς σου· και θέλουσι κρίνει τον λαόν εν κρίσει δικαία. **19** Δεν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέπει εις πρόσωπον ουδέ θέλεις λαμβάνει δώρον· διότι το δώρον τυφλόνει τους οφθαλμούς των σοφών και διαφθείρει τους λόγους των δικαίων. **20** Το δίκαιον, το δίκαιον θέλεις ακολουθεί· διά να ζήσης και να κληρονομήσης την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **21** Δεν θέλεις φυτεύσει εις σεαυτόν άλσος οποιωνδήποτε δένδρων πλησίον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, το οποίον θέλεις κάμει εις σεαυτόν· **22** ουδέ θέλεις στήσει εις σεαυτόν άγαλμα· τα οποία μισεί Κύριος ο Θεός σου.

17 Δεν θέλεις θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν σου βουν ή πρόβατον έχον μώμον ή οιονδήποτε ελάττωμα· διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **2** Εάν ευρεθή εν μέσω σου, εν τινί των πόλεών σου τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, ανήρ ή γυνή όστις έπραξε κακόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, παραβαίνων την διαθήκην αυτού, **3** και απελθών ελάτρευσεν άλλους θεούς και προσεκύνησεν αυτούς, τον ήλιον ή την σελήνην ή οποιονδήποτε εκ της στρατιάς του ουρανού, το οποίον δεν προσέταξα· **4** και αναγγελθή προς σε, και ακούσης και επιμελώς εξετάσης και ιδού, είναι αλήθεια και βέβαιον το πράγμα, ότι επράχθη τοιούτον βδέλυγμα εν τω Ισραήλ· **5** τότε θέλεις φέρει έξω εις τας πύλας σου τον άνδρα εκείνον ή την γυναίκα εκείνην, οίτινες έπραξαν το κακόν τούτο πράγμα, τον άνδρα ή την γυναίκα· και θέλεις λιθοβολήσει αυτούς με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει. **6** Επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ο άξιος θανάτου· επί στόματος ενός μάρτυρος δεν θέλει θανατόνεσθαι. **7** Αι χείρες των μαρτύρων θέλουσιν είσθαι αι πρώται επ' αυτόν, εις το να θανατώσωσιν αυτόν, και έπειτα αι χείρες παντός του λαού. Ούτω θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Εάν τύχη εις σε υπόθεσίς τις πολύ δύσκολος να κρίνης αυτήν, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον δίκης και δίκης, και αναμέσον πληγής και πληγής, υποθέσεις αμφισβητήσιμοι εντός των πόλεών σου, τότε θέλεις σηκωθή και θέλεις αναβή εις τον τόπον όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου· **9** και θέλεις υπάγει προς τους ιερείς τους Λευΐτας και προς τον κριτήν τον όντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ερωτήσει και θέλουσιν αναγγείλει προς σε την απόφασιν της κρίσεως· **10** και θέλεις κάμει κατά την απόφασιν, την οποίαν σε αναγγείλωσιν εκ του τόπου εκείνου όντινα εκλέξη ο Κύριος· και θέλεις προσέξει να πράξης κατά πάντα όσα παραγγείλωσιν εις σε. **11** Κατά την απόφασιν του νόμου την οποίαν σε αναγγείλωσι, και κατά την κρίσιν την οποίαν σε είπωσι, θέλεις κάμει· δεν θέλεις εκκλίνει από του λόγου τον οποίον σε αναγγείλωσι, δεξιά ή αριστερά. **12** Ο άνθρωπος δε όστις φερθή υπερηφάνως, ώστε να μη υπακούση εις τον ιερέα τον παριστάμενον να λειτουργή εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ή εις τον κριτήν, ο άνθρωπος εκείνος θέλει αποθάνει· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ του Ισραήλ. **13** Και πας ο λαός θέλει ακούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν υπερηφανεύεσθαι πλέον. **14** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτή και είπης, Θέλω καταστήσει βασιλέα επ' εμέ, καθώς πάντα τα έθνη τα πέριξ εμού, **15** θέλεις βέβαια καταστήσει βασιλέα επί σε, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου· εκ των αδελφών σου θέλεις καταστήσει βασιλέα

επί σέ· δεν δύνασαι να καταστήσης άνθρωπον ξένον
επί σε, όστις δεν είναι αδελφός σου. **16** Πλην δεν θέλει
πληθύνει ίππους εις εαυτόν, ουδέ θέλει επαναφέρει
τον λαόν εις την Αίγυπτον, διά να αυξήση ίππους·
διότι ο Κύριος είπε προς εσάς, Δεν θέλετε επιστρέψει
πλέον δι' εκείνης της οδού. **17** Ουδέ θέλει πληθύνει
εις εαυτόν γυναίκας, διά να μη αποπλανηθή η καρδία
αυτού· ουδέ θέλει πληθύνει σφόδρα εις εαυτόν αργύριον
και χρυσίον. **18** Και όταν καθήση επί του θρόνου της
βασιλείας αυτού, θέλει γράψει δι' εαυτόν αντίγραφον
του νόμου τούτου εις βιβλίον, εξ εκείνου το οποίον
είναι ενώπιον των ιερέων των Λευϊτών· **19** και τούτο
θέλει είσθαι πλησίον αυτού, και θέλει αναγινώσκει εν
αυτώ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· διά να μάθη να
φοβήται Κύριον τον Θεόν αυτού, να φυλάττη πάντας
τους λόγους του νόμου τούτου και τα διατάγματα ταύτα,
ώστε να εκτελή αυτά· **20** διά να μη υψωθή η καρδία
αυτού υπεράνω των αδελφών αυτού, και διά να μη
εκκλίνη από των εντολών δεξιά η αριστερά· όπως
μακροημερεύση εν τη βασιλεία αυτού, αυτός και τα
τέκνα αυτού, εν τω μέσω του Ισραήλ.

18 Οι ιερείς οι Λευΐται, πάσα η φυλή του Λευΐ, δεν
θέλουσιν έχει μερίδα ούτε κληρονομίαν μετά του
Ισραήλ· τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου
και την κληρονομίαν αυτού θέλουσι τρώγει. **2** Διά τούτο
κληρονομίαν δεν θέλουσιν έχει μεταξύ των αδελφών
αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε
προς αυτούς. **3** Και τούτο θέλει είσθαι το δικαίωμα
των ιερέων παρά του λαού, παρά των θυσιαζόντων τας
θυσίας, είτε βουν είτε πρόβατον· θέλουσι δίδει εις τον
ιερέα τον ώμον και τας σιαγόνας και την κοιλίαν. **4** Τας
απαρχάς του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου
σου, και το πρώτον του μαλλίου των προβάτων σου,
θέλεις δίδει εις αυτόν. **5** διότι αυτόν εξέλεξε Κύριος ο
Θεός σου εκ πασών των φυλών σου, διά να παρίσταται
να λειτουργή εις το όνομα του Κυρίου, αυτός και οι υιοί
αυτού διαπαντός. **6** Και εάν έλθη Λευΐτης εκ τινός των
πόλεών σου από παντός του Ισραήλ, όπου παροικεί, και
έλθη μεθ' όλου του πόθου της ψυχής αυτού, εις τον
τόπον όντινα εκλέξη ο Κύριος, **7** τότε θέλει λειτουργεί
εις το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, καθώς πάντες
οι αδελφοί αυτού οι Λευΐται, οι παριστάμενοι εκεί
ενώπιον του Κυρίου. **8** Ίσας μερίδας θέλουσι τρώγει
εκτός του προερχομένου εκ της πωλήσεως της πατρικής
αυτού περιουσίας. **9** Αφού εισέλθης εις την γην, την
οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις
μάθει να πράττης κατά τα βδελύγματα των εθνών
εκείνων. **10** Δεν θέλει ευρεθή εις σε ουδείς διαπερνών
τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός,
ή μαντευόμενος μαντείαν ή προγνώστης των καιρών
ή οιωνοσκόπος ή μάγος, **11** ή γόης ή ανταποκριτής
δαιμονίων ή τερατοσκόπος ή νεκρόμαντις. **12** Διότι πας
ο πράττων ταύτα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· και εξ
αιτίας των βδελυγμάτων τούτων Κύριος ο Θεός σου
εκδιώκει αυτούς απ' έμπροσθέν σου. **13** Τέλειος θέλεις
είσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Διότι τα έθνη
ταύτα, τα οποία θέλεις κατακληρονομήσει, έδωκαν
ακρόασιν εις προγνώστας των καιρών και εις μάντεις·
σε όμως Κύριος ο Θεός σου δεν αφήκε να πράττης
ούτω. **15** Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις
σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ·
αυτού θέλετε ακούει· **16** κατά πάντα όσα εζήτησας
παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ εν τη ημέρα της
συνάξεως, λέγων, Ας μη ακούσω πλέον την φωνήν
Κυρίου του Θεού μου, μηδέ να ίδω πλέον το μέγα τούτο
πυρ, διά να μη αποθάνω. **17** Και είπε Κύριος προς εμέ,
Καλώς έχουσιν όσα ελάλησαν. **18** Προφήτην εκ μέσου
των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε,
και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού,
και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω
εις αυτόν· **19** Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις
τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν
τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού.
20 Ο προφήτης όμως όστις ασεβήση και λαλήση εν τω
ονόματί μου λόγον τον οποίον εγώ δεν προσέταξα εις
αυτόν να λαλήση, ή όστις λαλήση εν τω ονόματι άλλων
θεών, ο προφήτης εκείνος θέλει θανατωθή. **21** Και εάν
είπης εν τη καρδία σου, Πως θέλομεν γνωρίσει τον
λόγον, τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; **22** Όταν τις
προφήτης λαλήση εν τω ονόματι του Κυρίου και ο λόγος
δεν γείνη ουδέ συμβή, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο
Κύριος δεν ελάλησεν· ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν
υπερηφανία· δεν θέλετε φοβηθή απ' αυτού.

19 Αφού Κύριος ο Θεός σου αφανίση τα έθνη, των
οποίων την γην δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου,
και κατακληρονομήσης αυτά και κατοικήσης εις τας
πόλεις αυτών και εις τας οικίας αυτών, **2** θέλεις χωρίσει
τρεις πόλεις εις σεαυτόν εν τω μέσω της γης σου, την
οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε να κληρονομήσης
αυτήν. **3** Θέλεις ετοιμάσει εις σεαυτόν την οδόν· και
θέλεις διαιρέσει εις τρία τα όρια της γης σου, την οποίαν
δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου να κληρονομήσης, διά να
φεύγη εκεί πας φονεύς. **4** Και αύτη είναι η διάταξις
περί του φονέως, όστις φύγη εκεί, διά να ζήση· Όστις
κτυπήση τον πλησίον αυτού εξ αγνοίας, τον οποίον
πρότερον δεν εμίσει, **5** καθώς όταν υπάγη τις μετά
του πλησίον αυτού εις το δάσος διά να κόψη ξύλα, και
ενώ η χειρ αυτού καταβιβάζη κτύπημα με τον πέλεκυν
διά να κόψη το δένδρον, εκβή το σιδήριον από του
ξύλου και τύχη τον πλησίον αυτού και αυτός αποθάνη,
ούτος θέλει φύγει εις μίαν εκ των πόλεων εκείνων
και θέλει ζήσει· **6** μήποτε καταδιώξη τον φονέα ο
εκδικητής του αίματος, ενώ είναι εις έξαψιν η καρδία
αυτού, και προφθάση αυτόν, εάν η οδός ήναι μακρά,
και φονεύση αυτόν, καίτοι μη όντα άξιον θανάτου,
επειδή δεν εμίσει αυτόν πρότερον. **7** Διά τούτο εγώ
προστάζω εις σε λέγων, τρεις πόλεις θέλεις χωρίσει
εις σεαυτόν. **8** Και εάν Κύριος ο Θεός σου πλατύνη τα
όριά σου, καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, και
δώση εις σε πάσαν την γην, την οποίαν υπεσχέθη να
δώση εις τους πατέρας σου, **9** εάν φυλάττης πάσας τας
εντολάς ταύτας, ώστε να εκτελής αυτάς, τας οποίας εγώ
προστάζω εις σε σήμερον, να αγαπάς Κύριον τον Θεόν
σου και να περιπατής πάντοτε εις τας οδούς αυτού,
τότε θέλεις προσθέσει εις σεαυτόν έτι τρεις πόλεις προς
τας τρεις εκείνας· **10** διά να μη χυθή αίμα αθώον εν

μέσω της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει
εις σε κληρονομίαν, και να ήναι αίμα επάνω σου. 11
Εάν δε τις έχη μίσος κατά του πλησίον αυτού, και
παραμονεύσας αυτόν εφορμήση επ' αυτόν και πατάξη
αυτόν, και αποθάνη, και φύγη εις μίαν των πόλεων
τούτων, 12 τότε θέλουσιν αποστείλει οι πρεσβύτεροι
της πόλεως αυτού και θέλουσι λάβει αυτόν εκείθεν, και
θέλουσι παραδώσει αυτόν εις την χείρα του εκδικητού
του αίματος, διά να αποθάνη. 13 Ο οφθαλμός σου δεν
θέλει φεισθή αυτόν, αλλά θέλεις εξαλείψει από του
Ισραήλ το αθώον αίμα, διά να ευημερής. 14 Δεν θέλεις
μετακινήσει τα όρια του πλησίον σου, όσα οι πατέρες σου
έστησαν εις την κληρονομίαν σου, την οποίαν θέλεις
κατακληρονομήσει, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός
σου δίδει εις σε διά να κατακληρονομήσης αυτήν. 15 Εις
μάρτυς δεν θέλει σηκωθή εναντίον τινός ανθρώπου, δι'
οποιανδήποτε ανομίαν ή δι' οποιονδήποτε αμάρτημα,
ό,τι αμάρτημα αμαρτήση· επί στόματος δύο μαρτύρων
ή επί στόματος τριών μαρτύρων θέλει βεβαιούσθαι
πας λόγος. 16 Εάν ψευδής μάρτυς σηκωθή εναντίον
ανθρώπου, διά να μαρτυρήση κατ' αυτού αδίκως, 17
τότε και οι δύο άνθρωποι, μεταξύ των οποίων είναι η
διαφορά, θέλουσι σταθή ενώπιον του Κυρίου, ενώπιον
των ιερέων και των κριτών των όντων κατ' εκείνας τας
ημέρας· 18 και οι κριταί θέλουσιν εξετάσει ακριβώς, και
ιδού, εάν ο μάρτυς ήναι ψευδομάρτυς και εμαρτύρησε
ψευδώς κατά του αδελφού αυτού, 19 τότε θέλετε κάμει
εις αυτόν, καθώς αυτός εστοχάσθη να κάμη εις τον
αδελφόν αυτού· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου
σου. 20 Και οι λοιποί θέλουσιν ακούσει και φοβηθή,
και δεν θέλουσιν εις το εξής πράξει τοιούτον κακόν εν
μέσω σου. 21 Και ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή·
θέλει δοθή ζωή αντί ζωής, οφθαλμός αντί οφθαλμού,
οδούς αντί οδόντος, χειρ αντί χειρός, πους αντί ποδός.

20 Όταν εξέλθης εις μάχην εναντίον των εχθρών σου,
και ίδης ίππους και αμάξας, λαόν περισσότερον
παρά σε, μη φοβηθής αυτούς· διότι Κύριος ο Θεός σου
είναι μετά σου, όστις σε ανεβίβασεν εκ γης Αιγύπτου.
2 Και όταν πλησιάσητε εις την μάχην, ο ιερεύς θέλει
προσέλθει και λαλήσει προς τον λαόν, 3 και θέλει
ειπεί προς αυτούς, Άκουε, Ισραήλ· σεις πλησιάζετε
σήμερον εις την μάχην κατά των εχθρών σας· ας μη
δειλιάση η καρδία σας, μη φοβηθήτε μηδέ τρομάξητε
μηδέ εκπλαγήτε από προσώπου αυτών· 4 διότι Κύριος ο
Θεός σας είναι ο προπορευόμενος μεθ' υμών, διά να
πολεμήση υπέρ υμών εναντίον των εχθρών σας, διά να
σώση υμάς. 5 Και οι άρχοντες θέλουσι λαλήσει προς τον
λαόν, λέγοντες, Τις άνθρωπος ωκοδόμησεν οικίαν νέαν
και δεν έκαμεν εγκαινιασμόν αυτής; ας αναχωρήση και
ας επιστρέψη εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη
εν τη μάχη και εγκαινιάση αυτήν άλλος άνθρωπος.
6 Και τις άνθρωπος εφύτευσεν αμπελώνα και δεν
ευφράνθη εξ αυτού; ας αναχωρήση και ας επιστρέψη
εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη εν τη μάχη,
και ευφρανθή εξ αυτού άλλος άνθρωπος. 7 Και τις
άνθρωπος ηρραβωνίσθη γυναίκα και δεν έλαβεν αυτήν;
ας αναχωρήση και ας επιστρέψη εις την οικίαν αυτού,
μήποτε αποθάνη εν τη μάχη, και λάβη αυτήν άλλος
άνθρωπος. 8 Και οι άρχοντες θέλουσι λαλήσει έτι προς
τον λαόν και θέλουσιν ειπεί, Τις άνθρωπος είναι δειλός
και άκαρδος; ας αναχωρήση και ας επιστρέψη εις την
οικίαν αυτού, διά να μη δειλιάση η καρδία των αδελφών
αυτού, ως η καρδία αυτού. 9 Και αφού τελειώσωσιν οι
άρχοντες λαλούντες προς τον λαόν, θέλουσι καταστήσει
αρχηγούς των στρατευμάτων, διά να προΐστανται του
λαού. 10 Όταν πλησιάσης εις πόλιν διά να εκπολεμήσης
αυτήν, τότε κάλεσον αυτήν εις ειρήνην· 11 και εάν σοι
αποκριθή ειρηνικά και ανοίξη εις σε, τότε πας ο λαός ο
ευρισκόμενος εν αυτή θέλει γείνει υποτελής εις σε και
θέλει σε δουλεύει· 12 εάν όμως δεν κάμη ειρήνην μετά
σου, αλλά σε πολεμήση τότε θέλεις πολιορκήσει αυτήν·
13 και αφού Κύριος ο Θεός σου παραδώση αυτήν εις τας
χείρας σου, θέλεις πατάξει πάντα τα αρσενικά αυτής εν
στόματι μαχαίρας· 14 τας δε γυναίκας και τα βρέφη και
τα κτήνη και πάντα όσα ευρίσκονται εν τη πόλει, πάντα
τα λάφυρα αυτής, θέλεις λάβει εις σεαυτόν· και θέλεις
τρώγει τα λάφυρα των εχθρών σου, όσα Κύριος ο Θεός
σου έδωκεν εις σε. 15 Ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας
πόλεις τας πολύ μακράν από σου, αίτινες δεν είναι εκ
των πόλεων των εθνών τούτων· 16 εκ των πόλεων
όμως των λαών τούτων, τας οποίας Κύριος ο Θεός
σου δίδει εις σε κληρονομίαν, δεν θέλεις αφήσει ζων
ουδέν έχον πνοήν· 17 αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς
κατά κράτος, τους Χετταίους και τους Αμορραίους τους
Χαναναίους και τους Φερεζαίους τους Ευαίους και
τους Ιεβουσαίους, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος
ο Θεός σου· 18 διά να μη σας διδάξωσι να πράττητε
κατά πάντα τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έκαμον εις
τους θεούς αυτών, και αμαρτήσητε εναντίον Κυρίου
του Θεού σας. 19 Όταν πολιορκής πόλιν τινά ημέρας
πολλάς, πολεμών αυτήν διά να εξουσιάσης αυτήν, δεν
θέλεις εξολοθρεύσει τα δένδρα αυτής, καταφέρων επ'
αυτά πέλεκυν· διότι εξ αυτών δύνασαι να τρέφησαι
και δεν θέλεις κόψει αυτά. Μήπως είναι άνθρωπος το
δένδρον του αγρού, ώστε να έλθη εναντίον σου εν τη
πολιορκία; 20 Μόνον τα δένδρα, όσα γνωρίζεις ότι
δεν είναι δένδρα τροφής, ταύτα θέλεις εξολοθρεύσει
και εκκόψει και θέλεις οικοδομήσει περιχαρακώματα
εναντίον της πόλεως, ήτις πολεμεί προς σε, εωσού
παραδοθή.

21 Εάν τις ευρεθή πεφονευμένος εν τη γη, την
οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να
κληρονομήσης αυτήν, πεσμένος εις την πεδιάδα, και
ήναι άγνωστον τις εφόνευσεν αυτόν, 2 τότε θέλουσιν
εξέλθει οι πρεσβύτεροί σου και οι κριταί σου, και θέλουσι
μετρήσει προς τας πόλεις τας πέριξ του πεφονευμένου·
3 και της πόλεως, ήτις είναι η πλησιεστέρα εις τον
πεφονευμένον, οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης
θέλουσι λάβει δάμαλιν, ήτις δεν υπεβλήθη εις εργασίαν
ουδέ έσυρεν υπό τον ζυγόν· 4 και θέλουσι καταβιβάσει
οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης την δάμαλιν εις
τραχείαν φάραγγα, ήτις ούτε γεωργείται ούτε σπείρεται
και εκεί εν τη φάραγγι θέλουσι κόψει τον τράχηλον
της δαμάλεως. 5 Και θέλουσι πλησιάσει οι ιερείς οι
υιοί του Λευΐ· επειδή αυτούς εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου
να λειτουργώσιν εις αυτόν, και να ευλογώσιν εν τω

ονόματι του Κυρίου· και κατά τον λόγον αυτών θέλει
κρίνεσθαι πάσα διαφορά και πάσα πληγή· 6 και πάντες
οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης, της πλησιεστέρας
εις τον πεφονευμένον, θέλουσι νίψει τας χείρας αυτών
επί της δαμάλεως της εσφαγμένης εν τη φάραγγι· 7 και
αποκριθέντες θέλουσιν ειπεί, Αι χείρες ημών δεν έχυσαν
το αίμα τούτο, ουδέ είδον οι οφθαλμοί ημών· 8 γενού
ίλεως, Κύριε, εις τον λαόν σου τον Ισραήλ, τον οποίον
ελύτρωσας, και μη βάλης επί τον λαόν σου Ισραήλ αίμα
αθώον· και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς το αίμα. 9
Ούτω θέλεις εξαλείψει εκ μέσου σου το αθώον αίμα,
όταν κάμης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου.
10 Όταν εξέλθης να πολεμήσης τους εχθρούς σου, και
Κύριος ο Θεός σου παραδώση αυτούς εις τας χείρας σου,
και λάβης εξ αυτών αιχμαλώτους, 11 και ίδης μεταξύ
των αιχμαλώτων γυναίκα ευειδή και επιθυμήσης αυτήν,
διά να λάβης αυτήν εις σεαυτόν γυναίκα, 12 τότε θέλεις
φέρει αυτήν εις την οικίαν σου, και θέλει ξυρίσει την
κεφαλήν αυτής και περιονυχίσει τους όνυχας αυτής· 13
και θέλει εκδυθή τα ενδύματα της αιχμαλωσίας αυτής
επάνωθεν αυτής και θέλει καθήσει εν τη οικία σου
και κλαύσει τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής
ολόκληρον μήνα· και μετά ταύτα θέλεις εισέλθει προς
αυτήν, και θέλεις είσθαι ανήρ αυτής και εκείνη θέλει
είσθαι γυνή σου. 14 Και εάν συμβή να μη ευχαριστήσαι
εις αυτήν, τότε θέλεις εξαποστείλει αυτήν ελευθέραν·
και δεν θέλεις πωλήσει αυτήν δι' αργύριον, δεν θέλεις
εμπορευθή αυτήν, διότι εταπείνωσας αυτήν. 15 Εάν
τις έχη δύο γυναίκας, την μίαν αγαπωμένην και την
άλλην μισουμένην, και γεννήσωσιν εις αυτόν τέκνα η
αγαπωμένη και η μισουμένη, και ο πρωτότοκος υιός
ήναι της μισουμένης, 16 τότε, καθ' ην ημέραν μοιράζει
εις τους υιούς αυτού την περιουσίαν αυτού, δεν δύναται
να κάμη πρωτότοκον τον υιόν της αγαπωμένης, παριδών
τον υιόν της μισουμένης, τον αληθώς πρωτότοκον·
17 αλλά θέλει αναγνωρίσει τον υιόν της μισουμένης
διά πρωτότοκον, δίδων εις αυτόν διπλούν μερίδιον εκ
πάντων των υπαρχόντων αυτού· διότι είναι η αρχή της
δυνάμεως αυτού· εις τούτον ανήκουσι τα πρωτοτόκια.
18 Εάν τις έχη υιόν πεισματώδη και απειθή, όστις δεν
υπακούει εις την φωνήν του πατρός αυτού ή εις την
φωνήν της μητρός αυτού, και, αφού παιδεύσωσιν αυτόν,
δεν υπακούη εις αυτούς, 19 τότε ο πατήρ αυτού και η
μήτηρ αυτού θέλουσι πιάσει αυτόν, και θέλουσιν εκφέρει
αυτόν προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού και
εις την πύλην του τόπου αυτού· 20 και θέλουσιν ειπεί
προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού, Ούτος ο
υιός ημών είναι πεισματώδης και απειθής· δεν υπακούει
εις την φωνήν ημών· είναι λαίμαργος και μέθυσος· 21
και πάντες οι άνθρωποι της πόλεως αυτού θέλουσι
λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, και θέλει αποθάνει. Και
θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου· και πας
ο Ισραήλ θέλει ακούσει και φοβηθή. 22 Και εάν τις
έπραξεν αμάρτημα άξιον θανάτου και καταδικασθή εις
θάνατον, και κρεμάσης αυτόν εις ξύλον, 23 δεν θέλει
μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί του ξύλου,
αλλά θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν την αυτήν ημέραν,
διότι είναι κατηραμένος υπό του Θεού ο κρεμάμενος·
διά να μη μολύνης την γην σου, την οποίαν Κύριος ο
Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν.

22 Ιδών τον βουν του αδελφού σου ή το πρόβατον
αυτού πλανώμενον, μη παραβλέψης αυτά· θέλεις
εξάπαντος επιστρέψει αυτά εις τον αδελφόν σου. 2
Και εάν ο αδελφός σου δεν κατοική πλησίον σου, ή
εάν δεν γνωρίζης αυτόν, τότε θέλεις φέρει αυτά εντός
της οικίας σου, και θέλουσιν είσθαι μετά σου εωσού
ζητήση αυτά ο αδελφός σου· και θέλεις αποδώσει αυτά
εις αυτόν. 3 Ούτω θέλεις κάμει και διά τον όνον
αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά το ιμάτιον αυτού·
ούτω θέλεις κάμει και διά πάντα τα χαμένα πράγματα
του αδελφού σου· όσα έχασε, και συ εύρες αυτά· δεν
δύνασαι να παραβλέψης αυτά. 4 Ιδών τον όνον του
αδελφού σου ή τον βουν αυτού πεσμένον εν τη οδώ,
μη παραβλέψης αυτά· θέλεις εξάπαντος σηκώσει αυτά
μετ' αυτού. 5 Η γυνή δεν θέλει φορέσει το ανήκον εις
άνδρα, ουδέ ο ανήρ θέλει ενδυθή στολήν γυναικός·
επειδή πάντες οι πράττοντες ούτως είναι βδέλυγμα
εις Κύριον τον Θεόν σου. 6 Εάν απαντήσης καθ' οδόν
έμπροσθέν σου φωλεάν πτηνού επί τινός δένδρου ή
κατά γης, έχουσαν νεοσσούς ή ωά, και την μητέρα
καθημένην επί τους νεοσσούς ή επί τα ωά, δεν θέλεις
λάβει την μητέρα μετά των τέκνων· 7 θέλεις εξάπαντος
απολύσει την μητέρα, τα δε τέκνα θέλεις λάβει εις
σεαυτόν· διά να ευημερήσης και να μακροημερεύσης. 8
Όταν οικοδομής νέαν οικίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα
πέριξ του δώματός σου, διά να μη κάμης ένοχον αίματος
την οικίαν σου, εάν πέση τις άνθρωπος απ' αυτής. 9
Δεν θέλεις σπείρει εις τον αμπελώνα σου ετεροειδή
σπέρματα· διά να μη μιανθή το γέννημα του σπόρου
τον οποίον έσπειρας, και ο καρπός του αμπελώνος. 10
Δεν θέλεις αροτριάσει με βουν και όνον ομού. 11 Δεν
θέλεις φορεί ένδυμα σύμμικτον από μάλλινον ομού
και λινάριον. 12 Θέλεις κάμει εις σεαυτόν κρόσσια εις
τας τέσσαρας άκρας του ενδύματός σου, με το οποίον
σκεπάζεσαι. 13 Εάν τις λάβη γυναίκα και εισέλθη
προς αυτήν και μισήση αυτήν, 14 και δώση αφορμήν
να κακολογήσωσιν αυτήν, και φέρη δυσφημίαν επ'
αυτήν, και είπη, Έλαβον ταύτην την γυναίκα, και ότε
προσήλθον προς αυτήν, δεν εύρηκα αυτήν παρθένον,
15 τότε ο πατήρ της νέας και η μήτηρ αυτής θέλουσι
λάβει και εκφέρει προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως,
εις την πύλην, τα παρθένια της νέας· 16 και ο πατήρ της
νέας θέλει ειπεί προς τους πρεσβυτέρους, Την θυγατέρα
μου έδωκα εις τον άνθρωπον τούτον διά γυναίκα, και
αυτός μισεί αυτήν· 17 και ιδού, έδωκεν αφορμήν να
κακολογώσιν αυτήν, λέγων, Δεν εύρηκα την θυγατέρα
σου παρθένον· πλην ιδού, τα παρθένια της θυγατρός
μου. Και θέλουσιν εκδιπλώσει το ιμάτιον έμπροσθεν
των πρεσβυτέρων της πόλεως. 18 Και θέλουσι λάβει
οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον και
θέλουσι τιμωρήσει αυτόν· 19 και θέλουσι ζημιώσει
αυτόν εκατόν σίκλους αργυρίου, και δώσει αυτούς
εις τον πατέρα της νέας, διότι έφερε δυσφημίαν επί
παρθένον Ισραηλίτιν· και θέλει είσθαι γυνή αυτού· δεν
δύναται να αποβάλη αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού.
20 Εάν όμως το πράγμα τούτο ήναι αληθινόν, και δεν

ευρεθή παρθένος η κόρη, 21 τότε θέλουσιν εκφέρει την
νέαν εις την θύραν του οίκου του πατρός αυτής, και
οι άνθρωποι της πόλεως αυτής θέλουσι λιθοβολίσει
αυτήν με λίθους, και θέλει αποθάνει διότι έπραξεν
αφροσύνην εν τω Ισραήλ, πορνεύουσα τον οίκον του
πατρός αυτής· και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου
σου. 22 Εάν τις ευρεθή κοιμώμενος μετά γυναικός
υπάνδρου, τότε αμφότεροι θέλουσι θανατόνεσθαι, ο
ανήρ ο κοιμώμενος μετά της γυναικός, και η γυνή· και
θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ του Ισραήλ. 23 Εάν νέα
τις παρθένος ήναι ηρραβωνισμένη μετά ανδρός, και
εύρη τις αυτήν εν τη πόλει και κοιμηθή μετ' αυτής, 24
τότε θέλετε εκφέρει αυτούς αμφοτέρους εις την πύλην
της πόλεως εκείνης, και θέλετε λιθοβολήσει αυτούς
με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει· την νέαν, διότι δεν
εφώναξεν, ούσα εν τη πόλει και τον άνθρωπον, διότι
εταπείνωσε την γυναίκα του πλησίον αυτού· και θέλεις
εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. 25 Αλλ' εάν τις εύρη
εν αγρώ την νέαν την ηρραβωνισμένην, και ο άνθρωπος
βιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, τότε μόνος ο
άνθρωπος, ο κοιμηθείς μετ' αυτής, θέλει θανατόνεσθαι·
26 εις δε την νέαν δεν θέλεις κάμει ουδέν· δεν είναι
εις την νέαν αμάρτημα θανάτου· διότι καθώς όταν τις
εφορμήση επί τον πλησίον αυτού και φονεύση αυτόν,
ούτως είναι το πράγμα τούτο· 27 διότι εν τω αγρώ
εύρηκεν αυτήν, εφώναξεν η ηρραβωνισμένη νέα, αλλά
δεν υπήρχεν ο σώζων αυτήν. 28 Εάν τις εύρη νέαν
παρθένον μη ηρραβωνισμένην και πιάση αυτήν και
κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθώσι· 29 τότε ο άνθρωπος
ο κοιμηθείς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της
νέας πεντήκοντα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει
είσθαι γυνή αυτού· επειδή εταπείνωσεν αυτήν, δεν
δύναται να αποβάλη αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. 30
Δεν θέλει λάβει τις την γυναίκα του πατρός αυτού, ουδέ
θέλει εκκαλύψει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού.

23 Ο έχων τα κρύφια αυτού τεθλασμένα ή
αποκεκομμένα δεν θέλει εισέλθει εις την
συναγωγήν του Κυρίου. 2 Ο νόθος δεν θέλει εισέλθει εις
την συναγωγήν του Κυρίου· έως δεκάτης γενεάς αυτού
δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. 3
Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θέλει εισέλθει εις την
συναγωγήν του Κυρίου· έως δεκάτης γενεάς αυτών
ουδέποτε θέλουσιν εισέλθει εις την συναγωγήν του
Κυρίου. 4 Διότι δεν σας προϋπήντησαν με άρτον και
ύδωρ εν τη οδώ, ότε εξήρχεσθε εξ Αιγύπτου· και διότι
εμίσθωσαν κατά σου τον Βαλαάμ τον υιόν του Βεώρ
εκ Φεθορά της Μεσοποταμίας, διά να σε καταρασθή.
5 Αλλά Κύριος ο Θεός σου δεν ηθέλησε να εισακούση
του Βαλαάμ· αλλά Κύριος ο Θεός σου μετέβαλε την
κατάραν εις ευλογίαν προς σε, διότι Κύριος ο Θεός σου
σε ηγάπησε. 6 Δεν θέλεις ζητήσει την ειρήνην αυτών
ουδέ την ευτυχίαν αυτών πάσας τας ημέρας σου εις
τον αιώνα. 7 Δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Ιδουμαίον,
διότι είναι αδελφός σου· δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον
Αιγύπτιον, διότι εστάθης ξένος εν τη γη αυτού. 8 Τα
παιδία, όσα γεννηθώσιν εξ αυτών, θέλουσιν εισέλθει
εις την συναγωγήν του Κυρίου εν τη τρίτη γενεά
αυτών. 9 Όταν εκστρατεύης επί τους εχθρούς σου,
φυλάττου από παντός κακού πράγματος. 10 Εάν ήναι
εν μέσω σου άνθρωπος, όστις δεν είναι καθαρός, εκ
τινός συμβάντος εις αυτόν την νύκτα, θέλει εξέλθει
έξω του στρατοπέδου, δεν θέλει εισέλθει εντός του
στρατοπέδου· 11 και προς την εσπέραν θέλει λουσθή
εν ύδατι και δύοντος του ηλίου θέλει εισέλθει εντός
του στρατοπέδου. 12 Και θέλεις έχει τόπον έξω του
στρατοπέδου και θέλεις εξέλθει εκεί έξω· 13 και θέλεις
έχει πτυάριον μικρόν μεταξύ των όπλων σου· και όταν
κάθησαι έξω, θέλεις σκάπτει δι' αυτού, και θέλεις
στρέψει και σκεπάσει το εξερχόμενον από σου. 14 Διότι
Κύριος ο Θεός σου περιπατεί εν μέσω του στρατοπέδου
σου, διά να σε ελευθερώση και διά να παραδώση
τους εχθρούς σου έμπροσθέν σου· διά τούτο θέλει
είσθαι άγιον το στρατόπεδόν σου· διά να μη βλέπη
ακαθαρσίαν τινά εν σοι, και αποστρέψη από σου. 15 Δεν
θέλεις παραδώσει δούλον εις τον κύριον αυτού, όστις
κατέφυγεν από του κυρίου αυτού προς σέ· 16 μετά σου
θέλει κατοικεί, εν μέσω σου, εις όντινα τόπον εκλέξη, εν
μιά των πυλών σου όπου αρέσκη εις αυτόν· δεν θέλεις
καταδυναστεύσει αυτόν. 17 Πόρνη δεν θέλει υπάρχει
εκ των θυγατέρων Ισραήλ, ουδέ θέλει είσθαι κίναιδος
εκ των υιών Ισραήλ. 18 Δεν θέλεις φέρει πληρωμήν
πόρνης ουδέ μίσθωμα κυνός, εις τον οίκον Κυρίου του
Θεού σου, δι' ουδεμίαν ευχήν· διότι αμφότερα ταύτα
είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. 19 Δεν θέλεις
δανείζει εις τον αδελφόν σου χρήματα επί τόκω, τροφάς
επί τόκω, ουδέν πράγμα δανειζόμενον επί τόκω. 20
Εις τον ξένον δύνασαι να τοκίζης· εις τον αδελφόν σου
όμως δεν θέλεις τοκίσει διά να σε ευλογή Κύριος ο
Θεός σου εις πάσας τας επιχειρήσεις σου, επί της γης,
εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν.
21 Όταν ευχηθής ευχήν προς Κύριον τον Θεόν σου,
δεν θέλεις βραδύνει να αποδώσης αυτήν· διότι Κύριος
ο Θεός σου θέλει εξάπαντος εκζητήσει αυτήν παρά
σου, και θέλει είσθαι αμαρτία εις σε. 22 Εάν όμως δεν
θέλης να ευχηθής, δεν θέλει είσθαι αμαρτία εις σε. 23
ό, τι εξέλθη εκ των χειλέων σου θέλεις φυλάξει, και
θέλεις εκτελέσει καθ' ον τρόπον ευχήθης εις Κύριον τον
Θεόν σου την αυτοπροαίρετον προσφοράν, την οποίαν
υπεσχέθης διά στόματός σου. 24 Όταν εισέρχησαι εις
τον αμπελώνα του πλησίον σου, δύνασαι να τρώγης
σταφύλια κατά την όρεξίν σου, εωσού χορτασθής· εις το
αγγείόν σου όμως δεν θέλεις βάλει. 25 Όταν εισέρχησαι
εις τα σπαρτά του πλησίον σου, δύνασαι να αποσπάς διά
της χειρός σου αστάχυα· δρέπανον όμως δεν δύνασαι να
βάλης εις τα σπαρτά του πλησίον σου.

24 Όταν τις λάβη γυναίκα και νυμφευθή μετ' αυτής,
και συμβή να μη εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς
αυτού, διότι εύρηκεν εν αυτή άσχημον πράγμα, τότε
ας γράψη εις αυτήν γράμμα διαζυγίου, και ας δώση
αυτό εις την χείρα αυτής, και ας αποπέμψη αυτήν εκ
της οικίας αυτού. 2 Και αφού αναχωρήση από της
οικίας αυτού, δύναται να υπάγη και να συζευχθή μετά
άλλου ανδρός. 3 Και εάν ο δεύτερος ανήρ αυτής μισήση
αυτήν και γράψη εις αυτήν γράμμα διαζυγίου και δώση
αυτό εις την χείρα αυτής, και αποπέμψη αυτήν από της
οικίας αυτού, ή εάν αποθάνη ο δεύτερος ανήρ, ο λαβών

αυτήν εις γυναίκα αυτού, **4** ο πρώτος αυτής ανήρ, ο
αποπέμψας αυτήν, δεν δύναται να λάβη αυτήν πάλιν εις
εαυτόν γυναίκα, αφού εμολύνθη· διότι είναι βδέλυγμα
ενώπιον του Κυρίου· και δεν θέλεις επιφέρει αμαρτίαν
εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε
κληρονομίαν. **5** Εάν τις νεωστί λάβη γυναίκα, δεν θέλει
εξέλθει εις πόλεμον, και δεν θέλει επιφορτισθή επ'
αυτόν ουδέν αλλά ελεύθερος θέλει είσθαι εν τη οικία
αυτού εν έτος, και θέλει ευφράνει την γυναίκα αυτού
την οποίαν έλαβε. **6** Δεν θέλει λάβει ουδείς εις ενέχυρον
την άνω ουδέ την κάτω πέτραν του μύλου· διότι ζωήν
λαμβάνει εις ενέχυρον. **7** Εάν τις φωραθή κλέπτων
τινά εκ των αδελφών αυτού εκ των υιών Ισραήλ, και
καταδουλώσας αυτόν επώλησε, τότε ο κλέπτης ούτος
θέλει θανατόνεσθαι και θέλεις εξαφανίσει το κακόν
εκ μέσου σου. **8** Πρόσεχε εις την πληγήν της λέπρας,
να φυλάττης επιμελώς και να κάμνης κατά πάντα όσα
οι ιερείς οι Λευΐται σας διδάξωσι καθώς προσέταξα εις
αυτούς, θέλετε προσέχει να κάμνητε. **9** Ενθυμού τι
έκαμεν εις την Μαριάμ Κύριος ο Θεός σου καθ' οδόν,
αφού εξήλθετε εξ Αιγύπτου. **10** Όταν δανείσης τι εις
τον πλησίον σου, δεν θέλεις εισέλθει εις την οικίαν
αυτού διά να λάβης το ενέχυρον αυτού· **11** έξω θέλεις
σταθή, και ο άνθρωπος εις τον οποίον δανείζεις θέλει
εκφέρει εις σε το ενέχυρον. **12** Και εάν ο άνθρωπος
ήναι πτωχός, δεν θέλεις κοιμηθή μετά του ενεχύρου
αυτού· **13** εξάπαντος θέλεις αποδώσει εις αυτόν το
ενέχυρον περί την δύσιν του ηλίου, και θέλει κοιμηθή
εν τω ιματίω αυτού και θέλει σε ευλογήσει και θέλει
είσθαι εις σε δικαιοσύνη ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.
14 Δεν θέλεις αδικήσει μισθωτόν πτωχόν και ενδεή,
εκ των αδελφών σου ή εκ των ξένων σου των εν τη
γη σου, εντός των πυλών σου. **15** Αυθημερόν θέλεις
δώσει τον μισθόν αυτού, πριν δύση ο ήλιος επ' αυτόν·
διότι είναι πτωχός και έχει την ελπίδα αυτού εις αυτόν·
διά να μη βοήση κατά σου προς Κύριον, και γείνη εις
σε αμαρτία. **16** Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι
διά τα τέκνα, ούτε τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι
διά τους πατέρας· έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το
ίδιον εαυτού αμάρτημα. **17** Δεν θέλεις διαστρέφει την
κρίσιν του ξένου, του ορφανού, ουδέ θέλεις λαμβάνει το
ιμάτιον της χήρας ενέχυρον· **18** αλλά θέλεις ενθυμείσθαι
ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω, και σε ελύτρωσε Κύριος
ο Θεός σου εκείθεν· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να
κάμνης το πράγμα τούτο. **19** Όταν θερίζης το θέρος
σου εν τω αγρώ σου, και λησμονήσης χειρόβολόν τι εν
τω αγρώ, δεν θέλεις επιστρέψει διά να λάβης αυτό· διά
τον ξένον θέλει είσθαι, διά τον ορφανόν και διά την
χήραν· διά να σε ευλογή Κύριος ο Θεός σου εις πάντα
τα έργα των χειρών σου. **20** Αφού τινάξης τας ελαίας
σου, δεν θέλεις πάλιν ελαιολογήσει τους κλάδους· θέλει
είσθαι διά τον ξένον, διά τον ορφανόν και διά την
χήραν. **21** Αφού τρυγήσης τον αμπελώνά σου, δεν θέλεις
σταφυλολογήσει πάλιν· θέλει είσθαι διά τον ξένον,
διά τον ορφανόν και διά την χήραν. **22** Και θέλεις
ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου· διά
τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο.

25 Εάν συμβή διαφορά μεταξύ ανθρώπων, και
έλθωσιν εις την κρίσιν, και κρίνωσιν αυτούς, τότε
θέλουσι δικαιώσει τον δίκαιον και καταδικάσει τον
ένοχον. **2** Και εάν ο ένοχος ήναι άξιος μαστιγώσεως,
ο κριτής θέλει προστάξει να ρίψωσιν αυτόν κάτω,
και κατά το πταίσμα αυτού να μαστιγώσωσιν αυτόν
ενώπιον αυτού αριθμόν τινά. **3** Τεσσαράκοντα δύναται
να μαστιγώση αυτόν, ουχί περισσότερον· μήποτε, εάν
προσθέση να μαστιγώση αυτόν επέκεινα τούτων με
πολλάς μαστιγώσεις, φανή ο αδελφός σου βδελυκτός εις
τους οφθαλμούς σου. **4** Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα
βοός αλωνίζοντος. **5** Εάν συγκατοικώσιν αδελφοί, και
αποθάνη εις εξ αυτών και δεν έχη τέκνα, η γυνή του
αποθανόντος δεν θέλει υπανδρευθή με ξένον· ο αδελφός
του ανδρός αυτής θέλει εισέλθει προς αυτήν, και θέλει
λάβει αυτήν εις εαυτόν γυναίκα και εκπληρώσει το
χρέος του ανδραδέλφου εις αυτήν. **6** Και ο πρωτότοκος,
τον οποίον γεννήση, θέλει ονομασθή με το όνομα του
αποθανόντος αδελφού αυτού, και δεν θέλει εξαλειφθή
το όνομα αυτού εκ του Ισραήλ. **7** Εάν δε ο άνθρωπος
δεν ευαρεστήται να λάβη την γυναίκα του αδελφού
αυτού, τότε η γυνή του αδελφού αυτού ας αναβή εις
την πύλην προς τους πρεσβυτέρους και ας είπη, Ο
αδελφός του ανδρός μου αρνείται να αναστήση το
όνομα του αδελφού αυτού εν τω Ισραήλ· δεν θέλει να
εκπληρώση εις εμέ το χρέος του ανδραδέλφου. **8** Τότε οι
πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού θέλουσι καλέσει αυτόν
και λαλήσει προς αυτόν· και εάν αυτός επιμένη, λέγων,
Δεν ευαρεστούμαι να λάβω αυτήν, **9** τότε η γυνή του
αδελφού αυτού θέλει ελθεί προς αυτόν ενώπιον των
πρεσβυτέρων, και θέλει λύσει το υπόδημα αυτού από
του ποδός αυτού και εμπτύσει εις το πρόσωπον αυτού,
και αποκριθείσα θέλει ειπεί, Ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον
άνθρωπον, όστις δεν θέλει να οικοδομήση τον οίκον
του αδελφού αυτού. **10** Και θέλει ονομάζεσθαι το όνομα
αυτού εν τω Ισραήλ, Ο οίκος του έχοντος λελυμένου το
υπόδημα. **11** Εάν άνθρωποι μάχωνται προς αλλήλους,
και η γυνή του ενός πλησιάση διά να ελευθερώση
τον άνδρα αυτής εκ της χειρός του τύπτοντος αυτόν,
και εκτείνασα την χείρα αυτής πιάση αυτόν από των
κρυφίων αυτού, **12** τότε θέλεις αποκόψει την χείρα
αυτής· ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή. **13** Δεν θέλεις
έχει εν τω σακκίω σου διάφορα ζύγια, μεγάλον και
μικρόν. **14** Δεν θέλεις έχει εν τη οικία σου διάφορα
μέτρα, μεγάλον και μικρόν. **15** Αληθινόν και δίκαιον
ζύγιον θέλεις έχει αληθινόν και δίκαιον μέτρον θέλεις
έχει διά να πληθύνωνται αι ημέραι σου επί της γης την
οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ· **16** διότι πάντες
οι πράττοντες ταύτα, πάντες οι πράττοντες αδικίαν,
είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **17** Ενθυμού
τι έκαμεν εις σε ο Αμαλήκ εν τη οδώ, αφού εξήλθετε
εξ Αιγύπτου· **18** τίνι τρόπω αντεστάθη εις σε εν τη
οδώ και απέκοψε τους οπισθίους σου, πάντας τους
αδυνάτους τους όπισθέν σου, ενώ ήσο αποκαμωμένος
και κεκοπιασμένος· και δεν εφοβήθη τον Θεόν. **19** Διά
τούτο, αφού Κύριος ο Θεός σου σοι έδωκεν ανάπαυσιν
από πάντων των εχθρών σου κύκλω, εν τη γη την
οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν διά
να κατακληρονομήσης αυτήν, τότε θέλεις εξαλείψει το

μνημόσυνον του Αμαλήκ υποκάτωθεν του ουρανού· δεν θέλεις λησμονήσει.

26 Και όταν εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτή, **2** τότε θέλεις λάβει από της απαρχής πάντων των καρπών της γης, τους οποίους συνάξης εκ της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, και θέλεις βάλει αυτήν εις καλάθιον, και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικίση εκεί το όνομα αυτού. **3** Και θέλεις υπάγει προς τον ιερέα, τον όντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ειπεί προς αυτόν, Αναγγέλλω σήμερον προς Κύριον τον Θεόν σου, ότι εισήλθον εις την γην, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας ημών να δώση εις ημάς. **4** Και ο ιερεύς θέλει λάβει το καλάθιον εκ της χειρός σου, και θέλει καταθέσει αυτό ενώπιον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου. **5** Και θέλεις λαλήσει και ειπεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Σύριος περιπλανώμενος ήτο ο πατήρ μου, και κατέβη εις Αίγυπτον, και παροικήσας εκεί μετά ολίγων ανθρώπων κατεστάθη εκεί έθνος μέγα, δυνατόν και πολυάριθμον· **6** και οι Αιγύπτιοι εταλαιπώρησαν ημάς και κατέθλιψαν ημάς και επέβαλον εφ' ημάς σκληράν δουλείαν· **7** και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων ημών, και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής ημών, και επέβλεψεν επί την θλίψιν ημών και επί τον μόχθον ημών και επί την καταδυνάστευσιν ημών· **8** και εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω, και με τέρατα μεγάλα και με σημεία και με θαύματα· **9** και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον, και έδωκεν εις ημάς την γην ταύτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **10** και τώρα, ιδού, έφερα τας απαρχάς των καρπών της γης, την οποίαν συ, Κύριε έδωκας εις εμέ. Και θέλεις καταθέσει αυτάς ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις προσκυνήσει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή εις πάντα τα αγαθά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε και εις τον οίκόν σου, συ και ο Λευΐτης και ο ξένος ο εν μέσω σου. **12** Αφού τελειώσης να δεκατίζης πάντα τα δέκατα των γεννημάτων σου εις το τρίτον έτος, το έτος της δεκατείας, και δώσης αυτά εις τον Λευΐτην, εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, και φάγωσιν εντός των πυλών σου και χορτασθώσι, **13** τότε θέλεις ειπεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Εξεκαθάρισα εκ της οικίας μου τα αφιερώματα, και προσέτι έδωκα αυτά εις τον Λευΐτην και εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, κατά πάντα τα προστάγματά σου, τα οποία προσέταξας εις εμέ· δεν παρέβην τας εντολάς σου ουδέ ελησμόνησα αυτάς· **14** δεν έφαγον εξ αυτών εις το πένθος μου, ούτε έλαβον εκ τούτων διά ακάθαρτον χρήσιν, ούτε έδωκα εξ αυτών διά νεκρόν· υπήκουσα εις την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, έκαμον κατά πάντα όσα προσέταξας εις εμέ· **15** επίβλεψον εκ του οίκου σου του αγίου, εκ του ουρανού, και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ, και την γην την οποίαν έδωκας εις ημάς, καθώς ώμοσας προς τους πατέρας ημών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **16** Σήμερον προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να εκτελής τα διατάγματα ταύτα και τας κρίσεις· διά τούτο θέλεις φυλάττει και θέλεις εκτελεί αυτά εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου. **17** Εξέλεξας τον Κύριον σήμερον να ήναι Θεός σου, και να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φυλάττης τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού, και να υπακούης εις την φωνήν αυτού· **18** και ο Κύριος σοι είπε σήμερον να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, καθώς ελάλησε προς σε, και να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού· **19** και να σε καταστήση υψηλόν υπεράνω πάντων των εθνών τα οποία έκαμεν, εις καύχημα και εις όνομα και εις δόξαν· και να ήσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου, καθώς ελάλησε.

27 Και προσέταξεν ο Μωϋσής και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ τον λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον. **2** Και την ημέραν καθ' ην διαβήτε τον Ιορδάνην, προς την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, θέλεις στήσει εις σεαυτόν λίθους μεγάλους, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστην· **3** και θέλεις γράψει επ' αυτούς πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, αφού διαβής τον Ιορδάνην, διά να εισέλθης εις την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υπεσχέθη εις σε. **4** Διά τούτο αφού διαβήτε τον Ιορδάνην, θέλετε στήσει τους λίθους τούτους, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, εν τω όρει Εβάλ, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστην. **5** Και θέλεις οικοδομήσει εκεί θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου, θυσιαστήριον εκ λίθων· σίδηρον δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτούς. **6** Θέλεις οικοδομήσει το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου εκ λίθων ολοκλήρων· και θέλεις προσφέρει επ' αυτού ολοκαυτώματα προς Κύριον τον Θεόν σου· **7** και θέλεις προσφέρει θυσίας ειρηνικάς, και θέλεις τρώγει εκεί, και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου· **8** και θέλεις γράψει επί τους λίθους πάντας τους λόγους του νόμου τούτου ευκρινέστατα. **9** Και ελάλησαν ο Μωϋσής και οι ιερείς οι Λευΐται προς πάντα τον Ισραήλ λέγοντες, Πρόσεχε και άκουε, Ισραήλ· ταύτην την ημέραν κατεστάθης λαός Κυρίου του Θεού σου· **10** θέλεις λοιπόν υπακούει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, και εκτελεί τας εντολάς αυτού, και τα διατάγματα αυτού τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **11** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τον λαόν την ημέραν εκείνην, λέγων, **12** Ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Γαριζίν διά να ευλογήσωσι τον λαόν, αφού διαβήτε τον Ιορδάνην· Συμεών και Λευΐ και Ιούδα και Ισσάχαρ και Ιωσήφ και Βενιαμίν. **13** Και ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Εβάλ διά να καταρασθώσι· Ρουβήν, Γαδ και Ασήρ και Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί. **14** Και θέλουσι λαλήσει οι Λευΐται και ειπεί προς πάντας τους ανθρώπους του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, **15** Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις κάμη γλυπτόν ή χωνευτόν, βδέλυγμα εις τον Κύριον, έργον χειρών τεχνίτου, και θέση εν αποκρύφω. Και πας ο λαός θέλει αποκριθή και ειπεί, Αμήν. **16** Επικατάρατος όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **17** Επικατάρατος όστις μετακινήση το οροθέσιον του πλησίον αυτού. Και

πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **18** Επικατάρατος όστις
αποπλανήση τον τυφλόν εν τη οδώ. Και πας ο λαός
θέλει ειπεί, Αμήν. **19** Επικατάρατος όστις διαστρέψη
την κρίσιν του ξένου, του ορφανού και της χήρας. Και
πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **20** Επικατάρατος όστις
κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός αυτού· διότι
εκκαλύπτει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. Και πας ο
λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **21** Επικατάρατος όστις κοιμηθή
μεθ' οποιουδήποτε κτήνους. Και πας ο λαός θέλει ειπεί,
Αμήν. **22** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της αδελφής
αυτού της θυγατρός του πατρός αυτού, ή της θυγατρός
της μητρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **23**
Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της πενθεράς αυτού.
Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **24** Επικατάρατος όστις
κτυπήση τον πλησίον αυτού κρυφίως. Και πας ο λαός
θέλει ειπεί, Αμήν. **25** Επικατάρατος όστις λάβη δώρα
διά να φονεύση άνθρωπον αθώον. Και πας ο λαός θέλει
ειπεί, Αμήν. **26** Επικατάρατος όστις δεν εμμένει εις τους
λόγους του νόμου τούτου, διά να εκτελή αυτούς. Και
πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν.

28 Και εάν υπακούης επιμελώς εις την φωνήν Κυρίου
του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας
τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε
σήμερον, θέλει σε υψώσει Κύριος ο Θεός σου υπεράνω
πάντων των εθνών της γής· **2** και θέλουσιν ελθεί επί
σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και θέλουσι σε ευρεί, εάν
υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **3**
Ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει και ευλογημένος
θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **4** Ευλογημένος ο καρπός της
κοιλίας σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός
των κτηνών σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα
ποίμνια των προβάτων σου. **5** Ευλογημένον το καλάθιόν
σου και η σκάφη σου. **6** Ευλογημένος θέλεις είσθαι
όταν εισέρχησαι, και ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν
εξέρχησαι. **7** Τους εχθρούς σου, τους επανισταμένους
επί σε, ο Κύριος θέλει κάμει αυτούς να συντριφθώσιν
έμπροσθέν σου· από μιας οδού θέλουσιν εξέλθει επί σε,
και από επτά οδών θέλουσι φύγει από προσώπου σου. **8**
Ο Κύριος θέλει εξαποστέλλει επί σε την ευλογίαν εις
τας αποθήκας σου και εις πάντα όσα επιβάλης την χείρα
σου· και θέλει σε ευλογήσει επί της γης την οποίαν
Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **9** Ο Κύριος θέλει σε
καταστήσει εις εαυτόν λαόν άγιον, καθώς ώμοσε προς
σε, εάν φυλάττης τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου,
και περιπατής εις τας οδούς αυτού. **10** Και πάντες οι
λαοί της γης θέλουσιν ιδεί, ότι το όνομα του Κυρίου
επικέκληται επί σε, και θέλουσι τρομάζει από σου. **11**
Και ο Κύριος θέλει σε πληθύνει εις αγαθά, εις τον
καρπόν της κοιλίας σου και εις τον καρπόν των κτηνών
σου και εις τα γεννήματα της γης σου, επί της γης την
οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας σου να δώση
εις σε. **12** Ο Κύριος θέλει ανοίξει εις σε τον αγαθόν
θησαυρόν αυτού, τον ουρανόν, διά να δίδη βροχήν εις
την γην σου κατά τον καιρόν αυτής, και διά να ευλογή
πάντα τα έργα των χειρών σου· και θέλεις δανείζει εις
πολλά έθνη, συ δε δεν θέλεις δανείζεσθαι. **13** Και θέλει
σε καταστήσει ο Κύριος κεφαλήν και ουχί ουράν· και
θέλεις είσθαι μόνον υπεράνω και δεν θέλεις είσθαι
υποκάτω· εάν υπακούσης εις τας εντολάς Κυρίου του
Θεού σου, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, να
φυλάττης και να εκτελής· **14** και δεν θέλεις εκκλίνει
από πάντων των λόγων, τους οποίους εγώ προστάζω εις
εσάς σήμερον, δεξιά ή αριστερά, διά να υπάγης κατόπιν
άλλων θεών διά να λατρεύσης αυτούς. **15** Αλλ' εάν
δεν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου,
διά να προσέχης να εκτελής πάσας τας εντολάς αυτού
και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις
σε σήμερον, πάσαι αι κατάραι αύται θέλουσιν ελθεί
επί σε και θέλουσι σε ευρεί. **16** Κατηραμένος θέλεις
είσθαι εν τη πόλει, και κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τω
αγρώ. **17** Κατηραμένον το καλάθιόν σου και η σκάφη
σου. **18** Κατηραμένος ο καρπός της κοιλίας σου και
τα γεννήματα της γης σου, αι αγέλαι των βοών σου
και τα ποίμνια των προβάτων σου. **19** Κατηραμένος
θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και κατηραμένος θέλεις
είσθαι όταν εξέρχησαι. **20** Ο Κύριος θέλει εξαποστείλει
επί σε την κατάραν, την θλίψιν και την φθοράν, εις
πάντα όσα επιβάλης την χείρα σου διά να πράξης,
εωσού εξολοθρευθής και εωσού αφανισθής ταχέως, διά
την πονηρίαν των έργων σου, διότι εγκατέλιπες εμέ.
21 Ο Κύριος θέλει προσκολλήσει εις σε το θανατικόν,
εωσού σε εξολοθρεύση από της γης, όπου υπάγεις να
κληρονομήσης αυτήν. **22** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με
μαρασμόν και με πυρετόν και με ρίγος και με φλόγωσιν
και με μάχαιραν και με ανεμοφθορίαν και με ερυσίβην·
και θέλουσι σε καταδιώκει εωσού αφανισθής. **23** Και
ο ουρανός σου ο υπεράνω της κεφαλής σου θέλει
είσθαι χαλκός, και η γη η υποκάτω σου σίδηρος. **24** Ο
Κύριος θέλει δώσει την βροχήν της γης σου κονιορτόν
και χώμα· εκ του ουρανού θέλει καταβαίνει επί σε,
εωσού εξολοθρευθής. **25** Ο Κύριος θέλει σε κάμει να
συντριφθής έμπροσθεν των εχθρών σου· από μιας οδού
θέλεις εξέλθει επ' αυτούς, και από επτά οδών θέλεις
φύγει από προσώπου αυτών· και θέλεις διασκορπισθή
εις πάντα τα βασίλεια της γης. **26** Και το πτώμά σου
θέλει είσθαι τροφή εις πάντα τα όρνεα του ουρανού και
εις τα θηρία της γης, και δεν θέλει είσθαι ο αποδιώκων.
27 Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με την Αιγυπτιακήν
πληγήν και με αιμορροΐδας και με ψώραν και με ξυσμόν,
ώστε να μη δύνασαι να ιατρευθής. **28** Ο Κύριος θέλει
σε πατάξει με αφροσύνην και με τύφλωσιν και με
έκστασιν καρδίας· **29** και θέλεις ψηλαφά εν τω μέσω
της ημέρας, ως ο τυφλός ψηλαφά εν τω σκότει, και
δεν θέλεις ευοδούσθαι εις τας οδούς σου· και θέλεις
είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και διαρπαζόμενος
πάσας τας ημέρας, και δεν θέλει είσθαι ο σώζων. **30**
Θέλεις αρραβωνισθή γυναίκα, και άλλος ανήρ θέλει
κοιμηθή μετ' αυτής· οικίαν θέλεις οικοδομήσει, και δεν
θέλεις κατοικήσει εν αυτή· αμπελώνα θέλεις φυτεύσει,
και δεν θέλεις τρυγήσει αυτόν. **31** Ο βους σου θέλει
είσθαι εσφαγμένος ενώπιόν σου, και δεν θέλεις φάγει
εξ αυτού· ο όνος σου θέλει αρπαχθή απ' έμπροσθέν σου
και δεν θέλει αποδοθή εις σέ· τα πρόβατά σου θέλουσι
παραδοθή εις τους εχθρούς σου, και δεν θέλει είσθαι
εις σε ο σώζων. **32** Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου
θέλουσι παραδοθή εις άλλον λαόν, και οι οφθαλμοί σου
θέλουσι βλέπει και μαραίνεσθαι δι' αυτούς όλην την

ημέραν· και δεν θέλει είσθαι δύναμις εν τη χειρί σου. **33** Τον καρπόν της γης σου και πάντας τους κόπους σου θέλει φάγει έθνος το οποίον δεν γνωρίζεις· και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και καταπατούμενος πάσας τας ημέρας. **34** Και θέλεις γείνει παράφρων διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις ιδεί. **35** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει εις τα γόνατα και εις τα σκέλη με πληγήν κακήν, ώστε να μη δύνασαι να ιατρευθής από του ίχνους των ποδών σου έως της κορυφής σου. **36** Ο Κύριος θέλει φέρει σε και τον βασιλέα σου όντινα καταστήσης επί σε, εις έθνος το οποίον δεν εγνώρισας, συ, ουδέ οι πατέρες σου· και εκεί θέλεις λατρεύσει άλλους θεούς, ξύλα και λίθους. **37** Και θέλεις είσθαι εις έκπληξιν, εις παροιμίαν και εις διήγημα μεταξύ πάντων των εθνών, όπου εν σε φέρη ο Κύριος. **38** Σπόρον πολύν θέλεις φέρει εις τον αγρόν, και ολίγον θέλεις συνάξει διότι θέλει καταφάγει αυτόν η ακρίς. **39** Αμπελώνας θέλεις φυτεύσει και καλλιεργήσει, και οίνον δεν θέλεις πίει ουδέ θέλεις τρυγήσει διότι ο σκώληξ θέλει καταφάγει αυτούς. **40** Ελαίας θέλεις έχει εις πάντα τα όριά σου, και με έλαιον δεν θέλεις χρισθή· διότι αι ελαίαί σου θέλουσιν αποβάλει τον καρπόν. **41** Υιούς και θυγατέρας θέλεις γεννήσει, και δεν θέλουσιν είσθαι σού· διότι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **42** Πάντα τα δένδρα σου και τον καρπόν της γης σου θέλει καταφθείρει ο βρούχος. **43** Ο ξένος, ο εν τω μέσω σου, θέλει αναβαίνει υπεράνω σου, άνω άνω, συ δε θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω. **44** Εκείνος θέλει δανείζει εις σε, συ δε δεν θέλεις δανείζει εις αυτόν· αυτός θέλει είσθαι κεφαλή, και συ θέλεις είσθαι ουρά. **45** Και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι κατάραι αύται, και θέλουσι σε καταδιώξει και σε ευρεί, εωσού εξολοθρευθής· διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να φυλάττης τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **46** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι επί σε και επί το σπέρμα σου, εις σημείον και τέρας διαπαντός. **47** Επειδή δεν ελάτρευσας Κύριον τον Θεόν σου εν ευφροσύνη και εν αγαθότητι καρδίας, διά την αφθονίαν πάντων· **48** διά τούτο θέλεις δουλεύσει τους εχθρούς σου, τους οποίους ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε, με πείναν και με δίψαν και με γυμνότητα και με έλλειψιν πάντων· και θέλει βάλει επί τον τράχηλόν σου ζυγόν σιδηρούν, εωσού σε εξολοθρεύση. **49** Ο Κύριος θέλει φέρει έθνος επί σε μακρόθεν, από άκρου της γης, ως με ορμήν αετού· έθνος, του οποίου την γλώσσαν δεν θέλεις εννοεί· **50** έθνος αγριοπρόσωπον, το οποίον δεν θέλει σεβασθή το πρόσωπον του γέροντος ουδέ θέλει ελεήσει τον νέον· **51** και θέλει τρώγει τον καρπόν των κτηνών σου και τα γεννήματα της γης σου, εωσού εξολοθρευθής· το οποίον δεν θέλει αφήσει εις σε σίτον, οίνον ή έλαιον, τας αγέλας των βοών σου ή τα ποίμνια των προβάτων σου, εωσού σε εξολοθρεύση. **52** Και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, εωσού πέσωσι τα υψηλά και οχυρά τείχη σου, εις τα οποία συ ήλπιζες, καθ' όλην την γην σου· και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, καθ' όλην την γην σου την οποίαν έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου. **53** Και θέλεις φάγει τον καρπόν της κοιλίας σου, τας σάρκας των υιών σου και των θυγατέρων σου, τους οποίους έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου, εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν θέλει σε καταθλίψει ο εχθρός σου· **54** ο ανήρ ο απαλός μεταξύ σου και ο σφόδρα τρυφερός θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον αδελφόν αυτού και εις την γυναίκα του κόλπου αυτού και εις τα εναπολειφθέντα τέκνα αυτού όσα εναπολειφθώσιν· **55** ώστε να μη δώση εις ουδένα εξ αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, τα οποία ήθελε τρώγει διότι δεν έμεινεν εις αυτόν ουδέν εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις πάσας τας πόλεις σου. **56** Η απαλή και τρυφερά γυνή μεταξύ σου, της οποίας ο πους δεν εδοκίμασε να πατήση επί της γης διά την τρυφερότητα και απαλότητα, θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον άνδρα του κόλπου αυτής και εις τον υιόν αυτής και εις την θυγατέρα αυτής, **57** και εις το βρέφος αυτής το εξελθόν εκ μέσου των ποδών αυτής και εις τα τέκνα, τα οποία εγέννησε· διότι θέλει φάγει αυτά κρυφίως, διά την έλλειψιν πάντων, εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις τας πόλεις σου. **58** Εάν δεν προσέχης να κάμνης πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω, ώστε να φοβήσαι το ένδοξον και φοβερόν τούτο όνομα, ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΣΟΥ, **59** τότε ο Κύριος θέλει κάμει τρομεράς τας πληγάς σου και τας πληγάς του σπέρματός σου, πληγάς μεγάλας και απαύστους και νόσους κακάς και απαύστους. **60** Και θέλει επιφέρει επί σε πάσας τας οδύνας της Αιγύπτου, διά τας οποίας ετρόμαξας· και θέλουσι προσκολληθή εις σέ· **61** και πάσαν ασθένειαν και πάσαν πληγήν, ήτις δεν είναι γεγραμμένη εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, ταύτας ο Κύριος θέλει φέρει επί σε, εωσού εξολοθρευθής. **62** Και θέλετε εναπολειφθή ολιγοστοί τον αριθμόν, ενώ ήσθε ως τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος· διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **63** Και καθώς ο Κύριος ευφράνθη εις εσάς εις το να σας αγαθοποιή και να σας πληθύνη, ούτω θέλει ευφρανθή ο Κύριος εις εσάς εις το να σας εξαλείψη και να σας μηδενώση· και θέλετε αρπαχθή από της γης, όπου υπάγετε να κληρονομήσητε αυτήν. **64** Και θέλει σε διασπείρει ο Κύριος εις πάντα τα έθνη, απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· και θέλετε λατρεύσει εκεί άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισας, συ ουδέ οι πατέρες σου, ξύλα και λίθους. **65** Αλλά και εν τω μέσω των εθνών τούτων δεν θέλεις ευρεί ανάπαυσιν, ουδέ θέλει έχει στάσιν το ίχνος του ποδός σου· αλλά θέλει σοι δώσει ο Κύριος εκεί καρδίαν τρέμουσαν και μαραινομένους οφθαλμούς και τηκομένην ψυχήν. **66** Και η ζωή σου θέλει είσθαι κρεμαμένη ενώπιόν σου· και θέλεις φοβείσθαι νύκτα και ημέραν, και δεν θέλεις πιστεύει εις την ζωήν σου. **67** Το πρωΐ θέλεις ειπεί, Είθε να ήτο εσπέρα και την εσπέραν θέλεις ειπεί, Είθε να ήτο πρωΐ διά τον φόβον της καρδίας σου, τον οποίον θέλεις φοβείσθαι, και διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις βλέπει. **68** Και θέλει σε επαναφέρει ο Κύριος εις την Αίγυπτον με πλοία, από της οδού περί της οποίας σοι είπα, Δεν θέλεις πλέον ιδεί αυτήν άλλην φοράν· και θέλετε πωλείσθαι εκεί εις τους εχθρούς σας ως δούλοι και δούλαι και δεν θέλει είσθαι ο αγοράζων.

29 Ούτοι είναι οι λόγοι της διαθήκης, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν να κάμη προς τους υιούς Ισραήλ εν τη γη Μωάβ· εκτός της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς αυτούς εν Χωρήβ. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Σεις είδετε πάντα όσα έκαμεν ο Κύριος ενώπιον των οφθαλμών σας εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **3** τους πειρασμούς τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, τα σημεία και τα τεράστια τα μεγάλα εκείνα· **4** πλην ο Κύριος δεν έδωκεν εις εσάς καρδίαν διά να καταλαμβάνητε, και οφθαλμούς διά να βλέπητε, και ώτα διά να ακούητε, μέχρι της ημέρας ταύτης. **5** Και σας περιέφερα τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω· τα ιμάτιά σας δεν επαλαιώθησαν επάνω σας, και το υπόδημά σου δεν επαλαιώθη εις τον πόδα σου. **6** Άρτον δεν εφάγετε, και οίνον και σίκερα δεν επίετε· διά να γνωρίσητε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **7** Και ότε ήλθετε εις τούτον τον τόπον, Σηών ο βασιλεύς της Εσεβών και Ωγ ο βασιλεύς της Βασάν εξήλθον εις συνάντησιν ημών διά πόλεμον, και ημείς επατάξαμεν αυτούς· **8** και εκυριεύσαμεν την γην αυτών, και εδώκαμεν αυτήν κληρονομίαν εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **9** Φυλάττετε λοιπόν τους λόγους της διαθήκης ταύτης και εκτελείτε αυτούς, διά να ευημερήτε εις πάντα όσα πράττετε. **10** Σεις ίστασθε σήμερον πάντες ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, οι αρχηγοί των φυλών σας, οι πρεσβύτεροί σας και οι άρχοντές σας, πάντες οι άνδρες του Ισραήλ, **11** τα τέκνα σας, αι γυναίκές σας και ο ξένος σου ο εν μέσω του στρατοπέδου σου, από του ξυλοκόπου σου έως του υδροφόρου σου· **12** διά να εισέλθης εις την διαθήκην Κυρίου του Θεού σου και εις τας κατάρας αυτού, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διατίθεται προς σε σήμερον· **13** διά να σε καταστήση σήμερον λαόν εις εαυτόν, και αυτός να ήναι εις σε Θεός, καθώς είπε προς σε, και καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **14** Και ουχί προς εσάς μόνον διατίθεμαι εγώ την διαθήκην ταύτην και τας κατάρας ταύτας· **15** αλλά και προς τους παρισταμένους ενταύθα μεθ' ημών σήμερον ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, και προς τους μη παρισταμένους ενταύθα μεθ' ημών σήμερον· **16** διότι σεις εξεύρετε πως κατωκήσαμεν εν τη γη της Αιγύπτου, και πως επεράσαμεν εν μέσω των εθνών διά των οποίων διήλθετε· **17** και είδετε τα βδελύγματα αυτών και τα είδωλα αυτών, ξύλα και λίθους, αργύριον και χρυσίον, τα μεταξύ αυτών· **18** διά να μη ήναι μεταξύ σας ανήρ ή γυνή ή συγγένεια ή φυλή, των οποίων η καρδία να εκκλίνη σήμερον από Κυρίου του Θεού ημών, διά να υπάγη να λατρεύση τους θεούς των εθνών εκείνων· διά να μη ήναι μεταξύ σας ρίζα αναβρύουσα χολήν και πικρίαν· **19** και όταν ακούη τους λόγους της κατάρας ταύτης, να μακαρίζη εαυτόν εν τη καρδία αυτού, λέγων, Εγώ θέλω έχει ειρήνην, καίτοι περιπατών εν τη αποπλανήσει της καρδίας μου, προσθέτων μέθην εις την δίψαν· **20** δεν θέλει σπλαγχνισθή αυτόν ο Κύριος, αλλά τότε η οργή του Κυρίου και ο ζήλος αυτού θέλουσιν εξαφθή κατά του ανθρώπου εκείνου· και πάσαι αι κατάραι αι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω τούτω θέλουσι πέσει επ' αυτόν, και ο Κύριος θέλει εξαλείψει το όνομα αυτού υποκάτωθεν του ουρανού. **21** Και θέλει αποχωρίσει αυτόν ο Κύριος προς απώλειαν από πασών των φυλών του Ισραήλ, κατά πάσας τας κατάρας της διαθήκης τας γεγραμμένας εν τούτω τω βιβλίω του νόμου· **22** και η επερχομένη γενεά των υιών σας, οίτινες θέλουσιν αναστηθή ύστερον από σας, και ο ξένος όστις έλθη από μακράς γης, θέλουσιν ειπεί, όταν ίδωσι τας πληγάς της γης εκείνης, και τας αρρωστίας τας οποίας ο Κύριος επέφερεν επ' αυτήν, **23** πας ο τόπος αυτής είναι με θείον και άλας κατακεκαυμένος, ούτε σπείρεται ούτε βλαστάνει, ούτε χόρτος αυξάνει επ' αυτής, κατά την καταστροφήν των Σοδόμων και των Γομόρρων, της Αδαμά και Σεβωείμ, τας οποίας κατέστρεψεν ο Κύριος εν τω θυμώ αυτού και εν τη οργή αυτού, **24** και θέλουσιν ειπεί πάντα τα έθνη, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην; διά τι ο θυμός της μεγάλης ταύτης οργής; **25** Τότε θέλουσιν ειπεί, Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, την οποίαν έκαμε προς αυτούς, ότε εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου· **26** και υπήγαν και ελάτρευσαν άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς, θεούς τους οποίους δεν ήξευρον, ουδέ έδωκεν εις αυτούς· **27** διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου εναντίον της γης εκείνης, διά να επιφέρη επ' αυτήν πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω, **28** και εξερρίζωσεν αυτούς ο Κύριος από της γης αυτών μετά θυμού και μετά οργής· και μετά μεγάλης αγανακτήσεως· και έρριψεν αυτούς εις άλλην γην, καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **29** Τα κρυπτά ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών· τα δε αποκεκαλυμμένα εις ημάς και εις τα τέκνα ημών διαπαντός, διά να εκτελέσωμεν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου.

30 Και όταν έλθωσιν επί σε πάντα τα πράγματα ταύτα, η ευλογία και η κατάρα, την οποίαν έθεσα ενώπιόν σου, και ανακαλέσης ταύτα εις την καρδίαν σου εν τω μέσω πάντων των εθνών, όπου αν διασκορπίση σε Κύριος ο Θεός σου, **2** και επιστραφής προς Κύριον τον Θεόν σου και υπακούσης εις την φωνήν αυτού, κατά πάντα όσα εγώ προστάζω εις σε σήμερον, συ και τα τέκνα σου, εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου, **3** τότε Κύριος ο Θεός σου θέλει σε επαναφέρει εκ της αιχμαλωσίας, και θέλει σε σπλαγχνισθή, και πάλιν θέλει σε συνάξει εκ πάντων των εθνών, όπου σε διεσκόρπισε Κύριος ο Θεός σου· **4** και εις τα έσχατα του ουρανού αν ήναι η διασπορά σου, εκείθεν θέλει σε συνάξει Κύριος ο Θεός σου και εκείθεν θέλει σε λάβει, **5** και θέλει σε εισαγάγει Κύριος ο Θεός σου εις την γην, την οποίαν εκληρονόμησαν οι πατέρες σου, και θέλεις κληρονομήσει αυτήν· και θέλει σε αγαθοποιήσει και σε πολλαπλασιάσει υπέρ τους πατέρας σου. **6** Και θέλει περιτέμει Κύριος ο Θεός σου την καρδίαν σου και την καρδίαν του σπέρματός σου, διά να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου, διά να ζης. **7** Και θέλει επιφέρει Κύριος ο Θεός σου πάσας τας κατάρας ταύτας επί τους εχθρούς σου και

επί τους μισούντάς σε, οίτινες σε κατεδίωξαν. **8** Και συ
θέλεις επιστραφή και υπακούσει εις την φωνήν του
Κυρίου, και θέλεις εκτελεί πάσας τας εντολάς αυτού,
τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **9** Και θέλει
σε πληθύνει Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα των
χειρών σου, εις τον καρπόν της κοιλίας σου και εις
τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της
γης σου, εις αγαθόν· διότι ο Κύριος θέλει ευφρανθή
πάλιν επί σε εις αγαθόν, καθώς ευφράνθη επί τους
πατέρας σου, **10** εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου
του Θεού σου, ώστε να φυλάττης τας εντολάς αυτού και
τα διατάγματα αυτού, τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του
νόμου τούτου· εάν επιστραφής προς Κύριον τον Θεόν
σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου.
11 Επειδή η εντολή αύτη, την οποίαν εγώ προστάζω εις
σε σήμερον, δεν είναι πολλά βαρεία διά σε, ουδέ μακράν.
12 Δεν είναι εν τω ουρανώ, ώστε να είπης, Τις θέλει
αναβή δι' ημάς εις τον ουρανόν και φέρει αυτήν προς
ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν
αυτήν; **13** ουδέ πέραν της θαλάσσης είναι, ώστε να
είπης, Τις θέλει διαπεράσει την θάλασσαν δι' ημάς και
φέρει αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και
να εκτελέσωμεν αυτήν; **14** Αλλά πολύ πλησίον σου
είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδία σου,
διά να εκτελής αυτόν. **15** Ιδού, εγώ έθεσα ενώπιόν σου
σήμερον την ζωήν και το αγαθόν, και τον θάνατον
και το κακόν· **16** καθότι εγώ προστάζω εις σε σήμερον
να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατής εις τας
οδούς αυτού και να φυλάττης τας εντολάς αυτού και
τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, διά να
ζης και να πληθύνησαι και διά να σε ευλογήση Κύριος
ο Θεός σου εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσαι διά
να κληρονομήσης αυτήν. **17** Εάν όμως παρεκτραπή η
καρδία σου και δεν υπακούσης, αλλά αποπλανηθής
και προσκυνήσης άλλους θεούς και λατρεύσης αυτούς,
18 εγώ αναγγέλλω προς εσάς σήμερον ότι εξάπαντος
θέλετε αφανισθή· δεν θέλετε μακροημερεύσει επί της
γης, προς την οποίαν διαβαίνεις τον Ιορδάνην, διά
να εισέλθητε εκεί να κατακληρονομήσητε αυτήν. **19**
Διαμαρτύρομαι προς εσάς σήμερον τον ουρανόν και την
γην, ότι έθεσα ενώπιόν σας την ζωήν και τον θάνατον,
την ευλογίαν και την κατάραν· διά τούτο εκλέξατε την
ζωήν, διά να ζήτε συ και το σπέρμα σου· **20** διά να
αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, διά να υπακούης εις την
φωνήν αυτού, και διά να ήσαι προσηλωμένος εις αυτόν·
διότι τούτο είναι η ζωή σου και η μακρότης των ημερών
σου· διά να κατοικής επί της γης, την οποίαν ώμοσεν ο
Κύριος προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς
τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, να δώση εις αυτούς.

31 Και υπήγεν ο Μωϋσής και ελάλησε τους λόγους
τούτους προς πάντα τον Ισραήλ· **2** και είπε προς
αυτούς, Εκατόν είκοσι ετών είμαι εγώ σήμερον· δεν
δύναμαι πλέον να εισέρχωμαι και να εξέρχωμαι, και ο
Κύριος μοι είπε, Δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνην τούτον.
3 Κύριος ο Θεός σου, αυτός θέλει διαβή έμπροσθέν σου,
αυτός θέλει καταστρέψει τα έθνη ταύτα απ' έμπροσθέν
σου, και συ θέλεις κατακληρονομήσει αυτά· ο Ιησούς,
αυτός θέλει διαβή έμπροσθέν σου, καθώς ελάλησεν
ο Κύριος. **4** Και θέλει κάμει εις αυτά ο Κύριος, ως
έκαμεν εις τον Σηών και εις τον Ωγ, τους βασιλείς
των Αμορραίων, και εις την γην αυτών, τους οποίους
εξωλόθρευσε. **5** Και θέλει παραδώσει αυτούς ο Κύριος
έμπροσθέν σας, διά να κάμητε εις αυτούς κατά πάσας
τας προσταγάς τας οποίας προσέταξα εις εσάς. **6**
Ανδρίζεσθε και θαρρείτε, μη φοβείσθε μηδέ δειλιάτε
από προσώπου αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σου, αυτός
είναι ο πορευόμενος μετά σού· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ
θέλει σε εγκαταλείψει. **7** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον
Ιησούν και είπε προς αυτόν ενώπιον παντός του Ισραήλ,
Ανδρίζου και θάρρει· διότι συ θέλεις εισαγάγει τον λαόν
τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς
τους πατέρας αυτών να δώση εις αυτούς, και συ θέλεις
κληροδοτήσει αυτήν εις αυτούς· **8** και ο Κύριος, αυτός
είναι ο προπορευόμενός σου· αυτός θέλει είσθαι μετά
σού· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψει·
μη φοβού, μηδέ δειλία. **9** Και έγραψεν ο Μωϋσής τον
νόμον τούτον και παρέδωκεν αυτόν εις τους ιερείς
τους υιούς του Λευΐ, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της
διαθήκης του Κυρίου, και εις πάντας τους πρεσβυτέρους
του Ισραήλ. **10** Και προσέταξεν εις αυτούς ο Μωϋσής,
λέγων, Εν τω τέλει εκάστου εβδόμου έτους, εν τω καιρώ
του έτους της αφέσεως, εν τη εορτή της σκηνοπηγίας, **11**
όταν πας ο Ισραήλ συναχθή διά να εμφανισθή ενώπιον
Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη, θέλεις
αναγινώσκει τον νόμον τούτον ενώπιον παντός του
Ισραήλ εις επήκοον αυτών. **12** Σύναξον τον λαόν,
τους άνδρας και τας γυναίκας και τα παιδία και τον
ξένον σου τον εντός των πυλών σου, διά να ακούσωσι
και διά να μάθωσι και να φοβώνται Κύριον τον Θεόν
σας, και διά να προσέχωσι να εκτελώσι πάντας τους
λόγους του νόμου τούτου· **13** και διά να ακούσωσι τα
τέκνα αυτών, τα οποία δεν εξεύρουσι, και να μάθωσι
να φοβώνται Κύριον τον Θεόν σας πάσας τας ημέρας,
όσας ζήτε επί της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε
τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσητε αυτήν. **14** Και
είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, πλησιάζουσιν
αι ημέραι του θανάτου σου· κάλεσον τον Ιησούν, και
παρουσιάσθητε εν τη σκηνή του μαρτυρίου, διά να
δώσω εις αυτόν προσταγάς. Και υπήγεν ο Μωϋσής και ο
Ιησούς και παρουσιάσθησαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
15 Και εφάνη ο Κύριος εν τη σκηνή εν στύλω νεφέλης·
και εστάθη ο στύλος της νεφέλης επί της θύρας της
σκηνής. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, συ
θέλεις κοιμηθή μετά των πατέρων σου· και σηκωθείς ο
λαός ούτος θέλει πορνεύσει κατόπιν των ξένων θεών
της γης, εις την οποίαν αυτός εισέρχεται, και θέλει
με εγκαταλείψει και παραβή την διαθήκην μου, την
οποίαν έκαμον προς αυτούς· **17** τότε θέλει εξαφθή
ο θυμός μου εναντίον αυτών την ημέραν εκείνην,
και θέλω εγκαταλείψει αυτούς και θέλω κρύψει το
πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουσιν εξαναλωθή·
και θέλουσιν ευρεί αυτούς πολλά κακά και θλίψεις·
ώστε θέλουσιν ειπεί την ημέραν εκείνην, δεν εύρον
ημάς τα κακά ταύτα, επειδή ο Θεός ημών δεν είναι εν
μέσω ημών; **18** Και εγώ εξάπαντος θέλω κρύψει απ'
αυτών το πρόσωπόν μου την ημέραν εκείνην, διά πάσας
τας κακίας τας οποίας έπραξαν, διότι εστράφησαν προς

θεούς ξένους. **19** Τώρα λοιπόν γράψατε εις εαυτούς
την ωδήν ταύτην, και διδάξατε αυτήν εις τους υιούς
Ισραήλ· βάλετε αυτήν εις το στόμα αυτών, διά να
γείνη εις εμέ ωδή αύτη εις μαρτύριον εναντίον των
υιών Ισραήλ. **20** Διότι αφού εισαγάγω αυτούς εις την
γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών,
γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και αυτοί φάγωσι και
χορτασθώσι και εμπλησθώσι, τότε θέλουσι στραφή προς
θεούς ξένους και θέλουσι λατρεύσει αυτούς, και θέλουσι
με παροργίσει και παραβή την διαθήκην μου. **21** Και
αφού εύρωσιν αυτούς πολλά κακά και θλίψεις, η ωδή
αύτη θέλει μαρτυρήσει εναντίον αυτών ως μάρτυς· διότι
δεν θέλει λησμονηθή από του στόματος του σπέρματος
αυτών· επειδή εγώ γνωρίζω την πονηρίαν αυτών, την
οποίαν εργάζονται έτι την σήμερον, πριν εισαγάγω
αυτούς εις την γην την οποίαν ώμοσα. **22** Και έγραψεν ο
Μωϋσής την ωδήν ταύτην τη αυτή ημέρα, και εδίδαξεν
αυτήν εις τους υιούς Ισραήλ. **23** Και προσέταξεν εις
τον Ιησούν τον υιόν του Ναυή και είπεν, Ανδρίζου και
θάρρει διότι συ θέλεις εισαγάγει τους υιούς Ισραήλ εις
την γην την οποίαν ώμοσα προς αυτούς, και εγώ θέλω
είσθαι μετά σου. **24** Και αφού ο Μωϋσής ετελείωσε
να γράφη τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον,
έως τέλους, **25** τότε ο Μωϋσής προσέταξεν εις τους
Λευΐτας, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης
του Κυρίου, λέγων, **26** Λάβετε τούτο το βιβλίον του
νόμου, και θέσατε αυτό εις τα πλάγια της κιβωτού της
διαθήκης Κυρίου του Θεού σας, και θέλει είσθαι εκεί εις
μαρτύριον κατά σού· **27** διότι εγώ εξεύρω την απείθειάν
σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν. Ιδού, ενώ είμαι
ζων με σας σήμερον, ηπειθήσατε εις τον Κύριον· πόσω
δε μάλλον μετά τον θάνατόν μου; **28** συνάξατε προς εμέ
πάντας τους πρεσβυτέρους των φυλών σας και τους
άρχοντάς σας, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους εις
επήκοον αυτών, και να επικαλεσθώ τον ουρανόν και
την γην μάρτυρας εναντίον αυτών· **29** επειδή εξεύρω
ότι μετά τον θάνατόν μου εξάπαντος θέλετε διαφθαρή
και εκκλίνει από της οδού, την οποίαν προσέταξα εις
εσάς· και θέλουσι σας ευρεί τα κακά εις τας εσχάτας
ημέρας, επειδή θέλετε πράξει κακά ενώπιον του Κυρίου,
ώστε να παροργίσητε αυτόν με τα έργα των χειρών
σας. **30** Και ελάλησεν ο Μωϋσής, εις επήκοον πάσης της
συναγωγής του Ισραήλ, τους λόγους της ωδής ταύτης
έως τέλους·

32 Πρόσεχε, ουρανέ, και θέλω λαλήσει· και ας ακούη η
γη τους λόγους του στόματός μου. **2** Η διδασκαλία
μου θέλει σταλάξει ως η βροχή, ο λόγος μου θέλει
καταβή ως η δρόσος, ως η ψεκάς επί την χλόην και
ως ο όμβρος επί τον χόρτον· **3** διότι θέλω εξυμνήσει
το όνομα του Κυρίου· απόδοτε μεγαλωσύνην εις τον
Θεόν ημών. **4** Αυτός είναι ο Βράχος, τα έργα αυτού
είναι τέλεια· διότι πάσαι αι οδοί αυτού είναι κρίσις· Θεός
πιστός, και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ· δίκαιος και
ευθύς είναι αυτός. **5** Ούτοι διεφθάρησαν· η κηλίς αυτών
δεν είναι κηλίς των υιών αυτού· είναι γενεά σκολιά και
διεστραμμένη. **6** Ταύτα ανταποδίδετε εις τον Κύριον, λαέ
μωρέ και ασύνετε; δεν είναι αυτός ο πατήρ σου, όστις σε
εξηγόρασεν; αυτός όστις σε έπλασε και σε εμόρφωσεν;
7 Ενθυμήθητι τας αρχαίας ημέρας, συλλογίσθητι τα
έτη πολλών γενεών· ερώτησον τον πατέρα σου, και
αυτός θέλει σοι αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου, και
αυτοί θέλουσι σοι ειπεί· **8** ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος
τα έθνη, ότε διέσπειρε τους υιούς του Αδάμ, έστησε τα
όρια των λαών κατά τον αριθμόν των υιών Ισραήλ. **9**
Διότι η μερίς του Κυρίου είναι ο λαός αυτού, ο Ιακώβ
είναι το μέρος της κληρονομίας αυτού. **10** Εν γη ερήμω
εύρηκεν αυτόν, και εν ερημία φρίκης και ολολυγμού·
περιωδήγησεν αυτόν, επαιδαγώγησεν αυτόν, εφύλαξεν
αυτόν ως κόρην οφθαλμού αυτού. **11** Καθώς ο αετός
σκεπάζει την φωλεάν αυτού, περιθάλπει τους νεοσσούς
αυτού, εξαπλόνων τας πτέρυγας αυτού αναλαμβάνει
αυτούς, και σηκόνει αυτούς επί των πτερύγων αυτού,
12 ούτως ο Κύριος μόνος ώδήγησεν αυτόν, και δεν ήτο
μετ' αυτού ξένος Θεός. **13** Ανεβίβασεν αυτούς επί τα
έξοχα μέρη της γης, και έφαγον τα γεννήματα των
αγρών· και εθήλασεν αυτούς μέλι εκ της πέτρας, και
έλαιον εκ της σκληράς πέτρας, **14** Βούτυρον βοών
και γάλα προβάτων, με πάχος αρνίων, και κριών
θρεμμάτων της Βασάν, και τράγων, μετά του εξαιρέτου
άνθους του σίτου· και έπιες οίνον, αίμα σταφυλής. **15** Ο
δε Ιεσουρούν επαχύνθη και απελάκτισεν· επαχύνθης,
επλατύνθης, υπερελιπάνθης· τότε ελησμόνησε τον Θεόν
τον πλάσαντα αυτόν, και κατεφρόνησε τον Βράχον της
σωτηρίας αυτού. **16** Παρώξυναν αυτόν εις ζηλοτυπίαν
με ξένους θεούς, με βδελύγματα παρώξυναν αυτόν εις
θυμόν· **17** εθυσίασαν εις δαιμόνια, ουχί εις τον Θεόν·
εις θεούς, τους οποίους δεν εγνώριζον, εις νέους θεούς
νεωστί εισαχθέντας, τους οποίους δεν ελάτρευον οι
πατέρες σας· **18** τον δε Βράχον τον γεννήσαντά σε
εγκατέλιπες, και ελησμόνησας τον Θεόν τον πλάσαντά
σε. **19** Και είδεν ο Κύριος και απεστράφη αυτούς, διότι
παρώργισαν αυτόν οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού·
20 και είπε, Θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ'
αυτών, θέλω ιδεί οποίον θέλει είσθαι το τέλος αυτών·
διότι αυτοί είναι γενεά διεστραμμένη, υιοί εις τους
οποίους δεν υπάρχει πίστις. **21** Αυτοί με παρώξυναν εις
ζηλοτυπίαν με τα μη όντα θεόν· με τα είδωλα αυτών
με παρώργισαν· και εγώ θέλω παροξύνει αυτούς εις
ζηλοτυπίαν με τους μη όντας λαόν, με έθνος ασύνετον
θέλω παροργίσει αυτούς. **22** Διότι πυρ εξήφθη εν τω
θυμώ μου, και θέλει εκκαυθή έως εις τα κατώτατα
του άδου, και θέλει καταφάγει την γην μετά των
γεννημάτων αυτής, και θέλει καταφλογίσει τα θεμέλια
των ορέων. **(Sheol h7585)** **23** Θέλω επισωρεύσει επ' αυτούς
κακά, πάντα τα βέλη μου θέλω εκκενώσει επ' αυτούς.
24 Θέλουσιν αναλωθή εκ της πείνης και καταφαγωθή με
φλογώδεις νόσους, και με πικρόν όλεθρον· και οδόντας
θηρίων θέλω εξαποστείλει επ' αυτούς, και φαρμάκιον
των ερπόντων επί της γης. **25** Έξωθεν μάχαιρα, και
έσωθεν τρόμος, θέλει καταναλώσει τον τε νέον και την
παρθένον, το θηλάζον νήπιον και τον πολιόν γέροντα.
26 Είπα, Ήθελον διασκορπίσει αυτούς, ήθελον εξαλείψει
το μνημόσυνον αυτών εκ μέσου των ανθρώπων, **27**
εάν δεν εφοβούμην την οργήν του εχθρού, μη πως
υψηλοφρονήσωσιν οι εναντίοι αυτών, και είπωσιν, Η
χειρ ημών η υψηλή, και ουχί ο Κύριος, έκαμε πάντα
ταύτα. **28** Διότι είναι έθνος ασύνετον, και δεν υπάρχει

εν αυτοίς φρόνησις. **29** Είθε να ήσαν σοφοί, να ενόουν
τούτο, να εσυλλογίζοντο το τέλος αυτών **30** Πως ήθελε
δυνηθή εις να διώξη χιλίους, και δύο να τρέψωσιν
εις φυγήν μυριάδας, εάν ο Βράχος αυτών δεν ήθελε
πωλήσει αυτούς, και δεν ήθελε παραδώσει αυτούς ο
Κύριος; **31** Διότι ο βράχος αυτών δεν είναι ως ο Βράχος
ημών· και αυτοί οι εχθροί ημών ας κρίνωσιν. **32** Επειδή
εκ της αμπέλου των Σοδόμων είναι η άμπελος αυτών,
και εκ των αγρών της Γομόρρας· η σταφυλή αυτών
είναι σταφυλή χολής, οι βότρεις αυτών πικροί· **33** ο
οίνος αυτών φαρμάκιον δρακόντων, και ανίατος ιός
ασπίδος. **34** Δεν είναι τούτο αποτεταμιευμένον εις εμέ,
εσφραγισμένον εις τους θησαυρούς μου; **35** Εις εμέ
ανήκει η εκδίκησις και η ανταπόδοσις· ο πους αυτών
εν καιρώ θέλει ολισθήσει διότι πλησίον είναι η ημέρα
της απωλείας αυτών, και τα μέλλοντα να έλθωσιν επ'
αυτούς σπεύδουσι. **36** Διότι ο Κύριος θέλει κρίνει τον
λαόν αυτού, και θέλει μεταμεληθή διά τους δούλους
αυτού, όταν ίδη ότι απωλέσθη η δύναμις αυτών, και
δεν έμεινεν ουδέν πεφυλαγμένον ουδέ αφειμένον. **37**
Και θέλει ειπεί, Που είναι οι θεοί αυτών, ο βράχος εις
τον οποίον είχον το θάρρος αυτών; **38** οίτινες έτρωγον
το πάχος των θυσιών αυτών, και έπινον τον οίνον των
σπονδών αυτών; ας σηκωθώσι και ας σας βοηθήσωσιν,
ας γείνωσιν εις εσάς σκέπη. **39** Ίδετε τώρα ότι εγώ, εγώ
είμαι, και δεν είναι Θεός πλην εμού· εγώ θανατόνω και
ζωοποιώ· εγώ πληγόνω και ιατρεύω· και δεν υπάρχει
ο ελευθερών εκ της χειρός μου. **40** Διότι εγώ υψόνω
εις τον ουρανόν την χείρα μου, Και λέγω, Ζω εγώ
εις τον αιώνα· **41** εάν ακονίσω την αστραπηφόρον
μάχαιράν μου, και επιβάλω την χείρα μου εις κρίσιν,
θέλω κάμει εκδίκησιν εις τους εχθρούς μου, και θέλω
ανταποδώσει εις τους μισούντάς με· **42** θέλω μεθύσει
τα βέλη μου από αίματος, και η μάχαιρά μου θέλει
καταφάγει κρέατα, από του αίματος των πεφονευμένων
και των αιχμαλώτων, από της κεφαλής των αρχόντων
των εχθρών. **43** Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού
αυτού· διότι θέλει εκδικήσει το αίμα των δούλων αυτού,
και αποδώσει εκδίκησιν εις τους εναντίους αυτού, και
καθαρίσει την γην αυτού και τον λαόν αυτού. **44** Και
ήλθεν ο Μωϋσής, και ελάλησε πάντας τους λόγους της
ωδής ταύτης εις επήκοον του λαού, αυτός και Ιησούς ο
υιός του Ναυή. **45** Και ετελείωσεν ο Μωϋσής λαλών
πάντας τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ. **46**
Και είπε προς αυτούς, Θέσατε τας καρδίας σας εις πάντας
τους λόγους, τους οποίους εγώ σήμερον διαμαρτύρομαι
προς εσάς· τους οποίους θέλετε παραγγείλει εις τα τέκνα
σας να προσέχωσιν εις το να εκτελώσι, πάντας τους
λόγους του νόμου τούτου. **47** Διότι ούτος δεν είναι εις
εσάς λόγος μάταιος· επειδή αύτη είναι η ζωή σας· και
διά του λόγου τούτου θέλετε μακροημερεύσει επί της
γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να
κληρονομήσητε αυτήν. **48** Και ελάλησε Κύριος προς τον
Μωϋσήν την αυτήν εκείνην ημέραν, λέγων, **49** Ανάβα
εις το όρος τούτο Αβαρίμ, εις το όρος Νεβώ, το εν τη
γη Μωάβ κατέναντι της Ιεριχώ· και θεώρησον την γην
Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ
εις ιδιοκτησίαν· **50** και τελεύτησον εν τω όρει όπου
αναβαίνεις, και προστέθητι εις τον λαόν σου, καθώς ο
αδελφός σου Ααρών ετελεύτησεν εν τω όρει Ωρ και
προσετέθη εις τον λαόν αυτού· **51** διότι ηπειθήσατε εις
εμέ μεταξύ των υιών Ισραήλ εις τα ύδατα της Μεριβά-
κάδης, εν τη ερήμω Σίν· επειδή δεν με ηγιάσατε εν μέσω
των υιών Ισραήλ· **52** όθεν απέναντι θέλεις ιδεί την γην,
εκεί όμως δεν θέλεις εισέλθει, εις την γην την οποίαν
εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ.

33 Και αύτη είναι η ευλογία, την οποίαν ηυλόγησε
Μωϋσής ο άνθρωπος του Θεού τους υιούς Ισραήλ,
προ της τελευτής αυτού· **2** και είπεν, Ο Κύριος ήλθεν εκ
Σινά, και επεφάνη εις αυτούς εκ Σηείρ· επέλαμψεν εκ
του όρους Φαράν, και ήλθε μετά μυριάδων αγίων· εκ
της δεξιάς αυτού εξήλθε πυρ νόμου δι' αυτούς. **3** Ναι,
ηγάπησε τον λαόν· υπό την χείρα σου είναι πάντες οι
άγιοι αυτού· και εκάθηντο εις τους πόδας σου, διά να
λάβωσι τους λόγους σου. **4** Νόμον προσέταξεν εις ημάς
ο Μωϋσής, την κληρονομίαν της συναγωγής Ιακώβ. **5**
Και ήτο βασιλεύς εν τω Ιεσουρούν, ότε οι άρχοντες του
λαού συνήχθησαν μετά των φυλών Ισραήλ. **6** Ζήτω ο
Ρουβήν και ας μη αποθάνη, και ας ήναι ο λαός αυτού
πολυάριθμος. **7** Και αύτη είναι η ευλογία του Ιούδα·
και είπεν, Εισάκουσον, Κύριε, της φωνής του Ιούδα,
και φέρε αυτόν εις τον λαόν αυτού· αι χείρες αυτού ας
ήναι αυτάρκεις εις αυτόν· και έσο βοήθεια εις αυτόν
κατά των εχθρών αυτού. **8** Και περί του Λευΐ είπε,
Τα Θουμμίμ σου και τα Ουρίμ σου ας ήναι μετά του
ανθρώπου του οσίου σου, τον οποίον εδοκίμασας εν
Μασσά, και μετά του οποίου ηντιλόγησας εις τα ύδατα
της Μεριβά· **9** όστις είπε προς τον πατέρα αυτού και προς
την μητέρα αυτού, Δεν είδον αυτόν, και όστις απηρνήθη
τους αδελφούς αυτού, ουδέ εγνώρισε τους υιούς αυτού·
διότι ετήρησαν τον λόγον σου, και εφύλαξαν την
διαθήκην σου. **10** Θέλουσι διδάσκει τας κρίσεις σου
εις τον Ιακώβ, και τον νόμον σου εις τον Ισραήλ·
θέλουσι βάλει θυμίαμα ενώπιόν σου, και ολοκαυτώματα
επί το θυσιαστήριόν σου. **11** Ευλόγησον, Κύριε, τα
τάγματα αυτού, και δέχθητι τα έργα των χειρών αυτού·
σύνθλασον την οσφύν των επανισταμένων επ' αυτόν,
και των μισούντων αυτόν, ώστε να μη εγερθώσι πλέον.
12 Περί του Βενιαμίν είπεν, Ο ηγαπημένος του Κυρίου
θέλει κατοικεί εν ασφαλεία πλησίον αυτού· ο Κύριος
θέλει περισκέπει αυτόν πάσας τας ημέρας, και μεταξύ
των ώμων αυτού θέλει αναπαύεσθαι. **13** Και περί του
Ιωσήφ είπεν, Ευλογημένη ας ήναι παρά Κυρίου η γη
αυτού, από των πολυτίμων δώρων του ουρανού, από
της δρόσου, και από της κάτω κειμένης αβύσσου, **14**
και από των εκ του ηλίου πολυτίμων καρπών, και από
των εκ της σελήνης πολυτίμων δώρων, **15** και από των
εξαιρέτων αγαθών των αρχαίων ορέων, και από των
πολυτίμων αγαθών των αιωνίων βουνών, **16** και από
των πολυτίμων αγαθών της γης και του πληρώματος
αυτής· και η ευδοκία του φανέντος εν τη βάτω ας έλθη
επί την κεφαλήν του Ιωσήφ, και επί την κορυφήν του
εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **17** Η δόξα αυτού
ας ήναι ως του πρωτοτόκου του ταύρου αυτού, και
τα κέρατα αυτού ως τα κέρατα του μονοκέρωτος· δι'
αυτών θέλει κερατίσει τα έθνη έως των άκρων της γής·
και αύται είναι αι μυριάδες του Εφραΐμ, και αύται αι

χιλιάδες του Μανασσή. **18** Και περί του Ζαβουλών είπεν,
Ευφραίνου, Ζαβουλών, εν τη εξόδω σου· και Ισσάχαρ, εις
τας σκηνάς σου. **19** Θέλουσι καλέσει τους λαούς εις το
όρος· εκεί θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι
θέλουσι θηλάσει την αφθονίαν της θαλάσσης, και τους
κεκρυμμένους θησαυρούς της άμμου. **20** Και περί του
Γαδ είπεν, Ευλογημένος ο πλατύνων τον Γάδ· κάθηται
ως λέων, και διασπαράττει βραχίονα και κεφαλήν. **21**
Και προέβλεψε δι' εαυτόν την πρώτην μερίδα· διότι εκεί
το μερίδιον του νομοθέτου ήτο διαπεφυλαγμένον· και
ήλθε μετά των αρχόντων του λαού, εξεπλήρωσε την
δικαιοσύνην του Κυρίου και τας κρίσεις αυτού μετά του
Ισραήλ. **22** Και περί του Δαν είπεν, Ο Δαν είναι σκύμνος
λέοντος· θέλει πηδήσει από Βασάν. **23** Και περί του
Νεφθαλί είπεν, Ω Νεφθαλί, κεχορτασμένε ευδοκίας, και
πεπληρωμένε της ευλογίας του Κυρίου, κληρονόμησον
την δύσιν και την μεσημβρίαν. **24** Και περί του Ασήρ
είπεν, Ας ήναι ευλογημένος από τέκνων ο Ασήρ· ας
ήναι δεκτός εις τους αδελφούς αυτού, και εις έλαιον
ας βάψη τον πόδα αυτού. **25** Σίδηρος και χαλκός ας
ήναι τα υποδήματά σου, και η δύναμίς σου ως αι ημέραι
σου. **26** Δεν είναι ουδείς ως ο Θεός του Ιεσουρούν,
όστις επιβαίνει επί τους ουρανούς προς βοήθειάν σου,
και εν τη μεγαλοπρεπεία αυτού επί το στερέωμα. **27**
Ο Θεός ο αιώνιος είναι καταφυγή, και υποστήριγμα
οι αιώνιοι βραχίονες· και θέλει εκδιώξει τον εχθρόν
απ' έμπροσθέν σου, και θέλει ειπεί, Εξολόθρευσον. **28**
Τότε ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει μόνος εν ασφαλεία· ο
οφθαλμός του Ιακώβ θέλει είσθαι επί γης σίτου και
οίνου· και οι ουρανοί αυτού θέλουσι σταλάζει δρόσον.
29 Μακάριος συ, Ισραήλ. Τις όμοιός σου, λαέ σωζόμενε
υπό του Κυρίου, όστις είναι η ασπίς της βοηθείας σου,
και η μάχαιρα της υπεροχής σου Και θέλουσιν υποταχθή
οι εχθροί σου εις σε, και συ θέλεις πατήσει επί τον
τράχηλον αυτών.

34 Και ανέβη ο Μωϋσής από των πεδιάδων Μωάβ
εις το όρος Νεβώ, εις την κορυφήν Φασγά· την
κατέναντι της Ιεριχώ. Και έδειξεν εις αυτόν ο Κύριος
πάσαν την γην Γαλαάδ έως Δαν, **2** και πάσαν την γην
Νεφθαλί, και την γην του Εφραΐμ και του Μανασσή,
και πάσαν την γην του Ιούδα, έως της θαλάσσης της
εσχάτης, **3** και την μεσημβρίαν και την πεδιάδα της
κοιλάδος της Ιεριχώ, πόλεως φοινίκων, έως Σηγώρ.
4 Και ο Κύριος είπε προς αυτόν, Αύτη είναι η γη, την
οποίαν εγώ ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και
προς τον Ιακώβ, λέγων, εις το σπέρμα σου θέλω δώσει
αυτήν· εγώ σε έκαμα να ίδης αυτήν με τους οφθαλμούς
σου, εκεί όμως δεν θέλεις διαπεράσει. **5** Και ετελεύτησεν
εκεί ο Μωϋσής, ο θεράπων του Κυρίου, εν τη γη Μωάβ,
κατά τον λόγον του Κυρίου. **6** Και έθαψεν αυτόν εν
κοιλάδι εν τη γη Μωάβ, κατέναντι του Βαιθ-φεγώρ· και
ουδείς γνωρίζει την ταφήν αυτού έως της σήμερον. **7**
Και ήτο ο Μωϋσής εκατόν είκοσι ετών, ότε απέθανε·
δεν ημαυρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ ηλαττώθη
η δύναμις αυτού. **8** Και έκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ τον
Μωϋσήν εις τας πεδιάδας του Μωάβ τριάκοντα ημέρας·
και ετελειώθησαν αι ημέραι του κλαυθμού του πένθους
του Μωϋσέως. **9** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή ήτο πλήρης
πνεύματος σοφίας· διότι ο Μωϋσής είχεν επιθέσει τας
χείρας αυτού επ' αυτόν· και υπήκουον εις αυτόν οι
υιοί Ισραήλ και έκαμνον καθώς προσέταξε Κύριος εις
τον Μωϋσήν. **10** Και δεν ηγέρθη πλέον εν τω Ισραήλ
προφήτης ως ο Μωϋσής, τον οποίον εγνώρισεν ο Κύριος
πρόσωπον προς πρόσωπον, **11** εις πάντα τα σημεία και
τεράστια, τα οποία ο Κύριος απέστειλεν αυτόν να κάμη
εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας
τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **12**
και εις πάσαν την χείρα την κραταιάν, και εις πάντα
τα θαυμάσια τα μεγάλα, τα οποία έκαμεν ο Μωϋσής
ενώπιον παντός του Ισραήλ.

Ἰησοῦς Ναυῆ

1 Και μετά την τελευτήν του Μωϋσέως του δούλου
του Κυρίου, είπε Κύριος προς Ιησούν τον υιόν του
Ναυή, τον υπηρέτην του Μωϋσέως, λέγων, **2** Μωϋσής
ο θεράπων μου ετελεύτησε· τώρα λοιπόν σηκωθείς
διάβηθι τον Ιορδάνην τούτον, συ και πας ο λαός ούτος,
προς την γην την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς, εις
τους υιούς Ισραήλ. **3** Πάντα τον τόπον, επί του οποίου
πατήση το ίχνος των ποδών σας, εις εσάς έδωκα αυτόν,
καθώς είπα προς τον Μωϋσήν· **4** από της ερήμου και
του Λιβάνου τούτου και έως του ποταμού του μεγάλου,
του ποταμού του Ευφράτου, πάσα η γη των Χετταίων,
και έως της θαλάσσης της μεγάλης προς δυσμάς του
ηλίου, θέλει είσθαι το όριόν σας. **5** Δεν θέλει δυνηθή
άνθρωπος να σταθή εναντίον σου πάσας τας ημέρας της
ζωής σου· καθώς ήμην μετά του Μωϋσέως, θέλω είσθαι
μετά σού· δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει.
6 Ίσχυε και ανδρίζου· διότι συ θέλεις κληροδοτήσει
εις τον λαόν τούτον την γην, την οποίαν ώμοσα προς
τους πατέρας αυτών να δώσω εις αυτούς. **7** Μόνον
ίσχυε και ανδρίζου σφόδρα, διά να προσέχης να κάμνης
κατά πάντα τον νόμον, τον οποίον προσέταξεν εις σε
Μωϋσής ο θεράπων μου· μη εκκλίνης απ' αυτού δεξιά ή
αριστερά, διά να φέρησαι μετά συνέσεως πανταχού όπου
αν υπάγης. **8** Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον
του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αυτώ θέλεις
μελετά ημέραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης
κατά πάντα όσα είναι γεγραμμένα εν αυτώ· διότι τότε
θέλεις ευοδούσθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις
φέρεσθαι μετά συνέσεως. **9** Δεν σε προστάζω εγώ; ίσχυε
και ανδρίζου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· διότι είναι
μετά σου Κύριος ο Θεός σου όπου αν υπάγης. **10** Και
προσέταξεν ο Ιησούς τους άρχοντας του λαού, λέγων,
11 Περάσατε διά μέσου του στρατοπέδου και προστάξατε
τον λαόν, λέγοντες, Ετοιμάσατε εις εαυτούς εφόδια·
διότι μετά τρεις ημέρας θέλετε διαβή τον Ιορδάνην
τούτον, διά να εισέλθητε να κληρονομήσητε την γην,
την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς διά να
κληρονομήσητε αυτήν. **12** Και προς τους Ρουβηνίτας
και προς τους Γαδίτας και προς το ήμισυ της φυλής
του Μανασσή είπεν ο Ιησούς, λέγων, **13** Ενθυμήθητε
τον λόγον τον οποίον προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής
ο δούλος του Κυρίου, λέγων, Κύριος ο Θεός σας σας
ανέπαυσε και σας έδωκε την γην ταύτην· **14** αι γυναίκές
σας, τα τέκνα σας και τα κτήνη σας θέλουσι μείνει εν τη
γη, την οποίαν ο Μωϋσής έδωκεν εις εσάς εντεύθεν του
Ιορδάνου· σεις δε θέλετε διαβή έμπροσθεν των αδελφών
σας ώπλισμένοι, πάντες οι δυνατοί εν ισχύϊ, και θέλετε
βοηθήσει αυτούς· **15** εωσού αναπαύση ο Κύριος τους
αδελφούς σας καθώς και εσάς, και να κληρονομήσωσι
και αυτοί την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει
εις αυτούς· τότε θέλετε επιστρέψει εις την γην της
κληρονομίας σας, και θέλετε κληρονομήσει αυτήν,
την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις
εσάς εντεύθεν του Ιορδάνου, προς ανατολάς ηλίου. **16**
Και απεκρίθησαν προς τον Ιησούν, λέγοντες, Πάντα
όσα προστάζεις εις ημάς θέλομεν κάμει· και πανταχού
όπου αποστείλης ημάς, θέλομεν υπάγει· **17** καθώς
υπηκούομεν κατά πάντα εις τον Μωϋσήν, ούτω θέλομεν
υπακούει και εις σέ· μόνον Κύριος ο Θεός σου να
ήναι μετά σου, καθώς ήτο μετά του Μωϋσέως· **18** πας
άνθρωπος, όστις εναντιωθή εις τας προσταγάς σου και
δεν υπακούση εις τους λόγους σου κατά πάντα όσα
προστάξης αυτόν, ας θανατόνηται· μόνον ίσχυε και
ανδρίζου.

2 Και απέστειλεν Ιησούς ο υιός του Ναυή εκ Σιττείμ
δύο άνδρας να κατασκοπεύσωσι κρυφίως, λέγων,
Υπάγετε, ίδετε την γην και την Ιεριχώ. Οι δε υπήγον και
εισήλθον εις οικίαν γυναικός πόρνης, ονομαζομένης
Ραάβ, και κατέλυσαν εκεί. **2** Απήγγειλαν δε προς τον
βασιλέα της Ιεριχώ, λέγοντες, Ιδού, ήλθον ενταύθα
την νύκτα άνδρες εκ των υιών Ισραήλ, διά να
κατασκοπεύσωσι την γην. **3** Και απέστειλεν ο βασιλεύς
της Ιεριχώ προς την Ραάβ, λέγων, Εξάγαγε τους άνδρας
τους εισελθόντας προς σε, οίτινες εισήλθον εις την
οικίαν σου· διότι ήλθον να κατασκοπεύσωσι πάσαν την
γην. **4** Και λαβούσα η γυνή τους δύο άνδρας έκρυψεν
αυτούς και είπε, Ναι μεν εισήλθον προς εμέ οι άνδρες
και δεν εξεύρω πόθεν ήσαν· **5** ενώ δε έμελλε να κλεισθή
η πύλη, ότε εσκότασεν, οι άνδρες εξήλθον· δεν εξεύρω
που υπήγον οι άνδρες· τρέξατε ταχέως κατόπιν αυτών,
διότι θέλετε προφθάσει αυτούς. **6** Αυτή όμως είχεν
αναβιβάσει αυτούς επί το δώμα και σκεπάσει αυτούς με
λινοκαλάμην, την οποίαν είχεν εστοιβαγμένην επί του
δώματος. **7** Και οι άνδρες έτρεξαν κατόπιν αυτών διά της
οδού της προς τον Ιορδάνην, μέχρι των διαβάσεων· και
ευθύς αφού ανεχώρησαν οι τρέχοντες κατόπιν αυτών,
εκλείσθη η πύλη. **8** Και πριν εκείνοι πλαγιάσωσιν, αυτή
ανέβη προς αυτούς επί το δώμα. **9** Και είπε προς τους
άνδρας, Γνωρίζω ότι ο Κύριος έδωκεν εις εσάς την γήν·
και ότι ο τρόμος σας επέπεσεν εφ' ημάς, και ότι πάντες
οι κάτοικοι της γης ενεκρώθησαν εκ του φόβου σας·
10 επειδή ηκούσαμεν πως ο Κύριος εξήρανε τα ύδατα
της Ερυθράς θαλάσσης έμπροσθέν σας, ότε εξήλθετε
εξ Αιγύπτου· και τι εκάμετε εις τους δύο βασιλείς των
Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σηών και
εις τον Ωγ, τους οποίους εξωλοθρεύσατε· **11** και καθώς
ηκούσαμεν, διελύθη καρδία ημών, και δεν έμεινε πλέον
πνοή εις ουδένα εκ του φόβου σας· διότι Κύριος ο Θεός
σας, αυτός είναι Θεός εν τω ουρανώ άνω και επί της
γης κάτω. **12** Και τώρα, ομόσατέ μοι, παρακαλώ, εις τον
Κύριον ότι, καθώς εγώ έκαμα έλεος εις εσάς, θέλετε
κάμει και σεις έλεος εις την οικογένειαν του πατρός μου·
και δότε εις εμέ σημείον πίστεως, **13** ότι θέλετε φυλάξει
την ζωήν εις τον πατέρα μου και εις την μητέρα μου
και εις τους αδελφούς μου και εις τας αδελφάς μου και
πάντα όσα έχουσι, και θέλετε σώσει την ζωήν ημών εκ
του θανάτου. **14** Και απεκρίθησαν προς αυτήν οι άνδρες,
Η ζωή ημών εις θάνατον ας παραδοθή αντί της ιδικής
σας, αν μόνον δεν φανερώσητε ταύτην την υπόθεσιν
ημών, εάν ημείς, όταν ο Κύριος παραδώση εις ημάς
την γην, δεν δείξωμεν έλεος και πίστιν εις σε. **15** Τότε
κατεβίβασεν αυτούς με σχοινίον διά της θυρίδος· διότι η
οικία αυτής ήτο εν τω τείχει της πόλεως και εν τω τείχει
κατώκει. **16** Και είπε προς αυτούς, Απέλθετε εις την

ορεινήν, διά να μη σας συναντήσωσιν οι καταδιώκοντες· και κρύφθητε εκεί τρεις ημέρας, εωσού επιστρέψωσιν οι καταδιώκοντες· και έπειτα θέλετε υπάγει εις την οδόν σας. **17** Και είπαν προς αυτήν οι άνδρες, Ούτω θέλομεν είσθαι καθαροί από του όρκου σου τούτου, τον οποίον έκαμες ημάς να ομόσωμεν· **18** ιδού, όταν ημείς εισερχώμεθα εις την γην, θέλεις δέσει το σχοινίον τούτου του κοκκίνου νήματος εις την θυρίδα, από της οποίας κατεβίβασας ημάς· και τον πατέρα σου και την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάσαν την οικογένειαν του πατρός σου, θέλεις συνάξει προς σεαυτήν εις την οικίαν· **19** και πας όστις εξέλθη εκ της θύρας της οικίας σου, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτού, ημείς δε θέλομεν είσθαι καθαροί· όστις δε μένη μετά σου εν τη οικία, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί της κεφαλής ημών, εάν τις βάλη χείρα επ' αυτόν· **20** αλλ' εάν φανερώσης την υπόθεσιν ημών ταύτην, τότε θέλομεν είσθαι λελυμένοι από του όρκου σου, τον οποίον έκαμες ημάς να ομόσωμεν. **21** Και είπε, Κατά τους λόγους σας, ούτως, ας γείνη. Και εξαπέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν· αυτή δε έδεσε το κόκκινον σχοινίον εις την θυρίδα. **22** Και ανεχώρησαν και ήλθον εις την ορεινήν και έμειναν εκεί τρεις ημέρας, εωσού επέστρεψαν οι καταδιώκοντες· και εζήτησαν αυτούς οι καταδιώκοντες καθ' όλην την οδόν, πλην δεν εύρηκαν. **23** Και υπέστρεψαν οι δύο άνδρες και κατέβησαν εκ του όρους και διέβησαν και ήλθον προς Ιησούν τον υιόν του Ναυή, και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα όσα συνέβησαν εις αυτούς. **24** Και είπον προς τον Ιησούν, Βεβαίως ο Κύριος παρέδωκεν εις τας χείρας ημών πάσαν την γήν· και μάλιστα πάντες οι κάτοικοι του τόπου ενεκρώθησαν εκ του φόβου ημών.

3 Και εξηγέρθη ο Ιησούς πρωΐ· και ανεχώρησαν εκ Σιττείμ και ήλθον έως του Ιορδάνου, αυτός και πάντες οι υιοί Ισραήλ, και διενυκτέρευσαν εκεί πριν διαβώσι. **2** μετά δε τρεις ημέρας επέρασαν διά μέσον του στρατοπέδου οι άρχοντες, **3** και προσέταξαν τον λαόν, λέγοντες, Όταν ίδητε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου του Θεού σας και τους ιερείς τους Λευΐτας βαστάζοντας αυτήν, τότε σεις θέλετε κινηθή από των τόπων σας και υπάγει οπίσω αυτής· **4** πλην ας ήναι διάστημα μεταξύ υμών και εκείνης, έως δύο χιλιάδων πηχών κατά το μέτρον, μη πλησιάσητε εις αυτήν, διά να γνωρίζητε την οδόν την οποίαν πρέπει να βαδίζητε· διότι δεν επεράσατε την οδόν ταύτην χθές και προχθές. **5** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Καθαρίσθητε, διότι αύριον θέλει κάμει ο Κύριος εν μέσω υμών θαυμάσια. **6** Και είπεν ο Ιησούς προς τους ιερείς λέγων, Σήκωσατε την κιβωτόν της διαθήκης και προπορεύεσθε έμπροσθεν του λαού. Και εσήκωσαν την κιβωτόν της διαθήκης και επορεύοντο έμπροσθεν του λαού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Εν τη ημέρα ταύτη αρχίζω να σε μεγαλύνω ενώπιον παντός του Ισραήλ· διά να γνωρίσωσιν ότι, καθώς ήμην μετά του Μωϋσέως, θέλω είσθαι και μετά σού· **8** συ λοιπόν πρόσταξον τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης, λέγων, Όταν φθάσητε εις το χείλος του ύδατος του Ιορδάνου, θέλετε σταθή εν τω Ιορδάνη. **9** Και είπεν ο Ιησούς προς τους υιούς Ισραήλ, Προσέλθετε ενταύθα και ακούσατε τους λόγους Κυρίου του Θεού σας. **10** Και είπεν ο Ιησούς, Εκ τούτου θέλετε γνωρίσει, ότι ο Θεός ο ζων είναι εν τω μέσω υμών, και ότι κατά κράτος θέλει εξολοθρεύσει απ' έμπροσθέν σας τους Χαναναίους και τους Χετταίους και τους Ευαίους και τους Φερεζαίους και τους Γεργεσαίους και τους Αμορραίους και τους Ιεβουσαίους· **11** ιδού, η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου πάσης της γης προβαίνει έμπροσθέν σας εις τον Ιορδάνην· **12** και τώρα εκλέξατε εις εαυτούς δώδεκα άνδρας από των φυλών του Ισραήλ, ανά ένα άνδρα κατά φυλήν· **13** και καθώς τα ίχνη των ποδών των ιερέων, των βασταζόντων την κιβωτόν του Κυρίου, του Κυρίου πάσης της γης, πατήσωσιν εν τοις ύδασι του Ιορδάνου, τα ύδατα του Ιορδάνου θέλουσι διακοπή, τα ύδατα τα καταβαίνοντα άνωθεν, και θέλουσι σταθή εις σωρόν ένα. **14** Και καθώς εσηκώθη ο λαός εκ των σκηνών αυτών, διά να διαβώσι τον Ιορδάνην, και οι ιερείς οι βαστάζοντες την κιβωτόν της διαθήκης έμπροσθεν του λαού, **15** και καθώς ήλθον οι βαστάζοντες την κιβωτόν έως του Ιορδάνου, και οι πόδες των ιερέων των βασταζόντων την κιβωτόν εβράχησαν κατά το χείλος του ύδατος, διότι ο Ιορδάνης πλημμυρεί καθ' όλας τας όχθας αυτού πάσας τας ημέρας του θερισμού, **16** εστάθησαν τα ύδατα τα καταβαίνοντα άνωθεν και υψώθησαν εις ένα σωρόν πολύ μακράν, από της πόλεως Αδάμ, ήτις είναι εις τα πλάγια της Ζαρετάν· τα δε καταβαίνοντα κάτω προς την θάλασσαν της πεδιάδος, την αλμυράν θάλασσαν, αποκοπέντα εξέλιπον· και ο λαός επέρασε κατέναντι της Ιεριχώ. **17** Και οι ιερείς, οι βαστάζοντες την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, ίσταντο στερεοί επί ξηράς εν μέσω του Ιορδάνου· και πάντες οι Ισραηλίται διέβαινον διά ξηράς, εωσού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην.

4 Και αφού πας ο λαός ετελείωσε διαβαίνων τον Ιορδάνην, είπε Κύριος προς τον Ιησούν, λέγων, **2** Λάβετε εις εαυτούς δώδεκα άνδρας εκ του λαού, ανά ένα άνδρα κατά φυλήν, **3** και πρόσταξον αυτούς, λέγων, Λάβετε εντεύθεν εκ μέσου του Ιορδάνου, εκ του τόπου όπου των ιερέων οι πόδες εστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους· και θέλετε μετακομίσει αυτούς μεθ' εαυτών, και θέλετε θέσει αυτούς εν τω τόπω όπου στρατοπεδεύσητε ταύτην την νύκτα. **4** Τότε ο Ιησούς προσεκάλεσε τους δώδεκα άνδρας, τους οποίους είχε διορίσει εκ των υιών Ισραήλ, ανά ένα άνδρα κατά φυλήν· **5** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, διάβητε έμπροσθεν της κιβωτού Κυρίου του Θεού σας εν τω μέσω του Ιορδάνου, και σηκώσατε έκαστος από σας ένα λίθον επί τους ώμους αυτού, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ισραήλ· **6** διά να ήναι τούτο σημείον μεταξύ σας· ώστε όταν ερωτώσιν οι υιοί σας εις το μέλλον λέγοντες, Τι δηλούσιν εις εσάς οι λίθοι ούτοι; **7** τότε θέλετε αποκριθή προς αυτούς, Ότι εκόπησαν τα ύδατα του Ιορδάνου απ' έμπροσθεν της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου· ότε διέβαινε τον Ιορδάνην, τα ύδατα του Ιορδάνου εκόπησαν· και οι λίθοι ούτοι θέλουσιν είσθαι προς τους υιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον έως αιώνος. **8** Και έκαμον ούτως οι υιοί Ισραήλ καθώς προσέταξεν ο Ιησούς, και έλαβον

δώδεκα λίθους εκ μέσου του Ιορδάνου, καθώς είπε
Κύριος προς τον Ιησούν, κατά τον αριθμόν των φυλών
των υιών Ισραήλ, και μετεκόμισαν αυτούς μεθ' εαυτών
εις τον τόπον όπου κατέλυσαν και έθεσαν αυτούς εκεί.
9 Και άλλους δώδεκα λίθους έστησεν ο Ιησούς εν τω
μέσω του Ιορδάνου, εν τω τόπω όπου εστάθησαν οι
πόδες των ιερέων, των βασταζόντων την κιβωτόν της
διαθήκης· και εκεί είναι μέχρι της σήμερον. **10** Οι δε
ιερείς οι βαστάζοντες την κιβωτόν ίσταντο εν τω μέσω
του Ιορδάνου, εωσού ετελέσθησαν πάντα όσα ο Κύριος
προσέταξεν εις τον Ιησούν να είπη προς τον λαόν,
κατά πάντα όσα ο Μωϋσής προσέταξεν εις τον Ιησούν·
και έσπευσεν ο λαός και διέβη. **11** Και αφού πας ο
λαός ετελείωσε διαβαίνων, διέβη και η κιβωτός του
Κυρίου και οι ιερείς έμπροσθεν του λαού. **12** Και οι
υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής
Μανασσή διέβησαν ώπλισμένοι έμπροσθεν των υιών
Ισραήλ, καθώς είπε προς αυτούς ο Μωϋσής. **13** Έως
τεσσαράκοντα χιλιάδες ένοπλοι διέβησαν έμπροσθεν
του Κυρίου εις πόλεμον, προς τας πεδιάδας της Ιεριχώ.
14 Εν εκείνη τη ημέρα εμεγάλυνεν ο Κύριος τον Ιησούν
ενώπιον παντός του Ισραήλ, και εφοβούντο αυτόν,
καθώς εφοβούντο τον Μωϋσήν, πάσας τας ημέρας της
ζωής αυτού. **15** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων,
16 Πρόσταξον τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτόν
του μαρτυρίου, να αναβώσιν εκ του Ιορδάνου. **17** Και
προσέταξεν ο Ιησούς τους ιερείς λέγων, Ανάβητε εκ
του Ιορδάνου. **18** Και αφού οι ιερείς οι βαστάζοντες
την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου ανέβησαν εκ
μέσου του Ιορδάνου, και τα ίχνη των ποδών των
ιερέων επάτησαν επί της ξηράς, τα ύδατα του Ιορδάνου
επιστρέψαντα εις τον τόπον αυτών επλημμύρησαν
πάσας τας όχθας αυτού, καθώς πρότερον. **19** Και ανέβη
ο λαός εκ του Ιορδάνου την δεκάτην του πρώτου μηνός
και εστρατοπέδευσαν εν Γαλγάλοις προς το ανατολικόν
μέρος της Ιεριχώ. **20** Και τους δώδεκα εκείνους λίθους,
τους οποίους έλαβον εκ του Ιορδάνου, έστησεν ο Ιησούς
εν Γαλγάλοις. **21** Και είπε προς τους υιούς Ισραήλ,
λέγων, Όταν εις το μέλλον ερωτώσιν οι υιοί σας τους
πατέρας αυτών, λέγοντες, Τι δηλούσιν οι λίθοι ούτοι; **22**
τότε θέλετε αναγγείλει προς τους υιούς σας, λέγοντες,
Διά ξηράς διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον· **23** διότι
απεξήρανε Κύριος ο Θεός σας τα ύδατα του Ιορδάνου
έμπροσθέν σας, εωσού διέβητε, καθώς έκαμε Κύριος
ο Θεός σας εις την Ερυθράν θάλασσαν, την οποίαν
απεξήρανεν έμπροσθεν ημών, εωσού διέβημεν· **24** διά
να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης την χείρα του
Κυρίου, ότι είναι κραταιά· διά να φοβήσθε Κύριον τον
Θεόν σας πάντοτε.

5 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων,
οι πέραν του Ιορδάνου προς δυσμάς, και πάντες οι
βασιλείς των Χαναναίων, οι παρά την θάλασσαν, ότι ο
Κύριος απεξήρανε τα ύδατα του Ιορδάνου απ' έμπροσθεν
των υιών Ισραήλ εωσού διέβησαν, διελύθησαν αι
καρδίαι αυτών· και δεν έμεινε πλέον εις αυτούς πνοή,
από του φόβου των υιών Ισραήλ. **2** Κατ' εκείνον τον
καιρόν είπεν ο Κύριος προς τον Ιησούν, Κάμε εις σεαυτόν
λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περίτεμε εκ δευτέρου
τους υιούς Ισραήλ. **3** Και έκαμεν ο Ιησούς εις εαυτόν
λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε τους υιούς
Ισραήλ επί του βουνού των ακροβυστιών. **4** Και η αιτία,
διά την οποίαν ο Ιησούς έκαμε την περιτομήν, είναι
ότι πας ο λαός ο εξελθών εξ Αιγύπτου, τα αρσενικά,
πάντες οι άνδρες του πολέμου, απέθανον εν τη ερήμω
καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου. **5** Και πας ο λαός
ο εξελθών ήτο περιτετμημένος· πας δε ο λαός όστις
εγεννήθη εν τη ερήμω καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ
Αιγύπτου, δεν είχε περιτμηθή. **6** Διότι τεσσαράκοντα
έτη περιήρχοντο οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω, εωσού
ετελεύτησαν πας ο λαός, οι άνδρες του πολέμου, οι
εξελθόντες εξ Αιγύπτου, επειδή δεν υπήκουσαν εις
την φωνήν του Κυρίου· προς τους οποίους ο Κύριος
ώμοσεν, ότι δεν θέλει αφήσει αυτούς να ίδωσι την
γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας
αυτών ότι θέλει δώσει εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα
και μέλι. **7** Αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς
αυτών, τους οποίους ο Ιησούς περιέτεμε· διότι ήσαν
απερίτμητοι, επειδή δεν είχον περιτέμει αυτούς καθ'
οδόν. **8** Και αφού ετελείωσαν περιτέμνοντες πάντα
τον λαόν, εκάθηντο εις τους τόπους αυτών εν τω
στρατοπέδω, εωσού ιατρεύθησαν. **9** Και είπε Κύριος
προς τον Ιησούν, Ταύτην την ημέραν αφήρεσα αφ' υμών
τον ονειδισμόν της Αιγύπτου. Διά τούτο ωνομάσθη ο
τόπος εκείνος Γάλγαλα έως της σήμερον. **10** Και οι υιοί
Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εν Γαλγάλοις και έκαμον το
πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του μηνός προς το εσπέρας,
εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **11** Και τη επαύριον του
πάσχα έφαγον άζυμα από του σίτου της γης, και σίτον
πεφρυγμένον την αυτήν εκείνην ημέραν. **12** Και τη
επαύριον αφού έφαγον από του σίτου της γης, εξέλιπε
το μάννα· και δεν είχον πλέον μάννα οι υιοί Ισραήλ,
αλλ' έτρωγον από των γεννημάτων της γης Χαναάν
τον ενιαυτόν εκείνον. **13** Και ότε ο Ιησούς ήτο πλησίον
της Ιεριχώ, ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού και είδε,
και ιδού, ίστατο κατέναντι αυτού άνθρωπος και η
ρομφαία αυτού ήτο γεγυμνωμένη εν τη χειρί αυτού·
και προσελθών ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Ημέτερος
είσαι ή των υπεναντίων ημών; **14** Ο δε είπεν, Ουχί·
αλλ' εγώ Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου
τώρα ήλθον. Και έπεσεν ο Ιησούς επί την γην κατά
πρόσωπον αυτού και προσεκύνησε, και είπε προς αυτόν,
Τι προστάζει ο κύριός μου εις τον δούλον αυτού; **15** Και
ο Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου είπε προς
τον Ιησούν, Λύσον το υπόδημά σου εκ των ποδών σου·
διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι άγιος. Και ο
Ιησούς έκαμεν ούτω.

6 Η δε Ιεριχώ ήτο συγκεκλεισμένη και ωχυρωμένη εξ
αιτίας των υιών Ισραήλ· ουδείς εξήρχετο και ουδείς
εισήρχετο. **2** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ιδού,
παρέδωκα εις την χείρα σου την Ιεριχώ και τον βασιλέα
αυτής και τους δυνατούς εν ισχύϊ. **3** Και θέλετε περιέλθει
την πόλιν, πάντες οι άνδρες του πολέμου, κύκλω της
πόλεως άπαξ· ούτω θέλεις κάμνει εξ ημέρας. **4** Και
επτά ιερείς θέλουσι βαστάζει έμπροσθεν της κιβωτού
επτά σάλπιγγας κερατίνας· και την εβδόμην ημέραν
θέλετε περιέλθει την πόλιν επτάκις· και οι ιερείς θέλουσι

σαλπίζει με τας σάλπιγγας. **5** Και όταν σαλπίσωσι με την
κερατίνην επεκτείνοντες, καθώς ακούσητε τον ήχον της
σάλπιγγος, πας ο λαός θέλει αλαλάξει μέγαν αλαλαγμόν,
και θέλει καταπέσει το τείχος της πόλεως υφ' εαυτό, και
ο λαός θέλει αναβή, έκαστος κατ' ενώπιον αυτού. **6** Και
εκάλεσεν Ιησούς ο υιός του Ναυή τους ιερείς και είπε
προς αυτούς, Λάβετε την κιβωτόν της διαθήκης, και
επτά ιερείς ας βαστάζωσιν επτά σάλπιγγας κερατίνας
έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. **7** Και είπε προς
τον λαόν, Περάσατε και περιέλθετε την πόλιν, και οι
ώπλισμένοι ας περάσωσιν έμπροσθεν της κιβωτού του
Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιησούς ελάλησε προς τον λαόν, οι
επτά ιερείς βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας
έμπροσθεν του Κυρίου επέρασαν και εσάλπιζον με τας
σάλπιγγας, και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου
ηκολούθει αυτούς. **9** Και οι ώπλισμένοι προεπορεύοντο
των ιερέων, των σαλπιζόντων με τας σάλπιγγας, και η
οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού, ενώ οι
ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **10**
Και προσέταξεν ο Ιησούς τον λαόν, λέγων, Δεν θέλετε
αλαλάξει, ουδέ θέλει ακουσθή η φωνή σας, ουδέ θέλει
εξέλθει λόγος εκ του στόματός σας, μέχρι της ημέρας
καθ' ην θέλω σας ειπεί να αλαλάξητε· τότε θέλετε
αλαλάξει. **11** Και η κιβωτός του Κυρίου περιήλθε την
πόλιν κύκλω άπαξ· και ήλθον εις το στρατόπεδον και
διενυκτέρευσαν εν τω στρατοπέδω. **12** Και εξηγέρθη ο
Ιησούς το πρωΐ, και οι ιερείς εσήκωσαν την κιβωτόν
του Κυρίου· **13** και οι επτά ιερείς, βαστάζοντες τας επτά
κερατίνας σάλπιγγας, προεπορεύοντο της κιβωτού του
Κυρίου, πορευόμενοι και σαλπίζοντες με τας σάλπιγγας·
και έμπροσθεν αυτών επορεύοντο οι ώπλισμένοι· η δε
οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού του
Κυρίου, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας
σάλπιγγας. **14** Και την δευτέραν ημέραν περιήλθον
την πόλιν άπαξ, και επέστρεψαν εις το στρατόπεδον·
ούτως έκαμνον εξ ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημέραν
εξηγέρθησαν περί τα χαράγματα και περιήλθον την
πόλιν επτάκις κατά τον αυτόν τρόπον· μόνον εν ταύτη
τη ημέρα περιήλθον την πόλιν επτάκις. **16** Και εις
την εβδόμην φοράν, ενώ εσάλπιζον οι ιερείς με τας
σάλπιγγας, είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Αλαλάξατε·
διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις εσάς την πόλιν· **17** και η
πόλις θέλει είσθαι ανάθεμα εις τον Κύριον, αυτή και
πάντα τα εν αυτή· εις μόνην την Ραάβ την πόρνην θέλει
φυλαχθή η ζωή, εις αυτήν και εις πάντας τους όντας εν
τη οικία μετ' αυτής· διότι έκρυψε τους κατασκόπους,
τους οποίους απεστείλαμεν· **18** σεις όμως φυλάχθητε
από του αναθέματος, διά να μη γείνητε ανάθεμα,
λαμβάνοντες από του αναθέματος, και καταστήσητε το
στρατόπεδον του Ισραήλ ανάθεμα και ταράξητε αυτό·
19 άπαν δε το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη
τα χάλκινα και τα σιδηρά είναι αφιερωμένα εις τον
Κύριον· εις το θησαυροφυλάκιον του Κυρίου θέλουσιν
εισαχθή. **20** Και ηλάλαξεν ο λαός, ότε εσάλπισαν με
τας σάλπιγγας· και ως ήκουσεν ο λαός την φωνήν
των σαλπίγγων, τότε ηλάλαξεν ο λαός αλαλαγμόν
μέγαν, και κατέπεσε το τείχος υφ' εαυτό, και ανέβη
ο λαός εις την πόλιν, έκαστος κατ' ενώπιον αυτού,
και εκυρίευσαν την πόλιν. **21** Και εξωλόθρευσαν εν
στόματι μαχαίρας πάντας τους εν τη πόλει, άνδρας και
γυναίκας, νέους και γέροντας, και βόας και πρόβατα
και όνους. **22** Είπε δε ο Ιησούς προς τους δύο άνδρας,
τους κατασκοπεύσαντας την γην, Εισέλθετε εις την
οικίαν της πόρνης και εξαγάγετε εκείθεν την γυναίκα,
και πάντα όσα έχει, καθώς ώμόσατε προς αυτήν. **23**
Και εισήλθον οι νέοι οι κατάσκοποι και εξήγαγον την
Ραάβ και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και
τους αδελφούς αυτής, και πάντα όσα είχε· και εξήγαγον
πάσαν την συγγένειαν αυτής και εφύλαξαν αυτούς έξω
του στρατοπέδου του Ισραήλ. **24** Και κατέκαυσαν την
πόλιν εν πυρί και πάντα τα εν αυτή· μόνον το αργύριον
και το χρυσίον και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά
έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου.
25 Και εις την Ραάβ την πόρνην και εις την οικογένειαν
του πατρός αυτής και εις πάντα όσα είχε, ο Ιησούς
εφύλαξε την ζωήν· και κατοικεί εν τω μέσω του Ισραήλ
έως της σήμερον· διότι έκρυψε τους κατασκόπους, τους
οποίους απέστειλεν ο Ιησούς διά να κατασκοπεύσωσι
την Ιεριχώ. **26** Και ώμοσεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τον
καιρόν, λέγων, Κατηραμένος ενώπιον του Κυρίου ο
άνθρωπος, όστις αναστήση και κτίση την πόλιν ταύτην
την Ιεριχώ· με τον θάνατον του πρωτοτόκου υιού αυτού
θέλει βάλει τα θεμέλια αυτής, και με τον θάνατον του
νεωτάτου υιού αυτού θέλει στήσει τας πύλας αυτής. **27**
Και ο Κύριος ήτο μετά του Ιησού, και το όνομα αυτού
διεφημίσθη καθ' όλην την γην.

7 Οι δε υιοί Ισραήλ έκαμον παράβασιν εις το ανάθεμα·
διότι Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιού του Ζαβδί, υιού του
Ζερά, εκ της φυλής Ιούδα, έλαβεν από του αναθέματος·
και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά των υιών Ισραήλ.
2 Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους εκ της Ιεριχώ εις
Γαί, την πλησίον της Βαιθ-αυέν, προς το ανατολικόν
μέρος της Βαιθήλ· και είπε προς αυτούς λέγων, Ανάβητε
και κατασκοπεύσατε την γην. Και οι άνθρωποι ανέβησαν
και κατεσκόπευσαν την Γαί. **3** Και επιστρέψαντες προς
τον Ιησούν είπαν προς αυτόν, Ας μη αναβή πας ο λαός,
αλλ' ως δύο ή τρεις χιλιάδες άνδρες ας αναβώσι και ας
πατάξωσι την Γαί· μη βάλης πάντα τον λαόν εις κόπον
φέρων αυτόν έως εκεί· διότι είναι ολίγοι. **4** Και ανέβησαν
εκεί εκ του λαού ως τρεις χιλιάδες άνδρες· και έφυγον
από προσώπου των ανδρών της Γαί. **5** Και οι άνδρες
της Γαί επάταξαν εξ αυτών έως τριάκοντα εξ άνδρας·
και κατεδίωξαν αυτούς απ' έμπροσθεν της πύλης έως
Σιβαρείμ, και επάταξαν αυτούς εις το κατωφερές· διά το
οποίον αι καρδίαι του λαού διελύθησαν, και έγειναν
ως ύδωρ. **6** Και διέρρηξεν ο Ιησούς τα ιμάτια αυτού,
και έπεσε κατά γης επί πρόσωπον αυτού, έμπροσθεν
της κιβωτού του Κυρίου έως εσπέρας, αυτός και οι
πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και επέθεσαν χώμα επί τας
κεφαλάς αυτών. **7** Και είπεν ο Ιησούς, Α Δέσποτα Κύριε,
διά τι διεβίβασας τον λαόν τούτον διά του Ιορδάνου,
διά να μας παραδώσης εις τας χείρας των Αμορραίων,
ώστε να αφανίσωσιν ημάς; είθε να ευχαριστούμεθα
καθήμενοι πέραν του Ιορδάνου **8** Ω Κύριε, τι να είπω,
αφού ο Ισραήλ έστρεψε τα νώτα έμπροσθεν των εχθρών
αυτού; **9** και ακούσαντες οι Χαναναίοι και πάντες
οι κάτοικοι της γης, θέλουσι περικυκλώσει ημάς και

εξαλείψει το όνομα ημών από της γής· και τι θέλεις
κάμει περί του ονόματός σου του μεγάλου; **10** Και
είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Σηκώθητι· διά τι έπεσες
ούτως επί το πρόσωπόν σου; **11** ημάρτησεν ο Ισραήλ,
και μάλιστα παρέβησαν την διαθήκην μου, την οποίαν
προσέταξα αυτούς· και έτι έλαβον από του αναθέματος
και έτι έκλεψαν και έτι εψεύσθησαν και έτι έβαλον αυτό
εις τα σκεύη αυτών· **12** διά τούτο δεν θέλουσι δυνηθή οι
υιοί Ισραήλ να σταθώσιν έμπροσθεν των εχθρών αυτών,
αλλά θέλουσι στρέψει τα νώτα έμπροσθεν των εχθρών
αυτών, διότι έγειναν ανάθεμα· ουδέ θέλω είσθαι πλέον
με σας, εάν δεν εξαλείψητε το ανάθεμα εκ μέσου σας·
13 σηκωθείς αγίασον τον λαόν και ειπέ, Αγιάσθητε διά
την αύριον· διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ·
Ανάθεμα είναι εν τω μέσω σου, Ισραήλ· δεν δύνασαι να
σταθής έμπροσθεν των εχθρών σου, εωσού αφαιρέσητε
το ανάθεμα εκ μέσου σας· **14** προσέλθετε λοιπόν το
πρωΐ κατά τας φυλάς σας· και η φυλή, την οποίαν
πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά συγγενείας· και η
συγγένεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει
κατ' οικογενείας· και η οικογένεια, την οποίαν πιάση
ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά άνδρας· **15** και όστις
πιασθή έχων το ανάθεμα, θέλει κατακαυθή εν πυρί,
αυτός και πάντα όσα έχει· διότι παρέβη την διαθήκην
του Κυρίου και διότι έπραξεν ανομίαν εν τω Ισραήλ.
16 Και εξεγερθείς ο Ιησούς το πρωΐ, προσήγαγε τον
Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών· και επιάσθη η φυλή του
Ιούδα· **17** και προσήγαγε τας συγγενείας του Ιούδα, και
επιάσθη η συγγένεια των Ζαραϊτών· και προσήγαγε την
συγγένειαν των Ζαραϊτών κατά άνδρας, και επιάσθη ο
Ζαβδί· **18** και προσήγαγε την οικογένειαν αυτού κατά
άνδρας, και επιάσθη ο Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιού του
Ζαβδί, υιού του Ζερά, εκ της φυλής Ιούδα. **19** Και είπεν
ο Ιησούς προς τον Αχάν, Τέκνον μου, δος τώρα δόξαν
εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, και εξομολογήθητι
εις αυτόν, και ειπέ μοι τώρα τι έπραξας· μη κρύψης
αυτό απ' εμού. **20** Και απεκρίθη ο Αχάν προς τον Ιησούν
και είπε, Αληθώς εγώ ήμαρτον εις Κύριον τον Θεόν
του Ισραήλ και έπραξα ούτω και ούτω· **21** ιδών μεταξύ
των λαφύρων μίαν καλήν Βαβυλωνικήν στολήν και
διακοσίους σίκλους αργυρίου και έλασμα χρυσού βάρους
πεντήκοντα σίκλων, επεθύμησα αυτά και έλαβον αυτά·
και ιδού, είναι κεκρυμμένα εν τη γη, κατά το μέσον της
σκηνής μου, και το αργύριον υποκάτω αυτών. **22** Και
απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους· και έτρεξαν εις την
σκηνήν, και ιδού, ήσαν κεκρυμμένα εν τη σκηνή αυτού,
και το αργύριον υποκάτω αυτών. **23** Και έλαβον αυτά
εκ μέσου της σκηνής, και έφεραν αυτά προς τον Ιησούν
και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, και έθεσαν αυτά
ενώπιον του Κυρίου. **24** Τότε ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ
μετ' αυτού, επίασαν τον Αχάν τον υιόν του Ζερά, και το
αργύριον και την στολήν και το έλασμα του χρυσού
και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και τους
βόας αυτού και τους όνους αυτού και τα πρόβατα αυτού
και την σκηνήν αυτού και πάντα όσα είχε, και έφεραν
αυτούς εις την κοιλάδα Αχώρ. **25** Και είπεν ο Ιησούς,
Διά τι κατετάραξας ημάς; ο Κύριος θέλει σε καταταράξει
την ημέραν ταύτην. Και πας ο Ισραήλ ελιθοβόλησαν
αυτόν με λίθους και κατέκαυσαν αυτούς εν πυρί και
ελιθοβόλησαν αυτούς με λίθους. **26** Και έστησαν επ'
αυτόν σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σήμερον·
ούτως έπαυσεν ο Κύριος από της εξάψεως του θυμού
αυτού· διά τούτο καλείται το όνομα του τόπου εκείνου
Κοιλάς Αχώρ έως της ημέρας ταύτης.

8 Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής μηδέ
δειλιάσης· λάβε μετά σου πάντας τους πολεμικούς
άνδρας, και σηκωθείς ανάβα εις Γαί· ιδού, εγώ παρέδωκα
εις την χείρα σου; τον βασιλέα της Γαί και τον λαόν
αυτού και την πόλιν αυτού και την γην αυτού· **2** και
θέλεις κάμει εις την Γαί και εις τον βασιλέα αυτής,
καθώς έκαμες εις την Ιεριχώ και εις τον βασιλέα αυτής·
μόνον τα λάφυρα αυτής και τα κτήνη αυτής θέλετε
λαφυραγωγήσει εις εαυτούς· στήσον ενέδραν κατά
της πόλεως όπισθεν αυτής. **3** Και εσηκώθη ο Ιησούς
και πας ο λαός ο πολεμιστής, διά να αναβώσιν εις
την Γαί· και εξέλεξεν ο Ιησούς τριάκοντα χιλιάδας
άνδρας δυνατούς εν ισχύϊ και εξαπέστειλεν αυτούς διά
νυκτός, **4** και προσέταξεν εις αυτούς λέγων, Ιδού, σεις
θέλετε ενεδρεύει κατά της πόλεως όπισθεν αυτής· μη
απομακρυνθήτε πολύ από της πόλεως, και να ήσθε
πάντες έτοιμοι· **5** εγώ δε και πας ο λαός ο μετ' εμού
θέλομεν πλησιάσει εις την πόλιν· και όταν εξέλθωσιν
εναντίον ημών, καθώς πρότερον, τότε ημείς θέλομεν
φύγει απ' έμπροσθεν αυτών· **6** και θέλουσιν εξέλθει
κατόπιν ημών, εωσού απομακρύνωμεν αυτούς από
της πόλεως, διότι θέλουσιν ειπεί, Αυτοί φεύγουσιν απ'
έμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον· και ημείς θέλομεν
φύγει απ' έμπροσθεν αυτών· **7** τότε σεις σηκωθέντες
εκ της ενέδρας, θέλετε κυριεύσει την πόλιν· διότι
Κύριος ο Θεός σας θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα
σας· **8** και αφού κυριεύσητε την πόλιν, θέλετε καύσει
την πόλιν εν πυρί· κατά την προσταγήν του Κυρίου
θέλετε κάμει· ιδού, προσέταξα εις εσάς. **9** Ο Ιησούς
λοιπόν εξαπέστειλεν αυτούς, και υπήγον εις ενέδραν
και εκάθισαν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν
μέρος της Γαί· ο δε Ιησούς έμεινε την νύκτα εκείνην
εν τω μέσω του λαού. **10** Και εξεγερθείς ο Ιησούς το
πρωΐ, επεσκέφθη τον λαόν, και ανέβη αυτός και οι
πρεσβύτεροι του Ισραήλ, έμπροσθεν του λαού προς
Γαί. **11** Και πας ο λαός ο πολεμιστής, ο μετ' αυτού,
ανέβη και επλησίασε και ήλθε κατέναντι της πόλεως
και εστρατοπέδευσε κατά το βόρειον μέρος της Γαί· ήτο
δε κοιλάς μεταξύ αυτών και της Γαί. **12** Και λαβών έως
πέντε χιλιάδας ανδρών, εκάθισεν αυτούς εις ενέδραν
μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της
πόλεως. **13** Και αφού διέταξαν τον λαόν, άπαν το
στράτευμα το προς βορράν της πόλεως και την ενέδραν
αυτού προς δυσμάς της πόλεως, υπήγεν ο Ιησούς εκείνην
την νύκτα εις το μέσον της κοιλάδος. **14** Και ως είδεν
ο βασιλεύς της Γαί, αυτός και πας ο λαός αυτού, οι
άνδρες της πόλεως, έσπευσαν και εξηγέρθησαν πρωΐ
και εξήλθον εις συνάντησιν του Ισραήλ προς μάχην,
εις ωρισμένην ώραν, επί την πεδιάδα· πλην αυτός δεν
ήξευρεν ότι ήτο ένεδρα κατ' αυτού όπισθεν της πόλεως.
15 Και ο Ιησούς και πας ο Ισραήλ προσεποιήθησαν
ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν αυτών, και έφευγον
διά της οδού της ερήμου. **16** Και συνεκαλέσθησαν

πας ο λαός ο εν Γαί, διά να καταδιώξωσιν αυτούς· και κατεδίωξαν τον Ιησούν και απεμακρύνθησαν από της πόλεως. **17** Και δεν απέμεινεν άνθρωπος εν Γαί και εν Βαιθήλ, όστις δεν εξήλθε κατόπιν του Ισραήλ· και αφήκαν ανοικτήν την πόλιν, και κατεδίωκον τον Ισραήλ. **18** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Έκτεινον την λόγχην, την εν τη χειρί σου, προς την Γαί· διότι θέλω παραδώσει αυτήν εις την χείρα σου. Και εξέτεινεν ο Ιησούς την λόγχην, την εν τη χειρί αυτού, προς την πόλιν. **19** Και η ενέδρα εσηκώθη μετά σπουδής από της θέσεως αυτής, και ώρμησαν ευθύς ότε εξέτεινε την χείρα αυτού· και εισήλθον εις την πόλιν και εκυρίευσαν αυτήν, και σπεύσαντες έκαυσαν την πόλιν εκ πυρί. **20** Και ότε περιέβλεψαν εις τα οπίσω αυτών οι άνδρες της Γαί, είδον, και ιδού, ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως προς τον ουρανόν, και δεν ηδύναντο να φύγωσιν εδώ και εκεί· επειδή ο λαός ο φεύγων προς την έρημον εστράφησαν οπίσω εναντίον των καταδιωκόντων. **21** Ο δε Ιησούς και πας ο Ισραήλ, ιδόντες ότι η ενέδρα είχε κυριεύσει την πόλιν και ότι ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως, εστράφησαν οπίσω και επάταξαν τους άνδρας της Γαί. **22** Και οι άλλοι εξήλθον εκ της πόλεως εναντίον αυτών, ώστε ήσαν εν τω μέσω του Ισραήλ εντεύθεν και εκείθεν· και επάταξαν αυτούς, ώστε δεν αφήκαν ουδένα εξ αυτών μείναντα ή διαφυγόντα. **23** Τον δε βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και έφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. **24** Και αφού ο Ισραήλ ετελείωσε φονεύων πάντας τους κατοίκους της Γαί εν τη πεδιάδι εκ τη ερήμω, όπου κατεδίωκον αυτούς, και έπεσον πάντες εν στόματι μαχαίρας, εωσού εξωλοθρεύθησαν, επέστρεψε πας ο Ισραήλ εις την Γαί και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας. **25** Και πάντες οι πεσόντες εν τη ημέρα εκείνη, άνδρες τε και γυναίκες, ήσαν δώδεκα χιλιάδες, πάντες οι άνθρωποι της Γαί. **26** Και δεν έσυρεν ο Ιησούς οπίσω την χείρα αυτού, την οποίαν εξέτεινε με την λόγχην, εωσού εξωλόθρευσε πάντας τους κατοίκους της Γαί. **27** Μόνον τα κτήνη και τα λάφυρα της πόλεως εκείνης ελαφυραγώγησεν ο Ισραήλ εις εαυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ιησούν. **28** Και κατέκαυσεν ο Ιησούς την Γαί, και κατέστησεν αυτήν σωρόν παντοτεινόν αοίκητον έως της ημέρας ταύτης. **29** Τον δε βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επί ξύλου έως εσπέρας· και ως έδυσεν ο ήλιος, προσέταξεν ο Ιησούς και κατεβίβασαν το πτώμα αυτού από του ξύλου, και έρριψαν αυτό εις την είσοδον της πύλης της πόλεως, και ύψωσαν επ' αυτού σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σήμερον. **30** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιησούς θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ επί το όρος Εβάλ, **31** καθώς ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξε τους υιούς Ισραήλ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, θυσιαστήριον εκ λίθων ολοκλήρων, επί των οποίων σίδηρος δεν επεβλήθη· και προσέφεραν επ' αυτό ολοκαύτωματα προς τον Κύριον και εθυσίασαν ειρηνικάς προσφοράς. **32** Και έγραψεν εκεί επί τους λίθους το αντίγραφον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον είχε γράψει ενώπιον των υιών Ισραήλ. **33** Και πας ο Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι άρχοντες και οι κριταί αυτών εστάθησαν εντεύθεν και εντεύθεν της κιβωτού απέναντι των ιερέων των Λευϊτών, των βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και ο ξένος και ο αυτόχθων· το ήμισυ αυτών προς το όρος Γαριζίν και το ήμισυ αυτών προς το όρος Εβάλ· καθώς πρότερον προσέταξεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, διά να ευλογήσωσι τον λαόν του Ισραήλ. **34** Και μετά ταύτα ανέγνωσε πάντας τους λόγους του νόμου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου. **35** Δεν ήτο λόγος εκ πάντων όσα προσέταξεν ο Μωϋσής, τον οποίον ο Ιησούς δεν ανέγνωσεν ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, μετά των γυναικών και των παιδίων και των ξένων των παρευρισκομένων μεταξύ αυτών.

9 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς, οι εντεύθεν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάσι τοις παραλίοις της θαλάσσης της μεγάλης, έως κατέναντι του Λιβάνου, οι Χετταίοι και οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι, **2** συνήχθησαν πάντες ομού, διά να πολεμήσωσι τον Ιησούν και τον Ισραήλ. **3** Οι δε κάτοικοι της Γαβαών ήκουσαν ό, τι έκαμεν ο Ιησούς εις την Ιεριχώ και εις την Γαί, **4** και έπραξαν και ούτοι μετά πανουργίας, και υπήγον και ητοιμάσθησαν με εφόδια, και έλαβον σάκκους παλαιούς επί των όνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατεσχισμένους και δεδεμένους, **5** και εις τους πόδας αυτών υποδήματα παλαιά και εμβαλωμένα, και ιμάτια παλαιά εφ' εαυτών· και όλος ο άρτος του εφοδιασμού αυτών ήτο ξηρός και κατατεθρυμμένος. **6** Και ήλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλγαλα, και είπον προς αυτόν και προς τους άνδρας του Ισραήλ, Από γης μακράς ήλθομεν· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. **7** Και είπον οι άνδρες του Ισραήλ προς τους Ευαίους τούτους, Σεις κατοικείτε ίσως εν τω μέσω ημών, και πως θέλομεν κάμει συνθήκην προς εσάς; **8** Οι δε είπον προς τον Ιησούν, Δούλοί σου είμεθα. Είπε δε προς αυτούς ο Ιησούς, Ποίοι είσθε; και πόθεν έρχεσθε; **9** Και είπον προς αυτόν, Από πολύ μακράς γης ήλθον οι δούλοί σου διά το όνομα Κυρίου του Θεού σου· διότι ηκούσαμεν την φήμην αυτού και πάντα όσα έκαμεν εν Αιγύπτω, **10** και πάντα όσα έκαμεν εις τους δύο βασιλείς των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σηών βασιλέα της Εσεβών, και εις τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, τον εν Ασταρώθ· **11** διά τούτο είπον προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κάτοικοι της γης ημών, λέγοντες, Λάβετε εις εαυτούς εφόδια διά την οδόν, και υπάγετε εις συνάντησιν αυτών και είπατε προς αυτούς, δούλοί σας είμεθα· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς· **12** τον άρτον ημών τούτον ζεστόν ελάβομεν εκ των οικιών ημών, καθ' ην ημέραν εξήλθομεν διά να έλθωμεν προς εσάς· και τώρα, ιδού, είναι ξηρός και κατατεθρυμμένος· **13** και ούτοι οι ασκοί του οίνου, τους οποίους εγεμίσαμεν νέους, και ιδού, είναι κατεσχισμένοι· και τα ιμάτια ημών ταύτα και τα υποδήματα ημών επαλαιώθησαν διά την πολύ μακράν οδόν. **14** Και εδέχθησαν τους άνδρας εξ αιτίας των εφοδίων αυτών, και δεν ηρώτησαν τον Κύριον. **15** Και έκαμεν ο Ιησούς ειρήνην προς αυτούς και έκαμε συνθήκην προς αυτούς, να φυλάξη την ζωήν αυτών· και

οι άρχοντες της συναγωγής ώμοσαν προς αυτούς. **16** Και
μετά τρεις ημέρας, αφού έκαμον συνθήκην προς αυτούς,
ήκουσαν ότι ήσαν γείτονες αυτών και κατώκουν μεταξύ
αυτών. **17** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ υπήγον εις
τας πόλεις αυτών την τρίτην ημέραν· αι δε πόλεις
αυτών ήσαν Γαβαών και Χεφειρά και Βηρώθ και Κιριάθ-
ιαρείμ. **18** Και δεν επάταξαν αυτούς οι υιοί Ισραήλ,
διότι οι άρχοντες της συναγωγής είχον ομόσει προς
αυτούς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. Και εγόγγυζε
πάσα η συναγωγή κατά των αρχόντων. **19** Πάντες
όμως οι άρχοντες είπον προς πάσαν την συναγωγήν,
Ημείς ώμόσαμεν προς αυτούς τον Κύριον τον Θεόν
του Ισραήλ· τώρα λοιπόν δεν δυνάμεθα να εγγίσωμεν
αυτούς· **20** τούτο θέλομεν κάμει εις αυτούς· θέλομεν
φυλάξει την ζωήν αυτών, διά να μη ήναι οργή Θεού εφ'
ημάς, διά τον όρκον τον οποίον ώμόσαμεν προς αυτούς.
21 Και οι άρχοντες είπον προς αυτούς, Ας ζώσι· πλην ας
ήναι ξυλοκόποι και υδροφόροι εις πάσαν συναγωγήν·
καθώς οι άρχοντες υπεσχέθησαν προς αυτούς. **22** Και
συνεκάλεσεν αυτούς ο Ιησούς και είπε προς αυτούς,
λέγων, Διά τι ηπατήσατε ημάς λέγοντες, πολύ μακράν
είμεθα από σας, ενώ σεις κατοικείτε μεταξύ ημών; **23**
τώρα λοιπόν επικατάρατοι είσθε, και δεν θέλει λείψει
από σας δούλος και ξυλοκόπος και υδροφόρος εις τον
οίκον του Θεού μου. **24** Και απεκρίθησαν προς τον
Ιησούν λέγοντες, Επειδή οι δούλοί σου έμαθον μετά
πληροφορίας όσα Κύριος ο Θεός σου διέταξεν εις τον
δούλον αυτού Μωϋσήν, να δώση εις εσάς πάσαν την
γην και να εξολοθρεύση έμπροσθέν σας πάντας τους
κατοίκους της γης, διά τούτο εφοβήθημεν από σας
σφόδρα διά την ζωήν ημών και εκάμομεν το πράγμα
τούτο· **25** και τώρα, ιδού, εις τας χείρας σου είμεθα· ό, τι
σοι φανή καλόν και αρεστόν να κάμης εις ημάς, κάμε. **26**
Και έκαμεν ούτως εις αυτούς, και ηλευθέρωσεν αυτούς
εκ της χειρός των υιών Ισραήλ, και δεν εφόνευσαν
αυτούς. **27** Και την ημέραν εκείνην έκαμεν αυτούς ο
Ιησούς ξυλοκόπους και υδροφόρους μέχρι τούδε, εις
την συναγωγήν και εις το θυσιαστήριον του Κυρίου, εις
τον τόπον όντινα εκλέξη.

10 Και ως ήκουσεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της
Ιερουσαλήμ ότι ο Ιησούς εκυρίευσε την Γαί και
εξωλόθρευσεν αυτήν, ότι, καθώς έκαμεν εις την Ιεριχώ
και εις τον βασιλέα αυτής, ούτως έκαμεν εις την Γαί
και εις τον βασιλέα αυτής, και ότι οι κάτοικοι της
Γαβαών έκαμον ειρήνην μετά του Ισραήλ και έμενον
μεταξύ αυτών, **2** εφοβήθησαν σφόδρα· διότι ήτο πόλις
μεγάλη η Γαβαών, ως μία των βασιλικών πόλεων, και
διότι ήτο μεγαλητέρα της Γαί, και πάντες οι άνδρες
αυτής δυνατοί. **3** Διά τούτο απέστειλεν Αδωνισεδέκ ο
βασιλεύς της Ιερουσαλήμ προς τον Ωάμ βασιλέα της
Χεβρών, και προς τον Πιράμ βασιλέα της Ιαρμούθ,
και προς τον Ιαφιά βασιλέα της Λαχείς, και προς τον
Δεβείρ βασιλέα της Εγλών, λέγων, **4** Ανάβητε προς
εμέ και βοηθήσατέ μοι, διά να πατάξωμεν την Γαβαών·
διότι έκαμεν ειρήνην μετά του Ιησού και μετά των
υιών Ισραήλ. **5** Και συναχθέντες οι πέντε βασιλείς των
Αμορραίων, ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ, ο βασιλεύς
της Χεβρών, ο βασιλεύς της Ιαρμούθ, ο βασιλεύς της
Λαχείς, ο βασιλεύς της Εγλών, ανέβησαν, αυτοί και
πάντα τα στρατεύματα αυτών, και εστρατοπέδευσαν
έμπροσθεν της Γαβαών και επολέμουν εναντίον αυτής.
6 Και οι Γαβαωνίται απέστειλαν προς τον Ιησούν εις το
στρατόπεδον εις Γάλγαλα, λέγοντες, Μη αποσύρης την
χείρα σου από των δούλων σου· ανάβα προς ημάς ταχέως
και σώσον ημάς και βοήθησον ημάς· διότι συνήχθησαν
εναντίον ημών πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων,
οι κατοικούντες την ορεινήν. **7** Και ανέβη ο Ιησούς
από Γαλγάλων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ'
αυτού και πάντες οι δυνατοί εν ισχύϊ. **8** Και είπε Κύριος
προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής αυτούς· διότι παρέδωκα
αυτούς εις την χείρα σου· δεν θέλει σταθή έμπροσθέν
σου ουδείς εξ αυτών. **9** Ήλθε λοιπόν επ' αυτούς ο Ιησούς
εξαίφνης, αναβάς από Γαλγάλων δι' όλης της νυκτός.
10 Και κατετρόπωσεν αυτούς ο Κύριος έμπροσθεν του
Ισραήλ, και επάταξαν αυτούς εν σφαγή μεγάλη εν
Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς εις την οδόν την
αναβαίνουσαν προς Βαιθ-ωρών, και κατέκοπτον αυτούς
έως Αζηκά και έως Μακκηδά. **11** Και ενώ, φεύγοντες απ'
έμπροσθεν του Ισραήλ, ήσαν εν τη καταβάσει της Βαιθ-
ωρών, ο Κύριος έρριψεν εκ του ουρανού κατ' αυτών
λίθους μεγάλους έως Αζηκά, και απέθανον· περισσότεροι
ήσαν οι αποθανόντες εκ των λίθων της χαλάζης, παρ'
όσους οι υιοί Ισραήλ κατέκοψαν εν μαχαίρα. **12** Τότε
ελάλησεν ο Ιησούς προς τον Κύριον, καθ' ην ημέραν ο
Κύριος παρέδωκε τους Αμορραίους έμπροσθεν των υιών
Ισραήλ, και είπεν ενώπιον του Ισραήλ, Στήθι, ήλιε, επί
την Γαβαών, και συ, σελήνη, επί την φάραγγα Αιαλών.
13 Και ο ήλιος εστάθη και η σελήνη έμεινεν, εωσού ο
λαός εξεδικήθη τους εχθρούς αυτού. Δεν είναι τούτο
γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Ιασήρ; Και εστάθη ο
ήλιος εν τω μέσω του ουρανού, και δεν έσπευσε να δύση
έως μιας ολοκλήρου ημέρας. **14** Και τοιαύτη ημέρα δεν
υπήρξεν ούτε πρότερον ούτε ύστερον, ώστε ο Κύριος
να ακούση φωνήν ανθρώπου· διότι ο Κύριος επολέμει
υπέρ του Ισραήλ. **15** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας
ο Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλγαλα.
16 Οι δε πέντε βασιλείς ούτοι έφυγον και εκρύφθησαν
εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **17** Και ανήγγειλαν προς
τον Ιησούν, λέγοντες, οι πέντε βασιλείς ευρέθησαν
κεκρυμμένοι εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **18** Και είπεν
ο Ιησούς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εις το στόμα του
σπηλαίου, και καταστήσατε ανθρώπους πλησίον αυτού
διά να φυλάττωσιν αυτούς· **19** και σεις μη στέκεσθε·
καταδιώκετε τους εχθρούς σας και πατάξατε το όπισθεν
αυτών· μη αφήσητε αυτούς να εισέλθωσιν εις τας
πόλεις αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σας παρέδωκεν
αυτούς εις τας χείρας σας. **20** Και αφού ο Ιησούς
και οι υιοί Ισραήλ ετελείωσαν φονεύοντες αυτούς
εν σφαγή μεγάλη σφόδρα, εωσού εξωλοθρεύθησαν,
οι λοιποί εξ αυτών, όσοι διεσώθησαν, εισήλθον εις
ωχυρωμένας πόλεις. **21** Και πας ο λαός επέστρεψεν
εις το στρατόπεδον προς τον Ιησούν εις Μακκηδά εν
ειρήνη· ουδείς εκίνησε την γλώσσαν αυτού κατά τινός
εκ των υιών Ισραήλ. **22** Και είπεν ο Ιησούς, Ανοίξατε το
στόμα του σπηλαίου και εξαγάγετε προς εμέ τους πέντε
βασιλείς εκείνους εκ του σπηλαίου. **23** Και έκαμον
ούτω και εξήγαγον προς αυτόν τους πέντε βασιλείς

εκείνους εκ του σπηλαίου, τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ,
τον βασιλέα της Χεβρών, τον βασιλέα της Ιαρμούθ, τον
βασιλέα της Λαχείς, τον βασιλέα της Εγλών. **24** Και
αφού εξήγαγον προς τον Ιησούν τους βασιλείς εκείνους,
εκάλεσεν ο Ιησούς πάντας τους άνδρας του Ισραήλ, και
είπε προς τους αρχηγούς των πολεμιστών τους ελθόντας
μετ' αυτού, Πλησιάσατε, βάλετε τους πόδας σας επί τους
τραχήλους των βασιλέων τούτων. Και αυτοί επλησίασαν
και έβαλον τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους
αυτών. **25** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Μη φοβείσθε
μηδέ δειλιάτε· ανδρίζεσθε και ενδυναμούσθε· επειδή
ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντας τους εχθρούς σας,
κατά των οποίων μάχεσθε. **26** Και μετά ταύτα επάταξεν
αυτούς ο Ιησούς και εθανάτωσεν αυτούς και εκρέμασεν
αυτούς εις πέντε ξύλα· και εκρέμοντο εις τα ξύλα έως
εσπέρας. **27** Περί δε την δύσιν του ηλίου, προσέταξεν ο
Ιησούς, και κατεβίβασαν αυτούς από των ξύλων και
έρριψαν αυτούς εις το σπήλαιον, όπου είχον κρυφθή, και
εκύλισαν λίθους μεγάλους εις το στόμα του σπηλαίου,
οίτινες μένουσιν έως της σήμερον ημέρας. **28** Και εν
εκείνη τη ημέρα εκυρίευσεν ο Ιησούς την Μακκηδά, και
επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα
αυτής· εξωλόθρευσεν αυτούς και πάσας τας ψυχάς τας
εν αυτή· δεν αφήκεν υπόλοιπον· και έκαμεν εις τον
βασιλέα της Μακκηδά, καθώς έκαμεν εις τον βασιλέα
της Ιεριχώ. **29** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ
μετ' αυτού, εκ Μακκηδά εις Λιβνά και επολέμει την
Λιβνά. **30** Και παρέδωκεν ο Κύριος και αυτήν και τον
βασιλέα αυτής εις την χείρα του Ισραήλ· και επάταξεν
εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας
εν αυτή· δεν αφήκεν εν αυτή υπόλοιπον· και έκαμεν
εις τον βασιλέα αυτής, καθώς έκαμεν εις τον βασιλέα
της Ιεριχώ. **31** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ
μετ' αυτού, εκ Λιβνά εις Λαχείς, και εστρατοπέδευσε
κατέναντι αυτής και επολέμει αυτήν. **32** Και παρέδωκεν
ο Κύριος την Λαχείς εις την χείρα του Ισραήλ, και
εκυρίευσεν αυτήν την δευτέραν ημέραν, και επάταξεν
εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας
εν αυτή, κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Λιβνά. **33**
Τότε ανέβη Ωράμ ο βασιλεύς της Γεζέρ διά να βοηθήση
την Λαχείς· και ο Ιησούς επάταξεν αυτόν και τον λαόν
αυτού, εωσού δεν αφήκεν εις αυτόν υπόλοιπον. **34** Και
διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λαχείς
εις Εγλών, και εστρατοπέδευσαν κατέναντι αυτής και
επολέμουν αυτήν· **35** και εκυρίευσαν αυτήν εν τη ημέρα
εκείνη, και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας· και
εξωλόθρευσεν εν εκείνη τη ημέρα πάσας τας ψυχάς τας
εν αυτή, κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Λαχείς. **36** Και
ανέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εξ Εγλών
εις Χεβρών, και επολέμουν αυτήν· **37** και εκυρίευσαν
αυτήν και επάταξαν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον
βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής και πάσας τας
ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν υπόλοιπον· κατά πάντα
όσα έκαμεν εις την Εγλών· και εξωλόθρευσεν αυτήν και
πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή. **38** Και έστρεψεν ο Ιησούς,
και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού· εις Δεβείρ και επολέμουν
αυτήν· **39** και εκυρίευσεν αυτήν και τον βασιλέα αυτής
και πάσας τας πόλεις αυτής· και επάταξαν αυτούς εν
στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν πάσας τας ψυχάς
τας εν αυτή, δεν αφήκεν υπόλοιπον· καθώς έκαμεν εις
την Χεβρών, ούτως έκαμεν εις την Δεβείρ και εις τον
βασιλέα αυτής· και καθώς έκαμεν εις την Λιβνά και
εις τον βασιλέα αυτής. **40** Ούτως επάταξεν ο Ιησούς
πάσαν την γην την ορεινήν και την μεσημβρινήν και
την πεδινήν και την Ασδώθ και πάντας τους βασιλείς
αυτών· δεν αφήκεν υπόλοιπον, αλλ' εξωλόθρευσε παν
το έχον πνοήν, καθώς προσέταξε Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ. **41** Και επάταξεν αυτούς ο Ιησούς από Κάδης-
βαρνή έως Γάζης, και πάσαν την γην Γεσέν, έως Γαβαών.
42 Και πάντας τούτους τους βασιλείς και την γην αυτών
ο Ιησούς εκυρίευσε διά μιας, διότι Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ επολέμει υπέρ του Ισραήλ. **43** Και επέστρεψεν ο
Ιησούς, και πας Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον
εις Γάλγαλα.

11 Και ως ήκουσεν Ιαβείν ο βασιλεύς της Ασώρ,
απέστειλε προς τον Ιωβάβ βασιλέα της Μαδών
και προς τον βασιλέα της Σιμβρών και προς τον βασιλέα
της Αχσάφ, **2** και προς τους βασιλείς τους προς βορράν,
εις την ορεινήν και εις την πεδινήν, κατέναντι της
Χιννερώθ, και εις την κοιλάδα και εις Νάφαθ-δωρ
προς δυσμάς, **3** και προς τους Χαναναίους τους προς
ανατολάς και δυσμάς, και προς τους Αμορραίους και τους
Χετταίους και τους Φερεζαίους και τους Ιεβουσαίους
τους εν τη ορεινή, και προς τους Ευαίους τους υπό
την Αερμών εν τη γη Μισπά. **4** Και εξήλθον, αυτοί
και πάντα τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, λαός
πολύς ως η άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης
κατά το πλήθος, μεθ' ίππων και αμαξών πολλών
σφόδρα. **5** Και συναχθέντες πάντες ούτοι οι βασιλείς,
ήλθον και εστρατοπέδευσαν ομού πλησίον των υδάτων
Μερώμ, διά να πολεμήσωσι τον Ισραήλ. **6** Και είπε
Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής από προσώπου
αυτών· διότι αύριον, περί την ώραν ταύτην, εγώ θέλω
παραδώσει αυτούς πάντας πεφονευμένους έμπροσθεν
του Ισραήλ· τους ίππους αυτών θέλεις νευροκοπήσει
και τας αμάξας αυτών θέλεις κατακαύσει εν πυρί. **7**
Και υπήγεν εξαίφνης ο Ιησούς, και πας ο πολεμιστής
λαός μετ' αυτού, εναντίον αυτών εις τα ύδατα Μερώμ,
και επέπεσον επ' αυτούς. **8** Και παρέδωκεν αυτούς ο
Κύριος εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς
και κατεδίωξεν αυτούς έως της μεγάλης Σιδώνος· και
έως Μισρεφώθ-μαΐμ και έως της κοιλάδος Μισπά προς
ανατολάς· και επάταξαν αυτούς, εωσού δεν αφήκαν
εις αυτούς υπόλοιπον. **9** Και έκαμεν ο Ιησούς εις
αυτούς καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· τους
ίππους αυτών ενευροκόπησε και τας αμάξας αυτών
κατέκαυσεν εν πυρί. **10** Και έστρεψεν ο Ιησούς κατά τον
αυτόν καιρόν και εκυρίευσε την Ασώρ και επάταξε τον
βασιλέα αυτής εν μαχαίρα· διότι η Ασώρ ήτο πρότερον
η πρωτεύουσα πασών των βασιλειών τούτων. **11** Και
πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή επάταξαν εν στόματι
μαχαίρας και εξωλόθρευσαν αυτούς· δεν έμεινεν ουδέν
έχον πνοήν· και την Ασώρ κατέκαυσεν εν πυρί. **12** Και
πάσας τας πόλεις των βασιλέων εκείνων και πάντας
τους βασιλείς αυτών συνέλαβεν ο Ιησούς και επάταξεν
αυτούς εν στόματι μαχαίρας· εξωλόθρευσεν αυτούς,
καθώς προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου. **13**

Πάσας δε τας πόλεις, όσαι έμενον μετά των προχωμάτων
αυτών, δεν έκαυσεν αυτάς ο Ισραήλ, εκτός μόνην την
Ασώρ κατέκαυσεν ο Ιησούς. 14 Και πάντα τα λάφυρα
των πόλεων τούτων και τα κτήνη ελαφυραγώγησαν
εις εαυτούς οι υιοί Ισραήλ· τους δε ανθρώπους πάντας
επάταξαν εν στόματι μαχαίρας, εωσού εξωλόθρευσαν
αυτούς· δεν αφήκαν ουδέν έχον πνοήν. 15 Καθώς
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν τον δούλον αυτού,
ούτω προσέταξεν ο Μωϋσής τον Ιησούν, και ούτως
έκαμεν ο Ιησούς· δεν παρέβη ουδέν εκ πάντων όσα
προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. 16 Και εκυρίευσεν
ο Ιησούς πάσαν εκείνην την γην, την ορεινήν, και
πάσαν την μεσημβρινήν, και πάσαν την γην Γεσέν, και
την κοιλάδα και την πεδινήν, και το όρος του Ισραήλ
και την κοιλάδα αυτού, 17 από του όρους Αλάκ, του
αναβαίνοντος προς την Σηείρ, έως Βάαλ-γαδ εις την
κοιλάδα του Λιβάνου, υπό το όρος Αερμών· και συνέλαβε
πάντας τους βασιλείς αυτών και επάταξεν αυτούς και
εθανάτωσεν αυτούς. 18 Πολύν καιρόν επολέμει ο
Ιησούς προς πάντας τούτους τους βασιλείς. 19 Δεν
ήτο πόλις ήτις έκαμεν ειρήνην μετά των υιών Ισραήλ,
εκτός των Ευαίων των κατοικούντων εν Γαβαών· πάσας
εκυρίευσαν εν πολέμω· 20 διότι παρά Κυρίου έγεινε το
να σκληρυνθώσιν αι καρδίαι αυτών, να έλθωσιν εις
μάχην κατά του Ισραήλ, διά να εξολοθρευθώσι, να μη
γείνη εις αυτούς έλεος, αλλά να εξαφανισθώσι, καθώς
ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν. 21 Και ήλθεν
ο Ιησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, και ηφάνισε τους
Ανακείμ από των ορέων, από Χεβρών, από Δεβείρ, από
Ανάβ και από πάντων των ορέων του Ιούδα και από
πάντων των ορέων του Ισραήλ· εξωλόθρευσεν αυτούς
ο Ιησούς μετά των πόλεων αυτών. 22 Δεν έμεινον
Ανακείμ εν τη γη των υιών Ισραήλ· μόνον εν τη Γάζη,
εν τη Γαθ και εν τη Αζώτω έμεινον. 23 Και εκυρίευσεν ο
Ιησούς πάσαν την γην κατά πάντα όσα είπεν ο Κύριος
προς τον Μωϋσήν· και έδωκεν αυτήν ο Ιησούς εις τον
Ισραήλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών εις
τας φυλάς αυτών. Και η γη ησύχασεν από του πολέμου.

12 Ούτοι δε είναι οι βασιλείς της γης, τους οποίους
επάταξαν οι υιοί Ισραήλ και κατεκυρίευσαν
την γην αυτών, εις το πέραν του Ιορδάνου, προς
ανατολάς ηλίου, από του ποταμού Αρνών έως του όρους
Αερμών, και πάσαν την πεδινήν προς ανατολάς· 2
τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, τον κατοικούντα
εν Εσεβών, τον δεσπόζοντα από Αροήρ της παρά το
χείλος του ποταμού Αρνών, και το μέσον του ποταμού,
και το ήμισυ της Γαλαάδ έως του ποταμού Ιαβόκ,
του ορίου των υιών Αμμών· 3 και από της πεδινής
έως της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς, και έως
της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης
προς ανατολάς, κατά την οδόν την προς Βαιθ-ιεσιμώθ,
και από του μεσημβρινού μέρους υπό την Ασδώθ-
φασγά· 4 και τα όρια του Ωγ, βασιλέως της Βασάν, του
εναπολειφθέντος εκ των γιγάντων και κατοικούντος εν
Ασταρώθ και εν Εδρεΐ· 5 όστις εξουσίαζεν εν τω όρει
Αερμών και εν Σαλχά και εν πάση τη Βασάν, έως των
ορίων των Γεσσουριτών και των Μααχαθιτών, και επί
του ημίσεως της Γαλαάδ, ορίου του Σηών βασιλέως
της Εσεβών. 6 Τούτους επάταξεν ο Μωϋσής ο δούλος
του Κυρίου, και οι υιοί Ισραήλ· και έδωκε την γην
αυτών ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου κληρονομίαν εις
τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το ήμισυ
της φυλής Μανασσή. 7 Και ούτοι είναι οι βασιλείς
της γης, τους οποίους επάταξεν ο Ιησούς και οι υιοί
Ισραήλ, εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, από Βάαλ-
γαδ εν τη κοιλάδι του Λιβάνου, και έως του όρους
Αλάκ, του αναβαίνοντος εις Σηείρ· και έδωκεν αυτήν ο
Ιησούς εις τας φυλάς του Ισραήλ κληρονομίαν, κατά τον
διαμερισμόν αυτών· 8 εις τα όρη και εις τας κοιλάδας
και εις τας πεδιάδας και εις Ασδώθ και εις την έρημον
και εις το μέρος το μεσημβρινόν· τους Χετταίους, τους
Αμορραίους και τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους,
τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους· 9 τον βασιλέα της
Ιεριχώ, ένα· τον βασιλέα της Γαί, της παρά την Βαιθήλ,
ένα· 10 τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, ένα· τον βασιλέα
της Χεβρών, ένα· 11 τον βασιλέα της Ιαρμούθ, ένα· τον
βασιλέα της Λαχείς, ένα. 12 τον βασιλέα της Εγλών, ένα·
τον βασιλέα της Γεζέρ, ένα· 13 τον βασιλέα της Δεβείρ,
ένα· τον βασιλέα της Γεδέρ, ένα· 14 τον βασιλέα της
Ορμά, ένα· τον βασιλέα της Αράδ, ένα. 15 τον βασιλέα
της Λιβνά, ένα· τον βασιλέα της Οδολλάμ, ένα· 16 τον
βασιλέα της Μακκηδά, ένα· τον βασιλέα της Βαιθήλ,
ένα· 17 τον βασιλέα της Θαπφουά, ένα· τον βασιλέα της
Εφέρ, ένα· 18 τον βασιλέα της Αφέκ, ένα· τον βασιλέα
της Λασαρών, ένα. 19 τον βασιλέα της Μαδών, ένα· τον
βασιλέα της Ασώρ, ένα. 20 τον βασιλέα της Σιμβρών-
μερών, ένα· τον βασιλέα της Αχσάφ, ένα· 21 τον βασιλέα
της Θαανάχ, ένα· τον βασιλέα της Μεγιδδώ, ένα· 22 τον
βασιλέα της Κέδες, ένα· τον βασιλέα της Ιοκνεάμ εν
Καρμέλ, ένα· 23 τον βασιλέα της Δωρ εν Νάφαθ-δωρ,
ένα· τον βασιλέα των εθνών εν Γαλγάλοις, ένα· 24 τον
βασιλέα της Θερσά, ένα. Πάντες οι βασιλείς, τριάκοντα
και εις.

13 Ο δε Ιησούς ήτο γέρων, προβεβηκώς εις την
ηλικίαν· και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Συ είσαι
γέρων, προβεβηκώς εις την ηλικίαν, μένει δε έτι πολλή
γη να κυριευθή. 2 Αύτη είναι η γη, η μένουσα έτι·
πάντα τα όρια των Φιλισταίων και πάσα η Γεσσουρί, 3
από Σιώρ, του κατέναντι της Αιγύπτου, έως των ορίων
της Ακκαρών προς βορράν, τα οποία αριθμούνται εις
τους Χαναναίους. αι πέντε ηγεμονίαι των Φιλισταίων,
των Γαζαίων, των Αζωτίων, των Ασκαλωνιτών, των
Γετθαίων και των Ακκαρωνιτών, και η των Αυϊτών·
4 από μεσημβρίας, πάσα η γη των Χαναναίων, και η
Μεαρά η των Σιδωνίων έως Αφέκ, έως των ορίων των
Αμορραίων· 5 και η γη των Γιβλιτών και πας ο Λίβανος,
προς ανατολάς ηλίου, από Βάαλ-γαδ υπό το όρος
Αερμών, έως της εισόδου Αιμάθ· 6 πάντες οι κάτοικοι
της ορεινής, από του Λιβάνου έως Μισρεφώθ-μαΐμ,
πάντες οι Σιδώνιοι· τούτους εγώ θέλω εξολοθρεύσει απ'
έμπροσθεν των υιών Ισραήλ· συ δε διαμοίρασον αυτήν
διά κλήρων εις τους Ισραηλίτας, καθώς προσέταξα εις
σέ· 7 τώρα λοιπόν διαμοίρασον την γην ταύτην εις
κληρονομίαν εις τας εννέα φυλάς και εις το ήμισυ
της φυλής του Μανασσή. 8 Οι Ρουβηνίται και οι
Γαδίται, μετά του άλλου ημίσεως αυτής, έλαβον την

κληρονομίαν αυτών, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο
Μωϋσής, πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, καθώς ο
Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις αυτούς, 9 από
της Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και
την πόλιν την εν τω μέσω του ποταμού· και πάσαν την
πεδινήν Μεδεβά έως Δαιβών, 10 και πάσας τας πόλεις
του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, του βασιλεύοντος
εν Εσεβών, έως των ορίων των υιών Αμμών, 11 και
την Γαλαάδ, και τα όρια των Γεσσουριτών και των
Μααχαθιτών, και παν το όρος Αερμών, και πάσαν την
Βασάν έως Σαλχά, 12 άπαν το βσσίλειον του Ωγ εν
Βασάν, του βασιλεύοντος εν Ασταρώθ και εν Εδρεΐ,
όστις εναπελείφθη από των υπολοίπων των γιγάντων·
διότι τούτους ο Μωϋσής επάταξε και εξωλόθρευσεν
αυτούς. 13 Τους Γεσσουρίτας όμως και τους Μααχαθίτας
οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, αλλά κατοικούσιν
οι Γεσσουρίται και οι Μααχαθίται μεταξύ του Ισραήλ
έως της σήμερον. 14 Μόνον εις την φυλήν του Λευΐ
δεν έδωκε κληρονομίαν· αι διά πυρός γινόμεναι θυσίαι
Κυρίου του Θεού του Ισραήλ είναι η κληρονομία αυτών,
καθώς είπε προς αυτούς. 15 Και έδωκεν ο Μωϋσής εις
την φυλήν των υιών Ρουβήν κληρονομίαν, κατά τας
συγγενείας αυτών. 16 και τα όρια αυτών ήσαν από
Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και
η πόλις εν τω μέσω του ποταμού, και πάσα η πεδινή
έως Μεδεβά, 17 η Εσεβών και πάσαι αι πόλεις αυτής,
αι εν τη πεδινή· Δαιβών, και η Βαμώθ-βαάλ, και η
Βαιθ-βάαλ-μεών, 18 και η Ιασσά, και η Κεδημώθ, και
η Μηφαάθ, 19 και η Κιριαθαΐμ, και η Σιβμά, και η
Ζαρέθ-σαάρ εν τω όρει της κοιλάδος, 20 και η Βαιθ-
φεγώρ, και η Ασδώθ-φασγά, και η Βαιθ-ιεσιμώθ, 21
και πάσαι αι πόλεις της πεδινής, και άπαν το βασίλειον
του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, του βασιλεύοντος
εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής, αυτόν και
τους ηγεμόνας της Μαδιάμ, τον Ευΐ και τον Ρεκέμ και
τον Σούρ και τον Ουρ και τον Ρεβά άρχοντας του Σηών,
κατοικούντας την γην. 22 Και τον Βαλαάμ· τον υιόν
του Βεώρ, τον μάντιν, οι υιοί Ισραήλ εθανάτωσαν εν
μαχαίρα μεταξύ των φονευθέντων υπ' αυτών. 23 Και
των υιών Ρουβήν, ο Ιορδάνης ήτο το όριον αυτών.
Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Ρουβήν κατά τας
συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 24
Και έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εις την φυλήν Γαδ,
εις τους υιούς Γαδ, κατά τας συγγενείας αυτών· 25 και
το όριον αυτών ήτο η Ιαζήρ, και πάσαι αι πόλεις της
Γαλαάδ και το ήμισυ της γης των υιών Αμμών, έως
της Αροήρ, της κατέναντι Ραββά, 26 και από Εσεβών
μέχρι Ραμάθ-μισπά και Βετονίμ, και από Μαχαναΐμ έως
των ορίων της Δεβείρ, 27 και εν τη κοιλάδι, Βαιθ-αράμ
και Βαιθ-νιμρά και Σοκχώθ και Σαφών, το επίλοιπον
του βασιλείου του Σηών βασιλέως της Εσεβών, και
ο Ιορδάνης το όριον έως του άκρου της θαλάσσης
Χιννερώθ πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς. 28 Αύτη
είναι η κληρονομία των υιών Γαδ κατά τας συγγενείας
αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 29 Και έδωκεν ο
Μωϋσής κληρονομίαν εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή·
και έγεινε κτήμα εις το ήμισυ της φυλής των υιών
Μανασσή κατά τας συγγενείας αυτών. 30 Και το όριον
αυτών ήτο από Μαχαναΐμ, πάσα η Βασάν, άπαν το
βασίλειον του Ωγ βασιλέως της Βασάν και πάσαι αι
κωμοπόλεις του Ιαείρ, αι εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις·
31 και το ήμισυ της Γαλαάδ και Ασταρώθ και Εδρεΐ,
πόλεις του βασιλείου του Ωγ εκ Βασάν, εδόθησαν εις
τους υιούς Μαχείρ υιού Μανασσή, εις το ήμισυ των
υιών Μαχείρ κατά τας συγγενείας αυτών. 32 Ούτοι είναι
οι τόποι, τους οποίους εκληροδότησεν ο Μωϋσής εις τας
πεδιάδας Μωάβ, εις το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον
της Ιεριχώ, προς ανατολάς. 33 Εις δε την φυλήν του
Λευΐ δεν έδωκε κληρονομίαν ο Μωϋσής. Κύριος ο Θεός
του Ισραήλ, αυτός ήτο η κληρονομία αυτών, καθώς είπε
προς αυτούς.

14 Και ούτοι είναι οι τόποι, τους οποίους οι υιοί
Ισραήλ εκληρονόμησαν εν τη γη Χαναάν, τους
οποίους εκληροδότησαν εις αυτούς Ελεάζαρ ο ιερεύς
και Ιησούς ο υιός του Ναυή και οι αρχηγοί των πατριών
των φυλών των υιών Ισραήλ. 2 Διά κλήρου έγεινεν η
κληρονομία των εννέα τούτων φυλών και της ημισείας
φυλής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωϋσέως.
3 Διότι ο Μωϋσής είχε δώσει την κληρονομίαν των
δύο φυλών και της ημισείας φυλής από του πέραν του
Ιορδάνου· εις τους Λευΐτας όμως δεν έδωκε κληρονομίαν
μεταξύ αυτών. 4 Διότι οι υιοί Ιωσήφ ήσαν δύο φυλαί,
του Μανασσή και του Εφραΐμ· και δεν έδωκαν εις τους
Λευΐτας μερίδιον εν τη γη ειμή πόλεις διά να κατοικώσι,
μετά των προαστείων αυτών, διά τα κτήνη αυτών
και διά την περιουσίαν αυτών. 5 Καθώς προσέταξε
Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ,
και διεμοίρασαν την γην. 6 Και προσήλθον οι υιοί
Ιούδα προς τον Ιησούν εις Γάλγαλα, και είπε προς
αυτόν Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή ο Κενεζαίος, Συ
εξεύρεις τον λόγον τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος
προς τον Μωϋσήν, τον άνθρωπον του Θεού, περί εμού
και σου εν Κάδης-βαρνή· 7 ήμην τεσσαράκοντα ετών
ηλικίας, ότε με απέστειλεν ο Μωϋσής ο δούλος του
Κυρίου από Κάδης-βαρνή διά να κατασκοπεύσω την
γήν· και απήγγειλα προς αυτόν λόγον, όστις ήτο εν τη
καρδία μου· 8 οι αδελφοί μου όμως, οι συναναβάντες
μετ' εμού, ενέκρωσαν την καρδίαν του λαού· αλλ'
εγώ ηκολούθησα εντελώς Κύριον τον Θεόν μου· 9
και ώμοσεν ο Μωϋσής την ημέραν εκείνην λέγων,
Εξάπαντος η γη, την οποίαν επάτησαν οι πόδες σου,
θέλει είσθαι κληρονομία ιδική σου και των υιών σου
διαπαντός· διότι εντελώς ηκολούθησας Κύριον τον Θεόν
μου· 10 και τώρα, ιδού, ο Κύριος με εφύλαξε ζώντα,
καθώς είπε, τα τεσσαράκοντα πέντε ταύτα έτη, αφ' ης
ημέρας ελάλησεν ο Κύριος τον λόγον τούτον προς τον
Μωϋσήν, ότε ο Ισραήλ επορεύετο εν τη ερήμω· και
τώρα, ιδού, εγώ είμαι σήμερον ογδοήκοντα πέντε ετών
ηλικίας· 11 έτι και την σήμερον είμαι δυνατός, καθώς
την ημέραν ότε με απέστειλεν ο Μωϋσής· ως ήτο τότε
η δύναμίς μου διά πόλεμον και διά να εξέρχωμαι και
διά να εισέρχωμαι· 12 τώρα λοιπόν δος μοι το όρος
τούτο, περί του οποίου ελάλησεν ο Κύριος την ημέραν
εκείνην· διότι συ ήκουσας την ημέραν εκείνην, ότι είναι
εκεί Ανακείμ και πόλεις μεγάλαι ωχυρωμέναι· εάν ο
Κύριος ήναι μετ' εμού, εγώ θέλω δυνηθή να εκδιώξω
αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος. 13 Και ευλόγησεν

αυτόν ο Ιησούς και έδωκεν εις τον Χάλεβ τον υιόν του
Ιεφοννή την Χεβρών εις κληρονομίαν. 14 Διά τούτο η
Χεβρών αποκατέστη κληρονομία του Χάλεβ υιού του
Ιεφοννή του Κενεζαίου έως της σήμερον, διότι εντελώς
ηκολούθησε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. 15 το δε
όνομα της Χεβρών πρότερον ήτο Κιριάθ-αρβά· ήτο δε ο
Αρβά άνθρωπος μέγας μεταξύ των Ανακείμ. Και η γη
ησύχασεν από του πολέμου.

15 Ο δε κλήρος της φυλής των υιών Ιούδα κατά τας
συγγενείας αυτών ήτο εις τα όρια της Ιδουμαίας· η
έρημος Σιν η προς νότον ήτο το άκρον το μεσημβρινόν. 2
Και τα μεσημβρινά αυτών όρια ήσαν από των παραλίων
της αλμυράς θαλάσσης, από του κόλπου του βλέποντος
προς μεσημβρίαν· 3 και εξετείνοντο προς το μεσημβρινόν
μέρος εις την ανάβασιν Ακραββίμ, και διέβαινον εις
Σιν και ανέβαινον από μεσημβρίας εις Κάδης-βαρνή,
και διέβαινον την Εσρών και ανέβαινον εις Αδδάρ και
έστρεφον προς Καρκαά· 4 και διέβαινον εις Ασμών
και εξήρχοντο έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και
ετελείονον τα όρια εις την θάλασσαν· ταύτα θέλουσιν
είσθαι τα μεσημβρινά όριά σας. 5 Το δε ανατολικόν
όριον ήτο η θάλασσα η αλμυρά, έως άκρου του Ιορδάνου.
Και το όριον κατά το βόρειον μέρος ήρχετο από του
κόλπου της θαλάσσης κατά το άκρον του Ιορδάνου· 6
και ανέβαινε το όριον έως Βαιθ-ογλά, και διέβαινεν
από βορρά της Βαιθ-αραβά· και ανέβαινε το όριον
έως του λίθου του Βοάν υιού του Ρουβήν· 7 και
ανέβαινε το όριον προς Δεβείρ από της κοιλάδος Αχώρ,
και εξετείνετο προς βορράν βλέπον εις Γάλγαλα, την
κατέναντι της αναβάσεως Αδουμμίμ, ήτις είναι προς
το μεσημβρινόν του ποταμού· έπειτα διέβαινε το όριον
επί τα ύδατα του Εν-σεμές, και εξήρχετο εις Εν-ρωγήλ·
8 και ανέβαινε το όριον διά της φάραγγος του υιού
του Εννόμ κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς·
αύτη είναι η Ιερουσαλήμ· και ανέβαινε το όριον εις την
κορυφήν του όρους, του κατέναντι της φάραγγος Εννόμ
προς δυσμάς, ήτις είναι εις το τέλος της κοιλάδος των
Ραφαείμ προς βορράν· 9 και διέβαινε το όριον από της
κορυφής του όρους έως της πηγής των υδάτων Νεφθωά,
και εξήρχετο εις τας κωμοπόλεις του όρους Εφρών· και
διευθύνετο το όριον εις Βααλά, ήτις είναι η Κιριάθ-
ιαρείμ· 10 και έστρεφε το όριον από Βααλά προς δυσμάς
εις το όρος Σηείρ, και διέβαινεν εις το πλάγιον του
όρους Ιαρείμ, όπου είναι η Χασαλών, προς βορράν· και
κατέβαινεν εις την Βαιθ-σεμές και διέβαινεν εις Θαμνά·
11 έπειτα εξήρχετο το όριον εις το πλάγιον της Ακκαρών
προς βορράν· και διευθύνετο το όριον εις Σικρών, και
διέβαινεν εις το όρος της Βααλά, και εξήρχετο εις
Ιαβνήλ, και έκαμνε το όριον διέξοδον εις την θάλασσαν.
12 Και το όριον το δυτικόν ήτο η θάλασσα η μεγάλη
και τα παράλια. Ταύτα είναι τα όρια των υιών Ιούδα
κύκλω, κατά τας συγγενείας αυτών. 13 Και εις τον
Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή έδωκε μερίδιον μεταξύ
των υιών Ιούδα, κατά την προσταγήν του Κυρίου την
προς τον Ιησούν, την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ,
ήτις είναι η Χεβρών. 14 Και εξεδίωξεν εκείθεν ο Χάλεβ
τους τρεις υιούς του Ανάκ, τον Σεσαΐ και τον Αχιμάν και
τον Θαλμαΐ, τους υιούς του Ανάκ. 15 Και εκείθεν ανέβη
επί τους κατοίκους της Δεβείρ· το δε όνομα της Δεβείρ
πρότερον ήτο Κιριάθ-σεφέρ. 16 Και είπεν ο Χάλεβ, Όστις
πατάξη την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύση αυτήν, θέλω
δώσει εις τούτον Αχσάν την θυγατέρα μου εις γυναίκα.
17 Και εκυρίευσεν αυτήν Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ
αδελφός του Χάλεβ· και έδωκεν εις αυτόν Αχσάν την
θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. 18 Και αυτή, ότε απήρχετο,
παρεκίνησεν αυτόν να ζητήση παρά του πατρός αυτής
αγρόν· και κατέβη από του όνου, και είπε προς αυτήν
ο Χάλεβ, Τι θέλεις; 19 Η δε είπε, Δος μοι ευλογίαν·
επειδή έδωκας εις εμέ γην μεσημβρινήν, δος μοι και
πηγάς υδάτων. Και έδωκεν εις αυτήν τας άνω πηγάς
και τας κάτω πηγάς. 20 Αύτη είναι η κληρονομία της
φυλής των υιών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών. 21
Και ήσαν αι έσχαται πόλεις της φυλής των υιών Ιούδα
προς τα όρια της Εδώμ προς μεσημβρίαν, Καβσεήλ, και
Εδέρ, και Ιαγούρ, 22 και Κινά, και Διμωνά, και Αδαδά,
23 και Κέδες, και Ασώρ, και Ιθνάν, 24 Ζιφ, και Τελέμ,
και Βαλώθ, 25 και Ασώρ, Αδαττά, και Κιριώθ-εσρών,
η και Ασώρ, 26 Αμάμ, και Σεμά, και Μωλαδά, 27 και
Ασάρ-γαδδά, και Εσεμών, και Βαιθ-φαλέθ, 28 και Ασάρ-
σουάλ, και Βηρ-σαβεέ, και Βιζιοθιά, 29 Βααλά, και Ιείμ,
και Ασέμ, 30 και Ελθωλάδ, και Χεσίλ, και Ορμά, 31 και
Σικλάγ, και Μαδμαννά, και Σανσαννά, 32 και Λεβαώθ,
και Σιλεείμ, και Αείν, και Ριμμών· πάσαι αι πόλεις είκοσι
εννέα, και αι κώμαι αυτών. 33 Εν τη πεδινή ήσαν
Εσθαόλ, και Σαραά, και Ασνά, 34 και Ζανωά, και Εν-
γαννίμ, Θαπφουά, και Ηνάμ, 35 Ιαρμούθ, και Οδολλάμ,
Σωχώ, και Αζηκά, 36 και Σαγαρείμ, και Αδιθαείμ, και
Γεδηρά, και αι επαύλεις αυτών, πόλεις δεκατέσσαρες,
και αι κώμαι αυτών. 37 Σενάν, και Αδασά, και Μάγδαλ-
γαδ, 38 και Διλαάν, και Μισπά, και Ιοκθεήλ, 39 Λαχείς,
και Βασκάθ, και Εγλών, 40 και Χαββών, και Λαμάς, και
Χιθλείς, 41 και Γεδηρώθ, Βαιθ-δαγών, και Νααμά, και
Μακκηδά, πόλεις δεκαέξ, και αι κώμαι αυτών. 42 Λιβνά,
και Εθέρ, και Ασάν, 43 και Ιεφθά, και Ασνά, και Νεσίβ,
44 και Κεειλά, και Αχζίβ, και Μαρησά, πόλεις εννέα,
και αι κώμαι αυτών. 45 Ακκαρών, και αι κωμοπόλεις
αυτής, και αι κώμαι αυτής· 46 από της Ακκαρών έως
της θαλάσσης, πάσαι αι πλησίον της Αζώτου, και αι
κώμαι αυτών. 47 Άζωτος, αι κωμοπόλεις αυτής και αι
κώμαι αυτής, Γάζα, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι
αυτής, έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και η θάλασσα
η μεγάλη το όριον. 48 Και εν τη ορεινή, Σαμείρ, και
Ιαθείρ, και Σωχώ, 49 και Δαννά, και Κιριάθ-σαννά, ήτις
είναι η Δεβείρ, 50 και Ανάβ, και Εσθεμώ, και Ανείμ, 51
και Γεσέν, και Ωλών, και Γιλώ, πόλεις ένδεκα, και αι
κώμαι αυτών. 52 Αράβ, και Δουμά, και Εσάν, 53 και
Ιανούμ, και Βαιθ-θαπφουά, και Αφεκά, 54 και Χουματά,
και Κιριάθ-αρβά, ήτις είναι η Χεβρών, και Σιώρ, πόλεις
εννέα, και αι κώμαι αυτών. 55 Μαών, Καρμέλ, και Ζιφ,
και Ιουτά, 56 και Ιεζραέλ, και Ιοκδεάμ, και Ζανωά, 57
Ακαΐν, Γαβαά, και Θαμνά, πόλεις δέκα, και αι κώμαι
αυτών. 58 Αλούλ, Βαιθ-σούρ, και Γεδώρ, 59 και Μααράθ,
και Βαιθ-ανώθ, και Ελτεκών, πόλεις εξ, και αι κώμαι
αυτών. 60 Κιριάθ-βαάλ, ήτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, και
Ραββά, πόλεις δύο, και αι κώμαι αυτών. 61 Εν τη ερήμω,
Βαιθ-αραβά, Μιδδίν, και Σεχαχά, 62 και Νιβσάν, και η
πόλις του άλατος, και Εν-γαδδί, πόλεις εξ, και αι κώμαι

αυτών. **63** τους δε Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας
την Ιερουσαλήμ, οι υιοί Ιούδα δεν ηδυνήθησαν να
εκδιώξωσιν αυτούς· αλλά κατοικούσιν οι Ιεβουσαίοι
μετά των υιών Ιούδα εν τη Ιερουσαλήμ έως της ημέρας
ταύτης.

16 Και έπεσεν ο κλήρος των υιών Ιωσήφ από του
Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, έως των υδάτων
της Ιεριχώ κατά ανατολάς, προς την έρημον την
αναβαίνουσαν από της Ιεριχώ διά του όρους Βαιθήλ,
2 και εκτείνεται από Βαιθήλ έως Λούζ, και διαβαίνει
διά των ορίων του Αρχί-αταρώθ, **3** και καταβαίνει
εκ δυσμών εις τα όρια του Ιαφλαιτί, έως των ορίων
της κάτω Βαιθ-ωρών, και έως Γεζέρ, και εξέρχεται
εις την θάλασσαν. **4** Και έλαβον την κληρονομίαν
αυτών οι υιοί Ιωσήφ, ο Μανασσής και ο Εφραΐμ. **5**
Και τα όρια των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας
αυτών ήσαν ταύτα· τα όρια της κληρονομίας αυτών
προς το ανατολικόν μέρος ήσαν η Αταρώθ-αδάρ, έως
της άνω Βαιθ-ωρών· **6** και εξετείνοντο τα όρια προς
την θάλασσαν εις Μιχμεθά κατά το βόρειον· και τα όρια
έστρεφον κατά το ανατολικόν έως Ταανάθ-σηλώ, και
εκείθεν διέβαινον κατά ανατολάς εις Ιανωχά· **7** και
κατέβαινον από Ιανωχά εις Αταρώθ, και εις Νααράθ, και
ήρχοντο εις την Ιεριχώ, και εξήρχοντο εις τον Ιορδάνην·
8 τα όρια εξηκολούθησαν από Θαπφουά προς δυσμάς
έως του χειμάρρου Κανά, και είχον την διέξοδον αυτών
προς την θάλασσαν. Αύτη είναι η κληρονομία της
φυλής των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών. **9**
Ήσαν και πόλεις κεχωρισμέναι διά τους υιούς Εφραΐμ
μεταξύ της κληρονομίας των υιών Μανασσή, πάσαι
αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **10** Και δεν εξεδίωξαν
τους Χαναναίους τους κατοικούντας εις Γεζέρ· αλλ' οι
Χαναναίοι κατοικούσι μεταξύ των Εφραϊμιτών έως της
ημέρας ταύτης, και έγειναν δούλοι υποτελείς.

17 Ήτο και κλήρος διά την φυλήν του Μανασσή,
διότι αυτός ήτο ο πρωτότοκος του Ιωσήφ, διά τον
Μαχείρ τον πρωτότοκον του Μανασσή, τον πατέρα του
Γαλαάδ· επειδή αυτός ήτο ανήρ πολεμιστής, διά τούτο
έλαβε την Γαλαάδ και την Βασάν. **2** Ήτο κλήρος και
διά τους λοιπούς υιούς Μανασσή κατά τας συγγενείας
αυτών, διά τους υιούς του Αβί-εζέρ, και διά τους υιούς
του Χελέκ, και διά τους υιούς του Ασριήλ, και διά τους
υιούς του Συχέμ, και διά τους υιούς του Εφέρ, και διά
τους υιούς του Σεμιδά. Ταύτα ήσαν τα αρσενικά τέκνα
του Μανασσή υιού του Ιωσήφ, κατά τας συγγενείας
αυτών. **3** Ο Σαλπαάδ όμως, ο υιός του Εφέρ, υιού του
Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, δεν είχεν
υιούς, αλλά θυγατέρας· και ταύτα είναι τα ονόματα των
θυγατέρων αυτού, Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και
Περσά. **4** Και προσελθούσαι ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως,
και ενώπιον Ιησού υιού του Ναυή και ενώπιον των
αρχόντων, είπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν
να δώση εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών
ημών. Και εδόθη εις αυτάς κατά την προσταγήν του
Κυρίου κληρονομία μεταξύ των αδελφών του πατρός
αυτών. **5** Και έπεσον εις τον Μανασσή δέκα μερίδια,
εκτός της γης Γαλαάδ και Βασάν, των πέραν του
Ιορδάνου· **6** διότι αι θυγατέρες του Μανασσή έλαβον
κληρονομίαν μεταξύ των υιών αυτού· και οι επίλοιποι
υιοί του Μανασσή έλαβον την γην Γαλαάδ. **7** Και τα
όρια του Μανασσή ήσαν από Ασήρ έως της Μιχμεθά
κειμένης απέναντι της Συχέμ· και εξετείνοντο τα όρια
κατά τα δεξιά, έως των κατοίκων της Εν-θαπφουά. **8** Ο
δε Μανασσής είχε την γην Θαπφουά· η δε Θαπφουά επί
των ορίων του Μανασσή ανήκεν εις τους υιούς Εφραΐμ.
9 Και κατέβαινε το όριον έως του χειμάρρου Κανά, προς
μεσημβρίαν του χειμάρρου· αύται αι πόλεις του Εφραΐμ
ήσαν μεταξύ των πόλεων του Μανασσή· και το όριον
του Μανασσή ήτο προς βορράν του χειμάρρου, και η
διέξοδος αυτού προς την θάλασσαν. **10** προς μεσημβρίαν
ήτο του Εφραΐμ, και προς βορράν του Μανασσή· και η
θάλασσα ήτο το όριον αυτού· και ηνόνοντο προς βορράν
με το του Ασήρ, και προς ανατολάς με το του Ισσάχαρ.
11 Και είχεν ο Μανασσής, εν τη γη Ισσάχαρ και Ασήρ,
την Βαιθ-σαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και την Ιβλεάμ
και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Δωρ
και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Εν-
δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της
Θαανάχ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους
της Μεγιδδώ και τας κωμοπόλεις αυτής, τρεις επαρχίας.
12 Οι δε υιοί Μανασσή δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσι
τους κατοίκους των πόλεων τούτων, αλλ' οι Χαναναίοι
επέμενον να κατοικώσιν εν τη γη εκείνη. **13** Αφού
όμως υπερίσχυσαν οι υιοί Ισραήλ, καθυπέβαλον τους
Χαναναίους εις φόρον, πλην δεν εξεδίωξαν αυτούς
ολοκλήρως. **14** Και είπον προς τον Ιησούν οι υιοί Ιωσήφ
λέγοντες, Διά τι έδωκας εις ημάς ένα μόνον κλήρον
και μίαν μερίδα να κληρονομήσωμεν, ενώ είμεθα λαός
πολύς, καθώς ο Κύριος ευλόγησεν ημάς έως του νυν; **15**
Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Εάν ήσθε λαός πολύς,
ανάβητε εις τον δρυμόν και κόψατε μέρος αυτού δι'
εαυτούς εν τη γη των Φερεζαίων και των Ραφαείμ,
εάν το όρος Εφραΐμ ήναι παραπολύ στενόχωρον διά
σας. **16** Και είπον οι υιοί Ιωσήφ, Δεν αρκεί εις ημάς το
όρος· και πάντες οι Χαναναίοι οι κατοικούντες την γην
της κοιλάδος έχουσιν αμάξας σιδηράς, και οι της Βαιθ-
σαν και των κωμοπόλεων αυτής και οι της κοιλάδος
Ιεζραέλ. **17** Και είπεν ο Ιησούς προς τον οίκον Ιωσήφ,
προς τον Εφραΐμ και προς τον Μανασσή, λέγων, Συ είσαι
λαός πολύς· και εις δύναμιν μεγάλην· συ δεν θέλεις
έχει ένα μόνον κλήρον· **18** αλλά το όρος θέλει είσθαι
ιδικόν σου· επειδή είναι δρυμός, και θέλεις κατακόψει
αυτόν· και έως των άκρων αυτού θέλει είσθαι ιδικόν
σου· επειδή θέλεις εκδιώξει τους Χαναναίους, αν και
έχωσιν αμάξας σιδηράς και ήναι δυνατοί.

18 Συνηθροίσθη δε πάσα η συναγωγή των υιών
Ισραήλ εν Σηλώ, και έστησαν εκεί την σκηνήν του
μαρτυρίου· και υπετάχθη η γη εις αυτούς. **2** Και έμενον
μεταξύ των υιών Ισραήλ επτά φυλαί, αίτινες δεν είχον
λάβει την κληρονομίαν αυτών. **3** Και είπεν ο Ιησούς
προς τους υιούς Ισραήλ, Έως πότε θέλετε μένει νωθροί
εις το να υπάγητε να κυριεύσητε την γην, την οποίαν
Κύριος ο Θεός των πατέρων σας έδωκεν εις εσάς; **4**
εκλέξατε εις εαυτούς τρεις άνδρας κατά φυλήν· και θέλω
αποστείλει αυτούς, και σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει
την γην και διαγράψει αυτήν κατά τας κληρονομίας

αυτών, και θέλουσιν επιστρέψει προς εμέ· 5 και θέλουσι
διαιρέσει αυτήν εις επτά μερίδια· ο Ιούδας θέλει κατοικεί
εν τοις ορίοις αυτού προς μεσημβρίαν, και ο οίκος
Ιωσήφ θέλουσι κατοικεί εν τοις ορίοις αυτών προς
βορράν· 6 θέλετε λοιπόν διαγράψει την γην εις επτά
μέρη, και θέλετε φέρει εδώ προς εμέ την διαγραφήν, και
εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον
Κυρίου του Θεού ημών· 7 διότι οι Λευΐται δεν έχουσι
μερίδιον μεταξύ σας· διότι η ιερατεία του Κυρίου είναι
η κληρονομία αυτών· και ο Γαδ και ο Ρουβήν και το
ήμισυ της φυλής Μανασσή έλαβον την κληρονομίαν
αυτών πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, την οποίαν
Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις αυτούς. 8
Και σηκωθέντες οι άνδρες απήλθον· και προσέταξεν ο
Ιησούς τους απελθόντας διά να διαγράψωσι την γην,
λέγων, Υπάγετε και περιέλθετε την γην και διαγράψατε
αυτήν και επιστρέψατε προς εμέ, και εγώ θέλω εκβάλει
κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον του Κυρίου εν Σηλώ.
9 Και υπήγαν οι άνδρες και περιήλθον την γην και
διέγραψαν αυτήν εν βιβλίω κατά πόλεις εις μερίδια
επτά, και ήλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις
Σηλώ. 10 Και έρριψεν ο Ιησούς κλήρους δι' αυτούς εν
Σηλώ ενώπιον του Κυρίου· και διεμοίρασεν ο Ιησούς
εκεί την γην εις τους υιούς Ισραήλ κατά τους μερισμούς
αυτών. 11 Και εξήλθεν ο κλήρος της φυλής των υιών
Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών, και έπεσε το όριον
της κληρονομίας αυτών μεταξύ των υιών Ιούδα και
των υιών Ιωσήφ. 12 Και ήτο το όριον αυτών προς
βορράν από του Ιορδάνου, και ανέβαινε το όριον προς
το πλάγιον της Ιεριχώ κατά βορράν, και ανέβαινε διά
των ορέων προς δυσμάς, και ετελείονεν εις την έρημον
Βαιθ-αυέν. 13 Και εκείθεν διέβαινε το όριον προς την
Λούζ, κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Λούζ, ήτις είναι
η Βαιθήλ· και κατέβαινε το όριον εις την Αταρώθ-αδδάρ,
εις το όρος το προς μεσημβρίαν της κάτω αιθ-ωρών.
14 Και το όριον εξετείνετο εκείθεν, και περιήρχετο
το δυτικόν μέρος προς μεσημβρίαν, από του όρους
του απέναντι της Βαιθ-ωρών κατά μεσημβρίαν· και
ετελείονεν εις την Κιριάθ-βαάλ, ήτις είναι η Κιριάθ-
ιαρείμ, πόλις των υιών Ιούδα· τούτο ήτο το δυτικόν
μέρος. 15 Και το μεσημβρινόν μέρος ήτο από του
άκρον της Κιριάθ-ιαρείμ, και διέβαινε το όριον προς
δυσμάς, και εξήρχετο εις το φρέαρ των υδάτων του
Νεφθώ· 16 και κατέβαινε το όριον εις το τέλος του
όρους του κατέναντι της φάραγγος του υιού του Εννόμ,
ήτις είναι εν τη κοιλάδι των Ραφαείμ προς βορράν,
και κατέβαινε διά της φάραγγος του Εννόμ εις το
μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς, και κατέβαινεν εις Εν-
ρωγήλ· 17 και εκτεινόμενον από βορράν διέβαινεν εις
Εν-σεμές και εξήρχετο εις Γαλιλώθ, ήτις είναι κατέναντι
της αναβάσεως του Αδουμμίμ, και κατέβαινεν εις τον
λίθον του Βοάν υιού του Ρουβήν, 18 και διέβαινε
προς το βόρειον πλάγιον το κατέναντι της Αραβά και
κατέβαινεν εις Αραβά· 19 και διέβαινε το όριον προς το
βόρειον πλάγιον της αιθ-ογλά· και ετελείονε το όριον
εις τον βόρειον κόλπον της θαλάσσης της αλμυράς,
εις την εκβολήν του Ιορδάνου κατά μεσημβρίαν· τούτο
ήτο το μεσημβρινόν όριον. 20 Ο δε Ιορδάνης ήτο το
προς ανατολάς όριον αυτού. Αύτη ήτο κατά το όριον
αυτής κύκλω, η κληρονομία των υιών Βενιαμίν κατά
τας συγγενείας αυτών. 21 Αι δε πόλεις της φυλής των
υιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Ιεριχώ,
και Βαιθ-ογλά, και Εμέκ-κεσείς, 22 και Βαιθ-αραβά,
και Σεμαραΐμ, και Βαιθήλ, 23 και Αυείμ, και Φαρά, και
Οφρά, 24 και Χεφάρ-αμμωνά, και Οφνεί, και Γαβαά,
πόλεις δώδεκα, και αι κώμαι αυτών· 25 Γαβαών, και
Ραμά, και Βηρώθ, 26 και Μισπά, και Χεφειρά, και Μωσά,
27 και Ρεκέμ, και Ιορφαήλ, και Θαραλά, 28 και Σηλά,
Ελέφ, και Ιεβούς, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ, Γαβαάθ,
και Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών.
Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Βενιαμίν κατά τας
συγγενείας αυτών.

19 Και εξήλθεν ο δεύτερος κλήρος εις τον Συμεών,
εις την φυλήν των υιών Συμεών κατά τας
συγγενείας αυτών· και ήτο η κληρονομία αυτών εντός
της κληρονομίας των υιών Ιούδα. 2 Και έλαβον
εις κληρονομίαν αυτών Βηρ-σαβεέ, και Σαβεέ, και
Μωλαδά, 3 και Ασάρ-σουάλ, και Βαλά, και Ασέμ, 4
και Ελθωλάδ, και Βεθούλ, και Ορμά, 5 και Σικλάγ, και
Βαιθ-μαρκαβώθ, και Ασάρ-σουσά, 6 και Βαιθ-λεβαώθ,
και Σαρουέν, πόλεις δεκατρείς, και τας κώμας αυτών.
7 Αείν, Ρεμμών, και Εθέρ, και Ασάν, πόλεις τέσσαρας,
και τας κώμας αυτών· 8 και πάσας τας κώμας τας πέριξ
των πόλεων τούτων έως Βαλάθ-βηρ, ήτις είναι η Ραμάθ
κατά μεσημβρίαν. Αύτη είναι κληρονομία της φυλής
των υιών Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών. 9 Εκ
του μεριδίου των υιών Ιούδα εδόθη η κληρονομία των
υιών Συμεών, διότι το μερίδιον των υιών Ιούδα ήτο
παραπολύ μεγάλον δι' αυτούς· όθεν οι υιοί Συμεών
έλαβον την κληρονομίαν αυτών εντός της κληρονομίας
εκείνων. 10 Και εξήλθεν ο τρίτος κλήρος εις τους υιούς
Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών· και το όριον της
κληρονομίας αυτών ήτο έως Σαρείδ· 11 και ανέβαινε
το όριον αυτών προς την θάλασσαν και την Μαραλά,
και ήρχετο εις την Δαβασαίθ, και έφθανε προς τον
χείμαρρον τον κατέναντι Ιοκνεάμ· 12 και έστρεφεν από
της Σαρείδ, κατά ανατολάς ηλίου προς το όριον της
Κισλώθ-θαβώρ, και εξήρχετο εις Δαβράθ, και ανέβαινεν
εις Ιαφιά· 13 και εκείθεν εξετείνετο προς ανατολάς εις
Γιθθά-εφέρ, εις Ιττά-κασίν, και εξήρχετο εις Ρεμμών-
μεθωάρ προς Νεά· 14 και περιήρχετο το όριον κατά το
βόρειον εις Ανναθών, και ετελείονεν εις την κοιλάδα
Ιεφθαήλ· 15 και περιελάμβανε την Καττάθ, και Νααλάλ,
και Σιμβρών, και Ιδαλά, και Βηθλεέμ· πόλεις δώδεκα,
και τας κώμας αυτών. 16 Αύτη είναι η κληρονομία των
υιών Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις
αύται και αι κώμαι αυτών. 17 Εξήλθεν ο τέταρτος
κλήρος εις τον Ισσάχαρ, εις τους υιούς Ισσάχαρ κατά τας
συγγενείας αυτών. 18 Και ήτο το όριον αυτών Ιεζραέλ,
και Κεσουλώθ, και Σουνήμ, 19 και Αφεραΐμ, και Σαιών,
και Αναχαράθ, 20 και Ραββίθ, και Κισιών, και Αβές, 21
και Ραιμέθ, και Εν-γαννίμ, και Εν-αδδά και Βαιθ-φασής·
22 και έφθανε το όριον εις Θαβώρ, και Σαχασειμά, και
Βαιθ-σεμές, και το όριον αυτών ετελείονεν εις τον
Ιορδάνην· πόλεις δεκαέξ, και αι κώμαι αυτών. 23 Αύτη
είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Ισσάχαρ κατά
τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών.

24 Και εξήλθεν ο πέμπτος κλήρος εις την φυλήν των
υιών Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών. 25 Και ήτο το
όριον αυτών Χελκάθ, και Αλεί, και Βετέν, και Αχσάφ,
26 και Αλαμμέλεχ, και Αμάδ, και Μισάλ· και έφθανεν
εις Καρμέλ προς δυσμάς και εις Σιχώρ-λιβνάθ· 27 και
έστρεφε προς ανατολάς ηλίου εις την Βαιθ-δαγών, και
έφθανεν εις Ζαβουλών και εις την κοιλάδα Ιεφθαήλ
προς το βόρειον της Βαιθ-εμέκ, και Ναϊήλ, και εξήρχετο
εις την Χαβούλ κατά τα αριστερά, 28 και Χεβρών, και
Ρεώβ, και Αμμών, και Κανά, έως Σιδώνος της μεγάλης·
29 και έστρεφε το όριον εις την Ραμά, και έως της οχυράς
πόλεως Τύρου, και έστρεφε το όριον εις την Οσά, και
ετελείονεν εις την θάλασσαν κατά το μέρος του Αχζίβ·
30 και Αμμά, και Αφέκ, και Ρεώβ· πόλεις εικοσιδύο,
και αι κώμαι αυτών. 31 Αύτη είναι η κληρονομία της
φυλής των υιών Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών, αι
πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. 32 Εξήλθεν ο έκτος
κλήρος εις τους υιούς Νεφθαλί, εις τους υιούς Νεφθαλί
κατά τας συγγενείας αυτών. 33 Και ήτο το όριον αυτών
από Ελέφ, από Αλλόν πλησίον Σαανανείμ, και Αδαμί,
Νεκέβ, και Ιαβνήλ, έως Λακκούμ, και ετελείονεν εις
τον Ιορδάνην. 34 και έστρεφε το όριον από δυσμών εις
Αζνώθ-θαβώρ, και εκείθεν εξήρχετο εις Ουκκώκ, και
έφθανεν εις Ζαβουλών κατά μεσημβρίαν, και έφθανεν
εις Ασήρ κατά δυσμάς και εις Ιούδα κατά ανατολάς ηλίου
επί του Ιορδάνου. 35 Και ήσαν αι τετειχισμέναι πόλεις
Σηδδίμ, Σερ, και Αμμάθ, Ρακκάθ, και Χιννερώθ, 36 και
Αδαμά, και Ραμά, και Ασώρ, 37 και Κέδες, και Εδρεΐ, και
Εν-ασώρ, 38 και Ιρών, και Μιγδαλήλ, Ωρέμ, και Βαιθ-
ανάθ, και Βαιθ-σεμές· πόλεις δεκαεννέα, και αι κώμαι
αυτών. 39 Αύτη είναι η κληρονομία της φυλής των
υιών Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις
και αι κώμαι αυτών. 40 Εξήλθεν ο έβδομος κλήρος εις
την φυλήν των υιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών.
41 Και ήτο το όριον της κληρονομίας αυτών Σαραά, και
Εσθαόλ, και Ιρ-σεμές, 42 και Σαλαβείν, και Αιαλών, και
Ιεθλά, 43 και Αιλών, και Θαμναθά, και Ακκαρών, 44
και Ελθεκώ, και Γιββεθών, και Βααλάθ, 45 και Ιούδ,
και Βανή-βαράκ, και Γαθ-ριμμών, 46 και Με-ιαρκών,
και Ρακκών, μετά του ορίου του κατέναντι της Ιόππης.
47 Το δε όριον των υιών Δαν παρετάθη υπ' αυτών· διά
τούτο οι υιοί Δαν ανέβησαν να πολεμήσωσι την Λεσέμ
και εκυρίευσαν αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι
μαχαίρας, και εξουσίασαν αυτήν και κατώκησαν εν
αυτή· και ωνόμασαν αυτήν Λεσέμ Δαν, κατά το όνομα
Δαν του πατρός αυτών. 48 Αύτη είναι η κληρονομία
της φυλής των υιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών,
αι πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. 49 Αφού δε
ετελείωσαν μεριζόμενοι την γην κατά τα όρια αυτής,
οι υιοί Ισραήλ έδωκαν μεταξύ αυτών κληρονομίαν
εις τον Ιησούν τον υιόν του Ναυή· 50 κατά τον λόγον
του Κυρίου έδωκαν εις αυτόν την πόλιν, την οποίαν
εζήτησε, την Θαμνάθ-σαράχ εν τω όρει Εφραΐμ· και
έκτισε την πόλιν και κατώκησεν εν αυτή. 51 Αύται
είναι αι κληρονομίαι, τας οποίας Ελεάζαρ ο ιερεύς και
Ιησούς ο υιός του Ναυή και οι αρχηγοί των πατριών των
φυλών των υιών Ισραήλ διεμοίρασαν διά κλήρων εν
Σηλώ, ενώπιον του Κυρίου παρά την θύραν της σκηνής
του μαρτυρίου. Και ετελείωσαν τον διαμερισμόν της
γης.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, 2
Είπε προς τους υιούς Ισραήλ λέγων, Διορίσατε εις
εαυτούς τας πόλεις της καταφυγής, περί των οποίων
είπα προς εσάς διά του Μωϋσέως· 3 διά να φεύγη εκεί ο
φονεύς, όστις φονεύση άνθρωπον ακουσίως εξ αγνοίας·
και αύται θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά καταφύγιον από
του εκδικητού του αίματος. 4 Και όταν ο φεύγων εις
μίαν εκ των πόλεων τούτων σταθή εις την είσοδον της
πύλης της πόλεως, και λαλήση την υπόθεσιν αυτού εις
επήκοον των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης, ούτοι
θέλουσι δεχθή αυτόν εις την πόλιν προς εαυτούς και
δώσει τόπον εις αυτόν, και θέλει κατοικεί μετ' αυτών.
5 Και εάν ο εκδικητής του αίματος καταδιώξη αυτόν,
δεν θέλουσι παραδώσει τον φονέα εις τας χείρας αυτού·
διότι εξ αγνοίας επάταξε τον πλησίον αυτού και δεν
εμίσει αυτόν πρότερον. 6 Και θέλει κατοικεί εν εκείνη
τη πόλει, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής
εις κρίσιν, έως του θανάτου του ιερέως του μεγάλου,
του όντος εν ταις ημέραις εκείναις· τότε ο φονεύς θέλει
επιστρέψει και υπάγει εις την πόλιν αυτού και εις την
οικίαν αυτού, εις την πόλιν όθεν έφυγε. 7 Και διώρισαν
την Κέδες εν τη Γαλιλαία εν τω όρει Νεφθαλί, και
την Συχέμ εν τω όρει Εφραΐμ, και την Κιριάθ-αρβά,
ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα. 8 Εις
δε το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον της Ιεριχώ, προς
ανατολάς, διώρισαν την Βοσόρ εν τη ερήμω επί της
πεδιάδος εκ της φυλής Ρουβήν, και την Ραμώθ εν τη
Γαλαάδ εκ της φυλής Γαδ, και την Γωλάν εν Βασάν
εκ της φυλής Μανασσή. 9 Αύται ήσαν αι πόλεις αι
διορισθείσαι διά πάντας τους υιούς Ισραήλ και διά τους
ξένους τους παροικούντας μεταξύ αυτών, ώστε πας ο
φονεύσας τινά εξ αγνοίας να φεύγη εκεί, και να μη
θανατωθή εκ της χειρός του εκδικητού του αίματος,
εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής.

21 Και προσήλθον οι αρχηγοί των πατριών των
Λευϊτών προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς Ιησούν
τον υιόν του Ναυή και προς τους αρχηγούς των πατριών
των φυλών των υιών Ισραήλ, 2 και είπον προς αυτούς
εν Σηλώ εν τη γη Χαναάν λέγοντες, Ο Κύριος προσέταξε
διά του Μωϋσέως να δοθώσιν εις ημάς πόλεις να
κατοικώμεν, και τα περίχωρα αυτών διά τα κτήνη ημών.
3 Και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ εις τους Λευΐτας εκ της
κληρονομίας αυτών, κατά τον λόγον του Κυρίου, τας
πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. 4 Και εξήλθεν ο
κλήρος εις τας συγγενείας των Κααθιτών· και οι υιοί
Ααρών του ιερέως, οι εκ των Λευϊτών, έλαβον διά
κλήρον εκ της φυλής Ιούδα και εκ της φυλής Συμεών,
και εκ της φυλής Βενιαμίν δεκατρείς πόλεις. 5 Οι
δε υιοί Καάθ οι επίλοιποι έλαβον διά κλήρον εκ των
συγγενειών της φυλής Εφραΐμ και εκ της φυλής Δαν και
εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή, δέκα πόλεις. 6 Και
οι υιοί Γηρσών έλαβον διά κλήρου εκ των συγγενειών
της φυλής Ισσάχαρ και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της
φυλής Νεφθαλί και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή
εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. 7 Οι υιοί Μεραρί κατά

τας συγγενείας αυτών έλαβον εκ της φυλής Ρουβήν
και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών,
δώδεκα πόλεις. 8 Και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ διά κλήρου
εις τους Λευΐτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα
αυτών, καθώς ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως. 9
Και έδωκαν εκ της φυλής των υιών Ιούδα και εκ της
φυλής των υιών Συμεών τας πόλεις ταύτας, αίτινες
αναφέρονται ενταύθα κατ' όνομα· 10 και έλαβον αυτάς
οι υιοί του Ααρών, οι εκ των συγγενειών των Κααθιτών,
οι εκ των υιών του Λευΐ· διότι τούτων ήτο ο πρώτος
κλήρος. 11 Και έδωκαν εις αυτούς την πόλιν του Αρβά
πατρός του Ανάκ, ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του
Ιούδα, και τα περίχωρα αυτής κύκλω. 12 Τους δε αγρούς
της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκαν εις Χάλεβ
τον υιόν του Ιεφοννή, εις ιδιοκτησίαν αυτού. 13 Και
έδωκαν εις τους υιούς Ααρών του ιερέως την πόλιν του
καταφυγίου διά τον φονέα, την Χεβρών και τα περίχωρα
αυτής, και την Λιβνά και τα περίχωρα αυτής, 14 και την
Ιαθείρ και τα περίχωρα αυτής, και την Εσθεμωά και
τα περίχωρα αυτής, 15 και την Ωλών και τα περίχωρα
αυτής, και την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, 16 και
την Αείν και τα περίχωρα αυτής, και την Ιουτά και τα
περίχωρα αυτής, την Βαιθ-σεμές και τα περίχωρα αυτής·
πόλεις εννέα εκ των δύο τούτων φυλών· 17 και εκ της
φυλής Βενιαμίν, την Γαβαών και τα περίχωρα αυτής,
την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής, 18 την Αναθώθ και τα
περίχωρα αυτής, και την Αλμών και τα περίχωρα αυτής·
πόλεις τέσσαρας. 19 Πάσαι αι πόλεις των υιών του
Ααρών των ιερέων, πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα
αυτών. 20 Και αι συγγένειαι των υιών του Καάθ των
Λευϊτών, των επιλοίπων εκ των υιών Καάθ, έλαβον τας
πόλεις του κλήρου αυτών εκ της φυλής του Εφραΐμ.
21 Και έδωκαν εις αυτούς την πόλιν του καταφυγίου
διά τον φονέα, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής εν
τω όρει Εφραΐμ, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής,
22 και την Κιβσαείμ και τα περίχωρα αυτής, και την
Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας· 23
και εκ της φυλής Δαν, την Ελθεκώ και τα περίχωρα
αυτής, την Γιββεθών και τα περίχωρα αυτής, 24 την
Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, την Γαθ-ριμμών και
τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας· 25 και εκ του
ημίσεως της φυλής του Μανασσή, την Θαανάχ και τα
περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα
αυτής· πόλεις δύο. 26 Πάσαι αι πόλεις ήσαν δέκα, και τα
περίχωρα αυτών, διά τας συγγενείας των επιλοίπων
υιών του Καάθ. 27 Εις δε τους υιούς Γηρσών, εκ των
συγγενειών των Λευϊτών, έδωκαν εκ του άλλου ημίσεως
της φυλής Μανασσή, την πόλιν του καταφυγίου διά τον
φονέα, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και
την Βεεσθερά και τα περίχωρα αυτής· πόλεις δύο· 28
και εκ της φυλής Ισσάχαρ, την Κισιών και τα περίχωρα
αυτής, την Δαβράθ και τα περίχωρα αυτής, 29 την
Ιαρμούθ και τα περίχωρα αυτής, την Εν-γαννίμ και τα
περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας· 30 και εκ της φυλής
Ασήρ, την Μισαάλ και τα περίχωρα αυτής, την Αβδών
και τα περίχωρα αυτής, 31 την Χελκάθ και τα περίχωρα
αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις
τέσσαρας· 32 και εκ της φυλής Νεφθαλί, την πόλιν του
καταφυγίου διά τον φονέα, την Κέδες εν τη Γαλιλαία
και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμώθ-δωρ και τα
περίχωρα αυτής, και την Καρθάν και τα περίχωρα αυτής·
πόλεις τρεις. 33 Πάσαι αι πόλεις των Γηρσωνιτών, κατά
τας συγγενείας αυτών, ήσαν πόλεις δεκατρείς και τα
περίχωρα αυτών. 34 Εις δε τας συγγενείας των υιών
Μεραρί, των επιλοίπων εκ των Λευϊτών, έδωκαν εκ
της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνεάμ και τα περίχωρα
αυτής, την Καρθά και τα περίχωρα αυτής, 35 την Διμνά
και τα περίχωρα αυτής, την Νααλώλ και τα περίχωρα
αυτής· πόλεις τέσσαρας· 36 και εκ της φυλής Ρουβήν
έδωκαν την Βοσόρ και τα περίχωρα αυτής, και την
Ιααζά και τα περίχωρα αυτής, 37 την Κεδημώθ και
τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα
αυτής· πόλεις τέσσαρας· 38 και εκ της φυλής Γαδ έδωκαν
την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Ραμώθ
εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχαναΐμ
και τα περίχωρα αυτής, 39 την Εσεβών και τα περίχωρα
αυτής, την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής· πάσαι αι πόλεις
τέσσαρες. 40 πάσαι αι πόλεις αι δοθείσαι διά κλήρων
εις τους υιούς Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών,
τους υπολοίπους εκ των συγγενειών των Λευϊτών,
ήσαν πόλεις δώδεκα. 41 Πάσαι αι πόλεις των Λευϊτών,
αι μεταξύ της ιδιοκτησίας των υιών Ισραήλ, ήσαν
τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περίχωρα αυτών.
42 Αι πόλεις αύται ήσαν εκάστη μετά των περιχώρων
αυτών κύκλω· ούτως ήσαν πάσαι αι πόλεις αύται. 43
Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ πάσαν την γην,
την οποίαν ώμοσε να δώση προς τους πατέρας αυτών·
και εκυρίευσαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτή. 44 Και
έδωκεν ο Κύριος εις αυτούς ανάπαυσιν πανταχόθεν,
κατά πάντα όσα ώμοσε προς τους πατέρας αυτών· και
ουδείς εκ πάντων των εχθρών αυτών ηδυνήθη να
σταθή κατά πρόσωπον αυτών· πάντας τους εχθρούς
αυτών παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτών. 45
Δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων,
τους οποίους ο Κύριος ελάλησε προς τον οίκον Ισραήλ·
πάντες εξετελέσθησαν.

22 Τότε συνεκάλεσεν ο Ιησούς τους Ρουβηνίτας
και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του
Μανασσή, 2 και είπε προς αυτούς, Σεις εφυλάξατε
πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής ο δούλος του
Κυρίου, και υπηκούσατε εις την φωνήν μου κατά πάντα
όσα εγώ προσέταξα εις εσάς· 3 δεν εγκατελίπετε τους
αδελφούς σας εις τας πολλάς ταύτας ημέρας έως της
σήμερον, αλλ' εφυλάξατε εντελώς την εντολήν Κυρίου
του Θεού σας· 4 και τώρα Κύριος ο Θεός σας έδωκεν
ανάπαυσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς υπεσχέθη
προς αυτούς· τώρα λοιπόν επιστρέψατε και υπάγετε εις
τας κατοικίας σας, εις την γην της ιδιοκτησίας σας, την
οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις εσάς
εις το πέραν του Ιορδάνου· 5 προσέχετε όμως σφόδρα
να εκτελήτε τας εντολάς και τον νόμον, τον οποίον
Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξεν εις εσάς, να
αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να περιπατήτε εις
πάσας τας οδούς αυτού, και να φυλάττητε τας εντολάς
αυτού, και να ήσθε προσηλωμένοι εις αυτόν, και να
λατρεύητε αυτόν εξ όλης της καρδίας σας και εξ όλης
της ψυχής σας. 6 Και ευλόγησεν αυτούς ο Ιησούς

και απέλυσεν αυτούς· και απήλθον εις τας κατοικίας
αυτών. 7 Και εις μεν το ήμισυ της φυλής του Μανασσή
έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εν Βασάν· εις δε το άλλο
ήμισυ αυτής έδωκεν ο Ιησούς κληρονομίαν μεταξύ των
αδελφών αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς.
Και ότε ο Ιησούς απέστειλεν αυτούς εις τας κατοικίας
αυτών, ευλόγησεν αυτούς· 8 και ελάλησε προς αυτούς,
λέγων, Επιστρέψατε με πολλά πλούτη εις τας κατοικίας
σας, και με κτήνη πολλά σφόδρα, με άργυρον και με
χρυσόν και με χαλκόν και με σίδηρον και με ιμάτια
πολλά σφόδρα, μοιράσθητε τα λάφυρα των εχθρών σας
μετά των αδελφών σας. 9 Και οι υιοί Ρουβήν και οι
υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή έστρεψαν
και ανεχώρησαν από των υιών Ισραήλ εκ της Σηλώ,
της εν τη γη Χαναάν, διά να υπάγωσιν εις την γην
Γαλαάδ, εις την γην της ιδιοκτησίας αυτών, την οποίαν
εκληρονόμησαν κατά τον λόγον του Κυρίου διά του
Μωϋσέως. 10 Και ελθόντες εις τα πέριξ του Ιορδάνου,
τα εντός της γης Χαναάν, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί
Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν
εκεί θυσιαστήριον παρά τον Ιορδάνην, θυσιαστήριον
μέγα εις την όψιν. 11 Και ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ να
λέγηται, Ιδού, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το
ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν θυσιαστήριον
κατέναντι της γης Χαναάν, εις τα πέριξ του Ιορδάνου,
κατά την διάβασιν των Ισραήλ. 12 Και ότε ήκουσαν
οι υιοί Ισραήλ, συνήχθη πάσα η συναγωγή των υιών
Ισραήλ εις Σηλώ, διά να αναβώσι να πολεμήσωσι κατ'
αυτών. 13 Και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ προς τους
υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς το
ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ τον
Φινεές υιόν Ελεάζαρ τον ιερέα, 14 και μετ' αυτού δέκα
άρχοντας, ανά ένα άρχοντα αρχηγόν πατριών κατά
φυλήν του Ισραήλ, και έκαστος ήτο ο πρώτος του οίκου
των πατέρων αυτών, επί τας χιλιάδας του Ισραήλ. 15
Και υπήγον προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους
υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις
την γην Γαλαάδ, και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες,
16 Ταύτα λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· Τις αύτη η
ανομία, την οποίαν επράξατε εναντίον του Θεού του
Ισραήλ, να απομακρυνθήτε σήμερον από του Κυρίου,
οικοδομήσαντες θυσιαστήριον εις εαυτούς, ώστε να
αποστατήσητε σήμερον από Κυρίου; 17 Μικρόν εστάθη
το αμάρτημα ημών εις Φεγώρ, από του οποίου έως
της σήμερον δεν εκαθαρίσθημεν, και έγεινε πληγή
εις την συναγωγήν του Κυρίου, 18 και σεις θέλετε
σήμερον αποστατήσει από του Κυρίου; βεβαίως, εάν σεις
αποστατήσητε σήμερον από του Κυρίου, αύριον θέλει
οργισθή εναντίον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ. 19
Εάν η γη της ιδιοκτησίας σας ήναι ακάθαρτος, διάβητε
εις την γην της ιδιοκτησίας του Κυρίου, όπου η σκηνή
του Κυρίου κατοικεί, και λάβετε ιδιοκτησίαν μεταξύ
ημών· και μη αποστατήσητε από του Κυρίου, μηδέ
αφ' ημών αποστατήσητε, οικοδομούντες εις εαυτούς
θυσιαστήριον εκτός του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού
ημών. 20 Δεν έπραξεν Αχάν ο υιός του Ζερά εν τω
αναθέματι, και έπεσεν οργή εφ' όλην την συναγωγήν
του Ισραήλ; και ο άνθρωπος εκείνος δεν ηφανίσθη
μόνος εν τη ανομία αυτού. 21 Τότε απεκρίθησαν οι υιοί
Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή
και είπον προς τους αρχηγούς των χιλιάδων του Ισραήλ·
22 Ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, ο ισχυρός Θεός ο Κύριος,
αυτός εξεύρει, και αυτός θέλει γνωρίσει· εάν επράξαμεν
τούτο διά αποστασίαν ή εάν διά ανομίαν εναντίον
του Κυρίου, μη λυτρώσης ημάς την ημέραν ταύτην.
23 Εάν ωκοδομήσαμεν εις εαυτούς θυσιαστήριον διά
να αποχωρισθώμεν από του Κυρίου, ή εάν διά να
προσφέρωμεν επ' αυτού ολοκαύτωμα ή προσφοράς, ή
εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ειρηνικάς θυσίας,
αυτός ο Κύριος ας εκζητήση τούτο. 24 Και εάν δεν
επράξαμεν αυτό μάλλον εκ φόβου του πράγματος
τούτου, λέγοντες, Αύριον δύνανται τα τέκνα σας να
είπωσι προς τα τέκνα ημών, λέγοντα, Τι έχετε σεις να
κάμητε μετά του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ; 25 διότι
ο Κύριος έθεσε τον Ιορδάνην όριον μεταξύ ημών και
υμών, υιοί Ρουβήν και υιοί Γάδ· δεν έχετε μέρος μετά
του Κυρίου· και κάμωσιν οι υιοί σας τους υιούς ημών
να παύσωσιν από του να φοβώνται τον Κύριον. 26 Διά
τούτο είπομεν, Ας επιχειρισθώμεν να οικοδομήσωμεν
εις εαυτούς το θυσιαστήριον· ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ
διά θυσίαν, 27 αλλά διά να ήναι μαρτύριον αναμέσον
ημών και υμών, και αναμέσον των γενεών ημών μεθ'
ημάς, ότι ημείς κάμνομεν την λατρείαν του Κυρίου
ενώπιον αυτού με τα ολοκαυτώματα ημών και με τας
θυσίας ημών και με τας ειρηνικάς προσφοράς ημών·
διά να μη είπωσιν αύριον τα τέκνα σας προς τα τέκνα
ημών, Σεις δεν έχετε μέρος μετά του Κυρίου. 28 Διά
τούτο είπομεν, Εάν τύχη να λαλήσωσιν ούτω προς
ημάς ή προς τας γενεάς ημών αύριον, τότε θέλομεν
αποκριθή, Ιδού, το ομοίωμα του θυσιαστηρίου του
Κυρίου, το οποίον ωκοδόμησαν οι πατέρες ημών, ουχί
διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, αλλά διά να ήναι
μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών. 29 Μη γένοιτο να
αποστατήσωμεν από του Κυρίου και να αποχωρισθώμεν
σήμερον από του Κυρίου, οικοδομούντες θυσιαστήριον
διά ολοκαύτωμα, διά προσφοράς και διά θυσίαν, εκτός
του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, το οποίον
είναι έμπροσθεν της σκηνής αυτού. 30 Και ακούσαντες
Φινεές ο ιερεύς και οι άρχοντες της συναγωγής και οι
αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ, οι όντες μετ' αυτού,
τους λόγους τους οποίους ελάλησαν οι υιοί Ρουβήν και
οι υιοί Γαδ και οι υιοί Μανασσή, ευχαριστήθησαν. 31
Και είπε Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους
υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς τους
υιούς Μανασσή, Σήμερον εγνωρίσαμεν ότι ο Κύριος
είναι εν μέσω ημών, διότι δεν επράξατε την ανομίαν
ταύτην εναντίον του Κυρίου· διά τούτου ελυτρώσατε
τους υιούς Ισραήλ από της χειρός του Κυρίου. 32
Και επέστρεψεν ο Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς
και οι άρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των
υιών Γαδ εκ της γης Γαλαάδ εις την γην Χαναάν προς
τους υιούς Ισραήλ, και έφεραν απόκρισιν προς αυτούς.
33 Και το πράγμα ήρεσεν εις τους υιούς Ισραήλ· και
ευλόγησαν τον Θεόν οι υιοί Ισραήλ, και δεν είπαν
πλέον να αναβώσιν εναντίον αυτών εις μάχην, διά να
αφανίσωσι την γην όπου κατώκουν οι υιοί Ρουβήν και
οι υιοί Γαδ. 34 Και ωνόμασαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί

Γαδ το θυσιαστήριον Εδ· Διότι, είπαν, τούτο θέλει είσθαι
μαρτύριον αναμέσον ημών, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός.

23 Και μετά πολύν καιρόν αφού ο Κύριος έδωκεν εις
τον Ισραήλ ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών
αυτού κύκλω, και ο Ιησούς ήτο γέρων, προβεβηκώς την
ηλικίαν, **2** συνεκάλεσεν ο Ιησούς πάντα τον Ισραήλ,
τους πρεσβυτέρους αυτών και τους αρχηγούς αυτών
και τους κριτάς αυτών, και τους άρχοντας αυτών και
είπε προς αυτούς, Εγώ εγήρασα, είμαι προβεβηκώς την
ηλικίαν. **3** Και σεις είδετε πάντα όσα έκαμε Κύριος
ο Θεός σας εις πάντα τα έθνη ταύτα διά σάς· διότι
Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών.
4 Ιδού, εγώ εμοίρασα διά κλήρου εις εσάς ταύτα τα
εναπολειφθέντα έθνη, διά κληρονομίαν εις τας φυλάς
σας, μετά πάντων των εθνών τα οποία εξωλόθρευσα,
από του Ιορδάνου έως της θαλάσσης της μεγάλης, προς
δυσμάς ηλίου. **5** Και Κύριος ο Θεός σας, αυτός θέλει
εξώσει αυτούς απ' έμπροσθέν σας, και θέλει εκδιώξει
αυτούς από προσώπου σας· και θέλετε κυριεύσει την
γην αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σας υπεσχέθη προς
εσάς. **6** Ανδρίζεσθε λοιπόν σφόδρα εις το να φυλάττητε
και να εκτελήτε πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω
του νόμου του Μωϋσέως, διά να μη εκκλίνητε απ'
αυτού δεξιά ή αριστερά· **7** διά να μη αναμιχθήτε μετά
των εθνών τούτων, των εναπολειφθέντων μεταξύ σας,
μηδέ να μνημονεύητε τα ονόματα των θεών αυτών,
μηδέ να ομόσητε, μηδέ να λατρεύσητε αυτούς, μηδέ
να προσκυνήσητε αυτούς· **8** αλλ' εις Κύριον τον Θεόν
σας να ήσθε προσκεκολλημένοι, καθώς εκάμετε έως
της ημέρας ταύτης. **9** Διότι ο Κύριος εξεδίωξεν απ'
έμπροσθέν σας έθνη μεγάλα και δυνατά· και ουδείς
ηδυνήθη έως της σήμερον να σταθή έμπροσθέν σας·
10 εις από σας θέλει διώξει χιλίους· διότι Κύριος ο
Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών, καθώς
υπεσχέθη προς εσάς. **11** Προσέχετε λοιπόν σφόδρα εις
εαυτούς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας. **12** Επειδή
εάν ποτέ στραφήτε οπίσω και προσκολληθήτε μετά
του υπολοίπου των εθνών τούτων, μετά τούτων των
εναπολειφθέντων μεταξύ σας, και συμπενθερεύσητε
μετ' αυτών και αναμιχθήτε μετ' αυτών και εκείνα μεθ'
υμών, **13** εξεύρετε βεβαίως ότι Κύριος ο Θεός σας
δεν θέλει πλέον εκδιώξει απ' έμπροσθέν σας τα έθνη
ταύτα· αλλά θέλουσιν είσθαι παγίδες και ενέδραι εις
εσάς, και μάστιγες εις τας πλευράς σας και άκανθαι εις
τους οφθαλμούς σας, εωσού εξολοθρευθήτε από της
γης ταύτης της αγαθής, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας
έδωκεν εις εσάς. **14** Και ιδού, σήμερον εγώ πορεύομαι
την οδόν πάσης της γης, και σεις γνωρίζετε εν όλη
τη καρδία υμών και εν όλη τη ψυχή υμών, ότι δεν
διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους
οποίους Κύριος ο Θεός σας ελάλησε διά σάς· πάντες
ετελέσθησαν εις εσάς, ουδέ εις εξ αυτών διέπεσε. **15**
Διά τούτο, καθώς ήλθον εφ' υμάς πάντες οι αγαθοί
λόγοι, τους οποίους ελάλησε προς υμάς Κύριος ο Θεός
υμών, ούτως ο Κύριος θέλει επιφέρει εφ' υμάς πάντας
τους λόγους τους κακούς, εωσού εξολοθρεύση υμάς
από της γης της αγαθής ταύτης, την οποίαν έδωκεν
εις υμάς Κύριος ο Θεός υμών. **16** Όταν παραβήτε την
διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν προσέταξεν
εις εσάς, και υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και
προσκυνήσητε αυτούς, τότε η οργή του Κυρίου θέλει
εξαφθή εναντίον σας, και θέλετε αφανισθή ταχέως από
της γης της αγαθής, την οποίαν έδωκεν εις εσάς.

24 Και συνήθροισεν ο Ιησούς πάσας τας φυλάς
του Ισραήλ εν Συχέμ, και συνεκάλεσε τους
πρεσβυτέρους του Ισραήλ και τους αρχηγούς αυτών
και τους κριτάς αυτών και τους άρχοντας αυτών· και
παρεστάθησαν ενώπιον του Θεού. **2** Και είπεν ο Ιησούς
προς πάντα τον λαόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ· πέραν του ποταμού κατώκησαν απ' αρχής οι
πατέρες σας, Θάρρα ο πατήρ του Αβραάμ και ο πατήρ
του Ναχώρ, και ελάτρευσαν άλλους θεούς. **3** Και έλαβον
τον πατέρα σας τον Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού,
και ώδήγησα αυτόν διά πάσης της γης Χαναάν, και
επλήθυνα το σπέρμα αυτού, και έδωκα τον Ισαάκ εις
αυτόν. **4** Και εις τον Ισαάκ έδωκα τον Ιακώβ και
τον Ησαύ· και έδωκα εις τον Ησαύ το όρος Σηείρ, διά
να κληρονομήση αυτό· ο δε Ιακώβ και οι υιοί αυτού
κατέβησαν εις την Αίγυπτον. **5** Και απέστειλα τον
Μωϋσήν και τον Ααρών, και επάταξα την Αίγυπτον
διά πληγών, τας οποίας έκαμον εν μέσω αυτής, και
μετά ταύτα εξήγαγον υμάς. **6** Και αφού εξήγαγον τους
πατέρας υμών εξ Αιγύπτου, ήλθετε εις την θάλασσαν·
και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων υμών
με αμάξας και ίππους εις την θάλασσαν την Ερυθράν·
7 και εβόησαν προς Κύριον και αυτός έθεσε σκότος
αναμέσον υμών και των Αιγυπτίων, και επήγαγεν επ'
αυτούς την θάλασσαν και εκάλυψεν αυτούς, και οι
οφθαλμοί υμών είδον τι έκαμον εν τη Αιγύπτω· και
κατωκήσατε εν τη ερήμω ημέρας πολλάς. **8** Και σας
έφερα εις την γην των Αμορραίων, των κατοικούντων
πέραν του Ιορδάνου, και σας επολέμησαν και παρέδωκα
αυτούς εις τας χείρας σας, και κατεκληρονομήσατε την
γην αυτών, και εξωλόθρευσα αυτούς απ' έμπροσθέν σας.
9 Και εσηκώθη Βαλάκ ο υιός του Σεπφώρ, βασιλεύς του
Μωάβ, και επολέμησε προς τον Ισραήλ· και αποστείλας
προσεκάλεσε τον Βαλαάμ υιόν του Βεώρ διά να σας
καταρασθή· **10** αλλ' εγώ δεν ηθέλησα να ακούσω
τον Βαλαάμ· μάλιστα δε και σας ευλόγησε, και σας
ηλευθέρωσα εκ των χειρών αυτού. **11** Και διέβητε τον
Ιορδάνην και ήλθετε εις Ιεριχώ· και σας επολέμησαν
οι άνδρες της Ιεριχώ, οι Αμορραίοι και οι Φερεζαίοι
και οι Χαναναίοι και οι Χετταίοι και οι Γεργεσαίοι,
οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι· και παρέδωκα αυτούς εις
τας χείρας σας. **12** Και εξαπέστειλα έμπροσθέν σας τας
σφήκας, και εξεδίωξαν αυτούς απ' έμπροσθέν σας, τους
δύο βασιλείς των Αμορραίων· ουχί διά της μαχαίρας
σου ουδέ διά του τόξου σου. **13** Και έδωκα εις εσάς
γην, εις την οποίαν δεν εκοπιάσατε, και πόλεις τας
οποίας δεν εκτίσατε, και κατωκήσατε εν αυταίς· και
τρώγετε αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν
εφυτεύσατε. **14** Τώρα λοιπόν φοβήθητε τον Κύριον
και λατρεύσατε αυτόν εν ακεραιότητι και αληθεία· και
αποβάλετε τους θεούς, τους οποίους ελάτρευσαν οι
πατέρες σας πέραν του ποταμού και εν τη Αιγύπτω,
και λατρεύσατε τον Κύριον. **15** Αλλ' εάν δεν αρέσκη

εις εσάς να λατρεύητε τον Κύριον, εκλέξατε σήμερον
ποίον θέλετε να λατρεύητε· ή τους θεούς, τους οποίους
ελάτρευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού, ή
τους θεούς των Αμορραίων, εις των οποίων την γην
κατοικείτε· εγώ όμως και ο οίκός μου θέλομεν λατρεύει
τον Κύριον. **16** Και απεκρίθη ο λαός λέγων, Μη γένοιτο
να αφήσωμεν τον Κύριον, διά να λατρεύσωμεν άλλους
θεούς· **17** διότι Κύριος ο Θεός ημών, αυτός ανεβίβασεν
ημάς και τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου
δουλείας, και αυτός έκαμεν ενώπιον ημών εκείνα τα
σημεία τα μεγάλα, και διεφύλαξεν ημάς καθ' όλην την
οδόν την οποίαν διωδεύσαμεν, και μεταξύ πάντων των
εθνών διά των οποίων διέβημεν· **18** και εξεδίωξεν ο
Κύριος απ' έμπροσθεν ημών πάντας τους λαούς και
τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν τη γή· και
ημείς θέλομεν λατρεύει τον Κύριον· διότι αυτός είναι
Θεός ημών. **19** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν,
Δεν θέλετε δυνηθή να λατρεύητε τον Κύριον· διότι
αυτός είναι Θεός άγιος· είναι Θεός ζηλωτής· δεν θέλει
συγχωρήσει τας ανομίας σας και τας αμαρτίας σας· **20**
διότι θέλετε εγκαταλείψει τον Κύριον και λατρεύσει
ξένους Θεούς· τότε στραφείς θέλει σας κακώσει και
θέλει σας εξολοθρεύσει, αφού σας αγαθοποίησε. **21** Και
είπεν ο λαός εις τον Ιησούν, Ουχί· αλλά τον Κύριον
θέλομεν λατρεύει. **22** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν,
Σεις είσθε μάρτυρες εις εαυτούς ότι σεις εξελέξατε εις
εαυτούς τον Κύριον, διά να λατρεύητε αυτόν. Και εκείνοι
είπον, Μάρτυρες. **23** Τώρα λοιπόν αποβάλετε τους
ξένους θεούς, τους εν τω μέσω υμών, και κλίνατε την
καρδίαν υμών προς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **24** Και
είπεν ο λαός προς τον Ιησούν, Κύριον τον Θεόν ημών
θέλομεν λατρεύει και εις την φωνήν αυτού θέλομεν
υπακούει. **25** Και έκαμεν ο Ιησούς διαθήκην προς τον
λαόν εν τη ημέρα εκείνη, και έθεσεν εις αυτούς νόμον
και κρίσιν εν Συχέμ. **26** Και έγραψεν ο Ιησούς τους
λόγους τούτους εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού· και
λαβών λίθον μέγαν, έστησεν αυτόν εκεί υπό την δρυν,
την πλησίον του αγιαστηρίου του Κυρίου. **27** Και είπεν
ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ιδού, ο λίθος ούτος
θέλει είσθαι εις υμάς εις μαρτύριον, διότι αυτός ήκουσε
πάντας τους λόγους του Κυρίου τους οποίους ελάλησε
προς ημάς· θέλει είσθαι λοιπόν εις μαρτύριον εις εσάς,
διά να μη αρνηθήτε τον Θεόν σας. **28** Και απέστειλεν ο
Ιησούς τον λαόν, έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού.
29 Και μετά τα πράγματα ταύτα, ετελεύτησεν Ιησούς ο
υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν
δέκα ετών. **30** Και έθαψαν αυτόν εν τοις ορίοις της
κληρονομίας αυτού εν Φαμνάθ-σαράχ, ήτις είναι εν
τω όρει Εφραΐμ, προς βορράν του όρους Γαάς. **31** Και
ελάτρευσεν ο Ισραήλ τον Κύριον πάσας τας ημέρας του
Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες
επέζησαν μετά τον Ιησούν και οίτινες εγνώρισαν πάντα
τα έργα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **32**
Τα δε οστά του Ιωσήφ, τα οποία ανεβίβασαν οι υιοί
Ισραήλ εξ Αιγύπτου, έθαψαν εν Συχέμ, εν τη μερίδι του
αγρού την οποίαν ηγόρασεν ο Ιακώβ παρά των υιών
του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια, και
έγεινε κληρονομία των υιών Ιωσήφ. **33** Και ετελεύτησεν
Ελεάζαρ ο υιός του Ααρών, και έθαψαν αυτόν εν τω
λόφω του Φινεές του υιού αυτού, όστις εδόθη εις αυτόν
εκ τω όρει Εφραΐμ.

Κριταί

1 Και μετά τον θάνατον του Ιησού, ηρώτησαν οι υιοί
Ισραήλ τον Κύριον, λέγοντες, Τις θέλει αναβή υπέρ
ημών πρώτος κατά των Χαναναίων, διά να πολεμήση
αυτούς; **2** Και είπεν ο Κύριος, Ο Ιούδας θέλει αναβή·
ιδού, παρέδωκα τον τόπον εις την χείρα αυτού. **3** Και
είπεν ο Ιούδας προς Συμεών τον αδελφόν αυτού, Ανάβα
μετ' εμού εις τον κλήρόν μου, διά να πολεμήσωμεν τους
Χαναναίους, και εγώ ομοίως θέλω ελθεί μετά σου εις
τον κλήρόν σου. Και υπήγε μετ' αυτού ο Συμεών. **4** Και ο
Ιούδας ανέβη· και παρέδωκεν ο Κύριος τους Χαναναίους
και τους Φερεζαίους εις την χείρα αυτών· και επάταξαν
εξ αυτών εν Βεζέκ δέκα χιλιάδας ανδρών. **5** Και εύρηκαν
τον Αδωνί-Βεζέκ εν Βεζέκ, και επολέμησαν αυτόν και
επάταξαν τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους. **6** Ο δε
Αδωνί-Βεζέκ έφυγε· και εκείνοι κατεδίωξαν οπίσω αυτού
και συνέλαβον αυτόν και απέκοψαν τους μεγάλους
δακτύλους των χειρών αυτού και των ποδών αυτού.
7 Και είπεν ο Αδωνί-Βεζέκ, Εβδομήκοντα βασιλείς,
αποκεκομμένοι τους μεγάλους δακτύλους των χειρών
αυτών και των ποδών, εσύναζον τα πίπτοντα υποκάτω
της τραπέζης μου· ως εγώ έκαμα, ούτως ανταπέδωκεν
εις εμέ ο Θεός. Και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και
απέθανεν εκεί. **8** Και οι υιοί Ιούδα επολέμησαν κατά
της Ιερουσαλήμ και εκυρίευσαν αυτήν· και επάταξαν
αυτήν εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν παρέδωκαν
εις πυρ. **9** Και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα διά
να πολεμήσωσι τους Χαναναίους, τους κατοικούντας
εν τη ορεινή και εν τη μεσημβρινή και εν τη πεδινή.
10 Και υπήγεν ο Ιούδας εναντίον των Χαναναίων των
κατοικούντων εν Χεβρών· το δε όνομα της Χεβρών ήτο
πρότερον Κιριάθ-αρβά· και εθανάτωσαν τον Σεσαΐ, και
τον Αχιμάν και τον Θαλμαΐ. **11** Και εκείθεν υπήγον
εναντίον των κατοίκων της Δεβείρ· το δε όνομα της
Δεβείρ ήτο πρότερον Κιριάθ-σεφέρ. **12** Και είπεν ο
Χάλεβ, Όστις πατάξη την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύση
αυτήν, εις τούτον θέλω δώσει Αχσάν την θυγατέρα μου
εις γυναίκα. **13** Και εκυρίευσεν αυτήν Γοθονιήλ ο υιός
του Κενέζ, ο νεώτερος αδελφός του Χάλεβ· και έδωκεν
εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **14**
Και αυτή, ότε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήση
παρά του πατρός αυτής τον αγρόν· και κατέβη από του
όνου· και είπε προς αυτήν ο Χάλεβ, τι θέλεις; **15** Η
δε είπε προς αυτόν, Δος μοι ευλογίαν· επειδή έδωκας
εις εμέ γην μεσημβρινήν, δος μοι και πηγάς υδάτων.
Και έδωκεν εις αυτήν ο Χάλεβ τας άνω πηγάς και τας
κάτω πηγάς. **16** Και ανέβησαν οι υιοί του Κεναίου,
πενθερού του Μωϋσέως, εκ της πόλεως των φοινίκων
μετά των υιών Ιούδα εις την έρημον του Ιούδα, την
προς μεσημβρίαν της Αράδ· και υπήγον και κατώκησαν
μετά του λαού. **17** Και υπήγεν ο Ιούδας μετά του Συμεών
αδελφού αυτού, και επάταξαν τους Χαναναίους τους
κατοικούντας την Σεφάθ, και κατέστρεψαν αυτήν· και
ωνόμασαν την πόλιν Ορμά. **18** Ο Ιούδας εκυρίευσε και
την Γάζαν και τα όρια αυτής, και την Ασκαλώνα και
τα όρια αυτής, και την Ακκαρών και τα όρια αυτής.
19 Και ήτο Κύριος μετά του Ιούδα· και εκυρίευσε το
όρος· αλλά δεν ηδυνήθη να εκδιώξη τους κατοίκους της
κοιλάδος, διότι είχον αμάξας σιδηράς. **20** Και εδόθη
η Χεβρών εις τον Χάλεβ, καθώς είπεν ο Μωϋσής· και
εξεδίωξεν εκείθεν τους τρεις υιούς του Ανάκ. **21** Τον
δε Ιεβουσαίον, τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, δεν
εξεδίωξαν οι υιοί Βενιαμίν· διά τούτο ο Ιεβουσαίος
κατώκησε μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ έως
της ημέρας ταύτης. **22** Και ο οίκος Ιωσήφ ανέβησαν
και αυτοί επί Βαιθήλ· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτών. **23**
Και απέστειλεν ο οίκος Ιωσήφ να κατασκοπεύσωσι την
Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως ήτο πρότερον Λούζ.
24 Και είδον οι κατάσκοποι άνθρωπον εξερχόμενον εκ
της πόλεως, και είπον προς αυτόν, Δείξον εις ημάς,
παρακαλούμεν, την είσοδον της πόλεως, και θέλομεν
κάμει έλεος εις σε. **25** Και έδειξεν εις αυτούς την
είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι
μαχαίρας· τον δε άνθρωπον και πάσαν την συγγένειαν
αυτού απέπεμψαν. **26** Και υπήγεν ο άνθρωπος εις την
γην των Χετταίων και ωκοδόμησε πόλιν, και ωνόμασεν
αυτήν Λούζ· τούτο είναι το όνομα αυτής έως ημέρας
ταύτης. **27** Ουδέ ο Μανασσής εξεδίωξε τους κατοίκους
της Βαιθ-σαν και των κωμών αυτής, ούτε της Θαανάχ
και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Δωρ και
των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Ιβλεάμ και
των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Μεγιδδώ
και των κωμών αυτής· αλλ' οι Χαναναίοι επέμενον να
κατοικώσιν εν τω τόπω εκείνω. **28** Και ότε κατεστάθη ο
Ισραήλ δυνατός, υπέβαλε τους Χαναναίους εις φόρον
και δεν εξεδίωξεν αυτούς ολοκλήρως. **29** Ουδέ ο Εφραΐμ
εξεδίωξε τους Χαναναίους τους κατοικούντας εν Γεζέρ·
αλλ' οι Χαναναίοι κατώκουν εν Γεζέρ μεταξύ αυτών.
30 Ουδέ ο Ζαβουλών εξεδίωξε τους κατοικούντας την
Κιτρών ουδέ τους κατοικούντας την Νααλώλ· αλλ'
οι Χαναναίοι κατώκουν μεταξύ αυτών και έγειναν
υποτελείς. **31** Ουδέ ο Ασήρ εξεδίωξε τους κατοίκους
της Ακχώ, ούτε τους κατοίκους της Σιδώνος, ούτε
της Ααλάβ, ούτε της Αχζίβ, ούτε της Χελβά, ούτε της
Αφίκ, ούτε της Ρεώβ· **32** αλλ' ο Ασήρ κατώκει μεταξύ
των Χαναναίων των κατοίκων του τόπου· διότι δεν
εξεδίωξεν αυτούς. **33** Ουδέ ο Νεφθαλί εξεδίωξε τους
κατοίκους της Βαιθ-σεμές, ούτε τους κατοίκους της
Βαιθ-ανάθ, αλλά κατώκει μεταξύ των Χαναναίων των
κατοίκων του τόπου· οι δε κάτοικοι της Βαιθ-σεμές
και της Βαιθ-ανάθ έγειναν υποτελείς εις αυτόν. **34**
Και συνέκλεισαν οι Αμορραίοι τους υιούς Δαν εις το
όρος· διότι δεν άφινον αυτούς να καταβαίνωσιν εις την
κοιλάδα· **35** οι δε Αμορραίοι επέμενον να κατοικώσιν εν
τω όρει Ερές, εις Αιαλών και εις Σααλβίμ· η χειρ όμως
του οίκου Ιωσήφ υπερίσχυσεν, ώστε έγειναν υποτελείς.
36 Το δε όριον την Αμορραίων ήτο από της αναβάσεως
της Ακραββίμ, από της Πέτρας και επάνω.

2 Και ανέβη άγγελος Κυρίου από Γαλγάλων εις Βοκίμ
και είπε, Σας ανεβίβασα εξ Αιγύπτου και σας έφερα
εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας σας·
και είπα, Δεν θέλω αθετήσει την προς εσάς διαθήκην
μου εις τον αιώνα· **2** και σεις δεν θέλετε κάμει συνθήκην
προς τους κατοίκους του τόπου τούτου· τα θυσιαστήρια
αυτών θέλετε καταστρέψει. Δεν υπηκούσατε όμως εις

την φωνήν μου· διά τι επράξατε τούτο; **3** Διά τούτο και
εγώ είπα, Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν
σας· αλλά θέλουσιν είσθαι εναντίοι σας, και οι θεοί
αυτών θέλουσιν είσθαι παγίς εις εσάς. **4** Και καθώς
ελάλησεν ο άγγελος του Κυρίου τους λόγους τούτους
προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, ο λαός ύψωσε την
φωνήν αυτού και έκλαυσε. **5** Και εκάλεσαν το όνομα
του τόπου εκείνου Βοκίμ· και εθυσίασαν εκεί εις τον
Κύριον. **6** Και ότε απέλυσε τον λαόν ο Ιησούς, οι υιοί
Ισραήλ υπήγον έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, διά
να κατακληρονομήσωσι την γην. **7** Και ελάτρευσαν ο
λαός τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας
τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά
τον Ιησούν και είδον πάντα τα έργα τα μεγάλα του
Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **8** Και ετελεύτησεν
Ιησούς, ο υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας
εκατόν δέκα ετών. **9** Και έθαψαν αυτόν εις το όριον
της κληρονομίας αυτού εν Θαμνάθ-αρές, εν τω όρει
Εφραΐμ, κατά το βόρειον μέρος του όρους Γαάς. **10** Και
πάσα έτι η γενεά εκείνη προσετέθησαν εις τους πατέρας
αυτών· και εσηκώθη άλλη γενεά μετ' αυτούς, ήτις δεν
εγνώρισε τον Κύριον ουδέ τα έργα, τα οποία έκαμεν
υπέρ του Ισραήλ. **11** Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά
ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλείμ· **12**
και εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών,
τον εξαγαγόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου, και υπήγον
κατόπιν άλλων θεών, εκ των θεών των λαών των πέριξ
αυτών, και προσεκύνησαν αυτούς και παρώργισαν τον
Κύριον. **13** Και εγκατέλιπον τον Κύριον και ελάτρευσαν
τον Βάαλ και τας Ασταρώθ. **14** Και εξήφθη ο θυμός του
Κυρίου κατά του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις
την χείρα των λεηλατιστών, και ελεηλάτησαν αυτούς·
και επώλησεν αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών
κύκλω, ώστε δεν ηδυνήθησαν πλέον να σταθώσι κατά
πρόσωπον των εχθρών αυτών. **15** Πανταχού όπου
εξήρχοντο, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών προς
κακόν, καθώς ελάλησεν ο Κύριος και καθώς ώμοσεν ο
Κύριος προς αυτούς· και ήλθον εις μεγάλην αμηχανίαν.
16 Τότε ανέστησεν ο Κύριος κριτάς, οίτινες έσωσαν
αυτούς εκ της χειρός των λεηλατούντων αυτούς. **17**
Πλην ουδέ εις τους κριτάς αυτών υπήκουσαν, αλλ'
επόρνευσαν κατόπιν άλλων θεών και προσεκύνησαν
αυτούς· εξέκλιναν ταχέως από της οδού, εις την οποίαν
περιεπάτησαν οι πατέρες αυτών υπακούοντες εις τας
εντολάς του Κυρίου· δεν έκαμον ούτω. **18** Και ότε
ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς κριτάς, τότε ο Κύριος ήτο
μετά του κριτού και έσωζεν αυτούς εκ της χειρός των
εχθρών αυτών καθ' όλας τας ημέρας του κριτού· διότι
εσπλαγχνίσθη ο Κύριος εις τους στεναγμούς αυτών τους
εξ αιτίας των καταθλιβόντων αυτούς και καταπιεζόντων
αυτούς. **19** Ότε δε απέθνησκεν ο κριτής, επέστρεφον
και διεφθείροντο χειρότερα παρά τους πατέρας αυτών,
υπάγοντες κατόπιν άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν
αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς· δεν έπαυον από
των πράξεων αυτών ουδέ από της οδού αυτών της
διεστραμμένης. **20** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά
του Ισραήλ, και είπεν, Επειδή ο λαός ούτος παρέβη
την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα εις τους
πατέρας αυτών, και δεν υπήκουσεν εις την φωνήν μου·
21 και εγώ δεν θέλω εκδιώξει πλέον απ' έμπροσθεν
αυτών ουδέν εκ των εθνών, τα οποία αφήκεν ο Ιησούς
ότε ετελεύτησε, **22** διά να δοκιμάσω τον Ισραήλ διά
μέσου αυτών, εάν φυλάττωσι την οδόν του Κυρίου,
περιπατούντες εν αυτή, καθώς εφύλαξαν αυτήν οι
πατέρες αυτών, ή ουχί. **23** Και αφήκε Κύριος τα έθνη
ταύτα, χωρίς να εκδιώξη ταχέως αυτά· ουδέ παρέδωκεν
αυτά εις την χείρα του Ιησού.

3 Και ταύτα είναι τα έθνη, τα οποία αφήκεν ο Κύριος,
διά να δοκιμάση τον Ισραήλ δι' αυτών, πάντας τους
μη γνωρίσαντας πάντας τους πολέμους της Χαναάν·
2 τουλάχιστον διά να μάθωσιν αι γενεαί των υιών
Ισραήλ να γυμνασθώσι τον πόλεμον, τουλάχιστον
όσοι πρότερον δεν είχον γνωρίσει αυτούς· **3** αι πέντε
σατραπείαι των Φιλισταίων και πάντες οι Χαναναίοι
και οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι οι κατοικούντες εν τω
όρει του Λιβάνου, από του όρους Βάαλ-ερμών έως της
εισόδου Αιμάθ. **4** Και ταύτα ήσαν διά να δοκιμάση
τον Ισραήλ δι' αυτών· διά να γνωρίση εάν υπήκουον
εις τας εντολάς του Κυρίου, τας οποίας προσέταξεν
εις τους πατέρας αυτών διά του Μωϋσέως. **5** Και
κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ μεταξύ των Χαναναίων, των
Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και
των Ευαίων και των Ιεβουσαίων. **6** Και έλαβον εις
εαυτούς τας θυγατέρας αυτών εις γυναίκας, και τας
εαυτών θυγατέρας έδωκαν εις τους υιούς αυτών, και
ελάτρευσαν τους θεούς αυτών. **7** Και έπραξαν οι υιοί
Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελησμόνησαν
Κύριον τον Θεόν αυτών και ελάτρευσαν τους Βααλείμ
και τα άλση. **8** Διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου
κατά του Ισραήλ, και επώλησεν αυτούς εις την χείρα
του Χουσάν-ρισαθαΐμ βασιλέως της Μεσοποταμίας· και
εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ εις τον Χουσάν-ρισαθαΐμ
οκτώ έτη. **9** Και ότε εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον
Κύριον, ο Κύριος ανέστησε σωτήρα εις τους υιούς Ισραήλ
και έσωσεν αυτούς, τον Γοθονιήλ υιόν του Κενέζ, τον
νεώτερον αδελφόν του Χάλεβ. **10** Και ήτο επ' αυτόν το
Πνεύμα του Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ· και εξήλθεν
εις μάχην, και παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα
αυτού τον Χουσάν-ρισαθαΐμ βασιλέα της Μεσοποταμίας·
και η χειρ αυτού υπερίσχυσεν εναντίον του Χουσάν-
ρισαθαΐμ. **11** Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη·
και ετελεύτησε Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ. **12** Και
ήρχισαν οι υιοί Ισραήλ πάλιν να πράττωσι πονηρά
ενώπιον του Κυρίου· και ενίσχυσεν ο Κύριος τον Εγλών
βασιλέα του Μωάβ κατά του Ισραήλ, διότι έπραξαν
πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **13** Και συνήθροισεν εις
σεαυτόν τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ, ο και υπήγε
και επάταξε τον Ισραήλ και εκυρίευσαν την πόλιν
των φοινίκων. **14** Και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ εις
τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ δεκαοκτώ έτη. **15** Και
εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· και ανέστησεν
ο Κύριος εις αυτούς σωτήρα, τον Αώδ υιόν του Γηρά,
του Βενιαμίτου, άνδρα αριστερόχειρα. Και απέστειλαν
οι υιοί Ισραήλ διά χειρός αυτού δώρα προς τον Εγλών
βασιλέα του Μωάβ. **16** Και κατεσκεύασεν εις εαυτόν
ο Αώδ μάχαιραν δίστομον, μακράν μίαν πήχην· και
περιεζώσθη αυτήν υπό τον μανδύαν αυτού επί τον

μηρόν αυτού τον δεξιόν. **17** Και προσέφερε τα δώρα
προς τον ο Εγλών βασιλέα του Μωάβ· ο δε Εγλών
ήτο άνθρωπος παχύς σφόδρα. **18** Και αφού ετελείωσε
προσφέρων τα δώρα και απέπεμψε τους ανθρώπους
τους βαστάζοντας τα δώρα, **19** τότε ο αυτός υπέστρεψεν
από των γλυπτών των προς τα Γάλγαλα· και είπε, Λόγον
κρυφόν έχω προς σε, βασιλεύ. Ο δε είπε, Σιώπα. Και
εξήλθον απ' αυτού πάντες οι παριστάμενοι πλησίον
αυτού. **20** Και εισήλθε προς αυτόν ο Αώδ· εκείνος δε
εκάθητο εν τω υπερώω αυτού τω θερινώ μονώτατος.
Και είπεν ο Αώδ, Έχω λόγον παρά Θεού προς σε. Τότε
εσηκώθη από του θρόνου. **21** Και απλώσας ο Αώδ την
χείρα αυτού την αριστεράν, έλαβε την μάχαιραν από
του μηρού αυτού του δεξιού και ενέπηξεν αυτήν εις
την κοιλίαν αυτού, **22** ώστε και η λαβή έτι εισήλθε
κατόπιν του σιδήρου· και το πάχος συνέκλεισεν επί τον
σίδηρον, ώστε δεν ηδύνατο να σύρη την μάχαιραν από
της κοιλίας αυτού· και εξήλθε κόπρος. **23** Τότε εξήλθεν
ο Αώδ διά της στοάς και έκλεισεν οπίσω αυτού τας
θύρας του υπερώου, και εκλείδωσε. **24** Και αφού εκείνος
εξήλθεν, ήλθον οι δούλοι του Εγλών· και ότε είδον ότι,
ιδού, αι θύραι του υπερώου ήσαν κλειδωμέναι, είπον,
Βεβαίως τους πόδας αυτού σκεπάζει εν τω δωματίω
τω θερινώ. **25** Και περιέμειναν εωσού εντράπησαν· και
ιδού, δεν ήνοιγε τας θύρας του υπερώου· όθεν έλαβον
το κλειδίον και ήνοιξαν· και ιδού, ο κύριος αυτών
έκειτο κατά γης νεκρός. **26** Ο δε Αώδ εξέφυγεν, εν
όσω εκείνοι εβράδυνον· και επέρασε τα γλυπτά και
διεσώθη εις Σεειρωθά. **27** Και ότε ήλθεν, εσάλπισε
διά της σάλπιγγος εν τω όρει Εφραΐμ, και κατέβησαν
μετ' αυτού οι υιοί Ισραήλ από του όρους και αυτός
έμπροσθεν αυτών. **28** Και είπε προς αυτούς, Ακολουθείτέ
μοι· διότι ο Κύριος παρέδωκε τους εχθρούς σας τους
Μωαβίτας εις την χείρα σας. Και κατέβησαν οπίσω
αυτού και κατέλαβον τας διαβάσεις του Ιορδάνου προς
τον Μωάβ και δεν αφήκαν άνθρωπον να περάση. **29**
Και επάταξαν τους Μωαβίτας κατά τον καιρόν εκείνον,
περίπου δέκα χιλιάδας ανδρών, πάντας ανδρείους και
πάντας δυνατούς εν ισχύϊ· και δεν διεσώθη ουδείς. **30**
Ούτως εταπεινώθη ο Μωάβ εν τη ημέρα εκείνη υπό την
χείρα του Ισραήλ. Και η γη ανεπαύθη ογδοήκοντα έτη.
31 Μετά δε τούτον εστάθη ο Σαμεγάρ ο υιός του Ανάθ,
όστις επάταξε τους Φιλισταίους εξακοσίους άνδρας δι'
ενός βουκέντρου· και έσωσε και αυτός τον Ισραήλ.

4 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πάλιν πονηρά ενώπιον
του Κυρίου, αφού ετελεύτησεν ο Αώδ. **2** Και
επώλησεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ιαβείν,
βασιλέως Χαναάν, όστις εβασίλευεν εν Ασώρ· και
αρχηγός των στρατευμάτων αυτού ήτο ο Σισάρα, όστις
κατώκει εκ Αρωσέθ των εθνών. **3** Και εβόησαν προς
τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· διότι είχεν εννεακοσίας
αμάξας σιδηράς· και αυτός κατέθλιψε σφόδρα τους υιούς
Ισραήλ είκοσι έτη. **4** Και η Δεβόρρα, γυνή προφήτις,
γυνή του Λαφιδώθ, αύτη έκρινε τον Ισραήλ κατά τον
καιρόν εκείνον. **5** Και αυτή κατώκει υπό τον φοίνικα
της Δεβόρρας, μεταξύ Ραμά και Βαιθήλ, εν τω όρει
Εφραΐμ· και ανέβαινον προς αυτήν οι υιοί Ισραήλ διά
να κρίνωνται. **6** Και έστειλε και εκάλεσε τον Βαράκ
τον υιόν του Αβινεέμ από Κέδες-νεφαλί, και είπε προς
αυτόν, Δεν πρόσταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων,
Ύπαγε και σύναξον δύναμιν εν τω όρει Θαβώρ και λάβε
μετά σου δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί
και εκ των υιών Ζαβουλών, **7** και θέλω επισύρει προς
σε εις τον ποταμόν Κισών τον Σισάρα, τον αρχηγόν
του στρατεύματος Ιαβείν, και τας αμάξας αυτού και το
πλήθος αυτού, και θέλω παραδώσει αυτόν εις την χείρα
σου; **8** Και είπε προς αυτήν ο Βαράκ, Εάν συ έλθης μετ'
εμού, θέλω υπάγει· αλλ' εάν δεν έλθης μετ' εμού, δεν
θέλω υπάγει. **9** Η δε είπε, Θέλω ελθεί εξάπαντος μετά
σού· πλην δεν θέλεις λάβει τιμήν εν τη οδώ εις την
οποίαν υπάγεις· διότι εις χείρα γυναικός θέλει πωλήσει
ο Κύριος τον Σισάρα. Και η Δεβόρρα εσηκώθη και υπήγε
μετά του Βαράκ εις Κέδες. **10** Και συνεκάλεσεν ο Βαράκ
τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εις Κέδες, και ανέβη
μετά δέκα χιλιάδων ανδρών κατά πόδας αυτού· και η
Δεβόρρα ανέβη μετ' αυτού. **11** Ο δε Έβερ ο Κεναίος,
εκ των υιών του Οβάβ πενθερού του Μωϋσέως, είχε
χωρισθή από των Κεναίων και είχε στήσει την σκηνήν
αυτού έως της δρυός Ζααναείμ, της πλησίον Κέδες. **12**
Και ανήγγειλαν προς τον Σισάρα, ότι Βαράκ ο υιός του
Αβινεέμ ανέβη εις το όρος Θαβώρ. **13** Και συνήθροισεν
ο Σισάρα πάσας τας αμάξας αυτού, εννεακοσίας αμάξας
σιδηράς, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού, από
Αρωσέθ των εθνών εις τον ποταμόν Κισών. **14** Και είπεν
η Δεβόρρα προς τον Βαράκ, Σηκώθητι· διότι αύτη είναι
η ημέρα, καθ' ην ο Κύριος παρέδωκε τον Σισάρα εις
την χείρα σου· δεν εξήλθεν ο Κύριος έμπροσθέν σου;
Και κατέβη ο Βαράκ από του όρους Θαβώρ και δέκα
χιλιάδες άνδρες κατόπιν αυτού. **15** Και κατετρόπωσεν ο
Κύριος τον Σισάρα και πάσας τας αμάξας και παν το
στράτευμα, εν στόματι μαχαίρας, έμπροσθεν του Βαράκ·
και κατέβη ο Σισάρα από της αμάξης και έφυγε πεζός. **16**
Κατεδίωξε δε ο Βαράκ κατόπιν των αμαξών και κατόπιν
του στρατεύματος έως της Αρωσέθ των εθνών· και έπεσε
παν το στράτευμα του Σισάρα εν στόματι μαχαίρας· δεν
έμεινεν ουδέ εις. **17** Και έφυγεν ο Σισάρα πεζός εις την
σκηνήν της Ιαήλ, γυναικός του Έβερ του Κεναίου· διότι
ήτο ειρήνη μεταξύ του Ιαβείν βασιλέως της Ασώρ και
του οίκου του Έβερ του Κεναίου. **18** Και εξήλθεν η
Ιαήλ εις συνάντησιν του Σισάρα και είπε προς αυτόν,
Είσελθε, κύριέ μου, είσελθε προς εμέ· μη φοβού. Και
ότε εισήλθε προς αυτήν εις την σκηνήν, εσκέπασεν
αυτόν με κάλυμμα. **19** Και είπε προς αυτήν. Πότισόν με,
παρακαλώ, ολίγον ύδωρ, διότι εδίψησα. Και ήνοιξε τον
ασκόν του γάλακτος και επότισεν αυτόν και εσκέπασεν
αυτόν. **20** Και είπε προς αυτήν, Στήθι εις την θύραν της
σκηνής, και εάν έλθη τις και σε ερωτήση, λέγων, Είναί
τις ενταύθα; είπέ, Ουχί. **21** Και έλαβεν Ιαήλ η γυνή του
Έβερ τον πάσσαλον της σκηνής, και βαλούσα σφύραν
εις την χείρα αυτής, υπήγεν ησύχως προς αυτόν και
ενέπηξε τον πάσσαλον εις τον μήνιγγα αυτού, ώστε
εκαρφώθη εις την γήν· διότι αυτός αποκαμωμένος ων
εκοιμάτο βαθέως. Και απέθανε. **22** Και ιδού, ο Βαράκ
κατεδίωκε τον Σισάρα· η δε Ιαήλ εξήλθεν εις συνάντησιν
αυτού και είπε προς αυτόν, Ελθέ, και θέλω σοι δείξει τον
άνδρα τον οποίον ζητείς. Και ότε εισήλθε προς αυτήν,
ιδού, ο Σισάρα έκειτο νεκρός, και ο πάσσαλος εις τον

μήνιγγα αυτού. **23** Και εταπείνωσεν ο Θεός κατά την
ημέραν εκείνην τον Ιαβείν βασιλέα Χαναάν έμπροσθεν
των υιών Ισραήλ. **24** Και εκραταιούτο η χειρ των υιών
Ισραήλ και κατίσχυεν επί Ιαβείν βασιλέα Χαναάν, εωσού
εξωλόθρευσαν τον Ιαβείν βασιλέα Χαναάν.

5 Και έψαλαν η Δεβόρρα και ο Βαράκ ο υιός του
Αβινεέμ εν τη ημέρα εκείνη, λέγοντες, **2** Επειδή
προεπορεύθησαν αρχηγοί εν τω Ισραήλ, Επειδή ο λαός
προσέφερεν εαυτόν εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον.
3 Ακούσατε, βασιλείς· δότε ακρόασιν, σατράπαι· εγώ,
εις τον Κύριον εγώ θέλω ψάλλει εις Κύριον τον Θεόν
του Ισραήλ θέλω ψαλμωδεί. **4** Κύριε, ότε εξήλθες
από Σηείρ, ότε εκίνησας από της πεδιάδος του Εδώμ,
η γη εσείσθη και οι ουρανοί εστάλαξαν, αι νεφέλαι
έτι εστάλαξαν ύδωρ. **5** Τα όρη ετάκησαν υπό της
παρουσίας του Κυρίου· αυτό το Σινά από της παρουσίας
Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **6** Εν ταις ημέραις του
Σαμεγάρ υιού του Ανάθ, εν ταις ημέραις της Ιαήλ,
εγκατελείφθησαν αι οδοί, και οι διαβάται περιεπάτουν
οδούς πλαγίας. **7** Εξέλιπον οι ηγεμόνες εν τω Ισραήλ,
εξέλιπον, εωσού εγώ η Δεβόρρα εσηκώθην, εσηκώθην
μήτηρ εν τω Ισραήλ. **8** Εξέλεξαν θεούς νέους· τότε
πόλεμος εν ταις πύλαις· εφάνη άρα ασπίς ή λόγχη μεταξύ
τεσσαράκοντα χιλιάδων εν τω Ισραήλ; **9** Η καρδία μου
είναι προς τους αρχηγούς του Ισραήλ, όσοι μεταξύ του
λαού προσέφεραν εαυτούς εκουσίως. Ευλογείτε τον
Κύριον. **10** Υμνολογείτε· οι επιβαίνοντες επί λευκών
όνων, οι καθήμενοι εις το κρίνειν, και οι περιπατούντες
εν ταις οδοίς. **11** Ελευθερωθέντες από του κρότου
των τοξοτών, εν τοις τόποις όπου αντλούσιν ύδωρ,
εκεί θέλουσι διηγείσθαι τας δικαιοσύνας του Κυρίου,
τας δικαιοσύνας των ηγεμόνων αυτού μεταξύ του
Ισραήλ. Κατέβη τότε εις τας πύλας ο λαός του Κυρίου.
12 Εγέρθητι, εγέρθητι, Δεβόρρα· εγέρθητι, εγέρθητι,
πρόφερε ωδήν· σηκώθητι, Βαράκ, και αιχμαλώτισον
τους αιχμαλώτους σου, υιέ του Αβινεέμ. **13** Τότε κατέβη
το εγκαταλελειμμένον του λαού εναντίον των ισχυρών·
ο Κύριος κατέβη μετ' εμού εναντίον των δυνατών. **14** Εκ
του Εφραΐμ οι κατοικούντες το όρος Αμαλήκ κατέβησαν
κατόπιν σου, Βενιαμίν, μεταξύ των λαών σου. Εκ του
Μαχείρ κατέβησαν οι αρχηγοί, και εκ του Ζαβουλών οι
κρατούντες ράβδον γραμματέως. **15** Και οι άρχοντες του
Ισσάχαρ μετά της Δεβόρρας, ο Ισσάχαρ προσέτι και ο
Βαράκ· κατόπιν τούτου έδραμον εις την κοιλάδα. Εις τας
διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοί
καρδίας. **16** Διά τι εκάθησας μεταξύ εις τας μάνδρας,
διά να ακούης τα βελάσματα των ποιμνίων; εις τας
διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλαι συζητήσεις
καρδίας. **17** Ο Γαλαάδ ησύχαζε πέραν του Ιορδάνου· και
ο Δαν διά τι έμενεν εις τα πλοία; ο Ασήρ εκάθητο εις
τα παράλια, και ησύχαζεν εις τους λιμένας αυτού. **18**
Ο Ζαβουλών είναι λαός προσφέρων την ζωήν αυτού
εις θάνατον, και ο Νεφθαλί, επί τα ύψη της πεδιάδος.
19 Ήλθον οι βασιλείς, επολέμησαν· τότε επολέμησαν
οι βασιλείς Χαναάν εν Θαανάχ πλησίον των υδάτων
του Μεγιδδώ· λάφυρον αργυρίου δεν έλαβον. **20** Εκ
του ουρανού επολέμησαν, οι αστέρες εκ της πορείας
αυτών επολέμησαν εναντίον του Σισάρα. **21** Ο ποταμός
Κισών κατέσυρεν αυτούς, ο παλαιός ποταμός, ο ποταμός
Κισών. Κατεπάτησας, ψυχή μου, δύναμιν. **22** Τότε
κατετρίβησαν οι όνυχες των ίππων από του ορμητικού
δρόμου, του ορμητικού δρόμου των επ' αυτούς ισχυρών.
23 Καταράσθε την Μηρώζ, είπεν ο άγγελος του Κυρίου,
καταράσθε κατάραν τους κατοίκους αυτής διότι δεν
ήλθον εις βοήθειαν του Κυρίου, εις βοήθειαν του Κυρίου
εναντίον των δυνατών. **24** Ευλογημένη ας ήναι υπέρ
τας γυναίκας η Ιαήλ, η γυνή του Έβερ του Κεναίου·
υπέρ τας γυναίκας εν ταις σκηναίς ευλογημένη ας ήναι.
25 Ύδωρ εζήτησε, γάλα έδωκε· βούτυρον προσέφερεν
εις μεγαλοπρεπή κρατήρα. **26** Την αριστεράν αυτής
ήπλωσεν εις τον πάσσαλον, και την δεξιάν αυτής εις
την σφύραν των εργατών· και σφυροκοπήσασα τον
Σισάρα έσχισε την κεφαλήν αυτού, και συνέθλασε και
διεπέρασε τους μήνιγγας αυτού. **27** Μεταξύ των ποδών
αυτής συνεκάμφθη, έπεσεν, έκειτο· μεταξύ των ποδών
αυτής συνεκάμφθη, έπεσεν· όπου συνεκάμφθη, εκεί
έπεσε νεκρός. **28** Η μήτηρ του Σισάρα έκυπτε διά της
θυρίδος και εβόα διά του δικτυωτού, Διά τι η άμαξα
αυτού βραδύνει να έλθη, διά τι εβράδυναν οι τροχοί των
αμαξών αυτού; **29** Αι σοφαί κυρίαι αυτής απεκρίνοντο
προς αυτήν· αυτή μάλιστα έδιδε την απόκρισιν προς
εαυτήν· **30** Δεν επέτυχον; δεν διεμοίρασαν τα λάφυρα;
μίαν ή δύο νέας εις έκαστον άνδρα, εις τον Σισάρα
λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κεντητά,
ποικιλόχροα κεντητά και εκ των δύο μερών, περιλαίμια
των λαφυραγωγουμένων; **31** Ούτω να απολεσθώσι
πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· οι δε αγαπώντες αυτόν
ας ήναι ως ο ήλιος ανατέλλων εν τη δόξη αυτού. Και
ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη.

6 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του
Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα
του Μαδιάμ επτά έτη. **2** Και κατίσχυσεν χειρ του Μαδιάμ
επί τον Ισραήλ· εξ αιτίας των Μαδιανιτών έκαμον εις
εαυτούς οι υιοί Ισραήλ τας φωλεάς εκείνας, τας επί
των ορέων, και τα σπήλαια και τα οχυρώματα. **3** Και
ότε έσπερνεν ο Ισραήλ, ανέβαινον οι Μαδιανίται και οι
Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και ήρχοντο
εναντίον αυτού· **4** και στρατοπεδεύοντες εναντίον
αυτών διέφθειρον τα γεννήματα της γης, έως της
εισόδου Γάζης, και δεν άφινον ζωοτροφίαν εις τον
Ισραήλ, ούτε πρόβατον ούτε βουν ούτε όνον. **5** Διότι
ανέβαινον αυτοί και τα ποίμνια αυτών και ήρχοντο
μετά των σκηνών αυτών, πολυάριθμοι ως ακρίδες·
αναρίθμητοι ήσαν και αυτοί και αι κάμηλοι αυτών· και
εισήρχοντο εις την γην διά να φθείρωσιν αυτήν. **6** Και
επτώχευσε σφόδρα ο Ισραήλ εξ αιτίας των Μαδιανιτών·
διά τούτο οι υιοί Ισραήλ εβόησαν προς τον Κύριον. **7**
Και ότε εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ διά
τους Μαδιανίτας, **8** τότε απέστειλεν ο Κύριος άνδρα
προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και είπε προς αυτούς,
Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα
υμάς εξ Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οίκου δουλείας,
9 και ελύτρωσα υμάς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ
χειρός πάντων των καταθλιβόντων υμάς, και εξεδίωξα
αυτούς απ' έμπροσθεν υμών και έδωκα εις εσάς την γην
αυτών· **10** και είπα προς εσάς, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός

σας· δεν θέλετε σεβασθή τους θεούς των Αμορραίων,
εν τη γη των οποίων κατοικείτε· και δεν υπηκούσατε
εις την φωνήν μου. **11** Και ήλθεν άγγελος Κυρίου και
εκάθισεν υπό την δρυν την εν Οφρά, την του Ιωάς του
Αβί-εζερίτου· και Γεδεών ο υιός αυτού εκοπάνιζε σίτον
εν τω ληνώ, διά να κρύψη αυτόν από των Μαδιανιτών.
12 Και εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου και είπε προς
αυτόν, Ο Κύριος μετά σου, δυνατέ εν ισχύϊ. **13** Και
είπε προς αυτόν ο Γεδεών, Ω κύριέ μου, αν ο Κύριος
ήναι μεθ' ημών, διά τι λοιπόν εύρηκαν ημάς πάντα
ταύτα; και που είναι πάντα τα θαυμάσια αυτού, τα οποία
διηγήθησαν εις ημάς οι πατέρες ημών, λέγοντες, Δεν
ανεβίβασεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου; αλλά τώρα
εγκατέλιπεν ημάς ο Κύριος και παρέδωκεν ημάς εις τας
χείρας των Μαδιανιτών. **14** Και εμβλέψας προς αυτόν
ο Κύριος είπεν, Ύπαγε εν τη δυνάμει σου ταύτη, και
θέλεις σώσει τον Ισραήλ εκ της χειρός του Μαδιάμ· δεν
σε απέστειλα εγώ; **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Ω κύριέ
μου, με τι θέλω σώσει τον Ισραήλ; ιδού, η οικογένειά
μου είναι η ταπεινοτέρα μεταξύ του Μανασσή, και εγώ
ο μικρότερος εν τω οίκω του πατρός μου. **16** Και είπε
προς αυτόν ο Κύριος, Αλλ' εγώ θέλω είσθαι μετά σου
και θέλεις πατάξει τους Μαδιανίτας ως άνδρα ένα. **17**
Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν λοιπόν εύρηκα χάριν εις
τους οφθαλμούς σου, δείξόν μοι σημείον ότι συ είσαι ο
λαλών μετ' εμού. **18** Μη αναχωρήσης εντεύθεν, δέομαι,
εωσού έλθω προς σε και εκφέρω την προσφοράν μου
και θέσω ενώπιόν σου. Ο δε είπε, Θέλω περιμείνει εωσού
επιστρέψης. **19** Και εισήλθεν ο Γεδεών και ητοίμασεν
ερίφιον εξ αιγών και άζυμα ενός εφά αλεύρου· το μεν
κρέας έθεσεν εις κάνιστρον, τον δε ζωμόν έβαλεν εις
χύτραν, και έφερεν έξω προς αυτόν υπό την δρυν και
προσέφερε. **20** Και είπε προς αυτόν ο άγγελος του Θεού,
Λάβε το κρέας και τα άζυμα και θες επί ταύτην την
πέτραν, και τον ζωμόν επίχεε. Και έκαμεν ούτω. **21** Και
εξέτεινεν ο άγγελος του Κυρίου το άκρον της ράβδου,
την οποίαν είχεν εν τη χειρί αυτού, και ήγγισε το κρέας
και τα άζυμα· και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε
το κρέας και τα άζυμα. Τότε απήλθεν ο άγγελος του
Κυρίου από των οφθαλμών αυτού. **22** Και ιδών ο Γεδεών
ότι ήτο άγγελος Κυρίου, είπεν ο Γεδεών, Οίμοι, Κύριε
Θεέ· διότι είδον τον άγγελον του Κυρίου πρόσωπον προς
πρόσωπον. **23** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ειρήνη σοι·
μη φοβού· δεν θέλεις αποθάνει. **24** Και ωκοδόμησεν εκεί
ο Γεδεών θυσιαστήριον εις τον Κύριον και ωνόμασεν
αυτό Ιεοβά-σαλώμ· έως της ημέρας ταύτης είναι εν
Οφρά των Αβί-εζεριτών. **25** Και την αυτήν νύκτα είπεν
ο Κύριος προς αυτόν, Λάβε τον βουν του πατρός σου
και τον δεύτερον βουν τον επταετή, και κατεδάφισον
τον βωμόν του Βάαλ, τον οποίον έχει ο πατήρ σου,
και το άλσος το πλησίον αυτού κατάκοψον· **26** και
οικοδόμησον θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου επί
της κορυφής της πέτρας ταύτης, κατά το διατεταγμένον·
και λάβε τον δεύτερον βουν και πρόσφερε ολοκαύτωμα
με τα ξύλα του άλσους, το οποίον θέλεις κατακόψει.
27 Και έλαβεν ο Γεδεών δέκα άνδρας εκ των δούλων
αυτού και έκαμε καθώς είπε προς αυτόν ο Κύριος· και
επειδή εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτού και τους
ανθρώπους της πόλεως, να κάμη τούτο την ημέραν,
έκαμεν αυτό την νύκτα. **28** Και ότε οι άνθρωποι της
πόλεως εξηγέρθησαν το πρωΐ, ιδού, ήτο κρημνισμένος
ο βωμός του Βάαλ, και το άλσος το πλησίον αυτού
κατακεκομμένον, και ο δεύτερος βους ώλοκαυτωμένος
επί το θυσιαστήριον το ωκοδομημένον. **29** Και είπεν ο
εις προς τον άλλον, Τις έκαμε το πράγμα τούτο; Και
εξετάσαντες και ανερευνήσαντες είπον, Ο Γεδεών ο υιός
του Ιωάς έκαμε το πράγμα τούτο. **30** Τότε οι άνθρωποι
της πόλεως είπον προς τον Ιωάς, Έκβαλε τον υιόν σου
διά να θανατωθή, επειδή εκρήμνισε τον βωμόν του
Βάαλ και επειδή κατέκοψε το άλσος το πλησίον αυτού.
31 Και είπεν ο Ιωάς προς πάντας τους εξανισταμένους
εναντίον αυτού, Μήπως σεις θέλετε διεκδικήσει υπέρ
του Βάαλ; ή σεις θέλετε σώσει αυτόν; όστις διεκδικήση
υπέρ αυτού θέλει θανατωθή έως πρωΐας· εάν ούτος ήναι
Θεός, ας διεκδικήση υπέρ εαυτού, διότι εκρήμνισαν
τον βωμόν αυτού. **32** Διά τούτο ωνόμασεν αυτόν εν
τη ημέρα εκείνη Ιεροβάαλ, λέγων, Ας εκδικήση κατ'
αυτού ο Βάαλ, διότι εκρήμνισε τον βωμόν αυτού. **33**
Τότε συνήχθησαν ομού πάντες οι Μαδιανίται και οι
Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και διέβησαν
και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ιεζραέλ. **34** Και
το Πνεύμα του Κυρίου περιεχύθη επί τον Γεδεών, και
εσάλπισεν εν σάλπιγγι και συνήχθησαν οι Αβί-εζερίται
οπίσω αυτού. **35** Και εξαπέστειλε μηνυτάς προς πάντα
τον Μανασσή, και συνήχθη και αυτός οπίσω αυτού·
εξαπέστειλεν έτι μηνυτάς προς τον Ασήρ και προς τον
Ζαβουλών και προς τον Νεφθαλί· και ανέβησαν εις
συνάντησιν αυτών. **36** Και είπεν ο Γεδεών προς τον
Θεόν, Εάν μέλλης να σώσης διά χειρός μου τον Ισραήλ,
καθώς ελάλησας, **37** ιδού, εγώ θέλω βάλει τον πόκον
του μαλλίου εις το αλώνιον· εάν γείνη δρόσος μόνον
επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ξηρασία, τότε θέλω
γνωρίσει ότι θέλεις σώσει διά χειρός μου τον Ισραήλ,
καθώς ελάλησας. **38** Και έγεινεν ούτω· διότι σηκωθείς
την επαύριον το πρωΐ, επίεσε τον πόκον και εξέθλιψε
δρόσον εκ του πόκου, λεκάνην πλήρη ύδατος. **39** Και
είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Ας μη εξαφθή ο θυμός
σου εναντίον μου, και θέλω λαλήσει μόνον ταύτην
την φοράν· ας δοκιμάσω, δέομαι, ταύτην μόνην την
φοράν εν τω πόκω· ας γείνη τώρα ξηρασία μόνον επί
τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ας ήναι δρόσος. **40**
Και έκαμεν ο Θεός ούτω την νύκτα εκείνην· και έγεινε
ξηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ήτο
δρόσος.

7 Τότε ο Ιεροβάαλ, όστις είναι ο Γεδεών, εξηγέρθη πρωΐ,
και πας ο λαός ο μετ' αυτού, και εστρατοπέδευσαν
πλησίον της πηγής Αρώδ· το δε στρατόπεδον των
Μαδιανιτών ήτο κατά το βόρειον αυτών, προς τον
λόφον Μορέχ εν τη κοιλάδι. **2** Και είπε Κύριος προς
τον Γεδεών, Πολύς είναι ο λαός ο μετά σου ώστε να
παραδώσω τους Μαδιανίτας εις την χείρα αυτού, μήπως
ο Ισραήλ καυχηθή εναντίον μου, λέγων, Η χειρ μου με
έσωσε· **3** τώρα λοιπόν κήρυξον εις επήκοον του λαού,
λέγων, Όστις είναι δειλός και φοβούμενος, ας στρέψη
και ας σπεύση από του όρους Γαλαάδ. Και έστρεψαν εκ
του λαού εικοσιδύο χιλιάδες· και έμειναν δέκα χιλιάδες.
4 Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Ο λαός είναι έτι

πολύς· καταβίβασον αυτούς εις το ύδωρ, και εκεί θέλω εκκαθαρίσει αυτούς εις σέ· και περί ούτινος σοι είπω, Ούτος θέλει ελθεί μετά σου, αυτός θέλει ελθεί μετά σού· και περί ούτινος σοι είπω, Ούτος δεν θέλει ελθεί μετά σου, αυτός δεν θέλει ελθεί. **5** Και κατεβίβασε τον λαόν εις το ύδωρ· και είπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Πας όστις λάψη με την γλώσσαν αυτού από του ύδατος, καθώς λάπτει ο σκύλος, τούτον θέλεις στήσει χωριστά· και πας όστις κάμψη τα γόνατα αυτού διά να πίη. **6** Και ο αριθμός των λαπτόντων με την χείρα αυτών προς το στόμα αυτών ήτο τριακόσιοι άνδρες· άπαν δε το επίλοιπον του λαού έκαμψε τα γόνατα αυτών διά να πίωσιν ύδωρ. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Διά των τριακοσίων ανδρών, οίτινες έλαψαν, θέλω σώσει υμάς, και θέλω παραδώσει τους Μαδιανίτας εις την χείρα σου· άπαν δε το επίλοιπον του λαού ας υπάγωσιν έκαστος εις τον τόπον αυτού. **8** Έλαβε λοιπόν ο λαός τας τροφάς εις τας χείρας αυτών και τας σάλπιγγας αυτών· και απέπεμψεν άπαν το επίλοιπον του Ισραήλ, έκαστον εις την σκηνήν αυτού, και εκράτησε τους τριακοσίους άνδρας. Και το στρατόπεδον του Μαδιάμ ήτο υποκάτω αυτών εν τη κοιλάδι. **9** Και την αυτήν νύκτα είπε προς αυτόν ο Κύριος, Σηκώθητι, κατάβα εις το στρατόπεδον· διότι παρέδωκα αυτό εις την χείρα σου· **10** αλλ' εάν φοβήσαι να καταβής, κατάβα συ και ο Φουρά ο δούλός σου εις το στρατόπεδον· **11** και θέλεις ακούσει τι λέγουσι· και μετά ταύτα αι χείρές σου θέλουσιν ενδυναμωθή, και θέλεις καταβή εις το στρατόπεδον. Και κατέβη αυτός μετά του Φουρά του δούλου αυτού έως της προφυλακής του στρατοπέδου. **12** Ο δε Μαδιάμ και ο Αμαλήκ και πάντες οι κάτοικοι της ανατολής ήσαν εξηπλωμένοι εν τη κοιλάδι ως ακρίδες κατά το πλήθος· και αι κάμηλοι αυτών αναρίθμητοι ως η άμμος παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος. **13** Και ότε ήλθεν ο Γεδεών, ιδού, άνθρωπός τις διηγείτο προς τον πλησίον αυτού όνειρον και έλεγεν, Ιδού, ωνειρεύθην όνειρον και ιδού, ψωμίον κρίθινον κυλιόμενον εν τω στρατοπέδω του Μαδιάμ ήλθεν εις τας σκηνάς και εκτύπησεν αυτάς, και έπεσον· και ανέτρεψεν αυτάς, και έπεσον αι σκηναί. **14** Και απεκρίθη ο πλησίον αυτού και είπε, Τούτο δεν είναι, ειμή η ρομφαία του Γεδεών, υιού του Ιωάς, ανδρός Ισραηλίτου· ο Θεός παρέδωκεν εις την χείρα αυτού τον Μαδιάμ και άπαν το στρατόπεδον. **15** Και ως ήκουσεν ο Γεδεών την διήγησιν του ονείρου και την εξήγησιν αυτού, προσεκύνησε και επέστρεψεν εις το στρατόπεδον του Ισραήλ και είπε, Σηκώθητε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις την χείρα σας το στρατόπεδον του Μαδιάμ. **16** Και διήρεσε τους τριακοσίους άνδρας εις τρία σώματα, και έδωκε σάλπιγγας εις τας χείρας πάντων τούτων και υδρίας κενάς και λαμπάδας εν ταις υδρίαις. **17** Και είπε προς αυτούς, Βλέπετε προς εμέ και κάμετε παρομοίως· και ιδού, όταν εγώ φθάσω εις το άκρον του στρατοπέδου, καθώς εγώ κάμω, ούτω θέλετε κάμει· **18** όταν σαλπίσω διά της σάλπιγγος, εγώ και πάντες οι μετ' εμού, τότε θέλετε σαλπίσει και σεις διά των σαλπίγγων κύκλω παντός του στρατοπέδου και θέλετε ειπεί, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **19** Ο Γεδεών λοιπόν και οι εκατόν άνδρες οι μετ' αυτού ήλθον εις το άκρον του στρατοπέδου περί τας αρχάς της μέσης φυλακής· μόλις είχον καταστήσει τους φύλακας· και εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας τας εις τας χείρας αυτών. **20** Και τα τρία σώματα εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας και εκράτουν τας λαμπάδας εις τας αριστεράς αυτών χείρας και τας σάλπιγγας εις τας δεξιάς αυτών χείρας διά να σαλπίζωσι· και ανέκραζον, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **21** Και εστάθη έκαστος εν τω τόπω αυτού κύκλω του στρατοπέδου· και άπαν το στράτευμα διέτρεχε και εφώναζε και έφευγε. **22** Και οι τριακόσιοι εσάλπισαν διά των σαλπίγγων· και έστρεψεν ο Κύριος καθ' όλον το στρατόπεδον την ρομφαίαν εκάστου εναντίον του πλησίον αυτού· και το στράτευμα έφυγεν εις Βαιθ-ασεττά προς Ζερεράθ, έως του χείλους του Αβέλ-μεολά προς Ταβάθ. **23** Και συνήχθησαν οι άνδρες Ισραήλ από Νεφθαλί και από Ασήρ και από παντός του Μανασσή, και κατεδίωξαν οπίσω του Μαδιάμ. **24** Και απέστειλεν ο Γεδεών μηνυτάς προς άπαν το όρος Εφραΐμ, λέγων, Κατάβητε διά να συναντήσητε τον Μαδιάμ, και προκαταλάβετε προ αυτών τα ύδατα έως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. Τότε συνήχθησαν πάντες οι άνδρες Εφραΐμ και προκατέλαβον τα ύδατα έως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. **25** Και συνέλαβον δύο αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζήβ· και εθανάτωσαν τον Ωρήβ επί του βράχου Ωρήβ, τον δε Ζηβ εθανάτωσαν επί του ληνού Ζήβ· και κατεδίωξαν τον Μαδιάμ και έφεραν την κεφαλήν του Ωρήβ και του Ζηβ προς τον Γεδεών εκ του πέραν του Ιορδάνου.

8 Και είπον προς αυτόν οι άνδρες Εφραΐμ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον έκαμες εις ημάς, ότι δεν εκάλεσας ημάς ότε υπήγες να πολεμήσης εναντίον του Μαδιάμ; και ελογομάχησαν σφόδρα μετ' αυτού. **2** Ο δε είπε προς αυτούς, Τι έκαμα τώρα ως προς εσάς; δεν είναι καλήτερον το αποτρύγημα του Εφραΐμ παρά τον τρυγητόν του Αβί-εζέρ; **3** παρέδωκεν ο Θεός εις τας χείρας σας τους αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζήβ· και τι ηδυνάμην να κάμω ως προς εσάς; Τότε το πνεύμα αυτών ησύχασε προς αυτόν, ότε ελάλησε τον λόγον τούτον. **4** Και ελθών ο Γεδεών εις τον Ιορδάνην, διέβη, αυτός και οι τριακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, αποκαμωμένοι, όμως καταδιώκοντες. **5** Και είπε προς τους ανθρώπους της Σοκχώθ, Δότε, παρακαλώ, άρτους τινάς εις τον λαόν τον ακολουθούντά με· διότι είναι αποκαμωμένος, και εγώ καταδιώκω οπίσω του Ζεβεέ και του Σαλμανά, των βασιλέων του Μαδιάμ. **6** Και απεκρίθησαν οι αρχηγοί της Σοκχώθ, Μήπως αι χείρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν άρτους εις το στράτευμά σου; **7** Και είπεν ο Γεδεών, Διά τούτο, αφού παραδώση ο Κύριος τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά εις την χείρα μου, τότε εγώ θέλω καταξάνει τας σάρκας σας με τας ακάνθας της ερήμου και με τους τριβόλους. **8** Και ανέβη εκείθεν εις Φανουήλ και ελάλησεν ωσαύτως προς αυτούς· και απεκρίθησαν οι άνδρες της Φανουήλ προς αυτόν καθώς απεκρίθησαν οι άνδρες της Σοκχώθ. **9** Ο δε είπε και προς τους άνδρας της Φανουήλ, λέγων, Όταν επιστρέψω εν ειρήνη, θέλω κατασκάψει τον πύργον τούτον. **10** Ο Ζεβεέ

δε και ο Σαλμανά ήσαν εν Καρκόρ και τα στρατεύματα
αυτών μετ' αυτών, ως δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι
εναπολειφθέντες όλου του στρατεύματος των κατοίκων
της ανατολής· διότι έπεσον εκατόν είκοσι χιλιάδες
ανδρών συρόντων ρομφαίαν. **11** Και ανέβη ο Γεδεών από
της οδού των κατοικούντων εν σκηναίς, από ανατολών
της Νοβά και της Ιογβέα, και επάταξε το στρατόπεδον·
ήτο δε το στρατόπεδον εν αφοβία. **12** Ο δε Ζεβεέ
και ο Σαλμανά έφευγον, και αυτός κατεδίωκεν οπίσω
αυτών, και συνέλαβε τους δύο βασιλείς του Μαδιάμ,
τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και άπαν το στρατόπεδον
κατετρόπωσε. **13** Και επέστρεψεν ο Γεδεών ο υιός του
Ιωάς εκ της μάχης από της αναβάσεως της Αρές. **14**
Και συλλαβών νέον τινά εκ των ανδρών της Σοκχώθ,
ηρώτησεν αυτόν· ο δε περιέγραψε προς αυτόν τους
αρχηγούς της Σοκχώθ και τους πρεσβυτέρους αυτής,
εβδομήκοντα επτά άνδρας. **15** Και ήλθεν ο Γεδεών προς
τους άνδρας της Σοκχώθ και είπεν, Ιδού, ο Ζεβεέ και ο
Σαλμανά, διά τους οποίους με ωνειδίσατε, λέγοντες,
Μήπως αι χείρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά ήναι τώρα
εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν άρτους εις τους
ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους; **16** Και έλαβε
τους πρεσβυτέρους της πόλεως και τας ακάνθας της
ερήμου και τους τριβόλους, και επαίδευσε με αυτά τους
άνδρας της Σοκχώθ. **17** Και τον πύργον της Φανουήλ
κατέσκαψε και εθανάτωσε τους άνδρας της πόλεως. **18**
Τότε είπε προς τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, Οποίοι ήσαν
οι άνθρωποι τους οποίους εθανατώσατε εν Θαβώρ; Οι δε
είπον, Οποίος συ, τοιούτοι ήσαν· έκαστος ώμοίαζεν υιόν
βασιλέως. **19** Ο δε είπεν, Αδελφοί μου, υιοί της μητρός
μου ήσαν· ζη Κύριος, εάν ηθέλετε φυλάξει την ζωήν
αυτών, εγώ δεν ήθελον σας θανατώσει. **20** Και είπε προς
τον Ιεθέρ τον πρωτότοκον αυτού, Σηκωθείς θανάτωσον
αυτούς· αλλ' ο νέος δεν έσυρε την ρομφαίαν αυτού, διότι
εφοβείτο, επειδή ήτο έτι παιδίον. **21** Τότε είπεν ο Ζεβεέ
και ο Σαλμανά, Σηκώθητι συ και πέσον εφ' ημάς· διότι
κατά τον άνθρωπον και η δύναμις αυτού. Και σηκωθείς
ο Γεδεών εθανάτωσε τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και
έλαβε τους μηνίσκους τους περί τον τράχηλον των
καμήλων αυτών. **22** Και είπον οι άνδρες Ισραήλ προς
τον Γεδεών, Γενού άρχων εφ' ημάς, και συ και ο υιός
σου και ο υιός του υιού σου, διότι έσωσας ημάς από της
χειρός του Μαδιάμ. **23** Ο δε Γεδεών είπε προς αυτούς,
Δεν θέλω γείνει άρχων εφ' υμάς εγώ, αλλ' ουδέ ο υιός
μου θέλει γείνει άρχων εφ' υμάς· ο Κύριος θέλει είσθαι
άρχων εφ' υμάς. **24** Και είπεν ο Γεδεών προς αυτούς,
θέλω ζητήσει από σας ζήτημα· να μοι δώσητε έκαστος
τα ενώτια εκ των λαφύρων αυτού· διότι οι εχθροί είχον
ενώτια χρυσά, όντες Ισμαηλίται. **25** Και απεκρίθησαν,
Θέλομεν δώσει αυτά μετά χαράς. Και ήπλωσαν φόρεμα
και έρριπτεν εκεί έκαστος τα ενώτια εκ των λαφύρων
αυτού. **26** Και το βάρος των χρυσών ενωτίων, τα οποία
εζήτησεν, ήτο χίλιοι και επτακόσιοι σίκλοι χρυσοί· εκτός
των μηνίσκων και των περιδεραίων και των πορφυρών,
τα οποία ήσαν επί τους βασιλείς του Μαδιάμ, και εκτός
των περιλαιμίων, τα οποία ήσαν εις τους τραχήλους
των καμήλων αυτών. **27** Και έκαμεν ο Γεδεών εφόδ εξ
αυτών και έθεσεν αυτό εν τη πόλει αυτού, εν Οφρά·
και επόρνευσε πας ο Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί· και
έγεινε παγίς εις τον Γεδεών και εις τον οίκον αυτού.
28 Και εταπεινώθη ο Μαδιάμ έμπροσθεν των υιών
Ισραήλ, και δεν εσήκωσε πλέον την κεφαλήν αυτού.
Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη εν ταις ημέραις
του Γεδεών. **29** Τότε υπήγεν ο Ιεροβάαλ υιός του Ιωάς
και κατώκησεν εν τω οίκω αυτού. **30** Είχε δε Γεδεών
εβδομήκοντα υιούς εξελθόντας εκ των μηρών αυτού·
διότι είχε γυναίκας πολλάς. **31** Και η παλλακή αυτού,
η εν Συχέμ, και αυτή εγέννησεν εις αυτόν υιόν, τον
οποίον αυτός ωνόμασεν Αβιμέλεχ. **32** Και απέθανεν ο
Γεδεών ο υιός του Ιωάς εν γήρατι καλώ και ετάφη εν
τω τάφω Ιωάς του πατρός αυτού, εν τη Οφρά των Αβί-
εζεριτών. **33** Αποθανόντος δε του Γεδεών, επέστρεψαν
οι υιοί Ισραήλ και επόρνευσαν κατόπιν των Βααλείμ
και έστησαν εις εαυτούς τον Βάαλ-βερίθ διά Θεόν. **34**
Και δεν ενεθυμήθησαν οι υιοί Ισραήλ Κύριον τον Θεόν
αυτών, τον σώσαντα αυτούς εκ της χειρός πάντων των
εχθρών αυτών κυκλόθεν. **35** Και δεν έκαμον έλεος εις
τον οίκον του Ιεροβάαλ Γεδεών, αναλόγως προς πάντα
τα αγαθά, τα οποία έκαμεν εις τον Ισραήλ.

9 Και υπήγεν Αβιμέλεχ ο υιός του Ιεροβάαλ εις Συχέμ
προς τους αδελφούς της μητρός αυτού και είπε
προς αυτούς και προς πάσαν την συγγένειαν του οίκου
του πατρός της μητρός αυτού, λέγων, **2** Λαλήσατε,
παρακαλώ, εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ,
Τι είναι καλήτερον εις εσάς, να άρχωσιν επάνω σας
πάντες οι υιοί του Ιεροβάαλ, εβδομήκοντα άνδρες, ή να
άρχη εις μόνος επάνω σας; και ενθυμήθητε ότι οστούν
υμών και σαρξ υμών είμαι. **3** Και ελάλησαν περί αυτού
οι αδελφοί της μητρός αυτού εις επήκοον πάντων των
ανδρών της Συχέμ πάντας τους λόγους τούτους· και
έκλινεν η καρδία αυτών κατόπιν του Αβιμέλεχ· διότι
είπον, Αδελφός ημών είναι. **4** Και έδωκαν εις αυτόν
εβδομήκοντα αργύρια εκ του οίκου του Βάαλ-βερίθ, και
δι' αυτών εμίσθωσεν ο Αβιμέλεχ άνδρας ποταπούς και
θρασείς, και ηκολούθησαν αυτόν. **5** Και εισήλθεν εις τον
οίκον του πατρός αυτού εις Οφρά και εθανάτωσε τους
αδελφούς αυτού τους υιούς του Ιεροβάαλ, εβδομήκοντα
άνδρας, επί λίθον ένα· εναπελείφθη όμως ο Ιωθάμ ο
νεώτερος υιός του Ιεροβάαλ, διότι εκρύφθη. **6** Και
συνήχθησαν πάντες οι άνδρες της Συχέμ και πας ο οίκος
του Μιλλώ και ελθόντες έκαμον τον Αβιμέλεχ βασιλέα,
πλησίον της δρυός της ισταμένης εν Συχέμ. **7** Και ότε
ανηγγέλθη τούτο εις τον Ιωθάμ, υπήγε και εστάθη επί
την κορυφήν του όρους Γαριζίν, και ύψωσε την φωνήν
αυτού και εβόησε και είπε προς αυτούς, Ακούσατέ μου,
άνδρες της Συχέμ, και θέλει σας ακούσει ο Θεός. **8**
Υπήγον ποτέ τα δένδρα να χρίσωσι βασιλέα εφ' εαυτών·
και είπον προς την ελαίαν, Βασίλευσον εφ' ημών. **9**
Αλλ' η ελαία είπε προς αυτά, Να αφήσω εγώ το πάχος
μου, διά της οποίας τιμώνται Θεός και άνθρωποι, και
να υπάγω να άρχω επί των δένδρων; **10** Και είπον τα
δένδρα προς την συκήν, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών.
11 Αλλ' η συκή είπε προς αυτά, Να αφήσω την γλυκύτητά
μου και τον καρπόν μου τον καλόν, και να υπάγω να
άρχω επί των δένδρων; **12** Και είπον τα δένδρα προς
την άμπελον, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών. **13** Και
είπεν η άμπελος προς αυτά, Να αφήσω τον οίνόν μου,

όστις ευφραίνει Θεόν και ανθρώπους, και να υπάγω να
άρχω επί των δένδρων; **14** Τότε είπον πάντα τα δένδρα
προς την άκανθαν, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών. **15**
Και είπεν η άκανθα προς τα δένδρα, Εάν αληθώς σεις
με χρίητε βασιλέα υμών, έλθετε, καταφύγετε υπό την
σκιάν μου· ει δε μη, πυρ να εξέλθη εκ της ακάνθης και
να καταφάγη τας κέδρους του Λιβάνου. **16** Τώρα λοιπόν,
εάν επράξατε εν αληθεία και ακεραιότητι κάμνοντες
τον Αβιμέλεχ βασιλέα, και εάν εφέρθητε καλώς προς
τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον αυτού, και εάν εκάμετε
προς αυτόν κατά την αξίαν των χειρών αυτού· **17** διότι
ο πατήρ μου επολέμησε διά σας και ερριψοκινδύνευσε
την ζωήν αυτού και σας έσωσεν εκ της χειρός του
Μαδιάμ· **18** και σεις εσηκώθητε σήμερον εναντίον του
οίκου του πατρός μου και εθανατώσατε τους υιούς
αυτού, εβδομήκοντα άνδρας, επί λίθον ένα, και εκάμετε
τον Αβιμέλεχ, τον υιόν της δούλης αυτού, βασιλέα επί
πάντων των ανδρών της Συχέμ, διότι είναι αδελφός
σας· **19** εάν λοιπόν επράξατε σήμερον εν αληθεία και
ακεραιότητι προς τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον
αυτού, χαίρετε εις τον Αβιμέλεχ και ας χαίρη και αυτός
εις εσάς. **20** ει δε μη, πυρ να εξέλθη εκ του Αβιμέλεχ και
να καταφάγη τους άνδρας της Συχέμ και τον οίκον του
Μιλλώ· και πυρ να εξέλθη εκ των ανδρών της Συχέμ και
εκ του οίκου του Μιλλώ, και να καταφάγη τον Αβιμέλεχ.
21 Τότε έφυγεν ο Ιωθάμ μετά σπουδής και υπήγεν εις
Βηρ και κατώκησεν εκεί, διά τον φόβον Αβιμέλεχ του
αδελφού αυτού. **22** Και εβασίλευσεν ο Αβιμέλεχ επί του
Ισραήλ τρία έτη. **23** Και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα
πονηρόν μεταξύ του Αβιμέλεχ και των ανδρών της
Συχέμ· και εστασίασαν οι άνδρες της Συχέμ κατά του
Αβιμέλεχ· **24** διά να έλθη η αδικία των εβδομήκοντα
υιών του Ιεροβάαλ, και να επέλθη το αίμα αυτών επί τον
Αβιμέλεχ τον αδελφόν αυτών τον θανατώσαντα αυτούς,
και επί τους άνδρας της Συχέμ, τους ενισχύσαντας τας
χείρας αυτού, διά να θανατώση τους αδελφούς αυτού.
25 Και έθεσαν κατ' αυτού οι άνδρες της Συχέμ ενέδρας
επί τας κορυφάς των ορέων, και εγύμνονον πάντας
τους διαβαίνοντας πλησίον αυτών διά της οδού· και
ανηγγέλθη προς τον Αβιμέλεχ. **26** Και ήλθε Γαάλ ο
υιός του Εβέδ και οι αδελφοί αυτού, και διέβησαν εις
Συχέμ, και ενεπιστεύθησαν εις αυτόν οι άνδρες της
Συχέμ. **27** Και εξήλθον εις τους αγρούς και ετρύγησαν
τας αμπέλους αυτών και επάτησαν και ευθύμησαν, και
υπήγαν εις τον οίκον του Θεού αυτών και έφαγον και
έπιον, και κατηράσθησαν τον Αβιμέλεχ. **28** Και είπε
Γαάλ ο υιός του Εβέδ, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, και τις η
Συχέμ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτόν; δεν είναι ούτος
ο υιός του Ιεροβάαλ; και Ζεβούλ ο επιστάτης αυτού;
δουλεύσατε εις τους άνδρας του Εμμώρ πατρός του
Συχέμ· και διά τι ημείς να δουλεύωμεν εις εκείνον;
29 είθε να εδίδετο ο λαός ούτος υπό την χείρα μου.
Τότε ήθελον εκδιώξει τον Αβιμέλεχ. Και είπε προς τον
Αβιμέλεχ, Πλήθυνον το στράτευμά σου και έξελθε. **30**
Και ήκουσε Ζεβούλ ο άρχων της πόλεως τους λόγους
Γαάλ του υιού του Εβέδ, και εξήφθη ο θυμός αυτού· **31**
και απέστειλε κρυφίως μηνυτάς προς τον Αβιμέλεχ,
λέγων, Ιδού, Γαάλ ο υιός του Εβέδ και οι αδελφοί
αυτού ήλθον εις Συχέμ· και ιδού, αυτοί διεγείρουσι την
πόλιν εναντίον σου· **32** διά τούτο λοιπόν σηκώθητι
την νύκτα, συ και ο λαός ο μετά σου, και βάλε ενέδρας
εν τοις αγροίς· **33** και το πρωΐ, άμα άνατείλη ο ήλιος,
θέλεις σηκωθή ενωρίς και θέλεις εφορμήσει επί την
πόλιν· και ιδού, αυτός και ο λαός ο μετ' αυτού θέλουσιν
εξέλθει εναντίον σου, και συ θέλεις κάμει εις αυτόν
όπως δυνηθής. **34** Και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και πας ο
λαός ο μετ' αυτού την νύκτα και έβαλον εις ενέδραν
κατά της Συχέμ τέσσαρα σώματα. **35** Και εξήλθε Γαάλ
ο υιός του Εβέδ και εστάθη εν τη εισόδω της πύλης
της πόλεως· και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και ο λαός ο μετ'
αυτού εκ της ενέδρας. **36** Και ότε είδεν ο Γαάλ τον λαόν,
είπε προς τον Ζεβούλ, Ιδού, λαός καταβαίνει από των
κορυφών των ορέων· είπε δε προς αυτόν ο Ζεβούλ,
την σκιάν των ορέων βλέπεις συ ως άνδρας. **37** Και
ελάλησε πάλιν ο Γαάλ και είπεν, Ιδού, λαός καταβαίνει
από των υψηλών του τόπου, και εν σώμα έρχεται διά
της οδού της δρυός Μεωνενίμ. **38** Τότε είπε προς αυτόν
ο Ζεβούλ, Που είναι τώρα το στόμα σου, με το οποίον
είπας, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, ώστε να δουλεύωμεν εις
αυτόν; Δεν είναι ούτος ο λαός, τον οποίον εξουθένησας;
έξελθε λοιπόν τώρα και πολέμησον αυτούς. **39** Και
εξήλθεν ο Γαάλ έμπροσθεν των άνδρών της Συχέμ
και επολέμησε με τον Αβιμέλεχ· **40** ο δε Αβιμέλεχ
κατεδίωξεν αυτόν, και έφυγεν απ' έμπροσθεν αυτού,
και έπεσον τετραυματισμένοι πολλοί έως της εισόδου
της πύλης. **41** Και εκάθισεν Αβιμέλεχ εν Αρουμά· και
εξέβαλεν ο Ζεβούλ τον Γαάλ και τους αδελφούς αυτού,
διά να μη κατοικώσιν εν Συχέμ. **42** Και την επαύριον
εξήλθεν ο λαός εις την πεδιάδα· και ανηγγέλθη προς τον
Αβιμέλεχ. **43** Τότε έλαβε τον λαόν και διήρεσεν αυτόν
εις τρία σώματα και έθεσεν ενέδρας εις την πεδιάδα·
και είδε, και ιδού, ο λαός εξήρχετο εκ της πόλεως· και
εσηκώθη εναντίον αυτών και επάταξεν αυτούς. **44**
Και ο Αβιμέλεχ και το σώμα το μετ' αυτόν εφώρμησαν
και εστάθησαν εν τη εισόδω της πύλης της πόλεως·
τα δε άλλα δύο σώματα εφώρμησαν επί πάντας τους
εν τοις αγροίς και επάταξαν αυτούς. **45** Και επολέμει
ο Αβιμέλεχ εναντίον της πόλεως όλην εκείνην την
ημέραν· και εκυρίευσε την πόλιν και εφόνευσε τον λαόν
τον εν αυτή και κατέσκαψε την πόλιν και έσπειρεν
αυτήν άλας. **46** Και ότε ήκουσαν πάντες οι άνδρες του
πύργου της Συχέμ, εισήλθον εις το οχύρωμα του οίκου
του Θεού Βερίθ. **47** Και ανηγγέλθη προς τον Αβιμέλεχ,
ότι συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες του πύργου της
Συχέμ. **48** Και ανέβη ο Αβιμέλεχ εις το όρος Σαλμών,
αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού· και έλαβεν ο Αβιμέλεχ
την αξίνην εις την χείρα αυτού και έκοψε κλάδον
δένδρου, και εσήκωσεν αυτόν και επέθεσεν επί των
ώμων αυτού· και είπε προς τον λαόν τον μετ' αυτού, ό,τι
βλέπετε εμέ πράττοντα, σπεύσατε και σεις να πράξητε
ως εγώ. **49** Έκοψε λοιπόν και πας ο λαός έκαστος
τον κλάδον αυτού, και ακολουθήσαντες τον Αβιμέλεχ
επέθεσαν αυτούς εις το οχύρωμα και κατέκαυσαν εν
πυρί το οχύρωμα επ' αυτούς· και απέθανον ομού πάντες
οι άνδρες του πύργου της Συχέμ, έως χίλιοι άνδρες και
γυναίκες. **50** Τότε υπήγεν ο Αβιμέλεχ εις Θαβαίς· και
εστρατοπέδευσεν εναντίον της Θαβαίς και εκυρίευσεν
αυτήν. **51** Αλλ' ήτο πύργος ισχυρός εν τω μέσω της

πόλεως, και κατέφυγον εκεί πάντες οι άνδρες και
αι γυναίκες και πάντες οι κάτοικοι της πόλεως, και
έκλεισαν όπισθεν αυτών και ανέβησαν εις το δώμα
του πύργου. **52** Και υπήγεν ο Αβιμέλεχ μέχρι του
πύργου και επολέμει αυτόν, και επλησίασε μέχρι της
θύρας του πύργου διά να καύση αυτόν εν πυρί. **53** Και
γυνή τις έρριψε τμήμα μυλοπέτρας επί την κεφαλήν
του Αβιμέλεχ και συνέθλασε το κρανίον αυτού. **54**
Και εφώναξε ταχέως προς τον νέον τον οπλοφόρον
αυτού και είπε προς αυτόν, Σύρε την μάχαιράν σου
και θανάτωσόν με, διά να μη είπωσι περί εμού, Γυνή
εφόνευσεν αυτόν. Και ο νέος αυτού διεπέρασεν αυτόν,
και απέθανε. **55** Και ότε είδον οι άνδρες Ισραήλ ότι
απέθανεν ο Αβιμέλεχ, ανεχώρησαν έκαστος εις τον
τόπον αυτού. **56** Ούτως ανταπέδωκεν ο Θεός την κακίαν
του Αβιμέλεχ, την οποίαν έκαμε προς τον πατέρα αυτού,
φονεύσας τους εβδομήκοντα αδελφούς αυτού. **57** Και
πάσαν την κακίαν των ανδρών της Συχέμ ο Θεός
ανταπέδωκεν επί τας κεφαλάς αυτών· και ήλθεν επ'
αυτούς η κατάρα του Ιωθάμ υιού του Ιεροβάαλ.

10 Και εσηκώθη μετά τον Αβιμέλεχ διά να σώση τον
Ισραήλ Θωλά ο υιός του Φουά, υιού του Δωδώ,
ανήρ του Ισσάχαρ· και αυτός κατώκει εν Σαμίρ εν τω
όρει Εφραΐμ. **2** Και έκρινε τον Ισραήλ εικοσιτρία έτη· και
απέθανε, και ετάφη εν Σαμίρ. **3** Και μετ' αυτόν εσηκώθη
Ιαείρ ο Γαλααδίτης και έκρινε τον Ισραήλ εικοσιδύο
έτη. **4** Είχε δε τριάκοντα υιούς, οίτινες επέβαινον
εις τριάκοντα πωλάρια και είχον τριάκοντα πόλεις,
καλουμένας Χώραι του Ιαείρ έως της σήμερον, αίτινες
είναι εν γη Γαλαάδ. **5** Απέθανε δε ο Ιαείρ, και ετάφη εν
Καμών. **6** Και έπραξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά
ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλείμ και
τας Ασταρώθ και τους θεούς της Αράμ και τους θεούς
της Σιδώνος και τους θεούς του Μωάβ και τους θεούς
των υιών Αμμών και τους θεούς των Φιλισταίων, και
εγκατέλιπον τον Κύριον και δεν ελάτρευσαν αυτόν. **7**
Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ,
και επώλησεν αυτούς εις την χείρα των Φιλισταίων
και εις την χείρα των υιών Αμμών. **8** Και εξ εκείνου
του έτους κατέθλιψαν και κατεδυνάστευσαν τους υιούς
Ισραήλ δεκαοκτώ έτη, πάντας τους υιούς Ισραήλ τους
πέραν του Ιορδάνου, εν τη γη των Αμορραίων, ήτις είναι
εν Γαλαάδ. **9** Και διέβησαν οι υιοί Αμμών τον Ιορδάνην,
διά να πολεμήσωσι και εναντίον του Ιούδα και εναντίον
του Βενιαμίν και εναντίον του οίκου Εφραΐμ· ώστε ο
Ισραήλ ήτο εν άκρα αμηχανία. **10** Και εβόησαν οι υιοί
Ισραήλ προς τον Κύριον, λέγοντες, Ημαρτήσαμεν εις σε,
διότι εγκατελίπομεν τον Θεόν ημών και ελατρεύσαμεν
τους Βααλείμ. **11** Και είπε Κύριος προς τους υιούς
Ισραήλ, Δεν σας ελύτρωσα από των Αιγυπτίων και από
των Αμορραίων, από των υιών Αμμών και από των
Φιλισταίων; **12** οι Σιδώνιοι έτι και οι Αμαληκίται και
οι Μαωνίται σας κατέθλιψαν· και εβοήσατε προς εμέ,
και εγώ σας ελύτρωσα εκ της χειρός αυτών· **13** αλλά
σεις με εγκατελίπετε και ελατρεύσατε άλλους θεούς·
διά τούτο δεν θέλω σας λυτρώσει πλέον· **14** υπάγετε
και βοήσατε προς τους θεούς τους οποίους εξελέξατε·
αυτοί ας σας λυτρώσωσιν εν τω καιρώ της αμηχανίας
σας. **15** Και είπαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ,
Ημαρτήσαμεν· κάμε συ εις ημάς όπως είναι αρεστόν εις
τους οφθαλμούς σου· πλην λύτρωσον ημάς, δεόμεθα,
την ημέραν ταύτην. **16** Και απέβαλον τους θεούς τους
ξένους εκ μέσου αυτών και ελάτρευσαν τον Κύριον,
και εσπλαγχνίσθη η ψυχή αυτού εις την δυστυχίαν
του Ισραήλ. **17** Τότε συνήχθησαν οι υιοί Αμμών και
εστρατοπέδευσαν εν Γαλαάδ. Και συνηθροίσθησαν οι
υιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Μισπά. **18** Και
είπον ο λαός, οι άρχοντες της Γαλαάδ, προς αλλήλους,
Τις θέλει αρχίσει να πολεμή εναντίον των υιών Αμμών;
αυτός θέλει είσθαι αρχηγός επί πάντων των κατοίκων
της Γαλαάδ.

11 Και ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης ήτο δυνατός εν ισχύϊ·
και ήτο υιός γυναικός πόρνης, και εγέννησεν ο
Γαλαάδ τον Ιεφθάε. **2** Και εγέννησεν η γυνή του Γαλαάδ
εις αυτόν υιούς· και ηυξήθησαν οι υιοί της γυναικός
και απέβαλον τον Ιεφθάε, λέγοντες προς αυτόν, Δεν
θέλεις κληρονομήσει εν τω οίκω του πατρός ημών·
διότι είσαι υιός γυναικός ξένης. **3** Και έφυγεν ο Ιεφθάε
από προσώπου των αδελφών αυτού και κατώκησεν εν
τη γη Τώβ· και συνήχθησαν εις τον Ιεφθάε άνθρωποι
ποταποί και εξήρχοντο μετ' αυτού. **4** Και μετά καιρόν οι
υιοί Αμμών επολέμησαν εναντίον του Ισραήλ. **5** Και
ότε επολέμησαν οι υιοί Αμμών εναντίον του Ισραήλ, οι
πρεσβύτεροι της Γαλαάδ υπήγαν να παραλάβωσι τον
Ιεφθάε εκ της γης Τωβ. **6** Και είπον προς τον Ιεφθάε,
Ελθέ και γίνου αρχηγός ημών, διά να πολεμήσωμεν
τους υιούς Αμμών. **7** Και είπεν ο Ιεφθάε προς τους
πρεσβυτέρους της Γαλαάδ, Σεις δεν με εμισήσατε και με
απεβάλετε εκ του οίκου του πατρός μου; διά τι λοιπόν
ήλθετε τώρα προς εμέ, ότε ευρίσκεσθε εις αμηχανίαν; **8**
Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ προς τον Ιεφθάε,
Διά τούτο επεστρέψαμεν τώρα προς σέ· διά να έλθης
μεθ' ημών και να πολεμήσης τους υιούς Αμμών και να
ήσαι άρχων εφ' ημών, επί πάντων των κατοίκων της
Γαλαάδ. **9** Και είπεν ο Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους
της Γαλαάδ, Εάν σεις με επαναφέρητε διά να πολεμήσω
τους υιούς Αμμών, και ο Κύριος παραδώση αυτούς
εις εμέ, εγώ θέλω είσθαι άρχων εφ' υμών; **10** Και
είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ προς τον Ιεφθάε, Ο
Κύριος ας ήναι μάρτυς μεταξύ ημών, εάν δεν κάμωμεν
κατά τον λόγον σου. **11** Τότε υπήγεν ο Ιεφθάε μετά
των πρεσβυτέρων της Γαλαάδ, και κατέστησεν αυτόν ο
λαός εφ' εαυτού κεφαλήν και άρχοντα· και ελάλησεν ο
Ιεφθάε πάντας τους λόγους αυτού ενώπιον του Κυρίου
εν Μισπά. **12** Και απέστειλεν ο Ιεφθάε πρέσβεις προς τον
βασιλέα των υιών Αμμών, λέγων, Τι έχεις να κάμης μετ'
εμού και ήλθες εναντίον μου να πολεμήσης εν τη γη
μου; **13** Και απεκρίθη ο βασιλεύς των υιών Αμμών προς
τους πρέσβεις του Ιεφθάε, Διότι ο Ισραήλ έλαβε την γην
μου, ότε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου, από Αρνών έως Ιαβόκ
και έως του Ιορδάνου· τώρα λοιπόν επίστρεψον αυτά
εν ειρήνη. **14** Και απέστειλε πάλιν ο Ιεφθάε πρέσβεις
προς τον βασιλέα των υιών Αμμών· **15** και είπε προς
αυτόν, Ούτω λέγει ο Ιεφθάε· Ο Ισραήλ δεν έλαβε την
γην του Μωάβ ουδέ την γην των υιών Αμμών· **16** αλλ'
αφού ανέβη ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου και επορεύθη διά

της ερήμου εις την Ερυθράν θάλασσαν και ήλθεν εις
Κάδης, **17** τότε ο Ισραήλ απέστειλε πρέσβεις προς τον
βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ας περάσω, παρακαλώ, διά
της γης σου· πλην ο βασιλεύς του Εδώμ δεν εισήκουσεν.
Έτι δε και προς τον βασιλέα του Μωάβ απέστειλε· πλην
και αυτός δεν συγκατένευσε· και εκάθισεν ο Ισραήλ
εν Κάδης. **18** Τότε υπήγε διά της ερήμου και περιήλθε
την γην του Εδώμ και την γην του Μωάβ και ήλθεν
από ανατολών της γης του Μωάβ και εστρατοπέδευσε
πέραν του Αρνών, και δεν εισήλθεν εις τα όρια του
Μωάβ· διότι ο Αρνών ήτο όριον του Μωάβ. **19** Και
απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις προς τον Σηών βασιλέα
των Αμορραίων, βασιλέα της Εσεβών· και είπε προς
αυτόν ο Ισραήλ, Ας περάσωμεν, παρακαλούμεν, διά
της γης σου έως του τόπου μου. **20** Αλλ' ο Σηών δεν
ενεπιστεύθη εις τον Ισραήλ να περάση διά του ορίου
αυτού· όθεν εσύναξεν ο Σηών πάντα τον λαόν αυτού, και
εστρατοπέδευσεν εν Ιαασά και επολέμησε τον Ισραήλ.
21 Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ τον Σηών
και πάντα τον λαόν αυτού εις την χείρα του Ισραήλ, και
επάταξεν αυτούς· και ο Ισραήλ εκληρονόμησε πάσαν
την γην των Αμορραίων, των κατοίκων της γης εκείνης.
22 Και εκληρονόμησαν πάντα τα όρια των Αμορραίων,
από Αρνών έως Ιαβόκ και από της ερήμου έως του
Ιορδάνου. **23** Και τώρα, αφού Κύριος ο Θεός του Ισραήλ
εξεδίωξε τους Αμορραίους απ' έμπροσθεν του λαού
αυτού Ισραήλ, συ θέλεις κληρονομήσει αυτούς; **24** συ
δεν κληρονομείς ό, τι εκληροδότησεν εις σε Χεμώς ο
Θεός σου; και ημείς, πάντα όσα εκληροδότησεν εις ημάς
Κύριος ο Θεός ημών, ταύτα θέλομεν κληρονομήσει.
25 Και τώρα μήπως συ είσαί τι καλήτερος του Βαλάκ
υιού του Σεπφώρ βασιλέως του Μωάβ; διεφιλονείκησεν
εκείνος διόλου προς τον Ισραήλ ή επολέμησε ποτέ
εναντίον αυτού, **26** αφού ο Ισραήλ κατώκησεν εις
Εσεβών και εις τας κώμας αυτής, και εις Αροήρ και
εις τας κώμας αυτής, και εις πάσας τας πόλεις τας
πλησίον του Αρνών, τριακόσια έτη; διά τι λοιπόν εν
τω διαστήματι τούτω δεν ηλευθερώσατε αυτά; **27** Εγώ
λοιπόν δεν έπταισα εις σέ· αλλά συ πράττεις άδικα εις
εμέ, πολεμών εναντίον μου. Ο Κύριος ο Κριτής ας κρίνη
σήμερον αναμέσον των υιών Ισραήλ και των υιών
Αμμών. **28** Αλλά δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς των υιών
Αμμών εις τους λόγους του Ιεφθάε, τους οποίους έστειλε
προς αυτόν. **29** Τότε επήλθεν επί τον Ιεφθάε πνεύμα
Κυρίου, και αυτός επέρασε διά της Γαλαάδ και του
Μανασσή, και επέρασε διά της Μισπά της Γαλαάδ, και
από Μισπά της Γαλαάδ επέρασεν επί τους υιούς Αμμών.
30 Και ευχήθη ο Ιεφθάε ευχήν προς τον Κύριον, και
είπεν, Εάν τωόντι παραδώσης τους υιούς Αμμών εις την
χείρα μου, **31** τότε ό, τι εξέλθη εκ των θυρών του οίκου
μου εις συνάντησίν μου, όταν επιστρέφω εν ειρήνη από
των υιών Αμμών, θέλει είσθαι του Κυρίου, και θέλω
προσφέρει αυτό εις ολοκαύτωμα. **32** Τότε διέβη ο Ιεφθάε
προς τους υιούς Αμμών διά να πολεμήση αυτούς· και
παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα αυτού. **33** Και
επάταξεν αυτούς, από Αροήρ έως της εισόδου Μινίθ,
είκοσι πόλεις, και έως της πεδιάδος των αμπελώνων,
εν σφαγή μεγάλη σφόδρα. Και εταπεινώθησαν οι υιοί
Αμμών έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **34** Και ήλθεν ο
Ιεφθάε εις Μισπά προς τον οίκον αυτού· και ιδού, η
θυγάτηρ αυτού εξήρχετο εις συνάντησιν αυτού μετά
τυμπάνων και χορών· και αύτη ήτο μονογενής· εκτός
αυτής δεν είχεν ούτε υιόν ούτε θυγατέρα. **35** Και ως
είδεν αυτήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και είπεν, Οίμοι
θυγάτηρ μου· όλως κατελύπησάς με, και συ είσαι εκ
των καταθλιβόντων με· διότι εγώ ήνοιξα το στόμα μου
προς τον Κύριον, και δεν δύναμαι να λάβω οπίσω τον
λόγον μου. **36** Εκείνη δε είπε προς αυτόν, Πάτερ μου,
εάν ήνοιξας το στόμα σου προς τον Κύριον, κάμε εις
εμέ κατ' εκείνο το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός
σου· αφού ο Κύριος έκαμεν εκδίκησιν εις σε από των
εχθρών σου, από των υιών Αμμών. **37** Και είπε προς τον
πατέρα αυτής, Ας γείνη εις εμέ το πράγμα τούτο· άφες
με δύο μήνας, διά να υπάγω να περιέλθω τα όρη και
να κλαύσω την παρθενίαν μου, εγώ και αι σύντροφοί
μου. **38** Ο δε είπεν, Υπαγε· και απέστειλεν αυτήν διά δύο
μήνας, και υπήγεν αυτή μετά των συντρόφων αυτής και
έκλαυσε την παρθενίαν αυτής επί τα όρη. **39** Και εις το
τέλος των δύο μηνών επέστρεψε προς τον πατέρα αυτής·
και έκαμεν εις αυτήν κατά την ευχήν αυτού την οποίαν
ευχήθη· και αυτή δεν εγνώρισεν άνδρα. Και έγεινεν έθος
εις τον Ισραήλ, **40** να υπάγωσιν αι θυγατέρες του Ισραήλ
από χρόνου εις χρόνον, να θρηνώσι την θυγατέρα του
Ιεφθάε του Γαλααδίτου, τέσσαρας ημέρας κατ' έτος.

12 Και συνήχθησαν οι άνδρες Εφραΐμ, και επέρασαν
προς βορράν και είπαν προς τον Ιεφθάε, Διά τι
επέρασας να πολεμήσης εναντίον των υιών Αμμών, και
δεν εκάλεσας ημάς να έλθωμεν μετά σου; τον οίκον σου
θέλομεν καύσει επάνω σου εν πυρί. **2** Και είπεν ο Ιεφθάε
προς αυτούς, Εγώ και ο λαός μου ήλθομεν εις μεγάλην
φιλονεικίαν μετά των υιών Αμμών· και σας έκραξα
και δεν με εσώσατε εκ της χειρός αυτών· **3** και ιδών
ότι δεν με εσώσατε, ερριψοκινδύνευσα την ζωήν μου
και επέρασα εναντίον των υιών Αμμών, και ο Κύριος
παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα μου· διά τι λοιπόν
ανέβητε προς εμέ σήμερον διά να με πολεμήσητε; **4** Τότε
συνήθροισεν ο Ιεφθάε πάντας τους άνδρας της Γαλαάδ
και επολέμησε τον Εφραΐμ· και επάταξαν οι άνδρες
της Γαλαάδ τους Εφραϊμίτας, διότι είπαν, Φυγάδες του
Εφραΐμ είσθε σεις οι Γαλααδίται, μεταξύ του Εφραΐμ
και μεταξύ του Μανασσή. **5** Και επίασαν αι Γαλααδίται
διαβάσεις του Ιορδάνου προ των Εφραϊμιτών· και οπότε
τις εκ των Εφραϊμιτών φυγάδων έλεγε, Θέλω να
περάσω, τότε οι άνδρες της Γαλαάδ έλεγον προς αυτόν,
Μήπως είσαι Εφραϊμίτης; Εάν εκείνος έλεγεν, Ουχί, **6**
τότε έλεγον προς αυτόν, Ειπέ λοιπόν Σχίββωλεθ· και
εκείνος έλεγε Σίββωλεθ· διότι δεν ηδύνατο να προφέρη
ούτω. Τότε επίανον αυτόν και εφόνευον αυτόν εις τας
διαβάσεις του Ιορδάνου. Και έπεσον κατ' εκείνον τον
καιρόν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Εφραϊμίται. **7** Και
έκρινεν ο Ιεφθάε τον Ισραήλ εξ έτη. Και απέθανεν
ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης και ετάφη εν πόλει τινί της
Γαλαάδ. **8** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αβαισάν ο
εκ Βηθλεέμ. **9** Και είχε τριάκοντα υιούς και τριάκοντα
θυγατέρας, τας οποίας υπάνδρευσεν· έλαβε δε έξωθεν
τριάκοντα νέας διά τους υιούς αυτού. Και έκρινε τον
Ισραήλ επτά έτη. **10** Και απέθανεν ο Αβαισάν και ετάφη

εν Βηθλεέμ. **11** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αιλών
ο Ζαβουλωνίτης· και έκρινε τον Ισραήλ δέκα έτη. **12**
Και απέθανεν Αιλών ο Ζαβουλωνίτης και ετάφη εις
Αιαλών εν τη γη Ζαβουλών. **13** Και μετ' αυτόν έκρινε
τον Ισραήλ Αβδών, ο υιός του Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης. **14**
Και είχε τεσσαράκοντα υιούς και τριάκοντα εγγόνους,
επιβαίνοντας επί εβδομήκοντα πωλάρια· και έκρινε τον
Ισραήλ οκτώ έτη. **15** Και απέθανεν Αβδών ο υιός του
Ελλήλ ο Πιραθωνίτης· και ετάφη εν Πιραθών εν γη
Εφραΐμ, επί το όρος Αμαλήκ.

13 Και έπραξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον
του Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος
εις την χείρα των Φιλισταίων τεσσαράκοντα έτη. **2**
Ήτο δε άνθρωπός τις από Σαραά, εκ της συγγενείας
Δαν, και το όνομα αυτού Μανωέ· η δε γυνή αυτού
ήτο στείρα, και δεν εγέννα. **3** Και εφάνη άγγελος
Κυρίου εις την γυναίκα και είπε προς αυτήν, Ιδού, τώρα
είσαι στείρα και δεν γεννάς· πλην θέλεις συλλάβει και
θέλεις γεννήσει υιόν· **4** και τώρα λοιπόν πρόσεχε μη
πίης οίνον ή σίκερα και μη φάγης μηδέν ακάθαρτον·
5 διότι, ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει
υιόν· και ξυράφιον δεν θέλει αναβή επί την κεφαλήν
αυτού, διότι το παιδίον θέλει είσθαι Ναζηραίος εις
τον Θεόν εκ κοιλίας μητρός αυτού· και αυτός θέλει
αρχίσει να ελευθερόνη τον Ισραήλ εκ της χειρός των
Φιλισταίων. **6** Και υπήγεν η γυνή και είπε προς τον
άνδρα αυτής, λέγουσα, Άνθρωπος Θεού ήλθε προς εμέ,
και το είδος αυτού ήτο ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν
σφόδρα· αλλά δεν ηρώτησα αυτόν πόθεν είναι, ουδέ το
όνομα αυτού εφανέρωσεν εις εμέ· **7** και είπε προς εμέ,
Ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει υιόν· τώρα
λοιπόν μη πίης οίνον μηδέ σίκερα και μη φάγης μηδέν
ακάθαρτον· διότι το παιδίον θέλει είσθαι Ναζηραίος
εις τον Θεόν, εκ κοιλίας μητρός αυτού έως της ημέρας
του θανάτου αυτού. **8** Τότε προσευχήθη ο Μανωέ προς
τον Κύριον, και είπε, Δέομαι, Κύριέ μου, ο άνθρωπος
του Θεού, τον οποίον απέστειλας, ας έλθη πάλιν προς
ημάς και ας διδάξη ημάς τι να κάμωμεν εις το παιδίον,
το οποίον μέλλει να γεννηθή. **9** Και εισήκουσεν ο
Θεός την φωνήν του Μανωέ· και ήλθε πάλιν ο άγγελος
του Θεού προς την γυναίκα, ενώ αυτή εκάθητο εν τω
αγρώ· ο δε Μανωέ ο ανήρ αυτής δεν ήτο μετ' αυτής. **10**
Και έτρεξεν η γυνή μετά σπουδής και ανήγγειλε προς
τον άνδρα αυτής, λέγουσα προς αυτόν, Ιδού, εφάνη
εις εμέ ο άνθρωπος, όστις ήλθε προς εμέ την ημέραν
εκείνην. **11** Και εσηκώθη ο Μανωέ και ηκολούθησε
την γυναίκα αυτού και ήλθε προς τον άνθρωπον και
είπε προς αυτόν, Συ είσαι ο άνθρωπος όστις ελάλησας
προς την γυναίκα; Ο δε είπεν, Εγώ. **12** Και είπεν ο
Μανωέ, Τώρα γενηθήτω ο λόγος σου· τι πρέπει να
κάμωμεν εις το παιδίον και τι να γείνη εις αυτό; **13**
Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς τον Μανωέ, Από
πάντων όσα είπα προς την γυναίκα, ας φυλαχθή· **14**
από παντός ό, τι εξέρχεται εξ αμπέλου ας μη φάγη και
οίνον και σίκερα ας μη πίη· και μηδέν ακάθαρτον ας
μη φάγη· πάντα όσα παρήγγειλα εις αυτήν, ας φυλάξη.
15 Και είπεν ο Μανωέ προς τον άγγελον του Κυρίου,
να σε κρατήσωμεν, παρακαλώ, και να ετοιμάσωμεν
εις σε ερίφιον εξ αιγών. **16** Και είπεν ο άγγελος του
Κυρίου προς τον Μανωέ, Και αν με κρατήσης, δεν θέλω
φάγει από του άρτου σου· και εάν κάμης ολοκαύτωμα,
προς τον Κύριον πρόσφερε αυτό· διότι δεν εγνώρισεν ο
Μανωέ ότι ήτο άγγελος Κυρίου. **17** Και είπεν ο Μανωέ
προς τον άγγελον του Κυρίου, Τι είναι το όνομά σου,
διά να σε δοξάσωμεν, αφού εκπληρωθή ο λόγος σου; **18**
Ο δε άγγελος του Κυρίου είπε προς αυτόν, Διά τι ερωτάς
περί του ονόματός μου; διότι είναι θαυμαστόν. **19** Τότε
έλαβεν ο Μανωέ το ερίφιον το εξ αιγών και την εξ
αλφίτων προσφοράν και προσέφερεν εις τον Κύριον επί
της πέτρας· και εθαυματούργησεν· ο δε Μανωέ και η
γυνή αυτού έβλεπον. **20** Διότι, ενώ η φλόξ ανέβαινεν
επάνωθεν του θυσιαστηρίου προς τον ουρανόν, ανέβη
και ο άγγελος του Κυρίου εν τη φλογί του θυσιαστηρίου·
ο δε Μανωέ και η γυνή αυτού έβλεπον· και έπεσαν
κατά πρόσωπον επί την γην. **21** Και δεν εφάνη πλέον ο
άγγελος του Κυρίου εις τον Μανωέ και εις την γυναίκα
αυτού. Τότε εγνώρισεν ο Μανωέ ότι ήτο άγγελος Κυρίου.
22 Και είπεν ο Μανωέ προς την γυναίκα αυτού, Βεβαίως
θέλομεν αποθάνει, διότι είδομεν τον Θεόν. **23** Αλλ'
η γυνή αυτού είπε προς αυτόν, Εάν ο Κύριος ήθελε
να θανατώση ημάς, δεν ήθελε δεχθή ολοκαύτωμα και
προσφοράν εκ της χειρός ημών, ουδέ ήθελε δείξει εις
ημάς πάντα ταύτα, ουδέ αναγγείλει προς ημάς τοιαύτα
εν τοιούτω καιρώ. **24** Και εγέννησεν η γυνή υιόν και
εκάλεσε το όνομα αυτού Σαμψών· και ηυξήνθη το
παιδίον, και ευλόγησεν αυτό ο Κύριος. **25** Και πνεύμα
Κυρίου ήρχισε να διεγείρη αυτό εν τω στρατοπέδω του
Δαν, μεταξύ Σαραά και Εσθαόλ.

14 Και κατέβη ο Σαμψών εις Θαμνάθ, και είδε γυναίκα
εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταίων.
2 Και ανέβη και ανήγγειλε προς τον πατέρα αυτού
και προς την μητέρα αυτού, λέγων, Είδον γυναίκα εν
Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταίων· και τώρα
λάβετε αυτήν εις εμέ διά γυναίκα. **3** Είπον δε προς
αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού, Μήπως δεν
υπάρχει μεταξύ των θυγατέρων των αδελφών σου και
μεταξύ παντός του λαού μου γυνή, και υπάγεις συ να
λάβης γυναίκα εκ των Φιλισταίων των απεριτμήτων; Ο
δε Σαμψών είπε προς τον πατέρα αυτού, Ταύτην λάβε
εις εμέ· διότι αυτή είναι αρεστή εις τους οφθαλμούς
μου. **4** Αλλ' ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού δεν
εγνώρισαν ότι παρά Κυρίου ήτο τούτο, ότι αυτός εζήτει
αφορμήν εναντίον των Φιλισταίων· διότι κατ' εκείνον
τον καιρόν οι Φιλισταίοι εδέσποζον επί τον Ισραήλ.
5 Τότε κατέβη ο Σαμψών μετά του πατρός αυτού και
μετά της μητρός αυτού εις Θαμνάθ, και ήλθον έως των
αμπελώνων της Θαμνάθ· και ιδού, σκύμνος λέοντος
ωρυόμενος συναπήντησεν αυτόν. **6** Και επήλθεν επ'
αυτόν το πνεύμα του Κυρίου, και διεσπάραξεν αυτόν
ως εάν ήθελε διασπαράξει ερίφιον, μη έχων μηδέν εν
ταις χερσίν αυτού· πλην δεν ανήγγειλε προς τον πατέρα
αυτού ή προς την μητέρα αυτού τι είχε κάμει. **7** Και
κατέβη και ελάλησε προς την γυναίκα· και ήρεσεν εις
τους οφθαλμούς του Σαμψών. **8** Και επέστρεψε μεθ'
ημέρας να λάβη αυτήν· και εξέκλινεν εκ της οδού διά να
ίδη το πτώμα του λέοντος· και ιδού, σμήνος μελισσών

εν τω πτώματι του λέοντος, και μέλι. **9** Και έλαβεν εκ
τούτου εις τας χείρας αυτού και επροχώρει τρώγων,
και ήλθε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα
αυτού και έδωκεν εις αυτούς και έφαγον· πλην δεν
είπε προς αυτούς ότι εκ του πτώματος του λέοντος
έλαβε το μέλι. **10** Και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την
γυναίκα· και έκαμεν εκεί ο Σαμψών συμπόσιον· διότι
ούτως εσυνείθιζον οι νέοι. **11** Και ότε είδον αυτόν,
έλαβον τριάκοντα συντρόφους διά να ήναι μετ' αυτού.
12 Και είπεν ο Σαμψών προς αυτούς, Τώρα θέλω σας
προβάλει αίνιγμα· εάν δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ
εν ταις επτά ημέραις του συμποσίου και να εύρητε αυτό,
τότε εγώ θέλω δώσει εις εσάς τριάκοντα χιτώνας λινούς
και τριάκοντα στολάς φορεμάτων· **13** αλλ' εάν δεν
δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ, τότε σεις θέλετε δώσει
εις εμέ τριάκοντα χιτώνας λινούς και τριάκοντα στολάς
φορεμάτων. Και είπον προς αυτόν, Πρόβαλε το αίνιγμά
σου, διά να ακούσωμεν αυτό. **14** Και είπε προς αυτούς,
Εκ του τρώγοντος εξήλθε τροφή, και εκ του ισχυρού
εξήλθε γλυκύτης. Και αυτοί δεν ηδύναντο να λύσωσι το
αίνιγμα διά τρεις ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημέραν
είπαν προς την γυναίκα του Σαμψών, Κολάκευσον τον
άνδρα σου, και ας μας φανερώση το αίνιγμα, διά να
μη κατακαύσωμεν σε και τον οίκον του πατρός σου
εν πυρί· διά να γυμνώσητε ημάς προσεκαλέσατε ημάς;
δεν είναι ούτω; **16** Και έκλαυσεν γυνή του Σαμψών
έμπροσθεν αυτού και είπε, Βεβαίως με μισείς και δεν
με αγαπάς· επρόβαλες αίνιγμα προς τους υιούς του
λαού μου, και εις εμέ δεν εφανέρωσας αυτό. Ο δε
είπε προς αυτήν, Ιδού, προς τον πατέρα μου και προς
την μητέρα μου δεν εφανέρωσα αυτό· και εις σε θέλω
φανερώσει; **17** Αλλ' αυτή έκλαιεν έμπροσθεν αυτού
τας επτά ημέρας, καθ' ας ήτο το συμπόσιον αυτών·
την δε εβδόμην ημέραν εφανέρωσεν αυτό προς αυτήν,
διότι παρηνόχλησεν αυτόν· η δε εφανέρωσε το αίνιγμα
προς τους υιούς του λαού αυτής. **18** Τότε είπον προς
αυτόν οι άνδρες της πόλεως την εβδόμην ημέραν,
πριν δύση ο ήλιος, Τι γλυκύτερον του μέλιτος; και
τι ισχυρότερον του λέοντος; Ο δε είπε προς αυτούς,
Εάν δεν ηθέλετε αροτριάσει με την δάμαλίν μου, δεν
ηθέλετε ευρεί το αίνιγμά μου. **19** Και επήλθεν επ' αυτόν
πνεύμα Κυρίου· και κατέβη εις Ασκάλωνα και εφόνευσε
τριάκοντα άνδρας εξ αυτών, και έλαβε τα ιμάτια αυτών,
και έδωκε τας στολάς εις τους εξηγήσαντας το αίνιγμα.
Και εξήφθη ο θυμός αυτού, και ανέβη εις τον οίκον του
πατρός αυτού. **20** Η δε γυνή του Σαμψών εδόθη εις τον
σύντροφον αυτού, τον οποίον είχε φίλον αυτού.

15 Και μετά τινά καιρόν, εν ταις ημέραις του θερισμού
του σίτου επεσκέφθη ο Σαμψών την γυναίκα
αυτού, φέρων ερίφιον εξ αιγών· και είπε, Θέλω εισέλθει
προς την γυναίκα μου εις τον κοιτώνα. Αλλ' ο πατήρ
αυτής δεν αφήκεν αυτόν να εισέλθη. **2** Και είπεν ο πατήρ
αυτής, Είπα κατ' εμαυτόν ότι διόλου εμίσησας αυτήν· διά
τούτο έδωκα αυτήν εις τον σύντροφόν σου· η μικροτέρα
αδελφή αυτής δεν είναι ώραιοτέρα αυτής; λάβε λοιπόν
αυτήν αντ' εκείνης. **3** Ο δε Σαμψών είπε περί αυτών,
Τώρα θέλω είσθαι αθώος προς τους Φιλισταίους, αν
εγώ κακοποιώ αυτούς. **4** Και υπήγεν ο Σαμψών και
επίασε τριακοσίας αλώπεκας, και έλαβε λαμπάδας, και
έστρεψεν ουράν προς ουράν και έβαλε μίαν λαμπάδα
μεταξύ των δύο ουρών εις το μέσον. **5** Και ανάψας τας
λαμπάδας, απέλυσεν εις τα σπαρτά των Φιλισταίων, και
έκαυσε τας θημωνίας, έως και τα αθέριστα αστάχυα, έως
και τας αμπέλους και ελαίας. **6** Τότε οι Φιλισταίοι είπον,
Τις έκαμε τούτο; Και απεκρίθησαν, Σαμψών ο γαμβρός
του Θαμναθαίου· διότι έλαβε την γυναίκα αυτού και
έδωκεν αυτήν εις τον σύντροφον αυτού. Και ανέβησαν
οι Φιλισταίοι και έκαυσαν αυτήν και τον πατέρα αυτής
εν πυρί. **7** Και είπε προς αυτούς ο Σαμψών, Αν και σεις
εκάμετε τούτο, εγώ όμως θέλω εκδικηθή εναντίον σας,
και μετά ταύτα θέλω παύσει. **8** Και επάταξεν αυτούς
κνήμην και μηρόν εν σφαγή μεγάλη· και κατέβη και
εκάθισεν εις το χάσμα της πέτρας Ητάμ. **9** Ανέβησαν
δε οι Φιλισταίοι και εστρατοπέδευσαν εν γη Ιούδα και
διεχύθησαν εις Λεχί. **10** Και είπον οι άνδρες Ιούδα,
Διά τι ανέβητε εναντίον ημών; Οι δε απεκρίθησαν, Διά
να δέσωμεν τον Σαμψών ανέβημεν, να κάμωμεν εις
αυτόν ως έκαμεν εις ημάς. **11** Και κατέβησαν τρεις
χιλιάδες ανδρών εκ του Ιούδα εις το χάσμα της πέτρας
Ητάμ και είπον προς τον Σαμψών, Δεν εξεύρεις ότι οι
Φιλισταίοι εξουσιάζουσιν εφ' ημών; τι τούτο λοιπόν
το οποίον έκαμες εις ημάς; Ο δε είπε προς αυτούς,
Ως έκαμαν εις εμέ, ούτως έκαμον εις αυτούς. **12** Και
είπον προς αυτόν, Κατέβημεν να σε δέσωμεν, διά να
σε παραδώσωμεν εις την χείρα των Φιλισταίων. Και
είπε προς αυτούς ο Σαμψών, Ορκίσθητε προς εμέ, ότι
σεις δεν θέλετε επιπέσει κατ' εμού. **13** Και είπαν προς
αυτόν, λέγοντες, Ουχί· αλλά θέλομεν σε δέσει δυνατά
και σε παραδώσει εις την χείρα αυτών· πλην βεβαίως
δεν θέλομεν σε θανατώσει. Έδεσαν λοιπόν αυτόν με
δύο νέα σχοινία και ανεβίβασαν αυτόν εκ της πέτρας.
14 Και ότε ήλθεν εις Λεχί, οι Φιλισταίοι αλαλάζοντες
έδραμον εις συνάντησιν αυτού. Και επήλθεν επ' αυτόν
Πνεύμα Κυρίου· και τα σχοινία, τα εις τους βραχίονας
αυτού, έγειναν ως λινάριον το οποίον εξάπτεται εν τω
πυρί, και τα δεσμά αυτού έπεσον εκ των χειρών αυτού,
διεσπασμένα. **15** Και εύρηκε σιαγόνα όνου νωπήν, και
εκτείνας την χείρα αυτού έλαβεν αυτήν και εφόνευσε
δι' αυτής χιλίους άνδρας. **16** Και είπεν ο Σαμψών, Διά
σιαγόνος όνου έκαμα σωρούς, σωρούς, διά σιαγόνος
όνου εφόνευσα χιλίους άνδρας. **17** Και αφού έπαυσε
λαλών, έρριψε την σιαγόνα από της χειρός αυτού·
και ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Ραμάθ-λεχί. **18** Και
διψήσας σφόδρα, εβόησε προς τον Κύριον και είπε, Συ
έδωκας διά χειρός του δούλου σου την μεγάλην ταύτην
σωτηρίαν· και τώρα να αποθάνω υπό δίψης και να
πέσω εις την χείρα των απεριτμήτων; **19** Και έσχισεν
ο Θεός το κοίλωμα το εν Λεχί, και εξήλθεν ύδωρ απ'
αυτού· και αφού έπιεν, ανέλαβε το πνεύμα αυτού, και
ανεζωοποιήθη· διά τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού, Εν-
ακκορέ, το οποίον είναι εν Λεχί έως της ημέρας ταύτης.
20 Και αυτός έκρινε τον Ισραήλ εν ταις ημέραις των
Φιλισταίων είκοσι έτη.

16 Και υπήγεν ο Σαμψών εις την Γάζαν, και είδεν
εκεί γυναίκα πόρνην και εισήλθε προς αυτήν. **2**
Ανήγγειλαν δε προς τους Γαζαίους, λέγοντες, Ο Σαμψών

ήλθεν ενταύθα. Και αυτοί περικυκλώσαντες ενέδρευον
αυτόν όλην την νύκτα εν τη πύλη της πόλεως· και
ησύχαζον όλην την νύκτα, λέγοντες, Ας προσμένωμεν
έως της αυγής της πρωΐας και θέλομεν φονεύσει αυτόν.
3 Ο δε Σαμψών εκοιμήθη έως μεσονυκτίου· και σηκωθείς
περί το μεσονύκτιον επίασε τας θύρας της πύλης της
πόλεως, και τους δύο παραστάτας, και αποσπάσας αυτάς
μετά του μοχλού, επέθεσεν επί των ώμων αυτού και
ανεβίβασεν αυτάς επί την κορυφήν του όρους του
κατέναντι της Χεβρών. **4** Και μετά ταύτα ηγάπησε
γυναίκα τινά εν τη κοιλάδι Σωρήκ, της οποίας το όνομα
ήτο Δαλιδά. **5** Και ανέβησαν προς αυτήν οι άρχοντες
των Φιλισταίων και είπον προς αυτήν, Κολάκευσον
αυτόν και ιδέ εις τι ίσταται η δύναμις αυτού η μεγάλη,
και τίνι τρόπω δυνάμεθα να υπερισχύσωμεν κατ' αυτού,
ώστε να δέσωμεν αυτόν, διά να δαμάσωμεν αυτόν· και
ημείς θέλομεν σοι δώσει έκαστος χίλια εκατόν αργύρια.
6 Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμψών, Φανέρωσόν μοι,
παρακαλώ, εις τι ίσταται η δύναμίς σου η μεγάλη, και
με τι ήθελες δεθή διά να δαμασθής. **7** Και είπε προς
αυτήν ο Σαμψών, Εάν με δέσωσι με επτά χορδάς υγράς,
αίτινες δεν εξηράνθησαν, τότε θέλω αδυνατήσει και
θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων. **8** Τότε έφεραν
προς αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταίων επτά χορδάς
υγράς, αίτινες δεν είχον ξηρανθή, και έδεσεν αυτόν
με αυτάς. **9** Ενέδρευον δε άνθρωποι καθήμενοι μετ'
αυτής εν τω κοιτώνι. Και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταίοι
επί σε, Σαμψών. Και εκείνος έκοψε τας χορδάς, καθώς
ήθελε κοπή νήμα στυπίου, όταν μυρισθή το πυρ. Και
δεν εγνωρίσθη η δύναμις αυτού. **10** Και είπεν η Δαλιδά
προς τον Σαμψών, Ιδού, με εγέλασας και ελάλησας προς
εμέ ψεύδη· ειπέ μοι λοιπόν, παρακαλώ, με τι ήθελες
δεθή. **11** Και είπε προς αυτήν, Εάν με δέσωσι δυνατά με
νέα σχοινία, με τα οποία δεν έγεινεν εργασία, τότε θέλω
αδυνατήσει και θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων.
12 Έλαβε λοιπόν η Δαλιδά σχοινία νέα, και έδεσεν
αυτόν με αυτά και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταίοι επί
σε, Σαμψών. Ενέδρευον δε άνθρωποι καθήμενοι εν τω
κοιτώνι. Και έκοψεν αυτά από των βραχιόνων αυτού ως
νήμα. **13** Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμψών, Μέχρι
τούδε με εγέλασας και με είπας ψεύδη· ειπέ μοι με τι
ήθελες δεθή. Και είπε προς αυτήν, Εάν πλέξης τους
επτά πλοκάμους της κεφαλής μου εις το δίασμα. **14** Και
αυτή επέρασεν αυτούς, εμπήγουσα και τον πάσσαλον·
και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταίοι επί σε, Σαμψών.
Και εξύπνησεν εκ του ύπνου αυτού και ανέσπασε τον
πάσσαλον του υφάσματος με το δίασμα. **15** Τότε είπε
προς αυτόν, Πως λέγεις, σε αγαπώ, ενώ η καρδία σου
δεν είναι μετ' εμού; συ με εγέλασας τρίτην ταύτην την
φοράν, και δεν με εφανέρωσας εις τι ίσταται η δύναμίς
σου η μεγάλη. **16** Και επειδή εστενοχώρει αυτόν καθ'
ημέραν με τους λόγους αυτής και εβίαζεν αυτόν, ώστε η
ψυχή αυτού απέκαμε μέχρι θανάτου, **17** εφανέρωσε προς
αυτήν όλην την καρδίαν αυτού και είπε προς αυτήν,
ξυράφιον δεν ανέβη επί την κεφαλήν μου· διότι εγώ
είμαι Ναζηραίος εις τον Θεόν εκ κοιλίας μητρός μου. Εάν
ξυρισθώ, τότε η δύναμίς μου θέλει φύγει απ' εμού, και
θέλω αδυνατίσει και κατασταθή ως πάντες οι άνθρωποι.
18 Και ιδούσα η Δαλιδά, ότι εφανέρωσε προς αυτήν
όλην την καρδίαν αυτού, έστειλε και εκάλεσε τους
άρχοντας των Φιλισταίων, λέγουσα, Ανάβητε ταύτην
την φοράν· διότι μοι εφανέρωσεν όλην την καρδίαν
αυτού. Τότε ανέβησαν προς αυτήν οι άρχοντες των
Φιλισταίων, φέροντες και το αργύριον εις τας χείρας
αυτών. **19** Και απεκοίμησεν αυτόν επί των γονάτων
αυτής· και εκάλεσεν άνθρωπον και εξύρισε τους επτά
πλοκάμους της κεφαλής αυτού· και ήρχισε να δαμάζη
αυτόν, και η δύναμις αυτού έφυγεν απ' αυτού. **20** Και
αυτή είπεν, Οι Φιλισταίοι επί σε, Σαμψών. Και αυτός
εξύπνησεν εκ του ύπνου αυτού και είπε, Θέλω εξέλθει
καθώς άλλοτε και θέλω εκτιναχθή. Αλλ' αυτός δεν
εγνώρισεν ότι ο Κύριος είχεν απομακρυνθή απ' αυτού.
21 Και επίασαν αυτόν οι Φιλισταίοι και εξώρυξαν τους
οφθαλμούς αυτού και κατεβίβασαν αυτόν εις Γάζαν και
έδεσαν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις· και ήλεθεν εν
τω οίκω του δεσμωτηρίου. **22** Αι δε τρίχες της κεφαλής
αυτού ήρχισαν να εκφύωνται πάλιν, αφού εξυρίσθη. **23**
Συνήχθησαν δε οι άρχοντες των Φιλισταίων, διά να
προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εις Δαγών τον θεόν αυτών
και να ευφρανθώσι διότι είπον, Ο Θεός ημών παρέδωκεν
εις την χείρα ημών τον Σαμψών τον εχθρόν ημών. **24**
Και ότε είδεν αυτόν ο λαός, εδόξασαν τον θεόν αυτών,
λέγοντες, Ο θεός ημών παρέδωκεν εις την χείρα ημών
τον εχθρόν ημών και τον ολοθρευτήν της γης ημών και
τον φονεύσαντα πλήθος εξ ημών. **25** Και ότε ευθύμησεν
η καρδία αυτών, είπαν, Καλέσατε τον Σαμψών, διά να
παίξη εις ημάς. Και εκάλεσαν τον Σαμψών εκ του οίκου
του δεσμωτηρίου, και έπαιξεν έμπροσθεν αυτών· και
έστησαν αυτόν αναμέσον των στύλων. **26** Και είπεν
ο Σαμψών προς το παιδίον, το οποίον εκράτει αυτόν
εκ της χειρός, Άφες με να ψηλαφήσω τους στύλους,
επί των οποίων ίσταται ο οίκος, διά να στηριχθώ επ'
αυτούς. **27** Ο δε οίκος ήτο πλήρης ανδρών και γυναικών·
και ήσαν εκεί πάντες οι άρχοντες των Φιλισταίων· και
επί του δώματος περίπου τρεις χιλιάδες ανδρών και
γυναικών, οίτινες εθεώρουν τον Σαμψών παίζοντα.
28 Και εβόησεν ο Σαμψών προς τον Κύριον και είπε,
Δέσποτα Κύριε, ενθυμήθητί με, δέομαι και ενίσχυσόν
με, παρακαλώ, μόνον ταύτην την φοράν, Θεέ, διά να
εκδικηθώ κατά των Φιλισταίων διά μιας υπέρ των δύο
οφθαλμών μου. **29** Και ενηγκαλίσθη ο Σαμψών τους
δύο μέσους στύλους, επί των οποίων ίστατο ο οίκος, και
επεστηρίχθη επ' αυτούς, τον ένα με την δεξιάν αυτού
και τον άλλον με την αριστεράν αυτού. **30** Και είπεν ο
Σαμψών, Αποθανέτω η ψυχή μου μετά των Φιλισταίων.
Και εκάμφθη με δύναμιν· και ο οίκος έπεσεν επί τους
άρχοντας και επί πάντα τον λαόν τον εν αυτώ. Οι δε
αποθανόντες, τους οποίους εθανάτωσεν εν τω θανάτω
αυτού, ήσαν περισσότεροι παρά όσους εθανάτωσεν εν
τη ζωή αυτού. **31** Τότε κατέβησαν οι αδελφοί αυτού
και πας ο οίκος του πατρός αυτού και εσήκωσαν αυτόν·
και ανεβίβασαν και έθαψαν αυτόν μεταξύ Σαραά και
Εσθαόλ, εν τω τάφω Μανωέ του πατρός αυτού. Έκρινε
δε ούτος τον Ισραήλ είκοσι έτη.

17 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ του όρους Εφραΐμ, και το
όνομα αυτού Μιχαίας. **2** Και είπε προς την μητέρα
αυτού, Τα χίλια εκατόν αργύρια, τα οποία αφηρέθησαν

από σου, διά τα οποία και συ κατηράσθης, και ακόμη
ελάλησας εις τα ώτα μου, ιδού, το αργύριον είναι
εις εμέ· εγώ έλαβον αυτό. Η δε μήτηρ αυτού είπεν,
Ευλογημένος να ήσαι, υιέ μου, παρά του Κυρίου. **3**
Και επέστρεψε τα χίλια και εκατόν αργύρια εις την
μητέρα αυτού, και είπεν η μήτηρ αυτού, Αφιέρωμα
αφιέρωσα το αργύριον εις τον Κύριον εκ της χειρός μου,
υπέρ του υιού μου, διά να κάμη γλυπτόν και χωνευτόν·
και τώρα θέλω επιστρέψει αυτό εις σε. **4** Αυτός δε
επέστρεψε το αργύριον εις την μητέρα αυτού· η δε
μήτηρ αυτού λαβούσα διακόσια αργύρια, έδωκεν αυτά
εις τον χωνευτήν, όστις έκαμεν εξ αυτών γλυπτόν και
χωνευτόν· και ήσαν εν τω οίκω του Μιχαία. **5** Και ο
άνθρωπος ο Μιχαίας είχεν οίκον Θεού και έκαμεν εφόδ
και θεραφείμ· και καθιέρωσεν ένα εκ των υιών αυτού,
και έγεινεν εις αυτόν ιερεύς. **6** Κατ' εκείνας τας ημέρας
δεν ήτο βασιλεύς εν τω Ισραήλ· έκαστος έπραττεν ό,
τι εφαίνετο εις αυτόν ορθόν. **7** Και ήτο νέος τις εκ
Βηθλεέμ Ιούδα, εκ της φυλής Ιούδα, όστις ήτο Λευΐτης
και παρώκει εκεί. **8** Και ανεχώρησεν ο άνθρωπος εκ
της πόλεως Βηθλεέμ Ιούδα, διά να παροικήση όπου
εύρη· και ήλθεν εις το όρος Εφραΐμ, έως του οίκου
του Μιχαία, ακολουθών την οδόν αυτού. **9** Και είπε
προς αυτόν ο Μιχαίας, Πόθεν έρχεσαι; Ο δε είπε προς
αυτόν, Εγώ είμαι Λευΐτης εκ Βηθλεέμ Ιούδα και υπάγω
να παροικήσω όπου εύρω. **10** Και είπε προς αυτόν ο
Μιχαίας, Κάθου μετ' εμού και γίνου εις εμέ πατήρ και
ιερεύς, και εγώ θέλω σοι δίδει δέκα αργύρια κατ' έτος
και στολήν και την τροφήν σου. Και ο Λευΐτης εισήλθε
προς αυτόν. **11** Και ευχαριστείτο ο Λευΐτης να κατοική
μετά του ανθρώπου· και ο νέος ήτο εις αυτόν ως εις
εκ των υιών αυτού. **12** Και καθιέρωσεν ο Μιχαίας τον
Λευΐτην· και ο νέος έγεινεν εις αυτόν ιερεύς και έμενεν
εν τω οίκω του Μιχαία. **13** Τότε είπεν ο Μιχαίας, Τώρα
γνωρίζω ότι ο Κύριος θέλει με αγαθοποιήσει, διότι έχω
Λευΐτην διά ιερέα.

18 Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ήτο βασιλεύς εν τω
Ισραήλ· και κατ' εκείνας τας ημέρας η φυλή Δαν
εζήτει εις εαυτήν κληρονομίαν διά να κατοικήση· διότι
έως εκείνης της ημέρας δεν είχε πέσει κληρονομία
εις αυτούς μεταξύ των φυλών του Ισραήλ. **2** Και
απέστειλαν οι υιοί Δαν εκ της συγγενείας αυτών πέντε
άνδρας εκ των ορίων αυτών, άνδρας ισχυρούς, εκ Σαραά
και εξ Εσθαόλ, διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον,
και να εξιχνιάσωσιν αυτόν· και είπον προς αυτούς,
Υπάγετε, εξιχνιάσατε τον τόπον. Και ήλθον εις το όρος
Εφραΐμ, έως του οίκου του Μιχαία, και διενυκτέρευσαν
εκεί. **3** Διότι καθώς επλησίασαν εις τον οίκον του
Μιχαία, εγνώρισαν την φωνήν του νέου του Λευΐτου· και
εστράφησαν εκεί και είπον προς αυτόν, Τις σε έφερεν
ενταύθα; και συ τι κάμνεις εν τω τόπω τούτω; και διά
τι είσαι ενταύθα; **4** Ο δε είπε προς αυτούς, Ούτω και
ούτως έκαμεν εις εμέ ο Μιχαίας, και με εμίσθωσε, και
είμαι ιερεύς αυτού. **5** Και είπαν προς αυτόν, Ερώτησον,
παρακαλούμεν, τον Θεόν, διά να γνωρίσωμεν εάν έχη
να ευοδωθή η οδός ημών την οποίαν υπάγομεν. **6** Ο δε
ιερεύς είπε προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη· αρεστή εις
τον Κύριον είναι η οδός σας, την οποίαν υπάγετε. **7**
Τότε ανεχώρησαν οι πέντε άνδρες και ήλθον εις Λαϊσά,
και είδον τον λαόν τον κατοικούντα εν αυτή αμέριμνον,
κατά τον τρόπον των Σιδωνίων, ησυχάζοντα και ζώντα
εν αφοβία· και δεν ήτο ουδείς άρχων εν τω τόπω, όστις
να περιστέλλη αυτούς εις ουδέν· και αυτοί ήσαν μακράν
των Σιδωνίων, και δεν είχον συγκοινωνίαν με ουδένα.
8 Και επανήλθον προς τους αδελφούς αυτών εις Σαραά
και Εσθαόλ· και είπαν προς αυτούς οι αδελφοί αυτών, Τι
λέγετε σεις; **9** Οι δε είπον, Σηκώθητε, και ας αναβώμεν
εναντίον αυτών· διότι είδομεν τον τόπον, και ιδού,
είναι καλός σφόδρα· και σεις κάθησθε; μη οκνήσητε να
υπάγωμεν, να εισέλθωμεν διά να κληρονομήσωμεν
τον τόπον· **10** αφού υπάγητε, θέλετε ελθεί εις λαόν
ζώντα εν αφοβία και εις τόπον ευρύχωρον· διότι ο
Θεός έδωκεν αυτόν εις την χείρα σας· τόπον, εις τον
οποίον δεν είναι έλλειψις ουδενός πράγματος των
εν τη γη. **11** Και εκίνησαν εκείθεν εκ της συγγενείας
του Δαν, εκ Σαραά και εξ Εσθαόλ, εξακόσιοι άνδρες
περιεζωσμένοι όπλα πολεμικά. **12** Και ανέβησαν και
εστρατοπέδευσαν εν Κιριάθ-ιαρείμ, εν Ιούδα· διά τούτο
ωνόμασαν τον τόπον εκείνον Μαχανέ-δαν, έως της
ημέρας ταύτης· κείται δε όπισθεν της Κιριάθ-ιαρείμ. **13**
Και εκείθεν επέρασαν εις το όρος Εφραΐμ και ήλθον
έως του οίκου του Μιχαία. **14** Τότε οι πέντε άνδρες,
οίτινες είχον υπάγει διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον
της Λαϊσά, ανήγγειλαν και είπον προς τους αδελφούς
αυτών, Εξεύρετε ότι είναι εν τούτοις τοις οίκοις εφόδ
και θεραφείμ και γλυπτόν και χωνευτόν; τώρα λοιπόν
σκέφθητε τι έχετε να κάμητε. **15** Και εστράφησαν εκεί
και υπήγαν εις τον οίκον του νέου του Λευΐτου, εις τον
οίκον του Μιχαία, και εχαιρέτησαν αυτόν. **16** Και οι
εξακόσιοι άνδρες οι περιεζωσμένοι τα πολεμικά όπλα
αυτών οίτινες ήσαν εκ των υιών Δαν, εστάθησαν εις την
θύραν του πυλώνος. **17** Και ανέβησαν οι πέντε άνδρες,
οίτινες είχον υπάγει διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον,
και εισήλθον εκεί και έλαβον το γλυπτόν και το εφόδ
και το θεραφείμ και το χωνευτόν· ο δε ιερεύς ίστατο εις
την θύραν του πυλώνος μετά των εξακοσίων ανδρών
των περιεζωσμένων τα πολεμικά όπλα. **18** Και καθώς
ούτοι εισήλθον εις τον οίκον του Μιχαία, και έλαβον το
γλυπτόν, το εφόδ και το θεραφείμ και το χωνευτόν, ο
ιερεύς είπε προς αυτούς, Τι κάμνετε σεις; **19** Και είπαν
προς αυτόν, Σιώπα, βάλε την χείρα σου εις το στόμα
σου, και ελθέ μεθ' ημών και γίνου εις ημάς πατήρ και
ιερεύς· είναι καλήτερον εις σε να ήσαι ιερεύς εν τω οίκω
ενός ανθρώπου, ή να ήσαι ιερεύς φυλής και οικογενείας
εν τω Ισραήλ; **20** Και εχάρη η καρδία του ιερέως· και
έλαβε το εφόδ και το θεραφείμ και το γλυπτόν και
υπήγε μεταξύ του λαού. **21** Και στραφέντες ανεχώρησαν
και έβαλον τα παιδία και τα κτήνη και την αποσκευήν
έμπροσθεν αυτών. **22** Αφού απεμακρύνθησαν ούτοι από
του οίκου του Μιχαία, οι άνθρωποι οι όντες εις τους
οίκους τους γειτονεύοντας με την οικίαν του Μιχαία
συνήχθησαν και επρόφθασαν τους υιούς Δαν. **23** Και
εβόησαν προς τους υιούς Δαν. Και ούτοι έστρεψαν το
πρόσωπον αυτών και είπαν προς τον Μιχαίαν, Τι έχεις
και εσύναξας τόσον πλήθος; **24** Ο δε είπεν, Ελάβετε
τους θεούς μου τους οποίους έκαμα, και τον ιερέα,
και ανεχωρήσατε· και τι μένει εις εμέ πλέον; και τι

είναι τούτο, το οποίον λέγετε προς εμέ, τι έχεις; **25** Και
είπαν προς αυτόν οι υιοί Δαν, Ας μη ακουσθή η φωνή
σου μεταξύ ημών, μήποτε άνδρες οξύθυμοι πέσωσι
κατά σου, και χάσης την ζωήν σου και την ζωήν της
οικογενείας σου. **26** Και υπήγαιναν οι υιοί Δαν εις την
οδόν αυτών· και ότε είδεν ο Μιχαίας ότι εκείνοι ήσαν
δυνατώτεροι αυτού, έστρεψε και επανήλθεν εις τον
οίκον αυτού. **27** Και αυτοί έλαβον τα όσα κατεσκεύασεν
ο Μιχαίας, και τον ιερέα τον οποίον είχε, και ήλθον εις
Λαϊσά, προς λαόν ησυχάζοντα και ζώντα εν αφοβία· και
επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν
έκαυσαν εν πυρί. **28** Και δεν ήτο ουδείς ο σώζων αυτήν,
διότι ευρίσκετο μακράν από της Σιδώνος, και δεν είχον
συγκοινωνίαν με ουδένα· έκειτο δε εν τη κοιλάδι της
Βαιθ-ρεώβ. Και ωκοδόμησαν πόλιν και κατώκησαν εν
αυτή. **29** Και εκάλεσαν το όνομα της πόλεως Δαν, κατά
το όνομα Δαν του πατρός αυτών, όστις εγεννήθη εις
τον Ισραήλ· το δε όνομα της πόλεως ήτο το πάλαι εξ
αρχής Λαϊσά. **30** Και έστησαν εις εαυτούς οι υιοί του
Δαν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν ο υιός του Γηρσών, υιού
του Μανασσή, αυτός και οι υιοί αυτού ήσαν ιερείς εν τη
φυλή Δαν, έως της ημέρας της αιχμαλωσίας της γης. **31**
Και έστησαν εις εαυτούς το γλυπτόν, το οποίον έκαμεν
ο Μιχαίας, όλον τον καιρόν καθ' ον ο οίκος του Θεού
ήτο εν Σηλώ.

19 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας βασιλεύς δεν ήτο εν
τω Ισραήλ· και ήτο Λευΐτης τις παροικών εις τα
πλευρά του όρους Εφραΐμ, όστις έλαβεν εις εαυτόν
γυναίκα παλλακήν εκ Βηθλεέμ Ιούδα. **2** Και επόρνευσεν
η παλλακή αυτού παρ' αυτώ, και ανεχώρησεν απ'
αυτού εις τον οίκον του πατρός αυτής εις Βηθλεέμ
Ιούδα, και ήτο εκεί τέσσαρας ολοκλήρους μήνας. **3** Και
εσηκώθη ο ανήρ αυτής και υπήγε κατόπιν αυτής, διά
να λαλήση ευμενώς προς αυτήν, ώστε να κάμη αυτήν
να επιστρέψη· είχε δε μεθ' εαυτού τον δούλον αυτού
και δύο όνους· και αυτή εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον
του πατρός αυτής· και ότε είδεν αυτόν ο πατήρ της
νέας, εχάρη εις την έντευξιν αυτού. **4** Και εκράτησεν
αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας· και εκάθισε
μετ' αυτού τρεις ημέρας· και έφαγον και έπιον και
διενυκτέρευσαν εκεί. **5** Και την τετάρτην ημέραν, ότε
ηγέρθησαν το πρωΐ, εσηκώθη να αναχωρήση· και είπεν
ο πατήρ της νέας προς τον γαμβρόν αυτού, Στήριξον
την καρδίαν σου με ολίγον άρτον και μετά ταύτα θέλετε
υπάγει. **6** Και εκάθισαν και έφαγον και έπιον οι δύο
ομού· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον άνδρα,
Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, και διανυκτέρευσον, και
ας ευφρανθή η καρδία σου. **7** Και ότε ο άνθρωπος
εσηκώθη να αναχωρήση, ο πενθερός αυτού εβίασεν
αυτόν· όθεν έμεινε και διενυκτέρευσεν εκεί. **8** Και
ηγέρθη το πρωΐ την πέμπτην ημέραν διά να αναχωρήση·
και είπεν ο πατήρ της νέας, Στήριξον, παρακαλώ, την
καρδίαν σου. Και έμειναν εωσού έκλινεν η ημέρα, και
συνέφαγον αμφότεροι. **9** Και ότε ο άνθρωπος εσηκώθη
να αναχωρήση, αυτός και η παλλακή αυτού και ο
δούλος αυτού, είπε προς αυτόν ο πενθερός αυτού, ο
πατήρ της νέας, Ιδού, τώρα η ημέρα κλίνει προς εσπέραν·
διανυκτερεύσατε, παρακαλώ· ιδού η ημέρα υπάγει να
τελειώση· διανυκτέρευσον ενταύθα, και ας ευφρανθή
η καρδία σου· και αύριον σηκόνεσθε το πρωΐ διά την
οδοιπορίαν σας και ύπαγε εις την κατοικίαν σου. **10** Ο
άνθρωπος όμως δεν ηθέλησε να διανυκτερεύση· αλλ'
εσηκώθη και ανεχώρησε και ήλθεν έως απέναντι της
Ιεβούς, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μεθ' εαυτού δύο
όνους σαμαρωμένους, και η παλλακή αυτού ήτο μετ'
αυτού. **11** Και ότε επλησίασαν εις την Ιεβούς, η ημέρα ήτο
πολύ προχωρημένη· και είπεν ο δούλος προς τον κύριον
αυτού, Ελθέ, παρακαλώ, και ας στρέψωμεν προς την
πόλιν ταύτην των Ιεβουσαίων, και ας διανυκτερεύσωμεν
εν αυτή. **12** Και είπεν ο κύριος αυτού προς αυτόν,
Δεν θέλομεν στρέψει προς πόλιν αλλοτρίων, ήτις δεν
είναι εκ των υιών Ισραήλ· αλλά θέλομεν περάσει έως
Γαβαά. **13** Και είπε προς τον δούλον αυτού, Ελθέ, και
ας πλησιάσωμεν εις ένα εκ των τόπων τούτων και ας
διανυκτερεύσωμεν εν Γαβαά ή εν Ραμά. **14** Και διέβησαν
και υπήγαν· και έδυσεν επ' αυτούς ο ήλιος πλησίον της
Γαβαά, ήτις είναι του Βενιαμίν. **15** Και εστράφησαν
εκεί, διά να εισέλθωσι να καταλύσωσιν εν Γαβαά· και
ότε εισήλθεν, εκάθισεν εν τη πλατεία της πόλεως· και
δεν ήτο άνθρωπος να παραλάβη αυτούς εις την οικίαν
αυτού διά να διανυκτερεύσωσι. **16** Και ιδού, άνθρωπος
γέρων ήρχετο από του έργου αυτού εκ του αγρού το
εσπέρας· και ο άνθρωπος ήτο εκ του όρους Εφραΐμ,
παρώκει δε εν Γαβαά· οι δε άνθρωποι του τόπου ήσαν
Βενιαμίται. **17** Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε
τον άνθρωπον τον οδοιπόρον εν τη πλατεία της πόλεως·
και είπεν ο άνθρωπος ο γέρων, Που υπάγεις; και πόθεν
έρχεσαι; **18** Ο δε είπε προς αυτόν, Ημείς διαβαίνομεν εκ
Βηθλεέμ Ιούδα έως των πλευρών του όρους Εφραΐμ·
εκείθεν είμαι εγώ· και υπήγα έως Βηθλεέμ Ιούδα, και
τώρα υπάγω εις τον οίκον του Κυρίου· και δεν είναι
ουδείς να με παραλάβη εις την οικίαν αυτού· **19** έχομεν
δε άχυρα και τροφήν διά τους όνους ημών, έχομεν και
προσέτι άρτον και οίνον δι' εμέ και διά την δούλην
σου και διά τον νέον, όστις είναι μετά των δούλων
σου· δεν έχομεν έλλειψιν ουδενός πράγματος. **20** Και
είπεν ο άνθρωπος ο γέρων, Ειρήνη εις σέ· και παν ό,
τι χρειάζεσαι εγώ φροντίζω· μόνον εν τη πλατεία μη
διανυκτερεύσης. **21** Και εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον
αυτού και έδωκε τροφήν εις τους όνους· και έπλυναν
τους πόδας αυτών, και έφαγον και έπιον. **22** Ενώ
ούτοι εύφραινον τας καρδίας αυτών, ιδού, οι άνδρες
της πόλεως, άνθρωποι παράνομοι περιεκύκλωσαν την
οικίαν, κρούοντες εις την θύραν· και είπον προς τον
άνθρωπον τον κύριον της οικίας τον γέροντα, λέγοντες,
Έκβαλε τον άνθρωπον, τον ελθόντα εις την οικίαν
σου, διά να γνωρίσωμεν αυτόν. **23** Και εξήλθε προς
αυτούς ο άνθρωπος, ο κύριος της οικίας, και είπε
προς αυτούς, Μη, αδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξητε
τούτο το κακόν· αφού ο άνθρωπος ούτος εισήλθεν
εις την οικίαν μου, μη πράξητε τοιαύτην αφροσύνην·
24 ιδού, η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή
αυτού· τώρα θέλω φέρει αυτάς έξω, και ταπεινώσατε
αυτάς και κάμετε εις αυτάς ό, τι φανή αρεστόν εις
τους οφθαλμούς σας· αλλ' εις τον άνθρωπον τούτον
μη πράξητε έργον τοιαύτης αφροσύνης. **25** Οι άνδρες
όμως δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν αυτόν· και έλαβεν

ο άνθρωπος την παλλακήν αυτού και έφερεν αυτήν
έξω προς αυτούς· και εγνώρισαν αυτήν και ύβρισαν
εις αυτήν όλην την νύκτα έως πρωΐ· και καθώς εφάνη
η αυγή, απέλυσαν αυτήν. **26** Και ήλθεν η γυνή προς
το χάραγμα της ημέρας και έπεσε παρά την θύραν της
οικίας του ανθρώπου, όπου ήτο ο κύριος αυτής, εωσού
έφεγξε. **27** Και εσηκώθη ο κύριος αυτής το πρωΐ και
ήνοιξε τας θύρας της οικίας και εξήλθε διά να υπάγη
εις την οδόν αυτού· και ιδού, η γυνή η παλλακή αυτού
πεσμένη εις την θύραν της οικίας και αι χείρες αυτής επί
του κατωφλίου. **28** Και είπε προς αυτήν, Σηκώθητι και
ας υπάγωμεν. Αλλά δεν απεκρίθη. Τότε ανέλαβεν αυτήν
επί τον όνον ο άνθρωπος, και εσηκώθη και υπήγεν εις
τον τόπον αυτού. **29** Και αφού ήλθεν εις την οικίαν
αυτού, έλαβε την μάχαιραν και πιάσας την παλλακήν
αυτού, διεμέλισεν αυτήν μετά των οστέων αυτής εις
δώδεκα μέρη, και έστειλεν αυτά εις πάντα τα όρια
του Ισραήλ. **30** Και πάντες όσοι έβλεπον, έλεγον, Δεν
έγεινεν ουδέ εφάνη τοιούτον πράγμα, αφ' ης ημέρας
οι υιοί Ισραήλ ανέβησαν εκ γης Αιγύπτου, έως της
ημέρας ταύτης· σκέφθητε περί τούτου, συμβουλεύθητε
και λαλήσατε.

20 Τότε εξήλθον πάντες οι υιοί Ισραήλ, και
συνηθροίσθη πάσα η συναγωγή ως εις άνθρωπος,
από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, μετά της γης Γαλαάδ, προς τον
Κύριον εις Μισπά. **2** Και παρεστάθησαν εν τη συνάξει
του λαού του Θεού, οι αρχηγοί παντός του λαού, πάσαι
αι φυλαί του Ισραήλ, τετρακόσιαι χιλιάδες ανδρών
πεζών, συρόντων μάχαιραν. **3** Και ήκουσαν οι υιοί
Βενιαμίν, ότι ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μισπά. Και
είπον οι υιοί Ισραήλ, Είπατε, πως συνέβη η κακία αύτη;
4 Και απεκρίθη ο άνθρωπος ο Λευΐτης, ο ανήρ της
φονευθείσης γυναικός, και είπεν, Ήλθον εις Γαβαά,
ήτις είναι του Βενιαμίν, εγώ και η παλλακή μου, διά
να διανυκτερεύσωμεν· **5** και εσηκώθησαν κατ' εμού
οι άνδρες της Γαβαά, και περιεκύκλωσαν διά νυκτός
την οικίαν κατ' εμού· εμέ ήθελον να φονεύσωσι και
την παλλακήν μου εταπείνωσαν, ώστε απέθανεν· **6**
όθεν, πιάσας την παλλακήν μου, διεμέλισα αυτήν και
έστειλα αυτήν εις πάντα τα όρια της κληρονομίας του
Ισραήλ· διότι έπραξαν ανοσιουργίαν και αφροσύνην
εν τω Ισραήλ· **7** ιδού, πάντες σεις οι υιοί Ισραήλ
συμβουλεύθητε ενταύθα μεταξύ σας και δότε την
γνώμην σας. **8** Και εσηκώθη πας ο λαός ως εις
άνθρωπος, λέγοντες, Δεν θέλομεν υπάγει ουδείς εις την
σκηνήν αυτού, ουδέ θέλομεν επιστρέψει ουδείς εις τον
οίκον αυτού· **9** αλλά τώρα τούτο είναι το πράγμα το
οποίον θέλομεν κάμει εις την Γαβαά· θέλομεν αναβή
εναντίον αυτής κατά κλήρους· **10** και θέλομεν λάβει
δέκα άνδρας εις τους εκατόν από πασών των φυλών
Ισραήλ, και εκατόν εις τους χιλίους, και χιλίους εις
τους μυρίους, διά να φέρωσι τροφάς εις τον λαόν, ώστε,
αφού έλθωσιν εις Γαβαά του Βενιαμίν, να κάμωσιν
εις αυτήν καθ' όλην την αφροσύνην την οποίαν αυτή
έκαμεν εις τον Ισραήλ. **11** Και συνήχθησαν εναντίον της
πόλεως πάντες οι άνδρες Ισραήλ, ηνωμένοι ομού ως
εις άνθρωπος. **12** Και απέστειλαν αι φυλαί του Ισραήλ
άνδρας εις πάσαν την φυλήν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποία
κακία είναι αύτη, ήτις επράχθη μεταξύ σας; **13** τώρα
λοιπόν παραδώσατε τους άνθρώπους, τους παρανόμους
εκείνους τους εν Γαβαά, διά να θανατώσωμεν αυτούς
και να εξαλείψωμεν την κακίαν από του Ισραήλ. Αλλά
δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν οι υιοί Βενιαμίν την
φωνήν των αδελφών αυτών, των υιών Ισραήλ. **14**
Και συνήχθησαν οι υιοί Βενιαμίν από των πόλεων εις
Γαβαά, διά να εξέλθωσιν εις πόλεμον εναντίον των υιών
Ισραήλ. **15** Και απηριθμήθησαν οι υιοί Βενιαμίν εν τη
ημέρα εκείνη, εκ των πόλεων, εικοσιέξ χιλιάδες ανδρών
συρόντων ρομφαίαν, εκτός των κατοίκων της Γαβαά,
οίτινες απηριθμήθησαν επτακόσιοι άνδρες εκλεκτοί. **16**
Μεταξύ παντός του λαού τούτου ήσαν επτακόσιοι άνδρες
εκλεκτοί αριστερόχειρες· πάντες ούτοι σφενδονίζοντες
λίθους προς την τρίχα, χωρίς να αποτυγχάνωσι. **17** Και
οι άνδρες Ισραήλ απηριθμήθησαν, εκτός του Βενιαμίν,
τετρακόσιαι χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν·
πάντες ούτοι άνδρες πολέμου. **18** Και σηκωθέντες οι
υιοί Ισραήλ ανέβησαν εις Βαιθήλ και ηρώτησαν τον
Θεόν, λέγοντες, Τις θέλει αναβή υπέρ ημών πρώτος
διά να πολεμήση εναντίον των υιών Βενιαμίν; Ο δε
Κύριος είπεν, Ο Ιούδας πρώτος. **19** Και εσηκώθησαν
οι υιοί Ισραήλ το πρωΐ και εστρατοπέδευσαν εναντίον
της Γαβαά. **20** Και εξήλθον οι άνδρες Ισραήλ εις μάχην
εναντίον του Βενιαμίν· και παρετάχθησαν εις μάχην
εναντίον αυτών οι άνδρες Ισραήλ, προς την Γαβαά.
21 Και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν εκ της Γαβαά, και
έστρωσαν κατά γης, την ημέραν εκείνην, εκ του Ισραήλ
εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **22** Και αναψυχωθείς ο
λαός, οι άνδρες του Ισραήλ, συνήψε πάλιν μάχην, εν
τω τόπω όπου είχε παραταχθή την πρώτην ημέραν.
23 Ανέβησαν δε οι υιοί Ισραήλ και έκλαυσαν ενώπιον
του Κυρίου έως εσπέρας, και ηρώτησαν τον Κύριον,
λέγοντες, Να αναβώ πάλιν εις μάχην εναντίον των
υιών Βενιαμίν του αδελφού μου; Και ο Κύριος είπεν,
Ανάβητε εναντίον αυτού. **24** Και επλησίασαν οι υιοί
Ισραήλ εις τους υιούς του Βενιαμίν, την δευτέραν
ημέραν. **25** Και εξήλθεν ο Βενιαμίν εναντίον αυτών την
δευτέραν ημέραν εκ της Γαβαά, και έστρωσε πάλιν κατά
γης, εκ των υιών Ισραήλ, δεκαοκτώ χιλιάδας ανδρών·
πάντες ούτοι έσυρον ρομφαίαν. **26** Τότε πάντες οι υιοί
Ισραήλ και πας ο λαός ανέβησαν και ήλθον εις Βαιθήλ,
και έκλαυσαν και εκάθισαν εκεί ενώπιον του Κυρίου
και ενήστευσαν εκείνην την ημέραν έως εσπέρας,
και προσέφεραν ολοκαυτώματα και θυσίας ειρηνικάς
ενώπιον του Κυρίου. **27** Και ηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ
τον Κύριον, διότι η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ήτο
εκεί κατ' εκείνας τας ημέρας, **28** Φινεές δε ο υιός του
Ελεάζαρ, υιού του Ααρών, ίστατο έμπροσθεν αυτής κατ'
εκείνας τας ημέρας, και είπον, Να εξέλθω πάλιν εις
μάχην εναντίον των υιών Βενιαμίν του αδελφού μου; ή
να παύσω; Και ο Κύριος είπεν, Ανάβα· διότι αύριον θέλω
παραδώσει αυτούς εις την χείρα σου. **29** Και έθεσεν ο
Ισραήλ ενέδραν κατά της Γαβαά κύκλω. **30** Και ανέβησαν
οι υιοί Ισραήλ την τρίτην ημέραν εναντίον των υιών
Βενιαμίν, και παρετάχθηαν εναντίον της Γαβαά, καθώς
την πρώτην και δευτέραν φοράν. **31** Και εξελθόντες
οι υιοί Βενιαμίν εναντίον του λαού, απεσπάσθησαν
από της πόλεως και ήρχισαν να κτυπώσι τινάς εκ του

λαού, φονεύοντες, ως άλλοτε, εις τας οδούς, εκ των
οποίων η μία αναβαίνει προς Βαιθήλ, η δε άλλη προς
την Γαβαά εν τη πεδιάδι, περίπου τριάκοντα άνδρας
εκ του Ισραήλ. 32 Και είπον οι υιοί Βενιαμίν, αυτοί
πίπτουσιν έμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον. Αλλ' οι
υιοί Ισραήλ είπαν, Ας φύγωμεν και ας αποσπάσωμεν
αυτούς εκ της πόλεως εις τας οδούς. 33 Και πάντες οι
άνδρες Ισραήλ εσηκώθησαν εκ της θέσεως αυτών και
παρετάχθησαν εν Βάαλ-θαμάρ· και η ενέδρα του Ισραήλ
εξήλθεν εκ της θέσεως αυτής, από του λιβαδίου της
Γαβαά. 34 Και ήλθον εναντίον της Γαβαά δέκα χιλιάδες
ανδρών εκλεκτών εκ παντός του Ισραήλ, και η μάχη
εστάθη βαρεία· αλλ' αυτοί δεν εγνώριζον ότι το κακόν
ήτο πλησίον αυτών. 35 Και επάταξεν ο Κύριος τον
Βενιαμίν έμπροσθεν του Ισραήλ. και εξωλόθρευσαν οι
υιοί Ισραήλ κατ' εκείνην την ημέραν εκ των Βενιαμιτών
εικοσιπέντε χιλιάδας και εκατόν άνδρας· πάντες ούτοι
έσυρον ρομφαίαν. 36 Και είδον οι υιοί Βενιαμίν ότι
εκτυπήθησαν· διότι οι άνδρες Ισραήλ υπεχώρησαν εις
τους Βενιαμίτας, έχοντες το θάρρος αυτών εις την
ενέδραν την οποίαν είχον θέσει πλησίον της Γαβαά. 37
Και οι ενεδρεύοντες ώρμησαν και εχύθησαν επί την
Γαβαά· και οι ενεδρεύοντες εξηπλώθησαν και επάταξαν
πάσαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. 38 Οι δε άνδρες
Ισραήλ είχον διορίσει σημείον εις τους ενεδρεύοντας,
να υψώσωσι πυρ καπνώδες από της πόλεως. 39 Και ότε
υπεχώρησαν οι υιοί Ισραήλ εν τη μάχη, ο Βενιαμίν ήρχισε
να κτυπά, και εφόνευσεν εκ των Ισραηλιτών περίπου
τριάκοντα άνδρας· διότι είπαν, Βεβαίως πάλιν πίπτουσιν
έμπροσθεν ημών, ως εν τη πρώτη μάχη. 40 Αλλ' ότε
το πυρ ήρχισε να υψούται από της πόλεως με στύλον
καπνού, οι Βενιαμίται επέβλεψαν οπίσω αυτών, και
ιδού, η πυρκαϊά της πόλεως ανέβαινεν εις τον ουρανόν.
41 Και ότε επέστρεψαν οι άνδρες Ισραήλ, ετρόμαξαν οι
άνδρες Βενιαμίν· διότι είδον ότι το κακόν έφθασεν επ'
αυτούς. 42 Και ετράπησαν έμπροσθεν των υιών Ισραήλ
προς την οδόν της ερήμου· αλλ' η μάχη επρόφθασεν
αυτούς· διότι οι εκ των πόλεων εξωλόθρευον αυτούς
εν μέσω αυτών. 43 Περιεκύκλωσαν τους Βενιαμίτας,
κατεδίωξαν αυτούς, κατεπάτησαν αυτούς, από Μενουά
έως απέναντι της Γαβαά προς ανατολάς ηλίου. 44 Και
έπεσον εκ του Βενιαμίν δεκαοκτώ χιλιάδες ανδρών.
πάντες ούτοι άνδρες δυνατοί. 45 Τότε ετράπησαν και
έφυγον προς την έρημον εις την πέτραν Ριμμών· και οι
υιοί Ισραήλ εσταχυολόγησαν εξ αυτών εις τας οδούς
πέντε χιλιάδας ανδρών· και κατεδίωξαν αυτούς έως
Γιδώμ, και εφόνευσαν εξ αυτών δύο χιλιάδας ανδρών.
46 Ούτω πάντες οι πεσόντες κατ' εκείνην την ημέραν
εκ του Βενιαμίν ήσαν εικοσιπέντε χιλιάδες ανδρών
συρόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι άνδρες δυνατοί. 47
Εξακόσιοι όμως άνδρες ετράπησαν και έφυγον προς την
έρημον εις την πέτραν Ριμμών, και εκάθισαν εν τη πέτρα
Ριμμών τέσσαρας μήνας. 48 Και επέστρεψαν οι άνδρες
Ισραήλ προς τους υιούς Βενιαμίν, και επάταξαν αυτούς
εν στόματι μαχαίρας, από ανθρώπων εκάστης πόλεως,
έως των κτηνών και παντός του παρευρισκομένου· και
πάσας τας ευρισκομένας πόλεις παρέδωκαν εις πυρ.

21 Και οι άνδρες Ισραήλ είχον ομόσει εν Μισπά,
λέγοντες, ουδείς εξ ημών θέλει δώσει την
θυγατέρα αυτού εις τον Βενιαμίν διά γυναίκα. 2 Και
ήλθεν ο λαός εις Βαιθήλ, και εκάθισαν εκεί έως εσπέρας
ενώπιον του Θεού, και ύψωσαν την φωνήν αυτών
και έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν· 3 και είπον, Διατί,
Κύριε Θεέ του Ισραήλ, έγεινε τούτο εν τω Ισραήλ, να
αποκοπή σήμερον από του Ισραήλ μία φυλή; 4 Και την
επαύριον εσηκώθη ο λαός το πρωΐ, και ωκοδόμησεν εκεί
θυσιαστήριον και προσέφερεν ολοκαυτώματα και θυσίας
ειρηνικάς. 5 Και είπον οι υιοί Ισραήλ, Τις είναι μεταξύ
πασών των φυλών του Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις
την σύναξιν προς τον Κύριον; Διότι είχον κάμει μέγαν
όρκον κατ' εκείνον όστις δεν ήθελεν αναβή προς τον
Κύριον εις Μισπά, λέγοντες, Εξάπαντος θέλει θανατωθή.
6 Και μετενόησαν οι υιοί Ισραήλ περί Βενιαμίν του
αδελφού αυτών και είπον, Σήμερον απεκόπη μία φυλή
από του Ισραήλ· 7 τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις
τους απομείναντας, αφού ώμόσαμεν προς τον Κύριον να
μη δώσωμεν εις αυτούς διά γυναίκας εκ των θυγατέρων
ημών; 8 Και είπον, Ποίός τις είναι εκ των φυλών
Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις Μισπά προς τον Κύριον; Και
ιδού, δεν είχεν ελθεί ουδείς εις το στρατόπεδον από
Ιαβείς-γαλαάδ εις την σύναξιν. 9 Διότι έγεινεν εξέτασις
του λαού, και ιδού, δεν ήτο εκεί ουδείς εκ των κατοίκων
της Ιαβείς-γαλαάδ. 10 Και απέστειλεν εκεί η συναγωγή
δώδεκα χιλιάδας ανδρών εκ των πλέον δυνατών και
προσέταξεν αυτούς, λέγουσα, Υπάγετε και πατάξατε
τους κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ εν στόματι μαχαίρας,
και τας γυναίκας και τα παιδία· 11 και τούτο είναι το
πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει· παν αρσενικόν και
πάσαν γυναίκα γνωρίσασαν κοίτην αρσενικού θέλετε
εξολοθρεύσει. 12 Και εύρηκαν μεταξύ των κατοίκων
της Ιαβείς-γαλαάδ τετρακοσίας νέας παρθένους, αίτινες
δεν είχον γνωρίσει άνδρα εν κοίτη αρσενικού· και
έφεραν αυτάς προς το στρατόπεδον εις Σηλώ, ήτις είναι
εν γη Χαναάν. 13 Και απέστειλε πάσα η συναγωγή,
και ελάλησαν προς τους υιούς Βενιαμίν, τους εν τη
πέτρα Ριμμών, και εκάλεσαν αυτούς εις ειρήνην. 14
Και επέστρεψεν ο Βενιαμίν κατ' εκείνον τον καιρόν·
και έδωκαν εις αυτούς τας γυναίκας, τας οποίας είχον
αφήσει ζώσας εκ των γυναικών της Ιαβείς-γαλαάδ·
πλην δεν εξήρκεσαν εις αυτούς. 15 Και μετενόησεν ο
λαός περί Βενιαμίν, διότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν
εν ταις φυλαίς Ισραήλ. 16 Τότε είπον οι πρεσβύτεροι
της συναγωγής, Τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις
τους λοιπούς; επειδή αι γυναίκες ηφανίσθησαν εκ του
Βενιαμίν. 17 Και είπον, Πρέπει να μένη η κληρονομία
εις τους σωθέντας εκ του Βενιαμίν, διά να μη εξαλειφθή
μία φυλή εκ του Ισραήλ· 18 πλην ημείς δεν δυνάμεθα να
δώσωμεν εις αυτούς γυναίκας εκ των θυγατέρων ημών·
διότι οι υιοί Ισραήλ ώμοσαν, λέγοντες, Επικατάρατος,
όστις δώση γυναίκα εις τον Βενιαμίν. 19 Τότε είπον,
Ιδού, κατ' έτος γίνεται εορτή του Κυρίου εν Σηλώ, ήτις
είναι προς βορράν της Βαιθήλ, προς ανατολάς της οδού
ήτις αναβαίνει από Βαιθήλ εις Συχέμ και προς νότον
της Λεβωνά. 20 Προσέταξαν λοιπόν εις τους υιούς
του Βενιαμίν, λέγοντες, Υπάγετε και ενεδρεύσατε εις
τας αμπέλους· 21 και παρατηρήσατε, και ιδού, εάν αι

θυγατέρες της Σηλώ εξέλθωσι να χορεύσωσιν εις τους
χορούς, τότε εξέλθετε εκ των αμπέλων και αρπάσατε εις
εαυτούς έκαστος την γυναίκα αυτού εκ των θυγατέρων
της Σηλώ, και υπάγετε εις την γην του Βενιαμίν· **22** και
όταν οι πατέρες αυτών ή οι αδελφοί αυτών έλθωσιν
προς ημάς διά να παραπονεθώσιν, ημείς θέλομεν ειπεί
προς αυτούς, Κάμετε εις αυτούς έλεος διά ημάς, επειδή
δεν συνελάβομεν εν τω πολέμω γυναίκα δι' έκαστον·
σεις δε μη δίδοντες εις αυτούς κατά τον καιρόν τούτον,
ηθέλετε είσθαι ένοχοι. **23** Και έκαμον ούτως οι υιοί
Βενιαμίν, και έλαβον γυναίκας κατά τον αριθμόν αυτών
εξ εκείνων αίτινες εχόρευον, αρπάσαντες αυτάς· και
ανεχώρησαν και υπέστρεψαν εις την κληρονομίαν
αυτών, και έκτισαν τας πόλεις και κατώκησαν εν αυταίς.
24 Και ανεχώρησαν εκείθεν κατ' εκείνον τον καιρόν οι
υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την φυλήν αυτού και εις την
συγγένειαν αυτού· και εξήλθον εκείθεν, έκαστος εις την
κληρονομίαν αυτού. **25** Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ήτο
βασιλεύς εν τω Ισραήλ· έκαστος έπραττε το αρεστόν εις
τους οφθαλμούς αυτού.

Ῥούθ

1 Και εν ταις ημέραις καθ' ας οι κριταί έκρινον, έγεινε πείνα εν τη γη. Και υπήγεν άνθρωπός τις
από Βηθλεέμ Ιούδα να παροικήση εν γη Μωάβ, αυτός
και η γυνή αυτού και οι δύο υιοί αυτού. **2** Το δε
όνομα του ανθρώπου ήτο Ελιμέλεχ, και το όνομα της
γυναικός αυτού Ναομί, και το όνομα των δύο υιών
αυτού Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ
Ιούδα. Και ήλθον εις γην Μωάβ και ήσαν εκεί. **3** Και
απέθανεν Ελιμέλεχ ο ανήρ της Ναομί· και έμεινεν αυτή
και οι δύο υιοί αυτής. **4** Και ούτοι έλαβον εις εαυτούς
γυναίκας Μωαβίτιδας· το όνομα της μιας Ορφά και
το όνομα της άλλης Ρούθ· και κατώκησαν εκεί έως
δέκα έτη. **5** Απέθανον δε αμφότεροι, ο Μααλών και
ο Χελαιών· και εστερήθη η γυνή των δύο υιών αυτής
και του ανδρός αυτής. **6** Τότε εσηκώθη αυτή και αι
νύμφαι αυτής και επέστρεψαν εκ της γης Μωάβ· διότι
ήκουσεν εν γη Μωάβ, ότι επεσκέφθη ο Κύριος τον
λαόν αυτού δίδων εις αυτούς άρτον. **7** Και εξήλθεν
εκ του τόπου όπου ήτο, και αι δύο νύμφαι αυτής μετ'
αυτής και επορεύοντο την οδόν διά να επιστρέψωσιν
εις την Ιούδα. **8** Είπε δε η Ναομί προς τας δύο νύμφας
αυτής, Υπάγετε, επιστρέψατε εκάστη εις τον οίκον της
μητρός αυτής. Ο Κύριος να κάμη έλεος εις εσάς, καθώς
σεις εκάμετε εις τους αποθανόντας και εις εμέ· **9** ο
Κύριος να σας δώση να εύρητε ανάπαυσιν, εκάστη εν
τω οίκω του ανδρός αυτής. Και εφίλησεν αυτάς· και
αυταί ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. **10**
Και είπον προς αυτήν, Ουχί· αλλά μετά σου θέλομεν
επιστρέψει εις τον λαόν σου. **11** Και είπεν η Ναομί,
Επιστρέψατε, θυγατέρες μου· διά τι να έλθητε μετ' εμού;
μήπως έχω έτι υιούς εν τη κοιλία μου, διά να γείνωσιν
άνδρες σας; **12** επιστρέψατε, θυγατέρες μου, υπάγετε·
διότι εγήρασα και δεν είμαι διά άνδρα· εάν έλεγον, Έχω
ελπίδα, εάν μάλιστα υπανδρευόμην ταύτην την νύκτα
και εγέννων έτι υιούς, **13** σεις ηθέλετε προσμένει αυτούς
εωσού μεγαλώσωσιν; ηθέλετε δι' αυτούς αναβάλει το να
υπανδρευθήτε; μη, θυγατέρες μου· επειδή επικράνθην
πολύ πλέον παρά σεις, ότι η χειρ του Κυρίου εξήλθε
κατ' εμού. **14** Εκείναι δε ύψωσαν την φωνήν αυτών και
έκλαυσαν πάλιν· και κατεφίλησεν η Ορφά την πενθεράν
αυτής· η δε Ρούθ επροσκολλήθη εις αυτήν. **15** Και είπεν
η Ναομί, Ιδού, η σύννυμφός σου επέστρεψε προς τον
λαόν αυτής και προς τους θεούς αυτής· επίστρεψον
και συ κατόπιν της συννύμφου σου. **16** Αλλ' η Ρούθ
είπε, Μη με ανάγκαζε να σε αφήσω, διά να αναχωρήσω
απ' όπισθέν σου· διότι όπου αν συ υπάγης, και εγώ
θέλω υπάγει· και όπου αν συ παραμείνης, και εγώ
θέλω παραμείνει· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός
σου, Θεός μου· **17** όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει
και εκεί θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εις εμέ
και ούτω να προσθέση, εάν άλλο τι παρά τον θάνατον
χωρίση εμέ από σου. **18** Ιδούσα δε η Ναομί ότι αυτή
διϊσχυρίζετο να υπάγη μετ' αυτής, έπαυσε να λαλή προς
αυτήν. **19** Περιεπάτησαν δε αμφότεραι, εωσού έφθασαν
εις Βηθλεέμ. Και ότε έφθασαν εις Βηθλεέμ, πάσα η
πόλις συνεκινήθη δι' αυτάς, και αι γυναίκες έλεγον,
Αύτη είναι η Ναομί; **20** Και αυτή είπε προς αυτάς,
Μη με ονομάζετε Ναομί· ονομάζετέ με Μαρά· διότι ο
Παντοδύναμος με επίκρανε σφόδρα· **21** εγώ πλήρης
ανεχώρησα, και κενήν επανήγαγέ με ο Κύριος· διά τι
με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος εμαρτύρησε κατ'
εμού και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψεν; **22** Επέστρεψε
λοιπόν η Ναομί, και μετ' αυτής Ρούθ η Μωαβίτις η
νύμφη αυτής ελθούσα εκ γης Μωάβ· και αύται έφθασαν
εις Βηθλεέμ εν τη αρχή του θερισμού των κριθών.

2 Είχε δε η Ναομί συγγενή τινά του ανδρός αυτής,
άνθρωπον δυνατόν εν ισχύϊ, εκ της συγγενείας του
Ελιμέλεχ· και το όνομα αυτού Βοόζ. **2** Και είπεν η Ρούθ η
Μωαβίτις προς την Ναομί, Ας υπάγω, παρακαλώ, εις τον
αγρόν διά να συνάξω αστάχυα κατόπιν ούτινος εύρω
χάριν εις τους οφθαλμούς· και είπε προς αυτήν, Ύπαγε,
θυγάτηρ μου. **3** Και υπήγε και ελθούσα εσταχυολόγει εν
τω αγρώ κατόπιν των θεριστών· και έτυχεν εν μέρει
του αγρού του Βοόζ, όστις ήτο εκ της συγγενείας του
Ελιμέλεχ. **4** Και ιδού, ο Βοόζ ήλθεν εκ Βηθλεέμ και είπε
προς τους θεριστάς, Κύριος μεθ' υμών. Και απεκρίθησαν
προς αυτόν, Κύριος να σε ευλογήση. **5** Τότε είπεν ο
Βοόζ προς τον υπηρέτην αυτού, τον επιστάτην των
θεριστών, Τίνος είναι η νέα αύτη; **6** Και ο υπηρέτης
ο επιστάτης των θεριστών απεκρίθη και είπεν, είναι
η νέα η Μωαβίτις, η επιστρέψασα μετά της Ναομί εκ
γης Μωάβ· **7** και είπεν, Ας σταχυολογήσω, παρακαλώ,
και ας συνάξω τι μεταξύ των δεματίων κατόπιν των
θεριστών· και ήλθε και εστάθη από πρωΐας έως ταύτης
της ώρας· ολίγον μόνον ανεπαύθη εν τη οικία. **8** Και
είπεν ο Βοόζ προς την Ρούθ, Δεν ακούεις, θυγάτηρ μου;
μη υπάγης να σταχυολογήσης εν άλλω αγρώ, μηδέ
να αναχωρήσης εντεύθεν, αλλά μένε ενταύθα μετά
των κορασίων μου· **9** ας ήναι οι οφθαλμοί σου επί τον
αγρόν όπου θερίζουσι, και ύπαγε κατόπιν αυτών· δεν
προσέταξα εγώ εις τους νέους να μη σε εγγίσωσι; και
όταν διψήσης ύπαγε εις τα αγγεία και πίνε από ό, τι
αντλήσωσιν οι νέοι. **10** Η δε έπεσε κατά πρόσωπον και
προσεκύνησεν έως εδάφους και είπε προς αυτόν, Πως
εγώ εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ώστε να
λάβης πρόνοιαν περί εμού, ενώ είμαι ξένη; **11** Και ο
Βοόζ απεκρίθη και είπε προς αυτήν, Ανηγγέλθησαν
προς εμέ ακριβώς πάντα όσα έκαμες εις την πενθεράν
σου μετά τον θάνατον του ανδρός σου· και ότι αφήκας
τον πατέρα σου και την μητέρα σου και την γην της
γεννήσεώς σου, και ήλθες προς λαόν, τον οποίον δεν
εγνώριζες πρότερον· **12** ο Κύριος να ανταμείψη το έργον
σου, και ο μισθός σου να ήναι πλήρης παρά Κυρίου του
Θεού του Ισραήλ, υπό τας πτέρυγας του οποίου ήλθες
να σκεπασθής. **13** Η δε είπεν, Ας εύρω χάριν εις τους
οφθαλμούς σου, κύριέ μου· επειδή με παρηγόρησας και
επειδή ελάλησας ευμενώς προς την δούλην σου, αν και
εγώ δεν είμαι ουδέ ως μία των θεραπαινίδων σου. **14**
Και είπε προς αυτήν ο Βοόζ την ώραν του φαγητού, Ελθέ
και φάγε εκ του άρτου και βρέξον το ψωμίον σου εις το
όξος. Και αυτή εκάθισεν εις τα πλάγια των θεριστών·
εκείνος δε έδωκεν εις αυτήν σίτον πεφρυγανισμένον,
και έφαγε και εχορτάσθη και επερίσσευσε. **15** Και
εσηκώθη να σταχυολογήση, και προσέταξεν ο Βοόζ εις

τους νέους αυτού, λέγων, Και μεταξύ των δεματίων
ας σταχυολογή, και μη επιπλήττετε αυτήν· **16** και
μάλιστα αφίνετε να πίπτη τι από των χειροβόλων διά
αυτήν και αφίνετε να συλλέγη και μη ελέγχετε αυτήν.
17 Και εσταχυολόγησεν εν τω αγρώ έως εσπέρας και
εκοπάνισεν όσον εσταχυολόγησε· και ήτο έως εν εφά
κριθής. **18** Και εσήκωσεν αυτό και εισήλθεν εις την
πόλιν· και είδεν η πενθερά αυτής όσον εσταχυολόγησε·
και εκβαλούσα η Ρούθ, έδωκεν εις αυτήν ό, τι είχε
περισσεύσει αφού εχορτάσθη. **19** Και είπε προς αυτήν
η πενθερά αυτής, Που εσταχυολόγησας σήμερον; και
που εδούλευσας; ευλογημένος να ήναι εκείνος όστις
έλαβε πρόνοιαν περί σου. Και εκείνη εφανέρωσε προς
την πενθεράν αυτής εις τίνος αγρόν εδούλευσε και είπε,
το όνομα του ανθρώπου, εις τον οποίον εδούλευσα
σήμερον, είναι Βοόζ. **20** Και είπεν η Ναομί προς την
νύμφην αυτής, Ευλογημένος παρά Κυρίου εκείνος όστις
δεν αφήκε το έλεος αυτού προς τους ζώντας και προς
τους τεθνεώτας. Και είπε προς αυτήν η Ναομί, Συγγενής
ημών είναι ο άνθρωπος ούτος εκ των πλησίον συγγενών
ημών. **21** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις, Αυτός με είπε
προσέτι, Συ θέλεις μένει μετά των ανθρώπων μου,
εωσού τελειώσωσιν όλον τον θερισμόν μου. **22** Και
είπεν η Ναομί προς την Ρούθ την νύμφην αυτής, Είναι
καλόν, θυγάτηρ μου, να εκβαίνης μετά των κορασίων
αυτού, και να μη σε απαντήσωσιν εν άλλω αγρώ. **23**
Και προσεκολλήθη εις τα κοράσια του Βοόζ διά να
σταχυολογή, εωσού τελειώση ο θερισμός των κριθών
και ο θερισμός του σίτου· και εκάθητο μετά της πενθεράς
αυτής.

3 Και είπε προς αυτήν η Ναομί η πενθερά αυτής,
Θυγάτηρ μου, να μη ζητήσω ανάπαυσιν εις σε διά
να ευημερήσης; **2** και τώρα, μήπως δεν είναι Βοόζ εκ
της συγγενείας ημών, μετά των κορασίων του οποίου
ήσο; ιδού, αυτός λικμίζει ταύτην την νύκτα το αλώνιον
των κριθών· **3** λούσθητι λοιπόν και αλείφθητι και
ενδύθητι την στολήν σου και κατάβα εις το αλώνιον· μη
γνωρισθής εις τον άνθρωπον, εωσού τελειώση από του
να φάγη και να πίη· **4** και ενώ πλαγιάζει, παρατήρησον
τον τόπον όπου πλαγιάζει, και ελθούσα σήκωσον το
σκέπασμα από των ποδών αυτού, και πλαγίασον· και
εκείνος θέλει σοι ειπεί τι να κάμης. **5** Η δε είπε προς
αυτήν, Πάντα όσα λέγεις εις εμέ, θέλω κάμει. **6** Και
κατέβη εις το αλώνιον και έκαμε πάντα όσα προσέταξεν
εις αυτήν η πενθερά αυτής. **7** Και αφού ο Βοόζ έφαγε και
έπιε, και ευφράνη η καρδία αυτού, υπήγε να πλαγιάση
εις την άκραν του σωρού του σίτου· εκείνη δε ήλθε
κρυφίως και εσήκωσε ο σκέπασμα από των ποδών
αυτού και επλαγίασε. **8** Και προς το μεσονύκτιον εξέστη
ο άνθρωπος και συνεταράχθη· και ιδού, γυνή εκοιμάτο
παρά τους πόδας αυτού. **9** Και είπε, Ποία είσαι συ;
Εκείνη δε απεκρίθη, Εγώ η Ρούθ η δούλη σου· άπλωσον
λοιπόν την πτέρυγά σου επί την δούλην σου· διότι
είσαι ο πλησιέστερος συγγενής μου. **10** Ο δε είπεν,
Ευλογημένη να ήσαι παρά Κυρίου, θύγατερ· διότι έδειξας
περισσοτέραν αγαθωσύνην εσχάτως παρά πρότερον, μη
υπάγουσα κατόπιν νέων, είτε πτωχών είτε πλουσίων·
11 και τώρα, θύγατερ, μη φοβού· θέλω κάμει εις σε παν
ό, τι είπης· διότι πάσα η πόλις του λαού μου εξεύρει
ότι είσαι γυνή ενάρετος· **12** και τώρα είναι αληθές ότι
εγώ είμαι στενός συγγενής· είναι όμως άλλος συγγενής
πλησιέστερος εμού· **13** μείνον ταύτην την νύκτα· και το
πρωΐ εάν αυτός θέλη να εκπληρώση προς σε το χρέος το
συγγενικόν, καλόν· ας το εκπληρώση· αλλ' εάν δεν θέλη
να εκπληρώση προς σε το χρέος το συγγενικόν, τότε εγώ
θέλω εκπληρώσει τούτο προς σε, ζη Κύριος· κοιμήθητι
έως πρωΐ. **14** Και εκοιμήθη παρά τους πόδας αυτού έως
πρωΐ· και εσηκώθη πριν διακρίνη άνθρωπος άνθρωπον.
Και εκείνος είπεν, Ας μη γνωρισθή ότι ήλθεν η γυνή εις
το αλώνιον. **15** Είπε προσέτι, Φέρε το περικάλυμμα το
επάνω σου και κράτει αυτό. Και εκείνη εκράτει αυτό, και
αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και έβαλεν επ' αυτήν·
και υπήγεν εις την πόλιν. **16** Και ότε ήλθε προς την
πενθεράν αυτής, εκείνη είπε, Τι έγεινεν εις σε, θυγάτηρ
μου; Και αυτή ανήγγειλε προς αυτήν πάντα όσα έκαμεν
εις αυτήν ο άνθρωπος· **17** και είπεν, Έδωκεν εις εμέ
ταύτα τα εξ μέτρα της κριθής· διότι, Δεν θέλεις υπάγει,
μοι είπε, κενή προς την πενθεράν σου. **18** Η δε είπε,
Κάθου, θυγάτηρ μου, εωσού ίδης πως θέλει τελειώσει
το πράγμα· διότι ο άνθρωπος δεν θέλει ησυχάσει, εωσού
τελειώση το πράγμα σήμερον.

4 Και ανέβη ο Βοόζ εις την πύλην και εκάθισεν εκεί·
και ιδού, διέβαινεν ο συγγενής, περί του οποίου
ώμίλησεν ο Βοόζ. Και είπεν, Ω συ, στρέψον, κάθισον
ενταύθα. Και εστράφη και εκάθισε. **2** Και έλαβεν ο Βοόζ
δέκα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων της πόλεως, και είπε,
Καθίσατε ενταύθα. Και εκάθισαν. **3** Και είπε προς τον
συγγενή, Η Ναομί, η επιστρέψασα εκ γης Μωάβ, πωλεί
το μερίδιον του αγρού, το οποίον ήτο του αδελφού
ημών Ελιμέλεχ· **4** και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω,
λέγων, Αγόρασον αυτό έμπροσθεν των κατοίκων και
έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου· εάν θέλης
να εξαγοράσης αυτό ως συγγενής, εξαγόρασον· αλλ'
εάν δεν θέλης να εξαγοράσης αυτό, ειπέ προς εμέ, διά
να εξεύρω· διότι δεν είναι άλλος να εξαγοράση αυτό
ως συγγενής παρά σύ· και εγώ είμαι μετά σε. Ο δε
είπεν, Εγώ θέλω εξαγοράσει αυτό. **5** Και είπεν ο Βοόζ,
Καθ' ην ημέραν αγοράσης τον αγρόν εκ της χειρός της
Ναομί, πρέπει να λάβης και την Ρούθ την Μωαβίτιν,
γυναίκα του αποθανόντος, διά να αναστήσης το όνομα
του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού. **6** Και
είπεν ο συγγενής, Δεν δύναμαι να εκπληρώσω το χρέος
το συγγενικόν, μήποτε φθείρω την κληρονομίαν μου·
εκπλήρωσον συ το χρέος μου το συγγενικόν, διότι δεν
δύναμαι εγώ να εκπληρώσω αυτό. **7** Ούτος δε ήτο ο
τρόπος το πάλαι εν τω Ισραήλ περί του δικαιώματος
της συγγενείας και περί της απαλλοτριώσεως, διά να
βεβαιούται πας λόγος· ο άνθρωπος λύων το υπόδημα
αυτού, έδιδεν εις τον πλησίον αυτού· και τούτο ήτο
μαρτυρία εν τω Ισραήλ. **8** Διά τούτο είπεν ο συγγενής
προς τον Βοόζ, Αγόρασον αυτό εις σεαυτόν. Και έλυσε
το υπόδημα αυτού. **9** Τότε είπεν ο Βοόζ προς τους
πρεσβυτέρους και πάντα τον λαόν, Μάρτυρες είσθε
σήμερον, ότι ηγόρασα πάντα τα του Ελιμέλεχ και
πάντα τα του Χελαιών και Μααλών, εκ της χειρός της
Ναομί· **10** και προσέτι, την Ρούθ την Μωαβίτιν την

γυναίκα του Μααλών, έλαβον εις εμαυτόν διά γυναίκα,
διά να αναστήσω το όνομα του αποθανόντος επί της
κληρονομίας αυτού, διά να μη εξαλειφθή το όνομα
του αποθανόντος εκ των αδελφών αυτού και εκ της
πόλεως της κατοικίας αυτού· μάρτυρες είσθε σήμερον.
11 Και πας ο λαός ο εν τη πύλη και οι πρεσβύτεροι
είπαν, Μάρτυρες· ο Κύριος να κάμη την γυναίκα, ήτις
εισέρχεται εις τον οίκόν σου, ως την Ραχήλ και ως
την Λείαν, αίτινες ωκοδόμησαν αμφότεραι τον οίκον
Ισραήλ· και ίσχυε εν Εφραθά και έσο περίφημος εν
Βηθλεέμ· **12** και ας γείνη ο οίκός σου ως ο οίκος του
Φαρές, τον οποίον εγέννησεν η Θάμαρ εις τον Ιούδαν,
εκ του σπέρματος το οποίον ο Κύριος θέλει δώσει εις σε
εκ της νέας ταύτης. **13** Και έλαβεν ο Βοόζ την Ρούθ, και
έγεινε γυνή αυτού· και ότε εισήλθε προς αυτήν, ο Κύριος
έδωκεν εις αυτήν σύλληψιν, και εγέννησεν υιόν. **14** Και
είπαν αι γυναίκες προς την Ναομί, Ευλογητός ο Κύριος,
όστις σήμερον δεν σε απεστέρησε συγγενούς, ώστε το
όνομα αυτού να καλήται εν τω Ισραήλ· **15** και ούτος
θέλει είσθαι εις σε αναψυχωτής της ζωής και θέλει
θρέψει την πολιάν σου· διότι εγέννησεν αυτόν η νύμφη
σου, ήτις σε αγαπά, ήτις είναι εις σε καλητέρα παρά επτά
υιούς. **16** Τότε έλαβεν η Ναομί το παιδίον και έθεσεν
αυτό εις τον κόλπον αυτής και έγεινεν εις αυτό τροφός.
17 Και αι γείτονες έδωκαν εις αυτό όνομα, λέγουσαι,
Υιός εγεννήθη εις την Ναομί· και εκάλεσαν το όνομα
αυτού Ωβήδ· ούτος είναι ο πατήρ του Ιεσσαί πατρός του
Δαβίδ. **18** Και αύτη είναι η γενεαλογία του Φαρές· ο
Φαρές εγέννησε τον Εσρών, **19** Εσρών δε εγέννησε τον
Αράμ, Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, **20** Αμιναδάβ
δε εγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τον
Σαλμών, **21** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ, Βοόζ δε
εγέννησε τον Ωβήδ, **22** Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί,
και ο Ιεσσαί εγέννησε τον Δαβίδ.

Βασιλειῶν Α΄

1 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ Ραμαθαΐμ-σοφίμ, εκ του
όρους Εφραΐμ, και το όνομα αυτού Ελκανά, υιός του
Ιεροάμ, υιού Ελιού, υιού Θοού, υιού Σούφ, Εφραθαίος. **2**
Και είχεν ούτος δύο γυναίκας· το όνομα της μιας Άννα,
και το όνομα της δευτέρας Φενίννα· η μεν Φενίννα
είχε τέκνα, η δε Άννα δεν είχε τέκνα. **3** Ανέβαινε δε ο
άνθρωπος ούτος εκ της πόλεως αυτού κατ' έτος, διά να
προσκυνήση και να προσφέρη θυσίαν προς τον Κύριον
των δυνάμεων εν Σηλώ. Και ήσαν εκεί οι δύο υιοί του
Ηλεί, Οφνεί και Φινεές, ιερείς του Κυρίου. **4** Έφθασε δε
η ημέρα, καθ' ην εθυσίασεν ο Ελκανά και έδωκε μερίδας
εις την Φενίνναν την γυναίκα αυτού και εις πάντας
τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας αυτής. **5** εις δε
την Άνναν έδωκε διπλασίαν μερίδα· διότι ηγάπα την
Ανναν· αλλ' ο Κύριος είχε κλείσει την μήτραν αυτής.
6 Και η αντίζηλος αυτής παρώξυνεν αυτήν σφόδρα,
ώστε να κάμνη αυτήν να αδημονή, ότι ο Κύριος είχε
κλείσει την μήτραν αυτής. **7** Και ούτως έκαμνε κατ'
έτος· οσάκις ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, ούτω
παρώξυνεν αυτήν· και εκείνη έκλαιε και δεν έτρωγεν. **8**
Είπε δε προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ αυτής, Άννα, διά
τι κλαίεις; και διά τι δεν τρώγεις; και διά τι η καρδία
σου είναι τεθλιμμένη; δεν είμαι εγώ εις σε καλήτερος
παρά δέκα υιούς; **9** Και εσηκώθη η Άννα, αφού έφαγον
εν Σηλώ και αφού έπιον· ο δε Ηλεί ο ιερεύς εκάθητο
επί καθέδρας, πλησίον του παραστάτου της πύλης του
ναού του Κυρίου. **10** Και αυτή ήτο καταπικραμένη την
ψυχήν και προσηύχετο εις τον Κύριον, κλαίουσα καθ'
υπερβολήν. **11** Και ηυχήθη ευχήν, λέγουσα, Κύριε των
δυνάμεων, εάν επιβλέψης τωόντι εις την ταπείνωσιν
της δούλης σου και με ενθυμηθής και δεν λησμονήσης
την δούλην σου, αλλά δώσης εις την δούλην σου
τέκνον αρσενικόν, τότε θέλω δώσει αυτό εις τον Κύριον
πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, και ξυράφιον δεν
θέλει αναβή επί την κεφαλήν αυτού. **12** Ενώ δε αυτή
εξηκολούθει προσευχομένη ενώπιον του Κυρίου, ο Ηλεί
παρετήρει το στόμα αυτής. **13** Πλην η Άννα αυτή ελάλει
εν τη καρδία αυτής· μόνον τα χείλη αυτής εκινούντο,
αλλ' η φωνή αυτής δεν ηκούετο· όθεν ο Ηλεί ενόμισεν
ότι ήτο μεθυσμένη. **14** Και είπε προς αυτήν ο Ηλεί, Έως
πότε θέλεις είσθαι μεθύουσα; απόβαλε τον οίνόν σου
από σου. **15** Και απεκρίθη η Άννα και είπεν, Ουχί, κύριέ
μου, εγώ είμαι γυνή κατατεθλιμμένη την ψυχήν· ούτε
οίνον ούτε σίκερα δεν έπιον, αλλ' εξέχεα την ψυχήν
μου ενώπιον του Κυρίου· **16** μη υπολάβης την δούλην
σου ως αχρείαν γυναίκα· διότι εκ του πλήθους του
πόνου μου και της θλίψεώς μου ελάλησα έως τώρα. **17**
Τότε απεκρίθη ο Ηλεί και είπεν, Ύπαγε εις ειρήνην·
και ο Θεός του Ισραήλ ας σοι δώση την αίτησίν σου,
την οποίαν ήτησας παρ' αυτού. **18** Η δε είπεν, Είθε
η δούλη σου να εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς σου.
Τότε απήλθεν η γυνή εις την οδόν αυτής και έφαγε,
και το πρόσωπον αυτής δεν ήτο πλέον σκυθρωπόν. **19**
Και το πρωΐ εσηκώθησαν ενωρίς, και προσκυνήσαντες
ενώπιον του Κυρίου, επέστρεψαν και ήλθον εις την
οικίαν αυτών εις Ραμάθ. Και ο Ελκανά εγνώρισεν Άνναν
την γυναίκα αυτού· και ο Κύριος ενεθυμήθη αυτήν.
20 Και ότε επληρώθησαν αι ημέραι αφότου η Άννα
συνέλαβεν, εγέννησεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού
Σαμουήλ, Διότι παρά Κυρίου ήτησα αυτόν, είπε. **21**
Και ανέβη ο άνθρωπος Ελκανά και πας ο οίκος αυτού,
διά να προσφέρη προς τον Κύριον την ετήσιον θυσίαν
και την ευχήν αυτού. **22** Αλλ' η Άννα δεν ανέβη· διότι
είπε προς τον άνδρα αυτής, Δεν θέλω αναβή εωσού το
παιδίον απογαλακτισθή· και τότε θέλω φέρει αυτό, διά
να εμφανισθή ενώπιον του Κυρίου και εκεί να κατοική
διαπαντός. **23** Και είπε προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ
αυτής, Κάμε ό, τι σοι φαίνεται καλόν· κάθου εωσού
απογαλακτίσης αυτό· μόνον ο Κύριος να εκπληρώση
τον λόγον αυτού. Και εκάθισεν η γυνή και εθήλαζε
τον υιόν αυτής, εωσού απεγαλάκτισεν αυτόν. **24** Και
αφού απεγαλάκτισεν αυτόν, ανεβίβασεν αυτόν μεθ'
εαυτής, μετά τριών μόσχων και ενός εφά αλεύρου και
ασκού οίνου, και έφερεν αυτόν εις τον οίκον του Κυρίου
εν Σηλώ· το δε παιδίον ήτο μικρόν. **25** Και έσφαξαν
τον μόσχον και έφεραν το παιδίον προς τον Ηλεί. **26**
Και είπεν η Άννα, Ω, κύριέ μου ζη η ψυχή σου, κύριέ
μου, εγώ είμαι η γυνή, ήτις εστάθη ενταύθα πλησίον
σου, δεομένη του Κυρίου· **27** περί του παιδίου τούτου
εδεόμην· και ο Κύριος έδωκεν εις εμέ την αίτησίν
μου, την οποίαν ήτησα παρ' αυτού· **28** όθεν και εγώ
εδάνεισα αυτό εις τον Κύριον· πάσας τας ημέρας της
ζωής αυτού θέλει είσθαι δανεισμένον εις τον Κύριον.
Και προσεκύνησεν εκεί τον Κύριον.

2 Και προσηυχήθη η Άννα, και είπεν, Ευφράνθη η
καρδία μου εις τον Κύριον· υψώθη το κέρας μου διά
του Κυρίου· επλατύνθη το στόμα μου εναντίον των
εχθρών μου· διότι ευφράνθην εις την σωτηρίαν σου.
2 Δεν υπάρχει άγιος καθώς ο Κύριος· διότι δεν είναι
άλλος πλην σου, ουδέ βράχος καθώς ο Θεός ημών. **3**
Μη καυχάσθε, μη λαλείτε υπερηφάνως· ας μη εξέλθη
μεγαλορρημοσύνη εκ του στόματός σας· διότι ο Κύριος
είναι Θεός γνώσεων, και παρ' αυτού σταθμίζονται αι
πράξεις. **4** Τα τόξα των δυνατών συνετρίβησαν, και οι
αδύνατοι περιεζώσθησαν δύναμιν. **5** Οι κεχορτασμένοι
εμίσθωσαν εαυτούς διά άρτον· οι δε πεινώντες έπαυσαν·
έως και η στείρα εγέννησεν επτά, η δε πολύτεκνος
εξησθένησεν. **6** Ο Κύριος θανατόνει και ζωοποιεί·
καταβιβάζει εις τον άδην και αναβιβάζει. **(Sheol h7585)**
7 Ο Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινόνει και
υψόνει. **8** Ανεγείρει τον πένητα από του χώματος, και
ανυψόνει τον πτωχόν από της κοπρίας, διά να καθίση
αυτούς μεταξύ των αρχόντων, και να κάμη αυτούς
να κληρονομήσωσι θρόνον δόξης· διότι του Κυρίου
είναι οι στύλοι της γης, και έστησε την οικουμένην επ'
αυτούς. **9** Θέλει φυλάττει τους πόδας των οσίων αυτού·
οι δε ασεβείς θέλουσιν απολεσθή εν τω σκότει· επειδή
διά δυνάμεως δεν θέλει υπερισχύσει ο άνθρωπος. **10**
Ο Κύριος θέλει συντρίψει τους αντιδίκους αυτού· εξ
ουρανού θέλει βροντήσει επ' αυτούς· ο Κύριος θέλει
κρίνει τα πέρατα της γής· και θέλει δώσει ισχύν εις τον
βασιλέα αυτού, και υψώσει το κέρας του χριστού αυτού.
11 Τότε ανεχώρησεν ο Ελκανά εις Ραμάθ προς τον οίκον
αυτού. Το δε παιδίον υπηρέτει τον Κύριον ενώπιον Ηλεί

του ιερέως. **12** Του Ηλεί όμως οι υιοί ήσαν αχρείοι
άνθρωποι δεν εγνώριζον τον Κύριον. **13** Η συνήθεια
δε των ιερέων προς τον λαόν ήτο τοιαύτη· ότε τις
προσέφερε θυσίαν, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, ενώ
εψήνετο το κρέας, έχων εις την χείρα αυτού κρεάγραν
τριόδοντον· **14** και εβύθιζεν αυτήν εις το κακκάβιον,
ή εις τον λέβητα, ή εις την χύτραν, ή εις το χαλκείον·
και ό, τι ανεβίβαζεν η κρεάγρα, ελάμβανεν ο ιερεύς δι'
εαυτόν. Ούτως έκαμνον προς πάντας τους Ισραηλίτας
τους ερχομένους εκεί εις Σηλώ. **15** Πριν έτι καύσωσι
το πάχος, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, και έλεγε
προς τον άνθρωπον τον προσφέροντα την θυσίαν, Δος
κρέας διά ψητόν εις τον ιερέα· διότι δεν θέλει να λάβη
παρά σου κρέας βρασμένον, αλλά ωμόν. **16** Και εάν
ο άνθρωπος έλεγε προς αυτόν, Ας καύσωσι πρώτον
το πάχος, και έπειτα λάβε όσον επιθυμεί η ψυχή σου·
τότε απεκρίνετο προς αυτόν, Ουχί, αλλά τώρα θέλεις
δώσει ειδέ μη, θέλω λάβει μετά βίας. **17** Διά τούτο η
αμαρτία των νέων ήτο μεγάλη σφόδρα ενώπιον του
Κυρίου· διότι οι άνθρωποι απεστρέφοντο την θυσίαν του
Κυρίου. **18** Ο δε Σαμουήλ υπηρέτει ενώπιον του Κυρίου,
παιδάριον περιεζωσμένον λινούν εφόδ. **19** Και η μήτηρ
αυτού έκαμνεν εις αυτόν επένδυμα μικρόν, και έφερε
προς αυτόν κατ' έτος, ότε ανέβαινε μετά του ανδρός
αυτής διά να προσφέρη την ετήσιον θυσίαν. **20** Και
ευλόγησεν ο Ηλεί τον Ελκανά και την γυναίκα αυτού,
λέγων, Ο Κύριος να αποδώση εις σε σπέρμα εκ της
γυναικός ταύτης, αντί του δανείου το οποίον εδάνεισεν
εις τον Κύριον. Και ανεχώρησαν εις τον τόπον αυτών.
21 Επεσκέφθη δε ο Κύριος την Ανναν· και συνέλαβε και
εγέννησε τρεις υιούς και δύο θυγατέρας· το δε παιδίον ο
Σαμουήλ εμεγάλονεν ενώπιον του Κυρίου. **22** Ήτο δε
ο Ηλεί πολύ γέρων· και ήκουσε πάντα όσα έπραττον
οι υιοί αυτού εις πάντα τον Ισραήλ· και ότι εκοιμώντο
μετά των γυναικών, των συνερχομένων εις την θύραν
της σκηνής του μαρτυρίου. **23** Και είπε προς αυτούς,
Διά τι κάμνετε τοιαύτα πράγματα; διότι εγώ ακούω
κακά πράγματα διά σας παρά παντός τούτου του λαού·
24 μη, τέκνα μου· διότι δεν είναι καλή η φήμη, την
οποίαν εγώ ακούω· σεις κάμνετε τον λαόν του Κυρίου
να γίνηται παραβάτης· **25** εάν αμαρτήση άνθρωπος εις
άνθρωπον, θέλει ικεσία γίνεσθαι εις τον Θεόν υπέρ
αυτού· αλλ' εάν τις αμαρτήση εις τον Κύριον, τις θέλει
ικετεύσει υπέρ αυτού; Εκείνοι όμως δεν υπήκουον εις
την φωνήν του πατρός αυτών· διότι ο Κύριος ήθελε
να θανατώση αυτούς. **26** Το δε παιδίον ο Σαμουήλ
εμεγάλονε και ευηρέστει και εις τον Κύριον και εις τους
ανθρώπους. **27** Ήλθε δε άνθρωπός τις του Θεού προς
τον Ηλεί και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Δεν
απεκαλύφθην φανερά εις τον οίκον του πατρός σου,
ότε αυτοί ήσαν εν τη Αιγύπτω εν τω οίκω του Φαραώ;
28 Και δεν εξέλεξα αυτόν εκ πασών των φυλών του
Ισραήλ εις εμαυτόν διά ιερέα, διά να κάμνη προσφοράς
επί του θυσιαστηρίου μου, να καίη θυμίαμα, να φορή
εφόδ ενώπιόν μου; και δεν έδωκα εις τον οίκον του
πατρός σου πάσας τας διά πυρός γινομένας προσφοράς
των υιών Ισραήλ; **29** Διά τι λακτίζετε εις την θυσίαν
μου και εις την προσφοράν μου, την οποίαν προσέταξα
να κάμνωσιν εν τω κατοικητηρίω μου, και δοξάζεις
τους υιούς σου υπέρ εμέ, ώστε να παχύνησθε με το
καλήτερον πασών των προσφορών του Ισραήλ του λαού
μου; **30** Διά τούτο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ λέγει, Είπα
βεβαίως ότι ο οίκός σου και ο οίκος του πατρός σου
ήθελον περιπατεί ενώπιόν μου έως αιώνος· αλλά τώρα
ο Κύριος λέγει, Μακράν απ' εμού· διότι τους δοξάζοντάς
με θέλω δοξάσει, οι δε καταφρονούντές με θέλουσιν
ατιμασθή. **31** Ιδού, έρχονται ημέραι, ότε θέλω κόψει τον
βραχίονά σου και τον βραχίονα του οίκου του πατρός
σου, ώστε άνθρωπος γέρων δεν θέλει είσθαι εν τω
οίκω σου. **32** Και θέλεις ιδεί εν τω κατοικητηρίω μου
αντίπαλον, μεταξύ πάντων των διδομένων αγαθών εις
τον Ισραήλ· και δεν θέλει υπάρχει γέρων εν τω οίκω
σου εις τον αιώνα. **33** Όντινα δε εκ των ιδικών σου δεν
αποκόψω από του θυσιαστηρίου μου, θέλει είσθαι διά να
καταναλίσκη τους οφθαλμούς σου και να κατατήκη την
ψυχήν σου· πάντες δε οι έκγονοι του οίκου σου θέλουσι
τελευτά εις ανδρικήν ηλικίαν. **34** Και τούτο θέλει είσθαι
σημείον εις σε, το οποίον θέλει ελθεί επί τους δύο
υιούς σου, επί Οφνεί και Φινεές· εν μιά ημέρα θέλουσιν
αποθάνει αμφότεροι. **35** Και θέλω ανεγείρει εις εμαυτόν
ιερέα πιστόν, πράττοντα κατά την καρδίαν μου και
κατά την ψυχήν μου· και θέλω οικοδομήσει εις αυτόν
οίκον ασφαλή· και θέλει περιπατεί ενώπιον του χριστού
μου εις τον αιώνα. **36** Και πας ο εναπολειφθείς εν τω
οίκω σου θέλει έρχεσθαι προσπίπτων εις αυτόν διά
ολίγον αργύριον και διά κομμάτιον ψωμίου, και θέλει
λέγει, Διόρισόν με, παρακαλώ, εις τινά των ιερατικών
υπηρεσιών, διά να τρώγω ολίγον άρτον.

3 Και το παιδίον ο Σαμουήλ υπηρέτει τον Κύριον
έμπροσθεν του Ηλεί. Ο λόγος δε του Κυρίου ήτο
σπάνιος κατ' εκείνας τας ημέρας· όρασις δεν εφαίνετο. **2**
Κατ' εκείνον δε τον καιρόν, ότε ο Ηλεί εκοίτετο εν τω
τόπω αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ήσαν ημαυρωμένοι,
ώστε δεν ηδύνατο να βλέπη, **3** ο δε Σαμουήλ εκοίτετο
εν τω ναώ του Κυρίου, όπου ήτο η κιβωτός του Θεού,
πριν ο λύχνος του Θεού σβεσθή, **4** εκάλεσεν ο Κύριος
τον Σαμουήλ· ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **5** Και έτρεξε
προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας.
Ο δε είπε, Δεν σε εκάλεσα· επίστρεψον να κοιμηθής.
Και υπήγε να κοιμηθή. **6** Ο δε Κύριος εκάλεσε πάλιν
εκ δευτέρου, Σαμουήλ. Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και
υπήγε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ· διότι με
εκάλεσας. Ο δε απεκρίθη, Δεν σε εκάλεσα, τέκνον μου·
επίστρεψον να κοιμηθής. **7** Και Σαμουήλ δεν εγνώριζεν
έτι τον Κύριον, και ο λόγος του Κυρίου δεν είχεν έτι
αποκαλυφθή εις αυτόν. **8** Και εκάλεσεν ο Κύριος τον
Σαμουήλ πάλιν εκ τρίτου. Και εσηκώθη και υπήγε προς
τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Και
ενόησεν ο Ηλεί ότι ο Κύριος εκάλεσε το παιδίον. **9** Και
είπεν ο Ηλεί προς τον Σαμουήλ, Ύπαγε να κοιμηθής·
και εάν σε κράξη, θέλεις ειπεί, Λάλησον, Κύριε· διότι ο
δούλός σου ακούει. Και ο Σαμουήλ υπήγε και εκοιμήθη
εν τω τόπω αυτού. **10** Και ήλθεν ο Κύριος και σταθείς
εκάλεσε καθώς το πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε
ο Σαμουήλ απεκρίθη, Λάλησον, διότι ο δούλός σου
ακούει. **11** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Ιδού,
εγώ θέλω κάμει εις τον Ισραήλ πράγμα, ώστε παντός

ακούοντος αυτό θέλουσιν ηχήσει αμφότερα τα ώτα·
12 εν εκείνη τη ημέρα θέλω εκτελέσει εναντίον του
Ηλεί πάντα όσα ελάλησα περί του οίκου αυτού· θέλω
αρχίσει και θέλω επιτελέσει, 13 διότι ανήγγειλα προς
αυτόν, ότι εγώ θέλω κρίνει τον οίκον αυτού έως αιώνος
διά την ανομίαν· επειδή γνωρίσας ότι οι υιοί αυτού
έφερον κατάραν εφ' εαυτούς, δεν συνέστειλεν αυτούς·
14 και διά τούτο ώμοσα εναντίον του οίκου του Ηλεί,
ότι η ανομία των υιών του Ηλεί δεν θέλει καθαρισθή
εις τον αιώνα διά θυσίας ουδέ διά προσφοράς. 15 Και
εκοιμήθη ο Σαμουήλ έως πρωΐας· έπειτα ήνοιξε τας
θύρας του οίκου του Κυρίου. Και εφοβείτο ο Σαμουήλ
να αναγγείλη την όρασιν προς τον Ηλεί. 16 Εκάλεσε δε
ο Ηλεί τον Σαμουήλ και είπε, Σαμουήλ, τέκνον μου. Ο
δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. 17 Και είπε, Ποίος είναι ο λόγος,
ο λαληθείς προς σε; μη κρύψης αυτόν, παρακαλώ, απ'
εμού· ούτω να κάμη εις σε ο Θεός και ούτω να προσθέση,
εάν κρύψης απ' εμού τινά εκ πάντων των λόγων των
λαληθέντων προς σε. 18 Και ανήγγειλε προς αυτόν
ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους, και δεν έκρυψεν απ'
αυτού ουδένα. Και είπεν ο Ηλεί, Αυτός είναι Κύριος· ας
κάμη το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. 19 Και
εμεγάλονεν ο Σαμουήλ· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτού
και δεν άφινε να πίπτη ουδείς εκ των λόγων αυτού εις
την γην. 20 Και πας ο Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ,
εγνώρισεν ότι ο Σαμουήλ ήτο διωρισμένος εις το να
ήναι προφήτης του Κυρίου. 21 Και εξηκολούθησεν ο
Κύριος να φανερόνηται εν Σηλώ· διότι απεκαλύπτετο ο
Κύριος προς τον Σαμουήλ εν Σηλώ διά του λόγου του
Κυρίου.

4 Και έγεινε λόγος του Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ.
Και εξήλθεν ο Ισραήλ εναντίον των Φιλισταίων
εις μάχην, και εστρατοπέδευσαν πλησίον του Έβεν-
έζερ· οι δε Φιλισταίοι εστρατοπέδευσαν εν Αφέκ. 2 Και
παρετάχθησαν οι Φιλισταίοι εναντίον του Ισραήλ· και
ότε εξηπλώθη η μάχη, εκτυπήθη ο Ισραήλ έμπροσθεν
των Φιλισταίων· και εφονεύθησαν εν τω πεδίω κατά
την συμπλοκήν έως τέσσαρες χιλιάδες ανδρών. 3
Ότε δε ήλθεν ο λαός εις το στρατόπεδον, είπον οι
πρεσβύτεροι του Ισραήλ, Διά τι ο Κύριος επάταξεν
ημάς σήμερον έμπροσθεν των Φιλισταίων; ας λάβωμεν
προς εαυτούς από Σηλώ την κιβωτόν της διαθήκης του
Κυρίου, και ελθούσα εν μέσω ημών θέλει σώσει ημάς
εκ της χειρός των εχθρών ημών. 4 Και απέστειλεν ο
λαός εις Σηλώ, και εσήκωσαν εκείθεν την κιβωτόν της
διαθήκης του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου
επί των χερουβείμ· και αμφότεροι οι υιοί του Ηλεί,
Οφνεί και Φινεές, ήσαν εκεί μετά της κιβωτού της
διαθήκης του Θεού. 5 Και ότε ήλθεν η κιβωτός της
διαθήκης του Κυρίου εις το στρατόπεδον, πας ο Ισραήλ
ηλάλαξε μετά φωνής μεγάλης, ώστε αντήχησεν η
γη. 6 Και ακούσαντες οι Φιλισταίοι την φωνήν του
αλαλαγμού, είπον, Τι σημαίνει η φωνή του μεγάλου
τούτου αλαλαγμού εν τω στρατοπέδω των Εβραίων;
Και έμαθον ότι η κιβωτός του Κυρίου ήλθεν εις το
στρατόπεδον. 7 Και εφοβήθησαν οι Φιλισταίοι, λέγοντες,
Ο Θεός ήλθεν εις το στρατόπεδον. Και είπον, Ουαί
εις ημάς. Διότι δεν εστάθη τοιούτον πράγμα χθές και
προχθές· 8 ουαί εις ημάς. Τις θέλει σώσει ημάς εκ της
χειρός των θεών τούτων των ισχυρών; ούτοι είναι οι
θεοί, οι πατάξαντες τους Αιγυπτίους εν πάση πληγή εν
τη ερήμω· 9 ενδυναμώθητε, Φιλισταίοι, και στάθητε ως
άνδρες, διά να μη γείνητε δούλοι εις τους Εβραίους,
καθώς αυτοί εστάθησαν δούλοι εις εσάς· στάθητε ως
άνδρες, και πολεμήσατε αυτούς. 10 Τότε οι Φιλισταίοι
επολέμησαν· και εκτυπήθη ο Ισραήλ, και έφυγεν έκαστος
εις την σκηνήν αυτού· και έγεινε σφαγή μεγάλη σφόδρα·
και έπεσον εκ του Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί.
11 Και η κιβωτός του Θεού επιάσθη· και αμφότεροι
οι υιοί του Ηλεί, Οφνεί και Φινεές, εθανατώθησαν.
12 Και έδραμεν εκ της μάχης άνθρωπός τις εκ του
Βενιαμίν, και ήλθεν εις Σηλώ την αυτήν ημέραν, έχων
τα ιμάτια αυτού διεσχισμένα και χώμα επί την κεφαλήν
αυτού. 13 Και ότε ήλθεν, ιδού, ο Ηλεί εκάθητο επί της
καθέδρας, κατά το πλάγιον της οδού, σκοπεύων· διότι η
καρδία αυτού έτρεμε περί της κιβωτού του Θεού. Και
ότε ο άνθρωπος ελθών εις την πόλιν ανήγγειλε ταύτα,
ανεβόησε πάσα η πόλις. 14 Και ακούσας ο Ηλεί την
φωνήν της βοής, είπε, Τι σημαίνει η φωνή της βοής
ταύτης; Και ο άνθρωπος ήλθε σπεύδων και ανήγγειλε
προς τον Ηλεί. 15 Ήτο δε ο Ηλεί ενενήκοντα οκτώ ετών·
και οι οφθαλμοί αυτού ήσαν ημαυρωμένοι, ώστε δεν
ηδύνατο να βλέπη. 16 Και είπεν ο άνθρωπος προς τον
Ηλεί, Εγώ είμαι ο ελθών εκ της μάχης, και έφυγον εγώ
εκ της μάχης σήμερον. Και είπε, Τι έγεινε, τέκνον μου;
17 Και απεκρίθη ο μηνυτής και είπεν, Έφυγεν ο Ισραήλ
έμπροσθεν των Φιλισταίων, και έτι μεγάλη σφαγή
έγεινεν εις τον λαόν· και προσέτι αμφότεροι οι υιοί σου,
Οφνεί και Φινεές, απέθανον· και η κιβωτός του Θεού
επιάσθη. 18 Και καθώς ανέφερε περί της κιβωτού του
Θεού, ο Ηλεί έπεσεν εκ της καθέδρας εις τα οπίσθια προς
το πλάγιον της πύλης, και συνετρίβη ο τράχηλος αυτού,
και απέθανε· διότι ήτο γέρων ο άνθρωπος και βαρύς.
Έκρινε δε αυτός τον Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη. 19 Και
η νύμφη αυτού, η γυνή του Φινεές, ούσα έγκυος, ετοίμη
να γεννήση, ως ήκουσε την αγγελίαν, ότι η κιβωτός
του Θεού επιάσθη και ότι ο πενθερός αυτής και ο ανήρ
αυτής απέθανον, εκυρτώθη και εγέννησε· διότι ήλθον
εις αυτήν οι πόνοι. 20 Και καθ' ον καιρόν απέθνησκεν,
αι γυναίκες αι παριστάμεναι είπον προς αυτήν, Μη
φοβού· διότι εγέννησας υιόν. Εκείνη όμως δεν απεκρίθη
ουδέ έβαλεν αυτό εις την καρδίαν αυτής. 21 Και εκάλεσε
το παιδίον Ιχαβώδ, λέγουσα, Η δόξα έφυγεν εκ του
Ισραήλ· διότι η κιβωτός του Θεού επιάσθη, και διότι ο
πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής απέθανον. 22 Και
είπεν, Η δόξα έφυγεν εκ του Ισραήλ· διότι επιάσθη η
κιβωτός του Θεού.

5 Οι δε Φιλισταίοι έλαβον την κιβωτόν του Θεού και
έφεραν αυτήν από Έβεν-έζερ εις Άζωτον. 2 Και
έλαβον οι Φιλισταίοι την κιβωτόν του Θεού και έφεραν
αυτήν εις τον οίκον του Δαγών, και έθεσαν αυτήν
πλησίον του Δαγών. 3 Και ότε οι Αζώτιοι εσηκώθησαν
ενωρίς την επαύριον, ιδού, ο Δαγών πεσμένος κατά
πρόσωπον αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του
Κυρίου. Και λαβόντες τον Δαγών, κατέστησαν αυτόν εις
τον τόπον αυτού. 4 Και την επαύριον ότε εσηκώθησαν

ενωρίς το πρωΐ, ιδού, ο Δαγών πεσμένος κατά πρόσωπον
αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου·
και η κεφαλή του Δαγών και αι δύο παλάμαι των
χειρών αυτού αποκεκομμέναι επί του κατωφλίου· μόνον
ο κορμός του Δαγών εναπέμεινεν εις αυτόν. 5 Διά
τούτο εν τη Αζώτω οι ιερείς του Δαγών, και πας ο
εισερχόμενος εις τον οίκον του Δαγών, δεν πατούσιν εις
το κατώφλιον του Δαγών έως της ημέρας ταύτης. 6
Και επεβαρύνθη η χειρ του Κυρίου επί τους Αζωτίους,
και εξωλόθρευσεν αυτούς και επάταξεν αυτούς με
αιμορροΐδας, την Άζωτον και τα όρια αυτής. 7 Και ότε
είδον οι άνδρες της Αζώτου ότι έγεινεν ούτως, είπον,
Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει κατοικεί
μεθ' ημών· διότι η χειρ αυτού εσκληρύνθη εφ' ημάς και
επί τον Δαγών τον θεόν ημών. 8 Όθεν αποστείλαντες
εσύναξαν προς εαυτούς πάντας τους σατράπας των
Φιλισταίων και είπον, Τι θέλομεν κάμει εις την κιβωτόν
του Θεού του Ισραήλ; οι δε είπον, Η κιβωτός του Θεού
του Ισραήλ ας μετακομισθή εις Γαθ. Και μετεκόμισαν την
κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ. 9 Αφού δε μετεκόμισαν
αυτήν, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον της πόλεως
με όλεθρον μέγαν σφόδρα· και επάταξε τους άνδρας
της πόλεως, από μικρού έως μεγάλου, και εξεφύησαν
εις αυτούς αιμορροΐδες. 10 Διά τούτο απέστειλαν
την κιβωτόν του Θεού εις Ακκαρών. Και ως ήλθεν
η κιβωτός του Θεού εις Ακκαρών, οι Ακκαρωνίται
εβόησαν, λέγοντες, Έφεραν την κιβωτόν του Θεού του
Ισραήλ εις ημάς, διά να θανατώση ημάς και τον λαόν
ημών. 11 Και αποστείλαντες εσύναξαν πάντας τους
σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Αποπέμψατε την
κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, και ας επιστρέψη εις τον
τόπον αυτής, διά να μη θανατώση ημάς και τον λαόν
ημών· διότι ήτο τρόμος θανάτου εφ' όλην την πόλιν· η
χειρ του Θεού ήτο εκεί βαρεία σφόρα. 12 Και οι άνδρες
όσοι δεν απέθανον, εκτυπήθησαν από αιμορροΐδας· και
η κραυγή της πόλεως ανέβη εις τον ουρανόν.

6 Και ήτο η κιβωτός του Κυρίου εν τη γη των
Φιλισταίων επτά μήνας. 2 Και έκραξαν οι Φιλισταίοι
τους ιερείς και τους μάντεις, λέγοντες, Τι να κάμωμεν
εις την κιβωτόν του Κυρίου; φανερώσατε εις ημάς τίνι
τρόπω θέλομεν αποστείλει αυτήν εις τον τόπον αυτής.
3 Οι δε είπον, Εάν εξαποστείλητε την κιβωτόν του
Θεού του Ισραήλ, μη αποστείλητε αυτήν κενήν· αλλά
κατά πάντα τρόπον απόδοτε εις αυτόν προσφοράν περί
ανομίας· τότε θέλετε ιαθή και θέλετε γνωρίσει διά τι η
χειρ αυτού δεν απεσύρθη από σας. 4 Και είπον, Ποία είναι
η περί ανομίας προσφορά, την οποίαν θέλομεν αποδώσει
εις αυτόν; Οι δε απεκρίθησαν, Κατά τον αριθμόν των
σατραπών των Φιλισταίων, πέντε αιμορροΐδες χρυσαί
και πέντε χρυσοί ποντικοί· διότι η αυτή πληγή ήτο
επί πάντας υμάς και επί τους σατράπας υμών· 5 διά
τούτο θέλετε κάμει ομοιώματα των αιμορροΐδων σας
και ομοιώματα των ποντικών σας των φθειρόντων
την γήν· και θέλετε δώσει δόξαν εις τον Θεόν του
Ισραήλ· ίσως ελαφρύνη την χείρα αυτού αφ' υμών
και από των θεών υμών και από της γης υμών· 6
διά τι λοιπόν σκληρύνετε τας καρδίας σας, καθώς οι
Αιγύπτιοι και ο Φαραώ εσκλήρυναν τας καρδίας αυτών;
ότε έκαμε τεράστια εν τω μέσω αυτών, δεν αφήκαν
αυτούς να υπάγωσι, και αυτοί ανεχώρησαν; 7 τώρα
λοιπόν λάβετε και ετοιμάσατε μίαν άμαξαν νέαν και
δύο βους θηλαζούσας, εις τας οποίας δεν επεβλήθη
ζυγός, και ζεύξατε τας βους εις την άμαξαν, τους δε
μόσχους αυτών επαναφέρετε απ' όπισθεν αυτών εις τον
οίκον· 8 και λάβετε την κιβωτόν του Κυρίου και θέσατε
αυτήν επί της αμάξης· και τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία
αποδίδετε εις αυτόν προσφοράν περί ανομίας, θέσατε εν
κιβωτίω εις τα πλάγια αυτής· και εξαποστείλατε αυτήν
να υπάγη· 9 και βλέπετε, εάν αναβαίνη διά της οδού των
ορίων αυτής εις Βαιθ-σεμές, αυτός έκαμεν εις ημάς το
μέγα τούτο κακόν· εάν δε μη, τότε θέλομεν γνωρίσει ότι
δεν επάταξεν ημάς η χειρ αυτού, αλλ' ότι τούτο εστάθη
τυχαίον εις ημάς. 10 Και έκαμον ούτως οι άνδρες, και
λαβόντες δύο βους θηλαζούσας, έζευξαν αυτάς εις την
άμαξαν, τους δε μόσχους αυτών απέκλεισαν εν τω
οίκω. 11 Και έθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου επί της
αμάξης και το κιβώτιον μετά των χρυσών ποντικών
και των ομοιωμάτων των αιμορροΐδων αυτών. 12
Και διευθύνθησαν αι βους εις την οδόν την εις Βαιθ-
σεμές· την αυτήν οδόν εξηκολούθουν, μυκώμεναι ενώ
υπήγαινον, και δεν μετεστρέφοντο δεξιά ή αριστερά·
οι δε σατράπαι των Φιλισταίων επορεύοντο κατόπιν
αυτών έως των ορίων της Βαιθ-σεμές. 13 Και οι Βαιθ-
σεμίται εθέριζον τον σίτον αυτών εν τη κοιλάδι και
υψώσαντες τους οφθαλμούς αυτών, είδον την κιβωτόν
και ιδόντες υπερεχάρησαν. 14 Και εισήλθεν η άμαξα
εις τον αγρόν Ιησού του Βαιθ-σεμίτου και εστάθη εκεί,
όπου ήτο λίθος μέγας· και έσχισαν τα ξύλα της αμάξης,
και προσέφεραν τας βους ολοκαύτωμα εις τον Κύριον.
15 Και οι Λευΐται κατεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου
και το κιβώτιον το μετ' αυτής, το περιέχον τα χρυσά
σκεύη, και έθεσαν επί του λίθου του μεγάλου· και οι
άνδρες της Βαιθ-σεμές προσέφεραν ολοκαυτώματα και
έθυσαν θυσίας εις τον Κύριον την αυτήν ημέραν. 16
Και αφού οι πέντε σατράπαι των Φιλισταίων είδον,
επέστρεψαν εις Ακκαρών την αυτήν ημέραν. 17 Αύται δε
ήσαν αι αιμορροΐδες αι χρυσαί, τας οποίας οι Φιλισταίοι
απέδωκαν προσφοράν περί ανομίας εις τον Κύριον· της
Αζώτου μία, της Γάζης μία, της Ασκαλώνος μία, της Γαθ
μία, της Ακκαρών μία· 18 και οι ποντικοί οι χρυσοί
κατά τον αριθμόν πασών των πόλεων των Φιλισταίων,
των πέντε σατραπών, από πόλεων περιτετειχισμένων
και κωμών απεριτειχίστων, έως μάλιστα του λίθου του
μεγάλου, Αβέλ, επί του οποίου κατέθεσαν την κιβωτόν
του Κυρίου· όστις σώζεται έως της ημέρας ταύτης εν
τω αγρώ Ιησού του Βαιθ-σεμίτου. 19 Και επάταξεν ο
Κύριος τους άνδρας της Βαιθ-σεμές, διότι ενέβλεψαν
εις την κιβωτόν του Κυρίου· και επάταξεν εκ του λαού
άνδρας πεντήκοντα χιλιάδας και εβδομήκοντα· και
επένθησεν ο λαός, διότι επάταξεν αυτόν ο Κύριος εν
πληγή μεγάλη. 20 Και είπαν οι άνδρες της Βαιθ-σεμές,
Τις δύναται να σταθή ενώπιον του Κυρίου, του αγίου
τούτου Θεού; και προς τίνα θέλει αναβή αφ' ημών;
21 Και απέστειλαν μηνυτάς προς τους κατοίκους της
Κιριάθ ιαρείμ, λέγοντες, Οι Φιλισταίοι έφεραν οπίσω
την κιβωτόν του Κυρίου· κατάβητε, αναβιβάσατε αυτήν
προς εαυτούς.

7 Και ήλθον οι άνδρες της Κιριάθ-ιαρείμ, και
ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και έφεραν
αυτήν εις τον οίκον του Αβιναδάβ επί τον λόφον, και
Ελεάζαρ τον υιόν αυτού καθιέρωσαν, διά να φυλάττη
την κιβωτόν του Κυρίου. **2** Και αφ' ης ημέρας ετέθη η
κιβωτός εν Κιριάθ-ιαρείμ, παρήλθε καιρός πολύς· και
έγειναν είκοσι έτη· και πας ο οίκος Ισραήλ εστέναζεν,
αναζητών τον Κύριον. **3** Και είπε Σαμουήλ προς πάντα
τον οίκον Ισραήλ, λέγων, Εάν σεις επιστρέφητε εξ όλης
υμών της καρδίας προς τον Κύριον, αποβάλετε εκ μέσου
υμών τους Θεούς τους αλλοτρίους και τας Ασταρώθ,
και ετοιμάσατε τας καρδίας υμών προς τον Κύριον και
αυτόν μόνον λατρεύετε· και θέλει ελευθερώσει υμάς
εκ χειρός των Φιλισταίων. **4** Τότε απέβαλον οι υιοί
Ισραήλ τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ και ελάτρευσαν
τον Κύριον μόνον. **5** Και είπε Σαμουήλ, Συνάξατε
πάντα τον Ισραήλ εις Μισπά, και θέλω προσευχηθή
υπέρ υμών προς τον Κύριον. **6** Και συνήχθησαν ομού
εις Μισπά, και ήντλησαν ύδωρ και εξέχεαν ενώπιον
του Κυρίου, και ενήστευσαν την ημέραν εκείνην και
είπον εκεί, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον. Και έκρινεν ο
Σαμουήλ τους υιούς Ισραήλ εν Μισπά. **7** Ότε δε ήκουσαν
οι Φιλισταίοι ότι συνηθροίσθησαν οι υιοί Ισραήλ εις
Μισπά ανέβησαν οι σατράπαι των Φιλισταίων κατά του
Ισραήλ. Και ακούσαντες οι υιοί Ισραήλ, εφοβήθησαν
από προσώπου των Φιλισταίων. **8** Και είπον οι υιοί
Ισραήλ προς τον Σαμουήλ, Μη παύσης βοών υπέρ ημών
προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να σώση ημάς εκ χειρός
των Φιλισταίων. **9** Και έλαβεν ο Σαμουήλ εν αρνίον
γαλαθηνόν, και προσέφερεν ολόκληρον ολοκαύτωμα
εις τον Κύριον· και εβόησεν ο Σαμουήλ προς τον
Κύριον υπέρ του Ισραήλ· και επήκουσεν αυτού ο Κύριος.
10 Και ενώ προσέφερεν ο Σαμουήλ το ολοκαύτωμα,
επλησίασαν οι Φιλισταίοι διά να πολεμήσωσι κατά του
Ισραήλ· και εβρόντησεν ο Κύριος εν φωνή μεγάλη την
ημέραν εκείνην επί τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν
αυτούς· και εκτυπήθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ. **11** Και
εξήλθον οι άνδρες Ισραήλ εκ Μισπά, και κατεδίωξαν
τους Φιλισταίους και επάταξαν αυτούς, έως υποκάτω
της Βαιθ-χαρ. **12** Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ ένα λίθον και
έστησε μεταξύ Μισπά και Σεν και εκάλεσε το όνομα
αυτού Έβεν-έζερ, λέγων, Μέχρι τούδε εβοήθησεν ημάς
ο Κύριος. **13** Και εταπεινώθησαν οι Φιλισταίοι και δεν
ήλθον πλέον εις τα όρια του Ισραήλ· και ήτο η χειρ του
Κυρίου κατά των Φιλισταίων πάσας τας ημέρας του
Σαμουήλ. **14** Και αι πόλεις, τας οποίας οι Φιλισταίοι
είχον λάβει από του Ισραήλ, απεδόθησαν εις τον Ισραήλ,
από Ακκαρών έως Γάθ· και ηλευθέρωσεν ο Ισραήλ
τα όρια αυτών εκ χειρός των Φιλισταίων. Και ήτο
ειρήνη μεταξύ Ισραήλ και Αμορραίων. **15** Και έκρινεν ο
Σαμουήλ τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού·
16 και επορεύετο κατ' έτος περιερχόμενος εις Βαιθήλ και
Γάλγαλα και Μισπά και έκρινε τον Ισραήλ εν πάσι τοις
τόποις τούτοις· **17** η δε επιστροφή αυτού ήτο εις Ραμά·
διότι εκεί ήτο ο οίκος αυτού και εκεί έκρινε τον Ισραήλ·
εκεί προσέτι ωκοδόμησε θυσιαστήριον εις τον Κύριον.

8 Και ότε εγήρασεν ο Σαμουήλ, κατέστησε τους υιούς
αυτού κριτάς επί τον Ισραήλ. **2** Ήτο δε το όνομα του
πρωτοτόκου υιού αυτού Ιωήλ και το όνομα του δευτέρου
αυτού Αβιά· ούτοι ήσαν κριταί εν Βηρ-σαβεέ. **3** Πλην
δεν περιεπάτησαν οι υιοί αυτού εις τας οδούς αυτού,
αλλ' εξέκλιναν οπίσω του κέρδους και εδωροδοκούντο
και διέστρεφον την κρίσιν. **4** Όθεν συνηθροίσθησαν
πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και ήλθον προς τον
Σαμουήλ εις Ραμά, **5** και είπον προς αυτόν, Ιδού, συ
εγήρασας, και οι υιοί σου δεν περιπατούσιν εις τας
οδούς σου· κατάστησον λοιπόν εις ημάς βασιλέα διά
να κρίνη ημάς, καθώς έχουσι πάντα τα έθνη. **6** Το
πράγμα όμως δεν ήρεσεν εις τον Σαμουήλ, ότι είπον,
Δος εις ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς. Και εδεήθη ο
Σαμουήλ προς τον Κύριον. **7** Και είπεν ο Κύριος προς
τον Σαμουήλ, Άκουσον της φωνής του λαού, κατά
πάντα όσα λέγουσι προς σέ· διότι δεν απέβαλον σε,
αλλ' εμέ απέβαλον από του να βασιλεύω επ' αυτούς· **8**
κατά πάντα τα έργα τα οποία έπραξαν, αφ' ης ημέρας
ανεβίβασα αυτούς εξ Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης,
εγκαταλίποντές με και λατρεύσαντες άλλους θεούς,
ούτω κάμνουσι και προς σέ· **9** τώρα λοιπόν άκουσον
της φωνής αυτών· πλην διαμαρτυρήθητι παρρησία
προς αυτούς και δείξον εις αυτούς τον τρόπον του
βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' αυτούς. **10** Και
ελάλησεν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του Κυρίου
προς τον λαόν, τον ζητούντα παρ' αυτού βασιλέα· **11**
και είπεν, Ούτος θέλει είσθαι ο τρόπος του βασιλέως,
όστις θέλει βασιλεύσει εφ' υμάς· τους υιούς υμών θέλει
λαμβάνει και διορίζει εις εαυτόν, διά τας αμάξας αυτού
και διά ιππείς αυτού και διά να προτρέχωσι των αμαξών
αυτού. **12** Και θέλει διορίζει εις εαυτόν χιλιάρχους
και πεντηκοντάρχους· και εις το να εργάζωνται την
γην αυτού και να θερίζωσι τον θερισμόν αυτού, και
να κατασκευάζωσι τα πολεμικά αυτού σκεύη και την
σκευήν των αμαξών αυτού. **13** Και τας θυγατέρας
σας θέλει λαμβάνει διά μυρεψούς και μαγειρίσσας και
αρτοποιούς· **14** και τους αγρούς σας και τους αμπελώνάς
σας και τους ελαιώνάς σας τους καλητέρους θέλει
λάβει και δώσει εις τους δούλους αυτού. **15** Και το
δέκατον των σπαρτών σας και των αμπελώνων σας
θέλει λαμβάνει και δίδει εις τους ευνούχους αυτού
και εις τους δούλους αυτού. **16** Και τους δούλους σας
και τας δούλας σας και τους καλητέρους νέους σας
και τους όνους σας θέλει λαμβάνει και διορίζει εις τας
εργασίας αυτού. **17** Τα ποίμνιά σας θέλει δεκατίζει· και
σεις θέλετε είσθαι δούλοι αυτού. **18** Και θέλετε βοά εν
εκείνη τη ημέρα ένεκα του βασιλέως σας, τον οποίον
σεις εκλέξατε εις εαυτούς· αλλ' ο Κύριος δεν θέλει σας
επακούσει εν εκείνη τη ημέρα. **19** Ο λαός όμως δεν
ηθέλησε να υπακούση εις την φωνήν του Σαμουήλ· και
είπον, Ουχί· αλλά βασιλεύς θέλει είσθαι εφ' ημάς· **20**
διά να ήμεθα και ημείς ως πάντα τα έθνη· και να κρίνη
ημάς ο βασιλεύς ημών και να εξέρχηται έμπροσθεν
ημών και να μάχηται τας μάχας ημών. **21** Και ήκουσεν
ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του λαού και ανέφερεν
αυτούς εις τα ώτα του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Κύριος
προς τον Σαμουήλ, Άκουσον της φωνής αυτών και
κατάστησον επ' αυτούς βασιλέα. Και είπεν ο Σαμουήλ
προς τους άνδρας του Ισραήλ, Υπάγετε έκαστος εις την
πόλιν αυτού.

9 Ήτο δε ανήρ τις εκ του Βενιαμίν, ονομαζόμενος Κείς,
υιός του Αβιήλ, υιού του Σερώρ, υιού του Βεχωράθ,
υιού του Αφιά, ανδρός Βενιαμίτου, δυνατός εν ισχύϊ.
2 Είχε δε ούτος υιόν, ονομαζόμενον Σαούλ, εκλεκτόν
και ώραίον· και δεν υπήρχε μεταξύ των υιών Ισραήλ
άνθρωπος ώραιότερος αυτού· από των ώμων αυτού και
επάνω εξείχεν υπέρ παντός του λαού. **3** Και αι όνοι
του Κείς πατρός του Σαούλ εχάθησαν· και είπεν ο Κείς
προς τον Σαούλ τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα μετά σου
ένα των υπηρετών, και σηκωθείς ύπαγε να ζητήσης
τας όνους. **4** Και επέρασε διά του όρους Εφραΐμ και
επέρασε διά της γης Σαλισά, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς·
και επέρασαν διά της γης Σααλείμ, πλην δεν ήσαν
εκεί· και επέρασε διά της γης Ιεμινί, αλλά δεν εύρηκαν
αυτάς. **5** Ότε δε ήλθον εις την γην Σούφ, είπεν ο Σαούλ
προς τον υπηρέτην αυτού τον μετ' αυτού, Ελθέ, και
ας επιστρέψωμεν, μήποτε ο πατήρ μου, αφήσας την
φροντίδα των όνων, συλλογίζηται περί ημών. **6** Ο δε
είπε προς αυτόν, Ιδού τώρα, εν τη πόλει ταύτη είναι
άνθρωπος του Θεού, και ο άνθρωπος είναι ένδοξος·
παν ό, τι είπη γίνεται εξάπαντος· ας υπάγωμεν λοιπόν
εκεί· ίσως φανερώση εις ημάς την οδόν ημών, την
οποίαν πρέπει να υπάγωμεν. **7** Και είπεν ο Σαούλ
προς τον υπηρέτην αυτού, Αλλ' ιδού, θέλομεν υπάγει,
πλην τι θέλομεν φέρει προς τον άνθρωπον; διότι ο
άρτος εξέλιπεν εκ των αγγείων ημών· και δώρον δεν
υπάρχει να προσφέρωμεν εις τον άνθρωπον του Θεού·
τι έχομεν; **8** Και αποκριθείς πάλιν ο υπηρέτης προς
τον Σαούλ, είπεν, Ιδού, ευρίσκεται εν τη χειρί μου εν
τέταρτον σίκλου αργυρίου, το οποίον θέλω δώσει εις
τον άνθρωπον του Θεού, και θέλει φανερώσει εις ημάς
την οδόν ημών. **9** Το πάλαι εν τω Ισραήλ, οπότε τις
υπήγαινε να ερωτήση τον Θεόν, έλεγεν ούτως· Έλθετε,
και ας υπάγωμεν έως εις τον βλέποντα· διότι ο σήμερον
προφήτης εκαλείτο το πάλαι ο βλέπων. **10** Τότε είπεν ο
Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Καλός ο λόγος σου·
ελθέ, ας υπάγωμεν. Υπήγαν λοιπόν εις την πόλιν, όπου
ήτο ο άνθρωπος του Θεού. **11** Και ενώ ανέβαινον το
ανήφορον της πόλεως, εύρηκαν κοράσια εξερχόμενα
διά να αντλήσωσιν ύδωρ· και είπον προς αυτά, Είναι
ενταύθα ο βλέπων; **12** Και εκείνα απεκρίθησαν προς
αυτούς και είπον, Είναι ιδού, έμπροσθέν σου· τάχυνον
λοιπόν· διότι σήμερον ήλθεν εις την πόλιν, επειδή είναι
σήμερον θυσία του λαού επί του υψηλού τόπου· **13** ευθύς
όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλετε ευρεί αυτόν, πριν
αναβή εις τον υψηλόν τόπον διά να φάγη· διότι ο λαός
δεν τρώγει εωσού έλθη αυτός, επειδή ούτος ευλογεί
την θυσίαν· μετά ταύτα τρώγουσιν οι κεκλημένοι τώρα
λοιπόν ανάβητε· διότι περί την ώραν ταύτην θέλετε
ευρεί αυτόν. **14** Και ανέβησαν εις την πόλιν· και ενώ
εισήρχοντο εις την πόλιν, ιδού, ο Σαμουήλ εξήρχετο
ενώπιον αυτών, διά να αναβή εις τον υψηλόν τόπον. **15**
Είχε δε αποκαλύψει ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, μίαν
ημέραν πριν έλθη ο Σαούλ, λέγων; **16** Αύριον περί την
ώραν ταύτην θέλω αποστείλει προς σε άνθρωπον εκ γης
Βενιαμίν, και θέλεις χρίσει αυτόν άρχοντα επί τον λαόν
μου Ισραήλ, και θέλει σώσει τον λαόν μου εκ χειρός των
Φιλισταίων· διότι επέβλεψα επί τον λαόν μου, επειδή η
βοή αυτών ήλθεν εις εμέ. **17** Και ότε ο Σαμουήλ είδε
τον Σαούλ, ο Κύριος είπε προς αυτόν, Ιδού, ο άνθρωπος,
περί του οποίου σοι είπα· ούτος θέλει άρχει επί τον λαόν
μου. **18** Τότε επλησίασεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ εις
την πύλην και είπε, Δείξον μοι, παρακαλώ, που είναι
η οικία του βλέποντος. **19** Και απεκρίθη ο Σαμουήλ
προς τον Σαούλ και είπεν, Εγώ είμαι ο βλέπων· ανάβα
έμπροσθέν μου εις τον υψηλόν τόπον· και θέλετε φάγει
σήμερον μετ' εμού, και το πρωΐ θέλω σε εξαποστείλει
και πάντα όσα είναι εν τη καρδία σου θέλω αναγγείλει
προς σέ· **20** περί δε των όνων, τας οποίας έχασας ήδη
τρεις ημέρας, μη φρόντιζε περί αυτών, διότι ευρέθησαν·
και προς τίνα είναι πάσα η επιθυμία του Ισραήλ; δεν
είναι προς σε, και προς πάντα τον οίκον του πατρός
σου; **21** Αποκριθείς δε ο Σαούλ είπε, Δεν είμαι εγώ
Βενιαμίτης, εκ της μικροτέρας των φυλών Ισραήλ; και η
οικογένειά μου η ελαχίστη πασών των οικογενειών της
φυλής Βενιαμίν; διά τι λοιπόν λαλείς ούτω προς εμέ; **22**
Και έλαβεν ο Σαμουήλ τον Σαούλ και τον υπηρέτην
αυτού και έφερεν αυτούς εις το οίκημα, και έδωκεν
εις αυτούς την πρώτην θέσιν μεταξύ των κεκλημένων,
οίτινες ήσαν περίπου τριάκοντα άνδρες. **23** Και είπεν
ο Σαμουήλ προς τον μάγειρον, Φέρε το μερίδιον το
οποίον σοι έδωκα, περί του οποίον σοι είπα, Φύλαττε
τούτο πλησίον σου. **24** Και ύψωσεν ο μάγειρος την
πλάτην και το επ' αυτήν και έθεσεν έμπροσθεν του
Σαούλ. Και είπεν ο Σαμουήλ, Ιδού, το εναπολειφθέν· θες
αυτό έμπροσθέν σου, φάγε· διότι διά την ώραν ταύτην
εφυλάχθη διά σε, ότε είπα, Προσεκάλεσα τον λαόν.
Και έφαγεν ο Σαούλ μετά του Σαμουήλ εν τη ημέρα
εκείνη. **25** Και αφού κατέβησαν εκ του υψηλού τόπου
εις την πόλιν, συνωμίλησεν ο Σαμουήλ μετά του Σαούλ
επί του δώματος. **26** Και εσηκώθησαν ενωρίς· και περί
τα χαράγματα της ημέρας, εκάλεσεν ο Σαμουήλ τον
Σαούλ όντα επί του δώματος, λέγων, Σηκώθητι, διά να
σε εξαποστείλω. Και εσηκώθη ο Σαούλ, και εξήλθον
αμφότεροι, αυτός και ο Σαμουήλ, έως έξω. **27** Καθώς δε
κατέβαινον εις το τέλος της πόλεως, είπεν ο Σαμουήλ
προς τον Σαούλ, Πρόσταξον τον υπηρέτην να περάση
έμπροσθεν ημών· και εκείνος επέρασε· συ όμως στάθητι
ολίγον, και θέλω σοι αναγγείλει τον λόγον του Θεού.

10 Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ την φιάλην του ελαίου,
και έχυσεν επί την κεφαλήν αυτού, και εφίλησεν
αυτόν και είπε, Δεν σε έχρισε Κύριος άρχοντα επί της
κληρονομίας αυτού; **2** Αφού αναχωρήσης απ' εμού
σήμερον, θέλεις ευρεί δύο ανθρώπους πλησίον του
τάφου της Ραχήλ, κατά το όριον του Βενιαμίν εν Σελσά·
και θέλουσιν ειπεί προς σε, Ευρέθησαν αι όνοι, τας
οποίας υπήγες να ζητήσης· και ιδού, ο πατήρ σου,
αφήσας την φροντίδα των όνων, υπερλυπείται διά σας,
λέγων, Τι να κάμω περί του υιού μου; **3** Και προχωρήσας
εκείθεν, θέλεις ελθεί έως της δρυός του Θαβώρ, και
εκεί θέλουσι σε ευρεί τρεις άνθρωποι αναβαίνοντες
προς τον Θεόν εις Βαιθήλ, ο εις φέρων τρία ερίφια,
και ο άλλος φέρων τρεις άρτους, και ο άλλος φέρων
ασκόν οίνου· **4** και θέλουσι σε χαιρετήσει και σοι δώσει
δύο άρτους, τους οποίους θέλεις δεχθή εκ των χειρών
αυτών. **5** Μετά ταύτα θέλεις υπάγει εις το βουνόν του
Θεού, όπου είναι η φρουρά των Φιλισταίων· και όταν

υπάγης εκεί εις την πόλιν, θέλεις απαντήσει άθροισμα προφητών καταβαινόντων από του υψηλού τόπου εν ψαλτηρίω και τυμπάνω και αυλώ και κιθάρα έμπροσθεν αυτών, και προφητευόντων. **6** Και θέλει επέλθει επί σε πνεύμα Κυρίου, και θέλεις προφητεύσει μετ' αυτών και θέλεις μεταβληθή εις άλλον άνθρωπον. **7** Και όταν τα σημεία ταύτα έλθωσιν επί σε, κάμνε ό, τι δύνασαι διότι ο Θεός είναι μετά σου. **8** Και θέλεις καταβή προ εμού εις Γάλγαλα· και ιδού, εγώ θέλω καταβή προς σε, διά να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσιάσω θυσίας ειρηνικάς· πρόσμενε επτά ημέρας, εωσού έλθω προς σε και σοι αναγγείλω τι έχεις να κάμης. **9** Και ότε έστρεψε τα νώτα αυτού διά να αναχωρήση από του Σαμουήλ, ο Θεός έδωκεν εις αυτόν άλλην καρδίαν· και ήλθον πάντα εκείνα τα σημεία εν τη ημέρα εκείνη. **10** Και ότε ήλθον εκεί εις το βουνόν, ιδού, άθροισμα προφητών συνήντησεν αυτόν· και επήλθεν επ' αυτόν Πνεύμα Θεού, και επροφήτευσε μεταξύ αυτών. **11** Και ως είδον οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και ιδού, προεφήτευε μετά των προφητών, τότε έλεγεν ο λαός, έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Τι είναι τούτο, το οποίον έγεινεν εις τον υιόν του Κείς; και Σαούλ εν προφήταις; **12** Εις δε εκ των εκεί απεκρίθη και είπεν, Και τις είναι ο πατήρ αυτών; Διά τούτο έγεινε παροιμία, Και Σαούλ εν προφήταις; **13** Και αφού ετελείωσε προφητεύων, ήλθεν εις τον υψηλόν τόπον. **14** Και είπεν ο θείος του Σαούλ προς αυτόν και προς τον υπηρέτην αυτού, Που υπήγετε; Και είπε, να ζητήσωμεν τας όνους. και ότε είδομεν ότι δεν ήσαν, ήλθομεν προς τον Σαμουήλ. **15** Και είπεν ο θείος του Σαούλ, Ανάγγειλόν μοι, σε παρακαλώ, τι σας είπεν ο Σαμουήλ. **16** Και είπεν ο Σαούλ προς τον θείον αυτού, Μας είπε μετά βεβαιότητος ότι ευρέθησαν αι όνοι· τον λόγον όμως περί της βασιλείας, τον οποίον ο Σαμουήλ είπε, δεν εφανέρωσεν εις αυτόν. **17** Και συνήγαγεν ο Σαμουήλ τον λαόν προς τον Κύριον εις Μισπά· **18** και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, και σας ηλευθέρωσα εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πασών των βασιλειών, αίτινες σας κατέθλιβον· **19** και σεις την ημέραν ταύτην απεβάλετε τον Θεόν σας, όστις σας έσωσεν από πάντων των κακών σας και των θλίψεών σας, και είπετε προς αυτόν, Ουχί, αλλά κατάστησον βασιλέα εφ' ημάς. Τώρα λοιπόν παρουσιάσθητε ενώπιον του Κυρίου, κατά τας φυλάς σας και κατά τας χιλιάδας σας. **20** Και ότε έκαμεν ο Σαμουήλ πάσας τας φυλάς του Ισραήλ να πλησιάσωσιν, επιάσθη η φυλή του Βενιαμίν. **21** Και αφού έκαμε την φυλήν του Βενιαμίν να πλησιάση κατά τας οικογενείας αυτών, επιάσθη η οικογένεια του Ματρεί, και επιάσθη ο Σαούλ ο υιός του Κείς· εζήτησαν δε αυτόν και δεν ευρέθη. **22** Όθεν εζήτησαν έτι παρά του Κυρίου, αν ο άνθρωπος έρχηται έτι εκεί. Και είπε Κύριος, Ιδού, αυτός είναι κεκρυμμένος μεταξύ της αποσκευής. **23** Τότε έδραμον και έλαβον αυτόν εκείθεν· και ότε εστάθη μεταξύ του λαού, εξείχεν υπέρ πάντα τον λαόν, από τους ώμους αυτού και επάνω. **24** Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον λαόν, Βλέπετε εκείνον, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος, ότι δεν είναι όμοιος αυτού μεταξύ παντός του λαού; Και πας ο λαός ηλάλαξε και είπε, Ζήτω ο βασιλεύς. **25** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν τον τρόπον της βασιλείας, και έγραψεν αυτόν εν βιβλίω και έθεσεν έμπροσθεν του Κυρίου. Και απέλυσεν ο Σαμουήλ πάντα τον λαόν, έκαστον εις τον οίκον αυτού. **26** Και ο Σαούλ ομοίως ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού εις Γαβαά· και υπήγε μετ' αυτού εκεί τάγμα πολεμιστών, των οποίων τας καρδίας είχε διαθέσει ο Θεός. **27** Άνθρωποι όμως κακοί είπον, Πως θέλει σώσει ημάς ούτος; Και κατεφρόνησαν αυτόν και δεν προσέφεραν προς αυτόν δώρα· εκείνος όμως έκαμνε τον κωφόν.

11 Ανέβη δε Νάας ο Αμμωνίτης και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Ιαβείς-γαλαάδ· και είπον πάντες οι άνδρες της Ιαβείς εις τον Νάας, Κάμε συνθήκην προς ημάς, και θέλομεν σε δουλεύει. **2** Και είπε προς αυτούς Νάας ο Αμμωνίτης, Με τούτο θέλω κάμει συνθήκην προς εσάς, να εξορύξω πάντας τους δεξιούς οφθαλμούς σας, και να βάλω τούτο όνειδος επί πάντα τον Ισραήλ. **3** Και είπον προς αυτόν οι πρεσβύτεροι της Ιαβείς, Δος εις ημάς επτά ημερών αναβολήν, διά να αποστείλωμεν μηνυτάς εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· και τότε, εάν δεν ήναι τις να μας σώση, θέλομεν εξέλθει προς σε. **4** Ήλθον λοιπόν οι μηνυταί εις Γαβαά του Σαούλ και είπον τους λόγους εις τα ώτα του λαού· και ύψωσαν πας ο λαός την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. **5** Και ιδού, ο Σαούλ ήρχετο κατόπιν της αγέλης εκ του αγρού· και είπεν ο Σαούλ, Τι έχει ο λαός και κλαίει; Και διηγήθησαν προς αυτόν τους λόγους των ανδρών της Ιαβείς. **6** Και επήλθεν επί τον Σαούλ πνεύμα Θεού, ότε ήκουσε τους λόγους εκείνους· και εξήφθη η οργή αυτού σφόδρα. **7** Και έλαβε ζεύγος βοών, και κατακόψας αυτούς εις τμήματα, απέστειλεν αυτά κατά πάντα τα όρια του Ισραήλ διά χειρός μηνυτών, λέγων, Όστις δεν εξέλθη κατόπιν του Σαούλ και κατόπιν του Σαμουήλ, ούτω θέλει γείνει εις τους βόας αυτού. Και επέπεσε φόβος Κυρίου επί τον λαόν, και εξήλθον ως εις άνθρωπος. **8** Και ότε απηρίθμησεν αυτούς εν Βεζέκ, οι υιοί Ισραήλ ήσαν τριακόσιαι χιλιάδες και οι άνδρες Ιούδα τριάκοντα χιλιάδες. **9** Και είπον προς τους ελθόντας μηνυτάς, Ούτω θέλετε ειπεί προς τους άνδρας της Ιαβείς-γαλαάδ· Αύριον, καθώς ο ήλιος θερμάνη, θέλει είσθαι εις εσάς σωτηρία. Και ήλθον οι μηνυταί και ανήγγειλαν προς τους άνδρας της Ιαβείς· και υπερεχάρησαν. **10** Και είπον οι άνδρες της Ιαβείς, Αύριον θέλομεν εξέλθει προς εσάς, και θέλετε κάμει εις ημάς παν ό, τι σας φαίνεται καλόν. **11** Και την επαύριον διήρεσεν ο Σαούλ τον λαόν εις τρία τάγματα· και εισήλθον εις το μέσον του στρατοπέδου, εν τη πρωϊνή φυλακή, και επάταξαν τους Αμμωνίτας εωσού θερμάνη η ημέρα· και οι εναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν, ώστε ουδέ δύο εξ αυτών δεν έμειναν ηνωμένοι. **12** Και είπεν ο λαός προς τον Σαμουήλ, Τις είναι εκείνος όστις είπεν, Ο Σαούλ θέλει βασιλεύσει εφ' ημάς; παραδώσατε τους άνδρας, διά να θανατώσωμεν αυτούς. **13** Και είπεν ο Σαούλ, Δεν θέλει θανατωθή ουδείς την ημέραν ταύτην· διότι σήμερον έκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν εν τω Ισραήλ. **14** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Έλθετε, και ας υπάγωμεν εις Γάλγαλα και ας εγκαινίσωμεν εκεί την

βασιλείαν. 15 Και υπήγε πας ο λαός εις Γάλγαλα· και
εκεί έκαμον τον Σαούλ βασιλέα ενώπιον του Κυρίου εν
Γαλγάλοις· και εκεί εθυσίασαν θυσίας ειρηνικάς ενώπιον
του Κυρίου· και εκεί ευφράνθησαν ο Σαούλ και πάντες
οι άνδρες Ισραήλ σφόδρα.

12 Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ,
Ιδού, υπήκουσα εις την φωνήν σας κατά πάντα
όσα είπετε προς εμέ, και κατέστησα βασιλέα εφ' υμάς· 2
και τώρα, ιδού, ο βασιλεύς πορεύεται έμπροσθέν σας·
εγώ δε είμαι γέρων και πολιός· και οι υιοί μου, ιδού,
είναι μεθ' υμών· και εγώ περιεπάτησα ενώπιόν σας
εκ νεότητός μου έως της ημέρας ταύτης· 3 ιδού, εγώ·
μαρτυρήσατε κατ' εμού ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον
του κεχρισμένου αυτού· τίνος τον βουν έλαβον; ή τίνος
τον όνον έλαβον; ή τίνα ηδίκησα; τίνα κατεδυνάστευσα;
ή εκ χειρός τίνος έλαβον δώρα, διά να τυφλώσω τους
οφθαλμούς μου διά τούτων; και θέλω αποδώσει εις εσάς.
4 Οι δε είπον, Δεν ηδίκησας ημάς ουδέ κατεδυνάστευσας
ημάς ουδέ έλαβές τι εκ της χειρός τινός. 5 Και είπε
προς αυτούς, Μάρτυς ο Κύριος εις εσάς, μάρτυς και
ο κεχρισμένος αυτού την ημέραν ταύτην, ότι δεν
ευρήκατε εις την χείρα μου ουδέν. Και απεκρίβησαν,
Μάρτυς. 6 Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μάρτυς
ο Κύριος ο καταστήσας τον Μωϋσήν και τον Ααρών,
και αναβιβάσας τους πατέρας σας εκ γης Αιγύπτου. 7
Τώρα λοιπόν στάθητε, διά να διαλεχθώ με σας ενώπιον
του Κυρίου, διά πάσας τας δικαιοσύνας του Κυρίου, τας
οποίας έκαμεν εις εσάς και εις τους πατέρας σας. 8 Αφού
ο Ιακώβ ήλθεν εις την Αίγυπτον, και οι πατέρες σας
εβόησαν προς τον Κύριον, τότε απέστειλεν ο Κύριος τον
Μωϋσήν και τον Ααρών, και εξήγαγον τους πατέρας σας
εξ Αιγύπτου και κατώκισαν αυτούς εν τω τόπω τούτω.
9 Ελησμόνησαν όμως Κύριον τον Θεόν αυτών· όθεν
παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Σισάρα, αρχηγού
του στρατεύματος του Ασώρ, και εις την χείρα των
Φιλισταίων και εις την χείρα του βασιλέως Μωάβ, και
επολέμησαν εναντίον αυτών. 10 Και εβόησαν προς τον
Κύριον και είπον, Ημαρτήσαμεν, επειδή εγκατελίπομεν
τον Κύριον και ελατρεύσαμεν τους Βααλείμ και τας
Ασταρώθ· αλλά τώρα ελευθέρωσον ημάς εκ της χειρός
των εχθρών ημών, και θέλομεν λατρεύσει σε. 11 Και
απέστειλεν ο Κύριος τον Ιεροβάαλ και τον Βεδάν και τον
Ιεφθάε και τον Σαμουήλ, και σας ηλευθέρωσεν εκ της
χειρός των εχθρών σας πανταχόθεν, και κατωκήσατε εν
ασφαλεία. 12 Αλλ' ότε είδετε ότι Νάας ο βασιλεύς των
υιών Αμμών ήλθεν εναντίον σας, είπετε προς εμέ, Ουχί,
αλλά βασιλεύς θέλει βασιλεύει εφ' ημάς· ενώ Κύριος ο
Θεός σας ήτο ο βασιλεύς σας. 13 Τώρα λοιπόν, ιδού, ο
βασιλεύς, τον οποίον εξελέξατε, τον οποίον εζητήσατε·
και ιδού, ο Κύριος κατέστησε βασιλέα εφ' υμάς. 14 Εάν
φοβήσθε τον Κύριον και λατρεύητε αυτόν και υπακούητε
εις την φωνήν αυτού και δεν στασιάζητε εναντίον της
προσταγής του Κυρίου, τότε και σεις και ο βασιλεύς ο
βασιλεύων εφ' υμάς θέλετε περιπατεί κατόπιν Κυρίου
του Θεού σας· 15 εάν όμως δεν υπακούητε εις την φωνήν
του Κυρίου, αλλά στασιάζητε εναντίον της προσταγής
του Κυρίου, τότε η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι εναντίον
σας, καθώς εστάθη εναντίον των πατέρων σας. 16 Τώρα
λοιπόν παραστάθητε και ίδετε το μέγα τούτο πράγμα, το
οποίον ο Κύριος θέλει κάμει έμπροσθεν των οφθαλμών
σας· 17 δεν είναι θερισμός των σίτων σήμερον; θέλω
επικαλεσθή τον Κύριον, και θέλει πέμψει βροντάς και
βροχήν· διά να γνωρίσητε και να ίδητε ότι το κακόν σας
είναι μέγα, το οποίον επράξατε ενώπιον του Κυρίου,
ζητήσαντες εις εαυτούς βασιλέα. 18 Τότε επεκαλέσθη ο
Σαμουήλ τον Κύριον· και έπεμψεν ο Κύριος βροντάς και
βροχήν την ημέραν εκείνην· και πας ο λαός εφοβήθη
σφόδρα τον Κύριον και τον Σαμουήλ. 19 Και είπε πας
ο λαός προς τον Σαμουήλ, Δεήθητι υπέρ των δούλων
σου προς Κύριον τον Θεόν σου, διά να μη αποθάνωμεν·
διότι επροσθέσαμεν εις πάσας τας αμαρτίας ημών το
κακόν, να ζητήσωμεν εις εαυτούς βασιλέα. 20 Και είπεν
ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σεις επράξατε
όλον τούτο το κακόν· πλην μη παραδρομήσητε από
όπισθεν του Κυρίου, αλλά λατρεύετε τον Κύριον εξ
όλης της καρδίας σας· 21 και μη παραδρομήσητε· διότι
τότε ηθέλετε υπάγει κατόπιν των ματαίων, τα οποία
δεν δύνανται να ωφελήσωσιν ουδέ να ελευθερώσωσιν,
επειδή είναι μάταια· 22 διότι δεν θέλει εγκαταλείψει ο
Κύριος τον λαόν αυτού, διά το όνομα αυτού το μέγα,
επειδή ηυδόκησεν ο Κύριος να σας κάμη λαόν αυτού· 23
εις εμέ δε μη γένοιτο να αμαρτήσω εις τον Κύριον, ώστε
να παύσω από του να δέωμαι υπέρ υμών· αλλά θέλω σας
διδάσκει την οδόν την αγαθήν και ευθείαν· 24 μόνον
φοβείσθε τον Κύριον και λατρεύετε αυτόν εν αληθεία
εξ όλης καρδίας σας· διότι είδετε πόσα μεγαλεία έκαμεν
υπέρ υμών· 25 αλλ' εάν εξακολουθήτε να πράττητε το
κακόν, και σεις και ο βασιλεύς υμών θέλετε απολεσθή.

13 Ο Σαούλ ήτο βασιλεύς ενός έτους· αφού δε
εβασίλευσε δύο έτη επί τον Ισραήλ, 2 εξέλεξεν ο
Σαούλ εις εαυτόν τρεις χιλιάδας εκ του Ισραήλ· και ήσαν
μετά του Σαούλ δύο χιλιάδες εν Μιχμάς και εν τω όρει
Βαιθήλ, και χίλιοι ήσαν μετά του Ιωνάθαν εν Γαβαά
του Βενιαμίν· το δε υπόλοιπον του λαού εξαπέστειλεν
έκαστον εις την σκηνήν αυτού. 3 Και επάταξεν ο
Ιωνάθαν την φρουράν των Φιλισταίων την εν τω βουνώ·
και ήκουσαν οι Φιλισταίοι. Και εσάλπισεν ο Σαούλ διά
της σάλπιγγος εν πάση τη γη, λέγων, Ας ακούσωσιν
οι Εβραίοι. 4 Και πας ο Ισραήλ ήκουσε να λέγωσιν,
Επάταξεν ο Σαούλ την φρουράν των Φιλισταίων, και
μάλιστα ο Ισραήλ μισείται υπό των Φιλισταίων. Και
συνήχθη ο λαός κατόπιν του Σαούλ εν Γαλγάλοις. 5
Οι δε Φιλισταίοι συνηθροίσθησαν διά να πολεμήσωσι
μετά του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδες αμαξών και
εξ χιλιάδες ιππέων και λαός ως η άμμος η επί του
χείλους της θαλάσσης κατά το πλήθος· και ανέβησαν
και εστρατοπέδευσαν εν Μιχμάς, προς ανατολάς της
Βαιθ-αυέν. 6 Ότε οι άνδρες του Ισραήλ είδον ότι
ήσαν εν αμηχανία, διότι ο λαός εμικροψύχει, τότε
εκρύπτετο ο λαός εις τα σπήλαια και εις τα πυκνόφυτα
και εις τους βράχους και εις τα οχυρά μέρη και εις τους
λάκκους. 7 Και τινές εκ των Εβραίων διέβησαν τον
Ιορδάνην προς την γην Γαδ και Γαλαάδ. Ο δε Σαούλ
αυτός ήτο ακόμη εν Γαλγάλοις· και πας ο λαός τρέμων
κατόπιν αυτού. 8 Και περιέμεινεν επτά ημέρας, κατά τον
διωρισμένον καιρόν υπό του Σαμουήλ· αλλ' ο Σαμουήλ

δεν ήρχετο εις Γάλγαλα· και ο λαός διεσκορπίζετο από
πλησίον αυτού. **9** Και είπεν ο Σαούλ, Φέρετε εδώ προς
εμέ το ολοκαύτωμα, και τας ειρηνικάς προσφοράς.
Και προσέφερε το ολοκαύτωμα. **10** Και ως ετελείωσε
προσφέρων το ολοκαύτωμα, ιδού, ήλθεν ο Σαμουήλ·
και εξήλθεν ο Σαούλ εις συνάντησιν αυτού, διά να
χαιρετήση αυτόν. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ, Τι έκαμες; Και
απεκρίθη ο Σαούλ, Επειδή είδον ότι ο λαός διεσκορπίζετο
απ' εμού, και συ δεν ήλθες την διωρισμένην ημέραν, οι
δε Φιλισταίοι συνηθροίζοντο εις Μιχμάς, **12** διά τούτο
είπα, Τώρα θέλουσι καταβή οι Φιλισταίοι εναντίον μου
εις Γάλγαλα, και εγώ δεν έκαμα δέησιν προς τον Κύριον·
ετόλμησα λοιπόν, και προσέφερα το ολοκαύτωμα. **13**
Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Συ έπραξας
αφρόνως· δεν εφύλαξας το πρόσταγμα Κυρίου του
Θεού σου, το οποίον προσέταξεν εις σέ· διότι τώρα ο
Κύριος ήθελε στερεώσει την βασιλείαν σου επί τον
Ισραήλ έως του αιώνος· **14** αλλά τώρα η βασιλεία
σου δεν θέλει στηριχθή· ο Κύριος εζήτησεν εις εαυτόν
άνθρωπον κατά την καρδίαν αυτού, και διώρισεν ο
Κύριος αυτόν να ήναι άρχων επί τον λαόν αυτού, επειδή
δεν εφύλαξας εκείνο το οποίον προσέταξεν εις σε ο
Κύριος. **15** Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και ανέβη από
Γαλγάλων εις Γαβαά του Βενιαμίν. Ο δε Σαούλ ηρίθμησε
τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού, περίπου εξακοσίους
άνδρας. **16** Και ο Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιός αυτού και ο
λαός ο ευρεθείς μετ' αυτών, εκάθηντο εν Γαβαά του
Βενιαμίν· οι δε Φιλισταίοι ήσαν εστρατοπεδευμένοι εν
Μιχμάς. **17** Και εξήλθον λεηλάται εκ του στρατοπέδου
των Φιλισταίων εις τρία σώματα· το εν σώμα εστράφη
εις την οδόν Οφρά, προς την γην Σωγάλ· **18** και το άλλο
σώμα εστράφη εις την οδόν Βαιθ-ωρών· και το άλλο
σώμα εστράφη εις την οδόν του ορίου, το οποίον βλέπει
προς την κοιλάδα Σεβωείμ, κατά την έρημον. **19** Και
σιδηρουργός δεν ευρίσκετο εν πάση τη γη Ισραήλ· διότι
οι Φιλισταίοι είπον, Μήποτε οι Εβραίοι κατασκευάσωσι
ρομφαίας ή λόγχας· **20** αλλά κατέβαινον πάντες οι
Ισραηλίται προς τους Φιλισταίους, διά να ακονώσιν
έκαστος το υνίον αυτού και την δικέλλαν αυτού και
την αξίνην αυτού, και την σκαπάνην αυτού, **21** οσάκις
ήθελον αμβλυνθή αι σκαπάναι και αι δικέλλαι και
τα τρίκρανα και αι αξίναι αυτών· και διά να οξύνωσι
τα βούκεντρα αυτών. **22** Διά τούτο εν τη ημέρα της
μάχης, δεν ευρίσκετο ούτε μάχαιρα ούτε λόγχη εις την
χείρα τινός εκ του λαού του όντος μετά του Σαούλ και
Ιωνάθαν· εις τον Σαούλ όμως και εις τον Ιωνάθαν τον
υιόν αυτού ευρέθησαν. **23** Η δε φρουρά των Φιλισταίων
εξήλθε προς το πέρασμα Μιχμάς.

14 Ημέραν δε τινά είπεν Ιωνάθαν, ο υιός του
Σαούλ, προς τον νέον τον βαστάζοντα τα όπλα
αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των
Φιλισταίων, την εν τω πέραν· προς τον πατέρα αυτού
όμως δεν εφανέρωσε τούτο. **2** Ο δε Σαούλ εκάθητο επί
του άκρου του Γαβαά, υπό την ροδιάν την εν Μιγρών·
και ο λαός ο μετ' αυτού ήτο έως εξακόσιοι άνδρες· **3**
και Αχιά, ο υιός του Αχιτώβ, αδελφού του Ιχαβώδ, υιού
του Φινεές, υιού του Ηλεί, ιερεύς του Κυρίου εν Σηλώ,
φορών εφόδ. Και ο λαός δεν ήξευρεν ότι υπήγεν ο
Ιωνάθαν. **4** Μεταξύ δε των διαβάσεων, διά των οποίων
ο Ιωνάθαν εζήτει να περάση προς την φρουράν των
Φιλισταίων, ήτο απότομος βράχος εξ ενός μέρους και
απότομος βράχος εκ του άλλου μέρους· και το όνομα
του ενός Βοσές, το δε όνομα του άλλον Σενέ. **5** Το
μέτωπον του ενός βράχου ήτο προς βορράν απέναντι
Μιχμάς, και το του άλλου προς νότον απέναντι Γαβαά.
6 Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον νέον τον βαστάζοντα τα
όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν
των απεριτμήτων τούτων· ίσως ενεργήση ο Κύριος υπέρ
ημών· διότι δεν είναι εις τον Κύριον εμπόδιον να σώση
διά πολλών ή δι' ολίγων. **7** Και είπε προς αυτόν ο
οπλοφόρος αυτού, Κάμε ό, τι είναι εν τη καρδία σου·
προχώρει· ιδού, εγώ είμαι μετά σου κατά την καρδίαν
σου. **8** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν, Ιδού, ημείς θέλομεν
περάσει προς τους άνδρας και θέλομεν δειχθή εις αυτούς·
9 εάν είπωσι προς ημάς ούτω, Στάθητε έως να έλθωμεν
προς εσάς· τότε θέλομεν σταθή εν τω τόπω ημών και
δεν θέλομεν αναβή προς αυτούς· **10** αλλ' εάν είπωσιν
ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβή· διότι
ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα ημών· και
τούτο θέλει είσθαι εις ημάς το σημείον. **11** Εδείχθησαν
λοιπόν αμφότεροι εις την φρουράν των Φιλισταίων·
και οι Φιλισταίοι είπον, Ιδού, οι Εβραίοι εξέρχονται
εκ των τρυπών, όπου είχον κρυφθή. **12** Και ελάλησαν
οι άνδρες της φρουράς προς τον Ιωνάθαν και προς
τον βαστάζοντα τα όπλα αυτού, και είπον, Ανάβητε
προς ημάς, και θέλομεν σας φανερώσει τι. Και είπεν ο
Ιωνάθαν προς τον οπλοφόρον αυτού, Ανάβα κατόπιν
μου· διότι παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του
Ισραήλ. **13** Και ανέρπυσεν ο Ιωνάθαν με τας χείρας αυτού
και με τους πόδας αυτού, και ο βαστάζων τα όπλα αυτού
κατόπιν αυτού· και έπεσον έμπροσθεν του Ιωνάθαν· και
ο βαστάζων τα όπλα αυτού εθανάτονεν αυτούς κατόπιν
αυτού. **14** Αύτη δε η πρώτη σφαγή, την οποίαν έκαμον
ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού, ήτο περίπου είκοσι
άνδρες, εις διάστημα γης ημίσεως στρέμματος. **15** Και
έγεινε τρόμος εν τω στρατοπέδω, εν τοις αγροίς και
εν παντί τω λαώ· η φρουρά και οι λεηλατούντες, και
αυτοί κατετρόμαξαν, και η γη συνεταράχθη· ώστε ήτο
ως τρόμος Θεού. **16** Και είδον οι φρουροί του Σαούλ εν
Γαβαά του Βενιαμίν, και ιδού, το πλήθος διελύετο και
βαθμηδόν διεσκορπίζετο. **17** Τότε είπεν ο Σαούλ προς
τον λαόν τον μετ' αυτού, Απαριθμήσατε τώρα και ιδέτε
τις ανεχώρησεν εξ ημών. Και ότε απηρίθμησαν, ιδού,
ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού δεν ήσαν. **18** Και
είπεν ο Σαούλ προς τον Αχιά, Φέρε εδώ την κιβωτόν
του Θεού. Διότι η κιβωτός του Θεού ήτο τότε μετά των
υιών Ισραήλ. **19** Και ενώ ελάλει ο Σαούλ προς τον
ιερέα, ο θόρυβος εν τω στρατοπέδω των Φιλισταίων
επροχώρει επί το μάλλον και επληθύνετο· ο δε Σαούλ
είπε προς τον ιερέα, Σύρε οπίσω την χείρα σου. **20**
Και συνηθροίσθησαν ο Σαούλ και πας ο λαός ο μετ'
αυτού και ήλθον έως εις την μάχην· και ιδού, παντός
ανδρός η ρομφαία ήτο εναντίον του συντρόφου αυτού,
σφαγή μεγάλη σφόδρα. **21** οι δε Εβραίοι οι μετά των
Φιλισταίων όντες ως άλλοτε, οίτινες είχον αναβή μετ'
αυτών εις το στρατόπεδον εκ των πέριξ, και αυτοί έτι
ηνώθησαν μετά των Ισραηλιτών, οίτινες ήσαν μετά

του Σαούλ και Ιωνάθαν. 22 Και πάντες οι άνδρες του
Ισραήλ οι κρυπτόμενοι εν τω όρει Εφραΐμ, ακούσαντες
ότι οι Φιλισταίοι έφευγον, έδραμον και αυτοί κατόπιν
αυτών εις πόλεμον. 23 Και έσωσεν ο Κύριος τον Ισραήλ
εν τη ημέρα εκείνη· και η μάχη επέρασεν εις Βαιθ-
αυέν. 24 Οι δε άνδρες του Ισραήλ απέκαμον την ημέραν
εκείνην· διότι ο Σαούλ είχεν ορκίσει τον λαόν, λέγων,
Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις φάγη τροφήν έως
εσπέρας, και εκδικηθώ από των εχθρών μου. Όθεν
δεν εγεύθη τροφήν πας ο λαός. 25 Και παν το πλήθος
ήλθεν εις δάσος, όπου ήτο μέλι κατά γης. 26 Και ότε
εισήλθεν ο λαός εις το δάσος, ιδού, το μέλι εστάλαξεν·
ουδείς όμως επλησίασε την χείρα αυτού εις το στόμα
αυτού· διότι εφοβήθη ο λαός τον όρκον. 27 Ο Ιωνάθαν
όμως δεν είχεν ακούσει, ότε ο πατήρ αυτού ώρκισε
τον λαόν· όθεν ήπλωσε το άκρον της ράβδου της εν τη
χειρί αυτού και εβύθισεν αυτό εις κηρήθραν και έβαλε
την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, και ανέβλεψαν
οι οφθαλμοί αυτού. 28 Απεκρίθη δε εις εκ του λαού
και είπεν, Ο πατήρ σου ώρκισε δι' όρκου τον λαόν,
λέγων, Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις φάγη τροφήν
σήμερον· διά τούτο ο λαός είναι εκλελυμένος. 29 Ο δε
Ιωνάθαν είπεν, Ετάραξεν ο πατήρ μου τον κόσμον· ιδέτε,
παρακαλώ, πόσον ανέβλεψαν οι οφθαλμοί μου, διότι
εγεύθην ολίγον εκ τούτου του μέλιτος· 30 πόσω μάλλον,
εάν ο λαός ήθελε φάγει την σήμερον ελευθέρως εκ των
λαφύρων των εχθρών αυτού, τα οποία εύρηκε; διότι δεν
ήθελε γείνει τώρα πολύ μεγαλητέρα σφαγή μεταξύ των
Φιλισταίων; 31 Επάταξαν δε εν εκείνη τη ημέρα τους
Φιλισταίους από Μιχμάς έως Αιαλών· και ο λαός ήτο
εκλελυμένος σφόδρα. 32 Όθεν ερρίφθη ο λαός εις τα
λάφυρα, και έλαβε πρόβατα και βόας και μόσχους και
έσφαξαν κατά γής· και έτρωγεν ο λαός μετά του αίματος.
33 Ανήγγειλαν δε προς τον Σαούλ, λέγοντες, Ιδού, ο
λαός αμαρτάνει εις τον Κύριον, διότι τρώγουσι μετά
του αίματος. Και είπε, Παραβάται εστάθητε· κυλίσατε
προς εμέ σήμερον λίθον μέγαν. 34 Και είπεν ο Σαούλ,
Διασπάρθητε μεταξύ του λαού και είπατε προς αυτούς,
Φέρετέ μοι ενταύθα έκαστος τον βουν αυτού και έκαστος
το πρόβατον αυτού, και σφάξατε ενταύθα και φάγετε·
και μη αμαρτάνετε εις τον Κύριον, τρώγοντες μετά
του αίματος. Και έφεραν πας ο λαός έκαστος τον βουν
αυτού μεθ' εαυτού εκείνην την νύκτα και έσφαξαν
εκεί. 35 Και ωκοδόμησεν ο Σαούλ θυσιαστήριον εις τον
Κύριον· τούτο ήτο το πρώτον θυσιαστήριον, το οποίον
ωκοδόμησεν ο Σαούλ εις τον Κύριον. 36 Και είπεν ο
Σαούλ, Ας καταβώμεν εξοπίσω των Φιλισταίων διά
νυκτός, και ας διαρπάσωμεν αυτούς έως να φέγξη η
ημέρα, και ας μη αφήσωμεν μηδέ ένα εξ αυτών. Και
είπον, Κάμε παν ό, τι σοι φαίνεται καλόν. Τότε είπεν
ο ιερεύς, Ας προσέλθωμεν ενταύθα εις τον Θεόν. 37
Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Θεόν, Να καταβώ εξοπίσω
των Φιλισταίων; θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χείρα
του Ισραήλ; Αλλά δεν απεκρίθη προς αυτόν την ημέραν
εκείνην. 38 Και είπεν ο Σαούλ, Πλησιάσατε ενταύθα
πάντες οι αρχηγοί του λαού· και μάθετε και ιδέτε, εις
ποίον εστάθη η αμαρτία αύτη σήμερον· 39 διότι ζη
Κύριος, ο σώσας τον Ισραήλ, ότι και εις τον Ιωνάθαν τον
υιόν μου αν εστάθη, θέλει βεβαίως θανατωθή. Και δεν
ευρέθη ουδείς μεταξύ παντός του λαού, όστις απεκρίθη
προς αυτόν. 40 Και είπε προς πάντα τον Ισραήλ, Σταθήτε
σεις εκ του ενός μέρους, εγώ δε και Ιωνάθαν ο υιός μου
θέλομεν σταθή εκ του άλλου μέρους. Και είπεν ο λαός
προς τον Σαούλ, Κάμε παν ό, τι σοι φαίνεται καλόν.
41 Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Κύριον τον Θεόν του
Ισραήλ, Δείξον τον αθώον. Και επιάσθη ο Ιωνάθαν και ο
Σαούλ· ο δε λαός απελύθη. 42 Και είπεν ο Σαούλ, Ρίψατε
κλήρους μεταξύ εμού και Ιωνάθαν του υιού μου. Και
επιάσθη ο Ιωνάθαν. 43 Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον
Ιωνάθαν, Φανέρωσόν μοι τι έπραξας. Και εφανέρωσε
προς αυτόν ο Ιωνάθαν, και είπε, Τωόντι εγεύθην ολίγον
μέλι διά του άκρου της ράβδου της εν τη χειρί μου·
ιδού, εγώ, αποθνήσκω. 44 Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ούτω
να κάμη ο Θεός και ούτω να προσθέση· βεβαίως θέλεις
αποθάνει, Ιωνάθαν. 45 Ο δε λαός είπε προς τον Σαούλ,
Ο Ιωνάθαν θέλει αποθάνει, όστις έκαμε την μεγάλην
ταύτην σωτηρίαν εις τον Ισραήλ; Μη γένοιτο· Ζη Κύριος,
ουδέ μία θριξ εκ της κεφαλής αυτού θέλει πέσει εις
την γήν· διότι ενήργησε μετά του Θεού την ημέραν
ταύτην. Και ελύτρωσεν ο λαός τον Ιωνάθαν, και δεν
απέθανε. 46 Τότε ανέβη ο Σαούλ εκ της καταδιώξεως
των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι υπήγαν εις τον
τόπον αυτών. 47 Και έλαβεν ο Σαούλ την βασιλείαν
επί τον Ισραήλ, και επολέμησεν εναντίον πάντων
των εχθρών αυτού κύκλω· εναντίον του Μωάβ και
εναντίον των υιών του Αμμών και εναντίον του Εδώμ
και εναντίον των βασιλέων της Σωβά και εναντίον
των Φιλισταίων· και εναντίον πάντων όπου και αν
εστρέφετο, κατετρόπονε. 48 Συνεκρότησεν έτι δύναμιν
και επάταξε τον Αμαλήκ, και ηλευθέρωσε τον Ισραήλ
εκ χειρός των διαρπαζόντων αυτούς. 49 Οι δε υιοί του
Σαούλ ήσαν Ιωνάθαν και Ισονεί και Μελχί-σουέ· και
τα ονόματα των δύο θυγατέρων αυτού, το όνομα της
πρωτοτόκου Μεράβ, και το όνομα της νεωτέρας Μιχάλ·
50 το δε όνομα της γυναικός του Σαούλ ήτο Αχινοάμ,
θυγάτηρ του Αχιμάας. Και το όνομα του αρχιστρατήγου
αυτού Αβενήρ, υιός του Νηρ, θείου του Σαούλ. 51 Ο δε
Κείς ο πατήρ του Σαούλ, και ο Νηρ ο πατήρ του Αβενήρ,
ήσαν υιοί του Αβιήλ. 52 Ήτο δε πόλεμος δυνατός
εναντίον των Φιλισταίων κατά πάσας τας ημέρας του
Σαούλ· και οπότε έβλεπεν ο Σαούλ άνδρα τινά δυνατόν
ή άνδρείον, παρελάμβανεν αυτόν πλησίον εαυτού.

15 Είπε δε Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Εμέ απέστειλεν
ο Κύριος να σε χρίσω βασιλέα επί τον λαόν αυτού,
επί τον Ισραήλ· τώρα λοιπόν άκουσον της φωνής των
λόγων του Κυρίου. 2 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων·
Θέλω εκδικήσει όσα έκαμεν ο Αμαλήκ εις τον Ισραήλ,
ότι αντεστάθη εις αυτόν εν τη οδώ, ότε ανέβαινεν εξ
Αιγύπτου· 3 ύπαγε τώρα και πάταξον τον Αμαλήκ, και
εξολόθρευσον παν ό, τι έχει και μη φεισθής αυτούς·
αλλά θανάτωσον και άνδρα και γυναίκα και παιδίον
και θηλάζον και βουν και πρόβατον και κάμηλον και
όνον. 4 Και ο Σαούλ εκάλεσε τον λαόν και απηρίθμησεν
αυτούς εν Τελαΐμ, διακοσίας χιλιάδας πεζών και δέκα
χιλιάδας ανδρών Ιούδα. 5 Και ήλθεν ο Σαούλ έως της
πόλεως του Αμαλήκ και ενέδρευσεν εν τη φάραγγι.
6 Και είπεν ο Σαούλ προς τους Κεναίους, Υπάγετε,

αναχωρήσατε, κατάβητε εκ μέσου των Αμαληκιτών, διά
να μη σας συμπεριλάβω μετ' αυτών· διότι σεις εδείξατε
έλεος εις πάντας τους υιούς Ισραήλ, ότε ανέβαινον εξ
Αιγύπτου. Και ανεχώρησαν οι Κεναίοι εκ μέσου των
Αμαληκιτών. **7** Και επάταξεν ο Σαούλ τους Αμαληκίτας
από Αβιλά έως της εισόδου Σούρ, της κατά πρόσωπον
Αιγύπτου. **8** Και συνέλαβεν Αγάγ τον βασιλέα των
Αμαληκιτών ζώντα, πάντα δε τον λαόν εξωλόθρευσεν
εν στόματι μαχαίρας. **9** Πλην εφείσθη ο Σαούλ και ο
λαός τον Αγάγ και τα καλήτερα των προβάτων και
των βοών και των δευτερευόντων και των αρνίων και
παντός αγαθού, και δεν ήθελον να εξολοθρεύσωσιν
αυτά· αλλά παν το ευτελές και εξουδενωμένον, εκείνο
εξωλόθρευσαν. **10** Τότε έγεινε λόγος Κυρίου προς τον
Σαμουήλ, λέγων, **11** Μετεμελήθην ότι έκαμα τον Σαούλ
βασιλέα· διότι εστράφη από όπισθέν μου και τους λόγους
μου δεν εξετέλεσε. Και τούτο ελύπησε τον Σαμουήλ,
και εβόησε προς τον Κύριον δι' όλης της νυκτός. **12**
Και ότε εξηγέρθη ο Σαμουήλ ενωρίς διά να υπάγη εις
συνάντησιν του Σαούλ το πρωΐ, ανήγγειλαν προς τον
Σαμουήλ, λέγοντες, Ο Σαούλ ήλθεν εις τον Κάρμηλον,
και ιδού, ανήγειρεν εις εαυτόν τρόπαιον· έπειτα εστράφη
και διεπέρασε και κατέβη εις Γάλγαλα. **13** Και υπήγεν ο
Σαμουήλ προς τον Σαούλ· και είπεν ο Σαούλ προς αυτόν,
Ευλογημένος να ήσαι παρά του Κυρίου· εξετέλεσα τον
λόγον του Κυρίου. **14** Είπε δε ο Σαμουήλ, Και τις η
φωνή αύτη των προβάτων εις τα ώτα μου, και η φωνή
των βοών, την οποίαν ακούω; **15** Και είπεν ο Σαούλ, Εκ
των Αμαληκιτών έφεραν αυτά· διότι ο λαός εφείσθη τα
καλήτερα των προβάτων και των βοών, διά να θυσιάση
εις Κύριον τον Θεόν σου· τα δε λοιπά εξωλοθρεύσαμεν.
16 Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Άφες, και
θέλω απαγγείλει προς σε τι ελάλησεν ο Κύριος εις εμέ
την νύκτα. Ο δε είπε προς αυτόν, Λέγε. **17** Και είπεν ο
Σαμουήλ, Ενώ συ ήσο μικρός έμπροσθεν των οφθαλμών
σου, δεν έγεινες η κεφαλή των φυλών του Ισραήλ, και
σε έχρισεν ο Κύριος βασιλέα επί τον Ισραήλ; **18** και
σε έστειλεν ο Κύριος εις την οδόν και είπεν, Ύπαγε
και εξολόθρευσον τους αμαρτάνοντας εις εμέ, τους
Αμαληκίτας, και πολέμησον εναντίον αυτών εωσού
εξαφανίσης αυτούς· **19** διά τι λοιπόν δεν υπήκουσας της
φωνής του Κυρίου, αλλ' ώρμησας επί τα λάφυρα και
έπραξας το κακόν ενώπιον του Κυρίου; **20** Και είπεν ο
Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ναι, υπήκουσα της φωνής
του Κυρίου και υπήγα εις την οδόν εις την οποίαν ο
Κύριος με απέστειλε και έφερα τον Αγάγ τον βασιλέα
του Αμαλήκ, τους δε Αμαληκίτας εξωλόθρευσα· **21**
ο λαός όμως έλαβεν εκ των λαφύρων πρόβατα και
βόας, τα καλήτερα από των απηγορευμένων, διά να
θυσιάση εις Κύριον τον Θεόν σου εν Γαλγάλοις. **22**
Και είπεν ο Σαμουήλ, Μήπως ο Κύριος αρέσκεται εις
τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να
υπακούωμεν της φωνής του Κυρίου; ιδού, η υποταγή
είναι καλητέρα παρά την θυσίαν· η υπακοή, παρά το
πάχος των κριών· **23** διότι η απείθεια είναι καθώς το
αμάρτημα της μαγείας· και το πείσμα, καθώς η ασέβεια
και ειδωλολατρεία· επειδή συ απέρριψας τον λόγον του
Κυρίου, διά τούτο και αυτός απέρριψε σε από του να
ήσαι βασιλεύς. **24** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ,
Ημάρτησα· διότι παρέβην το πρόσταγμα του Κυρίου και
τους λόγους σου, φοβηθείς τον λαόν και υπακούσας
εις την φωνήν αυτών· **25** τώρα λοιπόν συγχώρησον,
παρακαλώ, το αμάρτημά μου και επίστρεψον μετ' εμού,
διά να προσκυνήσω τον Κύριον. **26** Ο δε Σαμουήλ είπε
προς τον Σαούλ, Δεν θέλω επιστρέψει μετά σού· διότι
απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, και ο Κύριος απέρριψε
σε από του να ήσαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ. **27** Και
καθώς εστράφη ο Σαμουήλ διά να αναχωρήση, εκείνος
επίασεν αυτόν από του κρασπέδου του ιματίου αυτού· και
εξεσχίσθη. **28** Και είπε προς αυτόν ο Σαμουήλ, Εξέσχισεν
η Κύριος την βασιλείαν του Ισραήλ από σου σήμερον
και έδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον καλήτερόν
σου· **29** ουδέ θέλει ψευσθή ο Ισχυρός του Ισραήλ ουδέ
μεταμεληθή· διότι ούτος δεν είναι άνθρωπος, ώστε να
μεταμεληθή. **30** Ο δε είπεν, Ημάρτησα· αλλά τίμησόν
με τώρα, παρακαλώ, έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του
λαού μου και έμπροσθεν του Ισραήλ, και επίστρεψον
μετ' εμού, διά να προσκυνήσω Κύριον τον Θεόν σου.
31 Και επέστρεψεν ο Σαμουήλ κατόπιν του Σαούλ και
προσεκύνησεν ο Σαούλ τον Κύριον. **32** Τότε είπεν ο
Σαμουήλ, Φέρετέ μοι ενταύθα Αγάγ τον βασιλέα των
Αμαληκιτών. Και ήλθε προς αυτόν ο Αγάγ χαριέντως·
διότι έλεγεν ο Αγάγ, Βεβαίως η πικρία του θανάτου
επέρασεν. **33** Ο δε Σαμουήλ είπε, Καθώς ητέκνωσε
γυναίκας η ρομφαία σου, ούτω θέλει ατεκνωθή μεταξύ
των γυναικών η μήτηρ σου. Και κατέκοψεν ο Σαμουήλ
τον Αγάγ ενώπιον του Κυρίου εν Γαλγάλοις. **34** Τότε
ανεχώρησεν ο Σαμουήλ εις Ραμά· ο δε Σαούλ ανέβη εις
τον οίκον αυτού, εις Γαβαά Σαούλ. **35** Ο δε Σαμουήλ
δεν είδε πλέον τον Σαούλ έως της ημέρας του θανάτου
αυτού· επένθησεν όμως ο Σαμουήλ διά τον Σαούλ. Και ο
Κύριος μετεμελήθη ότι έκαμε τον Σαούλ βασιλέα επί
τον Ισραήλ.

16 Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Έως πότε συ
πενθείς διά τον Σαούλ, επειδή εγώ απεδοκίμασα
αυτόν από του να βασιλεύη επί τον Ισραήλ; γέμισον
το κέρας σου έλαιον και ύπαγε· εγώ σε αποστέλλω
προς τον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτην· διότι προέβλεψα εις
εμαυτόν βασιλέα μεταξύ των υιών αυτού. **2** Και είπεν ο
Σαμουήλ, Πως να υπάγω; διότι θέλει ακούσει τούτο
ο Σαούλ και θέλει με θανατώσει. Και είπεν ο Κύριος,
Λάβε μετά σου δάμαλιν και ειπέ, Ήλθον να θυσιάσω
προς τον Κύριον. **3** Και κάλεσον τον Ιεσσαί εις την
θυσίαν, και εγώ θέλω φανερώσει προς σε τι θέλεις
κάμει και θέλεις χρίσει εις εμέ όντινα σοι είπω. **4** Και
έκαμεν ο Σαμουήλ εκείνο το οποίον είπεν ο Κύριος,
και ήλθεν εις Βηθλεέμ. Ετρόμαξαν δε οι πρεσβύτεροι
της πόλεως εις την συνάντησιν αυτού και είπον, Εν
ειρήνη έρχεσαι; **5** Ο δε είπεν, Εν ειρήνη· έρχομαι διά να
θυσιάσω προς τον Κύριον· αγιάσθητε και έλθετε μετ'
εμού εις την θυσίαν. Και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους
υιούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν. **6**
Και ενώ εισήρχοντο, ιδών τον Ελιάβ, είπε, Βεβαίως
έμπροσθεν του Κυρίου είναι ο κεχρισμένος αυτού. **7**
Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις
την όψιν αυτού ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού,
επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος

καθώς βλέπει ο άνθρωπος· διότι ο άνθρωπος βλέπει
το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν. **8**
Τότε εκάλεσεν ο Ιεσσαί τον Αβιναδάβ και διεβίβασεν
αυτόν ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν, ουδέ τούτον
δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **9** Τότε διεβίβασεν ο Ιεσσαί τον
Σαμμά. Ο δε είπεν, Ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος.
10 Και διεβίβασεν ο Ιεσσαί επτά εκ των υιών αυτού
ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον
Ιεσσαί, Ο Κύριος δεν εξέλεξε τούτους. **11** Και είπεν
ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ετελείωσαν τα παιδία;
Και είπε, Μένει έτι ο νεώτερος· και ιδού, ποιμαίνει
τα πρόβατα. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί,
Πέμψον και φέρε αυτόν· διότι δεν θέλομεν καθίσει εις
την τράπεζαν, εωσού έλθη ενταύθα. **12** Και έστειλε
και έφερεν αυτόν. Ήτο δε ξανθός και ευόφθαλμος και
ώραίος την όψιν. Και είπεν ο Κύριος, Σηκώθητι, χρίσον
αυτόν· διότι ούτος είναι. **13** Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ
το κέρας του ελαίου και έχρισεν αυτόν εν μέσω των
αδελφών αυτού· και επήλθε πνεύμα Κυρίου επί τον
Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και εφεξής. Σηκωθείς δε
ο Σαμουήλ απήλθεν εις Ραμά. **14** Και το Πνεύμα του
Κυρίου απεσύρθη από του Σαούλ, και πνεύμα πονηρόν
παρά Κυρίου ετάραττεν αυτόν. **15** Και είπον οι δούλοι
του Σαούλ προς αυτόν, Ιδού τώρα, πονηρόν πνεύμα παρά
Θεού σε ταράττει· **16** ας προστάξη τώρα ο κύριος ημών
τους δούλους σου, τους έμπροσθέν σου, να ζητήσωσιν
άνθρωπον ειδήμονα εις το να παίζη κιθάραν· και οπότε
το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού είναι επί σε, να παίζη με
την χείρα αυτού, και καλόν θέλει είσθαι εις σε. **17** Και
είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Προβλέψατέ
μοι λοιπόν άνθρωπον παίζοντα καλώς και φέρετε προς
εμέ. **18** Τότε απεκρίθη εις εκ των δούλων και είπεν,
Ιδού, είδον υιόν του Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου, ειδήμονα
εις το παίζειν και ανδρειότατον και άνδρα πολεμικόν
και συνετόν εις λόγον και άνθρωπον ώραίον, και ο
Κύριος είναι μετ' αυτού. **19** Και απέστειλεν ο Σαούλ
μηνυτάς προς τον Ιεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβίδ τον
υιόν σου, όστις είναι μετά των προβάτων. **20** Και έλαβεν
ο Ιεσσαί όνον φορτωμένον με άρτους και ασκόν οίνου
και εν ερίφιον εξ αιγών, και έπεμψεν αυτά διά του
Δαβίδ του υιού αυτού προς τον Σαούλ. **21** Και ήλθεν ο
Δαβίδ προς τον Σαούλ και εστάθη έμπροσθεν αυτού· και
ηγάπησεν αυτόν σφόδρα· και έγεινεν οπλοφόρος αυτού.
22 Και απέστειλεν ο Σαούλ προς τον Ιεσσαί, λέγων, Ο
Δαβίδ ας στέκηται, παρακαλώ, έμπροσθέν μου· διότι
εύρηκε χάριν εις τους οφθαλμούς μου. **23** Και οπότε
το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού ήτο επί τον Σαούλ, ο
Δαβίδ ελάμβανε την κιθάραν και έπαιζε διά της χειρός
αυτού· τότε ανεκουφίζετο ο Σαούλ και ανεπαύετο και
απεσύρετο απ' αυτού το πνεύμα το πονηρόν.

17 Συνήθροισαν δε οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα
αυτών διά πόλεμον και ήσαν συνηθροισμένοι
εν Σοκχώ, ήτις είναι του Ιούδα, και εστρατοπέδευσαν
μεταξύ Σοκχώ και Αζηκά, εν Εφές-δαμμείμ. **2** Ο δε
Σαούλ και οι άνδρες Ισραήλ συνηθροίσθησαν, και
εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, και παρετάχθησαν
εις μάχην εναντίον των Φιλισταίων. **3** Και οι μεν
Φιλισταίοι ίσταντο επί του όρους εντεύθεν, ο δε
Ισραήλ ίστατο επί του όρους εκείθεν· η δε κοιλάς ήτο
μεταξύ αυτών. **4** Και εξήλθεν ανήρ προμαχητής εκ του
στρατοπέδου των Φιλισταίων ονομαζόμενος Γολιάθ,
εκ της Γαθ, ύψους εξ πηχών και σπιθαμής· **5** είχε δε
περικεφαλαίαν χαλκίνην επί της κεφαλής αυτού και
ήτο ενδεδυμένος θώρακα αλυσιδωτόν· και το βάρος
του θώρακος ήτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού· **6** και
κνημίδας χαλκίνας επί των σκελών αυτού και ασπίδα
χαλκίνην μεταξύ των ώμων αυτού. **7** Και το κοντάριον
του δόρατος αυτού ήτο ως αντίον υφαντού· και η
λόγχη του δόρατος αυτού εζύγιζεν εξακοσίους σίκλους
σιδήρου· εις δε κρατών τον θυρεόν προεπορεύετο
αυτού. **8** Και σταθείς εβόησε προς τας παρατάξεις
του Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Διά τι εξέρχεσθε να
παραταχθήτε εις μάχην; δεν είμαι εγώ ο Φιλισταίος, και
σεις δούλοι του Σαούλ; εκλέξατε εις εαυτούς άνδρα, και
ας καταβή προς εμέ· **9** εάν μεν δυνηθή να πολεμήση
μετ' εμού και με θανατώση, τότε ημείς θέλομεν είσθαι
δούλοί σας· αλλ' εάν εγώ υπερισχύσω κατ' αυτού και
θανατώσω αυτόν, τότε σεις θέλετε είσθαι δούλοι ημών
και θέλετε δουλεύει ημάς. **10** Και είπεν ο Φιλισταίος,
Εγώ εξουθένησα τας παρατάξεις του Ισραήλ την ημέραν
ταύτην· δότε εις εμέ άνδρα, διά να μονομαχήσωμεν.
11 Ότε ήκουσεν ο Σαούλ και πας ο Ισραήλ εκείνους
τους λόγους του Φιλισταίου, εξέστησαν και εφοβήθησαν
σφόδρα. **12** Ήτο δε Δαβίδ ο υιός εκείνου του Εφραθαίου
εκ Βηθλεέμ Ιούδα, ονομαζομένου Ιεσσαί· είχε δε οκτώ
υιούς· και ο άνθρωπος εις τας ημέρας του Σαούλ είχε
τάξιν γέροντος μεταξύ των ανθρώπων. **13** Και υπήγαν
οι τρεις υιοί του Ιεσσαί οι μεγαλήτεροι ακολουθούντες
τον Σαούλ εις την μάχην· και τα ονόματα των τριών
υιών αυτού οίτινες υπήγαν εις την μάχην ήσαν Ελιάβ
ο πρωτότοκος, και ο δεύτερος αυτού Αβιναδάβ, και ο
τρίτος Σαμμά. **14** Ο δε Δαβίδ ήτο ο νεώτερος· και οι τρεις
οι μεγαλήτεροι ηκολούθουν τον Σαούλ. **15** Και ανεχώρει
ο Δαβίδ και επέστρεφεν από του Σαούλ, διά να ποιμαίνη
τα πρόβατα του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. **16** Ο δε
Φιλισταίος επλησίαζε πρωΐ και εσπέρας και εστηλόνετο
τεσσαράκοντα ημέρας. **17** Και είπεν Ιεσσαί προς Δαβίδ
τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα διά τους αδελφούς σου εν
εφά εκ τούτου του πεφρυγανισμένου σίτου και τους δέκα
τούτους άρτους, και τρέξον εις το στρατόπεδον προς τους
αδελφούς σου· **18** και τα δέκα ταύτα νωπά τυρία φέρε
προς τον χιλίαρχον, και ιδέ αν υγιαίνωσιν οι αδελφοί
σου και λάβε σημείον παρ' αυτών. **19** Ο δε Σαούλ και
αυτοί και πάντες οι άνδρες Ισραήλ ήσαν εν τη κοιλάδι
Ηλά, μαχόμενοι μετά των Φιλισταίων. **20** Και εξηγέρθη
ο Δαβίδ ενωρίς το πρωΐ· και αφήσας τα πρόβατα εις
φύλακα, έλαβε και υπήγε, καθώς προσέταξεν αυτόν
ο Ιεσσαί· και ήλθεν εις το περιχαράκωμα, ενώ το
στράτευμα εξήρχετο εις παράταξιν· και ηλάλαξαν προς
την μάχην· **21** διότι παρετάχθησαν ο Ισραήλ και οι
Φιλισταίοι, στράτευμα κατά πρόσωπον στρατεύματος.
22 Και ο Δαβίδ, αφήσας επάνωθεν αυτού τα σκεύη εις
την χείρα του σκευοφύλακος, έδραμε προς το στράτευμα
και ήλθε και ηρώτησε τους αδελφούς αυτού πως έχουσι.
23 Και ενώ ωμίλει μετ' αυτών, ιδού, ανέβαινεν ο
προμαχητής, ο Φιλισταίος ο εκ της Γαθ, Γολιάθ το
όνομα, εκ των στρατευμάτων των Φιλισταίων, και

ελάλησε κατά τους αυτούς λόγους· και ήκουσεν ο
Δαβίδ. **24** Πάντες δε οι άνδρες Ισραήλ, ως είδον τον
άνδρα, έφυγον από προσώπου αυτού και εφοβήθησαν
σφόδρα. **25** Και έλεγον οι άνδρες Ισραήλ, Είδετε τον
άνδρα τούτον τον αναβαίνοντα; βεβαίως ανέβη διά να
εξουθενήση τον Ισραήλ· και όστις θανατώση αυτόν,
τούτον θέλει πλουτίσει ο βασιλεύς με πλούτη μεγάλα,
και την θυγατέρα αυτού θέλει δώσει εις αυτόν, και τον
οίκον του πατρός αυτού θέλει κάμει ελεύθερον μεταξύ
του Ισραήλ. **26** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους άνδρας τους
ισταμένους πλησίον αυτού, λέγων, Τι θέλει γείνει εις
τον άνδρα, όστις πατάξη τον Φιλισταίον τούτον και
αφαιρέση το όνειδος από του Ισραήλ; διότι τις είναι ο
Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος, ώστε να εξουθενή τα
στρατεύματα του Θεού του ζώντος; **27** Και απεκρίθη
προς αυτόν ο λαός κατά τον λόγον τούτον, λέγων, ούτω
θέλει γείνει εις τον άνδρα, όστις πατάξη αυτόν. **28**
Και ήκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μεγαλήτερος,
ενώ ελάλει προς τους άνδρας· και εξήφθη ο θυμός του
Ελιάβ εναντίον του Δαβίδ, και είπε, Διά τι κατέβης
ενταύθα; και εις ποίον αφήκες τα ολίγα εκείνα πρόβατα
εν τη ερήμω; εγώ εξεύρω την υπερηφανίαν σου και
την πονηρίαν της καρδίας σου· βεβαίως διά να ιδής
την μάχην κατέβης. **29** Και είπεν ο Δαβίδ, Τι έκαμα
τώρα; δεν είναι αιτία; **30** Και εστράφη απ' αυτού προς
άλλον και ελάλησε κατά τον αυτόν τρόπον· και ο λαός
απεκρίθη πάλιν προς αυτόν κατά τον πρώτον λόγον. **31**
Και ότε ηκούσθησαν οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν
ο Δαβίδ, ανήγγειλαν προς τον Σαούλ· και παρέλαβεν
αυτόν. **32** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Μηδενός
ανθρώπου η καρδία ας μη ταπεινόνηται διά τούτον·
ο δούλός σου θέλει υπάγει και πολεμήσει μετά του
Φιλισταίου τούτου. **33** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ,
Δεν δύνασαι να υπάγης εναντίον του Φιλισταίου τούτου
διά να πολεμήσης μετ' αυτού· διότι συ είσαι παιδίον,
αυτός δε ανήρ πολεμιστής εκ νεότητος αυτού. **34** Και
είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Ο δούλός σου έβοσκε τα
πρόβατα του πατρός αυτού, και ήλθε λέων και άρκτος
και ήρπασε πρόβατον εκ του ποιμνίου· **35** και εξήλθον
κατόπιν αυτού και επάταξα αυτόν και ηλευθέρωσα αυτό
εκ του στόματος αυτού· και καθώς εσηκώθη εναντίον
μου, ήρπασα αυτόν από της σιαγόνος και επάταξα αυτόν
και εθανάτωσα αυτόν· **36** επάταξεν ο δούλός σου και
τον λέοντα και την άρκτον· και ο Φιλισταίος ούτος
ο απερίτμητος θέλει είσθαι ως εν εκ τούτων, επειδή
εξουθένησε τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος. **37**
Και είπεν ο Δαβίδ, Ο Κύριος ο ελευθερώσας με εκ χειρός
του λέοντος και εκ χειρός της άρκτου, ούτος θέλει με
ελευθερώσει εκ χειρός του Φιλισταίου τούτου. Και είπεν
ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ύπαγε, και ο Κύριος ας ήναι
μετά σου. **38** Και ώπλισεν ο Σαούλ τον Δαβίδ με την
πανοπλίαν αυτού και έβαλε χαλκίνην περικεφαλαίαν
επί της κεφαλής αυτού· και ενέδυσεν αυτόν θώρακα. **39**
Και εζώσθη ο Δαβίδ την ρομφαίαν αυτού επάνωθεν της
πανοπλίας αυτού και ηθέλησε να περιπατήση· διότι δεν
είχε δοκιμάσει. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Δεν
δύναμαι να περιπατήσω με ταύτα· διότι δεν εδοκίμασα
ποτέ. Και εξεδύθη ο Δαβίδ αυτά επάνωθεν αυτού. **40**
Και έλαβε την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού, και
εξέλεξεν εις εαυτόν πέντε λίθους ομαλούς εκ του
χειμάρρου, και θέσας αυτούς εις το ποιμενικόν αυτού
σακκίον και θυλάκιον, την δε σφενδόνην αυτού εις την
χείρα αυτού, επλησίαζε προς τον Φιλισταίον. **41** Ο δε
Φιλισταίος ήρχετο προχωρών και επλησίαζε προς τον
Δαβίδ· και ο ανήρ ο ασπιδοφόρος έμπροσθεν αυτού. **42**
Και ότε περιέβλεψεν ο Φιλισταίος και είδε τον Δαβίδ,
κατεφρόνησεν αυτόν· διότι ήτο παιδίον και ξανθός
και ώραίος την όψιν. **43** Και είπεν ο Φιλισταίος προς
τον Δαβίδ, Κύων είμαι εγώ, ώστε έρχεσαι προς εμέ
με ράβδους; Και κατηράσθη ο Φιλισταίος τον Δαβίδ
εις τους θεούς αυτού. **44** Και είπεν ο Φιλισταίος προς
τον Δαβίδ, Ελθέ προς εμέ, και θέλω παραδώσει τας
σάρκας σου εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία
του αγρού. **45** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Φιλισταίον,
Συ έρχεσαι εναντίον μου με ρομφαίαν και δόρυ και
ασπίδα· εγώ δε έρχομαι εναντίον σου εν τω ονόματι του
Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού των στρατευμάτων
του Ισραήλ, τα οποία συ εξουθένησας· **46** την ημέραν
ταύτην θέλει σε παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα
μου· και θέλω σε πατάξει και αφαιρέσει από σου την
κεφαλήν σου· και θέλω παραδώσει τα πτώματα του
στρατοπέδου των Φιλισταίων την ημέραν ταύτην εις τα
πετεινά του ουρανού, και εις τα θηρία της γής· διά να
γνωρίση πάσα η γη ότι είναι Θεός εις τον Ισραήλ· **47**
και θέλει γνωρίσει παν το πλήθος τούτο ότι ο Κύριος
δεν σώζει με ρομφαίαν και δόρυ· διότι του Κυρίου
είναι η μάχη, και αυτός θέλει σας παραδώσει εις την
χείρα ημών. **48** Και ότε εσηκώθη ο Φιλισταίος και
ήρχετο και επλησίαζεν εις συνάντησιν του Δαβίδ, ο
Δαβίδ έσπευσε και έδραμε προς μάχην εναντίον του
Φιλισταίου. **49** Και εκτείνας ο Δαβίδ την χείρα αυτού εις
το σακκίον, έλαβεν εκείθεν λίθον και εσφενδόνησε και
εκτύπησε τον Φιλισταίον κατά το μέτωπον αυτού, ώστε
ο λίθος ενεπήχθη εις το μέτωπον αυτού· και έπεσε κατά
πρόσωπον εις την γην. **50** και υπερίσχυσεν ο Δαβίδ κατά
του Φιλισταίου διά της σφενδόνης και διά του λίθου,
και εκτύπησε τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν.
Αλλά δεν ήτο ρομφαία εν τη χειρί του Δαβίδ· **51** όθεν ο
Δαβίδ έδραμε και σταθείς επί τον Φιλισταίον, έλαβε την
ρομφαίαν αυτού και έσυρεν αυτήν εκ της θήκης αυτής,
και θανατώσας αυτόν, απέκοψε την κεφαλήν αυτού με
αυτήν. Ιδόντες δε οι Φιλισταίοι, ότι απέθανεν ο ισχυρός
αυτών, έφυγον· **52** Τότε εσηκώθησαν οι άνδρες του
Ισραήλ και του Ιούδα και ηλάλαξαν και κατεδίωξαν
τους Φιλισταίους, έως της εισόδου της κοιλάδος, και έως
των πυλών της Ακκαρών. Και έπεσον οι τραυματισμένοι
των Φιλισταίων εν τη οδώ Σααραείμ, έως Γαθ και
έως Ακκαρών. **53** Και επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ εκ
της καταδιώξεως των Φιλισταίων και διήρπασαν τα
στρατόπεδα αυτών. **54** Ο δε Δαβίδ έλαβε την κεφαλήν
του Φιλισταίου, και έφερεν αυτήν εις Ιερουσαλήμ· την
δε πανοπλίαν αυτού έβαλεν εν τη σκηνή αυτού. **55**
Ότε δε είδεν ο Σαούλ τον Δαβίδ εξερχόμενον εναντίον
του Φιλισταίου, είπε προς Αβενήρ, τον αρχηγόν του
στρατεύματος, Αβενήρ, τίνος υιός είναι ο νέος ούτος;
Και ο Αβενήρ είπε, Ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, δεν εξεύρω.
56 Και είπεν ο βασιλεύς, Ερώτησον συ, τίνος υιός είναι ο
νεανίσκος ούτος. **57** Και καθώς επέστρεψεν ο Δαβίδ,

πατάξας τον Φιλισταίον, παρέλαβεν αυτόν ο Αβενήρ
και έφερεν αυτόν ενώπιον του Σαούλ· και η κεφαλή
του Φιλισταίου ήτο εν τη χειρί αυτού. 58 Και είπε προς
αυτόν ο Σαούλ, Τίνος υιός είσαι, νέε; και απεκρίθη ο
Δαβίδ, Ο υιός του δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου.

18 Και ως ετελείωσε λαλών προς τον Σαούλ, η ψυχή
του Ιωνάθαν συνεδέθη μετά της ψυχής του Δαβίδ,
και ηγάπησεν αυτόν ο Ιωνάθαν ως την ιδίαν αυτού
ψυχήν. 2 Και παρέλαβεν αυτόν ο Σαούλ εκείνην την
ημέραν και δεν αφήκεν αυτόν να επιστρέψη πλέον
εις τον οίκον του πατρός αυτού. 3 Τότε ο Ιωνάθαν
έκαμε συνθήκην μετά του Δαβίδ· διότι ηγάπα αυτόν ως
την ιδίαν αυτού ψυχήν. 4 και εκδυθείς ο Ιωνάθαν το
επένδυμα το εφ' εαυτόν, έδωκεν αυτό εις τον Δαβίδ,
και την στολήν αυτού, έως και αυτό το ξίφος αυτού
και το τόξον αυτού και την ζώνην αυτού. 5 και
εξήρχετο ο Δαβίδ πανταχού όπου έπεμπεν αυτόν ο
Σαούλ, και εφέρετο μετά συνέσεως· και κατέστησεν
αυτόν ο Σαούλ επί τους άνδρας του πολέμου· και ήτο
αρεστός εις τους οφθαλμούς παντός του λαού, έτι δε
και εις τους οφθαλμούς των δούλων του Σαούλ. 6
Καθώς δε ήρχοντο, ενώ επέστρεφεν ο Δαβίδ εκ της
σφαγής του Φιλισταίου, εξήρχοντο αι γυναίκες εκ πασών
των πόλεων του Ισραήλ, ψάλλουσαι και χορεύουσαι,
εις συνάντησιν του βασιλέως Σαούλ, μετά τυμπάνων,
μετά χαράς και μετά κυμβάλων. 7 Και απεκρίνοντο
αι γυναίκες αι παίζουσαι προς αλλήλας, και έλεγον,
Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας
μυριάδας αυτού. 8 Παρωξύνθη δε σφόδρα ο Σαούλ, και
εφάνη δυσάρεστος εις τους οφθαλμούς αυτού ο λόγος
ούτος, και είπεν, Απέδωκαν εις τον Δαβίδ τας μυριάδας,
εις εμέ δε απέδωκαν τας χιλιάδας· και τι λείπεται πλέον
εις αυτόν παρά η βασιλεία; 9 Και υπέβλεπεν ο Σαούλ
τον Δαβίδ απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής. 10 Και
την επαύριον επήλθε πνεύμα πονηρόν παρά Θεού επί
τον Σαούλ, και επροφήτευεν εν μέσω του οίκου· και ο
Δαβίδ έπαιζε διά της χειρός αυτού, ως καθ' εκάστην
ημέραν· ήτο δε το δοράτιον εν τη χειρί του Σαούλ· 11 και
έρριψεν ο Σαούλ το δοράτιον, λέγων, Θέλω κτυπήσει
τον Δαβίδ έως και εις τον τοίχον. Αλλ' ο Δαβίδ εξέκλινεν
απ' έμπροσθεν αυτού δις. 12 Εφοβήθη δε ο Σαούλ από
προσώπου Δαβίδ, επειδή ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, από δε
του Σαούλ είχεν απομακρυνθή. 13 Όθεν απεμάκρυνεν
αυτόν ο Σαούλ από πλησίον εαυτού και κατέστησεν
αυτόν χιλίαρχον· και εξήρχετο και εισήρχετο έμπροσθεν
του λαού. 14 Και εφέρετο ο Δαβίδ μετά συνέσεως εν
πάσαις ταις οδοίς αυτού· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτού. 15
Διά τούτο ο Σαούλ, βλέπων ότι εφέρετο μετά μεγάλης
συνέσεως, εφοβείτο από προσώπου αυτού. 16 Πας δε ο
Ισραήλ και ο Ιούδας ηγάπα τον Δαβίδ, επειδή εξήρχετο
και εισήρχετο έμπροσθεν αυτών. 17 Και είπεν ο Σαούλ
προς τον Δαβίδ, Ιδού, η μεγαλητέρα θυγάτηρ μου Μεράβ·
ταύτην θέλω σοι δώσει εις γυναίκα· μόνον έσο ανδρείος
εις εμέ και μάχου τας μάχας του Κυρίου. Διότι είπεν ο
Σαούλ, Ας μη ήναι η χειρ μου επ' αυτόν, αλλ' η χειρ
των Φιλισταίων ας ήναι επ' αυτόν. 18 Και είπεν ο Δαβίδ
προς τον Σαούλ, Ποίος εγώ; και ποία η ζωή μου και η
οικογένεια του πατρός μου μεταξύ του Ισραήλ, ώστε να
γείνω γαμβρός του βασιλέως; 19 Αλλά καθ' ον καιρόν η
Μεράβ η θυγάτηρ του Σαούλ έπρεπε να δοθή εις τον
Δαβίδ, αυτή εδόθη εις τον Αδριήλ τον Μεολαθίτην εις
γυναίκα. 20 Ηγάπα δε τον Δαβίδ Μιχάλ η θυγάτηρ του
Σαούλ· και ανήγγειλαν τούτο προς τον Σαούλ· και το
πράγμα ήρεσεν εις αυτόν. 21 Και είπεν ο Σαούλ, Θέλω
δώσει αυτήν εις αυτόν, διά να γείνη παγίς εις αυτόν,
και διά να ήναι επ' αυτόν η χειρ των Φιλισταίων. Όθεν
είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Σήμερον θέλεις είσθαι
γαμβρός μου με την δευτέραν. 22 Και προσέταξεν ο
Σαούλ τους δούλους αυτού, λέγων, Λαλήσατε προς τον
Δαβίδ κρυφίως και είπατε, Ιδού, ο βασιλεύς ευαρεστείται
εις σε, και πάντες οι δούλοι αυτού σε αγαπώσι· τώρα
λοιπόν γενού γαμβρός του βασιλέως. 23 Και ελάλησαν
οι δούλοι του Σαούλ τους λόγους τούτους εις τα ώτα
του Δαβίδ. Και είπεν ο Δαβίδ, Σας φαίνεται μικρόν να
γείνη τις γαμβρός βασιλέως; αλλ' εγώ είμαι άνθρωπος
πτωχός και ποταπός. 24 Και ανήγγειλαν οι δούλοι
του Σαούλ προς αυτόν, λέγοντες, Κατά τους λόγους
τούτους ελάλησεν ο Δαβίδ. 25 Και είπεν ο Σαούλ, Ούτω
θέλετε ειπεί προς τον Δαβίδ, Ο βασιλεύς δεν θέλει δώρα
νυμφικά, αλλ' εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων, διά να
εκδικηθή ο βασιλεύς εναντίον των εχθρών αυτού. Ο
Σαούλ όμως εστοχάζετο να κάμη τον Δαβίδ να πέση
διά χειρός των Φιλισταίων. 26 Και ότε ανήγγειλαν οι
δούλοι αυτού προς τον Δαβίδ τους λόγους τούτους,
ήρεσεν εις τον Δαβίδ να γείνη γαμβρός του βασιλέως·
όθεν και πριν αι ημέραι πληρωθώσιν, 27 εσηκώθη
ο Δαβίδ και υπήγεν, αυτός και οι άνδρες αυτού, και
εθανάτωσεν εκ των Φιλισταίων διακοσίους άνδρας· και
έφερεν ο Δαβίδ τας ακροβυστίας αυτών, και απέδωκαν
αυτάς πλήρεις εις τον βασιλέα, διά να γείνη γαμβρός
του βασιλέως. Και έδωκεν εις αυτόν ο Σαούλ Μιχάλ την
θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. 28 Και είδεν ο Σαούλ και
εγνώρισεν ότι ο Κύριος ήτο μετά του Δαβίδ· και Μιχάλ η
θυγάτηρ του Σαούλ ηγάπα αυτόν. 29 Και έτι μάλλον
εφοβείτο ο Σαούλ από προσώπου του Δαβίδ· και έγεινεν
ο Σαούλ παντοτεινός εχθρός του Δαβίδ. 30 Εξήλθον
δε οι άρχοντες των Φιλισταίων εις πόλεμον· και αφ'
ης ημέρας εξήλθον, ο Δαβίδ εφέρετο μετά συνέσεως
μεγαλητέρας παρά πάντας τους δούλους του Σαούλ·
όθεν το όνομα αυτού ετιμήθη σφόδρα.

19 Και είπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν
αυτού και προς πάντας τους δούλους αυτού, να
θανατώσωσι τον Δαβίδ. 2 Ο Ιωνάθαν όμως, ο υιός του
Σαούλ, ηγάπα καθ' υπερβολήν τον Δαβίδ· και απήγγειλεν
ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, λέγων, Σαούλ ο πατήρ
μου ζητεί να σε θανατώση· τώρα λοιπόν φυλάχθητι,
παρακαλώ, έως πρωΐ, και μένε εν αποκρύφω τόπω και
κρύπτου· 3 εγώ δε θέλω εξέλθει και σταθή πλησίον
του πατρός μου εν τω αγρώ όπου θέλεις είσθαι, και
θέλω ομιλήσει περί σου προς τον πατέρα μου· και θέλω
ιδεί τι είναι και θέλω σοι απαγγείλει. 4 Και ελάλησεν
ο Ιωνάθαν καλά περί του Δαβίδ προς τον Σαούλ τον
πατέρα αυτού και είπε προς αυτόν, Ας μη αμαρτήση ο
βασιλεύς εναντίον του δούλου αυτού, εναντίον του
Δαβίδ· επειδή δεν ημάρτησεν εναντίον σου και επειδή
τα έργα αυτού εστάθησαν εις σε πολύ καλά· 5 διότι

ερριψοκινδύνευσε την ζωήν αυτού και εθανάτωσε τον
Φιλισταίον, και ο Κύριος έκαμε σωτηρίαν μεγάλην εις
πάντα τον Ισραήλ· είδες και εχάρης· διά τι λοιπόν θέλεις
να αμαρτήσης εναντίον αθώου αίματος, θανατόνων
τον Δαβίδ χωρίς αιτίας; 6 Και υπήκουσεν ο Σαούλ
εις την φωνήν του Ιωνάθαν· και ώμοσεν ο Σαούλ,
λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει θανατωθή. 7 Και έκραξεν
ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ και απήγγειλε προς αυτόν ο
Ιωνάθαν πάντας τους λόγους τούτους. Και έφερεν ο
Ιωνάθαν τον Δαβίδ προς τον Σαούλ, και ήτο ενώπιον
αυτού ως το πρότερον. 8 Έγεινε δε πάλιν πόλεμος· και
εξήλθεν ο Δαβίδ και επολέμησε μετά των Φιλισταίων
και επάταξεν αυτούς εν σφαγή μεγάλη· και έφυγον
από προσώπου αυτού. 9 Και το πονηρόν πνεύμα παρά
Κυρίου εστάθη επί τον Σαούλ, ενώ εκάθητο εν τω οίκω
αυτού μετά του δορατίου εν τη χειρί αυτού· ο δε Δαβίδ
έπαιζε το όργανον διά της χειρός αυτού. 10 Και εζήτησεν
ο Σαούλ να κτυπήση με το δοράτιον τον Δαβίδ και
έως εις τον τοίχον· εξέκλινεν όμως από προσώπου του
Σαούλ και εκτύπησε τον τοίχον με το δοράτιον· ο δε
Δαβίδ έφυγε και διεσώθη εκείνην την νύκτα. 11 Και
απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον οίκον του Δαβίδ,
διά να παραφυλάξωσιν αυτόν και να θανατώσωσιν
αυτόν το πρωΐ· απήγγειλε δε προς τον Δαβίδ η Μιχάλ,
η γυνή αυτού, λέγουσα, Εάν δεν σώσης την ζωήν σου
την νύκτα ταύτην, αύριον θέλεις θανατωθή. 12 Και
κατεβίβασεν η Μιχάλ τον Δαβίδ διά της θυρίδος· και
ανεχώρησε και έφυγε και διεσώθη. 13 Τότε λαβούσα η
Μιχάλ ομοίωμα, έθεσεν επί της κλίνης και έβαλεν εις
την κεφαλήν αυτού προσκεφάλαιον εκ τριχών αιγών
και εσκέπασεν αυτό με φόρεμα. 14 Και ότε απέστειλεν ο
Σαούλ μηνυτάς διά να συλλάβωσι τον Δαβίδ, εκείνη
είπεν, Άρρωστος είναι. 15 Πάλιν απέστειλεν ο Σαούλ
τους μηνυτάς διά να ίδωσι τον Δαβίδ, λέγων, Φέρετέ
μοι αυτόν επί της κλίνης, διά να θανατώσω αυτόν. 16
Και ότε εισήλθον οι μηνυταί, ιδού, ήτο το ομοίωμα επί
της κλίνης και προσκεφάλαιον εις την κεφαλήν αυτού
εκ τριχών αιγών. 17 Και είπεν ο Σαούλ προς την Μιχάλ,
Διά τι με ηπάτησας ούτω και απέπεμψας τον εχθρόν
μου και διεσώθη; Και απεκρίθη Μιχάλ προς τον Σαούλ,
Αυτός είπε προς εμέ, Άφες με να φύγω· διά τι να σε
θανατώσω; 18 Και έφυγεν ο Δαβίδ και διεσώθη και ήλθε
προς τον Σαμουήλ εις Ραμά, και απήγγειλε προς αυτόν
πάντα όσα είχε κάμει εις αυτόν ο Σαούλ· και υπήγαν,
αυτός και ο Σαμουήλ, και κατώκησαν εν Ναυϊώθ.
19 Απήγγειλαν δε προς τον Σαούλ και είπον, Ιδού, ο
Δαβίδ είναι εν Ναυϊώθ εν Ραμά. 20 Και απέστειλεν ο
Σαούλ μηνυτάς να συλλάβωσι τον Δαβίδ· και ότε είδον
την σύναξιν των προφητών προφητευόντων και τον
Σαμουήλ προϊστάμενον επ' αυτούς, επήλθε Πνεύμα Θεού
επί τους μηνυτάς του Σαούλ, και προεφήτευον και αυτοί.
21 Και ότε απηγγέλθη προς τον Σαούλ, απέστειλεν
άλλους μηνυτάς· και αυτοί ομοίως προεφήτευον. Και
απέστειλε πάλιν ο Σαούλ τρίτην φοράν μηνυτάς, και
αυτοί έτι προεφήτευον. 22 Τότε υπήγε και αυτός εις
Ραμά και ήλθεν έως του μεγάλου φρέατος του εν Σοκχώ·
και ηρώτησε, λέγων, Που είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ;
Και είπον, Ιδού, εν Ναυϊώθ εν Ραμά. 23 Και υπήγεν εκεί
εις Ναυϊώθ την εν Ραμά· και Πνεύμα Θεού επήλθε και επ'
αυτόν· και εξηκολούθει την οδόν αυτού προφητεύων,
εωσού ήλθεν εις Ναυϊώθ εν Ραμά. 24 Και εκδυθείς
τα ιμάτια αυτού και αυτός, προεφήτευεν ενώπιον του
Σαμουήλ κατά τον αυτόν τρόπον, και κατέκειτο γυμνός
όλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα. Διά
τούτο λέγουσι, Και Σαούλ εν προφήταις;

20 Και έφυγεν ο Δαβίδ εκ Ναυϊώθ της εν Ραμά, και
ήλθε και είπεν ενώπιον του Ιωνάθαν, Τι έπραξα;
τι το αδίκημά μου και τι το αμάρτημά μου έμπροσθεν
του πατρός σου, διά το οποίον ζητεί την ψυχήν μου; 2 Ο
δε είπε προς αυτόν, Μη γένοιτο· συ δεν θέλεις αποθάνει
ιδού, ο πατήρ μου δεν θέλει κάμει ουδέν, είτε μέγα είτε
μικρόν, το οποίον να μη φανερώση εις εμέ· και διά τι ο
πατήρ μου ήθελε κρύψει το πράγμα τούτο απ' εμού;
δεν είναι ούτω. 3 Και ώμοσεν ο Δαβίδ έτι και είπεν,
Ο πατήρ σου εξεύρει βεβαίως ότι εγώ εύρηκα χάριν
ενώπιόν σου· όθεν λέγει, Ας μη εξεύρη τούτο ο Ιωνάθαν,
μήποτε λυπηθή. Αλλά, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου,
δεν είναι παρά εν βήμα μεταξύ εμού και του θανάτου.
4 Τότε είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, ό,τι επιθυμεί
η ψυχή σου θέλω κάμει εις σε. 5 Και είπεν ο Δαβίδ
προς τον Ιωνάθαν, Ιδού, αύριον είναι νεομηνία, καθ'
ην εγώ συνειθίζω να κάθωμαι μετά του βασιλέως να
συντρώγω· άφες με λοιπόν να υπάγω, διά να κρυφθώ
εν τω αγρώ μέχρι της εσπέρας της τρίτης ημέρας. 6 εάν
ο πατήρ σου περιβλέπων με ζητήση, τότε ειπέ, Ο Δαβίδ
εζήτησεν ενθέρμως παρ' εμού να τρέξη εις Βηθλεέμ
την πόλιν αυτού. διότι γίνεται εκεί ετήσιος θυσία υφ'
όλης της συγγενείας αυτού· 7 εάν είπη ούτω, Καλώς·
θέλει είσθαι ειρήνη εις τον δούλον σου· εάν όμως
οργισθή πολύ, έξευρε ότι το κακόν είναι αποφασισμένον
παρ' αυτού· 8 θέλεις λοιπόν κάμει έλεος προς τον
δούλον σου· διότι εις συνθήκην Κυρίου εισήγαγες τον
δούλον σου μετά σεαυτού· εάν όμως ήναι αδικία εν
εμοί, θανάτωσόν με σύ· και διά τι να με φέρης έως του
πατρός σου; 9 Και είπεν ο Ιωνάθαν, Μη γένοιτο ποτέ
τούτο εις σέ· διότι, εάν τω όντι γνωρίσω ότι το κακόν
είναι αποφασισμένον παρά του πατρός μου να έλθη επί
σε, βεβαίως θέλω σοι απαγγείλει τούτο. 10 Και είπεν ο
Δαβίδ προς τον Ιωνάθαν, Τις θέλει μοι απαγγείλει εάν
ο πατήρ σου αποκριθή εις σε σκληρά; 11 Και είπεν ο
Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Ελθέ, και ας εξέλθωμεν εις
τον αγρόν. Και εξήλθον αμφότεροι εις τον αγρόν. 12 Και
είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ·
όταν ποτέ περί την αύριον ή την μετά την αύριον,
εξιχνιάσω τον πατέρα μου, και ιδού, είναι τι καλόν περί
του Δαβίδ, εάν δεν αποστείλω τότε προς σε να σοι το
απαγγείλω, 13 ούτω να κάμη ο Κύριος εις τον Ιωνάθαν
και ούτω να προσθέση· εάν δε ο πατήρ μου απεφάσισε
το κακόν εναντίον σου, θέλω σοι απαγγείλει τούτο
και σε εξαποστείλει, και θέλεις υπάγει εν ειρήνη· και ο
Κύριος ας ήναι μετά σου, καθώς εστάθη μετά του πατρός
μου· 14 και ουχί μόνον ενόσω ζω, θέλεις δείξει προς εμέ
το έλεος του Κυρίου, διά να μη αποθάνω· 15 αλλά και
δεν θέλεις αποκόψει το έλεός σου από του οίκου μου
εις τον αιώνα· ουχί, ουδέ όταν ο Κύριος αφανίση τους
εχθρούς του Δαβίδ έκαστον από προσώπου της γης. 16
Και έκαμεν ο Ιωνάθαν συνθήκην μετά του οίκου του

Δαβίδ, επιλέγων, Και ο Κύριος να εκζητήση λόγον παρά
των εχθρών του Δαβίδ. **17** Και έκαμεν έτι ο Ιωνάθαν
τον Δαβίδ να ομόση εις την αγάπην αυτού την προς
αυτόν· διότι ηγάπα αυτόν καθώς ηγάπα την ιδίαν αυτού
ψυχήν. **18** Και είπε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, Αύριον είναι
νεομηνία· και θέλεις ζητηθή, διότι η καθέδρα σου θέλει
είσθαι κενή· **19** και αφού σταθής τρεις ημέρας, θέλεις
καταβή μετά σπουδής και ελθεί εις τον τόπον, όπου
εκρύφθης την ημέραν της πράξεως, και θέλεις καθίσει
πλησίον της πέτρας Εζήλ· **20** και εγώ θέλω τοξεύσει τρία
βέλη εις το πλάγιον αυτής, ως τοξεύων εις σημείον·
21 και ιδού, θέλω αποστείλει τον υπηρέτην, λέγων,
Ύπαγε, ευρέ τα βέλη· εάν ρητώς είπω εις τον υπηρέτην,
Ιδού, τα βέλη είναι εδώθεν από σου, λάβε αυτά· τότε
ελθέ, διότι είναι ειρήνη εις σε, και ουδεμία βλάβη, ζη
Κύριος· **22** εάν όμως είπω ούτω προς τον νέον, Ιδού,
τα βέλη είναι επέκεινα από σού· ύπαγε την οδόν σου,
διότι σε εξαπέστειλεν ο Κύριος· **23** περί δε του λόγου,
τον οποίον ώμιλήσαμεν εγώ και συ, ιδού, ο Κύριος ας
ήναι μάρτυς μεταξύ εμού και σου εις τον αιώνα. **24**
Εκρύφθη λοιπόν ο Δαβίδ εν τω αγρώ· και ότε ήλθεν η
νεομηνία, ο βασιλεύς εκάθισεν εις την τράπεζαν διά να
φάγη. **25** Και ο βασιλεύς εκάθισεν επί της καθέδρας
αυτού, ως άλλοτε, επί καθέδρας πλησίον του τοίχου· και
ο Ιωνάθαν εσηκώθη και εκάθισεν ο Αβενήρ πλησίον
του Σαούλ, ο δε τόπος του Δαβίδ ήτο κενός. **26** Ο Σαούλ
όμως δεν ελάλησεν ουδέν την ημέραν εκείνην· διότι
είπε καθ' εαυτόν, Τίποτε συνέβη εις αυτόν ώστε να μη
ήναι καθαρός· βεβαίως δεν είναι καθαρός. **27** Και το
πρωΐ, την δευτέραν του μηνός, ο τόπος του Δαβίδ ήτο
κενός· και είπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού,
Διά τι δεν ήλθεν ο υιός του Ιεσσαί εις την τράπεζαν,
ούτε χθές ούτε σήμερον; **28** Και απεκρίθη ο Ιωνάθαν
προς τον Σαούλ, Ο Δαβίδ εζήτησεν ενθέρμως παρ'
εμού να υπάγη έως Βηθλεέμ, **29** και είπεν, Ας υπάγω,
παρακαλώ, διότι η συγγένεια ημών κάμνει θυσίαν εν
τη πόλει· και ο αδελφός μου αυτός παρήγγειλεν εις
εμέ να παρευρεθώ· τώρα λοιπόν, εάν εύρηκα χάριν εις
τους οφθαλμούς σου, άφες με, παρακαλώ, να υπάγω
και να ίδω τους αδελφούς μου· διά τούτο δεν ήλθεν εις
την τράπεζαν του βασιλέως. **30** Τότε εξήφθη η οργή
του Σαούλ κατά του Ιωνάθαν, και είπε προς αυτόν,
Υιέ διεφθαρμένης και αποστάτιδος, δεν εξεύρω ότι συ
εξέλεξας τον υιόν του Ιεσσαί δι' αισχύνην σου και δι'
αισχύνην της γυμνώσεως της μητρός σου; **31** διότι
ενόσω ο υιός του Ιεσσαί ζη επί της γης, συ δεν θέλεις
στερεωθή ουδέ η βασιλεία σου· τώρα λοιπόν πέμψον και
φέρε αυτόν προς εμέ· διότι εξάπαντος θέλει αποθάνει.
32 Και απεκρίθη ο Ιωνάθαν προς τον Σαούλ τον πατέρα
αυτού και είπε προς αυτόν, Διά τι να θανατωθή; τι
έπραξε; **33** Και έρριψεν ο Σαούλ δοράτιον κατ' αυτού,
διά να κτυπήση αυτόν· τότε εγνώρισεν ο Ιωνάθαν,
ότι ήτο αποφασισμένον παρά του πατρός αυτού να
θανατώση τον Δαβίδ. **34** Και εσηκώθη ο Ιωνάθαν από
της τραπέζης με έξαψιν θυμού και δεν έφαγεν άρτον
την δευτέραν ημέραν του μηνός· διότι ήτο λυπημένος
διά τον Δαβίδ, επειδή είχε καταισχύνει αυτόν ο πατήρ
αυτού. **35** Και το πρωΐ εξήλθεν ο Ιωνάθαν εις τον αγρόν,
κατά τον καιρόν τον προσδιορισθέντα μετά του Δαβίδ,
έχων μεθ' εαυτού μικρόν παιδάριον. **36** Και είπε προς το
παιδάριον αυτού, Τρέξον, ευρέ τώρα τα βέλη, τα οποία
εγώ τοξεύω. Και καθώς έτρεχε το παιδάριον, ετόξευσε
το βέλος πέραν αυτού. **37** Και ότε το παιδάριον ήλθεν
εις τον τόπον του βέλους, το οποίον ο Ιωνάθαν είχε
τοξεύσει, εφώναξεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου
και είπε, Δεν είναι το βέλος πέραν από σου; **38** Και
εφώναξεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου, Τάχυνον,
σπεύσον, μη σταθής. Και εσύναξε το παιδάριον του
Ιωνάθαν τα βέλη και ήλθε προς τον κύριον αυτού. **39**
Το παιδάριον όμως δεν ήξευρεν ουδέν· μόνος ο Ιωνάθαν
και ο Δαβίδ ήξευρον την υπόθεσιν. **40** Και έδωκεν
ο Ιωνάθαν τα όπλα αυτού εις το παιδάριον το μεθ'
αυτού και είπε προς αυτό, Ύπαγε, φέρε αυτά εις την
πόλιν. **41** Καθώς δε ανεχώρησε το παιδάριον, εσηκώθη
ο Δαβίδ εκ του μεσημβρινού μέρους και έπεσε κατά
πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε τρίς· και
ησπάσθησαν αλλήλους και έκλαυσαν αμφότεροι· ο δε
Δαβίδ έκαμε κλαυθμόν μέγαν. **42** Και είπεν ο Ιωνάθαν
προς τον Δαβίδ, Ύπαγε εν ειρήνη, καθώς ώμόσαμεν
ημείς αμφότεροι εις το όνομα του Κυρίου, λέγοντες, Ο
Κύριος ας ήναι μεταξύ εμού και σου, και μεταξύ του
σπέρματός μου και του σπέρματός σου εις τον αιώνα.
Και εσηκώθη και ανεχώρησεν· ο δε Ιωνάθαν εισήλθεν
εις την πόλιν.

21 Και ήλθεν ο Δαβίδ εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον
ιερέα· εξεπλάγη δε ο Αχιμέλεχ εις την συνάντησιν
του Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Διά τι συ μόνος, και
δεν είναι ουδείς μετά σου; **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς
τον Αχιμέλεχ τον ιερέα, Ο βασιλεύς προσέταξεν εις εμέ
υπόθεσίν τινά και μοι είπεν, Ας μη εξεύρη μηδείς μηδέν
περί της υποθέσεως, διά την οποίαν εγώ σε αποστέλλω,
μηδέ τι προσέταξα εις εσέ· και διώρισα εις τους δούλους
τον δείνα και δείνα τόπον. **3** Τώρα λοιπόν τι σοι είναι
πρόχειρον; δος πέντε άρτους εις την χείρα μου, ή ό, τι
ευρίσκεται. **4** Και απεκρίθη ο ιερεύς προς τον Δαβίδ, και
είπε, Δεν έχω πρόχειρον ουδένα κοινόν άρτον, αλλ'
είναι άρτοι ηγιασμένοι· οι νέοι εφυλάχθησαν καθαροί
τουλάχιστον από γυναικών; **5** Και απεκρίθη ο Δαβίδ
προς τον ιερέα και είπε προς αυτόν, Μάλιστα αι γυναίκες
είναι μακράν αφ' ημών εις τας τρεις ταύτας ημέρας,
αφού εξήλθον, και τα σκεύη των νέων είναι καθαρά· και
ούτος ο άρτος είναι τρόπον τινά κοινός, μάλιστα επειδή
σήμερον είναι άλλος ηγιασμένος εις τα σκεύη. **6** Έδωκε
λοιπόν ο ιερεύς εις αυτόν τους άρτους τους αγίους· διότι
δεν ήτο εκεί άρτος παρά τους άρτους της προθέσεως,
οίτινες είχον σηκωθή απ' έμπροσθεν του Κυρίου, διά να
θέσωσιν άρτους ζεστούς καθ' ην ημέραν εσηκώθησαν
εκείνοι. **7** Ήτο δε εκεί άνθρωπός τις εκ των δούλων
του Σαούλ, την ημέραν εκείνην, κρατούμενος ενώπιον
του Κυρίου· και το όνομα αυτού Δωήκ, ο Ιδουμαίος, ο
πρώτιστος των ποιμένων του Σαούλ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ
προς τον Αχιμέλεχ, Και δεν έχεις εδώ πρόχειρον κανέν
δόρυ ή ρομφαίαν; διότι ούτε την ρομφαίαν μου ούτε τα
όπλα μου έλαβον εν τη χειρί μου, επειδή του βασιλέως
η υπόθεσις ήτο κατεπείγουσα. **9** Και είπεν ο ιερεύς, Η
ρομφαία Γολιάθ του Φιλισταίου, τον οποίον επάταξας εν
τη κοιλάδι Ηλά, ιδού είναι περιτετυλιγμένη εις φόρεμα

όπισθεν του εφόδ· εάν θέλης να λάβης αυτήν, λάβε· διότι ενταύθα δεν είναι άλλη παρά εκείνην. Και είπεν ο Δαβίδ. Δεν είναι ουδεμία ως αυτή· δος μοι αυτήν. **10** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και έφυγε την ημέραν εκείνην από προσώπου του Σαούλ, και υπήγε προς τον Αγχούς, βασιλέα της Γαθ **11** Και είπον οι δούλοι του Αγχούς προς αυτόν, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ ο βασιλεύς του τόπου; δεν είναι ούτος, εις τον οποίον αμοιβαίως έψαλλον εν τοις χοροίς, λέγουσαι, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού; **12** Και έβαλεν ο Δαβίδ τους λόγους τούτους εν τη καρδία αυτού και εφοβήθη σφόδρα από του Αγχούς βασιλέως της Γαθ. **13** Και ήλλαξε τον τρόπον αυτού έμπροσθεν αυτών, και προσεποιήθη τον τρελλόν μεταξύ των χειρών αυτών, και έξυεν επάνω των θυρών της πύλης, και άφινε τον σίελον αυτού να καταπίπτη εις το γένειον αυτού. **14** Τότε είπεν ο Αγχούς προς τους δούλους αυτού, Ιδού, σεις βλέπετε τον άνθρωπον ότι είναι τρελλός· διά τι εφέρετε αυτόν προς εμέ; **15** μήπως εγώ στερούμαι τρελλών, ώστε να φέρητε τούτον διά να κάμνη τον τρελλόν έμπροσθέν μου; ούτος ήθελεν εισέλθει εις την οικίαν μου;

22 Ανεχώρησε δε ο Δαβίδ εκείθεν και διεσώθη εις το σπήλαιον Οδολλάμ· και ότε ήκουσαν οι αδελφοί αυτού και πας ο οίκος του πατρός αυτού, κατέβησαν εκεί προς αυτόν. **2** Και συνηθροίσθησαν προς αυτόν, πας όστις ήτο εν στενοχωρία και πας χρεωφειλέτης και πας δυσηρεστημένος· και έγεινεν αρχηγός επ' αυτών· και ήσαν μετ' αυτού έως τετρακόσιοι άνδρες. **3** Και ανεχώρησεν ο Δαβίδ εκείθεν εις Μισπά της Μωάβ· και είπε προς τον βασιλέα Μωάβ, Ας έλθωσι, παρακαλώ, ο πατήρ μου και η μήτηρ μου προς εσάς, εωσού γνωρίσω τι θέλει κάμει ο Θεός εις εμέ. **4** Και έφερεν αυτούς ενώπιον του βασιλέως Μωάβ και κατώκησαν μετ' αυτού όλον τον καιρόν καθ' ον ο Δαβίδ ήτο εν τω οχυρώματι. **5** Είπε δε Γαδ ο προφήτης προς τον Δαβίδ, Μη μένης εν τω οχυρώματι· αναχώρησον και είσελθε εις την γην Ιούδα. Τότε ανεχώρησεν ο Δαβίδ και εισήλθεν εις το δάσος Αρέθ. **6** Ακούσας δε ο Σαούλ ότι εφανερώθη ο Δαβίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού εκάθητο δε ο Σαούλ εν Γαβαά υπό το δένδρον εν Ραμά, έχων το δόρυ αυτού εν τη χειρί αυτού, και πάντες οι δούλοι αυτού ίσταντο ενώπιον αυτού, **7** τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού τους παρεστώτας ενώπιον αυτού, Ακούσατε τώρα, Βενιαμίται· μήπως εις όλους σας θέλει δώσει ο υιός του Ιεσσαί αγρούς και αμπελώνας, και όλους σας θέλει κάμει χιλιάρχους και εκατοντάρχους, **8** ώστε σεις να συνομόσητε πάντες εναντίον μου και να μη ήναι μηδείς όστις να απαγγείλη εις εμέ ότι ο υιός μου έκαμε συνθήκην μετά του υιού του Ιεσσαί, και μηδείς από σας να μη ήναι όστις να πονή δι' εμέ ή να απαγγείλη εις εμέ ότι ο υιός μου διήγειρε τον δούλον μου εναντίον μου, διά να ενεδρεύη καθώς την σήμερον; **9** Και απεκρίθη Δωήκ ο Ιδουμαίος, όστις ήτο διωρισμένος επί τους δούλους του Σαούλ, και είπεν, Είδον τον υιόν του Ιεσσαί ελθόντα εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ· **10** όστις ηρώτησε περί αυτού τον Κύριον, και τροφάς έδωκεν εις αυτόν, και την ρομφαίαν Γολιάθ του Φιλισταίου έδωκεν εις αυτόν. **11** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς να καλέσωσιν Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ, τον ιερέα, και πάντα τον οίκον του πατρός αυτού, τους ιερείς τους εν Νώβ· και ήλθον πάντες προς τον βασιλέα. **12** Και είπεν ο Σαούλ, Άκουσον τώρα, υιέ του Αχιτώβ. Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **13** Και είπε προς αυτόν ο Σαούλ, Διά τι συνωμόσατε εναντίον μου, συ και ο υιός του Ιεσσαί, ώστε να δώσης εις αυτόν άρτον και ρομφαίαν και να ερωτήσης τον Θεόν περί αυτού, ώστε να σηκωθή εναντίον μου, να ενεδρεύη, καθώς την σήμερον; **14** Και απεκρίθη ο Αχιμέλεχ προς τον βασιλέα και είπε, Και τις μεταξύ πάντων των δούλων σου είναι καθώς ο Δαβίδ πιστός, και γαμβρός του βασιλέως και πορευόμενος εις το πρόσταγμά σου και τιμώμενος εν τω οίκω σου; **15** σήμερον ήρχισα να ερωτώ τον Θεόν περί αυτού; μη γένοιτο· ας μη αναθέση ο βασιλεύς μηδέν επί τον δούλον αυτού μηδέ επί πάντα τον οίκον του πατρός μου· διότι ο δούλός σου δεν εξεύρει ουδέν περί πάντων τούτων, ούτε μικρόν ούτε μέγα. **16** Και είπεν ο βασιλεύς, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, Αχιμέλεχ, συ και πας ο οίκος του πατρός σου. **17** Και είπεν ο βασιλεύς προς τους δορυφόρους τους περιεστώτας εις αυτόν, Στρέψατε και θανατώσατε τους ιερείς του Κυρίου· επειδή έχουσι και αυτοί την χείρα αυτών μετά του Δαβίδ, και επειδή εγνώρισαν ότι αυτός έφευγε και δεν μοι απήγγειλαν τούτο. Δεν ηθέλησαν όμως οι δούλοι του βασιλέως να εκτείνωσι τας χείρας αυτών διά να πέσωσιν επί τους ιερείς του Κυρίου. **18** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Δωήκ, Στρέψον συ και πέσον επί τους ιερείς. Και έστρεψε Δωήκ ο Ιδουμαίος και έπεσεν επί τους ιερείς, και εθανάτωσεν εκείνην την ημέραν ογδοήκοντα πέντε άνδρας φορούντας λινούν εφόδ. **19** Και την Νωβ, την πόλιν των ιερέων, επάταξεν εν στόματι μαχαίρας, άνδρας και γυναίκας, παιδία και βρέφη θηλάζοντα, και βόας και όνους και πρόβατα, εν στόματι μαχαίρας. **20** Διεσώθη δε εις εκ των υιών του Αχιμέλεχ υιού του Αχιτώβ, ονόματι Αβιάθαρ, και έφυγε κατόπιν του Δαβίδ. **21** Και απήγγειλεν ο Αβιάθαρ προς τον Δαβίδ, ότι εθανάτωσεν ο Σαούλ τους ιερείς του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβιάθαρ, Ήξευρον εν εκείνη τη ημέρα, καθ' ην Δωήκ ο Ιδουμαίος ήτο εκεί, ότι ήθελε βεβαίως απαγγείλει προς τον Σαούλ· εγώ εστάθην αιτία του θανάτου πάντων των ανθρώπων του οίκου του πατρός σου· **23** κάθου μετ' εμού, μη φοβού· διότι ο ζητών την ζωήν μου ζητεί και την ζωήν σου· πλην συ θέλεις είσθαι μετ' εμού εν ασφαλεία.

23 Απήγγειλαν δε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ιδού, οι Φιλισταίοι πολεμούσιν εν Κεειλά και διαρπάζουσι τα αλώνια. **2** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να υπάγω και να πατάξω τους Φιλισταίους τούτους; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Ύπαγε και πάταξον τους Φιλισταίους και σώσον την Κεειλά. **3** Και είπον οι άνδρες του Δαβίδ προς αυτόν, Ιδού, ημείς ενταύθα εν τη Ιουδαία φοβούμεθα· πόσω δε μάλλον, εάν υπάγωμεν εις Κεειλά εναντίον των στρατευμάτων των Φιλισταίων; **4** Και ηρώτησε πάλιν ο Δαβίδ εκ δευτέρου τον Κύριον. Και απεκρίθη προς αυτόν ο Κύριος και είπε, Σηκώθητι, κατάβα εις Κεειλά· διότι θέλω παραδώσει

τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **5** Τότε ήλθεν ο
Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις Κεειλά, και επολέμησε
προς τους Φιλισταίους και έλαβε τα κτήνη αυτών και
επάταξεν αυτούς εν σφαγή μεγάλη. Και έσωσεν ο Δαβίδ
τους κατοίκους της Κεειλά. **6** Ότε δε Αβιάθαρ ο υιός του
Αχιμέλεχ έφυγε προς τον Δαβίδ εις Κεειλά, αυτός είχε
καταβή με εφόδ εν τη χειρί αυτού. **7** Και απηγγέλθη
προς τον Σαούλ ότι ήλθεν ο Δαβίδ εις Κεειλά. Και είπεν
ο Σαούλ, Ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα μου·
διότι απεκλείσθη, εισελθών εις πόλιν έχουσαν πύλας και
μοχλούς. **8** Και συνεκάλεσεν ο Σαούλ πάντα τον λαόν
εις πόλεμον, διά να καταβή εις Κεειλά, να πολιορκήση
τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού. **9** Και έμαθεν ο Δαβίδ
ότι ο Σαούλ εμηχανεύετο κακόν εναντίον αυτού· και
είπε προς τον Αβιάθαρ τον ιερέα, Φέρε ενταύθα το
εφόδ. **10** Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, μετά
βεβαιότητος ήκουσεν ο δούλός σου ότι ο Σαούλ ζητεί να
έλθη εις Κεειλά, διά να εξολοθρεύση την πόλιν εξ αιτίας
μου· **11** θέλουσι με παραδώσει εις αυτόν οι άνδρες της
Κεειλά; θέλει καταβή ο Σαούλ, καθώς ήκουσεν ο δούλός
σου; Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φανέρωσον, δέομαι, προς
τον δούλον σου. Και είπεν ο Κύριος, Θέλει καταβή. **12**
Είπε πάλιν ο Δαβίδ, Θέλουσι παραδώσει οι άνδρες της
Κεειλά εμέ και τους άνδρας μου εις την χείρα του Σαούλ;
Και είπεν ο Κύριος, Θέλουσι παραδώσει. **13** Τότε ο Δαβίδ
και οι άνδρες αυτού, έως εξακόσιοι, εσηκώθησαν και
εξήλθον από Κεειλά και υπήγον όπου ηδύναντο. Και
απηγγέλθη προς τον Σαούλ, ότι διεσώθη ο Δαβίδ από
Κεειλά· όθεν απέσχε του να εξέλθη. **14** Ο δε Δαβίδ
εκάθησεν εν τη ερήμω, εν τόποις οχυροίς, και έμενεν
επί τινός όρους εν τη ερήμω Ζιφ. Και αυτόν εζήτει ο
Σαούλ πάσας τας ημέρας· ο Θεός όμως δεν παρέδωκεν
αυτόν εις την χείρα αυτού. **15** Και είδεν ο Δαβίδ ότι
εξήλθεν ο Σαούλ διά να ζητή την ζωήν αυτού και ήτο
ο Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ, εντός του δάσους. **16** Τότε
εσηκώθη Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, και υπήγε προς
τον Δαβίδ εις το δάσος, και ενίσχυσε την χείρα αυτού
εν τω Θεώ. **17** Και είπε προς αυτόν, Μη φοβού· διότι
δεν θέλει σε ευρεί η χειρ Σαούλ του πατρός μου· και συ
θέλεις βασιλεύσει επί τον Ισραήλ, και εγώ θέλω είσθαι
δεύτερός σου· μάλιστα και Σαούλ ο πατήρ μου εξεύρει
τούτο. **18** Και έκαμον αμφότεροι συνθήκην ενώπιον
του Κυρίου· και εκάθητο ο Δαβίδ εντός του δάσους, ο δε
Ιωνάθαν ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **19** Ανέβησαν
δε οι Ζιφαίοι προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν
είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ εις ημάς εν οχυρώμασι εντός
του δάσους, επί του βουνού Εχελά, του προς τα δεξιά
Γεσιμών; **20** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κατάβα, καθ' όλην
την επιθυμίαν της ψυχής σου εις το να καταβής· και
ημών έργον θέλει είσθαι να παραδώσωμεν αυτόν εις την
χείρα του βασιλέως. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Ευλογημένοι
σεις παρά Κυρίου, διότι ελάβετε συμπάθειαν προς εμέ·
22 υπάγετε λοιπόν, βεβαιώθητε ακριβέστερα και μάθετε
και ιδέτε τον τόπον αυτού, που κρύπτεται, τις είδεν
αυτόν εκεί· διότι μοι είπον ότι μηχανεύεται πανουργίας·
23 ιδέτε λοιπόν και μάθετε εν τίνι εκ πάντων των
αποκρύφων τόπων είναι κεκρυμμένος, και επιστρέψατε
προς εμέ αφού βεβαιωθήτε· και θέλω υπάγει με σάς·
και εάν ήναι εν τη γη ταύτη, βεβαίως θέλω εξιχνιάσει
αυτόν μεταξύ πασών των χιλιάδων του Ιούδα. **24** Και
εσηκώθησαν και υπήγον εις Ζιφ προ του Σαούλ· ο Δαβίδ
όμως και οι άνδρες αυτού ήσαν εν τη ερήμω Μαών,
εν τη πεδιάδι κατά τα δεξιά του Γεσιμών. **25** Υπήγε
δε ο Σαούλ και οι άνδρες αυτού να ζητήσωσιν αυτόν.
Και απηγγέλθη τούτο προς τον Δαβίδ· όθεν κατέβη
εις την πέτραν και εκάθητο εν τη ερήμω Μαών. Και
ακούσας ο Σαούλ, έτρεξε κατόπιν του Δαβίδ εις την
έρημον Μαών. **26** Και ο μεν Σαούλ επορεύετο κατά
τούτο το μέρος του όρους, ο δε Δαβίδ και οι άνδρες
αυτού κατ' εκείνο το μέρος του όρους· και έσπευσεν ο
Δαβίδ να φύγη από προσώπου του Σαούλ· πλην ο Σαούλ
και οι άνδρες αυτού περιεκύκλωσαν τον Δαβίδ και τους
άνδρας αυτού, διά να συλλάβωσιν αυτούς. **27** Ήλθε
δε μηνυτής προς τον Σαούλ, λέγων, Σπεύσον και ελθέ,
διότι οι Φιλισταίοι εφώρμησαν εις την γην. **28** Όθεν
επέστρεψεν ο Σαούλ από του να διώκη κατόπιν του
Δαβίδ, και υπήγεν εις συνάντησιν των Φιλισταίων· διά
τούτο ωνόμασαν εκείνον τον τόπον, Σελά-αμμαλεκώθ.
29 Ανέβη δε ο Δαβίδ εκείθεν και εκάθησεν εν οχυροίς
τόποις της Εν-γαδδί.

24 Και αφού επέστρεψεν ο Σαούλ από όπισθεν των
Φιλισταίων, ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες,
Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν τη ερήμω Εν-γαδδί. **2** Τότε έλαβεν
ο Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών, εκλεκτών από παντός
του Ισραήλ, και υπήγε να ζητή τον Δαβίδ και τους
άνδρας αυτού επί τους βράχους των αγρίων αιγών.
3 Και ήλθεν εις τας μάνδρας των προβάτων επί της
οδού, όπου ήτο σπήλαιον· και εισήλθεν ο Σαούλ διά να
σκεπάση τους πόδας αυτού· ο δε Δαβίδ και οι άνδρες
αυτού εκάθηντο εις το ενδότερον του σπηλαίου. **4** Και
είπον οι άνδρες του Δαβίδ προς αυτόν, Ιδού, η ημέρα
περί της οποίας ο Κύριος ελάλησε προς σε, λέγων, Ιδού,
εγώ θέλω παραδώσει τον εχθρόν σου εις την χείρα σου,
και θέλεις κάμει εις αυτόν όπως σοι φανή καλόν. Τότε
εσηκώθη ο Δαβίδ και απέκοψε κρυφίως το κράσπεδον
του επενδύματος του Σαούλ. **5** Και μετά ταύτα η καρδία
του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, επειδή είχεν αποκόψει το
κράσπεδον του Σαούλ. **6** Και είπε προς τους άνδρας
αυτού, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Κυρίου να κάμω το
πράγμα τούτο εις τον κύριόν μου, τον κεχρισμένον
του Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επ' αυτόν· διότι
είναι κεχρισμένος του Κυρίου. **7** Και εμπόδισεν ο Δαβίδ
τους άνδρας αυτού διά των λόγων τούτων και δεν
αφήκεν αυτούς να σηκωθώσι κατά του Σαούλ. Σηκωθείς
δε ο Σαούλ εκ του σπηλαίου, υπήγεν εις την οδόν
αυτού. **8** Και μετά ταύτα σηκωθείς ο Δαβίδ εξήλθεν εκ
του σπηλαίου και εβόησεν όπισθεν του Σαούλ, λέγων,
Κύριέ μου βασιλεύ. Και ότε έβλεψεν ο Σαούλ οπίσω
αυτού, ο Δαβίδ έκυψε με το πρόσωπον εις την γην και
προσεκύνησεν αυτόν. **9** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον
Σαούλ, Διά τι ακούεις τους λόγους ανθρώπων λεγόντων,
Ιδού, ο Δαβίδ ζητεί το κακόν σου; **10** Ιδού, εν τη ημέρα
ταύτη είδον οι οφθαλμοί σου τίνι τρόπω σε παρέδωκεν
ο Κύριος εις την χείρα μου σήμερον, εν τω σπηλαίω·
και είπον τινές να σε θανατώσω· πλην ο οφθαλμός
μου σε εφείσθη· και είπα, Δεν θέλω επιβάλει την χείρα
μου κατά του κυρίου μου· διότι είναι κεχρισμένος του

Κυρίου. **11** Ιδέ προσέτι, πάτερ μου, ιδέ μάλιστα το
κράσπεδον του επενδύματός σου εν τη χειρί μου· επειδή,
εκ του ότι απέκοψα το κράσπεδον του επενδύματός σου
και δεν σε εθανάτωσα, γνώρισον και ιδέ ότι δεν είναι
κακία ουδέ παράβασις εν τη χειρί μου και δεν ημάρτησα
εναντίον σου· συ όμως θηρεύεις την ζωήν μου διά να
αφαιρέσης αυτήν. **12** Ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού
και σου, και ας με εκδικήση ο Κύριος από σού· η χειρ
μου όμως δεν θέλει είσθαι επί σέ· **13** καθώς λέγει η
παροιμία των αρχαίων, Εξ ανόμων εξέρχεται ανομία·
όθεν η χειρ μου δεν θέλει είσθαι επί σε. **14** Οπίσω τίνος
εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ; οπίσω τίνος τρέχεις συ;
οπίσω κυνός νενεκρωμένου, οπίσω ενός ψύλλου. **15** Ο
Κύριος λοιπόν ας ήναι δικαστής και ας κρίνη μεταξύ
εμού και σού· και ας ίδη, και ας δικάση την δίκην μου
και ας με ελευθερώση εκ της χειρός σου. **16** Και αφού
ετελείωσεν ο Δαβίδ λαλών τους λόγους τούτους προς
τον Σαούλ, είπεν ο Σαούλ, Η φωνή σου είναι αύτη,
τέκνον μου Δαβίδ; Και ύψωσεν ο Σαούλ την φωνήν
αυτού και έκλαυσε. **17** Και είπε προς τον Δαβίδ, Συ
είσαι δικαιότερος εμού· διότι συ ανταπέδωκας εις εμέ
καλόν, εγώ δε ανταπέδωκα εις σε κακόν. **18** Και συ
έδειξας σήμερον με πόσην αγαθότητα εφέρθης προς εμέ·
διότι ενώ με απέκλεισεν ο Κύριος εις τας χείρας σου,
συ δεν με εθανάτωσας. **19** Και τις, ευρών τον εχθρόν
αυτού, ήθελεν αφήσει αυτόν να υπάγη την οδόν αυτού
αβλαβώς; ο Κύριος λοιπόν να σοι ανταποδώση καλόν,
δι' εκείνο το οποίον έκαμες εις εμέ σήμερον. **20** Και
τώρα, ιδού, γνωρίζω ότι βεβαίως θέλεις βασιλεύσει,
και η βασιλεία του Ισραήλ θέλει στερεωθή εν τη χειρί
σου. **21** Τώρα λοιπόν όμοσόν μοι εις τον Κύριον, ότι δεν
θέλεις εξολοθρεύσει το σπέρμα μου μετ' εμέ, και έτι
δεν θέλεις αφανίσει το όνομά μου εκ του οίκου του
πατρός μου. **22** Και ώμοσεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ. Και
ανεχώρησεν ο Σαούλ εις τον οίκον αυτού· ο δε Δαβίδ
και οι άνδρες αυτού ανέβησαν εις το οχύρωμα.

25 Απέθανε δε ο Σαμουήλ· και συνήχθησαν πας ο
Ισραήλ και έκλαυσαν αυτόν, και ενεταφίασαν
αυτόν εν τω οίκω αυτού εν Ραμά. Και εσηκώθη ο
Δαβίδ και κατέβη εις την έρημον Φαράν. **2** Ήτο δε
άνθρωπός τις εν Μαών, του οποίου τα κτήματα ήσαν εν
τω Καρμήλω, και ο άνθρωπος ήτο μέγας σφόδρα και
είχε τρισχίλια πρόβατα και χιλίας αίγας· και εκούρευε
τα πρόβατα αυτού εν τω Καρμήλω. **3** Το δε όνομα
του ανθρώπου ήτο Νάβαλ· και το όνομα της γυναικός
αυτού Αβιγαία· και η μεν γυνή ήτο καλή εις την σύνεσιν
και ώραία την όψιν· ο άνθρωπος όμως σκληρός, και
κακός εις τας πράξεις αυτού· ήτο δε εκ της γενεάς του
Χάλεβ. **4** Και ήκουσεν ο Δαβίδ εν τη ερήμω, ότι ο Νάβαλ
εκούρευε τα πρόβατα αυτού. **5** Και απέστειλεν ο Δαβίδ
δέκα νέους, και είπεν ο Δαβίδ προς τους νέους, Ανάβητε
εις τον Κάρμηλον και υπάγετε προς τον Νάβαλ και
χαιρετήσατε αυτόν εξ ονόματός μου. **6** και θέλετε ειπεί,
Να ήσαι πολυχρόνιος· ειρήνη και εις σε, ειρήνη και εις
τον οίκόν σου, ειρήνη και εις πάντα όσα έχεις· **7** και
τώρα ήκουσα ότι έχεις κουρευτάς· ιδού, τους ποιμένας
σου, οίτινες ήσαν μεθ' ημών, δεν εβλάψαμεν αυτούς,
ουδέ εχάθη τι εις αυτούς, καθ' όλον τον καιρόν καθ'
ον ήσαν εν τω Καρμήλω· **8** ερώτησον τους νέους σου,
και θέλουσι σοι ειπεί· ας εύρωσι λοιπόν οι νέοι ούτοι
χάριν εις τους οφθαλμούς σου· διότι εις ημέραν καλήν
ήλθομεν· δος, παρακαλούμεν, ό,τι έλθη εις την χείρα
σου προς τους δούλους σου και προς τον υιόν σου τον
Δαβίδ. **9** Και ελθόντες οι νέοι του Δαβίδ ελάλησαν
προς τον Νάβαλ κατά πάντας τους λόγους τούτους εν
ονόματι του Δαβίδ, και έπαυσαν. **10** Αλλ' ο Νάβαλ
απεκρίθη προς τους δούλους του Δαβίδ και είπε, Τις
είναι ο Δαβίδ; και τις ο υιός του Ιεσσαί; πολλοί είναι την
σήμερον οι δούλοι, οίτινες αποσκιρτώσιν έκαστος από
του κυρίου αυτού· **11** θέλω λάβει λοιπόν τον άρτον μου
και το ύδωρ μου και το σφακτόν μου, το οποίον έσφαξα
διά τους κουρευτάς μου, και δώσει εις ανθρώπους τους
οποίους δεν γνωρίζω πόθεν είναι; **12** Και εστράφησαν
οι νέοι του Δαβίδ εις την οδόν αυτών και ανεχώρησαν
και ελθόντες απήγγειλαν προς αυτόν πάντας τους
λόγους τούτους. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους άνδρας
αυτού, Ζώσθητε έκαστος την ρομφαίαν αυτού. Και
εζώσθησαν έκαστος την ρομφαίαν αυτού· και ο Δαβίδ
ομοίως εζώσθη την ρομφαίαν αυτού· και ανέβησαν
κατόπιν του Δαβίδ έως τετρακόσιοι άνδρες· διακόσιοι
δε έμειναν πλησίον της αποσκευής. **14** Εις δε εκ των
νέων απήγγειλε προς την Αβιγαίαν, την γυναίκα του
Νάβαλ, λέγων, Ιδού, ο Δαβίδ απέστειλε μηνυτάς εκ της
ερήμου διά να χαιρετήση τον κύριον ημών, και εκείνος
απεδίωξεν αυτούς· **15** οι άνδρες όμως εστάθησαν πολύ
καλοί προς ημάς και δεν εβλάφθημεν ουδέ εχάσαμεν
ουδέν, όσον καιρόν συνανεστράφημεν μετ' αυτών, ότε
ήμεθα εν τοις αγροίς· **16** ήσαν ως τείχος πέριξ ημών
και νύκτα και ημέραν, καθ' όλον τον καιρόν καθ' ον
ήμεθα μετ' αυτών βόσκοντες τα πρόβατα· **17** τώρα
λοιπόν, γνώρισον και ιδέ τι θέλεις κάμει σύ· διότι κακόν
απεφασίσθη κατά του κυρίου ημών, και κατά παντός
του οίκου αυτού· επειδή είναι άνθρωπος δύστροπος,
ώστε ουδείς δύναται να ομιλήση προς αυτόν. **18** Τότε
έσπευσεν η Αβιγαία, και έλαβε διακοσίους άρτους, και
δύο αγγεία οίνου, και πέντε πρόβατα ητοιμασμένα,
και πέντε μέτρα σίτου πεφρυγανισμένου, και εκατόν
δέσμας σταφίδος, και διακοσίας πήττας σύκων, και
έθεσεν αυτά επί όνων. **19** Και είπε προς τους νέους
αυτής, Προπορεύεσθε έμπροσθέν μου· ιδού, εγώ έρχομαι
κατόπιν σας· προς τον Νάβαλ όμως τον άνδρα αυτής
δεν εφανέρωσε τούτο. **20** Και καθώς αυτή, καθημένη
επί του όνου, κατέβαινεν υπό την σκέπην του όρους,
ιδού, ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού κατέβαινον προς
αυτήν· και συνήντησεν αυτούς. **21** είχε δε ειπεί ο Δαβίδ,
Ματαίως τωόντι εφύλαξα πάντα όσα είχεν ούτος εν τη
ερήμω, και δεν εχάθη ουδέν εκ πάντων των κτημάτων
αυτού· και ανταπέδωκεν εις εμέ κακόν αντί καλού·
22 ούτω να κάμη ο Θεός εις τους εχθρούς του Δαβίδ
και ούτω να προσθέση, εάν έως το πρωΐ αφήσω εκ
πάντων των πραγμάτων αυτού ουρούντα εις τοίχον.
23 Και καθώς είδεν η Αβιγαία τον Δαβίδ, έσπευσε και
κατέβη από του όνου και έπεσεν ενώπιον του Δαβίδ
κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν έως εδάφους. **24**
Και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού και είπεν, Επ'
εμέ, επ' εμέ, κύριέ μου, ας ήναι αύτη η αδικία· και
ας λαλήση, παρακαλώ, η δούλη σου εις τα ώτα σου,

και άκουσον τους λόγους της δούλης σου. **25** Ας μη
δώση ο κύριός μου, παρακαλώ, ουδεμίαν προσοχήν
εις τούτον τον δύστροπον άνθρωπον, τον Νάβαλ· διότι
κατά το όνομα αυτού, τοιούτος είναι· Νάβαλ το όνομα
αυτού, και αφροσύνη μετ' αυτού· εγώ δε η δούλη σου
δεν είδον τους νέους του κυρίου μου, τους οποίους
απέστειλας. **26** Τώρα λοιπόν, κύριε μου, ζη Κύριος
και ζη η ψυχή σου, ο Κύριος βεβαίως σε εκράτησεν
από του να εμβής εις αίμα και να εκδικηθής διά της
χειρός σου· τώρα δε οι εχθροί σου και οι ζητούντες
κακόν εις τον κύριόν μου, ας ήναι ως ο Νάβαλ. **27**
Και τώρα αύτη η προσφορά, την οποίαν η δούλη σου
έφερε προς τον κύριόν μου, ας δοθή εις τους νέους
τους ακολουθούντας τον κύριόν μου. **28** Συγχώρησον,
παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· διότι ο Κύριος
θέλει βεβαίως κάμει εις τον κύριόν μου οίκον ασφαλή,
επειδή μάχεται ο κύριός μου τας μάχας του Κυρίου, και
κακία δεν ευρέθη εν σοι πώποτε. **29** Αν και εσηκώθη
άνθρωπος καταδιώκων σε και ζητών την ψυχήν σου, η
ψυχή όμως του κυρίου μου θέλει είσθαι δεδεμένη εις
τον δεσμόν της ζωής πλησίον Κυρίου του Θεού σου· τας
δε ψυχάς των εχθρών σου, ταύτας θέλει εκσφενδονίσει
εκ μέσου της σφενδόνης. **30** Και όταν κάμη ο Κύριος
εις τον κύριόν μου κατά πάντα τα αγαθά τα οποία
ελάλησε περί σου, και σε καταστήση κυβερνήτην επί
τον Ισραήλ, **31** δεν θέλει είσθαι τούτο σκάνδαλον εις
σε ουδέ πρόσκομμα καρδίας εις τον κύριόν μου, ή ότι
έχυσας αίμα αναίτιον, ή ότι ο κύριός μου εξεδίκησεν
αυτός εαυτόν· πλην όταν ο Κύριος αγαθοποιήση τον
κύριόν μου, τότε ενθυμήθητι την δούλην σου. **32** Και
είπεν ο Δαβίδ προς την Αβιγαίαν, Ευλογητός Κύριος ο
Θεός του Ισραήλ, όστις σε απέστειλε την ημέραν ταύτην
εις συνάντησίν μου· **33** και ευλογημένη η βουλή σου και
ευλογημένη συ, ήτις με εφύλαξας την ημέραν ταύτην
από του να εμβώ εις αίματα και να εκδικηθώ διά της
χειρός μου· **34** διότι αληθώς, ζη Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ, όστις με εμπόδισεν από του να σε κακοποιήσω,
εάν δεν ήθελες σπεύσει να έλθης εις συνάντησίν μου,
δεν ήθελε μείνει εις τον Νάβαλ έως της αυγής ουρών
εις τοίχον. **35** Και έλαβεν ο Δαβίδ εκ της χειρός αυτής
τα όσα έφερε προς αυτόν· και είπε προς αυτήν, Ανάβα
προς τον οίκόν σου εν ειρήνη· βλέπε, εισήκουσα της
φωνής σου και ετίμησα το πρόσωπόν σου. **36** Και ήλθεν
η Αβιγαία προς τον Νάβαλ· και ιδού, είχε συμπόσιον εν
τω οίκω αυτού, ως συμπόσιον βασιλέως· και η καρδία
του Νάβαλ ήτο εύθυμος εν αυτώ, και ήτο εις άκρον
μεθυσμένος· όθεν δεν απήγγειλε προς αυτόν ουδέν,
μικρόν μέγα, έως της αυγής. **37** Το πρωΐ όμως, αφού
ο Νάβαλ εξεμέθυσεν, εφανέρωσε προς αυτόν η γυνή
αυτού τα πράγματα ταύτα· και ενεκρώθη η καρδία αυτού
εντός αυτού και έγεινεν ως λίθος. **38** Και μετά δέκα
ημέρας περίπου επάταξεν ο Κύριος τον Νάβαλ, και
απέθανε. **39** Και ότε ήκουσεν ο Δαβίδ ότι απέθανεν
ο Νάβαλ, είπεν, Ευλογητός Κύριος, όστις έκρινε την
κρίσιν μο περί του ονειδισμού μου του γενομένου παρά
του Νάβαλ, και ημπόδισε τον δούλον αυτού από κακού·
και την κακίαν του Νάβαλ έστρεψεν ο Κύριος κατά της
κεφαλής αυτού. Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ελάλησε
προς την Αβιγαίαν, διά να λάβη αυτήν γυναίκα εις
εαυτόν. **40** Και ελθόντες οι δούλοι του Δαβίδ προς την
Αβιγαίαν εις τον Κάρμηλον, ελάλησαν προς αυτήν,
λέγοντες, Ο Δαβίδ απέστειλεν ημάς προς σε, διά να
σε λάβη γυναίκα εις εαυτόν. **41** Και εσηκώθη και
προσεκύνησε κατά πρόσωπον έως εδάφους και είπεν,
Ιδού, ας ήναι η δούλη σου θεράπαινα διά να πλύνη τους
πόδας των δούλων του κυρίου μου. **42** Και έσπευσεν
η Αβιγαία και εσηκώθη και ανέβη επί του όνου, μετά
πέντε κορασίων αυτής ακολουθούντων οπίσω αυτής·
και υπήγε κατόπιν των απεσταλμένων του Δαβίδ και
έγεινε γυνή αυτού. **43** Έλαβεν ο Δαβίδ και την Αχινοάμ
από Ιεζραέλ· και ήσαν αμφότεραι γυναίκες αυτού. **44** Ο
δε Σαούλ είχε δώσει Μιχάλ, την θυγατέρα αυτού, την
γυναίκα του Δαβίδ, εις τον Φαλτί τον υιόν του Λαείς,
τον από Γαλλείμ.

26 Ήλθον δε οι Ζιφαίοι προς τον Σαούλ εις Γαβαά,
λέγοντες, Δεν κρύπτεται ο Δαβίδ εν τω βουνώ
Εχελά απέναντι Γεσιμών; **2** Και εσηκώθη ο Σαούλ και
κατέβη εις την έρημον Ζιφ, έχων μεθ' εαυτού τρεις
χιλιάδας ανδρών εκλεκτών εκ του Ισραήλ, διά να ζητή
τον Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ. **3** Και εστρατοπέδευσεν ο
Σαούλ επί του βουνού Εχελά, του απέναντι Γεσιμών,
πλησίον της οδού. Ο δε Δαβίδ εκάθητο εν τη ερήμω και
είδεν ότι ο Σαούλ ήρχετο κατόπιν αυτού εις την έρημον.
4 Όθεν απέστειλεν ο Δαβίδ κατασκόπους και έμαθεν ότι
ο Σαούλ ήλθε τωόντι. **5** Και σηκωθείς ο Δαβίδ ήλθεν
εις τον τόπον όπου ο Σαούλ είχε στρατοπεδεύσει· και
παρετήρησεν ο Δαβίδ τον τόπον όπου εκοιμάτο ο Σαούλ,
και Αβενήρ ο υιός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος αυτού·
εκοιμάτο δε ο Σαούλ εντός του περιβόλου, και ο λαός
ήτο εστρατοπεδευμένος κύκλω αυτού. **6** Τότε ελάλησεν
ο Δαβίδ και είπε προς τον Αχιμέλεχ τον Χετταίον και
προς τον Αβισαί τον υιόν της Σερουΐας, αδελφόν του
Ιωάβ, λέγων, Τις θέλει καταβή μετ' εμού προς τον
Σαούλ εις το στρατόπεδον; Και είπεν ο Αβισαί, Εγώ
θέλω καταβή μετά σου. **7** Ήλθον λοιπόν ο Δαβίδ και ο
Αβισαί διά νυκτός προς τον λαόν· και ιδού, ο Σαούλ
έκειτο κοιμώμενος εντός του περιβόλου, και το δόρυ
αυτού εμπεπηγμένον εις την γην προς την κεφαλήν
αυτού· ο δε Αβενήρ και ο λαός εκοιμώντο κύκλω αυτού.
8 Τότε είπεν ο Αβισαί προς τον Δαβίδ, Ο Θεός απέκλεισε
σήμερον εις την χείρα σου τον εχθρόν σου· τώρα λοιπόν
ας πατάξω αυτόν διά του δόρατος έως της γης διά μιάς·
και δεν θέλω δευτερώσει επ' αυτόν. **9** Αλλ' ο Δαβίδ
είπε προς τον Αβισαί, Μη θανατώσης αυτόν· διότι τις
επιβαλών την χείρα αυτού επί τον κεχρισμένον του
Κυρίου θέλει είσθαι αθώος; **10** Είπε μάλιστα ο Δαβίδ,
Ζη Κύριος, ο Κύριος θέλει πατάξει αυτόν· ή η ημέρα
αυτού θέλει ελθεί, και θέλει αποθάνει· θέλει καταβή
εις πόλεμον και θανατωθή· **11** μη γένοιτο εις εμέ παρά
Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επί τον κεχρισμένον
του Κυρίου· λάβε όμως τώρα, παρακαλώ, το δόρυ το
προς την κεφαλήν αυτού και το αγγείον του ύδατος, και
ας αναχωρήσωμεν. **12** Έλαβε λοιπόν ο Δαβίδ το δόρυ
και το αγγείον του ύδατος από πλησίον της κεφαλής
του Σαούλ· και ανεχώρησαν, και ουδείς είδε και ουδείς
ενόησε και ουδείς εξύπνησε· διότι πάντες εκοιμώντο,
επειδή βαθύς ύπνος παρά Κυρίου έπεσεν επ' αυτούς.

13 Τότε διέβη ο Δαβίδ εις το πέραν και εστάθη επί της
κορυφής του όρους μακρόθεν· ήτο δε πολύ απόστασις
μεταξύ αυτών. **14** Και εβόησεν ο Δαβίδ προς τον λαόν
και προς τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, λέγων, Δεν
αποκρίνεσαι, Αβενήρ; Και απεκρίθη ο Αβενήρ και είπε,
Τις είσαι συ, όστις βοάς προς τον βασιλέα; **15** Και
είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβενήρ, Δεν είσαι ανήρ συ; και
τις όμοιός σου μεταξύ του Ισραήλ; διά τι λοιπόν δεν
φυλάττεις τον κύριόν σου τον βασιλέα; διότι εισήλθέ τις
εκ του λαού διά να θανατώση τον βασιλέα τον κύριόν
σου· **16** δεν είναι καλόν το πράγμα τούτο, το οποίον
έπραξας· ζη Κύριος, σεις είσθε άξιοι θανάτου, επειδή δε
εφυλάξατε τον κύριόν σας, τον κεχρισμένον του Κυρίου.
Και τώρα, ιδέτε που είναι το δόρυ του βασιλέως και
το αγγείον του ύδατος· το προς την κεφαλήν αυτού.
17 Και εγνώρισεν ο Σαούλ την φωνήν του Δαβίδ και
είπεν, Η φωνή σου είναι, τέκνον μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ
είπεν, Η φωνή μου, κύριέ μου βασιλεύ. **18** Και είπε, Διά
τι ο κύριός μου καταδιώκει ούτως οπίσω του δούλου
αυτού; διότι τι έπραξα; ή τι κακόν είναι εν τη χειρί μου;
19 τώρα λοιπόν ας ακούση, παρακαλώ, ο κύριός μου ο
βασιλεύς τους λόγους του δούλου αυτού· εάν ο Κύριος
σε διήγειρεν εναντίον μου, ας δεχθή θυσίαν· αλλ' εάν
υιοί ανθρώπων, ούτοι ας ήναι επικατάρατοι ενώπιον
του Κυρίου· διότι με εξέβαλον την σήμερον από του
να κατοικώ εν τη κληρονομία του Κυρίου, λέγοντες,
Ύπαγε, λάτρευε άλλους Θεούς· **20** τώρα λοιπόν, ας μη
πέση το αίμα μου εις την γην ενώπιον του Κυρίου· διότι
εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ να ζητήση ένα ψύλλον,
ως όταν καταδιώκη τις πέρδικα εις τα όρη. **21** Και είπεν
ο Σαούλ, Ημάρτησα· επίστρεψον, τέκνον μου Δαβίδ·
διότι δεν θέλω σε κακοποιήσει πλέον, επειδή η ψυχή
μου εστάθη σήμερον πολύτιμος εις τους οφθαλμούς
σου· ιδού, έπραξα αφρόνως και επλανήθην σφόδρα.
22 Και απεκρίθη ο Δαβίδ και είπεν, Ιδού, το δόρυ του
βασιλέως· και ας καταβή εις εκ των νέων και ας λάβη
αυτό. **23** ο δε Κύριος ας αποδώση εις έκαστον κατά την
δικαιοσύνην αυτού και κατά την πίστιν αυτού· διότι σε
παρέδωκεν ο Κύριος σήμερον εις την χείρα μου, πλην
εγώ δεν ηθέλησα να επιβάλω την χείρα μου επί τον
κεχρισμένον του Κυρίου. **24** ιδού λοιπόν, καθώς η ζωή
σου εστάθη σήμερον πολύτιμος εις τους οφθαλμούς
μου, ούτως η ζωή μου ας σταθή πολύτιμος εις τους
οφθαλμούς του Κυρίου, και ας με ελευθερώση εκ πασών
των θλίψεων. **25** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ,
Ευλογημένος να ήσαι, τέκνον μου Δαβίδ· βεβαίως θέλεις
κατορθώσει μεγάλα και θέλεις βεβαίως υπερισχύσει.
Και ο μεν Δαβίδ απήλθεν εις την οδόν αυτού, ο δε Σαούλ
επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

27 Είπε δε ο Δαβίδ εν τη καρδία αυτού, Θέλω βεβαίως
απολεσθή μίαν ημέραν διά χειρός του Σαούλ· δεν
είναι τι καλήτερον δι' εμέ, παρά να διασωθώ ταχέως
εις την γην των Φιλισταίων· τότε απ' εμού ο Σαούλ
απελπισθείς, θέλει παραιτηθή από του να με ζητή πλέον
εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· ούτω θέλω σωθή εκ
της χειρός αυτού. **2** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και διέβη,
αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, προς
τον Αγχούς υιόν του Μαώχ, βασιλέα της Γαθ. **3** Και
εκάθησεν ο Δαβίδ μετά του Αγχούς εν Γαθ, αυτός και οι
άνδρες αυτού, έκαστος μετά της οικογενείας αυτού, και
ο Δαβίδ μετά των δύο γυναικών αυτού, Αχινοάμ της
Ιεζραηλίτιδος και Αβιγαίας της Καρμηλίτιδος γυναικός
του Νάβαλ. **4** Ανηγγέλθη δε προς τον Σαούλ ότι έφυγεν
ο Δαβίδ εις Γαθ. όθεν δεν εζήτησε πλέον αυτόν. **5**
Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Εάν εύρηκα τώρα
χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ας μοι δοθή τόπος εις
τινά των πόλεων της εξοχής, διά να καθήσω εκεί·
διότι πως να κάθηται ο δούλός σου μετά σου εν τη
βασιλευούση πόλει; **6** Και έδωκεν εις αυτόν ο Αγχούς
την Σικλάγ κατ' εκείνην την ημέραν· διά τούτο η
Σικλάγ έμεινεν εις τους βασιλείς του Ιούδα μέχρι της
σήμερον. **7** Ο δε αριθμός των ημερών, τας οποίας ο
Δαβίδ εκάθησεν εν τη γη των Φιλισταίων, έγεινεν
εν έτος και τέσσαρες μήνες. **8** Ανέβαινε δε ο Δαβίδ
και οι άνδρες αυτού και έκαμνον εισδρομάς εις τους
Γεσσουρίτας και Γεζραίους και Αμαληκίτας· διότι ούτοι
ήσαν εκ παλαιού οι κάτοικοι της γης, κατά την είσοδον
Σούρ και έως της γης Αιγύπτου. **9** Και εκτύπα ο Δαβίδ
την γην και δεν άφινε ζώντα ούτε άνδρα ούτε γυναίκα·
και ελάμβανε πρόβατα και βόας και όνους και καμήλους
και ενδύματα· και επιστρέφων ήρχετο προς τον Αγχούς.
10 Και έλεγεν ο Αγχούς προς τον Δαβίδ, που εκάμετε
εισδρομήν σήμερον; Και απεκρίνετο ο Δαβίδ, προς το
μεσημβρινόν του Ιούδα και προς το μεσημβρινόν των
Ιεραμεηλιτών και προς το μεσημβρινόν των Κεναίων.
11 Και ούτε άνδρα ούτε γυναίκα δεν άφινε ζώντα ο
Δαβίδ, διά να φέρη είδησιν εις Γαθ, λέγων, Μήποτε
αναγγείλωσιν εναντίον ημών, λέγοντες, Ούτω κάμνει ο
Δαβίδ και τοιούτος είναι ο τρόπος αυτού, καθ' όλας τας
ημέρας όσας κάθηται εν τη γη των Φιλισταίων. **12** Και
επίστευεν ο Αγχούς τον Δαβίδ, λέγων, Αυτός έκαμεν
εαυτόν διόλου μισητόν εις τον λαόν αυτού τον Ισραήλ·
διά τούτο θέλει είσθαι δούλος εις εμέ πάντοτε.

28 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας συνήθροισαν
οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών προς
εκστρατείαν, διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραήλ. Και
είπεν ο Αγχούς προς τον Δαβίδ, Έξευρε μετά βεβαιότητος
ότι θέλεις εξέλθει μετ' εμού εις τον πόλεμον, συ και
οι άνδρες σου. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς,
Θέλεις βεβαίως γνωρίσει τι θέλει κάμει ο δούλός
σου. Και είπεν ο Αγχούς προς τον Δαβίδ, Διά τούτο
θέλω σε κάμει αρχισωματοφύλακά μου διαπαντός. **3**
Απέθανε δε ο Σαμουήλ, και πας ο Ισραήλ εθρήνησεν
αυτόν και ενεταφίασεν αυτόν εν Ραμά τη πόλει αυτού.
Και εξέβαλεν ο Σαούλ εκ του τόπου τους έχοντας
πνεύμα μαντείας και τους μάγους. **4** Συνηθροίσθησαν
λοιπόν οι Φιλισταίοι και ήλθον και εστρατοπέδευσαν εν
Σουνήμ· και συνήθροισεν ο Σαούλ πάντα τον Ισραήλ,
και εστρατοπέδευσαν εν Γελβουέ. **5** Και ότε είδεν ο
Σαούλ το στρατόπεδον των Φιλισταίων, εφοβήθη, και
ετρόμαξεν η καρδία αυτού σφόδρα. **6** Και ηρώτησεν ο
Σαούλ τον Κύριον· αλλ' ο Κύριος δεν απεκρίθη προς
αυτόν ούτε δι' ενυπνίων ούτε διά του Ουρίμ ούτε διά
προφητών. **7** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους
αυτού, Ζητήσατέ μοι γυναίκα έχουσαν πνεύμα μαντείας,
διά να υπάγω προς αυτήν και να ερωτήσω αυτήν.

Και οι δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Ιδού, είναι εν Εν-δωρ γυνή τις έχουσα πνεύμα μαντείας. 8 Και μετεσχηματίσθη ο Σαούλ και ενεδύθη άλλα ιμάτια, και υπήγεν αυτός και δύο άνδρες μετ' αυτού και ήλθον προς την γυναίκα διά νυκτός· και είπε, Μάντευσον, παρακαλώ, εις εμέ διά του πνεύματος της μαντείας και αναβίβασόν μοι όντινα σοι είπω. 9 Και είπεν η γυνή προς αυτόν, Ιδού, συ εξεύρεις όσα έκαμεν ο Σαούλ, τίνι τρόπω εξωλόθρευσε τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους εκ του τόπου· διά τι λοιπόν συ παγιδεύεις την ζωήν μου, διά να με θανατώσωσι; 10 Και ώμοσε προς αυτήν ο Σαούλ εις τον Κύριον, λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει σε συμβή ουδέν κακόν διά τούτο. 11 Τότε είπεν η γυνή, Τίνα να σοι αναβιβάσω; Και είπε, τον Σαμουήλ αναβίβασόν μοι. 12 Και ότε είδεν γυνή τον Σαμουήλ, εβόησε μετά φωνής μεγάλης· και είπεν η γυνή προς τον Σαούλ, λέγουσα, Διά τι με ηπάτησας; και συ είσαι ο Σαούλ. 13 Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Μη φοβού· τι είδες λοιπόν; Και είπεν η γυνή προς τον Σαούλ, Θεούς είδον αναβαίνοντας εκ της γης. 14 Και είπε προς αυτήν, Τις είναι η μορφή αυτού; Η δε είπε, Γέρων τις αναβαίνει και είναι περιτετυλιγμένος με επένδυμα. Και εγνώρισεν ο Σαούλ ότι ήτο ο Σαμουήλ, και έκυψε κατά πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησε. 15 Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Διά τι με παρηνώχλησας, ώστε να με κάμης να αναβώ; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ευρίσκομαι εν μεγάλη αμηχανία· διότι οι Φιλισταίοι πολεμούσιν εναντίον μου, και ο Θεός απεμακρύνθη απ' εμού και δεν μοι αποκρίνεται πλέον ούτε διά προφητών ούτε δι' ενυπνίων· διά τούτο σε εκάλεσα διά να φανερώσης εις εμέ τι να κάμω. 16 Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Διά τι λοιπόν ερωτάς εμέ, αφού ο Κύριος απεμακρύνθη από σου και έγεινεν εχθρός σου; 17 ο Κύριος βεβαίως έκαμεν εις εαυτόν ως ελάλησε δι' εμού· διότι εξέσχισεν ο Κύριος την βασιλείαν εκ της χειρός σου και έδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον Δαβίδ· 18 επειδή δεν υπήκουσας εις την φωνήν του Κυρίου, ουδέ εξετέλεσας τον μέγαν θυμόν αυτού κατά του Αμαλήκ, διά τούτο ο Κύριος έκαμεν εις σε το πράγμα τούτο την ημέραν ταύτην· 19 και θέλει παραδώσει ο Κύριος και τον Ισραήλ μετά σου εις την χείρα των Φιλισταίων· και αύριον συ και οι υιοί σου θέλετε είσθαι μετ' εμού· και το στρατόπεδον του Ισραήλ θέλει παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα των Φιλισταίων. 20 Τότε έπεσεν ο Σαούλ ευθύς όλος εξηπλωμένος κατά γής· διότι κατετρόμαξεν εκ των λόγων του Σαμουήλ· και δύναμις δεν ήτο εν αυτώ, επειδή δεν είχε φάγει άρτον όλην την ημέραν και όλην την νύκτα. 21 Και ήλθεν η γυνή προς τον Σαούλ και είδεν ότι ήτο σφόδρα τεταραγμένος, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η δούλη σου υπήκουσεν εις την φωνήν σου, και έβαλον την ζωήν μου εις την χείρα μου και υπετάχθην εις τους λόγους σου, τους οποίους ελάλησας προς εμέ· 22 τώρα λοιπόν, άκουσον και συ, παρακαλώ, την φωνήν της δούλης σου, και ας βάλω ολίγον άρτον έμπροσθέν σου· και φάγε, διά να λάβης δύναμιν, επειδή υπάγεις εις οδοιπορίαν. 23 Πλην δεν ήθελε, λέγων, Δεν θέλω φάγει· οι δούλοι όμως αυτού μετά της γυναικός εβίαζον αυτόν, και εισήκουσεν εις την φωνήν αυτών· και σηκωθείς από της γης, εκάθησεν επί της κλίνης. 24 είχε δε η γυνή παχύ δαμάλιον εν τη οικία· και έσπευσε και έσφαξεν αυτό· και λαβούσα άλευρον, εζύμωσε και έψησεν άζυμα εξ αυτού. 25 Και έφερεν έμπροσθεν του Σαούλ και έμπροσθεν των δούλων αυτού· και έφαγον. Και εσηκώθησαν και ανεχώρησαν την νύκτα εκείνην.

29 Συνήθροισαν δε οι Φιλισταίοι πάντα τα στρατεύματα αυτών εις Αφέκ· και οι Ισραηλίται εστρατοπέδευσαν παρά την πηγήν την εν Ιεζραέλ. 2 Και οι σατράπαι των Φιλισταίων διέβαινον κατά εκατοντάδας και χιλιάδας· ο Δαβίδ δε και οι άνδρες αυτού διέβαινον κατόπισθεν μετά του Αγχούς. 3 Και είπον οι στρατηγοί των Φιλισταίων, Τι θέλουσιν ούτοι οι Εβραίοι; Και είπεν ο Αγχούς προς τους στρατηγούς των Φιλισταίων, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, ο δούλος του Σαούλ βασιλέως του Ισραήλ, όστις εστάθη μετ' εμού ταύτας τας ημέρας ή τούτους τους χρόνους; και δεν εύρηκα εν αυτώ ουδέν σφάλμα, αφού ενέπεσεν εις εμέ έως της ημέρας ταύτης. 4 Και ηγανάκτησαν κατ' αυτού οι στρατηγοί των Φιλισταίων· και είπον προς αυτόν οι στρατηγοί των Φιλισταίων, Απόπεμψον τον άνθρωπον τούτον, και ας επιστρέψη εις τον τόπον αυτού, τον οποίον διώρισας εις αυτόν, και ας μη καταβή μεθ' ημών εις την μάχην, μήποτε γείνη εν τη μάχη πολέμιος ημών· διότι πως ήθελε διαλλαγή ούτος μετά του κυρίου αυτού; ουχί με τας κεφαλάς των ανδρών τούτων; 5 δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, περί του οποίον έψαλλον αμοιβαίως εν τοις χοροίς, λέγοντες, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, Και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού; 6 Τότε εκάλεσεν ο Αγχούς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ζη Κύριος, βεβαίως εστάθης ευθύς, και η έξοδός σου και η είσοδός σου μετ' εμού εν τω στρατοπέδω είναι αρεστή έμπροσθεν των οφθαλμών μου· διότι κακόν δεν εύρηκα εν σοι, αφ' ης ημέρας ήλθες προς εμέ έως της ημέρας ταύτης· αλλ' όμως εις τους οφθαλμούς των σατραπών δεν είσαι αρεστός· 7 τώρα λοιπόν επίστρεψον και ύπαγε εν ειρήνη, διά να μη φέρης δυσαρέσκειαν εις τους σατράπας των Φιλισταίων. 8 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Αλλά τι έκαμα; και τι εύρηκας εν τω δούλω σου αφ' ης ημέρας είμαι ενώπιόν σου, έως της ημέρας ταύτης, ώστε να μη υπάγω να πολεμήσω εναντίον των εχθρών του κυρίου μου του βασιλέως; 9 Και απεκρίθη ο Αγχούς και είπε προς τον Δαβίδ, Εξεύρω ότι είσαι αρεστός εις τους οφθαλμούς μου, ως άγγελος Θεού· πλην οι σατράπαι των Φιλισταίων είπον, Δεν θέλει αναβή μεθ' ημών εις την μάχην· 10 τώρα λοιπόν σηκώθητι ενωρίς το πρωΐ, μετά των δούλων του κυρίου σου, των ελθόντων μετά σού· και καθώς σηκωθήτε ενωρίς το πρωΐ, ευθύς όταν φέγξη, αναχωρήσατε. 11 Και εσηκώθη ενωρίς το πρωΐ ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού, διά να αναχωρήσωσι, να επιστρέψωσιν εις την γην των Φιλισταίων. Οι δε Φιλισταίοι ανέβησαν εις Ιεζραέλ.

30 Και ότε ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εισήλθον εις Σικλάγ την τρίτην ημέραν, οι Αμαληκίται είχον κάμει εισδρομήν εις το μεσημβρινόν και εις Σικλάγ, και είχον πατάξει την Σικλάγ και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· 2 και είχον αιχμαλωτίσει τας γυναίκας τας εν αυτή, από

μικρού έως μεγάλου· δεν εθανάτωσαν ουδένα, αλλά
έλαβον αυτούς και υπήγαν εις την οδόν αυτών. **3** Ο δε
Δαβίδ και οι άνδρες αυτού ήλθον εις την πόλιν, και ιδού,
ήτο πυρπολημένη· και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί
αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχμαλωτισμένοι. **4** Τότε
ύψωσεν ο Δαβίδ και ο λαός ο μετ' αυτού την φωνήν
αυτών και έκλαυσαν, εωσού δεν έμεινε πλέον εν αυτοίς
δύναμις να κλαίωσι. **5** Και αμφότεραι αι γυναίκες του
Δαβίδ ηχμαλωτίσθησαν, Αχινοάμ η Ιεζραηλίτις, και
Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίτου. **6** Και εθλίβη ο
Δαβίδ σφόδρα· διότι ο λαός έλεγε να λιθοβολήσωσιν
αυτόν, επειδή η ψυχή παντός του λαού ήτο κατάπικρος,
έκαστος διά τους υιούς αυτού και διά τας θυγατέρας
αυτού· ο Δαβίδ όμως εκραταιώθη εν Κυρίω τω Θεώ
αυτού. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα, υιόν
του Αχιμέλεχ, Φέρε μοι ενταύθα, παρακαλώ, το εφόδ.
Και έφερεν ο Αβιάθαρ το εφόδ προς τον Δαβίδ. **8** Και
ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να καταδιώξω
όπισθεν τούτων των ληστών; θέλω προφθάσει αυτούς;
Ο δε είπε προς αυτόν, Καταδίωξον· διότι θέλεις βεβαίως
προφθάσει και αφεύκτως θέλεις ελευθερώσει πάντα. **9**
Τότε υπήγεν ο Δαβίδ, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες
οι μετ' αυτού, και ήλθον έως του χειμάρρου Βοσόρ,
όπου οι απομένοντες εστάθησαν. **10** Ο δε Δαβίδ, αυτός
και τετρακόσιοι άνδρες, κατεδίωκον, επειδή έμειναν
οπίσω διακόσιοι, οίτινες αποκαμόντες δεν ηδύναντο
να διαβώσι τον χείμαρρον Βοσόρ. **11** Και εύρηκαν
άνθρωπον Αιγύπτιον εν αγρώ και έφεραν αυτόν προς
τον Δαβίδ· και έδωκαν εις αυτόν άρτον, και έφαγε, και
επότισαν αυτόν ύδωρ· **12** και έδωκαν εις αυτόν τμήμα
πήττας σύκων και δύο βότρυς σταφίδων· και έφαγε,
και επανήλθε το πνεύμα αυτού εις αυτόν· διότι δεν
είχε φάγει άρτον ουδέ είχε πίει ύδωρ, τρεις ημέρας και
τρεις νύκτας. **13** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Τίνος
είσαι; και πόθεν είσαι; Και είπεν, Είμαι νέος Αιγύπτιος,
δούλος τινός Αμαληκίτου· και με αφήκεν ο κύριός
μου, επειδή ηρρώστησα τρεις ημέρας τώρα· **14** ημείς
εκάμαμεν εισδρομήν εις το μεσημβρινόν των Χερεθαίων
και εις τα μέρη της Ιουδαίας και εις το μεσημβρινόν
του Χάλεβ· και επυρπολήσαμεν την Σικλάγ. **15** Και είπε
προς αυτόν ο Δαβίδ, Δύνασαι να με οδηγήσης κάτω
προς τους ληστάς τούτους; Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι εις
τον Θεόν, ότι δεν θέλεις με θανατώσει ούτε θέλεις με
παραδώσει εις την χείρα του κυρίου μου, και θέλω σε
οδηγήσει κάτω προς τούτους τους ληστάς. **16** Και ότε
ώδήγησεν αυτόν κάτω, ιδού, ήσαν διεσκορπισμένοι επί
το πρόσωπον παντός του τόπου, τρώγοντες και πίνοντες
και χορεύοντες, διά πάντα τα λάφυρα τα μεγάλα, τα
οποία έλαβον εκ της γης των Φιλισταίων και εκ της
γης του Ιούδα. **17** Και επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ από
της αυγής μέχρι της εσπέρας της επιούσης· και δεν
διεσώθη ουδέ εις εξ αυτών, πλην τετρακοσίων νέων,
οίτινες εκάθηντο επί καμήλων και έφυγον. **18** Και
ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ όσα ήρπασαν οι Αμαληκίται· και
τας δύο γυναίκας αυτού ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ. **19** Και
δεν έλειψεν εις αυτούς ούτε μικρόν ούτε μέγα, ούτε υιοί
ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρον ούτε ουδέν εκ των όσα
ήρπασαν απ' αυτών· τα πάντα επανέλαβεν ο Δαβίδ. **20**
Και έλαβεν ο Δαβίδ πάντα τα πρόβατα και τους βόας, και
φέροντες αυτά έμπροσθεν των άλλων κτηνών, έλεγον,
Ταύτα είναι τα λάφυρα του Δαβίδ. **21** Και ήλθεν ο Δαβίδ
προς τους διακοσίους άνδρας, οίτινες είχον αποκάμει
ώστε δεν ηδυνήθησαν να ακολουθήσωσι τον Δαβίδ,
όθεν εκάθισεν αυτούς εις τον χείμαρρον Βοσόρ· και
εξήλθον εις συνάντησιν του Δαβίδ και εις συνάντησιν
του λαού του μετ' αυτού· και ότε επλησίασεν ο Δαβίδ
εις τον λαόν, εχαιρέτησεν αυτούς. **22** Και απεκρίθηαν
πάντες οι πονηροί και διεστραμμένοι εκ των ανδρών,
οίτινες υπήγαν μετά του Δαβίδ, και είπον, Επειδή ούτοι
δεν ήλθον μεθ' ημών, δεν θέλομεν δώσει εις αυτούς εκ
των λαφύρων, τα οποία ανελάβομεν, παρά εις έκαστον
την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού· και ας λάβωσιν
αυτά και ας φύγωσιν. **23** Αλλ' ο Δαβίδ είπε, Δεν θέλετε
κάμει ούτως, αδελφοί μου, εις εκείνα τα οποία ο Κύριος
έδωκεν εις ημάς, όστις εφύλαξεν ημάς και παρέδωκεν
εις την χείρα ημών τους ληστάς τους ελθόντας εναντίον
ημών· **24** και τις θέλει σας εισακούσει εις ταύτην την
υπόθεσιν; αλλά κατά την μερίδα του καταβαίνοντος εις
τον πόλεμον, ούτω θέλει είσθαι η μερίς του καθημένου
πλησίον της αποσκευής· ίσα θέλουσι μοιράζεσθαι. **25** Και
έγεινεν ούτως απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής·
και έκαμε τούτο νόμον και διάταγμα εν τω Ισραήλ έως
της ημέρας ταύτης. **26** Ότε δε ήλθεν ο Δαβίδ εις Σικλάγ,
έπεμψεν εκ των λαφύρων προς τους πρεσβυτέρους
Ιούδα τους φίλους αυτού, λέγων, Ιδού εις εσάς ευλογία,
εκ των λαφύρων των εχθρών του Κυρίου. **27** προς τους
εν Βαιθήλ, και προς τους εν Ραμώθ τη μεσημβρινή, και
προς τους εν Ιαθείρ, **28** και προς τους εν Αροήρ, και
προς τους εν Σιφμώθ, και προς τους εν Εσθεμωά, **29**
και προς τους εν Ραχάλ, και προς τους εν ταις πόλεσι
των Ιεραμεηλιτών, και προς τους εν ταις πόλεσι των
Κεναίων, **30** και προς τους εν Ορμά, και προς τους εν
Χωρ-ασάν, και προς τους εν Αθάχ, **31** και προς τους εν
Χεβρών, και προς πάντας τους τόπους, εις τους οποίους
ο Δαβίδ περιήρχετο, αυτός και οι άνδρες αυτού.

31 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ·
και έφυγον οι άνδρες του Ισραήλ από προσώπου
των Φιλισταίων και έπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει
Γελβουέ. **2** Και κατέφθασαν οι Φιλισταίοι τον Σαούλ
και τους υιούς αυτού· και επάταξαν οι Φιλισταίοι τον
Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μελχί-σουέ, τους
υιούς του Σαούλ. **3** Εβάρυνε δε η μάχη επί τον Σαούλ,
και επέτυχον αυτόν οι άνδρες οι τοξόται και επληγώθη
βαρέως υπό των τοξοτών. **4** Και είπεν ο Σαούλ προς
τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και
διαπέρασόν με δι' αυτής, διά να μη έλθωσιν ούτοι οι
απερίτμητοι και με διαπεράσωσι και με εμπαίξωσι· πλην
ο οπλοφόρος αυτού δεν ήθελε, διότι εφοβείτο σφόδρα.
Όθεν έλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και έπεσεν επ'
αυτήν. **5** Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν
ο Σαούλ, έπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και
απέθανε μετ' αυτού. **6** ούτως απέθανεν ο Σαούλ και οι
τρεις υιοί αυτού, και ο οπλοφόρος αυτού και πάντες οι
άνδρες αυτού, την αυτήν εκείνην ημέραν ομού. **7** Και οι
άνδρες Ισραήλ, οι πέραν της κοιλάδος, και οι πέραν του
Ιορδάνου, ιδόντες ότι έφυγον οι άνδρες Ισραήλ και ότι ο
Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, κατέλιπον τας πόλεις

και έφυγον. και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν
αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον οι Φιλισταίοι
διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον
Σαούλ και τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επί το
όρος Γελβουέ. **9** Και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού
και εξέδυσαν τα όπλα αυτού και απέστειλαν εις την
γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την
αγγελίαν εις τον οίκον των ειδώλων αυτών και μεταξύ
του λαού. **10** Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον
οίκον της Ασταρώθ, και εκρέμασαν το σώμα αυτού εις
το τείχος Βαιθ-σαν. **11** Ακούσαντες δε περί τούτου οι
κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ, τι έκαμον οι Φιλισταίοι εις
τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί άνδρες
και ώδοιπόρησαν όλην την νύκτα και έλαβον το σώμα
του Σαούλ και τα σώματα των υιών αυτού από του
τείχους Βαιθ-σαν, και ήλθον εις Ιαβείς και έκαυσαν
αυτά εκεί· **13** και έλαβον τα οστά αυτών και έθαψαν
υπό το δένδρον εν Ιαβείς και ενήστευσαν επτά ημέρας.

Βασιλειῶν Β΄

1 Μετά δε τον θάνατον του Σαούλ, αφού επέστρεψεν ο
Δαβίδ από της σφαγής των Αμαληκιτών, εκάθησεν ο
Δαβίδ εν Σικλάγ δύο ημέρας· **2** την δε τρίτην ημέραν,
ιδού, ήλθεν άνθρωπος εκ του στρατοπέδου από πλησίον
του Σαούλ, έχων διεσχισμένα τα ιμάτια αυτού και χώμα
επί της κεφαλής αυτού· και καθώς εισήλθε προς τον
Δαβίδ, έπεσεν εις την γην και προσεκύνησε. **3** Και είπε
προς αυτόν ο Δαβίδ, Πόθεν έρχεσαι; Ο δε είπε προς αυτόν,
Εγώ εκ του στρατοπέδου του Ισραήλ διεσώθην. **4** Και
είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Τι συνέβη; ειπέ μοι, παρακαλώ.
Και απεκρίθη, Ότι έφυγεν ο λαός εκ της μάχης, και
πολλοί μάλιστα εκ του λαού έπεσον και απέθανον·
απέθανον δε και Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιός αυτού. **5**
Και είπεν ο Δαβίδ προς τον νέον τον απαγγέλλοντα
προς αυτόν, Πως εξεύρεις ότι απέθανεν ο Σαούλ, και
Ιωνάθαν ο υιός αυτού; **6** Και είπεν ο νέος ο απαγγέλλων
προς αυτόν, Ευρέθην κατά τύχην εν τω όρει Γελβουέ,
και ιδού, ο Σαούλ ήτο κεκλιμένος επί του δόρατος
αυτού, και ιδού, αι άμαξαι και οι ιππείς κατέφθανον
αυτόν. **7** και ότε έβλεψεν εις τα οπίσω αυτού, με είδε
και με εκάλεσε· και απεκρίθην, Ιδού, εγώ. **8** Και είπε
προς εμέ, Ποίος είσαι; Και απεκρίθην προς αυτόν, Είμαι
Αμαληκίτης. **9** Πάλιν είπε προς εμέ, Στήθι επάνω μου,
παρακαλώ, και θανάτωσόν με· διότι σκοτοδινίασις με
κατέλαβεν, επειδή η ζωή μου είναι έτι όλη εν εμοί.
10 Εστάθην λοιπόν επ' αυτόν και εθανάτωσα αυτόν·
επειδή ήμην βέβαιος ότι δεν ηδύνατο να ζήση αφού
έπεσε· και έλαβον το διάδημα το επί της κεφαλής αυτού
και το βραχιόλιον το εν τω βραχίονι αυτού, και έφερα
αυτά ενταύθα προς τον κύριόν μου. **11** Τότε πιάσας
ο Δαβίδ τα ιμάτια αυτού, διέσχισεν αυτά· και πάντες
ομοίως οι άνδρες οι μετ' αυτού. **12** Και επένθησαν και
έκλαυσαν και ενήστευσαν έως εσπέρας διά τον Σαούλ
και διά Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και διά τον λαόν του
Κυρίου και διά τον οίκον του Ισραήλ, διότι έπεσον
διά ρομφαίας. **13** Είπε δε ο Δαβίδ προς τον νέον, τον
απαγγέλλοντα προς αυτόν, Πόθεν είσαι; Και απεκρίθη,
Είμαι υιός παροίκου τινός Αμαληκίτου. **14** Και είπε προς
αυτόν ο Δαβίδ, Πως δεν εφοβήθης να επιβάλης την χείρα
σου διά να θανατώσης τον κεχρισμένον του Κυρίου;
15 Και εκάλεσεν ο Δαβίδ ένα εκ των νέων και είπε,
Πλησίασον, πέσον επ' αυτόν. Και επάταξεν αυτόν, και
απέθανε. **16** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Το αίμα σου
επί της κεφαλής σου· διότι το στόμα σου εμαρτύρησεν
εναντίον σου, λέγων, Εγώ εθανάτωσα τον κεχρισμένον
του Κυρίου. **17** Και εθρήνησεν ο Δαβίδ τον θρήνον
τούτον επί τον Σαούλ και επί Ιωνάθαν τον υιόν αυτού·
18 και παρήγγειλε να διδάξωσι τους υιούς Ιούδα τούτο
το άσμα του τόξου· ιδού, είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω
του Ιασήρ. **19** Ω δόξα του Ισραήλ, επί τους υψηλούς
τόπους σου κατηκοντισμένη. Πως έπεσον οι δυνατοί. **20**
Μη αναγγείλητε εις την Γαθ, μη διακηρύξητε εις τας
πλατείας της Ασκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αι θυγατέρες
των Φιλισταίων, μήποτε αγαλλιάσωνται αι θυγατέρες
των απεριτμήτων· **21** Ορη τα εν Γελβουέ, Ας μη ήναι
δρόσος μηδέ βροχή εφ' υμάς, μηδέ αγροί δίδοντες
απαρχάς· διότι εκεί απερρίφθη η ασπίς των ισχυρών, Η
ασπίς του Σαούλ, ως να μη εχρίσθη δι' ελαίου. **22** Από
του αίματος των πεφονευμένων, από του στέατος των
ισχυρών, το τόξον του Ιωνάθαν δεν εστρέφετο οπίσω,
και η ρομφαία του Σαούλ δεν επέστρεφε κενή. **23** Σαούλ
και Ιωνάθαν ήσαν οι ηγαπημένοι και εράσμιοι εν τη
ζωή αυτών, και εν τω θανάτω αυτών δεν εχωρίσθησαν·
ήσαν ελαφρότεροι αετών, δυνατώτεροι λεόντων. **24**
Θυγατέρες Ισραήλ, κλαύσατε επί τον Σαούλ τον ενδύοντα
υμάς κόκκινα μετά καλλωπισμών, τον επιβάλλοντα
στολισμούς χρυσούς επί τα ενδύματα υμών. **25** Πως
έπεσον οι δυνατοί εν μέσω της μάχης· Ιωνάθαν, επί τους
υψηλούς τόπους σου τετραυματισμένε. **26** Περίλυπος
είμαι διά σε, αδελφέ μου Ιωνάθαν· προσφιλέστατος
εστάθης εις εμέ· η προς εμέ αγάπη σου ήτο εξαίσιος.
Υπερέβαινε την αγάπην των γυναικών. **27** Πως έπεσον
οι δυνατοί, και απωλέσθησαν τα όπλα του πολέμου.

2 Μετά δε ταύτα ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων,
να αναβώ εις τινά των πόλεων Ιούδα; Ο δε Κύριος
είπε προς αυτόν, Ανάβα. Και είπεν ο Δαβίδ, που να
αναβώ; Ο δε είπεν, εις Χεβρών. **2** Ανέβη λοιπόν εκεί ο
Δαβίδ και αι δύο γυναίκες αυτού, Αχινοάμ η Ιεζραηλίτις
και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίτου. **3** Και τους
άνδρας τους μετ' αυτού ανεβίβασεν ο Δαβίδ, έκαστον
μετά της οικογενείας αυτού· και κατώκησαν εν ταις
πόλεσι Χεβρών. **4** Και ήλθον οι άνδρες Ιούδα και
έχρισαν εκεί τον Δαβίδ βασιλέα επί τον οίκον Ιούδα.
Και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Οι άνδρες
της Ιαβείς-γαλαάδ ήσαν οι θάψαντες τον Σαούλ. **5**
Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τους άνδρας της
Ιαβείς-γαλαάδ και είπε προς αυτούς, Ευλογημένοι να
ήσθε παρά του Κυρίου, διότι εκάμετε το έλεος τούτο εις
τον κύριόν σας, εις τον Σαούλ, και εθάψατε αυτόν **6**
είθε λοιπόν τώρα να κάμη ο Κύριος προς εσάς έλεος και
αλήθειαν και εγώ προσέτι θέλω ανταποδώσει εις εσάς το
καλόν τούτο, επειδή εκάμετε τούτο το πράγμα· **7** τώρα
λοιπόν, ας κραταιωθώσιν αι χείρές σας, και γίνεσθε
ανδρείοι διότι ο κύριός σας ο Σαούλ απέθανε, και
προσέτι ο οίκος Ιούδα έχρισαν εμέ βασιλέα εφ' εαυτών.
8 Ο Αβενήρ όμως, ο υιός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος
του Σαούλ, έλαβε τον Ις-βοσθέ, υιόν του Σαούλ, και
διεβίβασεν αυτόν εις Μαχαναΐμ, **9** και έκαμεν αυτόν
βασιλέα επί της Γαλαάδ, και επί των Ασσουριτών, και επί
της Ιεζραέλ, και επί του Εφραΐμ, και επί του Βενιαμίν,
και επί παντός του Ισραήλ. **10** Τεσσαράκοντα ετών ήτο
Ις-βοσθέ ο υιός του Σαούλ, ότε έγεινε βασιλεύς επί τον
Ισραήλ· και εβασίλευσε δύο έτη· ο οίκος όμως Ιούδα
ηκολούθησε τον Δαβίδ. **11** Και ο αριθμός των ημερών,
καθ' ας εβασίλευσεν ο Δαβίδ εν Χεβρών επί του οίκου
Ιούδα, ήσαν επτά έτη και εξ μήνες. **12** Εξήλθε δε Αβενήρ
ο υιός του Νηρ και οι δούλοι του Ις-βοσθέ, υιού του
Σαούλ, εκ Μαχαναΐμ εις Γαβαών. **13** Και Ιωάβ, ο υιός
της Σερουΐας, και οι δούλοι του Δαβίδ εξήλθον και
συναπηντήθησαν πλησίον του υδροστασίου της Γαβαών·
και εκάθησαν οι μεν εντεύθεν του υδροστασίου, οι δε
εκείθεν του υδροστασίου. **14** Και είπεν ο Αβενήρ προς
τον Ιωάβ, Ας σηκωθώσι τώρα οι νέοι και ας παίξωσιν
έμπροσθεν ημών. Και είπεν ο Ιωάβ, Ας σηκωθώσιν.

15 Εσηκώθησαν λοιπόν και επέρασαν κατά αριθμόν,
δώδεκα εκ του Βενιαμίν, από μέρους του Ις-βοσθέ, υιού
του Σαούλ, και δώδεκα εκ των δούλων του Δαβίδ. 16 Και
επίασαν έκαστος τον πλησίον αυτού από της κεφαλής,
και διεπέρασε την μάχαιραν αυτού εις την πλευράν του
πλησίον αυτού, και έπεσον ομού· όθεν ο τόπος εκείνος
ωνομάσθη Χελκάθ-ασουρείμ, όστις είναι εν Γαβαών. 17
Και έγεινεν μάχη σκληροτάτη κατ' εκείνην την ημέραν·
και ο Αβενήρ και οι άνδρες Ισραήλ ενικήθησαν υπό
των δούλων του Δαβίδ. 18 Ήσαν δε εκεί οι τρεις υιοί
της Σερουΐας, Ιωάβ και Αβισαί και Ασαήλ· ο δε Ασαήλ
ήτο ελαφρός τους πόδας, ως μία των δορκάδων των εν
αγρώ. 19 Και κατεδίωξεν ο Ασαήλ οπίσω του Αβενήρ·
και τρέχων, δεν εξέκλινεν εις τα δεξιά ουδέ εις τα
αριστερά, εξόπισθεν του Αβενήρ. 20 Και έβλεψεν ο
Αβενήρ εις τα οπίσω αυτού και είπε, Συ είσαι ο Ασαήλ;
Ο δε απεκρίθη, Εγώ. 21 Και είπε προς αυτόν ο Αβενήρ,
Στρέψον συ εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά, και πίασον
τινά εκ των νέων και λάβε εις σεαυτόν την πανοπλίαν
αυτού· πλην δεν ηθέλησεν ο Ασαήλ να εκκλίνη από
όπισθεν αυτού. 22 Και πάλιν είπεν ο Αβενήρ προς τον
Ασαήλ, Στρέψον από όπισθέν μου· διά τι να σε κτυπήσω
έως εδάφους; πως θέλω σηκώσει τότε το πρόσωπόν μου
προς Ιωάβ τον αδελφόν σου; 23 Αλλά δεν ήθελε να
στρέψη· όθεν επάταξεν αυτόν ο Αβενήρ με το όπισθεν
του δόρατος αυτού εις την πέμπτην πλευράν, και εξήλθε
το δόρυ από των οπισθίων αυτού, και έπεσεν εκεί και
απέθανεν εν τω αυτώ τόπω· και όσοι ήρχοντο εις τον
τόπον, όπου ο Ασαήλ έπεσε και απέθανεν, ίσταντο. 24 Ο
δε Ιωάβ και ο Αβισαί κατεδίωκον οπίσω του Αβενήρ· και
ο ήλιος έδυεν ότε αυτοί ήλθον έως του βουνού Αμμά, το
οποίον είναι απέναντι Για, κατά την οδόν της ερήμου
Γαβαών. 25 Και συνηθροίσθησαν οι υιοί Βενιαμίν οπίσω
του Αβενήρ, και έγειναν εν σώμα και εστάθησαν επί της
κορυφής τινός βουνού. 26 Τότε ο Αβενήρ εφώνησε προς
τον Ιωάβ και είπε, Θέλει κατατρώγει ακαταπαύστως
ρομφαία; δεν εξεύρεις ότι πικρία θέλει είσθαι εις το
τέλος; έως πότε λοιπόν δεν θέλεις προστάξει τον λαόν
να επιστρέψη από του να καταδιώκωσι τους αδελφούς
αυτών; 27 Και είπεν ο Ιωάβ, Ζη ο Θεός, εάν δεν ήθελες
λαλήσει, βεβαίως τότε ο λαός ήθελεν αναβή το πρωΐ,
έκαστος από της καταδιώξεως του αδελφού αυτού.
28 Και εσάλπισεν ο Ιωάβ εν τη σάλπιγγι· και εστάθη
πας ο λαός, και δεν κατεδίωκον πλέον κατόπιν του
Ισραήλ ουδέ εμάχοντο πλέον. 29 Και ώδοιπόρησαν ο
Αβενήρ και οι άνδρες αυτού διά της πεδιάδος όλην
την νύκτα εκείνην, και διέβησαν τον Ιορδάνην και
επέρασαν δι' όλης της Βιθρών και ήλθον εις Μαχαναΐμ.
30 Ο δε Ιωάβ επέστρεψεν από της καταδιώξεως του
Αβενήρ· και ότε συνήθροισε πάντα τον λαόν, έλειπον
εκ των δούλων του Δαβίδ δεκαεννέα άνδρες και ο
Ασαήλ. 31 Οι δούλοι δε του Δαβίδ επάταξαν εκ του
Βενιαμίν και εκ των ανδρών του Αβενήρ τριακοσίους
εξήκοντα άνδρας, οίτινες απέθανον. 32 Και εσήκωσαν
τον Ασαήλ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω του πατρός
αυτού, τω εν Βηθλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι άνδρες αυτού
ώδοιπόρησαν όλην την νύκτα και έφθασαν εις Χεβρών
περί τα χαράγματα.

3 Διήρκεσε δε πολύ ο πόλεμος μεταξύ του οίκου
του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ. Και ο μεν
Δαβίδ προέβαινε κραταιούμενος· ο δε οίκος του Σαούλ
προέβαινεν εξασθενούμενος. 2 Εγεννήθησαν δε εις τον
Δαβίδ υιοί εν Χεβρών· και ο μεν πρωτότοκος αυτού
ήτο Αμνών, εκ της Αχινοάμ της Ιεζραηλίτιδος· 3 ο δε
δεύτερος αυτού, Χιλεάβ, εκ της Αβιγαίας, γυναικός
του Νάβαλ του Καρμηλίτου· ο δε τρίτος, Αβεσσαλώμ,
υιός της Μααχά, θυγατρός του Θαλμαΐ, βασιλέως της
Γεσσούρ· 4 ο δε τέταρτος, Αδωνίας, υιός της Αγγείθ·
και ο πέμπτος, Σεφατίας, υιός της Αβιτάλ· 5 και ο
έκτος, Ιθραάμ, εκ της Αιγλά, της γυναικός του Δαβίδ.
Ούτοι εγεννήθησαν εις τον Δαβίδ εν Χεβρών. 6 Ενώ δε
εξηκολούθει ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και
του οίκου του Δαβίδ, ο Αβενήρ υπεστήριζε τον οίκον
του Σαούλ. 7 Είχε δε ο Σαούλ παλλακήν, ονομαζομένην
Ρεσφά, θυγατέρα του Αϊά· και είπεν ο Ις-βοσθέ προς
τον Αβενήρ, Διά τι εισέρχεσαι προς την παλλακήν του
πατρός μου; 8 Και εθυμώθη σφόδρα ο Αβενήρ διά τους
λόγους του Ις-βοσθέ και είπε, Κεφαλή κυνός είμαι εγώ,
όστις κάμνω σήμερον έλεος προς τον οίκον Σαούλ του
πατρός σου, προς τους αδελφούς αυτού και προς τους
φίλους αυτού, εναντίον του Ιούδα, και δεν σε παρέδωκα
εις την χείρα του Δαβίδ, ώστε να ελέγχης σήμερον
αδικίαν εις εμέ περί της γυναικός ταύτης; 9 ούτω να
κάμη ο Θεός εις τον Αβενήρ και ούτω να προσθέση
εις αυτόν, εάν, καθώς ώμοσεν ο Κύριος εις τον Δαβίδ,
δεν κάμω ούτως εις αυτόν, 10 να μεταβιβάσω την
βασιλείαν εκ του οίκου του Σαούλ, και να στήσω τον
θρόνον του Δαβίδ επί τον Ισραήλ και επί τον Ιούδαν,
από Δαν έως Βηρ-σαβεέ. 11 Και δεν ηδύνατο πλέον
να αποκριθή λόγον προς τον Αβενήρ, επειδή εφοβείτο
αυτόν. 12 Τότε απέστειλεν ο Αβενήρ μηνυτάς προς
τον Δαβίδ από μέρους αυτού, λέγων, Τίνος είναι η γη;
λέγων προσέτι, Κάμε συνθήκην μετ' εμού, και ιδού,
η χειρ μου θέλει είσθαι μετά σου, ώστε να φέρω υπό
την εξουσίαν σου πάντα τον Ισραήλ. 13 Ο δε είπε,
Καλώς· εγώ θέλω κάμει συνθήκην μετά σού· πλην εν
πράγμα ζητώ εγώ παρά σού· και είπε, Δεν θέλεις ιδεί το
πρόσωπόν μου, εάν δεν φέρης έμπροσθέν μου Μιχάλ την
θυγατέρα του Σαούλ, όταν έλθης να ίδης το πρόσωπόν
μου. 14 Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τον Ις-
βοσθέ, υιόν του Σαούλ λέγων, Απόδος την γυναίκα
μου την Μιχάλ, την οποίαν ενυμφεύθην εις εμαυτόν
διά εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων. 15 Και έστειλεν
ο Ις-βοσθέ και έλαβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής,
παρά του Φαλτιήλ υιού του Λαείς. 16 Και υπήγε μετ'
αυτής ο ανήρ αυτής, πορευόμενος και κλαίων κατόπιν
αυτής έως Βαουρείμ. Τότε είπε προς αυτόν ο Αβενήρ,
Ύπαγε, επίστρεψον· και επέστρεψεν. 17 Ο δε Αβενήρ
συνωμίλησε μετά των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, λέγων,
Και χθές και προχθές εζητείτε τον Δαβίδ να βασιλεύση
εφ' υμάς· 18 τώρα λοιπόν κάμετε τούτο· διότι ο Κύριος
ελάλησε περί του Δαβίδ, λέγων, Διά χειρός Δαβίδ του
δούλου μου θέλω σώσει τον λαόν μου Ισραήλ εκ χειρός
των Φιλισταίων και εκ χειρός πάντων των εχθρών
αυτών. 19 Και ελάλησε προσέτι ο Αβενήρ εις τα ώτα
του Βενιαμίν· και υπήγεν ο Αβενήρ να λαλήση και εις
τα ώτα του Δαβίδ εις Χεβρών, πάντα όσα ήσαν αρεστά

εις τον Ισραήλ και εις πάντα τον οίκον του Βενιαμίν. **20** Ήλθε λοιπόν ο Αβενήρ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, και
μετ' αυτού είκοσι άνδρες. Και έκαμεν ο Δαβίδ εις τον
Αβενήρ και εις τους άνδρας τους μετ' αυτού συμπόσιον.
21 Και είπεν ο Αβενήρ προς τον Δαβίδ, Θέλω σηκωθή
και υπάγει, και θέλω συνάξει πάντα τον Ισραήλ προς
τον κύριόν μου τον βασιλέα, διά να κάμωσι συνθήκην
μετά σου, και να βασιλεύης καθ' όλην την επιθυμίαν
της ψυχής σου. Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον Αβενήρ· και
ανεχώρησεν εν ειρήνη. **22** Και ιδού, οι δούλοι του Δαβίδ
και ο Ιωάβ ήρχοντο από εκδρομής, και έφερον μεθ'
εαυτών πολλά λάφυρα· αλλ' ο Αβενήρ δεν ήτο μετά
του Δαβίδ εν Χεβρών, διότι είχεν αποστείλει αυτόν, και
είχεν αναχωρήσει εν ειρήνη. **23** Ότε δε ήλθεν ο Ιωάβ
και άπαν το στράτευμα το μετ' αυτού, απήγγειλαν προς
τον Ιωάβ, λέγοντες, Αβενήρ ο υιός του Νηρ ήλθε προς
τον βασιλέα, και εξαπέστειλεν αυτόν και ανεχώρησεν
εν ειρήνη. **24** Τότε, εισήλθεν ο Ιωάβ προς τον βασιλέα
και είπε, Τι έκαμες; ιδού, ο Αβενήρ ήλθε προς σέ· διά
τι εξαπέστειλας αυτόν, και απήλθεν; **25** εξεύρεις τον
Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, ότι ήλθε διά να σε απατήση
και να μάθη την έξοδόν σου και την είσοδόν σου και να
μάθη πάντα όσα συ πράττεις. **26** Και καθώς εξήλθεν
ο Ιωάβ από του Δαβίδ, έστειλε μηνυτάς κατόπιν του
Αβενήρ, και επέστρεψαν αυτόν από του φρέατος Σιρά·
ο Δαβίδ όμως δεν ήξευρε. **27** Και ότε επέστρεψεν ο
Αβενήρ εις Χεβρών, ο Ιωάβ παρεμέρισεν αυτόν εις τα
πλάγια της πύλης, διά να λαλήση προς αυτόν μυστικά·
και εκεί επάταξεν αυτόν υπό την πέμπτην πλευράν, και
απέθανε, διά το αίμα Ασαήλ του αδελφού αυτού. **28**
Μετά δε ταύτα ακούσας ο Δαβίδ, είπεν, Αθώος είμαι
εγώ και η βασιλεία μου, ενώπιον του Κυρίου εις τον
αιώνα, από του αίματος του Αβενήρ, υιού του Νήρ· **29**
ας μένη επί την κεφαλήν του Ιωάβ και επί πάντα τον
οίκον του πατρός αυτού· και ας μη εκλείψη από του
οίκου του Ιωάβ γονόρροιος ή λεπρός ή επιστηριζόμενος
επί βακτηρίαν ή πίπτων εν ρομφαία ή στερούμενος
άρτου. **30** Ούτως ο Ιωάβ και Αβισαί ο αδελφός αυτού
εθανάτωσαν τον Αβενήρ, διότι είχε θανατώσει Ασαήλ
τον αδελφόν αυτών εν Γαβαών εν τη μάχη. **31** Και είπεν
ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς πάντα τον λαόν τον
μετ' αυτού, Διασχίσατε τα ιμάτιά σας και περιζώσθητε
σάκκον και κλαύσατε έμπροσθεν του Αβενήρ. Και ο
βασιλεύς Δαβίδ ηκολούθει το νεκροκράββατον. **32** Και
έθαψαν τον Αβενήρ εν Χεβρών· και ύψωσεν ο βασιλεύς
την φωνήν αυτού και έκλαυσεν επί του τάφου του
Αβενήρ· και πας ο λαός έκλαυσε. **33** Και εθρήνησεν ο
βασιλεύς επί τον Αβενήρ και είπεν, Απέθανεν ο Αβενήρ
ως αποθνήσκει άφρων; **34** αι χείρές σου δεν εδέθησαν,
ουδέ οι πόδες σου ετέθησαν εν δεσμοίς· έπεσες, καθώς
πίπτει τις έμπροσθεν των υιών της αδικίας. Και πας ο
λαός έκλαυσε πάλιν επ' αυτόν. **35** Ήλθεν έπειτα πας
ο λαός διά να κάμωσι τον Δαβίδ να φάγη άρτον, ενώ
ήτο έτι ημέρα· αλλ' ο Δαβίδ ώμοσε λέγων, Ούτω να
κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω να προσθέση, εάν γευθώ
άρτον ή άλλο τι, πριν δύση ο ήλιος. **36** Και έμαθε τούτο
πας ο λαός, και ήρεσεν εις αυτούς· καθώς ήρεσκεν εις
πάντα τον λαόν ό, τι έκαμεν ο βασιλεύς. **37** Διότι πας ο
λαός και πας ο Ισραήλ εγνώρισαν την ημέραν εκείνην,
ότι δεν ήτο από του βασιλέως το να θανατωθή Αβενήρ
ο υιός του Νηρ. **38** Και είπεν ο βασιλεύς προς τους
δούλους αυτού, Δεν εξεύρετε ότι στρατηγός, και μέγας,
έπεσε την ημέραν ταύτην εν τω Ισραήλ; **39** εγώ δε είμαι
την σήμερον αδύνατος, αν και εχρίσθην βασιλεύς· και
ούτοι οι άνδρες οι υιοί της Σερουΐας παραπολύ δυνατοί
ως προς εμέ· ο Κύριος θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις τον
εργάτην της κακίας κατά την κακίαν αυτού.

4 Και ότε ήκουσεν ο υιός του Σαούλ ότι ο Αβενήρ
απέθανεν εν Χεβρών, αι χείρες αυτού ενεκρώθησαν,
και πάντες οι Ισραηλίται συνεταράχθησαν. **2** Είχε δε ο
υιός του Σαούλ δύο άνδρας, οίτινες ήσαν οπλαργηγοί, το
όνομα του ενός Βαανά, και το όνομα του άλλου Ρηχάβ,
υιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, εκ των υιών Βενιαμίν· διότι
και η Βηρώθ ελογίζετο του Βενιαμίν· **3** οι δε Βηρωθαίοι
είχον φύγει εις Γιτθαΐμ και ήσαν εκεί παροικούντες έως
της ημέρας ταύτης. **4** Ιωνάθαν δε, ο υιός του Σαούλ,
είχεν υιόν βεβλαμμένον τους πόδας. Ήτο ηλικίας πέντε
ετών ότε ήλθον αι αγγελίαι εξ Ιεζραήλ περί του Σαούλ
και Ιωνάθαν, και εσήκωσεν αυτόν τροφός αυτού και
έφυγεν· ενώ δε έσπευδε να φύγη, έπεσεν αυτός και
εχωλώθη· το δε όνομα αυτού Μεμφιβοσθέ. **5** Και υπήγαν
οι υιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, Ρηχάβ και Βαανά, και
εις το καύμα της ημέρας εισήλθον εις την οικίαν του
Ις-βοσθέ όστις εκοίτετο επί κλίνης το μεσημέριον· **6**
και εισήλθον εκεί έως του μέσου της οικίας, ως διά να
λάβωσι σίτον· και εκτύπησαν αυτόν υπό την πέμπτην
πλευράν· και ο Ρηχάβ και Βαανά ο αδελφός αυτού
διεσώθησαν. **7** Διότι ότε εισήλθον εις την οικίαν, εκείνος
εκοίτετο επί της κλίνης αυτού εντός του κοιτώνος
αυτού· και εκτύπησαν αυτόν και εθανάτωσαν αυτόν
και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού, και λαβόντες την
κεφαλήν αυτού, ανεχώρησαν οδοιπορούντες διά της
πεδιάδος όλην την νύκτα. **8** Και έφερον την κεφαλήν
του Ις-βοσθέ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και είπον προς
τον βασιλέα, Ιδού, η κεφαλή του Ις-βοσθέ, υιού του
Σαούλ του εχθρού σου, όστις εζήτει την ζωήν σου· και
ο Κύριος έδωκεν εκδίκησιν εις τον κύριόν μου τον
βασιλέα την ημέραν ταύτην, από του Σαούλ και από του
σπέρματος αυτού. **9** Απεκρίθη δε ο Δαβίδ προς τον Ρηχάβ
και προς Βαανά τον αδελφόν αυτού, τους υιούς Ριμμών
του Βηρωθαίου, και είπε προς αυτούς, Ζη Κύριος, όστις
ελύτρωσε την ψυχήν μου από πάσης στενοχωρίας·
10 εκείνον, όστις απήγγειλε προς εμέ, λέγων, Ιδού,
απέθανεν ο Σαούλ, και εστοχάζετο εαυτόν μηνυτήν
αγαθής αγγελίας, επίασα αυτόν και εθανάτωσα αυτόν
εν Σικλάγ, αντί να βραβεύσω αυτόν διά την αγγελίαν
αυτού· **11** και πόσω μάλλον ανθρώπους πονηρούς,
φονεύσαντας άνδρα δίκαιον εν τη οικία αυτού επί
της κλίνης αυτού; τώρα λοιπόν δεν θέλω εκζητήσει
το αίμα αυτού εκ των χειρών σας και δεν θέλω σας
εξολοθρεύσει από της γης; **12** Και προσέταξεν ο Δαβίδ
τους νέους, και εθανάτωσαν αυτούς και έκοψαν τας
χείρας αυτών και τους πόδας αυτών και εκρέμασαν
αυτά επί το υδροστάσιον εν Χεβρών· την δε κεφαλήν του
Ις-βοσθέ έλαβον, και έθαψαν εν τω τάφω του Αβενήρ
εν Χεβρών.

5 Και ήλθον πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ προς τον
Δαβίδ εις Χεβρών και είπον, λέγοντες, Ιδού, οστούν
σου και σαρξ σου είμεθα ημείς· **2** και πρότερον έτι, ότε
ο Σαούλ εβασίλευεν εφ' ημάς, συ ήσο ο εξάγων και
εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπεν ο Κύριος, Συ
θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις
είσθαι ηγεμών επί τον Ισραήλ. **3** Και ήλθον πάντες οι
πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών·
και έκαμεν ο βασιλεύς Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εις
Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και έχρισαν τον Δαβίδ
βασιλέα επί τον Ισραήλ. **4** Τριάκοντα ετών ήτο ο Δαβίδ
ότε έγεινε βασιλεύς, και εβασίλευσε τεσσαράκοντα έτη·
5 εν μεν Χεβρών εβασίλευσεν επί τον Ιούδαν επτά έτη
και εξ μήνας· εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα
τρία έτη επί πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν. **6** Και υπήγεν
ο βασιλεύς και οι άνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ, προς
τους Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την γήν· οίτινες
ελάλησαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν θέλεις εισέλθει
ενταύθα, εάν δεν εκβάλης τους τυφλούς και χωλούς·
λέγοντες ότι ο Δαβίδ δεν ήθελε δυνηθή να εισέλθη
εκεί. **7** Ο Δαβίδ όμως εκυρίευσε το φρούριον Σιών· αύτη
είναι η πόλις Δαβίδ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ την ημέραν
εκείνην, Όστις φθάση εις τον οχετόν και πατάξη τους
Ιεβουσαίους, και τους χωλούς και τους τυφλούς, τους
μισουμένους υπό της ψυχής του Δαβίδ, θέλει είσθαι
αρχηγός. Διά τούτο λέγουσι, Τυφλός και χωλός δεν
θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκον. **9** Και κατώκησεν ο
Δαβίδ εν τίνι φρουρίω και ωνόμασεν αυτό, Η πόλις
Δαβίδ. Και έκαμεν ο Δαβίδ οικοδομάς κύκλω από Μιλλώ
και έσω. **10** Και προεχώρει ο Δαβίδ και εμεγαλύνετο,
και Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ήτο μετ' αυτού. **11**
Και απέστειλεν ο Χειράμ, βασιλεύς της Τύρου, πρέσβεις
προς τον Δαβίδ, και ξύλα κέδρινα και ξυλουργούς και
κτίστας, και ωκοδόμησαν οίκον εις τον Δαβίδ. **12** Και
εγνώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν
βασιλέα επί τον Ισραήλ, και ότι ύψωσε την βασιλείαν
αυτού διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **13** Και έλαβε προσέτι
ο Δαβίδ παλλακάς και γυναίκας εκ της Ιερουσαλήμ,
αφού ήλθεν εκ Χεβρών· και εγεννήθησαν έτι εις τον
Δαβίδ υιοί και θυγατέρες. **14** ταύτα δε είναι τα ονόματα
των εις αυτόν γεννηθέντων εν Ιερουσαλήμ· Σαμμουά
και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, **15** και Ιεβάρ και
Ελισουά και Νεφέγ και Ιαφιά, **16** και Ελισαμά και Ελιαδά
και Ελιφαλέτ. **17** Ότε δε ήκουσαν οι Φιλισταίοι ότι
έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, ανέβησαν
πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ· και ο Δαβίδ
ήκουσε περί τούτου και κατέβη εις το φρούριον. **18** Και
ήλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα
Ραφαείμ. **19** Και ερώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων,
Να αναβώ προς τους Φιλισταίους; θέλεις παραδώσει
αυτούς εις την χειρά μου; Και είπεν ο Κύριος προς
τον Δαβίδ, Ανάβα· διότι βεβαίως θέλω παραδώσει
τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **20** Και ήλθεν ο
Δαβίδ εις Βάαλ-φερασείμ, και εκεί επάταξεν αυτούς ο
Δαβίδ και είπεν, Ο Κύριος διέκοψε τους εχθρούς μου
έμπροσθέν μου, καθώς διακόπτονται τα ύδατα. Διά τούτο
εκαλέσθη το όνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασείμ.
21 Και εκεί κατέλιπον τα είδωλα αύτών, και εσήκωσαν
αυτά ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού. **22** Και ανέβησαν
πάλιν οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα
Ραφαείμ. **23** Και ότε ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, είπε,
Μη αναβής· στρέψον οπίσω αυτών και επίπεσον επ'
αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **24** και όταν ακούσης
θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων,
τότε θέλεις σπεύσει διότι τότε ο Κύριος θέλει εξέλθει
έμπροσθέν σου, διά να πατάξη το στρατόπεδον των
Φιλισταίων. **25** Και έκαμεν ο Δαβίδ, καθώς προσέταξεν
εις αυτόν ο Κύριος· και επάταξε τους Φιλισταίους από
Γαβαά έως της εισόδου Γεζέρ.

6 Και πάλιν συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντας τους
εκλεκτούς εκ του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδας. **2**
Και εσηκώθη ο Δαβίδ και υπήγε, και πας ο λαός ο μετ'
αυτού, από Βάαλ του Ιούδα, διά να αναγάγη εκείθεν
την κιβωτόν του Θεού, εις την οποίαν επικαλείται
το Όνομα, το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, του
καθημένου υπεράνω αυτής επί των χερουβείμ. **3** Και
επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης και
εσήκωσαν αυτήν εκ του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω
βουνώ· ώδήγησαν δε την άμαξαν την νέαν ο Ουζά και
Αχιώ, υιοί του Αβιναδάβ. **4** Και εσήκωσαν αυτήν από του
οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνώ, μετά της κιβωτού
του Θεού· και ο Αχιώ προεπορεύετο της κιβωτού. **5** Ο δε
Δαβίδ και πας ο οίκος του Ισραήλ έπαιζον έμπροσθεν
του Κυρίου παν είδος οργάνων από ξύλου ελάτης και
κιθάρας και ψαλτήρια και τύμπανα και σείστρα και
κύμβαλα. **6** Και ότε ήλθον έως του αλωνίου του Ναχών,
εξήπλωσεν ο Ουζά την χείρα αυτού εις την κιβωτόν
του Θεού και εκράτησεν αυτήν· διότι έσεισαν αυτήν οι
βόες. **7** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά·
και επάταξεν αυτόν ο Θεός εκεί διά την προπέτειαν
αυτού· και απέθανεν εκεί παρά την κιβωτόν του Θεού.
8 Και ελυπήθη ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν
εις τον Ουζά· και εκάλεσε το όνομα του τόπου Φαρές-
ουζά, έως της ημέρας ταύτης. **9** Και εφοβήθη ο Δαβίδ
τον Κύριον την ημέραν εκείνην και είπε, πως θέλει
εισέλθει προς εμέ η κιβωτός του Κυρίου; **10** Και δεν
ηθέλησεν ο Δαβίδ να μετακινήση την κιβωτόν του
Κυρίου προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, αλλ' έστρεψεν
αυτήν ο Δαβίδ εις τον οίκον Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου.
11 Και εκάθησεν η κιβωτός του Κυρίου εν τω οίκω
Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου τρεις μήνας· και ευλόγησεν ο
Κύριος τον Ωβήδ-εδώμ και πάντα τον οίκον αυτού. **12**
Και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο
Κύριος ευλόγησε τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ και πάντα
τα υπάρχοντα αυτού ένεκα της κιβωτού του Θεού. Τότε
υπήγεν ο Δαβίδ και ανεβίβασε την κιβωτόν του Θεού
εκ του οίκου του Ωβήδ-εδώμ εις την πόλιν Δαβίδ εν
ευφροσύνη. **13** Και ότε εβάδιζον οι βαστάζοντες την
κιβωτόν του Κυρίου εξ βήματα, εθυσίαζον βουν και
σιτευτόν. **14** Και εχόρευεν ο Δαβίδ ενώπιον του Κυρίου
εξ όλης δυνάμεως· και ήτο ο Δαβίδ περιεζωσμένος
λινούν εφόδ. **15** Και ο Δαβίδ και πας ο οίκος Ισραήλ
ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου εν αλαλαγμώ και
εν φωνή σάλπιγγος. **16** Ενώ δε η κιβωτός του Κυρίου
εισήρχετο εις την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του
Σαούλ, έκυψε διά της θυρίδος, και ιδούσα τον βασιλέα
Δαβίδ ορχούμενον και χορεύοντα ενώπιον του Κυρίου,

εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδία αυτής. **17** Και έφεραν
την κιβωτόν του Κυρίου και έθεσαν αυτήν εις τον τόπον
αυτής, εις το μέσον της σκηνής την οποίαν έστησε δι'
αυτήν ο Δαβίδ· και προσέφερεν ο Δαβίδ ολοκαυτώματα
και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Κυρίου. **18** Και
αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα
και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν
ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων. **19** Και διεμοίρασεν
εις πάντα τον λαόν, εις άπαν το πλήθος του Ισραήλ,
από ανδρός έως γυναικός, εις έκαστον άνθρωπον εν
ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου.
Τότε πας ο λαός ανεχώρησεν, έκαστος εις την οικίαν
αυτού. **20** Και επέστρεψεν ο Δαβίδ διά να ευλογήση
τον οίκον αυτού. Και εξελθούσα Μιχάλ, η θυγάτηρ του
Σαούλ, εις συνάντησιν του Δαβίδ, είπε, Πόσον ένδοξος
ήτο σήμερον ο βασιλεύς του Ισραήλ, όστις εγυμνώθη
σήμερον εις τους οφθαλμούς των θεραπαινίδων των
δούλων αυτού, καθώς γυμνόνεται αναισχύντως εις των
μηδαμινών ανθρώπων. **21** Και είπεν ο Δαβίδ προς την
Μιχάλ, Ενώπιον του Κυρίου, όστις με εξέλεξεν υπέρ τον
πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού, ώστε να
με καταστήση ηγεμόνα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον
Ισραήλ, ναι, ενώπιον του Κυρίου έπαιξα· **22** και θέλω
εξευτελισθή έτι περισσότερον και θέλω ταπεινωθή εις
τους οφθαλμούς μου· και μετά των θεραπαινίδων, περί
των οποίων συ ελάλησας, μετ' αυτών θέλω δοξασθή. **23**
Διά τούτο η Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, δεν εγέννησε
τέκνον έως της ημέρας του θανάτου αυτής.

7 Αφού δε εκάθησεν ο βασιλεύς εν τω οίκω αυτού και
ανέπαυσεν αυτόν ο Κύριος πανταχόθεν από πάντων
των εχθρών αυτού· **2** είπεν ο βασιλεύς προς Νάθαν τον
προφήτην, Ιδέ τώρα, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω· η δε
κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω παραπετασμάτων.
3 Και είπεν ο Νάθαν προς τον βασιλέα, Ύπαγε, κάμε παν
το εν καρδία σου· διότι ο Κύριος είναι μετά σου. **4** Και
την νύκτα εκείνην έγεινε λόγος του Κυρίου προς τον
Νάθαν, λέγων, **5** Ύπαγε και ειπέ προς τον δούλον μου
τον Δαβίδ, Ούτω λέγει Κύριος· συ θέλεις οικοδομήσει
εις εμέ οίκον, διά να κατοικώ; **6** Διότι δεν κατώκησα εν
οίκω, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα τους υιούς Ισραήλ εξ
Αιγύπτου μέχρι της ημέρας ταύτης, αλλά περιηρχόμην
εντός σκηνής και παραπετασμάτων. **7** Πανταχού όπου
περιεπάτησα μετά πάντων των υιών Ισραήλ, ελάλησα
ποτέ προς τινά εκ των φυλών του Ισραήλ, εις τον οποίον
προσέταξα να ποιμαίνη τον λαόν μου τον Ισραήλ,
λέγων, Διά τι δεν ωκοδομήσατε εις εμέ οίκον κέδρινον;
8 Τώρα λοιπόν, ούτω θέλεις ειπεί προς τον δούλον μου
τον Δαβίδ· Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε
έλαβον εκ της μάνδρας, από όπισθεν των προβάτων,
διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου, επί τον Ισραήλ· **9**
και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και
εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν
σου, και σε έκαμον ονομαστόν, κατά το όνομα των
μεγάλων των επί της γής· **10** και θέλω διορίσει τόπον
διά τον λαόν μου τον Ισραήλ και θέλω φυτεύσει αυτούς,
και θέλουσι κατοικεί εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν
θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας
δεν θέλουσι καταθλίβει αυτούς πλέον ως το πρότερον,
11 και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς
επί τον λαόν μου Ισραήλ· και θέλω σε αναπαύσει από
πάντων των εχθρών σου. Ο Κύριος προσέτι αναγγέλλει
προς σε ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. **12**
Αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθής μετά
των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα
σου, το οποίον θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχνων σου, και
θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **13** αυτός θέλει
οικοδομήσει οίκον εις το όνομα μου· και θέλω στερεώσει
τον θρόνον της βασιλείας αυτού έως αιώνος· **14** εγώ
θέλω είσθαι εις αυτόν πατήρ και αυτός θέλει είσθαι
εις εμέ υιός· εάν πράξη ανομίαν, θέλω σωφρονίσει
αυτόν εν ράβδω ανδρών και διά μαστιγώσεων υιών
ανθρώπων· **15** το έλεός μου όμως δεν θέλει αφαιρεθή
απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό από του Σαούλ, τον οποίον
εξέβαλον απ' έμπροσθέν σου· **16** και θέλει στερεωθή
ο οίκός σου και η βασιλεία σου έμπροσθέν σου έως
αιώνος· ο θρόνος σου θέλει είσθαι εστερεωμένος εις
τον αιώνα. **17** Κατά πάντας τους λόγους τούτους και
καθ' όλην ταύτην την όρασιν, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν
προς τον Δαβίδ. **18** Τότε εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ
και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι
εγώ, Κύριε Θεέ; και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερες
μέχρι τούτου. **19** Αλλά και τούτο έτι εστάθη μικρόν
εις τους οφθαλμούς σου, Κύριε Θεέ· και ελάλησας έτι
περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν. Και
είναι ούτος ο τρόπος των ανθρώπων, Δέσποτα Κύριε; **20**
Και τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε; διότι συ
γνωρίζεις τον δούλον σου, Δέσποτα Κύριε. **21** Διά τον
λόγον σου και κατά την καρδίαν σου έπραξας πάντα
ταύτα τα μεγαλεία, διά να γνωστοποιήσης αυτά εις τον
δούλον σου. **22** Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ· διότι
δεν είναι όμοιός σου· ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά
πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών. **23** Και τι άλλο
έθνος επί της γης είναι ως ο λαός σου, ως ο Ισραήλ, τον
οποίον ο Θεός ήλθε να εξαγοράση διά λαόν εαυτού και
διά να κάμη αυτόν ονομαστόν, και να ενεργήση υπέρ
υμών πράγματα μεγάλα και θαυμαστά, υπέρ της γης
σου, έμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας
διά σεαυτόν εξ Αιγύπτου, εκ των εθνών και εκ των
θεών αυτών; **24** Διότι εστερέωσας εις σεαυτόν τον λαόν
σου Ισραήλ, διά να ήναι λαός σου εις τον αιώνα· και συ,
Κύριε, έγεινες Θεός αυτών. **25** και τώρα, Κύριε Θεέ, τον
λόγον τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και
περί του οίκου αυτού ας στερεωθή ας τον αιώνα, και
κάμε ως ελάλησας. **26** Και ας μεγαλυνθή το όνομά σου
έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων
είναι ο Θεός επί τον Ισραήλ· και ο οίκος του δούλου σου
Δαβίδ ας ήναι εστερεωμένος ενώπιόν σου. **27** Διότι συ,
Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, απεκάλυψας εις
τον δούλον σου, λέγων, Οίκον θέλω οικοδομήσει εις
σέ· διά τούτο ο δούλός σου εύρηκε την καρδίαν αυτού
ετοίμην να προσευχηθή προς σε την προσευχήν ταύτην.
28 Και τώρα, Δέσποτα Κύριε, συ είσαι ο Θεός, και οι
λόγοι σου θέλουσιν είσθαι αληθινοί, και συ υπεσχέθης
τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου· **29** τώρα λοιπόν
ευδόκησον να ευλογήσης τον οίκον του δούλου σου, διά
να ήναι ενώπιόν σου εις τον αιώνα· διότι συ, Δέσποτα

Κύριε, ελάλησας· και υπό της ευλογίας σου ας ήναι ο
οίκος του δούλου σου ευλογημένος εις τον αιώνα.

8 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους
και κατετρόπωσεν αυτούς· και έλαβεν ο Δαβίδ
την Μεθέγ-αμμά εκ χειρός των Φιλισταίων. **2** Και
επάταξε τους Μωαβίτας και διεμέτρησεν αυτούς διά
σχοινίων, απλώσας αυτούς κατά γής· και διεμέτρησε διά
δύο σχοινίων διά να θανατώση, και δι' ενός πλήρους
σχοινίου διά να αφήση ζώντας. Ούτως οι Μωαβίται
έγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. **3** Επάταξεν έτι ο
Δαβίδ τον Αδαδεζέρ, υιόν του Ρεώβ, βασιλέα της Σωβά,
ενώ υπήγαινε να στήση την εξουσίαν αυτού επί τον
ποταμόν Ευφράτην. **4** Και έλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού
χιλίους επτακοσίους ιππείς και είκοσι χιλιάδας πεζών·
και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ίππους των
αμαξών, και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάξας. **5** Και
ότε ήλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι
τον Αδαδέζερ, βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ
των Συρίων εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **6** Και έβαλεν
ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρία της Δαμασκού· και οι
Σύριοι έγειναν δούλοι υποτελείς του Δαβίδ. Και έσωζεν
ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού, όπου επορεύετο. **7** Και
έλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αίτινες ήσαν
επί τους δούλους του Αδαδέζερ, και έφερεν αυτάς εις
Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Βετάχ και εκ Βηρωθάϊ, πόλεων
του Αδαδέζερ, ο βασιλεύς Δαβίδ έλαβε χαλκόν πολύν
σφόδρα. **9** Ακούσας δε ο Θοεί, βασιλεύς της Αιμάθ, ότι ο
Δαβίδ επάταξε πάσαν την δύναμιν του Αδαδέζερ, **10**
απέστειλεν ο Θοεί Ιωράμ, τον υιόν αυτού, προς τον
βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήση αυτόν και να ευλογήση
αυτόν, ότι κατεπολέμησε τον Αδαδέζερ και επάταξεν
αυτόν· διότι ο Αδαδέζερ ήτο πολέμιος του Θοεί. Και
έφερεν ο Ιωράμ μεθ' εαυτού σκεύη αργυρά και σκεύη
χρυσά και σκεύη χάλκινα· **11** και ταύτα αφιέρωσεν ο
βασιλεύς Δαβίδ εις τον Κύριον μετά του αργυρίου και
του χρυσίου, τα οποία είχεν αφιερώσει εκ πάντων των
εθνών, όσα υπέταξεν· **12** εκ της Συρίας και εκ του Μωάβ
και εκ των υιών Αμμών και εκ των Φιλισταίων και
εκ του Αμαλήκ και εκ των λαφύρων του Αδαδέζερ,
υιού του Ρεώβ, βασιλέως της Σωβά. **13** Και απέκτησεν
ο Δαβίδ όνομα, ότε επέστρεφε, κατατροπώσας τους
Συρίους εν τη κοιλάδι του άλατος, δεκαοκτώ χιλιάδας.
14 Και έβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαία· καθ' όλην την
Ιδουμαίαν έβαλε φρουράς· και πάντες οι Ιδουμαίοι
έγειναν δούλοι του Δαβίδ. Και έσωζεν ο Κύριος τον
Δαβίδ πανταχού όπου επορεύετο. **15** Και εβασίλευσεν ο
Δαβίδ επί πάντα τον Ισραήλ· και έκαμεν ο Δαβίδ κρίσιν
και δικαιοσύνην εις πάντα τον λαόν αυτού. **16** Και
Ιωάβ, ο υιός της Σερουΐας, ήτο επί του στρατεύματος·
Ιωσαφάτ δε, ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος·
17 και Σαδώκ, ο υιός του Αχιτώβ, και Αχιμέλεχ, ο υιός
του Αβιάθαρ, ιερείς· ο δε Σεραΐας, γραμματεύς. **18** Και
Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, ήτο επί των Χερεθαίων και
επί των Φελεθαίων· οι δε υιοί του Δαβίδ ήσαν αυλάρχαι.

9 Και είπεν ο Δαβίδ, Μένει τις έτι εκ του οίκου του
Σαούλ, διά να κάμω έλεος προς αυτόν χάριν του
Ιωνάθαν; **2** Ήτο δε δούλός τις εκ του οίκου του Σαούλ,
ονομαζόμενος Σιβά. Και εκάλεσαν αυτόν προς τον
Δαβίδ, και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Συ είσαι ο Σιβά;
Ο δε είπεν, Ο δούλός σου. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν
μένει τις έτι εκ του οίκου του Σαούλ, διά να κάμω
προς αυτόν έλεος Θεού; Και είπεν ο Σιβά προς τον
βασιλέα, Έτι υπάρχει υιός του Ιωνάθαν, βεβλαμμένος
τους πόδας. **4** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Που είναι
ούτος; Ο δε Σιβά είπε προς τον βασιλέα, Ιδού, είναι εν
τω οίκω του Μαχείρ, υιού του Αμμιήλ, εν Λό-δεβάρ. **5**
Τότε έστειλεν ο βασιλεύς Δαβίδ και έλαβεν αυτόν εκ
του οίκου του Μαχείρ, υιού του Αμμιήλ, εκ Λό-δεβάρ.
6 Και ότε ήλθε προς τον Δαβίδ ο Μεμφιβοσθέ, υιός
του Ιωνάθαν, υιού του Σαούλ, έπεσε κατά πρόσωπον
αυτού και προσεκύνησε. Και είπεν ο Δαβίδ, Μεμφιβοσθέ·
Ο δε είπεν, Ιδού, ο δούλός σου. **7** Και είπεν ο Δαβίδ
προς αυτόν, Μη φοβού· διότι βεβαίως θέλω κάμει προς
σε έλεος, χάριν Ιωνάθαν του πατρός σου, και θέλω
αποδώσει εις σε πάντα τα κτήματα Σαούλ του πατρός
σου· και συ θέλεις τρώγει άρτον επί της τραπέζης μου
διά παντός. **8** Ο δε προσεκύνησεν αυτόν και είπε, Τις
είναι ο δούλός σου, ώστε να επιβλέψης εις τοιούτον
κύνα τεθνηκότα οποίος εγώ; **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς
τον Σιβά, τον δούλον του Σαούλ, και είπε προς αυτόν,
Πάντα όσα είχεν ο Σαούλ και πας ο οίκος αυτού έδωκα
εις τον υιόν του κυρίου σου· **10** θέλεις λοιπόν γεωργεί
την γην δι' αυτόν, συ και οι υιοί σου, και οι δούλοί σου,
και θέλεις φέρει τα εισοδήματα, διά να έχη ο υιός του
κυρίου σου τροφήν να τρώγη· πλην ο Μεμφιβοσθέ, ο
υιός του κυρίου σου, θέλει τρώγει διά παντός άρτον επί
της τραπέζης μου. Είχε δε ο Σιβά δεκαπέντε υιούς και
είκοσι δούλους. **11** Ο δε Σιβά είπε προς τον βασιλέα,
Κατά πάντα όσα προσέταξεν ο κύριός μου ο βασιλεύς
τον δούλον αυτού, ούτω θέλει κάμει ο δούλός σου. Ο δε
Μεμφιβοσθέ, είπεν ο βασιλεύς, θέλει τρώγει επί της
τραπέζης μου, ως εις των υιών του βασιλέως. **12** Είχε δε
ο Μεμφιβοσθέ υιόν μικρόν, ονομαζόμενον Μιχά. Πάντες
δε οι κατοικούντες εν τω οίκω του Σιβά ήσαν δούλοι
του Μεμφιβοσθέ. **13** Και ο Μεμφιβοσθέ κατώκει εν
Ιερουσαλήμ· διότι έτρωγε διά παντός επί της τραπέζης
του βασιλέως· ήτο δε χωλός αμφοτέρους τους πόδας.

10 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο βασιλεύς των υιών
Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ανούν ο υιός
αυτού. **2** Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει έλεος προς
Ανούν, τον υιόν του Ναάς, επειδή ο πατήρ αυτού έκαμεν
έλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ να παρηγορήση
αυτόν περί του πατρός αυτού διά χειρός των δούλων
αυτού. Και ήλθον οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των
υιών Αμμών. **3** Και είπον οι άρχοντες των υιών Αμμών
προς Ανούν τον κύριον αυτών, Νομίζεις ότι ο Δαβίδ
τιμών τον πατέρα σου απέστειλε προς σε παρηγορητάς;
δεν απέστειλεν ο Δαβίδ τους δούλους αυτού προς σε,
διά να ερευνήση την πόλιν και να κατασκοπεύση αυτήν
και να καταστρέψη αυτήν; **4** Και επίασεν ο Ανούν τους
δούλους του Δαβίδ, και εξύρισε το ήμισυ του πώγωνος
αυτών και απέκοψε το ήμισυ των ιματίων αυτών
μέχρι των γλουτών αυτών, και απέπεμψεν αυτούς. **5**
Ότε απήγγειλαν τούτο προς τον Δαβίδ, απέστειλεν εις
συνάντησιν αυτών, επειδή οι άνδρες ήσαν ητιμασμένοι

σφόδρα· και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ
εωσού αυξηνθώσιν οι πώγωνές σας, και επιστρέψατε.
6 Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις
τον Δαβίδ, απέστειλαν οι υιοί Αμμών και εμίσθωσαν εκ
των Συρίων Βαιθ-ρεώβ και των Συρίων Σωβά είκοσι
χιλιάδας πεζών, και παρά του βασιλέως Μααχά χιλίους
άνδρας, και παρά του Ις-τωβ δώδεκα χιλιάδας ανδρών.
7 Και ότε ήκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ
και άπαν το στράτευμα των δυνατών. **8** Και εξήλθον οι
υιοί Αμμών και παρετάχθησαν εις πόλεμον κατά την
είσοδον της πύλης· και οι Σύριοι Σωβά και Ρεώβ και
Ις-τωβ και Μααχά ήσαν καθ' εαυτούς εν τη πεδιάδι.
9 Βλέπων δε ο Ιωάβ ότι η μάχη παρετάχθη εναντίον
αυτού έμπροσθεν και όπισθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των
εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον
των Συρίων· **10** το δε υπόλοιπον του λαού έδωκεν εις
την χείρα του Αβισαί, αδελφού αυτού, και παρέταξεν
αυτούς εναντίον των υιών Αμμών. **11** Και είπεν, Εάν
οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε συ θέλεις με
σώσει εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου,
τότε εγώ θέλω ελθεί διά να σε σώσω· **12** ανδρίζου,
και ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ
των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το
αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **13** Και προσήλθεν
ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού εις μάχην εναντίον
των Συρίων· οι δε έφυγον απ' έμπροσθεν αυτού. **14**
Και ότε είδον οι υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι έφυγον,
τότε έφυγον και αυτοί απ' έμπροσθεν του Αβισαί και
εισήλθον εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ επέστρεψεν από των
υιών Αμμών και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. **15** Ιδόντες δε
οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ,
συνηθροίσθησαν ομού. **16** Και απέστειλεν ο Αδαρέζερ
και εξήγαγε τους Συρίους τους πέραν του ποταμού·
και ήλθον εις Αιλάμ· και Σωβάκ, ο αρχιστράτηγος του
Αδαρέζερ, προεπορεύετο έμπροσθεν αυτών. **17** Και
ότε απηγγέλθη προς τον Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τον
Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν εις Αιλάμ.
Οι δε Σύριοι παρετάχθησαν εναντίον του Δαβίδ και
επολέμησαν με αυτόν. **18** Και έφυγον οι Σύριοι απ'
έμπροσθεν του Ισραήλ· και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ
εκ των Συρίων επτακοσίας αμάξας και τεσσαράκοντα
χιλιάδας ιππέων, και Σωβάκ τον αρχιστράτηγον αυτών
επάταξε, και απέθανεν εκεί. **19** Και ιδόντες πάντες οι
βασιλείς, οι δούλοι του Αδαρέζερ, ότι κατετροπώθησαν
έμπροσθεν του Ισραήλ, έκαμον ειρήνην μετά του Ισραήλ
και έγειναν δούλοι αυτών. Και οι Σύριοι εφοβούντο να
βοηθήσωσι πλέον τους υιούς Αμμών.

11 Εν δε τω ακολούθω έτει, καθ' ον καιρόν
εκστρατεύουσιν οι βασιλείς, απέστειλεν ο Δαβίδ
τον Ιωάβ και τους δούλους αυτού μετ' αυτού και
πάντα τον Ισραήλ· και κατέστρεψαν τους υιούς Αμμών
και επολιόρκησαν την Ραββά. Ο δε Δαβίδ έμεινεν εν
Ιερουσαλήμ. **2** Και προς το εσπέρας, ότε ο Δαβίδ εσηκώθη
από της κλίνης αυτού, περιεπάτει επί του δώματος του
βασιλικού οίκου· και είδεν από του δώματος γυναίκα
λουομένην· και η γυνή ήτο ώραία την όψιν σφόδρα. **3**
Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ηρεύνησε περί της γυναικός.
Και είπε τις, Δεν είναι αύτη Βηθ-σαβεέ, η θυγάτηρ του
Ελιάμ, η γυνή Ουρίου του Χετταίου; **4** Και απέστειλεν ο
Δαβίδ μηνυτάς και έλαβεν αυτήν· και ότε ήλθε προς
αυτόν, εκοιμήθη μετ' αυτής, διότι είχε καθαρισθή από
της ακαθαρσίας αυτής· και επέστρεψεν εις τον οίκον
αυτής. **5** Και συνέλαβεν η γυνή· και αποστείλασα
απήγγειλε προς τον Δαβίδ και είπεν, Έγκυος είμαι. **6** Και
απέστειλεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ, λέγων, Απόστειλόν
μοι Ουρίαν τον Χετταίον. Και απέστειλεν ο Ιωάβ τον
Ουρίαν προς τον Δαβίδ. **7** Και ότε ήλθε προς αυτόν ο
Ουρίας, ηρώτησεν ο Δαβίδ πως έχει ο Ιωάβ και πως έχει
ο λαός και πως έχουσι τα του πολέμου. **8** Και είπεν ο
Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Κατάβα εις τον οίκόν σου και
νίψον τους πόδας σου· και εξήλθεν ο Ουρίας εκ του οίκου
του βασιλέως· και κατόπιν αυτού ήλθε μερίδιον από της
τραπέζης του βασιλέως. **9** Αλλ' ο Ουρίας εκοιμήθη παρά
την θύραν του οίκου του βασιλέως, μετά πάντων των
δούλων του κυρίου αυτού και δεν κατέβη εις τον οίκον
αυτού. **10** Και ότε απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες,
Δεν κατέβη ο Ουρίας εις τον οίκον αυτού, είπεν ο Δαβίδ
προς τον Ουρίαν, Συ δεν έρχεσαι εξ οδοιπορίας; διά τι
δεν κατέβης εις τον οίκόν σου; **11** Και είπεν ο Ουρίας
προς τον Δαβίδ, Η κιβωτός και ο Ισραήλ και ο Ιούδας
κατοικούσιν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι
δούλοι του κυρίου μου, είναι εστρατοπεδευμένοι επί το
πρόσωπον της πεδιάδος· και εγώ θέλω υπάγει εις τον
οίκόν μου, διά να φάγω και να πίω και να κοιμηθώ
μετά της γυναικός μου; ζης και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω
κάμει το πράγμα τούτο. **12** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον
Ουρίαν, Μείνε ενταύθα και σήμερον, και αύριον θέλω
σε εξαποστείλει. Και έμεινεν ο Ουρίας εν Ιερουσαλήμ
την ημέραν εκείνην και την επαύριον. **13** Και εκάλεσεν
αυτόν ο Δαβίδ, και έφαγεν ενώπιον αυτού και έπιεν·
και εμέθυσεν αυτόν· και το εσπέρας εξήλθε να κοιμηθή
επί της κλίνης αυτού μετά των δούλων του κυρίου
αυτού, πλην εις τον οίκον αυτού δεν κατέβη. **14** Και το
πρωΐ έγραψεν ο Δαβίδ επιστολήν προς τον Ιωάβ, και
έστειλεν αυτήν διά χειρός του Ουρίου. **15** Και έγραψεν
εν τη επιστολή, λέγων, Θέσατε τον Ουρίαν απέναντι
της σκληροτέρας μάχης· έπειτα σύρθητε απ' αυτού, διά
να κτυπηθή και να αποθάνη. **16** Και αφού παρετήρησε
την πόλιν ο Ιωάβ, διώρισε τον Ουρίαν εις θέσιν, όπου
ήξευρεν ότι ήσαν άνδρες δυνάμεως. **17** Και εξήλθον
οι άνδρες της πόλεως, και επολέμησαν μετά του Ιωάβ·
και έπεσον εκ του λαού τινές των δούλων του Δαβίδ·
εθανατώθη δε και Ουρίας ο Χετταίος. **18** Και απέστειλεν
ο Ιωάβ και ανήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα τα περί του
πολέμου. **19** Και προσέταξε τον μηνυτήν, λέγων, Αφού
τελειώσης λαλών προς τον βασιλέα πάντα τα περί του
πολέμου, **20** εξαφθή ο θυμός του βασιλέως, και είπη
προς σε, Διά τι επλησιάσατε εις την πόλιν μαχόμενοι;
δεν ηξεύρετε ότι ήθελον τοξεύσει από του τείχους; **21**
τις επάταξεν Αβιμέλεχ τον υιόν του Ιερουβέσεθ; γυνή
τις δεν έρριψεν επ' αυτόν τμήμα μυλοπέτρας από του
τείχους, και απέθανεν εν Θαιβαίς; διά τι επλησιάσατε εις
το τείχος; τότε ειπέ, Απέθανε και ο δούλός σου Ουρίας
ο Χετταίος. **22** Υπήγε λοιπόν ο μηνυτής και ελθών,
απήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα εκείνα, διά τα οποία
απέστειλεν αυτόν ο Ιωάβ. **23** Και είπεν ο μηνυτής προς
τον Δαβίδ, ότι υπερίσχυσαν καθ' ημών οι άνδρες και

εξήλθον προς ημάς εις την πεδιάδα, και κατεδιώξαμεν
αυτούς μέχρι της εισόδου της πύλης· 24 αλλ' οι τοξόται
ετόξευσαν από του τείχους επί τους δούλους σου· και
τινές των δούλων του βασιλέως απέθανον, και ο δούλός
σου έτι Ουρίας ο Χετταίος απέθανε. 25 Τότε είπεν ο
Δαβίδ προς τον μηνυτήν, Ούτω θέλεις ειπεί προς τον
Ιωάβ· Μη σε ανησυχή τούτο το πράγμα· διότι η ρομφαία
κατατρώγει ποτέ μεν ένα, ποτέ δε άλλον· ενίσχυσον
την μάχην σου εναντίον της πόλεως και κατάστρεψον
αυτήν· και συ ενθάρρυνε αυτόν. 26 Ότε δε ήκουσεν η
γυνή του Ουρίου, ότι Ουρίας ο ανήρ αυτής απέθανεν,
επένθησε διά τον άνδρα αυτής. 27 Και αφού επέρασε το
πένθος, απέστειλεν ο Δαβίδ και παρέλαβεν αυτήν εις
τον οίκον αυτού· και έγεινε γυνή αυτού και εγέννησεν
εις αυτόν υιόν· το πράγμα όμως το οποίον έπραξεν ο
Δαβίδ, εφάνη κακόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου.

12 Και απέστειλεν ο Κύριος τον Νάθαν προς τον
Δαβίδ. Και ήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν,
Ήσαν δύο άνδρες εν πόλει τινί, ο εις πλούσιος, ο δε
άλλος πτωχός. 2 Ο πλούσιος είχε ποίμνια και βουκόλια
πολλά σφόδρα· 3 ο δε πτωχός δεν είχεν άλλο, ειμή μίαν
μικράν αμνάδα, την οποίαν ηγόρασε και έθρεψε· και
εμεγάλωσε μετ' αυτού και μετά των τέκνων αυτού ομού·
από του άρτου αυτού έτρωγε, και από του ποτηρίου
αυτού έπινε, και εν τω κόλπω αυτού εκοιμάτο, και
ήτο εις αυτόν ως θυγάτηρ. 4 Ήλθε δε τις διαβάτης
προς τον πλούσιον και εφειδωλεύθη να λάβη εκ των
ποιμνίων αυτού και εκ των αγέλων αυτού, διά να
ετοιμάση εις τον οδοιπόρον τον ελθόντα προς αυτόν,
και έλαβε την αμνάδα του πτωχού και ητοίμασεν αυτήν
διά τον άνθρωπον τον ελθόντα προς αυτόν. 5 Και
εξήφθη η οργή του Δαβίδ κατά του ανθρώπου σφόδρα·
και είπε προς τον Νάθαν, Ζη Κύριος, άξιος θανάτου
είναι ο άνθρωπος, όστις έπραξε τούτο· 6 και θέλει
πληρώσει την αμνάδα τετραπλάσιον, επειδή έπραξε
το πράγμα τούτο και επειδή δεν εσπλαγχνίσθη. 7 Και
είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Συ είσαι ο άνθρωπος·
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ σε έχρισα
βασιλέα επί τον Ισραήλ, και εγώ σε ηλευθέρωσα εκ
χειρός του Σαούλ· 8 και έδωκα εις σε τον οίκον του
κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εις τον
κόλπον σου, και έδωκα εις σε τον οίκον του Ισραήλ και
του Ιούδα· και εάν τούτο ήτο ολίγον, ήθελον προσθέσει
εις σε τοιαύτα και τοιαύτα· 9 διά τι κατεφρόνησας τον
λόγον του Κυρίου, ώστε να πράξης το κακόν εις τους
οφθαλμούς αυτού; Ουρίαν τον Χετταίον επάταξας εν
ρομφαία, και την γυναίκα αυτού έλαβες εις σεαυτόν
γυναίκα, και αυτόν εθανάτωσας εν τη ρομφαία των
υιών Αμμών· 10 τώρα λοιπόν δεν θέλει αποσυρθή ποτέ
ρομφαία εκ του οίκου σου· επειδή με κατεφρόνησας και
έλαβες την γυναίκα Ουρίου του Χετταίου, διά να ήναι
γυνή σου. 11 Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω επεγείρει
εναντίον σου κακά εκ του οίκου σου, και θέλω λάβει
τας γυναίκάς σου έμπροσθεν των οφθαλμών σου και
δώσει αυτάς εις τον πλησίον σου, και θέλει κοιμηθή
μετά των γυναικών σου ενώπιον του ηλίου τούτου· 12
διότι συ έπραξας κρυφίως· αλλ' εγώ θέλω κάμει τούτο
το πράγμα έμπροσθεν παντός του Ισραήλ και κατέναντι
του ηλίου. 13 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Νάθαν,
Ημάρτησα εις τον Κύριον. Ο δε Νάθαν είπε προς τον
Δαβίδ, Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν
θέλεις αποθάνει· 14 επειδή όμως διά ταύτης της πράξεως
έδωκας μεγάλην αφορμήν εις τους εχθρούς του Κυρίου
να βλασφημώσι, διά τούτο το παιδίον το γεννηθέν
εις σε εξάπαντος θέλει αποθάνει. 15 Και απήλθεν ο
Νάθαν εις τον οίκον αυτού. Ο δε Κύριος επάταξε το
παιδίον, το οποίον εγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις
τον Δαβίδ, και ηρρώστησε. 16 Και ικέτευσεν ο Δαβίδ
τον Θεόν υπέρ του παιδίου· και ενήστευσεν ο Δαβίδ
και εισελθών διενυκτέρευσε, κοιτόμενος κατά γης. 17
Και εσηκώθησαν οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και
ήλθον προς αυτόν διά να σηκώσωσιν αυτόν από της
γής· πλην δεν ηθέλησεν ουδέ έφαγεν άρτον μετ' αυτών.
18 Και την ημέραν την εβδόμην απέθανε το παιδίον.
Και εφοβήθησαν οι δούλοι του Δαβίδ να αναγγείλωσι
προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανε· διότι έλεγον, Ιδού,
ενώ έζη έτι το παιδίον, ελαλούμεν προς αυτόν, και δεν
εισήκουε της φωνής ημών· πόσον λοιπόν κακόν θέλει
κάμει, εάν είπωμεν προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανεν;
19 Αλλ' ιδών ο Δαβίδ ότι οι δούλοι αυτού ψιθύριζον
μετ' αλλήλων, ενόησεν ο Δαβίδ ότι το παιδίον απέθανεν·
όθεν είπεν ο Δαβίδ προς τους δούλους αυτού, Απέθανε
το παιδίον; οι δε είπον, Απέθανε. 20 Τότε εσηκώθη ο
Δαβίδ από της γης και ελούσθη και ηλείφθη και ήλλαξε
τα ιμάτια αυτού, και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου,
και προσεκύνησεν· έπειτα εισήλθεν εις τον οίκον αυτού·
και εζήτησε να φάγη και έβαλον έμπροσθεν αυτού
άρτον, και έφαγεν. 21 Οι δε δούλοι αυτού είπον προς
αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον έκαμες; ενήστευες και
έκλαιες περί του παιδίου, ενώ έζη· αφού δε απέθανε
το παιδίον, εσηκώθης και έφαγες άρτον. 22 Και είπεν,
Ενώ έτι έζη το παιδίον, ενήστευσα και έκλαυσα, διότι
είπα, Τις εξεύρει; ίσως ο Θεός με ελεήση, και ζήση το
παιδίον· 23 αλλά τώρα απέθανε· διά τι να νηστεύω;
μήπως δύναμαι να επιστρέψω αυτό πάλιν; εγώ θέλω
υπάγει προς αυτό, αυτό όμως δεν θέλει αναστρέψει προς
εμέ. 24 Και παρηγόρησεν ο Δαβίδ την Βηθ-σαβεέ την
γυναίκα αυτού, και εισήλθε προς αυτήν και εκοιμήθη
μετ' αυτής, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα
αυτού Σολομών· και ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν. 25 Και
έστειλε διά χειρός Νάθαν του προφήτου, και εκάλεσε
το όνομα αυτού Ιεδιδία, διά τον Κύριον. 26 Ο δε Ιωάβ
επολέμησεν εναντίον της Ραββά των υιών Αμμών, και
εκυρίευσε την βασιλικήν πόλιν. 27 Και απέστειλεν ο
Ιωάβ μηνυτάς προς τον Δαβίδ και είπεν, Επολέμησα
εναντίον της Ραββά, μάλιστα εκυρίευσα την πόλιν
των υδάτων· 28 τώρα λοιπόν σύναξον το επίλοιπον
του λαού, και στρατοπέδευσον εναντίον της πόλεως
και κυρίευσον αυτήν, διά να μη κυριεύσω εγώ την
πόλιν, και ονομασθή το όνομά μου επ' αυτήν. 29 Και
συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα τον λαόν, και υπήγεν εις
Ραββά και επολέμησεν εναντίον αυτής και εκυρίευσεν
αυτήν· 30 και έλαβε τον στέφανον του βασιλέως αυτών
από της κεφαλής αυτού, το βάρος του οποίου ήτο εν
τάλαντον χρυσίου με λίθους πολυτίμους· και ετέθη επί
της κεφαλής του Δαβίδ· και λάφυρα της πόλεως εξέφερε
πολλά σφόδρα· 31 και τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε

και έβαλεν υπό πρίονας και υπό τριβόλους σιδηρούς και υπό πελέκεις σιδηρούς, και επέρασεν αυτούς διά της καμίνου των πλίνθων. Και ούτως έκαμεν εις πάσας τας πόλεις των υιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.

13 Μετά δε ταύτα Αβεσσαλώμ ο υιός του Δαβίδ είχεν αδελφήν ώραίαν, ονόματι Θάμαρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμνών ο υιός του Δαβίδ. **2** Και έπασχε τόσον ο Αμνών, ώστε ηρρώστησε διά την αδελφήν αυτού Θάμαρ· διότι ήτο παρθένος, και εφαίνετο εις τον Αμνών δυσκολώτατον να πράξη τι εις αυτήν. **3** είχε δε ο Αμνών φίλον, ονομαζόμενον Ιωναδάβ, υιόν του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ· ήτο δε ο Ιωναδάβ άνθρωπος πανούργος σφόδρα. **4** Και είπε προς αυτόν, Διά τι συ, υιέ του βασιλέως, αδυνατείς τόσον από ημέρας εις ημέραν; δεν θέλεις φανερώσει τούτο προς εμέ; Και είπε προς αυτόν ο Αμνών, Αγαπώ Θάμαρ, την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου. **5** Και ο Ιωναδάβ είπε προς αυτόν, Πλαγίασον επί της κλίνης σου και προσποιήθητι τον άρρωστον· και όταν ο πατήρ σου έλθη να σε ίδη, ειπέ προς αυτόν, Ας έλθη, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μοι δώση να φάγω, και ας ετοιμάση έμπροσθέν μου το φαγητόν, διά να ίδω και να φάγω εκ της χειρός αυτής. **6** Και επλαγίασεν ο Αμνών και προσεποιήθη τον άρρωστον· και ότε ήλθεν ο βασιλεύς να ίδη αυτόν, είπεν ο Αμνών προς τον βασιλέα, Ας έλθη, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάμη έμπροσθέν μου δύο κολλύρια, διά να φάγω εκ της χειρός αυτής. **7** Και απέστειλεν ο Δαβίδ εις τον οίκον προς την Θάμαρ, λέγων, Ύπαγε τώρα εις τον οίκον του αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασον εις αυτόν φαγητόν. **8** Και υπήγεν η Θάμαρ εις τον οίκον του αδελφού αυτής Αμνών, όστις ήτο πλαγιασμένος· και έλαβε το άλευρον και εζύμωσε και έκαμε κολλύρια έμπροσθεν αυτού και έψησε τα κολλύρια. **9** Έπειτα έλαβε το τηγάνιον και εκένωσεν αυτά έμπροσθεν αυτού· πλην δεν ηθέλησε να φάγη. Και είπεν ο Αμνών, Εκβάλετε πάντα άνθρωπον απ' έμπροσθέν μου. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες. **10** Και είπεν ο Αμνών προς την Θάμαρ, Φέρε το φαγητόν εις τον κοιτώνα, διά να φάγω εκ της χειρός σου. Και η Θάμαρ έλαβε τα κολλύρια, τα οποία έκαμε, και έφερεν εις τον κοιτώνα προς Αμνών τον αδελφόν αυτής. **11** Και ότε προσέφερε προς αυτόν διά να φάγη, επίασεν αυτήν και είπε προς αυτήν, Ελθέ, κοιμήθητι μετ' εμού, αδελφή μου. **12** Η δε είπε προς αυτόν, Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσης· διότι δεν πρέπει τοιούτον πράγμα να γείνη εν τω Ισραήλ· μη κάμης την αφροσύνην ταύτην· **13** και εγώ πως θέλω απαλείψει το όνειδός μου; αλλά και συ θέλεις είσθαι ως εις εκ των αφρόνων εν τω Ισραήλ· τώρα λοιπόν, παρακαλώ, λάλησον προς τον βασιλέα· διότι δεν θέλει με αρνηθή εις σε. **14** Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούση της φωνής αυτής· αλλ' υπερισχύσας εκείνης, εβίασεν αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής. **15** Τότε ο Αμνών εμίσησεν αυτήν μίσος μέγα σφόδρα· ώστε το μίσος, με το οποίον εμίσησεν αυτήν, ήτο μεγαλήτερον παρά την αγάπην, με την οποίαν ηγάπησεν αυτήν. Και είπε προς αυτήν ο Αμνών, Σηκώθητι, ύπαγε. **16** Η δε είπε προς αυτόν, Δεν είναι αιτία· το κακόν τούτο, το να με αποβάλης, είναι μεγαλήτερον του άλλου, το οποίον έπραξας εις εμέ. Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούση αυτής. **17** Και έκραξε τον νέον αυτού τον υπηρετούντα αυτόν και είπεν, Έκβαλε τώρα ταύτην απ' εμού έξω, και μόχλωσον την θύραν κατόπιν αυτής. **18** Ήτο δε ενδεδυμένη χιτώνα ποικιλόχρουν· διότι αι θυγατέρες του βασιλέως, αι παρθένοι, τοιαύτα επενδύματα ενεδύοντο. Και εξέβαλεν αυτήν έξω ο υπηρέτης αυτού και εμόχλωσε την θύραν κατόπιν αυτής. **19** Λαβούσα δε η Θάμαρ στάκτην επί της κεφαλής αυτής, και διασχίσασα τον εφ' αυτής χιτώνα τον ποικιλόχρουν, και βαλούσα τας χείρας αυτής επί της κεφαλής αυτής, απήρχετο, πορευομένη και κράζουσα. **20** Και είπε προς αυτήν Αβεσσαλώμ ο αδελφός αυτής, Μήπως Αμνών ο αδελφός σου ευρέθη μετά σου; πλην τώρα σιώπησον, αδελφή μου· αδελφός σου είναι μη κατάθλιβε την καρδίαν σου διά το πράγμα τούτο. Η Θάμαρ λοιπόν εκάθητο χηρεύουσα εν τω οίκω του αδελφού αυτής Αβεσσαλώμ. **21** Ακούσας δε ο βασιλεύς Δαβίδ πάντα ταύτα τα πράγματα, εθυμώθη σφόδρα. **22** Ο δε Αβεσσαλώμ δεν ελάλησε μετά του Αμνών ούτε καλόν ούτε κακόν· διότι εμίσει ο Αβεσσαλώμ τον Αμνών, επειδή εταπείνωσε την αδελφήν αυτού Θάμαρ. **23** Και μετά δύο ολόκληρα έτη, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτάς εν Βαάλ-ασώρ, ήτις είναι πλησίον του Εφραΐμ, και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ πάντας τους υιούς του βασιλέως. **24** Και ήλθεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα και είπεν, Ιδού, τώρα, ο δούλός σου έχει κουρευτάς· ας έλθη, παρακαλώ, ο βασιλεύς και οι δούλοι αυτού μετά του δούλου σου. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχί, υιέ μου, ας μη έλθωμεν τώρα πάντες, διά να μη ήμεθα βάρος εις σε. Και εβίασεν αυτόν, πλην δεν ηθέλησε να υπάγη, αλλ' ευλόγησεν αυτόν. **26** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Αν όχι, ας έλθη καν μεθ' ημών Αμνών, ο αδελφός μου. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Διά τι να έλθη μετά σου; **27** πλην ο Αβεσσαλώμ εβίασεν αυτόν, ώστε απέστειλε μετ' αυτού τον Αμνών και πάντας τους υιούς του βασιλέως. **28** Τότε προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ τους υπηρέτας αυτού λέγων. Ιδέτε τώρα όταν ευφρανθή η καρδία του Αμνών εκ του οίνου, και είπω προς εσάς, Πατάξατε τον Αμνών, τότε θανατώσατε αυτόν· μη φοβείσθε· δεν είμαι εγώ όστις σας προστάζω; ανδρίζεσθε και γίνεσθε υιοί δυνάμεως. **29** Και έκαμον οι υπηρέται του Αβεσσαλώμ προς τον Αμνών, ως προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ. Τότε σηκωθέντες πάντες οι υιοί του βασιλέως, εκάθησαν έκαστος επί της ημιόνου αυτού και έφυγον. **30** Ενώ δε ούτοι ήσαν καθ' οδόν, η φήμη έφθασε προς τον Δαβίδ, λέγουσα, Ο Αβεσσαλώμ επάταξε πάντας τους υιούς του βασιλέως, και δεν εναπελείφθη εξ αυτών ουδέ εις. **31** Τότε σηκωθείς ο βασιλεύς διέσχισε τα ιμάτια αυτού και επλαγίασε κατά γής· και πάντες οι δούλοι αυτού οι περιεστώτες διέσχισαν τα ιμάτια αυτών. **32** Και απεκρίθη Ιωναδάβ, ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, και είπεν, Ας μη λέγη ο κύριός μου ότι εθανατώθησαν πάντες οι νέοι, οι υιοί του βασιλέως· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν· επειδή ο Αβεσσαλώμ είχεν αποφασίσει τούτο, αφ' ης ημέρας εταπείνωσε Θάμαρ την αδελφήν αυτού· **33** τώρα λοιπόν ας μη βάλη ο κύριός μου ο βασιλεύς το

πράγμα εν τη καρδία αυτού, λέγων ότι πάντες οι υιοί
του βασιλέως απέθανον· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν.
34 Ο δε Αβεσσαλώμ έφυγε. Και υψώσας ο νέος, ο σκοπός,
τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, λαός πολύς
επορεύετο διά της οδού όπισθεν αυτού κατά το πλευρόν
του όρους. **35** Και είπεν ο Ιωναδάβ προς τον βασιλέα,
Ιδού, οι υιοί του βασιλέως έρχονται κατά τον λόγον
του δούλου σου, ούτως έγεινε. **36** Και ως ετελείωσε
λαλών, ιδού, οι υιοί του βασιλέως ήλθον και ύψωσαν
την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και ο βασιλεύς έτι,
και πάντες οι δούλοι αυτού έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν
σφόδρα. **37** Ο δε Αβεσσαλώμ έφυγε και υπήγε προς
τον Θαλμαΐ, υιόν του Αμμιούδ, βασιλέα της Γεσσούρ·
και επένθησεν ο Δαβίδ διά τον υιόν αυτού πάσας τας
ημέρας. **38** Ο Αβεσσαλώμ λοιπόν έφυγε και υπήγεν
εις Γεσσούρ, και ήτο εκεί τρία έτη. **39** Επεπόθησε δε ο
βασιλεύς Δαβίδ να υπάγη προς τον Αβεσσαλώμ, διότι
είχε παρηγορηθή διά τον θάνατον του Αμνών.

14 Και εγνώρισεν ο Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας, ότι
η καρδία του βασιλέως ήτο εις τον Αβεσσαλώμ. **2**
Και απέστειλεν ο Ιωάβ εις Θεκουέ και έφερεν εκείθεν
γυναίκα σοφήν, και είπε προς αυτήν, Προσποιήθητι,
παρακαλώ, ότι είσαι εν πένθει και ενδύθητι ιμάτια
πενθικά, και μη αλειφθής έλαιον, αλλ' έσο ως γυνή
πενθούσα ήδη ημέρας πολλάς διά αποθανόντα· **3** και
ύπαγε προς τον βασιλέα και λάλησον προς αυτόν κατά
τούτους τους λόγους. Και έβαλεν ο Ιωάβ τους λόγους
εις το στόμα αυτής. **4** Λαλούσα δε η γυνή η Θεκωΐτις
προς τον βασιλέα, έπεσε κατά πρόσωπον αυτής επί της
γης και προσεκύνησε και είπε, Σώσον, βασιλεύ. **5** Και
είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι έχεις; Η δε είπε, Γυνή
χήρα, φευ είμαι εγώ, και απέθανεν ο ανήρ μου· **6** και
η δούλη σου είχε δύο υιούς, οίτινες ελογομάχησαν
αμφότεροι εν τω αγρώ, και δεν ήτο ο χωρίζων αυτούς,
αλλ' επάταξεν ο εις τον άλλον και εθανάτωσεν αυτόν·
7 και ιδού, εσηκώθη πάσα η συγγένεια εναντίον της
δούλης σου και είπον, Παράδος τον πατάξαντα τον
αδελφόν αυτού, διά να θανατώσωμεν αυτόν, αντί της
ζωής του αδελφού αυτού τον οποίον εφόνευσε, και να
εξολοθρεύσωμεν ενταυτώ τον κληρονόμον· και ούτω
θέλουσι σβέσει τον άνθρακά μου τον εναπολειφθέντα,
ώστε να μη αφήσωσιν εις τον άνδρα μου όνομα μηδέ
απομεινάριον επί το πρόσωπον της γης. **8** Και είπεν ο
βασιλεύς προς την γυναίκα, Ύπαγε εις τον οίκόν σου,
και εγώ θέλω προστάξει υπέρ σου. **9** Και είπεν η γυνή
η Θεκωΐτις προς τον βασιλέα, Κύριέ μου βασιλεύ, επ'
εμέ ας ήναι η ανομία και επί τον οίκον του πατρός
μου· ο δε βασιλεύς και ο θρόνος αυτού αθώοι. **10** Και
είπεν ο βασιλεύς, Όστις λαλήση εναντίον σου, φέρε
αυτόν προς εμέ, και δεν θέλει πλέον σε εγγίσει. **11** Η
δε είπεν, Ας ενθυμηθή, παρακαλώ, ο βασιλεύς Κύριον
τον Θεόν σου, και ας μη αφήση τους εκδικητάς του
αίματος να πληθύνωσι την φθοράν και να απολέσωσι
τον υιόν μου. Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ουδέ μία θριξ του
υιού σου δεν θέλει πέσει εις την γην. **12** Τότε είπεν η
γυνή, Ας λαλήση, παρακαλώ, η δούλη σου λόγον προς
τον κύριόν μου τον βασιλέα. Και είπε, Λάλησον. **13** Και
είπεν η γυνή, Και διά τι εστοχάσθης τοιούτον πράγμα
κατά του λαού του Θεού; διότι ο βασιλεύς λαλεί τούτο
ως άνθρωπος ένοχος, επειδή ο βασιλεύς δεν στέλλει να
επαναφέρη τον εξόριστον αυτού. **14** Διότι αφεύκτως
θέλομεν αποθάνει, και είμεθα ως ύδωρ διακεχυμένον
επί της γης, το οποίον δεν επισυνάγεται πάλιν· και ο
Θεός δεν θέλει να απολεσθή ψυχή, αλλ' εφευρίσκει
μέσα, ώστε ο εξόριστος να μη μένη εξωσμένος απ'
αυτού. **15** Τώρα διά τούτο ήλθον να λαλήσω τον λόγον
τούτον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, διότι ο λαός
με εφόβισε· και η δούλη σου είπε, θέλω τώρα λαλήσει
προς τον βασιλέα· ίσως κάμη ο βασιλεύς την αίτησιν της
δούλης αυτού. **16** Διότι ο βασιλεύς θέλει εισακούσει,
διά να ελευθερώση την δούλην αυτού εκ χειρός του
ανθρώπου του ζητούντος να εξαλείψη εμέ και τον υιόν
μου ενταυτώ από της κληρονομίας του Θεού. **17** Είπε
μάλιστα η δούλη σου, Ο λόγος του κυρίου μου του
βασιλέως θέλει είσθαι τώρα παρηγορητικός· διότι ως
άγγελος Θεού, ούτως είναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, εις
το να διακρίνη το καλόν και το κακόν· και Κύριος ο
Θεός σου θέλει είσθαι μετά σου. **18** Τότε απεκρίθη ο
βασιλεύς και είπε προς την γυναίκα, Μη κρύψης απ'
εμού τώρα το πράγμα, το οποίον θέλω σε ερωτήσει
εγώ. Και είπεν η γυνή, Ας λαλήση, παρακαλώ, ο κύριός
μου ο βασιλεύς. **19** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν είναι
εις όλον τούτο η χειρ του Ιωάβ μετά σου; Και η γυνή
απεκρίθη και είπε, Ζη η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεύ,
ουδέν εκ των όσα είπεν ο κύριός μου ο βασιλεύς δεν
έκλινεν ούτε δεξιά ούτε αριστερά· διότι ο δούλός σου
Ιωάβ, αυτός προσέταξεν εις εμέ, και αυτός έβαλε πάντας
τους λόγους τούτους εις το στόμα της δούλης σου· **20**
ο δούλός σου Ιωάβ έκαμε τούτο, να μεταστρέψω την
μορφήν του πράγματος τούτου· και ο κύριός μου είναι
σοφός, κατά την σοφίαν αγγέλου του Θεού, εις το να
γνωρίζη πάντα τα εν τη γη. **21** Και είπεν ο βασιλεύς
προς τον Ιωάβ, Ιδού, τώρα, έκαμα το πράγμα τούτο·
ύπαγε λοιπόν, επανάφερε τον νέον, τον Αβεσσαλώμ.
22 Και έπεσεν ο Ιωάβ κατά πρόσωπον αυτού εις την γην
και προσεκύνησε και ευλόγησε τον βασιλέα· και είπεν ο
Ιωάβ, Σήμερον ο δούλός σου γνωρίζει ότι εύρηκα χάριν
εις τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ, καθότι ο
βασιλεύς έκαμε τον λόγον του δούλου αυτού. **23** Τότε
εσηκώθη ο Ιωάβ και υπήγεν εις Γεσσούρ και έφερε τον
Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ. **24** Και είπεν ο βασιλεύς,
Ας επιστρέψη εις τον οίκον αυτού και ας μη ίδη το
πρόσωπόν μου. Ούτως επέστρεψεν ο Αβεσσαλώμ εις τον
οίκον αυτού, και δεν είδε το πρόσωπον του βασιλέως.
25 Εις πάντα δε τον Ισραήλ δεν υπήρχεν άνθρωπος
ούτω θαυμαζόμενος διά την ωραιότητα αυτού ως ο
Αβεσσαλώμ· από του ίχνους του ποδός αυτού έως της
κορυφής αυτού δεν υπήρχεν εν αυτώ ελάττωμα· **26**
και οπότε εκούρευε την κεφαλήν αυτού, διότι εις το
τέλος εκάστου έτους εκούρευεν αυτήν· επειδή τα μαλλία
εβάρυνον αυτόν διά τούτο έκοπτεν αυτά· εζύγιζε τας
τρίχας της κεφαλής αυτού, και ήσαν διακοσίων σίκλων
κατά το βασιλικόν ζύγιον. **27** Εγεννήθησαν δε εις
τον Αβεσσαλώμ τρεις υιοί και μία θυγάτηρ, ονόματι
Θάμαρ· αύτη ήτο γυνή ωραιοτάτη. **28** Και κατώκησεν ο
Αβεσσαλώμ εν Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα έτη, και το
πρόσωπον του βασιλέως δεν είδεν. **29** Όθεν απέστειλεν

ο Αβεσσαλώμ προς τον Ιωάβ, διά να πέμψη αυτόν προς τον βασιλέα· πλην δεν ηθέλησε να έλθη προς αυτόν· απέστειλε πάλιν εκ δευτέρου, αλλά δεν ηθέλησε να έλθη. **30** Τότε είπε προς τους δούλους αυτού, Ιδέτε, ο αγρός του Ιωάβ είναι πλησίον του ιδικού μου, και έχει κριθήν εκεί· υπάγετε και κατακαύσατε αυτήν εν πυρί· και κατέκαυσαν οι δούλοι του Αβεσσαλώμ τον αγρόν εν πυρί. **31** Και εσηκώθη ο Ιωάβ και ήλθε προς τον Αβεσσαλώμ εις την οικίαν και είπε προς αυτόν, Διά τι κατέκαυσαν οι δούλοί σου τον αγρόν μου εν πυρί; **32** Ο δε Αβεσσαλώμ απεκρίθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, απέστειλα προς σε, λέγων, Ελθέ ενταύθα, διά να σε πέμψω προς τον βασιλέα να είπης, Διά τι ήλθον από Γεσσούρ; ήθελεν είσθαι καλήτερον δι' εμέ να ήμην έτι εκεί· τώρα λοιπόν ας ίδω το πρόσωπον του βασιλέως· και αν ήναι αδικία εν εμοί, ας με θανατώση. **33** Τότε ο Ιωάβ ήλθε προς τον βασιλέα και ανήγγειλε ταύτα προς αυτόν· και εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ, και ήλθε προς τον βασιλέα, και πεσών επί πρόσωπον αυτού εις την γην, προσεκύνησεν ενώπιον του βασιλέως· και ο βασιλεύς εφίλησε τον Αβεσσαλώμ.

15 Μετά δε ταύτα ητοίμασεν εις εαυτόν ο Αβεσσαλώμ αμάξας και ίππους και πεντήκοντα άνδρας, διά να τρέχωσιν έμπροσθεν αυτού. **2** Και εσηκόνετο ο Αβεσσαλώμ πρωΐ, και ίστατο εις τα πλάγια της οδού της πύλης· και οπότε τις έχων διαφοράν τινά ήρχετο προς τον βασιλέα διά κρίσιν, τότε ο Αβεσσαλώμ εκάλει αυτόν προς εαυτόν και έλεγεν, Εκ ποίας πόλεως είσαι; Ο δε απεκρίνετο, Ο δούλός σου είναι εκ της δείνος φυλής του Ισραήλ. **3** Και έλεγε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, Ιδέ, η υπόθεσίς σου είναι καλή και ορθή· πλην δεν είναι ουδείς ο ακούων σε από μέρους του βασιλέως. **4** Έλεγε προσέτι ο Αβεσσαλώμ, Τις να με εδιώριζε κριτήν του τόπου, διά να έρχηται προς εμέ πας όστις έχει διαφοράν ή κρίσιν, και να δικαιόνω αυτόν. **5** Και οπότε τις επλησίαζε διά να προσκυνήση αυτόν, ήπλονε την χείρα αυτού και επίανεν αυτόν και εφίλει αυτόν. **6** Και έκαμνεν ο Αβεσσαλώμ κατά τούτον τον τρόπον εις πάντα Ισραηλίτην ερχόμενον προς τον βασιλέα διά κρίσιν· και υπέκλεπτεν ο Αβεσσαλώμ τας καρδίας των ανδρών Ισραήλ. **7** Και εις το τέλος τεσσαράκοντα ετών είπεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα, Ας υπάγω, παρακαλώ, διά να εκπληρώσω την ευχήν μου, την οποίαν ηυχήθην εις τον Κύριον, εν Χεβρών· **8** διότι ο δούλός σου ηυχήθη ευχήν, ότε κατώκει εν Γεσσούρ εν Συρία, λέγων· Εάν ο Κύριος με επιστρέψη τωόντι εις Ιερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εις τον Κύριον. **9** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Ύπαγε εν ειρήνη. Και σηκωθείς, υπήγεν εις Χεβρών. **10** Απέστειλε δε ο Αβεσσαλώμ κατασκόπους εις πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, λέγων, Καθώς ακούσητε την φωνήν της σάλπιγγος, θέλετε ειπεί Ο Αβεσσαλώμ εβασίλευσεν εν Χεβρών. **11** Και υπήγαν μετά του Αβεσσαλώμ διακόσιοι άνδρες εξ Ιερουσαλήμ, κεκλημένοι και υπήγαν εν τη απλότητι αυτών και δεν ήξευραν ουδέν. **12** Και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ Αχιτόφελ τον Γιλωναίον, τον σύμβουλον του Δαβίδ, εκ της πόλεως αυτού, εκ Γιλώ, ενώ προσέφερε τας θυσίας. Και η συνωμοσία ήτο δυνατή και ο λαός επληθύνετο αδιακόπως πλησίον του Αβεσσαλώμ. **13** Ήλθε δε μηνυτής προς τον Δαβίδ λέγων, Αι καρδίαι των ανδρών Ισραήλ εστράφησαν κατόπιν του Αβεσσαλώμ. **14** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάντας τους δούλους αυτού τους μεθ' αυτού εν Ιερουσαλήμ, Σηκώθητε, και ας φύγωμεν· διότι δεν θέλομεν δυνηθή να διασωθώμεν από προσώπου του Αβεσσαλώμ· σπεύσατε να αναχωρήσωμεν, διά να μη επιταχύνη και καταφθάση ημάς και σπρώξη το κακόν εφ' ημάς και πατάξη την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **15** Και οι δούλοι του βασιλέως είπαν προς τον βασιλέα, Εις παν, ό,τι εκλέξη ο κύριός μου ο βασιλεύς, ιδού, οι δούλοί σου. **16** Και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο οίκος αυτού κατόπιν αυτού. Και αφήκεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς διά να φυλάττωσι τον οίκον. **17** Και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο λαός κατόπιν αυτού, και εστάθησαν εις τόπον μακράν απέχοντα. **18** Και πάντες οι δούλοι αυτού επορεύοντο πλησίον αυτού· και πάντες οι Χερεθαίοι και πάντες οι Φελεθαίοι και πάντες οι Γετθαίοι, εξακόσιοι άνδρες, οι ελθόντες οπίσω αυτού από Γαθ, προεπορεύοντο έμπροσθεν του βασιλέως. **19** Τότε είπεν ο βασιλεύς προς Ιτταΐ τον Γετθαίον, Διά τι έρχεσαι και συ μεθ' ημών; επίστρεψον και κατοίκει μετά του βασιλέως, διότι είσαι ξένος, και μάλιστα είσαι μετωκισμένος εκ του τόπου σου· **20** χθές ήλθες, και σήμερον θέλω σε κάμει να περιπλανάσαι μεθ' ημών; εγώ δε υπάγω όπου δυνηθώ· επίστρεψον και λάβε και τους αδελφούς σου· έλεος και αλήθεια μετά σου. **21** Ο δε Ιτταΐ απεκρίθη προς τον βασιλέα και είπε, Ζη Κύριος, και ζη ο κύριός μου ο βασιλεύς, όπου και αν ήναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, είτε εις θάνατον, είτε εις ζωήν, βεβαίως εκεί θέλει είσθαι και ο δούλός σου. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιτταΐ, Ελθέ λοιπόν, και διάβαινε. Και διέβη ο Ιτταΐ ο Γετθαίος και πάντες οι άνδρες αυτού και πάντα τα παιδία τα μετ' αυτού. **23** Όλος δε ο τόπος έκλαιε μετά φωνής μεγάλης, και διέβαινε πας ο λαός· διέβη και ο βασιλεύς τον χείμαρρον Κέδρων· και πας ο λαός διέβη κατά την οδόν της ερήμου. **24** Και ιδού, προσέτι ο Σαδώκ και πάντες οι Λευΐται μετ' αυτού, φέροντες την κιβωτόν της διαθήκης του Θεού· και έστησαν την κιβωτόν του Θεού· ανέβη δε ο Αβιάθαρ, αφού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων από της πόλεως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σαδώκ, Απόστρεψον την κιβωτόν του Θεού εις την πόλιν· εάν εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, θέλει με κάμει να επιστρέψω και να ίδω αυτήν και το κατοικητήριον αυτού· **26** αλλ' εάν είπη ούτω, Δεν έχω ευαρέσκειαν εις σε, ιδού, εγώ, ας κάμη εις εμέ ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **27** Ο βασιλεύς είπεν έτι προς Σαδώκ τον ιερέα, Δεν είσαι συ ο βλέπων; επίστρεψον εις την πόλιν εν ειρήνη, και Αχιμάας ο υιός σου και Ιωνάθαν ο υιός του Αβιάθαρ, οι δύο υιοί σας μεθ' υμών· **28** ιδέτε, εγώ θέλω μένει εις τας πεδιάδας της ερήμου, εωσού έλθη λόγος παρ' υμών διά να μοι αναγγείλη. **29** Ο Σαδώκ λοιπόν και ο Αβιάθαρ επανέφεραν την κιβωτόν του Θεού εις Ιερουσαλήμ και έμειναν εκεί. **30** Ο δε Δαβίδ ανέβαινε διά της αναβάσεως των Ελαιών, αναβαίνων και κλαίων και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην και περιπατών ανυπόδητος· και πας ο λαός ο μετ' αυτού είχεν έκαστος κεκαλυμμένην την κεφαλήν αυτού,

και ανέβαινον πορευόμενοι και κλαίοντες. **31** Και
απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ο Αχιτόφελ
είναι μεταξύ των συνωμοτών μετά του Αβεσσαλώμ.
Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον την
βουλήν του Αχιτόφελ. **32** Και ότε ήλθεν ο Δαβίδ εις
την κορυφήν του όρους, όπου προσεκύνησε τον Θεόν,
ιδού, ήλθεν εις συνάντησιν αυτού Χουσαΐ ο Αρχίτης,
έχων διεσχισμένον τον χιτώνα αυτού και χώμα επί της
ο κεφαλής αυτού. **33** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Εάν
διαβής μετ' εμού, θέλεις βεβαίως είσθαι φορτίον επ'
εμέ· **34** εάν όμως επιστρέψης εις την πόλιν και είπης
προς τον Αβεσσαλώμ, Θέλω είσθαι δούλός σου, βασιλεύ·
καθώς εστάθην δούλος του πατρός σου μέχρι τούδε,
ούτω θέλω είσθαι τώρα δούλός σου· τότε δύνασαι υπέρ
εμού να ανατρέψης την βουλήν του Αχιτόφελ· **35** και
δεν είναι εκεί μετά σου ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, οι
ιερείς; παν ό, τι λοιπόν ήθελες ακούσει εκ του οίκου
του βασιλέως, θέλεις αναγγείλει προς τον Σαδώκ και
Αβιάθαρ, τους ιερείς· **36** ιδού, εκεί μετ' αυτών οι δύο
υιοί αυτών, Αχιμάας ο του Σαδώκ και Ιωνάθαν ο του
Αβιάθαρ· και δι' αυτών θέλετε αποστέλλει προς εμέ παν
ό, τι ακούσητε. **37** Και καθώς εισήλθεν εις την πόλιν
ο Χουσαΐ ο φίλος του Δαβίδ, ο Αβεσσαλώμ ήλθεν εις
Ιερουσαλήμ.

16 Και ότε ο Δαβίδ επέρασεν ολίγον κορυφήν, ιδού,
Σιβά, ο υπηρέτης του Μεμφιβοσθέ, συνήντησεν
αυτόν, μετά δύο όνων σαμαρωμένων, έχων επ' αυτούς
διακοσίους άρτους και εκατόν βότρυς σταφίδων και
εκατόν αρμαθιάς θερινών καρπών και ασκόν οίνου. **2**
Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Διά τι φέρεις ταύτα;
Ο δε Σιβά είπεν, Οι όνοι είναι διά την οικογένειαν
του βασιλέως διά να επικάθηται, και οι άρτοι και οι
θερινοί καρποί διά να τρώγωσιν οι νέοι· ο δε οίνος,
διά να πίνωσιν όσοι ατονίσωσιν εν τη ερήμω. **3** Τότε
είπεν ο βασιλεύς, Και που είναι ο υιός του κυρίου
σου; Και είπεν ο Σιβά προς τον βασιλέα, Ιδού, κάθηται
εν Ιερουσαλήμ· διότι είπε, Σήμερον ο οίκος Ισραήλ
θέλει επιστρέψει προς εμέ την βασιλείαν του πατρός
μου. **4** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Ιδού, ιδικά
σου είναι πάντα τα υπάρχοντα του Μεμφιβοσθέ. Και
είπεν ο Σιβά, Δέομαι υποκλινώς να εύρω χάριν εις
τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ. **5** Και ότε
ήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ έως Βαουρείμ, ιδού, εξήρχετο
εκείθεν άνθρωπος εκ της συγγενείας του οίκου του
Σαούλ, ονομαζόμενος Σιμεΐ, υιός του Γηρά· και εξελθών,
ήρχετο καταρώμενος. **6** Και έρριπτε λίθους επί τον
Δαβίδ και επί πάντας τους δούλους του βασιλέως Δαβίδ·
πας δε ο λαός και πάντες οι δυνατοί ήσαν εκ δεξιών
αυτού και εξ αριστερών αυτού. **7** Και ούτως έλεγεν
ο Σιμεΐ καταρώμενος, Έξελθε, έξελθε, ανήρ αιμάτων
και ανήρ κακοποιέ· **8** επέστρεψεν ο Κύριος κατά σου
πάντα τα αίματα του οίκου του Σαούλ, αντί του οποίου
εβασίλευσας· και παρέδωκεν ο Κύριος την βασιλείαν
εις την χείρα Αβεσσαλώμ του υιού σου· και ιδού, συ
επιάσθης εν τη κακία σου, διότι είσαι ανήρ αιμάτων. **9**
Τότε είπε προς τον βασιλέα Αβισαί ο υιός της Σερουΐας,
Διά τι ούτος ο νεκρός κύων καταράται τον κύριόν μου
τον βασιλέα; άφες, παρακαλώ, να περάσω και να κόψω
την κεφαλήν αυτού. **10** Ο δε βασιλεύς είπε, Τι μεταξύ
εμού και ημών, υιοί της Σερουΐας; ας καταράται, διότι
ο Κύριος είπε προς αυτόν, Καταράσθητι τον Δαβίδ.
Τις λοιπόν θέλει ειπεί, Διά τι έκαμες ούτω; **11** Και
είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισαί και προς πάντας τους
δούλους αυτού, Ιδού, ο υιός μου, ο εξελθών εκ των
σπλάγχνων μου ζητεί την ζωήν μου· πόσω μάλλον τώρα
ο Βενιαμίτης; αφήσατε αυτόν, και ας καταράται, διότι ο
Κύριος προσέταξεν αυτόν· **12** ίσως επιβλέψη ο Κύριος
επί την θλίψιν μου, και ανταποδώση ο Κύριος εις εμέ
αγαθόν αντί της κατάρας τούτου την ημέραν ταύτην.
13 Και επορεύοντο ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις την
οδόν, ο δε Σιμεΐ επορεύετο κατά τα πλευρά του όρους
απέναντι αυτού, και κατηράτο πορευόμενος και έρριπτε
λίθους κατ' αυτού και εσκόνιζε με χώμα. **14** Και ήλθεν ο
βασιλεύς, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, εκλελυμένοι και
ανεπαύθησαν εκεί. **15** Ο δε Αβεσσαλώμ και πας ο λαός,
οι άνδρες Ισραήλ, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ
μετ' αυτού. **16** Και ότε ήλθε προς τον Αβεσσαλώμ Χουσαΐ
ο Αρχίτης, ο φίλος του Δαβίδ, είπεν ο Χουσαΐ προς τον
Αβεσσαλώμ, Ζήτω ο βασιλεύς· ζήτω ο βασιλεύς. **17** Ο δε
Αβεσσαλώμ είπε προς τον Χουσαΐ, τούτο είναι το έλεός
σου προς τον φίλον σου; διά τι δεν υπήγες μετά του
φίλου σου; **18** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ,
Ουχί· αλλ' εκείνου, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος και
ούτος ο λαός και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, τούτου θέλω
είσθαι και μετά τούτου θέλω κατοικεί· **19** και έπειτα,
ποίον θέλω δουλεύει εγώ; ουχί έμπροσθεν του υιού
αυτού; καθώς εδούλευσα έμπροσθεν του πατρός σου,
ούτω θέλω είσθαι έμπροσθέν σου. **20** Τότε είπεν ο
Αβεσσαλώμ προς τον Αχιτόφελ, Συμβουλεύθητε μεταξύ
σας τι θέλομεν κάμει. **21** Και είπεν ο Αχιτόφελ προς
τον Αβεσσαλώμ, Είσελθε εις τας παλλακάς του πατρός
σου, τας οποίας αφήκε διά να φυλάττωσι τον οίκον· και
θέλει ακούσει πας ο Ισραήλ, ότι έγεινες μισητός εις τον
πατέρα σου· και θέλουσιν ενδυναμωθή αι χείρες πάντων
των μετά σου. **22** Έστησαν λοιπόν εις τον Αβεσσαλώμ
σκηνήν επί του δώματος, και εισήλθεν ο Αβεσσαλώμ
εις τας παλλακάς του πατρός αυτού, ενώπιον παντός
του Ισραήλ. **23** Και η συμβουλή του Αχιτόφελ, την
οποίαν έδιδε κατ' εκείνας τας ημέρας, ήτο ως εάν τις
ήθελε συμβουλευθή τον Θεόν· ούτως ενομίζετο πάσα
συμβουλή του Αχιτόφελ και εις τον Δαβίδ και εις τον
Αβεσσαλώμ.

17 Και ο Αχιτόφελ είπε προς τον Αβεσσαλώμ, Ας
εκλέξω τώρα δώδεκα χιλιάδας ανδρών και
σηκωθείς, ας καταδιώξω οπίσω του Δαβίδ την νύκτα· **2**
και θέλω επέλθει κατ' αυτού, ενώ είναι αποκαμωμένος
και εκλελυμένος τας χείρας, και θέλω κατατρομάξει
αυτόν· και πας ο λαός ο μετ' αυτού θέλει φύγει, και
θέλω πατάξει τον βασιλέα μεμονωμένον· **3** και θέλω
επιστρέψει πάντα τον λαόν προς σέ· διότι ο ανήρ, τον
οποίον συ ζητείς, είναι ως εάν πάντες επέστρεφον· πας
δε ο λαός θέλει είσθαι εν ειρήνη. **4** Και ήρεσεν ο λόγος
εις τον Αβεσσαλώμ και εις πάντας τους πρεσβυτέρους
του Ισραήλ. **5** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Κάλεσον τώρα
και Χουσαΐ τον Αρχίτην, και ας ακούσωμεν τι λέγει
και αυτός. **6** Και ότε εισήλθεν ο Χουσαΐ προς τον

Αβεσσαλώμ, είπε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, λέγων,
Ο Αχιτόφελ ελάλησε κατά τούτον τον τρόπον· πρέπει
να κάμωμεν κατά τον λόγον αυτού ή ουχί; λάλησον
συ. 7 Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Δεν
είναι καλή η συμβουλή, την οποίαν έδωκεν ο Αχιτόφελ
ταύτην την φοράν. 8 Και είπεν ο Χουσαΐ, συ εξεύρεις
τον πατέρα σου και τους άνδρας αυτού, ότι είναι δυνατοί
και κατάπικροι την ψυχήν, ως άρκτος στερηθείσα των
τέκνων αυτής εν τη πεδιάδι και ο πατήρ σου είναι
ανήρ πολεμιστής και δεν θέλει μείνει την νύκτα μετά
του λαού· 9 ιδού, τώρα είναι κεκρυμμένος εν λάκκω
τινί ή εν άλλω τινί τόπω· και εάν πέσωσί τινές εξ
αυτών εις την αρχήν, πας όστις ακούση θέλει ειπεί,
θραύσις έγεινεν εις τον λαόν, τον ακολουθούντα τον
Αβεσσαλώμ· 10 τότε και ο ανδρείος, του οποίου η
καρδία είναι ως η καρδία του λέοντος, θέλει παντάπασι
νεκρωθή· διότι πας ο Ισραήλ εξεύρει, ότι ο πατήρ σου
είναι δυνατός· και οι μετ' αυτού, άνδρες δυνάμεως· 11
διά ταύτα εγώ συμβουλεύω να συναχθή προς σε πας ο
Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, ως η άμμος η παρά την
θάλασσαν κατά το πλήθος, και να υπάγης προσωπικώς
να πολεμήσης· 12 ούτω θέλομεν επέλθει κατ' αυτού
εις όντινα τόπον ευρεθή, και θέλομεν πέσει επ' αυτόν
ως πίπτει η δρόσος επί την γήν· ώστε εξ αυτού και
εκ πάντων των ανθρώπων των μετ' αυτού δεν θέλει
μείνει ουδέ είς· 13 εάν δε καταφύγη εις πόλιν τινά,
τότε πας ο Ισραήλ θέλει φέρει κατά της πόλεως εκείνης
σχοινία, και θέλομεν σύρει αυτήν έως του χειμάρρου,
ώστε να μη μείνη εκεί ουδέ λιθάριον. 14 Και είπεν ο
Αβεσσαλώμ και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, Καλητέρα
είναι η συμβουλή του Χουσαΐ του Αρχίτου παρά την
συμβουλήν του Αχιτόφελ. Διότι ο Κύριος διέταξε να
διασκεδάση την καλήν συμβουλήν του Αχιτόφελ, διά να
επιφέρη ο Κύριος το κακόν επί τον Αβεσσαλώμ. 15 Και
είπεν ο Χουσαΐ προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ,
τους ιερείς, Ούτω και ούτω συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ
τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, και
ούτω και ούτω συνεβούλευσα εγώ· 16 τώρα λοιπόν
αποστείλατε ταχέως και αναγγείλατε προς τον Δαβίδ,
λέγοντες, Μη μείνης την νύκτα ταύτην εν ταις πεδιάσι
της ερήμου, αλλά σπεύσον να διαπεράσης, διά να μη
καταποθή ο βασιλεύς και πας ο λαός ο μετ' αυτού. 17
Ο δε Ιωνάθαν και ο Αχιμάας ίσταντο πλησίον της Εν-
ρωγήλ, διότι δεν ετόλμων να φανώσιν ότι εισήρχοντο
εις την πόλιν· και υπήγε παιδίσκη τις και απήγγειλε
προς αυτούς το πράγμα· οι δε υπήγαν και απήγγειλαν
προς τον βασιλέα Δαβίδ. 18 Νέος τις δε ιδών αυτούς,
απήγγειλε προς τον Αβεσσαλώμ· πλην και οι δύο υπήγαν
ταχέως και εισήλθον εις την οικίαν τινός εν Βαουρείμ,
όστις είχε φρέαρ εν τη αυλή αυτού, και κατέβησαν εκεί.
19 Και η γυνή λαβούσα κάλυμμα εξήπλωσεν επί το
στόμιον του φρέατος, και έχυσεν επ' αυτό κοπανισμένον
σίτον· ώστε δεν εγνώσθη το πράγμα. 20 Και ελθόντες οι
δούλοι του Αβεσσαλώμ εις την οικίαν προς την γυναίκα,
είπον, Που είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν; Η δε γυνή
είπε προς αυτούς, Διέβησαν το ρυάκιον του ύδατος. Και
αφού εζήτησαν και δεν εύρηκαν αυτούς, επέστρεψαν εις
Ιερουσαλήμ. 21 Αφού δε εκείνοι ανεχώρησαν, ανέβησαν
εκ του φρέατος και υπήγαν και απήγγειλαν προς τον
βασιλέα Δαβίδ και είπον προς τον Δαβίδ, Σηκώθητε και
περάσατε ταχέως το ύδωρ· διότι ούτω συνεβούλευσεν
εναντίον σας ο Αχιτόφελ. 22 Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και
πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην·
μέχρι του χαράγματος της ημέρας δεν έλειψεν ουδέ
εις εξ αυτών, όστις δεν διέβη τον Ιορδάνην. 23 Ο δε
Αχιτόφελ, ιδών ότι η συμβουλή αυτού δεν εξετελέσθη,
εσαμάρωσε τον όνον αυτού και σηκωθείς, ανεχώρησε
προς τον οίκον αυτού, εις την πόλιν αυτού· και αφού
διέταξε τα του οίκου αυτού, εκρεμάσθη και απέθανε
και ετάφη εν τω τάφω του πατρός αυτού. 24 Και ο
Δαβίδ ήλθεν εις Μαχαναΐμ· ο δε Αβεσσαλώμ διέβη τον
Ιορδάνην, αυτός και πάντες οι άνδρες Ισραήλ μετ'
αυτού. 25 Και κατέστησεν ο Αβεσσαλώμ αρχιστράτηγον
τον Αμασά αντί του Ιωάβ. Ήτο δε ο Αμασά υιός ανδρός
ονομαζομένου Ιθρά, Ισραηλίτου, όστις εισήλθε προς την
Αβιγαίαν, θυγατέρα του Νάας, αδελφήν Σερουΐας, της
μητρός του Ιωάβ. 26 Και εστρατοπέδευσαν ο Ισραήλ και
ο Αβεσσαλώμ εν γη Γαλαάδ. 27 Ότε δε ήλθεν ο Δαβίδ εις
Μαχαναΐμ, Σωβεί, ο υιός του Νάας από Ραββά εκ των
υιών Αμμών, και Μαχείρ, ο υιός του Αμμήλ από Λό-
δεβάρ, και Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης από Ρωγελλίμ, 28
έφεραν κλίνας και λεκάνας και σκεύη πήλινα και σίτον
και κριθήν και άλευρον και σίτον πεφρυγανισμένον και
κυάμους και φακήν και όσπρια πεφρυγανισμένα, 29
και μέλι και βούτυρον και πρόβατα και τυρούς βοός
προς τον Δαβίδ και προς τον λαόν τον μετ' αυτού, διά
να φάγωσι διότι είπον, Ο λαός είναι πεινασμένος και
εκλελυμένος και διψασμένος εν τη ερήμω.

18 Και απηρίθμησεν ο Δαβίδ τον λαόν τον μετ'
αυτού, και κατέστησεν επ' αυτούς χιλιάρχους και
εκατοντάρχους. 2 Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον λαόν,
εν τρίτον υπό την χείρα του Ιωάβ, και εν τρίτον υπό
την χείρα του Αβισαί, υιού της Σερουΐας, αδελφού του
Ιωάβ, και εν τρίτον υπό την χείρα Ιτταΐ του Γετθαίου.
Και είπεν ο βασιλεύς προς τον λαόν, Θέλω βεβαίως
εξέλθει και εγώ μεθ' υμών. 3 Ο λαός όμως απεκρίθη,
Δεν θέλεις εξέλθει διότι, εάν τραπώμεν εις φυγήν,
δεν μέλει αυτούς περί ημών· ουδέ εάν το ήμισυ εξ
ημών αποθάνη, δεν μέλει αυτούς περί ημών· επειδή
τώρα συ είσαι ως ημείς δέκα χιλιάδες· όθεν τώρα είναι
καλήτερον να ήσαι βοηθός ημών εκ της πόλεως. 4 Και
είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, ό,τι σας φαίνεται καλόν,
θέλω κάμει. Και εστάθη ο βασιλεύς εις το πλάγιον
της πύλης· και πας ο λαός εξήρχετο κατά εκατοντάδας
και κατά χιλιάδας. 5 Και προσέταξεν ο βασιλεύς εις
τον Ιωάβ και εις τον Αβισαί και εις τον Ιτταΐ, λέγων,
Σώσατέ μοι τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. Και πας ο λαός
ήκουσεν, ενώ ο βασιλεύς προσέταττεν εις πάντας τους
άρχοντας υπέρ του Αβεσσαλώμ. 6 Εξήλθε λοιπόν ο λαός
εις το πεδίον εναντίον του Ισραήλ· και η μάχη έγεινεν
εν τω δάσει Εφραΐμ. 7 Και κατετροπώθη εκεί ο λαός
Ισραήλ υπό των δούλων του Δαβίδ· και έγεινεν εκεί την
ημέραν εκείνην θραύσις μεγάλη, είκοσι χιλιάδων. 8
διότι η μάχη έγεινεν εκεί διεσπαρμένη επί το πρόσωπον
όλου του τόπου· και το δάσος κατέφαγε πλειότερον
λαόν, παρ' όσον κατέφαγεν η μάχαιρα, την ημέραν
εκείνην. 9 Και συνήντησεν ο Αβεσσαλώμ τους δούλους

του Δαβίδ. Και εκάθητο ο Αβεσσαλώμ επί ημιόνου, και εισήλθεν ο ημίονος υπό τους πυκνούς κλάδους μεγάλης δρυός, και επιάσθη η κεφαλή αυτού εις την δρυν, και εκρεμάσθη αναμέσον του ουρανού και της γής· ο δε ημίονος ο υποκάτω αυτού διεπέρασεν. **10** Ιδών δε ανήρ τις, απήγγειλε προς τον Ιωάβ, και είπεν, Ιδού, είδον τον Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εις δρυν. **11** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον άνδρα, τον απαγγείλαντα προς αυτόν, Και ιδού, είδες, και διά τι πατάξας δεν κατέβαλες αυτόν εκεί εις την γην; βεβαίως ήθελον σοι δώσει δέκα σίκλους αργυρίου και μίαν ζώνην. **12** Ο δε ανήρ είπε προς τον Ιωάβ, Και χίλιοι σίκλοι αργυρίου αν ήθελον μετρηθή εις την παλάμην μου, δεν ήθελον βάλει την χείρα μου επί τον υιόν του βασιλέως· διότι εις επήκοον ημών προσέταξεν ο βασιλεύς εις σε και εις τον Αβισαί και εις τον Ιτταΐ, λέγων, Φυλάχθητε μη εγγίση μηδείς τον νέον, τον Αβεσσαλώμ· **13** αλλά και εάν ήθελον πράξει δολίως εναντίον της ζωής μου, δεν κρύπτεται ουδέν από του βασιλέως· και συ ήθελες σταθή εναντίος. **14** Τότε είπεν ο Ιωάβ, Δεν πρέπει να χρονοτριβώ ούτω μετά σου. Και λαβών εις την χείρα αυτού τρία βέλη, διεπέρασεν αυτά διά της καρδίας του Αβεσσαλώμ, ενώ έτι έζη εν τω μέσω της δρυός. **15** Και περικυκλώσαντες δέκα νέοι, οι βαστάζοντες τα όπλα του Ιωάβ, επάταξαν τον Αβεσσαλώμ και εθανάτωσαν αυτόν. **16** Και εσάλπισεν ο Ιωάβ διά της σάλπιγγος, και επέστρεψεν ο λαός από του να καταδιώκη οπίσω του Ισραήλ· διότι ανεχαίτισεν ο Ιωάβ τον λαόν. **17** Και λαβόντες τον Αβεσσαλώμ, έρριψαν αυτόν εις λάκκον μέγαν εντός του δάσους· και έστησαν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν σφόδρα· και πας ο Ισραήλ έφυγεν έκαστος εις την σκηνήν αυτού. **18** Έτι δε ζων ο Αβεσσαλώμ είχε λάβει και στήσει δι' εαυτόν στήλην, την εν τη κοιλάδι του βασιλέως· διότι είπεν, Δεν έχω υιόν διά να διατηρή την μνήμην του ονόματός μου· και εκάλεσε την στήλην με το όνομα αυτού· και καλείται έως της ημέρας ταύτης Στήλη του Αβεσσαλώμ. **19** Τότε είπεν Αχιμάας ο υιός του Σαδώκ, Ας τρέξω τώρα και ας φέρω προς τον βασιλέα αγγελίας, ότι ο Κύριος εξεδίκησεν αυτόν εκ χειρός των εχθρών αυτού. **20** Και είπε προς αυτόν ο Ιωάβ, Δεν θέλεις είσθαι την ημέραν ταύτην αγγελιαφόρος, αλλ' εις άλλην ημέραν θέλεις φέρει αγγελίας· εις ταύτην δε την ημέραν δεν θέλεις φέρει αγγελίας, επειδή ο υιός του βασιλέως απέθανε. **21** Τότε είπεν ο Ιωάβ προς τον Χουσεί, Ύπαγε, απάγγειλον προς τον βασιλέα όσα είδες. Και ο Χουσεί προσεκύνησε τον Ιωάβ και έτρεξε. **22** Τότε Αχιμάας ο υιός του Σαδώκ είπε πάλιν προς τον Ιωάβ, Αλλ' ό, τι και αν ήναι, ας τρέξω και εγώ, παρακαλώ, κατόπιν του Χουσεί. Ο δε Ιωάβ είπε, Διά τι θέλεις να τρέξης, τέκνον μου, ενώ δεν έχεις αρμοδίους αγγελίας; **23** Αλλ' ό, τι και αν ήναι, είπεν, ας τρέξω. Τότε είπε προς αυτόν, Τρέχε. Και έτρεξεν ο Αχιμάας διά της οδού της πεδιάδος και επέρασε τον Χουσεί. **24** Εκάθητο δε ο Δαβίδ μεταξύ των δύο πυλών· και ανέβη ο σκοπός εις το δώμα της πύλης, επί το τείχος, και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, άνθρωπος τρέχων μόνος. **25** Και ανεβόησεν ο σκοπός και απήγγειλε προς τον βασιλέα. Και ο βασιλεύς είπεν, Εάν ήναι μόνος, έχει αγγελίας εις το στόμα αυτού. Και ήρχετο προχωρών και επλησίαζε. **26** Και είδεν ο σκοπός άλλον άνθρωπον τρέχοντα· και ανεβόησεν ο σκοπός προς τον θυρωρόν, και είπεν, Ιδού, άλλος άνθρωπος τρέχων μόνος. Και είπεν ο βασιλεύς, Και ούτος είναι αγγελιαφόρος. **27** Και είπεν ο σκοπός, Το τρέξιμον του πρώτου μοι φαίνεται ως το τρέξιμον του Αχιμάας, υιού του Σαδώκ. Και είπεν ο βασιλεύς, Καλός άνθρωπος είναι ούτος και έρχεται με αγαθάς αγγελίας. **28** Και εβόησεν ο Αχιμάας και είπε προς τον βασιλέα, Χαίρε. και προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού έως εδάφους· και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός σου, όστις παρέδωκε τους ανθρώπους, τους σηκώσαντας την χείρα αυτών κατά του κυρίου μου του βασιλέως. **29** Και είπεν ο βασιλεύς, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Αχιμάας, Ότε ο Ιωάβ απέστελλε τον δούλον του βασιλέως, και εμέ τον δούλον σου, είδον τον μέγαν θόρυβον, πλην δεν ήξευρον τι ήτο. **30** Και είπεν ο βασιλεύς, Στρέψον, στάθητι εκεί. Και εστράφη και εστάθη. **31** Και ιδού, ήλθεν ο Χουσεί· και είπεν ο Χουσεί, Αγγελίας, κύριέ μου βασιλεύ· διότι ο Κύριος σε εξεδίκησε την ημέραν ταύτην εκ χειρός πάντων των επανισταμένων επί σε. **32** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Χουσεί, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Χουσεί, είθε να γείνωσιν ως ο νέος εκείνος οι εχθροί του κυρίου μου του βασιλέως, και πάντες οι επανιστάμενοι επί σε διά κακόν. **33** Και εταράχθη ο βασιλεύς και ανέβη εις το υπερώον της πύλης, και έκλαυσε· και ενώ επορεύετο, έλεγεν ούτως· Υιέ μου Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου Αβεσσαλώμ· είθε να απέθνησκον εγώ αντί σου, Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου.

19 Και ανηγγέλθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, ο βασιλεύς κλαίει και πενθεί διά τον Αβεσσαλώμ. **2** Και εν τη ημέρα εκείνη η σωτηρία μετεβλήθη εις πένθος εν παντί τω λαώ· διότι ήκουσεν ο λαός να λέγωσιν εν τη ημέρα εκείνη, Ο βασιλεύς είναι περίλυπος διά τον υιόν αυτού. **3** Και εισήρχετο ο λαός εν τη ημέρα εκείνη κρυφίως εις την πόλιν, ως λαός όστις κρύπτεται αισχυνόμενος, όταν εν τη μάχη τραπή εις φυγήν. **4** Ο δε βασιλεύς εκάλυψε το πρόσωπον αυτού, και εβόα ο βασιλεύς εν φωνή μεγάλη, Υιέ μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου. **5** Και εισελθών ο Ιωάβ εις τον οίκον προς τον βασιλέα, είπε, Κατήσχυνας σήμερον τα πρόσωπα πάντων των δούλων σου, οίτινες έσωσαν σήμερον την ζωήν σου και την ζωήν των υιών σου και των θυγατέρων σου και την ζωήν των γυναικών σου και την ζωήν των παλλακών σου· **6** επειδή αγαπάς τους μισούντάς σε και μισείς τους αγαπώντάς σε· διότι έδειξας σήμερον, ότι δεν είναι παρά σοι ουδέν οι άρχοντές σου και οι δούλοί σου· διότι σήμερον εγνώρισα, ότι εάν ο Αβεσσαλώμ έζη και ημείς πάντες απεθνήσκομεν σήμερον, τότε ήθελεν είσθαι αρεστόν εις σέ· **7** τώρα λοιπόν σηκώθητι, έξελθε και λάλησον κατά την καρδίαν των δούλων σου· διότι ομνύω εις τον Κύριον, εάν δεν εξέλθης, δεν θέλει μείνει μετά σου την νύκτα ταύτην ουδέ είς· και τούτο θέλει είσθαι εις σε χειρότεραν υπέρ πάντα τα κακά, όσα ήλθον επί σε εκ νεότητός σου μέχρι του νυν. **8** Τότε εσηκώθη ο βασιλεύς και εκάθησεν εν τη πύλη. Και ανήγγειλαν προς πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ιδού, ο βασιλεύς κάθηται εν

τη πύλη. Και ήλθε πας ο λαός έμπροσθεν του βασιλέως.
Ο δε Ισραήλ έφυγεν έκαστος εις την σκηνήν αυτού. **9**
Και ήτο πας ο λαός εις έριδα κατά πάσας τας φυλάς του
Ισραήλ, λέγοντες, Ο βασιλεύς έσωσεν ημάς εκ χειρός
των εχθρών ημών· και αυτός ηλευθέρωσεν ημάς εκ
χειρός των Φιλισταίων· και τώρα έφυγεν εκ του τόπου εξ
αιτίας του Αβεσσαλώμ· **10** ο δε Αβεσσαλώμ, τον οποίον
εχρίσαμεν βασιλέα εφ' ημάς, απέθανεν εν τη μάχη· τώρα
λοιπόν διά τι δεν λαλείτε να επιστρέψωμεν τον βασιλέα;
11 Και απέστειλεν ο βασιλεύς Δαβίδ προς τον Σαδώκ και
προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, λέγων, Λαλήσατε προς
τους πρεσβυτέρους του Ιούδα, λέγοντες, Διά τι είσθε οι
έσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα εις τον οίκον
αυτού; διότι οι λόγοι παντός του Ισραήλ έφθασαν προς
τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού· **12** σεις είσθε αδελφοί
μου, σεις οστά μου και σαρξ μου· διά τι λοιπόν είσθε οι
έσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα; **13** προς
τον Αμασά μάλιστα είπατε, Δεν είσαι συ οστούν μου
και σαρξ μου; ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω
να προσθέση, εάν δεν γείνης αρχιστράτηγος πάντοτε
έμπροσθέν μου αντί του Ιωάβ. **14** Και έκλινε την
καρδίαν πάντων των ανδρών Ιούδα ως ενός ανθρώπου·
και απέστειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Επίστρεψον
συ και πάντες οι δούλοί σου. **15** Επέστρεψε λοιπόν ο
βασιλεύς και ήλθεν έως του Ιορδάνου. Και ο Ιούδας
ήλθεν εις Γάλγαλα, διά να υπάγη εις συνάντησιν του
βασιλέως, να διαβιβάση τον βασιλέα διά του Ιορδάνου.
16 Έσπευσε δε Σιμεΐ ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης,
εκ Βαουρείμ, και κατέβη μετά των ανδρών Ιούδα εις
συνάντησιν του βασιλέως Δαβίδ. **17** Και ήσαν μετ' αυτού
χίλιοι άνδρες εκ του Βενιαμίν, και Σιβά ο δούλος του
οίκου του Σαούλ, και οι δεκαπέντε υιοί αυτού και είκοσι
δούλοι αυτού μετ' αυτού· και διέβησαν τον Ιορδάνην
ενώπιον του βασιλέως. **18** Έπειτα επέρασεν η λέμβος
διά να διαβιβάση την οικογένειαν του βασιλέως, και
να κάμη ό, τι ήθελε φανή εις αυτόν αρεστόν. Και Σιμεΐ
ο υιός του Γηρά έπεσεν ενώπιον του βασιλέως, ενώ
διέβαινε τον Ιορδάνην· **19** και είπε προς τον βασιλέα,
Ας μη λογαριάση ο κύριός μου ανομίαν εις εμέ, και
μη ενθυμηθής την ανομίαν, την οποίαν έπραξεν ο
δούλός σου, καθ' ην ημέραν εξήρχετο ο κύριός μου
ο βασιλεύς εξ Ιερουσαλήμ, ώστε να βάλη τούτο ο
βασιλεύς εν τη καρδία αυτού· **20** διότι ο δούλός σου
εγνώρισεν ότι εγώ ήμαρτον· και ιδού εγώ ήλθον σήμερον
πρότερος παντός του οίκου Ιωσήφ, διά να καταβώ
εις συνάντησιν του κυρίου μου του βασιλέως. **21** Και
απεκρίθη ο Αβισαί ο υιός της Σερουΐας, λέγων, Δεν
πρέπει ο Σιμεΐ να θανατωθή διά τούτο, διότι κατηράσθη
τον κεχρισμένον του Κυρίου; **22** Αλλ' ο Δαβίδ είπε,
Τι μεταξύ εμού και υμών, υιοί της Σερουΐας, ώστε
γίνεσθε σήμερον επίβουλοι εις εμέ; πρέπει την ημέραν
ταύτην να θανατωθή άνθρωπος εν Ισραήλ; διότι δεν
γνωρίζω εγώ ότι σήμερον είμαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ;
23 Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιμεΐ, Δεν θέλεις
αποθάνει. Και ώμοσε προς αυτόν ο βασιλεύς. **24** Και
Μεμφιβοσθέ, ο υιός του Σαούλ, κατέβη εις συνάντησιν
του βασιλέως· και ούτε τους πόδας αυτού είχε νίψει ούτε
τον πώγωνα αυτού ευπρεπίσει ούτε τα ιμάτια αυτού
είχε πλύνει, αφ' ης ημέρας ο βασιλεύς ανεχώρησε μέχρι
της ημέρας καθ' ην επέστρεψεν εν ειρήνη. **25** Και ότε
ήλθεν εις Ιερουσαλήμ προς συνάντησιν του βασιλέως, ο
βασιλεύς είπε προς αυτόν, Διά τι δεν ήλθες μετ' εμού,
Μεμφιβοσθέ; **26** Ο δε απεκρίθη, Κύριέ μου βασιλεύ,
ο δούλός μου με ηπάτησε· διότι ο δούλός σου είπε,
Θέλω στρώσει δι' εμαυτόν τον όνον, και θέλω αναβή
επ' αυτόν και υπάγει προς τον βασιλέα· διότι ο δούλός
σου είναι χωλός· **27** και εσυκοφάντησε τον δούλον
σου προς τον κύριόν μου τον βασιλέα· πλην ο κύριός
μου ο βασιλεύς είναι ως άγγελος Θεού· κάμε λοιπόν το
αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· **28** διότι πας ο οίκος
του πατρός μου δεν ήτο παρά άξιος θανάτου ενώπιον
του κυρίου μου του βασιλέως· συ όμως κατέταξας τον
δούλον σου μεταξύ εκείνων οίτινες έτρωγον επί της
τραπέζης σου· και τι δίκαιον έχω εγώ πλέον, και διά
τι να παραπονώμαι έτι προς τον βασιλέα; **29** Και είπε
προς αυτόν ο βασιλεύς, Διά τι λαλείς έτι περί των
πραγμάτων σου; εγώ είπα, Συ και ο Σιβά διαμοιράσθητε
τους αγρούς. **30** Και είπεν ο Μεμφιβοσθέ προς τον
βασιλέα, Και τα πάντα ας λάβη, αφού ο κύριός μου ο
βασιλεύς επέστρεψεν εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. **31**
Και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης κατέβη από Ρωγελλίμ
και διέβη τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως, διά να
συμπροπέμψη αυτόν έως πέραν του Ιορδάνου. **32** Ήτο
δε ο Βαρζελλαΐ άνθρωπος γέρων σφόδρα, ογδοήκοντα
ετών ηλικίας· και διέτρεφε τον βασιλέα, ότε εκάθητο
εν Μαχαναΐμ· διότι ήτο άνθρωπος μέγας σφόδρα. **33**
Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Βαρζελλαΐ, Διάβα συ
μετ' εμού, και θέλω σε τρέφει μετ' εμού εν Ιερουσαλήμ.
34 Ο δε Βαρζελλαΐ είπε προς τον βασιλέα, Πόσαι είναι
αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ώστε να αναβώ
μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ; **35** είμαι σήμερον
ογδοήκοντα ετών ηλικίας· δύναμαι να κάμω διάκρισιν
μεταξύ καλού και κακού; δύναται ο δούλός σου να
αισθανθή τι τρώγω, ή τι πίνω; δύναμαι να ακούσω
πλέον την φωνήν των αδόντων ή των αδουσών; διά
τι λοιπόν ο δούλός σου να ήναι έτι και φορτίον εις
τον κύριόν μου τον βασιλέα; **36** ο δούλός σου θέλει
διαβή τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως μέχρις ολίγου
διαστήματος· και διά τι ο βασιλεύς ήθελε κάμει εις εμέ
την ανταπόδοσιν ταύτην; **37** ας επιστρέψη ο δούλός
σου, παρακαλώ, διά να αποθάνω εν τη πόλει μου και να
ενταφιασθώ πλησίον του τάφου του πατρός μου και της
μητρός μου· πλην ιδού, ο δούλός σου Χιμάμ· ας διαβή
μετά του κυρίου μου του βασιλέως· και κάμε εις αυτόν ό,
τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **38** Και είπεν
ο βασιλεύς, Μετ' εμού θέλει διαβή ο Χιμάμ, και εγώ
θέλω κάμει εις αυτόν ό, τι φαίνεται αρεστόν εις τους
οφθαλμούς σου· και εις σε θέλω κάμει παν ό, τι ζητήσης
παρ' εμού. **39** Και διέβη πας ο λαός τον Ιορδάνην.
Και ότε διέβη ο βασιλεύς, κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον
Βαρζελλαΐ και ευλόγησεν αυτόν· ο δε επέστρεψεν εις τον
τόπον αυτού. **40** Τότε διέβη ο βασιλεύς εις Γάλγαλα, και
ο Χιμάμ διέβη μετ' αυτού· και πας ο λαός του Ιούδα και
έτι το ήμισυ του λαού Ισραήλ διεβίβασαν τον βασιλέα.
41 Και ιδού, πάντες οι άνδρες Ισραήλ ήλθον προς τον
βασιλέα και είπον προς τον βασιλέα, Διά τι σε έκλεψαν
οι αδελφοί ημών, οι άνδρες Ιούδα, και διεβίβασαν τον
βασιλέα και την οικογένειαν αυτού, διά του Ιορδάνου,

και πάντας τους άνδρας του Δαβίδ μετ' αυτού; 42 Και
απεκρίθησαν πάντες οι άνδρες Ιούδα προς τους άνδρας
Ισραήλ, Διότι ο βασιλεύς είναι συγγενής ημών· και τι
θυμόνετε διά το πράγμα τούτο; μήπως εφάγομεν τι
εκ του βασιλέως; ή έδωκεν εις ημάς δώρον; 43 Και
απεκρίθησαν οι άνδρες Ισραήλ προς τους άνδρας Ιούδα
και είπον, Ημείς έχομεν δέκα μέρη εις τον βασιλέα, και
μάλιστα έχομεν εις τον Δαβίδ πλειότερον παρά σείς·
διά τι λοιπόν περιφρονείτε ημάς; και δεν ελαλήσαμεν
ημείς πρώτοι μεταξύ ημών περί της επιστροφής του
βασιλέως ημών; Και οι λόγοι των ανδρών Ιούδα ήσαν
σκληρότεροι παρά τους λόγους των ανδρών Ισραήλ.

20 Συνέπεσε δε να ήναι εκεί άνθρωπός τις
διεστραμμένος, ονομαζόμενος Σεβά, υιός του
Βιχρεί, Βενιαμίτης· και εσάλπισε διά της σάλπιγγος
και είπε, Δεν έχομεν ημείς μέρος εις τον Δαβίδ, ουδέ
έχομεν κληρονομίαν εις τον υιόν του Ιεσσαί· Ισραήλ,
εις τας σκηνάς αυτού έκαστος. 2 Και ανέβη πας
ανήρ Ισραήλ από όπισθεν του Δαβίδ, και ηκολούθησε
Σεβά τον υιόν του Βιχρεί· οι δε άνδρες Ιούδα έμειναν
προσκεκολλημένοι εις τον βασιλέα αυτών, από του
Ιορδάνου έως Ιερουσαλήμ. 3 Και ήλθεν ο Δαβίδ εις τον
οίκον αυτού εις Ιερουσαλήμ· και έλαβεν ο βασιλεύς τας
δέκα γυναίκας τας παλλακάς, τας οποίας είχεν αφήσει
διά να φυλάττωσι τον οίκον, και έβαλεν αυτάς εις
οίκον φυλάξεως και έτρεφεν αυτάς· πλην δεν εισήλθε
προς αυτάς· και έμειναν αποκεκλεισμέναι μέχρι της
ημέρας του θανάτου αυτών, ζώσαι εν χηρεία. 4 Είπε δε ο
βασιλεύς προς τον Αμασά, Σύναξον εις εμέ τους άνδρας
Ιούδα εντός τριών ημερών, και συ να παρευρεθής
ενταύθα. 5 Και υπήγεν ο Αμασά να συνάξη τον Ιούδαν·
εβράδυνεν όμως υπέρ τον ωρισμένον καιρόν, τον οποίον
είχε διορίσει εις αυτόν. 6 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον
Αβισαί, Τώρα ο Σεβά ο υιός του Βιχρεί θέλει κάμει εις
ημάς μεγαλήτερον κακόν παρά τον Αβεσσαλώμ· λάβε συ
τους δούλους του κυρίου σου και καταδίωξον οπίσω
αυτού, διά να μη εύρη εις εαυτόν πόλεις οχυράς και
διασωθή απ' έμπροσθεν ημών. 7 Και εξήλθον οπίσω
αυτού οι άνδρες του Ιωάβ και οι Χερεθαίοι και οι
Φελεθαίοι και πάντες οι δυνατοί· και εξήλθον από
Ιερουσαλήμ, διά να καταδιώξωσιν οπίσω του Σεβά, υιού
του Βιχρεί. 8 Ότε έφθασαν πλησίον της μεγάλης πέτρας,
της εν Γαβαών, ο Αμασά ήλθεν εις συνάντησιν αυτών. Ο
δε Ιωάβ είχε περιεζωσμένον το ιμάτιον, το οποίον ήτο
ενδεδυμένος, και επ' αυτό περιεζωσμένην την μάχαιραν,
κρεμαμένην εις την οσφύν αυτού εν τη θήκη αυτής·
και καθώς εξήλθεν αυτός, έπεσε. 9 Και είπεν ο Ιωάβ
προς τον Αμασά, Υγιαίνεις, αδελφέ μου; Και επίασεν ο
Ιωάβ τον Αμασά με την δεξιάν αυτού χείρα από του
πώγωνος, διά να φιλήση αυτόν. 10 Ο δε Αμασά δεν
εφυλάχθη την μάχαιραν, ήτις ήτο εν τη χειρί του Ιωάβ·
και ο Ιωάβ επάταξεν αυτόν δι' αυτής εις την πέμπτην
πλευράν, και έχυσε τα εντόσθια αυτού κατά γης και δεν
εδευτέρωσεν εις αυτόν· και απέθανε. Τότε ο Ιωάβ και
Αβισαί ο αδελφός αυτού κατεδίωξαν οπίσω του Σεβά,
υιού του εν Βιχρεί. 11 Εις δε εκ των ανθρώπων του Ιωάβ
εστάθη πλησίον του Αμασά και είπεν, Όστις αγαπά τον
Ιωάβ, και όστις είναι του Δαβίδ, ας ακολουθή τον Ιωάβ.
12 Ο δε Αμασά έκειτο αιματοκυλισμένος εκ μέσω της
οδού. Και ότε είδεν ούτος ο ανήρ ότι πας ο λαός ίστατο,
έσυρε τον Αμασά εκ της οδού εις τον αγρόν, και έρριψεν
επ' αυτόν ιμάτιον, καθώς είδεν ότι πας ο ερχόμενος προς
αυτόν ίστατο. 13 Αφού μετετοπίσθη εκ της οδού, ο πας ο
λαός επέρασεν οπίσω του Ιωάβ, διά να καταδιώξωσι τον
Σεβά, υιόν του Βιχρεί. 14 Εκείνος δε διήλθε διά πασών
των φυλών του Ισραήλ εις Αβέλ και εις Βαιθ-μααχά,
μετά πάντων των Βηριτών, οίτινες συνήχθησαν ομού
και ηκολούθησαν αυτόν και αυτοί. 15 Τότε ήλθον και
επολιόρκησαν αυτόν εν Αβέλ-βαίθ-μααχά, και ύψωσαν
πρόχωμα εναντίον της πόλεως, στήσαντες αυτό πλησίον
του προτειχίσματος, και πας ο λαός, ο μετά του Ιωάβ,
διώρυσσον το τείχος διά να κρημνίσωσιν αυτό. 16
Τότε γυνή τις σοφή εβόησεν εκ της πόλεως, Ακούσατε,
ακούσατε· είπατε, παρακαλώ, προς τον Ιωάβ, Πλησίασον
έως ενταύθα, και θέλω λαλήσει προς σε. 17 Και ότε
επλησίασεν εις αυτήν, η γυνή είπε, Συ είσαι ο Ιωάβ;
Ο δε απεκρίθη, Εγώ. Τότε είπε προς αυτόν, Άκουσον
τους λόγους της δούλης σου. Και απεκρίθη, Ακούω. 18
Και είπε, λέγουσα, Εσυνείθιζον να λέγωσι τον παλαιόν
καιρόν, λέγοντες, Ας υπάγωσι να ζητήσωσι συμβουλήν
εις Αβέλ· και ούτως ετελείοναν την υπόθεσιν· 19 εγώ
είμαι εκ των ειρηνικών και πιστών του Ισραήλ· συ ζητείς
να καταστρέψης πόλιν, μάλιστα μητρόπολιν μεταξύ του
Ισραήλ· διά τι θέλεις να αφανίσης την κληρονομίαν του
Κυρίου; 20 Και αποκριθείς ο Ιωάβ, είπε, Μη γένοιτο,
μη γένοιτο εις εμέ να αφανίσω ή να καταστρέψω 21
το πράγμα δεν είναι ούτως· αλλά ανήρ τις εκ του
όρους Εφραΐμ, ονομαζόμενος Σεβά, υιός Βιχρεί, εσήκωσε
την χείρα αυτού κατά του βασιλέως, κατά του Δαβίδ·
παράδος αυτόν μόνον, και θέλω αναχωρήσει από της
πόλεως. Και είπεν η γυνή προς τον Ιωάβ, Ιδού, η κεφαλή
αυτού θέλει ριφθή προς σε από του τείχους. 22 Και
ήλθεν η γυνή προς πάντα τον λαόν λαλούσα εν τη
σοφία αυτής. Και έκοψαν την κεφαλήν του Σεβά, υιού
του Βιχρεί, και έρριψαν προς τον Ιωάβ. Τότε εσάλπισε
διά της σάλπιγγος και διεκορπίσθησαν από της πόλεως,
έκαστος εις την σκηνήν αυτού. Και ο Ιωάβ έστρεψεν
εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα. 23 Ήτο δε ο Ιωάβ
επί παντός του στρατεύματος του Ισραήλ· ο δε Βεναΐας,
ο υιός του Ιωδαέ, επί των Χερεθαίων και επί των
Φελεθαίων· 24 και Αδωράμ ήτο επί των φόρων· και
Ιωσαφάτ, ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος· 25
και ο Σεβά, Γραμματεύς· ο δε Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς·
26 και έτι Ιράς, ο Ιαειρίτης, ήτο αυλάρχης πλησίον του
Δαβίδ.

21 Έγεινε δε πείνα εν ταις ημέραις του Δαβίδ τρία έτη
κατά συνέχειαν· και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον·
και ο Κύριος απεκρίθη, Τούτο έγεινεν εξ αιτίας του
Σαούλ και του φονικού οίκου αυτού, διότι εθανάτωσε
τους Γαβαωνίτας. 2 Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τους
Γαβαωνίτας και είπε προς αυτούς· οι δε Γαβαωνίται δεν
ήσαν των υιών Ισραήλ, αλλ' εκ των εναπολειφθέντων
Αμορραίων· και οι υιοί Ισραήλ είχον ομόσει προς αυτούς·
ο δε Σαούλ εζήτησε να θανατώση αυτούς από του ζήλου
αυτού προς τους υιούς Ισραήλ και Ιούδα. 3 Ο Δαβίδ
λοιπόν είπε προς τους Γαβαωνίτας, Τι θέλω κάμει εις

εσάς; και με τι θέλω κάμει εξιλέωσιν, διά να ευλογήσητε
την κληρονομίαν του Κυρίου; 4 Οι δε Γαβαωνίται
είπον προς αυτόν, Ημείς ούτε περί αργυρίου ούτε περί
χρυσίου έχομεν να κάμωμεν μετά του Σαούλ ή μετά του
οίκου αυτού· ουδέ ζητούμεν να θανατώσης διά ημάς
άνθρωπον εκ του Ισραήλ. Και είπεν, ό,τι είπητε, θέλω
κάμει εις εσάς. 5 Και απεκρίθησαν προς τον βασιλέα, Του
ανθρώπου, όστις ηφάνισεν ημάς και όστις εμηχανεύθη
να εξολοθρεύση ημάς, ώστε να μη υπάρχωμεν εις
ουδέν εκ των ορίων του Ισραήλ, 6 ας παραδοθώσιν εις
ημάς επτά άνθρωποι εκ των υιών αυτού, και θέλομεν
κρεμάσει αυτούς προς τον Κύριον εν Γαβαά του Σαούλ,
του εκλεκτού του Κυρίου. Και είπεν ο βασιλεύς, Εγώ
θέλω παραδώσει αυτούς. 7 Τον Μεμφιβοσθέ όμως, τον
υιόν του Ιωνάθαν, υιού του Σαούλ, εφείσθη ο βασιλεύς,
διά τον όρκον του Κυρίου τον μεταξύ αυτών, μεταξύ
του Δαβίδ και Ιωνάθαν υιού του Σαούλ. 8 Έλαβε δε ο
βασιλεύς τους δύο υιούς της Ρεσφά, θυγατρός του Αϊά,
τους οποίους εγέννησεν εις τον Σαούλ, τον Αρμονεί και
Μεμφιβοσθέ· και τους πέντε υιούς της Μιχάλ, θυγατρός
του Σαούλ, τους οποίους εγέννησεν εις τον Αδριήλ,
υιόν του Βαρζελλαΐ του Μεωλαθίτου· 9 και παρέδωκεν
αυτούς εις τας χείρας των Γαβαωνιτών, και εκρέμασαν
αυτούς εις τον λόφον ενώπιον του Κυρίου· και έπεσον
ομού και οι επτά και εθανατώθησαν εν ταις ημέραις
του θερισμού, εν ταις πρώταις, κατά την αρχήν του
θερισμού των κριθών. 10 Η δε Ρεσφά, η θυγάτηρ του
Αϊά, έλαβε σάκκον και έστρωσεν αυτόν εις εαυτήν
επί τον βράχον, από της αρχής του θερισμού εωσού
έσταξεν επ' αυτών ύδωρ εκ του ουρανού, και δεν άφινεν
ούτε τα πετεινά του ουρανού να καθίσωσιν επ' αυτών
την ημέραν ούτε τα θηρία του αγρού την νύκτα. 11
Και ανηγγέλθη προς τον Δαβίδ τι έκαμεν η Ρεσφά, η
θυγάτηρ του Αϊά, παλλακή του Σαούλ. 12 Και υπήγεν ο
Δαβίδ και έλαβε τα οστά του Σαούλ και τα οστά του
Ιωνάθαν του υιού αυτού, παρά των ανδρών της Ιαβείς-
γαλαάδ, οίτινες είχον κλέψει αυτά εκ της πλατείας
Βαιθ-σαν, όπου οι Φιλισταίοι εκρέμασαν αυτούς, καθ'
ην ημέραν οι Φιλισταίοι εθανάτωσαν τον Σαούλ εν
Γελβουέ· 13 και ανεβίβασεν εκείθεν τα οστά του Σαούλ
και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτού· και εσύναξαν
τα οστά των κρεμασθέντων. 14 Και έθαψαν τα οστά
του Σαούλ και Ιωνάθαν του υιού αυτού εν γη Βενιαμίν
εν Σηλά, εν τω τάφω του Κείς, του πατρός αυτού· και
έκαμον πάντα όσα προσέταξεν ο βασιλεύς. Και μετά
ταύτα εξιλεώθη ο Θεός προς την γην. 15 Έγεινε δε
πάλιν πόλεμος των Φιλισταίων μετά του Ισραήλ· και
κατέβη ο Δαβίδ και οι δούλοι αυτού μετ' αυτού και
επολέμησαν εναντίον των Φιλισταίων, και απέκαμεν
ο Δαβίδ. 16 Ο δε Ισβί-βενώβ, ο εκ των τέκνων του
Ραφά, του οποίου της λόγχης το βάρος ήτο τριακόσιοι
σίκλοι χαλκού, όστις ήτο περιεζωσμένος ρομφαίαν
νέαν, εσκόπευε να θανατώση τον Δαβίδ. 17 Εβοήθησεν
όμως αυτόν Αβισαί, ο υιός της Σερουΐας, και επάταξε
τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν. Τότε οι άνδρες
του Δαβίδ ώμοσαν προς αυτόν, λέγοντες, Δεν θέλεις
εξέλθει πλέον μεθ' ημών εις πόλεμον, διά να μη σβέσης
τον λύχνον του Ισραήλ. 18 Μετά δε ταύτα έγεινε πάλιν
πόλεμος μετά των Φιλισταίων εν Γωβ, εν τω οποίω
Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης εθανάτωσε τον Σαφ, όστις ήτο
εκ των τέκνων του Ραφά· 19 Και πάλιν έγεινε πόλεμος
εν Γωβ μετά των Φιλισταίων, και ο Ελχανάν ο υιός του
Ιαρέ-ορεγείμ, Βηθλεεμίτης, εθανάτωσε τον αδελφόν του
Γολιάθ του Γετθαίου, και το ξύλον της λόγχης αυτού
ήτο ως αντίον υφαντού. 20 Έγεινεν έτι πόλεμος εν
Γαθ, και ήτο ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι των
χειρών αυτού και οι δάκτυλοι των ποδών αυτού ήσαν
εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες τον αριθμόν· και ούτος έτι ήτο
εκ της γενεάς του Ραφά. 21 Και ωνείδισε τον Ισραήλ·
και Ιωνάθαν ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ,
επάταξεν αυτόν. 22 Οι τέσσαρες ούτοι εγεννήθησαν εις
τον Ραφά εν Γαθ, και έπεσον διά χειρός του Δαβίδ και
διά χειρός των δούλων αυτού.

22 Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον τους
λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν ο Κύριος
ηλευθέρωσεν αυτόν εκ χειρός πάντων των εχθρών
αυτού και εκ χειρός του Σαούλ· 2 και είπεν, Ο Κύριος
είναι πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου·
3 ο Θεός είναι ο βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η
ασπίς μου και το κέρας της σωτηρίας μου, ο υψηλός
πύργος μου και η καταφυγή μου, ο σωτήρ μου· συ έσωσάς
με εκ της αδικίας. 4 Θέλω επικαλεσθή τον αξιΰμνητον
Κύριον, και εκ των εχθρών μου θέλω σωθή. 5 Ότε
του θανάτου τα κύματα με περιεκύκλωσαν, χείμαρροι
ανομίας με κατετρόμαξαν, 6 οι πόνοι του άδου με
περιεκύκλωσαν, αι παγίδες του θανάτου με έφθασαν,
(Sheol h7585) 7 εν τη στενοχωρία μου επεκαλέσθην τον
Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα· και ήκουσε
της φωνής μου εκ του ναού αυτού, και η κραυγή μου
ήλθεν εις τα ώτα αυτού. 8 Τότε εσαλεύθη και έντρομος
έγεινεν η γή· τα θεμέλια του ουρανού εταράχθησαν
και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. 9 Καπνός ανέβαινεν
εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγον εκ του
στόματος αυτού· άνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού. 10
Και έκλινε τους ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υπό
τους πόδας αυτού. 11 Και επέβη επί χερουβείμ και
επέταξε, και εφάνη επί πτερύγων ανέμων. 12 Και έθεσε
σκηνήν πέριξ αυτού το σκότος, ύδατα ζοφερά, νέφη
πυκνά των αέρων. 13 Άνθρακες πυρός εξεκαύθησαν εκ
της λάμψεως της έμπροσθεν αυτού. 14 Εβρόντησεν ο
Κύριος εξ ουρανού, και ο Ύψιστος έδωκε την φωνήν
αυτού. 15 Και απέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς·
αστραπάς, και συνετάραξεν αυτούς. 16 Και εφάνησαν οι
πυθμένες της θαλάσσης, ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια
της οικουμένης, εις την επιτίμησιν του Κυρίου, από
του φυσήματος της πνοής των μυκτήρων αυτού. 17
Εξαπέστειλεν εξ ύψους· έλαβέ με· είλκυσέ με εξ υδάτων
πολλών. 18 Ηλευθέρωσέ με εκ του δυνατού εχθρού
μου, και εκ των μισούντων με, διότι ήσαν δυνατώτεροί
μου. 19 Προέφθασάν με εν τη ημέρα της θλίψεώς
μου· αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά μου· 20
Και εξήγαγέ με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσέ με, διότι
ηυδόκησεν εις εμέ. 21 Αντήμειψέ με ο Κύριος κατά την
δικαιοσύνην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών μου
ανταπέδωκεν εις εμέ. 22 Διότι εφύλαξα τας οδούς του
Κυρίου και δεν ησέβησα εκκλίνας από του Θεού μου.
23 Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν έμπροσθέν μου·

και από των διαταγμάτων αυτού δεν απεμακρύνθην.
24 Και εστάθην άμεμπτος προς αυτόν, και εφυλάχθην
από της ανομίας μου. 25 Και ανταπέδωκεν εις εμέ ο
Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, Κατά την καθαρότητά
μου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. 26 Μετά οσίου,
όσιος θέλεις είσθαι, μετά ανδρός τελείου, τέλειος
θέλεις είσθαι· 27 μετά καθαρού, καθαρός θέλεις είσθαι·
και μετά διεστραμμένου διεστραμμένα θέλεις φερθή.
28 Και θέλεις σώσει λαόν τεθλιμμένον· επί δε τους
υπερηφάνους οι οφθαλμοί σου είναι, διά να ταπεινώσης
αυτούς, 29 διότι συ είσαι ο λύχνος μου, Κύριε· και ο
Κύριος θέλει φωτίσει το σκότος μου. 30 Διότι διά σου
θέλω διασπάσει στράτευμα· διά του Θεού μου θέλω
υπερπηδήσει τείχος. 31 Του Θεού, η οδός αυτού είναι
άμωμος, ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος·
είναι ασπίς πάντων των ελπιζόντων επ' αυτόν. 32 Διότι
τις Θεός, πλην του Κυρίου; και τις φρούριον, πλην
του Θεού ημών· 33 ο Θεός είναι το κραταιόν οχύρωμά
μου· και καθιστών άμωμον την οδόν μου. 34 Κάμνει
τους πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους
υψηλούς τόπους μου. 35 Διδάσκει τας χείρας μου εις
πόλεμον, και έκαμε τόξον χαλκούν τους βραχίονάς μου.
36 Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου·
και η αγαθότης σου με εμεγάλυνεν. 37 Συ επλάτυνας
τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν
εκλονίσθησαν. 38 Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και
ηφάνισα αυτούς· και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα
αυτούς. 39 Και συνετέλεσα αυτούς, και δεν ηδυνήθησαν
να ανεγερθώσιν· και έπεσον υπό τους πόδας μου. 40
Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον· συνέκαμψας
υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. 41 Και
έκαμες τους εχθρούς μου να στρέψωσιν εις εμέ τα νώτα,
και εξωλόθρευσα τους μισούντάς με. 42 Περιέβλεψαν,
αλλ' ουδείς ο σώζων· εβόησαν προς τον Κύριον, και δεν
εισήκουσεν αυτών. 43 Και κατελέπτυνα αυτούς ως την
σκόνην της γής· συνέτριψα αυτούς ως τον πηλόν της
οδού και κατεπάτησα αυτούς. 44 Και ηλευθέρωσάς με εκ
των αντιλογιών του λαού μου· κατέστησάς με κεφαλήν
εθνών· λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν
εις εμέ. 45 Ξένοι υπετάχθησαν εις εμέ· μόλις ήκουσαν,
και υπήκουσαν εις εμέ. 46 Ξένοι παρελύθησαν και
κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. 47
Ζη Κύριος· και ευλογημένον το φρούριόν μου· και ας
υψωθή ο Θεός, το φρούριον της σωτηρίας μου. 48 Ο
Θεός, ο εκδικών με και υποτάττων τους λαούς υποκάτω
μου· 49 Και ο εξαγαγών με εκ των εχθρών μου· συ,
ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' εμέ·
ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδίκου. 50 Διά τούτο θέλω
σε υμνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών και εις το όνομά σου
θέλω ψάλλει. 51 Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του
βασιλέως αυτού· και κάμνει έλεος εις τον κεχρισμένον
αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα αυτού έως
αιώνος.

23 Ούτοι δε είναι οι λόγοι του Δαβίδ, οι τελευταίοι·
ο Δαβίδ, ο υιός του Ιεσσαί, είπε, και ο ανήρ όστις
ανεβιβάσθη εις ύψος, ο κεχρισμένος του Θεού του Ιακώβ
και ο γλυκύς ψαλμωδός του Ισραήλ είπε, 2 Πνεύμα
Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ήλθεν
επί της γλώσσης μου. 3 Ο Θεός του Ισραήλ είπε προς
εμέ, ο Βράχος του Ισραήλ ελάλησεν, Ο εξουσιάζων επί
ανθρώπους ας ήναι δίκαιος, εξουσιάζων μετά φόβου
Θεού· 4 Και θέλει είσθαι ως το φως της πρωΐας,
όταν ανατέλλη ο ήλιος πρωΐας ανεφέλου, ως η εκ
της γης χλόη από της λάμψεως της εκ της βροχής.
5 Αν και ο οίκός μου δεν είναι τοιούτος ενώπιον
του Θεού, διαθήκην όμως αιώνιον έκαμε μετ' εμού,
διατεταγμένην κατά πάντα και ασφαλή· όθεν τούτο
είναι πάσα η σωτηρία μου και πάσα η επιθυμία· αν και
δεν έκαμε να βλαστήση. 6 Οι δε παράνομοι, πάντες
ούτοι θέλουσιν είσθαι ως άκανθαι εξωσμέναι, διότι
με χείρας δεν πιάνονται· 7 Και όστις εγγίση αυτάς,
πρέπει να ήναι ώπλισμένος με σίδηρον και με ξύλον
λόγχης· και θέλουσι κατακαυθή εν πυρί εν τω αυτώ
τόπω. 8 Ταύτα είναι τα ονόματα των ισχυρών, τους
οποίους είχεν ο Δαβίδ· Ιοσέβ-βασεβέθ ο Ταχμονίτης,
πρώτος των τριών· ούτος ήτο Αδινώ ο Ασωναίος, όστις
εθανάτωσεν οκτακοσίους εν μιά μάχη. 9 Και μετ' αυτόν,
Ελεάζαρ ο υιός του Δωδώ, υιού του Αχωχί, εις εκ των
τριών ισχυρών μετά του Δαβίδ, ότε ωνείδισαν τους
Φιλισταίους τους εκεί συνηθροισμένους εις μάχην,
και οι άνδρες Ισραήλ εσύρθησαν· 10 ούτος σηκωθείς,
επάταξε τους Φιλισταίους, εωσού απέκαμεν η χειρ
αυτού και εκολλήθη η χειρ αυτού εις την μάχαιραν·
και έκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν μεγάλην εν τη ημέρα
εκείνη, και ο λαός επέστρεψεν οπίσω αυτού μόνον διά
να λαφυραγωγήση. 11 μετά δε τούτον Σαμμά, ο υιός του
Αγαί, ο Αραρίτης· και οι μεν Φιλισταίοι είχον συναχθή
εις σώμα, όπου ήτο μερίδιον αγρού πλήρες φακής, ο δε
λαός έφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων· 12 ούτος
δε εστηλώθη εν τω μέσω του αγρού και υπερησπίσθη
αυτόν, και επάταξε τους Φιλισταίους· και ο Κύριος έκαμε
σωτηρίαν μεγάλην. 13 Κατέβησαν έτι τρεις εκ των
τριάκοντα αρχηγών και ήλθον προς τον Δαβίδ εν καιρώ
θέρους εις το σπήλαιον Οδολλάμ· το δε στρατόπεδον των
Φιλισταίων εστρατοπέδευσεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ.
14 Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν οχυρώματι, και η φρουρά
των Φιλισταίων τότε εν Βηθλεέμ. 15 Και επεπόθησεν ο
Δαβίδ ύδωρ και είπε, Τις ήθελε μοι δώσει να πίω ύδωρ
εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του πλησίον της πύλης;
16 Και διέσχισαν οι τρεις ισχυροί το στρατόπεδον των
Φιλισταίων και ήντλησαν ύδωρ εκ του φρέατος της
Βηθλεέμ, του εν τη πύλη, και λαβόντες έφεραν προς
τον Δαβίδ· δεν ηθέλησεν όμως να πίη, αλλ' έκαμεν
αυτό σπονδήν εις τον Κύριον· 17 και είπε, Μη γένοιτο
εις εμέ, Κύριε, να πράξω τούτο· το αίμα των ανδρών,
των πορευθέντων μετά κινδύνου της ζωής αυτών, να
πίω εγώ; Και δεν ηθέλησε να πίη. Ταύτα έκαμον οι
τρεις ισχυροί. 18 Και Αβισαί, ο αδελφός του Ιωάβ, υιός
της Σερουΐας, ήτο πρώτος των τριών· και ούτος σείων
την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν
αυτούς και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών. 19
Δεν εστάθη ούτος ο ενδοξότερος εκ των τριών; διά
τούτο έγεινεν αρχηγός αυτών· δεν έφθασεν όμως μέχρι
των τριών πρώτων. 20 Και Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ,
υιός ανδρός δυνατού από Καβσεήλ, όστις έκαμε πολλά
ανδραγαθήματα, ούτος επάταξε τους δύο λεοντώδεις
άνδρας του Μωάβ· ούτος έτι κατέβη και επάταξε λέοντα

εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιόνος. **21** Ούτος έτι
επάταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα ώραίον· και εν
τη χειρί του Αιγυπτίου ήτο λόγχη· εκείνος δε κατέβη
προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγχην εκ
της χειρός του Αιγυπτίου, εθανάτωσεν αυτόν διά της
ιδίας αυτού λόγχης. **22** Ταύτα έκαμε Βεναΐας, ο υιός
του Ιωδαέ, και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών
ισχυρών. **23** Ήτο ενδοξότερος των τριάκοντα· δεν
έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν
αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **24** Ασαήλ, ο
αδελφός του Ιωάβ, ήτο μεταξύ των τριάκοντα· οίτινες
ήσαν Ελχανάν, ο υιός του Δωδώ, εκ της Βηθλεέμ·
25 Σαμμά ο Αρωδίτης· Ελικά ο Αρωδίτης· **26** Χελής
ο Φαλτίτης· Ιράς, ο υιός του Ικκής, ο Θεκωΐτης· **27**
Αβιέζερ ο Αναθωθίτης· Μεβουναί ο Χουσαθίτης· **28**
Σαλμών ο Αχωχίτης· Μααραΐ ο Νετωφαθίτης· **29** Χελέβ,
ο υιός του Βαανά, ο Νετωφαθίτης· Ιτταΐ, ο υιός του
Ριβαί, από Γαβαά, των υιών Βενιαμίν· **30** Βεναΐας ο
Πιραθωνίτης· Ιδδαΐ, εκ των κοιλάδων Γαάς· **31** Αβί-
αλβών ο Αρβαθίτης· Αζμαβέθ ο Βαρουμίτης· **32** Ελιαβά ο
Σααλβωνίτης· Ιωνάθαν, εκ των υιών Ιαασήν· **33** Σαμμά
ο Αραρίτης· Αχιάμ, ο υιός του Σαράρ, ο Αραρίτης· **34**
Ελιφελέτ, ο υιός του Αασβαί, υιός του Μααχαθίτου·
Ελιάμ, ο υιός του Αχιτόφελ του Γιλωναίου. **35** Εσραΐ
ο Καρμηλίτης· Φααραί ο Αρβίτης· **36** Ιγάλ, ο υιός του
Νάθαν, από Σωβά· ανί ο Γαδίτης· **37** Σελέκ ο Αμμωνίτης·
Νααραί ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ, υιού της
Σερουΐας· **38** Ιράς ο Ιεθρίτης· Γαρήβ ο Ιεθρίτης· **39** Ουρίας
ο Χετταίος· πάντες τριάκοντα επτά.

24 Και εξήφθη πάλιν η οργή του Κυρίου εναντίον
του Ισραήλ, και διήγειρε τον Δαβίδ εναντίον
αυτών να είπη, Ύπαγε, αρίθμησον τον Ισραήλ και
τον Ιούδαν. **2** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιωάβ,
τον αρχηγόν του στρατεύματος, όστις ήτο μετ' αυτού·
Δίελθε τώρα πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, από Δαν έως
Βηρ-σαβεέ, και απαρίθμησον τον λαόν, διά να μάθω
τον αριθμόν του λαού. **3** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον
βασιλέα, Είθε Κύριος ο Θεός σου να προσθέση εις τον
λαόν εκατονταπλάσιον αφ' ό, τι είναι, και να ίδωσιν οι
οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως· πλην διά τι ο
κύριός μου ο βασιλεύς επιθυμεί το πράγμα τούτο; **4** Ο
λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσεν επί τον Ιωάβ και
επί τους αρχηγούς του στρατεύματος· και ήλθεν ο Ιωάβ
και οι αρχηγοί του στρατεύματος απ' έμπροσθεν του
βασιλέως, διά να απαριθμήσωσι τον λαόν τον Ισραήλ. **5**
Και διέβησαν τον Ιορδάνην και εστρατοπέδευσαν εν
Αροήρ, εκ των δεξιών της πόλεως, της εν μέσω της
φάραγγος Γαδ, και προς Ιαζήρ. **6** Έπειτα ήλθον εις
Γαλαάδ και εις την γην Ταχτίμ-οδσεί· και ήλθον εις
Δαν-ιαάν και πέριξ, έως της Σιδώνος· **7** και ήλθον
εις το φρούριον της Τύρου και εις πάσας τας πόλεις
των Ευαίων και των Χαναναίων· και εξήλθον κατά το
νότιον του Ιούδα εις Βηρ-σαβεέ. **8** Αφού δε περιώδευσαν
πάσαν την γην, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, εις το τέλος
εννέα μηνών και είκοσι ημερών. **9** Και έδωκεν ο Ιωάβ
εις τον βασιλέα το κεφάλαιον της απαριθμήσεως του
λαού· και ήσαν ο Ισραήλ οκτακόσιαι χιλιάδες άνδρες
δυνάμεως σύροντες ρομφαίαν· και οι άνδρες του Ιούδα
πεντακόσιαι χιλιάδες. **10** Και η καρδία του Δαβίδ
εκτύπησεν αυτόν, αφού απηρίθμησε τον λαόν. Και είπεν
ο Δαβίδ προς τον Κύριον, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας
τούτο· και τώρα, δέομαί σου, Κύριε, αφαίρεσον την
ανομίαν του δούλου σου, ότι εμωράνθην σφόδρα. **11** Και
ότε εσηκώθη ο Δαβίδ το πρωΐ, ο λόγος του Κυρίου ήλθε
προς τον Γαδ τον προφήτην, τον βλέποντα του Δαβίδ,
λέγων, **12** Ύπαγε και ειπέ προς τον Δαβίδ, ούτω λέγει
Κύριος· Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εις σέ· έκλεξον
εις σεαυτόν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό.
13 Ήλθε λοιπόν ο Γαδ προς τον Δαβίδ και ανήγγειλε
προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Θέλεις να επέλθωσιν
εις σε επτά έτη πείνης επί την γην σου; ή τρεις μήνας
να φεύγης απ' έμπροσθεν των εχθρών σου και να σε
διώκωσιν; ή τρεις ημέρας να ήναι θανατικόν εν τη
γη σου; τώρα συλλογίσθητι, και ιδέ ποίαν απόκρισιν
θέλω φέρει προς τον αποστείλαντά με. **14** Και είπεν
ο Δαβίδ προς τον Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα·
ας πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι είναι
πολλοί οι οικτιρμοί αυτού· εις χείρα δε ανθρώπου ας
μη πέσω. **15** Απέστειλε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επί
τον Ισραήλ, από πρωΐας μέχρι του διωρισμένου καιρού·
και απέθανον εκ του λαού, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ,
εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **16** Και ότε ο άγγελος
εξέτεινε την χείρα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ, διά να
απολέση αυτήν, μετεμελήθη ο Κύριος περί του κακού,
και είπε προς τον άγγελον, όστις έκαμεν εν τω λαώ
την φθοράν, Αρκεί ήδη· σύρε την χείρα σου. Ήτο δε ο
άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνά
του Ιεβουσαίου. **17** Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον
Κύριον, ότε είδε τον άγγελον τον θανατόνοντα τον
λαόν, και είπεν, Ιδού, εγώ ήμαρτον και εγώ ηνόμησα·
ταύτα δε τα πρόβατα τι έπραξαν; κατ' εμού λοιπόν έστω
η χειρ σου και κατά του οίκου του πατρός μου. **18** Και
ήλθεν ο Γαδ την ημέραν εκείνην προς τον Δαβίδ και
είπε προς αυτόν, Ανάβα, στήσον θυσιαστήριον εις τον
Κύριον εν τω αλωνίω Ορνά του Ιεβουσαίου. **19** Και
ανέβη ο Δαβίδ κατά τον λόγον του Γαδ, ως προσέταξεν ο
Κύριος. **20** Και ανέβλεψεν ο Ορνά και είδε τον βασιλέα
και τους δούλους αυτού ερχομένους προς αυτόν· και
εξήλθεν ο Ορνά και προσεκύνησε τον βασιλέα κατά
πρόσωπον αυτού έως εδάφους. **21** Και είπεν ο Ορνά,
Διά τι ήλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς τον δούλον
αυτού; Και είπεν ο Δαβίδ, Διά να αγοράσω το αλώνιον
παρά σου, διά να οικοδομήσω θυσιαστήριον εις τον
Κύριον, και να σταθή η πληγή από του λαού. **22** Και
είπεν ο Ορνά προς τον Δαβίδ, Ας λάβη ο κύριός μου
ο βασιλεύς και ας προσφέρη εις θυσίαν ό, τι φαίνεται
αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού· ιδού, οι βόες εις
ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία και τα εργαλεία
των βοών διά ξύλα. **23** Τα πάντα έδωκεν ο Ορνά, ως
βασιλεύς, εις τον βασιλέα. Και είπεν ο Ορνά προς τον
βασιλέα, Κύριος ο Θεός σου να ευαρεστηθή εις σε. **24**
Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ορνά, Ουχί, αλλά θέλω
εξάπαντος αγοράσει αυτό παρά σου διά αντιπληρωμής·
διότι δεν θέλω προσφέρει ολοκαυτώματα εις Κύριον τον
Θεόν μου δωρεάν. Και ηγόρασεν ο Δαβίδ το αλώνιον
και τους βόας διά πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **25**
Και ωκοδόμησεν ο Δαβίδ εκεί θυσιαστήριον εις τον

Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς. Και εξιλεώθη ο Κύριος προς την γην, και εστάθη η πληγή από του Ισραήλ.

Βασιλειῶν Γ΄

1 Και ο βασιλεύς Δαβίδ ήτο γέρων, προβεβηκώς την
ηλικίαν· και εσκέπαζον αυτόν με ιμάτια, πλην δεν
εθερμαίνετο. **2** Και είπον οι δούλοι αυτού προς αυτόν,
Ας ζητήσωσι διά τον κύριόν μου τον βασιλέα νεάνιδα
παρθένον, διά να ίσταται έμπροσθεν του βασιλέως και
να περιθάλπη αυτόν, και να κοιμάται εις τον κόλπον
σου, διά να θερμαίνηται ο κύριός μου ο βασιλεύς. **3**
Και εζήτησαν εν πάσι τοις ορίοις του Ισραήλ νεάνιδα
ώραίαν· και εύρηκαν την Αβισάγ την Σουναμίτιν,
και έφεραν αυτήν προς τον βασιλέα. **4** Ήτο δε η
νεάνις ώραία σφόδρα, και περιέθαλπε τον βασιλέα, και
υπηρέτει αυτόν· πλην ο βασιλεύς δεν εγνώρισεν αυτήν.
5 Τότε Αδωνίας ο υιός της Αγγείθ επήρθη εις εαυτόν,
λέγων, Εγώ θέλω βασιλεύσει και ητοίμασεν εις εαυτόν
αμάξας και ιππείς και πεντήκοντα άνδρας προτρέχοντας
έμπροσθεν αυτού. **6** Ο δε πατήρ αυτού δεν επίκραινέ
ποτέ αυτόν, λέγων, Διά τι συ πράττεις ούτω; ήτο δε και
ώραίος την όψιν σφόδρα· και η μήτηρ αυτού εγέννησεν
αυτόν μετά τον Αβεσσαλώμ. **7** Και συνελάλησε μετά του
Ιωάβ υιού της Σερουΐας, και μετά Αβιάθαρ του ιερέως·
και ούτοι, ακολουθήσαντες τον Αδωνίαν, εβοήθουν
αυτόν. **8** Σαδώκ όμως ο ιερεύς και Βεναΐας ο υιός του
Ιωδαέ και Νάθαν ο προφήτης και Σιμεΐ και Ρεΐ και
οι δυνατοί του Δαβίδ δεν ήσαν μετά του Αδωνία. **9**
Και έσφαξεν ο Αδωνίας πρόβατα και βόας και σιτευτά
πλησίον της πέτρας του Ζωελέθ, ήτις είναι πλησίον της
Εν-ρωγήλ, και εκάλεσε πάντας τους αδελφούς αυτού
τους υιούς του βασιλέως και πάντας τους άνδρας του
Ιούδα τους δούλους του βασιλέως. **10** Τον Νάθαν όμως
τον προφήτην και τον Βεναΐαν και τους δυνατούς και
Σολομώντα τον αδελφόν αυτού δεν εκάλεσε. **11** Και
είπεν ο Νάθαν προς την Βηθ-σαβεέ την μητέρα του
Σολομώντος, λέγων, Δεν ήκουσας ότι εβασίλευσεν
Αδωνίας ο υιός της Αγγείθ, και ο κύριος ημών Δαβίδ
δεν εξεύρει τούτο; **12** τώρα λοιπόν ελθέ να σοι δώσω,
παρακαλώ, συμβουλήν, διά να σώσης την ζωήν σου
και την ζωήν του υιού σου Σολομώντος· **13** ύπαγε και
είσελθε προς τον βασιλέα Δαβίδ και ειπέ προς αυτόν,
Κύριέ μου βασιλεύ, συ δεν ώμοσας εις την δούλην σου,
λέγων, Βεβαίως Σολομών ο υιός σου θέλει βασιλεύσει
μετ' εμέ, και αυτός θέλει καθίσει επί του θρόνου μου;
διά τι λοιπόν εβασίλευσεν ο Αδωνίας; **14** ιδού, ενώ έτι
συ λαλείς εκεί μετά του βασιλέως, θέλω ελθεί και εγώ
κατόπιν σου και θέλω αναπληρώσει τους λόγους σου.
15 Και εισήλθεν η Βηθ-σαβεέ προς τον βασιλέα εις τον
κοιτώνα· ήτο δε ο βασιλεύς γέρων σφόδρα και Αβισάγ
η Σουναμίτις υπηρέτει τον βασιλέα. **16** Και κύψασα η
Βηθ-σαβεέ, προσεκύνησε τον βασιλέα. Και ο βασιλεύς
είπε, Τι έχεις; **17** Η δε είπε προς αυτόν, Κύριέ μου, συ
ώμοσας εις Κύριον τον Θεόν σου προς την δούλην σου,
λέγων, Βεβαίως ο Σολομών, ο υιός σου, θέλει βασιλεύσει
μετ' εμέ, και αυτός θέλει καθίσει επί του θρόνου μου·
18 αλλά τώρα, ιδού, ο Αδωνίας εβασίλευσε· και συ
τώρα, κύριέ μου βασιλεύ, δεν εξεύρεις τούτο· **19** και
έσφαξε βόας και σιτευτά και πρόβατα εν αφθονία, και
εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και Αβιάθαρ
τον ιερέα και Ιωάβ τον αρχιστράτηγον· τον δούλον
σου όμως Σολομώντα δεν εκάλεσεν· **20** αλλ' εις σε,
κύριέ μου βασιλεύ, εις σε αποβλέπουσιν οι οφθαλμοί
παντός του Ισραήλ, διά να απαγγείλης προς αυτούς
τις θέλει καθίσει επί του θρόνου του κυρίου μου του
βασιλέως μετ' αυτόν· **21** ειδεμή, αφού ο κύριός μου ο
βασιλεύς κοιμηθή μετά των πατέρων αυτού, εγώ και
ο υιός μου ο Σολομών θέλομεν θεωρείσθαι πταίσται.
22 Και ιδού, ενώ αυτή ελάλει έτι μετά του βασιλέως,
ήλθε και Νάθαν ο προφήτης. **23** Και ανήγγειλαν προς
τον βασιλέα, λέγοντες, Ιδού, Νάθαν ο προφήτης. Και
εισελθών ενώπιον του βασιλέως, προσεκύνησε τον
βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού έως εδάφους. **24** Και
είπεν ο Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεύ, συ είπας, Ο Αδωνίας
θέλει βασιλεύσει μετ' εμέ και αυτός θέλει καθίσει επί
του θρόνου μου; **25** διότι κατέβη σήμερον και έσφαξε
βόας και σιτευτά και πρόβατα εν αφθονία, και εκάλεσε
πάντας τους υιούς του βασιλέως και τους στρατηγούς
και Αβιάθαρ τον ιερέα· και ιδού, τρώγουσι και πίνουσιν
ενώπιον αυτού και λέγουσι, Ζήτω ο βασιλεύς Αδωνίας·
26 εμέ δε, εμέ τον δούλον σου, και Σαδώκ τον ιερέα
και Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαέ και Σολομώντα τον
δούλον σου δεν εκάλεσε· **27** παρά του κυρίου μου του
βασιλέως έγεινε το πράγμα τούτο, και δεν εφανέρωσας
εις τον δούλον σου τις θέλει καθίσει επί του θρόνου του
κυρίου μου του βασιλέως μετ' αυτόν; **28** Και απεκρίθη
ο βασιλεύς Δαβίδ και είπε, Καλέσατέ μοι την Βηθ-
σαβεέ. Και εισήλθεν ενώπιον του βασιλέως και εστάθη
έμπροσθεν του βασιλέως. **29** Και ώμοσεν ο βασιλεύς
και είπε, Ζη Κύριος, όστις ελύτρωσε την ψυχήν μου εκ
πάσης στενοχωρίας, **30** βεβαίως, καθώς ώμοσα προς σε
εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, λέγων, ότι Σολομών
ο υιός σου θέλει βασιλεύσει μετ' εμέ, και αυτός θέλει
καθίσει αντ' εμού επί του θρόνου μου, ούτω θέλω κάμει
την ημέραν ταύτην. **31** Τότε η Βηθ-σαβεέ, κύψασα κατά
πρόσωπον έως εδάφους, προσεκύνησε τον βασιλέα και
είπε, Ζήτω ο κύριός μου ο βασιλεύς Δαβίδ εις τον αιώνα.
32 Και είπεν ο βασιλεύς Δαβίδ, Καλέσατέ μοι Σαδώκ
τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βεναΐαν τον
υιόν του Ιωδαέ. Και ήλθον ενώπιον του βασιλέως. **33**
Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, Λάβετε μεθ' εαυτών
τους δούλους του κυρίου σας και καθίσατε Σολομώντα
τον υιόν μου επί την ημίονόν μου και καταβιβάσατε
αυτόν εις Γιών· **34** και ας χρίσωσιν αυτόν εκεί Σαδώκ ο
ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα επί τον Ισραήλ·
και σαλπίσατε διά της σάλπιγγος και είπατε, Ζήτω ο
βασιλεύς Σολομών· **35** τότε θέλετε αναβή κατόπιν αυτού,
διά να έλθη και να καθίση επί τον θρόνον μου· και αυτός
θέλει βασιλεύσει αντ' εμού· και αυτόν προσέταξα να
ήναι ηγεμών επί τον Ισραήλ και επί τον Ιούδαν. **36** Και
απεκρίθη Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ προς τον βασιλέα,
και είπεν, Αμήν· ούτως ας επικυρώση Κύριος ο Θεός του
κυρίου μου του βασιλέως· **37** καθώς εστάθη ο Κύριος
μετά του κυρίου μου του βασιλέως, ούτω να ήναι και
μετά του Σολομώντος, και να μεγαλύνη τον θρόνον
αυτού υπέρ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως
Δαβίδ. **38** Τότε κατέβη Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο
προφήτης και Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ και οι Χερεθαίοι
και οι Φελεθαίοι, και εκάθισαν τον Σολομώντα επί την

ημίονον του βασιλέως Δαβίδ και έφεραν αυτόν εις Γιών.
39 Και έλαβε Σαδώκ ο ιερεύς το κέρας του ελαίου εκ της
σκηνής και έχρισε τον Σολομώντα. Και εσάλπισαν διά
της σάλπιγγος· και είπε πας ο λαός, Ζήτω ο βασιλεύς
Σολομών. 40 Και ανέβη πας ο λαός κατόπιν αυτού· και
έπαιζεν ο λαός αυλούς και ευφραίνετο ευφροσύνην
μεγάλην, και η γη εσχίζετο εκ των φωνών αυτών.
41 Και ήκουσεν Αδωνίας και πάντες οι κεκλημένοι
αυτού, καθώς ετελείωσαν να τρώγωσι. Και ότε ήκουσεν
ο Ιωάβ την φωνήν της σάλπιγγος, είπε, Τις η φωνή
αύτη της πόλεως θορυβούσης; 42 Ενώ έτι ελάλει, ιδού,
Ιωνάθαν, ο υιός Αβιάθαρ του ιερέως, ήλθε· και είπεν
ο Αδωνίας προς αυτόν, Είσελθε· διότι συ είσαι ανήρ
γενναίος και φέρεις αγαθάς αγγελίας. 43 Και αποκριθείς
ο Ιωνάθαν είπε προς τον Αδωνίαν, Βεβαίως κύριος
ημών ο βασιλεύς Δαβίδ έκαμε βασιλέα τον Σολομώντα·
44 και απέστειλε μετ' αυτού ο βασιλεύς Σαδώκ τον ιερέα
και Νάθαν τον προφήτη και Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαέ
και τους Χερεθαίους και τους Φελεθαίους, και εκάθισαν
αυτόν επί την ημίονον του βασιλέως· 45 και έχρισαν
αυτόν Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα εν
Γιών· και ανέβησαν εκείθεν ευφραινόμενοι, και η πόλις
αντήχησεν· αύτη είναι η φωνή, την οποίαν ηκούσατε·
46 και μάλιστα εκάθησεν ο Σολομών επί του θρόνου της
βασιλείας· 47 και εισήλθον έτι οι δούλοι του βασιλέως να
ευχηθώσι τον κύριον ημών τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες,
Ο Θεός να λαμπρύνη το όνομα του Σολομώντος υπέρ το
όνομά σου, και να μεγαλύνη τον θρόνον σου και να
μεγαλύνη τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον σου. και
προσεκύνησεν ο βασιλεύς επί της κλίνης· 48 και είπε
προσέτι ο βασιλεύς ούτως· Ευλογητός Κύριος ο Θεός
του Ισραήλ, όστις έδωκεν εις εμέ σήμερον διάδοχον
καθήμενον επί του θρόνου μου, και οι οφθαλμοί μου
βλέπουσι τούτο. 49 Τότε πάντες οι κεκλημένοι, οι μετά
του Αδωνία, εξεπλάγησαν και σηκωθέντες, υπήγαν
έκαστος την οδόν αυτού. 50 Ο δε Αδωνίας εφοβήθη από
προσώπου του Σολομώντος και σηκωθείς υπήγε και
επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου. 51 Και
ανήγγειλαν προς τον Σολομώντα, λέγοντες, Ιδού, ο
Αδωνίας φοβείται τον βασιλέα Σολομώντα· και ιδού,
επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου, λέγων, Ας
ομόση προς εμέ σήμερον ο βασιλεύς Σολομών, ότι δεν
θέλει θανατώσει τον δούλον αυτού διά ρομφαίας. 52
Και είπεν ο Σολομών, Εάν σταθή ανήρ αγαθός, ουδέ
μία εκ των τριχών αυτού θέλει πέσει επί την γην· εάν
όμως ευρεθή κακία εν αυτώ θέλει θανατωθή. 53 Και
απέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών, και κατεβίβασαν αυτόν
από του θυσιαστηρίου· και ήλθε και προσεκύνησε τον
βασιλέα Σολομώντα· και είπε προς αυτόν ο Σολομών,
Ύπαγε εις τον οίκόν σου.

2 Επλησίασαν δε αι ημέραι του Δαβίδ να αποθάνη· και
παρήγγειλε προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού,
λέγων, 2 Εγώ υπάγω την οδόν πάσης της γής· συ
δε ίσχυε και έσο ανήρ· 3 και φύλαττε τας εντολάς
Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτού,
φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού
και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως
είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Μωϋσέως, διά να
ευημερής εις πάντα όσα πράττεις και πανταχού όπου αν
στραφής· 4 διά να στηρίξη ο Κύριος τον λόγον αυτού,
τον οποίον ελάλησε περί εμού, λέγων, Εάν οι υιοί σου
προσέχωσιν εις την οδόν αυτών ώστε να περιπατώσιν
ενώπιόν μου εν αληθεία, εξ όλης της καρδίας αυτών και
εξ όλης της ψυχής αυτών, βεβαίως δεν θέλει εκλείψει
εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. 5 Και έτι
συ εξεύρεις όσα έκαμεν εις εμέ Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας,
τι έκαμεν εις τους δύο αρχηγούς των στρατευμάτων
του Ισραήλ, εις τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, και εις
τον Αμασά τον υιόν του Ιεθέρ, τους οποίους εφόνευσε,
και έχυσε το αίμα του πολέμου εν ειρήνη και έβαλε
το αίμα του πολέμου εις την ζώνην αυτού, την περί
την οσφύν αυτού, και εις τα υποδήματα αυτού τα εις
τους πόδας αυτού. 6 Κάμε λοιπόν κατά την σοφίαν
σου, και η πολιά αυτού ας μη καταβή εις τον άδην
εν ειρήνη. (Sheol h7585) 7 Προς τους υιούς όμως του
Βαρζελλαΐ του Γαλααδίτου κάμε έλεος, και ας ήναι
εκ των εσθιόντων επί της τραπέζης σου· διότι ούτως
επλησίασαν προς εμέ, ότε έφευγον από προσώπου του
Αβεσσαλώμ του αδελφού σου. 8 Και ιδού, μετά σου
Σιμεΐ ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, από Βαουρείμ,
όστις με κατηράσθη κατάραν οδυνηράν καθ' ην ημέραν
επορευόμην εις Μαχαναΐμ· κατέβη όμως προς απάντησίν
μου εις τον Ιορδάνην, και ώμοσα προς αυτόν εις τον
Κύριον, λέγων, Δεν θέλω σε θανατώσει διά ρομφαίας.
9 Τώρα λοιπόν μη αθωώσης αυτόν· διότι είσαι ανήρ
σοφός και εξεύρεις τι πρέπει να κάμης εις αυτόν, και να
καταβιβάσης την πολιάν αυτού με αίμα εις τον άδην.
(Sheol h7585) 10 Και εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων
αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ. 11 Αι ημέραι δε, τας
οποίας εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί τον Ισραήλ, έγειναν
τεσσαράκοντα έτη· επτά έτη εβασίλευσεν εν Χεβρών
και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 12 Και
εκάθησεν ο Σολομών επί του θρόνου Δαβίδ του πατρός
αυτού· και εστερεώθη η βασιλεία αυτού σφόδρα. 13
Αδωνίας δε ο υιός της Αγγείθ ήλθε προς την Βηθ-σαβεέ,
την μητέρα του Σολομώντος. Η δε είπεν, Έρχεσαι εν
ειρήνη; Και είπεν, Εν ειρήνη. 14 Έπειτα είπεν, Έχω
λόγον τινά να είπω προς σε. Η δε είπε, Λάλησον. 15
Και είπε, Συ εξεύρεις ότι εις εμέ ανήκεν η βασιλεία
και εις εμέ είχε στήσει πας ο Ισραήλ το πρόσωπον
αυτού, διά να βασιλεύσω· η βασιλεία όμως εστράφη και
έγεινε του αδελφού μου· διότι παρά Κυρίου έγεινεν εις
αυτόν· 16 τώρα λοιπόν ζητώ μίαν αίτησιν παρά σού· μη
αρνηθής ταύτην εις εμέ. Η δε είπε προς αυτόν, Λάλει.
17 Και είπεν, Ειπέ, παρακαλώ, προς τον Σολομώντα
τον βασιλέα, διότι δεν θέλει σοι αρνηθή τούτο, να
δώση εις εμέ την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά γυναίκα.
18 Και είπεν η Βηθ-σαβεέ, Καλώς· εγώ θέλω λαλήσει
περί σου προς τον βασιλέα. 19 Και εισήλθεν η Βηθ-
σαβεέ προς τον βασιλέα Σολομώντα, διά να λαλήση
προς αυτόν περί του Αδωνίου. Και εσηκώθη ο βασιλεύς
εις απάντησιν αυτής και προσεκύνησεν αυτήν· έπειτα
εκάθησεν επί τον θρόνον αυτού, και ετέθη θρόνος εις
την μητέρα του βασιλέως· και εκάθησεν εις τα δεξιά
αυτού. 20 Και είπε, Μίαν μικράν αίτησιν ζητώ παρά
σού· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. Και είπε προς αυτήν
ο βασιλεύς, Ζήτησον, μήτηρ μου· διότι δεν θέλω σοι

αρνηθή. **21** Η δε είπεν, Ας δοθή η Αβισάγ η Σουναμίτις
εις τον Αδωνίαν τον αδελφόν σου διά γυναίκα. **22** Και
αποκριθείς ο βασιλεύς Σολομών είπε προς την μητέρα
αυτού, Και διά τι συ ζητείς την Αβισάγ την Σουναμίτιν
διά τον Αδωνίαν; ζήτησον δι' αυτόν και την βασιλείαν,
διότι είναι μεγαλήτερός μου αδελφός· και δι' αυτόν και
διά τον Αβιάθαρ τον ιερέα και διά τον Ιωάβ τον υιόν της
Σερουΐας. **23** Και ώμοσεν ο βασιλεύς Σολομών προς τον
Κύριον, λέγων, Ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω
να προσθέση, εάν ο Αδωνίας δεν ελάλησε τον λόγον
τούτον κατά της ζωής αυτού· **24** και τώρα, ζη Κύριος,
όστις με εστερέωσε και με εκάθισεν επί του θρόνου
Δαβίδ του πατρός μου, και όστις έκαμεν εις εμέ οίκον,
καθώς υπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθή ο Αδωνίας.
25 Και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών διά χειρός
του Βεναΐα, υιού του Ιωδαέ, και έπεσεν επ' αυτόν και
απέθανε. **26** Προς δε τον Αβιάθαρ τον ιερέα είπεν ο
βασιλεύς, Εις Αναθώθ ύπαγε, εις τους αγρούς σου· διότι
είσαι άξιος θανάτου· αλλά την ημέραν ταύτην δεν θέλω
σε θανατώσει, επειδή εσήκωσας την κιβωτόν Κυρίου
του Θεού έμπροσθεν Δαβίδ του πατρός μου και επειδή
εκακοπάθησας εις πάντα όσα εκακοπάθησεν ο πατήρ
μου. **27** Και απέβαλεν ο Σολομών τον Αβιάθαρ από του
να ήναι ιερεύς του Κυρίου· διά να πληρωθή ο λόγος του
Κυρίου, τον οποίον ελάλησε περί του οίκου του Ηλεί εν
Σηλώ. **28** Και η φήμη ήλθε μέχρι του Ιωάβ· διότι ο Ιωάβ
έκλινεν οπίσω του Αδωνίου, αν και δεν έκλινεν οπίσω
του Αβεσσαλώμ. Και έφυγεν ο Ιωάβ εις την σκηνήν του
Κυρίου και επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου.
29 Και απηγγέλθη προς τον βασιλέα Σολομώντα, Ότι ο
Ιωάβ έφυγεν εις την σκηνήν του Κυρίου· και ιδού, είναι
πλησίον του θυσιαστηρίου. Τότε απέστειλεν ο Σολομών
Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαέ, λέγων, Ύπαγε, πέσον επ'
αυτόν. **30** Και ήλθεν ο Βεναΐας εις την σκηνήν του
Κυρίου και είπε προς αυτόν, ούτω λέγει ο βασιλεύς·
Έξελθε. Ο δε είπεν, Ουχί, αλλ' ενταύθα θέλω αποθάνει.
Και ανέφερεν ο Βεναΐας απόκρισιν προς τον βασιλέα,
λέγων, Ούτως είπεν ο Ιωάβ και ούτω μοι απεκρίθη. **31**
Ο δε βασιλεύς είπε προς αυτόν, Κάμε ως είπε, και πέσον
επ' αυτόν και θάψον αυτόν· διά να εξαλείψης το αθώον
αίμα, το οποίον έχυσεν ο Ιωάβ, απ' εμού και από του
οίκου του πατρός μου· **32** και ο Κύριος θέλει στρέψει το
αίμα αυτού κατά της κεφαλής αυτού, όστις έπεσεν επί
δύο άνδρας δικαιοτέρους και καλητέρους παρ' αυτόν,
και εθανάτωσεν αυτούς διά ρομφαίας, μη ειδότος του
πατρός μου Δαβίδ, τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, τον
αρχιστράτηγον του Ισραήλ, και τον Αμασά τον υιόν του
Ιεθέρ, τον αρχιστράτηγον του Ιούδα· **33** και θέλουσιν
επιστρέψει τα αίματα αυτών κατά της κεφαλής του Ιωάβ
και κατά της κεφαλής του σπέρματος αυτού, εις τον
αιώνα· επί δε τον Δαβίδ και επί το σπέρμα αυτού και επί
τον οίκον αυτού και επί τον θρόνον αυτού θέλει είσθαι
ειρήνη παρά Κυρίου έως αιώνος. **34** Τότε ανέβη Βεναΐας
ο υιός του Ιωδαέ, και έπεσεν επ' αυτόν και εθανάτωσεν
αυτόν· και ετάφη εν τω οίκω αυτού εν τη ερήμω. **35**
Και κατέστησεν ο βασιλεύς αντ' αυτού Βεναΐαν τον
υιόν του Ιωδαέ επί του στρατεύματος· και Σαδώκ τον
ιερέα κατέστησεν ο βασιλεύς αντί του Αβιάθαρ. **36** Και
αποστείλας ο βασιλεύς εκάλεσε τον Σιμεΐ και είπε προς
αυτόν, Οικοδόμησον εις σεαυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ
και κατοίκει εκεί, και μη εξέλθης εκείθεν εις ουδέν
μέρος· **37** διότι καθ' ην ημέραν εξέλθης και περάσης τον
χείμαρρον Κέδρων, έξευρε βεβαίως ότι εξάπαντος θέλεις
θανατωθή· το αίμα σου θέλει είσθαι επί την κεφαλήν
σου. **38** Και είπεν ο Σιμεΐ προς τον βασιλέα, Καλός ο
λόγος· καθώς είπεν ο κύριός μου ο βασιλεύς, ούτω θέλει
κάμει ο δούλός σου. Και εκάθησεν ο Σιμεΐ εν Ιερουσαλήμ
ημέρας πολλάς. **39** Και μετά τρία έτη, δύο εκ των
δούλων του Σιμεΐ εδραπέτευσαν προς τον Αγχούς, υιόν
του Μααχά, τον βασιλέα της Γάθ· και ανήγγειλαν προς
τον Σιμεΐ, λέγοντες, Ιδού, οι δούλοί σου είναι εν Γαθ.
40 Και ο Σιμεΐ εσηκώθη και έστρωσε την όνον αυτού
και υπήγεν εις Γαθ προς τον Αγχούς, διά να ζητήση
τους δούλους αυτού· και υπήγεν ο Σιμεΐ και έφερε τους
δούλους αυτού από Γαθ. **41** Και απηγγέλθη προς τον
Σολομώντα, ότι ο Σιμεΐ υπήγεν από Ιερουσαλήμ εις Γαθ
και επέστρεψε. **42** Και αποστείλας ο βασιλεύς εκάλεσε
τον Σιμεΐ και είπε προς αυτόν, Δεν σε ώρκισα εις τον
Κύριον και διεμαρτυρήθην προς σε, λέγων, Έξευρε
βεβαίως, ότι καθ' ην ημέραν εξέλθης και περιπατήσης
έξω οπουδήποτε, εξάπαντος θέλεις αποθάνει; και συ
μοι είπας, Καλός ο λόγος, τον οποίον ήκουσα· **43** διά τι
λοιπόν δεν εφύλαξας τον όρκον του Κυρίου και την
προσταγήν, την οποίαν προσέταξα εις σε; **44** Και είπεν ο
βασιλεύς προς τον Σιμεΐ, Συ εξεύρεις όλην την κακίαν,
την οποίαν γνωρίζει η καρδία σου, τι έπραξας εις τον
Δαβίδ τον πατέρα μου· διά τούτο ο Κύριος έστρεψε την
κακίαν σου κατά της κεφαλής σου· **45** ο δε βασιλεύς
Σολομών θέλει είσθαι ευλογημένος, και ο θρόνος του
Δαβίδ εστερεωμένος ενώπιον του Κυρίου έως αιώνος.
46 Τότε ο βασιλεύς προσέταξε Βεναΐαν τον υιόν του
Ιωδαέ, όστις εξελθών έπεσεν επ' αυτόν, και απέθανε.
Και η βασιλεία εστερεώθη εν τη χειρί του Σολομώντος.

3 Έκαμε δε ο Σολομών επιγαμίαν μετά του Φαραώ,
βασιλέως της Αιγύπτου, και έλαβε την θυγατέρα
του Φαραώ· και έφερεν αυτήν εις την πόλιν Δαβίδ,
εωσού ετελείωσε να οικοδομή τον οίκον αυτού και τον
οίκον του Κυρίου και το τείχος της Ιερουσαλήμ κύκλω.
2 Πλην ο λαός εθυσίαζεν επί τους υψηλούς τόπους,
επειδή δεν ήτο ωκοδομημένος οίκος εις το όνομα του
Κυρίου, έως των ημερών εκείνων. **3** Και ηγάπησεν ο
Σολομών τον Κύριον, περιπατών εις τα προστάγματα
Δαβίδ του πατρός αυτού· μόνον εθυσίαζε και εθυμίαζεν
επί τους υψηλούς τόπους. **4** Και υπήγεν ο βασιλεύς
εις Γαβαών, διά να θυσιάση εκεί· διότι εκείνος ήτο ο
υψηλός τόπος ο μέγας· χίλια ολοκαυτώματα προσέφερεν
ο Σολομών επί το θυσιαστήριον εκείνο. **5** Εφάνη δε ο
Κύριος εν Γαβαών εις τον Σολομώντα καθ' ύπνον διά
νυκτός· και είπεν ο Θεός, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **6**
Ο δε Σολομών είπε, Συ έκαμες μέγα έλεος προς τον
δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου, επειδή περιεπάτησεν
ενώπιόν σου εν αληθεία και εν δικαιοσύνη και εν
ευθύτητι καρδίας μετά σού· και εφύλαξας εις αυτόν το
μέγα τούτο έλεος και έδωκας εις αυτόν υιόν καθήμενον
επί του θρόνου αυτού, καθώς την ημέραν ταύτην· **7**
και τώρα, Κύριε Θεέ μου, συ έκαμες τον δούλον σου
βασιλέα αντί Δαβίδ του πατρός μου· και εγώ είμαι

παιδάριον μικρόν· δεν εξεύρω πως να εξέρχωμαι και να
εισέρχωμαι· 8 και ο δούλός σου είναι εν μέσω του λαού
σου, τον οποίον εξέλεξας, λαού μεγάλου, όστις εκ του
πλήθους δεν δύναται να αριθμηθή ουδέ να λογαριασθή·
9 δος λοιπόν εις τον δούλον σου καρδίαν νοήμονα εις
το να κρίνη τον λαόν σου, διά να διακρίνω μεταξύ
καλού και κακού· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν
σου τούτον τον μέγαν; 10 Και ήρεσεν ο λόγος εις τον
Κύριον, ότι ο Σολομών εζήτησε το πράγμα τούτο. 11 Και
είπεν ο Θεός προς αυτόν, Επειδή εζήτησας το πράγμα
τούτο, και δεν εζήτησας εις σεαυτόν πολυζωΐαν, και
δεν εζήτησας εις σεαυτόν πλούτη, και δεν εζήτησας
την ζωήν των εχθρών σου, αλλ' εζήτησας εις σεαυτόν
σύνεσιν διά να εννοής κρίσιν, 12 ιδού, έκαμα κατά
τους λόγους σου· ιδού, έδωκα εις σε καρδίαν σοφήν
και συνετήν, ώστε δεν εστάθη πρότερόν σου όμοιός
σου, ουδέ μετά σε θέλει αναστηθή όμοιός σου· 13 έτι
δε έδωκα εις σε και ό, τι δεν εζήτησας, και πλούτον
και δόξαν, ώστε μεταξύ των βασιλέων δεν θέλει είσθαι
ουδείς όμοιός σου καθ' όλας τας ημέρας σου· 14 και εάν
περιπατής εις τας οδούς μου, φυλάττων τα διατάγματά
μου και τας εντολάς μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο
πατήρ σου, τότε θέλω μακρύνει τας ημέρας σου. 15
Και εξύπνησεν ο Σολομών· και ιδού, ήτο ενύπνιον.
Και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ και εστάθη ενώπιον της
κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου, και προσέφερεν
ολοκαυτώματα και έκαμεν ειρηνικάς προσφοράς και
έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους δούλους αυτού. 16
Τότε ήλθον δύο γυναίκες πόρναι προς τον βασιλέα και
εστάθησαν έμπροσθεν αυτού. 17 Και είπεν η μία γυνή,
Ω, κύριέ μου εγώ και η γυνή αύτη κατοικούμεν εν τη
αυτή οικία, και εγέννησα συγκατοικούσα μετ' αυτής· 18
την δε τρίτην ημέραν αφού εγώ εγέννησα, εγέννησε
και η γυνή αύτη· και ήμεθα ομού· δεν ήτο ξένος μεθ'
ημών εν τη οικία· μόνον ημείς αι δύο ήμεθα εν τη οικία·
19 και την νύκτα απέθανεν ο υιός της γυναικός ταύτης,
επειδή εκοιμήθη επ' αυτόν· 20 και αυτή σηκωθείσα το
μεσονύκτιον, έλαβε τον υιόν μου εκ του πλαγίου μου,
ενώ η δούλη σου εκοιμάτο, και έβαλεν αυτόν εις τον
κόλπον αυτής· τον δε υιόν αυτής τον νεκρόν έβαλεν εις
τον κόλπον μου· 21 και ότε εσηκώθην το πρωΐ, διά να
θηλάσω τον υιόν μου, ιδού, ήτο νεκρός· πλην αφού το
πρωΐ παρετήρησα αυτό, ιδού, δεν ήτο ο υιός μου τον
οποίον εγέννησα. 22 Η δε άλλη γυνή είπεν, Ουχί, αλλ'
ο ζων είναι ο υιός μου, ο δε νεκρός είναι ο υιός σου.
Η δε είπεν, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο υιός σου, ο δε
ζων είναι ο υιός μου. Ούτως ελάλησαν ενώπιον του
βασιλέως. 23 Και είπεν ο βασιλεύς, Η μεν λέγει, Ούτος
ο ζων είναι ο υιός μου, ο δε νεκρός είναι ο υιός σου·
η δε λέγει, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο υιός σου, ο δε
ζων είναι ο υιός μου. 24 Και είπεν ο βασιλεύς, φέρετέ
μοι μάχαιραν. Και έφεραν την μάχαιραν έμπροσθεν του
βασιλέως. 25 Και είπεν ο βασιλεύς, Διαιρέσατε εις δύο
το παιδίον το ζων, και δότε το ήμισυ εις την μίαν και
το ήμισυ εις την άλλην. 26 Τότε η γυνή, της οποίας
ήτο ο υιός ο ζων, ελάλησε προς τον βασιλέα, διότι τα
σπλάγχνα αυτής επόνεσαν διά τον υιόν αυτής, και είπεν,
Ω, κύριέ μου, δος εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ'
ουδένα τρόπον μη θανατώσης αυτό. Η δε άλλη είπε,
Μήτε ιδικόν μου ας ήναι, μήτε ιδικόν σου· διαιρέσατε
αυτό. 27 Τότε αποκριθείς ο βασιλεύς, είπε, Δότε εις
αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη
θανατώσητε αυτό· αύτη είναι μήτηρ αυτού. 28 Και
ήκουσε πας ο Ισραήλ περί της κρίσεως, την οποίαν ο
βασιλεύς έκρινε, και εφοβήθησαν τον βασιλέα· διότι
είδον ότι σοφία Θεού ήτο εν αυτώ διά να κάμνη κρίσιν·

4 Ο δε βασιλεύς Σολομών εβασίλευεν επί πάντα
τον Ισραήλ. 2 Και ούτοι ήσαν οι άρχοντες, τους
οποίους είχεν· Αζαρίας, ο υιός του Σαδώκ, αυλάρχης·
3 Ελιορέφ και Αχιά, οι υιοί του Σεισά, γραμματείς·
Ιωσαφάτ, ο υιός του Αχιούδ, υπομνηματογράφος· 4
και Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, επί του στρατεύματος·
και Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· 5 και Αζαρίας, ο υιός
του Νάθαν, επί τους σιτάρχας· και Ζαβούδ, υιός του
Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος του βασιλέως· 6
και Αχισάρ, οικονόμος· και Αδωνιράμ, ο υιός του Αβδά,
επί των φόρων. 7 είχε δε ο Σολομών δώδεκα σιτάρχας
επί πάντα τον Ισραήλ, και προέβλεπον τας τροφάς
εις τον βασιλέα και εις τον οίκον αυτού· ενός μηνός
πρόβλεψιν έκαμνεν έκαστος τον χρόνον. 8 Και ταύτα
είναι τα ονόματα αυτών· ο υιός του Ουρ σιτάρχης εν
τω όρει Εφραΐμ· 9 ο υιός του Δεκέρ, εν Μακάς και εν
Σααλβίμ και Βαιθ-σεμές και Αιλών της Βαιθ-ανάν· 10
ο υιός του Έσεδ, εν Αρουβώθ· υπό τούτον ήτο Σωχώ
και πάσα γη Εφέρ· 11 ο υιός του Αβιναάβ, εν πάση τη
Νάφαθ-δώρ· ούτος είχε γυναίκα Ταφάθ, την θυγατέρα
του Σολομώντος· 12 Βαανά, ο υιός του Αχιλούδ, εν
Θαανάχ και Μεγιδδώ και πάση τη αιθ-σαν, ήτις είναι
πλησίον της Σαρθανά υπό την Ιεζραέλ, από Βαιθ-σαν
έως Αβέλ-μεολά, έως επέκεινα Ιοκμεάμ· 13 ο υιός του
Γεβέρ, εν Ραμώθ-γαλαάδ· ούτος είχε τας κώμας του
Ιαείρ, υιού Μανασσή, τας εν Γαλαάδ· ούτος είχε και
την επαρχίαν Αργόβ, την εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις
μεγάλας με τείχη και χαλκίνους μοχλούς· 14 Αχιναδάβ,
ο υιός του Ιδδώ, εν Μαχαναΐμ· 15 Αχιμάας, εν Νεφθαλί·
και ούτος έλαβε διά γυναίκα Βασεμάθ, την θυγατέρα του
Σολομώντος· 16 Βαανά, ο υιός του Χουσαΐ, εν Ασήρ και
εν Αλώθ· 17 Ιωσαφάτ, ο υιός του Φαρούα, εν Ισσάχαρ·
18 Σιμεΐ, ο υιός του Ηλά, εν Βενιαμίν· 19 Γεβέρ, ο υιός
του Ουρεί, εν γη Γαλαάδ, τη γη του Σηών βασιλέως
των Αμορραίων και του Ωγ βασιλέως της Βασάν· και
ήτο ο μόνος σιτάρχης εν ταύτη τη γη. 20 Ο Ιούδας και
ο Ισραήλ ήσαν πολυάριθμοι ως η άμμος η παρά την
θάλασσαν κατά το πλήθος, τρώγοντες και πίνοντες
και ευθυμούντες. 21 Και εξουσίαζεν ο Σολομών επί
πάντα τα βασίλεια, από του ποταμού έως της γης των
Φιλισταίων, και έως των ορίων της Αιγύπτου· και
έφερον δώρα και ήσαν δούλοι εις τον Σολομώντα καθ'
όλας τας ημέρας της ζωής αυτού. 22 Η δε τροφή του
Σολομώντος διά μίαν ημέραν ήτο τριάκοντα κόροι
σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου, 23 δέκα βόες
σιτευτοί και είκοσι βόες νομαδικοί και εκατόν πρόβατα,
εκτός ελάφων και αγρίων αιγών και δορκάδων και
πτηνών θρεπτών. 24 Διότι εξουσίαζεν επί πάσαν την γην
εντεύθεν του ποταμού, από Θαψά έως Γάζης, επί πάντας
τους βασιλείς εντεύθεν του ποταμού· και είχεν ειρήνην
πανταχόθεν κύκλω αυτού. 25 Κατώκει δε ο Ιούδας

και ο Ισραήλ εν ασφαλεία, έκαστος υπό την άμπελον
αυτού και υπό την συκήν αυτού, από Δαν έως Βηρ-
σαβεέ, πάσας τας ημέρας του Σολομώντος. **26** Και είχεν
ο Σολομών τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ίππων διά
τας αμάξας αυτού και δώδεκα χιλιάδας ιππείς. **27** Και οι
σιτάρχαι εκείνοι προεμήθευον τροφάς διά τον βασιλέα
Σολομώντα και διά πάντας τους προσερχομένους εις την
τράπεζαν του βασιλέως Σολομώντος, έκαστος εις τον
μήνα αυτού· δεν άφινον να γίνηται ουδεμία έλλειψις.
28 Έφερον έτι κριθάς και άχυρον διά τους ίππους και
τας ημιόνους, εις τον τόπον όπου ήσαν, έκαστος κατά το
διωρισμένον εις αυτόν. **29** Και έδωκεν ο Θεός εις τον
Σολομώντα σοφίαν και φρόνησιν πολλήν σφόδρα και
έκτασιν πνεύματος, ως η άμμος η παρά το χείλος της
θαλάσσης. **30** Και υπερέβη η σοφία του Σολομώντος την
σοφίαν πάντων των κατοίκων της ανατολής και πάσαν
την σοφίαν της Αιγύπτου· **31** διότι ήτο σοφώτερος παρά
πάντας τους ανθρώπους, παρά τον Εθάν τον Εζραΐτην
και τον Αιμάν και τον Χαλκόλ και τον Δαρδά, τους
υιούς του Μαώλ· και η φήμη αυτού ήτο εις πάντα τα
έθνη κύκλω. **32** Και ελάλησε τρισχιλίας παροιμίας· και
αι ωδαί αυτού ήσαν χίλιαι και πέντε. **33** Και ελάλησε
περί δένδρων, από της κέδρου της εν τω Λιβάνω, μέχρι
της υσσώπου της εκφυομένης επί του τοίχου· ελάλησεν
έτι περί τετραπόδων και περί πτηνών και περί ερπετών
και περί ιχθύων. **34** Και ήρχοντο εκ πάντων των λαών
διά να ακούσωσι την σοφίαν του Σολομώντος, παρά
πάντων των βασιλέων της γης, όσοι ήκουον την σοφίαν
αυτού.

5 Και απέστειλεν ο Χειράμ βασιλεύς της Τύρου τους
δούλους αυτού προς τον Σολομώντα, ακούσας ότι
έχρισαν αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού· διότι ο
Χειράμ ηγάπα πάντοτε τον Δαβίδ. **2** Και απέστειλεν
ο Σολομών προς τον Χειράμ, λέγων, **3** Συ εξεύρεις
ότι Δαβίδ ο πατήρ μου δεν ηδυνήθη να οικοδομήση
οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, εξ αιτίας
των πολέμων των περικυκλούντων αυτόν πανταχόθεν,
εωσού ο Κύριος έβαλε τους εχθρούς αυτού υπό τα ίχνη
των ποδών αυτού· **4** αλλά τώρα Κύριος ο Θεός μου
έδωκεν εις εμέ ανάπαυσιν πανταχόθεν· δεν υπάρχει
ούτε επίβουλος ούτε απάντημα κακόν· **5** και ιδού, εγώ
λέγω να οικοδομήσω οίκον εις το όνομα Κυρίου του
Θεού μου, καθώς ο Κύριος ελάλησε προς τον Δαβίδ τον
πατέρα μου, λέγων, Ο υιός σου, τον οποίον θέλω βάλει
αντί σου επί τον θρόνον σου, ούτος θέλει οικοδομήσει
τον οίκον εις το όνομά μου· **6** τώρα λοιπόν πρόσταξον
να κόψωσιν εις εμέ κέδρους εκ του Λιβάνου· και οι
δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σου· και
θέλω δώσει εις σε μισθόν διά τους δούλους σου, κατά
πάντα όσα είπας· διότι συ εξεύρεις ότι μεταξύ ημών
δεν είναι ουδείς ούτως έμπειρος να κόπτη ξύλα, ως οι
Σιδώνιοι. **7** Και ως ήκουσεν ο Χειράμ τους λόγους του
Σολομώντος, εχάρη σφόδρα και είπεν, Ευλογητός Κύριος
σήμερον, όστις έδωκεν εις τον Δαβίδ υιόν σοφόν επί τον
λαόν τον πολύν τούτον. **8** Και απέστειλεν ο Χειράμ προς
τον Σολομώντα, λέγων, Ήκουσα περί όσων εμήνυσας
προς εμέ· εγώ θέλω κάμει παν το θέλημά σου διά ξύλα
κέδρινα και διά ξύλα πεύκινα· **9** οι δούλοί μου θέλουσι
καταβιβάζει αυτά εκ του Λιβάνου εις την θάλασσαν·
και εγώ θέλω κάμει να φέρωσιν αυτά εις σχεδίας διά
της θαλάσσης μέχρι του τόπου όντινα μηνύσης προς
εμέ, και να λύσωσιν αυτά εκεί· συ δε θέλεις παραλάβει
αυτά· θέλεις δε εκπληρώσει και συ το θέλημά μου,
δίδων τροφάς διά τον οίκόν μου. **10** Έδιδε λοιπόν
ο Χειράμ εις τον Σολομώντα ξύλα κέδρινα και ξύλα
πεύκινα, όσα ήθελεν. **11** Ο δε Σολομών έδωκεν εις τον
Χειράμ είκοσι χιλιάδας κόρων σίτου διά τροφήν του
οίκου αυτού και είκοσι κόρους ελαίου κοπανισμένου·
ούτως έδιδεν ο Σολομών εις τον Χειράμ κατ' έτος.
12 Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα σοφίαν,
καθώς είπε προς αυτόν· και ήτο ειρήνη μεταξύ Χειράμ
και Σολομώντος· και έκαμον συνθήκην αμφότεροι. **13**
Έκαμε δε ο βασιλεύς Σολομών ανδρολογίαν εκ παντός
του Ισραήλ, και ήτο η ανδρολογία τριάκοντα χιλιάδες
ανδρών. **14** Και απέστελλεν αυτούς εις τον Λίβανον, δέκα
χιλιάδας τον μήνα κατά αλλαγήν· ένα μήνα ήσαν εν τω
Λιβάνω και δύο μήνας εν τοις οίκοις αυτών· επί δε της
ανδρολογίας ήτο ο Αδωνιράμ. **15** Και είχεν ο Σολομών
εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων και ογδοήκοντα
χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει· **16** εκτός των επιστατών
των διωρισμένων παρά του Σολομώντος, οίτινες
ήσαν επί των έργων, τρεις χιλιάδες και τριακόσιοι,
επιστατούντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα έργα.
17 Προσέταξε δε ο βασιλεύς, και μετέφεραν λίθους
μεγάλους, λίθους εκλεκτούς, λίθους πελεκητούς, διά τα
θεμέλια του οίκου. **18** Και επελέκησαν οι οικοδόμοι
του Σολομώντος και οι οικοδόμοι του Χειράμ και οι
Γίβλιοι, και ητοίμασαν τα ξύλα και τους λίθους, διά να
οικοδομήσωσι τον οίκον.

6 Και εν τω τετρακοσιοστώ και ογδοηκοστώ έτει από
της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, το
τέταρτον έτος της βασιλείας του Σολομώντος επί τον
Ισραήλ, κατά τον μήνα Ζιφ, όστις είναι ο δεύτερος μην,
ήρχισε να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου. **2** Και του
οίκου, τον οποίον ο βασιλεύς Σολομών ωκοδόμησεν εις
τον Κύριον, το μήκος αυτού ήτο εξήκοντα πηχών, και
το πλάτος αυτού είκοσι, και το ύψος αυτού τριάκοντα
πηχών. **3** Το δε πρόναον, το κατά πρόσωπον του ναού
του οίκου, είχε μήκος είκοσι πηχών, κατά το πλάτος
του οίκου· και πλάτος δέκα πηχών έμπροσθεν του
οίκου. **4** Και έκαμεν εις τον οίκον παράθυρα πλάγια
αδιόρατα. **5** Και ωκοδόμησε κολλητά με τον τοίχον του
οίκου οικήματα κύκλω, κολλητά με τους τοίχους του
οίκου κύκλω, και του ναού και του χρηστηρίου· ούτως
έκαμεν οικήματα κύκλω. **6** Του κατωτέρου οικήματος
το πλάτος ήτο πέντε πηχών, και του μέσου εξ πηχών το
πλάτος, και του τρίτου επτά πηχών το πλάτος· διότι
έξωθεν του οίκου έκαμε στενά υποστηρίγματα κύκλω,
διά να μη εισέρχωνται αι δοκοί εις τους τοίχους του
οίκου. **7** Και ο οίκος, ενώ ωκοδομείτο, ωκοδομήθη
με λίθους προητοιμασμένους πριν μετακομισθώσιν
εκεί· ώστε ούτε σφύρα ούτε πέλεκυς ουδέν σιδηρούν
εργαλείον δεν ηκούσθη εν τω οίκω ενώ ωκοδομείτο.
8 Η θύρα των μέσων οικημάτων ήτο εις την δεξιάν
πλευράν του οίκου· και ανέβαινον εις τα οικήματα
του μέσου διά κλίμακος ελικοειδούς, και εκ του μέσου

εις τα τριώροφα. **9** Ούτως ωκοδόμησε τον οίκον και
ετελείωσεν αυτόν· και εστέγασε τον οίκον με οροφάς
κοιλωτάς και κοσμήματα εκ κέδρου. **10** Και ωκοδόμησε
τα οικήματα κολλητά εφ' όλον τον οίκον, πέντε πηχών
το ύψος· και συνείχοντο μετά του οίκου διά ξύλων
κεδρίνων. **11** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον
Σολομώντα, λέγων, **12** Περί του οίκου τούτου, τον
οποίον συ οικοδομείς, εάν περιπατής εις τα διατάγματά
μου και εκτελής τας κρίσεις μου και φυλάττης πάσας τας
εντολάς μου περιπατών εις αυτάς, τότε θέλω βεβαιώσει
τον λόγον μου μετά σου, τον οποίον ελάλησα προς
Δαβίδ τον πατέρα σού· **13** και θέλω κατοικεί εκ μέσω
των υιών Ισραήλ, και δεν θέλω εγκαταλίπει τον λαόν
μου Ισραήλ. **14** Ούτως ωκοδόμησεν ο Σολομών τον
οίκον και συνετέλεσεν αυτόν. **15** Και εσανίδωσε τους
τοίχους του οίκου έσωθεν με σανίδας κεδρίνας, από
του εδάφους του οίκου έως των τοίχων της στέγης· με
ξύλον εσκέπασεν αυτά έσωθεν· και εσκέπασε το έδαφος
του οίκου με σανίδας πευκίνας. **16** Εσανίδωσεν έτι με
σανίδας κεδρίνας είκοσι πήχας εις το ενδότερον του
οίκου, από του εδάφους έως των τοίχων· και εσανίδωσεν
αυτό έσωθεν διά να ήναι το χρηστήριον, το άγιον των
αγίων. **17** Ο δε οίκος, τουτέστι ο ναός ο κατέμπροσθεν,
ήτο τεσσαράκοντα πηχών μήκους. **18** Και τα κέδρινα
ξύλα του οίκου έσωθεν ήσαν γεγλυμμένα με κάλυκας
και ανοικτά άνθη· τα πάντα κέδρινα· δεν εφαίνετο λίθος.
19 Και ητοίμασε το χρηστήριον εις το ενδότερον του
οίκου, διά να θέση εκεί την κιβωτόν της διαθήκης του
Κυρίου. **20** Και το χρηστήριον είχε κατά πρόσωπον
είκοσι πηχών μήκος και είκοσι πηχών πλάτος και
είκοσι πηχών ύψος· και εσκέπασεν αυτό με καθαρόν
χρυσίον· ούτως εσκέπασε και το θυσιαστήριον με κέδρον.
21 Και εσκέπασεν ο Σολομών τον οίκον έσωθεν με
καθαρόν χρυσίον· και έκαμε χώρισμα με αλύσεις χρυσάς
έμπροσθεν του χρηστηρίου και εσκέπασεν αυτό με
χρυσίον. **22** Και όλον τον οίκον εσκέπασε με χρυσίον,
εωσού συνετέλεσεν όλον τον οίκον· εσκέπασεν έτι
με χρυσίον όλον το θυσιαστήριον, το πλησίον του
χρηστηρίου. **23** Έσωθεν δε του χρηστηρίου έκαμε δύο
χερουβείμ εκ ξύλου ελαίας, δέκα πηχών το ύψος. **24**
Και ήτο πέντε πήχαι η μία πτέρυξ του χερούβ και πέντε
πήχαι η άλλη πτέρυξ του χερούβ· από του άκρου της
μιας πτέρυγος αυτού έως του άκρου της άλλης πτέρυγος
αυτού, δέκα πήχαι. **25** Και το άλλο χερούβ ήτο δέκα
πηχών· του αυτού μέτρου και της αυτής κατασκευής
ήσαν αμφότερα τα χερουβείμ. **26** Το ύψος του ενός
χερούβ δέκα πηχών, και ούτω του άλλου χερούβ. **27** Και
έθεσε τα χερουβείμ εν μέσω του ενδοτάτου οίκου· και
είχον τα χερουβείμ τας πτέρυγας αυτών εξηπλωμένας,
ώστε η πτέρυξ του ενός ήγγιζε τον ένα τοίχον· και η
πτέρυξ του άλλου χερούβ ήγγιζε τον άλλον τοίχον·
και αι πτέρυγες αυτών ήγγιζον, η μία την άλλην, εν
τω μέσω του οίκου. **28** Και εσκέπασε τα χερουβείμ με
χρυσίον. **29** Και πάντας τους τοίχους του οίκου κύκλω
ενέγλυψε με γλυπτά σχήματα χερουβείμ και φοινίκων
και ανοικτών ανθέων, έσωθεν και έξωθεν. **30** Και το
έδαφος του οίκου εσκέπασε με χρυσίον, έσωθεν και
έξωθεν. **31** Και διά την είσοδον του χρηστηρίου έκαμε
θύρας εκ ξύλου ελαίας· το ανώφλιον και οι παραστάται
ήσαν εν πεντάγωνον. **32** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου
ελαίας· και ενέγλυψεν επ' αυταίς γλυπτά χερουβείμ
και φοίνικας και ανοικτά άνθη, και εσκέπασεν αυτά με
χρυσίον, εφαπλώσας το χρυσίον επί τα χερουβείμ και
επί τους φοίνικας. **33** Ούτως έκαμε και εις την πύλην
του ναού παραστάτας εκ ξύλου ελαίας, εν τετράγωνον.
34 Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου πευκίνου· τα δύο
φύλλα της μιας θύρας εδιπλόνοντο, και τα δύο φύλλα
της άλλης θύρας εδιπλόνοντο. **35** Και ενέγλυψεν επ'
αυτάς χερουβείμ και φοίνικας και ανοικτά άνθη· και
εσκέπασεν αυτά με χρυσίον εφηρμοσμένον επί την
ανάγλυφον εργασίαν. **36** Και ωκοδόμησε την εσωτέραν
αυλήν με τρεις σειράς πελεκητών λίθων και με μίαν
σειράν δοκών κεδρίνων. **37** Εν τω τετάρτω έτει, τον
μήνα Ζιφ, ετέθησαν τα θεμέλια του οίκου του Κυρίου·
38 και εν τω ενδεκάτω έτει, τον μήνα Βουλ, όστις είναι
ο όγδοος μην, ετελειώθη ο οίκος κατά πάντα τα μέρη
αυτού και κατά πάσαν την κατασκευήν αυτού· ούτως εις
επτά έτη ωκοδόμησεν αυτόν.

7 Και τον οίκον αυτού ωκοδόμησεν ο Σολομών εις
δεκατρία έτη, και ετελείωσεν όλον τον οίκον αυτού.
2 Και ωκοδόμησε τον οίκον του δάσους του Λιβάνου·
το μήκος αυτού ήτο εκατόν πηχών, και το πλάτος
αυτού πεντήκοντα πηχών, και το ύψος αυτού τριάκοντα
πηχών, επί τεσσάρων σειρών στύλων κεδρίνων, με
δοκούς κεδρίνους επί των στύλων. **3** Και εστεγάσθη με
κέδρον άνωθεν των δοκών, αίτινες επεστηρίζοντο επί
τεσσαράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εις την σειράν.
4 Και ήσαν παράθυρα εις τρεις σειράς, και ανταπεκρίνετο
παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **5** Και πάσαι
αι θύραι και οι παραστάται ήσαν τετράγωνοι, με τα
παράθυρα· και ανταπεκρίνετο παράθυρον εις παράθυρον
κατά τρεις σειράς. **6** Και έκαμε την στοάν εκ στύλων· το
μήκος αυτής πεντήκοντα πηχών, και το πλάτος αυτής
τριάκοντα πηχών· και ήτο η στοά κατέμπροσθεν των
στύλων του οίκου, ώστε οι στύλοι και αι δοκοί ήσαν
κατά πρόσωπον αυτών. **7** Έκαμεν έτι στοάν διά τον
θρόνον, όπου έμελλε να κρίνη, την στοάν της κρίσεως·
και ήτο εστρωμένη με κέδρον εκ του ενός μέρους του
εδάφους έως του άλλου. **8** Και ο οίκος αυτού, εις
τον οποίον εκάθητο, είχε μίαν άλλην αυλήν έσωθεν
της στοάς, ούσαν της αυτής κατασκευής. Ο Σολομών
έκαμεν έτι οίκον διά την θυγατέρα του Φαραώ, την
οποίαν είχε λάβει, όμοιον με την στοάν ταύτην. **9**
Πάντα ταύτα ήσαν εκ λίθων πολυτελών, κατά τα μέτρα
των πριονισμένων λίθων, πριονισμένων διά πριονίου,
έσωθεν και έξωθεν, εκ θεμελίου μέχρι του γείσου, και
έξωθεν έως της μεγάλης αυλής. **10** Και το θεμέλιον
ήτο εκ λίθων πολυτελών, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα
πηχών και λίθων οκτώ πηχών. **11** Και επάνωθεν ήσαν
λίθοι πολυτελείς, κατά το μέτρον των πριονισμένων
λίθων, και κέδροι. **12** Και η μεγάλη αυλή κυκλόθεν
ήτο εκ τριών σειρών λίθων πριονισμένων και εκ μιας
σειράς κεδρίνων δοκών, καθώς η εσωτέρα αυλή του
οίκου του Κυρίου και καθώς η στοά του οίκου. **13** Και
έστειλεν ο βασιλεύς Σολομών και έλαβε τον Χειράμ εκ
της Τύρου. **14** Ούτος ήτο υιός γυναικός χήρας εκ φυλής
Νεφθαλί, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος, χαλκουργός·

και ήτο πλήρης τέχνης και συνέσεως και επιστήμης εις
το να εργάζηται παν έργον εν χαλκώ. Και ήλθε προς τον
βασιλέα Σολομώντα και έκαμε πάντα τα έργα αυτού.
15 Διότι έχυσε τους δύο χαλκίνους στύλους, δεκαοκτώ
πηχών ύψους έκαστον στύλον· γραμμή δε δώδεκα
πηχών περιεκύκλονεν έκαστον αυτών. 16 Και έκαμεν
εκ χυτού χαλκού δύο επιθέματα, διά να θέση αυτά επί
τας κεφαλάς των στύλων· το ύψος του ενός επιθέματος
πέντε πηχών, και το ύψος του άλλου επιθέματος πέντε
πηχών· 17 και δίκτυα πλεκτά ειργασμένα αλυσιδωτά εκ
συρμάτων, διά τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των
στύλων· επτά διά το εν επίθεμα, και επτά διά το άλλο
επίθεμα. 18 Και έκαμε τους στύλους, και δύο σειράς
ροδίων κυκλόθεν επί το εν δίκτυον, διά να σκεπάση με
ρόδια τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων· και
έκαμε το αυτό εις το άλλο επίθεμα. 19 Και τα επιθέματα,
τα επί της κεφαλής των στύλων εν τη στοά, ήσαν
εργασίας κρίνων τεσσάρων πηχών. 20 Και τα επιθέματα
τα επί των δύο στύλων είχον ρόδια και επάνωθεν,
πλησίον της κοιλίας, της παρά το δικτυωτόν· και τα
ρόδια ήσαν διακόσια κατά σειράν κυκλόθεν εφ' εκάστου
επιθέματος. 21 Και έστησε τους στύλους εις την στοάν
του ναού· και έστησε τον στύλον τον δεξιόν, και εκάλεσε
το όνομα αυτού Ιαχείν· και έστησε τον στύλον τον
αριστερόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Βοάς. 22 Και επί
την κεφαλήν των στύλων ήτο εργασία κρίνων· ούτως
ετελειώθη η κατασκευή των στύλων. 23 Έκαμεν έτι την
χυτήν θάλασσαν, δέκα πηχών από χείλους εις χείλος,
στρογγύλην κύκλω· και το ύψος αυτής πέντε πηχών· και
γραμμή τριάκοντα πηχών περιεζώννυεν αυτήν κύκλω.
24 Και υπό το χείλος αυτής κύκλω ήσαν ανάγλυφα εις
σχήμα κολοκύνθης περικυκλούντα αυτήν, δέκα κατά
πήχην, περικυκλούντα την θάλασσαν κύκλω· αι δύο
σειραί των αναγλύφων ήσαν χυμέναι ομού με αυτήν. 25
Ίστατο δε επί δώδεκα βοών· τρεις έβλεπον προς βορράν,
και τρεις έβλεπον προς δυσμάς, και τρεις έβλεπον προς
νότον, και τρεις έβλεπον προς ανατολάς· και η θάλασσα
έκειτο επ' αυτών· και όλα τα οπίσθια αυτών ήσαν προς
τα έσω. 26 Και το πάχος αυτής ήτο μιας παλάμης, και το
χείλος αυτής κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως
άνθος κρίνου· εχώρει δε δύο χιλιάδας βαθ. 27 Έκαμεν
έτι δέκα βάσεις χαλκίνας· τεσσάρων πηχών το μήκος
της μιας βάσεως, και τεσσάρων πηχών το πλάτος αυτής,
και τριών πηχών το ύψος αυτής. 28 Η δε εργασία
των βάσεων ήτο τοιαύτη· είχον συγκλείσματα, και τα
συγκλείσματα ήσαν εντός των κιονίσκων. 29 Και επί
των συγκλεισμάτων των εντός των κιονίσκων ήσαν
λέοντες, βόες και χερουβείμ· και επί των κιονίσκων ήτο
άνωθεν το υποβάσταγμα· υποκάτωθεν δε των λεόντων
και βοών ήσαν κροσσοί ανάγλυφοι κρεμάμενοι. 30
Και εκάστη βάσις είχε τέσσαρας χαλκίνους τροχούς
και άξονας χαλκίνους· και αι τέσσαρες γωνίαι αυτής
είχον ώμους· υπό τον λουτήρα ήσαν οι ώμοι χυτοί,
έκαστος απέναντι των κροσσών. 31 Και το στόμα αυτής,
έσωθεν της κεφαλίδος και άνωθεν, ήτο μία πήχη· ήτο
δε το στόμα αυτής στρογγύλον, κατεσκευασμένον εις
το υποβάσταγμα, μία πήχη και ημίσεια· και έτι επάνω
τούτου του στόματος αυτής ήσαν εγχαράγματα μετά
των συγκλεισμάτων αυτών, τετράγωνα όντα, ουχί
στρογγύλα. 32 Και υπό τα συγκλείσματα ήσαν τέσσαρες
τροχοί· και οι άξονες των τροχών ηνόνοντο με την
βάσιν· και το ύψος εκάστου τροχού ήτο μιας πήχης
και ημισείας. 33 Και η εργασία των τροχών ήτο ως η
εργασία του τροχού της αμάξης· οι άξονες αυτών και
αι πλήμναι αυτών και επίσωτρα αυτών και αι ακτίνες
αυτών ήσαν όλα χυτά. 34 Και ήσαν τέσσαρες ώμοι
εις τας τέσσαρας γωνίας εκάστης βάσεως· και οι ώμοι
ήσαν συνέχεια της βάσεως. 35 Και εν τη κορυφή της
βάσεως ήτο στρογγύλον περίζωμα ημισείας πήχης το
ύψος· και εν τη κορυφή της βάσεως τα χείλη αυτής
και τα συγκλείσματα αυτής ήσαν εκ της αυτής. 36
Επί δε τας πλάκας των χειλέων αυτής και επί τα
συγκλείσματα αυτής, ενεχάραξε χερουβείμ, λέοντας
και φοίνικας, κατά αναλογίαν εκάστης, και κροσσούς
κύκλω. 37 Κατά τούτον τον τρόπον έκαμε τας δέκα
βάσεις· πάσαι είχον το αυτό χύσιμον, το αυτό μέτρον,
το αυτό εγχάραγμα. 38 Έκαμεν έτι δέκα λουτήρας
χαλκίνους· έκαστος λουτήρ εχώρει τεσσαράκοντα βάθ·
έκαστος λουτήρ ήτο τεσσάρων πηχών· και εφ' εκάστην
των δέκα βάσεων ήτο εις λουτήρ. 39 Και έθεσε τας
βάσεις, πέντε επί το δεξιόν πλάγιον του οίκου και
πέντε επί το αριστερόν πλάγιον του οίκου· και έθεσε
την θάλασσαν κατά το δεξιόν πλάγιον του οίκου προς
ανατολάς απέναντι του νοτίου μέρους. 40 Και έκαμεν ο
Χειράμ τους λουτήρας και τα πτύαρια και τας λεκάνας.
Ούτως ετελείωσεν ο Χειράμ κάμνων πάντα τα έργα, τα
οποία έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον
του Κυρίου· 41 τους δύο στύλους και τας σφαίρας των
επιθεμάτων, των επί της κεφαλής των δύο στύλων· και
τα δύο δικτυωτά, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας
των επιθεμάτων των επί της κεφαλής των στύλων· 42
και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς
ροδίων δι' έκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας
δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί των στύλων· 43
και τας δέκα βάσεις και τους δέκα λουτήρας επί των
βάσεων· 44 και την μίαν θάλασσαν, και τους δώδεκα
βόας υποκάτω της θαλάσσης· 45 και τους λέβητας και
τα πτυάρια και τας λεκάνας· πάντα ταύτα τα σκεύη, τα
οποία ο Χειράμ έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά
τον οίκον του Κυρίου, ήσαν εκ χαλκού λαμπρού. 46
Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου έχυσεν αυτά ο βασιλεύς,
εν γη αργιλλώδει, μεταξύ Σοκχώθ και Σαρθάν. 47
Και ο Σολομών αφήκε πάντα τα σκεύη αζύγιστα, διότι
ήσαν πολλά σφόδρα· το βάρος του χαλκού δεν ηδύνατο
λογαριασθή. 48 Και έκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη
τα του οίκου του Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσούν,
και την τράπεζαν την χρυσήν, επί της οποίας ετίθεντο
οι άρτοι της προθέσεως, 49 και τας λυχνίας, πέντε
εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών, έμπροσθεν του
χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού, και τα άνθη και
τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσού, 50 και τας
φιάλας και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τους
κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και
τους στρόφιγγας εκ χρυσίου, διά τας θύρας του οίκου
του εσωτάτου, του αγίου των αγίων, και διά τας θύρας
του οίκου του ναού. 51 Και συνετελέσθη άπαν το έργον,
το οποίον έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκον
του Κυρίου. Και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα

Δαβίδ του πατρός αυτού· το αργύριον και το χρυσίον,
και τα σκεύη έθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του
Κυρίου.

8 Τότε συνήθροισεν ο βασιλεύς Σολομών προς εαυτόν
εν Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και
πάντας τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας
των υιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της
διαθήκης του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η
Σιών. **2** Και συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες Ισραήλ
προς τον βασιλέα Σολομώντα εν τη εορτή κατά τον μήνα
Εθανείμ, όστις είναι ο έβδομος μην. **3** Και ήλθον πάντες
οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και εσήκωσαν οι ιερείς την
κιβωτόν. **4** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου
και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα
άγια τα εν τη σκηνή· οι ιερείς και οι Λευΐται ανεβίβασαν
αυτά. **5** Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή
του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ήσαν μετ'
αυτού έμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα
και βόας, όσα δεν ήτο δυνατόν να λογαριασθώσι και
να αριθμηθώσι διά το πλήθος. **6** Και εισήγαγον οι
ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον
τόπον αυτής, εις το χρηστήριον του οίκου, εις τα άγια
των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των χερουβείμ. **7**
Διότι τα χερουβείμ είχον εξηπλωμένας τας πτέρυγας επί
τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβείμ εκάλυπτον
την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής άνωθεν. **8** Και
εξείχον οι μοχλοί, και εφαίνοντο τα άκρα των μοχλών
εκ του αγίου τόπου έμπροσθεν του χρηστηρίου, έξωθεν
όμως δεν εφαίνοντο· και είναι εκεί έως της σήμερον.
9 Δεν ήσαν εν τη κιβωτώ ειμή αι δύο λίθιναι πλάκες,
τας οποίας ο Μωϋσής έθεσεν εκεί εν Χωρήβ, όπου ο
Κύριος έκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραήλ, ότε
εξήλθον εκ γης Αιγύπτου. **10** Και ως εξήλθον οι ιερείς
εκ του αγιαστηρίου, η νεφέλη ενέπλησε τον οίκον του
Κυρίου· **11** και δεν ηδύναντο οι ιερείς να σταθώσι διά
να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης· διότι η δόξα
του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **12** Τότε
ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεί
εν γνόφω· **13** ωκοδόμησα εις σε οίκον κατοικήσεως,
τόπον διά να κατοικής αιωνίως. **14** Και στρέψας ο
βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την
συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ
ίστατο. **15** Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ, όστις εξετέλεσε διά της χειρός αυτού εκείνο το
οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβίδ
τον πατέρα μου, λέγων, **16** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον
τον λαόν μου τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, δεν εξέλεξα
από πασών των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πόλιν
διά να οικοδομηθή οίκος, ώστε να ήναι το όνομά μου
εκεί· αλλ' εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ήναι επί τον λαόν
μου Ισραήλ. **17** Και ήλθεν εις την καρδίαν Δαβίδ του
πατρός μου να οικοδομήση οίκον εις το όνομα Κυρίου
του Θεού του Ισραήλ. **18** Αλλ' ο Κύριος είπε προς
Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ήλθεν εις την καρδίαν
σου να οικοδομήσης οίκον εις το όνομά μου, καλώς
μεν έκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδία σου·
19 πλην συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' ο
υιός σου, όστις θέλει εξέλθει εκ της οσφύος σου, ούτος
θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου. **20**
Ο Κύριος λοιπόν εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον
οποίον ελάλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατρός
μου, και εκάθησα επί του θρόνου του Ισραήλ, καθώς
ελάλησεν ο Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το
όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **21** Και διώρισα
εκεί τόπον διά την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του
Κυρίου, την οποίαν έκαμε προς τους πατέρας ημών,
ότε εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου. **22** Και σταθείς
ο Σολομών έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου,
ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε
τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **23** και είπε, Κύριε
Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοιός σου εκ τω
ουρανώ άνω και επί της γης κάτω, όστις φυλάττεις την
διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου τους
περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδία αυτών·
24 όστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον
πατέρα μου όσα ελάλησας προς αυτόν· και ελάλησας
διά του στόματός σου και εξετέλεσας διά της χειρός
σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **25** Και τώρα, Κύριε Θεέ
του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον
πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν,
λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' έμπροσθέν
μου καθήμενος επί του θρόνου του Ισραήλ, μόνον εάν
προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να
περιπατώσιν ενώπιόν μου, καθώς συ περιεπάτησας
ενώπιόν μου. **26** Τώρα λοιπόν, Θεέ του Ισραήλ, ας
αληθεύση, δέομαι, ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας
προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου. **27** Αλλά
θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός επί της γης; ιδού, ο
ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί
να σε χωρέσωσι· πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος,
τον οποίον ωκοδόμησα. **28** Πλην επίβλεψον επί την
προσευχήν του δούλου σου και επί την δέησιν αυτού,
Κύριε Θεέ μου, ώστε να εισακούσης της κραυγής και
της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιόν
σου την σήμερον. **29** διά να ήναι οι οφθαλμοί σου
ανεωγμένοι προς τον οίκον τούτον νύκτα και ημέραν,
προς τον τόπον περί του οποίου είπας, Το όνομά μου
θέλει είσθαι εκεί· διά να εισακούης της δεήσεως, την
οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπω τούτω.
30 Και επάκουε της δεήσεως του δούλου σου και του
λαού σου Ισραήλ, όταν προσεύχωνται εν τω τόπω
τούτω· και άκουε συ εκ του τόπου της κατοικήσεώς
σου, εκ του ουρανού· και ακούων, γίνου ίλεως. **31**
Εάν αμαρτήση τις άνθρωπος εις τον πλησίον αυτού
και ζητήση όρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να
ορκισθή, και ο όρκος έλθη έμπροσθεν του θυσιαστηρίου
σου εν τω οίκω τούτω, **32** τότε συ επάκουσον εκ του
ουρανού και ενέργησον και κρίνον τους δούλους σου,
καταδικάζων μεν τον άνομον, ώστε να στρέψης κατά
της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιόνων δε
τον δίκαιον, ώστε να αποδώσης εις αυτόν κατά την
δικαιοσύνην αυτού. **33** Όταν κτυπηθή ο λαός σου
Ισραήλ έμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάρτησαν εις σε,
και επιστρέψωσι προς σε και δοξάσωσι το όνομά σου
και προσευχηθώσι και δεηθώσιν ενώπιόν σου εν τω
οίκω τούτω, **34** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού
και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραήλ,

και επανάγαγε αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκας
εις τους πατέρας αυτών. **35** Όταν ο ουρανός κλεισθή,
και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάρτησαν εις σε, εάν
προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το
όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών,
αφού ταπεινώσης αυτούς, **36** τότε συ επάκουσον εκ του
ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δούλων
σου και του λαού σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν
την αγαθήν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι, και
δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον
λαόν σου διά κληρονομίαν. **37** Πείνα εάν γείνη εν τη
γη, θανατικόν εάν γείνη, ανεμοφθορία, ερυσίβη, ακρίς,
βρούχος εάν γείνη, ο εχθρός αυτών εάν πολιορκήση
αυτούς εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε
πληγή, οποιαδήποτε νόσος γείνη, **38** πάσαν προσευχήν,
πάσαν δέησιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου, υπό
παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίση έκαστος
την πληγήν της καρδίας αυτού και εκτείνη τας χείρας
αυτού προς τον οίκον τούτον, **39** τότε συ επάκουσον
εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και
συγχώρησον και ενέργησον και δος εις έκαστον κατά
πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν
αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας πάντων
των υιών ανθρώπων. **40** διά να σε φοβώνται πάσας
τας ημέρας όσας ζώσιν επί προσώπου της γης, την
οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών. **41** Και τον
ξένον έτι, όστις δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ,
αλλ' έρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου, **42**
διότι θέλουσιν ακούσει το όνομά σου το μέγα και την
χείρα σου την κραταιάν και τον βραχίονά σου τον
εξηπλωμένον, όταν έλθη και προσευχηθή προς τον
οίκον τούτον, **43** συ επάκουσον εκ του ουρανού, του
τόπου της κατοικήσεώς σου, και ενέργησον κατά πάντα
περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή· διά να γνωρίσωσι
πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου, να σε φοβώνται,
καθώς ο λαός σου Ισραήλ· και διά να γνωρίσωσιν
ότι το όνομά σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον
οποίον ωκοδόμησα. **44** Όταν ο λαός σου εξέλθη εις
πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, όπου αποστείλης
αυτούς, και προσευχηθώσιν εις τον Κύριον, προς την
πόλιν, την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον, τον οποίον
ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **45** τότε επάκουσον εκ του
ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών,
και κάμε το δίκαιον αυτών. **46** Όταν αμαρτήσωσιν
εις σε, διότι ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και
οργισθής εις αυτούς και παραδώσης αυτούς εις τον
εχθρόν, ώστε οι αιχμαλωτισταί να φέρωσιν αυτούς
αιχμαλώτους εις την γην του εχθρού, μακράν ή πλησίον,
47 και έλθωσιν εις εαυτούς εν τη γη, όπου εφέρθησαν
αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε εν τη
γη των αιχμαλωτισάντων αυτούς, λέγοντες, Ημάρτομεν,
ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν, **48** και επιστρέψωσι προς σε εξ
όλης της καρδίας αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών,
εν τη γη των εχθρών των αιχμαλωτισάντων αυτούς,
και προσευχηθώσι προς σε προς την γην αυτών την
οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών, την πόλιν την
οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα
εις το όνομά σου, **49** τότε επάκουσον εκ του ουρανού,
του τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών
και της δεήσεως αυτών και κάμε το δίκαιον αυτών, **50**
και συγχώρησον εις τον λαόν σου, τον αμαρτήσαντα
εις σε, και άφες πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των
οποίων έγειναν παραβάται εναντίον σου, και κίνησον
εις οικτιρμόν αυτών τους αιχμαλωτίσαντας αυτούς
ώστε να οικτείρωσιν αυτούς· **51** διότι λαός σου και
κληρονομία σου είναι, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου,
εκ μέσου του σιδηρού χωνευτηρίου. **52** Ας ήναι λοιπόν
οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι εις την δέησιν του δούλου
σου και εις την δέησιν του λαού σου Ισραήλ, διά να
εισακούης αυτούς περί όσων σε επικαλεσθώσι, **53**
διότι συ εξεχώρισας αυτούς από πάντων των λαών
της γης, διά να ήναι κληρονομία σου, καθώς ελάλησας
διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου, ότε εξήγαγες
τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, Δέσποτα Κύριε. **54**
Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών να κάμνη όλην την
προσευχήν και την δέησιν ταύτην προς τον Κύριον,
εσηκώθη απ' έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου,
όπου ήτο γονυπετής με τας χείρας αυτού εξηπλωμένας
προς τον ουρανόν. **55** Και εστάθη και ευλόγησε πάσαν
την σύναξιν του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, λέγων,
56 Ευλογητός Κύριος, όστις έδωκεν ανάπαυσιν εις τον
λαόν αυτού Ισραήλ, κατά πάντα όσα υπεσχέθη· δεν
έπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των λόγων των αγαθών,
τους οποίους ελάλησε διά χειρός Μωϋσέως του δούλου
αυτού. **57** Γένοιτο Κύριος ο Θεός ημών μεθ' ημών, καθώς
ήτο μετά των πατέρων ημών να μη αφήση ημάς, μηδέ
να εγκαταλείψη ημάς· **58** διά να επικλίνη τας καρδίας
ημών εις εαυτόν ώστε να περιπατώμεν εις πάσας τας
οδούς αυτού και να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και
τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, τα οποία
προσέταξεν εις τους πατέρας ημών. **59** Και ούτοι οι
λόγοι μου, τους οποίους εδεήθην ενώπιον του Κυρίου,
να ήναι ημέραν και νύκτα πλησίον Κυρίου του Θεού
ημών, διά να κάμνη το δίκαιον του δούλου αυτού και
το δίκαιον του λαού αυτού Ισραήλ, κατά την ανάγκην
εκάστης ημέρας· **60** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί
της γης, ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, ουδείς άλλος.
61 Ας ήναι λοιπόν η καρδία σας τελεία προς Κύριον
τον Θεόν ημών, διά να περιπατήτε εις τα διατάγματα
αυτού και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, καθώς εν
τη ημέρα ταύτη. **62** Και ο βασιλεύς και πας ο Ισραήλ μετ'
αυτού, προσέφεραν θυσίαν ενώπιον του Κυρίου. **63** Και
εθυσίασεν Σολομών τας θυσίας τας ειρηνικάς, τας οποίας
προσέφερεν εις τον Κύριον, εικοσιδύο χιλιάδας βοών και
εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων· ούτως εγκαινίασαν
τον οίκον του Κυρίου ο βασιλεύς και πάντες οι υιοί
Ισραήλ. **64** Την αυτήν ημέραν καθιέρωσεν ο βασιλεύς
το μέσον της αυλής της κατά πρόσωπον του οίκου του
Κυρίου· διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και την
εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών
προσφορών· επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το
κατ' έμπροσθεν του Κυρίου, ήτο μικρόν ώστε να χωρέση
τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το
στέαρ των ειρηνικών προσφορών. **65** Και κατ' εκείνον
τον καιρόν έκαμεν Σολομών την εορτήν, και πας ο
Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη, από της εισόδου
Αιμάθ μέχρι του ποταμού Αιγύπτου, ενώπιον Κυρίου του
Θεού ημών, επτά ημέρας και επτά ημέρας, δεκατέσσαρας

ημέρας. 66 την ογδόην ημέραν απέλυσε τον λαόν· και
ευλόγησαν τον βασιλέα και ανεχώρησαν εις τας σκηνάς
αυτών, χαίροντες και ευφραινόμενοι εκ καρδίας, διά
πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμε προς Δαβίδ τον
δούλον αυτού και προς Ισραήλ τον λαόν αυτού.

9 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών, να οικοδομή τον
οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και
πάντα όσα επεθύμει ο Σολομών και ήθελε να κάμη, 2
εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα δευτέραν φοράν,
καθώς εφάνη εις αυτόν εν Γαβαών. 3 Και είπεν ο
Κύριος προς αυτόν, Ήκουσα της προσευχής σου και
της δεήσεώς σου, την οποίαν εδεήθης ενώπιόν μου.
Ηγίασα τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησας,
διά να θέσω εκεί το όνομά μου εις τον αιώνα· και
θέλουσιν είσθαι οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου εκεί
διά παντός. 4 Και συ εάν περιπατήσης ενώπιόν μου,
καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, εν ακεραιότητι
καρδίας και εν ευθύτητι, ώστε να κάμνης κατά πάντα
όσα προσέταξα εις σε, να φυλάττης τα διατάγματά μου
και τας κρίσεις μου, 5 τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον
της βασιλείας σου επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα, καθώς
υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν
θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του
Ισραήλ. 6 Εάν ποτέ στραφήτε απ' εμού, σεις ή τα τέκνα
σας, και δεν φυλάξητε τας εντολάς μου, τα διατάγματά
μου, τα οποία έθεσα έμπροσθέν σας, αλλά υπάγητε και
λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς,
7 τότε θέλω εκριζώσει τον Ισραήλ από προσώπου
της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς· και τον οίκον
τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω
απορρίψει από προσώπου μου· και ο Ισραήλ θέλει
είσθαι εις παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των
λαών. 8 Περί δε του οίκου τούτου, όστις έγεινε τόσον
υψηλός, πας ο διαβαίνων πλησίον αυτού θέλει μένει
έκθαμβος και θέλει κάμνει συριγμόν· και θέλουσι λέγει,
Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και
εις τον οίκον τούτον; 9 Και θέλουσιν αποκρίνεσθαι,
Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις
εξήγαγε τους πατέρας αυτών εκ γης Αιγύπτου, και
προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν
αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς, διά τούτο ο Κύριος
επέφερεν επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν. 10 Εν δε τω
τέλει των είκοσι ετών καθ' α ο Σολομών ωκοδόμησε
τους δύο οίκους, τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον
του βασιλέως, 11 ο δε Χειράμ ο βασιλεύς της Τύρου
είχε βοηθήσει τον Σολομώντα με ξύλα κέδρου και με
ξύλα πεύκης και με χρυσίον, καθ' όλην την επιθυμίαν
αυτού, τότε ο βασιλεύς Σολομών έδωκεν εις τον Χειράμ
είκοσι πόλεις εν τη γη της Γαλιλαίας. 12 Και εξήλθεν ο
Χειράμ από της Τύρου διά να ίδη τας πόλεις, τας οποίας
έδωκεν ο Σολομών εις αυτόν· και δεν ήρεσαν εις αυτόν.
13 Και είπε, Τι είναι αι πόλεις αύται, τας οποίας μοι
έδωκας, αδελφέ μου; και εκάλεσεν αυτάς γην Καβούλ,
έως της ημέρας ταύτης. 14 Και απέστειλεν ο Χειράμ εις
τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου. 15 Ούτος
δε είναι ο τρόπος του φόρου, τον οποίον επέβαλεν ο
βασιλεύς Σολομών, διά να οικοδομήση τον οίκον του
Κυρίου και τον οίκον εαυτού και την Μιλλώ και το
περιτείχισμα της Ιερουσαλήμ και την Ασώρ και την
Μεγιδδώ και την Γεζέρ. 16 Διότι Φαραώ ο βασιλεύς
Αιγύπτου είχεν αναβή και κυριεύσει την Γεζέρ και
κατακαύσει αυτήν εν πυρί, και τους Χαναναίους τους
κατοικούντας εν τη πόλει είχε φονεύσει και είχε δώσει
αυτήν δώρον εις την θυγατέρα αυτού, την γυναίκα
του Σολομώντος. 17 Και ωκοδόμησεν ο Σολομών
την Γεζέρ και την Βαιθ-ωρών την κατωτέραν, 18 και
την Βααλάθ, και την Θαδμώρ εν τη ερήμω της γης,
19 και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας
είχεν ο Σολομών, και τας πόλεις των αμαξών και τας
πόλεις των ιππέων και ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών
να οικοδομήση εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και
εν πάση τη γη της επικρατείας αυτού. 20 Πάντα δε
τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Αμορραίων,
των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ευαίων και των
Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ήσαν εκ των υιών Ισραήλ, 21
αλλ' εκ των τέκνων εκείνων των εναπολειφθέντων
εν τη γη, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν ηδυνήθησαν
να εξολοθρεύσωσιν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε
φόρον έως της ημέρας ταύτης. 22 Εκ δε των υιών
Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμεν ουδένα δούλον· διότι
ήσαν άνδρες πολεμισταί και θεράποντες αυτού και
μεγιστάνες αυτού και ταξίαρχοι αυτού και άρχοντες των
αμαξών αυτού και των ιππέων αυτού. 23 Οι δε αρχηγοί
των επιστατούντων επί τα έργα του Σολομώντος,
ήσαν πεντακόσιοι πεντήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον
λαόν τον δουλεύοντα εις τα έργα. 24 Ανέβη δε η
θυγάτηρ του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ εις τον
οίκον αυτής, τον οποίον ο Σολομών ωκοδόμησε δι'
αυτήν· τότε ωκοδόμησε την Μιλλώ. 25 Και προσέφερεν
ο Σολομών τρίς του ενιαυτού ολοκαυτώματα και
ειρηνικάς προσφοράς επί του θυσιαστηρίου, το οποίον
ωκοδόμησεν εις τον Κύριον, και εθυμίαζεν επί του όντος
έμπροσθεν του Κυρίου· ούτως ετελείωσε τον οίκον. 26
Έκαμε δε στόλον ο βασιλεύς Σολομών εν Εσιών-γάβερ,
ήτις είναι πλησίον της Αιλώθ, επί το χείλος της Ερυθράς
θαλάσσης, εν τη γη Εδώμ. 27 Και απέστειλεν ο Χειράμ
εις τον στόλον εκ των δούλων αυτού ναύτας εμπείρους
της θαλάσσης, μετά των δούλων του Σολομώντος. 28
Και ήλθον εις Οφείρ και έλαβον εκείθεν τετρακόσια και
είκοσι τάλαντα χρυσίου και έφεραν προς τον βασιλέα
Σολομώντα.

10 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την περί του
ονόματος του Κυρίου φήμην του Σολομώντος,
ήλθε διά να δοκιμάση αυτόν δι' αινιγμάτων. 2 Και
ήλθεν εις Ιερουσαλήμ μετά συνοδίας μεγάλης σφόδρα,
μετά καμήλων πεφορτωμένων αρώματα και χρυσόν
πολύν σφόδρα και λίθους πολυτίμους· και ότε ήλθε
προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περί πάντων
όσα είχεν εν τη καρδία αυτής. 3 Και εξήγησεν εις αυτήν
ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής· δεν εστάθη
ουδέν κεκρυμμένον από του βασιλέως, το οποίον δεν
εξήγησεν εις αυτήν. 4 Και ιδούσα η βασίλισσα της
Σεβά πάσαν την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον
τον οποίον ωκοδόμησε, 5 και τα φαγητά της τραπέζης
αυτού και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού και την
στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών

και τους οινοχόους αυτού και την ανάβασιν αυτού, δι' ης ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, έγεινεν έκθαμβος. 6 Και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ήτο ο λόγος, τον οποίον ήκουσα εν τη γη μου, περί των έργων σου και περί της σοφίας σου. 7 Αλλά δεν επίστευον εις τους λόγους, εωσού ήλθον, και είδον οι οφθαλμοί μου· και ιδού, το ήμισυ δεν απηγγέλθη εις εμέ· η σοφία σου και η ευημερία σου υπερβαίνουσι την φήμην την οποίαν ήκουσα· 8 μακάριοι οι άνδρες σου, μακάριοι οι δούλοί σου ούτοι, οι ιστάμενοι πάντοτε ενώπιόν σου, οι ακούοντες την σοφίαν σου· 9 έστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, όστις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέση επί τον θρόνον του Ισραήλ· επειδή ο Κύριος ηγάπησεν εις τον αιώνα τον Ισραήλ, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα, διά να κάμνης κρίσιν και δικαιοσύνην. 10 Και έδωκεν εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους· δεν ήλθε πλέον τόση αφθονία αρωμάτων, ως εκείνα τα οποία η βασίλισσα της Σεβά έδωκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. 11 Και ο στόλος έτι του Χειράμ, όστις έφερε το χρυσίον από Οφείρ, έφερεν από Οφείρ και μέγα πλήθος ξύλων αλμουγείμ και λίθους τιμίους. 12 Και έκαμεν ο βασιλεύς εκ των ξύλων αλμουγείμ αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς· τοιαύτα ξύλα αλμουγείμ δεν είχον ελθεί ουδέ φανή έως της ημέρας ταύτης. 13 Και έδωκεν ο βασιλεύς Σολομών εις την βασίλισσαν της Σεβά πάντα όσα ηθέλησεν, όσα εζήτησεν, εκτός των όσα έδωκεν εις αυτήν οίκοθεν ο βασιλεύς Σολομών. Και επέστρεψε και ήλθεν εις την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. 14 Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ήρχετο εις τον Σολομώντα κατ' έτος, ήτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, 15 εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και εκ των πραγματειών των εμπόρων και εκ πάντων των βασιλέων της Αραβίας και εκ των σατραπών της γης. 16 Και έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου· εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου εξωδεύοντο εις έκαστον θυρεόν· 17 και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου σφυρηλάτου· τρεις μναι χρυσίου εξωδεύοντο εις εκάστην ασπίδα· και έθεσεν αυτάς ο βασιλεύς εν τω οίκω του δάσους του Λιβάνου. 18 Έκαμεν έτι ο βασιλεύς θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκέπασεν αυτόν με καθαρόν χρυσίον. 19 είχε δε ο θρόνος εξ βαθμίδας, και η κορυφή του θρόνου ήτο στρογγύλη όπισθεν αυτού, και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας και δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων. 20 Επί δε των εξ βαθμίδων, εκεί ίσταντο δώδεκα λέοντες εκατέρωθεν· παρόμοιον δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν βασίλειον. 21 Και πάντα τα σκεύη του ποτού του βασιλέως Σολομώντος ήσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου καθαρού· ουδέν εξ αργυρίου· το αργύριον ελογίζετο εις ουδέν εν ταις ημέραις του Σολομώντος. 22 Διότι είχεν ο βασιλεύς εν τη θαλάσση στόλον της Θαρσείς μετά του στόλου του Χειράμ· άπαξ κατά τριετίαν ήρχετο ο στόλος από Θαρσείς, φέρων χρυσόν και άργυρον, οδόντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. 23 Και εμεγαλύνθη ο βασιλεύς Σολομών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. 24 Και πάσα η γη εζήτει το πρόσωπον του Σολομώντος, διά να ακούσωσι την σοφίαν αυτού, την οποίαν ο Θεός έδωκεν εις την καρδίαν αυτού. 25 Και έφερον έκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και στολάς και πανοπλίας και αρώματα, ίππους και ημιόνους, κατ' έτος. 26 Και συνήθροισεν ο Σολομών αμάξας και ιππείς· και είχε χιλίας τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους έθεσεν εις τας πόλεις των αμαξών και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. 27 Και κατέστησεν ο βασιλεύς εν Ιερουσαλήμ τον άργυρον ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. 28 Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ίππων και λινού νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν νήμα ελάμβανον οι έμποροι του βασιλέως εις ωρισμένην τιμήν. 29 Εκάστη δε άμαξα ανέβαινε και εξήρχετο εξ Αιγύπτου διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και έκαστος ίππος διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγίνετο διά χειρός αυτών.

11 Ηγάπησε δε ο βασιλεύς Σολομών πολλάς ξένας γυναίκας, εκτός της θυγατρός του Φαραώ, Μωαβίτιδας, Αμμωνίτιδας, Ιδουμαίας, Σιδωνίας, Χετταίας· 2 εκ των εθνών περί των οποίων ο Κύριος είπε προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε εισέλθει προς αυτά, ουδέ αυτά θέλουσιν εισέλθει προς εσάς, μήποτε εκκλίνωσι τας καρδίας σας κατόπιν των θεών αυτών· εις αυτά ο Σολομών προσεκολλήθη με έρωτα. 3 Και είχε γυναίκας βασιλίδας επτακοσίας και παλλακάς τριακοσίας· και αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού. 4 Διότι ότε εγήρασεν ο Σολομών, αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού κατόπιν άλλων θεών· και η καρδία αυτού δεν ήτο τελεία μετά του Κυρίου του Θεού αυτού, ως η καρδία Δαβίδ του πατρός αυτού. 5 Και επορεύθη ο Σολομών κατόπιν της Αστάρτης, της θεάς των Σιδωνίων, και κατόπιν του Μελχώμ, του βδελύγματος των Αμμωνιτών. 6 Και έπραξεν ο Σολομών πονηρά ενώπιον του Κυρίου και δεν επορεύθη εντελώς κατόπιν του Κυρίου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού. 7 Τότε ωκοδόμησεν ο Σολομών υψηλόν τόπον εις τον Χεμώς, το βδέλυγμα του Μωάβ, εν τω όρει τω απέναντι της Ιερουσαλήμ, και εις τον Μολόχ, το βδέλυγμα των υιών Αμμών. 8 Και ούτως έκαμε δι' όλας τας γυναίκας αυτού τας ξένας, αίτινες εθυμίαζον και εθυσίαζον εις τους θεούς αυτών. 9 Και ωργίσθη ο Κύριος κατά του Σολομώντος επειδή η καρδία αυτού εξέκλινεν από του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, όστις εφανερώθη δις εις αυτόν, 10 και προσέταξεν εις αυτόν περί του πράγματος τούτου, να μη υπάγη κατόπιν άλλων θεών· δεν εφύλαξεν όμως εκείνο, το οποίον ο Κύριος προσέταξε. 11 Διά τούτο είπεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα, Επειδή τούτο ευρέθη εν σοι, και δεν εφύλαξας την διαθήκην μου και τα διατάγματά μου, τα οποία προσέταξα εις σε, θέλω εξάπαντος διαρρήξει την βασιλείαν από σου και δώσει αυτήν εις τον δούλον σου· 12 πλην εν ταις ημέραις σου δεν θέλω κάμει τούτο, χάριν Δαβίδ του πατρός σου· εκ της χειρός του

υιού σου θέλω διαρρήξει αυτήν· 13 δεν θέλω όμως
διαρρήξει πάσαν την βασιλείαν· μίαν φυλήν θέλω δώσει
εις τον υιόν σου, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, και
χάριν της Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα. 14 Και
εσήκωσεν ο Κύριος αντίπαλον εις τον Σολομώντα, τον
Αδάδ τον Ιδουμαίον· ούτος ήτο εκ του σπέρματος των
βασιλέων της Ιδουμαίας. 15 Διότι, ότε ήτο ο Δαβίδ εν
τη Ιδουμαία και Ιωάβ ο αρχιστράτηγος ανέβη να θάψη
τους θανατωθέντας και επάταξε παν αρσενικόν εν τη
Ιδουμαία, 16 επειδή εξ μήνας εκάθησεν εκεί ο Ιωάβ μετά
παντός του Ισραήλ, εωσού εξωλόθρευσε παν αρσενικόν
εκ της Ιδουμαίας, 17 τότε ο Αδάδ έφυγεν, αυτός και
μετ' αυτού τινές Ιδουμαίοι εκ των δούλων του πατρός
αυτού, διά να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον· ήτο δε ο Αδάδ
μικρόν παιδίον. 18 Και εσηκώθησαν εκ της Μαδιάμ
και ήλθον εις Φαράν· και έλαβον μεθ' εαυτών άνδρας
εκ Φαράν και ήλθον εις Αίγυπτον προς τον Φαραώ
βασιλέα της Αιγύπτου· όστις έδωκεν εις αυτόν οικίαν
και διέταξεν εις αυτόν τροφάς και γην έδωκεν εις αυτόν.
19 Και εύρηκεν ο Αδάδ μεγάλην χάριν ενώπιον του
Φαραώ, ώστε έδωκεν εις αυτόν γυναίκα την αδελφήν
της γυναικός αυτού, την αδελφήν της Ταχπενές της
βασιλίσσης. 20 Και εγέννησεν εις αυτόν η αδελφή της
Ταχπενές τον Γενουβάθ τον υιόν αυτού, τον οποίον η
Ταχπενές απεγαλάκτισεν εντός του οίκου του Φαραώ·
και ήτο ο Γενουβάθ εν τω οίκω του Φαραώ, μεταξύ των
υιών του Φαραώ. 21 Και ότε ήκουσεν ο Αδάδ εν Αιγύπτω
ότι εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ότι
απέθανεν Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, είπεν ο Αδάδ προς τον
Φαραώ, Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις την γην
μου. 22 Και είπε προς αυτόν ο Φαραώ, Αλλά τι σοι λείπει
πλησίον μου, και ιδού, συ ζητείς να απέλθης εις την
γην σου; Και απεκρίθη, Ουδέν· αλλ' εξαπόστειλόν με,
παρακαλώ. 23 Και εσήκωσεν ο Θεός εις αυτόν και άλλον
αντίπαλον, τον Ρεζών, υιόν του Ελιαδά, όστις είχε
φύγει από του κυρίου αυτού Αδαδέζερ, βασιλέως της
Σωβά· 24 και συναθροίσας εις εαυτόν άνδρας, έγεινεν
αρχηγός συμμορίας, ότε επάταξεν ο Δαβίδ τους από
Σωβά· και υπήγαν εις Δαμασκόν και κατώκησαν εκεί
και εβασίλευσαν εν Δαμασκώ· 25 και ήτο αντίπαλος
του Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Σολομώντος, εκτός
των κακών, τα οποία έκαμεν ο Αδάδ· και επηρέαζε τον
Ισραήλ, βασιλεύων επί της Συρίας. 26 Και ο Ιεροβοάμ,
υιός του Ναβάτ, Εφραθαίος από Σαρηδά, δούλος του
Σολομώντος, του οποίου η μήτηρ ωνομάζετο Σερουά,
γυνή χήρα, και ούτος εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως.
27 Αύτη δε ήτο η αιτία, διά την οποίαν εσήκωσε χείρα
κατά του βασιλέως· ο Σολομών ωκοδόμει την Μιλλώ
και έκλεισε το χάλασμα της πόλεως Δαβίδ του πατρός
αυτού· 28 και ήτο ο άνθρωπος Ιεροβοάμ δυνατός εν
ισχύϊ· και είδεν ο Σολομών τον νέον ότι ήτο φίλεργος
και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί πάντα τα φορτία
του οίκου Ιωσήφ. 29 Και κατ' εκείνον τον καιρόν, ότε
ο Ιεροβοάμ εξήλθεν εξ Ιερουσαλήμ, εύρηκεν αυτόν
καθ' οδόν ο προφήτης Αχιά ο Σηλωνίτης, ενδεδυμένος
ιμάτιον νέον· και ήσαν οι δύο μόνοι εν τη πεδιάδι. 30
Και επίασεν ο Αχιά το νέον ιμάτιον, το οποίον εφόρει,
και έσχισεν αυτό εις δώδεκα τμήματα· 31 και είπε
προς τον Ιεροβοάμ, Λάβε εις σεαυτόν δέκα τμήματα·
διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω
διαρρήξει την βασιλείαν εκ της χειρός του Σολομώντος
και δώσει τας δέκα φυλάς εις σέ· 32 θέλει μένει όμως εις
αυτόν μία φυλή, χάριν του δούλου μου Δαβίδ και χάριν
της Ιερουσαλήμ, της πόλεως, την οποίαν εξέλεξα εκ
πασών των φυλών του Ισραήλ· 33 διότι με εγκατέλιπον
και ελάτρευσαν Αστάρτην την θεάν των Σιδωνίων,
Χεμώς του θεόν των Μωαβιτών και Μελχώμ του θεόν
των υιών Αμμών· και δεν περιεπάτησαν εις τας οδούς
μου διά να πράττωσι το ευθές ενώπιόν μου, και να
φυλάττωσι τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου,
ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού· 34 δεν θέλω όμως λάβει
πάσαν την βασιλείαν εκ της χειρός αυτού, αλλά θέλω
διατηρήσει αυτόν ηγεμόνα πάσας τας ημέρας της ζωής
αυτού, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, τον οποίον εξέλεξα,
διότι εφύλαττε τας εντολάς μου και τα διατάγματά μου·
35 θέλω όμως λάβει την βασιλείαν εκ της χειρός του
υιού αυτού και δώσει αυτήν εις σε, τας δέκα φυλάς· 36
εις δε τον υιόν αυτού θέλω δώσει μίαν φυλήν, διά να
έχη Δαβίδ ο δούλός μου λύχνον πάντοτε έμπροσθέν
μου εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν εξέλεξα εις
εμαυτόν διά να θέσω το όνομά μου εκεί. 37 και σε θέλω
λάβει, και θέλεις βασιλεύσει κατά πάντα όσα η ψυχή
σου επιθυμεί και θέλεις είσθαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ·
38 και εάν εισακούσης εις πάντα όσα σε προστάζω και
περιπατής εις τας οδούς μου και πράττης το ευθές
ενώπιόν μου, φυλάττων τα διατάγματά μου και τας
εντολάς μου, καθώς έκαμνε Δαβίδ ο δούλός μου, τότε
θέλω είσθαι μετά σου και θέλω οικοδομήσει εις σε οίκον
ασφαλή, καθώς ωκοδόμησα εις τον Δαβίδ, και θέλω
δώσει τον Ισραήλ εις σέ· 39 και θέλω κακουχήσει το
σπέρμα του Δαβίδ διά τούτο, πλην ουχί διά παντός. 40
Όθεν εζήτησεν ο Σολομών να θανατώση τον Ιεροβοάμ.
Και σηκωθείς ο Ιεροβοάμ, έφυγεν εις Αίγυπτον προς
Σισάκ τον βασιλέα της Αιγύπτου, και ήτο εν Αιγύπτω
εωσού απέθανεν ο Σολομών. 41 Αι δε λοιπαί των
πράξεων του Σολομώντος και πάντα όσα έκαμε, και
η σοφία αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω
των πράξεων του Σολομώντος; 42 Αι δε ημέραι, όσας
εβασίλευσεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ επί πάντα τον
Ισραήλ, ήσαν τεσσαράκοντα έτη. 43 Και εκοιμήθη ο
Σολομών μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη
πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· και εβασίλευσεν αντ'
αυτού Ροβοάμ ο υιός αυτού.

12 Και υπήγεν ο Ροβοάμ εις Συχέμ· διότι εις Συχέμ
ήρχετο πας ο Ισραήλ διά να κάμη αυτόν βασιλέα.
2 Και ως ήκουσε τούτο Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, όστις
ήτο έτι εν Αιγύπτω, όπου είχε φύγει από προσώπου
του βασιλέως Σολομώντος, έμεινεν έτι ο Ιεροβοάμ εν
Αιγύπτω· 3 απέστειλαν όμως και εκάλεσαν αυτόν.
Τότε ήλθον ο Ιεροβοάμ και πάσα η συναγωγή του
Ισραήλ και ελάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, 4 Ο
πατήρ σου εσκλήρυνε τον ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν
την δουλείαν την σκληράν του πατρός σου και τον
ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς,
ελάφρωσον συ, και θέλομεν σε δουλεύει. 5 Ο δε είπε
προς αυτούς, Αναχωρήσατε έως τρεις ημέρας· έπειτα
επιστρέψατε προς εμέ. Και ανεχώρησεν ο λαός. 6 Και

συνεβουλεύθη ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους,
οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός
αυτού έτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλεύετε σεις
να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; 7 Και ελάλησαν
προς αυτόν, λέγοντες, Εάν σήμερον γείνης δούλος εις
τον λαόν τούτον και δουλεύσης αυτούς και αποκριθής
προς αυτούς και λαλήσης αγαθούς λόγους προς αυτούς,
τότε θέλουσιν είσθαι δούλοί σου διά παντός. 8
Απέρριψεν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων,
την οποίαν έδωκαν εις αυτόν, και συνεβουλεύθη
τους νέους, τους συνανατραφέντας μετ' αυτού τους
παρισταμένους ενώπιον αυτού. 9 Και είπε προς αυτούς,
Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν
τούτον, όστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον
ζυγόν, τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν εφ' ημάς; 10
Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι, οι συνανατραφέντες
μετ' αυτού, λέγοντες, ούτω θέλεις λαλήσει προς τον
λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου
εβάρυνε τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εις
ημάς· ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς· Ο μικρός μου
δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός
μου· 11 τώρα λοιπόν, ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεν εις
εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον
ζυγόν σας· ο πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, αλλ'
εγώ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. 12 Και ήλθεν ο
Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην
ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανέλθετε
προς εμέ την τρίτην ημέραν. 13 Και απεκρίθη ο βασιλεύς
προς τον λαόν σκληρώς και εγκατέλιπε την συμβουλήν
των πρεσβυτέρων, την οποίαν έδωκαν εις αυτόν· 14 και
ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων,
λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ
θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας· ο πατήρ μου σας
επαίδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύσει
με σκορπίους. 15 Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εις
τον λαόν· διότι το πράγμα έγεινε παρά Κυρίου, διά
να εκτελέση τον λόγον αυτού, τον οποίον ο Κύριος
ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ
τον υιόν του Ναβάτ. 16 Και ιδών πας ο Ισραήλ ότι ο
βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός
προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος έχομεν ημείς εν
τω Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν έχομεν εν τω υιώ
του Ιεσσαί· εις τας σκηνάς σου, Ισραήλ· πρόβλεψον
τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου. Και ανεχώρησεν ο
Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. 17 Περί δε των υιών
Ισραήλ των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν Ιούδα, ο
Ροβοάμ εβασίλευσεν επ' αυτούς. 18 Και απέστειλεν
ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επί των φόρων·
και ελιθοβόλησεν αυτόν πας ο Ισραήλ με λίθους, και
απέθανεν. Όθεν έσπευσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ να αναβή
εις την άμαξαν, διά να φύγη εις Ιερουσαλήμ. 19 Ούτως
απεστάτησεν ο Ισραήλ από του οίκου του Δαβίδ έως
της ημέρας ταύτης. 20 Ότε δε ήκουσε πας ο Ισραήλ
ότι ο Ιεροβοάμ επέστρεψεν, απέστειλαν και εκάλεσαν
αυτόν εις την συναγωγήν και έκαμον αυτόν βασιλέα επί
πάντα τον Ισραήλ· δεν ηκολούθησε τον οίκον του Δαβίδ,
ειμή η φυλή του Ιούδα μόνη. 21 Και ελθών ο Ροβοάμ
εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε πάντα τον οίκον Ιούδα
και την φυλήν Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας
εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά του
οίκου του Ισραήλ, όπως επαναφέρωσι την βασιλείαν
εις τον Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος. 22 Έγεινεν
όμως λόγος Θεού προς τον Σεμαΐαν, άνθρωπον του
Θεού, λέγων, 23 Λάλησον προς Ροβοάμ, τον υιόν του
Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα
τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και προς το επίλοιπον του
λαού, λέγων, 24 ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε αναβή
ουδέ πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας των υιών
Ισραήλ· επιστρέψατε έκαστος εις τον οίκον αυτού· διότι
παρ' εμού έγεινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις
τον λόγον του Κυρίου και επέστρεψαν να υπάγωσι, κατά
τον λόγον του Κυρίου. 25 Τότε ωκοδόμησεν ο Ιεροβοάμ
την Συχέμ επί του όρους Εφραΐμ, και κατώκησεν εν αυτή·
έπειτα εξήλθεν εκείθεν και ωκοδόμησε την Φανουήλ.
26 Και είπεν ο Ιεροβοάμ εν τη καρδία αυτού. Τώρα θέλει
επιστρέψει η βασιλεία εις τον οίκον του Δαβίδ· 27 εάν ο
λαός ούτος αναβή διά να προσφέρη θυσίας εν τω οίκω
του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, τότε η καρδία του λαού
τούτου θέλει επιστρέψει προς τον κύριον αυτού, τον
Ροβοάμ βασιλέα του Ιούδα, και θέλουσι θανατώσει εμέ
και επιστρέψει προς Ροβοάμ τον βασιλέα του Ιούδα.
28 Έλαβε λοιπόν ο βασιλεύς βουλήν και έκαμε δύο
μόσχους χρυσούς, και είπε προς αυτούς, Φθάνει εις εσάς
να αναβαίνητε εις Ιερουσαλήμ· ιδού, οι θεοί σου, Ισραήλ,
οίτινες σε ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου. 29 Και έθεσε τον
ένα εν Βαιθήλ και τον άλλον έθεσεν εν Δαν. 30 Και
έγεινε το πράγμα τούτο αιτία αμαρτίας· διότι επορεύετο
ο λαός έως εις Δαν, διά να προσκυνή ενώπιον του ενός.
31 Και έκαμεν οίκους επί των υψηλών τόπων και έκαμεν
ιερείς εκ των εσχάτων του λαού, οίτινες δεν ήσαν εκ
των υιών Λευΐ. 32 Και έκαμεν ο Ιεροβοάμ εορτήν εν
τω μηνί τω ογδόω, εν τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του
μηνός, ως την εορτήν την εν Ιούδα, και ανέβη επί το
θυσιαστήριον. Ούτως έκαμεν εν Βαιθήλ, θυσιάζων εις
τους μόσχους τους οποίους έκαμε· και κατέστησεν εν
Βαιθήλ τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους οποίους
έκαμε. 33 Και ανέβη επί το θυσιαστήριον το οποίον
έκαμεν εν Βαιθήλ, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του
ογδόου μηνός, εν τω μηνί τον οποίον εφεύρεν από
της καρδίας αυτού· και έκαμεν εορτήν εις τους υιούς
Ισραήλ, και ανέβη επί το θυσιαστήριον, διά να θυμιάση.

13 Και ιδού, ήλθεν άνθρωπος του Θεού εξ Ιούδα εις
Βαιθήλ με λόγον του Κυρίου· ο δε Ιεροβοάμ ίστατο
επί του θυσιαστηρίου, διά να θυμιάση. 2 Και εφώνησε
προς το θυσιαστήριον με λόγον του Κυρίου, και είπε,
Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, ούτω λέγει Κύριος· Ιδού,
υιός θέλει γεννηθή εις τον οίκον του Δαβίδ, Ιωσίας
το όνομα αυτού, και θέλει θυσιάσει επί σε τους ιερείς
των υψηλών τόπων, τους θυμιάζοντας επί σε, και οστά
ανθρώπων θέλουσι καυθή επί σε. 3 Και έδωκε σημείον
την αυτήν ημέραν, λέγων, Τούτο είναι το σημείον, το
οποίον ελάλησεν ο Κύριος· Ιδού, το θυσιαστήριον θέλει
διασχισθή, και η στάκτη η επ' αυτού θέλει εκχυθή.
4 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιεροβοάμ τον λόγον
του ανθρώπου του Θεού, τον οποίον εφώνησε προς
το θυσιαστήριον εν Βαιθήλ, εξέτεινε την χείρα αυτού
από του θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αυτόν. Και

εξηράνθη η χειρ αυτού, την οποίαν εξέτεινεν επ' αυτόν, ώστε δεν ηδυνήθη να επιστρέψη αυτήν προς εαυτόν. **5** Και διεσχίσθη το θυσιαστήριον και εξεχύθη η στάκτη από του θυσιαστηρίου, κατά το σημείον το οποίον έδωκεν ο άνθρωπος του Θεού διά του λόγου του Κυρίου. **6** Και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς τον άνθρωπον του Θεού, Δεήθητι, παρακαλώ, Κυρίου του Θεού σου και προσευχήθητι υπέρ εμού, διά να επιστρέψη η χειρ μου προς εμέ. Και εδεήθη ο άνθρωπος του Θεού προς τον Κύριον, και επέστρεψεν η χειρ του βασιλέως προς αυτόν και αποκατεστάθη ως το πρότερον. **7** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον άνθρωπον του Θεού, Είσελθε μετ' εμού εις τον οίκον και λάβε τροφήν, και θέλω σοι δώσει δώρα. **8** Αλλ' ο άνθρωπος του Θεού είπε προς τον βασιλέα, Το ήμισυ του οίκου σου αν μοι δώσης, δεν θέλω εισέλθει μετά σού· ουδέ θέλω φάγει άρτον ουδέ θέλω πίει ύδωρ εν τω τόπω τούτω· **9** διότι ούτως είναι προστεταγμένον εις εμέ διά του λόγου του Κυρίου, λέγοντος, Μη φάγης άρτον και μη πίης ύδωρ και μη επιστρέψης διά της οδού, διά της οποίας ήλθες. **10** Και ανεχώρησε δι' άλλης οδού και δεν επέστρεψε διά της οδού, διά της οποίας ήλθεν εις Βαιθήλ. **11** Κατώκει δε εν Βαιθήλ γέρων τις προφήτης· και ήλθον οι υιοί αυτού και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα τα έργα, τα οποία έκαμεν ο άνθρωπος του Θεού την ημέραν εκείνην εν Βαιθήλ· διηγήθησαν δε προς τον πατέρα αυτών και τους λόγους, τους οποίους ελάλησε προς τον βασιλέα. **12** Και είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών, Διά τίνος οδού ανεχώρησεν; είχον δε ιδεί οι υιοί αυτού διά τίνος οδού ανεχώρησεν ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα. **13** Και είπε προς τους υιούς αυτού, Ετοιμάσατέ μοι την όνον. Και ητοίμασαν εις αυτόν την όνον· και εκάθησεν επ' αυτήν, **14** και υπήγε κατόπιν του ανθρώπου του Θεού και εύρηκεν αυτόν καθήμενον υπό δρύν· και είπε προς αυτόν, συ είσαι ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα; Ο δε είπεν, Εγώ. **15** Και είπε προς αυτόν, Ελθέ μετ' εμού εις την οικίαν και φάγε άρτον. **16** Ο δε είπε, Δεν δύναμαι να επιστρέψω μετά σου ουδέ να έλθω μετά σού· ουδέ θέλω φάγει άρτον ουδέ θέλω πίει ύδωρ μετά σου εν τω τόπω τούτω· **17** διότι ελαλήθη προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, Μη φάγης άρτον μηδέ πίης ύδωρ εκεί, μηδέ επιστρέψης υπάγων διά της οδού διά της οποίας ήλθες. **18** Είπε δε προς αυτόν, Και εγώ προφήτης είμαι, καθώς σύ· και άγγελος ελάλησε προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, λέγων, Επίστρεψον αυτόν μετά σου εις την οικίαν σου, διά να φάγη άρτον και να πίη ύδωρ. Εψεύσθη δε προς αυτόν. **19** Και επέστρεψε μετ' αυτού και έφαγεν άρτον εν τω οίκω αυτού και έπιεν ύδωρ. **20** Και ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον προφήτην τον επιστρέψαντα αυτόν· **21** και εφώνησε προς τον άνθρωπον του Θεού τον ελθόντα εξ Ιούδα, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος. Επειδή παρήκουσας της φωνής του Κυρίου και δεν εφύλαξας την εντολήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε, **22** αλλ' επέστρεψας και έφαγες άρτον και έπιες ύδωρ εν τω τόπω, περί του οποίου είπε προς σε, Μη φάγης άρτον μηδέ πίης ύδωρ· το σώμα σου δεν θέλει εισέλθει εις τον τάφον των πατέρων σου. **23** Και αφού έφαγεν άρτον και αφού έπιεν, ητοίμασεν εκείνος την όνον εις αυτόν, εις τον προφήτην τον οποίον επέστρεψε. **24** Και ανεχώρησεν· εύρε δε αυτόν λέων καθ' οδόν και εθανάτωσεν αυτόν· και το σώμα αυτού ήτο ερριμμένον εν τη οδώ· η δε όνος ίστατο πλησίον αυτού και ο λέων ίστατο πλησίον του σώματος. **25** Και ιδού, άνδρες διαβαίνοντες είδον το σώμα ερριμμένον εν τη οδώ και τον λέοντα ιστάμενον πλησίον του σώματος· και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εν τη πόλει, όπου κατώκει ο προφήτης ο γέρων. **26** Και ότε ήκουσεν ο προφήτης ο επιστρέψας αυτόν εκ της οδού, είπεν, Ούτος είναι ο άνθρωπος του Θεού, όστις παρήκουσε της φωνής του Κυρίου· διά τούτο παρέδωκεν αυτόν ο Κύριος εις τον λέοντα, και διεσπάραξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς αυτόν. **27** Και ελάλησε προς τους υιούς αυτού, λέγων, Στρώσατε εις εμέ την όνον. Και έστρωσαν. **28** Και υπήγε και εύρηκε το σώμα αυτού ερριμμένον εν τη οδώ, και την όνον και τον λέοντα ισταμένους πλησίον του σώματος· ο λέων δεν έφαγε το σώμα ουδέ διεσπάραξε την όνον. **29** Και εσήκωσεν ο προφήτης το σώμα του ανθρώπου του Θεού, και επέθεσεν αυτό επί την όνον, και ανέφερεν αυτόν· και ήλθεν εις την πόλιν ο προφήτης ο γέρων, διά να πενθήση και να θάψη αυτόν. **30** Και έθεσε το σώμα αυτού εν τω τάφω αυτού· και επένθησαν επ' αυτόν, λέγοντες, Φευ αδελφέ μου **31** Και αφού έθαψεν αυτόν, ελάλησε προς τους υιούς αυτού, λέγων, Αφού αποθάνω, θάψατε και εμέ εν τω τάφω, όπου ετάφη ο άνθρωπος του Θεού· θέσατε τα οστά μου πλησίον των οστέων αυτού· **32** διότι θέλει εξάπαντος εκτελεσθή το πράγμα, το οποίον εφώνησε διά του λόγου του Κυρίου κατά του θυσιαστηρίου εν Βαιθήλ και κατά πάντων των οίκων των υψηλών τόπων, οίτινες είναι εις τας πόλεις της Σαμαρείας. **33** Μετά το πράγμα τούτο δεν επέστρεψεν ο Ιεροβοάμ εκ της οδού αυτού της κακής, αλλ' έκαμε πάλιν εκ των εσχάτων του λαού ιερείς των υψηλών τόπων· όστις ήθελε, καθιέρονεν αυτόν, και εγίνετο ιερεύς των υψηλών τόπων. **34** Και έγεινε το πράγμα τούτο αιτία αμαρτίας εις τον οίκον του Ιεροβοάμ, ώστε να εξολοθρεύση και να αφανίση αυτόν από προσώπου της γης.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ηρρώστησεν Αβιά ο υιός του Ιεροβοάμ. **2** Και είπεν ο Ιεροβοάμ προς την γυναίκα αυτού, Σηκώθητι, παρακαλώ, και μετασχηματίσθητι, ώστε να μη γνωρίσωσιν ότι είσαι γυνή του Ιεροβοάμ, και ύπαγε εις Σηλώ· ιδού, εκεί είναι Αχιά ο προφήτης, όστις είπε προς εμέ ότι θέλω βασιλεύσει επί τον λαόν τούτον· **3** και λάβε εις την χείρα σου δέκα άρτους και κολλύρια και σταμνίον μέλιτος και ύπαγε προς αυτόν· αυτός θέλει σοι αναγγείλει τι θέλει γείνει εις το παιδίον. **4** Και έκαμεν ούτως η γυνή του Ιεροβοάμ· και σηκωθείσα, υπήγεν εις Σηλώ και ήλθεν εις τον οίκον του Αχιά. Ο δε Αχιά δεν ηδύνατο να βλέπη· διότι οι οφθαλμοί αυτού ημβλυώπουν εκ του γήρατος αυτού. **5** Είχε δε ειπεί ο Κύριος προς τον Αχιά, Ιδού, η γυνή του Ιεροβοάμ έρχεται να ζητήση παρά σου λόγον περί του υιού αυτής, διότι είναι άρρωστος· ούτω και ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτήν· διότι, όταν εισέλθη, θέλει προσποιηθή ότι είναι άλλη. **6** Και ως ήκουσεν

ο Αχιά τον ήχον των ποδών αυτής, ενώ εισήρχετο εις
την θύραν, είπεν, Είσελθε, γυνή του Ιεροβοάμ· διά τι
προσποιείσαι ότι είσαι άλλη; αλλ' εγώ είμαι απόστολος
προς σε σκληρών αγγελιών· 7 ύπαγε, ειπέ προς τον
Ιεροβοάμ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή
εγώ σε ύψωσα εκ μέσου του λαού και σε κατέστησα
ηγεμόνα επί τον λαόν μου Ισραήλ, 8 και διαρρήξας την
βασιλείαν από του οίκου του Δαβίδ, έδωκα αυτήν εις
σε, και συ δεν εστάθης καθώς ο δούλός μου Δαβίδ, όστις
εφύλαξε τας εντολάς μου και όστις με ηκολούθησεν εξ
όλης αυτού της καρδίας, εις το να κάμνη μόνον το ευθές
ενώπιόν μου, 9 αλλ' υπερέβης εις το κακόν πάντας όσοι
εστάθησαν πρότεροί σου, διότι υπήγες και έκαμες εις
σεαυτόν άλλους θεούς και χωνευτά είδωλα, διά να με
παροργίσης, και με απέρριψας οπίσω της ράχης σου. 10
διά τούτο, ιδού, θέλω φέρει κακόν επί τον οίκον του
Ιεροβοάμ, και θέλω εξολοθρεύσει του Ιεροβοάμ τον
ουρούντα εις τον τοίχον, τον πεφυλαγμένον και τον
αφειμένον εν τω Ισραήλ, και θέλω σαρώσει κατόπιν
του οίκου του Ιεροβοάμ, καθώς σαρόνει τις την κόπρον
εωσού εκλείψη· 11 όστις εκ του Ιεροβοάμ αποθάνη εν
τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει αυτόν· και όστις
αποθάνη εν τω αγρώ, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι
καταφάγει αυτόν· διότι ο Κύριος ελάλησε. 12 Συ λοιπόν
σηκωθείσα ύπαγε εις την οικίαν σου· ενώ οι πόδες σου
εμβαίνουσιν εις την πόλιν, το παιδίον θέλει αποθάνει
13 και θέλει πενθήσει αυτό πας ο Ισραήλ, και θέλουσιν
ενταφιάσει αυτό· διότι αυτό μόνον εκ του Ιεροβοάμ
θέλει ελθεί εις τον τάφον, επειδή εν αυτώ ευρέθη τι
καλόν ενώπιον Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, εν τω
οίκω του Ιεροβοάμ. 14 Και θέλει αναστήσει ο Κύριος εις
εαυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, όστις θέλει εξολοθρεύσει
τον οίκον του Ιεροβοάμ την ημέραν εκείνην· αλλά
τι; τώρα μάλιστα. 15 Και θέλει πατάξει ο Κύριος τον
Ισραήλ, ώστε να κινήται ως κάλαμος εν τω ύδατι, και
θέλει εκριζώσει τον Ισραήλ εκ της γης ταύτης της
αγαθής, την οποίαν έδωκεν εις τους πατέρας αυτών, και
διασκορπίσει αυτούς πέραν του ποταμού· επειδή έκαμον
τα άλση αυτών, διά να παροργίσωσι τον Κύριον· 16 και
θέλει παραδώσει τον Ισραήλ εξ αιτίας των αμαρτιών του
Ιεροβοάμ, όστις ημάρτησε και όστις έκαμε τον Ισραήλ
να αμαρτήση. 17 Και εσηκώθη η γυνή του Ιεροβοάμ και
ανεχώρησε και ήλθεν εις Θερσά· καθώς αυτή επάτησε
το κατώφλιον της θύρας του οίκου, απέθανε το παιδίον·
18 και έθαψαν αυτό· και επένθησεν αυτό πας ο Ισραήλ,
κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του
δούλου αυτού Αχιά του προφήτου. 19 Αι δε λοιπαί των
πράξεων του Ιεροβοάμ, πως επολέμησε και τίνι τρόπω
εβασίλευσεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των
χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. 20 Και αι ημέραι,
τας οποίας εβασίλευσεν ο Ιεροβοάμ, ήσαν εικοσιδύο έτη·
και εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν
αντ' αυτού Ναδάβ ο υιός αυτού. 21 Ο δε Ροβοάμ ο
υιός του Σολομώντος εβασίλευσεν επί τον Ιούδαν.
Τεσσαρακόντα και ενός έτους ήτο ο Ροβοάμ ότε έγεινε
βασιλεύς, και εβασίλευσε δεκαεπτά έτη εν Ιερουσαλήμ,
τη πόλει την οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν εκ πασών των
φυλών του Ισραήλ διά να θέση το όνομα αυτού εκεί.
Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Νααμά η Αμμωνίτις.
22 Έπραξε δε ο Ιούδας πονηρά ενώπιον του Κυρίου
και παρώξυναν αυτόν εις ζηλοτυπίαν με τας αμαρτίας
αυτών, τας οποίας ημάρτησαν υπέρ πάντα όσα έπραξαν
οι πατέρες αυτών. 23 Διότι και αυτοί ωκοδόμησαν
εις εαυτούς τόπους υψηλούς, και έκαμον αγάλματα
και άλση επί παντός υψηλού λόφου και υποκάτω
παντός δένδρου πρασίνου. 24 Ήσαν δε έτι εν τη γη και
σοδομίται και έπραττον κατά πάντα τα βδελύγματα των
εθνών, τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν των
υιών Ισραήλ. 25 Και εν τω πέμπτω έτει της βασιλείας
του Ροβοάμ, ανέβη Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου
εναντίον της Ιερουσαλήμ. 26 Και έλαβε τους θησαυρούς
του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου
του βασιλέως· τα πάντα έλαβεν· έλαβεν έτι πάσας τας
χρυσάς ασπίδας, τας οποίας έκαμεν ο Σολομών. 27 Και
αντί τούτων ο βασιλεύς Ροβοάμ έκαμε χαλκίνας ασπίδας
και παρέδωκεν αυτάς εις τας χείρας των αρχόντων των
δορυφόρων, οίτινες εφύλαττον την θύραν του οίκου
του βασιλέως. 28 Και ότε εισήρχετο ο βασιλεύς εις
τον οίκον του Κυρίου, εβάσταζον αυτάς οι δορυφόροι
έπειτα επανέφερον αυτάς εις το οίκημα των δορυφόρων.
29 Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ροβοάμ και πάντα
όσα έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των
χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; 30 Ήτο δε πόλεμος
αναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας. 31
Και εκοιμήθη ο Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτού και
ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ. Και
το όνομα της μητρός αυτού ήτο Νααμά η Αμμωνίτις.
Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αβιάμ ο υιός αυτού.

15 Και εβασίλευσεν ο Αβιάμ επί τον Ιούδαν, κατά το
δέκατον όγδοον έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ
υιού του Ναβάτ. 2 Τρία έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Μααχά, θυγάτηρ του
Αβεσσαλώμ. 3 Και περιεπάτησεν εις πάσας τας αμαρτίας
του πατρός αυτού, τας οποίας έπραξε προ αυτού· και δεν
ήτο η καρδία αυτού τελεία μετά Κυρίου του Θεού αυτού,
καθώς η καρδία Δαβίδ του πατρός αυτού. 4 Αλλ' όμως,
χάριν του Δαβίδ, έδωκεν εις αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού
λύχνον εν Ιερουσαλήμ, αναστήσας τον υιόν αυτού μετ'
αυτόν, και στερεώσας την Ιερουσαλήμ· 5 διότι ο Δαβίδ
έκαμνε το ευθές ενώπιον Κυρίου και δεν εξέκλινε πάσας
τας ημέρας της ζωής αυτού από πάντων όσα προσέταξεν
εις αυτόν, εκτός της υποθέσεως Ουρίου του Χετταίου. 6
Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας
τας ημέρας της ζωής αυτού. 7 Αι δε λοιπαί των πράξεων
του Αβιάμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα
εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα;
Και ήτο πόλεμος αναμέσον Αβιάμ και Ιεροβοάμ. 8 Και
εκοιμήθη ο Αβιάμ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν
αυτόν εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού
Ασά ο υιός αυτού. 9 Και εβασίλευσεν ο Ασά επί τον
Ιούδαν, κατά το εικοστόν έτος του Ιεροβοάμ βασιλέως
του Ισραήλ. 10 Και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη
τεσσαράκοντα και εν. Το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο
Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσσαλώμ. 11 Και έκαμνεν ο Ασά
το ευθές ενώπιον Κυρίου, καθώς Δαβίδ ο πατήρ αυτού.
12 Και αφήρεσεν εκ της γης τους σοδομίτας και εσήκωσε
πάντα τα είδωλα, τα οποία έκαμον οι πατέρες αυτού. 13

Έτι δε και την μητέρα αυτού την Μααχά, και αυτήν
απέβαλε του να ήναι βασίλισσα, επειδή έκαμεν είδωλον
εις άλσος· και κατέκοψεν ο Ασά το είδωλον αυτής και
έκαυσεν αυτό πλησίον του χειμάρρου Κέδρων. **14** Οι
υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· πλην η καρδία του
Ασά ήτο τελεία μετά του Κυρίου πάσας τας ημέρας αυτού.
15 Και έφερεν εις τον οίκον του Κυρίου τα αφιερώματα
του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, άργυρον
και χρυσίον και σκεύη. **16** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον
Ασά και Βαασά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας
αυτών. **17** Και ανέβη Βαασά ο βασιλεύς του Ισραήλ
εναντίον του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη
αφίνη μηδένα να εξέρχηται μηδέ να εισέρχηται προς
Ασά τον βασιλέα του Ιούδα. **18** Τότε έλαβεν ο Ασά άπαν
το αργύριον και το χρυσίον το εναπολειφθέν εν τοις
θησαυροίς του οίκου του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς
του οίκου του βασιλέως, και παρέδωκεν αυτά εις τας
χείρας των δούλων αυτού· και απέστειλεν αυτούς ο
βασιλεύς Ασά προς τον Βεν-αδάδ, υιόν του Ταβριμών,
υιού του Εσιών, βασιλέα της Συρίας, τον κατοικούντα
εν Δαμασκώ, λέγων, **19** Ας γείνη συνθήκη αναμέσον
εμού και σου, ως ήτο αναμέσον του πατρός μου και του
πατρός σου· ιδού, απέστειλα προς σε δώρον αργυρίου
και χρυσίου· ύπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την
προς τον Βαασά, βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήση
απ' εμού. **20** Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εις τον βασιλέα
Ασά, και απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού
εναντίον των πόλεων του Ισραήλ, και επάταξε την Ιϊών
και την Δαν και την Αβέλ-βαίθ-μααχά, και πάσαν την
Χιννερώθ, μετά πάσης της γης Νεφθαλί. **21** Και ως
ήκουσεν ο Βαασά, έπαυσε να οικοδομή την Ραμά και
εκάθησεν εν Θερσά. **22** Τότε συνεκάλεσεν ο βασιλεύς
Ασά πάντα τον Ιούδαν, χωρίς τινός εξαιρέσεως· και
εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με
τα οποία ο Βαασά έκαμε την οικοδομήν· και ωκοδόμησεν
ο βασιλεύς Ασά με ταύτα την Γεβά του Βενιαμίν και την
Μισπά. **23** Αι δε λοιπαί πασών των πράξεων του Ασά και
πάντα τα κατορθώματα αυτού και πάντα όσα έπραξε, και
αι πόλεις τας οποίας ωκοδόμησε, δεν είναι γεγραμμένα
εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα;
Εν τω καιρώ δε του γήρατος αυτού ηρρώστησε τους
πόδας αυτού. **24** Και εκοιμήθη ο Ασά μετά των πατέρων
αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει
Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού
Ιωσαφάτ ο υιός αυτού. **25** Και εβασίλευσε Ναδάβ ο υιός
του Ιεροβοάμ επί τον Ισραήλ, το δεύτερον έτος του Ασά
βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ
δύο έτη. **26** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου και
περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός αυτού και εις
την αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ισραήλ
να αμαρτήση. **27** Συνώμοσε δε κατ' αυτού Βαασά ο υιός
του Αχιά, εκ του οίκου Ισσάχαρ· και επάταξεν αυτόν ο
Βαασά εν Γιββεθών, ήτις ήτο των Φιλισταίων· διότι ο
Ναδάβ και πας ο Ισραήλ επολιόρκουν την Γιββεθών.
28 Ο Βαασά λοιπόν εθανάτωσεν αυτόν κατά το τρίτον
έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ'
αυτού. **29** Και καθώς εβασίλευσεν, επάταξεν όλον τον
οίκον του Ιεροβοάμ· δεν αφήκεν εις τον Ιεροβοάμ ουδέν
ζων, εωσού εξωλόθρευσεν αυτόν, κατά τον λόγον του
Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Αχιά
του Σηλωνίτου, **30** διά τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, τας
οποίας ημάρτησε, και διά των οποίων έκαμε τον Ισραήλ
να αμαρτήση, και διά τον παροργισμόν με τον οποίον
παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **31** Αι δε λοιπαί
των πράξεων του Ναδάβ και πάντα όσα έπραξε, δεν
είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των
βασιλέων του Ισραήλ; **32** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον
Ασά και Βαασά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας
αυτών. **33** Κατά το τρίτον έτος του Ασά βασιλέως του
Ιούδα, εβασίλευσε Βαασά ο υιός του Αχιά επί πάντα
τον Ισραήλ εν Θερσά· και εβασίλευσεν εικοσιτέσσαρα
έτη. **34** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και
περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις την
αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ισραήλ να
αμαρτήση.

16 Και ήλθε λόγος Κυρίου προς τον Ιηού, τον υιόν του
Ανανί, εναντίον του Βαασά, λέγων, **2** Επειδή, ενώ
σε ύψωσα εκ του χώματος, και σε κατέστησα ηγεμόνα
επί τον λαόν μου Ισραήλ, συ περιεπάτησας εις την
οδόν του Ιεροβοάμ, και έκαμες τον λαόν μου Ισραήλ
να αμαρτήση, διά να με παροργίσης διά των αμαρτιών
αυτών, **3** ιδού, εγώ εξολοθρεύω κατά κράτος τον Βαασά
και τον οίκον αυτού· και θέλω καταστήσει τον οίκόν
σου ως τον οίκον του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ· **4** όστις
εκ του Βαασά αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι
φάγει αυτόν· και όστις εξ αυτού αποθάνη εν τοις αγροίς,
τα πετεινά του ουρανού θέλουσι φάγει αυτόν. **5** Αι δε
λοιπαί των πράξεων του Βαασά και όσα έπραξε και
τα κατορθώματα αυτού δεν είναι γεγραμμένα εν τω
βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **6**
Και εκοιμήθη ο Βαασά μετά των πατέρων αυτού και
ετάφη εν Περσά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ηλά ο υιός
αυτού. **7** Και έτι διά Ιηού του προφήτου, υιού του Ανανί,
ήλθεν ο λόγος του Κυρίου κατά του Βαασά και κατά
του οίκου αυτού και κατά πασών των κακιών όσας
έπραξεν ενώπιον του Κυρίου, παροργίσας αυτόν διά των
έργων των χειρών αυτού, ώστε να γείνη καθώς ο οίκος
του Ιεροβοάμ· και διότι εθανάτωσεν αυτόν. **8** Κατά
το εικοστόν έκτον έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα,
εβασίλευσεν ο Ηλά υιός του Βαασά επί τον Ισραήλ εν
Φερσά και εβασίλευσε δύο έτη. **9** Συνώμοσε δε κατ'
αυτού ο δούλος αυτού Ζιμβρί, ο αρχηγός του ημίσεως
των πολεμικών αμαξών, ενώ ήτο εν Θερσά πίνων και
μεθύων εν τω οίκω του Αρσά, οικονόμου του οίκου
αυτού εν Θερσά. **10** Και εισήλθεν ο Ζιμβρί και επάταξεν
αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, εις το εικοστόν έβδομον
έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ'
αυτού. **11** Και ως εβασίλευσεν, άμα εκάθησεν επί του
θρόνου αυτού, επάταξε πάντα τον οίκον του Βαασά· δεν
αφήκεν εις αυτόν ουρούντα προς τοίχον ουδέ συγγενείς
αυτού ουδέ φίλους αυτού. **12** Και εξωλόθρευσεν ο Ζιμβρί
πάντα τον οίκον του Βαασά, κατά τον λόγον του Κυρίου,
τον οποίον ελάλησεν εναντίον του Βαασά διά Ιηού του
προφήτου, **13** διά πάσας τας αμαρτίας του Βαασά και τας
αμαρτίας Ηλά του υιού αυτού, τας οποίας ημάρτησαν,
και διά των οποίων έκαμον τον Ισραήλ να αμαρτήση,
παροργίσαντες, Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των

ματαιοτήτων αυτών. **14** Αι δε λοιπαί των πράξεων του
Ηλά και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω
βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **15**
Κατά το εικοστόν έβδομον έτος του Ασά βασιλέως του
Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ζιμβρί επτά ημέρας εν Θερσά. Ο
δε λαός ήτο εστρατοπεδευμένος κατά της Γιββεθών,
ήτις ήτο των Φιλισταίων. **16** Και ακούσας ο λαός ο
εστρατοπεδευμένος ότι έλεγον, Ο Ζιμβρί συνώμοσε και
μάλιστα επάταξε τον βασιλέα, άπας ο Ισραήλ έκαμε
τον Αμρί, τον αρχηγόν του στρατεύματος, βασιλέα επί
τον Ισραήλ την ημέραν εκείνην εν τω στρατοπέδω.
17 Και ανέβη ο Αμρί και άπας ο Ισραήλ μετ' αυτού
από Γιββεθών, και επολιόρκησαν την Θερσά. **18** Και
ως είδεν ο Ζιμβρί ότι εκυριεύθη η πόλις, εισήλθεν εις
το παλάτιον του οίκου του βασιλέως και έκαυσεν εφ'
εαυτόν τον οίκον του βασιλέως εν πυρί και απέθανε, **19**
διά τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ημάρτησε, πράξας
πονηρά ενώπιον του Κυρίου, επειδή περιεπάτησεν εις
την οδόν του Ιεροβοάμ και εις τας αμαρτίας αυτού, τας
οποίας έπραξε, κάμνων τον Ισραήλ να αμαρτήση. **20** Αι
δε λοιπαί των πράξεων του Ζιμβρί και η συνωμοσία
αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω
βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **21**
Τότε διηρέθη ο λαός του Ισραήλ εις δύο μέρη· το ήμισυ
του λαού ηκολούθησε τον Θιβνί υιόν του Γινάθ, διά να
κάμη αυτόν βασιλέα· και το ήμισυ ηκολούθησε τον Αμρί.
22 Ο λαός όμως ο ακολουθήσας τον Αμρί υπερίσχυσε
κατά του λαού του ακολουθήσαντος τον Θιβνί υιόν του
Γινάθ· και απέθανεν ο Θιβνί, και εβασίλευσεν ο Αμρί. **23**
Κατά το τριακοστόν πρώτον έτος του Ασά βασιλέως του
Ιούδα, εβασίλευσεν Αμρί επί τον Ισραήλ, και εβασίλευσε
δώδεκα έτη· εξ έτη εβασίλευσεν εν Θερσά. **24** Και
ηγόρασε το όρος της Σαμαρείας παρά του Σεμέρ διά
δύο τάλαντα αργυρίου, και έκτισε πόλιν επί του όρους
και εκάλεσε το όνομα της πόλεως, την οποίαν έκτισε,
κατά το όνομα του Σεμέρ, κυρίου του όρους, Σαμάρειαν.
25 Έπραξε δε ο Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου και
έπραξε χειρότερα παρά πάντας τους προ αυτού· **26** και
περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς του Ιεροβοάμ, υιού
του Ναβάτ, και εις τας αμαρτίας εκείνου, διά των οποίων
έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, παρωργίσας Κύριον τον
Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **27** Αι δε
λοιπαί των πράξεων του Αμρί τας οποίας έπραξε και τα
κατορθώματα αυτού όσα έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα
εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;
28 Και εκοιμήθη ο Αμρί μετά των πατέρων αυτού και
ετάφη εν Σαμαρεία· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αχαάβ ο
υιός αυτού. **29** Ο δε Αχαάβ ο υιός του Αμρί εβασίλευσεν
επί τον Ισραήλ κατά το τριακοστόν όγδοον έτος του Ασά
βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν Αχαάβ ο υιός του
Αμρί επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία εικοσιδύο έτη. **30** Και
έπραξεν ο Αχαάβ ο υιός του Αμρί πονηρά ενώπιον του
Κυρίου, υπέρ πάντας τους προ αυτού. **31** Και ως αν ήτο
μικρόν το να περιπατή εις τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ,
υιού του Ναβάτ, έλαβεν έτι διά γυναίκα Ιεζάβελ, την
θυγατέρα του Εθβαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, και
υπήγε και ελάτρευσε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αυτόν.
32 Και ανήγειρε βωμόν εις τον Βάαλ εντός του οίκου
του Βάαλ, τον οποίον ωκοδόμησεν εν Σαμαρεία. **33** Και
έκαμεν ο Αχαάβ άλσος· και διά να παρωργίση Κύριον
τον Θεόν του Ισραήλ, έπραξεν ο Αχαάβ περισσότερον
παρά πάντας τους βασιλείς του Ισραήλ, όσοι εστάθησαν
προ αυτού. **34** Εν ταις ημέραις αυτού ωκοδόμησε Χιήλ
ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ· έβαλε τα θεμέλια αυτής επί
Αβειρών του πρωτοτόκου αυτού, και έστησε τας πύλας
αυτής επί Σεγούβ του νεωτέρου υιού αυτού, κατά τον
λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά Ιησού υιού
του Ναυή.

17 Και είπεν Ηλίας ο Θεσβίτης, ο εκ των κατοίκων
της Γαλαάδ, προς τον Αχαάβ, Ζη Κύριος ο Θεός
του Ισραήλ, έμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, δεν
θέλει είσθαι τα έτη ταύτα δρόσος και βροχή, ειμή διά
του λόγου του στόματός μου. **2** Και ήλθεν ο λόγος του
Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **3** Αναχώρησον εντεύθεν
και στρέψον προς ανατολάς και κρύφθητι πλησίον
του χειμάρρου Χερίθ, του απέναντι του Ιορδάνου·
4 και θέλεις πίνει εκ του χειμάρρου· προσέταξα δε
τους κόρακας να σε τρέφωσιν εκεί. **5** Και υπήγε και
έκαμε κατά τον λόγον του Κυρίου· διότι υπήγε και
εκάθησε πλησίον του χειμάρρου Χερίθ, του απέναντι του
Ιορδάνου. **6** Και οι κόρακες έφερον προς αυτόν άρτον
και κρέας το πρωΐ, και άρτον και κρέας το εσπέρας·
και έπινεν εκ του χειμάρρου. **7** Μετά δε τινάς ημέρας
εξηράνθη ο χείμαρρος, επειδή δεν έγεινε βροχή επί
της γης. **8** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν,
λέγων, **9** Σηκωθείς ύπαγε εις Σαρεπτά της Σιδώνος και
κάθισον εκεί· ιδού, προσέταξα εκεί γυναίκα χήραν να σε
τρέφη. **10** Και σηκωθείς υπήγεν εις Σαρεπτά. Και ως
ήλθεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εκεί γυνή χήρα
συνάγουσα ξυλάρια· και εφώνησε προς αυτήν και είπε,
Φέρε μοι, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εν αγγείω, διά να
πίω. **11** Και ενώ υπήγε να φέρη αυτό, εφώνησε προς
αυτήν και είπε, Φέρε μοι παρακαλώ, κομμάτιον άρτου
εν τη χειρί σου. **12** Η δε είπε, Ζη Κύριος ο Θεός σου,
δεν έχω ψωμίον, αλλά μόνον μίαν χεριάν αλεύρου εις
το πιθάριον και ολίγον έλαιον εις το ρωγίον· και ιδού,
συνάγω δύο ξυλάρια, διά να υπάγω και να κάμω αυτό
δι' εμαυτήν και διά τον υιόν μου, και να φάγωμεν αυτό
και να αποθάνωμεν. **13** Ο δε Ηλίας είπε προς αυτήν, Μη
φοβού· ύπαγε, κάμε ως είπας· πλην εξ αυτού κάμε εις
εμέ πρώτον μίαν μικράν πήτταν και φέρε εις εμέ, και
έπειτα κάμε διά σεαυτήν και διά τον υιόν σου· **14** διότι
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· το πιθάριον του
αλεύρου δεν θέλει κενωθή, ουδέ το ρωγίον του ελαίου
θέλει ελαττωθή, έως της ημέρας καθ' ην ο Κύριος θέλει
δώσει βροχήν επί προσώπου της γης. **15** Η δε υπήγε
και έκαμε κατά τον λόγον του Ηλία· και έτρωγεν αυτή
και αυτός και ο οίκος αυτής ημέρας πολλάς· **16** το
πιθάριον του αλεύρου δεν εκενώθη, ουδέ το ρωγίον
του ελαίου ηλαττώθη, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον
οποίον ελάλησε διά του Ηλία. **17** Μετά δε τα πράγματα
ταύτα, ηρρώστησεν ο υιός της γυναικός, της κυρίας
του οίκου· και η αρρωστία αυτού ήτο δυνατή σφόδρα,
εωσού δεν έμεινε πνοή εν αυτώ. **18** Και είπε προς τον
Ηλίαν, Τι έχεις μετ' εμού, άνθρωπε του Θεού; ήλθες
προς εμέ διά να φέρης εις ενθύμησιν τας ανομίας μου
και να θανατώσης τον υιόν μου; **19** Ο δε είπε προς

αυτήν, Δος μοι τον υιόν σου. Και έλαβεν αυτόν εκ του κόλπου αυτής και ανεβίβασεν αυτόν εις το υπερώον, όπου αυτός εκάθητο, και επλαγίασεν αυτόν επί την κλίνην αυτού. **20** Και ανεβόησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου· επέφερες κακόν και εις την χήραν, παρά τη οποία εγώ παροικώ, ώστε να θανατώσης τον υιόν αυτής; **21** Και εξηπλώθη τρίς επί το παιδάριον και ανεβόησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου, ας επανέλθη, δέομαι, η ψυχή του παιδαρίου τούτου εντός αυτού. **22** Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ηλία· και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού και ανέζησε. **23** Και έλαβεν ο Ηλίας το παιδάριον, και κατεβίβασεν αυτό από του υπερώου εις τον οίκον και έδωκεν αυτό εις την μητέρα αυτού. Και είπεν ο Ηλίας, Βλέπε, ζη ο υιός σου. **24** Και είπεν η γυνή προς τον Ηλίαν, Τώρα γνωρίζω εκ τούτου ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και ο λόγος του Κυρίου εν τω στόματί σου είναι αλήθεια.

18 Και μετά πολλάς ημέρας ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Ηλίαν κατά το τρίτον έτος, λέγων, Ύπαγε, φανερώθητι εις τον Αχαάβ· και θέλω δώσει βροχήν επί το πρόσωπον της γης. **2** Και υπήγεν ο Ηλίας να φανερωθή εις τον Αχαάβ. Η δε πείνα επεβάρυνεν εις την Σαμάρειαν. **3** Και εκάλεσεν ο Αχαάβ τον Οβαδία τον οικονόμον. Ο δε Οβαδία εφοβείτο τον Κύριον σφόδρα· **4** διότι, ότε η Ιεζάβελ εξωλόθρευε τους προφήτας του Κυρίου, ο Οβαδία έλαβεν εκατόν προφήτας και έκρυψεν αυτούς ανά πεντήκοντα εις σπήλαιον, και διέτρεφεν αυτούς εν άρτω και ύδατι. **5** Και είπεν ο Αχαάβ προς τον Οβαδία, Περίελθε εις την γην, εις πάσας τας πηγάς των υδάτων και εις πάντας τους χειμάρρους· ίσως εύρωμεν χόρτον, διά να σώσωμεν την ζωήν των ίππων και των ημιόνων και να μη στερηθώμεν τα κτήνη. **6** Εμέρισαν λοιπόν την γην εις εαυτούς, διά να διέλθωσιν αυτήν· ο μεν Αχαάβ απήλθε διά μιας οδού κατά μόνας, ο δε Οβαδία απήλθε δι' άλλης οδού κατά μόνας. **7** Και ενώ ήτο ο Οβαδία καθ' οδόν ιδού, ο Ηλίας συνήντησεν αυτόν· και εκείνος εγνώρισεν αυτόν και έπεσε κατά πρόσωπον αυτού και είπε, Συ είσαι, κύριέ μου Ηλία; **8** Ο δε είπε προς αυτόν, Εγώ· ύπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας. **9** Και εκείνος είπε, Τι ημάρτησα, ώστε θέλεις να παραδώσης τον δούλον σου εις την χείρα του Αχαάβ, διά να με θανατώση; **10** Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν είναι έθνος ή βασίλειον, όπου δεν έστειλεν ο κύριός μου να σε ζητώσι και ότε έλεγον, Δεν είναι, αυτός ώρκιζε το βασίλειον και το έθνος, ότι δεν σε εύρηκαν. **11** Και τώρα συ λέγεις, Ύπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας. **12** Και καθώς εγώ αναχωρήσω από σου, το πνεύμα του Κυρίου θέλει σε φέρει όπου δεν εξεύρω· και όταν υπάγω και αναγγείλω τούτο προς τον Αχαάβ, και δεν σε εύρη, θέλει με θανατώσει. Αλλ' ο δούλός σου φοβούμαι τον Κύριον εκ νεότητός μου. **13** Δεν απηγγέλθη προς τον κύριόν μου τι έκαμα, ότε η Ιεζάβελ εθανάτονε τους προφήτας του Κυρίου, τίνι τρόπω έκρυψα εκατόν άνδρας εκ των προφητών του Κυρίου ανά πεντήκοντα εις σπήλαιον, και διέθρεψα αυτούς εν άρτω και ύδατι; **14** Και τώρα συ λέγεις, Ύπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας· αλλ' αυτός θέλει με θανατώσει. **15** Και είπεν Ηλίας, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, έμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, ότι σήμερον θέλω εμφανισθή εις αυτόν. **16** Υπήγε λοιπόν ο Οβαδία εις συνάντησιν του Αχαάβ και απήγγειλε προς αυτόν. Και ο Αχαάβ υπήγεν εις συνάντησιν του Ηλία. **17** Και ως είδεν ο Αχαάβ τον Ηλίαν, είπε προς αυτόν ο Αχαάβ, Συ είσαι ο διαταράττων τον Ισραήλ; **18** Ο δε είπε, Δεν διαταράττω εγώ τον Ισραήλ, αλλά συ και ο οίκος του πατρός σου· διότι σεις εγκατελίπετε τας εντολάς του Κυρίου και υπήγες κατόπιν των Βααλείμ· **19** τώρα λοιπόν απόστειλον, συνάθροισον προς εμέ πάντα τον Ισραήλ εις το όρος τον Κάρμηλον, και τους προφήτας του Βάαλ τους τετρακοσίους πεντήκοντα, και τους τετρακοσίους προφήτας των αλσών, οίτινες τρώγουσιν εις την τράπεζαν της Ιεζάβελ. **20** Και απέστειλεν ο Αχαάβ προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και συνήθροισε τους προφήτας εις το όρος τον Κάρμηλον. **21** Και προσήλθεν ο Ηλίας προς πάντα τον λαόν και είπεν, Έως πότε χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονημάτων; εάν ο Κύριος ήναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλ' εάν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον. Και ο λαός δεν απεκρίθη προς αυτόν λόγον. **22** Τότε είπεν ο Ηλίας προς τον λαόν, Εγώ μόνος έμεινα προφήτης του Κυρίου· οι δε προφήται του Βάαλ είναι τετρακόσιοι πεντήκοντα άνδρες· **23** ας δώσωσι λοιπόν εις ημάς δύο μόσχους· και ας εκλέξωσι τον ένα μόσχον δι' εαυτούς, και ας διαμελίσωσιν αυτόν και ας επιθέσωσιν αυτόν επί των ξύλων και πυρ ας μη βάλωσι και εγώ θέλω ετοιμάσει τον άλλον μόσχον και επιθέσει επί των ξύλων και πυρ δεν θέλω βάλει, **24** και επικαλέσθητε το όνομα των θεών σας, και εγώ θέλω επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου· και ο Θεός, όστις εισακούση διά πυρός, ούτος ας ήναι ο Θεός. Και αποκριθείς πας ο λαός, είπε, Καλός ο λόγος. **25** Και είπεν ο Ηλίας προς τους προφήτας του Βάαλ, Εκλέξατε εις εαυτούς τον ένα μόσχον και ετοιμάσατε αυτόν πρώτοι διότι είσθε πολλοί· και επικαλέσθητε το όνομα των θεών σας, πυρ όμως μη βάλητε. **26** Και έλαβον τον μόσχον τον δοθέντα εις αυτούς και ητοίμασαν αυτόν, και επεκαλούντο το όνομα του Βάαλ από πρωΐας μέχρι μεσημβρίας, λέγοντες, Επάκουσον ημών, Βάαλ· και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις· και επήδων περί το θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησαν. **27** Και περί την μεσημβρίαν ο Ηλίας μυκτηρίζων αυτούς έλεγεν, Επικαλείσθε μετά φωνής μεγάλης· διότι θεός είναι ή συνομιλεί ή ασχολείται ή είναι εις οδοιπορίαν ή ίσως κοιμάται και θέλει εξυπνήσει. **28** Και επεκαλούντο μετά φωνής μεγάλης και κατετέμνοντο κατά την συνήθειαν αυτών με μαχαίρας και με λόγχας, εωσού αίμα εξεχύθη επ' αυτούς. **29** Και αφού παρήλθεν η μεσημβρία, και αυτοί προεφήτευον μέχρι της ώρας της προσφοράς, και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις και ουκ ην προσοχή, **30** τότε είπεν ο Ηλίας προς πάντα τον λαόν, Πλησιάσατε προς εμέ. Και πας ο λαός επλησίασε προς αυτόν. Και επιδιώρθωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κεκρημνισμένον. **31** Και έλαβεν ο Ηλίας δώδεκα λίθους, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ιακώβ, προς τον οποίον ήλθεν ο λόγος του Κυρίου, λέγων, Ισραήλ θέλει είσθαι το όνομά σου· **32** και ωκοδόμησε τους λίθους θυσιαστήριον εις το όνομα του Κυρίου· και

έκαμεν αύλακα περί το θυσιαστήριον, χωρούσαν δύο
μέτρα σπόρου. 33 Και εστοίβασε τα ξύλα και διεμέλισε
τον μόσχον και επέθεσεν αυτόν επί των ξύλων. 34 Και
είπε, Γεμίσατε ύδατος τέσσαρας υδρίας και χύσατε επί το
ολοκαύτωμα και επί τα ξύλα. Και είπε, Δευτερώσατε·
και εδευτέρωσαν. Και είπε, Τριττώσατε· και ετρίττωσαν.
35 Και περιέτρεχε το ύδωρ πέριξ του θυσιαστηρίου· και
η αύλαξ έτι εγέμισεν ύδατος. 36 Και την ώραν της
προσφοράς επλησίασεν Ηλίας ο προφήτης και είπε,
Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, ας
γείνη γνωστόν σήμερον, ότι συ είσαι Θεός εν τω Ισραήλ
και εγώ δούλός σου, και κατά τον λόγον σου έκαμα
πάντα ταύτα τα πράγματα· 37 επάκουσόν μου, Κύριε,
επάκουσόν μου, διά να γνωρίση ο λαός ούτος ότι συ
Κύριος είσαι ο Θεός, και συ επέστρεψας την καρδίαν
αυτών οπίσω. 38 Τότε έπεσε πυρ παρά Κυρίου και
κατέφαγε το ολοκαύτωμα και τα ξύλα και τους λίθους
και το χώμα, και έγλειψε το ύδωρ το εν τη αύλακι.
39 Και ότε είδε πας ο λαός, έπεσον κατά πρόσωπον
αυτών και είπον, Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος,
αυτός είναι ο Θεός. 40 Και είπε προς αυτούς ο Ηλίας,
Πιάσατε τους προφήτας του Βάαλ· μηδείς εξ αυτών
ας μη διασωθή. Και επίασαν αυτούς· και κατεβίβασεν
αυτούς ο Ηλίας εις τον χείμαρρον Κεισών και έσφαξεν
αυτούς εκεί. 41 Και είπεν ο Ηλίας προς τον Αχαάβ,
Ανάβα, φάγε και πίε. διότι είναι φωνή πλήθους βροχής.
42 Και ανέβη ο Αχαάβ διά να φάγη και να πίη. Ο δε Ηλίας
ανέβη εις την κορυφήν του Καρμήλου και έκυψεν εις
την γην και έβαλε το πρόσωπον αυτού αναμέσον των
γονάτων αυτού, 43 και είπε προς τον υπηρέτην αυτού,
Ανάβα τώρα, βλέψον προς την θάλασσαν. Και ανέβη και
έβλεψε και είπε, Δεν είναι ουδέν. Ο δε είπεν, Ύπαγε
πάλιν, έως επτάκις. 44 Και την εβδόμην φοράν είπεν,
Ιδού, νέφος μικρόν, ως παλάμη ανθρώπου, αναβαίνει εκ
της θαλάσσης. Και είπεν, Ανάβα, ειπέ προς τον Αχαάβ,
Ζεύξον την άμαξάν σου, και κατάβα, διά να μη σε
εμποδίση η βροχή. 45 Και εν τω μεταξύ ο ουρανός
συνεσκότασεν εκ νεφών και ανέμου, και έγεινε βροχή
μεγάλη. Και ανέβη ο Αχαάβ εις την άμαξαν αυτού και
υπήγεν εις Ιεζραέλ. 46 Και χειρ Κυρίου εστάθη επί τον
Ηλίαν· και συνέσφιγξε την οσφύν αυτού και έτρεχεν
έμπροσθεν του Αχαάβ έως της εισόδου της Ιεζραέλ.

19 Και απήγγειλεν ο Αχαάβ προς την Ιεζάβελ πάντα
όσα έκαμεν ο Ηλίας, και τίνι τρόπω εθανάτωσεν
εν ρομφαία πάντας τους προφήτας. 2 Και απέστειλε
μηνυτήν η Ιεζάβελ προς τον Ηλίαν, λέγουσα, Ούτω να
κάμωσιν οι θεοί και ούτω να προσθέσωσιν, εάν αύριον
περί την ώραν ταύτην δεν καταστήσω την ζωήν σου ως
την ζωήν ενός εξ εκείνων. 3 Και φοβηθείς, εσηκώθη
και ανεχώρησε διά την ζωήν αυτού, και ήλθεν εις Βηρ-
σαβεέ την του Ιούδα και αφήκεν εκεί τον υπηρέτην
αυτού. 4 Αυτός δε υπήγεν εις την έρημον μιας ημέρας
οδόν, και ήλθε και εκάθησεν υπό τινά άρκευθον· και
επεθύμησε καθ' εαυτόν να αποθάνη και είπεν, Αρκεί·
τώρα, Κύριε, λάβε την ψυχήν μου· διότι δεν είμαι
εγώ καλήτερος των πατέρων μου. 5 Και πλαγιάσας
απεκοιμήθη υποκάτω μιας αρκεύθου, και ιδού, άγγελος
ήγγισεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Σηκώθητι, φάγε. 6
Και ανέβλεψε, και ιδού, πλησίον της κεφαλής αυτού
άρτος εγκρυφίας και αγγείου ύδατος. Και έφαγε και
έπιε και πάλιν επλαγίασε. 7 Και επέστρεψεν ο άγγελος
του Κυρίου εκ δευτέρου και ήγγισεν αυτόν και είπε,
Σηκώθητι, φάγε· διότι πολλή είναι η οδός από σου.
8 Και σηκωθείς, έφαγε και έπιε, και με την δύναμιν
της τροφής εκείνης ώδοιπόρησε τεσσαράκοντα ημέρας
και τεσσαράκοντα νύκτας, έως Χωρήβ του όρους του
Θεού. 9 Και εισήλθεν εκεί εις σπήλαιον και έκαμεν
εκεί κατάλυμα· και ιδού, ήλθε λόγος Κυρίου προς αυτόν
και είπε προς αυτόν, Τι κάμνεις ενταύθα, Ηλία; 10 Ο
δε είπεν, Εστάθην εις άκρον ζηλωτής υπέρ Κυρίου του
Θεού των δυνάμεων· διότι οι υιοί Ισραήλ εγκατέλιπον
την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν
και τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ρομφαία· και
εναπελείφθην εγώ μόνος· και ζητούσι την ζωήν μου,
διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. 11 Και είπεν, Έξελθε και
στάθητι επί το όρος ενώπιον Κυρίου. Και ιδού, ο Κύριος
διέβαινε, και άνεμος μέγας και δυνατός έσχιζε τα όρη
και συνέτριβε τους βράχους έμπροσθεν του Κυρίου·
ο Κύριος δεν ήτο εν τω ανέμω· και μετά τον άνεμον
σεισμός· ο Κύριος δεν ήτο εν τω σεισμώ· 12 και μετά τον
σεισμόν, πύρ· ο Κύριος δεν ήτο εν τω πυρί· και μετά το
πυρ, ήχος λεπτού αέρος. 13 Και ως ήκουσεν ο Ηλίας,
εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με την μηλωτήν αυτού
και εξήλθε και εστάθη εις την είσοδον του σπηλαίου. Και
ιδού, φωνή προς αυτόν, λέγουσα, Τι κάμνεις ενταύθα,
Ηλία; 14 Και είπεν, Εστάθην εις άκρον ζηλωτής υπέρ
Κυρίου του Θεού των δυνάμεων· διότι οι υιοί του Ισραήλ
εγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου
κατέστρεψαν και τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν
ρομφαία· και εναπελείφθην εγώ μόνος· και ζητούσι
την ζωήν μου, διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. 15 Και είπε
Κύριος προς αυτόν, Ύπαγε, επίστρεψον εις την οδόν
σου προς την έρημον της Δαμασκού· και όταν έλθης,
χρίσον τον Αζαήλ βασιλέα επί την Συρίαν· 16 τον δε
Ιηού τον υιόν του Νιμσί θέλεις χρίσει βασιλέα επί τον
Ισραήλ· και τον Ελισσαιέ τον υιόν του Σαφάτ, από
Αβέλ-μεολά, θέλεις χρίσει προφήτην αντί σού· 17 και
θέλει συμβή, ώστε τον διασωθέντα εκ της ρομφαίας του
Αζαήλ, θέλει θανατώσει ο Ιηού· και τον διασωθέντα εκ
της ρομφαίας του Ιηού, θέλει θανατώσει ο Ελισσαιέ· 18
αφήκα όμως εις τον Ισραήλ επτά χιλιάδας, πάντα τα
γόνατα, όσα δεν έκλιναν εις τον Βάαλ, και παν στόμα το
οποίον δεν ησπάσθη αυτόν. 19 Και αναχωρήσας εκείθεν,
εύρηκε τον Ελισσαιέ τον υιόν του Σαφάτ, ενώ ώργονε
με δώδεκα ζεύγη βοών έμπροσθεν αυτού, αυτός ων
εις το δωδέκατον· και επέρασεν ο Ηλίας από πλησίον
αυτού και έρριψεν επ' αυτόν την μηλωτήν αυτού. 20 Ο
δε αφήκε τους βόας και έτρεξε κατόπιν του Ηλία και
είπεν, Ας ασπασθώ, παρακαλώ, τον πατέρα μου και την
μητέρα μου, και τότε θέλω σε ακολουθήσει. Και είπε
προς αυτόν, Ύπαγε, επίστρεψον· διότι τι έκαμα εις σε;
21 Και έστρεψεν εξόπισθεν αυτού και έλαβεν εν ζεύγος
βοών και έσφαξεν αυτούς, και έψησε το κρέας αυτών
με τα εργαλεία των βοών και έδωκεν εις τον λαόν, και
έφαγον. Τότε σηκωθείς, υπήγε κατόπιν του Ηλία και
υπηρέτει αυτόν.

20 Ο δε Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθροισε
πάσαν την δύναμιν αυτού· ήσαν δε μετ' αυτού
τριάκοντα δύο βασιλείς και ίπποι και άμαξαι και ανέβη
και επολιόρκησε την Σαμάρειαν και επολέμει αυτήν. **2**
Και απέστειλε μηνυτάς προς Αχαάβ τον βασιλέα του
Ισραήλ εις την πόλιν και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο
Βεν-αδάδ· **3** το αργύριόν σου και το χρυσίον σου είναι
εμού· και αι γυναίκες σου και τα τέκνα σου τα ώραία
είναι εμού. **4** Και απεκρίθη ο βασιλεύς του Ισραήλ
και είπε, Κατά τον λόγον σου, κύριέ μου βασιλεύ, σου
είμαι εγώ και πάντα όσα έχω. **5** Και επανήλθον οι
μηνυταί και είπον, Ούτως αποκρίνεται ο Βεν-αδάδ,
λέγων· Επειδή απέστειλα προς σε, λέγων, Το αργύριόν
σου και το χρυσίον σου και τας γυναίκάς σου και τα
τέκνα σου θέλεις παραδώσει εις εμέ, **6** αύριον βεβαίως
περί την ώραν ταύτην θέλω αποστείλει τους δούλους
μου προς σε, και θέλουσιν ερευνήσει τον οίκόν σου και
τους οίκους των δούλων σου· και ό, τι είναι επιθυμητόν
εις τους οφθαλμούς σου, θέλουσι βάλει εις τας χείρας
αυτών και θέλουσι λάβει αυτό. **7** Τότε εκάλεσεν ο
βασιλεύς του Ισραήλ πάντας τους πρεσβυτέρους του
τόπου και είπε, Στοχασθήτε, παρακαλώ, και ιδέτε ότι
ούτος κακίαν ζητεί· διότι απέστειλε προς εμέ διά τας
γυναίκάς μου και διά τα τέκνα μου και διά το αργύριόν
μου και διά το χρυσίον μου, και δεν ηρνήθην ουδέν εις
αυτόν. **8** Και είπον προς αυτόν πάντες οι πρεσβύτεροι
και πας ο λαός, Μη υπακούσης μηδέ συγκατανεύσης. **9**
Είπε λοιπόν προς τους μηνυτάς του Βεν-αδάδ, Είπατε
προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, Πάντα όσα εμήνυσας
προς τον δούλον σου κατ' αρχάς, θέλω κάμει τούτο
όμως το πράγμα δεν δύναμαι να κάμω. Και οι μηνυταί
ανεχώρησαν και έφεραν προς αυτόν την απόκρισιν. **10**
Και αναπέστειλεν ο Βεν-αδάδ προς αυτόν, λέγων, Ούτω
να κάμωσιν εις εμέ οι θεοί και ούτω να προσθέσωσιν,
εάν το χώμα της Σαμαρείας αρκέση διά μίαν χεριάν εις
πάντα τον λαόν, τον ακολουθούντά με. **11** Και απεκρίθη
ο βασιλεύς του Ισραήλ και είπεν, Είπατε προς αυτόν,
Όστις περιζώννυται τα όπλα, ας μη μεγαλαυχή ως ο
εκδυόμενος αυτά. **12** Ότε δε ο Βεν-αδάδ ήκουσε τον
λόγον τούτον, έτυχε πίνων, αυτός και οι βασιλείς οι μετ'
αυτού εις τας σκηνάς, και είπε προς τους δούλους αυτού,
Παρατάχθητε. Και παρετάχθησαν κατά της πόλεως. **13**
Και ιδού, προσήλθε προς τον Αχαάβ τον βασιλέα του
Ισραήλ προφήτης τις, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Βλέπεις
άπαν το πλήθος τούτο το μέγα; ιδού, εγώ παραδίδω
αυτό εις την χείρα σου σήμερον· και θέλεις γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος. **14** Και είπεν ο Αχαάβ, Διά τίνος; Ο
δε απεκρίθη, Ούτω λέγει Κύριος· Διά των θεραπόντων
των αρχόντων των επαρχιών. Τότε είπε, Τις θέλει
συγκροτήσει την μάχην; Και απεκρίθη, Συ. **15** Τότε
ηρίθμησε τους θεράποντας των αρχόντων των επαρχιών·
και ήσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· και μετ' αυτούς,
ηρίθμησεν άπαντα τον λαόν, πάντας τους υιούς Ισραήλ,
επτά χιλιάδας. **16** Και εξήλθον περί την μεσημβρίαν. Ο
δε Βεν-αδάδ έπινε και εμέθυεν εις τας σκηνάς, αυτός
και οι βασιλείς, οι τριάκοντα δύο βασιλείς οι σύμμαχοι
αυτού. **17** Και εξήλθον πρώτοι οι θεράποντες των
αρχόντων των επαρχιών· και απέστειλεν ο Βεν-αδάδ να
μάθη· και απήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Άνδρες
εξήλθον εκ της Σαμαρείας. **18** Ο δε είπεν, Εάν εξήλθον
ειρηνικώς, συλλάβετε αυτούς ζώντας· και εάν εξήλθον
διά πόλεμον, πάλιν ζώντας συλλάβετε αυτούς. **19**
Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως ούτοι οι θεράποντες
των αρχόντων των επαρχιών, και το στράτευμα το
οποίον ηκολούθει αυτούς. **20** Και επάταξεν έκαστος τον
άνθρωπον αυτού· και οι Σύριοι έφυγον· και κατεδίωξεν
αυτούς ο Ισραήλ· ο δε Βεν-αδάδ ο βασιλεύς της Συρίας
διεσώθη έφιππος μετά των ιππέων. **21** Και εξήλθεν ο
βασιλεύς του Ισραήλ και επάταξε τους ιππείς και τας
αμάξας, και έκαμεν εις τους Συρίους σφαγήν μεγάλην.
22 Και προσήλθεν ο προφήτης προς τον βασιλέα του
Ισραήλ και είπε προς αυτόν, Ύπαγε, ενδυναμώθητι και
σκέφθητι, και ιδέ τι θέλεις κάμει διότι εν τη επιστροφή
του έτους ο βασιλεύς της Συρίας θέλει αναβή εναντίον
σου. **23** Είπον δε προς αυτόν οι δούλοι του βασιλέως
της Συρίας, Ο θεός αυτών είναι θεός των βουνών· διά
τούτο υπερίσχυσαν καθ' ημών· εάν δε πολεμήσωμεν
αυτούς εν τη πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν υπερισχύσει
κατ' αυτών. **24** Κάμε λοιπόν το πράγμα τούτο· έκβαλε
τους βασιλείς, έκαστον εκ του τόπου αυτού· και βάλε
αντ' αυτών στρατηγούς· **25** συ δε συνάθροισον εις
σεαυτόν στράτευμα, όσον στράτευμα εκ των μετά σου
έπεσε, και ίππον αντί ίππου και άμαξαν αντί αμάξης·
και ας πολεμήσωμεν αυτούς εν τη πεδιάδι, και βεβαίως
θέλομεν υπερισχύσει κατ' αυτών. Και εισήκουσε της
φωνής αυτών και έκαμεν ούτω. **26** Και εν τη επιστροφή
του έτους ηρίθμησεν ο Βεν-αδάδ τους Συρίους και ανέβη
εις Αφέκ, διά να πολεμήση κατά του Ισραήλ. **27** Και οι
υιοί Ισραήλ ηριθμήθησαν, και προπαρασκευασθέντες
υπήγον εις συνάντησιν αυτών· και εστρατοπέδευσαν
οι υιοί Ισραήλ απέναντι αυτών, ως δύο μικρά ποίμνια
αιγών· οι δε Σύριοι εγέμισαν την γην. **28** Και προσήλθεν
ο άνθρωπος του Θεού και ελάλησε προς τον βασιλέα του
Ισραήλ, και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή οι Σύριοι
είπον, Ο Κύριος είναι Θεός των βουνών, αλλ' ουχί Θεός
των κοιλάδων, διά τούτο θέλω παραδώσει εις την χείρα
σου άπαν το μέγα τούτο πλήθος, και θέλετε γνωρίσει
ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Και ήσαν εστρατοπεδευμένοι
αντικρύ αλλήλων επτά ημέρας. Και την εβδόμην ημέραν
συνεκροτήθη η μάχη· και επάταξαν οι υιοί Ισραήλ τους
Συρίους εκατόν χιλιάδας πεζών εν ημέρα μιά. **30** Οι
δε εναπολειφθέντες έφυγον εις Αφέκ, προς την πόλιν·
και έπεσε το τείχος επί εικοσιεπτά χιλιάδας εκ των
ανδρών των εναπολειφθέντων. Και έφυγεν ο Βεν-αδάδ
και εισήλθεν εις την πόλιν και εκρύφθη από κοιτώνος
εις κοιτώνα. **31** Και είπον προς αυτόν οι δούλοι αυτού,
Ιδού τώρα, ηκούσαμεν ότι οι βασιλείς του οίκου Ισραήλ
είναι βασιλείς ελεήμονες· ας βάλωμεν λοιπόν σάκκους
επί τας οσφύας ημών και σχοινία επί τας κεφαλάς
ημών, και ας εξέλθωμεν προς τον βασιλέα του Ισραήλ·
ίσως θέλει σοι χαρίσει την ζωήν. **32** Περιεζώσθησαν
λοιπόν σάκκους εις τας οσφύας αυτών και σχοινία εις
τας κεφαλάς αυτών, και ήλθον προς τον βασιλέα του
Ισραήλ και είπον, Ο δούλός σου Βεν-αδάδ λέγει, Ας ζήση
η ψυχή μου, παρακαλώ. Και είπε, Ζη ακόμη; αδελφός
μου είναι. **33** Και οι άνδρες έλαβον τούτο διά καλόν
οιωνόν, και έσπευσαν να στερεώσωσι το εξελθόν εκ του
στόματος αυτού· και είπον, Ο αδελφός σου Βεν-αδάδ.

Και είπεν, Υπάγετε, φέρετε αυτόν. Ότε δε ήλθε προς
αυτόν ο Βεν-αδάδ, εκείνος ανεβίβασεν αυτόν εις την
άμαξαν αυτού. **34** Και είπε προς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας
πόλεις, τας οποίας έλαβεν ο πατήρ μου παρά του πατρός
σου, θέλω αποδώσει και θέλεις στήσει εις σεαυτόν
οχυρώματα εν Δαμασκώ, καθώς έστησεν ο πατήρ μου εν
Σαμαρείᾳ. Και εγώ, είπεν ο Αχαάβ, θέλω σε εξαποστείλει
επί ταύτῃ τῃ συνθήκῃ. Ούτως έκαμε συνθήκην μετ'
αυτού και εξαπέστειλεν αυτόν. **35** Άνθρωπος δε τις
εκ των υιών των προφητών είπε προς τον πλησίον
αυτού εν λόγῳ Κυρίου, Κτύπησόν με, παρακαλώ. Αλλά
δεν ηθέλησεν ο άνθρωπος να κτυπήσῃ αυτόν. **36** Και
είπε προς αυτόν, Επειδή δεν υπήκουσας της φωνής του
Κυρίου, ιδού, καθώς αναχωρήσῃς απ' εμού, λέων θέλει
σε θανατώσει. Και ως ανεχώρησεν απ' αυτού, εύρηκεν
αυτόν λέων και εθανάτωσεν αυτόν. **37** Ευρών έπειτα
άλλον άνθρωπον, είπε, Κτύπησόν με, παρακαλώ. Και ο
άνθρωπος εκτύπησεν αυτόν, και κτυπήσας επλήγωσε.
38 Τότε ανεχώρησεν ο προφήτης και εστάθη επί της
οδού διά τον βασιλέα, μεταμεμορφωμένος με κάλυμμα
επί τους οφθαλμούς αυτού. **39** Και ως διέβαινεν ο
βασιλεύς αυτός εβόησε προς τον βασιλέα, και είπεν, Ο
δούλός σου εξήλθεν εις το μέσον της μάχης· και ιδού,
άνθρωπος στραφείς κατά μέρος έφερε τινά προς εμέ, και
είπε, Φύλαττε τον άνθρωπον τούτον· εάν ποτέ φύγῃ,
τότε η ζωή σου θέλει είσθαι αντί της ζωής αυτού, ή
θέλεις πληρώσει εν τάλαντον αργυρίου· **40** και ενώ ο
δούλός σου ησχολείτο εδώ και εκεί, αυτός έφυγε. Και
είπε προς αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ, αύτη είναι η
κρίσις σου· αυτός συ απεφάσισας αυτήν. **41** Τότε έσπευσε
και αφήρεσε το κάλυμμα από των οφθαλμών αυτού· και
εγνώρισεν αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ ότι ήτο εκ των
προφητών. **42** Και είπε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος·
Επειδή συ εξαπέστειλας από της χειρός σου άνθρωπον,
τον οποίον εγώ είχον αποφασίσει εις όλεθρον, διά
τούτο η ζωή σου θέλει είσθαι αντί της ζωής αυτού, και
ο λαός σου αντί του λαού αυτού. **43** Και απήλθεν ο
βασιλεύς του Ισραήλ εις τον οίκον αυτού σκυθρωπός
και δυσηρεστημένος και ήλθεν εις την Σαμάρειαν.

21 Μετά δε ταύτα τα πράγματα Ναβουθαί ο
Ιεζραηλίτης είχεν αμπελώνα εν Ιεζραέλ, πλησίον
του παλατίου του Αχαάβ βασιλέως της Σαμαρείας. **2**
Και ελάλησεν ο Αχαάβ προς τον Ναβουθαί, λέγων,
Δος μοι τον αμπελώνά σου, διά να έχω αυτόν κήπον
λαχάνων, επειδή είναι πλησίον του οίκου μου· και
θέλω σοι δώσει αντ' αυτού αμπελώνα καλήτερον παρ'
αυτού· ή, αν ήναι αρεστόν εις σε, θέλω σοι δώσει το
αντίτιμον αυτού εις αργύριον. **3** Ο δε Ναβουθαί είπε
προς τον Αχαάβ, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Θεού, να
δώσω την κληρονομίαν των πατέρων μου εις σε. **4**
Και ήλθεν ο Αχαάβ εις τον οίκον αυτού σκυθρωπός και
δυσηρεστημένος διά τον λόγον, τον οποίον ελάλησε
προς αυτόν Ναβουβαί ο Ιεζραηλίτης, ειπών, Δεν θέλω
σοι δώσει την κληρονομίαν των πατέρων μου. Και
επλαγίασεν επί της κλίνης αυτού και απέστρεψε το
πρόσωπον αυτού και δεν έφαγεν άρτον. **5** Και ήλθε
προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού και είπε προς αυτόν,
Διά τι το πνεύμά σου είναι περίλυπον, ώστε δεν τρώγεις
άρτον; **6** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα προς
Ναβουθαί τον Ιεζραηλίτην, και είπα προς αυτόν, Δος
μοι τον αμπελώνά σου δι' αργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω
σοι δώσει άλλον αμπελώνα αντ' αυτού. και εκείνος
απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τον αμπελώνά μου. **7**
Και είπε προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού, Συ τώρα
βασιλεύεις επί τον Ισραήλ; σηκώθητι, φάγε άρτον, και
ας ήναι εύθυμος η καρδία σου· εγώ θέλω σοι δώσει τον
αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. **8** Τότε έγραψεν
επιστολάς εν ονόματι του Αχαάβ και εσφράγισε διά της
σφραγίδος αυτού, και απέστειλε τας επιστολάς προς τους
πρεσβυτέρους και προς τους άρχοντας, τους όντας εν τῃ
πόλει αυτού, τους κατοικούντας μετά του Ναβουβαί.
9 Και έγραφεν εν ταις επιστολαίς, λέγουσα, Κηρύξατε
νηστείαν και καθίσατε τον Ναβουθαί επί κεφαλής του
λαού· **10** και παρακαθίσατε δύο άνδρας κακούς αντικρύ
αυτού, και ας μαρτυρήσωσι κατ' αυτού, λέγοντες, Συ
εβλασφήμησας τον Θεόν και τον βασιλέα· και εκβάλετε
αυτόν και λιθοβολήσατε αυτόν, και ας αποθάνῃ. **11** Και
έκαμον οι άνδρες της πόλεως αυτού, οι πρεσβύτεροι και
οι άρχοντες οι κατοικούντες εν τῃ πόλει αυτού, καθώς
εμήνυσε προς αυτούς η Ιεζάβελ, κατά το γεγραμμένον
εν ταις επιστολαίς τας οποίας έστειλε προς αυτούς. **12**
Εκήρυξαν νηστείαν και εκάθησαν τον Ναβουθαί επί
κεφαλής του λαού· **13** και εισήλθον δύο άνδρες κακοί
και εκάθισαν αντικρύ αυτού· και εμαρτύρησαν οι άνδρες
οι κακοί κατ' αυτού, κατά του Ναβουθαί, ενώπιον του
λαού, λέγοντες, Ο Ναβουθαί εβλασφήμησε τον Θεόν και
τον βασιλέα. Τότε εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και
ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους, και απέθανε. **14** Και
απέστειλαν προς την Ιεζάβελ, λέγοντες, Ο Ναβουβαί
ελιθοβολήθη και απέθανε. **15** Και ως ήκουσεν η Ιεζάβελ
ότι ο Ναβουβαί ελιθοβολήθη και απέθανεν, είπεν η
Ιεζάβελ προς τον Αχαάβ, Σηκώθητι, κληρονόμησον
τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου, τον οποίον
δεν ήθελε να σοι δώσῃ δι' αργυρίου· διότι ο Ναβουθαί
δεν ζῃ αλλ' απέθανε. **16** Και ως ήκουσεν ο Αχαάβ ότι
ο Ναβουθαί απέθανεν, εσηκώθη ο Αχαάβ να καταβῃ
εις τον αμπελώνα του Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου, διά
να κληρονομήσῃ αυτόν. **17** Και ήλθεν ο λόγος του
Κυρίου προς Ηλίαν τον Θεσβίτην, λέγων, **18** Σηκώθητι,
κατάβα εις συνάντησιν του Αχαάβ, βασιλέως του Ισραήλ,
όστις κατοικεί εν Σαμαρείᾳ· ιδού, εν τω αμπελώνι του
Ναβουθαί είναι, όπου κατέβῃ διά να κληρονομήσῃ
αυτόν· **19** και θέλεις λαλήσει προς αυτόν, λέγων, Ούτω
λέγει Κύριος· Εφόνευσας και έτι εκληρονόμησας; Και
θέλεις λαλήσει προς αυτόν, λέγων, ούτω λέγει Κύριος·
Εν τω τόπῳ, όπου οι κύνες έγλειψαν το αίμα του
Ναβουθαί, θέλουσι γλείψει οι κύνες το αίμα σου, ναι,
σου. **20** Και είπεν ο Αχαάβ προς τον Ηλίαν, Με εύρηκας,
εχθρέ μου; Και απεκρίθη, Σε εύρηκα· διότι επώλησας
σεαυτόν εις το να πράττῃς το πονηρόν ενώπιον του
Κυρίου. **21** Ιδού, λέγει Κύριος, Εγώ θέλω φέρει κακόν
επί σε, και θέλω σαρώσει κατόπιν σου και εξολοθρεύσει
του Αχαάβ τον ουρούντα προς τον τοίχον και τον
πεφυλαγμένον και τον αφειμένον μεταξύ του Ισραήλ·
22 και θέλω καταστήσει τον οίκόν σου ως τον οίκον
του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, και ως τον οίκον του
Βαασά υιού του Αχιά, διά τον παροργισμόν τον οποίον

με παρώργιαας, και έκαμες τον Ισραήλ να αμαρτήση.
23 Και περί της Ιεζάβελ έτι ελάλησεν ο Κύριος, λέγων,
Οι κύνες θέλουσι καταφάγει την Ιεζάβελ πλησίον του
προτειχίσματος της Ιεζραέλ· 24 όστις εκ του Αχαάβ
αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει
αυτόν· και όστις αποθάνη εν τω αγρώ, τα πετεινά του
ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν. 25 Ουδείς τωόντι
δεν εστάθη όμοιος του Αχαάβ, όστις επώλησεν εαυτόν
εις το να πράττη πονηρά ενώπιον του Κυρίου, όπως
εκίνει αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού. 26 Και έπραξε
βδελυρά σφόδρα ακολουθών τα είδωλα, κατά πάντα
όσα έπραττον οι Αμορραίοι, τους οποίους ο Κύριος
εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 27 Ως δε
ήκουσεν ο Αχαάβ τους λόγους τούτους, διέρρηξε τα
ιμάτια αυτού και έβαλε σάκκον επί την σάρκα αυτού και
ενήστευσε, και εκοίτετο περιτετυλιγμένος σάκκον και
εβάδιζε κεκυφώς. 28 Ήλθε δε ο λόγος του Κυρίου προς
Ηλίαν τον Θεσβίτην, λέγων, 29 Είδες πως εταπεινώθη ο
Αχαάβ ενώπιόν μου; επειδή εταπεινώθη ενώπιόν μου,
δεν θέλω φέρει το κακόν εν ταις ημέραις αυτού· εν ταις
ημέραις του υιού αυτού θέλω φέρει το κακόν επί τον
οίκον αυτού.

22 Παρήλθον δε τρία έτη άνευ πολέμου αναμέσον
της Συρίας και του Ισραήλ. 2 Κατά δε το τρίτον
έτος κατέβη Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα προς τον
βασιλέα του Ισραήλ. 3 Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ
προς τους δούλους αυτού, Εξεύρετε ότι η Ραμώθ-γαλαάδ
είναι ημών, και ημείς σιωπώμεν εις το να λάβωμεν
αυτήν εκ της χειρός του βασιλέως της Συρίας; 4 Και
είπε προς τον Ιωσαφάτ, Έρχεσαι μετ' εμού διά να
πολεμήσωμεν την Ραμώθ-γαλαάδ; Και είπεν ο Ιωσαφάτ
προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Εγώ είμαι καθώς συ, ο
λαός μου καθώς ο λαός σου, οι ίπποι μου καθώς οι
ίπποι σου. 5 Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του
Ισραήλ, Ερώτησον, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου
σήμερον. 6 Και συνήθροισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ
τους προφήτας, περίπου τετρακοσίους άνδρας, και είπε
προς αυτούς, να υπάγω εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ να
πολεμήσω, ή να απέχω; οι δε είπον, Ανάβα, και ο Κύριος
θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. 7
Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα έτι προφήτης
του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; 8 Και είπεν
ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Είναι έτι
άνθρωπός τις, Μιχαίας, ο υιός του Ιεμλά, διά του οποίου
δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην μισώ αυτόν·
διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν. Και
είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. 9 Και
εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ένα ευνούχον και είπε,
Σπεύσον να φέρης Μιχαίαν τον υιόν του Ιεμλά. 10 Ο δε
βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα
εκάθηντο, έκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι
στολάς, εν τόπω ανοικτώ κατά την είσοδον της πύλης
της Σαμαρείας· και πάντες οι προφήται προεφήτευον
έμπροσθεν αυτών. 11 Και Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά
είχε κάμει εις εαυτόν σιδηρά κέρατα· και είπεν, Ούτω
λέγει Κύριος· Διά τούτων θέλεις κερατίσει τους Συρίους,
εωσού συντελέσης αυτούς. 12 Και πάντες οι προφήται
προεφήτευον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ
και ευοδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις
την χείρα του βασιλέως. 13 Και ο μηνυτής, όστις υπήγε
να καλέση τον Μιχαίαν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού
τώρα, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός
στόματος καλόν περί του βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν
ας ήναι ως ο λόγος ενός εξ εκείνων, και λάλησον το
καλόν. 14 Ο δε Μιχαίας είπε, Ζη Κύριος, ό,τι μοι είπη ο
Κύριος, τούτο θέλω λαλήσει. 15 Ήλθε λοιπόν προς τον
βασιλέα. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαία, να
υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν, ή
να απέχωμεν; Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα και
ευοδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την
χείρα του βασιλέως. 16 Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς,
Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζει, να μη λέγης προς εμέ
παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; 17 Ο δε είπεν,
είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα όρη, ως
πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. Και είπε Κύριος, Ούτοι
δεν έχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν έκαστος εις τον
οίκον αυτού εν ειρήνη. 18 Και είπεν ο βασιλεύς του
Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα έτι δεν θέλει
προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; 19 Και ο
Μιχαίας είπεν, Άκουσον λοιπόν τον λόγον του Κυρίου.
Είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού,
και πάσαν την στρατιάν του ουρανού παρισταμένην
περί αυτόν, εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού.
20 Και είπε Κύριος, Τις θέλει απατήσει τον Αχαάβ,
ώστε να αναβή και να πέση εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και
ο μεν είπεν ούτως, ο δε είπεν ούτως. 21 Και εξήλθε
το πνεύμα και εστάθη ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ
θέλω απατήσει αυτόν. 22 Και είπε Κύριος προς αυτό,
Τίνι τρόπω; Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω είσθαι
πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι πάντων των προφητών
αυτού. Και είπε Κύριος, Θέλεις απατήσει και έτι θέλεις
κατορθώσει· έξελθε και κάμε ούτω. 23 Τώρα λοιπόν,
ιδού, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι
πάντων τούτων των προφητών σου, και ο Κύριος
ελάλησε κακόν επί σε. 24 Τότε πλησιάσας Σεδεκίας
ο υιός του Χαναανά, ερράπισε τον Μιχαίαν επί την
σιαγόνα και είπε, Διά ποίας οδού επέρασε το Πνεύμα του
Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήση προς σε; 25 Και είπεν
ο Μιχαίας, Ιδού, θέλεις ιδεί, καθ' ην ημέραν θέλεις
εισέρχεσθαι από ταμείου εις ταμείον διά να κρυφθής. 26
Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαίαν
και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον άρχοντα της
πόλεως και προς Ιωάς τον υιόν του βασιλέως· 27 και
είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Βάλετε τούτον εις την
φυλακήν και τρέφετε αυτόν με άρτον θλίψεως και με
ύδωρ θλίψεως, εωσού επιστρέψω εν ειρήνη. 28 Και
είπεν ο Μιχαίας, Εάν τωόντι επιστρέψης εν ειρήνη, ο
Θεός δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Ακούσατε σεις,
πάντες οι λαοί. 29 Και ανέβη ο βασιλεύς του Ισραήλ και
Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. 30
Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ,
Εγώ θέλω μετασχηματισθή και εισέλθει εις την μάχην·
συ δε ενδύθητι την στολήν σου. Και μετεσχηματίσθη ο
βασιλεύς του Ισραήλ και εισήλθεν εις την μάχην. 31 Ο δε
βασιλεύς της Συρίας είχε προστάξει τους τριάκοντα δύο
αμαξάρχας αυτού, λέγων, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν
μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. 32

Και ως είδον οι αμαξάρχαι τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί
είπον, Βεβαίως ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ. Και
περιεστράφησαν διά να πολεμήσωσιν αυτόν· αλλ' ο
Ιωσαφάτ ανεβόησεν. **33** Ιδόντες δε οι αμαξάρχαι ότι
δεν ήτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της
καταδιώξεως αυτού. **34** Άνθρωπος δε τις, τοξεύσας
ασκόπως, εκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ
των αρθρώσεων του θώρακος· ο δε είπε προς τον
ηνίοχον αυτού, Στρέψον την χείρα σου και έκβαλέ
με εκ του στρατεύματος· διότι επληγώθην. **35** Και η
μάχη εμεγαλύνθη εν τη ημέρα εκείνη· ο δε βασιλεύς
ίστατο επί της αμάξης αντικρύ των Συρίων, και προς
το εσπέρας απέθανε· και το αίμα έρρεεν εκ της πληγής
εις τον κόλπον της αμάξης. **36** Και περί την δύσιν του
ηλίου έγεινε διακήρυξις εν τω στρατοπέδω, λέγουσα,
Έκαστος εις την πόλιν αυτού και έκαστος εις τον τόπον
αυτού. **37** Και απέθανεν ο βασιλεύς και εκομίσθη εις
Σαμάρειαν· και ενεταφίασαν τον βασιλέα εν Σαμαρεία.
38 Και έπλυναν την άμαξαν εις το υδροστάσιον της
Σαμαρείας· έπλυναν έτι και τα όπλα αυτού· και έγλειψαν
οι κύνες το αίμα αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου,
τον οποίον ελάλησεν. **39** Αι δε λοιπαί των πράξεων
του Αχαάβ και πάντα όσα έκαμε, και ο ελεφάντινος
οίκος τον οποίον ωκοδόμησε και πάσαι αι πόλεις, τας
οποίας έκτισε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των
χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **40** Και εκοιμήθη
ο Αχαάβ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν
αντ' αυτού Οχοζίας ο υιός αυτού. **41** Ο δε Ιωσαφάτ ο
υιός του Ασά εβασίλευσεν επί τον Ιούδα, το τέταρτον
έτος του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ. **42** Ο Ιωσαφάτ
ήτο τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ότε εβασίλευσε·
και εβασίλευσεν εικοσιπέντε έτη εν Ιερουσαλήμ· το
δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αζουβά, θυγάτηρ του
Σιλεΐ. **43** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Ασά του
πατρός αυτού· δεν εξέκλινεν απ' αυτών, πράττων το
ευθές ενώπιον του Κυρίου. Οι υψηλοί όμως τόποι δεν
αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν εν
τοις υψηλοίς τόποις. **44** Και είχεν ειρήνην ο Ιωσαφάτ
μετά του βασιλέως του Ισραήλ. **45** Αι δε λοιπαί των
πράξεων του Ιωσαφάτ, και τα κατορθώματα αυτού όσα
έκαμε, και οι πόλεμοι αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν
τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **46**
Και το υπόλοιπον των σοδομιτών, το εναπολειφθέν εν
ταις ημέραις Ασά του πατρός αυτού, αυτός εξήλειψεν
από της γης. **47** Τότε δεν υπήρχε βασιλεύς εν Εδώμ·
διοικητής ήτο βασιλεύς. **48** Ο Ιωσαφάτ έκαμε πλοία εν
Θαρσείς, διά να πλεύσωσιν εις Οφείρ διά χρυσίον· πλην
δεν υπήγον, διότι τα πλοία συνετρίφθησαν εν Εσιών-
γάβερ. **49** Τότε είπεν Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ προς
τον Ιωσαφάτ, Ας υπάγωσιν οι δούλοί μου μετά των
δούλων σου εις τα πλοία· ο Ιωσαφάτ όμως δεν ηθέλησε.
50 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού
και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ
του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωράμ ο
υιός αυτού. **51** Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ εβασίλευσεν
επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, το δέκατον έβδομον έτος
του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσε δύο
έτη επί τον Ισραήλ. **52** Και έπραξε τα πονηρά ενώπιον
του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός
αυτού και εις την οδόν της μητρός αυτού και εις την
οδόν του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον
Ισραήλ να αμαρτήση· **53** διότι ελάτρευσε τον Βάαλ και
προσεκύνησεν αυτόν, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν
του Ισραήλ, κατά πάντα όσα έπραξεν ο πατήρ αυτού.

Βασιλειῶν Δ΄

1 Μετά δε τον θάνατον του Αχαάβ, επανεστάτησεν ο
Μωάβ εναντίον του Ισραήλ. **2** Και έπεσεν ο Οχοζίας
διά του δρυφράκτου του υπερώου αυτού, το οποίον ήτο
εν Σαμαρεία, και ηρρώστησε· και απέστειλε μηνυτάς,
ειπών προς αυτούς, Υπάγετε, ερωτήσατε τον Βέελ-
ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, αν έχω να αναλάβω
από της αρρωστίας ταύτης. **3** Αλλ' ο άγγελος Κυρίου
είπε προς Ηλίαν τον Θεσβίτην, Σηκώθητι, ανάβα εις
συνάντησιν των μηνυτών του βασιλέως της Σαμαρείας
και ειπέ προς αυτούς, Επειδή δεν είναι Θεός εν τω
Ισραήλ, διά τούτο υπάγετε να ερωτήσητε τον Βέελ-
ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; **4** Τώρα λοιπόν ούτω
λέγει ο Κύριος· Δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εις
την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. Και
ανεχώρησεν ο Ηλίας. **5** Και επέστρεψαν οι μηνυταί προς
αυτόν· ο δε είπε προς αυτούς, Διά τι επεστρέψατε; **6** Και
είπον προς αυτόν, Άνθρωπος τις ανέβη εις συνάντησιν
ημών και είπε προς ημάς, Υπάγετε, επιστρέψατε προς
τον βασιλέα, όστις σας απέστειλε, και είπατε προς
αυτόν, ούτω λέγει Κύριος· Επειδή δεν είναι Θεός εν
τω Ισραήλ, διά τούτο στέλλεις να ερωτήσης τον Βέελ-
ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; δεν θέλεις λοιπόν
καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ'
εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **7** Και είπε προς αυτούς,
Οποία ήτο η μορφή του ανθρώπου, όστις ανέβη εις
συνάντησίν σας και ελάλησε προς εσάς τους λόγους
τούτους; **8** Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Άνθρωπος
δασύτριχος και περιεζωσμένος την οσφύν αυτού με
ζώνην δερματίνην. Και είπεν, Ηλίας ο Θεσβίτης είναι. **9**
Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς προς αυτόν πεντηκόνταρχον
μετά των πεντήκοντα αυτού. Και ανέβη προς αυτόν· και
ιδού, εκάθητο επί της κορυφής του όρους. Και είπε προς
αυτόν, Άνθρωπε του Θεού, ο βασιλεύς είπε, Κατάβα. **10**
Και αποκριθείς ο Ηλίας είπε προς τον πεντηκόνταρχον,
Εάν εγώ ήμαι άνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ
ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πεντήκοντά
σου. Και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν
αυτόν και τους πεντήκοντα αυτού. **11** Και απέστειλε
προς αυτόν πάλιν άλλον πεντηκόνταρχον μετά των
πεντήκοντα αυτού. Και ελάλησε και είπε προς αυτόν,
Άνθρωπε του Θεού, ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ταχέως
κατάβα. **12** Και αποκριθείς ο Ηλίας είπε προς αυτούς,
Εάν εγώ ήμαι άνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ
ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πεντήκοντά
σου. Και κατέβη πυρ Θεού εξ ουρανού και κατέφαγεν
αυτόν και τους πεντήκοντα αυτού. **13** Και πάλιν
απέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα
αυτού. Και αναβάς ο τρίτος πεντηκόνταρχος ήλθε και
εγονάτισεν έμπροσθεν του Ηλία και παρεκάλεσεν αυτόν
και είπε προς αυτόν; Άνθρωπε του Θεού, ας σταθή,
δέομαι, αξιοτίμητος εις τους οφθαλμούς σου η ζωή μου
και η ζωή των δούλων σου τούτων των πεντήκοντα·
14 ιδού, κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέκαυσε τους
δύο πρώτους πεντηκοντάρχους μετά των πεντήκοντα
αυτών· ας σταθή λοιπόν η ζωή μου αξιοτίμητος εις τους
οφθαλμούς σου. **15** Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς
τον Ηλίαν, Κατάβα μετ' αυτού· μη φοβηθής απ' αυτού.
Και εσηκώθη και κατέβη μετ' αυτού προς τον βασιλέα.
16 Και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή
απέστειλας μηνυτάς να ερωτήσωσι τον Βέελ-ζεβούλ,
τον θεόν της Ακκαρών, ως εάν δεν ήτο Θεός εν τω
Ισραήλ διά να ζητήσης τον λόγον αυτού, διά τούτο δεν
θέλεις καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης,
αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **17** Και απέθανε κατά
τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Ηλίας·
εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο Ιωράμ, εν τω δευτέρω έτει
του Ιωράμ, υιού του Ιωσαφάτ, βασιλέως του Ιούδα·
επειδή δεν είχεν υιόν. **18** Αι δε λοιπαί των πράξεων
του Οχοζίου, όσας έκαμε, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω
βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;

2 Ότε δε έμελλεν ο Κύριος να αναβιβάση τον Ηλίαν
εις τον ουρανόν με ανεμοστρόβιλον, ανεχώρησεν ο
Ηλίας μετά του Ελισσαιέ από Γαλγάλων. **2** Και είπεν ο
Ηλίας προς τον Ελισσαιέ, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ·
διότι ο Κύριος με απέστειλεν έως Βαιθήλ. Και είπεν ο
Ελισσαιέ, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε
αφήσει. Και κατέβησαν εις Βαιθήλ. **3** Και εξήλθον οι υιοί
των προφητών οι εν Βαιθήλ προς τον Ελισσαιέ και είπον
προς αυτόν, Εξεύρεις ότι ο Κύριος σήμερον λαμβάνει
τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και είπε,
Και εγώ εξεύρω τούτο· σιωπάτε. **4** Και είπεν ο Ηλίας
προς αυτόν, Ελισσαιέ, κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι
ο Κύριος με απέστειλεν εις Ιεριχώ. Ο δε είπε, Ζη Κύριος
και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και ήλθον
εις Ιεριχώ. **5** Και προσήλθον οι υιοί των προφητών
οι εν Ιεριχώ προς τον Ελισσαιέ και είπον προς αυτόν,
Εξεύρεις ότι ο Κύριος σήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου
επάνωθεν της κεφαλής σου; Και είπε, Και εγώ εξεύρω
τούτο· σιωπάτε. **6** Και είπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Κάθου
ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις
τον Ιορδάνην. Ο δε είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου,
δεν θέλω σε αφήσει. Και υπήγαν αμφότεροι. **7** Και
υπήγαν πεντήκοντα άνδρες εκ των υιών των προφητών,
και εστάθησαν απέναντι μακρόθεν· εκείνοι δε οι δύο
εστάθησαν επί του Ιορδάνου. **8** Και έλαβεν ο Ηλίας την
μηλωτήν αυτού και εδίπλωσεν αυτήν και εκτύπησε τα
ύδατα, και διηρέθησαν ένθεν και ένθεν, και διέβησαν
αμφότεροι διά ξηράς. **9** Και ότε διέβησαν, είπεν ο
Ηλίας προς τον Ελισσαιέ, Ζήτησον τι να σοι κάμω, πριν
αναληφθώ από σου. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Διπλασία
μερίς του πνεύματός σου ας ήναι, παρακαλώ, επ' εμέ. **10**
Ο δε είπε, Σκληρόν πράγμα εζήτησας· πλην εάν με ίδης
αναλαμβανόμενον από σου, θέλει γείνει εις σε ούτως· ει
δε μη, δεν θέλει γείνει. **11** Και ενώ αυτοί περιεπάτουν
έτι λαλούντες, ιδού, άμαξα πυρός και ίπποι πυρός, και
διεχώρισαν αυτούς αμφοτέρους· και ανέβη ο Ηλίας με
ανεμοστρόβιλον εις τον ουρανόν. **12** Ο δε Ελισσαιέ
έβλεπε και εβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, άμαξα του
Ισραήλ και ιππικόν αυτού. Και δεν είδεν αυτόν πλέον·
και επίασε τα ιμάτια αυτού και διέσχισεν αυτά εις δύο
τμήματα. **13** Και σηκώσας την μηλωτήν του Ηλία, ήτις
έπεσεν επάνωθεν εκείνου, επέστρεφε και εστάθη επί
του χείλους του Ιορδάνου. **14** Και λαβών την μηλωτήν
του Ηλία, ήτις έπεσεν επάνωθεν εκείνου, εκτύπησε τα

ύδατα και είπε, Που είναι Κύριος ο Θεός του Ηλία; Και
ως εκτύπησε και αυτός τα ύδατα, διηρέθησαν ένθεν και
ένθεν· και διέβη ο Ελισσαιέ. 15 Και ιδόντες αυτόν οι υιοί
των προφητών, οι εν Ιεριχώ εκ του απέναντι, είπον,
Το πνεύμα του Ηλία επανεπαύθη επί τον Ελισσαιέ. Και
ήλθον εις συνάντησιν αυτού και προσεκύνησαν αυτόν
έως εδάφους. 16 Και είπον προς αυτόν, Ιδού τώρα,
πεντήκοντα δυνατοί άνδρες είναι μετά των δούλων σου·
ας υπάγωσι, παρακαλούμεν, και ας ζητήσωσι τον κύριόν
σου, μήποτε εσήκωσεν αυτόν το πνεύμα του Κυρίου και
έρριψεν αυτόν επί τινός όρους ή επί τινός κοιλάδος.
Και είπε, Μη αποστείλητε. 17 Αλλ' αφού εβίασαν αυτόν
τόσον ώστε ησχύνετο, είπεν, Αποστείλατε. Απέστειλαν
λοιπόν πεντήκοντα άνδρας και εζήτησαν τρεις ημέρας,
πλην δεν εύρηκαν αυτόν. 18 Και ότε επέστρεψαν προς
αυτόν, διότι έμεινεν εν Ιεριχώ, είπε προς αυτούς, Δεν
σας είπα, Μη υπάγητε; 19 Και είπον οι άνδρες της
πόλεως προς τον Ελισσαιέ, Ιδού τώρα, η θέσις της
πόλεως ταύτης είναι καλή, καθώς ο κύριός μου βλέπει
τα ύδατα όμως είναι κακά και η γη άγονος. 20 Και
είπε, Φέρετέ μοι φιάλην καινήν και βάλετε άλας εις
αυτήν. Και έφεραν προς αυτόν. 21 Και εξήλθεν εις την
πηγήν των υδάτων και έρριψε το άλας εκεί και είπεν,
Ούτω λέγει Κύριος· Υγίανα τα ύδατα ταύτα· δεν θέλει
είσθαι πλέον εκ τούτων θάνατος ή ακαρπία. 22 Και
ιάθησαν τα ύδατα έως της ημέρας ταύτης, κατά τον
λόγον του Ελισσαιέ, τον οποίον ελάλησε. 23 Και ανέβη
εκείθεν εις Βαιθήλ· και ενώ αυτός ανέβαινεν εν τη οδώ,
εξήλθον εκ της πόλεως παιδία μικρά και ενέπαιζον
αυτόν και έλεγον προς αυτόν, Ανάβαινε, φαλακρέ·
ανάβαινε, φαλακρέ· 24 ο δε εστράφη οπίσω και ιδών
αυτά, κατηράσθη αυτά εις το όνομα του Κυρίου. Και
εξήλθον εκ του δάσους δύο άρκτοι και διεσπάραξαν εξ
αυτών τεσσαράκοντα δύο παιδία. 25 Και υπήγεν εκείθεν
εις το όρος τον Κάρμηλον· και εκείθεν επέστρεψεν εις
Σαμάρειαν.

3 Ο δε Ιωράμ υιός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον
Ισραήλ εν Σαμαρεία, το δέκατον όγδοον έτος του
Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν έτη
δώδεκα. 2 Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ουχί
όμως καθώς ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού· διότι
εσήκωσε το άγαλμα του Βάαλ, το οποίον είχε κάμει ο
πατήρ αυτού. 3 Πλην ήτο προσκεκολλημένος εις τας
αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον
Ισραήλ να αμαρτήση· δεν απεμακρύνθη απ' αυτών. 4
Μησά δε ο βασιλεύς του Μωάβ είχε ποίμνια, και έδιδεν
εις τον βασιλέα του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας αρνίων και
εκατόν χιλιάδας κριών με τα μαλλία αυτών. 5 Αλλ'
αφού απέθανεν ο Αχαάβ, απεστάτησεν ο βασιλεύς του
Μωάβ κατά του βασιλέως του Ισραήλ. 6 Και εξήλθεν
ο βασιλεύς Ιωράμ εκ της Σαμαρείας κατ' εκείνον τον
καιρόν και απηρίθμησε πάντα τον Ισραήλ. 7 Και υπήγε
και απέστειλε προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα,
λέγων, Ο βασιλεύς του Μωάβ απεστάτησε κατ' εμού·
έρχεσαι μετ' εμού εναντίον του Μωάβ εις πόλεμον; Ο δε
είπε, Θέλω αναβή· εγώ είμαι ως συ, ο λαός μου ως ο
λαός σου, οι ίπποι μου ως οι ίπποι σου. 8 Και είπε, Διά
ποίας οδού θέλομεν αναβή; Ο δε απεκρίθη, Διά της οδού
της ερήμου Εδώμ. 9 Και υπήγεν ο βασιλεύς του Ισραήλ
και ο βασιλεύς του Ιούδα και ο βασιλεύς του Εδώμ· και
περιήλθον οδόν επτά ημερών· και δεν ήτο ύδωρ διά
το στρατόπεδον και διά τα κτήνη τα ακολουθούντα
αυτούς. 10 Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Ω βεβαίως
συνεκάλεσεν ο Κύριος τους τρεις τούτους βασιλείς, διά
να παραδώση αυτούς εις την χείρα του Μωάβ. 11 Ο δε
Ιωσαφάτ είπε, Δεν είναι εδώ προφήτης του Κυρίου, διά
να ερωτήσωμεν τον Κύριον δι' αυτού; Και απεκρίθη εις
εκ των δούλων του βασιλέως του Ισραήλ, και είπεν,
Είναι εδώ Ελισσαιέ ο υιός του Σαφάτ, όστις επέχεεν
ύδωρ εις τας χείρας του Ηλία. 12 Και είπεν ο Ιωσαφάτ,
Λόγος Κυρίου είναι μετ' αυτού. Και κατέβησαν προς
αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ και ο
βασιλεύς του Εδώμ. 13 Και είπεν ο Ελισσαιέ προς τον
βασιλέα του Ισραήλ, Τι είναι μεταξύ εμού και σου;
ύπαγε προς τους προφήτας του πατρός σου και προς
τους προφήτας της μητρός σου. Και είπε προς αυτόν ο
βασιλεύς του Ισραήλ, Μή· διότι ο Κύριος συνεκάλεσε
τους τρεις τούτους βασιλείς, διά να παραδώση αυτούς
εις την χείρα του Μωάβ. 14 Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ζη ο
Κύριος των δυνάμεων, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι,
βεβαίως εάν δεν εσεβόμην το πρόσωπον του Ιωσαφάτ
βασιλέως του Ιούδα, δεν ήθελον επιβλέψει προς σε, ουδέ
ήθελον σε ιδεί, 15 αλλά τώρα φέρετέ μοι ψαλτωδόν.
Και ενώ έψαλλεν ο ψαλτωδός, ήλθεν επ' αυτόν η χειρ
του Κυρίου. 16 Και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Κάμε την
κοιλάδα ταύτην λάκκους· 17 διότι ούτω λέγει Κύριος,
Δεν θέλετε ιδεί άνεμον και δεν θέλετε ιδεί βροχήν· και
αύτη η κοιλάς θέλει πλησθή ύδατος, και θέλει πίει, σεις
και τα ποίμνιά σας και τα κτήνη σας· 18 αλλά τούτο
είναι μικρόν πράγμα εις τους οφθαλμούς του Κυρίου·
εις την χείρα σας θέλει παραδώσει και τον Μωάβ· 19 και
θέλετε πατάξει πάσαν οχυράν πόλιν και πάσαν εκλεκτήν
πόλιν, και θέλετε καταβάλει παν δένδρον καλόν, και
εμφράξει πάσας τας πηγάς των υδάτων, και αχρειώσει
με λίθους πάσαν αγαθήν μερίδα γης. 20 Και το πρωΐ,
ενώ ετελείτο η προσφορά, ιδού, ήλθον ύδατα από της
οδού Εδώμ, και επλήσθη η γη υδάτων. 21 Και ότε
ήκουσαν πάντες οι Μωαβίται ότι ανέβησαν οι βασιλείς
διά να πολεμήσωσιν αυτούς, συνηθροίσθησαν πάντες οι
μάχαιραν περιζωννύμενοι και επάνω, και εστάθησαν επί
των συνόρων. 22 Και εξηγέρθησαν το πρωΐ, και καθώς
ανέτειλεν ο ήλιος επί τα ύδατα, είδον οι Μωαβίται εκ
του απέναντι τα ύδατα κόκκινα ως αίμα· 23 και είπον,
Τούτο είναι αίμα· βεβαίως οι βασιλείς επολέμησαν
και εκτυπήθησαν μετ' αλλήλων· τώρα λοιπόν εις τα
λάφυρα, Μωάβ. 24 Και ότε ήλθον εις το στρατόπεδον
του Ισραήλ, εσηκώθησαν οι Ισραηλίται και επάταξαν
τους Μωαβίτας, ώστε έφυγον από προσώπου αυτών·
και κτυπώντες τους Μωαβίτας εισήλθον εις την γην
αυτών. 25 Και κατέστρεψαν τας πόλεις· και εις πάσαν
αγαθήν μερίδα γης έρριψαν έκαστος την πέτραν αυτού,
και εγέμισαν αυτήν· και πάσας τας πηγάς των υδάτων
ενέφραξαν, και παν δένδρον καλόν κατέβαλον· ώστε εν
Κιρ-αρασέθ έμειναν οι λίθοι αυτής, και κυκλώσαντες οι
σφενδονισταί επάταξαν αυτήν. 26 Και ότε βασιλεύς του
Μωάβ είδεν ότι η μάχη υπερίσχυεν εναντίον αυτού,
έλαβε μεθ' αυτού επτακοσίους άνδρας ξιφήρεις, διά να

διακόψωσι το στράτευμα, μέχρι του βασιλέως Εδώμ· πλην δεν ηδυνήθησαν. **27** Τότε έλαβε τον πρωτότοκον αυτού υιόν, όστις έμελλε να βασιλεύση αντ' αυτού, και προσέφερεν αυτόν ολοκαύτωμα επί του τείχους· και έγεινεν αγανάκτησις μεγάλη εν τω Ισραήλ· και αναχωρήσαντες απ' αυτού, επέστρεψαν εις την γην αυτών.

4 Γυνή δε τις εκ των γυναικών των υιών των προφητών εβόα προς τον Ελισσαιέ, λέγουσα, Ο δούλός σου ο ανήρ μου απέθανε· και συ εξεύρεις ότι ο δούλός σου εφοβείτο τον Κύριον· και ο δανειστής ήλθε να λάβη τους δύο υιούς μου εις εαυτόν διά δούλους. **2** Και είπε προς αυτήν ο Ελισσαιέ, Τι να σοι κάμω; φανέρωσόν μοι τι έχεις εν τω οίκω σου; Η δε είπεν, Η δούλη σου δεν έχει ουδέν εν τω οίκω, ειμή εν αγγείον ελαίου. **3** Και είπεν, Ύπαγε, δανείσθητι έξωθεν αγγεία παρά πάντων των γειτόνων σου, αγγεία κενά· δανείσθητι ουχί ολίγα· **4** είσελθε έπειτα και κλείσον την θύραν όπισθέν σου και όπισθεν των υιών σου, και χύσον εκ του ελαίου εις πάντα τα σκεύη εκείνα, και τα γεμιζόμενα θες κατά μέρος. **5** Ανεχώρησε λοιπόν απ' αυτού και έκλεισε θύραν όπισθεν αυτής και όπισθεν των υιών αυτής· και εκείνοι μεν επλησίαζον εις αυτήν τα αγγεία, αυτή δε ενέχεε. **6** Και αφού εγέμισαν τα αγγεία, είπε προς τον υιόν αυτής, Φέρε μοι και άλλο αγγείον. Ο δε είπε προς αυτήν, Δεν είναι άλλο αγγείον. Και εστάθη το έλαιον. **7** Τότε ήλθε και απήγγειλε προς τον άνθρωπον του Θεού. Και εκείνος είπεν, Ύπαγε, πώλησον το έλαιον και πλήρωσον το χρέος σου και ζήσον με το υπόλοιπον, συ και τα τέκνα σου. **8** Και εν ημέρα τινί διέβαινεν ο Ελισσαιέ εις Σουνάμ, όπου ήτο γυνή τις μεγάλη, και αυτή εκράτησεν αυτόν διά να φάγη άρτον. Και οσάκις διέβαινεν, έστρεφεν εκεί διά να φάγη άρτον. **9** Και είπεν η γυνή προς τον άνδρα αυτής, Ιδού τώρα, γνωρίζω ότι είναι άγιος άνθρωπος του Θεού ούτος, όστις πάντοτε διαβαίνει προς ημάς· **10** ας κάμωμεν, παρακαλώ, μικρόν υπερώον επί του τοίχου· και ας βάλωμεν εκεί δι' αυτόν κλίνην και τράπεζαν και καθέδραν και λύχνον, διά να στρέφη εκεί, όταν έρχηται προς ημάς. **11** Και εν ημέρα τινί ήλθεν εκεί και έστρεψεν εις το υπερώον και εκοιμήθη εκεί. **12** Και είπε προς Γιεζεί τον υπηρέτην αυτού, Κάλεσον την Σουναμίτιν ταύτην. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη έμπροσθεν αυτού. **13** Και είπε προς αυτόν, Ειπέ τώρα προς αυτήν, Ιδού, συ έλαβες πάσας ταύτας τας φροντίδας υπέρ ημών· τι να κάμω προς σε; έχεις τι να είπης προς τον βασιλέα ή προς τον αρχιστράτηγον; Η δε απεκρίθη, Εγώ κατοικώ μεταξύ του λαού μου. **14** Και είπε, Τι λοιπόν να κάμω δι' αυτήν; Και ο Γιεζεί απεκρίθη, Αληθώς, αυτή δεν έχει τέκνον, και ο ανήρ αυτής είναι γέρων. **15** Και είπε, Κάλεσον αυτήν. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη εις την θύραν. **16** Και είπε, Το ερχόμενον έτος, κατά τούτον τον καιρόν, θέλεις έχει υιόν εις τας αγκάλας σου. Η δε είπε, Μη, κύριέ μου, άνθρωπε του Θεού, μη ψευσθής προς την δούλην σου. **17** Και η γυνή συνέλαβε και εγέννησεν υιόν το ερχόμενον έτος, κατά τον καιρόν εκείνον τον οποίον είπε προς αυτήν ο Ελισσαιέ. **18** Και ότε εμεγάλωσε το παιδίον, εξήλθεν ημέραν τινά προς τον πατέρα αυτού εις τους θεριστάς. **19** Και είπε προς τον πατέρα αυτού, Την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου. Ο δε είπε προς τον δούλον, Λάβε αυτό προς την μητέρα αυτού. **20** Και λαβών αυτό, έφερεν αυτό προς την μητέρα αυτού, και εκάθησεν επί των γονάτων αυτής μέχρι μεσημβρίας και απέθανε. **21** Και ανέβη και επλαγίασεν αυτό επί της κλίνης του ανθρώπου του Θεού, και έκλεισε την θύραν επάνωθεν αυτού και εξήλθε. **22** Και εκάλεσε τον άνδρα αυτής, λέγουσα, Απόστειλον προς εμέ, παρακαλώ, ένα εκ των δούλων και μίαν εκ των όνων, διά να τρέξω προς τον άνθρωπον του Θεού και να επιστρέψω. **23** Ο δε είπε, Διά τι συ υπάγεις σήμερον προς αυτόν; δεν είναι νεομηνία ουδέ σάββατον. Η δε είπεν, Ειρήνη. **24** Τότε έστρωσε την όνον και είπε προς τον δούλον αυτής, Σύρε και προχώρει μη παύσης εις εμέ την πορείαν, εκτός εάν σε προστάξω. **25** Και υπήγε και ήλθε προς τον άνθρωπον του Θεού εις το όρος τον Κάρμηλον. Και ως είδεν ο άνθρωπος του Θεού αυτήν μακρόθεν, είπε προς τον Γιεζεί τον υπηρέτην αυτού, Ιδού, η Σουναμίτις εκείνη· **26** τώρα λοιπόν, τρέξον εις συνάντησιν αυτής· και ειπέ προς αυτήν, Καλώς έχεις; καλώς έχει ο ανήρ σου; καλώς έχει το παιδίον; Η δε είπε, Καλώς. **27** Και ότε ήλθε προς τον άνθρωπον του Θεού εις το όρος, επίασε τους πόδας αυτού· ο δε Γιεζεί επλησίασε διά να αποσύρη αυτήν. Ο άνθρωπος όμως του Θεού είπεν, Άφες αυτήν· διότι η ψυχή αυτής είναι κατάπικρος εν αυτή· και ο Κύριος έκρυψεν αυτό απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσε. **28** Και εκείνη είπε, Μήπως εζήτησα υιόν παρά του κυρίου μου; δεν είπα, Μη με απατάς; **29** Τότε είπε προς τον Γιεζεί, Ζώσθητι την οσφύν σου και λάβε την βακτηρίαν μου εις την χείρα σου και ύπαγε· εάν απαντήσης άνθρωπον, μη χαιρετήσης αυτόν· και εάν τις σε χαιρετήση, μη αποκριθής εις αυτόν· και επίθες την βακτηρίαν μου επί το πρόσωπον του παιδίου. **30** Και η μήτηρ του παιδίου είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτήν. **31** Ο δε Γιεζεί επέρασεν έμπροσθεν αυτών, και επέθεσε την βακτηρίαν επί το πρόσωπον του παιδίου· πλην ουδεμία φωνή και ουδεμία ακρόασις. Όθεν επέστρεψεν εις συνάντησιν αυτού και απήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Δεν εξύπνησε το παιδίον. **32** Και ότε εισήλθεν ο Ελισσαιέ εις την οικίαν, ιδού, το παιδίον νεκρόν, πλαγιασμένον επί της κλίνης αυτού. **33** Εισήλθε λοιπόν και έκλεισε την θύραν όπισθεν των δύο αυτών και προσηυχήθη εις τον Κύριον. **34** Και ανέβη και επλαγίασεν επί το παιδίον, και επέθεσε το στόμα αυτού επί το στόμα εκείνου, και τους οφθαλμούς αυτού επί τους οφθαλμούς εκείνου, και τας χείρας αυτού επί τας χείρας εκείνου· και εξηπλώθη επ' αυτό· και εθερμάνθη η σαρξ του παιδίου. **35** Έπειτα εσύρθη, και περιεπάτει εν τω οικήματι πότε εδώ και πότε εκεί· και ανέβη πάλιν και εξηπλώθη επ' αυτό· και το παιδίον επταρνίσθη έως επτάκις και ήνοιξε το παιδίον τους οφθαλμούς αυτού. **36** Τότε εφώνησε τον Γιεζεί και είπε, Κάλεσον ταύτην την Σουναμίτιν. Και εκάλεσεν αυτήν· και ότε εισήλθε προς αυτόν, είπε, Λάβε τον υιόν σου. **37** Και εκείνη εισήλθε και έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν έως εδάφους, και εσήκωσε τον υιόν αυτής και εξήλθεν. **38** Ο δε Ελισσαιέ επέστρεψεν εις Γάλγαλα· και ήτο πείνα εν τη γή· και οι

υιοί των προφητών εκάθηντο έμπροσθεν αυτού· και
είπε προς τον υπηρέτην αυτού, Στήσον τον λέβητα
τον μέγαν και ψήσον μαγείρευμα διά τους υιούς των
προφητών. **39** Και εξελθών τις εις τον αγρόν διά να
συνάξη χόρτα, εύρηκεν αγριοκολοκύνθην, και εσύναξεν
απ' αυτής άγρια κολοκύνθια εωσού εγέμισε το ιμάτιον
αυτού, και επιστρέψας, έκοψεν αυτά εις τον λέβητα του
μαγειρεύματος, επειδή δεν εγνώριζον αυτά. **40** Έπειτα
εκένωσαν εις τους ανθρώπους διά να φάγωσι και καθώς
έφαγον εκ του μαγειρεύματος, εξεφώνησαν και είπον,
Άνθρωπε του Θεού, θάνατος είναι εν τω λέβητι. Και δεν
ηδύναντο να φάγωσιν. **41** Ο δε είπε, Φέρετε άλευρον.
Και έρριψεν αυτό εις τον λέβητα. Έπειτα είπε, Κένωσον
εις τον λαόν, διά να φάγωσι. Και δεν ήτο ουδέν κακόν
εν τω λέβητι. **42** Και ήλθεν άνθρωπός τις από Βάαλ-
σαλισά, και έφερεν εις τον άνθρωπον του Θεού άρτον
από των πρωτογεννημάτων, είκοσι κρίθινα ψωμία και
νωπά αστάχυα σίτου, εν τω σάκκω αυτού. Και είπε, Δος
εις τον λαόν, διά να φάγωσι. **43** Και ο θεράπων αυτού
είπε, Τι να βάλω τούτο έμπροσθεν εκατόν ανθρώπων; Ο
δε είπε, Δος εις τον λαόν, διά να φάγωσι διότι ούτω
λέγει Κύριος· Θέλουσι φάγει και αφήσει υπόλοιπον. **44**
Τότε έβαλεν έμπροσθεν αυτών, και έφαγον και αφήκαν
υπόλοιπον, κατά τον λόγον του Κυρίου.

5 Ο δε Νεεμάν, ο στρατηγός του βασιλέως της Συρίας,
ήτο ανήρ μέγας ενώπιον του κυρίου αυτού και
τιμώμενος, επειδή ο Κύριος δι' αυτού έδωκε σωτηρίαν
εις την Συρίαν· και ο άνθρωπος ήτο δυνατός εν ισχύϊ,
λεπρός όμως. **2** Εξήλθον δε οι Σύριοι κατά τάγματα
και έφερον αιχμάλωτον εκ της γης του Ισραήλ μικράν
τινά κόρην· και υπηρέτει την γυναίκα του Νεεμάν. **3**
Και είπε προς την κυρίαν αυτής, Είθε να ήτο ο κύριός
μου έμπροσθεν του προφήτου του εν Σαμαρεία, διότι
ήθελεν ιατρεύσει αυτόν από της λέπρας αυτού. **4** Και
εισελθών ο Νεεμάν απήγγειλε προς τον κύριον αυτού,
λέγων, Ούτω και ούτως ελάλησεν η κόρη η εκ της
γης του Ισραήλ. **5** Και είπεν ο βασιλεύς της Συρίας,
Ελθέ, ύπαγε, και θέλω στείλει επιστολήν προς τον
βασιλέα του Ισραήλ. Και ανεχώρησε και έλαβεν εν τη
χειρί αυτού δέκα τάλαντα αργυρίου και εξ χιλιάδας
χρυσούς και δέκα αλλαγάς ενδυμάτων· **6** Και έφερε την
επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγουσαν, Και
τώρα καθώς έλθη επιστολή αύτη προς σε, ιδού, έστειλα
προς σε Νεεμάν τον δούλον μου, διά να ιατρεύσης
αυτόν από της λέπρας αυτού. **7** Και καθώς ανέγνωσεν ο
βασιλεύς του Ισραήλ την επιστολήν, διέσχισε τα ιμάτια
αυτού, και είπε, Θεός είμαι εγώ, διά να θανατόνω και
να ζωοποιώ, ώστε ούτος στέλλει προς εμέ να ιατρεύσω
άνθρωπον από της λέπρας αυτού; γνωρίσατε λοιπόν,
παρακαλώ, και ιδέτε ότι ούτος ζητεί πρόφασιν εναντίον
μου. **8** Ως δε ήκουσεν ο Ελισσαιέ, ο άνθρωπος του Θεού,
ότι ο βασιλεύς του Ισραήλ διέσχισε τα ιμάτια αυτού,
απέστειλε προς τον βασιλέα, λέγων, Διά τι διέσχισας τα
ιμάτιά σου; ας έλθη τώρα προς εμέ, και θέλει γνωρίσει
ότι είναι προφήτης εν τω Ισραήλ. **9** Τότε ήλθεν ο Νεεμάν
μετά των ίππων αυτού και μετά της αμάξης αυτού,
και εστάθη εις την θύραν της οικίας του Ελισσαιέ. **10**
Και απέστειλε προς αυτόν ο Ελισσαιέ μηνυτήν, λέγων,
Ύπαγε και λούσθητι επτάκις εν τω Ιορδάνη, και θέλει
επανέλθει η σαρξ σου εις σε, και θέλεις καθαρισθή. **11** Ο
δε Νεεμάν εθυμώθη και ανεχώρησε και είπεν, Ιδού, εγώ
έλεγον, Θέλει βεβαίως εξέλθει προς εμέ και θέλει σταθή
και επικαλεσθή το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, και
διακινήσει την χείρα αυτού επί τον τόπον και ιατρεύσει
τον λεπρόν· **12** ο Αβανά και ο Φαρφάρ, ποταμοί της
Δαμασκού, δεν είναι καλήτεροι υπέρ πάντα τα ύδατα
του Ισραήλ; δεν ηδυνάμην να λουσθώ εν αυτοίς και
να καθαρισθώ; Και στραφείς, ανεχώρησε μετά θυμού.
13 Επλησίασαν δε οι δούλοι αυτού και ελάλησαν προς
αυτόν και είπον· Πάτερ μου, εάν ο προφήτης ήθελε σοι
ειπεί μέγα πράγμα, δεν ήθελες κάμει αυτό; πόσω μάλλον
τώρα, όταν σοι λέγη, Λούσθητι και καθαρίσθητι; **14** Τότε
κατέβη και εβυθίσθη επτάκις εις τον Ιορδάνην, κατά
τον λόγον του ανθρώπου του Θεού· και η σαρξ αυτού
αποκατέστη ως σαρξ παιδίου μικρού, και εκαθαρίσθη. **15**
Και επέστρεψε προς τον άνθρωπον του Θεού, αυτός και
πάσα η συνοδία αυτού, και ήλθε και εστάθη έμπροσθεν
αυτού· και είπεν, Ιδού, τώρα εγνώρισα ότι δεν είναι
Θεός εν πάση τη γη, ειμή εν τω Ισραήλ· όθεν τώρα
δέχθητι, παρακαλώ, δώρον παρά του δούλου σου. **16**
Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ενώπιον του οποίον παρίσταμαι,
δεν θέλω δεχθή. Ο δε εβίαζεν αυτόν να δεχθή, αλλά
δεν έστερξε. **17** Και είπεν ο Νεεμάν, Και αν μη, ας
δοθή, παρακαλώ, εις τον δούλον σου δύο ημιόνων
φορτίον εκ του χώματος τούτου, διότι ο δούλός σου
δεν θέλει προσφέρει εις το εξής ολοκαύτωμα ουδέ
θυσίαν εις άλλους θεούς, παρά μόνον εις τον Κύριον·
18 περί τούτου του πράγματος ας συγχωρήση ο Κύριος
τον δούλον σου, ότι, όταν εισέρχηται ο κύριός μου εις
τον οίκον του Ριμμών διά να προσκυνήση εκεί, και
στηρίζηται επί την χείρα μου, και εγώ κλίνω εμαυτόν
εν τω οίκω του Ριμμών, ενώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω
του Ριμμών, ο Κύριος ας συγχωρήση τον δούλον σου
περί του πράγματος τούτου **19** Και είπε προς αυτόν,
Ύπαγε εν ειρήνη. Και ανεχώρησεν απ' αυτού μικρόν τι
διάστημα. **20** Είπε δε ο Γιεζεί, ο υπηρέτης του Ελισσαιέ
του ανθρώπου του Θεού, Ιδού, εφείσθη ο κύριός μου
του Νεεμάν τούτου του Συρίου, ώστε να μη λάβη εκ της
χειρός αυτού εκείνο το οποίον έφερε· πλην, ζη Κύριος,
εγώ θέλω τρέξει κατόπιν αυτού και θέλω λάβει τι παρ'
αυτού. **21** Και έτρεξεν ο Γιεζεί κατόπιν του Νεεμάν.
Και ότε είδεν αυτόν ο Νεεμάν τρέχοντα κατόπιν αυτού,
επήδησεν εκ της αμάξης εις συνάντησιν αυτού και είπε,
Καλώς έχετε; **22** Ο δε είπε, Καλώς· ο κύριός μου με
απέστειλε, λέγων, Ιδού, ταύτην την ώραν ήλθον προς
εμέ, εκ του όρους Εφραΐμ, δύο νέοι εκ των υιών των
προφητών· δος εις αυτούς, παρακαλώ, εν τάλαντον
αργυρίου και δύο αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Και είπεν ο
Νεεμάν, Λάβε ευχαρίστως δύο τάλαντα. Και εβίασεν
αυτόν, και έδωσε τα δύο τάλαντα του αργυρίου εις δύο
θυλάκια, μετά δύο αλλαγών ενδυμάτων· και επέθεσεν
αυτά εις δύο εκ των δούλων αυτού, και εβάσταζον
αυτά έμπροσθεν αυτού. **24** Και ότε ήλθεν εις Οφήλ,
έλαβεν αυτά εκ των χειρών αυτών και εφύλαξεν εν
τω οίκω· και απέλυσε τους άνδρας, και ανεχώρησαν.
25 Αυτός δε εισήλθε και εστάθη έμπροσθεν του κυρίου
αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ, Πόθεν, Γιεζεί;

Ο δε είπεν, Ο δούλός σου δεν υπήγε πούποτε. **26** Και
είπε προς αυτόν, Δεν υπήγεν η καρδία μου μετά σου,
ότε ο άνθρωπος επέστρεψεν από της αμάξης αυτού εις
συνάντησίν σου; είναι καιρός να λάβης αργύριον και να
λάβης ιμάτια και ελαιώνας και αμπελώνας και πρόβατα
και βόας και δούλους και δούλας; **27** διά τούτο η λέπρα
του Νεεμάν θέλει κολληθή εις σε και εις το σπέρμα
σου εις τον αιώνα. Και εξήλθεν απ' έμπροσθεν αυτού
λελεπρωμένος ως χιών.

6 Και είπον οι υιοί των προφητών προς τον Ελισσαιέ,
Ιδού τώρα, ο τόπος, εις τον οποίον ημείς κατοικούμεν
ενώπιόν σου, είναι στενός δι' ημάς· **2** ας υπάγωμεν,
παρακαλούμεν, έως του Ιορδάνου, και εκείθεν ας
λάβωμεν έκαστος μίαν δοκόν, και ας κάμωμεν εις
εαυτούς εκεί τόπον, διά να κατοικώμεν εκεί. Ο δε είπεν,
Υπάγετε. **3** Και είπεν ο εις, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, να
έλθης μετά των δούλων σου. Και είπε, Θέλω ελθεί. **4**
Και υπήγε μετ' αυτών. Και ελθόντες εις τον Ιορδάνην,
έκοπτον τα ξύλα. **5** Ενώ δε ο εις κατέβαλλε την δοκόν,
έπεσε το σιδήριον εις το ύδωρ· και εβόησε και είπεν,
Ω, κύριε· και τούτο ήτο δάνειον· **6** είπε δε ο άνθρωπος
του Θεού, Που έπεσε; Και έδειξε τον τόπον εις αυτόν.
Τότε έκοψε σχίζαν ξύλου, και έρριψεν εκεί· και το
σιδήριον επέπλευσε. **7** Και είπεν, Ανάλαβε προς σεαυτόν.
Και εκτείνας την χείρα αυτού, έλαβεν αυτό. **8** Ο δε
βασιλεύς της Συρίας επολέμει εναντίον του Ισραήλ,
και συνεβουλεύθη μετά των δούλων αυτού, λέγων,
Εις τον δείνα και δείνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει.
9 Και απέστειλεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον
βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Φυλάχθητι να μη περάσης
τον τόπον εκείνον, διότι οι Σύριοι στρατοπεδεύουσιν
εκεί. **10** Και απέστειλεν ο βασιλεύς του Ισραήλ εις τον
τόπον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο άνθρωπος του
Θεού και παρήγγειλε περί αυτού· και προεφυλάχθη
εκείθεν ουχί άπαξ ουδέ δις. **11** Και εταράχθη η καρδία
του βασιλέως της Συρίας διά το πράγμα τούτο· και
συγκαλέσας τους δούλους αυτού, είπε προς αυτούς,
Δεν θέλετε με αναγγείλει, τις εξ ημών είναι υπέρ του
βασιλέως του Ισραήλ; **12** Και είπεν εις εκ των δούλων
αυτού, Ουδείς, κύριέ μου βασιλεύ· αλλ' ο Ελισσαιέ ο
προφήτης, ο εν τω Ισραήλ, αναγγέλλει προς τον βασιλέα
του Ισραήλ τους λόγους, τους οποίους λαλείς εν τω
ταμείω του κοιτώνός σου. **13** Και είπεν, Υπάγετε και
ιδέτε που είναι, διά να στείλω να συλλάβω αυτόν.
Και ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, είναι εν
Δωθάν. **14** Και απέστειλεν εκεί ίππους και αμάξας
και στράτευμα μέγα, οίτινες, ελθόντες διά νυκτός,
περιεκύκλωσαν την πόλιν. **15** Και ότε εξηγέρθη το πρωΐ
ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού και εξήλθεν, ιδού,
στράτευμα είχε περικυκλωμένην την πόλιν με ίππους
και αμάξας. Και είπεν ο υπηρέτης αυτού προς αυτόν, Ω,
κύριε, τι θέλομεν κάμει; **16** Ο δε είπε, Μη φοβού· διότι
πλειότεροι είναι οι μεθ' ημών παρά τους μετ' αυτών. **17**
Και προσηυχήθη ο Ελισσαιέ και είπε, Κύριε, Άνοιξον,
δέομαι, τους οφθαλμούς αυτού, διά να ίδη. Και ήνοιξεν
ο Κύριος τους οφθαλμούς του υπηρέτου, και είδε· και
ιδού, το όρος ήτο πλήρες ίππων και αμαξών πυρός
περί τον Ελισσαιέ. **18** Και ότε κατέβησαν προς αυτόν οι
Σύριοι, προσηυχήθη ο Ελισσαιέ προς τον Κύριον και
είπε, Πάταξον, δέομαι, τον λαόν τούτον με αορασίαν.
Και επάταξεν αυτούς με αορασίαν, κατά τον λόγον του
Ελισσαιέ. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ελισσαιέ, Δεν είναι
αύτη η οδός ουδέ αύτη η πόλις· έλθετε κατόπιν μου, και
θέλω σας φέρει προς τον άνθρωπον, τον οποίον ζητείτε.
Και έφερεν αυτούς εις την Σαμάρειαν. **20** Και ότε ήλθον
εις την Σαμάρειαν, είπεν ο Ελισσαιέ, Άνοιξον, Κύριε,
τους οφθαλμούς τούτων, διά να βλέπωσι. Και ήνοιξεν ο
Κύριος τους οφθαλμούς αυτών, και είδον· και ιδού, ήσαν
εκ τω μέσω της Σαμαρείας. **21** Και ως είδεν αυτούς ο
βασιλεύς του Ισραήλ, είπε προς τον Ελισσαιέ, Να πατάξω,
να πατάξω, πάτερ μου; **22** Ο δε είπε, Μη πατάξης· ήθελες
πατάξει εκείνους, τους οποίους ηχμαλώτευσας διά της
ρομφαίας σου και διά του τόξου σου; θες άρτον και
ύδωρ έμπροσθεν αυτών, και ας φάγωσι και ας πίωσι και
ας απέλθωσι προς τον κύριον αυτών. **23** Και έθεσεν
έμπροσθεν αυτών άφθονον τροφήν· και αφού έφαγον
και έπιον, απέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν προς
τον κύριον αυτών. Και δεν ήλθον πλέον τα τάγματα
της Συρίας εις την γην του Ισραήλ. **24** Μετά δε ταύτα
ο Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθροισεν άπαν
το στράτευμα αυτού, και ανέβη και επολιόρκησε την
Σαμάρειαν. **25** Έγεινε δε πείνα μεγάλη εν Σαμαρείᾳ· και
ιδού, επολιόρκουν αυτήν, εωσού κεφαλή όνου επωλήθη
δι' ογδοήκοντα αργύρια και το τέταρτον ενός κάβου
κόπρου περιστερών διά πέντε αργύρια. **26** Και ενώ
διέβαινεν ο βασιλεύς του Ισραήλ επί του τείχους, γυνή
τις εβόησε προς αυτόν, λέγουσα, Σώσον, κύριέ μου
βασιλεύ. **27** Ο δε είπεν, Εάν ο Κύριος δεν σε σώση, πόθεν
θέλω σε σώσει εγώ; μη εκ του αλωνίου ή εκ του ληνού;
28 Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι έχεις; Η δε είπε, Η
γυνή αύτη μοι είπε, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν
αυτόν σήμερον, και αύριον θέλομεν φάγει τον υιόν μου·
29 και εβράσαμεν τον υιόν μου και εφάγομεν αυτόν·
είπον δε προς αυτήν την ακόλουθον ημέραν, Δος τον
υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν· η δε έκρυψε τον υιόν
αυτής. **30** Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους της
γυναικός, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού· και ενώ διέβαινεν
επί του τείχους, ο λαός είδε, και ιδού, σάκκος έσωθεν
επί της σαρκός αυτού. **31** Και είπεν, Ούτω να κάμη εις
εμέ ο Θεός και ούτω να προσθέση, εάν η κεφαλή του
Ελισσαιέ υιού του Σαφάτ σταθή επάνω αυτού σήμερον.
32 Ο δε Ελισσαιέ εκάθητο εν τω οίκω αυτού, και οι
πρεσβύτεροι εκάθηντο μετ' αυτού· και απέστειλεν ο
βασιλεύς άνδρα απ' έμπροσθεν αυτού· πριν δε έλθη προς
αυτόν ο μηνυτής, αυτός είπε προς τους πρεσβυτέρους,
Δεν βλέπετε ότι ούτος ο υιός του φονευτού έστειλε να
αφαιρέση την κεφαλήν μου; βλέπετε, καθώς έλθη ο
μηνυτής, κλείσατε την θύραν και εμποδίσατε αυτόν
προς την θύραν· η φωνή των ποδών του κυρίου αυτού
δεν είναι εξόπισθεν αυτού; **33** Και ενώ έτι ελάλει μετ'
αυτών, ιδού, κατέβη προς αυτόν ο μηνυτής· και είπεν,
Ιδού, παρά Κυρίου είναι το κακόν τούτο· τι πλέον να
ελπίσω εις τον Κύριον;

7 Είπε δε ο Ελισσαιέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου·
Ούτω λέγει Κύριος· Αύριον, περί την ώραν ταύτην,
εν μέτρον σεμιδάλεως θέλει πωληθή δι' ένα σίκλον

και δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον, εν τη πύλη της
Σαμαρείας. **2** Και απεκρίθη προς τον άνθρωπον του
Θεού ο άρχων, επί του οποίου την χείρα εστηρίζετο
ο βασιλεύς, και είπε, Και εάν ο Κύριος ήθελε κάμει
παράθυρα εις τον ουρανόν, ηδύνατο το πράγμα τούτο να
γείνη; Ο δε είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεί με τους οφθαλμούς
σου, δεν θέλεις όμως φάγει εξ αυτού. **3** Ήσαν δε
τέσσαρες άνδρες λεπροί εν τη εισόδω της πύλης· και
είπον ο εις προς τον άλλον, Διά τι ημείς καθήμεθα εδώ
εωσού αποθάνωμεν; **4** εάν είπωμεν, να εισέλθωμεν
εις την πόλιν, η πείνα είναι εν τη πόλει, και θέλομεν
αποθάνει εκεί· εάν δε καθήμεθα εδώ, πάλιν θέλομεν
αποθάνει· τώρα λοιπόν έλθετε, και ας πέσωμεν εις το
στρατόπεδον των Συρίων· εάν αφήσωσιν ημάς ζώντας,
θέλομεν ζήσει. και εάν θανατώσωσιν ημάς, θέλομεν
αποθάνει. **5** Και εσηκώθησαν ότε εσκόταζε, διά να
εισέλθωσιν εις το στρατόπεδον των Συρίων· και ότε
ήλθον έως του άκρου του στρατοπέδου της Συρίας, ιδού,
δεν ήτο άνθρωπος εκεί. **6** Διότι ο Κύριος είχε κάμει να
ακουσθή εν τω στρατοπέδω των Συρίων κρότος αμαξών
και κρότος ίππων, κρότος μεγάλου στρατεύματος· και
είπον προς αλλήλους, Ιδού, ο βασιλεύς του Ισραήλ
εμίσθωσεν εναντίον ημών τους βασιλείς των Χετταίων
και τους βασιλείς των Αιγυπτίων, διά να έλθωσιν εφ'
ημάς. **7** Όθεν σηκωθέντες έφυγον εν τω σκότει, και
εγκατέλιπον τας σκηνάς αυτών και τους ίππους αυτών
και τους όνους αυτών, το στρατόπεδον όπως ήτο, και
έφυγον διά την ζωήν αυτών. **8** Και ότε οι λεπροί ούτοι
ήλθον έως του άκρου του στρατοπέδου, εισήλθον εις
μίαν σκηνήν και έφαγον και έπιον, και λαβόντες εκείθεν
αργύριον και χρυσίον και ιμάτια, υπήγαν και έκρυψαν
αυτά· επιστρέψαντες δε εισήλθον εις άλλην σκηνήν,
και έλαβον άλλα εκείθεν και υπήγαν και έκρυψαν και
ταύτα. **9** Τότε είπον προς αλλήλους, Ημείς δεν κάμνομεν
καλά· η ημέρα αύτη είναι ημέρα αγαθών αγγελιών, και
αν ημείς σιωπώμεν και περιμένωμεν μέχρι του φωτός
της αυγής, συμφορά τις θέλει επέλθει εφ' ημάς· έλθετε
λοιπόν, και ας υπάγωμεν να αναγγείλωμεν ταύτα εις
τον οίκον του βασιλέως. **10** Ήλθον λοιπόν και εβόησαν
προς τους θυρωρούς της πόλεως· και ανήγγειλαν προς
αυτούς, λέγοντες, Ήλθομεν εις το στρατόπεδον των
Συρίων, και ιδού, δεν ήτο εκεί άνθρωπος ουδέ φωνή
ανθρώπου, ειμή ίπποι δεδεμένοι και όνοι δεδεμένοι
και σκηναί καθώς ευρίσκοντο. **11** Και εβόησαν οι
θυρωροί και ανήγγειλαν τούτο ένδον εις τον οίκον του
βασιλέως. **12** Και σηκωθείς ο βασιλεύς την νύκτα, είπε
προς τους δούλους αυτού, Τώρα θέλω φανερώσει προς
εσάς τι έκαμον οι Σύριοι εις ημάς· εγνώρισαν ότι είμεθα
πεινασμένοι και εξήλθον εκ του στρατοπέδου, διά να
κρυφθώσιν εν τοις αγροίς, λέγοντες, Όταν εξέλθωσιν
εκ της πόλεως, θέλομεν συλλάβει αυτούς ζώντας, και
εις την πόλιν θέλομεν εισέλθει. **13** Αποκριθείς δε εις εκ
των δούλων αυτού είπεν, Ας λάβωσι, παρακαλώ, πέντε
εκ των υπολειπομένων ίππων, οίτινες απέμειναν εν
τη πόλει, ιδού, αυτοί είναι καθώς είπαν το πλήθος του
Ισραήλ το εναπολειφθέν εν αυτή· ιδού, είναι καθώς άπαν
το πλήθος των Ισραηλιτών οίτινες κατηναλώθησαν· και
ας αποστείλωμεν διά να ίδωμεν. **14** Έλαβον λοιπόν
δύο ζεύγη ίππων και απέστειλεν ο βασιλεύς οπίσω του
στρατοπέδου των Συρίων, λέγων, Υπάγετε και ιδέτε. **15**
Και υπήγαν οπίσω αυτών έως του Ιορδάνου· και ιδού,
πάσα η οδός πλήρης ιματίων και σκευών, τα οποία οι
Σύριοι είχον ρίψει εκ της βίας αυτών. Και επιστρέψαντες
οι μηνυταί ανήγγειλαν τούτο προς τον βασιλέα. **16**
Και εξήλθεν ο λαός, και ήρπασαν το στρατόπεδον των
Συρίων. Και επωλήθη εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ένα
σίκλον και δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον, κατά
τον λόγον του Κυρίου. **17** Και κατέστησεν ο βασιλεύς
επί της πύλης τον άρχοντα, επί του οποίου την χείρα
εστηρίζετο· και κατεπάτησεν ο λαός αυτόν εν τη πύλη,
και απέθανε· καθώς ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού,
όστις ελάλησεν ότε ο βασιλεύς κατέβη προς αυτόν.
18 Και, καθώς ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού προς
τον βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον
και εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ένα σίκλον θέλουσιν
είσθαι αύριον, περί την ώραν ταύτην, εν τη πύλη της
Σαμαρείας, **19** ο δε άρχων απεκρίθη προς τον άνθρωπον
του Θεού και είπε, Και αν τώρα ο Κύριος ήθελε κάμει
παράθυρα εις τον ουρανόν, ηδύνατο τοιούτον πράγμα
να γείνη; και εκείνος είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεί τούτο με
τους οφθαλμούς σου· αλλά δεν θέλεις φάγει εξ αυτού,
20 ούτω και έγειναν εις αυτόν· διότι ο λαός κατεπάτησεν
αυτόν εν τη πύλη, και απέθανε.

8 Και ελάλησεν ο Ελισσαιέ προς την γυναίκα, της
οποίας ανεζωοποίησε τον υιόν, λέγων, Σηκώθητι
και ύπαγε, συ και ο οίκός σου, και παροίκησον όπου αν
δυνηθής να παροικήσης· διότι ο Κύριος εκάλεσε την
πείναν, και θέλει μάλιστα επέλθει επί την γην επτά έτη.
2 Και σηκωθείσα η γυνή, έκαμε κατά τον λόγον του
ανθρώπου του Θεού· και υπήγεν αυτή και ο οίκος αυτής,
και παρώκησεν εν τη γη των Φιλισταίων επτά έτη. **3**
Μετά δε το τέλος των επτά ετών, επέστρεψεν η γυνή
εκ της γης των Φιλισταίων· και εξήλθε να βοήση προς
τον βασιλέα περί της οικίας αυτής και περί των αγρών
αυτής. **4** Και ελάλησεν ο βασιλεύς προς τον Γιεζεί, τον
υπηρέτην του ανθρώπου του Θεού, λέγων, Διηγήθητί
μοι, παρακαλώ, πάντα τα μεγαλεία τα οποία έκαμεν
ο Ελισσαιέ. **5** Και ενώ διηγείτο προς τον βασιλέα πως
ανεζωοποίησε τον νεκρόν, ιδού, η γυνή, της οποίας τον
υιόν είχεν αναζωοποιήσει, εβόησε προς τον βασιλέα περί
της οικίας αυτής και περί των αγρών αυτής. Και είπεν ο
Γιεζεί, Κύριέ μου βασιλεύ, αύτη είναι η γυνή και ούτος ο
υιός αυτής, τον οποίον ανεζωοποίησεν ο Ελισσαιέ. **6** Και
ηρώτησεν ο βασιλεύς την γυναίκα, και αυτή διηγήθη το
πράγμα προς αυτόν. Τότε έδωκεν εις αυτήν ο βασιλεύς
ευνούχον, λέγων, Επίστρεψον πάντα τα πράγματα αυτής
και πάντα τα προϊόντα των αγρών αυτής, αφ' ης ημέρας
αφήκε την γην μέχρι του νυν. **7** Ο δε Ελισσαιέ ήλθεν
εις Δαμασκόν. Και Βεν-αδάδ ο βασιλεύς της Συρίας
ήτο άρρωστος· και απήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες,
Ο άνθρωπος του Θεού ήλθεν έως εδώ. **8** Και είπεν ο
βασιλεύς προς τον Αζαήλ, Λάβε εις την χείρα σου δώρον
και ύπαγε εις συνάντησιν του ανθρώπου του Θεού και
ερώτησον δι' αυτού τον Κύριον, λέγων, Θέλω αναλάβει
εκ της αρρωστίας ταύτης; **9** Και υπήγεν ο Αζαήλ εις
συνάντησιν αυτού, λαβών δώρον εις την χείρα αυτού
και από παντός αγαθού της Δαμασκού, τεσσαράκοντα

καμήλων φορτίον· και ελθών εστάθη έμπροσθεν αυτού
και είπεν, Ο υιός σου Βεν-αδάδ, ο βασιλεύς της Συρίας,
με απέστειλε προς σε, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ της
αρρωστίας ταύτης; 10 Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ,
Ύπαγε, ειπέ προς αυτόν, Ναι, θέλεις αναλάβει πλην ο
Κύριος έδειξεν εις εμέ ότι εξάπαντος θέλει αποθάνει.
11 Και έστησε το πρόσωπον αυτού ακίνητον, εωσού
ερυθρίασε· και έκλαυσεν ο άνθρωπος του Θεού. 12 Και
είπεν ο Αζαήλ, Διά τι κλαίεις, κύριέ μου; Ο δε απεκρίθη,
Διότι εξεύρω όσα κακά θέλεις κάμει εις τους υιούς
Ισραήλ· τα οχυρώματα αυτών θέλεις παραδώσει εις πυρ,
και τους νέους αυτών θέλεις αποκτείνει εν ρομφαία, και
τα νήπια αυτών θέλεις συντρίψει, και τας εγκυμονούσας
αυτών θέλεις διασχίσει. 13 Και είπεν ο Αζαήλ, Αλλά
τι είναι ο δούλός σου, ο κύων, ώστε να κάμη το μέγα
τούτο πράγμα; Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ο Κύριος έδειξεν
εις εμέ, ότι συ θέλεις βασιλεύσει επί της Συρίας. 14
Τότε ανεχώρησεν από του Ελισσαιέ και ήλθε προς τον
κύριον αυτού· ο δε είπε προς αυτόν, Τι σοι είπεν ο
Ελισσαιέ; Και απεκρίθη, Μοι είπε, Ναι, θέλεις αναλάβει.
15 Την δε ακόλουθον ημέραν έλαβε το σκέπασμα και
εμβάψας εις ύδωρ, εξήπλωσεν επί του προσώπου αυτού·
και απέθανε· και αντ' αυτού εβασίλευσεν ο Αζαήλ.
16 Εν δε τω πέμπτω έτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ
βασιλέως του Ισραήλ, βασιλεύοντος Ιωσαφάτ επί του
Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωράμ, ο υιός του Ιωσαφάτ βασιλέως
του Ιούδα. 17 Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ότε
εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. 18
Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ,
καθώς έπραξεν ο οίκος του Αχαάβ· διότι η θυγάτηρ του
Αχαάβ ήτο γυνή αυτού· και έπραξε πονηρά ενώπιον του
Κυρίου. 19 Αλλ' ο Κύριος δεν ηθέλησε να εξολοθρεύση
τον Ιούδαν, χάριν Δαβίδ του δούλου αυτού, καθώς είπε
προς αυτόν ότι θέλει δώσει εις αυτόν λύχνον και εις
τους υιούς αυτού εις τον αιώνα. 20 Εν ταις ημέραις
αυτού απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα,
και κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτών. 21 Όθεν διέβη ο
Ιωράμ εις Σαείρ, και πάσαι αι άμαξαι μετ' αυτού· και
σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους
κύκλω αυτού και τους αμαξάρχας· ο δε λαός έφυγον
εις τας σκηνάς αυτών. 22 Πλην ο Εδώμ απεστάτησεν
από της υποταγής του Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης.
Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησεν η Λιβνά. 23
Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωράμ και πάντα όσα έπραξε,
δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των
βασιλέων του Ιούδα; 24 Και εκοιμήθη ο Ιωράμ μετά των
πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού
εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Οχοζίας ο
υιός αυτού. 25 Εν τω δωδεκάτω έτει του Ιωράμ, υιού
του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Οχοζίας,
ο υιός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. 26 Εικοσιδύο
ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε
δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητρός
αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί, βασιλέως του
Ισραήλ. 27 Και περιεπάτησεν εν τη οδώ του οίκου του
Αχαάβ, και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς
ο οίκος του Αχαάβ· διότι ήτο γαμβρός του οίκου του
Αχαάβ. 28 Και υπήγε μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ εις
πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις
Ραμώθ-γαλαάδ· και ετραυμάτισαν οι Σύριοι τον Ιωράμ.
29 Και επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθή εν
Ιεζραέλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι έκαμον
εις αυτόν εν Ραμά, ότε επολέμει εναντίον του Αζαήλ
βασιλέως της Συρίας. Οχοζίας δε ο υιός του Ιωράμ,
βασιλεύς του Ιούδα, κατέβη διά να ίδη τον Ιωράμ υιόν
του Αχαάβ εν Ιεζραέλ, διότι ήτο άρρωστος.

9 Ελισσαιέ δε ο προφήτης εκάλεσεν ένα εκ των υιών
των προφητών και είπε προς αυτόν, Περίζωσον την
οσφύν σου και λάβε εις την χείρα σου την φιάλην
ταύτην του ελαίου και ύπαγε εις Ραμώθ-γαλαάδ· 2
και όταν εισέλθης εκεί, θέλεις ιδεί εκεί τον Ιηού, υιόν
του Ιωσαφάτ, υιού του Νιμσί· και θέλεις εισέλθει και
σηκώσει αυτόν εκ μέσου των αδελφών αυτού και θέλεις
εισαγάγει αυτόν εις το ενδότερον δωμάτιον· 3 και
λαβών την φιάλην του ελαίου, θέλεις επιχέει επί την
κεφαλήν αυτού και ειπεί, Ούτω λέγει Κύριος· Σε έχρισα
βασιλέα επί τον Ισραήλ· τότε ανοίξας την θύραν, φύγε
και μη μείνης. 4 Και υπήγεν ο νέος, ο νέος ο προφήτης,
εις Ραμώθ-γαλαάδ. 5 Και ότε ήλθεν, ιδού, οι άρχοντες
του στρατεύματος εκάθηντο· και είπεν, Έχω λόγον προς
σε, ω άρχων. Και ο Ιηού είπε, Προς τίνα εκ πάντων
ημών; Ο δε είπε, προς σε, ω άρχων. 6 Και σηκωθείς
εισήλθεν εις τον οίκον· και επέχεε το έλαιον επί την
κεφαλήν αυτού και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός του Ισραήλ· Σε έχρισα βασιλέα επί τον λαόν του
Κυρίου, επί τον Ισραήλ· 7 και θέλεις πατάξει τον οίκον
του Αχαάβ του κυρίου σου, διά να εκδικήσω τα αίματα
των δούλων μου των προφητών και τα αίματα πάντων
των δούλων του Κυρίου, εκ χειρός της Ιεζάβελ· 8 διότι
πας ο οίκος του Αχαάβ θέλει εξολοθρευθή· και θέλω
αφανίσει εκ του Αχαάβ τον ουρούντα εις τον τοίχον
και τον κεκλεισμένον και τον αφειμένον εν τω Ισραήλ·
9 και θέλω καταστήσει τον οίκον του Αχαάβ ως τον
οίκον του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, και ως τον οίκον
του Βαασά, υιού του Αχιά· 10 και την Ιεζάβελ οι κύνες
θέλουσι καταφάγει εν τω αγρώ της Ιεζραέλ, και δεν
θέλει είσθαι ο θάπτων αυτήν. Και ανοίξας την θύραν,
έφυγε. 11 Και εξήλθεν ο Ιηού προς τους δούλους του
κυρίου αυτού· και είπε τις προς αυτόν, Ειρήνη; διά τι
ήλθε προς σε ο παράφρων ούτος; Ο δε είπε προς αυτούς,
Σεις γνωρίζετε τον άνθρωπον και το λέγειν αυτού. 12
Και είπον, Ψευδές είναι· ειπέ εις ημάς, παρακαλούμεν. Ο
δε είπεν, Ούτω και ούτως ελάλησε προς εμέ, λέγων,
Ούτω λέγει Κύριος· σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ. 13
Τότε έσπευσαν, και λαβόντες έκαστος το ιμάτιον αυτού,
έβαλον υπ' αυτόν επί του υψηλοτέρου αναβαθμού·
και εσάλπισαν εν σάλπιγγι, λέγοντες, Εβασίλευσεν ο
Ιηού. 14 Και ο Ιηού, ο υιός του Ιωσαφάτ, υιού του
Νιμσί, έκαμε συνωμοσίαν κατά του Ιωράμ. Ο δε Ιωράμ
εφυλάττετο εν Ραμώθ-γαλαάδ, αυτός και άπας ο Ισραήλ,
από προσώπου του Αζαήλ, βασιλέως της Συρίας. 15 Είχε
δε επιστρέψει ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθή εν
Ιεζραέλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι έκαμον
εις αυτόν, ότε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως
της Συρίας. Και είπεν ο Ιηού· Εάν ήναι η γνώμη σας,
ας μη εξέλθη μηδείς φεύγων εκ της πόλεως, διά να
υπάγη να απαγγείλη τούτο εν Ιεζραέλ. 16 Και ιππεύσας

ο Ιηού, υπήγεν εις Ιεζραέλ· διότι ο Ιωράμ εκοίτετο εκεί.
Και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε καταβή να ίδη
τον Ιωράμ. **17** Ίστατο δε ο σκοπός επί του πύργου εν
Ιεζραήλ και, ιδών την συνοδίαν του Ιηού ερχομένου,
είπε, Συνοδίαν βλέπω. Και είπεν ο Ιωράμ· Λάβε επιβάτην
και πέμψον εις συνάντησιν αυτών· και ας ερωτήση,
Ειρήνη; **18** Υπήγε λοιπόν επιβάτης ίππου εις συνάντησιν
αυτού και είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ειρήνη; Και
είπεν ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω
μου. Και ο σκοπός απήγγειλε, λέγων, Ο μηνυτής ήλθε
μέχρις αυτών και δεν επέστρεψε. **19** Και απέστειλε
δεύτερον επιβάτην ίππου· όστις, ελθών προς αυτούς,
είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ειρήνη; Και απεκρίθη ο
Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω μου. **20**
Και απήγγειλεν ο σκοπός, λέγων, Ήλθε μέχρις αυτών
και δεν επέστρεψεν· η δε πορεία είναι ως η πορεία
του Ιηού υιού του Νιμσί· διότι οδεύει μανιωδώς. **21**
Και είπεν ο Ιωράμ, Ζεύξατε. Και έζευξαν την άμαξαν
αυτού. Και εξήλθον Ιωράμ ο βασιλεύς του Ισραήλ και
Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα, έκαστος εν τη αμάξη
αυτού, και υπήγαν εις συνάντησιν του Ιηού, και εύρον
αυτόν εν τω αγρώ Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. **22** Και
ως είδεν ο Ιωράμ τον Ιηού, είπεν, Ειρήνη, Ιηού; Ο δε
απεκρίθη, Τι ειρήνη, ενόσω πληθύνονται αι πορνείαι
της Ιεζάβελ της μητρός σου και αι μαγείαι αυτής; **23**
Και έστρεψεν ο Ιωράμ τας χείρας αυτού και έφυγε,
λέγων προς τον Οχοζίαν, Δόλος, Οχοζία. **24** Και δράξας
ο Ιηού το τόξον αυτού, επάταξε τον Ιωράμ μεταξύ
των βραχιόνων αυτού· και το βέλος εξήλθε διά της
καρδίας αυτού. Ο δε εκάμφθη εν τη αμάξη αυτού. **25**
Και είπεν ο Ιηού προς τον Βιδκάρ, τον στρατηγόν αυτού·
Λάβε και ρίψον αυτόν εις την μερίδα του αγρού του
Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου· διότι ενθυμήθητι, ότε εγώ
και συ επορευόμεθα έφιπποι οπίσω Αχαάβ του πατρός
αυτού, ότι ο Κύριος επρόφερε κατ' αυτού την απόφασιν
ταύτην· **26** Ναι, είδον χθές τα αίματα του Ναβουθαί και
τα αίματα των υιών αυτού, λέγει Κύριος· και θέλω κάμει
εις σε ανταπόδοσιν εν τη μερίδι ταύτη, λέγει Κύριος·-
τώρα λοιπόν σήκωσον και ρίψον αυτόν εις την μερίδα
ταύτην κατά τον λόγον του Κυρίου. **27** Ο δε Οχοζίας
βασιλεύς του Ιούδα, ως είδε τούτο, έφυγε διά της οδού
της οικίας του κήπου. Και κατεδίωξεν οπίσω αυτού ο
Ιηού και είπε, Πατάξατε και τούτον εν τη αμάξη αυτού.
Και έκαμον ούτω, κατά την ανάβασιν Γούρ, πλησίον
του Ιβλεάμ. Και έφυγεν εις Μεγιδδό και εκεί απέθανε.
28 Και έφεραν αυτόν οι δούλοι αυτού επί αμάξης εις
Ιερουσαλήμ, και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού, μετά
των πατέρων αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **29** Εβασίλευσε
δε ο Οχοζίας επί Ιούδα κατά το ενδέκατον έτος του
Ιωράμ υιού του Αχαάβ. **30** Και ήλθεν ο Ιηού εις Ιεζραέλ,
και ακούσασα η Ιεζάβελ, έβαψε τους οφθαλμούς αυτής
και εκαλλώπισε την κεφαλήν αυτής και διέκυψε διά
του παραθύρου. **31** Και, ενώ εισήρχετο εις την πύλην ο
Ιηού, είπεν, Ευτύχησεν ο Ζιμβρί, ο φονεύσας τον κύριον
αυτού; **32** Ο δε, υψώσας το πρόσωπον αυτού προς το
παράθυρον, είπε, Τις είναι μετ' εμού; τις; Και έκυψαν
προς αυτόν δύο τρεις ευνούχοι. **33** Και είπε, Ρίψατε
αυτήν κάτω. Και έρριψαν αυτήν κάτω, και ερραντίσθη
εκ του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους
ίππους· και κατεπάτησεν αυτήν. **34** Και αφού εισήλθε
και έφαγε και έπιεν, είπεν, Υπάγετε να ίδητε τώρα την
κατηραμένην ταύτην, και θάψατε αυτήν· διότι είναι
θυγάτηρ βασιλέως. **35** Και υπήγαν διά να θάψωσιν
αυτήν· πλην δεν εύρηκαν εις αυτήν παρά το κρανίον
και τους πόδας και τας παλάμας των χειρών. **36** Και
επιστρέψαντες απήγγειλαν προς αυτόν. Ο δε είπεν,
Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε
διά του δούλου αυτού Ηλία του Θεσβίτου, λέγων, Εν
τη μερίδι της Ιεζραέλ θέλουσι καταφάγει οι κύνες τας
σάρκας της Ιεζάβελ· **37** και το πτώμα της Ιεζάβελ θέλει
είσθαι ως κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι
Ιεζραέλ, ώστε να μη είπωσιν, Αύτη είναι η Ιεζάβελ.

10 Είχε δε ο Αχαάβ εβδομήκοντα υιούς εν Σαμαρεία.
Και έγραψεν ο Ιηού επιστολάς, και απέστειλεν
εις την Σαμάρειαν προς τους άρχοντας της Ιεζραέλ,
προς τους πρεσβυτέρους και προς τους παιδοτρόφους
του Αχαάβ, λέγων, **2** Τώρα, καθώς φθάση προς εσάς
η επιστολή αύτη, επειδή έχετε τους υιούς του κυρίου
σας και έχετε τας αμάξας και τους ίππους και πόλιν
οχυράν και όπλα, **3** ιδέτε ποίος είναι ο καλήτερος
και αρεστότερος μεταξύ των υιών του κυρίου σας, και
καταστήσατε αυτόν επί του θρόνου του πατρός αυτού
και πολεμείτε υπέρ του οίκου του κυρίου σας. **4** Εκείνοι
όμως εφοβήθησαν σφόδρα και είπον, Ιδού, δύο βασιλείς
δεν εστάθησαν κατά πρόσωπον αυτού· και πως ημείς
θέλομεν σταθή; **5** Και απέστειλαν προς τον Ιηού ο
επιστάτης του οίκου και ο επιστάτης της πόλεως και
οι πρεσβύτεροι και οι παιδοτρόφοι, λέγοντες, Ημείς
είμεθα δούλοί σου και θέλομεν κάμει παν ό, τι μας
είπης· δεν θέλομεν κάμει ουδένα βασιλέα· κάμε ό, τι
είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **6** Τότε έγραψε
προς αυτούς επιστολήν δευτέραν, λέγων, Εάν ήσθε εμού
και εισακούητε της φωνής μου, λάβετε τας κεφαλάς
των ανθρώπων, των υιών του κυρίου σας, και έλθετε
προς εμέ εις Ιεζραέλ αύριον την ώραν ταύτην· οι δε υιοί
του βασιλέως, εβδομήκοντα άνθρωποι, ήσαν μετά των
μεγάλων της πόλεως, οίτινες ανέτρεφον αυτούς. **7** Και
καθώς έφθασεν η επιστολή προς αυτούς, λαβόντες τους
υιούς του βασιλέως, έσφαξαν εβδομήκοντα ανθρώπους
και έβαλον τας κεφαλάς αυτών εις καλάθια και έστειλαν
προς αυτόν εις Ιεζραέλ. **8** Και ήλθεν ο μηνυτής και
ανήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Έφεραν τας κεφαλάς
των υιών του βασιλέως. Και είπε, Βάλετε αυτάς κατά
δύο σωρούς, εν τη εισόδω της πύλης, έως πρωΐ. **9**
Και το πρωΐ εξήλθε και σταθείς είπε προς πάντα τον
λαόν, Σεις είσθε δίκαιοι· ιδού, εγώ συνώμοσα εναντίον
του κυρίου μου και εθανάτωσα αυτόν· αλλά πάντας
τούτους τις επάταξε; **10** γνωρίσατε τώρα, ότι δεν θέλει
πέσει εις την γην ουδέν εκ του λόγου του Κυρίου,
τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος κατά του οίκου του
Αχαάβ· διότι εξετέλεσεν ο Κύριος όσα ελάλησε διά του
δούλου αυτού Ηλία. **11** Και επάταξεν ο Ιηού πάντας τους
εναπολειφθέντας εκ του οίκου του Αχαάβ εν Ιεζραέλ,
και πάντας τους μεγάλους αυτού και τους οικείους
αυτού και τους ιερείς αυτού, ώστε δεν αφήκεν εις
αυτόν υπόλοιπον. **12** Έπειτα σηκωθείς ανεχώρησε
και ήλθεν εις Σαμάρειαν. Και εν τη οδώ, ενώ ήτο

πλησίον τινός μάνδρας ποιμένων, 13 εύρηκεν ο Ιηού
τους αδελφούς του Οχοζίου βασιλέως του Ιούδα και
είπε, Τίνες είσθε; Οι δε είπον, Είμεθα οι αδελφοί του
Οχοζίου, και καταβαίνομεν να χαιρετήσωμεν τους υιούς
του βασιλέως και τους υιούς της βασιλίσσης. 14 Και
είπε, Συλλάβετε αυτούς ζώντας. Και συνέλαβον αυτούς
ζώντας και έσφαξαν αυτούς πλησίον του φρέατος της
άνδρας, τεσσαράκοντα δύο ανθρώπους· δεν αφήκαν
ουδέ ένα εξ αυτών. 15 Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε
τον Ιωναδάβ υιόν του Ρηχάβ, ερχόμενον εις συνάντησιν
αυτού· και εχαιρέτησεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Η
καρδία σου είναι ευθεία, καθώς η καρδία μου μετά
της καρδίας σου; Και απεκρίθη ο Ιωναδάβ, Είναι. Εάν
ναι, δος την χείρα σου. Και έδωκε την χείρα αυτού·
και ανεβίβασεν αυτόν προς εαυτόν επί την άμαξαν.
16 Και είπεν, Ελθέ μετ' εμού και ιδέ τον ζήλον μου
υπέρ του Κυρίου. Και επεβίβασαν αυτόν εις την άμαξαν
αυτού. 17 Και ότε ήλθεν εις Σαμάρειαν, επάταξε πάντας
τους εναπολειφθέντας εκ του Αχαάβ εν Σαμαρεία,
εωσού ηφάνισεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον
οποίον ελάλησε προς τον Ηλίαν. 18 Τότε συνήθροισεν ο
Ιηού πάντα τον λαόν και είπε προς αυτούς, Ο Αχαάβ
εδούλευσε τον Βάαλ ολίγον· ο Ιηού θέλει δουλεύσει
αυτόν πολύ· 19 τώρα λοιπόν καλέσατε προς εμέ πάντας
τους προφήτας του Βάαλ, πάντας τους λατρευτάς αυτού
και πάντας τους ιερείς αυτού· ας μη λείψη μηδείς· διότι
έχω θυσίαν μεγάλην εις τον Βάαλ· πας όστις λείψη,
δεν θέλει ζήσει. Πλην ο Ιηού έπραξε τούτο δολίως, επί
σκοπώ να εξολοθρεύση τους λατρευτάς του Βάαλ. 20
Και είπεν ο Ιηού, Κηρύξατε πανήγυριν διά τον Βάαλ.
Και εκήρυξαν. 21 Και έπεμψεν ο Ιηού προς πάντα
τον Ισραήλ· και ήλθον πάντες οι λατρευταί του Βάαλ·
και δεν έμεινεν ουδείς, όστις δεν ήλθε. Και ήλθον εις
τον οίκον του Βάαλ· και επλήσθη ο οίκος του Βάαλ,
στόμα εις στόμα. 22 Και είπε προς τον ιματιοφύλακα,
Εξάγαγε ιμάτια διά πάντας τους λατρευτάς του Βάαλ.
Και εξήγαγεν εις αυτούς τα ιμάτια. 23 Και εισήλθεν
ο Ιηού και ο Ιωναδάβ ο υιός του Ρηχάβ εις τον οίκον
του Βάαλ· και είπε προς τους λατρευτάς του Βάαλ,
Ερευνήσατε και ιδέτε να μη ήναι εδώ με σας μηδείς εκ
των δούλων του Κυρίου, αλλά μόνον οι λατρευταί του
Βάαλ. 24 Και ότε εισήλθον διά να προσφέρωσι θυσίας
και ολοκαυτώματα, ο Ιηού διέταξεν έξω ογδοήκοντα
άνδρας και είπεν, Όστις αφήση να διασωθή τις εκ των
ανθρώπων, τους οποίους εγώ έφερα εις τας χείρας σας,
η ζωή αυτού θέλει είσθαι αντί της ζωής εκείνου. 25
Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, είπεν ο
Ιηού προς τους δορυφόρους και προς τους ταγματάρχας,
Εισέλθετε, πατάξατε αυτούς· μηδείς ας μη εξέλθη. Και
επάταξαν αυτούς οι δορυφόροι και οι ταγματάρχαι εν
στόματι μαχαίρας και έρριψαν έξω· και υπήγαν έως της
πόλεως του οίκου του Βάαλ. 26 Και εξέβαλον τα είδωλα
του οίκου του Βάαλ και κατέκαυσαν αυτά. 27 Και
κατεσύντριψαν το είδωλον του Βάαλ και κατεκρήμνισαν
τον οίκον του Βάαλ, και έκαμον αυτόν κοπρώνα έως της
ημέρας ταύτης. 28 Ούτως ηφάνισεν ο Ιηού τον Βάαλ εκ
του Ισραήλ. 29 Πλην δεν απεμακρύνθη ο Ιηού από των
αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε
τον Ισραήλ να αμαρτήση, από των χρυσών μόσχων των
εν Βαιθήλ και των εν Δαν. 30 Και είπε Κύριος προς
τον Ιηού, Επειδή έπραξας καλώς εκτελέσας το αρεστόν
εις τους οφθαλμούς μου, και έκαμες εις τον οίκον του
Αχαάβ κατά πάντα όσα ήσαν εν τη καρδία μου, οι υιοί
σου μέχρι της τετάρτης γενεάς θέλουσι καθίσει επί
του θρόνου του Ισραήλ. 31 Και δεν επρόσεξεν ο Ιηού
να περιπατή εξ όλης της καρδίας αυτού εν τω νόμω
Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· δεν απεμακρύνθη από των
αμαρτιών του Ιεροβοάμ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να
αμαρτήση. 32 Εν εκείναις ταις ημέραις ήρχισεν ο Κύριος
να κολοβόνη τον Ισραήλ· και επάταξεν αυτούς ο Αζαήλ
εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· 33 από Ιορδάνου, προς
ανατολάς ηλίου, πάσαν την γην Γαλαάδ, τους Γαδίτας
και τους Ρουβηνίτας και τους Μανασσίτας από Αροήρ,
της επί του χειμάρρου Αρνών, την τε Γαλαάδ και την
Βασάν. 34 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιηού και πάντα όσα
έπραξε και πάντα τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι
γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων
του Ισραήλ; 35 Και εκοιμήθη ο Ιηού μετά των πατέρων
αυτού· και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία. Εβασίλευσε δε
αντ' αυτού Ιωάχαζ ο υιός αυτού. 36 Και ο καιρός, καθ'
ον ο Ιηού εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, ήτο
εικοσιοκτώ έτη.

11 Γοθολία δε, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι
απέθανεν ο υιός αυτής, εσηκώθη και ηφάνισε παν
το βασιλικόν σπέρμα. 2 Ιωσαβεέ όμως, η θυγάτηρ του
βασιλέως Ιωράμ, αδελφή του Οχοζίου, λαβούσα τον
Ιωάς υιόν του Οχοζίου, έκλεψεν αυτόν εκ μέσου των
υιών του βασιλέως των θανατουμένων, αυτόν και την
τροφόν αυτού, και έβαλεν εν τω ταμείω του κοιτώνος,
και έκρυψαν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και
δεν εθανατώθη. 3 Και ήτο μετ' αυτής εν τω οίκω του
Κυρίου κρυπτόμενος εξ έτη. Η δε Γοθολία εβασίλευεν
επί της γης. 4 Εν δε τω εβδόμω έτει ο Ιωδαέ απέστειλε
και λαβών τους εκατοντάρχους μετά των ταξιάρχων
και των δορυφόρων, έφερεν αυτούς προς εαυτόν εις
τον οίκον του Κυρίου, και έκαμε συνθήκην μετ' αυτών
και ώρκισεν αυτούς εν τω οίκω του Κυρίου· και έδειξεν
εις αυτούς τον υιόν του βασιλέως. 5 Και προσέταξεν
εις αυτούς, λέγων, Τούτο είναι το πράγμα το οποίον
θέλετε κάμει το τρίτον από σας, οι εισερχόμενοι το
σάββατον, θέλετε φυλάττει την φυλακήν του βασιλικού
οίκου· 6 και το τρίτον θέλει είσθαι εν τη πύλη Σούρ·
και το τρίτον εν τη πύλη τη όπισθεν των δορυφόρων·
ούτω θέλετε φυλάττει την φυλακήν του οίκου, διά να
μη παραβιασθή· 7 και δύο τάγματα από σας, πάντες
οι εξερχόμενοι το σάββατον, θέλουσι φυλάττει την
φυλακήν του οίκου του Κυρίου περί τον βασιλέα. 8 και
θέλετε περικυκλόνει τον βασιλέα κύκλω, έκαστος έχων
τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού· και όστις εισέλθη εις
τας τάξεις, ας θανατόνεται· και θέλετε είσθαι μετά του
βασιλέως, όταν εξέρχηται και όταν εισέρχηται. 9 Και
έκαμον οι εκατόνταρχοι κατά πάντα όσα προσέταξεν
Ιωδαέ ο ιερεύς· και έλαβον έκαστος τους άνδρας αυτού,
τους εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων
το σάββατον, και ήλθον προς Ιωδαέ τον ιερέα. 10 Και
έδωκεν ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας λόγχας
και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω

Κυρίου. **11** Και οι δορυφόροι, έχοντες έκαστος τα όπλα
αυτού εν τη χειρί αυτού, παρεστάθησαν πέριξ του
βασιλέως, από της δεξιάς πλευράς του οίκου έως της
αριστεράς, πλησίον του θυσιαστηρίου και του ναού.
12 Τότε εξήγαγε τον υιόν του βασιλέως και επέθεσεν
επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον· και έκαμον
αυτόν βασιλέα και έχρισαν αυτόν· και κροτήσαντες
τας χείρας, είπον, Ζήτω ο βασιλεύς **13** Και ακούσασα
η Γοθολία την φωνήν του λαού συντρέχοντος, ήλθε
προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. **14** Και είδε,
και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του στύλου κατά το
έθος, και οι άρχοντες και οι σαλπιγκταί πλησίον του
βασιλέως· και πας ο λαός της γης έχαιρε και εσάλπιζε με
σάλπιγγας. Και διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής
και εβόησε, Προδοσία, προδοσία **15** Και προσέταξεν
Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς
του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε
αυτήν έξω των τάξεων· και όστις ακολουθήση αυτήν,
θανατώσατε αυτόν εν ρομφαία. Διότι ο ιερεύς είχεν
ειπεί, Ας μη θανατωθή εντός του οίκου του Κυρίου.
16 Ούτως έβαλον χείρας επ' αυτήν· και ότε ήλθεν εις
την οδόν, διά της οποίας οι ίπποι έρχονται εις τον
οίκον του βασιλέως, εθανατώθη εκεί. **17** Και έκαμεν ο
Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον του Κυρίου και του βασιλέως
και του λαού, ότι θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου·
και αναμέσον του βασιλέως και του λαού. **18** Και
εισήλθον πας ο λαός της γης εις τον οίκον του Βάαλ και
εκρήμνισαν αυτόν· τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα
αυτού κατεσύντριψαν ολοτελώς και Ματθάν τον ιερέα
του Βάαλ εθανάτωσαν έμπροσθεν των θυσιαστηρίων.
Και ο ιερεύς κατέστησεν επιτηρητάς επί τον οίκον του
Κυρίου. **19** Και έλαβε τους εκατοντάρχους και τους
ταξιάρχους και τους δορυφόρους και πάντα τον λαόν
της γής· και κατεβίβασαν τον βασιλέα εκ του οίκου του
Κυρίου, και ήλθον εις τον οίκον του βασιλέως διά της
οδού της πύλης των δορυφόρων. Και εκάθισεν επί του
θρόνου των βασιλέων. **20** Και ευφράνθη πας ο λαός της
γης και η πόλις ησύχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν
εν μαχαίρα εν τω οίκω του βασιλέως. **21** Επτά ετών ήτο
ο Ιωάς ότε εβασίλευσε.

12 Εν τω εβδόμω έτει του Ιηού εβασίλευσεν ο Ιωάς·
και εβασίλευσε τεσσαράκοντα έτη εν Ιερουσαλήμ·
το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Σιβιά εκ Βηρ-σαβεέ.
2 Και έπραττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά
πάσας τας ημέρας αυτού καθ' ας ώδήγει αυτόν Ιωδαέ
ο ιερεύς. **3** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν·
ο λαός εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοίς
τόποις. **4** Και είπεν ο Ιωάς προς τους ιερείς, Παν το
αργύριον των αφιερωμάτων το εισφερόμενον εις τον
οίκον του Κυρίου, το αργύριον εκάστου διερχομένου εις
τους απαριθμουμένους, το αργύριον εκάστου κατά την
εκτίμησιν αυτού, παν το αργύριον το οποίον ήθελεν
ελθεί εις την καρδίαν τινός να προσφέρη εις τον
οίκον του Κυρίου, **5** οι ιερείς ας λαμβάνωσιν αυτό
εις εαυτούς, έκαστος παρά του γνωστού αυτού· και ας
επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου, πανταχού όπου
ευρεθή χάλασμα. **6** Πλην εν τω εικοστώ τρίτω έτει
του βασιλέως Ιωάς οι ιερείς δεν είχον επισκευάσει τα
χαλάσματα του οίκου. **7** Όθεν εκάλεσεν ο βασιλεύς
Ιωάς τον Ιωδαέ τον ιερέα και τους ιερείς και είπε προς
αυτούς, Διά τι δεν επεσκευάσατε τα χαλάσματα του
οίκου; τώρα λοιπόν μη λαμβάνετε πλέον αργύριον
παρά των γνωστών σας, αλλά δίδετε αυτό διά τα
χαλάσματα του οίκου. **8** Και έστερξαν οι ιερείς να
μη λαμβάνωσι πλέον αργύριον παρά του λαού και
να μη επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου. **9** Και
έλαβεν Ιωδαέ ο ιερεύς εν κιβώτιον και ήνοιξε τρύπαν
επί του σκεπάσματος αυτού, και έθεσεν αυτό πλησίον
του θυσιαστηρίου, εις τα δεξιά της εισόδου του οίκου
του Κυρίου· και οι ιερείς, οι φυλάττοντες την θύραν,
έβαλλον εις αυτό παν το αργύριον, το εισφερόμενον
εις τον οίκον του Κυρίου. **10** Και ότε έβλεπον ότι ήτο
πολύ το αργύριον το εν τω κιβωτίω, ο γραμματεύς του
βασιλέως και ο ιερεύς ο μέγας ανέβαινον και έδενον
εις σακκία και εμέτρουν το αργύριον το ευρεθέν εν
τω οίκω του Κυρίου. **11** Και έδιδον το αργύριον το
μετρηθέν εις τας χείρας εκείνων οίτινες έκαμνον το
έργον, οίτινες είχον την επιστασίαν του οίκου του
Κυρίου· οι δε εξώδευον αυτό εις τους ξυλουργούς και
οικοδόμους, τους δουλεύοντας εν τω οίκω του Κυρίου,
12 και εις τους κτίστας και εις τους λιθοτόμους, διά
να αγοράζωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, ώστε να
επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου του Κυρίου,
και διά πάντα όσα εχρειάζοντο διά την επισκευήν του
οίκου. **13** Πλην εκ του αργυρίου του εισφερομένου
εις τον οίκον του Κυρίου δεν κατεσκευάσθησαν διά
τον οίκον του Κυρίου φιάλαι αργυραί, λυχνοψάλιδα,
λεκάναι, σάλπιγγες, ουδέν σκεύος χρυσούν ή σκεύος
αργυρούν· **14** αλλ' έδιδον αυτό εις τους εργάτας, και
επεσκεύαζον με αυτό τον οίκον του Κυρίου. **15** Και δεν
εζήτουν λογαριασμόν παρά των ανθρώπων, εις τους
οποίους έδιδον το αργύριον διά να μοιρασθή εις τους
εργάτας· διότι ειργάζοντο εν πίστει. **16** Το αργύριον
το περί ανομίας και το αργύριον το περί αμαρτίας δεν
εφέροντο εις τον οίκον του Κυρίου· ταύτα ήσαν των
ιερέων. **17** Τότε ανέβη Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας και
επολέμησεν εναντίον της Γαθ, και εκυρίευσεν αυτήν·
έπειτα έστησεν ο Αζαήλ το πρόσωπον αυτού διά να
αναβή εναντίον της Ιερουσαλήμ. **18** Και έλαβεν ο Ιωάς
βασιλεύς του Ιούδα πάντα τα αφιερώματα όσα Ιωσαφάτ
και Ιωράμ και Οχοζίας, οι πατέρες αυτού, βασιλείς του
Ιούδα, είχον αφιερώσει, και τα ίδια αυτού αφιερώματα
και παν το χρυσίον το ευρεθέν εν τοις θησαυροίς του
οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως, και
έστειλεν αυτά προς τον Αζαήλ βασιλέα της Συρίας·
και ανεχώρησεν από της Ιερουσαλήμ. **19** Αι δε λοιπαί
πράξεις του Ιωάς και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι
γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων
του Ιούδα; **20** Και σηκωθέντες οι δούλοι αυτού, έκαμον
συνωμοσίαν και επάταξαν τον Ιωάς εν τω οίκω Μιλλώ,
εν τη καταβάσει Σιλλά. **21** Διότι Ιωζαχάρ ο υιός του
Σιμεάθ και Ιωζαβάδ ο υιός του Σωμήρ, οι δούλοι αυτού,
επάταξαν αυτόν, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν μετά
των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε
αντ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

13 Εν τω εικοστώ τρίτω έτει του Ιωάς, υιού του
Οχοζίου, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάχαζ,
ο υιός του Ιηού, επί Ισραήλ εν Σαμαρεία, δεκαεπτά
έτη. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου και
ηκολούθησε τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ,
όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· δεν απεμακρύνθη
απ' αυτών. **3** Και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά
του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του
Αζαήλ βασιλέως της Συρίας και εις την χείρα του Βεν-
αδάδ υιού του Αζαήλ, κατά πάσας τας ημέρας. **4** Και
εδεήθη του Κυρίου ο Ιωάχαζ, και επήκουσεν αυτού ο
Κύριος· διότι είδε την θλίψιν του Ισραήλ, ότι ο βασιλεύς
της Συρίας κατέθλιβεν αυτούς. **5** Και έδωκεν ο Κύριος
εις τον Ισραήλ σωτήρα, και εξήλθον υποκάτωθεν της
χειρός των Συρίων· και κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ
εν τοις σκηνώμασιν αυτών, ως το πρότερον. **6** Πλην
δεν απεμακρύνθησαν από των αμαρτιών του οίκου
του Ιεροβοάμ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση·
εις αυτάς περιεπάτησαν· και έτι διέμενε το άλσος εν
Σαμαρεία. **7** Διότι δεν έμεινεν εις τον Ιωάχαζ λαός, ειμή
πεντήκοντα ιππείς και δέκα άμαξαι και δέκα χιλιάδες
πεζών· διότι κατέστρεψεν αυτούς ο βασιλεύς της Συρίας
και κατέστησεν αυτούς ως το χώμα το καταπατούμενον.
8 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάχαζ και πάντα όσα έπραξε
και τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν
τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;
9 Και εκοιμήθη ο Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτού,
και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία· εβασίλευσε δε αντ'
αυτού Ιωάς ο υιός αυτού. **10** Εν τω τριακοστώ εβδόμω
έτει του Ιωάς βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάς
ο υιός του Ιωάχαζ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία, δεκαέξ
έτη. **11** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν
απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ
υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση·
εις αυτάς περιεπάτησεν. **12** Αι δε λοιπαί πράξεις του
Ιωάς και πάντα όσα έπραξε, τα κατορθώματα αυτού,
πως επολέμησε κατά του Αμασίου βασιλέως του Ιούδα,
δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των
βασιλέων του Ισραήλ; **13** Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά
των πατέρων αυτού· εκάθησε δε επί του θρόνου αυτού
ο Ιεροβοάμ· και ετάφη ο Ιωάς εν Σαμαρεία μετά των
βασιλέων του Ισραήλ. **14** Ο δε Ελισσαιέ ηρρώστησε
την αρρωστίαν αυτού υπό της οποίας απέθανε. Και
κατέβη προς αυτόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ και
έκλαυσεν επί τω προσώπω αυτού και είπε, Πάτερ μου,
πάτερ μου, άμαξα του Ισραήλ και ιππικόν αυτού. **15** Και
είπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ, Λάβε τόξον και βέλη. Και
έλαβεν εις εαυτόν τόξον και βέλη. **16** Και είπε προς
τον βασιλέα του Ισραήλ, Επίθες την χείρα σου επί το
τόξον. Και επέθηκε την χείρα αυτού· και επέθηκεν ο
Ελισσαιέ τας χείρας αυτού επί τας χείρας του βασιλέως.
17 Και είπεν, Άνοιξον το παράθυρον κατά ανατολάς. Και
ήνοιξε. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Τόξευσον. Και ετόξευσε.
Και είπε, το βέλος της σωτηρίας του Κυρίου και το βέλος
της σωτηρίας εκ των Συρίων. Και θέλεις πατάξει τους
Συρίους εν Αφέκ, εωσού συντελέσης αυτούς. **18** Και
είπε, Λάβε τα βέλη. Και έλαβε. Και είπε προς τον βασιλέα
του Ισραήλ, Πάταξον επί την γην. Και επάταξε τρίς και
εστάθη. **19** Και ωργίσθη εις αυτόν ο άνθρωπος του
Θεού και είπεν, Έπρεπε να πατάξης πεντάκις ή εξάκις·
τότε ήθελες πατάξει τους Συρίους εωσού συντελέσης
αυτούς· τώρα όμως τρίς θέλεις πατάξει τους Συρίους.
20 Και απέθανεν ο Ελισσαιέ, και έθαψαν αυτόν· το δε
ακόλουθον έτος τάγματα Μωαβιτών έκαμον εισβολήν
εις την γην. **21** Και ενώ έθαπτον άνθρωπον τινά, ιδού,
είδον τάγμα· και έρριψαν τον άνθρωπον εις τον τάφον
του Ελισσαιέ· και καθώς ο άνθρωπος υπήγε και ήγγισε
τα οστά του Ελισσαιέ, ανέζησε και εστάθη επί τους
πόδας αυτού. **22** Ο δε Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας,
κατέθλιψε τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Ιωάχαζ. **23**
Και ηλέησεν ο Κύριος αυτούς και ωκτείρησεν αυτούς
και επέβλεψεν επ' αυτούς, διά την διαθήκην αυτού την
μετά του Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ· και δεν ηθέλησε
να εξολοθρεύση αυτούς και δεν απέρριψεν αυτούς από
προσώπου αυτού, μέχρι του νυν. **24** Απέθανε δε ο Αζαήλ
βασιλεύς της Συρίας, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βεν-
αδάδ ο υιός αυτού. **25** Και έλαβε πάλιν Ιωάς ο υιός του
Ιωάχαζ εκ της χειρός του Βεν-αδάδ υιού του Αζαήλ τας
πόλεις, τας οποίας ο Αζαήλ είχε λάβει εκ της χειρός
Ιωάχαζ του πατρός αυτού εν τω πολέμω. Τρίς επάταξεν
αυτόν ο Ιωάς και επανέλαβε τας πόλεις του Ισραήλ.

14 Εν τω δευτέρω έτει του Ιωάς, υιού του Ιωάχαζ
βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Αμασίας, ο
υιός του Ιωάς βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε
ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν
εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ. Το δε όνομα της μητρός
αυτού ήτο Ιωαδάν εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και έπραξε το
ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχί ως ο Δαβίδ ο πατήρ
αυτού· έπραξε κατά πάντα όσα είχε πράξει Ιωάς ο πατήρ
αυτού. **4** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός
εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους.
5 Ως δε η βασιλεία εκραταιώθη εν τη χειρί αυτού,
εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους θανατώσαντας
τον βασιλέα τον πατέρα αυτού. **6** Όμως τα τέκνα των
φονευτών δεν εθανάτωσε· κατά το γεγραμμένον εν τω
βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, όπου προσέταξεν ο
Κύριος, λέγων, Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι
διά τα τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά
τους πατέρας, αλλ' έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το
εαυτού αμάρτημα. **7** Ούτος εθανάτωσεν εκ του Εδώμ
δέκα χιλιάδας εν τη κοιλάδι του άλατος, και εκυρίευσε
την Σελά διά πολέμου και εκάλεσε το όνομα αυτής
Ιοχθεήλ μέχρι της ημέρας ταύτης. **8** Τότε απέστειλεν
ο Αμασίας μηνυτάς προς τον Ιωάς, υιόν του Ιωάχαζ,
υιού του Ιηού βασιλέως του Ισραήλ, λέγων, Ελθέ, να
ίδωμεν αλλήλους προσωπικώς. **9** Και απέστειλεν ο
Ιωάς βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Αμασίαν βασιλέα
του Ιούδα, λέγων, Η άκανθα η εν τω Λιβάνω απέστειλε
προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω, λέγουσα, Δος την
θυγατέρα σου εις τον υιόν μου διά γυναίκα· πλην διέβη
θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την
άκανθαν· **10** επάταξας τωόντι τον Εδώμ, και η καρδία
σου σε ύψωσε· χαίρου την δόξαν σου καθήμενος εν τω
οίκω σου· διά τι εμπλέκεσαι εις κακόν, διά το οποίον
ήθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **11** Αλλ' ο
Αμασίας δεν υπήκουσεν. Ανέβη λοιπόν ο Ιωάς βασιλεύς
του Ισραήλ, και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός

και Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμές, ήτις
είναι του Ιούδα. 12 Και εκτυπήθη ο Ιούδας έμπροσθεν
του Ισραήλ· και έφυγον έκαστος εις τας σκηνάς αυτού.
13 Και συνέλαβεν ο Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ τον
Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, υιόν του Ιωάς υιού του
Οχοζίου, εν Βαιθ-σεμές· και ελθών εις Ιερουσαλήμ,
κατηδάφισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης
Εφραΐμ έως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας.
14 Και λαβών παν το χρυσίον και το αργύριον και
πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκω του Κυρίου
και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και
ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εις Σαμάρειαν. 15
Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάς, όσας έπραξε, και τα
κατορθώματα αυτού, και πως επολέμησε μετά του
Αμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν
τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;
16 Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτού και
ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ·
εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιεροβοάμ ο υιός αυτού. 17 Ο
δε Αμασίας, ο υιός του Ιωάς, ο βασιλεύς του Ιούδα, έζησε
μετά τον θάνατον του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ, βασιλέως
του Ισραήλ, δεκαπέντε έτη. 18 Αι δε λοιπαί πράξεις
του Αμασίου δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των
χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; 19 Έκαμον δε
κατ' αυτού συνωμοσίαν εν Ιερουσαλήμ, και έφυγεν
εις Λαχείς· απέστειλαν όμως κατόπιν αυτού εις Λαχείς
και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. 20 Και έφεραν αυτόν επί
ίππων, και ετάφη εν Ιερουσαλήμ μετά των πατέρων
αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. 21 Έλαβε δε πας ο λαός
του Ιούδα τον Αζαρίαν, όντα ηλικίας δεκαέξ ετών, και
έκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού Αμασίου.
22 Και ωκοδόμησε την Ελάθ και επέστρεψεν αυτήν εις
τον Ιούδα, αφού ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων
αυτού. 23 Εν τω δεκάτω πέμπτω έτει του Αμασίου, υιού
του Ιωάς, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν εν Σαμαρεία
ο Ιεροβοάμ υιός του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ, έτη
τεσσαράκοντα και εν. 24 Και έπραξε πονηρά ενώπιον
του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών
του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ
να αμαρτήση. 25 Ούτος αποκατέστησε το όριον του
Ισραήλ, από της εισόδου της Αιμάθ έως της θαλάσσης
της πεδιάδος, κατά τον λόγον Κυρίου του Θεού του
Ισραήλ, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού
Ιωνά, υιού του Αμαθί, του προφήτου, του από Γαθ-
εφέρ. 26 Διότι είδεν ο Κύριος την θλίψιν του Ισραήλ
πικράν σφόδρα, ότι δεν ήτο ουδέν κεκλεισμένον και
ουδέν αφειμένον, ουδέ ο βοηθήσων τον Ισραήλ. 27
Και δεν είπεν ο Κύριος να εξαλείψη υποκάτωθεν του
ουρανού το όνομα του Ισραήλ, αλλ' έσωσεν αυτούς διά
χειρός του Ιεροβοάμ υιού του Ιωάς. 28 Αι δε λοιπαί
πράξεις του Ιεροβοάμ και πάντα όσα έπραξε και τα
κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε και πως επανέλαβε
την Δαμασκόν και την Αιμάθ του Ιούδα εις τον Ισραήλ,
δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των
βασιλέων του Ισραήλ; 29 Και εκοιμήθη ο Ιεροβοάμ μετά
των πατέρων αυτού, μετά των βασιλέων του Ισραήλ·
εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ζαχαρίας ο υιός αυτού.

15 Εν τω εικοστώ εβδόμω έτει του Ιεροβοάμ βασιλέως
του Ισραήλ εβασίλευσεν ο Αζαρίας, υιός του
Αμασίου, βασιλέως του Ιούδα. 2 Δεκαέξ ετών ηλικίας
ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα δύο
έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο
Ιεχολία, εξ Ιερουσαλήμ. 3 Και έπραξε το ευθές ενώπιον
του Κυρίου, κατά πάντα όσα είχε πράξει Αμασίας ο
πατήρ αυτού. 4 Πλην οι υψηλοί τόποι δεν αφηρέθησαν·
ο λαός έτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς
τόπους. 5 Και επάταξεν ο Κύριος τον βασιλέα, και ήτο
λεπρός έως της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει
εν οικία αποκεχωρισμένη. Ήτο δε επί του οίκου Ιωθάμ
ο υιός του βασιλέως, κρίνων τον λαόν της γης. 6 Αι
δε λοιπαί πράξεις του Αζαρίου και πάντα όσα έπραξε
δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των
βασιλέων του Ιούδα; 7 Και εκοιμήθη ο Αζαρίας μετά των
πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων
αυτού εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωθάμ ο
υιός αυτού. 8 Εν τω τριακοστώ ογδόω έτει του Αζαρίου
βασιλέως του Ιούδα, Ζαχαρίας ο υιός του Ιεροβοάμ
εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, εξ μήνας. 9
Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ως είχον πράξει
οι πατέρες αυτού· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών
του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ
να αμαρτήση. 10 Και συνώμοσε κατ' αυτού Σαλλούμ
ο υιός του Ιαβείς, και επάταξεν αυτόν κατέμπροσθεν
του λαού και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ'
αυτού. 11 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ζαχαρίου, ιδού,
είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των
βασιλέων του Ισραήλ. 12 Ούτος ήτο ο λόγος του Κυρίου,
τον οποίον ελάλησε προς τον Ιηού, λέγων, Οι υιοί
σου θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ έως
τετάρτης γενεάς. Και έγεινεν ούτως. 13 Εβασίλευσε δε
Σαλλούμ ο υιός του Ιαβείς εν τω τριακοστώ εννάτω
έτει του Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν
ένα μήνα εν Σαμαρεία. 14 Και ανέβη Μεναήμ ο υιός
του Γαδεί από Θερσά, και ήλθεν εις Σαμάρειαν και
εκτύπησε τον Σαλλούμ τον υιόν του Ιαβείς εν Σαμαρεία,
και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. 15
Αι δε λοιπαί πράξεις του Σαλλούμ, και η συνωμοσία
αυτού την οποίαν έκαμεν, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν
τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. 16
Τότε επάταξεν ο Μεναήμ την Θαψά και πάντας τους εν
αυτή και τα όρια αυτής από Θερσά· επειδή δεν ήνοιξαν
εις αυτόν, διά τούτο επάταξεν αυτήν· και πάσας τας
εν αυτή εγκυμονούσας διέσχισεν. 17 Εν τω τριακοστώ
εννάτω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Μεναήμ ο
υιός του Γαδεί εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ, δέκα έτη εν
Σαμαρεία. 18 Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου·
δεν απεμακρύνθη κατά πάσας τας ημέρας αυτού από
των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις
έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. 19 Τότε ήλθεν ο Φούλ
βασιλεύς της Ασσυρίας εναντίον της γης. και έδωκεν
ο Μεναήμ εις τον Φούλ χίλια τάλαντα αργυρίου, διά
να ήναι μετ' αυτού η χειρ αυτού εις το να ενισχύση
την βασιλείαν εν τη χειρί αυτού. 20 Και απέσπασεν ο
Μεναήμ το αργύριον από του Ισραήλ, από πάντων των
δυνατών εις πλούτη, πεντήκοντα σίκλους αργυρίου αφ'
εκάστου, διά να δώση εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. Και

επέστρεψεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και δεν εστάθη εκεί
εν τη γη. 21 Αι δε λοιπαί πράξεις του Μεναήμ και πάντα
όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των
χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; 22 Και εκοιμήθη ο
Μεναήμ μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ'
αυτού Φακείας ο υιός αυτού. 23 Εν τω πεντηκοστώ έτει
του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φακείας ο υιός του
Μεναήμ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, δύο
έτη. 24 Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν
απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού
του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. 25
Και συνώμοσε κατ' αυτού ο Φεκά υιός του Ρεμαλία, ο
στρατηγός αυτού, και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρεία, εν
τω παλατίω του οίκου του βασιλέως, μετά του Αργόβ και
Αριέ, έχων μεθ' εαυτού και πεντήκοντα άνδρας εκ των
Γαλααδιτών· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν
αντ' αυτού. 26 Αι δε λοιπαί πράξεις του Φακείου και
πάντα όσα έπραξεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω
βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. 27 Εν
τω πεντηκοστώ δευτέρω έτει του Αζαρίου βασιλέως
του Ιούδα, Φεκά ο υιός του Ρεμαλία εβασίλευσεν επί
τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, είκοσι έτη. 28 Και έπραξε
πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από
των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις
έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. 29 Εν ταις ημέραις του
Φεκά βασιλέως του Ισραήλ, ήλθεν ο Θεγλάθ-φελασάρ
βασιλεύς της Ασσυρίας, και εκυρίευσε την Ιϊών και την
Αβέλ-βαίθ-μααχά και την Ιανώχ, και την Κεδές και
την Ασώρ και την Γαλαάδ και την Γαλιλαίαν, πάσαν
την γην Νεφθαλί, και μετώκισεν αυτούς εις Ασσυρίαν.
30 Και έκαμεν Ωσηέ ο υιός του Ηλά συνωμοσίαν κατά
του Φεκά υιού του Ρεμαλία, και επάταξεν αυτόν και
εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού, εν τω
εικοστώ έτει του Ιωθάμ υιού του Οζίου. 31 Αι δε λοιπαί
πράξεις του Φεκά, και πάντα όσα έπραξεν, ιδού, είναι
γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων
του Ισραήλ. 32 Εν τω δευτέρω έτει του Φεκά υιού του
Ρεμαλία βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν ο Ιωθάμ
υιός του Οζίου βασιλέως του Ιούδα. 33 Εικοσιπέντε
ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ
έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο
Ιερουσά θυγάτηρ του Σαδώκ. 34 Και έπραξε το ευθές
ενώπιον Κυρίου· έπραξε κατά πάντα όσα έπραξεν Οζίας ο
πατήρ αυτού. 35 Πλην οι υψηλοί τόποι δεν αφηρέθησαν·
ο λαός έτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς
τόπους. Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου
του Κυρίου. 36 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωθάμ και
πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω
των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; 37 Εν ταις
ημέραις εκείναις ήρχισεν ο Κύριος να εξαποστέλλη κατά
του Ιούδα τον Ρεσίν βασιλέα της Συρίας και τον Φεκά
υιόν του Ρεμαλία. 38 Ο δε Ιωθάμ εκοιμήθη μετά των
πατέρων αυτού, και ετάφη μετά των πατέρων αυτού
εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ'
αυτού Άχαζ ο υιός αυτού.

16 Εν τω δεκάτω εβδόμω έτει του Φεκά υιού του
Ρεμαλία, εβασίλευσεν ο Άχαζ υιός του Ιωθάμ,
βασιλέως του Ιούδα. 2 Είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο
Άχαζ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν
Ιερουσαλήμ. Δεν έπραξεν όμως το ευθές ενώπιον Κυρίου
του Θεού αυτού, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού. 3 Αλλά
περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ,
και μάλιστα διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός,
κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος
εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 4 Και
εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί
τους λόφους και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου.
5 Τότε ανέβησαν εις Ιερουσαλήμ διά πόλεμον Ρεσίν,
ο βασιλεύς της Συρίας, και Φεκά, ο υιός του Ρεμαλία,
βασιλεύς του Ισραήλ· και επολιόρκησαν τον Άχαζ, πλην
δεν ηδυνήθησαν να νικήσωσι. 6 Κατ' εκείνον τον
καιρόν Ρεσίν ο βασιλεύς της Συρίας αποκατέστησε την
Ελάθ υπό την εξουσίαν της Συρίας, και εδίωξε τους
Ιουδαίους από της Ελάθ· και ελθόντες Σύριοι εις την
Ελάθ, κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης. 7 Ο δε
Άχαζ απέστειλε μηνυτάς προς τον Θεγλάθ-φελασάρ,
βασιλέα της Ασσυρίας, λέγων, Εγώ είμαι δούλός σου και
υιός σου· ανάβα και σώσον με εκ χειρός του βασιλέως
της Συρίας και εκ χειρός του βασιλέως του Ισραήλ,
οίτινες εσηκώθησαν εναντίον μου. 8 Και έλαβεν ο Άχαζ
το αργύριον και το χρυσίον το ευρεθέν εν τω οίκω του
Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως,
και απέστειλε δώρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. 9 Και
εισήκουσεν αυτού ο βασιλεύς της Ασσυρίας· και ανέβη ο
βασιλεύς της Ασσυρίας επί την Δαμασκόν και εκυρίευσεν
αυτήν, και μετώκισε τον λαόν αυτής εις Κιρ, τον δε
Ρεσίν εθανάτωσε. 10 Και υπήγεν ο βασιλεύς Άχαζ εις
την Δαμασκόν, προς συνάντησιν του Θεγλάθ-φελασάρ,
βασιλέως της Ασσυρίας, και είδε το θυσιαστήριον το
εν Δαμασκώ· και έστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς τον
Ουρίαν τον ιερέα το ομοίωμα του θυσιαστηρίου και τον
τύπον αυτού, καθ' όλην την εργασίαν αυτού. 11 Και
ωκοδόμησεν Ουρίας ο ιερεύς το θυσιαστήριον, κατά η
πάντα όσα ο βασιλεύς Άχαζ απέστειλεν εκ Δαμασκού.
Ούτως έκαμεν Ουρίας ο ιερεύς, εωσού έλθη ο βασιλεύς
Άχαζ εκ της Δαμασκού. 12 Και ότε ήλθεν ο βασιλεύς εκ
της Δαμασκού, είδεν ο βασιλεύς το θυσιαστήριον· και
επλησίασεν ο βασιλεύς προς το θυσιαστήριον και έκαμε
προσφοράν επ' αυτού. 13 Και έκαυσε το ολοκαύτωμα
αυτού και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, και
επέχεε την σπονδήν αυτού, και ερράντισε το αίμα των
ειρηνικών αυτού προσφορών, επί το θυσιαστήριον. 14
Και μετέφερε το χάλκινον θυσιαστήριον, το έμπροσθεν
του Κυρίου, από του προσώπου του οίκου, από του
μεταξύ του θυσιαστηρίου και του οίκου του Κυρίου, και
έθεσεν αυτό κατά το βόρειον πλευρόν του θυσιαστηρίου.
15 Και προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ τον Ουρίαν τον
ιερέα, λέγων, Επί το θυσιαστήριον το μέγα πρόσφερε το
ολοκαύτωμα το πρωϊνόν και την εσπερινήν εξ αλφίτων
προσφοράν και το ολοκαύτωμα του βασιλέως και την εξ
αλφίτων προσφοράν αυτού, μετά του ολοκαυτώματος
παντός του λαού της γης, και την εξ αλφίτων προσφοράν
αυτών και τας σπονδάς αυτών· και ράντισον επ' αυτό
άπαν το αίμα του ολοκαυτώματος και άπαν το αίμα της
θυσίας· το δε χάλκινον θυσιαστήριον θέλει είσθαι εις
εμέ διά να ερωτώ τον Κύριον. 16 Και έκαμεν Ουρίας ο
ιερεύς κατά πάντα όσα προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ. 17

Και απέκοψεν ο βασιλεύς Άχαζ τα συγκλείσματα των βάσεων, και εσήκωσεν επάνωθεν αυτών τον λουτήρα· και κατεβίβασε την θάλασσαν επάνωθεν των χαλκίνων βοών των υποκάτω αυτής, και έθεσεν αυτήν επί βάσιν λιθίνην. **18** Και το στέγασμα του σαββάτου, το οποίον είχον οικοδομήσει εν τω οίκω, και την είσοδον του βασιλέως την έξω μετετόπισεν από του οίκου του Κυρίου, εξ αιτίας του βασιλέως της Ασσυρίας. **19** Αι δε λοιπαί πράξεις του Άχαζ, όσας έπραξε, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **20** Και εκοιμήθη ο Άχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός αυτού.

17 Εν τω δωδεκάτω έτει του Άχαζ βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ωσηέ ο υιός του Ηλά εν Σαμαρεία επί τον Ισραήλ, εννέα έτη. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, πλην ουχί ως οι βασιλείς του Ισραήλ οίτινες ήσαν προ αυτού. **3** Επ' αυτόν ανέβη Σαλμανασάρ ο βασιλεύς της Ασσυρίας· και έγεινεν Ωσηέ δούλος αυτού και έδιδεν εις αυτόν φόρον. **4** Εύρηκε δε ο βασιλεύς της Ασσυρίας συνωμοσίαν εν τω Ωσηέ· διότι απέστειλε μηνυτάς προς τον Σω, βασιλέα της Αιγύπτου, και δεν έδωκε φόρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας, ως έκαμνε κατ' έτος· όθεν συνέκλεισεν αυτόν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και έδεσεν αυτόν εν φυλακή. **5** Και ανέβη ο βασιλεύς της Ασσυρίας διά πάσης της γής· και ανέβη εις την Σαμάρειαν και επολιόρκησεν αυτήν τρία έτη. **6** Εν τω εννάτω έτει του Ωσηέ, ο βασιλεύς της Ασσυρίας εκυρίευσε την Σαμάρειαν και μετώκισε τον Ισραήλ εις την Ασσυρίαν, και κατώκισεν αυτούς εν Αλά και εν Αβώρ, παρά τον ποταμόν Γωζάν, και εν ταις πόλεσι των Μήδων. **7** Έγεινε δε τούτο, διότι οι υιοί του Ισραήλ ημάρτησαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις ανήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου, υποκάτωθεν της χειρός του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου, και εσεβάσβησαν άλλους θεούς, **8** και περιεπάτησαν εις τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απέμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και τα των βασιλέων του Ισραήλ, τα οποία εθέσπισαν. **9** Και έπραττον οι υιοί του Ισραήλ κρυφίως πράγματα, τα οποία δεν ήσαν ευθέα ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτών, και ωκοδόμησαν εις εαυτούς υψηλούς τόπους εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών, από πύργου φυλάκων έως οχυράς πόλεως. **10** Και ανήγειραν εις εαυτούς αγάλματα και άλση επί πάντα υψηλόν λόφον και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **11** Και εκεί εθυμίαζον επί πάντας τους υψηλούς τόπους, καθώς τα έθνη τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απέμπροσθεν αυτών· και έπραττον πονηρά πράγματα διά να παροργίζωσι τον Κύριον· **12** και ελάτρευσαν τα είδωλα, περί των οποίων ο Κύριος είπε προς αυτούς, Δεν θέλετε κάμει το πράγμα τούτο. **13** Και διεμαρτυρήθη ο Κύριος κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα, διά χειρός πάντων των προφητών, πάντων των βλεπόντων, λέγων, Επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών και φυλάττετε τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου, κατά πάντα τον νόμον τον οποίον προσέταξα εις τους πατέρας σας και τον οποίον απέστειλα εις εσάς διά μέσου των δούλων μου των προφητών. **14** Πλην αυτοί δεν υπήκουσαν, αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, ως τον τράχηλον των πατέρων αυτών, οίτινες δεν επίστευσαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **15** Και απέρριψαν τα διατάγματα αυτού και την διαθήκην αυτού, την οποίαν έκαμε μετά των πατέρων αυτών, και τας διαμαρτυρήσεις αυτού, τας οποίας διεμαρτυρήθη εναντίον αυτών· και υπήγαν οπίσω της ματαιότητος, και εματαιώθησαν, και οπίσω των εθνών των πέριξ αυτών, περί των οποίων ο Κύριος προσέταξεν αυτούς, να μη πράξωσιν ως εκείνα. **16** Και εγκατέλιπον πάσας ταις εντολάς Κυρίου του Θεού αυτών, και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά, δύο μόσχους, και έκαμον άλση και προσεκύνησαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσαν τον Βάαλ. **17** Και διεβίβαζον τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών διά του πυρός, και μετεχειρίζοντο μαντείας και οιωνισμούς, και επώλησαν εαυτούς εις το να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίζωσιν αυτόν. **18** Διά ταύτα ο Κύριος ωργίσθη σφόδρα κατά του Ισραήλ και απέβαλεν αυτούς από προσώπου αυτού· δεν εναπελείφθη, παρά μόνη η φυλή του Ιούδα. **19** Και ο Ιούδας έτι δεν εφύλαξε τας εντολάς Κυρίου του Θεού αυτού, αλλά περιεπάτησαν εις τα διατάγματα του Ισραήλ, τα οποία έκαμον. **20** Και απέβαλεν ο Κύριος παν το σπέρμα του Ισραήλ και κατέθλιψεν αυτούς, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα των διαρπαζόντων, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. **21** Διότι απεσχίσθη ο Ισραήλ από του οίκου Δαβίδ, και έκαμον βασιλέα τον Ιεροβοάμ υιόν του Ναβάτ· και ο Ιεροβοάμ απέσπασε τον Ισραήλ εξόπισθεν του Κυρίου, και έκαμεν αυτούς να αμαρτήσωσιν αμαρτίαν μεγάλην. **22** Διότι οι υιοί Ισραήλ περιεπάτησαν εν πάσαις ταις αμαρτίαις του Ιεροβοάμ, τας οποίας έπραξε· δεν απεμακρύνθησαν απ' αυτών, **23** εωσού ο Κύριος απέβαλε τον Ισραήλ από προσώπου αυτού, καθώς ελάλησε διά χειρός πάντων των δούλων αυτού των προφητών. Και μετωκίσθη ο Ισραήλ από της γης αυτού εις την Ασσυρίαν, έως της ημέρας ταύτης. **24** Και έφερεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας ανθρώπους εκ Βαβυλώνος και από Χουθά και από Αυά και από Αιμάθ και από Σεφαρουΐμ, και κατώκισεν εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας αντί των υιών Ισραήλ, και εκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτής. **25** Και εν τη αρχή της εκεί κατοικήσεως αυτών, δεν εφοβήθησαν τον Κύριον· και απέστειλεν ο Κύριος τους λέοντας μεταξύ αυτών, και εθανάτονον εξ αυτών. **26** Και είπον προς τον βασιλέα της Ασσυρίας, λέγοντες, Τα έθνη, τα οποία μετώκισας και εκάθισας εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας, δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γής· διά τούτο απέστειλε τους λέοντας μεταξύ αυτών, και ιδού, θανατόνουσιν αυτούς, επειδή δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γης. **27** Τότε ο βασιλεύς της Ασσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε εκεί ένα των ιερέων, τους οποίους μετωκίσατε εκείθεν· και ας υπάγωσι και ας κατοικήσωσιν εκεί· και ας διδάξη αυτούς τον νόμον του Θεού της γης. **28** Και εις των ιερέων, τους οποίους μετώκισαν εκ της Σαμαρείας, ήλθε και κατώκησεν εν Βαιθήλ, και εδίδασκεν αυτούς πως να φοβώνται τον Κύριον. **29** Έκαστον όμως έθνος έκαμον θεούς εις εαυτούς και έθεσαν εις τους οίκους των υψηλών τόπων, τους οποίους οι Σαμαρείται

έκαμον, έκαστον έθνος εν ταις πόλεσιν αυτών, όπου κατώκουν. **30** Και οι άνδρες της Βαβυλώνος έκαμον την Σοκχώθ-βενώθ, οι δε άνδρες της Χουθά έκαμον την Νεργάλ, και οι άνδρες της Αιμάθ έκαμον την Ασιμά, **31** και οι Αυίται έκαμον την Νιβάζ και τον Ταρτάκ, και οι Σεφαρουΐται έκαιον τους υιούς αυτών διά του πυρός εις τον Αδραμμέλεχ και Αναμμέλεχ, θεούς των Σεφαρουϊτών. **32** Ούτως εφοβούντο τον Κύριον· έκαμον δε εις εαυτούς εκ των εσχάτων μεταξύ αυτών ιερείς των υψηλών τόπων, οίτινες εθυσίαζον υπέρ αυτών εν τοις οίκοις των υψηλών τόπων. **33** Εφοβούντο μεν τον Κύριον, ελάτρευον όμως τους ιδίους αυτών θεούς, κατά τον τρόπον των εθνών, όθεν μετωκίσθησαν. **34** Έως της ημέρας ταύτης κάμνουσι κατά τους προτέρους τρόπους· δεν φοβούνται τον Κύριον και δεν πράττουσι κατά τα διατάγματα αυτών και κατά τας κρίσεις αυτών και κατά τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εις τους υιούς Ιακώβ, τον οποίον ωνόμασεν Ισραήλ· **35** και έκαμε προς αυτούς ο Κύριος διαθήκην και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Δεν θέλετε φοβηθή άλλους θεούς, και δεν θέλετε προσκυνήσει αυτούς ουδέ λατρεύσει αυτούς ουδέ θυσιάσει εις αυτούς· **36** αλλά τον Κύριον, όστις σας ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου μετά δυνάμεως μεγάλης και εν βραχίονι εξηπλωμένω, αυτόν θέλετε φοβείσθαι και αυτόν θέλετε προσκυνεί και εις αυτόν θέλετε θυσιάζει, **37** και τα διατάγματα και τας κρίσεις και τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν έγραψε διά σας, θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντοτε· άλλους δε θεούς δεν θέλετε φοβηθή· **38** και την διαθήκην, την οποίαν έκαμα προς εσάς, δεν θέλετε λησμονήσει και δεν θέλετε φοβηθή άλλους θεούς· **39** αλλά Κύριον τον Θεόν σας θέλετε φοβείσθαι και αυτός θέλει σας ελευθερώσει εκ χειρός πάντων των εχθρών σας. **40** Πλην δεν υπήκουσαν, αλλ' έκαμνον κατά τους προτέρους τρόπους αυτών. **41** Και τα έθνη ταύτα εφοβούντο μεν τον Κύριον, ελάτρευον όμως τα γλυπτά αυτών· και οι υιοί αυτών και των υιών αυτών οι υιοί, καθώς οι πατέρες αυτών έκαμνον, ούτω κάμνουσιν έως της ημέρας ταύτης.

18 Εν δε τω τρίτω έτει του Ωσηέ υιού του Ηλά, βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Εζεκίας ο υιός του Άχαζ βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Αβί, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **3** Και έκαμε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έκαμε Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **4** Αυτός αφήρεσε τους υψηλούς τόπους και κατέθραυσε τα αγάλματα και κατέκοψε τα άλση και κατεσύντριψε τον χάλκινον όφιν, τον οποίον έκαμεν ο Μωϋσής· διότι έως των ημερών εκείνων οι υιοί του Ισραήλ εθυμίαζον εις αυτόν· και εκάλεσεν αυτόν Νεουσθάν. **5** Επί Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ ήλπισε· και δεν εστάθη μετ' αυτόν όμοιος αυτού μεταξύ πάντων των βασιλέων του Ιούδα, αλλ' ουδέ των προ αυτού· **6** διότι προσεκολλήθη εις τον Κύριον· δεν απεμακρύνθη από όπισθεν αυτού, αλλ' εφύλαξε τας εντολάς αυτού, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν. **7** Και ήτο ο Κύριος μετ' αυτού· κατευοδούτο όπου εξήρχετο· και απεστάτησε κατά του βασιλέως της Ασσυρίας και δεν εδούλευσεν εις αυτόν. **8** Αυτός επάταξε τους Φιλισταίους, έως Γάζης και των ορίων αυτής, από πύργου φυλάκων έως οχυράς πόλεως. **9** Εν δε τω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου, το οποίον ήτο το έβδομον έτος του Ωσηέ, υιού του Ηλά βασιλέως του Ισραήλ, Σαλμανασάρ ο βασιλεύς της Ασσυρίας ανέβη επί την Σαμάρειαν και επολιόρκει αυτήν. **10** Και εν τω τέλει τριών ετών εκυρίευσαν αυτήν· εν τω έκτω έτει του Εζεκίου, το οποίον είναι το έννατον του Ωσηέ βασιλέως του Ισραήλ, εκυριεύθη η Σαμάρεια. **11** Και μετώκισεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ισραήλ εις την Ασσυρίαν, και έθεσεν αυτούς εν Αλά και εν Αβώρ παρά τον ποταμόν Γωζάν και εν ταις πόλεσι των Μήδων· **12** διότι δεν υπήκουσαν της φωνής Κυρίου του Θεού αυτών, αλλά παρέβησαν την διαθήκην αυτού, πάντα όσα προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και δεν υπήκουσαν ουδέ έκαμον αυτά. **13** Εν δε τω δεκάτω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου, ανέβη Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **14** Και απέστειλεν ο Εζεκίας βασιλεύς του Ιούδα προς τον βασιλέα της Ασσυρίας εις Λαχείς, λέγων, Ημάρτησα· απόστρεψον απ' εμού· ό, τι επιβάλης επ' εμέ, θέλω βαστάσει αυτό. Και επέβαλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί τον Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα, τριακόσια τάλαντα αργυρίου και τριάκοντα τάλαντα χρυσίου. **15** Και έδωκεν εις αυτόν ο Εζεκίας άπαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως. **16** Κατ' εκείνον τον καιρόν απέκοψεν ο Εζεκίας τας θύρας του ναού του Κυρίου και τους στύλους, τους οποίους Εζεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε περισκεπάσει με χρυσίον, και έδωκεν αυτό εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. **17** Και απέστειλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ταρτάν και τον Ραβ-σαρείς, και τον Ραβ-σάκην, από Λαχείς, προς τον βασιλέα Εζεκίαν, μετά δυνάμεως μεγάλης εις Ιερουσαλήμ· οι δε ανέβησαν και ήλθον εις την Ιερουσαλήμ. Και ότε ανέβησαν, ήλθον και εστάθησαν εν τω υδραγωγώ της άνω κολυμβήθρας, ήτις είναι εν τη μεγάλη οδώ του αγρού του γναφέως. **18** Και εβόησαν προς τον βασιλέα, και εξήλθον προς αυτούς Ελιακείμ, ο υιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ραβ-σάκης, Είπατε τώρα προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Ποίον είναι το θάρρος τούτο επί το οποίον θαρρείς; **20** συ λέγεις, πλην είναι λόγοι χειλέων, Έχω βουλήν και δύναμιν διά πόλεμον· αλλ' επί τίνα θαρρείς, ώστε απεστάτησας εναντίον μου; **21** τώρα ιδού, συ θαρρείς επί την ράβδον του συντετριμμένου εκείνου καλάμου, επί την Αίγυπτον, επί τον οποίον εάν τις επιστηριχθή, θέλει εμπηχθή εις την χείρα αυτού και τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναι Φαραώ ο βασιλεύς της Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. **22** Αλλ' εάν είπητε προς εμέ, Επί Κύριον τον Θεόν ημών θαρρούμεν· δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια αφήρεσεν ο Εζεκίας, και είπε προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Έμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου

θέλετε προσκυνήσει εν Ιερουσαλήμ; **23** Τώρα λοιπόν, δος
ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας,
και εγώ θέλω σοι δώσει δισχιλίους ίππους, αν δύνασαι
από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς. **24**
Πως λοιπόν θέλεις στρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός
τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου,
και ήλπισας επί την Αίγυπτον διά αμάξας και διά ιππέας;
25 Και τώρα άνευ του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον
τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; Ο Κύριος είπε προς
εμέ, Ανάβα επί την γην ταύτην και κατάστρεψον αυτήν.
26 Τότε είπεν Ελιακείμ ο υιός του Χελκίου, και ο Σομνάς
και ο Ιωάχ, προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλώ,
προς τους δούλους σου εις την Συριακήν γλώσσαν·
διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς
Ιουδαϊστί, εις επήκοον του λαού επί του τείχους. **27**
Αλλ' ο Ραβ-σάκης είπε προς αυτούς, Μήπως ο κύριός
μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου ή και προς σε,
διά να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με απέστειλε
προς τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους,
διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και να πίωσι το
ούρον αυτών με σας; **28** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και
εφώνησεν Ιουδαϊστί μετά φωνής μεγάλης και ελάλησε,
λέγων, Ακούσατε τον λόγον του βασιλέως του μεγάλου,
του βασιλέως της Ασσυρίας. **29** ούτω λέγει ο βασιλεύς·
Μη σας απατά ο Εζεκίας· διότι δεν θέλει δυνηθή να σας
λυτρώση εκ της χειρός αυτού· **30** και μη σας κάμνη ο
Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος
βεβαίως θέλει μας λυτρώσει, και η πόλις αύτη δεν θέλει
παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **31**
Μη ακούετε του Εζεκίου· διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της
Ασσυρίας. Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμού και εξέλθετε
προς εμέ· και φάγετε έκαστος από της αμπέλου αυτού
και έκαστος από της συκής αυτού, και πίετε έκαστος
από των υδάτων της δεξαμενής αυτού· **32** εωσού έλθω
και σας λάβω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου
και οίνου, γην άρτου και αμπελώνων, γην ελαίου και
μέλιτος, διά να ζήσητε και να μη αποθάνητε· και μη
ακούετε του Εζεκίου, όταν σας απατά, λέγων, Ο Κύριος
θέλει μας λυτρώσει. **33** Μήπως ελύτρωσέ τις τωόντι εκ
των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του
βασιλέως της Ασσυρίας; **34** που οι θεοί της Αιμάθ και
Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρουΐμ, της Ενά και της Αυά;
μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **35**
τίνες μεταξύ πάντων των θεών των τόπων ελύτρωσαν
την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος
να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **36** Ο
δε λαός εσιώπα και δεν απεκρίθη λόγον προς αυτόν·
διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε
προς αυτόν. **37** Τότε Ελιακείμ, ο υιός του Χελκίου,
ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο
υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήλθον προς τον
Εζεκίαν με διεσχισμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς
αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

19 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε
τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και
εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν
Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα
και τους πρεσβυτέρους των ιερέων, εσκεπασμένους με
σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υιόν του
Αμώς. **3** Και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας·
Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας η ημέρα
αύτη· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της γέννας,
πλην δύναμις δεν είναι εις την τίκτουσαν· **4** είθε να
ήκουσε Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους του Ραβ-
σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος
αυτού απέστειλε διά να ονειδίση τον ζώντα θεόν, και να
υβρίση διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο
Θεός σου· διά τούτο ύψωσον δέησιν υπέρ του υπολοίπου
του σωζομένου. **5** Και ήλθον προς τον Ησαΐαν οι
δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο
Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπεί προς τον κύριόν σας· Ούτω
λέγει Κύριος· Μη φοβού από των λόγων τους οποίους
ήκουσας, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της
Ασσυρίας με ωνείδισαν· **7** ιδού, εγώ θέλω βάλει εις
αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε, ακούσας θόρυβον, θέλει
επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν
να πέση διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης
λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας
πολεμούντα εναντίον της Λιβνά· διότι ήκουσεν ότι
έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεύς, ότε ήκουσε να
λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως της Αιθιοπίας, Ιδού,
εξήλθε να σε πολεμήση, απέστειλε πάλιν πρέσβεις προς
τον Εζεκίαν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπεί προς Εζεκίαν,
τον βασιλέα του Ιούδα, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον
οποίον θαρρείς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ
δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της
Ασσυρίας· **11** ιδού, συ ήκουσας τι έκαμον οι βασιλείς
της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες
αυτούς· και συ θέλεις λυτρωθή; **12** μήπως οι θεοί των
εθνών ελύτρωσαν εκείνους, τους οποίους οι πατέρες
μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεσέφ
και τους υιούς του Εδέν τους εν Τελασσάρ; **13** που ο
βασιλεύς της Αιμάθ, και ο βασιλεύς της Αρφάδ, και
ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρουΐμ, Ενά και Αυά; **14**
Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της χειρός των
πρέσβεων, ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Εζεκίας εις
τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν ενώπιον
του Κυρίου. **15** Και προσηυχήθη ενώπιον του Κυρίου ο
Εζεκίας, λέγων, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος επί
των χερουβείμ, συ αυτός είσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων
των βασιλείων της γής· συ έκαμες τον ουρανόν και την
γήν· **16** κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον· άνοιξον,
Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και άκουσον τους
λόγους του Σενναχειρείμ, όστις απέστειλε τούτον διά να
ονειδίση τον ζώντα Θεόν· **17** αληθώς, Κύριε, οι βασιλείς
της Ασσυρίας ηρήμωσαν τα έθνη και τους τόπους αυτών,
18 και έρριψαν εις το πυρ, τους θεούς αυτών· διότι δεν
ήσαν θεοί, αλλ' έργον χειρών ανθρώπων, ξύλα και λίθοι·
διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς· **19** τώρα λοιπόν, Κύριε
Θεέ ημών, σώσον ημάς, δέομαι, εκ της χειρός αυτού· διά
να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι συ είσαι
Κύριος ο Θεός, ο μόνος. **20** Τότε απέστειλεν Ησαΐας ο
υιός του Αμώς προς τον Εζεκίαν, λέγων, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηυχήθης
εις εμέ κατά του Σενναχειρείμ βασιλέως της Ασσυρίας.
21 Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος ελάλησε
περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν παρθένος, η

θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου έσεισε κεφαλήν η θυγάτηρ
της Ιερουσαλήμ. 22 Τίνα ωνείδισας και εβλασφήμησας;
και κατά τίνος ύψωσας φωνήν και εσήκωσας υψηλά
τους οφθαλμούς σου; Κατά του Αγίου του Ισραήλ. 23
Τον Κύριον ωνείδισας διά των πρέσβεών σου και είπας,
Με το πλήθος των αμαξών μου ανέβην εγώ εις το
ύψος των ορέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω
κόψει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους
αυτού· και θέλω εισέλθει εις τα έσχατα οικήματα αυτού,
εις το δάσος του Καρμήλου αυτού· 24 εγώ ανέσκαψα
και έπιον ύδατα ξένα· και με το ίχνος των ποδών μου
εξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων.
25 Μη δεν ήκουσας ότι εγώ έκαμον τούτο παλαιόθεν,
και από ημερών αρχαίων εβουλεύθην αυτό; τώρα δε
εξετέλεσα τούτο, ώστε συ να ήσαι διά να καταστρέφης
πόλεις ωχυρωμένας εις ερειπίων σωρούς. 26 Διά τούτο
οι κάτοικοι αυτών ήσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαξαν
και κατησχύνθησαν· ήσαν ως ο χόρτος του αγρού και
ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο
καιόμενος πριν καλαμώση. 27 Πλην εγώ εξεύρω την
κατοικίαν σου και την έξοδόν σου και την είσοδόν σου
και την κατ' εμού λύσσαν σου. 28 Επειδή η κατ' εμού
λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εις τα ώτα
μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εις τους
μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εις τα χείλη σου,
και θέλω σε επιστρέψει διά της οδού δι' ης ήλθες. 29
Και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον· Το έτος τούτο
θέλετε φάγει ό, τι είναι αυτοφυές· και το δεύτερον έτος,
ό,τι εκφύεται από του αυτού· το δε τρίτον έτος, σπείρατε
και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγετε
τον καρπόν αυτών. 30 Και το υπόλοιπον εκ του οίκου
Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν υποκάτωθεν
και θέλει δώσει επάνω καρπούς. 31 Διότι εξ Ιερουσαλήμ
θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εκ του όρους Σιών το
διασωθέν· ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει
εκτελέσει τούτο. 32 Όθεν ούτω λέγει Κύριος περί του
βασιλέως της Ασσυρίας· Δεν θέλει εισέλθει εις την
πόλιν ταύτην ουδέ θέλει τοξεύσει εκεί βέλος ουδέ
θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδα ουδέ θέλει υψώσει
εναντίον αυτής πρόχωμα. 33 Διά της οδού δι' ης ήλθε,
δι' αυτής θέλει επιστρέψει, και εις την πόλιν ταύτην δεν
θέλει εισέλθει, λέγει Κύριος. 34 Διότι θέλω υπερασπισθή
την πόλιν ταύτην, ώστε να σώσω αυτήν, ένεκεν εμού
και ένεκεν του δούλου μου Δαβίδ. 35 Και την νύκτα
εκείνην εξήλθεν ο άγγελος του Κυρίου και επάταξεν
εν τω στρατοπέδω των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα
πέντε χιλιάδας· και ότε εξηγέρθησαν το πρωΐ, ιδού, ήσαν
πάντες σώματα νεκρά. 36 Και εσηκώθη Σενναχειρείμ,
ο βασιλεύς της Ασσυρίας, και έφυγε και επέστρεψε
και κατώκησεν εν Νινευή. 37 Και ενώ προσεκύνει
εν τω οίκω Νισρώκ του θεού αυτού, Αδραμμέλεχ και
Σαρασάρ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρα.
αυτοί δε έφυγον εις γην Αραράτ· εβασίλευσε δε αντ'
αυτού Εσαραδδών ο υιός αυτού.

20 Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εις
θάνατον· και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης,
ο υιός του Αμώς, και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος·
Διάταξον περί του οίκου σου, επειδή αποθνήσκεις και
δεν θέλεις ζήσει. 2 Τότε έστρεψε το πρόσωπον αυτού
προς τον τοίχον και προσηυχήθη εις τον Κύριον, λέγων,
3 Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι τώρα, πως περιεπάτησα
ενώπιόν σου εν αληθεία και εν καρδία τελεία και
έπραξα το αρεστόν ενώπιόν σου. Και έκλαυσεν ο Εζεκίας
κλαυθμόν μέγαν. 4 Και πριν εξέλθη ο Ησαΐας εις την
αυλήν την μεσαίαν, έγεινε λόγος Κυρίου προς αυτόν,
λέγων, 5 Επίστρεψον και ειπέ προς τον Εζεκίαν τον
ηγεμόνα του λαού μου, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του
Δαβίδ του πατρός σου· Ήκουσα την προσευχήν σου,
είδον τα δάκρυά σου· ιδού, εγώ θέλω σε ιατρεύσει την
τρίτην ημέραν θέλεις αναβή εις τον οίκον του Κυρίου·
6 και θέλω προσθέσει εις τας ημέρας σου δεκαπέντε
έτη· και θέλω ελευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην
εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας· και θέλω
υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ένεκεν εμού και ένεκεν
του δούλου μου Δαβίδ. 7 Και είπεν ο Ησαΐας, Λάβετε
παλάθην σύκων. Και έλαβον και επέθεσαν αυτήν επί
το έλκος, και ανέλαβε την υγείαν αυτού. 8 Και είπεν
ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Τι είναι το σημείον ότι
ο Κύριος θέλει με ιατρεύσει, και ότι θέλω αναβή εις
τον οίκον του Κυρίου την τρίτην ημέραν; 9 Και είπεν
ο Ησαΐας, Τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον παρά
Κυρίου, ότι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα το οποίον
ελάλησε· να προχωρήση η σκιά δέκα βαθμούς, ή να
στραφή δέκα βαθμούς; 10 Και απεκρίθη ο Εζεκίας,
Ελαφρόν πράγμα είναι να καταβή η σκιά δέκα βαθμούς·
ουχί, αλλ' ας στραφή οπίσω δέκα βαθμούς η σκιά. 11
Και εβόησεν ο Ησαΐας ο προφήτης προς τον Κύριον,
και έστρεψεν οπίσω την σκιάν δέκα βαθμούς, διά των
βαθμών τους οποίους κατέβη διά των βαθμών του
Άχαζ. 12 Κατ' εκείνον τον καιρόν Βερωδάχ-βαλαδάν, ο
υιός του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαβυλώνος, έστειλεν
επιστολάς και δώρον προς τον Εζεκίαν· διότι ήκουσεν
ότι ηρρώστησεν ο Εζεκίας. 13 Και ηκροάσθη αυτούς ο
Εζεκίας και έδειξεν εις αυτούς πάντα τον οίκον των
πολυτίμων αυτού πραγμάτων, τον άργυρον και τον
χρυσόν και τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και
όλην την οπλοθήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο
εν τοις θησαυροίς αυτού· δεν ήτο ουδέν εν τω οίκω
αυτού ουδέ υπό πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο
Εζεκίας δεν έδειξεν εις αυτούς. 14 Τότε ήλθεν Ησαΐας
ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκίαν και είπε προς
αυτόν, Τι λέγουσιν ούτοι οι άνθρωποι; και πόθεν ήλθον
προς σε; Και είπεν ο Εζεκίας, Από γης μακράς έρχονται,
από Βαβυλώνος. 15 Ο δε είπε, Τι είδον εν τω οίκω σου;
Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Είδον παν ό, τι είναι εν τω οίκω
μου· δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροίς μου, το οποίον
δεν έδειξα εις αυτούς. 16 Τότε είπεν ο Ησαΐας προς
τον Εζεκίαν, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου· 17 Ιδού,
έρχονται ημέραι, καθ' ας παν ό, τι είναι εν τω οίκω
σου και ό, τι οι πατέρες σου εναπεταμίευσαν μέχρι της
ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθή εις την Βαβυλώνα·
δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος· 18 και εκ των υιών
σου οίτινες θέλουσιν εξέλθει από σου, τους οποίους
θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει και θέλουσι γείνει
ευνούχοι εν τω παλατίω του βασιλέως της Βαβυλώνος.
19 Τότε είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Καλός ο λόγος
του Κυρίου, τον οποίον ελάλησας. Είπεν έτι, Δεν θέλει

είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταις ημέραις μου; **20** Αι δε
λοιπαί πράξεις του Εζεκίου και πάντα τα κατορθώματα
αυτού, και τίνι τρόπω έκαμε το υδροστάσιον και το
υδραγωγείον και έφερε το ύδωρ εις την πόλιν, δεν είναι
γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων
του Ιούδα; **21** Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων
αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο υιός
αυτού.

21 Δώδεκα ετών ηλικίας ήτο ο Μανασσής, ότε
εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε πεντήκοντα πέντε
έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο
Εφσιβά. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά
τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος
απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **3** Και ανωκοδόμησε
τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ
αυτού κατέστρεψε· και ανήγειρε θυσιαστήρια εις τον
Βάαλ και έκαμεν άλσος, καθώς έκαμεν Αχαάβ ο βασιλεύς
του Ισραήλ· και προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν
του ουρανού και ελάτρευσεν αυτά. **4** Και ωκοδόμησε
θυσιαστήρια εν τω οίκω του Κυρίου, περί του οποίου ο
Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλω θέσει το όνομά μου.
5 Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν
του ουρανού, εντός των δύο αυλών του οίκου του
Κυρίου. **6** Και διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός,
και προεμάντευε καιρούς, και έκαμνεν οιωνισμούς,
και εσύστησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς·
έπραξε πολλά πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να
παροργίση αυτόν. **7** Και έστησε το γλυπτόν του άλσους,
το οποίον έκαμεν, εν τω οίκω, περί του οποίου ο Κύριος
είπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν
αυτού, Εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, την
οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ,
θέλω θέσει το όνομά μου εις τον αιώνα· **8** και δεν
θέλω μετασαλεύσει τον πόδα του Ισραήλ από της γης,
την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών· εάν μόνον
προσέξωσι να κάμνωσι κατά πάντα όσα προσέταξα
εις αυτούς, και κατά πάντα τον νόμον τον οποίον ο
δούλός μου Μωϋσής προσέταξεν εις αυτούς. **9** Πλην
δεν υπήκουσαν· και επλάνησεν αυτούς ο Μανασσής,
ώστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία
ο Κύριος ηφάνισεν απ' έμπροσθεν των υιών του Ισραήλ.
10 Και ελάλησε Κύριος διά χειρός των δούλων αυτού
των προφητών, λέγων, **11** Επειδή Μανασσής ο βασιλεύς
του Ιούδα έπραξε τα βδελύγματα ταύτα, πονηρότερα
υπέρ πάντα όσα έπραξαν οι Αμορραίοι οι προ αυτού, και
έκαμεν έτι τον Ιούδαν να αμαρτήση διά των ειδώλων
αυτού, **12** διά ταύτα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ· Ιδού, εγώ επιφέρω κακόν επί την Ιερουσαλήμ
και επί τον Ιούδαν, ώστε παντός ακούοντος περί αυτού
θέλουσιν ηχήσει αμφότερα τα ώτα αυτού· **13** και
θέλω εκτείνει επί την Ιερουσαλήμ το σχοινίον της
Σαμαρείας και την στάθμην του οίκου του Αχαάβ· και
θέλω σπογγίσει την Ιερουσαλήμ, καθώς σπογγίζει τις
τρυβλίον και σπογγίσας στρέφει άνω κάτω· **14** και θέλω
εγκαταλείψει το υπόλοιπον της κληρονομίας μου και
παραδώσει αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και
θέλουσιν είσθαι εις διαρπαγήν και λεηλασίαν εις πάντας
τους εχθρούς αυτών· **15** διότι έπραξαν πονηρά ενώπιόν
μου και με παρώργισαν, αφ' ης ημέρας οι πατέρες αυτών
εξήλθον εξ Αιγύπτου, έως της ημέρας ταύτης. **16** Και
αίμα έτι αθώον έχυσεν ο Μανασσής πολύ σφόδρα, εωσού
ενέπλησε την Ιερουσαλήμ απ' άκρου έως άκρου· εκτός
της αμαρτίας αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ιούδαν
να αμαρτήση, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **17**
Αι δε λοιπαί πράξεις του Μανασσή και πάντα όσα έκαμε
και η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, δεν είναι
γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων
του Ιούδα; **18** Εκοιμήθη δε ο Μανασσής μετά των
πατέρων αυτού, και ετάφη εν τω κήπω του οίκου αυτού
εν τω κήπω Ουζά· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αμών ο
υιός αυτού. **19** Εικοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Αμών ότε
εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το
δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Μεσουλλεμέθ, θυγάτηρ
του Αρούς από Ιοτεβά. **20** Και έπραξε πονηρά ενώπιον
του Κυρίου, καθώς έπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού.
21 Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς, εις τας οποίας
περιεπάτησεν ο πατήρ αυτού· και ελάτρευσε τα είδωλα,
τα οποία ελάτρευσεν ο πατήρ αυτού, και προσεκύνησεν
αυτά. **22** Και εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων
αυτού και δεν περιεπάτησεν εις την οδόν του Κυρίου.
23 Και συνώμοσαν οι δούλοι του Αμών εναντίον αυτού·
και εθανάτωσαν τον βασιλέα εν τω οίκω αυτού. **24** Ο δε
λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνωμόσαντας
κατά του βασιλέως Αμών· και έκαμεν ο λαός της γης
Ιωσίαν τον υιόν αυτού βασιλέα αντ' αυτού. **25** Αι
δε λοιπαί πράξεις του Αμών, όσας έπραξε, δεν είναι
γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων
του Ιούδα; **26** Και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού, εν
τω κήπω Ουζά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσίας ο υιός
αυτού.

22 Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε,
και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα
και έν· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεδιδά,
θυγάτηρ του Αδαΐου, από Βοσκάθ. **2** Και έπραξε το ευθές
ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εις πάσας τας
οδούς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά ή
αριστερά. **3** Και εν τω δεκάτω ογδόω έτει του βασιλέως
Ιωσία, εξαπέστειλεν ο βασιλεύς τον Σαφάν, υιόν του
Αζαλίου υιού του Μεσουλλάμ, τον γραμματέα, εις τον
οίκον του Κυρίου, λέγων, **4** Ανάβα προς Χελκίαν τον
ιερέα τον μέγαν, και ειπέ να απαριθμήση το αργύριον
το εισαχθέν εις τον οίκον του Κυρίου, το οποίον οι
φυλάττοντες την θύραν εσύναξαν παρά του λαού· **5** και
ας παραδώσωσιν αυτό εις την χείρα των ποιούντων
τα έργα, των επιστατούντων εν τω οίκω του Κυρίου·
οι δε ας δώσωσιν αυτό εις τους εργαζομένους τα έργα
τα εν τω οίκω του Κυρίου, διά να επισκευάσωσι τα
χαλάσματα του οίκου, **6** εις τους ξυλουργούς και
οικοδόμους και τοιχοποιούς, και διά να αγοράσωσι ξύλα
και λίθους λατομητούς, διά να επισκευάσωσι τον οίκον.
7 πλην δεν εγίνετο μετ' αυτών ουδείς λογαριασμός περί
του διδομένου εις τας χείρας αυτών αργυρίου, διότι
ειργάζοντο εν πίστει. **8** Είπε δε Χελκίας ο ιερεύς ο μέγας
προς Σαφάν τον γραμματέα, Εύρηκα το βιβλίον του
νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και έδωκεν ο Χελκίας
το βιβλίον εις τον Σαφάν, και ανέγνωσεν αυτό. **9**

Και ήλθε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα και
ανέφερε λόγον προς τον βασιλέα και είπεν, Οι δούλοί
σου εσύναξαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω,
και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των ποιούντων τα
έργα, των επιστατούντων εις τον οίκον του Κυρίου. **10**
Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα,
λέγων, Χελκίας ο ιερεύς έδωκεν εις εμέ βιβλίον. Και
ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **11**
Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του βιβλίου
του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτού. **12** Και προσέταξεν
ο βασιλεύς Χελκίαν τον ιερέα και Αχικάμ τον υιόν του
Σαφάν και Αχβώρ τον υιόν του Μιχαΐου και Σαφάν τον
γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων,
13 Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περί εμού και περί
του λαού και περί παντός του Ιούδα, περί των λόγων
του βιβλίου τούτου, το οποίον ευρέθη· διότι μεγάλη
είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθείσα εναντίον ημών,
επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εις τους λόγους
του βιβλίου τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα
γεγραμμένα περί ημών. **14** Τότε Χελκίας ο ιερεύς, και
Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εις την
Όλδαν την προφήτιν, την γυναίκα του Σαλλούμ υιού
του Τικβά, υιού του Αράς, του ιματιοφύλακος· κατώκει
δε αύτη εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ· και ώμίλησαν
μετ' αυτής. **15** Και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός του Ισραήλ· Είπατε προς τον άνθρωπον, όστις
σας απέστειλε προς εμέ, **16** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού
εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους
κατοίκους αυτού, πάντας τους λόγους του βιβλίου, το
οποίον ο βασιλεύς του Ιούδα ανέγνωσε· **17** διότι με
εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις άλλους θεούς, διά να με
παροργίσωσι διά πάντων των έργων των χειρών αυτών·
διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τον τόπον
τούτον και δεν θέλει σβεσθή. **18** Προς τον βασιλέα όμως
του Ιούδα, όστις σας απέστειλε να ερωτήσητε τον Κύριον,
ούτω θέλετε ειπεί προς αυτόν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός
του Ισραήλ· Περί των λόγων τους οποίους ήκουσας,
19 επειδή η καρδία σου ηπαλύνθη, και εταπεινώθης
ενώπιον του Κυρίου, ότε ήκουσας όσα ελάλησα εναντίον
του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ότι
θέλουσι κατασταθή ερήμωσις και κατάρα, και διέσχισας
τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου· διά τούτο και
εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος· **20** ιδού λοιπόν, εγώ θέλω
σε συνάξει εις τους πατέρας σου, και θέλεις συναχθή
εις τον τάφον σου εν ειρήνη· και δεν θέλουσιν ιδεί οι
οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω
επί τον τόπον τούτον. Και έφεραν απόκρισιν προς τον
βασιλέα.

23 Και απέστειλεν ο βασιλεύς, και συνήγαγον προς
αυτόν πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και
της Ιερουσαλήμ. **2** Και ανέβη ο βασιλεύς εις τον οίκον
του Κυρίου, και πάντες οι άνδρες Ιούδα και πάντες οι
κάτοικοι της Ιερουσαλήμ μετ' αυτού, και οι ιερείς και οι
προφήται και πας ο λαός, από μικρού έως μεγάλου· και
ανέγνωσεν εις επήκοον αυτών πάντας τους λόγους του
βιβλίου της διαθήκης, το οποίον ευρέθη εν τω οίκω του
Κυρίου. **3** Και σταθείς ο βασιλεύς πλησίον του στύλου,
έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή
κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττη τας εντολάς αυτού
και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού εξ
όλης καρδίας και εξ όλης ψυχής, ώστε να εκτελώσι
τους λόγους της διαθήκης ταύτης, τους γεγραμμένους
εν τω βιβλίω τούτω. Και πας ο λαός εστάθη εις την
διαθήκην. **4** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν τον
ιερέα τον μέγαν και τους ιερείς της δευτέρας τάξεως
και τους φύλακας της πύλης, να εκβάλωσιν εκ του
ναού του Κυρίου πάντα τα σκεύη, τα κατεσκευασμένα
διά τον Βάαλ και διά το άλσος και διά πάσαν την
στρατιάν του ουρανού· και κατέκαυσεν αυτά έξω της
Ιερουσαλήμ εν τοις αγροίς Κέδρων, και μετεκόμισαν
την στάκτην αυτών εις Βαιθήλ. **5** Και κατήργησε
τους ειδωλολάτρας ιερείς, τους οποίους οι βασιλείς
του Ιούδα διώρισαν να θυμιάζωσιν εν τοις υψηλοίς
τόποις, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν τοις πέριξ της
Ιερουσαλήμ· και τους θυμιάζοντας εις τον Βάαλ, εις
τον ήλιον και εις την σελήνην και εις τα ζώδια και εις
πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Και εξέβαλε το
άλσος εκ του οίκου του Κυρίου, έξω της Ιερουσαλήμ,
εις τον χείμαρρον Κέδρων, και κατέκαυσεν αυτό εν τω
χειμάρρω Κέδρων και κατελέπτυνεν αυτό εις σκόνην,
και έρριψε την σκόνην αυτού επί των μνημάτων των
υιών του όχλου. **7** Και κατεκρήμνισε τους οίκους
των σοδομιτών, τους εν τω οίκω του Κυρίου, όπου
αι γυναίκες ύφαινον παραπετάσματα διά το άλσος.
8 Και έφερε πάντας τους ιερείς εκ των πόλεων του
Ιούδα, και εβεβήλωσε τους υψηλούς τόπους, εις τους
οποίους οι ιερείς εθυμίαζον, από Γεβά έως Βηρ-σαβεέ,
και κατεκρήμνισε τους υψηλούς τόπους των πυλών,
των εν τη εισόδω της πύλης Ιησού του άρχοντος της
πόλεως, τη εξ αριστερών της πύλης της πόλεως. **9** Πλην
οι ιερείς των υψηλών τόπων δεν ανέβησαν προς το
θυσιαστήριον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, αλλ' έτρωγον
άζυμα μεταξύ των αδελφών αυτών. **10** Και εβεβήλωσε
τον Τοφέθ, τον εν τη φάραγγι των υιών του Εννόμ·
ώστε να μη δύναται μηδείς να διαβιβάση τον υιόν αυτού
ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός εις τον Μολόχ.
11 Και αφήρεσε τους ίππους, τους οποίους οι βασιλείς
του Ιούδα έστησαν εις τον ήλιον, κατά την είσοδον του
οίκου του Κυρίου, πλησίον του οικήματος του Νάθαν-
μελέχ του ευνούχου, το οποίον ήτο εν Φαρουρείμ, και
κατέκαυσεν εν πυρί τας αμάξας του ηλίου. **12** Και
τα θυσιαστήρια τα επί του δώματος του υπερώου του
Άχαζ, τα οποία έκαμον οι βασιλείς του Ιούδα, και τα
θυσιαστήρια, τα οποία έκαμεν ο Μανασσής εν ταις
δύο αυλαίς του οίκου του Κυρίου, κατέστρεψεν αυτά ο
βασιλεύς και κατεκρήμνισεν εκείθεν και έρριψε την
σκόνην αυτών εις τον χείμαρρον Κέδρων. **13** Και τους
υψηλούς τόπους τους κατά πρόσωπον της Ιερουσαλήμ,
τους εν δεξιά του όρους της διαφθοράς, τους οποίους
ωκοδόμησε Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ διά την
Αστάρτην το βδέλυγμα των Σιδωνίων, και διά τον
Χεμώς το βδέλυγμα των Μωαβιτών, και διά τον Μελχώμ
το βδέλυγμα των υιών Αμμών, εβεβήλωσεν ο βασιλεύς.
14 Και συνέτριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τα άλση
και εγέμισε τους τόπους αυτών από οστά ανθρώπων.
15 Και το θυσιαστήριον το εν Βαιθήλ και τον υψηλόν
τόπον, τον οποίον έκαμεν Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ,

όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, και εκείνο το θυσιαστήριον και τον υψηλόν τόπον κατεχάλασε και κατέκαυσε τον υψηλόν τόπον και ελέπτυνεν αυτά εις σκόνην και το άλσος κατέκαυσεν. **16** Ότε δε ο Ιωσίας εστράφη και είδε τους τάφους τους εκεί εν τω όρει, έστειλε και έλαβε τα οστά εκ των τάφων και κατέκαυσεν αυτά επί του θυσιαστηρίου, και εβεβήλωσεν αυτό· κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον εκήρυξεν ο άνθρωπος του Θεού, ο λαλήσας τους λόγους τούτους. **17** Τότε είπε, Τι μνημείον είναι εκείνο το οποίον εγώ βλέπω; Και οι άνδρες της πόλεως είπον προς αυτόν, Ο τάφος του ανθρώπου του Θεού, όστις ήλθεν εξ Ιούδα και εκήρυξε τα πράγματα ταύτα, τα οποία συ έκαμες κατά του θυσιαστηρίου της Βαιθήλ. **18** Και είπεν, Αφήσατε αυτόν· ας μη κινήση μηδείς τα οστά αυτού. Και διέσωσαν τα οστά αυτού, μετά των οστέων του προφήτου του ελθόντος εκ Σαμαρείας. **19** Και πάντας έτι τους οίκους των υψηλών τόπων τους εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας, τους οποίους έκαμον οι βασιλείς του Ισραήλ διά να παροργίσωσι τον Κύριον, ο Ιωσίας αφήρεσε, και έκαμεν εις αυτούς κατά πάντα τα έργα όσα έκαμεν εις Βαιθήλ. **20** Και εθυσίασεν επί των θυσιαστηρίων πάντας τους ιερείς των υψηλών τόπων τους εκεί, και κατέκαυσεν επ' αυτών τα οστά των ανθρώπων και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς εις πάντα τον λαόν, λέγων, Κάμετε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σας, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω τούτω της διαθήκης. **22** Βεβαίως δεν έγεινε τοιούτον πάσχα από των ημερών των κριτών οίτινες έκρινον τον Ισραήλ, ουδέ εν πάσαις ταις ημέραις των βασιλέων του Ισραήλ και των βασιλέων του Ιούδα, **23** οποίον έγεινε προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ το πάσχα τούτο, κατά το δέκατον όγδοον έτος του βασιλέως Ιωσίου. **24** Αφήρεσεν έτι ο Ιωσίας και τους ανταποκριτάς των δαιμονίων και τους μάντεις και τα ξόανα και τα είδωλα και πάντα τα βδελύγματα τα οποία εφαίνοντο εν τη γη του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ, διά να εκτελέση τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω, το οποίον εύρηκε Χελκίας ο ιερεύς εν τω οίκω του Κυρίου. **25** Και όμοιος αυτού δεν υπήρξε προ αυτού βασιλεύς, όστις επέστρεψεν εις τον Κύριον εξ όλης αυτού της καρδίας και εξ όλης αυτού της ψυχής και εξ όλης αυτού της δυνάμεως, κατά πάντα τον νόμον του Μωϋσέως· ουδέ ηγέρθη μετ' αυτόν όμοιος αυτού. **26** Πλην ο Κύριος δεν εστράφη από του θυμού της οργής αυτού της μεγάλης, καθ' ον εξήφθη η οργή αυτού κατά του Ιούδα, εξ αιτίας πάντων των παροργισμών, διά των οποίων παρώργισεν αυτόν ο Μανασσής. **27** Και είπε Κύριος, Και τον Ιούδαν θέλω εκβάλει απ' έμπροσθέν μου, καθώς εξέβαλον τον Ισραήλ, και θέλω απορρίψει την πόλιν ταύτην, την Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα, και τον οίκον περί του οποίου είπα, ο όνομά μου θέλει είσθαι εκεί. **28** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωσίου και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **29** Εν ταις ημέραις αυτού ανέβη ο Φαραώ-νεχαώ, βασιλεύς της Αιγύπτου, κατά του βασιλέως της Ασσυρίας επί τον ποταμόν Ευφράτην. Και υπήγεν ο βασιλεύς Ιωσίας εις απάντησιν αυτού· και εκείνος, ως είδεν αυτόν, εθανάτωσεν αυτόν εν Μεγιδδώ. **30** Και οι δούλοι αυτού επεβίβασαν αυτόν νεκρόν εις άμαξαν από Μεγιδδώ, και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού. Ο δε λαός της γης έλαβε τον Ιωάχαζ υιόν του Ιωσίου, και έχρισαν αυτόν και έκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού. **31** Εικοσιτριών ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάχαζ, ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ. Το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **32** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξαν οι πατέρες αυτού. **33** Και εφυλάκισεν αυτόν ο Φαραώ-νεχαώ εν Ριβλά εν τη γη Αιμάθ, διά να μη βασιλεύη εν Ιερουσαλήμ· και κατεδίκασε την γην εις πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός ταλάντου χρυσίου. **34** Και έκαμεν ο Φαραώ-νεχαώ τον Ελιακείμ τον υιόν του Ιωσίου βασιλέα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού, και μετήλλαξε το όνομα αυτού εις Ιωακείμ· τον δε Ιωάχαζ έλαβε και έφερεν εις Αίγυπτον, και απέθανεν εκεί. **35** Ο δε Ιωακείμ έδωκεν εις τον Φαραώ το αργύριον και το χρυσίον· εφορολόγησεν όμως την γην, διά να δώση το αργύριον κατά την προσταγήν του Φαραώ· ο λαός της γης συνεισέφερε το αργύριον και το χρυσίον, έκαστος κατά την εκτίμησιν αυτού, διά να δώση εις τον Φαραώ-νεχαώ. **36** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωακείμ, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ζεβουδά, θυγάτηρ του Φεδαίου από Ρουμά. **37** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξαν οι πατέρες αυτού.

24 Εν ταις ημέραις αυτού ανέβη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, και ο Ιωακείμ έγεινε δούλος αυτού τρία έτη· έπειτα εστράφη και απεστάτησε κατ' αυτού. **2** Και απέστειλεν ο Κύριος εναντίον αυτού τα τάγματα των Χαλδαίων και τα τάγματα των Συρίων και τα τάγματα των Μωαβιτών και τα τάγματα των υιών Αμμών, και απέστειλεν αυτούς εναντίον του Ιούδα, διά να καταστρέψωσιν αυτόν· κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά χειρός των δούλων αυτού των προφητών. **3** Τω όντι κατά προσταγήν του Κυρίου έγεινε τούτο εις τον Ιούδαν, διά να αποβάλη αυτόν από προσώπου αυτού, διά τας αμαρτίας του Μανασσή, κατά πάντα όσα έπραξε· **4** και έτι διά το αθώον αίμα το οποίον έχυσε, διότι εγέμισε την Ιερουσαλήμ αίμα αθώον· και δεν ηθέλησεν ο Κύριος να συγχωρήση αυτόν. **5** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωακείμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **6** Και εκοιμήθη ο Ιωακείμ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο υιός αυτού. **7** Ο δε βασιλεύς της Αιγύπτου δεν εξήλθε πλέον εκ της γης αυτού· διότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος έλαβεν, από του ποταμού της Αιγύπτου μέχρι του ποταμού Ευφράτου, πάντα όσα ήσαν του βασιλέως της Αιγύπτου. **8** Δεκαοκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωαχείν, ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Νεουσθά, θυγάτηρ του Ελναθάν εξ Ιερουσαλήμ. **9** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν ο πατήρ αυτού. **10** Κατ' εκείνον τον καιρόν

ανέβησαν οι δούλοι του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως
της Βαβυλώνος επί την Ιερουσαλήμ και επολιόρκησαν
την πόλιν. 11 Και ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος κατά της πόλεως, και οι δούλοι αυτού
επολιόρκουν αυτήν. 12 Και εξήλθεν ο Ιωαχείν βασιλεύς
του Ιούδα προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, αυτός και η
μήτηρ αυτού και οι δούλοι αυτού και οι άρχοντες αυτού
και οι ευνούχοι αυτού· και συνέλαβεν αυτόν ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος, εν τω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού.
13 Και εξήγαγεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς του
οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του
βασιλέως, και κατέκοψε πάντα τα σκεύη τα χρυσά,
τα οποία έκαμε Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ εν
τω ναώ, του Κυρίου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. 14
Και μετώκισε πάσαν την Ιερουσαλήμ και πάντας τους
άρχοντας και πάντας τους δυνατούς πολεμιστάς, δέκα
χιλιάδας αιχμαλώτων, και πάντας τους ξυλουργούς
και σιδηρουργούς· δεν έμεινεν ειμή το πτωχότερον
μέρος του λαού της γης. 15 Και μετώκισε τον Ιωαχείν
εις την Βαβυλώνα· και την μητέρα του βασιλέως και
τας γυναίκας του βασιλέως και τους ευνούχους αυτού
και τους δυνατούς της γης έφερεν αιχμαλώτους εξ
Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· 16 και πάντας τους
πολεμιστάς, επτά χιλιάδας, και τους ξυλουργούς και τους
σιδηρουργούς, χιλίους, πάντας δυνατούς και επιτηδείους
εις πόλεμον· και μετώκισεν αυτούς εις Βαβυλώνα ο
βασιλεύς της Βαβυλώνος. 17 Και έκαμεν ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος βασιλέα, αντ' αυτού, Ματθανίαν τον
αδελφόν του πατρός αυτού, και μετήλλαξε το όνομα
αυτού εις Σεδεκίαν. 18 Ενός και είκοσι ετών ηλικίας
ήτο ο Σεδεκίας, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε ένδεκα
έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο
Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. 19 Και
έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα
έπραξεν ο Ιωακείμ· 20 διότι εξ οργής του Κυρίου κατά
της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς
από προσώπου αυτού, έγεινε να αποστατήση ο Σεδεκίας
κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος.

25 Και εν τω ενάτω έτει της βασιλείας αυτού, τον
δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ήλθε
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, αυτός
και παν το στράτευμα αυτού, κατά της Ιερουσαλήμ,
και εστρατοπέδευσεν εναντίον αυτής· και ωκοδόμησαν
περιτειχίσματα εναντίον αυτής κύκλω. 2 Και η πόλις
επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου έτους του βασιλέως
Σεδεκίου. 3 Και την ενάτην του τετάρτου μηνός η πείνα
υπερίσχυσεν εν τη πόλει, και δεν ήτο άρτος διά τον
λαόν του τόπου. 4 Και εξεπορθήθη η πόλις, και πάντες
οι άνδρες του πολέμου έφυγον την νύκτα, διά της οδού
της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον
του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ήσαν πλησίον
της πόλεως κύκλω· και ο βασιλεύς υπήγε κατά την
οδόν της πεδιάδος. 5 Το δε στράτευμα των Χαλδαίων
κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως, και έφθασαν αυτόν εις
τας πεδιάδας της Ιεριχώ· και παν το στράτευμα αυτού
διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. 6 Και συνέλαβον
τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα
της Βαβυλώνος εις Ριβλά· και επρόφεραν καταδίκην
επ' αυτόν. 7 Και έσφαξαν τους υιούς του Σεδεκίου
έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού, και εξετύφλωσαν
τους οφθαλμούς του Σεδεκίου, και δέσαντες αυτόν με
δύο χαλκίνας αλύσεις, έφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. 8
Εν δε τω πέμπτω μηνί, την εβδόμην του μηνός, του
δεκάτου ενάτου έτους του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως
της Βαβυλώνος, ήλθεν επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαραδάν
ο αρχισωματοφύλαξ, ο δούλος του βασιλέως της
Βαβυλώνος· 9 και κατέκαυσε τον οίκον του Κυρίου
και τον οίκον του βασιλέως και πάντας τους οίκους
της Ιερουσαλήμ, και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν
πυρί. 10 Και παν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά
του αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισε τα τείχη της
Ιερουσαλήμ κύκλω. 11 Το δε υπόλοιπον του λαού, το
εναπολειφθέν εν τη πόλει, και τους φυγόντας, οίτινες
προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το
εναπολειφθέν του πλήθους μετώκισεν ο Νεβουζαραδάν
ο αρχισωματοφύλαξ. 12 Εκ των πτωχών όμως της γης
αφήκεν ο αρχισωματοφύλαξ, διά αμπελουργούς και
γεωργούς. 13 Και τους στύλους τους χαλκίνους, τους εν
τω οίκω του Κυρίου, και τας βάσεις και την χαλκίνην
θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου, οι Χαλδαίοι
κατέκοψαν και μετεκόμισαν τον χαλκόν αυτών εις
την Βαβυλώνα. 14 Έλαβον δε και τους λέβητας και τα
πτυάρια και τα λυχνοψάλιδα και τα θυμιατήρια και
πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων εγίνετο η
υπηρεσία. 15 Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τα
πυροδοχεία και τας φιάλας, ό,τι ήτο χρυσούν και ό, τι
αργυρούν· 16 τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και
τας βάσεις, τας οποίας ο Σολομών έκαμε διά τον οίκον
του Κυρίου· ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ήτο
αζύγιστος. 17 Το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ
πηχών, και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον. Το δε
ύψος του κιονοκράνου τριών πηχών· και το δικτυωτόν
και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω ήσαν πάντα
χάλκινα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά του
δικτυωτού. 18 Και έλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν
τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και
τους τρεις θυρωρούς· 19 και εκ της πόλεως έλαβεν ένα
ευνούχον, όστις ήτο επιστάτης επί των ανδρών των
πολεμιστών, και πέντε άνδρας εκ των παρισταμένων
έμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει,
και τον γραμματέα τον άρχοντα των στρατευμάτων,
όστις έκαμνε την στρατολογίαν του λαού της γης, και
εξήκοντα άνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας
εν τη πόλει. 20 Και λαβών αυτούς Νεβουζαραδάν ο
αρχισωματοφύλαξ, έφερεν αυτούς προς τον βασιλέα
της Βαβυλώνος εις Ριβλά. 21 Και επάταξεν αυτούς ο
βασιλεύς της Βαβυλώνος και εθανάτωσεν αυτούς εν
Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίσθη ο Ιούδας από της
γης αυτού. 22 Περί δε του λαού του εναπολειφθέντος εν
τη γη Ιούδα, τους οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος αφήκεν, επί τούτους κατέστησε Γεδαλίαν
τον υιόν του Αχικάμ, υιού του Σαφάν. 23 Ακούσαντες
δε πάντες οι άρχοντες των στρατευμάτων, αυτοί και οι
άνδρες αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησε
τον Γεδαλίαν, ήλθον προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, και
Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν ο υιός του
Καρηά και Σεραΐας ο υιός του Τανουμέθ ο Νετωφαθίτης

και Ιααζανίας, υιός Μααχαθίτου τινός, αυτοί και οι
άνδρες αυτών. **24** Και ώμοσεν ο Γεδαλίας προς αυτούς
και προς τους άνδρας αυτών και είπε προς αυτούς, Μη
φοβείσθε να ήσθε δούλοι των Χαλδαίων. Κατοικήσατε
εν τη γη και δουλεύετε τον βασιλέα της Βαβυλώνος· και
θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **25** Εν δε τω εβδόμω μηνί,
Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του
βασιλικού σπέρματος, ήλθεν, έχων μεθ' εαυτού δέκα
άνδρας, και επάταξαν τον Γεδαλίαν, ώστε απέθανε, και
τους Ιουδαίους και Χαλδαίους, τους όντας μετ' αυτού εν
Μισπά. **26** Και εσηκώθη πας ο λαός, από μικρού έως
μεγάλου, και οι άρχοντες των στρατευμάτων, και ήλθον
εις την Αίγυπτον· διότι εφοβήθησαν από προσώπου
των Χαλδαίων. **27** Εν δε τω τριακοστώ εβδόμω έτει
της μετοικεσίας του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα, τον
δωδέκατον μήνα, την εικοστήν εβδόμην του μηνός,
ο Ευείλ-μερωδάχ βασιλεύς της Βαβυλώνος, κατά το
έτος καθ' ο εβασίλευσεν, ύψωσεν εκ της φυλακής
την κεφαλήν του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα· **28** και
ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού, και έθεσε τον θρόνον
αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων, των μετ'
αυτού εν Βαβυλώνι. **29** και ήλλαξε τα ιμάτια της
φυλακής αυτού· και έτρωγεν άρτον πάντοτε μετ' αυτού
πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· **30** και το σιτηρέσιον
αυτού ήτο παντοτεινόν σιτηρέσιον, διδόμενον εις αυτόν
παρά του βασιλέως, ημερήσιος χορηγία πάσας τας
ημέρας της ζωής αυτού.

Παραλειπομένων Α΄

1 Αδάμ, Σηθ, Ενώς, **2** Καϊνάν, Μααλαλεήλ, Ιάρεδ, **3** Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, **4** Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ. **5** υιοί του Ιάφεθ, Γομέρ και Μαγώγ και Μαδαΐ και Ιαυάν και Θουβάλ και Μεσέχ και Θειράς· **6** και υιοί του Γομέρ, Ασχενάζ και Ριφάθ και Θωγαρμά· **7** και υιοί του Ιαυάν, Ελεισά και Θαρσείς, Κιττείμ και Δωδανείμ. **8** Υιοί του Χαμ, Χούς και Μισραΐμ, Φούθ και Χαναάν· **9** και υιοί του Χούς, Σεβά και Αβιλά και Σαβθά και Ρααμά και Σαβθεκά· και υιοί του Ρααμά, Σεβά και Δαιδάν. **10** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ· ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γης. **11** Και ο Μισραΐμ εγέννησε τους Λουδείμ και τους Αναμείμ και τους Λεαβείμ και τους Ναφθουχείμ, **12** και τους Πατρουσείμ και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Καφθορείμ. **13** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταίον, **14** και τον Ιεβουσαίον και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαίον, **15** και τον Ευαίον και τον Αρουκαίον και τον Ασενναίον, **16** και τον Αρβάδιον και τον Σαμαραίον και τον Αμαθαίον. **17** υιοί του Σημ, Ελάμ και Ασσούρ και Αρφαξάδ και Λούδ και Αράμ· και υιοί Αράμ, Ουζ και Ουλ και Γεθέρ και Μεσέχ. **18** Και ο Αρφαξάδ εγέννησε τον Σαλά, και ο Σαλά εγέννησε τον Έβερ. **19** Και εις τον Έβερ εγεννήθησαν δύο υιοί· το όνομα του ενός, Φαλέγ· διότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γή· το δε όνομα του αδελφού αυτού, Ιοκτάν. **20** Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Ασάρ-μαβέθ και τον Ιαράχ, **21** και τον Αδωράμ και τον Ουζάλ και τον Δικλά, **22** και τον Εβάλ και τον Αβιμαήλ και τον Σεβά **23** και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάβ· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ιοκτάν. **24** Σημ, Αρφαξάδ, Σαλά, **25** Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ, **26** Σερούχ, Ναχώρ, Θάρα, **27** Άβραμ, όστις είναι ο Αβραάμ. **28** Υιοί δε του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισμαήλ. **29** Αύται είναι αι γενεαί αυτών· Ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, Ναβαϊώθ· έπειτα Κηδάρ και Αδβεήλ και Μιβσάμ, **30** Μισμά και Δουμά, Μασσά, Αδάδ και Θαιμά, **31** Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά· ούτοι ήσαν οι υιοί του Ισμαήλ. **32** Οι δε υιοί της Χεττούρας, θεραπαίνης του Αβραάμ, ούτοι· αύτη εγέννησε τον Ζεμβράν και Ιοξάν και Μαδάν και Μαδιάμ και Ιεσβώκ και Σουά· και υιοί του Ιοξάν, Σεβά και Δαιδάν· **33** και υιοί του Μαδιάμ, Γεφά και Εφέρ και Ανώχ και Αβειδά και Ελδαγά· πάντες ούτοι ήσαν υιοί της Χεττούρας. **34** Και εγέννησεν ο Αβραάμ τον Ισαάκ· υιοί δε του Ισαάκ, ο Ησαύ και ο Ισραήλ. **35** Υιοί του Ησαύ, Ελιφάς, Ραγουήλ και Ιεούς και Ιεγλόμ και Κορέ· **36** υιοί του Ελιφάς, Θαιμάν και Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ, Κενέζ και Θαμνά και Αμαλήκ. **37** Υιοί του Ραγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομέ και Μοζέ. **38** Και υιοί του Σηείρ, Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά και Δησών και Εσέρ και Δισάν. **39** Και υιοί του Λωτάν, Χορρί και Αιμάμ· αδελφή δε του Λωτάν, Θαμνά· **40** Υιοί του Σωβάλ, Αιλάν και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ωνάμ· και υιοί του Σεβεγών, Αϊέ και Ανά· **41** υιοί του Ανά, Δησών· και υιοί του Δησών, Αμράν και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν. **42** Υιοί του Εσέρ, Βαλαάν και Ζααβάν και Ιακάν· υιοί του Δισάν, Ουζ και Αράν. **43** Ούτοι δε ήσαν οι βασιλείς, οι βασιλεύσαντες εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύση βασιλεύς επί τους υιούς Ισραήλ· Βελά, ο υιός του Βεώρ· και το όνομα της πόλεως αυτού Δεγναβά. **44** Και απέθανεν ο Βελά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωβάβ, ο υιός του Ζερά, εκ της Βοσόρρας. **45** Και απέθανεν ο Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάμ, εκ της γης των Θαιμανιτών. **46** Και απέθανεν ο Χουσάμ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αδάδ, ο υιός του Βεδάδ, όστις επάταξε τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι του Μωάβ· το δε όνομα της πόλεως αυτού Αβίθ. **47** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαμλά, ο εκ Μασρεκάς. **48** Και απέθανεν ο Σαμλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαούλ, ο από Ρεχωβώθ, της παρά τον ποταμόν. **49** Και απέθανεν ο Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ-χανάν, ο υιός του Αχβώρ. **50** Και απέθανεν ο Βάαλ-χανάν, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ· και το όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παί· το δε όνομα της γυναικός αυτού Μεεταβεήλ, θυγάτηρ Ματραίδ, θυγατρός Μαιζαάβ. **51** Αποθανόντος δε του Αδάδ, εστάθησαν ηγεμόνες Εδώμ, ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **52** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **53** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιβσάρ, **54** ηγεμών Μαγεδήλ, ηγεμών Ιράμ· ούτοι εστάθησαν οι ηγεμόνες Εδώμ.

2 Ούτοι είναι οι υιοί του Ισραήλ· Ρουβήν, Συμεών, Λευΐ και Ιούδας, Ισσάχαρ και Ζαβουλών, **2** Δαν, Ιωσήφ και Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γαδ, και Ασήρ. **3** Υιοί του Ιούδα, Ηρ και Αυνάν και Σηλά· τρεις εγεννήθησαν εις αυτόν εκ της θυγατρός του Σουά της Χαναανίτιδος. Ήτο δε ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, πονηρός ενώπιον του Κυρίου· και εθανάτωσεν αυτόν. **4** Και Θάμαρ, η νύμφη αυτού, εγέννησεν εις αυτόν τον Φαρές και τον Ζαρά. Πάντες οι υιοί του Ιούδα ήσαν πέντε. **5** Υιοί του Φαρές, Εσρών και Αμούλ. **6** Και υιοί του Ζαρά, Ζιμβρί και Εθάν και Αιμάν και Χαλχόλ και Δαρά· πάντες πέντε. **7** Και υιοί του Χαρμί, Αχάρ, ο ταράξας τον Ισραήλ, όστις έκαμε παράβασιν εις το ανάθεμα. **8** Και υιοί του Εθάν, Αζαρίας. **9** Υιοί δε του Εσρών, οι γεννηθέντες εις αυτόν, Ιεραμεήλ και Αράμ και Χάλεβ. **10** Και Αράμ εγέννησε τον Αμμιναδάβ, και Αμμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών, τον άρχοντα των υιών Ιούδα. **11** Και Ναασσών εγέννησε τον Σαλμά, και Σαλμά εγέννησε τον Βοόζ, **12** και Βοόζ εγέννησε τον Ωβήδ, και Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί· **13** και Ιεσσαί εγέννησεν Ελιάβ τον πρωτότοκον αυτού και Αβιναδάβ τον δεύτερον και Σαμμά τον τρίτον, **14** Ναθαναήλ τον τέταρτον, Ραδδαί τον πέμπτον, **15** Οσέμ τον έκτον, Δαβίδ τον έβδομον. **16** Και αδελφαί αυτών ήσαν Σερουΐα και Αβιγαία. Και υιοί της Σερουΐας, Αβισαί και Ιωάβ και Ασαήλ, τρεις. **17** Η δε Αβιγαία εγέννησε τον Αμασά· και πατήρ του Αμασά ήτο Ιεθέρ ο Ισμαηλίτης. **18** Και Χάλεβ ο υιός του Εσρών εγέννησεν υιούς εκ της Αζουβά της γυναικός αυτού και εκ της Ιεριώθ· και οι υιοί αυτής ήσαν Ιεσέρ και Σωβάβ και Αρδών. **19** Αποθανούσης δε της Αζουβά, ο Χάλεβ έλαβεν εις εαυτόν την Εφράθ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Ωρ. **20** Και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και ο Ουρί εγέννησε τον Βεζελεήλ. **21** Και μετά ταύτα εισήλθεν ο Εσρών προς την θυγατέρα του Μαχείρ πατρός του Γαλαάδ· και ούτος

έλαβεν αυτήν ηλικίας ων εξήκοντα ετών· και εγέννησεν
εις αυτόν τον Σεγούβ. 22 Και Σεγούβ εγέννησε τον Ιαείρ,
όστις είχεν εικοσιτρείς πόλεις εν τη γη Γαλαάδ. 23 Και
έλαβεν εξ αυτών Γεσσούρ και Αράμ τας κώμας Ιαείρ,
την Καινάθ και τας κώμας αυτής, εξήκοντα πόλεις.
Πάσαι αύται ήσαν των υιών του Μαχείρ, πατρός του
Γαλαάδ. 24 Και αφού απέθανεν ο Εσρών Χάλεβ-εφραθά,
Αβιά η γυνή του Εσρών εγέννησεν εις αυτόν Ασχώρ
τον πατέρα του Θεκουέ. 25 Και οι υιοί του Ιεραμεήλ,
πρωτοτόκου του Εσρών, ήσαν Αράμ ο πρωτότοκος, και
Βουνά και Ορέν και Οσέμ και Αχιά. 26 Ο Ιεραμεήλ έλαβε
και άλλην γυναίκα, της οποίας το όνομα ήτο Ατάρα·
αύτη ήτο μήτηρ του Ωνάμ. 27 Και οι υιοί του Αράμ,
πρωτοτόκου του Ιεραμεήλ, ήσαν Μαάς και Ιαμείν και
Εκέρ. 28 Και οι υιοί του Ωνάμ ήσαν Σαμμαΐ και Ιαδαέ.
Και οι υιοί του Σαμμαΐ, Ναδάβ και Αβισούρ. 29 Και
το όνομα της γυναικός του Αβισούρ ήτο Αβιχαίλ, και
εγέννησεν εις αυτόν τον Ααβάν και τον Μωλήδ. 30 Και
οι υιοί του Ναδάβ ήσαν Σελέδ και Απφαΐμ· απέθανε
δε ο Σελέδ άτεκνος. 31 Και οι υιοί του Απφαΐμ, Ιεσεί.
Και οι υιοί του Ιεσεί, Σησάν. Και οι υιοί του Σησάν,
Ααλαί. 32 Και οι υιοί του Ιαδαέ, αδελφού του Σαμμαΐ,
Ιεθέρ και Ιωνάθαν· απέθανε δε ο Ιεθέρ άτεκνος. 33
Και οι υιοί του Ιωνάθαν, Φαλέθ και Ζαζά· ούτοι ήσαν
οι υιοί του Ιεραμεήλ. 34 Ο δε Σησάν δεν είχεν υιούς,
αλλά θυγατέρας. Και είχεν ο Σησάν δούλον Αιγύπτιον,
ονομαζόμενον Ιαραά· 35 και έδωκεν ο Σησάν την
θυγατέρα αυτού εις τον Ιαραά, τον δούλον αυτού, εις
γυναίκα· και εγέννησεν εις αυτόν τον Ατθαΐ. 36 Και
Ατθαΐ εγέννησε τον Νάθαν, και Νάθαν εγέννησε τον
Ζαβάδ, 37 και Ζαβάδ εγέννησε τον Εφλάλ, και Εφλάλ
εγέννησε τον Ωβήδ, 38 και Ωβήδ εγέννησε τον Ιηού, και
Ιηού εγέννησε τον Αζαρίαν, 39 και Αζαρίας εγέννησε
τον Χελής, και Χελής εγέννησε τον Ελεασά, 40 και
Ελεασά εγέννησε τον Σισαμαΐ, και Σισαμαΐ εγέννησε τον
Σαλλούμ, 41 και Σαλλούμ εγέννησε τον Ιεκαμίαν, και
Ιεκαμίας εγέννησε τον Ελισαμά. 42 Οι δε υιοί του Χάλεβ,
αδελφού του Ιεραμεήλ, ήσαν Μησά ο πρωτότοκος αυτού,
όστις ήτο ο πατήρ του Ζίφ· και οι υιοί του Μαρησά,
πατρός του Χεβρών. 43 Και οι υιοί του Χεβρών, Κορέ και
Θαπφουά και Ρεκέμ και Σεμά. 44 Και ο Σεμά εγέννησε
τον Ραάμ, πατέρα του Ιορκοάμ· και ο Ρεκέμ εγέννησε
τον Σαμμαΐ. 45 Και ο υιός του Σαμμαΐ ήτο Μαών· ο δε
Μαών ήτο πατήρ Βαιθ-σούρ. 46 Και η Γεφά, παλλακή
του Χάλεβ, εγέννησε τον Χαρράν, και τον Μοσά, και
τον Γαζέζ. Και Χαρράν εγέννησε τον Γαζέζ. 47 Και οι
υιοί του Ιαδαΐ, Ρεγέμ και Ιωθάμ και Γησάν και Φελέτ
και Γεφά και Σαγάφ. 48 Η Μααχά, παλλακή του Χάλεβ,
εγέννησε τον Σεβέρ και τον Θιρχανά. 49 Εγέννησεν
έτι τον Σαγάφ πατέρα Μαδμαννά, τον Σεβά πατέρα
Μαχβηνά και πατέρα Γαβαά· η θυγάτηρ δε του Χάλεβ ήτο
η Αχσά. 50 Ούτοι ήσαν οι υιοί του Χάλεβ, υιού του Ωρ,
πρωτοτόκου της Εφραθά· Σωβάλ ο πατήρ Κιριάθ-ιαρείμ,
51 Σαλμά ο πατήρ Βηθλεέμ, Αρέφ ο πατήρ Βαιθ-γαδέρ.
52 Και εις τον Σωβάλ τον πατέρα Κιριάθ-ιαρείμ έγειναν
υιοί, ο Αροέ και Ασεί-αμενουχώθ. 53 Και αι συγγένειαι
Κιριάθ-ιαρείμ ήσαν οι Ιεθρίται και οι Φουθίται και οι
Σουμαθίται και οι Μισραΐται. Εκ τούτων εξήλθον οι
Σαραθαίοι και οι Εσθαωλαίοι. 54 Οι υιοί του Σαλμά,
Βηθλεέμ και οι Νετωφαθίται, Αταρώθ του οίκου Ιωάβ
και οι Ζωρίται, το ήμισυ των Μαναχαθιτών, 55 και
αι συγγένειαι των γραμματέων, των κατοικούντων εν
Ιαβής, οι Θιραθίται, οι Σιμεαθίται και οι Σουχαθίται.
Ούτοι είναι οι Κεναίοι, οι εξελθόντες εκ του Αιμάθ,
πατρός του οίκου Ρηχάβ.

3 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Δαβίδ, οι γεννηθέντες
εις αυτόν εν Χεβρών· ο πρωτότοκος, Αμνών, εκ της
Αχινοάμ της Ιεζραηλίτιδος· ο δεύτερος, Δανιήλ, εκ της
Αβιγαίας της Καρμηλίτιδος· 2 ο τρίτος, Αβεσσαλώμ, ο
υιός της Μααχά, θυγατρός του Θαλμαΐ βασιλέως της
Γεσσούρ· ο τέταρτος, Αδωνίας, ο υιός της Αγγείθ· 3 ο
πέμπτος, Σεφατίας, εκ της Αβιτάλ· ο έκτος, Ιθραάμ,
εκ της Αιγλά γυναικός αυτού. 4 Εξ εγεννήθησαν εις
αυτόν εν Χεβρών· και εβασίλευσεν εκεί επτά έτη και εξ
μήνας· εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία
έτη. 5 ούτοι δε εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ·
Σαμαά και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, τέσσαρες,
εκ της Βηθ-σαβεέ θυγατρός του Αμμιήλ· 6 και Ιεβάρ,
και Ελισαμά και Ελιφαλέτ 7 και Νωγά και Νεφέγ και
Ιαφιά 8 και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφελέτ, εννέα· 9
πάντες υιοί του Δαβίδ, πλην των υιών των παλλακών,
και Θάμαρ η αδελφή αυτών. 10 Υιός δε του Σολομώντος
ήτο ο Ροβοάμ, υιός τούτου ο Αβιά, υιός τούτου ο Ασά,
υιός τούτου ο Ιωσαφάτ, 11 υιός τούτου ο Ιωράμ, υιός
τούτου ο Οχοζίας, υιός τούτου ο Ιωάς, 12 υιός τούτου ο
Αμασίας, υιός τούτου ο Αζαρίας, υιός τούτου ο Ιωθάμ, 13
υιός τούτου ο Άχαζ, υιός τούτου ο Εζεκίας, υιός τούτου
ο Μανασσής, 14 υιός τούτου ο Αμών, υιός τούτου ο
Ιωσίας. 15 Οι υιοί δε του Ιωσίου ήσαν, ο πρωτότοκος
αυτού Ιωανάν· ο δεύτερος, Ιωακείμ· ο τρίτος, Σεδεκίας· ο
τέταρτος, Σαλλούμ. 16 Και υιοί του Ιωακείμ, Ιεχονίας
ο υιός αυτού, Σεδεκίας ο υιός τούτου. 17 Και υιοί
του Ιεχονίου, Ασείρ, Σαλαθιήλ ο υιός τούτου, 18 και
Μαλχιράμ και Φεδαΐας και Σενασάρ, Ιεκαμίας, Ωσαμά
και Νεδαβίας. 19 Και υιοί του Φεδαΐα, Ζοροβάβελ και
Σιμεΐ· και υιοί του Ζοροβάβελ, Μεσουλλάμ και Ανανίας
και Σελωμείθ η αδελφή αυτών· 20 και Ασσουβά και Οήλ
και Βαραχίας και Ασαδίας και Ιουσάβ-εσέδ, πέντε. 21
Και υιοί του Ανανία, Φελατίας και Ιεσαΐας· οι υιοί του
Ρεφαΐα, οι υιοί του Αρνάν, οι υιοί του Οβαδία, οι υιοί του
Σεχανία. 22 Και υιοί του Σεχανία, Σεμαΐας· και υιοί του
Σεμαΐα, Χαττούς και Ιγεάλ και Βαρίας και Νεαρίας και
Σαφάτ, εξ. 23 Και υιοί του Νεαρία, Ελιωηνάϊ και Εζεκίας
και Αζρικάμ· τρεις. 24 Και υιοί του Ελιωηνάϊ, Ωδαΐας
και Ελιασείβ και Φελαΐας και Ακκούβ και Ιωανάν και
Δαλαΐας και Ανανί, επτά.

4 Υιοί του Ιούδα, Φαρές, Εσρών και Χαρμί και Ωρ και
Σωβάλ. 2 Και Ρεαΐα, ο υιός του Σωβάλ, εγέννησε
τον Ιαάθ· και Ιαάθ εγέννησε τον Αχουμαΐ και τον
Λαάδ. Αύται είναι αι συγγένειαι των Σαραθιτών. 3
Και ούτοι ήσαν οι υιοί του πατρός Ητάμ· Ιεζραέλ και
Ιεσμά και Ιεδβάς· και το όνομα της αδελφής αυτών
Ασέλ-ελφονί· 4 και Φανουήλ ο πατήρ Γεδώρ, και Εσέρ ο
πατήρ Χουσά. Ούτοι είναι οι υιοί του Ωρ, πρωτοτόκου
Εφραθά, πατρός Βηθλεέμ. 5 Και Ασχώρ ο πατήρ Θεκουέ
είχε δύο γυναίκας, Ελά και Νααρά. 6 Και η μεν Νααρά

εγέννησεν εις αυτόν τον Αχουζάμ και τον Εφέρ και
τον Θαιμανί και τον Αχασταρί. Ούτοι ήσαν οι υιοί της
Νααρά. 7 Οι δε υιοί της Ελά, Σερέθ και Ιεσοάρ και Εθνάν.
8 Και ο Κως εγέννησε τον Ανούβ και τον Σωβηβά, και
τας συγγενείας του Αχαρήλ, υιού του Αρούμ. 9 Και ο
Ιαβής ήτο ενδοξότερος παρά τους αδελφούς αυτού· και
η μήτηρ αυτού εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαβής, λέγουσα,
Επειδή εγέννησα αυτόν εν λύπη. 10 Και επεκαλέσθη ο
Ιαβής τον Θεόν του Ισραήλ, λέγων, Είθε μετ' ευλογίας
να με ευλογήσης και να εκτείνης τα όριά μου, και η
χειρ σου να ήναι μετ' εμού και να με φυλάττης από
κακού, ώστε να μη έχω λύπην. Και εχάρισεν ο Θεός
εις αυτόν όσα εζήτησε. 11 Και ο Χελούβ, αδελφός
του Σουά, εγέννησε τον Μεχείρ· ούτος ήτο πατήρ του
Εσθών. 12 Και ο Εσθών εγέννησε τον Βαιθ-ραφά και
τον Φασέα και τον Θεχιννά, τον πατέρα της πόλεως
Νάας· ούτοι είναι οι άνδρες Ρηχά. 13 Και οι υιοί του
Κενέζ, Γοθονιήλ και Σεραΐας· και οι υιοί του Γοθονιήλ,
Αθάθ. 14 Και ο Μεονοθαί εγέννησε τον Οφρά· και ο
Σεραΐας εγέννησε τον Ιωάβ, πατέρα της κοιλάδος των
τεκτόνων· διότι ήσαν τέκτονες. 15 Και οι υιοί του Χάλεβ,
υιού του Ιεφοννή, Ιρού, Ηλά και Ναάμ· και οι υιοί του
Ηλά, Κενέζ. 16 Και οι υιοί του Ιαλελεήλ, Ζιφ και Ζιφά,
Θηριά και Ασαρεήλ. 17 Και οι υιοί του Εζρά, Ιεθέρ
και Μερέδ και Εφέρ και Ιαλών· και η γυνή του Μερέδ
εγέννησε τον Μαριάμ και τον Σαμμαΐ και τον Ιεσβά τον
πατέρα Εσθεμωά. 18 Και η άλλη γυνή αυτού, η Ιουδαία,
εγέννησε τον Ιέρεδ τον πατέρα Γεδώρ, και τον Έβερ τον
πατέρα Σωχώ, και τον Ιεκουθιήλ τον πατέρα Ζανωά.
Και ούτοι είναι οι υιοί της Βιθίας θυγατρός του Φαραώ,
την οποίαν έλαβεν ο Μερέδ. 19 Και οι υιοί της γυναικός
αυτού της Οδίας, αδελφής του Ναχάμ, πατρός Κεειλά
του Γαρμίτου και Εσθεμωά του Μααχαθίτου. 20 Και
οι υιοί του Σιμών ήσαν Αμνών και Ριννά, Βεν-ανάν
και Θιλών. Και οι υιοί του Ιεσεί, Ζωχέθ και Βεν-ζωχέθ.
21 Οι υιοί του Σηλά, υιού του Ιούδα, ήσαν Ηρ ο πατήρ
Ληχά και Λααδά ο πατήρ Μαρησά, και αι συγγένειαι
του οίκου των εργαζομένων την βύσσον, του οίκου του
Ασβεά, 22 και ο Ιωκείμ και οι άνδρες Χαζηβά και ο
Ιωάς και ο Σαράφ, οίτινες εδέσποζον εν Μωάβ, και ο
Ιασουβί-λεχέμ. Πλην ταύτα είναι αρχαία πράγματα. 23
Ούτοι ήσαν οι κεραμείς και οι κατοικούντες εν Νεταΐμ
και Γεδιρά· εκεί κατώκουν μετά του βασιλέως διά τας
εργασίας αυτού. 24 Οι υιοί του Συμεών ήσαν Νεμουήλ
και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· 25 Σαλλούμ υιός
τούτου, Μιβσάμ υιός τούτου, Μισμά υιός τούτου. 26
Και οι υιοί του Μισμά, Αμουήλ ο υιός αυτού, Ζακχούρ
υιός τούτου, Σιμεΐ υιός τούτου. 27 Και ο Σιμεΐ εγέννησε
δεκαέξ υιούς και εξ θυγατέρας· οι αδελφοί αυτού όμως
δεν είχον υιούς πολλούς, ουδέ επληθύνθησαν πάσαι
αι συγγένειαι αυτών, καθώς των υιών του Ιούδα. 28
Και κατώκησαν εν Βηρ-σαβεέ και Μωλαδά και Ασάρ-
σουάλ, 29 και εν Βαλλά και εν Ασέμ και εν Θωλάδ 30
και εν Βαιθουήλ και εν Ορμά και εν Σικλάγ 31 και εν
Βαιθ-μαρχαβώθ και εν Ασάρ-σουσίμ και εν Βαιθ-βηρεΐ
και εν Σααραείμ· Αύται ήσαν αι πόλεις αυτών έως της
βασιλείας του Δαβίδ. 32 Και αι κώμαι αυτών ήσαν, Ητάμ
και Αείν, Ριμμών και Θοχέν και Ασάν, πέντε πόλεις·
33 και πάσαι αι κώμαι αυτών αι πέριξ τούτων των
πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αύται ήσαν αι κατοικήσεις αυτών
και η κατά γενεάς διαίρεσις αυτών. 34 Και Μεσωβάβ
και Ιαμλήχ και Ιωσά ο υιός του Αμασία, 35 και Ιωήλ
και Ιηού ο υιός του Ιωσιβία, υιού του Σεραΐα, υιού του
Ασιήλ, 36 και Ελιωηνάϊ και Ιαακωβά και Ιεσοχαΐας
και Ασαΐας και Αδιήλ και Ιεσιμιήλ και Βεναΐας 37
και Ζιζά ο υιός του Σιφεί, υιού του Αλλόν, υιού του
Ιεδαΐα, υιού του Σιμρί, υιού του Σεμαΐα· 38 ούτοι οι
κατ' όνομα μνημονευθέντες ήσαν άρχοντες εις τας
συγγενείας αυτών· και ο οίκος των πατέρων αυτών
ηυξήθη εις πλήθος. 39 Και υπήγαν έως της εισόδου
Γεδώρ, προς ανατολάς της κοιλάδος, διά να ζητήσωσι
βοσκήν εις τα ποίμνια αυτών· 40 και εύρηκαν βοσκήν
παχείαν και καλήν, και η γη ήτο ευρύχωρος και ήσυχος
και ειρηνική· διότι οι πρότερον κατοικούντες εκεί ήσαν
εκ του Χαμ. 41 Και ούτοι οι γεγραμμένοι κατ' όνομα
ήλθον εν ταις ημέραις Εζεκίου του βασιλέως Ιούδα, και
επάταξαν τας σκηνάς αυτών και τους εκεί ευρεθέντας
Μιναίους, και ηφάνισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης,
και κατώκησαν αντ' αυτών· διότι ήτο εκεί βοσκή διά
τα ποίμνια αυτών. 42 Και εξ αυτών, εκ των υιών
του Συμεών, πεντακόσιοι άνδρες υπήγαν εις το όρος
Σηείρ, έχοντες επί κεφαλής αυτών τον Φελατίαν και
Νεαρίαν και Ρεφαΐαν και Οζιήλ, υιούς του Ιεσεί· 43 και
επάταξαν το υπόλοιπον των Αμαληκιτών το διασωθέν,
και κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης.

5 Οι δε υιοί του Ρουβήν πρωτοτόκου του Ισραήλ,
διότι ούτος ήτο ο πρωτότοκος· επειδή όμως εμίανε
την κοίτην του πατρός αυτού, τα πρωτοτόκια αυτού
εδόθησαν εις τους υιούς του Ιωσήφ, υιού του Ισραήλ·
πλην ουχί διά να έχη τα πρωτοτόκια ως προς την
γενεαλογίαν· 2 διότι ο Ιούδας υπερίσχυσεν υπέρ τους
αδελφούς αυτού, ώστε εξ αυτού να εξέλθη ο ηγούμενος·
τα πρωτοτόκια όμως ήσαν του Ιωσήφ· 3 οι υιοί του
Ρουβήν πρωτοτόκου του Ισραήλ ήσαν Ανώχ και Φαλλού,
Εσρών και Χαρμί. 4 υιοί του Ιωήλ, Σεμαΐας υιός
τούτου, Γωγ υιός τούτου, Σιμεΐ υιός τούτου, 5 Μιχά
υιός τούτου, Ρεαΐα υιός τούτου, Βάαλ υιός τούτου, 6
Βεηρά υιός τούτου, τον οποίον μετώκισεν ο Θελγάθ-
φελνασάρ βασιλεύς της Ασσυρίας· ούτος ήτο ο αρχηγός
των Ρουβηνιτών. 7 Και των αδελφών αυτού κατά τας
συγγενείας αυτών, ότε η γενεαλογία των γενεών αυτών
απηριθμήθη, οι αρχηγοί ήσαν Ιεϊήλ και Ζαχαρίας, 8
και Βελά ο υιός του Αζάζ, υιού του Σεμά, υιού του
Ιωήλ· ούτος κατώκησεν εν Αροήρ και έως Νεβώ και
Βάαλ-μεών· 9 και προς ανατολάς κατώκησεν έως της
εισόδου της ερήμου από του Ευφράτου ποταμού· διότι
τα κτήνη αυτών είχον πληθυνθή εν τη γη Γαλαάδ.
10 Και εν ταις ημέραις του Σαούλ έκαμον πόλεμον
προς τους Αγαρηνούς, οίτινες έπεσον διά της χειρός
αυτών· και κατώκησαν εν ταις σκηναίς αυτών καθ'
όλον το ανατολικόν της Γαλαάδ. 11 Και οι υιοί του
Γαδ κατώκησαν κατέναντι αυτών, εν τη γη Βασάν έως
Σαλχά· 12 Ιωήλ ο αρχηγός και Σαφάμ ο δεύτερος, και
Ιαναΐ και Σαφάτ, εν Βασάν. 13 Και οι αδελφοί αυτών
εκ του οίκου των πατέρων αυτών ήσαν, Μιχαήλ και
Μεσουλλάμ και Σεβά και Ιωράμ και Ιαχάν και Ζιέ και
Έβερ, επτά. 14 ούτοι είναι οι υιοί του Αβιχαίλ υιού του

Ουρί, υιού του Ιαροά, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μιχαήλ, υιού του Ιεσισαΐ, υιού του Ιαδώ, υιού του Βουζ. 15 Αχί ο υιός του Αβδιήλ, υιού του Γουνί, ήτο ο αρχηγός του οίκου των πατέρων αυτών. 16 Και κατώκησαν εν Γαλαάδ, εν Βασάν και εν ταις κώμαις αυτής, και εν πάσι τοις περιχώροις Σαρών, έως των ορίων αυτών. 17 Πάντες ούτοι απηριθμήθησαν κατά την γενεαλογίαν αυτών εν ταις ημέραις του Ιωθάμ βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ. 18 Οι υιοί του Ρουβήν και οι Γαδίται και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, εκ των δυνατών, άνδρες φέροντες ασπίδα και μάχαιραν και εντείνοντες τόξον και γεγυμνασμένοι εις πόλεμον, ήσαν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι εξήκοντα, εξερχόμενοι εις πόλεμον. 19 Και έκαμνον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς και Ιετουραίους και Ναφισαίους και Νοδαβαίους. 20 Και εβοηθήθησαν εναντίον αυτών, και οι Αγαρηνοί παρεδόθησαν εις τας χείρας αυτών και πάντες οι μετ' αυτών· διότι προς τον Θεόν εβόησαν εν τη μάχη, και επήκουσεν αυτών, επειδή ήλπισαν επ' αυτόν. 21 Και ηχμαλώτισαν τα κτήνη αυτών, τας καμήλους αυτών πεντήκοντα χιλιάδας, και πρόβατα διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, και όνους δύο χιλιάδας, και ψυχάς ανθρώπων εκατόν χιλιάδας. 22 Διότι πολλοί έπεσον τεθανατωμένοι, επειδή ο πόλεμος ήτο εκ Θεού. Και κατώκησαν αντ' αυτών έως της μετοικεσίας. 23 Και οι υιοί του ημίσεος της φυλής Μανασσή κατώκησαν εν τη γή· ούτοι ηύξησαν από Βασάν έως Βάαλ-ερμών και Σενείρ και έως του όρους Αερμών· 24 Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών· Εφέρ και Ιεσεί και Ελιήλ και Αζριήλ και Ιερεμίας και Ωδουΐας και Ιαδιήλ, άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες ονομαστοί, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. 25 Και εστάθησαν παραβάται κατά του Θεού των πατέρων αυτών και επόρνευσαν κατόπιν των θεών των λαών της γης, τους οποίους ο Θεός ηφάνισεν απ' έμπροσθεν αυτών. 26 Διά τούτο ο Θεός του Ισραήλ διήγειρε το πνεύμα του Φούλ βασιλέως της Ασσυρίας και το πνεύμα του Θελγάθ-φελνασάρ βασιλέως της Ασσυρίας, και μετώκισεν αυτούς, τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, και έφερεν αυτούς εις Αλά και εις Αβώρ και εις Αρά και εις τον ποταμόν Γωζάν, έως της ημέρας ταύτης.

6 Οι υιοί του Λευΐ ήσαν Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. 2 Και οι υιός του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ. 3 Και οι υιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσής και η Μαριάμ. Οι δε υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. 4 Ο Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινεές, ο Φινεές εγέννησε τον Αβισσουά, 5 και Αβισσουά εγέννησε τον Βουκκί, και Βουκκί εγέννησε τον Οζί, 6 και Οζί εγέννησε τον Ζεραΐαν, και Ζεραΐας εγέννησε τον Μεραϊώθ, 7 Μεραϊώθ εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, 8 και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Αχιμάας, 9 και Αχιμάας εγέννησε τον Αζαρίαν, και Αζαρίας εγέννησε τον Ιωανάν, 10 και Ιωανάν εγέννησε τον Αζαρίαν, ούτος είναι ο ιερατεύσας εν τω ναώ, τον οποίον ωκοδόμησεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ· 11 και Αζαρίας εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, 12 και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Σαλλούμ, 13 και Σαλλούμ εγέννησε τον Χελκίαν, και Χελκίας εγέννησε τον Αζαρίαν, 14 και Αζαρίας εγέννησε τον Σεραΐαν, και Σεραΐας εγέννησε τον Ιωσεδέκ, 15 και Ιωσεδέκ υπήγεν εις την μετοικεσίαν, ότε ο Κύριος έκαμε να μετοικισθή ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ διά χειρός του Ναβουχοδονόσορ. 16 Οι υιοί του Λευΐ, Γηρσώμ, Καάθ και Μεραρί. 17 Και ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του Γηρσώμ· Λιβνί και Σιμεΐ. 18 Και οι υιοί του Καάθ, Αμράμ και Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ. 19 Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί. Και αύται είναι αι συγγένειαι των Λευϊτών κατά τας πατριάς αυτών. 20 του Γηρσώμ, Λιβνί υιός τούτου, Ιαάθ υιός τούτου, Ζιμμά υιός τούτου, 21 Ιωάχ υιός τούτου, Ιδδώ υιός τούτου, Ζερά υιός τούτου, Ιεθραί υιός τούτου. 22 Οι υιοί του Καάθ, Αμμιναδάβ υιός αυτού, Κορέ υιός τούτου, Ασείρ υιός τούτου, 23 Ελκανά υιός τούτου, και Εβιασάφ υιός τούτου, και Ασείρ υιός τούτου, 24 Ταχάθ υιός τούτου, Ουριήλ υιός τούτου, Οζίας υιός τούτου, και Σαούλ υιός τούτου. 25 Και οι υιοί του Ελκανά, Αμασαΐ και Αχιμώθ. 26 Και Ελκανά· οι υιοί του Ελκανά, Σουφί υιός τούτου, και Ναχάθ υιός τούτου, 27 Ελιάβ υιός τούτου, Ιεροάμ υιός τούτου, Ελκανά υιός τούτου. 28 Και οι υιοί του Σαμουήλ, Βασνί ο πρωτότοκος και Αβιά. 29 Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί, Λιβνί υιός τούτου, Σιμεΐ υιός τούτου, Ουζά υιός τούτου, 30 Σιμαά υιός τούτου, Αγγία υιός τούτου, Ασαΐας υιός τούτου. 31 Και ούτοι είναι τους οποίους κατέστησεν ο Δαβίδ επί το έργον της μουσικής του οίκου του Κυρίου, αφού η κιβωτός εύρηκεν ανάπαυσιν. 32 Και υπηρέτουν έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου με ψαλτωδίας, εωσού ο Σολομών ωκοδόμησε τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ· και τότε κατεστάθησαν εις το υπούργημα αυτών, κατά την τάξιν αυτών. 33 Και ούτοι είναι οι κατασταθέντες, μετά των τέκνων αυτών. Εκ των υιών των Καάθιτών, Αιμάν ο ψαλτωδός, υιός του Ιωήλ, υιού του Σαμουήλ, 34 υιού του Ελκανά, υιού του Ιεροάμ, υιού του Ελιήλ, υιού του Θωά, 35 υιού του Σούφ, υιού του Ελκανά, υιού του Μαάθ υιού του Αμασαί, 36 υιού του Ελκανά υιού του Ιωήλ, υιού του Αζαρίου, υιού του Σοφονίου, 37 υιού του Ταχάθ, υιού του Ασείρ, υιού του Εβιασάφ, υιού του Κορέ, 38 υιού του Ισαάρ, υιού του Καάθ, υιού του Λευΐ υιού του Ισραήλ· 39 και ο αδελφός αυτού Ασάφ, ο ιστάμενος εν δεξιά αυτού· Ασάφ ο υιός του Βαραχίου, υιού του Σιμεά, 40 υιού του Μιχαήλ, υιού του Βαασίου, υιού του Μαλχίου, 41 υιού του Εθνεί υιού του Ζερά, υιού του Αδαΐα, 42 υιού του Εθάν, υιού του Ζιμμά, υιού του Σιμεΐ, 43 υιού του Ιαάθ, υιού του Γηρσώμ, υιού του Λευΐ· 44 και οι αδελφοί αυτών, οι υιοί του Μεραρί, οι εξ αριστερών· Εθάν ο υιός του Κεισί, υιού του Αβδί, υιού του Μαλλούχ, 45 υιού του Ασαβία, υιού του Αμασία, υιού του Χελκίου, 46 υιού του Αμσί, υιού του Βανί, υιού του Σαμείρ, 47 υιού του Μααλί, υιού του Μουσί, υιού του Μεραρί, υιού του Λευΐ· 48 και οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται, διωρισμένοι εις πάσας τας υπηρεσίας της σκηνής του οίκου του Θεού. 49 Ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού εθυμίαζον επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, και επί το θυσιαστήριον του θυμιάματος, διωρισμένοι εις πάσας τας εργασίας του αγίου των αγίων, και εις το να κάμνωσιν εξιλέωσιν

υπέρ του Ισραήλ, κατά πάντα όσα προσέταξε Μωϋσής ο
δούλος του Θεού. **50** Και ούτοι είναι οι υιοί του Ααρών·
Ελεάζαρ υιός τούτου, Φινεές υιός τούτου, Αβισσουά υιός
τούτου, **51** Βουκκί υιός τούτου, Οζί υιός τούτου, Ζεραΐας
υιός τούτου, **52** Μεραϊώθ υιός τούτου, Αμαρίας υιός
τούτου, Αχιτώβ υιός τούτου, **53** Σαδώκ υιός τούτου,
Αχιμάας υιός τούτου. **54** Και αύται είναι αι κατοικίαι
αυτών κατά τας κώμας αυτών εν τοις ορίοις αυτών, των
υιών του Ααρών, εκ της συγγενείας των Κααθιτών· διότι
εις αυτούς έπεσεν ο κλήρος· **55** και έδωκαν εις αυτούς
την Χεβρών εν γη Ιούδα και τα περίχωρα αυτής κύκλω
αυτής. **56** Τους αγρούς όμως της πόλεως και τας κώμας
αυτής έδωκαν εις τον Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή. **57**
Εις δε τους υιούς του Ααρών έδωκαν τας πόλεις του
Ιούδα, την Χεβρών, την πόλιν του καταφυγίου και την
Λιβνά και τα περίχωρα αυτής και την Ιαθείρ και την
Εσθεμωά και τα περίχωρα αυτής, **58** και την Ηλών και
τα περίχωρα αυτής, την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής,
59 και την Ασάν και τα περίχωρα αυτής και την Βαιθ-
σεμές και τα περίχωρα αυτής, **60** και εκ της φυλής
Βενιαμίν την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής και την
Αλεμέθ και τα περίχωρα αυτής και την Αναθώθ και
τα περίχωρα αυτής· πάσαι αι πόλεις αυτών, κατά τας
συγγενείας αυτών, δεκατρείς. **61** Και εις τους υιούς του
Καάθ, τους εναπολειφθέντας, εδόθησαν κατά κλήρον
εκ της συγγενείας εκατέρας φυλής και εκ της ημισείας
φυλής, της ημισείας του Μανασσή, δέκα πόλεις. **62** Και
εις τους υιούς του Γηρσώμ κατά τας συγγενείας αυτών,
εκ της φυλής Ισσάχαρ, και εκ της φυλής Ασήρ και εκ
της φυλής Νεφθαλί και εκ της φυλής του Μανασσή εν
Βασάν, δεκατρείς πόλεις. **63** εις τους υιούς του Μεραρί,
κατά τας συγγενείας αυτών, εδόθησαν διά κλήρου εκ
της φυλής Ρουβήν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της
φυλής Ζαβουλών δώδεκα πόλεις. **64** Και οι υιοί Ισραήλ
έδωκαν εις τους Λευΐτας τας πόλεις ταύτας και τα
περίχωρα αυτών. **65** Και έδωκαν κατά κλήρον, εκ της
φυλής των υιών Ιούδα και εκ της φυλής των υιών
Συμεών και εκ της φυλής των υιών Βενιαμίν, τας πόλεις
ταύτας, ονομασθείσας κατά τα ονόματα αυτών. **66** Οι δε
εκ των συγγενειών των υιών Καάθ έλαβον πόλεις των
ορίων αυτών εκ της φυλής Εφραΐμ. **67** Και έδωκαν εις
αυτούς τας πόλεις του καταφυγίου, την Συχέμ και τα
περίχωρα αυτής, εν τω όρει Εφραΐμ, και την Γεζέρ και
τα περίχωρα αυτής, **68** και την Ιοκμεάμ και τα περίχωρα
αυτής, και την Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής, **69**
και την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-
ριμμών και τα περίχωρα αυτής· **70** και εκ της ημισείας
φυλής Μανασσή την Ανήρ και τα περίχωρα αυτής, και
την Βιλεάμ και τα περίχωρα αυτής· ταύτας έδωκαν εις
τας συγγενείας των εναπολειφθέντων των υιών Καάθ.
71 εις τους υιούς Γηρσώμ έδωκαν, εκ της συγγενείας
της ημισείας φυλής Μανασσή, την Γωλάν εν Βασάν και
τα περίχωρα αυτής, και την Ασταρώθ και τα περίχωρα
αυτής· **72** και εκ της φυλής Ισσάχαρ την Κεδές και τα
περίχωρα αυτής, την Δαβράθ και τα περίχωρα αυτής, **73**
και την Ραμώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ανείμ
και τα περίχωρα αυτής· **74** και εκ της φυλής Ασήρ την
Μασάλ και τα περίχωρα αυτής, και την Αβδών και τα
περίχωρα αυτής, **75** και την Χουκώκ και τα περίχωρα
αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής· **76** και
εκ της φυλής Νεφθαλί την Κεδές εν Γαλιλαία και τα
περίχωρα αυτής, και την Αμμών και τα περίχωρα αυτής,
και την Κιριαθαΐμ και τα περίχωρα αυτής. **77** Εις τους
υιούς του Μεραρί τους εναπολειφθέντας έδωκαν, εκ
της φυλής του Ζαβουλών, την Ριμμών και τα περίχωρα
αυτής, την Θαβώρ και τα περίχωρα αυτής· **78** εις δε το
πέραν του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, προς ανατολάς
του Ιορδάνου, έδωκαν, εκ της φυλής Ρουβήν την Βοσόρ
εν τη ερήμω και τα περίχωρα αυτής, και την Ιασά και τα
περίχωρα αυτής, **79** και την Κεδημώθ και τα περίχωρα
αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής· **80**
και εκ της φυλής Γαδ την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα
περίχωρα αυτής, και την Μαχαναΐμ και τα περίχωρα
αυτής, **81** και την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, και
την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής.

7 Οι δε υιοί του Ισσάχαρ ήσαν Θωλά και Φουά, Ιασούβ
και Σιμβρών, τέσσαρες. **2** Και οι υιοί του Θωλά,
Οζί και Ρεφαΐα και Ιεριήλ και Ιαμαί και Ιεβσάμ και
Σεμουήλ, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών εις
τον Θωλά, δυνατοί εν ισχύϊ εις τας γενεάς αυτών· ο
αριθμός αυτών ήτο εν ταις ημέραις του Δαβίδ, εικοσιδύο
χιλιάδες και εξακόσιοι. **3** Και οι υιοί του Οζί, Ιζραΐας·
και οι υιοί του Ιζραΐα, Μιχαήλ και Οβαδία και Ιωήλ
και Ιεσία, πέντε, αρχηγοί πάντες. **4** Και μετ' αυτών,
κατά τας γενεάς αυτών, κατά τους πατρικούς αυτών
οίκους, ήσαν τάγματα παρατατόμενα εις πόλεμον,
τριάκοντα εξ χιλιάδες άνδρες· διότι απέκτησαν πολλάς
γυναίκας και υιούς. **5** Και οι αδελφοί αυτών, μεταξύ
πασών των οικογενειών του Ισσάχαρ, δυνατοί εν ισχύϊ,
πάντες απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών,
ογδοήκοντα επτά χιλιάδες. **6** Οι υιοί του Βενιαμίν,
Βελά και Βεχέρ και Ιεδιαήλ, τρεις. **7** Και οι υιοί του
Βελά, Εσβών και Οζί και Οζιήλ και Ιεριμώθ και Ιρί,
πέντε, αρχηγοί πατρικών οίκων, δυνατοί εν ισχύϊ,
απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ήσαν
εικοσιδύο χιλιάδες και τριάκοντα τέσσαρες. **8** Και
οι υιοί του Βεχέρ, Ζεμιρά και Ιωάς και Ελιέζερ και
Ελιωηνάϊ και Αμρί και Ιεριμώθ και Αβιά και Αναθώθ,
και Αλαμέθ· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Βεχέρ. **9** Και
η γενεαλογική αυτών απαρίθμησις, κατά τας γενεάς
αυτών, ήτο είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι, αρχηγοί των
πατρικών αυτών οίκων, δυνατοί εν ισχύϊ. **10** Και οι υιοί
του Ιεδιαήλ, Βαλαάν· και οι υιοί του Βαλαάν, Ιεούς και
Βενιαμίν και Εχούδ και Χαναανά και Ζηθάν και Θαρσείς
και Αχισσάρ· **11** πάντες ούτοι οι υιοί του Ιεδιαήλ, αρχηγοί
πατριών, δυνατοί εν ισχύϊ, ήσαν δεκαεπτά χιλιάδες και
διακόσιοι, δυνάμενοι να εκστρατεύωσιν εις πόλεμον. **12**
Και Σουφίμ και Ουπίμ, υιοί του Ιρ· και υιοί του Αχήρ,
Ουσίμ. **13** Οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασιήλ και Γουνί και
Ιεσέρ και Σαλλούμ, υιοί της Βαλλάς. **14** Οι υιοί του
Μανασσή, Ασριήλ, τον οποίον η γυνή αυτού εγέννησεν·
η δε παλλακή αυτού η Σύριος εγέννησε τον Μαχείρ
πατέρα του Γαλαάδ· **15** και ο Μαχείρ έλαβεν εις γυναίκα
την αδελφήν του Ουπίμ και Σουφίμ· και το όνομα
της αδελφής αυτών ήτο Μααχά· του δευτέρου δε το
όνομα ήτο Σαλπαάδ· και ο Σαλπαάδ εγέννησε θυγατέρας.
16 Και η Μααχά η γυνή του Μαχείρ εγέννησεν υιόν

και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές· και το όνομα του
αδελφού αυτού ήτο Σαρές· και οι υιοί αυτού, Ουλάμ
και Ρακέμ. 17 Και οι υιοί του Ουλάμ, Βεδάν. Ούτοι
ήσαν οι υιοί του Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του
Μανασσή. 18 Και η αδελφή αυτού Αμμολεκέθ εγέννησε
τον Ισούδ και τον Αβιέζερ και τον Μααλά. 19 Και οι υιοί
του Σεμιδά ήσαν Αχιάν και Συχέμ και Λικχί και Ανιάμ.
20 Και οι υιοί του Εφραΐμ, Σουθαλά και Βερέδ υιός
τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, και Ελεαδά υιός τούτου,
και Ταχάθ υιός τούτου, 21 και Ζαβάδ υιός τούτου, και
Σουθαλά υιός τούτου, και Εσέρ και Ελεάδ· εθανάτωσαν
δε αυτούς οι άνδρες της Γαθ, οι γεννηθέντες εν τω
τόπω, διότι κατέβησαν να λάβωσι τα κτήνη αυτών. 22
Και Εφραΐμ ο πατήρ αυτών επένθησεν ημέρας πολλάς,
και ήλθον οι αδελφοί αυτού διά να παρηγορήσωσιν
αυτόν. 23 Ύστερον εισήλθε προς την γυναίκα αυτού,
ήτις συνέλαβε και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα
αυτού Βεριά, επειδή εγεννήθη εν συμφορά συμβάση εν
τω οίκω αυτού. 24 Η δε θυγάτηρ αυτού ήτο Σεερά, ήτις
ωκοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω,
και την Ουζέν-σεερά. 25 Και Ρεφά ήτο υιός τούτου, και
Ρεσέφ και Θελά υιοί τούτου, και Ταχάν υιός τούτου,
26 Λααδάν υιός τούτου, Αμμιούδ υιός τούτου, Ελισαμά
υιός τούτου, 27 Ναυή υιός τούτου, Ιησούς υιός τούτου.
28 Αι δε ιδιοκτησίαι αυτών και αι κατοικίαι αυτών ήσαν
Βαιθήλ και αι κώμαι αυτής, και κατά ανατολάς Νααράν,
και κατά δυσμάς Γέζερ και αι κώμαι αυτής, και Συχέμ
και αι κώμαι αυτής, έως Γάζης και των κωμών αυτής·
29 και εις τα όρια των υιών Μανασσή Βαιθ-σαν και αι
κώμαι αυτής, Θαανάχ και αι κώμαι αυτής, Μεγιδδώ και
αι κώμαι αυτής, Δωρ και αι κώμαι αυτής. Εν ταύταις
κατώκησαν οι υιοί Ιωσήφ υιού Ισραήλ. 30 Οι υιοί του
Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσσουά και Ιεσσουάϊ και Βεριά και Σερά
η αδελφή αυτών. 31 Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και
Μαλχήλ, όστις είναι ο πατήρ Βιρζαβίθ. 32 Και ο Έβερ
εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σωμήρ και τον Χωθάμ
και την Σουά την αδελφήν αυτών. 33 Και οι υιοί του
Ιαφλήτ, Φασάχ και Βιμάλ και Ασουάθ· ούτοι είναι οι υιοί
του Ιαφλήτ. 34 Και οι υιοί του Σωμήρ, Αχί και Ρωγά,
Ιεχουβά και Αράμ. 35 Και οι υιοί Ελέμ του αδελφού
αυτού, Σωφά και Ιεμνά και Σελλής και Αμάλ. 36 Οι υιοί
του Σωφά, Σουά και Αρνεφέρ και Σωγάλ και Βερί και
Ιεμρά, 37 Βοσόρ και Ωδ και Σαμμά και Σιλισά και Ιθράν
και Βεηρά. 38 Και οι υιοί του Ιεθέρ, Ιεφοννή και Φισπά
και Αρά. 39 Και οι υιοί του Ουλλά, Αράχ και Ανιήλ και
Ρισιά. 40 Πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήρ, αρχηγοί
πατρικών οίκων, εκλεκτοί, δυνατοί εν ισχύϊ, πρώτοι
αρχηγοί. Και ο αριθμός αυτών, κατά την γενεαλογίαν
αυτών, όσοι ήσαν άξιοι να παραταχθώσιν εις μάχην,
ήτο εικοσιέξ χιλιάδες άνδρες.

8 Ο δε Βενιαμίν εγέννησε Βελά τον πρωτότοκον αυτού,
Ασβήλ τον δεύτερον και Ααρά τον τρίτον, 2 Νωά
τον τέταρτον και Ραφά τον πέμπτον. 3 Και οι υιοί του
Βελά ήσαν, Αδδάρ και Γηρά και Αβιούδ 4 και Αβισσουά
και Νααμάν και Αχωά 5 και Γηρά και Σεφουφάν και
Ουράμ. 6 Και ούτοι είναι οι υιοί του Εχούδ, οίτινες ήσαν
αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Γαβαά και
μετοικισθέντας εις Μαναχάθ· 7 και Νααμάν και Αχιά και
Γηρά, όστις μετώκισεν αυτούς, και εγέννησε τον Ουζά
και τον Αχιούδ. 8 Και ο Σααραΐμ εγέννησεν υιούς εν
τη γη Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και την Βααρά,
τας γυναίκας αυτού· 9 και εγέννησεν, εκ της Οδές της
γυναικός αυτού, τον Ιωβάβ και τον Σιβιά και τον Μησά
και τον Μαλχάμ 10 και τον Ιεούς και τον Σαχιά και
τον Μιρμά· ούτοι ήσαν οι υιοί αυτού, αρχηγοί πατριών.
11 Εκ δε της Ουσίμ είχε γεννήσει τον Αβιτώβ και τον
Ελφαάλ. 12 Και οι υιοί του Ελφαάλ ήσαν Έβερ και
Μισαάμ και Σαμέρ, όστις ωκοδόμησε την Ωνώ και την
Λωδ και τας κώμας αυτής· 13 και ο Βεριά και ο Σεμά
ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας
την Αιαλών· ούτοι εξεδίωξαν τους κατοίκους της Γάθ·
14 και Αχιώ, Σασάκ και Ιερεμώθ 15 και Ζεβαδίας και
Αράδ και Αδέρ, 16 και Μιχαήλ και Ιεσπά και Ιωχά υιοί
του Βεριά· 17 και Ζεβαδίας και Μεσουλλάμ και Εζεκί
και Έβερ 18 και Ισμεραΐ και Ιεζλιά και Ιωβάβ, υιοί
του Ελφαάλ· 19 και Ιακείμ και Ζιχρί και Ζαβδί 20 και
Ελιηνάϊ και Ζιλθαΐ και Ελιήλ 21 και Αδαΐας και Βεραΐα
και Σιμράθ, υιοί του Σεμά· 22 και Ιεσφάν και Έβερ και
Ελιήλ 23 και Αβδών και Ζιχρί και Ανάν 24 και Ανανίας
και Ελάμ και Ανθωθιά 25 και Ιεφεδία και Φανουήλ υιοί
του Σασάκ· 26 και Σαμσεραΐ και Σεαρία και Γοθολία 27
και Ιαρεσία και Ηλιά και Ζιχρί, υιοί του Ιεροάμ. 28 ούτοι
ήσαν αρχηγοί πατριών, αρχηγοί κατά τας γενεάς αυτών.
ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. 29 Εν δε Γαβαών
κατώκησεν ο πατήρ Γαβαών, το δε όνομα της γυναικός
αυτού ήτο Μααχά· 30 και ο πρωτότοκος υιός αυτού ήτο
Αβδών, έπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και Ναδάβ 31 και
Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχέρ 32 και Μικλώθ ο γεννήσας
τον Σιμεά. Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών
αυτών εν Ιερουσαλήμ, κατέναντι των αδελφών αυτών.
33 Και ο Νηρ εγέννησε τον Κείς, και Κείς εγέννησε
τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον
Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. 34 Και
ο υιός του Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ· και ο Μερίβ-
βαάλ εγέννησε τον Μιχά. 35 Και οι υιοί του Μιχά ήσαν
Φιθών και Μελέχ και Θαρεά και Άχαζ. 36 Και ο Άχαζ
εγέννησε τον Ιωαδά· και ο Ιωαδά εγέννησε τον Αλεμέθ
και τον Αζμαβέθ και τον Ζιμβρί· και Ζιμβρί εγέννησε
τον Μοσά. 37 και Μοσά εγέννησε τον Βινεά· Ραφά, υιός
τούτου· Ελεασά, υιός τούτου· Ασήλ, υιός τούτου. 38 Και
ο Ασήλ είχεν εξ υιούς, των οποίων τα ονόματα είναι
ταύτα· Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και
Οβαδία και Ανάν· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήλ.
39 Και οι υιοί του Ησέκ του αδελφού αυτού ήσαν Ουλάμ
ο πρωτότοκος αυτού, Ιεούς ο δεύτερος και Ελιφελέτ ο
τρίτος. 40 Και οι υιοί του Ουλάμ ήσαν άνδρες δυνατοί
εν ισχύϊ, εντείνοντες τόξον και έχοντες πολλούς υιούς
και υιούς υιών, εκατόν πεντήκοντα. Πάντες ούτοι ήσαν
εκ των υιών Βενιαμίν.

9 Ούτω πας ο Ισραήλ απηριθμήθη κατά γενεαλογίας·
και ιδού, είναι καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των
βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. Μετωκίσθησαν δε εις
την Βαβυλώνα διά τας ανομίας αυτών. 2 Και οι πρώτοι
κάτοικοι οι εν ταις ιδιοκτησίαις αυτών, εν ταις πόλεσιν
αυτών, ήσαν οι Ισραηλίται, οι ιερείς, οι Λευΐται και
οι Νεθινείμ. 3 Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν εκ των

υιών Ιούδα και εκ των υιών Βενιαμίν και εκ των υιών
Εφραΐμ και Μανασσή, 4 Γουθαΐ ο υιός του Αμμιούδ, υιού
του Αμρί, υιού του Ιμρί, υιού του Βανί, εκ των υιών
του Φαρές υιού του Ιούδα. 5 Και εκ των Σηλωνιτών,
Ασαΐας ο πρωτότοκος και οι υιοί αυτού. 6 Και εκ των
υιών του Ζερά, Ιεουήλ και οι αδελφοί αυτών, εξακόσιοι
ενενήκοντα. 7 Και εκ των υιών Βενιαμίν, Σαλλού ο υιός
του Μεσουλλάμ, υιού του Ωδουΐα, υιού του Ασενουά, 8
και ο Ιεβνιά υιός του Ιεροάμ, και ο Ηλά υιός του Οζί,
υιού του Μιχρί, και ο Μεσουλλάμ υιός του Σεφατία, υιού
του Ραγουήλ, υιού του Ιβνιά· 9 και οι αδελφοί αυτών,
κατά τας γενεάς αυτών, εννεακόσιοι πεντήκοντα εξ.
Πάντες ούτοι οι άνδρες ήσαν αρχηγοί πατριών, κατά
τους πατρικούς οίκους αυτών. 10 Και εκ των ιερέων,
Ιεδαΐας και Ιωϊαρείβ και Ιαχείν 11 και Αζαρίας ο υιός
του Χελκία, υιού του Μεσουλλάμ, υιού του Σαδώκ, υιού
του Μεραϊώθ, υιού του Αχιτώβ, άρχων του οίκου του
Θεού· 12 και Αδαΐας ο υιός του Ιεροάμ, υιού του Πασχώρ,
υιού του Μαλχίου, και Μαασαί ο υιός του Αδιήλ, υιού
του Ιαζηρά, υιού του Μεσουλλάμ, υιού του Μεσιλλεμίθ,
υιού του Ιμμήρ· 13 και οι αδελφοί αυτών, αρχηγοί των
πατρικών οίκων αυτών, χίλιοι επτακόσιοι εξήκοντα,
δυνατοί εν ισχύϊ, άξιοι διά το έργον της υπηρεσίας του
οίκου του Κυρίου. 14 και εκ των Λευϊτών, Σεμαΐας ο
υιός του Ασσούβ, υιού του Αζρικάμ, υιού του Ασαβία, εκ
των υιών Μεραρί· 15 και Βακβακάρ, Ερές και Γαλάλ
και Ματθανίας ο υιός του Μιχά, υιού του Ζιχρί, υιού
του Ασάφ· 16 και Οβαδία ο υιός του Σεμαΐα, υιού του
Γαλάλ, υιού του Ιεδουθούν, και Βαραχίας ο υιός του
Ασά, υιού του Ελκανά, ο κατοικήσας εν ταις κώμαις
των Νετωφαθιτών. 17 οι δε θυρωροί ήσαν Σαλλούμ και
Ακχούβ και Ταλμών και Αχιμάν και οι αδελφοί αυτών·
ο Σαλλούμ ήτο ο άρχων· 18 ούτοι μέχρι του νυν ήσαν εν
τη πύλη του βασιλέως κατά ανατολάς θυρωροί κατά τα
τάγματα των υιών του Λευΐ. 19 Και Σαλλούμ ο υιός του
Κωρή, υιού του Εβιασάφ, υιού του Κορέ, και οι αδελφοί
αυτού, εκ του οίκου του πατρός αυτού, οι Κορίται, ήσαν
επί το έργον της υπηρεσίας, φύλακες των πυλών της
σκηνής· και οι πατέρες αυτών, εν τω στρατοπέδω του
Κυρίου, ήσαν φύλακες της εισόδου. 20 Και Φινεές ο
υιός του Ελεάζαρ, μετά του οποίου ήτο ο Κύριος, ήτο
άρχων επ' αυτούς το πρότερον. 21 Ζαχαρίας ο υιός
του Μεσελεμία ήτο πυλωρός της θύρας της σκηνής
του μαρτυρίου. 22 Πάντες ούτοι, οι εκλελεγμένοι διά
να ήναι πυλωροί των θυρών, ήσαν διακόσιοι δώδεκα.
Ούτοι ήσαν απηριθμημένοι κατά γενεαλογίας εν ταις
κώμαις αυτών, τους οποίους ο Δαβίδ και ο Σαμουήλ ο
βλέπων είχον καταστήσει εις το υπούργημα αυτών. 23
Και αυτοί και οι υιοί αυτών είχον την επιστασίαν των
πυλών του οίκου του Κυρίου, του οίκου της σκηνής,
διά να φυλάττωσι. 24 προς τους τέσσαρας ανέμους
ήσαν οι πυλωροί, προς ανατολάς, προς δυσμάς, προς
βορράν και προς νότον. 25 Και οι αδελφοί αυτών, οι
εν ταις κώμαις αυτών, έπρεπε να έρχωνται κατά επτά
ημέρας εις τους διωρισμένους καιρούς μετά τούτων. 26
Διότι οι Λευΐται ούτοι, οι τέσσαρες αρχιπύλωροι, έμενον
εις το υπούργημα αυτών και είχον την επιστασίαν
των οικημάτων και των θησαυρών του οίκου του
Θεού. 27 Και διενυκτέρευον πέριξ του οίκου του Θεού,
διότι η φυλακή ήτο επ' αυτούς, και αυτοί έπρεπε να
ανοίγωσιν αυτόν καθ' εκάστην πρωΐαν. 28 Και τινές εξ
αυτών είχον την επιστασίαν των λειτουργικών σκευών,
διότι κατά αριθμόν εισέφερον αυτά και κατά αριθμόν
εξέφερον αυτά. 29 Εξ αυτών έτι ήσαν διωρισμένοι επί
των άλλων σκευών και επί πάντων των σκευών των
ιερών και επί της σεμιδάλεως και του οίνου και του
ελαίου και του θυμιάματος και των αρωμάτων. 30 Και
τινές εκ των υιών των ιερέων κατεσκεύαζον το μύρον
το αρωματικόν. 31 Και Ματταθίας, ο εκ των Λευϊτών, ο
πρωτότοκος Σαλλούμ του Κορίτου, είχε την επιστασίαν
των τηγανιζομένων πραγμάτων. 32 Και άλλοι εκ των
αδελφών αυτών, εκ των υιών των Καθιτών, ήσαν επί
των άρτων της προθέσεως, διά να ετοιμάζωσιν αυτούς
κατά σάββατον. 33 Και εκ τούτων ήσαν οι ψαλτωδοί,
αρχηγοί πατριών των Λευϊτών, οίτινες έμενον εν τοις
οικήμασιν ελεύθεροι· διότι ενησχολούντο εις το έργον
τούτο ημέραν και νύκτα. 34 ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των
πατριών των Λευϊτών, κατά τας γενεάς αυτών· ούτοι οι
αρχηγοί κατώκουν εν Ιερουσαλήμ. 35 Και εν Γαβαών
κατώκησεν ο πατήρ Γαβαών, ο Ιεχιήλ, το δε όνομα της
γυναικός αυτού ήτο Μααχά· 36 και ο πρωτότοκος αυτού
υιός ήτο Αβδών, έπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και
Νηρ και Ναδάβ 37 και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχαρίας
και Μικλώθ· 38 και ο Μικλώθ εγέννησε τον Σιμεάμ.
Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν
Ιερουσαλήμ, αντικρύ των αδελφών αυτών. 39 Και ο
Νηρ εγέννησε τον Κείς, και ο Κείς εγέννησε τον Σαούλ,
και ο Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σουέ
και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. 40 Και ο υιός του
Ιωνάθαν ήτο ο Μερίβ-βαάλ· και ο Μερίβ-βαάλ εγέννησε
τον Μιχά. 41 Και οι υιοί του Μιχά ήσαν Φιθών και
Μελέχ και Θαρεά, 42 και Άχαζ ο γεννήσας τον Ιαρά· και
Ιαρά εγέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαβέθ και τον
Ζιμβρί· και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. 43 και Μοσά
εγέννησε τον Βινεά· και Ρεφαΐα ήτο υιός τούτου. ο
Ελεασά υιός τούτου· Ασήλ υιός τούτου. 44 Ο δε Ασήλ
είχεν εξ υιούς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα·
Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και
Ανάν· ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήλ.

10 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ·
και έφυγον οι άνδρες του Ισραήλ από προσώπου
των Φιλισταίων και έπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει
Γελβουέ. 2 Και καταφθάσαντες οι Φιλισταίοι οπίσω
του Σαούλ και οπίσω των υιών αυτού, επάταξαν οι
Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον
Μαλχί-σουέ, τους υιούς του Σαούλ. 3 Εβάρυνε δε η
μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτού οι τοξόται,
και επληγώθη υπό των τοξοτών. 4 Και είπεν ο Σαούλ
προς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου
και διαπέρασόν με δι' αυτής, διά να μη έλθωσιν ούτοι
οι απερίτμητοι και με εμπαίξωσι· πλην ο οπλοφόρος
αυτού δεν ήθελε· διότι εφοβείτο σφόδρα. Όθεν έλαβεν ο
Σαούλ την ρομφαίαν και έπεσεν επ' αυτήν. 5 Και ως
είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν ο Σαούλ, έπεσε
και αυτός επί την ρομφαίαν και απέθανεν· 6 ούτως
απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού· και πας ο
οίκος αυτού απέθανεν ομού. 7 Και πάντες οι άνδρες

Ισραήλ, οι εν τη κοιλάδι, ιδόντες ότι έφευγον και ότι ο
Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, τότε κατέλιπον τας
πόλεις αυτών και έφυγον· και ελθόντες οι Φιλισταίοι
κατώκησαν εν αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον
οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους,
εύρηκαν τον Σαούλ και τους υιούς αυτού πεπτωκότας
εν τώ όρει Γελβουέ. **9** Και εξέδυσαν αυτόν και έλαβον
την κεφαλήν αυτού και τα όπλα αυτού και απέστειλαν
εις την γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι
την αγγελίαν εις τα είδωλα αυτών και εις τον λαόν. **10**
Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον οίκον των θεών
αυτών· και εις τον ναόν του Δαγών προσήλωσαν την
κεφαλήν αυτού. **11** Ακούσαντες δε πάντες οι κάτοικοι
της Ιαβείς-γαλαάδ πάντα όσα έκαμον οι Φιλισταίοι εις
τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί άνδρες και
εσήκωσαν το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των υιών
αυτού και έφεραν αυτά εις Ιαβείς, και έθαψαν τα οστά
αυτών υπό την δρυν εν Ιαβείς και ενήστευσαν επτά
ημέρας. **13** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ, διά την ανομίαν
αυτού την οποίαν ηνόμησεν εις τον Κύριον, εναντίον
του λόγου του Κυρίου, τον οποίον δεν εφύλαξε· και έτι
διότι εζήτησεν άνθρωπον έχοντα πνεύμα μαντείας, διά
να ερωτήση, **14** και δεν ηρώτησε τον Κύριον· διά τούτο
εθανάτωσεν αυτόν και έστρεψε την βασιλείαν εις τον
Δαβίδ τον υιόν του Ιεσσαί.

11 Τότε συνήχθη πας ο Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις
Χεβρών, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρξ
σου είμεθα. **2** Και πρότερον έτι και ότε εβασίλευεν ο
Σαούλ, συ ήσο ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· και
προς σε είπε Κύριος ο Θεός σου, συ θέλεις ποιμάνει
τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις είσθαι ηγεμών
επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. **3** Και ήλθον πάντες οι
πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών·
και έκαμεν ο Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εν Χεβρών
ενώπιον του Κυρίου· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί
τον Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου τον λαληθέντα
διά του Σαμουήλ. **4** Και υπήγον ο Δαβίδ και πας ο
Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ, ήτις είναι η Ιεβούς, όπου ήσαν οι
Ιεβουσαίοι, οι κατοικούντες την γην. **5** Και οι κάτοικοι
της Ιεβούς είπον προς τον Δαβίδ, Δεν θέλεις εισέλθει
ενταύθα. Αλλ' ο Δαβίδ εκυρίευσε το φρούριον Σιών,
ήτις είναι η πόλις Δαβίδ. **6** Και είπεν ο Δαβίδ, Όστις
πρώτος πατάξη τους Ιεβουσαίους, θέλει είσθαι αρχηγός
και στρατηγός. Πρώτος δε ανέβη ο Ιωάβ, ο υιός της
Σερουΐας, και έγεινεν αρχηγός. **7** Και κατώκησεν ο Δαβίδ
εν τω φρουρίω· όθεν ωνόμασαν αυτήν πόλιν Δαβίδ.
8 Και ωκοδόμησε την πόλιν κυκλόθεν από Μιλλώ
και κύκλω· και επεσκεύασεν ο Ιωάβ το επίλοιπον της
πόλεως. **9** Και προεχώρει ο Δαβίδ μεγαλυνόμενος· και ο
Κύριος των δυνάμεων ήτο μετ αυτού. **10** Ούτοι δε ήσαν
οι αρχηγοί των ισχυρών, τους οποίους είχεν ο Δαβίδ,
οίτινες ηγωνίσθησαν μετ' αυτού διά την βασιλείαν
αυτού, μετά παντός του Ισραήλ, διά να κάμωσιν αυτόν
βασιλέα, κατά τον λόγον του Κυρίου τον περί του
Ισραήλ. **11** Και ούτος είναι ο αριθμός των ισχυρών τους
οποίους είχεν ο Δαβίδ· Ιασωβεάμ ο υιός του Αχμονί,
πρώτος των οπλαρχηγών. Ούτος σείων την λόγχην
αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς εν μιά
μάχη. **12** Και μετ' αυτόν Ελεάζαρ ο υιός του Δωδώ· ο
Αχωχίτης, όστις ήτο εις εκ των τριών ισχυρών. **13** Ούτος
ήτο μετά του Δαβίδ εν Φασ-δαμμείμ, και οι Φιλισταίοι
συνηθροίσθησαν εκεί διά πόλεμον, όπου ήτο μερίδιον
αγρού πλήρες κριθής· ο δε λαός έφυγεν από προσώπου
των Φιλισταίων. **14** Και ούτοι εστηλώθησαν εν τω μέσω
του μεριδίου και ηλευθέρωσαν αυτό και επάταξαν τους
Φιλισταίους· και ο Κύριος έκαμε σωτηρίαν μεγάλην.
15 Κατέβησαν έτι τρεις εκ των τριάκοντα αρχηγών εις
την πέτραν προς τον Δαβίδ, εις το σπήλαιον Οδολλάμ·
το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατοπέδευεν εν
τη κοιλάδι Ραφαείμ. **16** Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν τω
οχυρώματι και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ο εν
Βηθλεέμ. **17** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ύδωρ και είπε,
Τις ήθελε μοι δώσει να πίω ύδωρ εκ του φρέατος της
Βηθλεέμ, του εν τη πύλη; **18** Και οι τρεις διασχίσαντες
το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ήντλησαν ύδωρ εκ
του φρέατος της Βηθλεέμ του εν τη πύλη, και λαβόντες
έφεραν προς τον Δαβίδ· πλην ο Δαβίδ δεν ηθέλησε να
πίη αυτό, αλλ' έκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον,
19 λέγων, Μη γένοιτο εις εμέ παρά του Θεού μου να
κάμω τούτο· θέλω πίει το αίμα των ανδρών τούτων,
οίτινες εξέθεσαν την ζωήν αυτών εις κίνδυνον; διότι
μετά κινδύνου της ζωής αυτών έφεραν αυτό. Διά τούτο
δεν ηθέλησε να πίη αυτό· ταύτα έκαμον οι τρεις ισχυροί.
20 Και Αβισαί ο αδελφός του Ιωάβ, ούτος ήτο πρώτος
των τριών· και ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον
τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν όνομα
μεταξύ των τριών. **21** Εκ των τριών, ήτο ενδοξότερος
υπέρ τους δύο και έγεινεν αρχηγός αυτών· δεν έφθασεν
όμως μέχρι των τριών πρώτων. **22** Βεναΐας ο υιός
του Ιωδαέ, ο υιός ανδρός δυνατού από Καβσεήλ, όστις
έκαμε πολλά ανδραγαθήματα, ούτος επάταξε τους δύο
λεοντώδεις άνδρας του Μωάβ· ούτος έτι κατέβη και
επάταξε λέοντα εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιόνος·
23 ούτος έτι επάταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα
μεγάλου αναστήματος, πεντάπηχον· και εν τη χειρί του
Αιγυπτίου ήτο λόγχη ως αντίον υφαντού· κατέβη δε
προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγχην εκ της
χειρός του Αιγυπτίου εθανάτωσεν αυτόν διά της ιδίας
αυτού λόγχης· **24** ταύτα έκαμε Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ,
και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών ισχυρών· **25**
ιδού, αυτός εστάθη ενδοξότερος των τριάκοντα, δεν
έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν
αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **26** Και οι
ισχυροί των στρατευμάτων ήσαν Ασαήλ ο αδελφός του
Ιωάβ, Ελχανάν ο υιός του Δωδώ εκ της Βηθλεέμ, **27**
Σαμμώθ ο Αρουρίτης, Χελής ο Φελωνίτης, **28** Ιράς ο
υιός του Ικκής ο Θεκωΐτης, Αβιέζερ ο Αναθωθίτης, **29**
Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης, Ιλαΐ ο Αχωχίτης, **30** Μααραΐ ο
Νετωφαθίτης, Χελέδ ο υιός του Βαανά Νετωφαθίτης, **31**
Ιτθαΐ ο υιός του Ριβαί εκ της Γαβαά των υιών Βενιαμίν,
Βεναΐας ο Πιραθωνίτης, **32** Ουραί εκ των κοιλάδων Γαάς,
Αβιήλ ο Αρβαθίτης, **33** Αζμαβέθ ο Βααρουμίτης, Ελιαβά
ο Σααλβωνίτης, **34** οι υιοί του Ασήμ του Γιζονίτου,
Ιωνάθαν ο υιός του Σαγή ο Αραρίτης, **35** Αχιάμ υιός
του Σαχάρ ο Αραρίτης, Ελιφάλ υιός του Ουρ, **36** Εφέρ ο
Μεχηραθίτης, Αχιά ο Φελωνίτης, **37** Εσρώ ο Καρμηλίτης,
Ναραί ο υιός του Εσβαί, **38** Ιωήλ ο αδελφός του Νάθαν,

Μιβάρ ο υιός του Αγηρί, **39** Σελέκ ο Αμμωνίτης, Νααραί
ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ υιού της Σερουΐας,
40 Ιράς ο Ιεθρίτης, Γαρήβ Ιεθρίτης, **41** Ουρίας ο Χετταίος,
Ζαβάδ ο υιός του Ααλαί, **42** Αδινά ο υιός του Σιζά του
Ρουβηνίτου, άρχων των Ρουβηνιτών, και τριάκοντα
μετ' αυτού, **43** Ανάν ο υιός του Μααχά και Ιωσαφάτ ο
Μιθνίτης, **44** Οζίας ο Αστερωθίτης, Σαμά και Ιεχιήλ οι
υιοί του Χωθάν του Αροηρίτου, **45** Ιεδιαήλ ο υιός του
Σιμρί και Ιωχά αδελφός αυτού ο Θισίτης, **46** Ελιήλ ο
Μααβίτης και Ιεριβαί και Ιωσαυϊά, οι υιοί του Ελναάμ,
και Ιεθεμά ο Μωαβίτης, **47** Ελιήλ και Ωβήδ και Ιασιήλ ο
Μεσωβαΐτης.

12 Ούτοι δε είναι οι ελθόντες προς τον Δαβίδ εις
Σικλάγ, ενώ ήτο έτι κεκλεισμένος από προσώπου
του Σαούλ υιού του Κείς, και ούτοι ήσαν εκ των
ισχυρών, βοηθούντες εν πολέμω, **2** ώπλισμένοι τόξα,
μεταχειριζόμενοι και την δεξιάν και την αριστεράν
εις το να τοξεύωσι λίθους και βέλη διά του τόξου,
όντες εκ των αδελφών του Σαούλ, εκ του Βενιαμίν·
3 ο αρχηγός Αχιέζερ, έπειτα Ιωάς, υιοί του Σεμαά του
Γαβααθίτου· και Ιεζιήλ και Φελέτ, υιοί του Αζμαβέθ·
και Βεραχά και Ιηού ο Αναθωθίτης· **4** και Ισμαΐα ο
Γαβαωνίτης, ισχυρός μεταξύ των τριάκοντα και επί
των τριάκοντα· και Ιερεμίας και Ιααζιήλ και Ιωανάν
και Ιωζαβάδ ο Γεδηρωθίτης, **5** Ελουζαΐ και Ιεριμώθ
και Βααλία και Σεμαρίας και Σεφατίας ο Αρουφίτης **6**
Ελκανά και Ιεσιά και Αζαρεήλ και Ιωεζέρ και Ιασωβεάμ,
οι Κορίται, **7** και Ιωηλά και Ζεβαδίας, οι υιοί του
Ιεροάμ από Γεδώρ. **8** Και εκ των Γαδιτών εχωρίσθησαν
τινές και ήλθον προς τον Δαβίδ εις το οχύρωμα εν τη
ερήμω, δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες παρατάξεως πολέμου,
θυρεοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπα αυτών
πρόσωπα λέοντος, εις δε την ταχύτητα ως αι δορκάδες
επί των ορέων· **9** Εσέρ ο άρχων, Οβαδία ο δεύτερος,
Ελιάβ ο τρίτος, **10** Μισμανά ο τέταρτος, Ιερεμίας ο
πέμπτος, **11** Ατθαΐ ο έκτος, Ελιήλ ο έβδομος, **12** Ιωανάν
ο όγδοος, Ελζαβάδ ο έννατος, **13** Ιερεμίας ο δέκατος,
Μαχβαναί ο ενδέκατος. **14** Ούτοι ήσαν εκ των υιών
του Γαδ, αρχηγοί του στρατεύματος, εις ο μικρότερος
επί εκατόν, και ο μεγαλήτερος επί χιλίους. **15** Ούτοι
ήσαν οι διαβάντες τον Ιορδάνην εν τω πρώτω μηνί, ότε
πλημμυρεί επί πάσας τας όχθας αυτού· και διεσκόρπισαν
πάντας τους κατοίκους των κοιλάδων προς ανατολάς
και προς δυσμάς. **16** Ήλθον έτι εκ των υιών Βενιαμίν και
Ιούδα εις το οχύρωμα προς τον Δαβίδ. **17** Και εξήλθεν ο
Δαβίδ εις συνάντησιν αυτών και αποκριθείς είπε προς
αυτούς, Εάν έρχησθε προς εμέ εν ειρήνη διά να μοι
βοηθήσητε, η καρδία μου θέλει είσθαι ηνωμένη με σάς·
αλλ' εάν διά να με προδόσητε εις τους εχθρούς μου, ενώ
δεν είναι αδικία εις τας χείρας μου, ο Θεός των πατέρων
ημών ας ίδη και ας ελέγξη τούτο. **18** Και το Πνεύμα
περιεχύθη εις τον Αμασαΐ, τον άρχοντα των τριάκοντα,
και είπε, Σού είμεθα, Δαβίδ, και μετά σου, υιέ του Ιεσσαί.
Ειρήνη, ειρήνη εις σε, και ειρήνη εις τους βοηθούς σου·
διότι ο Θεός σου σε βοηθεί. Τότε εδέχθη αυτούς ο Δαβίδ
και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς των δυνάμεων αυτού.
19 Και εκ του Μανασσή προσεχώρησαν εις τον Δαβίδ,
ότε ήλθε μετά των Φιλισταίων εναντίον του Σαούλ
διά να πολεμήση, πλην δεν εβοήθησαν αυτούς· διότι οι
ηγεμόνες των Φιλισταίων συμβουλευθέντες απέπεμψαν
αυτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει προς τον Σαούλ
τον κύριον αυτού με κίνδυνον των κεφαλών ημών. **20**
Ενώ επορεύετο εις Σικλάγ, προσεχώρησαν εις αυτόν
εκ του Μανασσή, Αδνά και Ιωζαβάδ και Ιεδιαήλ και
Μιχαήλ και Ιωζαβάδ και Ελιού και Σιλθαΐ, αρχηγοί
των χιλιάδων του Μανασσή· **21** και ούτοι εβοήθησαν
τον Δαβίδ εναντίον των ληστών· διότι ήσαν πάντες
δυνατοί εν ισχύϊ και έγειναν αρχηγοί του στρατεύματος.
22 Διότι τότε από ημέρας εις ημέραν ήρχοντο προς
τον Δαβίδ διά να βοηθήσωσιν αυτόν, εωσού έγεινε
στρατόπεδον μέγα, ως στρατόπεδον Θεού. **23** Ούτοι δε
είναι οι αριθμοί των αρχηγών των ώπλισμένων διά
πόλεμον, των ελθόντων προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, διά
να στρέψωσιν εις αυτόν την βασιλείαν του Σαούλ, κατά
τον λόγον του Κυρίου. **24** Οι υιοί του Ιούδα, θυρεοφόροι
και λογχοφόροι, εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι, ώπλισμένοι
διά πόλεμον. **25** Εκ των υιών Συμεών, δυνατοί εν
ισχύϊ, διά πόλεμον, επτά χιλιάδες και εκατόν. **26** Εκ
των υιών Λευΐ, τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **27**
Και ο Ιωδαέ ήτο αρχηγός των Ααρωνιτών, και μετ'
αυτού ήσαν τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι· **28** και
Σαδώκ, νέος δυνατός εν ισχύϊ, και εκ του οίκου του
πατρός αυτού εικοσιδύο αρχηγοί. **29** Και εκ των υιών
Βενιαμίν, αδελφών του Σαούλ, τρεις χιλιάδες· διότι
έως τότε το μεγαλήτερον μέρος αυτών υπερησπίζετο
τον οίκον του Σαούλ. **30** Και εκ των υιών Εφραΐμ,
είκοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες
ονομαστοί του οίκου των πατέρων αυτών. **31** Και εκ
της ημισείας φυλής του Μανασσή, δεκαοκτώ χιλιάδες·
οίτινες ωνομάσθησαν κατ' όνομα, διά να έλθωσι να
κάμωσι βασιλέα τον Δαβίδ. **32** Και εκ των υιών Ισσάχαρ,
άνδρες συνετοί εις την γνώσιν των καιρών, ώστε να
γνωρίζωσι τι έπρεπε να κάμνη ο Ισραήλ· οι αρχηγοί
αυτών ήσαν διακόσιοι· και πάντες οι αδελφοί αυτών
υπό την διαταγήν αυτών. **33** Εκ του Ζαβουλών, όσοι
εξήρχοντο εις πόλεμον, παρατατόμενοι εις μάχην με
πάντα τα όπλα του πολέμου, πεντήκοντα χιλιάδες,
μάχιμοι εκ παρατάξεως, ουχί με διπλήν καρδίαν. **34**
Και εκ του Νεφθαλί, χίλιοι αρχηγοί, και μετ' αυτών
θυρεοφόροι και λογχοφόροι τριάκοντα επτά χιλιάδες.
35 Και εκ των Δανιτών, άνδρες παρατατόμενοι εις
πόλεμον, εικοσιοκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι. **36** Και
εκ του Ασήρ, όσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, μάχιμοι εκ
παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες. **37** Και εκ του
πέραν του Ιορδάνου, εκ των Ρουβηνιτών και εκ των
Γαδιτών και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, με
πάντα τα όπλα του πολέμου διά μάχην, εκατόν είκοσι
χιλιάδες. **38** Πάντες ούτοι οι άνδρες οι πολεμισταί,
μάχιμοι εκ παρατάξεως, ήλθον με πλήρη καρδίαν εις
Χεβρών, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα επί πάντα
τον Ισραήλ· και παν έτι το επίλοιπον του Ισραήλ ήσαν
μία καρδία, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα. **39** Και
ήσαν εκεί μετά του Δαβίδ τρεις ημέρας, τρώγοντες και
πίνοντες· διότι οι αδελφοί αυτών είχον κάμει ετοιμασίαν
δι' αυτούς. **40** Προσέτι, οι γειτονεύοντες μετ' αυτών,
έως του Ισσάχαρ, και Ζαβουλών και Νεφθαλί, έφεραν
τροφάς επί όνων και επί καμήλων και επί ημιόνων

και επί βοών, τροφάς αλεύρου, παλάθας σύκων και
σταφίδας και οίνον και έλαιον και βόας και πρόβατα,
αφθόνως· διότι ήτο ευφροσύνη εν τω Ισραήλ.

13 Και συνεβουλεύθη ο Δαβίδ μετά των χιλιάρχων
και εκατοντάρχων, μετά πάντων των αρχηγών. **2**
Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ,
Εάν σας φαίνηται καλόν και ήναι παρά Κυρίου του Θεού
ημών, ας αποστείλωμεν πανταχού προς τους αδελφούς
ημών, τους εναπολειφθέντας εν πάση τη γη του Ισραήλ,
και μετ' αυτών προς τους ιερείς και Λευΐτας εις τας
πόλεις αυτών και τα περίχωρα, διά να συναχθώσι προς
ημάς· **3** και ας μεταφέρωμεν προς ημάς την κιβωτόν
του Θεού ημών· διότι δεν εζητήσαμεν αυτήν επί των
ημερών του Σαούλ. **4** Και πάσα η σύναξις είπον να
κάμωσιν ούτω· διότι το πράγμα ήτο αρεστόν εις τους
οφθαλμούς παντός του λαού. **5** Τότε ο Δαβίδ συνήθροισε
πάντα τον Ισραήλ, από Σιχώρ της Αιγύπτου έως της
εισόδου Αιμάθ, διά να φέρωσι την κιβωτόν του Θεού
από Κιριάθ-ιαρείμ. **6** Και ανέβη ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ
εις Βααλά, εις Κιριάθ-ιαρείμ του Ιούδα, διά να αναγάγη
εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου του Θεού, του καθημένου
επί των χερουβείμ, όπου το όνομα αυτού επεκλήθη. **7**
Και επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης
εκ του οίκου Αβιναδάβ· ώδήγησαν δε την άμαξαν ο
Ουζά και Αχιώ. **8** Ο δε Δαβίδ και πας ο Ισραήλ έπαιζον
έμπροσθεν του Θεού εν πάση δυνάμει και με άσματα
και με κιθάρας και με ψαλτήρια και με τύμπανα και με
κύμβαλα και με σάλπιγγας. **9** Και ότε έφθασαν έως του
αλωνίου Χειδών, ο Ουζά εξήπλωσε την χείρα αυτού, διά
να κρατήση την κιβωτόν· διότι οι βόες έσεισαν αυτήν.
10 Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά και
επάταξεν αυτόν, διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού επί
την κιβωτόν· και απέθανεν εκεί ενώπιον του Θεού. **11**
Και ελυπήθη ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν επί
τον Ουζά· και εκάλεσε τον τόπον τούτον Φαρές-ουζά
έως της ημέρας ταύτης. **12** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον
Θεόν την ημέραν εκείνην, λέγων, Πως θέλω φέρει προς
εμαυτόν την κιβωτόν του Θεού; **13** Και δεν μετεκίνησεν
ο Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ,
αλλ' έστρεψεν αυτήν εις τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ του
Γετθαίου. **14** Και εκάθησεν η κιβωτός του Θεού τρεις
μήνας μετά της οικογενείας του Ωβήδ-εδώμ εν τω οίκω
αυτού. Και ευλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Ωβήδ-
εδώμ και πάντα όσα είχεν.

14 Ο δε Χειράμ βασιλεύς της Τύρου απέστειλε
πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ξύλα κέδρινα και
κτίστας και ξυλουργούς, διά να οικοδομήσωσιν οίκον εις
αυτόν. **2** Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν
αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, διότι η βασιλεία αυτού
υψώθη εις ύψος, διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **3**
Και έλαβεν ο Δαβίδ έτι γυναίκας εν Ιερουσαλήμ· και
εγέννησεν έτι ο Δαβίδ υιούς και θυγατέρας. **4** Ταύτα δε
είναι τα ονόματα των τέκνων, τα οποία εγεννήθησαν
εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ· Σαμμουά και Σωβάβ, Νάθαν
και Σολομών **5** και Ιεβάρ και Ελισουά και Ελφαλέτ
6 και Νωγά και Νεφέγ και Ιαφιά **7** και Ελισαμά και
Βεελιαδά και Ελιφαλέτ. **8** Ακούσαντες δε οι Φιλισταίοι
ότι ο Δαβίδ εχρίσθη βασιλεύς επί πάντα τον Ισραήλ,
ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ.
Και ο Δαβίδ ακούσας, εξήλθεν εναντίον αυτών. **9** Και
ήλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα
Ραφαείμ. **10** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν, λέγων, να
αναβώ εναντίον των Φιλισταίων; και θέλεις παραδώσει
συ αυτούς εις την χείρα μου; Και ο Κύριος απεκρίθη
προς αυτόν, Ανάβα· διότι θέλω παραδώσει αυτούς εις
την χείρα σου. **11** Και ανέβησαν εις Βάαλ-φερασείμ·
και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ. Τότε είπεν ο Δαβίδ,
Ο Θεός διέκοψε τους εχθρούς μου διά χειρός μου,
καθώς διακόπτονται τα ύδατα· διά τούτο εκάλεσαν το
όνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασείμ. **12** Και εκεί
κατέλιπον τους θεούς αυτών· και ο Δαβίδ προσέταξε και
κατεκαύθησαν εν πυρί. **13** Οι δε Φιλισταίοι και πάλιν
διεχύθησαν εις την κοιλάδα· **14** όθεν πάλιν ηρώτησεν
ο Δαβίδ τον Θεόν· και ο Θεός είπε προς αυτόν, Μη
αναβής οπίσω αυτών· αλλά στρέψον απ' αυτών και
ύπαγε επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **15** Και όταν
ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των
συκαμίνων, τότε θέλεις εξέλθει εις την μάχην· διότι ο
Θεός θέλει εξέλθει έμπροσθέν σου, διά να πατάξη το
στρατόπεδον των Φιλισταίων. **16** Και έκαμεν ο Δαβίδ
καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· και επάταξαν το
στρατόπεδον των Φιλισταίων από Γαβαών έως Γεζέρ.
17 Και το όνομα του Δαβίδ εξήλθεν εις πάντας τους τόπους·
και ο Κύριος επέφερε τον φόβον αυτού επί πάντα τα
έθνη.

15 Και ο Δαβίδ έκαμεν εις εαυτόν οικίας εν τη πόλει
Δαβίδ, και ητοίμασε τόπον διά την κιβωτόν του
Θεού και έστησε σκηνήν δι' αυτήν. **2** Τότε είπεν ο
Δαβίδ, Δεν πρέπει να σηκώσωσι την κιβωτόν του Θεού
ειμή οι Λευΐται διότι αυτούς εξέλεξεν ο Κύριος διά να
σηκόνωσι την κιβωτόν του Θεού και να λειτουργώσιν
εν αυτή διαπαντός. **3** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα
τον Ισραήλ εις την Ιερουσαλήμ, διά να αναβιβάσωσι την
κιβωτόν του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, τον οποίον
ητοίμασε δι' αυτήν. **4** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ τους
υιούς του Ααρών και τους Λευΐτας· **5** εκ των υιών Καάθ,
Ουριήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν
είκοσι· **6** εκ των υιών Μεραρί, Ασαΐαν τον αρχηγόν και
τους αδελφούς αυτού, διακοσίους είκοσι· **7** εκ των υιών
Γηρσώμ, Ιωήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού,
εκατόν τριάκοντα· **8** εκ των υιών Ελισαφάν, Σεμαΐαν
τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους·
9 εκ των υιών Χεβρών, Ελιήλ τον αρχηγόν και τους
αδελφούς αυτού, ογδοήκοντα· **10** εκ των υιών Οζιήλ,
Αμμιναδάβ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού,
εκατόν δώδεκα. **11** Και εκάλεσεν ο Δαβίδ τον Σαδώκ
και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευΐτας Ουριήλ,
Ασαΐαν, και Ιωήλ, Σεμαΐαν και Ελιήλ και Αμμιναδάβ, **12**
και είπε προς αυτούς, σεις οι άρχοντες των πατριών
των Λευϊτών, αγιάσθητε σεις και οι αδελφοί σας, και
αναβιβάσατε την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ
εις τον τόπον τον οποίον ητοίμασα δι' αυτήν· **13** διότι,
επειδή σεις δεν εκάμετε τούτο την αρχήν, Κύριος ο Θεός
ημών έκαμε χαλασμόν εν ημίν, καθότι δεν εζητήσαμεν
αυτόν κατά το διατεταγμένον. **14** Οι ιερείς λοιπόν και οι

Λευΐται ηγιάσθησαν, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν
Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. 15 Και εσήκωσαν οι υιοί
των Λευϊτών την κιβωτόν του Θεού επί ώμων με τους
μοχλούς εφ' εαυτών, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής
κατά τον λόγον του Κυρίου. 16 Και είπεν ο Δαβίδ προς
τους αρχηγούς των Λευϊτών να στήσωσι τους αδελφούς
αυτών τους ψαλτωδούς με όργανα μουσικά, ψαλτήρια
και κιθάρας και κύμβαλα, διά να ηχώσιν υψόνοντες
φωνήν εν ευφροσύνη. 17 Και έστησαν οι Λευΐται τον
Αιμάν υιόν του Ιωήλ· και εκ των αδελφών αυτού, τον
Ασάφ υιόν του Βαραχίου· και εκ των υιών Μεραρί των
αδελφών αυτών, τον Εθάν υιόν του Κεισαΐα· 18 και μετ'
αυτών, τους δευτερεύοντας αδελφούς αυτών, Ζαχαρίαν,
Βεν και Ιααζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και Ουννί,
Ελιάβ και Βεναΐαν και Μαασίαν και Ματταθίαν και
Ελιφελεού και Μικνεΐαν και Ωβήδ-εδώμ και Ιεϊήλ, τους
πυλωρούς. 19 Ούτως οι ψαλτωδοί, Αιμάν, Ασάφ και
Εθάν, διωρίσθησαν διά να ηχώσι με κύμβαλα χάλκινα·
20 ο δε Ζαχαρίας και Αζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και
Ουννί και Ελιάβ και Μαασίας και Βεναΐας, με ψαλτήρια
επί Αλαμώθ· 21 και ο Ματταθίας και Ελιφελεού και
Μικνεΐας και Ωβήδ-εδώμ και Ιεϊήλ και Αζαζίας, με
κιθάρας επί Σεμινίθ, διά να ενισχύσωσι τον τόνον. 22 Και
ο Χενανίας ήτο πρωταοιδός των Λευϊτών, προεδρεύων
εις το άδειν, επειδή ήτο συνετός. 23 Ο δε Βαραχίας
και Ελκανά ήσαν πυλωροί της κιβωτού. 24 Και ο
Σεβανίας και Ιωσαφάτ και Ναθαναήλ και Αμασαΐ και
Ζαχαρίας και Βεναΐας και Ελιέζερ, οι ιερείς, εσάλπιζον
με τας σάλπιγγας έμπροσθεν της κιβωτού του Θεού· ο
δε Ωβήδ-εδώμ και Ιεχιά ήσαν πυλωροί της κιβωτού.
25 Και υπήγαν ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ
και οι χιλίαρχοι να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της
διαθήκης του Κυρίου εκ του οίκου του Ωβήδ-εδώμ εν
ευφροσύνη. 26 Και ότε ο Θεός ενίσχυε τους Λευΐτας τους
βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου,
εθυσίαζον επτά μόσχους και επτά κριούς. 27 Και ο
Δαβίδ ήτο ενδεδυμένος στολήν βυσσίνην, και πάντες οι
Λευΐται οι βαστάζοντες την κιβωτόν και οι ψαλτωδοί
και ο Χενανίας ο πρωταοιδός των ψαλτωδών· και εφόρει
ο Δαβίδ εφόδ λινούν. 28 Ούτω πας ο Ισραήλ ανεβίβαζε
την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εν αλαλαγμώ και
εν φωνή κερατίνης και εν σάλπιγξι και εν κυμβάλοις,
ηχούντες εν ψαλτηρίοις και εν κιθάραις. 29 Και ενώ η
κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εισήρχετο εις την
πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, έκυψε διά
της θυρίδος και ιδούσα τον βασιλέα Δαβίδ χορεύοντα
και παίζοντα, εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδία αυτής.

16 Και έφεραν την κιβωτόν του Θεού και έθεσαν
αυτήν εν τω μέσω της σκηνής, την οποίαν έστησε
δι' αυτήν ο Δαβίδ· και προσέφεραν ολοκαυτώματα
και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Θεού. 2 Και
αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα
και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν
ονόματι Κυρίου. 3 Και διεμοίρασεν εις πάντα άνθρωπον
εκ του Ισραήλ, από ανδρός έως γυναικός, εις έκαστον εν
ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου.
4 Και διώρισεν εκ των Λευϊτών διά να λειτουργώσιν
έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου, και να μνημονεύωσι
και να ευχαριστώσι και να υμνώσι Κύριον τον Θεόν του
Ισραήλ· 5 τον Ασάφ πρώτον, και δεύτερον αυτού τον
Ζαχαρίαν, έπειτα τον Ιεϊήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ
και Ματταθίαν και Ελιάβ και Βεναΐαν και Ωβήδ-εδώμ·
και ο μεν Ιεϊήλ ήχει εν ψαλτηρίοις και κιθάραις, ο δε
Ασάφ εν κυμβάλοις· 6 ο Βεναΐας δε και ο Ιααζιήλ, οι
ιερείς, εν σάλπιγξι πάντοτε έμπροσθεν της κιβωτού
της διαθήκης του Θεού. 7 Τότε πρώτον την ημέραν
εκείνην παρέδωκεν ο Δαβίδ εις την χείρα του Ασάφ
και των αδελφών αυτού τον ψαλμόν τούτον, διά να
δοξολογήση τον Κύριον· 8 Δοξολογείτε τον Κύριον·
επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμετε γνωστά εις τα έθνη
τα έργα αυτού. 9 Ψάλλετε εις αυτόν· ψαλμωδείτε εις
αυτόν· λαλείτε περί πάντων των θαυμασίων αυτού. 10
Καυχάσθε εις το άγιον αυτού όνομα· ας ευφραίνηται η
καρδία των εκζητούντων τον Κύριον. 11 Ζητείτε τον
Κύριον και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον
αυτού διαπαντός. 12 Μνημονεύετε των θαυμασίων
αυτού τα οποία έκαμε, των τεραστίων αυτού και των
κρίσεων του στόματος αυτού, 13 Σπέρμα Ισραήλ του
δούλου αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. 14 Αυτός
είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάση τη γη είναι αι κρίσεις
αυτού. 15 Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού,
του λόγου τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς· 16
της διαθήκης την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και
τον όρκον αυτού προς τον Ισαάκ· 17 Και εβεβαίωσεν
αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμον, προς τον Ισραήλ διά
διαθήκην αιώνιον. 18 Λέγων, εις σε θέλω δώσει την
γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. 19 Ενώ σεις
ήσθε ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι και πάροικοι εν
αυτή, 20 και διήρχοντο από έθνους εις έθνος και από
βασιλείου εις άλλον λαόν, 21 δεν αφήκεν άνθρωπον να
αδικήση αυτούς· μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγξε βασιλείς,
22 λέγων, Μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου, και μη
κακοποιήσητε τους προφήτας μου. 23 Ψάλλετε εις τον
Κύριον, πάσα η γή· κηρύττετε από ημέρας εις ημέραν
την σωτηρίαν αυτού. 24 Αναγγείλατε εις τα έθνη την
δόξαν αυτού, εις πάντας τους λαούς τα θαυμάσια αυτού.
25 Διότι μέγας είναι ο Κύριος και αξιΰμνητος σφόδρα,
και είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. 26 Διότι
πάντες οι θεοί των εθνών είναι είδωλα· ο δε Κύριος
τους ουρανούς εποίησε. 27 Δόξα και μεγαλοπρέπεια
είναι ενώπιον αυτού· ισχύς και αγαλλίασις εν τω τόπω
αυτού. 28 Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριαί των λαών,
απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. 29 Απόδοτε
εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· λάβετε
προσφοράς και έλθετε ενώπιον αυτού· προσκυνήσατε
τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού. 30
Φοβείσθε από προσώπου αυτού, πάσα η γή· η οικουμένη
θέλει βεβαίως είσθαι εστερεωμένη, δεν θέλει σαλευθή.
31 Ας ευφραίνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γή·
και ας λέγωσι μεταξύ των εθνών, Ο Κύριος βασιλεύει.
32 Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής· ας χαίρωσιν
αι πεδιάδες και πάντα τα εν αυταίς. 33 Τότε θέλουσιν
αγάλλεσθαι τα δένδρα του δάσους εν τη παρουσία
του Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γην. 34
Δοξολογείτε τον Κύριον· διότι είναι αγαθός· διότι το
έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 35 Και είπατε, Σώσον
ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και συνάγαγε ημάς και

ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνών, διά να δοξολογώμεν
το όνομά σου το άγιον, και να καυχώμεθα εις την
αίνεσίν σου. **36** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ
απ' αιώνος και έως αιώνος. Και πας ο λαός είπεν, Αμήν,
και ήνεσε τον Κύριον. **37** Τότε αφήκεν εκεί έμπροσθεν
της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου τον Ασάφ και
τους αδελφούς αυτού, διά να λειτουργώσιν έμπροσθεν
της κιβωτού πάντοτε, κατά το απαιτούμενον εκάστης
ημέρας· **38** και τον Ωβήβ-εδώμ και τους αδελφούς
αυτού, εξήκοντα οκτώ· και τον Ωβήδ-εδώμ τον υιόν
του Ιεδουθούν, και τον Ωσά, διά πυλωρούς· **39** και τον
Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς,
έμπροσθεν της σκηνής του Κυρίου εν τω υψηλώ τόπω τω
εν Γαβαών, **40** διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς
τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων
πάντοτε πρωΐ και εσπέρας, και να κάμνωσι κατά πάντα
τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Κυρίου, τον οποίον
προσέταξεν εις τον Ισραήλ· **41** και μετ' αυτών τον Αιμάν
και Ιεδουθούν και τους λοιπούς τους εκλελεγμένους,
οίτινες διωρίσθησαν κατ' όνομα, διά να δοξολογώσι τον
Κύριον, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα· **42** και
μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθούν, με σάλπιγγας και
κύμβαλα, διά εκείνους οίτινες έπρεπε να ηχώσι, και με
όργανα μουσικά του Θεού. Οι δε υιοί του Ιεδουθούν
ήσαν πυλωροί. **43** Και απήλθε πας ο λαός, έκαστος
εις την οικίαν αυτού· και επέστρεψεν ο Δαβίδ, διά να
ευλογήση τον οίκον αυτού.

17 Αφού δε εκάθησεν ο Δαβίδ εν τω οίκω αυτού,
είπεν ο Δαβίδ προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδού,
εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, η δε κιβωτός της
διαθήκης του Κυρίου υπό παραπετάσματα. **2** Και είπεν ο
Νάθαν προς τον Δαβίδ, Κάμε παν το εν τη καρδία σου·
διότι ο Θεός είναι μετά σου. **3** Και την νύκτα εκείνην
έγεινε λόγος του Θεού προς τον Νάθαν, λέγων, **4** Ύπαγε
και ειπέ προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ούτω λέγει
Κύριος· Συ δεν θέλεις οικοδομήσει εις εμέ τον οίκον
διά να κατοικώ· **5** διότι δεν κατώκησα εν οίκω, αφ' ης
ημέρας ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, μέχρι της
ημέρας ταύτης· αλλ' ήμην από σκηνής εις σκηνήν και
από κατασκηνώματος εις κατασκήνωμα. **6** Πανταχού
όπου περιεπάτησα μετά παντός του Ισραήλ, ελάλησα
ποτέ προς τινά εκ των κριτών του Ισραήλ, τους οποίους
προσέταξα να ποιμάνωσι τον λαόν μου, λέγων, Διά
τι δεν ωκοδομήσατε εις εμέ οίκον κέδρινον; **7** Τώρα
λοιπόν ούτω θέλεις ειπεί προς τον Δαβίδ τον δούλον
μου· Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε έλαβον
εκ της μάνδρας, από όπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι
ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ· **8** και ήμην μετά
σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα
πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν σου, και έκαμα
εις σε όνομα, κατά το όνομα των μεγάλων των επί της
γης. **9** Και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον
Ισραήλ, και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεί
εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι
πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθλίβει
αυτούς πλέον ως το πρότερον **10** και ως από των
ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου
Ισραήλ. Και θέλω ταπεινώσει πάντας τους εχθρούς σου.
Αναγγέλλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει
οίκον εις σε. **11** Και αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου,
διά να υπάγης μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει
μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει είσθαι εκ των
υιών σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού.
12 Αυτός θέλει οικοδομήσει εις εμέ οίκον, και θέλω
στερεώσει το θρόνον αυτού έως αιώνος. **13** Εγώ θέλω
είσθαι εις αυτόν πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ
υιός· και δεν θέλω αφαιρέσει το έλεός μου απ' αυτού,
ως αφήρεσα αυτό απ' εκείνον όστις ήτο προ σού· **14**
αλλά θέλω στήσει αυτόν εν τω οίκω μου και εν τη
βασιλεία μου έως του αιώνος· και ο θρόνος αυτού θέλει
είσθαι εστερεωμένος εις τον αιώνα. **15** Κατά πάντας
τούτους τους λόγους και καθ' όλην ταύτην την όρασιν,
ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. **16** Τότε
εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του
Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο
οίκός μου, ώστε με έφερες μέχρι τούτου; **17** Αλλά
και τούτο εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου,
Θεέ· και ελάλησας περί του οίκου του δούλου σου διά
μέλλον μακρόν, και επέβλεψας εις εμέ ως εις άνθρωπον
υψηλού βαθμού κατά την κατάστασιν, Κύριε Θεέ. **18** Τι
δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε περί της εις τον
δούλον σου τιμής; διότι συ γνωρίζεις τον δούλον σου.
19 Κύριε, χάριν του δούλου σου και κατά την καρδίαν
σου έκαμες πάσαν ταύτην την μεγαλωσύνην, διά να
κάμης γνωστά πάντα ταύτα τα μεγαλεία. **20** Κύριε, δεν
είναι όμοιός σου, ουδέ είναι Θεός εκτός σου κατά πάντα
όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών. **21** Και τι άλλο έθνος
επί της γης είναι ως ο λαός σου ο Ισραήλ, τον οποίον
ο Θεός ήλθε να εξαγοράση διά λαόν εαυτού, διά να
κάμης εις σεαυτόν όνομα μεγαλωσύνης και τρόμου,
εκβάλλων τα έθνη απ' έμπροσθεν του λαού σου, τον
οποίον ελύτρωσας εξ Αιγύπτου; **22** διότι τον λαόν σου
τον Ισραήλ έκαμες λαόν σεαυτού εις τον αιώνα· και
συ, Κύριε, έγεινες Θεός αυτών. **23** Και τώρα, Κύριε,
ο λόγος, τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου
και περί του οίκου αυτού, ας στερεωθή εις τον αιώνα,
και κάμε ως ελάλησας· **24** και ας στερεωθή, και ας
μεγαλυνθή το όνομά σου έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν,
Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, είναι Θεός
εις τον Ισραήλ· και ο οίκος Δαβίδ του δούλου σου ας
ήναι εστερεωμένος ενώπιόν σου. **25** Διότι συ, Θεέ μου,
απεκάλυψας εις τον δούλον σου ότι θέλεις οικοδομήσει
οίκον εις αυτόν· διά τούτο ο δούλός σου ενεθαρρύνθη
να προσευχηθή ενώπιόν σου. **26** Και τώρα, Κύριε, συ
είσαι ο Θεός, και υπεσχέθης τα αγαθά ταύτα προς τον
δούλον σου. **27** Τώρα λοιπόν, ευδόκησον να ευλογήσης
τον οίκον του δούλου σου, διά να ήναι ενώπιόν σου εις
τον αιώνα· διότι συ, Κύριε, ευλόγησας, και θέλει είσθαι
ευλογημένος εις τον αιώνα.

18 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους
και κατετρόπωσεν αυτούς, και έλαβε την Γαθ
και τας κώμας αυτής εκ χειρός των Φιλισταίων. **2**
Και επάταξε τους Μωαβίτας, και έγειναν οι Μωαβίται
δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. **3** Επάταξεν έτι ο Δαβίδ τον
Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, εν Αιμάθ, ότε επορεύετο να
στήση την εξουσίαν αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην.

4 Και έλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίας αμάξας και
επτά χιλιάδας ιππέων και είκοσι χιλιάδας πεζών· και
ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ίππους των αμαξών
και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάξας. **5** Και ότε
ήλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον
Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των
Συρίων εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **6** Και έβαλεν ο
Δαβίδ φρουράς εν τη Συρία της Δαμασκού· και οι Σύριοι
έγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. Και έσωσεν ο
Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου επορεύετο. **7** Και
έλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αίτινες ήσαν
επί τους δούλους του Αδαρέζερ, και έφερεν αυτάς εις
Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Τιβάθ και εκ της Χούν,
πόλεων του Αδαρέζερ, έλαβεν ο Δαβίδ χαλκόν πολύν
σφόδρα, εκ του οποίου ο Σολομών έκαμε την χαλκίνην
θάλασσαν και τους στύλους και τα σκεύη τα χάλκινα. **9**
Ακούσας δε ο Θοού βασιλεύς της Αιμάθ ότι επάταξεν
ο Δαβίδ πάσαν την δύναμιν του Αδαρέζερ βασιλέως
της Σωβά, **10** απέστειλεν Αδωράμ τον υιόν αυτού προς
τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήση αυτόν και να
ευλογήση αυτόν, ότι κατεπολέμησε τον Αδαρέζερ και
επάταξεν αυτόν· διότι ο Αδαρέζερ ήτο πολέμιος του
Θοού· έφερε δε και παν είδος σκευών χρυσών, αργυρών
και χαλκίνων. **11** Και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεύς Δαβίδ
εις τον Κύριον, μετά του αργυρίου και του χρυσίου τα
οποία έφερεν εκ πάντων των εθνών, εκ του Εδώμ και
εκ του Μωάβ και εκ των υιών του Αμμών και εκ των
Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ. **12** Και ο Αβισαί ο υιός
της Σερουΐας επάταξε τους Ιδουμαίους εν τη κοιλάδι του
άλατος, δεκαοκτώ χιλιάδας. **13** Και έβαλε φρουράς εν
τη Ιδουμαία· και πάντες οι Ιδουμαίοι έγειναν δούλοι του
Δαβίδ. Και έσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου
επορεύετο. **14** Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον
Ισραήλ, και έκαμνε κρίσιν και δικαιοσύνην εις πάντα
τον λαόν αυτού. **15** Και Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας ήτο
επί του στρατεύματος· Ιωσαφάτ δε ο υιός του Αχιλούδ,
υπομνηματογράφος. **16** Και Σαδώκ ο υιός του Αχιτώβ
και Αβιμέλεχ ο υιός του Αβιάθαρ, ιερείς· ο δε Σουσά,
γραμματεύς. **17** Και Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ ήτο επί
των Χερεθαίων και Φελεθαίων· οι δε υιοί του Δαβίδ,
πρώτοι περί τον βασιλέα.

19 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο Νάας βασιλεύς των
υιών Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο υιός
αυτού. **2** Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει έλεος προς
Ανούν τον υιόν του Νάας, επειδή ο πατήρ αυτού έκαμεν
έλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ πρέσβεις, διά να
παρηγορήση αυτόν περί του πατρός αυτού. Και ήλθον
οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των υιών Αμμών
προς τον Ανούν, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και
είπον οι άρχοντες των υιών Αμμών προς τον Ανούν,
Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμών τον πατέρα σου απέστειλε
παρηγορητάς προς σε; δεν ήλθον οι δούλοι αυτού προς
σε διά να ερευνήσωσι και να κατασκοπεύσωσι και να
καταστρέψωσι τον τόπον; **4** Και επίασεν ο Ανούν τους
δούλους του Δαβίδ και εξύρισεν αυτούς και απέκοψε
το ήμισυ των ιματίων αυτών μέχρι των γλουτών,
και απέπεμψεν αυτούς. **5** Υπήγαν δε και απήγγειλαν
προς τον Δαβίδ περί των ανδρών. Και απέστειλεν εις
συνάντησιν αυτών· επειδή οι άνδρες ήσαν ητιμασμένοι
σφόδρα. Και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ
εωσού αυξηθώσιν οι πώγωνές σας, και επιστρέψατε. **6**
Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις τον
Δαβίδ, έπεμψαν ο Ανούν και οι υιοί Αμμών χίλια τάλαντα
αργυρίου, διά να μισθώσωσιν εις εαυτούς αμάξας και
ιππέας εκ της Μεσοποταμίας και εκ της Συρίας-μααχά
και εκ της Σωβά. **7** Και εμίσθωσαν εις εαυτούς τριάκοντα
δύο χιλιάδας αμάξας και τον βασιλέα της Μααχά μετά
του λαού αυτού, οίτινες ήλθον και εστρατοπέδευσαν
κατέναντι της Μεδεβά. Και συναχθέντες οι υιοί Αμμών
εκ των πόλεων αυτών, ήλθον να πολεμήσωσι. **8** Και ότε
ήκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και άπαν το
στράτευμα των δυνατών. **9** Και εξήλθον οι υιοί Αμμών
και παρετάχθησαν εις πόλεμον κατά την πύλην της
πόλεως· οι δε βασιλείς οι ελθόντες ήσαν καθ' εαυτούς εν
τη πεδιάδι. **10** Βλέπων δε ο Ιωάβ ότι η μάχη παρετάχθη
εναντίον αυτού έμπροσθεν και όπισθεν, εξέλεξεν εκ
πάντων των εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν
αυτούς εναντίον των Συρίων. **11** Το δε υπόλοιπον του
λαού έδωκεν εις την χείρα του Αβισαί αδελφού αυτού,
και παρετάχθησαν εναντίον των υιών Αμμών. **12** Και
είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε συ
θέλεις με σώσει· εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι
κατά σου, τότε εγώ θέλω σε σώσει· **13** ανδρίζου, και
ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των
πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το αρεστόν
εις τους οφθαλμούς αυτού. **14** Και προσήλθεν ο Ιωάβ
και ο λαός ο μετ' αυτού εναντίον των Συρίων εις μάχην·
οι δε έφυγον απ' έμπροσθεν αυτού. **15** Και ότε είδον οι
υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι έφυγον, έφυγον και αυτοί απ'
έμπροσθεν του Αβισαί του αδελφού αυτού και εισήλθον
εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. **16**
Ιδόντες δε οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του
Ισραήλ, απέστειλαν μηνυτάς και εξήγαγον τους Συρίους
τους πέραν του ποταμού· και Σωφάκ, ο αρχιστράτηγος
του Αδαρέζερ, επορεύετο έμπροσθεν αυτών. **17** Και
ότε απηγγέλθη προς τον Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τον
Ισραήλ, και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν επ' αυτούς
και παρετάχθη εναντίον αυτών. Και ότε παρετάχθη ο
Δαβίδ εις πόλεμον εναντίον των Συρίων, επολέμησαν
με αυτόν. **18** Και έφυγον οι Σύριοι απ' έμπροσθεν του
Ισραήλ· και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ εκ των Συρίων επτά
χιλιάδας αμαξών και τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζών·
και Σωφάχ, τον αρχιστράτηγον, εθανάτωσε. **19** Και
ιδόντες οι δούλοι του Αδαρέζερ ότι κατετροπώθησαν
έμπροσθεν του Ισραήλ, έκαμον ειρήνην μετά του Δαβίδ
και έγειναν δούλοι αυτού· και δεν ήθελον πλέον οι
Σύριοι να βοηθήσωσι τους υιούς Αμμών.

20 Εν δε τω ακολούθω έτει, καθ' ον καιρόν
εκστρατεύουσιν οι βασιλείς, ο Ιωάβ εξεκίνησε
πάσαν την δύναμιν του στρατεύματος και έφθειρε
την γην των υιών Αμμών, και ελθών επολιόρκησε
την Ραββά· ο δε Δαβίδ έμεινεν εν Ιερουσαλήμ. Και
επάταξεν ο Ιωάβ την Ραββά και κατέστρεψεν αυτήν.
2 Και έλαβεν ο Δαβίδ τον στέφανον του βασιλέως
αυτών από της κεφαλής αυτού· και ευρέθη το βάρος
αυτού εν τάλαντον χρυσίου· και ήσαν επ' αυτού λίθοι

πολύτιμοι και ετέθη επί την κεφαλής του Δαβίδ· και
λάφυρα της πόλεως εξέφερε πολλά σφόδρα. **3** Και
τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε, και έκοψεν αυτούς με
πρίονας και με τριβόλους σιδηρούς και με πελέκεις. Και
ούτως έκαμεν ο Δαβίδ εις πάσας τας πόλεις των υιών
Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις
Ιερουσαλήμ. **4** Μετά δε ταύτα συνεκροτήθη πόλεμος εν
Γεζέρ μετά των Φιλισταίων· τότε επάταξεν ο Σιββεχαΐ
ο Χουσαθίτης τον Σιφφαΐ, εκ των τέκνων του Ραφά·
και κατετροπώθησαν. **5** Και πάλιν έγεινε πόλεμος μετά
των Φιλισταίων· και επάταξεν ο Ελχανάν ο υιός του
Ιαείρ τον Λααμεί, αδελφόν του Γολιάθ του Γετθαίου, και
το ξύλον της λόγχης αυτού ήτο ως αντίον υφαντού.
6 Και πάλιν έγεινε πόλεμος εν Γαθ, όπου ήτο ανήρ
υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι αυτού ήσαν εξ και εξ,
εικοσιτέσσαρες, και ούτος έτι ήτο εκ της γενεάς του
Ραφά. **7** Και ωνείδισε τον Ισραήλ, και Ιωνάθαν ο υιός
του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, επάταξεν αυτόν. **8**
Ούτοι εγεννήθησαν εις τον Ραφά εν Γάθ· και έπεσον διά
χειρός του Δαβίδ και διά χειρός των δούλων αυτού.

21 Αλλ' ο Σατανάς ηγέρθη κατά του Ισραήλ, και
παρεκίνησε τον Δαβίδ να απαριθμήση τον Ισραήλ.
2 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς τους άρχοντας
του λαού, Υπάγετε, απαριθμήσατε τον Ισραήλ, από Βηρ-
σαβεέ έως Δαν, και φέρετε προς εμέ, διά να μάθω, τον
αριθμόν αυτών. **3** Ο δε Ιωάβ απεκρίθη, Ο Κύριος να
προσθέση επί τον λαόν αυτού εκατονταπλάσιον αφ'
ό, τι είναι αλλά, κύριέ μου βασιλεύ, δεν είναι πάντες
δούλοι του κυρίου μου; διά τι ο κύριός μου επιθυμεί
τούτο; διά τι να γείνη τούτο αμάρτημα εις τον Ισραήλ;
4 Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσεν επί τον
Ιωάβ. Και ανεχώρησεν ο Ιωάβ, και περιελθών άπαντα
τον Ισραήλ επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **5** Και έδωκεν
ο Ιωάβ το κεφάλαιον της απαριθμήσεως του λαού
εις τον Δαβίδ. Και πας ο Ισραήλ ήσαν χίλιαι χιλιάδες
και εκατόν χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχαιραν· ο
δε Ιούδας, τετρακόσιαι εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών
συρόντων μάχαιραν. **6** τους Λευΐτας δε και Βενιαμίτας
δεν ηρίθμησε μεταξύ αυτών· διότι ο λόγος του βασιλέως
ήτο βδελυκτός εις τον Ιωάβ. **7** Και εφάνη κακόν εις τους
οφθαλμούς του Θεού το πράγμα τούτο· όθεν επάταξε
τον Ισραήλ. **8** Τότε είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν,
Ημάρτησα σφόδρα, πράξας το πράγμα τούτο· αλλά τώρα,
δέομαι, αφαίρεσον την ανομίαν του δούλου σου· διότι
εμωράνθην σφόδρα. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον
Γαδ τον βλέποντα του Δαβίδ, λέγων, **10** Ύπαγε και
λάλησον προς τον Δαβίδ, λέγων, ούτω λέγει Κύριος· Τρία
πράγματα εγώ προβάλλω εις σέ· έκλεξον εις σεαυτόν εν
εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **11** Ήλθε λοιπόν ο
Γαδ προς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει
Κύριος· Έκλεξον εις σεαυτόν, **12** ή τρία έτη πείνης, ή
τρεις μήνας να φθείρησαι έμπροσθεν των πολεμίων σου
και να σε προφθάνη η μάχαιρα των εχθρών σου, ή τρεις
ημέρας την ρομφαίαν του Κυρίου και το θανατικόν εν
τη γη, και τον άγγελον του Κυρίου εξολοθρεύοντα εις
πάντα τα όρια του Ισραήλ. Τώρα λοιπόν ιδέ ποίον λόγον
θέλω αναφέρει προς τον αποστείλαντά με. **13** Και είπεν
ο Δαβίδ προς τον Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας
πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι οι οικτιρμοί
αυτού είναι πολλοί σφόδρα· εις χείρα δε ανθρώπου ας
μη πέσω. **14** Έδωκε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επί
τον Ισραήλ· και έπεσον εκ του Ισραήλ εβδομήκοντα
χιλιάδες ανδρών. **15** Και απέστειλεν ο Θεός άγγελον
εις Ιερουσαλήμ, διά να εξολοθρεύση αυτήν· και ενώ
εξωλόθρευεν, είδεν ο Κύριος και μετεμελήθη περί του
κακού, και είπε προς τον άγγελον τον εξολοθρεύοντα,
Αρκεί ήδη· σύρε την χείρα σου. Ίστατο δε ο άγγελος του
Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνάν του Ιεβουσαίου.
16 Και υψώσας ο Δαβίδ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον
άγγελον του Κυρίου ιστάμενον αναμέσον της γης και του
ουρανού, έχοντα εν τη χειρί αυτού την ρομφαίαν αυτού
γεγυμνωμένην, εκτεταμένην επί Ιερουσαλήμ· και έπεσεν
ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι, ενδεδυμένοι σάκκους, κατά
πρόσωπον αυτών. **17** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν,
Δεν είμαι εγώ ο προστάξας να απαριθμήσωσι τον λαόν;
εγώ βεβαίως είμαι ο αμαρτήσας και πράξας την κακίαν·
ταύτα δε τα πρόβατα τι έπραξαν; επ' εμέ λοιπόν, Κύριε
Θεέ μου, και επί τον οίκον του πατρός μου έστω η χειρ
σου, και μη επί τον λαόν σου προς απώλειαν. **18** Τότε ο
άγγελος του Κυρίου προσέταξε τον Γαδ να είπη προς τον
Δαβίδ, να αναβή ο Δαβίδ και να στήση θυσιαστήριον εις
τον Κύριον εν τω αλωνίω του Ορνάν του Ιεβουσαίου.
19 Και ανέβη ο Δαβίδ, κατά τον λόγον του Γαδ, τον
οποίον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου. **20** Και στραφείς ο
Ορνάν είδε τον άγγελον· και εκρύφθησαν οι τέσσαρες
υιοί αυτού μετ' αυτού. Ο δε Ορνάν ηλώνιζε σίτον. **21**
Και καθώς ήλθεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, αναβλέψας ο
Ορνάν και ιδών τον Δαβίδ, εξήλθεν εκ του αλωνίου και
προσεκύνησε τον Δαβίδ κατά πρόσωπον έως εδάφους.
22 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, Δος μοι τον τόπον
του αλωνίου, διά να οικοδομήσω εν αυτώ θυσιαστήριον
εις τον Κύριον· δος μοι αυτόν εις την αξίαν τιμήν·
διά να σταθή η πληγή από του λαού. **23** Και είπεν ο
Ορνάν προς τον Δαβίδ, Λάβε αυτό εις σεαυτόν, και ας
κάμη ο κύριός μου ο βασιλεύς το αρεστόν εις τους
οφθαλμούς αυτού· Ιδού, δίδω τους βόας διά ολοκαύτωμα
και τα αλωνικά εργαλεία διά ξύλα και τον σίτον διά
προσφοράν εξ αλφίτων· τα πάντα δίδω. **24** Ο δε βασιλεύς
Δαβίδ είπε προς τον Ορνάν, Ουχί· αλλ' εξάπαντος θέλω
αγοράσει αυτό εις την αξίαν τιμήν· διότι δεν θέλω
λάβει το σον διά τον Κύριον, ουδέ θέλω προσφέρει
ολοκαύτωμα δωρεάν. **25** Και έδωκεν ο Δαβίδ εις τον
Ορνάν, διά τον τόπον, εξακοσίους σίκλους χρυσίου κατά
βάρος. **26** Και ωκοδόμησεν εκεί ο Δαβίδ θυσιαστήριον
εις τον Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και
ειρηνικάς προσφοράς και επεκαλέσθη τον Κύριον· και
επήκουσεν αυτού, αποστείλας εξ ουρανού πυρ επί το
θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως. **27** Και προσέταξε
Κύριος τον άγγελον, και έστρεψε την ρομφαίαν αυτού
εις την θήκην αυτής. **28** Κατ' εκείνον τον καιρόν, ότε
ο Δαβίδ είδεν ότι ο Κύριος επήκουσεν αυτού εν τω
αλωνίω του Ορνάν του Ιεβουσαίου, εθυσίασεν εκεί. **29**
Διότι η σκηνή του Κυρίου, την οποίαν έκαμεν ο Μωϋσής
εν τη ερήμω, και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως
ήσαν κατά τον καιρόν εκείνον εν τω υψηλώ τόπω εν
Γαβαών. **30** Και δεν ηδύνατο ο Δαβίδ να υπάγη ενώπιον

αυτής διά να ερωτήση τον Θεόν, επειδή εφοβείτο εξ
αιτίας της ρομφαίας του αγγέλου του Κυρίου.

22 Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ούτος είναι ο οίκος Κυρίου
του Θεού, και τούτο το θυσιαστήριον της
ολοκαυτώσεως εις τον Ισραήλ. **2** Και προσέταξεν ο
Δαβίδ να συνάξωσι τους ξένους τους εν γη Ισραήλ·
και κατέστησε λιθοτόμους διά να λατομήσωσι λίθους
ξυστούς, προς οικοδόμησιν του οίκου του Θεού. **3** Ο
Δαβίδ ητοίμασε και σίδηρον πολύν, διά καρφία των
θυρωμάτων των πυλών και διά τας συναρθρώσεις·
και χαλκόν άφθονον αζύγιστον· **4** και ξύλα κέδρινα
αναρίθμητα· διότι οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι έφερον
προς τον Δαβίδ άφθονα κέδρινα ξύλα. **5** Και είπεν ο
Δαβίδ, Σολομών ο υιός μου είναι νέος και απαλός· ο
δε οίκος όστις μέλλει να οικοδομηθή εις τον Κύριον
πρέπει να ήναι εις άκρον μεγαλοπρεπής, ονομαστός και
ένδοξος καθ' όλην την οικουμένην· θέλω λοιπόν κάμει
ετοιμασίαν δι' αυτόν. Και έκαμεν ο Δαβίδ άφθονον
ετοιμασίαν προ του θανάτου αυτού. **6** Τότε εκάλεσε
Σολομώντα τον υιόν αυτού και προσέταξεν εις αυτόν
να οικοδομήση οίκον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ.
7 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σολομώντα, Υιέ μου, εγώ
μεν επεθύμησα εν τη καρδία μου να οικοδομήσω οίκον
εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου· **8** πλην έγεινε λόγος
Κυρίου προς εμέ, λέγων, Αίμα πολύ έχυσας και πολέμους
μεγάλους έκαμες· δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον εις
το όνομά μου, διότι αίματα πολλά έχυσας επί της γης
ενώπιόν μου· **9** ιδού, θέλει γεννηθή εις σε υιός, όστις
θέλει είσθαι ανήρ αναπαύσεως· και θέλω αναπαύσει
αυτόν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλω· διότι
Σολομών θέλει είσθαι το όνομα αυτού, και εν ταις
ημέραις αυτού θέλω δώσει ειρήνην και ησυχίαν εις
τον Ισραήλ· **10** ούτος θέλει οικοδομήσει οίκον εις το
όνομά μου· και ούτος θέλει είσθαι εις εμέ υιός, και
εγώ πατήρ εις αυτόν· και θέλω στερεώσει τον θρόνον
της βασιλείας αυτού επί τον Ισραήλ έως αιώνος. **11**
Τώρα, υιέ μου, ο Κύριος έστω μετά σού· και ευοδού και
οικοδόμησον τον οίκον Κυρίου του Θεού σου, καθώς
ελάλησε περί σου. **12** Μόνον ο Κύριος να σοι δώση
σοφίαν και σύνεσιν και να σε καταστήση επί τον Ισραήλ,
διά να φυλάττης τον νόμον Κυρίου του Θεού σου.
13 Τότε θέλεις ευοδωθή, εάν προσέχης να εκπληροίς
τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας ο Κύριος
προσέταξεν εις τον Μωϋσήν περί του Ισραήλ· ενδυναμού
και ανδρίζου· μη φοβού και μη πτοηθής. **14** Και ιδού,
εγώ κατά την πτωχείαν μου ητοίμασα διά τον οίκον
του Κυρίου εκατόν χιλιάδας ταλάντων χρυσίου και
χιλίας χιλιάδας ταλάντων αργυρίου· χαλκόν δε και
σίδηρον αζύγιστον, διότι είναι άφθονος· ητοίμασα δε
και ξύλα και λίθους· και συ πρόσθες εις ταύτα. **15** Έχεις
δε εργάτας εις πλήθος, λιθοτόμους και κτίστας και
ξυλουργούς, και παντός είδους σοφούς εις παν έργον.
16 Του χρυσού, του αργύρου και του χαλκού και του
σιδήρου αριθμός δεν είναι. Σηκώθητι και κάμνε· και
ο Κύριος έστω μετά σου. **17** Ο Δαβίδ προσέταξεν έτι
εις πάντας τους άρχοντας του Ισραήλ να βοηθήσωσι
τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, λέγων, **18** Δεν είναι με
σας Κύριος ο Θεός σας και έδωκεν εις εσάς ανάπαυσιν
πανταχόθεν; διότι παρέδωκεν εις την χείρα μου τους
κατοικούντας την γήν· και η γη υπετάχθη έμπροσθεν του
Κυρίου και έμπροσθεν του λαού αυτού. **19** Δότε λοιπόν
την καρδίαν σας και την ψυχήν σας εις το να ζητήτε
Κύριον τον Θεόν σας· και σηκώθητε και οικοδομήσατε
το αγιαστήριον Κυρίου του Θεού, διά να φέρητε την
κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και τα άγια σκεύη
του Θεού εις τον οίκον, όστις μέλλει να οικοδομηθή επί
τω ονόματι του Κυρίου.

23 Και αφού εγήρασεν ο Δαβίδ και ήτο πλήρης
ημερών, έκαμε Σολομώντα τον υιόν αυτού βασιλέα
επί τον Ισραήλ. **2** Και συνήγαγε πάντας τους άρχοντας
του Ισραήλ και τους ιερείς και τους Λευΐτας. **3** Οι δε
Λευΐται ήσαν απηριθμημένοι από ηλικίας τριάκοντα
ετών και επάνω· και ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν
αυτών, κατά άνδρα, ήτο τριάκοντα οκτώ χιλιάδες. **4**
Εκ τούτων εικοσιτέσσαρες χιλιάδες ήσαν εργοδιώκται
εις το έργον του οίκου του Κυρίου· και εξ χιλιάδες
επιστάται και κριταί· **5** και τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί·
και τέσσαρες χιλιάδες υμνούντες τον Κύριον, με τα
όργανα, τα οποία έκαμα, είπεν ο Δαβίδ, διά να υμνώσι
τον Κύριον. **6** Και διήρεσεν αυτούς ο Δαβίδ εις τάξεις
κατά τους υιούς του Λευΐ, Γηρσών, Καάθ και Μεραρί.
7 Εκ των Γηρσωνιτών ήσαν Λααδάν και Σιμεΐ. **8** Οι
υιοί του Λααδάν ήσαν Ιεχιήλ ο άρχων και Ζαιθάμ και
Ιωήλ, τρεις. **9** Οι υιοί του Σιμεΐ, Σελωμείθ και Αζιήλ και
Χαρράν, τρεις. Ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των πατριών του
Λααδάν. **10** Υιοί δε του Σιμεΐ, Ιαάθ, Ζινά και Ιεούς και
Βεριά. Ούτοι ήσαν οι υιοί του Σιμεΐ, τέσσαρες. **11** Και ο
Ιαάθ ήτο ο αρχηγός, και Ζιζά ο δεύτερος· ο δε Ιεούς και
Βεριά δεν είχον πολλούς υιούς· διά τούτο ηριθμήθησαν
ομού, ως μία πατριά. **12** Οι υιοί του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ,
Χεβρών και Οζιήλ, τέσσαρες. **13** Οι υιοί του Αμράμ,
Ααρών και Μωϋσής· και ο Ααρών ήτο κεχωρισμένος,
αυτός και οι υιοί αυτού, διά να αγιάζωσι τα αγιώτατα
πράγματα πάντοτε, διά να θυμιάζωσιν ενώπιον του
Κυρίου, να λειτουργώσιν εις αυτόν και να ευλογώσιν εν
τω ονόματι αυτού διά παντός. **14** Του δε Μωϋσέως του
ανθρώπου του Θεού, οι υιοί αυτού συνηριθμήθησαν
μετά της φυλής του Λευΐ. **15** Οι υιοί του Μωϋσέως
ήσαν Γηρσώμ και Ελιέζερ. **16** Εκ των υιών του Γηρσώμ
ο Σεβουήλ ήτο ο αρχηγός. **17** Και οι υιοί του Ελιέζερ
ήσαν Ρεαβίας ο αρχηγός· και δεν είχεν ο Ελιέζερ άλλους
υιούς· του Ρεαβιά δε οι υιοί ήσαν πάμπολλοι. **18** Εκ των
υιών του Ισαάρ ο Σελωμείθ ήτο ο αρχηγός. **19** Οι υιοί
του Χεβρών ήσαν Ιερίας ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος,
Ιααζιήλ ο τρίτος και Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. **20** Οι υιοί
του Οζιήλ, Μιχά ο πρώτος και Ιεσιά ο δεύτερος. **21** Οι
υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί· οι υιοί του Μααλί,
Ελεάζαρ και Κείς. **22** Απέθανε δε ο Ελεάζαρ, μη έχων
υιούς, αλλά θυγατέρας· και έλαβον αυτάς οι αδελφοί
αυτών οι υιοί του Κείς. **23** Οι υιοί του Μουσί, Μααλί και
Εδέρ και Ιερεμώθ, τρεις. **24** Ούτοι ήσαν οι υιοί του Λευΐ,
κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, αρχηγοί των
πατριών, κατά την απαρίθμησιν αυτών, απαριθμηθέντες
κατ' όνομα, κατά κεφαλήν, οίτινες έκαμνον τα έργα της
υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, από ηλικίας είκοσι
ετών και επάνω. **25** Διότι ο Δαβίδ είπε, Κύριος ο Θεός

του Ισραήλ έδωκεν ανάπαυσιν εις τον λαόν αυτού,
και θέλει κατοικεί εν Ιερουσαλήμ διά παντός· 26 οι
δε Λευΐται δεν θέλουσι πλέον βαστάζει την σκηνήν
και πάντα τα σκεύη αυτής διά την υπηρεσίαν αυτής.
27 Όθεν κατά τους τελευταίους λόγους του Δαβίδ, οι
υιοί Λευΐ ήσαν απηριθμημένοι από είκοσι ετών και
επάνω· 28 επειδή το έργον αυτών ήτο να παρίστανται
εις τους υιούς του Ααρών, εν τη υπηρεσία του οίκου του
Κυρίου, επί τας αυλάς και επί τα οικήματα και επί τον
καθαρισμόν πάντων των αγίων πραγμάτων και εις το
να κάμνωσι την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού· 29 και
διά τους άρτους της προθέσεως και διά την σεμίδαλιν
εις τας εξ αλφίτων προσφοράς και διά τα άζυμα λάγανα
και διά τας τηγανίτας και διά τα φρυγανωτά και διά
παν είδος μέτρου· 30 και διά να ίστανται καθ' εκάστην
πρωΐαν και εσπέραν, διά να υμνώσι και να δοξολογώσι
τον Κύριον· 31 και διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον
πάντα τα ολοκαυτώματα εν τοις σάββασιν, εν ταις
νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταίς, κατά τον
αριθμόν, κατά το διατεταγμένον εις αυτούς, πάντοτε
ενώπιον του Κυρίου· 32 και διά να φυλάττωσι την
φυλακήν της σκηνής του μαρτυρίου και την φυλακήν
του αγιαστηρίου και την φυλακήν των υιών του Ααρών
των αδελφών αυτών εν τη υπηρεσία του οίκου του
Κυρίου.

24 Και αύται ήσαν αι διαιρέσεις των υιών του Ααρών·
οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ
και Ιθάμαρ. 2 Και απέθανον ο Ναδάβ και ο Αβιούδ
έμπροσθεν του πατρός αυτών, και δεν είχον υιούς· όθεν
ιεράτευσαν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ. 3 Και διήρεσεν
αυτούς ο Δαβίδ, τον τε Σαδώκ εκ των υιών Ελεάζαρ,
και τον Αχιμέλεχ εκ των υιών του Ιθάμαρ, κατά τα
χρέη αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών. 4 Ευρέθησαν
δε πλειότεροι αρχηγοί εκ των υιών Ελεάζαρ, παρά εκ
των υιών Ιθάμαρ· και διηρέθησαν ούτω· εκ των υιών
Ελεάζαρ ήσαν δεκαέξ αρχηγοί οίκου πατέρων· και εκ
των υιών Ιθάμαρ οκτώ αρχηγοί του οίκου των πατέρων
αυτών. 5 Διήρεσαν δε αυτούς διά κλήρων, τούτους
προς εκείνους· διότι διευθυνταί του αγιαστηρίου και
διευθυνταί του οίκου του Θεού ήσαν εκ των υιών
Ελεάζαρ και εκ των υιών Ιθάμαρ. 6 Και κατέγραψεν
αυτούς Σεμαΐας ο υιός του Ναθαναήλ ο γραμματεύς,
ο εκ των Λευϊτών, έμπροσθεν του βασιλέως και των
αρχόντων και Σαδώκ του ιερέως και Αχιμέλεχ υιού του
Αβιάθαρ και έμπροσθεν των αρχηγών των πατριών των
ιερέων και Λευϊτών, λαμβανομένης μιας πατριάς εκ
του Ελεάζαρ και μιας εκ του Ιθάμαρ. 7 Ο πρώτος δε
κλήρος εξήλθεν εις τον Ιωϊαρείβ, ο δεύτερος εις τον
Ιεδαΐαν, 8 ο τρίτος εις τον Χαρήμ, ο τέταρτος εις τον
Σεωρήμ, 9 ο πέμπτος εις τον Μαλχίαν, ο έκτος εις τον
Μεϊαμείν, 10 ο έβδομος εις τον Ακκώς, ο όγδοος εις
τον Αβιά, 11 ο ένατος εις τον Ιησούν, ο δέκατος εις τον
Σεχανίαν, 12 ο ενδέκατος εις τον Ελιασείβ, ο δωδέκατος
εις τον Ιακείμ, 13 ο δέκατος τρίτος εις τον Ουφφά, ο
δέκατος τέταρτος εις τον Ισεβάβ, 14 ο δέκατος πέμπτος
εις τον Βιλγά, ο δέκατος έκτος εις τον Ιμμήρ, 15 ο
δέκατος έβδομος εις τον Εζείρ, ο δέκατος όγδοος εις τον
Αφισής, 16 ο δέκατος ένατος εις τον Πεθαΐα, ο εικοστός
εις τον Ιεζεκιήλ, 17 ο εικοστός πρώτος εις τον Ιαχείν, ο
εικοστός δεύτερος εις τον Γαμούλ, 18 ο εικοστός τρίτος
εις τον Δελαΐαν, ο εικοστός τέταρτος εις τον Μααζίαν.
19 Αύται ήσαν αι διατάξεις αυτών εις την υπηρεσίαν
αυτών, διά να εισέρχωνται εις τον οίκον του Κυρίου
κατά το διατεταγμένον εις αυτούς διά χειρός Ααρών του
πατρός αυτών, ως προσέταξεν εις αυτόν Κύριος ο Θεός
του Ισραήλ. 20 Περί δε των επιλοίπων υιών Λευΐ· εκ
των υιών Αμράμ ήτο ο Σουβαήλ, εκ των υιών Σουβαήλ
ο Ιεδαΐας. 21 Περί του Ρεαβιά· εκ των υιών Ρεαβιά ο
πρώτος ήτο ο Ιεσία. 22 Εκ των Ισααριτών ο Σελωμώθ· εκ
των υιών Σελωμώθ ο Ιαάθ. 23 Οι δε υιοί Χεβρών ήσαν
Ιεριάς ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζιήλ ο τρίτος,
Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. 24 Εκ των υιών Οζιήλ Μιχά· εκ
των υιών του Μιχά Σαμίρ. 25 Ο αδελφός του Μιχά ήτο
ο Ιεσία· εκ των υιών Ιεσία ο Ζαχαρίας. 26 Οι υιοί του
Μεραρί ήσαν Μααλί και Μουσί· οι υιοί του Ιααζία, Βενώ.
27 Οι υιοί του Μεραρί διά του Ιααζία, Βενώ και Σωάμ
και Ζακχούρ και Ιβρί. 28 Εκ του Μααλί ήτο ο Ελεάζαρ,
όστις δεν είχεν υιούς. 29 Περί δε του Κείς· οι υιοί του
Κείς, ο Ιεραμεήλ. 30 Και οι υιοί του Μουσί, Μααλί και
Εδέρ και Ιεριμώθ. Ούτοι ήσαν οι υιοί των Λευϊτών, κατά
τους οίκους των πατριών αυτών. 31 Έρριψαν και ούτοι
κλήρους, καθώς οι αδελφοί αυτών οι υιοί του Ααρών,
έμπροσθεν του βασιλέως Δαβίδ και του Σαδώκ και του
Αχιμέλεχ και των αρχηγών των πατριών των ιερέων
και Λευϊτών, εξισουμένων των πρώτων πατριών μετά
των αδελφών αυτών των νεωτέρων.

25 Ο Δαβίδ λοιπόν και οι άρχοντες του στρατεύματος
διήρεσαν εις την υπηρεσίαν τους υιούς του Ασάφ
και του Αιμάν και του Ιεδουθούν, διά να υμνωδώσιν εν
κιθάραις, εν ψαλτηρίοις και εν κυμβάλοις· και ο αριθμός
των εργαζομένων κατά την υπηρεσίαν αυτών, ήτο, 2
εκ των υιών Ασάφ, Ζακχούρ και Ιωσήφ και Νεθανίας
και Ασαρηλά, υιοί Ασάφ, υπό την οδηγίαν του Ασάφ,
του υμνωδούντος, κατά την διάταξιν του βασιλέως· 3
του Ιεδουθούν· οι υιοί του Ιεδουθούν, Γεδαλίας και Σερί
και Ιεσαΐας, Σιμεΐ, Ασαβίας και Ματταθίας, εξ, υπό την
οδηγίαν του πατρός αυτών Ιεδουθούν, όστις υμνώδει εν
κιθάρα, υμνών και δοξολογών τον Κύριον· 4 του Αιμάν·
οι υιοί του Αιμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Οζιήλ, Σεβουήλ
και Ιεριμώθ, Ανανίας, Ανανί, Ελιαθά, Γιδδαλθί και
Ρομαμθί-έζερ, Ιωσβεκασά, Μαλλωθί, Ωθίρ και Μααζιώθ·
5 πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Αιμάν του βλέποντος
του βασιλέως εις τους λόγους του Θεού, διωρισμένοι
εις το να υψόνωσι το κέρας. Έδωκε δε ο Θεός εις
τον Αιμάν δεκατέσσαρας υιούς και τρεις θυγατέρας. 6
Πάντες ούτοι υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών ήσαν
υμνωδούντες εν τω οίκω του Κυρίου, εν κυμβάλοις,
ψαλτηρίοις και κιθάραις, διά την υπηρεσίαν του οίκου
του Θεού, κατά την διάταξιν του βασιλέως προς τον
Ασάφ και Ιεδουθούν και Αιμάν. 7 Και έγεινεν ο αριθμός
αυτών, μετά των αδελφών αυτών, των δεδιδαγμένων τα
άσματα του Κυρίου, διακόσιοι ογδοήκοντα οκτώ, πάντες
συνετοί. 8 Και έρριψαν κλήρους περί της υπηρεσίας, εξ
ίσου ο μικρός καθώς ο μεγάλος, ο διδάσκαλος καθώς ο
μαθητής. 9 Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθε διά τον Ασάφ
εις τον Ιωσήφ· ο δεύτερος εις τον Γεδαλίαν· ούτος και

οι αδελφοί αυτού και οι υιοί αυτού ήσαν δώδεκα. **10** Ο τρίτος εις τον Ζακχούρ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **11** Ο τέταρτος εις τον Ισερί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **12** Ο πέμπτος εις τον Νεβανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **13** Ο έκτος εις τον Βουκκίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **14** Ο έβδομος εις τον Ιεσαρηλά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **15** Ο όγδοος εις τον Ιεσαΐαν· ούτος, οι υιοί αυτού, και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **16** Ο έννατος εις τον Ματθανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **17** Ο δέκατος εις τον Σιμεΐ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **18** Ο ενδέκατος εις τον Αζαρεήλ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **19** Ο δωδέκατος εις τον Ασαβίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **20** Ο δέκατος τρίτος εις τον Σουβαήλ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **21** Ο δέκατος τέταρτος εις τον Ματταθίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **22** Ο δέκατος πέμπτος εις τον Ιερεμώθ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **23** Ο δέκατος έκτος εις τον Ανανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **24** Ο δέκατος έβδομος εις τον Ιωσβεκασά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **25** Ο δέκατος όγδοος εις τον Ανανί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **26** Ο δέκατος έννατος εις τον Μαλλωθί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **27** Ο εικοστός εις τον Ελιαθά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **28** Ο εικοστός πρώτος εις τον Ωθίρ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **29** Ο εικοστός δεύτερος εις τον Γιδδαλθί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **30** Ο εικοστός τρίτος εις τον Μααζιώθ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **31** Ο εικοστός τέταρτος εις τον Ρωμαμθί-έζερ· ούτος οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα.

26 Περί δε των διαιρέσεων των πυλωρών· εκ των Κοριτών ήτο Μεσελεμίας ο υιός του Κορέ, εκ των υιών Ασάφ. **2** Και οι υιοί του Μεσελεμία ήσαν Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιεδιαήλ ο δεύτερος, Ζεβαδίας ο τρίτος, Ιαθνιήλ ο τέταρτος, **3** Ελάμ ο πέμπτος, Ιωανάν ο έκτος, Ελιωηναΐ ο έβδομος. **4** οι δε υιοί του Ωβήδ-εδώμ, Σεμαΐας ο πρωτότοκος, Ιωζαβάδ ο δεύτερος, Ιωάχ ο τρίτος και Σαχάρ ο τέταρτος και Ναθαναήλ ο πέμπτος, **5** Αμμιήλ ο έκτος, Ισσάχαρ ο έβδομος, Φεουλθαΐ ο όγδοος· διότι ο Θεός ευλόγησεν αυτόν. **6** Και εις Σεμαΐαν τον υιόν αυτού εγεννήθησαν υιοί, οίτινες εξουσίαζον επί του πατρικού οίκου αυτών· διότι ήσαν δυνατοί εν ισχύϊ. **7** Οι υιοί του Σεμαΐα, Γοθνί και Ραφαήλ και Ωβήδ και Ελζαβάδ, των οποίων οι αδελφοί ήσαν ισχυροί, ο Ελιού, και ο Σεμαχίας. **8** Πάντες ούτοι εκ των υιών του Ωβήδ-εδώμ, αυτοί και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ισχυροί και άξιοι διά την υπηρεσίαν, εξήκοντα δύο ήσαν του Ωβήδ-εδώμ. **9** Και ο Μεσελεμίας είχεν υιούς και αδελφούς, ισχυρούς, δεκαοκτώ. **10** Και ο Ωσά, εκ των υιών του Μεραρί, είχεν υιούς· Σιμρί τον πρώτον, διότι πρωτότοκος δεν ήτο, ο πατήρ όμως αυτού έκαμεν αυτόν πρώτον· **11** Χελκίαν τον δεύτερον, Τεβαλίαν τον τρίτον, Ζαχαρίαν τον τέταρτον· πάντες οι υιοί και οι αδελφοί του Ωσά ήσαν δεκατρείς. **12** Μεταξύ αυτών έγειναν αι διαιρέσεις των πυλωρών· οι αρχηγοί των δυνατών είχον τας φυλακάς εξ ίσου με τους αδελφούς αυτών, διά να υπηρετώσιν εν τω οίκω του Κυρίου. **13** Και έρριψαν κλήρους εξ ίσου ο μικρός καθώς και ο μεγάλος, κατ' οίκον των πατέρων αυτών, περί εκάστης πύλης. **14** Και έπεσεν ο κλήρος της προς ανατολάς εις τον Σελεμίαν. Τότε έρριψαν κλήρους διά τον Ζαχαρίαν τον υιόν αυτού, σύμβουλον σοφόν· και ο κλήρος αυτού εξήλθε διά την προς βορράν. **15** Εις τον Ωβήδ-εδώμ, διά την προς νότον· και εις τους υιούς αυτού, διά τον οίκον της συνάξεως. **16** Εις τον Σουφίμ και Ωσά, διά την προς δυσμάς, μετά της πύλης Σαλεχέθ, πλησίον της οδού της αναβάσεως, φυλακή απέναντι φυλακής. **17** Κατά ανατολάς ήσαν εξ Λευΐται, προς βορράν τέσσαρες την ημέραν, προς νότον τέσσαρες την ημέραν και προς τον οίκον της συνάξεως ανά δύο. **18** Εις Παρβάρ προς δυσμάς τέσσαρες κατά την οδόν της αναβάσεως, και δύο εις Παρβάρ. **19** Αύται είναι αι διαιρέσεις των πυλωρών μεταξύ των υιών Κορέ και μεταξύ των υιών Μεραρί. **20** Και εκ των Λευϊτών ο Αχιά ήτο επί τους θησαυρούς του οίκου του Θεού και επί τους θησαυρούς των αφιερωμάτων. **21** Περί δε των υιών του Λααδάν· οι υιοί του Γηρσωνίτου Λααδάν, αρχηγοί των πατριών του Λααδάν του Γηρσωνίτου ήσαν Ιεχιήλ. **22** οι υιοί του Ιεχήλ, Ζαιθάμ και Ιωήλ ο αδελφός αυτού, οίτινες ήσαν επί τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου. **23** Περί δε των Αμραμιτών, Ισσαριτών, Χεβρωνιτών και Οζιηλιτών· **24** ο μεν Σεβουήλ ο υιός του Γηρσώμ, υιού του Μωϋσέως· ήτο επιστάτης επί τους θησαυρούς. **25** Οι δε αδελφοί αυτού εκ του Ελιέζερ, του οποίου ο υιός ήτο ο Ρεαβίας, και Ιεσαΐας ο υιός τούτου, και Ιωράμ ο υιός τούτου, και Ζιχρί ο υιός τούτου, και Σελωμείθ ο υιός τούτου· **26** ο Σελωμείθ ούτος και οι αδελφοί αυτού ήσαν επί πάντας τους θησαυρούς των αφιερωμάτων, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες των πατριών, οι χιλίαρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι αρχηγοί του στρατεύματος, αφιέρωσαν. **27** Εκ των πολέμων και εκ των λαφύρων έκαμον την αφιέρωσιν, διά να επισκευάζωσι τον οίκον του Κυρίου. **28** Και παν ό, τι Σαμουήλ ο βλέπων, και Σαούλ ο υιός του Κείς, και Αβενήρ ο υιός του Νηρ, και Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας, αφιέρωσαν, παν αφιέρωμα ήτο υπό την χείρα του Σελωμείθ και των αδελφών αυτού. **29** Περί των Ισσαριτών· ο Χενανίας και οι υιοί αυτού ήσαν διά τας έξω υποθέσεις επί του Ισραήλ, επιστάται και κριταί. **30** Περί δε των Χεβρωνιτών· ο Ασαβίας και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, χίλιοι επτακόσιοι ήσαν έφοροι του Ισραήλ εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, διά πάσας τας υποθέσεις του Κυρίου και διά την υπηρεσίαν του βασιλέως. **31** Μεταξύ των Χεβρωνιτών ήτο Ιερίας ο αρχηγός, μεταξύ των Χεβρωνιτών κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας πατριάς. Εν τω τεσσαρακοστώ έτει της βασιλείας του Δαβίδ εξητάσθησαν και ευρέθησαν μεταξύ αυτών δυνατοί εν ισχύϊ, εν Ιαζήρ Γαλαάδ. **32** Και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, ήσαν δύο χιλιάδες και επτακόσιοι αρχηγοί πατριών, τους οποίους κατέστησε Δαβίδ ο βασιλεύς επί τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας

και το ήμισυ της φυλής Μανασσή, διά παν πράγμα του
Θεού και διά τας υποθέσεις του βασιλέως.

27 Οι δε υιοί Ισραήλ κατά την απαρίθμησιν αυτών,
οι αρχηγοί των πατριών και οι χιλίαρχοι και οι
εκατόνταρχοι και οι αξιωματικοί αυτών οι υπηρετούντες
τον βασιλέα, καθ' ύλην την τάξιν των διαιρέσεων,
αίτινες εισήρχοντο και εξήρχοντο κατά μήνα εις πάντας
τους μήνας του ενιαυτού, ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες
εις εκάστην διαίρεσιν. **2** Επί της διαιρέσεως της πρώτης,
διά τον πρώτον μήνα, ήτο Ιασωβεάμ ο υιός του Ζαβδιήλ·
και εν τη διαιρέσει αυτού ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες.
3 Ούτος ήτο εκ των υιών του Φαρές, άρχων πάντων των
αρχόντων των στρατευμάτων διά τον πρώτον μήνα. **4**
Και επί της διαιρέσεως του δευτέρου μηνός ήτο Δωδαΐ ο
Αχωχίτης· και της διαιρέσεως αυτού άρχων ο Μικλώθ· εν
τη διαιρέσει αυτού ήσαν ομοίως εικοσιτέσσαρες χιλιάδες.
5 Ο τρίτος αρχηγός του στρατεύματος διά τον τρίτον
μήνα ήτο Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ, πρώτος αξιωματικός·
και εν τη διαιρέσει αυτού ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες.
6 Ούτος είναι ο Βεναΐας ο δυνατός μεταξύ των τριάκοντα
και επί των τριάκοντα· και επί της διαιρέσεως αυτού
ήτο Αμμιζαβάδ ο υιός αυτού. **7** Ο τέταρτος διά τον
τέταρτον μήνα Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, και μετ'
αυτόν Ζεβαδίας ο υιός αυτού· και εν τη διαιρέσει αυτού
εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **8** Ο πέμπτος αρχηγός διά τον
πέμπτον μήνα Σαμούθ ο Ιεζραΐτης· και εν τη διαιρέσει
αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **9** Ο έκτος διά τον έκτον
μήνα Ιράς ο υιός του Ικκής ο Θεκωΐτης· και εν τη
διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Ο έβδομος
διά τον έβδομον μήνα Χελής ο Φελωνίτης, εκ των
υιών Εφραΐμ· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες
χιλιάδες. **11** Ο όγδοος διά τον όγδοον μήνα Σιββεχαΐ
ο Χουσαθίτης, εκ των Ζαραϊτών· και εν τη διαιρέσει
αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **12** Ο έννατος διά
τον έννατον μήνα Αβιέζερ ο Αναθωθίτης, εκ των
Βενιαμιτών· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες
χιλιάδες. **13** Ο δέκατος διά τον δέκατον μήνα Μαραΐ
ο Νετωφαθίτης, εκ των Ζαραϊτών· και εν τη διαιρέσει
αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **14** Ο ενδέκατος διά
τον ενδέκατον μήνα Βεναΐας ο Πιραθωνίτης, εκ των
υιών Εφραΐμ· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες
χιλιάδες. **15** Ο δωδέκατος διά τον δωδέκατον μήνα
Χελδαΐ ο Νετωφαθίτης, εκ του Γοθονιήλ· και εν τη
διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **16** Επί δε
των φυλών του Ισραήλ, ο άρχων των Ρουβηνιτών ήτο
Ελιέζερ ο υιός του Ζιχρί· των Συμεωνιτών, Σεφατίας ο
υιός του Μααχά· **17** των Λευϊτών, Ασαβίας ο υιός του
Κεμουήλ· των Ααρωνιτών, ο Σαδώκ· **18** του Ιούδα, ο
Ελιού, εκ των αδελφών του Δαβίδ· του Ισσάχαρ, Αμρί
ο υιός του Μιχαήλ· **19** του Ζαβουλών, Ισμαΐας ο υιός
του Οβαδία· του Νεφθαλί, Ιεριμώθ ο υιός του Αζριήλ·
20 των υιών Εφραΐμ, Ιησούς ο υιός του Αζαζίου· της
ημισείας φυλής Μανασσή, Ιωήλ ο υιός του Φεδαΐα· **21**
της ημισείας φυλής Μανασσή εν Γαλαάδ, Ιδδώ ο υιός
του Ζαχαρία· του Βενιαμίν, Ιασιήλ ο υιός του Αβενήρ·
22 του Δαν, Αζαρεήλ ο υιός του Ιεροάμ. Ούτοι ήσαν οι
άρχοντες των φυλών του Ισραήλ. **23** Πλην ο Δαβίδ
δεν έλαβε τον αριθμόν αυτών από είκοσι ετών ηλικίας
και κάτω· διότι ο Κύριος είπεν, ότι θέλει πληθύνει τον
Ισραήλ ως τα άστρα του ουρανού. **24** Ο Ιωάβ ο υιός
της Σερουΐας ήρχισε να αριθμή, πλην δεν ετελείωσε,
διότι έπεσε διά τούτο οργή κατά του Ισραήλ· όθεν δεν
κατεχωρίσθη ο αριθμός μεταξύ των απαριθμήσεων
εν τοις χρονικοίς του βασιλέως Δαβίδ. **25** Επί δε των
θησαυρών του βασιλέως ήτο Αζμαβέθ ο υιός του Αδήλ·
και επί των θησαυρών των αγρών, των πόλεων και των
κωμών και των φρουρίων, Ιωνάθαν ο υιός του Οζίου· **26**
και επί των εργαζομένων το έργον των αγρών διά την
γεωργίαν της γης, Εζρί ο υιός του Χελούβ· **27** και επί των
αμπελώνων, Σιμεΐ ο Ραμαθαίος· και επί του εισοδήματος
των αμπελώνων διά τας οινοθήκας, Ζαβδί ο Σιφμίτης·
28 και επί των ελαιών και συκαμίνων των εν τη πεδινή,
Βάαλ-ανάν ο Γεδερίτης· και επί των ελαιοθηκών, ο Ιωάς·
29 και επί των βοών των βοσκομένων εν Σαρών, Σιτραΐ
ο Σαρωνίτης· και επί των βοών των εν ταις κοιλάσι,
Σαφάτ ο υιός του Αδλαΐ· **30** και επί των καμήλων, Οβίλ
ο Ισμαηλίτης· και επί των όνων, Ιεδαΐας ο Μερωνοθίτης·
31 και επί των προβάτων, Ιαζίζ ο Αγαρίτης. Πάντες
ούτοι ήσαν επιστάται των υπαρχόντων του βασιλέως
Δαβίδ. **32** Ο δε Ιωνάθαν, ο πατράδελφος του Δαβίδ,
ήτο σύμβουλος, ανήρ συνετός και γραμματεύς· και
Ιεχιήλ, ο υιός του Αχμονί, ήτο μετά των υιών του
βασιλέως· **33** και ο Αχιτόφελ, σύμβουλος του βασιλέως·
και Χουσαΐ ο Αρχίτης, οικείος του βασιλέως· **34** και μετά
τον Αχιτόφελ, Ιωδαέ ο υιός του Βεναΐα και ο Αβιάθαρ·
αρχιστράτηγος δε του βασιλέως ο Ιωάβ.

28 Και συνεκάλεσεν ο Δαβίδ πάντας τους άρχοντας
του Ισραήλ, τους άρχοντας των φυλών και
τους άρχοντας των διαιρέσεων αίτινες υπηρέτουν τον
βασιλέα, και τους χιλιάρχους και τους εκατοντάρχους και
τους επιστάτας πάντων των υπαρχόντων και κτημάτων
του βασιλέως και των υιών αυτού, μετά των ευνούχων
και των ανδρείων, και πάντων των δυνατών εν ισχύϊ,
εις Ιερουσαλήμ. **2** Και σταθείς ο βασιλεύς Δαβίδ επί των
ποδών αυτού, είπεν, Ακούσατέ μου, αδελφοί μου και λαέ
μου· Εγώ συνέλαβον εν τη καρδία μου να οικοδομήσω
οίκον αναπαύσεως διά την κιβωτόν της διαθήκης του
Κυρίου και διά το υποπόδιον των ποδών του Θεού ημών·
και έκαμον ετοιμασίαν διά την οικοδομήν. **3** Ο Θεός
όμως είπε προς εμέ, Συ δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον
εις το όνομά μου, διότι είσαι ανήρ πολέμων και αίματα
έχυσας. **4** Εξέλεξε δε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εμέ εκ
παντός του οίκου του πατρός μου, διά να ήμαι βασιλεύς
επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα· διότι εξέλεξε τον Ιούδαν
άρχοντα· εκ δε του οίκου του Ιούδα εξέλεξε τον οίκον
του πατρός μου· μεταξύ δε των υιών του πατρός μου εμέ
ηυδόκησε να κάμη βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ· **5** και
εκ πάντων των υιών μου, διότι ο Κύριος πολλούς υιούς
έδωκεν εις εμέ, εξέλεξε Σολομώντα τον υιόν μου, διά
να καθίση επί τον θρόνον της βασιλείας του Κυρίου,
επί τον Ισραήλ. **6** Και είπε προς εμέ, Σολομών ο υιός
σου, αυτός θέλει οικοδομήσει τον οίκόν μου και τας
αυλάς μου· διότι αυτόν εξέλεξα υιόν εις εμέ, και εγώ
θέλω είσθαι πατήρ εις αυτόν· **7** και θέλω στερεώσει
την βασιλείαν αυτού έως αιώνος, εάν μένη σταθερός
εις το να εκτελή τας εντολάς μου και τας κρίσεις μου,

καθώς εν τη ημέρα ταύτη. 8 Τώρα λοιπόν, ενώπιον
παντός του Ισραήλ της συναγωγής του Κυρίου και εις
επήκοον του Θεού ημών, προς εσάς λέγω, Φυλάττετε
και ζητείτε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας·
διά να κυριεύητε την γην ταύτην την αγαθήν, και να
αφήσητε αυτήν ύστερον από σας κληρονομίαν εις τους
υιούς σας διά παντός. 9 Και συ, Σολομών υιέ μου,
γνώρισον τον Θεόν του πατρός σου και δούλευε αυτόν
εν καρδία τελεία και εν ψυχή θελούση· διότι ο Κύριος
εξετάζει πάσας τας καρδίας και εξεύρει πάντας τους
λογισμούς των διανοιών· εάν εκζητής αυτόν, θέλει
ευρίσκεσθαι υπό σού· εάν όμως εγκαταλίπης αυτόν,
θέλει σε απορρίψει διά παντός. 10 Ιδέ τώρα ότι ο Κύριος
σε εξέλεξε, διά να οικοδομήσης οίκον εις αγιαστήριον·
ενδυναμού και εκτέλει. 11 Και έδωκεν ο Δαβίδ εις τον
Σολομώντα τον υιόν αυτού το σχέδιον του προνάου και
των οίκων αυτού, και των θησαυροφυλακίων αυτού,
και των υπερώων αυτού και των έσω δωματίων αυτού
και του οίκου του ιλαστηρίου, 12 και το σχέδιον πάντων
όσα συνέλαβεν εν τω πνεύματι αυτού, των αυλών του
οίκου του Κυρίου και πάντων των πέριξ οικημάτων, των
αποθηκών του οίκου του Θεού και των αποθηκών των
αφιερωμάτων· 13 και των διαιρέσεων των ιερέων και
Λευϊτών και παντός του έργου της υπηρεσίας του οίκου
του Κυρίου, και πάντων των σκευών της υπηρεσίας του
οίκου του Κυρίου. 14 Έδωκε χρυσόν κατά βάρος διά τα
χρυσά, διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας·
και άργυρον κατά βάρος διά πάντα τα σκεύη τα αργυρά,
διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας· 15 και
το βάρος διά τας χρυσάς λυχνίας και διά τους χρυσούς
λύχνους αυτών, κατά βάρος δι' εκάστην λυχνίαν και διά
τους λύχνους αυτής· και διά τας αργυράς λυχνίας κατά
βάρος, διά την λυχνίαν και διά τους λύχνους αυτής,
κατά την χρήσιν εκάστης λυχνίας· 16 και χρυσόν κατά
βάρος διά τας τραπέζας των άρτων της προθέσεως, δι'
εκάστην τράπεζαν· και άργυρον διά τας τραπέζας τας
αργυράς· 17 και χρυσόν καθαρόν διά τας κρεάγρας και
διά τας λεκάνας και διά τας φιάλας· και διά τους χρυσούς
κρατήρας, κατά βάρος δι' έκαστον κρατήρα· κατά βάρος
ομοίως δι' έκαστον αργυρούν κρατήρα· 18 και διά το
θυσιαστήριον του θυμιάματος, κεκαθαρισμένον χρυσίον
κατά βάρος· και χρυσίον διά το σχέδιον της αμάξης
των χερουβείμ, τα οποία εξαπλόνουσι τας πτέρυγας και
σκεπάζουσι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου. 19
Τα πάντα, είπεν, ο Κύριος εφανέρωσε, γράψας διά της
χειρός αυτού προς εμέ πάντα τα έργα του σχεδίου. 20
Και είπεν ο Δαβίδ προς Σολομώντα τον υιόν αυτού,
Ενδυναμού και ανδρίζου και εκτέλει μη φοβού μηδέ
πτοηθής· διότι Κύριος ο Θεός, ο Θεός μου, θέλει είσθαι
μετά σού· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει,
εωσού τελειώσης άπαν το έργον της υπηρεσίας του
οίκου του Κυρίου. 21 Και ιδού, αι διαιρέσεις των
ιερέων και Λευϊτών διά πάσαν υπηρεσίαν του οίκου
του Θεού· και θέλουσιν είσθαι μετά σου, διά παν έργον,
πας επιστήμων, πρόθυμος εις παν είδος υπηρεσίας,
και οι άρχοντες και πας ο λαός, έτοιμοι εις πάντα τα
προστάγματά σου.

29 Τότε είπεν ο βασιλεύς Δαβίδ προς πάσαν την
σύναξιν, Σολομών ο υιός μου, τον οποίον μόνον
εξέλεξεν ο Θεός, είναι έτι νέος και απαλός· το δε έργον
μέγα· διότι δεν είναι διά άνθρωπον η οικοδομή, αλλά
διά Κύριον τον Θεόν. 2 Εγώ λοιπόν ητοίμασα καθ'
όλην την δύναμίν μου διά τον οίκον του Θεού μου, τον
χρυσόν διά τα χρυσά και τον άργυρον διά τα αργυρά και
τον χαλκόν διά τα χάλκινα, τον σίδηρον διά τα σιδηρά
και ξύλα διά τα ξύλινα, ονυχίτας λίθους και λίθους
ενθέσεως, λίθους λαμπρούς και ποικίλους και παντός
είδους πολυτίμους λίθους και μάρμαρα άφθονα. 3 Και
έτι διά τον πόθον μου εις τον οίκον του Θεού μου, και εκ
των ιδίων μου υπαρχόντων έδωκα περιπλέον χρυσίον
και αργύριον διά τον οίκον του Θεού μου, εκτός παντός
εκείνου το οποίον ητοίμασα διά τον οίκον τον άγιον· 4
τρεις χιλιάδας τάλαντα χρυσίου, εκ του χρυσίου Οφείρ,
και επτά χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου αργυρίου,
διά να περισκεπάσωσι τους τοίχους των οίκων· 5 το
χρυσίον διά τα χρυσά, και το αργύριον διά τα αργυρά,
και διά πάσαν εργασίαν γινομένην διά των χειρών των
τεχνιτών. Τις λοιπόν προθυμείται να κάμη σήμερον
προσφοράν εις τον Κύριον; 6 Τότε οι άρχοντες των
πατριών και οι άρχοντες των φυλών του Ισραήλ και
οι χιλίαρχοι και οι εκατόνταρχοι και οι επίσταται των
έργων του βασιλέως, επροθυμήθησαν· 7 και έδωκαν διά
το έργον του οίκου του Θεού, χρυσίου πεντακισχίλια
τάλαντα και δέκα χιλιάδας χρυσών, και αργυρίου δέκα
χιλιάδας ταλάντων, και χαλκού δεκαοκτώ χιλιάδας
ταλάντων, και εκατόν χιλιάδας ταλάντων σιδήρου. 8
Και εις όσους ευρέθησαν λίθοι τίμιοι, έδωκαν αυτούς
εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου διά
χειρός Ιεχιήλ του Γηρσωνίτου. 9 Εχάρη δε ο λαός, διότι
επροθυμήθησαν, επειδή με πλήρη καρδίαν προσέφεραν
αυτοπροαιρέτως εις τον Κύριον· και ο βασιλεύς Δαβίδ
έτι εχάρη χαράν μεγάλην. 10 Και ευλόγησεν ο Δαβίδ τον
Κύριον ενώπιον πάσης της συνάξεως· και είπεν ο Δαβίδ,
Ευλογητός συ, Κύριε ο Θεός του Ισραήλ, ο πατήρ ημών,
από του αιώνος και έως του αιώνος. 11 Σού, Κύριε, είναι
η μεγαλωσύνη και η δύναμις και η τιμή και η νίκη και
η δόξα· διότι σου είναι πάντα τα εν ουρανώ και τα επί
γής· σου η βασιλεία, Κύριε, και συ είσαι ο υψούμενος ως
κεφαλή υπεράνω πάντων· 12 και ο πλούτος και η δόξα
παρά σου έρχονται, και συ δεσπόζεις των απάντων· και
εις την χείρα σου είναι η ισχύς και η δύναμις· και εις
την χείρα σου το να μεγαλύνης και να ισχυροποιής τα
πάντα. 13 Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ημείς ευχαριστούμέν
σε και υμνούμεν το ένδοξον όνομά σου. 14 Αλλά τις
είμαι εγώ, και τις ο λαός μου, ώστε να δυνηθώμεν να
προσφέρωμεν προθύμως εις σε κατά ταύτα; διότι τα
πάντα έρχονται εκ σου και εκ των σων δίδομεν εις σε.
15 Διότι είμεθα ξένοι ενώπιόν σου και πάροικοι, καθώς
πάντες οι πατέρες ημών· αι ημέραι ημών επί της γης
είναι ως σκιά, και μονιμότης δεν υπάρχει. 16 Κύριε Θεέ
ημών, άπαν τούτο το πλήθος, το οποίον ητοιμάσαμεν
διά να οικοδομήσωμεν οίκον εις σε διά το όνομά σου το
άγιον, εκ της χειρός σου έρχεται, και σου είναι τα πάντα.
17 Και γνωρίζω, Θεέ μου, ότι συ είσαι ο δοκιμάζων
την καρδίαν και αρέσκεσαι εις την ευθύτητα. Εγώ εν
ευθύτητι της καρδίας μου προσέφερα πάντα ταύτα· και

τώρα είδον μετ' ευφροσύνης τον λαόν σου, τον ενταύθα
παρόντα, ότι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εις σε. **18** Κύριε
Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, των πατέρων
ημών, φύλαττε τούτο διά παντός εις τους διαλογισμούς
της καρδίας του λαού σου, και κατεύθυνε την καρδίαν
αυτών προς σέ· **19** και δος εις τον Σολομώντα τον υιόν
μου καρδίαν τελείαν, διά να φυλάττη τας εντολάς σου,
τα μαρτύριά σου και τα προστάγματά σου, και να εκτελή
τα πάντα και να κατασκευάση την οικοδομήν, την
οποίαν προητοίμασα. **20** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν
την σύναξιν, Ευλογήσατε τώρα Κύριον τον Θεόν σας. Και
πάσα η σύναξις ευλόγησε Κύριον τον Θεόν των πατέρων
αυτών και κύψαντες, προσεκύνησαν τον Κύριον και
τον βασιλέα. **21** Και την ακόλουθον ημέραν εθυσίασαν
θυσίας εις τον Κύριον και προσέφεραν ολοκαυτώματα
προς τον Κύριον, χιλίους μόσχους, χιλίους κριούς, χίλια
αρνία, και τας σπονδάς αυτών και θυσίας αφθόνους διά
πάντα τον Ισραήλ· **22** και έφαγον και έπιον ενώπιον
του Κυρίου την ημέραν εκείνην, εν χαρά μεγάλη. Και
εκήρυξαν εκ δευτέρου Σολομώντα τον υιόν του Δαβίδ
βασιλέα, και έχρισαν αυτόν εις τον Κύριον, διά να ήναι
άρχων, και τον Σαδώκ διά ιερέα. **23** Τότε ο Σολομών
εκάθησεν επί του θρόνου του Κυρίου βασιλεύς αντί
Δαβίδ του πατρός αυτού, και ευημέρησε· και πας ο
Ισραήλ υπήκουσεν εις αυτόν. **24** Και πάντες οι άρχοντες
και οι δυνατοί και πάντες έτι οι υιοί του βασιλέως
Δαβίδ υπετάχθησαν εις Σολομώντα τον βασιλέα. **25**
Και εμεγάλυνεν ο Κύριος εις άκρον τον Σολομώντα
έμπροσθεν παντός του Ισραήλ, και έθεσεν επ' αυτόν
μεγαλειότητα βασιλικήν, οποία δεν εστάθη εις ουδένα
βασιλέα προ αυτού εν τω Ισραήλ. **26** Ούτω Δαβίδ ο υιός
του Ιεσσαί εβασίλευσεν επί πάντα τον Ισραήλ· **27** και
ο καιρός τον οποίον εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ ήτο
τεσσαράκοντα έτη· επτά έτη εβασίλευσεν εν Χεβρών
και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **28** Και
ετελεύτησεν εις γήρας καλόν, πλήρης ημερών, πλούτου
και δόξης· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σολομών ο υιός
αυτού. **29** Αι δε πράξεις του βασιλέως Δαβίδ, αι πρώται
και αι τελευταίαι ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω
Σαμουήλ του βλέποντος, και εν τω βιβλίω Νάθαν του
προφήτου, και εν τω βιβλίω Γαδ του βλέποντος, **30** μετά
πάσης αυτού της βασιλείας και της δυνάμεως αυτού και
των καιρών, οίτινες παρήλθον επ' αυτόν και επί τον
Ισραήλ και επί πάσας τας βασιλείας της γης.

Παραλειπομένων Β΄

1 Και εκραταιώθη ο Σολομών ο υιός του Δαβίδ εις
την βασιλείαν αυτού· και Κύριος ο Θεός αυτού ήτο
μετ' αυτού, και εμεγάλυνεν αυτόν εις άκρον. **2** Και
ελάλησεν ο Σολομών προς πάντα τον Ισραήλ, προς τους
χιλιάρχους και εκατοντάρχους και προς τους κριτάς
και προς πάντας τους άρχοντας παντός του Ισραήλ,
τους αρχηγούς των πατριών· **3** και υπήγαν ο Σολομών
και πάσα η σύναξις μετ' αυτού εις τον υψηλόν τόπον
τον εν Γαβαών· διότι εκεί ήτο η σκηνή του μαρτυρίου
του Θεού, την οποίαν Μωϋσής, ο δούλος του Κυρίου,
έκαμεν εν τη ερήμω. **4** Ο δε Δαβίδ είχεν αναβιβάσει
την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθ-ιαρείμ εις τον τόπον
τον οποίον προητοίμασεν ο Δαβίδ δι' αυτήν· διότι είχε
στήσει σκηνήν δι' αυτήν εν Ιερουσαλήμ. **5** Και το
χαλκούν θυσιαστήριον, το οποίον έκαμε Βεσελεήλ ο
υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, ήτο εκεί έμπροσθεν της
σκηνής του Κυρίου· και εξεζήτησαν αυτό ο Σολομών
και η σύναξις. **6** Και ανέβη ο Σολομών εκεί επί το
χαλκούν θυσιαστήριον ενώπιον του Κυρίου, το εν τη
σκηνή του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτό χίλια
ολοκαυτώματα. **7** Κατ' εκείνην την νύκτα εφάνη ο Θεός
εις τον Σολομώντα και είπε προς αυτόν, Ζήτησον τι
να σοι δώσω. **8** Ο δε Σολομών είπε προς τον Θεόν, Συ
έκαμες μέγα έλεος προς Δαβίδ τον πατέρα μου, και με
κατέστησας βασιλέα αντ' αυτού· **9** τώρα, Κύριε Θεέ, ας
βεβαιωθή ο λόγος σου ο προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου·
διότι συ με έκαμες βασιλέα επί λαόν πολύν ως το χώμα
της γής· **10** δος τώρα εις εμέ σοφίαν και σύνεσιν, διά
να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι έμπροσθεν του λαού
τούτου· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον
τον μέγαν; **11** Και είπεν ο Θεός προς τον Σολομώντα,
Επειδή συνέλαβες τούτο εν τη καρδία σου, και δεν
εζήτησας πλούτη, αγαθά και δόξαν ουδέ την ζωήν των
μισούντων σε, ουδέ πολυζωΐαν εζήτησας, αλλ' εζήτησας
εις σεαυτόν σοφίαν και σύνεσιν, διά να κρίνης τον λαόν
μου, επί τον οποίον σε έκαμα βασιλέα· **12** η σοφία και η
σύνεσις δίδεται εις σέ· και πλούτον και αγαθά και δόξαν
θέλω δώσει εις σε, ως δεν έγεινεν εις τους βασιλείς τους
προ σου, ουδέ εις τους μετά σε θέλουσι γείνει τοιαύτα.
13 Τότε επέστρεψεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ, από
του υψηλού τόπου του εν Γαβαών, απ' έμπροσθεν της
σκηνής του μαρτυρίου, και εβασίλευεν επί τον Ισραήλ.
14 Και συνήθροισεν ο Σολομών αμάξας και ιππείς· και
είχε χιλίας τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας
ιππέων, τους οποίους έθεσεν εις τας πόλεις των αμαξών
και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **15** Και
κατέστησεν εν Ιερουσαλήμ ο βασιλεύς τον άργυρον και
τον χρυσόν ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως
τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **16**
Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ίππων και λινού
νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν λινούν νήμα ελάμβανον
οι έμποροι του βασιλέως εις ωρισμένην τιμήν. **17**
Ανεβίβαζον δε και έφερον εξ Αιγύπτου μίαν άμαξαν
διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και έκαστον ίππον
διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους
βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας
η εξαγωγή εγίνετο διά χειρός αυτών.

2 Και απεφάσισεν ο Σολομών να οικοδομήση οίκον
εις το όνομα του Κυρίου και οίκον βασιλικόν εις
εαυτόν, **2** Και ηρίθμησεν ο Σολομών εβδομήκοντα
χιλιάδας ανδρών αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας
λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους
επιστάτας επ' αυτών. **3** Και απέστειλεν ο Σολομών
προς Χουράμ τον βασιλέα της Τύρου, λέγων, Καθώς
έκαμες εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου, και έπεμψας προς
αυτόν κέδρους διά να οικοδομήση εις εαυτόν οίκον να
κατοικήση εν αυτώ, ούτω κάμε και εις εμέ. **4** Ιδού, εγώ
οικοδομώ οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου, διά
να καθιερώσω τούτον εις αυτόν, διά να προσφέρηται
ενώπιον αυτού θυμίαμα ευωδίας και οι παντοτεινοί
άρτοι της προθέσεως και τα ολοκαυτώματα τα πρωϊνά
και εσπερινά, εν τοις σάββασι και εν ταις νεομηνίαις
και εν ταις επισήμοις εορταίς Κυρίου του Θεού ημών·
τούτο είναι χρέος του Ισραήλ εις τον αιώνα. **5** Και ο
οίκος τον οποίον οικοδομώ είναι μέγας· διότι μέγας ο
Θεός ημών υπέρ πάντας τους θεούς. **6** Αλλά τις δύναται
να οικοδομήση εις αυτόν οίκον, ενώ ο ουρανός και ο
ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να χωρέσωσιν
αυτόν; Τις δε είμαι εγώ, ώστε να οικοδομήσω οίκον εις
αυτόν; ειμή μόνον διά να θυσιάζω ενώπιον αυτού; **7**
Τώρα λοιπόν απόστειλον προς εμέ άνδρα σοφόν εις το
να εργάζηται εις χρυσόν και εις άργυρον και εις χαλκόν
και εις σίδηρον και εις πορφύραν και εις κόκκινον
και εις κυανούν, και επιστήμονα εις το εγγλύφειν
γλυφάς μετά των σοφών των μετ' εμού εν τη Ιουδαία
και εν τη Ιερουσαλήμ, τους οποίους Δαβίδ ο πατήρ
μου ητοίμασεν. **8** Απόστειλόν μοι και ξύλα κέδρινα,
πεύκινα και ξύλα αλγουμείμ εκ του Λιβάνου· διότι
εγώ γνωρίζω ότι οι δούλοί σου εξεύρουσι να κόπτωσι
ξύλα εν τω Λιβάνω· και ιδού, οι δούλοί μου θέλουσιν
είσθαι μετά των δούλων σου, **9** διά να ετοιμάσωσιν
εις εμέ ξύλα εν αφθονία· διότι ο οίκος τον οποίον εγώ
οικοδομώ θέλει είσθαι μέγας και θαυμαστός. **10** Και
ιδού, θέλω δώσει εις τους δούλους σου τους ξυλοτόμους
είκοσι χιλιάδας κόρους σίτου κοπανισμένου, και είκοσι
χιλιάδας κόρους κριθής, και είκοσι χιλιάδας βαθ οίνου,
και είκοσι χιλιάδας βαθ ελαίου. **11** Και απεκρίθη ο
Χουράμ ο βασιλεύς της Τύρου δι' επιστολής, την οποίαν
έστειλε προς τον Σολομώντα, Επειδή ο Κύριος ηγάπησε
τον λαόν αυτού, σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς· **12**
είπεν έτι ο Χουράμ, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ,
ο ποιητής του ουρανού και της γης, όστις έδωκεν εις τον
Δαβίδ τον βασιλέα υιόν σοφόν, έχοντα φρόνησιν και
σύνεσιν, όστις θέλει οικοδομήσει οίκον εις τον Κύριον
και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν· **13** αποστέλλω λοιπόν
τώρα άνθρωπον σοφόν, έχοντα σύνεσιν, του Χουράμ
του πατρός μου, **14** υιόν γυναικός εκ των θυγατέρων
Δαν και πατρός Τυρίου, επιστήμονα εις το να εργάζηται
εις χρυσόν και εις άργυρον, εις χαλκόν, εις σίδηρον,
εις λίθους και εις ξύλα, εις πορφύραν, εις κυανούν και
εις βύσσον και εις κόκκινον· και εις το εγγλύφειν παν
είδος γλυφής, και εφευρίσκειν πάσαν εφεύρεσιν εις ό, τι
προβληθή εις αυτόν, μετά των σοφών σου και μετά των

σοφών του κυρίου μου Δαβίδ του πατρός σου· 15 τώρα
λοιπόν τον σίτον και την κριθήν, το έλαιον και τον
οίνον, τα οποία ο κύριός μου είπεν, ας στείλη προς τους
δούλους αυτού· 16 και ημείς θέλομεν κόψει ξύλα εκ
του Λιβάνου, κατά πάσαν την χρείαν σου, και θέλομεν
φέρει αυτά προς σε με σχεδίας διά θαλάσσης εις Ιόππην·
και συ θέλεις αναβιβάσει αυτά εις Ιερουσαλήμ. 17 Και
ηρίθμησεν ο Σολομών πάντας τους άνδρας τους ξένους
τους εν γη Ισραήλ, μετά τον αριθμόν καθ' ον Δαβίδ ο
πατήρ αυτού ηρίθμησεν αυτούς· και ευρέθησαν εκατόν
πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι. 18 Και εξ
αυτών έκαμεν εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων, και
ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις
χιλιάδας εξακοσίους εργοδιώκτας επί τον λαόν.

3 Και ήρχισεν ο Σολομών να οικοδομή τον οίκον του
Κυρίου εν Ιερουσαλήμ εν τω όρει Μοριά, όπου εφάνη
ο Κύριος εις τον Δαβίδ τον πατέρα αυτού, εν τω τόπω
τον οποίον ητοίμασεν ο Δαβίδ εν τω αλωνίω Ορνάν
του Ιεβουσαίου. 2 Και ήρχισε να οικοδομή τη δευτέρα
του δευτέρου μηνός, εν τω τετάρτω έτει της βασιλείας
αυτού. 3 Τούτο δε ήτο το σχέδιον του Σολομώντος
διά να οικοδομήση τον οίκον του Θεού· το μήκος εις
πήχας, κατά το πρώτον μέτρον, ήτο εξήκοντα πηχών,
και το πλάτος είκοσι πηχών, 4 Και το πρόναον, το
κατά πρόσωπον του οίκου, είχε μήκος κατά το πλάτος
του οίκου είκοσι πηχών, και ύψος εκατόν είκοσι· και
εσκέπασεν αυτό έσωθεν με χρυσίον καθαρόν. 5 Και
εστέγασε τον οίκον τον μέγαν με ξύλα πεύκινα, τα οποία
και εσκέπασε με χρυσόν καθαρόν, και ενέγλυψεν επ'
αυτόν φοίνικας και αλύσεις. 6 Και εκόσμησε τον οίκον
με λίθους τιμίους διά ώραιότητα· το δε χρυσίον ήτο
χρυσίον Φαρουΐμ. 7 Εσκέπασεν έτι με χρυσίον τον οίκον,
τας δοκούς, τους παραστάτας και τους τοίχους αυτού
και τας θύρας αυτού· και ενέγλυψε χερουβείμ επί των
τοίχων. 8 Και έκαμε τον οίκον του αγίου των αγίων, το
μήκος αυτού κατά το πλάτος του οίκου, είκοσι πηχών,
και το πλάτος αυτού είκοσι πηχών· και εσκέπασεν αυτόν
με χρυσίον καθαρόν εξακοσίων ταλάντων. 9 το βάρος
δε των καρφίων ήτο πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου. Και
εσκέπασε τα υπερώα με χρυσίον. 10 Και εν τω οίκω του
αγίου των αγίων έκαμε δύο χερουβείμ εργασίας γλυπτής
και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον. 11 Και αι πτέρυγες
των χερουβείμ είχον μήκος είκοσι πηχών· η μία πτέρυξ
πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκου· και η
άλλη πτέρυξ πέντε πηχών, εγγίζουσα την πτέρυγα του
άλλου χερούβ. 12 Και η μία πτέρυξ του άλλου χερούβ
πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκου· και η
άλλη πτέρυξ πέντε πηχών, απτομένη της πτέρυγος του
άλλου χερούβ. 13 Αι πτέρυγες των χερουβείμ τούτων
εξηπλούντο είκοσι πήχας· και αυτά ίσταντο επί τους
πόδας αυτών, τα δε πρόσωπα αυτών έβλεπον προς τον
οίκον. 14 Και έκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και
πορφύρας και κοκκίνου και βύσσου, και ύφανεν επ'
αυτού χερουβείμ. 15 Έκαμεν έτι έμπροσθεν του οίκου
δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχών το μήκος, και το
επίθεμα το επί της κεφαλής εκάστου, πέντε πηχών. 16
Και έκαμεν αλύσεις εν τω χρηστηρίω, και έβαλεν αυτάς
επί των κεφαλών των στύλων· και έκαμεν εκατόν ρόδια
και έβαλεν αυτά επί των αλύσεων. 17 Και έστησε τους
στύλους κατά πρόσωπον του ναού, ένα εκ δεξιών και
ένα εξ αριστερών· και εκάλεσε το όνομα του εκ δεξιών
Ιαχείν και το όνομα του εξ αριστερών Βοάς.

4 Και έκαμε θυσιαστήριον χαλκούν, είκοσι πηχών το
μήκος αυτού, και είκοσι πηχών το πλάτος αυτού,
και δέκα πηχών το ύψος αυτού. 2 Έκαμεν έτι την
χυτήν θάλασσαν δέκα πηχών από χείλους εις χείλος,
στρογγύλην κύκλω, και το ύψος αυτής πέντε πηχών·
και γραμμή τριάκοντα πηχών περιεζώννυεν αυτήν
κύκλω. 3 Και υπό το χείλος αυτής ήτο ομοίωμα βοών,
περικυκλούντων αυτήν κύκλω, δέκα κατά πήχην,
περικυκλούντες την θάλασσαν κύκλω. Αι δύο σειραί
των βοών ήσαν χυμέναι ομού με αυτήν. 4 Ίστατο δε
επί δώδεκα βοών· τρεις έβλεπον προς βορράν, και τρεις
έβλεπον προς δυσμάς, και τρεις έβλεπον προς νότον,
και τρεις έβλεπον προς ανατολάς· και η θάλασσα έκειτο
επ' αυτών· και όλα τα οπίσθια αυτών ήσαν προς τα έσω.
5 Και το πάχος αυτής ήτο μιας παλάμης και το χείλος
αυτής κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως άνθος
κρίνου· εχώρει δε πλήρης ούσα τρεις χιλιάδας βαθ. 6
Έκαμεν έτι δέκα λουτήρας, και έθεσε πέντε εκ δεξιών
και πέντε εξ αριστερών, διά να πλύνωσιν εν αυτοίς· εκεί
έπλυνον όσα ήσαν διά ολοκαύτωσιν· η θάλασσα όμως
ήτο διά να νίπτωνται εν αυτή οι ιερείς. 7 Και έκαμε
τας χρυσάς λυχνίας δέκα, κατά το διατεταγμένον περί
αυτών, και έθεσεν αυτάς εν τω ναώ, πέντε εκ δεξιών
και πέντε εξ αριστερών. 8 Και έκαμε δέκα τραπέζας, και
έθεσεν αυτάς εν τω ναώ, πέντε εκ δεξιών και πέντε
εξ αριστερών. Και έκαμεν εκατόν χρυσάς λεκάνας. 9
Και έκαμε την αυλήν των ιερέων και την μεγάλην
αυλήν, και θύρας διά την αυλήν, και εσκέπασε τας
θύρας αυτών με χαλκόν. 10 Και έθεσε την θάλασσαν
κατά το δεξιόν πλευρόν προς ανατολάς, απέναντι του
μεσημβρινού μέρους. 11 Και έκαμεν ο Χουράμ τους
λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας· και ετελείωσεν
ο Χουράμ κάμνων το έργον, το οποίον έκαμνεν εις τον
βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Θεού· 12 τους
δύο στύλους, και τας σφαίρας και τα δύο επιθέματα τα
επί της κεφαλής των στύλων και τα δύο δικτυωτά διά
να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των
επί της κεφαλής των στύλων· 13 και τετρακόσια ρόδια
διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' έκαστον
δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των
επιθεμάτων των επί των στύλων. 14 Έκαμεν έτι τας
βάσεις και έκαμε τους λουτήρας επί των βάσεων· 15 την
μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα βόας υποκάτω αυτής.
16 Και τους λέβητας και τα πτυάρια και τας κρεάγρας και
πάντα τα σκεύη αυτών έκαμε Χουράμ ο πατήρ αυτού εις
τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, εκ
λαμπρού χαλκού. 17 Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου έχυσεν
αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλλώδει μεταξύ Σοκχώθ και
Σαρηδαθά. 18 Ούτως έκαμεν ο Σολομών πάντα ταύτα
τα σκεύη εν αφθονία μεγάλη· διότι δεν ηδύνατο να
λογαριασθή το βάρος του χαλκού. 19 Και έκαμεν ο
Σολομών πάντα τα σκεύη τα του οίκου του Θεού και
το θυσιαστήριον το χρυσούν και τας τραπέζας, και επ'
αυτών ετίθεντο οι άρτοι της προθέσεως· 20 και τας

λυχνίας και τους λύχνους αυτών, διά να καίωσι κατά το διατεταγμένον ενώπιον του χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού· 21 και τα άνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσίου, και τούτο χρυσίον καθαρόν· 22 και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και η είσοδος του οίκου, αι εσώτεραι θύραι αυτού διά το άγιον των αγίων και αι θύραι του οίκου του ναού ήσαν εκ χρυσίου.

5 Και συνετελέσθη άπαν το έργον το οποίον έκαμεν ο Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατρός αυτού· και το αργύριον και το χρυσίον και πάντα τα σκεύη έθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Θεού. 2 Τότε συνήθροισεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας των υιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης. του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η Σιών. 3 Και συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα εν τη εορτή του εβδόμου μηνός. 4 Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ· και εσήκωσαν οι Λευΐται την κιβωτόν. 5 Και ανεβίβασαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα άγια τα εν τη σκηνή· οι ιερείς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά. 6 Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ήσαν έμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, όσα δεν ήτο δυνατόν να λογαριασθώσιν ουδέ να αριθμηθώσι διά το πλήθος. 7 Και εισήγαγον οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το χρηστήριον του οίκου, εις τα άγια των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των χερουβείμ· 8 διότι τα χερουβείμ είχον εξηπλωμένας τας πτέρυγας επί τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβείμ εκάλυπτον την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής άνωθεν· 9 και εξείχον οι μοχλοί, και εφαίνοντο τα άκρα των μοχλών έξω της κιβωτού έμπροσθεν του χρηστηρίου· έξωθεν όμως δεν εφαίνοντο. Και είναι εκεί έως της σήμερον. 10 Δεν ήτο εν τη κιβωτώ ειμή αι δύο πλάκες, τας οποίας έθεσεν ο Μωϋσής εκεί εν Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. 11 Και ως εξήλθον οι ιερείς εκ του αγιαστηρίου, διότι πάντες οι ιερείς οι ευρεθέντες ηγιάσθησαν, χωρίς να ήναι διατεταγμένοι κατά διαιρέσεις· 12 και οι Λευΐται οι ψαλτωδοί, πάντες οι του Ασάφ, του Αιμάν, του Ιεδουθούν, και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ενδεδυμένοι βύσσον, εν κυμβάλοις και ψαλτηρίοις και κιθάραις, ίσταντο κατά ανατολάς του θυσιαστηρίου, και μετ' αυτών εκατόν είκοσι ιερείς σαλπίζοντες διά σαλπίγγων· 13 τότε, ως ήχησαν οι σαλπιγκταί και οι ψαλτωδοί ομού μιά φωνή, υμνούντες και δοξολογούντες τον Κύριον, και καθώς ύψωσαν την φωνήν διά σαλπίγγων και κυμβάλων και οργάνων μουσικών, και ύμνουν τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, τότε ο οίκος ενεπλήσθη νεφέλης, ο οίκος του Κυρίου, 14 και δεν ηδύναντο οι ιερείς να σταθώσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης· διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Θεού.

6 Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεί εν γνόφω· 2 αλλ' εγώ ωκοδόμησα εις σε οίκον κατοικήσεως και τόπον διά να κατοικής αιωνίως. 3 Και στρέψας ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ ίστατο. 4 Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις εξετέλεσε διά των χειρών αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, 5 Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου εκ γης Αιγύπτου, δεν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πόλιν, διά να οικοδομηθή οίκος, ώστε να ήναι το όνομά μου εκεί· ουδέ εξέλεξα άνδρα, διά να ήναι κυβερνήτης επί τον λαόν μου Ισραήλ· 6 αλλ' εξέλεξα την Ιερουσαλήμ, διά να ήναι το όνομά μου εκεί· και εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ήναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. 7 Και ήλθεν εις την καρδίαν Δαβίδ του πατρός μου να οικοδομήση οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. 8 Αλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ήλθεν εις την καρδίαν σου να οικοδομήσης οίκον εις το όνομά μου, καλώς μεν έκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδία σου· 9 πλην συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' ο υιός σου, όστις θέλει εξέλθει εκ της οσφύος σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου. 10 Ο Κύριος λοιπόν επλήρωσε τον λόγον αυτού τον οποίον ελάλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατρός μου και εκάθησα επί του θρόνου του Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· 11 και έθεσα εκεί την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν έκαμε προς τους υιούς Ισραήλ. 12 Και σταθείς ο Σολομών έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού· 13 διότι ο Σολομών έκαμε βάσιν χαλκίνην, έχουσαν πέντε πηχών μήκος, και πέντε πηχών πλάτος, και τριών πηχών ύψος· και έθεσεν αυτήν εν τω μέσω της αυλής· και σταθείς επ' αυτής έπεσεν επί τα γόνατα αυτού ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, 14 και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοιός σου εν τω ουρανώ και επί της γής· όστις φυλάττεις την διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου, τους περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδία αυτών· 15 όστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου όσα ελάλησας προς αυτόν, και ελάλησας διά του στόματός σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. 16 Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' έμπροσθέν μου καθήμενος επί του θρόνου του Ισραήλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατώσιν εις τον νόμον μου, καθώς συ περιεπάτησας ενώπιόν μου. 17 Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ας αληθεύση ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου τον Δαβίδ. 18 Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρώπου επί της γης; Ιδού, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος,

τον οποίον ωκοδόμησα; 19 Πλην επίβλεψον επί την
προσευχήν του δούλου σου και επί την δέησιν αυτού,
Κύριε Θεέ μου, ώστε να επακούσης της κραυγής και
της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιόν
σου· 20 διά να ήναι οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι προς
τον οίκον τούτον ημέραν και νύκτα, προς τον τόπον
περί του οποίου είπας ότι θέλεις θέσει το όνομά σου
εκεί, διά να επακούης της δεήσεως την οποίαν ο δούλός
σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπω τούτω. 21 Και επάκουε
των δεήσεων του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ,
όταν προσεύχωνται εν τω τόπω τούτω· και άκουε συ εκ
του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού· και
ακούων, γίνου ίλεως. 22 Εάν αμαρτήση άνθρωπος εις
τον πλησίον αυτού και ζητήση όρκον παρ' αυτού διά να
κάμη αυτόν να ορκισθή, και ο όρκος έλθη έμπροσθεν
του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω, 23 τότε συ
επάκουσον εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον
τους δούλους σου, ανταποδίδων μεν εις τον άνομον,
ώστε να στρέψης κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν
αυτού, δικαιόνων δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσης
εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. 24 Και εάν
κτυπηθή ο λαός σου Ισραήλ έμπροσθεν του εχθρού,
διότι ημάρτησαν εις σε, και επιστρέψωσι και δοξάσωσι
το όνομά σου και προσευχηθώσι και δεηθώσι προς
σε εν τω οίκω τούτω, 25 τότε συ επάκουσον εκ του
ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου
Ισραήλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην την οποίαν
έδωκας εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών. 26
Όταν ο ουρανός κλεισθή και δεν γίνηται βροχή, διότι
ημάρτησαν εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον
τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσιν
από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσης αυτούς, 27
τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον
την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου
Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν εις την
οποίαν πρέπει να περιπατώσι και δος βροχήν επί την
γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον λαόν σου διά
κληρονομίαν. 28 Πείνα εάν γείνη εκ τη γη, θανατικόν
εάν γείνη, ανεμοφθορία και ερυσίβη, ακρίς και βρούχος
εάν γείνη, οι εχθροί αυτών εάν πολιορκήσωσιν αυτούς
εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή
και οποιαδήποτε νόσος γείνη, 29 πάσαν προσευχήν,
πάσαν δέησιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου και υπό
παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίση έκαστος
την πληγήν αυτού και τον πόνον αυτού και εκτείνη
τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, 30 τότε συ
επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς
σου, και συγχώρησον και δος εις έκαστον κατά πάσας
τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν αυτού,
διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας των υιών
των ανθρώπων· 31 διά να σε φοβώνται, ώστε να
περιπατώσιν εν ταις οδοίς σου πάσας τας ημέρας όσας
ζώσιν επί προσώπου της γης, την οποίαν έδωκας εις
τους πατέρας ημών. 32 Και τον ξένον έτι, όστις δεν είναι
εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλ' έρχεται από γης μακράς
διά το όνομά σου το μέγα, και διά την χείρα σου την
κραταιάν, και διά τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον,
εάν έλθωσι και προσευχηθώσι προς τον οίκον τούτον,
33 τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του τόπου της
κατοικήσεώς σου, και κάμε κατά πάντα περί όσων ο
ξένος σε επικαλεσθή, διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί
της γης το όνομά σου και να σε φοβώνται, καθώς ο λαός
σου ο Ισραήλ, και διά να γνωρίσωσιν ότι το όνομά σου
εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα.
34 Όταν ο λαός σου εξέλθη εις πόλεμον εναντίον των
εχθρών αυτών, διά της οδού δι' ης αποστείλης αυτούς,
και προσευχηθώσιν εις σε προς την πόλιν ταύτην την
οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα
εις το όνομά σου, 35 τότε επάκουσον εκ του ουρανού
της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών, και κάμε
το δίκαιον αυτών. 36 Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι
ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις
αυτούς, και παραδώσης αυτούς έμπροσθεν του εχθρού,
και οι αιχμαλωτισταί φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις
γην μακράν ή πλησίον, 37 και έλθωσιν εις εαυτούς εν
τη γη όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι
και δεηθώσι προς σε εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών,
λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν και ηδικήσαμεν· 38
και επιστρέψωσι προς σε εξ όλης της καρδίας αυτών και
εξ όλης της ψυχής αυτών, εν τη γη της αιχμαλωσίας
αυτών όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και προσευχηθώσι
προς την γην αυτών την οποίαν έδωκας εις τους
πατέρας αυτών, και την πόλιν την οποίαν εξέλεξας,
και προς τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το
όνομά σου, 39 τότε επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του
τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και
των δεήσεων αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών και
συγχώρησον εις τον λαόν σου τον αμαρτήσαντα εις
σε. 40 Τώρα, Θεέ μου, ας ήναι, δέομαι, ανεωγμένοι
οι οφθαλμοί σου και προσεκτικά τα ώτα σου εις την
προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. 41 Και
τώρα, ανάστηθι, Κύριε Θεέ, εις την ανάπαυσίν σου,
συ και η κιβωτός της δυνάμεώς σου· οι ιερείς σου,
Κύριε Θεέ, ας ενδυθώσι σωτηρίαν, και οι όσιοί σου ας
ευφρανθώσιν εν αγαθοίς. 42 Κύριε Θεέ, μη απορρίψης
το πρόσωπον του κεχρισμένου σου. ενθυμήθητι τα ελέη
Δαβίδ του δούλου σου.

7 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών προσευχόμενος,
κατέβη το πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγε τα
ολοκαυτώματα και τας θυσίας· και δόξα Κυρίου ενέπλησε
τον οίκον. 2 Και δεν ηδύναντο οι ιερείς να εισέλθωσιν
εις τον οίκον του Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ενέπλησε
τον οίκον του Κυρίου. 3 Πάντες δε οι υιοί Ισραήλ,
βλέποντες το πυρ καταβαίνον και την δόξαν του Κυρίου
επί τον οίκον, έπεσον κατά πρόσωπον επί την γην,
επί το λιθόστρωτον, και προσεκύνησαν και εδόξασαν
τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός· ότι εις τον
αιώνα το έλεος αυτού. 4 Τότε ο βασιλεύς και πας ο
λαός προσέφεραν θυσίας ενώπιον του Κυρίου· 5 και
εθυσίασεν ο βασιλεύς Σολομών την θυσίαν, εικοσιδύο
χιλιάδας βοών και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων.
Ούτως εγκαινίασαν ο βασιλεύς και πας ο λαός τον οίκον
του Θεού. 6 Και ίσταντο οι ιερείς εις τας υπηρεσίας
αυτών, και οι Λευΐται μετά των μουσικών οργάνων
του Κυρίου, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς έκαμε διά να
δοξάζωσι τον Κύριον, Ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
έχοντες εν ταις χερσίν αυτών τους ύμνους του Δαβίδ·

και εσάλπιζον οι ιερείς κατέναντι αυτών, και πας ο
Ισραήλ ίστατο. 7 Καθιέρωσεν έτι ο Σολομών το μέσον
της αυλής, της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου·
διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και το στέαρ
των ειρηνικών προσφορών· επειδή το θυσιαστήριον το
χάλκινον, το οποίον ο Σολομών έκαμε, δεν ηδύνατο
να χωρέση τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων
προσφοράν και το στέαρ. 8 Και κατ' εκείνον τον καιρόν
έκαμεν ο Σολομών την εορτήν επτά ημέρας, και πας ο
Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη σφόδρα, από της
εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού της Αιγύπτου. 9 Και εν
τη ογδόη ημέρα έκαμον σύναξιν πάνδημον· διότι έκαμον
τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου επτά ημέρας, και
την εορτήν επτά ημέρας. 10 Και εν τη εικοστή τρίτη
ημέρα του εβδόμου μηνός απέλυσε τον λαόν εις τας
σκηνάς αυτών, ευφραινομένους και αγαλλομένους την
καρδίαν διά τα αγαθά όσα έκαμεν ο Κύριος προς τον
Δαβίδ και προς τον Σολομώντα και προς τον Ισραήλ
τον λαόν αυτού. 11 Και ετελείωσεν ο Σολομών τον
οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και
παν ό, τι ήλθεν εις την καρδίαν του Σολομώντος να
κάμη εν τω οίκω του Κυρίου και εν τω οίκω αυτού
ευωδώθη. 12 Και εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα
διά νυκτός, και είπε προς αυτόν, Ήκουσα της προσευχής
σου και εξέλεξα τον τόπον τούτον εις εμαυτόν διά οίκον
θυσίας. 13 Εάν κλείσω τον ουρανόν και δεν γίνηται
βροχή, και εάν προστάξω την ακρίδα να καταφάγη την
γην, και εάν αποστείλω θανατικόν μεταξύ του λαού
μου, 14 και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το
όνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχηθώσι
και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν
από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω
επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την
αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών. 15
Τώρα οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι ανεωγμένοι
και τα ώτα μου προσεκτικά εις την προσευχήν την
γινομένην εν τω τόπω τούτω. 16 Διότι τώρα εξέλεξα
και ηγίασα τον οίκον τούτον, διά να ήναι το όνομά μου
εκεί έως αιώνος· και οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου
θέλουσιν είσθαι εκεί πάσας τας ημέρας. 17 Και συ, εάν
περιπατής ενώπιόν μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο
πατήρ σου, και κάμνης κατά πάντα όσα προσέταξα εις
σε, και φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις
μου, 18 τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας
σου, καθώς υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου,
λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ ηγεμονεύων
επί τον Ισραήλ. 19 Αλλ' εάν σεις αποστρέψητε και
εγκαταλείψητε τα διατάγματά μου και τας εντολάς
μου, τας οποίας έθεσα έμπροσθέν σας, και υπάγητε και
λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς,
20 τότε θέλω εκριζώσει αυτούς από της γης μου, την
οποίαν έδωκα εις αυτούς· και τον οίκον τούτον, τον
οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω απορρίψει
από προσώπου μου και θέλω κάμει αυτόν παροιμίαν
και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. 21 Και ο
οίκος ούτος, όστις έγεινε τόσον υψηλός, θέλει είσθαι
έκστασις εις πάντας τους διαβαίνοντας παρ' αυτόν· και
θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την
γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; 22 Και θέλουσιν
αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των
πατέρων αυτών, όστις εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, και
προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν
αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς· διά τούτο επέφερεν επ'
αυτούς άπαν τούτο το κακόν.

8 Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών, καθ' α ο Σολομών
ωκοδόμησε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον
εαυτού, 2 τας πόλεις τας οποίας ο Χουράμ είχε δώσει
εις τον Σολομώντα, ο Σολομών ωκοδόμησεν αυτάς και
κατώκισεν εκεί τους υιούς Ισραήλ. 3 Και υπήγεν ο
Σολομών εις Αιμάθ-σωβά και υπερίσχυσεν εναντίον
αυτής. 4 Και ωκοδόμησε την Θαδμώρ εν τη ερήμω
και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας
ωκοδόμησεν εν Αιμάθ. 5 Ωικοδόμησεν έτι την Βαιθ-
ωρών την άνω και την Βαιθ-ωρών την κάτω, πόλεις
ωχυρωμένας με τείχη, πύλας και μοχλούς· 6 και την
Βααλάθ και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας
οποίας είχεν ο Σολομών, και πάσας τας πόλεις των
αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και παν ό, τι
επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήση εν Ιερουσαλήμ
και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη γη της επικρατείας
αυτού. 7 Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ
των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων
και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν
ήσαν εκ του Ισραήλ, 8 αλλ' εκ των τέκνων εκείνων,
των εναπολειφθέντων εν τη γη μετ' αυτούς, τους
οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, επί τούτους
ο Σολομών επέβαλε φόρον έως της ημέρας ταύτης. 9
Εκ δε των υιών Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμε δούλους
διά το έργον αυτού, διότι ήσαν άνδρες πολεμισταί, και
πρώταρχοι και άρχοντες των αμαξών αυτού και των
ιππέων αυτού. 10 Εκ τούτων ήσαν οι αρχηγοί των
επιστατών, τους οποίους είχεν ο βασιλεύς Σολομών,
διακόσιοι πεντήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν. 11
Και ανεβίβασεν ο Σολομών την θυγατέρα του Φαραώ εκ
της πόλεως Δαβίδ, εις τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε
δι' αυτήν· διότι είπεν, Η γυνή μου δεν θέλει κατοικεί
εν τω οίκω Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, επειδή το
μέρος, όπου η κιβωτός του Κυρίου εισήλθεν, είναι άγιον.
12 Τότε προσέφερεν ο Σολομών ολοκαυτώματα εις τον
Κύριον επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, το οποίον
ωκοδόμησε κατ' έμπροσθεν του προνάου, 13 κατά
το απαιτούμενον εκάστης ημέρας του να προσφέρωσι
κατά τας εντολάς του Μωϋσέως, εν τοις σάββασι και
εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταίς ταις
γινομέναις τρίς του ενιαυτού, εν τη εορτή των αζύμων
και εν τη εορτή των εβδομάδων και εν τη εορτή των
σκηνών. 14 Και κατέστησε, κατά την διάταξιν Δαβίδ
του πατρός αυτού, τας διαιρέσεις των ιερέων εις την
υπηρεσίαν αυτών, και τους Λευΐτας εις τας φυλακάς
αυτών διά να υμνώσι και να λειτουργώσι κατέναντι των
ιερέων, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας· και τους
πυλωρούς κατά τας διαιρέσεις αυτών εις εκάστην πύλην·
διότι τοιαύτη ήτο η εντολή Δαβίδ του ανθρώπου του
Θεού. 15 Και δεν παρεδρόμησαν από της εντολής του
βασιλέως περί των ιερέων και Λευϊτών εις ουδέν πράγμα
ουδέ εις τα περί των θησαυρών. 16 Ήτο δε ετοιμασία
δι' άπαν το έργον του Σολομώντος, αφ' ης ημέρας

εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου, εωσού εξετελέσθη.
Ούτως ετελειώθη ο οίκος του Κυρίου. **17** Τότε υπήγεν ο
Σολομών εις Εσιών-γάβερ και εις Αιλώθ, επί το χείλος
της θαλάσσης εν τη γη Εδώμ. **18** Και απέστειλεν ο
Χουράμ προς αυτόν, διά χειρός των δούλων αυτού πλοία
και δούλους ειδήμονας της θαλάσσης· και υπήγαν μετά
των δούλων του Σολομώντος εις Οφείρ, και έλαβον
εκείθεν τετρακόσια πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου και
έφεραν αυτά προς τον βασιλέα Σολομώντα.

9 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την φήμην του
Σολομώντος, ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, διά να δοκιμάση
τον Σολομώντα δι' αινιγμάτων, έχουσα συνοδίαν
μεγάλην σφόδρα και καμήλους φορτωμένας αρώματα
και χρυσόν άφθονον και λίθους πολυτίμους· και, ότε
ήλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περί
πάντων όσα είχεν εν τη καρδία αυτής. **2** Και εξήγησεν
εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής· και
δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από του Σολομώντος, το
οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **3** Και ιδούσα η βασίλισσα
της Σεβά την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον,
τον οποίον ωκοδόμησε, **4** και τα φαγητά της τραπέζης
αυτού, και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού, και την
στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών,
και τους οινοχόους αυτού και τον ιματισμόν αυτών, και
την ανάβασιν αυτού δι' ης ανέβαινεν εις τον οίκον του
Κυρίου, έγεινεν έκθαμβος· **5** και είπε προς τον βασιλέα,
Αληθής ο λόγος, τον οποίον ήκουσα εν τη γη μου, περί
των έργων σου και περί της σοφίας σου· **6** αλλά δεν
επίστευον εις τους λόγους αυτών, εωσού ήλθον και
είδον οι οφθαλμοί μου· και ιδού, το ήμισυ του πλήθους
της σοφίας σου δεν απηγγέλθη προς εμέ· συ υπερβαίνεις
την φήμην την οποίαν ήκουσα· **7** μακάριοι οι άνδρες
σου και μακάριοι οι δούλοί σου ούτοι, οι ιστάμενοι
πάντοτε ενώπιόν σου και ακούοντες την σοφίαν σου· **8**
έστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, όστις ευηρεστήθη
εις σε, διά να σε θέση επί του θρόνου αυτού, να ήσαι
βασιλεύς εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδή ο Θεός σου
ηγάπησε τον Ισραήλ, ώστε να στερεώση αυτούς εις τον
αιώνα, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς,
διά να κάμνης κρίσιν και δικαιοσύνην. **9** Και έδωκεν
εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και
αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους· και δεν
εστάθησαν ποτέ τοιαύτα αρώματα, οποία η βασίλισσα
της Σεβά έδωκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. **10** Και οι
δούλοι δε του Χουράμ και οι δούλοι του Σολομώντος,
οίτινες έφερον χρυσίον από Οφείρ, έφερον και ξύλον
αλγουμείμ και λίθους πολυτίμους. **11** Και έκαμεν ο
βασιλεύς εκ των ξύλων αλγουμείμ αναβάσεις εις τον
οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και
κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς· και τοιαύτα
δεν εφάνησαν πρότερον εν τη γη Ιούδα. **12** Και έδωκεν
ο βασιλεύς Σολομών εις την βασίλισσαν της Σεβά πάντα
όσα ηθέλησεν, όσα εζήτησε, πλειότερα των όσα έφερε
προς τον βασιλέα. Και επέστρεψε και ανεχώρησεν εις
την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. **13** Το βάρος
δε του χρυσίου, το οποίον ήρχετο εις τον Σολομώντα
κατ' έτος, ήτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου,
14 εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και των
εμπόρων και πάντων των βασιλέων της Αραβίας και
των σατραπών της γης, οίτινες έφερον χρυσίον και
αργύριον προς τον Σολομώντα. **15** Και έκαμεν ο βασιλεύς
Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου·
εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου σφυρηλάτου εξωδεύθησαν εις
έκαστον θυρεόν· **16** και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου
σφυρηλάτου· τριακόσιοι σίκλοι χρυσίου εξωδεύθησαν
εις εκάστην ασπίδα. Και έθεσεν αυτάς ο βασιλεύς εν τω
οίκω του δάσους του Λιβάνου. **17** Έκαμεν έτι ο βασιλεύς,
θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκέπασεν αυτόν με
καθαρόν χρυσίον. **18** είχε δε ο θρόνος εξ βαθμίδας
και υποπόδιον χρυσούν, συνδεδεμένα με τον θρόνον,
και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας, και
δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων·
19 και δώδεκα λέοντες ίσταντο εκεί, εκατέρωθεν επί
των εξ βαθμίδων. Παρόμοιον δεν κατεσκευάσθη εις
ουδέν βασίλειον. **20** Και πάντα τα σκεύη του ποτού του
βασιλέως Σολομώντος ήσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα
σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου
καθαρού· ουδέν εξ αργυρίου· το αργύριον ελογίζετο
εις ουδέν εν ταις ημέραις του Σολομώντος. **21** Διότι
είχε πλοία ο βασιλεύς πορευόμενα εις Θαρσείς μετά
των δούλων του Χουράμ· άπαξ κατά τριετίαν ήρχοντο
τα πλοία από Θαρσείς, φέροντα χρυσόν και άργυρον,
οδόντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **22**
Και εμεγαλύνθη ο βασιλεύς Σολομών υπέρ πάντας
τους βασιλείς της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. **23**
Και πάντες οι βασιλείς της γης εζήτουν το πρόσωπον
του Σολομώντος, διά να ακούσωσι την σοφίαν αυτού,
την οποίαν ο Θεός έθεσεν εις την καρδίαν αυτού. **24**
Και έφερον έκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκεύη
αργυρά και σκεύη χρυσά και στολάς, πανοπλίας και
αρώματα, ίππους και ημιόνους, κατ' έτος. **25** Και είχεν
ο Σολομών τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ίππων και
αμαξών και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους
έθεσεν ο βασιλεύς εις τας πόλεις των αμαξών και
πλησίον εαυτού εν Ιερουσαλήμ. **26** Και εβασίλευεν επί
πάντας τους βασιλείς από του ποταμού έως της γης
των Φιλισταίων και των ορίων της Αιγύπτου. **27** Και
κατέστησεν ο βασιλεύς τον άργυρον εν Ιερουσαλήμ
ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη
πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **28** Και έφερον
προς τον Σολομώντα ίππους εξ Αιγύπτου και εκ πάντων
των τόπων. **29** αι δε λοιπαί πράξεις του Σολομώντος,
αι πρώται και αι έσχαται, δεν είναι γεγραμμέναι εν
τω βιβλίω Νάθαν του προφήτου και εν τη προφητεία
Αχιά του Σηλωνίτου και εν τοις οράμασιν Ιδδώ του
βλέποντος, τοις γενομένοις εναντίον Ιεροβοάμ υιού του
Ναβάτ; **30** Εβασίλευσε δε ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ, επί
πάντα τον Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη. **31** Και εκοιμήθη
ο Σολομών μετά των πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν
εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ'
αυτού Ροβοάμ ο υιός αυτού.

10 Και υπήγεν ο Ροβοάμ εις Συχέμ· διότι ήρχετο πας
ο Ισραήλ εις Συχέμ διά να κάμη αυτόν βασιλέα.
2 Και ως ήκουσε τούτο Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ,
όστις ήτο εν Αιγύπτω, όπου είχε φύγει από προσώπου
Σολομώντος του βασιλέως, επέστρεψεν ο Ιεροβοάμ εξ

Αιγύπτου, 3 διότι απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν. Τότε
ήλθον ο Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ, και ελάλησαν προς
τον Ροβοάμ, λέγοντες, 4 Ο πατήρ σου εσκλήρυνε τον
ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν την δουλείαν την σκληράν
του πατρός σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον
οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ελάφρωσον συ, και θέλομεν
σοι δουλεύει. 5 Ο δε είπε προς αυτούς, Επανέλθετε προς
εμέ μετά τρεις ημέρας. Και ανεχώρησεν ο λαός. 6 Και
συνεβουλεύθη ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους,
οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός
αυτού έτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλεύετε σεις να
αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; 7 Και ελάλησαν προς
αυτόν, λέγοντες, Εάν φερθής ευμενώς προς τον λαόν
τούτον και ευαρεστήσης εις αυτούς, και λαλήσης προς
αυτούς αγαθούς λόγους, τότε θέλουσιν είσθαι δούλοί
σου διά παντός. 8 Απέρριψεν όμως την συμβουλήν
των πρεσβυτέρων, την οποίαν έδωκαν εις αυτόν, και
συνεβουλεύθη τους νέους τους συνανατραφέντας μετ'
αυτού, τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. 9 Και είπε
προς αυτούς, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώμεν
προς τον λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς εμέ, λέγων,
Ελάφρωσον τον ζυγόν τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν
εφ' ημάς; 10 Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι οι
συνανατραφέντες μετ' αυτού, λέγοντες, Ούτω θέλεις
λαλήσει προς τον λαόν, όστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο
πατήρ σου εβάρυνε τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον
αυτόν εις ημάς· ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς· Ο
μικρός μου δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος
του πατρός μου· 11 τώρα λοιπόν ο μεν πατήρ μου
επεφόρτισεν εις εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει
βαρύτερον τον ζυγόν σας· ο πατήρ μου σας επαίδευσε
με μάστιγας, εγώ δε θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους.
12 Και ήλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον
Ροβοάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς,
λέγων, Επανέλθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. 13
Και απεκρίθη ο βασιλεύς προς αυτούς σκληρώς· και
εγκατέλιπεν ο βασιλεύς Ροβοάμ την συμβουλήν των
πρεσβυτέρων, 14 και ελάλησε προς αυτούς κατά την
συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον
ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμει αυτόν βαρύτερον· ο
πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω
σας παιδεύσει με σκορπίους. 15 Και δεν εισήκουσεν ο
βασιλεύς εις τον λαόν· διότι το πράγμα έγεινε παρά
του Θεού, διά να εκτελέση ο Κύριος τον λόγον αυτού,
τον οποίον ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς
Ιεροβοάμ τον υιόν του Ναβάτ. 16 Και ιδών πας ο Ισραήλ
ότι ο βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη
ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος έχομεν
ημείς εις τον Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν έχομεν
εις τον υιόν του Ιεσσαί· εις τας σκηνάς σου έκαστος,
Ισραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου.
Και ανεχώρησε πας ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. 17
Περί δε των υιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταις
πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασίλευσεν επ' αυτούς. 18
Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επί
των φόρων· και ελιθοβόλησαν αυτόν οι υιοί Ισραήλ
με λίθους, και απέθανεν. Όθεν έσπευσεν ο βασιλεύς
Ροβοάμ να αναβή εις την άμαξαν, διά να φύγη εις
Ιερουσαλήμ. 19 Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από του
οίκου του Δαβίδ, έως της ημέρας ταύτης.

11 Και ελθών ο Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε
τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα
χιλιάδας εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι
κατά του Ισραήλ, όπως επαναφέρωσι την βασιλείαν
εις τον Ροβοάμ. 2 Έγεινεν όμως λόγος Κυρίου προς
τον Σεμαΐαν, άνθρωπον του Θεού, λέγων, 3 Λάλησον
προς Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του
Ιούδα, και προς πάντα τον Ισραήλ εν Ιούδα και Βενιαμίν,
λέγων, 4 Ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε αναβή ουδέ
πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας· επιστρέψατε
έκαστος εις τον οίκον αυτού, διότι παρ' εμού έγεινε
το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τους λόγους του
Κυρίου και απεστράφησαν από του να υπάγωσι κατά του
Ιεροβοάμ. 5 Και κατώκησεν ο Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και
ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν Ιούδα. 6 Και ωκοδόμησε
την Βηθλεέμ και την Ητάμ και την Θεκουέ 7 και την
Βαιθ-σούρ και την Σοκχώ και την Οδολλάμ 8 και την Γαθ
και την Μαρησά και την Ζιφ 9 και την Αδωραΐμ και την
Λαχείς και την Αζηκά 10 και την Σαραά και την Αιαλών
και την Χεβρών, αίτινες είναι εν Ιούδα και εν Βενιαμίν,
πόλεις ωχυρωμέναι. 11 Και ωχύρωσε τα φρούρια, και
έβαλεν εις αυτά φρουράρχους και αποθήκας τροφών
και ελαίου και οίνου. 12 Και εις πάσαν πόλιν έβαλεν
ασπίδας και λόγχας, και ωχύρωσεν αυτάς πολύ σφόδρα.
Και ήσαν υπ' αυτόν ο Ιούδας και ο Βενιαμίν. 13 Και οι
ιερείς και οι Λευΐται οι εν παντί τω Ισραήλ συνήχθησαν
προς αυτόν, εκ πάντων των ορίων αυτών. 14 Διότι
οι Λευΐται εγκατέλιπον τα προάστεια αυτών και τας
ιδιοκτησίας αυτών, και ήλθον εις τον Ιούδαν και εις
την Ιερουσαλήμ· επειδή ο Ιεροβοάμ και οι υιοί αυτού
είχον αποβάλει αυτούς από του να ιερατεύωσιν εις τον
Κύριον· 15 και κατέστησεν εις εαυτόν ιερείς διά τους
υψηλούς τόπους και διά τους δαίμονας και διά τους
μόσχους, τους οποίους έκαμε· 16 και μετ' αυτούς, όσοι
εκ πασών των φυλών του Ισραήλ έδωκαν τας καρδίας
αυτών εις το να ζητώσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ,
ήλθον εις Ιερουσαλήμ, διά να θυσιάσωσιν εις Κύριον
τον Θεόν των πατέρων αυτών. 17 Και κατίσχυσαν την
βασιλείαν του Ιούδα και ισχυροποίησαν τον Ροβοάμ
τον υιόν του Σολομώντος, τρία έτη· διότι τρία έτη
περιεπάτησαν εν τη οδώ του Δαβίδ και του Σολομώντος.
18 Έλαβε δε ο Ροβοάμ εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ,
θυγατέρα του Ιεριμώθ υιού του Δαβίδ, και την Αβιχαίλ,
θυγατέρα του Ελιάβ υιού του Ιεσσαί· 19 ήτις εγέννησεν
εις αυτόν υιούς, τον Ιεούς και τον Σαμαρίαν και τον
Ζαάμ. 20 Και μετ' αυτήν έλαβε την Μααχά θυγατέρα του
Αβεσσαλώμ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Αβιά και τον
Ατθαΐ και τον Ζιζά και τον Σελωμείθ. 21 Και ηγάπησεν
ο Ροβοάμ την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ υπέρ
πάσας τας γυναίκας αυτού και τας παλλακάς αυτού· διότι
έλαβε δεκαοκτώ γυναίκας και εξήκοντα παλλακάς· και
εγέννησεν εικοσιοκτώ υιούς και εξήκοντα θυγατέρας·
22 και κατέστησεν ο Ροβοάμ άρχοντα τον Αβιά τον
υιόν της Μααχά, διά να άρχη επί τους αδελφούς αυτού·
διότι εστοχάζετο να κάμη αυτόν βασιλέα· 23 και ποιών
φρονίμως διέσπειρε πάντας τους υιούς αυτού εις πάντας

τους τόπους Ιούδα και Βενιαμίν, εις πάσαν οχυράν
πόλιν· και έδωκεν εις αυτούς τροφάς εν αφθονία και
εζήτησε πολλάς γυναίκας.

12 Και καθώς εστερεώθη η βασιλεία του Ροβοάμ
και ενεδυναμώθη, εγκατέλιπε τον νόμον του
Κυρίου, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού. **2** Και εν τω
πέμπτω έτει της βασιλείας του Ροβοάμ, Σισάκ ο βασιλεύς
της Αιγύπτου ανέβη εναντίον της Ιερουσαλήμ, επειδή
παρηνόμησαν εις τον Κύριον, **3** μετά χιλίων διακοσίων
αμαξών και εξήκοντα χιλιάδων ιππέων· ο δε λαός
όστις ήλθε μετ' αυτού εξ Αιγύπτου ήτο αναρίθμητος,
Λίβυες, Τρωγλοδύται και Αιθίοπες. **4** Και κυριεύσας τας
οχυράς πόλεις τας εν Ιούδα, ήλθεν έως της Ιερουσαλήμ.
5 Τότε Σεμαΐας ο προφήτης ήλθε προς τον Ροβοάμ
και τους άρχοντας του Ιούδα, τους συναχθέντας εν
Ιερουσαλήμ διά τον φόβον του Σισάκ, και είπε προς
αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Σεις με εγκατελίπετε· διά
τούτο σας εγκατέλιπον και εγώ εις την χείρα του Σισάκ.
6 Και εταπεινώθησαν οι άρχοντες του Ισραήλ και ο
βασιλεύς, και έλεγον, Δίκαιος ο Κύριος. **7** Και ότε είδεν
ο Κύριος ότι εταπεινώθησαν, έγεινε λόγος Κυρίου προς
τον Σεμαΐαν, λέγων, Ούτοι εταπεινώθησαν· δεν θέλω
εξολοθρεύσει αυτούς, αλλά θέλω χαρίσει εις αυτούς
σωτηρίαν τινά· και ο θυμός μου δεν θέλει εκχυθή επί
την Ιερουσαλήμ διά χειρός του Σισάκ· **8** αλλ' όμως
θέλουσι γείνει δούλοι αυτού, διά να γνωρίσωσι την
δουλείαν την εμήν και την δουλείαν των βασιλειών της
γης. **9** Και ανέβη Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου επί την
Ιερουσαλήμ, και έλαβε τους θησαυρούς του οίκου του
Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως· τα
πάντα έλαβεν· έλαβεν έτι τους θυρεούς τους χρυσούς,
τους οποίους έκαμεν ο Σολομών. **10** Και αντ' εκείνων
έκαμεν ο βασιλεύς Ροβοάμ θυρεούς χαλκίνους, και
παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας των αρχόντων των
σωματοφυλάκων, οίτινες εφύλαττον την είσοδον του
οίκου του βασιλέως. **11** Και οπότε εισήρχετο ο βασιλεύς
εις τον οίκον του Κυρίου, οι σωματοφύλακες ήρχοντο
και ελάμβανον αυτούς, και πάλιν έφερον αυτούς εις
το οίκημα των σωματοφυλάκων. **12** Επειδή λοιπόν
εταπεινώθη, απεστράφη απ' αυτού ο θυμός του Κυρίου,
διά να μη αφανίση αυτούς ολοκλήρως· διότι ήσαν έτι
αγαθά πράγματα εν τω Ιούδα. **13** Και ενεδυναμώθη
ο βασιλεύς Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και εβασίλευσε·
διότι ο Ροβοάμ ήτο ηλικίας τεσσαράκοντα και ενός
έτους ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαεπτά έτη εν
Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν
εκ πασών των φυλών του Ισραήλ, διά να θέση το
όνομα αυτού εκεί. Της δε μητρός αυτού το όνομα ήτο
Νααμά η Αμμωνίτις. **14** Και έπραξε πονηρά, επειδή
δεν προσήλωσε την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή
τον Κύριον. **15** Αι δε πράξεις του Ροβοάμ, αι πρώται
και αι έσχαται, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω
Σεμαΐου του προφήτου και Ιδδώ του βλέποντος, εν ταις
γενεαλογίαις; Ήσαν δε πάντοτε πόλεμοι μεταξύ Ροβοάμ
και Ιεροβοάμ. **16** Και εκοιμήθη ο Ροβοάμ μετά των
πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε
δε αντ' αυτού Αβιά ο υιός αυτού.

13 Και εβασίλευσεν ο Αβιά επί τον Ιούδαν εν τω
δεκάτω ογδόω έτει του βασιλέως Ιεροβοάμ. **2**
Τρία έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. Το δε όνομα της
μητρός αυτού ήτο Μιχαΐα, θυγάτηρ του Ουριήλ από
Γαβαά. Και ήτο πόλεμος μεταξύ Αβιά και Ιεροβοάμ. **3**
Και παρετάχθη ο Αβιά εις μάχην με στράτευμα δυνατών
πολεμιστών, τετρακοσίων χιλιάδων ανδρών εκλεκτών·
και ο Ιεροβοάμ παρετάχθη εις μάχην εναντίον αυτού
με οκτακοσίας χιλιάδας ανδρών εκλεκτών, δυνατών
εν ισχύϊ. **4** Και σηκωθείς ο Αβιά επί το όρος Σεμαραΐμ,
το εν τω όρει Εφραΐμ, είπεν, Ακούσατέ μου, Ιεροβοάμ
και πας ο Ισραήλ· **5** δεν πρέπει να γνωρίσητε, ότι
Κύριος ο Θεός του Ισραήλ έδωκε την βασιλείαν επί τον
Ισραήλ διαπαντός εις τον Δαβίδ, εις αυτόν και εις τους
υιούς αυτού, με συνθήκην άλατος; **6** αλλ' ο Ιεροβοάμ
ο υιός του Ναβάτ, ο δούλος του Σολομώντος υιού
του Δαβίδ, εσηκώθη και επανεστάτησεν εναντίον του
κυρίου αυτού· **7** και συνήχθησαν προς αυτόν άνθρωποι
μηδαμινοί, αχρείοι, και ενεδυναμώθησαν εναντίον του
Ροβοάμ υιού του Σολομώντος, ότε ήτο ο Ροβοάμ νέος
και απαλός την καρδίαν και δεν ηδύνατο να αντισταθή
εις αυτούς· **8** και τώρα σεις λέγετε να αντισταθήτε
εις την βασιλείαν του Κυρίου, την εις τας χείρας των
υιών του Δαβίδ, διότι είσθε πλήθος πολύ και έχετε μεθ'
εαυτών χρυσούς μόσχους, τους οποίους ο Ιεροβοάμ
έκαμεν εις εσάς διά θεούς· **9** δεν απεβάλετε τους ιερείς
του Κυρίου, τους υιούς του Ααρών, και τους Λευΐτας, και
εκάμετε εις εαυτούς ιερείς κατά τα έθνη της γης; πας
όστις προσέρχεται να ιερωθή με μόσχον βοός και επτά
κριούς, γίνεται ιερεύς εις τους μη θεούς· **10** αλλ' ημείς
τον Κύριον έχομεν θεόν ημών, και δεν εγκατελίπομεν
αυτόν· και οι ιερείς, οι λειτουργούντες εις τον Κύριον,
είναι οι υιοί του Ααρών· και οι Λευΐται, επί την εργασίαν·
11 και καίουσι προς τον Κύριον καθ' εκάστην πρωΐαν
και καθ' εκάστην εσπέραν ολοκαυτώματα και θυμίαμα
ευώδες· και διατέθουσι τους άρτους της προθέσεως επί
της τραπέζης της καθαράς και την λυχνίαν την χρυσήν
και τους λύχνους αυτής, διά να καίη πάσαν εσπέραν·
διότι ημείς φυλάττομεν την φυλακήν Κυρίου του Θεού
ημών· σεις όμως εγκατελίπετε αυτόν· **12** και ιδού, ο Θεός
αυτός είναι μεθ' ημών επί κεφαλής, και οι ιερείς αυτού
με ηχητικάς σάλπιγγας, διά να ηχώσιν εναντίον σας.
Υιοί Ισραήλ, μη πολεμείτε εναντίον Κυρίου του Θεού
των πατέρων σας· διότι δεν θέλετε ευοδωθή. **13** Ο δε
Ιεροβοάμ έστρεψε την ενέδραν διά να περιέλθη εκ των
όπισθεν αυτών· και ήσαν κατά πρόσωπον του Ιούδα,
και η ενέδρα όπισθεν αυτών. **14** Και ότε περιέβλεψεν ο
Ιούδας, ιδού, η μάχη ήτο έμπροσθεν και όπισθεν αυτών·
και εβόησαν προς τον Κύριον, και οι ιερείς εσάλπισαν
με τας σάλπιγγας. **15** Τότε οι άνδρες Ιούδα ηλάλαξαν·
και καθώς ηλάλαξαν οι άνδρες Ιούδα, ο Θεός επάταξε
τον Ιεροβοάμ και πάντα τον Ισραήλ, έμπροσθεν του
Αβιά και του Ιούδα. **16** Και έφυγον οι υιοί Ισραήλ απ'
έμπροσθεν του Ιούδα· και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός
εις την χείρα αυτών. **17** Και έκαμον ο Αβιά και ο
λαός αυτού εις αυτούς σφαγήν μεγάλην· και έπεσαν
τραυματίαι εκ του Ισραήλ πεντακόσιαι χιλιάδες ανδρών
εκλεκτών. **18** Και εταπεινώθησαν οι υιοί Ισραήλ εν τω
καιρώ εκείνω, οι δε υιοί Ιούδα υπερίσχυσαν, επειδή

ήλπισαν επί Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **19** Και κατεδίωξεν ο Αβιά εξ οπίσω του Ιεροβοάμ, και έλαβε παρ' αυτού πόλεις, την Βαιθήλ και τας κώμας αυτής, και την Ιεσανά και τας κώμας αυτής, και την Εφραΐν και τας κώμας αυτής. **20** Και δεν ανέλαβε πλέον δύναμιν ο Ιεροβοάμ εν ταις ημέραις του Αβιά· αλλ' επάταξεν αυτόν ο Κύριος, και απέθανε. **21** Και ενεδυναμώθη ο Αβιά· και έλαβεν εις εαυτόν δεκατέσσαρας γυναίκας, και εγέννησεν εικοσιδύο υιούς και δεκαέξ θυγατέρας. **22** Αι δε λοιπαί πράξεις του Αβιά και αι οδοί αυτού και οι λόγοι αυτού είναι γεγραμμένοι εν τη ιστορία του προφήτου Ιδδώ.

14 Και εκοιμήθη ο Αβιά μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ασά ο υιός αυτού. Εν ταις ημέραις αυτού η γη ησύχασε δέκα έτη. **2** Και έκαμεν ο Ασά το καλόν και το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· **3** διότι αφήρεσε τα θυσιαστήρια των αλλοτρίων θεών και τους υψηλούς τόπους, και κατεσύντριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τα άλση· **4** και είπε προς τον Ιούδαν να εκζητώσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και να κάμνωσι τον νόμον και τας εντολάς. **5** Αφήρεσεν έτι από πασών των πόλεων του Ιούδα τους υψηλούς τόπους και τα είδωλα· και ησύχασε το βασίλειον ενώπιον αυτού. **6** Και ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν τω Ιούδα· διότι ησύχασεν η γη, και δεν ήτο εις αυτόν πόλεμος εν εκείνοις τοις χρόνοις, επειδή ο Κύριος έδωκεν εις αυτόν ανάπαυσιν. **7** Διά τούτο είπε προς τον Ιούδαν, Ας οικοδομήσωμεν τας πόλεις ταύτας, και ας κάμωμεν περί αυτάς τείχη και πύργους, πύλας και μοχλούς, ενώ είμεθα κύριοι της γης, επειδή εξεζητήσαμεν Κύριον τον Θεόν ημών· εξεζητήσαμεν αυτόν, και έδωκεν εις ημάς ανάπαυσιν κυκλόθεν. Και ωκοδόμησαν και ευωδώθησαν. **8** Είχε δε ο Ασά στράτευμα εκ του Ιούδα τριακοσίας χιλιάδας, φέροντας θυρεούς και λόγχας· εκ δε του Βενιαμίν, διακοσίας ογδοήκοντα χιλιάδας, ασπιδοφόρους και τοξότας· πάντες ούτοι ήσαν δυνατοί εν ισχύϊ. **9** Εξήλθε δε εναντίον αυτών Ζερά ο Αιθίοψ, με στράτευμα εκατόν μυριάδων και με τριακοσίας αμάξας, και ήλθεν έως Μαρησά. **10** Και εξήλθεν ο Ασά εναντίον αυτού, και παρετάχθησαν εις μάχην εν τη φάραγγι Σεφαθά, πλησίον της Μαρησά. **11** Και εβόησεν ο Ασά προς Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Κύριε, δεν είναι ουδέν παρά σοι να βοηθής τους έχοντας πολλήν ή μηδεμίαν δύναμιν· βοήθησον ημάς, Κύριε Θεέ ημών· διότι επί σε πεποίθαμεν, και εν τω ονόματί σου ερχόμεθα εναντίον του πλήθους τούτου. Κύριε, συ είσαι ο Θεός ημών· ας μη υπερισχύση άνθρωπος εναντίον σου. **12** Και επάταξεν ο Κύριος τους Αιθίοπας έμπροσθεν του Ασά και έμπροσθεν του Ιούδα· και οι Αιθίοπες έφυγον. **13** Ο δε Ασά και ο λαός ο μετ' αυτού κατεδίωξαν αυτούς έως Γεράρων· και έπεσον εκ των Αιθιόπων τοσούτοι, ώστε δεν ηδύναντο να αναλάβωσι πλέον· διότι συνετρίβησαν έμπροσθεν του Κυρίου και έμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· και έλαβον λάφυρα πολλά σφόδρα. **14** Και επάταξαν πάσας τας πόλεις κύκλω των Γεράρων· διότι ο φόβος του Κυρίου επέπεσεν επ' αυτούς· και ελαφυραγώγησαν πάσας τας πόλεις· διότι ήσαν εν αυταίς λάφυρα πολλά. **15** Επάταξαν δε και τας επαύλεις των ποιμνίων και έλαβον πρόβατα πολλά και καμήλους, και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ.

15 Τότε ήλθε το πνεύμα του Θεού επί Αζαρίαν τον υιόν του Ωδήδ· **2** και εξήλθεν εις συνάντησιν του Ασά και είπε προς αυτόν, Ακούσατέ μου, Ασά και πας ο Ιούδας και ο Βενιαμίν· Ο Κύριος είναι με σας, όταν σεις είσθε μετ' αυτού· και εάν εκζητήτε αυτόν, θέλει ευρεθή εις εσάς· εάν όμως εγκαταλείψητε αυτόν, θέλει σας εγκαταλείψει· **3** πολύν μεν καιρόν εστάθη ο Ισραήλ χωρίς του αληθινού Θεού και χωρίς ιερέως διδάσκοντος και χωρίς νόμου· **4** ότε όμως εν τη στενοχωρία αυτών επέστρεψαν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και εξεζήτησαν αυτόν, ευρέθη εις αυτούς· **5** και κατ' εκείνους τους καιρούς δεν ήτο ειρήνη εις τον εξερχόμενον και εις τον εισερχόμενον, αλλ' ήσαν μεγάλαι ταραχαί επί πάντας τους κατοίκους των τόπων· **6** και εφθείρετο έθνος υπό έθνους και πόλις υπό πόλεως· διότι ο Θεός κατέθλιβεν αυτούς εν πάση στενοχωρία· **7** σεις δε ενδυναμούσθε, και ας μη ήναι εκλελυμέναι αι χείρές σας· διότι θέλει είσθαι μισθός εις το έργον σας. **8** Και ότε ήκουσεν ο Ασά τους λόγους τούτους και την προφητείαν Ωδήδ του προφήτου, ενεδυναμώθη και απέβαλε τα βδελύγματα εκ πάσης της γης Ιούδα και Βενιαμίν και εκ των πόλεων, τας οποίας έλαβεν εκ του όρους Εφραΐμ, και ανενέωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κατ' έμπροσθεν του προνάου του Κυρίου. **9** Και συνήγαγε πάντα τον Ιούδαν και τον Βενιαμίν, και τους παροικούντας μετ' αυτών εκ του Εφραΐμ και Μανασσή και εκ του Συμεών· διότι πολλοί εκ του Ισραήλ προσεχώρησαν εις αυτόν, ιδόντες ότι Κύριος ο Θεός αυτού ήτο μετ' αυτού. **10** Και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ κατά τον τρίτον μήνα του δεκάτου πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά. **11** Και προσέφεραν θυσίας εις τον Κύριον, κατά την ημέραν εκείνην, εκ των λαφύρων τα οποία έφεραν, επτακοσίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων. **12** Και εισήλθον εις συνθήκην να εκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, εξ όλης της καρδίας αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών· **13** και πας όστις δεν εκζητήση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ να θανατόνηται, από μικρού έως μεγάλου, από ανδρός έως γυναικός. **14** Και ώμοσαν προς τον Κύριον εν φωνή μεγάλη και εν αλαλαγμώ και εν σάλπιγξι και εν κερατίναις. **15** Και πας ο Ιούδας ευφράνθη εις τον όρκον· διότι ώμοσαν εξ όλης της καρδίας αυτών και εξεζήτησαν αυτόν μεθ' όλης της θελήσεως αυτών· και ευρέθη εις αυτούς· και έδωκεν εις αυτούς ο Κύριος ανάπαυσιν κυκλόθεν. **16** Έτι δε Μααχά, την μητέρα του βασιλέως Ασά, απέβαλεν αυτήν του να ήναι βασίλισσα, επειδή έκαμεν είδωλον εις άλσος· και κατέκοψεν ο Ασά το είδωλον αυτής και συνέτριψε και έκαυσεν αυτό εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν από του Ισραήλ· πλην η καρδία του Ασά ήτο τελεία πάσας τας ημέρας αυτού. **18** Και έφερεν εις τον οίκον του Θεού τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, άργυρον και χρυσόν και σκεύη. **19** Και δεν έγεινε πόλεμος έως του τριακοστού πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά.

16 Εν τω τριακοστώ έκτω έτει της βασιλείας του Ασά,
ο Βαασά βασιλεύς του Ισραήλ ανέβη εναντίον
του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφίνη
μηδένα να εξέρχηται μηδέ να εισέρχηται προς τον Ασά
βασιλέα του Ιούδα. **2** Τότε ο Ασά εξέφερεν αργύριον και
χρυσίον εκ των θησαυρών του οίκου του Κυρίου και
του οίκου του βασιλέως, και απέστειλε προς τον Βεν-
αδάδ βασιλέα της Συρίας, κατοικούντα εν Δαμασκώ,
λέγων, **3** Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου,
ως ήτο και αναμέσον του πατρός μου και του πατρός
σου· ιδού, απέστειλα προς σε αργύριον και χρυσίον·
ύπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς Βαασά
βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήση απ' εμού. **4**
Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εις τον βασιλέα Ασά, και
απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον
των πόλεων του Ισραήλ· και επάταξαν την Ιϊών και την
Δαν και την Αβέλ-μαΐμ και πάσας τας αποθήκας των
πόλεων Νεφθαλί. **5** Και ως ήκουσεν ο Βαασά, έπαυσε
να οικοδομή την Ραμά και κατέλιπε το έργον αυτού. **6**
Και παρέλαβεν ο βασιλεύς Ασά πάντα τον Ιούδαν, και
εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με
τα οποία ωκοδόμει ο Βαασά· και με ταύτα ωκοδόμησε
την Γαβαά και την Μισπά. **7** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν
Ανανί ο βλέπων ήλθε προς Ασά τον βασιλέα του Ιούδα
και είπε προς αυτόν, Επειδή επεστηρίχθης επί τον
βασιλέα της Συρίας και δεν επεστηρίχθης επί Κύριον τον
Θεόν σου, διά τούτο εξέφυγε το στράτευμα του βασιλέως
της Συρίας από της χειρός σου· **8** οι Αιθίοπες και οι
Λίβυες δεν ήσαν στράτευμα μέγα, μετά πολυαρίθμων
αμαξών και ιππέων; επειδή όμως επεστηρίχθης εις τον
Κύριον, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα σου· **9** διότι οι
οφθαλμοί του Κυρίου περιτρέχουσι διά πάσης της γης,
διά να δειχθή δυνατός υπέρ των εχόντων την καρδίαν
αυτών τελείαν προς αυτόν· εις τούτο έπραξας αφρόνως·
διά τούτο θέλεις έχει πολέμους εις το εξής. **10** Και
ωργίσθη ο Ασά κατά του βλέποντος και έβαλεν αυτόν εις
φυλακήν· διότι ηγανάκτησεν εναντίον αυτού διά τούτο.
Και κατέθλιψεν ο Ασά τινάς εκ του λαού εν εκείνω τω
καιρώ. **11** Και ιδού, αι πράξεις του Ασά, αι πρώται και
αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των
βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ. **12** Ηρρώστησε δε ο
Ασά τους πόδας αυτού εν τω τριακοστώ εννάτω έτει
της βασιλείας αυτού, εωσού η αρρωστία αυτού έγεινε
μεγίστη· αλλ' ουδέ εν τη αρρωστία αυτού εξεζήτησε
τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. **13** Και εκοιμήθη ο
Ασά μετά των πατέρων αυτού· και απέθανεν εν τω
τεσσαρακοστώ πρώτω έτει της βασιλείας αυτού. **14** Και
έθαψαν αυτόν εις τον τάφον αυτού, τον οποίον έσκαψε
δι' εαυτόν εν πόλει Δαβίδ, και έθεσαν αυτόν επί κλίνης
πλήρους ευωδίας και διαφόρων αρωμάτων μυρεψικών·
και έκαμον εις αυτόν καύσιν μεγάλην σφόδρα.

17 Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο υιός αυτού
και ενεδυναμώθη κατά του Ισραήλ. **2** Και έβαλε
δυνάμεις εις πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και
κατέστησε φρουράς εν τη γη Ιούδα και εν ταις πόλεσι
του Εφραΐμ, τας οποίας είχε κυριεύσει Ασά ο πατήρ
αυτού. **3** Και ήτο Κύριος μετά του Ιωσαφάτ, επειδή
περιεπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού ταις
πρώταις, και δεν εξεζήτησε τους Βααλείμ· **4** αλλά τον
Θεόν του πατρός αυτού εξεζήτησε και εις τας εντολάς
αυτού περιεπάτησε και ουχί κατά τα έργα του Ισραήλ. **5**
Διά τούτο εστερέωσεν ο Κύριος την βασιλείαν εν τη χειρί
αυτού· και πας ο Ιούδας έδωκε δώρα εις τον Ιωσαφάτ· και
απέκτησε πλούτον και δόξαν πολλήν. **6** Και υψώθη η
καρδία αυτού εις τας οδούς του Κυρίου· και έτι αφήρεσε
τους υψηλούς τόπους και τα άλση από του Ιούδα. **7** Και
εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους
άρχοντας αυτού, τον Βεν-αΐλ και τον Οβαδίαν και τον
Ζαχαρίαν και τον Ναθαναήλ και τον Μιχαΐαν, διά να
διδάσκωσιν εν ταις πόλεσι του Ιούδα. **8** και μετ' αυτών
τους Λευΐτας, τον Σεμαΐαν και Ναθανίαν και Ζεβαδίαν
και Ασαήλ και Σεμιραμώθ και Ιωνάθαν και Αδωνίαν
και Τωβίαν και Τωβ-αδωνίαν, τους Λευΐτας· και μετ'
αυτών Ελισαμά και Ιωράμ, τους ιερείς· **9** και εδίδασκον
εν τω Ιούδα, έχοντες μεθ' εαυτών το βιβλίον του νόμου
του Κυρίου, και περιήρχοντο εις πάσας τας πόλεις του
Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν. **10** Και επέπεσε φόβος
Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας των πέριξ του Ιούδα
τόπων· και δεν επολέμουν εναντίον του Ιωσαφάτ. **11** Και
από των Φιλισταίων έφερον δώρα προς τον Ιωσαφάτ
και φόρον αργυρίου· οι Άραβες προσέτι έφερον προς
αυτόν ποίμνια κριών επτά χιλιάδας επτακοσίους και
τράγων επτά χιλιάδας επτακοσίους. **12** Και προεχώρει ο
Ιωσαφάτ μεγαλυνόμενος σφόδρα· και ωκοδόμησεν εν
Ιούδα φρούρια και πόλεις αποθηκών. **13** Και είχε πολλά
έργα εν ταις πόλεσιν Ιούδα· και άνδρας πολεμιστάς,
δυνατούς εν ισχύϊ, εν Ιερουσαλήμ. **14** Ούτοι δε είναι οι
αριθμοί αυτών, κατά τους οίκους των πατριών αυτών·
εκ του Ιούδα, χιλίαρχοι, Αδνά ο αρχηγός, και μετ' αυτού
δυνατοί εν ισχύϊ τριακόσιαι χιλιάδες. **15** Και μετά τούτον
Ιωανάν ο αρχηγός, και μετ' αυτού διακόσιαι ογδοήκοντα
χιλιάδες. **16** Και μετά τούτον Αμασίας ο υιός του Ζιχρί,
όστις προθύμως προσέφερεν εαυτόν εις τον Κύριον·
και μετ' αυτού διακόσιαι χιλιάδες δυνατοί εν ισχύϊ.
17 Εκ δε του Βενιαμίν, δυνατός εν ισχύϊ, Ελιαδά και
μετ' αυτού τοξόται και ασπιδοφόροι διακόσιαι χιλιάδες.
18 Και μετά τούτον Ιωζαβάδ, και μετ' αυτού εκατόν
ογδοήκοντα χιλιάδες ώπλισμένοι εις πόλεμον. **19** Ούτοι
ήσαν οι υπηρετούντες τον βασιλέα, εκτός των όσους
έβαλεν ο βασιλεύς εις τας οχυράς πόλεις εν παντί τω
Ιούδα.

18 Και είχεν ο Ιωσαφάτ πλούτον και δόξαν πολλήν·
και εσυμπενθέρευσε μετά του Αχαάβ. **2** Μετά δε
χρόνους κατέβη προς τον Αχαάβ εις την Σαμάρειαν
Και έσφαξεν ο Αχαάβ πρόβατα και βόας εν αφθονία δι'
αυτόν και διά τον λαόν τον μετ' αυτού, και κατέπεισεν
αυτόν να συναναβή εις Ραμώθ-γαλαάδ. **3** Και είπεν
Αχαάβ ο βασιλεύς του Ισραήλ προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα
του Ιούδα, Έρχεσαι μετ' εμού εις Ραμώθ-γαλαάδ; Ο
δε απεκρίθη προς αυτόν, Εγώ είμαι καθώς συ, και ο
λαός μου καθώς ο λαός σου· και θέλομεν είσθαι μετά
σου εν τω πολέμω. **4** Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον
βασιλέα του Ισραήλ, Ερώτησον σήμερον, παρακαλώ,
τον λόγον του Κυρίου. **5** Και συνήθροισεν ο βασιλεύς
του Ισραήλ τους προφήτας, τετρακοσίους άνδρας, και
είπε προς αυτούς, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ,

διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Οι δε είπον, Ανάβα, και θέλει παραδώσει ο Θεός αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **6** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα έτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **7** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, είναι έτι άνθρωπός τις, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην εγώ μισώ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού αλλά πάντοτε κακόν· είναι ο Μιχαΐας ο υιός του Ιεμλά. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. **8** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ένα ευνούχον και είπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαΐαν τον υιόν του Ιεμλά. **9** Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εκάθηντο, έκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολαίς, και εκάθηντο εν τόπω ανοικτώ, κατά την είσοδον της πύλης της Σαμαρείας· και πάντες οι προφήται προεφήτευον έμπροσθεν αυτών. **10** Και Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά είχε κάμει εις εαυτόν κέρατα σιδηρά και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Διά τούτων θέλεις κερατίσει τους Συρίους, εωσού συντελέσης αυτούς. **11** Και πάντες οι προφήται προεφήτευον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ και ευοδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **12** Και ο μηνυτής, όστις υπήγε να καλέση τον Μιχαΐαν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός στόματος καλόν περί του βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν ας ήναι, παρακαλώ, ως ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. **13** Ο δε Μιχαΐας είπε, Ζη Κύριος, ό,τι μοι είπη ο Θεός μου, τούτο θέλω λαλήσει. **14** Ήλθε λοιπόν προς τον βασιλέα, και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαΐα, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Ο δε είπεν, Ανάβητε και ευοδούσθε, διότι θέλουσι παραδοθή εις την χείρα σας. **15** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζει να μη λέγης προς εμέ παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; **16** Ο δε είπεν· είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα όρη, ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα· και είπε Κύριος, Ούτοι δεν έχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν έκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. **17** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα ότι δεν θέλει προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **18** Και ο Μιχαΐας είπεν, Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου· είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού και πάσαν την στρατιάν του ουρανού παρισταμένην εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **19** Και είπε ο Κύριος, Τις θέλει απατήσει Αχαάβ τον βασιλέα του Ισραήλ, ώστε να αναβή και να πέση εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν ελάλησε λέγων ούτως, ο δε λέγων ούτως. **20** Τότε εξήλθε το πνεύμα και εστάθη ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ θέλω απατήσει αυτόν. Και είπε Κύριος προς αυτό, Τίνι τρόπω; **21** Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω είσθαι πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι πάντων των προφητών αυτού. Και είπε Κύριος, Θέλεις απατήσει και μάλιστα θέλεις κατορθώσει· έξελθε και κάμε ούτω. **22** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι τούτων των προφητών σου, και ελάλησε Κύριος κακόν επί σε. **23** Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά, ερράπισε τον Μιχαΐαν επί την σιαγόνα και είπε, Διά ποίας οδού επέρασε το πνεύμα του Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήση προς σε; **24** Και είπεν ο Μιχαΐας, Ιδού, θέλεις ιδεί καθ' ην ημέραν θέλεις εισέρχεσθαι από ταμείου εις ταμείον, διά να κρυφθής. **25** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαΐαν και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον άρχοντα της πόλεως, και προς Ιωάς τον υιόν του βασιλέως, **26** και είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Βάλετε τούτον εις την φυλακήν και τρέφετε αυτόν με άρτον θλίψεως και με ύδωρ θλίψεως, εωσού επιστρέψω εν ειρήνη. **27** Και είπεν ο Μιχαΐας, Εάν τωόντι επιστρέψης εν ειρήνη, ο Κύριος δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Ακούσατε σεις, πάντες οι λαοί. **28** Και ανέβη ο βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. **29** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Εγώ θέλω μετασχηματισθή και εισέλθει εις την μάχην· συ δε ενδύθητι την στολήν σου. Και μετεσχηματίσθη ο βασιλεύς του Ισραήλ και εισήλθον εις την μάχην. **30** Ο δε βασιλεύς της Συρίας είχε προστάξει τους άρχοντας των αμαξών αυτού, λέγων, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. **31** Και ως είδον οι άρχοντες των αμαξών τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί είπον, Ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ· και περιεκύκλωσαν αυτόν διά να πολεμήσωσιν αυτόν· αλλ' ο Ιωσαφάτ ανεβόησε, και εβοήθησεν αυτόν ο Κύριος· και απέστρεψεν αυτούς ο Θεός απ' αυτού. **32** Ιδόντες δε οι άρχοντες των αμαξών ότι δεν ήτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδιώξεως αυτού. **33** Άνθρωπος δε τις, τοξεύσας ασκόπως, εκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του θώρακος· ο δε είπεν προς τον ηνίοχον, Στρέψον την χείρα σου και έκβαλέ με εκ του στρατεύματος, διότι επληγώθην. **34** Και εμεγαλύνθη η μάχη εν τη ημέρα εκείνη· ο δε βασιλεύς του Ισραήλ ίστατο επί της αμάξης αντικρύ των Συρίων έως εσπέρας, · και περί την δύσιν του ηλίου απέθανε.

19 Και επέστρεψεν Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη, εις Ιερουσαλήμ. **2** Και εξήλθεν Ιηού ο υιός του Ανανί, ο βλέπων, εις απάντησιν αυτού, και είπε προς τον βασιλέα Ιωσαφάτ, Τον ασεβή βοηθείς και τους μισούντας τον Κύριον αγαπάς; διά τούτο οργή παρά του Κυρίου είναι επί σέ· **3** πλην ευρέθησαν εν σοι καλά πράγματα, καθότι αφήρεσας τα άλση από της γης και κατεύθυνας την καρδίαν σου εις το να εκζητής τον Θεόν. **4** Και κατώκησεν ο Ιωσαφάτ εν Ιερουσαλήμ· έπειτα εξήλθε πάλιν διά του λαού από Βηρσαβεέ έως του όρους Εφραΐμ, και επέστρεψεν αυτούς προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **5** Και κατέστησε κριτάς εν τη γη, εν πάσαις ταις οχυραίς πόλεσι του Ιούδα, εν εκάστη πόλει. **6** Και είπε προς τους κριτάς, Ιδέτε τι κάμνετε σείς· διότι δεν κρίνετε κρίσιν ανθρώπου, αλλά του Κυρίου, όστις είναι μεθ' υμών εν τη κρισολογία· **7** τώρα λοιπόν ας ήναι εφ' υμάς ο φόβος του Κυρίου· προσέχετε εις τας πράξεις σας· διότι δεν είναι αδικία παρά Κυρίω τω Θεώ ημών ουδέ προσωποληψία ουδέ δωροδοκία. **8** Και εν Ιερουσαλήμ έτι κατέστησεν ο Ιωσαφάτ κριτάς εκ των Λευϊτών και των ιερέων και εκ των αρχηγών των πατριών του Ισραήλ, διά την κρίσιν του Κυρίου και διά τας διαφοράς, και προσέτρεχον εις

Ιερουσαλήμ. 9 Και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Ούτω
θέλετε κάμνει εν φόβω Κυρίου, εν πίστει και εν καρδία
τελεία· 10 και οποιαδήποτε διαφορά έλθη προς εσάς εκ
των αδελφών σας, των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν
αυτών, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον νόμου
και εντολής, διαταγμάτων και νομίμων, θέλετε νουθετεί
αυτούς, διά να μη γίνωνται ένοχοι εις τον Κύριον, και
έλθη οργή εφ' υμάς και επί τους αδελφούς υμών· ούτω
κάμνετε, και δεν θέλετε γίνεσθαι ένοχοι· 11 και ιδού,
Αμαρίας ο ιερεύς θέλει είσθαι ο αρχηγός υμών εν πάση
υποθέσει του Κυρίου, και Ζεβαδίας ο υιός του Ισραήλ, ο
άρχων του οίκου Ιούδα, εν πάση υποθέσει του βασιλέως·
οι δε Λευΐται θέλουσιν είσθαι επιστάται έμπροσθέν σας·
ανδρίζεσθε και πράττετε, και ο Κύριος θέλει είσθαι μετά
του αγαθού.

20 Και μετά ταύτα ήλθον κατά του Ιωσαφάτ οι υιοί
Μωάβ και οι υιοί Αμμών και μετ' αυτών άλλοι
εκτός των Αμμωνιτών, διά να πολεμήσωσι. 2 Και
ήλθον και απήγγειλαν προς τον Ιωσαφάτ, λέγοντες,
Μέγα πλήθος έρχεται εναντίον σου εκ του πέραν της
θαλάσσης, εκ της Συρίας· και ιδού, είναι εν Ασασών-
θαμάρ, ήτις είναι Εν-γαδδί. 3 Και εφοβήθη ο Ιωσαφάτ
και εδόθη εις το να εκζητή τον Κύριον, και εκήρυξε
νηστείαν διά παντός του Ιούδα. 4 Και συνήχθησαν οι
άνδρες Ιούδα, διά να ζητήσωσι βοήθειαν παρά Κυρίου·
εκ πασών έτι των πόλεων Ιούδα ήλθον διά να ζητήσωσι
τον Κύριον. 5 Και εστάθη ο Ιωσαφάτ εν τη συνάξει του
Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν τω οίκω του Κυρίου, κατά
πρόσωπον της νέας αυλής, 6 και είπε, Κύριε Θεέ των
πατέρων ημών, δεν είσαι συ ο Θεός ο εν τω ουρανώ;
και δεν είσαι συ ο κυριεύων επί πάντα τα βασίλεια των
εθνών, και δεν είναι εν τη χειρί σου η δύναμις και η
ισχύς, και ουδείς δύναται να αντισταθή εις σε; 7 Δεν
είσαι συ ο Θεός ημών, ο εκδιώξας τους κατοίκους της
γης ταύτης έμπροσθεν του λαού σου Ισραήλ, και δους
αυτήν εις το σπέρμα του Αβραάμ του αγαπητού σου εις
τον αιώνα; 8 Και κατώκησαν εν αυτή και ωκοδόμησαν
εις σε αγιαστήριον εν αυτή διά το όνομά σου, λέγοντες,
9 Εάν, όταν επέλθη εφ' ημάς κακόν, ρομφαία, κρίσις
ή θανατικόν ή πείνα, σταθώμεν έμπροσθεν του οίκου
τούτου και ενώπιόν σου, διότι το όνομά σου είναι εν
τω οίκω τούτω, και βοήσωμεν προς σε εν τη θλίψει
ημών, τότε θέλεις ακούσει και σώσει. 10 Και τώρα,
ιδού, οι υιοί Αμμών και Μωάβ και οι από του όρους
Σηείρ, προς τους οποίους δεν αφήκας τον Ισραήλ να
υπάγη, ότε ήρχοντο εκ γης Αιγύπτου, αλλ' εξέκλιναν
απ' αυτών και δεν εξωλόθρευσαν αυτούς, 11 και ιδού,
πως ανταμείβουσιν ημάς, ερχόμενοι να εκβάλωσιν ημάς
από της κληρονομίας σου, την οποίαν έδωκας εις ημάς
να κληρονομήσωμεν. 12 Θεέ ημών, δεν θέλεις κρίνει
αυτούς; διότι δεν υπάρχει εις ημάς δύναμις διά να
αντισταθώμεν εις τούτο το μέγα πλήθος, το οποίον
έρχεται εφ' ημάς, και δεν εξεύρομεν τι να κάμωμεν·
αλλ' επί σε είναι οι οφθαλμοί ημών. 13 Και ίστατο
πας ο Ιούδας ενώπιον του Κυρίου με τα βρέφη αυτών,
τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών. 14 Τότε
ήλθε Πνεύμα Κυρίου επί Ιααζιήλ τον υιόν του Ζαχαρίου,
υιού του Βεναΐα, υιού του Ιεϊήλ, υιού του Ματθανίου
του Λευΐτου, εκ των υιών του Ασάφ, εν τω μέσω της
συνάξεως. 15 και είπε, Ακούσατε, πας ο Ιούδας και οι
κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και συ βασιλεύ Ιωσαφάτ·
ούτω λέγει Κύριος προς υμάς· Μη φοβείσθε σεις μηδέ
πτοηθήτε από προσώπου τούτου του μεγάλου πλήθους·
διότι η μάχη δεν είναι υμών, αλλά του Θεού· 16 κατάβητε
αύριον εναντίον αυτών· ιδού, αναβαίνουσι διά της
αναβάσεως Σίς· και θέλετε ευρεί αυτούς εν τω άκρω του
χειμάρρου, έμπροσθεν της ερήμου Ιερουήλ· 17 δεν θέλετε
πολεμήσει σεις εν ταύτη τη μάχη· παρουσιάσθητε, στήτε
και ιδέτε την μεθ' υμών σωτηρίαν του Κυρίου, Ιούδα
και Ιερουσαλήμ· μη φοβείσθε μηδέ πτοηθήτε· αύριον
εξέλθετε εναντίον αυτών· και ο Κύριος μεθ' υμών. 18
Και έκυψεν ο Ιωσαφάτ επί πρόσωπον εις την γήν· και πας
ο Ιούδας και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ έπεσον
ενώπιον του Κυρίου, προσκυνούντες τον Κύριον. 19 Και
εσηκώθησαν οι Λευΐται, εκ των υιών των Καάθιτών και
εκ των υιών των Κοριτών, διά να υμνήσωσι Κύριον
τον Θεόν του Ισραήλ εν φωνή υψωμένη σφόδρα. 20
Και εξεγερθέντες το πρωΐ· εξήλθον προς την έρημον
Θεκουέ· και ότε εξήλθον, εστάθη ο Ιωσαφάτ και
είπεν, Ακούσατέ μου, Ιούδα και οι κατοικούντες την
Ιερουσαλήμ· πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν υμών, και
θέλετε στερεωθή· πιστεύσατε τους προφήτας αυτού και
θέλετε ευοδωθή. 21 Και συμβουλευθείς μετά του λαού,
διέταξε ψαλτωδούς διά να ψάλλωσιν εις τον Κύριον
και να υμνώσι την μεγαλοπρέπειαν της αγιότητος
αυτού, εξελθόντες έμπροσθεν του στρατεύματος, και
να λέγωσι, Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι το έλεος
αυτού μένει εις τον αιώνα. 22 Και ότε ήρχισαν να
ψάλλωσι και να υμνώσιν, ο Κύριος έστησεν ενέδρας
εναντίον των υιών Αμμών, Μωάβ και των εκ του όρους
Σηείρ, των ελθόντων κατά του Ιούδα· και εκτυπήθησαν.
23 Διότι εσηκώθησαν οι υιοί Αμμών και Μωάβ κατά
των κατοίκων του όρους Σηείρ, διά να εξολοθρεύσωσι
και να εξαλείψωσιν αυτούς· και αφού συνετέλεσαν
τους κατοίκους του Σηείρ εβοήθησαν αλλήλους διά
να εξολοθρευθώσιν. 24 Ελθών δε ο Ιούδας εις την
σκοπιάν της ερήμου, ανέβλεψε προς το πλήθος, και
ιδού, ήσαν νεκρά σώματα πεπτωκότα κατά γης, και
ουδείς διεσώθη. 25 Και ότε ήλθον ο Ιωσαφάτ και ο
λαός αυτού διά να λαφυραγωγήσωσιν αυτούς, εύρηκαν
μεταξύ των νεκρών σωμάτων αυτών και πλούτη εν
αφθονία και πολύτιμον αποσκευήν, και έλαβον εις
εαυτούς τοσαύτα, ώστε δεν ηδύναντο να μεταφέρωσιν
αυτά· και εστάθησαν τρεις ημέρας λαφυραγωγούντες,
διότι τα λάφυρα ήσαν πολλά. 26 Και την τετάρτην
ημέραν συνήχθησαν εν τη κοιλάδι της Ευλογίας· διότι
εκεί ευλόγησαν τον Κύριον· διά τούτο ωνομάσθη το
όνομα του τόπου εκείνου Κοιλάς Ευλογίας έως της
ημέρας ταύτης. 27 Τότε πάντες οι άνδρες Ιούδα και της
Ιερουσαλήμ και ο Ιωσαφάτ επί κεφαλής αυτών, εκίνησαν
διά να επιστρέψωσιν εις Ιερουσαλήμ εν ευφροσύνη·
διότι εύφρανεν αυτούς ο Κύριος από των εχθρών
αυτών. 28 Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ εν ψαλτηρίοις και
κιθάραις και σάλπιγξι, προς τον οίκον του Κυρίου. 29
Και επέπεσε φόβος Θεού επί πάντα τα βασίλεια των
τόπων εκείνων; ότε ήκουσαν έτι ο Κύριος επολέμησεν
εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. 30 Και ησύχασεν

η βασιλεία του Ιωσαφάτ· διότι ο Θεός αυτού έδωκεν
εις αυτόν ανάπαυσιν κυκλόθεν. **31** Και εβασίλευσεν ο
Ιωσαφάτ επί τον Ιούδαν· τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας
ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιπέντε έτη εν
Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αζουβά
θυγάτηρ του Σιλεΐ. **32** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ Ασά
του πατρός αυτού και δεν εξέκλινεν απ' αυτής, πράττων
το ευθές ενώπιον του Κυρίου. **33** Οι υψηλοί όμως τόποι
δεν αφηρέθησαν· διότι ο λαός δεν είχον έτι κατευθύνει
τας καρδίας αυτών προς τον Θεόν των πατέρων αυτών.
34 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωσαφάτ, αι πρώται και αι
έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τοις λόγοις του Ιηού
υιού του Ανανί, οίτινες κατεγράφησαν εν τω βιβλίω
των βασιλέων του Ισραήλ. **35** Μετά δε ταύτα ηνώθη
ο Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα μετά του Οχοζίου
βασιλέως του Ισραήλ, όστις έπραξε λίαν ασεβώς. **36**
Ηνώθη δε μετ' αυτού, διά να κάμωσι πλοία, τα οποία να
πλεύσωσιν εις Θαρσείς· και έκαμον τα πλοία εν Εσιών-
γάβερ. **37** Τότε Ελιέζερ ο υιός του Δωδανά από Μαρησά
προεφήτευσεν εναντίον του Ιωσαφάτ, λέγων, Επειδή
ηνώθης μετά του Οχοζίου, ο Κύριος έθραυσε τα έργα
σου. Και συνετρίβησαν τα πλοία και δεν ηδυνήθησαν να
υπάγωσιν εις Θαρσείς.

21 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων
αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν
πόλει Δαβίδ· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός
αυτού. **2** Και είχεν αδελφούς, υιούς του Ιωσαφάτ,
τον Αζαρίαν, και Ιεχιήλ και Ζαχαρίαν και Αζαρίαν
και Μιχαήλ και Σεφατίαν· πάντες ούτοι ήσαν υιοί του
Ιωσαφάτ βασιλέως του Ισραήλ. **3** Και ο πατήρ αυτών
έδωκεν εις αυτούς δώρα πολλά αργυρίου και χρυσίου
και πολυτίμων πραγμάτων, μετά πόλεων οχυρών εν
Ιούδα· την βασιλείαν όμως έδωκεν εις τον Ιωράμ, επειδή
ήτο ο πρωτότοκος. **4** Ότε δε ο Ιωράμ υψώθη εις την
βασιλείαν του πατρός αυτού και εκραταιώθη, εθανάτωσε
πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαία και τινάς έτι
εκ των αρχόντων του Ισραήλ. **5** Τριάκοντα δύο ετών
ηλικίας ήτο ο Ιωράμ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν
οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. **6** Και περιεπάτησεν εν τη
οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς έκαμεν ο οίκος
του Αχαάβ· διότι θυγάτηρ του Αχαάβ ήτο η γυνή αυτού·
και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **7** Αλλ' ο Κύριος
δεν ηθέλησε να εξολοθρεύση τον οίκον του Δαβίδ, διά
την διαθήκην την οποίαν έκαμε προς τον Δαβίδ, και
διότι είπε να δώση λύχνον εις αυτόν και εις τους υιούς
αυτού πάντοτε. **8** Εν ταις ημέραις αυτού απεστάτησεν
ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα, και κατέστησαν
βασιλέα εφ' εαυτούς. **9** Και διήλθεν ο Ιωράμ μετά των
αρχόντων αυτού και πάσαι αι άμαξαι μετ' αυτού· και
σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους
περικυκλούντας αυτόν και τους άρχοντας των αμαξών.
10 Ούτως απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του
Ιούδα έως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν
καιρόν απεστάτησε και η Λιβνά από της υποταγής αυτού,
επειδή εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού.
11 Αυτός ωκοδόμησεν έτι υψηλούς τόπους επί τα όρη
του Ιούδα, και έκαμε τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να
πορνεύωσι και απεπλάνησε τον Ιούδαν. **12** Και ήλθε
προς αυτόν έγγραφον παρά του Ηλία του προφήτου,
λέγον, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός
σου· Επειδή δεν περιεπάτησας εν ταις οδοίς Ιωσαφάτ
του πατρός σου και εν ταις οδοίς του Ασά βασιλέως του
Ιούδα, **13** αλλά περιεπάτησας εν τη οδώ των βασιλέων
του Ισραήλ, και έκαμες τον Ιούδαν και τους κατοίκους
της Ιερουσαλήμ να πορνεύσωσι κατά τας πορνείας του
οίκου του Αχαάβ, έτι δε εθανάτωσας τους αδελφούς
σου, τον οίκον του πατρός σου, τους καλητέρους σου,
14 Ιδού, ο Κύριος θέλει πατάξει με πληγήν μεγάλην τον
λαόν σου και τα τέκνα σου και τας γυναίκάς σου και
πάντα τα υπάρχοντά σου· **15** και συ θέλεις κτυπηθή
με πολλάς αρρωστίας, με αρρωστίαν των εντοσθίων
σου, εωσού εξέλθωσι τα εντόσθιά σου εκ της αρρωστίας
από ημέρας εις ημέραν. **16** Ο Κύριος έτι διήγειρεν
εναντίον του Ιωράμ το πνεύμα των Φιλισταίων και
των Αράβων, των πλησιοχώρων των Αιθιόπων· **17** και
ανέβησαν κατά του Ιούδα και εφώρμησαν επ' αυτόν
και διήρπασαν πάντα τα υπάρχοντα τα ευρεθέντα εν
τω οίκω του βασιλέως, και τους υιούς αυτού έτι και
τας γυναίκας αυτού· ώστε δεν έμεινεν εις αυτόν άλλος
υιός, ειμή Ιωάχαζ, ο νεώτερος των υιών αυτού. **18**
Μετά δε πάντα ταύτα επάταξεν αυτόν ο Κύριος εις τα
εντόσθια αυτού με αρρωστίαν ανίατον· **19** και προϊόντος
του καιρού, μετά παρέλευσιν δύο ετών, εξήλθον τα
εντόσθια αυτού, εκ της αρρωστίας αυτού, και απέθανε
με πόνους σκληρούς. Ο δε λαός αυτού δεν έκαμεν εις
αυτόν καύσιν, κατά την καύσιν των πατέρων αυτού.
20 Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσεν·
εβασίλευσε δε εν Ιερουσαλήμ οκτώ έτη, και απήλθε
χωρίς να ήναι ποθητός· και έθαψαν αυτόν εν πόλει
Δαβίδ, πλην ουχί εν τοις τάφοις των βασιλέων.

22 Και έκαμον οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ αντ' αυτού
βασιλέα Οχοζίαν τον νεώτερον αυτού υιόν· διότι
πάντας τους πρεσβυτέρους εθανάτωσαν τα τάγματα τα
επελθόντα μετά των Αράβων εις το στρατόπεδον. Και
εβασίλευσεν Οχοζίας ο υιός του Ιωράμ βασιλέως του
Ιούδα. **2** Τεσσαράκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας
ότε εβασίλευσεν, εβασίλευσε δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ·
το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ
του Αμρί. **3** Και αυτός περιεπάτησεν εν ταις οδοίς του
οίκου Αχαάβ· διότι η μήτηρ αυτού ήτο σύμβουλος αυτού
εις το αμαρτάνειν. **4** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του
Κυρίου, καθώς ο οίκος Αχαάβ· διότι μετά τον θάνατον
του πατρός αυτού, αυτοί ήσαν οι σύμβουλοι αυτού διά
τον αφανισμόν αυτού. **5** Και διά των συμβουλών αυτών
υπήγε μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ βασιλέως του
Ισραήλ, εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της
Συρίας εις Ραμώθ-γαλαάδ· και επάταξαν οι Σύριοι τον
Ιωράμ. **6** Και επέστρεψε διά να ιατρευθή εις Ιεζραέλ,
εξ αιτίας των πληγών τας οποίας έλαβεν εν Ραμά,
ότε επολέμει κατά του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας.
Και κατέβη Αζαρίας ο υιός του Ιωράμ, ο βασιλεύς
του Ιούδα, διά να ίδη Ιωράμ τον υιόν του Αχαάβ εις
Ιεζραέλ, επειδή ήτο άρρωστος. **7** Και εστάθη παρά Θεού
όλεθρος του Οχοζίου το να έλθη προς τον Ιωράμ· διότι,
ότε ήλθεν, εξήλθε μετά του Ιωράμ εναντίον Ιηού του
υιού του Νιμσί, τον οποίον έχρισεν ο Κύριος διά να

εξολοθρεύση τον οίκον Αχαάβ. **8** Και ότε έκαμνεν ο
Ιηού την εκδίκησιν κατά του οίκου Αχαάβ, ευρών τους
άρχοντας του Ιούδα και τους υιούς των αδελφών του
Οχοζίου, τους υπηρετούντας τον Οχοζίαν, εθανάτωσεν
αυτούς. **9** Και εζήτησε τον Οχοζίαν· και συνέλαβον
αυτόν κρυπτόμενον εν Σαμαρεία και έφεραν αυτόν προς
τον Ιηού· και εθανάτωσαν αυτόν και έθαψαν αυτόν·
διότι είπον, Υιός του Ιωσαφάτ είναι, όστις εξεζήτησε τον
Κύριον εξ όλης της καρδίας αυτού. Και ο οίκος Οχοζίου
δεν είχε δύναμιν να κρατήση πλέον την βασιλείαν. **10**
Η δε Γοθολία, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι ο υιός
αυτής απέθανεν, εσηκώθη και εξωλόθρευσεν άπαν το
βασιλικόν σπέρμα του οίκου Ιούδα. **11** Ιωσαβεέθ όμως,
η θυγάτηρ του βασιλέως, λαβούσα τον Ιωάς υιόν του
Οχοζίου, έκλεψεν αυτόν εκ του μέσου των υιών του
βασιλέως των θανατουμένων, και έβαλεν αυτόν και
την τροφήν αυτού εν τω ταμείω του κοιτώνος. Ούτως η
Ιωσαβεέθ, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, η γυνή Ιωδαέ
του ιερέως, διότι ήτο αδελφή του Οχοζίου, έκρυψεν
αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και δεν εθανάτωσεν
αυτόν. **12** Και ήτο μετ' αυτών κρυπτόμενος εν τω οίκω
του Θεού εξ έτη· η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης.

23 Εν δε τω εβδόμω έτει εκραταιώθη ο Ιωδαέ, και
λαβών τους εκατοντάρχους, Αζαρίαν τον υιόν του
Ιεροάμ και Ισμαήλ τον υιόν του Ιωανάν και Αζαρίαν
τον υιόν του Ωβήδ και Μαασίαν τον υιόν του Αδαΐου
και Ελισαφάτ τον υιόν του Ζιχρί, έκαμε συνθήκην μετ'
αυτών. **2** Και περιήλθον τον Ιούδαν και συνήγαγον
τους Λευΐτας εκ πασών των πόλεων του Ιούδα και
τους αρχηγούς των πατριών του Ισραήλ, και ήλθον εις
Ιερουσαλήμ. **3** Και πάσα η σύναξις έκαμε συνθήκην
μετά του βασιλέως εν τω οίκω του Θεού. Και είπε προς
αυτούς, Ιδού, ο υιός του βασιλέως θέλει βασιλεύσει,
καθώς ελάλησε Κύριος περί των υιών του Δαβίδ. **4**
Τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει· το τρίτον
από σας οι εισερχόμενοι το σάββατον, εκ των ιερέων και
εκ των Λευϊτών, θέλουσι φυλάττει εν ταις πύλαις· **5** και
το τρίτον εν τω οίκω του βασιλέως· και το τρίτον εν τη
πύλη του θεμελίου· άπας δε ο λαός εν ταις αυλαίς του
οίκου του Κυρίου· **6** και ουδείς θέλει εισέρχεσθαι εις τον
ναόν του Κυρίου, ειμή οι ιερείς και όσοι εκ των Λευϊτών
λειτουργούσιν· αυτοί θέλουσιν εισέρχεσθαι, διότι είναι
άγιοι άπας δε ο λαός θέλει φυλάττει την φυλακήν
του Κυρίου· **7** και οι Λευΐται θέλουσι περικυκλόνει
τον βασιλέα κύκλω, έκαστος έχων τα όπλα αυτού εν
τη χειρί αυτού· και όστις εισέλθη εις τον οίκον, ας
θανατόνεται και θέλετε είσθαι μετά του βασιλέως, όταν
εισέρχηται και όταν εξέρχηται. **8** Και έκαμον οι Λευΐται
και πας ο Ιούδας κατά πάντα όσα προσέταξεν Ιωδαέ ο
ιερεύς, και έλαβον έκαστος τους άνδρας αυτού, τους
εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το
σάββατον· διότι Ιωδαέ ο ιερεύς δεν απέλυε τας τάξεις. **9**
Και έδωκεν Ιωδαέ ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας
λόγχας και τους θυρεούς και τας ασπίδας του βασιλέως
Δαβίδ, τας εν τω οίκω του Θεού. **10** Και έστησε πάντα
τον λαόν, έκαστον άνδρα έχοντα τα όπλα αυτού εν
τη χειρί αυτού, τα από της δεξιάς πλευράς του οίκου
έως της αριστεράς πλευράς του οίκου, πλησίον του
θυσιαστηρίου και του ναού, κύκλω του βασιλέως. **11**
Τότε εξήγαγον τον υιόν του βασιλέως, και επέθεσαν επ'
αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον, και έκαμον αυτόν
βασιλέα. Και έχρισαν αυτόν ο Ιωδαέ και οι υιοί αυτού
και είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **12** Και ακούσασα η Γοθολία
την φωνήν του λαού τρέχοντος και ευφημούντος τον
βασιλέα, ήλθε προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου.
13 Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του
στύλου αυτού εν τη εισόδω, και οι άρχοντες και αι
σάλπιγγες πλησίον του βασιλέως· και πας ο λαός της γης
έχαιρε και εσάλπιζον εν ταις σάλπιγξι, και οι ψαλτωδοί
έψαλλον εν τοις μουσικοίς οργάνοις και όσοι ήσαν
επιστήμονες εις το υμνωδείν· τότε διέρρηξεν η Γοθολία
τα ιμάτια αυτής και είπε, Προδοσία. Προδοσία. **14** Και
εξήγαγεν Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους
αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς,
Εκβάλετε αυτήν έξω των τάξεων· και όστις ακολουθήση
αυτήν, ας θανατόνεται εν μαχαίρα. Διότι ο ιερεύς είχεν
ειπεί, Μη θανατώσητε αυτήν εν τω οίκω του Κυρίου.
15 Και έβαλον χείρας επ' αυτήν· και ότε ήλθεν εις την
είσοδον της πύλης των ίππων, την εις τον οίκον του
βασιλέως, εθανάτωσαν αυτήν εκεί. **16** Και έκαμεν ο
Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον εαυτού και παντός του λαού
και του βασιλέως, ότι θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου.
17 Και εισήλθον ο πας ο λαός εις τον οίκον του Βάαλ,
και εκρήμνισαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τα
είδωλα αυτού κατεσύντριψαν· και Ματθάν τον ιερέα
του Βάαλ εθανάτωσαν έμπροσθεν των θυσιαστηρίων.
18 Και έδωκεν ο Ιωδαέ την επιτήρησιν του οίκου του
Κυρίου εις τας χείρας των ιερέων των Λευϊτών, τους
οποίους ο Δαβίδ διήρεσεν επί του οίκου του Κυρίου, διά
να προσφέρωσι ολοκαυτώματα του Κυρίου, ως είναι
γραμμένον εν τω νόμω του Μωϋσέως, ευφροσύνη και
εν ωδαίς, κατά την διάταξιν του Δαβίδ. **19** Και έστησε
τους πυλωρούς εν ταις πύλαις του οίκου του Κυρίου, διά
να μη εισέρχηται μηδείς ακάθαρτος δι' οποιονδήποτε
πράγμα. **20** Και έλαβε τους εκατοντάρχους και τους
δυνατούς και τους άρχοντας του λαού και πάντα τον
λαόν της γης, και κατεβίβασε τον βασιλέα εκ του οίκου
του Κυρίου· και ήλθον διά της υψηλής πύλης εις τον
οίκον του βασιλέως και εκάθισαν τον βασιλέα επί του
θρόνου της βασιλείας. **21** Και ευφράνθη πας ο λαός της
γής· και η πόλις ησύχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν
εν μαχαίρα.

24 Επτά ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάς ότε εβασίλευσεν·
εβασίλευσε δε τεσσαράκοντα έτη εν Ιερουσαλήμ·
το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Σιβιά, εκ Βηρ-σαβεέ.
2 Και έπραττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου, πάσας
τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως. **3** Και έλαβεν εις αυτόν ο
Ιωδαέ δύο γυναίκας, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
4 Και μετά ταύτα ήλθεν εις την καρδίαν του Ιωάς να
ανακαινίση τον οίκον του Κυρίου. **5** Και συναγαγών
τους ιερείς και τους Λευΐτας, είπε προς αυτούς, Εξέλθετε
εις τας πόλεις του Ιούδα, και συνάγετε από παντός του
Ισραήλ αργύριον προς επισκευήν του οίκου του Θεού σας
κατ' έτος, και επισπεύσατε το πράγμα· οι Λευΐται όμως
δεν επέσπευσαν. **6** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Ιωδαέ
τον αρχηγόν και είπε προς αυτόν, Διά τι δεν εζήτησας

παρά των Λευϊτών να εισπράξωσιν εκ του Ιούδα και εκ
της Ιερουσαλήμ τον φόρον του Μωϋσέως, του δούλου
του Κυρίου, και της συναγωγής του Ισραήλ, διά την
σκηνήν του μαρτυρίου; 7 Διότι η Γοθολία, η ασεβής, και
οι υιοί αυτής κατέφθειραν τον οίκον του Θεού· και πάντα
έτι τα αφιερώματα του οίκου του Κυρίου ανέθηκαν εις
τους Βααλείμ. 8 Έκαμον λοιπόν κατά προσταγήν του
βασιλέως εν κιβώτιον, και έθεσαν αυτό εν τη πύλη
του οίκου του Κυρίου έξω. 9 Και διεκήρυξαν εις τον
Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ να εισφέρωσι προς τον
Κύριον τον φόρον του Μωϋσέως του δούλου του Θεού,
τον επιβληθέντα επί τον Ισραήλ εν τη ερήμω. 10 Και
ηυφράνθησαν πάντες οι άρχοντες και πας ο λαός, και
εισέφερον και έρριπτον εις το κιβώτιον, εωσού γεμισθή.
11 Ότε δε εφέρετο το κιβώτιον προς τους επιστάτας
του βασιλέως διά χειρός των Λευϊτών, και ότε αυτοί
έβλεπον ότι ήτο πολύ το αργύριον, ήρχετο ο γραμματεύς
του βασιλέως και ο επιστάτης του ιερέως του πρώτου,
και εξεκένονον το κιβώτιον και φέροντες έθετον αυτό
πάλιν εις τον τόπον αυτού. Ούτως έκαμνον καθ' ημέραν
και συνήγαγον αργύριον πολύ. 12 Και έδιδεν αυτό
ο βασιλεύς και ο Ιωδαέ εις τους ποιούντας το έργον
της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και εμίσθονον
κτίστας και ξυλουργούς διά να ανακαινίσωσι τον οίκον
του Κυρίου· και σιδηρουργούς έτι και χαλκουργούς,
διά να επισκευάσωσι τον οίκον του Κυρίου. 13 Και οι
εργαζόμενοι το έργον ειργάζοντο, και διά χειρός αυτών
προέβη το έργον της επισκευής· και αποκατέστησαν τον
οίκον του Θεού εις την προτέραν αυτού κατάστασιν και
εστερέωσαν αυτόν. 14 Και αφού ετελείωσαν, έφεραν
το εναπολειφθέν αργύριον έμπροσθεν του βασιλέως
και του Ιωδαέ, και εκ τούτου κατεσκεύασαν σκεύη
διά τον οίκον του Κυρίου, σκεύη λειτουργίας και
ολοκαυτώσεως και φιάλας και σκεύη χρυσά και αργυρά.
Και προσέφερον ολοκαυτώματα εν τω οίκω του Κυρίου
διά παντός, πάσας τας ημέρας του Ιωδαέ. 15 Εγήρασε
δε ο Ιωδαέ και ήτο πλήρης ημερών, και απέθανεν·
εκατόν τριάκοντα ετών ηλικίας ήτο ότε απέθανε. 16
Και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, μετά των βασιλέων·
επειδή έπραξε καλόν εν τω Ισραήλ και προς τον Θεόν
και τον οίκον αυτού. 17 Μετά δε τον θάνατον του Ιωδαέ
ήλθον οι άρχοντες του Ιούδα και προσεκύνησαν τον
βασιλέα· τότε ο βασιλεύς επήκουσεν αυτών· 18 και
εγκατέλιπον τον οίκον Κυρίου του Θεού των πατέρων
αυτών, και ελάτρευον τα άλση και τα είδωλα· και
ήλθεν οργή κατά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, διά
ταύτην την ανομίαν αυτών. 19 Απέστειλε μεν προς
αυτούς προφήτας, διά να επαναφέρωσιν αυτούς εις τον
Κύριον, και διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών· αλλά
δεν έδωκαν ακρόασιν. 20 Και περιεχύθη το Πνεύμα
του Θεού επί Ζαχαρίαν τον υιόν του Ιωδαέ του ιερέως,
και σταθείς επάνωθεν του λαού, είπε προς αυτούς,
Ούτω λέγει ο Θεός· Διά τι παραβαίνετε σεις τας εντολάς
του Κυρίου; δεν θέλετε βεβαίως ευοδωθή· επειδή σεις
εγκατελίπετε τον Κύριον, και αυτός εγκατέλιπεν εσάς.
21 Και συνώμοσαν κατ' αυτού· και ελιθοβόλησαν αυτόν
με λίθους διά προσταγής του βασιλέως εν τη αυλή
του οίκου του Κυρίου. 22 Και δεν ενεθυμήθη Ιωάς ο
βασιλεύς το έλεος, το οποίον έκαμεν εις αυτόν Ιωδαέ ο
πατήρ αυτού, αλλ' εθανάτωσε τον υιόν αυτού· ενώ δε
απέθνησκεν, είπεν, Ο Κύριος ας ίδη και ας εκζητήση. 23
Και εν τω τέλει του έτους ανέβη το στράτευμα της Συρίας
εναντίον αυτού· και ήλθον επί τον Ιούδαν και επί την
Ιερουσαλήμ, και εξωλόθρευσαν πάντας τους άρχοντας
του λαού εκ μέσου του λαού, και έστειλαν πάντα τα
λάφυρα αυτών προς τον βασιλέα της Δαμασκού. 24 Αν
και το στράτευμα της Συρίας ήλθε μετ' ολίγων ανδρών,
ο Κύριος όμως παρέδωκε στράτευμα μέγα σφόδρα εις
την χείρα αυτών, επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν
των πατέρων αυτών· και εξετέλεσαν κρίσιν κατά του
Ιωάς. 25 Αφού δε ανεχώρησαν απ' αυτού, αφήσαντες
αυτόν εν αρρωστίαις μεγάλαις, συνώμοσαν εναντίον
αυτού οι δούλοι αυτού διά το αίμα των υιών Ιωδαέ του
ιερέως, και εθανάτωσαν αυτόν επί της κλίνης αυτού,
και απέθανε· και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, δεν
έθαψαν όμως αυτόν εν τοις τάφοις των βασιλέων. 26 Οι
δε συνομόσαντες εναντίον αυτού ήσαν ούτοι Ζαβάδ ο
υιός της Σιμεάθ της Αμμωνίτιδος και Ιωζαβάδ ο υιός της
Σιμρίθ της Μωαβίτιδος. 27 Περί δε των υιών αυτού και
του πλήθους των υπ' αυτού φορτίων, και της επισκευής
του οίκου του Θεού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις
υπομνήμασι του βιβλίου των βασιλέων. Εβασίλευσε δε
αντ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

25 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας εβασίλευσεν ο Αμασίας,
και εβασίλευσεν εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ· το
δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιωαδάν, εξ Ιερουσαλήμ.
2 Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχί εν
καρδία τελεία. 3 Ως δε η βασιλεία εκραταιώθη εις αυτόν,
εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους φονεύσαντας τον
βασιλέα τον πατέρα αυτού· 4 τα τέκνα όμως αυτών
δεν εθανάτωσεν, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω,
εν τω βιβλίω του Μωϋσέως, όπου ο Κύριος προσέταξε,
λέγων, οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα
τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους
πατέρας· αλλ' έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού
αμάρτημα. 5 Και συνήγαγεν ο Αμασίας τον Ιούδαν, και
κατέστησεν εξ αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους,
κατ' οίκους πατριών, διά παντός του Ιούδα και Βενιαμίν·
και ηρίθμησεν αυτούς από είκοσι ετών και επάνω,
και εύρηκεν αυτούς τριακοσίας χιλιάδας, εκλεκτούς,
εξερχομένους εις πόλεμον, κρατούντας λόγχην και
ασπίδα. 6 Εμίσθωσεν έτι εκ του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας
δυνατών εν ισχύϊ, δι' εκατόν τάλαντα αργυρίου. 7 Ήλθε
δε προς αυτόν άνθρωπος του Θεού, λέγων, Βασιλεύ,
ας μη έλθη μετά σου το στράτευμα του Ισραήλ· διότι ο
Κύριος δεν είναι μετά του Ισραήλ, μετά πάντων των
υιών Εφραΐμ· 8 αλλ' εάν θέλης να υπάγης, κάμε τούτο·
ενδυναμώθητι διά τον πόλεμον· ο Θεός όμως θέλει
σε κατατροπώσει έμπροσθεν του εχθρού· διότι ο Θεός
έχει δύναμιν να βοηθήση και να κατατροπώση. 9 Ο
δε Αμασίας είπε προς τον άνθρωπον του Θεού, Αλλά
τι θέλομεν κάμει διά τα εκατόν τάλαντα, τα οποία
έδωκα εις το στράτευμα του Ισραήλ; Και ο άνθρωπος
του Θεού απεκρίθη, Ο Κύριος είναι δυνατός να δώση
εις σε πλειότερα τούτων. 10 Τότε διεχώρισεν αυτούς
ο Αμασίας, το στράτευμα το ελθόν προς αυτόν εκ του
Εφραΐμ, διά να επιστρέψωσιν εις τον τόπον αυτών· και

εξήφθη σφόδρα ο θυμός αυτών κατά του Ιούδα, και
επέστρεψαν εις τον τόπον αυτών με έξαψιν θυμού.
11 Ενεδυναμώθη δε ο Αμασίας και εξήγαγε τον λαόν
αυτού και υπήγεν εις την κοιλάδα του άλατος και
επάταξε τους υιούς Σηείρ δέκα χιλιάδας. **12** Και δέκα
χιλιάδας ζώντας ηχμαλώτισαν οι υιοί Ιούδα, και έφεραν
αυτούς εις το άκρον του κρημνού και κατεκρήμνιζον
αυτούς από του άκρου του κρημνού, ώστε πάντες
διερράγησαν. **13** Οι άνδρες όμως του στρατεύματος,
το οποίον απέπεμψεν ο Αμασίας, διά να μη υπάγωσι
μετ' αυτού εις πόλεμον, επέπεσον επί τας πόλεις του
Ιούδα, από Σαμαρείας έως Βαιθ-ωρών, και επάταξαν
τρεις χιλιάδας εξ αυτών και έλαβον λάφυρα πολλά.
14 Αφού δε ο Αμασίας επέστρεψεν από της σφαγής
των Ιδουμαίων, έφερε τους θεούς των υιών Σηείρ και
έστησεν αυτούς εις εαυτόν θεούς και προσεκύνησεν
έμπροσθεν αυτών και εθυμίασεν εις αυτούς. **15** Διά
τούτο εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Αμασίου·
και απέστειλε προς αυτόν προφήτην και είπε προς
αυτόν, Διά τι εξεζήτησας τους θεούς του λαού, οίτινες
δεν ηδυνήθησαν να ελευθερώσωσι τον λαόν αυτών
εκ της χειρός σου; **16** Και ενώ ελάλει προς αυτόν, ο
βασιλεύς είπε προς αυτόν, Σύμβουλον σε έκαμον του
βασιλέως; παύσον· διά τι να θανατωθής; Και έπαυσεν ο
προφήτης, ειπών, Εξεύρω ότι ο Θεός εβουλεύθη να σε
εξολοθρεύση, επειδή έκαμες τούτο και δεν υπήκουσας
εις την συμβουλήν μου. **17** Τότε συνεβουλεύθη Αμασίας
ο βασιλεύς του Ιούδα και απέστειλε προς τον Ιωάς υιόν
του Ιωάχαζ, υιού του Ιηού, τον βασιλέα του Ισραήλ,
λέγων, Ελθέ, να ίδωμεν αλλήλους προσωπικώς. **18**
Και απέστειλεν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον
Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η άκανθα η εν
τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω
Λιβάνω, λέγουσα, Δος την θυγατέρα σου εις τον υιόν
μου διά γυναίκα· πλην διέβη θηρίον του αγρού το
εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την άκανθαν. **19** Συ
λέγεις, ιδού, επάταξας τον Εδώμ· και η καρδία σου
επήρθη εις καύχησιν· κάθου τώρα εν τω οίκω σου· διά τι
εμπλέκεσαι εις κακόν, διά το οποίον ήθελες πέσει, συ
και ο Ιούδας μετά σου; **20** Αλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσε·
διότι εκ Θεού ήτο τούτο, διά να παραδώση αυτούς εις
την χείρα των εχθρών, επειδή εξεζήτησαν τους θεούς
του Εδώμ. **21** Ανέβη λοιπόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ·
και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός και Αμασίας ο
βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμές, ήτις είναι του Ιούδα.
22 Και εκτυπήθη ο Ιούδας έμπροσθεν του Ισραήλ, και
έφυγον έκαστος εις τας σκηνάς αυτού. **23** Και συνέλαβεν
Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ Αμασίαν τον βασιλέα του
Ιούδα, υιόν του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ, εν Βαιθ-σεμές,
και έφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και κατεδάφισε το
τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης Εφραΐμ έως της
πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας. **24** Και λαβών
παν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη
τα ευρεθέντα εν τω οίκω του Θεού μετά του Ωβήδ-
εδώμ, και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως,
και ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εις Σαμάρειαν. **25**
Έζησε δε Αμασίας ο υιός του Ιωάς ο βασιλεύς του Ιούδα,
μετά τον θάνατον του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ βασιλέως
του Ισραήλ, δεκαπέντε έτη. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις
του Αμασίου, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, δεν είναι
γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και
του Ισραήλ; **27** Και ύστερον αφού εστράφη ο Αμασίας
από όπισθεν του Κυρίου, έκαμον συνωμοσίαν κατ' αυτού
εν Ιερουσαλήμ· και έφυγεν εις Λαχείς· απέστειλαν όμως
κατόπιν αυτού εις Λαχείς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί.
28 Και έφεραν αυτόν επί ίππων, και έθαψαν αυτόν μετά
των πατέρων αυτού εν πόλει Ιούδα.

26 Έλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Οζίαν, όντα
ηλικίας δεκαέξ ετών, και έκαμον αυτόν βασιλέα
αντί του πατρός αυτού Αμασίου. **2** Ούτος ωκοδόμησε
την Αιλώθ και επέστρεψεν αυτήν εις τον Ιούδαν, αφού
ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού. **3**
Δεκαέξ ετών ηλικίας ήτο ο Οζίας ότε εβασίλευσε, και
εβασίλευσε πεντήκοντα δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε
όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεχολία εξ Ιερουσαλήμ. **4**
Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα όσα
έπραξεν Αμασίας ο πατήρ αυτού. **5** Και εξεζήτει τον Θεόν
εν ταις ημέραις του Ζαχαρίου, του νοήμονος εις τας
οράσεις του Θεού· και όσον καιρόν εξεζήτει τον Κύριον,
ευώδονεν αυτόν ο Θεός. **6** Και εξήλθε και επολέμησεν
εναντίον των Φιλισταίων, και εκρήμνισε το τείχος της
Γαθ και το τείχος της Ιαβνή και το τείχος της Αζώτου
και ωκοδόμησε πόλεις εν Αζώτω και εν Φιλισταίοις. **7**
Και εβοήθησεν αυτόν ο Θεός εναντίον των Φιλισταίων
και εναντίον των Αράβων των κατοικούντων εν Γούρ-
βαάλ, και των Μεουνείμ. **8** Και έδωκαν οι Αμμωνίται
δώρα εις τον Οζίαν· και διεδόθη το όνομα αυτού έως
της εισόδου της Αιγύπτου· διότι εκραταιώθη εις άκρον.
9 Και ωκοδόμησεν ο Οζίας πύργους εν Ιερουσαλήμ,
επί της πύλης της γωνίας και επί της πύλης της
φάραγγος και επί των γωνιών, και ωχύρωσεν αυτούς.
10 Ωικοδόμησεν έτι πύργους εν τη ερήμω και ήνοιξε
πολλά φρέατα· διότι είχε κτήνη πολλά και εν τοις
χαμηλοίς τόποις και εν ταις πεδιάσι και γεωργούς και
αμπελουργούς εν τη ορεινή και εν τω Καρμήλω· διότι
ηγάπα την γεωργίαν. **11** Και είχεν ο Οζίας στράτευμα
πολεμιστών, εξερχομένων εις πόλεμον κατά τάγματα,
κατά τον αριθμόν της απαριθμήσεως αυτών γενομένης
υπό Ιεϊήλ του γραμματέως και Μαασία του επιστάτου,
υπό την οδηγίαν του Ανανίου, ενός των στρατηγών του
βασιλέως. **12** Πας ο αριθμός των αρχηγών των πατριών
των δυνατών εν ισχύϊ ήτο δύο χιλιάδες εξακόσιοι. **13**
Και υπό την οδηγίαν αυτών ήτο δύναμις πολεμική,
τριακόσιαι επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι, δυνατοί και
ανδρείοι εις τον πόλεμον, διά να βοηθώσι τον βασιλέα
εναντίον των εχθρών. **14** Και ητοίμασεν εις αυτούς ο
Οζίας, εις άπαν το στράτευμα, θυρεούς και λόγχας και
περικεφαλαίας και θώρακας και τόξα και σφενδόνας
διά λίθους. **15** Και έκαμεν εν Ιερουσαλήμ μηχανάς,
εφευρημένας υπό μηχανικών, διά να ήναι επί των
πύργων και επί των γωνιών, ώστε να ρίπτωσι δι' αυτών
βέλη και λίθους μεγάλους· και εξήλθε το όνομα αυτού
μακράν· διότι εβοηθείτο θαυμασίως, εωσού εκραταιώθη.
16 Αλλ' αφού εκραταιώθη, επήρθη η καρδία αυτού εις
διαφθοράν· και ησέβησεν εις Κύριον τον Θεόν αυτού και
εισήλθεν εις τον ναόν του Κυρίου διά να θυμιάση επί το
θυσιαστήριον του θυμιάματος. **17** Και Αζαρίας ο ιερεύς

εισήλθε κατόπιν αυτού, και μετ' αυτού ογδοήκοντα
ιερείς του Κυρίου, άνδρες δυνατοί· 18 και αντέστησαν εις
τον Οζίαν τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Δεν ανήκει
εις σε, Οζία, να θυμιάσης εις τον Κύριον, αλλ' εις τους
ιερείς τους υιούς του Ααρών, τους καθιερωμένους να
θυμιάζωσιν· έξελθε εκ του αγιαστηρίου· διότι ησέβησας·
και τούτο δεν θέλει είσθαι προς δόξαν εις σε παρά
Κυρίου του Θεού. 19 Ο δε Οζίας, έχων εν τη χειρί
αυτού θυμιατήριον διά να θυμιάση, εθυμώθη· και ενώ
εθυμώθη προς τους ιερείς, ανέτειλεν η λέπρα εν τω
μετώπω αυτού έμπροσθεν των ιερέων εν τω οίκω του
Κυρίου, πλησίον του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. 20
Και ανέβλεψεν εις αυτόν Αζαρίας ο ιερεύς ο πρώτος και
πάντες οι ιερείς, και ιδού, ήτο λεπρός κατά το μέτωπον
αυτού· και έσπευσαν να εκβάλωσιν αυτόν εκείθεν· και
αυτός μάλιστα έσπευσε να εξέλθη, διότι επάταξεν αυτόν
ο Κύριος. 21 Και ήτο ο Οζίας ο βασιλεύς λεπρός έως
της ημέρας του θανάτου αυτού· και κατώκει εν οίκω
κεχωρισμένω λεπρός· διότι απεκόπη από του οίκου του
Κυρίου· ήτο δε επί του οίκου του βασιλέως Ιωθάμ ο υιός
αυτού, κρίνων τον λαόν της γης. 22 Αι δε λοιπαί πράξεις
του Οζίου, αι πρώται και αι έσχαται, εγράφησαν υπό
Ησαΐου του προφήτου υιού του Αμώς. 23 Και εκοιμήθη
ο Οζίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν
μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίω της ταφής των
βασιλέων· διότι είπον, Είναι λεπρός. Και εβασίλευσεν
αντ' αυτού Ιωθάμ ο υιός αυτού.

27 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωθάμ ότε
εβασίλευσε· και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν
Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιερουσά,
θυγάτηρ του Σαδώκ. 2 Και έπραξε το ευθές ενώπιον
Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν Οζίας ο πατήρ αυτού·
δεν εισήλθεν όμως εις τον ναόν του Κυρίου. Και ο λαός
ήτο έτι διεφθαρμένος. 3 Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν
πύλην του οίκου του Κυρίου· και επί του τείχους του
Οφήλ ωκοδόμησε πολλά. 4 Ωικοδόμησεν έτι πόλεις εν
τη ορεινή του Ιούδα, και εν τοις δρυμοίς ωκοδόμησε
φρούρια και πύργους. 5 Και πολεμήσας με τον βασιλέα
των υιών Αμμών, υπερίσχυσεν εναντίον αυτών. Και κατ'
εκείνον τον ενιαυτόν οι υιοί Αμμών έδωκαν εις αυτόν
εκατόν τάλαντα αργυρίου και δέκα χιλιάδας κόρων
σίτου και δέκα χιλιάδας κριθής. Τόσα επλήρωσαν εις
αυτόν οι υιοί Αμμών και το δεύτερον έτος και το τρίτον.
6 Και εκραταιώθη ο Ιωθάμ, επειδή κατεύθυνε τας οδούς
αυτού ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. 7 Αι δε λοιπαί
πράξεις του Ιωθάμ και πάντες οι πόλεμοι αυτού, και αι
οδοί αυτού, ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των
βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. 8 Εικοσιπέντε ετών
ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ
έτη εν Ιερουσαλήμ. 9 Και εκοιμήθη ο Ιωθάμ μετά των
πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ·
εβασίλευσε δε αντ' αυτού Άχαζ ο υιός αυτού.

28 Είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Άχαζ ότε εβασίλευσε,
και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ· δεν
έπραξεν όμως το ευθές ενώπιον Κυρίου, ως ο Δαβίδ ο
πατήρ αυτού· 2 αλλά περιεπάτησεν εν ταις οδοίς των
βασιλέων του Ισραήλ και έκαμεν έτι είδωλα χωνευτά εις
τους Βααλείμ. 3 Και αυτός εθυμίασεν εν τη κοιλάδι του
υιού Εννόμ και διεβίβασε τα τέκνα αυτού διά του πυρός,
κατά τα βδελύγματα των εθνών τα οποία εξεδίωξεν ο
Κύριος απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 4 Και εθυσίαζε
και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί τους
λόφους και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. 5 Διά
τούτο παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού εις την
χείρα του βασιλέως της Συρίας· και επάταξαν αυτόν,
και έλαβον αιχμαλώτους μέγα πλήθος εξ αυτών και
έφεραν αυτούς εις Δαμασκόν. Και παρεδόθη έτι εις την
χείρα του βασιλέως του Ισραήλ, όστις επάταξεν αυτόν
εν σφαγή μεγάλη. 6 Διότι Φεκά ο υιός του Ρεμαλία
εθανάτωσεν εκ του Ιούδα εκατόν είκοσι χιλιάδας εν μιά
ημέρα, πάντας δυνατούς εν ισχύϊ, επειδή εγκατέλιπον
Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. 7 Και Ζιχρί, ανήρ
δυνατός εκ του Εφραΐμ, εθανάτωσε Μαασίαν τον υιόν
του βασιλέως και Αζρικάμ τον επιστάτην του παλατίου
και Ελκανά τον δεύτερον μετά τον βασιλέα. 8 Και
ηχμαλώτισαν οι υιοί Ισραήλ εκ των αδελφών αυτών
διακοσίας χιλιάδας, γυναίκας, υιούς και θυγατέρας, και
έλαβον έτι λάφυρα πολλά εξ αυτών και έφεραν τα
λάφυρα εις Σαμάρειαν. 9 Ήτο δε εκεί προφήτης του
Κυρίου, ονομαζόμενος Ωδήδ· και εξήλθεν εις απάντησιν
του στρατεύματος του ερχομένου εις Σαμάρειαν και είπε
προς αυτούς, Ιδού, επειδή Κύριος ο Θεός των πατέρων
σας εθυμώθη κατά του Ιούδα, παρέδωκεν αυτούς εις
την χείρα σας· και σεις εθανατώσατε αυτούς εν μανία,
ήτις έφθασεν έως του ουρανού· 10 και τώρα λέγετε
να υποτάξητε εις εαυτούς τους υιούς Ιούδα και της
Ιερουσαλήμ διά δούλους και δούλας· δεν είναι με σας,
με σας μάλιστα, αμαρτίαι εναντίον Κυρίου του Θεού
σας; 11 τώρα λοιπόν ακούσατέ μου και επιστρέψατε
τους αιχμαλώτους, τους οποίους ηχμαλωτίσατε εκ των
αδελφών σας· διότι οργή θυμού Κυρίου επίκειται εις
εσάς. 12 Και εσηκώθησάν τινές εκ των αρχόντων των
υιών Εφραΐμ, Αζαρίας ο υιός του Ιωανάν, Βαραχίας ο
υιός του Μεσιλλεμώθ και Εζεκίας ο υιός του Σαλλούμ
και Αμασά ο υιός του Αδλαΐ εναντίον των ερχομένων
από του πολέμου, 13 και είπον προς αυτούς, Δεν θέλετε
εισάξει εδώ τους αιχμαλώτους· διότι ενώ ηνομήσαμεν
εις Κύριον, θέλετε να προσθέσητε εις τας αμαρτίας ημών
και εις τας ανομίας ημών· διότι μεγάλη είναι ανομία
ημών, και οργή θυμού επίκειται επί τον Ισραήλ. 14 Και
αφήκαν οι πολεμισταί τους αιχμαλώτους και τα λάφυρα
ενώπιον των αρχόντων και πάσης της συνάξεως. 15 Και
σηκωθέντες οι άνδρες, οι ονομασθέντες κατ' όνομα,
έλαβον τους αιχμαλώτους και πάντας τους γυμνούς
αυτών ενέδυσαν εκ των λαφύρων· και αφού ενέδυσαν
αυτούς και υπεδημάτωσαν αυτούς και έδωκαν εις
αυτούς να φάγωσι και να πίωσι και ήλειψαν αυτούς,
και πάντας τους αδυνάτους εξ αυτών μετεκόμισαν επί
όνους και έφεραν αυτούς εις Ιεριχώ, την πόλιν των
φοινίκων, προς τους αδελφούς αυτών· και επέστρεψαν
εις Σαμάρειαν. 16 Κατά τον καιρόν εκείνον ο βασιλεύς
Άχαζ απέστειλε προς τους βασιλείς της Ασσυρίας, διά να
βοηθήσωσιν αυτόν. 17 Διότι ελθόντες πάλιν οι Ιδουμαίοι
επάταξαν τον Ιούδαν και έλαβον αιχμαλώτους. 18
Και εφορμήσαντες οι Φιλισταίοι εις τας πόλεις της
πεδινής και της μεσημβρινής του Ιούδα· εκυρίευσαν

την Βαιθ-σεμές και την Αιαλών και την Γεδηρώθ, και
την Σοκχώ και τας κώμας αυτής, και την Θαμνά και
τας κώμας αυτής, και την Γιμζώ και ταις κώμας αυτής·
και κατώκησαν εκεί. **19** Διότι ο Κύριος εταπείνωσε
τον Ιούδαν διά τον Άχαζ βασιλέα του Ισραήλ· επειδή
διέφθειρε τον Ιούδαν και ησέβησε σφόδρα εις τον
Κύριον. **20** Και ήλθε προς αυτόν ο Θελγάθ-φελνασάρ,
βασιλεύς της Ασσυρίας, και κατέθλιψεν αυτόν αντί
να ενδυναμώση αυτόν. **21** Διότι ο Άχαζ, λαβών τους
θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και του οίκου του
βασιλέως και των αρχόντων, έδωκεν εις τον βασιλέα της
Ασσυρίας· πλην ουχί εις βοήθειαν αυτού. **22** Και εν τω
καιρώ της στενοχωρίας αυτού έτι μάλλον παρηνόμησεν
εις τον Κύριον αυτός ο βασιλεύς Άχαζ. **23** Και εθυσίαζεν
εις τους θεούς της Δαμασκού, τους πατάξαντας αυτόν·
και έλεγεν, Επειδή οι θεοί του βασιλέως της Συρίας
βοηθούσιν αυτούς, εις τούτους θέλω θυσιάσει, διά να
βοηθήσωσι και εμέ. Εκείνοι όμως εστάθησαν η φθορά
αυτού και παντός του Ισραήλ. **24** Και συνήθροισεν ο
Άχαζ τα σκεύη του οίκου του Θεού, και κατέκοψε τα
σκεύη του οίκου του Θεού και έκλεισε τας θύρας του
οίκου του Κυρίου, και έκαμεν εις εαυτόν θυσιαστήρια
εν πάση γωνία εν Ιερουσαλήμ. **25** Και εν πάση πόλει
του Ιούδα έκαμεν υψηλούς τόπους, διά να θυμιάζη εις
άλλους θεούς, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν των
πατέρων αυτού. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις αυτού και πάσαι
αι οδοί αυτού, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι
γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και
Ισραήλ. **27** Και εκοιμήθη ο Άχαζ μετά των πατέρων
αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τη πόλει, εν Ιερουσαλήμ·
δεν έφεραν όμως αυτόν εις τους τάφους των βασιλέων
του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός
αυτού.

29 Ο Εζεκίας εβασίλευσεν ηλικίας εικοσιπέντε ετών,
και εβασίλευσεν εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ·
το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αβιά, θυγάτηρ του
Ζαχαρίου. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά
πάντα όσα έπραξε Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Ούτος εν
τω πρώτω έτει της βασιλείας αυτού, τον πρώτον μήνα,
ήνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου και επεσκεύασεν
αυτάς. **4** Και εισήγαγε τους ιερείς και τους Λευΐτας, και
συνήγαγεν αυτούς εις την ανατολικήν πλατείαν, **5** και
είπε προς αυτούς, Ακούσατέ μου, Λευΐται· Αγιάσθητε
τώρα, και αγιάσατε τον ναόν Κυρίου του Θεού των
πατέρων σας και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ του
αγίου τόπου. **6** Διότι οι πατέρες ημών παρηνόμησαν
και έπραξαν πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών
και εγκατέλιπον αυτόν, και απέστρεψαν τα πρόσωπα
αυτών από του κατοικητηρίου του Κυρίου και έστρεψαν
τα νώτα· **7** και έκλεισαν τας θύρας του προνάου και
έσβεσαν τους λύχνους και θυμίαμα δεν εθυμίαζον και
ολοκαυτώματα δεν προσέφερον εις τον Θεόν του Ισραήλ
εν τω αγίω τόπω. **8** Διά τούτο η οργή του Κυρίου ήλθεν
επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ, και παρέδωκεν
αυτούς εις διασποράν, εις έκστασιν και εις συριγμόν,
καθώς βλέπετε με τους οφθαλμούς σας. **9** Διότι ιδού, οι
πατέρες ημών έπεσον διά μαχαίρας· και οι υιοί ημών και
αι θυγατέρες ημών και αι γυναίκες ημών είναι διά τούτο
εις αιχμαλωσίαν. **10** Τώρα λοιπόν έχω εν τη καρδία
μου να κάμω διαθήκην προς τον Κύριον τον Θεόν του
Ισραήλ, διά να αποστρέψη την οργήν του θυμού αυτού
αφ' ημών. **11** Τέκνα μου, μη πλανάσθε τώρα· διότι ο
Κύριος σας εξέλεξε διά να παρίστασθε ενώπιον αυτού,
να υπηρετήτε αυτόν και να ήσθε λειτουργοί αυτού και
να θυμιάζητε. **12** Τότε εσηκώθησαν οι Λευΐται, Μαάθ ο
υιός του Αμασαΐ και Ιωήλ ο υιός του Αζαρίου, εκ των
υιών των Κααθιτών· εκ δε των υιών του Μεραρί, Κείς
ο υιός του Αβδί και Αζαρίας ο υιός του Ιαλελεήλ· και
εκ των Γηρσωνιτών, Ιωάχ ο υιός του Ζιμμά και Εδέν
ο υιός του Ιωάχ· **13** και εκ των υιών του Ελισαφάν,
Σιμρί και Ιεϊήλ· και εκ των υιών του Ασάφ, Ζαχαρίας και
Ματθανίας· **14** και εκ των υιών του Αιμάν, Ιεχιήλ και
Σιμεΐ· και εκ των υιών του Ιεδουθούν, Σεμαΐας και Οζιήλ.
15 Και συνήγαγον τους αδελφούς αυτών και ηγιάσθησαν
και ήλθον, ως προσέταξεν ο βασιλεύς διά του λόγου
του Κυρίου, να καθαρίσωσι τον οίκον του Κυρίου. **16**
Και εισήλθον οι ιερείς εις το ενδότερον του οίκου
του Κυρίου, διά να καθαρίσωσιν αυτόν· και εξέβαλον
πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω ναώ του
Κυρίου, εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου· οι δε Λευΐται
λαβόντες, έφεραν έξω εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17**
Και ήρχισαν να αγιάζωσι τη πρώτη του μηνός του
πρώτου, και τη ογδόη ημέρα του μηνός εισήλθον εις
τον πρόναον του Κυρίου. Και ηγίασαν τον οίκον του
Κυρίου εν οκτώ ημέραις, και τη δεκάτη έκτη του μηνός
του πρώτου ετελείωσαν. **18** Τότε εισήλθον προς Εζεκίαν
τον βασιλέα και είπον, Εκαθαρίσαμεν όλον τον οίκον
του Κυρίου και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και
πάντα τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως
και πάντα τα σκεύη αυτής· **19** και πάντα τα σκεύη, τα
οποία εμίανεν ο βασιλεύς Άχαζ επί της βασιλείας αυτού,
ότε απεστάτησεν, ητοιμάσαμεν και ηγιάσαμεν· και ιδού,
είναι έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου. **20** Τότε
εξηγέρθη Εζεκίας ο βασιλεύς, και συναγαγών τους
άρχοντας της πόλεως, ανέβη προς τον οίκον του Κυρίου.
21 Και έφεραν επτά μόσχους και επτά κριούς και επτά
αρνία και επτά τράγους διά προσφοράν περί αμαρτίας
υπέρ της βασιλείας και υπέρ του αγιαστηρίου και υπέρ
του Ιούδα. Και είπε προς τους ιερείς, τους υιούς Ααρών,
να προσφέρωσιν αυτά επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου.
22 Και έσφαξαν τους μόσχους· και παραλαβόντες οι
ιερείς το αίμα, ερράντισαν επί το θυσιαστήριον· ομοίως
έσφαξαν τους κριούς και ερράντισαν το αίμα επί το
θυσιαστήριον· και έσφαξαν τα αρνία και ερράντισαν το
αίμα επί το θυσιαστήριον. **23** Έπειτα προσήγαγον τους
τράγους, διά την περί αμαρτίας προσφοράν, έμπροσθεν
του βασιλέως και της συνάξεως, οι δε επέθεσαν τας
χείρας αυτών επ' αυτούς· **24** και έσφαξαν αυτούς οι
ιερείς και ερράντισαν το αίμα αυτών περί αμαρτίας
επί το θυσιαστήριον, διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ
παντός του Ισραήλ· διότι ο βασιλεύς προσέταξε το
ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν υπέρ
παντός του Ισραήλ. **25** Και έστησε τους Λευΐτας εν τω
οίκω του Κυρίου εν κυμβάλοις, εν ψαλτηρίοις και εν
κιθάραις, κατά το πρόσταγμα του Δαβίδ και Γαδ του
βλέποντος του βασιλέως και Νάθαν του προφήτου· διότι
το πρόσταγμα ήτο παρά Κυρίου διά των προφητών

αυτού. **26** Και εστάθησαν οι Λευΐται με τα όργανα του
Δαβίδ και οι ιερείς με τας σάλπιγγας. **27** Και είπεν
ο Εζεκίας να προσφέρωσι την ολοκαύτωσιν επί του
θυσιαστηρίου. Και ότε ήρχισεν η ολοκαύτωσις, ήρχισεν
ο ύμνος του Κυρίου, με τας σάλπιγγας και με τα όργανα
τα διωρισμένα παρά του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ.
28 Και προσεκύνει πάσα η σύναξις και έψαλλον οι
ψαλτωδοί και οι σαλπιγκταί εσάλπιζον· όλον τούτο
εξηκολούθει εωσού ετελείωσεν η ολοκαύτωσις. **29** Και
ως ετελείωσαν προσφέροντες, έκλιναν ο βασιλεύς και
πάντες οι ευρεθέντες μετ' αυτού και προσεκύνησαν. **30**
Και είπε προς τους Λευΐτας Εζεκίας ο βασιλεύς και οι
άρχοντες να υμνώσι τον Κύριον με τους λόγους του Δαβίδ
και Ασάφ του βλέποντος. Και ύμνησαν εν ευφροσύνη
και κύψαντες προσεκύνησαν. **31** Τότε αποκριθείς ο
Εζεκίας είπε, Τώρα είσθε καθιερωμένοι εις τον Κύριον·
προσέλθετε και προσφέρετε θυσίας και ευχαριστηρίους
προσφοράς εν τω οίκω του Κυρίου. Και προσέφερεν η
σύναξις θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς, και πας
πρόθυμος την καρδίαν, ολοκαυτώματα. **32** Και έγεινεν
ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων, τα οποία προσέφερεν η
σύναξις, εβδομήκοντα μόσχοι, εκατόν κριοί, διακόσια
αρνία· πάντα ταύτα ήσαν διά ολοκαύτωσιν προς τον
Κύριον. **33** Τα δε αφιερώματα ήσαν εξακόσιοι βόες και
τρισχίλια πρόβατα. **34** Οι ιερείς όμως ήσαν ολίγοι και
δεν ηδύναντο να εκδέρωσι πάντα τα ολοκαυτώματα·
όθεν οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται εβοήθησαν αυτούς,
εωσού η εργασία συνετελέσθη και εωσού ηγιάσθησαν
οι ιερείς· διότι οι Λευΐται εστάθησαν ευθύτεροι την
καρδίαν εις το να αγιασθώσι, παρά οι ιερείς. **35** Έτι
δε τα ολοκαυτώματα ήσαν πολλά, μετά των στεάτων
των ειρηνικών προσφορών, και μετά των σπονδών δι'
έκαστον ολοκαύτωμα. Ούτως αποκατεστάθη η υπηρεσία
του οίκου του Κυρίου. **36** Και ευφράνθη ο Εζεκίας και
πας ο λαός, ότι ο Θεός προδιέθεσε τον λαόν· επειδή το
πράγμα έγεινεν αιφνιδίως.

30 Και απέστειλεν ο Εζεκίας προς πάντα τον Ισραήλ
και Ιούδαν· έγραψεν έτι επιστολάς προς Εφραΐμ
και Μανασσή, διά να έλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου
εν Ιερουσαλήμ, να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν
του Ισραήλ. **2** Διότι συνεβουλεύθη ο βασιλεύς και οι
άρχοντες αυτού και πάσα η σύναξις εν Ιερουσαλήμ να
κάμωσι το πάσχα εν τω δευτέρω μηνί. **3** Επειδή δεν
ηδυνήθησαν να κάμωσιν αυτό εν τω καιρώ εκείνω, διότι
οι ιερείς δεν ήσαν αρκετά ηγιασμένοι και ο λαός δεν
ήτο συνηγμένος εν Ιερουσαλήμ. **4** Και ήρεσε το πράγμα
εις τον βασιλέα και εις πάσαν την σύναξιν. **5** Όθεν
απεφάσισαν να διακηρύξωσι διά παντός του Ισραήλ, από
Βηρ-σαβεέ έως Δαν, να έλθωσι διά να κάμωσι πάσχα εις
Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ· διότι από
πολλού χρόνου δεν είχον κάμει κατά το γεγραμμένον.
6 Και υπήγαν οι ταχυδρόμοι μετά των επιστολών παρά
του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, διά παντός του
Ισραήλ και Ιούδα, και κατά την προσταγήν του βασιλέως,
λέγοντες, υιοί Ισραήλ, επιστρέψατε προς Κύριον τον
Θεόν του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισραήλ· και αυτός θέλει
επιστρέψει εις τους εναπολειφθέντας από σας, όσοι
διεσώθητε εκ χειρός των βασιλέων της Ασσυρίας· **7**
και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες σας και καθώς οι
αδελφοί σας, οίτινες ησέβησαν εις Κύριον τον Θεόν των
πατέρων αυτών· και παρέδωκεν αυτούς εις ερήμωσιν,
ως βλέπετε· **8** τώρα μη σκληρύνητε τον τράχηλόν σας,
καθώς οι πατέρες σας· υποτάχθητε εις τον Κύριον και
εισέλθετε εις το αγιαστήριον αυτού, το οποίον ηγίασεν
εις τον αιώνα· και δουλεύσατε Κύριον τον Θεόν σας, διά
να αποστρέψη την έξαψιν του θυμού αυτού αφ' υμών·
9 διότι εάν επιστρέψητε προς τον Κύριον, οι αδελφοί
σας και τα τέκνα σας θέλουσιν ευρεί έλεος έμπροσθεν
των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και θέλουσιν επανέλθει
εις την γην ταύτην· διότι οικτίρμων και ελεήμων
είναι Κύριος ο Θεός σας και δεν θέλει αποστρέψει το
πρόσωπον αυτού από σας, εάν επιστρέψητε προς αυτόν.
10 Και διήλθον οι ταχυδρόμοι από πόλεως εις πόλιν διά
της γης του Εφραΐμ και Μανασσή και έως Ζαβουλών·
πλην εκείνοι κατεγέλασαν αυτούς και εμυκτήρισαν
αυτούς. **11** Τινές όμως εκ του Ασήρ και Μανασσή
και Ζαβουλών υπέκλιναν και ήλθον εις Ιερουσαλήμ.
12 Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις
αυτούς καρδίαν μίαν, διά να κάμωσι την προσταγήν
του βασιλέως και των αρχόντων, κατά τον λόγον του
Κυρίου. **13** Και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ λαός πολύς,
διά να κάμωσι την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί τω
δευτέρω, σύναξις μεγάλη σφόδρα. **14** Και σηκωθέντες,
αφήρεσαν τα θυσιαστήρια τα εν Ιερουσαλήμ· και πάντα
τα θυσιαστήρια του θυμιάματος αφήρεσαν και έρριψαν
αυτά εις τον χείμαρρον Κέδρων. **15** Και εθυσίασαν
το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του δευτέρου μηνός· και
εντράπησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και αγιασθέντες
εισέφεραν ολοκαυτώματα εις τον οίκον του Κυρίου.
16 Και εστάθησαν εν τω τόπω αυτών, κατά την τάξιν
αυτών, κατά τον νόμον Μωϋσέως του ανθρώπου του
Θεού· και ερράντιζον οι ιερείς το αίμα, λαμβάνοντες
εκ της χειρός των Λευϊτών. **17** Διότι ήσαν πολλοί εν
τη συνάξει, οι μη αγιασθέντες· διά τούτο έλαβον οι
Λευΐται το φορτίον να σφάξωσι τα αρνία του πάσχα διά
πάντα τον μη καθαρόν, διά να αγιάσωσιν αυτούς εις
τον Κύριον. **18** Επειδή μέγα μέρος εκ του λαού, πολλοί
εκ του Εφραΐμ και Μανασσή, Ισσάχαρ και Ζαβουλών
δεν είχον καθαρισθή, αλλ' έτρωγον το πάσχα ουχί κατά
το γεγραμμένον· ο Εζεκίας όμως εδεήθη υπέρ αυτών,
λέγων, Ο αγαθός Κύριος ας γείνη ίλεως εις πάντα, **19**
όστις κατευθύνει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή
τον Θεόν, Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού, και αν
δεν εκαθαρίσθη κατά τον καθαρισμόν του αγιαστηρίου.
20 Και επήκουσεν ο Κύριος του Εζεκίου και συνεχώρησε
τον λαόν. **21** Και έκαμον οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες
εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν
ευφροσύνη μεγάλη· και ύμνουν οι Λευΐται και οι ιερείς
τον Κύριον καθ' εκάστην ημέραν, τον Κύριον, με όργανα
δυνατά. **22** Και ελάλησεν ο Εζεκίας κατά την καρδίαν
πάντων των Λευϊτών των εχόντων σύνεσιν αγαθήν
περί του Κυρίου· και έτρωγον εν τη εορτή επτά ημέρας,
θυσιάζοντες θυσίας ειρηνικάς και δοξολογούντες Κύριον
τον Θεόν των πατέρων αυτών. **23** Και συνεβουλεύθη
πάσα η σύναξις να κάμωσιν άλλας επτά ημέρας· και
έκαμον άλλας επτά ημέρας ευφροσύνην. **24** Διότι
προσέφερεν Εζεκίας, ο βασιλεύς του Ιούδα, εις την

σύναξιν χιλίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων· και οι άρχοντες προσέφεραν εις την σύναξιν χιλίους βόας και δέκα χιλιάδας προβάτων· και ηγιάσθησαν πολλοί ιερείς. **25** Και ευφράνθησαν πάσα η σύναξις του Ιούδα και οι ιερείς και οι Λευΐται και πάσα η σύναξις η συνελθούσα εκ του Ισραήλ και οι ξένοι οι ελθόντες εκ της γης του Ισραήλ και οι κατοικούντες εν Ιούδα. **26** Και έγεινεν ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ· διότι από των ημερών του Σολομώντος υιού του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ, δεν έγεινε τοιούτον πράγμα εν Ιερουσαλήμ. **27** Μετά ταύτα σηκωθέντες οι ιερείς οι Λευΐται ηυλόγησαν τον λαόν· και επηκούσθη η φωνή αυτών, και ήλθεν η προσευχή αυτών εις τον ουρανόν, το άγιον κατοικητήριον του Κυρίου.

31 Αφού δε συνετελέσθησαν πάντα ταύτα, πας ο Ισραήλ οι ευρεθέντες εξήλθον εις τας πόλεις του Ιούδα και συνέτριψαν τα αγάλματα και κατέκοψαν τα άλση και εκρήμνισαν τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια από παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· το αυτό έκαμον και εις τον Εφραΐμ και Μανασσή, εωσού συνετέλεσαν. Τότε επέστρεψαν πάντες οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την ιδιοκτησίαν αυτού, εις τας εαυτών πόλεις. **2** Και διέταξεν ο Εζεκίας τας διαιρέσεις των ιερέων και των Λευϊτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, έκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού, τους ιερείς και τους Λευΐτας, διά τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να λειτουργώσι και να δοξολογώσι και να υμνώσιν εν ταις πύλαις των σκηνωμάτων του Κυρίου. **3** Διέταξε και το μερίδιον του βασιλέως εκ των υπαρχόντων αυτού, διά τας ολοκαυτώσεις, διά τας πρωϊνάς και εσπερινάς ολοκαυτώσεις και διά τας ολοκαυτώσεις των σαββάτων και των νεομηνιών και των επισήμων εορτών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου. **4** Είπεν έτι προς τον λαόν τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, να δίδη την μερίδα των ιερέων και Λευϊτών, διά να ενισχύωνται εν τω νόμω του Κυρίου. **5** Και καθώς εξεδόθη ο λόγος, οι υιοί Ισραήλ έφεραν εν αφθονία απαρχάς σίτου, οίνου και ελαίου και μέλιτος και πάντων των γεννημάτων του αγρού· έφεραν έτι εν αφθονία τα δέκατα παντός πράγματος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ και Ιούδα, οι κατοικούντες εν τους πόλεσιν Ιούδα, και αυτοί έφεραν τα δέκατα βοών και προβάτων και τα δέκατα των αγίων πραγμάτων των αφιερουμένων εις Κύριον τον Θεόν αυτών, και έθεσαν κατά σωρούς. **7** Εν τω τρίτω μηνί ήρχισαν να κάμνωσι τους σωρούς και εν τω εβδόμω μηνί ετελείωσαν. **8** και ότε ήλθον ο Εζεκίας και οι άρχοντες και είδον τους σωρούς, ηυλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ. **9** Έπειτα ηρώτησεν ο Εζεκίας τους ιερείς και τους Λευΐτας περί των σωρών. **10** Και απεκρίθη προς αυτόν Αζαρίας, ο πρώτος ιερεύς, εκ του οίκου Σαδώκ, και είπεν, Αφού ήρχισαν να φέρωσι τας προσφοράς εις τον οίκον του Κυρίου, εφάγομεν εις χορτασμόν, και επερίσσευσε πλήθος· διότι ο Κύριος ηυλόγησε τον λαόν αυτού· και το εναπολειφθέν είναι η μεγάλη αύτη αφθονία. **11** Τότε είπεν ο Εζεκίας να ετοιμάσωσι ταμεία εκ τω οίκω του Κυρίου· και ητοίμασαν, **12** και εισέφεραν εν πίστει τας προσφοράς και τα δέκατα και τα αφιερώματα· επ' αυτών δε ήτο επιστάτης Χωνανίας ο Λευΐτης και μετ' αυτόν Σιμεΐ ο αδελφός αυτού. **13** Ο δε Ιεχιήλ και Αζαζίας και Ναχάθ και Ασαήλ και Ιεριμώθ και Ιωζαβάδ και Ελιήλ και Ισμαχίας και Μαάθ και Βεναΐας ήσαν επιτηρηταί, υπό την οδηγίαν του Χωνανίου και Σιμεΐ του αδελφού αυτού, διά προσταγής Εζεκίου του βασιλέως και Αζαρίου του επιστάτου του οίκου του Θεού. **14** Και Κωρή ο υιός του Ιεμνά του Λευΐτου, ο πυλωρός κατά ανατολάς, ήτο επί των προαιρετικών προσφορών του Θεού, διά να διανέμη τας προσφοράς του Κυρίου και τα αγιώτατα πράγματα. **15** Και μετ' αυτόν Εδέν και Μινιαμείν και Ιησούς και Σεμαΐας, Αμαρίας και Σεχανίας, εν ταις πόλεσι των ιερέων εμπεπιστευμένοι να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών κατά τας διαιρέσεις αυτών, εξ ίσου εις τον μεγάλον και εις τον μικρόν, **16** εις πάντα τον εισερχόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το καθημερινόν αυτού μερίδιον, διά την εις τα υπουργήματα αυτών υπηρεσίαν αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, εκτός των αρσενικών αυτών, τα οποία απηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν, από τριών ετών ηλικίας και επάνω· **17** η απαρίθμησις δε των ιερέων και των Λευϊτών έγεινε κατά τον οίκον των πατριών αυτών, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, κατά τα υπουργήματα αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών· **18** και εις πάντα τα τέκνα αυτών, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, εις πάσαν την σύναξιν, οίτινες απηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν· διότι εν πίστει ηγιάσθησαν εις τα άγια. **19** Περί δε των υιών Ααρών των ιερέων εν τοις αγροίς των προαστείων των πόλεων αυτών, ήσαν εν εκάστη πόλει άνθρωποι διωρισμένοι κατ' όνομα διά να δίδωσι μερίδια εις πάντα τα αρσενικά μεταξύ των ιερέων και εις πάντα τα απαριθμηθέντα μεταξύ των Λευϊτών. **20** Και ούτως έκαμεν ο Εζεκίας καθ' όλον τον Ιούδαν· και έπραξε το καλόν και ευθές και αληθινόν ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **21** Και εις παν έργον, το οποίον ήρχισεν εις την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, και εις τον νόμον και εις τα προστάγματα, εκζητών τον Θεόν αυτού, έκαμνεν αυτό εξ όλης της καρδίας αυτού και ευωδούτο.

32 Μετά τα πράγματα ταύτα και την αλήθειαν ταύτην, ήλθε Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας, και εισήλθεν εις τον Ιούδαν και εστρατοπέδευσεν εναντίον των οχυρών πόλεων και είπε να υποτάξη αυτάς εις εαυτόν. **2** Και ιδών ο Εζεκίας, ότι ο Σενναχειρείμ ήλθε και ο σκοπός αυτού ήτο να πολεμήση εναντίον της Ιερουσαλήμ, **3** συνεβουλεύθη μετά των αρχόντων αυτού και μετά των δυνατών αυτού, να εμφράξη τα ύδατα των πηγών των έξω της πόλεως· και συνήργησαν μετ' αυτού. **4** Και συνήχθη λαός πολύς, και ενέφραξαν πάσας τας πηγάς και τον ποταμόν τον ρέοντα διά μέσου της γης, λέγων, Διά τι ελθόντες οι βασιλείς της Ασσυρίας να εύρωσιν ύδωρ πολύ; **5** Ενδυναμωθείς έτι ανωκοδόμησεν όλον το τείχος το κεχαλασμένον και ύψωσεν έως των πύργων, και άλλο τείχος έξω και επεσκεύασε την Μιλλώ της πόλεως Δαβίδ, και έκαμεν όπλα πολλά και θυρεούς. **6** Και έβαλε πολεμάρχους επί τον λαόν, και συνήθροισεν αυτούς προς εαυτόν εις την πλατείαν της πύλης της πόλεως και ελάλησε κατά την καρδίαν

αυτών, λέγων, 7 Ενδυναμούσθε και ανδρίζεσθε, μη
φοβηθήτε μηδέ πτοηθήτε από προσώπου του βασιλέως
της Ασσυρίας, και από προσώπου παντός του πλήθους
του μετ' αυτού· διότι πλειότεροι είναι μεθ' ημών παρά
μετ' αυτού· 8 μετ' αυτού είναι βραχίονες σάρκινοι μεθ'
ημών δε είναι Κύριος ο Θεός ημών, διά να βοηθή ημάς
και να μάχηται τας μάχας ημών. Και ενεθαρρύνθη ο
λαός εις τους λόγους Εζεκίου του βασιλέως του Ιούδα.
9 Μετά ταύτα απέστειλεν ο Σενναχειρείμ βασιλεύς
της Ασσυρίας τους δούλους αυτού εις Ιερουσαλήμ,
αυτός δε, έχων μεθ' εαυτού πάσαν την δύναμιν αυτού,
επολιόρκει την Λαχείς, προς Εζεκίαν τον βασιλέα του
Ιούδα, και προς πάντα τον Ιούδαν τον εν Ιερουσαλήμ,
λέγων, 10 Ούτω λέγει Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της
Ασσυρίας· Εις τι πεποιθότες κάθησθε, πολιορκούμενοι
εν Ιερουσαλήμ; 11 Δεν σας απατά ο Εζεκίας διά να
σας παραδώση εις θάνατον από πείνης και από δίψης,
λέγων, Κύριος ο Θεός ημών θέλει ελευθερώσει ημάς
εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; 12 Αυτός
ούτος ο Εζεκίας δεν εσήκωσε τους υψηλούς αυτού
τόπους και τα θυσιαστήρια αυτού και είπε προς τον
Ιούδαν και προς τον Ιερουσαλήμ, λέγων, Έμπροσθεν
ενός μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεί και επ'
αυτό θέλετε θυμιάζει; 13 Δεν εξεύρετε τι έπραξα εγώ
και οι πατέρες μου εις πάντας τους λαούς της γης;
ηδυνήθησαν οι θεοί των εθνών της γης να λυτρώσωσι
τους τόπους αυτών εκ της χειρός μου; 14 Τις εκ πάντων
των θεών των εθνών εκείνων, τα οποία οι πατέρες μου
εξωλόθρευσαν, ηδυνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού
εκ της χειρός μου, ώστε να δυνηθή ο Θεός υμών να
λυτρώση υμάς εκ της χειρός μου; 15 Τώρα λοιπόν ας μη
σας πλανά ο Εζεκίας, και ας μη σας απατά ούτως, και
μη πιστεύετε αυτόν· διότι ουδείς θεός ουδενός έθνους
ή βασιλείας ηδυνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού εκ
της χειρός μου και εκ της χειρός των πατέρων μου·
πολύ ολιγώτερον ο Θεός σας θέλει σας λυτρώσει εκ
της χειρός μου. 16 Και περισσότερα έτι ελάλησαν οι
δούλοι αυτού εναντίον Κυρίου του Θεού και εναντίον
του δούλου αυτού Εζεκίου. 17 Και επιστολάς έγραψε διά
να ονειδίση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και να λαλήση
κατ' αυτού, λέγων, Καθώς οι θεοί των εθνών της γης
δεν ελύτρωσαν τον λαόν αυτών εκ της χειρός μου, ούτω
και ο Θεός του Εζεκίου δεν θέλει λυτρώσει τον λαόν
αυτού εκ της χειρός μου. 18 Τότε εβόησαν Ιουδαϊστί,
μετά φωνής μεγάλης, προς τον λαόν της Ιερουσαλήμ
τον επί του τείχους, διά να φοβίσωσιν αυτούς και να
ταράξωσιν αυτούς, όπως κυριεύσωσι την πόλιν· 19
και ελάλησαν κατά του Θεού της Ιερουσαλήμ, καθώς
κατά των θεών των λαών της γης, οίτινες είναι έργα
χειρών ανθρώπων. 20 Και προσευχήθη περί τούτων
Εζεκίας ο βασιλεύς και Ησαΐας ο προφήτης, ο υιός του
Αμώς, και εβόησαν προς τον ουρανόν. 21 Και απέστειλε
Κύριος άγγελον, όστις ηφάνισε πάντας τους δυνατούς
εν ισχύϊ και τους άρχοντας και τους στρατηγούς εν τω
στρατοπέδω του βασιλέως της Ασσυρίας. Και επέστρεψε
με κατησχυμμένον πρόσωπον εις την γην αυτού. Και ότε
εισήλθεν εις τον οίκον του θεού αυτού, οι εξελθόντες
εκ των σπλάγχνων αυτού εθανάτωσαν αυτόν εκεί εν
μαχαίρα. 22 Και έσωσεν ο Κύριος τον Εζεκίαν και τους
κατοίκους της Ιερουσαλήμ εκ της χειρός Σενναχειρείμ
του βασιλέως της Ασσυρίας και εκ της χειρός πάντων,
και ησφάλισεν αυτούς κυκλόθεν. 23 Και έφεραν πολλοί
δώρα προς τον Κύριον εις Ιερουσαλήμ και πολύτιμα
πράγματα προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα· και
εμεγαλύνθη έκτοτε ενώπιον πάντων των εθνών. 24 Κατ'
εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας έως θανάτου·
και προσευχήθη εις τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού και
έδωκεν εις αυτόν σημείον. 25 Πλην δεν ανταπέδωκεν ο
Εζεκίας κατά την εις αυτόν ευεργεσίαν· διότι επήρθη
η καρδία αυτού· όθεν επήλθεν οργή επ' αυτόν και επί
τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. 26 Και εταπεινώθη
ο Εζεκίας διά την έπαρσιν της καρδίας αυτού, αυτός
και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και δεν ήλθεν επ'
αυτούς η οργή του Κυρίου εν ταις ημέραις του Εζεκίου.
27 Απέκτησε δε ο Εζεκίας πλούτον και δόξαν πολλήν
σφόδρα· και έκαμεν εις εαυτόν θησαυρούς αργυρίου
και χρυσίου και λίθων πολυτίμων και αρωμάτων και
ασπίδων και παντός είδους σκευών επιθυμητών· 28
και αποθήκας διά το εισόδημα του σίτου και του οίνου
και του ελαίου· και σταύλους διά παν είδος κτηνών
και μάνδρας διά ποίμνια. 29 Και έκαμεν εις εαυτόν
πόλεις και απέκτησε πρόβατα και βόας εις πλήθος· διότι
ο Θεός έδωκεν εις αυτόν περιουσίαν πολλήν σφόδρα.
30 Έφραξεν έτι αυτός ο Εζεκίας την άνω έξοδον των
υδάτων του Γιών, και διηύθυνεν αυτά κάτω προς δυσμάς
της πόλεως Δαβίδ. Και ευωδώθη ο Εζεκίας εις πάντα τα
έργα αυτού. 31 Επί των πρέσβεων όμως των αρχόντων
της Βαβυλώνος, οίτινες έστειλαν προς αυτόν διά να
ερευνήσωσι περί του θαύματος του γενομένου εν τη
γη, ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν, διά να δοκιμάση αυτόν,
ώστε να γνωρίση πάντα τα εν τη καρδία αυτού. 32 Αι δε
λοιπαί πράξεις του Εζεκίου και τα ελέη αυτού, ιδού,
είναι γεγραμμένα εν τη οράσει Ησαΐου του προφήτου,
υιού του Αμώς, εν τω βιβλίω των βασιλέων Ιούδα και
Ισραήλ. 33 Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων
αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τω υψηλοτέρω των τάφων
των υιών Δαβίδ· και πας ο Ιούδας και οι κάτοικοι της
Ιερουσαλήμ έκαμον εις αυτόν τιμάς εν τω θανάτω
αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο υιός
αυτού.

33 Δώδεκα ετών ηλικίας ήτο ο Μανασσής ότε
εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα πέντε
έτη εν Ιερουσαλήμ. 2 Και έπραξε πονηρά ενώπιον
του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία
εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ· 3
και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους
Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε, και ανήγειρε
θυσιαστήρια εις τους Βααλείμ, και έκαμεν άλση και
προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και
ελάτρευσεν αυτά. 4 Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω
οίκω του Κυρίου, περί του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν
Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι το όνομά μου εις τον αιώνα. 5
Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν του
ουρανού εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. 6
Και αυτός διεβίβασε τους υιούς αυτού διά του πυρός εν
τη κοιλάδι του υιού του Εννόμ· και προεμάντευε καιρούς
και έκαμνεν οιωνισμούς και μαγείας και εσύστησεν

ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς· πολλά πονηρά
έπραξεν ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίση αυτόν.
7 Και έστησε το γλυπτόν, την εικόνα την οποίαν έκαμεν,
εν τω οίκω του Θεού, περί του οποίου ο Θεός είπε προς
τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν
τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα
από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά
μου εις τον αιώνα· 8 και δεν θέλω μετασαλεύσει τον
πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν παρέδωκα εις
τους πατέρας σας· εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι
πάντα όσα προσέταξα εις αυτούς, κατά πάντα τον νόμον
και τα διατάγματα και τας κρίσεις τας δοθείσας διά του
Μωϋσέως. 9 Και επλάνησεν ο Μανασσής τον Ιούδαν
και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ώστε να πράττωσι
πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάνισεν
απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 10 Και ελάλησε Κύριος
προς τον Μανασσήν και προς τον λαόν αυτού· πλην δεν
έδωκαν ακρόασιν. 11 Διά τούτο έφερε κατ' αυτών ο
Κύριος τους άρχοντας του στρατεύματος του βασιλέως
της Ασσυρίας, και επίασαν τον Μανασσήν μεταξύ των
θάμνων και δέσαντες αυτόν με αλύσεις, έφεραν αυτόν
εις Βαβυλώνα. 12 Και ενώ ήτο εν θλίψει, ικέτευσε
Κύριον τον Θεόν αυτού και εταπεινώθη σφόδρα ενώπιον
του Θεού των πατέρων αυτού, 13 και προσηυχήθη εις
αυτόν· τότε ηλέησεν αυτόν και επήκουσε της δεήσεως
αυτού και επανέφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, εις το
βασίλειον αυτού. Τότε εγνώρισεν ο Μανασσής έτι ο
Κύριος αυτός είναι ο Θεός. 14 Μετά δε ταύτα ωκοδόμησε
τείχος έξω της πόλεως Δαβίδ, προς δυσμάς του Γιών, εν
τη κοιλάδι, έως της εισόδου της πύλης της ιχθυϊκής, και
περιεκύκλωσε το Οφήλ και ύψωσεν αυτό εις μέγα ύψος,
και έβαλε πολεμάρχους εν πάσαις ταις ωχυρωμέναις
πόλεσι του Ιούδα. 15 Και αφήρεσε τους ξένους θεούς
και την εικόνα από του οίκου του Κυρίου και πάντα
τα θυσιαστήρια, τα οποία ωκοδόμησεν εν τω όρει του
οίκου του Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ· και έρριψεν αυτά
έξω της πόλεως. 16 Και ανώρθωσε το θυσιαστήριον του
Κυρίου και εθυσίασεν επ' αυτού θυσίας ειρηνικάς και
ευχαριστηρίους, και προσέταξε τον Ιούδαν να λατρεύη
Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. 17 Ο λαός όμως εθυσίαζεν
έτι επί τους υψηλούς τόπους, πλην μόνον εις Κύριον τον
Θεόν αυτών. 18 Αι δε λοιπαί πράξεις του Μανασσή και η
προσευχή αυτού η προς τον Θεόν αυτού και οι λόγοι των
βλεπόντων, οίτινες ελάλησαν προς αυτόν εν ονόματι
Κυρίου του Θεού Ισραήλ, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν
τοις χρονικοίς των βασιλέων του Ισραήλ. 19 Και η
προσευχή αυτού, και πως εισηκούσθη, και πάσαι αι
αμαρτίαι αυτού και η αποστασία αυτού και τα μέρη,
όπου ωκοδόμησεν υψηλούς τόπους και έστησε τα άλση
και τα γλυπτά, πριν ταπεινωθή, ιδού, είναι γεγραμμένα
εν τοις λόγοις των βλεπόντων. 20 Και εκοιμήθη ο
Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν
εν τω οίκω αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμών ο
υιός αυτού. 21 Εικοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Αμών ότε
εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο έτη εν Ιερουσαλήμ. 22
Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς έπραξε
Μανασσής ο πατήρ αυτού· και εθυσίαζεν ο Αμών εις
πάντα τα γλυπτά, τα οποία Μανασσής ο πατήρ αυτού
έκαμε, και ελάτρευεν αυτά· 23 και δεν εταπεινώθη
ενώπιον του Κυρίου, καθώς εταπεινώθη Μανασσής ο
πατήρ αυτού· αλλ' αυτός ο Αμών ηνόμησε μάλλον και
μάλλον. 24 Και συνώμοσαν οι δούλοι αυτού κατ' αυτού
και εθανάτωσαν αυτόν εν τω οίκω αυτού. 25 Ο δε λαός
της γης εθανάτωσε πάντας τους συνομόσαντας κατά
του βασιλέως Αμών· και έκαμεν ο λαός της γης βασιλέα
αντ' αυτού Ιωσίαν τον υιόν αυτού.

34 Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε·
και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα
και εν. 2 Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, και
περιεπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού, και
δεν εξέκλινε δεξιά η αριστερά. 3 Και εν τω ογδόω έτει
της βασιλείας αυτού, νέος ων έτι, ήρχισε να εκζητή τον
Θεόν του Δαβίδ του πατρός αυτού· και εν τω δωδεκάτω
έτει ήρχισε να καθαρίζη τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ
από των υψηλών τόπων και από των άλσεων και
των γλυπτών και των χωνευτών. 4 Και κατέστρεψαν
έμπροσθεν αυτού τα θυσιαστήρια των Βααλείμ· και
τα είδωλα τα υπεράνω αυτών κατεκρήμνισε· και τα
άλση και τα γλυπτά και τα χωνευτά κατεσύντριψε και
ελέπτυνεν εις σκόνην και έρριψεν αυτήν επί τα μνήματα
των θυσιαζόντων εις αυτά. 5 Και τα οστά των ιερέων
έκαυσεν επί των θυσιαστηρίων αυτών και εκαθάρισε τον
Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. 6 Και έκαμε το αυτό εις τας
πόλεις του Μανασσή και Εφραΐμ και Συμεών και μέχρι
του Νεφθαλί, κύκλω των ηρημωμένων τόπων αυτών. 7
Και αφού κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τα άλση και
κατελέπτυνεν εις σκόνην τα γλυπτά και κατέκοψε πάντα
τα είδωλα διά πάσης της γης του Ισραήλ, επέστρεψεν
εις Ιερουσαλήμ. 8 Εν δε τω δεκάτω ογδόω έτει της
βασιλείας αυτού, αφού εκαθάρισε την γην και τον
ναόν, εξαπέστειλε τον Σαφάν υιόν του Αζαλίου, και τον
Μαασίαν τον άρχοντα της πόλεως, και τον Ιωάχ υιόν του
Ιωάχαζ τον υπομνηματογράφον, διά να επισκευάσωσι
τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού. 9 Και ελθόντες προς
Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, παρέδωκαν το αργύριον
το εισαχθέν εις τον οίκον του Θεού, το οποίον οι Λευΐται
οι φυλάττοντες τας θύρας εσύναξαν εκ της χειρός του
Μανασσή και Εφραΐμ και εκ παντός του επιλοίπου
του Ισραήλ και εκ παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και
επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. 10 Και έδωκαν αυτά εις
την χείρα των ποιούντων τα έργα, των επιστατούντων
εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ποιούντες τα έργα, τα
οποία ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου, παρέδωκαν
αυτό διά να επισκευάσωσι και να επιδιορθώσωσι τον
οίκον· 11 εις τους τέκτονας και οικοδόμους έδωκαν
αυτό, διά ν' αγοράσωσι λίθους πελεκητούς και ξύλα
διά δοκούς, και διά να στεγάσωσι τους οίκους τους
οποίους κατέστρεψαν οι βασιλείς του Ιούδα. 12 Και
ειργάζοντο οι άνδρες το έργον εν πίστει· επιτηρηταί δε
επ' αυτών ήσαν Ιαάθ και Οβαδίας, οι Λευΐται, εκ των
υιών Μεραρί· και Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ, εκ των υιών
των Κααθιτών, διά να κατεπείγωσι το έργον· και εκ των
Λευϊτών πάντες οι επιστήμονες μουσικών οργάνων. 13
Ήσαν έτι επί των αχθοφόρων και εργοδιώκται πάντων
των εργαζομένων, καθ' οποιανδήποτε υπηρεσίαν· και
εκ των Λευϊτών ήσαν γραμματείς και επιστάται και
θυρωροί. 14 Και ενώ εξέφερον το αργύριον το εισαχθέν

εις τον οίκον του Κυρίου, εύρηκε Χελκίας ο ιερεύς το βιβλίον του νόμου του Κυρίου, του δοθέντος διά χειρός του Μωϋσέως. 15 Και απεκρίθη ο Χελκίας και είπε προς Σαφάν τον γραμματέα, εύρηκα βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και έδωκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν. 16 Και ο Σαφάν έφερε το βιβλίον προς τον βασιλέα και έπειτα έδωκε λόγον εις τον βασιλέα, λέγων, Οι δούλοί σου κάμνουσι παν το διορισθέν εις αυτούς· 17 και ηρίθμησαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου, και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των επιστατών και εις την χείρα των ποιούντων τα έργα. 18 Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα, λέγων, Χελκίας ιερεύς έδωκεν εις εμέ βιβλίον. Και ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. 19 Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτού. 20 Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν και Αχικάμ τον υιόν του Σαφάν και Αβδών τον υιόν του Μιχαία και Σαφάν τον γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, 21 Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περί εμού και περί των εναπολειφθέντων εν τω Ισραήλ και εν τω Ιούδα, περί των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος· διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου ήτις εξεχύθη εφ' ημάς, επειδή οι πατέρες ημών δεν εφύλαξαν τον λόγον του Κυρίου, ώστε να πράξωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω. 22 Τότε υπήγεν ο Χελκίας και οι παρά του βασιλέως προς Όλδαν την προφήτισσαν, την γυναίκα του Σαλλούμ υιού του Τικβά, υιού του Ασρά, του ιματιοφύλακος, κατώκει δε αύτη εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ· και ελάλησαν προς αυτήν κατά ταύτα. 23 Η δε είπε προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Είπατε προς τον άνθρωπον όστις σας απέστειλε προς εμέ, 24 Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού, πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω, το οποίον ανέγνωσαν ενώπιον του βασιλέως του Ιούδα· 25 επειδή με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις άλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι διά πάντα τα έργα των χειρών αυτών· διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τον τόπον τούτον και δεν θέλει σβεσθή. 26 Προς δε τον βασιλέα του Ιούδα, όστις σας απέστειλε διά να ερωτήσητε τον Κύριον, ούτω θέλετε ειπεί προς αυτόν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, περί των λόγων τους οποίους ήκουσας· 27 επειδή η καρδία σου ηπαλύνθη, και εταπεινώθης ενώπιον του Θεού, ότε ήκουσας τους λόγους αυτού εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, και εταπεινώθης ενώπιόν μου και διέσχισας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου, διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος· 28 ιδού, εγώ θέλω σε συνάξει εις τους πατέρας σου, και θέλεις συναχθή εις τον τάφον σου εν ειρήνη, και δεν θέλουσιν ιδεί οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού. Και έφεραν απόκρισιν προς τον βασιλέα. 29 Και απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. 30 Και ανέβη ο βασιλεύς εις τον οίκον του Κυρίου, και πάντες οι άνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και οι ιερείς και οι Λευΐται και πας ο λαός, από μεγάλου έως μικρού· και ανέγνωσεν εις επήκοον αυτών πάντας τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, του ευρεθέντος εν τω οίκω του Κυρίου. 31 Και σταθείς ο βασιλεύς επί του τόπου αυτού, έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττη τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού εξ όλης αυτού της καρδίας και εξ όλης αυτού της ψυχής, ώστε να εκτελή τους λόγους της διαθήκης τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω. 32 Και έκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και τον Βενιαμίν να σταθώσιν εν τούτω. Και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαμον κατά την διαθήκην του Θεού, του Θεού των πατέρων αυτών. 33 Και αφήρεσεν ο Ιωσίας πάντα τα βδελύγματα εκ πάντων των τόπων των υιών Ισραήλ, και έκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν τω Ισραήλ να λατρεύωσι Κύριον τον Θεόν αυτών· κατά πάσας τας ημέρας αυτού δεν απεμακρύνθησαν από όπισθεν Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών.

35 Ο Ιωσίας έκαμεν έτι πάσχα προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ· και εθυσίασαν το πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός. 2 Και έστησε τους ιερείς εις τας φυλακάς αυτών και ενίσχυσεν αυτούς εις την υπηρεσίαν του οίκου του Κυρίου· 3 και είπε προς τους Λευΐτας τους διδάσκοντας πάντα τον Ισραήλ, τους καθιερωμένους εις τον Κύριον, Θέσατε την κιβωτόν την αγίαν εν τω οίκω, τον οποίον ωκοδόμησε Σολομών ο υιός Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· δεν θέλετε βαστάζει πλέον αυτήν επ' ώμων· δουλεύετε τώρα Κύριον τον Θεόν σας και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ· 4 και ετοιμάσθητε κατά τους οίκους των πατριών σας, κατά τας διαιρέσεις σας, κατά το γεγραμμένον Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, και κατά το γεγραμμένον Σολομώντος του υιού αυτού. 5 Και στήτε εν τω αγιαστηρίω κατά τας διαιρέσεις των οίκων των πατριών υπέρ των αδελφών σας των υιών του λαού, και κατά την διαίρεσιν των οίκων των πατριών των Λευϊτών. 6 Και θυσιάσατε το πάσχα και αγιάσθητε και ετοιμάσατε αυτό εις τους αδελφούς σας, διά να κάμωσι κατά τον λόγον του Κυρίου, τον δοθέντα διά χειρός του Μωϋσέως. 7 Και προσέφερεν ο Ιωσίας εις τον λαόν πρόβατα, αρνία και ερίφια αιγών, τα πάντα διά θυσίας του πάσχα, διά πάντας τους παρευρεθέντας, τριάκοντα χιλιάδας τον αριθμόν, και τρισχιλίους βόας· ταύτα ήσαν εκ των υπαρχόντων του βασιλέως. 8 Και οι άρχοντες αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον λαόν, εις τους ιερείς, και εις τους Λευΐτας. Ο Χελκίας και ο Ζαχαρίας και ο Ιεχιήλ, οι άρχοντες του οίκου του Θεού έδωκαν εις τους ιερείς, διά τας θυσίας του πάσχα, δισχίλια και εξακόσια αρνία και ερίφια, και τριακοσίους βόας. 9 Και ο Χωνανίας και Σεμαΐας και Ναθανιήλ, οι αδελφοί αυτού, και Ασαβίας και Ιεϊήλ και Ιωζαβάδ, άρχοντες των Λευϊτών, προσέφεραν εις τους Λευΐτας, διά θυσίας του πάσχα, πεντακισχίλια αρνία και ερίφια και πεντακοσίους βόας. 10 Και ητοιμάσθη η υπηρεσία, και οι ιερείς εστάθησαν εν τω τόπω αυτών και οι Λευΐται εις τας διαιρέσεις αυτών, κατά την προσταγήν του βασιλέως. 11 Και εθυσίασαν το πάσχα και ερράντισαν οι ιερείς το αίμα εκ της χειρός αυτών, και οι Λευΐται εξέδειραν τα θύματα. 12 Και διήρεσαν

τα ολοκαυτώματα, διά να δώσωσιν αυτά κατά τας
διαιρέσεις των οίκων των πατριών του λαού, διά να
προσφέρωσιν εις τον Κύριον, κατά το γεγραμμένον εν
τω βιβλίω του Μωϋσέως· και ωσαύτως περί των βοών.
13 Και έψησαν το πάσχα εν πυρί, κατά το διατεταγμένον·
τα δε άγια έψησαν εις χύτρας και εις λέβητας και εις
κακάβια, και διεμοίρασαν ταχέως μεταξύ παντός του
λαού. 14 Και έπειτα ητοίμασαν εις εαυτούς και εις τους
ιερείς· διότι οι ιερείς οι υιοί Ααρών κατεγίνοντο εις το
να προσφέρωσι τα ολοκαυτώματα και τα στέατα μέχρι
νυκτός· διά τούτο οι Λευΐται ητοίμασαν εις εαυτούς και
εις τους ιερείς τους υιούς Ααρών. 15 Και οι ψαλτωδοί
οι υιοί του Ασάφ ήσαν εν τω τόπω αυτών, κατά την
διαταγήν του Δαβίδ και του Ασάφ και του Αιμάν και
του Ιεδουθούν, του βλέποντος του βασιλέως, και οι
πυλωροί εφύλαττον εν εκάστη πύλη· δεν ήτο χρεία να
απομακρυνθώσιν από της υπηρεσίας αυτών· διότι οι
αδελφοί αυτών οι Λευΐται ητοίμασαν δι' αυτούς. 16
Και ητοιμάσθη πάσα η υπηρεσία του Κυρίου την αυτήν
ημέραν, διά να κάμωσι το πάσχα και να προσφέρωσιν
ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, κατά
την προσταγήν του βασιλέως Ιωσία. 17 Και οι υιοί
Ισραήλ οι παρευρεθέντες έκαμον το πάσχα εν τω καιρώ
εκείνω και την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας. 18
Και δεν έγεινε πάσχα ως εκείνο εν τω Ισραήλ, από των
ημερών Σαμουήλ του προφήτου· ουδέ έκαμον πάντες οι
βασιλείς του Ισραήλ ως το πάσχα, το οποίον έκαμεν
ο Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευΐται και πας ο Ιούδας
και ο Ισραήλ οι παρευρεθέντες, και οι κάτοικοι της
Ιερουσαλήμ. 19 Εν τω δεκάτω ογδόω έτει της βασιλείας
του Ιωσία έγεινε το πάσχα τούτο. 20 Μετά δε ταύτα
πάντα, αφού ο Ιωσίας ητοίμασε τον οίκον, ανέβη Νεχαώ
ο βασιλεύς της Αιγύπτου διά να πολεμήση εν Χαρκεμίς
επί τον Ευφράτην· και εξήλθεν ο Ιωσίας εναντίον αυτού.
21 Απέστειλε δε μηνυτάς προς αυτόν, λέγων, Τι είναι
μεταξύ εμού και σου, βασιλεύ του Ιούδα; δεν έρχομαι
σήμερον εναντίον σου, αλλ' εναντίον του οίκου, με τον
οποίον έχω πόλεμον· και ο Θεός προσέταξεν εις εμέ να
σπεύσω· άπεχε από του Θεού, όστις είναι μετ' εμού, και
να μη σε εξολοθρεύση. 22 Πλην ο Ιωσίας δεν απέστρεψε
το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· αλλά μετεσχηματίσθη,
διά να πολεμήση εναντίον αυτού, και δεν εισήκουσεν
εις τους λόγους του Νεχαώ, τους εκ στόματος του Θεού,
και ήλθε να πολεμήση εν τη κοιλάδι Μεγιδδώ. 23 Και
ετόξευσαν οι τοξόται επί τον βασιλέα Ιωσίαν· και είπεν
ο βασιλεύς προς τους δούλους αυτού, Εκβάλετέ με έξω,
διότι επληγώθην βαρέως. 24 Και εξέβαλον αυτόν οι
δούλοι αυτού εκ της αμάξης, και επεβίβασαν αυτόν
εις την δευτέραν αυτού άμαξαν· και έφεραν αυτόν εις
Ιερουσαλήμ, και απέθανε· και ετάφη εν τοις τάφοις των
πατέρων αυτού. Και πας ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ
επένθησαν επί τον Ιωσίαν. 25 Και εθρήνησεν ο Ιερεμίας
διά τον Ιωσίαν· και πάντες οι ψάλται και αι ψάλτριαι
αναφέρουσιν έως της σήμερον εις τους θρήνους αυτών
τον Ιωσίαν, και έκαμον αυτούς νόμιμον εν τω Ισραήλ·
και ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τοις Θρήνοις. 26 Αι δε
λοιπαί πράξεις του Ιωσία και τα ελέη αυτού, κατά το
γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, 27 και τα έργα
αυτού, τα πρώτα και τα έσχατα, ιδού, είναι γεγραμμένα
εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα.

36 Και έλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ, υιόν του
Ιωσία, και έκαμον αυτόν βασιλέα εν Ιερουσαλήμ,
αντί του πατρός αυτού. 2 Εικοσιτριών ετών ηλικίας
ήτο ο Ιωάχαζ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις
μήνας εν Ιερουσαλήμ. 3 Καθήρεσε δε αυτόν ο βασιλεύς
της Αιγύπτου εν Ιερουσαλήμ, και κατεδίκασε την γην
εις πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός
ταλάντου χρυσίου. 4 Και έκαμεν ο βασιλεύς της
Αιγύπτου τον Ελιακείμ τον αδελφόν αυτού βασιλέα
επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ, και μετήλλαξε το όνομα
αυτού εις Ιωακείμ· τον δε Ιωάχαζ, τον αδελφόν αυτού,
έλαβεν ο Νεχαώ και έφερεν αυτόν εις Αίγυπτον. 5
Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωακείμ ότε εβασίλευσε,
και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· και έπραξε
πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. 6 Ανέβη
εναντίον αυτού Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος, και έδεσεν αυτόν με αλύσεις, διά να φέρη
αυτόν εις Βαβυλώνα. 7 Και εκ των σκευών του οίκου
του Κυρίου έφερεν ο Ναβουχοδονόσορ εις Βαβυλώνα
και έθεσεν αυτά εν τω ναώ αυτού εν Βαβυλώνι. 8 Αι δε
λοιπαί πράξεις του Ιωακείμ και τα βδελύγματα αυτού
όσα έκαμε, και όσα ευρέθησαν εν αυτώ, ιδού, είναι
γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και
του Ιούδα· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο υιός
αυτού. 9 Δέκα οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωαχείν ότε
εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας και δέκα ημέρας
εν Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. 10
Εν τω τέλει δε του ενιαυτού αποστείλας ο βασιλεύς
Ναβουχοδονόσορ, έφερεν αυτόν εις Βαβυλώνα, μετά
των εκλεκτών σκευών του οίκου του Κυρίου· και έκαμε
Σεδεκίαν τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί τον Ιούδαν
και Ιερουσαλήμ. 11 Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο
Σεδεκίας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη
εν Ιερουσαλήμ. 12 Και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου
του Θεού αυτού· δεν εταπεινώθη ενώπιον Ιερεμίου του
προφήτου, λαλούντος εκ στόματος του Κυρίου. 13 Και έτι
απεστάτησεν εναντίον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ,
όστις ώρκισεν αυτόν εις τον Θεόν· και εσκλήρυνε τον
τράχηλον αυτού και επεισμάτωσε την καρδίαν αυτού,
ώστε να μη επιστρέψη εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ.
14 Πάντες προσέτι οι πρώτοι των ιερέων και ο λαός
ηθέτησαν καθ υπερβολήν κατά πάντα τα βδελύγματα
των εθνών και εμίαναν τον οίκον του Κυρίου, τον
οποίον ηγίασεν εν Ιερουσαλήμ. 15 Και παρήγγειλεν
εις αυτούς Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών διά
χειρός των απεσταλμένων αυτού, εγειρόμενος πρωΐ και
εξαποστέλλων· διότι εφείδετο του λαού αυτού και του
κατοικητηρίου αυτού. 16 Αλλ' αυτοί εχλεύαζον τους
απεσταλμένους του Θεού και κατεφρόνουν τους λόγους
αυτού και έσκωπτον τους προφήτας αυτού, εωσού η
οργή του Κυρίου ανέβη κατά του λαού αυτού, ώστε
δεν ήτο θεραπεία· 17 διά τούτο έφερεν επ' αυτούς τον
βασιλέα των Χαλδαίων, και εθανάτωσε τους νεανίσκους
αυτών εν μαχαίρα εντός του οίκου του αγιαστηρίου
αυτών, και δεν εφείσθη νέου ή παρθένου, γέροντος η
κεκυφότος· πάντας παρέδωκεν εις την χείρα αυτού. 18

Και πάντα τα σκεύη του οίκου του Θεού, μεγάλα και
μικρά, και τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και
τους θησαυρούς του βασιλέως και των αρχόντων αυτού,
τα πάντα έφερεν εις Βαβυλώνα. **19** Και κατέκαυσαν
τον οίκον του Θεού και κατέσκαψαν το τείχος της
Ιερουσαλήμ, και πάντα τα παλάτια αυτής κατέκαυσαν
εν πυρί, και πάντα τα πολύτιμα σκεύη αυτής ηφάνισαν·
20 Και τους εκφυγόντας την μάχαιραν μετώκισεν εις
Βαβυλώνα, όπου ήσαν δούλοι εις αυτόν και εις τους
υιούς αυτού, μέχρι του καιρού της βασιλείας των
Περσών· **21** διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά
στόματος Ιερεμίου, εωσού η γη χαρή τα σάββατα αυτής·
διότι πάντα τον καιρόν της ερημώσεως αυτής εφύλαττε
σάββατον, εωσού συμπληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη. **22**
Εν δε τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως της Περσίας,
διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος
Ιερεμίου, διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Κύρου
βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε διά παντός του
βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **23**
Ούτω λέγει Κύρος ο βασιλεύς της Περσίας· πάντα τα
βασίλεια της γης έδωκεν εις εμέ Κύριος ο Θεός του
ουρανού· και αυτός προσέταξεν εις εμέ να οικοδομήσω
εις αυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ήτις είναι εν τη Ιουδαία·
τις εξ υμών είναι εκ παντός του λαού αυτού; Κύριος ο
Θεός αυτού έστω μετ' αυτού, και ας αναβή.

Ἔσδρας Α΄

1 Και εν τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως της
Περσίας, διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά
στόματος του Ιερεμίου, διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα
του Κύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε δι' όλου
του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **2**
Ούτω λέγει Κύρος η βασιλεύς της Περσίας· πάντα τα
βασίλεια της γης έδωκεν εις εμέ Κύριος ο Θεός του
ουρανού· και αυτός προσέταξεν εις εμέ να οικοδομήσω
εις αυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ήτις είναι εν τη Ιουδαία·
3 τις εξ υμών είναι εκ παντός του λαού αυτού; ο Θεός
αυτού έστω μετ' αυτού, και ας αναβή εις Ιερουσαλήμ,
ήτις είναι εν τη Ιουδαία, και ας οικοδομήση τον οίκον
Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· αυτός είναι ο Θεός ο εν
Ιερουσαλήμ· **4** πάντα δε απολειπόμενον, εκ πάντων των
τόπων, όπου παροικεί, ας βοηθήσωσιν αυτόν οι άνδρες
του τόπου αυτού με αργύριον και με χρυσίον και με
αγαθά και με κτήνη, εκτός της προαιρετικής προσφοράς
διά τον οίκον του Θεού, τον εν Ιερουσαλήμ. **5** Τότε
εσηκώθησαν οι αρχηγοί των πατριών του Ιούδα και
του Βενιαμίν και οι ιερείς και οι Λευΐται, μετά πάντων
όσων το πνεύμα διήγειρεν ο Θεός εις το να αναβώσι
διά να οικοδομήσωσι τον οίκον του Κυρίου, τον εν
Ιερουσαλήμ· **6** και πάντες οι πέριξ αυτών εβοήθησαν
αυτούς με σκεύη αργυρά, με χρυσίον, με αγαθά και με
κτήνη και με πολύτιμα πράγματα, εκτός πασών των
προαιρετικών προσφορών. **7** Και εξήγαγεν ο βασιλεύς
Κύρος τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, τα οποία ο
Ναβουχοδονόσορ είχε φέρει από Ιερουσαλήμ και θέσει
αυτά εν τω οίκω του Θεού αυτού· **8** και εξήγαγε ταύτα
Κύρος ο βασιλεύς της Περσίας διά χειρός του Μιθρεδάθ
του θησαυροφύλακος, και ηρίθμησεν αυτά εις τον
Σασαβασσάρ τον άρχοντα της Ιουδαίας. **9** Και ούτος είναι
ο αριθμός αυτών· τριάκοντα δίσκοι χρυσοί, χίλιοι δίσκοι
αργυροί, εικοσιεννέα μάχαιραι, **10** τριάκοντα φιάλαι
χρυσαί, τετρακόσιαι δέκα φιάλαι αργυραί δεύτεραι,
άλλα σκεύη χίλια. **11** Πάντα τα σκεύη τα χρυσά και
αργυρά ήσαν πεντακισχίλια και τετρακόσια· τα πάντα
ανεβίβασεν ο Σασαβασσάρ μετά των αιχμαλώτων των
αναβιβασθέντων από Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ.

2 Ούτοι δε είναι οι άνθρωποι της επαρχίας οι αναβάντες
εκ της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους
οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος
μετώκισεν εις Βαβυλώνα, και επιστρέψαντες εις
Ιερουσαλήμ και εις την Ιουδαίαν, έκαστος εις την
πόλιν αυτού· **2** οίτινες ήλθον μετά Ζοροβάβελ, Ιησού,
Νεεμία, Σεραΐα, Ρεελαΐα, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μισπάρ,
Βιγουαί, Ρεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού
του Ισραήλ· **3** Υιοί Φαρώς, δισχίλιοι εκατόν εβδομήκοντα
δύο. **4** Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. **5**
Υιοί Αράχ, επτακόσιοι εβδομήκοντα πέντε. **6** Υιοί Φαάθ-
μωάβ, εκ των υιών Ιησού και Ιωάβ, δισχίλιοι οκτακόσιοι
δώδεκα. **7** Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα
τέσσαρες. **8** Υιοί Ζατθού, εννεακόσιοι τεσσαράκοντα
πέντε. **9** Υιοί Ζακχαί, επτακόσιοι εξήκοντα. **10** Υιοί Βανί,
εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. **11** Υιοί Βηβαΐ, εξακόσιοι
εικοσιτρείς. **12** Υιοί Αζγάδ, χίλιοι διακόσιοι εικοσιδύο. **13**
Υιοί Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήκοντα εξ. **14** Υιοί Βιγουαί,
δισχίλιοι πεντήκοντα εξ. **15** Υιοί Αδίν, τετρακόσιοι
πεντήκοντα τέσσαρες. **16** Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκίου,
ενενήκοντα οκτώ. **17** Υιοί Βησαί, τριακόσιοι εικοσιτρείς.
18 Υιοί Ιωρά, εκατόν δώδεκα. **19** Υιοί Ασούμ, διακόσιοι
εικοσιτρείς. **20** Υιοί Γιββάρ, ενενήκοντα πέντε. **21**
Υιοί Βηθλεέμ, εκατόν εικοσιτρείς. **22** Άνδρες Νετωφά,
πεντήκοντα εξ. **23** Άνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ.
24 Υιοί Αζμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **25** Υιοί Κιριάθ-
αρείμ, Χεφειρά και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα
τρεις. **26** Υιοί Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και
εις. **27** Άνδρες Μιχμάς, εκατόν εικοσιδύο. **28** Άνδρες
Βαιθήλ και Γαί, διακόσιοι εικοσιτρείς. **29** Υιοί Νεβώ,
πεντήκοντα δύο. **30** Υιοί Μαγβίς, εκατόν πεντήκοντα εξ.
31 Υιοί του άλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα
τέσσαρες. **32** Υιοί Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι. **33** Υιοί
Λωδ, Αδίδ, και Ωνώ, επτακόσιοι εικοσιπέντε. **34** Υιοί
Ιεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **35** Υιοί Σεναά,
τρισχίλιοι και εξακόσιοι τριάκοντα. **36** Οι ιερείς· υιοί
Ιεδαΐα, εκ του οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα
τρεις. **37** Υιοί Ιμμήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο. **38** Υιοί
Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. **39** Υιοί
Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά. **40** Οι Λευΐται· υιοί Ιησού, και
Καδμιήλ, εκ των υιών Ωδουΐα, εβδομήκοντα τέσσαρες.
41 Οι ψαλτωδοί· υιοί Ασάφ, εκατόν εικοσιοκτώ. **42**
Οι υιοί των πυλωρών· υιοί Σαλλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί
Ταλμών, υιοί Ακκούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαΐ· πάντες
εκατόν τριάκοντα εννέα. **43** Οι Νεθινείμ· υιοί Σιχά,
υιοί Ασουφά, υιοί Ταββαώθ, **44** υιοί Κηρώς, υιοί Σιαά,
υιοί Φαδών, **45** υιοί Λεβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Ακκούβ,
46 υιοί Αγάβ, υιοί Σαλμαί, υιοί Ανάν, **47** υιοί Γιδδήλ,
υιοί Γαάρ, υιοί Ρεαΐα, **48** υιοί Ρεσίν, υιοί Νεκωδά, υιοί
Γαζάμ, **49** υιοί Ουζά, υιοί Φασέα, υιοί Βησαί, **50** υιοί
Ασενά, υιοί Μεουνείμ, υιοί Νεφουσείμ, **51** υιοί Βακβούκ,
υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, **52** υιοί Βασλούθ, υιοί Μεϊδά,
υιοί Αρσά, **53** υιοί Βαρκώς, υιοί Σισάρα, υιοί Θαμά, **54**
υιοί Νεσιά, υιοί Ατιφά. **55** Οι υιοί των δούλων του
Σολομώντος· υιοί Σωταΐ, υιοί Σωφερέθ, υιοί Φερουδά,
56 υιοί Ιααλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γιδδήλ, **57** υιοί Σεφατία,
υιοί Αττίλ, υιοί Φοχερέθ από Σεβαΐμ, υιοί Αμί. **58** Πάντες
οι Νεθινείμ, και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος,
ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο. **59** Ούτοι δε ήσαν
οι αναβάντες από Θελ-μελάχ, Θελ-αρησά, Χερούβ,
Αδδάν και Ιμμήρ· δεν ηδύναντο όμως να δείξωσι τον
οίκον της πατριάς αυτών και το σπέρμα αυτών, αν
ήσαν εκ του Ισραήλ· **60** Υιοί Δαλαΐα, υιοί Τωβία, υιοί
Νεκωδά, εξακόσιοι πεντήκοντα δύο· **61** και εκ των υιών
των ιερέων· υιοί Αβαΐα, υιοί Ακκώς, υιοί Βαρζελλαΐ,
όστις έλαβε γυναίκα εκ των θυγατέρων Βαρζελλαΐ του
Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το όνομα αυτών. **62**
Ούτοι εζήτησαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των
απαριθμηθέντων κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθησαν·
όθεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. **63** Και είπε προς
αυτούς ο Θιρσαθά να μη φάγωσιν από των αγιωτάτων
πραγμάτων, εωσού αναστηθή ιερεύς μετά Ουρίμ και
Θουμμίμ. **64** Πάσα η σύναξις ομού ήσαν τεσσαράκοντα
δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, **65** εκτός των δούλων
αυτών και των θεραπαινίδων αυτών, οίτινες ήσαν

επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα επτά· και πλην
τούτων, διακόσιοι ψαλτωδοί και ψάλτριαι. **66** Οι ίπποι
αυτών επτακόσιοι τριάκοντα έξ· αι ημίονοι αυτών,
διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε· **67** αι κάμηλοι αυτών,
τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε· αι όνοι, εξακισχίλιαι
επτακόσιαι είκοσι. **68** Και τινές εκ των αρχηγών των
πατριών, ότε ήλθον εις τον οίκον του Κυρίου τον
εν Ιερουσαλήμ, προσέφεραν αυτοπροαιρέτως διά τον
οίκον του Θεού, να ανεγείρωσιν αυτόν εν τω τόπω
αυτού· **69** έδωκαν κατά την δύναμιν αυτών εις το
θησαυροφυλάκιον του έργου εξ μυριάδας και χιλίας
δραχμάς χρυσίου και πέντε χιλιάδας μνας αργυρίου και
εκατόν ιερατικούς χιτώνας. **70** Ούτως οι ιερείς και οι
Λευΐται και μέρος εκ του λαού και οι ψαλτωδοί και οι
πυλωροί και οι Νεθινείμ κατώκησαν εν ταις πόλεσιν
αυτών, και πας ο Ισραήλ εν ταις πόλεσιν αυτού.

3 Και ότε έφθασεν ο έβδομος μην και οι υιοί Ισραήλ
ήσαν εν ταις πόλεσι, συνηθροίσθη ο λαός ως εις
άνθρωπος εις Ιερουσαλήμ. **2** Και εσηκώθη Ιησούς,
ο υιός του Ιωσεδέκ, και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς,
και Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και οι αδελφοί
αυτού, και ωκοδόμησαν το θυσιαστήριον του Θεού
του Ισραήλ, διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επ'
αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω Μωϋσέως του
ανθρώπου του Θεού· **3** και έστησαν το θυσιαστήριον
εν τω τόπω αυτού, καίτοι επαπειλούμενοι υπό του
λαού των τόπων εκείνων· και προσέφεραν επ' αυτού
ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, ολοκαυτώματα πρωΐ
και εσπέρας. **4** Και έκαμον την εορτήν των σκηνών, κατά
το γεγραμμένον, και τας καθημερινάς ολοκαυτώσεις
κατά αριθμόν, ως ήτο διατεταγμένον κατά το καθήκον
εκάστης ημέρας. **5** Και μετά ταύτα προσέφεραν τα
παντοτεινά ολοκαυτώματα, και των νεομηνιών και
πασών των καθηγιασμένων εορτών του Κυρίου και
παντός προσφέροντος αυτοπροαίρετον προσφοράν εις
τον Κύριον. **6** Από της πρώτης ημέρας του εβδόμου
μηνός ήρχισαν να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς
τον Κύριον· πλην τα θεμέλια του ναού του Κυρίου
δεν είχον τεθή έτι. **7** Και έδωκαν αργύριον εις τους
λιθοτόμους και εις τους τέκτονας· και τροφάς και ποτά
και έλαιον, εις τους Σιδωνίους και εις τους Τυρίους,
διά να φέρωσι ξύλα κέδρινα από του Λιβάνου εις την
θάλασσαν της Ιόππης, κατά την εις αυτούς δοθείσαν
άδειαν Κύρου του βασιλέως της Περσίας. **8** Και εν τω
δευτέρω έτει της επιστροφής αυτών προς τον οίκον
του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μηνί τω δευτέρω, ήρχισαν
Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του
Ιωσεδέκ και οι λοιποί των αδελφών αυτών, ιερείς και
Λευΐται, και πάντες οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας
εις Ιερουσαλήμ· και κατέστησαν τους Λευΐτας, από
είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διά να επισπεύδωσι
το έργον του οίκου του Κυρίου. **9** Και παρεστάθη ο
Ιησούς, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, ο Καδμιήλ
και οι υιοί αυτού, υιοί Ιούδα, ως εις άνθρωπος, διά
να κατεπείγωσι τους εργαζομένους εν τω οίκω του
Θεού· οι υιοί του Ηναδάδ, οι υιοί αυτών και οι αδελφοί
αυτών οι Λευΐται. **10** Και ότε έθεσαν οι οικοδόμοι
τα θεμέλια του ναού του Κυρίου, εστάθησαν οι ιερείς
ενδεδυμένοι, μετά σαλπίγγων, και οι Λευΐται οι υιοί του
Ασάφ μετά κυμβάλων, διά να υμνώσι τον Κύριον, κατά
την διαταγήν Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· **11** και
έψαλλον αμοιβαίως υμνούντες και ευχαριστούντες τον
Κύριον, Ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού
επί τον Ισραήλ. Και πας ο λαός ηλάλαξαν αλαλαγμόν
μέγαν, υμνούντες τον Κύριον διά την θεμελίωσιν του
οίκου του Κυρίου. **12** Και πολλοί εκ των ιερέων και
Λευϊτών και των αρχηγών των πατριών, γέροντες,
οίτινες είχον ιδεί τον πρότερον οίκον, ενώ ο οίκος
ούτος εθεμελιούτο ενώπιον των οφθαλμών αυτών,
έκλαιον μετά φωνής μεγάλης· πολλοί δε ηλάλαξαν εν
φωνή μεγάλη μετ' ευφροσύνης. **13** Και δεν διέκρινεν
ο λαός την φωνήν του αλαλαγμού της ευφροσύνης
από της φωνής του κλαυθμού του λαού· διότι ο λαός
ηλάλαζεν αλαλαγμόν μέγαν, και η βοή ηκούετο έως
από μακρόθεν.

4 Οι δε εχθροί του Ιούδα και Βενιαμίν, ακούσαντες
ότι οι υιοί της αιχμαλωσίας οικοδομούσι τον ναόν
εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, **2** ήλθον προς τον
Ζοροβάβελ και προς τους αρχηγούς των πατριών και
είπον προς αυτούς, Ας οικοδομήσωμεν με σάς· διότι
και ημείς εκζητούμεν τον Θεόν σας, καθώς σεις, και
εις αυτόν θυσιάζομεν από των ημερών του Εσαραδδών
βασιλέως της Ασσούρ, όστις ανεβίβασεν ημάς εδώ. **3** Ο
Ζοροβάβελ όμως και ο Ιησούς και οι λοιποί των αρχηγών
των πατριών του Ισραήλ, είπον προς αυτούς, Ουδέν
κοινόν εις εσάς και εις ημάς, ώστε να οικοδομήσητε
οίκον εις τον Θεόν ημών· αλλ' ημείς αυτοί ηνωμένοι
θέλομεν οικοδομήσει εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ,
καθώς προσέταξεν εις ημάς ο βασιλεύς Κύρος, ο βασιλεύς
της Περσίας. **4** Τότε ο λαός της γης παρέλυε τας
χείρας του λαού του Ιούδα και ετάραττεν αυτούς εν
τη οικοδομή, **5** και εμίσθονον συμβούλους εναντίον
αυτών, διά να ματαιόνωσι την βουλήν αυτών, πάσας
τας ημέρας Κύρου του βασιλέως της Περσίας και έως της
βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας. **6** Και επί
της βασιλείας Ασσουήρου, εν αρχή της βασιλείας αυτού,
έγραψαν κατηγορίαν κατά των κατοίκων της Ιουδαίας
και Ιερουσαλήμ. **7** Και εν ταις ημέραις του Αρταξέρξου
έγραψεν ο Βισλάμ, ο Μιθρεδάθ, ο Ταβεήλ και οι λοιποί
συνέταιροι αυτών προς Αρταξέρξην τον βασιλέα της
Περσίας· και η επιστολή ήτο γεγραμμένη Συριστί και
εξηγημένη Συριστί. **8** Ρεούμ ο έπαρχος και Σαμψαί ο
γραμματεύς, έγραψαν επιστολήν κατά της Ιερουσαλήμ
προς Αρταξέρξην τον βασιλέα, κατά τούτον τον τρόπον·
9 Ρεούμ ο έπαρχος και Σαμψαί ο γραμματεύς και οι
λοιποί συνέταιροι αυτών, οι Δειναίοι, οι Αφαρσαχαίοι, οι
Ταρφαλαίοι, οι Αφαρσαίοι, οι Αρχεναίοι, οι Βαβυλώνιοι,
οι Σουσαναχαίοι, οι Δεαυαίοι, οι Ελαμίται **10** και οι
λοιποί εκ των εθνών, τα οποία ο μέγας και ένδοξος
Ασεναφάρ μετεκόμισε και κατώκισεν εις τας πόλεις της
Σαμαρείας, και οι λοιποί οι πέραν του ποταμού, και τα
λοιπά. **11** Τούτο είναι το αντίγραφον της επιστολής,
την οποίαν έστειλαν προς αυτόν, προς Αρταξέρξην τον
βασιλέα· οι δούλοί σου, οι άνδρες οι πέραν του ποταμού,
και τα λοιπά. **12** Γνωστόν έστω εις τον βασιλέα, ότι οι
Ιουδαίοι οι αναβάντες από σου προς ημάς, ελθόντες εις

Ιερουσαλήμ, οικοδομούσι την πόλιν, την αποστάτιδα και πονηράν, και εγείρουσι τον τοίχον και συνάπτουσι τα θεμέλια. **13** Γνωστόν έστω ήδη εις τον βασιλέα, ότι εάν η πόλις αύτη οικοδομηθή και οι τοίχοι εγερθώσι, δεν θέλουσι πληρώσει φόρον, τελώνιον ή διαγώγιον· και θέλει ζημιωθή το εισόδημα των βασιλέων. **14** Επειδή δε τρεφόμεθα από του παλατίου, και ήτο απρεπές διά ημάς να βλέπωμεν την ατιμίαν του βασιλέως, διά τούτο εστείλαμεν και εγνωστοποιήσαμεν προς τον βασιλέα, **15** διά να γείνη έρευνα εν τω βιβλίω των υπομνημάτων των πατέρων σου· και θέλεις ευρεί εν τω βιβλίω των υπομνημάτων και γνωρίσει, ότι η πόλις αύτη είναι πόλις αποστάτις και ολέθριος εις τους βασιλείς και εις τας επαρχίας, και ότι εκ παλαιού χρόνου εκίνουν επανάστασιν εν τω μέσω αυτής, διά την οποίαν αιτίαν η πόλις αύτη κατηρημώθη. **16** Γνωστοποιούμεν προς τον βασιλέα, ότι εάν η πόλις αύτη ανοικοδομηθή και οι τοίχοι αυτής ανεγερθώσι, δεν θέλεις έχει ουδέν μέρος εις το πέραν του ποταμού. **17** Ο βασιλεύς απεκρίθη προς τον Ρεούμ τον έπαρχον και Σαμψαί τον γραμματέα και τους λοιπούς συνεταίρους αυτών τους κατοικούντας εν Σαμαρεία, και τους άλλους τους πέραν του ποταμού, Ειρήνη, και τα λοιπά. **18** Η επιστολή, την οποίαν εστείλατε προς ημάς, ανεγνώσθη ακριβώς ενώπιόν μου. **19** Και εξεδόθη διαταγή παρ' εμού, και ηρεύνησαν και εύρηκαν ότι η πόλις αύτη εκ παλαιού χρόνου επαναστατεί εναντίον των βασιλέων, και γίνονται εν αυτή στάσεις και συνωμοσίαι· **20** Υπήρξαν έτι ισχυροί βασιλείς επί Ιερουσαλήμ, δεσπόζοντες επί πάντας τους πέραν του ποταμού· και επληρόνετο εις αυτούς φόρος, τελώνιον και διαγώγιον. **21** Τώρα λοιπόν προστάξατε να παύσωσι τους ανθρώπους εκείνους, και η πόλις αύτη να μη οικοδομηθή, εωσού εκδοθή διαταγή παρ' εμού. **22** Και προσέξατε να μη αμελήσητε να κάμητε τούτο· διά να μη αυξηθή το κακόν επί ζημία των βασιλέων. **23** Ότε δε το αντίγραφον της επιστολής του βασιλέως Αρταξέρξου ανεγνώσθη ενώπιον του Ρεούμ και Σαμψαί του γραμματέως και των συνεταίρων αυτών, ανέβησαν μετά σπουδής εις Ιερουσαλήμ προς τους Ιουδαίους, και έπαυσαν αυτούς εν βία και μετά δυνάμεως. **24** Και έπαυσε το έργον του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, και έμεινε πεπαυμένον μέχρι του δευτέρου έτους της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας.

5 Τότε προεφήτευσαν ο προφήτης Αγγαίος και Ζαχαρίας ο υιός του Ιδδώ, προς τους Ιουδαίους τους εν Ιουδαία και Ιερουσαλήμ, προφητεύοντες προς αυτούς εν ονόματι του Θεού του Ισραήλ. **2** Και εσηκώθησαν Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ και ήρχισαν να οικοδομώσι τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ· και μετ' αυτών οι προφήται του Θεού βοηθούντες αυτούς. **3** Εν τούτω τω καιρώ ελθόντες προς αυτούς Ταθναΐ, ο έπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναΐ και οι συνέταιροι αυτών, είπον προς αυτούς ούτω· Τις προσέταξεν εις εσάς να οικοδομήτε τον οίκον τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **4** Και τότε είπομεν προς αυτούς ποία είναι τα ονόματα των ανδρών, οίτινες οικοδομούσι την οικοδομήν ταύτην. **5** Αλλ' επί τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων ήτο ο οφθαλμός του Θεού αυτών, και δεν ηδύναντο να παύσωσιν αυτούς, εωσού έλθη η υπόθεσις προς τον Δαρείον· και τότε έδωκαν απόκρισιν δι' επιστολής περί τούτου. **6** Αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν Ταθναΐ, ο έπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναΐ και οι συνέταιροι αυτού οι Αφαρσαχαίοι οι εντεύθεν του ποταμού, απέστειλαν προς Δαρείον τον βασιλέα. **7** Απέστειλαν επιστολήν προς αυτόν, εν ή ήτο γεγραμμένον ούτως· Εις τον Δαρείον τον βασιλέα, πάσα ειρήνη. **8** Γνωστόν έστω εις τον βασιλέα, ότι υπήγαμεν εις την επαρχίαν της Ιουδαίας προς τον οίκον του μεγάλου Θεού, και αυτός οικοδομείται με λίθους μεγάλους και εντίθενται ξύλα εις τους τοίχους, και το έργον τούτο προχωρεί ταχέως και ευοδούται εις τας χείρας αυτών. **9** Και ερωτήσαντες εκείνους τους πρεσβυτέρους, ελαλήσαμεν προς αυτούς ούτω· Τις προσέταξεν εις εσάς να οικοδομήτε τον οίκον τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **10** Έτι και τα ονόματα αυτών ηρωτήσαμεν, διά να σοι φανερώσωμεν και γράψωμεν προς σε τα ονόματα των ανδρών των επί κεφαλής αυτών. **11** Και απεκρίθησαν προς ημάς ούτω, λέγοντες, Ημείς είμεθα οι δούλοι του Θεού του ουρανού και της γης, και οικοδομούμεν τον οίκον τον προ πολλών ήδη ετών οικοδομηθέντα, τον οποίον βασιλεύς μέγας του Ισραήλ ωκοδόμησε και ανήγειρεν· **12** αφού όμως οι πατέρες ημών παρώργισαν τον Θεόν του ουρανού, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, του Χαλδαίου, και κατέστρεψε τον οίκον τούτον και μετώκισε τον λαόν εις την Βαβυλώνα. **13** Πλην εν τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως της Βαβυλώνος, ο βασιλεύς Κύρος έδωκε προσταγήν να οικοδομηθή ούτος ο οίκος του Θεού. **14** Και τα σκεύη έτι τα χρυσά και αργυρά του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ έλαβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και έφερεν αυτά εις τον ναόν της Βαβυλώνος, ταύτα ο Κύρος ο βασιλεύς εσήκωσεν εκ του ναού της Βαβυλώνος, και παρεδόθησαν εις τον ονομαζόμενον Σασαβασσάρ, τον οποίον είχε κάμει έπαρχον· **15** και είπε προς αυτόν, Λάβε τα σκεύη ταύτα, ύπαγε, φέρε αυτά εις τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, και ο οίκος του Θεού ας οικοδομηθή εν τω τόπω αυτού. **16** Τότε ελθών ούτος ο Σασαβασσάρ έθεσε τα θεμέλια του οίκου του Θεού, του εν Ιερουσαλήμ· και απ' εκείνου του χρόνου έως της σήμερον οικοδομείται και δεν ετελείωσε. **17** Τώρα λοιπόν, εάν φαίνηται αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γείνη έρευνα εν τω θησαυροφυλακίω του βασιλέως τω εν Βαβυλώνι, εάν ήναι αληθινόν ότι εξεδόθη διαταγή παρά Κύρου του βασιλέως να οικοδομηθή ο οίκος ούτος του Θεού εν Ιερουσαλήμ· και ας αποστείλη ο βασιλεύς προς ημάς την θέλησιν αυτού περί τούτου.

6 Τότε Δαρείος ο βασιλεύς εξέδωκε διαταγήν, και ηρεύνησαν εν τοις αρχείοις, όπου κείνται οι θησαυροί εν Βαβυλώνι. **2** Και ευρέθη εν Αχμεθά, εν τω παλατίω τω εν τη επαρχία των Μήδων, εις τόμος, και ήτο εν αυτώ υπόμνημα γεγραμμένον ούτως· **3** Εν τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως, Κύρος ο βασιλεύς εξέδωκε διαταγήν περί του οίκου του Θεού του εν

Ιερουσαλήμ, Ας οικοδομηθή ο οίκος, ο τόπος εις τον
οποίον προσφέρονται αι θυσίαι, και ας τεθώσι τα θεμέλια
αυτού δυνατά· το ύψος αυτού εξήκοντα πήχαι, το πλάτος
αυτού εξήκοντα πήχαι· **4** τρεις σειραί μεγάλων λίθων,
και μία σειρά ξύλων νέων· και τα αναλώματα ας δοθώσιν
εκ του οίκου του βασιλέως· **5** τα χρυσά έτι και τα αργυρά
σκεύη του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ
έλαβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και έφερεν εις
Βαβυλώνα, ας αποδοθώσι και ας επανέλθωσιν εις τον
ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, έκαστον εις τον τόπον αυτού,
και ας τεθώσιν εις τον οίκον του Θεού. **6** Τώρα λοιπόν,
Ταθναΐ, έπαρχε των πέραν του ποταμού, Σεθάρ-βοσναΐ,
και οι συνέταιροί σας οι Αφαρσαχαίοι, οι πέραν του
ποταμού, απομακρύνθητε εκείθεν· **7** αφήσατε το έργον
τούτου του οίκου του Θεού· ο έπαρχος των Ιουδαίων
και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ας οικοδομήσωσι τον
οίκον τούτον του Θεού εν τω τόπω αυτού. **8** Εξεδόθη έτι
απ' εμού διαταγή, τι θέλετε κάμει εις τους πρεσβυτέρους
των Ιουδαίων τούτων, διά την οικοδομήν τούτου του
οίκου του Θεού· εκ των υπαρχόντων του βασιλέως,
εκ του φόρου των πέραν του ποταμού, θέλουσι δοθή
αμέσως αναλώματα εις τους ανθρώπους τούτους, διά να
μη εμποδισθώσι. **9** Και ούτινος πράγματος έχουσι χρείαν,
και μόσχοι και κριοί και πρόβατα, διά τας ολοκαυτώσεις
του Θεού του ουρανού, σίτος, άλας, οίνος και έλαιον,
κατά την αίτησιν των ιερέων των εν Ιερουσαλήμ, ας
δίδωνται εις αυτούς καθ' ημέραν άνευ ελλείψεως, **10**
διά να προσφέρωσι θυσίας εις οσμήν ευωδίας προς
τον Θεόν του ουρανού, και να προσεύχωνται υπέρ της
ζωής του βασιλέως και των υιών αυτού. **11** Εξεδόθη
έτι παρ' εμού διαταγή περί παντός ανθρώπου, όστις
παραλλάξη τον λόγον τούτον, να αποσπασθή ξύλον εκ
της οικίας αυτού και να στηθή και να κρεμασθή επ'
αυτό· η δε οικία αυτού ας γείνη διά τούτο κοπρών. **12**
Και ο Θεός, όστις κατώκισε το όνομα αυτού εκεί, ας
εξολοθρεύση πάντα βασιλέα και λαόν, όστις εκτείνη την
χείρα αυτού διά να παραλλάξη τι, ώστε να καταστρέψη
τούτον τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ. Εγώ ο
Δαρείος εξέδωκα την διαταγήν· ας εκτελεσθή ταχέως.
13 Τότε ο Ταθναΐ, ο έπαρχος των εντεύθεν του ποταμού,
ο Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροι αυτών, κατά τα
προσταχθέντα υπό του Δαρείου του βασιλέως, ούτως
έκαμον ταχέως. **14** Και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων
ωκοδόμουν και ευωδούντο, κατά την προφητείαν
Αγγαίου του προφήτου και Ζαχαρίου υιού του Ιδδώ. Και
ωκοδόμησαν και ετελείωσαν, κατά την προσταγήν του
Θεού του Ισραήλ, και κατά την προσταγήν του Κύρου
και Δαρείου και Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας. **15**
Και συνετελέσθη ο οίκος ούτος την τρίτην ημέραν του
μηνός Αδάρ, εν τω έκτω έτει της βασιλείας Δαρείου
του βασιλέως. **16** Και εγκαινίασαν εν ευφροσύνη οι
υιοί του Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευΐται, και οι λοιποί
εκ των υιών της αιχμαλωσίας, τον οίκον τούτον του
Θεού· **17** και προσέφεραν εις τον εγκαινιασμόν του
οίκου τούτου του Θεού εκατόν μόσχους, διακοσίους
κριούς, τετρακόσια αρνία· και διά προσφοράν περί
αμαρτίας υπέρ παντός του Ισραήλ δώδεκα τράγους,
κατά τον αριθμόν των φυλών του Ισραήλ. **18** Και
έστησαν τους ιερείς εις τας διαιρέσεις αυτών, και τους
Λευΐτας εις τα υπουργήματα αυτών, διά την υπηρεσίαν
του Θεού την εν Ιερουσαλήμ, κατά το γεγραμμένον εν
τω βιβλίω του Μωϋσέως. **19** Και έκαμον το πάσχα οι
υιοί της αιχμαλωσίας τη δεκάτη τετάρτη του πρώτου
μηνός· **20** διότι οι ιερείς και οι Λευΐται εκαθαρίσθησαν
ομού· πάντες ήσαν κεκαθαρισμένοι, και έσφαξαν το
πάσχα εις πάντας τους υιούς της αιχμαλωσίας, και εις
τους αδελφούς αυτών τους ιερείς, και εις εαυτούς.
21 Και έφαγον οι υιοί Ισραήλ, οι επιστρέψαντες από
της αιχμαλωσίας, και πάντες οι χωρισθέντες προς
αυτούς από της ακαθαρσίας των εθνών της γης, διά να
εκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **22** Και έκαμον
την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας μετ' ευφροσύνης·
διότι εύφρανεν αυτούς ο Κύριος, και έστρεψε προς
αυτούς την καρδίαν του βασιλέως της Ασσυρίας, διά να
ενισχύση τας χείρας αυτών εις το έργον του οίκου του
Θεού, του Θεού του Ισραήλ.

7 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, επί της βασιλείας
Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας, Έσδρας ο υιός
του Σεραΐου, υιού του Αζαρία, υιού του Χελκία, **2** υιού
του Σαλλούμ, υιού του Σαδώκ, υιού του Αχιτώβ, **3** υιού
του Αμαρία, υιού του Αζαρία, υιού του Μεραϊώθ, **4** υιού
του Ζεραΐα, υιού του Οζί, υιού του Βουκκί, **5** υιού του
Αβισσουά, υιού του Φινεές, υιού του Ελεάζαρ, υιού του
Ααρών του ιερέως του πρώτου, **6** ούτος ο Έσδρας ανέβη
από της Βαβυλώνος, ων γραμματεύς έμπειρος εις τον
νόμον του Μωϋσέως, τον οποίον έδωκε Κύριος ο Θεός
του Ισραήλ· και ο βασιλεύς εχάρισεν εις αυτόν πάντα τα
αιτήματα αυτού, κατά την επ' αυτόν χείρα Κυρίου του
Θεού αυτού. **7** Ανέβησαν και τινές εκ των υιών Ισραήλ
και εκ των ιερέων, και οι Λευΐται, και οι ψαλτωδοί
και οι πυλωροί και οι Νεθινείμ, εις Ιερουσαλήμ, εν τω
εβδόμω έτει Αρταξέρξου του βασιλέως. **8** Και ήλθον
εις Ιερουσαλήμ τον πέμπτον μήνα του εβδόμου έτους
του βασιλέως. **9** Διότι την πρώτην του πρώτου μηνός
ήρχισεν ούτος να αναβαίνη από της Βαβυλώνος, και
την πρώτην του πέμπτου μηνός ήλθεν εις Ιερουσαλήμ,
κατά την επ' αυτόν αγαθήν χείρα του Θεού αυτού. **10**
Επειδή ο Έσδρας είχεν ετοιμάσει την καρδίαν αυτού
εις το να εκζητή τον νόμον του Κυρίου, και να εκτελή
και να διδάσκη εις τον Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις.
11 Τούτο δε είναι το αντίγραφον της επιστολής, την
οποίαν ο βασιλεύς Αρταξέρξης έδωκεν εις τον Έσδραν
τον ιερέα, τον γραμματέα, γραμματέα των λόγων των
εντολών του Κυρίου και των διαταγμάτων αυτού προς
τον Ισραήλ· **12** Αρταξέρξης, βασιλεύς των βασιλέων,
προς Έσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα του νόμου
του Θεού του ουρανού, τον τέλειον, και τα λοιπά. **13**
Εξεδόθη παρ' εμού διαταγή, ώστε πάντες οι εκ του λαού
του Ισραήλ και των ιερέων αυτού και των Λευϊτών, οι
εν τω βασιλείω μου, όσοι θέλουσιν αυτοπροαιρέτως να
αναβώσιν εις Ιερουσαλήμ, να έλθωσι μετά σου. **14** Διότι
πέμπεσαι παρά του βασιλέως και των επτά συμβούλων
αυτού, διά να επισκεφθής την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ,
κατά τον εν τη χειρί σου νόμον του Θεού σου· **15** και να
φέρης το αργύριον και το χρυσίον, το οποίον ο βασιλεύς
και οι σύμβουλοι αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις
τον Θεόν του Ισραήλ, του οποίου το κατοικητήριον είναι

εν Ιερουσαλήμ, **16** και άπαν το αργύριον και χρυσίον
όσον συνάξης καθ' όλην την επαρχίαν της Βαβυλώνος,
μετά των προαιρετικών προσφορών του λαού και των
ιερέων, των προσφερόντων αυτοπροαιρέτως διά τον εν
Ιερουσαλήμ οίκον του Θεού αυτών· **17** διά ν' αγοράσης
ταχέως διά του αργυρίου τούτου μόσχους, κριούς, αρνία,
τας εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και τας σπονδάς
αυτών, και να προσφέρης αυτά επί το θυσιαστήριον του
οίκου του Θεού σας, το εν Ιερουσαλήμ. **18** Και παν ό,
τι φανή αρεστόν εις σε και εις τους αδελφούς σου να
κάμητε διά του υπολοίπου αργυρίου και χρυσίου, τούτο
κάμετε, κατά το θέλημα του Θεού σας. **19** Και τα σκεύη,
τα δοθέντα εις σε διά την υπηρεσίαν του οίκου του
Θεού σου, παράδος ενώπιον του Θεού της Ιερουσαλήμ.
20 Και ό, τι περιπλέον χρειασθή διά τον οίκον του
Θεού σου, ό,τι συμβή να εξοδεύσης, εξόδευε εκ του
βασιλικού θησαυροφυλακίου. **21** Και παρ' εμού, εμού
του Αρταξέρξου βασιλέως, εξεδόθη διαταγή εις πάντας
τους θησαυροφύλακας τους πέραν του ποταμού, παν ό,
τι ζητήση παρ' υμών ο Έσδρας ο ιερεύς, ο γραμματεύς
του νόμου του Θεού του ουρανού, να γίνηται πάραυτα,
22 έως εκατόν ταλάντων αργυρίου, και έως εκατόν
κόρων σίτου, και έως εκατόν βαθ οίνου, και έως εκατόν
βαθ ελαίου, και άλας απροσδιόριστον, **23** Παν ό, τι είναι
προστεταγμένον παρά του Θεού του ουρανού, ας γείνη
μετά σπουδής διά τον οίκον του Θεού του ουρανού·
διά να μη έλθη οργή επί την βασιλείαν του βασιλέως
και των υιών αυτού. **24** Έτι γνωστοποιείται εις εσάς,
ότι εις ουδένα εκ των ιερέων και Λευϊτών, ψαλτωδών,
θυρωρών, Νεθινείμ και υπηρετών τούτου του οίκου του
Θεού, δεν θέλει είσθαι νόμιμον να επιβληθή φόρος,
τελώνιον ή διαγώγιον επ' αυτούς. **25** Και συ, Έσδρα,
κατά την εν σοι του Θεού σου σοφίαν, κατάστησον
κριτάς και δικαστάς, διά να κρίνωσι πάντα τον λαόν τον
πέραν του ποταμού, πάντας τους ειδότας τους νόμους
του Θεού σου· και διδάσκετε τους μη ειδότας. **26** Και
πας όστις δεν κάμνει τον νόμον του Θεού σου και τον
νόμον του βασιλέως, ας εκτελήται ταχέως κρίσις επ'
αυτόν, είτε εις θάνατον, είτε εις εξορίαν, ή εις δήμευσιν
υπαρχόντων, ή εις φυλακήν. **27** Ευλογητός Κύριος ο
Θεός των πατέρων ημών, όστις έδωκε τοιαύτα εις την
καρδίαν του βασιλέως, διά να δοξάση τον οίκον του
Κυρίου, τον εν Ιερουσαλήμ· **28** και έκαμε να εύρω έλεος
ενώπιον του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και
πάντων των αρχόντων του βασιλέως των δυνατών.
Και εγώ ενισχύθην κατά την επ' εμέ χείρα Κυρίου του
Θεού μου, και συνήγαγον εκ του Ισραήλ άρχοντας διά
να συναναβώσι μετ' εμού.

8 Ούτοι δε είναι οι αρχηγοί των πατριών αυτών, και
η γενεαλογία των συναναβάντων μετ' εμού από
της Βαβυλώνος, επί της βασιλείας Αρταξέρξου του
βασιλέως. **2** Εκ των υιών Φινεές, Γηρσώμ· εκ των υιών
Ιθάμαρ, Δανιήλ· εκ των υιών Δαβίδ, Χαττούς. **3** Εκ των
υιών Σεχανία, του εκ των υιών Φαρώς, Ζαχαρίας· και
μετ' αυτού ηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν τα αρσενικά
εκατόν πεντήκοντα. **4** Εκ των υιών του Φαάθ-μωάβ,
Ελιωηνάϊ ο υιός του Ζεραΐα, και μετ' αυτού τα αρσενικά
διακόσιοι. **5** Εκ των υιών Σεχανία, ο υιός του Ιααζιήλ,
και μετ' αυτού τα αρσενικά τριακόσιοι. **6** Και εκ των
υιών Αδίν, Εβέδ ο υιός του Ιωνάθαν, και μετ' αυτού τα
αρσενικά πεντήκοντα. **7** Και εκ των υιών Ελάμ, Ιεσαΐας
ο υιός του Γοθολία, και μετ' αυτού εβδομήκοντα. **8**
Και εκ των υιών Σεφατία, Ζεβαδίας ο υιός του Μιχαήλ,
και μετ' αυτού τα αρσενικά ογδοήκοντα. **9** Εκ των
υιών Ιωάβ, Οβαδία ο υιός του Ιεχιήλ, και μετ' αυτού
τα αρσενικά διακόσιοι δεκαοκτώ. **10** Και εκ των υιών
του Σελωμείθ, ο υιός του Ιωσιφία, και μετ' αυτού τα
αρσενικά εκατόν εξήκοντα. **11** Και εκ των υιών Βηβαΐ,
Ζαχαρίας ο υιός του Βηβαΐ, και μετ' αυτού τα αρσενικά
εικοσιοκτώ. **12** Και εκ των υιών Αζγάδ, Ιωανάν ο
υιός του Ακκατάν, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν
δέκα. **13** Και εκ των υιών Αδωνικάμ οι τελευταίοι, και
ταύτα τα ονόματα αυτών, Ελιφελέτ, Ιεϊήλ και Σεμαΐας,
και μετ' αυτών τα αρσενικά εξήκοντα. **14** Εκ δε των
υιών Βιγουαί, Γουθαΐ και Ζαββούδ, και μετ' αυτών τα
αρσενικά εβδομήκοντα. **15** Και συνήθροισα αυτούς
παρά τον ποταμόν, τον ρέοντα προς Ααβά, και εκεί
κατεσκηνώσαμεν τρεις ημέρας· και παρετήρησα μεταξύ
του λαού και των ιερέων και δεν εύρηκα εκεί ουδένα εκ
των υιών του Λευΐ. **16** Τότε απέστειλα προς τον Ελιέζερ,
τον Αριήλ, τον Σεμαΐαν και τον Ελνάθαν και τον Ιαρείβ
και τον Ελνάθαν και τον Νάθαν και τον Ζαχαρίαν
και τον Μεσουλλάμ, τους άρχοντας· και τον Ιωϊαρίβ,
και τον Ελνάθαν, συνετούς. **17** Και έδωκα εις αυτούς
παραγγελίαν προς τον Ιδδώ τον άρχοντα, εν τω τόπω
Κασιφία, και έβαλον εις το στόμα αυτών λόγους διά να
λαλήσωσι προς τον Ιδδώ και τους αδελφούς αυτού τους
Νεθινείμ, εν τω τόπω Κασιφία, διά να πέμψωσι προς
ημάς λειτουργούς διά τον οίκον του Θεού ημών. **18**
Και κατά την εφ' ημάς αγαθήν χείρα του Θεού ημών
έφεραν προς ημάς άνδρα συνετόν, εκ των υιών Μααλί,
υιού του Λευΐ, υιού Ισραήλ· και τον Σερεβίαν μετά των
υιών αυτού και των αδελφών αυτού, δεκαοκτώ· **19**
και τον Ασαβίαν, και μετ' αυτού τον Ιεσαΐαν εκ των
υιών Μεραρί, τους αδελφούς αυτού και τους υιούς
αυτών, είκοσι· **20** και εκ των Νεθινείμ, τους οποίους
ο Δαβίδ και οι άρχοντες διώρισαν διά την υπηρεσίαν
των Λευϊτών, διακοσίους είκοσι Νεθινείμ· πάντες ούτοι
ήσαν σεσημειωμένοι κατ' όνομα. **21** Τότε εκήρυξα εκεί
νηστείαν παρά τον ποταμόν Ααβά, όπως ταπεινωθέντες
ενώπιον του Θεού ημών, ζητήσωμεν παρ' αυτού ευθείαν
οδόν διά ημάς και διά τα τέκνα ημών και διά πάντα τα
υπάρχοντα ημών. **22** Διότι ησχύνθην να ζητήσω παρά
του βασιλέως δύναμιν και ιππείς διά να βοηθήσωσιν
ημάς εναντίον του εχθρού καθ' οδόν· επειδή είχομεν
ειπεί προς τον βασιλέα, λέγοντες, Η χειρ του Θεού ημών
είναι προς αγαθόν επί πάντας τους ζητούντας αυτόν·
το δε κράτος αυτού και η οργή αυτού επί πάντας τους
εγκαταλείποντας αυτόν. **23** Ενηστεύσαμεν λοιπόν και
ικετεύσαμεν τον Θεόν ημών περί τούτου· και έγεινεν
ίλεως προς ημάς. **24** Τότε εχώρισα δώδεκα εκ των
αρχόντων των ιερέων, τον Σερεβίαν, τον Ασαβίαν και
μετ' αυτών δέκα εκ των αδελφών αυτών. **25** Και εζύγισα
εις αυτούς το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη,
την προσφοράν του οίκου του Θεού ημών, την οποίαν
προσέφεραν ο βασιλεύς και οι σύμβουλοι αυτού και
οι άρχοντες αυτού και πας ο παρευρεθείς Ισραήλ· **26**

εζύγισα λοιπόν και παρέδωκα εις την χείρα αυτών εξακόσια πεντήκοντα τάλαντα αργυρίου, και σκεύη αργυρά εκατόν ταλάντων, και εκατόν τάλαντα χρυσίου· **27** και είκοσι φιάλας χρυσάς, χιλίων δραχμών, και δύο σκεύη εκ χαλκού στίλβοντος καλού, πολύτιμα ως χρυσίον. **28** Και είπον προς αυτούς, Σεις είσθε άγιοι εις τον Κύριον, και τα σκεύη άγια· και το αργύριον και το χρυσίον αυτοπροαίρετος προσφορά εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων σας. **29** Προσέχετε και φυλάττετε αυτά, εωσού ζυγίσητε έμπροσθεν των αρχόντων των ιερέων και των Λευϊτών και των αρχόντων των πατριών του Ισραήλ, εν Ιερουσαλήμ, εντός των οικημάτων του οίκου του Κυρίου. **30** Και παρέλαβον οι ιερείς και οι Λευΐται το βάρος του αργυρίου και του χρυσίου και τα σκεύη, διά να φέρωσιν αυτά εις Ιερουσαλήμ, προς τον οίκον του Θεού ημών. **31** Και εσηκώθημεν από του ποταμού Ααβά την δωδεκάτην του πρώτου μηνός, διά να υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ· και η χειρ του Θεού ημών ήτο εφ' ημάς, και ηλευθέρωσεν ημάς εκ χειρός εχθρού και ενεδρεύοντος εν τη οδώ. **32** Και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ· και εκαθήσαμεν εκεί τρεις ημέρας. **33** Την τετάρτην δε ημέραν εζυγίσθη το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, εν τω οίκω του Θεού ημών, και παρεδόθη διά χειρός του Μερημώθ υιού του Ουρία του ιερέως· και μετ' αυτού ήτο Ελεάζαρ ο υιός του Φινεές· και μετ' αυτών Ιωζαβάδ, ο υιός του Ιησού, και Νωαδίας ο υιός του Βιννουΐ, οι Λευΐται· **34** κατά αριθμόν και κατά βάρος τα πάντα· και άπαν το βάρος εγράφη εν τη ώρα εκείνη. **35** Οι υιοί της μετοικεσίας, οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας, προσέφεραν ολοκαυτώματα προς τον θεόν του Ισραήλ, δώδεκα μόσχους υπέρ παντός του Ισραήλ, ενενήκοντα εξ κριούς, εβδομήκοντα επτά αρνία, δώδεκα τράγους περί αμαρτίας, τα πάντα ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **36** Και παρέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως εις τους σατράπας του βασιλέως και εις τους επάρχους τους πέραν του ποταμού· και ούτοι εβοήθησαν τον λαόν και τον οίκον του Θεού.

9 Και αφού ετελέσθησαν ταύτα, προσήλθον προς εμέ οι άρχοντες, λέγοντες, Ο λαός του Ισραήλ και οι ιερείς και οι Λευΐται, δεν εχωρίσθησαν από του λαού των τόπων τούτων, και πράττουσι κατά τα βδελύγματα αυτών, των Χαναναίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων, των Αμμωνιτών, των Μωαβιτών, των Αιγυπτίων και των Αμορραίων· **2** διότι έλαβον εκ των θυγατέρων αυτών εις εαυτούς και εις τους υιούς αυτών· ώστε το σπέρμα το άγιον συνεμίχθη μετά του λαού των τόπων· και η χειρ των αρχόντων και των προεστώτων ήτο πρώτη εις την παράβασιν ταύτην. **3** Και ως ήκουσα το πράγμα τούτο, διέσχισα το ιμάτιόν μου και το επένδυμά μου, και ανέσπασα τας τρίχας της κεφαλής μου και του πώγωνός μου, και εκαθήμην εκστατικός. **4** Τότε συνήχθησαν προς εμέ πάντες οι τρέμοντες εις τους λόγους του Θεού του Ισραήλ, διά την παράβασιν των μετοικισθέντων· και εκαθήμην εκστατικός έως της εσπερινής προσφοράς. **5** Και εν τη εσπερινή προσφορά εσηκώθην από της ταπεινώσεώς μου, και διασχίσας το ιμάτιόν μου και το επένδυμά μου, έκλινα επί τα γόνατά μου και εξέτεινα τας χείρας μου προς Κύριον τον Θεόν μου, **6** και είπον, Θεέ μου, αισχύνομαι και ερυθριώ να υψώσω το πρόσωπόν μου προς σε, Θεέ μου· διότι αι ανομίαι ημών ηυξήνθησαν υπεράνω της κεφαλής, και αι παραβάσεις ημών εμεγαλύνθησαν έως των ουρανών. **7** Από των ημερών των πατέρων ημών ήμεθα εν παραβάσει μεγάλη μέχρι της ημέρας ταύτης· και διά τας ανομίας ημών παρεδόθημεν, ημείς, οι βασιλείς ημών, οι ιερείς ημών, εις την χείρα των βασιλέων των τόπων, εις μάχαιραν, εις αιχμαλωσίαν και εις διαρπαγήν και εις αισχύνην προσώπου, ως είναι την ημέραν ταύτην. **8** Και τώρα ως εν μιά στιγμή έγεινεν έλεος παρά Κυρίου του Θεού ημών, ώστε να διασωθή εις ημάς υπόλοιπον, και να δοθή εις ημάς στερέωσις εν τω αγίω αυτού τόπω, διά να φωτίζη ο Θεός ημών τους οφθαλμούς ημών, και να δώση εις ημάς μικράν αναψυχήν εν τη δουλεία ημών. **9** Διότι δούλοι ήμεθα· και εν τη δουλεία ημών δεν εγκατέλιπεν ημάς ο Θεός ημών, αλλ' ηυδόκησε να εύρωμεν έλεος ενώπιον των βασιλέων της Περσίας, ώστε να δώση εις ημάς αναψυχήν, διά να ανεγείρωμεν τον οίκον του Θεού ημών και να ανορθώσωμεν τας ερημώσεις αυτού, και να δώση εις ημάς περιτείχισμα εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ. **10** Αλλά τώρα, Θεέ ημών, τι θέλομεν ειπεί μετά ταύτα; διότι εγκατελίπομεν τα προστάγματά σου, **11** τα οποία προσέταξας διά χειρός των δούλων σου των προφητών, λέγων, Η γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν, είναι γη μεμολυσμένη με τον μολυσμόν των λαών των τόπων, με τα βδελύγματα αυτών, οίτινες εγέμισαν αυτήν, απ' άκρου έως άκρου, από των ακαθαρσιών αυτών. **12** Τώρα λοιπόν τας θυγατέρας σας μη δίδετε εις τους υιούς αυτών, και τας θυγατέρας αυτών μη λαμβάνετε εις τους υιούς σας, και μη ζητείτε ποτέ την ειρήνην αυτών ή την ευτυχίαν αυτών, διά να κραταιωθήτε και να τρώγητε τα αγαθά της γης, και να αφήσητε αυτήν κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. **13** Και μετά πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς ένεκα των πράξεων των πονηρών ημών, και της παραβάσεως ημών της μεγάλης, αφού συ, Θεέ ημών, εκρατήθης κάτω της αξίας των ανομιών ημών, και έδωκας εις ημάς ελευθέρωσιν τοιαύτην, **14** πρέπει ημείς να αθετήσωμεν πάλιν τα προστάγματά σου, και να συμπενθερεύσωμεν με τον λαόν των βδελυγμάτων τούτων; δεν ήθελες οργισθή καθ' ημών, εωσού συντελέσης ημάς, ώστε να μη μείνη υπόλοιπον ή σεσωσμένον; **15** Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δίκαιος είσαι διότι εμείναμεν σεσωσμένοι, ως την ημέραν ταύτην· ιδού, ενώπιόν σου είμεθα με τας παραβάσεις ημών διότι δεν ήτο δυνατόν ένεκα τούτων να σταθώμεν ενώπιόν σου.

10 Ενώ δε ο Έσδρας προσηύχετο και εξωμολογείτο, κλαίων και πεπτωκώς έμπροσθεν του οίκου του Θεού, συνήχθη προς αυτόν εκ του Ισραήλ σύναξις μεγάλη σφόδρα, άνδρες και γυναίκες και παιδία· διότι έκλαιεν ο λαός κλαυθμόν μέγαν. **2** Και απεκρίθη Σεχανίας ο υιός του Ιεχιήλ, εκ των υιών Ελάμ, και είπε προς τον Έσδραν, Ημείς ηνομήσαμεν εις τον Θεόν ημών και ελάβομεν ξένας γυναίκας εκ των λαών της γής· πλην τώρα είναι ελπίς εις τον Ισραήλ περί

τούτου· **3** όθεν ας κάμωμεν τώρα διαθήκην προς τον
Θεόν ημών, να αποβάλωμεν πάσας τας γυναίκας και
τα γεννηθέντα εξ αυτών, κατά την συμβουλήν του
κυρίου μου και των όσοι τρέμουσιν εις την εντολήν του
Θεού ημών· και ας γείνη κατά τον νόμον· **4** εγέρθητι
διότι το πράγμα ανήκει εις σέ· και ημείς είμεθα μετά
σού· ανδρίζου και πράττε. **5** Τότε εγερθείς ο Έσδρας,
ώρκισε τους άρχοντας των ιερέων, των Λευϊτών και
παντός του Ισραήλ, ότι θέλουσι κάμει κατά τον λόγον
τούτον. Και ώρκίσθησαν. **6** Και σηκωθείς ο Έσδρας απ'
έμπροσθεν του οίκου του Θεού, υπήγεν εις το οίκημα
του Ιωανάν υιού του Ελιασείβ· και ότε ήλθεν εκεί, άρτον
δεν έφαγεν και ύδωρ δεν έπιε· διότι ήτο εις πένθος διά
την παράβασιν των μετοικισθέντων. **7** Και διεκήρυξαν
κατά την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ προς πάντας τους
υιούς της μετοικεσίας, να συναχθώσιν εις Ιερουσαλήμ·
8 και πας όστις δεν έλθη εντός τριών ημερών, κατά
την βουλήν των αρχόντων και πρεσβυτέρων, θέλει
γείνει ανάθεμα πάσα η περιουσία αυτού, και αυτός θέλει
χωρισθή από της συνάξεως των μετοικισθέντων. **9** Και
συνήχθησαν πάντες οι άνδρες Ιούδα και Βενιαμίν εις
Ιερουσαλήμ εντός τριών ημερών. Ήτο ο ένατος μην και
η εικοστή του μηνός· και πας ο λαός εκάθησεν εν τη
πλατεία του οίκου του Θεού, τρέμων διά το πράγμα και
διά την μεγάλην βροχήν. **10** Και εγερθείς ο Έσδρας ο
ιερεύς, είπε προς αυτούς, Σεις ηνομήσατε και ελάβετε
γυναίκας ξένας, διά να επιπροσθέσητε εις την παράβασιν
του Ισραήλ· **11** τώρα λοιπόν εξομολογήθητε προς Κύριον
τον Θεόν των πατέρων σας και κάμετε το θέλημα αυτού·
και χωρίσθητε από των λαών της γης και από των
ξένων γυναικών. **12** Και απεκρίθη πάσα η σύναξις
και είπον μετά φωνής μεγάλης, Καθώς ελάλησας προς
ημάς, ούτω να κάμωμεν· **13** ο λαός όμως είναι πολύς
και ο καιρός πολύ βροχερός, και δεν δυνάμεθα να
στεκώμεθα έξω, και το έργον δεν είναι μιας ημέρας
ουδέ δύο· διότι είμεθα πολλοί οι αμαρτήσαντες εις
τούτο το πράγμα· **14** ας διορισθώσι τώρα άρχοντες ημών
εν όλη τη συνάξει, και ας έλθωσι καθ' ωρισμένους
καιρούς πάντες οι λαβόντες ξένας γυναίκας εις τας
πόλεις ημών, και μετ' αυτών οι πρεσβύτεροι εκάστης
πόλεως και οι κριταί αυτής, εωσού η φλογερά οργή του
Θεού ημών διά το πράγμα τούτο αποστραφή αφ' ημών.
15 Διωρίσθησαν λοιπόν εις τούτο Ιωνάθαν ο υιός του
Ασαήλ, και Ιααζίας ο υιός του Τικβά· ο δε Μεσουλλάμ
και ο Σαββεθαΐ, οι Λευΐται, ήσαν βοηθοί αυτών. **16** Και
έκαμον ούτως οι υιοί της μετοικεσίας. Και ο Έσδρας
ο ιερεύς και άρχοντές τινές των πατριών, κατά τους
πατρικούς οίκους αυτών, και ούτοι πάντες κατ' όνομα,
εχωρίσθησαν και εκάθησαν την πρώτην ημέραν του
δεκάτου μηνός διά να εξετάσωσι την υπόθεσιν. **17** Και
ετελείωσαν με πάντας τους άνδρας, τους λαβόντας
ξένας γυναίκας, έως της πρώτης ημέρας του πρώτου
μηνός. **18** Και μεταξύ των υιών των ιερέων ευρέθησαν
οι λαβόντες ξένας γυναίκας, εκ των υιών του Ιησού
υιού του Ιωσεδέκ και των αδελφών αυτού, ο Μαασίας
και ο Ελιέζερ, και ο Ιαρείβ και ο Γεδαλίας. **19** Και
έδωκαν τας χείρας αυτών, ότι θέλουσιν αποβάλει τας
γυναίκας αυτών· και ως ένοχοι, προσέφεραν κριόν εκ
του ποιμνίου διά την ανομίαν αυτών. **20** Και εκ των
υιών του Ιμμήρ, Ανανί και Ζεβαδίας. **21** Και εκ των υιών
του Χαρήμ, Μαασίας και Ηλίας και Σεμαΐας και Ιεχιήλ
και Οζίας. **22** Και εκ των υιών του Πασχώρ, Ελιωηναΐ,
Μαασίας, Ισμαήλ, Ναθαναήλ, Ιωζαβάδ και Ελασά. **23** Εκ
δε των Λευϊτών, Ιωζαβάδ και Σιμεΐ και Κελαΐας, ούτος
είναι ο Κελιτά, Πεθαΐα, Ιούδας και Ελιέζερ. **24** Και εκ των
ψαλτωδών, Ελιασείβ· και εκ των θυρωρών, Σαλλούμ
και Τελέμ και Ουρεί. **25** Εκ δε του Ισραήλ, εκ των υιών
Φαρώς, Ραμίας και Ιεζίας και Μαλχίας και Μιαμείν και
Ελεάζαρ και Μαλχίας και Βεναΐας. **26** Και εκ των υιών
Ελάμ, Ματθανίας, Ζαχαρίας και Ιεχιήλ και Αβδί και
Ιερεμώθ και Ηλιά. **27** Και εκ των υιών Ζατθού, Ελιωηναΐ,
Ελιασείβ, Ματθανίας και Ιερεμώθ και Ζαβάδ και Αζιζά.
28 Εκ δε των υιών Βηβαΐ, Ιωανάν, Ανανίας, Ζαββαΐ και
Αθλαΐ. **29** Και εκ των υιών Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλούχ
και Αδαΐας, Ιασούβ και Σεάλ και Ραμώθ. **30** Και εκ των
υιών Φαάθ-μωάβ, Αδνά και Χελάλ, Βεναΐας, Μαασίας,
Ματθανίας, Βεζελεήλ και Βιννουΐ και Μανασσής. **31** Και
εκ των υιών Χαρήμ, Ελιέζερ, Ιεσίας, Μαλχίας, Σεμαΐας
και Συμεών, **32** Βενιαμίν, Μαλλούχ και Σεμαρίας.
33 Εκ των υιών Ασούμ, Ματθεναΐ, Ματταθά, Ζαβάδ,
Ελιφελέτ, Ιερεμαΐ, Μανασσής και Σιμεΐ. **34** Εκ των υιών
Βανί, Μααδαΐας, Αμράμ και Ουήλ, **35** Βεναΐας, Βεδεΐας,
Χελλού, **36** Βανίας, Μερημώθ, Ελιασείβ, **37** Ματθανίας,
Ματθεναΐ και Ιαασώ **38** και Βανί και Βιννουΐ, Σιμεΐ, **39**
και Σελεμίας και Νάθαν και Αδαΐας, **40** Μαχναδεβαΐ,
Σασαΐ, Σαραΐ, **41** Αζαρεήλ και Σελεμίας, Σεμαρίας, **42**
Σαλλούμ, Αμαρίας και Ιωσήφ. **43** Εκ των υιών Νεβώ,
Ιεϊήλ, Ματταθίας, Ζαβάδ, Ζεβινά, Ιαδαύ και Ιωήλ και
Βεναΐας. **44** Πάντες ούτοι είχον λάβει ξένας γυναίκας·
και τινές εξ αυτών γυναίκας, εξ ων ετεκνοποίησαν.

Ἔσδρας Β΄

1 Λόγοι Νεεμία υιού του Αχαλία. Και εν τω μηνί
Χισλεύ, εν τω εικοστώ έτει, ότε ήμην εν Σούσοις τη
βασιλευούση, **2** ο Ανανί, εις εκ των αδελφών μου, ήλθεν,
αυτός και τινές εκ του Ιούδα, και ηρώτησα αυτούς περί
των διασωθέντων Ιουδαίων, οίτινες εναπελείφθησαν
εκ της αιχμαλωσίας, και περί Ιερουσαλήμ. **3** Και είπον
προς εμέ, Οι υπόλοιποι, οι εναπολειφθέντες εκ της
αιχμαλωσίας εκεί εν τη επαρχία, είναι εν θλίψει μεγάλη,
και ονειδισμώ· και το τείχος της Ιερουσαλήμ καθηρέθη,
και αι πύλαι αυτής κατεκαύθησαν εν πυρί. **4** Και ότε
ήκουσα τους λόγους τούτους, εκάθησα και έκλαυσα
και επένθησα ημέρας και ενήστευον, και προσηυχόμην
ενώπιον του Θεού του ουρανού, **5** και είπα, Δέομαι,
Κύριε, Θεέ του ουρανού, ο μέγας και φοβερός Θεός,
ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους
αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού, **6**
ας ήναι τώρα το ους σου προσεκτικόν και οι οφθαλμοί
σου ανεωγμένοι, διά να ακούσης την προσευχήν του
δούλου σου, την οποίαν ήδη προσεύχομαι ενώπιόν σου
ημέραν και νύκτα υπέρ των υιών Ισραήλ των δούλων
σου, και εξομολογούμαι τα αμαρτήματα των υιών
Ισραήλ, τα οποία ημαρτήσαμεν εις σέ· και εγώ και ο οίκος
του πατρός μου ημαρτήσαμεν. **7** Όλως διεφθάρημεν
ενώπιόν σου, και δεν εφυλάξαμεν τας εντολάς και τα
διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας προσέταξας εις
τον δούλον σου τον Μωϋσήν. **8** Ενθυμήθητι, δέομαι,
τον λόγον, τον οποίον προσέταξας εις τον δούλον
σου τον Μωϋσήν, λέγων, Εάν γείνητε παραβάται, εγώ
θέλω σας διασκορπίσει μεταξύ των εθνών· **9** αλλ' εάν
επιστρέψητε προς εμέ και φυλάξητε τας εντολάς μου και
εκτελήτε αυτάς, και αν ήναι από σας απερριμμένοι έως
των εσχάτων του ουρανού, και εκείθεν θέλω συνάξει
αυτούς και θέλω φέρει αυτούς εις τον τόπον, τον οποίον
εξέλεξα διά να κατοικίσω το όνομά μου εκεί. **10** Ούτοι δε
είναι δούλοί σου και λαός σου, τους οποίους ελύτρωσας
διά της δυνάμεώς σου της μεγάλης και διά της χειρός
σου της κραταιάς. **11** Δέομαι, Κύριε, ας ήναι ήδη το ους
σου προσεκτικόν εις την προσευχήν του δούλου σου
και εις την προσευχήν των δούλων σου, των θελόντων
να φοβώνται το όνομά σου· και ευόδωσον, δέομαι, τον
δούλον σου την ημέραν ταύτην, και χάρισον εις αυτόν
έλεος ενώπιον του ανδρός τούτου. Διότι εγώ ήμην
οινοχόος του βασιλέως.

2 Και εν τω μηνί Νισάν, εν τω εικοστώ έτει Αρταξέρξου
του βασιλέως, ήτο οίνος έμπροσθεν αυτού· και λαβών
τον οίνον, έδωκα εις τον βασιλέα. Ποτέ δε δεν είχον
σκυθρωπάσει ενώπιον αυτού. **2** Όθεν ο βασιλεύς είπε
προς εμέ, Διά τι το πρόσωπόν σου είναι σκυθρωπόν,
ενώ συ άρρωστος δεν είσαι; τούτο δεν είναι ειμή λύπη
καρδίας. Τότε εφοβήθην πολύ σφόδρα. **3** Και είπα
προς τον βασιλέα, Ζήτω ο βασιλεύς εις τον αιώνα· διά
τι το πρόσωπόν μου να μη ήναι σκυθρωπόν, ενώ η
πόλις, ο τόπος των τάφων των πατέρων μου, κείται
ηρημωμένος, και αι πύλαι αυτής κατηναλωμέναι υπό
του πυρός; **4** Τότε ο βασιλεύς είπε προς εμέ, Περί
τίνος κάμνεις συ αίτησιν; Και προσηυχήθην εις τον
Θεόν του ουρανού. **5** Και είπα προς τον βασιλέα, Εάν
ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν ο δούλός σου
εύρηκε χάριν ενώπιόν σου, να με πέμψης εις τον Ιούδαν,
εις την πόλιν των τάφων των πατέρων μου, και να
ανοικοδομήσω αυτήν. **6** Και είπεν ο βασιλεύς προς
εμέ, καθημένης πλησίον αυτού της βασιλίσσης, Πόσον
μακρά θέλει είσθαι η πορεία σου; και πότε θέλεις
επιστρέψει; Και ευηρεστήθη ο βασιλεύς και με έπεμψε·
και έδωκα εις αυτόν προθεσμίαν. **7** Και είπα προς
τον βασιλέα, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας
μοι δοθώσιν επιστολαί προς τους πέραν του ποταμού
επάρχους, διά να με συμπαραπέμψωσιν, εωσού έλθω
εις τον Ιούδαν· **8** και επιστολή προς τον Ασάφ τον
φύλακα του βασιλικού δάσους, διά να μοι δώση ξύλα
να κατασκευάσω τας πύλας του φρουρίου του ναού
και το τείχος της πόλεως και τον οίκον, εις τον οποίον
θέλω εισέλθει. Και εχάρισεν ο βασιλεύς εις εμέ πάντα,
κατά την επ' εμέ αγαθήν χείρα του Θεού μου. **9** Ήλθον
λοιπόν προς τους πέραν του ποταμού επάρχους και
έδωκα εις αυτούς τας επιστολάς του βασιλέως. Είχε δε
αποστείλει ο βασιλεύς αρχηγούς δυνάμεως και ιππείς
μετ' εμού. **10** Ότε δε Σαναβαλλάτ ο Ορωνίτης και Τωβίας
ο δούλος, ο Αμμωνίτης, ήκουσαν, ελυπήθησαν καθ'
υπερβολήν ότι ήλθεν άνθρωπος να ζητήση το καλόν
των υιών Ισραήλ. **11** Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και
ήμην εκεί τρεις ημέρας. **12** Και εσηκώθην την νύκτα,
εγώ και ολίγοι τινές μετ' εμού· και δεν εφανέρωσα εις
ουδένα τι είχε βάλει ο Θεός μου εν τη καρδία μου να
κάμω εις την Ιερουσαλήμ· και άλλο κτήνος δεν ήτο
μετ' εμού, ειμή το κτήνος επί του οποίου εκαθήμην. **13**
Και εξήλθον την νύκτα διά της πύλης της φάραγγος,
και ήλθον απέναντι της πηγής του δράκοντος και προς
την θύραν της κοπρίας, και παρετήρουν τα τείχη της
Ιερουσαλήμ, τα οποία ήσαν κατακεκρημνισμένα, και τας
πύλας αυτής κατηναλωμένας υπό του πυρός. **14** Έπειτα
διέβην εις την πύλην της πηγής και εις την βασιλικήν
κολυμβήθραν· και δεν ήτο τόπος διά να περάση το
κτήνος το υποκάτω μου. **15** Και ανέβην την νύκτα
διά του χειμάρρου· και αφού παρετήρησα το τείχος,
εστράφην και εισήλθον διά της πύλης της φάραγγος
και επέστρεψα. **16** Οι δε προεστώτες δεν ήξευρον που
υπήγα και τι έκαμον· ουδέ είχον φανερώσει έτι τούτο
ούτε εις τους Ιουδαίους, ούτε εις τους ιερείς, ούτε
εις τους προκρίτους, ούτε εις τους προεστώτας, ούτε
εις τους λοιπούς τους εργαζομένους το έργον. **17** Και
είπα προς αυτούς, Σεις βλέπετε την δυστυχίαν εις την
οποίαν είμεθα, πως η Ιερουσαλήμ κείται ηρημωμένη
και αι πύλαι αυτής είναι κατηναλωμέναι υπό του
πυρός· έλθετε και ας ανοικοδομήσωμεν το τείχος της
Ιερουσαλήμ, διά να μη ήμεθα πλέον όνειδος. **18** Και
απήγγειλα προς αυτούς περί της επ' εμέ αγαθής χειρός
του Θεού μου, και έτι τους λόγους του βασιλέως, τους
οποίους είπε προς εμέ. Οι δε είπον, Ας σηκωθώμεν και
ας οικοδομήσωμεν. Ούτως ενίσχυσαν τας χείρας αυτών
προς το αγαθόν. **19** Αλλ' ότε ήκουσαν ο Σαναβαλλάτ
ο Ορωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Αμμωνίτης, και ο
Γησέμ ο Άραψ, περιεγέλασαν ημάς και περιεφρόνησαν
ημάς, λέγοντες, Τι είναι το πράγμα τούτο το οποίον

κάμνετε; θέλετε να επαναστατήσητε κατά του βασιλέως;
20 Και εγώ απεκρίθην προς αυτούς και είπα προς αυτούς,
Ο Θεός του ουρανού, αυτός θέλει ευοδώσει ημάς· διά
τούτο ημείς οι δούλοι αυτού θέλομεν σηκωθή και
οικοδομήσει· σεις όμως δεν έχετε μερίδα ουδέ δικαίωμα
ουδέ μνημόσυνον εν Ιερουσαλήμ.

3 Τότε εσηκώθη Ελιασείβ ο ιερεύς ο μέγας, και οι
αδελφοί αυτού οι ιερείς, και ωκοδόμησαν την πύλην
την προβατικήν· ούτοι ηγίασαν αυτήν και έστησαν τας
θύρας αυτής· και ηγίασαν αυτήν έως του πύργου Μεά,
έως του πύργου Ανανεήλ. 2 Και εις τα πλάγια αυτού
ωκοδόμησαν οι άνδρες της Ιεριχώ. Και εις τα πλάγια
αυτών ωκοδόμησε Ζακχούρ ο υιός του Ιμρί. 3 Την θύραν
δε την ιχθυϊκήν ωκοδόμησαν οι υιοί του Ασσεναά,
οίτινες εσανίδωσαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής,
τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. 4 Και εις τα
πλάγια αυτών επεσκεύασε Μερημώθ ο υιός του Ουρία,
υιού του Ακκώς. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε
Μεσουλλάμ ο υιός του Βαραχίου, υιού του Μεσηζαβεήλ.
Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Σαδώκ ο υιός
του Βαανά. 5 Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασαν
οι Θεκωΐται πλην οι πρόκριτοι αυτών δεν υπέβαλον
τον τράχηλον αυτών εις το έργον του Κυρίου αυτών. 6
Και την πύλην την παλαιάν επεσκεύασεν Ιωδαέ ο υιός
του Φασέα, και Μεσουλλάμ ο υιός του Βεσωδία· ούτοι
εσανίδωσαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής και
τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. 7 Και εις
τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μελαθίας ο Γαβαωνίτης
και Ιαδών ο Μερωνοθίτης, άνδρες της Γαβαών και της
Μισπά, υπό τον θρόνον του επάρχου των εντεύθεν του
ποταμού. 8 Εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Οχιήλ ο
υιός του Αραχίου, εκ των χρυσοχόων. Και εις τα πλάγια
αυτού επεσκεύασεν Ανανίας, ο εκ των μυρεψών· και
αφήκαν την Ιερουσαλήμ έως του τείχους του πλατέος. 9
Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Ρεφαΐα ο υιός του
Ωρ, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ.
10 Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασεν Ιεδαΐας ο
υιός του Αρουμάφ, και απέναντι της οικίας αυτού. Και
εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασε Χαττούς ο υιός του
Ασαβνία. 11 Μαλχίας ο υιός του Χαρήμ, και Ασσούβ
ο υιός του Φαάθ-μωάβ, επεσκεύασαν το άλλο τμήμα
και τον πύργον των φούρνων. 12 Και εις τα πλάγια
αυτού επεσκεύασε Σαλλούμ ο υιός του Αλλωής, ο άρχων
του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ, αυτός
και αι θυγατέρες αυτού. 13 την πύλην της φάραγγος
επεσκεύασεν ο Ανούν και οι κάτοικοι της Ζανωά· ούτοι
ωκοδόμησαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής, τα
κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής και χιλίας
πήχας εις το τείχος έως της πύλης της κοπρίας. 14 Την
πύλην δε της κοπρίας επεσκεύασε Μαλχίας ο υιός του
Ρηχάβ, ο άρχων της περιχώρου της Βαιθ-ακκερέμ· ούτος
ωκοδόμησεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής, τα
κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. 15 Την πύλην
δε της πηγής επεσκεύασε Σαλλούν ο υιός του Χολ-οζέ, ο
άρχων της περιχώρου της Μισπά· ούτος ωκοδόμησεν
αυτήν και εσανίδωσεν αυτήν και έστησε τας θύρας
αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής,
και το τείχος της κολυμβήθρας του Σιλωάμ πλησίον
του κήπου του βασιλέως, και έως των βαθμίδων των
καταβαινουσών, από της πόλεως Δαβίδ. 16 Κατόπιν
αυτού επεσκεύασε Νεεμίας ο υιός του Αζβούκ, ο άρχων
του ημίσεος της περιχώρου της Βαιθ-σούρ, έως απέναντι
των τάφων του Δαβίδ και έως της κατασκευασθείσης
κολυμβήθρας και έως του οίκου των ισχυρών. 17
Κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι Λευΐται, Ρεούμ ο υιός
του Βανί. Εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Ασαβίας, ο
άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Κεειλά, διά το
μέρος αυτού. 18 Κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι αδελφοί
αυτών, Βαβαΐ ο υιός του Ηναδάδ, ο άρχων του άλλου
ημίσεος της περιχώρου της Κεειλά. 19 Και εις τα πλάγια
αυτού επεσκεύασεν Εσέρ ο υιός του Ιησού, ο άρχων της
Μισπά, άλλο τμήμα απέναντι της αναβάσεως προς την
οπλοθήκην της γωνίας. 20 Κατόπιν αυτού Βαρούχ ο υιός
του Ζαββαΐ επεσκεύασε μετά ζήλου το άλλο τμήμα, από
της γωνίας έως της θύρας του οίκου Ελιασείβ του ιερέως
του μεγάλου. 21 Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μερημώθ ο
υιός του Ουρίου, υιού του Ακκώς, άλλο τμήμα, από της
θύρας του οίκου του Ελιασείβ έως του τέλους του οίκου
του Ελιασείβ. 22 Και κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι
ιερείς, οι κάτοικοι της περιχώρου. 23 Κατόπιν αυτών
επεσκεύασαν ο Βενιαμίν και ο Ασαούβ απέναντι του
οίκου αυτών. Κατόπιν αυτών επεσκεύασεν Αζαρίας ο
υιός του Μαασίου, υιού του Ανανίου, πλησίον του οίκου
αυτού. 24 Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Βιννουΐ ο υιός του
Ηναδάδ άλλο τμήμα, από του οίκου του Αζαρίου έως της
καμπής, έως μάλιστα της γωνίας. 25 Φαλάλ ο υιός του
Ουζαΐ επεσκεύασεν απέναντι της καμπής και του πύργου
του εξέχοντος από του υψηλού οίκου του βασιλέως,
του πλησίον της αυλής της φυλακής. Κατόπιν αυτού
Φεδαΐας ο υιός του Φαρώς. 26 Οι δε Νεθινείμ κατώκουν
εν Οφήλ, και επεσκεύασαν έως απέναντι της πύλης των
υδάτων προς ανατολάς και του πύργου του εξέχοντος.
27 Κατόπιν αυτών οι Θεκωίται επεσκεύασαν άλλο τμήμα,
απέναντι του μεγάλου πύργου του εξέχοντος και έως
του τείχους του Οφήλ. 28 Επάνωθεν της πύλης των
ίππων επεσκεύασαν οι ιερείς, έκαστος απέναντι της
οικίας αυτού. 29 Κατόπιν αυτών επεσκεύασε Σαδώκ
ο υιός του Ιμμήρ, απέναντι της οικίας αυτού. Και
κατόπιν αυτού επεσκεύασε Σεμαΐας ο υιός του Σεχανίου,
ο φύλαξ της ανατολικής πύλης. 30 Κατόπιν αυτού
επεσκεύασεν Ανανίας ο υιός του Σελεμία, και Ανούν
ο έκτος υιός του Σαλάφ, άλλο τμήμα. Κατόπιν αυτού
επεσκεύασε Μεσουλλάμ ο υιός του Βαραχίου απέναντι
του οικήματος αυτού. 31 Κατόπιν αυτού επεσκεύασε
Μαλχίας, υιός χρυσοχόου, έως της οικίας των Νεθινείμ
και των μεταπρατών, απέναντι της πύλης Μιφκάδ,
και έως της αναβάσεως της γωνίας. 32 Και μεταξύ
της αναβάσεως της γωνίας έως της προβατικής πύλης,
επεσκεύασαν οι χρυσοχόοι και οι μεταπράται.

4 Ότε δε ήκουσεν ο Σαναβαλλάτ ότι ημείς
οικοδομούμεν το τείχος, ωργίσθη και ηγανάκτησε
πολύ και περιεγέλασε τους Ιουδαίους. 2 Και ελάλησεν
ενώπιον των αδελφών αυτού και του στρατεύματος
της Σαμαρείας και είπε, Τι κάμνουσιν οι άθλιοι
ούτοι Ιουδαίοι; θέλουσιν αφήσει αυτούς; θέλουσι
θυσιάσει; θέλουσι τελειώσει εν μιά ημέρα; θέλουσιν

αναζωοποιήσει εκ των σωρών του χώματος τους λίθους, και τούτους κεκαυμένους; **3** Πλησίον δε αυτού ήτο Τωβίας ο Αμμωνίτης· και είπε, Και αν κτίσωσιν, αλώπηξ αναβαίνουσα θέλει καθαιρέσει το λίθινον αυτών τείχος. **4** Άκουσον, Θεέ ημών· διότι μυκτηριζόμεθα· και στρέψον τον ονειδισμόν αυτών κατά της κεφαλής αυτών και κάμε αυτούς να γείνωσι λάφυρον εν γη αιχμαλωσίας· **5** και μη καλύψης την ανομίαν αυτών, και η αμαρτία αυτών ας μη εξαλειφθή απ' έμπροσθέν σου· διότι προέφεραν ονειδισμούς κατά των οικοδομούντων. **6** Ούτως ανωκοδομήσαμεν το τείχος· και άπαν το τείχος συνεδέθη, έως του ημίσεος αυτού· διότι ο λαός είχε καρδίαν εις το εργάζεσθαι. **7** Αλλ' ότε Σαναβαλλάτ και Τωβίας και οι Άραβες και οι Αμμωνίται και οι Αζώτιοι ήκουσαν ότι τα τείχη της Ιερουσαλήμ επισκευάζονται, και ότι τα χαλάσματα ήρχισαν να φράττωνται, ωργίσθησαν σφόδρα· **8** και συνώμοσαν πάντες ομού να έλθωσι να πολεμήσωσιν εναντίον της Ιερουσαλήμ, και να κάμωσιν εις αυτήν βλάβην. **9** Και ημείς προσηυχήθημεν εις τον Θεόν ημών και εστήσαμεν φυλακάς εναντίον αυτών ημέραν και νύκτα, φοβούμενοι απ' αυτών. **10** Και είπεν ο Ιούδας, Η δύναμις των εργατών ητόνησε, και το χώμα είναι πολύ, και ημείς δεν δυνάμεθα να οικοδομώμεν το τείχος. **11** Οι δε εχθροί ημών είπον, Δεν θέλουσι μάθει ουδέ θέλουσιν ιδεί, εωσού έλθωμεν εις το μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς, και καταπαύσωμεν το έργον. **12** Και ελθόντες οι Ιουδαίοι, οι κατοικούντες πλησίον αυτών, είπον προς ημάς δεκάκις, Προσέχετε από πάντων των τόπων, διά των οποίων επιστρέφετε προς ημάς. **13** Όθεν έστησα εις τους χαμηλοτέρους τόπους όπισθεν του τείχους και εις τους υψηλοτέρους τόπους, έστησα τον λαόν κατά συγγενείας, με τας ρομφαίας αυτών, με τας λόγχας αυτών και με τα τόξα αυτών. **14** Και είδον και εσηκώθην και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, Μη φοβηθήτε απ' αυτών· ενθυμείσθε τον Κύριον, τον μέγαν και φοβερόν, και πολεμήσατε υπέρ των αδελφών σας, των υιών σας και των θυγατέρων σας, των γυναικών σας και των οίκων σας. **15** Και ότε οι εχθροί ημών ήκουσαν ότι το πράγμα εγνώσθη εις ημάς, και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, επεστρέψαμεν πάντες ημείς εις το τείχος, έκαστος εις το έργον αυτού. **16** Και απ' εκείνης της ημέρας το ήμισυ των δούλων μου ειργάζοντο το έργον, και το ήμισυ αυτών εκράτουν τας λόγχας, τους θυρεούς και τα τόξα, τεθωρακισμένοι και οι άρχοντες ήσαν οπίσω παντός του οίκου Ιούδα. **17** Οι οικοδομούντες το τείχος και οι αχθοφορούντες και οι φορτίζοντες, έκαστος διά της μιας χειρός αυτού εδούλευεν εις το έργον και διά της άλλης εκράτει το όπλον. **18** Οι δε οικοδόμοι, έκαστος είχε την ρομφαίαν αυτού περιεζωσμένην εις την οσφύν αυτού και ωκοδόμει ο δε σαλπίζων εν τη σάλπιγγι ήτο πλησίον μου. **19** Και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, το έργον είναι μέγα και πλατύ· ημείς δε είμεθα διακεχωρισμένοι επί το τείχος, ο εις μακράν του άλλου· **20** εις όντινα λοιπόν τόπον ακούσητε την φωνήν της σάλπιγγος, εκεί δράμετε προς ημάς· ο Θεός ημών θέλει πολεμήσει υπέρ ημών. **21** Ούτως ειργαζόμεθα το έργον· και το ήμισυ αυτών εκράτει τας λόγχας, απ' αρχής της αυγής έως της ανατολής των άστρων. **22** Και κατά τον αυτόν καιρόν είπα προς τον λαόν, Έκαστος μετά του δούλου αυτού ας διανυκτερεύη εν τω μέσω της Ιερουσαλήμ, και ας ήναι την νύκτα φύλακες εις ημάς, και ας εργάζωνται την ημέραν. **23** Και ούτε εγώ, ούτε οι αδελφοί μου, ούτε οι δούλοί μου, ούτε οι άνδρες της προφυλάξεως οι ακολουθούντές με, ουδείς εξ ημών εξεδύετο τα ιμάτια αυτού· μόνον διά να λούηται εξεδύετο έκαστος.

5 Ήτο δε μεγάλη κραυγή του λαού και των γυναικών αυτών κατά των αδελφών αυτών των Ιουδαίων. **2** Διότι ήσαν τινές λέγοντες, Ημείς, οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών, είμεθα πολλοί· όθεν ας λάβωμεν σίτον, διά να φάγωμεν και να ζήσωμεν. **3** Και ήσαν τινές λέγοντες, Ημείς βάλλομεν ενέχυρον τους αγρούς ημών, τους αμπελώνας ημών και τας οικίας ημών, διά να λάβωμεν σίτον εξ αιτίας της πείνης. **4** Ήσαν έτι τινές λέγοντες, Ημείς εδανείσθημεν αργύρια διά τους φόρους του βασιλέως επί τους αγρούς και επί τους αμπελώνας ημών· **5** τώρα δε η σαρξ ημών είναι ως η σαρξ των αδελφών ημών, τα τέκνα ημών ως τα τέκνα αυτών· και ιδού, ημείς καθυποβάλλομεν εις δουλείαν τους υιούς ημών και τας θυγατέρας ημών διά να ήναι δούλοι, και τινές εκ των θυγατέρων ημών εφέρθησαν ήδη εις δουλείαν· και δεν είναι ουδέν εις την εξουσίαν ημών, διότι άλλοι έχουσι τους αγρούς και τους αμπελώνας ημών. **6** Και ηγανάκτησα σφόδρα, ακούσας την κραυγήν αυτών και τους λόγους τούτους. **7** Και εσκέφθην κατ' εμαυτόν, και επέπληξα τους προκρίτους και τους προεστώτας και είπα προς αυτούς, Σεις φορολογείτε έκαστος τον αδελφόν αυτού. Και συνεκάλεσα κατ' αυτών σύναξιν μεγάλην. **8** Και είπα προς αυτούς, Ημείς κατά την δύναμιν ημών εξηγοράσαμεν τους αδελφούς ημών Ιουδαίους, τους πωληθέντας εις τα έθνη· και σεις αυτοί θέλετε πωλήσει τους αδελφούς σας; ή θέλουσι πωληθή εις ημάς; Εκείνοι δε εσιώπων και δεν εύρηκαν απόκρισιν. **9** Και είπα, Δεν είναι καλόν το πράγμα το οποίον σεις κάμνετε· δεν πρέπει να περιπατήτε εν τω φόβω του Θεού ημών, διά να μη ονειδίζωσιν ημάς τα έθνη, οι εχθροί ημών; **10** και εγώ έτι και οι αδελφοί μου και οι δούλοί μου εδανείσαμεν εις αυτούς χρήματα και σίτον· ας αφήσωμεν, παρακαλώ, την απαίτησιν ταύτην· **11** επιστρέψατε λοιπόν εις αυτούς, ταύτην την ημέραν, τους αγρούς αυτών, τους αμπελώνας αυτών, τους ελαιώνας αυτών και τους οίκους αυτών και το εκατοστόν του αργυρίου και του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το οποίον απαιτείτε παρ' αυτών. **12** Τότε είπον, Θέλομεν αποδώσει ταύτα και δεν θέλομεν ζητήσει ουδέν παρ' αυτών· ούτω θέλομεν κάμει, καθώς συ λέγεις. Τότε εκάλεσα τους ιερείς και ώρκισα αυτούς, ότι θέλουσι κάμει κατά τον λόγον τούτον. **13** Εξετίναξα έτι τον κόλπον μου, λέγων, Ούτω να εκτινάξη ο Θεός πάντα άνθρωπον από του οίκου αυτού και από του κόπου αυτού, όστις δεν εκτελέση τον λόγον τούτον, και ούτω να ήναι εκτετιναγμένος και κενός. Και είπον πάσα η σύναξις, Αμήν, και εδόξασαν τον Κύριον. Και έκαμεν ο λαός κατά τον λόγον τούτον. **14** Αφ' ης δε

ημέρας προσετάχθην να ήμαι κυβερνήτης αυτών εν τη
γη Ιούδα, από του εικοστού έτους έως του τριακοστού
δευτέρου έτους Αρταξέρξου του βασιλέως, δώδεκα
έτη, εγώ και οι αδελφοί μου δεν εφάγομεν τον άρτον
του κυβερνήτου. 15 Οι πρότεροι όμως κυβερνήται, οι
προ εμού, κατεβάρυνον τον λαόν, και ελάμβανον παρ'
αυτών άρτον και οίνον, εκτός τεσσαράκοντα σίκλων
αργυρίου· έτι και οι δούλοι αυτών εξουσίαζον τον
λαόν· αλλ' εγώ δεν έκαμνον ούτω, φοβούμενος τον
Θεόν. 16 Και μάλιστα ενισχύθην εις το έργον τούτου
του τείχους, και αγρόν δεν ηγοράσαμεν· και πάντες
οι δούλοί μου ήσαν συνηγμένοι εκεί εις το έργον. 17
Ήσαν έτι εις την τράπεζάν μου εκατόν πεντήκοντα
άνδρες εκ των Ιουδαίων και των προεστώτων, και οι
ερχόμενοι προς ημάς εκ των εθνών των πέριξ ημών. 18
Το δε καθ' ημέραν ετοιμαζόμενον δι' εμέ ήτο εις βους
και εξ εκλεκτά πρόβατα· και πτηνά ητοιμάζοντο δι' εμέ,
και άπαξ εις δέκα ημέρας αφθονία από παντός είδους
οίνου· και όμως δεν εζήτησα τον άρτον του κυβερνήτου·
διότι η δουλεία ήτο βαρεία επί τούτον τον λαόν. 19
Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ, κατά πάντα όσα
εγώ έκαμον υπέρ του λαού τούτου.

6 Καθώς δε ήκουσαν ο Σαναβαλλάτ και ο Τωβίας και
ο Γησέμ ο Άραψ και οι λοιποί εκ των εχθρών ημών,
ότι εγώ ωκοδόμησα το τείχος και δεν έμεινε πλέον
χάλασμα εις αυτό, αν και μέχρις εκείνου του καιρού
θύρας δεν έστησα επί των πυλών, 2 ο Σαναβαλλάτ
και ο Γησέμ απέστειλαν προς εμέ, λέγοντες, Έλθετε,
και ας συναχθώμεν ομού εις τινά εκ των κωμών εν
τη πεδιάδι Ωνώ. Εβουλεύοντο δε να κάμωσιν εις εμέ
κακόν. 3 Και απέστειλα μηνυτάς προς αυτούς, λέγων,
Έργον μέγα κάμνω και δεν δύναμαι να καταβώ· διά
τι να παύση το έργον, όταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ
προς εσάς; 4 Και απέστειλαν προς εμέ τετράκις κατά
τον τρόπον τούτον· και εγώ απεκρίθην προς αυτούς
κατά τον αυτόν τρόπον. 5 Τότε ο Σαναβαλλάτ απέστειλε
προς εμέ τον δούλον αυτού κατά τον αυτόν τρόπον,
πέμπτην φοράν, με ανοικτήν επιστολήν εις την χείρα
αυτού· 6 εν ή ήτο γεγραμμένον, Ηκούσθη μεταξύ των
εθνών, και ο Γασμού λέγει, ότι συ και οι Ιουδαίοι
βουλεύεσθε να επαναστατήσητε· διά τούτο συ οικοδομείς
το τείχος, διά να γείνης βασιλεύς αυτών, κατά τους
λόγους τούτους· 7 έτι διώρισας προφήτας, να κηρύττωσι
περί σου εν Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Είναι βασιλεύς εν
Ιούδα· και τώρα θέλει απαγγελθή προς τον βασιλέα
κατά τους λόγους τούτους· ελθέ λοιπόν τώρα, και ας
συμβουλευθώμεν ομού. 8 Τότε απέστειλα προς αυτόν,
λέγων, Δεν είναι τοιαύτα πράγματα καθώς συ λέγεις,
αλλά συ πλάττεις αυτά εκ της καρδίας σου. 9 Διότι
πάντες ούτοι εφοβέριζον ημάς, λέγοντες, Θέλουσιν
εξασθενήσει αι χείρες αυτών από του έργου, και δεν
θέλει εκτελεσθή. Τώρα λοιπόν, Θεέ, κραταίωσον τας
χείρας μου. 10 Και εγώ υπήγα εις την οικίαν του
Σεμαΐα, υιού του Δαλαΐα, υιού του Μεεταβεήλ, όστις ήτο
κεκλεισμένος· και είπεν, Ας συνέλθωμεν ομού εις τον
οίκον του Θεού, εντός του ναού, και ας κλείσωμεν τας
θύρας του ναού· διότι αυτοί έρχονται να σε φονεύσωσι·
ναι, την νύκτα έρχονται να σε φονεύσωσιν. 11 Αλλ'
εγώ απεκρίθην, Άνθρωπος οποίος εγώ ήθελον φύγει;
και τις, οποίος εγώ, ήθελεν εισέλθει εις τον ναόν διά
να σώση την ζωήν αυτού; δεν θέλω εισέλθει. 12 Και
ιδού, εγνώρισα ότι ο Θεός δεν απέστειλεν αυτόν να
προφέρη την προφητείαν ταύτην εναντίον μου· αλλ'
ότι ο Τωβίας και ο Σαναβαλλάτ εμίσθωσαν αυτόν. 13
Διά τούτο ήτο μεμισθωμένος, διά να φοβηθώ και να
κάμω ούτω και να αμαρτήσω, και να έχωσιν αφορμήν
να κακολογήσωσι, διά να με ονειδίσωσι. 14 Μνήσθητι,
Θεέ μου, του Τωβία και του Σαναβαλλάτ κατά τα έργα
αυτών ταύτα, και έτι της προφητίσσης Νωαδίας και των
λοιπών προφητών, οίτινες με εφοβέριζον. 15 Ούτω
συνετελέσθη το τείχος κατά την εικοστήν πέμπτην του
μηνός Ελούλ, εν πεντήκοντα δύο ημέραις. 16 Και ότε
ήκουσαν πάντες οι εχθροί ημών, τότε εφοβήθησαν
πάντα τα έθνη τα πέριξ ημών, και εταπεινώθησαν
σφόδρα εις τους οφθαλμούς εαυτών· διότι εγνώρισαν
ότι παρά του Θεού ημών έγεινε το έργον τούτο. 17
Προσέτι εν ταις ημέραις εκείναις οι πρόκριτοι του
Ιούδα έπεμπον συνεχώς τας επιστολάς αυτών προς τον
Τωβίαν, και αι του Τωβία ήρχοντο προς αυτούς. 18 Διότι
ήσαν εν τω Ιούδα πολλοί ώρκισμένοι εις αυτόν, επειδή
ήτο γαμβρός του Σεχανία, υιού του Αράχ· και Ιωανάν ο
υιός αυτού είχε λάβει την θυγατέρα του Μεσουλλάμ,
υιού του Βαραχίου. 19 Μάλιστα διηγούντο ενώπιόν μου
τας αγαθοεργίας αυτού, και ανέφερον προς αυτόν τους
λόγους μου. Και ο Τωβίας έστελλεν επιστολάς διά να με
φοβερίζη.

7 Αφού δε το τείχος εκτίσθη, και έστησα τας θύρας,
και διωρίσθησαν οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί και
οι Λευΐται, 2 προσέταξα περί της Ιερουσαλήμ τον
αδελφόν μου Ανανί και τον Ανανίαν τον άρχοντα
του φρουρίου· διότι ήτο ως άνθρωπος πιστός και
φοβούμενος τον Θεόν, υπέρ πολλούς. 3 Και είπα προς
αυτούς, Ας μη ανοίγωνται αι πύλαι της Ιερουσαλήμ
εωσού θερμάνη ο ήλιος· και εκείνων έτι παρόντων, να
κλείωνται αι θύραι και να ασφαλίζωνται και φυλακαί
να διορίζωνται εκ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ,
έκαστος εν τη φυλακή αυτού και έκαστος απέναντι
της οικίας αυτού. 4 Και η πόλις ήτο ευρύχωρος και
μεγάλη, ο δε λαός ολίγος εν αυτή, και οικίαι δεν ήσαν
ωκοδομημέναι. 5 Και έβαλεν ο Θεός μου εν τη καρδία
μου να συνάξω τους προκρίτους και τους προεστώτας
και τον λαόν, διά να αριθμηθώσι κατά γενεαλογίαν.
Και εύρηκα βιβλίον της γενεαλογίας εκείνων, οίτινες
ανέβησαν κατ' αρχάς και εύρηκα γεγραμμένον εν αυτώ.
6 Ούτοι είναι οι άνθρωποι της επαρχίας, οι αναβάντες
εκ της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους
οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος, και επιστρέψαντες εις Ιερουσαλήμ και
εις την Ιουδαίαν, έκαστος εις την πόλιν αυτού· 7
οι ελθόντες μετά Ζοροβάβελ, Ιησού, Νεεμία, Αζαρία,
Ρααμία, Νααμανί, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μισπερέθ,
Βιγουαί, Νεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού
Ισραήλ· 8 υιοί Φαρώς, δισχίλιοι εκατόν εβδομήκοντα
δύο. 9 Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. 10
Υιοί Αράχ, εξακόσιοι πεντήκοντα δύο. 11 Υιοί Φαάθ-
μωάβ, εκ των υιών Ιησού και Ιωάβ, δισχίλιοι και

οκτακόσιοι δεκαοκτώ. **12** Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι
πεντήκοντα τέσσαρες. **13** Υιοί Ζατθού, οκτακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε. **14** Υιοί Ζακχαί, επτακόσιοι
εξήκοντα. **15** Υιοί Βιννουΐ, εξακόσιοι τεσσαράκοντα
οκτώ. **16** Υιοί Βηβαΐ, εξακόσιοι εικοσιοκτώ. **17** Υιοί
Αζγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο. **18** Υιοί Αδωνικάμ,
εξακόσιοι εξήκοντα επτά. **19** Υιοί Βιγουαί, δισχίλιοι
εξήκοντα επτά. **20** Υιοί Αδίν, εξακόσιοι πεντήκοντα
πέντε. **21** Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκίου, ενενήκοντα
οκτώ. **22** Υιοί Ασούμ, τριακόσιοι εικοσιοκτώ. **23**
Υιοί Βησαί, τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες. **24** Υιοί Αρίφ,
εκατόν δώδεκα. **25** Υιοί Γαβαών, ενενήκοντα πέντε.
26 Άνδρες Βηθλεέμ και Νετωφά, εκατόν ογδοήκοντα
οκτώ. **27** Άνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. **28** Άνδρες
Βαιθ-ασμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **29** Άνδρες Κιριάθ-
ιαρείμ, Χεφειρά, και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα
τρεις. **30** Άνδρες Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και
εις. **31** Άνδρες Μιχμάς, εκατόν εικοσιδύο. **32** Άνδρες
Βαιθήλ, και Γαί, εκατόν εικοσιτρείς. **33** Άνδρες της
άλλης Νεβώ, πεντήκοντα δύο. **34** Υιοί του άλλου
Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. **35** Υιοί
Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι. **36** Υιοί Ιεριχώ, τριακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε. **37** Υιοί Λωδ, Αδίδ, και Ωνώ,
επτακόσιοι είκοσι και εις. **38** Υιοί Σεναά, τρισχίλιοι
εννεακόσιοι τριάκοντα. **39** Οι ιερείς· υιοί Ιεδαΐα, εκ του
οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα τρεις. **40** Υιοί
Ιμμήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο. **41** Υιοί Πασχώρ, χίλιοι
διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. **42** Υιοί Χαρήμ, χίλιοι
δεκαεπτά. **43** Οι Λευΐται· υιοί Ιησού εκ του Καδμιήλ,
εκ των υιών Ωδαυΐα, εβδομήκοντα τέσσαρες. **44** Οι
ψαλτωδοί· υιοί Ασάφ, εκατόν τεσσαράκοντα οκτώ. **45**
Οι πυλωροί· υιοί Σαλλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Ταλμών,
υιοί Ακκούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαί, εκατόν τριάκοντα
οκτώ. **46** Οι Νεθινείμ· υιοί Σιχά, υιοί Ασουφά, υιοί
Ταββαώθ, **47** υιοί Κηρώς, υιοί Σιαά, υιοί Φαδών, **48**
υιοί Λεβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Σαλμαί, **49** υιοί Ανάν,
υιοί Γιδδήλ, υιοί Γαάρ, **50** υιοί Ρεαΐα, υιοί Ρεσίν, υιοί
Νεκωδά, **51** υιοί Γαζάμ, υιοί Ουζά, υιοί Φασεά, **52**
υιοί Βησαί, υιοί Μεουνείμ, υιοί Ναφουσεσείμ, **53** υιοί
Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, **54** υιοί Βασλίθ,
υιοί Μεϊδά, υιοί Αρσά, **55** υιοί Βαρκώς, υιοί Σισάρα,
υιοί Θαμά, **56** υιοί Νεσιά, υιοί Ατιφά. **57** Οι υιοί των
δούλων του Σολομώντος· υιοί Σωταΐ, υιοί Σωφερέθ,
υιοί Φερειδά, **58** υιοί Ιααλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γιδδήλ,
59 υιοί Σεφατία, υιοί Αττίλ, υιοί Φοχερέθ από Σεβαΐμ,
υιοί Αμών. **60** Πάντες οι Νεθινείμ, και οι υιοί των
δούλων του Σολομώντος, ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα
δύο. **61** Ούτοι δε ήσαν οι αναβάντες από Θελ-μελάχ,
Θελ-αρησά, Χερούβ, Αδδών, και Ιμμήρ· δεν ηδύναντο
όμως να δείξωσι τον οίκον της πατριάς αυτών και το
σπέρμα αυτών, αν ήσαν εκ του Ισραήλ· **62** Υιοί Δαλαΐα,
υιοί Τωβία, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο.
63 Και εκ των ιερέων· υιοί Αβαΐα, υιοί Ακκώς, υιοί
Βαρζελλαΐ, όστις έλαβε γυναίκα εκ των θυγατέρων
Βαρζελλαΐ του Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το όνομα
αυτών. **64** Ούτοι εζήτησαν την καταγραφήν αυτών
μεταξύ των απαριθμηθέντων κατά γενεαλογίαν, και
δεν ευρέθη· όθεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. **65**
Και είπε προς αυτούς ο Θιρσαθά, να μη φάγωσιν από
των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσού αναστηθή ιερεύς
μετά Ουρίμ και Θουμμίμ. **66** Πάσα η σύναξις ομού
ήσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα,
67 εκτός των δούλων αυτών και των θεραπαινίδων
αυτών, οίτινες ήσαν επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα
επτά· και πλην τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε
ψαλτωδοί και ψάλτριαι. **68** Οι ίπποι αυτών, επτακόσιοι
τριάκοντα έξ· αι ημίονοι αυτών, διακόσιαι τεσσαράκοντα
πέντε· **69** αι κάμηλοι, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε·
αι όνοι, εξακισχίλιαι επτακόσιαι είκοσι. **70** Και τινές
εκ των αρχηγών των πατριών έδωκαν διά το έργον.
Ο Θιρσαθά έδωκεν εις το θησαυροφυλάκιον χιλίας
δραχμάς χρυσίου, πεντήκοντα φιάλας, πεντακοσίους
τριάκοντα ιερατικούς χιτώνας. **71** Και τινές εκ των
αρχηγών των πατριών έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον
του έργου είκοσι χιλιάδας δραχμάς χρυσίου και δύο
χιλιάδας διακοσίας μνας αργυρίου. **72** Και το δοθέν
από του επιλοίπου λαού ήτο είκοσι χιλιάδες δραχμαί
χρυσίου, και δισχίλιαι μναι αργυρίου, και εξήκοντα επτά
ιερατικοί χιτώνες. **73** Ούτως οι ιερείς και οι Λευΐται
και οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί και μέρος εκ του λαού
και οι Νεθινείμ και πας ο Ισραήλ, κατώκησαν εν ταις
πόλεσιν αυτών. Και ότε έφθασεν ο έβδομος μην, οι υιοί
Ισραήλ ήσαν εν ταις πόλεσιν αυτών.

8 Συνήχθη δε πας ο λαός, ως εις άνθρωπος, εις την
πλατείαν την έμπροσθεν της πύλης των υδάτων·
και είπον προς Έσδραν τον γραμματέα, να φέρη το
βιβλίον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον ο Κύριος
προσέταξεν εις τον Ισραήλ. **2** Και την πρώτην ημέραν
του εβδόμου μηνός έφερεν Έσδρας ο ιερεύς τον νόμον
έμπροσθεν της συνάξεως ανδρών τε και γυναικών και
πάντων των δυναμένων να εννοώσιν ακούοντες. **3** Και
ανέγνωσεν εν αυτώ, εν τη πλατεία τη έμπροσθεν της
πύλης των υδάτων, από της αυγής μέχρι της μεσημβρίας,
ενώπιον των ανδρών και των γυναικών και των
δυναμένων να εννοώσι· και τα ώτα παντός του λαού
προσείχον εις το βιβλίον του νόμου. **4** Ίστατο δε Έσδρας
ο γραμματεύς επί βήματος ξυλίνου, το οποίον έκαμον
επίτηδες· και πλησίον αυτού ίστατο Ματταθίας και
Σεμά και Αναΐας και Ουρίας και Χελκίας και Μαασίας,
εκ δεξιών αυτού· εξ αριστερών δε αυτού Φεδαΐας και
Μισαήλ και Μαλχίας και Ασούμ και Ασβαδανά, Ζαχαρίας
και Μεσουλλάμ. **5** Και ήνοιξεν ο Έσδρας το βιβλίον
ενώπιον παντός του λαού· διότι ήτο υπεράνω παντός
του λαού· και ότε ήνοιξεν αυτό, πας ο λαός ηγέρθη.
6 Και ηυλόγησεν ο Έσδρας τον Κύριον, τον Θεόν τον
μέγαν. Και πας ο λαός απεκρίθη, Αμήν, Αμήν, υψόνοντες
τας χείρας αυτών· και κύψαντες, προσεκύνησαν τον
Κύριον με τα πρόσωπα επί την γην. **7** Ιησούς δε και
Βανί και Σερεβίας, Ιαμείν, Ακκούβ, Σαββεθαΐ, Ωδίας,
Μαασίας, Κελιτά, Αζαρίας, Ιωζαβάδ, Ανάν, Φελαΐας και
οι Λευΐται εξήγουν τον νόμον εις τον λαόν· και ο λαός
ίστατο εν τω τόπω αυτού. **8** Και ανέγνωσαν εν τω
βιβλίω του νόμου του Θεού ευκρινώς, και έδωκαν την
έννοιαν και εξήγησαν τα αναγινωσκόμενα. **9** Και ο
Νεεμίας, ούτος είναι ο Θιρσαθά, και Έσδρας ο ιερεύς ο
γραμματεύς, και οι Λευΐται οι εξηγούντες εις τον λαόν,
είπον προς πάντα τον λαόν, Η ημέρα αύτη είναι αγία

εις Κύριον τον Θεόν σας· μη πενθείτε μηδέ κλαίετε. Διότι πας ο λαός έκλαιεν, ως ήκουσαν τους λόγους του νόμου. **10** Και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, φάγετε παχέα και πίετε γλυκάσματα, και αποστείλατε μερίδας προς τους μη έχοντας μηδέν ητοιμασμένον· διότι η ημέρα είναι αγία εις τον Κύριον ημών· και μη λυπείσθε· διότι η χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας. **11** Και κατεσίγασαν οι Λευΐται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ησυχάζετε· διότι η ημέρα είναι αγία· και μη λυπείσθε. **12** Και απήλθε πας ο λαός, διά να φάγωσι και να πίωσι και να αποστείλωσι μερίδας και να κάμωσιν ευφροσύνην μεγάλην, διότι ενόησαν τους λόγους τους οποίους εφανέρωσαν εις αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνήχθησαν οι άρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερείς και οι Λευΐται, προς Έσδραν τον γραμματέα, διά να διδαχθώσι τους λόγους του νόμου. **14** Και εύρηκαν γεγραμμένον εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι υιοί Ισραήλ εν σκηναίς εν τη εορτή του εβδόμου μηνός· **15** και να δημοσιεύσωσι και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το όρος και φέρετε κλάδους ελαίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το γεγραμμένον. **16** Και εξελθών ο λαός έφερε, και έκαμον εις εαυτούς σκηνάς, έκαστος επί του δώματος αυτού, και εν ταις αυλαίς αυτών και εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού και εν τη πλατεία της πύλης των υδάτων και εν τη πλατεία της πύλης του Εφραΐμ. **17** Και πάσα η σύναξις των επιστρεψάντων από της αιχμαλωσίας έκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταις σκηναίς· διότι από των ημερών Ιησού υιού του Ναυή μέχρι εκείνης της ημέρας, οι υιοί Ισραήλ δεν είχον κάμει ούτω. Και έγεινεν ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' εκάστην ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού. Και έκαμον εορτήν επτά ημέρας· την δε ογδόην ημέραν πάνδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

9 Και εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα τούτου του μηνός συνήχθησαν οι υιοί Ισραήλ με νηστείαν και με σάκκους και με χώμα εφ' εαυτούς. **2** Και εχωρίσθη το σπέρμα του Ισραήλ από πάντων των ξένων· και σταθέντες εξωμολογήθησαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. **3** Και σταθέντες εν τω τόπω αυτών, ανέγνωσαν εν τω βιβλίω του νόμου Κυρίου του Θεού αυτών, εν τέταρτον της ημέρας· και εν τέταρτον, εξωμολογούντο και προσεκύνουν Κύριον τον Θεόν αυτών. **4** Τότε εσηκώθη επί το βήμα των Λευϊτών Ιησούς και Βανί, Καδμιήλ, Σεβανίας, Βουννί, Σερεβίας, Βανί και Χανανί, και ανεβόησαν μετά φωνής μεγάλης προς Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Και οι Λευΐται, Ιησούς και Καδμιήλ, Βανί, Ασαβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαΐα, είπον, Σηκώθητε, ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν υμών από του αιώνος έως του αιώνος· και ας ήναι, Θεέ, ευλογημένον το ένδοξόν σου όνομα, το υπέρτερον πάσης ευλογίας και αινέσεως. **6** Συ αυτός είσαι Κύριος μόνος· συ εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών, την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυταίς, και συ ζωοποιείς πάντα ταύτα· και σε προσκυνούσιν αι στρατιαί των ουρανών. **7** Συ είσαι Κύριος ο Θεός, όστις εξέλεξας τον Άβραμ και εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαίων, και έδωκας εις αυτόν το όνομα Αβραάμ· **8** και εύρηκας την καρδίαν αυτού πιστήν ενώπιόν σου, και έκαμες προς αυτόν διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ιεβουσαίων και των Γεργεσαίων, ότι θέλεις δώσει αυτήν εις το σπέρμα αυτού· και εξετέλεσας τους λόγους σου· διότι δίκαιος είσαι συ. **9** Και είδες την θλίψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας την κραυγήν αυτών επί την Ερυθράν θάλασσαν· **10** και έδειξας σημεία και τέρατα επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού και επί πάντα τον λαόν της γης αυτού· επειδή εγνώρισας ότι υπερηφανεύθησαν εναντίον αυτών. Και έκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως την ημέραν ταύτην. **11** Και διέσχισας την θάλασσαν ενώπιον αυτών, και διέβησαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· τους δε καταδιώκοντας αυτούς έρριψας εις τα βάθη, ως λίθον εις ύδατα ισχυρά· **12** και ώδήγησας αυτούς την ημέραν διά στύλου νεφέλης, την δε νύκτα διά στύλου πυρός, διά να φωτίζης εις αυτούς την οδόν δι' ης έμελλον να διέλθωσι. **13** Και κατέβης επί το όρος Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εξ ουρανού, και έδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς· **14** και το άγιόν σου σάββατον έκαμες γνωστόν εις αυτούς, και προσέταξας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και νόμους, διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου. **15** Και άρτον εξ ουρανού έδωκας εις αυτούς εις την πείναν αυτών, και ύδωρ εκ πέτρας εξήγαγες εις αυτούς εις την δίψαν αυτών· και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι διά να κληρονομήσωσι την γην, περί ης ύψωσας την χείρα σου ότι θέλεις δώσει αυτήν εις αυτούς. **16** Εκείνοι δε και οι πατέρες ημών υπερηφανεύθησαν και εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου· **17** και ηρνήθησαν να υπακούσωσι και δεν ενεθυμήθησαν τα θαυμάσιά σου τα οποία έκαμες εις αυτούς· αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, και εν τη αποστασία αυτών διώρισαν αρχηγόν διά να επιστρέψωσιν εις την δουλείαν αυτών. Αλλά συ είσαι Θεός συγχωρητικός, ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και δεν εγκατέλιπες αυτούς. **18** Μάλιστα, ότε έκαμον εις εαυτούς χωνευτόν μόσχον και είπον, Ούτος είναι ο Θεός σου όστις σε ανήγαγεν εξ Αιγύπτου, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς· **19** συ όμως, εν τοις οικτιρμοίς σου τοις μεγάλοις, δεν εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερήμω· ο στύλος της νεφέλης δεν εξέκλινεν απ' αυτών την ημέραν, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, ουδέ ο στύλος του πυρός την νύκτα, διά να φωτίζη εις αυτούς και την οδόν δι' ης έμελλον να διέλθωσι. **20** Και έδωκας εις αυτούς το αγαθόν σου πνεύμα, διά να συνετίζη αυτούς· και δεν εστέρησας το μάννα σου από του στόματος αυτών, και ύδωρ έδωκας εις αυτούς εις την δίψαν αυτών. **21** Και τεσσαράκοντα έτη έθρεψας αυτούς εν τη ερήμω· δεν έλειψεν εις αυτούς ουδέν· τα ιμάτια αυτών δεν επαλαιώθησαν και

οι πόδες αυτών δεν επρήσθησαν. 22 Και έδωκας εις
αυτούς βασίλεια και λαούς, και διεμέρισας εις αυτούς
διά μερίδας· και εκληρονόμησαν την γην του Σηών
και την γην του βασιλέως της Εσεβών και την γην
του Ωγ βασιλέως της Βασάν. 23 Και τους υιούς αυτών
επλήθυνας ως τα άστρα του ουρανού· και έφερες αυτούς
εις την γην, εις την οποίαν είπας προς τους πατέρας
αυτών να εισέλθωσι, διά να κληρονομήσωσιν αυτήν. 24
Και εισήλθον οι υιοί αυτών και εκληρονόμησαν την
γήν· και υπέταξας έμπροσθεν αυτών τους κατοίκους
της γης, τους Χαναναίους, και παρέδωκας αυτούς εις
τας χείρας αυτών, και τους βασιλείς αυτών και τους
λαούς της γης, διά να κάμωσιν εις αυτούς κατά την
θέλησιν αυτών. 25 Και εκυρίευσαν πόλεις ισχυράς
και γην παχείαν, και εκληρονόμησαν οίκους πλήρεις
πάντων των αγαθών, φρέατα ωρυγμένα, αμπελώνας και
ελαιώνας και δένδρα κάρπιμα εν αφθονία· και έφαγον
και εχορτάσθησαν και επαχύνθησαν και ενετρύφησαν,
εν τη μεγάλη σου αγαθότητι. 26 Και ηπείθησαν και
επανεστάτησαν εναντίον σου, και έρριψαν τον νόμον
σου οπίσω των νώτων αυτών, και τους προφήτας σου
εφόνευσαν, οίτινες διεμαρτύροντο εναντίον αυτών διά
να επιστρέψωσιν αυτούς προς σε, και έπραξαν μεγάλους
παροργισμούς. 27 Διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την
χείρα των θλιβόντων αυτούς, και κατέθλιψαν αυτούς·
και εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών ανεβόησαν προς σε,
και συ εισήκουσας εξ ουρανού· και κατά τους πολλούς
οικτιρμούς σου έδωκας σωτήρας εις αυτούς, και έσωσαν
αυτούς εκ της χειρός των θλιβόντων αυτούς. 28 Αλλ'
αφού ανεπαύθησαν, εστράφησαν εις το να πράττωσι
πονηρά ενώπιόν σου· όθεν εγκατέλιπες αυτούς εις την
χείρα των εχθρών αυτών, και εξουσίασαν αυτούς· ότε
όμως επέστρεψαν και ανεβόησαν προς σε, συ εισήκουσας
εξ ουρανού· και πολλάκις ηλευθέρωσας αυτούς κατά
τους οικτιρμούς σου. 29 Και διεμαρτυρήθης εναντίον
αυτών, διά να επιστρέψης αυτούς εις τον νόμον σου·
πλην αυτοί υπερηφανεύθησαν και δεν υπήκουσαν εις
τας εντολάς σου, αλλ' ημάρτησαν εις τας κρίσεις σου, τας
οποίας εάν τις εκτελή, θέλει ζήσει δι' αυτών· και έδωκαν
νώτον απειθή και εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών
και δεν ήκουσαν. 30 Και όμως έτη πολλά παρέκτεινας
επ' αυτούς, και διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών διά
του πνεύματός σου διά των προφητών σου· αλλά δεν
έδωκαν ακρόασιν· διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις
την χείρα των λαών των τόπων. 31 Πλην διά τους
πολλούς οικτιρμούς σου δεν συνετέλεσας αυτούς, ουδέ
εγκατέλιπες αυτούς· διότι Θεός οικτίρμων και ελεήμων
είσαι. 32 Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ο μέγας, ο ισχυρός
και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το
έλεος, ας μη λογισθή μικρά ενώπιόν σου πάσα η θλίψις
ήτις εύρηκεν ημάς, τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας
ημών και τους ιερείς ημών και τους προφήτας ημών
και τους πατέρας ημών και πάντα τον λαόν σου, από
των ημερών των βασιλέων της Ασσυρίας μέχρι της
ημέρας ταύτης. 33 Δίκαιος βεβαίως είσαι εις πάντα τα
επελθόντα εφ' ημάς· διότι συ μεν αλήθειαν έκαμες,
ημείς δε ησεβήσαμεν. 34 Και οι βασιλείς ημών, οι
άρχοντες ημών, οι ιερείς ημών και οι πατέρες ημών, δεν
εφύλαξαν τον νόμον σου και δεν έδωκαν προσοχήν εις
τας εντολάς σου και εις τα μαρτύριά σου, με τα οποία
διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών. 35 Διότι αυτοί, εν τη
βασιλεία αυτών και εν τη μεγάλη σου αγαθωσύνη την
οποίαν έδωκας εις αυτούς, και εν τη γη τη πλατεία
και παχεία, την οποίαν έδωκας ενώπιον αυτών, δεν σε
εδούλευσαν ουδέ εστράφησαν από των πονηρών έργων
αυτών. 36 Ιδού, δούλοι είμεθα την ημέραν ταύτην· και
εν τη γη, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών,
διά να τρώγωσι τον καρπόν αυτής και τα αγαθά αυτής,
ιδού, δούλοι είμεθα επ' αυτής· 37 και αυτή δίδει πολλήν
αφθονίαν εις τους βασιλείς, τους οποίους επέβαλες εφ'
ημάς διά τας αμαρτίας ημών· και κατεξουσιάζουσιν επί
των σωμάτων ημών και επί των κτηνών ημών κατά
την αρέσκειαν αυτών· και είμεθα εν θλίψει μεγάλη.
38 Όθεν διά πάντα ταύτα ημείς κάμνομεν διαθήκην
πιστήν και γράφομεν αυτήν· και επισφραγίζουσιν αυτήν
οι άρχοντες ημών, οι Λευΐται ημών και οι ιερείς ημών.

10 Οι δε επισφραγίσαντες ήσαν Νεεμίας ο Θιρσαθά ο
υιός του Αχαλία, και Σεδεκίας, 2 Σεραΐας, Αζαρίας,
Ιερεμίας, 3 Πασχώρ, Αμαρίας, Μαλχίας, 4 Χαττούς,
Σεβανίας, Μαλλούχ, 5 Χαρήμ, Μερημώθ, Οβαδίας,
6 Δανιήλ, Γιννεθών, Βαρούχ, 7 Μεσσουλλάμ, Αβιά,
Μειαμείν, 8 Μααζίας, Βιλγαΐ, Σεμαΐας· ούτοι ήσαν οι
ιερείς. 9 Και οι Λευΐται Ιησούς ο υιός του Αζανία, Βιννουΐ
εκ των υιών Ηναδάδ, Καδμιήλ· 10 και οι αδελφοί αυτών,
Σεβανίας, Ωδίας, Κελιτά, Φελαΐας, Ανάν, 11 Μιχά, Ρεώβ,
Ασαβίας, 12 Ζακχούρ, Σερεβίας, Σεβανίας, 13 Ωδίας,
Βανί, Βενινού. 14 Οι άρχοντες του λαού· Φαρώς, Φαάθ-
μωάβ, Ελάμ, Ζατθού, Βανί, 15 Βουννί, Αζγάδ, Βηβαΐ,
16 Αδωνίας, Βιγουαί, Αδίν, 17 Ατήρ, Εζεκίας, Αζούρ,
18 Ωδίας, Ασούμ, Βησαί, 19 Αρίφ, Αναθώθ, Νεβαΐ, 20
Μαγφίας, Μεσουλλάμ, Εζείρ, 21 Μεσηζαβεήλ, Σαδώκ,
Ιαδδουά, 22 Φελατίας, Ανάν, Αναΐας, 23 Ωσηέ, Ανανίας,
Ασσούβ, 24 Αλλωής, Φιλεά, Σωβήκ, 25 Ρεούμ, Ασαβνά,
Μαασίας, 26 και Αχιά, Ανάν, Γανάν, 27 Μαλλούχ, Χαρήμ,
Βαανά. 28 Και το υπόλοιπον του λαού, οι ιερείς, οι
Λευΐται, οι πυλωροί, οι ψαλτωδοί, οι Νεθινείμ, και
πάντες οι αποχωρισθέντες από των λαών των τόπων
προς τον νόμον του Θεού, αι γυναίκες αυτών, οι υιοί
αυτών και αι θυγατέρες αυτών, πας εννοών και έχων
σύνεσιν, 29 ηνώθησαν μετά των αδελφών αυτών, των
προκρίτων αυτών, και εισήλθον εις κατάραν και εις
όρκον, να περιπατώσιν εις τον νόμον του Θεού, τον
δοθέντα διά χειρός Μωϋσέως του δούλου του Θεού,
και να φυλάττωσι και να εκτελώσι πάσας τας εντολάς
του Κυρίου, του Κυρίου ημών, και τας κρίσεις αυτού
και τα διατάγματα αυτού· 30 και ότι δεν θέλομεν δώσει
τας θυγατέρας ημών εις τους λαούς της γης, και τας
θυγατέρας αυτών δεν θέλομεν λάβει εις τους υιούς
ημών· 31 και, εάν οι λαοί της γης φέρωσιν αγοράσιμα ή
οποιασδήποτε τροφάς να πωλήσωσιν εν τη ημέρα του
σαββάτου, ότι δεν θέλομεν λάβει ταύτα παρ' αυτών εν
σαββάτω και εν ημέρα αγία· και ότι θέλομεν αφήσει
το έβδομον έτος και την απαίτησιν παντός χρέους.
32 Διετάξαμεν έτι εις εαυτούς να επιφορτισθώμεν
να δίδωμεν κατ' έτος εν τρίτον του σίκλου διά την
υπηρεσίαν του οίκου του Θεού ημών, 33 διά τους άρτους
της προθέσεως και διά την παντοτεινήν εξ αλφίτων

προσφοράν, και διά την παντοτεινήν ολοκαύτωσιν των
σαββάτων, των νεομηνιών, διά τας επισήμους εορτάς
και διά τα άγια πράγματα και διά τας περί αμαρτίας
προσφοράς, διά να κάμνωμεν εξιλέωσιν υπέρ του
Ισραήλ, και διά παν το έργον του οίκου του Θεού ημών.
34 Και ερρίψαμεν κλήρους μεταξύ των ιερέων των
Λευϊτών και του λαού περί της προσφοράς των ξύλων,
διά να φέρωσιν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών,
κατά τους οίκους των πατριών ημών, εν ωρισμένοις
καιροίς κατ' έτος, διά να καίωσιν επί του θυσιαστηρίου
Κυρίου του Θεού ημών, κατά το γεγραμμένον εν τω
νόμω· **35** και διά να φέρωμεν τα πρωτογεννήματα της
γης ημών και τα πρωτογεννήματα των καρπών παντός
δένδρου, κατ' έτος, προς τον οίκον του Κυρίου· **36** και
τα πρωτότοκα των υιών ημών και των κτηνών ημών,
κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω, και τα πρωτότοκα
των βοών ημών και των ποιμνίων ημών, να φέρωμεν
αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, προς τους ιερείς
τους λειτουργούντας εν τω οίκω του Θεού ημών· **37**
και να φέρωμεν τας απαρχάς του φυράματος ημών
και τας προσφοράς ημών και τους καρπούς παντός
δένδρου, οίνου και ελαίου, προς τους ιερείς, εις τα
οικήματα του οίκου του Θεού ημών· και τα δέκατα
της γης ημών προς τους Λευΐτας, και αυτοί οι Λευΐται
να λαμβάνωσι τα δέκατα εν πάσαις ταις πόλεσι της
γεωργίας ημών. **38** Και ο ιερεύς ο υιός του Ααρών θέλει
είσθαι μετά των Λευϊτών, όταν οι Λευΐται λαμβάνωσι
τα δέκατα· και οι Λευΐται θέλουσιν αναφέρει το δέκατον
των δεκάτων εις τον οίκον του Θεού ημών, εις τα
οικήματα του οίκου του θησαυρού. **39** Διότι οι υιοί
Ισραήλ και οι υιοί Λευΐ θέλουσι φέρει τας προσφοράς
του σίτου, του οίνου και του ελαίου εις τα οικήματα,
όπου είναι τα σκεύη του αγιαστηρίου, και οι ιερείς οι
λειτουργούντες και οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί· και
δεν θέλομεν εγκαταλείψει τον οίκον του Θεού ημών.

11 Και κατώκησαν οι άρχοντες του λαού εν
Ιερουσαλήμ· και το υπόλοιπον του λαού έρριψαν
κλήρους, διά να φέρωσιν ένα εκ των δέκα να κατοικήση
εν Ιερουσαλήμ τη αγία πόλει, τα δε εννέα μέρη εν
ταις άλλαις πόλεσι. **2** Και ηυλόγησεν ο λαός πάντας
τους ανθρώπους, όσοι προσέφεραν αυτοπροαιρέτως
εαυτούς να κατοικήσωσιν εν Ιερουσαλήμ. **3** Ούτοι δε
είναι οι άρχοντες της επαρχίας οι κατοικήσαντες εν
Ιερουσαλήμ· εν δε ταις πόλεσι του Ιούδα κατώκησαν
έκαστος εν τη ιδιοκτησία αυτού, εν ταις πόλεσιν αυτών,
ο Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευΐται και οι Νεθινείμ
και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος. **4** Και εν
Ιερουσαλήμ κατώκησάν τινές εκ των υιών Ιούδα και
εκ των υιών Βενιαμίν· εκ των υιών Ιούδα, Αθαΐας ο
υιός του Οζία, υιού Ζαχαρία, υιού Αμαρία, υιού Σεφατία,
υιού Μααλελεήλ, εκ των υιών Φαρές· **5** και Μαασίας
ο υιός του Βαρούχ, υιού Χολ-οζέ, υιού Αζαΐα, υιού
Αδαΐα, υιού Ιωϊαρίβ, υιού Ζαχαρία, υιού του Σηλωνί· **6**
πάντες οι υιοί Φαρές οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ
ήσαν τετρακόσιοι εξήκοντα οκτώ άνδρες δυνάμεως.
7 Οι δε υιοί Βενιαμίν είναι ούτοι· Σαλλού ο υιός του
Μεσουλλάμ, υιού Ιωάδ, υιού Φεδαΐα, υιού Κωλαΐα, υιού
Μαασία, υιού Ιθιήλ, υιού Ιεσαΐα· **8** και μετ' αυτών,
Γαββαεί, Σαλλαΐ, εννεακόσιοι εικοσιοκτώ· **9** και Ιωήλ ο
υιός του Ζιχρί ήτο έφορος αυτών· ο δε Ιούδας, ο υιός
του Σενουά, δεύτερος επί την πόλιν· **10** Εκ των ιερέων,
Ιεδαΐας ο υιός του Ιωϊαρίβ, Ιαχείν, **11** Σεραΐας ο υιός του
Χελκία, υιού Μεσσουλλάμ, υιού Σαδώκ, υιού Μεραϊώθ,
υιού Αχιτώβ, ο άρχων του οίκου του Θεού. **12** Και οι
αδελφοί αυτών οι ποιούντες το έργον του οίκου ήσαν
οκτακόσιοι εικοσιδύο· και Αδαΐας ο υιός του Ιεροάμ, υιού
Φελαλία, υιού Αμσί, υιού Ζαχαρία, υιού Πασχώρ, υιού
Μαλχία, **13** και οι αδελφοί αυτού, άρχοντες πατριών,
διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο· και Αμασσαΐ ο υιός του
Αζαρεήλ, υιού Ααζαΐ, υιού Μεσιλλεμώθ, υιού Ιμμήρ,
14 και οι αδελφοί αυτών, άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ,
εκατόν εικοσιοκτώ· έφορος δε αυτών ήτο Ζαβδιήλ, υιός
του Γεδωλείμ. **15** Και εκ των Λευϊτών, Σεμαΐας ο υιός
του Ασσούβ, υιού Αζρικάμ, υιού Ασαβία, υιού Βουννί·
16 και Σαββεθαΐ και Ιωζαβάδ, εκ των αρχόντων των
Λευϊτών, ήσαν επί των εξωτερικών έργων του οίκου
του Θεού. **17** Και Ματθανίας ο υιός του Μιχά, υιού
Ζαβδί, υιού Ασάφ, ήτο ο εξάρχων της υμνωδίας εν
τη προσευχή· και Βακβουκίας ο δεύτερος μεταξύ των
αδελφών αυτού, και Αβδά ο υιός του Σαμμουά, υιού
Ταλάλ, υιού Ιεδουθούν. **18** Πάντες οι Λευΐται εν τη αγία
πόλει ήσαν διακόσιοι ογδοήκοντα τέσσαρες. **19** Οι δε
πυλωροί, Ακκούβ, Ταλμών, και οι αδελφοί αυτών οι
φυλάττοντες εν ταις πύλαις, ήσαν εκατόν εβδομήκοντα
δύο. **20** Και το υπόλοιπον του Ισραήλ, οι ιερείς και
Λευΐται, ήσαν εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα, έκαστος εν
τη κληρονομία αυτού. **21** Οι δε Νεθινείμ κατώκησαν εν
Οφήλ· και ο Σιχά και ο Γισπά ήσαν επί των Νεθινείμ.
22 Και ο έφορος των Λευΐτών εν Ιερουσαλήμ ήτο Οζί,
ο υιός του Βανί, υιού Ασαβία, υιού Ματθανία, υιού
Μιχά. Εκ των υιών του Ασάφ, οι ψαλτωδοί ήσαν επί του
έργου του οίκου του Θεού. **23** Διότι ήτο προσταγή του
βασιλέως περί αυτών, και διατεταγμένον μερίδιον διά
τους ψαλτωδούς κατά πάσαν ημέραν. **24** Και Πεθαΐα ο
υιός του Μεσηζαβεήλ, εκ των υιών του Ζερά υιού του
Ιούδα, ήτο επίτροπος του βασιλέως εν πάση υποθέσει
περί του λαού. **25** Περί δε των χωρίων, μετά των αγρών
αυτών, τινές εκ των υιών Ιούδα κατώκησαν εν Κιριάθ-
αρβά και ταις κώμαις αυτής, και εν Δαιβών και ταις
κώμαις αυτής, και εν Ιεκαβσεήλ και τοις χωρίοις αυτής,
26 και εν Ιησουά και εν Μωλαδά και εν Βαιθ-φελέτ, **27**
και εν Ασάρ-σουάλ και εν Βηρ-σαβεέ και ταις κώμαις
αυτής, **28** και εν Σικλάγ και εν Μεκονά και εν ταις
κώμαις αυτής, **29** και εν Εν-ριμμών και εν Σαρεά και εν
Ιαρμούθ, **30** Ζανωά, Οδολλάμ και τοις χωρίοις αυτών,
Λαχείς και τοις αγροίς αυτής, Αζηκά και ταις κώμαις
αυτής. Και κατώκησαν από Βηρ-σαβεέ έως της φάραγγος
Εννόμ. **31** Και οι υιοί Βενιαμίν κατώκησαν από Γεβά εν
Μιχμάς και Αϊϊά και Βαιθήλ και ταις κώμαις αυτής, **32**
εν Αναθώθ, Νωβ, Ανανία, **33** Ασώρ, Ραμά, Γιτθαΐμ, **34**
Αδίδ, Σεβωείμ, Νεβαλλάτ, **35** Λωδ, και Ωνώ, τη φάραγγι
των τεκτόνων. **36** Και εκ των Λευϊτών κατώκησαν
διαιρέσεις εν Ιούδα και Βενιαμίν.

12 Ούτοι δε ήσαν οι ιερείς και οι Λευΐται, οι αναβάντες
μετά του Ζοροβάβελ υιού του Σαλαθιήλ, και του
Ιησού· Σεραΐας, Ιερεμίας, Έσδρας, **2** Αμαρίας, Μαλλούχ,

Χαττούς, 3 Σεχανίας, Ρεούμ, Μερημώθ, 4 Ιδδώ, Γιννεθώ,
Αβιά, 5 Μιαμείν, Μααδίας, Βιλγά, 6 Σεμαΐας και Ιωϊαρίβ,
Ιεδαΐας, 7 Σαλλού, Αμώκ, Χελχίας, Ιεδαΐας. Ούτοι ήσαν
οι αρχηγοί των ιερέων και των αδελφών αυτών εν
ταις ημέραις Ιησού. 8 Οι δε Λευΐται, Ιησούς, Βιννουΐ,
Καδμιήλ, Σερεβίας, Ιούδας και Ματθανίας, ο επί των
ύμνων, αυτός και οι αδελφοί αυτού. 9 Ο δε Βακβουκίας
και ο Ουννί, οι αδελφοί αυτών, ήσαν απέναντι αυτών
διά τας φυλακάς. 10 Και ο Ιησούς εγέννησε τον Ιωακείμ,
Ιωακείμ δε εγέννησε τον Ελιασείβ, Ελιασείβ δε εγέννησε
τον Ιωαδά, 11 Ιωαδά δε εγέννησε τον Ιωνάθαν· Ιωνάθαν
δε εγέννησε τον Ιαδδουά. 12 Και εν ταις ημέραις του
Ιωακείμ, ιερείς, άρχοντες πατριών, ήσαν του Σεραΐα,
ο Μεραΐας· του Ιερεμία, ο Ανανίας· 13 του Έσδρα, ο
Μεσουλλάμ· του Αμαρία, ο Ιωανάν· 14 του Μελιχού,
ο Ιωνάθαν· του Σεβανία, ο Ιωσήφ· 15 του Χαρήμ, ο
Αδνά· του Μεραϊώθ, ο Ελκαΐ· 16 του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας·
του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ· 17 του Αβιά, ο Ζιχρί· του
Μινιαμείν, και του Μωαδία, ο Φιλταΐ· 18 του Βιλγά, ο
Σαμμουά· του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν· 19 και του Ιωϊαρίβ, ο
Ματθεναΐ· του Ιεδαΐα, ο Οζί· 20 του Σαλλαΐ, ο Καλλαΐ·
του Αμώκ, ο Εβερ· 21 του Χελκία, ο Ασαβία· του
Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ. 22 Οι Λευΐται εν ταις ημέραις
του Ελιασείβ, Ιωαδά και Ιωανάν και Ιαδδουά, ήσαν
καταγεγραμμένοι άρχοντες πατριών· και οι ιερείς, επί
της βασιλείας Δαρείου του Πέρσου. 23 Οι υιοί του Λευΐ,
άρχοντες των πατριών, ήσαν καταγεγραμμένοι εν τω
βιβλίω των Χρονικών, μάλιστα έως των ημερών του
Ιωανάν υιού του Ελιασείβ. 24 Και οι άρχοντες των
Λευϊτών, Ασαβίας, Σερεβίας, και Ιησούς ο υιός του
Καδμιήλ, και οι αδελφοί αυτών απέναντι αυτών, διά
να αινώσι και να υμνώσι κατά την προσταγήν Δαβίδ
του ανθρώπου του Θεού, φυλακή απέναντι φυλακής.
25 Ο Ματθανίας και Βακβουκίας, Οβαδία, Μεσουλλάμ,
Ταλμών, Ακκούβ, ήσαν πυλωροί φυλάττοντες την
φυλακήν εν τοις ταμείοις των πυλών. 26 Ούτοι ήσαν εν
ταις ημέραις του Ιωακείμ, υιού Ιησού, υιού Ιωσεδέχ, και
εν ταις ημέραις Νεεμία του κυβερνήτου και του ιερέως
Έσδρα του γραμματέως. 27 Και εν τοις εγκαινίοις του
τείχους της Ιερουσαλήμ, εζήτησαν τους Λευΐτας από
πάντων των τόπων αυτών διά να φέρωσιν αυτούς εις
Ιερουσαλήμ, να κάμωσι τα εγκαίνια μετ' ευφροσύνης,
υμνούντες και ψάλλοντες εν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις και
εν κιθάραις. 28 Και συνήχθησαν οι υιοί των ψαλτωδών
και από της περιχώρου κυκλόθεν της Ιερουσαλήμ και
από των χωρίων Νετωφαθί· 29 και από του οίκου Γιλγάλ
και από των αγρών Γεβά και Αζμαβέθ· διότι οι ψαλτωδοί
ωκοδόμησαν χωρία εις εαυτούς κύκλω της Ιερουσαλήμ.
30 Και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και
εκαθάρισαν τον λαόν και τας πύλας και το τείχος. 31
Τότε ανεβίβασα τους άρχοντας του Ιούδα επί το τείχος
και έστησα δύο μεγάλους χορούς αινούντων· ο μεν
επορεύετο επί τα δεξιά, επί του τείχους προς την πύλην
της κοπρίας· 32 και κατόπιν αυτών επορεύοντο ο Ωσαΐας
και το ήμισυ των αρχόντων του Ιούδα, 33 και ο Αζαρίας,
ο Έσδρας και ο Μεσουλλάμ, 34 ο Ιούδας και ο Βενιαμίν
και ο Σεμαΐας και ο Ιερεμίας· 35 και εκ των υιών των
ιερέων μετά σαλπίγγων, ο Ζαχαρίας ο υιός του Ιωνάθαν,
υιού του Σεμαΐα, υιού του Ματθανία, υιού του Μιχαΐα,
υιού του Ζακχούρ, υιού του Ασάφ· 36 και οι αδελφοί
αυτού, Σεμαΐας, και Αζαρεήλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ, Μααΐ,
Ναθαναήλ, και Ιούδας, Ανανί, μετά μουσικών οργάνων
Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού, και Έσδρας ο γραμματεύς
έμπροσθεν αυτών. 37 Και επί την πύλην της πηγής
και απέναντι αυτών, ανέβησαν διά των βαθμίδων της
πόλεως Δαβίδ εις την ανάβασιν του τείχους, επάνωθεν
του οίκου του Δαβίδ, και έως της πύλης των υδάτων
προς ανατολάς. 38 Ο δε άλλος χορός των αινούντων
επορεύετο εις το απέναντι, και εγώ κατόπιν αυτών,
και το ήμισυ του λαού επί του τείχους, επάνωθεν του
πύργου των φούρνων και έως του τείχους του πλατέος.
39 Και επάνωθεν της πύλης Εφραΐμ και επάνωθεν της
παλαιάς πύλης, και επάνωθεν της ιχθυϊκής πύλης και
του πύργου Ανανεήλ και του πύργου του Μεά και έως
της πύλης της προβατικής· και εστάθησαν εν τη πύλη
της φυλακής. 40 Και εστάθησαν οι δύο χοροί των
αινούντων εν τω οίκω του Θεού, και εγώ και το ήμισυ
των προεστώτων μετ' εμού· 41 και οι ιερείς, Ελιακείμ,
Μαασίας, Μινιαμείν, Μιχαΐας, Ελιωηναΐ, Ζαχαρίας και
Ανανίας, μετά σαλπίγγων· 42 και Μαασίας και Σεμαΐας
και Ελεάζαρ και Οζί και Ιωανάν και Μαλχίας και Ελάμ
και Εσέρ. Και οι ψαλτωδοί ύψωσαν την φωνήν αυτών,
μετά του Ιεζραΐα του επιστάτου. 43 Και προσέφεραν
εν εκείνη τη ημέρα θυσίας μεγάλας και ευφράνθησαν·
διότι ο Θεός εύφρανεν αυτούς ευφροσύνην μεγάλην.
Και αι γυναίκες έτι και τα παιδία ευφράνθησαν· και η
ευφροσύνη της Ιερουσαλήμ ηκούσθη έως μακρόθεν. 44
Και εν τη ημέρα εκείνη διωρίσθησαν άνδρες επί των
οικημάτων διά τους θησαυρούς, διά τας προσφοράς, διά
τας απαρχάς και διά τα δέκατα, διά να συνάγωσιν εν
αυτοίς από των αγρών των πόλεων τα νενομισμένα
μερίδια διά τους ιερείς και Λευΐτας· διότι ο Ιούδας
ευφράνθη εξ αιτίας των ιερέων και εξ αιτίας των
Λευϊτών των παρεστώτων. 45 Και οι ψαλτωδοί και οι
πυλωροί εφύλαξαν την φυλακήν του Θεού αυτών και
την φυλακήν του καθαρισμού, κατά την προσταγήν
του Δαβίδ και Σολομώντος του υιού αυτού. 46 Διότι εν
ταις ημέραις του Δαβίδ και του Ασάφ ήσαν εξ αρχής
πρωτοψάλται και άσματα αινέσεως και ύμνοι προς
τον Θεόν. 47 Και πας ο Ισραήλ εν ταις ημέραις του
Ζοροβάβελ και εν ταις ημέραις του Νεεμία έδιδον τα
τεταγμένα μερίδια των ψαλτωδών και των πυλωρών,
κατά πάσαν ημέραν· και ηγίαζον αυτά εις τους Λευΐτας,
και οι Λευΐται ηγίαζον εις τους υιούς Ααρών.

13 Εν τη ημέρα εκείνη ανεγνώσθη εν τω βιβλίω
του Μωϋσέως εις τα ώτα του λαού· και ευρέθη
γεγραμμένον εν αυτώ, ότι οι Αμμωνίται και οι Μωαβίται
δεν έπρεπε να εισέλθωσιν εις την συναγωγήν του Θεού
έως αιώνος· 2 διότι δεν προϋπήντησαν τους υιούς
Ισραήλ μετά άρτου και μετά ύδατος, αλλ' εμίσθωσαν
τον Βαλαάμ εναντίον αυτών, διά να καταρασθή αυτούς·
πλην ο Θεός ημών έτρεψε την κατάραν εις ευλογίαν. 3
Και ως ήκουσαν τον νόμον, εχώρισαν από του Ισραήλ
πάντα αλλογενή. 4 Προ τούτου δε Ελιασείβ ο ιερεύς,
όστις είχε την επιστασίαν των οικημάτων του οίκου του
Θεού ημών, είχε συγγενεύσει μετά του Τωβία· 5 και είχεν
ετοιμάσει δι' αυτόν μέγα οίκημα, όπου πρότερον έθετον

τας εξ αλφίτων προσφοράς, το λιβάνιον και τα σκεύη
και τα δέκατα του σίτου, του οίνου και του ελαίου,
το διατεταγμένον των Λευϊτών και των ψαλτωδών
και των πυλωρών και τας προσφοράς των ιερέων. **6**
Πλην εν πάσι τούτοις εγώ δεν ήμην εν Ιερουσαλήμ·
διότι εν τω τριακοστώ δευτέρω έτει Αρταξέρξου του
βασιλέως της Βαβυλώνος ήλθον προς τον βασιλέα
και μεθ' ημέρας τινάς εζήτησα παρά του βασιλέως, **7**
και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και έμαθον το κακόν, το
οποίον ο Ελιασείβ έκαμε χάριν του Τωβία, ετοιμάσας εις
αυτόν οίκημα εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού. **8**
Και δυσηρεστήθην πολύ· και έρριψα έξω του οικήματος
πάντα τα σκεύη του οίκου του Τωβία. **9** Και προσέταξα,
και εκαθάρισαν τα οικήματα· και επανέφερα εκεί τα
σκεύη του οίκου του Θεού, τας εξ αλφίτων προσφοράς
και το λιβάνιον. **10** Και έμαθον ότι τα μερίδια των
Λευϊτών δεν εδόθησαν εις αυτούς· διότι οι Λευΐται και
οι ψαλτωδοί, οι ποιούντες το έργον, έφυγον έκαστος εις
τον αγρόν αυτού. **11** Και επέπληξα τους προεστώτας
και είπα, Διά τι εγκατελείφθη ο οίκος του Θεού; Και
εσύναξα αυτούς και αποκατέστησα αυτούς εις την θέσιν
αυτών. **12** Τότε έφερε πας ο Ιούδας εις τας αποθήκας το
δέκατον του σίτου και του οίνου και του ελαίου. **13** Και
κατέστησα φύλακας επί των αποθηκών, Σελεμίαν τον
ιερέα και Σαδώκ τον γραμματέα και εκ των Λευϊτών·
τον Φεδαΐαν· και πλησίον αυτών, Ανάν τον υιόν του
Ζακχούρ, υιού του Ματθανία· διότι ελογίζοντο πιστοί· το
έργον δε αυτών ήτο να διανέμωσιν εις τους αδελφούς
αυτών. **14** Μνήσθητί μου, Θεέ μου, περί τούτου, και μη
εξαλείψης τα ελέη μου, τα οποία έκαμα εις τον οίκον
του Θεού μου και εις τας τελετάς αυτού. **15** Εν εκείναις
ταις ημέραις είδόν τινάς εν Ιούδα ληνοπατούντας εν
σαββάτω και εισφέροντας δράγματα και επιφορτίζοντας
επί όνους, και οίνον, σταφύλια και σύκα και παν είδος
φορτίων, τα οποία έφερον εις Ιερουσαλήμ την ημέραν
του σαββάτου· και διεμαρτυρήθην εν τη ημέρα, καθ' ην
επώλουν τρόφιμα. **16** Και οι Τύριοι, οι κατοικούντες εν
αυτή, έφερον ιχθύας και παν είδος ωνίων και επώλουν
εν σαββάτω εις τους υιούς Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ. **17**
Και επέπληξα τους προκρίτους του Ιούδα και είπα προς
αυτούς, Τι είναι το πράγμα τούτο το κακόν, το οποίον
σεις κάμνετε, βεβηλούντες την ημέραν του σαββάτου;
18 δεν έκαμνον ούτως οι πατέρες σας, και έφερεν ο
Θεός ημών πάντα ταύτα τα κακά εφ' ημάς και επί την
πόλιν ταύτην; αλλά σεις επαναφέρετε οργήν επί τον
Ισραήλ, βεβηλούντες το σάββατον. **19** Διά τούτο, ότε
ήρχιζε να συσκοτάζη εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ
προ του σαββάτου, είπα, και έκλεισαν τας πύλας, και
προσέταξα να μη ανοιχθώσιν έως μετά το σάββατον· και
κατέστησα επί τας πύλας τινάς εκ των υπηρετών μου,
διά να μη εισέλθη φορτίον την ημέραν του σαββάτου. **20**
Και διενυκτέρευσαν οι έμποροι και οι πωληταί παντός
είδους ωνίων έξω της Ιερουσαλήμ άπαξ και δις. **21**
Τότε διεμαρτυρήθην εναντίον αυτών και είπα προς
αυτούς, Διά τι διανυκτερεύετε έμπροσθεν του τείχους;
εάν δευτερώσητε, θέλω βάλει χείρα επάνω σας. Έκτοτε
δεν ήλθον εν σαββάτω. **22** Και είπα προς τους Λευΐτας να
καθαρίζωνται και να έρχωνται να φυλάττωσι τας πύλας,
διά να αγιάζωσι την ημέραν του σαββάτου. Μνήσθητί
μου, Θεέ μου, και περί τούτου, και ελέησόν με κατά
το πλήθος του ελέους σου. **23** Προσέτι εν ταις ημέραις
εκείναις είδον τους Ιουδαίους τους λαβόντας γυναίκας
Αζωτίας, Αμμωνίτιδας και Μωαβίτιδας· **24** και τα τέκνα
αυτών λαλούντα ήμισυ Αζωτιστί, και μη εξεύροντα να
λαλήσωσιν Ιουδαϊστί αλλά κατά την γλώσσαν διαφόρων
λαών. **25** Και επέπληξα αυτούς και κατηράσθην αυτούς,
και ερράβδισα τινάς εξ αυτών και ετριχομάδησα αυτούς,
και ώρκισα αυτούς εις τον Θεόν, λέγων, Δεν θέλετε
δώσει τας θυγατέρας σας εις τους υιούς αυτών, και δεν
θέλετε λάβει εκ των θυγατέρων αυτών εις τους υιούς
σας ή εις εαυτούς· **26** δεν ημάρτησεν ούτω Σολομών ο
βασιλεύς του Ισραήλ; καίτοι μεταξύ πολλών εθνών δεν
υπήρξε βασιλεύς όμοιος αυτού, όστις ήτο αγαπώμενος
υπό του Θεού αυτού, και έκαμεν αυτόν ο Θεός βασιλέα
επί πάντα τον Ισραήλ· αλλ' όμως και αυτόν αι ξέναι
γυναίκες έκαμον να αμαρτήση· **27** θέλομεν λοιπόν
συγκατανεύσει εις εσάς να κάμνητε άπαν τούτο το
μέγα κακόν, να γίνησθε παραβάται εναντίον εις τον
Θεόν ημών λαμβάνοντες ξένας γυναίκας; **28** Και εις
εκ των υιών του Ιωαδά, υιού του Ελιασείβ του ιερέως
του μεγάλου, ήτο γαμβρός Σαναβαλλάτ του Ορωνίτου·
όθεν απεδίωξα αυτόν απ' έμπροσθέν μου. **29** Μνήσθητι
αυτών, Θεέ μου, διότι εβεβήλωσαν την ιερατείαν και
την διαθήκην της ιερατείας και των Λευϊτών. **30** Και
εκαθάρισα αυτούς από πάντων των ξένων, και διώρισα
φυλακάς εκ των ιερέων και των Λευϊτών, έκαστον εις
τα έργα αυτού· **31** και διά την προσφοράν των ξύλων
εν καιροίς ωρισμένοις, και διά τας απαρχάς. Μνήσθητί
μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ.

Ἐσθήρ

1 Και εν ταις ημέραις του Ασσουήρου, ούτος είναι ο
Ασσουήρης, ο βασιλεύων από της Ινδίας έως της
Αιθιοπίας, επί εκατόν εικοσιεπτά επαρχιών· **2** εν εκείναις
ταις ημέραις, ότε ο βασιλεύς Ασσουήρης εκάθησεν
επί τον θρόνον της βασιλείας αυτού, εν Σούσοις τη
βασιλευούση, **3** εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού,
έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους άρχοντας αυτού
και τους δούλους αυτού· και ήτο ενώπιον αυτού η
δύναμις της Περσίας και της Μηδίας, οι ευγενείς και
οι άρχοντες των επαρχιών, **4** ότε εδείκνυε τα πλούτη
της ενδόξου βασιλείας αυτού, και την λαμπρότητα της
εξόχου μεγαλειότητος αυτού, ημέρας πολλάς, εκατόν
ογδοήκοντα ημέρας. **5** Και αφού επληρώθησαν αι ημέραι
αύται, έκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον εις πάντα τον
λαόν τον ευρεθέντα εν Σούσοις τη βασιλευούση, από
μεγάλου έως μικρού, επτά ημέρας, εν τη αυλή του κήπου
του βασιλικού παλατίου· **6** όπου ήσαν παραπετάσματα
λευκά, πράσινα και κυανά, κρεμάμενα διά σχοινίων
βυσσίνων και πορφυρών διά κρίκων αργυρών εις
στύλους εκ μαρμάρου· κλίναι χρυσαί και αργυραί ήσαν
επί λιθόστρωτον εκ πορφυρίτου και κυανού και λευκού
και μέλανος μαρμάρου. **7** Εκέρνων δε εις σκεύη χρυσά,
ηλλάσσοντο δε τα σκεύη διαδοχικώς, και ήτο οίνος
βασιλικός εν αφθονία, κατά την μεγαλοπρέπειαν του
βασιλέως. **8** Η δε πόσις ήτο κεκανονισμένη· ουδείς
εβίαζε· διότι ο βασιλεύς προσέταξεν ούτως εις πάντας
τους οικονόμους του παλατίου αυτού, να κάμνωσι κατά
την ευχαρίστησιν εκάστου. **9** Και Αστίν έτι η βασίλισσα
έκαμεν εις τας γυναίκας συμπόσιον εν τω οίκω τω
βασιλικώ του βασιλέως Ασσουήρου. **10** Εν τη εβδόμη
δε ημέρα, ότε η καρδία του βασιλέως ήτο εύθυμος
εκ του οίνου, προσέταξε τον Μεουμάν, τον Βηζαθά,
τον Αρβωνά, τον Βηγθά και Αβαγθά, τον Ζεθάρ και
τον Χαρκάς, τους επτά ευνούχους τους υπηρετούντας
ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου, **11** να φέρωσι την
Αστίν την βασίλισσαν ενώπιον του βασιλέως, μετά
του βασιλικού διαδήματος, διά να δείξη το κάλλος
αυτής εις τους λαούς και εις τους άρχοντας· διότι ήτο
ώραία την όψιν. **12** Η βασίλισσα όμως Αστίν ηρνήθη
να έλθη κατά την προσταγήν του βασιλέως, την διά
των ευνούχων. Όθεν ο βασιλεύς εθυμώθη σφόδρα,
και η οργή αυτού εξήφθη εν εαυτώ. **13** Τότε είπεν ο
βασιλεύς προς τους σοφούς, τους γνωρίζοντας τους
καιρούς· διότι τοιαύτη ήτο η συνήθεια του βασιλέως
προς πάντας τους γνωρίζοντας τον νόμον και την κρίσιν·
14 πλησίον δε αυτού ήτο ο Καρσένα, ο Σεθάρ, ο Αδμαθά,
ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουκάν, οι
επτά άρχοντες της Περσίας και της Μηδίας, οίτινες
έβλεπον το πρόσωπον του βασιλέως και είχον την
προεδρίαν εν τω βασιλείω· **15** Τι αρμόζει να κάμωμεν
προς την βασίλισσαν Αστίν κατά τον νόμον, διότι
δεν εξετέλεσε την διά των ευνούχων προσταγήν του
βασιλέως Ασσουήρου; **16** Και απεκρίθη ο Μεμουκάν
ενώπιον του βασιλέως και των αρχόντων, Η βασίλισσα
Αστίν δεν ημάρτησε μόνον εις τον βασιλέα, αλλά και εις
πάντας τους άρχοντας και εις πάντας τους λαούς τους εν
πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλέως Ασσουήρου· **17** διότι
η πράξις της βασιλίσσης θέλει διαδοθή εις πάσας τας
γυναίκας, ώστε θέλουσι καταφρονεί τους άνδρας αυτών
έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, όταν διαφημισθή
ότι ο βασιλεύς Ασσουήρης προσέταξε την βασίλισσαν
Αστίν να φερθή ενώπιον αυτού, και δεν ήλθε· **18** και
την σήμερον αι δέσποιναι της Περσίας και της Μηδίας,
όσαι ήκουσαν περί της πράξεως της βασιλίσσης, θέλουσι
λαλήσει ούτω προς πάντας τους άρχοντας του βασιλέως·
εντεύθεν μεγάλη περιφρόνησις και οργή· **19** εάν λοιπόν
ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας εξέλθη παρ' αυτού
βασιλική διαταγή, και ας γραφή μεταξύ των νόμων των
Περσών και των Μήδων, διά να ήναι αμετάθετος, να μη
έλθη πλέον η Αστίν ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου·
και ας δώση ο βασιλεύς την βασιλικήν αυτής αξίαν εις
άλλην καλητέραν αυτής· **20** και όταν το πρόσταγμα
του βασιλέως, το οποίον θέλει κάμει, δημοσιευθή διά
παντός του βασιλείου αυτού, διότι είναι μέγα, πάσαι
αι γυναίκες θέλουσιν αποδίδει τιμήν εις τους άνδρας
αυτών, από μεγάλου έως μικρού. **21** Και ο λόγος ήρεσεν
εις τον βασιλέα και εις τους άρχοντας· και έκαμεν ο
βασιλεύς κατά τον λόγον του Μεμουκάν· **22** και έστειλε
γράμματα εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, εις
εκάστην επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής, και προς
έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτού, να ήναι πας
ανήρ κύριος εν τη οικία αυτού, και να λαλή κατά την
γλώσσαν του λαού αυτού.

2 Μετά τα πράγματα ταύτα, αφού κατεπραΰνθη ο
θυμός του βασιλέως Ασσουήρου, ενεθυμήθη την
Αστίν, και τι είχε κάμει αυτή και τι είχεν αποφασισθή
εναντίον αυτής. **2** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι
υπηρετούντες αυτόν, Ας ζητηθώσι διά τον βασιλέα νέαι
παρθένοι, ώραίαι την όψιν· **3** και ας διορίση ο βασιλεύς
εφόρους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλείου αυτού,
και να συνάξωσιν εις τα Σούσα την βασιλεύουσαν
πάσας τας νέας παρθένους τας ώραίας την όψιν εις τον
γυναικώνα, υπό την τήρησιν του Ήγαϊ ευνούχου του
βασιλέως, του φύλακος των γυναικών· και ας δοθώσιν
εις αυτάς τα προς καθαρισμόν αυτών· **4** και η νέα, ήτις
αρέση εις τον βασιλέα, ας ήναι βασίλισσα αντί της Αστίν.
Και το πράγμα ήρεσεν εις τον βασιλέα, και έκαμεν ούτω.
5 Ήτο δε εν Σούσοις τη βασιλευούση άνθρωπός τις
Ιουδαίος, ονομαζόμενος Μαροδοχαίος, υιός του Ιαείρ,
υιού του Σιμεΐ, υιού του Κείς, Βενιαμίτης· **6** όστις είχε
μετοικισθή από Ιερουσαλήμ μετά των αιχμαλώτων,
οίτινες μετωκίσθησαν μετά του Ιεχονία βασιλέως
του Ιούδα, τους οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ
ο βασιλεύς της Βαβυλώνος. **7** Και ούτος ανέτρεφε
την Αδασσά, ήτις είναι η Εσθήρ, την θυγατέρα του
θείου αυτού· διότι δεν είχεν ούτε πατέρα ούτε μητέρα·
και το κοράσιον ήτο ευειδές και ώραίον· το οποίον ο
Μαροδοχαίος, ότε ο πατήρ αυτής και η μήτηρ απέθανον,
ανέλαβε διά θυγατέρα αυτού. **8** Ότε δε ηκούσθη το
πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού, και
ότε πολλά κοράσια συνήχθησαν εις τα Σούσα την
βασιλεύουσαν υπό την τήρησιν του Ήγαϊ, εφέρθη και η
Εσθήρ εις τον οίκον του βασιλέως υπό την τήρησιν του
Ήγαϊ, του φύλακος των γυναικών. **9** Και το κοράσιον

ήρεσεν εις αυτόν και εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού, ώστε
έσπευσε να δώση εις αυτήν τα προς καθαρισμόν αυτής
και την μερίδα αυτής· έδωκε δε εις αυτήν και τα επτά
κοράσια τα διωρισμένα εκ του οίκου του βασιλέως·
και μετέφερεν αυτήν και τα κοράσια αυτής εις το
καλήτερον μέρος του γυναικώνος. **10** Η Εσθήρ δεν
εφανέρωσε τον λαόν αυτής ουδέ την συγγένειαν αυτής·
διότι ο Μαροδοχαίος είχε προστάξει εις αυτήν να μη
φανερώση. **11** Και καθ' εκάστην ημέραν περιεπάτει ο
Μαροδοχαίος έμπροσθεν της αυλής του γυναικώνος,
διά να μανθάνη πως είχεν η Εσθήρ και τι έγεινεν εις
αυτήν. **12** Ότε δε έφθανεν η σειρά εκάστου κορασίου
διά να εισέλθη προς τον βασιλέα Ασσουήρην, αφού
ήθελε σταθή δώδεκα μήνας κατά το ήθος των γυναικών,
διότι ούτω συνεπληρούντο αι ημέραι του καθαρισμού
αυτών, εξ μήνας περιηλείφοντο με έλαιον σμύρνινον,
και εξ μήνας με αρώματα και με άλλα καθαριστικά
των γυναικών· **13** και ούτως εισήρχετο το κοράσιον
προς τον βασιλέα· παν ό, τι έλεγεν, εδίδετο εις αυτήν,
διά να λάβη μεθ' εαυτής εκ του γυναικώνος εις τον
οίκον του βασιλέως. **14** Το εσπέρας εισήρχετο και το
πρωΐ επέστρεφεν εις τον δεύτερον γυναικώνα, υπό την
τήρησιν του Σαασγάζ, ευνούχου του βασιλέως, όστις
εφύλαττε τας παλλακίδας· δεν εισήρχετο πλέον εις
τον βασιλέα, ειμή εάν ήθελεν αυτήν ο βασιλεύς, και
εκαλείτο ονομαστί. **15** Ότε λοιπόν έφθασεν η σειρά διά
να εισέλθη προς τον βασιλέα η Εσθήρ, η θυγάτηρ του
Αβιχαίλ, θείου του Μαροδοχαίου, την οποίαν έλαβε
διά θυγατέρα αυτού, δεν εζήτησεν άλλο παρ' ό, τι
διώρισεν ο Ήγαϊ ο ευνούχος του βασιλέως, ο φύλαξ των
γυναικών. Και η Εσθήρ εύρισκε χάριν ενώπιον πάντων
των βλεπόντων αυτήν. **16** Η Εσθήρ λοιπόν εφέρθη
προς τον βασιλέα Ασσουήρην εις τον βασιλικόν αυτού
οίκον, τον δέκατον μήνα, ούτος είναι ο μην Τεβέθ, εν
τω εβδόμω έτει της βασιλείας αυτού. **17** Και ηγάπησεν
ο βασιλεύς την Εσθήρ υπέρ πάσας τας γυναίκας, και
εύρηκε χάριν και έλεος ενώπιον αυτού υπέρ πάσας
τας παρθένους· και επέθηκε το βασιλικόν διάδημα επί
την κεφαλήν αυτής και έκαμεν αυτήν βασίλισσαν αντί
της Αστίν. **18** Τότε έκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον μέγα
εις πάντας τους άρχοντας αυτού και τους δούλους
αυτού, το συμπόσιον της Εσθήρ· και έκαμεν άφεσιν
εις τας επαρχίας και έδωκε δώρα κατά την βασιλικήν
μεγαλοπρέπειαν. **19** Και ότε αι παρθένοι συνήχθησαν
την δευτέραν φοράν, τότε εκάθησεν ο Μαροδοχαίος
εν τη βασιλική πύλη. **20** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε
την συγγένειαν αυτής ούτε τον λαόν αυτής, καθώς
προσέταξεν εις αυτήν ο Μαροδοχαίος· διότι η Εσθήρ
έκαμνε την προσταγήν του Μαροδοχαίου, καθώς ότε
ανετρέφετο πλησίον αυτού. **21** Εν εκείναις ταις ημέραις,
ενώ ο Μαροδοχαίος εκάθητο εν τη βασιλική πύλη, δύο
εκ των ευνούχων του βασιλέως, Βιχθάν και Θερές, εκ
των φυλαττόντων την είσοδον, ωργίσθησαν και εζήτουν
να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσουήρην. **22**
Και το πράγμα έγεινε γνωστόν εις τον Μαροδοχαίον,
και ανήγγειλεν αυτό προς Εσθήρ την βασίλισσαν· η
δε Εσθήρ είπεν αυτό προς τον βασιλέα εξ ονόματος
του Μαροδοχαίου. **23** Και γενομένης εξετάσεως περί
του πράγματος, ευρέθη ούτως· όθεν εκρεμάσθησαν
αμφότεροι εις ξύλον· και εγράφη εν τω βιβλίω των
χρονικών ενώπιον του βασιλέως.

3 Μετά τα πράγματα ταύτα εμεγάλυνεν ο βασιλεύς
Ασσουήρης τον Αμάν, τον υιόν του Αμμεδαθά του
Αγαγίτου, και ύψωσεν αυτόν και έθεσε τον θρόνον
αυτού υπεράνω πάντων των αρχόντων των περί αυτόν.
2 Και πάντες οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική
πύλη, έκλινον και προσεκύνουν τον Αμάν· διότι ούτω
προσέταξεν ο βασιλεύς περί αυτού. Ο Μαροδοχαίος
όμως δεν έκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν. **3** Και είπον
οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική πύλη, προς
τον Μαροδοχαίον, Διά τι συ παραβαίνεις την προσταγήν
του βασιλέως; **4** Αφού δε καθ' ημέραν έλεγον προς
αυτόν, και εκείνος δεν υπήκουεν εις αυτούς, απήγγειλαν
τούτο προς τον Αμάν, διά να ίδωσιν αν οι λόγοι του
Μαροδοχαίου ήσαν στερεοί· διότι είχε φανερώσει προς
αυτούς ότι ήτο Ιουδαίος. **5** Και ότε ο Αμάν είδεν ότι
ο Μαροδοχαίος δεν έκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν,
ενεπλήσθη θυμού ο Αμάν. **6** Και εστοχάσθη ταπεινόν
να βάλη χείρα επί μόνον τον Μαροδοχαίον· διότι είχον
φανερώσει προς αυτόν τον λαόν του Μαροδοχαίου·
όθεν εζήτει ο Αμάν να αφανίση πάντας τους Ιουδαίους
τους εν παντί τω βασιλείω του Ασσουήρου, τον λαόν
του Μαροδοχαίου. **7** Και εν τω πρώτω μηνί, ούτος
είναι ο μην Νισάν, εν τω δωδεκάτω έτει του βασιλέως
Ασσουήρου, έρριψαν φούρ, ήγουν κλήρον, ενώπιον του
Αμάν, από ημέρας εις ημέραν και από μηνός εις μήνα,
μέχρι του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **8**
Και είπεν ο Αμάν προς τον βασιλέα Ασσουήρην, Υπάρχει
τις λαός διεσπαρμένος και διακεχωρισμένος μεταξύ των
λαών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλείου σου· και οι
νόμοι αυτών διάφοροι των νόμων πάντων των λαών,
και δεν φυλάττουσι τους νόμους του βασιλέως· όθεν δεν
αρμόζει εις τον βασιλέα να υποφέρη αυτούς· **9** εάν ήναι
αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γραφή να εξολοθρευθώσι και
εγώ θέλω μετρήσει δέκα χιλιάδας ταλάντων αργυρίου
εις τας χείρας των οικονόμων διά να φέρωσιν εις τα
θησαυροφυλάκια του βασιλέως. **10** Και εκβαλών ο
βασιλεύς το δακτυλίδιον αυτού από της χειρός αυτού,
έδωκεν αυτό εις τον Αμάν τον υιόν του Αμμεδαθά του
Αγαγίτου, τον εχθρόν των Ιουδαίων, **11** Και είπεν ο
βασιλεύς προς τον Αμάν· το αργύριον δίδεται εις σε,
και ο λαός, διά να κάμης εις αυτόν όπως σοι αρέσκει.
12 Και προσεκλήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως
την δεκάτην τρίτην ημέραν του πρώτου μηνός, και
εγράφη κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Αμάν, προς τους
σατράπας του βασιλέως και προς τους διοικητάς τους
κατά πάσαν επαρχίαν και προς τους άρχοντας εκάστου
λαού πάσης επαρχίας κατά το γράφειν αυτών, και προς
έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτών· εν ονόματι
του βασιλέως Ασσουήρου εγράφη και εσφραγίσθη με το
δακτυλίδιον του βασιλέως. **13** Και εστάλησαν γράμματα
διά ταχυδρόμων εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως,
διά να αφανίσωσι, να φονεύσωσι και να εξολοθρεύσωσι
πάντας τους Ιουδαίους, νέους και γέροντας, νήπια
και γυναίκας, εν μιά ημέρα, την δεκάτην τρίτην του
δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ, και να
διαρπάσωσι τα υπάρχοντα αυτών. **14** Το αντίγραφον

της επιστολής, το προς διάδοσιν του προστάγματος
κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς πάντας τους
λαούς, διά να ήναι έτοιμοι εν εκείνη τη ημέρα. 15 Οι
ταχυδρόμοι εξήλθον, σπεύδοντες διά την προσταγήν
του βασιλέως, και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσοις τη
βασιλευούση. Ο δε βασιλεύς και ο Αμάν εκάθησαν να
συμποσιάσωσιν· η δε πόλις Σούσα ήτο εν αμηχανία.

4 Και μαθών Μαροδοχαίος άπαν το γινόμενον, διέσχισε
τα ιμάτια αυτού και ενεδύθη σάκκον εν σποδώ
και εξήλθεν εις το μέσον της πόλεως και εβόα μετά
βοής μεγάλης και πικράς· 2 και ήλθεν έως έμπροσθεν
της βασιλικής πύλης· διότι ουδείς ηδύνατο να εισέλθη
εις την βασιλικήν πύλην ενδεδυμένος σάκκον. 3 Και
κατά πάσαν επαρχίαν, όπου έφθασεν η προσταγή του
βασιλέως και το διάταγμα αυτού, ήτο μέγα πένθος
μεταξύ των Ιουδαίων, και νηστεία και θρήνος και
ολολυγμός· πολλοί εκοίτοντο με σάκκον και σποδόν. 4
Εισήλθον δε αι θεράπαιναι της Εσθήρ και οι ευνούχοι
αυτής, και απήγγειλαν τούτο προς αυτήν. Και εταράχθη
σφόδρα η βασίλισσα· και έπεμψεν ιμάτια διά να ενδύσωσι
τον Μαροδοχαίον και να εκβάλωσι τον σάκκον αυτού
απ' αυτού· και δεν εδέχθη. 5 Τότε εκάλεσεν η Εσθήρ
τον Αθάχ, εκ των ευνούχων του βασιλέως, τον οποίον
είχε διορίσει εις την υπηρεσίαν αυτής, και προσέταξεν
εις αυτόν περί του Μαροδοχαίου, διά να μάθη τι
τούτο, και διά τι τούτο. 6 Και εξήλθεν ο Αθάχ προς
τον Μαροδοχαίον εις την πλατείαν της πόλεως, την
απέναντι της βασιλικής πύλης. 7 Και εφανέρωσε προς
αυτόν ο Μαροδοχαίος άπαν το γεγονός εις αυτόν, και
το ποσόν του αργυρίου το οποίον ο Αμάν υπεσχέθη
να μετρήση εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως διά
τους Ιουδαίους· διά να απολέση αυτούς. 8 Και έδωκεν
εις αυτόν το αντίγραφον του γράμματος της διαταγής,
της εκδοθείσης εν Σούσοις διά να αφανίσωσιν αυτούς,
διά να δείξη αυτό εις την Εσθήρ, και να απαγγείλη
προς αυτήν και να παραγγείλη εις αυτήν να εισέλθη
προς τον βασιλέα, να παρακαλέση αυτόν και να κάμη
αίτησιν προς αυτόν υπέρ του λαού αυτής. 9 Και ήλθεν ο
Αθάχ και απήγγειλε προς την Εσθήρ τους λόγους του
Μαροδοχαίου. 10 Η δε Εσθήρ ελάλησε προς τον Αθάχ και
έδωκεν εις αυτόν προσταγήν προς τον Μαροδοχαίον,
11 Πάντες οι δούλοι του βασιλέως, και ο λαός των
επαρχιών του βασιλέως, εξεύρουσιν, ότι όστις, ανήρ ή
γυνή, εισέλθη προς τον βασιλέα εις την ενδοτέραν αυλήν
άκλητος, εις νόμος αυτού είναι να θανατόνηται, εκτός
εκείνου προς τον οποίον ο βασιλεύς εκτείνει το χρυσούν
σκήπτρον διά να ζήση· αλλ' εγώ δεν προσεκλήθην να
εισέλθω προς τον βασιλέα ήδη τριάκοντα ημέρας. 12
Και απήγγειλαν προς τον Μαροδοχαίον τους λόγους
της Εσθήρ. 13 Τότε ο Μαροδοχαίος παρήγγειλε ν'
αποκριθώσι προς την Εσθήρ, Μη στοχάζεσαι εν σεαυτή
ότι συ εκ πάντων των Ιουδαίων θέλεις σωθή εν τω
οίκω του βασιλέως· 14 διότι εάν σιωπήσης διόλου εν
τω καιρώ τούτω, θέλει ελθεί άλλοθεν αναψυχή και
σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του
πατρός σου θέλετε απολεσθή· και τις εξεύρει εάν συ
ήλθες εις την βασιλείαν διά τοιούτον καιρόν οποίος
ούτος; 15 Τότε προσέταξεν η Εσθήρ να αποκριθώσι
προς τον Μαροδοχαίον· 16 Ύπαγε, σύναξον πάντας
τους Ιουδαίους τους ευρισκομένους εν Σούσοις, και
νηστεύσατε υπέρ εμού και μη φάγητε και μη πίητε τρεις
ημέρας, νύκτα και ημέραν· και εγώ και αι θεράπαιναί
μου θέλομεν νηστεύσει ομοίως· και ούτω θέλω εισέλθει
προς τον βασιλέα, το οποίον δεν είναι κατά τον νόμον·
και αν απολεσθώ, ας απολεσθώ. 17 Και απελθών ο
Μαροδοχαίος έκαμε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις
αυτόν η Εσθήρ.

5 Την τρίτην δε ημέραν ενδυθείσα η Εσθήρ την
βασιλικήν στολήν εστάθη εν τη εσωτέρα αυλή του
βασιλικού οίκου, απέναντι του οίκου του βασιλέως· και
ο βασιλεύς εκάθητο επί του βασιλικού θρόνου αυτού
εν τω βασιλικώ οίκω, απέναντι της πύλης του οίκου.
2 Και ως είδεν ο βασιλεύς την Εσθήρ την βασίλισσαν
ισταμένην εν τη αυλή, εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού·
και εξέτεινεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ το χρυσούν
σκήπτρον το εν τη χειρί αυτού· και επλησίασεν η Εσθήρ
και ήγγισε το άκρον του σκήπτρου. 3 Και είπε προς
αυτήν ο βασιλεύς, Τι θέλεις, βασίλισσα Εσθήρ; και τις η
αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας θέλει
δοθή εις σε. 4 Και απεκρίθη η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν
εις τον βασιλέα, ας έλθη ο βασιλεύς και ο Αμάν την
ημέραν ταύτην εις το συμπόσιον, το οποίον ητοίμασα
δι' αυτόν. 5 Και είπεν ο βασιλεύς, Επισπεύσατε τον
Αμάν, διά να κάμη τον λόγον της Εσθήρ. Και ήλθον
ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον
έκαμεν η Εσθήρ. 6 Και είπεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ
επί του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημά σου; και
θέλει δοθή εις σέ· και τις η αίτησίς σου; και έως του
ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. 7 Τότε
αποκριθείσα η Εσθήρ είπε, το ζήτημά μου και η αίτησίς
μου είναι· 8 Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον του βασιλέως,
και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα να εκτελέση το
ζήτημά μου και να κάμη την αίτησίν μου, ας έλθη ο
βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον το οποίον θέλω
ετοιμάσει δι' αυτούς· και αύριον θέλω κάμει κατά τον
λόγον του βασιλέως. 9 Τότε εξήλθεν ο Αμάν την ημέραν
εκείνην περιχαρής και εύθυμος την καρδίαν· αλλ' ότε ο
Αμάν είδε τον Μαροδοχαίον εν τη πύλη του βασιλέως,
ότι δεν εσηκώθη ουδέ εκινήθη δι' αυτόν, ενεπλήσθη ο
Αμάν θυμού κατά του Μαροδοχαίου. 10 Αλλ' ο Αμάν
εκράτησεν εαυτόν· και εισελθών εις τον οίκον αυτού
έστειλε και εκάλεσε τους φίλους αυτού και Ζερές την
γυναίκα αυτού, 11 και διηγήθη προς αυτούς ο Αμάν
περί της δόξης του πλούτου αυτού και του πλήθους
των τέκνων αυτού, και πόσον ο βασιλεύς εμεγάλυνεν
αυτόν, και τίνι τρόπω ύψωσεν αυτόν υπεράνω των
αρχόντων και των δούλων του βασιλέως. 12 Και είπεν
ο Αμάν, Μάλιστα η βασίλισσα Εσθήρ δεν προσεκάλεσεν
εις το συμπόσιον το οποίον έκαμεν, ειμή εμέ, μετά του
βασιλέως· και αύριον έτι είμαι προσκεκλημένος προς
αυτήν μετά του βασιλέως· 13 πλην πάντα ταύτα δεν
με ωφελούσιν, ενόσω βλέπω τον Μαροδοχαίον τον
Ιουδαίον καθήμενον εν τη πύλη του βασιλέως. 14 Και
είπε προς αυτόν Ζερές η γυνή αυτού και πάντες οι φίλοι
αυτού, Ας κατασκευασθή ξύλον πεντήκοντα πηχών το
ύψος, και το πρωΐ ειπέ προς τον βασιλέα να κρεμασθή ο

Μαροδοχαίος επ' αυτό· τότε ύπαγε περιχαρής μετά του βασιλέως εις το συμπόσιον. Και το πράγμα ήρεσεν εις τον Αμάν, και προσέταξε να ετοιμασθή το ξύλον.

6 Εν εκείνη τη νυκτί ο ύπνος έφυγεν από του βασιλέως· και προσέταξε να φέρωσι το βιβλίον των υπομνημάτων των χρονικών· και ανεγινώσκοντο ενώπιον του βασιλέως. **2** Και ευρέθη γεγραμμένον ότι ο Μαροδοχαίος απήγγειλε περί του Βιχθάν και Θερές, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, θυρωρών, οίτινες εζήτησαν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσουήρην. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Ποία τιμή και αξιοπρέπεια έγεινεν εις τον Μαροδοχαίον διά τούτο; Και είπον οι δούλοι του βασιλέως οι υπηρετούντες αυτόν, Δεν έγεινεν ουδέν εις αυτόν. **4** Και είπεν ο βασιλεύς, Τις είναι εν τη αυλή; είχε δε ελθεί ο Αμάν εις την εξωτέραν αυλήν του βασιλικού οίκου, διά να είπη προς τον βασιλέα να κρεμάση τον Μαροδοχαίον εις το ξύλον το οποίον ητοίμασε δι' αυτόν. **5** Και είπον προς αυτόν οι δούλοι του βασιλέως, Ιδού, ο Αμάν ίσταται εν τη αυλή. Και είπεν ο βασιλεύς, Ας εισέλθη. **6** Και ότε εισήλθεν ο Αμάν, είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Τι πρέπει να γείνη εις τον άνθρωπον, τον οποίον ευαρεστείται ο βασιλεύς να τιμήση; Ο δε Αμάν εστοχάσθη εν τη καρδία αυτού, εις ποίον άλλον ο βασιλεύς ήθελεν ευαρεστηθή να κάμη τιμήν, παρά εις εμέ; **7** Απεκρίθη λοιπόν ο Αμάν προς τον βασιλέα, Περί του ανθρώπου, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση, **8** ας φέρωσι την βασιλικήν στολήν, την οποίαν ο βασιλεύς ενδύεται, και τον ίππον επί του οποίου ο βασιλεύς ιππεύει, και να τεθή το βασιλικόν διάδημα επί της κεφαλής αυτού· **9** και η στολή αύτη και ο ίππος ας δοθώσιν εις την χείρα τινός εκ των μεγαλητέρων αρχόντων του βασιλέως, διά να στολίση τον άνθρωπον τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση· και φέρων αυτόν έφιππον διά των οδών της πόλεως ας κηρύττη έμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση. **10** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αμάν, Σπεύσον, λάβε την στολήν και τον ίππον, ως είπας, και κάμε ούτως εις τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον τον καθήμενον εν τη βασιλική πύλη· ας μη λείψη μηδέν εκ πάντων όσα είπας. **11** Και έλαβεν ο Αμάν την στολήν και τον ίππον, και εστόλισε τον Μαροδοχαίον και έφερεν αυτόν έφιππον διά των οδών της πόλεως, κηρύττων έμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση. **12** Και επανήλθεν ο Μαροδοχαίος εις την πύλην του βασιλέως· ο δε Αμάν έσπευσε προς τον οίκον αυτού περίλυπος και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην. **13** Και διηγήθη ο Αμάν προς Ζερές την γυναίκα αυτού και προς πάντας τους φίλους αυτού παν ό, τι συνέβη εις αυτόν. Και είπον προς αυτόν οι σοφοί αυτού και Ζερές η γυνή αυτού, Εάν ο Μαροδοχαίος, έμπροσθεν του οποίου ήρχισας να εκπίπτης, ήναι εκ του σπέρματος των Ιουδαίων, δεν θέλεις κατισχύσει εναντίον αυτού, αλλ' εξάπαντος θέλεις πέσει έμπροσθεν αυτού. **14** Ενώ ελάλουν έτι μετ' αυτού, έφθασαν οι ευνούχοι του βασιλέως και έσπευσαν να φέρωσι τον Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον ητοίμασεν η Εσθήρ.

7 Ήλθον λοιπόν ο βασιλεύς και ο Αμάν να συμποσιάσωσι μετά της Εσθήρ της βασιλίσσης. **2** Και είπε πάλιν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ την δευτέραν ημέραν επί του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημά σου, βασίλισσα Εσθήρ; και θέλει δοθή εις σέ· και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **3** Τότε απεκρίθη η Εσθήρ η βασίλισσα και είπεν, Εάν εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, βασιλεύ, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, η ζωή μου ας μοι δοθή εις το ζήτημά μου και ο λαός μου εις την αίτησίν μου· **4** διότι επωλήθημεν, εγώ και ο λαός μου, εις απώλειαν, εις σφαγήν και εις όλεθρον· και εάν ηθέλομεν πωληθή ως δούλοι και δούλαι ήθελον σιωπήσει, αν και ο εχθρός δεν ηδύνατο να αναπληρώση την ζημίαν του βασιλέως. **5** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς Ασσουήρης και είπε προς την Εσθήρ την βασίλισσαν, Τις είναι αυτός και που είναι εκείνος, όστις ετόλμησε να κάμη ούτω; **6** Και είπεν η Εσθήρ, Ο εναντίος και εχθρός είναι ούτος ο αχρείος Αμάν. Τότε εταράχθη ο Αμάν ενώπιον του βασιλέως και της βασιλίσσης. **7** Και σηκωθείς ο βασιλεύς από του συμποσίου του οίνου ωργισμένος υπήγεν εις τον κήπον του παλατίου· ο δε Αμάν εστάθη, διά να ζητήση την ζωήν αυτού παρά της Εσθήρ της βασιλίσσης· διότι είδεν ότι κακόν ήτο αποφασισμένον εναντίον αυτού παρά του βασιλέως. **8** Και επέστρεψεν ο βασιλεύς από του κήπου του παλατίου εις τον οίκον του συμποσίου του οίνου· ο δε Αμάν ήτο πεπτωκώς επί της κλίνης εφ' ης ήτο η Εσθήρ. Και είπεν ο βασιλεύς, Θέλει έτι και την βασίλισσαν να βιάση έμπροσθέν μου εν τω οίκω; Ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματος του βασιλέως και εσκέπασαν το πρόσωπον του Αμάν. **9** Και είπεν ο Αρβονά, εις εκ των ευνούχων, ενώπιον του βασιλέως, Ιδού, και το ξύλον πεντήκοντα πηχών το ύψος, το οποίον ο Αμάν έκαμε διά τον Μαροδοχαίον, τον λαλήσαντα αγαθά υπέρ του βασιλέως, ίσταται εν τη οικία του Αμάν. Και είπεν ο βασιλεύς, Κρεμάσατε αυτόν επ' αυτού. **10** Και εκρέμασαν τον Αμάν επί του ξύλου, το οποίον ητοίμασε διά τον Μαροδοχαίον. Και κατέπαυσεν ο θυμός του βασιλέως.

8 Εν τη ημέρα εκείνη ο βασιλεύς Ασσουήρης έδωκεν εις την Εσθήρ την βασίλισσαν τον οίκον του Αμάν, του εχθρού των Ιουδαίων. Και ήλθεν ο Μαροδοχαίος ενώπιον του βασιλέως· διότι η Εσθήρ εφανέρωσε τι ήτο αυτής. **2** Και εκβαλών ο βασιλεύς το δακτυλίδιον αυτού, το οποίον αφήρεσεν από του Αμάν, έδωκεν αυτό εις τον Μαροδοχαίον. Και κατέστησεν η Εσθήρ τον Μαροδοχαίον επί τον οίκον του Αμάν. **3** Και ελάλησε πάλιν η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού και ικέτευσεν αυτόν μετά δακρύων να ακυρώση την κακίαν του Αμάν του Αγαγίτου, και την σκευωρίαν αυτού την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων. **4** Και εξέτεινεν ο βασιλεύς το χρυσούν σκήπτρον προς την Εσθήρ. Τότε σηκωθείσα η Εσθήρ εστάθη ενώπιον του βασιλέως, **5** και είπεν, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν εύρηκα χάριν ενώπιον αυτού, και το πράγμα φαίνηται ορθόν εις τον βασιλέα

και αρέσκηται εις εμέ, ας γραφή να ανακαλεσθώσι
τα γράμματα τα σκευωρηθέντα υπό του Αμάν του
υιού Αμμεδαθά του Αγαγίτου, τα οποία έγραψε διά να
απολεσθώσιν οι Ιουδαίοι οι εν πάσαις ταις επαρχίαις
του βασιλέως· 6 διότι πως δύναμαι να υποφέρω να
ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον λαόν μου; ή
πως δύναμαι να υποφέρω να ίδω τον αφανισμόν της
συγγενείας μου; 7 Τότε είπεν ο βασιλεύς Ασσουήρης προς
Εσθήρ την βασίλισσαν και προς τον Μαροδοχαίον τον
Ιουδαίον, Ιδού, έδωκα εις την Εσθήρ τον οίκον του Αμάν
και αυτόν εκρέμασαν επί του ξύλου, διότι εξήπλωσε
την χείρα αυτού κατά των Ιουδαίων· 8 σεις λοιπόν
γράψατε υπέρ των Ιουδαίων, όπως φαίνεται εις εσάς
καλόν, εν ονόματι του βασιλέως, και σφραγίσατε με το
βασιλικόν δακτυλίδιον· διότι το γράμμα το γεγραμμένον
εν ονόματι του βασιλέως και εσφραγισμένον με το
βασιλικόν δακτυλίδιον, είναι αμετάτρεπτον. 9 Και
προσεκλήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως εν τω
καιρώ εκείνω εν τω τρίτω μηνί, ούτος είναι ο μην Σιβάν,
την εικοστήν τρίτην αυτού· και εγράφη κατά πάντα
όσα ο Μαροδοχαίος προσέταξε, προς τους Ιουδαίους
και προς τους σατράπας και διοικητάς και άρχοντας
των επαρχιών των από Ινδίας έως Αιθιοπίας, εκατόν
εικοσιεπτά επαρχιών, εις πάσαν επαρχίαν κατά το
γράφειν αυτής και προς πάντα λαόν κατά την γλώσσαν
αυτού και προς τους Ιουδαίους κατά το γράφειν αυτών
και κατά την γλώσσαν αυτών. 10 Και έγραψεν εν
ονόματι του βασιλέως Ασσουήρου και εσφράγισεν
αυτό με το βασιλικόν δακτυλίδιον και εξαπέστειλε τα
γράμματα διά ταχυδρόμων εφίππων, ιππαζόντων επί
ταχυπόδων και γενναίων ημιόνων· 11 δι' ων επέτρεπεν
ο βασιλεύς εις τους Ιουδαίους τους κατά πάσαν πόλιν,
να συναχθώσι και να σταθώσιν υπέρ της ζωής αυτών, να
απολέσωσι, να φονεύσωσι και να αφανίσωσι πάσαν την
δύναμιν του λαού και της επαρχίας των καταθλιβόντων
αυτούς, παιδία και γυναίκας, και τα λάφυρα αυτών
να διαρπάσωσιν, 12 εν μιά ημέρα, κατά πάσας τας
επαρχίας του βασιλέως Ασσουήρου, τη δεκάτη τρίτη
του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. 13
Το αντίγραφον της επιστολής, το προς διάδοσιν του
προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς
πάντας τους λαούς, διά να ήναι οι Ιουδαίοι έτοιμοι
κατ' εκείνην την ημέραν να εκδικηθώσιν εναντίον
των εχθρών αυτών. 14 Και εξήλθον οι ταχυδρόμοι,
ιππάζοντες επί ταχυπόδων ημιόνων, σπεύδοντες και
κατεπειγόμενοι υπό της προσταγής του βασιλέως.
Και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσοις τη βασιλευούση.
15 Ο δε Μαροδοχαίος εξήλθεν απ' έμπροσθεν του
βασιλέως εν στολή βασιλική κυανή και λευκή και φορών
μέγαν στέφανον χρυσούν και επένδυμα βύσσινον και
πορφυρούν· και η πόλις Σούσα έχαιρε και ευφραίνετο.
16 Εις τους Ιουδαίους ήτο φως και αγαλλίασις και χαρά
και δόξα. 17 Και εν πάση επαρχία και εν πάση πόλει,
όπου ήλθε του βασιλέως το πρόσταγμα και η διαταγή,
έγειναν εις τους Ιουδαίους χαρά και αγαλλίασις, ευωχία
και ημέρα αγαθή. Και πολλοί εκ των λαών της γης
έγειναν Ιουδαίοι διότι ο φόβος των Ιουδαίων επέπεσεν
επ' αυτούς.

9 Εν δε τω δωδεκάτω μηνί, ούτος είναι ο μην Αδάρ,
τη δεκάτη τρίτη ημέρα του αυτού, ότε το πρόσταγμα
του βασιλέως και η διαταγή αυτού ήτο πλησίον να
εκτελεσθή, εν τη ημέρα καθ' ην οι εχθροί των Ιουδαίων
ήλπιζον να κατακρατήσωσιν αυτών, αν και ετράπη
εις το εναντίον, διότι οι Ιουδαίοι κατεκράτησαν των
μισούντων αυτούς, 2 συνήχθησαν οι Ιουδαίοι εν ταις
πόλεσιν αυτών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως
Ασσουήρου, διά να επιβάλωσι χείρα επί τους ζητούντας
το κακόν αυτών· και ουδείς ηδυνήθη να αντισταθή
εις αυτούς, διότι ο φόβος αυτών επέπεσεν επί πάντας
τους λαούς. 3 Και πάντες οι άρχοντες των επαρχιών
και οι σατράπαι και οι διοικηταί και οι οικονόμοι
του βασιλέως εβοήθουν τους Ιουδαίους· διότι ο φόβος
του Μαροδοχαίου επέπεσεν επ' αυτούς· 4 επειδή ο
Μαροδοχαίος ήτο μέγας εν τω οίκω του βασιλέως και
η φήμη αυτού διεδόθη εις πάσας τας επαρχίας· διότι ο
άνθρωπος ο Μαροδοχαίος προέβαινε μεγαλυνόμενος. 5
Και επάταξαν οι Ιουδαίοι πάντας τους εχθρούς αυτών
με πάταγμα ρομφαίας και σφαγήν και όλεθρον, και
έκαμον εις τους μισούντας αυτούς όπως ήθελον. 6 Και
εν Σούσοις τη βασιλευούση εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και
απώλεσαν πεντακοσίους άνδρας. 7 Και τον Φαρσανδαθά
και τον Δαλφών και τον Ασπαθά 8 και τον Πορ αθά
και τον Αδαλία και τον Αριδαθά 9 και τον Φαρμαστά
και τον Αρισαΐ και τον Αριδαΐ και τον Βαϊεζαθά, 10
τους δέκα υιούς του Αμάν υιού του Αμμεδαθά, του
εχθρού των Ιουδαίων, εφόνευσαν· επί λάφυρα όμως
δεν έβαλον την χείρα αυτών. 11 Εν τη ημέρα εκείνη ο
αριθμός των φονευθέντων εν Σούσοις τη βασιλευούση
εφέρθη ενώπιον του βασιλέως. 12 Και είπεν ο βασιλεύς
προς Εσθήρ την βασίλισσαν, Εν Σούσοις τη βασιλευούση
εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους
άνδρας και τους δέκα υιούς του Αμάν· εν ταις λοιπαίς
επαρχίαις του βασιλέως τι έκαμον; τώρα τι το ζήτημά
σου; και θέλει δοθή εις σέ· και τις έτι η αίτησίς σου; και
θέλει γείνει. 13 Και είπεν η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις
τον βασιλέα, ας δοθή εις τους Ιουδαίους τους εν Σούσοις,
να κάμωσι και αύριον κατά την διαταγήν της ημέρας
ταύτης· και τους δέκα υιούς του Αμάν να κρεμάσωσιν
επί ξύλων. 14 Και προσέταξεν ο βασιλεύς να γείνη ούτω·
και εξεδόθη διαταγή εν Σούσοις· και εκρέμασαν τους
δέκα υιούς του Αμάν. 15 Και συνήχθησαν οι Ιουδαίοι
οι εν Σούσοις και την δεκάτην τετάρτην του μηνός
Αδάρ και εφόνευσαν τριακοσίους άνδρας εν Σούσοις·
επί λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών. 16 Οι
δε άλλοι Ιουδαίοι, οι εν ταις επαρχίαις του βασιλέως,
συνήχθησαν και εστάθησαν υπέρ της ζωής αυτών,
και έλαβον ανάπαυσιν από των εχθρών αυτών και
εφόνευσαν εκ των μισούντων αυτούς εβδομήκοντα
πέντε χιλιάδας· επί τα λάφυρα όμως δεν έβαλον την
χείρα αυτών· 17 την δεκάτην τρίτην ημέραν του μηνός
Αδάρ· και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του αυτού
ανεπαύθησαν και έκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και
ευφροσύνης. 18 Οι δε Ιουδαίοι οι εν Σούσοις συνήχθησαν
την δεκάτην τρίτην αυτού και την δεκάτην τετάρτην
αυτού· την δε δεκάτην πέμπτην του αυτού ανεπαύθησαν
και έκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης.
19 Διά τούτο οι Ιουδαίοι οι χωρικοί οι κατοικούντες

εν ταις ατειχίστοις πόλεσιν έκαμνον την δεκάτην τετάρτην ημέραν του μηνός Αδάρ ημέραν ευφροσύνης και συμποσίου και ημέραν αγαθήν, και απέστελλον μερίδας προς αλλήλους. **20** Και έγραψεν ο Μαροδοχαίος τα πράγματα ταύτα και απέστειλεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους τους εν πάσαις ταις επαρχίαις τον βασιλέως Ασσουήρου, τους πλησίον και τους μακράν, **21** προσδιορίζων εις αυτούς να φυλάττωσι την δεκάτην τετάρτην ημέραν του μηνός Αδάρ και την δεκάτην πέμπτην του αυτού καθ' έκαστον έτος, **22** ως τας ημέρας καθ' ας οι Ιουδαίοι ανεπαύθησαν από των εχθρών αυτών, και τον μήνα καθ' ον η λύπη αυτών ετράπη εις αυτούς εις χαράν και το πένθος εις ημέραν αγαθήν· ώστε να κάμνωσιν αυτάς ημέρας συμποσίου και ευφροσύνης και να αποστέλλωσι μερίδας προς αλλήλους και δώρα προς τους πτωχούς. **23** Και εδέχθησαν οι Ιουδαίοι εκείνο το οποίον ήρχισαν να κάμνωσι και εκείνο το οποίον έγραψεν ο Μαροδοχαίος προς αυτούς· **24** διότι ο Αμάν ο υιός του Αμμεδαθά, ο Αγαγίτης, ο εχθρός πάντων των Ιουδαίων, εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων να απολέση αυτούς, και έρριψε Φούρ, ήγουν κλήρον, διά να αναλώση αυτούς και να αφανίση αυτούς· **25** Ότε όμως ήλθεν αυτή η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, προσέταξε δι' επιστολών να τραπή κατά της κεφαλής αυτού η κακή αυτού σκευωρία, την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων, και εκρέμασαν επί του ξύλου αυτόν και τους υιούς αυτού. **26** Διά τούτο ωνόμασαν τας ημέρας ταύτας Φουρείμ εκ του ονόματος Φούρ. Όθεν διά πάντας τους λόγους της επιστολής ταύτης, και δι' εκείνο το οποίον είδον περί του πράγματος τούτου και το οποίον συνέβη εις αυτούς, **27** διέταξαν οι Ιουδαίοι, και εδέχθησαν εφ' εαυτούς και επί το σπέρμα αυτών και επί πάντας τους προστιθεμένους εις αυτούς, να μη λείψωσι ποτέ από του να φυλάττωσι τας δύο ταύτας ημέρας, κατά το γεγραμμένον περί αυτών και κατά τον καιρόν αυτών εκάστου έτους· **28** και αι ημέραι αύται να μνημονεύωνται και να φυλάττωνται εν πάση γενεά, εκάστη συγγενεία, εκάστη επαρχία, και εκάστη πόλει και αι ημέραι αύται Φουρείμ να μη εκλείψωσιν εκ μέσου των Ιουδαίων, και να μη παύση το μνημόσυνον αυτών από του σπέρματος αυτών. **29** Τότε η Εσθήρ η βασίλισσα, η θυγάτηρ του Αβιχαίλ, και ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος, έγραψαν εκ δευτέρου μεθ' όλου του κύρους, διά να στερεώσωσι ταύτα τα περί Φουρείμ γεγραμμένα. **30** Και έπεμψεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους, εις τας εκατόν εικοσιεπτά επαρχίας του βασιλείου του Ασσουήρου, με λόγους ειρήνης και αληθείας, **31** διά να στερεώση τας ημέρας ταύτας Φουρείμ εν τοις καιροίς αυτών, καθώς προσδιώρισαν εις αυτούς ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος και Εσθήρ η βασίλισσα, και καθώς διώρισαν, εφ' εαυτούς και επί το σπέρμα αυτών, την υπόθεσιν των νηστειών και της κραυγής αυτών. **32** Και διά διαταγής της Εσθήρ εκυρώθη η υπόθεσις αύτη των Φουρείμ, και εγράφη εν βιβλίω.

10 Και επέβαλεν ο βασιλεύς Ασσουήρης φόρον επί την γην και τας νήσους της θαλάσσης. **2** Πάσαι δε αι πράξεις της δυνάμεως αυτού και της ισχύος αυτού, και η περιγραφή μεγαλειότητος του Μαροδοχαίου, εις ην ο βασιλεύς προεβίβασεν αυτόν, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων της Μηδίας και Περσίας; **3** Διότι ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος εστάθη δεύτερος μετά τον βασιλέα Ασσουήρην και μέγας μεταξύ των Ιουδαίων και αγαπώμενος υπό του πλήθους των αδελφών αυτού, ζητών το καλόν του λαού αυτού και λαλών ειρήνην περί παντός του σπέρματος αυτού.

Ἰώβ

1 Άνθρωπος τις ήτο εν τη γη της Αυσίτιδος
ονομαζόμενος Ιώβ· και ο άνθρωπος ούτος ήτο
άμεμπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και
απεχόμενος από κακού. **2** Και εγεννήθησαν εις αυτόν
επτά υιοί και τρεις θυγατέρες. **3** Και ήσαν τα κτήνη
αυτού επτακισχίλια πρόβατα και τρισχίλιαι κάμηλοι
και πεντακόσια ζεύγη βοών και πεντακόσιαι όνοι και
πλήθος πολύ υπηρετών· και ήτο ο άνθρωπος εκείνος ο
μεγαλήτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολής. **4**
Και υπήγαινον οι υιοί αυτού και έκαμνον συμπόσια εν
ταις οικίαις αυτών, έκαστος κατά την ημέραν αυτού, και
έστελλον και προσεκάλουν τας τρεις αδελφάς αυτών
διά να τρώγωσι και να πίνωσι μετ' αυτών. **5** Και ότε
ετελείονον αι ημέραι του συμποσίου, έστελλεν ο Ιώβ και
ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρωΐ προσέφερεν
ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών· διότι
έλεγεν ο Ιώβ, Μήπως οι υιοί μου ημάρτησαν και
εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδία αυτών. Ούτως
έκαμνεν ο Ιώβ, πάντοτε. **6** Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί
του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου,
και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς. **7** Και είπεν ο
Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς
απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την
γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι. **8** Και είπεν ο
Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί
τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού
εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος
τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; **9** Και απεκρίθη
ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Μήπως δωρεάν
φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; **10** δεν περιέφραξας κυκλόθεν
αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα
έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού
επληθύνθησαν επί της γής· **11** πλην τώρα έκτεινον την
χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν
δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον. **12** Και είπεν ο
Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, εις την χείρα σου πάντα
όσα έχει· μόνον επ' αυτόν μη επιβάλης την χείρα σου.
Και εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Κυρίου. **13**
Ημέραν δε τινά οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού
έτρωγον και έπινον οίνον εν τη οικία του αδελφού
αυτών του πρωτοτόκου. **14** Και ήλθε μηνυτής προς τον
Ιώβ και είπεν, Οι βόες ηροτρίαζον και αι όνοι έβοσκον
πλησίον αυτών· **15** και επέπεσαν οι Σαβαίοι και ήρπασαν
αυτά· και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας·
και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **16** Ενώ
ούτος έτι ελάλει, ήλθε και άλλος και είπε, Πυρ Θεού
έπεσεν εξ ουρανού και έκαυσε τα πρόβατα και τους
δούλους και κατέφαγεν αυτούς· και εγώ μόνος διεσώθην
διά να σοι απαγγείλω. **17** Ενώ ούτος έτι ελάλει, ήλθε
και άλλος και είπεν, Οι Χαλδαίοι έκαμον τρεις λόχους
και εφώρμησαν εις τας καμήλους και ήρπασαν αυτάς·
και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και
εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **18** Ενώ
ούτος έτι ελάλει, ήλθε και άλλος και είπεν, Οι υιοί
σου και αι θυγατέρες σου έτρωγον και έπινον οίνον εν
τη οικία του αδελφού αυτών του πρωτοτόκου· **19** και
ιδού, ήλθε μέγας άνεμος εκ του πέραν της ερήμου και
προσέβαλε τας τέσσαρας γωνίας του οίκου και έπεσεν
επί τα παιδία, και απέθανον· και εγώ μόνος διεσώθην
διά να σοι απαγγείλω. **20** Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε
το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού
και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, **21** και είπε,
Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω
επιστρέψει εκεί· ο Κύριος έδωκε και ο Κύριος αφήρεσεν·
είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον. **22** Εν πάσι τούτοις
δεν ημάρτησεν ο Ιώβ και δεν έδωκεν αφροσύνην εις
τον Θεόν.

2 Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να
παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου· και μεταξύ
αυτών ήλθε και ο Σατανάς, διά να παρασταθή ενώπιον
του Κυρίου. **2** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν,
Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον
και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή
πάρειμι. **3** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες
τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει
όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς,
φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και
έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας
κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν άνευ αιτίας.
4 Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε,
Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος
θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού· **5** πλην τώρα έκτεινον
την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την
σάρκα αυτού, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά
πρόσωπον. **6** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν,
Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού
φύλαξον. **7** Τότε εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν
του Κυρίου και επάταξε τον Ιώβ με έλκος κακόν από
του ίχνους των ποδών αυτού έως της κορυφής αυτού.
8 Και έλαβεν εις εαυτόν όστρακον, διά να ξύηται με
αυτό· και εκάθητο εν μέσω της σποδού. **9** Τότε είπε
προς αυτόν η γυνή αυτού, Έτι κρατείς την ακεραιότητά
σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. **10** Ο δε είπε
προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων
γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού,
και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή; Εν πάσι τούτοις δεν
ημάρτησεν ο Ιώβ με τα χείλη αυτού. **11** Ακούσαντες
δε οι τρεις φίλοι του Ιώβ πάντα ταύτα τα κακά τα
επελθόντα επ' αυτόν, ήλθον έκαστος εκ του τόπου
αυτού· Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης
και Σωφάρ ο Νααμαθίτης· διότι είχον συμφωνήσει να
έλθωσιν ομού, διά να συλλυπηθώσιν αυτόν και να
παρηγορήσωσιν αυτόν. **12** Και ότε εσήκωσαν τους
οφθαλμούς αυτών μακρόθεν και δεν εγνώρισαν αυτόν,
ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και διέσχισαν
έκαστος το ιμάτιον αυτού και έρριψαν χώμα επί τας
κεφαλάς αυτών προς τον ουρανόν. **13** Και εκάθησαν
μετ' αυτού κατά γης επτά ημέρας και επτά νύκτας, και
ουδείς ελάλησε λόγον προς αυτόν, διότι έβλεπον ότι ο
πόνος αυτού ήτο μέγας σφόδρα.

3 Μετά ταύτα ήνοιξεν ο Ιώβ το στόμα αυτού, και
κατηράσθη την ημέραν αυτού. **2** Και ελάλησεν ο Ιώβ
και είπεν· **3** Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην,

και η νυξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν. **4** Η
ημέρα εκείνη να ήναι σκότος· ο Θεός να μη αναζητήση
αυτήν άνωθεν, και να μη φέγξη επ' αυτήν φως. **5**
Σκότος και σκιά θανάτου να αμαυρώσωσιν αυτήν·
γνόφος να επικάθηται επ' αυτήν. Να επέλθωσιν επ'
αυτήν ως πικροτάτην ημέραν. **6** Την νύκτα εκείνην να
κατακρατήση σκότος· να μη συναφθή με τας ημέρας του
έτους· να μη εισέλθη εις τον αριθμόν των μηνών. **7**
Ιδού, έρημος να ήναι η νυξ εκείνη· φωνή χαρμόσυνος
να μη επέλθη επ' αυτήν. **8** Να καταρασθώσιν αυτήν
οι καταρώμενοι τας ημέρας, οι έτοιμοι να ανεγείρωσι
το πένθος αυτών. **9** Να σκοτισθώσι τα άστρα της
εσπέρας αυτής· να προσμένη το φως, και να μη έρχηται·
και να μη ίδη τα βλέφαρα της αυγής· **10** διότι δεν
έκλεισε τας θύρας της κοιλίας της μητρός μου, και δεν
έκρυψε την θλίψιν από των οφθαλμών μου. **11** Διά
τι δεν απέθανον από μήτρας; και δεν εξέπνευσα άμα
εξήλθον εκ της κοιλίας; **12** Διά τι με υπεδέχθησαν τα
γόνατα; ή διά τι οι μαστοί διά να θηλάσω; **13** Διότι
τώρα ήθελον κοιμάσθαι και ησυχάζει· ήθελον υπνώττει·
τότε ήθελον είσθαι εις ανάπαυσιν, **14** μετά βασιλέων
και βουλευτών της γης, οικοδομούντων εις εαυτούς
ερημώσεις· **15** ή μετά αρχόντων, οίτινες έχουσι χρυσίον,
οίτινες εγέμισαν τους οίκους αυτών αργυρίου· **16** ή ως
εξάμβλωμα κεκρυμμένον δεν ήθελον υπάρχει, ως βρέφη
μη ιδόντα φως. **17** Εκεί οι ασεβείς παύουσιν από του να
ταράττωσι, και εκεί αναπαύονται οι κεκοπιασμένοι· **18**
εκεί αναπαύονται ομού οι αιχμάλωτοι· δεν ακούουσι
φωνήν καταδυνάστου· **19** εκεί είναι ο μικρός και ο
μέγας· και ο δούλος, ελεύθερος του κυρίου αυτού.
20 Διά τι εδόθη φως εις τον δυστυχή, και ζωή εις
τον πεπικραμένον την ευχήν, **21** οίτινες ποθούσι τον
θάνατον και δεν επιτυγχάνουσιν, αν και ανορύττωσιν
αυτόν μάλλον παρά κεκρυμμένους θησαυρούς, **22**
οίτινες υπερχαίρουσιν, υπερευφραίνονται, όταν εύρωσι
τον τάφον; **23** Διά τι εδόθη φως εις άνθρωπον, του
οποίου η οδός είναι κεκρυμμένη, και τον οποίον ο Θεός
περιέκλεισε; **24** Διότι προ του φαγητού μου έρχεται ο
στεναγμός μου, και οι βρυγμοί μου εκχέονται ως ύδατα.
25 Επειδή εκείνο, το οποίον εφοβούμην, συνέβη εις εμέ,
και εκείνο, το οποίον ετρόμαζον, ήλθεν επ' εμέ. **26**
Δεν είχον ειρήνην ουδέ ανάπαυσιν ουδέ ησυχίαν· οργή
επήλθεν επ' εμέ.

4 Τότε Ελιφάς ο Θαιμανίτης απεκρίθη και είπεν· **2**
Εάν επιχειρισθώμεν να λαλήσωμεν προς σε, θέλεις
δυσαρεστηθή; αλλά τις δύναται να κρατηθή από του να
ομιλήση; **3** Ιδού, συ ενουθέτησας πολλούς· και χείρας
αδυνάτους ενίσχυσας. **4** Οι λόγοι σου υπεστήριξαν τους
κλονιζομένους, και γόνατα κάμπτοντα ενεδυνάμωσας.
5 Τώρα δε ήλθεν επί σε τούτο, και βαρυθυμείς· σε εγγίζει,
και ταράττεσαι. **6** Ο φόβος σου δεν είναι το θάρρος
σου, και η ευθύτης των οδών σου η ελπίς σου; **7**
Ενθυμήθητι, παρακαλώ· τις αθώος ων απωλέσθη; και
που εξωλοθρεύθησαν οι ευθείς; **8** Καθώς εγώ είδον, όσοι
ηροτρίασαν ανομίαν και έσπειραν ασέβειαν, θερίζουσιν
αυτάς· **9** εξολοθρεύονται υπό του φυσήματος του Θεού,
και από της πνοής των μυκτήρων αυτού αφανίζονται·
10 ο βρυγμός του λέοντος και η φωνή του αγρίου
λέοντος και το γαυρίαμα των σκύμνων, εσβέσθησαν·
11 ο λέων απόλλυται δι' έλλειψιν θηράματος, και οι
σκύμνοι της λεαίνας διασκορπίζονται. **12** Και λόγος
ήλθεν επ' εμέ κρυφίως, και το ωτίον μου έλαβέ τι παρ'
αυτού. **13** Εν μέσω των στοχασμών διά τα οράματα της
νυκτός, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, **14**
Φρίκη συνέλαβέ με και τρόμος, και μεγάλως τα οστά
μου συνέσεισε. **15** Και πνεύμα διήλθεν απ' έμπροσθέν
μου, αι τρίχες του σώματός μου ανεσηκώθησαν· **16**
εστάθη, αλλ' εγώ δεν διέκρινα την μορφήν αυτού·
σχήμα εφάνη έμπροσθεν των οφθαλμών μου· ήκουσα
λεπτόν φύσημα και φωνήν λέγουσαν, **17** Ο άνθρωπος
θέλει είσθαι δικαιότερος του Θεού; θέλει είσθαι ο
άνθρωπος καθαρώτερος του Ποιητού αυτού; **18** Ιδού,
αυτός δεν εμπιστεύεται εις τους δούλους αυτού, και εν
τοις αγγέλοις αυτού βλέπει ελάττωμα· **19** πόσω μάλλον
εις τους κατοικούντας οικίας πηλίνας, αίτινες έχουσι
το θεμέλιον αυτών εν τω χώματι και αφανίζονται
έμπροσθεν του σαρακίου; **20** Από πρωΐ έως εσπέρας
φθείρονται· χωρίς να νοήση τις, αφανίζονται διά παντός.
21 Το μεγαλείον αυτών το εν αυτοίς δεν παρέρχεται;
Αποθνήσκουσιν, αλλ' ουχί εν σοφία.

5 Κάλεσον τώρα, εάν τις σοι αποκριθή; και προς τίνα
των αγίων θέλεις αποβλέψει; **2** Διότι η οργή φονεύει
τον άφρονα, και η αγανάκτησις θανατόνει τον μωρόν. **3**
Εγώ είδον τον άφρονα ριζούμενον· αλλ' ευθύς προείπα
κατηραμένην την κατοικίαν αυτού. **4** Οι υιοί αυτού
είναι μακράν από της σωτηρίας, και καταπιέζονται
έμπροσθεν της πύλης, και ουδείς ο ελευθερών· **5**
των οποίων τον θερισμόν κατατρώγει ο πεινών, και
αρπάζει αυτόν εκ των ακανθών και την περιουσίαν
αυτών καταπίνει ο διψών. **6** Διότι εκ του χώματος
δεν εξέρχεται η θλίψις, ουδέ η λύπη βλαστάνει εκ της
γής· **7** αλλ' ο άνθρωπος γεννάται διά την λύπην, και
οι νεοσσοί των αετών διά να πετώσιν υψηλά. **8** Αλλ'
εγώ τον Θεόν θέλω επικαλεσθή, και εν τω Θεώ θέλω
εναποθέσει την υπόθεσίν μου· **9** όστις κάμνει μεγαλεία
ανεξιχνίαστα, θαυμάσια αναρίθμητα· **10** όστις δίδει
βροχήν επί το πρόσωπον της γης, και πέμπει ύδατα επί το
πρόσωπον των αγρών· **11** όστις υψόνει τους ταπεινούς,
και ανεγείρει εις σωτηρίαν τους τεθλιμμένους· **12**
όστις διασκεδάζει τας βουλάς των πανούργων, και
δεν δύνανται αι χείρες αυτών να εκτελέσωσι την
επιχείρησιν αυτών· **13** όστις συλλαμβάνει τους σοφούς
εν τη πανουργία αυτών· και η βουλή των δολίων
ανατρέπεται· **14** την ημέραν απαντώσι σκότος, και εν
μεσημβρία ψηλαφώσι καθώς εν νυκτί. **15** Τον πτωχόν
όμως λυτρόνει εκ της ρομφαίας, εκ του στόματος αυτών
και εκ της χειρός του ισχυρού. **16** Και ο πτωχός έχει
ελπίδα, της δε ανομίας το στόμα εμφράττεται. **17** Ιδού,
μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον ελέγχει ο Θεός· διά
τούτο μη καταφρόνει την παιδείαν του Παντοδυνάμου·
18 διότι αυτός πληγόνει και επιδένει· κτυπά, και αι
χείρες αυτού ιατρεύουσιν. **19** Εν εξ θλίψεσι θέλει σε
ελευθερώσει· και εν τη εβδόμη δεν θέλει σε εγγίσει
κακόν. **20** Εν τη πείνη θέλει σε λυτρώσει εκ θανάτου·
και εν πολέμω εκ χειρός ρομφαίας. **21** Από μάστιγος
γλώσσης θέλεις είσθαι πεφυλαγμένος· και δεν θέλεις

φοβηθή από του επερχομένου ολέθρου. **22** Τον όλεθρον
και την πείναν θέλεις καταγελά· και δεν θέλεις φοβηθή
από των θηρίων της γης. **23** Διότι θέλεις έχει συμμαχίαν
μετά των λίθων της πεδιάδος· και τα θηρία του αγρού
θέλουσιν ειρηνεύει μετά σου. **24** Και θέλεις γνωρίσει
ότι ειρήνη είναι εν τη σκηνή σου, και θέλεις επισκεφθή
την κατοικίαν σου, και δεν θέλει σοι λείπει ουδέν. **25**
Και θέλεις γνωρίσει ότι είναι πολύ το σπέρμα σου, και
οι έκγονοί σου ως η βοτάνη της γης. **26** Θέλεις ελθεί
εις τον τάφον εν βαθεί γήρατι, καθώς συσσωρεύεται η
θημωνία του σίτου εν τω καιρώ αυτής. **27** Ιδού, τούτο
εξιχνιάσαμεν, ούτως έχει· άκουσον αυτό και γνώρισον
εν σεαυτώ.

6 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπεν· **2** Είθε να εζυγίζετο
τωόντι η λύπη μου, και η συμφορά μου να ετίθετο
όλη ομού εν τη πλάστιγγι. **3** Επειδή τώρα ήθελεν
είσθαι βαρυτέρα υπέρ την άμμον της θαλάσσης· διά
τούτο οι λόγοι μου καταπίνονται. **4** Διότι τα βέλη
του Παντοδυνάμου είναι εντός μου, των οποίων το
φαρμάκιον εκπίνει το πνεύμά μου· οι τρόμοι του Θεού
παρατάττονται εναντίον μου. **5** Ογκάται ο άγριος όνος
παρά τη χλόη; ή μυκάται ο βους παρά τη φάτνη αυτού;
6 Τρώγεται το άνοστον χωρίς άλατος; ή υπάρχει γεύσις
εν τω λευκώματι του ωού; **7** Τα πράγματα, τα οποία η
ψυχή μου απεστρέφετο να εγγίση, έγειναν ως το αηδές
φαγητόν μου. **8** Είθε να απελάμβανον την αίτησίν μου,
και να μοι έδιδεν ο Θεός την επιθυμίαν μου. **9** Και να
ήθελεν ευδοκήσει ο Θεός να με αφανίση· να απολύση
την χείρα αυτού και να με κόψη. **10** Και θέλει είσθαι
έτι η παρηγορία μου, ότι, και αν καταναλωθώ εν τη
θλίψει και αυτός δεν με λυπηθή, εγώ δεν έκρυψα τους
λόγους του Αγίου. **11** Ποία η δύναμίς μου, ώστε να
εγκαρτερώ; και ποίον το τέλος μου, ώστε να υποφέρη
η ψυχή μου; **12** Μήπως η δύναμίς μου είναι δύναμις
λίθων; ή η σαρξ μου χαλκός; **13** Μήπως δεν εξέλιπεν
εν εμοί η βοήθειά μου και απεμακρύνθη απ' εμού η
σωτηρία; **14** Εις τον τεθλιμμένον έλεος πρέπει παρά
του φίλου αυτού· αλλ' αυτός εγκατέλιπε τον φόβον
του Παντοδυνάμου. **15** Οι αδελφοί μου εφέρθησαν
απατηλώς ως χείμαρρος, ως ρεύμα χειμάρρων παρήλθον·
16 οίτινες θολόνονται εκ του πάγου, εις τους οποίους
διαλύεται η χιών· **17** όταν θερμανθώσιν, εκλείπουσιν·
όταν γείνη θερμότης, εξαλείφονται από του τόπου
αυτών. **18** Τα ίχνη της πορείας αυτών συστρέφονται·
καταντώσιν εις το μηδέν και χάνονται· **19** τα πλήθη της
Θαιμά εθεώρουν, οι συνοδοιπόροι της Σεβά περιέμενον
αυτούς· **20** Εψεύσθησαν της ελπίδος αυτών· ήλθον εκεί
και ενετράπησαν. **21** Τώρα και σεις είσθε ως αυτοί·
είδετε την πληγήν μου και ετρομάξατε. **22** Μήπως
εγώ είπα, Φέρετε προς εμέ; ή, Δότε δώρον εις εμέ από
της περιουσίας υμών; **23** ή, Ελευθερώσατέ με εκ της
χειρός του εχθρού; ή, Λυτρώσατέ με εκ της χειρός των
ισχυρών; **24** Διδάξατέ με, και εγώ θέλω σιωπήσει· και
δείξατέ μοι κατά τι έσφαλα. **25** Πόσον ισχυροί είναι
οι ορθοί λόγοι· αλλ' ο έλεγχός σας, τι αποδεικνύει;
26 Φαντάζεσθε να ελέγξητε λόγους, ενώ αι ομιλίαι
του απηλπισμένου είναι ως άνεμος; **27** Τωόντι, σεις
επιπίπτετε επί τον ορφανόν, και σκάπτετε λάκκον
εις τον φίλον σας. **28** Τώρα λοιπόν ευαρεστήθητε να
εμβλέψητε εις εμέ, διότι έμπροσθεν υμών κείται αν
εγώ ψεύδωμαι. **29** Επιστρέψατε, παρακαλώ· ας μη γείνη
αδικία· ναι, επιστρέψατε πάλιν· η δικαιοσύνη μου είναι
εν τούτω. **30** Υπάρχει αδικία εν τη γλώσση μου; δεν
δύναται ο ουρανίσκος μου να διακρίνη τα διεφθαρμένα;

7 Δεν είναι εκστρατεία ο βίος του ανθρώπου επί της
γης; αι ημέραι αυτού ως ημέραι μισθωτού; **2** Καθώς
ο δούλος επιποθεί την σκιάν, και καθώς ο μισθωτός
αναμένει τον μισθόν αυτού, **3** ούτως εγώ έλαβον
διά κληρονομίαν μήνας ματαιότητος, και οδυνηραί
νύκτες διωρίσθησαν εις εμέ. **4** Όταν πλαγιάζω, λέγω,
Πότε θέλω εγερθή, και θέλει περάσει η νυξ; και είμαι
πλήρης ανησυχίας έως της αυγής· **5** Η σαρξ μου είναι
περιενδεδυμένη σκώληκας και βώλους χώματος· το
δέρμα μου διασχίζεται και ρέει. **6** Αι ημέραι μου είναι
ταχύτεραι της κερκίδος του υφαντού, και χάνονται άνευ
ελπίδος. **7** Ενθυμήθητι ότι η ζωή μου είναι άνεμος· ο
οφθαλμός μου δεν θέλει επιστρέψει διά να ίδη αγαθόν.
8 Ο οφθαλμός του βλέποντός με δεν θέλει με ιδεί
πλέον· οι οφθαλμοί σου είναι επ' εμέ, και εγώ δεν
υπάρχω. **9** Καθώς το νέφος διαλύεται και χάνεται ούτως
ο καταβαίνων εις τον τάφον δεν θέλει επαναβή· **(Sheol
h7585)** **10** δεν θέλει επιστρέψει πλέον εις τον οίκον
αυτού, και ο τόπος αυτού δεν θέλει γνωρίσει αυτόν
πλέον. **11** Διά τούτο εγώ δεν θέλω κρατήσει το στόμα
μου· θέλω λαλήσει εν τη αγωνία του πνεύματός μου·
θέλω θρηνολογήσει εν τη πικρία της ψυχής μου. **12**
Θάλασσα είμαι ή κήτος, ώστε έθεσας επ' εμέ φυλακήν;
13 Όταν λέγω, Η κλίνη μου θέλει με παρηγορήσει, η
κοίτη μου θέλει ελαφρώσει το παράπονόν μου, **14** τότε
με φοβίζεις με όνειρα και με καταπλήττεις με οράσεις·
15 και η ψυχή μου εκλέγει αγχόνην και θάνατον, παρά
τα οστά μου. **16** Αηδίασα· δεν θέλω ζήσει εις τον αιώνα·
λείψον απ' εμού· διότι αι ημέραι μου είναι ματαιότης.
17 Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε μεγαλύνεις αυτόν, και
βάλλεις τον νούν σου επ' αυτόν; **18** Και επισκέπτεσαι
αυτόν κατά πάσαν πρωΐαν και δοκιμάζεις αυτόν κατά
πάσαν στιγμήν; **19** Έως πότε δεν θέλεις συρθή απ' εμού
και δεν θέλεις με αφήσει, έως να καταπίω τον σίελόν
μου; **20** Ημάρτησα· τι δύναμαι να κάμω εις σε, διατηρητά
του ανθρώπου; διά τι με έθεσας σημάδιόν σου, και είμαι
βάρος εις εμαυτόν; **21** Και διά τι δεν συγχωρείς την
παράβασίν μου και αφαιρείς την ανομίαν μου; διότι
μετ' ολίγον θέλω κοιμάσθαι εν τω χώματι· και το πρωΐ
θέλεις με ζητήσει, και δεν θέλω υπάρχει.

8 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως
πότε θέλεις λαλεί ταύτα; και οι λόγοι του στόματός
σου θέλουσιν είσθαι ως άνεμος σφοδρός; **3** Μήπως ο
Θεός ανατρέπει την κρίσιν; ή ο Παντοδύναμος ανατρέπει
το δίκαιον; **4** Εάν οι υιοί σου ημάρτησαν εις αυτόν,
παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα της ανομίας αυτών.
5 Εάν συ ήθελες ζητήσει τον Θεόν πρωΐ, και ήθελες
δεηθή του Παντοδυνάμου· **6** εάν ήσο καθαρός και
ευθύς, βεβαίως τώρα ήθελεν εγερθή διά σε, και ήθελεν
ευτυχεί η κατοικία της δικαιοσύνης σου. **7** Και αν
η αρχή σου ήτο μικρά, τα ύστερά σου όμως ήθελον

μεγαλυνθή σφόδρα. 8 Επειδή ερώτησον, παρακαλώ,
περί των προτέρων γενεών, και ερεύνησον ακριβώς
περί των πατέρων αυτών· 9 διότι ημείς είμεθα χθεσινοί,
και δεν εξεύρομεν ουδέν, επειδή αι ημέραι ημών επί
της γης είναι σκιά· 10 δεν θέλουσι σε διδάξει αυτοί, και
σοι ειπεί και προφέρει λόγους εκ της καρδίας αυτών;
11 Θάλλει ο πάπυρος άνευ πηλού; αυξάνει ο σχοίνος
άνευ ύδατος; 12 Ενώ είναι έτι πράσινος και αθέριστος,
ξηραίνεται προ παντός χόρτου. 13 Ούτως είναι αι οδοί
πάντων των λησμονούντων τον Θεόν· και η ελπίς του
υποκριτού θέλει χαθή· 14 η ελπίς αυτού θέλει κοπή,
και το θάρρος αυτού θέλει είσθαι ιστός αράχνης. 15
Θέλει επιστηριχθή επί την οικίαν αυτού, πλην αυτή
δεν θέλει σταθή· θέλει κρατήσει αυτήν, πλην δεν θέλει
ανορθωθή. 16 Είναι χλωρός έμπροσθεν του ηλίου, και ο
κλάδος αυτού απλόνεται εις τον κήπον αυτού. 17 Αι
ρίζαι αυτού περιπλέκονται εις τον σωρόν των λίθων,
και εκλέγει τον πετρώδη τόπον. 18 Εάν εξαλειφθή από
του τόπου αυτού, τότε θέλει αρνηθή αυτόν, λέγων, Δεν
σε είδον. 19 Ιδού, αύτη είναι η χαρά της οδού αυτού, και
εκ του χώματος άλλοι θέλουσι αναβλαστήσει. 20 Ιδού,
ο Θεός δεν θέλει απορρίψει τον άμεμπτον, ουδέ θέλει
πιάσει την χείρα των κακοποιών· 21 εωσού γεμίση το
στόμα σου από γέλωτος, και τα χείλη σου αλαλαγμού.
22 Οι μισούντές σε θέλουσιν ενδυθή αισχύνην· και η
κατοικία των ασεβών δεν θέλει υπάρχει.

9 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· 2 Αληθώς εξεύρω ότι
ούτως έχει· αλλά πως ο άνθρωπος θέλει δικαιωθή
ενώπιον του Θεού; 3 Εάν θελήση να διαδικασθή μετ'
αυτού δεν δύναται να αποκριθή προς αυτόν εν εκ
χιλίων. 4 Είναι σοφός την καρδίαν και κραταιός την
δύναμιν· τις εσκληρύνθη εναντίον αυτού και ευτύχησεν;
5 Αυτός μετακινεί τα όρη, και δεν γνωρίζουσι τις
έστρεψεν αυτά εν τη οργή αυτού. 6 Αυτός σείει την γην
από του τόπου αυτής, και οι στύλοι αυτής σαλεύονται.
7 Αυτός προστάζει τον ήλιον, και δεν ανατέλλει· και
κρύπτει υπό σφραγίδα τα άστρα. 8 Αυτός μόνος εκτείνει
τους ουρανούς και πατεί επί τα ύψη της θαλάσσης.
9 Αυτός κάμνει τον Αρκτούρον, τον Ωρίωνα και την
Πλειάδα και τα ταμεία του νότου. 10 Αυτός κάμνει
μεγαλεία ανεξιχνίαστα και θαυμάσια αναρίθμητα. 11
Ιδού, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν·
διέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν. 12 Ιδού, αφαιρεί· τις
θέλει εμποδίσει αυτόν; τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι
κάμνεις; 13 Εάν ο Θεός δεν σύρη την οργήν αυτού, οι
επηρμένοι βοηθοί καταβάλλονται υποκάτω αυτού. 14
Πόσον ολιγώτερον εγώ ήθελον αποκριθή προς αυτόν,
εκλέγων τους προς αυτόν λόγους μου; 15 προς τον
οποίον, και αν ήμην δίκαιος, δεν ήθελον αποκριθή,
αλλ' ήθελον ζητήσει έλεος παρά του Κριτού μου. 16
Εάν κράξω, και μοι αποκριθή, δεν ήθελον πιστεύσει ότι
εισήκουσε της φωνής μου. 17 Διότι με κατασυντρίβει με
ανεμοστρόβιλον και πληθύνει τας πληγάς μου αναιτίως.
18 Δεν με αφίνει να αναπνεύσω, αλλά με χορτάζει από
πικρίας. 19 Εάν πρόκηται περί δυνάμεως, ιδού, είναι
δυνατός· και εάν περί κρίσεως, τις θέλει μαρτυρήσει
υπέρ εμού; 20 Εάν ήθελον να δικαιώσω εμαυτόν, το
στόμα μου ήθελε με καταδικάσει· εάν ήθελον ειπεί, είμαι
άμεμπτος, ήθελε με αποδείξει διεφθαρμένον. 21 Και αν
ήμην άμεμπτος, δεν ήθελον φροντίσει περί εμαυτού·
ήθελον καταφρονήσει την ζωήν μου. 22 Εν τούτο είναι,
διά τούτο είπα, αυτός αφανίζει τον άμεμπτον και τον
ασεβή. 23 Και αν η μάστιξ αυτού θανατόνη ευθύς,
γελά όμως εις την δοκιμασίαν των αθώων. 24 Η γη
παρεδόθη εις τας χείρας του ασεβούς· αυτός σκεπάζει τα
πρόσωπα των κριτών αυτής· αν ουχί αυτός, που και τις
είναι; 25 Αι δε ημέραι μου είναι ταχυδρόμου ταχύτεραι·
φεύγουσι και δεν βλέπουσι καλόν. 26 Παρήλθον ως
πλοία σπεύδοντα· ως αετός πετώμενος επί το θήραμα.
27 Εάν είπω, Θέλω λησμονήσει το παράπονόν μου, θέλω
παραιτήσει το πένθος μου και παρηγορηθή· 28 τρομάζω
διά πάσας τας θλίψεις μου, γνωρίζων ότι δεν θέλεις με
αθωώσει. 29 Είμαι ασεβής· διά τι λοιπόν να κοπιάζω εις
μάτην; 30 Εάν λουσθώ εν ύδατι χιόνος και επιμελώς
αποκαθαρίσω τας χείρας μου· 31 συ όμως θέλεις με
βυθίσει εις τον βόρβορον, ώστε και αυτά μου τα ιμάτια
θέλουσι με βδελύττεσθαι. 32 Διότι δεν είναι άνθρωπος
ως εγώ, διά να αποκριθώ προς αυτόν, και να έλθωμεν
εις κρίσιν ομού. 33 Δεν υπάρχει μεσίτης μεταξύ ημών,
διά να βάλη την χείρα αυτού επ' αμφοτέρους ημάς.
34 Ας απομακρύνη απ' εμού την ράβδον αυτού, και ο
φόβος αυτού ας μη με εκπλήττη· 35 τότε θέλω λαλήσει
και δεν θέλω φοβηθή αυτόν· διότι ούτω δεν είμαι εν
εμαυτώ.

10 Η ψυχή μου εβαρύνθη την ζωήν μου· θέλω
παραδοθή εις το παράπονόν μου· θέλω λαλήσει
εν τη πικρία της ψυχής μου. 2 Θέλω ειπεί προς τον
Θεόν, μη με καταδικάσης· δείξόν μοι διά τι με δικάζεις.
3 Είναι καλόν εις σε να καταθλίβης, να καταφρονής το
έργον των χειρών σου και να ευοδόνης την βουλήν των
ασεβών; 4 Σαρκός οφθαλμούς έχεις; ή βλέπεις καθώς
βλέπει άνθρωπος; 5 Ανθρώπινος είναι ο βίος σου; ή τα
έτη σου ως ημέραι ανθρώπου, 6 ώστε αναζητείς την
ανομίαν μου και ανερευνάς την αμαρτίαν μου; 7 Ενώ
εξεύρεις ότι δεν ησέβησα· και δεν υπάρχει ο ελευθερών
εκ των χειρών σου. 8 Αι χείρές σου με εμόρφωσαν
και με έπλασαν όλον κύκλω· και με καταστρέφεις. 9
Ενθυμήθητι, δέομαι, ότι ως πηλόν με έκαμες· και εις
χώμα θέλεις με επιστρέψει. 10 Δεν με ήμελξας ως
γάλα και με έπηξας ως τυρόν; 11 Δέρμα και σάρκα με
ενέδυσας και με οστά και νεύρα με περιέφραξας. 12
Ζωήν και έλεος εχάρισας εις εμέ, και η επίσκεψίς σου
εφύλαξε το πνεύμά μου· 13 ταύτα όμως έκρυπτες εν
τη καρδία σου· εξεύρω ότι τούτο ήτο μετά σου. 14 Εάν
αμαρτήσω, με παραφυλάττεις, και από της ανομίας
μου δεν θέλεις με αθωώσει. 15 Εάν ασεβήσω, ουαί εις
εμέ· και εάν ήμαι δίκαιος, δεν δύναμαι να σηκώσω
την κεφαλήν μου· είμαι πλήρης ατιμίας· ιδέ λοιπόν
την θλίψιν μου, 16 διότι αυξάνει. Με κυνηγείς ως
άγριος λέων· και επιστρέφων δεικνύεσαι θαυμαστός
κατ' εμού. 17 Ανανεόνεις τους μάρτυράς σου εναντίον
μου, και πληθύνεις την οργήν σου κατ' εμού· αλλαγαί
στρατεύματος γίνονται επ' εμέ. 18 Διά τι λοιπόν με
εξήγαγες εκ της μήτρας; είθε να εξέπνεον, και οφθαλμός
να μη με έβλεπεν. 19 Ήθελον είσθαι ως μη υπάρξας·
ήθελον φερθή εκ της μήτρας εις τον τάφον. 20 Αι ημέραι

μου δεν είναι ολίγαι; παύσον λοιπόν, και άφες με, διά
να αναλάβω ολίγον, 21 πριν υπάγω όθεν δεν θέλω
επιστρέψει, εις γην σκότους και σκιάς θανάτου· 22 γην
γνοφεράν, ως το σκότος της σκιάς του θανάτου, όπου
τάξις δεν είναι, και το φως είναι ως το σκότος.

11 Και απεκρίθη ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε· 2
Δεν δίδεται απόκρισις εις το πλήθος των λόγων;
και ο πολύλογος θέλει δικαιωθή; 3 Αι φλυαρίαι σου
θέλουσιν αποστομώσει τους ανθρώπους; και όταν
περιγελάς, δεν θέλει σε καταισχύνει τις; 4 Διότι είπες, Η
ομιλία μου είναι καθαρά, και είμαι καθαρός ενώπιόν
σου. 5 Αλλ' είθε να ελάλει ο Θεός και να ήνοιγε τα χείλη
αυτού εναντίον σου. 6 Και να σοι εφανέρονε τα κρύφια
της σοφίας, ότι είναι διπλάσια των όσα γνωρίζονται.
Έξευρε λοιπόν, ότι ο Θεός απαιτεί από σου ολιγώτερον
της ανομίας σου. 7 Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του
Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον Παντοδύναμον με
εντέλειαν; 8 Ταύτα είναι ως τα ύψη του ουρανού· τι
δύνασαι να κάμης; είναι βαθύτερα του άδου· τι δύνασαι
να γνωρίσης; (Sheol h7585) 9 Το μέτρον αυτών είναι
μακρότερον της γης, και πλατύτερον της θαλάσσης. 10
Εάν θελήση να χαλάση και να κλείση, ή να συνάξη,
τότε τις δύναται να εμποδίση αυτόν; 11 Διότι αυτός
γνωρίζει την ματαιότητα των ανθρώπων, και βλέπει
την ασέβειαν· και δεν θέλει εξετάσει; 12 Ο δε μάταιος
άνθρωπος υπερηφανεύεται, και γεννάται ο άνθρωπος
άγριον ονάριον. 13 Εάν συ ετοιμάσης την καρδίαν
σου και εκτείνης τας χείρας σου προς αυτόν· 14 εάν
την ανομίαν, την εν χερσί σου, απομακρύνης και
δεν αφίνης να κατοικήση ασέβεια εν ταις σκηναίς
σου· 15 τότε βεβαίως θέλεις υψώσει το πρόσωπόν σου
ακηλίδωτον· μάλιστα θέλεις είσθαι σταθερός και δεν
θέλεις φοβείσθαι. 16 Διότι συ θέλεις λησμονήσει την
θλίψιν· θέλεις ενθυμηθή αυτήν ως ύδατα διαρρεύσαντα·
17 και ο καιρός σου θέλει ανατείλει λαμπρότερος της
μεσημβρίας· και εάν επέλθη σκότος επί σε, πάλιν θέλεις
γείνει ως η αυγή· 18 και θέλεις είσθαι ασφαλής, διότι
υπάρχει ελπίς εις σέ· ναι, θέλεις σκάπτει διά την σκηνήν
σου και θέλεις κοιμάσθαι εν ασφαλεία· 19 θέλεις
πλαγιάζει, και ουδείς θέλει σε τρομάζει· και πολλοί
θέλουσιν ικετεύει το πρόσωπόν σου. 20 Των δε ασεβών
οι οφθαλμοί θέλουσι μαρανθή, και καταφύγιον θέλει
λείψει απ' αυτών, και η ελπίς αυτών θέλει είσθαι να
εκπνεύσωσι.

12 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπε· 2 Σεις είσθε αληθώς οι
άνθρωποι, και με σας θέλει τελευτήσει η σοφία. 3
Και εγώ έχω σύνεσιν ως και υμείς· δεν είμαι κατώτερος
υμών· και τις δεν γνωρίζει τοιαύτα πράγματα; 4 Έγεινα
χλεύη εις τον πλησίον μου, όστις επικαλούμαι τον
Θεόν, και μοι αποκρίνεται. Ο δίκαιος και άμεμπτος
περιγελάται. 5 Ο κινδυνεύων να ολισθήση με τους πόδας
είναι εις τον στοχασμόν του ευτυχούντος ως λύχνος
καταπεφρονημένος. 6 Αι σκηναί των ληστών ευτυχούσι,
και οι παροργίζοντες τον Θεόν είναι εν ασφαλεία, εις
τας χείρας των οποίων ο Θεός φέρει αφθονίαν. 7 Αλλ'
ερώτησον τώρα τα ζώα, και θέλουσι σε διδάξει· και τα
πετεινά του ουρανού, και θέλουσι σοι απαγγείλει· 8
ή λάλησον προς την γην, και θέλει σε διδάξει· και οι
ιχθύες της θαλάσσης θέλουσι σοι διηγηθή. 9 Τις εκ
πάντων τούτων δεν γνωρίζει, ότι η χειρ του Κυρίου
έκαμε ταύτα; 10 Εν τη χειρί του οποίου είναι ψυχή
πάντων των ζώντων και η πνοή πάσης ανθρωπίνης
σαρκός. 11 Το ωτίον δεν διακρίνει τους λόγους; και ο
ουρανίσκος λαμβάνει γεύσιν του φαγητού αυτού; 12
Η σοφία είναι μετά των γερόντων, και η σύνεσις εν
τη μακρότητι των ημερών. 13 Εν αυτώ είναι η σοφία
και η δύναμις· αυτός έχει βουλήν και σύνεσιν. 14 Ιδού,
καταστρέφει, και δεν ανοικοδομείται· κλείει κατά του
ανθρώπου, και ουδείς ο ανοίγων. 15 Ιδού, κρατεί τα
ύδατα, και ξηραίνονται· πάλιν εξαποστέλλει αυτά, και
καταστρέφουσι την γην. 16 Μετ' αυτού είναι η δύναμις
και η σοφία· αυτού είναι ο απατώμενος και ο απατών. 17
Παραδίδει λάφυρον τους βουλευτάς και μωραίνει τους
κριτάς. 18 Λύει την ζώνην των βασιλέων και περιζώνει
την οσφύν αυτών με σχοινίον. 19 Παραδίδει λάφυρον
τους άρχοντας και καταστρέφει τους ισχυρούς. 20
Αφαιρεί τον λόγον των δεινών ρητόρων, και σηκόνει την
σύνεσιν από των πρεσβυτέρων. 21 Εκχέει καταφρόνησιν
επί τους άρχοντας, και λύει την ζώνην των ισχυρών.
22 Αποκαλύπτει εκ του σκότους βαθέα πράγματα, και
εξάγει εις φως την σκιάν του θανάτου. 23 Μεγαλύνει τα
έθνη και αφανίζει αυτά· πλατύνει τα έθνη και συστέλλει
αυτά. 24 Αφαιρεί την καρδίαν από των αρχηγών των
λαών της γης, και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν
ερήμω αβάτω· 25 ψηλαφώσιν εν σκότει χωρίς φωτός,
και κάμνει αυτούς να παραφέρωνται ως ο μεθύων.

13 Ιδού, ταύτα πάντα είδεν ο οφθαλμός μου· το ωτίον
μου ήκουσε και ενόησε ταύτα. 2 Καθώς γνωρίζετε
σεις, γνωρίζω και εγώ· δεν είμαι κατώτερος υμών. 3
Αλλ' όμως θέλω λαλήσει προς τον Παντοδύναμον, και
επιθυμώ να διαλεχθώ μετά του Θεού. 4 Σεις δε είσθε
εφευρεταί ψεύδους· είσθε πάντες ιατροί ανωφελείς. 5
Είθε να εσιωπάτε παντάπασι και τούτο ήθελεν είσθαι
εις εσάς σοφία. 6 Ακούσατε τώρα τους λόγους μου, και
προσέξατε εις τας δικαιολογίας των χειλέων μου. 7
Θέλετε λαλεί άδικα υπέρ του Θεού; και θέλετε προφέρει
δόλια υπέρ αυτού; 8 Θέλετε κάμει προσωποληψίαν
υπέρ αυτού; θέλετε δικολογήσει υπέρ του Θεού; 9 Είναι
καλόν να σας εξιχνιάση; ή καθώς άνθρωπος περιγελά
άνθρωπον, θέλετε περιγελά αυτόν; 10 Εξάπαντος θέλει
σας εξελέγξει, εάν κρυφίως προσωποληπτήτε. 11 Το
μεγαλείον αυτού δεν θέλει σας τρομάξει, και ο φόβος
αυτού πέσει εφ' υμάς; 12 τα απομνημονεύματά σας
ισοδυναμούσι με κονιορτόν, τα προπύργιά σας με
προπύργια χώματος. 13 Σιωπήσατε, αφήσατέ με, διά
να λαλήσω εγώ, και ας έλθη επ' εμέ ό, τι δήποτε. 14
διά τι πιάνω τας σάρκας μου με τους οδόντας μου
και βάλλω την ζωήν μου εις την χείρα μου; 15 Και
αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν· πλην
θέλω υπερασπισθή τας οδούς μου ενώπιον αυτού. 16
Αυτός μάλιστα θέλει είσθαι η σωτηρία μου· διότι δεν
θέλει ελθεί ενώπιον αυτού υποκριτής. 17 Ακροάσθητε
προσεκτικώς τον λόγον μου, και την παράστασίν μου
με τα ώτα σας. 18 Ιδού τώρα, διέταξα την κρίσιν μου·
εξεύρω ότι εγώ θέλω δικαιωθή. 19 Τις είναι εκείνος
όστις θέλει αντιδιαλεχθή μετ' εμού, διά να σιωπήσω

τώρα και να εκπνεύσω; 20 Μόνον δύο μη κάμης εις
εμέ· τότε δεν θέλω κρυφθή από του προσώπου σου· 21
την χείρα σου απομάκρυνον απ' εμού· και ο φόβος σου
ας μη με τρομάξη. 22 Έπειτα κάλεσον, και εγώ θέλω
αποκριθή· ή ας λαλήσω, και αποκρίθητί μοι. 23 Πόσαι
είναι αι ανομίαι μου και αι αμαρτίαι μου; φανέρωσόν
μοι το έγκλημά μου και την αμαρτίαν μου. 24 Διά τι
κρύπτεις το πρόσωπόν σου και με θεωρείς ως εχθρόν
σου; 25 Θέλεις κατατρίψει φύλλον φερόμενον υπό του
ανέμου; και θέλεις κατατρέξει άχυρον ξηρόν; 26 Διότι
γράφεις πικρίας εναντίον μου, και αποδίδεις εις εμέ τας
ανομίας της νεότητός μου· 27 και βάλλεις τους πόδας
μου εις δεσμά, και παραφυλάττεις πάσας τας οδούς μου·
σημειόνεις τα ίχνη των ποδών εμού· 28 όστις φθείρεται
ως πράγμα σεσηπός, ως ένδυμα σκωληκόβρωτον.

14 Άνθρωπος γεγεννημένος εκ γυναικός είναι
ολιγόβιος και πλήρης ταραχής· 2 αναβλαστάνει
ως άνθος και κόπτεται· φεύγει ως σκιά και δεν διαμένει.
3 Και επί τοιούτον ανοίγεις τους οφθαλμούς σου, και με
φέρεις εις κρίσιν μετά σου; 4 Τις δύναται να εξαγάγη
καθαρόν από ακαθάρτου; ουδείς. 5 Επειδή αι ημέραι
αυτού είναι προσδιωρισμέναι, ο αριθμός των μηνών
αυτού ευρίσκεται παρά σοι, και συ έθεσας τα όρια αυτού,
και δεν δύναται να υπερβή αυτά, 6 απόστρεψον απ'
αυτού, διά να ησυχάση, εωσού χαίρων εκπληρώση ως
μισθωτός την ημέραν αυτού. 7 Διότι περί του δένδρου,
εάν κοπή, είναι ελπίς ότι θέλει αναβλαστήσει, και ότι ο
τρυφερός αυτού βλαστός δεν θέλει εκλείψει. 8 Και αν
η ρίζα αυτού παλαιωθή εν τη γη και ο κορμός αυτού
αποθάνη εν τω χώματι, 9 όμως διά της οσμής του
ύδατος θέλει αναβλαστήσει και θέλει εκβάλει κλάδους
ως νεόφυτον. 10 Αλλ' ο άνθρωπος αποθνήσκει και
παρέρχεται· και ο άνθρωπος εκπνέει, και που είναι; 11
Καθώς τα ύδατα εκλείπουσιν εκ της θαλάσσης και ο
ποταμός στειρεύει και ξηραίνεται, 12 ούτως ο άνθρωπος,
αφού κοιμηθή, δεν ανίσταται· εωσού οι ουρανοί μη
υπάρξωσι, δεν θέλουσιν εξυπνήσει, και δεν θέλουσιν
εγερθή εκ του ύπνου αυτών. 13 Είθε να με έκρυπτες εν
τω τάφω, να με εσκέπαζες εωσού παρέλθη η οργή σου,
να προσδιώριζες εις εμέ προθεσμίαν, και τότε να με
ενθυμηθής (Sheol h7585) 14 Εάν αποθάνη ο άνθρωπος,
θέλει αναζήσει; πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου
θέλω περιμένει, εωσού έλθη η απαλλαγή μου. 15 Θέλεις
καλέσει, και εγώ θέλω σοι αποκριθή· θέλεις επιβλέψει
εις το έργον των χειρών σου. 16 Διότι τώρα αριθμείς τα
διαβήματά μου· δεν παραφυλάττεις τας αμαρτίας μου;
17 Η παράβασίς μου είναι επεσφραγισμένη εν βαλαντίω,
και επισημειόνεις την ανομίαν μου. 18 Βεβαίως το μεν
όρος πίπτον εξουδενούται, ο δε βράχος μετακινείται
από του τόπου αυτού. 19 Τα ύδατα τρώγουσι τας
πέτρας· αι πλημμύραι αυτών παρασύρουσι το χώμα της
γής· ούτω συ καταστρέφεις την ελπίδα του ανθρώπου,
20 υπερισχύεις πάντοτε εναντίον αυτού, και αυτός
παρέρχεται· μεταβάλλεις την όψιν αυτού και αποπέμπεις
αυτόν. 21 Οι υιοί αυτού υψούνται, και αυτός δεν εξεύρει·
και ταπεινούνται, και αυτός δεν εννοεί ουδέν περί
αυτών. 22 Μόνον η σαρξ αυτού επ' αυτού θέλει πονεί,
και η ψυχή αυτού εν αυτώ θέλει πενθεί.

15 Τότε απεκρίθη Ελιφάς ο Θαιμανίτης και είπεν· 2
Έπρεπε σοφός να προφέρη στοχασμούς μάταιους
και να γεμίζη την κοιλίαν αυτού από ανατολικού
ανέμου; 3 Έπρεπε να φιλονεική διά λόγων ματαίων
και ομιλιών ανωφελών; 4 Βεβαίως συ απορρίπτεις τον
φόβον και αποκλείεις την δέησιν ενώπιον του Θεού. 5
Διότι το στόμα σου αποδεικνύει την ανομίαν σου, και
εξέλεξας την γλώσσαν των πανούργων. 6 Το στόμα
σου σε καταδικάζει, και ουχί εγώ· και τα χείλη σου
καταμαρτυρούσιν εναντίον σου. 7 Μη πρώτος άνθρωπος
εγεννήθης; ή προ των βουνών επλάσθης; 8 Μήπως
ήκουσας τας βουλάς του Θεού; και εξήντλησας εις
σεαυτόν την σοφίαν; 9 Τι εξεύρεις, και δεν εξεύρομεν;
τι εννοείς, και δεν εννοούμεν; 10 Υπάρχουσι και μεταξύ
ημών πολιοί και γέροντες, γεροντότεροι του πατρός
σου. 11 Αι παρηγορίαι του Θεού φαίνονται μικρόν
πράγμα εις σε; ή έχεις τι απόκρυφον εν σεαυτώ; 12 Διά
τι σε αποπλανά η καρδία σου; και διά τι παραφέρονται
οι οφθαλμοί σου, 13 ώστε στρέφεις το πνεύμά σου κατά
του Θεού και αφίνεις να εξέρχωνται τοιούτοι λόγοι εκ
του στόματός σου; 14 Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ήναι
καθαρός; και ο γεγεννημένος εκ γυναικός, ώστε να ήναι
δίκαιος; 15 Ιδού, εις τους αγίους αυτού δεν εμπιστεύεται·
και οι ουρανοί δεν είναι καθαροί εις τους οφθαλμούς
αυτού· 16 πόσω μάλλον βδελυρός και ακάθαρτος είναι ο
άνθρωπος, ο πίνων ανομίαν ως ύδωρ; 17 Εγώ θέλω σε
διδάξει· άκουσόν μου· τούτο βεβαίως είδον και θέλω
φανερώσει, 18 το οποίον οι σοφοί ανήγγειλαν παρά των
πατέρων αυτών, και δεν έκρυψαν· 19 εις τους οποίους
μόνους εδόθη η γη, και ξένος δεν επέρασε διά μέσου
αυτών. 20 Ο ασεβής βασανίζεται πάσας τας ημέρας, και
αριθμητά έτη είναι πεφυλαγμένα διά τον τύραννον. 21
Ήχος φόβου είναι εις τα ώτα αυτού· εν μέσω ειρήνης
θέλει επέλθει επ' αυτόν ο εξολοθρευτής. 22 Δεν πιστεύει
ότι θέλει επιστρέψει εκ του σκότους, και περιμένει την
μάχαιραν. 23 Περιπλανάται διά άρτον, και που; εξεύρει
ότι η ημέρα του σκότους είναι ετοίμη πλησίον αυτού.
24 Θλίψις και στενοχωρία θέλουσι καταπλήττει αυτόν·
θέλουσιν υπερισχύσει κατ' αυτού, ως βασιλεύς εις μάχην
παρεσκευασμένος· 25 διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού
κατά του Θεού και ηλαζονεύθη κατά του Παντοδυνάμου·
26 ώρμησε κατ' αυτού με τράχηλον επηρμένον, με την
πεπυκνωμένην ράχιν των ασπίδων αυτού· 27 διότι
εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με το πάχος αυτού και
υπερεπάχυνε τα πλευρά αυτού· 28 και κατώκησεν εις
πόλεις ερήμους, εις οίκους ακατοικήτους, ετοίμους
διά σωρούς. 29 δεν θέλει πλουτισθή, ουδέ θέλουσι
διαμένει τα υπάρχοντα αυτού, ουδέ θέλει εκτανθή η
αφθονία αυτών επί την γην. 30 Δεν θέλει χωρισθή εκ
του σκότους· φλόξ θέλει ξηράνει τους βλαστούς αυτού,
και με την πνοήν του στόματος αυτού θέλει απέλθει.
31 Ας μη πιστεύση εις την ματαιότητα ο ηπατημένος,
διότι ματαιότης θέλει είσθαι η αμοιβή αυτού. 32 Προ
του καιρού αυτού θέλει φθαρή, και ο κλάδος αυτού
δεν θέλει πρασινίσει. 33 Θέλει αποβάλει την άωρον
σταφυλήν αυτού ως η άμπελος, και θέλει ρίψει το άνθος
αυτού ως η ελαία. 34 Διότι η σύναξις των υποκριτών
θέλει ερημωθή, και πυρ θέλει καταφάγει τας σκηνάς της

δωροληψίας. **35** Συλλαμβάνουσι πονηρίαν και γεννώσι
ματαιότητα, και η καρδία αυτών μηχανάται δόλον.

16 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη και είπε· **2** Πολλά τοιαύτα
ήκουσα· άθλιοι παρηγορηταί είσθε πάντες. **3**
Έχουσι τέλος αι ματαιολογίαι; ή τι σε ενθαρρύνει εις το
να αποκρίνησαι; **4** Και εγώ εδυνάμην να λαλήσω καθώς
σείς· εάν η ψυχή σας ήτο εις τον τόπον της ψυχής μου,
ηδυνάμην να επισωρεύσω λόγους εναντίον σας, και να
κινήσω εναντίον σας την κεφαλήν μου. **5** Ήθελον σας
ενισχύσει με το στόμα μου, και η κίνησις των χειλέων
μου ήθελε σας ανακουφίσει. **6** Αν λαλώ, ο πόνος μου δεν
ανακουφίζεται· και αν σιωπώ, ποία ελάττωσις γίνεται
εις εμέ; **7** Αλλά τώρα με υπερεβάρυνεν· ηρήμωσας
πάσαν την συνοδίαν μου. **8** Και αι ρυτίδες με τας οποίας
με εσημείωσας, είναι μαρτυρία· και η ισχνότης μου
ανισταμένη εις εμέ, μαρτυρεί επί του προσώπου μου.
9 Με διασπαράττει ο εχθρός μου εν τω θυμώ αυτού
και με μισεί· τρίζει τους οδόντας αυτού εναντίον μου·
οξύνει τους οφθαλμούς αυτού επ' εμέ. **10** Ανοίγουσι το
στόμα αυτών κατ' εμού· με τύπτουσι κατά της σιαγόνος
υβριστικώς· συνήχθησαν ομού επ' εμέ. **11** Ο Θεός με
παρέδωκεν εις τον άδικον, και με έρριψεν εις χείρας
ασεβών. **12** Ήμην εν ησυχία, και με κατεσπάραξε·
και πιάσας με από του τραχήλου, με κατεσύντριψε,
και με έθεσε σκοπόν αυτού. **13** Οι τοξόται αυτού με
περιεκύκλωσαν· διαπερά τα νεφρά μου, και δεν φείδεται·
εκχέει την χολήν μου επί την γην. **14** Με συντρίβει
με πληγήν επί πληγήν· έδραμεν επ' εμέ ως γίγας. **15**
Σάκκον έρραψα επί το δέρμα μου, και εμόλυνα το κέρας
μου με χώμα. **16** Το πρόσωπόν μου κατεκάη υπό του
κλαυθμού, και σκιά θανάτου είναι επί των βλεφάρων
μου· **17** ενώ αδικία δεν υπάρχει εν ταις χερσί μου, και η
προσευχή μου είναι καθαρά. **18** Ω γη, μη σκεπάσης το
αίμα μου, και ας μη υπάρχη τόπος διά την κραυγήν μου,
19 και τώρα, ιδού, ο μάρτυς μου είναι εν τω ουρανώ, και
η μαρτυρία μου εν τοις υψίστοις. **20** Οι φίλοι μου είναι
οι εμπαίζοντές με· ο οφθαλμός μου σταλάζει δάκρυα
προς τον Θεόν. **21** Να ήτο δυνατόν να διαδικάζηταί τις
προς τον Θεόν, ως άνθρωπος προς τον πλησίον αυτού.
22 Διότι ήλθον τα ηριθμημένα έτη· και θέλω υπάγει την
οδόν, οπόθεν δεν θέλω επιστρέψει.

17 Το πνεύμά μου φθείρεται, αι ημέραι μου
σβύνονται, οι τάφοι είναι έτοιμοι δι' εμέ. **2** Δεν
είναι χλευασταί πλησίον μου; και δεν διανυκτερεύει ο
οφθαλμός μου εν ταις πικρίαις αυτών; **3** Ασφάλισόν με,
δέομαι· γενού εις εμέ εγγυητής πλησίον σου· τις ήθελεν
εγγυηθή εις εμέ; **4** Διότι συ έκρυψας την καρδίαν αυτών
από συνέσεως· διά τούτο δεν θέλεις υψώσει αυτούς.
5 Του λαλούντος με απάτην προς τους φίλους, και οι
οφθαλμοί των τέκνων αυτού θέλουσι τήκεσθαι. **6** Και
με κατέστησε παροιμίαν των λαών· και ενώπιον αυτών
κατεστάθην όνειδος. **7** Και ο οφθαλμός μου εμαράνθη
υπό της θλίψεως, και πάντα τα μέλη μου έγειναν ως
σκιά. **8** Οι ευθείς θέλουσι θαυμάσει εις τούτο, και ο
αθώος θέλει διεγερθή κατά του υποκριτού. **9** Ο δε
δίκαιος θέλει κρατεί την οδόν αυτού, και ο καθαρός
τας χείρας θέλει επαυξήσει την δύναμιν αυτού. **10**
Σεις δε πάντες επιστράφητε, και έλθετε τώρα· διότι
ουδένα συνετόν θέλω ευρεί μεταξύ σας. **11** Αι ημέραι
μου παρήλθον, εκόπησαν οι σκοποί μου, αι επιθυμίαι
της καρδίας μου. **12** Την νύκτα μετέβαλον εις ημέραν·
το φως είναι πλησίον του σκότους. **13** Εάν προσμένω, ο
τάφος είναι η κατοικία μου· έστρωσα την κλίνην μου εν
τω σκότει. **(Sheol h7585)** **14** Εβόησα προς την φθοράν,
Είσαι, πατήρ μου· προς τον σκώληκα, Μήτηρ μου και
αδελφή μου είσαι. **15** Και που τώρα η ελπίς μου; και
την ελπίδα μου τις θέλει ιδεί; **16** εις το βάθος του άδου
θέλει καταβή· βεβαίως θέλει αναπαυθή μετ' εμού εν τω
χώματι. **(Sheol h7585)**

18 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως
πότε δεν θέλετε τελειώσει τους λόγους; προσέξατε,
και έπειτα θέλομεν λαλήσει. **3** Διά τι λογιζόμεθα ως
τετράποδα, και εξαχρειούμεθα έμπροσθέν σας; **4** Ω
διασπαράττων την ψυχήν σου εν τω θυμώ σου, διά σε η
γη θέλει εγκαταλειφθή; και ο βράχος θέλει μετακινηθή
από του τόπου αυτού; **5** Βεβαίως το φως των ασεβών
θέλει σβεσθή, και ο σπινθήρ του πυρός αυτών δεν θέλει
αναλάμψει· **6** το φως θέλει είσθαι σκότος εν τη σκηνή
αυτού, και ο λύχνος αυτού άνωθεν αυτού θέλει σβεσθή·
7 τα βήματα της δυνάμεως αυτού θέλουσι συσταλθή,
και η βουλή αυτού θέλει κατακρημνίσει αυτόν. **8**
Διότι με τους εαυτού πόδας ερρίφθη εις δίκτυον, και
περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει συλλάβει αυτόν
από της πτέρνας· ο κλέπτης θέλει υπερισχύσει κατ'
αυτού. **10** Η παγίς αυτού είναι κεκρυμμένη εν τη γη, και
η ενέδρα αυτού επί της οδού. **11** Τρόμοι θέλουσι φοβίζει
αυτόν κυκλόθεν, και θέλουσι καταδιώκει αυτόν κατά
πόδας. **12** Η δύναμις αυτού θέλει λιμοκτονήσει, και
όλεθρος θέλει είσθαι έτοιμος εις την πλευράν αυτού.
13 Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει το κάλλος
του δέρματος αυτού· το κάλλος αυτού θέλει καταφάγει.
14 Το θάρρος αυτού θέλει εκριζωθή από της σκηνής
αυτού, και αυτός θέλει συρθή προς τον βασιλέα των
τρόμων. **15** Ούτοι θέλουσι κατοικήσει εν τη σκηνή
αυτού, ήτις δεν είναι πλέον αυτού· θείον θέλει διασπαρή
επί την κατοικίαν αυτού. **16** Υποκάτωθεν αι ρίζαι αυτού
θέλουσι ξηρανθή, και επάνωθεν θέλει κοπή ο κλάδος
αυτού. **17** Το μνημόσυνον αυτού θέλει εξαλειφθή από
της γης, και δεν θέλει υπάρχει πλέον το όνομα αυτού
εν ταις πλατείαις. **18** Θέλει εξωσθή από του φωτός εις
το σκότος, και θέλει εκβληθή από του κόσμου. **19** Δεν
θέλει έχει ούτε υιόν ούτε έγγονον μεταξύ του λαού
αυτού, ουδέ υπόλοιπον εν ταις κατοικίαις αυτού. **20**
Οι μεταγενέστεροι θέλουσιν εκπλαγή διά την ημέραν
αυτού, καθώς οι προγενέστεροι έλαβον φρίκην. **21**
Βεβαίως τοιαύται είναι αι κατοικίαι του ασεβούς, και
ούτος ο τόπος του μη γνωρίζοντος τον Θεόν.

19 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Έως πότε
θέλετε θλίβει την ψυχήν μου, και θέλετε με
κατασυντρίβει με λόγους; **3** Δεκάκις ήδη με ωνειδίσατε·
δεν αισχύνεσθε να σκληρύνησθε εναντίον μου; **4** Και
εάν τωόντι έσφαλα, το σφάλμα μου μένει εν εμοί. **5**
Αλλ' εάν θέλητε εξάπαντος να μεγαλυνθήτε εναντίον
μου, και να ρίπτητε κατ' εμού το όνειδός μου, **6** μάθετε

τώρα ότι ο Θεός με κατέστρεψε, και με περιεκύκλωσε
με το δίκτυον αυτού. 7 Ιδού, φωνάζω, Αδικία· αλλά
δεν εισακούομαι· επικαλούμαι, αλλ' ουδεμία κρίσις. 8
Έφραξε την οδόν μου, και δεν δύναμαι να περάσω, και
έθεσε σκότος εις τας τρίβους μου. 9 Με εξέδυσε την
δόξαν μου, και αφήρεσε τον στέφανον της κεφαλής μου.
10 Με ηφάνισε πανταχόθεν, και χάνομαι· και εξερρίζωσε
την ελπίδα μου ως δένδρον. 11 Και εξήψε κατ' εμού τον
θυμόν αυτού, και με στοχάζεται ως εχθρόν αυτού. 12 Τα
τάγματα αυτού ήλθον ομού και ητοίμασαν την οδόν
αυτών εναντίον μου, και εστρατοπέδευσαν πέριξ της
σκηνής μου. 13 Απεμάκρυνεν απ' εμού τους αδελφούς
μου, και ηλλοτριώθησαν όλως απ' εμού οι γνώριμοί
μου. 14 Οι πλησίον μου με αφήκαν, και οι γνωστοί μου
με ελησμόνησαν. 15 Οι κατοικούντες εν τω οίκω μου
και αι θεράπαιναί μου με στοχάζονται ως ξένον· ξένος
κατεστάθην εις τους οφθαλμούς αυτών. 16 Καλώ τον
υπηρέτην μου, και δεν αποκρίνεται· με το στόμα μου
ικέτευσα αυτόν. 17 Η πνοή μου έγεινε ξένη εις την
γυναίκα μου, και αι παρακλήσεις μου εις τα τέκνα της
κοιλίας μου. 18 Και αυτά τα παιδάρια με κατεφρόνησαν·
εσηκώθην, και ελάλησαν εναντίον μου. 19 Πάντες οι
μυστικοί φίλοι μου με εβδελύχθησαν· και εκείνοι, τους
οποίους ηγάπησα, εστράφησαν εναντίον μου. 20 Τα
οστά μου εκολλήθησαν εις το δέρμα μου και εις την
σάρκα μου και διεσώθην με το δέρμα των οδόντων μου.
21 Ελεήσατέ με, ελεήσατέ με, σεις φίλοι μου· διότι χειρ
Θεού με επλήγωσε. 22 Διά τι με κατατρέχετε ως ο Θεός,
και δεν εχορτάσθητε από των σαρκών μου; 23 Ω και
να εγράφοντο οι λόγοι μου· να ενετυπούντο εν βιβλίω·
24 να ενεχαράττοντο επί βράχον διά σιδηράς γραφίδος
και μολύβδου διαπαντός 25 Διότι εξεύρω ότι ζη ο
Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθή εν τοις εσχάτοις καιροίς
επί της γής· 26 και αφού μετά το δέρμα μου το σώμα
τούτο φθαρή, πάλιν με την σάρκα μου θέλω ιδή τον
Θεόν· 27 τον οποίον αυτός εγώ θέλω ιδεί, και θέλουσι
θεωρήσει οι οφθαλμοί μου, και ουχί άλλος· οι νεφροί
μου κατατήκονται εν τω κόλπω μου. 28 Αλλά σεις
έπρεπε να είπητε, Διά τι κατατρέχομεν αυτόν; επειδή η
ρίζα του πράγματος ευρίσκεται εν εμοί. 29 Φοβήθητε
την ρομφαίαν· διότι η ρομφαία είναι ο εκδικητής των
ανομιών, διά να γνωρίσητε ότι υπάρχει κρίσις.

20 Και απεκρίθη Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε· 2
Διά τούτο οι στοχασμοί μου με κινούσιν εις το να
αποκριθώ, και διά τούτο σπεύδω. 3 Ήκουσα την εις εμέ
ονειδιστικήν επίπληξιν, και το πνεύμα της συνέσεως
μου με κάμνει να αποκριθώ. 4 Δεν γνωρίζεις τούτο
παλαιόθεν αφ' ότου ο άνθρωπος ετέθη επί της γης, 5 ότι
ο θρίαμβος των ασεβών είναι ολιγοχρόνιος, και η χαρά
του υποκριτού στιγμαία. 6 Και αν το μεγαλείον αυτού
αναβή εις τους ουρανούς και η κεφαλή αυτού φθάση έως
των νεφελών, 7 θέλει αφανισθή διαπαντός ως κόπρος
αυτού· όσοι έβλεπον αυτόν θέλουσι λέγει, Που εκείνος;
8 θέλει πετάξει ως όνειρον και δεν θέλει ευρεθή· και, ως
όρασις της νυκτός θέλει εξαφανισθή. 9 Και ο οφθαλμός
όστις έβλεπεν αυτόν δεν θέλει ιδεί αυτόν πλέον· και ο
τόπος αυτού δεν θέλει πλέον γνωρίσει αυτόν. 10 Οι υιοί
αυτού θέλουσι ζητήσει την εύνοιαν των πτωχών, και αι
χείρες αυτού θέλουσιν επιστρέψει τα αγαθά αυτών. 11
Τα οστά αυτού γέμουσιν από των αμαρτημάτων της
νεότητος αυτού, και θέλουσι κοιμηθή μετ' αυτού εν
χώματι. 12 Αν και η κακία ήναι γλυκεία εν τω στόματι
αυτού, κρύπτη αυτήν υπό την γλώσσαν αυτού· 13 αν
και περιθάλπη αυτήν και δεν αφίνη αυτήν, αλλά κρατή
αυτήν εν τω μέσω του ουρανίσκου αυτού· 14 όμως η
τροφή αυτού θέλει αλλοιωθή εις τα εντόσθια αυτού·
χολή ασπίδων θέλει γείνει εν αυτώ. 15 Τα πλούτη όσα
κατέπιε, θέλει εξεμέσει· ο Θεός θέλει εκσπάσει αυτά
από της κοιλίας αυτού. 16 Φαρμάκιον ασπίδων θέλει
θηλάσει· γλώσσα εχίδνης θέλει θανατώσει αυτόν. 17
Δεν θέλει ιδεί τους ποταμούς, τους ρύακας τους ρέοντας
μέλι και βούτυρον. 18 Εκείνο, διά το οποίον εκοπίασε,
θέλει αποδώσει και δεν θέλει καταπίει αυτό· κατά την
απόκτησιν θέλει γείνει η απόδοσις αυτού, και δεν θέλει
χαρή. 19 Διότι κατέθλιψεν, εγκατέλιπε τους πένητας·
ήρπασεν οικίαν, την οποίαν δεν ωκοδόμησε. 20 Βεβαίως
δεν θέλει γνωρίσει ανάπαυσιν εν τη κοιλία αυτού· δεν
θέλει διασώσει ουδέν εκ των επιθυμητών αυτού. 21
Δεν θέλει μείνει εις αυτόν ουδέν προς τροφήν· όθεν
δεν θέλει ελπίσει επί τα αγαθά αυτού. 22 Εν τη πλήρει
αφθονία αυτού θέλει επέλθει επ' αυτόν στενοχωρία·
πάσα η δύναμις της ταλαιπωρίας θέλει επιπέσει επ'
αυτόν. 23 Ενώ καταγίνεται να εμπλήση την κοιλίαν
αυτού, ο Θεός θέλει αποστείλει τον θυμόν της οργής
αυτού επ' αυτόν, και θέλει επιβρέξει αυτόν κατ' αυτού
ενώ τρώγει. 24 Ενώ φεύγει το όπλον το σιδηρούν, το
χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αυτόν. 25 Το βέλος
σύρεται και διαπερά το σώμα, και η αστράπτουσα ακμή
εξέρχεται εκ της χολής αυτού. Τρόμοι είναι επ' αυτόν,
26 παν σκότος κρύπτεται εν τοις ταμείοις αυτού· πυρ
άσβεστον θέλει κατατρώγει αυτόν· όσοι εναπελείφθησαν
εν τη σκηνή αυτού θέλουσι δυστυχεί. 27 Ο ουρανός
θέλει ανακαλύψει την ανομίαν αυτού· και η γη θέλει
σηκωθή κατ' αυτού. 28 Η περιουσία του οίκου αυτού
θέλει αφανισθή· θέλει διαρρεύσει εν τη ημέρα της κατ'
αυτού οργής. 29 Αύτη είναι η παρά του Θεού μερίς του
ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία η διωρισμένη εις
αυτόν παρά του Θεού.

21 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· 2 Ακούσατε μετά
προσοχής την ομιλίαν μου, και τούτο ας ήναι
αντί των παρηγοριών σας. 3 Υποφέρετέ με να λαλήσω·
και αφού λαλήσω, εμπαίζετε. 4 Μη εις άνθρωπον
παραπονούμαι εγώ; διά τι λοιπόν να μη ταραχθή το
πνεύμά μου; 5 Εμβλέψατε εις εμέ και θαυμάσατε, και
βάλετε χείρα επί στόματος. 6 Μόνον να ενθυμηθώ,
ταράττομαι, και τρόμος κυριεύει την σάρκα μου. 7 Διά
τι οι ασεβείς ζώσι, γηράσκουσι, μάλιστα ακμάζουσιν
εις πλούτη; 8 Το σπέρμα αυτών στερεούται έμπροσθεν
αυτών μετ' αυτών, και τα έκγονα αυτών έμπροσθεν των
οφθαλμών αυτών. 9 Αι οικίαι αυτών είναι ασφαλείς
από φόβου· και ράβδος Θεού δεν είναι επ' αυτούς. 10
Ο βους αυτών συλλαμβάνει και δεν αποτυγχάνει· η
δάμαλις αυτών τίκτει και δεν αποβάλλει. 11 Απολύουσι
τα τέκνα αυτών ως πρόβατα, και τα παιδία αυτών
σκιρτώσι. 12 Λαμβάνουσι το τύμπανον και την κιθάραν
και ευφραίνονται εις τον ήχον του οργάνου. 13

Διάγουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και εν μιά στιγμή καταβαίνουσιν εις τον άδην. **(Sheol h7585)** **14** Και λέγουσι προς τον Θεόν, απόστηθι αφ' ημών, διότι δεν θέλομεν να γνωρίσωμεν τας οδούς σου· **15** τι είναι ο Παντοδύναμος διά να δουλεύωμεν αυτόν; και τι ωφελούμεθα επικαλούμενοι αυτόν; **16** Ιδού, τα αγαθά αυτών δεν είναι εν τη χειρί αυτών· μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. **17** Ποσάκις σβύνεται ο λύχνος των ασεβών, και έρχεται η καταστροφή αυτών επ' αυτούς Ο Θεός διαμοιράζει εις αυτούς ωδίνας εν τη οργή αυτού. **18** Είναι ως άχυρον έμπροσθεν του ανέμου· και ως κονιορτός, τον οποίον αρπάζει ο ανεμοστρόβιλος. **19** Ο Θεός φυλάττει την ποινήν της ανομίας αυτών διά τους υιούς αυτών· ανταποδίδει εις αυτούς, και θέλουσι γνωρίσει τούτο. **20** Οι οφθαλμοί αυτών θέλουσιν ιδεί την καταστροφήν αυτών, και θέλουσι πίει από του θυμού του Παντοδυνάμου. **21** Διότι ο ασεβής ποίαν ηδονήν έχει μεθ' εαυτόν εν τω οίκω αυτού, αφού κοπή εις το μέσον ο αριθμός των μηνών αυτού; **22** Θέλει διδάξει τις τον Θεόν γνώσιν; και αυτός κρίνει τους υψηλούς. **23** Ο μεν αποθνήσκει εν τω άκρω της ευδαιμονίας αυτού, ενώ είναι κατά πάντα ευτυχής και ήσυχος· **24** τα πλευρά αυτού είναι πλήρη πάχους, και τα οστά αυτού ποτίζονται μυελόν. **25** Ο δε αποθνήσκει εν πικρία ψυχής, και ποτέ δεν έφαγεν εν ευφροσύνη. **26** Θέλουσι κοίτεσθαι ομού εν τω χώματι, και σκώληκες θέλουσι σκεπάσει αυτούς. **27** Ιδού, γνωρίζω τους διαλογισμούς σας, και τας πονηρίας τας οποίας μηχανάσθε κατ' εμού. **28** Διότι λέγετε, Που ο οίκος του άρχοντος; και που η σκηνή της κατοικήσεως των ασεβών; **29** Δεν ηρωτήσατε τους διαβαίνοντας την οδόν; και τα σημεία αυτών δεν καταλαμβάνετε; **30** Ότι ο ασεβής φυλάττεται εις ημέραν αφανισμού, εις ημέραν οργής φέρεται. **31** Τις θέλει φανερώσει έμπροσθεν αυτού την οδόν αυτού; και τις θέλει ανταποδώσει εις αυτόν ό, τι αυτός έπραξε; **32** και αυτός θέλει φερθή εις τον τάφον, και θέλει διαμένει εν τω μνήματι. **33** Οι βώλοι της κοιλάδος θέλουσιν είσθαι γλυκείς εις αυτόν, και πας άνθρωπος θέλει υπάγει κατόπιν αυτού, καθώς αναρίθμητοι προπορεύονται αυτού. **34** Πως λοιπόν με παρηγορείτε ματαίως, αφού εις τας αποκρίσεις σας μένει ψεύδος;

22 Και απεκρίθη Ελιφάς ο Θαιμανίτης και είπε· **2** Δύναται άνθρωπος να ωφελήση τον Θεόν, διότι φρόνιμος ων δύναται να ωφελή εαυτόν; **3** Είναι ευχαρίστησις εις τον Παντοδύναμον, εάν ήσαι δίκαιος; ή κέρδος, εάν καθιστάς αμέμπτους τας οδούς σου; **4** Μήπως φοβούμενός σε θέλει σε ελέγξει και θέλει ελθεί εις κρίσιν μετά σου; **5** Η κακία σου δεν είναι μεγάλη; και αι ανομίαι σου άπειροι; **6** Διότι έλαβες ενέχυρον παρά του αδελφού σου αναιτίως και εστέρησας τους γυμνούς από του ενδύματος αυτών. **7** Δεν επότισας ύδωρ τον διψώντα, και ηρνήθης άρτον εις τον πεινώντα. **8** Ο δε ισχυρός άνθρωπος απελάμβανε την γήν· και ο περίβλεπτος κατώκει εν αυτή. **9** Χήρας απέβαλες αβοηθήτους, και οι βραχίονες των ορφανών συνετρίβησαν υπό σου. **10** Διά τούτο παγίδες σε περιεκύκλωσαν, και φόβος αιφνίδιος σε ταράττει· **11** και σκότος, ώστε δεν βλέπεις· και πλημμύρα υδάτων σε σκεπάζει. **12** Δεν είναι ο Θεός εν τοις υψηλοίς του ουρανού; και θεώρησον το ύψος των άστρων, πόσον υψηλά είναι **13** Και συ λέγεις, Τι γνωρίζει ο Θεός; δύναται να κρίνη διά του γνόφου; **14** Νέφη αποκρύπτουσιν αυτόν, και δεν βλέπει, και τον γύρον του ουρανού διαπορεύεται. **15** Μήπως θέλεις φυλάξει την παντοτεινήν οδόν, την οποίαν επάτησαν οι άνομοι; **16** Οίτινες αφηρπάσθησαν αώρως, και το θεμέλιον αυτών κατεπόντισε χείμαρρος· **17** οίτινες είπον προς τον Θεόν, απόστηθι αφ' ημών· και τι θέλει κάμει ο Παντοδύναμος εις αυτούς; **18** Αλλ' αυτός ενέπλησεν αγαθών τους οίκους αυτών· πλην μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. **19** Οι δίκαιοι βλέπουσι και αγάλλονται· και οι αθώοι μυκτηρίζουσιν αυτούς. **20** Η μεν περιουσία ημών δεν ηφανίσθη, το υπόλοιπον όμως αυτών κατατρώγει πυρ. **21** Οικειώθητι λοιπόν μετ' αυτού και έσο εν ειρήνη· ούτω θέλει ελθεί καλόν εις σε. **22** Δέχθητι λοιπόν τον νόμον εκ του στόματος αυτού, και βάλε τους λόγους αυτού εν τη καρδία σου. **23** Εάν επιστρέψης προς τον Παντοδύναμου, θέλεις ανοικοδομηθή, εκδιώξας την ανομίαν μακράν από των σκηνών σου. **24** Και θέλεις επισωρεύσει το χρυσίον ως χώμα και το χρυσίον του Οφείρ ως τας πέτρας των χειμάρρων. **25** Και ο Παντοδύναμος θέλει είσθαι ο υπερασπιστής σου, και θέλεις έχει πλήθος αργυρίου. **26** Διότι τότε θέλεις ευφραίνεσθε εις τον Παντοδύναμον, και θέλεις υψώσει το πρόσωπόν σου προς τον Θεόν. **27** Θέλεις δεηθή αυτού, και θέλει σου εισακούσει, και θέλεις αποδώσει τας ευχάς σου. **28** Και ό, τι αποφασίσης, θέλει κατορθούσθαι εις σέ· και το φως θέλει φέγγει επί τας οδούς σου. **29** Όταν ταπεινωθή τις, τότε θέλεις ειπεί, Είναι ύψωσις· διότι θέλει σώσει τον κεκυφότα τους οφθαλμούς. **30** Θέλει σώσει και τον μη αθώον· ναι, διά της καθαρότητος των χειρών σου θέλει σωθή.

23 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε· **2** Και την σήμερον το παράπονόν μου είναι πικρόν· η πληγή μου είναι βαρυτέρα του στεναγμού μου. **3** Είθε να ήξευρον που να εύρω αυτόν· ήθελον υπάγει έως του θρόνου αυτού· **4** ήθελον εκθέσει κρίσιν ενώπιον αυτού, και ήθελον εμπλήσει το στόμα μου αποδείξεων· **5** ήθελον γνωρίσει τους λόγους τους οποίους ήθελε μοι αποκριθή, και ήθελον νοήσει τι ήθελε μοι ειπεί. **6** Μη εν πλήθει δυνάμεως θέλει διαμάχεσθαι μετ' εμού; ουχί· αλλ' ήθελε βάλει εις εμέ προσοχήν. **7** Τότε ηδύνατο ο δίκαιος να διαλεχθή μετ' αυτού· και ήθελον ελευθερωθή διαπαντός από του κριτού μου. **8** Ιδού, υπάγω εμπρός, αλλά δεν είναι· και οπίσω, αλλά δεν βλέπω αυτόν· **9** εις τα αριστερά, όταν εργάζηται, αλλά δεν δύναμαι να ίδω αυτόν. Κρύπτεται εις τα δεξιά, και δεν βλέπω αυτόν. **10** Γνωρίζει όμως την οδόν μου· με εδοκίμασε· θέλω εξέλθει ως χρυσίον. **11** Ο πους μου ενέμεινεν εις τα βήματα αυτού· εφύλαξα την οδόν αυτού και δεν εξέκλινα· **12** την εντολήν των χειλέων αυτού, και δεν ωπισθοδρόμησα· διετήρησα τους λόγους του στόματος αυτού, μάλλον παρά την αναγκαίαν μου τροφήν. **13** Διότι αυτός είναι εν μιά βουλή· και τις δύναται να αποστρέψη αυτόν; και ό, τι επιθυμεί η ψυχή αυτού, κάμνει. **14** Διότι εκτελεί το ορισθέν εις εμέ· και πολλά τοιαύτα είναι μετ' αυτού. **15** Διά τούτο καταπλήττομαι από προσώπου αυτού·

συλλογίζομαι και φρίττω απ' αυτού· 16 διότι ο Θεός
εμαλάκωσε την καρδίαν μου, και ο Παντοδύναμος με
κατέπληξεν· 17 επειδή δεν απεκόπην προ του σκότους,
και δεν έκρυψε τον γνόφον από του προσώπου μου.

24 Επειδή οι καιροί δεν είναι κεκρυμμένοι από του
Παντοδυνάμου, διά τι οι γνωρίζοντες αυτόν δεν
βλέπουσι τας ημέρας αυτού; 2 Μετακινούσιν όρια·
αρπάζουσι ποίμνια και ποιμαίνουσιν· 3 αφαιρούσι την
όνον των ορφανών· λαμβάνουσι τον βουν της χήρας εις
ενέχυρον· 4 εξωθούσι τους ενδεείς από της οδού· οι
πτωχοί της γης ομού κρύπτονται. 5 Ιδού, ως άγριοι όνοι
εν τη ερήμω, εξέρχονται εις τα έργα αυτών εγειρόμενοι
πρωΐ διά αρπαγήν· η έρημος δίδει τροφήν δι' αυτούς
και διά τα τέκνα αυτών. 6 Θερίζουσιν αγρόν μη όντα
εαυτών, και τρυγώσιν άμπελον αδικίας. 7 Κάμνουσι
τους γυμνούς να νυκτερεύωσιν άνευ ιματίου, και δεν
έχουσι σκέπασμα εις το ψύχος. 8 Υγραίνονται εκ των
βροχών των ορέων και εναγκαλίζονται τον βράχον, μη
έχοντες καταφύγιον. 9 Εκείνοι αρπάζουσι τον ορφανόν
από του μαστού, και λαμβάνουσιν ενέχυρον παρά του
πτωχού· 10 κάμνουσιν αυτόν να υπάγη γυμνός άνευ
ιματίου, και οι βαστάζοντες τα χειρόβολα μένουσι
πεινώντες. 11 Οι εκπιέζοντες το έλαιον εντός των τοίχων
αυτών και πατούντες τους ληνούς αυτών, διψώσιν. 12
Άνθρωποι στενάζουσιν εκ της πόλεως, και η ψυχή των
πεπληγωμένων βοά· αλλ' ο Θεός δεν επιθέτει εις αυτούς
αφροσύνην. 13 Ούτοι είναι εκ των ανθισταμένων εις το
φώς· δεν γνωρίζουσι τας οδούς αυτού, και δεν μένουσιν
εν ταις τρίβοις αυτού. 14 Ο φονεύς εγειρόμενος την
αυγήν φονεύει τον πτωχόν και τον ενδεή, την δε νύκτα
γίνεται ως κλέπτης. 15 Ο οφθαλμός ομοίως του μοιχού
παραφυλάττει το νύκτωμα, λέγων, Οφθαλμός δεν θέλει
με ιδεί· και καλύπτει το πρόσωπον αυτού. 16 Εν τω
σκότει διατρυπώσι τας οικίας, τας οποίας την ημέραν
εσημείωσαν δι' εαυτούς. Δεν γνωρίζουσι φώς· 17 διότι
η αυγή είναι εις πάντας αυτούς σκιά θανάτου· εάν τις
γνωρίση αυτούς, είναι τρόμοι σκιάς θανάτου. 18 Είναι
ελαφροί επί το πρόσωπον των υδάτων· η μερίς αυτών
είναι κατηραμένη επί της γής· δεν βλέπουσι την οδόν
των αμπέλων. 19 Η ξηρασία και η θερμότης αρπάζουσι
τα ύδατα της χιόνος, ο δε τάφος τους αμαρτωλούς.
(Sheol h7585) 20 Η μήτρα θέλει λησμονήσει αυτούς· ο
σκώληξ θέλει βόσκεσθαι επ' αυτούς· δεν θέλουσιν ελθεί
πλέον εις ενθύμησιν· και η αδικία θέλει συντριφθή
ως ξύλον. 21 Κακοποιούσι την στείραν την άτεκνον·
και δεν αγαθοποιούσι την χήραν· 22 και κατακρατούσι
τους δυνατούς διά της δυνάμεως αυτών· εγείρονται, και
δεν είναι ουδείς ασφαλής εν τη ζωή αυτού. 23 Έδωκε
μεν ο Θεός εις αυτούς ασφάλειαν και αναπαύονται·
όμως οι οφθαλμοί αυτού είναι επί τας οδούς αυτών.
24 Υψόνονται ολίγον καιρόν και δεν υπάρχουσι, και
καταβάλλονται ως πάντες· σηκόνονται εκ του μέσου
και αποκόπτονται ως η κεφαλή των ασταχύων· 25 και
εάν τώρα δεν ήναι ούτω, τις θέλει με διαψεύσει και
εξουθενίσει τους λόγους μου;

25 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· 2
Εξουσία και φόβος είναι μετ' αυτού· εκτελεί
ειρήνην εις τα ύψη αυτού. 3 Υπάρχει αριθμός των
στρατευμάτων αυτού; και επί τίνα δεν ανατέλλει το φως
αυτού; 4 Πως λοιπόν δύναται άνθρωπος να δικαιωθή
ενώπιον του Θεού; ή πως δύναται να ήναι καθαρός ο
γεγεννημένος εκ γυναικός; 5 Ιδού, και αυτή η σελήνη
δεν είναι λαμπρά, και οι αστέρες δεν είναι καθαροί
ενώπιον αυτού. 6 Πόσον ολιγώτερον ο άνθρωπος,
σαπρία; και ο υιός του ανθρώπου, ο σκώληξ;

26 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε· 2 Πόσον εβοήθησας
τον αδύνατον· έσωσας βραχίονα ανίσχυρον. 3
Πόσον συνεβούλευσας τον άσοφον και εντελή σύνεσιν
έδειξας 4 Προς τίνα απήγγειλας τους λόγους; και τίνος
πνοή εξήλθεν από σου; 5 Οι νεκροί τρέμουσιν αυτόν
υποκάτωθεν των υδάτων, και οι συγκατοικούντες μετ'
αυτών. 6 Γυμνός ο άδης έμπροσθεν αυτού, και η
απώλεια δεν έχει σκέπασμα. (Sheol h7585) 7 Εκτείνει τον
βορέαν επί το κενόν· κρεμά την γην επί το μηδέν. 8
Δεσμεύει τα ύδατα εις τας νεφέλας αυτού· και η νεφέλη
δεν σχίζεται υποκάτω αυτών. 9 Σκεπάζει το πρόσωπον
του θρόνου αυτού· εκτείνει το νέφος αυτού επ' αυτόν.
10 Περιεκύκλωσε τα ύδατα με όρια, έως της συντελείας
του φωτός και του σκότους. 11 Οι στύλοι του ουρανού
τρέμουσι και εξίστανται από της επιτιμήσεως αυτού. 12
Ταράττει την θάλασσαν διά της δυνάμεως αυτού, και
διά της συνέσεως αυτού καταδαμάζει την υπερηφανίαν
αυτής. 13 Διά του πνεύματος αυτού εκόσμησε τους
ουρανούς· η χειρ αυτού εσχημάτισε τον συστρεφόμενον
όφιν. 14 Ιδού, ταύτα είναι μέρη των οδών αυτού· αλλά
πόσον ελάχιστον πράγμα ακούομεν περί αυτού; την δε
βροντήν της δυνάμεως αυτού τις δύναται να εννοήση;

27 Και εξηκολούθησεν ο Ιώβ την παραβολήν αυτού
και είπε· 2 Ζη ο Θεός, ο αποβαλών την κρίσιν μου,
και ο Παντοδύναμος, ο πικράνας την ψυχήν μου, 3 ότι
πάντα τον χρόνον ενόσω η πνοή μου είναι εν εμοί και
το πνεύμα του Θεού εις τους μυκτήράς μου, 4 τα χείλη
μου δεν θέλουσι λαλήσει αδικίαν και η γλώσσα μου δεν
θέλει μελετήσει δόλον. 5 Μη γένοιτο εις εμέ να σας
δικαιώσω· έως να εκπνεύσω, δεν θέλω απομακρύνει
την ακεραιότητά μου απ' εμού. 6 Θέλω κρατεί την
δικαιοσύνην μου και δεν θέλω αφήσει αυτήν· η καρδία
μου δεν θέλει με ελέγξει ενόσω ζω. 7 Ο εχθρός μου να
ήναι ως ο ασεβής και ο ανιστάμενος κατ' εμού ως ο
παράνομος. 8 Διότι τις η ελπίς του υποκριτού, αν και
επλεονέκτησεν, όταν ο Θεός αποσπά την ψυχήν αυτού;
9 Άραγε θέλει ακούσει ο Θεός την κραυγήν αυτού, όταν
επέλθη επ' αυτόν συμφορά; 10 Θέλει ευφραίνεσθαι
εις τον Παντοδύναμον; θέλει επικαλείσθαι τον Θεόν
εν παντί καιρώ; 11 θέλω σας διδάξει τι είναι εν τη
χειρί του Θεού· ό, τι είναι παρά τω Παντοδυνάμω,
δεν θέλω κρύψει αυτό. 12 Ιδού, σεις πάντες είδετε·
διά τι λοιπόν είσθε όλως τόσον μάταιοι; 13 Τούτο
είναι παρά Θεού η μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και
η κληρονομία των δυναστών, την οποίαν θέλουσι
λάβει παρά του Παντοδυνάμου. 14 Εάν οι υιοί αυτού
πολλαπλασιασθώσιν, είναι διά την ρομφαίαν· και οι
έκγονοι αυτού δεν θέλουσι χορτασθή άρτον. 15 Οι
εναπολειφθέντες αυτού θέλουσι ταφή εν θανάτω· και αι

χήραι αυτού δεν θέλουσι κλαύσει. 16 Και αν επισωρεύση
αργύριον ως το χώμα και ετοιμάση ιμάτια ως τον
πηλόν· 17 δύναται μεν να ετοιμάση, πλην ο δίκαιος
θέλει ενδυθή αυτά· και ο αθώος θέλει διαμοιρασθή το
αργύριον. 18 Οικοδομεί τον οίκον αυτού ως το σαράκιον,
και ως καλύβην, την οποίαν κάμνει ο αγροφύλαξ. 19
Πλαγιάζει πλούσιος, πλην δεν θέλει συναχθή· ανοίγει
τους οφθαλμούς αυτού και δεν υπάρχει. 20 Τρόμοι
συλλαμβάνουσιν αυτόν ως ύδατα, ανεμοστρόβιλος
αρπάζει αυτόν την νύκτα. 21 Σηκόνει αυτόν ανατολικός
άνεμος, και υπάγει· και αποσπά αυτόν από του τόπου
αυτού. 22 Διότι ο Θεός θέλει ρίψει κατ' αυτού συμφοράς
και δεν θέλει φεισθή· από της χειρός αυτού σπεύδει να
φύγη. 23 Θέλουσι κροτήσει τας χείρας αυτών επ' αυτόν,
και θέλουσι συρίξει αυτόν από του τόπου αυτών.

28 Βεβαίως είναι τόπος του αργυρίου όθεν εξάγεται,
και τόπος του χρυσίου όπου καθαρίζεται· 2 ο
σίδηρος λαμβάνεται εκ της γης και ο χαλκός χύνεται εκ
της πέτρας. 3 Βάλλει μεν ο άνθρωπος όρια εις το σκότος
και ανιχνεύει τα πάντα μέχρι τελειότητος· τους λίθους
του σκότους και της σκιάς του θανάτου. 4 Χείμαρρος
εξορμά εκ του τόπου όπου κατοικεί· ύδατα αδοκίμαστα
υπό του ποδός· ταύτα ολιγοστεύουσι και αναχωρούσιν
από των ανθρώπων. 5 Περί δε της γης, εξ αυτής
εξέρχεται ο άρτος και υποκάτωθεν αυτής ανασκάπτεται
ως υπό πυρός· 6 οι λίθοι αυτής είναι τόπος σαπφείρων·
και εν αυτή χώμα χρυσίου. 7 Την οδόν εκείνην δεν
γνωρίζει πτηνόν και οφθαλμός γυπός δεν είδεν αυτήν·
8 τα θηρία δεν επάτησαν αυτήν, ο άγριος λέων δεν
επέρασε δι' αυτής. 9 Εκτείνει την χείρα αυτού επί τον
σκληρόν βράχον· ανατρέπει τα όρη από της ρίζης. 10
Εγκόπτει ποταμούς μεταξύ των βράχων· και ο οφθαλμός
αυτού ανακαλύπτει παν πολύτιμον. 11 Δεσμεύει των
ποταμών την πλημμύραν· και το κεκρυμμένον εκφέρει
εις φως. 12 Αλλ' η σοφία πόθεν θέλει ευρεθή; και
που είναι ο τόπος της συνέσεως; 13 Ο άνθρωπος δεν
γνωρίζει την τιμήν αυτής· και δεν ευρίσκεται εν τη γη
των ζώντων. 14 Η άβυσσος λέγει, δεν είναι εν εμοί· και
η θάλασσα λέγει, δεν είναι μετ' εμού. 15 Δεν δύναται
να δοθή χρυσίον αντ' αυτής· και αργύριον δεν δύναται
να ζυγισθή εις αντάλλαγμα αυτής. 16 Δεν δύναται να
εκτιμηθή με το χρυσίον του Οφείρ, με τον πολύτιμον
όνυχα και σάπφειρον. 17 Το χρυσίον και ο κρύσταλλος
δεν δύναται να εξισωθώσι με αυτήν· και αντάλλαγμα
αυτής να γείνη με σκεύη καθαρωτάτου χρυσίου. 18 Δεν
θέλει μνημονευθή κοράλλιον, ή μαργαρίται· διότι η τιμή
της σοφίας είναι υπερτέρα των πολυτίμων λίθων. 19 Το
τοπάζιον της Αιθιοπίας δεν θέλει εξισωθή με αυτήν· δεν
θέλει εκτιμηθή με καθαρόν χρυσίον. 20 Πόθεν λοιπόν
έρχεται η σοφία; και που είναι ο τόπος της συνέσεως; 21
Είναι βεβαίως κεκρυμμένη από των οφθαλμών πάντων
των ζώντων, και εσκεπασμένη από των πτηνών του
ουρανού. 22 Η απώλεια και ο θάνατος λέγουσι, Διά
των ώτων ημών ηκούσαμεν την φήμην αυτής. 23 Ο
Θεός εννοεί την οδόν αυτής, και αυτός γνωρίζει τον
τόπον αυτής. 24 Επειδή αυτός θεωρεί έως των περάτων
της γης, βλέπει υποκάτω παντός του ουρανού, 25 διά
να ζυγίζη το βάρος των ανέμων, και να σταθμίζη τα
ύδατα με μέτρον. 26 Ότε έκαμε νόμον διά την βροχήν
και οδόν διά την αστραπήν της βροντής, 27 τότε είδε
και εφανέρωσεν αυτήν· ητοίμασεν αυτήν και μάλιστα
εξιχνίασεν αυτήν. 28 Και είπε προς τον άνθρωπον, Ιδού,
ο φόβος του Κυρίου, ούτος είναι η σοφία, και η αποχή
από του κακού σύνεσις.

29 Και εξηκολούθησεν ο Ιώβ την παραβολήν αυτού
και είπεν· 2 Ω να ήμην ως εις τους παρελθόντας
μήνας, ως εν ταις ημέραις ότε ο Θεός με εφύλαττεν· 3
ότε ο λύχνος αυτού έφεγγεν επί της κεφαλής μου, και
διά του φωτός αυτού περιεπάτουν εν τω σκότει· 4 καθώς
ήμην εν ταις ημέραις της ακμής μου, ότε η εύνοια του
Θεού ήτο επί την σκηνήν μου· 5 ότε ο Παντοδύναμος
ήτο μετ' εμού, και τα παιδία μου κύκλω μου· 6 ότε
έπλυνον τα βήματά μου με βούτυρον, και ο βράχος
εξέχεε δι' εμέ ποταμούς ελαίου· 7 ότε διά της πόλεως
εξηρχόμην εις την πύλην, ητοίμαζον την καθέδραν μου
εν τη πλατείᾳ 8 Οι νέοι με έβλεπον και εκρύπτοντο· και
οι γέροντες εγειρόμενοι ίσταντο. 9 Οι άρχοντες έπαυον
ομιλούντες και έβαλλον χείρα επί το στόμα αυτών. 10
Η φωνή των εγκρίτων εκρατείτο, και η γλώσσα αυτών
εκολλάτο εις τον ουρανίσκον αυτών. 11 Ότε το ωτίον
ήκουε και με εμακάριζε, και ο οφθαλμός έβλεπε και
εμαρτύρει υπέρ εμού· 12 διότι ηλευθέρουν τον πτωχόν
βοώντα και τον ορφανόν τον μη έχοντα βοηθόν. 13
Η ευλογία του απολλυμένου ήρχετο επ' εμέ· και την
καρδίαν της χήρας εύφραινον. 14 Εφόρουν δικαιοσύνην
και ενεδυόμην την ευθύτητά μου ως επενδύτην και
διάδημα. 15 Ήμην οφθαλμός εις τον τυφλόν και πους
εις τον χωλόν εγώ. 16 Ήμην πατήρ εις τους πτωχούς,
και την δίκην την οποίαν δεν εγνώριζον εξιχνίαζον.
17 Και συνέτριβον τους κυνόδοντας του αδίκου και
απέσπων το θήραμα από των οδόντων αυτού. 18 Τότε
έλεγον, θέλω αποθάνει εν τη φωλεά μου και ως την
άμμον θέλω πολλαπλασιάσει τας ημέρας μου. 19 Η
ρίζα μου ήτο ανοικτή προς τα ύδατα, και η δρόσος
διενυκτέρευεν επί των κλάδων μου. 20 Η δόξα μου
ανενεούτο εν εμοί, και το τόξον μου εκρατύνετο εν
τη χειρί μου. 21 Με ηκροάζοντο προσέχοντες και εις
την συμβουλήν μου εσιώπων. 22 Μετά τους λόγους
μου δεν προσέθετον ουδέν, και η ομιλία μου εστάλαζεν
επ' αυτούς. 23 Και με περιέμενον ως την βροχήν· και
ήσαν κεχηνότες ως διά την όψιμον βροχήν. 24 Εγέλων
προς αυτούς, και δεν επίστευον· και την φαιδρότητα του
προσώπου μου δεν άφινον να πέση. 25 Εάν ηρεσκόμην
εις την οδόν αυτών, εκαθήμην πρώτος, και κατεσκήνουν
ως βασιλεύς εν τω στρατεύματι, ως ο παρηγορών τους
τεθλιμμένους.

30 Αλλά τώρα οι νεώτεροί μου την ηλικίαν με
περιγελώσι, των οποίων τους πατέρας δεν ήθελον
καταδεχθή να βάλω μετά των κυνών του ποιμνίου
μου. 2 Και εις τι τωόντι ηδύνατο να με ωφελήση η
δύναμις των χειρών αυτών, εις τους οποίους η ισχύς
εξέλιπε; 3 Δι' ένδειαν και πείναν ήσαν απομεμονωμένοι·
έφευγον εις γην άνυδρον, σκοτεινήν, ηφανισμένην
και έρημον· 4 έκοπτον μολόχην πλησίον των θάμνων
και την ρίζαν των αρκεύθων διά τροφήν αυτών. 5

Ήσαν εκ μέσου δεδιωγμένοι· εφώναζον επ' αυτούς ως κλέπτας. **6** Κατώκουν εν τοις κρημνοίς των χειμάρρων, ταις τρύπαις της γης και τοις βρόχοις. **7** Μεταξύ των θάμνων ωγκώντο· υποκάτω των ακανθών συνήγοντο· **8** άφρονες και δύσφημοι, εκδεδιωγμένοι εκ της γης. **9** Και τώρα εγώ είμαι το τραγώδιον αυτών, είμαι και η παροιμία αυτών. **10** Με βδελύττονται, απομακρύνονται απ' εμού, και δεν συστέλλονται να πτύωσιν εις το πρόσωπόν μου. **11** Επειδή ο Θεός διέλυσε την υπεροχήν μου και με έθλιψεν, απέρριψαν και αυτοί τον χαλινόν έμπροσθέν μου. **12** Εκ δεξιών ανίστανται οι νέοι· απωθούσι τους πόδας μου, και ετοιμάζουσι κατ' εμού τας ολεθρίους οδούς αυτών. **13** Ανατρέπουσι την οδόν μου, επαυξάνουσι την συμφοράν μου, χωρίς να έχωσι βοηθόν. **14** Εφορμώσιν ως σφοδρά πλημμύρα, επί της ερημώσεώς μου περικυλίονται. **15** Τρόμοι εστράφησαν επ' εμέ· καταδιώκουσι την ψυχήν μου ως άνεμος· και η σωτηρία μου παρέρχεται ως νέφος. **16** Και τώρα η ψυχή μου εξεχύθη εντός μου· ημέραι θλίψεως με κατέλαβον. **17** Την νύκτα τα οστά μου διεπεράσθησαν εν εμοί, και τα νεύρά μου δεν αναπαύονται. **18** Υπό της σφοδράς δυνάμεως ηλλοιώθη το ένδυμά μου· με περισφίγγει ως το περιλαίμιον του χιτώνος μου. **19** Με έρριψεν εις τον πηλόν, και ωμοιώθην με χώμα και κόνιν. **20** Κράζω προς σε, και δεν μοι αποκρίνεσαι· ίσταμαι, και με παραβλέπεις. **21** Έγεινες ανελεήμων προς εμέ· διά της κραταιάς χειρός σου με μαστιγόνεις. **22** Με εσήκωσας επί τον άνεμον· με επεβίβασας και διέλυσας την ουσίαν μου. **23** Εξεύρω μεν ότι θέλεις με φέρει εις θάνατον και τον οίκον τον προσδιωρισμένον εις πάντα ζώντα. **24** Αλλά δεν θέλει εκτείνει χείρα εις τον τάφον, εάν κράζωσι προς αυτόν όταν αφανίζη. **25** Δεν έκλαυσα εγώ διά τον όντα εν ημέραις σκληραίς, και ελυπήθη η ψυχή μου διά τον πτωχόν; **26** Ενώ περιέμενον το καλόν, τότε ήλθε το κακόν· και ενώ ανέμενον το φως, τότε ήλθε το σκότος. **27** Τα εντόσθιά μου ανέβρασαν και δεν ανεπαύθησαν· ημέραι θλίψεως με προέφθασαν. **28** Περιεπάτησα μελαγχροινός ουχί υπό ηλίου· εσηκώθην, εβοήσα εν συνάξει. **29** Έγεινα αδελφός των δρακόντων και σύντροφος των στρουθοκαμήλων. **30** Το δέρμα μου εμαύρισεν επ' εμέ, και τα οστά μου κατεκαύθησαν υπό της φλογώσεως. **31** Η δε κιθάρα μου μετεβλήθη εις πένθος και το όργανόν μου εις φωνήν κλαιόντων.

31 Έκαμον συνθήκην μετά των οφθαλμών μου· και πως να έχω τον στοχασμόν μου επί παρθένον; **2** και τι το μερίδιον παρά Θεού άνωθεν; και η κληρονομία του Παντοδυνάμου εκ των υψηλών; **3** Ουχί αφανισμός διά τον ασεβή; και ταλαιπωρία διά τους εργάτας της ανομίας; **4** δεν βλέπει αυτός τας οδούς μου και απαριθμεί πάντα τα βήματά μου; **5** Εάν περιεπάτησα με ψεύδος, ή ο πους μου έσπευσεν εις δόλον, **6** ας με ζυγίση διά της στάθμης της δικαιοσύνης και ας γνωρίση ο Θεός την ακεραιότητά μου· **7** αν το βήμά μου εξετράπη από της οδού και η καρδία μου επηκολούθησε τους οφθαλμούς μου, και αν κηλίς προσεκολλήθη εις τας χείρας μου· **8** να σπείρω, και άλλος να φάγη· και να εκριζωθώσιν οι έκγονοί μου. **9** Αν η καρδία μου ηπατήθη υπό γυναικός, ή παρεμόνευσα εις την θύραν του πλησίον μου, **10** η γυνή μου να αλέση δι' άλλον, και άλλοι να πέσωσιν επ' αυτήν. **11** Διότι μιαρόν ανόμημα τούτο και αμάρτημα κατάδικον· **12** διότι είναι πυρ κατατρώγον μέχρις αφανισμού, και ήθελεν εκριζώσει πάντα τα γεννήματά μου. **13** Αν κατεφρόνησα την κρίσιν του δούλου μου ή της δούλης μου, ότε διεφέροντο προς εμέ, **14** τι θέλω κάμει τότε, όταν εγερθή ο Θεός; και όταν επισκεφθή, τι θέλω αποκριθή προς αυτόν; **15** Ο ποιήσας εμέ εν τη κοιλία, δεν εποίησε και εκείνον; και δεν εμόρφωσεν ημάς ο αυτός εν τη μήτρα; **16** Αν ηρνήθην την επιθυμίαν των πτωχών, ή εμάρανα τους οφθαλμούς της χήρας, **17** ή έφαγον μόνος τον άρτον μου, και ο ορφανός δεν έφαγεν εξ αυτού· **18** διότι ο μεν εκ νεότητος μου ετρέφετο μετ' εμού, ως μετά πατρός, την δε εκ κοιλίας της μητρός μου ωδήγησα· **19** αν είδον τινά απολλύμενον δι' έλλειψιν ενδύματος ή πτωχόν χωρίς σκεπάσματος, **20** αν οι νεφροί αυτού δεν με ευλόγησαν και δεν εθερμάνθη με το μαλλίον των προβάτων μου, **21** αν εσήκωσα την χείρα μου κατά του ορφανού, βλέπων ότι υπερίσχυον εν τη πύλη, **22** να πέση ο βραχίων μου εκ του ώμου, και η χειρ μου να συντριφθή εκ του αγκώνος. **23** Διότι ο παρά του Θεού όλεθρος ήτο εις εμέ φρίκη και διά την μεγαλειότητα αυτού δεν ήθελον δυνηθή να ανθέξω. **24** Αν έθεσα εις το χρυσίον την ελπίδα μου, ή είπα προς το καθαρόν χρυσίον, Συ είσαι το θάρρος μου, **25** αν ευφράνθην διότι ο πλούτος μου ήτο μέγας και διότι η χειρ μου εύρηκεν αφθονίαν, **26** αν εθεώρουν τον ήλιον αναλάμποντα ή την σελήνην περιπατούσαν εν τη λαμπρότητι αυτής, **27** και η καρδία μου εθέλχθη κρυφίως, ή με το στόμα μου εφίλησα την χείρα μου, **28** και τούτο ήθελεν είσθαι ανόμημα κατάδικον· διότι ήθελον αρνηθή τον Θεόν τον Ύψιστον. **29** Αν εχάρην εις τον αφανισμόν του μισούντός με, ή επεχάρην ότε εύρηκεν αυτόν κακόν· **30** διότι ουδέ αφήκα το στόμα μου να αμαρτήση, ευχόμενος κατάραν εις την ψυχήν αυτού· **31** αν οι άνθρωποι της σκηνής μου δεν είπον, τις θέλει δείξει άνθρωπον μη χορτασθέντα από των κρεάτων αυτού; **32** Ο ξένος δεν διενυκτέρευεν έξω· ήνοιγον την θύραν μου εις τον οδοιπόρον· **33** αν εσκέπασα την παράβασίν μου ως ο Αδάμ, κρύπτων την ανομίαν μου εν τω κόλπω μου· **34** διότι μήπως εφοβούμην μέγα πλήθος, ή με ετρόμαζεν η καταφρόνησις των οικογενειών, ώστε να σιωπήσω και να μη εκβώ εκ της θύρας; **35** Ω να ήτο τις να με ήκουεν. Ιδού, η επιθυμία μου είναι να απεκρίνετο ο Παντοδύναμος εις εμέ, και ο αντίδικός μου να έγραφε βιβλίον. **36** Βεβαίως ήθελον βαστάσει αυτό επί του ώμου μου, ήθελον περιδέσει αυτό στέφανον επ' εμέ· **37** ήθελον φανερώσει προς αυτόν τον αριθμόν των βημάτων μου· ως άρχων ήθελον πλησιάσει εις αυτόν. **38** Αν ο αγρός μου καταβοά εναντίον μου και κλαίωσιν ομού οι αύλακες αυτού, **39** αν έφαγον τον καρπόν αυτόν χωρίς μισθόν, ή έκαμον να εκβή η ψυχή των γεωργών αυτού, **40** Ας φυτρώσωσι τρίβολοι αντί σίτου και ζιζάνια αντί κριθής. Ετελείωσαν οι λόγοι του Ιώβ.

32 Έπαυσαν δε και οι τρεις ούτοι άνθρωποι αποκρινόμενοι προς τον Ιώβ, διότι ήτο δίκαιος εις τους οφθαλμούς αυτού. **2** Τότε εξήφθη ο θυμός

του Ελιού, υιού του Βαραχιήλ του Βουζίτου, εκ της
συγγενείας του Αράμ· κατά του Ιώβ εξήφθη ο θυμός
αυτού, διότι εδικαίονεν εαυτόν μάλλον παρά τον Θεόν.
3 Και κατά των τριών αυτού φίλων εξήφθη ο θυμός
αυτού, διότι δεν εύρηκαν απόκρισιν και κατεδίκασαν
τον Ιώβ. **4** Ο δε Ελιού περιέμενε να λαλήση προς τον
Ιώβ, διότι εκείνοι ήσαν γεροντότεροι αυτού. **5** Ότε δε ο
Ελιού είδεν, ότι δεν ήτο απόκρισις εν τω στόματι των
τριών ανδρών, εξήφθη ο θυμός αυτού. **6** και απεκρίθη
ο Ελιού ο υιός του Βαραχιήλ του Βουζίτου και είπεν·
Εγώ είμαι νέος την ηλικίαν, και σεις γέροντες· διά
τούτο εφοβήθην και συνεστάλην να σας φανερώσω
την γνώμην μου. **7** Εγώ είπα, Αι ημέραι ας λαλήσωσι
και το πλήθος των ετών ας διδάξη, σοφίαν. **8** Βεβαίως
είναι πνεύμα εν τω ανθρώπω η έμπνευσις όμως του
Παντοδυνάμου συνετίζει αυτόν. **9** Οι μεγαλήτεροι δεν
είναι πάντοτε σοφοί· ούτε οι γέροντες νοούσι κρίσιν.
10 Διά τούτο είπα, Ακούσατέ μου· θέλω φανερώσει και
εγώ την γνώμην μου. **11** Ιδού, επρόσμενα τους λόγους
σας· ηκροάσθην τα επιχειρήματά σας, εωσού εξετάσητε
τους λόγους. **12** Και σας παρετήρουν, και ιδού, ουδείς εξ
υμών ηδυνήθη να καταπείση τον Ιώβ, αποκρινόμενος
εις τους λόγους αυτού· **13** διά να μη είπητε, Ημείς
ευρήκαμεν σοφίαν. Ο Θεός θέλει καταβάλει αυτόν,
ουχί άνθρωπος. **14** Εκείνος δε δεν διηύθυνε λόγους
προς εμέ· και δεν θέλω αποκριθή προς αυτόν κατά τας
ομιλίας σας. **15** Εκείνοι ετρόμαξαν, δεν απεκρίθησαν
πλέον· έχασαν τους λόγους αυτών. **16** Και περιέμενον,
επειδή δεν ελάλουν· αλλ' ίσταντο· δεν απεκρίνοντο
πλέον. **17** Ας αποκριθώ και εγώ το μέρος μου· ας
φανερώσω και εγώ την γνώμην μου. **18** Διότι είμαι
πλήρης λόγων· το πνεύμα εντός μου με αναγκάζει. **19**
Ιδού, η κοιλία μου είναι ως οίνος όστις δεν ηνοίχθη·
είναι ετοίμη να σπάση, ως ασκοί γλεύκους. **20** Θέλω
λαλήσει διά να αναπνεύσω· θέλω ανοίξει τα χείλη μου
και αποκριθή. **21** Μη γένοιτο να γείνω προσωπολήπτης,
μηδέ να κολακεύσω άνθρωπον. **22** Διότι δεν εξεύρω να
κολακεύω· ο Ποιητής μου ήθελε με αναρπάσει ευθύς.

33 Διά τούτο, Ιώβ, άκουσον τώρα τας ομιλίας μου, και
ακροάσθητι πάντας τους λόγους μου. **2** Ιδού, τώρα
ήνοιξα το στόμα μου· η γλώσσα μου λαλεί εν τω στόματί
μου. **3** Οι λόγοι μου θέλουσιν είσθαι κατά την ευθύτητα
της καρδίας μου· και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει
γνώσιν καθαράν. **4** Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε και
η πνοή του Παντοδυνάμου με εζωοποίησεν. **5** Εάν
δύνασαι, αποκρίθητί μοι· παρατάχθητι έμπροσθέν μου·
στήθι. **6** Ιδού, εγώ είμαι κατά τον λόγόν σου από μέρους
του Θεού· εκ πηλού είμαι και εγώ μεμορφωμένος. **7**
Ιδού, ο τρόμος μου δεν θέλει σε ταράξει, ουδέ η χειρ μου
θέλει είσθαι βαρεία επί σε. **8** Συ τωόντι είπας εις τα ώτα
μου, και ήκουσα την φωνήν των λόγων σου, **9** Είμαι
καθαρός χωρίς αμαρτίας· είμαι αθώος· και ανομία δεν
υπάρχει εν εμοί· **10** ιδού, ευρίσκει αφορμάς εναντίον
μου· με νομίζει εχθρόν αυτού· **11** βάλλει τους πόδας μου
εν τω ξύλω· παραφυλάττει πάσας τας οδούς μου. **12**
Ιδού, κατά τούτο δεν είσαι δίκαιος· θέλω αποκριθή προς
σε, διότι ο Θεός είναι μεγαλήτερος του ανθρώπου. **13**
Διά τι αντιμάχεσαι προς αυτόν; διότι δεν δίδει λόγον
περί ουδεμιάς των πράξεων αυτού. **14** Διότι ο Θεός
λαλεί άπαξ και δις, αλλ' ο άνθρωπος δεν προσέχει.
15 Εν ενυπνίω, εν οράσει νυκτερινή, ότε βαθύς ύπνος
πίπτει επί τους ανθρώπους, ότε υπνώττουσιν επί της
κλίνης· **16** τότε ανοίγει τα ώτα των ανθρώπων, και
επισφραγίζει την προς αυτούς νουθεσίαν· **17** διά να
αποστρέψη τον άνθρωπον από των πράξεων αυτού
και να εκβάλη την υπερηφανίαν εκ του ανθρώπου. **18**
Προλαμβάνει την ψυχήν αυτού από του λάκκου και
την ζωήν αυτού από του να διαπερασθή υπό ρομφαίας.
19 Πάλιν, τιμωρείται με πόνους επί της κλίνης αυτού,
και το πλήθος των οστέων αυτού με δυνατούς πόνους·
20 ώστε η ζωή αυτού αποστρέφεται τον άρτον και η
ψυχή αυτού το επιθυμητόν φαγητόν· **21** η σαρξ αυτού
αναλίσκεται, ώστε δεν φαίνεται, και τα οστά αυτού τα
αφανή εξέχουσιν· **22** η δε ψυχή αυτού πλησίαζει εις
τον λάκκον και η ζωή αυτού εις τους φονευτάς. **23**
Εάν ήναι μηνυτής μετ' αυτού ή ερμηνευτής, εις μεταξύ
χιλίων, διά να αναγγείλη προς τον άνθρωπον την
ευθύτητα αυτού· **24** τότε θέλει είσθαι ίλεως εις αυτόν
και θέλει ειπεί, Λύτρωσον αυτόν από του να καταβή εις
τον λάκκον· εγώ εύρηκα εξιλασμόν. **25** Η σαρξ αυτού
θέλει είσθαι ανθηροτέρα νηπίου· θέλει επιστρέψει εις
τας ημέρας της νεότητος αυτού· **26** θέλει δεηθή του
Θεού και θέλει ευνοήσει προς αυτόν· και θέλει βλέπει
το πρόσωπον αυτού εν χαρά· και θέλει αποδώσει εις
τον άνθρωπον την δικαιοσύνην αυτού. **27** Θέλει βλέπει
προς τους ανθρώπους και θέλει λέγει, Ημάρτησα και
διέστρεψα το ορθόν, και δεν με ωφέλησεν· **28** αλλ'
αυτός ελύτρωσε την ψυχήν μου από του να υπάγη εις
τον λάκκον· και η ζωή μου θέλει ιδεί το φως. **29** Ιδού,
πάντα ταύτα εργάζεται ο Θεός δις και τρίς μετά του
ανθρώπου, **30** διά να αποστρέψη την ψυχήν αυτού
από του λάκκου, ώστε να φωτισθή εν τω φωτί των
ζώντων. **31** Πρόσεχε, Ιώβ, άκουσόν μου· σιώπα, και εγώ
θέλω λαλήσει. **32** Εάν έχης τι να είπης, αποκρίθητί μοι·
λάλησον, διότι επιθυμώ να δικαιωθής. **33** Ει δε μη, συ
άκουσόν μου· σιώπα και θέλω σε διδάξει σοφίαν.

34 Επανελάβε δε ο Ελιού και είπεν· **2** Ακούσατε τους
λόγους μου, ω σοφοί· και δότε ακρόασιν εις εμέ,
οι νοήμονες· **3** Διότι το ωτίον δοκιμάζει τους λόγους, ο
δε ουρανίσκος γεύεται το φαγητόν. **4** Ας εκλέξωμεν
εις εαυτούς κρίσιν· ας γνωρίσωμεν μεταξύ ημών τι το
καλόν. **5** Διότι ο Ιώβ είπεν, Είμαι δίκαιος· και ο Θεός
αφήρεσε την κρίσιν μου· **6** εψεύσθην εις την κρίσιν μου·
η πληγή μου είναι ανίατος, άνευ παραβάσεως. **7** Τις
άνθρωπος ως ο Ιώβ, όστις καταπίνει τον χλευασμόν ως
ύδωρ· **8** και υπάγει εν συνοδία μετά των εργατών της
ανομίας, και περιπατεί μετά ανθρώπων ασεβών; **9** Διότι
είπεν, ουδέν ωφελεί τον άνθρωπον το να ευαρεστή
εις τον Θεόν. **10** Διά τούτο ακούσατέ μου, άνδρες
συνετοί· μη γένοιτο να υπάρχη εις τον Θεόν αδικία,
και εις τον Παντοδύναμον ανομία. **11** Επειδή κατά το
έργον του ανθρώπου θέλει αποδώσει εις αυτόν, και
θέλει κάμει έκαστον να εύρη κατά την οδόν αυτού. **12**
Ναι, βεβαίως ο Θεός δεν θέλει πράξει ασεβώς, ουδέ
θέλει διαστρέψει ο Παντοδύναμος την κρίσιν. **13** Τις
κατέστησεν αυτόν επιτηρητήν της γης; ή τις διέταξε

πάσαν την οικουμένην; **14** Εάν βάλη την καρδίαν
αυτού επί τον άνθρωπον, θέλει σύρει εις εαυτόν το
πνεύμα αυτού και την πνοήν αυτού· **15** πάσα σαρξ θέλει
εκπνεύσει ομού, και ο άνθρωπος θέλει επιστρέψει εις
το χώμα. **16** Εάν τώρα έχης σύνεσιν· άκουσον τούτο·
ακροάθητι της φωνής των λόγων μου. **17** Μήπως
κυβερνά ο μισών την ευθύτητα; και θέλεις καταδικάσει
τον κατ' εξοχήν δίκαιον; **18** όστις λέγει προς βασιλέα,
Είσαι ασεβής, προς άρχοντας, Είσθε κακοί; **19** Όστις
δεν προσωποληπτεί εις άρχοντας ουδέ αποβλέπει εις
τον πλούσιον μάλλον παρά εις τον πτωχόν; επειδή
πάντες ούτοι είναι έργον των χειρών αυτού. **20** Εν μιά
στιγμή θέλουσιν αποθάνει, και το μεσονύκτιον ο λαός
θέλει ταραχθή και θέλει παρέλθει· και ο ισχυρός θέλει
αναρπαχθή, ουχί υπό χειρός. **21** Διότι οι οφθαλμοί αυτού
είναι επί τας οδούς του ανθρώπου, Και βλέπει πάντα τα
βήματα αυτού. **22** Δεν είναι σκότος ουδέ σκιά θανάτου,
όπου οι εργάται της ανομίας να κρυφθώσιν. **23** Επειδή
δεν θέλει αφήσει πλέον τον άνθρωπον να έλθη εις
κρίσιν μετά του Θεού. **24** Θέλει συντρίψει αναριθμήτους
ισχυρούς και βάλει άλλους αντ' αυτών **25** διότι γνωρίζει
τα έργα αυτών, και ανατρέπει αυτούς την νύκτα, και
συντρίβονται. **26** Κτυπά αυτούς ως ασεβείς εν τω τόπω
των θεατών· **27** επειδή εξέκλιναν απ' αυτού και δεν
εθεώρησαν ουδεμίαν των οδών αυτού· **28** και έκαμον
να έλθη προς αυτόν η κραυγή των πτωχών, και ήκουσε
την φωνήν των τεθλιμμένων. **29** Και όταν αυτός δίδη
ησυχίαν, τις θέλει διαταράξει αυτήν; και όταν κρύπτη
το πρόσωπον αυτού, τις δύναται να ίδη αυτόν; είτε επί
έθνος είτε επί άνθρωπον ομού· **30** ώστε να μη βασιλεύη
υποκριτής, διά να μη παγιδεύηται ο λαός. **31** Βεβαίως
πρέπει να λέγη τις προς τον Θεόν, Έπαθον, δεν θέλω
πλέον πράξει κακώς· **32** ό, τι δεν βλέπω, συ δίδαξόν με·
εάν έπραξα ανομίαν, δεν θέλω πράξει πλέον. **33** Αλλά
μήπως θέλει γείνει κατά τον στοχασμόν σου; είτε συ
αποβάλης είτε εκλέξης, αυτός θέλει ανταποδώσει, και
ουχί εγώ· λέγε λοιπόν ό, τι εξεύρεις. **34** Άνδρες συνετοί
θέλουσιν ειπεί προς εμέ, και ο σοφός άνθρωπος όστις με
ακούει, **35** Ο Ιώβ δεν ελάλησεν εν γνώσει, και οι λόγοι
αυτού δεν ήσαν μετά συνέσεως. **36** Η επιθυμία μου
είναι, ο Ιώβ να εξετασθή έως τέλους· επειδή απεκρίθη
ως οι άνθρωποι οι ασεβείς. **37** Διότι εις την αμαρτίαν
αυτού προσθέτει ασέβειαν· καυχάται μεταξύ ημών, και
πολλαπλασιάζει τους λόγους αυτού εναντίον του Θεού.

35 Και επανέλαβεν ο Ελιού και είπε· **2** Στοχάζεσαι
ότι είναι ορθόν τούτο, το οποίον είπας, Είμαι
δικαιότερος του Θεού; **3** Διότι είπας, Τις ωφέλεια θέλει
είσθαι εις σε; Τι κέρδος θέλω λάβει εκ τούτου μάλλον
παρά εκ της αμαρτίας μου; **4** Εγώ θέλω αποκριθή προς
σε και προς τους φίλους σου μετά σου. **5** Ανάβλεψον εις
τους ουρανούς και ιδέ· και θεώρησον τα νέφη, πόσον
υψηλότερά σου είναι. **6** Εάν αμαρτάνης, τι πράττεις
κατ' αυτού; ή αν αι παραβάσεις σου πολλαπλασιασθώσι,
τι κατορθόνεις κατ' αυτού; **7** Εάν ήσαι δίκαιος, τι θέλεις
δώσει εις αυτόν; ή τι θέλει λάβει εκ της χειρός σου; **8** Η
ασέβειά σου δύναται να βλάψη άνθρωπον ως σέ· και η
δικαιοσύνη σου δύναται να ωφελήση υιόν ανθρώπου.
9 Εκ του πλήθους των καταθλιβόντων καταβοώσι·
κραυγάζουσιν ένεκεν του βραχίονος των ισχυρών· **10**
Αλλ' ουδείς λέγει, που είναι ο Θεός ο Ποιητής μου, όστις
δίδει άσματα εις την νύκτα, **11** Όστις συνετίζει ημάς
υπέρ τα κτήνη της γης, και σοφίζει ημάς υπέρ τα πετεινά
του ουρανού; **12** Εκεί βοώσι διά την υπερηφανίαν
των πονηρών, δεν θέλει όμως αποκριθή. **13** Ο Θεός
βεβαίως δεν θέλει εισακούσει της ματαιολογίας, ουδέ
θέλει επιβλέψει ο Παντοδύναμος εις αυτήν· **14** πόσον
ολιγώτερον όταν συ λέγης, ότι δεν θέλεις ιδεί αυτόν· η
κρίσις όμως είναι ενώπιον αυτού· όθεν έχε το θάρρος
σου επ' αυτόν. **15** Αλλά τώρα, επειδή δεν επεσκέφθη
εν τω θυμώ αυτού και δεν παρετήρησε μετά μεγάλης
αυστηρότητος, **16** διά τούτο ο Ιώβ ανοίγει το στόμα
αυτού ματαίως· επισωρεύει λόγους εν αγνωσία.

36 Και ο Ελιού εξηκολούθησε και είπεν· **2** Υπόμεινόν
με ολίγον, και θέλω σε διδάξει· διότι έχω έτι
λόγους υπέρ του Θεού. **3** Θέλω λάβει τα επιχειρήματά
μου μακρόθεν, και θέλω αποδώσει δικαιοσύνην εις τον
Ποιητήν μου· **4** διότι οι λόγοι μου επ' αληθείας δεν
θέλουσιν είσθαι ψευδείς· πλησίον σου είναι ο τέλειος
κατά την γνώσιν. **5** Ιδού, ο Θεός είναι ισχυρός, όμως
δεν καταφρονεί ουδένα· ισχυρός εις δύναμιν σοφίας. **6**
Δεν θέλει ζωοποιήσει τον ασεβή· εις δε τους πτωχούς
δίδει το δίκαιον. **7** Δεν αποσύρει τους οφθαλμούς
αυτού από των δικαίων, αλλά και μετά βασιλέων
βάλλει αυτούς επί θρόνου· μάλιστα καθίζει αυτούς
διαπαντός, και είναι υψωμένοι. **8** Και εάν ήθελον είσθαι
δεδεμένοι με δεσμά και πιασθή με σχοινία θλίψεως,
9 τότε φανερόνει εις αυτούς τα έργα αυτών και τας
παραβάσεις αυτών, ότι υπερηύξησαν, **10** και ανοίγει
το ωτίον αυτών εις διδασκαλίαν, και από της ανομίας
προστάζει να επιστρέψωσιν. **11** Εάν υπακούσωσι και
δουλεύσωσι, θέλουσι τελειώσει τας ημέρας αυτών εν
αγαθοίς και τα έτη αυτών εν ευφροσύναις. **12** Αλλ' εάν
δεν υπακούσωσι, θέλουσι διαπερασθή υπό ρομφαίας και
θέλουσι τελευτήσει εν αγνωσία. **13** Οι δε υποκριταί την
καρδίαν επισωρεύουσιν οργήν· δεν θέλουσι βοήσει όταν
δέση αυτούς· **14** αυτοί αποθνήσκουσιν εν τη νεότητι,
και η ζωή αυτών τελειόνει μεταξύ των ασελγών. **15**
Λυτρόνει τον τεθλιμμένον εν τη θλίψει αυτού και
ανοίγει τα ώτα αυτών εν συμφορά· **16** και ούτως ήθελε
σε εκβάλει από της στενοχωρίας εις ευρυχωρίαν, όπου
δεν υπάρχει στενοχωρία· και το παρατιθέμενον επί της
τραπέζης σου θέλει είσθαι πλήρες πάχους. **17** Αλλά συ
εξεπλήρωσας δίκην ασεβούς· δίκη και κρίσις θέλουσι σε
καταλάβει. **18** Επειδή υπάρχει θυμός, πρόσεχε μη σε
εξαφανίση διά της προσβολής αυτού· τότε ουδέ μέγα
λύτρον ήθελε σε λυτρώσει. **19** Θέλει αποβλέψει εις
τα πλούτη σου, ούτε εις χρυσίον ούτε εις πάσαν την
ισχύν της δυνάμεως; **20** Μη επιπόθει την νύκτα, καθ'
ην οι λαοί εκκόπτονται εν τω τόπω αυτών. **21** Πρόσεχε,
μη στραφής προς την ανομίαν· διότι συ προέκρινας
τούτο μάλλον παρά την θλίψιν. **22** Ιδού, ο Θεός είναι
υψωμένος διά της δυνάμεως αυτού· τις διδάσκει ως
αυτός; **23** Τις διώρισεν εις αυτόν την οδόν αυτού; ή
τις δύναται να είπη, Έπραξας ανομίαν; **24** Ενθυμού να
μεγαλύνης το έργον αυτού, το οποίον θεωρούσιν οι
άνθρωποι. **25** Πας άνθρωπος βλέπει αυτό· ο άνθρωπος

θεωρεί αυτό μακρόθεν. 26 Ιδού, ο Θεός είναι μέγας
και ακατανόητος εις ημάς, και ο αριθμός των ετών
αυτού ανεξερεύνητος. 27 Όταν ανασύρη τας ρανίδας του
ύδατος, αυταί καταχέουσιν εκ των ατμών αυτού βροχήν,
28 την οποίαν τα νέφη ραίνουσιν· αφθόνως σταλάζουσιν
επί τον άνθρωπον. 29 Δύναταί τις έτι να εννοήση τας
εφαπλώσεις των νεφελών, τον κρότον της σκηνής
αυτού; 30 Ιδού, εφαπλόνει το φως αυτού επ' αυτήν και
σκεπάζει τους πυθμένας της θαλάσσης· 31 επειδή δι'
αυτών δικάζει τους λαούς και δίδει τροφήν αφθόνως.
32 Εν ταις παλάμαις αυτού κρύπτει την αστραπήν·
και προστάζει αυτήν εις ό, τι έχει να απαντήση. 33
Παραγγέλλει εις αυτήν υπέρ του φίλου αυτού, κατά δε
του ασεβούς ετοιμάζει οργήν.

37 Εις τούτο έτι η καρδία μου τρέμει και εκπηδά από
του τόπου αυτής. 2 Ακούσατε προσεκτικώς την
τρομεράν φωνήν αυτού και τον ήχον τον εξερχόμενον
εκ του στόματος αυτού. 3 Αποστέλλει αυτήν υποκάτω
παντός του ουρανού και το φως αυτού επί τα έσχατα
της γης. 4 Κατόπιν αυτού βοά φωνή· βροντά με την
φωνήν της μεγαλωσύνης αυτού· και δεν θέλει στήσει
αυτά, αφού η φωνή αυτού ακουσθή. 5 Ο Θεός βροντά
θαυμασίως με την φωνήν αυτού· κάμνει μεγαλεία, και
δεν εννοούμεν. 6 Διότι λέγει προς την χιόνα, γίνου επί
την γήν· και προς την ψεκάδα και προς τον υετόν της
δυνάμεως αυτού. 7 Κατασφραγίζει την χείρα παντός
ανθρώπου· διά να γνωρίσωσι πάντες οι άνθρωποι το
έργον αυτού. 8 Τότε τα θηρία εισέρχονται εις τα σπήλαια
και κατασκηνούσιν εν τοις τόποις αυτών. 9 Εκ του
νότου έρχεται ο ανεμοστρόβιλος, και το ψύχος εκ του
βορρά. 10 Εκ του φυσήματος του Θεού δίδεται πάγος· και
το πλάτος των υδάτων στερεούται. 11 Πάλιν η γαλήνη
διασκεδάζει την νεφέλην· το φως αυτού διασκορπίζει
τα νέφη· 12 και αυτά περιφέρονται κύκλω υπό τας
οδηγίας αυτού, διά να κάμνωσι παν ό, τι προστάζει
εις αυτά επί το πρόσωπον της οικουμένης· 13 κάμνει
αυτά να έρχωνται, ή διά παιδείαν, ή διά την γην αυτού,
ή διά έλεος. 14 Ακροάσθητι τούτο, Ιώβ· στάθητι και
συλλογίσθητι τα θαυμάσια του Θεού. 15 Εννοείς πως
ο Θεός διατάττει αυτά, και κάμνει να λάμπη το φως
της νεφέλης αυτού; 16 Εννοείς τα ζυγοσταθμίσματα
των νεφών, τα θαυμάσια του τελείου κατά την γνώσιν;
17 Διά τι τα ενδύματά σου είναι θερμά, όταν αναπαύη
την γην διά του νότου; 18 Εξήπλωσας μετ' αυτού το
στερέωμα το δυνατόν ως κάτοπτρον χυτόν; 19 Δίδαξον
ημάς τι να είπωμεν προς αυτόν· ημείς δεν δυνάμεθα να
διατάξωμεν τους λόγους ημών εξ αιτίας του σκότους.
20 Θέλει αναγγελθή προς αυτόν, εάν εγώ λαλώ; εάν
λαλήση άνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθή. 21 Τώρα
δε οι άνθρωποι δεν δύνανται να ατενίσωσιν εις το
λαμπρόν φως, το εν τω στερεώματι, αφού ο άνεμος
περάση και καθαρίση αυτό, 22 και χρυσαυγής καιρός
έλθη από βορρά. Φοβερά δόξα υπάρχει εν τω Θεώ. 23 Τον
Παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν·
είναι υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν
και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθλίβει. 24
Διά τούτο οι άνθρωποι φοβούνται αυτόν· ουδείς σοφός
την καρδίαν δύναται να εννοήση αυτόν.

38 Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του
ανεμοστροβίλου και είπε· 2 Τις ούτος, όστις
σκοτίζει την βουλήν μου διά λόγων ασυνέτων; 3 Ζώσον
ήδη την οσφύν σου ως ανήρ· διότι θέλω σε ερωτήσει,
και φανέρωσόν μοι. 4 Που ήσο ότε εθεμελίονον την
γην; απάγγειλον, εάν έχης σύνεσιν. 5 Τις έθεσε τα
μέτρα αυτής, εάν εξεύρης; ή τις ήπλωσε στάθμην
επ' αυτήν; 6 Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια
αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογωνιαίον λίθον αυτής, 7
ότε τα άστρα της αυγής έψαλλον ομού και πάντες
οι υιοί του Θεού ηλάλαζον; 8 ή τις συνέκλεισε την
θάλασσαν με θύρας, ότε εξορμώσα εξήλθεν εκ μήτρας;
9 ότε περιέβαλον αυτήν με νεφέλην και με ομίχλην
εσπαργάνωσα αυτήν, 10 και περιώρισα αυτήν διά
προστάγματός μου, και έβαλον μοχλούς και πύλας, 11
και είπα, Έως αυτού θέλεις έρχεσθαι και δεν θέλεις
υπερβή· και εδώ θέλει συντρίβεσθαι η υπερηφανία των
κυμάτων σου; 12 Προσέταξας συ την πρωΐαν επί των
ημερών σου; έδειξας εις την αυγήν τον τόπον αυτής, 13
διά να πιάση τα έσχατα της γης, ώστε οι κακούργοι να
εκτιναχθώσιν απ' αυτής; 14 Αυτή μεταμορφούται ως
πηλός σφραγιζόμενος· και τα πάντα παρουσιάζονται
ως στολή. 15 Και το φως των ασεβών αφαιρείται απ'
αυτών, ο δε βραχίων των υπερηφάνων συντρίβεται. 16
Εισήλθες έως των πηγών της θαλάσσης; ή περιεπάτησας
εις εξιχνίασιν της αβύσσου; 17 Ηνοίχθησαν εις σε του
θανάτου αι πύλαι; ή είδες τας θύρας της σκιάς του
θανάτου; 18 Εγνώρισας το πλάτος της γης; απάγγειλον,
εάν ενόησας πάντα ταύτα. 19 Που είναι η οδός της
κατοικίας του φωτός; και του σκότους, που είναι ο
τόπος αυτού, 20 διά να συλλάβης αυτό εις το όριον
αυτού και να γνωρίσης τας τρίβους της οικίας αυτού; 21
Γνωρίζεις αυτό, διότι τότε εγεννήθης; ή διότι ο αριθμός
των ημερών σου είναι πολύς; 22 Εισήλθες εις τους
θησαυρούς της χιόνος; ή είδες τους θησαυρούς της
χαλάζης, 23 τους οποίους φυλάττω διά τον καιρόν της
θλίψεως διά την ημέραν της μάχης και του πολέμου;
24 Διά τίνος οδού διαδίδεται το φως, ή ο ανατολικός
άνεμος διαχέεται επί την γην; 25 Τις ήνοιξε ρύακας διά
τας ραγδαίας βροχάς, ή δρόμον διά την αστραπήν της
βροντής, 26 διά να φέρη βροχήν επί γην ακατοίκητον, εις
έρημον, όπου άνθρωπος δεν υπάρχει, 27 διά να χορτάση
την άβατον και ακατοίκητον, και να αναβλαστήση τον
βλαστόν της χλόης; 28 Έχει πατέρα η βροχή; ή τις
εγέννησε τας σταγόνας της δρόσου; 29 Από μήτρας τίνος
εξέρχεται ο πάγος; και την πάχνην του ουρανού, τις
εγέννησε; 30 Τα ύδατα σκληρύνονται ως λίθος, και
το πρόσωπον της αβύσσου πηγνύεται. 31 Δύνασαι να
δεσμεύσης τας γλυκείας επιρροάς της Πλειάδος ή να
λύσης τα δεσμά τον Ωρίωνος; 32 Δύνασαι να εκβάλης
τα Ζώδια εις τον καιρόν αυτών; ή δύνασαι να οδηγήσης
τον Αρκτούρον μετά των υιών αυτού; 33 Γνωρίζεις
τους νόμους του ουρανού; δύνασαι να διατάξης τας
επιρροάς αυτού επί την γην; 34 Δύνασαι να υψώσης την
φωνήν σου εις τα νέφη, διά να σε σκεπάση αφθονία
υδάτων; 35 Δύνασαι να αποστείλης αστραπάς, ώστε να
εξέλθωσι και να είπωσι προς σε, Ιδού, ημείς; 36 Τις
έβαλε σοφίαν εντός του ανθρώπου; ή τις έδωκε σύνεσιν
εις την καρδίαν αυτού; 37 Τις δύναται να αριθμήση τα

νέφη διά σοφίας; ή τις δύναται να κενόνη τα δοχεία
του ουρανού, 38 διά να χωνευθή το χώμα εις σύμπηξιν
και οι βώλοι να συγκολλώνται; 39 Θέλεις κυνηγήσει
θήραμα διά τον λέοντα; ή χορτάσει την όρεξιν των
σκύμνων, 40 όταν κοίτωνται εν τοις σπηλαίοις και
κάθηνται εις τους κρυπτήρας διά να ενεδρεύωσι; 41 Τις
ετοιμάζει εις τον κόρακα την τροφήν αυτού, όταν οι
νεοσσοί αυτού κράζωσι προς τον Θεόν, περιπλανώμενοι
δι' έλλειψιν τροφής;

39 Γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού των αγρίων
αιγών του βράχου; δύνασαι να σημειώσης πότε
γεννώσιν αι έλαφοι; 2 Δύνασαι να αριθμήσης τους
μήνας τους οποίους πληρούσιν; ή γνωρίζεις τον καιρόν
του τοκετού αυτών; 3 Αυταί συγκάμπτονται, γεννώσι
τα παιδία αυτών, ελευθερόνονται από των ωδίνων
αυτών. 4 Τα τέκνα αυτών ενδυναμούνται, αυξάνουσιν
εν τη πεδιάδι· εξέρχονται και δεν επιστρέφουσι πλέον
εις αυτάς. 5 Τις εξαπέστειλεν ελεύθερον τον άγριον
όνον; ή τις έλυσε τους δεσμούς αυτού; 6 του οποίου
οικίαν έκαμον την έρημον, και την αλμυρίδα κατοικίαν
αυτού. 7 Καταγελά του θορύβου της πόλεως· δεν ακούει
την κραυγήν του εργοδιώκτου. 8 Κατασκοπεύει τα όρη
διά βοσκήν αυτού, και υπάγει ζητών κατόπιν παντός
είδους χλόης. 9 Θέλει ευχαριστηθή ο μονόκερως να
σε δουλεύη, ή θέλει διανυκτερεύσει εν τη φάτνη σου;
10 Δύνασαι να δέσης τον μονόκερων με τον δεσμόν
αυτού προς αροτρίασιν; ή θέλει ομαλίζει τας πεδιάδας
οπίσω σου; 11 Θέλεις βάλει το θάρρος σου εις αυτόν,
διότι η δύναμις αυτού είναι μεγάλη; ή θέλεις αφήσει
την εργασίαν σου επ' αυτόν; 12 Θέλεις εμπιστευθή
εις αυτόν να σοι φέρη τον σπόρον σου και να συνάξη
αυτόν εν τω αλωνίω σου; 13 Έδωκας συ τας ώραίας
πτέρυγας εις τους ταώνας; ή πτέρυγας και πτερά εις την
στρουθοκάμηλον; 14 ήτις αφίνει τα ωά αυτής εις την
γην και θάλπει αυτά επί του χώματος, 15 και λησμονεί
ότι ο πους ενδέχεται να συντρίψη αυτά, ή το θηρίον
του αγρού να καταπατήση αυτά· 16 σκληρύνεται κατά
των τέκνων αυτής, ως να μη ήσαν αυτής· ματαίως
εκοπίασε, μη φοβουμένη· 17 διότι ο Θεός εστέρησεν
αυτήν από σοφίας και δεν εμοίρασεν εις αυτήν σύνεσιν·
18 οσάκις σηκόνεται όρθιος, καταγελά του ίππου και
του αναβάτου αυτού. 19 Συ έδωκας δύναμιν εις τον
ίππον; περιενέδυσας τον τράχηλον αυτού με βροντήν;
20 συ κάμνεις αυτόν να πηδά ως ακρίς; το γαυρίαμα των
μυκτήρων αυτού είναι τρομερόν· 21 ανασκάπτει εν τη
κοιλάδι και αγάλλεται εις την δύναμιν αυτού· εξέρχεται
εις απάντησιν των όπλων· 22 καταγελά του φόβου και
δεν τρομάζει· ουδέ στρέφει από προσώπου ρομφαίας·
23 η φαρέτρα κροταλίζει κατ' αυτού, η εξαστράπτουσα
λόγχη και το δόρυ. 24 Καταπίνει την γην εν αγριότητι
και μανία· και δεν πιστεύει ότι ηχεί σάλπιγξ· 25 άμα
δε τη φωνή της σάλπιγγος, λέγει, Α, α και μακρόθεν
οσφραίνεται την μάχην, την κραυγήν των στρατηγών
και τον αλαλαγμόν. 26 Διά της σοφίας σου πετά ο ιέραξ
και απλόνει τας πτέρυγας αυτού προς νότον; 27 Εις
την προσταγήν σου ανυψούται ο αετός και κάμνει την
φωλεάν αυτού εν τοις υψηλοίς; 28 Κατοικεί επί βράχου
και διατρίβει, επί αποτόμου βράχου και επί αβάτων
τόπων· 29 εκείθεν αναζητεί τροφήν· οι οφθαλμοί αυτού
σκοπεύουσι μακρόθεν· 30 και οι νεοσσοί αυτού αίμα
πίνουσι· και όπου πτώματα, εκεί και αυτός.

40 Ο Κύριος απεκρίθη έτι προς τον Ιώβ και είπεν·
2 Ο διαδικαζόμενος προς τον Παντοδύναμον θέλει
διδάξει αυτόν; ο ελέγχων τον Θεόν ας αποκριθή προς
τούτο. 3 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη προς τον Κύριον και
είπεν· 4 Ιδού, εγώ είμαι ουτιδανός· τι δύναμαι να
αποκριθώ προς σε; θέλω βάλει την χείρα μου επί το
στόμα μου· 5 άπαξ ελάλησα και δεν θέλω αποκριθή
πλέον· μάλιστα, δίς· αλλά δεν θέλω επιπροσθέσει. 6 Τότε
απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου
και είπε· 7 Ζώσον ήδη ως ανήρ την οσφύν σου· εγώ
θέλω σε ερωτήσει, και απάγγειλόν μοι. 8 Θέλεις άρα
αναιρέσει την κρίσιν μου; θέλεις με καταδικάσει, διά
να δικαιωθής; 9 Έχεις βραχίονα ως ο Θεός; ή δύνασαι
να βροντάς με φωνήν ως αυτός; 10 Στολίσθητι τώρα
μεγαλοπρέπειαν και υπεροχήν· και ενδύθητι δόξαν και
ώραιότητα. 11 Έκχεε τας φλόγας της οργής σου· και
βλέπε πάντα υπερήφανον και ταπείνονε αυτόν. 12 Βλέπε
πάντα υπερήφανον· κρήμνιζε αυτόν· και καταπάτει τους
ασεβείς εν τω τόπω αυτών. 13 Κρύψον αυτούς ομού εν
τω χώματι· κάλυψον τα πρόσωπα αυτών εν αφανεία.
14 Τότε και εγώ θέλω ομολογήσει προς σε, ότι η δεξιά
σου δύναται να σε σώση. 15 Ιδού τώρα, ο Βεεμώθ,
τον οποίον έκαμα μετά σου, τρώγει χόρτον ως βους.
16 Ιδού τώρα, η δύναμις αυτού είναι εν τοις νεφροίς
αυτού και η ισχύς αυτού εν τω ομφαλώ της κοιλίας
αυτού. 17 Υψόνει την ουράν αυτού ως κέδρον· τα νεύρα
των μηρών αυτού είναι συμπεπλεγμένα. 18 Τα οστά
αυτού είναι χάλκινοι σωλήνες· τα οστά αυτού ως μοχλοί
σιδήρου. 19 Τούτο είναι το αριστούργημα του Θεού·
ο ποιήσας αυτόν δύναται να πλησιάση εις αυτόν την
ρομφαίαν αυτού. 20 Διότι τα όρη προμηθεύουσιν εις
αυτόν την τροφήν, όπου παίζουσι πάντα τα θηρία του
αγρού. 21 Πλαγιάζει υποκάτω των σκιερών δένδρων,
υπό την σκέπην των καλάμων και εν τοις βάλτοις.
22 Τα σκιερά δένδρα σκεπάζουσιν αυτόν με την σκιάν
αυτών· αι ιτέαι των ρυάκων περικαλύπτουσιν αυτόν. 23
Ιδού, εάν πλημμυρίση ποταμός, δεν σπεύδει να φύγη·
έχει θάρρος, και αν ο Ιορδάνης προσβάλλη εις το στόμα
αυτού. 24 Δύναταί τις φανερά να συλλάβη αυτόν; ή διά
παγίδων να διατρυπήση την ρίνα αυτού;

41 Δύνασαι να σύρης έξω τον Λευϊάθαν διά
αγκίστρου; ή να περιδέσης την γλώσσαν αυτού
με φορβιάν; 2 Δύνασαι να βάλης χαλινόν εις την ρίνα
αυτού; ή να τρυπήσης την σιαγόνα αυτού με άκανθαν;
3 Θέλει πληθύνει προς σε ικεσίας; θέλει σοι λαλήσει
μετά γλυκύτητος; 4 Θέλει κάμει συνθήκην μετά σου;
θέλεις πάρει αυτόν διά δούλον παντοτεινόν; 5 Θέλεις
παίζει μετ' αυτού ως μετά πτηνού; ή θέλεις δέσει αυτόν
διά τας θεραπαίνας σου; 6 Θέλουσι κάμει οι φίλοι
συμπόσιον εξ αυτού; θέλουσι μοιράσει αυτόν μεταξύ
των εμπόρων; 7 Δύνασαι να γεμίσης το δέρμα αυτού με
βέλη; ή την κεφαλήν αυτού με αλιευτικά καμάκια; 8
Βάλε την χείρα σου επ' αυτόν· ενθυμήθητι τον πόλεμον·
μη κάμης πλέον τούτο. 9 Ιδού, η ελπίς να πιάση τις

αυτόν είναι ματαία· δεν ήθελε μάλιστα εκπλαγή εις την
θεωρίαν αυτού; **10** Ουδείς είναι τόσον τολμηρός ώστε να
εγείρη αυτόν· και τις δύναται να σταθή έμπροσθεν εμού;
11 Τις πρότερον έδωκεν εις εμέ και να ανταποδόσω;
τα υποκάτω παντός του ουρανού είναι εμού. **12** Δεν
θέλω σιωπήσει τα μέλη αυτού ουδέ την δύναμιν ουδέ
την ευάρεστον αυτού συμμετρίαν. **13** Τις να εξιχνιάση
την επιφάνειαν του ενδύματος αυτού; τις να εισέλθη
εντός των διπλών σιαγόνων αυτού; **14** Τις δύναται
να ανοίξη τας πύλας του προσώπου αυτού; οι οδόντες
αυτού κύκλω είναι τρομεροί. **15** Αι ισχυραί ασπίδες
αυτού είναι το εγκαύχημα αυτού, συγκεκλεισμέναι
ομού διά σφιγκτού σφραγίσματος· **16** η μία ενούται
μετά της άλλης, ώστε ουδέ αήρ δύναται να περάση
δι' αυτών· **17** είναι προσκεκολλημέναι η μία μετά
της άλλης· συνέχονται ούτως, ώστε δεν δύνανται να
αποσπασθώσιν. **18** Εις τον πταρνισμόν αυτού λάμπει
φως, και οι οφθαλμοί αυτού είναι ως τα βλέφαρα της
αυγής. **19** Εκ του στόματος αυτού εξέρχονται λαμπάδες
καιόμεναι και σπινθήρες πυρός εξακοντίζονται. **20** Εκ
των μυκτήρων αυτού εξέρχεται καπνός, ως εξ αγγείου
κοχλάζοντος ή λέβητος. **21** Η πνοή αυτού ανάπτει
άνθρακας, και φλόξ εξέρχεται εκ του στόματος αυτού·
22 Εν τω τραχήλω αυτού κατοικεί δύναμις, και τρόμος
προπορεύεται έμπροσθεν αυτού. **23** Τα στρώματα της
σαρκός αυτού είναι συγκεκολλημένα· είναι στερεά επ'
αυτόν· δεν δύνανται να σαλευθώσιν. **24** Η καρδία αυτού
είναι στερεά ως λίθος· σκληρά μάλιστα ως η κάτω
μυλόπετρα. **25** Ότε ανεγείρεται, φρίττουσιν οι δυνατοί,
και εκ του φόβου παραφρονούσιν. **26** Η ρομφαία του
συναπαντώντος αυτόν δεν δύναται να ανθέξη· η λόγχη,
το δόρυ, ουδέ ο θώραξ. **27** Θεωρεί τον σίδηρον ως
άχυρον, τον χαλκόν ως ξύλον σαθρόν. **28** Τα βέλη δεν
δύνανται να τρέψωσιν αυτόν εις φυγήν· αι πέτραι της
σφενδόνης είναι εις αυτόν ως στυπίον. **29** Τα ακόντια
λογίζονται ως στυπίον· γελά εις το σείσμα της λόγχης.
30 Οξείς λίθοι κοίτονται υποκάτω αυτού· υποστρόνει τα
αγκυλωτά σώματα επί πηλού. **31** Κάμνει την άβυσσον
ως λέβητα να κοχλάζη· καθιστά την θάλασσαν ως σκεύος
μυρεψού. **32** Αφίνει οπίσω την πορείαν φωτεινήν· ήθελέ
τις υπολάβει την άβυσσον ως πολιάν. **33** Επί της γης
δεν υπάρχει όμοιον αυτού, δεδημιουργημένον ούτως
άφοβον. **34** Περιορά πάντα τα υψηλά· είναι βασιλεύς επί
πάντας τους υιούς της υπερηφανίας.

42 Τότε απεκρίθη ο Ιώβ προς τον Κύριον και είπεν·
2 Εξεύρω ότι δύνασαι τα πάντα, και ουδείς
στοχασμός σου δύναται να εμποδισθή. **3** Τις ούτος ο
κρύπτων την βουλήν ασυνέτως; Εγώ λοιπόν προέφερα
εκείνο, το οποίον δεν ενόουν. Πράγματα υπερθαύμαστα
δι' εμέ, τα οποία δεν εγνώριζον. **4** Άκουσον, δέομαι· και
εγώ θέλω λαλήσει· θέλω σε ερωτήσει, και συ δίδαξόν με.
5 Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα
ο οφθαλμός μου σε βλέπει· **6** διά τούτο βδελύττομαι
εμαυτόν, και μετανοώ εν χώματι και σποδώ. **7** Αφού
δε ο Κύριος ελάλησε τους λόγους τούτους προς τον
Ιώβ, είπεν ο Κύριος προς Ελιφάς τον Θαιμανίτην, Ο
θυμός μου εξήφθη κατά σου και κατά των δύο φίλων
σου· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο
δούλός μου Ιώβ· **8** διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς
επτά μόσχους και επτά κριούς και υπάγετε προς τον
δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ
εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλός μου θέλει ικετεύσει υπέρ
υμών· διότι θέλω δεχθή το πρόσωπον αυτού· διά να
μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας· διότι δεν
ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλός μου Ιώβ. **9**
Και υπήγον Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης
και Σωφάρ ο Νααμαθίτης, και έκαμον ως προσέταξεν
εις αυτούς ο Κύριος· ο δε Κύριος εδέχθη το πρόσωπον
του Ιώβ. **10** Και έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν
του Ιώβ, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και
έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των όσα
είχε πρότερον. **11** Τότε ήλθον προς αυτόν πάντες οι
αδελφοί αυτού και πάσαι αι αδελφαί αυτού και πάντες
οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και έφαγον άρτον μετ'
αυτού εν τω οίκω αυτού· και συνέκλαυσαν με αυτόν και
παρηγόρησαν αυτόν περί παντός του κακού, το οποίον
ο Κύριος επέφερεν επ' αυτόν· και έδωκαν έκαστος εις
αυτόν εν αργύριον και έκαστος εν χρυσούν ενώτιον.
12 Και ευλόγησεν ο Κύριος τα έσχατα του Ιώβ μάλλον
παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας
προβάτων και εξακισχιλίας καμήλους και χίλια ζεύγη
βοών και χιλίας όνους. **13** Εγεννήθησαν έτι εις αυτόν
επτά υιοί και τρεις θυγατέρες· **14** και εκάλεσε το όνομα
της πρώτης Ιεμιμά· και το όνομα της δευτέρας Κεσιά·
και το όνομα της τρίτης Κερέν-αππούχ· **15** και δεν
ευρίσκοντο εφ' όλης της γης γυναίκες ώραίαι ως αι
θυγατέρες του Ιώβ· και ο πατήρ αυτών έδωκεν εις αυτάς
κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών. **16** Μετά
ταύτα έζησεν ο Ιώβ εκατόν τεσσαράκοντα έτη, και
είδε τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού,
τετάρτην γενεάν. **17** και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και
πλήρης ημερών.

Ψαλμοί

1 Μακάριος ο άνθρωπος, όστις δεν περιεπάτησεν εν
βουλή ασεβών, και εν οδώ αμαρτωλών δεν εστάθη,
και επί καθέδρας χλευαστών δεν εκάθησεν· **2** αλλ' εν
τω νόμω του Κυρίου είναι το θέλημα αυτού, και εν
τω νόμω αυτού μελετά ημέραν και νύκτα. **3** Και θέλει
είσθαι ως δένδρον πεφυτευμένον παρά τους ρύακας των
υδάτων, το οποίον δίδει τον καρπόν αυτού εν τω καιρώ
αυτού, και το φύλλον αυτού δεν μαραίνεται· και πάντα,
όσα αν πράττη, θέλουσιν ευοδωθή. **4** Δεν θέλουσιν
είσθαι ούτως οι ασεβείς· αλλ' ως το λεπτόν άχυρον, το
οποίον εκρίπτει ο άνεμος. **5** Διά τούτο δεν θέλουσιν
εγερθή οι ασεβείς εν τη κρίσει, ουδέ οι αμαρτωλοί εν
τη συνάξει των δικαίων. **6** Διότι γνωρίζει ο Κύριος
την οδόν των δικαίων· η δε οδός των ασεβών θέλει
απολεσθή.

2 Διά τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν
μάταια; **2** Παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης, και
οι άρχοντες συνήχθησαν ομού, κατά του Κυρίου, και
κατά του χριστού αυτού, λέγοντες, **3** Ας διασπάσωμεν
τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψωμεν αφ' ημών
τας αλύσεις αυτών. **4** Ο καθήμενος εν ουρανοίς θέλει
γελάσει· ο Κύριος θέλει εκμυκτηρίσει αυτούς. **5** Τότε
θέλει λαλήσει προς αυτούς εν τη οργή αυτού, και εν
τω θυμώ αυτού θέλει συνταράξει αυτούς. **6** Αλλ' εγώ,
θέλει είπεί, έχρισα τον Βασιλέα μου επί Σιών, το όρος
το άγιόν μου. **7** Εγώ θέλω αναγγείλει το πρόσταγμα· ο
Κύριος είπε προς εμέ, Υιός μου είσαι σύ· εγώ σήμερον σε
εγέννησα· **8** Ζήτησον παρ' εμού, και θέλω σοι δώσει τα
έθνη κληρονομίαν σου, και ιδιοκτησίαν σου τα πέρατα
της γής· **9** θέλεις ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· ως
σκεύος κεραμέως θέλεις συντρίψει αυτούς. **10** Τώρα
λοιπόν, βασιλείς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταί της
γης. **11** Δουλεύετε τον Κύριον εν φόβω και αγάλλεσθε
εν τρόμω. **12** Φιλείτε τον Υιόν, μήποτε οργισθή, και
απολεσθήτε εκ της οδού, όταν εξαφθή ταχέως ο θυμός
αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν.

3 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε έφυγεν απ' έμπροσθεν
του υιού αυτού Αβεσσαλώμ.» Κύριε, πόσον
επληθύνθησαν οι εχθροί μου πολλοί επανίστανται επ'
εμέ· **2** πολλοί λέγουσι περί της ψυχής μου, δεν είναι
δι' αυτόν σωτηρία εν τω Θεώ· Διάψαλμα. **3** Αλλά συ,
Κύριε, είσαι η ασπίς μου, η δόξα μου και ο υψόνων
την κεφαλήν μου. **4** Έκραξα με την φωνήν μου προς
τον Κύριον, και εισήκουσέ μου εκ του όρους του αγίου
αυτού. Διάψαλμα. **5** Εγώ επλαγίασα και εκοιμήθην·
εξηγέρθην· διότι ο Κύριος με υποστηρίζει. **6** Δεν θέλω
φοβηθή από μυριάδων λαού των αντιπαρατασσομένων
κατ' εμού κύκλω. **7** Ανάστηθι, Κύριε· σώσον με, Θεέ
μου· διότι συ επάταξας πάντας τους εχθρούς μου κατά
της σιαγόνος· συνέτριψας τους οδόντας των ασεβών. **8**
Του Κυρίου είναι η σωτηρία· επί τον λαόν σου είναι η
ευλογία σου. Διάψαλμα.

4 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Όταν επικαλώμαι, εισάκουέ μου Θεέ της
δικαιοσύνης μου· εν στενοχωρία με επλάτυνας· ελέησόν
με και εισάκουσον της προσευχής μου. **2** Υιοί ανθρώπων,
έως πότε μετατρέπετε την δόξαν μου εις καταισχύνην,
αγαπάτε ματαιότητα και ζητείτε ψεύδος; Διάψαλμα. **3**
Αλλά μάθετε ότι εξέλεξεν ο Κύριος τον όσιον αυτού·
ο Κύριος θέλει ακούσει, όταν κράζω προς αυτόν. **4**
Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε· λαλείτε εν ταις καρδίαις
υμών επί της κλίνης υμών και ησυχάζετε. Διάψαλμα.
5 Θυσιάσατε θυσίας δικαιοσύνης και ελπίσατε επί τον
Κύριον. **6** Πολλοί λέγουσι, Τις θέλει δείξει εις ημάς
το αγαθόν; Ύψωσον εφ' ημάς το φως του προσώπου
σου, Κύριε. **7** Έδωκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εις
την καρδίαν μου, παρ' όσην απολαμβάνουσιν αυτοί,
όταν πληθύνηται ο σίτος αυτών και ο οίνος αυτών. **8**
Εν ειρήνη θέλω και πλαγιάσει και κοιμηθή· διότι συ
μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις εν ασφαλεία.

5 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγιλώθ. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Ακροάσθητι, Κύριε, τους λόγους μου·
νόησον τον στεναγμόν μου. **2** Πρόσεξον εις την φωνήν
της κραυγής μου, Βασιλεύ μου και Θεέ μου· Διότι εις
σε θέλω προσευχηθή. **3** Κύριε, το πρωΐ θέλεις ακούσει
την φωνήν μου· το πρωΐ θέλω παρασταθή εις σε και
θέλω προσδοκά. **4** Διότι δεν είσαι συ Θεός θέλων την
ασέβειαν· ο πονηρευόμενος δεν θέλει κατοικεί πλησίον
σου. **5** Ουδέ θέλουσι σταθή οι άφρονες έμπροσθεν των
οφθαλμών σου· μισείς πάντας τους εργάτας της ανομίας.
6 Θέλεις εξολοθρεύσει τους λαλούντας το ψεύδος· ο
Κύριος βδελύττεται τον άνθρωπον τον αιμοβόρον και
τον δόλιον. **7** Αλλ' εγώ διά του πλήθους του ελέους σου
θέλω εισέλθει εις τον οίκόν σου· θέλω προσκυνήσει προς
τον ναόν της αγιότητός σου μετά φόβου σου. **8** Κύριε,
οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνη σου, ένεκα των εχθρών
μου· κατεύθυνον την οδόν σου έμπροσθέν μου. **9** Διότι
δεν είναι εν τω στόματι αυτών αλήθεια· η καρδία αυτών
είναι πονηρία· τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών·
διά της γλώσσης αυτών κολακεύουσι. **10** Καταδίκασον
αυτούς, Θεέ· ας αποτύχωσι των διαβουλίων αυτών·
έξωσον αυτούς διά το πλήθος των παραβάσεων αυτών,
διότι απεστάτησαν εναντίον σου. **11** Ας ευφραίνωνται δε
πάντες οι ελπίζοντες επί σέ· ας χαίρωσι διαπαντός, διότι
συ περισκεπάζεις αυτούς· ας καυχώνται ομοίως επί σε οι
αγαπώντες το όνομά σου. **12** Διότι συ, Κύριε, θέλεις
ευλογήσει τον δίκαιον· θέλεις περισκεπάσει αυτόν με
ευμένειαν, ως με ασπίδα.

6 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ, επί Σεμινίθ.
Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, μη με ελέγξης εν τω θυμώ
σου, μηδέ εν τη οργή σου παιδεύσης με. **2** Ελέησόν με,
Κύριε, διότι είμαι αδύνατος· ιάτρευσόν με, Κύριε, διότι
εταράχθησαν τα οστά μου. **3** Και η ψυχή μου εταράχθη
σφόδρα· αλλά συ, Κύριε, έως πότε; **4** Επίστρεψον, Κύριε·
λύτρωσον την ψυχήν μου· σώσον με διά το έλεός σου.
5 Διότι εν τω θανάτω δεν υπάρχει ενθύμησις περί
σού· εν τω άδη τις θέλει σε δοξολογήσει; **(Sheol h7585)**
6 Απέκαμον εν τω στεναγμώ μου· όλην την νύκτα
λούω την κλίνην μου· με τα δάκρυά μου καταβρέχω
την στρωμνήν μου. **7** Ο οφθαλμός μου εμαράνθη εκ
της θλίψεως· εγήρασεν εξ αιτίας πάντων των εχθρών

μου. 8 Απομακρύνθητε απ' εμού, πάντες οι εργάται
της ανομίας, διότι ήκουσεν ο Κύριος την φωνήν του
κλαυθμού μου. 9 Ήκουσεν ο Κύριος την δέησίν μου· ο
Κύριος εδέχθη την προσευχήν μου. 10 Ας αισχυνθώσι
και ας ταραχθώσι σφόδρα πάντες οι εχθροί μου· ας
στραφώσιν εις τα οπίσω· ας καταισχυνθώσιν αιφνιδίως.

7 «Σιγαϊών του Δαβίδ, το οποίον έψαλλεν εις τον
Κύριον, διά τους λόγους Χούς του Βενιαμίτου.» Κύριε
ο Θεός μου, επί σε ελπίζω· σώσον με εκ πάντων των
διωκόντων με και ελευθέρωσόν με· 2 μήποτε ο εχθρός
αρπάση ως λέων την ψυχήν μου και διασπαράξη, χωρίς
να υπάρξη ελευθερωτής. 3 Κύριε ο Θεός μου, εάν εγώ
έπραξα τούτο, εάν εις τας χείρας μου ήναι ανομία· 4 εάν
ανταπέδωκα κακόν εις τον ειρηνεύοντα μετ' εμού, ή
κατέθλιψα τον αναιτίως διώκοντά με· 5 ας καταδιώξη
ο εχθρός την ψυχήν μου και ας φθάση αυτήν· και ας
καταπατήση εις γην την ζωήν μου, και ας καταβάλη
την δόξαν μου εις το χώμα. Διάψαλμα. 6 Ανάστηθι,
Κύριε, εν τη οργή σου· υψώθητι ένεκα της λύσσης των
εχθρών μου· και εγέρθητι δι' εμέ εις την κρίσιν την
οποίαν προσέταξας. 7 Και η σύναξις των λαών θέλει σε
κυκλώσει· και συ επίστρεψον, να καθήσης υπεράνωθεν
αυτής εις ύψος. 8 Ο Κύριος θέλει κρίνει τους λαούς.
Κρίνόν με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά
την ακεραιότητά μου, την εν εμοί. 9 Ας τελειώση πλέον
η κακία των ασεβών· και στερέωσον τον δίκαιον, συ ο
Θεός ο δίκαιος, ο εξετάζων καρδίας και νεφρούς. 10
Η ασπίς μου είναι εν τω Θεώ, όστις σώζει τους ευθείς
την καρδίαν. 11 Ο Θεός είναι κριτής δίκαιος και Θεός
οργιζόμενος καθ' εκάστην ημέραν. 12 Εάν ο ασεβής δεν
επιστραφή, θέλει ακονίσει την ρομφαίαν αυτού· ενέτεινε
το τόξον αυτού και ητοίμασεν αυτό· 13 και δι' αυτόν
ητοίμασεν όργανα θανάτου· προσήρμοσε τα βέλη αυτού
εναντίον των διωκτών. 14 Ιδού, ο ασεβής κοιλοπονεί
ανομίαν· συνέλαβε δε πονηρίαν και εγέννησε ψεύδος·
15 Έκσαψε λάκκον και εβάθυνεν αυτόν· πλην αυτός
θέλει πέσει εις τον βόθρον, τον οποίον έκαμεν. 16 Η
πονηρία αυτού θέλει επιστρέψει κατά της κεφαλής
αυτού, και η καταδυναστεία αυτού θέλει καταβή επί
την κορυφήν αυτού. 17 Εγώ θέλω επαινεί τον Κύριον
κατά την δικαιοσύνην αυτού, και θέλω ψαλμωδεί εις το
όνομα Κυρίου του Υψίστου.

8 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του
Δαβίδ.» Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν
το όνομά σου εν πάση τη γή· όστις έθεσας την δόξαν
σου υπεράνω των ουρανών. 2 Εκ στόματος νηπίων
και θηλαζόντων ητοίμασας αίνεσιν ένεκα των εχθρών
σου, διά να καταργήσης τον εχθρόν και τον εκδικητήν.
3 Όταν θεωρώ τους ουρανούς σου, το έργον των
δακτύλων σου, την σελήνην και τους αστέρας, τα
οποία συ εθεμελίωσας, 4 Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε
να ενθυμήσαι αυτόν; ή ο υιός του ανθρώπου, ώστε
να επισκέπτησαι αυτόν; 5 Συ δε έκαμες αυτόν ολίγον
τι κατώτερον των αγγέλων, και με δόξαν και τιμήν
εστεφάνωσας αυτόν. 6 Κατέστησας αυτόν κύριον επί τα
έργα των χειρών σου· πάντα υπέταξας υποκάτω των
ποδών αυτού· 7 πάντα τα πρόβατα και τους βόας, έτι δε
και τα ζώα του αγρού· 8 τα πετεινά του ουρανού, και
τους ιχθύας της θαλάσσης, πάντα τα διαπορευόμενα τας
οδούς των θαλασσών. 9 Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον
είναι θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη.

9 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μούθ-λαββέν. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει, Κύριε, εν όλη
καρδία μου· θέλω διηγηθή πάντα τα θαυμάσιά σου. 2
Θέλω ευφρανθή και χαρή εν σοί· θέλω ψαλμωδήσει εις
το όνομά σου, Ύψιστε. 3 Όταν στραφώσιν οι εχθροί μου
εις τα οπίσω, πέσωσι και αφανισθώσιν απ' έμπροσθέν
σου. 4 Διότι συ έκαμες την κρίσιν μου και την δίκην
μου· εκάθησας επί θρόνου κρίνων εν δικαιοσύνη· 5
Επετίμησας τα έθνη· εξωλόθρευσας τον ασεβή· το όνομα
αυτών εξήλειψας εις τον αιώνα του αιώνος· 6 Εχθρέ,
αι ερημώσεις εξέλιπον διαπαντός· και κατηδάφισας
πόλεις· το μνημόσυνον αυτών εχάθη μετ' αυτών. 7
Αλλ' ο Κύριος διαμένει εις τον αιώνα· ητοίμασε τον
θρόνον αυτού διά κρίσιν. 8 Και αυτός θέλει κρίνει την
οικουμένην εν δικαιοσύνη· θέλει κρίνει τους λαούς εν
ευθύτητι. 9 Και ο Κύριος θέλει είσθαι καταφύγιον εις τον
πένητα, καταφύγιον εν καιρώ θλίψεως. 10 Και θέλουσιν
ελπίσει επί σε οι γνωρίζοντες το όνομά σου· διότι δεν
εγκατέλιπες τους εκζητούντάς σε, Κύριε. 11 Ψαλμωδείτε
εις τον Κύριον, τον κατοικούντα εν Σιών· αναγγείλατε
μεταξύ των λαών τα κατορθώματα αυτού· 12 διότι
όταν κάμνη εκζήτησιν αιμάτων, ενθυμείται αυτούς·
δεν λησμονεί την κραυγήν των ταλαιπωρουμένων.
13 Ελέησόν με, Κύριε· ιδέ την θλίψιν μου την εκ των
εχθρών μου, συ ο υψόνων με εκ των πυλών του
θανάτου, 14 διά να διηγηθώ πάσας τας αινέσεις σου εν
ταις πύλαις της θυγατρός Σιών· εγώ θέλω αγαλλιάσθαι
διά την σωτηρίαν σου. 15 Τα έθνη κατεβυθίσθησαν εις
τον λάκκον, τον οποίον έκαμον· εν τη παγίδι, την οποίαν
έκρυψαν, επιάσθη ο πους αυτών. 16 Ο Κύριος γνωρίζεται
διά την κρίσιν, την οποίαν κάμνει· ο ασεβής παγιδεύεται
εν τω έργω των χειρών αυτού· Ιγαϊών· Διάψαλμα. 17 Οι
ασεβείς θέλουσιν επιστραφή εις τον άδην· πάντα τα έθνη
τα λησμονούντα τον Θεόν. (Sheol h7585) 18 Διότι δεν
θέλει λησμονηθή διαπαντός ο πτωχός· η προσδοκία των
πενήτων δεν θέλει απολεσθή διαπαντός. 19 Ανάστηθι,
Κύριε· ας μη υπερισχύη άνθρωπος· ας κριθώσι τα έθνη
ενώπιόν σου. 20 Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επ'
αυτούς· ας γνωρίσωσι τα έθνη, ότι είναι άνθρωποι.
Διάψαλμα.

10 Διά τι, Κύριε, ίστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι εν
καιρώ θλίψεως; 2 Εν τη υπερηφανία του ασεβούς
κατακαίεται ο πτωχός· ας πιασθώσιν εν ταις πανουργίαις,
τας οποίας διαλογίζονται. 3 Διότι ο ασεβής καυχάται
εις τας επιθυμίας της ψυχής αυτού, και ο πλεονέκτης
μακαρίζει εαυτόν· καταφρονεί τον Κύριον. 4 Ο ασεβής
διά την αλαζονείαν του προσώπου αυτού δεν θέλει
εκζητήσει τον Κύριον· πάντες οι διαλογισμοί αυτού
είναι ότι δεν υπάρχει Θεός. 5 Αι οδοί αυτού μολύνονται
εν παντί καιρώ· αι κρίσεις σου είναι πολύ υψηλά
από προσώπου αυτού· φυσά εναντίον πάντων των
εχθρών αυτού. 6 Είπεν εν τη καρδία αυτού, δεν θέλω
σαλευθή από γενεάς εις γενεάν· διότι δεν θέλω πέσει
εις δυστυχίαν. 7 Το στόμα αυτού γέμει κατάρας και

απάτης και δόλου· υπό την γλώσσαν αυτού είναι κακία
και ανομία. **8** Κάθηται εν ενέδρα των προαυλίων, εν
αποκρύφοις, διά να φονεύση τον αθώον· οι οφθαλμοί
αυτού παραμονεύουσι τον πένητα. **9** Ενεδρεύει εν
αποκρύφω, ως λέων εν τω σπηλαίω αυτού· ενεδρεύει
διά να αρπάση τον πτωχόν· αρπάζει τον πτωχόν, όταν
σύρη αυτόν εν τη παγίδι αυτού. **10** Κύπτει, χαμηλόνει,
διά να πέσωσιν οι πτωχοί εις τους όνυχας αυτού. **11**
Είπεν εν τη καρδία αυτού, ελησμόνησεν ο Θεός· έκρυψε
το πρόσωπόν αυτού· δεν θέλει ιδεί ποτέ. **12** Ανάστηθι,
Κύριε· Θεέ, ύψωσον την χείρα σου· μη λησμονήσης
τους τεθλιμμένους. **13** Διά τι παρώξυνεν ο ασεβής τον
Θεόν; είπεν εν τη καρδία αυτού, Δεν θέλεις εξετάσει.
14 Είδες· διότι συ παρατηρείς την αδικίαν και την
ύβριν, διά να ανταποδώσης με την χείρα σου· εις σε
αφιερόνεται ο πτωχός· εις τον ορφανόν συ είσαι ο
βοηθός. **15** Σύντριψον τον βραχίονα του ασεβούς και
πονηρού· εξερεύνησον την ασέβειαν αυτού, εωσού μη
εύρης αυτήν πλέον. **16** Ο Κύριος είναι βασιλεύς εις τον
αιώνα του αιώνος· τα έθνη θέλουσιν εξαλειφθή εκ της
γης αυτού. **17** Κύριε, εισήκουσας την επιθυμίαν των
πενήτων· θέλεις στηρίξει την καρδίαν αυτών, θέλεις
κάμει προσεκτικόν το ωτίον σου· **18** διά να κρίνης τον
ορφανόν και τον τεταπεινωμένον, ώστε ο άνθρωπος ο
γήϊνος να μη καταδυναστεύη πλέον.

11 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Επί τον Κύριον πέποιθα· πως λέγετε εις την ψυχήν
μου, Φεύγε εις το όρος σας, ως πτηνόν; **2** Διότι, ιδού,
οι ασεβείς ενέτειναν τόξον· ητοίμασαν τα βέλη αυτών
επί την χορδήν, διά να τοξεύσωσιν εν σκότει τους
ευθείς την καρδίαν. **3** Εάν τα θεμέλια καταστραφώσιν, ο
δίκαιος τι δύναται να κάμη; **4** Ο Κύριος είναι εν τω ναώ
τω αγίω αυτού· ο Κύριος εν τω ουρανώ έχει τον θρόνον
αυτού· οι οφθαλμοί αυτού βλέπουσι, τα βλέφαρα αυτού
εξετάζουσι, τους υιούς των ανθρώπων. **5** Ο Κύριος
εξετάζει τον δίκαιον· τον δε ασεβή και τον αγαπώντα
την αδικίαν μισεί η ψυχή αυτού. **6** Θέλει βρέξει επί
τους ασεβείς παγίδας· πυρ και θείον και ανεμοζάλη
είναι η μερίς του ποτηρίου αυτών. **7** Διότι δίκαιος ων ο
Κύριος, αγαπά δικαιοσύνην· το πρόσωπον αυτού βλέπει
ευθύτητα.

12 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σεμινίθ. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Σώσον, Κύριε· διότι εξέλιπεν όσιος,
διότι εχάθησαν οι φιλαλήθεις μεταξύ των υιών των
ανθρώπων. **2** Έκαστος λαλεί ματαιότητα προς τον
πλησίον αυτού· με χείλη δόλια λαλούσιν από διπλής
καρδίας. **3** Ας εξολοθρεύση ο Κύριος πάντα τα χείλη τα
δόλια, την γλώσσαν την μεγαλορρήμονα. **4** Διότι είπον,
Θέλομεν υπερισχύσει διά της γλώσσης ημών· τα χείλη
ημών είναι ημέτερα· τις θέλει είσθαι κύριος εφ' ημάς; **5**
Διά την ταλαιπωρίαν των πτωχών, διά τον στεναγμόν
των πενήτων, τώρα θέλω εγερθή, λέγει ο Κύριος· θέλω
θέσει εν ασφαλεία εκείνον, κατά του οποίου φυσά ο
ασεβής. **6** Τα λόγια του Κυρίου είναι λόγια καθαρά·
αργύριον δεδοκιμασμένον εν πηλίνω χωνευτηρίω,
κεκαθαρισμένον επταπλασίως. **7** Συ, Κύριε, θέλεις
φυλάξει αυτούς· θέλεις διατηρήσει αυτούς από της
γενεάς ταύτης εις τον αιώνα. **8** Οι ασεβείς περιπατούσι
κύκλω, όταν οι αχρείοι υψωθώσι μεταξύ των υιών των
ανθρώπων.

13 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Έως πότε, Κύριε, θέλεις με λησμονεί διαπαντός;
έως πότε θέλεις κρύπτει το πρόσωπόν σου απ' εμού; **2**
Έως πότε θέλω έχει βουλάς εν τη ψυχή μου, οδύνας
καθ' ημέραν εν τη καρδία μου· έως πότε θέλει υψόνεσθαι
ο εχθρός μου επ' εμέ; **3** Επίβλεψον· εισάκουσόν μου,
Κύριε ο Θεός μου· φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε
υπνώσω τον ύπνον του θανάτου· **4** Μήποτε είπη ο
εχθρός μου, Υπερίσχυσα κατ' αυτού, και οι θλίβοντές με
αγαλλιασθώσιν, εάν σαλευθώ. **5** Αλλ' εγώ ήλπισα επί
το έλεός σου· η καρδία μου θέλει αγάλλεσθαι εις την
σωτηρίαν σου. **6** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον, διότι με
αντήμειψε.

14 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Είπεν ο άφρων εν τη καρδία αυτού, δεν υπάρχει
Θεός. Διεφθάρησαν· έγειναν βδελυροί εις τα έργα· δεν
υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Κύριος διέκυψεν εξ
ουρανού επί τους υιούς των ανθρώπων διά να ίδη εάν
ήναι τις έχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. **3** Πάντες
εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει πράττων
αγαθόν· δεν υπάρχει ουδέ εις. **4** Δεν έχουσι γνώσιν
πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες
τον λαόν μου ως βρώσιν άρτου; τον Κύριον δεν
επεκαλέσθησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φόβον· διότι ο Θεός
είναι εν τη γενεά των δικαίων. **6** Κατησχύνατε την
βουλήν του πτωχού, διότι ο Κύριος είναι η καταφυγή
αυτού. **7** Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του
Ισραήλ; όταν ο Κύριος επιστρέψη τον λαόν αυτού από
της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει
ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

15 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, τις θέλει κατοικήσει
εν τη σκηνή σου; τις θέλει κατοικήσει εν τω
όρει τω αγίω σου; **2** Ο περιπατών εν ακεραιότητι και
εργαζόμενος δικαιοσύνην, και λαλών αλήθειαν εν τη
καρδία αυτού· **3** Ο μη καταλαλών διά της γλώσσης
αυτού, μηδέ πράττων κακόν εις τον φίλον αυτού, μηδέ
δεχόμενος ονειδισμόν κατά του πλησίον αυτού. **4** Εις
τους οφθαλμούς αυτού καταφρονείται ο αχρείος· τιμά δε
τους φοβουμένους τον Κύριον· ομνύει εις τον πλησίον
αυτού και δεν αθετεί· **5** δεν δίδει το αργύριον αυτού επί
τόκω, ουδέ λαμβάνει δώρα κατά του αθώου. Ο πράττων
ταύτα δεν θέλει σαλευθή εις τον αιώνα.

16 «Μικτάμ του Δαβίδ.» Φύλαξόν με, Θεέ, διότι
επί σε ήλπισα. **2** Συ ψυχή μου, είπας προς τον
Κύριον, Συ είσαι ο Κύριός μου· η αγαθότης μου δεν
εκτείνεται εις σέ· **3** Αλλ' εις τους αγίους τους όντας εν
τη γη και εις τους εξαιρέτους, εις τους οποίους είναι
όλη μου η ευχαρίστησις. **4** Οι πόνοι των τρεχόντων
κατόπιν άλλων θεών θέλουσι πολλαπλασιασθή· εγώ
δεν θέλω προσφέρει τας εξ αίματος σπονδάς αυτών,
ουδέ θέλω λάβει εις τα χείλη μου τα ονόματα αυτών. **5**
Ο Κύριος είναι η μερίς της κληρονομίας μου και του
ποτηρίου μου· συ διαφυλάττεις τον κλήρόν μου. **6**

Αι μερίδες μου έπεσον εις τόπους τερπνούς· έλαβον
ώραιοτάτην κληρονομίαν. 7 Θέλω ευλογεί τον Κύριον
τον νουθετήσαντά με· έτι και εν καιρώ νυκτός με
διδάσκουσιν οι νεφροί μου. 8 Ενώπιόν μου είχον τον
Κύριον διαπαντός· διότι είναι εκ δεξιών μου, διά να
μη σαλευθώ. 9 Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου και
ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει
αναπαυθή επ' ελπίδι. 10 Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει
την ψυχήν μου εν τω άδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Οσιόν
σου να ίδη διαφθοράν. (Sheol h7585) 11 Εφανέρωσας εις
εμέ την οδόν της ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το
πρόσωπόν σου· τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά
σου.

17 «Προσευχή του Δαβίδ.» Άκουσον, Κύριε, το
δίκαιον· πρόσεξον εις την δέησίν μου· ακροάσθητι
την προσευχήν μου, την γινομένην ουχί με χείλη
δόλια. 2 Ας εξέλθη η κρίσις μου παρά του προσώπου
σου· οι οφθαλμοί σου ας ίδωσι την ευθύτητα. 3
Ηρεύνησας την καρδίαν μου· επεσκέφθης αυτήν εν
καιρώ νυκτός· εδοκίμασάς με και δεν ηύρες ουδέν εν
εμοί· ο στοχασμός μου δεν είναι διάφορος των λόγων
μου. 4 Ως προς τα έργα των ανθρώπων, εγώ διά των
λόγων των χειλέων σου εφυλάχθην από των οδών των
παρανόμων. 5 Στήριξον τα διαβήματά μου εν ταις οδοίς
σου, διά να μη σαλευθώσιν οι πόδες μου. 6 Εγώ σε
επεκαλέσθην, Θεέ, διότι θέλεις μου εισακούσει· Κλίνον
εις εμέ το ωτίον σου, άκουσον τους λόγους μου. 7
Θαυμάστωσον τα ελέη σου, συ ο σώζων τους ελπίζοντας
επί σε εκ των επανισταμένων κατά της δεξιάς σου.
8 Φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· κρύψον με υπό
την σκιάν των πτερύγων σου 9 απ' έμπροσθεν των
ασεβών των ταλαιπωρούντων με· οι εχθροί της ψυχής
μου με περιεκύκλωσαν. 10 Υπερεπάχυναν· το στόμα
αυτών λαλεί υπερήφανα. 11 Τώρα περιεκύκλωσαν
τα διαβήματα ημών· προσήλωσαν τους οφθαλμούς
αυτών διά να κρημνίσωσιν ημάς κατά γής· 12 Ως λέων
επιθυμών να κατασπαράξη· και ως σκύμνος, καθήμενος
εν αποκρύφοις. 13 Ανάστηθι, Κύριε· πρόφθασον αυτόν,
υποσκέλισον αυτόν· ελευθέρωσον την ψυχήν μου από
του ασεβούς, όστις είναι η ρομφαία σου· 14 Από
ανθρώπων, Κύριε, της χειρός σου· από ανθρώπων του
κόσμου, οίτινες λαμβάνουσι την μερίδα αυτών εν ταύτη
τη ζωή, και των οποίων την κοιλίαν γεμίζεις από των
θησαυρών σου· εχόρτασαν τους υιούς, και αφίνουσι τα
υπόλοιπα αυτών εις τους εγγόνους αυτών. 15 Εγώ δε εν
δικαιοσύνη θέλω ιδεί το πρόσωπόν σου· θέλω χορτασθή
από της θεωρίας σου, όταν εξεγερθώ.

18 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ
δούλου του Κυρίου, όστις ελάλησε προς τον
Κύριον τους λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν
ηλευθέρωσεν αυτόν ο Κύριος εκ της χειρός πάντων των
εχθρών αυτού και εκ της χειρός του Σαούλ· και είπε, »
Θέλω σε αγαπά, Κύριε, η ισχύς μου. 2 Ο Κύριος είναι
πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου· Θεός
μου, βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και
το κέρας της σωτηρίας μου· υψηλός πύργος μου. 3 Θέλω
επικαλεσθή τον αξιΰμνητον Κύριον, και εκ των εχθρών
μου θέλω σωθή. 4 Πόνοι θανάτου με περιεκύκλωσαν,
και χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαξαν· 5 Πόνοι του
άδου με περιεκύκλωσαν, παγίδες θανάτου με έφθασαν.
(Sheol h7585) 6 Εν τη στενοχωρία μου επεκαλέσθην τον
Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα. Ήκουσεν εκ του
ναού αυτού της φωνής μου, και η κραυγή μου ήλθεν
ενώπιον αυτού εις τα ώτα αυτού. 7 Τότε εσαλεύθη
και έντρομος έγεινεν η γη, και τα θεμέλια των ορέων
εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. 8 Καπνός
ανέβαινεν εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγον
εκ του στόματος αυτού· άνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού.
9 Και έκλινε τους ουρανούς και κατέβη, και γνόφος
υπό τους πόδας αυτού. 10 Και επέβη επί χερουβείμ
και επετάσθη· και επέταξεν επί πτερύγων ανέμων. 11
Έθεσε το σκότος απόκρυφον τόπον αυτού· η σκηνή
αυτού, πέριξ αυτού ήσαν ύδατα σκοτεινά, νέφη πυκνά
των αέρων. 12 Εκ της λάμψεως της έμπροσθεν αυτού
διήλθον τα νέφη αυτού, χάλαζα και άνθρακες πυρός. 13
Και εβρόντησεν εν ουρανοίς ο Κύριος, και ο Ύψιστος
έδωκε την φωνήν αυτού· χάλαζα και άνθρακες πυρός.
14 Και απέστειλε τα βέλη αυτού και εσκόρπισεν αυτούς·
και αστραπάς επλήθυνε και συνετάραξεν αυτούς. 15 Και
εφάνησαν τα βάθη των υδάτων και ανεκαλύφθησαν
τα θεμέλια της οικουμένης, από της επιτιμήσεώς σου,
Κύριε, από του φυσήματος της πνοής των μυκτήρων
σου. 16 Εξαπέστειλεν εξ ύψους· έλαβέ με· είλκυσέ με εξ
υδάτων πολλών. 17 Ηλευθέρωσέ με εκ του δυνατού
εχθρού μου, και εκ των μισούντων με, διότι ήσαν
δυνατώτεροί μου. 18 Προέφθασάν με εν τη ημέρα της
θλίψεώς μου· αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά
μου· 19 και εξήγαγέ με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσέ με
διότι ηυδόκησεν εις εμέ. 20 Αντήμειψέ με ο Κύριος κατά
την δικαιοσύνην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών
μου ανταπέδωκεν εις εμέ. 21 Διότι εφύλαξα τας οδούς
του Κυρίου, και δεν ησέβησα εκκλίνας από του Θεού
μου. 22 Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν έμπροσθέν
μου, και τα διατάγματα αυτού δεν απεμάκρυνα απ' εμού·
23 και εστάθην άμεμπτος προς αυτόν, και εφυλάχθην
από της ανομίας μου. 24 Και ανταπέδωκεν εις εμέ ο
Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, κατά την καθαρότητα
των χειρών μου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. 25
Μετά οσίου όσιος θέλεις είσθαι· μετά ανδρός τελείου
τέλειος θέλεις είσθαι· 26 μετά καθαρού, καθαρός θέλεις
είσθαι· και μετά διεστραμμένου διεστραμμένως θέλεις
φερθή. 27 Διότι συ θέλεις σώσει λαόν τεθλιμμένον·
οφθαλμούς δε υπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. 28
Διότι συ θέλεις φωτίσει τον λύχνον μου· Κύριος ο Θεός
μου θέλει φωτίσει το σκότος μου. 29 Διότι διά σου
θέλω διασπάσει στράτευμα, και διά του Θεού μου θέλω
υπερπηδήσει τείχος. 30 Του Θεού, η οδός αυτού είναι
άμωμος· ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος· είναι
ασπίς πάντων των ελπιζόντων επ' αυτόν. 31 Διότι τις
Θεός πλην του Κυρίου; και τις φρούριον πλην του Θεού
ημών; 32 Ο Θεός είναι ο περιζωννύων με δύναμιν,
και καθιστών άμωμον την οδόν μου. 33 Κάμνει τους
πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους
υψηλούς τόπους μου. 34 Διδάσκει τας χείρας μου εις
πόλεμον, και έκαμε τόξον χαλκούν τους βραχίονάς μου.
35 Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου·

και η δεξιά σου με υπεστήριξε και η αγαθότης σου με
εμεγάλυνεν. 36 Επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω
μου, και οι πόδες μου δεν εκλονίσθησαν. 37 Κατεδίωξα
τους εχθρούς μου και έφθασα αυτούς· και δεν επέστρεψα
εωσού συνετέλεσα αυτούς. 38 Συνέτριψα αυτούς και
δεν ηδυνήθησαν να ανεγερθώσιν· έπεσον υπό τους
πόδας μου. 39 Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον·
συνέκαμψας υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ.
40 Και έκαμες τους εχθρούς μου να τρέψωσιν εις εμέ τα
νώτα, και εξωλόθρευσα τους μισούντάς με. 41 Εβόησαν,
και ουδείς ο σώζων· προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν
αυτών. 42 Και κατελέπτυνα αυτούς ως κόνιν κατά
πρόσωπον ανέμου· απετίναξα αυτούς ως τον πηλόν των
οδών. 43 Ηλευθέρωσάς με εκ των αντιλογιών του λαού·
κατέστησάς με κεφαλήν εθνών· λαός, τον οποίον δεν
εγνώρισα, εδούλευσεν εις εμέ. 44 Μόλις ήκουσαν, και
υπήκουσαν εις εμέ· ξένοι υπετάχθησαν εις εμέ. 45 Ξένοι
παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων
τόπων αυτών. 46 Ζη Κύριος, και ευλογημένον το
φρουριόν μου· και ας υψωθή ο Θεός της σωτηρίας
μου· 47 ο Θεός ο εκδικών με και υποτάσσων λαούς
υποκάτω μου· 48 όστις με ελευθερόνει εκ των εχθρών
μου. Ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων
επ' εμέ· ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδίκου. 49 Διά
τούτο θέλω σε υμνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών, και εις
το όνομά σου θέλω ψάλλει. 50 Αυτός μεγαλύνει τας
σωτηρίας του βασιλέως αυτού, και κάμνει έλεος εις τον
κεχρισμένον αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα
αυτού έως αιώνος.

19 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και
το στερέωμα αναγγέλλει το έργον των χειρών αυτού.
2 Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νυξ
προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν. 3 Δεν είναι λαλιά
ουδέ λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούεται. 4 Εις
πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών και έως των
περάτων της οικουμένης οι λόγοι αυτών. Εν αυτοίς
έθεσε σκηνήν διά τον ήλιον· 5 και ούτος εξέρχεται
ως νυμφίος εκ του θαλάμου αυτού· αγάλλεται ως ο
ανδρείος εις το να τρέξη το στάδιον· 6 απ' άκρου του
ουρανού είναι η έξοδος αυτού· και το κατάντημα αυτού
έως άκρου αυτού· και δεν κρύπτεται ουδέν από της
θερμότητος αυτού. 7 Ο νόμος του Κυρίου είναι άμωμος,
επιστρέφων ψυχήν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή,
σοφίζουσα τον απλούν· 8 τα διατάγματα του Κυρίου
ευθέα, ευφραίνοντα καρδίαν· η εντολή του Κυρίου
λαμπρά, φωτίζουσα οφθαλμούς· 9 ο φόβος του Κυρίου
καθαρός, διαμένων εις τον αιώνα· αι κρίσεις του Κυρίου
αληθιναί, δίκαιαι εν ταυτώ· 10 πλέον επιθυμηταί παρά
το χρυσίον, μάλιστα παρά πλήθος καθαρού χρυσίου,
και γλυκύτεραι υπέρ το μέλι και τους σταλαγμούς
της κηρήθρας. 11 Ο δούλός σου μάλιστα νουθετείται
δι' αυτών· εις την τήρησιν αυτών η ανταμοιβή είναι
μεγάλη. 12 Τις συναισθάνεται τα εαυτού αμαρτήματα;
καθάρισόν με από των κρυφίων αμαρτημάτων. 13 Και
έτι προφύλαξον τον δούλον σου από υπερηφανιών·
ας μη με κυριεύσωσι· τότε θέλω είσθαι τέλειος, και
θέλω καθαρισθή από μεγάλης παρανομίας. 14 Ας ήναι
ευάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της
καρδίας μου ενώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου και
λυτρωτά μου.

20 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Ο Κύριος να σου υπακούση εν ημέρα θλίψεως το
όνομα του Θεού του Ιακώβ να σε υπερασπίση. 2 Να
σοι εξαποστείλη βοήθειαν εκ του αγιαστηρίου και εκ
της Σιών να σε υποστηρίξη. 3 Να ενθυμηθή πάσας τας
προσφοράς σου και να προσδεχθή το ολοκαύτωμά σου.
Διάψαλμα. 4 Να σοι δώση κατά την καρδίαν σου και
να εκπληρώση πάσαν βουλήν σου. 5 Εις την σωτηρίαν
σου θέλομεν χαρή· και εις το όνομα του Θεού ημών
θέλομεν υψώσει τας σημαίας· ο Κύριος να εκπληρώση
πάντα τα αιτήματά σου. 6 Τώρα εγνώρισα ότι έσωσεν ο
Κύριος τον χριστόν αυτού· θέλει εισακούσει αυτού εκ
του ουρανού της αγιότητος αυτού· η σωτηρία της δεξιάς
αυτού γίνεται εν δυνάμει. 7 Οι μεν εις αμάξας, οι δε
εις ίππους, αλλ' ημείς εις το όνομα Κυρίου του Θεού
ημών θέλομεν καυχάσθαι· 8 ούτοι συνεκάμφθησαν
και έπεσον· ημείς δε ανέστημεν και ανωρθώθημεν. 9
Κύριε, σώσον τον βασιλέα· και εισάκουσον ημών, καθ'
ην ημέραν σε επικαλεσθώμεν.

21 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Κύριε, εν τη δυνάμει σου θέλει ευφραίνεσθαι
ο βασιλεύς· και πόσον θέλει υπεραγάλλεσθαι εν τη
σωτηρία σου. 2 Την επιθυμίαν της καρδίας αυτού
έδωκας εις αυτόν, και της αιτήσεως των χειλέων αυτού
δεν εστέρησας αυτόν. Διάψαλμα. 3 Διότι προέφθασας
αυτόν εν ευλογίαις αγαθότητος· έθεσας επί την κεφαλήν
αυτού στέφανον εκ καθαρού χρυσίου. 4 Ζωήν σε
εζήτησε, και έδωκας εις αυτόν μακρότητα ημερών εις
αιώνα αιώνος. 5 Μεγάλη η δόξα αυτού διά της σωτηρίας
σου· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν έθεσας επ' αυτόν. 6 Διότι
έθεσας αυτόν ευλογίαν εις τον αιώνα· υπερεύφρανας
αυτόν διά του προσώπου σου. 7 Διότι ο βασιλεύς ελπίζει
επί τον Κύριον, και διά του ελέους του Υψίστου δεν
θέλει σαλευθή. 8 Η χειρ σου θέλει ευρεί πάντας τους
εχθρούς σου· η δεξιά σου θέλει ευρεί τους μισούντάς
σε. 9 Θέλεις κάμει αυτούς ως κάμινον πυρός εν τω
καιρώ της οργής σου· ο Κύριος θέλει καταπίει αυτούς εν
τω θυμώ αυτού· και πυρ θέλει καταφάγει αυτούς. 10
Θέλεις αφανίσει από της γης τον καρπόν αυτών, και το
σπέρμα αυτών από των υιών των ανθρώπων. 11 Διότι
εμηχανεύθησαν κακά εναντίον σου· διελογίσθησαν
βουλήν, αλλά δεν ίσχυσαν. 12 Διά τούτο θέλεις κάμει
αυτούς να τρέψωσι τα νώτα, όταν επί τας χορδάς σου
ετοιμάσης τα βέλη σου κατά του προσώπου αυτών. 13
Υψώθητι, Κύριε, εν τη δυνάμει σου· θέλομεν υμνεί και
ψαλμωδεί την δύναμίν σου.

22 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αγέλεθ Σάχαρ.
Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με
εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας
μου και από των λόγων των στεναγμών μου; 2 Θεέ μου,
κράζω την ημέραν, και δεν αποκρίνεσαι· και την νύκτα,
και δεν σιωπώ. 3 Συ δε ο Άγιος κατοικείς μεταξύ των
επαίνων του Ισραήλ. 4 Επί σε ήλπισαν οι πατέρες ημών·
ήλπισαν, και ηλευθέρωσας αυτούς. 5 Προς σε έκραξαν

και εσώθησαν· επί σε ήλπισαν και δεν κατησχύνθησαν.
6 Εγώ δε είμαι σκώληξ και ουχί άνθρωπος· όνειδος
ανθρώπων και εξουθένημα του λαού. **7** Με εμυκτήρισαν
πάντες οι βλέποντές με· ανοίγουσι τα χείλη, κινούσι
την κεφαλήν, λέγοντες, **8** Ήλπισεν επί τον Κύριον·
ας ελευθερώση αυτόν· ας σώση αυτόν, επειδή θέλει
αυτόν. **9** Αλλά συ είσαι ο εκσπάσας με εκ της κοιλίας·
η ελπίς μου από των μαστών της μητρός μου. **10** Επί
σε ερρίφθην εκ μήτρας· εκ κοιλίας της μητρός μου
συ είσαι ο Θεός μου. **11** Μη απομακρυνθής απ' εμού·
διότι η θλίψις είναι πλησίον· διότι ουδείς ο βοηθών.
12 Ταύροι πολλοί με περιεκύκλωσαν· ταύροι δυνατοί
εκ Βασάν με περιεστοίχισαν. **13** Ήνοιξαν επ' εμέ το
στόμα αυτών, ως λέων αρπάζων και βρυχόμενος. **14**
Εξεχύθην ως ύδωρ, και εξηρθρώθησαν πάντα τα οστά
μου· η καρδία μου έγεινεν ως κηρίον, κατατήκεται εν
μέσω των εντοσθίων μου. **15** Η δύναμίς μου εξηράνθη
ως όστρακον, και η γλώσσα μου εκολλήθη εις τον
λάρυγγά μου· και συ με κατεβίβασας εις το χώμα του
θανάτου. **16** Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν· σύναξις
πονηρευομένων με περιέκλεισεν· ετρύπησαν τας χείρας
μου και τους πόδας μου· **17** Δύναμαι να αριθμήσω πάντα
τα οστά μου· ούτοι με ενατενίζουσι και με παρατηρούσι.
18 Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς· και επί
τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. **19** Αλλά συ, Κύριε,
μη απομακρυνθής· συ, η δύναμίς μου, σπεύσον εις
βοήθειάν μου. **20** Ελευθέρωσον από ρομφαίας την
ψυχήν μου την μεμονωμένην μου από δυνάμεως κυνός.
21 Σώσόν με εκ στόματος λέοντος και εισάκουσόν μου,
ελευθερόνων με από κεράτων μονοκερώτων. **22** Θέλω
διηγείσθαι το όνομά σου προς τους αδελφούς μου· εν
μέσω συνάξεως θέλω σε επαινεί. **23** Οι φοβούμενοι τον
Κύριον, αινείτε αυτόν· άπαν το σπέρμα Ιακώβ, δοξάσατε
αυτόν· και φοβήθητε αυτόν, άπαν το σπέρμα Ισραήλ. **24**
Διότι δεν εξουθένωσε και δεν απεστράφη την θλίψιν
του τεθλιμμένου, και δεν έκρυψε το πρόσωπον αυτού
απ' αυτού· και ότε εβόησε προς αυτόν, εισήκουσεν.
25 Από σου θέλει αρχίζει η αίνεσίς μου εν εκκλησία
μεγάλη· θέλω αποδώσει τας ευχάς μου ενώπιον των
φοβουμένων αυτόν. **26** Οι τεθλιμμένοι θέλουσι φάγει
και θέλουσι χορτασθή· θέλουσιν αινέσει τον Κύριον οι
εκζητούντες αυτόν· η καρδία σας θέλει ζη εις τον αιώνα.
27 Θέλουσιν ενθυμηθή και επιστραφή προς τον Κύριον
πάντα τα πέρατα της γής· και θέλουσι προσκυνήσει
ενώπιόν σου πάσαι αι φυλαί των εθνών. **28** Διότι του
Κυρίου είναι η βασιλεία, και αυτός εξουσιάζει τα έθνη.
29 Θέλουσι φάγει και θέλουσι προσκυνήσει πάντες οι
παχείς της γής· ενώπιον αυτού θέλουσι κλίνει πάντες οι
καταβαίνοντες εις το χώμα· και ουδείς την ζωήν αυτού
θέλει δυνηθή να φυλάξη. **30** Οι μεταγενέστεροι θέλουσι
δουλεύσει αυτόν· θέλουσιν αναγραφή εις τον Κύριον
ως γενεά αυτού. **31** Θέλουσιν ελθεί και αναγγείλει
την δικαιοσύνην αυτού, προς λαόν, όστις μέλλει να
γεννηθή· διότι αυτός έκαμε τούτο.

23 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου·
δεν θέλω στερηθή ουδενός. **2** Εις βοσκάς χλοεράς
με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν.
3 Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ώδήγησε διά τρίβων
δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. **4** Και εν
κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω
φοβηθή κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και
η βακτηρία σου, αύται με παρηγορούσιν. **5** Ητοίμασας
έμπροσθέν μου τράπεζαν απέναντι των εχθρών μου·
ήλειψας εν ελαίω την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου
υπερχειλίζει. **6** Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουσι με
ακολουθεί πάσας τας ημέρας της ζωής μου· και θέλω
κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

24 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Του Κυρίου είναι η γη και το
πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και οι κατοικούντες
εν αυτή. **2** Διότι αυτός εθεμελίωσεν αυτήν επί των
θαλασσών, και εστερέωσεν αυτήν επί των ποταμών. **3**
Τις θέλει αναβή εις το όρος του Κυρίου; και τις θέλει
σταθή εν τω τόπω τω αγίω αυτού; **4** Ο αθώος τας
χείρας και ο καθαρός την καρδίαν· όστις δεν έδωκεν
εις ματαιότητα την ψυχήν αυτού και δεν ώμοσε μετά
δολιότητος. **5** Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν παρά Κυρίου
και δικαιοσύνην παρά του Θεού της σωτηρίας αυτού.
6 Αύτη είναι η γενεά των εκζητούντων αυτόν, των
ζητούντων το πρόσωπόν σου, Θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα.
7 Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε,
θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης.
8 Τις ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος ο κραταιός
και δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός εν πολέμω. **9** Σηκώσατε,
πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι,
και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **10** Τις είναι
ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος των δυνάμεων·
αυτός είναι ο Βασιλεύς της δόξης. Διάψαλμα.

25 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε, Κύριε, ύψωσα την
ψυχήν μου. **2** Θεέ μου, επί σε ήλπισα· ας μη
καταισχυνθώ, ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθροί μου.
3 Βεβαίως πάντες οι προσμένοντές σε δεν θέλουσι
καταισχυνθή· ας καταισχυνθώσιν οι μωροί παραβάται. **4**
Δείξον μοι, Κύριε, τας οδούς σου· δίδαξόν με τα βήματά
σου. **5** Οδήγησόν με εν τη αληθεία σου και δίδαξόν με·
διότι συ είσαι ο Θεός της σωτηρίας μου· σε προσμένω
όλην την ημέραν. **6** Μνήσθητι, Κύριε, τους οικτιρμούς
σου και τα ελέη σου, διότι είναι απ' αιώνος. **7** Τας
αμαρτίας της νεότητός μου και τας παραβάσεις μου μη
μνησθής· κατά το έλεός σου μνήσθητί μου συ, Κύριε,
ένεκεν της αγαθότητός σου. **8** Αγαθός και ευθύς ο Κύριος·
διά τούτο θέλει διδάξει τους αμαρτωλούς την οδόν. **9**
Θέλει οδηγήσει τους πράους εν κρίσει και θέλει διδάξει
τους πράους την οδόν αυτού. **10** Πάσαι αι οδοί του
Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια εις τους φυλάττοντας
την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού. **11** Ένεκεν
του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρησον την ανομίαν
μου, διότι είναι μεγάλη. **12** Τις είναι ο άνθρωπος
ο φοβούμενος τον Κύριον; αυτόν θέλει διδάξει την
οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξη· **13** Η ψυχή αυτού
θέλει κατοικεί εν αγαθοίς, και το σπέρμα αυτού θέλει
κληρονομήσει την γην. **14** Το απόρρητον του Κυρίου
είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην
αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς. **15** Οι οφθαλμοί
μου είναι διαπαντός προς τον Κύριον, διότι αυτός θέλει
εξαγάγει εκ παγίδος τους πόδας μου. **16** Επίβλεψον επ'
εμέ και ελέησόν με, διότι μεμονωμένος και τεθλιμμένος

είμαι. **17** Αι θλίψεις της καρδίας μου ηύξησαν· εξάγαγέ
με εκ των στενοχωριών μου. **18** Ιδέ την θλίψιν μου και
τον μόχθον μου, και άφες πάσας τας αμαρτίας μου. **19**
Ιδέ τους εχθρούς μου, διότι επληθύνθησαν και μίσος
άδικον με εμίσησαν. **20** Φύλαξον την ψυχήν μου και
σώσον με· ας μη καταισχυνθώ, διότι επί σε ήλπισα.
21 Ακακία και ευθύτης ας με περιφυλάττωσι, διότι σε
προσέμεινα. **22** Λύτρωσον, Θεέ, τον Ισραήλ εκ πασών
των θλίψεων αυτού.

26 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κρίνον με, Κύριε· διότι εγώ
περιεπάτησα εν ακακία μου· και επί τον Κύριον
ήλπισα, και δεν θέλω σαλευθή. **2** Εξέτασόν με, Κύριε,
και δοκίμασόν με· δοκίμασον τους νεφρούς μου και την
καρδίαν μου. **3** Διότι το έλεος σου είναι έμπροσθεν
των οφθαλμών μου· και περιεπάτησα εν τη αληθεία
σου. **4** Δεν εκάθησα μετά ανθρώπων ματαίων· και
μετά υποκριτών δεν θέλω υπάγει. **5** Εμίσησα την
σύναξιν των πονηρευομένων, και μετά ασεβών δεν
θέλω καθήσει. **6** Θέλω νίψει εν αθωότητι τας χείρας
μου και θέλω περικυκλώσει το θυσιαστήριόν σου, Κύριε·
7 διά να κάμω να αντηχήση φωνή αινέσεως, και διά να
διηγηθώ πάντα τα θαυμάσιά σου. **8** Κύριε, ηγάπησα την
κατοίκησιν του οίκου σου και τον τόπον της σκηνής της
δόξης σου. **9** Μη συμπεριλάβης μετά αμαρτωλών την
ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου· **10**
εις των οποίων τας χείρας είναι ανομία, και η δεξιά
αυτών πλήρης δώρων. **11** Αλλ' εγώ θέλω περιπατεί εν
ακακία μου· λύτρωσόν με και ελέησόν με. **12** Ο πους
μου ίσταται εν τη ευθύτητι· εν εκκλησίαις θέλω ευλογεί
τον Κύριον.

27 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι φως μου
και σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθή; ο Κύριος
είναι δύναμις της ζωής μου· από τίνος θέλω δειλιάσει;
2 Ότε επλησίασαν επ' εμέ οι πονηρευόμενοι, διά
να καταφάγωσι την σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι
εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν και έπεσον. **3** Και
αν παραταχθή εναντίον μου στράτευμα, η καρδία μου
δεν θέλει φοβηθή· και αν πόλεμος σηκωθή επ' εμέ,
και τότε θέλω ελπίζει. **4** Εν εζήτησα παρά του Κυρίου,
τούτο θέλω εκζητεί· το να κατοικώ εν τω οίκω του
Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, να θεωρώ
το κάλλος του Κυρίου και να επισκέπτωμαι τον ναόν
αυτού. **5** Διότι εν ημέρα συμφοράς θέλει με κρύψει
εν τη σκηνή αυτού· Θέλει με κρύψει εν τω αποκρύφω
της σκηνής αυτού· θέλει με υψώσει επί βράχον· **6** και
ήδη η κεφαλή μου θέλει υψωθή υπεράνω των εχθρών
μου των περικυκλούντων με· και θέλω θυσιάσει εν τη
σκηνή αυτού θυσίας αλαλαγμού· θέλω υμνεί και θέλω
ψαλμωδεί εις τον Κύριον. **7** Άκουσον, Κύριε, της φωνής
μου, όταν κράζω· και ελέησόν με και εισάκουσόν μου. **8**
Ζητήσατε το πρόσωπόν μου, είπε περί σου η καρδία μου.
Το πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει. **9** Μη κρύψης
απ' εμού το πρόσωπόν σου· μη απορρίψης εν οργή τον
δούλον σου· συ εστάθης βοήθειά μου· μη με αφήσης και
μη με εγκαταλείψης, Θεέ της σωτηρίας μου. **10** Και
αν ο πατήρ μου και η μήτηρ μου με εγκαταλείψωσιν,
ο Κύριος όμως θέλει με προσδεχθή. **11** Δίδαξόν με,
Κύριε, την οδόν σου και οδήγησόν με εν οδώ ευθεία
ένεκεν των εχθρών μου. **12** Μη με παραδώσης εις την
επιθυμίαν των εχθρών μου· διότι ηγέρθησαν κατ' εμού
μάρτυρες ψευδείς και πνέοντες αδικίαν. **13** Ουαί εάν δεν
επίστευον να ίδω τα αγαθά του Κυρίου εν γη ζώντων.
14 Πρόσμενε τον Κύριον· ανδρίζου, και ας κραταιωθή η
καρδία σου· και πρόσμενε τον Κύριον.

28 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε θέλω κράξει, Κύριε·
φρούριόν μου, μη σιωπήσης προς εμέ· μήποτε
σιωπήσης προς εμέ, και ομοιωθώ με τους καταβαίνοντας
εις τον λάκκον. **2** Άκουσον της φωνής των δεήσεών
μου, όταν κράζω προς σε, όταν υψόνω τας χείρας μου
προς τον ναόν τον άγιόν σου. **3** Μη με σύρης μετά των
ασεβών και μετά των εργαζομένων ανομίαν, οίτινες
λαλούντες ειρήνην μετά των πλησίον αυτών, έχουσι
κακίαν εν ταις καρδίαις αυτών. **4** Δος εις αυτούς κατά τα
έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιχειρήσεων
αυτών· κατά τα έργα των χειρών αυτών δος εις αυτούς·
απόδος εις αυτούς την ανταμοιβήν αυτών. **5** Επειδή δεν
προσέχουσιν εις τας πράξεις του Κυρίου και εις τα έργα
των χειρών αυτού, θέλει κατακρημνίσει αυτούς και δεν
θέλει ανοικοδομήσει αυτούς. **6** Ευλογητός ο Κύριος,
διότι ήκουσε της φωνής των δεήσεών μου. **7** Ο Κύριος
είναι δύναμίς μου και ασπίς μου· επ' αυτόν ήλπισεν η
καρδία μου, και εβοηθήθην· διά τούτο ηγαλλίασεν η
καρδία μου, και με τας ωδάς μου θέλω υμνεί αυτόν. **8** Ο
Κύριος είναι δύναμις του λαού αυτού· αυτός είναι και
υπεράσπισις της σωτηρίας του κεχρισμένου αυτού. **9**
Σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν
σου· και ποίμαινε αυτούς και ύψωσον αυτούς έως
αιώνος.

29 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Απόδοτε εις τον Κύριον,
υιοί των δυνατών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν
και κράτος. **2** Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν
του ονόματος αυτού· προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω
μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού. **3** Η φωνή του Κυρίου
είναι επί των υδάτων· ο Θεός της δόξης βροντά· ο Κύριος
είναι επί υδάτων πολλών. **4** Η φωνή του Κυρίου είναι
δυνατή· η φωνή του Κυρίου είναι μεγαλοπρεπής. **5**
Η φωνή του Κυρίου συντρίβει κέδρους· και συντρίβει
Κύριος τας κέδρους του Λιβάνου· **6** Και κάμνει αυτάς να
σκιρτώσιν ως μόσχος τον Λίβανον και το Σιριών ως
νέος μονόκερως. **7** Η φωνή του Κυρίου καταδιαιρεί
τας φλόγας του πυρός. **8** Η φωνή του Κυρίου σείει την
έρημον· ο Κύριος σείει την έρημον Κάδης. **9** Η φωνή του
Κυρίου κάμνει να κοιλοπονώσιν αι έλαφοι και γυμνόνει
τα δάση· εν δε τω ναώ αυτού πας τις κηρύττει την δόξαν
αυτού. **10** Ο Κύριος κάθηται επί τον κατακλυσμόν· και
κάθηται ο Κύριος Βασιλεύς εις τον αιώνα. **11** Ο Κύριος
θέλει δώσει δύναμιν εις τον λαόν αυτού· ο Κύριος θέλει
ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνη.

30 «Ψαλμός ωδής εις τον εγκαινιασμόν του οίκου
του Δαβίδ.» Θέλω σε μεγαλύνει, Κύριε· διότι συ
με ανύψωσας, και δεν εύφρανας τους εχθρούς μου
επ' εμέ. **2** Κύριε ο Θεός μου, εβόησα προς σε, και
με εθεράπευσας. **3** Κύριε, ανεβίβασας εξ άδου την
ψυχήν μου· μ' εφύλαξας την ζωήν, διά να μη καταβώ

εις τον λάκκον. (Sheol h7585) 4 Ψαλμωδήσατε εις τον
Κύριον, οι όσιοι αυτού, και υμνείτε την μνήμην της
αγιωσύνης αυτού. 5 Διότι η οργή αυτού διαρκεί μίαν
μόνην στιγμήν· ζωή όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού· το
εσπέρας δύναται να συγκατοικήση κλαυθμός, αλλά το
πρωΐ έρχεται αγαλλίασις. 6 Εγώ δε είπα εν τη ευτυχία
μου, δεν θέλω σαλευθή εις τον αιώνα. 7 Κύριε, διά της
ευμενείας σου εστερέωσας το όρος μου. Απέκρυψας το
πρόσωπόν σου, και εταράχθην. 8 Προς σε, Κύριε, έκραξα·
και προς τον Κύριον εδεήθην. 9 Τις ωφέλεια εν τω
αίματί μου, εάν καταβώ εις τον λάκκον; μήπως θέλει σε
υμνεί ο κονιορτός; θέλει αναγγέλλει την αλήθειάν σου;
10 Άκουσον, Κύριε, και ελέησόν με· Κύριε, γενού βοηθός
μου. 11 Μετέβαλες εις εμέ τον θρήνόν μου εις χαράν·
έλυσας τον σάκκόν μου και με περιέζωσας ευφροσύνην·
12 διά να ψαλμωδή εις σε η δόξα μου και να μη σιωπά.
Κύριε ο Θεός μου, εις τον αιώνα θέλω σε υμνεί.

31 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Επί σε, Κύριε, ήλπισα ας μη καταισχυνθώ εις τον
αιώνα· εν τη δικαιοσύνη σου σώσον με. 2 Κλίνον εις
εμέ το ωτίον σου· τάχυνον να με ελευθερώσης· γενού
εις εμέ ισχυρός βράχος· οίκος καταφυγής, διά να με
σώσης. 3 Διότι πέτρα μου και φρούριόν μου είσαι· και
ένεκεν του ονόματός σου οδήγησόν με και διάθρεψόν
με. 4 Εκβαλέ με εκ της παγίδος, την οποίαν έκρυψαν
δι' εμέ· διότι είσαι η δύναμίς μου. 5 Εις τας χείρας σου
παραδίδω το πνεύμά μου· συ με ελύτρωσας, Κύριε ο
Θεός της αληθείας. 6 Εμίσησα τους προσέχοντας εις τας
ματαιότητας του ψεύδους· εγώ δε επί τον Κύριον ελπίζω.
7 Θέλω αγάλλεσθαι και ευφραίνεσθαι εις το έλεός σου·
διότι είδες την θλίψιν μου, εγνώρισας την ψυχήν μου
εν στενοχωρίαις, 8 και δεν με συνέκλεισας εις την χείρα
του εχθρού· έστησας εν ευρυχωρία τους πόδας μου. 9
Ελέησόν με, Κύριε, διότι είμαι εν θλίψει· εμαράνθη από
της λύπης ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η κοιλία
μου. 10 Διότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου και τα
έτη μου εν στεναγμοίς· ησθένησεν από ταλαιπωρίας
μου η δύναμίς μου, και τα οστά μου κατεφθάρησαν.
11 Εις πάντας τους εχθρούς μου έγεινα όνειδος και
εις τους γείτονάς μου σφόδρα, και φόβος εις τους
γνωστούς μου· οι βλέποντές με έξω έφευγον απ' εμού.
12 Ελησμονήθην από της καρδίας ως νεκρός· έγεινα ως
σκεύος συντετριμμένον. 13 Διότι ήκουσα τον ονειδισμόν
πολλών· φόβος ήτο πανταχόθεν· ότε συνεβουλεύθησαν
κατ' εμού· εμηχανεύθησαν να αφαιρέσωσι την ζωήν
μου. 14 Αλλ' εγώ επί σε, Κύριε, ήλπισα· είπα, συ είσαι ο
Θεός μου. 15 Εις τας χείρας σου είναι οι καιροί μου·
λύτρωσόν με εκ χειρός των εχθρών μου και εκ των
καταδιωκόντων με. 16 Επίφανον το πρόσωπον σου
επί τον δούλον σου· σώσον με εν τω ελέει σου. 17
Κύριε, ας μη καταισχυνθώ, διότι σε επεκαλέσθην· ας
καταισχυνθώσιν οι ασεβείς, ας σιωπήσωσιν εν τω άδη.
(Sheol h7585) 18 Άλαλα ας γείνωσι τα χείλη τα δόλια, τα
λαλούντα σκληρώς κατά του δικαίου εν υπερηφανία
και καταφρονήσει. 19 Πόσον μέγάλη είναι η αγαθότης
σου, την οποίαν εφύλαξας εις τους φοβουμένους σε
και ενήργησας εις τους ελπίζοντας επί σε έμπροσθεν
των υιών των ανθρώπων. 20 Θέλεις κρύψει αυτούς
εν αποκρύφω του προσώπου σου από της αλαζονείας
των ανθρώπων· θέλεις κρύψει αυτούς εν σκηνή από
της αντιλογίας των γλωσσών. 21 Ευλογητός ο Κύριος,
διότι εθαυμάστωσε το έλεος αυτού προς εμέ εν πόλει
οχυρά. 22 Εγώ δε είπα εν τη εκπλήξει μου, Απερρίφθην
απ' έμπροσθεν των οφθαλμών σου· πλην συ ήκουσας
της φωνής των δεήσεών μου, ότε εβόησα προς σε. 23
Αγαπήσατε τον Κύριον, πάντες οι όσιοι αυτού· ο Κύριος
φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις
τους πράττοντας την υπερηφανίαν. 24 Ανδρίζεσθε, και
ας κραταιωθή η καρδία σας, πάντες οι ελπίζοντες επί
Κύριον.

32 «Ψαλμός του Δαβίδ. Μασχίλ.» Μακάριος εκείνος,
του οποίου συνεχωρήθη η παράβασις, του οποίου
εσκεπάσθη η αμαρτία. 2 Μακάριος ο άνθρωπος, εις τον
οποίον ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομίαν και εις του
οποίου το πνεύμα δεν υπάρχει δόλος. 3 Ότε απεσιώπησα,
επαλαιώθησαν τα οστά μου εκ του ολολυγμού μου όλην
την ημέραν. 4 Επειδή ημέραν και νύκτα εβαρύνθη η
χειρ σου επ' εμέ· η υγρότης μου μετεβλήθη εις θερινήν
ξηρασίαν. Διάψαλμα. 5 Την αμαρτίαν μου εφανέρωσα
προς σε, και την ανομίαν μου δεν έκρυψα· είπα, Εις τον
Κύριον θέλω εξομολογηθή τας παραβάσεις μου· και συ
συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα.
6 Διά τούτο πας όσιος θέλει προσεύχεσθαι προς σε εν
καιρώ προσήκοντι· βεβαίως εν κατακλυσμώ πολλών
υδάτων ταύτα δεν θέλουσιν εγγίζει εις αυτόν. 7 Συ είσαι η
σκέπη μου· θέλεις με φυλάττει από θλίψεως· αγαλλίασιν
λυτρώσεως θέλεις με περικυκλόνει. Διάψαλμα. 8 Εγώ
θέλω σε συνετίσει και θέλω σε διδάξει την οδόν, εις
την οποίαν πρέπει να περιπατής· θέλω σε συμβουλεύει·
επί σε θέλει είσθαι ο οφθαλμός μου. 9 Μη γίνεσθε ως
ίππος, ως ημίονος, εις τα οποία δεν υπάρχει σύνεσις·
των οποίων το στόμα πρέπει να κρατήται εν κημώ και
χαλινώ, άλλως δεν ήθελον πλησιάζει εις σε. 10 Πολλαί
αι μάστιγες του ασεβούς· τον δε ελπίζοντα επί Κύριον
έλεος θέλει περικυκλώσει. 11 Ευφραίνεσθε εις τον
Κύριον και αγάλλεσθε, δίκαιοι· και αλαλάξατε, πάντες
οι ευθείς την καρδίαν.

33 Αγάλλεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω· εις τους ευθείς
αρμόζει η αίνεσις. 2 Υμνείτε τον Κύριον εν κιθάρα·
εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω ψαλμωδήσατε εις αυτόν. 3
Ψάλλετε εις αυτόν άσμα νέον· καλώς σημαίνετε τα
όργανά σας εν αλαλαγμώ. 4 Διότι ευθύς είναι ο λόγος
του Κυρίου, και πάντα τα έργα αυτού μετά αληθείας.
5 Αγαπά δικαιοσύνην και κρίσιν· από του ελέους του
Κυρίου είναι πλήρης η γη. 6 Με τον λόγον του Κυρίου
έγειναν οι ουρανοί, και διά της πνοής του στόματος
αυτού πάσα η στρατιά αυτών. 7 Συνήγαγεν ως σωρόν τα
ύδατα της θαλάσσης· έβαλεν εις αποθήκας τας αβύσσους.
8 Ας φοβηθή τον Κύριον πάσα η γή· ας τρομάξωσιν απ'
αυτού πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης. 9 Διότι αυτός
είπε, και έγεινεν· αυτός προσέταξε, και εστερεώθη. 10 Ο
Κύριος ματαιόνει την βουλήν των εθνών, ανατρέπει
τους διαλογισμούς των λαών. 11 Η βουλή του Κυρίου
μένει εις τον αιώνα· οι λογισμοί της καρδίας αυτού εις
γενεάν και γενεάν. 12 Μακάριον το έθνος, του οποίου ο

Θεός είναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά
κληρονομίαν αυτού. **13** Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού·
είδε πάντας τους υιούς των ανθρώπων. **14** Εκ του τόπου
της κατοικήσεως αυτού θεωρεί πάντας τους κατοίκους
της γης. **15** Εξ ίσου έπλασε τας καρδίας αυτών· γνωρίζει
πάντα τα έργα αυτών. **16** Δεν σώζεται βασιλεύς διά
πλήθους στρατεύματος· ο δυνατός δεν ελευθερούται διά
της μεγάλης αυτού ανδρείας. **17** Μάταιος ο ίππος προς
σωτηρίαν· και διά της πολλής αυτού δυνάμεως δεν θέλει
σώσει. **18** Ιδού, ο οφθαλμός του Κυρίου είναι επί τους
φοβουμένους αυτόν· επί τους ελπίζοντας επί το έλεος
αυτού· **19** διά να ελευθερώση εκ θανάτου την ψυχήν
αυτών, και εν καιρώ πείνης να διαφυλάξη αυτούς εις
ζωήν. **20** Η ψυχή ημών προσμένει τον Κύριον· αυτός
είναι βοηθός ημών και ασπίς ημών. **21** Διότι εις αυτόν
θέλει ευφρανθή η καρδία ημών, επειδή επί το όνομα
αυτού το άγιον ηλπίσαμεν. **22** Γένοιτο, Κύριε, το έλεός
σου εφ' ημάς, καθώς ηλπίσαμεν επί σε.

34 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε μετέβαλε τον τρόπον
αυτού έμπροσθεν του Αβιμέλεχ· ούτος δε απέλυσεν
αυτόν, και απήλθε.» Θέλω ευλογεί τον Κύριον εν παντί
καιρώ· η αίνεσις αυτού θέλει είσθαι διαπαντός εν τω
στόματί μου. **2** Εις τον Κύριον θέλει καυχάσθαι η
ψυχή μου· οι ταπεινοί θέλουσιν ακούσει, και θέλουσι
χαρή. **3** Μεγαλύνατε τον Κύριον μετ' εμού, και
ας υψώσωμεν ομού το όνομα αυτού. **4** Εξεζήτησα
τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των
φόβων μου με ηλευθέρωσεν. **5** Απέβλεψαν προς
αυτόν και εφωτίσθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν
κατησχύνθησαν. **6** Ούτος ο πτωχός έκραξε, και ο Κύριος
εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν
αυτόν. **7** Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των
φοβουμένων αυτόν και ελευθερόνει αυτούς. **8** Γεύθητε
και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος· μακάριος ο άνθρωπος ο
ελπίζων επ' αυτόν. **9** Φοβήθητε τον Κύριον, οι άγιοι
αυτού· διότι δεν υπάρχει στέρησις εις τους φοβουμένους
αυτόν. **10** Οι πλούσιοι πτωχεύουσι και πεινώσιν· αλλ'
οι εκζητούντες τον Κύριον δεν στερούνται ουδενός
αγαθού. **11** Έλθετε, τέκνα, ακούσατέ μου· τον φόβον
του Κυρίου θέλω σας διδάξει. **12** Τις είναι ο άνθρωπος
όστις θέλει ζωήν, αγαπά ημέρας, διά να ίδη καλόν; **13**
Φύλαττε την γλώσσαν σου από κακού, και τα χείλη σου
από του να λαλώσι δόλον· **14** Έκκλινον από του κακού
και πράττε το αγαθόν· ζήτει ειρήνην και κυνήγει αυτήν.
15 Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους, και
τα ώτα αυτού εις την κραυγήν αυτών. **16** Το πρόσωπον
του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακόν, διά να
αφανίση από της γης το μνημόσυνον αυτών. **17** Έκραξαν
οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των
θλίψεων αυτών ελευθέρωσεν αυτούς. **18** Ο Κύριος είναι
πλησίον των συντετριμμένων την καρδίαν, και σώζει
τους ταπεινούς το πνεύμα. **19** Πολλαί αι θλίψεις του
δικαίου, αλλ' εκ πασών τούτων θέλει ελευθερώσει
αυτόν ο Κύριος. **20** Αυτός φυλάττει πάντα τα οστά
αυτού· ουδέν εκ τούτων θέλει συντριφθή. **21** Η κακία
θέλει θανατώσει τον αμαρτωλόν· και οι μισούντες τον
δίκαιον θέλουσιν απολεσθή. **22** Ο Κύριος λυτρόνει την
ψυχήν των δούλων αυτού, και δεν θέλουσιν απολεσθή
πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

35 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Δίκασον, Κύριε, τους
δικαζομένους μετ' εμού· πολέμησον τους
πολεμούντάς με. **2** Ανάλαβε όπλον και ασπίδα και
ανάστηθι εις βοήθειάν μου. **3** Και δράξον το δόρυ και
σύγκλεισον την οδόν των καταδιωκόντων με· ειπέ
εις την ψυχήν μου, Εγώ είμαι η σωτηρία σου. **4** Ας
αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν
μου· ας στραφώσιν εις τα οπίσω και ας αισχυνθώσιν
οι βουλευόμενοι το κακόν μου. **5** Ας ήναι ως λεπτόν
άχυρον κατά πρόσωπον ανέμου, και άγγελος Κυρίου
ας διώκη αυτούς. **6** Ας ήναι η οδός αυτών σκότος και
ολίσθημα, και άγγελος Κυρίου ας καταδιώκη αυτούς.
7 Διότι αναιτίως έκρυψαν δι' εμέ την παγίδα αυτών
εν λάκκω· αναιτίως έσκαψαν αυτόν διά την ψυχήν
μου. **8** Ας έλθη επ' αυτόν όλεθρος απροσδόκητος·
και η παγίς αυτού, την οποίαν έκρυψεν, ας συλλάβη
αυτόν· ας πέση εις αυτήν εν ολέθρω. **9** Η δε ψυχή μου
θέλει αγάλλεσθαι εις τον Κύριον, θέλει χαίρει εις την
σωτηρίαν αυτού. **10** Πάντα τα οστά μου θέλουσιν ειπεί,
Κύριε, τις όμοιός σου, όστις ελευθερόνεις τον πτωχόν
από του ισχυροτέρου αυτού, και τον πτωχόν και τον
πένητα από του διαρπάζοντος αυτόν; **11** Σηκωθέντες
μάρτυρες άδικοι, με ηρώτων περί πραγμάτων, τα οποία
εγώ δεν ήξευρον· **12** Ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί
καλού· στέρησιν εις την ψυχήν μου. **13** Εγώ δε, ότε
αυτοί ήσαν εν θλίψει, ενεδυόμην σάκκον· εταπείνωσα εν
νηστεία την ψυχήν μου· και η προσευχή μου επέστρεφεν
εις τον κόλπον μου. **14** Εφερόμην ως προς φίλον, ως
προς αδελφόν μου· έκυπτον σκυθρωπάζων, ως ο πενθών
διά την μητέρα αυτού. **15** Αλλ' αυτοί εχάρησαν διά την
συμφοράν μου και συνήχθησαν· συνήχθησαν εναντίον
μου οι χαμερπείς, και εγώ δεν ήξευρον· με εξέσχιζον
και δεν έπαυον· **16** Μετά υποκριτικών χλευαστών εν
συμποσίοις έτριζον κατ' εμού τους οδόντας αυτών. **17**
Κύριε, πότε θέλεις ιδεί; ελευθέρωσον την ψυχήν μου
από του ολέθρου αυτών, την μεμονωμένην μου εκ των
λεόντων. **18** Εγώ θέλω σε υμνεί εν μεγάλη συνάξει·
μεταξύ πολυαρίθμου λαού θέλω σε υμνεί. **19** Ας μη
χαρώσιν επ' εμέ οι εχθρευόμενοί με αδίκως· οι μισούντές
με αναιτίως ας μη νεύωσι με τους οφθαλμούς. **20** Διότι
δεν ελάλουν ειρήνην, αλλά εμελέτων δόλους κατά
των ησυχαζόντων επί της γής· **21** και επλάτυναν κατ'
εμού το στόμα αυτών, Λέγοντες, Εύγε, εύγε· είδεν ο
οφθαλμός ημών. **22** Είδες, Κύριε· μη σιωπήσης· Κύριε,
μη απομακρυνθής απ' εμού. **23** Εγέρθητι και εξύπνησον
διά την κρίσιν μου, Θεέ μου και Κύριέ μου, διά την
δίκην μου. **24** Κρίνόν με, Κύριε ο Θεός μου, κατά την
δικαιοσύνην σου, και ας μη χαρώσιν επ' εμέ. **25** Ας μη
είπωσιν εν ταις καρδίαις αυτών, Εύγε, ψυχή ημών. μηδέ
ας είπωσι, Κατεπίομεν αυτόν. **26** Ας αισχυνθώσι και ας
εντραπώσιν ομού οι επιχαίροντες εις το κακόν μου· ας
ενδυθώσιν εντροπήν και όνειδος οι μεγαλαυχούντες
κατ' εμού. **27** Ας ευφρανθώσι και ας χαρώσιν οι θέλοντες
την δικαιοσύνην μου· και διαπαντός ας λέγωσιν, Ας
μεγαλυνθή ο Κύριος, όστις θέλει την ειρήνην του

δούλου αυτού. **28** Και η γλώσσα μου θέλει μελετά την
δικαιοσύνην σου και τον έπαινόν σου όλην την ημέραν.

36 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ,
δούλου του Κυρίου.» Του ασεβούς η παρανομία
λέγει εν τη καρδία μου, δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν
των οφθαλμών αυτού. **2** Διότι απατά εαυτόν εις τους
οφθαλμούς αυτού περί του ότι θέλει ευρεθή η ανομία
αυτού διά να μισηθή. **3** Τα λόγια του στόματος αυτού
είναι ανομία και δόλος· δεν ηθέλησε να νοήση διά να
πράττη το αγαθόν. **4** Ανομίαν διαλογίζεται επί της
κλίνης αυτού· ίσταται εν οδώ ουχί καλή· το κακόν δεν
μισεί. **5** Κύριε, έως του ουρανού φθάνει το έλεός σου,
η αλήθειά σου έως των νεφελών. **6** Η δικαιοσύνη
σου είναι ως τα υψηλά όρη· αι κρίσεις σου άβυσσος
μεγάλη· ανθρώπους και κτήνη σώζεις, Κύριε. **7** Πόσον
πολύτιμον είναι το έλεός σου, Θεέ. Διά τούτο οι υιοί
των ανθρώπων ελπίζουσιν επί την σκιάν των πτερύγων
σου. **8** Θέλουσι χορτασθή από του πάχους του οίκου σου,
και από του χειμάρρου της τρυφής σου θέλεις ποτίσει
αυτούς. **9** Διότι μετά σου είναι η πηγή της ζωής· εν τω
φωτί σου θέλομεν ιδεί φως. **10** Έκτεινον το έλεός σου
προς τους γνωρίζοντάς σε, και την δικαιοσύνην σου
προς τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ας μη έλθη επ' εμέ
πους υπερηφανίας· και χειρ ασεβών ας μη με σαλεύση.
12 Εκεί έπεσον οι εργάται της ανομίας· κατεσπρώχθησαν
και δεν θέλουσι δυνηθή να ανεγερθώσι.

37 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Μη αγανάκτει διά τους
πονηρευομένους, μηδέ ζήλευε τους εργάτας της
ανομίας. **2** Διότι ως χόρτος ταχέως θέλουσι κοπή, και
ως χλωρά βοτάνη θέλουσι καταμαρανθή. **3** Έλπιζε
επί Κύριον και πράττε το αγαθόν· κατοίκει την γην
και νέμου την αλήθειαν· **4** και ευφραίνου εν Κυρίω,
και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδίας σου. **5**
Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπιζε επ'
αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει· **6** και θέλει εξάξει
ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως
μεσημβρίαν. **7** Αναπαύου επί τον Κύριον και πρόσμενε
αυτόν· μη αγανάκτει διά τον κατευοδούμενον εν τη οδώ
αυτού, διά άνθρωπον πράττοντα παρανομίας. **8** Παύσον
από θυμού και άφες την οργήν· μηδόλως αγανάκτει
ώστε να πράττης πονηρά. **9** Διότι οι πονηρευόμενοι
θέλουσιν εξολοθρευθή· οι δε προσμένοντες τον Κύριον,
ούτοι θέλουσι κληρονομήσει την γην. **10** Διότι έτι
μικρόν και ο ασεβής δεν θέλει υπάρχει· και θέλεις
ζητήσει τον τόπον αυτού, και δεν θέλει ευρεθή· **11**
οι πραείς όμως θέλουσι κληρονομήσει την γήν· και
θέλουσι κατατρυφά εν πολλή ειρήνη. **12** Ο ασεβής
μηχανάται κατά του δικαίου, και τρίζει κατ' αυτού τους
οδόντας αυτού. **13** Ο Κύριος θέλει γελάσει επ' αυτώ,
επειδή βλέπει ότι έρχεται η ημέρα αυτού. **14** Οι ασεβείς
εξέσπασαν ρομφαίαν και ενέτειναν το τόξον αυτών,
διά να καταβάλωσι τον πτωχόν και τον πένητα, διά να
σφάξωσι τους περιπατούντας εν ευθύτητι. **15** Η ρομφαία
αυτών θέλει εμβή εις την καρδίαν αυτών, και τα τόξα
αυτών θέλουσι συντριφθή. **16** Κάλλιον το ολίγον του
δικαίου παρά ο πλούτος πολλών ασεβών. **17** Διότι οι
βραχίονες των ασεβών θέλουσι συντριφθή· τους δε
δικαίους υποστηρίζει ο Κύριος. **18** Γινώσκει ο Κύριος τας
ημέρας των αμέμπτων· και η κληρονομία αυτών θέλει
είσθαι εις τον αιώνα· **19** δεν θέλουσι καταισχυνθή εν
καιρώ πονηρώ· και εν ημέραις πείνης θέλουσι χορτασθή.
20 Οι δε ασεβείς θέλουσιν εξολοθρευθή· και οι εχθροί του
Κυρίου, ως το πάχος των αρνίων, θέλουσιν αναλωθή·
εις καπνόν θέλουσι διαλυθή. **21** Δανείζεται ο ασεβής
και δεν αποδίδει, ο δε δίκαιος ελεεί και δίδει. **22** Διότι
οι ευλογημένοι αυτού θέλουσι κληρονομήσει την γήν·
οι δε κατηραμένοι αυτού θέλουσιν εξολοθρευθή. **23**
Όταν υπό Κυρίου κατευθύνωνται τα διαβήματα του
ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν. **24** Εάν
πέση, δεν θέλει συντριφθή· διότι ο Κύριος υποστηρίζει
την χείρα αυτού. **25** Νέος ήμην και ήδη εγήρασα, και
δεν είδον δίκαιον εγκαταλελειμμένον ουδέ το σπέρμα
αυτού ζητούν άρτον. **26** Όλην την ημέραν ελεεί και
δανείζει, και το σπέρμα αυτού είναι εις ευλογίαν. **27**
Έκκλινον από του κακού και πράττε το αγαθόν, και
θέλεις διαμένει εις τον αιώνα. **28** Διότι ο Κύριος αγαπά
κρίσιν, και δεν εγκαταλείπει τους οσίους αυτού· εις
τον αιώνα θέλουσι διαφυλαχθή· το δε σπέρμα των
ασεβών θέλει εξολοθρευθή. **29** Οι δίκαιοι θέλουσι
κληρονομήσει την γην, και επ' αυτής θέλουσι κατοικεί
εις τον αιώνα. **30** Το στόμα του δικαίου μελετά σοφίαν,
και η γλώσσα αυτού λαλεί κρίσιν. **31** Ο νόμος του Θεού
αυτού είναι εν τη καρδία αυτού· τα διαβήματα αυτού
δεν θέλουσιν ολισθήσει. **32** Κατασκοπεύει ο αμαρτωλός
τον δίκαιον και ζητεί να θανατώση αυτόν. **33** Ο Κύριος
δεν θέλει αφήσει αυτόν εις τας χείρας αυτού, ουδέ θέλει
καταδικάσει αυτόν όταν κρίνη αυτόν. **34** Πρόσμενε τον
Κύριον και φύλαττε την οδόν αυτού, και θέλει σε υψώσει
διά να κληρονομήσης την γήν· όταν εξολοθρευθώσιν οι
ασεβείς, θέλεις ιδεί. **35** Είδον τον ασεβή υπερυψούμενον
και εξηπλωμένον ως την χλωράν δάφνην· **36** αλλ'
ηφανίσθη· και ιδού, δεν υπήρχε· και εζήτησα αυτόν,
και δεν ευρέθη. **37** Παρατήρει τον άκακον και βλέπε
τον ευθύν, ότι εις τον ειρηνικόν άνθρωπον θέλει
είσθαι εγκατάλειμμα· **38** οι δε παραβάται θέλουσιν
όλως εξολοθρευθή· των ασεβών το εγκατάλειμμα θέλει
αποκοπή. **39** Των δικαίων όμως η σωτηρία είναι παρά
Κυρίου· αυτός είναι η δύναμις αυτών εν καιρώ θλίψεως.
40 Και θέλει βοηθήσει αυτούς ο Κύριος, και ελευθερώσει
αυτούς· θέλει ελευθερώσει αυτούς από ασεβών και
σώσει αυτούς· διότι ήλπισαν επ' αυτόν.

38 «Ψαλμός του Δαβίδ εις ανάμνησιν.» Κύριε, μη
με ελέγξης εν τω θυμώ σου, μηδέ εν τη οργή
σου παιδεύσης με. **2** Διότι τα βέλη σου ενεπήχθησαν
εις εμέ και η χειρ σου καταπιέζει με. **3** Δεν υπάρχει
υγεία εν τη σαρκί μου εξ αιτίας της οργής σου. δεν είναι
ειρήνη εις τα οστά μου εξ αιτίας της αμαρτίας μου. **4**
Διότι αι ανομίαι μου υπερέβησαν την κεφαλήν μου·
ως φορτίον βαρύ υπερεβάρυναν επ' εμέ. **5** Εβρώμησαν
και εσάπησαν αι πληγαί μου εξ αιτίας της ανοησίας
μου. **6** Εταλαιπωρήθην, εκυρτώθην εις άκρον· όλην
την ημέραν περιπατώ σκυθρωπός. **7** Διότι τα εντόσθιά
μου γέμουσι φλογώσεως, και δεν υπάρχει υγεία εν τη
σαρκί μου. **8** Ησθένησα και καθ' υπερβολήν κατεκόπην·
βρυχώμαι από της αδημονίας της καρδίας μου. **9**

Κύριε, ενώπιόν σου είναι πάσα η επιθυμία μου, και ο
στεναγμός μου δεν κρύπτεται από σου. **10** Η καρδία μου
ταράττεται, η δύναμίς μου με εγκαταλείπει· και το φως
των οφθαλμών μου, και αυτό δεν είναι μετ' εμού. **11**
Οι φίλοι μου και οι πλησίον μου στέκουσιν απέναντι
της πληγής μου, και οι πλησιέστεροί μου στέκουσιν
από μακρόθεν. **12** Και οι ζητούντες την ψυχήν μου
στήνουσιν εις εμέ παγίδας· και οι εκζητούντες το κακόν
μου λαλούσι πονηρά, και μελετώσι δόλους όλην την
ημέραν. **13** Αλλ' εγώ ως κωφός δεν ήκουον και ήμην
ως άφωνος, μη ανοίγων το στόμα αυτού. **14** Και ήμην
ως άνθρωπος μη ακούων και μη έχων αντιλογίαν εν
τω στόματι αυτού. **15** Διότι επί σε, Κύριε, ήλπισα· συ
θέλεις μου εισακούσει, Κύριε ο Θεός μου. **16** Επειδή
είπα, Ας μη χαρώσιν επ' εμέ· όταν ολισθήση ο πους μου,
αυτοί μεγαλαυχούσι κατ' εμού. **17** Διότι είμαι έτοιμος
να πέσω, και ο πόνος μου είναι πάντοτε έμπροσθέν μου.
18 Επειδή εγώ θέλω αναγγέλλει την ανομίαν μου, θέλω
λυπείσθαι διά την αμαρτίαν μου. **19** Αλλ' οι εχθροί μου
ζώσιν, υπερισχύουσι· και επληθύνθησαν οι μισούντές με
αδίκως. **20** Και οι ανταποδίδοντες κακόν αντί καλού
είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλόν. **21** Μη
με εγκαταλίπης, Κύριε· Θεέ μου, μη απομακρυνθής απ'
εμού. **22** Τάχυνον εις βοήθειάν μου, Κύριε, η σωτηρία
μου.

39 «Εις τον πρώτον μουσικόν, τον Ιεδουθούν. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Είπα, Θέλω προσέχει εις τας οδούς
μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου· θέλω
φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν, ενώ είναι ο ασεβής
έμπροσθέν μου. **2** Εστάθην άφωνος και σιωπηλός·
εσιώπησα και από του να λέγω καλόν· και ο πόνος μου
ανεταράχθη. **3** Εθερμάνθη η καρδία μου εντός μου·
ενώ εμελέτων, εξήφθη εν εμοί πύρ· ελάλησα διά της
γλώσσης μου και είπα, **4** Κάμε γνωστόν εις εμέ, Κύριε,
το τέλος μου και τον αριθμόν των ημερών μου, τις
είναι, διά να γνωρίσω πόσον έτι θέλω ζήσει. **5** Ιδού,
μέτρον σπιθαμής κατέστησας τας ημέρας μου, και ο
καιρός της ζωής μου είναι ως ουδέν έμπροσθέν σου·
επ' αληθείας πας άνθρωπος, καίτοι στερεός, είναι όλως
ματαιότης. Διάψαλμα. **6** Βεβαίως ο άνθρωπος περιπατεί
εν φαντασία· βεβαίως εις μάτην ταράττεται· θησαυρίζει,
και δεν εξεύρει τις θέλει συνάξει αυτά. **7** Και τώρα,
Κύριε, τι περιμένω; η ελπίς μου είναι επί σε. **8** Από
πασών των ανομιών μου λύτρωσόν με· μη με κάμης
όνειδος του άφρονος. **9** Έγεινα άφωνος· δεν ήνοιξα το
στόμα μου, επειδή συ έκαμες τούτο. **10** Απομάκρυνον
απ' εμού την πληγήν σου· από της πάλης της χειρός
σου εγώ απέκαμον. **11** Όταν δι' ελέγχων παιδεύης
άνθρωπον διά ανομίαν, Κατατρώγεις ως σκώληξ την
ωραιότητα αυτού· τω όντι ματαιότης πας άνθρωπος.
Διάψαλμα. **12** Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου και
δος ακρόασιν εις την κραυγήν μου· μη παρασιωπήσης
εις τα δάκρυά μου. Διότι πάροικος είμαι παρά σοι και
παρεπίδημος, καθώς πάντες οι πατέρες μου. **13** Παύσαι
απ' εμού, διά να αναλάβω δύναμιν, πριν αποδημήσω
και δεν υπάρχω πλέον.

40 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριον, και έκλινε
προς εμέ και ήκουσε της κραυγής μου· **2** και με
ανεβίβασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους
πηλού, και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου,
εστερέωσε τα βήματά μου· **3** και έβαλεν εν τω στόματί
μου άσμα νέον, ύμνον εις τον Θεόν ημών· θέλουσιν
ιδεί πολλοί και θέλουσι φοβηθή και θέλουσιν ελπίσει
επί Κύριον. **4** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις έθεσε
τον Κύριον ελπίδα αυτού και δεν αποβλέπει εις τους
υπερηφάνους και εις τους κλίνοντας επί ψεύδη. **5**
Πολλά έκαμες συ, Κύριε ο Θεός μου, τα θαυμάσιά σου·
και τους περί ημών διαλογισμούς σου δεν είναι δυνατόν
να εκθέση τις εις σέ· εάν ήθελον να απαγγέλλω και
να ομιλώ περί αυτών, υπερβαίνουσι πάντα αριθμόν.
6 Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας· διήνοιξας εν
εμοί ώτα· ολοκαύτωμα και προσφοράν περί αμαρτίας
δεν εζήτησας. **7** Τότε είπα, Ιδού, έρχομαι· εν τω τόμω
του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού· **8** χαίρω, Θεέ
μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι
εν τω μέσω της καρδίας μου. **9** Εκήρυξα δικαιοσύνην
εν συνάξει μεγάλη· ιδού, δεν εμπόδισα τα χείλη μου,
Κύριε, συ εξεύρεις. **10** Την δικαιοσύνην σου δεν έκρυψα
εντός της καρδίας μου· την αλήθειάν σου και την
σωτηρίαν σου ανήγγειλα· δεν έκρυψα το έλεός σου
και την αλήθειάν σου από συνάξεως μεγάλης. **11** Συ,
Κύριε, μη απομακρύνης τους οικτιρμούς σου απ' εμού·
το έλεός σου και η αλήθειά σου ας με περιφρουρώσι
διαπαντός. **12** Διότι με περιεκύκλωσαν αναρίθμητα
κακά· με κατέφθασαν αι ανομίαι μου, και δεν δύναμαι
να θεωρώ αυτάς· επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της
κεφαλής μου· και η καρδία μου με εγκαταλείπει. **13**
Ευδόκησον, Κύριε, να με ελευθερώσης Κύριε, τάχυνον
εις βοήθειάν μου. **14** Ας αισχυνθώσι και ας εκτραπώσιν
ομού οι ζητούντες την ψυχήν μου, διά να απολέσωσιν
αυτήν· ας στραφώσιν εις τα οπίσω και ας εντραπώσιν
οι θέλοντες το κακόν μου. **15** Ας εξολοθρευθώσι διά
μισθόν της αισχύνης αυτών οι λέγοντες προς εμέ, εύγε,
εύγε. **16** Ας αγάλλωνται και ας ευφραίνωνται εις σε
πάντες οι ζητούντές σε· οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου
ας λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος. **17** Εγώ
δε είμαι πτωχός και πένης· αλλ' ο Κύριος φροντίζει περί
εμού· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου συ είσαι·
Θεέ μου, μη βραδύνης.

41 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Μακάριος ο επιβλέπων εις τον πτωχόν· εν ημέρα
θλίψεως θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **2** Ο Κύριος
θέλει φυλάξει αυτόν και διατηρήσει την ζωήν αυτού·
μακάριος θέλει είσθαι επί της γής· και δεν θέλεις
παραδώσει αυτόν εις την επιθυμίαν των εχθρών αυτού.
3 Ο Κύριος θέλει ενδυναμόνει αυτόν επί της κλίνης
της ασθενείας· εν τη αρρωστία αυτού συ θέλεις στρόνει
όλην την κλίνην αυτού. **4** Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με·
ίασαι την ψυχήν μου, διότι ήμαρτον εις σε. **5** Οι εχθροί
μου λέγουσι κακά περί εμού, Πότε θέλει αποθάνει, και
θέλει απολεσθή το όνομα αυτού; **6** Και εάν τις έρχηται
να με ίδη, ομιλεί ματαιότητα· η καρδία αυτού συνάγει
εις εαυτήν ανομίαν· εξελθών έξω, λαλεί αυτήν. **7** Κατ'

εμού ψιθυρίζουσιν ομού πάντες οι μισούντές με· κατ'
εμού διαλογίζονται κακά λέγοντες, 8 Πράγμα κακόν
εκολλήθη εις αυτόν· και κατάκοιτος ων δεν θέλει πλέον
σηκωθή. 9 Και αυτός ο άνθρωπος, μετά του οποίου
έζων ειρηνικώς, επί τον οποίον ήλπισα, όστις έτρωγε
τον άρτον μου, εσήκωσεν επ' εμέ πτέρναν. 10 Αλλά
συ, Κύριε, ελέησόν με και ανάστησόν με, και θέλω
ανταποδώσει εις αυτούς. 11 Εκ τούτου γνωρίζω ότι συ
με ευνοείς, επειδή δεν θριαμβεύει κατ' εμού ο εχθρός
μου. 12 Εμέ δε, συ με εστήριξας εις την ακεραιότητά
μου, και με εστερέωσας ενώπιόν σου εις τον αιώνα. 13
Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, απ' αιώνος και
έως αιώνος. Αμήν και αμήν.

42 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ, διά τους υιούς
Κορέ.» Καθώς επιποθεί η έλαφος τους ρύακας
των υδάτων, ούτως η ψυχή μου σε επιποθεί, Θεέ. 2
Διψά η ψυχή μου τον Θεόν, τον Θεόν τον ζώντα· πότε
θέλω ελθεί και θέλω φανή ενώπιον του Θεού; 3 Τα
δάκρυά μου έγειναν τροφή μου ημέραν και νύκτα,
όταν μοι λέγωσι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; 4
Ταύτα ενεθυμήθην και εξέχεα την ψυχήν μου εντός
μου, ότι διέβαινον μετά του πλήθους και περιεπάτουν
μετ' αυτού έως του οίκου του Θεού, εν φωνή χαράς και
αινέσεως, μετά πλήθους εορτάζοντος. 5 Διά τι είσαι
περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου;
έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν· το
πρόσωπον αυτού είναι σωτηρία. 6 Θεέ μου, η ψυχή
μου είναι περίλυπος εντός μου· διά τούτο θέλω σε
ενθυμείσθαι εκ γης Ιορδάνου και Ερμωνείμ εκ του
όρους Μισάρ. 7 Άβυσσος προσκαλεί άβυσσον εις τον
ήχον των καταρρακτών σου· πάντα τα κύματά σου και
αι τρικυμίαι σου διήλθον επ' εμέ. 8 Εν τη ημέρα θέλει
προστάξει ο Κύριος το έλεος αυτού· εν δε τη νυκτί θέλει
είσθαι μετ' εμού η ωδή αυτού, η προσευχή μου προς τον
Θεόν της ζωής μου. 9 Θέλω ειπεί προς τον Θεόν, την
πέτραν μου, διά τι με ελησμόνησας; διά τι περιπατώ
σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; 10 Οι
εχθροί μου ονειδίζοντές με συντρίβουσι τα οστά μου,
λέγοντές μοι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; 11
Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι
εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί
αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο
Θεός μου.

43 Κρίνόν με, Θεέ, και δίκασον την δίκην μου
κατά έθνους ανοσίου· από ανθρώπου απάτης
και ανομίας ελευθέρωσόν με· 2 Διότι συ είσαι ο
Θεός της δυνάμεώς μου· διά τι με απέβαλες; διά τι
περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού;
3 Εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου·
αυτά ας με οδηγώσιν· ας με φέρωσιν εις το όρος της
αγιότητός σου και εις τα σκηνώματά σου. 4 Τότε θέλω
εισέλθει εις το θυσιαστήριον του Θεού, εις τον Θεόν,
την ευφροσύνην της αγαλλιάσεώς μου· και θέλω σε
δοξολογεί εν κιθάρα, ω Θεέ, ο Θεός μου. 5 Διά τι είσαι
περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου;
έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν·
αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός
μου.

44 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους υιούς Κορέ·
Μασχίλ.» Θεέ, με τα ώτα ημών ηκούσαμεν, οι
πατέρες ημών διηγήθησαν προς ημάς το έργον, το
οποίον έπραξας εν ταις ημέραις αυτών, εν ημέραις
αρχαίαις. 2 Συ διά της χειρός σου εξεδίωξας έθνη και
εφύτευσας αυτούς· κατέθλιψας λαούς και απεδίωξας
αυτούς. 3 Διότι δεν εκληρονόμησαν την γην διά της
ρομφαίας αυτών, και ο βραχίων αυτών δεν έσωσεν
αυτούς· αλλ' η δεξιά σου και ο βραχίων σου και το φως
του προσώπου σου· διότι ευηρεστήθης εις αυτούς. 4
Συ είσαι ο βασιλεύς μου, Θεέ, ο διορίζων τας σωτηρίας
του Ιακώβ. 5 Διά σου θέλομεν καταβάλει τους εχθρούς
ημών· διά του ονόματός σου θέλομεν καταπατήσει
τους επανισταμένους εφ' ημάς· 6 Διότι δεν θέλω
ελπίσει επί το τόξον ουδέ η ρομφαία μου θέλει με
σώσει. 7 Διότι συ έσωσας ημάς εκ των εχθρών ημών
και κατήσχυνας τους μισούντας ημάς· 8 εις τον Θεόν
θέλομεν καυχάσθαι όλην την ημέραν, και το όνομά
σου εις τον αιώνα θέλομεν υμνεί. Διάψαλμα. 9 Όμως
απέβαλες και κατήσχυνας ημάς, και δεν εξέρχεσαι πλέον
μετά των στρατευμάτων ημών. 10 Έκαμες ημάς να
στρέψωμεν εις τα οπίσω έμπροσθεν του εχθρού· και οι
μισούντες ημάς διαρπάζουσι τα ημέτερα εις εαυτούς.
11 Παρέδωκας ημάς ως πρόβατα εις βρώσιν και εις τα
έθνη διεσκόρπισας ημάς. 12 Επώλησας τον λαόν σου
άνευ τιμής, και δεν ηύξησας τον πλούτόν σου εκ της
πωλήσεως αυτών. 13 Κατέστησας ημάς όνειδος εις τους
γείτονας ημών, κατάγελων και χλευασμόν εις τους
πέριξ ημών. 14 Κατέστησας ημάς παροιμίαν μεταξύ των
εθνών, κίνησιν κεφαλής μεταξύ των λαών. 15 Όλην την
ημέραν η εντροπή μου είναι ενώπιόν μου, και η αισχύνη
του προσώπου μου με εκάλυψε· 16 διά την φωνήν
του ονειδίζοντος και υβρίζοντος· διά τον εχθρόν και
εκδικητήν. 17 Πάντα ταύτα ήλθον εφ' ημάς, όμως δεν
σε ελησμονήσαμεν και δεν ηθετήσαμεν την διαθήκην
σου· 18 Ουδέ εστράφη εις τα οπίσω η καρδία ημών,
ουδέ εξέκλιναν τα βήματα ημών από της οδού σου. 19
Αν και συνέτριψας ημάς εν τω τόπω των δρακόντων
και περιεκάλυψας ημάς διά της σκιάς του θανάτου.
20 Εάν ελησμονούμεν το όνομα του Θεού ημών και
εξετείνομεν τας χείρας ημών εις Θεόν αλλότριον, 21 ο
Θεός δεν ήθελεν εξετάσει τούτο; διότι αυτός εξεύρει τα
κρύφια της καρδίας. 22 Ότι ένεκα σου θανατούμεθα
όλην την ημέραν· ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής.
23 Εξεγέρθητι, διά τι καθεύδεις, Κύριε; εξεγέρθητι,
μη αποβάλης ημάς διαπαντός. 24 Διά τι κρύπτεις το
πρόσωπόν σου; λησμονείς την ταλαιπωρίαν ημών και
την καταδυνάστευσιν ημών; 25 Διότι εταπεινώθη έως
χώματος η ψυχή ημών· εκολλήθη εις την γην η κοιλία
ημών. 26 Ανάστηθι εις βοήθειαν ημών και λύτρωσον
ημάς ένεκεν του ελέους σου.

45 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ, διά τους
υιούς Κορέ· Μασχίλ· ωδή υπέρ του αγαπητού.» Η
καρδία μου αναβρύει λόγον αγαθόν· εγώ λέγω τα έργα
μου προς τον βασιλέα· η γλώσσα μου είναι κάλαμος

γραμματέως ταχυγράφου. **2** Συ είσαι ώραιότερος των
υιών των ανθρώπων· εξεχύθη χάρις εις τα χείλη σου· διά
τούτο σε ευλόγησεν ο Θεός εις τον αιώνα. **3** Περίζωσον
την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνατέ, εν τη
δόξη σου και εν τη μεγαλοπρεπεία σου. **4** Και κατευοδού
εν τη μεγαλειότητί σου και βασίλευε εν αληθεία και
πραότητι και δικαιοσύνη· και η δεξιά σου θέλει σοι
δείξει φοβερά πράγματα. **5** Τα βέλη σου είναι οξέα· λαοί
υποκάτω σου θέλουσι πέσει· και αυτά θέλουσιν εμπηχθή
εις την καρδίαν των εχθρών του βασιλέως. **6** Ο θρόνος
σου, Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον
ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. **7**
Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας αδικίαν· διά τούτο
έχρισέ σε ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ
τους μετόχους σου. **8** Σμύρναν και αλόην και κασίαν
ευοδιάζουσι πάντα τα ιμάτιά σου, όταν εξέρχησαι εκ των
ελεφαντίνων παλατίων, διά των οποίων σε εύφραναν.
9 Θυγατέρες βασιλέων παρίστανται εν ταις τιμαίς σου·
η βασίλισσα εστάθη εκ δεξιών σου εστολισμένη με
χρυσίον Οφείρ. **10** Άκουσον, θύγατερ, και ιδέ, και
κλίνον το ωτίον σου· και λησμόνησον τον λαόν σου
και τον οίκον του πατρός σου· **11** και θέλει επιθυμήσει
ο βασιλεύς το κάλλος σου· διότι αυτός είναι ο κύριός
σου· και προσκύνησον αυτόν. **12** Και η θυγάτηρ της
Τύρου θέλει παρασταθή με δώρα· το πρόσωπόν σου
θέλουσιν ικετεύσει οι πλούσιοι του λαού. **13** Όλη
η δόξα της θυγατρός του βασιλέως είναι έσωθεν· το
ένδυμα αυτής είναι χρυσοΰφαντον. **14** Θέλει φερθή προς
τον βασιλέα με ιμάτιον κεντητόν· παρθένοι σύντροφοι
αυτής, κατόπιν αυτής, θέλουσι φερθή εις σε. **15** Θέλουσι
φερθή εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει· θέλουσιν εισέλθει
εις το παλάτιον του βασιλέως. **16** Αντί των πατέρων σου
θέλουσιν είσθαι οι υιοί σου· αυτούς θέλεις καταστήσει
άρχοντας επί πάσαν την γην. **17** Θέλω μνημονεύει
το όνομά σου εις πάσας τας γενεάς· διά τούτο οι λαοί
θέλουσι σε υμνεί εις αιώνα αιώνος.

46 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους υιούς Κορέ·
ωδή επί Αλαμώθ.» Ο Θεός είναι καταφυγή ημών
και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι. **2** Διά
τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και
μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών· **3** και
αν ηχώσι και ταράττωνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται
τα όρη διά το έπαρμα αυτών. Διάψαλμα. **4** Ποταμός,
και οι ρύακες αυτού θέλουσιν ευφραίνει την πόλιν του
Θεού, τον άγιον τόπον των σκηνωμάτων του Υψίστου.
5 Ο Θεός είναι εν τω μέσω αυτής· δεν θέλει σαλευθή·
θέλει βοηθήσει αυτήν ο Θεός από του χαράγματος της
αυγής. **6** Εφρύαξαν τα έθνη· εσαλεύθησαν αι βασιλείαι·
έδωκε φωνήν αυτού· η γη ανελύθη. **7** Ο Κύριος των
δυνάμεων είναι μεθ' ημών· προπύργιον ημών είναι ο
Θεός του Ιακώβ. Διάψαλμα. **8** Έλθετε, ιδέτε τα έργα
του Κυρίου· οποίας καταστροφάς έκαμεν εν τη γη. **9**
Καταπαύει τους πολέμους έως των περάτων της γής·
συντρίβει τόξον και κατακόπτει λόγχην· καίει αμάξας
εν πυρί. **10** Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο
Θεός· θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή
εν τη γη. **11** Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών·
προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Διάψαλμα.

47 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους
υιούς Κορέ.» Πάντες οι λαοί, κροτήσατε χείρας·
αλαλάξατε εις τον Θεόν εν φωνή αγαλλιάσεως. **2**
Διότι ο Κύριος είναι ύψιστος, φοβερός, Βασιλεύς μέγας
επί πάσαν την γην. **3** Υπέταξε λαούς εις ημάς και
έθνη υπό τους πόδας ημών. **4** Έκλεξε διά ημάς την
κληρονομίαν την δόξαν του Ιακώβ, τον οποίον ηγάπησε.
Διάψαλμα. **5** Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, ο Κύριος
εν φωνή σάλπιγγος. **6** Ψάλατε εις τον Θεόν, ψάλατε·
ψάλατε εις τον Βασιλέα ημών, ψάλατε. **7** Διότι Βασιλεύς
πάσης της γης είναι ο Θεός· ψάλατε μετά συνέσεως. **8**
Ο Θεός βασιλεύει επί τα έθνη· ο Θεός κάθηται επί του
θρόνου της αγιότητος αυτού. **9** Οι άρχοντες των λαών
συνήχθησαν μετά του λαού του Θεού του Αβραάμ· διότι
του Θεού είναι αι ασπίδες της γής· υψώθη σφόδρα.

48 «Ωιδή Ψαλμού διά τους υιούς Κορέ.» Μέγας ο
Κύριος και αινετός σφόδρα εν τη πόλει του Θεού
ημών, τω όρει της αγιότητος αυτού. **2** Ωραίον την θέσιν,
χαρά πάσης της γης, είναι το όρος Σιών, προς τα πλάγια
του βορρά· η πόλις του Βασιλέως του μεγάλου· **3** ο Θεός
εν τοις παλατίοις αυτής γνωρίζεται ως προπύργιον.
4 Διότι, ιδού, οι βασιλείς συνήχθησαν· διήλθον ομού.
5 Αυτοί, ως είδον, εθαύμασαν· εταράχθησαν και μετά
σπουδής έφυγον. **6** Τρόμος συνέλαβεν αυτούς εκεί·
πόνοι ως τικτούσης. **7** Δι' ανέμου ανατολικού συντρίβεις
τα πλοία της Θαρσείς. **8** Καθώς ηκούσαμεν, ούτω και
είδομεν εν τη πόλει του Κυρίου των δυνάμεων, εν τη
πόλει του Θεού ημών· ο Θεός θέλει θεμελιώσει αυτήν
εις τον αιώνα. Διάψαλμα. **9** Μελετώμεν, Θεέ, το έλεός
σου εν μέσω του ναού σου. **10** Κατά το όνομά σου,
Θεέ, ούτω και η αίνεσίς σου είναι έως των περάτων
της γής· η δεξιά σου είναι πλήρης δικαιοσύνης. **11** Ας
ευφραίνεται το όρος Σιών, ας αγάλλωνται αι θυγατέρες
του Ιούδα διά τας κρίσεις σου. **12** Κυκλώσατε την Σιών
και περιέλθετε αυτήν· αριθμήσατε τους πύργους αυτής.
13 Θέσατε την προσοχήν σας εις τα περιτειχίσματα αυτής·
περιεργάσθητε τα παλάτια αυτής· διά να διηγήσθε εις
γενεάν μεταγενεστέραν· **14** Διότι ούτος ο Θεός είναι
ο Θεός ημών εις τον αιώνα του αιώνος· αυτός θέλει
οδηγεί ημάς μέχρι θανάτου.

49 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους
υιούς Κορέ.» Ακούσατε ταύτα, πάντες οι λαοί·
ακροάσθητε, πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης· **2**
μικροί τε και μεγάλοι, πλούσιοι ομού και πένητες. **3**
Το στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν· και η μελέτη της
καρδίας μου είναι σύνεσις. **4** Θέλω κλίνει εις παραβολήν
το ωτίον μου· θέλω εκθέσει εν κιθάρα το αίνιγμά μου.
5 Διά τι να φοβώμαι εν ημέραις συμφοράς, όταν με
περικυκλώση η ανομία των ενεδρευόντων με; **6** Οίτινες
ελπίζουσιν εις τα αγαθά αυτών και καυχώνται εις το
πλήθος του πλούτου αυτών· **7** ουδείς δύναται ποτέ να
εξαγοράση αδελφόν, μηδέ να δώση εις τον Θεόν λύτρον
δι' αυτόν· **8** διότι πολύτιμος είναι η απολύτρωσις της
ψυχής αυτών, και ανεύρητος διαπαντός, **9** ώστε να ζη
αιωνίως, να μη ίδη διαφθοράν. **10** Διότι βλέπει τους
σοφούς αποθνήσκοντας, καθώς και τον άφρονα και τον
ανόητον απολλυμένους και καταλείποντας εις άλλους
τα αγαθά αυτών. **11** Ο εσωτερικός λογισμός αυτών είναι

ότι οι οίκοι αυτών θέλουσιν υπάρχει εις τον αιώνα, αι
κατοικίαι αυτών εις γενεάν και γενεάν· ονομάζουσι τα
υποστατικά αυτών με τα ίδια αυτών ονόματα. **12** Πλην ο
άνθρωπος ο εν τιμή δεν διαμένει, ωμοιώθη με τα κτήνη
τα φθειρόμενα. **13** Αύτη η οδός αυτών είναι μωρία
αυτών· και όμως οι απόγονοι αυτών ηδύνονται εις τα
λόγια αυτών. Διάψαλμα. **14** Ως πρόβατα εβλήθησαν εις
τον άδην· θάνατος θέλει ποιμάνει αυτούς· και οι ευθείς
θέλουσι κατακυριεύσει αυτούς το πρωΐ· η δε δύναμις
αυτών θέλει παλαιωθή εν τω άδη, αφού έκαστος αφήση
την κατοικίαν αυτού. **(Sheol h7585)** **15** Αλλ' ο Θεός
θέλει λυτρώσει την ψυχήν μου εκ χειρός άδου· διότι
θέλει με δεχθή. Διάψαλμα. **(Sheol h7585)** **16** Μη φοβού
όταν πλουτήση άνθρωπος, όταν αυξήση η δόξα της
οικίας αυτού· **17** διότι εν τω θανάτω αυτού, δεν θέλει
συμπαραλάβει ουδέν, ουδέ θέλει καταβή κατόπιν αυτού
η δόξα αυτού. **18** Αν και ηυλόγησε την ψυχήν αυτού
εν τη ζωή αυτού, και οι άνθρωποι θέλωσι σε επαινεί
αγαθοποιούντα σεαυτόν, **19** θέλει υπάγει εις την γενεάν
των πατέρων αυτού· εις τον αιώνα δεν θέλουσιν ιδεί
φως. **20** Ο άνθρωπος ο εν τιμή και μη εννοών ωμοιώθη
με τα κτήνη τα φθειρόμενα.

50 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός των θεών, ο Κύριος
ελάλησε, και εκάλεσε την γην, από ανατολής
ηλίου έως δύσεως αυτού. **2** Εκ της Σιών, ήτις είναι η
εντέλεια της ώραιότητος, έλαμψεν ο Θεός. **3** Θέλει
ελθεί ο Θεός ημών και δεν θέλει σιωπήσει· πυρ
κατατρώγον θέλει είσθαι έμπροσθεν αυτού και πέριξ
αυτού σφοδρά ανεμοζάλη, **4** θέλει προσκαλέσει τους
ουρανούς άνωθεν και την γην, διά να κρίνη τον λαόν
αυτού. **5** Συναθροίσατέ μοι τους οσίους μου, οίτινες
έκαμον μετ' εμού συνθήκην επί θυσίας. **6** Και οι ουρανοί
θέλουσιν αναγγέλλει την δικαιοσύνην αυτού· διότι ο
Θεός, αυτός είναι ο Κριτής. Διάψαλμα. **7** Άκουσον, λαέ
μου, και θέλω λαλήσει· Ισραήλ, και θέλω διαμαρτυρήσει
κατά σού· Ο Θεός, ο Θεός σου είμαι εγώ. **8** Δεν θέλω
σε ελέγξει διά τας θυσίας σου, τα δε ολοκαυτώματά
σου είναι διαπαντός ενώπιόν μου. **9** Δεν θέλω δεχθή
εκ του οίκου σου μόσχον, τράγους εκ των ποιμνίων
σου. **10** Διότι εμού είναι πάντα τα θηρία του δάσους,
τα κτήνη τα επί χιλίων ορέων. **11** Γνωρίζω πάντα τα
πετεινά των ορέων, και τα θηρία του αγρού είναι μετ'
εμού. **12** Εάν πεινάσω, δεν θέλω ειπεί τούτο προς σέ·
διότι εμού είναι η οικουμένη και το πλήρωμα αυτής.
13 Μήπως εγώ θέλω φάγει κρέας ταύρων ή πίει αίμα
τράγων; **14** Θυσίασον εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως,
και απόδος εις τον Ύψιστον τας ευχάς σου· **15** και
επικαλού εμέ εν ημέρα θλίψεως, θέλω σε ελευθερώσει,
και θέλεις με δοξάσει. **16** Προς δε τον ασεβή είπεν
ο Θεός· Τι προς σε, να διηγήσαι τα διατάγματά μου
και να αναλαμβάνης την διαθήκην μου εν τω στόματί
σου; **17** Συ δε μισείς παιδείαν και απορρίπτεις οπίσω
σου τους λόγους μου. **18** Εάν ίδης κλέπτην, τρέχεις
μετ' αυτού· και μετά των μοιχών είναι η μερίς σου. **19**
Παραδίδεις το στόμα σου εις την κακίαν, και η γλώσσα
σου περιπλέκει δολιότητα. **20** Καθήμενος λαλείς κατά
του αδελφού σου· βάλλεις σκάνδαλον κατά του υιού της
μητρός σου. **21** Ταύτα έπραξας, και εσιώπησα· υπέλαβες
ότι είμαι τω όντι όμοιός σου· θέλω σε ελέγξει, και θέλω
παραστήσει πάντα έμπροσθεν των οφθαλμών σου. **22**
Θέσατε λοιπόν τούτο εις τον νούν σας, οι λησμονούντες
τον Θεόν, μήποτε σας αρπάσω, και ουδείς ο λυτρώσων.
23 Ο προσφέρων θυσίαν αινέσεως, ούτος με δοξάζει· και
εις τον ευθετούντα την οδόν αυτού θέλω δείξει την
σωτηρίαν του Θεού.

51 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ,
ότε ήλθε Νάθαν ο προφήτης προς αυτόν, αφού
εισήλθε προς την Βηθσαβεέ.» Ελέησόν με, ω Θεέ, κατά
το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου
εξάλειψον τα ανομήματά μου. **2** Πλύνόν με μάλλον και
μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου
καθάρισόν με. **3** Διότι τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω,
και η αμαρτία μου ενώπιόν μου είναι διαπαντός. **4** Εις
σε, εις σε μόνον ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου
έπραξα· διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να
ήσαι άμεμπτος εις τας κρίσεις σου. **5** Ιδού, συνελήφθην
εν ανομία, και εν αμαρτία με εγέννησεν μήτηρ μου.
6 Ιδού, ηγάπησας αλήθειαν εν τη καρδία, και εις τα
ενδόμυχα θέλεις με διδάξει σοφίαν. **7** Ράντισόν με με
ύσσωπον, και θέλω είσθαι καθαρός· πλύνόν με, και
θέλω είσθαι λευκότερος χιόνος. **8** Κάμε με να ακούσω
αγαλλίασιν και ευφροσύνην, διά να ευφρανθώσι τα
οστά, τα οποία συνέθλασας. **9** Απόστρεψον το πρόσωπόν
σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου
εξάλειψον. **10** Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ·
και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου. **11** Μη με
απορρίψης από του προσώπου σου· και το πνεύμα το
άγιόν σου μη αφαιρέσης απ' εμού. **12** Απόδος μοι την
αγαλλίασιν της σωτηρίας σου και με πνεύμα ηγεμονικόν
στήριξόν με. **13** Θέλω διδάξει εις τους παραβάτας τας
οδούς σου· και αμαρτωλοί θέλουσιν επιστρέφει εις σε.
14 Ελευθέρωσόν με από αιμάτων, Θεέ, Θεέ της σωτηρίας
μου· η γλώσσα μου θέλει ψάλλει εν αγαλλιάσει την
δικαιοσύνην σου. **15** Κύριε, άνοιξον τα χείλη μου· και
το στόμα μου θέλει αναγγέλλει την αίνεσίν σου. **16**
Διότι δεν θέλεις θυσίαν, άλλως ήθελον προσφέρει· εις
ολοκαυτώματα δεν αρέσκεσαι. **17** Θυσίαι του Θεού είναι
πνεύμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην και
τεταπεινωμένην, Θεέ, δεν θέλεις καταφρονήσει. **18**
Ευεργέτησον την Σιών διά της ευνοίας σου· οικοδόμησον
τα τείχη της Ιερουσαλήμ. **19** Τότε θέλεις ευαρεστηθή εις
θυσίας δικαιοσύνης, εις προσφοράς και ολοκαυτώματα·
τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους επί το θυσιαστήριόν
σου.

52 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ του Δαβίδ,
ότε ήλθε Δωήκ ο Ιδουμαίος και ανήγγειλε προς
τον Σαούλ, και είπε προς αυτόν. Ήλθεν ο Δαβίδ
εις την οικίαν του Αχιμέλεχ.» Τι καυχάσαι εις την
κακίαν, δυνατέ; το έλεος του Θεού διαμένει εις τον
αιώνα. **2** Η γλώσσα σου μελετά κακίας· ως ξυράφιον
ηκονημένον εργάζεται δόλον. **3** Ηγάπησας το κακόν
μάλλον παρά το αγαθόν, το ψεύδος παρά να λαλής
δικαιοσύνην. Διάψαλμα. **4** Ηγάπησας πάντας τους
λόγους του αφανισμού, γλώσσαν δολίαν. **5** Διά τούτο
ο Θεός θέλει σε εξολοθρεύσει διαπαντός· θέλει σε

αποσπάσει και σε μετατοπίσει εκ της σκηνής σου, και
θέλει σε εκριζώσει εκ γης ζώντων. Διάψαλμα. **6** Και οι
δίκαιοι θέλουσιν ιδεί και φοβηθή· και θέλουσι γελάσει
επ' αυτόν λέγοντες, **7** Ιδού, ο άνθρωπος, όστις δεν έθεσε
τον Θεόν δύναμιν αυτού. αλλ' ήλπισεν επί το πλήθος
του πλούτου αυτού και επεστηρίζετο επί την πονηρίαν
αυτού. **8** Εγώ δε θέλω είσθαι ως ελαία ακμάζουσα εν τω
οίκω του Θεού· ελπίζω επί το έλεος του Θεού εις τον
αιώνα του αιώνος. **9** Θέλω σε δοξολογεί πάντοτε, διότι
έκαμες ούτω· και θέλω ελπίζει επί το όνομά σου, διότι
είναι αγαθόν έμπροσθεν των οσίων σου.

53 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ· Μασχίλ
του Δαβίδ.» Είπεν ο άφρων εν τη καρδία αυτού,
δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν και έγειναν βδελυροί
διά την ανομίαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Θεός
εξ ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρώπων,
διά να ίδη εάν ήναι τις έχων σύνεσιν, εκζητών τον
Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιναν· ομού εξηχρειώθησαν· δεν
υπάρχει πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **4**
Δεν έχουσι γνώσιν οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι
κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν άρτου; τον
Θεόν δεν επεκαλέσθησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φόβον,
όπου δεν ήτο φόβος, διότι ο Θεός διεσκόρπισε τα οστά
των στρατοπεδευόντων κατά σού· κατήσχυνας αυτούς,
διότι ο Θεός κατεφρόνησεν αυτούς. **6** Τις θέλει δώσει εκ
Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ; όταν ο Θεός επιστρέψη
τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι
ο Ιακώβ, θέλει ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

54 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ· Μασχίλ
του Δαβίδ, ότε ήλθον οι Ζιφαίοι και είπον προς
τον Σαούλ, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ παρ' ημίν; »
Θεέ, σώσον με εν τω ονόματί σου και εν τη δυνάμει
σου κρίνον με. **2** Θεέ, άκουσον της προσευχής μου·
ακροάσθητι των λόγων του στόματός μου. **3** Διότι
ξένοι ηγέρθησαν κατ' εμού, και καταδυνάσται ζητούσι
την ψυχήν μου· δεν έθεσαν τον Θεόν ενώπιον αυτών.
Διάψαλμα. **4** Ιδού, ο Θεός με βοηθεί· ο Κύριος είναι μετά
των υποστηριζόντων την ψυχήν μου. **5** Θέλει στρέψει
το κακόν επί τους εχθρούς μου· εξολόθρευσον αυτούς
εν τη αληθεία σου. **6** Αυτοπροαιρέτως θέλω θυσιάσει
εις σέ· θέλω δοξολογεί το όνομά σου, Κύριε, διότι είναι
αγαθόν. **7** Διότι εκ πάσης στενοχωρίας με ελύτρωσε, και
ο οφθαλμός μου είδε την εκδίκησιν επί τους εχθρούς
μου.

55 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ· Μασχίλ
του Δαβίδ.» Δος ακρόασιν, Θεέ, εις την προσευχήν
μου, και μη αποσυρθής από της δεήσεώς μου. **2** Πρόσεξον
εις εμέ και εισάκουσόν μου· λυπούμαι εν τη μελέτη
μου και ταράττομαι, **3** από της φωνής του εχθρού, από
της καταθλίψεως του ασεβούς· διότι ρίπτουσιν επ' εμέ
ανομίαν και μετ' οργής με μισούσιν. **4** Η καρδία μου
καταθλίβεται εντός μου, και φόβος θανάτου έπεσεν
επ' εμέ. **5** Φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και φρίκη
με εκάλυψε. **6** Και είπα, Τις να μοι έδιδε πτέρυγας
ως περιστεράς· ήθελον πετάξει και αναπαυθή. **7** Ιδού,
ήθελον απομακρυνθή φεύγων, ήθελον διατρίβει εν
τη ερήμω. Διάψαλμα. **8** Ήθελον ταχύνει την φυγήν
μου από της ορμής του ανέμου, από της θυέλλης. **9**
Καταπόντισον αυτούς, Κύριε· διαίρεσον τας γλώσσας
αυτών· διότι είδον καταδυναστείαν και έριδα εν τη
πόλει. **10** Ημέραν και νύκτα περικυκλούσιν αυτήν περί
τα τείχη αυτής· και ανομία και ύβρις είναι εν τω μέσω
αυτής· **11** πονηρία εν τω μέσω αυτής· και απάτη και
δόλος δεν λείπουσιν από των πλατειών αυτής. **12** Επειδή
δεν με ωνείδισεν εχθρός, το οποίον ήθελον υποφέρει·
δεν ηγέρθη επ' εμέ ο μισών με· τότε ήθελον κρυφθή απ'
αυτού· **13** Αλλά συ, άνθρωπε ομόψυχε, οδηγέ μου και
γνωστέ μου· **14** οίτινες συνωμιλούμεν μετά γλυκύτητος,
συνεπορευόμεθα εις τον οίκον του Θεού. **15** Ας έλθη
θάνατος επ' αυτούς· ας καταβώσι ζώντες εις τον άδην·
διότι μεταξύ αυτών, εν ταις κατοικίαις αυτών, είναι
κακίαι. **(Sheol h7585)** **16** Εγώ προς τον Θεόν θέλω κράζει,
και ο Κύριος θέλει με σώσει. **17** Εσπέρας και πρωΐ και
μεσημβρίαν θέλω παρακαλεί και φωνάζει· και θέλει
ακούσει της φωνής μου. **18** Θέλει λυτρώσει εν ειρήνη
την ψυχήν μου από της μάχης της κατ' εμού· διότι
πολλοί είναι εναντίον μου. **19** Ο Θεός, ο υπάρχων προ
των αιώνων, θέλει εισακούσει και θέλει ταπεινώσει
αυτούς· Διάψαλμα· διότι δεν μεταβάλλουσι τρόπον ουδέ
φοβούνται τον Θεόν. **20** Έκαστος εκτείνει τας χείρας
αυτού επί τους ειρηνεύοντας μετ' αυτού· αθετεί την
συνθήκην αυτού. **21** Το στόμα αυτού είναι απαλώτερον
βουτύρου, αλλ' εν τη καρδία αυτού είναι πόλεμος·
τα λόγια αυτού είναι μαλακώτερα ελαίου, πλην είναι
ξίφη γυμνά. **22** Επίρριψον επί τον Κύριον το φορτίον
σου, και αυτός θέλει σε ανακουφίσει· δεν θέλει ποτέ
συγχωρήσει να σαλευθή ο δίκαιος. **23** Αλλά συ, Θεέ,
θέλεις καταβιβάσει αυτούς εις φρέαρ απωλείας· άνδρες
αιμάτων και δολιότητος δεν θέλουσι φθάσει εις το
ήμισυ των ημερών αυτών· αλλ' εγώ θέλω ελπίζει επί
σε.

56 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Ιωνάθ-ελέμ-
ρεχοκίμ, Μικτάμ του Δαβίδ, οπότε εκράτησαν
αυτόν οι Φιλισταίοι εν Γαθ.» Ελέησόν με, ω Θεέ, διότι
άνθρωπος χάσκει να με καταπίη· όλην την ημέραν
πολεμών με καταθλίβει. **2** Οι εχθροί μου χάσκουσιν
όλην την ημέραν να με καταπίωσι· διότι πολλοί είναι,
Ύψιστε, οι πολεμούντές με. **3** Καθ' ην ημέραν φοβηθώ,
επί σε θέλω ελπίζει· **4** εν τω Θεώ θέλω αινέσει τον
λόγον αυτού· επί τον Θεόν ήλπισα· δεν θέλω φοβηθή· τι
να μοι κάμη σαρξ; **5** Καθ' εκάστην μεταπλάττουσι τα
λόγια μου· πάντες οι διαλογισμοί αυτών είναι κατ' εμού
εις κακόν. **6** Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι
τα βήματά μου, πως να πιάσωσι την ψυχήν μου. **7**
Θέλουσι λυτρωθή διά της ανομίας; Θεέ, εν τη οργή
σου κατακρήμνισον τους λαούς. **8** Συ αριθμείς τας
αποπλανήσεις μου· θες τα δάκρυά μου εις την φιάλην
σου· δεν είναι ταύτα εν τω βιβλίω σου; **9** Τότε θέλουσιν
επιστρέψει οι εχθροί μου εις τα οπίσω, καθ' ην ημέραν
σε επικαλεσθώ· εξεύρω τούτο, διότι ο Θεός είναι υπέρ
εμού. **10** Εν τω Θεώ θέλω αινέσει τον λόγον αυτού·
εν τω Κυρίω θέλω αινέσει τον λόγον αυτού. **11** Επί
τον Θεόν ελπίζω· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη
άνθρωπος; **12** Επάνω μου, Θεέ, είναι αι προς σε ευχαί

μου· θέλω σοι αποδίδει δοξολογίας. **13** Διότι ελύτρωσας
την ψυχήν μου εκ θανάτου, ουχί και τους πόδας μου εξ
ολισθήματος, διά να περιπατώ ενώπιον του Θεού εν τω
φωτί των ζώντων;

57 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλτασχέθ, Μικτάμ
του Δαβίδ, ότε έφευγεν από προσώπου του Σαούλ
εις το σπήλαιον.» Ελέησόν με, ω Θεέ, ελέησόν με· διότι
επί σε πέποιθεν η ψυχή μου, και επί την σκιάν των
πτερύγων σου θέλω ελπίζει, εωσού παρέλθωσιν αι
συμφοραί. **2** Θέλω κράζει προς τον Θεόν τον Ύψιστον,
προς τον Θεόν τον ευοδούντα τα πάντα δι' εμέ. **3**
Θέλει εξαποστείλει εξ ουρανού και θέλει με σώσει·
θέλει καταστήσει όνειδος τον χάσκοντα να με καταπίη·
Διάψαλμα· ο Θεός θέλει εξαποστείλει το έλεος αυτού
και την αλήθειαν αυτού. **4** Η ψυχή μου είναι μεταξύ
λεόντων· κοίτομαι μεταξύ φλογερών ανθρώπων, των
οποίων οι οδόντες είναι λόγχαι και βέλη και η γλώσσα
αυτών ξίφος οξύ. **5** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· η
δόξα σου ας ήναι εφ' όλην την γην. **6** Παγίδα ητοίμασαν
εις τα βήματά μου· η ψυχή μου εκινδύνευε να πέση·
έσκαψαν έμπροσθέν μου λάκκον, ενέπεσαν εις αυτόν.
Διάψαλμα. **7** Ετοίμη είναι η καρδία μου, Θεέ, ετοίμη
είναι η καρδία μου· θέλω ψάλλει και ψαλμωδεί. **8**
Εξεγέρθητι, δόξα μου· εξεγέρθητι, ψαλτήριον και κιθάρα·
θέλω εξεγερθή το πρωΐ. **9** Θέλω σε επαινέσει, Κύριε,
μεταξύ λαών· θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών. **10**
Διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου, και
έως των νεφελών η αλήθειά σου. **11** Υψώθητι, Θεέ, επί
τους ουρανούς· η δόξα σου ας ήναι εφ' όλην την γην.

58 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ
του Δαβίδ.» Αληθώς άρα λαλείτε δικαιοσύνην;
κρίνετε μετ' ευθύτητος, υιοί των ανθρώπων; **2** Μάλιστα
εν τη καρδία εργάζεσθε αδικίας· διαμοιράζετε την
αδικίαν των χειρών σας εν τη γη. **3** Απεξενώθησαν
οι ασεβείς εκ μήτρας· επλανήθησαν από κοιλίας
οι λαλούντες ψεύδος. **4** Έχουσι φαρμάκιον ως το
φαρμάκιον του όφεως· είναι όμοιοι με την κωφήν
ασπίδα, ήτις φράττει τα ώτα αυτής· **5** ήτις δεν θέλει
να ακούση την φωνήν των γοήτων, των γοητευόντων
τόσον επιδεξίως. **6** Θεέ, σύντριψον αυτών τους
οδόντας εν τω στόματι αυτών· Κύριε, κατάθραυσον
τους κυνόδοντας των λεόντων. **7** Ας διαλυθώσιν ως
ύδωρ και ας ρεύσωσι· θέλει εκπέμψει τα βέλη αυτού,
εωσού εξολοθρευθώσιν. **8** Ως κοχλίας διαλυόμενος
ας παρέλθωσιν· ως εξάμβλωμα γυναικός ας μη ίδωσι
τον ήλιον. **9** Πριν αυξηθώσιν αι άκανθαί σας, ώστε
να γείνωσι ράμνοι, ζώντας ως εν οργή, θέλει αρπάσει
αυτούς εν ανεμοστροβίλω. **10** Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή,
όταν ίδη την εκδίκησιν· τους πόδας αυτού θέλει νίψει
εν τω αίματι του ασεβούς. **11** Και έκαστος θέλει λέγει,
Επ' αληθείας είναι καρπός διά τον δίκαιον· επ' αληθείας
είναι Θεός, κρίνων επί της γης.

59 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ,
Μικτάμ του Δαβίδ, ότε έστειλε ο Σαούλ, και
παρεφύλαττον την οικίαν αυτού διά να θανατώσωσιν
αυτόν.» Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Θεέ μου·
υπεράσπισόν με από των επανισταμένων επ' εμέ. **2**
Ελευθέρωσόν με από των εργαζομένων την ανομίαν
και σώσον με από ανδρών αιμάτων. **3** Διότι, ιδού,
ενεδρεύουσι την ψυχήν μου· δυνατοί συνήχθησαν κατ'
εμού· ουχί, Κύριε, διά ανομίαν μου ουδέ διά αμαρτίαν
μου· **4** χωρίς να υπάρχη εν εμοί ανομία, τρέχουσι
και ετοιμάζονται. Εξεγέρθητι εις συνάντησίν μου και
ιδέ. **5** Συ λοιπόν, Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός
του Ισραήλ, εξύπνησον διά να επισκεφθής πάντα τα
έθνη. Μη ελεήσης μηδένα εκ των δολίων παραβατών.
Διάψαλμα. **6** Επιστρέφουσι το εσπέρας· υλακτούσιν ως
κύνες και κυκλούσι την πόλιν. **7** Ιδού, αυτοί εκχέουσι
λόγους διά του στόματος αυτών· ρομφαίαι είναι εις τα
χείλη αυτών· επειδή λέγουσι, Τις ακούει; **8** Αλλά συ,
Κύριε, θέλεις γελάσει επ' αυτούς· θέλεις μυκτηρίσει
πάντα τα έθνη. **9** Εν τη δυνάμει αυτών επί σε θέλω
ελπίζει· διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιόν μου. **10** Ο
Θεός του ελέους μου θέλει με προφθάσει· ο Θεός θέλει με
κάμει να ίδω την εκδίκησιν επί τους παραφυλάττοντάς
με. **11** Μη φονεύσης αυτούς, μήποτε λησμονήση αυτό
ο λαός μου· διασκόρπισον αυτούς εν τη δυνάμει σου
και ταπείνωσον αυτούς, Κύριε, η ασπίς ημών. **12** Διά
την αμαρτίαν του στόματος αυτών, διά τους λόγους
των χειλέων αυτών, ας πιασθώσιν εν τη υπερηφανία
αυτών· και διά την κατάραν και το ψεύδος, τα οποία
λαλούσι. **13** Κατάστρεψον αυτούς, εν οργή κατάστρεψον
αυτούς, ώστε να μη υπάρχωσι· και ας γνωρίσωσιν ότι
ο Θεός δεσπόζει εν Ιακώβ, έως των περάτων της γης.
Διάψαλμα. **14** Ας επιστρέφωσι λοιπόν το εσπέρας, ας
υλακτώσιν ως κύνες και ας περικυκλώσι την πόλιν. **15**
Ας περιπλανώνται διά τροφήν· και αν δεν χορτασθώσιν,
ας γογγύζωσιν. **16** Εγώ δε θέλω ψάλλει την δύναμίν
σου, και το πρωΐ θέλω υμνολογεί εν αγαλλιάσει το
έλεός σου· διότι έγεινες προπύργιόν μου και καταφύγιον
εν τη ημέρα της θλίψεώς μου. **17** Ω δύναμίς μου, σε
θέλω ψαλμωδεί· διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιόν μου,
ο Θεός του ελέους μου.

60 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σουσάν-εδούθ,
Μικτάμ του Δαβίδ προς διδασκαλίαν, οπότε
επολέμησε την Συρίαν της Μεσοποταμίας και την Συρίαν
Σωβά, ο δε Ιωάβ επέστρεψε και επάταξε του Εδώμ εν τη
κοιλάδι του άλατος δώδεκα χιλιάδας.» Θεέ, απέρριψας
ημάς· διεσκόρπισας ημάς· ωργίσθης· επίστρεψον εις
ημάς. **2** Έσεισας την γήν· διέσχισας αυτήν· ίασαι τα
συντρίμματα αυτής, διότι σαλεύεται. **3** Έδειξας εις
τον λαόν σου πράγματα σκληρά· επότισας ημάς οίνον
παραφροσύνης. **4** Έδωκας εις τους φοβουμένους σε
σημαίαν, διά να υψόνηται υπέρ της αληθείας. Διάψαλμα.
5 Διά να ελευθερόνωνται οι αγαπητοί σου, σώσον διά
της δεξιάς σου και επάκουσόν μου. **6** Ο Θεός ελάλησεν
εν τω αγιαστηρίω αυτού· θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει
την Συχέμ και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει.
7 Εμού είναι ο Γαλαάδ και εμού ο Μανασσής· ο μεν
Εφραΐμ είναι η δύναμις της κεφαλής μου· ο δε Ιούδας ο
νομοθέτης μου· **8** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του νιψίματός
μου· επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· αλάλαξον
επ' εμοί, Παλαιστίνη. **9** Τις θέλει με φέρει εις την
περιτετειχισμένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει έως
Εδώμ; **10** Ουχί συ, Θεέ, ο απορρίψας ημάς; και δεν

θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; 11
Βοήθησον ημάς από της θλίψεως· διότι ματαία είναι η
παρά των ανθρώπων σωτηρία. 12 Διά του Θεού θέλομεν
κάμει ανδραγαθίας, και αυτός θέλει καταπατήσει τους
εχθρούς ημών.

61 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Θεέ, της κραυγής μου·
πρόσεξον εις την προσευχήν μου. 2 Από των περάτων
της γης προς σε θέλω κράζει, όταν λιποθυμή η καρδία
μου. Οδήγησόν με εις την πέτραν, ήτις είναι παραπολύ
υψηλή δι' εμέ. 3 Διότι συ έγεινες καταφυγή μου,
πύργος ισχυρός έμπροσθεν του εχθρού. 4 Εν τη σκηνή
σου θέλω παροικεί διαπαντός· θέλω καταφύγει υπό
την σκέπην των πτερύγων σου. Διάψαλμα. 5 Διότι
συ, Θεέ, εισήκουσας των ευχών μου· έδωκάς μοι την
κληρονομίαν των φοβουμένων το όνομά σου. 6 Θέλεις
προσθέσει ημέρας εις τας ημέρας του βασιλέως· τα έτη
αυτού ας ήναι εις γενεάν και γενεάν. 7 Θέλει διαμένει εις
τον αιώνα ενώπιον του Θεού· κάμε να διαφυλάττωσιν
αυτόν το έλεος και η αλήθεια. 8 Ούτω θέλω ψαλμωδεί
διαπαντός το όνομά σου, διά να εκπληρώ τας ευχάς μου
καθ' ημέραν.

62 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Επί τον Θεόν βεβαίως αναπαύεται η
ψυχή μου· εξ αυτού πηγάζει η σωτηρία μου. 2 Αυτός
βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον
μου· δεν θέλω σαλευθή πολύ. 3 Έως πότε θέλετε
επιβουλεύεσθαι εναντίον ανθρώπου; σεις πάντες θέλετε
φονευθή· είσθε ως τοίχος κεκλιμένος και φραγμός
ετοιμόρροπος. 4 Δεν συμβουλεύονται παρά να ρίψωσι
αυτόν από του ύψους αυτού· αγαπώσι το ψεύδος· διά
μεν του στόματος αυτών ευλογούσι, διά δε της καρδίας
αυτών καταρώνται. Διάψαλμα. 5 Αλλά συ, ω ψυχή μου,
επί τον Θεόν αναπαύου, διότι εξ αυτού κρέμαται η ελπίς
μου. 6 Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου·
προπύργιόν μου· δεν θέλω σαλευθή. 7 Εν τω Θεώ είναι
η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα της δυνάμεώς
μου, το καταφύγιόν μου, είναι εν τω Θεώ. 8 Ελπίζετε
επ' αυτόν εν παντί καιρώ· ανοίγετε, λαοί, ενώπιον
αυτού τας καρδίας σας· ο Θεός είναι καταφύγιον εις
ημάς. Διάψαλμα. 9 Οι κοινοί άνθρωποι βεβαίως είναι
ματαιότης, οι άρχοντες ψεύδος· εν τη πλάστιγγι πάντες
ομού είναι ελαφρότεροι αυτής της ματαιότητος. 10 Μη
ελπίζετε επί αδικίαν και επί αρπαγήν μη ματαιόνεσθε·
πλούτος εάν ρέη, μη προσηλόνετε την καρδίαν σας. 11
Άπαξ ελάλησεν ο Θεός, δις ήκουσα τούτο, ότι η δύναμις
είναι του Θεού· 12 και σου είναι, Κύριε, το έλεος· Διότι
συ θέλεις αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού.

63 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ευρίσκετο εν τη ερήμω
Ιούδα.» Θεέ, συ είσαι ο Θεός μου· από πρωΐας
σε ζητώ· σε διψά η ψυχή μου, σε ποθεί η σαρξ μου,
εν γη ερήμω, ξηρά και ανύδρω· 2 διά να βλέπω την
δύναμίν σου και την δόξαν σου, καθώς σε είδον εν
τω αγιαστηρίω. 3 Διότι το έλεός σου είναι καλήτερον
παρά την ζωήν· τα χείλη μου θέλουσι σε επαινεί. 4
Ούτω θέλω σε ευλογεί εν τη ζωή μου· εν τω ονόματί
σου θέλω υψόνει τας χείρας μου. 5 Ως από πάχους και
μυελού θέλει χορτασθή η ψυχή μου και διά χειλέων
αγαλλιάσεως θέλει υμνεί το στόμα μου, 6 Όταν σε
ενθυμώμαι επί της στρωμνής μου, εις σε μελετώ εν
ταις φυλακαίς της νυκτός. 7 Επειδή εστάθης βοήθειά
μου· διά τούτο υπό την σκιάν των πτερύγων σου θέλω
χαίρει. 8 Προσεκολλήθη η ψυχή μου κατόπιν σου· η
δεξιά σου με υποστηρίζει. 9 Οι δε ζητούντες την ψυχήν
μου, διά να εξολοθρεύσωσιν αυτήν, θέλουσιν εμβή
εις τα κατώτατα μέρη της γής· 10 θέλουσι πέσει διά
ρομφαίας· θέλουσιν είσθαι μερίς αλωπέκων. 11 Ο δε
βασιλεύς θέλει ευφρανθή επί τον Θεόν· θέλει δοξασθή
πας ο ομνύων εις αυτόν· διότι θέλει φραχθή το στόμα
των λαλούντων ψεύδος.

64 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Άκουσον, Θεέ, της φωνής μου εν τη δεήσει
μου· από του φόβου του εχθρού φύλαξον την ζωήν
μου. 2 Σκέπασόν με από συμβουλίου πονηρών, από
φρυάγματος εργαζομένων ανομίαν· 3 οίτινες ακονώσιν
ως ρομφαίαν την γλώσσαν αυτών· ετοιμάζουσιν ως
βέλη λόγους πικρούς, 4 διά να τοξεύωσι κρυφίως
τον άμεμπτον· εξαίφνης τοξεύουσιν αυτόν και δεν
φοβούνται. 5 Στερεούνται επί πονηρού πράγματος·
μελετώσι να κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τις θέλει ιδεί
αυτούς; 6 Ανιχνεύουσιν ανομίας· απέκαμον ανιχνεύοντες
επιμελώς· εκάστου δε τα εντός και η καρδία είναι βυθός.
7 Αλλ' ο Θεός θέλει τοξεύσει αυτούς· από αιφνιδίου
βέλους θέλουσιν είσθαι αι πληγαί αυτών. 8 Και οι λόγοι
της γλώσσης αυτών θέλουσι πέσει επ' αυτού· θέλουσι
φεύγει πάντες οι βλέποντες αυτούς. 9 Και θέλει φοβηθή
πας άνθρωπος, και θέλουσι διηγηθή το έργον του Θεού
και εννοήσει τας εργασίας αυτού. 10 Ο δίκαιος θέλει
ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλει ελπίζει επ' αυτόν·
και θέλουσι καυχάσθαι πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

65 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του
Δαβίδ.» Σε προσμένει ύμνος, Θεέ, εν Σιών· και εις
σε θέλει αποδοθή η ευχή. 2 Ω ακούων προσευχήν, εις σε
θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ. 3 Λόγοι ανομίας υπερίσχυσαν
κατ' εμού· συ θέλεις καθαρίσει τας παραβάσεις ημών. 4
Μακάριος εκείνος, τον οποίον εξέλεξας και προσέλαβες,
διά να κατοική εν ταις αυλαίς σου· θέλομεν χορτασθή
από των αγαθών του οίκου σου, του αγίου ναού σου.
5 Διά τρομερών πραγμάτων μετά δικαιοσύνης θέλεις
αποκρίνεσθαι προς ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, η
ελπίς πάντων των περάτων της γης, και των μακράν
εν θαλάσση· 6 ο στερεόνων διά της δυνάμεώς σου τα
όρη, ο περιεζωσμένος ισχύν· 7 ο κατασιγάζων τον ήχον
της θαλάσσης, τον ήχον των κυμάτων αυτής και τον
θόρυβον των λαών. 8 και αυτοί οι κατοικούντες τα
πέρατα φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιείς τας αρχάς
της αυγής και της εσπέρας. 9 Επισκέπτεσαι την γην και
ποτίζεις αυτήν· υπερπλουτίζεις αυτήν· ο ποταμός του
Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζεις τον σίτον αυτών,
επειδή ούτω διέταξας. 10 Τα αυλάκια αυτής ποτίζεις·
εξομαλίζεις τους βώλους αυτής· απαλύνεις αυτήν διά
σταλακτής βροχής· ευλογείς τα βλαστήματα αυτής. 11
Στεφανόνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου
σταλάζουσι πάχος. 12 Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου

και οι λόφοι περιζώνονται χαράν. 13 Αι πεδιάδες είναι
ενδεδυμέναι ποίμνια και αι κοιλάδες εσκεπασμέναι υπό
σίτου· αλαλάζουσι και έτι υμνολογούσι.

66 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ωιδή ψαλμού.»
Αλαλάξατε εις τον Θεόν, πάσα η γη. 2 Ψάλατε
την δόξαν του ονόματος αυτού· κάμετε ένδοξον τον
ύμνον αυτού. 3 Είπατε προς τον Θεόν, Πόσον είναι
φοβερά τα έργα σου διά το μέγεθος της δυνάμεώς σου,
υποκρίνονται υποταγήν εις σε οι εχθροί σου. 4 Πάσα η
γη θέλει σε προσκυνεί και ψαλμωδεί εις σέ· θέλουσι
ψαλμωδεί το όνομά σου. Διάψαλμα. 5 Έλθετε και
ιδέτε τα έργα του Θεού· είναι φοβερός εις τας πράξεις
προς τους υιούς των ανθρώπων. 6 Μετέβαλε την
θάλασσαν εις ξηράν· πεζοί διέβησαν διά του ποταμού·
εκεί ευφράνθημεν εις αυτόν. 7 Διά της δυνάμεως αυτού
δεσπόζει εις τον αιώνα· οι οφθαλμοί αυτού επιβλέπουσιν
επί τα έθνη· οι αποστάται ας μη υψόνωσιν εαυτούς.
Διάψαλμα. 8 Ευλογείτε, λαοί, τον Θεόν ημών, και
κάμετε να ακουσθή η φωνή της αινέσεως αυτού· 9 όστις
διαφυλάττει εν ζωή την ψυχήν ημών και δεν αφίνει
να κλονίζωνται οι πόδες ημών. 10 Διότι συ ηρεύνησας
ημάς, Θεέ· εδοκίμασας ημάς, ως δοκιμάζεται το αργύριον.
11 Ενέβαλες ημάς εις το δίκτυον· έθεσας βαρύ φορτίον
επί τα νώτα ημών. 12 Επεβίβασας ανθρώπους επί τας
κεφαλάς ημών· διήλθομεν διά πυρός και ύδατος· και
εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν. 13 Θέλω εισέλθει εις
τον οίκόν σου με ολοκαυτώματα· θέλω σοι αποδώσει
τας ευχάς μου, 14 τας οποίας επρόφεραν τα χείλη
μου, και ελάλησε το στόμα μου, εν τη θλίψει μου.
15 Παχέα ολοκαυτώματα κριών θέλω σοι προσφέρει
μετά θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετά τράγων.
Διάψαλμα. 16 Έλθετε, ακούσατε, πάντες οι φοβούμενοι
τον Θεόν· και θέλω διηγηθή όσα έκαμεν εις την ψυχήν
μου. 17 Προς αυτόν εβόησα διά του στόματός μου, και
υψώθη διά της γλώσσης μου. 18 Εάν εθεώρουν αδικίαν
εν τη καρδία μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει· 19 αλλ'
ο Θεός βεβαίως εισήκουσεν· επρόσεξεν εις την φωνήν
της προσευχής μου. 20 Ευλογητός ο Θεός, όστις δεν
απεμάκρυνε την προσευχήν μου και το έλεος αυτού απ'
εμού.

67 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός
ωδής.» Ο Θεός να σπλαγχνισθή ημάς και να
ευλογήση ημάς να επιφάνη το πρόσωπόν αυτού εφ'
ημάς Διάψαλμα. 2 Διά να γνωρισθή εν τη γη η οδός σου,
εν πάσι τοις έθνεσιν η σωτηρία σου. 3 Ας σε υμνώσιν οι
λαοί, Θεέ· ας σε υμνώσι πάντες οι λαοί. 4 Ας ευφρανθώσι
και ας αλαλάξωσι τα έθνη· διότι θέλεις κρίνει τους
λαούς εν ευθύτητι και τα έθνη εν τη γη θέλεις οδηγήσει.
Διάψαλμα. 5 Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνώσι
πάντες οι λαοί. 6 Η γη θέλει δίδει τον καρπόν αυτής·
θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός ημών. 7 Θέλει μας
ευλογήσει ο Θεός, και θέλουσι φοβηθή αυτόν πάντα τα
πέρατα της γης.

68 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του
Δαβίδ.» Ας εγερθή ο Θεός, και ας διασκορπισθώσιν
οι εχθροί αυτού· και ας φύγωσιν απ' έμπροσθεν αυτού οι
μισούντες αυτόν. 2 Καθώς αφανίζεται ο καπνός, ούτως
αφάνισον αυτούς· καθώς διαλύεται ο κηρός έμπροσθεν
του πυρός, ούτως ας απολεσθώσιν οι ασεβείς από
προσώπου του Θεού. 3 Οι δε δίκαιοι ας ευφραίνωνται·
ας αγάλλωνται ενώπιον του Θεού· και ας τέρπωνται
εν ευφροσύνη. 4 Ψάλλετε εις τον Θεόν· ψαλμωδείτε
εις το όνομα αυτού· ετοιμάσατε τας οδούς εις τον
επιβαίνοντα επί των ερήμων· Κύριος είναι το όνομα
αυτού· και αγάλλεσθε ενώπιον αυτού. 5 Πατήρ των
ορφανών και κριτής των χηρών, είναι ο Θεός εν τω
αγίω αυτού τόπω. 6 Ο Θεός κατοικίζει εις οικογένειαν
τους μεμονωμένους· εξάγει τους δεσμίους εις αφθονίαν·
οι δε αποστάται κατοικούσιν εν γη ανύδρω. 7 Θεέ, ότε
εξήλθες έμπροσθεν του λαού σου, ότε περιεπάτεις διά
της ερήμου· Διάψαλμα· 8 η γη εσείσθη, και αυτοί οι
ουρανοί έσταξαν από προσώπου του Θεού· το Σινά αυτό
εσείσθη από προσώπου του Θεού, του Θεού του Ισραήλ.
9 Θεέ, έπεμψας βροχήν άφθονον εις την κληρονομίαν
σου, και εν τη αδυναμία αυτής συ ανεζωοποίησας αυτήν.
10 Η συναγωγή σου κατώκησεν εν αυτή· Θεέ, έκαμες
ετοιμασίαν εις τον πτωχόν διά την αγαθότητά σου.
11 Ο Κύριος έδωκε λόγον· οι ευαγγελιζόμενοι ήσαν
στράτευμα μέγα. 12 Βασιλείς στρατευμάτων φεύγοντες
έφυγον, και αι διαμένουσαι εν τη οικία εμοίραζον τα
λάφυρα. 13 Και αν εκοίτεσθε εν μέσω εστίας, όμως
θέλετε είσθαι ως πτέρυγες περιστεράς περιηργυρωμένης,
και της οποίας τα πτερά είναι περικεχρυσωμένα από
κιτρίνου χρυσίου. 14 Ότε ο Παντοδύναμος διεσκόρπιζε
βασιλείς εν αυτή, έγεινε λευκή ως η χιών εν Σαλμών.
15 Το όρος του Θεού είναι ως το όρος της Βασάν· όρος
υψηλόν ως το όρος της Βασάν. 16 Διά τι ζηλοτυπείτε,
όρη υψηλά; τούτο είναι το όρος, εν ω ευδόκησεν ο Θεός
να κατοική· ο Κύριος, ναι, εν αυτώ θέλει κατοικεί εις τον
αιώνα. 17 Αι άμαξαι του Θεού είναι δισμύριαι χιλιάδες
χιλιάδων· ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών ως εν Σινά,
εν τω αγίω τόπω. 18 Ανέβης εις ύψος· ηχμαλώτισας
αιχμαλωσίαν· έλαβες χαρίσματα διά τους ανθρώπους·
έτι δε και διά τους απειθείς, διά να κατοικής μεταξύ
αυτών, Κύριε Θεέ. 19 Ευλογητός Κύριος, όστις καθ'
ημέραν επιφορτίζεις ημάς αγαθά· ο Θεός της σωτηρίας
ημών. Διάψαλμα. 20 Ο Θεός ημών είναι Θεός σωτηρίας·
και Κυρίου του Θεού είναι η λύτρωσις από του θανάτου.
21 Ο Θεός εξάπαντος θέλει συντρίψει την κεφαλήν των
εχθρών αυτού· και την τετριχωμένην κορυφήν του
περιπατούντος εν ταις ανομίαις αυτού. 22 Ο Κύριος
είπε, Θέλω επαναφέρει εκ Βασάν, θέλω επαναφέρει
τον λαόν μου εκ των βαθέων της θαλάσσης· 23 διά να
βαφή ο πους σου εν τω αίματι των εχθρών σου και η
γλώσσα των κυνών σου εξ αυτού. 24 Εθεωρήθησαν
τα βήματά σου, Θεέ· τα βήματα του Θεού μου, του
βασιλέως μου, εν τω αγιαστηρίω. 25 Προεπορεύοντο
οι ψάλται· κατόπιν οι παίζοντες όργανα, εν τω μέσω
νεάνιδες τυμπανίστριαι. 26 Εν εκκλησίαις ευλογείτε
τον Θεόν· ευλογείτε τον Κύριον, οι εκ της πηγής του
Ισραήλ. 27 Εκεί ήτο ο μικρός Βενιαμίν, ο αρχηγός
αυτών· οι άρχοντες Ιούδα και ο λαός αυτών· οι άρχοντες
Ζαβουλών και οι άρχοντες Νεφθαλί. 28 Διέταξεν ο
Θεός σου την δύναμίν σου· στερέωσον, Θεέ, τούτο, το
οποίον ενήργησας εις ημάς. 29 Διά τον ναόν σου τον εν
Ιερουσαλήμ, βασιλείς θέλουσι προσφέρει εις σε δώρα.

30 Επιτίμησον τα θηρία του καλαμώνος, το πλήθος των
ταύρων και τους μόσχους των λαών, εωσού έκαστος
προσφέρη υποταγήν με πλάκας αργυρίου· διασκόρπισον
τους λαούς τους αγαπώντας πολέμους. **31** Θέλουσιν
ελθεί μεγιστάνες εξ Αιγύπτου· η Αιθιοπία ταχέως θέλει
εκτείνει τας χείρας αυτής προς τον Θεόν. **32** Αι βασιλείαι
της γης, ψάλλετε εις τον Θεόν, ψαλμωδείτε εις τον
Κύριον· Διάψαλμα· **33** εις τον επιβαίνοντα επί τους
ουρανούς των έκπαλαι ουρανών· ιδού εκπέμπει την
φωνήν αυτού, φωνήν κραταιάν. **34** Απόδοτε το κράτος
εις τον Θεόν· η μεγαλοπρέπεια αυτού είναι επί τον
Ισραήλ και η δύναμις αυτού επί τους ουρανούς. **35**
Φοβερός είσαι, Θεέ, εκ των αγιαστηρίων σου· ο Θεός του
Ισραήλ είναι ο διδούς κράτος και δύναμιν εις τον λαόν
αυτού. Ευλογητός ο Θεός.

69 «Εις τον πρώτον μουσικόν, υπό Σοσανίμ. Ψαλμός
του Δαβίδ.» Σώσόν με, Θεέ, διότι εισήλθον ύδατα
έως ψυχής μου. **2** Εβυθίσθην εις βαθύν πηλόν, όπου
δεν είναι τόπος στερεός διά να σταθώ· έφθασα εις τα
βάθη των υδάτων, και το ρεύμα με κατακλύζει. **3**
Ητόνησα κράζων· ο λάρυγξ μου εξηράνθη· απέκαμον
οι οφθαλμοί μου από του να περιμένω τον Θεόν μου.
4 Οι μισούντές με αναιτίως επληθύνθησαν υπέρ τας
τρίχας της κεφαλής μου· εκραταιώθησαν οι εχθροί
μου οι προσπαθούντες να με αφανίσωσιν αδίκως. Τότε
εγώ επέστρεψα ό, τι δεν ήρπασα. **5** Θεέ, συ γνωρίζεις
την αφροσύνην μου· και τα πλημμελήματά μου δεν
είναι κεκρυμμένα από σου. **6** Ας μη αισχυνθώσιν εξ
αιτίας μου, Κύριε Θεέ των δυνάμεων, οι προσμένοντές
σε· ας μη εντραπώσι δι' εμέ οι εκζητούντές σε, Θεέ
του Ισραήλ. **7** Διότι ένεκα σου υπέφερα ονειδισμόν·
αισχύνη εκάλυψε το πρόσωπόν μου. **8** Ξένος έγεινα εις
τους αδελφούς μου, και αλλογενής εις τους υιούς της
μητρός μου· **9** Διότι ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγε·
και οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ
εμέ. **10** Και έκλαυσα ταλαιπωρών εν νηστεία την
ψυχήν μου, αλλά τούτο έγεινεν εις όνειδός μου. **11** Και
έκαμα τον σάκκον ένδυμά μου και έγεινα εις αυτούς
παροιμία. **12** Κατ' εμού λαλούσιν οι καθήμενοι εν ταις
πύλαις, και έγεινα άσμα των μεθυόντων. **13** Εγώ δε
προς σε κατευθύνω την προσευχήν μου, Κύριε· καιρός
ευμενείας είναι· Θεέ, κατά το πλήθος του ελέους σου,
επάκουσόν μου, κατά την αλήθειαν της σωτηρίας σου.
14 Ελευθέρωσόν με από του πηλού, διά να μη βυθισθώ·
ας ελευθερωθώ εκ των μισούντων με και εκ των βαθέων
των υδάτων. **15** Ας μη με κατακλύση το ρεύμα των
υδάτων, μηδέ ας με καταπίη ο βυθός· και το φρέαρ
ας μη κλείση το στόμα αυτού επ' εμέ. **16** Εισάκουσόν
μου, Κύριε, διότι αγαθόν είναι το έλεός σου· κατά το
πλήθος των οικτιρμών σου επίβλεψον επ' εμέ. **17** Και μη
κρύψης το πρόσωπόν σου από του δούλου σου· επειδή
θλίβομαι, ταχέως επάκουσόν μου. **18** Πλησίασον εις την
ψυχήν μου· λύτρωσον αυτήν· ένεκα των εχθρών μου
λύτρωσόν με. **19** Συ γνωρίζεις τον ονειδισμόν μου και
την αισχύνην μου και την εντροπήν μου· ενώπιόν σου
είναι πάντες οι θλίβοντές με. **20** Ονειδισμός συνέτριψε
την καρδίαν μου· και είμαι περίλυπος· περιέμεινα δε
συλλυπούμενον, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορητάς,
αλλά δεν εύρηκα. **21** Και έδωκαν εις εμέ χολήν διά
φαγητόν μου, και εις την δίψαν μου με επότισαν όξος.
22 Ας γείνη η τράπεζα αυτών έμπροσθεν αυτών εις
παγίδα και εις ανταπόδοσιν και εις βρόχον. **23** Ας
σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι· και
την ράχιν αυτών διαπαντός κύρτωσον. **24** Έκχεε επ'
αυτούς την οργήν σου· και ο θυμός της αγανακτήσεώς
σου ας συλλάβη αυτούς. **25** Ας γείνωσιν έρημα τα
παλάτια αυτών· εν ταις σκηναίς αυτών ας μη ήναι ο
κατοικών. **26** Διότι εκείνον, τον οποίον συ επάταξας,
αυτοί κατεδίωξαν· και λαλούσι περί του πόνου εκείνων,
τους οποίους επλήγωσας. **27** Πρόσθες ανομίαν επί
την ανομίαν αυτών, και ας μη εισέλθωσιν εις την
δικαιοσύνην σου. **28** Ας εξαλειφθώσιν εκ βίβλου ζώντων
και μετά των δικαίων ας μη καταγραφθώσιν. **29** Εμέ δε,
τον πτωχόν και λελυπημένον, η σωτηρία σου, Θεέ, ας
με υψώση. **30** Θέλω αινέσει το όνομα του Θεού εν ωδή
και θέλω μεγαλύνει αυτόν εν ύμνοις. **31** Τούτο βεβαίως
θέλει αρέσει εις τον Κύριον, υπέρ μόσχον νέον έχοντα
κέρατα και οπλάς. **32** Οι ταπεινοί θέλουσιν ιδεί· θέλουσι
ευφρανθή· και η καρδία υμών των εκζητούντων τον
Θεόν θέλει ζήσει. **33** Διότι εισακούει των πενήτων ο
Κύριος και τους δεσμίους αυτού δεν καταφρονεί. **34**
Ας αινέσωσιν αυτόν οι ουρανοί και η γη, αι θάλασσαι
και πάντα τα κινούμενα εν αυταίς. **35** Διότι ο Θεός
θέλει σώσει την Σιών, και θέλει οικοδομήσει τας πόλεις
του Ιούδα· και θέλουσι κατοικήσει εκεί και θέλουσι
κληρονομήσει αυτήν. **36** Και το σπέρμα των δούλων
αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν, και οι αγαπώντες το
όνομα αυτού θέλουσι κατοικεί εν αυτή.

70 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ,
εις ανάμνησιν.» Θεέ, τάχυνον να με ελευθερώσης·
τάχυνον, Κύριε, εις βοήθειάν μου. **2** Ας αισχυνθώσι
και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας
στραφώσιν εις τα οπίσω και ας εντραπώσιν οι θέλοντες
το κακόν μου. **3** Ας στραφώσιν οπίσω προς αμοιβήν
της αισχύνης αυτών οι λέγοντες, εύγε, εύγε. **4** Ας
αγάλλωνται και ας ευφραίνωνται εις σε πάντες οι
ζητούντές σε· και οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας
λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Θεός. **5** Εγώ δε
είμαι πτωχός και πένης· Θεέ, τάχυνον προς εμέ· συ είσαι
βοήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνης.

71 Επί σε, Κύριε, ήλπισα· ας μη καταισχυνθώ ποτέ.
2 Διά την δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με και
ελευθέρωσόν με· Κλίνον προς εμέ το ωτίον σου και
σώσον με. **3** Γενού εις εμέ τόπος οχυρός, διά να
καταφεύγω πάντοτε· συ διέταξας να με σώσης, διότι
πέτρα μου και φρούριόν μου είσαι. **4** Θεέ μου, λύτρωσόν
με εκ δυνάμεως ασεβούς, εκ χειρός παρανόμου και
αδίκου. **5** Διότι συ είσαι η ελπίς μου, Κύριε Θεέ· το
θάρρος μου εκ νεότητός μου. **6** Επί σε επεστηρίχθην εκ
της κοιλίας· συ είσαι σκέπη μου εκ των σπλάγχνων της
μητρός μου· εις σε θέλει είσθαι πάντοτε ο ύμνος μου. **7**
Ως τέρας κατεστάθην εις τους πολλούς· αλλά συ είσαι
το δυνατόν καταφύγιόν μου, **8** Ας εμπλησθή το στόμα
μου από του ύμνου σου, από της δόξης σου, όλην την
ημέραν. **9** Μη με απόρρίψης εν καιρώ γήρατος· όταν

εκλείπη η δύναμίς μου, μη με εγκαταλίπης. **10** Διότι οι
εχθροί μου λαλούσι περί εμού· και οι παραφυλάττοντες
την ψυχήν μου συμβουλεύονται ομού, **11** Λέγοντες,
Ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν· καταδιώξατε και πιάσατε
αυτόν, διότι δεν υπάρχει ο σώζων. **12** Θεέ, μη μακρυνθής
απ' εμού· Θεέ μου, τάχυνον εις βοήθειάν μου. **13** Ας
αισχυνθώσιν, ας εξαλειφθώσιν οι εχθροί της ψυχής μου·
ας σκεπασθώσι από ονείδους και εντροπής οι ζητούντες
το κακόν μου. **14** Εγώ δε πάντοτε θέλω ελπίζει, και
θέλω προσθέτει επί πάντας τους επαίνους σου. **15** Το
στόμα μου θέλει κηρύττει την δικαιοσύνην σου και την
σωτηρίαν σου όλην την ημέραν· διότι δεν δύναμαι να
απαριθμήσω αυτάς. **16** Θέλω περιπατεί εν τη δυνάμει
Κυρίου του Θεού· θέλω μνημονεύει την δικαιοσύνην
σου, σου μόνου. **17** Θεέ, συ με εδίδαξας εκ νεότητός μου·
και μέχρι του νυν εκήρυττον τα θαυμάσιά σου. **18** Μη
με εγκαταλίπης μηδέ μέχρι του γήρατος και πολιάς, Θεέ,
εωσού κηρύξω τον βραχίονά σου εις ταύτην την γενεάν,
την δύναμίν σου εις πάντας τους μεταγενεστέρους.
19 Διότι η δικαιοσύνη σου, Θεέ, είναι υπερυψωμένη·
διότι έκαμες μεγαλεία Θεέ, τις όμοιός σου, **20** όστις
έδειξας εις εμέ θλίψεις πολλάς και ταλαιπωρίας, και
πάλιν με ανεζωοποίησας και εκ των αβύσσων της γης
πάλιν ανήγαγές με; **21** Ηύξησας το μεγαλείόν μου και
επιστρέψας με παρηγόρησας. **22** Και εγώ, Θεέ μου, θέλω
δοξολογεί εν τω οργάνω του ψαλτηρίου σε και την
αλήθειάν σου· εις σε θέλω ψαλμωδεί εν κιθάρα, Άγιε
του Ισραήλ. **23** Θέλουσιν αγάλλεσθαι τα χείλη μου,
όταν εις σε ψαλμωδώ· και η ψυχή μου, την οποίαν
ελύτρωσας. **24** Έτι δε η γλώσσα μου όλην την ημέραν
θέλει μελετά την δικαιοσύνην σου· διότι ενετράπησαν,
διότι κατησχύνθησαν, οι ζητούντες το κακόν μου.

72 «Ψαλμός διά τον Σολομώντα.» Θεέ, δος την κρίσιν
σου εις τον βασιλέα και την δικαιοσύνην σου εις
τον υιόν του βασιλέως· **2** Διά να κρίνη τον λαόν σου
εν δικαιοσύνη και τους πτωχούς σου εν κρίσει. **3** Τα
όρη θέλουσι φέρει ειρήνην εις τον λαόν και οι λόφοι
δικαιοσύνην. **4** Θέλει κρίνει τους πτωχούς του λαού·
θέλει σώσει τους υιούς των πενήτων και συντρίψει
τον καταδυναστεύοντα. **5** Θέλουσι σε φοβείσθαι ενόσω
διαμένει ο ήλιος και η σελήνη, εις γενεάς γενεών. **6**
Θέλει καταβή ως βροχή επί θερισμένον λειβάδιον· ως
ρανίδες σταλάζουσαι επί την γην. **7** Εν ταις ημέραις
αυτού θέλει ανθεί ο δίκαιος· και αφθονία ειρήνης
θέλει είσθαι εωσού μη υπάρξη η σελήνη. **8** Και θέλει
κατακυριεύει από θαλάσσης έως θαλάσσης και από του
ποταμού έως των περάτων της γης. **9** Έμπροσθεν αυτού
θέλουσι γονυκλιτήσει οι κατοικούντες εν ερήμοις,
και οι εχθροί αυτού θέλουσι γλείψει το χώμα. **10** Οι
βασιλείς της Θαρσείς και των νήσων θέλουσι προσφέρει
προσφοράς· οι βασιλείς της Αραβίας και της Σεβά θέλουσι
προσφέρει δώρα. **11** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν
πάντες οι βασιλείς· πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει
αυτόν. **12** Διότι θέλει ελευθερώσει τον πτωχόν κράζοντα
και τον πένητα και τον αβοήθητον. **13** Θέλει ελεήσει
τον πτωχόν και τον πένητα· και τας ψυχάς των πενήτων
θέλει σώσει. **14** Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρόνει
τας ψυχάς αυτών· και πολύτιμον θέλει είσθαι το αίμα
αυτών εις τους οφθαλμούς αυτού. **15** Και θέλει ζη, και
θέλει δοθή εις αυτόν από του χρυσίου της Αραβίας, και
θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχή υπέρ αυτού· όλην την
ημέραν θέλουσιν ευλογεί αυτόν. **16** Δράξ σίτου εάν
υπάρχη εν τη γη επί των κορυφών των ορέων, ο καρπός
αυτού θέλει σείεσθαι ως ο Λίβανος· και οι κάτοικοι
εν τη πόλει θέλουσιν εξανθήσει ως ο χόρτος της γης.
17 Το όνομα αυτού θέλει διαμένει εις τον αιώνα· το
όνομα αυτού θέλει διαρκεί ενόσω διαμένει ο ήλιος· και
οι άνθρωποι θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτώ· πάντα τα
έθνη θέλουσι μακαρίζει αυτόν. **18** Ευλογητός Κύριος ο
Θεός, ο Θεός του Ισραήλ, όστις μόνος κάμνει θαυμάσια·
19 και ευλογημένον το ένδοξον όνομα αυτού εις τον
αιώνα· και ας πληρωθή από της δόξης αυτού η πάσα γη.
Αμήν, και αμήν. **20** Ετελείωσαν αι προσευχαί του Δαβίδ
υιού του Ιεσσαί.

73 «Ψαλμός του Ασάφ.» Αγαθός τωόντι είναι ο Θεός
εις τον Ισραήλ, εις τους καθαρούς την καρδίαν.
2 Εμού δε, οι πόδες μου σχεδόν εκλονίσθησαν· παρ'
ολίγον ωλίσθησαν τα βήματά μου. **3** Διότι εζήλευσα
τους μωρούς, βλέπων την ευτυχίαν των ασεβών. **4**
Επειδή δεν είναι λύπαι εις τον θάνατον αυτών, αλλ'
η δύναμις αυτών είναι στερεά. **5** Δεν είναι εν κόποις,
ως οι άλλοι άνθρωποι· ουδέ μαστιγόνονται μετά των
λοιπών ανθρώπων. **6** διά τούτο περικυκλόνει αυτούς η
υπερηφανία ως περιδέραιον· η αδικία σκεπάζει αυτούς
ως ιμάτιον. **7** Οι οφθαλμοί αυτών εξέχουσιν εκ του
πάχους· εξεπέρασαν τας επιθυμίας της καρδίας αυτών. **8**
Εμπαίζουσι και λαλούσιν εν πονηρία καταδυναστείαν·
λαλούσιν υπερηφάνως. **9** Θέτουσιν εις τον ουρανόν το
στόμα αυτών, και η γλώσσα αυτών διατρέχει την γην.
10 Διά τούτο θέλει στραφή ενταύθα ο λαός αυτού· και
ύδατα ποτηρίου πλήρους εκθλίβονται δι' αυτούς. **11**
Και λέγουσι, Πως γνωρίζει ταύτα ο Θεός; και υπάρχει
γνώσις εν τω Υψίστω; **12** Ιδού, ούτοι είναι ασεβείς και
ευτυχούσι διαπαντός· αυξάνουσι τα πλούτη αυτών. **13**
Άρα, ματαίως εκαθάρισα την καρδίαν μου και ένιψα
εν αθωότητι τας χείρας μου. **14** Διότι εμαστιγώθην
όλην την ημέραν και ετιμωρήθην πάσαν αυγήν. **15** Αν
είπω, Θέλω ομιλεί ούτως· ιδού, εξυβρίζω εις την γενεάν
των υιών σου. **16** Και εστοχάσθην να εννοήσω τούτο,
πλην μ' εφάνη δύσκολον· **17** εωσού εισελθών εις το
αγιαστήριον του Θεού, ενόησα τα τέλη αυτών. **18** Συ
βεβαίως έθεσας αυτούς εις τόπους ολισθηρούς· έρριψας
αυτούς εις κρημνόν. **19** Πως διά μιας κατήντησαν εις
ερήμωσιν Ηφανίσθησαν, απωλέσθησαν υπό αιφνιδίου
ολέθρου. **20** Ως όνειρον εξεγειρομένου Κύριε, όταν
εγερθής, θέλεις αφανίσει την εικόνα αυτών. **21** Ούτως
εκαίετο η καρδία μου, και τα νεφρά μου εβασανίζοντο·
22 και εγώ ήμην ανόητος και δεν εγνώριζον· κτήνος
ήμην ενώπιόν σου. **23** Εγώ όμως είμαι πάντοτε μετά
σού· συ με επίασας από της δεξιάς μου χειρός. **24** Διά
της συμβουλής σου θέλεις με οδηγήσει και μετά ταύτα
θέλεις με προσλάβει εν δόξη. **25** Τίνα άλλον έχω εν
τω ουρανώ; και επί της γης δεν θέλω άλλον παρά
σε. **26** Ητόνησεν η σαρξ μου και η καρδία μου· αλλ' ο
Θεός είναι η δύναμις της καρδίας μου και η μερίς μου
εις τον αιώνα. **27** Διότι, ιδού, όσοι απομακρύνονται

από σου, θέλουσιν απολεσθή· συ εξωλόθρευσας πάντας
τους εκκλίνοντας από σου. **28** Αλλά δι' εμέ, το να
προσκολλώμαι εις τον Θεόν είναι το αγαθόν μου· έθεσα
την ελπίδα μου επί Κύριον τον Θεόν, διά να κηρύττω
πάντα τα έργα σου.

74 «Μασχίλ του Ασάφ.» Διά τι, Θεέ, απέρριψας ημάς
διαπαντός; διά τι καπνίζει η οργή σου εναντίον
των προβάτων της βοσκής σου; **2** Μνήσθητι της
συναγωγής σου, την οποίαν απέκτησας απ' αρχής· την
ράβδον της κληρονομίας σου, την οποίαν ελύτρωσας·
τούτο το όρος Σιών, εν ω κατώκησας. **3** Κίνησον τα
βήματά σου προς τας παντοτεινάς ερημώσεις, προς παν
κακόν, το οποίον έπραξεν ο εχθρός εν τω αγιαστηρίω.
4 Οι εχθροί σου βρυχώνται εν τω μέσω των συναγωγών
σου· έθεσαν σημαίας τας σημαίας αυτών. **5** Γνωστόν
έγεινεν· ως εάν τις σηκόνων πέλεκυν καταφέρη επί
πυκνά δένδρα, **6** ούτω τώρα αυτοί συνέτριψαν διά μιας
με πελέκεις και σφυρία, τα πελεκητά έργα αυτού. **7**
Κατέκαυσαν εν πυρί το αγιαστήριόν σου έως εδάφους·
εβεβήλωσαν το κατοικητήριον του ονόματός σου. **8**
Είπον εν τη καρδία αυτών, Ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς
ομού· κατέκαυσαν πάσας τας συναγωγάς του Θεού εν
τη γη. **9** Τα σημεία ημών δεν βλέπομεν· δεν υπάρχει
πλέον προφήτης ουδέ γνωρίζων μεταξύ ημών το έως
πότε. **10** Έως πότε, Θεέ, θέλει ονειδίζει ο εναντίος;
θέλει βλασφημεί ο εχθρός το όνομά σου διαπαντός;
11 Διά τι αποστρέφεις την χείρα σου, και την δεξιάν
σου; έκβαλε αυτήν εκ μέσου του κόλπου σου και
αφάνισον αυτούς. **12** Αλλ' ο Θεός είναι εξ αρχής
Βασιλεύς μου, εργαζόμενος σωτηρίαν εν μέσω της γης.
13 Συ διεχώρισας διά της δυνάμεώς σου την θάλασσαν·
συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόντων εν τοις
ύδασι. **14** Συ συνέτριψας τας κεφαλάς τον Λευϊάθαν·
έδωκας αυτόν βρώσιν εις τον λαόν, τον κατοικούντα εν
ερήμοις. **15** Συ ήνοιξας πηγάς και χειμάρρους· εξήρανας
ποταμούς δυνατούς. **16** Σού είναι η ημέρα και σου
η νύξ· συ ητοίμασας το φως και τον ήλιον. **17** Συ
έθεσας πάντα τα όρια της γής· συ έκαμες το θέρος
και τον χειμώνα. **18** Μνήσθητι τούτου, ότι ο εχθρός
ωνείδισε τον Κύριον· και λαός άφρων εβλασφήμησε
το όνομά σου. **19** Μη παραδώσης εις τα θηρία την
ψυχήν της τρυγόνος σου· την σύναξιν των πενήτων
σου μη λησμονήσης διαπαντός. **20** Επίβλεψον επί την
διαθήκην σου· διότι επλήσθησαν οι σκοτεινοί της γης
τόποι από οίκων καταδυναστείας. **21** Ας μη στραφή ο
ταλαίπωρος εις τα οπίσω κατησχυμμένος· ο πτωχός και
ο πένης ας επαινώσι το όνομά σου. **22** Ανάστα, Θεέ·
δίκασον την δίκην σου· μνήσθητι του ονειδισμού, τον
οποίον εις σε κάμνει ο άφρων όλην την ημέραν. **23** Μη
λησμονήσης την φωνήν των εχθρών σου· ο θόρυβος
των επανισταμένων κατά σου αυξάνει διαπαντός.

75 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ.
Ψαλμός ωδής του Ασάφ.» Δοξολογούμέν σε, Θεέ,
δοξολογούμεν, διότι πλησίον ημών είναι το όνομά
σου· κηρύττονται τα θαυμάσιά σου. **2** Όταν λάβω
τον ωρισμένον καιρόν, εγώ θέλω κρίνει εν ευθύτητι.
3 Διελύθη η γη και πάντες οι κάτοικοι αυτής· εγώ
εστερέωσα τους στύλους αυτής. Διάψαλμα. **4** Είπα
προς τους άφρονας, μη γίνεσθε άφρονες· και προς τους
ασεβείς, μη υψώνετε κέρας. **5** Μη υψόνετε εις ύψος το
κέρας υμών· μη λαλείτε με τράχηλον σκληρόν. **6** Διότι
ούτε εξ ανατολών, ούτε εκ δυσμών, ούτε εκ της ερήμου,
έρχεται ύψωσις. **7** Αλλ' ο Θεός είναι ο Κριτής· τούτον
ταπεινόνει και εκείνον υψόνει. **8** Διότι εν τη χειρί
του Κυρίου είναι ποτήριον πλήρες κεράσματος οίνου
ακράτου, και εκ τούτου θέλει χύσει· πλην την τρυγίαν
αυτού θέλουσι στραγγίσει πάντες οι ασεβείς της γης και
θέλουσι πίει. **9** Εγώ δε θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω
ψαλμωδεί εις τον Θεόν του Ιακώβ. **10** Και πάντα τα
κέρατα των ασεβών θέλω συντρίψει· τα δε κέρατα των
δικαίων θέλουσιν υψωθή.

76 Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός
ωδής του Ασάφ. Γνωστός είναι εν τη Ιουδαία
ο Θεός· εν τω Ισραήλ μέγα το όνομα αυτού. **2** Η δε
σκηνή αυτού είναι εν Σαλήμ, και το κατοικητήριον
αυτού εν Σιών. **3** Εκεί συνέτριψε τα βέλη του τόξου, την
ασπίδα και την ρομφαίαν και τον πόλεμον. Διάψαλμα.
4 Είσαι λαμπρότερος υπέρ τα όρη των αρπακτήρων. **5**
Οι θρασυκάρδιοι εγυμνώθησαν· εκοιμήθησαν τον ύπνον
αυτών· και ουδείς των ρωμαλέων ανδρών εύρηκε τας
χείρας αυτού. **6** Από επιτιμήσεώς σου, Θεέ του Ιακώβ,
έπεσον εις βαθύτατον ύπνον και η άμαξα και ο ίππος. **7**
Συ είσαι φοβερός· και τις δύναται να σταθή έμπροσθέν
σου, όταν οργισθής; **8** Εξ ουρανού έκαμες να ακουσθή
κρίσις· η γη εφοβήθη και ησύχασεν, **9** ότε εσηκώθη εις
κρίσιν ο Θεός, διά να σώση πάντας τους πράους της
γης. Διάψαλμα. **10** Βεβαίως ο θυμός του ανθρώπου
θέλει καταντήσει εις έπαινον σου· θέλεις χαλινώσει το
υπόλοιπον του θυμού. **11** Κάμετε ευχάς και απόδοτε εις
Κύριον τον Θεόν σας· πάντες οι κύκλω αυτού ας φέρωσι
δώρα εις τον φοβερόν· **12** τον αφαιρούντα το πνεύμα
των αρχόντων, τον φοβερόν εις τους βασιλείς της γης.

77 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός
του Ασάφ.» Η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και
εβόησα· η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και έδωκεν
εις εμέ ακρόασιν. **2** Εν ημέρα θλίψεώς μου εξεζήτησα
τον Κύριον· εξέτεινον την νύκτα τας χείρας μου και
δεν έπαυον· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθή. **3**
Ενεθυμήθην τον Θεόν και εταράχθην· διελογίσθην, και
ωλιγοψύχησε το πνεύμά μου. Διάψαλμα. **4** Εκράτησας
τους οφθαλμούς μου εν αγρυπνία· εταράχθην και δεν
ηδυνάμην να λαλήσω. **5** Διελογίσθην τας αρχαίας
ημέρας, τα έτη των αιώνων. **6** Ανακαλώ εις μνήμην την
ωδήν μου· την νύκτα διαλογίζομαι μετά της καρδίας
μου, και το πνεύμά μου διερευνά· **7** μήποτε ο Κύριος με
αποβάλη αιωνίως, και δεν θέλει είσθαι ευμενής πλέον;
8 ή εξέλιπε διαπαντός το έλεος αυτού; έπαυσεν ο λόγος
αυτού εις γενεάν και γενεάν; **9** Μήποτε ελησμόνησε να
ελεή ο Θεός; μήποτε εν τη οργή αυτού θέλει κλείσει τους
οικτιρμούς αυτού; Διάψαλμα. **10** Τότε είπα, Αδυναμία
μου είναι τούτο· αλλοιούται η δεξιά του Υψίστου;
11 Θέλω μνημονεύει τα έργα του Κυρίου· ναι, θέλω
μνημονεύει τα απ' αρχής θαυμάσιά σου· **12** και θέλω
μελετά εις πάντα τα έργα σου, και περί των πράξεών

σου θέλω διαλογίζεσθαι. 13 Θεέ, εν τω αγιαστηρίω είναι
η οδός σου· τις Θεός μέγας, ως ο Θεός; 14 Συ είσαι ο Θεός
ο ποιών θαυμάσια· εφανέρωσας μεταξύ των λαών την
δύναμίν σου. 15 Ελύτρωσας διά του βραχίονός σου τον
λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. Διάψαλμα. 16 Τα
ύδατα σε είδον, Θεέ, τα ύδατα σε είδον και εφοβήθησαν·
εταράχθησαν και αι άβυσσοι. 17 Πλημμύραν υδάτων
έχυσαν αι νεφέλαι· φωνήν έδωκαν οι ουρανοί· και τα
βέλη σου διεπέταξαν. 18 Η φωνή της βροντής σου
ήτο εν τω ουρανίω τροχώ· εφώτισαν αι αστραπαί την
οικουμένην· εσαλεύθη και έντρομος έγεινεν η γη. 19 Διά
της θαλάσσης είναι η οδός σου και αι τρίβοι σου εν ύδασι
πολλοίς, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται. 20 Ωδήγησας
ως πρόβατα τον λαόν σου διά χειρός Μωϋσέως και
Ααρών.

78 «Μασχίλ του Ασάφ.» Άκουσον, λαέ μου, τον
νόμον μου· κλίνατε τα ώτα σας εις τα λόγια του
στόματός μου. 2 Θέλω ανοίξει εν παραβολή το στόμα
μου· θέλω προφέρει πράγματα αξιομνημόνευτα, τα απ'
αρχής· 3 όσα ηκούσαμεν και εγνωρίσαμεν και οι πατέρες
ημών διηγήθησαν εις ημάς. 4 Δεν θέλομεν κρύψει
αυτά από των τέκνων αυτών εις την επερχομένην
γενεάν, διηγούμενοι τους επαίνους του Κυρίου και
την δύναμιν αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία
έκαμε. 5 Και έστησε μαρτύριον εν τω Ιακώβ και νόμον
έθεσεν εν τω Ισραήλ, τα οποία προσέταξεν εις τους
πατέρας ημών, να κάμνωσιν αυτά γνωστά εις τα τέκνα
αυτών· 6 διά να γνωρίζη αυτά η γενεά η επερχομένη,
οι υιοί οι μέλλοντες να γεννηθώσι· και αυτοί, όταν
αναστηθώσι, να διηγώνται εις τα τέκνα αυτών· 7 διά
να θέσωσιν επί τον Θεόν την ελπίδα αυτών, και να μη
λησμονώσι τα έργα του Θεού, αλλά να φυλάττωσι τας
εντολάς αυτού· 8 και να μη γείνωσιν, ως οι πατέρες
αυτών, γενεά διεστραμμένη και απειθής· γενεά, ήτις
δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν αυτής, και δεν
εστάθη πιστόν μετά του Θεού το πνεύμα αυτής· 9 ως
οι υιοί του Εφραΐμ, οίτινες ώπλισμένοι, βαστάζοντες
τόξα, εστράφησαν οπίσω την ημέραν της μάχης. 10
Δεν εφύλαξαν την διαθήκην του Θεού, και εν τω νόμω
αυτού δεν ηθέλησαν να περιπατώσι· 11 και ελησμόνησαν
τα έργα αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έδειξεν
εις αυτούς. 12 Έμπροσθεν των πατέρων αυτών έκαμε
θαυμάσια, εν τη γη της Αιγύπτου, τη πεδιάδι Τάνεως.
13 Διέσχισε την θάλασσαν και διεπέρασεν αυτούς και
έστησε τα ύδατα ως σωρόν· 14 και ώδήγησεν αυτούς
την ημέραν εν νεφέλη και όλην την νύκτα εν φωτί
πυρός. 15 Διέσχισε πέτρας εν τη ερήμω και επότισεν
αυτούς ως εκ μεγάλων αβύσσων· 16 και εξήγαγε ρύακας
εκ της πέτρας και κατεβίβασεν ύδατα ως ποταμούς. 17
Αλλ' αυτοί εξηκολούθουν έτι αμαρτάνοντες εις αυτόν,
παροξύνοντες τον Ύψιστον εν ανύδρω τόπω· 18 και
επείρασαν τον Θεόν εν τη καρδία αυτών, ζητούντες
βρώσιν κατά την όρεξιν αυτών· 19 και ελάλησαν κατά
του Θεού, λέγοντες, Μήπως δύναται ο Θεός να ετοιμάση
τράπεζαν εν τη ερήμω; 20 Ιδού, επάταξε την πέτραν, και
έρρευσαν ύδατα και χείμαρροι επλημμύρησαν· μήπως
δύναται να δώση και άρτον; ή να ετοιμάση κρέας εις τον
λαόν αυτού; 21 Διά τούτο ήκουσεν ο Κύριος και ωργίσθη·
και πυρ εξήφθη κατά του Ιακώβ, έτι δε και οργή ανέβη
κατά του Ισραήλ· 22 διότι δεν επίστευσαν εις τον Θεόν,
ουδέ ήλπισαν επί την σωτηρίαν αυτού· 23 ενώ προσέταξε
τας νεφέλας από άνωθεν και τας θύρας του ουρανού
ήνοιξε, 24 και έβρεξεν εις αυτούς μάννα διά να φάγωσι
και σίτον ουρανού έδωκεν εις αυτούς· 25 άρτον αγγέλων
έφαγεν ο άνθρωπος· τροφήν έστειλεν εις αυτούς μέχρι
χορτασμού. 26 Εσήκωσεν εν τω ουρανώ ανατολικόν
άνεμον, και διά της δυνάμεως αυτού επέφερε τον νότον·
27 και έβρεξεν επ' αυτούς κρέας ως το χώμα και πετεινά
πτερωτά ως την άμμον της θαλάσσης· 28 και έκαμε να
πέσωσιν εις το μέσον του στρατοπέδου αυτών, κύκλω
των σκηνών αυτών. 29 Και έφαγον και εχορτάσθησαν
σφόδρα· και έφερεν εις αυτούς την επιθυμίαν αυτών· 30
δεν είχον χωρισθή από της επιθυμίας αυτών, έτι ήτο εν
τω στόματι αυτών βρώσις αυτών, 31 και οργή του Θεού
ανέβη επ' αυτούς, και εφόνευσε τους μεγαλητέρους
εξ αυτών και τους εκλεκτούς του Ισραήλ κατέβαλεν.
32 Εν πάσι τούτοις ημάρτησαν έτι και δεν επίστευσαν
εις τα θαυμάσια αυτού. 33 Διά τούτο συνετέλεσεν εν
ματαιότητι τας ημέρας αυτών και τα έτη αυτών εν
ταραχή. 34 Ότε εθανάτονεν αυτούς, τότε εξεζήτουν
αυτόν, και επέστρεφον και από όρθρου προσέτρεχον εις
τον Θεόν· 35 και ενεθυμούντο, ότι ο Θεός ήτο φρούριον
αυτών και ο Θεός ο Ύψιστος λυτρωτής αυτών. 36
Αλλ' εκολάκευον αυτόν διά του στόματος αυτών και
διά της γλώσσης αυτών εψεύδοντο προς αυτόν· 37 Η
δε καρδία αυτών δεν ήτο ευθεία μετ' αυτού, και δεν
ήσαν πιστοί εις την διαθήκην αυτού. 38 Αυτός όμως
οικτίρμων συνεχώρησε την ανομίαν αυτών και δεν
ηφάνισεν αυτούς· αλλά πολλάκις ανέστελλε τον θυμόν
αυτού, και δεν διήγειρεν όλην την οργήν αυτού· 39
και ενεθυμήθη ότι ήσαν σάρξ· άνεμος παρερχόμενος
και μη επιστρέφων. 40 Ποσάκις παρώξυναν αυτόν εν
τη ερήμω, παρώργισαν αυτόν εν τη ανύδρω, 41 και
εστράφησαν και επείρασαν τον Θεόν, και τον Άγιον
του Ισραήλ παρώξυναν. 42 Δεν ενεθυμήθησαν την
χείρα αυτού, την ημέραν καθ' ην ελύτρωσεν αυτούς
από του εχθρού· 43 πως έδειξεν εν Αιγύπτω τα σημεία
αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν τη πεδιάδι Τάνεως·
44 και μετέβαλεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και
τους ρύακας αυτών, διά να μη πίωσιν. 45 Απέστειλεν
επ' αυτούς κυνόμυιαν και κατέφαγεν αυτούς, και
βατράχους και εφάνισαν αυτούς. 46 Και παρέδωκε τους
καρπούς αυτών εις τον βρούχον και τους κόπους αυτών
εις την ακρίδα. 47 Κατηφάνισε διά της χαλάζης τας
αμπέλους αυτών και τας συκαμίνους αυτών με πέτρας
χαλάζης· 48 και παρέδωκεν εις την χάλαζαν τα κτήνη
αυτών και τα ποίμνια αυτών εις τους κεραυνούς. 49
Απέστειλεν επ' αυτούς την έξαψιν του θυμού αυτού, την
αγανάκτησιν και την οργήν και την θλίψιν, αποστέλλων
αυτά δι' αγγέλων κακοποιών. 50 Ήνοιξεν οδόν εις
την οργήν αυτού· δεν εφείσθη από του θανάτου την
ψυχήν αυτών, και παρέδωκεν εις θανατικόν την ζωήν
αυτών· 51 και επάταξε παν πρωτότοκον εν Αιγύπτω,
την απαρχήν της δυνάμεως αυτών εν ταις σκηναίς
του Χάμ· 52 και εσήκωσεν εκείθεν ως πρόβατα τον
λαόν αυτού και ώδήγησεν αυτούς ως ποίμνιον εν τη
ερήμω· 53 και ώδήγησεν αυτούς εν ασφαλεία, και

δεν εδειλίασαν· τους δε εχθρούς αυτών εσκέπασεν η
θάλασσα. **54** Και εισήγαγεν αυτούς εις το όριον της
αγιότητος αυτού, το όρος τούτο, το οποίον απέκτησεν η
δεξιά αυτού· **55** και εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν αυτών τα
έθνη και διεμοίρασεν αυτά κληρονομίαν με σχοινίον,
και εν ταις σκηναίς αυτών κατώκισε τας φυλάς του
Ισραήλ. **56** Και όμως επείρασαν και παρώξυναν τον
Θεόν τον ύψιστον και δεν εφύλαξαν τα μαρτύρια αυτού·
57 αλλ' εστράφησαν και εφέρθησαν απίστως, ως οι
πατέρες αυτών· εστράφησαν ως τόξον στρεβλόν· **58** και
παρώργισαν αυτόν με τους υψηλούς αυτών τόπους, και
με τα γλυπτά αυτών διήγειραν αυτόν εις ζηλοτυπίαν.
59 Ήκουσεν ο Θεός και υπερωργίσθη και εβδελύχθη
σφόδρα τον Ισραήλ· **60** και εγκατέλιπε την σκηνήν
του Σηλώ, την σκηνήν όπου κατώκησε μεταξύ των
ανθρώπων· **61** και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την
δύναμιν αυτού και την δόξαν αυτού εις χείρα εχθρού·
62 και παρέδωκεν εις ρομφαίαν τον λαόν αυτού και
υπερωργίσθη κατά της κληρονομίας αυτού· **63** τους
νέους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρθένοι αυτών δεν
ενυμφεύθησαν· **64** οι ιερείς αυτών έπεσον εν μαχαίρα,
και αι χήραι αυτών δεν επένθησαν. **65** Τότε εξηγέρθη
ως εξ ύπνου ο Κύριος, ως άνθρωπος δυνατός, βοών από
οίνου· **66** και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω·
όνειδος αιώνιον έθεσεν επ' αυτούς. **67** Και απέρριψε την
σκηνήν Ιωσήφ, και την φυλήν Εφραΐμ δεν εξέλεξεν.
68 Αλλ' εξέλεξε την φυλήν Ιούδα, το όρος της Σιών,
το οποίον ηγάπησε. **69** Και ωκοδόμησεν ως υψηλά
παλάτια το αγιαστήριον αυτού, ως την γην την οποίαν
εθεμελίωσεν εις τον αιώνα. **70** Και εξέλεξε Δαβίδ τον
δούλον αυτού και ανέλαβεν αυτόν εκ των ποιμνίων των
προβάτων· **71** Εξόπισθεν των θηλαζόντων προβάτων
έφερεν αυτόν, διά να ποιμαίνη Ιακώβ τον λαόν αυτού
και Ισραήλ την κληρονομίαν αυτού· **72** Και εποίμανεν
αυτούς κατά την ακακίαν της καρδίας αυτού· και διά
της συνέσεως των χειρών αυτού ώδήγησεν αυτούς.

79 «Ψαλμός του Ασάφ.» Θεέ, ήλθον έθνη εις την
κληρονομίαν σου· εμίαναν τον ναόν τον άγιόν
σου· κατέστησαν την Ιερουσαλήμ εις σωρούς ερειπίων·
2 έδωκαν τα πτώματα των δούλων σου βρώσιν εις τα
πετεινά του ουρανού, την σάρκα των οσίων σου εις
τα θηρία της γης. **3** Εξέχεαν το αίμα αυτών ως ύδωρ
κύκλω της Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχεν ο θάπτων. **4**
Εγείναμεν όνειδος εις τους γείτονας ημών, κατάγελως
και χλευασμός εις τους πέριξ ημών. **5** Έως πότε,
Κύριε; θέλεις οργίζεσθαι διαπαντός; θέλει καίει ως
πυρ η ζηλοτυπία σου; **6** Έκχεον την οργήν σου επί
τα έθνη τα μη γνωρίζοντά σε και επί τα βασίλεια τα
μη επικαλεσθέντα το όνομά σου· **7** διότι κατέφαγον
τον Ιακώβ, και το κατοικητήριον αυτού ηρήμωσαν. **8**
Μη ενθυμηθής καθ' ημών τας ανομίας των αρχαίων·
ταχέως ας προφθάσωσιν ημάς οι οικτιρμοί σου, διότι
εταπεινώθημεν σφόδρα. **9** Βοήθησον ημάς, Θεέ της
σωτηρίας ημών, ένεκεν της δόξης του ονόματός σου·
και ελευθέρωσον ημάς και γενού ίλεως εις τας αμαρτίας
ημών, ένεκεν του ονόματός σου. **10** Διά τι να είπωσι τα
έθνη, Που είναι ο Θεός αυτών; Ας γνωρισθή εις τα έθνη
έμπροσθεν ημών, η εκδίκησις του εκχυθέντος αίματος
των δούλων σου. **11** Ας έλθη ενώπιόν σου ο στεναγμός
των δεσμίων· κατά την μεγαλωσύνην του βραχίονός
σου σώσον τους καταδεδικασμένους εις θάνατον· **12**
και απόδος εις τους γείτονας ημών επταπλάσια εις τον
κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, με τον οποίον
σε ωνείδισαν, Κύριε. **13** Ημείς δε ο λαός σου και τα
πρόβατα της βοσκής σου Θέλομεν σε δοξολογεί εις τον
αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλομεν αναγγέλλει την
αίνεσίν σου.

80 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ-εδούθ.
Ψαλμός του Ασάφ.» Ακροάσθητι, ο ποιμαίνων
τον Ισραήλ, συ ο οδηγών ως ποίμνιον τον Ιωσήφ·
ο καθήμενος επί των χερουβείμ, εμφανίσθητι. **2**
Έμπροσθεν του Εφραΐμ και του Βενιαμίν και του
Μανασσή διέγειρον την δύναμίν σου και ελθέ εις
σωτηρίαν ημών. **3** Επίστρεψον ημάς, Θεέ, και επίλαμψον
το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθή. **4** Κύριε Θεέ
των δυνάμεων, έως πότε θέλεις οργίζεσθαι κατά της
προσευχής του λαού σου; **5** Τρέφεις αυτούς με άρτον
δακρύων και ποτίζεις αυτούς αφθόνως με δάκρυα. **6**
Έκαμες ημάς έριδα εις τους γείτονας ημών· και οι εχθροί
ημών γελώσι μεταξύ αλλήλων. **7** Επίστρεψον ημάς, Θεέ
των δυνάμεων, και επίλαμψον το πρόσωπον σου, και
θέλομεν λυτρωθή. **8** Άμπελον εξ Αιγύπτου μετεκόμισας·
εξεδίωξας έθνη και εφύτευσας αυτήν. **9** Ητοίμασας
τόπον έμπροσθεν αυτής και βαθέως ερρίζωσας αυτήν·
και εγέμισε την γην. **10** Εσκεπάσθησαν τα όρη υπό
της σκιάς αυτής, και αι αναδενδράδες αυτής ήσαν ως
αι υψηλαί κέδροι. **11** Εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως
θαλάσσης και τους βλαστούς αυτής έως του ποταμού. **12**
Διά τι εκρήμνισας τους φραγμούς αυτής, και τρυγώσιν
αυτήν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν; **13** Ερημόνει
αυτήν ο αγριόχοιρος εκ του δάσους, και το θηρίον
του αγρού νέμεται αυτήν. **14** Επίστρεψον, δεόμεθα,
Θεέ των δυνάμεων· επίβλεψον εξ ουρανού και ιδέ,
και επίσκεψαι την άμπελον ταύτην, **15** και το φυτόν,
το οποίον εφύτευσεν η δεξιά σου και τον βλαστόν,
τον οποίον εκραταίωσας εις σεαυτόν. **16** Εκαύθη εν
πυρί· εκόπη· εχάθησαν από επιτιμήσεως του προσώπου
σου. **17** Ας ήναι η χειρ σου επί τον άνδρα της δεξιάς
σου· επί τον υιόν του ανθρώπου, τον οποίον έκαμες
δυνατόν εις σεαυτόν. **18** Και ημείς δεν θέλομεν εκκλίνει
από σού· ζωοποίησον ημάς, και το όνομά σου θέλομεν
επικαλείσθαι. **19** Επίστρεψον ημάς, Κύριε Θεέ των
δυνάμεων· επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν
λυτρωθή.

81 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του
Ασάφ.» Ψάλατε εν ευφροσύνη εις τον Θεόν, την
δύναμιν ημών· αλαλάξατε εις τον Θεόν του Ιακώβ. **2**
Υψώσατε ψαλμωδίαν και κρούετε τύμπανον, κιθάραν
τερπνήν μετά ψαλτηρίου. **3** Σαλπίσατε σάλπιγγα εν
νεομηνία, εν καιρώ ωρισμένω, εν τη ημέρα της εορτής
ημών. **4** Διότι πρόσταγμα είναι τούτο εις τον Ισραήλ,
νόμος του Θεού του Ιακώβ. **5** Εις μαρτύριον διέταξε
τούτο εις τον Ιωσήφ, ότε εξήλθε κατά της γης Αιγύπτου·
όπου ήκουσα γλώσσαν, την οποίαν δεν εγνώριζον· **6**
απεμάκρυνα από του φορτίου τον ώμον αυτού· αι χείρες

αυτού έπαυσαν από κοφίνου· 7 εν καιρώ θλίψεως
επεκαλέσθης, και σε ελύτρωσα· σοι απεκρίθην· από
του αποκρύφου τόπου της βροντής· σε εδοκίμασα εν
τοις ύδασι της αντιλογίας. Διάψαλμα. 8 Άκουσον, λαέ
μου, και θέλω διαμαρτυρηθή κατά σού· Ισραήλ, εάν
μου ακούσης, 9 Ας μη ήναι εις σε θεός ξένος, και μη
προσκυνήσης θεόν αλλότριον. 10 Εγώ είμαι Κύριος ο
Θεός σου, όστις σε ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου· πλάτυνον
το στόμα σου, και θέλω γεμίσει αυτό. 11 Αλλ' ο λαός
μου δεν ήκουσε της φωνής μου, και ο Ισραήλ δεν
επρόσεξεν εις εμέ. 12 Διά τούτο παρέδωκα αυτούς εις
τας επιθυμίας της καρδίας αυτών· και περιεπάτησαν
εν ταις βουλαίς αυτών. 13 Είθε να μου ήκουεν ο λαός
μου, και ο Ισραήλ να περιεπάτει εις τας οδούς μου·
14 πάραυτα ήθελον καταβάλει τους εχθρούς αυτών,
και κατά των θλιβόντων αυτούς ήθελον στρέψει την
χείρα μου. 15 Οι μισούντες τον Κύριον ήθελον αποτύχει
εναντίον αυτού, ο δε καιρός εκείνων ήθελε διαμένει
πάντοτε· 16 και ήθελε θρέψει αυτούς με το πάχος του
σίτου, και με μέλι εκ πέτρας ήθελον σε χορτάσει.

82 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός ίσταται εν τη
συνάξει των δυνατών· αναμέσον των θεών θέλει
κρίνει. 2 Έως πότε θέλετε κρίνει αδίκως, και θέλετε
προσωπολη ηπτεί τους ασεβείς; Διάψαλμα. 3 Κρίνατε τον
πτωχόν και τον ορφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εις τον
τεθλιμμένον και πένητα. 4 Ελευθερόνετε τον πτωχόν
και τον πένητα· λυτρόνετε αυτόν εκ χειρός των ασεβών.
5 Δεν γνωρίζουσιν, ουδέ νοούσι· περιπατούσιν εν σκότει·
πάντα τα θεμέλια της γης σαλεύονται. 6 Εγώ είπα,
θεοί είσθε σεις και υιοί Υψίστου πάντες· 7 Σεις όμως
ως άνθρωποι αποθνήσκετε, και ως εις των αρχόντων
πίπτετε. 8 Ανάστα, Θεέ, κρίνον την γήν· διότι συ θέλεις
κατακληρονομήσει πάντα τα έθνη.

83 «Ωδή Ψαλμού του Ασάφ.» Θεέ, μη σιωπήσης· μη
σιγήσης και μη ησυχάσης, Θεέ. 2 Διότι, ιδού, οι
εχθροί σου θορυβούσι, και οι μισούντές σε ύψωσαν
κεφαλήν. 3 Κακήν βουλήν έλαβον κατά του λαού σου
και συνεβουλεύθησαν κατά των εκλεκτών σου. 4 Είπον,
Έλθετε, και ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς από του να ήναι
έθνος· και το όνομα του Ισραήλ ας μη μνημονεύηται
πλέον. 5 Διότι εκ συμφώνου συνεβουλεύθησαν ομού·
συνεμάχησαν κατά σού· 6 αι σκηναί του Εδώμ και
οι Ισμαηλίται· ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί· 7 Ο Γεβάλ
και ο Αμμών και ο Αμαλήκ· οι Φιλισταίοι μετά των
κατοικούντων την Τύρον. 8 Και αυτός ο Ασσούρ ηνώθη
μετ' αυτών· εβοήθησαν τους υιούς του Λωτ. Διάψαλμα.
9 Κάμε εις αυτούς ως εις τους Μαδιανίτας, ως εις τον
Σισάραν, ως εις τον Ιαβείν εν τω χειμάρρω Κεισών·
10 οίτινες απωλέσθησαν εν Εν-δώρ· έγειναν κόπρος
διά την γην. 11 Κάμε τους άρχοντας αυτών ως τον
Ωρήβ και ως τον Ζήβ· και ως τον Ζεβεέ και ως τον
Σαλμανάν πάντας τους αρχηγούς αυτών· 12 οίτινες
είπον, Ας κληρονομήσωμεν εις εαυτούς τα κατοικητήρια
του Θεού. 13 Θεέ μου, κάμε αυτούς ως τροχόν, ως
άχυρον κατά πρόσωπον ανέμου. 14 Ως το πυρ καίει
το δάσος, και ως η φλόξ κατακαίει τα όρη, 15 ούτω
καταδίωξον αυτούς με την ανεμοζάλην σου, και με
τον ανεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αυτούς. 16
Γέμισον τα πρόσωπα αυτών από ατιμίας, και θέλουσι
ζητήσει το όνομά σου, Κύριε. 17 Ας καταισχυνθώσι
και ας ταραχθώσι διαπαντός· και ας εντραπώσι και ας
απολεσθώσι· 18 και ας γνωρίσωσιν ότι συ, του οποίου
το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ύψιστος επί πάσαν
την γην.

84 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός διά
τους υιούς Κορέ.» Πόσον αγαπηταί είναι αι σκηναί
σου, Κύριε των δυνάμεων 2 Επιποθεί και μάλιστα
λιποθυμεί ψυχή μου διά τας αυλάς του Κυρίου· η καρδία
μου και η σαρξ μου αγαλλιώνται διά τον Θεόν τον
ζώντα. 3 Ναι, το στρουθίον εύρηκε κατοικίαν, και η
τρυγών φωλεάν εις εαυτήν, όπου θέτει τους νεοσσούς
αυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων,
Βασιλεύ μου και Θεέ μου. 4 Μακάριοι οι κατοικούντες
εν τω οίκω σου· πάντοτε θέλουσι σε αινεί. Διάψαλμα.
5 Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμις είναι
εν σοί· εν τη καρδία των οποίων είναι αι οδοί σου· 6
οίτινες διαβαίνοντες διά της κοιλάδος του κλαυθμώνος
καθιστώσιν αυτήν πηγήν υδάτων· και η βροχή έτι
γεμίζει τους λάκκους. 7 Προβαίνουσιν από δυνάμεως
εις δύναμιν· έκαστος αυτών φαίνεται ενώπιον του Θεού
εν Σιών. 8 Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, εισάκουσον της
προσευχής μου· Ακροάσθητι, Θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα.
9 Ιδέ, Θεέ, η ασπίς ημών, και επίβλεψον εις το πρόσωπον
του χριστού σου. 10 Διότι καλητέρα είναι μία ημέρα
εν ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας· ήθελον προτιμήσει
να ήμαι θυρωρός εν τω οίκω του Θεού μου, παρά να
κατοικώ εν ταις σκηναίς της πονηρίας. 11 Διότι ήλιος
και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός· χάριν και δόξαν θέλει
δώσει ο Κύριος· δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού
τους περιπατούντας εν ακακία. 12 Κύριε των δυνάμεων,
μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επί σε.

85 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υιούς
Κορέ.» Ευηρεστήθης, Κύριε, εις την γην σου· έφερες
από της αιχμαλωσίας τον Ιακώβ. 2 Συνεχώρησας την
ανομίαν του λαού σου· εσκέπασας πάσας τας αμαρτίας
αυτών. Διάψαλμα. 3 Κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου·
απέστρεψας από της οργής του θυμού σου. 4 Επίστρεψον
ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και κατάπαυσον τον καθ'
ημών θυμόν σου. 5 Θέλεις είσθαι διαπαντός ωργισμένος
εις ημάς; θέλεις επεκτείνει την οργήν σου από γενεάς
εις γενεάν; 6 Δεν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει ημάς, διά να
ευφραίνηται ο λαός σου εις σε; 7 Δείξον εις ημάς, Κύριε,
το έλεός σου και δος εις ημάς την σωτηρίαν σου. 8 Θέλω
ακούσει τι θέλει λαλήσει Κύριος ο Θεός· διότι θέλει
λαλήσει ειρήνην προς τον λαόν αυτού και προς τους
οσίους αυτού· και ας μη επιστρέψωσιν εις αφροσύνην.
9 Βεβαίως πλησίον των φοβουμένων αυτόν είναι η
σωτηρία αυτού, διά να κατοική δόξα εν τη γη ημών.
10 Έλεος και αλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη
και ειρήνη εφιλήθησαν. 11 Αλήθεια εκ της γης θέλει
αναβλαστήσει· και δικαιοσύνη εξ ουρανού θέλει κύψει.
12 Ο Κύριος βεβαίως θέλει δώσει το αγαθόν· και η γη
ημών θέλει δώσει τον καρπόν αυτής. 13 Δικαιοσύνη

έμπροσθεν αυτού θέλει προπορεύεσθαι, και θέλει βάλει αυτήν εις την οδόν των διαβημάτων αυτού.

86 «Προσευχή του Δαβίδ.» Κλίνον, Κύριε, το ωτίον σου· επάκουσόν μου, διότι πτωχός και πένης είμαι εγώ. **2** Φύλαξον την ψυχήν μου, διότι είμαι όσιος· συ, Θεέ μου, σώσον τον δούλον σου τον ελπίζοντα επί σε. **3** Ελέησόν με, Κύριε, διότι προς σε κράζω όλην την ημέραν. **4** Εύφρανον την ψυχήν του δούλου σου, διότι προς σε, Κύριε, υψόνω την ψυχήν μου. **5** Διότι συ, Κύριε, είσαι αγαθός και εύσπλαγχνος και πολυέλεος εις πάντας τους επικαλουμένους σε. **6** Ακροάσθητι, Κύριε, της προσευχής μου και πρόσεξον εις την φωνήν των δεήσεών μου. **7** Εν ημέρα θλίψεώς μου θέλω σε επικαλείσθαι, διότι θέλεις μου εισακούει. **8** Δεν είναι όμοιός σου μεταξύ των θεών, Κύριε· ουδέ έργα όμοια των έργων σου. **9** Πάντα τα έθνη, τα οποία έκαμες, θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, Κύριε, και θέλουσι δοξάσει το όνομά σου· **10** διότι μέγας είσαι και κάμνεις θαυμάσια· συ είσαι Θεός μόνος. **11** Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν σου, και θέλω περιπατεί εν τη αληθεία σου· προσήλονε την καρδίαν μου εις τον φόβον του ονόματός σου. **12** Θέλω σε αινεί, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη τη καρδία μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα· **13** διότι μέγα επ' εμέ το έλεός σου· και ηλευθέρωσας την ψυχήν μου εξ άδου κατωτάτου. **(Sheol h7585)** **14** Θεέ, οι υπερήφανοι εσηκώθησαν κατ' εμού, και αι συνάξεις των βιαστών εζήτησαν την ψυχήν μου· και δεν σε έθεσαν ενώπιόν αυτών. **15** Αλλά συ, Κύριε, είσαι Θεός οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. **16** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με· δος την δύναμίν σου εις τον δούλον σου και σώσον τον υιόν της δούλης σου. **17** Κάμε εις εμέ σημείον εις αγαθόν, διά να ίδωσιν οι μισούντές με και να αισχυνθώσι· διότι συ, Κύριε, με εβοήθησας και με παρηγόρησας.

87 «Ψαλμός ωδής διά τους υιούς Κορέ.» Το θεμέλιον αυτού είναι εις τα όρη τα άγια. **2** Αγαπά ο Κύριος τας πύλας της Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα του Ιακώβ. **3** Ένδοξα ελαλήθησαν περί σου, πόλις του Θεού. Διάψαλμα. **4** Θέλω αναφέρει την Ραάβ και την Βαβυλώνα μεταξύ των γνωριζόντων με· ιδού, η Παλαιστίνη και η Τύρος μετά της Αιθιοπίας· ούτος εγεννήθη εκεί. **5** Και περί της Σιών θέλουσιν ειπεί, ούτος και εκείνος εγεννήθη εν αυτή· και αυτός ο Ύψιστος θέλει στερεώσει αυτήν. **6** Ο Κύριος θέλει αριθμήσει, όταν καταγράψη τους λαούς, ότι ούτος εγεννήθη εκεί. Διάψαλμα. **7** Και οι ψάλται καθώς και οι λαληταί των οργάνων θέλουσι λέγει, Πάσαι αι πηγαί μου είναι εν σοι.

88 «Ωιδή ψαλμού διά τους υιούς Κορέ, εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ-λεανώθ, Μασχίλ του Αιμάν του Εζραΐτου.» Κύριε ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέραν και νύκτα έκραξα ενώπιόν σου· **2** Ας έλθη ενώπιόν σου η προσευχή μου· κλίνον το ωτίον σου εις την κραυγήν μου· **3** Διότι ενεπλήσθη κακών η ψυχή μου, και η ζωή μου πλησιάζει εις τον άδην. **(Sheol h7585)** **4** Συγκατηριθμήθην μετά των καταβαινόντων εις τον λάκκον· έγεινα ως άνθρωπος μη έχων δύναμιν· **5** εγκαταλελειμμένος μεταξύ των νεκρών, ως οι πεφονευμένοι, κοιτώμενοι εν τω τάφω, τους οποίους δεν ενθυμείσαι πλέον, και οίτινες απεκόπησαν από της χειρός σου. **6** Μ' έβαλες εις τον κατώτατον λάκκον, εις το σκότος, εις τα βάθη. **7** Επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου, και πάντα τα κύματά σου επέφερες επ' εμέ. Διάψαλμα. **8** Εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ' εμού· με έκαμες βδέλυγμα προς αυτούς· απεκλείσθην και δεν δύναμαι να εξέλθω. **9** Ο οφθαλμός μου ητόνησεν από της θλίψεως· σε επεκαλέσθην, Κύριε, όλην την ημέραν· ήπλωσα προς σε τας χείρας μου. **10** Μήπως εις τους νεκρούς θέλεις κάμει θαυμάσια; ή οι τεθνεώτες θέλουσι σηκωθή και θέλουσι σε αινέσει; Διάψαλμα. **11** Μήπως εν τω τάφω θέλουσι διηγείσθαι το έλεός σου ή την αλήθειάν σου εν τη φθορά; **12** Μήπως θέλουσι γνωρισθή εν τω σκότει τα θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν τω τόπω της λήθης. **13** Αλλ' εγώ προς σε, Κύριε, έκραξα· και το πρωΐ η προσευχή μου θέλει σε προφθάσει. **14** Διά τι, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχήν μου, αποκρύπτεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; **15** Είμαι τεθλιμμένος και ψυχομαχών εκ νεότητος· δοκιμάζω τους φόβους σου και ευρίσκομαι εν αμηχανία. **16** Επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου· οι τρόμοι σου με εφάνισαν. **17** Ως ύδατα με περιετριγύρισαν όλην την ημέραν· ομού με περιεκύκλωσαν. **18** Απεμάκρυνας απ' εμού τον αγαπητόν και τον φίλον· οι γνωστοί μου είναι αφανείς.

89 «Μασχίλ του Εθάν του Εζραΐτου.» Τα ελέη του Κυρίου εις τον αιώνα θέλω ψάλλει· διά του στόματός μου θέλω αναγγέλλει την αλήθειάν σου εις γενεάν και γενεάν. **2** Διότι είπα, το έλεός σου θέλει θεμελιωθή εις τον αιώνα· εν τοις ουρανοίς θέλεις στερεώσει την αλήθειάν σου. **3** Έκαμα διαθήκην μετά του εκλεκτού μου· ώμοσα προς Δαβίδ τον δούλον μου· **4** Διαπαντός θέλω στερεώσει το σπέρμα σου, και θέλω οικοδομήσει τον θρόνον σου εις γενεάν και γενεάν. Διάψαλμα. **5** Και οι ουρανοί θέλουσιν υμνεί τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αλήθειά σου θέλει εξυμνείσθαι εν τη συνάξει των αγίων. **6** Διότι τις εν τω ουρανώ δύναται να εξισωθή με τον Κύριον; Τις μεταξύ των υιών των δυνατών δύναται να ομοιωθή με τον Κύριον; **7** Ο Θεός είναι φοβερός σφόδρα εν τη βουλή των αγίων και σεβαστός εν πάσι τοις κύκλω αυτού. **8** Κύριε Θεέ των δυνάμεων, τις όμοιός σου; δυνατός είσαι, Κύριε, και η αλήθειά σου είναι κύκλω σου. **9** Συ δεσπόζεις την έπαρσιν της θαλάσσης· όταν σηκόνωνται τα κύματα αυτής, συ ταπεινόνεις αυτά. **10** Συ συνέτριψας την Ραάβ ως τραυματίαν· διά του βραχίονος της δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου. **11** Σού είναι οι ουρανοί και σου η γη την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής, συ εθεμελίωσας αυτά. **12** Τον βορράν και τον νότον, συ έκτισας αυτούς· Θαβώρ και Αερμών εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι. **13** Έχεις ισχυρόν τον βραχίονα· κραταιά είναι η χειρ σου· υψηλή η δεξιά σου. **14** Η δικαιοσύνη και η κρίσις είναι η βάσις του θρόνου σου· το έλεος και η αλήθεια θέλουσι προπορεύεσθαι έμπροσθεν του προσώπου σου. **15** Μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν· θέλουσι περιπατεί, Κύριε, εν τω

φωτί του προσώπου σου. **16** Εις το όνομά σου θέλουσιν
αγάλλεσθαι όλην την ημέραν· και εις την δικαιοσύνην
σου θέλουσιν υψωθή. **17** Διότι συ είσαι το καύχημα
της δυνάμεως αυτών· και διά της ευμενείας σου θέλει
υψωθή το κέρας ημών. **18** Διότι ο Κύριος είναι η ασπίς
ημών· και ο Άγιος του Ισραήλ ο βασιλεύς ημών. **19**
Ελάλησας τότε δι' οράματος προς τον όσιόν σου και
είπας· έθεσα βοήθειαν επί τον δυνατόν· ύψωσα εκλεκτόν
εκ του λαού· **20** Εύρηκα Δαβίδ τον δούλον μου· με το
έλαιον το άγιόν μου έχρισα αυτόν· **21** η χειρ μου θέλει
στερεόνει αυτόν· και ο βραχίων μου θέλει ενδυναμόνει
αυτόν. **22** δεν θέλει υπερισχύσει εχθρός κατ' αυτού·
ουδέ υιός ανομίας θέλει ταλαιπωρήσει αυτόν. **23** Και
θέλω κατακόψει απ' έμπροσθεν αυτού τους εχθρούς
αυτού· και τους μισούντας αυτόν θέλω κατατροπώσει.
24 Η δε αλήθειά μου και το έλεός μου θέλουσιν είσθαι
μετ' αυτού· και εν τω ονόματί μου θέλει υψωθή το
κέρας αυτού. **25** Και θέλω θέσει την χείρα αυτού επί
την θάλασσαν, και επί τους ποταμούς την δεξιάν αυτού.
26 Αυτός θέλει κράξει προς εμέ, Πατήρ μου είσαι, Θεός
μου και πέτρα της σωτηρίας μου. **27** Εγώ βεβαίως
θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, Ύψιστον επί τους
βασιλείς της γης. **28** Διαπαντός θέλω φυλάττει εις αυτόν
το έλεός μου, και η διαθήκη μου θέλει είσθαι στερεά
μετ' αυτού. **29** Και θέλω κάμει να διαμένη το σπέρμα
αυτού εις τον αιώνα, και ο θρόνος αυτού ως αι ημέραι
του ουρανού. **30** Εάν εγκαταλίπωσιν οι υιοί αυτού τον
νόμον μου και εις τας κρίσεις μου δεν περιπατήσωσιν·
31 Εάν παραβώσι τα διατάγματά μου και δεν φυλάξωσι
τας εντολάς μου· **32** Τότε θέλω επισκεφθή με ράβδον
τας παραβάσεις αυτών και με πληγάς τας παρανομίας
αυτών. **33** Το έλεός μου όμως δεν θέλω αφαιρέσει
απ' αυτού, ουδέ θέλω ψευσθή κατά της αληθείας μου.
34 Δεν θέλω παραβή την διαθήκην μου, ουδέ θέλω
αθετήσει ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων μου. **35** Άπαξ
ώμοσα εις την αγιότητά μου, ότι δεν θέλω ψευσθή προς
τον Δαβίδ. **36** Το σπέρμα αυτού θέλει διαμένει εις τον
αιώνα και ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος, ενώπιόν μου· **37**
Ως η σελήνη θέλει στερεωθή εις τον αιώνα και μάρτυς
πιστός εν τω ουρανώ. Διάψαλμα. **38** Αλλά συ απέβαλες
και εβδελύχθης, ωργίσθης κατά του χριστού σου· **39**
ηκύρωσας την διαθήκην του δούλου σου· εβεβήλωσας
το διάδημα αυτού έως της γης. **40** Κατέβαλες πάντας
τους φραγμούς αυτού· ηφάνισας τα οχυρώματα αυτού·
41 διαρπάζουσιν αυτόν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν·
κατεστάθη όνειδος εις τους γείτονας αυτού. **42** Ύψωσας
την δεξιάν των εναντίων αυτού· εύφρανας πάντας
τους εχθρούς αυτού· **43** ήμβλυνας μάλιστα το κοπτερόν
της ρομφαίας αυτού και δεν εστερέωσας αυτόν εν τη
μάχη· **44** Έπαυσας την δόξαν αυτού και τον θρόνον
αυτού έρριψας κατά γης. **45** Ωλιγόστευσας τας ημέρας
της νεότητος αυτού· ενέδυσας αυτόν με αισχύνην.
Διάψαλμα. **46** Έως πότε, Κύριε; θέλεις κρύπτεσθαι
διαπαντός; θέλει καίεσθαι ως πυρ η οργή σου; **47**
Μνήσθητι πόσον βραχύς είναι ο καιρός μου, εν τίνι
ματαιότητι εποίησας πάντας τους υιούς των ανθρώπων.
48 Τις άνθρωπος θέλει ζήσει και δεν θέλει ιδεί θάνατον;
τις θέλει λυτρώσει την ψυχήν αυτού εκ της χειρός του
άδου; Διάψαλμα. **(Sheol h7585)** **49** Που είναι τα ελέη σου
τα αρχαία, Κύριε, τα οποία ώμοσας προς τον Δαβίδ εν
τη αληθεία σου; **50** Μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού
των δούλων σου, τον οποίον φέρω εν τω κόλπω μου
υπό τοσούτων πολυαρίθμων λαών· **51** με τον οποίον
ωνείδισαν οι εχθροί σου, Κύριε· με τον οποίον ωνείδισαν
τα ίχνη του χριστού σου. **52** Ευλογητός Κύριος εις τον
αιώνα. Αμήν, και αμήν.

90 «Προσευχή του Μωϋσέως, του ανθρώπου του
Θεού.» Κύριε, συ έγεινες εις ημάς καταφυγή εις
γενεάν και γενεάν. **2** Πριν γεννηθώσι τα όρη, και
πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του
αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός. **3** Επαναφέρεις
τον άνθρωπον εις τον χούν· και λέγεις, Επιστρέψατε,
υιοί των ανθρώπων. **4** Διότι χίλια έτη ενώπιόν σου
είναι ως ημέρα η χθές, ήτις παρήλθε, και ως φυλακή
νυκτός. **5** Κατακλύζεις αυτούς· είναι ως όνειρον της
αυγής, ως χόρτος όστις παρέρχεται· **6** το πρωΐ ανθεί
και παρακμάζει· το εσπέρας κόπτεται και ξηραίνεται. **7**
Διότι εκλείπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμώ σου
ταραττόμεθα. **8** Έθεσας τας ανομίας ημών ενώπιόν
σου, τα κρύφια ημών εις το φως του προσώπου σου. **9**
Επειδή πάσαι αι ημέραι ημών παρέρχονται εν τη οργή
σου· διατρέχομεν τα έτη ημών ως διανόημα. **10** Αι
ημέραι της ζωής ημών είναι καθ' εαυτάς εβδομήκοντα
έτη, και εάν εν ευρωστία, ογδοήκοντα έτη· πλην και το
καλήτερον μέρος αυτών είναι κόπος και πόνος, διότι
ταχέως παρέρχεται και εμείς πετώμεν. **11** Τις γνωρίζει
την δύναμιν της οργής σου και του θυμού σου αναλόγως
του φόβου σου; **12** Δίδαξον ημάς να μετρώμεν ούτω τας
ημέρας ημών, ώστε να προσκολλώμεν τας καρδίας ημών
εις την σοφίαν. **13** Επίστρεψον, Κύριε· έως πότε; και
γενού ίλεως εις τους δούλους σου. **14** Χόρτασον ημάς
του ελέους σου από πρωΐας, και θέλομεν αγάλλεσθαι
και ευφραίνεσθαι κατά πάσας τας ημέρας ημών. **15**
Εύφρανον ημάς αντί των ημερών, καθ' ας έθλιψας ημάς,
των ετών καθ' α είδομεν κακά. **16** Ας γείνη το έργον
σου φανερόν εις τους δούλους σου και η δόξα σου εις
τους υιούς αυτών· **17** και ας ήναι η λαμπρότης Κυρίου
του Θεού ημών εφ' ημάς· και το έργον των χειρών ημών
στερέονε εφ' ημάς· ναι, το έργον των χειρών ημών,
στερέονε αυτό.

91 Ο κατοικών υπό την σκέπην του Υψίστου υπό
την σκιάν του Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. **2**
Θέλω λέγει προς τον Κύριον, Συ είσαι καταφυγή μου και
φρούριόν μου· Θεός μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει. **3** Διότι
αυτός θέλει σε λυτρόνει εκ της παγίδος των κυνηγών
και εκ θανατηφόρου λοιμού. **4** Με τα πτερά αυτού θέλει
σε σκεπάζει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλεις είσθαι
ασφαλής· η αλήθεια αυτού είναι πανοπλία και ασπίς.
5 Δεν θέλεις φοβείσθαι από φόβου νυκτερινού, την
ημέραν από βέλους πετωμένου. **6** Από θανατικού, το
οποίον περιπατεί εν σκότει· από ολέθρου, όστις ερημόνει
εν μεσημβρία· **7** Χιλιάς θέλει πίπτει εξ αριστερών
σου και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει
πλησιάζει. **8** Μόνον με τους οφθαλμούς σου θέλεις
θεωρεί και θέλεις βλέπει των ασεβών την ανταπόδοσιν.
9 Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Ύψιστον

έκαμες καταφύγιόν σου, **10** δεν θέλει συμβαίνει εις σε
κακόν, και μάστιξ δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν
σου. **11** Διότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού
περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς
σου. **12** Θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά
να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **13** Θέλεις
πατήσει επί λέοντα και επί ασπίδα· θέλεις καταπατήσει
σκύμνον και δράκοντα. **14** Επειδή έθεσεν εις εμέ την
αγάπην αυτού, διά τούτο θέλω λυτρώσει αυτόν· θέλω
υψώσει αυτόν, διότι εγνώρισε το όνομά μου. **15** Θέλει
με επικαλείσθαι, και θέλω εισακούει αυτού· μετ' αυτού
θέλω είσθαι εν θλίψει· θέλω λυτρόνει αυτόν και θέλω
δοξάζει αυτόν. **16** Θέλω χορτάσει αυτόν μακρότητα
ημερών και θέλω δείξει εις αυτόν την σωτηρίαν μου.

92 «Ψαλμός ωδής διά την ημέραν του Σαββάτου.»
Αγαθόν το να δοξολογή τις τον Κύριον και να
ψαλμωδή εις το όνομά σου, Υψιστε· **2** να αναγγέλλη το
πρωΐ το έλεός σου και την αλήθειάν σου πάσαν νύκτα, **3**
με δεκάχορδον όργανον και με ψαλτήριον· με ωδήν και
κιθάραν. **4** Διότι με εύφρανας, Κύριε, εν τοις ποιήμασί
σου· θέλω αγάλλεσθαι εν τοις έργοις των χειρών σου. **5**
Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε βαθείς είναι
οι διαλογισμοί σου σφόδρα. **6** Ο άνθρωπος ο ανόητος
δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν εννοεί τούτο· **7** ότι οι
ασεβείς βλαστάνουσιν ως ο χόρτος, και ανθούσι πάντες
οι εργάται της ανομίας, διά να αφανισθώσιν αιωνίως. **8**
Αλλά συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εις τον αιώνα. **9** Διότι,
ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, διότι, ιδού, οι εχθροί σου
θέλουσιν εξολοθρευθή· θέλουσι διασκορπισθή πάντες
οι εργάται της ανομίας. **10** Αλλά συ θέλεις υψώσει
ως του μονοκέρωτος το κέρας μου· εγώ θέλω χρισθή
με νέον έλαιον· **11** και ο οφθαλμός μου θέλει ιδεί
την εκδίκησιν των εχθρών μου· τα ώτα μου θέλουσιν
ακούσει περί των κακοποιών των επανισταμένων κατ'
εμού. **12** Ο δίκαιος ως φοίνιξ θέλει ανθεί· ως κέδρος
του Λιβάνου θέλει αυξάνει. **13** Πεφυτευμένοι εν τω
οίκω του Κυρίου, θέλουσιν ανθεί εν ταις αυλαίς του
Θεού ημών· **14** θέλουσι καρποφορεί και εν αυτώ τω
βαθεί γήρατι, θέλουσιν είσθαι ακμάζοντες και ανθηροί·
15 διά να αναγγέλλωσιν ότι δίκαιος είναι ο Κύριος, το
φρούριόν μου· και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ.

93 Ο Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν είναι
ενδεδυμένος· ενδεδυμένος είναι ο Κύριος δύναμιν
και περιεζωσμένος· και την οικουμένην εστερέωσεν,
ώστε δεν θέλει σαλευθή. **2** Απ' αρχής είναι εστερεωμένος
ο θρόνος σου· από του αιώνος συ είσαι. **3** Ύψωσαν οι
ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί την φωνήν αυτών·
οι ποταμοί ύψωσαν τα κύματα αυτών. **4** Ο Κύριος ο
εν υψίστοις είναι δυνατώτερος υπέρ τον ήχον πολλών
υδάτων, υπέρ τα δυνατά κύματα της θαλάσσης· **5** τα
μαρτύριά σου είναι πιστά σφόδρα· εις τον οίκόν σου
ανήκει αγιότης, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

94 Θεέ των εκδικήσεων, Κύριε, Θεέ των εκδικήσεων,
εμφάνηθι. **2** Υψώθητι, Κριτά της γής· απόδος
ανταπόδοσιν εις τους υπερηφάνους. **3** Έως πότε οι
ασεβείς, Κύριε, έως πότε οι ασεβείς θέλουσι θριαμβεύει;
4 Έως πότε θέλουσι προφέρει και λαλεί σκληρά; θέλουσι
καυχάσθαι πάντες οι εργάται της ανομίας; **5** Τον λαόν
σου, Κύριε, καταθλίβουσι και την κληρονομίαν σου
κακοποιούσι. **6** Την χήραν και τον ξένον φονεύουσι και
θανατόνουσι τους ορφανούς. **7** Και λέγουσι, δεν θέλει
ιδεί ο Κύριος ουδέ θέλει νοήσει ο Θεός του Ιακώβ. **8**
Εννοήσατε, οι άφρονες μεταξύ του λαού· και οι μωροί,
πότε θέλετε φρονιμεύσει; **9** Ο φυτεύσας το ωτίον,
δεν θέλει ακούσει; ο πλάσας τον οφθαλμόν, δεν θέλει
ιδεί; **10** Ο σωφρονίζων τα έθνη, δεν θέλει ελέγξει; ο
διδάσκων τον άνθρωπον γνώσιν; **11** Ο Κύριος γνωρίζει
τους διαλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι.
12 Μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον σωφρονίζεις,
Κύριε, και διά του νόμου σου διδάσκεις αυτόν· **13** διά
να αναπαύης αυτόν από των ημερών της συμφοράς,
εωσού σκαφθή λάκκος εις τον ασεβή. **14** Διότι δεν
θέλει απορρίψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, και την
κληρονομίαν αυτού δεν θέλει εγκαταλείψει. **15** Επειδή
η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και
θέλουσιν ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθείς την
καρδίαν. **16** Τις θέλει σηκωθή υπέρ εμού κατά των
πονηρευομένων; τις θέλει παρασταθή υπέρ εμού κατά
των εργατών της ανομίας; **17** Εάν ο Κύριος δεν με
εβοήθει, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει ψυχή μου εν τη
σιωπή. **18** Ότε έλεγον, ωλίσθησεν ο πους μου, το έλεός
σου, Κύριε, με εβοήθει. **19** Εν τω πλήθει των αμηχανιών
της καρδίας μου, αι παρηγορίαι σου εύφραναν την
ψυχήν μου. **20** Μήπως έχει μετά σου συγκοινωνίαν
ο θρόνος της ανομίας, όστις μηχανάται αδικίαν αντί
νόμου; **21** Αυτοί εφορμώσι κατά της ψυχής του δικαίου
και αίμα αθώον καταδικάζουσιν. **22** Αλλ' ο Κύριος είναι
εις εμέ καταφύγιον και ο Θεός μου το φρούριον της
ελπίδος μου. **23** Και θέλει επιστρέψει επ' αυτούς την
ανομίαν αυτών και εν τη πονηρία αυτών θέλει αφανίσει
αυτούς· Κύριος ο Θεός ημών θέλει αφανίσει αυτούς.

95 Δεύτε, ας αγαλλιασθώμεν εις τον Κύριον· ας
αλαλάξωμεν εις το φρούριον της σωτηρίας ημών.
2 Ας προφθάσωμεν ενώπιον αυτού μετά δοξολογίας· εν
ψαλμοίς ας αλαλάξωμεν εις αυτόν. **3** Διότι Θεός μέγας
είναι ο Κύριος, και Βασιλεύς μέγας υπέρ πάντας τους
θεούς. **4** Διότι εις αυτού την χείρα είναι τα βάθη της
γής· και τα ύψη των ορέων είναι αυτού. **5** Διότι αυτού
είναι η θάλασσα, και αυτός έκαμεν αυτήν· και την ξηράν
αι χείρες αυτού έπλασαν. **6** Δεύτε, ας προσκυνήσωμεν
και ας προσπέσωμεν· ας γονατίσωμεν ενώπιον του
Κυρίου, του Ποιητού ημών. **7** Διότι αυτός είναι ο Θεός
ημών· και ημείς λαός της βοσκής αυτού και πρόβατα
της χειρός αυτού. Σήμερον εάν ακούσητε της φωνής
αυτού, **8** μη σκληρύνητε την καρδίαν σας, ως εν τω
παροργισμώ, ως εν τη ημέρα του πειρασμού εν τη ερήμω·
9 όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και
είδον τα έργα μου. **10** Τεσσαράκοντα έτη δυσηρεστήθην
με την γενεάν εκείνην, και είπα, ούτος είναι λαός
πεπλανημένος την καρδίαν, και αυτοί δεν εγνώρισαν
τας οδούς μου. **11** Διά τούτο ώμοσα εν τη οργή μου, ότι
εις την ανάπαυσίν μου δεν θέλουσιν εισέλθει.

96 Ψάλατε εις τον Κύριον άσμα νέον· ψάλατε εις
τον Κύριον, πάσα η γη. **2** Ψάλατε εις τον Κύριον·

ευλογείτε το όνομα αυτού· κηρύττετε από ημέρας εις
ημέραν την σωτηρίαν αυτού. 3 Αναγγείλατε εν τοις
έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια
αυτού. 4 Διότι μέγας ο Κύριος και αξιΰμνητος σφόδρα·
είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. 5 Διότι πάντες οι
θεοί των εθνών είναι είδωλα· ο δε Κύριος τους ουρανούς
εποίησε. 6 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι ενώπιον
αυτού· ισχύς και ώραιότης εν τω αγιαστηρίω αυτού. 7
Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριαί των λαών, απόδοτε εις
τον Κύριον δόξαν και ισχύν. 8 Απόδοτε εις τον Κύριον
την δόξαν του ονόματος αυτού· λάβετε προσφοράς και
εισέλθετε εις τας αυλάς αυτού. 9 Προσκυνήσατε τον
Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού· φοβείσθε
από προσώπου αυτού, πάσα η γη. 10 Είπατε εν τοις
έθνεσιν, Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θέλει βεβαίως
είσθαι εστερεωμένη· δεν θέλει σαλευθή· αυτός θέλει
κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. 11 Ας ευφραίνωνται
οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γή· ας ηχή η θάλασσα
και το πλήρωμα αυτής. 12 Ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και
πάντα τα εν αυταίς· τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι πάντα
τα δένδρα του δάσους 13 ενώπιον του Κυρίου· διότι
έρχεται, διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει
την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν τη
αληθεία αυτού.

97 Ο Κύριος βασιλεύει· ας αγάλλεται η γή· ας
ευφραίνεται το πλήθος των νήσων. 2 Νεφέλη
και ομίχλη είναι κύκλω αυτού· δικαιοσύνη και κρίσις η
βάσις του θρόνου αυτού. 3 Πυρ προπορεύεται έμπροσθεν
αυτού και καταφλέγει πανταχόθεν, τους εχθρούς αυτού.
4 Αι αστραπαί αυτού φωτίζουσι την οικουμένην· είδεν
η γη και εσαλεύθη. 5 Τα όρη διαλύονται ως κηρός
από της παρουσίας του Κυρίου, από της παρουσίας του
Κυρίου πάσης της γής· 6 Αναγγέλλουσιν οι ουρανοί την
δικαιοσύνην αυτού, και βλέπουσι πάντες οι λαοί την
δόξαν αυτού. 7 Ας αισχυνθώσι πάντες οι λατρεύοντες
τα γλυπτά, οι καυχώμενοι εις τα είδωλα· προσκυνείτε
αυτόν, πάντες οι θεοί. 8 Ήκουσεν η Σιών και ευφράνθη,
και εχάρησαν αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις
σου, Κύριε. 9 Διότι συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εφ' όλην
την γήν· σφόδρα υπερυψώθης υπέρ πάντας τους θεούς.
10 Οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε το κακόν· αυτός
φυλάττει τας ψυχάς των οσίων αυτού· ελευθερόνει
αυτούς εκ χειρός ασεβών. 11 Φως σπείρεται διά τον
δίκαιον και ευφροσύνη διά τους ευθείς την καρδίαν. 12
Ευφραίνεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω, και υμνείτε την μνήμην
της αγιωσύνης αυτού.

98 Ψάλατε εις τον Κύριον άσμα νέον· διότι έκαμε
θαυμάσια· η δεξιά αυτού και ο βραχίων ο άγιος
αυτού ενήργησαν εις αυτόν σωτηρίαν. 2 Ο Κύριος έκαμε
γνωστήν την σωτηρίαν αυτού· έμπροσθεν των εθνών
απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού. 3 Ενεθυμήθη το
έλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού προς τον οίκον του
Ισραήλ· πάντα τα πέρατα της γης είδον την σωτηρίαν
του Θεού ημών. 4 Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα
η γή· ευφραίνεσθε και αγάλλεσθε και ψαλμωδείτε. 5
Ψαλμωδείτε εις τον Κύριον εν κιθάρα· εν κιθάρα και
φωνή ψαλμωδίας. 6 Μετά σαλπίγγων και εν φωνή
κερατίνης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου. 7
Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη
και οι κατοικούντες εν αυτή. 8 Οι ποταμοί ας κροτώσι
χείρας, τα όρη ας αγάλλωνται ομού, 9 ενώπιον του
Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει
την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν
ευθύτητι.

99 Ο Κύριος βασιλεύει, ας τρέμωσιν οι λαοί· ο
καθήμενος επί των χερουβείμ· ας σεισθή η γη. 2 Ο
Κύριος είναι μέγας εν Σιών, και επί πάντας τους λαούς
είναι υψηλός. 3 Ας δοξολογώσι το όνομά σου το μέγα
και φοβερόν, διότι είναι άγιον· 4 και την δύναμιν του
βασιλέως, όστις αγαπά την δικαιοσύνην· συ διώρισας
την ευθύτητα, συ έκαμες κρίσιν και δικαιοσύνην εις τον
Ιακώβ. 5 Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε
εις το υποπόδιον των ποδών αυτού· διότι είναι άγιος.
6 Μωϋσής και Ααρών μεταξύ των ιερέων αυτού, και
Σαμουήλ μεταξύ των επικαλουμένων το όνομα αυτού,
επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτός εισήκουεν αυτών.
7 Εν στύλω νεφέλης ελάλει προς αυτούς· εφύλαξε
τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα, τα οποία
έδωκεν εις αυτούς· 8 Κύριε Θεέ ημών, συ εισήκουες
αυτών· έγεινας εις αυτούς Θεός συγχωρητικός, πλην και
εκδικητής διά τας πράξεις αυτών. 9 Υψούτε Κύριον τον
Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το όρος το άγιον αυτού·
διότι άγιος Κύριος ο Θεός ημών.

100 «Ψαλμός δοξολογίας.» Αλαλάξατε εις τον
Κύριον, πάσα η γη. 2 Δουλεύσατε εις τον Κύριον
εν ευφροσύνη· έλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλιάσει. 3
Γνωρίσατε ότι ο Κύριος είναι ο Θεός· αυτός έκαμεν ημάς,
και ουχί ημείς· ημείς είμεθα λαός αυτού και πρόβατα
της βοσκής αυτού. 4 Εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν
δοξολογία, εις τας αυλάς αυτού εν ύμνω· δοξολογείτε
αυτόν· ευλογείτε το όνομα αυτού. 5 Διότι ο Κύριος είναι
αγαθός· εις τον αιώνα μένει το έλεος αυτού, και έως
γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.

101 Ψαλμός του Δαβίδ. Έλεος και κρίσιν θέλω
ψάλλει· εις σε, Κύριε, θέλω ψαλμωδεί. 2 Θέλω
είσθαι συνετός εν οδώ αμώμω· πότε θέλεις ελθεί προς
εμέ; θέλω περιπατεί εν ακεραιότητι της καρδίας μου εν
μέσω του οίκου μου. 3 Δεν θέλω βάλει προ οφθαλμών
μου πράγμα πονηρόν· μισώ τους ποιούντας παράνομα·
ουδέν τούτων θέλει κολληθή εις εμέ. 4 Η διεστραμμένη
καρδία θέλει αποβληθή απ' εμού· τον πονηρόν δεν
θέλω γνωρίζει. 5 Τον καταλαλούντα κρυφίως τον
πλησίον αυτού, τούτον θέλω εξολοθρεύει· τον έχοντα
υπερήφανον βλέμμα και επηρμένην καρδίαν, τούτον
δεν θέλω υποφέρει. 6 Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι
επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ'
εμού· ο περιπατών εν οδώ αμώμω, ούτος θέλει με
υπηρετεί. 7 Δεν θέλει κατοικεί εν μέσω του οίκου
μου ο εργαζόμενος απάτην· ο λαλών ψεύδος δεν θέλει
στερεωθή έμπροσθεν των οφθαλμών μου. 8 Κατά πάσαν
πρωΐαν θέλω εξολοθρεύει πάντας τους ασεβείς της γης,
διά να εκκόψω εκ της πόλεως του Κυρίου πάντας τους
εργάτας της ανομίας.

102 «Προσευχή του τεθλιμμένου, όταν αδημονή, και εκχέη το παράπονον αυτού ενώπιον του Κυρίου.» Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγή μου ας έλθη προς σε. **2** Μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ' εμού· καθ' ην ημέραν θλίβομαι, κλίνον προς εμέ το ωτίον σου· καθ' ην ημέραν σε επικαλούμαι, ταχέως επάκουέ μου. **3** Διότι εξέλιπον ως καπνός αι ημέραι μου, και τα οστά μου ως φρύγανον κατεξηράνθησαν. **4** Επληγώθη η καρδία μου και εξηράνθη ως χόρτος, ώστε ελησμόνησα να τρώγω τον άρτον μου. **5** Από φωνής του στεναγμού μου εκολλήθησαν τα οστά μου εις το δέρμα μου. **6** Κατεστάθην όμοιος του ερημικού πελεκάνος· έγεινα ως νυκτοκόραξ εν ταις ερήμοις. **7** Αγρυπνώ και είμαι ως στρουθίον μονάζον επί δώματος. **8** Όλην την ημέραν με ονειδίζουσιν οι εχθροί μου· οι μαινόμενοι ομνύουσι κατ' εμού. **9** Διότι έφαγον στάκτην ως άρτον και συνεκέρασα με δάκρυα το ποτόν μου, **10** Εξ αιτίας της οργής σου και της αγανακτήσεώς σου· διότι σηκώσας με έρριψας κάτω. **11** Αι ημέραι μου παρέρχονται ως σκιά, και εγώ εξηράνθην ως χόρτος. **12** Συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα διαμένεις, και το μνημόσυνον σου εις γενεάν και γενεάν. **13** Συ θέλεις σηκωθή, θέλεις σπλαγχνισθή την Σιών· διότι είναι καιρός να ελεήσης αυτήν, διότι ο διωρισμένος καιρός έφθασεν. **14** Επειδή οι δούλοι σου αρέσκονται εις τους λίθους αυτής και σπλαγχνίζονται το χώμα αυτής. **15** Τότε τα έθνη θέλουσι φοβηθή το όνομα του Κυρίου, και πάντες οι βασιλείς της γης την δόξαν σου. **16** Όταν ο Κύριος οικοδομήση την Σιών θέλει φανή εν τη δόξα αυτού. **17** Θέλει επιβλέψει επί την προσευχήν των εγκαταλελειμμένων και δεν θέλει καταφρονήσει την δέησιν αυτών. **18** Τούτο θέλει γραφθή διά την γενεάν την επερχομένην· και ο λαός, όστις θέλει δημιουργηθή, θέλει αινεί τον Κύριον. **19** Διότι έκυψεν εκ του ύψους του αγιαστηρίου αυτού, εξ ουρανού επέβλεψεν ο Κύριος επί την γην, **20** διά να ακούση τον στεναγμόν των δεσμίων, διά να λύση τους καταδεδικασμένους εις θάνατον· **21** διά να κηρύττωσιν εν Σιών το όνομα του Κυρίου και την αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ, **22** όταν συναχθώσιν ομού οι λαοί και αι βασιλείαι, διά να δουλεύσωσι τον Κύριον. **23** Ηδυνάτισεν εν τη οδώ την ισχύν μου· συνέτεμε τας ημέρας μου. **24** Εγώ είπα, μη με αρπάσης, Θεέ μου, εν τω ημίσει των ημερών μου· τα έτη σου είναι εις γενεάς γενεών. **25** Κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. **26** Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή· ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· **27** συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **28** Οι υιοί των δούλων σου θέλουσι κατοικεί, και το σπέρμα αυτών θέλει διαμένει ενώπιόν σου.

103 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου το όνομα το άγιον αυτού. **2** Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού· **3** τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρεύοντα πάσας τας αρρωστίας σου· **4** τον λυτρόνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντά σε με έλεος και οικτιρμούς· **5** τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήρας σου· η νεότης σου ανανεούται ως του αετού. **6** Ο Κύριος κάμνει δικαιοσύνην και κρίσιν εις πάντας τους αδικουμένους. **7** Εφανέρωσε τας οδούς αυτού εις τον Μωϋσήν, τα έργα αυτού εις τους υιούς Ισραήλ. **8** Οικτίρμων και ελεήμων είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος. **9** Δεν θέλει δικολογεί διαπαντός ουδέ θέλει φυλάττει την οργήν αυτού εις τον αιώνα. **10** Δεν έκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. **11** Διότι όσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν. **12** Όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών. **13** Καθώς σπλαγχνίζεται ο πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους φοβουμένους αυτόν. **14** Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χώμα. **15** Του ανθρώπου αι ημέραι είναι ως χόρτος· ως το άνθος του αγρού, ούτως ανθεί. **16** Διότι διέρχεται ο άνεμος επ' αυτού, και δεν υπάρχει πλέον· και ο τόπος αυτού δεν γνωρίζει αυτό πλέον. **17** Το δε έλεος του Κυρίου είναι από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους υιούς των υιών· **18** επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς. **19** Ο Κύριος ητοίμασε τον θρόνον αυτού εν τω ουρανώ, και η βασιλεία αυτού δεσπόζει τα πάντα. **20** Ευλογείτε τον Κύριον, άγγελοι αυτού, δυνατοί εν ισχύϊ, οι εκτελούντες τον λόγον αυτού, οι ακούοντες της φωνής του λόγου αυτού. **21** Ευλογείτε τον Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις αυτού· λειτουργοί αυτού, οι εκτελούντες το θέλημα αυτού. **22** Ευλογείτε τον Κύριον, πάντα τα έργα αυτού εν παντί τόπω της δεσποτείας αυτού. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

104 Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε Θεέ μου, εμεγαλύνθης σφόδρα· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν είσαι ενδεδυμένος· **2** ο περιτυλιττόμενος το φως ως ιμάτιον, ο εκτείνων τον ουρανόν ως καταπέτασμα· **3** ο στεγάζων με ύδατα τα υπερώα αυτού· ο ποιών τα νέφη άμαξαν αυτού· ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων· **4** ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **5** ο θεμελιών την γην επί την βάσιν αυτής, διά να μη σαλευθή εις τον αιώνα του αιώνος. **6** Με την άβυσσον, ως με ιμάτιον, εκάλυψας αυτήν· τα ύδατα εστάθησαν επί των ορέων· **7** από επιτιμήσεώς σου έφυγον· από της φωνής της βροντής σου εσύρθησαν εν βία· **8** ανέβησαν εις τα όρη, κατέβησαν εις τας κοιλάδας, εις τόπον, τον οποίον διώρισας δι' αυτά· **9** έθεσας όριον, το οποίον δεν θέλουσιν υπερβή ουδέ θέλουσιν επιστρέψει διά να σκεπάσωσι την γην. **10** Ο εξαποστέλλων πηγάς εις τας φάραγγας, διά να ρέωσιν αναμέσον των ορέων· **11** ποτίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού· οι άγριοι όνοι σβύνουσι την δίψαν αυτών· **12** πλησίον αυτών τα πετεινά του ουρανού κατασκηνούσι, και αναμέσον των κλάδων κελαδούσιν. **13** Ο ποτίζων τα όρη εκ των υπερώων αυτού· από του καρπού των έργων σου χορταίνει η γη. **14** Ο αναδίδων χόρτον διά τα

κτήνη και βοτάνην προς χρήσιν του ανθρώπου, διά να
εξάγη τροφήν εκ της γης, **15** και οίνον ευφραίνοντα
την καρδίαν του ανθρώπου, έλαιον διά να λαμπρύνη το
πρόσωπον αυτού, και άρτον στηρίζοντα την καρδίαν
του ανθρώπου. **16** Εχορτάσθησαν τα δένδρα του Κυρίου·
αι κέδροι του Λιβάνου, τας οποίας εφύτευσεν· **17** Όπου
τα πετεινά κάμνουσι φωλεάς· αι πεύκαι είναι η κατοικία
του πελαργού. **18** Τα όρη τα υψηλά είναι διά τας
δορκάδας· αι πέτραι καταφυγή εις τους δασύποδας. **19**
Έκαμε την σελήνην διά τους καιρούς· ο ήλιος γνωρίζει
την δύσιν αυτού. **20** Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ·
εν αυτή περιφέρονται πάντα τα θηρία του δάσους·
21 οι σκύμνοι βρυχώνται διά να αρπάσωσι, και να
ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **22** Ο
ήλιος ανατέλλει· συνάγονται και πλαγιάζουσιν εν τοις
σπηλαίοις αυτών· **23** εξέρχεται ο άνθρωπος εις το έργον
αυτού και εις την εργασίαν αυτού έως εσπέρας. **24**
Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε· τα πάντα εν
σοφία εποίησας· η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου·
25 αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος. Εκεί είναι
ερπετά αναρίθμητα, ζώα μικρά μετά μεγάλων· **26** εκεί
διατρέχουσι τα πλοία· εκεί ο Λευϊάθαν ούτος, τον οποίον
έπλασας διά να παίζη εν αυτή. **27** Πάντα ταύτα επί σε
ελπίζουσι, διά να δώσης εν καιρώ την τροφήν αυτών.
28 Δίδεις εις αυτά, συνάγουσιν· ανοίγεις την χείρα σου,
χορταίνουσιν αγαθά. **29** Αποστρέφεις το πρόσωπόν σου,
ταράττονται· σηκόνεις την πνοήν αυτών, αποθνήσκουσι
και εις το χώμα αυτών επιστρέφουσιν· **30** εξαποστέλλεις
το πνεύμά σου, κτίζονται, και ανανεόνεις το πρόσωπον
της γης. **31** Η δόξα του Κυρίου έστω εις τον αιώνα· ας
ευφραίνεται ο Κύριος εις τα έργα αυτού· **32** ο επιβλέπων
επί την γην και κάμνων αυτήν να τρέμη· εγγίζει τα όρη,
και καπνίζουσι. **33** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον ενόσω
ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω.
34 Η εις αυτόν μελέτη μου θέλει είσθαι γλυκεία· εγώ
θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον. **35** Ας εκλείψωσιν οι
αμαρτωλοί από της γης και οι ασεβείς ας μη υπάρχωσι
πλέον. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Αλληλούϊα.

105 Δοξολογείτε τον Κύριον· επικαλείσθε το όνομα
αυτού· κάμετε γνωστά εν τοις λαοίς τα έργα
αυτού. **2** Ψάλλετε εις αυτόν· ψαλμωδείτε εις αυτόν·
λαλείτε περί πάντων των θαυμασίων αυτού. **3** Καυχάσθε
εις το άγιον αυτού όνομα· ας ευφραίνεται η καρδία
των εκζητούντων τον Κύριον. **4** Ζητείτε τον Κύριον
και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον αυτού
διαπαντός. **5** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού τα
οποία έκαμε· των τεραστίων αυτού και των κρίσεων
του στόματος αυτού· **6** Σπέρμα Αβραάμ του δούλου
αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. **7** Αυτός είναι
Κύριος ο Θεός ημών· εν πάση τη γη είναι αι κρίσεις
αυτού. **8** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού,
του λόγου, τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς, **9**
της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και
του όρκου αυτού προς τον Ισαάκ· **10** και εβεβαίωσεν
αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμου, προς τον Ισραήλ
διά διαθήκην αιώνιον, **11** λέγων, Εις σε θέλω δώσει
την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **12** Ενώ
ήσαν αυτοί ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι, και πάροικοι
εν αυτή, **13** και διήρχοντο από έθνους εις έθνος, από
βασιλείου εις άλλον λαόν, **14** δεν αφήκεν άνθρωπον να
αδικήση αυτούς· μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγξε βασιλείς,
15 λέγων, μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου και μη
κακοποιήσητε τους προφήτας μου. **16** Και εκάλεσε
πείναν επί την γήν· συνέτριψε παν στήριγμα άρτου.
17 Απέστειλεν έμπροσθεν αυτών άνθρωπον, Ιωσήφ
τον πωληθέντα ως δούλον· **18** του οποίου τους πόδας
έσφιγξαν εν δεσμοίς· έβαλον αυτόν εις τα σίδηρα·
19 εωσού έλθη ο λόγος αυτού· ο λόγος του Κυρίου
εδοκίμασεν αυτόν. **20** Απέστειλεν ο βασιλεύς και έλυσεν
αυτόν· ο άρχων των λαών, και ηλευθέρωσεν αυτόν. **21**
Κατέστησεν αυτόν κύριον του οίκου αυτού, και άρχοντα
επί πάντων των κτημάτων αυτού· **22** διά να παιδεύη
τους άρχοντας αυτού κατά την αρέσκειαν αυτού, και να
διδάξη σοφίαν τους πρεσβυτέρους αυτού. **23** Τότε ήλθεν
ο Ισραήλ εις την Αίγυπτον, και ο Ιακώβ παρώκησεν εν
γη Χαμ. **24** Και ο Κύριος ηύξησε σφόδρα τον λαόν αυτού,
και εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού. **25**
Εστράφη η καρδία αυτών εις το να μισώσι τον λαόν
αυτού, εις το να δολιεύωνται εναντίον των δούλων
αυτού. **26** Εξαπέστειλε Μωϋσήν τον δούλον αυτού,
και Ααρών, τον οποίον εξέλεξεν. **27** Εξετέλεσαν εν
μέσω αυτών τους λόγους των σημείων αυτού και τα
θαυμάσια αυτού εν γη Χαμ. **28** Εξαπέστειλε σκότος, και
εσκότασε· και δεν ηπείθησαν εις τους λόγους αυτού. **29**
Μετέβαλε τα ύδατα αυτών εις αίμα και εθανάτωσε τους
ιχθύας αυτών. **30** Η γη αυτών ανέβρυσε βατράχους,
έως των ταμείων των βασιλέων αυτών. **31** Είπε, και
ήλθε κυνόμυια, και σκνίπες εις πάντα τα όρια αυτών.
32 Έδωκεν εις αυτούς χάλαζαν αντί βροχής, και πυρ
φλογερόν εις την γην αυτών· **33** και επάταξε τας
αμπέλους αυτών και τας συκέας αυτών, και συνέτριψε
τα δένδρα των ορίων αυτών. **34** Είπε, και ήλθεν ακρίς,
και βρούχος αναρίθμητος· **35** και κατέφαγε πάντα τον
χόρτον εν τη γη αυτών, και κατέφαγε τον καρπόν
της γης αυτών. **36** Και επάταξε παν πρωτότοκον εν
τη γη αυτών, την απαρχήν πάσης δυνάμεως αυτών.
37 Και εξήγαγεν αυτούς μετά αργυρίου και χρυσίου,
και δεν υπήρχεν ασθενής εν ταις φυλαίς αυτών. **38**
Ευφράνθη η Αίγυπτος εις την έξοδον αυτών· διότι ο
φόβος αυτών είχεν επιπέσει επ' αυτούς. **39** Εξήπλωσε
νεφέλην διά να σκεπάζη αυτούς, και πυρ διά να φέγγη
την νύκτα. **40** Εζήτησαν, και έφερεν ορτύκια· και άρτον
ουρανού εχόρτασεν αυτούς. **41** Διήνοιξε την πέτραν, και
ανέβλυσαν ύδατα, και διέρρευσαν ποταμοί εν τόποις
ανύδροις. **42** Διότι ενεθυμήθη τον λόγον τον άγιον
αυτού, τον προς Αβραάμ τον δούλον αυτού. **43** Και
εξήγαγε τον λαόν αυτού εν αγαλλιάσει, τους εκλεκτούς
αυτού εν χαρά· **44** και έδωκεν εις αυτούς τας γαίας των
εθνών, και εκληρονόμησαν τους κόπους των λαών·
45 διά να φυλάττωσι τα διατάγματα αυτού, και να
εκτελώσι τους νόμους αυτού. Αλληλούϊα.

106 Αλληλούϊα. Αινείτε τον Κύριον, διότι είναι
αγαθός· διότι το έλεος αυτού μένει εις τον
αιώνα. **2** Τις δύναται να κηρύξη τα κραταιά έργα
του Κυρίου, να κάμη ακουστάς πάσας τας αινέσεις
αυτού; **3** Μακάριοι οι φυλάττοντες κρίσιν, οι πράττοντες

δικαιοσύνην εν παντί καιρώ. 4 Μνήσθητί μου, Κύριε, εν
τη ευμενεία τη προς τον λαόν σου· επισκέφθητί με εν τη
σωτηρία σου· 5 διά να βλέπω το καλόν των εκλεκτών
σου, διά να ευφραίνωμαι εν τη ευφροσύνη του έθνους
σου, διά να καυχώμαι μετά της κληρονομίας σου. 6
Ημαρτήσαμεν μετά των πατέρων ημών· ηνομήσαμεν,
ησεβήσαμεν. 7 Οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω δεν ενόησαν
τα θαυμάσιά σου· δεν ενεθυμήθησαν το πλήθος του
ελέους σου, και σε παρώργισαν εν τη θαλάσση, εν τη
Ερυθρά θαλάσση. 8 Και όμως έσωσεν αυτούς διά το
όνομα αυτού, διά να κάμη γνωστά τα κραταιά έργα
αυτού. 9 Και επετίμησε την Ερυθράν θάλασσαν, και
εξηράνθη· και διεβίβασεν αυτούς διά των αβύσσων ως
δι' ερήμου· 10 και έσωσεν αυτούς εκ της χειρός του
μισούντος αυτούς, και ελύτρωσεν αυτούς εκ της χειρός
του εχθρού. 11 Και τα ύδατα κατεκάλυψαν τους εχθρούς
αυτών· δεν απελείφθη ουδέ εις εξ αυτών. 12 Τότε
επίστευσαν εις τους λόγους αυτού· έψαλαν την αίνεσιν
αυτού. 13 Πλην ταχέως ελησμόνησαν τα έργα αυτού·
δεν περιέμειναν την βουλήν αυτού· 14 Αλλ' επεθύμησαν
επιθυμίαν εν τη ερήμω, και επείρασαν τον Θεόν εν τη
ανύδρω. 15 Και έδωκεν εις αυτούς την αίτησιν αυτών·
απέστειλεν όμως εις αυτούς νόσον θανατηφόρον. 16
Εφθόνησαν έτι τον Μωϋσήν εν τω στρατοπέδω και
τον Ααρών του άγιον του Κυρίου. 17 Η γη ήνοιξε και
κατέπιε τον Δαθάν, και εσκέπασε την συναγωγήν του
Αβειρών· 18 και πυρ εξήφθη εν τη συναγωγή αυτών·
η φλόξ κατέκαυσε τους ασεβείς. 19 Κατεσκεύασαν
μόσχον εν Χωρήβ, και προσεκύνησαν το χωνευτόν· 20
και μετήλλαξαν την δόξαν αυτών εις ομοίωμα βοός
τρώγοντος χόρτον. 21 Ελησμόνησαν τον Θεόν τον
σωτήρα αυτών τον ποιήσαντα μεγαλεία εν Αιγύπτω, 22
θαυμάσια εν γη Χαμ, φοβερά εν τη Ερυθρά θαλάσση.
23 Και είπε να εξολοθρεύση αυτούς, αν ο Μωϋσής ο
εκλεκτός αυτού δεν ίστατο εν τη θραύσει ενώπιον
αυτού, διά να αποστρέψη την οργήν αυτού, ώστε να μη
αφανίση αυτούς. 24 Κατεφρόνησαν έτι την γην την
επιθυμητήν· δεν επίστευσαν εις τον λόγον αυτού· 25 και
εγόγγυσαν εν ταις σκηναίς αυτών· δεν εισήκουσαν της
φωνής του Κυρίου. 26 Διά τούτο εσήκωσε την χείρα
αυτού κατ' αυτών, διά να καταστρέψη αυτούς εν τη
ερήμω. 27 και να στρέψη το σπέρμα αυτών μεταξύ των
εθνών και να διασκορπίση αυτούς εις τους τόπους. 28
Και προσεκολλήθησαν εις τον Βέελ-φεγώρ, και έφαγον
θυσίας νεκρών· 29 και παρώξυναν αυτόν εν τοις έργοις
αυτών, ώστε εφώρμησεν επ' αυτούς η πληγή. 30 Αλλά
σταθείς ο Φινεές έκαμε κρίσιν· και η πληγή έπαυσε· 31
και ελογίσθη εις αυτόν διά δικαιοσύνην, εις γενεάν και
γενεάν έως αιώνος. 32 Και παρώξυναν αυτόν εν τοις
ύδασι της αντιλογίας, και έπαθε κακώς ο Μωϋσής δι'
αυτούς· 33 διότι παρώργισαν το πνεύμα αυτού, ώστε
ελάλησεν αστοχάστως διά των χειλέων αυτού. 34 Δεν
εξωλόθρευσαν τα έθνη τα οποία ο Κύριος προσέταξεν εις
αυτούς· 35 αλλ' εσμίχθησαν μετά των εθνών και έμαθον
τα έργα αυτών· 36 και ελάτρευσαν τα γλυπτά αυτών, τα
οποία έγειναν παγίς εις αυτούς· 37 και εθυσίασαν τους
υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εις τα δαιμόνια·
38 Και έχυσαν αίμα αθώον, το αίμα των υιών αυτών και
των θυγατέρων αυτών τους οποίους εθυσίασαν εις τα
γλυπτά της Χαναάν· και εμιάνθη η γη εξ αιμάτων. 39
Και εμολύνθησαν με τα έργα αυτών, και επόρνευσαν με
τας πράξεις αυτών. 40 Διά τούτο η οργή του Κυρίου
εξήφθη κατά του λαού αυτού, και εβδελύχθη την
κληρονομίαν αυτού, 41 Και παρέδωκεν αυτούς εις τας
χείρας των εθνών· και εκυρίευσαν αυτούς οι μισούντες
αυτούς. 42 Και έθλιψαν αυτούς οι εχθροί αυτών, και
εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών. 43 Πολλάκις
ελύτρωσεν αυτούς, αλλ' αυτοί παρώργισαν αυτόν με
τας βουλάς αυτών· διό εταπεινώθησαν διά την ανομίαν
αυτών. 44 Πλην επέβλεψεν επί την θλίψιν αυτών, ότε
ήκουσε την κραυγήν αυτών· 45 και ενεθυμήθη την προς
αυτούς διαθήκην αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος
του ελέους αυτού. 46 Και έκαμεν αυτούς να εύρωσιν
έλεος ενώπιον πάντων των αιχμαλωτισάντων αυτούς.
47 Σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και συνάγαγε ημάς
από των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομά σου
το άγιον και να καυχώμεθα εις την αίνεσίν σου. 48
Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, από του αιώνος
και έως του αιώνος· και ας λέγη πας ο λαός, Αμήν.
Αλληλούϊα.

107 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός,
διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα.
2 Ας λέγωσιν ούτως οι λελυτρωμένοι του Κυρίου,
τους οποίους ελύτρωσεν εκ χειρός του εχθρού· 3 και
συνήγαγεν αυτούς εκ των χωρών, από ανατολής και
δύσεως από βορρά και από νότου. 4 Περιεπλανώντο
εν τη ερήμω, εν οδώ ανύδρω· ουδέ εύρισκον πόλιν διά
κατοίκησιν. 5 Ήσαν πεινώντες και διψώντες· η ψυχή
αυτών απέκαμνεν εν αυτοίς. 6 Τότε εβόησαν προς τον
Κύριον εν τη θλίψει αυτών· και ηλευθέρωσεν αυτούς
από των αναγκών αυτών. 7 Και ωδήγησεν αυτούς δι'
ευθείας οδού, διά να υπάγωσιν εις πόλιν κατοικίας. 8
Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα
θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· 9
Διότι εχόρτασε ψυχήν διψώσαν, και ψυχήν πεινώσαν
ενέπλησεν από αγαθών. 10 Τους καθημένους εν σκότει
και σκιά θανάτου, τους δεδεμένους εν θλίψει και εν
σιδήρω· 11 διότι ηπείθησαν εις τα λόγια του Θεού
και την βουλήν του Υψίστου κατεφρόνησαν· 12 διά
τούτο εταπείνωσε την καρδίαν αυτών εν κόπω· έπεσον,
και δεν υπήρχεν ο βοηθών. 13 Τότε εβόησαν προς
τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και έσωσεν αυτούς
από των αναγκών αυτών· 14 εξήγαγεν αυτούς εκ
του σκότους και εκ της σκιάς του θανάτου και τα
δεσμά αυτών συνέτριψεν. 15 Ας υμνολογώσιν εις τον
Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς
τους υιούς των ανθρώπων· 16 διότι συνέτριψε πύλας
χαλκίνας και μοχλούς σιδηρούς κατέκοψεν. 17 Οι
άφρονες βασανίζονται διά τας παραβάσεις αυτών και
διά τας ανομίας αυτών. 18 Παν φαγητόν βδελύττεται
η ψυχή αυτών, και πλησιάζουσιν έως των πυλών του
θανάτου. 19 Τότε βοώσι προς τον Κύριον εν τη θλίψει
αυτών, και σώζει αυτούς από των αναγκών αυτών· 20
αποστέλλει τον λόγον αυτού και ιατρεύει αυτούς και
ελευθερόνει από της φθοράς αυτών. 21 Ας υμνολογώσιν
εις τον Κύριον τα ελέη αυτού, και τα θαυμάσια αυτού τα
προς τους υιούς των ανθρώπων· 22 και ας θυσιάζωσι

θυσίας αινέσεως και ας κηρύττωσι τα έργα αυτού εν αγαλλιάσει. **23** Οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν με πλοία, κάμνοντες εργασίας εν ύδασι πολλοίς, **24** αυτοί βλέπουσι τα έργα του Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού τα γινόμενα εις τα βάθη· **25** Διότι προστάζει, και εγείρεται άνεμος καταιγίδος, και υψόνει τα κύματα αυτής. **26** Αναβαίνουσιν έως των ουρανών και καταβαίνουσιν έως των αβύσσων· η ψυχή αυτών τήκεται υπό της συμφοράς. **27** Σείονται και κλονίζονται ως ο μεθύων, και πάσα η σοφία αυτών χάνεται. **28** Τότε κράζουσι προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και εξάγει αυτούς από των αναγκών αυτών. **29** Κατασιγάζει την ανεμοζάλην, και σιωπώσι τα κύματα αυτής. **30** Και ευφραίνονται, διότι ησύχασαν· και οδηγεί αυτούς εις τον επιθυμητόν λιμένα αυτών. **31** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **32** και ας υψόνωσιν αυτόν εν τη συνάξει του λαού, και εν τω συνεδρίω των πρεσβυτέρων ας αινώσιν αυτόν. **33** Μεταβάλλει ποταμούς εις έρημον και πηγάς υδάτων εις ξηρασίαν· **34** την καρποφόρον γην εις αλμυράν, διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτή. **35** Μεταβάλλει την έρημον εις λίμνας υδάτων και την ξηράν γην εις πηγάς υδάτων. **36** Και εκεί κατοικίζει τους πεινώντας, και συγκροτούσι πόλεις εις κατοίκησιν· **37** και σπείρουσιν αγρούς και φυτεύουσιν αμπελώνας, οίτινες κάμνουσι καρπούς γεννήματος. **38** Και ευλογεί αυτούς, και πληθύνονται σφόδρα, και δεν ολιγοστεύει τα κτήνη αυτών. **39** Ολιγοστεύουσιν όμως έπειτα και ταπεινόνονται, από της στενοχωρίας, της συμφοράς και του πόνου. **40** Επιχέει καταφρόνησιν επί τους άρχοντας και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμω αβάτω. **41** Τον δε πένητα υψόνει από της πτωχείας και καθιστά ως ποίμνια τας οικογενείας. **42** Οι ευθείς βλέπουσι και ευφραίνονται· πάσα δε ανομία θέλει εμφράξει το στόμα αυτής. **43** Όστις είναι σοφός ας παρατηρή ταύτα· και θέλουσιν εννοήσει τα ελέη του Κυρίου.

108 «Ωιδή Ψαλμού του Δαβίδ.» Ετοίμη είναι η καρδία μου, Θεέ· θέλω ψάλλει και θέλω ψαλμωδεί εν τη δόξη μου. **2** Εξεγέρθητι, ψαλτήριον, και κιθάρα· θέλω εξεγερθή το πρωΐ. **3** Θέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών, και θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών· **4** διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου. **5** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· και η δόξα σου ας ήναι εφ' όλην την γήν· **6** διά να ελευθερόνωνται οι αγαπητοί σου· σώσον διά της δεξιάς σου και επάκουσόν μου. **7** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστηρίω αυτού· θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει την Συχέμ και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει· **8** Εμού είναι ο Γαλαάδ, εμού ο Μανασσής· ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμις της κεφαλής μου· ο δε Ιούδας ο νομοθέτης μου· **9** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του πλυσίματός μου· επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· θέλω αλαλάξει επί την Παλαιστίνην. **10** Τις θέλει με φέρει εις την περιτετειχισμένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει έως Εδώμ; **11** ουχί συ, Θεέ, ο απορρίψας ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **12** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως, διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων σωτηρία. **13** Διά του Θεού θέλομεν κάμει ανδραγαθίας· και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

109 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ της αινέσεώς μου, μη σιωπήσης· **2** διότι στόμα ασεβούς και στόμα δολίου ηνοίχθησαν επ' εμέ· ελάλησαν κατ' εμού με γλώσσαν ψευδή· **3** και με λόγους μίσους με περιεκύκλωσαν και με επολέμησαν αναιτίως. **4** Αντί της αγάπης μου είναι αντίδικοι εις εμέ· εγώ δε προσεύχομαι. **5** Και ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλού, και μίσος αντί της αγάπης μου. **6** Κατάστησον ασεβή επ' αυτόν· και διάβολος ας στέκη εκ δεξιών αυτού. **7** Όταν κρίνηται, ας εξέλθη καταδεδικασμένος· και η προσευχή αυτού ας γείνη εις αμαρτίαν. **8** Ας γείνωσιν αι ημέραι αυτού ολίγαι· άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. **9** Ας γείνωσιν οι υιοί αυτού ορφανοί και η γυνή αυτού χήρα. **10** Και ας περιπλανώνται πάντοτε οι υιοί αυτού και ας γείνωσιν επαίται, και ας ζητώσιν εκ των ερειπίων αυτών. **11** Ας παγιδεύση ο δανειστής πάντα τα υπάρχοντα αυτού· και ας διαρπάσωσιν οι ξένοι τους κόπους αυτού. **12** Ας μη υπάρχη ο ελεών αυτόν, και ας μη ήναι ο οικτείρων τα ορφανά αυτού. **13** Ας εξολοθρευθώσιν οι έκγονοι αυτού· εν τη επερχομένη γενεά ας εξαλειφθή το όνομα αυτών. **14** Ας έλθη εις ενθύμησιν ενώπιον του Κυρίου η ανομία των πατέρων αυτού· και η αμαρτία της μητρός αυτού ας μη εξαλειφθή· **15** Ας ήναι πάντοτε ενώπιον του Κυρίου, διά να εκκόψη από της γης το μνημόσυνον αυτών. **16** Διότι δεν ενεθυμήθη να κάμη έλεος· αλλά κατέτρεξεν άνθρωπον πένητα και πτωχόν, διά να θανατώση τον συντετριμμένον την καρδίαν. **17** Επειδή ηγάπησε κατάραν, ας έλθη επ' αυτόν· επειδή δεν ηθέλησεν ευλογίαν, ας απομακρυνθή απ' αυτού. **18** Επειδή ενεδύθη κατάραν ως ιμάτιον αυτού, ας εισέλθη ως ύδωρ εις τα εντόσθια αυτού και ως έλαιον εις τα οστά αυτού· **19** Ας γείνη εις αυτόν ως το ιμάτιον, το οποίον ενδύεται και ως η ζώνη, την οποίαν πάντοτε περιζώννυται. **20** Αύτη ας ήναι των αντιδίκων μου η αμοιβή παρά του Κυρίου, και των λαλούντων κακά κατά της ψυχής μου. **21** Αλλά συ, Κύριε Θεέ, ενέργησον μετ' εμού διά το όνομά σου· επειδή είναι αγαθόν το έλεός σου, λύτρωσόν με. **22** Διότι πτωχός και πένης είμαι, και η καρδία μου είναι πεπληγωμένη εντός μου. **23** Παρήλθον ως σκιά, όταν εκκλίνη· εκτινάζομαι ως η ακρίς. **24** Τα γόνατά μου ητόνησαν από της νηστείας και η σαρξ μου εξέπεσεν από του πάχους αυτής. **25** Και εγώ έγεινα όνειδος εις αυτούς· ότε με είδον, εκίνησαν τας κεφαλάς αυτών. **26** Βοήθησόν μοι, Κύριε ο Θεός μου· σώσον με κατά το έλεός σου· **27** και ας γνωρίσωσιν ότι η χειρ σου είναι τούτο· ότι συ, Κύριε, έκαμες αυτό. **28** Αυτοί θέλουσι καταράσθαι, συ δε θέλεις ευλογεί· θέλουσι σηκωθή, πλην θέλουσι καταισχυνθή· ο δε δούλός σου θέλει ευφραίνεσθαι. **29** Ας ενδυθώσιν εντροπήν οι αντίδικοί μου· και ας φορέσωσιν ως επένδυμα την αισχύνην αυτών. **30** Θέλω δοξολογεί σφόδρα τον Κύριον διά του στόματός μου, και εν μέσω πολλών θέλω υμνολογεί αυτόν· **31** Διότι ίσταται εν τη δεξιά του πτωχού, διά να λυτρόνη αυτόν εκ των καταδικαζόντων την ψυχήν αυτού.

110 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **2** Εκ της Σιών θέλει εξαποστείλει ο Κύριος την ράβδον της δυνάμεώς σου· κατακυρίευε εν μέσω των εχθρών σου. **3** Ο λαός σου θέλει είσθαι πρόθυμος εν τη ημέρα της δυνάμεώς σου, εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού· οι νέοι σου θέλουσιν είσθαι εις σε ως δρόσος, η εξερχομένη εκ της μήτρας της αυγής. **4** Ώμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθή, συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. **5** Ο Κύριος ο εκ δεξιών σου θέλει συντρίψει βασιλείς εν τη ημέρα της οργής αυτού. **6** Θέλει κρίνει εν τοις έθνεσι· θέλει γεμίσει την γην πτωμάτων· Θέλει συντρίψει κεφαλήν δεσπόζοντος επί πολλών τόπων. **7** Θέλει πίει εκ του χειμάρρου εν τη οδώ αυτού· διά τούτο θέλει υψώσει κεφαλήν.

111 Αινείτε τον Κύριον. Θέλω εξυμνεί τον Κύριον εν όλη καρδία, εν βουλή ευθέων και εν συνάξει. **2** Μεγάλα τα έργα του Κυρίου, εξηκριβωμένα υπό πάντων των ηδυνομένων εις αυτά. **3** Ένδοξον και μεγαλοπρεπές το έργον αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Αξιομνημόνευτα έκαμε τα θαυμάσια αυτού· ελεήμων και οικτίρμων είναι ο Κύριος. **5** Έδωκε τροφήν εις τους φοβουμένους αυτόν· θέλει ενθυμείσθαι διαπαντός την διαθήκην αυτού. **6** Ανήγγειλε προς τον λαόν αυτού την δύναμιν των έργων αυτού, διά να δώση εις αυτούς κληρονομίαν εθνών. **7** Τα έργα των χειρών αυτού είναι αλήθεια και κρίσις· αληθιναί πάσαι αι εντολαί αυτού· **8** εστερεωμέναι εις τον αιώνα του αιώνος, πεποιημέναι εν αληθεία και ευθύτητι. **9** Απέστειλε λύτρωσιν προς τον λαόν αυτού· διώρισε την διαθήκην αυτού εις τον αιώνα· άγιον και φοβερόν το όνομα αυτού. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οι πράττοντες αυτάς έχουσι σύνεσιν καλήν· η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα.

112 Αινείτε τον Κύριον. Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον· εις τας εντολάς αυτού ηδύνεται σφόδρα. **2** Το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι δυνατόν εν τη γή· η γενεά των ευθέων θέλει ευλογηθή· **3** Αγαθά και πλούτη θέλουσιν είσθαι εν τω οίκω αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Φως ανατέλλει εν τω σκότει διά τους ευθείς· είναι ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος. **5** Ο καλός άνθρωπος ελεεί και δανείζει· οικονομεί τα πράγματα αυτού εν κρίσει. **6** Βεβαίως δεν θέλει ποτέ κλονισθή· εις μνημόσυνον αιώνιον θέλει είσθαι ο δίκαιος. **7** Από κακής φήμης δεν θέλει φοβηθή· η καρδία αυτού είναι στερεά, ελπίζουσα επί τον Κύριον. **8** Εστηριγμένη είναι η καρδία αυτού· δεν θέλει φοβηθή, εωσού ίδη την εκδίκησιν επί τους εχθρούς αυτού. **9** Εσκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα· το κέρας αυτού θέλει υψωθή εν δόξη. **10** Ο ασεβής θέλει ιδεί και θέλει οργισθή· θέλει τρίξει τους οδόντας αυτού και θέλει αναλυθή· η επιθυμία των ασεβών θέλει απολεσθή.

113 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε, δούλοι του Κυρίου, αινείτε το όνομα του Κυρίου. **2** Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. **3** Από ανατολών ηλίου έως δυσμών αυτού, ας αινήται το όνομα του Κυρίου. **4** Ο Κύριος είναι υψηλός επί πάντα τα έθνη· επί τους ουρανούς είναι η δόξα αυτού. **5** Τις ως Κύριος ο Θεός ημών; ο κατοικών εν υψηλοίς· **6** Ο συγκαταβαίνων διά να επιβλέπη τα εν τω ουρανώ και τα εν τη γή· **7** ο εγείρων από του χώματος τον πτωχόν και από της κοπρίας ανυψών τον πένητα, **8** διά να καθίση αυτόν μετά των αρχόντων, μετά των αρχόντων του λαού αυτού· **9** ο κατοικίζων την στείραν εν οίκω, μητέρα ευφραινομένην εις τέκνα. Αλληλούϊα.

114 Ότε εξήλθεν ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ο οίκος του Ιακώβ εκ λαού βαρβάρου, **2** Ο Ιούδας έγεινεν άγιος αυτού, ο Ισραήλ δεσποτεία αυτού. **3** Η θάλασσα είδε και έφυγεν· ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω· **4** τα όρη εσκίρτησαν ως κριοί, οι λόφοι ως αρνία. **5** Τι σοι συνέβη, θάλασσα, ότι έφυγες; και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω; **6** τα όρη, ότι εσκιρτήσατε ως κριοί; και οι λόφοι, ως αρνία; **7** Τρέμε, γη, από προσώπου του Κυρίου, από προσώπου του Θεού του Ιακώβ· **8** όστις μετέβαλε την πέτραν εις λίμνας υδάτων, τον σκληρόν βράχον εις πηγάς υδάτων.

115 Μη εις ημάς, Κύριε, μη εις ημάς, αλλ' εις το όνομά σου δος δόξαν, διά το έλεός σου, διά την αλήθειάν σου. **2** Διά τι να είπωσι τα έθνη, και που είναι ο Θεός αυτών; **3** Αλλ' ο Θεός ημών είναι εν τω ουρανώ· πάντα όσα ηθέλησεν εποίησε. **4** Τα είδωλα αυτών είναι αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων· **5** Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν· **6** ώτα έχουσι και δεν ακούουσι· μυκτήρας έχουσι και δεν οσφραίνονται· **7** Χείρας έχουσι και δεν ψηλαφώσι· πόδας έχουσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλούσι διά του λάρυγγος αυτών. **8** Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά. **9** Ο Ισραήλ ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. **10** Ο οίκος του Ααρών ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. **11** Οι φοβούμενοι τον Κύριον ήλπισαν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. **12** Ο Κύριος μας ενεθυμήθη· θέλει ευλογεί, θέλει ευλογεί τον οίκον Ισραήλ· θέλει ευλογεί τον οίκον Ααρών. **13** Θέλει ευλογεί τους φοβουμένους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων. **14** Ο Κύριος θέλει αυξήσει υμάς, υμάς και τα τέκνα υμών. **15** Σεις είσθε οι ευλογημένοι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. **16** Οι ουρανοί των ουρανών είναι του Κυρίου, την δε γην έδωκεν εις τους υιούς των ανθρώπων. **17** Οι νεκροί δεν θέλουσιν αινέσει τον Κύριον, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπής· **18** αλλ' ημείς θέλομεν ευλογεί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος. Αλληλούϊα.

116 Χαίρω ότι ο Κύριος εισήκουσε της φωνής μου, των δεήσεών μου· **2** ότι έκλινε το ωτίον αυτού προς εμέ· και ενόσω ζω, θέλω επικαλείσθαι αυτόν. **3** Πόνοι θανάτου με περιεκύκλωσαν, και στενοχωρίαι του άδου με εύρηκαν· θλίψιν και πόνον απήντησα. **(Sheol h7585)** **4** Και επεκαλέσθην το όνομα του Κυρίου· ω Κύριε,

λύτρωσον την ψυχήν μου. **5** Ελεήμων ο Κύριος και
δίκαιος· και εύσπλαγχνος ο Θεός ημών. **6** Ο Κύριος
φυλάττει τους απλούς· εταλαιπωρήθην, και με έσωσεν.
7 Επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, διότι ο
Κύριος σε ευηργέτησε. **8** Διότι ελύτρωσας την ψυχήν
μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων,
τους πόδας μου από ολισθήματος. **9** Θέλω περιπατεί
ενώπιον του Κυρίου εν γη ζώντων. **10** Επίστευσα,
διά τούτο ελάλησα· εγώ ήμην σφόδρα τεθλιμμένος·
11 εγώ είπα εν τη εκπλήξει μου, πας άνθρωπος είναι
ψεύστης. **12** Τι να ανταποδώσω εις τον Κύριον, διά
πάσας τας ευεργεσίας αυτού τας προς εμέ; **13** θέλω
λάβει το ποτήριον της σωτηρίας και θέλω επικαλεσθή
το όνομα του Κυρίου. **14** Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει
εις τον Κύριον, τώρα ενώπιον παντός του λαού αυτού.
15 Πολύτιμος ενώπιον του Κυρίου ο θάνατος των οσίων
αυτού. **16** Ναι, Κύριε διότι είμαι δούλός σου· είμαι
δούλός σου, υιός της δούλης σου· συ έλυσας τα δεσμά
μου. **17** Εις σε θέλω θυσιάσει θυσίαν αινέσεως και το
όνομα του Κυρίου θέλω επικαλεσθή. **18** Τας ευχάς μου
θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα έμπροσθεν παντός
του λαού αυτού· **19** εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου,
εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ. Αλληλούϊα.

117 Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη· δοξολογείτε
αυτόν, πάντες οι λαοί· **2** Διότι το έλεος αυτού
είναι μέγα εφ' ημάς· και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις
τον αιώνα. Αλληλούϊα.

118 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός,
διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Ας
είπη τώρα ο Ισραήλ, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον
αιώνα. **3** Ας είπη τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το έλεος αυτού
μένει εις τον αιώνα. **4** Ας είπωσι τώρα οι φοβούμενοι
τον Κύριον, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **5** Εν
θλίψει επεκαλέσθην τον Κύριον· ο Κύριος μου υπήκουσε,
δους ευρυχωρίαν. **6** Ο Κύριος είναι υπέρ εμού· δεν θέλω
φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **7** Ο Κύριος είναι
υπέρ εμού μεταξύ των βοηθούντων με· και εγώ θέλω
ιδεί την εκδίκησιν επί τους εχθρούς μου. **8** Κάλλιον να
ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' άνθρωπον. **9**
Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ'
άρχοντας. **10** Πάντα τα έθνη με περιεκύκλωσαν· αλλ' εν
τω ονόματι τον Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **11**
Με περιεκύκλωσαν, ναι, με περιεκύκλωσαν πανταχόθεν·
αλλ' εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει
αυτούς. **12** Με περιεκύκλωσαν ως μέλισσαι· εσβέσθησαν
ως πυρ ακανθών· διότι εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω
κατατροπώσει αυτούς. **13** Με ώθησας δυνατά διά να
πέσω· αλλ' ο Κύριος με εβοήθησε. **14** Δύναμίς μου και
ύμνος είναι ο Κύριος, και έγεινεν εις εμέ σωτηρία.
15 Φωνή αγαλλιάσεως και σωτηρίας είναι εν σκηναίς
δικαίων· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα.
16 Η δεξιά του Κυρίου υψώθη· η δεξιά του Κυρίου
κάμνει κατορθώματα. **17** Δεν θέλω αποθάνει αλλά
θέλω ζήσει και θέλω διηγείσθαι τα έργα του Κυρίου.
18 Αυστηρώς με επαίδευσεν ο Κύριος, αλλά δεν με
παρέδωκεν εις θάνατον. **19** Ανοίξατε εις εμέ τας πύλας
της δικαιοσύνης· θέλω εισέλθει εις αυτάς και θέλω
δοξολογήσει τον Κύριον. **20** Αύτη είναι η πύλη του
Κυρίου· οι δίκαιοι θέλουσιν εισέλθει εις αυτήν. **21**
Θέλω σε δοξολογεί, διότι μου επήκουσας και έγεινες εις
εμέ σωτηρία. **22** Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι
οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας· **23** παρά
Κυρίου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς
ημών. **24** Αύτη είναι η ημέρα, την οποίαν έκαμεν ο
Κύριος· ας αγαλλιασθώμεν και ας ευφρανθώμεν εν
αυτή. **25** Ω Κύριε, σώσον, δέομαι· ω Κύριε, ευόδωσον,
δέομαι. **26** Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου·
σας ευλογήσαμεν εκ του οίκου του Κυρίου. **27** Ο Θεός
είναι ο Κύριος και έδειξε φως εις ημάς· φέρετε την
θυσίαν δεδεμένην με σχοινία έως των κεράτων του
θυσιαστηρίου. **28** Συ είσαι ο Θεός μου, και θέλω σε
δοξολογεί· ο Θεός μου, θέλω σε υψόνει. **29** Δοξολογείτε
τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού
μένει εις τον αιώνα.

119 Άλεφ. Μακάριοι οι άμωμοι εν οδώ· οι
περιπατούντες εν τω νόμω του Κυρίου· **2**
Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι
εκζητούντες αυτόν εξ όλης καρδίας· **3** αυτοί βεβαίως δεν
πράττουσιν ανομίαν· εν ταις οδοίς αυτού περιπατούσι.
4 συ προσέταξας να φυλάττωνται ακριβώς αι εντολαί
σου. **5** Είθε να κατευθύνωνται αι οδοί μου, διά να
φυλάττω τα διατάγματά σου **6** Τότε δεν θέλω αισχυνθή,
όταν επιβλέπω εις πάντα τα προστάγματά σου. **7** Θέλω
σε δοξολογεί εν ευθύτητι καρδίας, όταν μάθω τας
κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **8** Τα διατάγματά σου
θέλω φυλάττει· μη με εγκαταλίπης ολοκλήρως. **9** Βεθ.
Τίνι τρόπω θέλει καθαρίζει ο νέος την οδόν αυτού;
φυλάττων τους λόγους σου. **10** Εξ όλης της καρδίας μου
σε εξεζήτησα· με μη αφήσης να αποπλανηθώ από των
προσταγμάτων σου. **11** Εν τη καρδία μου εφύλαξα τα
λόγιά σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε. **12** Ευλογητός
είσαι, Κύριε· δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **13** Διά των
χειλέων μου διηγήθην πάσας τας κρίσεις του στόματός
σου. **14** Εν τη οδώ των μαρτυρίων σου ευφράνθην, ως
διά πάντα τα πλούτη. **15** Εις τας εντολάς σου θέλω
μελετά, και εις τας οδούς σου θέλω ενατενίζει. **16** Εις τα
διατάγματά σου θέλω εντρυφά· δεν θέλω λησμονήσει
τους λόγους σου. **17** Γίμελ. Αντάμειψον τον δούλον σου·
ούτω θέλω ζήσει, και θέλω φυλάξει τον λόγον σου.
18 Άνοιξον τους οφθαλμούς μου, και θέλω βλέπει τα
θαυμάσια τα εκ του νόμου σου. **19** Πάροικος είμαι εγώ
εν τη γή· μη κρύψης απ' εμού τα προστάγματά σου. **20**
Η ψυχή μου λιποθυμεί εκ του πόθου τον οποίον έχω
εις τας κρίσεις σου πάντοτε. **21** Συ επετίμησας τους
επικαταράτους υπερηφάνους, τους εκκλίνοντας από των
προσταγμάτων σου. **22** Σήκωσον απ' εμού το όνειδος
και την καταφρόνησιν· διότι εφύλαξα τα μαρτύριά σου.
23 Άρχοντες τωόντι εκάθισαν και ελάλουν εναντίον
μου· αλλ' ο δούλός σου εμελέτα εις τα διατάγματά σου.
24 Τα μαρτυριά σου βεβαίως είναι η τρυφή μου και
οι σύμβουλοί μου. **25** Δάλεθ. Η ψυχή μου εκολλήθη
εις το χώμα· ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **26**
Εφανέρωσα τας οδούς μου, και μου εισήκουσας· δίδαξόν
με τα διατάγματά σου. **27** Κάμε με να εννοώ την οδόν
των εντολών σου, και θέλω μελετά εις τα θαυμάσιά

σου. **28** Η ψυχή μου τήκεται υπό θλίψεως· στερέωσόν
με κατά τον λόγον σου. **29** Απομάκρυνον απ' εμού
την οδόν του ψεύδους, και χάρισόν μοι τον νόμον
σου. **30** Την οδόν της αληθείας εξέλεξα· προ οφθαλμών
μου έθεσα τας κρίσεις σου. **31** Προσεκολλήθην εις τα
μαρτύριά σου· Κύριε, μη με καταισχύνης. **32** Την οδόν
των προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, όταν πλατύνης
την καρδίαν μου. **33** Ε. Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν
των διαταγμάτων σου, και θέλω φυλάττει αυτήν μέχρι
τέλους. **34** Συνέτισόν με, και θέλω φυλάττει τον νόμον
σου· ναι, θέλω φυλάττει αυτόν εν όλη καρδία. **35**
Οδήγησόν με εις την οδόν των προσταγμάτων σου· διότι
ευφραίνομαι εις αυτήν. **36** Κλίνον την καρδίαν μου εις
τα μαρτύριά σου και μη εις πλεονεξίαν. **37** Απόστρεψον
τους οφθαλμούς μου από του να βλέπωσι ματαιότητα·
ζωοποίησόν με εν τη οδώ σου. **38** Εκτέλεσον τον λόγον
σου προς τον δούλον σου, όστις είναι δεδομένος εις τον
φόβον σου. **39** Αφαίρεσον το όνειδός μου, το οποίον
φοβούμαι· διότι αι κρίσεις σου είναι αγαθαί. **40** Ιδού,
επεθύμησα τας εντολάς σου· ζωοποίησόν με διά της
δικαιοσύνης σου. **41** Βάου. Και ας έλθη επ εμέ το
έλεός σου, Κύριε, και η σωτηρία σου κατά τον λόγον
σου. **42** Τότε θέλω αποκριθή προς τον ονειδίζοντά με·
διότι ελπίζω επί τον λόγον σου. **43** Και μη αφαιρέσης
ολοτελώς από του στόματός μου τον λόγον της αληθείας·
διότι ήλπισα επί τας κρίσεις σου. **44** Και θέλω φυλάττει
τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα του αιώνος. **45**
Και θέλω περιπατεί εν ευρυχωρία· διότι εξεζήτησα τας
εντολάς σου. **46** Και θέλω ομιλεί περί των μαρτυρίων
σου έμπροσθεν βασιλέων, και δεν θέλω αισχυνθή. **47**
Και θέλω εντρυφά εις τα προστάγματά σου, τα οποία
ηγάπησα. **48** Και θέλω υψόνει τας χείρας μου προς τα
προστάγματά σου, τα οποία ηγάπησα· και θέλω μελετά
εις τα διατάγματά σου. **49** Ζάϊν. Ενθυμήθητι τον λόγον
τον προς τον δούλον σου, εις τον οποίον με επήλπισας.
50 Αύτη είναι η παρηγορία μου εν τη θλίψει μου, ότι
ο λόγος σου με εζωοποίησεν. **51** Οι υπερήφανοι με
εχλεύαζον σφόδρα· αλλ' εγώ από του νόμου σου δεν
εξέκλινα. **52** Ενεθυμήθην τας απ' αιώνος κρίσεις σου,
Κύριε, και παρηγορήθην. **53** Φρίκη με κατέλαβεν εξ
αιτίας των ασεβών, των εγκαταλειπόντων τον νόμον
σου. **54** Τα διατάγματά σου υπήρξαν εις εμέ ψαλμωδίαι
εν τω οίκω της παροικίας μου. **55** Ενεθυμήθην εν νυκτί
το όνομά σου, Κύριε· και εφύλαξα τον νόμον σου. **56**
Τούτο έγεινεν εις εμέ, διότι εφύλαξα τας εντολάς σου.
57 Χεθ. Συ, Κύριε, μερίς μου είσαι· είπα να φυλάξω
τους λόγους σου. **58** Παρεκάλεσα το πρόσωπόν σου
εν όλη καρδία· ελέησόν με κατά τον λόγον σου. **59**
Διελογίσθην τας οδούς μου και έστρεψα τους πόδας μου
εις τα μαρτύριά σου. **60** Έσπευσα και δεν εβράδυνα
να φυλάξω τα προστάγματά σου. **61** Στίφη ασεβών με
περιεκύκλωσαν· αλλ' εγώ δεν ελησμόνησα τον νόμον
σου. **62** Το μεσονύκτιον εγείρομαι διά να σε δοξολογώ
διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **63** Εγώ είμαι
μέτοχος πάντων των φοβουμένων σε και φυλαττόντων
τας εντολάς σου. **64** Η γη, Κύριε, είναι πλήρης του
ελέους σου· δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **65** Τεθ. Συ,
Κύριε, ευηργέτησας τον δούλον σου κατά τον λόγον σου.
66 Δίδαξόν με φρόνησιν και γνώσιν· διότι επίστευσα
εις τα προστάγματά σου. **67** Πριν ταλαιπωρηθώ, εγώ
επλανώμην· αλλά τώρα εφύλαξα τον λόγον σου. **68** Συ
είσαι αγαθός και αγαθοποιός· δίδαξόν με τα διατάγματά
σου. **69** Οι υπερήφανοι έπλεξαν κατ' εμού ψεύδος·
αλλ' εγώ εν όλη καρδία θέλω φυλάττει τας εντολάς
σου. **70** Η καρδία αυτών έπηξεν ως πάχος· αλλ' εγώ
εντρυφώ εις τον νόμον σου. **71** Καλόν έγεινεν εις
εμέ ότι εταλαιπωρήθην, διά να μάθω τα διατάγματά
σου. **72** Ο νόμος του στόματός σου είναι καλήτερος εις
εμέ, υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου. **73** Ιώδ. Αι
χείρές σου με έκαμαν και με έπλασαν· συνέτισόν με, και
θέλω μάθει τα προστάγματά σου. **74** Οι φοβούμενοί
σε θέλουσι με ιδεί και ευφρανθή, διότι ήλπισα επί τον
λόγον σου. **75** Γνωρίζω, Κύριε, ότι αι κρίσεις σου είναι
δικαιοσύνη, και ότι πιστώς με εταλαιπώρησας. **76** Ας
με παρηγορήση, δέομαι, το έλεός σου, κατά τον λόγον
σου τον προς τον δούλον σου. **77** Ας έλθωσιν επ' εμέ
οι οικτιρμοί σου, διά να ζώ· διότι ο νόμος σου είναι η
τρυφή μου. **78** Ας αισχυνθώσιν οι υπερήφανοι, διότι
ζητούσιν αδίκως να με ανατρέψωσιν· αλλ' εγώ θέλω
μελετά εις τας εντολάς σου. **79** Ας επιστρέψωσιν εις εμέ
οι φοβούμενοί σε, και οι γνωρίζοντες τα μαρτύριά σου·
80 Ας ήναι η καρδία μου άμωμος εις τα διατάγματά σου,
διά να μη αισχυνθώ. **81** Καφ. Λιποθυμεί η ψυχή μου
διά την σωτηρίαν σου· επί τον λόγον σου ελπίζω. **82** Οι
οφθαλμοί μου απέκαμον διά τον λόγον σου, λέγοντες,
Πότε θέλεις με παρηγορήσει; **83** Διότι έγεινα ως ασκός
εν τω καπνώ· αλλά τα διατάγματά σου δεν ελησμόνησα.
84 Πόσαι είναι αι ημέραι του δούλου σου; πότε θέλεις
κάμει κρίσιν εναντίον των καταδιωκόντων με; **85**
Οι υπερήφανοι, οι εναντίοι του νόμου σου, έσκαψαν
εις εμέ λάκκους. **86** Πάντα τα προστάγματά σου είναι
αλήθεια· αδίκως με κατατρέχουσι· βοήθησόν μοι. **87**
Παρ' ολίγον με κατέστρεψαν εις την γήν· αλλ' εγώ
δεν εγκατέλιπον τας εντολάς σου. **88** Ζωοποίησόν με
κατά το έλεός σου· και θέλω φυλάξει τα μαρτύρια του
στόματός σου. **89** Λάμεδ. Εις τον αιώνα, Κύριε, διαμένει
ο λόγος σου εν τω ουρανώ· **90** η αλήθειά σου εις γενεάν
και γενεάν· εθεμελίωσας την γην, και διαμένει. **91**
Κατά τας διατάξεις σου διαμένουσιν έως της σήμερον,
διότι τα σύμπαντα είναι δούλοι σου. **92** Εάν ο νόμος
σου δεν ήτο η τρυφή μου, τότε ήθελον χαθή εν τη
θλίψει μου. **93** Εις τον αιώνα δεν θέλω λησμονήσει τας
εντολάς σου, διότι εν αυταίς με εζωοποίησας. **94** Σος
είμαι εγώ· σώσον με· διότι τας εντολάς σου εξεζήτησα.
95 Οι ασεβείς με περιέμενον διά να με αφανίσωσιν· αλλ'
εγώ θέλω προσέχει εις τα μαρτύριά σου. **96** Εις πάσαν
τελειότητα είδον όριον· αλλ' ο νόμος σου είναι πλατύς
σφόδρα. **97** Μεμ. Πόσον αγαπώ τον νόμον σου· όλην την
ημέραν είναι μελέτη μου. **98** Διά των προσταγμάτων
σου με έκαμες σοφώτερον των εχθρών μου, διότι είναι
πάντοτε μετ' εμού. **99** Είμαι συνετώτερος πάντων των
διδασκόντων με· διότι τα μαρτύριά σου είναι μελέτη μου.
100 Είμαι συνετώτερος των γερόντων· διότι εφύλαξα
τας εντολάς σου. **101** Από πάσης οδού πονηράς εκώλυσα
τους πόδας μου, διά να φυλάξω τον λόγον σου. **102** Από
των κρίσεών σου δεν εξέκλινα· διότι συ με εδίδαξας. **103**
Πόσον γλυκείς είναι οι λόγοι σου εις τον ουρανίσκον
μου· είναι υπέρ μέλι εις το στόμα μου. **104** Εκ των

εντολών σου έγεινα συνετός· διά τούτο εμίσησα πάσαν
οδόν ψεύδους. **105** Νούν. Λύχνος εις τους πόδας μου
είναι ο λόγος σου και φως εις τας τρίβους μου. **106**
Ώμοσα και θέλω εμμένει να φυλάττω τας κρίσεις της
δικαιοσύνης σου. **107** Εταλαιπωρήθην σφόδρα· Κύριε,
ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **108** Πρόσδεξαι,
δέομαι, τας προαιρετικάς προσφοράς του στόματός μου,
Κύριε· και δίδαξόν με τας κρίσεις σου. **109** Η ψυχή μου
είναι πάντοτε εν κινδύνω· τον νόμον σου όμως δεν
ελησμόνησα. **110** Οι ασεβείς έστησαν εις εμέ παγίδα·
αλλ' εγώ από των εντολών σου δεν εξέκλινα. **111** Τα
μαρτύριά σου εκληρονόμησα εις τον αιώνα· διότι ταύτα
είναι η αγαλλίασις της καρδίας μου. **112** Έκλινα την
καρδίαν μου εις το να κάμνω τα διατάγματά σου πάντοτε
μέχρι τέλους. **113** Σάμεχ. Εμίσησα τους διεστραμμένους
στοχασμούς· τον δε νόμον σου ηγάπησα. **114** Συ είσαι η
σκέπη μου και η ασπίς μου· επί τον λόγον σου ελπίζω.
115 Απομακρύνθητε απ' εμού οι πονηρευόμενοι· διότι
θέλω φυλάττει τα προστάγματα του Θεού μου. **116**
Υποστήριζέ με κατά τον λόγον σου και θέλω ζή· και
μη με καταισχύνης εις την ελπίδα μου. **117** Υποστήριζέ
με και θέλω σωθή· και θέλω προσέχει διαπαντός εις
τα διατάγματά σου. **118** Συ κατεπάτησας πάντας τους
εκκλίνοντας από των διαταγμάτων σου· διότι ματαία
είναι η δολιότης αυτών. **119** Αποσκυβαλίζεις πάντας
τους πονηρούς της γής· διά τούτο ηγάπησα τα μαρτύριά
σου. **120** Έφριξεν η σαρξ μου από του φόβου σου, και
από των κρίσεών σου εφοβήθην. **121** Νγάϊν. Έκαμα
κρίσιν και δικαιοσύνην· μη με παραδώσης εις τους
αδικούντάς με. **122** Γενού εγγυητής του δούλου σου
εις καλόν· ας μη με καταθλίψωσιν οι υπερήφανοι. **123**
Οι οφθαλμοί μου απέκαμον διά την σωτηρίαν σου και
διά τον λόγον της δικαιοσύνης σου. **124** Κάμε μετά
του δούλου σου κατά το έλεός σου και δίδαξόν με τα
διατάγματά σου. **125** Δούλος σου είμαι εγώ· συνέτισόν
με, και θέλω γνωρίσει τα μαρτύριά σου. **126** Καιρός
είναι διά να ενεργήση ο Κύριος· ηκύρωσαν τον νόμον
σου. **127** Διά τούτο ηγάπησα τα προστάγματά σου υπέρ
χρυσίον, και υπέρ χρυσίον καθαρόν. **128** Διά τούτο
εγνώρισα ορθάς πάσας τας εντολάς σου περί παντός
πράγματος· και εμίσησα πάσαν οδόν ψεύδους. **129** Πε.
Θαυμαστά είναι τα μαρτύριά σου· διά τούτο εφύλαξεν
αυτά η ψυχή μου. **130** Η φανέρωσις των λόγων σου
φωτίζει· συνετίζει τους απλούς. **131** Ήνοιξε το στόμα
μου και ανεστέναξα· διότι επεθύμησα τα προστάγματά
σου. **132** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, καθώς
συνειθίζεις προς τους αγαπώντας το όνομά σου. **133**
Στερέωσον τα βήματά μου εις τον λόγον σου· και ας μη
με κατακυριεύση μηδεμία ανομία. **134** Λύτρωσόν με
από καταδυναστείας ανθρώπων, και θέλω φυλάττει
τας εντολάς σου. **135** Επίφανον το πρόσωπόν σου επί
τον δούλον σου, και δίδαξόν με τα διατάγματά σου.
136 Ρύακας υδάτων κατεβίβασαν οι οφθαλμοί μου,
επειδή δεν φυλάττουσι τον νόμον σου. **137** Τσάδε.
Δίκαιος είσαι, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου. **138**
Τα μαρτύριά σου, τα οποία διέταξας, είναι δικαιοσύνη
και υπερτάτη αλήθεια. **139** Ο ζήλος μου με κατέφαγε,
διότι ελησμόνησαν τους λόγους σου οι εχθροί μου.
140 Ο λόγος σου είναι κεκαθαρισμένος σφόδρα· διά
τούτο ο δούλός σου αγαπά αυτόν. **141** Μικρός είμαι και
εξουδενωμένος· δεν ελησμόνησα όμως τας εντολάς σου.
142 Η δικαιοσύνη σου είναι δικαιοσύνη εις τον αιώνα,
και ο νόμος σου αλήθεια. **143** Θλίψεις και στενοχωρίαι
με εύρηκαν· τα προστάγματά σου όμως είναι η χαρά
μου. **144** Τα μαρτύριά σου είναι δικαιοσύνη εις τον
αιώνα· Συνέτισόν με και θέλω ζήσει. **145** Κοφ. Έκραξα
εν όλη καρδία· άκουσόν μου, Κύριε, και θέλω φυλάξει
τα διατάγματά σου. **146** Έκραξα προς σέ· σώσον με, και
θέλω φυλάξει τα μαρτύριά σου. **147** Προέλαβον την
αυγήν και έκραξα· ήλπισα επί τον λόγον σου. **148** Οι
οφθαλμοί μου προλαμβάνουσι τας νυκτοφυλακάς, διά
να μελετώ εις τον λόγον σου. **149** Άκουσον της φωνής
μου κατά το έλεός σου· ζωοποίησόν με, Κύριε, κατά
την κρίσιν σου. **150** Επλησίασαν οι ακολουθούντες την
πονηρίαν· εξέκλιναν από του νόμου σου. **151** Συ, Κύριε,
είσαι πλησίον, και πάντα τα προστάγματά σου είναι
αλήθεια. **152** Προ πολλού εγνώρισα εκ των μαρτυρίων
σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά. **153** Ρες.
Ιδέ την θλίψιν μου και ελευθέρωσόν με· διότι δεν
ελησμόνησα τον νόμον σου. **154** Δίκασον την δίκην μου
και λύτρωσόν με· ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου.
155 Μακράν από ασεβών η σωτηρία· διότι δεν εκζητούσι
τα διατάγματά σου. **156** Μεγάλοι οι οικτιρμοί σου, Κύριε·
ζωοποίησόν με κατά τας κρίσεις σου. **157** Πολλοί είναι
οι καταδιώκοντές με και οι θλίβοντές με· αλλ' από των
μαρτυρίων σου δεν εξέκλινα. **158** Είδον τους παραβάτας
και εταράχθην· διότι δεν εφύλαξαν τον λόγον σου. **159**
Ιδέ πόσον αγαπώ τας εντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησόν
με κατά το έλεός σου. **160** Το κεφάλαιον του λόγου σου
είναι η αλήθεια· και εις τον αιώνα μένουσι πάσαι αι
κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **161** Σχίν. Άρχοντες με
κατεδίωξαν αναιτίως· αλλ' η καρδία μου τρέμει από
του λόγου σου. **162** Αγάλλομαι εις τον λόγον σου, ως ο
ευρίσκων λάφυρα πολλά. **163** Μισώ και βδελύττομαι το
ψεύδος· τον νόμον σου αγαπώ. **164** Επτάκις της ημέρας
σε αινώ, διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **165**
Ειρήνην πολλήν έχουσιν οι αγαπώντες τον νόμον σου·
και εις αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα. **166** Ήλπισα επί
την σωτηρίαν σου, Κύριε· και έπραξα τα προστάγματά
σου. **167** Εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου· και
ηγάπησα αυτά σφόδρα. **168** Εφύλαξα τας εντολάς σου
και τα μαρτύριά σου· διότι πάσαι αι οδοί μου είναι
ενώπιόν σου. **169** Ταυ. Ας πλησιάση η κραυγή μου
ενώπιόν σου, Κύριε· συνέτισόν με κατά τον λόγον σου.
170 Ας έλθη η δέησίς μου ενώπιόν σου· λύτρωσόν με
κατά τον λόγον σου. **171** Τα χείλη μου θέλουσι προφέρει
ύμνον, όταν με διδάξης τα διατάγματά σου. **172** Η
γλώσσα μου θέλει λαλεί τον λόγον σου· διότι πάντα
τα προστάγματά σου είναι δικαιοσύνη. **173** Ας ήναι η
χειρ σου εις βοήθειάν μου· διότι εξέλεξα τας εντολάς
σου. **174** Επεθύμησα την σωτηρίαν σου, Κύριε· και ο
νόμος σου είναι τρυφή μου. **175** Ας ζήση η ψυχή μου
και θέλει σε αινεί· και αι κρίσεις σου ας με βοηθώσι. **176**
Περιεπλανήθην ως πρόβατον απολωλός· ζήτησον τον
δούλον σου· διότι δεν ελησμόνησα τα προστάγματά σου.

120 «Ωδή των Αναβαθμών.» Εν τη θλίψει μου
έκραξα προς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου. **2**

Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου από χειλέων ψευδών,
από γλώσσης δολίας. 3 Τι θέλει σοι δώσει ή τι θέλει
σοι προσθέσει, η δολία γλώσσα; 4 Τα ηκονημένα βέλη
του δυνατού, μετά ανθράκων αρκεύθου. 5 Ουαί εις εμέ,
διότι παροικώ εν Μεσέχ, κατοικώ εν ταις σκηναίς του
Κηδάρ· 6 Πολύν καιρόν κατώκησεν η ψυχή μου μετά
των μισούντων την ειρήνην. 7 Εγώ αγαπώ την ειρήνην·
αλλ' όταν ομιλώ, αυτοί ετοιμάζονται διά πόλεμον.

121 «Ωδή των Αναβαθμών.» Υψόνω τους
οφθαλμούς μου προς τα όρη· πόθεν θέλει ελθεί
η βοήθειά μου; 2 Η βοήθειά μου έρχεται από του Κυρίου,
του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. 3 Δεν θέλει
αφήσει να κλονισθή ο πους σου· ουδέ θέλει νυστάξει ο
φυλάττων σε. 4 Ιδού, δεν θέλει νυστάξει ουδέ θέλει
αποκοιμηθή, ο φυλάττων τον Ισραήλ. 5 Ο Κύριος είναι
ο φύλαξ σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου εκ δεξιών
σου. 6 Την ημέραν ο ήλιος δεν θέλει σε βλάψει, ουδέ
η σελήνη την νύκτα. 7 Ο Κύριος θέλει σε φυλάττει
από παντός κακού· θέλει φυλάττει την ψυχήν σου. 8 Ο
Κύριος θέλει φυλάττει την έξοδόν σου και την είσοδόν
σου, από του νυν και έως του αιώνος.

122 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ευφράνθην
ότε μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του
Κυρίου· 2 Οι πόδες ημών θέλουσιν ίστασθαι εν ταις
πύλαις σου, Ιερουσαλήμ· 3 Ιερουσαλήμ, η ωκοδομημένη
ως πόλις συνηρμοσμένη ομού. 4 Εκεί αναβαίνουσιν αι
φυλαί, αι φυλαί του Κυρίου, κατά το διατεταγμένον εις
τον Ισραήλ, διά να δοξολογήσωσι το όνομα του Κυρίου.
5 Διότι εκεί ετέθησαν θρόνοι διά κρίσιν, οι θρόνοι του
οίκου του Δαβίδ. 6 Ζητείτε την ειρήνην της Ιερουσαλήμ·
ας ευτυχώσιν οι αγαπώντές σε. 7 Ας ήναι ειρήνη εις τα
τείχη σου, αφθονία εις τα παλάτιά σου. 8 Ένεκεν των
αδελφών μου και των πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα,
Ειρήνη εις σέ· 9 Ένεκεν του οίκου Κυρίου του Θεού
ημών, θέλω ζητεί το καλόν σου.

123 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ύψωσα τους
οφθαλμούς μου προς σε τον κατοικούντα εν
ουρανοίς. 2 Ιδού, καθώς οι οφθαλμοί των δούλων
ατενίζουσιν εις την χείρα των κυρίων αυτών, καθώς οι
οφθαλμοί της δούλης εις την χείρα της κυρίας αυτής,
ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών,
εωσού ελεήση ημάς. 3 Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον
ημάς διότι εχορτάσθημεν σφόδρα από εξουδενώσεως.
4 Καθ' υπερβολήν εχορτάσθη η ψυχή ημών από της
ύβρεως των τρυφώντων, από της εξουδενώσεως των
υπερηφάνων.

124 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Αν δεν ήτο
ο Κύριος μεθ' ημών, ας είπη τώρα ο Ισραήλ·
2 αν δεν ήτο ο Κύριος μεθ' ημών, ότε εσηκώθησαν
άνθρωποι εφ' ημάς, 3 ζώντας ήθελον μας καταπίει τότε,
ενώ ο θυμός αυτών εφλέγετο εναντίον ημών· 4 Τότε
τα ύδατα ήθελον μας καταποντίσει, ο χείμαρρος ήθελε
περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών· 5 τότε τα ύδατα τα
επηρμένα ήθελον περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών.
6 Ευλογητός Κύριος, όστις δεν παρέδωκεν ημάς θήραμα
εις τους οδόντας αυτών. 7 Η ψυχή ημών ελυτρώθη
ως πτηνόν από της παγίδος των θηρευτών· η παγίς
συνετρίβη, και ημείς ελυτρώθημεν. 8 Η βοήθεια ημών
είναι εν τω ονόματι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον
ουρανόν και την γην.

125 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Οι πεποιθότες επί
Κύριον είναι ως το όρος Σιών, το οποίον δεν
θέλει σαλευθή· εις τον αιώνα διαμένει. 2 Καθώς
η Ιερουσαλήμ κυκλόνεται υπό των ορέων, ούτως ο
Κύριος κυκλόνει τον λαόν αυτού από του νυν και
έως του αιώνος. 3 Διότι δεν θέλει διαμένει η ράβδος
της ασεβείας επί τον κλήρον των δικαίων, διά να μη
εκτείνωσιν οι δίκαιοι τας χείρας αυτών εις την ανομίαν.
4 Αγαθοποίησον, Κύριε, τους αγαθούς και τους ευθείς
την καρδίαν. 5 Τους δε εκκλίνοντας εις τας σκολιάς
οδούς των, ο Κύριος θέλει απαγάγει αυτούς μετά των
εργαζομένων την ανομίαν. Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

126 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ότε ο Κύριος
επανέφερε τους αιχμαλώτους της Σιών, ήμεθα
ως οι ονειρευόμενοι. 2 Τότε ενεπλήσθη το στόμα ημών
από γέλωτος και η γλώσσα ημών από αγαλλιάσεως·
τότε έλεγον μεταξύ των εθνών, Μεγαλεία έκαμε δι'
αυτούς ο Κύριος. 3 Μεγαλεία έκαμεν ο Κύριος δι'
ημάς· ενεπλήσθημεν χαράς. 4 Επίστρεψον, Κύριε,
τους αιχμαλώτους ημών, ως τους χειμάρρους εν τω
νότω. 5 Οι σπείροντες μετά δακρύων εν αγαλλιάσει
θέλουσι θερίσει. 6 Όστις εξέρχεται και κλαίει, βαστάζων
σπόρον πολύτιμον, ούτος βεβαίως θέλει επιστρέψει εν
αγαλλιάσει, βαστάζων τα χειρόβολα αυτού.

127 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Σολομώντος.» Εάν
ο Κύριος δεν οικοδομήση οίκον, εις μάτην
κοπιάζουσιν οι οικοδομούντες αυτόν· εάν ο Κύριος
δεν φυλάξη πόλιν, εις μάτην αγρυπνεί ο φυλάττων.
2 Μάταιον είναι εις εσάς να σηκόνησθε πρωΐ, να
πλαγιάζητε αργά, τρώγοντες τον άρτον του κόπου· ο
Κύριος βεβαίως δίδει ύπνον εις τον αγαπητόν αυτού.
3 Ιδού, κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα·
μισθός αυτού ο καρπός της κοιλίας. 4 Καθώς είναι
τα βέλη εν τη χειρί του δυνατού, ούτως οι υιοί της
νεότητος. 5 Μακάριος ο άνθρωπος, όστις εγέμισε την
βελοθήκην αυτού εκ τούτων· οι τοιούτοι δεν θέλουσι
καταισχυνθή, όταν λαλώσι μετά των εχθρών εν τη
πύλη.

128 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Μακάριος πας ο
φοβούμενος τον Κύριον, ο περιπατών εν ταις
οδοίς αυτού. 2 Διότι θέλεις τρώγει από του κόπου των
χειρών σου· μακάριος θέλεις είσθαι, και ευτυχία εις σε.
3 Η γυνή σου θέλει είσθαι ως άμπελος εύκαρπος εις τα
πλάγια της οικίας σου· οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών
κύκλω της τραπέζης σου. 4 Ιδού, ούτω θέλει ευλογηθή
ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον. 5 Ο Κύριος θέλει
σε ευλογήσει εκ της Σιών, και θέλεις ιδεί το καλόν
της Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου· 6 και
θέλεις ιδεί υιούς των υιών σου· ειρήνη επί τον Ισραήλ.

129 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Πολλάκις με
επολέμησαν εκ νεότητός μου, ας είπη τώρα ο

Ισραήλ· 2 Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητός μου· αλλά δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου. 3 Οι γεωργοί ηροτρίασαν επί των νώτων μου· έσυραν μακρά τα αυλάκια αυτών. 4 Αλλά δίκαιος ο Κύριος· κατέκοψε τα σχοινία των ασεβών. 5 Ας αισχυνθώσι και ας στραφώσιν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες την Σιών. 6 Ας γείνωσιν ως ο χόρτος των δωμάτων, όστις πριν εκριζωθή ξηραίνεται· 7 από του οποίου δεν γεμίζει ο θεριστής την χείρα αυτού, ουδέ ο δένων τα χειρόβολα τον κόλπον αυτού· 8 ώστε οι διαβάται δεν θέλουσιν ειπεί, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς· σας ευλογούμεν εν ονόματι Κυρίου.

130 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Εκ βαθέων έκραξα προς σε, Κύριε. 2 Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου· ας ήναι τα ώτα σου προσεκτικά εις την φωνήν των δεήσεών μου. 3 Εάν, Κύριε, παρατηρήσης ανομίας, Κύριε, τις θέλει δυνηθή να σταθή; 4 Παρά σοι όμως είναι συγχώρησις, διά να σε φοβώνται. 5 Προσέμεινα τον Κύριον, προσέμεινεν η ψυχή μου, και ήλπισα επί τον λόγον αυτού. 6 Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριον, μάλλον παρά τους προσμένοντας την αυγήν, ναι, τους προσμένοντας την αυγήν. 7 Ας ελπίζη ο Ισραήλ επί τον Κύριον· διότι παρά τω Κυρίω είναι έλεος, και λύτρωσις πολλή παρ' αυτώ· 8 και αυτός θέλει λυτρώσει τον Ισραήλ από πασών των ανομιών αυτού.

131 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Κύριε, δεν υπερηφανεύθη η καρδία μου ουδέ υψώθησαν οι οφθαλμοί μου· ουδέ περιπατώ εις πράγματα μεγάλα και υψηλότερα υπέρ εμέ. 2 Βεβαίως, υπέταξα και καθησύχασα την ψυχήν μου, ως το απογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον της μητρός αυτού· η ψυχή μου είναι εν εμοί ως απογεγαλακτισμένον παιδίον. 3 Ας ελπίζη ο Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος.

132 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ενθυμήθητι, Κύριε, τον Δαβίδ, και πάντας τους αγώνας αυτού· 2 πως ώμοσε προς τον Κύριον και έκαμεν ευχήν εις τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ· 3 Δεν θέλω εισέλθει υπό την στέγην του οίκου μου, δεν θέλω αναβή εις την κλίνην της στρωμνής μου, 4 δεν θέλω δώσει ύπνον εις τους οφθαλμούς μου, νυσταγμόν εις τα βλέφαρά μου, 5 εωσού εύρω τόπον διά τον Κύριον, κατοικίαν διά τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ. 6 Ιδού, ηκούσαμεν περί αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας του Ιαάρ. 7 Ας εισέλθωμεν εις τας σκηνάς αυτού· ας προσκυνήσωμεν εις το υποπόδιον των ποδών αυτού. 8 Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της δυνάμεώς σου. 9 Οι ιερείς σου ας ενδυθώσι δικαιοσύνην, και οι όσιοί σου ας αγάλλωνται. 10 Ένεκεν Δαβίδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του κεχρισμένου σου. 11 Ώμοσεν ο Κύριος αλήθειαν προς τον Δαβίδ, δεν θέλει αθετήσει αυτήν, Εκ του καρπού του σώματός σου θέλω θέσει επί τον θρόνον σου. 12 Εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την διαθήκην μου, και τα μαρτύριά μου τα οποία θέλω διδάξει αυτούς, και οι υιοί αυτών θέλουσι καθίσει διαπαντός επί του θρόνου σου. 13 Διότι εξέλεξεν ο Κύριος την Σιών· ευηρεστήθη να κατοική εν αυτή. 14 Αύτη είναι η ανάπαυσίς μου εις τον αιώνα του αιώνος· ενταύθα θέλω κατοικεί, διότι ηγάπησα αυτήν. 15 Θέλω ευλογήσει εν ευλογία τας τροφάς αυτής· τους πτωχούς αυτής θέλω χορτάσει άρτον· 16 και τους ιερείς αυτής θέλω ενδύσει σωτηρίαν· και οι όσιοι αυτής θέλουσιν αγάλλεσθαι εν αγαλλιάσει. 17 Εκεί θέλω κάμει να βλαστήση κέρας εις τον Δαβίδ· ητοίμασα λύχνον διά τον κεχρισμένον μου. 18 Τους εχθρούς αυτού θέλω ενδύσει αισχύνην· επί δε αυτόν θέλει ανθεί το διάδημα αυτού.

133 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ιδού, τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικώσιν εν ομονοία αδελφοί. 2 Είναι ως το πολύτιμον μύρον επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών· το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού· 3 ως η δρόσος του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών· διότι εκεί διώρισεν ο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν έως του αιώνος.

134 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ιδού, ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι του Κυρίου, οι ιστάμενοι την νύκτα εν τω οίκω του Κυρίου. 2 Υψώσατε τας χείρας σας εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον. 3 Να σε ευλογήση ο Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

135 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε το όνομα του Κυρίου· αινείτε, δούλοι του Κυρίου, 2 Οι ιστάμενοι εν τω οίκω του Κυρίου, εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού ημών. 3 Αινείτε τον Κύριον, διότι αγαθός ο Κύριος· ψαλμωδήσατε εις το όνομα αυτού, διότι είναι τερπνόν. 4 Διότι τον Ιακώβ εξέλεξεν εις εαυτόν ο Κύριος, τον Ισραήλ εις θησαυρόν αυτού. 5 Διότι εγώ εγνώρισα ότι μέγας ο Κύριος· και ο Κύριος ημών είναι υπέρ πάντας τους θεούς. 6 Πάντα όσα ηθέλησεν ο Κύριος εποίησεν, εν τω ουρανώ και εν τη γη, εν ταις θαλάσσαις και εν πάσαις ταις αβύσσοις. 7 Αναβιβάζει νεφέλας από των εσχάτων της γής· κάμνει αστραπάς διά βροχήν· εκβάλλει ανέμους εκ των θησαυρών αυτού. 8 Όστις επάταξε τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από ανθρώπου έως κτήνους· 9 εξαπέστειλε σημεία και τέρατα εις το μέσον σου, Αίγυπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών κληρονομίαν, κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. 13 Το όνομά σου, Κύριε, μένει εις τον αιώνα· το μνημόσυνόν σου, Κύριε, εις γενεάν και γενεάν. 14 Διότι θέλει κρίνει ο Κύριος τον λαόν αυτού· και τους δούλους αυτού θέλει ελεήσει. 15 Τα είδωλα των εθνών είναι αργύριον και χρυσίον, έργον χειρών ανθρώπου. 16 Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν. 17 Ώτα έχουσι και δεν ακούουσιν· ουδέ είναι πνοή εν τω στόματι αυτών. 18 Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά· πας ο ελπίζων επ' αυτά 19 Οίκος Ισραήλ, ευλογήσατε τον Κύριον· οίκος Ααρών, ευλογήσατε τον Κύριον· 20 οίκος Λευΐ, ευλογήσατε τον Κύριον· οι φοβούμενοι τον Κύριον, ευλογήσατε τον

Κύριον. **21** Ευλογητός ο Κύριος εν Σιών, ο κατοικών εν
Ιερουσαλήμ. Αλληλούϊα.

136 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός,
διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **2**
Δοξολογείτε τον Θεόν των θεών· διότι εις τον αιώνα το
έλεος αυτού. **3** Δοξολογείτε τον Κύριον των κυρίων·
διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **4** Τον μόνον
ποιούντα θαυμάσια μεγάλα· διότι εις τον αιώνα το έλεος
αυτού. **5** Τον ποιήσαντα τους ουρανούς εν συνέσει·
διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **6** Τον στερεώσαντα
την γην επί των υδάτων· διότι εις τον αιώνα το έλεος
αυτού. **7** Τον ποιήσαντα τους φωστήρας τους μεγάλους·
διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· **8** τον ήλιον, διά
να εξουσιάζη επί της ημέρας· διότι εις τον αιώνα το
έλεος αυτού· **9** την σελήνην και τους αστέρας, διά να
εξουσιάζωσιν επί της νυκτός· διότι εις τον αιώνα το
έλεος αυτού. **10** Τον πατάξαντα την Αίγυπτον εις τα
πρωτότοκα αυτής· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού·
11 και εξαγαγόντα τον Ισραήλ εκ μέσου αυτής· διότι εις
τον αιώνα το έλεος αυτού· **12** Εν χειρί κραταιά και εν
βραχίονι ηπλωμένω· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
13 Τον διαιρέσαντα την Ερυθράν θάλασσαν εις δύο μέρη·
διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· **14** και διαβιβάσαντα
τον Ισραήλ διά μέσου αυτής· διότι εις τον αιώνα το
έλεος αυτού· **15** και καταστρέψαντα τον Φαραώ και
το στράτευμα αυτού εν τη Ερυθρά θαλάσση· διότι εις
τον αιώνα το έλεος αυτού. **16** Τον οδηγήσαντα τον
λαόν αυτού εν τη ερήμω· διότι εις τον αιώνα το έλεος
αυτού. **17** Τον πατάξαντα βασιλείς μεγάλους· διότι εις
τον αιώνα το έλεος αυτού· **18** και αποκτείναντα βασιλείς
κραταιούς· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· **19** τον
Σηών, βασιλέα των Αμορραίων· διότι εις τον αιώνα το
έλεος αυτού· **20** και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν· διότι εις
τον αιώνα το έλεος αυτού· **21** και δόντα την γην αυτήν
εις κληρονομίαν· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· **22**
κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον δούλον αυτού· διότι εις
τον αιώνα το έλεος αυτού. **23** Τον μνησθέντα ημών εν
τη ταπεινώσει ημών· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού·
24 και λυτρώσαντα ημάς εκ των εχθρών ημών· διότι εις
τον αιώνα το έλεος αυτού. **25** Τον διδόντα τροφήν εις
πάσαν σάρκα· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **26**
Δοξολογείτε τον Θεόν του ουρανού· διότι εις τον αιώνα
το έλεος αυτού.

137 Επί των ποταμών Βαβυλώνος, εκεί εκαθίσαμεν
και εκλαύσαμεν, ότε ενεθυμήθημεν την Σιών.
2 Επί τας ιτέας εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τας κιθάρας
ημών. **3** Διότι οι αιχμαλωτίσαντες ημάς εκεί εζήτησαν
παρ' ημών λόγους ασμάτων· και οι ερημώσαντες ημάς
ύμνον, λέγοντες, Ψάλατε εις ημάς εκ των ωδών της Σιών.
4 Πως να ψάλωμεν την ωδήν του Κυρίου επί ξένης γης;
5 Εάν σε λησμονήσω, Ιερουσαλήμ, ας λησμονήση η δεξιά
μου **6** Ας κολληθή η γλώσσα μου εις τον ουρανίσκον μου,
εάν δεν σε ενθυμώμαι· εάν δεν προτάξω την Ιερουσαλήμ
εις την αρχήν της ευφροσύνης μου **7** Μνήσθητι, Κύριε,
των υιών Εδώμ, οίτινες την ημέραν της Ιερουσαλήμ
έλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αυτήν έως των
θεμελίων αυτής. **8** Θυγάτηρ Βαβυλώνος, η μέλλουσα
να ερημωθής, μακάριος όστις σοι ανταποδώση την
ανταμοιβήν των όσα έπραξας εις ημάς **9** Μακάριος
όστις πιάση και ρίψη τα νήπιά σου επί την πέτραν

138 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει
εν όλη καρδία μου· θέλω ψαλμωδήσει εις σε
έμπροσθεν των θεών. **2** Θέλω προσκυνήσει προς τον
ναόν τον άγιόν σου· και θέλω δοξολογήσει το όνομά
σου διά το έλεός σου και διά την αλήθειάν σου· διότι
εμεγάλυνας τον λόγον σου υπέρ πάσαν την φήμην σου.
3 Καθ' ην ημέραν έκραξα, μου εισήκουσας· με ενίσχυσας
με δύναμιν εν τη ψυχή μου. **4** Θέλουσι σε δοξολογήσει,
Κύριε, πάντες οι βασιλείς της γης, όταν ακούσωσι τους
λόγους του στόματός σου· **5** και θέλουσι ψάλλει εν ταις
οδοίς του Κυρίου, ότι μεγάλη η δόξα του Κυρίου· **6** ότι ο
Κύριος είναι υψηλός και επιβλέπει επί τον ταπεινόν· τον
δε υψηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν. **7** Εάν περιπατήσω
εν μέσω στενοχωρίας, θέλεις με ζωοποιήσει· θέλεις
εκτείνει την χείρα σου κατά της οργής των εχθρών
μου· και η δεξιά σου θέλει με σώσει. **8** Ο Κύριος θέλει
εκτελέσει τα περί εμού· Κύριε, το έλεός σου μένει εις
τον αιώνα· τα έργα των χειρών σου μη παραβλέψης.

139 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Κύριε, εδοκίμασάς με και με εγνώρισας. **2**
Συ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την έγερσίν μου·
νοείς τους λογισμούς μου από μακρόθεν. **3** Εξερευνάς
το περιπάτημά μου και το πλαγίασμά μου και πάσας
τας οδούς μου γνωρίζεις. **4** Διότι και πριν έλθη ο
λόγος εις την γλώσσαν μου, ιδού, Κύριε, γνωρίζεις το
παν. **5** Με περικυκλόνεις όπισθεν και έμπροσθεν, και
έθεσας επ' εμέ την χείρα σου. **6** Η γνώσις αύτη είναι
υπερθαύμαστος εις εμέ· είναι υψηλή· δεν δύναμαι να
φθάσω εις αυτήν. **7** Που να υπάγω από του πνεύματός
σου; και από του προσώπου σου που να φύγω; **8** Εάν
αναβώ εις τον ουρανόν, είσαι εκεί· εάν πλαγιάσω εις τον
άδην, ιδού, συ. **(Sheol h7585)** **9** Εάν λάβω τας πτέρυγας
της αυγής και κατοικήσω εις τα έσχατα της θαλάσσης,
10 και εκεί θέλει με οδηγήσει η χειρ σου και η δεξιά
σου θέλει με κρατεί. **11** Εάν είπω, Αλλά το σκότος
θέλει με σκεπάσει, και η νυξ θέλει είσθαι φως περί
εμέ· **12** και αυτό το σκότος δεν σκεπάζει ουδέν από
σού· και η νυξ λάμπει ως η ημέρα· εις σε το σκότος
είναι ως το φως. **13** Διότι συ εμόρφωσας τους νεφρούς
μου· με περιετύλιξας εν τη κοιλία της μητρός μου. **14**
Θέλω σε υμνεί, διότι φοβερώς και θαυμασίως επλάσθην·
θαυμάσια είναι τα έργα σου· και η ψυχή μου κάλλιστα
γνωρίζει τούτο. **15** Δεν εκρύφθησαν τα οστά μου από
σου, ενώ επλαττόμην εν τω κρυπτώ και διεμορφονόμην
εν τοις κατωτάτοις της γης. **16** Το αδιαμόρφωτον του
σώματός μου είδον οι οφθαλμοί σου· και εν τω βιβλίω
σου πάντα ταύτα ήσαν γεγραμμένα, ως και αι ημέραι
καθ' ας εσχηματίζοντο, και ενώ ουδέν εκ τούτων υπήρχε·
17 πόσον δε πολύτιμοι είναι εις εμέ αι βουλαί σου, Θεέ·
πόσον εμεγαλύνθη ο αριθμός αυτών. **18** Εάν ήθελον να
απαριθμήσω αυτάς, υπερβαίνουσι την άμμον· εξυπνώ,
και έτι είμαι μετά σου. **19** Βεβαίως θέλεις θανατώσει
τους ασεβείς, Θεέ· απομακρύνθητε λοιπόν απ' εμού,
άνδρες αιμάτων. **20** Διότι λαλούσι κατά σου ασεβώς· οι

εχθροί σου λαμβάνουσι το όνομά σου επί ματαίω. 21 Μη
δεν μισώ, Κύριε, τους μισούντάς σε; και δεν αγανακτώ
κατά των επανισταμένων επί σε; 22 Με τέλειον μίσος
μισώ αυτούς· διά εχθρούς έχω αυτούς. 23 Δοκίμασόν με,
Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξέτασόν με και
μάθε τους στοχασμούς μου· 24 και ιδέ, αν υπάρχη εν
εμοί οδός ανομίας· και οδήγησόν με εις την οδόν την
αιώνιον.

140 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του
Δαβίδ.» Ελευθέρωσόν με, Κύριε, από ανθρώπου
πονηρού· λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· 2 Οίτινες
διαλογίζονται πονηρά εν τη καρδία· όλην την ημέραν
παρατάττονται εις πολέμους. 3 Ηκόνησαν την γλώσσαν
αυτών ως όφεως· φαρμάκιον ασπίδος είναι υπό τα χείλη
αυτών. Διάψαλμα. 4 Φύλαξόν με, Κύριε, από χειρών
ασεβούς· λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· οίτινες
εμηχανεύθησαν να υποσκελίσωσι τα διαβήματά μου.
5 Οι υπερήφανοι έκρυψαν κατ' εμού παγίδα, και με
σχοινία ήπλωσαν δίκτυα εις την διάβασίν μου· έστησαν
δι' εμέ βρόχια. Διάψαλμα. 6 Είπα προς τον Κύριον, Συ
είσαι ο Θεός μου· ακροάσθητι, Κύριε, της φωνής των
δεήσεών μου. 7 Κύριε Θεέ, η δύναμις της σωτηρίας μου,
συ περιεσκέπασας την κεφαλήν μου εν ημέρα πολέμου.
8 Μη δώσης, Κύριε, εις τον ασεβή τας επιθυμίας αυτού·
μη αφήσης να εκτελεσθή ο στοχασμός αυτού, μήποτε
υψωθώσι. Διάψαλμα. 9 Η πονηρία των χειλέων των
περικυκλούντων με ας σκεπάση την κεφαλήν αυτών.
10 Άνθρακες πεπυρακτωμένοι ας πέσωσιν επ' αυτούς·
ας ριφθώσιν εις το πυρ, εις λάκκους βαθείς, διά να μη
εγερθώσι πλέον. 11 Άνθρωπος κακόγλωσσος ας μη
στερεωθή επί της γής· η κακία θέλει καταδιώξει τον
άδικον άνθρωπον, εωσού απολέση αυτόν. 12 Εξεύρω
ότι ο Κύριος θέλει κάμει την κρίσιν του τεθλιμμένου και
την δίκην των πτωχών. 13 Βεβαίως οι δίκαιοι θέλουσι
δοξολογεί το όνομά σου· οι ευθείς θέλουσι κατοικεί
έμπροσθεν του προσώπου σου.

141 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, προς σε έκραξα·
σπεύσον προς εμέ· ακροάσθητι της φωνής μου,
όταν κράζω προς σε. 2 Ας κατευθυνθή ενώπιόν σου η
προσευχή μου ως θυμίαμα· η ύψωσις των χειρών μου ας
γείνη ως θυσία εσπερινή. 3 Βάλε, Κύριε, φυλακήν εις το
στόμα μου· φύλαττε την θύραν των χειλέων μου. 4 Μη
εκκλίνης την καρδίαν μου εις πράγμα πονηρόν, ώστε να
εκτελώ πράξεις ασεβείς μετά ανθρώπων εργαζομένων
ανομίαν· μηδέ να φάγω από των εκλεκτών αυτών
φαγητών. 5 Ας με κτυπά ο δίκαιος· τούτο θέλει είσθαι
έλεος· και ας με ελέγχη· τούτο θέλει είσθαι μύρον
εξαίρετον· δεν θέλει βλάψει την κεφαλήν μου· διότι
μάλιστα και θέλω προσεύχεσθαι υπέρ αυτών εν ταις
συμφοραίς αυτών. 6 Ότε οι αρχηγοί αυτών περιήρχοντο
εις τόπους πετρώδεις, ήκουσαν τα λόγιά μου, ότι ήσαν
γλυκέα. 7 Τα οστά ημών διασκορπίζονται εν τω στόματι
του τάφου, ως όταν τις κόπτη και σχίζη ξύλα επί την
γην. (Sheol h7585) 8 Διά τούτο οι οφθαλμοί μου, Κύριε
Θεέ, ατενίζουσι προς σέ· επί σε ήλπισα· μη καταστρέψης
την ψυχήν μου. 9 Φύλαξόν με από της παγίδος, την
οποίαν έστησαν δι' εμέ, και από των βρόχων των
εργαζομένων ανομίαν. 10 Ας πέσωσιν ομού οι ασεβείς
εις τα δίκτυα αυτών, ενώ εγώ θέλω περάσει αβλαβής.

142 «Μασχίλ του Δαβίδ· προσευχή ότε ήτο εν τω
σπηλαίω.» Με την φωνήν μου έκραξα προς τον
Κύριον· με την φωνήν μου προς τον Κύριον εδεήθην.
2 Θέλω εκχέει ενώπιον αυτού την δέησίν μου· την
θλίψιν μου ενώπιον αυτού θέλω απαγγείλει. 3 Ότε
το πνεύμά μου ήτο κατατεθλιμμένον εν εμοί, τότε συ
εγνώρισας την οδόν μου. Παγίδα έκρυψαν δι' εμέ εν
τη οδώ την οποίαν περιεπάτουν. 4 Έβλεπον εις τα
δεξιά και παρετήρουν, και δεν υπήρχεν ο γνωρίζων με·
καταφύγιον εχάθη απ' εμού, δεν υπήρχεν ο εκζητών
την ψυχήν μου. 5 Προς σε, Κύριε, έκραξα, και είπα, συ
είσαι η καταφυγή μου, η μερίς μου εν γη ζώντων. 6
Πρόσεξον εις την φωνήν μου, διότι ταλαιπωρούμαι
σφόδρα· ελευθέρωσόν με εκ των καταδιωκόντων με,
διότι είναι δυνατώτεροί μου. 7 Εξάγαγε εκ φυλακής την
ψυχήν μου, διά να δοξολογώ το όνομά σου. Οι δίκαιοι
θέλουσι με περικυκλώσει, όταν με ανταμείψης.

143 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Κύριε, της
προσευχής μου· ακροάσθητι των δεήσεών μου·
αποκρίθητι προς εμέ κατά την αλήθειάν σου, κατά την
δικαιοσύνην σου. 2 Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του
δούλου σου· διότι δεν θέλει δικαιωθή ενώπιόν σου ουδείς
άνθρωπος ζων. 3 Διότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν
μου· εταπείνωσεν έως εδάφους την ζωήν με εκάθισεν
εις σκοτεινούς τόπους, ως τους αιωνίους νεκρούς. 4 Διά
τούτο το πνεύμά μου είναι κατατεθλιμμένον εν εμοί,
και η καρδία μου τεταραγμένη εντός μου. 5 Ενθυμούμαι
τας αρχαίας ημέρας· διαλογίζομαι πάντα τα έργα σου·
μελετώ εις τα ποιήματα των χειρών σου. 6 Εκτείνω
προς σε τας χείρας μου· η ψυχή μου σε διψά ως γη
άνυδρος. Διάψαλμα. 7 Ταχέως εισάκουσόν μου, Κύριε·
το πνεύμά μου εκλείπει· μη κρύψης το πρόσωπόν σου
απ εμού, και ομοιωθώ μετά των καταβαινόντων εις τον
λάκκον. 8 Κάμε με να ακούσω το πρωΐ το έλεός σου·
διότι επί σε έθεσα το θάρρος μου· κάμε με να γνωρίσω
την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατώ· διότι προς
σε ύψωσα την ψυχήν μου. 9 Ελευθέρωσόν με εκ των
εχθρών μου, Κύριε· προς σε κατέφυγον. 10 Δίδαξόν με
να κάμνω το θέλημά σου· διότι συ είσαι ο Θεός μου· το
πνεύμά σου το αγαθόν ας με οδηγήση εις οδόν ευθείαν.
11 Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζωοποίησόν με· διά
την δικαιοσύνην σου εξάγαγε την ψυχήν μου εκ της
στενοχωρίας. 12 Και διά το έλεός σου εξολόθρευσον
τους εχθρούς μου, και αφάνισον πάντας τους θλίβοντας
την ψυχήν μου· διότι εγώ είμαι δούλός σου.

144 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλογητός ο Κύριος, το
φρούριόν μου, ο διδάσκων τας χείρας μου εις
πόλεμον, τους δακτύλους μου εις μάχην· 2 το έλεός
μου και το οχύρωμά μου, το υψηλόν καταφύγιόν μου
και ο ελευθερωτής μου· η ασπίς μου, επί τον οποίον
ήλπισα, όστις υποτάσσει τον λαόν μου υπ' εμέ. 3 Κύριε,
τι είναι ο άνθρωπος, και γνωρίζεις αυτόν; ή ο υιός
του ανθρώπου, και συλλογίζεσαι αυτόν; 4 Ο άνθρωπος
ομοιάζει την ματαιότητα· αι ημέραι αυτού είναι ως
σκιά παρερχομένη. 5 Κύριε, κλίνον τους ουρανούς σου

και κατάβηθι· έγγισον τα όρη, και θέλουσι καπνίσει. **6** Άστραψον αστραπήν, και θέλεις διασκορπίσει αυτούς· ρίψον τα βέλη σου, και θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς. **7** Εξαπόστειλον την χείρα σου εξ ύψους· λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με εξ υδάτων πολλών, εκ χειρός των υιών του αλλοτρίου, **8** των οποίων το στόμα λαλεί ματαιότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους. **9** Θεέ, ωδήν νέαν θέλω ψάλλει εις σέ· εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω θέλω ψαλμωδεί εις σέ· **10** τον διδόντα σωτηρίαν εις τους βασιλείς· τον λυτρόνοντα Δαβίδ τον δούλον αυτού από ρομφαίας πονηράς. **11** Λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με από χειρός των υιών του αλλοτρίου, των οποίων το στόμα λαλεί ματαιότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους· **12** διά να ήναι οι υιοί ημών ως νεόφυτα, αυξάνοντες εις την νεότητα αυτών· αι θυγατέρες ημών ως ακρογωνιαίοι λίθοι τετορνευμένοι προς στολισμόν παλατίου· **13** Αι αποθήκαι ημών πλήρεις, ώστε να δίδωσι παν είδος τροφής· τα πρόβατα ημών πληθυνόμενα εις χιλιάδας και μυριάδας εν τοις αγροίς ημών· **14** οι βόες ημών πολύτοκοι· να μη υπάρχη μήτε έφοδος εχθρών μήτε εξόρμησις, μηδέ κραυγή εν ταις πλατείαις ημών. **15** Μακάριος ο λαός, όστις ευρίσκεται εν τοιαύτη καταστάσει μακάριος ο λαός, του οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός αυτού.

145 «Αίνεσις του Δαβίδ.» Θέλω σε υψόνει, Θεέ μου, βασιλεύ· και θέλω ευλογεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **2** Καθ' εκάστην ημέραν θέλω σε ευλογεί· και θέλω αινεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **3** Μέγας ο Κύριος και αξιΰμνητος σφόδρα· και η μεγαλωσύνη αυτού ανεξιχνίαστος. **4** Γενεά εις γενεάν θέλει επαινεί τα έργα σου, και τα μεγαλείά σου θέλουσι διηγείσθαι. **5** Θέλω λαλεί περί της ενδόξου μεγαλοπρεπείας της μεγαλειότητός σου και περί των θαυμαστών έργων σου· **6** και θέλουσι λέγει την δύναμιν των φοβερών σου κατορθωμάτων, και θέλω διηγείσθαι την μεγαλωσύνην σου· **7** Θέλουσι διαδίδει την μνήμην του πλήθους της αγαθότητός σου, και θέλουσιν αλαλάξει την δικαιοσύνην σου. **8** Ελεήμων και οικτίρμων ο Κύριος· μακρόθυμος και πολυέλεος. **9** Αγαθός ο Κύριος προς πάντας· και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα ποιήματα αυτού. **10** Πάντα τα ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σε αινεί· και οι όσιοί σου θέλουσι σε ευλογεί. **11** Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει και θέλουσι διηγείσθαι το μεγαλείόν σου· **12** διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους υιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία αυτού, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας αυτού. **13** Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά. **14** Ο Κύριος υποστηρίζει πάντας τους πίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κεκυρτωμένους. **15** Οι οφθαλμοί πάντων αποβλέπουσι προς σέ· και συ δίδεις εις αυτούς την τροφήν αυτών εν καιρώ. **16** Ανοίγεις την χείρα σου και χορταίνεις την επιθυμίαν παντός ζώντος. **17** Δίκαιος ο Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαθός εν πάσι τοις έργοις αυτού. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν· πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθεία. **19** Εκπληροί την επιθυμίαν των φοβουμένων αυτόν, και της κραυγής αυτών εισακούει και σώζει αυτούς. **20** Ο Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν· θέλει δε εξολοθρεύσει πάντας τους ασεβείς. **21** Το στόμα μου θέλει λαλεί την αίνεσιν του Κυρίου· και πάσα σαρξ ας ευλογή το όνομα το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.

146 Αινείτε τον Κύριον. Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. **2** Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **3** Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. **4** Το πνεύμα αυτού εξέρχεται· αυτός επιστρέφει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται. **5** Μακάριος εκείνος, του οποίου βοηθός είναι ο Θεός του Ιακώβ· του οποίου η ελπίς είναι επί Κύριον τον Θεόν αυτού· **6** τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· τον φυλάττοντα αλήθειαν εις τον αιώνα· **7** τον ποιούντα κρίσιν εις τους αδικουμένους· τον διδόντα τροφήν εις τους πεινώντας. Ο Κύριος ελευθερόνει τους δεσμίους. **8** Ο Κύριος ανοίγει τους οφθαλμούς των τυφλών· ο Κύριος ανορθοί τους κεκυρτωμένους· ο Κύριος αγαπά τους δικαίους· **9** ο Κύριος διαφυλάττει τους ξένους· υπερασπίζεται τον ορφανόν και την χήραν, την δε οδόν των αμαρτωλών καταστρέφει. **10** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τον αιώνα· ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν. Αλληλούϊα.

147 Αινείτε τον Κύριον· διότι είναι καλόν να ψάλλωμεν εις τον Θεόν ημών· διότι είναι τερπνόν, η αίνεσις πρέπουσα. **2** Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ· θέλει συνάξει τους διεσπαρμένους του Ισραήλ. **3** Ιατρεύει τους συντετριμμένους την καρδίαν και δένει τας πληγάς αυτών. **4** Αριθμεί τα πλήθη των άστρων· Καλεί τα πάντα ονομαστί. **5** Μέγας ο Κύριος ημών και μεγάλη η δύναμις αυτού· η σύνεσις αυτού αμέτρητος. **6** Ο Κύριος υψόνει τους πράους, τους δε ασεβείς ταπεινόνει έως εδάφους. **7** Ψάλατε εις τον Κύριον ευχαριστούντες· ψαλμωδείτε εις τον Θεόν ημών εν κιθάρα· **8** τον σκεπάζοντα τον ουρανόν με νεφέλας· τον ετοιμάζοντα βροχήν διά την γήν· τον αναδιδόντα χόρτον επί των ορέων· **9** τον διδόντα εις τα κτήνη την τροφήν αυτών και εις τους νεοσσούς των κοράκων, οίτινες κράζουσι προς αυτόν. **10** Δεν χαίρει εις την δύναμιν του ίππου· δεν ηδύνεται εις τους πόδας του ανδρός. **11** Ο Κύριος ηδύνεται εις τους φοβουμένους αυτόν, εις τους ελπίζοντας επί το έλεος αυτού. **12** Επαίνει, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον· αίνει τον Θεόν σου, Σιών. **13** Διότι ενεδυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου· ηυλόγησε τους υιούς σου εν μέσω σου. **14** Βάλλει ειρήνην εις τα όριά σου· σε χορταίνει με το πάχος του σίτου. **15** Αποστέλλει το πρόσταγμα αυτού εις την γην, ο λόγος αυτού τρέχει ταχύτατα. **16** Δίδει χιόνα ως μαλλίον· διασπείρει την πάχνην ως στάκτην. **17** Ρίπτει τον κρύσταλλον αυτού ως κομμάτια· έμπροσθεν του ψύχους αυτού τις δύναται να σταθή; **18** Αποστέλλει τον λόγον αυτού και διαλύει αυτά· φυσά τον άνεμον αυτού, και τα ύδατα ρέουσιν. **19** Αναγγέλλει τον λόγον αυτού προς τον Ιακώβ, τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις

αυτού προς τον Ισραήλ. **20** Δεν έκαμεν ούτως εις ουδέν
έθνος· ουδέ εγνώρισαν τας κρίσεις αυτού. Αλληλούϊα.

148 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Κύριον εκ των
ουρανών· αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. **2**
Αινείτε αυτόν, πάντες οι άγγελοι αυτού· αινείτε αυτόν,
πάσαι αι δυνάμεις αυτού. **3** Αινείτε αυτόν, ήλιε και
σελήνη· αινείτε αυτόν, πάντα τα άστρα του φωτός. **4**
Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί των ουρανών, και τα ύδατα
τα υπεράνω των ουρανών. **5** Ας αινώσι το όνομα του
Κυρίου· διότι αυτός προσέταξε, και εκτίσθησαν· **6** και
εστερέωσεν αυτά εις τον αιώνα και εις τον αιώνα· έθεσε
διάταγμα, το οποίον δεν θέλει παρέλθει. **7** Αινείτε τον
Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσαι άβυσσοι· **8** πυρ
και χάλαζα, χιών και ατμίς, ανεμοστρόβιλος, ο εκτελών
τον λόγον αυτού· **9** τα όρη και πάντα τα βουνά· δένδρα
καρποφόρα και πάσαι κέδροι· **10** τα θηρία και πάντα τα
κτήνη· ερπετά και πετεινά πτερωτά. **11** Βασιλείς της γης
και πάντες λαοί· άρχοντες και πάντες κριταί της γής·
12 νέοι τε και παρθένοι, γέροντες μετά νεωτέρων **13**
ας αινώσι το όνομα του Κυρίου· διότι το όνομα αυτού
μόνου είναι υψωμένον· **14** Η δόξα αυτού είναι επί την
γην και τον ουρανόν· και αυτός ύψωσε κέρας εις τον
λαόν αυτού, ύμνον εις πάντας τους οσίους αυτού, εις
τους υιούς Ισραήλ, λαόν όστις είναι πλησίον αυτού.
Αλληλούϊα.

149 Αινείτε τον Κύριον. Ψάλατε εις τον Κύριον
ωδήν νέαν, την αίνεσιν αυτού εν τη συνάξει
των οσίων. **2** Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ εις τον Ποιητήν
αυτού· οι υιοί της Σιών ας αγάλλωνται εις τον Βασιλέα
αυτών. **3** Ας αινώσι το όνομα αυτού χοροστατούντες· εν
τυμπάνω και κιθάρα ας ψαλμωδώσιν εις αυτόν. **4** Διότι
ο Κύριος ευδοκεί εις τον λαόν αυτού· θέλει δοξάσει τους
πράους εν σωτηρία. **5** Οι όσιοι θέλουσιν αγάλλεσθαι εν
δόξη· θέλουσιν αγάλλεσθαι επί τας κλίνας αυτών. **6** Αι
εξυμνήσεις του Θεού θέλουσιν είσθαι εν τω λάρυγγι
αυτών, και ρομφαία δίστομος εν τη χειρί αυτών· **7**
διά να κάμνωσιν εκδίκησιν εις τα έθνη, παιδείαν εις
τους λαούς· **8** διά να δέσωσι τους βασιλείς αυτών με
αλύσεις· και τους ενδόξους αυτών με δεσμά σιδηρά· **9**
διά να κάμωσιν επ' αυτούς την γεγραμμένην κρίσιν. Η
δόξα αύτη θέλει είσθαι εις πάντας τους οσίους αυτού.
Αλληλούϊα.

150 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Θεόν εν
τω αγιαστηρίω αυτού· αινείτε αυτόν εν τω
στερεώματι της δυνάμεως αυτού. **2** Αινείτε αυτόν διά
τα μεγαλεία αυτού· αινείτε αυτόν κατά το πλήθος της
μεγαλωσύνης αυτού. **3** Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος·
αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα. **4** Αινείτε αυτόν
εν τυμπάνω και χοροστασία· αινείτε αυτόν εν χορδαίς
και οργάνω. **5** Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις·
αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. **6** Πάσα πνοή
ας αινή τον Κύριον. Αλληλούϊα.

Παροιμίαι

1 Παροιμίαι Σολομώντος, υιού του Δαβίδ, βασιλέως του
Ισραήλ, **2** διά να γνωρίση τις σοφίαν και παιδείαν,
διά να νοήση λόγους φρονήσεως, **3** διά να λάβη
διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης και κρίσεως και
ευθύτητος, **4** διά να δώση νόησιν εις τους απλούς, και
εις τον νέον μάθησιν και διάγνωσιν. **5** Ο σοφός ακούων
θέλει γείνει σοφώτερος, και ο νοήμων θέλει αποκτήσει
επιστήμην κυβερνήσεως· **6** ώστε να εννοή παροιμίαν και
σκοτεινόν λόγον, ρήσεις σοφών και αινίγματα αυτών. **7**
Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· οι άφρονες καταφρονούσι
την σοφίαν και την διδασκαλίαν. **8** Άκουε, υιέ μου,
την διδασκαλίαν του πατρός σου, και μη απορρίψης
τον νόμον της μητρός σου. **9** Διότι ταύτα θέλουσιν
είσθαι στέφανος χαρίτων εις την κορυφήν σου και
περιδέραιον περί τον τράχηλόν σου. **10** Υιέ μου, εάν
θελήσωσιν οι αμαρτωλοί να σε δελεάσωσι, μη θελήσης·
11 εάν είπωσιν, Ελθέ μεθ' ημών, ας ενεδρεύσωμεν δι'
αίμα, ας επιβουλευθώμεν αναιτίως τον αθώον, **12** Ας
καταπίωμεν αυτούς ζώντας, ως ο άδης, και ολοκλήρους
ως τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον· **(Sheol h7585)** **13**
θέλομεν ευρεί παν πολύτιμον αγαθόν, θέλομεν γεμίσει
τους οίκους ημών από λαφύρων· **14** θες τον κλήρόν
σου μεταξύ ημών, εν βαλάντιον ας ήναι εις πάντας
ημάς· **15** υιέ μου, μη περιπατήσης εν οδώ μετ' αυτών·
άπεχε τον πόδα σου από των τρίβων αυτών· **16** διότι οι
πόδες αυτών τρέχουσιν εις το κακόν, και σπεύδουσιν
εις το να χύσωσιν αίμα. **17** Διότι ματαίως εξαπλόνεται
δίκτυον έμπροσθεν των οφθαλμών παντός πτερωτού. **18**
Διότι ούτοι ενεδρεύουσι κατά του ιδίου αυτών αίματος,
επιβουλεύονται τας εαυτών ψυχάς· **19** Τοιαύται είναι αι
οδοί παντός πλεονέκτου· η πλεονεξία αφαιρεί την ζωήν
των κυριευομένων υπ' αυτής. **20** Η σοφία φωνάζει
έξω, εκπέμπει την φωνήν αυτής εν ταις πλατείαις·
21 Κράζει επί κεφαλής των αγορών, εν ταις εισόδοις
των πυλών· απαγγέλλει τους λόγους αυτής διά της
πόλεως, λέγουσα, **22** Έως πότε, μωροί, θέλετε αγαπά
την μωρίαν, και οι χλευασταί θέλουσιν ηδύνεσθαι εις
τους χλευασμούς αυτών, και οι άφρονες θέλουσι μισεί
την γνώσιν; **23** Επιστρέψατε προς τους ελέγχους μου·
ιδού, εγώ θέλω εκχέει το πνεύμά μου εφ' υμάς, θέλω
σας κάμει να νοήσητε τους λόγους μου. **24** Επειδή
εγώ έκραζον, και σεις δεν υπηκούετε· εξέτεινον την
χείρα μου, και ουδείς προσείχεν· **25** Αλλά κατεφρονείτε
πάσας τας συμβουλάς μου και τους ελέγχους μου δεν
εδέχεσθε· **26** διά τούτο και εγώ θέλω επιγελάσει εις τον
όλεθρόν σας· θέλω καταχαρή, όταν επέλθη ο φόβος
σας. **27** Όταν ο φόβος σας επέλθη ως ερήμωσις και η
καταστροφή σας εφορμήση ως ανεμοστρόβιλος, όταν
η θλίψις και η στενοχωρία έλθωσιν εφ' υμάς· **28** τότε
θέλουσι με επικαλεσθή, αλλά δεν θέλω αποκριθή·
επιμόνως θέλουσι με εκζητήσει, αλλά δεν θέλουσι με
ευρεί. **29** Διότι εμίσησαν την γνώσιν και τον φόβον του
Κυρίου δεν εξέλεξαν· **30** δεν ηθέλησαν τας συμβουλάς
μου· κατεφρόνησαν πάντας τους ελέγχους μου· **31** διά
τούτο θέλουσι φάγει από των καρπών της οδού αυτών
και θέλουσι χορτασθή από των κακοβουλιών αυτών.
32 Διότι η αποστασία των μωρών θέλει θανατώσει
αυτούς, και η αμεριμνησία των αφρόνων θέλει αφανίσει
αυτούς. **33** Όστις όμως ακούει εμού, θέλει κατοικήσει εν
ασφαλεία· και θέλει ησυχάζει, μη φοβούμενος κακόν.

2 Υιέ μου, εάν δεχθής τους λόγους μου και ταμιεύσης
τας εντολάς μου παρά σεαυτώ, **2** ώστε να προσέξη
το ωτίον σου εις την σοφίαν, να κλίνης την καρδίαν
σου εις την σύνεσιν· **3** και εάν επικαλεσθής την
φρόνησιν, και υψώσης την φωνήν σου εις την σύνεσιν·
4 εάν ζητήσης αυτήν ως αργύριον και εξερευνήσης
αυτήν ως κεκρυμμένους θησαυρούς, **5** τότε θέλεις
εννοήσει τον φόβον του Κυρίου και θέλεις ευρεί την
επίγνωσιν του Θεού. **6** Διότι ο Κύριος δίδει σοφίαν· εκ
του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις. **7**
Αποταμιεύει σωτηρίαν εις τους ευθείς· είναι ασπίς εις
τους περιπατούντας εν ακεραιότητι, **8** υπερασπίζων τας
οδούς της δικαιοσύνης και φυλάττων την οδόν των
οσίων αυτού. **9** Τότε θέλεις εννοήσει δικαιοσύνην και
κρίσιν και ευθύτητα, πάσαν οδόν αγαθήν. **10** Εάν η
σοφία εισέλθη εις την καρδίαν σου και η γνώσις ηδύνη
την ψυχήν σου, **11** ορθή βουλή θέλει σε φυλάττει,
σύνεσις θέλει σε διατηρεί· **12** διά να σε ελευθερόνη από
της οδού της πονηράς, από ανθρώπου λαλούντος δόλια,
13 οίτινες εγκαταλείπουσι τας οδούς της ευθύτητος, διά
να περιπατώσιν εν ταις οδοίς του σκότους· **14** οίτινες
ηδύνονται εις το να κάμνωσι κακόν, χαίρουσιν εις τας
διαστροφάς της κακίας, **15** των οποίων αι οδοί είναι
σκολιαί και αι πορείαι αυτών διεστραμμέναι· **16** διά
να σε ελευθερόνη από ξένης γυναικός, από αλλοτρίας
κολακευούσης με τους λόγους αυτής, **17** ήτις εγκατέλιπε
τον επιστήθιον της νεότητος αυτής και ελησμόνησε
την διαθήκην του Θεού αυτής. **18** Διότι ο οίκος αυτής
καταβιβάζει εις τον θάνατον, και τα βήματα αυτής εις
τους νεκρούς· **19** πάντες οι εισερχόμενοι προς αυτήν
δεν επιστρέφουσιν ουδέ αναλαμβάνουσι τας οδούς της
ζωής· **20** διά να περιπατής εν τη οδώ των αγαθών και να
φυλάττης τας τρίβους των δικαίων. **21** Διότι οι ευθείς
θέλουσι κατοικήσει την γην, και οι τέλειοι θέλουσιν
εναπολειφή εν αυτή. **22** Οι δε ασεβείς θέλουσιν εκκοπή
από της γης, και οι παράνομοι θέλουσιν εκριζωθή απ'
αυτής.

3 Υιέ μου, μη λησμονής τους νόμους μου, και η καρδία
σου ας φυλάττη τας εντολάς μου. **2** Διότι μακρότητα
ημερών και έτη ζωής και ειρήνην θέλουσι προσθέσει
εις σε. **3** Έλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλίπωσι·
δέσον αυτάς περί τον τράχηλόν σου· εγχάραξον αυτάς
επί την πλάκα της καρδίας σου· **4** ούτω θέλεις ευρεί
χάριν και εύνοιαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων. **5**
Έλπιζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδίας, και μη
επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· **6** εν πάσαις ταις
οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει
τα διαβήματά σου. **7** Μη φαντάζεσαι σεαυτόν σοφόν·
φοβού τον Κύριον και έκκλινον από κακού. **8** Τούτο
θέλει είσθαι ίασις εις τα νεύρά σου και μυέλωσις εις τα
οστά σου. **9** Τίμα τον Κύριον από των υπαρχόντων σου
και από των απαρχών πάντων των γεννημάτων σου· **10**
και θέλουσιν εμπλησθή αι σιτοθήκαι σου από αφθονίας

και οι ληνοί σου θέλουσιν εκχειλίζει από νέου οίνου. **11** Υιέ μου, μη καταφρόνει την παιδείαν του Κυρίου και
μη αθύμει ελεγχόμενος υπ' αυτού. **12** Διότι ο Κύριος
ελέγχει όντινα αγαπά, καθώς και ο πατήρ τον υιόν, εις
τον οποίον ευαρεστείται. **13** Μακάριος ο άνθρωπος,
όστις εύρηκε σοφίαν, και ο άνθρωπος, όστις απέκτησε
σύνεσιν· **14** Διότι το εμπόριον αυτής είναι καλήτερον
παρά το εμπόριον του αργυρίου και το κέρδος αυτής
παρά χρυσίον καθαρόν. **15** Είναι τιμιωτέρα πολυτίμων
λίθων· και πάντα όσα επιθυμήσης δεν είναι αντάξια
αυτής. **16** Μακρότης ημερών είναι εν τη δεξιά αυτής· εν
τη αριστερά αυτής, πλούτος και δόξα. **17** Αι οδοί αυτής
είναι οδοί τερπναί και πάσαι αι τρίβοι αυτής ειρήνη.
18 Είναι δένδρον ζωής εις τους εναγκαλιζομένους
αυτήν· και μακάριοι οι κρατούντες αυτήν. **19** Διά της
σοφίας εθεμελίωσεν ο Κύριος, εστερέωσε τους ουρανούς
εν συνέσει. **20** Διά της γνώσεως αυτού αι άβυσσοι
ηνοίχθησαν και τα νέφη σταλάζουσι δρόσον. **21** Υιέ
μου, ας μη απομακρυνθώσι ταύτα από των οφθαλμών
σου· φύλαττε ορθήν βουλήν και φρόνησιν· **22** και
θέλει είσθαι ζωή εις την ψυχήν σου και χάρις εις τον
τράχηλόν σου. **23** Τότε θέλεις περιπατεί ασφαλώς την
οδόν σου, και ο πους σου δεν θέλει προσκόψει. **24**
Όταν πλαγιάζης, δεν θέλεις τρομάζει· μάλιστα θέλεις
πλαγιάζει, και ο ύπνος σου θέλει είσθαι γλυκύς. **25** Δεν
θέλεις τρομάξει από αιφνιδίου φόβου ουδέ από του
ολέθρου των ασεβών, όταν επέλθη· **26** Διότι ο Κύριος
θέλει είσθαι η ελπίς σου, και θέλει φυλάξει τον πόδα
σου από του να πιασθή. **27** Μη αρνηθής το καλόν προς
εκείνους, εις τους οποίους πρέπει, όταν ήναι εν τη χειρί
σου να κάμνης αυτό. **28** Μη είπης προς τον πλησίον
σου, Ύπαγε και επανάστρεψον και αύριον θέλω σοι
δώσει· ενώ έχεις τούτο παρά σεαυτώ. **29** Μη μηχανεύου
κακόν κατά του πλησίον σου, ενώ πεποιθώς κατοικεί
μετά σου. **30** Μη μάχου τινά αναιτίως, εάν δεν έκαμε
κακόν εις σε. **31** Μη ζήλευε τον βίαιον άνθρωπον και
μη εκλέξης μηδεμίαν εκ των οδών αυτού· **32** διότι
ο Κύριος βδελύττεται τον σκολιόν· το δε απόρρητον
αυτού φανερόνεται εις τους δικαίους. **33** Κατάρα Κυρίου
εν τω οίκω του ασεβούς· ευλογεί δε την κατοικίαν
των δικαίων. **34** Βεβαίως αυτός αντιτάττεται εις τους
υπερηφάνους· εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **35** Οι
σοφοί θέλουσι κληρονομήσει δόξαν· το δε ύψος των
αφρόνων θέλει είσθαι η ατιμία.

4 Ακούσατε, τέκνα, παιδείαν πατρός, και προσέχετε
να μάθητε σύνεσιν. **2** Διότι δίδω εις εσάς καλήν
διδασκαλίαν· μη εγκαταλίπητε τον νόμον μου. **3** Διότι
και εγώ εστάθην υιός του πατρός μου, αγαπητός και
μονογενής ενώπιον της μητρός μου· **4** και με εδίδασκε
και μοι έλεγεν, Ας κρατή η καρδία σου τους λόγους
μου· φύλαττε τας εντολάς μου και θέλεις ζήσει. **5**
Απόκτησον σοφίαν, απόκτησον σύνεσιν· μη λησμονήσης
αυτήν, μηδέ εκκλίνης από των λόγων του στόματός μου·
6 μη εγκαταλίπης αυτήν, και θέλει σε περιφυλάττει·
αγάπα αυτήν, και θέλει σε διατηρεί. **7** Η σοφία είναι
το πρώτιστον· απόκτησον σοφίαν· και υπέρ πάσαν
απόκτησίν σου απόκτησον σύνεσιν. **8** Ανάλαβε αυτήν και
θέλει σε υψώσει· θέλει σε δοξάσει, όταν εναγκαλισθής
αυτήν. **9** Θέλει επιθέσει επί την κεφαλήν σου στέφανον
χαρίτων· θέλει σοι δώσει διάδημα δόξης. **10** Άκουε, υιέ
μου, και δέχθητι τους λόγους μου· και θέλουσι πληθυνθή
τα έτη της ζωής σου. **11** Σε διδάσκω την οδόν της σοφίας·
σε εμβιβάζω εις τρίβους ευθείας. **12** Όταν περιπατής,
τα βήματά σου δεν θέλουσιν είσθαι εστενοχωρημένα·
και όταν τρέχης, δεν θέλεις προσκόψει. **13** Δράξον
την παιδείαν, μη αφήσης αυτήν· φύλαττε αυτήν, διότι
είναι η ζωή σου. **14** Μη εισέλθης εις την τρίβον των
ασεβών, και μη υπάγης εις την οδόν των πονηρών.
15 Απόφευγε αυτήν, μη περάσης δι' αυτής, έκκλινον
απ' αυτής και διάβα. **16** Διότι αυτοί δεν κοιμώνται,
εάν δεν κακοποιήσωσι· και ο ύπνος αυτών αφαιρείται,
εάν δεν υποσκελίσωσιν. **17** Επειδή τρώγουσιν άρτον
ασεβείας και πίνουσιν οίνον δυναστείας. **18** Η οδός
όμως των δικαίων είναι ως το λαμπρόν φως, το φέγγον
επί μάλλον και μάλλον, εωσού γείνη τελεία ημέρα. **19**
Η οδός των ασεβών είναι ως το σκότος· δεν γνωρίζουσι
που προσκόπτουσιν. **20** Υιέ μου, πρόσεχε εις τας ρήσεις
μου· κλίνον το ωτίον σου εις τα λόγιά μου. **21** Ας μη
απομακρυνθώσιν από των οφθαλμών σου· φύλαττε
αυτά εν τη καρδία σου· **22** διότι είναι ζωή εις τους
ευρίσκοντας αυτά και ίασις εις πάσαν αυτών την σάρκα.
23 Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου·
διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής. **24**
Απόβαλε από σου σκολιότητα στόματος, και διαστροφήν
χειλέων απομάκρυνον από σου. **25** Οι οφθαλμοί σου ας
βλέπωσιν ορθά, και τα βλέφαρά σου ας κατευθύνωνται
έμπροσθέν σου. **26** Στάθμιζε το βάδισμα των ποδών
σου, και πάσαι αι οδοί σου θέλουσι κατευθυνθή. **27** Μη
εκκλίνης δεξιά ή αριστερά· απόστρεψον τον πόδα σου
από κακού.

5 Υιέ μου, πρόσεχε εις την σοφίαν μου, κλίνον το ωτίον
σου εις την σύνεσίν μου· **2** διά να τηρής φρόνησιν
και τα χείλη σου να φυλάττωσι γνώσιν. **3** Διότι τα χείλη
της αλλοτρίας γυναικός στάζουσιν ως κηρήθρα μέλιτος,
και ο ουρανίσκος αυτής είναι μαλακώτερος ελαίου· **4** το
τέλος όμως αυτής είναι πικρόν ως αψίνθιον, οξύ ως
μάχαιρα δίστομος. **5** Οι πόδες αυτής καταβαίνουσιν εις
θάνατον· τα βήματα αυτής καταντώσιν εις τον άδην.
(Sheol h7585) **6** διά να μη γνωρίσης την οδόν της ζωής,
αι πορείαι αυτής είναι άστατοι και ουχί ευδιάγνωστοι. **7**
Ακούσατέ μου λοιπόν τώρα, τέκνα, και μη αποστραφήτε
τους λόγους του στόματός μου. **8** Απομάκρυνον την
οδόν σου απ' αυτής, και μη πλησιάσης εις την θύραν
του οίκου αυτής, **9** διά να μη δώσης την τιμήν σου
εις άλλους και τα έτη σου εις τους ανελεήμονας· **10**
διά να μη χορτασθώσι ξένοι από της περιουσίας σου
και οι κόποι σου έλθωσιν εις οίκον αλλοτρίου, **11**
και συ στενάζης εις τα έσχατά σου, όταν η σαρξ σου
και το σώμα σου καταναλωθώσι, **12** και λέγης, Πως
εμίσησα την παιδείαν, και η καρδία μου κατεφρόνησε
τους ελέγχους, **13** και δεν υπήκουσα εις την φωνήν
των διδασκόντων με, ουδέ έκλινα το ωτίον μου εις
τους νουθετούντάς με. **14** Παρ' ολίγον έπεσον εις παν
κακόν, εν μέσω της συνάξεως και της συναγωγής. **15**
Πίνε ύδατα εκ της δεξαμενής σου και πηγάζοντα εκ του
φρέατός σου· **16** Ας εκχέωνται έξω αι πηγαί σου, και τα

ρυάκια των υδάτων σου εις τας πλατείας· 17 σου μόνου
ας ήναι αυτά, και ουχί ξένων μετά σού· 18 η πηγή σου ας
ήναι ευλογημένη· και ευφραίνου μετά της γυναικός της
νεότητός σου. 19 Ας ήναι εις σε ως έλαφος ερασμία και
δορκάς κεχαριτωμένη· ας σε ποτίζωσιν οι μαστοί αυτής
εν παντί καιρώ· ευφραίνου πάντοτε εις την αγάπην
αυτής. 20 Και διά τι, υιέ μου, θέλεις θέλγεσθαι υπό ξένης
και θέλεις εναγκαλίζεσθαι κόλπον αλλοτρίας; 21 Διότι
του ανθρώπου αι οδοί είναι ενώπιον των οφθαλμών
του Κυρίου, και σταθμίζει πάσας τας πορείας αυτού. 22
Αι ίδιαι αυτού ανομίαι θέλουσι συλλάβει τον ασεβή, και
με τα σχοινία της αμαρτίας αυτού θέλει σφίγγεσθαι. 23
Ούτος θέλει αποθάνει απαίδευτος και εκ του πλήθους
της αφροσύνης αυτού θέλει περιπλανάσθαι.

6 Υιέ μου, εάν έγεινας εγγυητής διά τον φίλον σου,
εάν έδωκας την χείρα σου εις ξένον, 2 επαγιδεύθης
διά των λόγων του στόματός σου, επιάσθης διά των
λόγων του στόματός σου· 3 Κάμε λοιπόν τούτο, υιέ μου,
και σώζου, επειδή ήλθες εις τας χείρας του φίλου σου·
ύπαγε, μη αποκάμης, και βίαζε τον φίλον σου. 4 Μη
δώσης ύπνον εις τους οφθαλμούς σου, μηδέ νυσταγμόν
εις τα βλεφαρά σου· 5 Σώζου, ως δορκάδιον εκ χειρός
του κυνηγού και ως πτηνόν εκ χειρός του ιξευτού.
6 Ύπαγε προς τον μύρμηκα, ω οκνηρέ· παρατήρησον
τας οδούς αυτού και γίνου σοφός· 7 όστις μη έχων
άρχοντα, επιστάτην ή κυβερνήτην, 8 ετοιμάζει την
τροφήν αυτού το θέρος, συνάγει τας τροφάς αυτού εν
τω θερισμώ. 9 Έως πότε θέλεις κοιμάσθαι, οκνηρέ;
πότε θέλεις σηκωθή εκ του ύπνου σου; 10 Ολίγος ύπνος,
ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον
ύπνον· 11 Έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος,
και η ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος. 12 Ο αχρείος
άνθρωπος, ο κακότροπος άνθρωπος, περιπατεί με στόμα
διεστραμμένον· 13 Κάμνει νεύμα διά των οφθαλμών
αυτού, σημαίνει διά των ποδών αυτού, διδάσκει διά
των δακτύλων αυτού· 14 μετά διεστραμμένης καρδίας
μηχανάται κακά εν παντί καιρώ· εγείρει έριδας· 15
διά τούτο εξαίφνης θέλει επέλθει η απώλεια αυτού·
εξαίφνης θέλει συντριφθή ανιάτως. 16 Ταύτα τα εξ
μισεί ο Κύριος, επτά μάλιστα βδελύτταται η ψυχή αυτού·
17 οφθαλμούς υπερηφάνους, γλώσσαν ψευδή και χείρας
εκχεούσας αίμα αθώον, 18 καρδίαν μηχανευομένην
λογισμούς κακούς, πόδας τρέχοντας ταχέως εις το
κακοποιείν, 19 μάρτυρα ψευδή λαλούντα ψεύδος και
τον εμβάλλοντα έριδας μεταξύ αδελφών. 20 Υιέ μου,
φύλαττε την εντολήν του πατρός σου, και μη απορρίψης
τον νόμον της μητρός σου. 21 Περίαψον αυτά διαπαντός
επί της καρδίας σου, περίδεσον αυτά περί τον τράχηλόν
σου. 22 Όταν περιπατής, θέλει σε οδηγεί· όταν κοιμάσαι,
θέλει σε φυλάττει· και όταν εξυπνήσης, θέλει συνομιλεί
μετά σου. 23 Διότι λύχνος είναι η εντολή και φως ο
νόμος, και οι έλεγχοι της παιδείας οδός ζωής· 24 διά να
σε φυλάττωσιν από κακής γυναικός, από κολακείας
γλώσσης γυναικός αλλοτρίας. 25 Μη ορεχθής το κάλλος
αυτής εν τη καρδία σου· και ας μη σε θηρεύση διά των
βλεφάρων αυτής. 26 Διότι εξ αιτίας γυναικός πόρνης
καταντά τις έως τμήματος άρτου, η δε μοιχαλίς θηρεύει
την πολύτιμον ψυχήν. 27 Δύναταί τις να βάλη πυρ εις
τον κόλπον αυτού, και τα ιμάτια αυτού να μη καώσι;
28 Δύναταί τις να περιπατήση επ' ανθράκων πυρός,
και οι πόδες αυτού να μη κατακαώσιν; 29 Ούτω και
ο εισερχόμενος προς την γυναίκα του πλησίον αυτού·
όστις εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. 30 Τον κλέπτην
δεν αποστρέφονται, εάν κλέπτη διά να χορτάση την
ψυχήν αυτού, όταν πεινά· 31 αλλ' εάν πιασθή, θέλει
αποδώσει επταπλάσια· θέλει δώσει πάντα τα υπάρχοντα
της οικίας αυτού. 32 Όστις όμως μοιχεύει με γυναίκα,
είναι ενδεής φρενών· απώλειαν φέρει εις την ψυχήν
αυτού, όστις πράττει τούτο. 33 Πληγάς και ατιμίαν θέλει
υποφέρει· και το όνειδος αυτού δεν θέλει εξαλειφθή. 34
Διότι η ζηλοτυπία είναι μανία του ανδρός, και δεν θέλει
δείξει έλεος εις την ημέραν της εκδικήσεως. 35 Δεν
θέλει δεχθή ουδέν λύτρον· ουδέ θέλει εξιλεωθή, και αν
πολλαπλασιάσης τα δώρα.

7 Υιέ μου, φύλαττε τους λόγους μου και ταμίευσον τας
εντολάς μου παρά σεαυτώ. 2 Φύλαττε τας εντολάς
μου, και θέλεις ζήσει· και τον νόμον μου, ως την κόρην
των οφθαλμών σου. 3 Δέσον αυτά επί τους δακτύλους
σου, εγχάραξον αυτά επί την πλάκα της καρδίας σου. 4
Ειπέ προς την σοφίαν; συ είσαι αδελφή μου· και κάλεσον
την φρόνησιν συγγενή σου· 5 διά να σε φυλάττωσιν από
ξένης γυναικός, από αλλοτρίας κολακευούσης διά των
λόγων αυτής. 6 Επειδή από του παραθύρου της οικίας
μου έκυψα διά του δικτυωτού μου· 7 και είδον μεταξύ
των αφρόνων, παρετήρησα μεταξύ των νεανίσκων,
νέον ενδεή φρενών· 8 όστις διέβαινε διά της πλατείας,
πλησίον της γωνίας αυτής, και διήρχετο την οδόν προς
την οικίαν αυτής, 9 εν τω εσπερινώ σκότει της ημέρας,
εν τω σκοτασμώ της νυκτός και τω γνόφω· 10 και ιδού,
συναπαντά αυτόν γυνή έχουσα σχήμα πορνικόν, και
καρδίαν δολιόφρονα, 11 φλύαρος και αναιδής· οι πόδες
αυτής δεν μένουσιν εν τω οίκω αυτής· 12 τώρα είναι
έξω, τώρα εν ταις πλατείαις, και ενεδρεύει πλησίον
πάσης γωνίας. 13 Και πιάνει αυτόν και φιλεί αυτόν και
με αναιδές πρόσωπον λέγει προς αυτόν, 14 Έχω θυσίας
ειρηνικάς· σήμερον απέδωκα τας ευχάς μου· 15 διά τούτο
εξήλθον εις απάντησίν σου, ποθούσα το πρόσωπόν σου,
και σε εύρηκα· 16 έστρωσα την κλίνην μου με πέπλους,
με τάπητας πεποικιλμένους, με νήματα της Αιγύπτου·
17 εθυμίασα την κλίνην μου με σμύρναν, αλόην και
κινάμωμον· 18 ελθέ, ας μεθυσθώμεν από έρωτος μέχρι
της αυγής· ας εντρυφήσωμεν εις έρωτας· 19 διότι δεν
είναι ο ανήρ εν τη οικία αυτού, υπήγεν εις οδόν μακράν·
20 έλαβε βαλάντιον αργυρίου εν τη χειρί αυτού· εν
ωρισμένω καιρώ θέλει επανέλθει εις την οικίαν αυτού.
21 Διά της πολλής αυτής τέχνης απεπλάνησεν αυτόν· διά
της κολακείας των χειλέων αυτής είλκυσεν αυτόν. 22
Ευθύς ακολουθεί αυτήν κατόπιν, καθώς ο βους υπάγει
εις την σφαγήν, ή καθώς η έλαφος πηδά εις τον βρόχον,
23 εωσού βέλος διαπεράση το ήπαρ αυτής· καθώς το
πτηνόν σπεύδει εις την παγίδα και δεν εξεύρει ότι είναι
εναντίον της ζωής αυτού. 24 Τώρα λοιπόν ακούσατέ
μου, τέκνα, και προσέχετε εις τους λόγους του στόματός
μου. 25 Ας μη εκκλίνη εις τας οδούς αυτής η καρδία
σου, μη παρεκτραπής εις τας τρίβους αυτής. 26 Διότι
πολλούς έκαμε να πέσωσι πεπληγωμένοι, και δυνατοί

είναι οι φονευθέντες υπ' αυτής. 27 Οδοί άδου είναι ο
οίκος αυτής, καταβαίνουσαι εις τα ταμεία του θανάτου.
(Sheol h7585)

8 Δεν κράζει η σοφία; και δεν εκπέμπει την φωνήν
αυτής η σύνεσις; 2 Ίσταται επί της κορυφής των
υψηλών τόπων, υπέρ την οδόν, εν τω μέσω των
τριόδων. 3 Κράζει πλησίον των πυλών, εν τη εισόδω
της πόλεως, εν τη εισόδω των θυρών· 4 προς εσάς,
άνθρωποι, κράζω· και η φωνή μου εκπέμπεται προς τους
υιούς των ανθρώπων. 5 Απλοί, νοήσατε φρόνησιν· και
άφρονες, αποκτήσατε νοήμονα καρδίαν. 6 Ακούσατε·
διότι θέλω λαλήσει πράγματα έξοχα, και τα χείλη
μου θέλουσι προφέρει ορθά. 7 Διότι αλήθειαν θέλει
λαλήσει ο λάρυγξ μου· τα δε χείλη μου βδελύττονται
την ασέβειαν. 8 Πάντες οι λόγοι του στόματός μου
είναι μετά δικαιοσύνης· δεν υπάρχει εν αυτοίς δόλιον
διεστραμμένον· 9 Πάντες είναι σαφείς εις τον νοούντα
και ορθοί εις τους ευρίσκοντας γνώσιν. 10 Λάβετε την
παιδείαν μου, και μη αργύριον· και γνώσιν, μάλλον
παρά χρυσίον εκλεκτόν. 11 Διότι η σοφία είναι καλητέρα
λίθων πολυτίμων· και πάντα τα επιθυμητά πράγματα
δεν είναι αντάξια αυτής. 12 Εγώ η σοφία κατοικώ
μετά της φρονήσεως, και εφευρίσκω γνώσιν συνετών
βουλευμάτων. 13 Ο φόβος του Κυρίου είναι να μισή
τις το κακόν· αλαζονείαν και αυθάδειαν και πονηράν
οδόν και διεστραμμένον στόμα εγώ μισώ. 14 Εμού είναι
η βουλή και η ασφάλεια· εγώ είμαι η σύνεσις· εμού
η δύναμις. 15 Δι' εμού οι βασιλείς βασιλεύουσι, και
οι άρχοντες θεσπίζουσι δικαιοσύνην. 16 Δι' εμού οι
ηγεμόνες ηγεμονεύουσι, και οι μεγιστάνες, πάντες οι
κριταί της γής· 17 Εγώ τους εμέ αγαπώντας αγαπώ· και
οι ζητούντές με θέλουσι με ευρεί. 18 Πλούτος και δόξα
είναι μετ' εμού, αγαθά διαμένοντα και δικαιοσύνη. 19
Οι καρποί μου είναι καλήτεροι χρυσίου και χρυσίου
καθαρού· και τα γεννήματά μου, εκλεκτού αργυρίου. 20
Περιπατώ εν οδώ δικαιοσύνης, αναμέσον των τρίβων
της κρίσεως, 21 διά να κάμω τους αγαπώντάς με να
κληρονομήσωσιν αγαθά, και να γεμίσω τους θησαυρούς
αυτών. 22 Ο Κύριος με είχεν εν τη αρχή των οδών
αυτού, προ των έργων αυτού, απ' αιώνος. 23 Προ
του αιώνος με έχρισεν, απ' αρχής, πριν υπάρξη η
γη. 24 Εγεννήθην ότε δεν ήσαν αι άβυσσοι, ότε δεν
υπήρχον αι πηγαί αι αναβρύουσαι ύδατα· 25 Πριν τα
όρη θεμελιωθώσι, προ των λόφων, εγώ εγεννήθην· 26
ενώ δεν είχεν έτι κάμει την γην ούτε πεδιάδας, ούτε
κορυφάς χωμάτων της οικουμένης. 27 Ότε ητοίμαζε
τους ουρανούς, εγώ ήμην εκεί· ότε περιέγραφε καμάραν
υπεράνω του προσώπου της αβύσσου· 28 ότε εστερέονε
τον αιθέρα επάνω· ότε ωχύρονε τας πηγάς της αβύσσου·
29 ότε επέβαλλε τον νόμον αυτού εις την θάλασσαν,
να μη παραβώσι τα ύδατα το πρόσταγμα αυτού· ότε
διέταττε τα θεμέλια της γής· 30 τότε ήμην πλησίον
αυτού δημιουργούσα· και εγώ ήμην καθ' ημέραν η
τρυφή αυτού, ευφραινομένη πάντοτε ενώπιον αυτού,
31 ευφραινομένη εν τη οικουμένη της γης αυτού· και
η τρυφή μου ήτο μετά των υιών των ανθρώπων. 32
Τώρα λοιπόν ακούσατέ μου, ω τέκνα· διότι μακάριοι
οι φυλάττοντες τας οδούς μου. 33 Ακούσατε παιδείαν
και γένεσθε σοφοί, και μη αποδοκιμάζετε αυτήν. 34
Μακάριος ο άνθρωπος, όστις μου ακούση, αγρυπνών
καθ' ημέραν εν ταις πύλαις μου, περιμένων εις τους
παραστάτας των θυρών μου· 35 διότι όστις εύρη εμέ,
θέλει ευρεί ζωήν, και θέλει λάβει χάριν παρά Κυρίου.
36 Όστις όμως αμαρτήση εις εμέ, την εαυτού ψυχήν
αδικεί· πάντες οι μισούντές με αγαπώσι θάνατον.

9 Η σοφία ωκοδόμησε τον οίκον αυτής, ελατόμησε
τους στύλους αυτής επτά· 2 έσφαξε τη σφάγια αυτής,
εκέρασε τον οίνον αυτής, και ητοίμασε την τράπεζαν
αυτής· 3 απέστειλε τας θεραπαίνας αυτής, κηρύττει επί
των υψηλών τόπων της πόλεως, 4 Όστις είναι άφρων,
ας στραφή εδώ· και, προς τους ενδεείς φρενών, λέγει
προς αυτούς, 5 Έλθετε, φάγετε από του άρτου μου, και
πίετε από του οίνου τον οποίον εκέρασα· 6 αφήσατε την
αφροσύνην και ζήσατε· και κατευθύνθητε εν τη οδώ της
συνέσεως. 7 Ο νουθετών χλευαστήν λαμβάνει εις εαυτόν
ατιμίαν· και ο ελέγχων τον ασεβή λαμβάνει εις εαυτόν
μώμον. 8 Μη έλεγχε χλευαστήν, διά να μη σε μισήση·
έλεγχε σοφόν, και θέλει σε αγαπήσει. 9 Δίδε αφορμήν
εις τον σοφόν και θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε
τον δίκαιον και θέλει αυξηθή εις μάθησιν. 10 Αρχή
σοφίας φόβος Κυρίου· και επίγνωσις αγίων φρόνησις. 11
Διότι δι' εμού αι ημέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθή,
και έτη ζωής θέλουσι προστεθή εις σε. 12 Εάν γείνης
σοφός, θέλεις είσθαι σοφός διά σεαυτόν· και εάν γείνης
χλευαστής, συ μόνος θέλεις πάσχει. 13 Γυνή άφρων,
θρασεία, ανόητος και μη γνωρίζουσα μηδέν· 14 κάθηται
εν τη θύρα της οικίας αυτής επί θρόνου, εν τοις υψηλοίς
τόποις της πόλεως, 15 προσκαλούσα τους διαβάτας τους
κατευθυνομένους εις την οδόν αυτών· 16 όστις είναι
άφρων, ας στραφή εδώ· και προς τον ενδεή φρενών,
λέγει προς αυτόν, 17 Τα κλοπιμαία ύδατα είναι γλυκέα,
και ο κρύφιος άρτος είναι ηδύς. 18 Αλλ' αυτός αγνοεί
ότι εκεί είναι οι νεκροί, και εις τα βάθη του άδου οι
κεκλημένοι αυτής. (Sheol h7585)

10 Παροιμίαι Σολομώντος. Υιός σοφός ευφραίνει
πατέρα· υιός δε άφρων είναι λύπη της μητρός
αυτού. 2 Οι θησαυροί της ανομίας δεν ωφελούσιν· η δε
δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου. 3 Ο Κύριος δεν
θέλει λιμοκτονήσει ψυχήν δικαίου· ανατρέπει δε την
περιουσίαν των ασεβών. 4 Η οκνηρά χειρ πτωχείαν
φέρει· πλουτίζει δε η χειρ του επιμελούς. 5 Ο συνάγων
εν τω θέρει είναι υιός συνέσεως· ο δε κοιμώμενος εν τω
θερισμώ υιός αισχύνης. 6 Ευλογία επί την κεφαλήν του
δικαίου· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. 7 Η
μνήμη του δικαίου είναι μετ' ευλογίας· το δε όνομα των
ασεβών σήπεται. 8 Ο σοφός την καρδίαν θέλει δέχεσθαι
εντολάς· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. 9
Ο περιπατών εν ακεραιότητι περιπατεί ασφαλώς· ο δε
διαστρέφων τας οδούς αυτού θέλει γνωρισθή. 10 Όστις
νεύει διά του οφθαλμού, προξενεί οδύνην· ο δε μωρός τα
χείλη θέλει υποσκελισθή. 11 Το στόμα του δικαίου είναι
πηγή ζωής· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. 12
Το μίσος διεγείρει έριδας· αλλ' η αγάπη καλύπτει πάντα
τα σφάλματα. 13 Εις τα χείλη του συνετού ευρίσκεται
η σοφία· η δε ράβδος είναι διά την ράχιν του ενδεούς

φρενών. **14** Οι σοφοί αποταμιεύουσι γνώσιν· το στόμα
δε του προπετούς είναι πλησίον απωλείας. **15** Τα αγαθά
του πλουσίου είναι η οχυρά αυτού πόλις· καταστροφή δε
των πενήτων πτωχεία αυτών. **16** Τα έργα του δικαίου
είναι εις ζωήν· το προϊόν του ασεβούς εις αμαρτίαν. **17**
Ο φυλάττων την παιδείαν ευρίσκεται εν οδώ ζωής· ο
δε εγκαταλείπων τον έλεγχον αποπλανάται. **18** Όστις
καλύπτει μίσος υπό χείλη ψευδή, και όστις προφέρει
συκοφαντίαν, είναι άφρων. **19** Εν τη πολυλογία δεν
λείπει αμαρτία· αλλ' όστις κρατεί τα χείλη αυτού, είναι
συνετός. **20** Η γλώσσα του δικαίου αργύριον εκλεκτόν· η
καρδία των ασεβών πράγμα μηδαμινόν. **21** Τα χείλη του
δικαίου βόσκουσι πολλούς· οι δε άφρονες αποθνήσκουσι
δι' έλλειψιν φρενών. **22** Η ευλογία του Κυρίου πλουτίζει,
και λύπη δεν θέλει προστεθή εις αυτήν. **23** Ως γέλως
είναι εις τον άφρονα να πράττη κακόν· η δε σοφία είναι
ανδρός συνετού. **24** Ο φόβος του ασεβούς θέλει επέλθει
επ' αυτόν· η επιθυμία δε των δικαίων θέλει εκπληρωθή.
25 Καθώς παρέρχεται ο ανεμοστρόβιλος, ούτως ο ασεβής
δεν υπάρχει· ο δε δίκαιος θέλει είσθαι τεθεμελιωμένος
εις τον αιώνα. **26** Καθώς το όξος εις τους οδόντας και
ο καπνός εις τους οφθαλμούς, ούτως είναι ο οκνηρός
εις τους αποστέλλοντας αυτόν. **27** Ο φόβος του Κυρίου
προσθέτει ημέρας· τα δε έτη των ασεβών θέλουσιν
ελαττωθή. **28** Η προσδοκία των δικαίων θέλει είσθαι
ευφροσύνη· η ελπίς όμως των ασεβών θέλει απολεσθή.
29 Η οδός του Κυρίου είναι οχύρωμα εις τον άμεμπτον,
όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. **30** Ο δίκαιος
εις τον αιώνα δεν θέλει σαλευθή· οι δε ασεβείς δεν
θέλουσι κατοικήσει την γην. **31** Το στόμα του δικαίου
αναδίδει σοφίαν· η δε ψευδής γλώσσα θέλει εκκοπή.
32 Τα χείλη του δικαίου γνωρίζουσι το ευχάριστον· το
στόμα δε των ασεβών τα διεστραμμένα.

11 Δολία πλάστιγξ βδέλυγμα εις τον Κύριον· δίκαιον
δε ζύγιον ευαρέστησις αυτού. **2** Όπου εισέλθη
υπερηφανία, εισέρχεται και καταισχύνη· η δε σοφία
είναι μετά των ταπεινών. **3** Η ακεραιότης των ευθέων
θέλει οδηγεί αυτούς· η δε υπουλότης των σκολιών
θέλει απολέσει αυτούς. **4** Τα πλούτη δεν ωφελούσιν εν
ημέρα οργής· η δε δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου.
5 Η δικαιοσύνη του ακεραίου θέλει ορθοτομήσει την
οδόν αυτού· ο δε ασεβής θέλει πέσει διά της ασεβείας
αυτού. **6** Η δικαιοσύνη των ευθέων θέλει ελευθερώσει
αυτούς· οι δε παραβάται θέλουσι συλληφθή εν τη κακία
αυτών. **7** Όταν ο ασεβής άνθρωπος αποθνήσκη, η ελπίς
αυτού απόλλυται· απόλλυται και η προσδοκία των
ανόμων. **8** Ο δίκαιος ελευθερόνεται εκ της θλίψεως,
αντ' αυτού δε εισέρχεται ο ασεβής. **9** Ο υποκριτής διά
του στόματος αφανίζει τον πλησίον αυτού· αλλ' οι
δίκαιοι θέλουσιν ελευθερωθή διά της γνώσεως. **10** Εις
την ευόδωσιν των δικαίων η πόλις ευφραίνεται· και
εις τον όλεθρον των ασεβών αγάλλεται. **11** Διά της
ευλογίας των ευθέων υψόνεται πόλις· διά του στόματος
δε των ασεβών καταστρέφεται. **12** Ο ενδεής φρενών
περιφρονεί τον πλησίον αυτού· ο δε φρόνιμος άνθρωπος
σιωπά. **13** Ο σπερμολόγος περιέρχεται αποκαλύπτων
τα μυστικά· ο δε την ψυχήν πιστός κρύπτει το πράγμα.
14 Όπου δεν είναι κυβέρνησις, ο λαός πίπτει· εκ του
πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **15**
Όστις εγγυάται δι' άλλον, θέλει πάθει κακόν· και όστις
μισεί την εγγύησιν, είναι ασφαλής. **16** Η εύκοσμος γυνή
απολαμβάνει τιμήν· οι δε καρτερικοί απολαμβάνουσι
πλούτη. **17** Ο ελεήμων άνθρωπος αγαθοποιεί την ψυχήν
αυτού· ο δε ανελεήμων θλίβει την σάρκα αυτού. **18** Ο
ασεβής εργάζεται έργον ψευδές· εις δε τον σπείροντα
δικαιοσύνην θέλει είσθαι μισθός ασφαλής. **19** Καθώς η
δικαιοσύνη τείνει εις ζωήν, ούτως ο κυνηγών το κακόν
τρέχει εις τον θάνατον αυτού. **20** Οι διεστραμμένοι την
καρδίαν είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· αλλ' οι άμεμπτοι
την οδόν είναι δεκτοί εις αυτόν. **21** Και χειρ με χείρα
εάν συνάπτηται, ο ασεβής δεν θέλει μένει ατιμώρητος·
το δε σπέρμα των δικαίων θέλει ελευθερωθή. **22** Ως
έρρινον χρυσούν εις χοίρου μύτην, ούτω γυνή ώραία
χωρίς φρονήσεως. **23** Η επιθυμία των δικαίων είναι
μόνον το καλόν· η προσδοκία δε των ασεβών οργή. **24**
Οι μεν σκορπίζουσι, και όμως περισσεύονται· οι δε παρά
το δέον φείδονται, και όμως έρχονται εις ένδειαν. **25**
Η αγαθοποιός ψυχή θέλει παχυνθή· και όστις ποτίζει,
θέλει ποτισθή και αυτός. **26** Όστις κρατεί σίτον, θέλει
είσθαι λαοκατάρατος· ευλογία δε θέλει είσθαι επί την
κεφαλήν του πωλούντος. **27** Όστις προθυμείται εις
το καλόν, θέλει απολαύσει χάριν· αλλ' όστις ζητεί το
κακόν, θέλει επέλθει επ' αυτόν. **28** Όστις ελπίζει επί
τον πλούτον αυτού, ούτος θέλει πέσει· οι δε δίκαιοι
ως βλαστός θέλουσιν ανθήσει. **29** Όστις ταράττει τον
οίκον αυτού, θέλει κληρονομήσει άνεμον· και ο άφρων
θέλει είσθαι δούλος εις τον φρόνιμον. **30** Ο καρπός του
δικαίου είναι δένδρον ζωής· και όστις κερδίζει ψυχάς,
είναι σοφός. **31** Αν ο δίκαιος παιδεύηται επί της γης,
πολλώ μάλλον ο ασεβής και ο αμαρτωλός.

12 Όστις αγαπά παιδείαν, αγαπά γνώσιν· αλλ' όστις
μισεί έλεγχον, είναι άφρων. **2** Ο καλός ευρίσκει
χάριν παρά Κυρίου· τον δε μηχανευόμενον κακά θέλει
καταδικάσει. **3** Δεν θέλει στερεωθή άνθρωπος διά της
ανομίας· η ρίζα δε των δικαίων θέλει μένει ασάλευτος.
4 Η ενάρετος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής·
η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά
αυτού. **5** Οι λογισμοί των δικαίων είναι ευθύτης· αι
δε βουλαί των ασεβών δόλος. **6** Οι λόγοι των ασεβών
ενεδρεύουσιν αίμα· το δε στόμα των ευθέων θέλει
ελευθερώσει αυτούς. **7** Οι ασεβείς καταστρέφονται
και δεν υπάρχουσιν· ο οίκος δε των δικαίων θέλει
διαμένει. **8** Ο άνθρωπος εγκωμιάζεται κατά την σύνεσιν
αυτού· ο δε διεστραμμένος την καρδίαν θέλει είσθαι
εις καταφρόνησιν. **9** Καλήτερος ο άνθρωπος ο μη
τιμώμενος και επαρκών εις εαυτόν, παρά ο κενοδοξών
και στερούμενος άρτου. **10** Ο δίκαιος επιμελείται
την ζωήν του κτήνους αυτού· τα δε σπλάγχνα των
ασεβών είναι ανελεήμονα. **11** Ο εργαζόμενος την γην
αυτού θέλει χορτασθή άρτον· ο δε ακολουθών τους
ματαιόφρονας είναι ενδεής φρενών. **12** Ο ασεβής
ζητεί την υπεράσπισιν των κακών· αλλ' η ρίζα του
δικαίου αναδίδει. **13** Δι' αμαρτίαν χειλέων παγιδεύεται
ο ασεβής· ο δε δίκαιος εξέρχεται εκ στενοχωρίας. **14**
Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο άνθρωπος
θέλει εμπλησθή αγαθών· και η αμοιβή των χειρών του

ανθρώπου θέλει επιστρέψει εις αυτόν. **15** Η οδός του
άφρονος είναι ορθή εις τους οφθαλμούς αυτού· ο δε
ακούων συμβουλάς είναι σοφός. **16** Ο άφρων φανερόνει
ευθύς την οργήν αυτού· ο δε φρόνιμος σκεπάζει το
όνειδος αυτού. **17** Ο λαλών αλήθειαν αναγγέλλει το
δίκαιον· ο δε ψευδομάρτυς δόλον. **18** Ο φλύαρος είναι
ως τραύματα μαχαίρας· η δε γλώσσα των σοφών, ίασις.
19 Τα χείλη της αληθείας θέλουσιν είσθαι σταθερά
διαπαντός· η δε ψευδής γλώσσα μόνον στιγμιαία. **20**
Δόλος είναι εν τη καρδία των μηχανευομένων κακά·
ευφροσύνη δε εις τους βουλευομένους ειρήνην. **21**
Ουδεμία βλάβη θέλει συμβή εις τον δίκαιον· οι δε
ασεβείς θέλουσιν εμπλησθή κακών. **22** Ψευδή χείλη
βδέλυγμα εις τον Κύριον· οι δε ποιούντες αλήθειαν είναι
δεκτοί εις αυτόν. **23** Ο φρόνιμος άνθρωπος καλύπτει
γνώσιν· η δε καρδία των αφρόνων διακηρύττει μωρίαν.
24 Η χειρ των επιμελών θέλει εξουσιάζει· οι δε οκνηροί
θέλουσιν είσθαι υποτελείς. **25** Η λύπη εν τη καρδία
του ανθρώπου ταπεινόνει αυτήν· ο δε καλός λόγος
ευφραίνει αυτήν. **26** Ο δίκαιος υπερέχει του πλησίον
αυτού· η δε οδός των ασεβών πλανά αυτούς. **27** Ο
οκνηρός δεν επιτυγχάνει του θηράματος αυτού· τα δε
υπάρχοντα του επιμελούς ανθρώπου είναι πολύτιμα. **28**
Εν τη οδώ της δικαιοσύνης είναι ζωή· και η πορεία της
οδού αυτής δεν φέρει εις θάνατον.

13 Ο σοφός υιός δέχεται την διδασκαλίαν του πατρός·
ο δε χλευαστής δεν ακούει έλεγχον. **2** Εκ των
καρπών του στόματος αυτού ο άνθρωπος θέλει φάγει
αγαθά· η δε ψυχή των ανόμων αδικίαν. **3** Ο φυλάττων
το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού· ο δε
ανοίγων προπετώς τα χείλη αυτού θέλει απολεσθή. **4** Η
ψυχή του οκνηρού επιθυμεί και δεν έχει· η δε ψυχή
των επιμελών θέλει χορτασθή. **5** Ο δίκαιος μισεί λόγον
ψευδή· ο δε ασεβής καθίσταται δυσώδης και άτιμος. **6** Η
δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειον την οδόν· η δε ασέβεια
καταστρέφει τον αμαρτωλόν. **7** Υπάρχει άνθρωπος όστις
κάμνει τον πλούσιον, και δεν έχει ουδέν· και άλλος
όστις κάμνει τον πτωχόν, και έχει πλούτον πολύν. **8**
Το λύτρον της ψυχής του ανθρώπου είναι ο πλούτος
αυτού· ο δε πτωχός δεν ακούει επίπληξιν. **9** Το φως των
δικαίων είναι φαιδρόν· ο δε λύχνος των ασεβών θέλει
σβεσθή. **10** Μόνον από της υπερηφανίας προέρχεται η
έρις· η δε σοφία είναι μετά των δεχομένων συμβουλάς.
11 Τα εκ ματαιότητος πλούτη θέλουσιν ελαττωθή· ο δε
συνάγων με την χείρα αυτού θέλει αυξηνθή. **12** Η ελπίς
αναβαλλομένη ατονίζει την καρδίαν· το δε ποθούμενον,
όταν έρχηται, είναι δένδρον ζωής. **13** Ο καταφρονών τον
λόγον θέλει αφανισθή· ο δε φοβούμενος την εντολήν,
ούτος θέλει ανταμειφθή. **14** Ο νόμος του σοφού είναι
πηγή ζωής, απομακρύνων από παγίδων θανάτου. **15**
Σύνεσις αγαθή δίδει χάριν· η δε οδός των παρανόμων
φέρει εις όλεθρον. **16** Πας φρόνιμος πράττει μετά
γνώσεως· ο δε άφρων ανακαλύπτει μωρίαν. **17** Ο κακός
μηνυτής πίπτει εις δυστυχίαν· ο δε πιστός πρέσβυς
είναι ίασις. **18** Πτωχεία και αισχύνη θέλουσιν είσθαι
εις τον αποβάλλοντα την διδασκαλίαν· ο δε φυλάττων
τον έλεγχον θέλει τιμηθή. **19** Επιθυμία εκπληρωθείσα
ευφραίνει την ψυχήν· εις δε τους άφρονας είναι
βδελυρόν να εκκλίνωσιν από του κακού. **20** Ο περιπατών
μετά σοφών θέλει είσθαι σοφός· ο δε σύντροφος των
αφρόνων θέλει απολεσθή. **21** Κακόν παρακολουθεί τους
αμαρτωλούς· εις δε τους δικαίους θέλει ανταποδοθή
καλόν. **22** Ο αγαθός αφίνει κληρονομίαν εις υιούς
υιών· ο πλούτος δε του αμαρτωλού θησαυρίζεται διά
τον δίκαιον. **23** Πολλήν τροφήν δίδει ο αγρός των
πτωχών· τινές δε δι' έλλειψιν κρίσεως αφανίζονται. **24**
Ο φειδόμενος της ράβδου αυτού μισεί τον υιόν αυτού·
αλλ' ο αγαπών αυτόν παιδεύει αυτόν εν καιρώ. **25** Ο
δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμού της ψυχής αυτού· η δε
κοιλία των ασεβών θέλει στερείσθαι.

14 Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούσι τον οίκον αυτών·
η δε άφρων κατασκάπτει αυτόν διά των χειρών
αυτής. **2** Ο περιπατών εν τη ευθύτητι αυτού φοβείται
τον Κύριον· ο δε σκολιός τας οδούς αυτού καταφρονεί
αυτόν. **3** Εν στόματι άφρονος είναι η ράβδος της
υπερηφανίας· τα δε χείλη των σοφών θέλουσι φυλάττει
αυτούς. **4** Όπου δεν είναι βόες, η αποθήκη είναι κενή· η
δε αφθονία των γεννημάτων είναι εκ της δυνάμεως
του βοός. **5** Ο αληθής μάρτυς δεν θέλει ψεύδεσθαι·
ο δε ψευδής μάρτυς εκχέει ψεύδη. **6** Ο χλευαστής
ζητεί σοφίαν και δεν ευρίσκει· εις δε τον συνετόν είναι
εύκολος η μάθησις. **7** Ύπαγε κατέναντι του άφρονος
ανθρώπου και δεν θέλεις ευρεί χείλη συνέσεως. **8** Η
σοφία του φρονίμου είναι να γνωρίζη την οδόν αυτού·
η δε μωρία των αφρόνων αποπλάνησις. **9** Οι άφρονες
γελώσιν εις την ανομίαν· εν μέσω δε των ευθέων είναι
χάρις. **10** Η καρδία του ανθρώπου γνωρίζει την πικρίαν
της ψυχής αυτού· και ξένος δεν συμμετέχει της χαράς
αυτής. **11** Η οικία των ασεβών θέλει αφανισθή· η δε
σκηνή των ευθέων θέλει ανθεί. **12** Υπάρχει οδός, ήτις
φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής
φέρουσιν εις θάνατον. **13** Έτι και εις τον γέλωτα πονεί
η καρδία· και το τέλος της χαράς είναι λύπη. **14** Ο
διεφθαρμένος την καρδίαν θέλει εμπλησθή από των
οδών αυτού· ο δε αγαθός άνθρωπος αφ' εαυτού. **15**
Ο απλούς πιστεύει εις πάντα λόγον· ο δε φρόνιμος
προσέχει εις τα βήματα αυτού. **16** Ο σοφός φοβείται
και φεύγει από του κακού· αλλ' ο άφρων προχωρεί και
θρασύνεται. **17** Ο οξύθυμος πράττει αστοχάστως· και ο
κακόβουλος άνθρωπος είναι μισητός. **18** Οι άφρονες
κληρονομούσι μωρίαν· οι δε φρόνιμοι στεφανούνται
σύνεσιν. **19** Οι κακοί υποκλίνουσιν έμπροσθεν των
αγαθών, και οι ασεβείς εις τας πύλας των δικαίων.
20 Ο πτωχός μισείται και υπό του πλησίον αυτού· του
δε πλουσίου οι φίλοι πολλοί. **21** Ο καταφρονών τον
πλησίον αυτού αμαρτάνει· ο δε ελεών τους πτωχούς
είναι μακάριος. **22** Δεν πλανώνται οι βουλευόμενοι
κακόν; έλεος όμως και αλήθεια θέλει είσθαι εις τους
βουλευομένους αγαθόν. **23** Εν παντί κόπω υπάρχει
κέρδος· η δε φλυαρία των χειλέων φέρει μόνον εις
ένδειαν. **24** Τα πλούτη των σοφών είναι στέφανος
εις αυτούς· των δε αφρόνων η υπεροχή μωρία. **25** Ο
αληθής μάρτυς ελευθερόνει ψυχάς· ο δε δόλιος εκχέει
ψεύδη. **26** Εν τω φόβω του Κυρίου είναι ελπίς ισχυρά·
και εις τα τέκνα αυτού θέλει υπάρχει καταφύγιον. **27**
Ο φόβος του Κυρίου είναι πηγή ζωής, απομακρύνων

από παγίδων θανάτου. 28 Εν τω πλήθει του λαού
είναι η δόξα του βασιλέως· εν δε τη ελλείψει του λαού
ο αφανισμός του ηγεμονεύοντος. 29 Ο μακρόθυμος
έχει μεγάλην φρόνησιν· ο δε οξύθυμος ανεγείρει την
αφροσύνην αυτού. 30 Η υγιαίνουσα καρδία είναι ζωή
της σαρκός· ο δε φθόνος σαπρία των οστέων. 31 Ο
καταθλίβων τον πένητα ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού·
ο δε τιμών αυτόν ελεεί τον πτωχόν. 32 Ο ασεβής
εκτινάσσεται εν τη ασεβεία αυτού· ο δε δίκαιος και
εν τω θανάτω αυτού έχει ελπίδα. 33 Εν τη καρδία
του συνετού επαναπαύεται σοφία· εν μέσω δε των
αφρόνων φανερούται. 34 Η δικαιοσύνη υψόνει έθνος· η
δε αμαρτία είναι όνειδος λαών. 35 Εύνοια του βασιλέως
είναι προς φρόνιμον δούλον· θυμός δε αυτού προς τον
προξενούντα αισχύνην.

15 Η γλυκεία απόκρισις καταπραΰνει θυμόν· αλλ'
ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν. 2 Η γλώσσα
των σοφών καλλωπίζει την γνώσιν· το στόμα δε των
αφρόνων εξερεύγεται μωρίαν. 3 Οι οφθαλμοί του
Κυρίου είναι εν παντί τόπω, παρατηρούντες κακούς
και αγαθούς. 4 Η υγιαίνουσα γλώσσα είναι δένδρον
ζωής· η δε διεστραμμένη, σύντριψις εις το πνεύμα.
5 Ο άφρων καταφρονεί την διδασκαλίαν του πατρός
αυτού· ο δε φυλάττων έλεγχον είναι φρόνιμος. 6 Εν
τω οίκω του δικαίου είναι θησαυρός πολύς· εις δε
το εισόδημα του ασεβούς διασκορπισμός. 7 Τα χείλη
των σοφών διαδίδουσι γνώσιν· αλλ' η καρδία των
αφρόνων δεν είναι ούτως. 8 Η θυσία των ασεβών είναι
βδέλυγμα εις τον Κύριον· αλλ' η δέησις των ευθέων
ευπρόσδεκτος εις αυτόν. 9 Βδέλυγμα είναι εις τον
Κύριον η οδός του ασεβούς· αγαπά δε τον θηρεύοντα την
δικαιοσύνην. 10 Η διδασκαλία είναι δυσάρεστος εις τον
εγκαταλείποντα την οδόν· ο μισών τον έλεγχον θέλει
τελευτήσει. 11 Ο άδης και η απώλεια είναι έμπροσθεν
του Κυρίου· πόσω μάλλον αι καρδίαι των υιών των
ανθρώπων; (Sheol h7585) 12 Ο χλευαστής δεν αγαπά τον
ελέγχοντα αυτόν, ουδέ θέλει υπάγει προς τους σοφούς.
13 Καρδία ευφραινομένη ιλαρύνει το πρόσωπον· υπό
δε της λύπης της καρδίας καταθλίβεται το πνεύμα.
14 Η καρδία του συνετού ζητεί γνώσιν· το δε στόμα
των αφρόνων βόσκει μωρίαν. 15 Πάσαι αι ημέραι
του τεθλιμμένου είναι κακαί· ο δε ευφραινόμενος την
καρδίαν έχει ευωχίαν παντοτεινήν. 16 Καλήτερον το
ολίγον εν φόβω Κυρίου, παρά θησαυροί πολλοί και
ταραχή εν αυτοίς. 17 Καλήτερον ξενισμός λαχάνων
μετά αγάπης, παρά μόσχος σιτευτός μετά μίσους. 18 Ο
θυμώδης άνθρωπος διεγείρει μάχας· ο δε μακρόθυμος
καταπαύει έριδας. 19 Η οδός του οκνηρού είναι ως
πεφραγμένη από ακάνθας· αλλ' η οδός των ευθέων
είναι εξωμαλισμένη. 20 Υιός σοφός ευφραίνει πατέρα· ο
δε μωρός άνθρωπος καταφρονεί την μητέρα αυτού. 21
Η μωρία είναι χαρά εις τον ενδεή φρενών· ο δε συνετός
άνθρωπος περιπατεί ορθώς. 22 Όπου συμβούλιον δεν
υπάρχει, οι σκοποί ματαιόνονται· εν δε τω πλήθει των
συμβούλων στερεόνονται. 23 Χαρά εις τον άνθρωπον
διά την απόκρισιν του στόματος αυτού, και λόγος εν
καιρώ, πόσον καλός είναι. 24 Η οδός της ζωής εις τον
συνετόν είναι προς τα άνω, διά να εκκλίνη από του άδου
κάτω. (Sheol h7585) 25 Ο Κύριος καταστρέφει τον οίκον
των υπερηφάνων· στερεόνει δε το όριον της χήρας. 26
Οι λογισμοί του πονηρού είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον·
των δε καθαρών οι λόγοι ευάρεστοι. 27 Ο δωρολήπτης
ταράττει τον οίκον αυτού· αλλ' όστις μισεί τα δώρα
θέλει ζήσει. 28 Η καρδία του δικαίου προμελετά διά να
αποκριθή· το δε στόμα των ασεβών εξερεύγεται κακά.
29 Ο Κύριος είναι μακράν από των ασεβών· εισακούει δε
της δεήσεως των δικαίων. 30 Το φως των οφθαλμών
ευφραίνει την καρδίαν· και η καλή φήμη παχύνει τα
οστά. 31 Το ωτίον, το οποίον ακούει τον έλεγχον της
ζωής, διατρίβει μεταξύ των σοφών. 32 Όστις απωθεί
την διδασκαλίαν, αποστρέφεται την ψυχήν αυτού· αλλ'
όστις ακούει τον έλεγχον, αποκτά σύνεσιν. 33 Ο φόβος
του Κυρίου είναι διδασκαλία σοφίας· και η ταπείνωσις
προπορεύεται της δόξης.

16 Του ανθρώπου είναι αι προπαρασκευαί της
καρδίας· παρά δε του Κυρίου η απόκρισις της
γλώσσης. 2 Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί
εις τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίζει
τα πνεύματα. 3 Αφιέρονε τα έργα σου εις τον Κύριον,
και αι βουλαί σου θέλουσι στερεωθή. 4 Ο Κύριος
έκαμε τα πάντα δι' εαυτόν, έτι και τον ασεβή διά την
ημέραν την κακήν. 5 Βδέλυγμα εις τον Κύριον είναι
πας υψηλοκάρδιος· και χειρ με χείρα αν συνάπτηται,
δεν θέλει μένει ατιμώρητος. 6 Διά χάριτος και αληθείας
καθαρίζεται η ανομία· και διά του φόβου του Κυρίου
εκκλίνουσιν οι άνθρωποι από του κακού. 7 Όταν ο
Κύριος αρέσκηται εις τας οδούς του ανθρώπου, και
τους εχθρούς αυτού ειρηνεύει μετ' αυτού. 8 Καλήτερον
ολίγον μετά δικαιοσύνης, παρά εισοδήματα μεγάλα
μετά αδικίας. 9 Η καρδία του ανθρώπου βουλεύεται
την οδόν αυτού· αλλ' ο Κύριος διευθύνει τα βήματα
αυτού. 10 Χρησμός είναι εις τα χείλη του βασιλέως·
το στόμα αυτού δεν σφάλλει εν τη κρίσει. 11 Δικαία
στάθμη και πλάστιγξ είναι του Κυρίου· πάντα τα ζύγια
του σακκίου είναι έργου αυτού. 12 Βδέλυγμα είναι εις
τους βασιλείς να πράττωσιν ανομίαν· διότι ο θρόνος
στερεόνεται μετά της δικαιοσύνης. 13 Τα δίκαια χείλη
είναι ευπρόσδεκτα εις τους βασιλείς, και αγαπώσι τον
λαλούντα ορθά. 14 Θυμός βασιλέως είναι άγγελος
θανάτου· αλλ' ο σοφός άνθρωπος καταπραΰνει αυτόν.
15 Εις το φως του προσώπου του βασιλέως είναι ζωή· και
η εύνοια αυτού είναι ως νέφος οψίμου βροχής. 16 Πόσον
καλητέρα είναι η απόκτησις της σοφίας παρά το χρυσίον
και προκριτωτέρα η απόκτησις της συνέσεως παρά το
αργύριον 17 Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσιν
από του κακού· όστις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεί
την ψυχήν αυτού. 18 Η υπερηφανία προηγείται του
ολέθρου, και υψηλοφροσύνη του πνεύματος προηγείται
της πτώσεως. 19 Καλήτερον να ήναι τις ταπεινόφρων
μετά των ταπεινών, παρά να μοιράζη λάφυρα μετά των
υπερηφάνων. 20 Ο συνετός εις τα πράγματα θέλει ευρεί
καλόν· και ο ελπίζων επί τον Κύριον είναι μακάριος. 21
Ο σοφός την καρδίαν θέλει ονομάζεσθαι φρόνιμος· και η
γλυκύτης των χειλέων προσθέτει μάθησιν. 22 Η σύνεσις
είναι πηγή ζωής εις τον έχοντα αυτήν· η δε παιδεία των
αφρόνων μωρία. 23 Η καρδία του σοφού συνετίζει το

στόμα αυτού, και εις τα χείλη αυτού προσθέτει μάθησιν.
24 Κηρήθρα μέλιτος οι ευάρεστοι λόγοι· γλυκύτης εις
την ψυχήν και ίασις εις τα οστά. **25** Υπάρχει οδός ήτις
φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής
είναι οδοί θανάτου. **26** Ο εργαζόμενος εργάζεται δι'
εαυτόν· διότι το στόμα αυτού αναγκάζει αυτόν. **27** Ο
αχρείος άνθρωπος σκάπτει κακόν· και εις τα χείλη αυτού
είναι ως πυρ καίον. **28** Ο διεστραμμένος άνθρωπος
διασπείρει έριδας· και ο ψιθυριστής διαχωρίζει τους
στενωτέρους φίλους. **29** Ο βίαιος άνθρωπος αποπλανά
τον πλησίον αυτού και φέρει αυτόν εις οδόν ουχί
καλήν· **30** Κλείων τους οφθαλμούς αυτού μηχανάται
διεστραμμένα· δαγκάνων τα χείλη αυτού εκτελεί το
κακόν. **31** Η πολιά είναι στέφανος δόξης, ευρισκομένη
εν τη οδώ της δικαιοσύνης. **32** Καλήτερος ο μακρόθυμος
παρά τον δυνατόν· και ο εξουσιάζων το πνεύμα αυτού
παρά τον εκπορθούντα πόλιν. **33** Ο κλήρος ρίπτεται
εις την κάλπην· όλη όμως η κρίσις αυτού είναι παρά
Κυρίου.

17 Καλήτερον ξηρόν ψωμίον και ειρήνη μετ' αυτού,
παρά οίκον πλήρη θυμάτων μετά έριδος. **2** Ο
φρόνιμος υπηρέτης θέλει εξουσιάζει επί υιού αισχύνης
και θέλει συμμοιρασθή την κληρονομίαν μεταξύ
αδελφών. **3** Το χωνευτήριον δοκιμάζει τον άργυρον και
η κάμινος τον χρυσόν, ο δε Κύριος τας καρδίας. **4** Ο
κακοποιός υπακούει εις τα άνομα χείλη· ο ψεύστης δίδει
ακρόασιν εις την κακήν γλώσσαν. **5** Όστις περιγελά τον
πτωχόν, ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού· όστις χαίρει εις
συμφοράς, δεν θέλει μείνει ατιμώρητος. **6** Τέκνα τέκνων
είναι ο στέφανος των γερόντων· και η δόξα των τέκνων
οι πατέρες αυτών. **7** Χείλη υπεροχής δεν αρμόζουσιν
εις τον άφρονα· πολύ ολιγώτερον χείλη ψεύδους εις
τον άρχοντα. **8** Το δώρον είναι ως λίθος πολύτιμος
εις τους οφθαλμούς του δωροδοκουμένου· όπου τούτο
εμφανισθή, κατορθόνει. **9** Όστις κρύπτει παράβασιν,
ζητεί φιλίαν· αλλ' όστις επαναλέγει το πράγμα, χωρίζει
τους στενωτέρους φίλους. **10** Περισσότερον τύπτει
ο έλεγχος τον φρόνιμον, παρά εκατόν μαστιγώσεις
τον άφρονα. **11** Ο κακός ζητεί μόνον στάσεις· διά
τούτο άγγελος σκληρός θέλει πεμφθή κατ' αυτού. **12**
Ας απαντήση τον άνθρωπον άρκτος στερηθείσα των
τέκνων αυτής και ουχί άφρων εν τη μωρία αυτού. **13**
Όστις αποδίδει κακόν αντί καλού, κακόν δεν θέλει
αναχωρήσει από του οίκου αυτού. **14** Όστις αρχίζει
φιλονεικίαν, είναι ως ο εκφράττων ύδατα· όθεν παύσον
από της φιλονεικίας πριν εξαφθή. **15** Ο δικαιόνων
τον ασεβή και ο καταδικάζων τον δίκαιον, αμφότεροι
είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον. **16** Τι χρησιμεύουσι τα
χρήματα εις την χείρα του άφρονος, διά να αγοράση
σοφίαν, αφού δεν έχει γνώσιν; **17** Εν παντί καιρώ
αγαπά ο φίλος, και ο αδελφός γεννάται διά καιρόν
ανάγκης. **18** Άνθρωπος ενδεής φρενών δίδει χείρα και
εγγυάται διά τον φίλον αυτού. **19** Ο αγαπών έριδας
αγαπά αμαρτήματα· ο υπερυψόνων την πύλην αυτού
ζητεί όλεθρον. **20** Ο σκολιός την καρδίαν δεν ευρίσκει
καλόν· και ο διεστραμμένος την γλώσσαν αυτού πίπτει
εις συμφοράν. **21** Όστις γεννά άφρονα, γεννά αυτόν διά
λύπην αυτού· και ο πατήρ του ανοήτου δεν απολαμβάνει
χαράν. **22** Η ευφραινομένη καρδία δίδει ευεξίαν ως
ιατρικόν· το δε κατατεθλιμμένον πνεύμα ξηραίνει τα
οστά. **23** Ο ασεβής δέχεται δώρον από του κόλπου,
διά να διαστρέψη τας οδούς της κρίσεως. **24** Επί του
προσώπου του συνετού είναι σοφία· αλλ' οι οφθαλμοί
του άφρονος βλέπουσιν εις τα άκρα της γης. **25** Ο άφρων
υιός είναι βαρυθυμία εις τον πατέρα αυτού και πικρία
εις την γεννήσασαν αυτόν. **26** Δεν είναι ποτέ καλόν να
επιβάλληται ποινή εις τον δίκαιον, να επιβουλεύηταί τις
τους άρχοντας διά την ευθύτητα αυτών. **27** Ο κρατών
τους λόγους αυτού είναι γνωστικός· ο μακρόθυμος
άνθρωπος είναι φρόνιμος. **28** Και αυτός ο άφρων, όταν
σιωπά λογίζεται σοφός· και ο κλείων τα χείλη αυτού,
συνετός.

18 Ο ιδιογνώμων ζητεί κατά την επιθυμίαν αυτού
και εναντιόνεται εις παν ό, τι είναι ορθόν. **2** Ο
άφρων δεν ηδύνεται εις την σύνεσιν, αλλ' εις ό, τι
φαντάζεται η καρδία αυτού. **3** Όταν έρχηται ο ασεβής,
έρχεται και η καταφρόνησις· και μετά του ονείδους,
η ατιμία. **4** Οι λόγοι του στόματος του ανθρώπου
είναι ύδατα βαθέα· και η πηγή της σοφίας, χείμαρρος
αναπηδών. **5** Δεν είναι καλόν να προσωποληπτή τις
τον ασεβή, διά να ανατρέπη το δίκαιον εν τη κρίσει.
6 Τα χείλη του άφρονος εμβαίνουσιν εις έριδας, και
το στόμα αυτού προσκαλεί ραπίσματα. **7** Το στόμα
του άφρονος είναι ο αφανισμός αυτού, και τα χείλη
αυτού παγίς εις την ψυχήν αυτού. **8** Οι λόγοι του
ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως και καταβαίνουσιν έως
των ενδομύχων της κοιλίας. **9** Ο οκνηρός εις το έργον
αυτού είναι βεβαίως αδελφός του ασώτου. **10** Το όνομα
του Κυρίου είναι πύργος οχυρός· ο δίκαιος, καταφεύγων
εις αυτόν, είναι εν ασφαλεία. **11** Τα αγαθά του πλουσίου
είναι η οχυρά αυτού πόλις, και φαντάζεται αυτά ως
υψηλόν τείχος. **12** Προ του αφανισμού υψόνεται η
καρδία του ανθρώπου· και η ταπείνωσις προπορεύεται
της δόξης. **13** Το να αποκρίνηταί τις πριν ακούση, είναι
εις αυτόν αφροσύνη και όνειδος. **14** Το πνεύμα του
ανθρώπου θέλει υποστηρίζει την αδυναμίαν αυτού·
αλλά το κατατεθλιμμένον πνεύμα τις δύναται να
υποφέρη; **15** Η καρδία του φρονίμου αποκτά σύνεσιν·
και το ωτίον των σοφών ζητεί γνώσιν. **16** Το δώρον
του ανθρώπου ανοίγει τόπον εις αυτόν, και φέρει
αυτόν έμπροσθεν των μεγάλων. **17** Ο πρωτολογών
εν τη κρίσει αυτού φαίνεται δίκαιος· αλλ' ο αντίδικος
αυτού έρχεται και εξελέγχει αυτόν. **18** Ο κλήρος παύει
τας αντιλογίας και αποφασίζει μεταξύ των δυνατών.
19 Αδελφός δυσαρεστηθείς υποτάσσεται δυσκολώτερα
παρά οχυρά πόλις· αι δε διαφοραί αυτών είναι ως
μοχλοί φρουρίου. **20** Εκ των καρπών του στόματος
του ανθρώπου θέλει χορτασθή η κοιλία αυτού· από
του προϊόντος των χειλέων αυτού θέλει εμπλησθή. **21**
Θάνατος και ζωή είναι εις την χείρα της γλώσσης· και οι
αγαπώντες αυτήν θέλουσι φάγει τους καρπούς αυτής.
22 Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκεν αγαθόν και απήλαυσε
χάριν παρά Κυρίου. **23** Ο πένης λαλεί μετά ικεσιών·
αλλ' ο πλούσιος αποκρίνεται μετά σκληρότητος. **24** Ο
άνθρωπος ο έχων φίλους πρέπει να φέρηται φιλικώς·
και υπάρχει φίλος στενώτερος αδελφού.

19 Καλήτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη
ακεραιότητι αυτού, παρά τον πλούσιον τον
διεστραμμένον τα χείλη αυτού και όντα άφρονα. **2**
Ψυχή άνευ γνώσεως βεβαίως δεν είναι καλόν· και όστις
σπεύδει με τους πόδας, προσκόπτει. **3** Η αφροσύνη
του ανθρώπου διαστρέφει την οδόν αυτού· και η
καρδία αυτού αγανακτεί κατά του Κυρίου. **4** Ο πλούτος
προσθέτει φίλους πολλούς· ο δε πτωχός εγκαταλείπεται
υπό του φίλου αυτού. **5** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μείνει
ατιμώρητος· και ο λαλών ψεύδη δεν θέλει εκφύγει.
6 Πολλοί κολακεύουσι το πρόσωπον του άρχοντος·
και πας τις είναι φίλος του διδόντος ανθρώπου. **7**
Τον πτωχόν μισούσι πάντες οι αδελφοί αυτού· πόσω
μάλλον θέλουσιν αποφεύγει αυτόν οι φίλοι αυτού; αυτός
ακολουθεί φωνάζων· αλλ' εκείνοι δεν αποκρίνονται. **8**
Όστις αποκτά σοφίαν, αγαπά την ψυχήν αυτού· όστις
φυλάττει φρόνησιν, θέλει ευρεί καλόν. **9** Ο ψευδής
μάρτυς δεν θέλει μείνει ατιμώρητος· και ο λαλών
ψεύδη θέλει απολεσθή. **10** Η τρυφή δεν αρμόζει εις
άφρονα· πολύ ολιγώτερον εις δούλον, να εξουσιάζη επ'
αρχόντων. **11** Η φρόνησις του ανθρώπου συστέλλει τον
θυμόν αυτού· και είναι δόξα αυτού να παραβλέπη την
παράβασιν. **12** Η οργή του βασιλέως είναι ως βρυχηθμός
λέοντος· η δε εύνοια αυτού ως δρόσος επί τον χόρτον.
13 Ο άφρων υιός είναι όλεθρος εις τον πατέρα αυτού· και
αι έριδες της γυναικός είναι ακατάπαυστον στάξιμον. **14**
Οίκος και πλούτη κληρονομούνται εκ των πατέρων· αλλ'
η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται. **15** Η οκνηρία
ρίπτει εις βαθύν ύπνον· και η άεργος ψυχή θέλει πεινά.
16 Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού·
ο δε καταφρονών τας οδούς αυτού θέλει απολεσθή. **17** Ο
ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον· και θέλει γείνει
εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού. **18** Παίδευε τον υιόν
σου ενόσω είναι ελπίς· αλλά μη διεγείρης την ψυχήν
σου, ώστε να θανατώσης αυτόν. **19** Ο οργίλος θέλει
λάβει ποινήν· διότι και αν ελευθερώσης αυτόν, πάλιν
θέλεις κάμει το αυτό. **20** Άκουε συμβουλήν και δέχου
διδασκαλίαν διά να γείνης σοφός εις τα έσχατά σου. **21**
Είναι πολλοί λογισμοί εν τη καρδία του ανθρώπου· η
βουλή όμως του Κυρίου, εκείνη θέλει μένει. **22** Τιμή
του ανθρώπου είναι η αγαθότης αυτού· και καλήτερος
ο πτωχός παρά τον ψεύστην. **23** Ο φόβος του Κυρίου
φέρει ζωήν, και ο φοβούμενος αυτόν θέλει πλαγιάζει
κεχορτασμένος· κακόν δεν θέλει συναπαντήσει. **24** Ο
οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον,
και δεν θέλει ουδέ εις το στόμα αυτού να επιστρέψη
αυτήν. **25** Εάν μαστιγώσης τον χλευαστήν, ο απλούς
θέλει γείνει προσεκτικός· και εάν ελέγξης τον φρόνιμον,
θέλει εννοήσει γνώσιν. **26** Όστις ατιμάζει τον πατέρα
και απωθεί την μητέρα, είναι υιός προξενών αισχύνην
και όνειδος. **27** Παύσον, υιέ μου, να ακούης διδασκαλίαν
παρεκτρέπουσαν από των λόγων της γνώσεως. **28** Ο
ασεβής μάρτυς χλευάζει το δίκαιον· και το στόμα των
ασεβών καταπίνει ανομίαν. **29** Κρίσεις ετοιμάζονται
διά τους χλευαστάς, και ραβδισμοί διά την ράχιν των
αφρόνων.

20 Ο οίνος είναι χλευαστής, και τα σίκερα στασιαστικά·
και όστις δελεάζεται υπό τούτων, δεν είναι
φρόνιμος. **2** Απειλή βασιλέως είναι βρυχηθμός λέοντος·
όστις παροξύνει αυτόν, αμαρτάνει εις την ιδίαν αυτού
ζωήν. **3** Τιμή είναι εις τον άνθρωπον να παύη από
της έριδος· πας δε άφρων εμπλέκεται εις ταύτην. **4** Ο
οκνηρός δεν θέλει να αροτριά εξ αιτίας του χειμώνος·
διά τούτο θέλει ζητεί εν τω θέρει και δεν θέλει λαμβάνει.
5 Η βουλή εν τη καρδία του ανθρώπου είναι ως
ύδατα βαθέα· αλλ' ο συνετός άνθρωπος θέλει ανασύρει
αυτήν. **6** Πολλοί άνθρωποι κηρύττουσιν έκαστος την
καλοκαγαθίαν αυτού· αλλά τις θέλει εύρη άνθρωπον
πιστόν; **7** Ο δίκαιος περιπατεί εν τη ακεραιότητι αυτού·
και τα τέκνα αυτού είναι μακάρια μετ' αυτόν. **8**
Βασιλεύς, καθήμενος επί θρόνου κρίσεως, διασκεδάζει
παν κακόν διά των οφθαλμών αυτού. **9** Τις δύναται να
είπη, Εκαθάρισα την καρδίαν μου, είμαι καθαρός από
των αμαρτιών μου; **10** Ζύγια διάφορα, μέτρα διάφορα,
είναι αμφότερα βδέλυγμα εις τον Κύριον. **11** Γνωρίζεται
και αυτό το παιδίον εκ των πράξεων αυτού, αν τα
έργα αυτού είναι καθαρά, και αν ευθέα. **12** Το ωτίον
ακούει και ο οφθαλμός βλέπει· αλλ' ο Κύριος έκαμεν
αμφότερα. **13** Μη αγάπα τον ύπνον, διά να μη έλθης
εις πτωχείαν· άνοιξον τους οφθαλμούς σου και θέλεις
χορτασθή άρτου. **14** Κακόν, κακόν, λέγει ο αγοραστής·
αλλ' αφού αναχωρήση, τότε καυχάται. **15** Υπάρχει
χρυσίον και πλήθος μαργαριτών· τα χείλη όμως της
γνώσεως είναι το πολύτιμου κειμήλιον. **16** Λάβε το
ιμάτιον του εγγυωμένου διά ξένον· και λάβε ενέχυρον
απ' αυτού, εγγυωμένου περί ξένων πραγμάτων. **17** Ο
άρτος του ψεύδους είναι γλυκύς εις τον άνθρωπον· μετά
ταύτα όμως το στόμα αυτού θέλει γεμισθή χαλίκων.
18 Οι σκοποί στερεόνονται διά της συμβουλής· και
μετά καλήν σκέψιν κάμνε πόλεμον. **19** Ο σπερμολόγος
περιερχόμενος αποκαλύπτει τα μυστικά· διά τούτο μη
σμίγου μετά του πλατύνοντος τα χείλη αυτού. **20**
Ο λύχνος του κακολογούντος τον πατέρα αυτού ή
την μητέρα αυτού θέλει σβεσθή εν βαθεί σκότει. **21**
Κληρονομία αποκτηθείσα ταχέως την αρχήν, εις το
τέλος δεν ευλογείται. **22** Μη είπης, Θέλω ανταποδώσει
κακόν· ανάμενε τον Κύριον και θέλει σε σώσει. **23**
Ζύγια διάφορα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· και η
δολία πλάστιγξ δεν είναι καλόν. **24** Τα διαβήματα του
ανθρώπου διευθύνονται υπό του Κυρίου· πως λοιπόν ο
άνθρωπος ήθελε γνωρίσει την εαυτού οδόν; **25** Παγίς
είναι εις τον άνθρωπον, προπετώς να λαλή· περί ιερών
και μετά τας ευχάς να σκέπτηται. **26** Ο σοφός βασιλεύς
λικμίζει τους ασεβείς και στρέφει τον τροχόν επ' αυτούς.
27 Λύχνος του Κυρίου είναι το πνεύμα του ανθρώπου,
το οποίον διερευνά πάντα τα ενδόμυχα της καρδίας.
28 Έλεος και αλήθεια διαφυλάττουσι τον βασιλέα· και
ο θρόνος αυτού υποστηρίζεται υπό του ελέους. **29**
Καύχημα των νέων είναι η δύναμις αυτών· και δόξα
των γερόντων η πολιά. **30** Τα μελανίσματα των πληγών
λευκαίνουσι τον κακόν· και τα κτυπήματα τα ενδόμυχα
της καρδίας.

21 Η καρδία του βασιλέως είναι εν τη χειρί του
Κυρίου ως ρεύματα υδάτων· όπου θέλει στρέφει
αυτήν. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί
εις τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίζει τας

καρδίας. **3** Να κάμνη τις δικαιοσύνην και κρίσιν είναι
αρεστότερον εις τον Κύριον παρά θυσίαν. **4** Το επηρμένον
όμμα και η αλαζών καρδία, ο λύχνος των ασεβών,
είναι αμαρτία. **5** Οι λογισμοί του επιμελούς φέρουσι
βεβαίως εις αφθονίαν· παντός δε προπετούς βεβαίως εις
ένδειαν. **6** Το αποκτάν θησαυρούς διά ψευδούς γλώσσης
είναι ματαιότης άστατος των ζητούντων θάνατον. **7** Αι
αρπαγαί των ασεβών θέλουσιν εξολοθρεύσει αυτούς·
διότι αρνούνται να πράττωσι το δίκαιον. **8** Η οδός του
διεφθαρμένου ανθρώπου είναι σκολιά· του δε καθαρού
το έργον είναι ευθές. **9** Καλήτερον να κατοική τις εν
γωνία δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά γυναικός
φιλέριδος. **10** Η ψυχή του ασεβούς επιθυμεί κακόν· ο
πλησίον αυτού δεν ευρίσκει χάριν εις τους οφθαλμούς
αυτού. **11** Όταν ο χλευαστής τιμωρήται, ο απλούς
γίνεται σοφώτερος· και ο σοφός διδασκόμενος λαμβάνει
γνώσιν. **12** Ο δίκαιος συλλογίζεται την οικίαν του
ασεβούς, όταν οι ασεβείς κατακρημνίζωνται εις την
κακίαν αυτών. **13** Όστις εμφράττει τα ώτα αυτού εις
την κραυγήν του πτωχού, θέλει φωνάξει και αυτός και
δεν θέλει εισακουσθή. **14** Δώρον κρύφιον καταπραΰνει
θυμόν· και χάρισμα εις τον κόλπον βαλλόμενον, οργήν
ισχυράν. **15** Χαρά είναι εις τον δίκαιον να κάμνη κρίσιν·
όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. **16** Άνθρωπος
αποπλανώμενος από της οδού της συνέσεως θέλει
κατασκηνώσει εν τη συνάξει των τεθανατωμένων. **17** Ο
αγαπών ευθυμίαν θέλει κατασταθή πένης· ο αγαπών
οίνον και μύρα δεν θέλει πλουτήσει. **18** Ο ασεβής
θέλει είσθαι αντίλυτρον του δικαίου, και των ευθέων
ο παραβάτης. **19** Καλήτερον να κατοική τις εν γη
ερήμω παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους.
20 Θησαυρός πολύτιμος και μύρα ευρίσκονται εν τω
οίκω του σοφού· ο δε άφρων άνθρωπος καταδαπανά
αυτά. **21** Ο θηρεύων δικαιοσύνην και έλεος θέλει ευρεί
ζωήν, δικαιοσύνην και δόξαν. **22** Ο σοφός εκπορθεί την
πόλιν των δυνατών και καταβάλλει το οχύρωμα του
θάρρους αυτής. **23** Όστις φυλάττει το στόμα αυτού και
την γλώσσαν αυτού, φυλάττει την ψυχήν αυτού από
στενοχωριών. **24** Υπερήφανος και αλαζών χλευαστής
καλείται, όστις πράττει μετά θυμού αλαζονείας. **25** Αι
επιθυμίαι του οκνηρού θανατόνουσιν αυτόν· διότι αι
χείρες αυτού δεν θέλουσι να εργάζωνται· **26** επιθυμεί
όλην την ημέραν επιθυμίας· ο δε δίκαιος δίδει και δεν
φείδεται. **27** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα· πολλώ
μάλλον όταν προσφέρωσιν αυτήν μετά πονηρίας. **28** Ο
ψευδής μάρτυς θέλει απολεσθή· ο δε άνθρωπος όστις
υπακούει θέλει λαλεί πάντοτε. **29** Ο ασεβής άνθρωπος
σκληρύνει το πρόσωπον αυτού· αλλ' ο ευθύς κατευθύνει
τας οδούς αυτού. **30** Δεν είναι σοφία ούτε σύνεσις ούτε
βουλή εναντίον του Κυρίου. **31** Ο ίππος ετοιμάζεται
διά την ημέραν της μάχης· η σωτηρία όμως είναι παρά
Κυρίου.

22 Προτιμότερον όνομα καλόν παρά πλούτη μεγάλα,
χάρις αγαθή παρά αργύριον και χρυσίον. **2**
Πλούσιος και πτωχός συναπαντώνται· ο Κύριος είναι ο
Ποιητής αμφοτέρων τούτων. **3** Ο φρόνιμος προβλέπει
το κακόν και κρύπτεται· οι άφρονες όμως προχωρούσι
και τιμωρούνται. **4** Η αμοιβή της ταπεινώσεως και του
φόβου του Κυρίου είναι πλούτος και δόξα και ζωή.
5 Τρίβολοι και παγίδες είναι εν τη οδώ του σκολιού·
όστις φυλάττει την ψυχήν αυτού, θέλει είσθαι μακράν
απ' αυτών. **6** Δίδαξον το παιδίον εν αρχή της οδού
αυτού· και δεν θέλει απομακρυνθή απ' αυτής ουδέ
όταν γηράση. **7** Ο πλούσιος εξουσιάζει τους πτωχούς·
και ο δανειζόμενος είναι δούλος του δανείζοντος. **8**
Ο σπείρων ανομίαν θέλει θερίσει συμφοράς· και η
ράβδος της ύβρεως αυτού θέλει εκλείψει. **9** Ο έχων
όμμα αγαθόν θέλει ευλογηθή· διότι δίδει εκ του άρτου
αυτού εις τον πτωχόν. **10** Εκδίωξον τον χλευαστήν και
θέλει συνεξέλθει η φιλονεικία, και η έρις και η ύβρις
θέλουσι παύσει. **11** Όστις αγαπά την καθαρότητα της
καρδίας, διά την χάριν των χειλέων αυτού ο βασιλεύς
θέλει είσθαι φίλος αυτού. **12** Οι οφθαλμοί του Κυρίου
περιφρουρούσι την γνώσιν· ανατρέπει δε τας υποθέσεις
του παρανόμου. **13** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι έξω·
εν τω μέσω των πλατειών θέλω φονευθή. **14** Στόμα
γυναικός αλλοτρίας είναι λάκκος βαθύς· ο μισούμενος
υπό Κυρίου θέλει εμπέσει εις αυτόν. **15** Η ανοησία
είναι συνδεδεμένη μετά της καρδίας του παιδίου· η
ράβδος της παιδείας θέλει αποχωρίσει αυτήν απ' αυτού.
16 Όστις καταθλίβει τον πτωχόν διά να αυξήση τα
πλούτη αυτού, και όστις δίδει εις τον πλούσιον, θέλει
ελθεί βεβαίως εις ένδειαν. **17** Κλίνον το ωτίον σου και
άκουε τους λόγους των σοφών, και προσκόλλησον την
καρδίαν σου εις την γνώσιν μου· **18** διότι είναι τερπνοί,
εάν φυλάττη αυτούς εν τη καρδία σου· και θέλουσι
συναρμόζεσθαι ομού επί των χειλέων σου. **19** Διά να
ήναι το θάρρος σου επί τον Κύριον, εδίδαξα ταύτα εις σε
την ημέραν ταύτην, μάλιστα εις σε. **20** Δεν έγραψα εις
σε πολλάκις διά συμβουλών και γνώσεων, **21** διά να
σε κάμω να γνωρίσης την βεβαιότητα των λόγων της
αληθείας, ώστε να αποκρίνησαι λόγους αληθείας προς
τους εξαποστέλλοντάς σε; **22** Μη γυμνόνης τον πτωχόν,
διότι είναι πτωχός· μηδέ κατάθλιβε εις την πύλην
τον δυστυχούντα· **23** διότι ο Κύριος θέλει εκδικάσει
την δίκην αυτών· και θέλει γυμνώσει την ψυχήν των
γυμνωσάντων αυτούς. **24** Μη κάμνε φιλίαν μετά
ανθρώπου θυμώδους· και μετά ανθρώπου οργίλου μη
συμπεριπάτει· **25** μήποτε μάθης τας οδούς αυτού, και
λάβης παγίδα εις την ψυχήν σου. **26** Μη έσο εκ των
διδόντων χείρα, εκ των εγγυωμένων διά χρέη. **27**
Εάν δεν έχης πόθεν να πληρώσης, διά τι να πάρωσι
την κλίνην σου υποκάτωθέν σου; **28** Μη μετακίνει
όρια αρχαία, τα οποία έθεσαν οι πατέρες σου. **29** Είδες
άνθρωπον επιτήδειον εις τα έργα αυτού; αυτός θέλει
παρασταθή ενώπιον βασιλέων· δεν θέλει παρασταθή
ενώπιον ουτιδανών.

23 Όταν καθήσης να φάγης μετά άρχοντος, παρατήρει
επιμελώς τα παρατιθέμενα έμπροσθέν σου· **2** και
βάλε μάχαιραν εις τον λαιμόν σου, εάν ήσαι αδηφάγος· **3**
μη επιθύμει τα εδέσματα αυτού· διότι ταύτα είναι τροφή
δολιότητος. **4** Μη μερίμνα διά να γείνης πλούσιος· άπεχε
από της σοφίας σου. **5** Θέλεις επιστήσει τους οφθαλμούς
σου εις το μη υπάρχον; διότι ο πλούτος κατασκευάζει
βεβαίως εις εαυτόν πτέρυγας ως αετού και πετά προς
τον ουρανόν. **6** Μη τρώγε τον άρτον του φθονερού,

μηδέ επιθύμει τα εδέσματα αυτού· 7 διότι καθώς φρονεί
εν τη ψυχή αυτού, τοιούτος είναι· φάγε και πίε, λέγει
προς σέ· αλλ' η καρδία αυτού δεν είναι μετά σου. 8 Το
ψωμίον, το οποίον έφαγες, θέλεις εξεμέσει και θέλεις
χάσει τας γλυκείας συνομιλίας σου. 9 Μη λάλει εις
τα ώτα του άφρονος· διότι θέλει καταφρονήσει την
σοφίαν των λόγων σου. 10 Μη μετακίνει όρια αρχαία·
και μη εισέλθης εις τους αγρούς των ορφανών· 11 διότι
ο Λυτρωτής αυτών είναι ισχυρός· αυτός θέλει εκδικάσει
την δίκην αυτών εναντίον σου. 12 Προσκόλλησον την
καρδίαν σου εις την παιδείαν και τα ώτα σου εις τους
λόγους της γνώσεως. 13 Μη φείδου να παιδεύης το
παιδίον· διότι εάν κτυπήσης αυτό διά της ράβδου, δεν
θέλει αποθάνει· 14 συ κτυπών αυτό διά της ράβδου,
θέλεις ελευθερώσει την ψυχήν αυτού εκ του άδου.
(Sheol h7585) 15 Υιέ μου, εάν η καρδία σου γείνη σοφή,
θέλει ευφραίνεσθαι και η καρδία εμού· 16 και τα νεφρά
μου θέλουσιν αγάλλεσθαι, όταν τα χείλη σου λαλώσιν
ορθά. 17 Ας μη ζηλεύη η καρδία σου τους αμαρτωλούς·
αλλ' έσο εν τω φόβω του Κυρίου όλην την ημέραν· 18
διότι βεβαίως είναι αμοιβή, και η ελπίς σου δεν θέλει
εκκοπή. 19 Άκουε συ, υιέ μου, και γίνου σοφός, και
κατεύθυνε την καρδίαν σου εις την οδόν. 20 Μη έσο
μεταξύ οινοποτών, μεταξύ κρεοφάγων ασώτων· 21
διότι ο μέθυσος και ο άσωτος θέλουσι πτωχεύσει· και ο
υπνώδης θέλει ενδυθή ράκη. 22 Υπάκουε εις τον πατέρα
σου, όστις σε εγέννησε· και μη καταφρόνει την μητέρα
σου, όταν γηράση. 23 Αγόραζε την αλήθειαν και μη
πώλει· την σοφίαν και την παιδείαν και την σύνεσιν.
24 Ο πατήρ του δικαίου θέλει χαρή σφόδρα· και όστις
γεννά σοφόν υιόν, θέλει ευφραίνεσθαι εις αυτόν. 25
Ο πατήρ σου και η μήτηρ σου θέλουσιν ευφραίνεσθαι·
μάλιστα εκείνη, ήτις σε εγέννησε, θέλει χαίρει. 26 Υιέ
μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ, και ας προσέχωσιν
οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου· 27 διότι η πόρνη
είναι λάκκος βαθύς· και η αλλοτρία γυνή στενόν φρέαρ.
28 Αυτή προσέτι ενεδρεύει ως ληστής και πληθύνει
τους παραβάτας μεταξύ των ανθρώπων. 29 Εις τίνα
είναι ουαί; εις τίνα στεναγμοί; εις τίνα έριδες; εις τίνα
ματαιολογίαι; εις τίνα κτυπήματα άνευ αιτίας; εις τίνα
φλόγωσις οφθαλμών; 30 Εις τους εγχρονίζοντας εν
τω οίνω· εις εκείνους οίτινες διάγουσιν ανιχνεύοντες
οινοποσίας. 31 Μη θεώρει τον οίνον ότι κοκκινίζει, ότι
δίδει το χρώμα αυτού εις το ποτήριον, ότι καταβαίνει
ευαρέστως. 32 Εν τω τέλει αυτού δάκνει ως όφις και
κεντρόνει ως βασιλίσκος· 33 οι οφθαλμοί σου θέλουσι
κυττάξει αλλοτρίας γυναίκας, και η καρδία σου θέλει
λαλήσει αισχρά· 34 και θέλεις είσθαι ως κοιμώμενος
εν μέσω θαλάσσης, και ως κοιτώμενος επί κορυφής,
καταρτίου· 35 με έτυπτον, θέλεις ειπεί, και δεν επόνεσα·
με έδειραν, και δεν ησθάνθην· πότε θέλω εγερθή, διά να
υπάγω να ζητήσω αυτόν πάλιν;

24 Μη ζήλευε τους κακούς ανθρώπους, μηδέ επιθύμει
να ήσαι μετ' αυτών· 2 διότι η καρδία αυτών
μελετά καταδυνάστευσιν, και τα χείλη αυτών λαλούσι
κακουργίας. 3 Διά της σοφίας οικοδομείται οίκος και
διά της συνέσεως στερεόνεται. 4 Και διά της γνώσεως
τα ταμεία θέλουσι γεμισθή από παντός πολυτίμου και
ευφροσύνου πλούτου. 5 Ο σοφός άνθρωπος ισχύει, και
ο άνθρωπος ο φρόνιμος αυξάνει δύναμιν. 6 Διότι διά
σοφών βουλών θέλεις κάμει τον πόλεμόν σου· εκ του
πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. 7 Η
σοφία είναι παραπολύ υψηλή διά τον άφρονα· δεν θέλει
ανοίξει το στόμα αυτού εν τη πύλη. 8 Όστις μελετά να
πράξη κακόν, θέλει ονομασθή ανήρ κακεντρεχής. 9 Η
μελέτη της αφροσύνης είναι αμαρτία· και ο χλευαστής
βδέλυγμα εις τους ανθρώπους. 10 Εάν μικροψυχήσης
εν τη ημέρα της συμφοράς, μικρά είναι η δύναμίς σου.
11 Ελευθέρονε τους συρομένους εις θάνατον, και μη
αποσύρου από των όντων εις ακμήν σφαγής. 12 Εάν
είπης, Ιδού, ημείς δεν εξεύρομεν τούτο· δεν γνωρίζει ο
σταθμίζων τας καρδίας; και ο φυλάττων την ψυχήν
σου και αποδίδων εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, δεν
εξεύρει; 13 Υιέ μου, φάγε μέλι, διότι είναι καλόν· και
κηρήθραν, διότι είναι γλυκεία επί του ουρανίσκον σου·
14 Τοιαύτη θέλει είσθαι εις την ψυχήν σου η γνώσις της
σοφίας· όταν εύρης αυτήν, τότε θέλεις λάβει αμοιβήν,
και η ελπίς σου δεν θέλει εκκοπή. 15 Μη στήνε παγίδα,
ω άνομε, κατά της κατοικίας του δικαίου· μη ταράξης
τον τόπον της αναπαύσεως αυτού· 16 διότι ο δίκαιος
πίπτει επτάκις και σηκόνεται· αλλ' οι ασεβείς θέλουσι
πέσει εις όλεθρον. 17 Εις την πτώσιν του εχθρού σου μη
χαρής· και εις το ολίσθημα αυτού ας μη ευφραίνεται η
καρδία σου· 18 Μήποτε ο Κύριος ίδη και φανή τούτο
κακόν εις τους οφθαλμούς αυτού και μεταστρέψη τον
θυμόν αυτού απ' αυτού. 19 Μη αγανάκτει περί των
πονηρευομένων· μη ζήλευε τους ασεβείς· 20 διότι δεν
θέλει έχει τέλος αγαθόν ο κακός· ο λύχνος των ασεβών
θέλει σβεσθή. 21 Υιέ μου, φοβού τον Κύριον και τον
βασιλέα· και μη έχε συγκοινωνίαν μετά στασιαστών· 22
διότι η συμφορά αυτών θέλει επέλθει εξαίφνης· και τις
γνωρίζει αμφοτέρων τας τιμωρίας; 23 Ταύτα προσέτι
είναι διά τους σοφούς. Η προσωποληψία εν τη κρίσει
δεν είναι καλόν. 24 Τον λέγοντα προς τον ασεβή, Είσαι
δίκαιος, τούτον οι λαοί θέλουσι καταρασθή και τα έθνη
θέλουσι βδελύττεσθαι· 25 αλλ' εις τους ελέγχοντας
αυτόν θέλει είσθαι χάρις, και ευλογία αγαθών θέλει
ελθεί επ' αυτούς. 26 Όστις αποκρίνεται λόγους ορθούς,
είναι ως ο φιλών τα χείλη. 27 Διάτατε το έργον σου
έξω και προετοίμαζε αυτό εις σεαυτόν εν τω αγρώ· και
έπειτα οικοδόμησον τον οίκόν σου. 28 Μη ήσο μάρτυς
άδικος κατά του πλησίον σου, μηδέ απάτα διά των
χειλέων σου. 29 Μη είπης, Καθώς έκαμεν εις εμέ, ούτω
θέλω κάμει εις αυτόν· θέλω αποδώσει εις τον άνθρωπον
κατά το έργον αυτού. 30 Διέβαινον διά του αγρού του
οκνηρού και διά του αμπελώνος του ανθρώπου του
ενδεούς φρενών· 31 και ιδού, πανταχού είχον βλαστήσει
άκανθαι· κνίδαι είχον σκεπάσει το πρόσωπον αυτού,
και το λιθόφραγμα αυτού ήτο κατακεκρημνισμένον. 32
Τότε εγώ θεωρήσας εσυλλογίσθην εν τη καρδία μου·
είδον, και έλαβον διδασκαλίαν. 33 Ολίγος ύπνος, ολίγος
νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον ύπνον·
34 έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η
ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος.

25 Και αύται είναι παροιμίαι του Σολομώντος, τας
οποίας συνέλεξαν οι άνθρωποι του Εζεκίου,

βασιλέως του Ιούδα. **2** Δόξα του Θεού είναι να καλύπτη
το πράγμα· δόξα δε των βασιλέων να εξιχνιάζωσι το
πράγμα. **3** Ο ουρανός κατά το ύψος και η γη κατά το
βάθος και η καρδία των βασιλέων είναι ανεξερεύνητα.
4 Αφαίρεσον την σκωρίαν από του αργύρου, και σκεύος
θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόον· **5** αφαίρεσον τους
ασεβείς απ' έμπροσθεν του βασιλέως, και ο θρόνος
αυτού θέλει στερεωθή εν δικαιοσύνη. **6** Μη αλαζονεύου
έμπροσθεν του βασιλέως, και μη ίστασαι εν τω τόπω
των μεγάλων· **7** Διότι καλήτερον να σοι είπωσιν, Ανάβα
εδώ, παρά να καταβιβασθής επί παρουσία του άρχοντος,
τον οποίον είδον οι οφθαλμοί σου. **8** Μη εξέλθης εις
έριδα ταχέως· μήποτε εν τω τέλει απορήσης τι να κάμης,
όταν ο πλησίον σου σε καταισχύνη. **9** Εκδίκασον την
δίκην σου μετά του πλησίον σου· και μη ανακάλυπτε το
μυστικόν άλλου· **10** Μήποτε ο ακούων σε ονειδίση και
η καταισχύνη σου δεν εξαλειφθή. **11** Λόγος λαληθείς
πρεπόντως είναι μήλα χρυσά εις ποικίλματα αργυρά. **12**
Ως ενώτιον χρυσούν και στολίδιον καθαρού χρυσίου,
είναι ο σοφός ο ελέγχων ωτίον υπήκοον. **13** Ως το ψύχος
της χιόνος εν καιρώ του θερισμού, ούτως είναι ο πιστός
πρέσβυς εις τους αποστέλλοντας αυτόν· διότι αναπαύει
την ψυχήν των κυρίων αυτού. **14** Ο καυχώμενος εις
δώρον ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς
βροχής. **15** Δι' υπομονής πείθεται ο ηγεμών· και η
γλυκεία γλώσσα συντρίβει οστά. **16** Εύρηκας μέλι; φάγε
όσον σοι είναι αρκετόν, μήποτε υπερεμπλησθής απ'
αυτού και εξεμέσης αυτό. **17** Σπανίως βάλε τον πόδα
σου εις τον οίκον του πλησίον σου, μήποτε σε βαρυνθή
και σε μισήση. **18** Ο άνθρωπος, όστις μαρτυρεί κατά
του πλησίον αυτού μαρτυρίαν ψευδή, είναι ως ρόπαλον
και μάχαιρα και βέλος οξύ. **19** Πίστις προς άπιστον
εν ημέρα συμφοράς είναι ως οδόντιον σεσηπός και
πους εξηρθρωμένος. **20** Ως ο εκδυόμενος ιμάτιον εν
ημέρα ψύχους και το όξος επί νίτρον, ούτως είναι ο
ψάλλων άσματα εις λελυπημένην καρδίαν. **21** Εάν
πεινά ο εχθρός σου, δος εις αυτόν άρτον να φάγη·
και εάν διψά, πότισον αυτόν ύδωρ· **22** διότι θέλεις
σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού, και
ο Κύριος θέλει σε ανταμείψει. **23** Ο βορράς άνεμος
εκδιώκει την βροχήν· το δε ωργισμένον πρόσωπον την
υποψιθυρίζουσαν γλώσσαν. **24** Καλήτερον να κατοική
τις εν γωνία δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά
γυναικός φιλέριδος. **25** Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχήν
διψώσαν, ούτως είναι αγγελίαι αγαθαί από μακρυνής
γης. **26** Ο δίκαιος σφάλλων έμπροσθεν του ασεβούς
είναι ως πηγή θολερά και βρύσις διαφθαρείσα. **27** Καθώς
δεν είναι καλόν να τρώγη τις πολύ μέλι, ούτω δεν είναι
ένδοξον να ζητή την ιδίαν αυτού δόξαν. **28** Όστις δεν
κρατεί το πνεύμα αυτού, είναι ως πόλις κατηδαφισμένη
και ατείχιστος.

26 Καθώς η χιών εν τω θέρει και καθώς η βροχή εν
τω θερισμώ, ούτως εις τον άφρονα η τιμή δεν
αρμόζει. **2** Ως περιφέρεται το στρουθίον, ως περιπετά η
χελιδών, ούτως η άδικος κατάρα δεν θέλει επιφθάσει. **3**
Μάστιξ διά τον ίππον, κημός διά τον όνον, και ράβδος
διά την ράχιν των αφρόνων. **4** Μη αποκρίνου εις τον
άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη γείνης
και συ όμοιος αυτού. **5** Αποκρίνου εις τον άφρονα
κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη ήναι σοφός εις
τους οφθαλμούς αυτού. **6** Όστις αποστέλλει μήνυμα
διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού
και πίνει ζημίαν. **7** Ως τα σκέλη του χωλού κρέμονται
ανωφελή, ούτως είναι και παροιμία εν τω στόματι
των αφρόνων. **8** Ως ο δεσμεύων λίθον εις σφενδόνην,
ούτως είναι όστις δίδει τιμήν εις τον άφρονα. **9** Ως η
άκανθα ωθουμένη εις την χείρα του μεθύσου, ούτως
είναι η παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **10** Ο
δυνάστης μιαίνει τα πάντα και μισθόνει τους άφρονας,
μισθόνει και τους παραβάτας. **11** Ως ο κύων επιστρέφει
εις τον εμετόν αυτού, ούτως ο άφρων επαναλαμβάνει
την αφροσύνην αυτού. **12** Είδες άνθρωπον νομίζοντα
εαυτόν σοφόν; μάλλον ελπίς είναι εκ του άφρονος παρά
εξ αυτού. **13** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι εν τη οδώ,
λέων εν ταις πλατείαις. **14** Ως η θύρα περιστρέφεται
επί τας στρόφιγγας αυτής, ούτως ο οκνηρός επί την
κλίνην αυτού. **15** Ο οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού
εις το τρυβλίον και βαρύνεται να επιστρέψη αυτήν
εις το στόμα αυτού. **16** Ο οκνηρός νομίζει εαυτόν
σοφώτερον παρά επτά σοφούς γνωμοδότας. **17** Όστις
διαβαίνων ανακατόνεται εις έριδα μη ανήκουσαν εις
αυτόν, ομοιάζει τον πιάνοντα κύνα από των ωτίων. **18**
Ως ο μανιακός όστις ρίπτει φλόγας, βέλη και θάνατον, **19**
ούτως είναι ο άνθρωπος, όστις απατά τον πλησίον αυτού
και λέγει, δεν έκαμον εγώ παίζων; **20** Όπου δεν είναι
ξύλα, το πυρ σβύνεται· και όπου δεν είναι ψιθυριστής, η
έρις ησυχάζει. **21** Οι άνθρακες διά την ανθρακιάν και τα
ξύλα διά το πυρ, και ο φίλερις άνθρωπος διά να εξάπτη
έριδας. **22** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως,
και καταβαίνουσιν εις τα ενδόμυχα της κοιλίας. **23** Τα
ένθερμα χείλη μετά πονηράς καρδίας είναι ως σκωρία
αργύρου επικεχρισμένη επί πήλινον αγγείον. **24** Όστις
μισεί, υποκρίνεται με τα χείλη αυτού, και μηχανεύεται
δόλον εν τη καρδία αυτού. **25** Όταν ομιλή χαριέντως,
μη πίστευε αυτόν· διότι έχει επτά βδελύγματα εν τη
καρδία αυτού. **26** Όστις σκεπάζει το μίσος διά δόλου, η
πονηρία αυτού θέλει φανερωθή εν μέσω της συνάξεως.
27 Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και ο
λίθος θέλει επιστρέψει επί τον κυλίοντα αυτόν. **28** Η
ψευδής γλώσσα μισεί τους υπ' αυτής καταθλιβομένους·
και το απατηλόν στόμα εργάζεται καταστροφήν.

27 Μη καυχάσαι εις την αύριον ημέραν· διότι δεν
εξεύρεις τι θέλει γεννήσει η ημέρα. **2** Ας σε επαινή
άλλος και μη το στόμα σου· ξένος, και μη τα χείλη σου.
3 Βαρύς είναι ο λίθος και δυσβάστακτος η άμμος· αλλ' η
οργή του άφρονος είναι βαρυτέρα των δύο. **4** Ο θυμός
είναι σκληρός και η οργή οξεία· αλλά τις δύναται να
σταθή έμπροσθεν της ζηλοτυπίας; **5** Ο φανερός έλεγχος
είναι καλήτερος παρά κρυπτομένη αγάπη· **6** πληγαί
φίλου είναι πισταί· φιλήματα δε εχθρών πολυάριθμα. **7**
Κεχορτασμένη ψυχή αποστρέφεται την κηρήθραν· εις δε
την πεινασμένην ψυχήν παν πικρόν φαίνεται γλυκύ.
8 Ως το πτηνόν το αποπλανώμενόν από της φωλεάς
αυτού, ούτως είναι ο άνθρωπος ο αποπλανώμενος
από του τόπου αυτού. **9** Τα μύρα και τα θυμιάματα
ευφραίνουσι την καρδίαν, και η γλυκύτης του φίλου

διά της εγκαρδίου συμβουλής. **10** Τον φίλον σου και
τον φίλον του πατρός σου μη εγκαταλίπης· εις δε τον
οίκον του αδελφού σου μη εισέλθης εν τη ημέρα της
συμφοράς σου· διότι καλήτερον είναι γείτων πλησίον
παρά αδελφός μακράν. **11** Υιέ μου, γίνου σοφός και
εύφραινε την καρδίαν μου, διά να έχω τι να αποκρίνωμαι
προς τον ονειδίζοντά με. **12** Ο φρόνιμος προβλέπει
το κακόν και κρύπτεται· οι άφρονες εξακολουθούσι
και τιμωρούνται. **13** Λάβε το ιμάτιον του εγγυωμένου
διά ξένον και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου
περί ξένων πραγμάτων. **14** Ο εγειρόμενος το πρωΐ και
ευλογών μετά μεγάλης φωνής τον πλησίον αυτού θέλει
λογισθή ως καταρώμενος αυτόν. **15** Ακατάπαυστον
στάξιμον εν ημέρα βροχερά, και φίλερις γυνή είναι
όμοια· **16** ο κρύπτων αυτήν κρύπτει τον άνεμον· και το
μύρον εν τη δεξιά αυτού κρυπτόμενον φωνάζει. **17** Ο
σίδηρος ακονίζει τον σίδηρον· και ο άνθρωπος ακονίζει
το πρόσωπον του φίλου αυτού. **18** Ο φυλάττων την
συκήν θέλει φάγει τον καρπόν αυτής· και ο φυλάττων
τον κύριον αυτού θέλει τιμηθή. **19** Καθώς εις το ύδωρ
ανταποκρίνεται πρόσωπον εις πρόσωπον, ούτω καρδία
ανθρώπου εις άνθρωπον. **20** Ο άδης και η απώλεια
δεν χορταίνουσι· και οι οφθαλμοί του ανθρώπου δεν
χορταίνουσιν. **(Sheol h7585)** **21** Ο άργυρος δοκιμάζεται
διά του χωνευτηρίου και ο χρυσός διά της καμίνου· ο δε
άνθρωπος διά του στόματος των εγκωμιαζόντων αυτόν.
22 Και αν κοπανίσης διά κοπάνου τον άφρονα εν ιγδίω
μεταξύ σίτου κοπανιζομένου, η αφροσύνη αυτού δεν
θέλει χωρισθή απ' αυτού. **23** Πρόσεχε να γνωρίζης την
κατάστασιν των ποιμνίων σου, και επιμελού καλώς τας
αγέλας σου· **24** Διότι ο πλούτος δεν μένει διαπαντός·
ουδέ το διάδημα από γενεάς εις γενεάν. **25** Ο χόρτος
βλαστάνει και η χλόη αναφαίνεται, και τα χόρτα των
ορέων συνάγονται. **26** Τα αρνία είναι διά τα ενδύματά
σου, και οι τράγοι διά την πληρωμήν του αγρού. **27**
Και θέλεις έχει άφθονον γάλα αιγών διά την τροφήν
σου, διά την τροφήν του οίκου σου και την ζωήν των
θεραπαινών σου.

28 Οι ασεβείς φεύγουσιν ουδενός διώκοντος· οι
δε δίκαιοι έχουσι θάρρος ως λέων. **2** Διά τα
αμαρτήματα του τόπου πολλοί είναι οι άρχοντες
αυτού· δι' ανθρώπου όμως συνετού και νοήμονος το
πολίτευμα αυτού θέλει διαρκεί. **3** Πτωχός άνθρωπος και
δυναστεύων πτωχούς είναι ως βροχή κατακλύζουσα,
ήτις δεν δίδει άρτον. **4** Όσοι εγκαταλείπουσι τον
νόμον, εγκωμιάζουσι τους ασεβείς· αλλ' οι φυλάττοντες
τον νόμον αντιμάχονται εις αυτούς. **5** Οι κακοί
άνθρωποι δεν θέλουσι νοήσει κρίσιν· αλλ' οι ζητούντες
τον Κύριον θέλουσι νοήσει τα πάντα. **6** Καλήτερος
ο πτωχός ο περιπατών εν τη ακεραιότητι αυτού,
παρά τον διεστραμμένον τας οδούς αυτού, και αν
ήναι πλούσιος. **7** Ο φυλάττων τον νόμον είναι υιός
συνετός· ο δε φίλος των ασώτων καταισχύνει τον
πατέρα αυτού. **8** Ο αυξάνων την περιουσίαν αυτού διά
τόκου και πλεονεξίας συνάγει αυτήν διά τον ελεούντα
τους πτωχούς. **9** Του εκκλίνοντος το ωτίον αυτού
από του να ακούη τον νόμον, και αυτή η προσευχή
αυτού θέλει είσθαι βδέλυγμα. **10** Ο αποπλανών τους
ευθείς εις οδόν κακήν αυτός θέλει πέσει εις τον ίδιον
αυτού λάκκον· αλλ' οι άμεμπτοι θέλουσι κληρονομήσει
αγαθά. **11** Ο πλούσιος άνθρωπος νομίζει εαυτόν σοφόν·
αλλ' ο συνετός πτωχός εξελέγχει αυτόν. **12** Όταν οι
δίκαιοι θριαμβεύωσι, μεγάλη είναι η δόξα· αλλ' όταν
οι ασεβείς υψόνωνται, οι άνθρωποι κρύπτονται. **13** Ο
κρύπτων τας αμαρτίας αυτού δεν θέλει ευοδωθή· ο δε
εξομολογούμενος και παραιτών αυτάς θέλει ελεηθή. **14**
Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος πάντοτε· όστις
όμως σκληρύνει την καρδίαν αυτού, θέλει πέσει εις
συμφοράν. **15** Λέων βρυχώμενος και άρκτος πεινώσα
είναι διοικητής ασεβής επί λαόν πενιχρόν. **16** Ο ηγεμών
ο στερούμενος συνέσεως πληθύνει τας καταδυναστείας·
ο δε μισών την αρπαγήν θέλει μακρύνει τας ημέρας
αυτού. **17** Ο άνθρωπος ο ένοχος αίματος ανθρώπου
θέλει σπεύσει εις τον λάκκον· ουδείς θέλει κρατήσει
αυτόν. **18** Ο περιπατών εν ακεραιότητι θέλει σωθή· ο δε
διεστραμμένος εν ταις οδοίς αυτού θέλει πέσει διά μιας.
19 Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή άρτον·
ο δε ακολουθών τους ματαιόφρονας θέλει εμπλησθή
πτωχείας. **20** Ο πιστός άνθρωπος θέλει έχει πολλήν
ευλογίαν· αλλ' όστις σπεύδει να πλουτήση, δεν θέλει
μείνει ατιμώρητος. **21** Να ήναι τις προσωπολήπτης,
δεν είναι καλόν· διότι ο τοιούτος άνθρωπος δι' εν
κομμάτιον άρτου θέλει ανομήσει. **22** Ο έχων πονηρόν
οφθαλμόν σπεύδει να πλουτήση, και δεν καταλαμβάνει
ότι η ένδεια θέλει ελθεί επ' αυτόν. **23** Ο ελέγχων
άνθρωπον ύστερον θέλει ευρεί περισσοτέραν χάριν,
παρά τον κολακεύοντα διά της γλώσσης. **24** Ο κλέπτων
τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, και λέγων, Τούτο
δεν είναι αμαρτία, αυτός είναι σύντροφος του ληστού.
25 Ο αλαζών την καρδίαν διεγείρει έριδας· ο δε θαρρών
επί Κύριον θέλει παχυνθή. **26** Ο θαρρών επί την ιδίαν
αυτού καρδίαν είναι άφρων· αλλ' ο περιπατών εν σοφία,
ούτος θέλει σωθή. **27** Όστις δίδει εις τους πτωχούς, δεν
θέλει ελθεί εις ένδειαν· αλλ' όστις αποστρέφει τους
οφθαλμούς αυτού, θέλει έχει πολλάς κατάρας. **28** Όταν
οι ασεβείς υψόνωνται, οι άνθρωποι κρύπτονται· αλλ' εν
τη απωλεία εκείνων οι δίκαιοι πληθύνονται.

29 Άνθρωπος όστις ελεγχόμενος σκληρύνει τον
τράχηλον, εξαίφνης θέλει αφανισθή και χωρίς
ιάσεως. **2** Όταν οι δίκαιοι μεγαλυνθώσιν, ο λαός
ευφραίνεται· αλλ' όταν ο ασεβής εξουσιάζη, στενάζει
ο λαός. **3** Όστις αγαπά την σοφίαν, ευφραίνει τον
πατέρα αυτού· αλλ' όστις συναναστρέφεται με πόρνας,
φθείρει την περιουσίαν αυτού. **4** Ο βασιλεύς διά της
δικαιοσύνης στερεόνει τον τόπον· αλλ' ο δωρολήπτης
καταστρέφει αυτόν. **5** Ο άνθρωπος όστις κολακεύει
τον πλησίον αυτού, εκτείνει δίκτυον έμπροσθεν των
βημάτων αυτού. **6** Ο κακός άνθρωπος παγιδεύεται εν τη
ανομία· αλλ' ο δίκαιος ψάλλει και ευφραίνεται. **7** Ο
δίκαιος λαμβάνει γνώσιν της κρίσεως των πενήτων·
ο ασεβής δεν νοεί γνώσιν. **8** Οι χλευασταί άνθρωποι
καταφλέγουσι την πόλιν· αλλ' οι σοφοί αποστρέφουσι
την οργήν. **9** Ο σοφός άνθρωπος, διαφερόμενος μετά
του άφρονος ανθρώπου, είτε οργίζεται, είτε γελά,
δεν ευρίσκει ανάπαυσιν. **10** Οι άνδρες των αιμάτων
μισούσι τον άμεμπτον· αλλ' οι ευθείς εκζητούσι την

ζωήν αυτού. 11 Ο άφρων εκθέτει όλην αυτού την
ψυχήν· ο δε σοφός αναχαιτίζει αυτήν εις τα οπίσω. 12
Εάν ο διοικητής προσέχη εις λόγους ψευδείς, πάντες
οι υπηρέται αυτού γίνονται ασεβείς. 13 Πένης και
δανειστής συναπαντώνται· ο Κύριος φωτίζει αμφοτέρων
τους οφθαλμούς. 14 Βασιλέως κρίνοντος τους πτωχούς
εν αληθεία, ο θρόνος αυτού θέλει στερεωθή διαπαντός.
15 Η ράβδος και ο έλεγχος δίδουσι σοφίαν· παιδίον δε
απολελυμένόν καταισχύνει την μητέρα αυτού. 16 Όταν
οι ασεβείς πληθύνωνται, η ανομία περισσεύει· αλλ' οι
δίκαιοι θέλουσιν ιδεί την πτώσιν αυτών. 17 Παίδευε
τον υιόν σου και θέλει φέρει ανάπαυσιν εις σέ· και
θέλει φέρει ηδονήν εις την ψυχήν σου. 18 Όπου δεν
υπάρχει όρασις, ο λαός διαφθείρεται· είναι δε μακάριος
ο φυλάττων τον νόμον. 19 Ο δούλος διά λόγων δεν
θέλει διορθωθή· επειδή καταλαμβάνει μεν, αλλά δεν
υπακούει. 20 Είδες άνθρωπον ταχύν εις τους λόγους
αυτού; περισσοτέρα ελπίς είναι εκ του άφρονος παρά
εξ αυτού. 21 Εάν τις ανατρέφη παιδιόθεν τον δούλον
αυτού τρυφηλώς, τέλος πάντων θέλει καταστεθή υιός.
22 Ο θυμώδης άνθρωπος εξάπτει έριδα, και ο οργίλος
άνθρωπος πληθύνει ανομίας. 23 Η υπερηφανία του
ανθρώπου θέλει ταπεινώσει αυτόν· ο δε ταπεινόφρων
απολαμβάνει τιμήν. 24 Ο συμμεριστής του κλέπτου
μισεί την εαυτού ψυχήν· ακούει τον όρκον και δεν
ομολογεί. 25 Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα·
ο δε πεποιθώς επί Κύριον θέλει είσθαι εν ασφαλεία.
26 Πολλοί ζητούσι το πρόσωπον του ηγεμόνος· αλλ' η
του ανθρώπου κρίσις είναι παρά Κυρίου. 27 Ο άδικος
άνθρωπος είναι βδέλυγμα εις τους δικαίους· και ο ευθύς
εις την οδόν αυτού, βδέλυγμα εις τους ασεβείς.

30 Οι λόγοι του Αγούρ, υιού του Ιακαί· τουτέστιν ο
χρησμός, τον οποίον ο άνθρωπος ελάλησε προς
τον Ιθιήλ, προς τον Ιθιήλ και τον Ούκαλ. 2 Βεβαίως εγώ
είμαι ο αφρονέστερος των ανθρώπων, και φρόνησις
ανθρώπου δεν υπάρχει εν εμοί· 3 και δεν έμαθον την
σοφίαν, ούτε εξεύρω την γνώσιν των αγίων. 4 Τις ανέβη
εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγε τον άνεμον εν
ταις χερσίν αυτού; τις εδέσμευσε τα ύδατα εν ιματίω; τις
εστερέωσε πάντα τα άκρα της γης; τι το όνομα αυτού;
και τι το όνομα του υιού αυτού, εάν εξεύρης; 5 Πας
λόγος Θεού είναι δεδοκιμασμένος· είναι ασπίς εις τους
πεποιθότας επ' αυτόν. 6 Μη προσθέσης εις τους λόγους
αυτού· μήποτε σε εξελέγξη, και ευρεθής ψεύστης. 7
Δύο ζητώ παρά σού· μη αρνηθής ταύτα εις εμέ πριν
αποθάνω. 8 Ματαιότητα και λόγον ψευδή απομάκρυνε
απ' εμού· πτωχείαν και πλούτον μη δώσης εις εμέ· τρέφε
με με αυτάρκη τροφήν. 9 Μήποτε χορταασθώ και σε
αρνηθώ και είπω, Τις είναι ο Κύριος; ή μήποτε ευρεθείς
πτωχός κλέψω και λάβω το όνομα του Θεού μου επί
ματαίω. 10 Μη καταλάλει υπηρέτην προς τον κύριον
αυτού· μήποτε σε καταρασθή και ευρεθής ένοχος. 11
Υπάρχει γενεά, ήτις καταράται τον πατέρα αυτής και δεν
ευλογεί την μητέρα αυτής· 12 Υπάρχει γενεά καθαρά εις
τους οφθαλμούς αυτής, αλλά δεν είναι πεπλυμένη από
της ακαθαρσίας αυτής. 13 Υπάρχει γενεά, της οποίας
πόσον υψηλοί είναι οι οφθαλμοί και τα βλέφαρα αυτής
επηρμένα. 14 Υπάρχει γενεά, της οποίας οι οδόντες
είναι ρομφαίαι και οι μυλόδοντες μάχαιραι, διά να
κατατρώγωσι τους πτωχούς της γης και τους ενδεείς εκ
μέσου των ανθρώπων. 15 Η βδέλλα έχει δύο θυγατέρας,
αίτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τα τρία ταύτα δεν
χορταίνουσι ποτέ, μάλιστα τέσσαρα δεν λέγουσι ποτέ,
Αρκεί. 16 Ο άδης, και η στείρα μήτρα· η γη, ήτις δεν
χορταίνει από ύδατος, και το πυρ, το οποίον δεν λέγει,
Αρκεί. (Sheol h7585) 17 Τον οφθαλμόν, όστις εμπαίζει
τον πατέρα αυτού και καταφρονεί να υπακούση εις
την μητέρα αυτού, οι κόρακες της φάραγγος θέλουσιν
εκβάλει και οι νεοσσοί των αετών θέλουσι φάγει. 18 Τα
τρία ταύτα είναι θαυμαστά εις εμέ, μάλιστα τέσσαρα δεν
εννοώ· 19 Τα ίχνη του αετού εις τον ουρανόν· τα ίχνη
του όφεως επί του βράχου· τα ίχνη του πλοίου εν μέσω
της θαλάσσης· και τα ίχνη του ανθρώπου εν τη νεότητι.
20 Τοιαύτη είναι η οδός της μοιχαλίδος γυναικός· τρώγει
και σπογγίζει το στόμα αυτής, και λέγει, Δεν έπραξα
ανομίαν. 21 Διά τρία η γη ταράττεται, μάλιστα διά
τέσσαρα, τα οποία δεν δύναται να υποφέρη· 22 Διά τον
δούλον, όταν βασιλεύση· και τον άφρονα, όταν χορτασθή
άρτον· 23 διά την μισητήν γυναίκα, όταν υπανδρευθή·
και την δούλην, όταν εκδιώξη την κυρίαν αυτής. 24 Τα
τέσσαρα ταύτα είναι ελάχιστα επί της γης, είναι όμως
σοφώτατα· 25 οι μύρμηκες, οίτινες είναι λαός αδύνατος
αλλ' εν τω θέρει ετοιμάζουσι την τροφήν αυτών· 26
οι χοιρογρύλλιοι, οίτινες είναι λαός ανίσχυρος αλλά
κάμνουσι τους οίκους αυτών επί βράχου· 27 αι ακρίδες,
αίτινες δεν έχουσι βασιλέα αλλ' εκβαίνουσι πάσαι ομού
κατά τάγματα· 28 ο ασκάλαβος, όστις βαστάζεται εν
ταις χερσίν αυτού, και διατρίβει εν τοις παλατίοις
των βασιλέων. 29 Τα τρία ταύτα βαδίζουσι καλώς,
μάλιστα τέσσαρα περιπατούσιν ευπρεπώς· 30 Ο λέων,
όστις είναι ο ισχυρότερος των ζώων, και δεν στρέφει
από προσώπου τινός· 31 Ο αλέκτωρ, ο τράγος έτι· και
ο βασιλεύς, περικεκυκλωμένος υπό του λαού αυτού.
32 Εάν έπραξας αφρόνως υψόνων σεαυτόν, και εάν
εβουλεύθης κακόν, βάλε χείρα επί στόματος. 33 Διότι
όστις κτυπά το γάλα, εκβάλλει βούτυρον· και όστις
εκθλίβει την ρίνα, εκβάλλει αίμα· και όστις ερεθίζει
οργήν, εξάγει μάχας.

31 Οι λόγοι του βασιλέως Λεμουήλ, ο χρησμός, τον
οποίον η μήτηρ αυτού εδίδαξεν αυτόν. 2 Τι, υιέ
μου; και τι, τέκνον της κοιλίας μου; και τι, υιέ των
ευχών μου; 3 Μη δώσης τας δυνάμεις σου εις τας
γυναίκας, μηδέ τας οδούς σου εις τας αφανιστρίας
των βασιλέων. 4 Δεν είναι των βασιλέων, Λεμουήλ,
δεν είναι των βασιλέων να πίνωσιν οίνον, ουδέ των
ηγεμόνων, σίκερα· 5 μήποτε πιόντες λησμονήσωσι τον
νόμον και διαστρέψωσι την κρίσιν τινός τεθλιμμένου.
6 Δίδετε σίκερα εις τους τεθλιμμένους, και οίνον εις
τους πεπικραμένους την ψυχήν· 7 διά να πίωσι και
να λησμονήσωσι την πτωχείαν αυτών και να μη
ενθυμώνται πλέον την δυστυχίαν αυτών. 8 Άνοιγε
το στόμα σου υπέρ του αφώνου, υπέρ της κρίσεως
πάντων των εγκαταλελειμμένων. 9 Άνοιγε το στόμα
σου, κρίνε δικαίως, και υπερασπίζου τον πτωχόν και
τον ενδεή. 10 Γυναίκα ενάρετον τις θέλει ευρεί; διότι η
τοιαύτη είναι πολύ τιμιωτέρα υπέρ τους μαργαρίτας. 11

Η καρδία του ανδρός αυτής θαρρεί επ' αυτήν, και δεν
θέλει στερείσθαι αφθονίας. **12** Θέλει φέρει εις αυτόν
καλόν και ουχί κακόν, πάσας τας ημέρας της ζωής
αυτής. **13** Ζητεί μαλλίον και λινάριον και εργάζεται
ευχαρίστως με τας χείρας αυτής. **14** Είναι ως τα πλοία
των εμπόρων· φέρει την τροφήν αυτής από μακρόθεν.
15 Και εγείρεται ενώ είναι έτι νυξ και δίδει τροφήν εις
τον οίκον αυτής, και έργα εις τας θεραπαίνας αυτής. **16**
Θεωρεί αγρόν και αγοράζει αυτόν· εκ του καρπού των
χειρών αυτής φυτεύει αμπελώνα. **17** Ζώνει την οσφύν
αυτής με δύναμιν, και ενισχύει τους βραχίονας αυτής.
18 Αισθάνεται ότι το εμπόριον αυτής είναι καλόν· ο
λύχνος αυτής δεν σβύνεται την νύκτα. **19** Βάλλει τας
χείρας αυτής εις το αδράκτιον και κρατεί εν τη χειρί
αυτής την ηλακάτην. **20** Ανοίγει την χείρα αυτής εις
τους πτωχούς και εκτείνει τας χείρας αυτής προς τους
ενδεείς. **21** Δεν φοβείται την χιόνα διά τον οίκον αυτής·
διότι πας ο οίκος αυτής είναι ενδεδυμένοι διπλά. **22**
Κάμνει εις εαυτήν σκεπάσματα· το ένδυμα αυτής είναι
βύσσος και πορφύρα. **23** Ο ανήρ αυτής γνωρίζεται εν
ταις πύλαις, όταν κάθηται μεταξύ των πρεσβυτέρων του
τόπου. **24** Κάμνει λεπτόν πανίον και πωλεί· και δίδει
ζώνας εις τους εμπόρους. **25** Ισχύν και ευπρέπειαν είναι
ενδεδυμένη· και ευφραίνεται διά τον μέλλοντα καιρόν.
26 Ανοίγει το στόμα αυτής εν σοφία· και επί της γλώσσης
αυτής είναι νόμος ευμενείας. **27** Επαγρυπνεί εις την
κυβέρνησιν του οίκου αυτής και άρτον οκνηρίας δεν
τρώγει. **28** Τα τέκνα αυτής σηκόνονται και μακαρίζουσιν
αυτήν· ο ανήρ αυτής, και επαινεί αυτήν· **29** Πολλαί
θυγατέρες εφέρθησαν αξίως, αλλά συ υπερέβης πάσας.
30 Ψευδής είναι η χάρις και μάταιον το κάλλος· η γυνή
η φοβουμένη τον Κύριον, αυτή θέλει επαινείσθαι. **31**
Δότε εις αυτήν εκ του καρπού των χειρών αυτής· και τα
έργα αυτής ας επαινώσιν αυτήν εν ταις πύλαις.

Ἐκκλησιαστής

1 Λόγοι του Εκκλησιαστού, υιού του Δαβίδ, βασιλέως
εν Ιερουσαλήμ. **2** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν
ο Εκκλησιαστής· ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα
ματαιότης. **3** Τις ωφέλεια εις τον άνθρωπον εκ παντός
του μόχθου αυτού, τον οποίον μοχθεί υπό τον ήλιον; **4**
Γενεά υπάγει, και γενεά έρχεται· η δε γη διαμένει εις
τον αιώνα. **5** Και ανατέλλει ο ήλιος, και δύει ο ήλιος·
και σπεύδει προς τον τόπον αυτού, όθεν ανέτειλεν. **6**
Υπάγει προς τον νότον ο άνεμος, και επιστρέφει προς
τον βορράν· ακαταπαύστως περιστρεφόμενος υπάγει,
και επανέρχεται επί τους κύκλους αυτού, ο άνεμος.
7 Πάντες οι ποταμοί υπάγουσιν εις την θάλασσαν,
και η θάλασσα ποτέ δεν γεμίζει· εις τον τόπον όθεν
ρέουσιν οι ποταμοί, εκεί πάλιν επιστρέφουσι, διά να
υπάγωσι. **8** Πάντα τα πράγματα είναι εν κόπω· δεν
δύναται άνθρωπος να εκφράση τούτο· ο οφθαλμός δεν
χορταίνει βλέπων, και το ωτίον δεν γεμίζει ακούον. **9**
ό, τι έγεινε, τούτο πάλιν θέλει γείνει· και ό, τι συνέβη,
τούτο πάλιν θέλει συμβή· και δεν είναι ουδέν νέον υπό
τον ήλιον. **10** Υπάρχει πράγμα, περί του οποίου δύναταί
τις να είπη, Ιδέ, τούτο είναι νέον; τούτο έγεινεν ήδη εις
τους αιώνας οίτινες υπήρξαν προ ημών. **11** Δεν είναι
μνήμη των προγεγονότων, ουδέ θέλει είσθαι μνήμη
των επιγενησομένων μετά ταύτα, εις τους μέλλοντας
να υπάρξωσιν έπειτα. **12** Εγώ ο Εκκλησιαστής εστάθην
βασιλεύς επί τον Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ· **13** και έδωκα
την καρδίαν μου εις το να εκζητήσω και να ερευνήσω
διά της σοφίας περί πάντων των γινομένων υπό τον
ουρανόν· τον οχληρόν τούτον περισπασμόν ο Θεός
έδωκεν εις τους υιούς των ανθρώπων, διά να μοχθώσιν
εν αυτώ. **14** Είδον πάντα τα έργα τα γινόμενα υπό
τον ήλιον, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις
πνεύματος. **15** Το στρεβλόν δεν δύναται να γείνη
ευθές, και αι ελλείψεις δεν δύνανται να αριθμηθώσιν.
16 Εγώ ελάλησα εν τη καρδία μου λέγων, Ιδού, εγώ
εμεγαλύνθην και ηυξήνθην εις σοφίαν υπέρ πάντας
τους υπάρξαντας προ εμού εν Ιερουσαλήμ, και η καρδία
μου απήλαυσε πολλήν σοφίαν και γνώσιν. **17** Και έδωκα
την καρδίαν μου εις το να γνωρίση σοφίαν και εις το να
γνωρίση ανοησίαν και αφροσύνην· πλην εγνώρισα ότι
και τούτο είναι θλίψις πνεύματος. **18** Διότι εν πολλή
σοφία είναι πολλή λύπη· και όστις προσθέτει γνώσιν,
προσθέτει πόνον.

2 Εγώ είπα εν τη καρδία μου, Ελθέ τώρα, να σε
δοκιμάσω δι' ευφροσύνης· και εντρύφα εις αγαθά·
και ιδού, και τούτο ματαιότης. **2** Είπα περί του γέλωτος,
Είναι μωρία· και περί της χαράς, Τι ωφελεί αύτη; **3**
Εσκέφθην εν τη καρδία μου να ευφραίνω την σάρκα
μου με οίνον, ενώ έτι η καρδία μου ησχολείτο εις την
σοφίαν· και να κρατήσω την μωρίαν, εωσού ίδω τι
είναι το αγαθόν εις τους υιούς των ανθρώπων, διά να
κάμνωσιν αυτό υπό τον ουρανόν πάσας τας ημέρας
της ζωής αυτών. **4** Έκαμον πράγματα μεγάλα εις
εμαυτόν· ωκοδόμησα εις εμαυτόν οικίας· εφύτευσα δι'
εμαυτόν αμπελώνας. **5** Έκαμον δι' εμαυτόν κήπους και
παραδείσους και εφύτευσα εν αυτοίς δένδρα παντός
καρπού. **6** Έκαμον δι' εμαυτόν δεξαμενάς υδάτων,
διά να ποτίζω εξ αυτών το άλσος το κατάφυτον εκ
δένδρων. **7** Απέκτησα δούλους και δούλας και είχον
δούλους οικογενείς· απέκτησα έτι αγέλας και ποίμνια
περισσότερα υπέρ πάντας τους υπάρξαντας προ εμού εν
Ιερουσαλήμ. **8** Συνήθροισα εις εμαυτόν και αργύριον
και χρυσίον και εκλεκτά κειμήλια βασιλέων και τόπων·
απέκτησα εις εμαυτόν άδοντας και αδούσας και τα
εντρυφήματα των υιών των ανθρώπων, παν είδος
παλλακίδων. **9** Και εμεγαλύνθην και ηυξήνθην υπέρ
πάντας τους υπάρξαντας προ εμού εν Ιερουσαλήμ· και η
σοφία μου έμενεν εν εμοί. **10** Και παν ό, τι εζήτησαν οι
οφθαλμοί μου, δεν ηρνήθην εις αυτούς· δεν εμπόδισα
την καρδίαν μου από πάσης ευφροσύνης, διότι η καρδία
μου ευφραίνετο εις πάντας τους μόχθους μου· και τούτο
ήτο η μερίς μου εκ παντός του μόχθου μου. **11** Και
παρετήρησα εγώ εν πάσι τοις έργοις μου τα οποία
έκαμον αι χείρές μου, και εν παντί τω μόχθω τον οποίον
εμόχθησα, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις
πνεύματος, και ουδέν όφελος υπό τον ήλιον. **12** Και
εστράφην εγώ διά να παρατηρήσω την σοφίαν και
την μωρίαν και την αφροσύνην· διότι τι θέλει κάμει
άνθρωπος ελθών μετά τον βασιλέα; ό,τι έκαμον ήδη. **13**
Και εγώ είδον ότι η σοφία υπερέχει της αφροσύνης,
καθώς το φως υπερέχει του σκότους. **14** Του σοφού
οι οφθαλμοί είναι εν τη κεφαλή αυτού, ο δε άφρων
περιπατεί εν τω σκότει· πλην εγώ εγνώρισα έτι ότι εν
συνάντημα θέλει συναντήσει εις πάντας τούτους. **15**
Διά τούτο είπα εγώ εν τη καρδία μου, Καθώς συμβαίνει
εις τον άφρονα, ούτω θέλει συμβή και εις εμέ· διά τι
λοιπόν εγώ να γείνω σοφώτερος; όθεν εσυμπέρανα
πάλιν εν τη καρδία μου, ότι και τούτο είναι ματαιότης.
16 Διότι δεν θέλει μένει διαπαντός η μνήμη του σοφού
ουδέ του άφρονος· επειδή εν ταις επερχομέναις ημέραις
τα πάντα θέλουσι πλέον λησμονηθή. Και πως θέλει
αποθάνει ο σοφός μετά του άφρονος; **17** Διά τούτο
εμίσησα την ζωήν, διότι μοχθηρά εφάνησαν εις εμέ
τα έργα τα γενόμενα υπό τον ήλιον· επειδή τα πάντα
ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **18** Εμίσησα έτι εγώ
πάντα τον μόχθον μου, τον οποίον είχον μοχθήσει υπό
τον ήλιον· διότι αφίνω αυτόν εις τον άνθρωπον όστις
θέλει σταθή μετ' εμέ. **19** Και τις οίδεν αν θέλη είσθαι
σοφός η άφρων; και όμως θέλει εξουσιάσει επί παντός
του μόχθου μου, τον οποίον εμόχθησα και εις τον
οποίον έδειξα την σοφίαν μου υπό τον ήλιον· ματαιότης
και τούτο. **20** Όθεν εγώ στραφείς απήλπισα την καρδίαν
μου περί παντός του μόχθου, τον οποίον εμόχθησα
υπό τον ήλιον. **21** Διότι είναι άνθρωπος, του οποίου ο
μόχθος εστάθη εν σοφία και γνώσει και εν ορθότητι·
και όμως αφίνει αυτόν εις άλλον διά μερίδα αυτού,
όστις δεν εκοπίασεν εις αυτόν· και τούτο ματαιότης και
κακόν μέγα. **22** Διότι τις ωφέλεια εις τον άνθρωπον
από παντός του μόχθου αυτού και από της θλίψεως
της καρδίας αυτού, εις τα οποία μοχθεί υπό τον ήλιον;
23 Επειδή πάσαι αι ημέραι αυτού είναι πόνος, και οι
μόχθοι αυτού λύπη· και την νύκτα έτι η καρδία αυτού
δεν κοιμάται· είναι και τούτο ματαιότης. **24** Δεν είναι
αγαθόν εις τον άνθρωπον να τρώγη και να πίνη και

να κάμνη την ψυχήν αυτού να απολαμβάνη καλόν εκ
του μόχθου αυτού; και τούτο είδον εγώ, ότι είναι από
της χειρός του Θεού. 25 Διότι τις θέλει φάγει και τις
θέλει εντρυφήσει υπέρ εμέ; 26 Επειδή ο Θεός εις τον
άνθρωπον τον αρεστόν ενώπιον αυτού δίδει σοφίαν
και γνώσιν και χαράν· εις δε τον αμαρτωλόν δίδει
περισπασμόν, εις το να προσθέτη και να επισωρεύη,
διά να δώση αυτά εις τον αρεστόν ενώπιον αυτού· και
τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

3 Χρόνος είναι εις πάντα, και καιρός παντί πράγματι
υπό τον ουρανόν. 2 Καιρός του γεννάσθαι και καιρός
του αποθνήσκειν· καιρός του φυτεύειν και καιρός του
εκριζόνειν το πεφυτευμένον· 3 καιρός του αποκτείνειν
και καιρός του ιατρεύειν· καιρός του καταστρέφειν
και καιρός του οικοδομείν· 4 καιρός του κλαίειν και
καιρός του γελάν· καιρός του πενθείν και καιρός του
χορεύειν· 5 καιρός του διασκορπίζειν λίθους και καιρός
του συνάγειν λίθους· καιρός του εναγκαλίζεσθαι και
καιρός του απομακρύνεσθαι από του εναγκαλισμού· 6
καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσαι· καιρός
του φυλάττειν και καιρός του ρίπτειν· 7 καιρός του
σχίζειν και καιρός του ράπτειν· καιρός του σιγάν και
καιρός του λαλείν· 8 καιρός του αγαπήσαι και καιρός
του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης. 9 Τις
ωφέλεια εις τον εργαζόμενον από όσα αυτός μοχθεί;
10 Είδον τον περισπασμόν, τον οποίον έδωκεν ο Θεός
εις τους υιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν
αυτώ. 11 Τα πάντα έκαμε καλά εν τω καιρώ εκάστου·
και τον κόσμον υπέβαλεν εις την διάνοιαν αυτών,
χωρίς ο άνθρωπος να δύναται να εξιχνιάση απ' αρχής
μέχρι τέλους το έργον, το οποίον ο Θεός έκαμεν. 12
Εγνώρισα ότι δεν είναι άλλο καλόν δι' αυτούς, ειμή
να ευφραίνηταί τις και να κάμνη καλόν εν τη ζωή
αυτού. 13 Και έτι το να τρώγη πας άνθρωπος και να
πίνη και να απολαμβάνη καλόν εκ παντός του μόχθου
αυτού, είναι χάρισμα Θεού. 14 Εγνώρισα ότι πάντα όσα
έκαμεν ο Θεός, τα αυτά θέλουσιν είσθαι διαπαντός·
δεν είναι δυνατόν να προσθέση τις εις αυτά ουδέ να
αφαιρέση απ' αυτών· και ο Θεός έκαμε τούτο διά να
φοβώνται ενώπιον αυτού. 15 ό, τι έγεινεν, ήδη είναι·
και ό, τι θέλει γείνει, ήδη έγεινε· και ο Θεός ανακαλεί
τα παρελθόντα. 16 Και είδον έτι υπό τον ήλιον τον
τόπον της κρίσεως, και εκεί είναι η ανομία· και τον
τόπον της δικαιοσύνης, και εκεί η ανομία. 17 Είπα εγώ
εν τη καρδία μου, Ο Θεός θέλει κρίνει τον δίκαιον και
τον ασεβή· διότι δι' έκαστον πράγμα και επί παντός
έργου είναι καιρός εκεί. 18 Είπα εγώ εν τη καρδία μου
περί της καταστάσεως των υιών των ανθρώπων, ότι
θέλει δοκιμάσει αυτούς ο Θεός, και θέλουσιν ιδεί ότι
αυτοί καθ' εαυτούς είναι κτήνη. 19 Διότι το συνάντημα
των υιών των ανθρώπων είναι και το συνάντημα του
κτήνους· και εν συνάντημα είναι εις αυτούς· καθώς
αποθνήσκει τούτο, ούτως αποθνήσκει και εκείνος· και
η αυτή πνοή είναι εις πάντας· και ο άνθρωπος δεν
υπερτερεί κατ' ουδέν το κτήνος· διότι τα πάντα είναι
ματαιότης. 20 Τα πάντα καταντώσιν εις τον αυτόν
τόπον· τα πάντα έγειναν εκ του χώματος και τα πάντα
επιστρέφουσιν εις το χώμα. 21 Τις γνωρίζει το πνεύμα
των υιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβαίνη εις τα άνω,
και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβαίνη κάτω
εις την γην; 22 Είδον λοιπόν ότι δεν είναι καλήτερον,
ειμή το να ευφραίνηται ο άνθρωπος εις τα έργα αυτού·
διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει
αυτόν διά να ίδη το γενησόμενον μετ' αυτόν;

4 Τότε εγώ εστράφην και είδον πάσας τας αδικίας
τας γινομένας υπό τον ήλιον· και ιδού, δάκρυα των
αδικουμένων, και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών·
η δε δύναμις ήτο εν τη χειρί των αδικούντων αυτούς·
και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών. 2 Όθεν εγώ
εμακάρισα τους τελευτήσαντας, τους ήδη αποθανόντας,
μάλλον παρά τους ζώντας, όσοι ζώσιν έτι. 3 Καλήτερος
δε αμφοτέρων είναι, όστις δεν υπήρξεν έτι, όστις
δεν είδε τα πονηρά έργα τα γινόμενα υπό τον ήλιον.
4 Προσέτι εγώ εθεώρησα πάντα μόχθον και πάσαν
επίτευξιν έργου, ότι διά τούτο ο άνθρωπος φθονείται
υπό του πλησίον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις
πνεύματος. 5 Ο άφρων περιπλέκει τας χείρας αυτού και
τρώγει την εαυτού σάρκα. 6 Καλήτερον μία δραξ πλήρης
αναπαύσεως παρά δύο πλήρεις μόχθου και θλίψεως
πνεύματος. 7 Πάλιν εστράφην εγώ και είδον ματαιότητα
υπό τον ήλιον· 8 υπάρχει τις και δεν έχει δεύτερον· ναι,
δεν έχει ούτε υιόν ούτε αδελφόν· και όμως δεν παύει
από παντός του μόχθου αυτού· μάλιστα ο οφθαλμός
αυτού δεν χορταίνει πλούτου· και δεν λέγει, διά τίνα
εγώ κοπιάζω και στερώ την ψυχήν μου από αγαθών;
και τούτο είναι ματαιότης και περισπασμός λυπηρός.
9 Καλήτεροι οι δύο υπέρ τον ένα· επειδή αυτοί έχουσι
καλήν αντιμισθίαν εν τω κόπω αυτών. 10 Διότι, εάν
πέσωσιν, ο εις θέλει σηκώσει τον σύντροφον αυτού·
αλλ' ουαί εις τον ένα, όστις πέση και δεν έχη δεύτερον
να σηκώση αυτόν. 11 Πάλιν, εάν δύο πλαγιάσωσιν ομού,
τότε θερμαίνονται· ο εις όμως πως θέλει θερμανθή; 12
Και εάν τις υπερισχύση κατά του ενός, οι δύο θέλουσιν
αντισταθή εις αυτόν· και το τριπλούν σχοινίον δεν
κόπτεται ταχέως. 13 Καλήτερον πτωχόν και σοφόν
παιδίον παρά βασιλεύς γέρων και άφρων, όστις δεν
είναι πλέον επιδεκτικός νουθεσίας· 14 διότι το μεν
εξέρχεται εκ του οίκου των δεσμίων διά να βασιλεύση·
ο δε και βασιλεύς γεννηθείς καθίσταται πένης. 15 Είδον
πάντας τους ζώντας τους περιπατούντας υπό τον ήλιον,
μετά του υιού, του δευτέρου, όστις θέλει σταθή αντ'
αυτού. 16 Δεν υπάρχει τέλος εις πάντα τον λαόν, εις
πάντας τους προϋπάρξαντας αυτών· αλλ' ουδέ οι μετά
ταύτα θέλουσιν ευφρανθή εις αυτόν· λοιπόν και τούτο
ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

5 Φύλαττε τον πόδα σου, όταν υπάγης εις τον οίκον
του Θεού· και προθυμού μάλλον να ακούης, παρά να
προσφέρης θυσίαν αφρόνων, οίτινες δεν αισθάνονται
ότι πράττουσι κακώς. 2 Μη σπεύδε διά του στόματός
σου, και η καρδία σου ας μη επιταχύνη να προφέρη
λόγον ενώπιον του Θεού· διότι ο Θεός είναι εν τω
ουρανώ, συ δε επί της γής· όθεν οι λόγοι σου ας ήναι
ολίγοι. 3 Επειδή το μεν όνειρον έρχεται εν τω πλήθει
των περισπασμών· η δε φωνή του άφρονος εν τω πλήθει
των λόγων. 4 Όταν ευχηθής ευχήν εις τον Θεόν, μη

βραδύνης να αποδώσης αυτήν· διότι δεν ευαρεστείται
εις τους άφρονας· απόδος ό, τι ηυχήθης. **5** Κάλλιον
να μη ευχηθής, παρά ευχηθείς να μη αποδώσης. **6** Μη
συγχωρήσης εις το στόμα σου να φέρη επί σε αμαρτίαν·
μηδέ είπης ενώπιον του αγγέλου, ότι ήτο εξ αγνοίας· διά
τι να οργισθή ο Θεός εις την φωνήν σου και να αφανίση
τα έργα των χειρών σου; **7** Διότι εν τω πλήθει των
ονείρων και εν τω πλήθει των λόγων είναι ματαιότητες·
συ δε φοβού τον Θεόν. **8** Εάν ίδης κατάθλιψιν πένητος
και παραβίασιν κρίσεως και δικαιοσύνης εν τη χώρα, μη
θαυμάσης διά τούτο· διότι ο επί τον υψηλόν υψηλότερος
επιτηρεί· και επί τούτους υψηλότεροι. **9** Η γη ωφελεί
υπέρ πάντα· και αυτός ο βασιλεύς υπό των αγρών
υπηρετείται. **10** Ο αγαπών το αργύριον δεν θέλει
χορτασθή αργυρίου· ουδέ εισοδημάτων ο αγαπών την
αφθονίαν· ματαιότης και τούτο. **11** Πληθυνομένων
των αγαθών πληθύνονται και οι τρώγοντες αυτά· και
τις η ωφέλεια εις τους κυρίους αυτών, ειμή το να
θεωρώσιν αυτά διά των οφθαλμών αυτών; **12** Ο ύπνος
του εργαζομένου είναι γλυκύς, είτε ολίγον φάγη, είτε
πολύ· ο δε του πλουσίου χορτασμός δεν αφίνει αυτόν να
κοιμάται. **13** Υπάρχει κακόν θλιβερόν, το οποίον είδον
υπό τον ήλιον· πλούτος φυλαττόμενος υπό του έχοντος
αυτόν προς βλάβην αυτού. **14** Και ο πλούτος εκείνος
χάνεται υπό συμφοράς κακής· αυτός δε γεννά υιόν και
δεν έχει ουδέν εν τη χειρί αυτού. **15** Καθώς εξήλθεν εκ
της κοιλίας της μητρός αυτού, γυμνός θέλει επιστρέψει,
υπάγων καθώς ήλθε· και δεν θέλει βαστάζει ουδέν εκ
του κόπου αυτού, διά να έχη εν τη χειρί αυτού. **16** Και
τούτο έτι κακόν θλιβερόν, καθώς ήλθεν, ούτω να υπάγη·
και τις ωφέλεια εις αυτόν ότι εκοπίασε διά τον άνεμον;
17 Θέλει προσέτι τρώγει κατά πάσας αυτού τας ημέρας
εν σκότει και εν πολλή λύπη και αρρωστία και βασάνω.
18 Ιδού, τι είδον εγώ αγαθόν· είναι καλόν να τρώγη τις
και να πίνη και να απολαμβάνη τα αγαθά όλου του
κόπου αυτού, τον οποίον κοπιάζει υπό τον ήλιον, κατά
τον αριθμόν των ημερών της ζωής αυτού, όσας έδωκεν
ο Θεός εις αυτόν· διότι τούτο είναι η μερίς αυτού. **19**
Και εις όντινα άνθρωπον ο Θεός δόσας πλούτη και
υπάρχοντα, έδωκεν εις αυτόν και εξουσίαν να τρώγη
απ' αυτών και να λαμβάνη το μερίδιον αυτού και να
ευφραίνεται εις τον κόπον αυτού, τούτο είναι δώρον
Θεού· **20** διότι δεν θέλει ενθυμείσθαι πολύ τας ημέρας
της ζωής αυτού· επειδή ο Θεός αποκρίνεται εις την
καρδίαν αυτού δι' ευφροσύνης.

6 Υπάρχει κακόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον, και
τούτο συχνόν μεταξύ των ανθρώπων· **2** Άνθρωπος,
εις τον οποίον ο Θεός έδωκε πλούτον και υπάρχοντα και
δόξαν, ώστε δεν στερείται η ψυχή αυτού από πάντων
όσα ήθελεν επιθυμήσει· πλην ο Θεός δεν έδωκεν εις
αυτόν εξουσίαν να τρώγη εξ αυτών, αλλά τρώγει αυτά
ξένος· και τούτο ματαιότης και είναι νόσος κακή. **3** Εάν
άνθρωπος γεννήση εκατόν τέκνα και ζήση πολλά έτη,
ώστε αι ημέραι των ετών αυτού να γείνωσι πολλαί,
και η ψυχή αυτού δεν χορταίνη αγαθού και δεν λάβη
και ταφήν, λέγω ότι το εξάμβλωμα είναι καλήτερον
παρ' αυτόν. **4** Διότι ήλθεν εν ματαιότητι και θέλει
υπάγει εν σκότει, και το όνομα αυτού θέλει σκεπασθή
υπό σκότους· **5** δεν είδεν, ουδέ εγνώρισε τον ήλιον,
έχει όμως περισσοτέραν ανάπαυσιν παρ' εκείνον, **6** και
δισχίλια έτη αν ζήση και καλόν δεν ίδη· δεν υπάγουσι
πάντες εις τον αυτόν τόπον; **7** Πας ο μόχθος του
ανθρώπου είναι διά το στόμα αυτού; και όμως η ψυχή
δεν χορταίνει. **8** Διότι κατά τι υπερβαίνει ο σοφός τον
άφρονα; κατά τι ο πτωχός, αν και εξεύρη να περιπατή
έμπροσθεν των ζώντων; **9** Κάλλιον είναι να βλέπη
τις διά των οφθαλμών, παρά να περιπλανάται με την
ψυχήν· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **10** ό,
τι έγεινεν, έλαβεν ήδη το όνομα αυτού, και εγνωρίσθη
ότι ούτος είναι άνθρωπος· και δεν δύναται να κριθή
μετά του ισχυροτέρου αυτού· **11** Επειδή είναι πολλά
πράγματα πληθύνοντα την ματαιότητα, τις ωφέλεια εις
τον άνθρωπον; **12** Διότι τις γνωρίζει τι είναι καλόν διά
τον άνθρωπον εν τη ζωή, κατά πάσας τας ημέρας της
ζωής της ματαιότητος αυτού, τας οποίας διέρχεται ως
σκιάν; διότι τις θέλει απαγγείλει προς τον άνθρωπον, τι
θέλει είσθαι μετ' αυτόν υπό τον ήλιον;

7 Κάλλιον όνομα καλόν παρά πολύτιμον μύρον· και η
ημέρα του θανάτου παρά την ημέραν της γεννήσεως.
2 Κάλλιον να υπάγη τις εις οίκον πένθους, παρά να
υπάγη εις οίκον συμποσίου· διότι τούτο είναι το τέλος
παντός ανθρώπου, και ο ζων θέλει βάλει αυτό εις την
καρδίαν αυτού. **3** Κάλλιον η λύπη παρά τον γέλωτα·
διότι εκ της σκυθρωπότητος του προσώπου η καρδία
γίνεται φαιδροτέρα. **4** Η καρδία των σοφών είναι εν
οίκω πένθους· αλλ' η καρδία των αφρόνων εν οίκω
ευφροσύνης. **5** Κάλλιον εις τον άνθρωπον να ακούη
επίπληξιν σοφού, παρά να ακούη άσμα αφρόνων· **6** διότι
καθώς είναι ο ήχος των ακανθών υποκάτω του λέβητος,
ούτως ο γέλως του άφρονος και τούτο ματαιότης. **7**
Βεβαίως η καταδυναστεία παραλογίζει τον σοφόν· και
το δώρον διαφθείρει την καρδίαν. **8** Κάλλιον το τέλος
του πράγματος παρά την αρχήν αυτού· καλήτερος ο
μακρόθυμος παρά τον υψηλόφρονα. **9** Μη σπεύδε εν τω
πνεύματί σου να θυμόνης· διότι ο θυμός αναπαύεται
εν τω κόλπω των αφρόνων. **10** Μη είπης, Τις η αιτία,
διά την οποίαν αι παρελθούσαι ημέραι ήσαν καλήτεραι
παρά ταύτας; διότι δεν ερωτάς φρονίμως περί τούτου.
11 Η σοφία είναι καλή ως η κληρονομία, και ωφέλιμος
εις τους βλέποντας τον ήλιον. **12** Διότι η σοφία είναι
σκέπη, ως είναι σκέπη το αργύριον· πλην η υπεροχή
της γνώσεως είναι, ότι η σοφία ζωοποιεί τους έχοντας
αυτήν. **13** Θεώρει το έργον του Θεού· διότι τις δύναται
να κάμη ευθές εκείνο, το οποίον αυτός έκαμε στρεβλόν;
14 Εν ημέρα ευτυχίας ευφραίνου, εν δε ημέρα δυστυχίας
σκέπτου· διότι ο Θεός έκαμε το εν αντίστιχον του άλλου,
διά να μη ευρίσκη ο άνθρωπος μηδέν οπίσω αυτού. **15**
Τα πάντα είδον εν ταις ημέραις της ματαιότητός μου·
υπάρχει δίκαιος, όστις αφανίζεται εν τη δικαιοσύνη
αυτού· και υπάρχει ασεβής, όστις μακροημερεύει εν τη
κακία αυτού. **16** Μη γίνου δίκαιος παραπολύ, και μη
φρόνει σεαυτόν υπέρμετρα σοφόν· διά τι να αφανισθής;
17 Μη γίνου κακός παραπολύ, και μη έσο άφρων· διά τι
να αποθάνης προ του καιρού σου; **18** Είναι καλόν να
κρατής τούτο, από δε εκείνου να μη αποσύρης την χείρα
σου· διότι ο φοβούμενος τον Θεόν θέλει εκφύγει πάντα

ταύτα. 19 Η σοφία ενδυναμόνει τον σοφόν περισσότερον
παρά δέκα εξουσιάζοντες, οίτινες είναι εν τη πόλει. 20
Διότι δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος επί της γης, όστις
να πράττη το καλόν και να μη αμαρτάνη. 21 Προσέτι, μη
δώσης την προσοχήν σου εις πάντας τους λόγους όσοι
λέγονται· μήποτε ακούσης τον δούλον σου καταρώμενόν
σε· 22 διότι πολλάκις και η καρδία σου γνωρίζει ότι
και συ παρομοίως κατηράσθης άλλους. 23 Πάντα ταύτα
εδοκίμασα διά της σοφίας· είπα, Θέλω γείνει σοφός·
αλλ' αύτη απεμακρύνθη απ' εμού. 24 ό, τι είναι πολύ
μακράν και εις άκρον βαρύ, τις δύναται να εύρη τούτο;
25 Εγώ περιήλθον εν τη καρδία μου διά να μάθω και
να ανιχνεύσω, και να εκζητήσω σοφίαν και τον λόγον
των πραγμάτων, και να γνωρίσω την ασέβειαν της
αφροσύνης και την ηλιθιότητα της ανοησίας. 26 Και
εύρον ότι πικροτέρα είναι παρά θάνατον η γυνή, της
οποίας η καρδία είναι παγίδες και δίκτυα και αι χείρες
αυτής δεσμά· ο αρεστός ενώπιον του Θεού θέλει εκφύγει
απ' αυτής· ο δε αμαρτωλός θέλει συλληφθή εν αυτή. 27
Ιδέ, τούτο εύρηκα, λέγει ο Εκκλησιαστής, εξετάζων εν
προς εν, διά να εύρω τον λόγον· 28 τον οποίον έτι η ψυχή
μου εκζητεί αλλά δεν ευρίσκω· άνδρα ένα μεταξύ χιλίων
εύρηκα· γυναίκα όμως μίαν μεταξύ πασών τούτων δεν
εύρηκα. 29 Ιδού, τούτο μόνον εύρηκα· ότι ο Θεός έκαμε
τον άνθρωπον ευθύν, αλλ' αυτοί επεζήτησαν λογισμούς
πολλούς.

8 Τις είναι ως ο σοφός; και τις γνωρίζει την λύσιν των
πραγμάτων; η σοφία του ανθρώπου φαιδρύνει το
πρόσωπον αυτού, και η σκληρότης του προσώπου αυτού
θέλει μεταβληθή. 2 Εγώ σε συμβουλεύω να φυλάττης
την προσταγήν του βασιλέως, και διά τον όρκον του
Θεού. 3 Μη σπεύδε να φύγης απ' έμπροσθεν αυτού·
μη εμμένης εις πράγμα κακόν· διότι παν ό, τι θελήση,
κάμνει. 4 Εν τω λόγω του βασιλέως είναι εξουσία· και
τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι κάμνεις; 5 Ο φυλάττων
την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν·
και η καρδία του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και τον
τρόπον. 6 Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος· όθεν
η αθλιότης του ανθρώπου είναι πολλή επ' αυτόν· 7
διότι δεν γνωρίζει τι θέλει συμβή· επειδή τις δύναται να
απαγγείλη προς αυτόν πως θέλει ακολουθήσει; 8 Δεν
υπάρχει άνθρωπος έχων εξουσίαν επί του πνεύματος,
ώστε να εμποδίζη το πνεύμα· ουδέ έχων εξουσίαν επί
της ημέρας του θανάτου· και εν τω πολέμω δεν είναι
αποφυγή· και η ασέβεια δεν θέλει ελευθερώσει τους
έχοντας αυτήν. 9 Πάντα ταύτα είδον, και προσήλωσα
τον νούν μου εις παν έργον, το οποίον γίνεται υπό
τον ήλιον· είναι καιρός καθ' ον ο άνθρωπος εξουσιάζει
άνθρωπον προς βλάβην αυτού. 10 Και ούτως είδον τους
ασεβείς ενταφιασθέντας, οίτινες ήλθον και απήλθον
από της γης της αγίας και ελησμονήθησαν εν τη πόλει,
όπου είχον πράξει ούτω· και τούτο ματαιότης. 11 Επειδή
η κατά του πονηρού έργου απόφασις δεν εκτελείται
ταχέως, διά τούτο η καρδία των υιών των ανθρώπων
είναι όλη έκδοτος εις το να πράττη το κακόν. 12
Αν και ο αμαρτωλός πράττη κακόν, εκατοντάκις και
μακροημερεύη, εγώ όμως γνωρίζω βεβαίως ότι θέλει
είσθαι καλόν εις τους φοβουμένους τον Θεόν, οίτινες
φοβούνται από προσώπου αυτού· 13 εις δε τον ασεβή
δεν θέλει είσθαι καλόν, και δεν θέλουσι μακρυνθή
αι ημέραι αυτού, αίτινες παρέρχονται ως σκιά· διότι
δεν φοβείται από προσώπου του Θεού. 14 Υπάρχει
ματαιότης, ήτις γίνεται επί της γής· ότι είναι, δίκαιοι
εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των ασεβών,
και είναι ασεβείς εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα
έργα των δικαίων· είπα ότι και τούτο ματαιότης. 15 Διά
τούτο εγώ επήνεσα την ευφροσύνην· διότι ο άνθρωπος
δεν έχει καλήτερόν υπό τον ήλιον, ειμή να τρώγη και
να πίνη και να ευφραίνηται· και τούτο θέλει μείνει
εις αυτόν από του κόπου αυτού εν ταις ημέραις της
ζωής αυτού, τας οποίας ο Θεός έδωκεν εις αυτόν υπό
τον ήλιον. 16 Αφού έδωκα την καρδίαν μου εις το να
γνωρίσω την σοφίαν και να ίδω τον περισπασμόν τον
γινόμενον επί της γης, διότι ούτε ημέραν ούτε νύκτα
δεν βλέπουσιν ύπνον εις τους οφθαλμούς αυτών· 17
τότε είδον παν το έργον του Θεού, ότι άνθρωπος δεν
δύναται να εύρη το έργον το οποίον έγεινεν υπό τον
ήλιον· επειδή όσον και αν κοπιάση ο άνθρωπος ζητών,
βεβαίως δεν θέλει ευρεί· έτι δε και ο σοφός εάν είπη να
γνωρίση αυτό, δεν θέλει δυνηθή να εύρη.

9 Διότι άπαν τούτο εσκέφθην εν τη καρδία μου, διά να
εξιχνιάσω άπαν τούτο, ότι οι δίκαιοι και οι σοφοί,
και τα έργα αυτών, είναι εν χειρί Θεού· δεν υπάρχει
άνθρωπος γνωρίζων, είτε αγάπη θέλει είσθαι είτε μίσος·
τα πάντα είναι έμπροσθεν αυτών. 2 Πάντα συμβαίνουσιν
επίσης εις πάντας· εν συνάντημα είναι εις τον δίκαιον
και εις τον ασεβή, εις τον αγαθόν και εις τον καθαρόν
και εις τον ακάθαρτον, και εις τον θυσιάζοντα και εις
τον μη θυσιάζοντα· ως ο αγαθός, ούτω και ο αμαρτωλός·
ο ομνύων ως ο φοβούμενος τον όρκον. 3 Τούτο είναι το
κακόν μεταξύ πάντων των γινομένων υπό τον ήλιον,
ότι εν συνάντημα είναι εις πάντας· και μάλιστα η καρδία
των υιών των ανθρώπων είναι πλήρης κακίας, και
αφροσύνη είναι εν τη καρδία αυτών ενόσω ζώσι, και
μετά ταύτα υπάγουσι προς τους νεκρούς. 4 Διότι εις τον
έχοντα κοινωνίαν μεταξύ πάντων των ζώντων είναι
ελπίς· επειδή κύων ζων είναι καλήτερος παρά λέοντα
νεκρόν. 5 Διότι οι ζώντες γνωρίζουσιν ότι θέλουσιν
αποθάνει· αλλ' οι νεκροί δεν γνωρίζουσιν ουδέν ουδέ
έχουσι πλέον απόλαυσιν· επειδή το μνημόσυνον αυτών
ελησμονήθη. 6 Έτι και η αγάπη αυτών και το μίσος
αυτών και ο φθόνος αυτών ήδη εχάθη· και δεν θέλουσιν
έχει πλέον εις τον αιώνα μερίδα εις πάντα όσα γίνονται
υπό τον ήλιον. 7 Ύπαγε, φάγε τον άρτον σου εν
ευφροσύνη και πίε τον οίνον σου εν ευθύμω καρδία·
διότι ήδη ο Θεός ευαρεστείται εις τα έργα σου. 8 Εν
παντί καιρώ ας ήναι λευκά τα ιμάτιά σου· και έλαιον ας
μη εκλείψη από της κεφαλής σου. 9 Χαίρου ζωήν μετά
της γυναικός, την οποίαν ηγάπησας, πάσας τας ημέρας
της ζωής της ματαιότητός σου, αίτινες σοι εδόθησαν υπό
τον ήλιον, πάσας τας ημέρας της ματαιότητός σου· διότι
τούτο είναι η μερίς σου εν τη ζωή και εν τω μόχθω σου,
τον οποίον μοχθείς υπό τον ήλιον. 10 Πάντα όσα εύρη η
χειρ σου να κάμη, κάμε κατά την δύναμίν σου· διότι δεν
είναι πράξις ούτε λογισμός ούτε γνώσις ούτε σοφία εν
τω άδη όπου υπάγεις. (Sheol h7585) 11 Επέστρεψα και

είδον υπό τον ήλιον, ότι ο δρόμος δεν είναι εις τους
ταχύποδας, ουδέ ο πόλεμος εις τους δυνατούς, αλλ'
ουδέ ο άρτος εις τους σοφούς, αλλ' ουδέ τα πλούτη
εις τους νοήμονας, αλλ' ουδέ η χάρις εις τους αξίους·
διότι καιρός και περίστασις συναντά εις πάντας αυτούς.
12 Διότι ουδέ ο άνθρωπος γνωρίζει τον καιρόν αυτού·
καθώς οι ιχθύες οίτινες πιάνονται εν κακώ δικτύω, και
καθώς τα πτηνά, τα οποία πιάνονται εν παγίδι, ούτω
παγιδεύονται οι υιοί των ανθρώπων εν καιρώ κακώ
όταν εξαίφνης επέλθη επ' αυτούς. **13** Και ταύτην την
σοφίαν είδον υπό τον ήλιον, και εφάνη εις εμέ μεγάλη·
14 Ήτο μικρά πόλις και άνδρες εν αυτή ολίγοι· και ήλθε
κατ' αυτής βασιλεύς μέγας και επολιόρκησεν αυτήν
και ωκοδόμησεν εναντίον αυτής προχώματα μεγάλα·
15 αλλ' ευρέθη εν αυτή άνθρωπος πτωχός και σοφός,
και αυτός διά της σοφίας αυτού ηλευθέρωσε την πόλιν·
πλην ουδείς ενεθυμήθη τον πτωχόν εκείνον άνθρωπον.
16 Τότε εγώ είπα, Η σοφία είναι καλητέρα παρά την
δύναμιν, αν και η σοφία του πτωχού καταφρονήται
και οι λόγοι αυτού δεν εισακούωνται. **17** Οι λόγοι των
σοφών εν ησυχία ακούονται μάλλον παρά την κραυγήν
του εξουσιάζοντος μετά αφρόνων. **18** Η σοφία είναι
καλητέρα παρά τα όπλα του πολέμου· εις δε αμαρτωλός
αφανίζει μεγάλα καλά.

10 Μυίαι αποθνήσκουσαι κάμνουσι το μύρον του
μυρεψού να βρωμά, να αναβράζη· και μικρά
αφροσύνη ατιμάζει τον εν υπολήψει επί σοφία και τιμή.
2 Η καρδία του σοφού είναι εν τη δεξιά αυτού· η δε
καρδία του άφρονος εν τη αριστερά αυτού. **3** Και έτι
όταν ο άφρων περιπατή εν τη οδώ, λείπει σύνεσις αυτού
και αναγγέλλει προς πάντας ότι είναι άφρων. **4** Εάν το
πνεύμα του ηγεμόνος εγερθή εναντίον σου, μη αφήσης
τον τόπον σου· διότι η γλυκύτης καταπαύει αμαρτίας
μεγάλας. **5** Είναι κακόν το οποίον είδον υπό τον ήλιον,
λάθος, λέγω, προερχόμενον από του εξουσιαστού· **6** ότι
ο άφρων βάλλεται εις μεγάλας αξίας, οι δε πλούσιοι
κάθηνται εν ταπεινώ τόπω. **7** Είδον δούλους εφ' ίππων
και άρχοντας περιπατούντας ως δούλους επί της γης.
8 Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και
όστις χαλά φραγμόν, όφις θέλει δαγκάσει αυτόν. **9** Ο
μετακινών λίθους θέλει βλαφθή υπ' αυτών· ο σχίζων
ξύλα θέλει κινδυνεύσει εν αυτοίς. **10** Εάν ο σίδηρος
αμβλυνθή και δεν ακονίση τις την κόψιν αυτού, πρέπει
να προσθέση δύναμιν· η σοφία δε είναι ωφέλιμος προς
διεύθυνσιν. **11** Εάν ο όφις δαγκάνη χωρίς συριγμού,
πλην και ο συκοφάντης καλήτερος δεν είναι. **12** Οι
λόγοι του στόματος του σοφού είναι χάρις· τα δε χείλη
του άφρονος θέλουσι καταπίει αυτόν. **13** Η αρχή των
λόγων του στόματος αυτού είναι αφροσύνη· και το
τέλος της ομιλίας αυτού κακή μωρία. **14** Ο άφρων
προσέτι πληθύνει λόγους, ενώ ο άνθρωπος δεν εξεύρει
τι μέλλει γενέσθαι· και τις δύναται να απαγγείλη προς
αυτόν τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν; **15** Ο μόχθος των
αφρόνων απαυδίζει αυτούς, επειδή δεν εξεύρουσι να
υπάγωσιν εις την πόλιν. **16** Ουαί εις σε, γη, της οποίας ο
βασιλεύς είναι νέος, και οι άρχοντές σου τρώγουσι το
πρωΐ· **17** Μακαρία συ, γη, της οποίας ο βασιλεύς είναι
υιός ευγενών, και οι άρχοντές σου τρώγουσιν εν καιρώ
προς ενίσχυσιν και ουχί προς μέθην· **18** Διά την πολλήν
οκνηρίαν πίπτει η στέγασις· και διά την αργίαν των
χειρών σταλάζει η οικία. **19** Δι' ευθυμίαν κάμνουσι
συμπόσια, και ο οίνος ευφραίνει τους ζώντας· το δε
αργύριον αποκρίνεται εις πάντα. **20** Μη καταρασθής τον
βασιλέα μηδέ εν τη διανοία σου· και μη καταρασθής τον
πλούσιον εν τω ταμείω του κοιτώνός σου· διότι πτηνόν
του ουρανού θέλει φέρει την φωνήν, και το έχον τας
πτέρυγας θέλει αναγγείλει το πράγμα.

11 Ρίψον τον άρτον σου επί πρόσωπον των υδάτων·
διότι εν ταις πολλαίς ημέραις θέλεις ευρεί αυτόν.
2 Δος μερίδιον εις επτά και έτι εις οκτώ· διότι δεν
εξεύρεις τι κακόν θέλει γείνει επί της γης. **3** Εάν τα
νέφη ήναι πλήρη, θέλουσι διαχύσει βροχήν επί την
γήν· και εάν δένδρον πέση προς τον νότον ή προς τον
βορράν, εν τω τόπω όπου πέση το δένδρον, εκεί θέλει
μείνει. **4** Όστις παρατηρεί τον άνεμον, δεν θέλει σπείρει·
και όστις θεωρεί τα νέφη, δεν θέλει θερίσει. **5** Καθώς
δεν γνωρίζεις τις η οδός του ανέμου ουδέ τίνι τρόπω
μορφόνονται τα οστά εν τη κοιλία της κυοφορούσης,
ούτω δεν γνωρίζεις τα έργα του Θεού, όστις κάμνει
τα πάντα. **6** Σπείρε τον σπόρον σου το πρωΐ, και την
εσπέραν ας μη ησυχάση η χειρ σου· διότι δεν εξεύρεις
τι θέλει ευδοκιμήσει, τούτο ή εκείνο, ή εάν και τα
δύο ήναι επίσης αγαθά. **7** Γλυκύ βέβαια είναι το φως,
και ευάρεστον εις τους οφθαλμούς να βλέπωσι τον
ήλιον· **8** αλλά και εάν ο άνθρωπος ζήση έτη πολλά και
ευφραίνηται εν πάσι τούτοις, ας ενθυμηθή όμως τας
ημέρας του σκότους, ότι θέλουσιν είσθαι πολλαί. Πάντα
τα συμβαίνοντα ματαιότης. **9** Ευφραίνου, νεανίσκε, εν
τη νεότητί σου· και η καρδία σου ας σε χαροποιή εν
ταις ημέραις της νεότητός σου· και περιπάτει κατά τας
επιθυμίας της καρδίας σου και κατά την όρασιν των
οφθαλμών σου· πλην έξευρε, ότι διά πάντα ταύτα ο Θεός
θέλει σε φέρει εις κρίσιν. **10** Και αφαίρεσον τον θυμόν
από της καρδίας σου, και απομάκρυνον την πονηρίαν
από της σαρκός σου· διότι η νεότης και η παιδική ηλικία
είναι ματαιότης.

12 Και ενθυμού τον Πλάστην σου εν ταις ημέραις
της νεότητός σου· πριν έλθωσιν αι κακαί ημέραι,
και φθάσωσι τα έτη εις τα οποία θέλεις ειπεί, Δεν έχω
ευχαρίστησιν εις αυτά· **2** πριν σκοτισθή ο ήλιος και το
φως και σελήνη και οι αστέρες, και επανέλθωσι τα νέφη
μετά την βροχήν· **3** ότε οι φύλακες της οικίας θέλουσι
τρέμει, και οι άνδρες οι ισχυροί θέλουσι κλονίζεσθαι,
και αι αλέθουσαι θέλουσι παύσει· διότι ωλιγοστεύθησαν,
και αι βλέπουσαι διά των θυρίδων θέλουσιν αμαυρωθή·
4 και αι θύραι θέλουσι κλεισθή εν τη οδώ, ότε θέλει
ασθενήσει η φωνή της αλεθούσης, και ο άνθρωπος
θέλει εξεγείρεσθαι εις την φωνήν του στρουθίου, και
πάσαι αι θυγατέρες του άσματος ατονίσωσιν· **5** ότε
θέλουσι φοβείσθαι το ύψος και θέλουσι τρέμει εν τη
οδώ· ότε η αμυγδαλέα θέλει ανθήσει και η ακρίς θέλει
προξενεί βάρος και η όρεξις θέλει εκλείψει· διότι ο
άνθρωπος υπάγει εις τον αιώνιον οίκον αυτού και
οι πενθούντες περικυκλούσι τας οδούς· **6** πριν λυθή
η αργυρά άλυσος και σπάση ο λύχνος ο χρυσούς ή

συντριφθή η υδρία εν τη πηγή ή χαλάση ο τροχός
εν τω φρέατι, **7** και επιστρέψη το χώμα εις την γην,
καθώς ήτο, και το πνεύμα επιστρέψη εις τον Θεόν,
όστις έδωκεν αυτό. **8** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν
ο Εκκλησιαστής· τα πάντα ματαιότης. **9** Και όσον
περισσότερον ο Εκκλησιαστής εστάθη σοφός, τόσον
περισσότερον εδίδαξε την γνώσιν εις τον λαόν· μάλιστα
επρόσεξε και ηρεύνησε και έβαλεν εις τάξιν πολλάς
παροιμίας. **10** Ο Εκκλησιαστής εζήτησε να εύρη λόγους
ευαρέστους· και το γεγραμμένον ήτο ευθύτης και λόγοι
αληθείας. **11** Οι λόγοι των σοφών είναι ως βούκεντρα
και ως καρφία εμπεπηγμένα υπό των διδασκάλων των
συναθροισάντων αυτούς· εδόθησαν δε παρά του αυτού
ποιμένος. **12** Περιπλέον δε τούτων, μάθε, υιέ μου, ότι το
να κάμνη τις πολλά βιβλία δεν έχει τέλος, και η πολλή
μελέτη είναι μόχθος εις την σάρκα. **13** Ας ακούσωμεν
το τέλος της όλης υποθέσεως· φοβού τον Θεόν και
φύλαττε τας εντολάς αυτού, επειδή τούτο είναι το παν
του ανθρώπου. **14** Διότι ο Θεός θέλει φέρει εις κρίσιν
παν έργον και παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν.

Ἆσμα Ἀσμάτων

1 Το Άσμα των Ασμάτων, το του Σολομώντος. **2** Ας με
φιλήση με τα φιλήματα του στόματος αυτού. Διότι η
αγάπη σου είναι καλητέρα παρά τον οίνον. **3** Διά την
ευωδίαν των καλών μύρων σου, το όνομά σου είναι
μύρον εκκεχυμένον· διά τούτο αι νεάνιδες σε αγαπώσιν.
4 Ελκυσόν με· θέλομεν δράμει κατόπιν σου· ο βασιλεύς
με εισήγαγεν εις τα ταμεία αυτού· θέλομεν αγάλλεσθαι
και ευφραίνεσθαι εις σε, θέλομεν ενθυμείσθαι την
αγάπην σου μάλλον παρά οίνον· οι έχοντες ευθύτητα σε
αγαπώσι. **5** Μέλαινα είμαι, πλην εύχαρις, θυγατέρες
της Ιερουσαλήμ· ως τα σκηνώματα του Κηδάρ, ως τα
παραπετάσματα του Σολομώντος. **6** Μη βλέπετε εις εμέ,
ότι είμαι μεμελανωμένη, επειδή ο ήλιος με έκαυσεν· οι
υιοί της μητρός μου ωργίσθησαν κατ' εμού· με έβαλον
φύλακα εις τους αμπελώνας· τον ίδιόν μου αμπελώνα
όμως δεν εφύλαξα. **7** Απάγγειλόν μοι, συ, τον οποίον
αγαπά η ψυχή μου, Που ποιμαίνεις, που αναπαύεις
το ποίμνιον την μεσημβρίαν· διά τι να γείνω ως
περικεκαλυμμένη μεταξύ των ποιμνίων των συντρόφων
σου; **8** Εάν δεν γνωρίζης τούτο αφ' εαυτής, ώραία
μεταξύ των γυναικών, έξελθε συ κατόπιν εις τα ίχνη
του ποιμνίου, και ποίμαινε τα ερίφιά σου πλησίον των
σκηνών των βοσκών. **9** Με τας ίππους των αμαξών του
Φαραώ σε εξωμοίωσα, ηγαπημένη μου. **10** Αι σιαγόνες
σου είναι ώραίαι με τας σειράς των μαργαριτών, και ο
τράχηλός σου με τα περιδέρραια. **11** Θέλομεν κάμει εις
σε αλύσεις χρυσάς με στίγματα αργυρίου. **12** Ενόσω ο
βασιλεύς κάθηται εις την τράπεζαν αυτού, ο νάρδος μου
διαχέει την οσμήν αυτού. **13** Δεμάτιον σμύρνης είναι
εις εμέ ο αγαπητός μου· θέλει διανυκτερεύει μεταξύ
των μαστών μου. **14** Ο αγαπητός μου είναι εις εμέ ως
βότρυς κύπρινος εις τους αμπελώνας του Εν-γαδδί.
15 Ιδού, είσαι ώραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ώραία·
οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστερών. **16** Ιδού, είσαι
ώραίος, αγαπητέ μου, ναι, εύχαρις· και η κλίνη ημών
είναι ευθαλής. **17** Αι δοκοί των οίκων ημών είναι
κέδροι, τα σανιδώματα ημών εκ κυπαρίσσου.

2 Εγώ είμαι το άνθος του Σαρών και το κρίνον των
κοιλάδων. **2** Καθώς το κρίνον μεταξύ των ακανθών,
ούτως είναι η αγαπητή μου μεταξύ των νεανίδων.
3 Καθώς η μηλέα μεταξύ των δένδρων του δάσους,
ούτως είναι ο αγαπητός μου μεταξύ των νεανίσκων·
επεθύμησα την σκιάν αυτού και εκάθησα υπ' αυτήν,
και ο καρπός αυτού ήτο γλυκύς εις τον ουρανίσκον
μου. **4** Με έφερεν εις τον οίκον του οίνου, και η
σημαία αυτού επ' εμέ η αγάπη. **5** Υποστηρίξατέ με
με γλυκίσματα δυναμωτικά, αναψύξατέ με με μήλα·
διότι είμαι τετρωμένη υπό αγάπης. **6** Η αριστερά αυτού
είναι υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού με
εναγκαλίζεται. **7** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ,
εις τας δορκάδας και εις τας ελάφους του αγρού, να
μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπην μου,
εωσού θελήση. **8** Φωνή του αγαπητού μου Ιδού, αυτός
έρχεται πηδών επί τα όρη, σκιρτών επί τους λόφους. **9**
Ο αγαπητός μου είναι όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον
ελάφου· ιδού, ίσταται όπισθεν του τοίχου ημών, κυττάζει
έξω διά των θυρίδων, προκύπτει διά των δικτυωτών.
10 Αποκρίνεται ο αγαπητός μου και λέγει προς εμέ,
Σηκώθητι, αγαπητή μου, ώραία μου, και ελθέ· **11** Διότι
ιδού, ο χειμών παρήλθεν, η βροχή διέβη, απήλθε· **12** τα
άνθη φαίνονται εν τη γή· ο καιρός του άσματος έφθασε,
και η φωνή της τρυγόνος ηκούσθη εν τη γη ημών· **13** η
συκή εξέφερε τους ολύνθους αυτής, και αι άμπελοι με
τα άνθη της σταφυλής διαδίδουσιν ευωδίαν· σηκώθητι,
αγαπητή μου, ώραία μου, και ελθέ· **14** Ω περιστερά
μου, ήτις είσαι εν ταις σχισμαίς του βράχου, εν τοις
αποκρύφοις των κρημνών, δείξόν μοι την όψιν σου,
κάμε με να ακούσω την φωνήν σου· διότι η φωνή σου
είναι γλυκεία και η όψις σου ώραία. **15** Πιάσατε εις ημάς
τας αλώπεκας, τας μικράς αλώπεκας, αίτινες αφανίζουσι
τας αμπέλους· διότι αι άμπελοι ημών ανθούσιν. **16** Ο
αγαπητός μου είναι εις εμέ και εγώ εις αυτόν· ποιμαίνει
μεταξύ των κρίνων. **17** Εωσού πνεύση η αύρα της
ημέρας και φύγωσιν αι σκιαί, επίστρεψον, αγαπητέ μου·
γίνου όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφου επί τα
όρη τα διεσχισμένα.

3 Την νύκτα επί της κλίνης μου εζήτησα εκείνον, τον
οποίον αγαπά η ψυχή μου· εζήτησα αυτόν και δεν
εύρηκα αυτόν. **2** Θέλω σηκωθή τώρα και περιέλθει
την πόλιν, εν ταις αγοραίς και εν ταις πλατείαις·
θέλω ζητήσει εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου·
εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν. **3** Με εύρηκαν
οι φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν. Μη είδετε
εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου; **4** Αφού ολίγον
επέρασα απ' αυτών, εύρηκα εκείνον, τον οποίον αγαπά
η ψυχή μου· επίασα αυτόν και δεν αφήκα αυτόν,
εωσού εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον της μητρός
μου, και εις τον κοιτώνα της συλλαβούσης με. **5** Σας
ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εις τας δορκάδας και
εις τας ελάφους του αγρού, να μη εξεγείρητε μηδέ
να εξυπνήσητε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **6**
Τις αύτη, η αναβαίνουσα από της ερήμου ως στύλοι
καπνού, τεθυμιαμένη με σμύρναν και λίβανον, με πάσαν
αρωματικήν σκόνην του μυρεψού; **7** Ιδού, η κλίνη του
Σολομώντος· εξήκοντα δυνατοί άνδρες είναι περί αυτήν,
εκ των δυνατών του Ισραήλ· **8** Πάντες ούτοι κρατούσι
ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· έκαστος έχει την
ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού διά νυκτερινούς
φόβους. **9** Ο βασιλεύς Σολομών έκαμεν εις εαυτόν
φορείον εκ ξύλων του Λιβάνου· **10** τους στύλους αυτού
έκαμεν εξ αργύρου, το ανακλιντήριον αυτού εκ χρυσού,
την στρωμνήν αυτού εκ πορφύρας· το μέσον αυτού
ήτο εγκεκοσμημένον ερασμίως υπό των θυγατέρων
της Ιερουσαλήμ. **11** Εξέλθετε και ιδέτε, θυγατέρες
Σιών, τον βασιλέα Σολομώντα εν τω διαδήματι, με το
οποίον έστειλεν αυτόν η μήτηρ αυτού εν τη ημέρα της
νυμφεύσεως αυτού και εν τη ημέρα της ευφροσύνης
της καρδίας αυτού.

4 Ιδού, είσαι ώραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ώραία·
οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστερών μεταξύ των
πλοκάμων σου· τα μαλλία σου είναι ως ποίμνιον αιγών,
καταβαινόντων από του όρους Γαλαάδ. **2** Οι οδόντες

σου είναι ως ποίμνιον προβάτων κεκουρευμένων,
αναβαινόντων από της λούσεως, τα οποία πάντα
γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών·
3 τα χείλη σου ως ταινία ερυθρά, και η λαλιά σου
εύχαρις· αι παρειαί σου ως τμήμα ροϊδίου μεταξύ των
πλοκάμων σου· 4 Ο τράχηλός σου ως ο πύργος του
Δαβίδ, ο ωκοδομημένος διά οπλοθήκην, επί του οποίου
κρέμανται χίλιοι θυρεοί, πάντες ασπίδες ισχυρών· 5
οι δύο μαστοί σου ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι,
βόσκοντες μεταξύ των κρίνων. 6 Εωσού πνεύση η αύρα
της ημέρας και φύγωσιν αι σκιαί, εγώ θέλω υπάγει εις
το όρος της σμύρνης, και εις τον λόφον του θυμιάματος.
7 Όλη ώραία είσαι, αγαπητή μου· και μώμος δεν υπάρχει
εν σοι. 8 Ελθέ μετ' εμού από του Λιβάνου, νύμφη από
του Λιβάνου μετ' εμού· βλέψον από της κορυφής του
Αμανά, από της κορυφής του Σενείρ και του Αερμών,
από των φωλεών των λεόντων, από των ορέων των
παρδάλεων. 9 Έτρωσας την καρδίαν μου, αδελφή
μου, νύμφη· έτρωσας την καρδίαν μου, δι' ενός των
οφθαλμών σου, δι' ενός πλοκάμου του τραχήλου σου.
10 Πόσον ώραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νύμφη
πόσον καλητέρα η αγάπη σου παρά τον οίνον και η
οσμή των μύρων σου παρά πάντα τα αρώματα 11 Τα
χείλη σου, νύμφη, στάζουσιν ως κηρήθρα· μέλι και γάλα
είναι υπό την γλώσσαν σου· και η οσμή των ιματίων
σου ως οσμή του Λιβάνου. 12 Κήπος κεκλεισμένος είναι
η αδελφή μου, η νύμφη μου· βρύσις κεκλεισμένη, πηγή
εσφραγισμένη. 13 Οι βλαστοί σου είναι παράδεισος
ροϊδίων, μετά εκλεκτών καρπών· κύπρος μετά νάρδου·
14 νάρδος και κρόκος· κάλαμος και κιννάμωμον, μετά
πάντων των δένδρων του θυμιάματος· σμύρνα και
αλόη, μετά πάντων των πρωτίστων αρωμάτων· 15
πηγή κήπων, φρέαρ ύδατος ζώντος, και ρύακες από του
Λιβάνου. 16 Εγέρθητι, Βορρά· και έρχου, Νότε· πνεύσον
εις τον κήπόν μου· διά να εκχυθώσι τα αρώματα αυτού.
Ας έλθη ο αγαπητός μου εις τον κήπον αυτού, και ας
φάγη τους εξαιρέτους καρπούς αυτού.

5 Ήλθον εις τον κήπόν μου, αδελφή μου, νύμφη·
ετρύγησα την σμύρναν μου μετά των αρωμάτων μου·
έφαγον την κηρήθραν μου μετά του μέλιτός μου· έπιον
τον οίνον μου μετά του γάλακτός μου· Φάγετε, φίλοι·
πίετε, ναι, πίετε αφθόνως, αγαπητοί. 2 Εγώ κοιμώμαι,
αλλ' η καρδία μου αγρυπνεί· φωνή του αγαπητού
μου· κρούει· Ανοιξόν μοι, αδελφή μου, αγαπητή μου,
περιστερά μου, αμώμητέ μου· διότι η κεφαλή μου
εγέμισεν από δρόσου, οι βόστρυχοί μου από ψεκάδων
της νυκτός. 3 Εξεδύθην τον χιτώνα μου· πως να ενδυθώ
αυτόν; ένιψα τους πόδας μου· πως θέλω μολύνει αυτούς;
4 Ο αγαπητός μου εισήξε την χείρα αυτού διά της τρύπης
της θύρας, και τα σπλάγχνα μου εταράχθησαν δι' αυτόν.
5 Εγώ εσηκώθην διά να ανοίξω εις τον αγαπητόν μου·
και αι χείρές μου έσταζον σμύρναν, και οι δάκτυλοί
μου σμύρναν σταλακτήν, επί τας λαβάς του μοχλού.
6 Εγώ ήνοιξα εις τον αγαπητόν μου· αλλ' ο αγαπητός
μου εσύρθη, έφυγεν· η ψυχή μου ελιποθύμησεν εις τον
λόγον αυτού· εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν,
εφώνησα αυτόν και δεν μοι απεκρίθη. 7 Με εύρηκαν οι
φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν, με εκτύπησαν, με
επλήγωσαν· οι φύλακες των τειχών αφήρεσαν απ' εμού
το ιμάτιόν μου. 8 Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ,
εάν εύρητε τον αγαπητόν μου, Τι θέλετε ειπεί προς
αυτόν; Ότι είμαι τετρωμένη υπό αγάπης. 9 Τι διαφέρει
άλλου αγαπητού ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των
γυναικών; τι διαφέρει άλλου αγαπητού ο αγαπητός
σου, και ώρκισας ημάς ούτως; 10 Ο αγαπητός μου είναι
λευκός και ερυθρός, διακρινόμενος μεταξύ μυριάδων·
11 Η κεφαλή αυτού είναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οι
πλόκαμοι αυτού κλάδοι φοινίκων, μέλανες ως κόραξ· 12
οι οφθαλμοί αυτού ως περιστερών επί των ρυάκων των
υδάτων, λελουμένοι εν γάλακτι, καθήμενοι ως λίθοι
ενθέσεως· 13 Αι σιαγόνες αυτού ως πρασιαί αρωμάτων,
ως αλώνια φυτών μυρεψικών· τα χείλη αυτού ως κρίνα,
στάζοντα σμύρναν σταλακτήν· 14 Αι χείρες αυτού
δακτυλίδια χρυσά, πεπληρωμένα με βηρύλλιον· η κοιλία
αυτού ελεφάντινον τεχνούργημα, περικεκοσμημένον
με σαπφείρους· 15 αι κνήμαι αυτού στύλοι μαρμάρινοι,
εστηριγμένοι επί βάσεων καθαρού χρυσίου· το είδος
αυτού ως Λίβανος· έξοχος ως κέδροι. 16 Ο ουρανίσκος
αυτού είναι γλυκασμοί· και αυτός όλος επιθυμητός.
Ούτος είναι ο αγαπητός μου, και ούτος ο φίλος μου,
θυγατέρες Ιερουσαλήμ.

6 Που υπήγεν ο αγαπητός σου, ω ωραία μεταξύ των
γυναικών; που εστράφη ο αγαπητός σου; και θέλομεν
ζητήσει αυτόν μετά σου. 2 Ο αγαπητός μου κατέβη
εις τον κήπον αυτού, εις τας πρασιάς των αρωμάτων,
διά να ποιμαίνη εν τοις κήποις και να συνάγη κρίνα.
3 Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και εμού ο αγαπητός
μου· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων. 4 Είσαι ώραία,
αγαπητή μου, ως Θερσά, εύχαρις ως η Ιερουσαλήμ,
τρομερά ως στράτευμα με σημαίας. 5 Απόστρεψον τους
οφθαλμούς σου απεναντίον μου, διότι με κατέπληξαν·
τα μαλλία σου είναι ως ποίμνιον αιγών καταβαινόντων
από Γαλαάδ. 6 Οι οδόντες σου είναι ως ποίμνιον
προβάτων, αναβαινόντων από της λούσεως, τα οποία
πάντα γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ
αυτών· 7 αι παρειαί σου ως τμήμα ροϊδίου μεταξύ
των πλοκάμων σου. 8 Εξήκοντα βασίλισσαι είναι και
ογδοήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες αναρίθμητοι· 9 μία
είναι η περιστερά μου, η αμώμητός μου· αυτή είναι η
μόνη της μητρός αυτής· είναι η εκλεκτή της τεκούσης
αυτήν. Είδον αυτήν αι θυγατέρες και εμακάρισαν αυτήν·
αι βασίλισσαι και αι παλλακαί, και επήνεσαν αυτήν. 10
Τις αύτη, η προκύπτουσα ως αυγή, ώραία ως η σελήνη,
λάμπουσα ως ο ήλιος, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας;
11 Κατέβην εις τον κήπον των καρυών διά να ίδω την
χλόην της κοιλάδος, να ίδω εάν εβλάστησεν η άμπελος
και εξήνθησαν αι ροϊδιαί. 12 Χωρίς να αισθανθώ, η
ψυχή μου με κατέστησεν ως τας αμάξας του Αμινναδίβ.
13 Επίστρεψον, επίστρεψον, ω Σουλαμίτις· επίστρεψον,
επίστρεψον, διά να σε θεωρήσωμεν. Τι θέλετε ιδεί εις
την Σουλαμίτιν; Ως χορόν δύο στρατοπέδων;

7 Πόσον ώραία είναι τα βήματά σου με τα σανδάλια,
θύγατερ του ηγεμόνος το τόρνευμα των μηρών
σου είναι όμοιον με περιδέραιον, έργον χειρών
καλλιτέχνου. 2 Ο ομφαλός σου κρατήρ τορνευτός,
πλήρης κεκερασμένου οίνου· η κοιλία σου θημωνία

σίτου περιπεφραγμένη με κρίνους· **3** οι δύο σου μαστοί
ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι· **4** ο τράχηλός
σου ως πύργος ελεφάντινος· οι οφθαλμοί σου ως αι
κολυμβήθραι εν Εσεβών, προς την πύλην Βαθ-ραββίμ· η
μύτη σου ως ο πύργος του Λιβάνου, βλέπων προς την
Δαμασκόν· **5** Η κεφαλή σου επί σε ως Κάρμηλος, και η
κόμη της κεφαλής σου ως πορφύρα· ο βασιλεύς είναι
δεδεμένος εις τους πλοκάμους σου. **6** Πόσον ώραία
και πόσον επιθυμητή είσαι, αγαπητή, διά τας τρυφάς.
7 Τούτο το ανάστημά σου ομοιάζει με φοίνικα, και οι
μαστοί σου με βότρυας. **8** Είπα, Θέλω αναβή εις τον
φοίνικα, θέλω πιάσει τα βάϊα αυτού· και ιδού, οι μαστοί
σου θέλουσιν είσθαι ως βότρυες της αμπέλου, και η
οσμή της ρινός σου ως μήλα· **9** και ο ουρανίσκος σου
ως ο καλός οίνος ρέων ηδέως διά τον αγαπητόν μου,
και κάμνων να λαλώσι τα χείλη των κοιμωμένων. **10**
Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και η επιθυμία αυτού
είναι προς εμέ. **11** Ελθέ, αγαπητέ μου, ας εξέλθωμεν
εις τον αγρόν· ας διανυκτερεύσωμεν εν ταις κώμαις.
12 Ας εξημερωθώμεν εις τους αμπελώνας· ας ίδωμεν
εάν εβλάστησεν η άμπελος, εάν ήνοιξε το άνθος της
σταφυλής και εξήνθησαν αι ροϊδιαί· εκεί θέλω δώσει
την αγάπην μου εις σε. **13** Οι μανδραγόραι έδωκαν
οσμήν, και εν ταις θύραις ημών είναι παν είδος καρπών
αρεστών, νέων και παλαιών, τους οποίους εφύλαξα,
αγαπητέ μου, διά σε.

8 Είθε να ήσο ως αδελφός μου, θηλάσας τους μαστούς
της μητρός μου. Ευρίσκουσά σε έξω ήθελον σε
φιλήσει, και δεν ήθελον με καταφρονήσει. **2** Ήθελον σε
σύρει και σε εισάξει εις τον οίκον της μητρός μου, διά
να με διδάξης· ήθελον σε ποτίσει οίνον αρωματικόν και
χυμόν του ροϊδίου μου. **3** Η αριστερά αυτού ήθελεν
είσθαι υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού ήθελε
με εναγκαλισθή. **4** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ,
να μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπην μου,
εωσού θελήση. **5** Τις αύτη η αναβαίνουσα από της
ερήμου, επιστηριζομένη επί τον αγαπητόν αυτής; Εγώ
σε εξύπνησα υπό την μηλέαν· εκεί σε εκοιλοπόνησεν η
μήτηρ σου· εκεί σε εγέννησεν η τεκούσά σε. **6** Θέσον
με, ως σφραγίδα, επί την καρδίαν σου, ως σφραγίδα
επί τον βραχίονά σου· διότι η αγάπη είναι ισχυρά ως
ο θάνατος· η ζηλοτυπία σκληρά ως ο άδης· αι φλόγες
αυτής φλόγες πυρός, ανάφλεξις ορμητικωτάτη. **(Sheol
h7585)** **7** Ύδατα πολλά δεν δύνανται να σβέσωσι την
αγάπην, ουδέ ποταμοί δύνανται να πνίξωσιν αυτήν·
εάν τις δώση πάντα τα υπάρχοντα του οίκου αυτού διά
την αγάπην, παντελώς θέλουσι καταφρονήσει αυτά. **8**
Ημείς έχομεν αδελφήν μικράν, και μαστούς δεν έχει·
τι θέλομεν κάμει εις την αδελφήν ημών την ημέραν
καθ' ην γείνη λόγος περί αυτής; **9** Εάν ήναι τείχος,
θέλομεν οικοδομήσει επ' αυτήν παλάτιον αργυρούν·
και εάν ήναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίσει αυτήν με
σανίδας κεδρίνας. **10** Εγώ είμαι τείχος, και οι μαστοί
μου ως πύργοι· τότε ήμην εις τους οφθαλμούς αυτού ως
ευρίσκουσα ειρήνην. **11** Ο Σολομών είχεν αμπελώνα
εν Βάαλ-χαμών· έδωκε τον αμπελώνα εις φύλακας·
έκαστος έπρεπε να φέρη διά τον καρπόν αυτού χίλια
αργύρια. **12** Ο αμπελών εμού είναι έμπροσθέν μου· τα
χίλια ας ήναι διά σε, Σολομών, και διακόσια διά τους
φυλάττοντας τον καρπόν αυτού. **13** Ω συ η καθημένη εν
τοις κήποις, οι σύντροφοι προσέχουσιν εις την φωνήν
σου· κάμε με να ακούσω αυτήν. **14** Φεύγε, αγαπητέ μου,
και γίνου όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφου επί
τα όρη των αρωμάτων.

Ἠσαΐας

1 Όρασις Ησαΐου υιού Αμώς, την οποίαν είδε περί του
Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν ταις ημέραις Οζίου
Ιωάθαμ, Άχαζ και Εζεκίου, βασιλέων Ιούδα. **2** Ακούσατε,
ουρανοί, και ακροάσθητι, γή· διότι ο Κύριος ελάλησεν·
Υιούς έθρεψα και ύψωσα, αλλ' αυτοί απεστάτησαν απ'
εμού. **3** Ο βους γνωρίζει τον κτήτορα αυτού και ο όνος
την φάτνην του κυρίου αυτού ο Ισραήλ δεν γνωρίζει,
ο λαός μου δεν εννοεί. **4** Ουαί, έθνος αμαρτωλόν,
λαέ πεφορτωμένε ανομίαν, σπέρμα κακοποιών υιοί
διεφθαρμένοι εγκατέλιπον τον Κύριον, κατεφρόνησαν
τον Άγιον του Ισραήλ, εστράφησαν εις τα οπίσω. **5**
Διά τι παιδευόμενοι θέλετε επιπροσθέτει στασιασμόν;
όλη η κεφαλή είναι άρρωστος και όλη η καρδία
κεχαυνωμένη· **6** από ίχνους ποδός μέχρι κεφαλής
δεν υπάρχει εν αυτώ ακεραιότης αλλά τραύματα και
μελανίσματα και έλκη σεσηπότα δεν εξεπιέσθησαν
ουδέ εδέθησαν ουδέ εμαλακώθησαν δι' αλοιφής **7**
η γη σας είναι έρημος, αι πόλεις σας πυρίκαυστοι
την γην σας ξένοι κατατρώγουσιν έμπροσθέν σας· και
είναι έρημος, ως πεπορθημένη υπό αλλοφύλων **8**
και η θυγάτηρ Σιών εγκαταλελειμμένη ως καλύβη εν
αμπελώνι, ως οπωροφυλάκιον εν κήπω αγγουρίων ως
πόλις πολιορκουμένη. **9** Αν ο Κύριος των δυνάμεων
δεν ήθελεν αφήσει εις ημάς μικρόν υπόλοιπον, ως
τα Σόδομα ηθέλομεν γείνει, με τα Γόμορρα ηθέλομεν
εξομοιωθή. **10** Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, άρχοντες
Σοδόμων ακροάσθητι τον νόμον του Θεού ημών, λαέ
Γομόρρων. **11** Τίνα χρείαν έχω του πλήθους των
θυσιών σας; λέγει Κύριος· κεχορτασμένος είμαι από
ολοκαυτωμάτων κριών και από πάχους των σιτευτών
και δεν ευαρεστούμαι εις αίμα ταύρων ή αρνίων ή
τράγων. **12** Όταν έρχησθε να εμφανισθήτε ενώπιόν μου,
τις εζήτησεν εκ των χειρών σας τούτο, να πατήτε τας
αυλάς μου; **13** Μη φέρετε πλέον, ματαίας προσφοράς το
θυμίαμα είναι βδέλυγμα εις εμέ τας νεομηνίας και τα
σάββατα, την συγκάλεσιν των συνάξεων, δεν δύναμαι
να υποφέρω, ανομίαν και πανηγυρικήν σύναξιν. **14**
Τας νεομηνίας σας και τας διατεταγμένας εορτάς σας
μισεί η ψυχή μου είναι φορτίον εις εμέ εβαρύνθην
να υποφέρω. **15** Και όταν εκτείνητε τας χείρας σας,
θέλω κρύπτει τους οφθαλμούς μου από σας ναι, όταν
πληθύνητε δεήσεις, δεν θέλω εισακούει αι χείρές σας
είναι πλήρεις αιμάτων. **16** Λούσθητε, καθαρίσθητε·
αποβάλετε την κακίαν των πράξεών σας απ' έμπροσθεν
των οφθαλμών μου παύσατε πράττοντες το κακόν,
17 μάθετε να πράττητε το καλόν· εκζητήσατε κρίσιν,
κάμετε ευθύτητα εις τον δεδυναστευμένον, κρίνατε
τον ορφανόν, προστατεύσατε την δίκην της χήρας
18 Έλθετε τώρα, και ας διαδικασθώμεν, λέγει Κύριος
εάν αι αμαρτίαι σας ήναι ως το πορφυρούν, θέλουσι
γείνει λευκαί ως χιών εάν ήναι ερυθραί ως κόκκινον,
θέλουσι γείνει ως λευκόν μαλλίον. **19** Εάν θέλητε και
υπακούσητε, θέλετε φάγει τα αγαθά της γής· **20** εάν
όμως δεν θέλητε και αποστατήσητε, θέλετε καταφαγωθή
υπό μαχαίρας διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε.
21 Πως η πιστή πόλις κατεστάθη πόρνη, ήτο πλήρης
κρίσεων η δικαιοσύνη κατώκει εν αυτή αλλά τώρα,
φονείς. **22** Ο άργυρός σου κατεστάθη σκωρία, ο οίνός
σου συνεκεράσθη μεθ' ύδατος. **23** Οι άρχοντές σου
είναι απειθείς και σύντροφοι κλεπτών· πάντες αγαπώσι
δώρα και κυνηγούσιν αντιπληρωμάς δεν κρίνουσι τον
ορφανόν ουδέ έρχεται η δίκη της χήρας προς αυτούς.
24 Διά τούτο λέγει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων,
ο Κραταιός του Ισραήλ, Ω, θέλω χορτασθή επί τους
εναντίους μου και θέλω εκδικηθή κατά των εχθρών
μου **25** και θέλω στρέψει την χείρα μου επί σε και
αποκαθαρίσει την σκωρίαν σου και αφαιρέσει όλον
σου τον κασσίτερον. **26** Και θέλω αποκαταστήσει τους
κριτάς σου ως το πρότερον και τους συμβούλους σου
ως το απ' αρχής μετά ταύτα θέλεις ονομασθή η πόλις
της δικαιοσύνης, η πιστή πόλις. **27** Η Σιών θέλει
εξαγορασθή διά κρίσεως, και οι επιστρέψαντες αυτής διά
δικαιοσύνης. **28** Και οι παράνομοι και οι αμαρτωλοί ομού
θέλουσι καταστραφή, και οι εγκαταλιπόντες τον Κύριον
θέλουσι καταναλωθή. **29** Διότι θέλετε καταισχυνθή διά
τα άλση, τα οποία επεθυμήσατε, και θέλετε εντραπή διά
τους κήπους, τους οποίους εξελέξατε. **30** Επειδή θέλετε
γείνει ως δρυς, της οποίας τα φύλλα μαραίνονται, και
ως κήπος, όστις δεν έχει ύδωρ. **31** Και ο ισχυρός θέλει
είσθαι ως καλάμιον στυπίου, και το έργον αυτού ως
σπινθήρ, και θέλουσι καυθή και τα δύο ομού, και δεν
θέλει είσθαι ο σβύνων.

2 Ο λόγος, ο γενόμενος δι' οράματος εις τον Ησαΐαν τον
υιόν του Αμώς, περί του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ.
2 Εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του
Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων
και υψωθή υπεράνω των βουνών και πάντα τα έθνη
θέλουσι συρρέει εις αυτό, **3** και πολλοί λαοί θέλουσιν
υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος
του Κυρίου, εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ και θέλει
διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει
εν ταις τρίβοις αυτού. Διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει
νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. **4** Και θέλει
κρίνει αναμέσον των εθνών και θέλει ελέγξει πολλούς
λαούς και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών
διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα δεν θέλει
σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους, ουδέ θέλουσι
μάθει πλέον τον πόλεμον. **5** Οίκος Ιακώβ, έλθετε και
ας περιπατήσωμεν εν τω φωτί του Κυρίου. **6** Βεβαίως
συ εγκατέλιπες τον λαόν σου, τον οίκον Ιακώβ, διότι
ενεπλήσθησαν της ανατολής και έγειναν μάντεις ως οι
Φιλισταίοι, και συνηνώθησαν μετά των τέκνων των
αλλοφύλων. **7** Και η γη αυτών ενεπλήσθη αργυρίου
και χρυσίου, και δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτών
ενεπλήσθη η γη αυτών και ίππων, και δεν είναι τέλος
των αμαξών αυτών. **8** Και η γη αυτών ενεπλήσθη από
ειδώλων ελάτρευσαν το ποίημα των χειρών αυτών,
εκείνο το οποίον οι δάκτυλοι αυτών έκαμον **9** και ο
κοινός άνθρωπος υπέκυψε και ο μεγάλος εταπεινώθη
και δεν θέλεις συγχωρήσει αυτούς. **10** Είσελθε εις
τον βράχον και κρύφθητι εις το χώμα, διά τον φόβον
του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος
αυτού. **11** Οι υπερήφανοι οφθαλμοί του ανθρώπου
θέλουσι ταπεινωθή, και η έπαρσις των ανθρώπων

θέλει υποκύψει· μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθή εν
εκείνη τη ημέρα. 12 Διότι ημέρα Κυρίου των δυνάμεων
θέλει επέλθει επί πάντα αλαζόνα και υπερήφανον
και επί πάντα υψωμένον και θέλει ταπεινωθή 13 και
επί πάσας τας κέδρους του Λιβάνου τας υψηλάς και
επηρμένας και επί πάσας τας δρυς της Βασάν, 14 και
επί πάντα τα υψηλά όρη και επί πάντα τα υψωμένα
βουνά, 15 και επί πάντα πύργον υψηλόν και επί παν
τείχος περιπεφραγμένον, 16 και επί πάντα τα πλοία της
Θαρσείς και επί πάντα τα ηδονικά θεάματα. 17 Και το
ύψος του ανθρώπου θέλει υποκύψει, και η έπαρσις των
ανθρώπων θέλει ταπεινωθή· μόνος δε ο Κύριος θέλει
υψωθή εν εκείνη τη ημέρα. 18 Και τα είδωλα θέλουσιν
ολοκλήρως καταστραφή. 19 Και αυτοί θέλουσιν εισέλθει
εις τα σπήλαια των βράχων και εις τας τρύπας της
γης, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν της
μεγαλειότητος αυτού, όταν εγερθή διά να κλονίση την
γην. 20 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ρίψει ο άνθρωπος εις
τους ασπάλακας και εις τας νυκτερίδας τα αργυρά αυτού
είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία έκαμεν
εις εαυτόν διά να προσκυνή· 21 διά να εισέλθωσιν
εις τας σχισμάς των βράχων και εις τα σπήλαια των
πετρών, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν
της μεγαλειότητος αυτού, όταν εγερθή διά να κλονίση
την γην. 22 Παραιτήθητε από ανθρώπου, του οποίου η
πνοή είναι εις τους μυκτήρας αυτού διότι εις τι είναι
άξιος λόγου;

3 Διότι ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει
αφαιρέσει από της Ιερουσαλήμ και από του Ιούδα
υποστήριγμα και βοήθειαν, άπαν το υποστήριγμα του
άρτου και άπαν το υποστήριγμα του ύδατος, 2 ισχυρόν
και πολεμιστήν, κριτήν και προφήτην και συνετόν
και πρεσβύτερον, 3 πεντηκόνταρχον και έντιμον και
σύμβουλον και σοφόν τεχνίτην και συνετόν γοητευτήν.
4 Και θέλω δώσει παιδάρια άρχοντας αυτών, και νήπια
θέλουσιν εξουσιάζει επ' αυτών. 5 Και ο λαός θέλει
καταδυναστεύεσθαι, άνθρωπος υπό ανθρώπου, και
έκαστος υπό του πλησίον αυτού· το παιδίον θέλει
αλαζονεύεσθαι προς τον γέροντα, και ο ποταπός προς
τον έντιμον. 6 Εάν τις πιάση τον αδελφόν αυτού εκ του
οίκου του πατρός αυτού, λέγων, Ιμάτιον έχεις, γενού
αρχηγός ημών, και ο αφανισμός ούτος ας ήναι υπό
την χείρα σου. 7 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ομόσει,
λέγων, δεν θέλω γείνει θεραπευτής διότι εν τη οικία
μου δεν είναι ούτε άρτος ούτε ιμάτιον· μη με κάμητε
αρχηγόν του λαού 8 διότι ηφανίσθη η Ιερουσαλήμ και
έπεσεν ο Ιούδας, επειδή η γλώσσα αυτών και τα έργα
αυτών ήναι εναντία εις τον Κύριον, παροξύνωσι τους
οφθαλμούς της δόξης αυτού. 9 Η ύψωσις του προσώπου
αυτών μαρτυρεί εναντίον αυτών· και κηρύττουσι την
αμαρτίαν αυτών ως τα Σόδομα· δεν κρύπτουσιν αυτήν.
Ουαί εις την ψυχήν αυτών διότι ανταπέδωκαν εις
εαυτούς κακά. 10 Είπατε προς τον δίκαιον ότι καλόν
θέλει είσθαι εις αυτόν· διότι θέλει φάγει τον καρπόν
των έργων αυτού. 11 Ουαί εις τον άνομον κακόν θέλει
είσθαι εις αυτόν διότι η ανταπόδοσις των χειρών αυτού
θέλει γείνει εις αυτόν. 12 Τον λαόν μου, παιδάρια
καταδυναστεύουσιν αυτόν, και γυναίκες εξουσιάζουσιν
επ' αυτού. Λαέ μου, οι οδηγοί σου σε κάμνουσι να
πλανάσαι και καταστρέφουσι την οδόν των βημάτων
σου. 13 Ο Κύριος εξεγείρεται διά να δικάση και ίσταται
διά να κρίνη τους λαούς. 14 Ο Κύριος θέλει εισέλθει
εις κρίσιν μετά των πρεσβυτέρων του λαού αυτού και
μετά των αρχόντων αυτού· διότι σεις κατεφάγετε τον
αμπελώνα· τα αρπάγματα του πτωχού είναι εν ταις
οικίαις υμών. 15 Διά τι καταδυναστεύετε τον λαόν
μου και καταθλίβετε τα πρόσωπα των πτωχών; λέγει
Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. 16 Και λέγει Κύριος,
Επειδή αι θυγατέρες της Σιών υπερηφανεύθησαν και
περιπατούσι με υψωμένον τράχηλον και με όμματα
άσεμνα, περιπατούσαι τρυφηλά και τρίζουσαι με τους
πόδας αυτών, 17 διά τούτο ο Κύριος θέλει φαλακρώσει
την κορυφήν της κεφαλής των θυγατέρων της Σιών,
και ο Κύριος θέλει εκκαλύψει την αισχύνην αυτών. 18
Εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει αφαιρέσει την δόξαν
των τριζόντων στολισμών και τα εμπλόκια και τους
μηνίσκους, 19 τα περιδέραια και τα βραχιόλια και τας
καλύπτρας, 20 τους κεκρυφάλους και τας περισκελίδας
και τα κεφαλόδεσμα και τας μυροθήκας και τα ενώτια,
21 τα δακτυλίδια και τα έρρινα, 22 τας ποικίλας
στολάς και τα επενδύματα και τα περικαλύμματα και
τα θυλάκια, 23 τα κάτοπτρα και τα λεπτά λινά και
τας μίτρας και τα θέριστρα. 24 Και αντί της γλυκείας
οσμής θέλει είσθαι δυσωδία και αντί ζώνης σχοινίον και
αντί καλλικομίας φαλάκρωμα και αντί επιστομαχίου
περίζωμα σάκκινον ηλιόκαυμα αντί ώραιότητος. 25 Οι
άνδρες σου θέλουσι πέσει εν μαχαίρα και η δύναμίς σου
εν πολέμω. 26 Και αι πύλαι αυτής θέλουσι στενάξει
και πενθήσει και αυτή θέλει κοίτεσθαι επί του εδάφους
ηρημωμένη.

4 Και εν εκείνη τη ημέρα επτά γυναίκες θέλουσι πιάσει
ένα άνδρα λέγουσαι, θέλομεν τρώγει τον άρτον
ημών και θέλομεν ενδύεσθαι τα ιμάτια ημών μόνον
ας κράζεται το όνομά σου εφ ημάς, διά να αφαιρέσης
το όνειδος ημών. 2 Εν εκείνη τη ημέρα ο κλάδος
του Κυρίου θέλει είσθαι ώραίος και ένδοξος και ο
καρπός της γης εξαίρετος και ευφρόσυνος εις τους
διασωθέντας εκ του Ισραήλ 3 και ο υπόλοιπος εν Σιών
και ο εναπολειφθείς εν Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή
άγιος, πάντες οι γεγραμμένοι μεταξύ των ζώντων εν
Ιερουσαλήμ, 4 όταν εκπλύνη ο Κύριος την ακαθαρσίαν
των θυγατέρων της Σιών και καθαρίση το αίμα της
Ιερουσαλήμ εκ μέσου αυτής διά πνεύματος κρίσεως
και διά πνεύματος καύσεως. 5 Και ο Κύριος θέλει
δημιουργήσει επί πάντα τόπον του όρους Σιών και
επί τας συναθροίσεις αυτής νεφέλην και καπνόν την
ημέραν, εν δε τη νυκτί λαμπρότητα φλογερού πυρός·
διότι επί πάσαν την δόξαν θέλει είσθαι υπεράσπισις,
6 και θέλει είσθαι σκηνή, διά να επισκιάζη από της
καύσεως εν ημέρα, και διά να ήναι καταφύγιον και
σκέπη από ανεμοζάλης και από βροχής.

5 Τώρα θέλω ψάλλει εις τον ηγαπημένον μου άσμα
του αγαπητού μου περί του αμπελώνος αυτού. Ο
ηγαπημένος μου είχεν αμπελώνα επί λόφου παχυτάτου.
2 Και περιέφραξεν αυτόν, και συνήθροισεν εξ αυτού

τους λίθους και εφύτευσεν αυτόν με τα πλέον εκλεκτά
κλήματα και έκτισε πύργον εν τω μέσω αυτού και
κατεσκεύασεν έτι ληνόν εν αυτώ και περιέμενε να
κάμη σταφύλια, αλλ' έκαμεν αγριοστάφυλα. 3 Και
τώρα, κάτοικοι Ιερουσαλήμ και άνδρες Ιούδα, κρίνατε,
παρακαλώ, αναμέσον εμού και του αμπελώνός μου. 4 Τι
ήτο δυνατόν να κάμω έτι εις τον αμπελώνά μου και δεν
έκαμον εις αυτόν; διά τι λοιπόν, ενώ περιέμενον να κάμη
σταφύλια, έκαμεν αγριοστάφυλα; 5 Τώρα λοιπόν θέλω
σας αναγγείλει τι θέλω κάμει εγώ εις τον αμπελώνά
μου· θέλω αφαιρέσει τον φραγμόν αυτού και θέλει
καταφαγωθή θέλω χαλάσει τον τοίχον αυτού και θέλει
καταπατηθή· 6 και θέλω καταστήσει αυτόν έρημον δεν
θέλει κλαδευθή ουδέ σκαφθή, αλλά θέλουσι βλαστήσει
εκεί τρίβολοι και άκανθαι θέλω προστάξει έτι τα νέφη
να μη βρέξωσι βροχήν επ' αυτόν. 7 Αλλ' ο αμπελών του
Κυρίου των δυνάμεων είναι ο οίκος του Ισραήλ και οι
άνδρες Ιούδα το αγαπητόν αυτού φυτόν και περιέμενε
κρίσιν, πλην ιδού, καταδυνάστευσις δικαιοσύνην, πλην
ιδού, κραυγή. 8 Ουαί εις εκείνους, οίτινες ενόνουσιν
οικίαν με οικίαν και συνάπτουσιν αγρόν με αγρόν,
εωσού μη μείνη τόπος, διά να κατοικώσι μόνοι εν
τω μέσω της γης. 9 Εις τα ώτα μου είπεν ο Κύριος
των δυνάμεων, Βεβαίως πολλαί οικίαι θέλουσι μείνει
ηρημωμέναι, μεγάλαι και καλαί, χωρίς κατοίκων 10
ναι, δέκα στρέμματα αμπελώνος θέλουσι δώσει εν βαθ,
και ο σπόρος ενός χομόρ θέλει δώσει εν εφά. 11 Ουαί εις
εκείνους, οίτινες εξεγειρόμενοι το πρωΐ ζητούσι σίκερα·
οίτινες εξακολουθούσι μέχρι της εσπέρας, εωσού εξάψη
ο οίνος αυτούς. 12 Και η κιθάρα και η λύρα, το τύμπανον
και ο αυλός και ο οίνος είναι εν τοις συμποσίοις αυτών
αλλά δεν παρατηρούσι το έργον του Κυρίου και δεν
θεωρούσι την ενέργειαν των χειρών αυτού. 13 Διά
τούτο ο λαός μου εφέρθη εις αιχμαλωσίαν, διότι δεν
έχει επίγνωσιν και οι έντιμοι αυτών λιμοκτονούσι, και
το πλήθος αυτών κατεξηράνθη υπό δίψης. 14 Διά ταύτα
επλάτυνεν ο άδης εαυτόν και διήνοιξεν υπέρμετρα το
στόμα αυτού· και η δόξα αυτών και το πλήθος αυτών και
ο θόρυβος αυτών και οι εντρυφώντες θέλουσι καταβή
εις αυτόν. (Sheol h7585) 15 Και ο κοινός άνθρωπος
θέλει υποκύψει, και ο δυνατός θέλει ταπεινωθή, και οι
οφθαλμοί των υψηλών θέλουσι χαμηλωθή. 16 Ο δε
Κύριος των δυνάμεων θέλει υψωθή εις κρίσιν, και ο
Θεός ο Άγιος θέλει αγιασθή εις δικαιοσύνην. 17 Τότε τα
αρνία θέλουσι βοσκηθή κατά την συνήθειαν αυτών, και
ξένοι θέλουσι φάγει τους ερήμους τόπους των παχέων.
18 Ουαί εις εκείνους, οίτινες επισύρουσι την ανομίαν διά
σχοινίων ματαιότητος και την αμαρτίαν ως διά λωρίων
αμάξης 19 οίτινες λέγουσιν, Ας σπεύση, ας επιταχύνη το
έργον αυτού διά να ίδωμεν και η βουλή του Αγίου του
Ισραήλ ας πλησιάση και ας έλθη, διά να μάθωμεν. 20
Ουαί εις εκείνους, οίτινες λέγουσι το κακόν καλόν και
το καλόν κακόν οίτινες θέτουσι το σκότος διά φως και
το φως διά σκότος οίτινες θέτουσι το πικρόν διά γλυκύ
και το γλυκύ διά πικρόν. 21 Ουαί εις τους όσοι είναι
σοφοί εις τους οφθαλμούς αυτών και φρόνιμοι ενώπιον
εαυτών. 22 Ουαί εις τους όσοι είναι δυνατοί εις το να
πίνωσιν οίνον και ισχυροί εις το να σμίγωσι σίκερα
23 οίτινες δικαιόνουσι τον παράνομον διά δώρα, και
το δίκαιον του δικαίου αφαιρούσιν απ' αυτού. 24 Διά
τούτο, ως η γλώσσα του πυρός κατατρώγει την καλάμην
και το άχυρον αφανίζεται εν τη φλογί, ούτως η ρίζα
αυτών θέλει κατασταθή ως σηπεδών, και το άνθος
αυτών θέλει αναβή ως κονιορτός διότι απέρριψαν τον
νόμον του Κυρίου των δυνάμεων και κατεφρόνησαν τον
λόγον του Αγίου του Ισραήλ. 25 Διά τούτο ο θυμός του
Κυρίου εξήφθη εναντίον του λαού αυτού, και εκτείνας
την χείρα αυτού εναντίον αυτών επάταξεν αυτούς· τα δε
όρη έτρεμον, και τα πτώματα αυτών έγειναν ως κοπρία
εν μέσω των οδών. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν
απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη.
26 Και θέλει υψώσει εις τα έθνη σημείον από μακράν,
και θέλει συρίξει εις αυτά απ' άκρου της γης και
ιδού, ταχέως θέλουσιν ελθεί μετά σπουδής· 27 ουδείς
θέλει αποκάμει ουδέ προσκρούσει μεταξύ αυτών ουδείς
θέλει νυστάξει ουδέ κοιμηθή ουδέ η ζώνη της οσφύος
αυτών θέλει λυθή, ουδέ το λωρίον των υποδημάτων
αυτών θέλει κοπή 28 των οποίων τα βέλη είναι οξέα
και πάντα τα τόξα αυτών εντεταμένα οι όνυχες των
ίππων αυτών θέλουσι νομισθή ως πυροβόλος πέτρα,
και οι τροχοί των αμαξών αυτών ως ανεμοστρόβιλος
29 τα βρυχήματα αυτών θέλουσιν είσθαι ως λέοντος
θέλουσι βρυχάσθαι ως σκύμνοι λέοντος· ναι, θέλουσι
βρυχάσθαι και θέλουσι συναρπάσει το θήραμα και φύγει
και ουδείς ο ελευθερών. 30 Και όταν κατ' εκείνην
την ημέραν βοήσωσιν εναντίον αυτών ως βοή της
θαλάσσης, θέλουσιν εμβλέψει εις την γην και ιδού,
σκότος, λύπη, και το φως εσκοτίσθη εν τω ουρανώ
αυτής.

6 Κατά το έτος εν ω απέθανεν Οζίας ο βασιλεύς,
είδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου υψηλού και
επηρμένου, και το κράσπεδον αυτού εγέμισε τον ναόν.
2 Άνωθεν αυτού ίσταντο Σεραφείμ ανά εξ πτέρυγας
έχοντα έκαστον με τας δύο εκάλυπτε το πρόσωπον
αυτού και με τας δύο εκάλυπτε τους πόδας αυτού και με
τας δύο επέτα. 3 Και έκραζε το εν προς το άλλο και
έλεγεν, Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων πάσα
η γη είναι πλήρης της δόξης αυτού. 4 Και οι παραστάται
της θύρας εσείσθησαν εκ της φωνής του κράζοντος, και
ο οίκος επλήσθη καπνού. 5 Τότε είπα, Ω τάλας εγώ διότι
εχάθην επειδή είμαι άνθρωπος ακαθάρτων χειλέων
και κατοικώ εν μέσω λαού ακαθάρτων χειλέων επειδή
οι οφθαλμοί μου είδον τον Βασιλέα, τον Κύριον των
δυνάμεων. 6 Τότε επέτασε προς εμέ εν εκ των Σεραφείμ
έχον εν τη χειρί αυτού άνθρακα πυρός, τον οποίον
έλαβε διά της λαβίδος από του θυσιαστηρίου. 7 Και
ήγγισεν αυτόν εις το στόμα μου και είπεν, Ιδού, τούτο
ήγγισε τα χείλη σου και η ανομία σου εξηλείφθη και
η αμαρτία σου εκαθαρίσθη. 8 Και ήκουσα την φωνήν
του Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω αποστείλει, και τις
θέλει υπάγει διά ημάς; Τότε είπα, Ιδού, εγώ, απόστειλόν
με. 9 Και είπεν, Ύπαγε και ειπέ προς τούτον τον λαόν,
με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει
και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει 10
επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και έγειναν βαρέα
τα ώτα αυτών, και έκλεισαν τους οφθαλμούς αυτών, διά
να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών και ακούωσι

με τα ώτα αυτών και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών
και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι. 11 Τότε είπα, Κύριε,
έως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις,
ώστε να μη υπάρχη κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη
υπάρχη άνθρωπος, και η γη να ερημωθή παντάπασιν 12
και απομακρύνη ο Κύριος τους ανθρώπους, και γείνη
μεγάλη εγκατάλειψις εν τω μέσω της γης. 13 Έτι
όμως θέλει μείνει εν αυτή εν δέκατον, και αυτό πάλιν
θέλει καταφαγωθή καθώς η τερέβινθος και η δρυς, των
οποίων ο κορμός μένει εν αυταίς όταν κόπτωνται, ούτω
το άγιον σπέρμα θέλει είσθαι ο κορμός αυτής.

7 Και εν ταις ημέραις του Άχαζ, υιού του Ιωάθαμ,
υιού του Οζίου, βασιλέως του Ιούδα, Ρεσίν ο
βασιλεύς της Συρίας, και Φεκά ο υιός του Ρεμαλία,
βασιλεύς του Ισραήλ, ανέβησαν επί την Ιερουσαλήμ
διά να πολεμήσωσιν αυτήν αλλά δεν ηδυνήθησαν να
εκπολιορκήσωσιν αυτήν. 2 Και ανήγγειλαν προς τον
οίκον Δαβίδ λέγοντες, Η Συρία συνεφώνησε μετά του
Εφραΐμ. Και η καρδία του Άχαζ και η καρδία του λαού
αυτού εκλονίσθη, ως τα δένδρα του δάσους κλονίζονται
υπό του ανέμου. 3 Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Ησαΐαν,
Έξελθε τώρα εις συνάντησιν του Άχαζ, συ και Σεάρ-
ιασούβ ο υιός σου, εις το άκρον του υδραγωγού της
άνω κολυμβήθρας κατά την μεγάλην οδόν του αγρού
του γναφέως 4 και ειπέ προς αυτόν, Πρόσεχε να μένης
ήσυχος μη φοβηθής μηδέ μικροψυχήσης, διά τας δύο
ουράς των καπνιζόντων τούτων δαυλών, διά τον άγριον
θυμόν του Ρεσίν και της Συρίας, και του υιού του
Ρεμαλία. 5 Επειδή η Συρία, ο Εφραΐμ και ο υιός του
Ρεμαλία εβουλεύθησαν κακήν βουλήν εναντίον σου,
λέγοντες, 6 Ας αναβώμεν εναντίον του Ιούδα και ας
στενοχωρήσωμεν αυτόν, και ας διαμερισθώμεν αυτόν
εις εαυτούς, και ας βάλωμεν βασιλέα εν μέσω αυτού,
τον υιόν του Ταβεήλ· 7 ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Τούτο
δεν θέλει σταθή ουδέ θέλει γείνει. 8 Διότι η κεφαλή της
Συρίας είναι η Δαμασκός, και η κεφαλή της Δαμασκού
ο Ρεσίν και εις εξήκοντα πέντε έτη ο Εφραΐμ θέλει
συντριφθή, ώστε να μη ήναι λαός. 9 Και η κεφαλή του
Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και η κεφαλή της Σαμαρείας
ο υιός του Ρεμαλία. Εάν δεν πιστεύητε, δεν θέλετε
βεβαίως στερεωθή. 10 Και ελάλησεν έτι ο Κύριος προς
τον Άχαζ, λέγων, 11 Ζήτησον σημείον παρά Κυρίου του
Θεού σου ζήτησον αυτό ή εις το βάθος ή εις το ύψος
άνω. (Sheol h7585) 12 Αλλ' ο Άχαζ είπε, δεν θέλω ζητήσει
ουδέ θέλω πειράσει τον Κύριον. 13 Και είπεν ο Ησαΐας,
Ακούσατε τώρα, οίκος Δαβίδ μικρόν πράγμα είναι διά
σας να βαρύνητε ανθρώπους, και θέλετε βαρύνει έτι
και τον Θεόν μου; 14 Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει
σας δώσει σημείον ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει
και γεννήσει υιόν, και θέλει καλεσθή το όνομα αυτού
Εμμανουήλ. 15 Βούτυρον και μέλι θέλει φάγει, εωσού
μάθη να απορρίπτη το κακόν και να εκλέγη το αγαθόν.
16 Διότι πριν μάθη το παιδίον να απορρίπτη το κακόν και
να εκλέγη το αγαθόν, η γη, την οποίαν αποστρέφεσαι,
θέλει εγκαταλειφθή υπό των δύο βασιλέων αυτής. 17 Ο
Κύριος θέλει φέρει επί σε, και επί τον λαόν σου, και επί
τον οίκον του πατρός σου, ημέρας, αίτινες δεν ήλθον
αφ' ης ημέρας εχωρίσθη από του Ιούδα ο Εφραΐμ, διά
του βασιλέως της Ασσυρίας. 18 Και εν εκείνη τη ημέρα
θέλει συρίξει ο Κύριος εις τας μυίας τας εν τοις εσχάτοις
των ποταμών της Αιγύπτου, και εις τας μελίσσας τας εν
τη γη της Ασσυρίας 19 και θέλουσιν ελθεί και αναπαυθή
πάσαι επί τας ηρημωμένας κοιλάδας και εν ταις τρύπαις
των βράχων και επί πάσαν βάτον και επί παν ώραίον
δένδρον. 20 Εν τη αυτή ημέρα ο Κύριος θέλει ξυρίσει,
με το ξυράφιον το μεμισθωμένον από του πέραν του
ποταμού, μετά του βασιλέως της Ασσυρίας, την κεφαλήν
και τας τρίχας των ποδών και τον πώγωνα έτι θέλει
αφαιρέσει. 21 Και εν εκείνη τη ημέρα άνθρωπος τρέφων
μίαν δάμαλιν και δύο πρόβατα, 22 από της αφθονίας
του γάλακτος, το οποίον θέλουσι δίδει, βούτυρον θέλει
τρώγει διότι βούτυρον και μέλι θέλει τρώγει έκαστος,
όστις υπελείφθη εν τω μέσω της γης. 23 Και εν εκείνη
τη ημέρα πας τόπος, εν ω ήσαν χίλιαι άμπελοι χιλίων
αργυρίων, θέλει είσθαι διά τριβόλους και ακάνθας. 24
Με βέλη και με τόξα θέλουσιν ελθεί εκεί· διότι πάσα
η γη θέλει κατασταθή τρίβολοι και άκανθαι. 25 Και
παν όρος γεγεωργημένον με δίκελλαν, όπου δεν ήλθε
φόβος τριβόλων και ακανθών, θέλει είσθαι διά να
εξαποστέλλωνται εκεί βόες και διά να καταπατήται υπό
προβάτων.

8 Και είπε Κύριος προς εμέ, Λάβε εις σεαυτόν τόμον
μέγαν, και γράψον εν αυτώ διά γραφίδος ανθρώπου
περί του Μαχέρ-σαλάλ-χας-βάζ· 2 Και παρέλαβον
εις εμαυτόν πιστούς μάρτυρας, Ουρίαν τον ιερέα και
Ζαχαρίαν τον υιόν του Ιεβερεχίου. 3 Και προσήλθον
προς την προφήτισσαν, ήτις συνέλαβε και εγέννησεν
υιόν. Και είπε Κύριος προς εμέ, Κάλεσον το όνομα αυτού
Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ 4 διότι πριν μάθη το παιδίον
να προφέρη, Πάτερ μου και μήτέρ μου, τα πλούτη
της Δαμασκού και τα λάφυρα της Σαμαρείας θέλουσι
διαρπαχθή έμπροσθεν του βασιλέως της Ασσυρίας. 5 Και
ελάλησεν έτι Κύριος προς εμέ, λέγων, 6 Επειδή ο λαός
ούτος απέβαλε τα ύδατα του Σιλωάμ τα ρέοντα ησύχως,
και χαίρει εις τον Ρεσίν και εις τον υιόν του Ρεμαλία, 7
διά τούτο, ιδού, ο Κύριος αναβιβάζει επ' αυτούς τα ύδατα
του ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλέα της
Ασσυρίας και πάσαν την δόξαν αυτού· και θέλει υπερβή
πάντα τα αυλάκια αυτού και πλημμυρήσει πάσας τας
όχθας αυτού 8 και θέλει περάσει διά του Ιούδα, θέλει
πλημμυρήσει και υπεραναβή, θέλει φθάσει μέχρι λαιμού
και το εξάπλωμα των πτερύγων αυτού θέλει γεμίσει
το πλάτος της γης σου, Εμμανουήλ. 9 Ενώθητε, λαοί,
και θέλετε κατακοπή· και ακροάσθητε, πάντες οι εν
τοις εσχάτοις της γής· ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή·
ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή. 10 Βουλεύθητε βουλήν,
και θέλει ματαιωθή· λαλήσατε λόγον, και δεν θέλει
σταθή διότι μεθ' ημών ο Θεός. 11 Διότι ούτως ελάλησε
Κύριος προς εμέ εν χειρί κραταιά, και με εδίδαξε να
μη περιπατώ εν τη οδώ του λαού τούτου, λέγων, 12
Μη είπητε, Συνωμοσία, περί παντός εκείνου, περί του
οποίου ο λαός ούτος θέλει ειπεί, Συνωμοσία και τον
φόβον αυτού μη φοβηθήτε μηδέ τρομάξητε. 13 Τον
Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε και αυτός ας
ήναι ο φόβος σας και αυτός ας ήναι ο τρόμος σας. 14
Και θέλει είσθαι διά αγιαστήριον θέλει είσθαι όμως

διά πέτραν προσκόμματος και διά βράχον πτώσεως εις
τους δύο οίκους του Ισραήλ διά παγίδα και διά βρόχον
εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. **15** Και πολλοί
θέλουσι προσκόψει επ' αυτά και πέσει και συντριφθή
και παγιδευθή και πιασθή. **16** Δέσον την μαρτυρίαν,
σφράγισον τον νόμον μεταξύ των μαθητών μου. **17**
Εγώ δε θέλω περιμείνει τον Κύριον, όστις κρύπτει το
πρόσωπον αυτού από του οίκου Ιακώβ, και επ' αυτόν
θέλω είσθαι πεποιθώς. **18** Ιδού, εγώ και τα παιδία, τα
οποία μοι έδωκεν ο Κύριος, διά σημεία και τεράστια
εις τον Ισραήλ παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του
κατοικούντος εν τω όρει Σιών. **19** Και όταν σας είπωσιν,
Ερωτήσατε τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους
νεκρομάντεις, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας,
αποκρίθητε, Ο λαός δεν θέλει ερωτήσει τον Θεόν
αυτού; θέλει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των
ζώντων; **20** Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν εάν
δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι
φως εν αυτοίς. **21** Και θέλουσι περάσει δι' αυτής της
γης σκληρώς βεβαρημένοι και λιμώττοντες και όταν
πεινάσωσι θέλουσιν αγανακτεί, και θέλουσι κακολογεί
τον βασιλέα αυτών και τον Θεόν αυτών, και θέλουσιν
αναβλέψει εις τα άνω. **22** Έπειτα θέλουσιν εμβλέψει εις
την γην και ιδού, ταραχή και σκότος, θάμβωμα αγωνίας
και θέλουσιν εξωσθή εις το σκότος.

9 Δεν θέλει είσθαι όμως τοιούτον θάμβωμα εις την
γην την τεθλιμμένην· εν τοις προτέροις καιροίς
εξουθένωσε την γην Ζαβουλών και την γην Νεφθαλείμ·
εν δε τοις υστέροις έκαμεν ένδοξα τα μέρη τα προς την
οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, την Γαλιλαίαν
των εθνών. **2** Ο λαός ο περιπατών εν τω σκότει είδε
φως μέγα· εις τους καθημένους εν γη σκιάς θανάτου,
φως έλαμψεν επ' αυτούς. **3** Επολλαπλασίασας το έθνος,
ηύξησας εις αυτήν την χαράν· χαίρουσιν έμπροσθέν
σου κατά την χαράν του θερισμού, καθώς αγάλλονται
οι διαμεριζόμενοι τα λάφυρα. **4** Διότι συ συνέτριψας
τον ζυγόν του φορτίου αυτού και την ράβδον του
ώμου αυτού και την μάστιγα του καταδυναστεύοντος
αυτόν, καθώς εν τη ημέρα του Μαδιάμ. **5** Διότι πάσα
περικνημίς πολεμιστού μαχομένου μετά θορύβου και
πάσα στολή κεκυλισμένη εις αίματα θέλει είσθαι διά
καύσιν και ύλην πυρός. **6** Διότι παιδίον εγεννήθη
εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει
είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει
καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ
του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. **7** Εις την
αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει
είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την
βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώση
αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως
αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει
εκτελέσει τούτο. **8** Ο Κύριος απέστειλε λόγον κατά του
Ιακώβ και έπεσεν επί τον Ισραήλ. **9** Και πας ο λαός θέλει
γνωρίσει τούτο, ο Εφραΐμ και ο κάτοικος της Σαμαρείας,
οίτινες λέγουσιν υπερηφάνως και με έπαρσιν καρδίας,
10 οι πλίνθοι έπεσον, πλην ημείς θέλομεν κτίσει με
πελεκητάς πέτρας· αι συκομορέαι εκόπησαν, πλην ημείς
θέλομεν αλλάξει αυτάς εις κέδρους. **11** Διά τούτο ο
Κύριος θέλει εξεγείρει τους εχθρούς του Ρεσίν εναντίον
αυτού και συνενώσει τους πολεμίους αυτού· **12** τους
Συρίους έμπροσθεν και τους Φιλισταίους όπισθεν· και
θέλουσι καταφάγει τον Ισραήλ με ανοικτόν στόμα. Εν
πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η
χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **13** Πλην ο λαός δεν
επιστρέφει προς τον πατάξαντα αυτόν, ουδέ εκζητούσι
τον Κύριον των δυνάμεων. **14** Διά τούτο ο Κύριος
θέλει εκκόψει από του Ισραήλ κεφαλήν και ουράν,
κλάδον και σπάρτον, εν μιά ημέρα. **15** Ο πρεσβύτης
και ο έντιμος, αυτός είναι η κεφαλή· και ο προφήτης
όστις διδάσκει ψεύδη, αυτός είναι η ουρά. **16** Διότι οι
μακαρίζοντες τον λαόν τούτον πλανώσιν αυτόν· και οι
μακαριζόμενοι υπ' αυτών αφανίζονται. **17** Διά τούτο ο
Κύριος δεν θέλει ευφρανθή εις τους νεανίσκους αυτών,
ουδέ θέλει ελεήσει τους ορφανούς και τας χήρας αυτών·
επειδή πάντες είναι υποκριταί και κακοποιοί, και παν
στόμα λαλεί ασεβώς. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν
απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη.
18 Διότι η ανομία αφανίζει ως το πυρ, το κατατρώγον
τους τριβόλους και τας ακάνθας και το φλέγον εν τοις
πυκνοτάτοις του δάσους· και αυτά θέλουσιν αναβή εις
στήλην περιτυλισσομένου καπνού. **19** Από του θυμού
του Κυρίου των δυνάμεων η γη εσκοτίσθη, και ο λαός
θέλει είσθαι ως ύλη πυρός· άνθρωπος δεν θέλει ελεήσει
τον αδελφόν αυτού. **20** Και θέλει αρπάσει εις τα δεξιά,
πλην θέλει πεινάσει· και θέλει φάγει εις τα αριστερά,
πλην δεν θέλει χορτασθή· θέλουσι φάγει πας άνθρωπος
την σάρκα του βραχίονος αυτού· **21** ο Μανασσής τον
Εφραΐμ και ο Εφραΐμ τον Μανασσήν· και αυτοί ομού
θέλουσιν είσθαι εναντίον του Ιούδα. Εν πάσι τούτοις ο
θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι
εξηπλωμένη.

10 Ουαί εις τους ψηφίζοντας ψηφίσματα άδικα
και εις τους γραμματείς τους γράφοντας
καταδυνάστευσιν· **2** διά να στερήσωσι τον ενδεή από της
κρίσεως, και διά να αρπάσωσι το δίκαιον των πτωχών
του λαού μου, διά να γείνωσι λάφυρον αυτών αι χήραι,
και να γυμνώσωσι τους ορφανούς. **3** Και τι θέλετε κάμει
εν τη ημέρα της επισκέψεως και εν τω ολέθρω όστις
θέλει ελθεί μακρόθεν; προς τίνα θέλετε προστρέξει διά
βοήθειαν; και που θέλετε αφήσει την δόξαν σας, **4**
ειμή ότι θέλουσιν υποκύψει εις τα δεσμά, και θέλουσι
πέσει υποκάτω των πεφονευμένων; Εν πάσι τούτοις ο
θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι
έτι εξηπλωμένη. **5** Ουαί εις τον Ασσύριον, την ράβδον
του θυμού μου, αν και η εν τη χειρί αυτού μάστιξ
ήναι η οργή μου. **6** Θέλω αποστείλει αυτόν επί έθνος
υποκριτικόν, και θέλω δώσει εις αυτόν προσταγήν κατά
του λαού του θυμού μου, διά να λαφυραγωγήση λάφυρα
και να λεηλατήση λεηλασίαν και να καταπατήση αυτούς
ως τον πηλόν των οδών. **7** Πλην αυτός δεν εννοεί
ούτως και η καρδία αυτού δεν διαλογίζεται ούτως·
αλλά τούτο φρονεί εν τη καρδία αυτού, να καταστρέψη
και να εξολοθρεύση έθνη ουκ ολίγα. **8** Διότι λέγει, οι
άρχοντές μου δεν είναι πάντες βασιλείς; **9** δεν είναι
η Χαλάνη ως η Χαρχεμίς; δεν είναι η Αιμάθ ως η
Αρφάδ; δεν είναι η Σαμάρεια ως η Δαμασκός; **10** Καθώς

η χειρ μου κατεκράτησε τα βασίλεια των ειδώλων,
των οποίων τα γλυπτά ίσχυον μάλλον παρά τα της
Ιερουσαλήμ και της Σαμαρείας, 11 δεν θέλω κάμει, ως
έκαμον εις την Σαμάρειαν και εις τα είδωλα αυτής,
ούτω και εις την Ιερουσαλήμ και εις τα είδωλα αυτής;
12 Διά τούτο, αφού ο Κύριος εκτελέση άπαν το έργον
αυτού επί το όρος Σιών και επί την Ιερουσαλήμ, θέλω
παιδεύσει, λέγει, τον καρπόν της επηρμένης καρδίας
του βασιλέως της Ασσυρίας και την αλαζονείαν των
υψηλών οφθαλμών αυτού. 13 Διότι λέγει, Εν τη δυνάμει
της χειρός μου έκαμον τούτο και διά της σοφίας μου,
επειδή είμαι συνετός· και μετέστησα τα όρια των λαών
και διήρπασα τους θησαυρούς αυτών και καθήρεσα, ως
ισχυρός, τους εν ύψει καθημένους· 14 και η χειρ μου
εύρηκεν ως φωλεάν τα πλούτη των λαών· και καθώς
συνάγει τις ωά αφειμένα, ούτω συνήγαγον πάσαν την
γην εγώ· και ουδείς εκίνησε πτέρυγα ή ήνοιξε στόμα
ή εψιθύρισεν. 15 Ήθελε καυχηθή η αξίνη κατά του
κόπτοντος δι' αυτής; ήθελε μεγαλαυχήσει το πριόνιον
κατά του κινούντος αυτό; ως εάν ήθελε κινηθή η ράβδος
κατά των υψούντων αυτήν, ως εάν ήθελεν υψώσει
εαυτήν η βακτηρία ως μη ούσα ξύλον. 16 Διά τούτο ο
Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αποστείλει εις
τους παχείς αυτού ισχνότητα· και υπό την δόξαν αυτού
θέλει εξαφθή καύσις, ως καύσις πυρός. 17 Και το φως
του Ισραήλ θέλει γείνει πυρ και ο Άγιος αυτού φλόξ· και
θέλει καύσει και καταφάγει τας ακάνθας αυτού και τους
τριβόλους αυτού εν μιά ημέρα· 18 και θέλει αφανίσει
την δόξαν του δάσους αυτού και του καρποφόρου αγρού
αυτού από ψυχής έως σαρκός· και θέλουσιν είσθαι ως
όταν σημαιοφόρος λιποψυχή. 19 Το δε υπόλοιπον των
δένδρων του δάσους αυτού θέλει είσθαι ευάριθμον,
ώστε παιδίον να καταγράψη αυτά. 20 Και εν εκείνη τη
ημέρα, το υπόλοιπον του Ισραήλ και οι διασεσωσμένοι
του οίκου Ιακώβ δεν θέλουσι πλέον επιστηρίζεσθαι επί
τον πατάξαντα αυτούς, αλλά θέλουσιν επιστηρίζεσθαι
επί Κύριον, τον Άγιον του Ισραήλ, κατά αλήθειαν. 21 Το
υπόλοιπον θέλει επιστρέψει, το υπόλοιπον του Ιακώβ,
προς τον ισχυρόν Θεόν. 22 Διότι αν και ο λαός σου,
Ισραήλ, ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, υπόλοιπον εξ
αυτών θέλει επιστρέψει· η αποφασισθείσα κατανάλωσις
θέλει συντελεσθή εν δικαιοσύνη. 23 Διότι Κύριος ο
Θεός των δυνάμεων θέλει κάμει κατανάλωσιν, βεβαίως
προσδιωρισμένην, εν μέσω πάσης της γής· 24 διά τούτο,
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. Λαέ μου, όστις
κατοικείς εν Σιών, μη φοβηθής από του Ασσυρίου· θέλει
σε πατάξει εν ράβδω και θέλει σηκώσει την βακτηρίαν
αυτού εναντίον σου κατά τον τρόπον της Αιγύπτου· 25
διότι έτι ολίγον και η οργή θέλει παύσει· και ο θυμός
μου θέλει είσθαι εις όλεθρον εκείνων. 26 Και ο Κύριος
των δυνάμεων θέλει σηκώσει επ' αυτόν μάστιγα, κατά
την πληγήν της Μαδιάμ εν τω βράχω Ωρήβ· και καθώς
η ράβδος αυτού υψώθη επί την θάλασσαν, ούτω θέλει
υψώσει αυτήν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου. 27 Και εν
εκείνη τη ημέρα το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από
του ώμου σου και ο ζυγός αυτού από του τραχήλου σου,
και ο ζυγός θέλει συντριφθή εξ αιτίας του χρίσματος. 28
Αυτός ήλθεν εις Αϊάθ, επέρασεν εις Μιγρών. Εν Μιχμάς
θέλει αποθέσει τα σκεύη αυτού· 29 διέβησαν το πέρασμα·
κατέλυσαν εν Γεβά· η Ραμά ετρόμαζεν· η Γαβαά του
Σαούλ έφυγεν. 30 Ύψωσον την φωνήν σου, θυγάτηρ
της Γαλλείμ· κάμε αυτήν, πτωχή Αναθώθ, να ακουσθή
εν Λαισά. 31 Η Μαδμηνά μετετοπίσθη· οι κάτοικοι της
Γεβείμ έφυγον ομού. 32 Και εν τη ημέρα εκείνη θέλει
μείνει εν Νωβ, θέλει σείσει την χείρα αυτού κατά του
όρους της θυγατρός της Σιών, κατά του λόφου της
Ιερουσαλήμ. 33 Ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων,
θέλει κόψει τους κλάδους μετά κρότου τρομερού· και οι
υψωμένοι θέλουσι συντριφθή και οι επηρμένοι θέλουσι
ταπεινωθή. 34 Και τα πυκνά τού δάσους θέλει κόψει εν
σιδήρω, και ο Λίβανος θέλει πέσει δι' ισχυρού.

11 Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του
Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών
αυτού· 2 και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ'
αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής
και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου·
3 και θέλει κάμει αυτόν οξύνουν εις τον φόβον του
Κυρίου, ώστε δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των
οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόασιν
των ωτίων αυτού· 4 αλλ' εν δικαιοσύνη θέλει κρίνει
τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι
τους ταπεινούς της γής· και θέλει πατάξει την γην
εν τη ράβδω του στόματος αυτού, και διά της πνοής
των χειλέων αυτού θέλει θανατόνει τον ασεβή. 5 Και
δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος αυτού και
πίστις η ζώνη των πλευρών αυτού. 6 Και ο λύκος θέλει
συγκατοικεί μετά του αρνίου, και λεοπάρδαλις θέλει
αναπαύεσθαι μετά του εριφίου· και ο μόσχος και ο
σκύμνος και τα σιτευτά ομού, και μικρόν παιδίον θέλει
οδηγεί αυτά. 7 Και η δάμαλις και η άρκτος θέλουσι
συμβόσκεσθαι, τα τέκνα αυτών θέλουσιν αναπαύεσθαι
ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχυρον καθώς ο βους. 8
Και το θηλάζον παιδίον θέλει παίζει εις την τρύπαν
της ασπίδος, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει
βάλλει την χείρα αυτού εις την φωλεάν του βασιλίσκου.
9 Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω
μου όρει· διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως
του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.
10 Και εν εκείνη τη ημέρα προς την ρίζαν του Ιεσσαί, ήτις
θέλει ίστασθαι σημαία των λαών, προς αυτόν θέλουσι
προστρέξει τα έθνη, και η ανάπαυσις αυτού θέλει είσθαι
δόξα. 11 Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει βάλει
την χείρα αυτού πάλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβη
το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει,
από της Ασσυρίας και από της Αιγύπτου και από του
Παθρώς και από της Αιθιοπίας και από του Ελάμ και
από του Σενναάρ και από του Αιμάθ και από των νήσων
της θαλάσσης. 12 Και θέλει υψώσει σημαίαν εις τα
έθνη, και θέλει συνάξει τους απερριμμένους του Ισραήλ
και συναθροίσει τους διεσκορπισμένους του Ιούδα από
των τεσσάρων γωνιών της γης. 13 Και ο φθόνος του
Εφραΐμ θέλει αφαιρεθή, και οι εχθρευόμενοι του Ιούδα
θέλουσιν αποκοπή· ο Εφραΐμ δεν θέλει φθονεί τον
Ιούδαν και ο Ιούδας δεν θέλει θλίβει τον Εφραΐμ. 14
Αλλά θέλουσιν ορμήσει επί τα όρια των Φιλισταίων
προς την δύσιν· θέλουσι λεηλατήσει και τους υιούς της
ανατολής πάντας ομού· θέλουσι βάλει την χείρα αυτών

επί τον Εδώμ και Μωάβ· και οι υιοί Αμμών θέλουσιν
υποταχθή εις αυτούς. 15 Και ο Κύριος θέλει καταξηράνει
την γλώσσαν της Αιγυπτιακής θαλάσσης· και διά του
βιαίου αυτού ανέμου θέλει σείσει την χείρα αυτού επί
τον ποταμόν, και θέλει πατάξει αυτόν εις επτά ρεύματα,
και θέλει κάμει να διαβαίνωσι με υποδήματα. 16 Και
θέλει είσθαι οδός πλατεία εις το υπόλοιπον του λαού
αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας· ως ήτο
εις τον Ισραήλ, καθ' ην ημέραν ανέβη εκ γης Αιγύπτου.

12 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλεις ειπεί, Κύριε, θέλω
σε δοξολογήσει· διότι αν και ωργίσθης εναντίον
μου, εστράφη ο θυμός σου και με παρηγόρησας. 2 Ιδού,
ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θέλω θαρρεί και δεν θέλω
φοβείσθαι· διότι Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου και
το άσμα· και εστάθη η σωτηρία μου. 3 Και εν ευφροσύνη
θέλετε αντλήσει ύδωρ εκ των πηγών της σωτηρίας. 4
Και εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ειπεί, Δοξολογείτε τον
Κύριον, επικαλείσθε το όνομα αυτού, κάμετε γνωστά
εις τα έθνη τα έργα αυτού, μνημονεύετε ότι υψώθη το
όνομα αυτού. 5 Ψάλλετε εις τον Κύριον· διότι έκαμεν
υψηλά· γνωστόν είναι εις πάσαν την γην. 6 Αγάλλου
και ευφραίνου, κάτοικε της Σιών· διότι ο Άγιος του
Ισραήλ είναι μέγας εν τω μέσω σου.

13 Η κατά Βαβυλώνος όρασις, την οποίαν είδεν
Ησαΐας ο υιός του Αμώς. 2 Σηκώσατε σημαίαν επί
το όρος το υψηλόν, υψώσατε την φωνήν προς αυτούς,
σείσατε την χείρα διά να εισέλθωσιν εις τας πύλας των
αρχόντων. 3 Εγώ προσέταξα τους διωρισμένους μου,
μάλιστα έκραξα τους δυνατούς μου, διά να εκτελέσωσι
τον θυμόν μου, τους χαίροντας εις την δόξαν μου. 4
Φωνή πλήθους επί τα όρη ως μεγάλου λαού· θορυβώδης
φωνή των βασιλείων των εθνών συνηγμένων· ο Κύριος
των δυνάμεων επισκέπτεται το στράτευμα της μάχης.
5 Έρχονται από γης μακράς, εκ των περάτων του
ουρανού, ο Κύριος και τα όπλα της αγανακτήσεως
αυτού, διά να αφανίσωσι πάσαν την γην. 6 Ολολύζετε,
διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίασε· θέλει ελθεί ως
όλεθρος από του Παντοδυνάμου. 7 Διά τούτο πάσαι αι
χείρες θέλουσιν εκλυθή, και πάσα καρδία ανθρώπου
θέλει διαλυθή. 8 Και θέλουσι τρομάξει· πόνοι και
θλίψεις θέλουσι κατακυριεύσει αυτούς· θέλουσιν είσθαι
εν πόνω, ως τίκτουσα· θέλουσι μείνει εκστατικοί ο εις
προς τον άλλον· τα πρόσωπα αυτών θέλουσιν είσθαι
πεφλογισμένα. 9 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται,
σκληρά και πλήρης θυμού και οργής φλογεράς, διά να
καταστήση την γην έρημον· και θέλει εξαλείψει απ'
αυτής τους αμαρτωλούς αυτής. 10 Διότι τα άστρα του
ουρανού και οι αστερισμοί αυτού δεν θέλουσι δώσει
το φως αυτών· ο ήλιος θέλει σκοτισθή εν τη ανατολή
αυτού, και η σελήνη δεν θέλει εκπέμψει το φως αυτής.
11 Και θέλω παιδεύσει τον κόσμον διά την κακίαν
αυτού και τους ασεβείς διά την ανομίαν αυτών και
θέλω παύσει την μεγαλαυχίαν των υπερηφάνων και
ταπεινώσει την υψηλοφροσύνην των φοβερών. 12 Θέλω
καταστήσει άνθρωπον πολυτιμότερον υπέρ χρυσίον
καθαρόν· μάλιστα άνθρωπον υπέρ το χρυσίον του Οφείρ.
13 Διά τούτο θέλω ταράξει τους ουρανούς, και η γη θέλει
σεισθή από του τόπου αυτής, εν τω θυμώ του Κυρίου των
δυνάμεων και εν τη ημέρα της φλογεράς οργής αυτού.
14 Και θέλουσιν είσθαι ως δορκάδιον κυνηγούμενον και
ως πρόβατον εγκαταλελειμμένον· θέλουσι στρέφεσθαι
έκαστος προς τον λαόν αυτού και θέλουσι φεύγει
έκαστος εις τον τόπον αυτού. 15 Πας ο ευρεθείς θέλει
διαπερασθή· και πάντες οι συνηθροισμένοι θέλουσι
πέσει διά μαχαίρας. 16 Και τα τέκνα αυτών θέλουσι
συντριφθή έμπροσθεν αυτών· αι οικίαι αυτών θέλουσι
λεηλατηθή, και αι γυναίκες αυτών θέλουσι βιασθή. 17
Ιδού, θέλω επεγείρει τους Μήδους εναντίον αυτών,
οίτινες δεν θέλουσι συλλογισθή αργύριον· και εις το
χρυσίον, δεν θέλουσιν ηδυνθή εις αυτό· 18 αλλά
τα τόξα αυτών θέλουσι συντρίψει τους νεανίσκους·
και δεν θέλουσιν ελεήσει τον καρπόν της κοιλίας· ο
οφθαλμός αυτών δεν θέλει φεισθή παιδία. 19 Και η
Βαβυλών, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξον καύχημα
των Χαλδαίων, θέλει είσθαι ως ότε κατέστρεψεν ο
Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα· 20 ουδέποτε θέλει
κατοικηθή ουδέ θέλει κατασκηνωθή έως γενεάς και
γενεάς· ούτε Άραβες θέλουσι στήσει τας σκηνάς αυτών
εκεί, ούτε ποιμένες θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί· 21
αλλά θηρία θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί· και αι οικίαι
αυτών θέλουσιν είσθαι πλήρεις ολολυζόντων ζώων·
και στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικεί εκεί και σάτυροι
θέλουσι χορεύει εκεί· 22 και οι αίλουροι θέλουσι
φωνάζει εν ταις ηρημωμέναις οικίαις αυτών και θώες
εν τοις παλατίοις της τρυφής· και ο καιρός αυτής
πλησιάζει να έλθη, και αι ημέραι αυτής δεν θέλουσιν
επιμακρυνθή.

14 Διότι ο Κύριος θέλει ελεήσει τον Ιακώβ, και θέλει
έτι εκλέξει τον Ισραήλ και καταστήσει αυτούς εν
τη γη αυτών· και οι ξένοι θέλουσιν ενωθή μετ' αυτών
και θέλουσι προσκολληθή εις τον οίκον του Ιακώβ.
2 Και οι λαοί θέλουσι λάβει αυτούς και φέρει αυτούς
εις τον τόπον αυτών· και ο οίκος του Ισραήλ θέλει
κληρονομήσει αυτούς εν τη γη του Κυρίου διά δούλους
και δούλας· και θέλουσιν είσθαι αιχμάλωτοι αυτών οι
αιχμαλωτίσαντες αυτούς, και θέλουσι γείνει κύριοι των
καταθλιβόντων αυτούς. 3 Και καθ' ην ημέραν ο Κύριος
θέλει σε αναπαύσει από της θλίψεώς σου και από του
φόβου σου και από της σκληράς δουλείας, εις την οποίαν
ήσο καταδεδουλωμένος, 4 θέλεις μεταχειρισθή την
παροιμίαν ταύτην κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος,
λέγων, Πως επαύθη ο καταδυνάστης· πως επαύθη η
φορολόγος του χρυσίου. 5 Ο Κύριος συνέτριψε την
ράβδον των ασεβών, το σκήπτρον των δυναστών. 6 Ο
πατάσσων εν θυμώ τον λαόν με ακατάπαυστον κτύπημα,
ο δεσπόζων εν οργή επί τα έθνη, καταδιώκεται, και
ουδείς ο κωλύων. 7 Πάσα η γη αναπαύεται, ησυχάζει·
εκφωνούσιν άσματα αγαλλιάσεως. 8 Χαίρουσιν επί σε
και αι έλατοι, αι κέδροι του Λιβάνου, λέγουσαι, Αφού
συ εκοιμήθης, δενδροτόμος δεν ανέβη εφ' ημάς. 9 Ο
άδης κάτωθεν εκινήθη διά σε, διά να απαντήση την
έλευσίν σου· διά σε εξήγειρε τους νεκρούς, πάντας τους
ηγεμόνας της γής· εσήκωσεν εκ των θρόνων αυτών
πάντας τους βασιλείς των εθνών. (Sheol h7585) 10 Πάντες
ούτοι θέλουσιν αποκριθή και ειπεί προς σε, Και συ

έγεινες αδύνατος, καθώς ημείς; κατεστάθης όμοιος
ημών; 11 Η μεγαλαυχία σου κατηνέχθη εις τον τάφον
και ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων· ο σκώληξ
είναι εστρωμένος υποκάτω σου και οι σκώληκες σε
σκεπάζουσι· (Sheol h7585) 12 πως έπεσες εκ του ουρανού,
Εωσφόρε, υιέ της αυγής· συνετρίφθης κατά γης, συ
ο καταπατών τα έθνη. 13 Συ δε έλεγες εν τη καρδία
σου, Θέλω αναβή εις τον ουρανόν, θέλω υψώσει τον
θρόνον μου υπεράνω των άστρων του Θεού· και θέλω
καθήσει επί το όρος της συνάξεως, προς τα μέρη του
βορρά· 14 θέλω αναβή επί τα ύψη των νεφελών· θέλω
είσθαι όμοιος του Υψίστου. 15 Εις τον άδην όμως θέλεις
καταβή, εις τα βάθη του λάκκου. (Sheol h7585) 16 Οι
βλέποντές σε θέλουσιν ενατενίσει προς σε, θέλουσι σε
παρατηρεί, λέγοντες, ούτος είναι ο άνθρωπος ο ποιών
την γην να τρέμη, ο σείων τα βασίλεια; 17 Ο ερημόνων
την οικουμένην και καταστρέφων τας πόλεις αυτής;
ο μη απολύων εις τας οικίας αυτών τους δεσμίους
αυτού; 18 Πάντες οι βασιλείς των εθνών, πάντες
αναπαύονται εν δόξη, έκαστος εν τη οικία αυτού· 19 συ
δε απερρίφθης του τάφου σου ως κλάδος βδελυκτός,
ιμάτιον κεκεντημένων, πεφονευμένων εν μαχαίρα,
καταβαινόντων εις τας πέτρας του λάκκου· ως πτώμα
καταπατούμενον. 20 Δεν θέλεις ενωθή μετ' αυτών εις
ενταφιασμόν, διότι ηφάνισας την γην σου, εφόνευσας
τον λαόν σου· το σπέρμα των κακοποιών ουδέποτε
θέλει ονομασθή. 21 Ετοιμάσατε σφαγήν εις τα τέκνα
αυτού διά την ανομίαν των πατέρων αυτών, διά να μη
σηκωθώσι και κληρονομήσωσι την γην, και γεμίσωσι το
πρόσωπον της οικουμένης από πόλεων. 22 Διότι θέλω
σηκωθή εναντίον αυτών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων·
και θέλω εξαλείψει από της Βαβυλώνος το όνομα και το
υπόλοιπον και υιόν και έκγονον, λέγει Κύριος. 23 Και
θέλω καταστήσει αυτήν κληρονομίαν εχίνων και λίμνας
υδάτων· και θέλω σαρώσει αυτήν με το σάρωθρον της
απωλείας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 24 Ώμοσεν
ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς
εβουλεύθην, ούτω θέλει γείνει· και καθώς απεφάσισα,
ούτω θέλει μείνει, 25 να συντρίψω τον Ασσύριον εν
τη γη μου και να καταπατήσω αυτόν επί των ορέων
μου· τότε ο ζυγός αυτού θέλει σηκωθή απ' αυτών
και το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από των ώμων
αυτών. 26 Αύτη είναι η βουλή η βεβουλευμένη καθ'
όλης της γής· και αύτη η χειρ η εξηπλωμένη επί πάντα
τα έθνη. 27 Διότι ο Κύριος των δυνάμεων απεφάσισε
και τις θέλει αναιρέσει; και η χειρ αυτού εξηπλώθη
και τις θέλει αποστρέψει αυτήν; 28 Εν τω έτει, καθ' ο
απέθανεν ο βασιλεύς Άχαζ, έγεινεν αύτη η όρασις. 29
Μη χαίρε, Παλαιστίνη πάσα, διότι συνετρίφθη η ράβδος
του πατάξαντός σε· επειδή εκ της ρίζης του όφεως
θέλει εξέλθει βασιλίσκος, και ο καρπός αυτού θέλει
είσθαι φλογερός πετώμενος όφις. 30 Και οι πρωτότοκοι
του πτωχού θέλουσι τραφή και οι ενδεείς θέλουσιν
αναπαύεσθαι εν ασφαλεία· και θέλω θανατώσει την
ρίζαν σου με πείναν, και θέλω φονεύσει το υπόλοιπόν
σου. 31 Ολόλυζε, πύλη· βόα, πόλις· εχάθης, Παλαιστίνη
πάσα· διότι έρχεται καπνός από βορρά, και ουδέ εις
θέλει λείψει από της εκστρατεύσεως αυτού εν τοις
ωρισμένοις καιροίς. 32 Και τις απόκρισις θέλει δοθή
εις τους πρέσβεις των εθνών; Ότι ο Κύριος εθεμελίωσε
την Σιών, και επ' αυτήν θέλουσιν ελπίζει οι πτωχοί του
λαού αυτού.

15 Η κατά Μωάβ όρασις. Επειδή η Αρ Μωάβ επορθήθη
την νύκτα και ηφανίσθη· επειδή η Κιρ Μωάβ
επορθήθη την νύχτα και ηφανίσθη· 2 ανέβη εις τον
οίκον και εις Δαιβών, τους υψηλούς τόπους, διά να
κλαύση· ο Μωάβ θέλει ολολύξει διά την Νεβώ, και διά
την Μεδεβά· πάσαι αι κεφαλαί θέλουσι φαλακρωθή, παν
γένειον θέλει ξυρισθή. 3 Εν ταις οδοίς αυτών θέλουσιν
είσθαι περιεζωσμένοι σάκκους· επί των δωμάτων αυτών
και εν ταις πλατείαις αυτών πάντες θέλουσιν ολολύξει
μετά κλαυθμού μεγάλου. 4 Και η Εσεβών θέλει βοά,
και η Ελεαλή· η βοή αυτών θέλει ακουσθή έως Ιασσά·
διά τούτο οι οπλοφόροι άνδρες του Μωάβ θέλουσιν
ολολύξει· η ψυχή αυτών θέλει ολολύξει δι' αυτούς. 5 Η
καρδία μου θέλει αναβοήσει διά τον Μωάβ· οι φυγάδες
αυτού θέλουσι τρέξει έως Σηγώρ ως τριετής δάμαλις·
διότι κλαίοντες θέλουσιν αναβή διά της αναβάσεως της
Λουείθ· διότι εν τη οδώ της Οροναΐμ θέλουσιν υψώσει
φωνήν εξολοθρευμού· 6 διότι τα ύδατα της Νιμρείμ
θέλουσιν εκλείψει· διότι ο χόρτος εξηράνθη, η χλόη
εξέλιπε, δεν υπάρχει ουδέν χλωρόν· 7 διά τούτο η
αφθονία, την οποίαν συνήξαν, και εκείνο το οποίον
απεταμίευσαν, θέλει φερθή εις την κοιλάδα των ιτεών.
8 Διότι η φωνή έφθασε κύκλω εις τα όρια του Μωάβ· ο
ολολυγμός αυτής έως Εγλαΐμ, και ο ολολυγμός αυτής
εις Βηρ-αιλείμ. 9 Διότι τα ύδατα της Δειμών θέλουσι
γεμισθή αίματος· διότι θέλω επιφέρει έτι δεινά επί
Δειμών, λέοντας επί τον διασωθέντα εκ του Μωάβ και
επί τα υπόλοιπα του τόπου.

16 Αποστείλατε το αρνίον προς τον άρχοντα της γης,
από Σελά εν τη ερήμω προς το όρος της θυγατρός
της Σιών. 2 Διότι ως πτηνόν πλανώμενον, από της
φωλεάς αυτού δεδιωγμένον, ούτως αι θυγατέρες του
Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατά τας διαβάσεις του Αρνών.
3 Βουλεύου, εκτέλεσον το δίκαιον· εν τω μέσω της
ημέρας κάμε την σκιάν σου ως νύκτα· κρύψον τους
διωκομένους· μη φανερώσης τον περιπλανώμενον. 4
Οι δεδιωγμένοι μου ας παροικήσωσι παρά σοι, Μωάβ·
γενού εις αυτούς σκέπη από προσώπου του πορθητού·
διότι ο αρπακτήρ ετελείωσεν, ο πορθητής έπαυσεν, οι
καταδυνάσται εξωλοθρεύθησαν από της γης. 5 Και μετά
ελέους θέλει συσταθή ο θρόνος, και επ' αυτόν θέλει
καθήσει εν αληθεία, εν τη σκηνή του Δαβίδ, ο κρίνων και
εκζητών κρίσιν και σπεύδων δικαιοσύνην. 6 Ηκούσαμεν
την υπερηφανίαν του Μωάβ, είναι λίαν υπερήφανος· την
υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και
την μανίαν αυτού· τα ψεύδη αυτού θέλουσι ματαιωθή.
7 Διά τούτο ο Μωάβ θέλει ολολύξει· πάντες θέλουσιν
ολολύξει διά τον Μωάβ· θέλετε θρηνολογήσει διά τα
θεμέλια της Κιρ-αρεσέθ· εκτυπήθησαν βεβαίως. 8 Διότι
αι πεδιάδες της Εσεβών είναι ητονημέναι και η άμπελος
της Σιβμά· οι κύριοι των εθνών κατεσύντριψαν τα
καλήτερα αυτής φυτά, τα οποία ήρχοντο έως της Ιαζήρ,
και περιεπλανώντο διά της ερήμου· οι κλάδοι αυτής
ήσαν εξηπλωμένοι, διέβαινον την θάλασσαν. 9 Διά

τούτο μετά κλαυθμού της Ιαζήρ θέλω κλαύσει την
άμπελον της Σιβμά θέλω σε βρέξει με τα δάκρυά μου,
Εσεβών και Ελεαλή· διότι επί τους θερινούς καρπούς
σου και επί τον θερισμόν σου επέπεσεν αλαλαγμός.
10 Και αφηρέθη η ευφροσύνη και η αγαλλίασις από
της καρποφόρου πεδιάδος· και εις τους αμπελώνάς
σου δεν θέλουσιν είσθαι πλέον άσματα ουδέ φωναί
αγαλλιάσεως· οι ληνοπάται δεν θέλουσι πατεί οίνον
εν τοις ληνοίς· εγώ κατέπαυσα τον αλαλαγμόν του
τρυγητού. **11** Όθεν τα εντόσθιά μου θέλουσιν ηχήσει ως
κιθάρα διά τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου διά την
Κιρ-άρες. **12** Και ο Μωάβ, όταν φανή ότι απέκαμεν επί
τους βωμούς αυτού, θέλει εισέλθει εις το αγιαστήριον
αυτού διά να προσευχηθή· πλην δεν θέλει επιτύχει. **13**
Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον έκτοτε ελάλησε Κύριος
περί του Μωάβ. **14** Τώρα δε ο Κύριος ελάλησε λέγων,
Εις τρία έτη, ως είναι τα έτη του μισθωτού, η δόξα
του Μωάβ θέλει καταφρονηθή μεθ' όλου του μεγάλου
πλήθους αυτού· και το υπόλοιπον θέλει είσθαι πολύ
ολίγον και αδύνατον.

17 Η κατά Δαμασκού όρασις. Ιδού, η Δαμασκός
πεπαυμένη του να ήναι πόλις, και θέλει
είσθαι σωρός ερειπίων. **2** Αι πόλεις της Αροήρ
εγκατελείφθησαν· θέλουσιν είσθαι διά τα ποίμνια, τα
οποία θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί, και δεν θέλει είσθαι
ο φοβίζων. **3** Και θέλει εκλείψει από του Εφραΐμ η
βοήθεια και το βασίλειον από της Δαμασκού, και το
υπόλοιπον της Συρίας θέλει γείνει ως η δόξα των υιών
του Ισραήλ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και εν
τη ημέρα εκείνη η δόξα του Ιακώβ θέλει σμικρυνθή
και το πάχος της σαρκός αυτού θέλει ισχνωθή. **5** Και
θέλει είσθαι, ως όταν ο θεριστής συνάγη τον σίτον
και θερίζη τα αστάχυα διά του βραχίονος αυτού· και
θέλει είσθαι ως ο συνάγων αστάχυα εν τη κοιλάδι
Ραφαείμ. **6** Θέλουσιν όμως μείνει εν αυτή ρώγες, ως
εν τω τιναγμώ της ελαίας, δύο τρεις ελαίαι επί της
κορυφής των υψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε επί
των μακροτέρων αυτής καρποφόρων κλάδων, λέγει
Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **7** Εν εκείνη τη ημέρα ο
άνθρωπος θέλει αναβλέψει προς τον Ποιητήν αυτού
και οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν ενατενίσει προς τον
Άγιον του Ισραήλ. **8** Και δεν θέλει αναβλέψει προς τους
βωμούς, το έργον των χειρών αυτού, ουδέ θέλει σεβασθή
εκείνο το οποίον έκαμον οι δάκτυλοι αυτού, ούτε τα
άλση ούτε τα είδωλα. **9** Εν εκείνη τη ημέρα αι οχυραί
πόλεις αυτού θέλουσιν είσθαι ως εγκαταλελειμμένος
κλάδος και ακρότατον κλωνάριον, το οποίον αφήκαν εξ
αιτίας των υιών του Ισραήλ· και θέλει είσθαι ερήμωσις.
10 Επειδή ελησμόνησας τον Θεόν της σωτηρίας σου
και δεν ενεθυμήθης τον βράχον της δυνάμεώς σου,
διά τούτο θέλεις φυτεύσει ευάρεστα φυτά, και θέλεις
κάμει την εμφύτευσιν με ξένα βλαστήματα· **11** την
ημέραν θέλεις κάμει το φυτόν σου να αυξηθή, και το
πρωΐ θέλεις κάμει τον σπόρον σου να ανθήση πλην το
θέρος θέλει διαρπαχθή, εν τη ημέρα του πόνου και της
απηλπισμένης θλίψεως. **12** Ουαί εις το πλήθος πολλών
λαών, οίτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των
θαλασσών· και εις τον θόρυβον των εθνών, τα οποία
θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών. **13** Τα έθνη
θέλουσι θορυβήσει ως θόρυβον υδάτων πολλών· αλλ'
ο Θεός θέλει ελέγξει αυτά, και θέλουσι φύγει μακράν
και θέλουσιν εκδιωχθή, ως το άχυρον των βουνών
έμπροσθεν του ανέμου και ως κονιορτός έμπροσθεν του
ανεμοστροβίλου. **14** Προς το εσπέρας, ιδού, ταραχή· και
πριν της αυγής δεν υπάρχει. Αύτη είναι η μερίς των
λεηλατούντων ημάς και ο κλήρος των διαρπαζόντων
ημάς.

18 Ουαί, γη σκιάζουσα διά των πτερύγων, η πέραν
των ποταμών της Αιθιοπίας, **2** η εξαποστέλλουσα
πρέσβεις διά θαλάσσης και με πλοία σπάρτινα επί
των υδάτων. Υπάγετε, ταχύδρομοι αγγελιαφόροι, προς
έθνος διηρπαγμένον και κατεσπαραγμένον, προς λαόν
τρομερόν από της αρχής αυτού έως της σήμερον, έθνος
μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την
γην διήρπασαν οι ποταμοί. **3** Πάντες οι κάτοικοι του
κόσμου και οι ενοικούντες επί της γης, βλέπετε, όταν
υψωθή σημαία επί τα όρη· και ακούσατε, όταν εκπεμφθή
φωνή σάλπιγγος. **4** Διότι ούτως είπε Κύριος προς εμέ·
Θέλω ησυχάσει και θέλω επιβλέψει εις το κατοικητήριόν
μου, ως καύσων λαμπρότερος του φωτός, ως νεφέλη
δρόσου εν τω καύσωνι του θέρους. **5** Διότι πριν του
θέρους, όταν το βλάστημα γείνη τέλειον και η αγουρίδα
ωριμάση εκ του άνθους, θέλει κόψει τους βλαστούς
διά κλαδευτηρίων και τας κληματίδας αποκόψας θέλει
αφαιρέσει. **6** Θέλουσιν εγκαταλειφθή ομού διά τα όρνεα
των βουνών και διά τα θηρία της γής· και τα όρνεα
θέλουσι περάσει το θέρος επ' αυτούς, και πάντα τα θηρία
της γης θέλουσι διαχειμάσει επ' αυτούς. **7** Εν εκείνω
τω καιρώ θέλει φερθή δώρον προς τον Κύριον των
δυνάμεων εκ λαού διηρπαγμένου και κατεσπαραγμένου
και εκ λαού τρομερού από της αρχής αυτού έως της
σήμερον, έθνους μεμετρημένου και καταπεπατημένου,
του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί, εις τον τόπον
του ονόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το όρος Σιών.

19 Η κατά της Αιγύπτου όρασις. Ιδού, ο Κύριος
επιβαίνει επί νεφέλης κούφης και θέλει επέλθει
επί την Αίγυπτον· και τα είδωλα της Αιγύπτου θέλουσι
σεισθή από προσώπου αυτού, και η καρδία της Αιγύπτου
θέλει διαλυθή εν μέσω αυτής. **2** Και θέλει σηκώσει
Αιγυπτίους κατά Αιγυπτίων, και θέλουσι πολεμήσει
έκαστος κατά του αδελφού αυτού και έκαστος κατά
του πλησίον αυτού· πόλις κατά πόλεως, βασιλεία κατά
βασιλείας. **3** Και θέλει εκλείψει το πνεύμα της Αιγύπτου
εν μέσω αυτής· και θέλω ανατρέψει την βουλήν αυτής·
και θέλουσιν ερωτήσει τα είδωλα και τους μάγους και
τους εγγαστριμύθους και τους μάντεις. **4** Και θέλω
παραδώσει τους Αιγυπτίους εις χείρα σκληρών κυρίων·
και βασιλεύς άγριος θέλει εξουσιάζει αυτούς, λέγει
ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Και τα ύδατα
θέλουσιν εκλείψει εκ των θαλασσών και ο ποταμός
θέλει αφανισθή και καταξηρανθή. **6** Και οι ποταμοί
θέλουσι στειρεύσει· οι ρύακες οι περιπεφραγμένοι
θέλουσι κενωθή και καταξηρανθή· ο κάλαμος και
ο σπάρτος θέλουσι μαρανθή· **7** τα λιβάδια πλησίον
των ρυάκων, επί των στομίων των ρυάκων, και παν

το εσπαρμένον παρά τους ρύακας θέλει ξηρανθή,
απορριφθή και αφανισθή. 8 Και οι αλιείς θέλουσι
στενάξει και πάντες οι ρίπτοντες άγκιστρον εις τους
ρύακας θέλουσι θρηνήσει και οι βάλλοντες δίκτυα επί τα
ύδατα θέλουσι νεκρωθή. 9 Και οι εργαζόμενοι εις λεπτόν
λινάριον και οι πλέκοντες δίκτυα θέλουσι ταραχθή.
10 Και οι στύλοι αυτής θέλουσι συντριφθή και πάντες
οι κερδαίνοντες από ιχθυοτροφείων. 11 Βεβαίως οι
άρχοντες της Τάνεως είναι μωροί, η βουλή των σοφών
συμβούλων του Φαραώ κατεστάθη άλογος· πως λέγετε
έκαστος προς τον Φαραώ, Εγώ είμαι υιός σοφών, υιός
αρχαίων βασιλέων; 12 Που, που, οι σοφοί σου; και ας
είπωσι τώρα προς σε, και ας καταλάβωσι τι εβουλεύθη
ο Κύριος των δυνάμεων κατά της Αιγύπτου. 13 Οι
άρχοντες της Τάνεως εμωράνθησαν, οι άρχοντες της
Μέμφεως επλανήθησαν· και επλάνησαν την Αίγυπτον
οι άρχοντες των φυλών αυτής. 14 Ο Κύριος εκέρασεν εν
τω μέσω αυτής πνεύμα παραφροσύνης· και επλάνησαν
την Αίγυπτον εις πάντα τα έργα αυτής, ως ο μεθύων
πλανάται εν τω εμετώ αυτού. 15 Και δεν θέλει είσθαι
έργον διά την Αίγυπτον, το οποίον η κεφαλή ή η ουρά, ο
κλάδος ή ο σπάρτος, να δύναται να κάμη. 16 Εν εκείνη
τη ημέρα οι Αιγύπτιοι θέλουσιν είσθαι ως γυναίκες, και
θέλουσι τρομάξει και φοβηθή από της χειρός του Κυρίου
των δυνάμεων σειομένης, την οποίαν σείει επ' αυτούς.
17 Και η γη του Ιούδα θέλει είσθαι φρίκη εις τους
Αιγυπτίους· πας όστις ενθυμείται αυτήν θέλει φρίττει,
διά την βουλήν του Κυρίου των δυνάμεων, την οποίαν
απεφάσισεν εναντίον αυτών. 18 Εν εκείνη τη ημέρα
πέντε πόλεις θέλουσιν είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου
λαλούσαι την γλώσσαν της Χαναάν και ομνύουσαι εις
τον Κύριον των δυνάμεων· η μία θέλει ονομάζεσθαι η
πόλις Αχέρες. 19 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει είσθαι εν τω
μέσω της γης Αιγύπτου θυσιαστήριον εις τον Κύριον
και στήλη κατά το όριον αυτής εις τον Κύριον. 20 Και
θέλει είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου διά σημείον και
μαρτυρίαν εις τον Κύριον των δυνάμεων· διότι θέλουσι
βοά προς τον Κύριον εξ αιτίας των καταθλιβόντων, και
θέλει εξαποστείλει προς αυτούς σωτήρα και μέγαν και
θέλει σώσει αυτούς. 21 Και θέλει γνωρισθή ο Κύριος
εις τους Αιγυπτίους· και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει
τον Κύριον εν εκείνη τη ημέρα και θέλουσι προσφέρει
θυσίαν και προσφοράν· και θέλουσιν ευχηθή ευχήν
εις τον Κύριον και εκπληρώσει αυτήν. 22 Και θέλει
κτυπήσει ο Κύριος την Αίγυπτον· θέλει κτυπήσει και
θεραπεύσει αυτήν· και θέλουσιν επιστραφή εις τον
Κύριον· και θέλει παρακαλεσθή υπ' αυτών και θέλει
ιατρεύσει αυτούς. 23 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει είσθαι
οδός μεγάλη από της Αιγύπτου προς την Ασσυρίαν· και
οι Ασσύριοι θέλουσιν ελθεί εις την Αίγυπτον, και οι
Αιγύπτιοι εις την Ασσυρίαν, και οι Αιγύπτιοι μετά των
Ασσυρίων θέλουσι δουλεύσει εις τον Κύριον. 24 Εν
εκείνη τη ημέρα ο Ισραήλ θέλει είσθαι ο τρίτος μετά του
Αιγυπτίου και μετά του Ασσυρίου· ευλογία εν μέσω της
γης θέλει είσθαι· 25 διότι ο Κύριος των δυνάμεων θέλει
ευλογήσει αυτούς λέγων, Ευλογημένη η Αίγυπτος ο
λαός μου και η Ασσυρία το έργον των χειρών μου και ο
Ισραήλ η κληρονομία μου.

20 Εν τω έτει καθ' ο ο Ταρτάν ήλθεν εις την
Άζωτον, ότε απέστειλεν αυτόν ο Σαργών βασιλεύς
της Ασσυρίας και επολέμησε κατά της Αζώτου και
εκυρίευσεν αυτήν, 2 κατά τον αυτόν καιρόν ελάλησεν ο
Κύριος προς Ησαΐαν τον υιόν του Αμώς, λέγων, Ύπαγε
και λύσον τον σάκκον από της οσφύος σου και έκβαλε
τα σανδάλια σου από των ποδών σου. Και έκαμεν
ούτω, περιπατών γυμνός και ανυπόδητος. 3 Και είπε
Κύριος, Καθώς ο δούλός μου Ησαΐας περιεπάτει γυμνός
και ανυπόδητος τρία έτη, διά σημείον και τεράστιον
κατά της Αιγύπτου και κατά της Αιθιοπίας, 4 ούτως ο
βασιλεύς της Ασσυρίας θέλει απαγάγει τους Αιγυπτίους
δεσμίους και τους Αιθίοπας αιχμαλώτους, νέους και
γέροντας, γυμνούς και ανυποδήτους, με γυμνά μάλιστα
τα οπίσθια αυτών, προς καταισχύνην της Αιγύπτου. 5
Και θέλουσι τρομάξει και εντραπή διά την Αιθιοπίαν, το
θάρρος αυτών· και διά την Αίγυπτον, το καύχημα αυτών.
6 Και οι κάτοικοι του τόπου τούτου θέλουσι λέγει εν
εκείνη τη ημέρα, Ιδού, τοιούτον είναι το καταφύγιον
ημών, εις το οποίον καταφεύγομεν προς βοήθειαν, διά
να ελευθερωθώμεν από του βασιλέως της Ασσυρίας· και
πως ημείς θέλομεν σωθή;

21 Η κατά της ερήμου της θαλάσσης όρασις. Καθώς
οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλοι της μεσημβρίας,
ούτως έρχεται από της ερήμου, από γης τρομεράς. 2
Σκληρόν όραμα εφανερώθη εις εμέ· ο καταδυναστεύων
καταδυναστεύει και ο πορθών πορθεί. Ανάβηθι, Ελάμ·
πολιόρκησον, Μηδία· έπαυσα πάσας τας καταδυναστείας
αυτής. 3 Διά τούτο η οσφύς μου είναι πλήρης οδύνης·
πόνοι με εκυρίευσαν, ως οι πόνοι της τικτούσης·
εκυρτώθην εις την ακρόασιν αυτού· συνεταράχθην εις
την θέαν αυτού. 4 Η καρδία μου κλονίζεται· τρόμος
με εξέπληξεν· η νυξ της ευφροσύνης μου εις φρίκην
μετεβλήθη εν εμοί. 5 Ετοιμάζεται η τράπεζα· φυλάττουσι
σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχαι,
ετοιμάσατε ασπίδας. 6 Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς
εμέ· Ύπαγε, στήσον σκοπευτήν, διά να αναγγέλλη ό,
τι βλέπει. 7 Και είδεν αναβάτας δύο ιππείς, αναβάτην
όνου και αναβάτην καμήλου· και επρόσεξεν επιμελώς
μετά πολλής προσοχής. 8 Και εφώναξεν ως λέων,
Ακαταπαύστως, κύριέ μου, ίσταμαι εν τη σκοπιά την
ημέραν και φυλάττω πάσας τας νύκτας· 9 και ιδού,
έρχονται εδώ αναβάται άνδρες δύο ιππείς. Και απεκρίθη
και είπεν, Έπεσεν, έπεσεν η Βαβυλών, και πάσαι αι
γλυπταί εικόνες των θεών αυτής συνετρίφθησαν κατά
γης. 10 Αλώνισμά μου και σίτε του αλωνίου μου,
εφανέρωσα εις εσάς εκείνο, το οποίον ήκουσα παρά
του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού του Ισραήλ. 11
Η κατά Δουμά όρασις. Προς εμέ φωνάζει από Σηείρ,
Φρουρέ, τι περί της νυκτός; φρουρέ, τι περί της νυκτός;
12 Ο φρουρός είπε, Το πρωΐ ήλθεν, έτι και η νύξ· αν
θέλητε να ερωτήσητε, ερωτάτε· επιστρέψατε, έλθετε.
13 Η κατά Αραβίας όρασις. Εν τω δάσει της Αραβίας
θέλετε διανυκτερεύσει, συνοδίαι των Δαιδανιτών. 14
Φέρετε ύδωρ εις συνάντησιν του διψώντος, κάτοικοι
της γης Θαιμάν· προϋπαντάτε με άρτους τον φεύγοντα.
15 Διότι φεύγουσιν από προσώπου των ξιφών, από
προσώπου του γεγυμνωμένου ξίφους και από προσώπου

του εντεταμένου τόξου και από προσώπου της ορμής
του πολέμου. 16 Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ·
Εντός ενός έτους, ως είναι τα έτη του μισθωτού, θέλει
εκλείψει βεβαίως πάσα η δόξα της Κηδάρ· 17 και το
υπόλοιπον του αριθμού των ισχυρών τοξοτών εκ των
υιών του Κηδάρ θέλουσιν ελαττωθή· διότι Κύριος ο
Θεός του Ισραήλ ελάλησε.

22 Όρασις κατά της κοιλάδος του οράματος. Τι σοι
έγεινε τώρα, ότι ανέβης συ πάσα εις τα δώματα; 2
Συ, η πλήρης βοής, πόλις θορύβου, πόλις ευθυμίας· οι
πεφονευμένοι σου δεν εφονεύθησαν διά μαχαίρας ουδέ
απέθανον εν μάχη. 3 Πάντες οι άρχοντές σου έφυγον
ομού· φεύγοντες από του τόξου, εδεσμεύθησαν πάντες
οι ευρισκόμενοι εν σοί· οι μακρόθεν καταφυγόντες
εδεσμεύθησαν ομού. 4 Διά τούτο είπα, Σύρθητε απ'
εμού· θέλω κλαύσει πικρώς· μη αγωνίζεσθε να με
παρηγορήσητε διά την διαρπαγήν της θυγατρός του λαού
μου. 5 Διότι είναι ημέρα ταραχής και καταπατήσεως και
αμηχανίας εν τη κοιλάδι του οράματος παρά Κυρίου του
Θεού των δυνάμεων, ημέρα καταστροφής των τειχών·
και η κραυγή θέλει φθάσει εις τα όρη. 6 Και ο Ελάμ
έλαβε την φαρέτραν με αμάξας ανδρών και ιππείς, και ο
Κιρ εξεσκέπασε την ασπίδα. 7 Και αι εκλεκταί κοιλάδες
σου εγεμίσθησαν αμαξών, και οι ιππείς παρετάχθησαν
εν τη πύλη. 8 Και εσηκώθη το κάλυμμα του Ιούδα· και
εν τη ημέρα εκείνη ενέβλεψας εις την οπλοθήκην της
οικίας του δάσους. 9 Και είδετε ότι αι χαλάστραι της
πόλεως του Δαβίδ είναι πολλαί, και συνηθροίσατε τα
ύδατα του κάτω υδροστασίου. 10 Και απηριθμήσατε
τας οικίας της Ιερουσαλήμ, και διά να οχυρώσητε το
τείχος εχαλάσατε τας οικίας. 11 Εκάμετε προς τούτοις
μεταξύ των δύο τειχών λάκκον διά το ύδωρ του παλαιού
υδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν
τούτων ουδέ εθεωρήσατε προς τον παλαιόθεν κτίσαντα
αυτά. 12 Και εν εκείνη τη ημέρα Κύριος ο Θεός των
δυνάμεων σας εκάλεσεν εις κλαυθμόν και εις πένθος
και εις ξύρισμα και εις ζώσιμον σάκκου· 13 αλλ' ιδού,
χαρά και ευθυμία· σφάζουσι βόας και θύουσι πρόβατα,
τρώγουσι κρέατα και πίνουσιν οίνον, λέγοντες, Ας
φάγωμεν και ας πίωμεν· διότι αύριον θέλομεν αποθάνει.
14 Και ανεκαλύφθη εις τα ώτα μου παρά του Κυρίου
των δυνάμεων, Βεβαίως αύτη η ανομία σας δεν θέλει
καθαρισθή εωσού αποθάνητε, λέγει Κύριος ο Θεός των
δυνάμεων. 15 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων·
Ύπαγε, είσελθε προς τον θησαυροφύλακα τούτον, προς
τον Σομνάν, τον επιστάτην του οίκου, και ειπέ, 16 Τι
έχεις εδώ; και εδώ τίνα έχεις, ώστε να κατασκευάσης
ενταύθα μνημείον εις σεαυτόν; κατασκευάζει το μνήμα
αυτού υψηλά και κόπτει εν πέτρα κατοικίαν εις εαυτόν.
17 Ιδού, ο Κύριος θέλει σε εκβάλει εκβολήν βιαίαν και
θέλει σε περικαλύψει αισχύνην. 18 Θέλει βεβαίως σε
στροφογυρίσει και τινάξει βιαίως ως σφαίραν εις τόπον
ευρύχωρον· εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλουσιν
είσθαι αι άμαξαι της δόξης σου, ω αίσχος του οίκου του
κυρίου σου. 19 Και θέλω σε εξώσει από της στάσεώς
σου και θέλει σε κρημνίσει από του αξιώματός σου.
20 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω καλέσει τον δούλον
μου Ελιακείμ, τον υιόν του Χελκίου. 21 Και θέλω
ενδύσει αυτόν την στολήν σου και θέλω περιζώσει
αυτόν την ζώνην σου, και την εξουσίαν σου θέλω δώσει
εις την χείρα αυτού και θέλει είσθαι πατήρ εις τους
κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις τον οίκον του Ιούδα.
22 Και θέλω βάλει επί τον ώμον αυτού το κλειδίον του
οίκου του Δαβίδ· και θέλει ανοίγει και ουδείς θέλει
κλείει· και θέλει κλείει και ουδείς θέλει ανοίγει. 23 Και
θέλω στηρίξει αυτόν ως πάσσαλον εν τόπω στερεώ και
θέλει είσθαι ως θρόνος δόξης του οίκου του πατρός
αυτού. 24 Και απ' αυτού θέλουσι κρεμάσει πάσαν την
δόξαν του οίκου του πατρός αυτού, τους εκγόνους και
απογόνους, πάντα τα σκεύη τα μικρά, από των σκευών
των ποτηρίων έως πάντων των σκευών των φιαλών.
25 Εν εκείνη τη ημέρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων,
το εστηριγμένον καρφίον εν τω στερεώ τόπω θέλει
κινηθή και θέλει εκβληθή και πέσει, και το φορτίον το
επ' αυτού θέλει κρημνισθή· διότι ο Κύριος ελάλησε.

23 Η κατά της Τύρου όρασις. Ολολύζετε, πλοία της
Θαρσείς· διότι εξωλοθρεύθη, ώστε να μη υπάρχη
οικία μηδέ είσοδος· εκ της γης των Κητιαίων ανηγγέλθη
τούτο προς αυτούς. 2 Σιωπήσατε, κάτοικοι της νήσου·
συ, την οποίαν εγέμισαν οι έμποροι της Σιδώνος, οι
διαβαίνοντες επί της θαλάσσης. 3 Και το εισόδημα
αυτής είναι ο σπόρος του Σιώρ, το θέρος του ποταμού,
φερόμενα διά πολλών υδάτων· και αύτη έγεινε το
εμπόριον των εθνών. 4 Αισχύνθητι, Σιδών· διότι η
θάλασσα ελάλησε, το οχύρωμα της θαλάσσης, λέγουσα,
Δεν κοιλοπονώ ουδέ γεννώ ουδέ ανατρέφω νέους ουδέ
μεγαλώνω παρθένους. 5 Όταν ακουσθή εν Αιγύπτω,
θέλουσι λυπηθή ακούοντες περί της Τύρου. 6 Διέλθετε
εις Θαρσείς· ολολύξατε, κάτοικοι της νήσου. 7 Αύτη
είναι η εύθυμος πόλις σας, της οποίας η αρχαιότης είναι
εκ παλαιών ημερών; οι πόδες αυτής θέλουσι φέρει
αυτήν μακράν διά να παροικήση. 8 Τις εβουλεύθη τούτο
κατά της Τύρου, ήτις διανέμει στέμματα, της οποίας οι
έμποροι είναι ηγεμόνες, της οποίας οι πραγματευταί
είναι οι ένδοξοι της γης; 9 Ο Κύριος των δυνάμεων
εβουλεύθη τούτο, διά να καταισχύνη την υπερηφανίαν
πάσης δόξης, να εξευτελίση πάντα ένδοξον της γης.
10 Διαπέρασον την γην σου ως ποταμός, θυγάτηρ της
Θαρσείς· δύναμις πλέον δεν υπάρχει. 11 Εξέτεινε την
χείρα αυτού επί την θάλασσαν, έσεισε βασίλεια· ο
Κύριος έδωκε προσταγήν κατά της Χαναάν, διά να
καταστρέψωσι τα οχυρώματα αυτής. 12 Και είπε, δεν
θέλεις αγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμμένη,
θυγάτηρ της Σιδώνος· σηκώθητι, πέρασον προς τους
Κητιαίους· ουδέ εκεί θέλεις έχει ανάπαυσιν. 13 Ιδού, η
γη των Χαλδαίων· ούτος ο λαός δεν υπήρχεν· ο Ασσύριος
εθεμελίωσεν αυτόν διά τους κατοικούντας την έρημον·
ήγειραν τους πύργους αυτής, ύψωσαν τα παλάτια
αυτής· και κατέστησεν αυτήν ερείπια. 14 Ολολύζετε,
πλοία της Θαρσείς· διότι ηρημώθη το οχύρωμά σας.
15 Και εν εκείνη τη ημέρα η Τύρος θέλει λησμονηθή
εβδομήκοντα έτη, κατά τας ημέρας ενός βασιλέως· μετά
δε τα εβδομήκοντα έτη θέλει είσθαι εν τη Τύρω ως
άσμα της πόρνης. 16 Λάβε κιθάραν, περίελθε την πόλιν,
πόρνη λησμονημένη, παίζε γλυκά, άδε πολλά άσματα,
διά να σε ενθυμηθώσι. 17 Και μετά τα εβδομήκοντα

έτη, ο Κύριος θέλει επισκεφθή την Τύρον· και αυτή
θέλει επιστρέψει εις το μίσθωμα αυτής, και θέλει
πορνεύεσθαι μετά πάντων των βασιλείων του κόσμου
επί προσώπου της γης. 18 Και το εμπόριον αυτής και
το μίσθωμα αυτής θέλει αφιερωθή εις τον Κύριον· δεν
θέλει θησαυρισθή ουδέ ταμιευθή· διότι το εμπόριον
αυτής θέλει είσθαι διά τους κατοικούντας ενώπιον του
Κυρίου· διά να τρώγωσιν εις χορτασμόν και να έχωσιν
ενδύματα πολυχρόνια.

24 Ιδού, ο Κύριος κενόνει την γην και ερημόνει
αυτήν και ανατρέπει αυτήν και διασκορπίζει τους
κατοίκους αυτής. 2 Και θέλει είσθαι, ως ο λαός, ούτως
ο ιερεύς· ως ο θεράπων, ούτως ο κύριος αυτού· ως η
θεράπαινα, ούτως η κυρία αυτής· ως ο αγοραστής, ούτως
ο πωλητής· ως ο δανειστής, ούτως ο δανειζόμενος· ως ο
λαμβάνων τόκον, ούτως ο πληρόνων τόκον εις αυτόν.
3 Ολοκλήρως θέλει κενωθή η γη και ολοκλήρως θέλει
γυμνωθή· διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον. 4
Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος ατονεί, μαραίνεται,
οι υψηλοί εκ των λαών της γης είναι ητονημένοι. 5 Και
η γη εμολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής· διότι
παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθέτησαν
διαθήκην αιώνιον. 6 Διά τούτο η αρά κατέφαγε την
γην και οι κατοικούντες εν αυτή ηρημώθησαν· διά
τούτο οι κάτοικοι της γης κατεκαύθησαν και ολίγοι
άνθρωποι έμειναν. 7 Ο νέος οίνος πενθεί, η άμπελος
είναι εν ατονία, πάντες οι ευφραινόμενοι την καρδίαν
στενάζουσιν. 8 Η ευφροσύνη των τυμπάνων παύει· ο
θόρυβος των ευθυμούντων τελειόνει· παύει της κιθάρας
η ευφροσύνη. 9 δεν θέλουσι πίνει οίνον μετά ασμάτων·
το σίκερα θέλει είσθαι πικρόν εις τους πίνοντας αυτό. 10
Η πόλις της ερημώσεως ηφανίσθη· πάσα οικία εκλείσθη,
ώστε να μη εισέλθη μηδείς. 11 Κραυγή είναι εν ταις
οδοίς διά τον οίνον· πάσα ευθυμία παρήλθεν· η χαρά του
τόπου έφυγεν. 12 Ερημία έμεινεν εν τη πόλει, και η
πύλη εκτυπήθη υπό αφανισμού· 13 όταν γείνη ούτως
εν μέσω της γης μεταξύ των λαών, θέλει είσθαι ως
τιναγμός ελαίας, ως το σταφυλολόγημα αφού παύση ο
τρυγητός. 14 Ούτοι θέλουσιν υψώσει την φωνήν αυτών,
θέλουσι ψάλλει διά την μεγαλειότητα του Κυρίου,
θέλουσι μεγαλοφωνεί από της θαλάσσης. 15 Διά τούτο
δοξάσατε τον Κύριον εν ταις κοιλάσι, το όνομα Κυρίου
του Θεού του Ισραήλ εν ταις νήσοις της θαλάσσης. 16
Απ' άκρου της γης ηκούσαμεν άσματα, Δόξα εις τον
δίκαιον. Αλλ' εγώ είπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία
μου· ουαί εις εμέ· οι άπιστοι απίστως έπραξαν· ναι, οι
άπιστοι πολλά απίστως έπραξαν. 17 Φόβος και λάκκος
και παγίς είναι επί σε, κάτοικε της γης. 18 Και ο
φεύγων από του ήχου του φόβου θέλει πέσει εις τον
λάκκον· και ο αναβαίνων εκ μέσου του λάκκου θέλει
πιασθή εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες άνωθεν είναι
ανοικταί, και τα θεμέλια της γης σείονται. 19 Η γη
κατεσυντρίφθη, η γη ολοκλήρως διελύθη, η γη εκινήθη
εις υπερβολήν. 20 Η γη θέλει κλονισθή εδώ και εκεί
ως ο μεθύων και θέλει μετακινηθή ως καλύβη· και η
ανομία αυτής θέλει βαρύνει επ' αυτήν· και θέλει πέσει
και πλέον δεν θέλει σηκωθή. 21 Και εν εκείνη τη ημέρα
ο Κύριος θέλει παιδεύσει το στράτευμα των υψηλών εν
τω ύψει και τους βασιλείς της γης επί της γης. 22 Και
θέλουσι συναχθή, καθώς συνάγονται οι αιχμάλωτοι εις
τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθή εν τη φυλακή, και
μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εις αυτούς.
23 Τότε η σελήνη θέλει εντραπή και ο ήλιος θέλει
αισχυνθή, όταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύση εν
τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ και δοξασθή ενώπιον
των πρεσβυτέρων αυτού.

25 Κύριε, συ είσαι ο Θεός μου· θέλω σε υψόνει, θέλω
υμνεί το όνομά σου· διότι έκαμες θαυμάσια· αι απ'
αρχής βουλαί σου είναι πίστις και αλήθεια. 2 Διότι συ
κατέστησας πόλιν σωρόν· πόλιν ωχυρωμένην, ερείπιον·
τα οχυρώματα των αλλογενών, ώστε να μη ήναι πόλις·
ουδέποτε θέλουσιν ανοικοδομηθή. 3 Διά τούτο ο ισχυρός
λαός θέλει σε δοξάσει, η πόλις των τρομερών εθνών
θέλει σε φοβηθή. 4 Διότι εστάθης δύναμις εις τον
πτωχόν, δύναμις του ενδεούς εν τη στενοχωρία αυτού,
καταφύγιον εναντίον της ανεμοζάλης, σκιά εναντίον
του καύσωνος, όταν το φύσημα των τρομερών προσβάλη
ως ανεμοζάλη κατά τοίχου. 5 Θέλεις καταπαύσει τον
θόρυβον των αλλογενών, ως τον καύσωνα εν ξηρώ
τόπω, τον καύσωνα διά της σκιάς του νέφους· ο θρίαμβος
των τρομερών θέλει ταπεινωθή. 6 Και επί του όρους
τούτου ο Κύριος των δυνάμεων θέλει κάμει εις πάντας
τους λαούς ευωχίαν από παχέων, ευωχίαν από οίνων
εν τη τρυγία αυτών, από παχέων μεστών μυελού,
από οίνων κεκαθαρισμένων επί της τρυγίας. 7 Και
εν τω όρει τούτω θέλει αφανίσει το πρόσωπον του
περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους
λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον επί πάντα τα έθνη.
8 Θέλει καταπίει τον θάνατον εν νίκη· και Κύριος ο Θεός
θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων·
και θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού αυτού από
πάσης της γής· διότι ο Κύριος ελάλησε. 9 Και εν εκείνη
τη ημέρα θέλουσιν ειπεί, Ιδού, ούτος είναι ο Θεός
ημών· περιεμείναμεν αυτόν και θέλει σώσει ημάς· ούτος
είναι ο Κύριος· περιεμείναμεν αυτόν· θέλομεν χαρή
και ευφρανθή εν τη σωτηρία αυτού. 10 Διότι εν τω
όρει τούτω η χειρ του Κυρίου θέλει αναπαυθή, και
ο Μωάβ θέλει καταπατηθή υποκάτω αυτού, καθώς
καταπατείται το άχυρον διά τον κοπρώνα. 11 Και
θέλει εξαπλώσει τας χείρας αυτού εν τω μέσω αυτών,
καθώς ο κολυμβών εξαπλόνει τας χείρας αυτού διά
να κολυμβήση· και θέλει ταπεινώσει την υπερηφανίαν
αυτών μετά των πανουργευμάτων των χειρών αυτών.
12 Και τα υψηλά οχυρώματα των τειχών σου θέλουσι
ταπεινωθή, κρημνισθή, κατεδαφισθή έως εδάφους.

26 Εν εκείνη τη ημέρα το άσμα τούτο θέλει ψαλή
εν γη Ιούδα Έχομεν πόλιν οχυράν· σωτηρίαν
θέλει βάλει ο Θεός αντί τειχών και προτειχισμάτων. 2
Ανοίξατε τας πύλας και θέλει εισέλθει το δίκαιον έθνος
το φυλάττον την αλήθειαν. 3 Θέλεις φυλάξει εν τελεία
ειρήνη το πνεύμα το επί σε επιστηριζόμενον, διότι επί
σε θαρρεί. 4 Θαρρείτε επί τον Κύριον πάντοτε· διότι εν
Κυρίω τω Θεώ είναι αιώνιος δύναμις. 5 Διότι ταπεινόνει
τους κατοικούντας εν υψηλοίς· κρημνίζει την υψηλήν
πόλιν· κρημνίζει αυτήν έως εδάφους· καταβάλλει αυτήν

έως χώματος. 6 Ο πους θέλει καταπατήσει αυτήν, οι
πόδες του πτωχού, τα βήματα του ενδεούς. 7 Η οδός του
δικαίου είναι η ευθύτης· συ, ευθύτατε, σταθμίζεις την
οδόν του δικαίου. 8 Ναι, εν τη οδώ, των κρίσεών σου,
Κύριε, σε περιεμείναμεν· ο πόθος της ψυχής ημών είναι
εις το όνομά σου και εις την ενθύμησίν σου. 9 Με την
ψυχήν μου σε επόθησα την νύκτα· ναι, με το πνεύμά μου
εντός μου σε εξεζήτησα το πρωΐ· διότι όταν αι κρίσεις
σου ήναι εν τη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θέλουσι μάθει
δικαιοσύνην. 10 Και αν ελεηθή ο ασεβής, δεν θέλει
μάθει δικαιοσύνην· εν τη γη της ευθύτητος θέλει πράξει
αδίκως και δεν θέλει εμβλέψει εις την μεγαλειότητα του
Κυρίου. 11 Η χειρ σου, Κύριε, υψούται, αλλ' αυτοί δεν
θέλουσιν ιδεί· θέλουσιν όμως ιδεί και καταισχυνθή· ο
ζήλος ο υπέρ του λαού σου, μάλιστα το πυρ το κατά των
εχθρών σου θέλει καταφάγει αυτούς. 12 Κύριε, ειρήνην
θέλεις δώσει εις ημάς· διότι συ έκαμες και πάντα ημών
τα έργα διά ημάς. 13 Κύριε ο Θεός ημών, άλλοι κύριοι,
πλην σου, εξουσίασαν εφ' ημάς· αλλά τώρα διά σου
μόνον θέλομεν αναφέρει το όνομά σου. 14 Απέθανον,
δεν θέλουσιν αναζήσει· ετελεύτησαν, δεν θέλουσιν
αναστηθή· διά τούτο επεσκέφθης και εξωλόθρευσας
αυτούς και εξήλειψας παν το μνημόσυνον αυτών.
15 Επλήθυνας το έθνος, Κύριε, επλήθυνας το έθνος·
εδοξάσθης· εμάκρυνας αυτό εις πάντα τα έσχατα της γης.
16 Κύριε, εν τη θλίψει προσέτρεξαν προς σέ· εξέχεαν
στεναγμόν, ότε η παιδεία σου ήτο επ' αυτούς. 17 Ως
έγκυος γυνή, όταν πλησιάση εις την γένναν, κοιλοπονεί,
φωνάζουσα εν τοις πόνοις αυτής, ούτως εγείναμεν
ενώπιόν σου, Κύριε. 18 Συνελάβομεν, εκοιλοπονήσαμεν,
πλην ως να εγεννήσαμεν άνεμον· ουδεμίαν ελευθέρωσιν
κατωρθώσαμεν εν τη γή· ουδέ έπεσαν οι κάτοικοι του
κόσμου. 19 Οι νεκροί σου θέλουσι ζήσει, μετά του
νεκρού σώματός μου θέλουσιν αναστηθή· εξεγέρθητε
και ψάλλετε, σεις οι κατοικούντες εν τω χώματι· διότι η
δρόσος σου είναι ως η δρόσος των χόρτων, και η γη
θέλει εκρίψει τους νεκρούς. 20 Ελθέ, λαέ μου, είσελθε
εις τα ταμείά σου και κλείσον τας θύρας σου οπίσω σου·
κρύφθητι διά ολίγον καιρόν, εωσού παρέλθη η οργή.
21 Διότι, ιδού, ο Κύριος εξέρχεται από του τόπου αυτού διά
να παιδεύση τους κατοίκους της γης ένεκεν της ανομίας
αυτών· η δε γη θέλει ανακαλύψει τα αίματα αυτής και
δεν θέλει σκεπάσει πλέον τους πεφονευμένους αυτής.

27 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει παιδεύσει ο Κύριος, διά
της μαχαίρας αυτού της σκληράς και μεγάλης και
δυνατής, τον Λευϊάθαν, τον λοξοβάτην όφιν, ναι, τον
Λευϊάθαν, τον σκολιόν όφιν· και θέλει αποκτείνει τον
δράκοντα τον εν τη θαλάσση. 2 Εν εκείνη τη ημέρα
ψάλλετε προς αυτήν, Άμπελος αγαπητή· 3 εγώ ο Κύριος
θέλω φυλάττει αυτήν· κατά πάσαν στιγμήν θέλω ποτίζει
αυτήν· διά να μη βλάψη αυτήν μηδείς, νύκτα και ημέραν
θέλω φυλάττει αυτήν· 4 οργή δεν είναι εν εμοί· τις
ήθελεν αντιτάξει εναντίον μου τριβόλους και ακάνθας
εν τη μάχη; ήθελον περάσει διά μέσου αυτών, ήθελον
κατακαύσει ταύτα ομού· 5 ή ας πιασθή από της δυνάμεώς
μου, διά να κάμη ειρήνην μετ' εμού· και θέλει κάμει
μετ' εμού ειρήνην. 6 Εις το ερχόμενον θέλει ριζώσει τον
Ιακώβ· ο Ισραήλ θέλει ανθήσει και βλαστήσει και γεμίσει
το πρόσωπον της οικουμένης από καρπών. 7 Μήπως
επάταξεν αυτόν, καθώς επάταξε τους πατάξαντας αυτόν;
ή εθανατώθη κατά τον θάνατον των θανατωθέντων υπ'
αυτού; 8 Με μέτρον θέλεις διαμαχήσει μετ' αυτής, όταν
αποβάλης αυτήν· συμμετρεί τον σφοδρόν αυτού άνεμον
εν τη ημέρα του ανατολικού ανέμου. 9 Όθεν με τούτο
θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ· και τούτο θέλει
είσθαι άπας ο καρπός, να εξαλειφθή η αμαρτία αυτού,
όταν κατασυντρίψη πάντας τους λίθους των βωμών
ως λεπτόν κονιορτόν ασβέστου, και τα άλση και τα
είδωλα δεν μένωσι πλέον όρθια. 10 Διότι η ωχυρωμένη
πόλις θέλει ερημωθή, η κατοικία θέλει παραιτηθή
και εγκαταλειφθή ως έρημος· εκεί θέλει βοσκηθή το
μοσχάριον και εκεί θέλει αναπαυθή και καταφάγει τους
κλάδους αυτής. 11 Όταν οι κλάδοι αυτής ξηρανθώσι,
θέλουσιν αποκοπή· αι γυναίκες θέλουσιν ελθεί και
κατακαύσει αυτούς· διότι είναι λαός ασύνετος· όθεν ο
ποιήσας αυτόν δεν θέλει οικτείρει αυτόν και ο πλάσας
αυτόν δεν θέλει ελεήσει αυτόν. 12 Και εν εκείνη τη
ημέρα ο Κύριος θέλει εκτινάξει από της διώρυγος του
ποταμού έως του ρεύματος της Αιγύπτου, και σεις
θέλετε συναχθή καθ' ένα έκαστος, σεις υιοί Ισραήλ.
13 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλει σαλπιγχθή μεγάλη
σάλπιγξ, και θέλουσιν ελθεί οι καταφθειρόμενοι εν τη
γη της Ασσυρίας και οι αποδεδιωγμένοι εν τη γη της
Αιγύπτου, και θέλουσι λατρεύσει τον Κύριον επί του
όρους του αγίου εν Ιερουσαλήμ.

28 Ουαί εις τον στέφανον της υπερηφανίας των
μεθύσων του Εφραΐμ, των οποίων η ένδοξος
ώραιότης είναι άνθος μαραινόμενον· οίτινες επί της
κορυφής των παχειών κοιλάδων κατακυριεύονται
υπό του οίνου. 2 Ιδού, ο Κύριος έχει ισχυρόν και
δυνατόν όστις ως θόρυβος χαλάζης, ως καταστρεπτικός
ανεμοστρόβιλος· ως κατακλυσμός ισχυρών υδάτων
πλημμυρούντων, θέλει καταρρίψει εις την γην τα πάντα
διά της χειρός αυτού. 3 Ο στέφανος της υπερηφανίας
των μεθύσων του Εφραΐμ θέλει καταπατηθή υπό τους
πόδας. 4 Και το άνθος της ενδόξου ώραιότητος αυτών,
το επί της κορυφής της παχείας κοιλάδος, μαραινόμενον
θέλει γείνει ως ο πρώϊμος καρπός προ του θέρους· τον
οποίον ο ιδών αυτόν, καθώς λάβη εν τη χειρί αυτού,
καταπίνει αυτόν. 5 Εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος των
δυνάμεων θέλει είσθαι στέφανος δόξης και διάδημα
ώραιότητος εις το υπόλοιπον του λαού αυτού, 6 και
πνεύμα κρίσεως εις τον καθήμενον διά κρίσιν, και
δύναμις εις τους απωθούντας τον πόλεμον έως των
πυλών. 7 Πλην και αυτοί επλανήθησαν υπό οίνου και
παρεδρόμησαν υπό σίκερα· ο ιερεύς και ο προφήτης
επλανήθησαν υπό σίκερα, κατεπόθησαν υπό οίνου,
παρεδρόμησαν υπό σίκερα· πλανώνται εν τη δράσει,
προσκόπτουσιν εν τη κρίσει. 8 Διότι πάσαι αι τράπεζαι
είναι πλήρεις εμετού και ακαθαρσίας, ουδείς τόπος
μένει καθαρός. 9 Τίνα θέλει διδάξει την σοφίαν; και
τίνα θέλει κάμει να καταλάβη την διδασκαλίαν; αυτοί
είναι ως βρέφη απογεγαλακτισμένα, απεσπασμένα από
των μαστών. 10 Διότι με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν,
με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με στίχον επί στίχον,
στίχον επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί, 11 διότι

με χείλη ψελλίζοντα και με άλλην γλώσσαν θέλει
ομιλεί προς τούτον τον λαόν· 12 προς τον οποίον
είπεν, Αύτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε
να αναπαύσητε τον κεκοπιασμένον, και αύτη είναι η
άνεσις· αλλ' αυτοί δεν ηθέλησαν να ακούσωσι. 13 Και ο
λόγος του Κυρίου θέλει είσθαι προς αυτούς διδασκαλία
επί διδασκαλίαν, διδασκαλία επί διδασκαλίαν, στίχος
επί στίχον, στίχος επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί·
διά να περιπατήσωσι και να προσκόπτωσιν εις τα
οπίσω και να συντριφθώσι και να παγιδευθώσι και να
πιασθώσι. 14 Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου,
άνθρωποι χλευασταί, οι οδηγούντες τούτον τον λαόν
τον εν Ιερουσαλήμ. 15 Επειδή είπετε, Ημείς εκάμομεν
συνθήκην μετά του θανάτου και συνεφωνήσαμεν μετά
του άδου· όταν η μάστιξ πλημμυρούσα διαβαίνη, δεν
θέλει ελθεί εις ημάς· διότι εκάμομεν καταφύγιον ημών
το ψεύδος και υπό την ψευδοσύνην θέλομεν κρυφθή·
(Sheol h7585) 16 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Ιδού, θέτω εν τη Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον εκλεκτόν,
έντιμον ακρογωνιαίον, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων
επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή. 17 Και θέλω βάλει
την κρίσιν εις τον κανόνα και την δικαιοσύνην εις την
στάθμην· και η χάλαζα θέλει εξαφανίσει το καταφύγιον
του ψεύδους, και τα ύδατα θέλουσι πλημμυρίσει τον
κρυψώνα. 18 Και η μετά του θανάτου συνθήκη σας
θέλει ακυρωθή, και μετά του άδου συμφωνία σας δεν
θέλει σταθή· όταν η πλημμυρούσα μάστιξ διαβαίνη,
τότε θέλετε καταπατηθή υπ' αυτής. (Sheol h7585) 19
Ευθύς όταν διαβή, θέλει σας πιάσει· διότι καθ' εκάστην
πρωΐαν θέλει διαβαίνει ημέραν και νύκτα· και μόνον το
να ακούση τις την βοήν, θέλει είσθαι φρίκη. 20 Διότι
η κλίνη είναι μικροτέρα παρά ώστε να δύναταί τις να
εξαπλωθή· και το σκέπασμα στενώτερον παρά ώστε
να δύναται να περιτυλιχθή. 21 Διότι ο Κύριος θέλει
σηκωθή ως εν τω όρει Φερασείμ, θέλει θυμωθή ως εν τη
κοιλάδι του Γαβαών, διά να ενεργήση το έργον αυτού,
το παράδοξον έργον αυτού, και να εκτελέση την πράξιν
αυτού, την εξαίσιον πράξιν αυτού. 22 Τώρα λοιπόν
μη ήσθε χλευασταί, διά να μη γείνωσι δυνατώτερα τα
δεσμά σας· διότι εγώ ήκουσα παρά Κυρίου του Θεού
των δυνάμεων συντέλειαν και απόφασιν επί πάσαν
την γην. 23 Ακροάσθητε και ακούσατε την φωνήν
μου· προσέξατε και ακούσατε τον λόγον μου. 24 Ο
αροτριών μήπως όλην την ημέραν αροτριά διά να
σπείρη, διανοίγων και βωλοκοπών τον αγρόν αυτού; 25
Αφού εξομαλύνη το πρόσωπον αυτού, δεν διασκορπίζει
τον άρακον και διασπείρει το κύμινον και βάλλει τον
σίτον εις το καλήτερον μέρος και την κριθήν εις τον
διωρισμένον αυτής τόπον και την βρίζαν εις το μέρος
αυτού το ανήκον; 26 Διότι ο Θεός αυτού μανθάνει
αυτόν να διακρίνη, και διδάσκει αυτόν. 27 Διότι δεν
αλωνίζεται ο άρακος διά αλωνιστικού οργάνου, ουδέ
αμάξης τροχός περιστρέφεται επί το κύμινον· αλλά
διά ράβδου κτυπάται ο άρακος και διά βακτηρίας το
κύμινον. 28 Ο δε σίτος του άρτου κατασυντρίβεται·
αλλά δεν θέλει διά πάντα αλωνίζει αυτόν, ουδέ θέλει
συντρίψει αυτόν διά του τροχού της αμάξης αυτού, ουδέ
θέλει λεπτύνει αυτόν διά των ονύχων των ίππων αυτού.
29 Και τούτο εξήλθε παρά του Κυρίου των δυνάμεων,
του θαυμαστού εν βουλή, του μεγάλου εν συνέσει.

29 Ουαί εις την Αριήλ, την Αριήλ, την πόλιν όπου
κατώκησεν ο Δαβίδ· προσθέσατε ενιαυτόν επί
ενιαυτόν· ας σφάζωσιν εορταστικάς θυσίας. 2 Αλλ' εγώ
θέλω στενοχωρήσει την Αριήλ, και εκεί θέλει είσθαι
βάρος και θλίψις· και εις εμέ θέλει είσθαι ως Αριήλ.
3 Και θέλω στρατοπεδεύσει εναντίον σου κύκλω, και
θέλω στήσει πολιορκίαν κατά σου με χαράκωμα, και
θέλω ανεγείρει φρούρια εναντίον σου. 4 Και θέλεις
ριφθή κάτω, θέλεις λαλεί από του εδάφους και η λαλιά
σου θέλει είσθαι ταπεινή εκ του χώματος, και η φωνή
σου εκ του εδάφους θέλει είσθαι ως του εγγαστριμύθου
και η λαλιά σου θέλει ψιθυρίζει εκ του χώματος. 5 Το
δε πλήθος των εχθρών σου θέλει είσθαι ως κονιορτός
και το πλήθος των φοβερών ως άχυρον φερόμενον
υπό ανέμου· ναι, τούτο θέλει γείνει αιφνιδίως εν μιά
στιγμή. 6 Θέλει γείνει εις σε επίσκεψις παρά του Κυρίου
των δυνάμεων, μετά βροντής και μετά σεισμού και
φωνής μεγάλης, μετά ανεμοζάλης και ανεμοστροβίλου
και φλογός πυρός κατατρώγοντος. 7 Και το πλήθος
πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον της
Αριήλ, πάντες βεβαίως οι μαχόμενοι εναντίον αυτής και
των οχυρωμάτων αυτής και οι στενοχωρούντες αυτήν
θέλουσιν είσθαι ως όνειρον νυκτερινού οράματος. 8
Καθώς μάλιστα ο πεινών ονειρεύεται ότι ιδού, τρώγει·
πλην εξεγείρεται και η ψυχή αυτού είναι κενή· ή καθώς
ο διψών ονειρεύεται ότι ιδού, πίνει· πλην εξεγείρεται
και ιδού, είναι ητονημένος και η ψυχή αυτού διψά·
ούτω θέλουσιν είσθαι τα πλήθη πάντων των εθνών
των πολεμούντων εναντίον του όρους Σιών. 9 Στήτε
και θαυμάσατε· αναβοήσατε και ανακράξατε· ούτοι
μεθύουσιν αλλ' ουχί υπό οίνου· παραφέρονται αλλ'
ουχί υπό σίκερα. 10 Διότι ο Κύριος εξέχεεν εφ' υμάς
πνεύμα βαθέος ύπνου και έκλεισε τους οφθαλμούς
υμών· περιεκάλυψε τους προφήτας και τους άρχοντας
υμών, τους βλέποντας οράσεις. 11 Και πάσα όρασις θέλει
είσθαι εις εσάς ως λόγια εσφραγισμένου βιβλίου, το
οποίον ήθελον δώσει εις τινά εξεύροντα να αναγινώσκη,
λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος
λέγει, Δεν δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένον· 12 και
δίδουσι το βιβλίον εις μη εξεύροντα να αναγινώσκη
και λέγουσιν, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος
λέγει, δεν εξεύρω να αναγινώσκω. 13 Διά τούτο ο
Κύριος λέγει, Επειδή ο λαός ούτος με πλησιάζει διά του
στόματος αυτού και με τιμά διά των χειλέων αυτού, αλλ'
η καρδία αυτού απέχει μακράν απ' εμού, και με σέβονται,
διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων· 14
διά τούτο, ιδού, θέλω προσθέσει να κάμω θαυμαστόν
έργον μεταξύ τούτου του λαού, θαυμαστόν έργον και
εξαίσιον· διότι η σοφία των σοφών αυτού θέλει χαθή
και η σύνεσις των συνετών αυτού θέλει κρυφθή. 15
Ουαί εις τους σκάπτοντας βαθέως διά να κρύψωσι την
βουλήν αυτών από του Κυρίου, και των οποίων τα
έργα είναι εν τω σκότει, και λέγουσι, Τις βλέπει ημάς;
και τις εξεύρει ημάς; 16 Ω διεστραμμένοι, ο κεραμεύς
θέλει νομισθή ως πηλός; το πλάσμα θέλει ειπεί περί του
πλάσαντος αυτό, ούτος δεν με έπλασεν; ή το ποίημα

θέλει ειπεί περί του ποιήσαντος αυτό, Ούτος δεν είχε
νόησιν; 17 Δεν θέλει είσθαι έτι πολύ ολίγος καιρός και
ο Λίβανος θέλει μεταβληθή εις καρποφόρον πεδιάδα,
και η καρποφόρος πεδιάς θέλει λογισθή ως δάσος; 18
Και εν εκείνη τη ημέρα οι κωφοί θέλουσιν ακούσει
τους λόγους του βιβλίου, και οι οφθαλμοί των τυφλών
θέλουσιν ιδεί, ελευθερωθέντες εκ του σκότους και εκ
της ομίχλης. 19 Και οι πραείς θέλουσιν επαυξήσει την
χαράν αυτών εν Κυρίω, και οι πτωχοί των ανθρώπων
θέλουσιν ευφρανθή διά τον Άγιον του Ισραήλ. 20 Διότι
ο τρομερός εξέλιπε και ο χλευαστής εξωλοθρεύθη και
πάντες οι παραφυλάττοντες την ανομίαν εξηλείφθησαν·
21 οίτινες κάμνουσι τον άνθρωπον πταίστην διά ένα
λόγον, και στήνουσι παγίδα εις τον ελέγχοντα εν τη
πύλη, και με ψεύδος διαστρέφουσι το δίκαιον. 22 Όθεν
ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αβραάμ ούτω λέγει περί του
οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθή, και το
πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. 23 Αλλ'
όταν ίδη τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρών μου,
εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει το όνομά μου και
θέλουσιν αγιάσει τον Άγιον του Ιακώβ και θέλουσι
φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. 24 Οι δε πλανώμενοι
κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεί εις σύνεσιν, και οι
γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.

30 Ουαί εις τα αποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος,
τα οποία λαμβάνουσι βουλήν, πλην ουχί παρ'
εμού· και τα οποία κάμνουσι συνθήκας, πλην ουχί
διά του πνεύματός μου, διά να προσθέσωσιν αμαρτίαν
εις αμαρτίαν· 2 τα οποία υπάγουσι διά να καταβώσιν
εις Αίγυπτον, και δεν ερωτώσι το στόμα μου, διά να
ενδυναμωθώσι με την δύναμιν του Φαραώ και να
εμπιστευθώσιν εις την σκιάν της Αιγύπτου. 3 Η δε
δύναμις του Φαραώ θέλει είσθαι αισχύνη σας και η
πεποίθησις επί την σκιάν της Αιγύπτου όνειδος. 4 Διότι
οι αρχηγοί αυτού εστάθησαν εν Τάνει και οι πρέσβεις
αυτού ήλθον εις Χανές. 5 Πάντες ησχύνθησαν διά
λαόν, όστις δεν ηδυνήθη να ωφελήση αυτούς ουδέ
να σταθή βοήθεια ή όφελος αλλά καταισχύνη και
μάλιστα όνειδος. 6 Η κατά των ζώων της Μεσημβρίας
όρασις. Εν τη γη της θλίψεως και της στενοχωρίας, όπου
ευρίσκονται ο δυνατός λέων και ο λέων ο γηραλέος,
η έχιδνα και ο φλογερός πτερωτός όφις, εκεί θέλουσι
φέρει τα πλούτη αυτών επί ώμων οναρίων και τους
θησαυρούς αυτών επί του κυρτώματος των καμήλων,
προς λαόν όστις δεν θέλει ωφελήσει αυτούς. 7 Διότι οι
Αιγύπτιοι εις μάτην και ανωφελώς θέλουσι βοηθήσει·
όθεν εβόησα περί τούτου, Η δύναμις αυτών είναι
να κάθηνται ήσυχοι. 8 Τώρα ύπαγε, γράψον τούτο
έμπροσθεν αυτών επί πινακιδίου, και σημείωσον αυτό
εν βιβλίω, διά να σώζηται εις τον μέλλοντα καιρόν έως
αιώνος· 9 ότι ούτος είναι λαός απειθής, ψευδείς υιοί,
υιοί μη θέλοντες να ακούσωσι τον νόμον του Κυρίου·
10 οίτινες λέγουσι προς τους βλέποντας, Μη βλέπετε·
και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις ημάς τα
ορθά, λαλείτε προς ημάς κολακευτικά, προφητεύετε
απατηλά· 11 αποσύρθητε από της οδού, εκκλίνατε από
της τρίβου, σηκώσατε απ' έμπροσθεν ημών τον Άγιον
του Ισραήλ. 12 Όθεν ούτω λέγει ο Άγιος του Ισραήλ·
Επειδή καταφρονείτε τον λόγον τούτον και ελπίζετε
επί την απάτην και πονηρίαν και επιστηρίζεσθε επί
ταύτα· 13 διά τούτο η ανομία αύτη θέλει είσθαι εις
εσάς ως χάλασμα ετοιμόρροπον, ως κοιλία εις υψηλόν
τοίχον, του οποίου ο συντριμμός έρχεται εξαίφνης εν
μιά στιγμή. 14 Και θέλει συντρίψει αυτό ως σύντριμμα
αγγείου οστρακίνου, κατασυντριβομένου ανηλεώς, ώστε
να μη ευρίσκηται εν τοις θρύμμασιν αυτού όστρακον,
διά να λάβη τις πυρ από της εστίας ή να λάβη ύδωρ
εκ του λάκκου. 15 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός,
ο Άγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφή και αναπαύσει
θέλετε σωθή· εν τη ησυχία και πεποιθήσει θέλει είσθαι
η δύναμίς σας· αλλά δεν ηθελήσατε· 16 και είπετε,
Ουχί· αλλά θέλομεν φεύγει έφιπποι· διά τούτο θέλετε
φεύγει· και, Θέλομεν ιππεύσει επί ταχύποδας· διά τούτο
οι διώκοντές σας θέλουσιν είσθαι ταχύποδες. 17 Θέλετε
φεύγει χίλιοι εν τη απειλή ενός, και πάντες εν τη
απειλή πέντε, εωσού μείνητε ως στύλος επί κορυφής
όρους και ως σημαία επί λόφου. 18 Και ούτω θέλει
προσμείνει ο Κύριος διά να σας ελεήση, και ούτω θέλει
υψωθή διά να σας οικτειρήση· διότι ο Κύριος είναι Θεός
κρίσεως· μακάριοι πάντες οι προσμένοντες αυτόν. 19
Διότι ο λαός θέλει κατοικήσει εν Σιών εν Ιερουσαλήμ·
δεν θέλεις κλαύσει πλέον· θέλει βεβαίως σε ελεήσει
εν τη φωνή της κραυγής σου· όταν ακούση αυτήν,
θέλει σοι αποκριθή. 20 Και αν ο Κύριος σας δίδη άρτον
θλίψεως και ύδωρ στενοχωρίας, οι διδάσκαλοί σου όμως
δεν θέλουσιν αφαιρεθή πλέον, αλλ' οι οφθαλμοί σου
θέλουσι βλέπει τους διδασκάλους σου· 21 και τα ώτα
σου θέλουσιν ακούει λόγον όπισθέν σου, λέγοντα, Αύτη
είναι η οδός, περιπατείτε εν αυτή· όταν στρέφησθε επί τα
δεξιά και όταν στρέφησθε επί τα αριστερά. 22 Και θέλετε
αποστραφή ως μεμιασμένα το επικάλυμμα των αργυρών
γλυπτών σας και τον στολισμόν των χρυσών χωνευτών
σας· θέλεις απορρίψει αυτά ως ράκος ακάθαρτον· θέλεις
ειπεί προς αυτά, Φεύγετε από εδώ. 23 Τότε θέλει δώσει
βροχήν διά τον σπόρον σου, τον οποίον ήθελες σπείρει
εν τω αγρώ· και άρτον του γεννήματος της γης, όστις
θέλει είσθαι παχύς και άφθονος· εν εκείνη τη ημέρα τα
κτήνη σου θέλουσι βόσκεσθαι εν ευρυχώροις νομαίς. 24
Και οι βόες και αι νέαι όνοι, τα οποία εργάζονται την
γην, θέλουσι τρώγει καθαρόν άχυρον λελικμημένον
διά του πτυαρίου και ανεμιστηρίου. 25 Και θέλουσιν
είσθαι επί παντός υψηλού όρους και επί παντός υψηλού
λόφου, ποταμοί και ρεύματα υδάτων, εν τη ημέρα της
μεγάλης σφαγής, όταν οι πύργοι καταπίπτωσι. 26 Το δε
φως της σελήνης θέλει είσθαι ως το φως του ηλίου,
και το φως του ηλίου θέλει είσθαι επταπλάσιον ως
το φως επτά ημερών, εν τη ημέρα καθ' ην ο Κύριος
επιδένει το σύντριμμα του λαού αυτού και θεραπεύει
την πληγήν του τραυματισμού αυτών. 27 Ιδού, το όνομα
του Κυρίου έρχεται μακρόθεν· φλογερός είναι ο θυμός
αυτού και το φορτίον βαρύ· τα χείλη αυτού είναι πλήρη
αγανακτήσεως και η γλώσσα αυτού ως πυρ κατατρώγον·
28 και η πνοή αυτού ως ρεύμα πλημμυρίζον, φθάνον
έως μέσου του τραχήλου, διά να κοσκινίση τα έθνη
εν τω κοσκίνω της ματαιώσεως· και θέλει είσθαι εις
τας σιαγόνας των λαών χαλινός, όστις θέλει κάμει
αυτούς να περιπλανώνται. 29 Εις εσάς θέλει είσθαι

άσμα, καθώς εν τη νυκτί πανηγυριζομένης εορτής· και ευφροσύνη καρδίας, καθώς ότε υπάγουσι μετά αυλών διά να έλθωσιν εις το όρος του Κυρίου, προς τον Ισχυρόν του Ισραήλ. **30** Και θέλει κάμει ο Κύριος να ακουσθή η δόξα της φωνής αυτού, και θέλει δείξει την κατάβασιν του βραχίονος αυτού μετά της αγανακτήσεως του θυμού και της φλογός του κατατρώγοντος πυρός, των εκτιναγμών και της ανεμοζάλης και των λίθων της χαλάζης. **31** Διότι ο Ασσύριος διά της φωνής του Κυρίου θέλει καταβληθή· εν ράβδω θέλει κτυπηθή. **32** Και όθεν διαβή η διωρισμένη ράβδος, την οποίαν ο Κύριος θέλει καταφέρει επ' αυτόν, τύμπανα και κιθάραι θέλουσιν είσθαι· και διά πολέμων τρομερών θέλει πολεμήσει κατ' αυτών. **33** Διότι ο Τοφέθ είναι προ καιρού παρεσκευασμένος· ναι, διά τον βασιλέα ητοιμασμένος· αυτός έκαμεν αυτόν βαθύν και πλατύν· η πυρά αυτού είναι πυρ και ξύλα πολλά· η πνοή του Κυρίου ως ρεύμα θείου θέλει εξάψει αυτήν.

31 Ουαί εις τους καταβαίνοντας εις Αίγυπτον διά βοήθειαν και επιστηριζομένους επί ίππους και θαρρούντας επί αμάξας, διότι είναι πολυάριθμοι· και επί ιππείς, διότι είναι πολύ δυνατοί· και δεν αποβλέπουσιν εις τον Άγιον του Ισραήλ και τον Κύριον δεν εκζητούσι. **2** Πλην αυτός είναι σοφός και θέλει επιφέρει κακά και δεν θέλει ανακαλέσει τους λόγους αυτού, αλλά θέλει σηκωθή επί τους οίκους των κακοποιών και επί την βοήθειαν των εργαζομένων την ανομίαν. **3** Οι δε Αιγύπτιοι είναι άνθρωποι και ουχί Θεός· και οι ίπποι αυτών σάρκες και ουχί πνεύμα. Όταν ο Κύριος εκτείνη την χείρα αυτού, και ο βοηθών θέλει προσκόψει και ο βοηθούμενος θέλει πέσει και πάντες ομού θέλουσιν απολεσθή. **4** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ· Καθώς ο λέων και ο σκύμνος του λέοντος βρυχώμενος επί το θήραμα αυτού, αν και συνήχθη εναντίον αυτού πλήθος βοσκών, δεν πτοείται εις την φωνήν αυτών ουδέ συστέλλεται εις τον θόρυβον αυτών· ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει καταβή διά να πολεμήση υπέρ του όρους της Σιών και υπέρ των λόφων αυτής. **5** Ως πτηνά διαπετώμενα επί τους νεοσσούς, ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπισθή την Ιερουσαλήμ, υπερασπιζόμενος και ελευθερόνων αυτήν, διαβαίνων και σώζων αυτήν. **6** Επιστράφητε προς εκείνον, από του οποίου οι υιοί του Ισραήλ όλως απεστάτησαν. **7** Διότι εν εκείνη τη ημέρα πας άνθρωπος θέλει ρίψει τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία αι χείρές σας κατεσκεύασαν εις εσάς αμαρτίαν. **8** Τότε ο Ασσύριος θέλει πέσει εν μαχαίρα ουχί ανδρός· και μάχαιρα ουχί ανθρώπου θέλει καταφάγει αυτόν· και θέλει φεύγει από προσώπου της μαχαίρας, και οι νέοι αυτού θέλουσιν είσθαι διά φόρον. **9** Και από του φόβου θέλει παραδράμει το οχύρωμα αυτού, και οι αρχηγοί αυτού θέλουσι κατατρομάξει εις την σημαίαν, λέγει Κύριος, του οποίου το πυρ είναι εν Σιών και η κάμινος αυτού εν Ιερουσαλήμ.

32 Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύσει εν δικαιοσύνη, και άρχοντες θέλουσιν άρχει εν κρίσει. **2** Και ο άνθρωπος θέλει είσθαι ως σκέπη από του ανέμου και ως καταφύγιον από της τρικυμίας· ως ποταμοί ύδατος εν ξηρά γη, ως σκιά μεγάλου βράχου εν γη διψώση. **3** Και οι οφθαλμοί των βλεπόντων δεν θέλουσιν είσθαι εσκοτισμένοι, και τα ώτα των ακουόντων θέλουσιν είσθαι προσεκτικά. **4** Και η καρδία των θρασέων θέλει καταλάβει σοφίαν, και η γλώσσα των τραυλιζόντων θέλει επιταχύνει να λαλή καθαρά. **5** Ο αχρείος δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής. **6** Διότι ο αχρείος θέλει λαλεί αχρεία, και η καρδία αυτού θέλει εργάζεσθαι ανομίαν, διά να εκτελή πονηρίαν και να προφέρη πλάνην εναντίον του Κυρίου, ώστε να στερή την ψυχήν του πεινώντος και να εμποδίζη την πόσιν εις τον διψώντα. **7** Του δε φιλαργύρου τα όπλα είναι άδικα· αυτός βουλεύεται πονηρίας διά να αφανίση τον πτωχόν με λόγους ψευδείς, έτι και όταν ο ενδεής λαλή δίκαια. **8** Αλλ' ο ελευθέριος βουλεύεται ελευθέρια και επί ελευθέρια θέλει στηρίζεσθαι αυτός. **9** Σηκώθητε, γυναίκες εύποροι· ακούσατε την φωνήν μου, θυγατέρες αμέριμνοι· ακροάσθητε τους λόγους μου· **10** ημέρας και έτη θέλετε είσθαι τεταραγμέναι, σεις αι αμέριμνοι· διότι ο τρυγητός θέλει χαθή, η συγκομιδή δεν θέλει ελθεί· **11** τρέμετε, αι εύποροι· ταράχθητε, αι αμέριμνοι· ενδύθητε και γυμνώθητε και περιζώσατε τας οσφύας με σάκκον. **12** Θέλουσι κτυπήσει τα στήθη διά τους ηδονικούς αγρούς, διά τους καρποφόρους αμπελώνας. **13** Άκανθαι και τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει επί την γην του λαού μου· έτι και επί πάσας τας οικίας της χαράς εν τη ευφραινομένη πόλει. **14** Διότι τα παλάτια θέλουσιν εγκαταλειφθή· το πλήθος της πόλεως θέλει ερημωθή· τα φρούρια και οι πύργοι θέλουσι κατασταθή έως αιώνος σπήλαια, τρυφή αγρίων όνων, βοσκή ποιμνίων· **15** εωσού το πνεύμα εξ ύψους εκχυθή εφ' ημάς και η έρημος γείνη πεδιάς καρποφόρος, η δε καρποφόρος πεδιάς λογισθή ως δάσος. **16** Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει εν τη ερήμω και δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει εν τη καρποφόρω πεδιάδι. **17** Το δε έργον της δικαιοσύνης θέλει είσθαι ειρήνη· και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης ησυχία και ασφάλεια εις τον αιώνα. **18** Και ο λαός μου θέλει κατοικεί ειρηνικήν κατοικίαν και οικήματα ασφαλή και ησύχους τόπους ευπορίας, **19** και θέλει πίπτει χάλαζα κατασυντρίβουσα το δάσος, και η πόλις με όλεθρον θέλει ανατραπή. **20** Μακάριοι σεις οι σπείροντες πλησίον παντός ύδατος, οι εξαποστέλλοντες εκεί τους πόδας του βοός και της όνου.

33 Ουαί εις σε, όστις πορθείς και δεν επορθήθης· και καταδυναστεύεις και δεν κατεδυναστεύθης· όταν παύσης πορθών, θέλεις πορθηθή· όταν τελειώσης καταδυναστεύων, θέλεις καταδυναστευθή. **2** Κύριε, ελέησον ημάς· σε προσμένομεν· έσο βραχίων αυτών καθ' εκάστην πρωΐαν και σωτηρία ημών εν καιρώ θλίψεως. **3** Από της φωνής του θορύβου οι λαοί έφυγον· από της ανυψώσεώς σου τα έθνη διεσκορπίσθησαν. **4** Και τα λάφυρά σας θέλουσι συναχθή, καθώς συνάγουσιν οι βρούχοι· θέλουσι πηδήσει επ' αυτόν, καθώς η ακρίς πηδά εδώ και εκεί. **5** Ο Κύριος υψώθη· διότι κατοικεί εν υψηλοίς· ενέπλησε την Σιών κρίσεως και δικαιοσύνης. **6** Σοφία δε και επιστήμη θέλουσιν είσθαι η στερέωσις των

καιρών σου και η σωτήριος δύναμις· ο φόβος του Κυρίου,
αυτός είναι ο θησαυρός αυτού. **7** Ιδού, οι ανδρείοι αυτών
θέλουσι βοήσει έξωθεν, και οι πρέσβεις της ειρήνης
θέλουσι κλαύσει πικρώς. **8** Αι οδοί ηρημώθησαν, οι
οδοιπόροι έπαυσαν· διέλυσε την συνθήκην, απέβαλε
τας πόλεις, δεν λογίζεται άνθρωπον. **9** Η γη πενθεί,
μαραίνεται· ο Λίβανος αισχύνεται, κατακόπτεται· ο
Σαρών ομοιάζει έρημον· και η Βασάν και ο Κάρμηλος
κατετινάχθησαν. **10** Τώρα θέλω σηκωθή, λέγει Κύριος·
τώρα θέλω υψωθή, τώρα θέλω μεγαλυνθή. **11** Χνούν
θέλετε συλλάβει και άχυρον θέλετε γεννήσει· η πνοή
σας ως πυρ θέλει σας καταφάγει. **12** Και οι λαοί θέλουσιν
είσθαι ως καύσεις ασβέστου· ως άκανθαι κεκομμέναι
θέλουσι καυθή εν πυρί. **13** Οι μακράν, ακούσατε τι
έκαμον· και σεις οι πλησίον, γνωρίσατε την δύναμίν
μου. **14** Οι αμαρτωλοί εν Σιών θέλουσι τρομάξει· τρόμος
θέλει καταλάβει τους υποκριτάς, ώστε θέλουσι λέγει, Τις
μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά του κατατρώγοντος
πυρός; τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά των
αιωνίων καύσεων; **15** Ο περιπατών εν δικαιοσύνη
και ο λαλών εν ευθύτητι· ο καταφρονών το κέρδος
των δυναστεύσεων, ο σείων τας χείρας αυτού από
δωροληψίας, ο εμφράττων τα ώτα αυτού διά να μη
ακούη περί αίματος, και ο κλείων τους οφθαλμούς
αυτού διά να μη ίδη το κακόν· **16** ούτος θέλει κατοικήσει
εν τοις υψηλοίς· οι τόποι της υπερασπίσεως αυτού
θέλουσιν είσθαι τα οχυρώματα των βράχων· άρτος
θέλει δοθή εις αυτόν· το ύδωρ αυτού θέλει είσθαι
βέβαιον· **17** Οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τον βασιλέα
εν τη ώραιότητι αυτού· θέλουσιν ιδεί την γην την
μακράν. **18** Η καρδία σου θέλει μελετά τον παρελθόντα
τρόμον, φωνάζουσα, Που είναι ο γραμματεύς; που ο
συζητητής; που ο λογιστής των πύργων; **19** δεν θέλεις
ιδεί λαόν άγριον, λαόν βαθείας φωνής, ώστε να μη
διακρίνης· τραυλιζούσης γλώσσης, ώστε να μη εννοής.
20 Ανάβλεψον εις την Σιών, την πόλιν των εορτών
ημών· οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί την Ιερουσαλήμ
ήσυχον κατοικίαν, σκηνήν ήτις δεν θέλει καταβιβασθή·
οι πάσσαλοι αυτής δεν θέλουσι μετακινηθή εις τον
αιώνα και ουδέν εκ των σχοινίων αυτής θέλει κοπή.
21 Αλλ' εκεί ο Κύριος της δόξης θέλει είσθαι εις ημάς
τόπος πλατέων ποταμών και ρευμάτων· εκεί δεν θέλει
εισέλθει πλοίον διά κωπίων ούτε ναυς μεγαλοπρεπής
θέλει περάσει εκείθεν. **22** Διότι ο Κύριος είναι ο κριτής
ημών· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης ημών· ο Κύριος είναι
ο βασιλεύς ημών· αυτός θέλει σώσει ημάς. **23** Τα σχοινία
σου εχαυνώθησαν· δεν δύνανται να στερεώσωσι το
κατάρτιον αυτών, δεν δύνανται να εξαπλώσωσι τα
πανία· τότε λεία μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθή· οι
χωλοί θέλουσι διαρπάσει την λείαν. **24** Και ο κάτοικος
δεν θέλει λέγει, Ητόνησα· ο λαός ο κατοικών εν αυτή
θέλει λάβει άφεσιν ανομίας.

34 Πλησιάσατε, έθνη, διά να ακούσητε· και προσέξατε,
λαοί· ας ακούση η γη και το πλήρωμα αυτής· η
οικουμένη και πάντα όσα γεννώνται εν αυτή. **2** Διότι
ο θυμός του Κυρίου είναι επί πάντα τα έθνη, και η
φλογερά οργή αυτού επί πάντα τα στρατεύματα αυτών·
κατέστρεψεν αυτά ολοκλήρως· παρέδωκεν αυτά εις
σφαγήν. **3** Οι δε πεφονευμένοι αυτών θέλουσι ριφθή
έξω, και η δυσωδία αυτών θέλει αναδοθή από των
πτωμάτων αυτών· τα δε όρη θέλουσι διαλυθή από του
αίματος αυτών. **4** Και πάσα η στρατιά του ουρανού
θέλει λυώσει, και οι ουρανοί θέλουσι περιτυλιχθή
ως βιβλίον, και πάσα η στρατιά αυτών θέλει πέσει,
καθώς πίπτει το φύλλον από της αμπέλου και καθώς
πίπτουσι τα φύλλα από της συκής. **5** Διότι η μάχαιρά
μου εμεθύσθη εν τω ουρανώ· ιδού, επί την Ιδουμαίαν
και επί τον λαόν της καταστροφής μου θέλει καταβή διά
κρίσιν. **6** Η μάχαιρα του Κυρίου είναι πλήρης αίματος·
επαχύνθη με το πάχος, με το αίμα των αρνίων και
τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριών· διότι ο
Κύριος έχει θυσίαν εν Βοσόρρα και σφαγήν μεγάλην
εν τη γη της Ιδουμαίας. **7** Και οι μονόκεροι θέλουσι
καταβή μετ' αυτών και οι μόσχοι μετά των ταύρων· και
η γη αυτών θέλει μεθυσθή από αίματος, και το χώμα
αυτών θέλει παχυνθή από πάχους. **8** Διότι είναι ημέρα
εκδικήσεως του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδόσεων διά
την κρίσιν της Σιών. **9** Και τα ρεύματα αυτής θέλουσι
μεταβληθή εις πίσσαν και το χώμα αυτής εις θείον, και
η γη αυτής θέλει κατασταθή πίσσα καιομένη· **10** νύκτα
και ημέραν δεν θέλει σβεσθή· ο καπνός αυτής θέλει
αναβαίνει ακαταπαύστως· από γενεάς εις γενεάν θέλει
μένει ηρημωμένη· και δεν θέλει υπάρχει ο διαβαίνων
δι' αυτής εις αιώνα αιώνος. **11** Αλλ' ο πελεκάν και ο
ακανθόχοιρος θέλουσι κληρονομήσει αυτήν· και η γλαύξ
και ο κόραξ θέλουσι κατοικεί εν αυτή· και ο Κύριος θέλει
εξαπλώσει επ' αυτής, σχοινίον ερημώσεως και στάθμην
κρημνισμού. **12** Θέλουσι καλέσει εις την βασιλείαν τους
μεγιστάνας αυτής αλλ' ουδείς θέλει είσθαι εκεί· και
πάντες οι άρχοντες αυτής θέλουσιν ελθεί εις το μηδέν.
13 Και άκανθαι θέλουσι βλαστήσει εν τοις παλατίοις
αυτής, κνίδαι και βάτοι εν τοις οχυρώμασιν αυτής· και
θέλει είσθαι κατοικία θώων, αυλή στρουθοκαμήλων.
14 Και οι λύκοι θέλουσι συναπαντάσθαι εκεί με τους
αιλούρους· και ο σάτυρος θέλει φωνάζει προς τον
σύντροφον αυτού· ο κόκκυξ έτι θέλει αναπαύεσθαι εκεί,
ευρίσκων εις εαυτόν τόπον αναπαύσεως. **15** Εκεί θέλει
εμφωλεύει ο νυκτοκόραξ και θέλει γεννά και επωάζει
και συνάγει τους νεοσσούς υπό την σκιάν αυτού· εκεί
θέλουσι συνάγεσθαι και οι γύπες, έκαστος μετά του
συντρόφου αυτού. **16** Ζητήσατε εν τω βιβλίω του Κυρίου
και αναγνώσατε· ουδέν εκ τούτων θέλει λείψει, ουδέν
θέλει είσθαι χωρίς του συντρόφου αυτού· διότι αυτό
το στόμα του Κυρίου προσέταξε, και αυτό το πνεύμα
αυτού συνήγαγε ταύτα. **17** Και αυτός έρριψε τον κλήρον
περί αυτών, και η χειρ αυτού διεμοίρασεν εις αυτά με
στάθμην εκείνην την γήν· θέλουσι κληρονομήσει αυτήν
εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλουσι κατοικεί
εν αυτή.

35 Η έρημος και η άνυδρος θέλουσιν ευφρανθή δι'
αυτά, και η ερημία θέλει αγαλλιασθή και ανθήσει
ως ρόδον. **2** Θέλει ανθήσει εν αφθονία και αγαλλιασθή
μάλιστα χαίρουσα και αλαλάζουσα· η δόξα του Λιβάνου
θέλει δοθή εις αυτήν, η τιμή του Καρμήλου και Σαρών·
οι τόποι ούτοι θέλουσιν ιδεί την δόξαν του Κυρίου και
την μεγαλωσύνην του Θεού ημών. **3** Ενισχύσατε τας

κεχαυνωμένας χείρας· και στερεώσατε τα παραλελυμένα
γόνατα. 4 Είπατε προς τους πεφοβισμένους την καρδίαν,
Ισχύσατε, μη φοβείσθε· ιδού, ο Θεός σας θέλει ελθεί
μετ' εκδικήσεως, ο Θεός μετά ανταποδόσεως· αυτός
θέλει ελθεί και θέλει σας σώσει. 5 Τότε οι οφθαλμοί
των τυφλών θέλουσιν ανοιχθή και τα ώτα των κωφών
θέλουσιν ακούσει. 6 Τότε ο χωλός θέλει πηδά ως έλαφος
και η γλώσσα του μογιλάλου θέλει ψάλλει· διότι εν τη
ερήμω θέλουσιν αναβλύσει ύδατα και ρεύματα εν τη
ερημία. 7 Και η ξηρά γη θέλει κατασταθή λίμνη και η
διψώσα γη πηγαί ύδατος· εν τη κατοικία των θώων,
όπου εκοίτοντο, θέλει είσθαι χλόη μετά καλάμων και
σπάρτων. 8 Και εκεί θέλει είσθαι λεωφόρος και οδός
και θέλει ονομασθή, Οδός αγία· ο ακάθαρτος δεν θέλει
περάσει δι' αυτής αλλά θέλει είσθαι δι' αυτούς ο οδεύων
και οι μωροί δεν θέλουσι πλανάσθαι. 9 Λέων δεν θέλει
είσθαι εκεί και θηρίον αρπακτικόν δεν θέλει αναβή
εκεί· δεν θέλει ευρεθή εκεί· αλλά οι λελυτρωμένοι
θέλουσι περιπατεί εκεί. 10 Και οι λελυτρωμένοι του
Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις
την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της
κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν
απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.

36 Εν τω δεκάτω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου
ανέβη Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί
πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν
αυτάς. 2 Και απέστειλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας
τον Ραβ-σάκην από Λαχείς εις Ιερουσαλήμ, προς τον
βασιλέα Εζεκίαν, μετά δυνάμεως μεγάλης. Και εστάθη
εν τω υδραγωγώ, της άνω κολυμβήθρας εν τη μεγάλη
οδώ του αγρού του γναφέως. 3 Τότε εξήλθον προς
αυτόν Ελιακείμ, ο υιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και
Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο υιός του Ασάφ, ο
υπομνηματογράφος. 4 Και είπε προς αυτούς ο Ραβ-
σάκης, Είπατε τώρα προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει ο
βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Ποίον είναι
το θάρρος, επί το οποίον θαρρείς; 5 Λέγεις, πλην είναι
λόγοι χειλέων, Έχω βουλήν και δύναμιν διά πόλεμον.
Αλλ' επί τίνα θαρρείς ώστε απεστάτησας εναντίον μου;
6 Ιδού, θαρρείς επί την ράβδον του συντετριμμένου
εκείνου καλάμου, επί την Αίγυπτον· επί του οποίου εάν
τις επιστηριχθή, θέλει εμπηχθή εις την χείρα αυτού και
τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναι ο Φαραώ ο βασιλεύς της
Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. 7
Αλλ' εάν είπης προς εμέ, Επί Κύριον τον Θεόν ημών
θαρρούμεν, δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς
τόπους και τα θυσιαστήρια αφήρεσεν ο Εζεκίας και είπε
προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Έμπροσθεν
τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει; 8 Τώρα
λοιπόν δος ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της
Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει δισχιλίους ίππους, αν
δύνασαι από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς.
9 Πως λοιπόν θέλεις τρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός
τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου,
και ήλπισας επί την Αίγυπτον διά αμάξας και διά ιππείς;
10 Και τώρα, άνευ του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον
τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; ο Κύριος είπε προς
εμέ, Ανάβα επί την γην ταύτην και κατάστρεψον αυτήν.
11 Τότε είπεν ο Ελιακείμ και ο Σομνάς και ο Ιωάχ προς
τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλώ, προς τους δούλους
σου εις την Συριακήν γλώσσαν· διότι καταλαμβάνομεν
αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊστί εις επήκοον
του λαού του επί του τείχους. 12 Αλλ' ο Ραβ-σάκης είπε,
Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν
σου και προς σε, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους;
δεν με απέστειλε προς τους άνδρας τους καθημένους
επί του τείχους διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και
να πίωσι το ούρον αυτών με σας; 13 Τότε ο Ραβ-σάκης
εστάθη και εφώνησεν Ιουδαϊστί μετά φωνής μεγάλης
και είπεν, Ακούσατε τους λόγους του βασιλέως του
μεγάλου, του βασιλέως της Ασσυρίας· 14 ούτω λέγει
ο βασιλεύς· Μη σας απατά ο Εζεκίας· διότι δεν θέλει
δυνηθή να σας λυτρώση. 15 Και μη σας κάμνη ο Εζεκίας
να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως
θέλει μας λυτρώσει· η πόλις αύτη δεν θέλει παραδοθή
εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. 16 Μη ακούετε
του Εζεκίου· διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας·
Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμού και εξέλθετε προς εμέ·
και φάγετε έκαστος από της αμπέλου αυτού και έκαστος
από της συκής αυτού και πίετε έκαστος από των υδάτων
της δεξαμενής αυτού· 17 εωσού έλθω και σας λάβω εις
γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου και οίνου, γην
άρτου και αμπελώνων. 18 Μη σας απατά ο Εζεκίας,
λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. Ελύτρωσέ τις εκ
των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του
βασιλέως της Ασσυρίας; 19 Που οι θεοί της Αιμάθ και
Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρουΐμ; μήπως ελύτρωσαν
εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; 20 Τίνες μεταξύ
πάντων των θεών των τόπων τούτων ελύτρωσαν την
γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να
λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; 21 Εκείνοι
δε εσιώπων και δεν απεκρίθησαν λόγον προς αυτόν·
διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε
προς αυτόν. 22 Τότε Ελιακείμ ο υιός του Χελκίου,
ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς, και Ιωάχ ο
υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήλθον προς τον
Εζεκίαν με διεσχισμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς
αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

37 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε
τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και
εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. 2 Και απέστειλεν
Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα
και τους πρεσβυτέρους των ιερέων εσκεπασμένους με
σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υιόν του
Αμώς· 3 και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας·
Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας, η
ημέρα αύτη· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της
γέννας, πλην δύναμις δεν είναι εις την τίκτουσαν· 4
είθε να ήκουσε Κύριος ο Θεός σου τους λόγους του Ραβ-
σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος
αυτού απέστειλε διά να ονειδίση τον ζώντα Θεόν,
και να υβρίση διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε
Κύριος ο Θεός σου· διά τούτο ύψωσον δέησιν υπέρ
του υπολοίπου του σωζομένου. 5 Και ήλθον προς
τον Ησαΐαν οι δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. 6 Και
είπε προς αυτούς ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπεί προς

τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από
των λόγων, τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων
οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνείδισαν· 7
ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε
ακούσας θόρυβον θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού·
και θέλω κάμει αυτόν να πέση διά μαχαίρας εν τη γη
αυτού. 8 Ο Ραβ-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε
τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της
Λιβνά· διότι ήκουσεν ότι έφυγεν από Λαχείς. 9 Και ο
βασιλεύς ήκουσε να λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως
της Αιθιοπίας, Εξήλθε να σε πολεμήση. Και ότε ήκουσε
τούτο, απέστειλε πρέσβεις προς τον Εζεκίαν, λέγων, 10
Ούτω θέλετε ειπεί προς Εζεκίαν, τον βασιλέα του Ιούδα,
λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον οποίον θαρρείς, ας μη σε
απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθή εις την
χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. 11 Ιδού, συ ήκουσας
τι έκαμον οι βασιλείς της Ασσυρίας εις πάντας τους
τόπους, καταστρέφοντες αυτούς· και συ θέλεις λυτρωθή;
12 Μήπως οι θεοί των εθνών ελύτρωσαν εκείνους, τους
οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και
την Χαρράν και Ρεσέφ και τους υιούς του Εδέν, τους εν
Τελασσάρ; 13 Που ο βασιλεύς της Αιμάθ και ο βασιλεύς
της Αρφάδ και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρουΐμ, Ενά
και Αυά; 14 Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της
χειρός των πρέσβεων ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο
Εζεκίας εις τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν
ενώπιον του Κυρίου. 15 Και προσηυχήθη εις τον Κύριον
ο Εζεκίας λέγων, 16 Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του
Ισραήλ, ο καθήμενος επί των χερουβείμ, συ αυτός είσαι
ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γής· συ
έκαμες τον ουρανόν και την γην. 17 Κλίνον, Κύριε, το
ους σου και άκουσον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς
σου και ιδέ· και άκουσον πάντας τους λόγους του
Σενναχειρείμ, όστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίση
τον ζώντα Θεόν. 18 Αληθώς, Κύριε, οι βασιλείς της
Ασσυρίας ηρήμωσαν πάντα τα έθνη και τους τόπους
αυτών, 19 και έρριψαν εις το πυρ τους θεούς αυτών·
διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' έργον χειρών ανθρώπων,
ξύλα και λίθοι· διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς. 20 Τώρα
λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς εκ της χειρός
αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι
συ είσαι ο Κύριος, ο μόνος. 21 Τότε απέστειλεν Ησαΐας
ο υιός του Αμώς προς Εζεκίαν, λέγων, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηυχήθης
εις εμέ κατά του Σενναχειρείμ, βασιλέως της Ασσυρίας.
22 Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος ελάλησε
περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν η παρθένος,
θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου έσεισε κεφαλήν η θυγάτηρ
της Ιερουσαλήμ. 23 Τίνα ωνείδισας και εβλασφήμησας;
και κατά τίνος ύψωσας φωνήν και εσήκωσας υψηλά
τους οφθαλμούς σου; κατά του Αγίου του Ισραήλ. 24
Τον Κύριον ωνείδισας διά των δούλων σου και είπας,
Με το πλήθος των αμαξών μου ανέβην εγώ εις το
ύψος των ορέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω
κόψει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους
αυτού· και θέλω εισέλθει εις το ύψος των άκρων αυτού,
εις το δάσος του Καρμήλου αυτού· 25 εγώ ανέσκαψα
και έπιον ύδατα· και με το ίχνος των ποδών μου
εξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων.
26 Μη δεν ήκουσας ότι εγώ έκαμον τούτο παλαιόθεν
και από ημερών αρχαίων εβουλεύθην αυτό; τώρα δε
εξετέλεσα τούτο, ώστε να ήσαι διά να καταστρέφης
πόλεις ωχυρωμένας εις ερειπίων σωρούς· 27 διά τούτο
οι κάτοικοι αυτών ήσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαξαν
και κατησχύνθησαν· ήσαν ως ο χόρτος του αγρού και
ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο
καιόμενος πριν καλαμώση. 28 Πλην εγώ εξεύρω την
κατοικίαν σου και την έξοδόν σου και την είσοδόν σου
και την κατ' εμού λύσσαν σου. 29 Επειδή η κατ' εμού
λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εις τα ώτα
μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εις τους
μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εις τα χείλη σου,
και θέλω σε επιστρέψει διά της οδού δι' ης ήλθες. 30
Και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον· το έτος τούτο
θέλετε φάγει ό, τι είναι αυτοφυές· και το δεύτερον
έτος, ό,τι εκφύεται από του αυτού· το δε τρίτον έτος,
σπείρατε και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και
φάγετε τον καρπόν αυτών. 31 Και το υπόλοιπον εκ
του οίκου Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν
υποκάτωθεν και θέλει δώσει επάνω καρπούς. 32 Διότι
εξ Ιερουσαλήμ θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εκ του
όρους Σιών το διασωθέν· ο ζήλος του Κυρίου των
δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. 33 Όθεν ούτω λέγει
Κύριος περί του βασιλέως της Ασσυρίας· δεν θέλει
εισέλθει εις την πόλιν ταύτην, ουδέ θέλει τοξεύσει εκεί
βέλος, ουδέ θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδας, ουδέ
θέλει υψώσει εναντίον αυτής πρόχωμα· 34 διά της οδού
δι' ης ήλθε, δι' αυτής θέλει επιστρέψει και εις την πόλιν
ταύτην δεν θέλει εισέλθει, λέγει ο Κύριος· 35 διότι
θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ώστε να σώσω
αυτήν, ένεκεν εμού και ένεκεν του δούλου μου Δαβίδ.
36 Τότε εξήλθεν ο άγγελος του Κυρίου και επάταξεν
εν τω στρατοπέδω των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα
πέντε χιλιάδας· και ότε εξηγέρθησαν το πρωΐ, ιδού,
ήσαν πάντες σώματα νεκρά. 37 Και εσηκώθη και έφυγε
και επέστρεψε Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας
και κατώκησεν εν Νινευή. 38 Και ενώ προσεκύνει εν τω
οίκω Νισρώκ του θεού αυτού, Αδραμμέλεχ και Σαρασάρ
οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρα, αυτοί δε
έφυγον εις γην Αρμενίας· εβασίλευσε δε αντ' αυτού
Εσαραδδών ο υιός αυτού.

38 Κατ' εκείνας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εις
θάνατον· και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης
ο υιός του Αμώς και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει
Κύριος· Διάταξον περί του οίκου σου· επειδή αποθνήσκεις
και δεν θέλεις ζήσει. 2 Τότε έστρεψεν ο Εζεκίας το
πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσηυχήθη εις
τον Κύριον, 3 και είπε, Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι
τώρα πως περιεπάτησα ενώπιόν σου εν αληθεία και
εν καρδία τελεία και έπραξα το αρεστόν ενώπιόν σου.
Και έκλαυσεν ο Εζεκίας κλαυθμόν μέγαν. 4 Τότε έγεινε
λόγος Κυρίου προς τον Ησαΐαν λέγων, 5 Ύπαγε και ειπέ
προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ
του πατρός σου· Ήκουσα την προσευχήν σου, είδον τα
δάκρυά σου· ιδού, θέλω προσθέσει εις τας ημέρας σου
δεκαπέντε έτη· 6 και θέλω ελευθερώσει σε και την
πόλιν ταύτην εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας

και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην· 7 και τούτο
θέλει είσθαι εις σε το σημείον παρά Κυρίου ότι θέλει
κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο, το οποίον ελάλησεν· 8
ιδού, θέλω στρέψει οπίσω δέκα βαθμούς την σκιάν των
βαθμών, τους οποίους κατέβη εις το ηλιακόν ώρολόγιον
του Άχαζ. Και εστράφη ο ήλιος δέκα βαθμούς, διά
των οποίων είχε καταβή. 9 Ταύτα είναι τα γραφέντα
υπό Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα, ότε ηρρώστησε και
ανέλαβεν εκ της αρρωστίας αυτού· 10 Εγώ είπα, Εν
τη μεσημβρία των ημερών μου θέλω υπάγει εις τας
πύλας του τάφου· εστερήθην το υπόλοιπον των ετών
μου. (Sheol h7585) 11 Είπα, δεν θέλω ιδεί πλέον τον
Κύριον, τον Κύριον, εν γη ζώντων· δεν θέλω ιδεί πλέον
άνθρωπον μετά των κατοίκων του κόσμου. 12 Η ζωή
μου έφυγε και μετετοπίσθη απ' εμού ως ποιμένος σκηνή·
εκόπη η ζωή μου ως υπό υφαντού· από του στημονίου
θέλει με κόψει· από πρωΐας έως εσπέρας θέλεις με
τελειώσει. 13 Εστοχαζόμην έως πρωΐας, ως λέων θέλει
συντρίψει πάντα τα οστά μου· από πρωΐας έως εσπέρας
θέλεις με τελειώσει. 14 Ως γερανός, ως χελιδών, ούτω
εψέλλιζον· ωδυρόμην ως τρυγών· οι οφθαλμοί μου
απέκαμον ατενίζοντες εις τα άνω. Καταθλίβομαι, Κύριε·
ανακούφισόν με. 15 Τι να είπω; αυτός και είπε προς εμέ
και εξετέλεσε· θέλω διάγει πάντα τα έτη μου εν τη πικρία
της ψυχής μου. 16 Εν τούτοις, Κύριε, ζώσιν οι άνθρωποι,
και εν πάσι τούτοις υπάρχει ζωή του πνεύματός μου· συ
βεβαίως με θεραπεύεις και με αναζωοποιείς. 17 Ιδού,
αντί ειρήνης επήλθεν επ' εμέ μεγάλη πικρία· αλλά συ,
δι' αγάπην της ψυχής μου, ελύτρωσας αυτήν από του
λάκκου της φθοράς· διότι έρριψας οπίσω των νώτων
σου πάσας τας αμαρτίας μου. 18 Διότι ο τάφος δεν θέλει
σε υμνήσει· ο θάνατος δεν θέλει σε δοξολογήσει· οι
καταβαίνοντες εις τον λάκκον δεν θέλουσιν ελπίζει
επί την αλήθειάν σου. (Sheol h7585) 19 Ο ζων, ο ζων,
αυτός θέλει σε υμνεί, καθώς εγώ ταύτην την ημέραν· ο
πατήρ θέλει εις τα τέκνα γνωστοποιήσει την αλήθειάν
σου. 20 Ο Κύριος ήλθε να με σώση· διά τούτο θέλομεν
ψάλλει το άσμά μου επί εντεταμένων οργάνων πάσας
τας ημέρας της ζωής ημών εν τω οίκω του Κυρίου. 21
Διότι ο Ησαΐας είχεν ειπεί, Ας λάβωσι παλάθην σύκων
και ας βάλωσιν αυτήν ως έμπλαστρον επί το έλκος και
θέλει ιατρευθή. 22 Και ο Εζεκίας είχεν ειπεί, Τι είναι το
σημείον ότι εγώ θέλω αναβή εις τον οίκον του Κυρίου;

39 Κατ' εκείνον τον καιρόν Μερωδάχ-βαλαδάν, ο
υιός του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαβυλώνος,
έστειλεν επιστολάς και δώρα προς τον Εζεκίαν, ακούσας
ότι ηρρώστησε και ανέλαβε. 2 Και εχάρη δι' αυτά ο
Εζεκίας και έδειξεν εις αυτούς τον οίκον των πολυτίμων
πραγμάτων αυτού, τον άργυρον και τον χρυσόν και
τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και πάσαν την
οπλοθήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο εν τοις
θησαυροίς αυτού· δεν ήτο ουδέν εν τω οίκω αυτού ουδέ
υπό πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο Εζεκίας δεν
έδειξεν εις αυτούς. 3 Τότε ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης
προς τον βασιλέα Εζεκίαν και είπε προς αυτόν, Τι
λέγουσιν ούτοι οι άνθρωποι και πόθεν ήλθον προς σε;
Και ο Εζεκίας είπεν, Από γης μακράς έρχονται προς εμέ,
από Βαβυλώνος. 4 Ο δε είπε, Τι είδον εν τω οίκω σου;
Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Είδον παν ό, τι είναι εν τω οίκω
μου· δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροίς μου, το οποίον
δεν έδειξα εις αυτούς. 5 Τότε είπεν ο Ησαΐας προς τον
Εζεκίαν, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου των δυνάμεων.
6 Ιδού, έρχονται ημέραι, καθ' ας παν ό, τι είναι εν
τω οίκω σου και ό, τι οι πατέρες σου εναπεταμίευσαν
μέχρι της ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθή εις την
Βαβυλώνα· δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος· 7
και εκ των υιών σου, οίτινες θέλουσιν εξέλθει από
σου, τους οποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει· και
θέλουσι γείνει ευνούχοι εν τω παλατίω του βασιλέως
της Βαβυλώνος. 8 Τότε είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν,
Καλός ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησας. Είπεν
έτι, Διότι θέλει είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταις
ημέραις μου.

40 Παρηγορείτε, παρηγορείτε τον λαόν μου, λέγει
ο Θεός σας. 2 Λαλήσατε παρηγορητικά προς
την Ιερουσαλήμ, και φωνήσατε προς αυτήν, ότι ο
καιρός της ταπεινώσεως αυτής επληρώθη, ότι η ανομία
αυτής συνεχωρήθη· διότι έλαβεν εκ της χειρός Κυρίου
διπλάσιον διά πάσας τας αμαρτίας αυτής. 3 Φωνή
βοώντος εν τη ερήμω, Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου.
ευθείας κάμετε εν τη ερήμω τας τρίβους του Θεού
ημών. 4 Πάσα φάραγξ θέλει υψωθή και παν όρος και
βουνός θέλει ταπεινωθή· και τα σκολιά θέλουσι γείνει
ευθέα· και οι τραχείς τόποι ομαλοί· 5 και η δόξα του
Κυρίου θέλει φανερωθή και πάσα σαρξ ομού θέλει ιδεί·
διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε. 6 Φωνή λέγουσα,
Φώνησον· και είπε, Τι να φωνήσω; πάσα σαρξ είναι
χόρτος και πάσα η δόξα αυτής ως άνθος του αγρού. 7
Ο χόρτος εξηράνθη, το άνθος εμαράνθη· διότι πνεύμα
Κυρίου έπνευσεν επ' αυτό· χόρτος τη αληθεία είναι
ο λαός. 8 Ο χόρτος εξηράνθη, το άνθος εμαράνθη· ο
λόγος όμως του Θεού ημών μένει εις τον αιώνα. 9 Συ,
ο φέρων εις την Σιών αγαθάς αγγελίας, ανάβα εις το
όρος το υψηλόν· συ, ο φέρων αγαθάς αγγελίας εις την
Ιερουσαλήμ, ύψωσον ισχυρώς την φωνήν σου· ύψωσον·
μη φοβού· ειπέ προς τας πόλεις του Ιούδα, Ιδού, ο Θεός
υμών. 10 Ιδού, Κύριος ο Θεός θέλει ελθεί μετά δυνάμεως
και ο βραχίων αυτού θέλει εξουσιάζει δι' αυτόν· ιδού,
ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού και η αμοιβή αυτού
ενώπιον αυτού. 11 Θέλει βοσκήσει το ποίμνιον αυτού ως
ποιμήν· θέλει συνάξει τα αρνία διά του βραχίονος αυτού
και βαστάσει εν τω κόλπω αυτού· και θέλει οδηγεί τα
θηλάζοντα. 12 Τις εμέτρησε τα ύδατα εν τω κοιλώματι
της χειρός αυτού και εστάθμισε τους ουρανούς με την
σπιθαμήν και συμπεριέλαβεν εν μέτρω το χώμα της γης
και εζύγισε τα όρη διά στατήρος και τους λόφους διά
πλάστιγγος; 13 Τις εστάθμισε το πνεύμα του Κυρίου
ή έγεινε σύμβουλος αυτού και, εδίδαξεν αυτόν; 14
Μετά τίνος συνεβουλεύθη, και τις εσυνέτισεν αυτόν και
εδίδαξεν αυτόν την οδόν της κρίσεως και παρέδωκεν
εις αυτόν επιστήμην και έδειξεν εις αυτόν την οδόν της
συνέσεως; 15 Ιδού, τα έθνη είναι ως σανίς από κάδου
και λογίζονται ως η λεπτή σκόνη της πλάστιγγος· ιδού,
η μετατοπίζει τας νήσους ως σκόνην. 16 Και ο Λίβανος
δεν είναι ικανός εις καύσιν ουδέ τα ζώα αυτού ικανά εις
ολοκαύτωμα. 17 Πάντα τα έθνη ενώπιον αυτού είναι

ως μηδέν· λογίζονται παρ' αυτώ ολιγώτερον παρά το
μηδέν και την ματαιότητα. **18** Με τίνα λοιπόν θέλετε
εξομοιώσει τον Θεόν; ή τι ομοίωμα θέλετε προσαρμόσει
εις αυτόν; **19** Ο τεχνίτης χωνεύει εικόνα γλυπτήν, και ο
χρυσοχόος εκτείνει χρυσόν επ' αυτήν και χύνει αργυράς
αλύσεις. **20** Ο πτωχός κάμνων προσφοράν εκλέγει ξύλον
άσηπτον· και ζητεί εις εαυτόν επιδέξιον τεχνίτην, διά να
κατασκευάση εικόνα γλυπτήν μη σαλευομένην. **21** Δεν
εγνωρίσατε; δεν ηκούσατε; δεν ανηγγέλθη προς εσάς εξ
αρχής; δεν ενοήσατε από καταβολής της γης; **22** Αυτός
είναι ο καθήμενος επί τον γύρον της γης και οι κάτοικοι
αυτής είναι ως ακρίδες· ο εκτείνων τους ουρανούς ως
παραπέτασμα και εξαπλόνων αυτούς ως σκηνήν προς
κατοίκησιν· **23** ο φέρων τους ηγεμόνας εις το μηδέν και
καθιστών ως ματαιότητα τους κριτάς της γης. **24** Αλλ'
ουδέ θέλουσι φυτευθή· αλλ' ουδέ θέλουσι σπαρθή· αλλ'
ουδέ θέλει ριζωθή εν τη γη το στέλεχος αυτών· μόνον
να πνεύση επ' αυτούς, θέλουσι πάραυτα ξηρανθή και ο
ανεμοστρόβιλος θέλει αναρπάσει αυτούς ως άχυρον. **25**
Με τίνα λοιπόν θέλετε με εξομοιώσει και θέλω εξισωθή;
λέγει ο Άγιος. **26** Σηκώσατε υψηλά τους οφθαλμούς σας
και ιδέτε, τις εποίησε ταύτα; Ο εξάγων το στράτευμα
αυτών κατά αριθμόν· ο ονομαστί καλών ταύτα πάντα
εν τη μεγαλειότητι της δυνάμεως αυτού, διότι είναι
ισχυρός εις εξουσίαν· δεν λείπει ουδέν. **27** Διά τι λέγεις,
Ιακώβ, και λαλείς, Ισραήλ, Η οδός μου είναι κεκρυμμένη
από του Κυρίου και η κρίσις μου παραμελείται υπό
του Θεού μου; **28** Δεν εγνώρισας; δεν ήκουσας, ότι
ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Ποιητής των άκρων της
γης, δεν ατονεί και δεν αποκάμνει; δεν εξιχνιάζεται η
φρόνησις αυτού. **29** Δίδει ισχύν εις τους ητονημένους
και αυξάνει την δύναμιν εις τους αδυνάτους. **30** Και οι
νέοι θέλουσιν ατονήσει και αποκάμει, και οι εκλεκτοί
νέοι θέλουσιν αδυνατήσει παντάπασιν· **31** αλλ' οι
προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν ανανεώσει την
δύναμιν αυτών· θέλουσιν αναβή με πτέρυγας ως αετοί·
θέλουσι τρέξει και δεν θέλουσιν αποκάμει· θέλουσι
περιπατήσει και δεν θέλουσιν ατονήσει.

41 Σιωπάτε ενώπιόν μου, νήσοι· οι λαοί ας
ανανεώσωσι δύναμιν· και ας πλησιάσωσι και τότε
ας λαλήσωσιν· ας προσέλθωμεν ομού εις κρίσιν. **2** Τις
ήγειρε τον δίκαιον από της ανατολής, προσεκάλεσεν
αυτόν κατά πόδας αυτού, παρέδωκεν εις αυτόν τα έθνη
και κατέστησεν αυτόν κύριον επί τους βασιλείς; τις
παρέδωκεν αυτούς εις την μάχαιραν αυτού ως χώμα, και
εις το τόξον αυτού ως άχυρον ωθούμενον από ανέμου; **3**
Κατεδίωξεν αυτούς και διήλθεν ασφαλώς διά της οδού,
την οποίαν δεν είχε περιπατήσει με τους πόδας αυτού.
4 Τις ενήργησε και έκαμε τούτο, καλών τας γενεάς
απ' αρχής; Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος και ο μετά των
εσχάτων· εγώ αυτός. **5** Αι νήσοι είδον και εφοβήθησαν·
τα πέρατα της γης ετρόμαξαν, επλησίασαν και ήλθον. **6**
Εβοήθησαν έκαστος τον πλησίον αυτού· και είπε προς
τον αδελφόν αυτού, Ίσχυε. **7** Και ο ξυλουργός ενίσχυε
τον χρυσοχόον και ο λεπτύνων με την σφύραν, τον
σφυροκοπούντα επί τον άκμονα, λέγων, Καλόν είναι
διά την συγκόλλησιν· και στερεόνει αυτό με καρφία, διά
να μη κινήται. **8** Αλλά συ, Ισραήλ, δούλέ μου, Ιακώβ,
εκλεκτέ μου, το σπέρμα Αβραάμ του αγαπητού μου, **9**
συ, τον οποίον έλαβον εκ των άκρων της γης και σε
εκάλεσα εκ των εσχάτων αυτής και σοι είπα, Συ είσαι ο
δούλός μου· εγώ σε εξέλεξα και δεν θέλω σε απορρίψει·
10 μη φοβού· διότι εγώ είμαι μετά σού· μη τρόμαζε·
διότι εγώ είμαι ο Θεός σου· σε ενίσχυσα· μάλιστα σε
εβοήθησα· μάλιστα σε υπερησπίσθην διά της δεξιάς της
δικαιοσύνης μου. **11** Ιδού, πάντες οι ωργισμένοι κατά
σου θέλουσι καταισχυνθή και εντραπή· θέλουσιν είσθαι
ως μηδέν· και οι αντίδικοί σου θέλουσιν αφανισθή. **12**
Θέλεις ζητήσει αυτούς και δεν θέλεις ευρεί αυτούς,
τους εναντιουμένους εις σέ· οι πολεμούντες κατά σου
θέλουσι γείνει μηδέν και ως εξουθένημα. **13** Διότι εγώ
Κύριος ο Θεός σου είμαι ο κρατών την δεξιάν σου,
λέγων προς σε, Μη φοβού· εγώ θέλω σε βοηθήσει. **14**
Μη φοβού, σκώληξ Ιακώβ, θνητοί του Ισραήλ· εγώ θέλω
σε βοηθεί, λέγει ο Κύριος· και λυτρωτής σου είναι ο
Άγιος του Ισραήλ. **15** Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει νέον
κοπτερόν αλωνιστήριον όργανον οδοντωτόν· θέλεις
αλωνίσει τα όρη και λεπτύνει αυτά, και θέλεις κάμει
τους λόφους ως λεπτόν άχυρον. **16** Θέλεις ανεμίσει αυτά
και ο άνεμος θέλει σηκώσει αυτά και ο ανεμοστρόβιλος
θέλει διασκορπίσει αυτά· συ δε θέλεις ευφρανθή εις τον
Κύριον και θέλεις δοξασθή εν τω Αγίω του Ισραήλ. **17**
Όταν οι πτωχοί και ενδεείς ζητήσωσιν ύδωρ και δεν
υπάρχη, η γλώσσα δε αυτών ξηραίνηται υπό δίψης,
εγώ ο Κύριος θέλω εισακούσει αυτούς, ο Θεός του
Ισραήλ δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **18** Θέλω ανοίξει
ποταμούς εν υψηλοίς τόποις και πηγάς εν μέσω των
κοιλάδων· θέλω κάμει την έρημον λίμνας υδάτων και
την ξηράν γην πηγάς υδάτων. **19** Εν τη ερήμω θέλω
εμφυτεύσει την κέδρον, το δένδρον της σίττης και τον
μύρτον και την ελαίαν· εν τη ακατοικήτω γη θέλω
βάλει την έλατον, την πεύκην και τον πύξον ομού·
20 διά να ίδωσι και να γνωρίσωσι και να στοχασθώσι
και να εννοήσωσιν ομού, ότι η χειρ του Κυρίου έκαμε
τούτο και ο Άγιος του Ισραήλ εδημιούργησεν αυτό. **21**
Παραστήσατε την δίκην σας, λέγει Κύριος· προφέρετε
τα ισχυρά σας επιχειρήματα, λέγει ο βασιλεύς του
Ιακώβ. **22** Ας πλησιάσωσι και ας δείξωσιν εις ημάς τι
θέλει συμβή· ας αναγγείλωσι τα πρότερα, τι ήσαν, διά
να στοχασθώμεν αυτά και να γνωρίσωμεν τα έσχατα
αυτών· ή ας αναγγείλωσι προς ημάς τα μέλλοντα. **23**
Αναγγείλατε τα συμβησόμενα εις το μετέπειτα, διά να
γνωρίσωμεν ότι είσθε θεοί· κάμετε έτι καλόν ή κάμετε
κακόν, διά να θαυμάσωμεν και να ίδωμεν ομού. **24**
Ιδού, σεις είσθε ολιγώτερον παρά το μηδέν, και το έργον
σας χειρότερον παρά το μηδέν· όστις σας εκλέγει, είναι
βδέλυγμα. **25** Ήγειρα ένα εκ βορρά και θέλει έλθει· απ'
ανατολών ηλίου θέλει επικαλείσθαι το όνομά μου· και
θέλει πατήσει επί τους ηγεμόνας ως επί πηλόν και ως
ο κεραμεύς καταπατεί τον άργιλον. **26** Τις ανήγγειλε
ταύτα απ' αρχής, διά να γνωρίσωμεν; και προ του
καιρού, διά να είπωμεν, αυτός είναι ο δίκαιος; Αλλ'
ουδείς ο αναγγέλλων· αλλ' ουδείς ο διακηρύττων· αλλ'
ουδείς ο ακούων τους λόγους σας. **27** Εγώ ο πρώτος
θέλω ειπεί προς την Σιών, Ιδού, ιδού, ταύτα· και θέλω
δώσει εις την Ιερουσαλήμ τον ευαγγελιζόμενον. **28**
Διότι εθεώρησα και δεν ήτο ουδείς, ναι, μεταξύ αυτών,

αλλά δεν υπήρχε σύμβουλος δυνάμενος να αποκριθή
λόγον, ότε ηρώτησα αυτούς. **29** Ιδού, πάντες είναι
ματαιότης, τα έργα αυτών μηδέν· τα χωνευτά αυτών
άνεμος και ματαιότης.

42 Ιδού, ο δούλός μου, τον οποίον υπεστήριξα·
ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου
ευηρεστήθη· έθεσα το πνεύμά μου επ' αυτόν· θέλει
εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη. **2** Δεν θέλει φωνάξει ουδέ
θέλει ανακράξει ουδέ θέλει κάμει την φωνήν αυτού να
ακουσθή εν ταις οδοίς. **3** Κάλαμον συντεθλασμένον
δεν θέλει συντρίψει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει
σβύσει· θέλει εκφέρει κρίσιν εν αληθεία. **4** Δεν θέλει
εκλίπει ουδέ θέλει μικροψυχήσει, εωσού βάλη κρίσιν
εν τη γή· και αι νήσοι θέλουσι προσμένει τον νόμον
αυτού. **5** Ούτω λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους
ουρανούς και εκτείνας αυτούς· ο στερεώσας την γην και
τα γεννώμενα εξ αυτής· ο διδούς πνοήν εις τον λαόν τον
επ' αυτής και πνεύμα εις τους περιπατούντας επ' αυτής·
6 Εγώ ο Κύριος σε εκάλεσα εν δικαιοσύνη, και θέλω
κρατεί την χείρα σου και θέλω σε φυλάττει και θέλω σε
καταστήσει διαθήκην του λαού, φως των εθνών· **7** διά
να ανοίξης τους οφθαλμούς των τυφλών, να εκβάλης
τους δεσμίους εκ των δεσμών, τους καθημένους εν
σκότει εκ του οίκου της φυλακής. **8** Εγώ είμαι ο Κύριος·
τούτο είναι το όνομά μου· και δεν θέλω δώσει την
δόξαν μου εις άλλον ουδέ την αίνεσίν μου εις τα
γλυπτά. **9** Ιδού, ήλθον τα απ' αρχής· και εγώ αναγγέλλω
νέα πράγματα· πριν εκφύωσι, λαλώ περί αυτών εις
εσάς. **10** Ψάλλετε εις τον Κύριον άσμα νέον, την δόξαν
αυτού εκ των άκρων της γης, σεις οι καταβαίνοντες εις
την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτή· αι νήσοι και οι
κατοικούντες αυτάς. **11** Η έρημος και αι πόλεις αυτής ας
υψώσωσι φωνήν, αι κώμαι τας οποίας κατοικεί ο Κηδάρ·
ας ψάλλωσιν οι κάτοικοι της Σελά, ας αλαλάζωσιν εκ
των κορυφών των ορέων. **12** Ας δώσωσι δόξαν εις
τον Κύριον και ας αναγγείλωσι την αίνεσιν αυτού εν
ταις νήσοις. **13** Ο Κύριος θέλει εξέλθει ως ισχυρός·
θέλει διεγείρει ζήλον ως πολεμιστής· θέλει φωνάξει,
μάλιστα θέλει βρυχήσει, θέλει υπερισχύσει κατά των
πολεμίων αυτού. **14** Από πολλού εσιώπησα· θέλω μείνει
ήσυχος; θέλω κρατήσει εμαυτόν; τώρα θέλω φωνάξει
ως η τίκτουσα· θέλω καταστρέψει και καταπίει ομού. **15**
Θέλω ερημώσει όρη και λόφους και καταξηράνει πάντα
τον χόρτον αυτών· και θέλω καταστήσει τους ποταμούς
νήσους και τας λίμνας θέλω ξηράνει. **16** Και θέλω φέρει
τους τυφλούς δι' οδού την οποίαν δεν ήξευρον, θέλω
οδηγήσει αυτούς εις τρίβους τας οποίας δεν εγνώριζον·
το σκότος θέλω κάμει φως έμπροσθεν αυτών και τα
σκολιά ευθέα. Ταύτα τα πράγματα θέλω κάμει εις αυτούς
και δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **17** Εστράφησαν
εις τα οπίσω, κατησχύνθησαν οι θαρρούντες επί τα
γλυπτά, οι λέγοντες προς τα χωνευτά, σεις είσθε οι
θεοί ημών. **18** Ακούσατε, κωφοί· και ανοίξατε τους
οφθαλμούς σας, τυφλοί, διά να ίδητε. **19** Τις τυφλός,
παρά ο δούλός μου; ή κωφός, παρά ο μηνυτής μου,
τον οποίον απέστειλα; τις τυφλός, παρά ο τέλειος; και
τις τυφλός, παρά ο δούλος του Κυρίου; **20** Βλέπεις
πολλά αλλά δεν παρατηρείς· ανοίγεις τα ώτα αλλά
δεν ακούεις. **21** Ο Κύριος ευνόησε προς αυτόν ένεκεν
της δικαιοσύνης αυτού· θέλει μεγαλύνει τον νόμον
αυτού και καταστήσει έντιμον. **22** Πλην αυτός είναι
λαός διηρπαγμένος και γεγυμνωμένος· είναι πάντες
πεπαγιδευμένοι εν σπηλαίοις και κεκρυμμένοι εν ταις
φυλακαίς· είναι λάφυρον και δεν υπάρχει ο λυτρόνων·
διάρπαγμα, και ουδείς ο λέγων, Επίστρεψον αυτό. **23** Τις
από σας θέλει δώσει ακρόασιν εις τούτο; θέλει προσέξει
και ακούσει εις το μετά ταύτα; **24** Τις παρέδωκε τον
Ιακώβ εις διαρπαγήν και τον Ισραήλ εις λεηλατιστάς;
ουχί ο Κύριος, αυτός εις τον οποίον ημαρτήσαμεν; διότι
δεν ηθέλησαν να περιπατήσωσιν εν ταις οδοίς αυτού
ουδέ υπήκουσαν εις τον νόμον αυτού. **25** Διά τούτο
εξέχεεν επ' αυτόν την σφοδρότητα της οργής αυτού
και την ορμήν του πολέμου· και συνέφλεξεν αυτόν
πανταχόθεν αλλ' αυτός δεν ενόησε· και έκαυσεν αυτόν
αλλ' αυτός δεν έβαλε τούτο εν τη καρδία αυτού.

43 Και τώρα ούτω λέγει Κύριος, ο δημιουργός σου,
Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβού·
διότι εγώ σε ελύτρωσα, σε εκάλεσα με το όνομά σου·
εμού είσαι. **2** Όταν διαβαίνης διά των υδάτων, μετά σου
θέλω είσθαι· και όταν διά των ποταμών, δεν θέλουσι
πλημμυρήσει επί σέ· όταν περιπατής διά του πυρός, δεν
θέλεις καή ουδέ θέλει εξαφθή η φλόξ επί σε. **3** Διότι
εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο
Σωτήρ σου· διά αντίλυτρόν σου έδωκα την Αίγυπτον·
υπέρ σου την Αιθιοπίαν και Σεβά. **4** Αφότου εστάθης
πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, εδοξάσθης και εγώ
σε ηγάπησα· και θέλω δώσει ανθρώπους πολλούς υπέρ
σου και λαούς υπέρ της κεφαλής σου. **5** Μη φοβού·
διότι εγώ είμαι μετά σού· από ανατολών θέλω φέρει το
σπέρμα σου και από δυσμών θέλω σε συνάξει· **6** Θέλω
ειπεί προς τον βορράν, Δός· και προς τον νότον, Μη
εμποδίσης· φέρε τους υιούς μου από μακράν και τας
θυγατέρας μου από των άκρων της γης, **7** πάντας όσοι
καλούνται με το όνομά μου· διότι εδημιούργησα αυτούς
διά την δόξαν μου, έπλασα αυτούς και έκαμα αυτούς. **8**
Εξάγαγε τον λαόν τον τυφλόν και έχοντα οφθαλμούς
και τον κωφόν και έχοντα ώτα. **9** Ας συναθροισθώσι
πάντα τα έθνη και ας συναχθώσιν οι λαοί· τις μεταξύ
αυτών ανήγγειλε τούτο και έδειξεν εις ημάς τα πρότερα;
ας φέρωσι τους μάρτυρας αυτών και ας δικαιωθώσιν·
και ας ακούσωσι και ας είπωσι, Τούτο είναι αληθινόν. **10**
Σεις είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και ο δούλός μου,
τον οποίον εξέλεξα, διά να μάθητε και να πιστεύσητε
εις εμέ και να εννοήσητε ότι εγώ αυτός είμαι· προ εμού
άλλος Θεός δεν υπήρξεν ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ.
11 Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός εμού σωτήρ δεν
υπάρχει. **12** Εγώ ανήγγειλα και έσωσα και έδειξα· και
δεν εστάθη εις εσάς ξένος θεός· σεις δε είσθε μάρτυρές
μου, λέγει Κύριος, και εγώ ο Θεός. **13** Και πριν γείνη η
ημέρα, εγώ αυτός ήμην· και δεν υπάρχει ο λυτρόνων
εκ της χειρός μου· θέλω κάμει και τις δύναται να
εμποδίση αυτό; **14** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής
σας, ο Άγιος του Ισραήλ· διά σας εξαπέστειλα εις την
Βαβυλώνα και κατέβαλον πάντας τους φυγάδας αυτής
και τους Χαλδαίους τους εγκαυχωμένους εις τα πλοία.
15 Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιός σας, ο Ποιητής του

Ισραήλ, ο Βασιλεύς σας. **16** Ούτω λέγει Κύριος, όστις
έκαμεν οδόν εις την θάλασσαν και τρίβον εις τα ισχυρά
ύδατα· **17** όστις εξήγαγεν αμάξας και ίππους, στράτευμα
και ρωμαλέους· πάντα ομού εξηπλώθησαν κάτω, δεν
εσηκώθησαν· ηφανίσθησαν, εσβέσθησαν ως στυπίον.
18 Μη ενθυμήσθε τα πρότερα και μη συλλογίζεσθε
τα παλαιά. **19** Ιδού, εγώ θέλω κάμει νέον πράγμα·
τώρα θέλει ανατείλει· δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; θέλω
βεβαίως κάμει οδόν εν τη ερήμω, ποταμούς εν τη
ανύδρω. **20** Τα θηρία του αγρού θέλουσι με δοξάσει, οι
θώες και οι στρουθοκάμηλοι· διότι δίδω ύδατα εις την
έρημον, ποταμούς εις την άνυδρον, διά να ποτίσω τον
λαόν μου, τον εκλεκτόν μου. **21** Ο λαός, τον οποίον
έπλασα εις εμαυτόν, θέλει διηγείσθαι την αίνεσίν μου.
22 Αλλά συ, Ιακώβ, δεν με επεκαλέσθης· αλλά συ, Ισραήλ,
εβαρύνθης απ' εμού. **23** Δεν προσέφερες εις εμέ τα
αρνία των ολοκαυτωμάτων σου ουδέ με ετίμησας με τας
θυσίας σου. Εγώ δεν σε εδούλωσα με προσφοράς ουδέ
σε εβάρυνα με θυμίαμα· **24** δεν ηγόρασας με αργύριον
κάλαμον αρωματικόν δι' εμέ, ουδέ με ενέπλησας από
του πάχους των θυσιών σου· αλλά με εδούλωσας με τας
αμαρτίας σου, με επεβάρυνας με τας ανομίας σου. **25**
Εγώ, εγώ είμαι, όστις εξαλείφω τας παραβάσεις σου
ένεκεν εμού, και δεν θέλω ενθυμηθή τας αμαρτίας
σου. **26** Ενθύμισόν με· ας κριθώμεν ομού· λέγε συ, διά
να δικαιωθής. **27** Ο προπάτωρ σου ημάρτησε και οι
διδάσκαλοί σου ηνόμησαν εις εμέ. **28** Διά τούτο θέλω
καταστήσει βεβήλους τους άρχοντας του αγιαστηρίου,
και θέλω παραδώσει τον Ιακώβ εις κατάραν και τον
Ισραήλ εις ονειδισμούς.

44 Αλλά τώρα άκουσον, δούλέ μου Ιακώβ, και Ισραήλ
τον οποίον εξέλεξα. **2** Ούτω λέγει Κύριος, όστις σε
έκαμε και σε έπλασεν εκ κοιλίας και θέλει σε βοηθήσει·
Μη φοβού, δούλέ μου Ιακώβ, και συ, Ιεσουρούν, τον
οποίον εξέλεξα. **3** Διότι θέλω εκχέει ύδωρ επί τον
διψώντα και ποταμούς επί την ξηράν· θέλω εκχέει
το πνεύμά μου επί το σπέρμα σου και την ευλογίαν
μου επί τους εκγόνους σου· **4** και θέλουσι βλαστήσει
ως μεταξύ χόρτου, ως ιτέαι παρά τους ρύακας των
υδάτων. **5** Ο μεν θέλει λέγει, Εγώ είμαι του Κυρίου· ο δε
θέλει ονομάζεσθαι με το όνομα Ιακώβ· και άλλος θέλει
υπογράφεσθαι με την χείρα αυτού εις τον Κύριον και
επονομάζεσθαι με το όνομα Ισραήλ. **6** Ούτω λέγει Κύριος
ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος
των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος·
και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός. **7** Και τις ως εγώ
θέλει κράξει και αναγγείλει και διατάξει εις εμέ, αφού
εσύστησα τον παλαιόν λαόν; και τα επερχόμενα και τα
μέλλοντα ας αναγγείλωσι προς αυτούς. **8** Μη φοβείσθε
μηδέ τρομάζετε· έκτοτε δεν σε έκαμα να ακούσης και
ανήγγειλα τούτο; σεις είσθε μάλιστα μάρτυρές μου·
εκτός εμού υπάρχει Θεός; βεβαίως δεν υπάρχει βράχος·
δεν γνωρίζω ουδένα. **9** Όσοι κατασκευάζουσιν είδωλα,
πάντες είναι ματαιότης· και τα πολυέραστα αυτών
είδωλα δεν ωφελούσι· και αυτοί είναι μάρτυρες αυτών
ότι δεν βλέπουσιν ουδέ νοούσι, διά να καταισχυνθώσι.
10 Τις έπλασε θεόν ή έχυσεν είδωλον, το οποίον ουδέν
ωφελεί; **11** Ιδού, πάντες οι σύντροφοι αυτού θέλουσιν
αισχυνθή· και οι τεχνίται, αυτοί είναι εξ ανθρώπων·
ας συναχθώσι πάντες ομού· ας παρασταθώσι· θέλουσι
φοβηθή, θέλουσιν εντραπή πάντες ομού. **12** Ο χαλκεύς
κόπτει σίδηρον και εργάζεται εις τους άνθρακας και με
τα σφυρία μορφόνει αυτό και κατασκευάζει αυτό με την
δύναμιν των βραχιόνων αυτού· μάλιστα πεινά και η
δύναμις αυτού αποκάμνει· ύδωρ δεν πίνει και ατονεί.
13 Ο ξυλουργός εξαπλόνει τον κανόνα, σημειόνει αυτό
με στάθμην, ομαλύνει αυτό με ροκάνια και σημειόνει
αυτό διά του διαβήτου και κάμνει αυτό κατά την
ανθρωπίνην μορφήν, κατά ανθρωπίνην ώραιότητα, διά
να κατοική εν τη οικία. **14** Κόπτει εις εαυτόν κέδρους
και λαμβάνει την κυπάρισσον και την δρυν, τα οποία
εκλέγει εις εαυτόν μεταξύ των δένδρων του δάσους·
φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **15** Και θέλει
είσθαι χρήσιμον εις τον άνθρωπον διά καύσιμον· και εξ
αυτού λαμβάνει και θερμαίνεται· προσέτι καίει αυτό και
ψήνει άρτον· προσέτι κάμνει αυτό θεόν και προσκυνεί
αυτό· κάμνει αυτό είδωλον και γονατίζει έμπροσθεν
αυτού. **16** Το ήμισυ αυτού καίει εν πυρί· με το άλλο
ήμισυ τρώγει το κρέας· ψήνει το ψητόν και χορταίνει·
και θερμαίνεται, λέγων, Ω εθερμάνθην, είδον το πύρ· **17**
και το εναπολειφθέν αυτού κάμνει θεόν, το γλυπτόν
αυτού· γονατίζει έμπροσθεν αυτού και προσκυνεί αυτό
και προσεύχεται εις αυτό και λέγει, Λύτρωσόν με,
διότι είσαι ο θεός μου. **18** Δεν καταλαμβάνουσιν ουδέ
νοούσι· διότι έκλεισε τους οφθαλμούς αυτών διά να
μη βλέπωσι, και τας καρδίας αυτών διά να μη νοώσι.
19 Και ουδείς συλλογίζεται εν τη καρδία αυτού ουδέ
είναι γνώσις εν αυτώ ουδέ νόησις, ώστε να είπη, Το
ήμισυ αυτού έκαυσα εν πυρί· έτι έψησα άρτον επί των
ανθράκων αυτού· έψησα κρέας και έφαγον· έπειτα θέλω
κάμει το υπόλοιπον αυτού βδέλυγμα; θέλω προσκυνήσει
δένδρου κορμόν; **20** Βόσκεται από στάκτης· η ηπατημένη
καρδία αυτού απεπλάνησεν αυτόν, διά να μη δύναται
να ελευθερώση την ψυχήν αυτού μηδέ να είπη, Τούτο,
τη εν τη δεξιά μου, δεν είναι ψεύδος; **21** Ενθυμού ταύτα,
Ιακώβ και Ισραήλ· διότι δούλός μου είσαι· εγώ σε έπλασα·
δούλός μου είσαι· Ισραήλ, δεν θέλεις λησμονηθή υπ'
εμού. **22** Εξήλειψα ως πυκνήν ομίχλην τας παραβάσεις
σου, και ως νέφος τας αμαρτίας σου· επίστρεψον προς
εμέ· διότι εγώ σε ελύτρωσα. **23** Ψάλλετε, ουρανοί· διότι
ο Κύριος έκαμε τούτο· αλαλάξατε, τα κάτω της γής·
εκβάλετε φωνήν αγαλλιάσεως, όρη, δάση και πάντα τα
εν αυτοίς δένδρα· διότι ο Κύριος ελύτρωσε τον Ιακώβ και
εδοξάσθη εν τω Ισραήλ. **24** Ούτω λέγει ο Κύριος, όστις σε
ελύτρωσε και σε έπλασεν εκ κοιλίας· Εγώ είμαι ο Κύριος
ο ποιήσας τα πάντα· ο μόνος εκτείνας τους ουρανούς, ο
στερεώσας την γην απ' εμαυτού· **25** ο ματαιόνων τα
σημεία των ψευδολόγων και καθιστών παράφρονας
τους μάντεις· ο ανατρέπων τους σοφούς και μωραίνων
την επιστήμην αυτών· **26** ο στερεόνων τον λόγον του
δούλου μου και εκπληρών την βουλήν των μηνυτών
μου· ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις κατοικισθή·
και προς τας πόλεις του Ιούδα, Θέλετε ανακτισθή και
θέλω ανορθώσει τα ερείπια αυτού· **27** ο λέγων προς την
άβυσσον, Γενού ξηρά και θέλω ξηράνει τους ποταμούς
σου· **28** ο λέγων προς τον Κύρον, Ούτος είναι ο βοσκός
μου και θέλει εκπληρώσει πάντα τα θελήματά μου· και

ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις ανακτισθή· και
προς τον ναόν, Θέλουσι τεθή τα θεμέλιά σου.

45 Ούτω λέγει Κύριος προς τον κεχρισμένον αυτού,
τον Κύρον, του οποίου την δεξιάν χείρα εκράτησα,
διά να υποτάξω τα έθνη έμπροσθεν αυτού· και θέλω
λύσει την οσφύν των βασιλέων, διά να ανοίξω τα δίθυρα
έμπροθεν αυτού· και αι πύλαι δεν θέλουσι κλεισθή. **2**
Εγώ θέλω υπάγει έμπροθέν σου και εξομαλύνει τας
σκολιάς οδούς· θέλω συντρίψει τας χαλκίνας θύρας
και κόψει τους σιδηρούς μοχλούς. **3** Και θέλω σοι
δώσει θησαυρούς φυλαττομένους εν σκότει και πλούτη
κερυμμένα εν αποκρύφοις· διά να γνωρίσης ότι εγώ
είμαι ο Κύριος ο καλών σε κατ' όνομα, ο Θεός του
Ισραήλ. **4** Διά τον Ιακώβ τον δούλον μου και τον Ισραήλ
τον εκλεκτόν μου σε εκάλεσα μάλιστα με το όνομά
σου, σε επωνόμασα, αν και δεν με εγνώρισας. **5** Εγώ
είμαι ο Κύριος και δεν είναι άλλος· δεν υπάρχει εκτός
εμού Θεός· εγώ σε περιέζωσα, αν και δεν με εγνώρισας,
6 διά να γνωρίσωσιν από ανατολών ηλίου και από
δυσμών, ότι εκτός εμού δεν υπάρχει ουδείς· εγώ είμαι
ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος· **7** ο κατασκευάσας
το φως και ποιήσας το σκότος· ο ποιών ειρήνην και
κτίζων κακόν· εγώ ο Κύριος ποιώ πάντα ταύτα. **8**
Σταλάξατε δρόσον άνωθεν, ουρανοί, και ας ράνωσιν αι
νεφέλαι δικαιοσύνην· ας ανοίξη η γη και ας γεννήση
σωτηρίαν και ας βλαστήση δικαιοσύνην ομού· εγώ ο
Κύριος εποίησα τούτο. **9** Ουαί εις τον αντιμαχόμενον
προς τον Ποιητήν αυτού. Ας αντιμάχεται το όστρακον
προς τα όστρακα της γής· ο πηλός θέλει ειπεί προς τον
πλάττοντα αυτόν, Τι κάμνεις; ή το έργον σου, Ούτος δεν
έχει χείρας; **10** Ουαί εις τον λέγοντα προς τον πατέρα,
τι γεννάς; προς την γυναίκα, τι κοιλοπονείς; **11** Ούτω
λέγει Κύριος, ο Άγιος του Ισραήλ και ο Πλάστης αυτού·
Ερωτάτέ με διά τα μέλλοντα περί των υιών μου και
περί του έργου των χειρών μου προστάξατέ με. **12**
Εγώ έκτισα την γην και εποίησα άνθρωπον επ' αυτής·
εγώ διά των χειρών μου εξέτεινα τους ουρανούς και
έδωκα διαταγάς εις πάσαν την στρατιάν αυτών. **13** Εγώ
εξήγειρα εκείνον εις δικαιοσύνην και θέλω διευθύνει
πάσας τας οδούς αυτού· αυτός θέλει οικοδομήσει την
πόλιν μου και θέλει επιστρέψει τους αιχμαλώτους μου,
ουχί με λύτρον ουδέ με δώρα, λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων. **14** Ούτω λέγει Κύριος· Ο κόπος της Αιγύπτου
και το εμπόριον της Αιθιοπίας και των Σαβαίων, ανδρών
μεγαλοσώμων, θέλουσι περάσει εις σε και σου θέλουσιν
είσθαι· οπίσω σου θέλουσιν ακολουθεί· με αλύσεις
θέλουσι περάσει και θέλουσι σε προσκυνήσει, θέλουσι
σε ικετεύσει, λέγοντες, Βεβαίως ο Θεός είναι εν σοι,
και δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός. **15** Τωόντι συ είσαι
Θεός κρυπτόμενος, Θεέ του Ισραήλ, ο Σωτήρ. **16** Πάντες
ούτοι θέλουσιν αισχυνθή και εντραπή· οι εργάται των
ειδώλων θέλουσι φύγει εν καταισχύνη πάντες ομού.
17 Ο δε Ισραήλ θέλει σωθή διά του Κυρίου σωτηρίαν
αιώνιον· δεν θέλετε αισχυνθή ουδέ εντραπή αιωνίως.
18 Διότι ούτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς·
αυτός ο Θεός, ο πλάσας την γην και ποιήσας αυτήν·
όστις αυτός εστερέωσεν αυτήν, έκτισεν αυτήν ουχί
ματαίως αλλ' έπλασεν αυτήν διά να κατοικήται· Εγώ
είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος. **19** Δεν ελάλησα
εν κρυπτώ ουδέ εν σκοτεινώ τόπω της γής· δεν είπα
προς το σπέρμα του Ιακώβ, Ζητήσατέ με ματαίως· εγώ
είμαι ο Κύριος, ο λαλών δικαιοσύνην, ο αναγγέλλων
ευθύτητα. **20** Συνάχθητε και έλθετε· πλησιάσατε ομού,
οι σεσωσμένοι των εθνών· δεν έχουσι νόησιν, όσοι
σηκόνουσι το γλυπτόν ξύλον αυτών και προσεύχονται
εις θεόν μη δυνάμενον να σώση. **21** Απαγγείλατε και
φέρετε αυτούς πλησίον· μάλιστα, ας συμβουλευθώσιν
ομού· τις ανήγγειλε τούτο απ' αρχής; τις εφανέρωσε
τούτο εξ εκείνου του καιρού; ουχί εγώ ο Κύριος; και
δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και
Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού. **22** Εις εμέ βλέψατε και
σώθητε, πάντα τα πέρατα της γής· διότι εγώ είμαι ο Θεός
και δεν υπάρχει άλλος. **23** Ώμοσα εις εμαυτόν· ο λόγος
εξήλθεν εκ του στόματός μου εν δικαιοσύνη και δεν
θέλει επιστραφή, Ότι παν γόνυ θέλει κάμψει εις εμέ,
πάσα γλώσσα θέλει ομνύει εις εμέ. **24** Βεβαίως θέλουσιν
ειπεί περί εμού, Εν τω Κυρίω είναι η δικαιοσύνη και
η δύναμις· εις αυτόν θέλουσι προσέλθει και θέλουσι
καταισχυνθή πάντες οι οργιζόμενοι εναντίον αυτού.
25 Εν τω Κυρίω θέλει δικαιωθή άπαν το σπέρμα του
Ισραήλ.

46 Κατεκάμφθη ο Βηλ, έκυψεν ο Νεβώ· τα είδωλα
αυτών επετέθησαν επί ζώων και κτηνών· αι
άμαξαι υμών ήσαν πεφορτισμέναι φορτίον κοπιαστικόν.
2 Κύπτουσι, κάμπτουσιν ομού· δεν δύνανται να σώσωσι
το φορτίον αλλά και αυτά φέρονται εις αιχμαλωσίαν. **3**
Ακούσατέ μου, οίκος Ιακώβ και παν το υπόλοιπον του
οίκου Ισραήλ, τους οποίους εσήκωσα από κοιλίας, τους
οποίους εβάστασα από μήτρας· **4** και έως του γήρατός
σας εγώ αυτός είμαι· και έως των λευκών τριχών εγώ
θέλω σας βαστάσει· εγώ σας έκαμα και εγώ θέλω σας
σηκώσει· ναι, εγώ θέλω σας βαστάσει και σώσει. **5** Με
τίνα θέλετε με εξομοιώσει και θέλετε με εξισώσει και με
συγκρίνει και θέλομεν είσθαι όμοιοι; **6** Χύνουσι χρυσίον
εκ του βαλαντίου και ζυγίζουσιν αργύριον διά του
στατήρος και μισθόνουσι χρυσοχόον και κατασκευάζει
αυτό θεόν· έπειτα προσπίπτουσι και προσκυνούσι·
7 σηκόνουσιν αυτόν επ' ώμου· φέρουσιν αυτόν και
θέτουσιν αυτόν εις τον τόπον αυτού και ίσταται· δεν
θέλει μετασαλεύσει εκ του τόπου αυτού· προσέτι βοώσι
προς αυτόν αλλά δεν δύναται να αποκριθή ουδέ να
σώση αυτούς από της συμφοράς αυτών. **8** Ενθυμήθητε
τούτο και δείχθητε άνθρωποι· ανακαλέσατε αυτό εις τον
νούν σας, αποστάται. **9** Ενθυμήθητε τα πρότερα, τα απ'
αρχής· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος· εγώ
είμαι ο Θεός και ουδείς όμοιός μου· **10** όστις απ' αρχής
αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα,
λέγων, Η βουλή μου θέλει σταθή και θέλω εκτελέσει
άπαν το θέλημά μου· **11** όστις κράζω το αρπακτικόν
πτηνόν εξ ανατολών, τον άνδρα της βουλής μου από
γης μακράν· ναι, ελάλησα και θέλω κάμει να γείνη·
εβουλεύθην και θέλω εκτελέσει αυτό. **12** Ακούσατέ
μου, σκληροκάρδιοι, οι μακράν από της δικαιοσύνης.
13 Επλησίασα την δικαιοσύνην μου· δεν θέλει είσθαι
μακράν και η σωτηρία μου δεν θέλει βραδύνει· και θέλω
δώσει εν Σιών σωτηρίαν εις τον Ισραήλ, την δόξαν μου.

47 Κατάβα και κάθησον επί του χώματος, παρθένε θυγάτηρ της Βαβυλώνος· κάθησον κατά γής· θρόνος πλέον δεν είναι, θυγάτηρ των Χαλδαίων· διότι δεν θέλεις πλέον ονομασθή απαλή και τρυφερά. **2** Πίασον τον χειρόμυλον και άλεθε άλευρον· εκκάλυψον τους πλοκάμους σου, γύμνωσον τους πόδας, εκκάλυψον τας κνήμας, πέρασον τους ποταμούς. **3** Η γύμνωσίς σου θέλει εκκαλυφθή· ναι, η αισχύνη σου θέλει φανή· εκδίκησιν θέλω λάβει και δεν θέλω φεισθή άνθρωπον. **4** Του Λυτρωτού ημών το όνομα είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Άγιος του Ισραήλ. **5** Κάθησον σιωπώσα και είσελθε εις το σκότος, θυγάτηρ των Χαλδαίων· διότι δεν θέλεις πλέον ονομάζεσθαι, Η κυρία των βασιλείων. **6** Ωργίσθην κατά του λαού μου, εμίανα την κληρονομίαν μου και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σου· πλην συ δεν έδειξας εις αυτούς έλεος· σφόδρα εβάρυνας τον ζυγόν σου επί τον γέροντα. **7** Και είπας, εις τον αιώνα θέλω είσθαι κυρία· ώστε δεν έβαλες ταύτα εν τη καρδία σου ουδέ ενεθυμήθης τα έσχατα αυτών. **8** Τώρα λοιπόν άκουσον τούτο, η παραδεδομένη εις τας τρυφάς, η κατοικούσα αμερίμνως, η λέγουσα εν τη καρδία σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία άλλη· δεν θέλω καθήσει χήρα και δεν θέλω γνωρίσει ατέκνωσιν. **9** Τα δύο ταύτα θέλουσι βεβαίως ελθεί επί σε εξαίφνης εν μιά ημέρα, ατέκνωσις και χηρεία· θέλουσιν ελθεί επί σε καθ' ολοκληρίαν διά το πλήθος των μαγειών σου, διά την μεγάλην αφθονίαν των γοητευμάτων σου· **10** διότι εθαρρεύθης επί την πονηρίαν σου και είπας, δεν με βλέπει ουδείς. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε απεπλάνησαν· και είπας εν τη καρδία σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία άλλη. **11** Διά τούτο θέλει ελθεί κακόν επί σε, χωρίς να εξεύρης πόθεν γεννάται· και συμφορά θέλει πέσει κατά σου, χωρίς να δύνασαι να αποστρέψης αυτήν· και όλεθρος θέλει ελθεί, αιφνιδίως επί σε, χωρίς να εξεύρης. **12** Στήθι τώρα με τας γοητείας σου και με το πλήθος των μαγειών σου, εις τας οποίας ηγωνίσθης εκ νεότητός σου· αν δύνασαι να ωφεληθής, αν δύνασαι να υπερισχύσης. **13** Απέκαμες εν τω πλήθει των βουλών σου. Ας σηκωθώσι τώρα οι ουρανοσκόποι, οι αστρολόγοι, οι μηνολόγοι προγνωστικοί, και ας σε σώσωσιν εκ των επερχομένων επί σε. **14** Ιδού, θέλουσιν είσθαι ως άχυρον· πυρ θέλει κατακαύσει αυτούς· δεν θέλουσι δυνηθή να σώσωσιν εαυτούς από της δυνάμεως της φλογός· δεν θέλει μείνει άνθραξ διά να θερμανθή τις ουδέ πυρ διά να καθήση έμπροσθεν αυτού. **15** Τοιούτοι θέλουσιν είσθαι εις σε εκείνοι, μετά των οποίων εκ νεότητός σου εκοπίασας, οι έμποροί σου· θέλουσι φύγει περιπλανώμενοι έκαστος εις το μέρος αυτού· ουδείς θέλει σε σώσει.

48 Ακούσατε τούτο, οίκος Ιακώβ· οι κληθέντες με το όνομα του Ισραήλ και εξελθόντες εκ της πηγής του Ιούδα· οι ομνύοντες εις το όνομα του Κυρίου και αναφέροντες τον Θεόν του Ισραήλ, πλην ουχί εν αληθεία ουδέ εν δικαιοσύνη. **2** Διότι λαμβάνουσι το όνομα αυτών εκ της πόλεως της αγίας και επιστηρίζονται επί τον Θεόν του Ισραήλ· το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων. **3** Έκτοτε ανήγγειλα τα απ' αρχής· και εξήλθον εκ του στόματός μου και διεκήρυξα αυτά· έκαμα ταύτα αιφνιδίως και έγειναν. **4** Επειδή γνωρίζω ότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι νεύρον σιδηρούν και το μέτωπόν σου χάλκινον. **5** Έκτοτε δε ανήγγειλα τούτο προς σέ· πριν γείνη διεκήρυξα τούτο εις σε, διά να μη είπης, Το είδωλόν μου έκαμε ταύτα· και το γλυπτόν μου και το χυτόν μου προσέταξε ταύτα. **6** Ηκουσας· ιδέ πάντα ταύτα· και δεν θέλετε ομολογήσει; από τούδε διακηρύττω προς σε νέα, μάλιστα αποκεκρυμμένα, και τα οποία συ δεν ήξευρες. **7** Τώρα έγειναν και ουχί παλαιόθεν, και ουδέ προ της ημέρας ταύτης ήκουσας περί αυτών, διά να μη είπης, Ιδού, εγώ ήξευρον ταύτα. **8** Ούτε ήκουσας ούτε ήξευρες ούτε απ' αρχής ηνοίχθησαν τα ώτα σου· διότι ήξευρον έτι βεβαίως ήθελες φερθή απίστως και εκ κοιλίας ωνομάσθης παραβάτης. **9** Ένεκεν του ονόματός μου θέλω μακρύνει τον θυμόν μου, και διά τον έπαινόν μου θέλω βασταχθή προς σε, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω. **10** Ιδού, σε εκαθάρισα, πλην ουχί ως άργυρον· σε κατέστησα εκλεκτόν εν τω χωνευτηρίω της θλίψεως. **11** Ένεκεν εμού, ένεκεν εμού θέλω κάμει τούτο· διότι πως ήθελε μολυνθή το όνομά μου; ναι, δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον. **12** Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εγώ εκάλεσα· εγώ αυτός είμαι· εγώ ο πρώτος, εγώ και ο έσχατος. **13** Και η χειρ μου εθεμελίωσε την γην και η δεξιά μου εμέτρησε με σπιθαμήν τους ουρανούς· όταν καλώ αυτούς, παρίστανται ομού. **14** Συνάχθητε, πάντες σεις, και ακούσατε· τις εκ τούτων ανήγγειλε ταύτα; Ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν· όθεν θέλει εκπληρώσει το θέλημα αυτού επί την Βαβυλώνα και ο βραχίων αυτού θέλει είσθαι επί τους Χαλδαίους. **15** Εγώ, εγώ ελάλησα· ναι, εκάλεσα αυτόν· έφερα αυτόν και εγώ θέλω ευοδώσει την οδόν αυτού. **16** Πλησιάσατε προς εμέ, ακούσατε τούτο· απ' αρχής δεν ελάλησα εν κρυπτώ· αφότου έγεινε τούτο, εγώ ήμην εκεί και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν εμέ και το πνεύμα αυτού. **17** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ· Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε διά την ωφέλειάν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ης έπρεπε να υπάγης. **18** Είθε να ήκουες τα προστάγματά μου τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός και η δικαιοσύνη σου ως κύματα θαλάσσης· **19** και το σπέρμα σου ήθελεν είσθαι ως η άμμος και τα έκγονα της κοιλίας σου ως τα λιθάρια αυτής· το όνομα αυτού δεν ήθελεν αποκοπή ουδέ εξαλειφθή απ' έμπροσθέν μου. **20** Εξέλθετε εκ της Βαβυλώνος, φεύγετε από των Χαλδαίων, μετά φωνής αλαλαγμού αναγγείλατε, διακηρύξατε τούτο, εκφωνήσατε αυτό έως εσχάτου της γης, είπατε, Ο Κύριος ελύτρωσε τον δούλον αυτού Ιακώβ. **21** Και δεν εδίψησαν, ότε ώδήγει αυτούς διά της ερήμου· έκαμε να ρεύσωσι δι' αυτούς ύδατα εκ πέτρας· και έσχισε την πέτραν και τα ύδατα έρρευσαν. **22** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει Κύριος.

49 Ακούσατέ μου, αι νήσοι· και προσέξατε, λαοί μακρυνοί· Ο Κύριος με εκάλεσεν εκ κοιλίας· εκ των σπλάγχνων της μητρός μου ανέφερε το όνομά μου. **2** Και έκαμε το στόμα μου ως μάχαιραν οξείαν· υπό την σκιάν της χειρός αυτού με έκρυψε, και με έκαμεν ως βέλος εκλεκτόν, και εν τη φαρέτρα αυτού

με έκρυψε, 3 και είπε προς εμέ, Συ είσαι ο δούλός
μου, Ισραήλ, εις τον οποίον θέλω δοξασθή. 4 Και
εγώ είπα, Ματαίως εκοπίασα· εις ουδέν και εις μάτην
κατηνάλωσα την δύναμίν μου· πλην η κρίσις μου είναι
μετά του Κυρίου και το έργον μου μετά του Θεού μου.
5 Τώρα λοιπόν λέγει Κύριος, ο πλάσας με εκ κοιλίας
δούλον αυτού, διά να επαναφέρω τον Ιακώβ προς αυτόν
και διά να συναχθή προς αυτόν ο Ισραήλ, και θέλω
δοξασθή εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ο Θεός
μου θέλει είσθαι η δύναμίς μου· 6 και είπε, Μικρόν
είναι το να ήσαι δούλός μου διά να ανορθώσης τας
φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρης το υπόλοιπον
του Ισραήλ· θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη,
διά να ήσαι η σωτηρία μου έως εσχάτου της γης. 7
Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιος
αυτού, προς εκείνον τον οποίον καταφρονεί άνθρωπος,
προς εκείνον τον οποίον βδελύττεται έθνος, προς τον
δούλον των εξουσιαστών· Βασιλείς θέλουσι σε ιδεί
και σηκωθή, ηγεμόνες και θέλουσι σε προσκυνήσει,
ένεκεν του Κυρίου, όστις είναι πιστός, του Αγίου του
Ισραήλ, όστις σε εξέλεξεν 8 Ούτω λέγει Κύριος· Εν
καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας
σε εβοήθησα· και θέλω σε διαφυλάξει και θέλω σε
δώσει εις διαθήκην των λαών, διά να ανορθώσης την
γην, να κληροδοτήσης κληρονομίας ηρημωμένας· 9
λέγων προς τους δεσμίους, Εξέλθετε· προς τους εν τω
σκότει, Ανακαλύφθητε. Θέλουσι βοσκηθή πλησίον των
οδών, και αι βοσκαί αυτών θέλουσιν είσθαι εν πάσι τοις
υψηλοίς τόποις. 10 δεν θέλουσι πεινάσει ουδέ διψήσει·
δεν θέλει προσβάλλει αυτούς ούτε καύσων ούτε ήλιος·
διότι ο ελεών αυτούς θέλει οδηγήσει αυτούς και διά
πηγών υδάτων θέλει φέρει αυτούς. 11 Και θέλω κάμει
πάντα τα όρη μου οδούς, και αι τρίβοι μου θέλουσιν
υψωθή. 12 Ιδού, ούτοι θέλουσιν ελθεί μακρόθεν· και
ιδού, ούτοι από βορρά και από νότου και ούτοι από της
γης του Σινείμ. 13 Ευφραίνεσθε, ουρανοί· και αγάλλου,
η γή· αλαλάξατε, τα όρη· διότι ο Κύριος παρηγόρησε τον
λαόν αυτού και τους τεθλιμμένους αυτού ελέησεν. 14
Αλλ' η Σιών είπεν, Ο Κύριος με εγκατέλιπε και ο Κύριός
μου με ελησμόνησε. 15 Δύναται γυνή να λησμονήση το
θηλάζον βρέφος αυτής, ώστε να μη ελεήση το τέκνον
της κοιλίας αυτής; αλλά και αν αύται λησμονήσωσιν,
εγώ όμως δεν θέλω σε λησμονήσει. 16 Ιδού, επί των
παλαμών μου σε εζωγράφισα· τα τείχη σου είναι πάντοτε
ενώπιόν μου. 17 Τα τέκνα σου θέλουσιν ελθεί μετά
σπουδής· οι δε καταστρέφοντές σε και ερημόνοντές σε
θέλουσιν εξέλθει από σου. 18 Ύψωσον κύκλω τους
οφθαλμούς σου και ιδέ· πάντες ούτοι συναθροίζονται
ομού, έρχονται προς σε. Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι συ
θέλεις ενδυθή πάντας τούτους ως κόσμημα, και ως
νύμφη θέλεις στολισθή αυτούς. 19 Διότι οι ηφανισμένοι
σου και οι ηρημωμένοι σου τόποι και η γη σου η
κατεφθαρμένη θέλουσιν είσθαι τώρα παραπολύ μάλιστα
στενοί διά τους κατοίκους σου· εκείνοι δε, οίτινες σε
κατέτρωγον, θέλουσι μακρυνθή από σου. 20 Τα τέκνα,
τα οποία θέλεις αποκτήσει μετά την ατεκνίαν σου,
θέλουσιν ειπεί προσέτι εις τα ώτα σου, Στενός είναι ο
τόπος δι' εμέ· κάμε εις εμέ τόπον διά να κατοικήσω.
21 Τότε θέλεις ειπεί εν τη καρδία σου, Τις εγέννησεν
εις εμέ ταύτα, ενώ εγώ ήμην ητεκνωμένη και έρημος,
αιχμάλωτος και μεταφερομένη; ταύτα δε τις εξέθρεψεν;
ιδού, εγώ είχον εγκαταλειφθή μόνη· ταύτα που ήσαν;
22 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω υψώσει την
χείρα μου προς τα έθνη και στήσει την σημαίαν μου
προς τους λαούς, και θέλουσι φέρει τους υιούς σου εν
ταις αγκάλαις και αι θυγατέρες σου θέλουσι φερθή επ'
ώμων· 23 και βασιλείς θέλουσιν είσθαι οι παιδοτρόφοι
σου και αι βασίλισσαι αυτών αι τροφοί σου· θέλουσι
σε προσκυνήσει με το πρόσωπον προς την γην και
γλείφει το χώμα των ποδών σου· και θέλεις γνωρίσει,
ότι εγώ είμαι ο Κύριος και ότι οι προσμένοντές με
δεν θέλουσιν αισχυνθή. 24 Δύναται το λάφυρον να
αφαιρεθή από του ισχυρού ή να ελευθερωθώσιν οι
δικαίως αιχμαλωτισθέντες; 25 Αλλ' ο Κύριος ούτω λέγει·
Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θέλουσιν αφαιρεθή
και το λάφυρον του τρομερού θέλει αποσπασθή· διότι
εγώ θέλω δικολογήσει προς τους δικολογούντας κατά
σου και εγώ θέλω σώσει τα τέκνα σου. 26 Τους δε
καταθλίβοντάς σε θέλω κάμει να φάγωσι τας ιδίας
αυτών σάρκας· και θέλουσι μεθυσθή με το ίδιον αυτών
αίμα, ως με νέον οίνον· και θέλει γνωρίσει πάσα σαρξ,
ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής
σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

50 Ούτω λέγει Κύριος· Που είναι το έγγραφον του
διαζυγίου της μητρός σας, δι' ου απέβαλον αυτήν;
ή τις είναι εκ των δανειστών μου, εις τον οποίον σας
επώλησα; Ιδού, διά τας ανομίας σας επωλήθητε, και διά
τας παραβάσεις σας απεβλήθη η μήτηρ σας. 2 Διά τι,
ότε ήλθον, δεν υπήρχεν ουδείς; και ότε εκάλεσα, δεν
υπήρχεν ο αποκρινόμενος; Εσμικρύνθη ποσώς η χειρ
μου, ώστε να μη δύναται να λυτρώση; ή δεν έχω δύναμιν
να ελευθερώσω; Ιδού, εγώ με την επιτίμησίν μου
εξήρανα την θάλασσαν, έκαμα έρημον τους ποταμούς·
οι ιχθύες αυτών εξηράνθησαν δι' έλλειψιν ύδατος και
απέθανον υπό δίψης. 3 Εγώ περιενδύω τους ουρανούς
σκότος και θέτω σάκκον το περικάλυμμα αυτών. 4
Κύριος ο Θεός έδωκεν εις εμέ γλώσσαν πεπαιδευμένων,
διά να εξεύρω πως να λαλήσω λόγον εν καιρώ προς
τον βεβαρυμένον· εγείρει από πρωΐ εις πρωΐ, εγείρει
το ωτίον μου, διά να ακούω ως οι πεπαιδευμένοι.
5 Κύριος ο Θεός ήνοιξεν ωτίον εν εμοί και εγώ δεν
ηπείθησα ουδέ εστράφην οπίσω. 6 Τον νώτόν μου
έδωκα εις τους μαστιγούντας και τας σιαγόνας μου εις
τους μαδίζοντας· δεν έκρυψα το πρόσωπόν μου από
υβρισμών και εμπτυσμάτων. 7 Διότι Κύριος ο Θεός θέλει
με βοηθήσει· διά τούτο δεν ενετράπην· διά τούτο έθεσα
το πρόσωπόν μου ως πέτραν σκληράν και εξεύρω ότι δεν
θέλω καταισχυνθή. 8 Πλησίον είναι ο δικαιόνων με· τις
θέλει κριθή μετ' εμού; ας παρασταθώμεν ομού· τις είναι
η αντίδικός μου; ας πλησιάση εις εμέ. 9 Ιδού, Κύριος ο
Θεός θέλει με βοηθήσει· τις θέλει με καταδικάσει ιδού,
πάντες ούτοι θέλουσι παλαιωθή ως ιμάτιον· ο σκώληξ
θέλει καταφάγει αυτούς. 10 Τις είναι μεταξύ σας ο
φοβούμενος τον Κύριον, ο υπακούων εις την φωνήν
του δούλου αυτού; ούτος, και αν περιπατή εν σκότει και
δεν έχη φως, ας θαρρή επί το όνομα του Κυρίου και ας
επιστηρίζεται επί τον Θεόν αυτού. 11 Ιδού, πάντες σεις,

οι ανάπτοντες πυρ και περικυκλούμενοι με σπινθήρας,
περιπατείτε εν τω φωτί του πυρός σας και διά των
σπινθήρων τους οποίους εξήψατε. Τούτο σας έγεινεν
υπό της χειρός μου, εν λύπη θέλετε κοίτεσθαι.

51 Ακούσατέ μου, σεις οι ακολουθούντες την
δικαιοσύνην, οι ζητούντες τον Κύριον· εμβλέψατε
εις τον βράχον, εκ του οποίου ελατομήθητε, και εις
το στόμιον του λάκκου, εκ του οποίου ανωρύχθητε.
2 Εμβλέψατε εις τον Αβραάμ τον πατέρα σας και εις
την Σάρραν, ήτις σας εγέννησε· διότι εκάλεσα αυτόν
όντα ένα και ευλόγησα αυτόν και επλήθυνα αυτόν. **3** Ο
Κύριος λοιπόν θέλει παρηγορήσει την Σιών· αυτός θέλει
παρηγορήσει πάντας τους ηρημωμένους τόπους αυτής·
και θέλει κάμει την έρημον αυτής ως την Εδέμ και την
ερημίαν αυτής ως παράδεισον του Κυρίου· ευφροσύνη
και αγαλλίασις θέλει ευρίσκεσθαι εν αυτή, δοξολογία
και φωνή αινέσεως. **4** Ακουσόν μου, λαέ μου· και δος
ακρόασιν εις εμέ, έθνος μου· διότι νόμος θέλει εξέλθει
παρ' εμού και θέλω στήσει την κρίσιν μου διά φως των
λαών. **5** Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει· η σωτηρία μου
εξήλθε και οι βραχίονές μου θέλουσι κρίνει τους λαούς·
αι νήσοι θέλουσι προσμένει εμέ και θέλουσιν ελπίζει
επί τον βραχίονά μου. **6** Υψώσατε τους οφθαλμούς
σας εις τους ουρανούς και βλέψατε εις την γην κάτω·
διότι οι ουρανοί θέλουσι διαλυθή ως καπνός και η γη
θέλει παλαιωθή ως ιμάτιον και οι κατοικούντες εν
αυτή θέλουσιν αποθάνει εξίσου· αλλ' η σωτηρία μου
θέλει είσθαι εις τον αιώνα και η δικαιοσύνη μου δεν
θέλει εκλείψει. **7** Ακούσατέ μου, σεις οι γνωρίζοντες
δικαιοσύνην· λαέ, εν τη καρδία του οποίου είναι ο νόμος
μου· μη φοβείσθε τον ονειδισμόν των ανθρώπων μηδέ
ταράττεσθε εις τας ύβρεις αυτών. **8** Διότι ως ιμάτιον
θέλει καταφάγει αυτούς ο σκώληξ και ως μαλλίον θέλει
καταφάγει αυτούς ο σκώρος· αλλ' η δικαιοσύνη μου
θέλει μένει εις τον αιώνα και η σωτηρία μου εις γενεάς
γενεών. **9** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι δύναμιν,
βραχίων Κυρίου· εξεγέρθητι ως εν ταις αρχαίαις ημέραις,
εν ταις παλαιαίς γενεαίς. Δεν είσαι συ, ο πατάξας την
Ραάβ και τραυματίσας τον δράκοντα; **10** Δεν είσαι συ, ο
ξηράνας την θάλασσαν, τα ύδατα της μεγάλης αβύσσου;
ο ποιήσας τα βάθη της θαλάσσης οδόν διαβάσεως των
λελυτρωμένων; **11** Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου
θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις Σιών·
και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής
αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει·
η λύπη και ο στεναγμός θέλουσι φύγει. **12** Εγώ, εγώ
είμαι ο παρηγορών υμάς. Συ τις είσαι και φοβείσαι
από ανθρώπου θνητού και από υιού ανθρώπου, όστις
θέλει γείνει ως χόρτος· **13** και ελησμόνησας Κύριον
τον Ποιητήν σου, τον εκτείναντα τους ουρανούς και
θεμελιώσαντα την γήν· και εφοβείσο πάντοτε καθ'
ημέραν την οργήν του καταθλίβοντός σε, ως εάν ήτο
έτοιμος να καταστρέψη; και που είναι τώρα η οργή
του καταθλίβοντος; **14** Ο ηχμαλωτισμένος σπεύδει
να λυθή και να μη αποθάνη εν τω λάκκω μηδέ να
στερηθή τον άρτον αυτού· **15** διότι εγώ είμαι Κύριος
ο Θεός σου, ο ταράττων την θάλασσαν και ηχούσι τα
κύματα αυτής· Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού.
16 Και έθεσα τους λόγους μου εις το στόμα σου και σε
εσκέπασα με την σκιάν της χειρός μου, διά να στερεώσω
τους ουρανούς και να θεμελιώσω την γήν· και διά να
είπω προς την Σιών, Λαός μου είσαι. **17** Εξεγέρθητι,
εξεγέρθητι, ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, ήτις έπιες εκ της
χειρός του Κυρίου το ποτήριον του θυμού αυτού· έπιες,
εξεκένωσας και αυτήν την τρυγίαν του ποτηρίου της
ζάλης. **18** Εκ πάντων των υιών, τους οποίους εγέννησε,
δεν υπάρχει ο οδηγών αυτήν· ουδέ είναι εκ πάντων
των υιών, τους οποίους εξέθρεψεν, ο πιάνων αυτήν εκ
της χειρός. **19** Τα δύο ταύτα ήλθον επί σέ· τις θέλει σε
συλλυπηθή; ερήμωσις και καταστροφή και πείνα και
μάχαιρα· διά τίνος να σε παρηγορήσω; **20** Οι υιοί σου
απενεκρώθησαν· κοίτονται απ' άκρου πασών των οδών,
ως άγριος ταύρος εν δικτύοις· είναι πλήρεις του θυμού
του Κυρίου, της επιτιμήσεως του Θεού σου. **21** Όθεν,
άκουε τώρα τούτο, τεθλιμμένη και μεθύουσα, πλην
ουχί εξ οίνου· **22** ούτω λέγει ο Κύριός σου, ο Κύριος και
ο Θεός σου, ο δικολογών υπέρ του λαού αυτού· Ιδού,
έλαβον εκ των χειρών σου το ποτήριον της ζάλης, την
τρυγίαν του ποτηρίου του θυμού μου· δεν θέλεις πλέον
πίει αυτό του λοιπού· **23** και θέλω βάλει αυτό εις την
χείρα των καταθλιβόντων σε, οίτινες είπον προς την
ψυχήν σου, Κύψον, διά να περάσωμεν· και συ έβαλες το
σώμα σου ως γην και ως οδόν εις τους διαβαίνοντας.

52 Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι την δύναμίν
σου, Σιών· ενδύθητι τα ιμάτια της μεγαλοπρεπείας
σου, Ιερουσαλήμ, πόλις αγία· διότι του λοιπού δεν θέλει
πλέον εισέλθει εις σε ο απερίτμητος και ακάθαρτος.
2 Εκτινάχθητι από το χώμα· σηκώθητι, κάθησον,
Ιερουσαλήμ· λύσον τα δεσμά από του τραχήλου σου,
αιχμάλωτος θυγάτηρ της Σιών. **3** Διότι ούτω λέγει
Κύριος· Επωλήθητε διά μηδέν και θέλετε λυτρωθή άνευ
αργυρίου. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο λαός μου
κατέβη το πρότερον εις την Αίγυπτον διά να παροικήση
εκεί και οι Ασσύριοι αναιτίως κατέθλιψαν αυτούς. **5**
Τώρα λοιπόν, τι έχω να κάμω εδώ, λέγει Κύριος, επειδή
ο λαός μου ελήφθη διά μηδέν; οι εξουσιάζοντες επ'
αυτού κάμνουσιν εαυτόν να ολολύζη, λέγει Κύριος· και
το όνομά μου βλασφημείται πάντοτε καθ' ημέραν. **6**
Διά τούτο ο λαός μου θέλει γνωρίσει το όνομά μου·
διά τούτο θέλει γνωρίσει εν εκείνη τη ημέρα, ότι εγώ
είμαι ο λαλών· ιδού, εγώ. **7** Πόσον ωραίοι είναι επί των
ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος
ειρήνην· του ευαγγελιζομένου αγαθά, του κηρύττοντος
σωτηρίαν, του λέγοντος προς την Σιών· Ο Θεός σου
βασιλεύει. **8** Οι φύλακές σου θέλουσιν υψώσει φωνήν·
εν φωναίς ομού θέλουσιν αλαλάζει· διότι θέλουσιν ιδεί
οφθαλμός προς οφθαλμόν, όταν ο Κύριος ανορθώση
την Σιών. **9** Αλαλάξατε, ευφράνθητε ομού, ηρημωμένοι
τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος παρηγόρησε τον
λαόν αυτού, ελύτρωσε την Ιερουσαλήμ. **10** Ο Κύριος
εγύμνωσε τον άγιον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων
των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουσιν ιδεί
την σωτηρίαν του Θεού ημών. **11** Σύρθητε, σύρθητε,
εξέλθετε εκείθεν, μη εγγίσητε ακάθαρτον· εξέλθετε εκ
μέσου αυτής· καθαρίσθητε σεις οι βαστάζοντες τα σκεύη
του Κυρίου· **12** διότι δεν θέλετε εξέλθει εν βία, ουδέ

μετά φυγής θέλετε οδοιπορήσει· διότι ο Κύριος θέλει
υπάγει έμπροσθέν σας και ο Θεός του Ισραήλ θέλει
είσθαι η οπισθοφυλακή σας. **13** Ιδού, ο δούλός μου
θέλει ευοδωθή· θέλει υψωθή και δοξασθή και αναβή
υψηλά σφόδρα. **14** Καθώς πολλοί έμειναν εκστατικοί
επί σε, τόσον ήτο το πρόσωπον αυτού άδοξον παρά
παντός ανθρώπου και το είδος αυτού παρά των υιών
των ανθρώπων. **15** Ούτω θέλει ραντίσει πολλά έθνη·
οι βασιλείς θέλουσι φράξει το στόμα αυτών επ' αυτόν·
διότι θέλουσιν ιδεί εκείνο το οποίον δεν ελαλήθη
προς αυτούς· και θέλουσι νοήσει εκείνο, το οποίον δεν
ήκουσαν.

53 Τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο
βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **2** διότι
ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν και ως ρίζα
από ξηράς γής· δεν έχει είδος ουδέ κάλλος· και είδομεν
αυτόν και δεν είχεν ώραιότητα ώστε να επιθυμώμεν
αυτόν. **3** Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των
ανθρώπων· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθενείας·
και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το
πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν
αυτόν. **4** Αυτός τωόντι τας ασθενείας ημών εβάστασε
και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε ενομίσαμεν
αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον υπό Θεού και
τεταλαιπωρημένον. **5** Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά
τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας
ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο
επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. **6**
Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα· εστράφημεν
έκαστος εις την οδόν αυτού· και ο Κύριος έθεσεν
επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. **7** Αυτός ήτο
κατατεθλιμμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε
το στόμα αυτού· εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και
ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον,
ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού. **8** Από καταθλίψεως
και κρίσεως ανηρπάχθη· την δε γενεάν αυτού τις θέλει
διηγηθή; διότι εσηκώθη από της γης των ζώντων· διά
τας παραβάσεις του λαού μου ετραυματίσθη. **9** Και ο
τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων· πλην εις
τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσίου· διότι
δεν έκαμεν ανομίαν ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι
αυτού. **10** Αλλ' ο Κύριος ηθέλησε να βασανίση αυτόν·
εταλαιπώρησεν αυτόν. Αφού όμως δώσης την ψυχήν
αυτού προσφοράν περί αμαρτίας, θέλει ιδεί έκγονα,
θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού, και το θέλημα του
Κυρίου θέλει ευοδωθή εν τη χειρί αυτού. **11** Θέλει
ιδεί τους καρπούς του πόνου της ψυχής αυτού και
θέλει χορτασθή· ο δίκαιος δούλός μου θέλει δικαιώσει
πολλούς διά της επιγνώσεως αυτού· διότι αυτός θέλει
βαστάσει τας ανομίας αυτών. **12** Διά τούτο θέλω δώσει
εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων και τους ισχυρούς
θέλει μοιρασθή λάφυρον, διότι παρέδωκε την ψυχήν
αυτού εις θάνατον και μετά ανόμων ελογίσθη και αυτός
εβάστασε τας αμαρτίας πολλών και θέλει μεσιτεύσει
υπέρ των ανόμων.

54 Ευφράνθητι, στείρα, η μη τίκτουσα· αναβόησον
εν αγαλλιάσει και τέρπου, η μη ωδίνουσα· διότι
πλειότερα είναι τα τέκνα της ηρημωμένης παρά
τα τέκνα της εχούσης τον άνδρα, λέγει Κύριος. **2**
Πλάτυνον τον τόπον της σκηνής σου και ας εκτείνωσι
τα παραπετάσματα των κατοικιών σου· μη φεισθής·
μάκρυνον τα σχοινία σου και στερέωσον τους πασσάλους
σου. **3** Διότι θέλεις εκταθή εις τα δεξιά και εις τα αριστερά·
και το σπέρμα σου θέλει κληρονομήσει τα έθνη και
θέλει κάμει τας ηρημωμένας πόλεις να κατοικισθώσι. **4**
Μη φοβού· διότι δεν θέλεις καταισχυνθή· μηδέ εντρέπου·
διότι δεν θέλεις αισχυνθή· διότι θέλεις λησμονήσει την
αισχύνην της νεότητός σου και δεν θέλεις ενθυμηθή
πλέον το όνειδος της χηρείας σου. **5** Διότι ο ανήρ σου
είναι ο Ποιητής σου· το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των
δυνάμεων· και ο Λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ·
αυτός θέλει ονομασθή, Ο Θεός πάσης της γης. **6** Διότι ο
Κύριος σε εκάλεσεν ως γυναίκα εγκαταλελειμμένην
και τεθλιμμένην το πνεύμα και γυναίκα νεότητος
αποβεβλημένην, λέγει ο Θεός σου. **7** Σε εγκατέλιπον διά
ολίγον καιρόν· πλην με έλεος μέγα θέλω σε περισυνάξει.
8 Εν θυμώ μικρώ έκρυψα το πρόσωπόν μου από σου διά
μίαν στιγμήν· με έλεος όμως αιώνιον θέλω σε ελεήσει,
λέγει Κύριος ο Λυτρωτής σου. **9** Διότι τούτο είναι εις
εμέ ως τα ύδατα του Νώε· επειδή, καθώς ώμοσα ότι τα
ύδατα του Νώε δεν θέλουσιν επέλθει πλέον επί την γην,
ούτως ώμοσα ότι δεν θέλω θυμωθή πλέον κατά σου
ουδέ σε ελέγξει. **10** Διότι τα όρη θέλουσι μετατοπισθή
και οι λόφοι μετακινηθή· πλην το έλεός μου δεν θέλει
εκλείψει από σου ουδέ η διαθήκη της ειρήνης μου
μετακινηθή, λέγει Κύριος ο ελεών σε. **11** Ω τεθλιμμένη,
τεταραγμένη, απαρηγόρητος, ιδού, εγώ θέλω στρώσει
τους λίθους σου εκ μαρμάρων πορφυρών και θέλω
βάλει τα θεμέλιά σου εκ σαπφείρων. **12** Και θέλω
κάμει τας επάλξεις σου εξ αχάτου και τας πύλας σου
εξ ανθράκων και άπαντα τον περίβολόν σου εκ λίθων
εκλεκτών. **13** Πάντες δε οι υιοί σου θέλουσιν είσθαι
διδακτοί του Κυρίου, και θέλει είσθαι μεγάλη η ειρήνη
των υιών σου. **14** Εν δικαιοσύνη θέλεις στερεωθή·
μακράν από της καταδυναστείας θέλεις είσθαι, διότι δεν
θέλεις φοβείσθαι· και από του τρόμου, διότι δεν θέλει
σε πλησιάσει. **15** Ιδού, βεβαίως θέλουσι συναχθή ομού
εναντίον σου, πλην ουχί δι' εμού· Όσοι συναχθώσιν
ομού εναντίον σου, ένεκα σου, θέλουσι πέσει. **16** Ιδού,
εγώ έκαμον τον χαλκέα, όστις φυσά τους άνθρακας εν
τω πυρί και εξάγει το εργαλείον διά το έργον αυτού· και
εγώ έκαμον τον πορθητήν διά να καταστρέφη. **17** Ουδέν
όπλον κατασκευασθέν εναντίον σου θέλει ευοδωθή· και
πάσαν γλώσσαν, ήτις ήθελε κινηθή κατά σου, θέλεις
νικήσει εν τη κρίσει. Αύτη είναι η κληρονομία των
δούλων του Κυρίου· και η δικαιοσύνη αυτών είναι εξ
εμού, λέγει ο Κύριος.

55 Ω πάντες οι διψώντες, έλθετε εις τα ύδατα· και
οι μη έχοντες αργύριον, έλθετε, αγοράσατε και
φάγετε· ναι έλθετε, αγοράσατε οίνον και γάλα άνευ
αργυρίου και άνευ αντιτίμου. **2** Διά τι εξοδεύετε
αργύρια ουχί εις άρτον; και τον κόπον σας ουχί εις
χορτασμόν; ακούσατέ μου μετά προσοχής και θέλετε
φάγει αγαθά και η ψυχή σας θέλει ευφρανθή εις το
πάχος. **3** Κλίνατε το ωτίον σας και έλθετε προς εμέ·

ακούσατε και η ψυχή σας θέλει ζήσει· και θέλω κάμει
προς εσάς αιώνιον διαθήκην, τα ελέη του Δαβίδ τα
πιστά. **4** Ιδού, έδωκα αυτόν μαρτύριον εις τους λαούς,
άρχοντα και προστάττοντα εις τους λαούς. **5** Ιδού, θέλεις
καλέσει έθνος, το οποίον δεν εγνώριζες· και έθνη, τα
οποία δεν σε εγνώριζον, θέλουσι τρέξει προς σε, διά
Κύριον τον Θεόν σου και διά τον Άγιον του Ισραήλ·
διότι σε εδόξασε. **6** Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται
να ευρεθή· επικαλείσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. **7**
Ας εγκαταλίπη ο ασεβής την οδόν αυτού και ο άδικος
τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψη προς τον Κύριον,
και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θεόν ημών, διότι
αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόνως. **8** Διότι αι βουλαί
μου δεν είναι βουλαί υμών ουδέ οδοί υμών αι οδοί μου,
λέγει Κύριος. **9** Αλλ' όσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από
της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών
υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών. **10** Διότι
καθώς καταβαίνει η βροχή και η χιών εκ του ουρανού
και δεν επιστρέφει εκεί, αλλά ποτίζει την γην και
κάμνει αυτήν να εκφύη και να βλαστάνη, διά να δώση
σπόρον εις τον σπείροντα και άρτον εις τον εσθίοντα,
11 ούτω θέλει είσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του
στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμέ κενός, αλλά
θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθή εις ό,
τι αυτόν αποστέλλω. **12** Διότι θέλετε εξέλθει εν χαρά
και οδηγηθή εν ειρήνη· τα όρη και οι λόφοι θέλουσιν
αντηχήσει έμπροσθέν σας υπό αγαλλιάσεως και πάντα
τα δένδρα του αγρού θέλουσιν επικροτήσει τας χείρας.
13 Αντί της ακάνθης θέλει αναβή κυπάρισσος, αντί της
κνίδης θέλει αναβή μυρσίνη· και τούτο θέλει είσθαι εις
τον Κύριον διά όνομα, διά σημείον αιώνιον, το οποίον
δεν θέλει εκλείψει.

56 Ούτω λέγει Κύριος· Φυλάττετε κρίσιν και κάμνετε
δικαιοσύνην· διότι η σωτηρία μου πλησιάζει
να έλθη και η δικαιοσύνη μου να αποκαλυφθή. **2**
Μακάριος ο άνθρωπος όστις κάμνει τούτο, και ο υιός
του ανθρώπου όστις κρατεί αυτό· όστις φυλάττει το
σάββατον, ώστε να μη βεβηλώση αυτό, και κρατεί την
χείρα αυτού, ώστε να μη πράξη μηδέν κακόν. **3** Ο δε
υιός του αλλογενούς, ο προστεθειμένος εις τον Κύριον,
ας μη είπη, λέγων, Ο Κύριος διόλου θέλει με χωρίσει
από του λαού αυτού· μηδέ ο ευνούχος ας λέγη·, Ιδού,
εγώ είμαι δένδρον ξηρόν. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος·
εις τους ευνούχους, όσοι φυλάττουσι τα σάββατά μου
και εκλέγουσι τα αρέσκοντα εις εμέ και κρατούσι την
διαθήκην μου, **5** εις αυτούς μάλιστα θέλω δώσει εν τω
οίκω μου και εντός των τειχών μου τόπον και όνομα
καλήτερον παρά των υιών και των θυγατέρων· εις
αυτούς θέλω δώσει όνομα αιώνιον, το οποίον δεν θέλει
εκλείψει. **6** Περί δε των υιών του αλλογενούς, οίτινες
ήθελον προστεθή εις τον Κύριον, διά να δουλεύωσιν εις
αυτόν και να αγαπώσι το όνομα του Κυρίου, διά να ήναι
δούλοι αυτού· όσοι φυλάττουσι το σάββατον, ώστε να
μη βεβηλώσωσιν αυτό και κρατούσι την διαθήκην μου·
7 και τούτους θέλω φέρει εις το άγιόν μου όρος και
θέλω ευφράνει αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου·
τα ολοκαυτώματα αυτών και αι θυσίαι αυτών θέλουσιν
είσθαι δεκταί επί το θυσιαστήριόν μου· διότι ο οίκός
μου θέλει ονομάζεσθαι, Οίκος προσευχής διά πάντας
τους λαούς. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο συνάγων
τους διεσκορπισμένους του Ισραήλ· Θέλω συνάξει έτι
και άλλους εις αυτόν, εκτός των συνηγμένων αυτού.
9 Έλθετε, φάγετε, πάντα τα ζώα του αγρού, πάντα
τα θηρία του δάσους. **10** Οι δε φύλακες αυτού είναι
τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες άλαλοι,
μη δυνάμενοι να υλακτήσωσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι,
αγαπώντες νυσταγμόν· **11** ναι, κύνες αδηφάγοι, οίτινες
δεν γνωρίζουσι χορτασμόν και ποιμένες, οίτινες δεν
γνωρίζουσι σύνεσιν· πάντες είναι εστραμμένοι προς
την οδόν αυτών, έκαστος εις το μέρος αυτού, διά το
κέρδος αυτών. **12** Έλθετε, λέγουσι, θέλω φέρει οίνον
και θέλομεν μεθυσθή με σίκερα· και αύριον θέλει είσθαι
ως η ημέρα αύτη, πολύ πλέον άφθονος.

57 Ο δίκαιος αποθνήσκει και ουδείς βάλλει τούτο
εν τη καρδία αυτού· και οι άνδρες ελέους
συλλέγονται, χωρίς να εννοή τις, αν ο δίκαιος
συλλέγεται απ' έμπροσθεν της κακίας. **2** Θέλει εισέλθει
εις ειρήνην· οι περιπατούντες εν τη ευθύτητι αυτών,
θέλουσιν αναπαυθή εν ταις κλίναις αυτών. **3** Σεις
δε οι υιοί της μαγίσσης, σπέρμα μοιχού και πόρνης,
πλησιάσατε εδώ. **4** Κατά τίνος εντρυφάτε; κατά τίνος
επλατύνατε το στόμα, εξετείνατε την γλώσσαν; δεν
είσθε τέκνα ανομίας, σπέρμα ψεύδους, **5** φλογιζόμενοι
με τα είδωλα υπό παν δένδρον πράσινον, σφάζοντες
τα τέκνα εν ταις φάραγξιν, υπό τους κρήμνους των
βράχων; **6** Η μερίς σου είναι μεταξύ των χαλίκων των
χειμάρρων· ούτοι, ούτοι είναι η κληρονομία σου· και
εις αυτούς εξέχεας σπονδάς, προσέφερες προσφοράν
εξ αλφίτων· εις ταύτα θέλω ευαρεστηθή; **7** Επί όρους
υψηλού και μετεώρου έβαλες την κλίνην σου· και εκεί
ανέβης διά να προσφέρης θυσίαν. **8** Και οπίσω των
θυρών και των παραστατών έστησας το μνημόσυνόν
σου· διότι εξεσκέπασας σεαυτήν αποστατήσασα απ' εμού
και ανέβης· επλάτυνας την κλίνην σου και συνεφώνησας
μετ' εκείνων· ηγάπησας την κλίνην αυτών, εξέλεξας
τους τόπους· **9** υπήγες μάλιστα προς τον βασιλέα με
χρίσματα και ηύξησας τα αρώματά σου και απέστειλας
μακράν τους πρέσβεις σου και εταπείνωσας σεαυτήν
μέχρις άδου. **(Sheol h7585)** **10** Εκοπίασας εις το μάκρος
της οδού σου· και δεν είπας, εις μάτην κοπιάζω· εύρηκας
το ζην διά της χειρός σου· διά τούτο δεν απέκαμες.
11 Και τίνα επτοήθης ή εφοβήθης, ώστε να ψευσθής
και να μη με ενθυμηθής μηδέ να θέσης τούτο εν τη
καρδία σου; δεν είναι, διότι εγώ εσιώπησα, μάλιστα προ
πολλού, διά τούτο συ δεν με εφοβήθης; **12** Εγώ θέλω
απαγγείλει την δικαιοσύνην σου και τα έργα σου· όμως
δεν θέλουσι σε ωφελήσει. **13** Όταν αναβοήσης, ας σε
ελευθερώσωσιν οι συνηγμένοι σου· αλλ' ο άνεμος θέλει
αφαρπάσει πάντας αυτούς· η ματαιότης θέλει λάβει
αυτούς· ο ελπίζων όμως επ' εμέ θέλει κληρονομήσει την
γην και αποκτήσει το άγιόν μου όρος. **14** Και θέλω ειπεί,
Υψώσατε, υψώσατε, ετοιμάσατε την οδόν, εκβάλετε
το πρόσκομμα από της οδού του λαού μου. **15** Διότι
ούτω λέγει ο Ύψιστος και ο Υπέρτατος, ο κατοικών
την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι Ο Αγιος·
Εγώ κατοικώ εν υψηλοίς και εν αγίω τόπω· και μετά

του συντετριμμένου την καρδίαν και του ταπεινού το πνεύμα, διά να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών και να ζωοποιώ την καρδίαν των συντετριμμένων. **16** Διότι δεν θέλω δικολογεί αιωνίως ουδέ θέλω είσθαι πάντοτε ωργισμένος· επειδή τότε ήθελον εκλείψει απ' έμπροσθέν μου το πνεύμα και αι ψυχαί τας οποίας έκαμον. **17** Διά την ανομίαν της αισχροκερδείας αυτού ωργίσθην και επάταξα αυτόν· έκρυψα το πρόσωπόν μου και ωργίσθην· αλλά αυτός ηκολούθησε πεισματωδώς την οδόν της καρδίας αυτού. **18** Είδον τας οδούς αυτού και θέλω ιατρεύσει αυτόν· και θέλω οδηγήσει αυτόν και δώσει πάλιν παρηγορίας εις αυτόν και εις τους τεθλιμμένους αυτού. **19** Εγώ δημιουργώ τον καρπόν των χειλέων· ειρήνην, ειρήνην, εις τον μακράν και εις τον πλησίον, λέγει Κύριος· και θέλω ιατρεύσει αυτόν. **20** Οι δε ασεβείς είναι ως η τεταραγμένη θάλασσα, όταν δεν δύναται να ησυχάση· και τα κύματα αυτής εκρίπτουσι καταπάτημα και πηλόν. **21** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει ο Θεός μου.

58 Αναβόησον δυνατά, μη φεισθής· ύψωσον την φωνήν σου ως σάλπιγγα και ανάγγειλον προς τον λαόν μου τας ανομίας αυτών και προς τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών. **2** Με ζητούσιν όμως καθ' ημέραν και επιθυμούσι να μανθάνωσι τας οδούς μου, ως έθνος το οποίον έκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπε την κρίσιν του Θεού αυτού· ζητούσι παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμούσι να πλησιάζωσιν εις τον Θεόν. **3** Διά τι ενηστεύσαμεν, λέγουσι, και δεν είδες; εταλαιπωρήσαμεν την ψυχήν ημών και δεν εγνώρισας; Ιδού, εν τη ημέρα της νηστείας σας ευρίσκετε ηδονήν και καταθλίβετε πάντας τους μισθωτούς σας. **4** Ιδού, νηστεύετε διά δίκας και έριδας και γρονθίζετε ασεβώς· μη νηστεύετε, καθώς την σήμερον, διά να ακουσθή άνωθεν η φωνή σας. **5** Τοιαύτη είναι η νηστεία, την οποίαν εγώ εξέλεξα; να ταλαιπωρή ο άνθρωπος την ψυχήν αυτού μίαν ημέραν; να κλίνη την κεφαλήν αυτού ως σπάρτον και να υποστρόνη σάκκον και στάκτην εις εαυτόν; νηστείαν θέλεις ονομάσει τούτο και ημέραν δεκτήν εις τον Κύριον; **6** Η νηστεία την οποίαν εγώ εξέλεξα, δεν είναι αύτη; το να λύης τους δεσμούς της κακίας, το να διαλύης τα βαρέα φορτία και το να αφίνης ελευθέρους τους καταδεδυναστευμένους και το να συντρίβης πάντα ζυγόν; **7** Δεν είναι το να διαμοιράζης τον άρτον σου εις τον πεινώντα και να εισάγης εις την οικίαν σου τους αστέγους πτωχούς; όταν βλέπης τον γυμνόν, να ενδύης αυτόν, και να μη κρύπτης σεαυτόν από της σαρκός σου; **8** Τότε το φως σου θέλει εκλάμψει ως η αυγή και η υγιεία σου ταχέως θέλει βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου· η δόξα του Κυρίου θέλει είσθαι η οπισθοφυλακή σου. **9** Τότε θέλεις κράζει και ο Κύριος θέλει αποκρίνεσθαι· θέλεις φωνάζει και εκείνος θέλει λέγει, Ιδού, εγώ. Εάν εκβάλης εκ μέσου σου τον ζυγόν, την ανάτασιν του δακτύλου και τους ματαίους λόγους· **10** και ανοίγης την ψυχήν σου προς τον πεινώντα και ευχαριστής την τεθλιμμένην ψυχήν· τότε το φως σου θέλει ανατέλλει εν τω σκότει και το σκότος σου θέλει είσθαι ως μεσημβρία. **11** Και ο Κύριος θέλει σε οδηγεί πάντοτε και χορταίνει την ψυχήν σου εν ανομβρίαις και παχύνει τα οστά σου· και θέλεις είσθαι ως κήπος ποτιζόμενος και ως πηγή ύδατος, της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι. **12** Και οι από σου θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις· θέλεις ανεγείρει τα θεμέλια πολλών γενεών· και θέλεις ονομασθή, Ο επιδιορθωτής των χαλασμάτων, Ο ανορθωτής των οδών διά τον κατοικισμόν. **13** Εάν αποστρέψης τον πόδα σου από του σαββάτου, από του να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγία μου ημέρα, και ονομάζης το σάββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του Κυρίου, έντιμον, και τιμάς αυτό, μη ακολουθών τας οδούς σου μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θέλημά σου μηδέ λαλών τους λόγους σου, **14** τότε θέλεις εντρυφά εν Κυρίω· και εγώ θέλω σε ιππεύσει επί τους υψηλούς τόπους της γης και σε θρέψει με την κληρονομίαν του πατρός σου Ιακώβ· διότι το στόμα τον Κυρίου ελάλησε.

59 Ιδού, η χειρ του Κυρίου δεν εσμικρύνθη, ώστε να μη δύναται να σώση, ουδέ το ωτίον αυτού εβάρυνεν, ώστε να μη δύναται να ακούση· **2** αλλ' αι ανομίαι σας έβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών, και αι αμαρτίαι σας έκρυψαν το πρόσωπον αυτού από σας, διά να μη ακούη. **3** Διότι αι χείρές σας είναι μεμολυσμέναι από αίματος και οι δάκτυλοί σας από ανομίας· τα χείλη σας ελάλησαν ψεύδη· η γλώσσα σας εμελέτησε κακίαν. **4** Ουδείς εκζητεί την δικαιοσύνην ουδέ κρίνει εν αληθεία· θαρρούσιν επί την ματαιότητα και λαλούσι ψεύδη· συλλαμβάνουσι κακίαν και γεννώσιν ανομίαν. **5** Βασιλίσκου ωά επωάζουσι και ιστόν αράχνης υφαίνουσιν· όστις φάγη εκ των ωών αυτών, αποθνήσκει· και αν σπάσης κανέν, εξέρχεται έχιδνα. **6** Τα πανία αυτών δεν θέλουσι χρησιμεύσει εις ενδύματα, ουδέ θέλουσιν ενδυθή από των έργων αυτών· τα έργα αυτών είναι έργα ανομίας, και το έργον της βίας είναι εν ταις χερσίν αυτών. **7** Οι πόδες αυτών τρέχουσι προς το κακόν και σπεύδουσι να χύσωσιν αίμα αθώον· οι διαλογισμοί αυτών είναι διαλογισμοί ανομίας· ερήμωσις και καταστροφή είναι εν ταις οδοίς αυτών. **8** Την οδόν της ειρήνης δεν γνωρίζουσι· και δεν είναι κρίσις εις τα βήματα αυτών· αυτοί εις εαυτούς διέστρεψαν τας οδούς αυτών· πας ο περιπατών εν αυταίς δεν γνωρίζει ειρήνην. **9** Διά τούτο η κρίσις είναι μακράν αφ' ημών και η δικαιοσύνη δεν μας φθάνει· προσμένομεν φως και ιδού, σκότος· λάμψιν, και περιπατούμεν εν ζόφω. **10** Ψηλαφώμεν τον τοίχον ως οι τυφλοί, και ψηλαφώμεν ως οι μη έχοντες οφθαλμούς· εν μεσημβρία προσκόπτομεν ως εν νυκτί· είμεθα εν μέσω των αγαθών ως νεκροί. **11** Πάντες βρυχώμεθα ως άρκτοι και στενάζομεν ως τρυγόνες· κρίσιν προσμένομεν αλλά δεν υπάρχει· σωτηρίαν αλλ' είναι μακράν αφ' ημών. **12** Διότι αι παραβάσεις ημών επληθύνθησαν ενώπιόν σου, και αι αμαρτίαι ημών είναι μάρτυρες καθ' ημών· διότι μεθ' ημών είναι αι παραβάσεις ημών· και τας ανομίας ημών ημείς γνωρίζομεν αυτάς· **13** παρέβημεν και εψεύσθημεν προς τον Κύριον και απεμακρύνθημεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδικα και στασιαστικά· συνελάβομεν και επροφέραμεν εκ της καρδίας λόγους ψεύδους. **14** Και η κρίσις εστράφη οπίσω και η δικαιοσύνη ίσταται μακράν· διότι η αλήθεια έπεσεν

εν τη οδώ και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήση.
15 Ναι, εξέλιπεν η αλήθεια· και ο εκκλίνων από του
κακού γίνεται θήραμα. Και είδε Κύριος και δυσηρεστήθη
ότι δεν υπήρχε κρίσις· **16** και είδεν ότι δεν υπήρχεν
άνθρωπος, και εθαύμασεν ότι δεν υπήρχεν ο μεσιτεύων·
όθεν ο βραχίων αυτού ενήργησεν εις αυτόν σωτηρίαν·
και η δικαιοσύνη αυτού, αυτή εβάστασεν αυτόν. **17** Και
ενεδύθη δικαιοσύνην ως θώρακα και περιέθηκε την
περικεφαλαίαν της σωτηρίας επί την κεφαλήν αυτού·
και εφόρεσεν ως ιμάτιον τα ενδύματα της εκδικήσεως
και ως επένδυμα περιενεδύθη τον ζήλον. **18** Κατά τα
έργα αυτών, ούτω θέλει ανταποδώσει, οργήν εις τους
εναντίους αυτού, ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς αυτού·
θέλει κάμει ανταπόδοσιν και εις τας νήσους. **19** Και
θέλουσι φοβηθή το όνομα του Κυρίου από δυσμών και
την δόξαν αυτού από ανατολών ηλίου· όταν ο εχθρός
επέλθη ως ποταμός, το πνεύμα του Κυρίου θέλει υψώσει
σημαίαν εναντίον αυτού. **20** Και ο Λυτρωτής θέλει ελθεί
εις Σιών και προς τους όσοι εκ του Ιακώβ επιστρέφουσιν
από της παραβάσεως, λέγει Κύριος. **21** Παρ' εμού δε
αύτη είναι η προς αυτούς διαθήκη μου, λέγει Κύριος· το
πνεύμά μου το επί σε και οι λόγοι μου, τους οποίους
έθεσα εν τω στόματί σου, δεν θέλουσι λείψει από του
στόματός σου ούτε από του στόματος του σπέρματός σου
ούτε από του στόματος του σπέρματος του σπέρματός
σου, από του νυν και έως αιώνος, λέγει Κύριος.

60 Σηκώθητι, φωτίζου· διότι το φως σου ήλθε, και
η δόξα του Κυρίου ανέτειλεν επί σε. **2** Διότι ιδού,
σκότος θέλει σκεπάσει την γην και ζόφος τα έθνη· επί
σε όμως θέλει ανατείλει ο Κύριος και η δόξα αυτού
θέλει φανερωθή επί σε. **3** Και τα έθνη θέλουσιν ελθεί
εις το φως σου και οι βασιλείς εις την λάμψιν της
ανατολής σου. **4** Ύψωσον κύκλω τους οφθαλμούς σου
και ιδέ· πάντες ούτοι συναθροίζονται, έρχονται προς σέ·
οι υιοί σου θέλουσιν ελθεί μακρόθεν και αι θυγατέρες
σου θέλουσι τραφή εις τα πλευρά σου. **5** Τότε θέλεις
ιδεί και χαρή, και η καρδία σου θέλει εκπλαγή και
πλατυνθή· διότι η αφθονία της θαλάσσης θέλει στραφή
προς σέ· αι δυνάμεις των εθνών θέλουσιν ελθεί προς
σε. **6** Πλήθος καμήλων θέλει σε σκεπάσει, αι δρομάδες
του Μαδιάμ και του Γεφά· πάντες οι από Σεβά βέλουσιν
ελθεί· χρυσίον και λίβανον θέλουσι φέρει· και θέλουσιν
ευαγγελίζεσθαι τους επαίνους του Κυρίου. **7** Πάντα τα
πρόβατα του Κηδάρ θέλουσι συναχθή προς σέ· οι κριοί
του Νεβαϊώθ θέλουσιν είσθαι εις χρήσίν σου· θέλουσι
προσφερθή επί το θυσιαστήριόν μου ευπρόσδεκτοι,
και εγώ θέλω δοξάσει τον οίκον της δόξης μου. **8**
Τίνες είναι οι πετώμενοι ως νέφη και ως περιστεραί
εις τας θυρίδας αυτών; **9** Αι νήσοι βεβαίως θέλουσι
προσμείνει εμέ και εν πρώτοις τα πλοία της Θαρσείς,
διά να φέρωσι μακρόθεν τους υιούς σου, το αργύριον
αυτών και το χρυσίον αυτών μετ' αυτών, διά το όνομα
Κυρίου του Θεού σου και διά τον Άγιον του Ισραήλ, διότι
σε εδόξασε. **10** Και οι υιοί των αλλογενών θέλουσιν
ανοικοδομήσει τα τείχη σου, και οι βασιλείς αυτών
θέλουσι σε υπηρετήσει· διότι εν τη οργή μου σε επάταξα,
πλην διά την εύνοιάν μου σε ηλέησα. **11** Και αι πύλαι
σου θέλουσιν είσθαι πάντοτε ανοικταί· δεν θέλουσι
κλεισθή ημέραν και νύκτα, διά να εισάγωσιν εις σε τας
δυνάμεις των εθνών και να εισφέρωνται οι βασιλείς
αυτών. **12** Διότι το έθνος και η βασιλεία, τα οποία
δεν ήθελον σε δουλεύσει, θέλουσιν αφανισθή· ναι,
τα έθνη εκείνα θέλουσιν ολοκλήρως ερημωθή. **13** Η
δόξα του Λιβάνου θέλει η ελθεί εις σε, η έλατος, η
πεύκη και ο πύξος ομού, διά να στολίσωσι τον τόπον
του αγιαστηρίου μου· και θέλω δοξάσει τον τόπον
των ποδών μου. **14** Και τα τέκνα των λυπησάντων
σε θέλουσιν ελθεί υποκλίνοντα προς σέ· και πάντες
οι καταφρονήσαντές σε θέλουσι προσκυνήσει τα ίχνη
των ποδών σου· και θέλουσι σε ονομάζει, Η πόλις του
Κυρίου, Η Σιών του Αγίου του Ισραήλ. **15** Αντί του ότι
εγκατελείφθης και εμισήθης, ώστε ουδείς διέβαινε διά
μέσου σου, θέλω σε καταστήσει αιώνιον αγαλλίαμα,
ευφροσύνην εις γενεάς γενεών. **16** Και θέλεις θηλάσει το
γάλα των εθνών και θέλεις θηλάσει τους μαστούς των
βασιλέων· και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο
Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.
17 Αντί χαλκού θέλω φέρει χρυσίον και αντί σιδήρου
θέλω φέρει αργύριον και αντί ξύλου χαλκόν και αντί
λίθων σίδηρον· και θέλω καταστήσει τους αρχηγούς σου
ειρήνην και τους επιστάτας σου δικαιοσύνην. **18** Δεν
θέλει πλέον ακούεσθαι βία εν τη γη σου, ερήμωσις και
καταστροφή εν τοις ορίοις σου· αλλά θέλεις ονομάζει τα
τείχη σου Σωτηρίαν και τας πύλας σου Αίνεσιν. **19** Δεν
θέλει είσθαι πλέον εν σοι ο ήλιος φως της ημέρας, ουδέ
η σελήνη διά της λάμψεως αυτής θέλει σε φωτίζει· αλλ'
ο Κύριος θέλει είσθαι εις σε φως αιώνιον και ο Θεός
σου η δόξα σου. **20** Ο ήλιός σου δεν θέλει δύει πλέον
ουδέ θέλει λείψει η σελήνη σου· διότι ο Κύριος θέλει
είσθαι το αιώνιόν σου φως, και αι ημέραι του πένθους
σου θέλουσι τελειωθή. **21** Και ο λαός σου θέλουσιν
είσθαι πάντες δίκαιοι· θέλουσι κληρονομήσει την γην
διαπαντός, ο κλάδος του φυτεύματός μου, το έργον των
χειρών μου, διά να δοξάζωμαι. **22** Το ελάχιστον θέλει
γείνει χίλια· και το ολιγοστόν ισχυρόν έθνος· εγώ ο
Κύριος θέλω επιταχύνει τούτο κατά τον καιρόν αυτού.

61 Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι
ο Κύριος με έχρισε διά να ευαγγελίζωμαι εις
τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους
συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν
εις τους αιχμαλώτους και άνοιξιν δεσμωτηρίου εις τους
δεσμίους· **2** διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του
Κυρίου και ημέραν εκδικήσεως του Θεού ημών· διά να
παρηγορήσω πάντας τους πενθούντας· **3** διά να θέσω εις
τους πενθούντας εν Σιών, να δώσω εις αυτούς ώραιότητα
αντί της στάκτης, έλαιον ευφροσύνης αντί του πένθους,
στολήν αινέσεως αντί του πνεύματος της ακηδίας· διά
να ονομάζωνται δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα του
Κυρίου, εις δόξαν αυτού. **4** Και θέλουσιν ανοικοδομήσει
τας παλαιάς ερημώσεις, θέλουσιν ανεγείρει τα αρχαία
ερείπια, και θέλουσιν ανακαινίσει τας ερήμους πόλεις,
τας ηρημωμένας από γενεάς γενεών. **5** Και αλλογενείς
θέλουσιν ίστασθαι και βόσκει τα ποίμνιά σας, και οι υιοί
των αλλογενών θέλουσιν είσθαι οι γεωργοί σας και οι
αμπελουργοί σας. **6** Σεις δε ιερείς του Κυρίου θέλετε
ονομάζεσθαι· λειτουργούς του Θεού ημών θέλουσι σας

λέγει· θέλετε τρώγει τα αγαθά των εθνών και εις την
δόξαν αυτών θέλετε καυχάσθαι. 7 Αντί της αισχύνης σας
θέλετε έχει διπλάσια· και αντί της εντροπής θέλουσιν
έχει αγαλλίασιν εν τη κληρονομία αυτών· όθεν εν τη
γη αυτών θέλουσι κληρονομήσει το διπλούν· αιώνιος
ευφροσύνη θέλει είσθαι εις αυτούς. 8 Διότι εγώ είμαι ο
Κύριος, ο αγαπών δικαιοσύνην, ο μισών αρπαγήν και
αδικίαν· και θέλω ανταποδώσει το έργον αυτών πιστά
και θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκην αιώνιον. 9 Και το
σπέρμα αυτών θέλει φημισθή μεταξύ των εθνών και οι
έκγονοι αυτών μεταξύ των λαών· πας ο βλέπων αυτούς
θέλει γνωρίζει αυτούς, ότι είναι το σπέρμα, το οποίον ο
Κύριος ευλόγησε. 10 Θέλω ευφρανθή τα μέγιστα επί
τον Κύριον· η ψυχή μου θέλει αγαλλιασθή εις τον Θεόν
μου· διότι με ενέδυσεν ιμάτιον σωτηρίας, με εφόρεσεν
επένδυμα δικαιοσύνης, ως νυμφίον ευπρεπισμένον με
μίτραν και ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα
αυτής καλλωπίσματα. 11 Διότι καθώς η γη αναδίδει
το βλάστημα αυτής και καθώς ο κήπος εκφύει τα
σπειρόμενα εν αυτώ ούτω Κύριος ο Θεός θέλει κάμει την
δικαιοσύνην και την αίνεσιν να βλαστήσωσιν ενώπιον
πάντων των εθνών.

62 Διά την Σιών δεν θέλω σιωπήσει και διά
την Ιερουσαλήμ δεν θέλω ησυχάσει, εωσού η
δικαιοσύνη αυτής εξέλθη ως λάμψις και η σωτηρία
αυτής ως λαμπάς καιομένη. 2 Και θέλουσιν ιδεί τα έθνη
την δικαιοσύνην σου και πάντες οι βασιλείς την δόξαν
σου· και θέλεις ονομασθή με νέον όνομα, το οποίον του
Κυρίου το στόμα θέλει ονομάσει. 3 Και θέλεις είσθαι
στέφανος δόξης εν χειρί Κυρίου και διάδημα βασιλικόν
εν τη παλάμη του Θεού σου. 4 Δεν θέλεις πλέον
ονομασθή, Εγκαταλελειμμένη· ουδέ η γη σου θέλει
πλέον ονομασθή, Ηρημωμένη· αλλά θέλεις ονομασθή, Η
ευδοκία μου εν αυτή· και η γη σου, Η νενυμφευμένη·
διότι ο Κύριος ηυδόκησεν επί σε, και η γη σου θέλει
είσθαι νενυμφευμένη. 5 Διότι καθώς ο νέος νυμφεύεται
με παρθένον, ούτως οι υιοί σου θέλουσι συνοικεί μετά
σού· και καθώς ο νυμφίος ευφραίνεται εις την νύμφην,
ούτως ο Θεός σου θέλει ευφρανθή εις σε. 6 Επί των
τειχών σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας, οίτινες
ποτέ δεν θέλουσι σιωπά ούτε ημέραν ούτε νύκτα· όσοι
ανακαλείτε τον Κύριον, μη φυλάττετε σιωπήν. 7 Και
μη δίδετε εις αυτόν ανάπαυσιν, εωσού συστήση και
εωσού κάμη την Ιερουσαλήμ αίνεσιν επί της γης. 8
Ο Κύριος ώμοσεν επί την δεξιάν αυτού και επί τον
βραχίονα της δυνάμεως αυτού, δεν θέλω δώσει πλέον
τον σίτόν σου τροφήν εις τους εχθρούς σου· και οι υιοί
του αλλογενούς δεν θέλουσι πίνει τον οίνόν σου, διά
τον οποίον εμόχθησας· 9 αλλ' οι θερίζοντες θέλουσι
τρώγει αυτόν και αινεί τον Κύριον· και οι τρυγώντες
θέλουσι πίνει αυτόν εν ταις αυλαίς της αγιότητός μου.
10 Περάσατε, περάσατε διά των πυλών· ετοιμάσατε την
οδόν του λαού· επισκευάσατε, επισκευάσατε την οδόν·
εκρίψατε τους λίθους· υψώσατε σημαίαν προς τους
λαούς. 11 Ιδού, ο Κύριος διεκήρυξεν έως των άκρων της
γης, Είπατε προς την θυγατέρα της Σιών, Ιδού, ο Σωτήρ
σου έρχεται· ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού
και το έργον αυτού ενώπιον αυτού. 12 Και θέλουσιν
ονομάσει αυτούς, Ο Άγιος λαός, Ο λελυτρωμένος του
Κυρίου· και συ θέλεις ονομασθή, Επιζητουμένη, πόλις
ουκ εγκαταλελειμμένη.

63 Τις ούτος, ο ερχόμενος εξ Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά
εκ Βοσόρρας; ούτος ο ένδοξος εις την στολήν
αυτού, ο περιπατών εν τη μεγαλειότητι της δυνάμεως
αυτού; Εγώ, ο λαλών εν δικαιοσύνη, ο ισχυρός εις
το σώζειν. 2 Διά τι είναι ερυθρά η στολή σου και τα
ιμάτιά σου όμοια ανθρώπου πατούντος εν ληνώ; 3
Επάτησα μόνος τον ληνόν, και ουδείς εκ των λαών ήτο
μετ' εμού· και κατεπάτησα αυτούς εν τω θυμώ μου και
κατελάκτισα αυτούς εν τη οργή μου· και το αίμα αυτών
ερραντίσθη επί τα ιμάτιά μου και εμόλυνα όλην μου
την στολήν. 4 Διότι η ημέρα της εκδικήσεως ήτο εν τη
καρδία μου, και έφθασεν ο ενιαυτός των λελυτρωμένων
μου. 5 Και περιέβλεψα και δεν υπήρχεν ο βοηθών·
και εθαύμασα ότι δεν υπήρχεν ο υποστηρίζων· όθεν ο
βραχίων μου ενήργησε σωτηρίαν εις εμέ· και ο θυμός
μου, αυτός με υπεστήριξε. 6 Και κατεπάτησα τους λαούς
εν τη οργή μου και εμέθυσα αυτούς εκ του θυμού μου
και κατεβίβασα εις την γην το αίμα αυτών. 7 Θέλω
αναφέρει τους οικτιρμούς του Κυρίου, τας αινέσεις του
Κυρίου, κατά πάντα όσα ο Κύριος έκαμεν εις ημάς,
και την μεγάλην αγαθότητα προς τον οίκον Ισραήλ,
την οποίαν έδειξε προς αυτούς κατά τους οικτιρμούς
αυτού και κατά το πλήθος του ελέους αυτού. 8 Διότι
είπε, Βεβαίως λαός μου είναι αυτοί, τέκνα τα οποία δεν
θέλουσι ψευσθή· και υπήρξεν ο Σωτήρ αυτών. 9 Κατά
πάσας τας θλίψεις αυτών εθλίβετο, και ο άγγελος της
παρουσίας αυτού έσωσεν αυτούς· εν τη αγάπη αυτού
και εν τη ευσπλαγχνία αυτού αυτός ελύτρωσεν αυτούς·
και εσήκωσεν αυτούς και εβάστασεν αυτούς πάσας
τας ημέρας του αιώνος. 10 Αυτοί όμως ηπείθησαν και
ελύπησαν το άγιον πνεύμα αυτού· διά τούτο εστράφη
ώστε να γείνη εχθρός αυτών, αυτός επολέμησεν αυτούς.
11 Τότε ενεθυμήθη τας αρχαίας ημέρας, τον Μωϋσήν,
τον λαόν αυτού, λέγων, Που είναι ο αναβιβάσας αυτούς
από της θαλάσσης μετά του ποιμένος του ποιμνίου
αυτού; που ο θέσας το άγιον αυτού πνεύμα εν τω
μέσω αυτών; 12 Ο οδηγήσας αυτούς διά της δεξιάς του
Μωϋσέως με τον ένδοξον βραχίονα αυτού, ο διασχίσας
τα ύδατα έμπροσθεν αυτών, διά να κάμη εις εαυτόν
όνομα αιώνιον; 13 Ο οδηγήσας αυτούς διά της αβύσσου,
ως ίππον διά της ερήμου, χωρίς να προσκόψωσι; 14
Το πνεύμα του Κυρίου ανέπαυσεν αυτούς ως κτήνος
καταβαίνον εις την κοιλάδα· ούτως ώδήγησας τον λαόν
σου, διά να κάμης εις σεαυτόν ένδοξον όνομα. 15
Επίβλεψον εξ ουρανού και ιδέ εκ της κατοικίας της
αγιότητός σου και της δόξης σου· που ο ζήλος σου
και η δύναμίς σου, το πλήθος του ελέους σου και των
οικτιρμών σου; απεκλείσθησαν εις εμέ; 16 Συ βεβαίως
είσαι ο Πατήρ ημών, αν και ο Αβραάμ δεν εξεύρη ημάς
και ο Ισραήλ δεν γνωρίζη ημάς· συ, Κύριε, είσαι ο Πατήρ
ημών· Λυτρωτής ημών είναι το όνομά σου απ' αιώνος.
17 Διά τι Κύριε, αφήκας ημάς να αποπλανώμεθα από
των οδών σου και να σκληρύνωμεν την καρδίαν ημών,
ώστε να μη σε φοβώμεθα; επίστρεψον ένεκεν των
δούλων σου, των φυλών της κληρονομίας σου. 18

Ως πράγμα ελάχιστον κατεκυρίευσαν τον άγιόν σου
λαόν· οι εναντίοι ημών κατεπάτησαν το αγιαστήριόν
σου. 19 Κατεστάθημεν ως εκείνοι, επί τους οποίους
δεν εδέσποσας ποτέ ουδέ επεκλήθη το όνομά σου επ'
αυτούς.

64 Είθε να έσχιζες τους ουρανούς, να κατέβαινες, να
διελύοντο τα όρη εν τη παρουσία σου, 2 ως πυρ
καίον θάμνους, ως πυρ κάμνον το ύδωρ να κοχλάζη,
διά να γείνη το όνομά σου γνωστόν εις τους εναντίους
σου, να λάβη τρόμος τα έθνη εν τη παρουσία σου. 3 Ότε
έκαμες τρομερά πράγματα, οποία δεν επροσμέναμεν,
κατέβης, και τα όρη διελύθησαν εν τη παρουσία σου.
4 Διότι εκ του αιώνος δεν έμαθον οι άνθρωποι, τα
ώτα αυτών δεν ήκουσαν, οι οφθαλμοί αυτών δεν
είδον Θεόν εκτός σου, όστις να έκαμε τοιαύτα εις τους
επικαλουμένους αυτόν. 5 Έρχεσαι εις συνάντησιν
του ευφραινομένου και εργαζομένου δικαιοσύνην,
των ενθυμουμένων σε εν ταις οδοίς σου· ιδού, συ
ωργίσθης, διότι ημείς ημαρτήσαμεν· εάν διεμένομεν εν
αυταίς, ηθέλομεν σωθή; 6 Πάντες τωόντι εγείναμεν
ως ακάθαρτον πράγμα, και πάσα η δικαιοσύνη ημών
είναι ως ρυπαρόν ιμάτιον· διά τούτο επέσαμεν πάντες
ως το φύλλον, και αι ανομίαι ημών αφήρπασαν ημάς
ως ο άνεμος. 7 Και δεν υπάρχει ο επικαλούμενος το
όνομά σου, ο εγειρόμενος διά να πιασθή από σού· διότι
έκρυψας το πρόσωπόν σου αφ' ημών και ηφάνισας
ημάς διά της χειρός των ανομιών ημών. 8 Αλλά τώρα,
Κύριε, συ είσαι ο Πατήρ ημών· ημείς είμεθα ο πηλός
και συ ο Πλάστης ημών· και πάντες είμεθα το έργον
της χειρός σου. 9 Μη οργίζου σφόδρα, Κύριε, μηδέ
ενθυμού πάντοτε την ανομίαν· και τώρα επίβλεψον,
δεόμεθα· λαός σου είμεθα πάντες. 10 Αι άγιαι πόλεις σου
έγειναν έρημοι, η Σιών έγεινεν έρημος, η Ιερουσαλήμ
ηρημωμένη. 11 Ο άγιος ημών και ο ώραίος ημών οίκος,
εν ω οι πατέρες ημών σε εδοξολόγουν, κατεκάη εν πυρί·
και πάντα τα εις ημάς αγαπητά ηφανίσθησαν. 12 Θέλεις,
Κύριε, κρατήσει σεαυτόν εν τούτοις; θέλεις σιωπήσει
και θέλεις θλίψει ημάς έως σφόδρα;

65 Εζητήθην παρά των μη ερωτώντων περί εμού·
ευρέθην παρά των ζητούντων με· είπα, Ιδού, εγώ,
ιδού, εγώ, προς έθνος μη καλούμενον με το όνομά
μου. 2 Εξήπλωσα τας χείρας μου όλην την ημέραν
προς λαόν απειθή, περιπατούντα εν οδώ ουχί καλή,
οπίσω των διαβουλίων αυτών, 3 λαόν παροξύνοντά
με πάντοτε κατά πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα εν κήποις
και θυμιάζοντα επί πλίνθων, 4 μένοντα εν τοις
μνήμασι και διανυκτερεύοντα εν αποκρύφοις, τρώγοντα
χοίρειον κρέας και εν τοις αγγείοις αυτού έχοντα ζωμόν
ακαθάρτων πραγμάτων, 5 λέγοντα, Μακράν απ' εμού,
μη με εγγίσης, διότι είμαι αγιώτερός σου. Ούτοι είναι
καπνός εις τους μυκτήράς μου, πυρ καιόμενον όλην
την ημέραν. 6 Ιδού, γεγραμμένον είναι ενώπιόν μου,
δεν θέλω σιωπήσει αλλά θέλω ανταποδώσει, ναι, θέλω
ανταποδώσει εις τους κόλπους αυτών 7 τας ανομίας σας
και τας ανομίας των πατέρων σας ομού, λέγει Κύριος,
οίτινες εθυμίασαν επί των ορέων και με εβλασφήμησαν
επί των λόφων· διά τούτο θέλω αντιπληρώσει εις τους
κόλπους αυτών τα απ' αρχής έργα αυτών. 8 Ούτω λέγει
Κύριος· Καθώς όταν ευρίσκηται γλεύκος εν τη σταφυλή,
λέγουσι, Μη φθείρης αυτό, διότι είναι ευλογία εν αυτώ·
ούτω θέλω κάμει ένεκεν των δούλων μου, διά να μη
εξολοθρεύσω πάντας. 9 Και θέλω εξάξει σπέρμα εξ
Ιακώβ και κληρονόμον των ορέων μου εξ Ιούδα· και οι
εκλεκτοί μου θέλουσι κληρονομήσει αυτά και οι δούλοί
μου θέλουσι κατοικήσει εκεί. 10 Και ο Σαρών θέλει
είσθαι μάνδρα των ποιμνίων και η κοιλάς του Αχώρ
τόπος εις ανάπαυσιν των βουκολίων, διά τον λαόν μου
τον εκζητούντά με. 11 Εσάς όμως, τους εγκαταλείποντας
τον Κύριον, τους λησμονούντας το άγιόν μου όρος,
τους ετοιμάζοντας τράπεζαν εις τον Γάδην και τους
κάμνοντας σπονδήν εις τον Μένι, 12 θέλω σας αριθμήσει
διά την μάχαιραν και πάντες θέλετε κύψει εις την
σφαγήν· διότι εκάλουν και δεν απεκρίνεσθε· ελάλουν
και δεν ηκούετε· αλλ' επράττετε το κακόν ενώπιόν μου
και εξελέγετε το μη αρεστόν εις εμέ. 13 Όθεν ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, οι δούλοί μου θέλουσι φάγει,
σεις δε θέλετε πεινάσει· ιδού, οι δούλοί μου θέλουσι πίει,
σεις δε θέλετε διψήσει· ιδού, οι δούλοί μου θέλουσιν
ευφρανθή, σεις δε θέλετε αισχυνθή· 14 ιδού, οι δούλοί
μου θέλουσιν αλαλάζει εν ευθυμία, σεις δε θέλετε
βοά εν πόνω καρδίας και ολολύζει υπό καταθλίψεως
πνεύματος. 15 Και θέλετε αφήσει το όνομά σας εις τους
εκλεκτούς μου διά κατάραν· διότι Κύριος ο Θεός θέλει
σε θανατώσει και με άλλο όνομα θέλει ονομάσει τους
δούλους αυτού, 16 διά να μακαρίζη εαυτόν εις τον Θεόν
της αληθείας ο μακαρίζων εαυτόν επί της γής· και να
ομνύη εις τον Θεόν της αληθείας ο ομνύων επί της
γής· διότι αι πρότεραι θλίψεις ελησμονήθησαν και διότι
εκρύφθησαν από των οφθαλμών μου. 17 Επειδή ιδού,
νέους ουρανούς κτίζω και νέαν γήν· και δεν θέλει είσθαι
μνήμη των προτέρων ουδέ θέλουσιν ελθεί εις τον νούν.
18 Αλλ' ευφραίνεσθε και χαίρετε πάντοτε εις εκείνο
το οποίον κτίζω· διότι, ιδού, κτίζω την Ιερουσαλήμ
αγαλλίαμα και τον λαόν αυτής ευφροσύνην. 19 Και
θέλω αγάλλεσθαι εις την Ιερουσαλήμ και ευφραίνεσθαι
εις τον λαόν μου· και δεν θέλει ακουσθή πλέον εν αυτή
φωνή κλαυθμού και φωνή κραυγής. 20 Δεν θέλει είσθαι
πλέον εκεί βρέφος ολιγοήμερον και γέρων όστις δεν
επλήρωσε τας ημέρας αυτού· διότι το παιδίον θέλει
αποθνήσκει εκατόν ετών, ο δε εκατόν ετών αμαρτωλός
θέλει είσθαι επικατάρατος. 21 Και θέλουσιν οικοδομήσει
οικίας και κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας
και φάγει τον καρπόν αυτών. 22 δεν θέλουσι κτίσει
αυτοί και άλλος να κατοικήση· δεν θέλουσι φυτεύσει
αυτοί και άλλος να φάγη· διότι αι ημέραι του λαού μου
είναι ως αι ημέραι του δένδρου και οι εκλεκτοί μου
θέλουσι παλαιώσει το έργον των χειρών αυτών. 23 Δεν
θέλουσι κοπιάζει εις μάτην ουδέ θέλουσι τεκνοποιεί
διά καταστροφήν· διότι είναι σπέρμα των ευλογημένων
του Κυρίου και οι έκγονοι αυτών μετ' αυτών. 24 Και
πριν αυτοί κράξωσιν, εγώ θέλω αποκρίνεσθαι· και ενώ
αυτοί λαλούσιν, εγώ θέλω ακούει. 25 Ο λύκος και
το αρνίον θέλουσι βόσκεσθαι ομού, και ο λέων θέλει
τρώγει άχυρον ως ο βούς· άρτος δε του όφεως θέλει
είσθαι το χώμα· εν όλω τω αγίω μου όρει δεν θέλουσι
κάμνει ζημίαν ουδέ φθοράν, λέγει Κύριος.

66 Ούτω λέγει Κύριος· Ο ουρανός είναι θρόνος μου
και η γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίος είναι
ο οίκος, τον οποίον ηθέλετε οικοδομήσει δι' εμέ; και
ποίος είναι ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **2** Διότι η
χειρ μου έκαμε πάντα ταύτα και έγειναν πάντα ταύτα,
λέγει Κύριος· εις τίνα λοιπόν θέλω επιβλέψει; εις τον
πτωχόν και συντετριμμένον το πνεύμα και τρέμοντα
τον λόγον μου. **3** Όστις δε σφάζει βουν, είναι ως
ο φονεύων άνθρωπον· όστις θυσιάζει αρνίον, ως ο
κόπτων κυνός λαιμόν· όστις προσφέρει προσφοράν εξ
αλφίτων, ως προσφέρων αίμα χοίρειον· όστις θυσιάζει,
ως ο ευλογών είδωλον. Ναι, αυτοί εξέλεξαν τας οδούς
αυτών, και η ψυχή αυτών ηδύνεται εις τα βδελύγματα
αυτών. **4** Και εγώ λοιπόν θέλω εκλέξει τα εις αυτούς
ολέθρια και θέλω φέρει επ' αυτούς όσα φοβούνται·
διότι εκάλουν και ουδείς απεκρίνετο· ελάλουν και
δεν ήκουον· αλλ' έπραττον το κακόν ενώπιόν μου
και εξέλεγον το μη αρεστόν εις εμέ. **5** Ακούσατε
τον λόγον του Κυρίου, σεις οι τρέμοντες τον λόγον
αυτού· οι αδελφοί σας, οίτινες σας μισούσι και σας
αποβάλλουσιν ένεκεν του ονόματός μου, είπαν, Ας
δοξασθή ο Κύριος· πλην αυτός θέλει φανή εις χαράν
σας, εκείνοι δε θέλουσι καταισχυνθή. **6** Φωνή κραυγής
έρχεται εκ της πόλεως, φωνή εκ του ναού, φωνή του
Κυρίου, όστις κάμνει ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς
αυτού. **7** Πριν κοιλοπονήση, εγέννησε· πριν έλθωσιν οι
πόνοι αυτής, ηλευθερώθη και εγέννησεν αρσενικόν. **8**
Τις ήκουσε τοιούτον πράγμα; τις είδε τοιαύτα; ήθελε
γεννήσει η γη εν μιά ημέρα; ή έθνος ήθελε γεννηθή
ενταυτώ αλλ' η Σιών άμα εκοιλοπόνησεν, εγέννησε
τα τέκνα αυτής. **9** Εγώ, ο φέρων εις την γένναν,
δεν ήθελον κάμει να γεννήση; λέγει Κύριος· εγώ, ο
κάμνων να γεννώσιν, ήθελον κλείσει την μήτραν; λέγει
ο Θεός σου. **10** Ευφράνθητε μετά της Ιερουσαλήμ και
αγάλλεσθε μετ' αυτής, πάντες οι αγαπώντες αυτήν·
χαρήτε χαράν μετ' αυτής, πάντες οι πενθούντες δι'
αυτήν· **11** διά να θηλάσητε και να χορτασθήτε από των
μαστών των παρηγοριών αυτής· διά να εκθηλάσητε και
να εντρυφήσητε εις την αφθονίαν της δόξης αυτής. **12**
διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εις αυτήν θέλω στρέψει
την ειρήνην ως ποταμόν, και την δόξαν των εθνών ως
χείμαρρον πλημμυρούντα· τότε θέλετε θηλάσει, θέλετε
βασταχθή επί των πλευρών και κολακευθή επί των
γονάτων αυτής. **13** Ως παιδίον, το οποίον παρηγορεί η
μήτηρ αυτού, ούτως εγώ θέλω σας παρηγορήσει· και
θέλετε παρηγορηθή εν τη Ιερουσαλήμ. **14** Και θέλετε
ιδεί, και η καρδία σας θέλει ευφρανθή και τα οστά σας
θέλουσιν ανθήσει ως χόρτος· και η χειρ του Κυρίου
θέλει γνωρισθή προς τους δούλους αυτού, η δε οργή
προς τους εχθρούς αυτού. **15** Διότι, ιδού, ο Κύριος θέλει
ελθεί εν πυρί, και αι άμαξαι αυτού θέλουσιν είσθαι ως
ανεμοστρόβιλος, διά να αποδώση την οργήν αυτού με
ορμήν και την επιτίμησιν αυτού με φλόγας πυρός. **16**
Διότι εν πυρί Κυρίου και εν τη μαχαίρα αυτού θέλει κριθή
πάσα σαρξ, και οι πεφονευμένοι του Κυρίου θέλουσιν
είσθαι πολλοί. **17** Οι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι
εν τοις κήποις ο εις κατόπιν του άλλου αναφανδόν,
τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον
ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού, λέγει
Κύριος. **18** Διότι εγώ εξεύρω τα έργα αυτών και τους
διαλογισμούς αυτών· και έρχομαι διά να συνάξω πάντα
τα έθνη και τας γλώσσας· και θέλουσιν ελθεί και ιδεί την
δόξαν μου. **19** Και θέλω στήσει σημείον μεταξύ αυτών·
και τους σεσωσμένους εξ αυτών θέλω εξαποστείλει εις
τα έθνη, εις Θαρσείς, Φούλ και Λούδ, οίτινες σύρουσι
τόξον, εις Θουβάλ και Ιαυάν, εις τας νήσους τας μακράν,
οίτινες δεν ήκουσαν την φήμην μου ουδέ είδον την
δόξαν μου· και θέλουσι κηρύξει την δόξάν μου μεταξύ
των εθνών. **20** Και θέλουσι φέρει πάντας τους αδελφούς
σας εκ πάντων των εθνών προσφοράν εις τον Κύριον,
επί ίππων και επί αμαξών και επί φορείων και επί
ημιόνων και επί ταχυδρόμων ζώων, προς το άγιόν μου
όρος, την Ιερουσαλήμ, λέγει Κύριος, καθώς τα τέκνα του
Ισραήλ φέρουσι την εξ αλφίτων προσφοράν εν καθαρώ
αγγείω προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και προσέτι θέλω
λάβει εξ αυτών ιερείς και Λευΐτας, λέγει Κύριος. **22** Διότι
ως οι νέοι ουρανοί και η νέα γη, τα οποία εγώ θέλω
κάμει, θέλουσι διαμένει ενώπιόν μου, λέγει Κύριος,
ούτω θέλει διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας.
23 Και από νέας σελήνης έως άλλης και από σαββάτου
έως άλλου θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή
ενώπιόν μου, λέγει Κύριος. **24** Και θέλουσιν εξέλθει
και ιδεί τα κώλα των ανθρώπων, οίτινες εστάθησαν
παραβάται εναντίον μου· διότι ο σκώληξ αυτών δεν
θέλει τελευτήσει και το πυρ αυτών δεν θέλει σβεσθή·
και θέλουσιν είσθαι βδέλυγμα εις πάσαν σάρκα.

Ἱερεμίας

1 Οι λόγοι του Ιερεμίου υιού του Χελκίου, εκ των
ιερέων των εν Αναθώθ εν γη Βενιαμίν· **2** προς τον
οποίον έγεινε λόγος Κυρίου εν ταις ημέραις του Ιωσίου
υιού του Αμών βασιλέως Ιούδα, κατά το δέκατον τρίτον
έτος της βασιλείας αυτού. **3** Έγεινε και εν ταις ημέραις
του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι
του τέλους του ενδεκάτου έτους του Σεδεκίου, υιού
του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι της αιχμαλωσίας
της Ιερουσαλήμ, κατά τον πέμπτον μήνα. **4** Και λόγος
Κυρίου έγεινε προς εμέ λέγων, **5** Πριν σε μορφώσω εν
τη κοιλία, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθης εκ της μήτρας,
σε ηγίασα· προφήτην εις τα έθνη σε κατέστησα. **6** Και
εγώ είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, δεν εξεύρω να λαλήσω
διότι είμαι παιδίον. **7** Ο δε Κύριος είπε προς εμέ, Μη
λέγε, είμαι παιδίον· διότι θέλεις υπάγει προς πάντας,
προς τους οποίους θέλω σε εξαποστείλει· και πάντα
όσα σε προστάξω, θέλεις ειπεί. **8** Μη φοβηθής από
προσώπου αυτών· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε
ελευθερόνω, λέγει Κύριος. **9** Και εξέτεινε Κύριος την
χείρα αυτού και ήγγισε το στόμα μου· και είπε Κύριος
προς εμέ, Ιδού, έθεσα τους λόγους μου εν τω στόματί
σου. **10** Ιδέ, σε κατέστησα σήμερον επί τα έθνη και επί
τας βασιλείας, διά να εκριζόνης και να κατασκάπτης και
να καταστρέφης και να κατεδαφίζης, να ανοικοδομής
και να καταφυτεύης. **11** Λόγος Κυρίου έγεινεν έτι προς
εμέ λέγων, Τι βλέπεις συ, Ιερεμία; Και είπα, Βλέπω
βακτηρίαν αμυγδαλίνην. **12** Και είπε Κύριος προς εμέ,
Καλώς είδες· διότι εγώ θέλω ταχύνει να εκπληρώσω
τον λόγον μου. **13** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ
εκ δευτέρου λέγων, Τι βλέπεις συ; Και είπα, Βλέπω
λέβητα αναβράζοντα· και το πρόσωπον αυτού είναι
προς βορράν. **14** Και είπε Κύριος προς εμέ, Από βορρά
θέλει εκχυθή το κακόν επί πάντας τους κατοίκους
της γης. **15** Διότι ιδού, εγώ θέλω καλέσει πάσας τας
οικογενείας των βασιλείων του βορρά, λέγει Κύριος· και
θέλουσιν ελθεί και θέλουσι θέσει έκαστος τον θρόνον
αυτού εν τη εισόδω των πυλών της Ιερουσαλήμ και
επί πάντα τα τείχη αυτής κύκλω και επί πάσας τας
πόλεις του Ιούδα. **16** Και θέλω προφέρει τας κρίσεις μου
εναντίον αυτών περί πάσης της κακίας αυτών· διότι
με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις θεούς αλλοτρίους
και προσεκύνησαν τα έργα των χειρών αυτών. **17**
Συ λοιπόν περίζωσον την οσφύν σου και σηκώθητι
και ειπέ προς αυτούς πάντα όσα εγώ σε προστάξω· μη
φοβηθής από προσώπου αυτών, μήποτε τάχα σε αφήσω
να πέσης εις αμηχανίαν έμπροσθεν αυτών. **18** Διότι,
ιδού, εγώ σε έθεσα σήμερον ως πόλιν οχυράν και ως
στήλην σιδηράν και ως τείχη χάλκινα εναντίον πάσης
της γης, εναντίον των βασιλέων του Ιούδα, εναντίον
των αρχόντων αυτού, εναντίον των ιερέων αυτού και
εναντίον του λαού της γής· **19** και θέλουσι σε πολεμήσει
αλλά δεν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου· διότι εγώ
είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος.

2 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **2** Ύπαγε
και βόησον εις τα ώτα της Ιερουσαλήμ λέγων,
Ούτω λέγει Κύριος· Ενθυμούμαι περί σου την προς
σε ευμένειάν μου εν τη νεότητί σου, την αγάπην της
νυμφεύσεώς σου, ότε με ηκολούθεις εν τη ερήμω, εν γη
ασπάρτω· **3** ο Ισραήλ ήτο άγιος εις τον Κύριον, απαρχή
των γεννημάτων αυτού· πάντες οι κατατρώγοντες αυτόν
ήσαν ένοχοι· κακόν ήλθεν επ' αυτούς, λέγει Κύριος. **4**
Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, οίκος Ιακώβ και πάσαι
αι συγγένειαι του οίκου Ισραήλ· **5** Ούτω λέγει Κύριος·
Ποίαν αδικίαν εύρηκαν εν εμοί οι πατέρες σας, ώστε
απεμακρύνθησαν απ' εμού και περιεπάτηαν οπίσω της
ματαιότητος και εματαιώθησαν; **6** και δεν είπον, Που
είναι ο Κύριος, ο αναβιβάσας ημάς εκ γης Αιγύπτου, ο
οδηγήσας ημάς διά της ερήμου, διά τόπου ερημίας και
χασμάτων, διά τόπου ανυδρίας και σκιάς θανάτου, διά
τόπου τον οποίον δεν επέρασεν άνθρωπος και όπου
άνθρωπος δεν κατώκησε; **7** Και σας εισήγαγον εις τόπον
καρποφόρον, διά να τρώγητε τους καρπούς αυτού και
τα αγαθά αυτού· αφού όμως εισήλθετε, εμιάνατε την
γην μου και κατεστήσατε βδέλυγμα την κληρονομίαν
μου. **8** Οι ιερείς δεν είπον, Που είναι ο Κύριος; και
οι κρατούντες τον νόμον δεν με εγνώρισαν· και οι
ποιμένες εγίνοντο παραβάται εναντίον μου, και οι
προφήται προεφήτευον διά του Βάαλ και περιεπάτουν
οπίσω πραγμάτων ανωφελών. **9** Διά τούτο έτι θέλω
κριθή με εσάς, λέγει Κύριος, και με τους υιούς των
υιών σας θέλω κριθή. **10** Διότι διάβητε εις τας νήσους
των Κητιαίων και ιδέτε· και πέμψατε εις Κηδάρ· και
παρατηρήσατε επιμελώς, και ιδέτε αν εστάθη τοιούτον
πράγμα. **11** Ήλλαξεν έθνος θεούς, αν και ούτοι δεν
ήναι θεοί; ο λαός μου όμως ήλλαξε την δόξαν αυτού με
πράγμα ανωφελές. **12** Εκπλάγητε, ουρανοί, διά τούτο,
και φρίξατε, συνταράχθητε σφόδρα, λέγει Κύριος. **13**
Διότι δύο κακά έπραξεν ο λαός μου· εμέ εγκατέλιπον,
την πηγήν των ζώντων υδάτων, και έσκαψαν εις
εαυτούς λάκκους, λάκκους συντετριμμένους, οίτινες
δεν δύνανται να κρατήσωσιν ύδωρ. **14** Μήπως είναι
δούλος ο Ισραήλ; ή δούλος οικογενής; διά τι κατεστάθη
λάφυρον; **15** Οι σκύμνοι εβρύχησαν επ' αυτόν, εξέδωκαν
την φωνήν αυτών και κατέστησαν την γην αυτού
έρημον· αι πόλεις αυτού κατεκάησαν και έμειναν
ακατοίκητοι. **16** Οι υιοί προσέτι της Νωφ και της Τάφνης
συνέτριψαν την κορυφήν σου. **17** Δεν έκαμες τούτο
συ εις σεαυτόν, διότι εγκατέλιπες Κύριον τον Θεόν
σου ότε σε ώδήγει εν τη οδώ; **18** Και τώρα τι έχεις να
κάμης εν τη οδώ της Αιγύπτου, διά να πίης τα ύδατα
Σιώρ; ή τι έχεις να κάμης εν τη οδώ της Ασσυρίας,
διά να πίης τα ύδατα του ποταμού; **19** Η ασέβειά σου
θέλει σε παιδεύσει και αι παραβάσεις σου θέλουσι σε
ελέγξει· γνώρισον λοιπόν και ιδέ, ότι είναι κακόν και
πικρόν, το ότι εγκατέλιπες Κύριον τον Θεόν σου, και
δεν είναι ο φόβος μου εν σοι, λέγει Κύριος ο Θεός των
δυνάμεων. **20** Επειδή προ πολλού συνέτριψα τον ζυγόν
σου, διέσπασα τα δεσμά σου, και συ είπας, δεν θέλω
σταθή παραβάτης πλέον· ενώ επί πάντα υψηλόν λόφον
και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου περιεπλανήθης
εκπορνεύων. **21** Εγώ δε σε εφύτευσα άμπελον εκλεκτήν,
σπέρμα όλως αληθινόν· πως λοιπόν μετεβλήθης εις
παρεφθαρμένον κλήμα αμπέλου ξένης εις εμέ; **22** Διά
τούτο και εάν πλυθής με νίτρον και πληθύνης εις

σεαυτόν το σμήγμα, η ανομία σου μένει σεσημειωμένη
ενώπιόν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **23** Πως δύνασαι να
είπης, δεν εμιάνθην, δεν υπήγα οπίσω των Βααλείμ;
ιδέ την οδόν σου εν τη φάραγγι, γνώρισον τι έπραξας·
είσαι ταχεία δρομάς διατρέχουσα εν ταις οδοίς αυτής· **24**
όνος αγρία συνειθισμένη εις την έρημον, αναπνέουσα
τον αέρα κατά την επιθυμίαν της καρδίας αυτής· την
ορμήν αυτής, τις δύναται να επιστρέψη αυτήν; πάντες οι
ζητούντες αυτήν δεν θέλουσι κοπιάζει· εν τω μηνί αυτής
θέλουσιν ευρεί αυτήν. **25** Κράτησον τον πόδα σου από
του να περιπατήσης ανυπόδητος, και τον λάρυγγά σου
από δίψης· αλλά συ είπας, εις μάτην· ουχί· διότι ηγάπησα
ξένους και κατόπιν αυτών θέλω υπάγει. **26** Καθώς ο
κλέπτης αισχύνεται όταν ευρεθή, ούτω θέλει αισχυνθή
ο οίκος Ισραήλ, αυτοί, οι βασιλείς αυτών, οι άρχοντες
αυτών και οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών·
27 οίτινες λέγουσι προς το ξύλον, Πατήρ μου είσαι·
και προς τον λίθον, Συ με εγέννησας· διότι έστρεψαν
νώτα προς εμέ και ουχί πρόσωπον· εν τω καιρώ όμως
της συμφοράς αυτών θέλουσιν ειπεί, Ανάστηθι και
σώσον ημάς. **28** Και που είναι οι θεοί σου, τους οποίους
έκαμες εις σεαυτόν; ας αναστηθώσιν, εάν δύνανται να
σε σώσωσιν εν τω καιρώ της συμφοράς σου· διότι κατά
τον αριθμόν των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα.
29 Διά τι ηθέλετε κριθή μετ' εμού; σεις πάντες είσθε
παραβάται εις εμέ, λέγει Κύριος. **30** Εις μάτην επάταξα
τα τέκνα σας· δεν εδέχθησαν διόρθωσιν· η μάχαιρά σας
κατέφαγε τους προφήτας σας ως λέων εξολοθρεύων. **31**
Ω γενεά, ιδέτε τον λόγον του Κυρίου· Εστάθην έρημος
εις τον Ισραήλ, γη σκότους; διά τι λέγει ο λαός μου,
Ημείς είμεθα κύριοι· δεν θέλομεν ελθεί πλέον προς
σε; **32** Δύναται η κόρη να λησμονήση τους στολισμούς
αυτής, η νύμφη τον καλλωπισμόν αυτής; και όμως ο
λαός μου με ελησμόνησεν ημέρας αναριθμήτους. **33**
Διά τι καλλωπίζεις την οδόν σου διά να ζητής εραστάς;
εις τρόπον ώστε και εδίδαξας τας οδούς σου εις τας
κακάς. **34** Έτι εις τα κράσπεδά σου ευρέθησαν αίματα
ψυχών πτωχών αθώων· δεν εύρηκα αυτά ανορύττων,
αλλ' επί πάντα ταύτα. **35** Και όμως λέγεις, Επειδή είμαι
αθώος, βεβαίως ο θυμός αυτού θέλει αποστραφή απ'
εμού. Ιδού, εγώ θέλω κριθή μετά σου, διότι λέγεις,
Δεν ημάρτησα. **36** Διά τι περιπλανάσαι τόσον διά να
αλλάξης την οδόν σου; θέλεις καταισχυνθή και υπό της
Αιγύπτου, καθώς κατησχύνθης υπό της Ασσυρίας. **37**
Ναι, θέλεις εξέλθει εντεύθεν με τας χείρας σου επί την
κεφαλήν σου· διότι ο Κύριος απέβαλε τας ελπίδας σου
και δεν θέλεις ευημερήσει εις αυτάς.

3 Λέγουσιν, Εάν τις αποβάλη την γυναίκα αυτού και
αναχωρήση από αυτού και γείνη άλλου ανδρός,
θέλει επιστρέψει πάλιν εκείνος προς αυτήν; η γη εκείνη
δεν θέλει όλως μιανθή; συ επόρνευσας μεν μετά πολλών
εραστών· επίστρεψον δε πάλιν προς εμέ, λέγει Κύριος.
2 Σήκωσον τους οφθαλμούς σου προς τους υψηλούς
τόπους, και ιδέ που δεν εσέλγησας. Εν ταις οδοίς
εκάθησας δι' αυτούς, ως ο Άραψ εν τη ερήμω, και
εμίανας την γην με τας πορνείας σου και με την κακίαν
σου. **3** Διά τούτο εκρατήθησαν αι βροχαί, και δεν έγεινε
βροχή όψιμος· και συ είχες το μέτωπον της πόρνης,
απέβαλες πάσαν εντροπήν. **4** Δεν θέλεις κράζει από του
νυν προς εμέ, Πάτερ μου, συ είσαι ο οδηγός της νεότητός
μου; **5** Θέλει διατηρεί την οργήν αυτού διαπαντός;
θέλει φυλάττει αυτήν έως τέλους; ιδού, ελάλησας και
έπραξας τα κακά, όσον ηδυνήθης. **6** Ο Κύριος είπεν έτι
προς εμέ εν ταις ημέραις Ιωσίου του βασιλέως, Είδες
εκείνα, τα οποία Ισραήλ η αποστάτις έπραξεν; υπήγεν
επί παν υψηλόν όρος και υποκάτω παντός πρασίνου
δένδρου και επόρνευσεν εκεί. **7** Και αφού έπραξε πάντα
ταύτα, είπα, Επίστρεψον προς εμέ· και δεν επέστρεψε.
Και είδε τούτο Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή. **8** Και
είδον ότι ενώ επειδή Ισραήλ η αποστάτις εμοίχευσεν
εγώ απέπεμψα αυτήν και έδωκα εις αυτήν το γράμμα
του διαζυγίου αυτής, Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή
δεν εφοβήθη αλλ' υπήγε και επόρνευσε και αυτή. **9** Και
με την διαφήμισιν της πορνείας αυτής εμίανε τον τόπον
και εμοίχευσε μετά των λίθων και μετά των ξύλων. **10**
Και εν πάσι τούτοις Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή δεν
επέστρεψε προς εμέ εξ όλης της καρδίας αυτής αλλά
ψευδώς, λέγει Κύριος. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ,
Ισραήλ η αποστάτις εδικαίωσεν εαυτήν περισσότερον
παρά Ιούδας η άπιστος. **12** Ύπαγε και διακήρυξον τους
λόγους τούτους προς τον βορράν και ειπέ, Επίστρεψον,
Ισραήλ η αποστάτις, λέγει Κύριος, και δεν θέλω κάμει
να πέση η οργή μου εφ' υμάς· διότι ελεήμων είμαι, λέγει
Κύριος· δεν θέλω φυλάττει την οργήν διαπαντός. **13**
Μόνον γνώρισον την ανομίαν σου, ότι ημάρτησας εις
Κύριον τον Θεόν σου, και διήρεσας τας οδούς σου εις
τους ξένους υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου, και
δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου, λέγει Κύριος. **14**
Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, λέγει Κύριος, αν και εγώ
σας απεστράφην· και θέλω σας λάβει ένα εκ πόλεως
και δύο εκ συγγενείας και θέλω σας εισάξει εις την
Σιών· **15** και θέλω σας δώσει ποιμένας κατά την καρδίαν
μου και θέλουσι σας ποιμάνει εν γνώσει και συνέσει.
16 Και όταν πληθυνθήτε και αυξηνθήτε επί της γης,
εν εκείναις ταις ημέραις, λέγει Κύριος, δεν θέλουσι
προφέρει πλέον, Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου,
ουδέ θέλει αναβή επί καρδίαν αυτών, ουδέ θέλουσιν
ενθυμηθή αυτήν, ουδέ θέλουσιν επισκεφθή, ουδέ θέλει
κατασκευασθή πλέον. **17** Εν εκείνω τω καιρώ θέλουσιν
ονομάσει την Ιερουσαλήμ· θρόνον του Κυρίου· και πάντα
τα έθνη θέλουσι συναχθή προς αυτήν εν τω ονόματι
του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θέλουσι
περιπατήσει πλέον οπίσω της ορέξεως της πονηράς
αυτών καρδίας. **18** Εν εκείναις ταις ημέραις ο οίκος
Ιούδα θέλει περιπατήσει μετά του οίκου Ισραήλ, και
θέλουσιν ελθεί ομού από της γης του βορρά, εις την γην
την οποίαν εκληροδότησα εις τους πατέρας σας. **19** Αλλ'
εγώ είπα, Πως θέλω σε κατατάξει μεταξύ των τέκνων
και δώσει εις σε γην επιθυμητήν, ένδοξον κληρονομίαν
των δυνάμεων των εθνών; Και είπα, Συ θέλεις με κράξει,
Πάτερ μου· και δεν θέλεις αποστρέψει από όπισθέν μου.
20 Βεβαίως καθώς γυνή αθετεί εις τον άνδρα αυτής,
ούτως ηθετήσατε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος.
21 Φωνή ηκούσθη επί των υψηλών τόπων, κλαυθμός
και δεήσεις των υιών Ισραήλ· διότι διέστρεψαν την
οδόν αυτών, ελησμόνησαν Κύριον τον Θεόν αυτών. **22**
Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, και θέλω ιατρεύσει τας

αποστασίας σας. Ιδού, ημείς ερχόμεθα προς σέ· διότι
συ είσαι Κύριος ο Θεός ημών. 23 Τωόντι εις μάτην
ελπίζεται σωτηρία εκ των λόφων και εκ του πλήθους
των ορέων· μόνον εν Κυρίω τω Θεώ ημών είναι η
σωτηρία του Ισραήλ. 24 Διότι η αισχύνη κατέφαγε
τον κόπον των πατέρων ημών εκ της νεότητος ημών·
τα ποίμνια αυτών και τας αγέλας αυτών, τους υιούς
αυτών και τας θυγατέρας αυτών. 25 Εν τη αισχύνη
ημών κατακείμεθα, και η ατιμία ημών καλύπτει ημάς·
διότι ημαρτήσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών, ημείς και
οι πατέρες ημών, εκ της νεότητος ημών έως της ημέρας
ταύτης, και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου
του Θεού ημών.

4 Εάν επιστρέψης, Ισραήλ, λέγει Κύριος, επίστρεψον
προς εμέ· και εάν εκβάλης τα βδελύγματά σου απ'
έμπροσθέν μου, τότε δεν θέλεις μετατοπισθή. 2 Και
θέλεις ομόσει, λέγων, Ζη Κύριος, εν αληθεία εν κρίσει
και εν δικαιοσύνη· και τα έθνη θέλουσιν ευλογείσθαι
εν αυτώ και εν αυτώ θέλουσι δοξασθή. 3 Διότι ούτω
λέγει Κύριος προς τους άνδρας Ιούδα και προς την
Ιερουσαλήμ· Αροτριάσατε τους κεχερσωμένους αγρούς
σας και μη σπείρετε μεταξύ ακανθών. 4 Περιτμήθητε εις
τον Κύριον και αφαιρέσατε τας ακροβυστίας της καρδίας
σας, άνδρες Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, μήποτε
εξέλθη ο θυμός μου ως πυρ και εξαφθή, και ουδείς θέλει
είσθαι ο σβέσων, ένεκεν της κακίας των πράξεών σας. 5
Αναγγείλατε προς τον Ιούδαν και κηρύξατε προς την
Ιερουσαλήμ· και είπατε και ηχήσατε σάλπιγγα εις την
γήν· βοήσατε, συναθροίσθητε και είπατε, Συνάχθητε και
ας εισέλθωμεν εις τας ωχυρωμένας πόλεις. 6 Υψώσατε
σημαίαν προς την Σιών· σύρθητε, μη σταθήτε· διότι
εγώ θέλω φέρει κακόν από βορρά και συντριμμόν
μέγαν. 7 Ο λέων ανέβη εκ του δάσους αυτού και ο
εξολοθρευτής των εθνών εσηκώθη· εξήλθεν εκ του
τόπου αυτού διά να ερημώση την γην σου· αι πόλεις σου
θέλουσι καταστραφή, ώστε δεν θέλει είσθαι ουδείς ο
κατοικών. 8 Διά τούτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε
και ολολύξατε· διότι ο φλογερός θυμός του Κυρίου
δεν εστράφη αφ' ημών. 9 Και εν εκείνη τη ημέρα,
λέγει Κύριος, η καρδία του βασιλέως θέλει χαθή και η
καρδία των αρχόντων· και οι ιερείς θέλουσιν εκθαμβηθή
και οι προφήται θέλουσιν εκπλαγή. 10 Τότε είπα, Ω
Κύριε Θεέ απατών λοιπόν ηπάτησας τον λαόν τούτον
και την Ιερουσαλήμ, λέγων, Ειρήνην θέλετε έχει· ενώ
η μάχαιρα έφθασεν έως της ψυχής. 11 Εν εκείνω
τω καιρώ θέλουσιν ειπεί προς τον λαόν τούτον και
προς την Ιερουσαλήμ, Άνεμος καυστικός των υψηλών
τόπων της ερήμου φυσά προς την θυγατέρα του λαού
μου, ουχί διά να ανεμίση ουδέ διά να καθαρίση· 12
άνεμος σφοδρότερος παρά τούτους θέλει ελθεί δι' εμέ·
εγώ δε τώρα θέλω εκφέρει κρίσεις εις αυτούς. 13
Ιδού, ως νεφέλη θέλει αναβή, και αι άμαξαι αυτού
θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος· οι ίπποι αυτού
είναι ελαφρότεροι των αετών. Ουαί εις ημάς, διότι
εχάθημεν. 14 Ιερουσαλήμ, απόπλυνον την καρδίαν σου
από κακίας, διά να σωθής· έως πότε θέλουσι κατοικεί
εν σοι οι μάταιοι διαλογισμοί σου; 15 Διότι φωνή
αναγγέλλει εκ του Δαν και κηρύττει θλίψιν από του
όρους Εφραΐμ. 16 Ενθυμίσατε τούτο εις τα έθνη· ιδού,
διακηρύξατε εναντίον της Ιερουσαλήμ, ότι πολιορκηταί
έρχονται από γης μακράς και εκπέμπουσι την φωνήν
αυτών εναντίον των πόλεων Ιούδα. 17 Ως φύλακες
αγρού παρετάχθησαν εναντίον αυτής κυκλόθεν· διότι
απεστάτησεν εναντίον μου, λέγει Κύριος. 18 Αι οδοί σου
και τα επιτηδεύματά σου επροξένησαν εις σε ταύτα· αύτη
η κακία σου εστάθη μάλιστα πικρά, ναι, έφθασεν έως της
καρδίας σου. 19 Τα εντόσθιά μου, τα εντόσθιά μου· πονώ
εις τα βάθη της καρδίας μου· η καρδία μου θορυβείται
εν εμοί· δεν δύναμαι να σιωπήσω, διότι ήκουσας,
ψυχή μου, ήχον σάλπιγγος, αλαλαγμόν πολέμου. 20
Συντριμμός επί συντριμμόν διακηρύττεται· διότι πάσα η
γη ερημούται· εξαίφνης αι σκηναί μου ηρημώθησαν
και τα παραπετάσματά μου εν μιά στιγμή. 21 Έως πότε
θέλω βλέπει την σημαίαν, θέλω ακούει τον ήχον της
σάλπιγγος; 22 Διότι ο λαός μου είναι άφρων· δεν με
εγνώρισαν· είναι υιοί άφρονες και δεν έχουσι σύνεσιν·
είναι σοφοί εις το να κακοποιώσι, να αγαθοποιώσιν
όμως δεν εξεύρουσιν. 23 Επέβλεψα επί την γην και
ιδού, άμορφος και έρημος· και εις τους ουρανούς και
δεν υπήρχε το φως αυτών. 24 Είδον τα όρη και ιδού,
έτρεμον και πάντες οι λόφοι κατεσείοντο. 25 Είδον και
ιδού, δεν υπήρχεν άνθρωπος και πάντα τα πετεινά του
ουρανού είχον φύγει. 26 Είδον και ιδού, ο Κάρμηλος
έρημος και πάσαι αι πόλεις αυτού κατηδαφισμέναι από
προσώπου Κυρίου, από του φλογερού θυμού αυτού.
27 Διότι ούτω λέγει Κύριος· πάσα η γη θέλει είσθαι
έρημος· συντέλειαν όμως δεν θέλω κάμει. 28 Διά τούτο
η γη θέλει πενθήσει και οι ουρανοί άνωθεν θέλουσι
συσκοτάσει· διότι εγώ ελάλησα, απεφάσισα και δεν θέλω
μετανοήσει ουδέ θέλω επιστρέψει από τούτου. 29 Πάσα
η πόλις θέλει φύγει υπό του θορύβου των ιππέων και
των τοξοτών θέλουσιν ελθεί εις τα δάση και αναβή
επί τους βράχους· πάσα πόλις θέλει εγκαταλειφθή και
δεν θέλει είσθαι άνθρωπος κατοικών εν αυταίς. 30
Και συ, ηφανισμένη, τι θέλεις κάμει; και αν ενδυθής
κόκκινον, και αν στολισθής με στολισμούς χρυσούς,
και αν διατείνης με στίμμι τους οφθαλμούς σου, εις
μάτην θέλεις καλλωπισθή· οι ερασταί σου θέλουσι
σε καταφρονήσει, θέλουσι ζητεί την ζωήν σου. 31
Διότι ήκουσα φωνήν ως κοιλοπονούσης, στεναγμόν
ως πρωτογεννώσης φωνήν της θυγατρός Σιών, ήτις
θρηνολογεί εαυτήν, εκτείνει τας χείρας αυτής, λέγουσα,
Ουαί εις εμέ τώρα, διότι η ψυχή μου εκλείπει ένεκεν
των φονευτών.

5 Περιέλθετε εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ και ιδέτε
τώρα και μάθετε και ζητήσατε εν ταις πλατείαις
αυτής, εάν δύνασθε να εύρητε άνθρωπον, εάν υπάρχη ο
ποιών κρίσιν, ο ζητών αλήθειαν· και θέλω συγχωρήσει
εις αυτήν. 2 Και αν λέγωσι, Ζη ο Κύριος, ψευδώς τωόντι
ομνύουσι. 3 Κύριε, δεν επιβλέπουσιν οι οφθαλμοί
σου επί την αλήθειαν; εμαστίγωσας αυτούς και δεν
επόνεσαν· κατηνάλωσας αυτούς και δεν ηθέλησαν να
δεχθώσι διόρθωσιν εσκλήρυναν τα πρόσωπα αυτών
υπέρ τον βράχον· δεν ηθέλησαν να επιστρέψωσι. 4 Τότε
εγώ είπα, Ούτοι βεβαίως είναι πτωχοί· είναι άφρονες·
διότι δεν γνωρίζουσι την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν

του Θεού αυτών· **5** θέλω υπάγει προς τους μεγάλους
και θέλω λαλήσει προς αυτούς· διότι αυτοί εγνώρισαν
την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών· αλλά
και ούτοι πάντες ομού συνέτριψαν τον ζυγόν, έκοψαν
τους δεσμούς. **6** Διά τούτο λέων εκ του δάσους θέλει
φονεύσει αυτούς, λύκος της ερήμου θέλει εξολοθρεύσει
αυτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει επί τας πόλεις
αυτών· πας όστις εξέλθη εκείθεν, θέλει κατασπαραχθή·
διότι επληθύνθησαν αι παραβάσεις αυτών, ηυξήνθησαν
αι αποστασίαι αυτών. **7** Πως θέλω συγχωρήσει εις σε
διά τούτο; οι υιοί σου με εγκατέλιπον και ώμνυον εις
τους μη θεούς· αφού εχόρτασα αυτούς, τότε εμοίχευον
και συνεσωρεύοντο εις οίκον πόρνης. **8** Ήσαν ως
οι κεχορτασμένοι ίπποι το πρωΐ· έκαστος εχρεμέτιζε
κατόπιν της γυναικός του πλησίον αυτού. **9** Δεν θέλω
κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος· και η ψυχή
μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον έθνους τοιούτου; **10**
Ανάβητε επί τα τείχη αυτής και κρημνίζετε, πλην μη
κάμητε συντέλειαν· αφαιρέσατε τας επάλξεις αυτής,
διότι δεν είναι του Κυρίου· **11** διότι ο οίκος Ισραήλ και ο
οίκος Ιούδα εφέρθησαν πολλά απίστως προς εμέ, λέγει
Κύριος. **12** Ηρνήθησαν τον Κύριον και είπον, Δεν είναι
αυτός, και δεν θέλει ελθεί κακόν εφ' ημάς, ουδέ θέλομεν
ιδεί μάχαιραν ή πείναν· **13** και οι προφήται είναι άνεμος
και ο λόγος δεν υπάρχει εν αυτοίς· εις αυτούς θέλει
γείνει ούτω. **14** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των
δυνάμεων· Επειδή λαλείτε τον λόγον τούτον, ιδού, εγώ
θέλω κάμει τους λόγους μου εν τω στόματί σου πυρ και
τον λαόν τούτον ξύλα και θέλει καταφάγει αυτούς. **15**
Ιδού, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς έθνος μακρόθεν, οίκος
Ισραήλ, λέγει Κύριος· είναι έθνος ισχυρόν, είναι έθνος
αρχαίον, έθνος του οποίου δεν γνωρίζεις την γλώσσαν
ουδέ καταλαμβάνεις τι λέγουσιν. **16** Η φαρέτρα αυτών
είναι ως τάφος ανεωγμένος· είναι πάντες ισχυροί. **17**
Και θέλουσι κατατρώγει τον θερισμόν σου και τον άρτον
σου, τον οποίον οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου ήθελον
τρώγει· θέλουσι κατατρώγει τα ποίμνιά σου και τας
αγέλας σου· θέλουσι κατατρώγει τους αμπελώνάς σου
και τας συκέας σου· θέλουσιν εξολοθρεύσει διά της
ρομφαίας τας οχυράς πόλεις σου, επί τας οποίας συ
ήλπιζες. **18** Και όμως, εν ταις ημέραις εκείναις, λέγει
Κύριος, δεν θέλω κάμει συντέλειαν εις εσάς. **19** Και
όταν είπητε, Διά τι έκαμε Κύριος ο Θεός ημών πάντα
ταύτα εις ημάς; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Καθώς
με εγκατελίπετε και εδουλεύσατε θεούς ξένους εν τη
γη υμών, ούτω θέλετε δουλεύσει ξένους εν γη ουχί
υμών. **20** Αναγγείλατε τούτο προς τον οίκον Ιακώβ και
κηρύξατε αυτό εν Ιούδα, λέγοντες; **21** Ακούσατε τώρα
τούτο, λαέ μωρέ και ασύνετε· οίτινες οφθαλμούς έχετε
και δεν βλέπετε· ώτα έχετε και δεν ακούετε· **22** εμέ
δεν φοβείσθε; λέγει Κύριος· δεν θέλετε τρέμει ενώπιόν
μου, όστις έθεσα την άμμον όριον της θαλάσσης κατά
πρόσταγμα αιώνιον, και δεν θέλει υπερβή αυτό· και
τα κύματα αυτής συνταράσσονται, όμως δεν θέλουσιν
υπερισχύσει· και ηχούσιν, όμως δεν θέλουσιν υπερβή
αυτό; **23** Αλλ' ούτος ο λαός έχει καρδίαν στασιαστικήν
και απειθή· απεστάτησαν και απήλθον. **24** Και δεν είπον
εν τη καρδία αυτών, Ας φοβηθώμεν τώρα Κύριον τον
Θεόν ημών, όστις δίδει βροχήν πρώϊμον και όψιμον εν
τω καιρώ αυτής· φυλάττει δι' ημάς τας διωρισμένας
εβδομάδας του θερισμού. **25** Αι ανομίαι σας απέστρεψαν
ταύτα και αι αμαρτίαι σας εμπόδισαν το αγαθόν από σας.
26 Διότι ευρέθησαν εν τω λαώ μου ασεβείς· έστησαν
ενέδραν, καθώς ο στήνων βρόχια· θέτουσι παγίδα,
συλλαμβάνουσιν ανθρώπους. **27** Καθώς το κλωβίον είναι
πλήρες πτηνών, ούτως οι οίκοι αυτών είναι πλήρεις
δόλου· διά τούτο εμεγαλύνθησαν και επλούτησαν. **28**
Επαχύνθησαν, αποστίλβουσιν· υπερέβησαν μάλιστα τας
πράξεις των ασεβών· δεν κρίνουσι την κρίσιν, την
κρίσιν του ορφανού, και ευημερούσι· και το δίκαιον των
πενήτων δεν κρίνουσι. **29** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα
επίσκεψιν; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή
εναντίον έθνους, τοιούτου; **30** Έκπληξις και φρίκη
έγειναν εν τη γη. **31** Οι προφήται προφητεύουσι ψευδώς
και οι ιερείς δεσπόζουσι διά μέσου αυτών· και ο λαός
μου αγαπά ούτω· και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα;

6 Υιοί Βενιαμίν, φύγετε μετά σπουδής εκ μέσου της
Ιερουσαλήμ και ηχήσατε σάλπιγγα εν Θεκουέ και
υψώσατε σημείον εκ πυρός εν Βαιθ-ακκερέμ· διότι
κακόν προκύπτει από βορρά και συντριμμός μέγας.
2 Παρωμοίασα την θυγατέρα της Σιών με χαρίεσσαν
και τρυφεράν γυναίκα. **3** Οι ποιμένες και τα ποίμνια
αυτών θέλουσιν ελθεί εις αυτήν· θέλουσι στήσει σκηνάς
κύκλω εναντίον αυτής· θέλουσι ποιμαίνει έκαστος εν
τω τόπω αυτού. **4** Ετοιμάσατε πόλεμον κατ' αυτής·
σηκώθητε και ας αναβώμεν εν μεσημβρία. Ουαί εις
ημάς, διότι κλίνει η ημέρα, διότι εκτείνονται αι σκιαί
της εσπέρας. **5** Σηκώθητε και ας αναβώμεν διά νυκτός
και ας καταστρέψωμεν τα παλάτια αυτής. **6** Διότι ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Κατακόψατε δένδρα και
υψώσατε περιχαρακώματα εναντίον της Ιερουσαλήμ.
Αύτη είναι η πόλις, εφ' ην πρέπει να γείνη επίσκεψις·
είναι όλη καταδυναστεία εν μέσω αυτής. **7** Καθώς η
πηγή αναβρύει τα ύδατα αυτής, ούτως αυτή αναβρύει
την κακίαν αυτής· βία και αρπαγή ακούονται εν αυτή·
ενώπιόν μου ακαταπαύστως είναι πόνος και πληγαί.
8 Σωφρονίσθητι, Ιερουσαλήμ, μήποτε αποσυρθή η
ψυχή μου από σού· μήποτε σε καταστήσω έρημον, γην
ακατοίκητον. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων·
θέλουσι σταφυλολογήσει ολοτελώς ως άμπελον τα
υπόλοιπα του Ισραήλ· επίστρεψον την χείρα σου ως ο
τρυγητής εις τα καλάθια. **10** Προς τίνα θέλω λαλήσει και
διαμαρτυρηθή, διά να ακούσωσιν; ιδού, το ωτίον αυτών
είναι απερίτμητον και δεν δύνανται να ακούσωσιν·
ιδού, ο λόγος του Κυρίου είναι προς αυτούς όνειδος· δεν
ηδύνονται εις αυτόν. **11** Διά τούτο είμαι πλήρης από
θυμού του Κυρίου· απέκαμον κρατών εμαυτόν· θέλω
εκχέει αυτόν επί τα νήπια έξωθεν και επί την σύναξιν
των νέων ομού· διότι και ο ανήρ θέλει πιασθή μετά της
γυναικός και ο ηλικιωμένος μετά του πλήρους ημερών.
12 Και αι οικίαι αυτών θέλουσι περάσει εις άλλους, οι
αγροί και αι γυναίκες ομού, διότι θέλω εκτείνει την
χείρα μου επί τους κατοίκους της γης, λέγει Κύριος.
13 Διότι από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών πας
τις εδόθη εις την πλεονεξίαν· και από προφήτου έως
ιερέως πας τις πράττει ψεύδος. **14** Και ιάτρευσαν το
σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως,

λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη. **15** Μήπως ησχύνθησαν, ότε έπραξαν βδέλυγμα; μάλιστα παντελώς δεν ησχύνθησαν ουδέ ηρυθρίασαν· διά τούτο θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· όταν επισκεφθώ αυτούς, θέλουσιν απολεσθή, είπε Κύριος. **16** Ούτω λέγει Κύριος· Στήτε επί τας οδούς και ιδέτε και ερωτήσατε περί των αιωνίων τρίβων, που είναι η αγαθή οδός, και περιπατείτε εν αυτή, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εις τας ψυχάς σας. Αλλ' αυτοί είπον, δεν θέλομεν περιπατήσει εν αυτή. **17** Και κατέστησα σκοπούς εφ' υμάς, λέγων, Ακούσατε τον ήχον της σάλπιγγος. Αλλ' είπον, δεν θέλομεν ακούσει. **18** Διά τούτο ακούσατε, έθνη, και συ, συναγωγή, γνώρισον τι είναι μεταξύ αυτών. **19** Άκουε, γή· ιδού, εγώ θέλω φέρει κακόν επί τον λαόν τούτον, τον καρπόν των διαλογισμών αυτών, διότι δεν επρόσεξαν εις τους λόγους μου και εις τον νόμον μου, αλλ' απέρριψαν αυτόν. **20** Τι προς εμέ ο φερόμενος λίβανος από Σεβά και το από γης μακράς ευώδες κιννάμωμον; τα ολοκαυτώματά σας δεν είναι δεκτά ουδέ αι θυσίαι σας ευάρεστοι εις εμέ. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω βάλει προσκόμματα έμπροσθεν του λαού τούτου και οι πατέρες και οι υιοί ομού θέλουσι προσκόψει επ' αυτά, ο γείτων και ο φίλος αυτού θέλουσιν απολεσθή. **22** Ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, λαός έρχεται από της γης του βορρά, και έθνος μέγα θέλει εγερθή από των άκρων της γης. **23** Τόξον και λόγχην θέλουσι κρατεί· είναι σκληροί και ανίλεοι· φωνή αυτών εκεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επί ίππους, παρατεταγμένοι ως άνδρες εις πόλεμον εναντίον σου, θυγάτηρ της Σιών. **24** Ηκούσαμεν την φήμην αυτών· αι χείρες ημών παρελύθησαν· στενοχωρία κατέλαβεν ημάς, ωδίνες ως τικτούσης. **25** Μη εξέλθητε εις τον αγρόν και εν οδώ μη περιπατείτε· διότι η ρομφαία του εχθρού είναι τρόμος πανταχόθεν. **26** Θυγάτηρ του λαού μου, περιζώσθητι σάκκον και κυλίσθητι εις στάκτην· πένθος μονογενούς κάμε εις σεαυτήν· θρήνησον πικρώς· διότι ο εξολοθρευτής θέλει ελθεί εξαίφνης εφ' ημάς. **27** Σε έθεσα σκοπιάν, φρούριον μεταξύ του λαού μου, διά να γνωρίσης και να εξερευνήσης την οδόν αυτών. **28** Πάντες είναι όλως απειθείς, περιπατούσι κακολογούντες· είναι χαλκός και σίδηρος· πάντες είναι διεφθαρμένοι. **29** Το φυσητήριον εκαύθη· ο μόλυβδος κατηναλώθη υπό του πυρός· ο χωνευτής διαλύει εις μάτην· διότι οι κακοί δεν εχωρίσθησαν. **30** Αργύριον αποδεδοκιμασμένον θέλουσιν ονομάσει αυτούς, διότι ο Κύριος απεδοκίμασεν αυτούς.

7 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Στήθι εν τη πύλη του οίκου του Κυρίου και κήρυξον εκεί τον λόγον τούτον και είπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πάντες οι Ιούδα, οι διά των πυλών τούτων εισερχόμενοι διά να προσκυνήτε τον Κύριον. **3** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διορθώσατε τας οδούς σας και τας πράξεις σας, και θέλω σας στερεώσει εν τω τόπω τούτω. **4** Μη πεποίθατε εις λόγους ψευδείς, λέγοντες, Ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είναι ούτος. **5** Διότι εάν αληθώς διορθώσητε τας οδούς σας και τας πράξεις σας· εάν εντελώς εκτελέσητε κρίσιν αναμέσον ανθρώπου και του πλησίον αυτού· **6** εάν δεν καταδυναστεύητε τον ξένον, τον ορφανόν και την χήραν, και δεν χύνητε αίμα αθώον εν τω τόπω τούτω μηδέ περιπατήτε οπίσω ξένων θεών εις φθοράν σας· **7** τότε θέλω σας κάμει να κατοικήτε εν τω τόπω τούτω, εν τη γη την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας σας εις αιώνα αιώνος. **8** Ιδού, σεις πεποίθατε εις λόγους ψευδείς, εκ των οποίων δεν θέλετε ωφεληθή. **9** Κλέπτετε, φονεύετε και μοιχεύετε και ομνύετε ψευδώς και θυμιάζετε εις τον Βάαλ και περιπατείτε οπίσω άλλων θεών, τους οποίους δεν γνωρίζετε· **10** έπειτα έρχεσθε και ίστασθε ενώπιόν μου εν τω οίκω τούτω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, και λέγετε, Ηλευθερώθημεν, διά να κάμνητε πάντα ταύτα τα βδελύγματα; **11** Σπήλαιον ληστών έγεινεν ενώπιόν σας ο οίκος ούτος, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου; ιδού, αυτός εγώ είδον ταύτα, λέγει Κύριος. **12** Αλλ' υπάγετε τώρα εις τον τόπον μου τον εν Σηλώ, όπου έθεσα το όνομά μου κατ' αρχάς, και ιδέτε τι έκαμον εις αυτόν διά την κακίαν του λαού μου Ισραήλ. **13** Και τώρα, επειδή επράξατε πάντα ταύτα τα έργα, λέγει Κύριος, και ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών, και δεν ηκούσατε· και σας έκραξα και δεν απεκρίθητε· **14** διά τούτο θέλω κάμει εις τον οίκον, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, εις τον οποίον σεις θαρρείτε, και εις τον τόπον τον οποίον έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας, καθώς έκαμα εις την Σηλώ· **15** και θέλω σας απορρίψει από του προσώπου μου, καθώς απέρριψα πάντας τους αδελφούς σας, άπαν το σπέρμα του Εφραΐμ. **16** Διά τούτο συ μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ύψονε φωνήν ή δέησιν υπέρ αυτών μηδέ μεσίτευε προς εμέ· διότι δεν θέλω σου εισακούσει. **17** Δεν βλέπεις τι κάμνουσιν αυτοί εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ; **18** Οι υιοί συλλέγουσι ξύλα και οι πατέρες ανάπτουσι το πυρ και αι γυναίκες ζυμόνουσι την ζύμην, διά να κάμωσι πέμματα εις την βασίλισσαν του ουρανού και να κάμωσι, σπονδάς εις άλλους θεούς, διά να με παροξύνωσι. **19** Μήπως εμέ παροξύνουσι; λέγει Κύριος· ουχί εαυτους προς καταισχύνην των προσώπων αυτών; **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επί τον τόπον τούτον, επί άνθρωπον και επί κτήνος και επί τα δένδρα του αγρού και επί τον καρπόν της γής· και θέλει εξαφθή και δεν θέλει σβεσθή. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· προσθέσατε τα ολοκαυτώματά σας εις τας θυσίας σας και φάγετε κρέας. **22** Διότι δεν ελάλησα προς τους πατέρας σας ουδέ έδωκα εις αυτούς εντολάς, καθ' ην ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, περί ολοκαυτωμάτων και θυσιών· **23** αλλά τον λόγον τούτον προσέταξα εις αυτούς, λέγων, Ακούσατε την φωνήν μου και θέλω είσθαι Θεός σας, και σεις θέλετε είσθαι λαός μου· και περιπατείτε εν πάσαις ταις οδοίς, τας οποίας διώρισα εις εσάς, διά να ευημερήτε· **24** πλην δεν ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν εν ταις βουλαίς, εν ταις ορέξεσι της πονηράς αυτών καρδίας, και υπήγον εις τα οπίσω και ουχί εις τα εμπρός. **25** Αφ' ης ημέρας εξήλθον οι πατέρες σας εκ γης Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης, εξαπέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, καθ' ημέραν εγειρόμενος πρωΐ και

αποστέλλων· **26** πλην δεν μου υπήκουσαν ουδέ έκλιναν
το ωτίον αυτών, αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών,
έπραξαν χειρότερα των πατέρων αυτών. **27** Διά τούτο
θέλεις λαλήσει προς αυτούς πάντας τούτους τους λόγους
και δεν θέλουσι σε ακούσει· και θέλεις φωνάξει προς
αυτούς και δεν θέλουσι σοι αποκριθή. **28** Θέλεις όμως
ειπεί προς αυτούς, Τούτο είναι το έθνος, το οποίον δεν
ακούει την φωνήν Κυρίου του Θεού αυτού ουδέ δέχεται
παιδείαν· η αλήθεια εξέλιπε και εχάθη από του στόματος
αυτών. **29** Κούρευσον την κεφαλήν σου, Ιερουσαλήμ,
και απόρριψον τας τρίχας, και ανάλαβε θρήνον επί
τους υψηλούς τόπους· διότι ο Κύριος απέρριψε και
εγκατέλιπε την γενεάν, κατά της οποίας ωργίσθη. **30**
Διότι οι υιοί Ιούδα έπραξαν πονηρά ενώπιόν μου, λέγει
Κύριος· έθεσαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω εφ' ον
εκλήθη το όνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. **31** Και
ωκοδόμησαν τους υψηλούς τόπους του Τοφέθ, όστις
είναι εν τη φάραγγι του υιού Εννόμ, διά να καίωσι
τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί· το
οποίον δεν προσέταξα ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου.
32 Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καθ'
ας δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον Τοφέθ ουδέ Φάραγξ του
υιού Εννόμ, αλλ' η φάραγξ της σφαγής· διότι θέλουσι
θάπτει εν Τοφέθ, εωσού να μη υπάρχη τόπος. **33** Και τα
πτώματα του λαού τούτου θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα
πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γής· και δεν
θέλει είσθαι ο εκφοβίζων. **34** Και θέλω παύσει από των
πόλεων του Ιούδα και από των οδών της Ιερουσαλήμ
την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης,
την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης·
διότι η γη θέλει καταστεθή έρημος.

8 Εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν εκρίψει
τα οστά των βασιλέων του Ιούδα και τα οστά των
αρχόντων αυτού και τα οστά των ιερέων, και τα
οστά των προφητών και τα οστά των κατοίκων της
Ιερουσαλήμ, από των τάφων αυτών· **2** και θέλουσιν
απλώσει αυτά κατέναντι του ηλίου και της σελήνης και
κατέναντι πάσης της στρατιάς του ουρανού, τα οποία
ηγάπησαν και τα οποία ελάτρευσαν και οπίσω των
οποίων περιεπάτησαν και τα οποία εξεζήτησαν και τα
οποία προσεκύνησαν· δεν θέλουσι συναχθή ουδέ ταφή·
θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί του προσώπου της γης.
3 Και ο θάνατος θέλει είσθαι προτιμότερος παρά την
ζωήν εις άπαν το υπόλοιπον των εναπολειφθέντων
από εκείνης της πονηράς γενεάς, όσοι ήθελον μείνει
εν πάσι τοις τόποις, όπου ήθελον εξώσει αυτούς,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και θέλεις ειπεί
προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν τις πέση, δεν
σηκόνεται; εάν τις εκκλίνη, δεν θέλει επιστρέψει; **5** Διά
τι ο λαός ούτος της Ιερουσαλήμ εστράφη παντοτεινήν
στροφήν; προσηλόνονται εις την απάτην, αρνούνται
να επιστρέψωσιν. **6** Ηκροάσθην και ήκουσα, αλλά δεν
ελάλησαν εν ευθύτητι· δεν υπάρχει ουδείς μετανοών
από της κακίας αυτού, λέγων, Τι έπραξα; πας τις
εστράφη εις την οδόν αυτού, ως ίππος εφορμών εις την
μάχην. **7** Και αυτός ο πελαργός εν τω ουρανώ γνωρίζει
τους διωρισμένους καιρούς αυτού· και η τρυγών και
ο γερανός και η χελιδών φυλάττουσι τον καιρόν της
ελεύσεως αυτών· ο δε λαός μου δεν γνωρίζει την κρίσιν
του Κυρίου. **8** Πως λέγετε, Είμεθα σοφοί, και ο νόμος του
Κυρίου είναι μεθ' ημών; ιδού, βεβαίως εις μάτην έγεινε
τούτο· ο κάλαμος των γραμματέων είναι ψευδής. **9** Οι
σοφοί κατησχύνθησαν, επτοήθησαν και συνελήφθησαν,
διότι απέρριψαν τον λόγον του Κυρίου· και ποία σοφία
είναι εν αυτοίς; **10** Διά τούτο θέλω δώσει τας γυναίκας
αυτών εις άλλους, τους αγρούς αυτών εις εκείνους
οίτινες θέλουσι κληρονομήσει αυτούς· διότι πας τις
από μικρού έως μεγάλου εδόθη εις πλεονεξίαν· από
προφήτου έως ιερέως, πας τις πράττει ψεύδος. **11** Διότι
ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου
επιπολαίως, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει
ειρήνη. **12** Μήπως ησχύνθησαν ότι έπραξαν βδέλυγμα;
μάλιστα ουδόλως δεν ησχύνθησαν ουδέ ηρυθρίασαν· διά
τούτο θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· εν τω καιρώ
της επισκέψεως αυτών θέλουσιν απολεσθή, είπε Κύριος.
13 Εξάπαντος θέλω αναλώσει αυτούς, λέγει Κύριος· δεν
θέλουσιν είσθαι σταφυλαί εν τη αμπέλω ουδέ σύκα εν
τη συκέα και το φύλλον θέλει μαρανθή· και τα αγαθά,
τα οποία έδωκα εις αυτούς, θέλουσι φύγει απ' αυτών.
14 Διά τι καθήμεθα; συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις
τας οχυράς πόλεις και ας κατασιωπήσωμεν εκεί, διότι
Κύριος ο Θεός ημών κατεσιώπησεν ημάς και επότισεν
ημάς ύδωρ χολής, επειδή ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον.
15 Επροσμείναμεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν· καιρόν
θεραπείας, αλλ' ιδού, ταραχή. **16** Το φρύαγμα των
ίππων αυτού ηκούσθη από Δάν· πάσα η γη εσείσθη
από του ήχου του χρεμετισμού των ρωμαλέων ίππων
αυτού· διότι ήλθον και κατέφαγον την γην και το
πλήρωμα αυτής· την πόλιν και τους κατοικούντας εν
αυτή· **17** διότι, ιδού, εγώ εξαποστέλλω προς εσάς όφεις,
βασιλίσκους, οίτινες δεν θέλουσι γοητεύεσθαι αλλά
θέλουσι σας δαγκάνει, λέγει Κύριος. **18** Ηθέλησα να
παρηγορηθώ από της λύπης, αλλ' η καρδία μου είναι
εκλελυμένη εντός μου. **19** Ιδού, φωνή κραυγής της
θυγατρός του λαού μου από γης μακράς. Δεν είναι ο
Κύριος εν Σιών; ο βασιλεύς αυτής δεν είναι εν αυτή; Διά
τι με παρώργισαν με τα γλυπτά αυτών, με ματαιότητας
ξένας; **20** Παρήλθεν ο θερισμός, ετελείωσε το θέρος, και
ημείς δεν εσώθημεν. **21** Διά το σύντριμμα της θυγατρός
του λαού μου επληγώθην, είμαι εις πένθος, έκπληξις με
κατέλαβε. **22** Δεν είναι βάλσαμον εν Γαλαάδ; δεν είναι
εκεί ιατρός; διά τι λοιπόν η θυγάτηρ του λαού μου δεν
ανέλαβε την υγείαν αυτής;

9 Είθε να ήτο η κεφαλή μου ύδατα και οι οφθαλμοί
μου πηγή δακρύων, διά να κλαίω ημέραν και νύκτα
τους πεφονευμένους της θυγατρός του λαού μου. **2**
Είθε να είχον εν τη ερήμω κατάλυμα οδοιπόρων, διά
να εγκαταλείψω τον λαόν μου και να απέλθω απ'
αυτών· διότι πάντες είναι μοιχοί, άθροισμα απίστων. **3**
Ενέτειναν και την γλώσσαν αυτών ως τόξον ψεύδους·
και ίσχυσαν επί της γης, ουχί υπέρ της αληθείας·
διότι προχωρούσιν από κακίας εις κακίαν και εμέ δεν
γνωρίζουσι, λέγει Κύριος. **4** Φυλάττεσθε έκαστος από του
πλησίον αυτού και επ' ουδένα αδελφόν μη πεποίθατε·
διότι πας αδελφός θέλει πάντοτε υποσκελίζει και πας
πλησίον θέλει περιπατεί εν δολιότητι. **5** Και θέλουσιν

απατά έκαστος τον πλησίον αυτού και δεν θέλουσι
λαλεί την αλήθειαν· εδίδαξαν την γλώσσαν αυτών να
λαλή ψεύδη, αποκάμνουσι πράττοντες ανομίαν. **6** Η
κατοικία σου είναι εν μέσω δολιότητος· εν τη δολιότητι
αρνούνται να με γνωρίσωσι, λέγει Κύριος. **7** Διά τούτο
ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω βάλει
αυτούς εν χωνευτηρίω και θέλω δοκιμάσει αυτούς· διότι
πως θέλω κάμει ένεκεν της θυγατρός του λαού μου; **8**
Η γλώσσα αυτών είναι βέλος εξακοντιζόμενον· λαλεί
δόλια· έκαστος λαλεί ειρηνικά διά του στόματος αυτού
προς τον πλησίον αυτού, πλην εν τη καρδία αυτού
στήνει ενέδραν κατ' αυτού. **9** Δεν θέλω επισκεφθή
αυτούς διά ταύτα; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει
εκδικηθή εναντίον έθνους, τοιούτου; **10** Διά τα όρη θέλω
αναλάβει κλαυθμόν και θρήνον και διά τας βοσκάς της
ερήμου οδυρμόν, διότι ηφανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει
άνθρωπος διαβαίνων, ουδέ ακούεται φωνή ποιμνίου·
από του πτηνού του ουρανού έως του κτήνους, έφυγον,
απήλθον. **11** Και θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ εις
σωρούς, κατοικίαν θώων· και τας πόλεις του Ιούδα
θέλω κάμει ερήμωσιν, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών.
12 Τις είναι ο άνθρωπος ο σοφός, όστις δύναται να
εννοήση τούτο; και προς τον οποίον ελάλησε το στόμα
του Κυρίου, διά να αναγγείλη αυτό, διά τι η γη εχάθη,
ηφανίσθη ως έρημος, ώστε να μη υπάρχη ο διαβαίνων;
13 Και είπε Κύριος, διότι εγκατέλιπον τον νόμον μου,
τον οποίον έθεσα έμπροσθεν αυτών και δεν υπήκουσαν
εις την φωνήν μου και δεν περιεπάτησαν εν αυτώ· **14**
αλλά περιεπάτησαν οπίσω της ορέξεως της καρδίας
αυτών και οπίσω των Βααλείμ, τα οποία οι πατέρες
αυτών εδίδαξαν αυτούς· **15** διά τούτο, ούτω λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ
θέλω θρέψει αυτούς, τον λαόν τούτον· με αψίνθιον
και ύδωρ χολής θέλω ποτίσει αυτούς· **16** και θέλω
διασκορπίσει αυτούς εν τοις έθνεσι, τα οποία αυτοί και
οι πατέρες αυτών δεν εγνώρισαν· και θέλω αποστείλει
την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώσω αυτούς.
17 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Συλλογίσθητε
και καλέσατε τας θρηνούσας να έλθωσι· και αποστείλατε
διά τας σοφάς να έλθωσι· **18** και ας σπεύσωσι και ας
αναλάβωσιν οδυρμόν περί ημών και ας καταβιβάσωσιν
οι οφθαλμοί ημών δάκρυα και τα βλέφαρα ημών ας
ρεύσωσιν ύδατα. **19** Διότι φωνή θρήνου ηκούσθη
από Σιών, Πως απωλέσθημεν· κατησχύνθημεν σφόδρα,
διότι εγκατελίπομεν την γην, διότι αι κατοικίαι ημών
εξέρριψαν ημάς. **20** Ακούσατε λοιπόν, γυναίκες, τον
λόγον του Κυρίου, και ας δεχθή το ωτίον σας τον λόγον
του στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας σας
οδυρμόν και εκάστη την πλησίον αυτής θρήνον. **21**
Διότι θάνατος ανέβη διά των θυρίδων ημών, εισήλθεν
εις τα παλάτια ημών, διά να εκκόψη τα νήπια από των
οδών τους νέους από των πλατειών. **22** Ειπέ, Ούτω
λέγει Κύριος· Και τα πτώματα των ανθρώπων θέλουσι
ριφθή ως κοπρία επί πρόσωπον αγρού και ως δράγμα
οπίσω θεριστού, και δεν θέλει υπάρχει ο συνάγων. **23**
Ούτω λέγει Κύριος· Ας μη καυχάται ο σοφός εις την
σοφίαν αυτού, και ας μη καυχάται ο δυνατός εις την
δύναμιν αυτού, ας μη καυχάται ο πλούσιος εις τον
πλούτον αυτού· **24** αλλ' ο καυχώμενος ας καυχάται
εις τούτο, ότι εννοεί και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο
Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιοσύνην επί της
γής· επειδή εις ταύτα ευαρεστούμαι, λέγει Κύριος. **25**
Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει
επίσκεψιν επί πάντας τους περιτετμημένους μετά των
απεριτμήτων· **26** επί την Αίγυπτον και επί τον Ιούδαν
και επί τον Εδώμ και επί τους υιούς Αμμών και επί τον
Μωάβ και επί πάντας τους περικείροντας την κόμην,
τους κατοικούντας εν τη ερήμω· διότι πάντα τα έθνη
είναι απερίτμητα και πας ο οίκος Ισραήλ απερίτμητος
την καρδίαν.

10 Ακούσατε τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος λαλεί
προς εσάς, οίκος Ισραήλ. **2** Ούτω λέγει Κύριος·
Μη μανθάνετε την οδόν των εθνών και εις τα σημεία
του ουρανού μη πτοείσθε, διότι τα έθνη πτοούνται
εις αυτά. **3** Διότι τα νόμιμα των λαών είναι μάταια,
διότι κόπτουσι ξύλον εκ του δάσους, έργον χειρών
τέκτονος με τον πέλεκυν. **4** Καλλωπίζουσιν αυτό με
άργυρον και χρυσόν· στερεόνουσιν αυτό με καρφία και
με σφύρας, διά να μη κινήται. **5** Είναι όρθια ως φοίνιξ,
αλλά δεν λαλούσιν· έχουσι χρείαν να βαστάζωνται,
διότι δεν δύνανται να περιπατήσωσι. Μη φοβείσθε
αυτά· διότι δεν δύνανται να κακοποιήσωσιν, ουδέ είναι
δυνατόν εις αυτά να αγαθοποιήσωσι. **6** Δεν υπάρχει
όμοιός σου, Κύριε· είσαι μέγας και μέγα το όνομά σου εν
δυνάμει. **7** Τις δεν ήθελε σε φοβείσθαι, Βασιλεύ των
εθνών; διότι εις σε ανήκει τούτο, διότι μεταξύ πάντων
των σοφών των εθνών και εν πάσι τοις βασιλείοις
αυτών δεν υπάρχει όμοιός σου. **8** Αλλ' είναι παντάπασι
κτηνώδεις και άφρονες· διδασκαλία ματαιοτήτων είναι
το ξύλον. **9** Αργύριον κεχυμένον εις πλάκας εφέρθη
από Θαρσείς και χρυσίον από Ουφάζ, έργον τεχνίτου
και χειρών χρυσοχόου· κυανούν και πορφυρούν είναι το
ένδυμα αυτών· έργον σοφών πάντα ταύτα. **10** Αλλ' ο
Κύριος είναι Θεός αληθινός, είναι Θεός ζων και βασιλεύς
αιώνιος· εν τη οργή αυτού η γη θέλει σεισθή και τα
έθνη δεν θέλουσιν ανθέξει εις την αγανάκτησιν αυτού.
11 Ούτω θέλετε ειπεί προς αυτούς· οι θεοί, οίτινες δεν
έκαμον τον ουρανόν και την γην, θέλουσιν αφανισθή
από της γης και υποκάτωθεν του ουρανού τούτου.
12 Αυτός εποίησε την γην διά της δυνάμεως αυτού,
εστερέωσε την οικουμένην εν τη σοφία αυτού, και
εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. **13** Όταν
εκπέμπη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων
εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των άκρων της
γής· κάμνει αστραπάς διά βροχήν και εξάγει άνεμον από
των θησαυρών αυτού. **14** Πας άνθρωπος εμωράνθη
υπό της γνώσεως αυτού, πας χωνευτής κατησχύνθη
υπό των γλυπτών· διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν
αυτού και πνοή δεν υπάρχει εν αυτώ. **15** Ματαιότης
ταύτα, έργον πλάνης· εν τω καιρώ της επισκέψεως
αυτών θέλουσιν απολεσθή. **16** Η μερίς του Ιακώβ δεν
είναι ως αυτά· διότι αυτός είναι ο πλάσας τα πάντα,
και ο Ισραήλ είναι η ράβδος της κληρονομίας αυτού·
Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού. **17** Σύναξον
εκ της γης την περιουσίαν σου, συ, η κατοικούσα εν
οχυρώματι. **18** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω
εκσφενδονίσει τους κατοίκους της γης ταύτην την

φοράν και θέλω στενοχωρήσει αυτούς, ώστε να εύρωσιν αυτό. **19** Ουαί εις εμέ διά την θραύσίν μου· η πληγή μου είναι οδυνηρά. αλλ' εγώ είπα, Τωόντι τούτο είναι πόνος μου, και πρέπει να υποφέρω αυτόν. **20** Η σκηνή μου ηρημώθη και πάντα τα σχοινία μου κατεκόπησαν· οι υιοί μου εχωρίσθησαν απ' εμού και δεν υπάρχουσι· δεν υπάρχει πλέον ο εκτείνων την σκηνήν μου και σηκόνων τα παραπετάσματά μου. **21** Επειδή οι ποιμένες εμωράνθησαν και τον Κύριον δεν εξεζήτησαν, διά τούτο δεν θέλουσιν ευοδωθή και πάντα τα ποίμνια αυτών θέλουσι διασκορπισθή. **22** Ιδού, ήχος θορύβου έρχεται και συγκίνησις μεγάλη εκ της γης του βορρά, διά να καταστήση τας πόλεις του Ιούδα ερήμωσιν, κατοικίαν θώων. **23** Κύριε, γνωρίζω ότι η οδός του ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτού· του περιπατούντος ανθρώπου δεν είναι το να κατευθύνη τα διαβήματα αυτού. **24** Κύριε, παίδευσόν με, πλην εν κρίσει· μη εν τω θυμώ σου, διά να μη με συντελέσης. **25** Έκχεε τον θυμόν σου επί τα έθνη τα μη γνωρίζοντά σε, και επί γενεάς, αίτινες δεν επικαλούνται το όνομά σου· διότι κατέφαγον τον Ιακώβ και κατηνάλωσαν αυτόν και κατέφθειραν αυτόν και ηρήμωσαν την κατοικίαν αυτού.

11 Ο λόγος, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και λαλήσατε προς τους άνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· **3** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις δεν υπακούει εις τους λόγους της διαθήκης ταύτης, **4** την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας υμών, καθ' ην ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εκ της καμίνου της σιδηράς, λέγων, Ακούσατε της φωνής μου και πράττετε αυτά, κατά πάντα όσα προσέταξα εις εσάς· και θέλετε είσθαι λαός μου, και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμών· **5** διά να εκπληρώσω τον όρκον, τον οποίον ώμοσα προς τους πατέρας υμών, να δώσω εις αυτούς γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ως εν τη ημέρα ταύτη. Τότε απεκρίθην και είπα, Αμήν, Κύριε. **6** Και ο Κύριος είπε προς εμέ, Διακήρυξον πάντας τους λόγους τούτους εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και πράττετε αυτούς. **7** Διότι ρητώς διεμαρτυρήθην προς τους πατέρας υμών, καθ' ην ημέραν ανεβίβασα αυτούς εκ γης Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, εγειρόμενος πρωΐ και διαμαρτυρόμενος, λέγων, Ακούσατε της φωνής μου. **8** Αλλά δεν ήκουσαν και δεν έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν έκαστος εν ταις ορέξεσι της πονηράς αυτών καρδίας· διά τούτο θέλω φέρει επ' αυτούς πάντας τους λόγους της διαθήκης ταύτης, την οποίαν προσέταξα να πράττωσι, αλλά δεν έπραξαν. **9** Και είπε Κύριος προς εμέ, Συνωμοσία ευρέθη μεταξύ των ανδρών Ιούδα και μεταξύ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ. **10** Επέστρεψαν εις τας αδικίας των προπατόρων αυτών, οίτινες δεν ηθέλησαν να ακούσωσι τους λόγους μου· και αυτοί υπήγαν οπίσω άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς· ο οίκος Ισραήλ και ο οίκος Ιούδα ηθέτησαν την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμα προς τους πατέρας αυτών. **11** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω φέρει επ' αυτούς κακόν, εκ του οποίου δεν θέλουσι δυνηθή να εξέλθωσι· και θέλουσι βοήσει προς εμέ και δεν θέλω εισακούσει αυτούς. **12** Τότε αι πόλεις του Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θέλουσιν υπάγει και θέλουσι βοήσει προς τους θεούς, εις τους οποίους θυμιάζουσι· πλην δεν θέλουσι σώσει εαυτούς παντελώς εν καιρώ της ταλαιπωρίας αυτών. **13** Διότι κατά τον αριθμόν των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα· και κατά τον αριθμόν των οδών της Ιερουσαλήμ ανηγείρατε βωμούς εις τα αισχρά, βωμούς διά να θυμιάζητε εις τον Βάαλ. **14** Διά τούτο συ μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ύψωνε φωνήν ή δέησιν υπέρ αυτών· διότι εγώ δεν θέλω εισακούσει, όταν κράζωσι προς εμέ εν καιρώ της ταλαιπωρίας αυτών. **15** Τι έχει να κάμη η ηγαπημένη μου εν τω οίκω μου, αφού έπραξεν ασέλγειαν με πολλούς, και το κρέας το άγιον αφηρέθη από σου; όταν πράττης το κακόν, τότε ευφραίνεσαι. **16** Ο Κύριος εκάλεσε το όνομά σου, Ελαίαν αειθαλή, ώραίαν, καλλίκαρπον· μετ' ήχου θορύβου μεγάλου εξήφθη πυρ επ' αυτήν και οι κλάδοι αυτής συνεθλάσθησαν. **17** Διότι ο Κύριος των δυνάμεων, όστις σε εφύτευσεν, επρόφερε κακόν εναντίον σου, διά την κακίαν του οίκου Ισραήλ και του οίκου Ιούδα, την οποίαν έπραξαν καθ' εαυτών, ώστε να με παροργίσωσι θυμιάζοντες εις τον Βάαλ. **18** Και ο Κύριος έδωκεν εις εμέ γνώσιν και εγνώρισα· τότε έδειξας εις εμέ τας πράξεις αυτών. **19** Αλλ' εγώ ήμην ως αρνίον άκακον φερόμενον εις σφαγήν· και δεν ενόησα ότι συνεβουλεύθησαν βουλάς εναντίον μου, λέγοντες, Ας καταστρέψωμεν το δένδρον μετά του καρπού αυτού και ας εκκόψωμεν αυτόν από της γης των ζώντων, ώστε το όνομα αυτού να μη μνημονευθή πλέον. **20** Αλλ' ω Κύριε των δυνάμεων, ο κρίνων δικαίως, ο δοκιμάζων τους νεφρούς και την καρδίαν, ας ίδω την εκδίκησίν σου επ' αυτούς, διότι προς σε εφανέρωσα την δίκην μου. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των ανδρών της Αναθώθ, οίτινες ζητούσι την ζωήν σου, λέγοντες, Μη προφητεύσης εν τω ονόματι του Κυρίου, διά να μη αποθάνης υπό τας χείρας ημών· **22** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω επισκεφθή αυτούς· οι νέοι θέλουσιν αποθάνει εν μαχαίρα· οι υιοί αυτών αι θυγατέρες αυτών θέλουσι τελευτήσει υπό πείνης· **23** και δεν θέλει μείνει υπόλοιπον εξ αυτών· διότι θέλω φέρει κακόν επί τους άνδρας της Αναθώθ, εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως αυτών.

12 Δίκαιος είσαι Κύριε, όταν δικολογώμαι μετά σού· πλην ας διαλεχθώ μετά σου περί των κρίσεών σου· διατί η οδός των ασεβών ευοδούται; διά τι ευημερούσι πάντες οι φερόμενοι απίστως; **2** Εφύτευσας αυτούς, μάλιστα ερριζώθησαν· αυξάνουσι, μάλιστα καρποφορούσι· συ είσαι πλησίον του στόματος αυτών και μακράν από των νεφρών αυτών. **3** Αλλά συ, Κύριε, με γνωρίζεις· με είδες και εδοκίμασας την καρδίαν μου ενώπιόν σου· σύρε αυτούς ως πρόβατα διά σφαγήν και ετοίμασον αυτούς διά την ημέραν της σφαγής. **4** Έως πότε θέλει πενθεί η γη, και ο χόρτος παντός αγρού θέλει ξηραίνεσθαι διά την κακίαν των κατοιούντων εν αυτή; Ηφανίσθησαν τα κτήνη και τα πτηνά, διότι είπον, δεν θέλει ιδεί τα έσχατα ημών. **5** Εάν τρέξης μετά των

πεζών και σε κάμωσι να ατονήσης, τότε πως θέλεις
αντιπαραταχθή προς τους ίππους; και εάν απέκαμες εν
τη γη της ειρήνης, εφ' ην ήλπιζες, τότε πως θέλεις κάμει
εις το φρύαγμα του Ιορδάνου; 6 Διότι και οι αδελφοί
σου και ο οίκος του πατρός σου και αυτοί εφέρθησαν
απίστως προς σέ· ναι, αυτοί εβόησαν όπισθέν σου
μεγαλοφώνως· μη πιστεύσης αυτούς, και αν λαλήσωσι
καλά προς σε. 7 Εγκατέλιπον τον οίκόν μου, αφήκα την
κληρονομίαν μου, έδωκα την ηγαπημένην της ψυχής
μου εις τας χείρας των εχθρών αυτής. 8 Η κληρονομία
μου έγεινεν εις εμέ ως λέων εν δρυμώ· εξέπεμψε την
φωνήν αυτής εναντίον μου· διά τούτο εμίσησα αυτήν. 9
Η κληρονομία μου είναι εις εμέ όρνεον αρπακτικόν, τα
όρνεα κύκλω είναι εναντίον αυτής· έλθετε, συνάχθητε,
πάντα τα θηρία του αγρού, έλθετε να καταφάγητε αυτήν.
10 Ποιμένες πολλοί διέφθειραν τον αμπελώνά μου,
κατεπάτησαν την μερίδα μου, κατέστησαν την μερίδα
την επιθυμητήν μου έρημον άβατον. 11 Παρέδωκαν
αυτήν εις ερήμωσιν· ερημωθείσα πενθεί ενώπιόν μου·
πάσα η γη ηρημώθη, διότι δεν υπάρχει ο φροντίζων.
12 Επί πάσας τας υψηλάς θέσεις της ερήμου ήλθον οι
λεηλάται· διότι η μάχαιρα του Κυρίου θέλει καταφάγει
απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· εις ουδεμίαν
σάρκα δεν θέλει είσθαι ειρήνη. 13 Έσπειραν σίτον αλλά
θέλουσι θερίσει ακάνθας· εκοπίασαν αλλά δεν θέλουσιν
ωφεληθή· και θέλετε αισχυνθή διά τα προϊόντα σας
από του φλογερού θυμού του Κυρίου. 14 Ούτω λέγει ο
Κύριος κατά πάντων των κακών γειτόνων μου, οίτινες
εγγίζουσι την κληρονομίαν την οποίαν κληροδότησα
εις τον λαόν μου τον Ισραήλ· Ιδού, θέλω αποσπάσει
αυτούς από της γης αυτών, και θέλω αποσπάσει τον
οίκον Ιούδα εκ μέσου αυτών. 15 Και αφού αποσπάσω
αυτούς, θέλω επιστρέψει και ελεήσει αυτούς, και θέλω
επαναφέρει έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού και
έκαστον εις την γην αυτού. 16 Και εάν μάθωσι καλώς
τας οδούς του λαού μου, να ομνύωσιν εις το όνομά μου,
Ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου να ομνύη
εις τον Βάαλ, τότε θέλουσιν οικοδομηθή εν τω μέσω
του λαού μου. 17 Αλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλω
αποσπάσει ολοτελώς και εξολοθρεύσει το έθνος εκείνο,
λέγει Κύριος.

13 Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Ύπαγε και απόκτησον
εις σεαυτόν ζώνην λινήν και περίβαλε αυτήν
επί την οσφύν σου και εις ύδωρ μη βάλης αυτήν.
2 Απέκτησα λοιπόν την ζώνην κατά τον λόγον του
Κυρίου και περιέβαλον επί την οσφύν μου. 3 Και
έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ εκ δευτέρου, λέγων, 4
Λάβε την ζώνην την οποίαν απέκτησας, την επί την
οσφύν σου, και σηκωθείς ύπαγε εις τον Ευφράτην και
κρύψον αυτήν εκεί εν τη οπή του βράχου. 5 Υπήγα
λοιπόν και έκρυψα αυτήν πλησίον του Ευφράτου, καθώς
προσέταξεν εις εμέ ο Κύριος. 6 Και μετά πολλάς ημέρας
είπε Κύριος προς εμέ, Σηκωθείς ύπαγε εις τον Ευφράτην
και λάβε εκείθεν την ζώνην, την οποίαν προσέταξα
εις σε να κρύψης εκεί. 7 Και υπήγα εις τον Ευφράτην
και έσκαψα και έλαβον την ζώνην εκ του τόπου όπου
έκρυψα αυτήν· και ιδού, η ζώνη ήτο εφθαρμένη, δεν
ήτο χρήσιμος εις ουδέν. 8 Τότε έγεινε λόγος Κυρίου
προς εμέ, λέγων, 9 Ούτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τον
τρόπον θέλω φθείρει την υπερηφανίαν του Ιούδα και
την μεγάλην υπερηφανίαν της Ιερουσαλήμ. 10 Ο κακός
ούτος λαός, οίτινες αρνούνται το να υπακούωσιν εις
τους λόγους μου, και περιπατούσιν εν ταις ορέξεσι της
καρδίας αυτών και υπάγουσιν οπίσω άλλων θεών, διά
να λατρεύωσιν αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς,
θέλει είσθαι εξάπαντος ως η ζώνη αύτη, ήτις δεν είναι
χρήσιμος εις ουδέν. 11 Διότι καθώς η ζώνη κολλάται εις
την οσφύν του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα εις εμαυτόν
πάντα τον οίκον Ισραήλ και πάντα τον οίκον Ιούδα,
λέγει Κύριος· διά να ήναι εις εμέ λαός και όνομα και
καύχημα και δόξα· αλλά δεν υπήκουσαν. 12 Διά τούτο
θέλεις λαλήσει προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πας ασκός θέλει γεμισθή
οίνου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί προς σε, Μήπως τωόντι
δεν γνωρίζομεν ότι πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου; 13
Τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού,
θέλω γεμίσει πάντας τους κατοίκους της γης ταύτης
και τους βασιλείς τους καθημένους επί τον θρόνον του
Δαβίδ και τους ιερείς και τους προφήτας και πάντας τους
κατοίκους της Ιερουσαλήμ, από μεθυσμού. 14 Και θέλω
συντρίψει αυτούς μετ' αλλήλων, και τους πατέρας και
τους υιούς ομού, λέγει Κύριος· δεν θέλω σπλαγχνισθή
ουδέ φεισθή ουδέ ελεήσει, αλλά θέλω εξολοθρεύσει
αυτούς. 15 Ακούσατε και ακροάσθητε· μη επαίρεσθε·
διότι ο Κύριος ελάλησε. 16 Δότε δόξαν εις Κύριον τον
Θεόν υμών, πριν φέρη σκότος και πριν οι πόδες σας
προσκόψωσιν επί τα σκοτεινά όρη, και ενώ προσμένετε
φως, μετατρέψη αυτό εις σκιάν θανάτου και καταστήση
αυτό πυκνόν σκότος. 17 Αλλ' εάν δεν ακούσητε τούτο, η
ψυχή μου θέλει κλαύσει κρυφίως διά την υπερηφανίαν
υμών, και ο οφθαλμός μου θέλει κλαύσει πικρά και
καταρρεύσει δάκρυα, διότι το ποίμνιον του Κυρίου
φέρεται εις αιχμαλωσίαν. 18 Είπατε προς τον βασιλέα
και προς την βασίλισσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι
θέλει καταβιβασθή από των κεφαλών υμών ο στέφανος
της δόξης υμών. 19 Αι πόλεις του νότου θέλουσι
κλεισθή και δεν θέλει είσθαι ο ανοίγων· ο Ιούδας άπας
θέλει φερθή εις αιχμαλωσίαν, ολοκλήρως θέλει φερθή
αιχμάλωτος. 20 Υψώσατε τους οφθαλμούς υμών και
θεωρήσατε τους ερχομένους από βορρά· που είναι το
ποίμνιον το δοθέν εις σε, τα ώραία σου πρόβατα; 21
Τι θέλεις ειπεί, όταν σε επισκεφθή; διότι συ εδίδαξας
αυτούς να άρχωσιν επί σου ως ηγεμόνες· δεν θέλουσι
σε συλλάβει πόνοι, ως γυναίκα τίκτουσαν; 22 Και
εάν είπης εν τη καρδία σου, Διά τι συνέβησαν εις εμέ
ταύτα; διά το πλήθος της ανομίας σου εσηκώθησαν
τα κράσπεδά σου και εγυμνώθησαν αι πτέρναι σου.
23 Δύναται ο Αιθίοψ να αλλάξη το δέρμα αυτού ή η
πάρδαλις τα ποικίλματα αυτής; τότε δύνασθε και σεις
να κάμητε καλόν, οι μαθόντες το κακόν. 24 Διά τούτο
θέλω σκορπίσει αυτούς ως άχυρον φερόμενον υπό
ανέμου της ερήμου. 25 Ούτος είναι παρ' εμού ο κλήρός
σου, το μερίδιον το μεμετρημένον εις σε, λέγει Κύριος·
διότι με ελησμόνησας και ήλπισας επί το ψεύδος. 26
Διά τούτο και εγώ θέλω σηκώσει τα κράσπεδά σου επί
το πρόσωπόν σου, και θέλει φανή η αισχύνη σου. 27
Είδον τας μοιχείας σου και τους χρεμετισμούς σου, την

αισχρότητα της πορνείας σου, τα βδελύγματά σου επί
τους λόφους, επί τας πεδιάδας. Ουαί εις σε, Ιερουσαλήμ
δεν θέλεις καθαρισθή; μετά, πότε έτι;

14 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ιερεμίαν
περί της ανομβρίας. **2** Ο Ιούδας πενθεί και
αι πύλαι αυτού είναι περίλυποι· κοίτονται κατά γης
μελανειμονούσαι· και ανέβη η κραυγή της Ιερουσαλήμ.
3 Και οι μεγιστάνες αυτής απέστειλαν τους νέους αυτών
διά ύδωρ· ήλθον εις τα φρέατα, δεν εύρηκαν ύδωρ·
επέστρεψαν με τα αγγεία αυτών κενά· ησχύνθησαν και
ενετράπησαν και εσκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **4**
Επειδή η γη εσχίσθη, διότι δεν ήτο βροχή επί της γης, οι
γεωργοί ησχύνθησαν, εσκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **5**
Και η έλαφος έτι, γεννήσασα εν τη πεδιάδι, εγκατέλιπε
το τέκνον αυτής, επειδή χόρτος δεν ήτο. **6** Και οι άγριοι
όνοι εστάθησαν επί τους υψηλούς τόπους, ερρόφουν
τον αέρα ως θώες· οι οφθαλμοί αυτών εμαράνθησαν,
επειδή χόρτος δεν ήτο. **7** Κύριε, αν και αι ανομίαι ημών
καταμαρτυρώσιν εναντίον ημών, κάμε όμως διά το
όνομά σου· διότι αι αποστασίαι ημών επληθύνθησαν·
εις σε ημαρτήσαμεν. **8** Ελπίς του Ισραήλ, σωτήρ αυτού
εν καιρώ θλίψεως, διά τι ήθελες είσθαι ως πάροικος
εν τη γη και ως οδοιπόρος εκκλίνων εις κατάλυμα;
9 Διά τι ήθελες είσθαι ως άνθρωπος εκστατικός, ως
ισχυρός μη δυνάμενος να σώση; Αλλά συ, Κύριε, εν
μέσω ημών είσαι, και το όνομά σου εκλήθη εφ' ημάς·
μη εγκαταλίπης ημάς. **10** Ούτω λέγει Κύριος προς
τον λαόν τούτον· Επειδή ηγάπησαν να πλανώνται και
δεν εκράτησαν τους πόδας αυτών, διά τούτο ο Κύριος
δεν ηυδόκησεν εις αυτούς· τώρα θέλει ενθυμηθή την
ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **11**
Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη προσεύχου υπέρ του λαού
τούτου διά καλόν. **12** Και εάν νηστεύσωσι, δεν θέλω
εισακούσει της κραυγής αυτών· και εάν προσφέρωσιν
ολοκαυτώματα και προσφοράν, δεν θέλω ευδοκήσει
εις αυτά· αλλά θέλω καταναλώσει αυτούς εν μαχαίρα
και εν πείνη και εν λοιμώ. **13** Και είπα, Ω, Κύριε Θεέ,
ιδού, οι προφήται λέγουσι προς αυτούς, δεν θέλετε ιδεί
μάχαιραν ουδέ θέλει είσθαι πείνα εις εσάς, αλλά θέλω
σας δώσει ειρήνην ασφαλή εν τω τόπω τούτω. **14** Και
είπε Κύριος προς εμέ, Ψευδή προφητεύουσιν οι προφήται
εν τω ονόματί μου· εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ
προσέταξα εις αυτούς ουδέ ελάλησα προς αυτούς· αυτοί
προφητεύουσιν εις εσάς όρασιν ψευδή και μαντείαν
και ματαιότητα και την δολιότητα της καρδίας αυτών.
15 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών
των προφητευόντων εν τω ονόματί μου, ενώ εγώ δεν
απέστειλα, αυτούς αλλ' αυτοί λέγουσι, Μάχαιρα και
πείνα δεν θέλει είσθαι εν τω τόπω τούτω· εν μαχαίρα και
εν πείνη θέλουσι συντελεσθή οι προφήται εκείνοι. **16** Ο
δε λαός, εις τους οποίους αυτοί προφητεύουσι, θέλουσιν
είσθαι ερριμμένοι εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ υπό
πείνης και μαχαίρας· και δεν θέλει είσθαι ο θάπτων
αυτούς, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών
και τας θυγατέρας αυτών· και θέλω εκχέει επ' αυτούς
την κακίαν αυτών. **17** Διά τούτο θέλεις ειπεί προς
αυτούς τον λόγον τούτον· Ας χύσωσιν οι οφθαλμοί
μου δάκρυα, νύκτα και ημέραν, και ας μη παύσωσι·
διότι η παρθένος, η θυγάτηρ του λαού μου, συνετρίφθη
σύντριμμα μέγα, πληγήν οδυνηράν σφόδρα. **18** Εάν
εξέλθω εις την πεδιάδα, τότε ιδού, οι πεφονευμένοι εν
μαχαίρα· και εάν εισέλθω εις την πόλιν, τότε ιδού, οι
νενεκρωμένοι υπό της πείνης, ο δε προφήτης έτι και ο
ιερεύς εμπορεύονται επί της γης και δεν αισθάνονται.
19 Απέρριψας παντάπασι τον Ιούδαν; απεστράφη την
Σιών η ψυχή σου; Διά τι επάταξας ημάς, και δεν υπάρχει
θεραπεία εις ημάς; επροσμένομεν ειρήνην, αλλ' ουδέν
αγαθόν· και τον καιρόν της θεραπείας, και ιδού, ταραχή.
20 Γνωρίζομεν, Κύριε, την ασέβειαν ημών, την ανομίαν
των πατέρων ημών, ότι ημαρτήσαμεν εις σε. **21** Μη
αποστραφής ημάς, διά το όνομά σου· μη ατιμάσης τον
θρόνον της δόξης σου· ενθυμήθητι, μη διασκεδάσης την
διαθήκην σου την προς ημάς. **22** Υπάρχει μεταξύ των
ματαιοτήτων των εθνών διδούς βροχήν; ή οι ουρανοί
δίδουσιν υετούς; δεν είσαι συ αυτός ο δοτήρ, Κύριε Θεέ
ημών; διά τούτο θέλομεν σε προσμένει· διότι συ έκαμες
πάντα ταύτα.

15 Και είπε Κύριος προς εμέ, Και αν ο Μωϋσής και
ο Σαμουήλ ίσταντο ενώπιόν μου, η ψυχή μου δεν
ήθελεν είσθαι υπέρ του λαού τούτου· αποδίωξον αυτούς
απ' έμπροσθέν μου και ας εξέλθωσι. **2** Και εάν είπωσι
προς σε, Που θέλομεν εξέλθει; τότε θέλεις ειπεί προς
αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Όσοι είναι διά τον θάνατον,
εις θάνατον· και όσοι διά την μάχαιραν, εις μάχαιραν·
και όσοι διά την πείναν, εις πείναν· και όσοι διά την
αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν. **3** Και θέλω επιφέρει
επ' αυτούς τέσσαρα είδη, λέγει Κύριος· την μάχαιραν
διά σφαγήν, και τους κύνας διά σπαραγμόν, και τα
πετεινά του ουρανού, και τα θηρία της γης, διά να
καταφάγωσι και να αφανίσωσι. **4** Και θέλω παραδώσει
αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γής·
εξ αιτίας του Μανασσή, υιού Εζεκίου βασιλέως του
Ιούδα, δι' όσα έπραξεν εν Ιερουσαλήμ. **5** Διότι τις θέλει
σε οικτείρει, Ιερουσαλήμ; ή τις θέλει σε συλλυπηθή;
ή τις θέλει στραφή διά να ερωτήση, Πως έχεις; **6** Συ
με εγκατέλιπες, λέγει Κύριος, υπήγες εις τα οπίσω· διά
τούτο θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω
σε αφανίσει· απέκαμον ελεών. **7** Και θέλω εκλικμήσει
αυτούς με το λικμητήριον εν ταις πύλαις της γής· θέλω
ατεκνώσει αυτούς, θέλω αφανίσει τον λαόν μου, διότι
δεν επιστρέφουσιν από των οδών αυτών. **8** Αι χήραι
αυτών επληθύνθησαν ενώπιόν μου υπέρ την άμμον της
θαλάσσης· έφερα επ' αυτούς, επί τας μητέρας των νέων,
λεηλάτην εν μεσημβρία· επέφερα επ' αυτάς εξαίφνης
ταραχάς και τρόμους. **9** Εκείνη, ήτις εγέννησεν επτά,
απέκαμε, παρέδωκε το πνεύμα· ο ήλιος αυτής έδυσεν,
ενώ, ήτο έτι ημέρα· κατησχύνθη και εταράχθη· το δε
υπόλοιπον αυτών θέλω παραδώσει εις την μάχαιραν
έμπροσθεν των εχθρών αυτών, λέγει Κύριος. **10** Ουαί
εις εμέ, μήτέρ μου, διότι εγέννησας εμέ άνδρα έριδος και
άνδρα φιλονεικίας μεθ' όλης της γης. Ούτε ετόκισα ούτε
με ετόκισαν· και όμως πας τις εξ αυτών με καταράται. **11**
Ο Κύριος λέγει, Βεβαίως το υπόλοιπόν σου θέλει είσθαι
καλόν· βεβαίως θέλω μεσιτεύσει υπέρ σου προς τον
εχθρόν εν καιρώ συμφοράς και εν καιρώ θλίψεως. **12** Ο
σίδηρος θέλει συντρίψει τον σίδηρον του βορρά και τον

χαλκόν; 13 Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου
θέλω παραδώσει εις λεηλασίαν άνευ ανταλλάγματος,
και τούτο διά πάσας τας αμαρτίας σου και κατά πάντα τα
όριά σου. 14 Και θέλω σε περάσει μετά των εχθρών σου
εις τόπον τον οποίον δεν γνωρίζεις· διότι πυρ εξήφθη
εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει εκκαυθή καθ' υμών.
15 Συ, Κύριε, γνωρίζεις· ενθυμήθητί με και επίσκεψαί
με και εκδίκησόν με από των καταδιωκόντων με· μη
με αρπάσης εν τη μακροθυμία σου· γνώρισον ότι διά
σε υπέφερα ονειδισμόν. 16 Καθώς ευρέθησαν οι λόγοι
σου, κατέφαγον αυτούς· και ο λόγος σου ήτο εν εμοί
χαρά και αγαλλίασις της καρδίας μου· διότι το όνομά
σου εκλήθη επ' εμέ, Κύριε Θεέ των δυνάμεων. 17 Δεν
εκάθησα εν συνεδρίω χλευαστών και συνευφράνθην·
εκάθησα μόνος εξ αιτίας της χειρός σου· διότι συ με
ενέπλησας αδημονίας. 18 Διά τι ο πόνος μου είναι
παντοτεινός και η πληγή μου ανίατος, μη θέλουσα να
ιατρευθή; θέλεις είσθαι διόλου εις εμέ ως ψεύστης και
ως ύδατα απατηλά; 19 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Εάν
επιστρέψης, τότε θέλω σε αποκαταστήσει πάλιν, και
θέλεις ίστασθαι ενώπιόν μου· και εάν αποχωρίσης το
τίμιον από του αχρείου, θέλεις είσθαι ως το στόμα μου·
αυτοί ας επιστρέψωσι προς σε, αλλά συ με επιστρέψης
προς αυτούς. 20 Και θέλω σε κάμει προς τούτον τον
λαόν οχυρόν χαλκούν τείχος· και θέλουσι σε πολεμήσει,
αλλά δεν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου, διότι εγώ
είμαι μετά σου διά να σε σώζω και να σε ελευθερόνω,
λέγει Κύριος. 21 Και θέλω σε ελευθερώσει εκ της χειρός
των πονηρών και θέλω σε λυτρώσει εκ της χειρός των
καταδυναστευόντων.

16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Μη
λάβης εις σεαυτόν γυναίκα μηδέ να γείνωσιν εις
σε υιοί μηδέ θυγατέρες εν τω τόπω τούτω. 3 Διότι ούτω
λέγει Κύριος περί των υιών και περί των θυγατέρων των
γεννωμένων εν τω τόπω τούτω και περί των μητέρων
αυτών, αίτινες εγέννησαν αυτούς, και περί των πατέρων
αυτών, οίτινες ετεκνοποίησαν αυτούς εν τη γη ταύτη· 4
θέλουσιν αποθάνει με οδυνηρόν θάνατον· δεν θέλουσι
κλαυθή ουδέ θέλουσι ταφή· θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν
επί το πρόσωπον της γης, και θέλουσιν αφανισθή
υπό μαχαίρας και υπό πείνης, και τα πτώματα αυτών
θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα πετεινά του ουρανού και
εις τα θηρία της γης. 5 Διότι ούτω λέγει Κύριος· Μη
εισέλθης εις οίκον πένθους και μη υπάγης να πενθήσης
μηδέ να συγκλαύσης αυτούς· διότι αφήρεσα την ειρήνην
μου από του λαού τούτου, λέγει Κύριος, το έλεος και
τους οικτιρμούς. 6 Και θέλουσιν αποθάνει μεγάλοι
και μικροί εν τη γη ταύτη· δεν θέλουσι ταφή ουδέ
θέλουσι κλαύσει αυτούς ουδέ θέλουσι κάμει εντομάς
εις τα σώματα αυτών ουδέ θέλουσι ξυρισθή δι' αυτούς·
7 ουδέ θέλουσι διαμοιράσει άρτον εις το πένθος προς
παρηγορίαν αυτών διά τον τεθνεώτα, ουδέ θέλουσι
ποτίσει αυτούς το ποτήριον της παρηγορίας διά τον
πατέρα αυτών ή διά την μητέρα αυτών. 8 Και δεν
θέλεις εισέλθει εις οίκον συμποσίου, διά να συγκαθήσης
μετ' αυτών διά να φάγης και να πίης. 9 Διότι ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ Ιδού,
εγώ θέλω παύσει από του τόπου τούτου, ενώπιον των
οφθαλμών υμών και εν ταις ημέραις υμών, την φωνήν
της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν
του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης. 10 Και όταν
αναγγείλης προς τον λαόν τούτον πάντας τούτους τους
λόγους, και είπωσι προς σε, Διά τι ο Κύριος επρόφερεν
άπαν τούτο το μέγα κακόν εναντίον ημών; και τις η
ανομία ημών; και τις η αμαρτία ημών, την οποίαν
ημαρτήσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών; 11 Τότε θέλεις
ειπεί προς αυτούς, Επειδή με εγκατέλιπον οι πατέρες
υμών, λέγει Κύριος, και υπήγαν οπίσω άλλων θεών
και ελάτρευσαν αυτούς και προσεκύνησαν αυτούς και
εγκατέλιπον εμέ και τον νόμον μου δεν εφύλαξαν· 12
και επειδή σεις επράξατε χειρότερα παρά τους πατέρας
υμών, και ιδού, περιπατείτε έκαστος οπίσω της ορέξεως
της πονηράς αυτού καρδίας, ώστε να μη υπακούητε εις
εμέ· 13 διά τούτο θέλω απορρίψει υμάς από της γης
ταύτης, εις την γην, την οποίαν δεν εγνωρίσατε, υμείς
και οι πατέρες υμών· και εκεί θέλετε λατρεύσει άλλους
θεούς ημέραν και νύκτα· διότι δεν θέλω κάμει έλεος
προς υμάς. 14 Διά τούτο ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει
Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπεί πλέον, Ζη Κύριος, όστις
ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, 15 αλλά,
Ζη Κύριος, όστις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ της γης
του βορρά και εκ πάντων των τόπων όπου είχε διώξει
αυτούς· και θέλω επαναφέρει αυτούς πάλιν εις την γην
αυτών, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών. 16
Ιδού, θέλω αποστείλει πολλούς αλιείς, λέγει Κύριος,
και θέλουσιν αλιεύσει αυτούς· και μετά ταύτα θέλω
αποστείλει πολλούς κυνηγούς και θέλουσι θηρεύσει
αυτούς από παντός όρους και από παντός λόφου και από
των σχισμών των βράχων. 17 Διότι οι οφθαλμοί μου
είναι επί πάσας τας οδούς αυτών· δεν είναι κεκρυμμέναι
από του προσώπου μου ουδέ η ανομία αυτών είναι
κεκρυμμένη απ' έμπροσθεν των οφθαλμών μου. 18 Και
πρώτον θέλω ανταποδώσει διπλά την ανομίαν αυτών
και την αμαρτίαν αυτών· διότι εμίαναν την γην μου με
τα πτώματα των βδελυγμάτων αυτών και ενέπλησαν
την κληρονομίαν μου από των μιασμάτων αυτών. 19
Κύριε, δύναμίς μου και φρούριόν μου και καταφυγή
μου εν ημέρα θλίψεως, τα έθνη θέλουσιν ελθεί προς σε
από των περάτων της γης και θέλουσιν ειπεί, Βεβαίως
οι πατέρες ημών εκληρονόμησαν ψεύδος, ματαιότητα
και τα ανωφελή. 20 Θέλει κάμει άνθρωπος εις εαυτόν
θεούς τους μη όντας θεούς; 21 Διά τούτο, ιδού, θέλω
κάμει αυτούς ταύτην την φοράν να γνωρίσωσι, θέλω
κάμει αυτούς να γνωρίσωσι την χείρα μου και την
δύναμίν μου, και θέλουσι γνωρίσει ότι το όνομά μου
είναι ο Κύριος.

17 Η αμαρτία του Ιούδα είναι γεγραμμένη με γραφίδα
σιδηράν, με όνυχα αδαμάντινον, ενεχαράχθη επί
της πλακός της καρδίας αυτών και επί των κεράτων των
θυσιαστηρίων υμών· 2 ώστε οι υιοί αυτών ενθυμούνται
τα θυσιαστήρια αυτών και τα άλση αυτών, μετά των
πρασίνων δένδρων επί τους υψηλούς λόφους. 3 Ω
όρος μου εν τη πεδιάδι, θέλω δώσει την περιουσίαν
σου και πάντας τους θησαυρούς σου εις διαρπαγήν και
τους υψηλούς σου τόπους κατά πάντα τα όριά σου,
διά την αμαρτίαν. 4 Και συ, μάλιστα αυτή συ, θέλεις

εκβληθή από της κληρονομίας σου, την οποίαν έδωκα
εις σε, και θέλω σε καταδουλώσει εις τους εχθρούς σου,
εν γη την οποίαν δεν εγνώρισας· διότι πυρ εξήψατε
εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει καίεσθαι εις τον
αιώνα. **5** Ούτω λέγει Κύριος· Επικατάρατος ο άνθρωπος,
όστις ελπίζει επί άνθρωπον και κάμνει σάρκα βραχίονα
αυτού και του οποίου η καρδία απομακρύνεται από
του Κυρίου. **6** Διότι θέλει είσθαι ως η αγριομυρίκη εν
ερήμω, και δεν θέλει ιδεί όταν έλθη το αγαθόν· αλλά
θέλει κατοικεί τόπους ξηρούς εν ερήμω, γην αλμυράν
και ακατοίκητον. **7** Ευλογημένος ο άνθρωπος ο ελπίζων
επί Κύριον και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίς. **8** Διότι
θέλει είσθαι ως δένδρον πεφυτευμένον πλησίον των
υδάτων, το οποίον εξαπλόνει τας ρίζας αυτού πλησίον
του ποταμού, και δεν θέλει ιδεί όταν έρχηται το καύμα
αλλά το φύλλον αυτού θέλει θάλλει· και δεν θέλει
μεριμνήσει εν τω έτει της ανομβρίας ουδέ θέλει παύσει
από του να κάμνη καρπόν. **9** Η καρδία είναι απατηλή
υπέρ πάντα και σφόδρα διεφθαρμένη· τις δύναται να
γνωρίση αυτήν; **10** Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδίαν,
δοκιμάζω τους νεφρούς, διά να δώσω εις έκαστον κατά
τας οδούς αυτού, κατά τον καρπόν των έργων αυτού.
11 Καθώς η πέρδιξ η επωάζουσα και μη νεοσσεύουσα,
ούτως ο αποκτών πλούτη αδίκως θέλει αφήσει αυτά εις
το ήμισυ των ημερών αυτού και εις τα έσχατα αυτού
θέλει είσθαι άφρων. **12** Θρόνος δόξης υψωμένος εξ
αρχής είναι ο τόπος του αγιαστηρίου ημών. **13** Κύριε,
η ελπίς του Ισραήλ, πάντες οι εγκαταλείποντές σε
θέλουσι καταισχυνθή και οι αποστάται εμού θέλουσι
γραφθή εν τη γή· διότι εγκατέλιπον τον Κύριον, την
πηγήν των ζώντων υδάτων. **14** Ιασαί με, Κύριε, και
θέλω ιαθή· σώσον με και θέλω σωθή· διότι συ είσαι το
καύχημά μου· **15** Ιδού, ούτοι λέγουσι προς εμέ, Που
ο λόγος του Κυρίου; ας έλθη τώρα. **16** Αλλ' εγώ δεν
απεσύρθην από του να σε ακολουθώ ως ποιμήν, ουδέ
επεθύμησα την ημέραν της θλίψεως· συ εξεύρεις τούτο·
τα εξελθόντα εκ των χειλέων μου ήσαν ενώπιόν σου. **17**
Μη γείνης εις εμέ τρόμος· συ είσαι η ελπίς μου εν ημέρα
συμφοράς· **18** Ας καταισχυνθώσιν οι καταδιώκοντές
με, εγώ δε ας μη καταισχυνθώ· ας τρομάξωσιν εκείνοι
αλλ' ας μη τρομάξω εγώ· φέρε επ' αυτούς ημέραν
συμφοράς και σύντριψον αυτούς διπλούν σύντριμμα.
19 Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Ύπαγε και στήθι εν
τη πύλη των υιών του λαού σου, δι' ης εισέρχονται
οι βασιλείς Ιούδα και δι' ης εξέρχονται, και εν πάσαις
ταις πύλαις της Ιερουσαλήμ· **20** και ειπέ προς αυτούς,
Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και,
πας ο Ιούδας και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ,
οι εισερχόμενοι διά των πυλών τούτων· **21** ούτω
λέγει Κύριος· Προσέχετε εις εαυτούς, και μη βαστάζετε
φορτίον την ημέραν του σαββάτου μηδέ εμβιβάζετε
διά των πυλών της Ιερουσαλήμ· **22** μηδέ εκφέρετε
φορτίον εκ των οικιών σας την ημέραν του σαββάτου
και μη κάμνετε μηδεμίαν εργασίαν· αλλά αγιάζετε
την ημέραν του σαββάτου, καθώς προσέταξα εις τους
πατέρας υμών· **23** δεν υπήκουσαν όμως ουδέ έκλιναν το
ωτίον αυτών, αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών
διά να μη ακούσωσι και διά να μη δεχθώσι νουθεσίαν.
24 Αλλ' εάν υπακούσητε εις εμέ, λέγει Κύριος, ώστε
να μη εμβιβάζητε φορτίον διά των πυλών της πόλεως
ταύτης την ημέραν του σαββάτου, αλλά να αγιάζητε την
ημέραν του σαββάτου μη κάμνοντες εν αυτή μηδεμίαν
εργασίαν· **25** τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών
της πόλεως ταύτης βασιλείς και άρχοντες καθήμενοι
επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμάξας και
ίππους, αυτοί και οι άρχοντες αυτών, οι άνδρες Ιούδα
και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ· και η πόλις αύτη θέλει
κατοικείσθαι εις τον αιώνα. **26** Και θέλουσιν ελθεί εκ
των πόλεων Ιούδα και εκ των πέριξ της Ιερουσαλήμ
και εκ της γης Βενιαμίν και εκ της πεδινής και εκ
των ορέων και εκ του νότου, φέροντες ολοκαυτώματα
και θυσίας και προσφοράς εξ αλφίτων και λίβανον,
φέροντες έτι και προσφοράς ευχαριστηρίους εις τον
οίκον του Κυρίου. **27** Αλλ' εάν δεν μου υπακούσητε,
ώστε να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου και να
μη βαστάζητε φορτίον και εμβιβάζητε εις τας πύλας
της Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου, τότε θέλω
ανάψει πυρ εν ταις πύλαις αυτής και θέλει καταφάγει
τα παλάτια της Ιερουσαλήμ και δεν θέλει σβεσθή.

18 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου,
λέγων, **2** Σηκώθητι και κατάβηθι εις τον οίκον
του κεραμέως, και εκεί θέλω σε κάμει να ακούσης
τους λόγους μου. **3** Τότε κατέβην εις τον οίκον του
κεραμέως, και ιδού, ειργάζετο έργον επί τους τροχούς. **4**
Και εχαλάσθη το αγγείον, το οποίον έκαμνεν εκ πηλού,
εν τη χειρί του κεραμέως, και πάλιν έκαμεν αυτό άλλο
αγγείον, καθώς ήρεσεν εις τον κεραμέα να κάμη. **5**
Τότε έγεινε λόγος Κύριου προς εμέ, λέγων, **6** Οίκος
Ισραήλ, δεν δύναμαι να κάμω εις εσάς, καθώς ούτος ο
κεραμεύς; λέγει Κύριος. Ιδού, ως ο πηλός εν τη χειρί
του κεραμέως, ούτω σεις, οίκος Ισραήλ, είσθε εν τη
χειρί μου. **7** Εν τη στιγμή, καθ' ην ήθελον λαλήσει
κατά έθνους ή κατά βασιλείας, διά να εκριζώσω και
να κατασκάψω και να καταστρέψω, **8** εάν το έθνος
εκείνο, κατά του οποίου ελάλησα, επιστρέψη από της
κακίας αυτού, θέλω μετανοήσει περί του κακού, το
οποίον εβουλεύθην να κάμω εις αυτό. **9** Και εν τη
στιγμή, καθ' ην ήθελον λαλήσει περί έθνους ή περί
βασιλείας, να οικοδομήσω και να φυτεύσω, **10** εάν
κάμη κακόν ενώπιόν μου, ώστε να μη υπακούη της
φωνής μου, τότε θέλω μετανοήσει περί του καλού,
με το οποίον είπα ότι θέλω αγαθοποιήσει αυτό. **11**
Και τώρα ειπέ προς τους άνδρας Ιούδα και προς τους
κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος·
Ιδού, εγώ ετοιμάζω κακόν καθ' υμών και βουλεύομαι
βουλήν καθ' υμών· επιστρέψατε λοιπόν έκαστος από της
πονηράς οδού αυτού και διορθώσατε τας οδούς υμών
και τας πράξεις υμών. **12** Οι δε είπον, Εις μάτην· διότι
οπίσω των διαβουλίων ημών θέλομεν περιπατεί και
έκαστος τας ορέξεις της καρδίας αυτού της πονηράς
θέλομεν πράττει. **13** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος·
Ερωτήσατε τώρα μεταξύ των εθνών, τις ήκουσε τοιαύτα;
η παρθένος του Ισραήλ έκαμε φρικτά σφόδρα. **14** Θέλει
τις αφήσει τον χιονώδη Λίβανον διά τον βράχον της
πεδιάδος; ή θέλουσιν εγκαταλίπει τα δροσερά εκρέοντα
ύδατα διά τα μακρόθεν ερχόμενα; **15** Αλλ' ο λαός μου
ελησμόνησεν εμέ, εθυμίασεν εις την ματαιότητα και

προσέκοψαν εν ταις οδοίς αυτών, ταις αιωνίοις τρίβοις,
διά να περιπατώσιν εν τρίβοις οδού μη εξωμαλισμένης·
16 διά να καταστήσωσι την γην αυτών ερήμωσιν και
χλευασμόν αιώνιον· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει
μένει έκθαμβος και σείει την κεφαλήν αυτού. **17**
Θέλω διασκορπίσει αυτούς έμπροσθεν του εχθρού ως
καυστικός άνεμος· θέλω δείξει εις αυτούς νώτα και ουχί
πρόσωπον εν τη ημέρα της συμφοράς αυτών. **18** Τότε
είπον, Έλθετε και ας συμβουλευθώμεν βουλάς κατά
του Ιερεμίου· διότι νόμος δεν θέλει χαθή από ιερέως
ουδέ βουλή από σοφού ουδέ λόγος από προφήτου·
έλθετε και ας πατάξωμεν αυτόν με την γλώσσαν και
ας μη προσέξωμεν εις μηδένα των λόγων αυτού. **19**
Πρόσεξον εις εμέ, Κύριε, και άκουσον την φωνήν των
διαφιλονεικούντων με εμέ. **20** Θέλει ανταποδοθή κακόν
αντί καλού; διότι έσκαψαν λάκκον διά την ψυχήν μου.
Ενθυμήθητι ότι εστάθην ενώπιόν σου διά να λαλήσω
υπέρ αυτών αγαθά, διά να αποστρέψω τον θυμόν σου
απ' αυτών. **21** Διά τούτο παράδος τους υιούς αυτών εις
την πείναν και δος αυτούς εις χείρας μαχαίρας, και ας
γείνωσιν αι γυναίκες αυτών άτεκνοι και χήραι· και οι
άνδρες αυτών ας θανατωθώσιν· οι νεανίσκοι αυτών ας
πέσωσι διά μαχαίρας εν τη μάχη. **22** Ας ακουσθή κραυγή
εκ των οικιών αυτών, όταν φέρης εξαίφνης επ' αυτούς
ληλάτας· διότι έσκαψαν λάκκον διά να με πιάσωσι και
έκρυψαν παγίδας διά τους πόδας μου. **23** Συ δε, Κύριε,
γνωρίζεις πάσαν την κατ' εμού βουλήν αυτών εις το να
με θανατώσωσι· μη συγχωρήσης την ανομίαν αυτών,
και την αμαρτίαν αυτών μη εξαλείψης απ' έμπροσθέν
σου· αλλά ας καταστραφώσιν ενώπιόν σου· ενέργησον
κατ' αυτών εν τω καιρώ του θυμού σου.

19 Ούτω λέγει Κύριος· Ύπαγε και απόκτησον λάγηνον
πηλίνην κεραμέως, και φέρε τινάς εκ των
πρεσβυτέρων του λαού και εκ των πρεσβυτέρων των
ιερέων· **2** και έξελθε εις την φάραγγα του υιού Εννόμ,
την πλησίον της εισόδου της ανατολικής πύλης, και
διακήρυξον εκεί τους λόγους, τους οποίους θέλω
λαλήσει προς σε. **3** Και είπέ, Ακούσατε τον λόγον του
Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ.
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ·
Ιδού, θέλω φέρει επί τον τόπον τούτον κακά, τα οποία
παντός ακούοντος θέλουσιν ηχήσει τα ώτα αυτού.
4 Διότι εγκατέλιπον εμέ και εβεβήλωσαν τον τόπον
τούτον και εθυμίασαν εν αυτώ εις άλλους θεούς, τους
οποίους δεν εγνώρισαν, αυτοί και οι πατέρες αυτών
και οι βασιλείς Ιούδα, και εγέμισαν τον τόπον τούτον
από αίματος αθώων. **5** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς
τόπους του Βάαλ, διά να καίωσι τους υιούς αυτών εν
πυρί, ολοκαυτώματα προς τον Βάαλ· το οποίον δεν
προσέταξα ουδέ ελάλησα ουδέ ανέβη επί την καρδίαν
μου. **6** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος,
και ο τόπος ούτος δεν θέλει καλείσθαι πλέον Τοφέθ
ουδέ Φάραγξ του υιού Εννόμ, αλλ' Η φάραγξ της
σφαγής. **7** Και θέλω ματαιώσει την βουλήν του Ιούδα
και της Ιερουσαλήμ εν τω τόπω τούτω· και θέλω κάμει
αυτούς να πέσωσι διά μαχαίρας έμπροσθεν των εχθρών
αυτών και διά των χειρών των ζητούντων την ζωήν
αυτών· τα δε πτώματα αυτών θέλω δώσει βρώσιν εις
τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γης.
8 Και θέλω καταστήσει την πόλιν ταύτην ερήμωσιν
και συριγμόν· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει μένει
έκθαμβος και θέλει συρίξει διά πάσας τας πληγάς αυτής.
9 και θέλω κάμει αυτούς να φάγωσι την σάρκα των
υιών αυτών και την σάρκα των θυγατέρων αυτών, και
θέλουσι φάγει έκαστος την σάρκα του φίλου αυτού
εν τη πολιορκία και στενοχωρία, με την οποίαν οι
εχθροί αυτών και οι ζητούντες την ζωήν αυτών θέλουσι
στενοχωρήσει αυτούς. **10** Τότε θέλεις συντρίψει την
λάγηνον έμπροσθεν των ανδρών των εξελθόντων μετά
σού· **11** και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων. Ούτω θέλω συντρίψει τον λαόν
τούτον και την πόλιν ταύτην, καθώς συντρίβει τις
το αγγείον του κεραμέως, το οποίον δεν δύναται να
διορθωθή πλέον· και θέλουσι θάπτει αυτούς εν Τοφέθ,
εωσού να μη υπάρχη τόπος εις ταφήν. **12** Ούτω θέλω
κάμει εις τον τόπον τούτον, λέγει Κύριος, και εις τους
κατοίκους αυτού, και θέλω κάμει την πόλιν ταύτην ως
την Τοφέθ· **13** και οι οίκοι της Ιερουσαλήμ και οι οίκοι
των βασιλέων του Ιούδα θέλουσι μιανθή, καθώς ο τόπος
της Τοφέθ· μετά πασών των οικιών, επί των δωμάτων
των οποίων εθυμίασαν προς άπασαν την στρατιάν του
ουρανού και έκαμαν σπονδάς εις άλλους θεούς. **14**
Τότε ήλθεν ο Ιερεμίας εκ της Τοφέθ, όπου ο Κύριος
απέστειλεν αυτόν διά να προφητεύση· και σταθείς εν
τη αυλή του οίκου του Κυρίου είπε προς πάντα τον
λαόν, **15** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός
του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί την πόλιν ταύτην και
επί πάσας τας κώμας αυτής πάντα τα κακά όσα ελάλησα
κατ' αυτής· διότι εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών,
ώστε να μη ακούσωσι τους λόγους μου.

20 Ο δε Πασχώρ, ο υιός του Ιμμήρ ο ιερεύς, ο και
προϊστάμενος εν τω οίκω του Κυρίου, ήκουσε
τον Ιερεμίαν προφητεύοντα τους λόγους τούτους. **2**
Και επάταξεν ο Πασχώρ Ιερεμίαν τον προφήτην και
έβαλεν αυτόν εις το δεσμωτήριον το εν τη άνω πύλη του
Βενιαμίν, το εν τω οίκω του Κυρίου. **3** Και την επαύριον
εξήγαγεν ο Πασχώρ τον Ιερεμίαν εκ του δεσμωτηρίου.
Και ο Ιερεμίας είπε προς αυτόν, Ο Κύριος δεν εκάλεσε το
όνομά σου Πασχώρ, αλλά Μαγόρ-μισσαβίβ. **4** Διότι ούτω
λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω σε κάμει τρόμον εις σεαυτόν
και εις πάντας τους φίλους σου· και θέλουσι πέσει
διά της μαχαίρας των εχθρών αυτών και οι οφθαλμοί
σου θέλουσιν ιδεί τούτο· και θέλω δώσει πάντα τον
Ιούδαν εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος, και
θέλει φέρει αυτούς αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα και
θέλει πατάξει αυτούς εν μαχαίρα. **5** Και θέλω δώσει
πάσαν την δύναμιν της πόλεως ταύτης και πάντας
τους κόπους αυτής και πάντα τα πολύτιμα αυτής και
πάντας τους θησαυρούς των βασιλέων Ιούδα θέλω
δώσει εις την χείρα των εχθρών αυτών, και θέλουσι
λεηλατήσει αυτούς και λάβει αυτούς και φέρει αυτούς
εις την Βαβυλώνα. **6** Και συ, Πασχώρ, και πάντες
οι κατοικούντες εν τω οίκω σου, θέλετε υπάγει εις
αιχμαλωσίαν· και θέλεις ελθεί εις την Βαβυλώνα, και
εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλεις ταφή, συ και πάντες
οι φίλοι σου, εις τους οποίους προεφήτευσας ψευδώς.

7 Κύριε, με εδελέασας και εδελεάσθην· υπερίσχυσας
κατ' εμού και κατίσχυσας· έγεινα χλευασμός όλην την
ημέραν· πάντες με εμπαίζουσι. **8** Διότι αφού ήνοιξα
στόμα, βοώ, φωνάζω βίαν και αρπαγήν· όθεν ο λόγος
του Κυρίου έγεινεν εις εμέ προς ονειδισμόν και προς
χλευασμόν όλην την ημέραν. **9** Και είπα, Δεν θέλω
αναφέρει περί αυτού ουδέ θέλω λαλήσει πλέον εν
τω ονόματι αυτού· όμως ο λόγος αυτού ήτο εν τη
καρδία μου ως καιόμενον πυρ περικεκλεισμένον εν
τοις οστέοις μου, και απέκαμον χαλινόνων εμαυτόν
και δεν ηδυνάμην πλέον. **10** Διότι ήκουσα ύβριν παρά
πολλών· τρόμος πανταχόθεν· Κατηγορήσατε, λέγουσι,
και θέλομεν κατηγορήσει αυτόν. Πάντες οι ειρηνεύοντες
μετ' εμού παρεφύλαττον το πρόσκομμά μου, λέγοντες,
Ίσως δελεασθή, και θέλομεν υπερισχύσει εναντίον
αυτού και εκδικηθή κατ' αυτού. **11** Αλλ' ο Κύριος είναι
μετ' εμού ως ισχυρός πολεμιστής· διά τούτο οι διώκταί
μου θέλουσι προσκόψει και δεν θέλουσιν υπερισχύσει·
θέλουσι καταισχυνθή σφόδρα· διότι δεν ενόησαν· η
αιώνιος αισχύνη αυτών δεν θέλει λησμονηθή. **12**
Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, ο δοκιμάζων τον δίκαιον,
ο βλέπων τους νεφρούς και την καρδίαν, ας ίδω την
εκδίκησίν σου επ' αυτούς· διότι εις σε εφανέρωσα την
κρίσιν μου. **13** Ψάλλετε εις τον Κύριον, αινείτε τον
Κύριον· διότι ηλευθέρωσε την ψυχήν του πτωχού εκ
χειρός πονηρευομένων. **14** Επικατάρατος η ημέρα,
καθ' ην εγεννήθην· η ημέρα καθ' ην η μήτηρ μου με
εγέννησεν, ας μη ήναι ευλογημένη. **15** Επικατάρατος ο
άνθρωπος, όστις ευηγγελίσατο προς τον πατέρα μου,
λέγων, Εγεννήθη εις σε παιδίον άρσεν, ευφραίνων
αυτόν σφόδρα. **16** Και ας ήναι ο άνθρωπος εκείνος
ως αι πόλεις, τας οποίας ο Κύριος κατέστρεψε και
δεν μετεμελήθη· και ας ακούση κραυγήν το πρωΐ και
αλαλαγμόν εν μεσημβρία. **17** Διά τι δεν εθανατώθην εκ
μήτρας; ή η μήτηρ μου δεν έγεινε τάφος εις εμέ και η
μήτρα αυτής δεν με εβάστασεν εις αιώνιον σύλληψιν; **18**
διά τι εξήλθον εκ της μήτρας, διά να βλέπω μόχθον και
λύπην και να τελειώσωσιν αι ημέραι μου εν αισχύνη;

21 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου,
ότε απέστειλε προς αυτόν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον
Πασχώρ υιόν του Μελχίου και τον Σοφονίαν υιόν του
Μαασίου τον ιερέα, λέγων, **2** Ερώτησον, παρακαλώ, τον
Κύριον περί ημών· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος ήγειρε πόλεμον καθ' ημών· ίσως ο
Κύριος ενεργήση εις ημάς κατά πάντα τα θαυμάσια
αυτού, ώστε να απέλθη αφ' ημών. **3** Τότε είπε προς
αυτούς ο Ιερεμίας, Ούτω θέλετε ειπεί προς τον Σεδεκίαν.
4 Ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ
στρέφω εις τα οπίσω τα όπλα του πολέμου τα εν ταις
χερσίν υμών, με τα οποία σεις πολεμείτε κατά του
βασιλέως της Βαβυλώνος και των Χαλδαίων, οίτινες
σας πολιορκούσιν έξωθεν των τειχών· και θέλω συνάξει
αυτούς εις το μέσον της πόλεως ταύτης. **5** Και εγώ θέλω
πολεμήσει εναντίον σας με χείρα εξηπλωμένην και με
βραχίονα κραταιόν και θυμόν και με αγανάκτησιν και
με οργήν μεγάλην. **6** Και θέλω πατάξει τους κατοίκους
της πόλεως ταύτης και άνθρωπον και κτήνος· υπό
λοιμού μεγάλου θέλουσιν αποθάνει. **7** Και μετά ταύτα,
λέγει Κύριος, θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα
του Ιούδα και τους δούλους αυτού και τον λαόν και τους
εναπολειφθέντας εν τη πόλει ταύτη από του λοιμού,
από της μαχαίρας και από της πείνης, εις την χείρα του
Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, και εις
την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των
ζητούντων την ψυχήν αυτών· και αυτός θέλει πατάξει
αυτούς εν στόματι μαχαίρας· δεν θέλει φεισθή αυτούς
ουδέ θέλει οικτείρει ουδέ θέλει σπλαγχνισθή αυτούς.
8 Και προς τον λαόν τούτον θέλεις ειπεί, Ούτω λέγει
Κύριος· Ιδού, έθεσα ενώπιόν σας την οδόν της ζωής και
την οδόν του θανάτου. **9** Όστις κάθηται εν τη πόλει
ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας και υπό πείνης και
υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη και προχωρήση προς τους
Χαλδαίους οίτινες σας πολιορκούσι, θέλει ζήσει και η
ζωή αυτού θέλει είσθαι ως λάφυρον εις αυτόν. **10** Διότι
έστησα το πρόσωπόν μου εναντίον της πόλεως ταύτης
προς κακόν και ουχί προς καλόν, λέγει Κύριος· θέλει
παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος
και θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρί. **11** Περί δε του
οίκου του βασιλέως του Ιούδα, ειπέ, Ακούσατε τον λόγον
του Κυρίου· **12** οίκος Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος· Κρίνετε
κρίσιν το πρωΐ και ελευθερόνετε τον γεγυμνωμένον εκ
της χειρός του δυνάστου, μήποτε η οργή μου εξέλθη
ως πυρ και εκκαυθή, χωρίς να υπάρχη ο σβέσων, εξ
αιτίας της κακίας των έργων σας. **13** Ιδού, εγώ είμαι
εναντίον εις σε, λέγει Κύριος, την καθημένην εν τη
κοιλάδι και εν τω βράχω της πεδιάδος, εναντίον εις
εσάς τους λέγοντας, Τις θέλει καταβή εναντίον ημών, ή
τις θέλει εισέλθει εις τας κατοικίας ημών; **14** Και θέλω
σας τιμωρήσει κατά τον καρπόν των έργων σας, λέγει
Κύριος· και θέλω ανάψει πυρ εν τω δάσει αυτής και
θέλει καταφάγει πάντα τα πέριξ αυτής.

22 Ούτω λέγει Κύριος· Κατάβηθι εις τον οίκον του
βασιλέως του Ιούδα και λάλησον εκεί τον λόγον
τούτον, **2** και ειπέ, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου,
βασιλεύ του Ιούδα, ο καθήμενος επί του θρόνου
του Δαβίδ, συ και οι δούλοί σου και ο λαός σου,
οι εισερχόμενοι διά των πυλών τούτων· **3** Ούτω
λέγει Κύριος· Κάμνετε κρίσιν και δικαιοσύνην και
ελευθερόνετε τον γεγυμνωμένον εκ της χειρός του
δυνάστου· και μη αδικείτε μηδέ καταδυναστεύετε τον
ξένον, τον ορφανόν και την χήραν και αίμα αθώον
μη χύνετε εν τω τόπω τούτω. **4** Διότι εάν τωόντι
κάμνητε τον λόγον τούτον, τότε θέλουσιν εισέλθει
διά των πυλών του οίκου τούτου βασιλείς καθήμενοι
επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμαξών
και ίππων, αυτοί και οι δούλοι αυτών και ο λαός
αυτών. **5** Αλλ' εάν δεν ακούσητε τους λόγους τούτους,
ομνύω εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι ο οίκος ούτος
θέλει κατασταθή έρημος. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος
προς τον οίκον του βασιλέως του Ιούδα. Συ είσαι
Γαλαάδ εις εμέ και κορυφή του Λιβάνου· αλλά θέλω σε
καταστήσει ερημίαν, πόλεις ακατοικήτους. **7** Και θέλω
ετοιμάσει εναντίον σου εξολοθρευτάς, έκαστον μετά
των όπλων αυτού· και θέλουσι κατακόψει τας εκλεκτάς
κέδρους σου και ρίψει εις το πυρ. **8** Και πολλά έθνη
θέλουσι διαβή διά της πόλεως ταύτης και θέλουσιν

ειπεί έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Διά τι ο Κύριος
έκαμεν ούτως εις ταύτην την μεγάλην πόλιν; 9 Και
θέλουσιν αποκριθή, Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην
Κυρίου του Θεού αυτών και προσεκύνησαν άλλους
θεούς και ελάτρευσαν αυτούς. 10 Μη κλαίετε τον
αποθανόντα και μη θρηνείτε αυτόν· κλαύσατε πικρώς
τον εξερχόμενον, διότι δεν θέλει επιστρέψει πλέον και
ιδεί την γην της γεννήσεως αυτού. 11 Διότι ούτω λέγει
Κύριος περί του Σαλλούμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως
του Ιούδα, του βασιλεύοντος αντί Ιωσίου του πατρός
αυτού, όστις εξήλθεν εκ του τόπου τούτου· Δεν θέλει
επιστρέψει εκεί πλέον, 12 αλλά θέλει αποθάνει εν τω
τόπω όπου έφεραν αυτόν αιχμάλωτον, και δεν θέλει ιδεί
πλέον την γην ταύτην. 13 Ουαί εις τον οικοδομούντα
τον οίκον αυτού ουχί εν δικαιοσύνη και τα υπερώα
αυτού ουχί εν ευθύτητι, τον μεταχειριζόμενον την
εργασίαν του πλησίον αυτού αμισθί και μη αποδίδοντα
εις αυτόν τον μισθόν του κόπου αυτού, 14 τον λέγοντα,
Θέλω οικοδομήσει εις εμαυτόν οίκον μέγαν και υπερώα
ευρύχωρα, και ανοίγοντα εις εαυτόν παράθυρα και
στεγάζοντα με κέδρον και χρωματίζοντα με μίλτον. 15
Θέλεις βασιλεύει, διότι εγκλείεις σεαυτόν εις κέδρον;
ο πατήρ σου δεν έτρωγε και έπινε, και επειδή έκαμνε
κρίσιν και δικαιοσύνην, ευημέρει; 16 Έκρινε την κρίσιν
του πτωχού και του πένητος και τότε ευημέρει· δεν
ήτο τούτο να με γνωρίζη; λέγει Κύριος. 17 Αλλ' οι
οφθαλμοί σου και η καρδία σου δεν είναι παρά εις την
πλεονεξίαν σου και εις το να εκχέης αίμα αθώον και
εις την δυναστείαν και εις την βίαν, διά να κάμνης
ταύτα. 18 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί του Ιωακείμ,
υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα· Δεν θέλουσι
κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί αδελφέ μου Ουαί αδελφή
δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί κύριε ή,
Ουαί δόξα 19 Θέλει ταφή ταφήν όνου, συρόμενος και
ριπτόμενος πέραν των πυλών της Ιερουσαλήμ. 20
Ανάβηθι εις τον Λίβανον και βόησον και ύψωσον την
φωνήν σου προς την Βασάν και βόησον από Αβαρίμ·
διότι ηφανίσθησαν πάντες οι εραστάί σου. 21 Ελάλησα
προς σε εν τη ευημερία σου, αλλ' είπας, Δεν θέλω
ακούσει· ούτος εστάθη ο τρόπος σου εκ νεότητός σου,
ότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν μου. 22 Ο άνεμος
θέλει καταβοσκήσει πάντας τους ποιμένας σου και οι
εραστάί σου θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν· τότε, ναι,
θέλεις αισχυνθή και εντραπή διά πάσας τας ασεβείας
σου. 23 Συ ήτις κατοικείς εν τω Λιβάνω, ήτις κάμνεις
την φωλεάν σου εν ταις κέδροις, πόσον αξιοθρήνητος
θέλεις είσθαι, όταν έλθωσι λύπαι επί σε, ωδίνες ως
τικτούσης. 24 Ζω εγώ, λέγει Κύριος, και εάν ο Χονίας,
ο υιός του Ιωακείμ, βασιλεύς του Ιούδα, ήθελε γείνει
σφραγίς επί την δεξιάν μου χείρα, και εκείθεν ήθελον σε
αποσπάσει· 25 και θέλω σε παραδώσει εις την χείρα των
ζητούντων την ψυχήν σου και εις την χείρα εκείνων,
των οποίων το πρόσωπον φοβείσαι, ναι, εις την χείρα
του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος και
εις την χείρα των Χαλδαίων. 26 Και θέλω απορρίψει
σε και την μητέρα σου, ήτις σε εγέννησεν, εις γην
ξένην όπου δεν εγεννήθητε, και εκεί θέλετε αποθάνει.
27 Εις δε την γην, εις την οποίαν η ψυχή αυτών
επιθυμεί να επιστρέψωσιν, εκεί δεν θέλουσιν επιστρέψει.
28 Ο άνθρωπος ούτος ο Χονίας κατεστάθη είδωλον
καταπεφρονημένον και συντετριμμένον; σκεύος, εν ω
δεν υπάρχει χάρις; διά τι απεβλήθησαν, αυτός και το
σπέρμα αυτού, και ερρίφθησαν εις τόπον, τον οποίον
δεν γνωρίζουσιν; 29 Ω γη, γη, γη, άκουε τον λόγον του
Κυρίου. 30 Ούτω λέγει Κύριος· Γράψατε τον άνθρωπον
τούτον άτεκνον, άνθρωπον όστις δεν θέλει ευοδοθή
εν ταις ημέραις αυτού· διότι δεν θέλει ευοδοθή εκ του
σπέρματος αυτού άνθρωπος καθήμενος επί τον θρόνον
του Δαβίδ και εξουσιάζων πλέον επί του Ιούδα.

23 Ουαί εις τους ποιμένας τους φθείροντας και
διασκορπίζοντας τα πρόβατα της βοσκής μου,
λέγει Κύριος. 2 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός
του Ισραήλ, κατά των ποιμένων, οίτινες ποιμαίνουσι
τον λαόν μου. Σεις διεσκορπίσατε τα πρόβατά μου και
απεδιώξατε αυτά και δεν επεσκέφθητε αυτά· ιδού, εγώ
θέλω επισκεφθή εφ' υμάς την κακίαν των έργων υμών,
λέγει Κύριος. 3 Και εγώ θέλω συνάξει το υπόλοιπον
των προβάτων μου εκ πάντων των τόπων, όπου εδίωξα
αυτά, και θέλω επιστρέψει αυτά πάλιν εις τας βοσκάς
αυτών, και θέλουσι καρποφορήσει και πληθυνθή· 4
και θέλω καταστήσει ποιμένας επ' αυτά και θέλουσι
ποιμαίνει αυτά· και δεν θέλουσι φοβηθή πλέον ουδέ
τρομάξει ουδέ εκλείψει, λέγει Κύριος. 5 Ιδού, έρχονται
ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγείρει εις τον Δαβίδ
βλαστόν δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύσει και
ευημερήσει και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην επί
της γης. 6 Εν ταις ημέραις αυτού ο Ιούδας θέλει σωθή
και ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και τούτο
είναι το όνομα αυτού, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο
Κύριος η δικαιοσύνη ημών. 7 Διά τούτο, ιδού, έρχονται
ημέραι, λέγει Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπεί πλέον,
Ζη ο Κύριος, όστις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ γης
Αιγύπτου· 8 αλλά, Ζη ο Κύριος, όστις ανήγαγε και όστις
έφερε το σπέρμα του οίκου Ισραήλ εκ της γης του βορρά
και εκ πάντων των τόπων, όπου είχα διώξει αυτούς·
και θέλουσι κατοικήσει εν τη γη αυτών. 9 Ένεκεν
των προφητών η καρδία μου συντρίβεται εντός μου·
σαλεύονται πάντα τα οστά μου· είμαι ως άνθρωπος
μεθύων και ως άνθρωπος συνεχόμενος υπό οίνου,
εξ αιτίας του Κυρίου και εξ αιτίας των λόγων της
αγιότητος αυτού. 10 Διότι η γη είναι πλήρης μοιχών·
διότι εξ αιτίας του όρκου πενθεί η γή· εξηράνθησαν αι
βοσκαί της ερήμου και η οδός αυτών έγεινε πονηρά
και η δύναμις αυτών άδικος. 11 Διότι και ο προφήτης
και ο ιερεύς εμολύνθησαν· ναι, εν τω οίκω μου εύρηκα
τας ασεβείας αυτών, λέγει Κύριος. 12 Διά τούτο η οδός
αυτών θέλει είσθαι εις αυτούς ως ολίσθημα εν τω
σκότει· θέλουσιν ωθηθή και πέσει εν αυτή· διότι θέλω
φέρει κακόν επ' αυτούς εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως
αυτών, λέγει Κύριος. 13 Είδον μεν αφροσύνην εν τοις
προφήταις της Σαμαρείας. προεφήτευσαν διά του Βάαλ
και επλάνων τον λαόν μου τον Ισραήλ. 14 αλλ' εν τοις
προφήταις της Ιερουσαλήμ είδον φρίκην· μοιχεύουσι
και περιπατούσιν εν ψεύδει και ενισχύουσι τας χείρας
των κακούργων, ώστε ουδείς επιστρέφει από της κακίας
αυτού· πάντες ούτοι είναι εις εμέ ως Σόδομα και οι
κάτοικοι αυτής ως Γόμορρα. 15 Διά τούτο ούτω λέγει ο

Κύριος των δυνάμεων κατά των προφητών· Ιδού, εγώ
θέλω ψωμίσει αυτούς αψίνθιον και θέλω ποτίσει αυτούς
ύδωρ χολής· διότι εκ των προφητών της Ιερουσαλήμ
εξήλθεν ο μολυσμός εις άπαντα τον τόπον. **16** Ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μη ακούετε τους λόγους
των προφητών των προφητευόντων εις εσάς· ούτοι
σας κάμνουσι ματαίους· λαλούσιν οράσεις από της
καρδίας αυτών, ουχί από στόματος Κυρίου. **17** Λέγουσι
πάντοτε προς τους καταφρονούντάς με, Ο Κύριος είπεν,
Ειρήνη θέλει είσθαι εις εσάς· και λέγουσι προς πάντα
περιπατούντα κατά τας ορέξεις της καρδίας αυτού, Δεν
θέλει ελθεί κακόν εφ' υμάς· **18** διότι τις παρεστάθη εν
τη βουλή του Κυρίου και είδε και ήκουσε τον λόγον
αυτού; τις επρόσεξεν εις τον λόγον αυτού και ήκουσεν;
19 Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξήλθε με ορμήν,
και ανεμοστρόβιλος ορμητικός θέλει εξορμήσει επί την
κεφαλήν των ασεβών. **20** Ο θυμός του Κυρίου δεν
θέλει αποστρέψει εωσού εκτελέση και εωσού κάμη τους
στοχασμούς της καρδίας αυτού· εν ταις εσχάταις ημέραις
θέλετε νοήσει τούτο εντελώς. **21** Δεν απέστειλα τους
προφήτας τούτους και αυτοί έτρεξαν· δεν ελάλησα προς
αυτούς και αυτοί προεφήτευσαν· **22** αλλ' εάν ήθελον
παρασταθή εν τη βουλή μου, τότε ήθελον κάμει τον
λαόν μου να ακούση τους λόγους μου, και ήθελον
αποστρέψει αυτούς από της πονηράς οδού αυτών και
από της κακίας των έργων αυτών. **23** Θεός εγγύθεν
είμαι εγώ, λέγει Κύριος, και ουχί Θεός μακρόθεν; **24**
Δύναταί τις να κρυφθή εν κρυφίοις τόποις και εγώ να μη
ίδω αυτόν; λέγει Κύριος. Δεν πληρώ εγώ τον ουρανόν
και την γην; λέγει Κύριος. **25** Ήκουσα τι λέγουσιν οι
προφήται, οι προφητεύοντες εν τω ονόματί μου ψεύδος,
λέγοντες, Είδον ενύπνιον, είδον ενύπνιον. **26** Έως
πότε θέλει είσθαι τούτο εν τη καρδία των προφητών
των προφητευόντων ψεύδος; ναι, προφητεύουσι τας
απάτας της καρδίας αυτών· **27** οίτινες στοχάζονται
να κάμωσι τον λαόν μου να λησμονήση το όνομά
μου, διά των ενυπνίων αυτών τα οποία διηγούνται
έκαστος προς τον πλησίον αυτού, καθώς ελησμόνησαν
οι πατέρες αυτών το όνομά μου διά τον Βάαλ. **28** Ο
προφήτης εις τον οποίον είναι ενύπνιον, ας διηγηθή
το ενύπνιον· και εκείνος, εις τον οποίον είναι ο λόγος
μου, ας λαλήση τον λόγον μου εν αληθεία. Τι είναι
το άχυρον προς τον σίτον; λέγει Κύριος. **29** Δεν είναι
ο λόγος μου ως πυρ; λέγει ο Κύριος· και ως σφύρα
κατασυντρίβουσα τον βράχον; **30** Διά τούτο, ιδού, εγώ
είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες
κλέπτουσι τους λόγους μου, έκαστος από του πλησίον
αυτού. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών,
λέγει Κύριος, οίτινες κινούσι τας γλώσσας αυτών και
λέγουσιν, Αυτός λέγει. **32** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον
των προφητευόντων ενύπνια ψευδή, λέγει Κύριος,
οίτινες διηγούνται αυτά και πλανώσι τον λαόν μου με
τα ψεύδη αυτών και με την αφροσύνην αυτών· ενώ
εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα αυτούς· διά
τούτο ουδόλως θέλουσιν ωφελήσει τον λαόν τούτον,
λέγει Κύριος. **33** Και εάν ο λαός ούτος ή ο προφήτης ή ο
ιερεύς σε ερωτήσωσι, λέγοντες, Τι είναι το φορτίον του
Κυρίου; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Τι το φορτίον;
θέλω βεβαίως σας εγκαταλείψει, λέγει Κύριος. **34** Τον
δε προφήτην και τον ιερέα και τον λαόν, όστις είπη, Το
φορτίον του Κυρίου, εγώ βεβαίως θέλω παιδεύσει τον
άνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτού. **35** Ούτω θέλετε
ειπεί, έκαστος προς τον πλησίον αυτού και έκαστος
προς τον αδελφόν αυτού· Τι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι
ελάλησεν ο Κύριος; **36** Και φορτίον Κυρίου δεν θέλετε
αναφέρει πλέον· επειδή το φορτίον θέλει είσθαι εις
έκαστον ο λόγος αυτού· διότι διεστρέψατε τους λόγους
του Θεού του ζώντος, του Κυρίου των δυνάμεων, του
Θεού ημών. **37** Ούτω θέλεις ειπεί προς τον προφήτην·
Τι σοι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **38**
Αλλ' επειδή λέγετε, Το φορτίον του Κυρίου, διά τούτο
ούτω λέγει Κύριος· Επειδή λέγετε τον λόγον τούτον,
Το φορτίον του Κυρίου, εγώ δε απέστειλα προς εσάς,
λέγων, δεν θέλετε λέγει, Το φορτίον του Κυρίου· **39** διά
τούτο, Ιδού, εγώ θέλω σας λησμονήσει παντελώς και
θέλω απορρίψει υμάς και την πόλιν την οποίαν έδωκα
εις υμάς και εις τους πατέρας υμών, από προσώπου
μου· **40** και θέλω φέρει εφ' υμάς όνειδος αιώνιον, και
καταισχύνην αιώνιον, ήτις δεν θέλει λησμονηθή.

24 Ο Κύριος έδειξεν εις εμέ και ιδού, δύο κάλαθοι
σύκων κείμενοι έμπροσθεν του ναού του Κυρίου,
αφού ηχμαλώτισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος Ιεχονίαν τον υιόν του Ιωακείμ, βασιλέα του
Ιούδα, και τους άρχοντας του Ιούδα και τους ξυλουργούς
και τους χαλκείς εξ Ιερουσαλήμ και έφερεν αυτούς εις
την Βαβυλώνα. **2** Ο κάλαθος ο εις είχε σύκα κάλλιστα,
ως τα σύκα τα πρώϊμα· ο δε κάλαθος άλλος σύκα
κάκιστα, τα οποία διά την αχρειότητα δεν ετρώγοντο.
3 Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις, Ιερεμία; Και
είπα, Σύκα· τά σύκα τα καλά είναι κάλλιστα, τα δε κακά
κάκιστα, ώστε διά την αχρειότητα δεν τρώγονται. **4**
Πάλιν έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **5** Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Καθώς τα καλά ταύτα
σύκα, ούτω θέλω επιμεληθή τους αιχμαλωτισθέντας
εκ του Ιούδα, τους οποίους εξαπέστειλα εκ του τόπου
τούτου εις την γην των Χαλδαίων διά καλόν. **6** Διότι
θέλω επιστηρίξει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά
καλόν, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τη γη ταύτη
και οικοδομήσει αυτούς και δεν θέλω κατακρηνίσει, και
θέλω φυτεύσει αυτούς και εν θέλω εκριζώσει. **7** Και
θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν διά να με γνωρίσωσιν,
ότι εγώ είμαι ο Κύριος· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και
εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών· διότι θέλουσιν επιτρέψει
εις εμέ εξ όλης καρδίας αυτών. **8** Και καθώς τα σύκα τα
κακά, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται, ούτω
βεβαίως λέγει Κύριος, Ούτω θέλω παραδώσει Σεδεκίαν
τον βασιλέα του Ιούδα και τους μεγιστάνας αυτού
και το υπόλοιπον της Ιερουσαλήμ, το εναπολειφθέν
εν τη γη ταύτη, και τους κατοικούντας εν τη γη της
Αιγύπτου· **9** και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν
εις πάντα τα βασίλεια της γης προς κακόν, εις όνειδος
και εις παροιμίαν, εις λοιδορίαν και εις κατάραν, εν
πάσι τοις τόποις όπου θέλω διώξει αυτούς. **10** Και θέλω
αποστείλει προς αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και
τον λοιμόν, εωσού αφανισθώσιν επάνωθεν από της
γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς και εις τους πατέρας
αυτών.

25 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί
παντός του λαού του Ιούδα εν τω τετάρτω έτει του
Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως τον Ιούδα, το οποίον
ήτο το πρώτον έτος του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της
Βαβυλώνος· **2** τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε
προς πάντα τον λαόν του Ιούδα και προς πάντας τους
κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, **3** Από του δεκάτου
τρίτου έτους του Ιωσίου· υιού του Αμών, βασιλέως του
Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης, ήτις είναι το εικοστόν
τρίτον έτος, ο λόγος του Κυρίου έγεινε προς εμέ και
ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών· και
δεν ηκούσατε. **4** Και απέστειλε Κύριος προς εσάς πάντας
τους δούλους αυτού τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ
και αποστέλλων· και δεν ηκούσατε ουδέ εκλίνατε το
ωτίον σας διά να ακροασθήτε. **5** Οίτινες είπον, Στράφητε
τώρα έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και
από της κακίας των έργων σας, και κατοικήσατε επί
της γης, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις εσάς και εις
τους πατέρας σας εις τον αιώνα του αιώνος· **6** και μη
πορεύεσθε οπίσω άλλων θεών, διά να λατρεύητε και
να προσκυνήτε αυτούς, και μη με παροργίζετε με τα
έργα των χειρών σας και δεν θέλω σας κάμει κακόν.
7 Αλλά δεν μου ηκούσατε, λέγει Κύριος· διά να με
παροργίσητε με τα έργα των χειρών σας προς κακόν
σας. **8** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων·
Επειδή δεν ηκούσατε τους λόγους μου, **9** ιδού, εγώ
θέλω αποστείλει και λάβει πάσας τας οικογενείας του
βορρά, λέγει Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα
της Βαβυλώνος· τον δούλον μου, και θέλω φέρει αυτούς
επί την γην ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής και
επί πάντα ταύτα τα έθνη κύκλω, και θέλω εξολοθρεύσει
αυτούς και καταστήσει αυτούς έκπληξιν και ερημώσεις
αιωνίους. **10** Και θέλω αφαιρέσει απ' αυτών την φωνήν
της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν
του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης, τον ήχον των
μυλοπετρών και το φως του λύχνου. **11** Και πάσα αύτη
η γη θέλει είσθαι εις ερήμωσιν και θάμβος, και τα έθνη
ταύτα θέλουσι δουλεύσει τον βασιλέα της Βαβυλώνος
εβδομήκοντα έτη. **12** Και όταν συμπληρωθώσι τα
εβδομήκοντα έτη, θέλω ανταποδώσει επί τον βασιλέα
της Βαβυλώνος και επί το έθνος εκείνο, λέγει Κύριος,
την ανομίαν αυτών, και επί την γην των Χαλδαίων, και
θέλω καταστήσει αυτήν ερήμωσιν αιώνιον. **13** Και θέλω
φέρει επί την γην εκείνην πάντας τους λόγους μου,
τους οποίους ελάλησα κατ' αυτής, άπαν το γεγραμμένον
εν τω βιβλίω τούτω, το οποίον ο Ιερεμίας προεφήτευσε
κατά πάντων των εθνών. **14** Διότι έθνη πολλά και
βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει και αυτούς·
και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς κατά τας πράξεις
αυτών και κατά τα έργα των χειρών αυτών. **15** Διότι
ούτω λέγει προς εμέ Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, Λάβε το
ποτήριον τούτο του οίνου του θυμού μου εκ της χειρός
μου και πότισον εξ αυτού πάντα τα έθνη, προς τα οποία
εγώ σε αποστέλλω· **16** και θέλουσι πίει και θέλουσι
ταραχθή και παραφρονήσει εξ αιτίας της μαχαίρας,
την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει εν μέσω αυτών. **17**
Τότε έλαβον το ποτήριον εκ της χειρός του Κυρίου
και επότισα πάντα τα έθνη, προς τα οποία ο Κύριος
με απέστειλε· **18** την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις του
Ιούδα και τους βασιλείς αυτού και τους μεγιστάνας
αυτού, διά να καταστήσω αυτούς ερήμωσιν, θάμβος,
συριγμόν και κατάραν, καθώς την ημέραν ταύτην· **19**
τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και τους δούλους
αυτού και τους μεγιστάνας αυτού και άπαντα τον λαόν
αυτού, **20** και πάντα τον σύμμικτον λαόν και πάντας
τους βασιλείς της γης Ουζ και πάντας τους βασιλείς
της γης των Φιλισταίων και την Ασκάλωνα και την
Γάζαν και την Ακκαρών και το υπόλοιπον της Αζώτου,
21 τον Εδώμ και τον Μωάβ και τους υιούς Αμμών, **22**
και πάντας τους βασιλείς της Τύρου και πάντας τους
βασιλείς της Σιδώνος και τους βασιλείς των νήσων των
πέραν της θαλάσσης, **23** την Δαιδάν και την Θαιμά και
την Βουζ και πάντας τους περικείροντας την κόμην· **24**
και πάντας τους βασιλείς της Αραβίας και πάντας τους
βασιλείς των συμμίκτων λαών των κατοικούντων εν
τη ερήμω, **25** και πάντας τους βασιλείς της Ζιμβρί και
πάντας τους βασιλείς της Ελάμ και πάντας τους βασιλείς
των Μήδων, **26** και πάντας τους βασιλείς του βορρά
τους μακράν και τους εγγύς, ένα μετά του άλλου, και
πάντα τα βασίλεια της οικουμένης, τα επί προσώπου της
γής· και ο βασιλεύς της Σησάχ θέλει πίει μετ' αυτούς.
27 Διά τούτο θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Πίετε και
μεθύσατε και εμέσατε και πέσετε και μη σηκωθήτε, εξ
αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει
εν μέσω υμών. **28** Και εάν δεν θελήσωσι να λάβωσι το
ποτήριον εκ της χειρός σου διά να πίωσι, τότε θέλεις
ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων·
Εξάπαντος θέλετε πίει. **29** Διότι ιδού, ενώ εγώ επί την
πόλιν, επί της οποίας εκλήθη το όνομά μου, αρχίζω να
φέρω κακόν, σεις θέλετε μείνει λοιπόν ατιμώρητοι;
δεν θέλετε μείνει ατιμώρητοι, διότι εγώ θέλω καλέσει
μάχαιραν επί πάντας τους κατοίκους της γης, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων. **30** Διά τούτο, συ προφήτευσον
κατ' αυτών πάντας τους λόγους τούτους και ειπέ προς
αυτούς, Ο Κύριος θέλει βρυχήσει εξ ύψους και εκπέμψει
την φωνήν αυτού από της κατοικίας της αγιότητος
αυτού· θέλει βρυχήσει δυνατά επί της κατοικίας αυτού·
θέλει βοήσει ως οι ληνοπατούντες κατά πάντων των
κατοίκων της γης. **31** Θόρυβος θέλει φθάσει έως των
περάτων της γής· διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των
εθνών· αυτός διαδικάζεται μετά πάσης σαρκός· θέλει
παραδώσει τους ασεβείς εις μάχαιραν, λέγει Κύριος. **32**
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, κακόν θέλει
εξέλθει από έθνους εις έθνος και ανεμοστρόβιλος μέγας
θέλει εγερθή εκ των άκρων της γης. **33** Και εν εκείνη τη
ημέρα θέλουσι κοίτεσθαι τεθανατωμένοι παρά Κυρίου
απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· δεν θέλουσι
θρηνολογηθή ουδέ συναχθή ουδέ ταφή· θέλουσιν είσθαι
διά κοπρίαν επί της επιφανείας της γης. **34** Ολολύξατε,
ποιμένες, και αναβοήσατε· και κυλίσθητε εις το χώμα,
οι έγκριτοι του ποιμνίου· διότι επληρώθησαν αι ημέραι
σας διά την σφαγήν και διά τον σκορπισμόν σας, και
θέλετε πέσει ως σκεύος εκλεκτόν. **35** Και θέλει λείψει
η φυγή από των ποιμένων και η σωτηρία από των
εγκρίτων του ποιμνίου. **36** Φωνή κραυγής των ποιμένων
και ολολυγμός των εγκρίτων του ποιμνίου· διότι ο
Κύριος ηφάνισε την βοσκήν αυτών. **37** Και αι ειρηνικαί

κατοικίαι κατηδαφίσθησαν εξ αιτίας της φλογεράς
οργής του Κυρίου. 38 Κατέλιπε το κατοικητήριον αυτού
ως ο λέων, διότι η γη αυτών κατεστάθη έρημος εξ αιτίας
της αγριότητος του καταδυναστεύοντος και εξ αιτίας
του θυμού της οργής αυτού.

26 Εν τη αρχή της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του
Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, έγειν εν ο λόγος
ούτος παρά Κυρίου, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύριος· Στήθι
εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου και λάλησον προς
πάσας τας πόλεις του Ιούδα τας ερχομένας διά να
προσκυνήσωσιν εν τω οίκω του Κυρίου, πάντας τους
λόγους, τους οποίους προσέταξα εις σε να λαλήσης προς
αυτούς· μη αφαιρέσης λόγον. 3 Ίσως θέλουσιν ακούσει
και επιστρέψει έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς
και μετανοήσω περί του κακού, το οποίον βουλεύομαι
να κάμω εις αυτούς διά την κακίαν των έργων αυτών.
4 Και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν
δεν μου ακούσητε, ώστε να περιπατήτε εν τω νόμω
μου, τον οποίον έθεσα έμπροσθέν σας, 5 να υπακούητε
εις τους λόγους των δούλων μου των προφητών, τους
οποίους απέστειλα προς εσάς εγειρόμενος πρωΐ και
αποστέλλων, πλην σεις δεν ηκούσατε, 6 τότε θέλω
καταστήσει τον οίκον τούτον ως την Σηλώ, και την
πόλιν ταύτην θέλω καταστήσει κατάραν εις πάντα τα
έθνη της γης. 7 Και ήκουσαν οι ιερείς και οι προφήται
και πας ο λαός τον Ιερεμίαν, λαλούντα τους λόγους
τούτους εν τω οίκω του Κυρίου. 8 Και αφού ο Ιερεμίας
έπαυσε λαλών πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο
Κύριος να λαλήση προς πάντα τον λαόν, οι ιερείς και οι
προφήται και πας ο λαός συνέλαβον αυτόν λέγοντες,
Θέλεις εξάπαντος θανατωθή· 9 διά τι προεφήτευσας εν
ονόματι Κυρίου λέγων, Ο οίκος ούτος θέλει είσθαι ως η
Σηλώ και η πόλις αύτη θέλει ερημωθή· ώστε να μη ήναι
ο κατοικών; Και πας ο λαός συνήχθη κατά του Ιερεμίου
εν τω οίκω του Κυρίου. 10 Και ακούσαντες οι άρχοντες
του Ιούδα τα πράγματα ταύτα, ανέβησαν εκ του οίκου
του βασιλέως εις τον οίκον του Κυρίου και εκάθησαν εν
τη εισόδω της νέας πύλης του Κυρίου. 11 Τότε οι ιερείς
και οι προφήται ελάλησαν προς τους άρχοντας και προς
πάντα τον λαόν λέγοντες, Κρίσις θανάτου πρέπει εις τον
άνθρωπον τούτον, διότι προεφήτευσε κατά της πόλεως
ταύτης, ως ηκούσατε με τα ώτα σας. 12 Και ελάλησεν ο
Ιερεμίας προς πάντας τους άρχοντας και προς πάντα τον
λαόν λέγων, Ο Κύριος με απέστειλε διά να προφητεύσω
κατά του οίκου τούτου και κατά της πόλεως ταύτης
πάντας τους λόγους τους οποίους ηκούσατε. 13 Διά
τούτο τώρα διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις
υμών και υπακούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού
υμών· και ο Κύριος θέλει μετανοήσει περί του κακού,
το οποίον ελάλησε καθ' υμών. 14 Εγώ δε, ιδού, είμαι
εν ταις χερσίν υμών· κάμετε εις εμέ, όπως είναι καλόν
και όπως αρεστόν εις τους οφθαλμούς υμών. 15 Πλην
εξεύρετε μετά βεβαιότητος, ότι εάν με θανατώσητε, αίμα
αθώον θέλετε βεβαίως φέρει εφ' υμάς και επί την πόλιν
ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής· διότι τη αληθεία
ο Κύριος με απέστειλε προς υμάς, διά να λαλήσω εις
τα ώτα υμών πάντας τους λόγους τούτους. 16 Τότε οι
άρχοντες και άπας ο λαός είπον προς τους ιερείς και
προς τους προφήτας, δεν υπάρχει κρίσις θανάτου εις
τον άνθρωπον τούτον· διότι εν τω ονόματι Κυρίου του
Θεού ημών ελάλησε προς ημάς. 17 Τότε εσηκώθησαν
τινές εκ των πρεσβυτέρων του τόπου και ελάλησαν
προς άπασαν την συναγωγήν του λαού, λέγοντες, 18 Ο
Μιχαίας ο Μωρασθίτης προεφήτευεν εν ταις ημέραις
Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα και ελάλησε προς πάντα
τον λαόν του Ιούδα λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· Η Σιών θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η
Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων και το όρος του
οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού. 19 Μήπως ο Εζεκίας ο
βασιλεύς του Ιούδα και πας ο Ιούδας εθανάτωσαν αυτόν;
δεν εφοβήθη τον Κύριον και παρεκάλεσε το πρόσωπον
του Κυρίου, και ο Κύριος μετενόησε περί του κακού, το
οποίον ελάλησε κατ' αυτών; Ημείς λοιπόν ηθέλομεν
προξενήσει μέγα κακόν κατά των ψυχών ημών. 20 Και
προσέτι υπήρξεν άνθρωπος προφητεύων εν ονόματι
Κυρίου, Ουρίας ο υιός του Σεμαΐου από Κιριάθ-ιαρείμ,
και προεφήτευσε κατά της πόλεως ταύτης και κατά
της γης ταύτης κατά πάντας τους λόγους του Ιερεμίου.
21 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ και πάντες οι
δυνατοί αυτού και πάντες οι άρχοντες τους λόγους
αυτού, ο βασιλεύς εζήτει να θανατώση αυτόν· ακούσας
δε ο Ουρίας εφοβήθη και έφυγε και υπήγεν εις την
Αίγυπτον. 22 Και απέστειλεν Ιωακείμ ο βασιλεύς άνδρας
εις την Αίγυπτον, τον Ελναθάν υιόν του Αχβώρ και
άνδρας μετ' αυτού εις την Αίγυπτον· 23 και εξήγαγον
τον Ουρίαν εκ της Αιγύπτου και έφεραν αυτόν προς τον
βασιλέα Ιωακείμ, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρα και
έρριψε το πτώμα αυτού εις τους τάφους του όχλου. 24
Πλην η χειρ του Αχικάμ υιού του Σαφάν ήτο μετά του
Ιερεμία, διά να μη παραδώσωσιν αυτόν εις την χείρα
του λαού ώστε να θανατώσωσιν αυτόν.

27 Εν τη αρχή της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του
Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, έγειν εν ο λόγος ούτος
προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, 2 Ούτω λέγει
Κύριος προς εμέ· Κάμε εις σεαυτόν δεσμά και ζυγούς
και επίθες αυτά επί τον τράχηλόν σου· 3 και πέμψον
αυτά προς τον βασιλέα του Εδώμ και προς τον βασιλέα
του Μωάβ και προς τον βασιλέα των υιών Αμμών και
προς τον βασιλέα της Τύρου και προς τον βασιλέα
της Σιδώνος, διά χειρός των μηνυτών των ερχομένων
εις την Ιερουσαλήμ προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του
Ιούδα· 4 και πρόσταξον αυτούς να είπωσι προς τους
κυρίους αυτών, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο
Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπεί προς τους κυρίους
υμών· 5 Εγώ έκαμον την γην, τον άνθρωπον και τα ζώα
τα επί προσώπου της γης, διά της δυνάμεώς μου της
μεγάλης και διά του βραχίονός μου του εξηπλωμένου·
και έδωκα αυτήν εις όντινα ηυδόκησα. 6 Και τώρα
εγώ έδωκα πάντας τούτους τους τόπους εις την χείρα
του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, του
δούλου μου· και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις
αυτόν διά να υπηρετώσιν αυτόν. 7 Και πάντα τα έθνη
θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν και εις τον υιόν αυτού και
εις τον υιόν του υιού αυτού, εωσού έλθη ο καιρός της
γης και αυτού, και έθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι
θέλουσι καταδουλώσει αυτόν. 8 Και το έθνος και το

βασίλειον, το οποίον δεν θέλει δουλεύσει εις αυτόν
τον Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλέα της Βαβυλώνος,
και το οποίον δεν θέλει βάλει τον τράχηλον αυτού
υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος, το έθνος
εκείνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, εν μαχαίρα και
εν πείνη και εν λοιμώ, εωσού εξολοθρεύσω αυτό διά
χειρός εκείνου. **9** Και σεις, μη ακούετε τους προφήτας
σας μήτε τους μάντεις σας μήτε τους ενυπνιαστάς
σας μήτε τους οιωνοσκόπους σας μήτε τους μάγους
σας, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες, δεν θέλετε
δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος· **10** διότι
αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς, διά να σας
απομακρύνωσιν από της γης σας, και διά να σας διώξω
και να απολεσθήτε. **11** το δε έθνος, το οποίον υποβάλη
τον τράχηλον αυτού υπό τον ζυγόν του βασιλέως της
Βαβυλώνος και δουλεύση εις αυτόν, εκείνο θέλω αφήσει
να μένη ακόμη εν τη γη αυτού, λέγει Κύριος· και θέλει
εργάζεσθαι αυτήν και κατοικεί εν αυτή. **12** Ελάλησα και
προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα κατά πάντας τους
λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τους τραχήλους σας υπό
τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος και δουλεύσατε
εις αυτόν και εις τον λαόν αυτού, και θέλετε ζήσει.
13 Διά τι θέλετε να αποθάνητε, συ και ο λαός σου,
εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ, καθώς ο Κύριος
ελάλησε κατά του έθνους, το οποίον δεν δουλεύση εις
τον βασιλέα της Βαβυλώνος; **14** Διά τούτο, μη ακούετε
τους λόγους των προφητών, οίτινες λαλούσι προς
εσάς, λέγοντες· Δεν θέλετε δουλεύσει εις τον βασιλέα
της Βαβυλώνος· διότι αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς
ψεύδος. **15** Διότι εγώ δεν απέστειλα αυτούς, λέγει
Κύριος, και αυτοί προφητεύουσι ψευδώς εν τω ονόματί
μου· διά να σας διώξω και να απολεσθήτε, σεις και οι
προφήται οι προφητεύοντες προς εσάς. **16** Ελάλησα
και προς τους ιερείς και προς πάντα τούτον τον λαόν
λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Μη ακούετε τους λόγους
των προφητών σας, οίτινες προφητεύουσι προς εσάς,
λέγοντες, Ιδού, τα σκεύη του οίκου του Κυρίου θέλουσιν
επανακομισθή εντός ολίγου από της Βαβυλώνος· διότι
αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς. **17** Μη ακούετε
αυτούς· δουλεύσατε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος και
θέλετε ζήσει· διά τι η πόλις αύτη να ερημωθή; **18** Εάν
δε αυτοί ήναι προφήται και εάν ο λόγος του Κυρίου
ήναι μετ' αυτών, ας ικετεύσωσι τώρα τον Κύριον των
δυνάμεων, ώστε τα σκεύη τα εναπολειφθέντα εν τω
οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα
και εν Ιερουσαλήμ να μη υπάγωσιν εις την Βαβυλώνα.
19 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων περί των
στύλων και περί της θαλάσσης και περί των βάσεων και
περί του υπολοίπου των σκευών των εναπολειφθέντων
εν τη πόλει ταύτη, **20** τα οποία Ναβουχοδονόσορ
ο βασιλεύς της Βαβυλώνος δεν έλαβεν, ότε έφερεν
αιχμάλωτον τον Ιεχονίαν, υιόν του Ιωακείμ βασιλέως
του Ιούδα, από Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα και πάντας
τους άρχοντας του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ· **21** μάλιστα
ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ,
περί των σκευών των εναπολειφθέντων εν τω οίκω
του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και
εν Ιερουσαλήμ· **22** αυτά θέλουσι μετακομισθή εις την
Βαβυλώνα και θέλουσιν είσθαι εκεί έως της ημέρας
καθ' ην θέλω επισκεφθή αυτά; λέγει Κύριος· τότε θέλω
επαναφέρει αυτά και αποκαταστήσει αυτά εις τον τόπον
τούτον.

28 Και εν τω αυτώ έτει, εν τη αρχή της βασιλείας
του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω τετάρτω
έτει, εν τω πέμπτω μηνί, Ανανίας ο υιός του Αζώρ ο
προφήτης, ο από Γαβαών, ελάλησε προς εμέ εν τω οίκω
του Κυρίου ενώπιον των ιερέων και παντός του λαού,
λέγων, **2** Ούτως είπεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός
του Ισραήλ, λέγων, Συνέτριψα τον ζυγόν του βασιλέως
της Βαβυλώνος. **3** Εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων
ετών θέλω επαναφέρει εις τον τόπον τούτον πάντα τα
σκεύη του οίκου του Κυρίου, τα οποία Ναβουχοδονόσορ
ο βασιλεύς της Βαβυλώνος έλαβεν εκ του τόπου τούτου
και έφερεν αυτά εις την Βαβυλώνα· **4** και εις τον τόπον
τούτον θέλω επαναφέρει, λέγει Κύριος, Ιεχονίαν τον
υιόν του Ιωακείμ τον βασιλέα του Ιούδα και πάντας
τους αιχμαλώτους του Ιούδα, οίτινες εφέρθησαν εις
την Βαβυλώνα· διότι θέλω συντρίψει τον ζυγόν του
βασιλέως της Βαβυλώνος. **5** Και ελάλησεν Ιερεμίας ο
προφήτης προς τον προφήτην Ανανίαν ενώπιον των
ιερέων και ενώπιον παντός του λαού του παρεστώτος
εν τω οίκω του Κυρίου· **6** και είπεν Ιερεμίας ο προφήτης,
Αμήν· ο Κύριος να κάμη ούτω ο Κύριος να εκπληρώση
τους λόγους σου, τους οποίους συ προεφήτευσας, να
επαναφέρη από της Βαβυλώνος εις τον τόπον τούτον τα
σκεύη του οίκου του Κυρίου και παν ό, τι ηχμαλωτίσθη
7 Πλην άκουσον τώρα τον λόγον τούτον, τον οποίον εγώ
λαλώ εις τα ώτα σου και εις τα ώτα παντός του λαού· **8**
Οι προφήται, οίτινες εστάθησαν προ εμού και προ σου
έκπαλαι, προεφήτευσαν και κατά πολλών τόπων και
κατά μεγάλων βασιλείων, περί πολέμου και περί κακών
και περί λοιμού· **9** ο προφήτης, όστις προφητεύει περί
ειρήνης, όταν ο λόγος του προφήτου εκπληρωθή, τότε
θέλει γνωρισθή ο προφήτης, ότι αληθώς απέστειλεν
αυτόν ο Κύριος. **10** Τότε ο Ανανίας ο προφήτης έλαβε
τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερεμίου
και συνέτριψεν αυτόν. **11** Και ελάλησεν ο Ανανίας
ενώπιον παντός του λαού, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος·
κατά τούτον τον τρόπον θέλω συντρίψει τον ζυγόν του
Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, από του
τραχήλου πάντων των εθνών εν τω διαστήματι δύο
ολοκλήρων ετών. Και ο προφήτης Ιερεμίας υπήγε την
οδόν αυτού. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν,
αφού Ανανίας ο προφήτης συνέτριψε τον ζυγόν από του
τραχήλου του προφήτου Ιερεμίου, λέγων, **13** Ύπαγε
και ειπέ προς τον Ανανίαν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος·
Συ συνέτριψας τους ζυγούς τους ξυλίνους· αλλ' αντί
τούτων θέλεις κάμει ζυγούς σιδηρούς. **14** Διότι ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ζυγόν
σιδηρούν έθεσα επί τον τράχηλον πάντων τούτων των
εθνών διά να δουλεύωσιν εις τον Ναβουχοδονόσορ
τον βασιλέα της Βαβυλώνος· και θέλουσι δουλεύσει εις
αυτόν· και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις αυτόν. **15**
Τότε είπεν Ιερεμίας ο προφήτης προς τον Ανανίαν τον
προφήτην, Άκουσον τώρα, Ανανία· δεν σε απέστειλεν ο
Κύριος· αλλά συ κάμνεις τον λαόν τούτον να ελπίζη
εις ψεύδος. **16** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ

θέλω σε απορρίψει από προσώπου της γής· εν τούτω τω
έτει θέλεις αποθάνει, διότι ελάλησας στασιασμόν κατά
του Κυρίου. 17 Και απέθανεν Ανανίας ο προφήτης εν
εκείνω τω έτει, τον έβδομον μήνα.

29 Και ούτοι είναι οι λόγοι της επιστολής, την
οποίαν Ιερεμίας ο προφήτης έστειλεν από
Ιερουσαλήμ προς τους υπολοίπους των πρεσβυτέρων
της αιχμαλωσίας και προς τους ιερείς και προς τους
προφήτας και προς πάντα τον λαόν, τον οποίον ο
Ναβουχοδονόσορ έφερεν αιχμάλωτον από Ιερουσαλήμ
εις την Βαβυλώνα, 2 αφού Ιεχονίας ο βασιλεύς και η
βασίλισσα και οι ευνούχοι, οι άρχοντες του Ιούδα και
της Ιερουσαλήμ και οι ξυλουργοί και οι χαλκείς εξήλθον
από Ιερουσαλήμ, 3 διά χειρός Ελασά υιού του Σαφάν και
του Γεμαρίου υιού του Χελκίου, τους οποίους Σεδεκίας ο
βασιλεύς του Ιούδα απέστειλεν εις την Βαβυλώνα προς
Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνος· λέγων, 4
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ,
προς πάντας εκείνους, οίτινες εφέρθησαν αιχμάλωτοι,
τους οποίους εγώ έκαμον να φερθώσιν αιχμάλωτοι από
Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· 5 οικοδομήσατε οίκους
και κατοικήσατε· και φυτεύσατε κήπους και φάγετε
τον καρπόν αυτών· 6 λάβετε γυναίκας και γεννήσατε
υιούς και θυγατέρας· και λάβετε γυναίκας διά τους
υιούς σας και δότε τας θυγατέρας σας εις άνδρας και ας
γεννήσωσιν υιούς και θυγατέρας και πληθύνθητε εκεί
και μη σμικρυνθήτε· 7 και ζητήσατε την ειρήνην της
πόλεως, όπου εγώ σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι,
και προσεύχεσθε υπέρ αυτής προς τον Κύριον· διότι εν
τη ειρήνη αυτής θέλετε έχει ειρήνην. 8 Διότι ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ας μη
απατώσιν υμάς οι προφήται υμών οι εν μέσω υμών και
οι μάντεις υμών, και μη ακούετε τα ενύπνια υμών τα
οποία υμείς ονειρεύεσθε· 9 διότι προφητεύουσι ψευδώς
προς υμάς επί τω ονόματί μου· εγώ δεν απέστειλα
αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ότι
αφού πληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη εν Βαβυλώνι, θέλω
επισκεφθή υμάς και θέλω εκτελέσει προς υμάς τον
λόγον μου τον αγαθόν, να επαναφέρω υμάς εις τον
τόπον τούτον. 11 Διότι εγώ γνωρίζω τας βουλάς τας
οποίας βουλεύομαι περί υμών, λέγει Κύριος, βουλάς
ειρήνης και ουχί κακού, διά να δώσω εις υμάς το
προσδοκώμενον τέλος. 12 Τότε θέλετε κράξει προς
εμέ και θέλετε υπάγει και προσευχηθή εις εμέ και
θέλω σας εισακούσει. 13 Και θέλετε με ζητήσει και
ευρεί, όταν με εκζητήσητε εξ όλης της καρδίας υμών.
14 Και θέλω ευρεθή από σας, λέγει Κύριος· και θέλω
αποστρέψει την αιχμαλωσίαν σας και θέλω σας συνάξει
εκ πάντων των εθνών και εκ πάντων των τόπων όπου
σας εδίωξα, λέγει Κύριος· και θέλω σας επαναφέρει εις
τον τόπον, όθεν σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι. 15
Επειδή είπετε, Ο Κύριος εσήκωσεν εις ημάς προφήτας
εν Βαβυλώνι, 16 γνωρίσατε, ότι ούτω λέγει Κύριος
περί του βασιλέως του καθημένου επί του θρόνου
Δαβίδ και περί παντός του λαού του κατοικούντος εν
τη πόλει ταύτη και περί των αδελφών σας, των μη
εξελθόντων μεθ' υμών εις αιχμαλωσίαν· 17 ούτω λέγει
ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω αποστείλει επ'
αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και τον λοιμόν, και
θέλω καταστήσει αυτούς ως τα σύκα τα αχρεία, τα
οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται. 18 Και θέλω
καταδιώξει αυτούς εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ·
και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις
βασιλείοις της γης, ώστε να ήναι κατάρα και θάμβος
και συριγμός και όνειδος εν πάσι τοις έθνεσιν όπου
εδίωξα αυτούς· 19 διότι δεν ήκουσαν τους λόγους μου,
λέγει Κύριος, τους οποίους έστειλα προς αυτούς διά
των δούλων μου των προφητών, εγειρόμενος πρωΐ
και αποστέλλων· και δεν υπηκούσατε, λέγει Κύριος. 20
Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου, πάντες σεις
οι αιχμαλωτισθέντες, τους οποίους εξαπέστειλα από
Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα. 21 Ούτω λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περί του Αχαάβ υιού
του Κωλαίου και περί του Σεδεκίου υιού του Μαασίου,
οίτινες προφητεύουσι ψεύδη προς εσάς εν τω ονόματί
μου· Ιδού, θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα του
Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, και θέλει
πατάξει αυτούς ενώπιόν σας. 22 Και εξ αυτών θέλουσι
λάβει κατάραν εν πάσι τοις αιχμαλώτοις του Ιούδα τοις
εν Βαβυλώνι, λέγοντες, Ο Κύριος να σε κάμη ως τον
Σεδεκίαν και ως τον Αχαάβ, τους οποίους ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος έψησεν εν πυρί· 23 διότι έπραξαν
αφροσύνην εν Ισραήλ και εμοίχευον τας γυναίκας των
πλησίον αυτών και ελάλουν λόγους ψευδείς εν τω
ονόματί μου, τους οποίους δεν προσέταξα εις αυτούς·
και εγώ εξεύρω και είμαι μάρτυς, λέγει Κύριος. 24 Και
προς Σεμαΐαν τον Νεαιλαμίτην θέλεις λαλήσει, λέγων,
25 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του
Ισραήλ, λέγων, Επειδή συ απέστειλας επιστολάς εν τω
ονόματί σου προς πάντα τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ
και προς τον Σοφονίαν τον υιόν του Μαασίου τον ιερέα
και προς πάντας τους ιερείς, λέγων, 26 Ο Κύριος σε
κατέστησεν ιερέα αντί Ιωδαέ του ιερέως, διά να ήσθε
επιστάται εις τον οίκον του Κυρίου επί πάντα άνθρωπον
μαινόμενον και προφητεύοντα, διά να βάλλης αυτόν
εις φυλακήν και εις δεσμά· 27 τώρα λοιπόν διά τι δεν
ήλεγξας Ιερεμίαν τον εξ Αναθώθ, όστις προφητεύει
εις εσάς; 28 επειδή αυτός διά τούτο επέστειλε προς
ημάς εις την Βαβυλώνα, λέγων, Η αιχμαλωσία αύτη
είναι μακρά· οικοδομήσατε οικίας και κατοικήσατε· και
φυτεύσατε κήπους και φάγετε τον καρπόν αυτών. 29
Και Σοφονίας ο ιερεύς ανέγνωσε την επιστολήν ταύτην
εις επήκοον του Ιερεμίου του προφήτου. 30 Και έγεινε
λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, 31 Απόστειλον
προς πάντας τους αιχμαλώτους, λέγων, Ούτω λέγει
Κύριος περί Σεμαΐα του Νεαιλαμίτου. Επειδή ο Σεμαΐας
προεφήτευσε προς εσάς και εγώ δεν απέστειλα αυτόν
και σας έκαμε να ελπίζητε εις ψεύδος, 32 διά τούτο
ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω επισκεφθή Σεμαΐαν τον
Νεαιλαμίτην και το σπέρμα αυτού· αυτός δεν θέλει έχει
άνθρωπον κατοικούντα μεταξύ του λαού τούτου, ουδέ
θέλει ιδεί το καλόν, το οποίον εγώ θέλω κάμει εις τον
λαόν μου, λέγει Κύριος· διότι ελάλησε στασιασμόν κατά
του Κυρίου.

30 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά
Κυρίου, λέγων, 2 Ούτως είπε Κύριος ο Θεός

του Ισραήλ, λέγων, Γράψον εις σεαυτόν εν βιβλίω
πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σέ· **3**
διότι, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω
επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ και
Ιούδα, λέγει Κύριος· και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την
γην, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών, και
θέλουσι κυριεύσει αυτήν. **4** Και ούτοι είναι οι λόγοι,
τους οποίους ελάλησε Κύριος περί του Ισραήλ και περί
του Ιούδα. **5** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ηκούσαμεν φωνήν
τρομεράν, φόβον και ουχί ειρήνην. **6** Ερωτήσατε τώρα
και ιδέτε, εάν άρσεν τίκτη· διά τι βλέπω έκαστον άνδρα
με τας χείρας αυτού επί την οσφύν αυτού, ως τίκτουσαν,
και πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν εις ωχρίασιν; **7**
Ουαί· διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη· ομοία αυτής
δεν υπήρξε και είναι καιρός της στενοχωρίας του Ιακώβ·
πλην θέλει σωθή εξ αυτής. **8** Και εν τη ημέρα εκείνη,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω συντρίψει τον
ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου και θέλω διασπάσει
τα δεσμά σου και ξένοι δεν θέλουσι πλέον καταδουλώσει
αυτόν· **9** αλλά θέλουσι δουλεύει Κύριον τον Θεόν
αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών, τον οποίον θέλω
αναστήσει εις αυτούς. **10** Συ δε μη φοβού, δούλέ μου
Ιακώβ, λέγει Κύριος· μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ· διότι,
ιδού, θέλω σε σώσει από του μακρυνού τόπου και
το σπέρμα σου από της γης της αιχμαλωσίας αυτών·
και ο Ιακώβ θέλει επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και
αναπαυθή και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **11** Διότι
εγώ είμαι μετά σου, λέγει Κύριος, διά να σε σώσω·
και αν κάμω συντέλειαν πάντων των εθνών όπου σε
διεσκόρπισα, εις σε όμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν,
αλλά θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε
αθωώσει. **12** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Το σύντριμμά σου
είναι ανίατον, η πληγή σου αλγεινή. **13** δεν υπάρχει
ο κρίνων την κρίσιν σου, ώστε να ανορθωθής· δεν
υπάρχουσι διά σε φάρμακα θεραπευτικά. **14** Πάντες οι
αγαπητοί σου σε ελησμόνησαν· δεν σε ζητούσι· διότι
σε επλήγωσα εν πληγή εχθρού, εν τιμωρία σκληρά, εξ
αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου
επληθύνθησαν. **15** Τι βοάς διά το σύντριμμά σου; ο πόνος
σου είναι ανίατος εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών
σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν· διά τούτο έκαμον
ταύτα εις σε. **16** Διά τούτο πάντες οι κατατρώγοντές
σε θέλουσι καταφαγωθή· και πάντες οι εναντίοι σου,
πάντες ομού θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν· και
οι λαφυραγωγούντές σε θέλουσι γείνει λάφυρον και
πάντας τους διαρπάζοντάς σε θέλω δώσει εις διαρπαγήν.
17 Διότι θέλω αποκαταστήσει την υγίειαν εις σε και
θέλω σε ιατρεύσει από των πληγών σου, λέγει Κύριος·
διότι αυτοί σε ωνόμασαν Απερριμμένην, λέγοντες, Αύτη
είναι η Σιών· δεν υπάρχει ο ζητών αυτήν. **18** Ούτω λέγει
Κύριος. Ιδού, εγώ θέλω επιστρέψει από της αιχμαλωσίας
τας σκηνάς του Ιακώβ και θέλω οικτείρει τας κατοικίας
αυτού· και η πόλις θέλει οικοδομηθή επί των ερειπίων
αυτής, και ο ναός θέλει αποκατασταθή κατά την διάταξιν
αυτού. **19** Και εξ αυτών θέλει εξέρχεσθαι ευχαριστία και
φωνή αγαλλομένων· και θέλω πολλαπλασιάσει αυτούς
και δεν θέλουσιν ολιγοστεύσει· και θέλω δοξάσει αυτούς
και δεν θέλουσι σμικρυνθή. **20** Και τα τέκνα αυτών
θέλουσιν είσθαι ως το πρότερον, και η συναγωγή αυτών
θέλει στερεωθή ενώπιόν μου, και θέλω τιμωρήσει
πάντας τους καταθλίβοντας αυτούς. **21** Και ο άρχων
αυτών θέλει είσθαι εξ αυτών και ο εξουσιαστής αυτών
θέλει εξέρχεσθαι εκ μέσου αυτών· και θέλω κάμει
αυτόν να πλησιάζη και θέλει πλησιάζει εις εμέ· διότι
τις είναι ούτος, όστις εγγυάται την καρδίαν αυτού διά
να πλησιάζη προς εμέ; λέγει Κύριος. **22** Και θέλετε
είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμών. **23**
Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξήλθε με ορμήν,
ανεμοστρόβιλος αφανίζων· θέλει εξορμήσει επί την
κεφαλήν των ασεβών. **24** Ο φλογερός θυμός του
Κυρίου δεν θέλει επιστρέψει, εωσού εκτελέση και εωσού
εκπληρώση τας βουλάς της καρδίας αυτού· εν ταις
εσχάταις ημέραις θέλετε νοήσει τούτο.

31 Εν τω αυτώ καιρώ, λέγει Κύριος, θέλω είσθαι
ο Θεός πασών των οικογενειών του Ισραήλ και
αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. **2** Ούτω λέγει Κύριος· Ο
λαός ο εναπολειφθείς από της μαχαίρας εύρηκε χάριν
εν τη ερήμω· ο Ισραήλ υπήγε να εύρη ανάπαυσιν. **3**
Ο Κύριος εφάνη παλαιόθεν εις εμέ, λέγων, Ναι, σε
ηγάπησα αγάπησιν η αιώνιον· διά τούτο σε είλκυσα
με έλεος. **4** Πάλιν θέλω σε οικοδομήσει και θέλεις
οικοδομηθή, παρθένε του Ισραήλ· θέλεις ευπρεπισθή
πάλιν με τα τύμπανά σου και θέλεις εξέρχεσθαι εις
τους χορούς των αγαλλομένων. **5** Θέλεις φυτεύσει
πάλιν αμπελώνας επί των ορέων της Σαμαρείας· οι
φυτευταί θέλουσι φυτεύσει και θέλουσι τρώγει τον
καρπόν. **6** Διότι θέλει είσθαι ημέρα, καθ' ην οι φύλακες
επί του όρους Εφραΐμ θέλουσι φωνάζει, Σηκώθητε και
ας αναβώμεν εις την Σιών προς Κύριον τον Θεόν ημών.
7 Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ψάλλετε εν αγαλλιάσει
διά τον Ιακώβ και αλαλάξατε διά την κεφαλήν των
εθνών· κηρύξατε, αινέσατε και είπατε, Σώσον, Κύριε, τον
λαόν σου το υπόλοιπον του Ισραήλ. **8** Ιδού εγώ θέλω
φέρει αυτούς εκ της γης του βορρά, και θέλω συνάξει
αυτούς από των εσχάτων της γης, και μετ' αυτών τον
τυφλόν και τον χωλόν, την έγκυον και την γεννώσαν
ομού· συνάθροισμα μέγα θέλει επιστρέψει ενταύθα.
9 Μετά κλαυθμού θέλουσιν ελθεί και μετά δεήσεων
θέλω επαναφέρει αυτούς· θέλω οδηγήσει αυτούς παρά
ποταμούς υδάτων δι' ευθείας οδού, καθ' ην δεν θέλουσι
προσκόψει· διότι είμαι πατήρ εις τον Ισραήλ και ο
Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου. **10** Ακούσατε, έθνη, τον
λόγον του Κυρίου, και αναγγείλατε εις τας νήσους τας
μακράν και είπατε, Ο διασκορπίσας τον Ισραήλ θέλει
συνάξει αυτόν και θέλει φυλάξει αυτόν ως ο βοσκός
το ποίμνιον αυτού. **11** Διότι ο Κύριος εξηγόρασε τον
Ιακώβ και ελύτρωσεν αυτόν εκ χειρός του δυνατωτέρου
αυτού. **12** Και θέλουσιν ελθεί και ψάλλει επί του ύψους
της Σιών, και θέλουσι συρρεύσει εις τα αγαθά του
Κυρίου, εις σίτον και εις οίνον και εις έλαιον και εις τα
γεννήματα των προβάτων και των βοών, και η ψυχή
αυτών θέλει είσθαι ως παράδεισος περιποτιζόμενος·
και παντελώς δεν θέλουσι λυπηθή πλέον. **13** Τότε
θέλει χαρή η παρθένος εν τω χορώ, και οι νέοι και
οι γέροντες ομού· και θέλω στρέψει το πένθος αυτών
εις χαράν και θέλω παρηγορήσει αυτούς και ευφράνει
αυτούς μετά την θλίψιν αυτών. **14** Και θέλω χορτάσει

την ψυχήν των ιερέων από παχύτητος, και ο λαός μου
θέλει χορτασθή από των αγαθών μου, λέγει Κύριος. **15**
Ούτω λέγει Κύριος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος,
κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, κλαίουσα τα τέκνα αυτής,
δεν ήθελε να παρηγορηθή διά τα τέκνα αυτής, διότι
δεν υπάρχουσιν. **16** Ούτω λέγει Κύριος· Παύσον την
φωνήν σου από κλαυθμού και τους οφθαλμούς σου
από δακρύων· διότι το έργον σου θέλει ανταμειφθή,
λέγει Κύριος· και θέλουσιν επιστρέψει εκ της γης του
εχθρού. **17** Και είναι ελπίς εις τα έσχατά σου, λέγει
Κύριος, και τα τέκνα σου θέλουσιν επιστρέψει εις τα
όρια αυτών. **18** Ήκουσα τωόντι τον Εφραΐμ λέγοντα εν
οδυρμοίς, Με επαίδευσας, και επαιδεύθην ως μόσχος
αδάμαστος· επίστρεψόν με και θέλω επιστρέψει· διότι συ
είσαι Κύριος ο Θεός μου· **19** βεβαίως αφού επέστρεψα,
μετενόησα, και αφού εδιδάχθην, εκτύπησα επί τον
μηρόν μου· ησχύνθην και μάλιστα ηρυθρίασα, διότι
εβάστασα το όνειδος της νεότητός μου. **20** Ο Εφραΐμ είναι
υιός αγαπητός εις εμέ; παιδίον φίλτατον; διότι αφού
ελάλησα εναντίον αυτού, πάντοτε ενθυμούμαι αυτόν,
διά τούτο τα σπλάγχνα μου ηχούσι δι' αυτόν· θέλω
βεβαίως σπλαγχνισθή αυτόν, λέγει Κύριος. **21** Στήσον
σημεία της οδού, κάμε εις σεαυτόν σωρούς υψηλούς·
προσήλωσον την καρδίαν σου εις την λεωφόρον, εις την
οδόν δι' ης υπήγες· επίστρεψον, παρθένε του Ισραήλ,
επίστρεψον εις αυτάς τας πόλεις σου. **22** Έως πότε
θέλεις περιφέρεσθαι, θυγάτηρ αποστάτρια; διότι ο Κύριος
εποίησε νέον πράγμα εν τη γή· Γυνή θέλει περικυκλώσει
άνδρα. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο
Θεός του Ισραήλ· Έτι θέλουσι λέγει τον λόγον τούτον
εν τη γη του Ιούδα και εν ταις πόλεσιν αυτού, όταν
επίστρέψω την αιχμαλωσίαν αυτών, Ο Κύριος να σε
ευλογήση, κατοικία δικαιοσύνης, όρος αγιότητος. **24**
Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτή ο Ιούδας και πάσαι
αι πόλεις αυτού ομού, οι γεωργοί και οι εξερχόμενοι
μετά των ποιμνίων· **25** διότι εχόρτασα την εκλελυμένην
ψυχήν και ενέπλησα πάσαν τεθλιμμένην ψυχήν. **26** Διά
τούτο εξύπνησα και εθεώρησα, και ο ύπνος μου εστάθη
γλυκύς εις εμέ. **27** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος,
και θέλω σπείρει τον οίκον Ισραήλ και τον οίκον Ιούδα
με σπέρμα ανθρώπου και με σπέρμα κτήνους. **28** Και
καθώς εγρηγόρουν επ' αυτούς διά να εκριζόνω και να
κατασκάπτω και να κατεδαφίζω και να καταστρέφω και
να καταθλίβω, ούτω θέλω γρηγορήσει επ' αυτούς διά
να ανοικοδομώ και να φυτεύω, λέγει Κύριος. **29** Εν ταις
ημέραις εκείναις δεν θέλουσι λέγει πλέον, Οι πατέρες
έφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν·
30 αλλ' έκαστος θέλει αποθνήσκει διά την ανομίαν
αυτού· πας άνθρωπος, όστις φάγη τον όμφακα, τούτου οι
οδόντες θέλουσιν αιμωδιάσει. **31** Ιδού, έρχονται ημέραι,
λέγει Κύριος, και θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ
και προς τον οίκον Ιούδα διαθήκην νέαν· **32** ουχί κατά
την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους πατέρας
αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός
διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί
παρέβησαν την διαθήκην μου και εγώ απεστράφην
αυτούς, λέγει Κύριος· **33** αλλ' αύτη θέλει είσθαι η
διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ·
μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον
νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει
αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός
αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. **34** Και δεν
θέλουσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και
έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον
Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από
μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι
θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν
αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **35** Ούτω λέγει
Κύριος, ο διδούς τον ήλιον εις φως της ημέρας, τας
διατάξεις της σελήνης και των αστέρων εις φως της
νυκτός, ο ταράττων την θάλασσαν, και τα κύματα αυτής
βομβούσι· Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού· **36** Εάν
αι διατάξεις αύται εκλείψωσιν απ' έμπροσθέν μου, λέγει
Κύριος, τότε και το σπέρμα του Ισραήλ θέλει παύσει
από του να ήναι έθνος ενώπιόν μου πάσας τας ημέρας.
37 Ούτω λέγει Κύριος· Εάν ο ουρανός άνω δύναται να
μετρηθή και τα θεμέλια της γης κάτω να εξιχνιασθώσι,
τότε και εγώ θέλω απορρίψει παν το σπέρμα του Ισραήλ
διά πάντα όσα έπραξαν, λέγει Κύριος. **38** Ιδού, έρχονται
ημέραι, λέγει Κύριος, και η πόλις θέλει οικοδομηθή εις
τον Κύριον από του πύργου Ανανεήλ έως της πύλης της
γωνίας. **39** Και σχοινίον διαμετρήσεως θέλει εξέλθει έτι
απέναντι αυτής επί τον λόφον Γαρήβ και θέλει περιέλθει
έως Γοάθ. **40** Και πάσα η κοιλάς των πτωμάτων και της
στάκτης και πάντες οι αγροί έως του χειμάρρου Κέδρων,
έως της γωνίας της πύλης των ίππων προς ανατολάς,
θέλουσιν είσθαι άγιοι εις τον Κύριον· δεν θέλει πλέον
εκριζωθή ουδέ καταστραφή εις τον αιώνα.

32 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά
Κυρίου εν τω δεκάτω έτει του Σεδεκίου βασιλέως
του Ιούδα, το οποίον ήτο το δέκατον όγδοον έτος
του Ναβουχοδονόσορ. **2** Και τότε το στράτευμα του
βασιλέως της Βαβυλώνος επολιόρκει την Ιερουσαλήμ·
και ο Ιερεμίας ο προφήτης ήτο κεκλεισμένος εν τη αυλή
της φυλακής, της εν τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα.
3 Διότι Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε κλείσει
αυτόν, λέγων, Διά τι συ προφητεύεις λέγων, Ούτω
λέγει Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει την πόλιν
ταύτην εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος και
θέλει κυριεύσει αυτήν· **4** και Σεδεκίας ο βασιλεύς του
Ιούδα δεν θέλει εκφύγει εκ της χειρός των Χαλδαίων,
αλλά θέλει βεβαίως παραδοθή εις την χείρα του
βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλει λαλήσει μετ' αυτού
στόμα προς στόμα και οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν
ιδεί τους οφθαλμούς αυτού· **5** και θέλει φέρει τον
Σεδεκίαν εις την Βαβυλώνα και εκεί θέλει είσθαι, εωσού
επισκεφθώ αυτόν, λέγει Κύριος· και εάν πολεμήσητε
τους Χαλδαίους, δεν θέλετε ευδοκιμήσει. **6** Και είπεν
ο Ιερεμίας, Έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **7**
Ιδού, Αναμεήλ, ο υιός του Σαλλούμ του θείου σου, θέλει
ελθεί προς σε, λέγων, Αγόρασον εις σεαυτόν τον αγρόν
μου τον εν Αναθώθ· διότι εις σε ανήκει το δικαίωμα
εξαγοράς διά να αγοράσης αυτόν. **8** Και ήλθε προς
εμέ Αναμεήλ, ο υιός του θείου μου, εις την αυλήν της
φυλακής, κατά τον λόγον του Κυρίου, και είπε προς εμέ,
Αγόρασον, παρακαλώ, τον αγρόν μου τον εν Αναθώθ,
τον εν τη γη Βενιαμίν· διότι εις σε ανήκει το δικαίωμα

της κληρονομίας και εις σε η εξαγορά· αγόρασον αυτόν
εις σεαυτόν. Τότε εγνώρισα ότι λόγος Κυρίου ήτο ούτος.
9 Και ηγόρασα παρά του Αναμεήλ, υιού του θείου μου,
τον αγρόν τον εν Αναθώθ και εζύγισα προς αυτόν τα
χρήματα, δεκαεπτά σίκλους αργυρίου. **10** Και έγραψα το
συμφωνητικόν και εσφράγισα και έβαλον μάρτυρας και
εζύγισα τα χρήματα εν τη πλάστιγγι. **11** Και έλαβον το
συμφωνητικόν της αγοράς, το εσφραγισμένον κατά τον
νόμον και την συνήθειαν και το ανοικτόν· **12** και έδωκα
το συμφωνητικόν της αγοράς εις τον Βαρούχ τον υιόν
του Νηρίου υιού του Μαασίου, έμπροσθεν του Αναμεήλ
υιού του θείου μου και έμπροσθεν των μαρτύρων
των υπογραψάντων το συμφωνητικόν της αγοράς,
έμπροσθεν πάντων των Ιουδαίων των καθημένων εν
τη αυλή της φυλακής. **13** Και προσέταξα τον Βαρούχ
έμπροσθεν αυτών, λέγων, **14** Ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Λάβε τα συμφωνητικά
ταύτα, το συμφωνητικόν τούτο της αγοράς και το
εσφραγισμένον και το συμφωνητικόν τούτο το ανοικτόν·
και θες αυτά εις αγγείον πήλινον, διά να διαμένωσιν
ημέρας πολλάς. **15** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Οικίαι και αγροί και
άμπελοι θέλουσιν αποκτηθή πάλιν εν ταύτη τη γη.
16 Αφού δε έδωκα το συμφωνητικόν, της αγοράς εις
τον Βαρούχ τον υιόν του Νηρίου προσηυχήθην εις τον
Κύριον, λέγων, **17** Ω Κύριε Θεέ· ιδού, συ έκαμες τον
ουρανόν και την γην εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη
και εν τω βραχίονί σου τω εξηπλωμένω· δεν είναι
ουδέν πράγμα δύσκολον εις σε. **18** Κάμνεις έλεος εις
χιλιάδας και ανταποδίδεις την ανομίαν των πατέρων
εις τον κόλπον των τέκνων αυτών μετ' αυτούς· ο Θεός
ο μέγας, ο ισχυρός, Κύριος των δυνάμεων το όνομα
αυτού, **19** μέγας εν βουλή και δυνατός εν έργοις· διότι
οι οφθαλμοί σου είναι ανεωγμένοι επί πάσας τας οδούς
των υιών των ανθρώπων, διά να δώσης εις έκαστον
κατά τας οδούς αυτού και κατά τον καρπόν των έργων
αυτού· **20** όστις έκαμες σημεία και τέρατα εν τη γη της
Αιγύπτου, γνωστά έως της ημέρας ταύτης, και εν Ισραήλ
και εν ανθρώποις· και έκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως
την ημέραν ταύτην. **21** και εξήγαγες τον λαόν σου τον
Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου με σημεία και με τέρατα και με
κραταιάν χείρα και με βραχίονα εξηπλωμένον και με
τρόμον μέγαν· **22** και έδωκας εις αυτούς την γην ταύτην,
την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας αυτών να δώσης
εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **23** και εισήλθον
και εκληρονόμησαν αυτήν· αλλά δεν υπήκουσαν εις
την φωνήν σου ουδέ περιεπάτησαν εν τω νόμω σου· δεν
έκαμον ουδέν εκ πάντων όσα προσέταξας εις αυτούς
να κάμωσι· διά τούτο επέφερες επ' αυτούς άπαν τούτο
το κακόν. **24** Ιδού, τα χαρακώματα έφθασαν εις την
πόλιν, διά να κυριεύσωσιν αυτήν· και η πόλις εδόθη
εις την χείρα των Χαλδαίων των πολεμούντων κατ'
αυτής, εξ αιτίας της μαχαίρας και της πείνης και του
λοιμού· και ό, τι ελάλησας, έγεινε· και ιδού, βλέπεις· **25**
και συ είπας προς εμέ, Κύριε Θεέ, Αγόρασον εις σεαυτόν
τον αγρόν δι' αργυρίου και παράστησον μάρτυρας· και
η πόλις εδόθη εις την χείρα των Χαλδαίων. **26** Και
έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **27** Ιδού,
εγώ είμαι Κύριος ο Θεός πάσης σαρκός· είναι τι πράγμα
δύσκολον εις εμέ; **28** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος·
Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα
των Χαλδαίων και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ
βασιλέως της Βαβυλώνος, και θέλει κυριεύσει αυτήν· **29**
και οι Χαλδαίοι οι πολεμούντες κατά της πόλεως ταύτης
θέλουσιν ελθεί και βάλει πυρ εις την πόλιν ταύτην και
κατακαύσει αυτήν και τας οικίας, επί τα δώματα των
οποίων εθυμίαζον εις τον Βάαλ και έκαμνον σπονδάς εις
άλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι. **30** Διότι οι υιοί
Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα κακόν μόνον έκαμνον ενώπιόν
μου εκ νεότητος αυτών· διότι οι υιοί Ισραήλ άλλο δεν
έκαμνον, παρά να με παροργίζωσι διά των έργων των
χειρών αυτών, λέγει Κύριος. **31** Διότι η πόλις αύτη
εστάθη εις εμέ ερεθισμός της οργής μου και του θυμού
μου, αφ' ης ημέρας ωκοδόμησαν αυτήν έως της ημέρας
ταύτης, διά να απορρίψω αυτήν απ' έμπροσθέν μου,
32 ένεκεν πάσης της κακίας των υιών Ισραήλ και των
υιών Ιούδα, την οποίαν έκαμον διά να με παροργίσωσιν,
αυτοί, οι βασιλείς αυτών, οι άρχοντες αυτών, οι ιερείς
αυτών και οι προφήται αυτών και οι άνδρες Ιούδα και
οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **33** Και έστρεψαν νώτα
προς εμέ και ουχί πρόσωπον· και εδίδασκον αυτούς
εγειρόμενος πρωΐ και διδάσκων, πλην δεν ήκουσαν,
ώστε να λάβωσι παιδείαν· **34** αλλ' έθεσαν τα βδελύγματα
αυτών εν τω οίκω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, διά να
μιάνωσιν αυτόν. **35** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς
τόπους του Βάαλ τους εν τη φάραγγι του υιού Εννόμ,
διά να διαπεράσωσι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας
αυτών διά του πυρός εις τον Μολόχ· το οποίον δεν
προσέταξα εις αυτούς ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου,
να πράξωσι το βδέλυγμα τούτο, ώστε να κάμωσι τον
Ιούδαν να αμαρτάνη. **36** Και τώρα διά ταύτα ούτω λέγει
Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, περί της πόλεως ταύτης,
περί ης υμείς λέγετε, Θέλει παραδοθή εις την χείρα
του βασιλέως της Βαβυλώνος, διά μαχαίρας και διά
πείνης και διά λοιμού· **37** ιδού, θέλω συνάξει αυτούς εκ
πάντων των τόπων, όπου εδίωξα αυτούς εν τη οργή μου
και εν τω θυμώ μου και εν τη μεγάλη αγανακτήσει μου·
και θέλω επιστρέψει αυτούς εις τον τόπον τούτον και
θέλω κατοικίσει αυτούς εν ασφαλεία· **38** και θέλουσιν
είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών· **39**
και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν μίαν και οδόν μίαν,
διά να με φοβώνται πάσας τας ημέρας, διά το καλόν
αυτών και των τέκνων αυτών μετ' αυτούς· **40** και
θέλω κάμει διαθήκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν
θέλω αποστρέψει απ' οπίσω αυτών, διά να αγαθοποιώ
αυτούς· και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδίας
αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ' εμού· **41** και
θέλω ευφραίνεσθαι επ' αυτούς εις το να αγαθοποιώ
αυτούς, και θέλω φυτεύσει αυτούς εν τη γη ταύτη κατά
αλήθειαν, εξ όλης μου της καρδίας και εξ όλης μου της
ψυχής. **42** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Καθώς επέφερα επί
τούτον τον λαόν πάντα ταύτα τα μεγάλα κακά, ούτω
θέλω επιφέρει επ' αυτούς πάντα τα αγαθά, τα οποία
εγώ ελάλησα περί αυτών. **43** Και θέλουσιν αποκτηθή
αγροί εν τη γη ταύτη, περί της οποίας σεις λέγετε, Είναι
έρημος χωρίς ανθρώπου ή κτήνους· παρεδόθη εις την
χείρα των Χαλδαίων. **44** Θέλουσιν αγοράζει αγρούς δι'
αργυρίου και υπογράφει συμφωνητικά και σφραγίζει

και θέλουσι παριστάνει μάρτυρας, εν τη γη Βενιαμίν
και εν τοις πέριξ Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του
Ιούδα και εν ταις πόλεσι της ορεινής και εν ταις πόλεσι
της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου· διότι θέλω
επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών, λέγει Κύριος.

33 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εκ
δευτέρου, ενώ αυτός ήτο έτι κεκλεισμένος εν τη
αυλή της φυλακής, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο κτίσας
αυτήν, Κύριος ο πλάσας αυτήν διά να στερεώση αυτήν·
Κύριος το όνομα αυτού· **3** Κράξον προς εμέ και θέλω σοι
αποκριθή και σοι δείξει μεγάλα και απόκρυφα, τα οποία
δεν γνωρίζεις. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ περί των οικιών της πόλεως ταύτης και περί
των οικιών των βασιλέων του Ιούδα, αίτινες θέλουσι
καταστραφή από χαρακωμάτων και από μαχαίρας, **5** των
ερχομένων διά να πολεμήσωσι προς τους Χαλδαίους
και διά να εμπλήσωσιν αυτάς με τα πτώματα των
ανθρώπων, τους οποίους εγώ θέλω πατάξει εν τη οργή
μου και εν τω θυμώ μου και διά πάσας τας κακίας
των οποίων έκρυψα το πρόσωπόν μου από της πόλεως
ταύτης· **6** ιδού, εγώ θέλω φέρει εις αυτήν υγιείαν
και ίασιν και θέλω ιατρεύσει αυτούς, και θέλω κάμει
αυτούς να ίδωσιν αφθονίαν ειρήνης και αληθείας. **7** Και
θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιούδα και την
αιχμαλωσίαν του Ισραήλ, και θέλω οικοδομήσει αυτούς
ως το πρότερον· **8** και θέλω καθαρίσει αυτούς από
πάσης της ανομίας αυτών, με την οποίαν ημάρτησαν εις
εμέ· και θέλω συγχωρήσει πάσας τας ανομίας αυτών,
με τας οποίας ημάρτησαν εις εμέ και με τας οποίας
απεστάτησαν απ' εμού. **9** Και η πόλις αύτη θέλει είσθαι
εις εμέ όνομα ευφροσύνης, αίνεσις και δόξα έμπροσθεν
πάντων των εθνών της γης, τα οποία θέλουσιν ακούσει
πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ κάμνω εις αυτούς· και
θέλουσιν εκπλαγή και τρομάξει διά πάντα τα αγαθά
και διά πάσαν την ειρήνην, την οποίαν θέλω κάμει εις
αυτήν. **10** Ούτω λέγει Κύριος· Πάλιν θέλει ακουσθή εν τω
τόπω τούτω, περί του οποίου σεις λέγετε, Είναι έρημος,
χωρίς ανθρώπου και χωρίς κτήνους εν ταις πόλεσι του
Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, αίτινες
είναι έρημοι, χωρίς ανθρώπου και χωρίς κατοίκου και
χωρίς κτήνους, **11** η φωνή της χαράς και η φωνή
της ευφροσύνης, η φωνή του νυμφίου και η φωνή
της νύμφης, φωνή των λεγόντων, Αινείτε τον Κύριον
των δυνάμεων, διότι αγαθός ο Κύριος, διότι το έλεος
αυτού μένει εις τον αιώνα· και των προσφερόντων
ευχαριστηρίους προσφοράς εις τον οίκον του Κυρίου·
διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της γης, ως το
πρότερον, λέγει Κύριος. **12** Ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· Πάλιν εν τω τόπω τούτω όστις είναι έρημος,
χωρίς ανθρώπου και χωρίς κτήνους, και εν πάσαις ταις
πόλεσιν αυτού, θέλουσιν είσθαι μάνδραι ποιμένων διά
να αναπαύωσι τα ποίμνια. **13** Εν ταις πόλεσι της ορεινής,
εν ταις πόλεσι της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου
και εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις πέριξ της Ιερουσαλήμ
και εν ταις πόλεσι του Ιούδα θέλουσι περάσει πάλιν τα
ποίμνια υπό την χείρα του αριθμούντος, λέγει Κύριος. **14**
Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω εκτελέσει
τον αγαθόν εκείνον λόγον, τον οποίον ελάλησα περί
του οίκου Ισραήλ και περί του οίκου Ιούδα. **15** Εν
ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω θέλω
αναβλαστήσει εις τον Δαβίδ βλαστόν δικαιοσύνης, και
θέλει εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην εν τη γη. **16**
Εν εκείναις ταις ημέραις ο Ιούδας θέλει σωθή και η
Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και τούτο
είναι το όνομα, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο Κύριος
η δικαιοσύνη ημών. **17** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Δεν
θέλει λείψει από του Δαβίδ άνθρωπος καθήμενος επί
τον θρόνον του οίκου Ισραήλ· **18** ούτε από των ιερέων
των Λευϊτών θέλει λείψει άνθρωπος ενώπιόν μου, διά
να προσφέρη ολοκαυτώματα και να καίη προσφοράς εξ
αλφίτων και να κάμνη θυσίας πάσας τας ημέρας. **19**
Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν λέγων, **20**
Ούτω λέγει Κύριος· Εάν ήναι δυνατόν να καταλύσητε
την διαθήκην μου της ημέρας και την διαθήκην μου της
νυκτός, ώστε να μη ήναι πλέον ημέρα και νυξ εν τω
καιρώ αυτών, **21** τότε θέλει δυνηθή να καταλυθή και η
διαθήκη μου η προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ώστε
να μη έχη υιόν διά να βασιλεύη επί του θρόνου αυτού,
και η προς τους Λευΐτας τους ιερείς, τους λειτουργούς
μου. **22** Καθώς η στρατιά του ουρανού δεν δύναται να
αριθμηθή ουδέ η άμμος της θαλάσσης να μετρηθή, ούτω
θέλω πληθύνει το σπέρμα Δαβίδ του δούλου μου και
τους Λευΐτας τους λειτουργούντας εις εμέ. **23** Και έγεινε
λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **24** Δεν είδες τι
ελάλησεν ο λαός ούτος, λέγων, Τας δύο οικογενείας,
τας οποίας ο Κύριος εξέλεξεν, απέρριψεν αυτάς; ούτως
αυτοί κατεφρόνησαν τον λαόν μου, ώστε δεν λογίζεται
πλέον έθνος εις αυτούς. **25** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δεν
έκαμον την διαθήκην μου της ημέρας και της νυκτός,
και εάν δεν διέταξα τους νόμους του ουρανού και της
γης, **26** τότε θέλω απορρίψει το σπέρμα του Ιακώβ και
του Δαβίδ του δούλου μου, ώστε να μη λάβω εκ του
σπέρματος αυτού κυβερνήτας επί το σπέρμα του Αβραάμ,
του Ισαάκ και του Ιακώβ· διότι θέλω επιστρέψει την
αιχμαλωσίαν αυτών και θέλω οικτείρει αυτούς.

34 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου,
ότε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος
και πάσα η δύναμις αυτού και πάντα τα βασίλεια της
γης τα υποκείμενα υπό την χείρα αυτού και πάντες
οι λαοί επολέμουν κατά της Ιερουσαλήμ και κατά
πασών των πόλεων αυτής, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός του Ισραήλ· Ύπαγε και λάλησον προς τον
Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και ειπέ προς αυτόν,
Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν
ταύτην εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος,
και θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρί· **3** και συ δεν
θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτού, αλλ' εξάπαντος
θέλεις πιασθή και παραδοθή εις την χείρα αυτού· και
οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τους οφθαλμούς του
βασιλέως της Βαβυλώνος, και το στόμα αυτού θέλει
λαλήσει εις το στόμα σου, και θέλεις υπάγει εις την
Βαβυλώνα. **4** Άκουσον όμως τον λόγον του Κυρίου,
Σεδεκία βασιλεύ του Ιούδα· ούτω λέγει Κύριος περί σού·
Δεν θέλεις αποθάνει διά μαχαίρας· **5** εν ειρήνη θέλεις
αποθάνει, και κατά τας καύσεις τας εις τους πατέρας
σου, τους προγενεστέρους βασιλείς, τους υπάρξαντας

προ σου, ούτω θέλουσι κάμει καύσεις εις σέ· και θέλουσι
κλαύσει, λέγοντες, Ουαί, Κύριε· διότι εγώ ελάλησα
τον λόγον, λέγει Κύριος. 6 Και ελάλησεν Ιερεμίας
ο προφήτης προς Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα
πάντας τους λόγους τούτους εν Ιερουσαλήμ· 7 το δε
στράτευμα του βασιλέως της Βαβυλώνος επολέμει
κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασών των πόλεων
του Ιούδα των εναπολειφθεισών, κατά της Λαχείς και
κατά της Αζηκά· διότι αύται εναπελείφθησαν εν ταις
πόλεσιν Ιούδα, πόλεις οχυραί. 8 Ο λόγος ο γενόμενος
προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού ο βασιλεύς
Σεδεκίας έκαμε συνθήκην μετά παντός του λαού του εν
Ιερουσαλήμ, διά να κηρύξη εις αυτούς άφεσιν· 9 ώστε
να αποπέμψη έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος
την δούλην αυτού, Εβραίον ή Εβραίαν, ελευθέρους, διά
να μη έχη μηδείς δούλον Ιουδαίον αδελφόν αυτού· 10
και ήκουσαν πάντες οι άρχοντες και πας ο λαός, οι
εισελθόντες εις την συνθήκην, του να αποπέμψωσιν
έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην
αυτού ελευθέρους, ώστε να μη έχωσι πλέον δούλους
αυτούς· υπήκουσαν λοιπόν και απέπεμψαν· 11 μετά
ταύτα όμως τους δούλους και τας δούλας, τους οποίους
απέπεμψαν ελευθέρους, έκαμον να επιστρέψωσι, και
καθυπέβαλον αυτούς να ήναι δούλοι και δούλαι· 12 και
έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου,
λέγων, 13 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ
έκαμον διαθήκην προς τους πατέρας σας, καθ' ην ημέραν
εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας,
λέγων, 14 Εν τω τέλει επτά ετών αποπέμψατε έκαστος
τον αδελφόν αυτού τον Εβραίον, όστις επωλήθη εις
σε και σε υπηρέτησεν εξ έτη· τότε θέλεις αποπέμψει
αυτόν ελεύθερον από σού· αλλ' οι πατέρες σας δεν μου
ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών. 15 Και σεις
τώρα είχετε επιστρέψει και κάμει το ευθές ενώπιόν μου,
κηρύτοντες έκαστος άφεσιν εις τον πλησίον αυτού· και
είχετε κάμει συνθήκην ενώπιόν μου εν τω οίκω, εφ' ον
εκλήθη το όνομά μου· 16 αλλ' επεστρέψατε και εμιάνατε
το όνομά μου, και εκάμετε έκαστος τον δούλον αυτού
και έκαστος την δούλην αυτού να επιστρέψωσι, τους
οποίους είχετε αποπέμψει ελευθέρους κατά την θέλησιν
αυτών, και καθυπεβάλετε αυτούς διά να ήναι εις εσάς
δούλοι και δούλαι. 17 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος·
Σεις δεν μου ηκούσατε, να κηρύξητε άφεσιν έκαστος
εις τον αδελφόν αυτού και έκαστος εις τον πλησίον
αυτού· ιδού λοιπόν, λέγει Κύριος, εγώ κηρύττω άφεσιν
εναντίον σας εις την μάχαιραν, εις τον λοιμόν και εις
την πείναν· και θέλω σας παραδώσει εις διασποράν εν
πάσι τοις βασιλείοις της γης. 18 Και θέλω παραδώσει
τους ανθρώπους τους αθετήσαντας την διαθήκην μου,
οίτινες δεν εξετέλεσαν τους λόγους της διαθήκης, την
οποίαν έκαμον ενώπιόν μου, ότε έσχισαν τον μόσχον εις
δύο και επέρασαν μεταξύ των τμημάτων αυτού, 19 τους
άρχοντας του Ιούδα και τους άρχοντας της Ιερουσαλήμ,
τους ευνούχους και τους ιερείς και πάντα τον λαόν
του τόπου, οίτινες επέρασαν μεταξύ των τμημάτων του
μόσχου· 20 και θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα
των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων
την ψυχήν αυτών· τα δε πτώματα αυτών θέλουσιν
είσθαι διά τροφήν εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα
θηρία της γης. 21 Και Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα
και τους άρχοντας αυτού θέλω παραδώσει εις την χείρα
των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων
την ψυχήν αυτών και εις την χείρα του στρατεύματος
του βασιλέως της Βαβυλώνος, οίτινες ανεχώρησαν
από εσάς. 22 Ιδού, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, και
θέλω επιστρέψει αυτούς εις την πόλιν ταύτην· και
θέλουσι πολεμήσει κατ' αυτής και κυριεύσει αυτήν και
κατακαύσει αυτήν εν πυρί· και θέλω κάμει ερήμωσιν
τας πόλεις του Ιούδα, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών.

35 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά
Κυρίου εν ταις ημέραις του Ιωακείμ υιού του
Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, 2 Ύπαγε προς
τον οίκον των Ρηχαβιτών και λάλησον προς αυτούς
και φέρε αυτούς εις τον οίκον του Κυρίου, εις εν των
δωματίων, και πότισον αυτούς οίνον. 3 Τότε έλαβον
Ιααζανίαν, τον υιόν του Ιερεμίου, υιού του Χαβασινία,
και τους αδελφούς αυτού και πάντας τους υιούς αυτού
και πάντα τον οίκον των Ρηχαβιτών, 4 και έφερα
αυτούς προς τον οίκον του Κυρίου, εις το δωμάτιον των
υιών του Ανάν, υιού του Ιγδαλίου, ανθρώπου του Θεού,
το οποίον ήτο πλησίον του δωματίου των αρχόντων
του επί του δωματίου του Μαασίου υιού του Σαλλούμ,
του φύλακος της αυλής· 5 και έθεσα έμπροσθεν των
υιών του οίκου των Ρηχαβιτών αγγεία πλήρη οίνου
και ποτήρια, και είπα προς αυτούς, Πίετε οίνον. 6 Και
είπον, Δεν θέλομεν πίει οίνον· διότι Ιωναδάβ, ο υιός του
Ρηχάβ, ο πατήρ ημών, προσέταξεν εις ημάς λέγων, Δεν
θέλετε πίει οίνον, σεις και οι υιοί σας, εις τον αιώνα· 7
ουδέ οικίαν θέλετε οικοδομήσει ουδέ σπέρμα θέλετε
σπείρει ουδέ αμπελώνα θέλετε φυτεύσει ουδέ θέλετε
έχει· αλλ' εν σκηναίς θέλετε κατοικεί πάσας τας ημέρας
σας, διά να ζήσητε πολλάς ημέρας επί της γης, εν ή
παροικείτε. 8 Και υπηκούσαμεν εις την φωνήν του
Ιωναδάβ, υιού του Ρηχάβ, του πατρός ημών, κατά πάντα
όσα προσέταξεν εις ημάς, να μη πίωμεν οίνον πάσας τας
ημέρας ημών, ημείς, αι γυναίκες ημών, οι υιοί ημών
και αι θυγατέρες ημών· 9 μηδέ να οικοδομήσωμεν
οικίας διά να κατοικώμεν· και δεν είχομεν αμπελώνα
ή αγρόν ή σπέρμα· 10 αλλά κατωκήσαμεν εν σκηναίς
και υπηκούσαμεν και επράξαμεν κατά πάντα όσα
προσέταξεν εις ημάς Ιωναδάβ ο πατήρ ημών· 11 ότε όμως
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος ανέβη
εις τον τόπον, είπομεν, Έλθετε και ας υπάγωμεν εις
Ιερουσαλήμ, εξ αιτίας του στρατεύματος των Χαλδαίων
και εξ αιτίας του στρατεύματος των Συρίων· και
κατοικούμεν εν Ιερουσαλήμ. 12 Και έγεινε λόγος Κυρίου
προς τον Ιερεμίαν, λέγων, 13 Ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ύπαγε και ειπέ προς
τους ανθρώπους του Ιούδα και προς τους κατοίκους της
Ιερουσαλήμ, Δεν θέλετε λάβει παιδείαν διά να ακούητε
τους λόγους μου; λέγει Κύριος. 14 Οι μεν λόγοι του
Ιωναδάβ, υιού του Ρηχάβ, όστις προσέταξεν εις τους
υιούς αυτού να μη πίνωσιν οίνον, εξετελέσθησαν· και
έως της ημέρας ταύτης δεν πίνουσι, διότι υπακούουσιν
εις την προσταγήν του πατρός αυτών· εγώ δε ελάλησα
προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών, πλην δεν
μου ηκούσατε. 15 Και απέστειλα προς εσάς πάντας

τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ
και αποστέλλων, λέγων, Επιστρέψατε ήδη έκαστος
από της οδού αυτού της πονηράς και διορθώσατε τας
πράξεις υμών και μη υπάγετε οπίσω άλλων θεών διά
να λατρεύητε αυτούς, και θέλετε κατοικήσει εν τη
γη, την οποίαν έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας
σας· αλλά δεν εκλίνατε το ωτίον σας και δεν μου
εισηκούσατε. **16** Επειδή οι υιοί του Ιωναδάβ υιού του
Ρηχάβ εξετέλεσαν την προσταγήν του πατρός αυτών,
την οποίαν προσέταξεν εις αυτούς, ο δε λαός ούτος
δεν μου εισήκουσε, **17** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω
φέρει επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους
της Ιερουσαλήμ πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα κατ'
αυτών, διότι ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν, και
έκραξα προς αυτούς και δεν απεκρίθησαν. **18** Και είπεν
ο Ιερεμίας προς τον οίκον των Ρηχαβιτών, Ούτω λέγει
ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή
υπηκούσατε εις την προσταγήν Ιωναδάβ του πατρός σας
και εφυλάξατε πάσας τας εντολάς αυτού και εκάμετε
κατά πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς, **19** διά τούτο
ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ·
δεν θέλει λείψει άνθρωπος από του Ιωναδάβ υιού του
Ρηχάβ παριστάμενος ενώπιόν μου εις τον αιώνα.

36 Και εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ, υιού του
Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, έγεινεν ο λόγος ούτος
προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Λάβε εις
σεαυτόν τόμον βιβλίου και γράψον εν αυτώ πάντας
τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σε κατά του
Ισραήλ και κατά του Ιούδα και κατά πάντων των εθνών
αφ' ης ημέρας ελάλησα προς σε, από των ημερών
του Ιωσίου έως της ημέρας ταύτης· **3** ίσως ακούση ο
οίκος Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία εγώ βουλεύομαι
να κάμω εις αυτούς, ώστε να επιστρέψωσιν έκαστος
από της οδού αυτού της πονηράς και να συγχωρήσω
την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών. **4** Και
εκάλεσεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ τον υιόν του Νηρίου,
και ο Βαρούχ έγραψεν εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας
τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε προς
αυτόν, επί τόμου βιβλίου. **5** Και προσέταξεν ο Ιερεμίας
τον Βαρούχ, λέγων, Εγώ είμαι υπό φύλαξιν· δεν δύναμαι
να εισέλθω εις τον οίκον του Κυρίου· **6** διά τούτο είσελθε
συ και ανάγνωσον εν τω τόμω, τον οποίον έγραψας εκ
στόματός μου τους λόγους του Κυρίου, εις τα ώτα του
λαού εν τω οίκω του Κυρίου εν ημέρα νηστείας· και
θέλεις προσέτι αναγνώσει αυτούς εις τα ώτα παντός
του Ιούδα, όσοι έρχονται εκ των πόλεων αυτών· **7**
ίσως η δέησις αυτών φθάση ενώπιον του Κυρίου και
επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς·
διότι μέγας είναι ο θυμός και η οργή, την οποίαν ο
Κύριος ελάλησε κατά του λαού τούτου. **8** Και έκαμεν ο
Βαρούχ ο υιός του Νηρίου κατά πάντα όσα προσέταξεν
εις αυτόν Ιερεμίας ο προφήτης, αναγνώσας εν τω βιβλίω
τους λόγους του Κυρίου εν τω οίκω του Κυρίου. **9** Και εν
τω πέμπτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως
του Ιούδα, εν τω εννάτω μηνί, εκήρυξαν νηστείαν
ενώπιον του Κυρίου πας ο λαός εν Ιερουσαλήμ και πας ο
λαός ο ερχόμενος εκ των πόλεων Ιούδα εις Ιερουσαλήμ.
10 Και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εν τω βιβλίω τους λόγους
του Ιερεμίου εν τω οίκω του Κυρίου, εν τω δωματίω
του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, του γραμματέως, εν τη
αυλή τη άνω, εν τη εισόδω της νέας πύλης του οίκου
του Κυρίου, εις τα ώτα παντός του λαού. **11** Και ήκουσε
Μιχαΐας ο υιός του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, εκ του
βιβλίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, **12** και κατέβη
προς τον οίκον του βασιλέως, εις το δωμάτιον του
γραμματέως· και ιδού, πάντες οι άρχοντες εκάθηντο
εκεί, Ελισαμά ο γραμματεύς και Δελαΐας ο υιός του
Σεμαΐου και Ελναθάν ο υιός του Αχβώρ και Γεμαρίας ο
υιός του Σαφάν και Σεδεκίας ο υιός του Ανανίου και
πάντες οι άρχοντες. **13** Και ανήγγειλε προς αυτούς ο
Μιχαΐας πάντας τους λόγους τους οποίους ήκουσεν, ότε
ο Βαρούχ ανεγίνωσκε το βιβλίον εις τα ώτα του λαού.
14 Και απέστειλαν πάντες οι άρχοντες προς τον Βαρούχ
Ιουδεί τον υιόν του Νεθανίου, υιού του Σελεμίου, υιού
του Χουσεί, λέγοντες, Τον τόμον, τον οποίον ανέγνωσας
εις τα ώτα του λαού, λάβε αυτόν εις την χείρα σου
και ελθέ. Και έλαβεν ο Βαρούχ ο υιός του Νηρίου τον
τόμον εις την χείρα αυτού και ήλθε προς αυτούς. **15**
Και είπον προς αυτόν, Κάθησον τώρα και ανάγνωσον
τώρα εις τα ώτα ημών· και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εις τα
ώτα αυτών. **16** Και ως ήκουσαν πάντας τους λόγους,
εξεπλάγησαν προς αλλήλους και είπον προς τον Βαρούχ,
Θέλομεν βεβαίως αναγγείλει προς τον βασιλέα πάντας
τους λόγους τούτους. **17** Και ηρώτησαν τον Βαρούχ,
λέγοντες, Ειπέ προς ημάς τώρα, πως έγραψας πάντας
τους λόγους τούτους εκ του στόματος αυτού; **18** Και
είπε προς αυτούς ο Βαρούχ, Από του στόματος αυτού
προέφερε προς εμέ πάντας τους λόγους τούτους, και
εγώ έγραφον με μελάνην εν τω βιβλίω. **19** Και είπον οι
άρχοντες προς τον Βαρούχ, Ύπαγε, κρύφθητι, συ και ο
Ιερεμίας· και άνθρωπος ας μη εξεύρη που είσθε. **20** Και
εισήλθον προς τον βασιλέα εις την αυλήν· αφήκαν όμως
τον τόμον εν τω δωματίω Ελισαμά του γραμματέως
και ανήγγειλαν εις τα ώτα του βασιλέως πάντας τους
λόγους. **21** Και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Ιουδεί να
λάβη τον τόμον· και έλαβεν εκ του δωματίου Ελισαμά
του γραμματέως. Και ανέγνωσεν αυτόν ο Ιουδεί εις
τα ώτα του βασιλέως και εις τα ώτα πάντων των
αρχόντων των παρεστώτων περί τον βασιλέα. **22** Ο
δε βασιλεύς εκάθητο εν τω οίκω τω χειμερινώ, εν τω
εννάτω μηνί, και ήτο έμπροσθεν αυτού εστία καίουσα.
23 Και καθώς ο Ιουδεί ανεγίνωσκε τρεις και τέσσαρας
σελίδας, εκείνος έκοπτεν αυτό διά του μαχαιριδίου του
γραμματέως και έρριπτεν εις το πυρ το επί της εστίας,
εωσού κατηναλώθη άπας ο τόμος εν τω πυρί τω επί
της εστίας. **24** Και δεν ετρόμαξαν ουδέ διέσχισαν τα
ιμάτια αυτών ο βασιλεύς και πάντες οι δούλοι αυτού
οι ακούσαντες πάντας τους λόγους τούτους. **25** Και
ενώ, μάλιστα ο Ελναθάν και ο Δελαΐας και ο Γεμαρίας
εμεσίτευον προς τον βασιλέα, να μη καύση τον τόμον,
δεν ήκουσεν αυτούς. **26** Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον
Ιεραμεήλ τον υιόν του Αμμέλεχ και τον Σεραΐαν τον
υιόν του Αζριήλ και τον Σελεμίαν τον υιόν του Αβδιήλ,
να πιάσωσι τον Βαρούχ τον γραμματέα και τον Ιερεμίαν
τον προφήτην· πλην ο Κύριος έκρυψεν αυτούς. **27** Και
έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, αφού ο βασιλεύς

κατέκαυσε τον τόμον και τους λόγους, τους οποίους
έγραψεν ο Βαρούχ εκ στόματος του Ιερεμίου, λέγων,
28 Λάβε πάλιν εις σεαυτόν άλλον τόμον και γράψον
επ' αυτώ πάντας τους προτέρους λόγους, οίτινες ήσαν
εν τω πρώτω τόμω, τον οποίον κατέκαυσεν Ιωακείμ
ο βασιλεύς του Ιούδα· 29 και προς τον Ιωακείμ, τον
βασιλέα του Ιούδα, θέλεις ειπεί, Ούτω λέγει Κύριος· Συ
κατέκαυσας τον τόμον τούτον, λέγων, Διά τι έγραψας
εν αυτώ, λέγων, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνος θέλει ελθεί
εξάπαντος και θέλει εξολοθρεύσει την γην ταύτην και
κάμει να εκλείψη απ' αυτής άνθρωπος και κτήνος;
30 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί του Ιωακείμ του
βασιλέως του Ιούδα· δεν θέλει έχει καθήμενον επί του
θρόνου του Δαβίδ· και το πτώμα αυτού θέλει εκριφθή
την ημέραν εις το καύμα και την νύκτα εις τον παγετόν·
31 και θέλω παιδεύσει αυτόν και το σπέρμα αυτού και
τους δούλους αυτού διά την ανομίαν αυτών· και θέλω
φέρει επ' αυτούς και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ
και επί τους ανθρώπους του Ιούδα πάντα τα κακά, τα
οποία ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν. 32 Και
έλαβεν ο Ιερεμίας άλλον τόμον και έδωκεν αυτόν εις
τον Βαρούχ, τον υιόν του Νηρίου, τον γραμματέα, και
έγραψεν εν αυτώ εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας
τους λόγους του βιβλίου, το οποίον κατέκαυσεν εν πυρί
Ιωακείμ ο βασιλεύς του Ιούδα· και έτι προσετέθησαν εις
αυτούς πολλοί λόγοι παρόμοιοι.

37 Και εβασίλευσε Σεδεκίας ο βασιλεύς, ο υιός του
Ιωσίου, αντί Χονίου υιού του Ιωακείμ, τον οποίον
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησε
βασιλέα εν τη γη Ιούδα. 2 Και δεν ήκουσεν αυτός και
οι δούλοι αυτού και ο λαός του τόπου τους λόγους
του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε διά Ιερεμίου του
προφήτου. 3 Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον
Ιεουχάλ υιόν του Σελεμίου και τον Σοφονίαν υιόν του
Μαασίου, τον ιερέα, προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων,
Δεήθητι, παρακαλώ, υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν
ημών. 4 Ο δε Ιερεμίας εισήρχετο και εξήρχετο μεταξύ
του λαού, και δεν είχον βάλει αυτόν εις φυλακήν. 5 Και
εξήλθε το στράτευμα του Φαραώ εκ της Αιγύπτου· και ότε
οι Χαλδαίοι οι πολιορκούντες την Ιερουσαλήμ ήκουσαν
την φήμην αυτών, ανεχώρησαν από Ιερουσαλήμ. 6
Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην,
λέγων, 7 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ·
Ούτω θέλετε ειπεί προς τον βασιλέα του Ιούδα, όστις
απέστειλεν υμάς προς εμέ διά να με ερωτήσητε· Ιδού, το
στράτευμα του Φαραώ το εξελθόν εις βοήθειαν υμών
θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού, την Αίγυπτον· 8 και
οι Χαλδαίοι θέλουσιν επαναστρέψει και πολεμήσει κατά
της πόλεως ταύτης και θέλουσι κυριεύσει αυτήν και
κατακαύσει αυτήν εν πυρί. 9 Ούτω λέγει Κύριος· Μη
πλανάσθε, λέγοντες, οι Χαλδαίοι εξάπαντος θέλουσιν
απέλθει αφ' ημών· επειδή δεν θέλουσιν απέλθει. 10 Διότι
και αν πατάξητε άπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το
οποίον σας πολεμεί, και εναπολειφθώσι πεπληγωμένοι
τινές μεταξύ αυτών, ούτοι θέλουσι σηκωθή έκαστος εκ
της σκηνής αυτού και κατακαύσει την πόλιν ταύτην εν
πυρί. 11 Και ότε το στράτευμα των Χαλδαίων απήλθεν
από Ιερουσαλήμ διά τον φόβον του στρατεύματος του
Φαραώ, 12 τότε εξήλθεν ο Ιερεμίας εξ Ιερουσαλήμ, διά
να υπάγη εις την γην Βενιαμίν, ώστε να υπεκφύγη
εκείθεν μεταξύ του λαού. 13 Και ότε αυτός ήλθεν εις την
πύλην Βενιαμίν, ο αρχηγός της φρουράς ευρίσκετο εκεί,
του οποίου το όνομα ήτο Ιρεΐας υιός του Σελεμίου, υιού
του Ανανίου· και επίασε τον Ιερεμίαν τον προφήτην,
λέγων, Συ προσφεύγεις προς τους Χαλδαίους. 14 Και
είπεν ο Ιερεμίας, Ψεύδος είναι· εγώ δεν προσφεύγω
προς τους Χαλδαίους. Πλην δεν ήκουσεν αυτόν· και
επίασεν ο Ιρεΐας τον Ιερεμίαν και έφερεν αυτόν προς
τους άρχοντας. 15 Και ωργίσθησαν οι άρχοντες κατά του
Ιερεμίου και επάταξαν αυτόν και εφυλάκισαν αυτόν εν
τη οικία Ιωνάθαν τον γραμματέως, διότι ταύτην είχον
κάμει δεσμωτήριον. 16 Ότε δε ο Ιερεμίας εισήλθεν εις
τον λάκκον και εις τας κρύπτας και εκάθησεν ο Ιερεμίας
εκεί πολλάς ημέρας, 17 τότε απέστειλε Σεδεκίας ο
βασιλεύς και έλαβεν αυτόν, και ηρώτησεν αυτόν ο
βασιλεύς κρυφίως εν τη οικία αυτού και είπεν, Είναι
λόγος παρά Κυρίου; Και ο Ιερεμίας είπεν, είναι· και
είπεν, εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλεις
παραδοθή. 18 Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον βασιλέα
Σεδεκίαν, Τι ημάρτησα εις σε ή εις τους δούλους σου ή
εις τον λαόν τούτον, και με εβάλετε εις το δεσμωτήριον;
19 και που είναι οι προφήταί σας οι προφητεύσαντες εις
εσάς, λέγοντες, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνος δεν θέλει
ελθεί εφ' υμάς και επί την γην ταύτην; 20 διά τούτο
άκουσον τώρα, παρακαλώ, κύριέ μου βασιλεύ· ας γείνη
δεκτή, παρακαλώ, η δέησίς μου ενώπιόν σου· και μη με
επαναστρέψης εις την οικίαν Ιωνάθαν του γραμματέως,
διά να μη αποθάνω εκεί. 21 Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς
Σεδεκίας και εφύλαττον τον Ιερεμίαν εν τη αυλή της
φυλακής, και έδιδον εις αυτόν καθ' ημέραν ολίγον
άρτον εκ των αρτοπωλείων, εωσού εξέλιπεν όλος ο
άρτος της πόλεως. Και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή
της φυλακής.

38 Και ήκουσαν Σεφατίας ο υιός του Ματθάν και
Γεδαλίας ο υιός του Πασχώρ και Ιουχάλ ο υιός
του Σελεμίου και Πασχώρ ο υιός του Μαλχίου τους
λόγους, τους οποίους ο Ιερεμίας ελάλησε προς πάντα
τον λαόν, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύριος· Όστις κάθηται
εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό
πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη προς τους
Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει είσθαι
ως λάφυρον εις αυτόν, και θέλει ζήσει· 3 ούτω λέγει
Κύριος· Η πόλις αύτη θέλει εξάπαντος παραδοθή εις την
χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνος
και θέλει κυριεύσει αυτήν. 4 Και είπον οι άρχοντες προς
τον βασιλέα, Ας θανατωθή, παρακαλούμεν, ο άνθρωπος
ούτος· διότι εκλύει ούτω τας χείρας των ανδρών των
πολεμιστών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη
και τας χείρας παντός του λαού, λαλών προς αυτούς
τοιούτους λόγους· διότι ο άνθρωπος ούτος δεν ζητεί
το καλόν του λαού τούτου αλλά το κακόν. 5 Και είπε
Σεδεκίας ο βασιλεύς, Ιδού, εις την χείρα σας είναι· διότι
ο βασιλεύς δεν δύναται ουδέν εναντίον σας. 6 Τότε
έλαβον τον Ιερεμίαν, και έρριψαν αυτόν εις τον λάκκον
του Μαλχίου υιού του Αμμέλεχ τον εν τη αυλή της
φυλακής, και κατεβίβασαν τον Ιερεμίαν διά σχοινίων·

και εν τω λάκκω δεν ήτο ύδωρ αλλά βόρβορος, και
εχώθη ο Ιερεμίας εις τον βόρβορον. 7 Και ότε ήκουσεν
Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, εις των ευνούχων, ο εν τη οικία
του βασιλέως, ότι έβαλον τον Ιερεμίαν εις τον λάκκον,
ενώ ο βασιλεύς εκάθητο εν τη πύλη Βενιαμίν, 8 εξήλθεν
ο Αβδέ-μέλεχ εκ της οικίας του βασιλέως και ελάλησε
προς τον βασιλέα, λέγων, 9 Κύριέ μου βασιλεύ, οι
άνθρωποι ούτοι έπραξαν κακά εις όσα έκαμον εις τον
Ιερεμίαν τον προφήτην, τον οποίον έρριψαν εις τον
λάκκον· και αυτός ήθελεν αποθάνει υπό πείνης εν τω
τόπω όπου είναι, διότι δεν είναι πλέον άρτος εν τη
πόλει. 10 Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Αβδέ-μέλεχ τον
Αιθίοπα, λέγων, Λάβε εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους
μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην
εκ του λάκκου, πριν αποθάνη. 11 Και έλαβεν ο Αβδέ-
μέλεχ τους ανθρώπους μεθ' εαυτού, και εισήλθεν εις
την οικίαν του βασιλέως υπό το θησαυροφυλάκιον,
και εκείθεν έλαβε παλαιά ράκη και παλαιά σεσηπότα
αποφόρια και κατεβίβασεν αυτά διά σχοινίων εις τον
λάκκον προς τον Ιερεμίαν. 12 Και είπε προς τον Ιερεμίαν
Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, Βάλε τώρα τα παλαιά ράκη και τα
σεσηπότα αποφόρια υπό τας μασχάλας σου, υποκάτω
των σχοινίων. Και έκαμεν ο Ιερεμίας ούτω. 13 Και
έσυραν τον Ιερεμίαν διά των σχοινίων και ανεβίβασαν
αυτόν εκ του λάκκου· και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή
της φυλακής. 14 Και απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς
και έφερε τον Ιερεμίαν τον προφήτην προς εαυτόν,
εις την τρίτην είσοδον την εν τω οίκω του Κυρίου·
και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Θέλω να σε
ερωτήσω εν πράγμα· μη κρύψης απ' εμού μηδέν. 15
Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκίαν, Εάν φανερώσω
τούτο προς σε, δεν θέλεις τωόντι με θανατώσει; και
εάν σε συμβουλεύσω, δεν θέλεις με ακούσει; 16 Και
ώμοσε κρυφίως Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν,
λέγων, Ζη Κύριος, όστις έκαμεν εις ημάς την ψυχήν
ταύτην, δεν θέλω σε θανατώσει ουδέ θέλω σε δώσει
εις την χείρα των ανθρώπων τούτων, οίτινες ζητούσι
την ψυχήν σου. 17 Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον
Σεδεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων,
ο Θεός του Ισραήλ· Εάν τωόντι εξέλθης προς τους
άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, τότε η ψυχή
σου θέλει ζήσει και η πόλις αύτη δεν θέλει κατακαυθή
εν πυρί, και θέλεις ζήσει συ και ο οίκός σου. 18 αλλ'
εάν δεν εξέλθης προς τους άρχοντας του βασιλέως της
Βαβυλώνος, τότε η πόλις αύτη θέλει παραδοθή εις την
χείρα των Χαλδαίων και θέλουσι κατακαύσει αυτήν εν
πυρί και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτών.
19 Και είπε Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν,
Εγώ φοβούμαι τους Ιουδαίους, οίτινες κατέφυγον προς
τους Χαλδαίους, μήποτε με παραδώσωσιν εις την χείρα
αυτών και με εμπαίξωσι. 20 Και είπεν ο Ιερεμίας,
δεν θέλουσι σε παραδώσει. Υπάκουσον, παρακαλώ,
εις την φωνήν του Κυρίου, την οποίαν εγώ λαλώ
προς σέ· και θέλει είσθαι καλόν εις σε και η ψυχή
σου θέλει ζήσει. 21 Εάν όμως συ δεν εξέλθης, ούτος
είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος έδειξεν εις εμέ.
22 Και ιδού, πάσαι αι γυναίκες αι εναπολειφθείσαι εν
τη οικία του βασιλέως του Ιούδα θέλουσιν αχθή προς
τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, και αύται
θέλουσι λέγει, Οι άνδρες οι ειρηνικοί σου σε εδελέασαν
και υπερίσχυσαν εναντίον σου· εβυθίσθησαν οι πόδες
σου εις τον βόρβορον και αυτοί εσύρθησαν οπίσω· 23
και πάσαι αι γυναίκές σου και τα τέκνα σου θέλουσιν
αχθή προς τους Χαλδαίους· και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ
της χειρός αυτών, αλλά θέλεις πιασθή υπό της χειρός
του βασιλέως της Βαβυλώνος· και θέλεις κάμει την
πόλιν ταύτην να κατακαυθή εν πυρί. 24 Και είπεν ο
Σεδεκίας προς τον Ιερεμίαν, Ας μη μάθη μηδείς περί των
λόγων τούτων και δεν θέλεις αποθάνει. 25 Και εάν οι
άρχοντες ακούσωσιν ότι ώμίλησα μετά σου και έλθωσι
προς σε και σοι είπωσιν, Ανάγγειλον προς ημάς τώρα
τι ελάλησας προς τον βασιλέα, μη κρύψης αυτό αφ'
ημών και δεν θέλομεν σε θανατώσει· και τι ο βασιλεύς
ελάλησε προς σέ· 26 τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Εγώ
υπέβαλον την δέησίν μου ενώπιον του βασιλέως, διά να
μη με επαναστρέψη εις την οικίαν του Ιωνάθαν, ώστε
να αποθάνω εκεί. 27 Ήλθον δε πάντες οι άρχοντες
προς τον Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν· και ανήγγειλε
προς αυτούς κατά πάντας τους λόγους εκείνους, τους
οποίους προσέταξεν ο βασιλεύς. Και αυτοί έπαυσαν να
ομιλώσι μετ' αυτού, διότι δεν ηκούσθη το πράγμα. 28
Και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής, έως της
ημέρας καθ' ην εκυριεύθη η Ιερουσαλήμ· και ήτο εκεί,
ότε η Ιερουσαλήμ εκυριεύθη.

39 Εν τω εννάτω έτει του Σεδεκίου βασιλέως του
Ιούδα, τον δέκατον μήνα, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο
βασιλεύς της Βαβυλώνος και άπαν το στράτευμα αυτού
κατά της Ιερουσαλήμ και επολιόρκουν αυτήν. 2 Εν δε
τω ενδεκάτω έτει του Σεδεκίου, τον τέταρτον μήνα, την
εννάτην του μηνός, επορθήθη η πόλις. 3 Και πάντες οι
άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνος εισήλθον και
εκάθησαν εν τη μεσαία πύλη, Νεργάλ-σαρεσέρ, Σαμγάρ-
νεβώ, Σαρσεχείμ, Ραβ-σαρείς, Νεργάλ-σαρεσέρ, Ραβ-
μαγ και πάντες οι λοιποί άρχοντες του βασιλέως της
Βαβυλώνος. 4 Και ως είδεν αυτούς Σεδεκίας ο βασιλεύς
του Ιούδα και πάντες οι άνδρες του πολέμου, έφυγον
και εξήλθον την νύκτα εκ της πόλεως διά της οδού του
κήπου του βασιλέως, διά της πύλης της μεταξύ των δύο
τειχών· και εξήλθε διά της οδού της πεδιάδος. 5 Το δε
στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω αυτών,
και έφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ·
και συνέλαβον αυτόν και ανήγαγον αυτόν προς τον
Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά, εν
γη Αιμάθ, και επρόφερε καταδίκην επ' αυτόν. 6 Και
έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνος τους υιούς του
Σεδεκίου εν Ριβλά ενώπιον αυτού, και πάντας τους
άρχοντας του Ιούδα έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνος.
7 Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετύφλωσε και
έδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, διά να φέρη
αυτόν εις την Βαβυλώνα. 8 Και την οικίαν του βασιλέως
και τας οικίας του λαού κατέκαυσαν οι Χαλδαίοι εν
πυρί, και τα τείχη της Ιερουσαλήμ κατηδάφισαν. 9
Το δε υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη
πόλει και τους προσφυγόντας, οίτινες προσέφυγον εις
αυτόν, και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν
έφερεν αιχμάλωτον εις Βαβυλώνα Νεβουζαραδάν ο
αρχισωματοφύλαξ. 10 Εκ δε του λαού τους πτωχούς

τους μη έχοντας μηδέν αφήκεν ο Νεβουζαραδάν ο
αρχισωματοφύλαξ εν τη γη του Ιούδα και έδωκεν εις
αυτούς αμπελώνας και αγρούς εν τω καιρώ εκείνω. **11**
Και έδωκε διαταγήν Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος περί του Ιερεμίου εις τον Νεβουζαραδάν
τον αρχισωματοφύλακα, λέγων, **12** Λάβε αυτόν και
επιμελήθητι αυτού και μη κάμης εις αυτόν κακόν· αλλ'
όπως λαλήση προς σε, ούτω κάμε εις αυτόν. **13** Και
απέστειλεν ο Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ και
ο Νεβουσαζβάν, ο Ραβ-σαρείς και ο Νεργάλ-σαρεσέρ,
ο Ραβ-μαγ και πάντες οι άρχοντες του βασιλέως της
Βαβυλώνος, **14** απέστειλαν και έλαβον τον Ιερεμίαν εκ
της αυλής της φυλακής και παρέδωκαν αυτόν εις τον
Γεδαλίαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, διά να φέρη
αυτόν εις τον οίκον αυτού· και κατώκησε μεταξύ του
λαού. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν,
ενώ ήτο κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακής, λέγων,
16 Ύπαγε και λάλησον προς Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοπα,
λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός
του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω φέρει τους λόγους μου επί
την πόλιν ταύτην διά κακόν και ουχί διά καλόν· και
θέλουσιν εκτελεσθή ενώπιόν σου την ημέραν εκείνην.
17 Θέλω όμως σε σώσει εν τη ημέρα εκείνη, λέγει
Κύριος, και δεν θέλεις παραδοθή εις την χείρα των
ανθρώπων, των οποίων συ φοβείσαι το πρόσωπον, **18**
διότι εξάπαντος θέλω σε σώσει και δεν θέλεις πέσει διά
μαχαίρας, αλλ' η ζωή σου θέλει είσθαι ως λάφυρον εις
σε, επειδή πέποιθας επ' εμέ, λέγει Κύριος.

40 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά
Κυρίου, αφού Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ
εξαπέστειλεν αυτόν από Ραμά, ότε είχε λάβει
αυτόν δεδεμένον με χειρόδεσμα μεταξύ πάντων των
μετοικισθέντων από Ιερουσαλήμ και Ιούδα, οίτινες
εφέροντο αιχμάλωτοι εις την Βαβυλώνα. **2** Και επίασεν
ο αρχισωματοφύλαξ τον Ιερεμίαν και είπε προς αυτόν,
Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον
τόπον τούτον. **3** Και επέφερεν αυτά ο Κύριος και έκαμε
καθώς είπεν· επειδή ημαρτήσατε εις τον Κύριον και δεν
υπηκούσατε εις την φωνήν αυτού, διά τούτο έγεινεν
εις εσάς το πράγμα τούτο. **4** Και τώρα ιδού, σε έλυσα
σήμερον εκ των χειροδέσμων των επί των χειρών
σου· εάν φαίνηται εις σε καλόν να έλθης μετ' εμού
εις την Βαβυλώνα, ελθέ, και εγώ θέλω σε περιποιηθή·
αλλ' εάν φαίνηται εις σε κακόν να έλθης μετ' εμού
εις την Βαβυλώνα, μείνον· ιδού, πας ο τόπος είναι
έμπροσθέν σου· όπου σοι φαίνεται καλόν και αρεστόν
να υπάγης, εκεί ύπαγε. **5** Και επειδή δεν εστρέφετο,
Επίστρεψον λοιπόν, είπε, προς τον Γεδαλίαν, υιόν
του Αχικάμ υιού του Σαφάν, τον οποίον ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος κατέστησεν επί τας πόλεις του Ιούδα,
και κατοίκησον μετ' αυτού μεταξύ του λαού· ή ύπαγε
όπου σοι φαίνεται αρεστόν να υπάγης. Και έδωκεν εις
αυτόν ο αρχισωματοφύλαξ ζωοτροφίας και δώρα και
εξαπέστειλεν αυτόν. **6** Και υπήγεν ο Ιερεμίας προς
Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ εις Μισπά και κατώκησε
μετ' αυτού μεταξύ του λαού του εναπολειφθέντος
εν τη γη. **7** Ακούσαντες δε πάντες οι αρχηγοί των
στρατευμάτων των εν τω αγρώ, αυτοί και οι άνδρες
αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησε
Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ επί την γην και έτι
ενεπιστεύθη εις αυτόν άνδρας και γυναίκας και παιδία
και εκ των πτωχών της γης, εκ των μη μετοικισθέντων
εις την Βαβυλώνα, **8** ήλθον προς τον Γεδαλίαν εις
Μισπά και Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν
και Ιωνάθαν οι υιοί του Καρηά και Σεραΐας ο υιός του
Τανουμέθ και οι υιοί του Ιωφή του Νετωφαθίτου και
Ιεζανίας υιός Μααχαθίτου τινός, αυτοί και οι άνδρες
αυτών. **9** Και ώμοσε προς αυτούς Γεδαλίας ο υιός του
Αχικάμ υιού του Σαφάν και προς τους άνδρας αυτών,
λέγων, Μη φοβείσθε να ήσθε δούλοι των Χαλδαίων·
κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε εις τον βασιλέα της
Βαβυλώνος και θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **10** Εγώ
δε, ιδού, θέλω κατοικήσει εν Μισπά, διά να παρίσταμαι
ενώπιον των Χαλδαίων, οίτινες θέλουσιν ελθεί προς
ημάς· και σεις συνάξατε οίνον και οπωρικά και έλαιον
και βάλετε αυτά εις τα αγγείά σας και κατοικήσατε εν
ταις πόλεσιν υμών, τας οποίας κρατείτε. **11** Παρομοίως
πάντες οι Ιουδαίοι οι εν Μωάβ και οι μεταξύ των
υιών Αμμών και οι εν Εδώμ και οι εν πάσι τοις τόποις,
ότε ήκουσαν ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος αφήκεν
υπόλοιπον εις τον Ιούδαν και ότι κατέστησεν επ' αυτούς
Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, **12** τότε
επέστρεψαν πάντες οι Ιουδαίοι εκ πάντων των τόπων
όπου ήσαν διεσπαρμένοι και ήλθον εις την γην του
Ιούδα, προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, και εσύναξαν οίνον
και οπωρικά πολλά σφόδρα. **13** Ο δε Ιωανάν ο υιός του
Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων των
εν τω αγρώ ήλθον προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, **14**
και είπον προς αυτόν, Εξεύρεις τωόντι ότι ο Βααλείς ο
βασιλεύς των υιών Αμμών απέστειλε τον Ισμαήλ τον
υιόν του Νεθανίου διά να σε φονεύση; Αλλ' ο Γεδαλίας
ο υιός του Αχικάμ δεν επίστευσεν εις αυτούς. **15** Τότε
Ιωανάν ο υιός του Καρηά ελάλησε κρυφίως προς τον
Γεδαλίαν εν Μισπά, λέγων, Ας υπάγω τώρα και ας
πατάξω τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου και ουδείς
θέλει μάθει αυτό· διά τι να σε φονεύση και ούτω πάντες
οι Ιουδαίοι, οι συνηγμένοι περί σε, να διασκορπισθώσι
και το υπόλοιπον του Ιούδα να απολεσθή; **16** Αλλ' ο
Γεδαλίας ο υιός του Αχικάμ είπε προς Ιωανάν τον υιόν
του Καρηά, Μη κάμης το πράγμα τούτο, διότι ψευδή
λέγεις περί του Ισμαήλ.

41 Και εν τω εβδόμω μηνί ο Ισμαήλ ο υιός του
Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού
σπέρματος και εκ των αρχόντων του βασιλέως, και δέκα
άνδρες μετ' αυτού, ήλθον προς τον Γεδαλίαν τον υιόν
του Αχικάμ εις Μισπά· και συνέφαγον εκεί άρτον εν
Μισπά. **2** Και εσηκώθη Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου
και οι δέκα άνδρες οι όντες μετ' αυτού και επάταξαν
τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν διά
ρομφαίας και εθανάτωσαν αυτόν, τον οποίον ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος είχε καταστήσει επί την γην. **3** Και
πάντας τους Ιουδαίους τους όντας μετ' αυτού, μετά του
Γεδαλίου εν Μισπά, και τους Χαλδαίους τους ευρεθέντας
εκεί, άνδρας πολεμιστάς, επάταξεν ο Ισμαήλ. **4** Και
την δευτέραν ημέραν, αφού εθανάτωσε τον Γεδαλίαν,
και ουδείς είχε μάθει αυτό, **5** τότε τινές από Συχέμ,

από Σηλώ και από Σαμαρείας, ογδοήκοντα άνδρες,
εξυρισμένοι τους πώγωνας και διεσχισμένοι τα ιμάτια
και με εντομάς εις το σώμα, ήρχοντο μετά προσφοράς
και λιβανίου εν τη χειρί αυτών, διά να φέρωσιν εις τον
οίκον του Κυρίου. 6 Και εξήλθεν Ισμαήλ ο υιός του
Νεθανίου εις απάντησιν αυτών εκ Μισπά, κλαίων ενώ
επορεύετο· και ότε απήντησεν αυτούς, είπε προς αυτούς,
Εισέλθετε προς Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ. 7 Και
ότε ήλθον εις το μέσον της πόλεως, Ισμαήλ ο υιός του
Νεθανίου έσφαξεν αυτούς και έρριψεν εις το μέσον του
λάκκου, αυτός και οι άνδρες οι μετ' αυτού. 8 Δέκα όμως
άνδρες ευρέθησαν μεταξύ αυτών και είπον προς τον
Ισμαήλ, Μη μας θανατώσης, διότι έχομεν θησαυρούς
εν τω αγρώ, σίτον και κριθήν και έλαιον και μέλι.
Ούτως εκρατήθη και δεν εθανάτωσεν αυτούς μεταξύ
των αδελφών αυτών. 9 Ο δε λάκκος, εις τον οποίον ο
Ισμαήλ έρριψε πάντα τα πτώματα των ανδρών, τους
οποίους επάταξεν εξ αιτίας του Γεδαλίου, ήτο εκείνος,
τον οποίον ο βασιλεύς Ασά είχε κάμει υπό φόβου του
Βαασά βασιλέως του Ισραήλ· τούτον ο Ισμαήλ ο υιός
του Νεθανίου εγέμισεν από των θανατωθέντων. 10 Και
ηχμαλώτισεν ο Ισμαήλ άπαν το υπόλοιπον του λαού
το εν Μισπά, τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα
τον λαόν τον εναπολειφθέντα εν Μισπά, τον οποίον
Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχεν εμπιστευθή
εις τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ· και ηχμαλώτισεν
αυτά ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και ανεχώρησε, διά
να περάση προς τους υιούς Αμμών. 11 Και ότε ήκουσεν
Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των
στρατευμάτων οι μετ' αυτού πάντα τα κακά, τα οποία
έκαμεν Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, 12 έλαβον πάντας
τους άνδρας και υπήγαν να πολεμήσωσι με τον Ισμαήλ
τον υιόν του Νεθανίου· και εύρηκαν αυτόν πλησίον
των πολλών υδάτων των εν Γαβαών. 13 Και ως είδε
πας ο λαός ο μετά του Ισμαήλ Ιωανάν τον υιόν του
Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων
των μετ' αυτού, εχάρησαν. 14 Και εστράφησαν πας ο
λαός, τον οποίον ο Ισμαήλ ηχμαλώτισεν από Μισπά,
και επέστρεψαν και υπήγαν μετά του Ιωανάν υιού του
Καρηά. 15 Αλλ' ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου εξέφυγεν
από του Ιωανάν μετά οκτώ ανδρών και υπήγε προς τους
υιούς Αμμών. 16 Και έλαβεν ο Ιωανάν ο υιός του Καρηά
και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού,
άπαν το υπόλοιπον του λαού, το οποίον ηλευθέρωσεν
από του Ισμαήλ υιού του Νεθανίου, από Μισπά, αφού
επάταξε Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ, τους δυνατούς
άνδρας του πολέμου και τας γυναίκας και τα παιδία
και τους ευνούχους, τους οποίους ηχμαλώτισεν από
Γαβαών, 17 και υπήγαν και κατώκησαν εν τη κατοικία
του Χιμάμ, τη πλησίον της Βηθλεέμ, διά να υπάγωσι
να εισέλθωσιν εις την Αίγυπτον, 18 εξ αιτίας των
Χαλδαίων· διότι εφοβήθησαν από αυτούς, επειδή ο
Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου επάταξε τον Γεδαλίαν τον
υιόν του Αχικάμ, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνος
κατέστησεν επί την γην.

42 Και προσήλθον πάντες οι αρχηγοί των
στρατευμάτων και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και
Ιεζανίας ο υιός του Ωσαΐου και πας ο λαός από μικρού
έως μεγάλου, 2 και είπον προς Ιερεμίαν τον προφήτην,
Ας γείνη δεκτή, παρακαλούμεν, η δέησις ημών ενώπιόν
σου, και δεήθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν
σου περί πάντων τούτων των εναπολειφθέντων· διότι
εμείναμεν ολίγοι εκ πολλών, καθώς οι οφθαλμοί
σου βλέπουσιν ημάς 3 διά να φανερώση εις ημάς
Κύριος ο Θεός σου την οδόν εις την οποίαν πρέπει να
περιπατήσωμεν και το πράγμα το οποίον πρέπει να
κάμωμεν. 4 Και είπε προς αυτούς Ιερεμίας ο προφήτης,
Ηκουσα· ιδού, θέλω δεηθή προς Κύριον τον Θεόν υμών
κατά τους λόγους υμών, και οποιονδήποτε λόγον ο
Κύριος αποκριθή περί υμών, θέλω αναγγείλει προς
υμάς· δεν θέλω κρύψει ουδέν αφ' υμών. 5 Και αυτοί
είπον προς τον Ιερεμίαν, Ο Κύριος ας ήναι αληθής
και πιστός μάρτυς μεταξύ ημών, ότι βεβαίως θέλομεν
κάμει κατά πάντας τους λόγους, καθ' ους Κύριος ο Θεός
σου σε αποστείλη προς ημάς· 6 είτε καλόν και είτε
κακόν, θέλομεν υπακούσει εις την φωνήν Κυρίου του
Θεού ημών, προς τον οποίον ημείς σε αποστέλλομεν,
διά να γείνη καλόν εις ημάς, όταν υπακούσωμεν εις
την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών. 7 Και μετά δέκα
ημέρας έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν. 8 Και
εκάλεσε τον Ιωανάν τον υιόν του Καρηά και πάντας
τους αρχηγούς των στρατευμάτων τους μετ' αυτού και
πάντα τον λαόν, από μικρού έως μεγάλου, 9 και είπε
προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ,
προς τον οποίον με απεστείλατε διά να υποβάλω την
δέησιν υμών ενώπιον αυτού· 10 Εάν εξακολουθήτε να
κατοικήτε εν τη γη ταύτη, τότε θέλω σας οικοδομήσει
και δεν θέλω σας κατακρημνίσει, και θέλω σας φυτεύσει
και δεν θέλω σας εκριζώσει, διότι μετενόησα διά το
κακόν το οποίον έκαμα εις εσάς. 11 Μη φοβηθήτε
από του βασιλέως της Βαβυλώνος, από του οποίου
τώρα φοβείσθε· μη φοβηθήτε απ' αυτού, λέγει Κύριος,
διότι εγώ είμαι μεθ' υμών, διά να σώσω υμάς και να
ελευθερώσω υμάς εκ της χειρός αυτού. 12 Και θέλω
δώσει οικτιρμούς εις υμάς, διά να οικτείρη υμάς και να
επιστρέψη υμάς εις την γην υμών. 13 Αλλ' εάν σεις
λέγητε, δεν θέλομεν κατοικήσει εν τη γη ταύτη, μη
υπακούοντες εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών,
14 λέγοντες, Ουχί· αλλά θέλομεν εισέλθει εις την γην
της Αιγύπτου, όπου δεν θέλομεν βλέπει πόλεμον, και
ήχον σάλπιγγος δεν θέλομεν ακούει, και από άρτον
δεν θέλομεν πεινάσει, και εκεί θέλομεν κατοικήσει·
15 διά τούτο, ακούσατε τώρα τον λόγον του Κυρίου,
σεις οι υπόλοιποι του Ιούδα· ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν σεις προσηλώσητε το
πρόσωπόν σας εις το να εισέλθητε εις την Αίγυπτον
και υπάγητε να παροικήσητε εκεί, 16 τότε η μάχαιρα,
την οποίαν σεις φοβείσθε, θέλει σας φθάσει εκεί εν
τη γη της Αιγύπτου· και η πείνα, από της οποίας σεις
τρομάζετε, θέλει είσθαι προσκεκολλημένη οπίσω σας
εκεί εν τη Αιγύπτω, και εκεί θέλετε αποθάνει· 17
και πάντες οι άνδρες οι προσηλώσαντες το πρόσωπον
αυτών εις το να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον διά να
παροικήσωσιν εκεί, θέλουσιν αποθάνει εν μαχαίρα, εν
πείνη και εν λοιμώ· και ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ή
εκφύγει από του κακού, το οποίον εγώ θέλω φέρει επ'
αυτούς. 18 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο

Θεός του Ισραήλ· Καθώς ο θυμός μου και η οργή μου
εξεχύθησαν επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ούτως
η οργή μου θέλει εκχυθή εφ' υμάς, όταν εισέλθητε εις
την Αίγυπτον· και θέλετε είσθαι εις βδέλυγμα και εις
θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος· και δεν θέλετε
ιδεί πλέον τον τόπον τούτον. **19** Ο Κύριος είπε περί
υμών, ω υπόλοιποι του Ιούδα, Μη υπάγητε εις την
Αίγυπτον· γνωρίσατε καλώς ότι σήμερον διεμαρτυρήθην
εναντίον σας. **20** Διότι σεις εδολιεύθητε εν ταις ψυχαίς
υμών, ότε με απεστείλατε προς Κύριον τον Θεόν υμών,
λέγοντες, Δεήθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν
ημών· και κατά πάντα όσα λαλήση Κύριος ο Θεός ημών,
ούτως απάγγειλον προς ημάς και θέλομεν κάμει. **21**
Και απήγγειλα σήμερον προς εσάς· και δεν υπηκούσατε
εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών ουδέ εις πάντα,
διά τα οποία με απέστειλε προς εσάς. **22** Τώρα λοιπόν
εξεύρετε βεβαίως, ότι θέλετε αποθάνει εν μαχαίρα, εν
πείνη και εν λοιμώ, εν τω τόπω όπου επιθυμείτε να
υπάγητε διά να παροικήσητε εκεί.

43 Και ότε έπαυσεν ο Ιερεμίας λαλών προς πάντα τον
λαόν πάντας τους λόγους Κυρίου του Θεού αυτών,
διά τους οποίους Κύριος ο Θεός αυτών απέστειλεν
αυτόν προς αυτούς, πάντας τους λόγους τούτους, **2** τότε
ελάλησεν Αζαρίας ο υιός του Ωσαΐου και Ιωανάν ο υιός
του Καρηά και πάντες οι υπερήφανοι άνδρες, λέγοντες
προς τον Ιερεμίαν· Ψεύδεσαι· Κύριος ο Θεός ημών δεν σε
απέστειλε να είπης, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον διά
να παροικήσητε εκεί· **3** αλλ' ο Βαρούχ ο υιός του Νηρίου
σε διεγείρει εναντίον ημών, διά να μας παραδώσης εις
την χείρα των Χαλδαίων, να μας θανατώσωσι και να
μας φέρωσιν αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα. **4** Και
δεν υπήκουσεν Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες
οι αρχηγοί των στρατευμάτων και πας ο λαός εις την
φωνήν του Κυρίου, να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα· **5**
αλλ' ο Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί
των στρατευμάτων έλαβον πάντας τους υπολοίπους
του Ιούδα, τους επιστρέψαντας εκ πάντων των εθνών,
όπου είχον διασπαρή, διά να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα,
6 τους άνδρας και τας γυναίκας και τα παιδία και τας
θυγατέρας του βασιλέως και πάντα άνθρωπον, τον
οποίον Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχεν αφήσει
μετά του Γεδαλίου υιού του Αχικάμ υιού του Σαφάν, και
τον Ιερεμίαν τον προφήτην και τον Βαρούχ τον υιόν
του Νηρίου· **7** και εισήλθον εις την γην της Αιγύπτου·
διότι δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου· και
ήλθον έως Τάφνης. **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον
Ιερεμίαν εν Τάφνης, λέγων, **9** Λάβε εις την χείρα σου
λίθους μεγάλους και κρύψον αυτούς έμπροσθεν των
οφθαλμών των ανδρών των Ιουδαίων εν αργίλλω εν
τη κεραμεική καμίνω τη προς την είσοδον της οικίας
του Φαραώ, εν Τάφνης· **10** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού,
θέλω εξαποστείλει και λάβει τον Ναβουχοδονόσορ τον
βασιλέα της Βαβυλώνος, τον δούλον μου, και θέλω
θέσει τον θρόνον αυτού επάνω των λίθων τούτων,
τους οποίους έκρυψα· και θέλει απλώσει την βασιλικήν
αυτού σκηνήν επάνω αυτών. **11** Και θέλει ελθεί και
πατάξει την γην της Αιγύπτου και παραδώσει τους μεν
διά θάνατον, εις θάνατον, τους δε διά αιχμαλωσίαν,
εις αιχμαλωσίαν, τους δε διά ρομφαίαν, εις ρομφαίαν.
12 Και θέλω ανάψει πυρ εν ταις οικίαις των θεών
της Αιγύπτου, και τας μεν θέλει κατακαύσει τους δε
θέλει φέρει εις αιχμαλωσίαν· και θέλει ενδυθή την γην
της Αιγύπτου, καθώς ο ποιμήν ενδύεται το ιμάτιον
αυτού, και θέλει εξέλθει εκείθεν εν ειρήνη. **13** Και θέλει
συντρίψει τα είδωλα του οίκου του ηλίου, του εν τη γη
της Αιγύπτου· και τους οίκους των θεών των Αιγυπτίων
θέλει κατακαύσει εν πυρί.

44 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί
πάντων των Ιουδαίων των κατοικούντων εν τη
γη της Αιγύπτου, των κατοικούντων εν Μιγδώλ και
εν Τάφνης και εν Νωφ και εν τη γη Παθρώς, λέγων,
2 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του
Ισραήλ· σεις είδετε πάντα τα κακά τα οποία επέφερα
επί την Ιερουσαλήμ και επί πάσας τας πόλεις του
Ιούδα, και ιδού, αύται έρημοι την σήμερον και δεν
υπάρχει ο κατοικών εν αυταίς, **3** εξ αιτίας της κακίας
αυτών, την οποίαν έπραξαν διά να με παροργίσωσιν,
υπάγοντες να θυμιάζωσι και να λατρεύωσιν άλλους
θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν αυτοί, σεις, ουδέ
οι πατέρες σας. **4** Και απέστειλα προς εσάς πάντας
τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ
και αποστέλλων, λέγων, Μη πράττετε το βδελυρόν
τούτο πράγμα, το οποίον μισώ. **5** Αλλά δεν ήκουσαν
ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών διά να επιστρέψωσιν
από της κακίας αυτών, ώστε να μη θυμιάζωσιν εις
άλλους θεούς. **6** Διά τούτο εξεχύθη η οργή μου και ο
θυμός μου και εξεκαύθη εν ταις πόλεσι του Ιούδα και
εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ· και έγειναν έρημοι,
άβατοι, ως την ημέραν ταύτην. **7** Και τώρα ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διά
τι σεις πράττετε το μέγα τούτο κακόν εναντίον των
ψυχών σας, ώστε να αφανίσητε αφ' υμών άνδρα και
γυναίκα, νήπιον και θηλάζον, εκ μέσου του Ιούδα,
διά να μη μείνη εις εσάς υπόλοιπον· **8** παροργίζοντές
με διά των έργων των χειρών σας, θυμιάζοντες εις
άλλους θεούς εν τη γη της Αιγύπτου, όπου ήλθετε
να παροικήσητε εκεί, ώστε να αφανίσητε εαυτούς και
να γείνητε κατάρα και όνειδος μεταξύ πάντων των
εθνών της γης. **9** Μήπως ελησμονήσατε τας κακίας των
πατέρων σας και τας κακίας των βασιλέων του Ιούδα και
τας κακίας των γυναικών αυτών και τας κακίας σας και
τας κακίας των γυναικών σας, τας οποίας έπραξαν εν
τη γη του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ;
10 Δεν εταπεινώθησαν έως της ημέρας ταύτης ουδέ
εφοβήθησαν ουδέ περιεπάτησαν εν τω νόμω μου και
εν τοις διατάγμασί μου, τα οποία έθεσα ενώπιόν σας
και ενώπιον των πατέρων σας. **11** Διά τούτο ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού,
εγώ θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον υμών εις
κακόν, και διά να εξολοθρεύσω πάντα τον Ιούδαν. **12**
Και θέλω λάβει τους υπολοίπους του Ιούδα, οίτινες
έστησαν το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωσιν εις
την γην της Αιγύπτου, διά να παροικήσωσιν εκεί, και
θέλουσι καταναλωθή πάντες εν τη γη της Αιγύπτου·
θέλουσι πέσει εν μαχαίρα, θέλουσι καταναλωθή εν

πείνη· από μικρού έως μεγάλου εν μαχαίρα και εν πείνη
θέλουσιν αποθάνει· και θέλουσιν είσθαι εις βδέλυγμα,
εις θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος. **13** Διότι θέλω
επισκεφθή τους κατοικούντας εν τη γη της Αιγύπτου,
ως επεσκέφθην την Ιερουσαλήμ, εν μαχαίρα, εν πείνη
και εν λοιμώ. **14** Και ουδείς εκ των υπολοίπων του
Ιούδα, των απελθόντων εις την γην της Αιγύπτου διά
να παροικήσωσιν εκεί, θέλει εκφύγει ή διασωθή, διά
να επιστρέψη εις την γην του Ιούδα, εις την οποίαν
αυτοί έχουσι προσηλωμένην την ψυχήν αυτών, διά να
επιστρέψωσι να κατοικήσωσιν εκεί· διότι δεν θέλουσιν
επιστρέψει, ειμή οι διασεσωσμένοι. **15** Και πάντες οι
άνδρες οι γνωρίζοντες ότι αι γυναίκες αυτών εθυμίαζον
εις άλλους θεούς, και πάσαι αι γυναίκες αι παρεστώσαι,
σύναξις μεγάλη, και πας ο λαός οι κατοικούντες εν
τη γη της Αιγύπτου, εν Παθρώς, απεκρίθησαν προς
τον Ιερεμίαν, λέγοντες, **16** Περί του λόγου, τον οποίον
ελάλησας προς ημάς εν ονόματι Κυρίου, δεν θέλομεν
σου ακούσει· **17** αλλά θέλομεν εξάπαντος κάμνει παν
πράγμα εξερχόμενον εκ του στόματος ημών, διά να
θυμιάζωμεν εις την βασίλισσαν του ουρανού και να
κάμνωμεν σπονδάς εις αυτήν, καθώς εκάμνομεν, ημείς
και οι πατέρες ημών, οι βασιλείς ημών και οι άρχοντες
ημών, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις
της Ιερουσαλήμ· και εχορταίνομεν άρτον και διεκείμεθα
καλώς και κακόν δεν εβλέπομεν. **18** Αλλ' αφ' ότου
επαύσαμεν θυμιάζοντες εις την βασίλισσαν του ουρανού
και κάμνοντες σπονδάς εις αυτήν, ώστε εστερήθημεν
πάντων και κατηναλώθημεν εν μαχαίρα και εν πείνη.
19 Και ότε ημείς εθυμιάζομεν εις την βασίλισσαν του
ουρανού και εκάμνομεν σπονδάς εις αυτήν, μήπως
άνευ των ανδρών ημών εκάμνομεν εις αυτήν πέμματα
διά να προσκυνώμεν αυτήν και εκάμνομεν εις αυτήν
σπονδάς; **20** Και είπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν,
προς άνδρας τε και γυναίκας και προς πάντα τον λαόν,
τους αποκριθέντας προς αυτόν ούτω, λέγων, **21** Μήπως
το θυμίαμα, το οποίον εθυμιάζετε εν ταις πόλεσι του
Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, σεις και οι
πατέρες σας, οι βασιλείς σας και οι άρχοντές σας και
ο λαός του τόπου, δεν ενεθυμήθη αυτό ο Κύριος και
δεν ανέβη εις την καρδίαν αυτού; **22** Ώστε ο Κύριος
δεν ηδυνήθη πλέον να υποφέρη, εξ αιτίας της κακίας
των έργων σας, εξ αιτίας των βδελυγμάτων, τα οποία
επράττετε· όθεν η γη σας κατεστάθη ερήμωσις και
θάμβος και κατάρα, άνευ κατοίκου, ως την ημέραν
ταύτην. **23** Επειδή εθυμιάζετε και επειδή ημαρτάνετε
εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν του
Κυρίου ουδέ περιεπατήσατε εν τω νόμω αυτού και εν
τοις διατάγμασιν αυτού και εν τοις μαρτυρίοις αυτού,
διά τούτο συνέβη εις εσάς το κακόν τούτο, ως την
ημέραν ταύτην. **24** Και είπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον
λαόν και προς πάσας τας γυναίκας, Ακούσατε τον λόγον
του Κυρίου, πας ο Ιούδας, ο εν τη γη της Αιγύπτου· **25**
ούτως ελάλησεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του
Ισραήλ, λέγων, Σεις και αι γυναίκές σας και ελαλήσατε
διά του στόματός σας και εξετελέσατε διά της χειρός σας,
λέγοντες, Θέλομεν εξάπαντος εκπληρώσει τας ευχάς
ημών, τας οποίας ηυχήθημεν, να θυμιάζωμεν εις την
βασίλισσαν του ουρανού και να κάμνωμεν σπονδάς
εις αυτήν· εξάπαντος λοιπόν θέλετε εκπληρώσει τας
ευχάς σας και εξάπαντος θέλετε εκτελέσει τας ευχάς
σας. **26** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου,
πας ο Ιούδας, οι κατοικούντες εν τη γη της Αιγύπτου·
Ιδού, ώμοσα εις το όνομά μου το μέγα, λέγει Κύριος,
ότι το όνομά μου δεν θέλει ονομασθή πλέον εν τω
στόματι ουδενός ανδρός του Ιούδα, καθ' όλην την γην
της Αιγύπτου, ώστε να λέγη, Ζη Κύριος ο Θεός. **27** Ιδού,
εγώ θέλω επαγρυπνεί επ' αυτούς εις κακόν και ουχί
εις καλόν· και πάντες οι άνδρες του Ιούδα οι εν τη γη
της Αιγύπτου θέλουσι καταναλωθή εν μαχαίρα και εν
πείνη, εωσού εκλείψωσιν. **28** Οι δε διασεσωσμένοι από
της μαχαίρας, ολίγοι τον αριθμόν, θέλουσιν επιστρέψει
εκ γης Αιγύπτου εις γην Ιούδα· και πάντες οι υπόλοιποι
του Ιούδα, οι απελθόντες εις την γην της Αιγύπτου διά
να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος
θέλει πληρωθή, ο εμός, ή αυτών. **29** Και τούτο θέλει
είσθαι σημείον εις σας, λέγει Κύριος, ότι εγώ θέλω σας
τιμωρήσει εν τω τόπω τούτω, διά να γνωρίσητε ότι
οι λόγοι μου θέλουσιν εξάπαντος πληρωθή εναντίον
σας εις κακόν· **30** ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω
παραδώσει τον Φαραώ-ουαφρή, βασιλέα της Αιγύπτου,
εις την χείρα των εχθρών αυτού και εις την χείρα
των ζητούντων την ψυχήν αυτού, καθώς παρέδωκα
τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα εις την χείρα του
Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος, του εχθρού
αυτού και ζητούντος την ψυχήν αυτού.

45 Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε
προς τον Βαρούχ, τον υιόν του Νηρίου, ότε
έγραψε τους λόγους τούτους εν βιβλίω εκ στόματος
του Ιερεμίου, εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ υιού
του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός του Ισραήλ περί σου, Βαρούχ· **3** Είπας,
Ουαί εις εμέ τώρα διότι ο Κύριος επρόσθεσε πόνον επί
την θλίψιν μου· απέκαμον εν τω στεναγμώ μου και
ανάπαυσιν δεν ευρίσκω. **4** Ούτω θέλεις ειπεί προς αυτόν·
Ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, εκείνο το οποίον ωκοδόμησα,
εγώ θέλω κατεδαφίσει· και εκείνο το οποίον εφύτευσα,
εγώ θέλω εκριζώσει, και σύμπασαν την γην αυτήν. **5**
Και συ ζητείς εις σεαυτόν μεγάλα; μη ζητής· διότι, ιδού,
εγώ θέλω φέρει κακά επί πάσαν σάρκα, λέγει Κύριος,
αλλά την ζωήν σου θέλω δώσει εις σε ως λάφυρον, εν
πάσι τοις τόποις όπου υπάγης.

46 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς τον
Ιερεμίαν τον προφήτην κατά των εθνών. **2**
κατά της Αιγύπτου, κατά της δυνάμεως του Φαραώ-
νεχαώ βασιλέως της Αιγύπτου, ήτις ήτο παρά τον
ποταμόν Ευφράτην εν Χαρκεμίς, την οποίαν επάταξε
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εν τω
τετάρτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του
Ιούδα. **3** Αναλάβετε ασπίδα και θυρεόν και προσέλθετε
εις πόλεμον. **4** Ζεύξατε τους ίππους και ανάβητε, ιππείς,
και παραστάθητε με περικεφαλαίας· στιλβώσατε τας
λόγχας, ενδύθητε τους θώρακας. **5** Διά τι είδον αυτούς
επτοημένους, τρεπομένους εις τα οπίσω; οι δε ισχυροί
αυτών συνετρίβησαν και έφυγον μετά σπουδής, χωρίς
να βλέπωσιν εις τα οπίσω· τρόμος πανταχόθεν, λέγει

Κύριος. **6** Ο ταχύς ας μη εκφύγη, και ο ισχυρός ας
μη διασωθή· θέλουσι προσκόψει και θέλουσι πέσει
προς βορράν, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. **7** Τις
ούτος, ο αναβαίνων ως πλημμύρα, του οποίου τα ύδατα
κυλινδούνται ως ποταμοί; **8** Η Αίγυπτος αναβαίνει
ως πλημμύρα και τα ύδατα αυτής κυλινδούνται ως
ποταμοί· και λέγει, Θέλω αναβή· θέλω σκεπάσει την
γήν· θέλω αφανίσει την πόλιν και τους κατοικούντας εν
αυτή. **9** Αναβαίνετε, ίπποι, και μαίνεσθε, άμαξαι· και
ας εξέλθωσιν οι ισχυροί, οι Αιθίοπες και οι Λίβυες οι
κρατούντες την ασπίδα και οι Λύδιοι οι κρατούντες
και εντείνοντες τόξον. **10** Διότι αύτη η ημέρα είναι εις
Κύριον τον Θεόν των δυνάμεων, ημέρα εκδικήσεως, διά
να εκδικηθή τους εχθρούς αυτού· και η μάχαιρα θέλει
καταφάγει αυτούς και θέλει χορτασθή και μεθυσθή
από του αίματος αυτών· διότι Κύριος ο Θεός των
δυνάμεων έχει θυσίαν εν τη γη του βορρά, παρά τον
ποταμόν Ευφράτην. **11** Ανάβα εις Γαλαάδ και λάβε
βάλσαμον, παρθένε, θυγάτηρ της Αιγύπτου· ματαίως
θέλεις πληθύνει τα ιατρικά· θεραπεία δεν υπάρχει διά
σε. **12** Τα έθνη ήκουσαν την αισχύνην σου, και η κραυγή
σου ενέπλησε την γήν· διότι ισχυρός προσέκρουσεν
επ' ισχυρόν, επί το αυτό έπεσον αμφότεροι. **13** Ο
λόγος, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος προς Ιερεμίαν
τον προφήτην, περί της ελεύσεως του Ναβουχοδονόσορ
βασιλέως της Βαβυλώνος, διά να πατάξη την γην της
Αιγύπτου· **14** Αναγγείλατε εν Αιγύπτω και κηρύξατε εν
Μιγδώλ και κηρύξατε εν Νωφ και εν Τάφνης· είπατε,
Παραστάθητι και ετοιμάσθητι· διότι η μάχαιρα κατέφαγε
τους περί σε. **15** Διά τι εστρώθησαν κατά γης οι ανδρείοί
σου; δεν στέκουσι, διότι ο Κύριος απέσπρωξεν αυτούς.
16 Επλήθυνε τους προσκρούοντας, μάλιστα έπιπτεν
ο εις επί τον άλλον· και έλεγον, Σηκώθητι και ας
επαναστρέψωμεν εις τον λαόν ημών και εις την γην της
γεννήσεως ημών από προσώπου της εξολοθρευτικής
μαχαίρας. **17** Εβόησαν εκεί, Φαραώ, ο βασιλεύς της
Αιγύπτου, απωλέσθη, επέρασε τον διωρισμένον καιρόν.
18 Ζω εγώ, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα
είναι ο Κύριος των δυνάμεων, Εξάπαντος καθώς το
Θαβώρ είναι μεταξύ των ορέων και καθώς ο Κάρμηλος
πλησίον της θαλάσσης, ούτω θέλει ελθεί εκείνος. **19**
Θυγάτηρ, η κατοικούσα εν Αιγύπτω, παρασκευάσθητι
εις αιχμαλωσίαν· διότι η Νωφ θέλει αφανισθή και
ερημωθή, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών. **20** Η Αίγυπτος
είναι ως δάμαλις ώραιοτάτη, πλην ο όλεθρος έρχεται·
έρχεται από βορρά. **21** Και αυτοί οι μισθωτοί αυτής
είναι εν μέσω αυτής ως μόσχοι παχείς· διότι και αυτοί
εστράφησαν, έφυγον ομού· δεν εστάθησαν, επειδή η
ημέρα της συμφοράς αυτών ήλθεν επ' αυτούς, ο καιρός
της επισκέψεως αυτών. **22** Η φωνή αυτής θέλει εξέλθει
ως όφεως· διότι θέλουσι κινηθή εν δυνάμει και θέλουσιν
επέλθει επ' αυτήν με πελέκεις, ως ξυλοκόποι. **23**
Θέλουσι κατακόψει το δάσος αυτής, λέγει Κύριος, αν
και ήναι αμέτρητον· διότι είναι κατά το πλήθος υπέρ
την ακρίδα και αναρίθμητοι. **24** Θέλει καταισχυνθή η
θυγάτηρ της Αιγύπτου· θέλει παραδοθή εις την χείρα
του λαού του βορρά. **25** Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός
του Ισραήλ, λέγει, Ιδού, θέλω τιμωρήσει το πλήθος της
Νω και τον Φαραώ και την Αίγυπτον και τους θεούς
αυτής και τους βασιλείς αυτής, τον Φαραώ αυτόν και
τους επ' αυτόν θαρρούντας· **26** και θέλω παραδώσει
αυτούς εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών
και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της
Βαβυλώνος και εις την χείρα των δούλων αυτού· και
μετά ταύτα θέλει κατοικηθή, καθώς εις τας πρότερον
ημέρας, λέγει Κύριος. **27** Συ δε μη φοβηθής, δούλέ
μου Ιακώβ, μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ· διότι ιδού, θέλω
σε σώσει από του μακρυνού τόπου και το σπέρμα σου
από της γης της αιχμαλωσίας αυτών· και ο Ιακώβ θέλει
επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαυθή και δεν
θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **28** Μη φοβηθής συ, δούλέ
μου Ιακώβ, λέγει Κύριος· διότι εγώ είμαι μετά σού· διότι
και αν κάμω συντέλειαν πάντων των εθνών όπου σε
έξωσα, εις σε όμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλά
θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε
αθωώσει.

47 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν
τον προφήτην, κατά των Φιλισταίων, πριν πατάξη
την Γάζαν ο Φαραώ. **2** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, ύδατα
αναβαίνουσιν από βορρά, και θέλουσιν είσθαι χείμαρρος
πλημμυρών, και θέλουσι πλημμυρήσει την γην και
το πλήρωμα αυτής, την πόλιν και τους κατοικούντας
εν αυτή· τότε οι άνθρωποι θέλουσιν αναβοήσει και
πάντες οι κάτοικοι της γης θέλουσιν ολολύξει. **3** Υπό
του κρότου των πατημάτων των όπλων των ρωμαλέων
αυτού ίππων, υπό του σεισμού των αμαξών αυτού, υπό
του ήχου των τροχών αυτού, οι πατέρες δεν θέλουσι
στραφή προς τα τέκνα διά την ατονίαν των χειρών, **4**
εξ αιτίας της ημέρας της επερχομένης διά να απολέση
πάντας τους Φιλισταίους, να εκκόψη από της Τύρου και
της Σιδώνος πάντα εναπολειφθέντα βοηθόν· διότι ο
Κύριος θέλει αφανίσει τους Φιλισταίους, το υπόλοιπον
της νήσου Καφθόρ. **5** Φαλάκρωμα ήλθεν επί την
Γάζαν· η Ασκάλων απωλέσθη μετά του υπολοίπου της
κοιλάδος αυτών. Έως πότε θέλεις κάμνει εντομάς εις
σεαυτήν; **6** Ω μάχαιρα του Κυρίου, έως πότε δεν θέλεις
ησυχάσει; είσελθε εις την θήκην σου, αναπαύθητι και
ησύχασον. **7** Πως να ησυχάσης; διότι ο Κύριος έδωκεν
εις αυτήν παραγγελίαν κατά της Ασκάλωνος και κατά
της παραθαλασσίου· εκεί διώρισεν αυτήν.

48 Κατά του Μωάβ. Ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ουαί εις την Νεβώ·
διότι απωλέσθη· η Κιριαθαΐμ κατησχύνθη, εκυριεύθη·
η Μισγάβ κατησχύνθη και ετρόμαξε. **2** δεν θέλει
είσθαι πλέον καύχημα εις τον Μωάβ· εν Εσεβών
κακόν εβουλεύθησαν εναντίον αυτής· Έλθετε και
ας εξαλείψωμεν αυτήν από του να ήναι έθνος· και
συ, Μαδμέν, θέλεις κατεδαφισθή· μάχαιρα θέλει σε
καταδιώξει. **3** Φωνή κραυγής από Οροναΐμ, λεηλασία
και σύντριμμα μέγα. **4** Ο Μωάβ συνετρίβη· τα παιδία
αυτού εξέπεμψαν κραυγήν. **5** Διότι εις την ανάβασιν
της Λουείθ θέλει υψωθή κλαυθμός επί κλαυθμόν,
επειδή εις την κατάβασιν του Οροναΐμ ήκουσαν οι
εχθροί κραυγήν συντρίμματος. **6** Φύγετε, σώσατε την
ζωήν σας, και γένεσθε ως αγριομυρίκη εν τη ερήμω.
7 Διότι, επειδή ήλπισας επί τα οχυρώματά σου και

επί τους θησαυρούς σου, και συ αυτός θέλεις πιασθή· και ο Χεμώς θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες αυτού ομού. **8** Και θέλει ελθεί επί πάσαν πόλιν ο εξολοθρευτής, και πόλις δεν θέλει εκφύγει· η κοιλάς ότι θέλει απολεσθή και η πεδινή θέλει αφανισθή, καθώς είπε Κύριος. **9** Δότε πτέρυγας εις τον Μωάβ, διά να πετάξη και να εκφύγη· διότι αι πόλεις αυτού θέλουσιν ερημωθή, χωρίς να υπάρχη ο κατοικών εν αυταίς. **10** Επικατάρατος ο ποιών το έργον του Κυρίου αμελώς· και επικατάρατος ο αποσύρων την μάχαιραν αυτού από αίματος. **11** Ο Μωάβ εστάθη ατάραχος εκ νεότητος αυτού και ανεπαύετο επί την τρυγίαν αυτού και δεν εξεκενώθη από αγγείον εις αγγείον ουδέ υπήγεν εις αιχμαλωσίαν· διά τούτο η γεύσις αυτού έμεινεν εις αυτόν, και η οσμή αυτού δεν μετεβλήθη. **12** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω αποστείλει επ' αυτόν μετατοπιστάς και θέλουσι μετατοπίσει αυτόν· και θέλουσιν εκκενώσει τα αγγεία αυτού και συντρίψει τους πίθους αυτού. **13** Και ο Μωάβ θέλει αισχυνθή διά τον Χεμώς, καθώς ησχύνθη ο οίκος Ισραήλ διά την Βαιθήλ την ελπίδα αυτών. **14** Πως λέγετε, Ημείς είμεθα ισχυροί και άνδρες δυνατοί εις πόλεμον; **15** Ο Μωάβ ελεηλατήθη, και επυρπολήθησαν αι πόλεις αυτού, και οι εκλεκτοί νέοι αυτού κατέβησαν εις σφαγήν, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **16** Η συμφορά του Μωάβ πλησιάζει να έλθη, και η θλίψις αυτού σπεύδει σφόδρα. **17** Πάντες οι κύκλω αυτού, θρηνήσατε αυτόν· και πάντες οι γνωρίζοντες το όνομα αυτού, είπατε, Πως συνετρίβη η δυνατή ράβδος, η ένδοξος βακτηρία. **18** Θυγάτηρ, η κατοικούσα εν Δαιβών, κατάβα από της δόξης και κάθησον εν ανύδρω· διότι ο λεηλάτης του Μωάβ αναβαίνει επί σε και θέλει αφανίσει τα οχυρώματά σου. **19** Η κατοικούσα εν Αροήρ, στήθι πλησίον της οδού και παρατήρησον· ερώτησον τον φεύγοντα και την διασωζομένην και ειπέ, Τι έγεινεν; **20** Ο Μωάβ κατησχύνθη· διότι συνετρίβη· ολόλυξον και βόησον. αναγγείλατε εις Αρνών ότι ο Μωάβ ελεηλατήθη, **21** και κρίσις ήλθεν επί την γην της πεδινής, επί Ωλών και επί Ιασσά και επί Μηφαάθ, **22** και επί Δαιβών και επί Νεβώ και επί Βαιθ-δεβλαθαΐμ, **23** και επί Κιριαθαΐμ και επί Βαιθ-γαμούλ και επί Βαιθ-μεών, **24** και επί Κεριώθ και επί Βοσόρρα και επί πάσας τας πόλεις της γης Μωάβ, τας μακράν και τας εγγύς. **25** Το κέρας του Μωάβ συνεθλάσθη και ο βραχίων αυτού συνετρίβη, λέγει Κύριος. **26** Μεθύσατε αυτόν· διότι εμεγαλύνθη κατά του Κυρίου· και ο Μωάβ θέλει κυλισθή εις τον εμετόν αυτού και θέλει είσθαι εις γέλωτα και αυτός. **27** Διότι μήπως ο Ισραήλ δεν εστάθη γέλως εις σε; μήπως ευρέθη μεταξύ κλεπτών; διότι οσάκις ομιλείς περί αυτού, σκιρτάς υπό χαράς. **28** Κάτοικοι του Μωάβ, καταλίπετε τας πόλεις και κατοικήσατε εν πέτρα και γένεσθε ως περιστερά φωλεύουσα εις τα πλάγια του στόματος του σπηλαίου. **29** Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, του καθ' υπερβολήν υπερηφάνου· την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την υπερηφανίαν αυτού και την έπαρσιν της καρδίας αυτού. **30** Εγώ γνωρίζω την μανίαν αυτού, λέγει Κύριος, πλην ουχί ούτω· τα ψεύδη αυτού δεν θέλουσι τελεσφορήσει. **31** Διά τούτο θέλω ολολύξει διά τον Μωάβ και θέλω αναβοήσει διά όλον τον Μωάβ· θέλουσι θρηνολογήσει διά τους άνδρας της Κιρ-έρες. **32** Άμπελε της Σιβμά, θέλω κλαύσει διά σε υπέρ τον κλαυθμόν της Ιαζήρ· τα κλήματά σου διεπέρασαν την θάλασσαν, έφθασαν έως της θαλάσσης της Ιαζήρ· ο λεηλάτης επέπεσεν επί το θέρος σου και επί τον τρυγητόν σου. **33** Και χαρά και αγαλλίασις εξηλείφθη από της καρποφόρου πεδιάδος και από της γης Μωάβ· και αφήρεσα τον οίνον από των ληνών· ουδείς θέλει ληνοπατήσει αλαλάζων· αλαλαγμός δεν θέλει ακουσθή. **34** Διά την κραυγήν της Εσεβών, ήτις έφθασεν έως Ελεαλή και έως Ιαάς, αυτοί έδωκαν την φωνήν αυτών από Σηγώρ έως Οροναΐμ ως δάμαλις τριετής· διότι και τα ύδατα του Νιμρείμ θέλουσιν εκλείψει. **35** Και θέλω παύσει εν τω Μωάβ, λέγει Κύριος, τον προσφέροντα ολοκαύτωμα εις τους υψηλούς τόπους και τον θυμιάζοντα εις τους θεούς αυτού. **36** Διά τούτο η καρδία μου θέλει βομβήσει διά τον Μωάβ ως αυλός και η καρδία μου θέλει βομβήσει ως αυλός διά τους άνδρας της Κιρ-έρες· διότι τα αποκτηθέντα εις αυτήν αγαθά απωλέσθησαν. **37** Διότι πάσα κεφαλή θέλει είσθαι φαλακρά και πας πώγων εξυρισμένος· επί πάσας τας χείρας θέλουσιν είσθαι εντομαί και επί την οσφύν σάκκος. **38** Επί πάντα τα δώματα του Μωάβ και επί πάσας τας πλατείας αυτού θρήνος θέλει είσθαι· διότι συνέτριψα τον Μωάβ ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις, λέγει Κύριος. **39** Ολολύξατε, λέγοντες, Πως συνετρίβη· πως ο Μωάβ έστρεψε τα νώτα εν καταισχύνη· ούτως ο Μωάβ θέλει είσθαι γέλως και φρίκη εις πάντας τους περί αυτόν. **40** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλει πετάξει ως αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί τον Μωάβ. **41** Η Κεριώθ εκυριεύθη και τα οχυρώματα επιάσθησαν, και αι καρδίαι των ισχυρών του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατ' εκείνην την ημέραν ως καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. **42** Και ο Μωάβ θέλει εξαλειφθή από του να ήναι λαός, διότι εμεγαλύνθη κατά του Κυρίου. **43** Φόβος και λάκκος και παγίς θέλουσιν είσθαι επί σε, κάτοικε του Μωάβ, λέγει Κύριος. **44** Ο εκφυγών από του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον, και ο αναβάς εκ του λάκκου θέλει πιασθή εν τη παγίδι· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν, επί τον Μωάβ, το έτος της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **45** Οι φυγόντες εστάθησαν υπό την σκιάν της Εσεβών ητονημένοι· πυρ όμως θέλει εξέλθει εξ Εσεβών και φλόξ εκ μέσου της Σηών, και θέλει καταφάγει το όριον του Μωάβ και την ακρόπολιν των θορυβούντων πολεμιστών. **46** Ουαί εις σε, Μωάβ· ο λαός του Χεμώς απωλέσθη· διότι οι υιοί σου επιάσθησαν αιχμάλωτοι και αι θυγατέρες σου αιχμάλωτοι. **47** Αλλ' εγώ θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Μωάβ εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει Κύριος. Μέχρι τούτου η κρίσις του Μωάβ.

49 Περί των υιών Αμμών. Ούτω λέγει Κύριος· Μήπως δεν έχει υιούς ο Ισραήλ; δεν έχει κληρονόμον; διά τι ο Μαλχόμ εκληρονόμησε την Γαδ και ο λαός αυτού κατοικεί εν ταις πόλεσιν εκείνου; **2** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει να ακουσθή εν Ραββά των υιών Αμμών θόρυβος πολέμου· και θέλει είσθαι σωρός ερειπίων και αι κώμαι

αυτής θέλουσι κατακαυθή εν πυρί· τότε ο Ισραήλ θέλει
κληρονομήσει τους κληρονομήσαντας αυτόν, λέγει
Κύριος. 3 Ολόλυξον, Εσεβών, διότι η Γαί ελεηλατήθη·
βοήσατε, αι κώμαι της Ραββά, περιζώσθητε σάκκους·
θρηνήσατε και περιδράμετε διά των φραγμών· διότι ο
Μαλχόμ θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού
και οι άρχοντες αυτού ομού. 4 Διά τι καυχάσαι εις τας
κοιλάδας; η κοιλάς σου διέρρευσε, θυγάτηρ αποστάτρια,
ήτις ήλπιζες επί τους θησαυρούς σου, λέγουσα, Τις θέλει
ελθεί εναντίον μου; 5 Ιδού, εγώ φέρω φόβον επί σε,
λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, από πάντων των
περιοίκων σου· και θέλετε διασκορπισθή έκαστος κατά
πρόσωπον αυτού· και δεν θέλει υπάρχει ο συνάξων τον
πλανώμενον. 6 Και μετά ταύτα θέλω επιστρέψει την
αιχμαλωσίαν των υιών Αμμών, λέγει Κύριος. 7 Περί
του Εδώμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· δεν
είναι πλέον σοφία εν Θαιμάν; εχάθη η βουλή από των
συνετών; έφυγεν η σοφία αυτών; 8 Φύγετε, στραφήτε,
κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της
Δαιδάν· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν τον όλεθρον του
Ησαύ, τον καιρόν της επισκέψεως αυτού. 9 Εάν ήρχοντο
προς σε τρυγηταί, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας;
εάν κλέπται διά νυκτός, ήθελον αρπάσει το αρκούν εις
αυτούς. 10 Αλλ' εγώ εγύμνωσα τον Ησαύ, ανεκάλυψα
τους κρυψώνας αυτού, και δεν θέλει δυνηθή να κρυφθή·
ελεηλατήθη το σπέρμα αυτού και οι αδελφοί αυτού και
οι γείτονες αυτού, και αυτός δεν υπάρχει. 11 Άφες τα
ορφανά σου· εγώ θέλω ζωογονήσει αυτά· και αι χήραί
σου ας ελπίζωσιν επ' εμέ. 12 Διότι ούτω λέγει Κύριος·
Ιδού, εκείνοι εις τους οποίους δεν προσήκε να πίωσιν
από του ποτηρίου, τωόντι έπιον· και συ θέλεις μείνει
όλως ατιμώρητος; δεν θέλεις μείνει ατιμώρητος αλλ'
εξάπαντος θέλεις πίει. 13 Διότι ώμοσα εις εμαυτόν,
λέγει Κύριος, ότι η Βοσόρρα θέλει είσθαι εις θάμβος,
εις όνειδος, εις ερήμωσιν και εις κατάραν· και πάσαι αι
πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι έρημοι εις τον αιώνα. 14
Ήκουσα αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη
προς τα έθνη, λέγων, Συνάχθητε και έλθετε εναντίον
αυτής και σηκώθητε εις πόλεμον. 15 Διότι ιδού, θέλω
σε κάμει μικρόν μεταξύ των εθνών, ευκαταφρόνητον
μεταξύ των ανθρώπων. 16 Η τρομερότης σου σε ηπάτησε
και η υπερηφανία της καρδίας σου, συ ο κατοικών εν
τοις κοιλώμασι των κρημνών, ο κατέχων το ύψος των
βουνών· και αν υψώσης την φωλεάν σου ως ο αετός,
και εκείθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. 17 Και
ο Εδώμ θέλει είσθαι εις θάμβος· πας ο διαβαίνων δι'
αυτού θέλει εκθαμβηθή και θέλει συρίξει επί πάσαις
ταις πληγαίς αυτού. 18 Καθώς κατεστράφησαν τα
Σόδομα και τα Γόμορρα και τα πλησιόχωρα αυτών,
λέγει Κύριος, ούτως άνθρωπος δεν θέλει κατοικήσει
εκεί ουδέ υιός ανθρώπου θέλει παροικήσει εκεί. 19
Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του φρυάγματος του
Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατού· αλλ'
εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει τούτον απ' αυτής· και όστις
είναι ο εκλεκτός μου, τούτον θέλω καταστήσει επ'
αυτήν· διότι τις όμοιός μου; και τις θέλει αντισταθή εις
εμέ; και τις ο ποιμήν εκείνος, όστις θέλει σταθή κατά
πρόσωπόν μου; 20 Διά τούτο ακούσατε την βουλήν
του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά του Εδώμ, και
τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά
των κατοίκων της Θαιμάν· Εξάπαντος και τα ελάχιστα
του ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αυτούς· εξάπαντος η
κατοικία αυτών θέλει ερημωθή μετ' αυτών. 21 Από
του ήχου της αλώσεως αυτών εσείσθη η γή· ο ήχος
της φωνής αυτής ηκούσθη εν τη Ερυθρά θαλάσση.
22 Ιδού, θέλει αναβή και πετάξει ως αετός, και θέλει
απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί Βοσόρραν· και εν τη
ημέρα εκείνη η καρδία των ισχυρών του Εδώμ θέλει
είσθαι ως καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. 23 Περί
της Δαμασκού. Κατησχύνθη η Αιμάθ και η Αρφάδ·
διότι ήκουσαν κακήν αγγελίαν· ανελύθησαν· ταραχή
είναι εν τη θαλάσση· δεν δύναται να ησυχάση. 24 Η
Δαμασκός παρελύθη, εστράφη εις φυγήν, και τρόμος
κατέλαβεν αυτήν· αγωνία και πόνοι εκυρίευσαν αυτήν
ως τικτούσης. 25 Πως δεν εναπελείφθη η πόλις η
ευκλεής, η πόλις της ευφροσύνης μου. 26 Διά τούτο οι
νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και
πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή κατ'
εκείνην την ημέραν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.
27 Και θέλω ανάψει πυρ εν τω τείχει της Δαμασκού
και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. 28 Περί
της Κηδάρ, και περί των βασιλείων της Ασώρ, τα οποία
επάταξε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος.
Ούτω λέγει Κύριος· Σηκώθητε, ανάβητε προς την Κηδάρ
και λεηλατήσατε τους υιούς της ανατολής. 29 Θέλουσι
κυριεύσει τας σκηνάς αυτών και τα ποίμνια αυτών·
θέλουσι λάβει εις εαυτούς τα παραπετάσματα αυτών και
πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας καμήλους αυτών·
και θέλουσι βοήσει προς αυτούς, Τρόμος πανταχόθεν.
30 Φύγετε, υπάγετε μακράν, κάμετε τόπους βαθείς
διά κατοικίαν, κάτοικοι της Ασώρ, λέγει Κύριος· διότι
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εβουλεύθη
βουλήν εναντίον σας και ελογίσθη λογισμούς εναντίον
σας. 31 Σηκώθητε, ανάβητε εις το ήσυχον έθνος το
κατοικούν εν ασφαλεία, λέγει Κύριος· οίτινες δεν έχουσι
πύλας ουδέ μοχλούς αλλά κατοικούσι μόνοι· 32 και αι
κάμηλοι αυτών θέλουσιν είσθαι λεηλασία και το πλήθος
των κτηνών αυτών λάφυρον· και θέλω διασκορπίσει
αυτούς εις πάντας τους ανέμους, προς τους κατοικούντας
εν τοις απωτάτοις μέρεσι· και θέλω επιφέρει τον όλεθρον
αυτών εκ πάντων των περάτων αυτών, λέγει Κύριος.
33 Και η Ασώρ θέλει είσθαι κατοικία θώων, έρημος εις
τον αιώνα· δεν θέλει κατοικεί εκεί άνθρωπος και δεν
θέλει παροικεί εν αυτή υιός ανθρώπου. 34 Ο λόγος
του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην,
κατά της Ελάμ εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκίου
βασιλέως του Ιούδα, λέγων, 35 Ούτω λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων· Ιδού, θέλω συντρίψει το τόξον της Ελάμ,
την αρχήν της δυνάμεως αυτών. 36 Και θέλω φέρει
επί την Ελάμ τους τέσσαρας ανέμους εκ των τεσσάρων
άκρων του ουρανού, και θέλω διασκορπίσει αυτούς
εις πάντας τούτους τους ανέμους· και δεν θέλει είσθαι
έθνος, όπου οι δεδιωγμένοι της Ελάμ δεν θέλουσιν
ελθεί. 37 Διότι θέλω κατατρομάξει την Ελάμ έμπροσθεν
των εχθρών αυτών και έμπροσθεν των ζητούντων την
ψυχήν αυτών· και θέλω επιφέρει κακόν επ' αυτούς, τον
θυμόν της οργής μου, λέγει Κύριος· και θέλω αποστείλει
την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώσω αυτούς.

38 Και θέλω στήσει τον θρόνον μου εν Ελάμ, και
θέλω εξολοθρεύσει εκείθεν βασιλέα και μεγιστάνας,
λέγει Κύριος. **39** Πλην εν ταις εσχάταις ημέραις θέλω
επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της Ελάμ, λέγει Κύριος.

50 Ο λόγος, τον οποίον ελάλησε Κύριος κατά της
Βαβυλώνος, κατά της γης των Χαλδαίων, διά
Ιερεμίου του προφήτου. **2** Αναγγείλατε εν τοις έθνεσι
και κηρύξατε και υψώσατε σημαίαν· κηρύξατε, μη
κρύψητε· είπατε, Εκυριεύθη η Βαβυλών, κατησχύνθη ο
Βηλ, συνετρίβη ο Μερωδάχ· κατησχύνθησαν τα είδωλα
αυτής, συνετρίβησαν τα βδελύγματα αυτής. **3** Διότι από
βορρά αναβαίνει έθνος εναντίον αυτής, το οποίον θέλει
καταστήσει την γην αυτής έρημον, και δεν θέλει υπάρχει
ο κατοικών εν αυτή· από ανθρώπου έως κτήνους θέλουσι
μετατοπισθή, θέλουσι φύγει. **4** Εν ταις ημέραις εκείναις
και εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν ελθεί οι
υιοί Ισραήλ, αυτοί και οι υιοί Ιούδα ομού, βαδίζοντες
και κλαίοντες· θέλουσιν υπάγει και ζητήσει Κύριον τον
Θεόν αυτών. **5** Θέλουσιν ερωτήσει περί της οδού της
Σιών με τα πρόσωπα αυτών προς εκεί, λέγοντες, Έλθετε
και ας ενωθώμεν μετά του Κυρίου εν διαθήκη αιωνίω,
ήτις δεν θέλει λησμονηθή. **6** Ο λαός μου έγεινε πρόβατα
απολωλότα· οι ποιμένες αυτών παρέτρεψαν αυτούς,
περιεπλάνησαν αυτούς εις τα όρη· υπήγαν από όρους εις
βουνόν, ελησμόνησαν την μάνδραν αυτών. **7** Πάντες οι
ευρίσκοντες αυτούς κατέτρωγον αυτούς, και οι εχθροί
αυτών είπον, Δεν πταίομεν, διότι ημάρτησαν εις Κύριον,
την κατοικίαν της δικαιοσύνης· ναι, εις Κύριον, την
ελπίδα των πατέρων αυτών. **8** Φύγετε εκ μέσου της
Βαβυλώνος και εξέλθετε εκ της γης των Χαλδαίων και
γείνετε ως κριοί έμπροσθεν ποιμνίων. **9** Διότι ιδού, εγώ
θέλω εγείρει και αναβιβάσει επί Βαβυλώνα συναγωγήν
εθνών μεγάλων εκ γης βορρά, και θέλουσι παραταχθή
εναντίον αυτής· εκείθεν θέλει αλωθή· τα βέλη αυτών
θέλουσιν είσθαι ως εμπείρου ισχυρού· δεν θέλουσιν
επιστρέψει κενά. **10** Και η Χαλδαία θέλει είσθαι λάφυρον·
πάντες οι λεηλατούντες αυτήν θέλουσι χορτασθή, λέγει
Κύριος. **11** Επειδή ηυφραίνεσθε και εκαυχάθε, φθορείς
της κληρονομίας μου, επειδή εσκιρτάτε ως δάμαλις
επί χλόης και εχρεμετίζετε ως ρωμαλέοι ίπποι, **12**
η μήτηρ σας κατησχύνθη σφόδρα· η γεννήτριά σας
ενετράπη· ιδού, αυτή θέλει είσθαι η εσχάτη των εθνών,
έρημος, γη ξηρά και άβατος. **13** Εξ αιτίας της οργής
του Κυρίου δεν θέλει κατοικηθή, αλλά θέλει ερημωθή
άπασα· πας ο διαβαίνων διά της Βαβυλώνος θέλει
εκθαμβηθή και συρίξει επί πάσαις ταις πληγαίς αυτής.
14 Παρατάχθητε εναντίον της Βαβυλώνος κύκλω· πάντες
οι εντείνοντες τόξον, τοξεύσατε κατ' αυτής, μη φείδεσθε
βελών· διότι ημάρτησεν εις Κύριον. **15** Αλαλάξατε επ'
αυτή κύκλω· παρέδωκεν εαυτήν· έπεσαν τα θεμέλια
αυτής, κατηδαφίσθησαν τα τείχη αυτής· διότι τούτο είναι
η εκδίκησις του Κυρίου· εκδικήθητε αυτήν· καθώς αυτή
έκαμε, κάμετε εις αυτήν. **16** Εκκόψατε από Βαβυλώνος
τον σπείροντα και τον κρατούντα δρέπανον εν καιρώ
θερισμού· από προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας
θέλουσιν επιστρέψει έκαστος εις τον λαόν αυτού, και
θέλουσι φύγει έκαστος εις την γην αυτού. **17** Ο Ισραήλ
είναι πρόβατον πλανώμενον· λέοντες εκυνήγησαν αυτό·
πρώτος ο βασιλεύς της Ασσυρίας κατέφαγεν αυτόν·
και ύστερον ούτος ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος, κατεσύντριψε τα οστά αυτού. **18** Διά τούτο
ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ·
Ιδού, εγώ θέλω τιμωρήσει τον βασιλέα της Βαβυλώνος
και την γην αυτού, καθώς ετιμώρησα τον βασιλέα της
Ασσυρίας. **19** Και θέλω αποκαταστήσει τον Ισραήλ εν τη
κατοικία αυτού, και θέλει βόσκεσθαι τον Κάρμηλον και
την Βασάν, και η ψυχή αυτού θέλει χορτασθή επί το
όρος Εφραΐμ και Γαλαάδ. **20** Εν ταις ημέραις εκείναις και
εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, η ανομία του Ισραήλ
θέλει ζητηθή και δεν θέλει υπάρχει, και αι αμαρτίαι του
Ιούδα και δεν θέλουσιν ευρεθή· διότι θέλω συγχωρήσει
όσους αφήσω υπόλοιπον. **21** Ανάβα επί την γην των
καταδυναστών, επ' αυτήν και επί τους κατοίκους της
Φεκώδ· αφάνισον και εξολόθρευσον κατόπιν αυτών,
λέγει Κύριος, και κάμε κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε.
22 Φωνή πολέμου εν τη γη και σύντριμμα μέγα. **23** Πως
συνεθλάσθη και συνετρίβη η σφύρα πάσης της γής· πως
έγεινεν η Βαβυλών εις θάμβος μεταξύ των εθνών. **24**
Έστησα παγίδα εις σε, μάλιστα και επιάσθης, Βαβυλών,
και συ δεν εγνώρισας· ευρέθης μάλιστα και συνελήφθης,
διότι εις τον Κύριον αντεστάθης. **25** Ο Κύριος ήνοιξε την
οπλοθήκην αυτού και εξήγαγε το όπλα της οργής αυτού·
διότι το έργον τούτο έχει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων
εν τη γη των Χαλδαίων. **26** Έλθετε επ' αυτήν από των
περάτων· ανοίξατε τας αποθήκας αυτής· καταστήσατε
αυτήν ως σωρούς και εξολοθρεύσατε αυτήν· ας μη μείνη
εξ αυτής υπόλοιπον. **27** Σφάξατε πάντας τους μόσχους
αυτής· ας καταβώσιν εις σφαγήν· ουαί εις αυτούς· διότι
ήλθεν η ημέρα αυτών, ο καιρός της επισκέψεως αυτών.
28 Φωνή φευγόντων και διασωζομένων από της γης
Βαβυλώνος, διά να αναγγείλη εν Σιών την εκδίκησιν
Κυρίου του Θεού ημών, την εκδίκησιν του ναού αυτού.
29 Συγκαλέσατε τους τοξότας επί Βαβυλώνα· πάντες οι
εντείνοντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αυτής κύκλω·
μηδείς εξ αυτής ας μη διασωθή· ανταπόδοτε εις αυτήν
κατά το έργον αυτής· κατά πάντα όσα έκαμε, κάμετε εις
αυτήν· διότι υπερηφανεύθη κατά του Κυρίου, κατά του
Αγίου του Ισραήλ. **30** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι
πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι άνδρες
αυτής οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή κατ' εκείνην
την ημέραν, λέγει Κύριος. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον
σου, ω επηρμένη, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων·
διότι ήλθεν η ημέρα σου, ο καιρός της επισκέψεώς σου.
32 Και ο επηρμένος θέλει προσκόψει και πέσει, και δεν
θέλει υπάρχει ο αναστήσων αυτόν· και θέλω ανάψει πυρ
εν ταις πόλεσιν αυτού και ο θέλει καταφάγει πάντα τα
πέριξ αυτού. **33** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· οι
υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα κατεδυναστεύθησαν ομού·
και πάντες οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς κατεκράτησαν
αυτούς· ηρνήθησαν να απολύσωσιν αυτούς. **34** Πλην ο
Λυτρωτής αυτών είναι Ισχυρός· Κύριος των δυνάμεων
το όνομα αυτού· θέλει εξάπαντος διαδικάσει την δίκην
αυτών, διά να αναπαύση την γην και να ταράξη
τους κατοίκους της Βαβυλώνος. **35** Μάχαιρα επί τους
Χαλδαίους, λέγει Κύριος, και επί τους κατοίκους της
Βαβυλώνος και επί τους μεγιστάνας αυτής και επί τους
σοφούς αυτής. **36** Μάχαιρα επί τους ψευδοπροφήτας

και θέλουσι παραφρονήσει· μάχαιρα επί τους ισχυρούς
αυτής και θέλουσι τρομάξει. 37 Μάχαιρα επί τους ίππους
αυτών και επί τας αμάξας αυτών και επί πάντα τον
σύμμικτον λαόν τον εν μέσω αυτής, και θέλουσιν είσθαι
ως γυναίκες· μάχαιρα επί τους θησαυρούς αυτής και
θέλουσι διαρπαχθή. 38 Ξηρασία επί τα ύδατα αυτής,
και θέλουσι ξηρανθή· διότι είναι γη των γλυπτών
και εμωράνθησαν εν τοις ειδώλοις αυτών. 39 Διά
τούτο θηρία και αίλουροι θέλουσι κατοικήσει εκεί και
στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικήσει εν αυτή και δεν
θέλει κατοικηθή πλέον εις τον αιώνα· και ουδείς θέλει
κατασκηνώσει εν αυτή εις γενεάν και γενεάν. 40 Καθώς
κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα
πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως άνθρωπος
δεν θέλει κατοικήσει εκεί ουδέ υιός ανθρώπου θέλει
παροικήσει εν αυτή. 41 Ιδού, λαός θέλει ελθεί από
βορρά και έθνος μέγα, και βασιλείς πολλοί θέλουσιν
εγερθή από των εσχάτων της γης. 42 Τόξον και λόγχην
θέλουσι κρατεί· είναι σκληροί και ανίλεοι· η φωνή
αυτών ηχεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επί ίππους,
παρατεταγμένοι ως άνδρες εις πόλεμον, εναντίον
σου, θυγάτηρ Βαβυλώνος. 43 Ήκουσεν ο βαιλεύς της
Βαβυλώνος την φήμην αυτών και αι χείρες αυτού
παρελύθησαν· στενοχωρία συνέλαβεν αυτόν, ωδίνες
ως τικτούσης. 44 Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του
φρυάγματος του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του
δυνατού· αλλ' εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει αυτούς απ'
αυτής· και όστις είναι ο εκλεκτός σου, τούτον θέλω
καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις όμοιός μου; και τις θέλει
αντισταθή εις εμέ; και τις είναι ο ποιμήν εκείνος, όστις
θέλει σταθή κατά πρόσωπόν μου; 45 Διά τούτο ακούσατε
την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά της
Βαβυλώνος, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους
ελογίσθη κατά της γης των Χαλδαίων· εξάπαντος και
τα ελάχιστα του ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αυτούς·
εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθή μετ' αυτών.
46 Από του ήχου της αλώσεως της Βαβυλώνος εσείσθη η
γη, και η κραυγή ηκούσθη εν τοις έθνεσι.

51 Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ εγείρω άνεμον
φθοροποιόν επί την Βαβυλώνα και επί τους
κατοίκους αυτής τους υψώσαντας την καρδίαν αυτών
κατ' εμού. 2 Και θέλω εξαποστείλει επί την Βαβυλώνα
λικμητάς και θέλουσιν εκλικμήσει αυτήν και εκκενώσει
την γην αυτής· διότι εν τη ημέρα της συμφοράς κυκλόθεν
θέλουσιν είσθαι εναντίον αυτής. 3 Τοξότης επί τοξότην
ας εντείνη το τόξον αυτού και επί τον πεποιθότα επί
τον θώρακα αυτού· και μη φείδεσθε τους νέους αυτής·
εξολοθρεύσατε άπαν το στράτευμα αυτής. 4 Και οι
τραυματίαι θέλουσι πέσει εν τη γη των Χαλδαίων και οι
κατακεκεντημένοι εν ταις οδοίς αυτής. 5 Διότι ο Ισραήλ
δεν εγκατελείφθη ουδέ ο Ιούδας παρά του Θεού αυτού,
παρά του Κυρίου των δυνάμεων, αν και η γη αυτών
ενεπλήσθη ανομίας εναντίον του Αγίου του Ισραήλ. 6
Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνος και διασώσατε έκαστος
την ψυχήν αυτού· μη απολεσθήτε εν τη ανομία αυτής·
διότι είναι καιρός εκδικήσεως του Κυρίου· ανταπόδομα
αυτός ανταποδίδει εις αυτήν. 7 Η Βαβυλών εστάθη
ποτήριον χρυσούν εν τη χειρί του Κυρίου, μεθύον
πάσαν την γήν· από του οίνου αυτής έπιον τα έθνη· διά
τούτο τα έθνη παρεφρόνησαν. 8 Έπεσεν εξαίφνης η
Βαβυλών και συνετρίβη· ολολύζετε δι' αυτήν· λάβετε
βάλσαμον διά τον πόνον αυτής, ίσως ιατρευθή. 9
Μετεχειρίσθημεν ιατρικά διά την Βαβυλώνα αλλά δεν
ιατρεύθη· εγκαταλείψατε αυτήν, και ας απέλθωμεν
έκαστος εις την γην αυτού· διότι η κρίσις αυτής έφθασεν
εις τον ουρανόν και υψώθη έως του στερεώματος. 10 Ο
Κύριος εφανέρωσε την δικαιοσύνην ημών· έλθετε και ας
διηγηθώμεν εν Σιών το έργον Κυρίου του Θεού ημών.
11 Στιλβώσατε τα βέλη· πυκνώσατε τας ασπίδας· ο Κύριος
ήγειρε το πνεύμα των βασιλέων των Μήδων· διότι ο
σκοπός αυτού είναι εναντίον της Βαβυλώνος, διά να
εξολοθρεύση αυτήν· επειδή η εκδίκησις του Κυρίου είναι
εκδίκησις του ναού αυτού. 12 Υψώσατε σημαίαν επί
τα τείχη της Βαβυλώνος, ενδυναμώσατε την φρουράν,
στήσατε φυλακάς, ετοιμάσατε ενέδρας· διότι ο Κύριος
και εβουλεύθη και θέλει εκτελέσει εκείνο, το οποίον
ελάλησεν εναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνος. 13 Ω
η κατοικούσα επί υδάτων πολλών, η πλήρης θησαυρών,
ήλθε το τέλος σου, το πέρας της πλεονεξίας σου. 14
Ο Κύριος των δυνάμεων ώμοσεν εις εαυτόν, λέγων,
Εξάπαντος θέλω σε γεμίσει από ανθρώπων ως από
ακρίδων, και θέλουσιν εκπέμψει αλαλαγμόν εναντίον
σου. 15 Αυτός εποίησε την γην εν τη δυνάμει αυτού,
εστερέωσε την οικουμένην εν τη σοφία αυτού και
εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. 16 Όταν
εκπέμπη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων
εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των άκρων της
γής· κάμνει αστραπάς διά βροχήν και εξάγει άνεμον εκ
των θησαυρών αυτού. 17 Πας άνθρωπος εμωράνθη υπό
της γνώσεως αυτού· πας χωνευτής κατησχύνθη από
των γλυπτών· διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν αυτού
και πνοή εν αυτώ δεν υπάρχει. 18 Ματαιότης ταύτα,
έργον πλάνης· εν καιρώ επισκέψεως αυτών θέλουσιν
απολεσθή. 19 Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά,
διότι αυτός είναι ο πλάσας τα πάντα· και ο Ισραήλ
είναι η ράβδος της κληρονομίας αυτού· Κύριος των
δυνάμεων το όνομα αυτού. 20 Συ ήσο πέλεκύς μου,
όπλα πολέμου, και διά σου συνέτριψα έθνη και διά σου
εξωλόθρευσα βασίλεια· 21 και διά σου συνέτριψα ίππον
και αναβάτην αυτού, και διά σου συνέτριψα άμαξαν
και αναβάτην αυτής· 22 και διά σου συνέτριψα άνδρα
και γυναίκα, και διά σου συνέτριψα γέροντα και νέον,
και διά σου συνέτριψα νεανίσκον και παρθένον· 23 και
διά σου συνέτριψα ποιμένα και ποίμνιον αυτού, και
διά σου συνέτριψα γεωργόν και ζεύγος αυτού· και διά
σου συνέτριψα στρατηγούς και άρχοντας. 24 Και θέλω
ανταποδώσει επί την Βαβυλώνα και επί πάντας τους
κατοίκους της Χαλδαίας πάσαν την κακίαν αυτών, την
οποίαν έπραξαν εν Σιών ενώπιόν σας, λέγει Κύριος. 25
Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, όρος φθοροποιόν, λέγει
Κύριος, το οποίον φθείρεις πάσαν την γήν· και θέλω
εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε κατακυλίσει
από των βράχων και σε καταστήσει όρος πυρίκαυστον.
26 Και δεν θέλουσι λάβει από σου λίθον διά γωνίαν
ουδέ λίθον διά θεμέλια, αλλά θέλεις είσθαι ερήμωσις
αιωνία, λέγει Κύριος. 27 Υψώσατε σημαίαν επί την γην,
σαλπίσατε σάλπιγγα εν τοις έθνεσιν, ετοιμάσατε έθνη

κατ' αυτής, παραγγείλατε κατ' αυτής, εις τα βασίλεια
του Αραράτ, του Μιννί και του Ασχενάζ· καταστήσατε
επ' αυτήν αρχηγούς· αναβιβάσατε ίππους ως ακρίδας
ορθότριχας. **28** Ετοιμάσατε κατ' αυτής έθνη, τους
βασιλείς των Μήδων, τους στρατηγούς αυτής και πάντας
τους άρχοντας αυτής και πάσαν την γην της επικρατείας
αυτής. **29** Και η γη θέλει σεισθή και στενάξει· διότι η
βουλή του Κυρίου θέλει εκτελεσθή κατά της Βαβυλώνος,
διά να καταστήση την γην της Βαβυλώνος έρημον,
άνευ κατοίκου. **30** Οι ισχυροί της Βαβυλώνος εξέλιπον
από του να πολεμώσιν, έμειναν εν τοις οχυρώμασιν· η
δύναμις αυτών εξέλιπεν· έγειναν ως γυναίκες· έκαυσαν
τας κατοικίας αυτής· οι μοχλοί αυτής συνετρίβησαν. **31**
Ταχυδρόμος θέλει δράμει εις απάντησιν ταχυδρόμου και
μηνυτής εις απάντησιν μηνυτού, διά να αναγγείλωσι
προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος ότι η πόλις αυτού
ηλώθη από των άκρων αυτής, **32** και ότι αι διαβάσεις
επιάσθησαν, και κατέκαυσαν εν πυρί τους καλαμώνας,
και οι άνδρες του πολέμου κατετρόμαξαν. **33** Διότι
ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ.
Η θυγάτηρ της Βαβυλώνος είναι ως αλώνιον, καιρός
είναι να καταπατηθή· έτι ολίγον και θέλει ελθεί ο
καιρός του θερισμού αυτής. **34** Ναβουχοδονόσορ ο
βασιλεύς της Βαβυλώνος με κατέφαγε, με συνέτριψε, με
κατέστησεν αγγείον άχρηστον, με κατέπιεν ως δράκων,
ενέπλησε την κοιλίαν αυτού από των τρυφερών μου,
με έξωσεν. **35** Η εις εμέ και εις την σάρκα μου αδικία
ας έλθη επί την Βαβυλώνα, θέλει ειπεί η κατοικούσα
την Σιών· και το αίμα μου επί τους κατοίκους της
Χαλδαίας, θέλει ειπεί η Ιερουσαλήμ. **36** Διά τούτο
ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω διαδικάσει την
δίκην σου και θέλω εκδικήσει την εκδίκησίν σου, και
θέλω καταστήσει την θάλασσαν αυτής ξηράν και θέλω
ξηράνει την πηγήν αυτής. **37** Και η Βαβυλών θέλει
είσθαι εις σωρούς, κατοικητήριον θώων, θάμβος και
συριγμός, άνευ κατοίκου. **38** Θέλουσι βρυχάσθαι ομού
ως λέοντες, θέλουσιν ωρύεσθαι ως σκύμνοι λεόντων. **39**
Θέλω κάμει αυτούς να θερμανθώσιν εν τοις συμποσίοις
αυτών, και θέλω μεθύσει αυτούς, διά να ευθυμήσωσι και
να υπνώσωσιν ύπνον αιώνιον και να μη εξυπνήσωσι,
λέγει Κύριος. **40** Θέλω καταβιβάσει αυτούς ως αρνία εις
σφαγήν, ως κριούς μετά τράγων. **41** Πως ηλώθη η Σησάχ
και εθηρεύθη το καύχημα πάσης της γής· πως έγεινεν
Βαβυλών θάμβος εν τοις έθνεσιν. **42** Η θάλασσα ανέβη
επί την Βαβυλώνα· κατεκαλύφθη υπό του πλήθους των
κυμάτων αυτής. **43** Αι πόλεις αυτής κατεστάθησαν
θάμβος, γη άνυδρος και άβατος γη, εν ή δεν κατοικεί
ουδείς άνθρωπος ουδέ υιός ανθρώπου διέρχεται δι'
αυτής. **44** Και θέλω τιμωρήσει τον Βηλ εν Βαβυλώνι και
εκβάλει εκ του στόματος αυτού όσα κατέπιε· και τα έθνη
δεν θέλουσι συναχθή πλέον προς αυτόν, και αυτό το
τείχος της Βαβυλώνος θέλει πέσει. **45** Λαέ μου, εξέλθετε
εκ μέσου αυτής και σώσατε έκαστος την ψυχήν αυτού
από της οργής του θυμού του Κυρίου· **46** μήποτε η καρδία
σας χαυνωθή και φοβηθήτε υπό της αγγελίας ήτις θέλει
ακουσθή εν τη γή· θέλει δε ελθεί αγγελία το εν έτος, και
μετά τούτο η αγγελία το άλλο έτος, και καταδυναστεία
εν τη γη, εξουσιαστής εναντίον εξουσιαστού. **47** Διά
τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι και θέλω κάμει εκδίκησιν
επί τα γλυπτά της Βαβυλώνος· και πάσα η γη αυτής
θέλει καταισχυνθή και πάντες οι τετραυματισμένοι
αυτής θέλουσι πέσει εν τω μέσω αυτής. **48** Τότε οι
ουρανοί και η γη και πάντα τα εν αυτοίς θέλουσιν
αλαλάξει επί Βαβυλώνα· διότι οι εξολοθρευταί θέλουσιν
ελθεί επ' αυτήν από βορρά, λέγει Κύριος. **49** Καθώς η
Βαβυλών έκαμε τους τετραυματισμένους του Ισραήλ
να πέσωσιν, ούτω και εν Βαβυλώνι θέλουσι πέσει οι
τετραυματισμένοι πάσης της γης. **50** Οι εκφυγόντες
την μάχαιραν, υπάγετε, μη στέκεσθε· ενθυμήθητε τον
Κύριον μακρόθεν, και Ιερουσαλήμ ας αναβή επί την
καρδίαν σας. **51** Κατησχύνθημεν, διότι ηκούσαμεν
ονειδισμόν· αισχύνη κατεκάλυψε το πρόσωπον ημών·
διότι εισήλθον ξένοι εις το αγιαστήριον του οίκου του
Κυρίου. **52** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει
Κύριος, και θέλω κάμει εκδίκησιν επί τα γλυπτά αυτής·
και καθ' όλην την γην αυτής οι τετραυματισμένοι
θέλουσιν οιμώζει. **53** Και αν η Βαβυλών αναβή έως του
ουρανού και αν οχυρώση το ύψος της δυνάμεως αυτής,
θέλουσιν ελθεί παρ' εμού εξολοθρευταί επ' αυτήν, λέγει
Κύριος. **54** Φωνή κραυγής έρχεται από Βαβυλώνος και
συντριμμός μέγας εκ γης Χαλδαίων, **55** διότι ο Κύριος
εξωλόθρευσε την Βαβυλώνα και ηφάνισεν εξ αυτής
την μεγάλην φωνήν· τα δε κύματα εκείνων ηχούσιν·
ο θόρυβος της φωνής αυτών εξακούεται ως υδάτων
πολλών· **56** διότι ο εξολοθρευτής ήλθεν επ' αυτήν, επί
την Βαβυλώνα, και οι δυνατοί αυτής συνελήφθησαν, τα
τόξα αυτών συνετρίβησαν· επειδή Κύριος ο Θεός των
ανταποδόσεων θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **57**
Και θέλω μεθύσει τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς
αυτής, τους στρατηγούς αυτής και τους άρχοντας αυτής
και τους δυνατούς αυτής· και θέλουσι κοιμηθή ύπνον
αιώνιον και δεν θέλουσιν εξυπνήσει, λέγει ο Βασιλεύς,
του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **58**
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· τα πλατέα τείχη
της Βαβυλώνος θέλουσιν ολοτελώς κατασκαφή, και αι
πύλαι αυτής αι υψηλαί θέλουσι κατακαή εν πυρί, και
όσα οι λαοί εκοπίασαν θέλουσιν είσθαι εις μάτην, και
όσα τα έθνη εμόχθησαν θέλουσιν είσθαι διά το πυρ. **59**
Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης προσέταξεν
εις τον Σεραΐαν τον υιόν του Νηρίου υιού του Μαασίου,
ότε επορεύετο μετά του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα
εις Βαβυλώνα, κατά το τέταρτον έτος της βασιλείας
αυτού· ήτο δε ο Σεραΐας κοιτωνάρχης. **60** Έγραψε δε ο
Ιερεμίας εν ενί βιβλίω πάντα τα κακά, τα οποία έμελλον
να έλθωσιν επί την Βαβυλώνα, πάντας τους λόγους
τούτους τους γεγραμμένους κατά της Βαβυλώνος. **61**
Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεραΐαν, Όταν έλθης
εις την Βαβυλώνα και ίδης και αναγνώσης πάντας
τους λόγους τούτους, **62** τότε θέλεις ειπεί, Κύριε, συ
ελάλησας κατά του τόπου τούτου, διά να εξολοθρεύσης
αυτόν, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών εν αυτώ, από
ανθρώπου έως κτήνους, αλλά να ήναι ερήμωσις αιωνία.
63 Και αφού τελειώσης αναγινώσκων το βιβλίον τούτο,
θέλεις δέσει επ' αυτό λίθον και ρίψει αυτό εις το μέσον
του Ευφράτου· **64** και θέλεις ειπεί, Ούτω θέλει βυθισθή
η Βαβυλών, και δεν θέλει σηκωθή εκ των κακών, τα
οποία εγώ θέλω φέρει επ' αυτήν· και οι Βαβυλώνιοι

θέλουσιν εξασθενήσει. Μέχρι τούτου είναι οι λόγοι του
Ιερεμίου.

52 Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας
ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν
Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αμουτάλ,
θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **2** Και έπραξε πονηρά
ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν ο Ιωαχείμ.
3 Διότι από του θυμού του Κυρίου του γενομένου κατά
Ιερουσαλήμ και Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς από
προσώπου αυτού, ο Σεδεκίας απεστάτησε κατά του
βασιλέως της Βαβυλώνος. **4** Και εν τω ενάτω έτει
της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην
του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος, αυτός και άπαν το στράτευμα αυτού, επί
την Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσαν εναντίον αυτής
και ωκοδόμησαν περιτείχισμα κατ' αυτής κύκλω. **5**
Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου έτους
του βασιλέως Σεδεκίου. **6** Εν τω τετάρτω μηνί, την
ενάτην του μηνός, η πείνα εκραταιώθη εν τη πόλει
και δεν υπήρχεν άρτος διά τον λαόν του τόπου. **7** Και
εξεπορθήθη η πόλις και πάντες οι άνδρες του πολέμου
έφυγον και εξήλθον εκ της πόλεως την νύκτα, διά της
οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον
του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ήσαν πλησίον
της πόλεως κύκλω, και υπήγον κατά την οδόν της
πεδιάδος. **8** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν
οπίσω του βασιλέως και έφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας
πεδιάδας της Ιεριχώ· και άπαν το στράτευμα αυτού
διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **9** Και συνέλαβον
τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της
Βαβυλώνος εις Ριβλά εν τη γη Αιμάθ και επρόφερε
καταδίκην επ' αυτόν. **10** Και έσφαξεν ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος τους υιούς του Σεδεκίου έμπροσθεν
των οφθαλμών αυτού· έσφαξεν ότι και πάντας τους
άρχοντας Ιούδα εν Ριβλά. **11** Και τους οφθαλμούς του
Σεδεκίου εξετύφλωσε, και έδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας
αλύσεις· και έφερεν αυτόν ο βασιλεύς της Βαβυλώνος
εις Βαβυλώνα και έβαλεν αυτόν εις οίκον φυλακής έως
της ημέρας του θανάτου αυτού. **12** Εν δε τω πέμπτω
μηνί, τη δεκάτη του μηνός, του δεκάτου εννάτου έτους
του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος ήλθεν
επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο
παριστάμενος ενώπιον του βασιλέως της Βαβυλώνος,
13 και κατέκαυσε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον
του βασιλέως, και πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ
και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν πυρί. **14**
Και άπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά του
αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τα τείχη
της Ιερουσαλήμ κύκλω. **15** Και εκ των πτωχών του
λαού και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν
τη πόλει και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς
τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το εναπολειφθέν του
πλήθους, μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ.
16 Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκε Νεβουζαραδάν ο
αρχισωματοφύλαξ διά αμπελουργούς και διά γεωργούς.
17 Και τους στύλους τους χαλκίνους τους εν τω οίκω
του Κυρίου και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν
την εν τω οίκω του Κυρίου κατέκοψαν οι Χαλδαίοι, και
μετεκόμισαν όλον τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα.
18 Έλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα
λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τα θυμιατήρια και
πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων έκαμνον
την υπηρεσίαν. **19** Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ
και τους κρατήρας και τα πυροδοχεία, και τας λεκάνας
και τους λέβητας και τας λυχνίας και τα θυμιατήρια
και τας φιάλας, όσα ήσαν χρυσά και όσα αργυρά· **20**
τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα
χαλκίνους μόσχους τους αντί βάσεων, τα οποία έκαμεν
ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· ο χαλκός
πάντων τούτων των σκευών ήτο αζύγιστος. **21** Περί δε
των στύλων, το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ
πηχών, και ζώνη πηχών δώδεκα περιεκύκλονεν αυτόν,
και το πάχος αυτού δακτύλων τεσσάρων· ήτο κενός. **22**
Και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον· το δε ύψος
του ενός κιονοκράνου πέντε πηχών και το δικτυωτόν
και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω, τα πάντα
χάλκινα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά των
ροδίων. **23** Και ήσαν ενενήκοντα εξ ρόδια κρεμάμενα·
πάντα τα ρόδια τα επί του δικτυωτού ήσαν εκατόν
κύκλω. **24** Και έλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν
τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και
τους τρεις θυρωρούς· **25** και εκ της πόλεως έλαβεν ένα
ευνούχον, όστις ήτο επιστάτης επί των ανδρών των
πολεμιστών, και επτά άνδρας εκ των παρισταμένων
έμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει,
και τον γραμματέα τον άρχοντα των στρατευμάτων,
όστις έκαμνε την στρατολογίαν του λαού της γης,
και εξήκοντα άνδρας εκ του λαού της γης, τους
ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως. **26** Και λαβών αυτούς
Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ έφερεν αυτούς προς
τον βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά. **27** Και επάταξεν
αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνος και εθανάτωσεν
αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίσθη ο
Ιούδας από της γης αυτού. **28** Ούτος είναι ο λαός, τον
οποίον μετώκισεν ο Ναβουχοδονόσορ, εν τω εβδόμω
έτει, τρεις χιλιάδας και εικοσιτρείς Ιουδαίους· **29** εν τω
δεκάτω ογδόω έτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισεν
αυτός από Ιερουσαλήμ οκτακοσίας τριάκοντα δύο ψυχάς·
30 εν τω εικοστώ τρίτω έτει του Ναβουχοδονόσορ
μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εκ των
Ιουδαίων επτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς· πάσαι
αι ψυχαί τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιαι. **31** Εν δε τω
τριακοστώ εβδόμω έτει της μετοικεσίας του Ιωακείμ
βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν
πέμπτην του μηνός, Ευείλ-μερωδάχ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος, κατά το έτος καθ' ο εβασίλευσεν, ανύψωσε
την κεφαλήν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα και
εξήγαγεν αυτόν εκ του οίκου της φυλακής, **32** και
ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού και έθεσε τον θρόνον
αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων των μετ'
αυτού εν Βαβυλώνι. **33** Και ήλλαξε τα ιμάτια της
φυλακής αυτού· και έτρωγεν άρτον πάντοτε μετ' αυτού
πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **34** Και το σιτηρέσιον
αυτού ήτο παντοτεινόν σιτηρέσιον διδόμενον εις αυτόν
παρά του βασιλέως της Βαβυλώνος, ημερήσιος χορηγία
μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτού, πάσας τας ημέρας
της ζωής αυτού.

Θρῆνοι

1 Πως εκάθησε μόνη η πόλις η πεπληθυμμένη λαών. Κατέστη ως χήρα η πεπληθυμμένη εν έθνεσιν, η άρχουσα εν ταις επαρχίαις· έγεινεν υποτελής. **2** Ακαταπαύστως κλαίει την νύκτα και τα δάκρυα αυτής καταρρέουσιν επί τας σιαγόνας αυτής· εκ πάντων των αγαπώντων αυτήν δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· πάντες οι φίλοι αυτής εφέρθησαν προς αυτήν απίστως· εχθροί έγειναν εις αυτήν. **3** Ηχμαλωτίσθη ο Ιούδας υπό θλίψεως και υπό βαρείας δουλείας· κάθηται εν τοις έθνεσι· δεν ευρίσκει ανάπαυσιν· πάντες οι διώκται αυτού κατέλαβον αυτόν εν μέσω των στενών. **4** Αι οδοί της Σιών πενθούσι, διότι ουδείς έρχεται εις τας εορτάς· πάσαι αι πύλαι αυτής είναι έρημοι οι ιερείς αυτής αναστενάζουσιν· αι παρθένοι αυτής είναι περίλυποι και αυτή πλήρης πικρίας. **5** Οι εναντίοι αυτής έγειναν κεφαλή, οι εχθροί αυτής ευημερούσι· διότι ο Κύριος κατέθλιψεν αυτήν διά το πλήθος των ανομιών αυτής· τα νήπια αυτής επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν έμπροσθεν του εχθρού. **6** Και έφυγεν από της θυγατρός Σιών πάσα η δόξα αυτής· οι άρχοντες αυτής έγειναν ως έλαφοι μη ευρίσκουσαι βοσκήν, και εβάδιζον χωρίς δυνάμεως έμπροσθεν του διώκοντος. **7** Ενεθυμήθη η Ιερουσαλήμ εν ταις ημέραις της θλίψεως αυτής και της εξώσεως αυτής πάντα τα επιθυμητά αυτής, τα οποία είχεν από χρόνων αρχαίων, ότε έπεσεν ο λαός αυτής εις την χείρα του εχθρού και δεν υπήρχεν ο βοηθών αυτήν· είδον αυτήν οι εχθροί, εγέλασαν επί τη καταπαύσει αυτής. **8** Αμαρτίαν ημάρτησεν η Ιερουσαλήμ· διά τούτο έγεινεν ως ακάθαρτος· πάντες οι δοξάζοντες αυτήν κατεφρόνησαν αυτήν, διότι είδον την ασχημοσύνην αυτής· αυτή δε ανεστέναζε και απεστράφη εις τα οπίσω. **9** Η ακαθαρσία αυτής ήτο εις τα κράσπεδα αυτής· δεν ενεθυμήθη τα τέλη αυτής· όθεν εταπεινώθη εξαισίως· δεν υπήρχεν ο παρηγορών αυτήν. Ιδέ, Κύριε, την θλίψιν μου, διότι εμεγαλύνθη ο εχθρός. **10** Ο εχθρός εξήπλωσε την χείρα αυτού επί πάντα τα επιθυμητά αυτής· διότι αυτή είδε τα έθνη εισερχόμενα εις το αγιαστήριον αυτής, τα οποία προσέταξας να μη εισέλθωσιν εις την συναγωγήν σου. **11** Πας ο λαός αυτής καταστενάζει, ζητών άρτον· έδωκαν τα επιθυμητά αυτών αντί τροφής, διά να επανέλθη η ψυχή αυτών. Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον· διότι έγεινα εξουθενημένη. **12** Ω, προς υμάς, πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν· επιβλέψατε και ιδέτε, αν ήναι πόνος κατά τον πόνον μου, όστις έγεινεν εις εμέ, με τον οποίον με έθλιψεν ο Κύριος εν τη ημέρα της οργής του θυμού αυτού. **13** Εξαπέστειλεν εξ ύψους πυρ επί τα οστά μου και κατεκράτησεν αυτά· ήπλωσε δίκτυον εις τους πόδας μου· με έστρεψεν εις τα οπίσω· με κατέστησεν ηφανισμένην, όλην την ημέραν οδυνωμένην. **14** Ο ζυγός των ασεβημάτων μου συνεσφίγχθη διά της χειρός αυτού· περιεπλέχθησαν, ανέβησαν επί τον τράχηλόν μου, κατέλυσε την δύναμίν μου· ο Κύριος με παρέδωκεν εις χείρας, εξ ων δεν δύναμαι να εγερθώ. **15** Ο Κύριος κατέστρωσε πάντας τους δυνατούς μου εν τω μέσω μου· εκάλεσεν επ' εμέ ωρισμένον καιρόν διά να συντρίψη τους εκλεκτούς μου· ο Κύριος επάτησεν εν ληνώ την παρθένον, την θυγατέρα Ιούδα. **16** Διά ταύτα εγώ θρηνώ· οι οφθαλμοί μου, οι οφθαλμοί μου καταρρέουσιν ύδατα· διότι απεμακρύνθη απ' εμού ο παρηγορητής ο αναζωοποιών την ψυχήν μου· οι υιοί μου ηφανίσθησαν, διότι υπερίσχυσεν ο εχθρός. **17** Η Σιών εκτείνει τας χείρας αυτής, δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· ο Κύριος προσέταξε περί του Ιακώβ· οι εχθροί αυτού περιεκύκλωσαν αυτόν· η Ιερουσαλήμ έγεινε μεταξύ αυτών ως ακάθαρτος. **18** Δίκαιος είναι ο Κύριος διότι απεστάτησα από του λόγου αυτού. Ακούσατε, παρακαλώ, πάντες οι λαοί, και ιδέτε τον πόνον μου· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι μου επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν. **19** Εκάλεσα τους αγαπώντάς με, αλλ' αυτοί με ηπάτησαν· οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εξέπνευσαν εν τη πόλει, διότι εζήτησαν τροφήν υπέρ εαυτών διά να επανέλθη η ψυχή αυτών. **20** Ιδέ, Κύριε, διότι θλίβομαι· τα εντόσθιά μου ταράττονται, η καρδία μου αναστρέφεται εντός μου, διότι μεγάλως απεστάτησα· έξωθεν ητέκνωσεν η μάχαιρα· εν τω οίκω ο θάνατος. **21** Ήκουσαν, διότι στενάζω· δεν υπάρχει ο παρηγορών με· πάντες οι εχθροί μου ήκουσαν την συμφοράν μου· εχάρησαν ότι συ έκαμες τούτο · όταν φέρης την ημέραν, την οποίαν εκάλεσας, αυτοί θέλουσι γείνει ως εγώ. **22** Ας έλθη ενώπιόν σου πάσα η κακία αυτών· και κάμε εις αυτούς ως έκαμες εις εμέ διά πάντα τα αμαρτήματά μου· διότι πολλοί είναι οι στεναγμοί μου και η καρδία μου εξέλιπε.

2 Πως περιεκάλυψεν ο Κύριος με νέφος την θυγατέρα Σιών εν τη οργή αυτού, κατέρριψεν από του ουρανού εις την γην την δόξαν του Ισραήλ, και δεν ενεθυμήθη εν τη ημέρα της οργής αυτού το υποπόδιον των ποδών αυτού **2** Ο Κύριος κατεπόντισε πάσας τας κατοικίας του Ιακώβ και δεν εφείσθη· κατέστρεψεν εν τω θυμώ αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδα· κατηδάφισεν αυτά· εβεβήλωσε το βασίλειον και τους άρχοντας αυτού. **3** Συνέθλασεν εν τη εξάψει του θυμού αυτού παν το κέρας του Ισραήλ· έστρεψεν οπίσω την δεξιάν αυτού απ' έμπροσθεν του εχθρού· και εξήφθη κατά του Ιακώβ ως πυρ φλογερόν, κατατρώγον τα πέριξ. **4** Ενέτεινε το τόξον αυτού ως εχθρός, έστησε την δεξιάν αυτού ως υπεναντίος, και εφόνευσε παν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς εν τη σκηνή της θυγατρός Σιών· εξέχεεν ως πυρ τον θυμόν αυτού. **5** Ο Κύριος έγεινεν ως εχθρός, κατεπόντισε τον Ισραήλ· κατεπόντισε πάντα τα παλάτια αυτού· ηφάνισε τα οχυρώματα αυτού· και επλήθυνεν εις την θυγατέρα Ιούδα το πένθος και την θλίψιν. **6** Και εξέσπασε την σκηνήν αυτού ως καλύβην κήπου· κατηφάνισε τον τόπον των συνάξεων αυτού· ο Κύριος έκαμε να λησμονηθή εν Σιών η εορτή και το σάββατον, και εν τη αγανακτήσει της οργής αυτού απέρριψε βασιλέα και ιερέα. **7** Ο Κύριος απέβαλε το θυσιαστήριον αυτού, εβδελύχθη το αγιαστήριον αυτού· συνέκλεισεν εν τη χειρί των εχθρών τα τείχη των παλατίων αυτής· ηλάλαξαν εν τω οίκω του Κυρίου ως εν ημέρα εορτής. **8** Ο Κύριος εβουλεύθη να αφανίση το τείχος της θυγατρός Σιών· εξέτεινε την στάθμην, δεν απέστρεψε την χείρα αυτού από του να καταποντίζη, και έκαμε να πενθήση το περιτείχισμα και το τείχος· τα πάντα ητόνησαν ομού.

9 Αι πύλαι αυτής ενεπήχθησαν εις την γήν· ηφάνισε και
κατεσύντριψε τους μοχλούς αυτής· ο βασιλεύς αυτής
και οι άρχοντες αυτής είναι εν τοις έθνεσι· νόμος δεν
υπάρχει· ουδέ οι προφήται αυτής ευρίσκουσιν όρασιν
παρά Κυρίου. **10** Οι πρεσβύτεροι της θυγατρός Σιών,
κάθηνται κατά γης, σιωπώντες· ανεβίβασαν χώμα επί
την κεφαλήν αυτών, εζώσθησαν σάκκους· αι παρθένοι
της Ιερουσαλήμ κατεβίβασαν τας κεφαλάς αυτών προς
την γην. **11** Οι οφθαλμοί μου εμαράνθησαν υπό των
δακρύων, τα εντόσθιά μου ταράττονται, η χολή μου
εξεχύθη εις την γην, διά τον συντριμμόν της θυγατρός
του λαού μου, επειδή τα νήπια και τα θηλάζοντα
ελιποψύχουν εν ταις πλατείαις της πόλεως. **12** Είπον
προς τας μητέρας αυτών, Που είναι σίτος και οίνος;
Οπότε ελιποθύμουν εν ταις πλατείαις της πόλεως ως
ο τραυματίας, οπότε η ψυχή αυτών εξεχέετο εις τον
κόλπον των μητέρων αυτών. **13** Τίνα να λάβω μάρτυρα
εις σε; με τι να σε συγκρίνω, θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ;
Με ποίον να σε εξομοιώσω διά να σε παρηγορήσω,
παρθένε, θυγάτηρ Σιών; Διότι ο συντριμμός σου είναι
μέγας ως η θάλασσα· τις δύναται να σε ιατρεύση; **14** Οι
προφήταί σου είδον περί σου μάταια και αφροσύνην, και
δεν εφανέρωσαν την ανομίαν σου, διά να αποστρέψωσι
την αιχμαλωσίαν σου· αλλ' είδον περί σου φορτία
μάταια και πρόξενα εξώσεως. **15** Πάντες οι διαβαίνοντες
την οδόν εκρότησαν επί σε χείρας· εσύριξαν και έσεισαν
τας κεφαλάς αυτών εις την θυγατέρα της Ιερουσαλήμ,
λέγοντες, Αύτη είναι η πόλις, περί της οποίας ελέγετο,
Η εντέλεια της ώραιότητος, η χαρά πάσης της γης;
16 Πάντες οι εχθροί σου ήνοιξαν επί σε το στόμα
αυτών· εσύριξαν και έτριξαν τους οδόντας λέγοντες,
Κατεπίομεν αυτήν· αύτη τωόντι είναι η ημέρα, την
οποίαν περιεμένομεν· εύρομεν, είδομεν. **17** Ο Κύριος
έκαμεν ό, τι εβουλεύθη· εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού,
τον οποίον διώρισεν από ημερών αρχαίων· Κατέστρεψε
και δεν εφείσθη, και εύφρανεν επί σε τον εχθρόν·
ύψωσε το κέρας των εναντίων σου. **18** Η καρδία αυτών
εβόησε προς τον Κύριον, Τείχος της θυγατρός Σιών,
καταβίβαζε ως χείμαρρον δάκρυα ημέραν και νύκτα· μη
δώσης παύσιν εις σεαυτόν· ας μη σιωπήση η κόρη των
οφθαλμών σου. **19** Σηκώθητι, βόησον την νύκτα, όταν
αρχίζωσιν αι φυλακαί· έκχεον την καρδίαν σου ως ύδωρ
έμπροσθεν του προσώπου του Κυρίου· ύψωσον προς
αυτόν τας χείρας σου, διά την ζωήν των νηπίων σου,
τα οποία λιποθυμούσιν από της πείνης επί των άκρων
πασών των οδών. **20** Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, εις τίνα
ποτέ έκαμες ούτω; Να φάγωσιν αι γυναίκες τον καρπόν
της κοιλίας αυτών, τα νήπια εν τοις σπαργάνοις αυτών;
Να φονευθώσιν εν τω αγιαστηρίω του Κυρίου ιερεύς
και προφήτης; **21** Το παιδίον και ο γέρων κοίτονται
κατά γης εν ταις οδοίς· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι
μου έπεσον εν μαχαίρα· εφόνευσας εν τη ημέρα της
οργής σου, κατέσφαξας, δεν εφείσθης. **22** Προσεκάλεσας
πανταχόθεν, ως εν ημέρα πανηγύρεως, τους τρόμους
μου, και ουδείς εσώθη ουδέ υπελείφθη εν τη ημέρα της
οργής του Κυρίου· εκείνους, τους οποίους εσπαργάνωσα
και ηύξησα, ο εχθρός μου συνετέλεσεν αυτούς.

3 Εγώ είμαι ο άνθρωπος, όστις είδον θλίψιν από
της ράβδου του θυμού αυτού. **2** Με ώδήγησε και
έφερεν εις σκότος και ουχί εις φως. **3** Ναι, κατ' εμού
εστράφη· κατ' εμού έστρεψε την χείρα αυτού όλην την
ημέραν. **4** Επαλαίωσε την σάρκα μου και το δέρμα μου·
συνέτριψε τα οστά μου. **5** Ωικοδόμησε κατ' εμού και
με περιεκύκλωσε χολήν και μόχθον. **6** Με εκάθισεν
εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιωνίους. **7** Με περιέφραξε,
διά να μη εξέλθω· εβάρυνε τας αλύσεις μου. **8** Έτι και
όταν κράζω και αναβοώ, αποκλείει την προσευχήν
μου. **9** Περιέφραξε με πελεκητούς λίθους τας οδούς
μου, εστρέβλωσε τας τρίβους μου. **10** Έγεινεν εις
εμέ άρκτος ενεδρεύουσα, λέων εν αποκρύφοις. **11**
Παρέτρεψε τας οδούς μου και με κατεσπάραξε, με
κατέστηαεν ηφανισμένην. **12** Ενέτεινε το τόξον αυτού
και με έστησεν ως σκοπόν εις βέλος. **13** Ενέπηξεν
εις τα νεφρά μου τα βέλη της φαρέτρας αυτού. **14**
Έγεινα γέλως εις πάντα τον λαόν μου, άσμα αυτών
όλην την ημέραν. **15** Με εχόρτασε πικρίαν· με εμέθυσεν
αψίνθιον. **16** Και συνέτριψε τους οδόντας μου με
χάλικας· με εκάλυψε με σποδόν. **17** Και απέσπρωξα,
από ειρήνης την ψυχήν μου· ελησμόνησα το αγαθόν.
18 Και είπα, Απωλέσθη η δύναμίς μου και η ελπίς μου
υπό του Κυρίου. **19** Ενθυμήθητι την θλίψιν μου και
την έξωσίν μου, το αψίνθιον και την χολήν. **20** Η
ψυχή μου ενθυμείται ταύτα ακαταπαύστως και είναι
τεταπεινωμένη εν εμοί. **21** Τούτο ανακαλώ εις την
καρδίαν μου, όθεν έχω ελπίδα· **22** Έλεος του Κυρίου
είναι, ότι δεν συνετελέσθημεν, επειδή δεν εξέλιπον
οι οικτιρμοί αυτού. **23** Ανανεόνονται εν ταις πρωΐαις·
μεγάλη είναι η πιστότης σου. **24** Ο Κύριος είναι η μερίς
μου, είπεν η ψυχή μου· διά τούτο θέλω ελπίζει επ'
αυτόν. **25** Αγαθός ο Κύριος εις τους προσμένοντας αυτόν,
εις την ψυχήν την εκζητούσαν αυτόν. **26** Καλόν είναι
και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηρίαν
του Κυρίου. **27** Καλόν εις τον άνθρωπον να βαστάζη
ζυγόν εν τη νεότητι αυτού. **28** Θέλει κάθησθαι κατά
μόνας και σιωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε φορτίον επ'
αυτόν. **29** Θέλει βάλει το στόμα αυτού εις το χώμα,
ίσως ήναι ελπίς. **30** Θέλει δώσει την σιαγόνα εις τον
ραπίζοντα αυτόν· θέλει χορτασθή από ονειδισμού. **31**
Διότι ο Κύριος δεν απορρίπτει εις τον αιώνα· **32** Αλλ'
εάν και θλίψη, θέλει όμως και οικτειρήσει κατά το
πλήθος του ελέους αυτού. **33** Διότι δεν θλίβει εκ καρδίας
αυτού ουδέ καταθλίβει τους υιούς των ανθρώπων.
34 Το να καταπατή τις υπό τους πόδας αυτού πάντας
τους δεσμίους της γης. **35** Το να διαστρέφη κρίσιν
ανθρώπου κατέναντι του προσώπου του Υψίστου· **36**
Το να αδική άνθρωπον εν τη δίκη αυτού· ο Κύριος
δεν βλέπει ταύτα. **37** Τις λέγει τι και γίνεται, χωρίς
να προστάξη αυτό ο Κύριος; **38** Εκ του στόματος του
Υψίστου δεν εξέρχονται τα κακά και τα αγαθά; **39** Διά
τι ήθελε γογγύσει άνθρωπος ζων, άνθρωπος, διά την
ποινήν της αμαρτίας αυτού; **40** Ας ερευνήσωμεν τας
οδούς ημών και ας εξετάσωμεν και ας επιστρέψωμεν
εις τον Κύριον. **41** Ας υψώσωμεν τας καρδίας ημών
και τας χείρας προς τον Θεόν τον εν τοις ουρανοίς,
λέγοντες, **42** Ημαρτήσαμεν και απεστατήσαμεν· συ
δεν μας συνεχώρησας. **43** Περιεκάλυψας με θυμόν

και κατεδίωξας ημάς· εφόνευσας, δεν εφείσθης. **44** Εκάλυψας σεαυτόν με νέφος, διά να μη διαβαίνη η προσευχή ημών. **45** Μας έκαμες σκύβαλον και βδέλυγμα εν μέσω των λαών. **46** Πάντες οι εχθροί ημών ήνοιξαν το στόμα αυτών εφ' ημάς. **47** Φόβος και λάκκος ήλθον εφ' ημάς, ερήμωσις και συντριμμός. **48** Ρύακας υδάτων καταβιβάζει ο οφθαλμός μου διά τον συντριμμόν της θυγατρός του λαού μου. **49** Ο οφθαλμός μου σταλάζει και δεν σιωπά, διότι δεν έχει άνεσιν, **50** Εωσού ο Κύριος διακύψη και ίδη εξ ουρανού. **51** Ο οφθαλμός μου καταθλίβει την ψυχήν μου, εκ πασών των θυγατέρων της πόλεώς μου. **52** Οι εχθρευόμενοί με αναιτίως με εκυνήγησαν ακαταπαύστως ως στρουθίον. **53** Έκοψαν την ζωήν μου εν τω λάκκω και έρριψαν λίθον επ' εμέ. **54** Τα ύδατα επλημμύρησαν υπεράνω της κεφαλής μου· είπα, Απερρίφθην. **55** Επεκαλέσθην το όνομά σου, Κύριε, εκ λάκκου κατωτάτου. **56** Έκουσαν την φωνήν μου· μη κλείσης το ωτίον σου εις τον στεναγμόν μου, εις την κραυγήν μου. **57** Επλησίασας καθ' ην ημέραν σε επεκαλέσθην· είπας, Μη φοβού. **58** Εδίκασας, Κύριε, την δίκην της ψυχής μου· ελύτρωσας την ζωήν μου. **59** Είδες, Κύριε, το προς εμέ άδικον· κρίνον την κρίσιν μου. **60** Είδες πάσας τας εκδικήσεις αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **61** Έκουσαν, Κύριε, τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού· **62** Τους λόγους των επανισταμένων επ' εμέ και τας μελέτας αυτών κατ' εμού όλην την ημέραν. **63** Ιδέ, όταν κάθηνται και όταν σηκόνωνται· εγώ είμαι το άσμα αυτών. **64** Κάμε, Κύριε, εις αυτούς ανταπόδοσιν κατά τα έργα των χειρών αυτών. **65** Δος εις αυτούς πώρωσιν καρδίας, την κατάραν· σου επ' αυτούς. **66** Καταδίωξον εν οργή και αφάνισον αυτούς υποκάτωθεν των ουρανών του Κυρίου.

4 Πως ημαυρώθη το χρυσίον, ηλλοιώθη το χρυσίον το καθαρώτατον, οι λίθοι του αγιαστηρίου διεσπάρησαν εις τα άκρα πασών των οδών. **2** Οι ένδοξοι υιοί της Σιών, οι εκτιμώμενοι ως το καθαρόν χρυσίον, πως ελογίσθησαν ως αγγεία πήλινα, έργον χειρός κεραμέως. **3** Έτι και τα κήτη προσφέρουσι μαστούς και θηλάζουσι τα τέκνα αυτών· η δε θυγάτηρ του λαού μου εσκληρύνθη ως αι στρουθοκάμηλοι εν ερήμω. **4** Η γλώσσα του θηλάζοντος εκολλήθη εις τον ουρανίσκον αυτού υπό της δίψης· τα παιδία εζήτησαν άρτον και δεν υπάρχει ο κόπτων εις αυτά. **5** Οι τρώγοντες φαγητά τρυφερά κοίτονται εν ταις οδοίς ηφανισμένοι· οι ανατεθραμμένοι εν πορφύρα ενηγκαλίσθησαν την κοπρίαν. **6** Και η ποινή της ανομίας της θυγατρός του λαού μου έγεινε μεγαλητέρα παρά την ποινήν της αμαρτίας των Σοδόμων, τα οποία κατεστράφησαν ως εν ριπή, και δεν ενήργησαν επ' αυτών χείρες. **7** Οι Ναζηραίοι αυτής ήσαν καθαρώτεροι χιόνος, λευκότεροι γάλακτος, ερυθρότεροι την όψιν υπέρ τους πολυτίμους λίθους, στιλπνοί ως ο σάπφειρος· **8** Η όψις αυτών κατημαυρώθη υπέρ την ασβόλην· δεν εγνωρίζοντο εν ταις οδοίς· το δέρμα αυτών εκολλήθη επί των οστέων αυτών· εξηράνθη, έγεινεν ως ξύλον. **9** Ευτυχέστεροι εστάθησαν οι θανατωθέντες υπό της ρομφαίας, παρά οι θανατωθέντες υπό της πείνης· διότι ούτοι κατατήκονται, τετραυματισμένοι δι' έλλειψιν γεννημάτων του αγρού. **10** Αι χείρες των ευσπλάγχνων γυναικών έψησαν τα τέκνα αυτών· έγειναν εις αυτάς τροφή εν τω συντριμμώ της θυγατρός του λαού μου. **11** Ο Κύριος συνετέλεσε τον θυμόν αυτού, εξέχεε την φλόγα της οργής αυτού, και εξήψε πυρ εν Σιών, το οποίον κατέφαγε τα θεμέλια αυτής. **12** Δεν επίστευον οι βασιλείς της γης και πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, ότι ήθελεν εισέλθει εχθρός και πολέμιος εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ. **13** Τούτο έγεινε διά τας αμαρτίας των προφητών αυτής και τας ανομίας των ιερέων αυτής, οίτινες έχυνον το αίμα των δικαίων εν μέσω αυτής. **14** Περιεπλανήθησαν ως τυφλοί εν ταις οδοίς, εμολύνθησαν εν τω αίματι, ώστε οι άνθρωποι δεν ηδύναντο να εγγίσωσι τα ενδύματα αυτών. **15** Απόστητε, ακάθαρτοι, έκραζον προς αυτούς· απόστητε, απόστητε, μη εγγίσητε· ενώ έφευγον και περιεπλανώντο, ελέγετο μεταξύ των εθνών, Δεν θέλουσι παροικεί πλέον μεθ' ημών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου διεμέρισεν αυτούς, δεν θέλει πλέον επιβλέπει επ' αυτούς· πρόσωπον ιερέων δεν εσεβάσθησαν, γέροντας δεν ηλέησαν. **17** Ενώ έτι υπήρχομεν, οι οφθαλμοί ημών απέκαμον, προσμένοντες την ματαίαν βοήθειαν ημών· απεβλέψαμεν κεχηνότες προς έθνος μη δυνάμενον να σώζη. **18** Παραμονεύουσι τα ίχνη ημών, διά να μη περιπατώμεν εν ταις πλατείαις ημών· επλησίασε το τέλος ημών, αι ημέραι ημών επληρώθησαν, διότι ήλθε το τέλος ημών. **19** Οι καταδιώκοντες ημάς έγειναν ελαφρότεροι των αετών του ουρανού· εκυνήγησαν ημάς επί τα όρη, ενήδρευσαν ημάς εν τη ερήμω. **20** Η πνοή των μυκτήρων ημών, ο χριστός του Κυρίου, επιάσθη εν ταις παγίσιν αυτών, υπό την σκιάν του οποίου, ελέγομεν, θέλομεν ζη μεταξύ των εθνών. **21** Χαίρε και ευφραίνου, θυγάτηρ Εδώμ, η κατοικούσα εν γη Ούζ· έτι και προς σε θέλει περάσει το ποτήριον· θέλεις μεθυσθή και θέλεις γυμνωθή. **22** Ετελείωσεν η ποινή της ανομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δεν θέλει σε φέρει πλέον εις αιχμαλωσίαν· θέλει επισκεφθή την ανομίαν σου, θυγάτηρ Εδώμ· θέλει αποκαλύψει τα αμαρτήματά σου.

5 Ενθυμήθητι, Κύριε, τι έγεινεν εις ημάς· επίβλεψον, και ιδέ τον ονειδισμόν ημών. **2** Η κληρονομία ημών μετεστράφη εις αλλοτρίους, αι οικίαι ημών εις ξένους. **3** Εγείναμεν ορφανοί άνευ πατρός, αι μητέρες ημών ως χήραι. **4** Με αργύριον επίομεν το ύδωρ ημών· τα ξύλα ημών επωλήθησαν εις ημάς. **5** Επί τον τράχηλον ημών είναι διωγμός· εμοχθήσαμεν, ανάπαυσιν δεν έχομεν. **6** Ηπλώσαμεν χείρα προς τους Αιγυπτίους, προς τους Ασσυρίους, διά να χορτασθώμεν άρτον. **7** Οι πατέρες ημών ημάρτησαν, εκείνοι δεν υπάρχουσι· και ημείς φέρομεν τας ανομίας αυτών. **8** Δούλοι εξουσιάζουσιν εφ' ημάς· δεν υπάρχει ο λυτρόνων εκ της χειρός αυτών. **9** Φέρομεν τον άρτον ημών μετά κινδύνου της ζωής ημών, απ' έμπροσθεν της ρομφαίας της ερήμου. **10** Το δέρμα ημών ημαυρώθη ως κλίβανος, από της καύσεως της πείνης. **11** Εταπείνωσαν τας γυναίκας εν Σιών, τας παρθένους εν ταις πόλεσιν Ιούδα. **12** Οι άρχοντες εκρεμάσθησαν υπό των χειρών αυτών· τα πρόσωπα των πρεσβυτέρων δεν ετιμήθησαν. **13** Οι νέοι υπεβλήθησαν

εις το άλεσμα, και τα παιδία έπεσον υπό τα ξύλα. **14** Οι πρεσβύτεροι έπαυσαν από των πυλών, οι νέοι από
των ασμάτων αυτών. **15** Έπαυσεν η χαρά της καρδίας
ημών, ο χορός ημών εστράφη εις πένθος. **16** Ο στέφανος
της κεφαλής ημών έπεσεν· ουαί δε εις ημάς, διότι
ημαρτήσαμεν. **17** Διά τούτο εξέλιπεν η καρδία ημών, διά
ταύτα εσκοτοδινίασαν οι οφθαλμοί ημών. **18** Διά την
ερήμωσιν του όρους Σιών, αι αλώπεκες περιπατούσιν εν
αυτώ. **19** Συ, Κύριε, κατοικείς εις τον αιώνα· ο θρόνος
σου διαμένει εις γενεάν και γενεάν. **20** Διά τι θέλεις μας
λησμονήσει διά παντός; θέλεις μας εγκαταλείψει εις
μακρότητα ημερών; **21** Επίστρεψον ημάς, Κύριε, προς σε
και θέλομεν επιστραφή. Ανανέωσον τας ημέρας ημών
ως το πρότερον. **22** Διατί απέρριψας ημάς ολοτελώς,
ωργίσθης εναντίον ημών έως σφόδρα;

Ἰεζεκιήλ

1 Εν τω τριακοστώ έτει, τω τετάρτω μηνί, τη πέμπτη
του μηνός, ενώ ήμην μεταξύ των αιχμαλώτων παρά
τον ποταμόν Χεβάρ, ηνοίχθησαν οι ουρανοί και είδον
οράματα του Θεού· **2** τη πέμπτη του μηνός του έτους
τούτου, του πέμπτου της αιχμαλωσίας του βασιλέως
Ιωαχείν, **3** έγεινε ρητώς λόγος Κυρίου προς τον Ιεζεκιήλ
υιόν του Βουζεί τον ιερέα, εν τη γη των Χαλδαίων παρά
τον ποταμόν Χεβάρ, και εκεί εστάθη η χειρ του Κυρίου
επ' αυτόν. **4** Και είδον και ιδού, ανεμοστρόβιλος ήρχετο
από βορρά, νέφος μέγα και πυρ συστρεφόμενον· πέριξ
δε τούτου λάμψις και εκ μέσου αυτού εφαίνετο ως
όψις ηλέκτρου, εκ μέσου του πυρός. **5** Και εκ μέσου
αυτού εφαίνετο τεσσάρων ζώων ομοίωμα. Και η θέα
αυτών ήτο αύτη· είχον ομοίωμα ανθρώπου. **6** Και
έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα και έκαστον αυτών είχε
τέσσαρας πτέρυγας. **7** Και οι πόδες αυτών ήσαν πόδες
ορθοί, και το ίχνος του ποδός αυτών όμοιον με ίχνος
ποδός μόσχου· και εσπινθηροβόλουν ως όψις χαλκού
στίλβοντος. **8** Και είχον χείρας ανθρώπου υποκάτωθεν
των πτερύγων αυτών, εις τα τέσσαρα αυτών μέρη· και
τα τέσσαρα είχον τα πρόσωπα αυτών και τας πτέρυγας
αυτών. **9** Αι πτέρυγες αυτών συνείχοντο η μία μετά
της άλλης· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον· κατέναντι
του προσώπου αυτών επορεύοντο έκαστον. **10** Περί
δε του ομοιώματος του προσώπου αυτών, τα τέσσαρα
είχον πρόσωπον ανθρώπου, και πρόσωπον λέοντος
κατά το δεξιόν μέρος· και τα τέσσαρα είχον πρόσωπον
βοός κατά το αριστερόν· είχον και τα τέσσαρα πρόσωπον
αετού. **11** Και τα πρόσωπα αυτών και αι πτέρυγες
αυτών ήσαν διηρημέναι προς τα άνω· δύο εκάστου
συνείχοντο η μία μετά της άλλης και δύο εκάλυπτον τα
σώματα αυτών. **12** Και επορεύοντο έκαστον κατέναντι
του προσώπου αυτού· όπου το πνεύμα εφέρετο, εκεί
εβάδιζον· ενώ εβάδιζον, δεν εστρέφοντο. **13** Περί δε του
ομοιώματος των ζώων, η θέα αυτών ήτο ως καιόμενοι
άνθρακες πυρός, ως θέα λαμπάδων· τούτο συνεστρέφετο
μεταξύ των ζώων· και ήτο το πυρ λαμπρόν, και αστραπή
εξήρχετο από του πυρός. **14** Και τα ζώα έτρεχον και
επέστρεφον ως η θέα της αστραπής. **15** Και ως είδον τα
ζώα, ιδού, τροχός εις επί την γην, πλησίον των ζώων
εις τα τέσσαρα αυτών πρόσωπα. **16** Η θέα των τροχών
και η εργασία αυτών ήσαν ως όψις βηρύλλου· και οι
τέσσαρες είχον το αυτό ομοίωμα· και η θέα αυτών και
η εργασία αυτών ήσαν ως εάν ήτο τροχός εν μέσω
τροχού. **17** Ότε εβάδιζον, εκινούντο κατά τα τέσσαρα
αυτών πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **18** Οι
δε κύκλοι αυτών ήσαν τόσον υψηλοί, ώστε έκαμνον
φόβον· και οι κύκλοι αυτών πλήρεις οφθαλμών κύκλω
των τεσσάρων τούτων. **19** Και ότε τα ζώα επορεύοντο,
επορεύοντο οι τροχοί πλησίον αυτών· και ότε τα ζώα
υψόνοντο από της γης, υψόνοντο και οι τροχοί. **20**
Όπου ήτο να υπάγη το πνεύμα, εκεί επορεύοντο, εκεί το
πνεύμα ήτο να υπάγη· και οι τροχοί υψόνοντο απέναντι
τούτων, διότι το πνεύμα των ζώων ήτο εν τοις τροχοίς.
21 Ότε εκείνα επορεύοντο, επορεύοντο και ούτοι· και
ότε εκείνα ίσταντο, ίσταντο και ούτοι· ότε δε εκείνα
υψόνοντο από της γης, και οι τροχοί υψόνοντο απέναντι
αυτών, διότι το πνεύμα των ζώων ήτο εν τοις τροχοίς.
22 Και το ομοίωμα του στερεώματος του επάνωθεν της
κεφαλής των ζώων ήτο ως όψις φοβερού κρυστάλλου,
εξηπλωμένου υπέρ τας κεφαλάς αυτών. **23** Υποκάτω
δε του στερεώματος ήσαν εκτεταμέναι αι πτέρυγες
αυτών, η μία προς την άλλην· δύο είχεν έκαστον, με
τας οποίας εκάλυπτον τα σώματα αυτών. **24** Και ότε
επορεύοντο, ήκουον τον ήχον των πτερύγων αυτών, ως
ήχον υδάτων πολλών, ως φωνήν του Παντοδυνάμου,
και την φωνήν της λαλιάς ως φωνήν στρατοπέδου·
ότε ίσταντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτών. **25** Και
εγίνετο φωνή άνωθεν εκ του στερεώματος του υπέρ την
κεφαλήν αυτών· ότε ίσταντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας
αυτών. **26** Υπεράνωθεν δε του στερεώματος του υπέρ
την κεφαλήν αυτών εφαίνετο ομοίωμα θρόνου, ως
θέα λίθου σαπφείρου· και επί του ομοιώματος του
θρόνου ομοίωμα ως θέα ανθρώπου καθημένου επ'
αυτόν άνωθεν. **27** Και είδον ως όψιν ηλέκτρου, ως θέαν
πυρός εν αυτώ κύκλω, από της θέας της οσφύος αυτού
και επάνω· και από της θέας της οσφύος αυτού και κάτω
είδον ως θέαν πυρός, και είχε λάμψιν κύκλω. **28** Ως η
θέα του τόξου, του γινομένον εν τη νεφέλη εν ημέρα
βροχής, ούτως ήτο η θέα της λάμψεως κύκλω. Αύτη ήτο
η θέα του ομοιώματος της δόξης του Κυρίου. Και ότε
είδον, έπεσον επί πρόσωπόν μου και ήκουσα φωνήν
λαλούντος.

2 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, στήθι επί τους
πόδας σου, και θέλω λαλήσει προς σε. **2** Και
καθώς ελάλησε προς εμέ, εισήλθεν εις εμέ το πνεύμα
και με έστησεν επί τους πόδας μου, και ήκουσα τον
λαλούντα προς εμέ. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου,
εγώ σε εξαποστέλλω προς τους υιούς Ισραήλ, προς
έθνη αποστατικά, τα οποία απεστάτησαν απ' εμού·
αυτοί και οι πατέρες αυτών εστάθησαν παραβάται
εναντίον μου έως ταύτης της σήμερον ημέρας· **4** και
είναι υιοί σκληροπρόσωποι και σκληροκάρδιοι. Εγώ σε
εξαποστέλλω προς αυτούς, και θέλεις ειπεί προς αυτούς,
Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. **5** Και εάν τε ακούσωσιν, εάν
τε απειθήσωσι, διότι είναι οίκος αποστάτης, θέλουσιν
όμως γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών. **6**
Και συ, υιέ ανθρώπου, μη φοβηθής απ' αυτών και από
των λόγων αυτών μη δειλιάσης, διότι είναι άκανθαι και
σκόλοπες μετά σου, και κατοικείς μεταξύ σκορπίων·
μη φοβηθής από των λόγων αυτών και από προσώπου
αυτών μη τρομάξης, διότι είναι οίκος αποστάτης. **7** Και
θέλεις λαλήσει τους λόγους μου προς αυτούς, εάν τε
ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι· διότι είναι αποστάται. **8**
Συ όμως, υιέ ανθρώπου, άκουε τούτο, το οποίον εγώ
λαλώ προς σέ· μη γείνης αποστάτης ως ο αποστάτης
οίκος· άνοιξον το στόμα σου και φάγε τούτο, το οποίον
εγώ δίδω εις σε. **9** Και είδον και ιδού, χειρ εξηπλωμένη
προς εμέ, και ιδού, εν αυτή τόμος βιβλίου. **10** Και
εξετύλιξεν αυτόν ενώπιόν μου· και ήτο γεγραμμένος
έσωθεν και έξωθεν, και εν αυτώ γεγραμμένοι κλαυθμοί
και θρηνωδίαι και ουαί.

3 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, φάγε τούτο, το
οποίον ευρίσκεις· φάγε τούτον τον τόμον και ύπαγε
να λαλήσης προς τον οίκον Ισραήλ. **2** Και ήνοιξα το
στόμα μου και με εψώμισε τον τόμον εκείνον. **3** Και
είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ας φάγη η κοιλία σου και
ας εμπλησθώσι τα εντόσθιά σου από του τόμου τούτου,
τον οποίον εγώ δίδω εις σε. Και έφαγον και έγεινεν εν
τω στόματί μου ως μέλι υπό της γλυκύτητος. **4** Και είπε
προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ύπαγε, είσελθε εις τον οίκον
του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου προς αυτούς.
5 Διότι δεν εξαποστέλλεσαι προς λαόν βαθύχειλον και
βαρύγλωσσον αλλά προς τον οίκον Ισραήλ· **6** ουχί προς
λαούς πολλούς βαθυχείλους και βαρυγλώσσους, των
οποίων τους λόγους δεν εννοείς. Και προς τοιούτους εάν
σε εξαπέστελλον, ούτοι ήθελον σου εισακούσει. **7** Ο οίκος
όμως Ισραήλ δεν θέλει να σου ακούση· διότι δεν θέλουσι
να εισακούωσιν εμού· επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι
σκληρομέτωπος και σκληροκάρδιος. **8** Ιδού, έκαμον το
πρόσωπόν σου δυνατόν εναντίον των προσώπων αυτών
και το μέτωπόν σου, δυνατόν εναντίον των μετώπων
αυτών. **9** Ως αδάμαντα σκληρότερον χάλικος έκαμον
το μέτωπόν σου· μη φοβηθής αυτούς και μη τρομάξης
από προσώπου αυτών, διότι είναι οίκος αποστάτης. **10**
Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, πάντας τους λόγους
μου, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σε, λάβε εν τη
καρδία σου και άκουσον με τα ώτα σου. **11** Και ύπαγε,
είσελθε προς τους αιχμαλωτισθέντας, προς τους υιούς
του λαού σου, και λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς
αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, εάν τε ακούσωσιν,
εάν τε απειθήσωσι. **12** Και με εσήκωσε το πνεύμα,
και ήκουσα όπισθέν μου φωνήν μεγάλης συγκινήσεως
λεγόντων, Ευλογημένη η δόξα του Κυρίου εκ του τόπου
αυτού. **13** Και ήκουσα τον ήχον των πτερύγων των
ζώων, αίτινες συνείχοντο η μία μετά της άλλης, και
τον ήχον των τροχών απέναντι τούτων και φωνήν
μεγάλης συγκινήσεως. **14** Και με ύψωσε το πνεύμα και
με έλαβε και υπήγα εν πικρία και εν αγανακτήσει του
πνεύματός μου· πλην η χειρ του Κυρίου ήτο κραταιά
επ' εμέ. **15** Και ήλθον προς τους μετοικισθέντας εις
Τελαβίβ, τους κατοικούντας παρά τον ποταμόν Χεβάρ,
και εκάθησα όπου εκείνοι εκάθηντο και παρέμεινα εκεί
μεταξύ αυτών επτά ημέρας εκστατικός. **16** Και μετά
τας επτά ημέρας έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,
17 Υιέ ανθρώπου, σε κατέστησα φύλακα επί τον οίκον
Ισραήλ· άκουσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου
και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού. **18** Όταν λέγω προς
τον άνομον, Εξάπαντος θέλεις θανατωθή, και συ δεν
νουθετήσης αυτόν και δεν λαλήσης διά να αποτρέψης
τον άνομον από της οδού αυτού της ανόμου, ώστε να
σώσης την ζωήν αυτού, εκείνος μεν ο άνομος θέλει
αποθάνει εν τη ανομία αυτού· πλην εκ της χειρός
σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. **19** Αλλ' εάν συ μεν
νουθετήσης τον άνομον, αυτός όμως δεν επιστρέφη από
της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού της ανόμου,
εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, συ δε
ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **20** Πάλιν, εάν ο δίκαιος
εκτραπή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη ανομίαν,
και εγώ θέσω πρόσκομμα έμπροσθεν αυτού· εκείνος
θέλει αποθάνει· επειδή δεν έδωκας εις αυτόν νουθεσίαν
θέλει αποθάνει εν τη αμαρτία αυτού, και η δικαιοσύνη
αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή· πλην
εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. **21** Εάν
όμως συ νουθετήσης τον δίκαιον διά να μη αμαρτήση
και αυτός δεν αμαρτήση, ο δίκαιος θέλει βεβαίως ζήσει,
διότι ενουθετήθη· και συ ηλευθέρωσας την ψυχήν σου.
22 Και εστάθη εκεί η χειρ του Κυρίου επ' εμέ και είπε
προς εμέ, Σηκώθητι, έξελθε εις την πεδιάδα και εκεί
θέλω λαλήσει προς σε. **23** Και εσηκώθην και εξήλθον
εις την πεδιάδα και ιδού, η δόξα του Κυρίου ίστατο
εκεί, ως η δόξα την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν
Χεβάρ· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. **24** Και εισήλθε το
πνεύμα εις εμέ και με έστησεν επί τους πόδας μου και
ελάλησε προς εμέ και μοι είπεν, Ύπαγε, κλείσθητι εντός
της οικίας σου. **25** Διότι, όσον περί σου, υιέ ανθρώπου,
ιδού, θέλουσι βάλει επί σε δεσμά και θέλουσι σε δέσει
με αυτά και δεν θέλεις εξέλθει εις το μέσον αυτών. **26**
Και την γλώσσαν σου θέλω κολλήσει προς τον λάρυγγά
σου και θέλεις γείνει άλαλος· και δεν θέλεις είσθαι προς
αυτούς ανήρ ελέγχων, διότι είναι οίκος αποστάτης. **27**
Πλην όταν λαλήσω προς σε, θέλω ανοίξει το στόμα σου
και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Ο ακούων ας ακούη· και ο απειθών ας απειθή· διότι
είναι οίκος αποστάτης.

4 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν κεραμίδα
και θες αυτήν έμπροσθέν σου και διάγραψον επ'
αυτής πόλιν, την Ιερουσαλήμ· **2** και στήσον πολιορκίαν
εναντίον αυτής και οικοδόμησον προμαχώνας εναντίον
αυτής και ύψωσον προχώματα εναντίον αυτής, θες
έτι στρατόπεδον εναντίον αυτής και στήσον κριούς
κύκλω εναντίον αυτής. **3** Και λάβε εις σεαυτόν πλάκα
σιδηράν και θες αυτήν ως τοίχον σιδηρούν μεταξύ
σου και της πόλεως, και στήριξον το πρόσωπόν σου
εναντίον αυτής και θέλει πολιορκηθή και θέλεις βάλει
πολιορκίαν εναντίον αυτής· τούτο θέλει είσθαι σημείον
εις τον οίκον Ισραήλ. **4** Και συ πλαγίασον επί την
αριστεράν σου πλευράν και θες την ανομίαν του οίκου
Ισραήλ επ' αυτήν· κατά τον αριθμόν των ημερών,
καθ' ας θέλεις πλαγιάσει επ' αυτήν, θέλεις βαστάσει
την ανομίαν αυτών. **5** Διότι εγώ επί σε έθεσα τα έτη
της ανομίας αυτών κατά τον αριθμόν των ημερών,
τριακοσίας ενενήκοντα ημέρας· και θέλεις βαστάσει
την ανομίαν του οίκου Ισραήλ. **6** Και αφού τελειώσης
ταύτας, πλαγίασον πάλιν επί την πλευράν σου την
δεξιάν, και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου
Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας· εκάστην μίαν ημέραν
προσδιώρισα εις σε αντί ενός έτους. **7** Και θέλεις
στηρίξει το πρόσωπόν σου προς την πολιορκίαν της
Ιερουσαλήμ και ο βραχίων σου θέλει είσθαι γυμνός
και θέλεις προφητεύσει εναντίον αυτής. **8** Και ιδού,
θέλω βάλει επί σε δεσμά, και δεν θέλεις στραφή από
της μιας σου πλευράς εις την άλλην, εωσού τελειώσης
τας ημέρας της πολιορκίας σου. **9** Και συ λάβε εις
σεαυτόν σίτον και κριθήν και κυάμους και φακήν και
κέγχρον και άρακον, και θες αυτά εις εν αγγείον και
κάμε εξ αυτών άρτους εις σεαυτόν· κατά τον αριθμόν
των ημερών καθ' ας θέλεις πλαγιάσει επί την πλευράν
σου, τριακοσίας και ενενήκοντα ημέρας θέλεις τρώγει

εκ τούτων. **10** Και το φαγητόν σου, το οποίον θέλεις
τρώγει εκ τούτων, θέλει είσθαι με ζύγιον, είκοσι σίκλων
την ημέραν· από καιρού έως καιρού θέλεις τρώγει
εξ αυτών. **11** Και ύδωρ με μέτρον θέλεις πίνει, το
έκτον ενός ίν· από καιρού έως καιρού θέλεις πίνει.
12 Και θέλεις τρώγει αυτούς ως κριθίνους εγκρυφίας,
και θέλεις ψήνει αυτούς με κόπρον εξερχομένην από
ανθρώπου, έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **13** Και
είπε Κύριος, Ούτω θέλουσι φάγει οι υιοί Ισραήλ τον
άρτον αυτών μεμολυσμένον μεταξύ των εθνών, όπου
θέλω διασκορπίσει αυτούς. **14** Και εγώ είπα, Α, Κύριε
Θεέ· ιδού, ψυχή μου δεν εμολύνθη, επειδή από νεότητός
μου έως του νυν δεν έφαγον θνησιμαίον ή θηριάλωτον,
ουδέ εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου κρέας βδελυκτόν.
15 Και είπε προς εμέ, Ιδέ, έδωκα εις σε κόπρον βοός
αντί κόπρου ανθρωπίνης, και με ταύτην θέλεις ψήσει
τον άρτον σου. **16** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου,
ιδού, εγώ θέλω συντρίψει το υποστήριγμα του άρτου εν
Ιερουσαλήμ· και θέλουσι τρώγει άρτον με ζύγιον και
εν στενοχωρία, και θέλουσι πίνει ύδωρ με μέτρον και
εν αγωνία· **17** διά να καταντήσωσιν ενδεείς άρτου και
ύδατος· και θέλουσιν εκθαμβείσθαι προς αλλήλους, και
θέλουσιν αναλωθή διά τας ανομίας αυτών.

5 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν μάχαιραν
κοπτεράν· θέλεις λάβει εις σεαυτόν ξυράφιον
κουρέως και θέλεις περάσει αυτό επί την κεφαλήν
σου και επί τον πώγωνά σου. Λάβε έπειτα εις σεαυτόν
πλάστιγγας ζυγίων και διαίρεσον αυτά. **2** Το τρίτον
θέλεις καύσει εν πυρί εν τω μέσω της πόλεως, ενώ αι
ημέραι της πολιορκίας συμπληρούνται· και το τρίτον
θέλεις λάβει και κατακόψει κύκλω αυτής εν μαχαίρα·
και το τρίτον θέλεις διασκορπίσει εις τον αέρα· και εγώ
θέλω γυμνώσει μάχαιραν όπισθεν αυτών. **3** Και εκ
τούτων θέλεις λάβει έτι ολίγας τινάς και δέσει αυτάς
εις τα κράσπεδά σου. **4** Έπειτα λάβε έτι εκ τούτων και
ρίψον αυτάς εις το μέσον του πυρός και κατάκαυσον
αυτάς εν πυρί· εντεύθεν θέλει εξέλθει πυρ εις πάντα τον
οίκον Ισραήλ. **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύτη είναι η
Ιερουσαλήμ· εγώ έθεσα αυτήν εν μέσω των εθνών και
των πέριξ αυτής τόπων. **6** Αλλ' αυτή μετήλλαξε τας
κρίσεις μου εις ανομίαν χειρότερα παρά τα έθνη, και
τα διατάγματά μου χειρότερα παρά τους τόπους τους
πέριξ αυτής· διότι απέρριψαν τας κρίσεις μου και τα
διατάγματά μου· δεν περιεπάτησαν εν αυτοίς. **7** Όθεν
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή σεις υπερέβητε τα
έθνη τα πέριξ υμών και δεν περιεπατήσατε εν τοις
διατάγμασί μου και τας κρίσεις μου δεν εξετελέσατε
αλλ' ουδέ κατά τας κρίσεις των εθνών των πέριξ υμών
επράξατε, **8** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού,
και εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω εκτελέσει κρίσεις
εν μέσω σου ενώπιον των εθνών. **9** Και θέλω κάμει
εις σε εκείνο το οποίον δεν έκαμον, ουδέ θέλω κάμει
ποτέ όμοιον τούτου, διά πάντα τα βδελύγματά σου. **10**
Διά τούτο οι πατέρες θέλουσι φάγει τα τέκνα αυτών
εν μέσω σου και τα τέκνα θέλουσι φάγει τους πατέρας
αυτών· και θέλω εκτελέσει κρίσεις εις σέ· άπαν δε το
υπόλοιπόν σου θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον.
11 Διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος,
επειδή συ εμίανας τα άγιά μου με πάσας τας μιαράς
πράξεις σου και με πάντα τα βδελύγματά σου, και εγώ
λοιπόν θέλω σε συντρίψει· και ο οφθαλμός μου δεν
θέλει φεισθή, και εγώ δεν θέλω σε ελεήσει. **12** Το
τρίτον σου θέλουσιν αποθάνει υπό λοιμού και θέλουσιν
αναλωθή εν μέσω σου υπό πείνης· και το τρίτον θέλουσι
πέσει κύκλω σου υπό ρομφαίας· το δε άλλο τρίτον θέλω
διασκορπίσει εις πάντα άνεμον και θέλω γυμνώσει
μάχαιραν όπισθεν αυτών. **13** Και θέλει συντελεσθή
ο θυμός μου και θέλω αναπαύσει την οργήν μου επ'
αυτούς και θέλω ευχαριστηθή· και θέλουσι γνωρίσει ότι
εγώ ο Κύριος ελάλησα εν τω ζήλω μου, όταν συντελέσω
κατ' αυτών την οργήν μου. **14** Και θέλω σε καταστήσει
έρημον και όνειδος μεταξύ των εθνών των κύκλω σου,
ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **15** Και θέλεις είσθαι
όνειδος και παίγνιον, διδασκαλία και θάμβος, εις τα
έθνη τα κύκλω σου, όταν εκτελέσω κρίσεις εις σε εν
θυμώ και εν οργή και μετ' επιτιμήσεων οργής· εγώ ο
Κύριος ελάλησα. **16** Όταν εξαποστείλω επ' αυτούς τα
κακά βέλη της πείνης τα εξολοθρευτικά, τα οποία θέλω
εξαποστείλει διά να σας εξολοθρεύσω, θέλω επαυξήσει
έτι την πείναν εις εσάς και θέλω συντρίψει εις εσάς το
υποστήριγμα του άρτου. **17** Και θέλω εξαποστείλει εφ'
υμάς πείναν και θηρία κακά και θέλουσι σε ορφανίσει,
και λοιμός και αίμα θέλουσι περάσει διά σου, και θέλω
φέρει ρομφαίαν επί σέ· εγώ ο Κύριος ελάλησα.

6 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ
ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου προς τα όρη
του Ισραήλ και προφήτευσον εναντίον αυτών, **3** και
ειπέ, Ορη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του
Θεού· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς
τα βουνά, προς τους ρύακας και προς τας κοιλάδας.
Ιδού, εγώ, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς ρομφαίαν, και
θέλω καταστρέψει τους υψηλούς τόπους σας. **4** Και τα
θυσιαστήριά σας θέλουσιν αφανισθή και τα είδωλά σας
θέλουσι συντριφθή, και τους τετραυματισμένους σας
θέλω καταβάλει έμπροσθεν των ξοάνων σας. **5** Και
θέλω στρώσει τα πτώματα των υιών Ισραήλ έμπροσθεν
των ξοάνων αυτών, και θέλω διασκορπίσει τα οστά
σας κύκλω των θυσιαστηρίων σας. **6** κατά πάσαν
κατοίκησίν σας αι πόλεις θέλουσιν ερημωθή, και οι
υψηλοί τόποι θέλουσιν αφανισθή, ώστε τα θυσιαστήριά
σας να ερημωθώσι και να αφανισθώσι, και τα ξόανά σας
να συντριφθώσι και να εκλείψωσι, και τα είδωλά σας να
πέσωσι κατακεκομμένα, και τα έργα σας να εξαλειφθώσι.
7 Και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω υμών,
και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Θέλω
όμως αφήσει υπόλοιπον, διά να έχητε τινάς εκφυγόντας
την μάχαιραν μεταξύ των εθνών, όταν διασκορπισθήτε
εις τους τόπους. **9** Και όσοι από σας εκφύγωσι, θέλουσι
με ενθυμείσθαι μεταξύ των εθνών, όπου θέλουσι φερθή
αιχμάλωτοι, όταν φέρω εις συντριβήν την πορνικήν
αυτών καρδίαν ήτις εξέκλινεν απ' εμού, και τους
οφθαλμούς αυτών τους εκπορνεύοντας κατόπιν των
ξοάνων αυτών· και θέλουσιν αποστρέφεσθαι εαυτούς δι'
όσας κακίας έπραξαν εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών.
10 Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος δεν ελάλησα
ματαίως, ότι ήθελον κάμει εις αυτούς τα κακά ταύτα. **11**

Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Κρότησον με την χείρα σου
και κτύπησον με τον πόδα σου και ειπέ, Ουαί διά πάντα
τα κακά βδελύγματα του οίκου Ισραήλ· διότι θέλουσι
πέσει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού. 12
Ο μακράν θέλει αποθάνει υπό λοιμού και ο πλησίον
θέλει πέσει υπό μαχαίρας, ο δε εναπολειφθείς και ο
πολιορκούμενος θέλει αποθάνει υπό πείνης· ούτω θέλω
συντελέσει την οργήν μου επ' αυτούς. 13 Και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι τραυματίαι
αυτών κήνται μεταξύ των ξοάνων αυτών κύκλω των
θυσιαστηρίων αυτών, επί πάντα υψηλόν λόφον, επί
πάσας τας κορυφάς των ορέων και υποκάτω παντός
δένδρον πρασίνου και υποκάτω πάσης δασυφύλλου
δρυός, του τόπου όπου προσέφερον οσμήν ευωδίας
εις πάντα τα ξόανα αυτών. 14 Και θέλω εκτείνει την
χείρα μου επ' αυτούς και καταστήσει έρημον την γην,
ερημοτέραν μάλιστα παρά την έρημον Διβλαθά, εις
πάσας αυτών τας κατοικήσεις· και θέλουσι γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος.

7 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Και συ,
υιέ ανθρώπου, άκουσον· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός
προς την γην του Ισραήλ. Τέλος, το τέλος ήλθεν επί τα
τέσσαρα άκρα της γης. 3 Το τέλος ήλθε τώρα επί σε
και θέλω αποστείλει επί σε την οργήν μου και θέλω σε
κρίνει κατά τας οδούς σου και θέλω ανταποδώσει επί
σε πάντα τα βδελύγματά σου. 4 Και ο οφθαλμός μου
δεν θέλει σε φεισθή και δεν θέλω ελεήσει· αλλά θέλω
ανταποδώσει επί σε τας οδούς σου, και θέλουσιν είσθαι
εν μέσω σου τα βδελύγματά σου· και θέλετε γνωρίσει
ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 5 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Κακόν, εν κακόν, ιδού, έρχεται· 6 τέλος ήλθε, το τέλος
ήλθεν· εξηγέρθη κατά σού· ιδού, έφθασεν. 7 Η πρωΐα
ήλθεν επί σε, κάτοικε της γής· ο καιρός ήλθεν, η ημέρα
της καταστροφής επλησίασε και ουχί αγαλλίασις των
ορέων. 8 Τώρα ευθύς θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε
και θέλω συντελέσει τον θυμόν μου επί σέ· και θέλω
σε κρίνει κατά τας οδούς σου και ανταποδώσει επί σε
πάντα τα βδελύγματά σου. 9 Και ο οφθαλμός μου δεν
θέλει φεισθή και δεν θέλω ελεήσει· κατά τας οδούς
σου θέλω σοι ανταποδώσει, και θέλουσιν είσθαι τα
βδελύγματά σου εν μέσω σου· και θέλετε γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος ο πατάσσων. 10 Ιδού, η ημέρα, ιδού,
ήλθεν· η πρωΐα εφάνη· η ράβδος ήνθησεν· η υπερηφανία
εβλάστησεν. 11 Η βία ηυξήνθη εις ράβδον ανομίας·
ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ούτε εκ του πλήθους
αυτών ούτε εκ των θορυβούντων εξ αυτών· και δεν
θέλει υπάρχει ο πενθών δι ' αυτούς. 12 Ο καιρός ήλθεν,
η ημέρα επλησίασεν· ας μη χαίρη ο αγοράζων και ας μη
θρηνή ο πωλών, διότι είναι οργή επί παν το πλήθος
αυτής. 13 Διότι ο πωλητής δεν θέλει επιστρέψει εις το
πωληθέν, αν και ευρίσκηται έτι μεταξύ των ζώντων·
επειδή η όρασις η περί παντός του πλήθους αυτών
δεν θέλει στραφή οπίσω· και ουδείς θέλει στερεώσει
εαυτόν, του οποίου η ζωή είναι εν τη ανομία αυτού.
14 Εσάλπισαν εν σάλπιγγι και ητοιμάσθησαν τα πάντα·
πλην ουδείς υπάγει εις τον πόλεμον, διότι η οργή μου
είναι επί παν το πλήθος αυτής. 15 Η μάχαιρα είναι
έξωθεν και ο λοιμός και η πείνα έσωθεν· ο εν τω
αγρώ θέλει τελευτήσει εν μαχαίρα, τον δε εν τη πόλει,
η πείνα και ο λοιμός θέλουσι καταφάγει αυτόν. 16
Και όσοι εξ αυτών εκφύγωσι, θέλουσι διασωθή και
θέλουσιν είσθαι επί των ορέων ως αι περιστεραί των
κοιλάδων, θρηνούντες πάντες ούτοι, έκαστος διά τας
ανομίας αυτού. 17 Πάσαι αι χείρες θέλουσι παραλυθή
και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ. 18 Και
θέλουσι περιζωσθή σάκκον και φρίκη θέλει καλύψει
αυτούς· και αισχύνη θέλει είσθαι επί πάντα τα πρόσωπα
και φαλάκρωμα επί πάσας τας κεφαλάς αυτών. 19 Το
αργύριον αυτών θέλουσι ρίψει εις τας οδούς, και το
χρυσίον αυτών θέλει είσθαι ως ακαθαρσία· το αργύριον
αυτών και το χρυσίον αυτών δεν θέλουσι δυνηθή
να λυτρώσωσιν αυτούς εν τη ημέρα της οργής του
Κυρίου· δεν θέλουσι χορτάσει τας ψυχάς αυτών και
δεν θέλουσι γεμίσει τας κοιλίας αυτών, διότι έγεινε
το πρόσκομμα της ανομίας αυτών. 20 Επειδή την
δόξαν του στολισμού αυτών, μετεχειρίσθησαν αυτήν
εις υπερηφανίαν και έκαμον εξ αυτής τας εικόνας των
βδελυγμάτων αυτών, τα μισητά αυτών· διά τούτο εγώ
καθιστώ αυτήν εις αυτούς ακαθαρσίαν. 21 Και θέλω
παραδώσει αυτήν εις χείρας αλλοτρίων διάρπαγμα
και εις τους ασεβείς της γης λάφυρον, και θέλουσι
βεβηλώσει αυτήν. 22 Και θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν
μου απ' αυτών, και θέλουσι βεβηλώσει το άδυτόν μου·
και οι λεηλάται θέλουσιν εμβή εις αυτό και βεβηλώσει
αυτό. 23 Κάμε άλυσον, διότι η γη είναι πλήρης από
κρίσεως αιμάτων και η πόλις πλήρης καταδυναστείας.
24 Διά τούτο θέλω φέρει τους κακίστους των εθνών
και θέλουσι κληρονομήσει τας οικίας αυτών· και θέλω
καταβάλει την έπαρσιν των ισχυρών· και τα άγια αυτών
θέλουσι βεβηλωθή. 25 Όλεθρος επέρχεται· και θέλουσι
ζητήσει ειρήνην και δεν θέλει υπάρχει. 26 Συμφορά επί
συμφοράν θέλει έρχεσθαι και αγγελία θέλει φθάνει επ'
αγγελίαν· τότε θέλουσι ζητήσει παρά προφήτου όρασιν·
και θέλει χαθή ο νόμος από του ιερέως και η βουλή
από των πρεσβυτέρων. 27 Ο βασιλεύς θέλει πενθήσει
και ο άρχων θέλει ενδυθή αφανισμόν και αι χείρες του
λαού της γης θέλουσι παραλυθή· κατά τας οδούς αυτών
θέλω κάμει εις αυτούς και κατά τας κρίσεις αυτών θέλω
κρίνει αυτούς, και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο
Κύριος.

8 Και εν τω έκτω έτει, τω έκτω μηνί, τη πέμπτη του
μηνός, ενώ εγώ εκαθήμην εν τω οίκω μου και οι
πρεσβύτεροι του Ιούδα εκάθηντο έμπροσθέν μου, χειρ
Κυρίου του Θεού έπεσεν εκεί επ' εμέ. 2 Και είδον και
ιδού, ομοίωμα ως θέα πυρός· από της θέας της οσφύος
αυτού και κάτω πυρ, και από της οσφύος αυτού και
επάνω ως θέα λάμψεως, ως όψις ηλέκτρου. 3 Και
εξήπλωσεν ομοίωμα χειρός, και με επίασεν από της
κόμης της κεφαλής μου και με ύψωσε το πνεύμα μεταξύ
της γης και του ουρανού και με έφερε δι' οραμάτων
Θεού εις Ιερουσαλήμ, εις την θύραν της εσωτέρας πύλης
της βλεπούσης προς βορράν, όπου ίστατο το είδωλον της
ζηλοτυπίας, το παροξύνον εις ζηλοτυπίαν. 4 Και ιδού, η
δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο εκεί, κατά το όραμα το
οποίον είδον εν τη πεδιάδι. 5 Και είπε προς εμέ, Υιέ
ανθρώπου, ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου προς

την οδόν την προς βορράν. Και ύψωσα τους οφθαλμούς
μου προς την οδόν την προς βορράν και ιδού, κατά το
βόρειον μέρος εν τη πύλη του θυσιαστηρίου το είδωλον
τούτο της ζηλοτυπίας κατά την είσοδον. 6 Τότε είπε
προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, βλέπεις συ τι κάμνουσιν ούτοι;
τα μεγάλα βδελύγματα, τα οποία ο οίκος Ισραήλ κάμνει
εδώ, διά να απομακρυνθώ από των αγίων μου; πλην
στρέψον έτι, θέλεις ιδεί μεγαλήτερα βδελύγματα. 7 Και
με έφερεν εις την πύλην της αυλής· και είδον και ιδού,
μία οπή εν τω τοίχω. 8 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου,
σκάψον τώρα εν τω τοίχω· και έσκαψα εν τω τοίχω και
ιδού, μία θύρα. 9 Και είπε προς εμέ, Είσελθε και ιδέ τα
πονηρά βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν εδώ. 10
Και εισήλθον και είδον· και ιδού, παν ομοίωμα ερπετών
και βδελυκτών ζώων και πάντα τα είδωλα του οίκου
Ισραήλ, εζωγραφημένα επί τον τοίχον κύκλω κύκλω.
11 Και ίσταντο έμπροσθεν αυτών εβδομήκοντα άνδρες
εκ των πρεσβυτέρων του οίκου Ισραήλ· εν μέσω δε
αυτών ίστατο Ιααζανίας ο υιός του Σαφάν· και εκράτει
έκαστος εν τη χειρί αυτού το θυμιατήριον αυτού· και
ανέβαινε πυκνόν νέφος θυμιάματος. 12 Και είπε προς
εμέ, Υιέ ανθρώπου, είδες τι κάμνουσιν εν τω σκότει οι
πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ, έκαστος εν τω κρυπτώ
οικήματι των εικόνων αυτού; διότι είπον, Ο Κύριος
δεν μας βλέπει· ο Κύριος εγκατέλιπε την γην. 13 Και
είπε προς εμέ, Στρέψον έτι· θέλεις ιδεί μεγαλήτερα
βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσι. 14 Και με έφερεν
εις τα πρόθυρα της πύλης του οίκου του Κυρίου της προς
βορράν, και ιδού, εκεί εκάθηντο γυναίκες θρηνούσαι
τον Θαμμούζ. 15 Και είπε προς εμέ, Είδες, υιέ ανθρώπου;
Στρέψον έτι· θέλεις ιδεί μεγαλήτερα βδελύγματα παρά
ταύτα. 16 Και με εισήγαγεν εις την εσωτέραν αυλήν
του οίκου του Κυρίου· και ιδού, εν τη θύρα του ναού
του Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου,
περίπου είκοσιπέντε άνδρες με τα νώτα αυτών προς
τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών προς
ανατολάς, και προσεκύνουν τον ήλιον κατά ανατολάς.
17 Και είπε προς εμέ, είδες, υιέ ανθρώπου; Μικρόν είναι
τούτο εις τον οίκον Ιούδα, να κάμνωσι τα βδελύγματα,
τα οποία ούτοι κάμνουσιν ενταύθα; ώστε εγέμισαν
την γην από καταδυναστείας και εξέκλιναν διά να με
παρεργίσωσι· και ιδού, βάλλουσι τον κλάδον εις τους
μυκτήρας αυτών. 18 Και εγώ λοιπόν θέλω φερθή μετ'
οργής· ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή ουδέ θέλω
ελεήσει· και όταν κράξωσιν εις τα ώτα μου μετά φωνής
μεγάλης, δεν θέλω εισακούσει αυτούς.

9 Και έκραξεν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης·
λέγων, Ας πλησιάσωσιν οι τεταγμένοι κατά
της πόλεως, έκαστος έχων το όπλον αυτού της
εξολοθρεύσεως εν τη χειρί αυτού. 2 Και ιδού, εξ άνδρες
ήρχοντο από της οδού της υψηλοτέρας πύλης της
βλεπούσης προς βορράν, έκαστος έχων εν τη χειρί αυτού
όπλον κατασυντριμμού· και εν τω μέσω αυτών εις
άνθρωπος ενδεδυμένος λινά με γραμματέως καλαμάριον
εν τη οσφύϊ αυτού· και εισελθόντες εστάθησαν πλησίον
του χαλκίνου θυσιαστηρίου. 3 Και η δόξα του Θεού του
Ισραήλ ανέβη επάνωθεν των χερουβείμ, επάνωθεν των
οποίων ήτο, εις το κατώφλιον του οίκου· και εφώνησε
προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, τον έχοντα
εν τη οσφύϊ αυτού το καλαμάριον του γραμματέως· 4
και είπε Κύριος προς αυτόν, Δίελθε διά της πόλεως, διά
της Ιερουσαλήμ, και κάμε σημείον επί των μετώπων
των ανδρών, των στεναζόντων και βοώντων διά πάντα
τα βδελύγματα τα γινόμενα εν μέσω αυτής. 5 Προς δε
τους άλλους είπεν, ακούοντος εμού, Διέλθετε κατόπιν
αυτού διά της πόλεως και πατάξατε· ας μη φεισθή ο
οφθαλμός σας και μη ελεήσητε· 6 γέροντας, νέους
και παρθένους και νήπια και γυναίκας, φονεύσατε
μέχρις εξαλείψεως· εις πάντα όμως άνθρωπον εφ' ου
είναι το σημείον μη πλησιάσητε· και αρχίσατε από του
αγιαστηρίου μου. Και ήρχισαν από των ανδρών των
πρεσβυτέρων των έμπροσθεν του οίκου. 7 Και είπε προς
αυτούς, Μιάνατε τον οίκον και γεμίσατε τας αυλάς από
τραυματιών· εξέλθετε. Και εξήλθον και επάταξαν εν τη
πόλει. 8 Ενώ δε ούτοι επάτασσον αυτούς, εναπολειφθείς
εγώ έπεσον επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα και είπα,
Οίμοι, Κύριε Θεέ· συ εξαλείφεις άπαν το υπόλοιπον του
Ισραήλ, εκχέων την οργήν σου επί την Ιερουσαλήμ;
9 Και είπε προς εμέ, Η ανομία του οίκου Ισραήλ και
Ιούδα υπερεμεγαλύνθη σφόδρα και η γη είναι πλήρης
αιμάτων· και πόλις πλήρης διαφθοράς· διότι λέγουσιν, Ο
Κύριος εγκατέλιπε την γην, και, Ο Κύριος δεν βλέπει.
10 Και εγώ λοιπόν δεν θέλει φεισθή ο οφθαλμός μου
και δεν θέλω ελεήσει· κατά της κεφαλής αυτών θέλω
ανταποδώσει τας οδούς αυτών. 11 Και ιδού, ο ανήρ
ο ενδεδυμένος τα λινά, ο έχων εν τη οσφύϊ αυτού το
καλαμάριον, έφερεν απόκρισιν, λέγων, Έκαμον καθώς
προσέταξας εις εμέ.

10 Έπειτα είδον και ιδού, εν τω στερεώματι τω
άνωθεν της κεφαλής των χερουβείμ εφαίνετο
υπεράνω αυτών ως λίθος σάπφειρος, κατά την θέαν
ομοιώματος θρόνου. 2 Και ελάλησε προς τον άνδρα
τον ενδεδυμένον τα λινά και είπεν, Είσελθε μεταξύ
των τροχών, υποκάτω των χερουβείμ, και γέμισον την
χείρα σου άνθρακας πυρός εκ μέσου των χερουβείμ
και διασκόρπισον αυτούς επί την πόλιν. Και εισήλθεν
ενώπιόν μου. 3 Τα δε χερουβείμ ίσταντο εν δεξιοίς
του οίκου, ότε εισήρχετο ο ανήρ· και η νεφέλη εγέμισε
την εσωτέραν αυλήν. 4 Και η δόξα του Κυρίου υψώθη
άνωθεν των χερουβείμ κατά το κατώφλιον του οίκου·
και ενέπλησε τον οίκον η νεφέλη και η αυλή ενεπλήσθη
από της λάμψεως της δόξης του Κυρίου. 5 Και ο ήχος
των πτερύγων των χερουβείμ ηκούετο έως της εξωτέρας
αυλής, ως φωνή του Παντοδυνάμου Θεού, οπόταν λαλή.
6 Και ότε προσέταξε τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα
λινά, λέγων, Λάβε πυρ εκ μέσου των τροχών, εκ μέσου
των χερουβείμ, τότε εισήλθε και εστάθη πλησίον των
τροχών. 7 Και εν χερούβ εξέτεινε την χείρα αυτού εκ
μέσου των χερουβείμ, προς το πυρ το εν τω μέσω των
χερουβείμ, και έλαβεν εκ τούτου και έθεσεν εις τας
χείρας του ενδεδυμένου τα λινά· ο δε έλαβεν αυτό και
εξήλθεν. 8 Εφαίνετο δε ομοίωμα χειρός ανθρώπου εις
τα χερουβείμ υπό τας πτέρυγας αυτών. 9 Και είδον και
ιδού, τέσσαρες τροχοί πλησίον των χερουβείμ, εις τροχός
πλησίον ενός χερούβ και εις τροχός πλησίον άλλον
χερούβ, και η θέα των τροχών ήτο ως όψις βηρύλλου

λίθου. **10** Περί δε της θέας αυτών, και οι τέσσαρες
είχον το αυτό ομοίωμα, ως εάν ήτο τροχός εν μέσω
τροχού. **11** Ενώ εβάδιζον, επορεύοντο κατά τα τέσσαρα
αυτών πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον, αλλ'
εις όντινα τόπον ο πρώτος απευθύνετο, ηκολούθουν
αυτόν οι άλλοι· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **12** Όλον
δε το σώμα αυτών και τα νώτα αυτών και αι χείρες
αυτών και αι πτέρυγες αυτών και οι τροχοί, οι τέσσαρες
αυτών τροχοί, ήσαν κύκλω πλήρεις οφθαλμών. **13**
Περί δε των τροχών, ούτοι εκαλούντο, ακούοντος εμού,
Γαλγάλ. **14** Και έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα· το
πρόσωπον του ενός πρόσωπον χερούβ, και το πρόσωπον
του δευτέρου πρόσωπον ανθρώπου, και του τρίτου
πρόσωπον λέοντος, και του τετάρτου πρόσωπον αετού.
15 Και τα χερουβείμ υψώθησαν τούτο είναι το ζώον, το
οποίον είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ. **16** Και ότε τα
χερουβείμ επορεύοντο, επορεύοντο οι τροχοί πλησίον
αυτών και ότε τα χερουβείμ ύψονον τας πτέρυγας αυτών
διά να ανυψωθώσιν από της γης, και αυτοί οι τροχοί
δεν εξέκλινον από πλησίον αυτών. **17** Ότε δε ίσταντο,
και εκείνοι ίσταντο· και ότε ανυψούντο, και εκείνοι
ανυψούντο μετ' αυτών διότι το πνεύμα των ζώων ήτο
εν αυτοίς. **18** Και η δόξα του Κυρίου εξήλθεν από του
κατωφλίου του οίκου και εστάθη επί των χερουβείμ.
19 Και τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και
ανυψώθησαν από της γης ενώπιόν μου ότε εξήλθον,
ήσαν και οι τροχοί πλησίον αυτών· και εστάθησαν εν τη
θύρα της ανατολικής πύλης του οίκου του Κυρίου· και η
δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν.
20 Τούτο είναι το ζώον, το οποίον είδον υποκάτω του
Θεού του Ισραήλ παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και εγνώρισα
ότι ήσαν χερουβείμ. **21** Έκαστον είχεν ανά τέσσαρα
πρόσωπα και έκαστον τέσσαρας πτέρυγας και ομοίωμα
χειρών ανθρώπου υπό τας πτέρυγας αυτών. **22** Τα
δε πρόσωπα αυτών ήσαν κατά το ομοίωμα, τα αυτά
πρόσωπα, τα οποία είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ, η
θέα αυτών και αυτά· επορεύοντο δε έκαστον κατέναντι
του προσώπου αυτού.

11 Και με ανέλαβε το πνεύμα και με έφερεν εις την
ανατολικήν πύλην του οίκου του Κυρίου, την
βλέπουσαν προς ανατολάς· και ιδού, εν τη θύρα της
πύλης εικοσιπέντε άνδρες, και μεταξύ αυτών είδον τον
Ιααζανίαν υιόν του Αζώρ και τον Φελατίαν υιόν του
Βεναΐα, άρχοντας του λαού. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ,
Υιέ ανθρώπου, ούτοι είναι οι άνδρες οι διαλογιζόμενοι
αδικίαν και συμβουλεύοντες κακήν συμβουλήν εις την
πόλιν ταύτην, **3** οι λέγοντες, Δεν είναι πλησίον· ας
κτίσωμεν οικίας· αύτη η πόλις είναι ο λέβης και ημείς
το κρέας. **4** Διά τούτο προφήτευσον εναντίον αυτών,
προφήτευσον, υιέ ανθρώπου. **5** Και πνεύμα Κυρίου
έπεσεν επ' εμέ και μοι είπε, Λάλησον Ούτω λέγει Κύριος·
κατά τούτον τον τρόπον ελαλήσατε, οίκος Ισραήλ διότι
τα διαβούλια του πνεύματός σας, εγώ εξεύρω αυτά. **6**
Επληθύνατε τους πεφονευμένους σας εν τη πόλει ταύτη,
και εγεμίσατε τας οδούς αυτής από πεφονευμένων.
7 Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός οι πεφονευμένοι
σας, τους οποίους εθέσατε εν μέσω αυτής, ούτοι είναι
το κρέας και αύτη η πόλις ο λέβης· σας όμως θέλω
εκβάλει εκ μέσου αυτής. **8** Την μάχαιραν εφοβήθητε·
και μάχαιραν θέλω φέρει εφ' υμάς, λέγει Κύριος ο Θεός.
9 Και θέλω σας εκβάλει εκ μέσου αυτής και θέλω σας
παραδώσει εις χείρας αλλοφύλων· και θέλω εκτελέσει
εφ' υμάς κρίσεις. **10** Υπό ρομφαίας θέλετε πέσει· εν τοις
ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει· και θέλετε γνωρίσει
ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **11** Η πόλις αύτη δεν θέλει είσθαι
εις εσάς ο λέβης ουδέ σεις θέλετε είσθαι εν μέσω αυτής
το κρέας εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει **12**
και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι δεν
περιεπατήσατε εν τοις διατάγμασί μου ουδέ εξετελέσατε
τας κρίσεις μου, αλλ' επράξατε κατά τας κρίσεις των
εθνών των κύκλω υμών. **13** Ενώ δ' εγώ προεφήτευον,
απέθανεν ο Φελατίας ο υιός του Βεναΐα. Τότε έπεσον επί
πρόσωπόν μου και ανεβόησα μετά φωνής μεγάλης και
είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ συντέλειαν θέλεις να κάμης συ
του υπολοίπου του Ισραήλ; **14** Και έγεινε λόγος Κυρίου
προς εμέ, λέγων, **15** Υιέ ανθρώπου, οι αδελφοί σου, οι
αδελφοί σου, οι άνδρες της συγγενείας σου, και σύμπας
ο οίκος Ισραήλ, είναι εκείνοι προς τους οποίους είπον
οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, Απομακρύνθητε από
του Κυρίου εις ημάς εδόθη αύτη η γη διά κληρονομίαν.
16 Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αν και
απέρριψα αυτούς μακράν μεταξύ των εθνών, αν και
διεσκόρπισα αυτούς εις τους τόπους, θέλω είσθαι όμως
εις αυτούς ως μικρόν αγιαστήριον, εν τοις τόποις όπου
υπάγωσι. **17** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Και θέλω σας συναθροίσει από των λαών και θέλω
σας συνάξει εκ των τόπων όπου ήσθε διεσκορπισμένοι
και θέλω σας δώσει την γην Ισραήλ. **18** Και ελθόντες
εκεί θέλουσι σηκώσει απ' αυτής πάντα τα βδελύγματα
αυτής και πάντα τα μιαρά αυτής. **19** Και θέλω δώσει
εις αυτούς καρδίαν μίαν και πνεύμα νέον θέλω βάλει
εν υμίν· και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της
σαρκός αυτών θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν σαρκίνην,
20 διά να περιπατώσιν εν τοις διατάγμασί μου και να
φυλάττωσι τας κρίσεις μου και να εκτελώσιν αυτάς· και
θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός
αυτών. **21** Εκείνων δε των οποίων η καρδία περιπατεί
κατά την επιθυμίαν των βδελυγμάτων αυτών και των
μιαρών αυτών, τας οδούς τούτων θέλω ανταποδώσει
κατά της κεφαλής αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **22**
Τότε τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και
οι τροχοί ανέβαινον πλησίον αυτών· και η δόξα του
Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **23** Και
η δόξα του Κυρίου ανέβη εκ μέσου της πόλεως και
εστάθη επί το όρος το προς ανατολάς της πόλεως. **24**
Και με ανέλαβε το πνεύμα και δι' οράματος με έφερεν
εν πνεύματι Θεού εις την γην των Χαλδαίων, προς τους
αιχμαλώτους. Τότε το όραμα, το οποίον είδον, απήλθεν
απ' εμού. **25** Και ελάλησα προς τους αιχμαλώτους πάντα
τα πράγματα όσα έδειξεν ο Κύριος εις εμέ.

12 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2**
Υιέ ανθρώπου, συ κατοικείς εν μέσω οίκου
αποστάτου, οίτινες οφθαλμούς έχουσι διά να βλέπωσι,
και δεν βλέπουσιν· ώτα έχουσι διά να ακούωσι, και δεν
ακούουσι· διότι είναι οίκος αποστάτης. **3** Διά τούτο,
συ, υιέ ανθρώπου, ετοίμασον εις σεαυτόν αποσκευήν

μετοικισμού, και μετοικίσθητι την ημέραν ενώπιον
αυτών· και θέλεις μετοικισθή από του τόπου σου
εις άλλον τόπον ενώπιον αυτών· ίσως προσέξωσιν,
αν και ήναι οίκος αποστάτης. **4** Και θέλεις εκφέρει
την αποσκευήν σου την ημέραν ενώπιον αυτών, ως
αποσκευήν μετοικισμού· και συ θέλεις εξέλθει το εσπέρας
ενώπιον αυτών, ως οι εξερχόμενοι εις μετοικισμόν. **5**
Ενώπιον αυτών κάμε διόρυγμα εν τω τοίχω και έκφερε
δι' αυτού. **6** Ενώπιον αυτών θέλεις σηκώσει αυτήν
επ' ώμων, και θέλεις εκφέρει, ενώ σκοτάζει· θέλεις
σκεπάσει το πρόσωπόν σου και δεν θέλεις ιδεί την γήν·
διότι σε έδωκα σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **7** Και
έκαμον ως προσετάχθην· έφερα έξω την αποσκευήν
μου την ημέραν ως αποσκευήν μετοικισμού, και το
εσπέρας έκαμον εις εμαυτόν διόρυγμα εν τω τοίχω διά
της χειρός· εξέφερα αυτήν ενώ εσκόταζεν, ενώπιον
αυτών εσήκωσα αυτήν επ' ώμων. **8** Και το πρωΐ έγεινε
λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **9** Υιέ ανθρώπου, ο οίκος
Ισραήλ, ο οίκος ο αποστάτης, δεν είπε προς σε, Συ τι
κάμνεις; **10** ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Το φορτίον τούτο αποβλέπει τον άρχοντα τον
εν Ιερουσαλήμ και άπαντα τον οίκον Ισραήλ, οίτινες
είναι μεταξύ αυτών. **11** Ειπέ, Εγώ είμαι το σημείόν
σας· καθώς εγώ έκαμον, ούτω θέλει γείνει εις αυτούς·
εις μετοικεσίαν και εις αιχμαλωσίαν θέλουσιν υπάγει.
12 Και ο άρχων ο μεταξύ αυτών θέλει φορτωθή επ'
ώμων, ενώ σκοτάζει, και θέλει εκφέρει· θέλουσι διορύξει
τον τοίχον διά να εκφέρωσι δι' αυτού· θέλει σκεπάσει
το πρόσωπον αυτού, διά να μη ίδη την γην με τους
οφθαλμούς αυτού. **13** Θέλω όμως εξαπλώσει το δίκτυόν
μου επ' αυτόν, και θέλει πιασθή εις τα βρόχιά μου· και
θέλω φέρει αυτόν εις την Βαβυλώνα, την γην των
Χαλδαίων· αλλά δεν θέλει ιδεί αυτήν και εκεί θέλει
αποθάνει. **14** Και θέλω διασπείρει εις πάντα άνεμον
πάντας τους περί αυτόν διά να βοηθώσιν αυτόν και
πάσας τας δυνάμεις αυτού· και θέλω γυμνώσει μάχαιραν
όπισθεν αυτών. **15** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι
ο Κύριος, όταν διασκορπίσω αυτούς μεταξύ των εθνών
και διασπείρω αυτούς εις τους τόπους. **16** Θέλω όμως
αφήσει ολίγους τινάς εξ αυτών από της ρομφαίας,
από της πείνης και από του λοιμού, διά να διηγώνται
πάντα τα βδελύγματα αυτών μεταξύ των εθνών, όπου
υπάγωσι· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
17 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ
ανθρώπου, φάγε τον άρτον σου μετά τρόμου και πίε
το ύδωρ σου μετά φρίκης και αγωνίας. **19** Και ειπέ
προς τον λαόν της γης, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί
των κατοίκων της Ιερουσαλήμ και περί της γης του
Ισραήλ. Θέλουσι φάγει τον άρτον αυτών μετά αγωνίας
και θέλουσι πίει το ύδωρ αυτών μετά εκστάσεως· διότι
η γη αυτής θέλει ερημωθή από του πληρώματος αυτής,
διά την ανομίαν πάντων των κατοικούντων εν αυτή· **20**
και αι πόλεις αι κατοικούμεναι θέλουσιν ερημωθή και η
γη θέλει αφανισθή, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο
Κύριος. **21** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **22**
Υιέ ανθρώπου, τις αύτη η παροιμία, την οποίαν έχετε εν
γη Ισραήλ, λέγοντες, Αι ημέραι μακρύνονται και πάσα
όρασις εχάθη; **23** Ειπέ διά τούτο προς αυτούς, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω κάμει την παροιμίαν ταύτην
να παύση, και πλέον δεν θέλουσι παροιμιάζεσθαι αυτήν
εν τω Ισραήλ· αλλ' ειπέ προς αυτούς, Πλησιάζουσιν
αι ημέραι και η εκπλήρωσις πάσης οράσεως· **24** διότι
δεν θέλει είσθαι πλέον ουδεμία όρασις ψευδής ουδέ
μάντευμα κολακευτικόν εν μέσω του οίκου Ισραήλ. **25**
Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· εγώ θέλω λαλήσει και ο λόγος
τον οποίον θέλω λαλήσει θέλει εκτελεσθή· δεν θέλει
πλέον μακρυνθή· διότι εν ταις ημέραις υμών, οίκος
αποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον και εκτελέσει αυτόν,
λέγει Κύριος ο Θεός. **26** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς
εμέ, λέγων, **27** Υιέ ανθρώπου, ιδού, ο οίκος Ισραήλ
λέγουσιν, Η όρασις, την οποίαν ούτος βλέπει, εκτείνεται
εις ημέρας πολλάς και προφητεύει περί χρόνων μακρών.
28 Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Ουδείς των λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθή
αλλ' ο λόγος τον οποίον ελάλησα θέλει εκτελεσθή,
λέγει Κύριος ο Θεός.

13 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2**
Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους προφήτας
του Ισραήλ τους προφητεύοντας και ειπέ προς τους
προφητεύοντας εξ ιδίας αυτών καρδίας, Ακούσατε τον
λόγον του Κυρίου. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις
τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας οπίσω
του πνεύματος αυτών, και δεν είδον ουδεμίαν όρασιν.
4 Ισραήλ, οι προφήταί σου είναι ως αι αλώπεκες εν
ταις ερήμοις. **5** Δεν ανέβητε εις τας χαλάστρας ουδέ
ανεγείρατε τα περιφράγματα υπέρ του οίκου Ισραήλ, διά
να σταθή εν τη μάχη την ημέραν του Κυρίου. **6** Είδον
ματαιότητας και μαντείας ψευδείς, αίτινες λέγουσιν,
Ο Κύριος λέγει· και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς·
και έκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος
αυτών ήθελε πληρωθή. **7** Δεν είδετε οράσεις ματαίας
και ελαλήσατε μαντείας ψευδείς και λέγετε, Ο Κύριος
είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα; **8** Όθεν ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Επειδή ελαλήσατε ματαιότητας και είδετε ψεύδη,
διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον σας, λέγει Κύριος ο
Θεός. **9** Και η χειρ μου θέλει είσθαι επί τους προφήτας
τους βλέποντας ματαιότητας και μαντεύοντας ψεύδη·
δεν θέλουσιν είσθαι εν τη βουλή του λαού μου και
εν τη καταγραφή του οίκου του Ισραήλ δεν θέλουσι
καταγραφή ουδέ θέλουσιν εισέλθει εις γην Ισραήλ, και
θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **10** Επειδή,
ναι, επειδή επλάνησαν τον λαόν μου, λέγοντες, Ειρήνη·
και δεν υπάρχει ειρήνη· και ο εις έκτιζε τοίχον και ιδού,
οι άλλοι περιήλειφον αυτόν με πηλόν αμάλακτον· **11**
ειπέ προς τους αλείφοντας με πηλόν αμάλακτον, ότι
θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα· και σεις,
λίθοι χαλάζης, θέλετε πέσει κατ' αυτού και άνεμος
θυελλώδης θέλει σχίσει αυτόν. **12** Ιδού, όταν ο τοίχος
πέση, δεν θέλουσιν ειπεί προς εσάς, Που είναι αλοιφή,
με την οποίαν ηλείψατε αυτόν; **13** Διά τούτο, ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· θέλω εξάπαντος σχίσει αυτόν εν τη
οργή μου δι' ανέμου θυελλώδους· και εν τω θυμώ μου
θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα και εν τη οργή μου
λίθοι φοβεράς χαλάζης, διά να καταστρέψωσιν αυτόν.
14 Και θέλω ανατρέψει τον τοίχον, τον οποίον ηλείψατε
με πηλόν αμάλακτον και θέλω κατεδαφίσει αυτόν, και
θέλουσιν ανακαλυφθή τα θεμέλια αυτού, και θέλει

πέσει και σεις θέλετε συναπολεσθή εν μέσω αυτού, και
θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 15 Και θέλω
συντελέσει τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους
αλείψαντας αυτόν με πηλόν αμάλακτον, και θέλω ειπεί
προς εσάς, Ο τοίχος δεν υπάρχει ουδέ οι αλείψαντες
αυτόν, 16 οι προφήται του Ισραήλ, οι προφητεύοντες
περί της Ιερουσαλήμ και βλέποντες οράματα ειρήνης
περί αυτής, και δεν υπάρχει ειρήνη, λέγει Κύριος ο Θεός.
17 Και συ, υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί
τας θυγατέρας του λαού σου, τας προφητευούσας εξ
ιδίας αυτών καρδίας· και προφήτευσον κατ' αυτών, 18
και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις εκείνας,
αίτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διά πάντα αγκώνα
χειρός και κάμνουσι καλύπτρας επί την κεφαλήν πάσης
ηλικίας, διά να δελεάζωσι ψυχάς. Τας ψυχάς του λαού
μου δελεάζετε και θέλετε σώσει τας εαυτών ψυχάς;
19 Και θέλετε με βεβηλόνει μεταξύ του λαού μου διά
μίαν δράκα κριθής και διά κομμάτια άρτου, ώστε να
θανατόνητε ψυχάς αίτινες δεν έπρεπε να αποθάνωσι,
και να σώζητε ψυχάς αίτινες δεν έπρεπε να ζώσι,
ψευδόμεναι προς τον λαόν μου, τον ακούοντα ψεύδη;
20 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ
είμαι εναντίον εις τα προσκεφάλαιά σας, με τα οποία
δελεάζετε τας ψυχάς, διά να πετώσι προς εσάς, και
θέλω διαρρήξει αυτά από των βραχιόνων σας, και θέλω
αφήσει τας ψυχάς να φύγωσι, τας ψυχάς τας οποίας
σεις δελεάζετε διά να πετώσι προς εσάς. 21 Και θέλω
διαρρήξει τας καλύπτρας σας και ελευθερώσει τον λαόν
μου εκ της χειρός σας, και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον εις
την χείρα σας διά να δελεάζωνται· και θέλετε γνωρίσει
ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 22 Διότι με τα ψεύδη εθλίψατε
την καρδίαν του δικαίου, τον οποίον εγώ δεν ελύπησα·
και ενισχύσατε τας χείρας του κακούργου, ώστε να μη
επιστρέψη από της οδού αυτού της πονηράς, διά να
σώσω την ζωήν αυτού. 23 Διά τούτο δεν θέλετε ιδεί
πλέον ματαιότητα και δεν θέλετε μαντεύσει μαντείας·
και θέλω ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας·
και θέλετε γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος.

14 Και ήλθον προς εμέ τινές εκ των πρεσβυτέρων
του Ισραήλ και εκάθησαν έμπροσθέν μου. 2 Και
έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 3 Υιέ ανθρώπου,
οι άνδρες ούτοι ανεβίβασαν τα είδωλα αυτών εις
τας καρδίας αυτών και έθεσαν το πρόσκομμα της
ανομίας αυτών έμπροσθεν του προσώπου αυτών· ήθελον
εκζητηθή τωόντι παρ' αυτών; 4 Διά τούτο λάλησον
προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· εις πάντα άνθρωπον εκ του οίκου Ισραήλ, όστις
αναβιβάση τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και
θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του
προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην, εγώ ο
Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν ερχόμενον, κατά
το πλήθος των ειδώλων αυτού· 5 διά να πιάσω τον
οίκον Ισραήλ από της καρδίας αυτών, επειδή πάντες
απηλλοτριώθησαν απ' εμού διά των ειδώλων αυτών.
6 Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Μετανοήσατε και επιστρέψατε από των ειδώλων
σας και αποστρέψατε τα πρόσωπά σας από πάντων των
βδελυγμάτων σας. 7 Διότι εις πάντα άνθρωπον εκ του
οίκου Ισραήλ και εκ των ξένων των παροικούντων εν
τω Ισραήλ, όστις απαλλοτριωθή απ' εμού και αναβιβάση
τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το
πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου
αυτού και έλθη προς τον προφήτην διά να ερωτήση
αυτόν περί εμού, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς
αυτόν περί εμού· 8 και θέλω στήσει το πρόσωπόν
μου εναντίον του ανθρώπου εκείνου και θέλω κάμει
αυτόν σημείον και παροιμίαν και θέλω εκκόψει αυτόν
εκ μέσου του λαού μου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ
είμαι ο Κύριος. 9 Και εάν ο προφήτης πλανηθή και
λαλήση λόγον, εγώ ο Κύριος επλάνησα τον προφήτην
εκείνον· και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτόν και
εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ.
10 Και θέλουσι λάβει την ποινήν της ανομίας αυτών·
η ποινή του προφήτου θέλει είσθαι ως η ποινή του
ερωτώντος· 11 διά να μη αποπλανάται πλέον ο οίκος
Ισραήλ απ' εμού, και να μη μιαίνωνται πλέον με πάσας
τας παραβάσεις αυτών, αλλά να ήναι λαός μου και εγώ
να ήμαι Θεός αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. 12 Και έγεινε
λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 13 Υιέ ανθρώπου, όταν
γη τις αμαρτήση εις εμέ με παράβασιν βαρείαν, τότε
θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτήν και συντρίψει το
υποστήριγμα του άρτου αυτής, και θέλω εξαποστείλει
την πείναν εναντίον αυτής και εκκόψει άνθρωπον και
κτήνος απ' αυτής· 14 και εάν οι τρεις ούτοι άνδρες,
Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ήσαν εν μέσω αυτής, μόνοι ούτοι
ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην
αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. 15 Και εάν ήθελον επιφέρει
κατά της γης θηρία κακά και έφθειρον αυτήν, ώστε να
αφανισθή, ώστε να μη δύναταί τις να περάση δι' αυτής
εξ αιτίας των θηρίων, 16 και οι τρεις ούτοι άνδρες
ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός,
δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας· μόνοι
ούτοι ήθελον σωθή, η δε γη ήθελεν αφανισθή. 17 Η και
εάν ήθελον επιφέρει ρομφαίαν επί την γην εκείνην και
ειπεί, Ρομφαία, δίελθε διά της γης, ώστε να εκκόψω
απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος, 18 και οι τρεις ούτοι
άνδρες ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος
ο Θεός, δεν ήθελον σώσει υιούς και θυγατέρας αλλ'
αυτοί μόνοι ήθελον σωθή. 19 Η εάν ήθελον επιφέρει
θανατικόν επί την γην εκείνην και εκχέει την οργήν
μου επ' αυτήν με αίμα, ώστε να εκκόψω απ' αυτής
άνθρωπον και κτήνος, 20 και ευρίσκοντο εν μέσω αυτής
Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν
ήθελον σώσει ούτε υιόν ούτε θυγατέρα· ούτοι μόνοι
ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην
αυτών. 21 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Πόσω μάλλον
λοιπόν, όταν εξαποστείλω τας τέσσαρας δεινάς κρίσεις
μου επί της Ιερουσαλήμ, την ρομφαίαν και την πείναν
και τα κακά θηρία και το θανατικόν, ώστε να εκκόψω
απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος; 22 Πλην ιδού, θέλουσι
μένει εν αυτή λείψανα τινά, διασεσωσμένοι τινές, υιοί
και θυγατέρες· ιδού, ούτοι θέλουσιν εξέλθει προς εσάς
και θέλετε ιδεί τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών·
και θέλετε παρηγορηθή διά τα κακά, τα οποία επέφερα
επί την Ιερουσαλήμ, διά πάντα όσα επέφερα επ' αυτήν.
23 Και ούτοι θέλουσι σας παρηγορήσει, όταν ίδητε
τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε

γνωρίσει ότι εγώ δεν έκαμον χωρίς αιτίας πάντα όσα
έκαμον εν αυτή, λέγει Κύριος ο Θεός.

15 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, τι ήθελεν είσθαι το ξύλον της
αμπέλου προς παν άλλο ξύλον, τα κλήματα προς παν ό,
τι είναι εν τοις ξύλοις του δρυμού; **3** Ήθελον λάβει απ'
αυτής ξύλον διά να μεταχειρισθώσιν εις εργασίαν; ή
ήθελον λάβει απ' αυτής πάσσαλον, διά να κρεμάσωσιν
εις αυτόν σκεύος τι; **4** Ιδού, ρίπτεται εις το πυρ διά να
καταναλωθή· το πυρ κατατρώγει και τα δύο άκρα αυτού
και το μέσον αυτού κατακαίεται. θέλει είσθαι χρήσιμον
εις εργασίαν; **5** Ιδού, ότε ήτο ακέραιον, δεν εχρησίμευεν
εις εργασίαν· πόσον ολιγώτερον θέλει είσθαι χρήσιμον
εις εργασίαν, αφού το πυρ κατέφαγεν αυτό και εκάη;
6 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθώς είναι
το ξύλον της αμπέλου εν τοις ξύλοις του δρυμού, το
οποίον παρέδωκα εις το πυρ διά να καταναλωθή, ούτω
θέλω παραδώσει τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ. **7**
Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών· εκ
του πυρός θέλουσιν εξέλθει και το πυρ θέλει καταφάγει
αυτούς· και όταν στήσω το πρόσωπόν μου εναντίον
αυτών, θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Και
θέλω παραδώσει την γην εις αφανισμόν, διότι έγειναν
παραβάται, λέγει Κύριος ο Θεός.

16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ
ανθρώπου, κάμε την Ιερουσαλήμ να γνωρίση τα
βδελύγματα αυτής, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός
προς την Ιερουσαλήμ· Η ρίζα σου και η γέννησίς σου
είναι εκ της γης των Χαναναίων· ο πατήρ σου Αμορραίος
και η μήτηρ σου Χετταία. **4** Εις δε την γέννησίν σου, καθ'
ην ημέραν εγεννήθης, ο ομφαλός σου δεν εκόπη και εν
ύδατι δεν ελούσθης, διά να καθαρισθής, και με άλας
δεν ηλατίσθης και εν σπαργάνοις δεν εσπαργανώθης.
5 Οφθαλμός δεν σε εφείσθη, διά να κάμη εις σε τι εκ
τούτων, ώστε να σε σπλαγχνισθή· αλλ' ήσο απερριμμένη
εις το πρόσωπον της πεδιάδος, εν τη αποστροφή της
ψυχής σου, καθ' ην ημέραν εγεννήθης. **6** Και ότε διέβην
από πλησίον σου και σε είδον κυλιομένην εν τω αίματί
σου, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου,
Ζήθι· ναι, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί
σου, Ζήθι. **7** Και σε έκαμον μυριοπλάσιον, ως την
χλόην του αγρού, και ηυξήνθης και εμεγαλύνθης και
έφθασας εις το άκρον της ώραιότητος· οι μαστοί σου
εμορφώθησαν και αι τρίχες σου ανεφύησαν· ήσο όμως
γυμνή και ασκέπαστος. **8** Και ότε διέβην από πλησίον
σου και σε είδον, ιδού, η ηλικία σου ήτο ηλικία έρωτος·
και απλώσας το κράσπεδόν μου επί σε, εσκέπασα την
ασχημοσύνην σου· και ώμοσα προς σε και εισήλθον εις
συνθήκην μετά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, και έγεινες
εμού. **9** Και σε έλουσα εν ύδατι και απέπλυνα το αίμα
σου από σου και σε έχρισα εν ελαίω. **10** Και σε ενέδυσα
κεντητά και σε υπέδησα με σανδάλια υακίνθινα και σε
περιέζωσα με βύσσον και σε εφόρεσα μεταξωτά. **11** Και
σε εστόλισα με στολίδια και περιέθεσα εις τας χείρας
σου βραχιόλια και περιδέραιον επί τον τράχηλόν σου.
12 Και έβαλον έρρινα εις τους μυκτήράς σου και ενώτια
εις τα ώτα σου και στέφανον δόξης επί την κεφαλήν
σου. **13** Και εστολίσθης με χρυσίον και αργύριον, και τα
ιμάτιά σου ήσαν βύσσινα και μεταξωτά και κεντητά·
σεμίδαλιν και μέλι και έλαιον έτρωγες· και έγεινες
ώραία σφόδρα και ευημέρησας μέχρι βασιλείας. **14**
Και εξήλθεν η φήμη σου μεταξύ των εθνών διά το
κάλλος σου· διότι ήτο τέλειον διά του στολισμού μου,
τον οποίον έθεσα επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Συ
όμως εθαρρεύθης εις το κάλλος σου, και επορνεύθης
διά την φήμην σου και εξέχεας την πορνείαν σου εις
πάντα διαβάτην, γινομένη αυτού. **16** Και έλαβες εκ των
ιματίων σου και εστόλισας τους υψηλούς σου τόπους με
ποικίλα χρώματα και εξεπορνεύθης απ' αυτών· τοιαύτα
δεν έγειναν ουδέ θέλουσι γείνει. **17** Και έλαβες τα
σκεύη της λαμπρότητός σου, τα εκ του χρυσίου μου και
τα εκ του αργυρίου μου, τα οποία έδωκα εις σε, και
έκαμες εις σεαυτήν εικόνας αρσενικάς και εξεπορνεύθης
με αυτάς· **18** και έλαβες τα κεντητά σου ιμάτια και
εσκέπασας αυτάς· και έθεσας έμπροσθεν αυτών το έλαιόν
μου και το θυμίαμά μου. **19** Και τον άρτον μου, τον
οποίον έδωκα εις σε, την σεμίδαλιν και το έλαιον και
το μέλι, με τα οποία σε έτρεφον, έθεσας και ταύτα
έμπροσθεν αυτών εις οσμήν ευωδίας· ούτως έγεινε,
λέγει Κύριος ο Θεός. **20** Και έλαβες τους υιούς σου και
τας θυγατέρας σου, τας οποίας εγέννησας εις εμέ, και
ταύτα εθυσίασας εις αυτάς, διά να αναλωθώσιν εν τω
πυρί· μικρόν έργον των πορνεύσεών σου ήτο τούτο, **21**
ότι έσφαξας τα τέκνα μου και παρέδωκας αυτά διά να
διαβιβάσωσιν αυτά διά του πυρός εις τιμήν αυτών; **22**
Και εν πάσι τοις βδελύγμασί σου και ταις πορνείαις σου
δεν ενεθυμήθης ταις ημέρας της νεότητός σου, ότε ήσο
γυμνή και ασκέπαστος, κυλιομένη εν τω αίματί σου.
23 Και μετά πάσας τας κακίας σου, Ουαί, ουαί εις σε,
λέγει Κύριος ο Θεός, **24** έκτισας και εις σεαυτήν οίκημα
πορνικόν και έκαμες εις σεαυτήν πορνοστάσιον εν πάση
πλατεία. **25** Εις πάσαν αρχήν οδού ωκοδόμησας το
πορνοστάσιόν σου και έκαμες το κάλλος σου βδελυκτόν
και ήνοιξας τους πόδας σου εις πάντα διαβάτην, και
επλήθυνας την πορνείαν σου. **26** Και εξεπορνεύθης
με τους Αιγυπτίους τους πλησιοχώρους σου, τους
μεγαλοσάρκους· και επολλαπλασίασας την πορνείαν
σου, διά να με παροργίσης. **27** Ιδού λοιπόν, εξήπλωσα
την χείρα μου επί σε, και αφήρεσα τα νενομισμένα
σου, και σε παρέδωκα εις την θέλησιν εκείνων αίτινες
σε εμίσουν, των θυγατέρων των Φιλισταίων, αίτινες
εντρέπονται διά την οδόν σου την αισχράν. **28** Και
εξεπορνεύθης με τους Ασσυρίους, διότι ήσο άπληστος·
ναι, εξεπορνεύθης με αυτούς και έτι δεν εχορτάσθης. **29**
Και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου εν γη Χαναάν
μέχρι των Χαλδαίων· και ουδέ ούτως εχορτάσθης.
30 Πόσον διεφθάρη η καρδία σου, λέγει Κύριος ο
Θεός, επειδή πράττεις πάντα ταύτα, έργα της πλέον
αναισχύντου πόρνης. **31** Διότι έκτισας το πορνικόν
οίκημά σου εν τη αρχή πάσης οδού, και έκαμες το
πορνοστάσιόν σου εν πάση πλατεία· και δεν εστάθης
ως πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα, **32** αλλ'
ως γυνή μοιχαλίς, αντί του ανδρός αυτής δεχομένη
ξένους. **33** Εις πάσας τας πόρνας δίδουσι μίσθωμα· αλλά
συ τα μισθώματά σου δίδεις εις πάντας τους εραστάς
σου και διαφθείρεις αυτούς, διά να εισέρχωνται προς σε

πανταχόθεν επί τη πορνεία σου. **34** Και γίνεται εις σε το
ανάπαλιν των άλλων γυναικών εν ταις πορνείαις σου·
διότι δεν σε ακολουθεί ουδείς διά να πράξη πορνείαν·
καθότι συ δίδεις μίσθωμα και μίσθωμα δεν δίδεται
εις σε, κατά τούτο γίνεται εις σε το ανάπαλιν. **35**
Διά τούτο, άκουσον, πόρνη, τον λόγον του Κυρίου·
36 ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή εξέχεας τον
χαλκόν σου, και η γύμνωσίς σου εξεσκεπάσθη εν ταις
πορνείαις σου προς τους εραστάς σου και προς πάντα
τα είδωλα των βδελυγμάτων σου, και διά το αίμα των
τέκνων σου, τα οποία προσέφερες εις αυτά· **37** διά
τούτο ιδού, εγώ συνάγω πάντας τους εραστάς σου, μεθ'
ων κατετρύφησας, και πάντας όσους ηγάπησας, μετά
πάντων των μισηθέντων υπό σού· και θέλω συνάξει
αυτούς επί σε πανταχόθεν και θέλω αποκαλύψει την
αισχύνην σου εις αυτούς, και θέλουσιν ιδεί όλην την
γύμνωσίν σου. **38** Και θέλω σε κρίνει κατά την κρίσιν
των μοιχαλίδων και εκχεουσών αίμα· και θέλω σε
παραδώσει εις αίμα μετ' οργής και ζηλοτυπίας. **39** Και
θέλω σε παραδώσει εις την χείρα αυτών· και θέλουσι
κατασκάψει το πορνικόν οίκημά σου και κατεδαφίσει
τους υψηλούς τόπους σου θέλουσιν ότι σε εκδύσει
τα ιμάτιά σου και αφαιρέσει τους στολισμούς της
λαμπρότητός σου και θέλουσι σε αφήσει γυμνήν και
ασκέπαστον. **40** Και θέλουσι φέρει επί σε όχλους, οίτινες
θέλουσι σε λιθοβολήσει με λίθους και σε διαπεράσει
με τα ξίφη αυτών. **41** Και θέλουσι κατακαύσει εν πυρί
τας οικίας σου, και θέλουσιν εκτελέσει επί σε κρίσεις
ενώπιον πολλών γυναικών· και θέλω σε κάμει να
παύσης από της πορνείας, και δεν θέλεις δίδει του
λοιπού μίσθωμα. **42** Και θέλω αναπαύσει τον θυμόν
μου επί σε, και η ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθή από σου,
και θέλω ησυχάσει και δεν θέλω οργισθή πλέον. **43**
Επειδή δεν ενεθυμήθης τας ημέρας της νεότητός σου,
αλλά με παρώξυνας εν πάσι τούτοις, διά τούτο ιδού, και
εγώ θέλω ανταποδώσει τας οδούς σου επί της κεφαλής
σου, λέγει Κύριος ο Θεός· και δεν θέλεις κάμει κατά
την ασέβειαν ταύτην επί πάσι τοις βδελύγμασί σου. **44**
Ιδού, πας ο παροιμιαζόμενος θέλει παροιμιασθή κατά
σου, λέγων, κατά την μητέρα η θυγάτηρ αυτής. **45** Συ
είσαι η θυγάτηρ της μητρός σου, της αποβαλούσης τον
άνδρα αυτής και τα τέκνα αυτής· και είσαι η αδελφή
των αδελφών σου, αίτινες απέβαλον τους άνδρας
αυτών και τα τέκνα αυτών· η μήτηρ σας ήτο Χετταία
και ο πατήρ σας Αμορραίος. **46** Και η αδελφή σου η
πρεσβυτέρα είναι η Σαμάρεια, αυτή και αι θυγατέρες
αυτής, αι κατοικούσαι εν τοις αριστεροίς σου· η δε
νεωτέρα αδελφή σου, η κατοικούσα εν τοις δεξιοίς σου,
τα Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής. **47** Συ όμως δεν
περιεπάτησας κατά τας οδούς αυτών και δεν έπραξας
κατά τα βδελύγματα αυτών· αλλ' ως εάν ήτο τούτο πολύ
μικρόν, υπερέβης αυτών την διαφθοράν εν πάσαις ταις
οδοίς σου. **48** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, η αδελφή
σου Σόδομα δεν έπραξεν, αυτή και αι θυγατέρες αυτής,
ως έπραξας συ και αι θυγατέρες σου. **49** Ιδού, αύτη
ήτο η ανομία της αδελφής σου Σοδόμων, υπερηφανία,
πλησμονή άρτου και αφθονία τρυφηλότητος, αυτής και
των θυγατέρων αυτής· τον πτωχόν δε και τον ενδεή
δεν εβοήθει **50** και υψούντο και έπραττον βδελυρά
ενώπιόν μου· όθεν, καθώς είδον ταύτα, ηφάνισα αυτάς.
51 Και η Σαμάρεια δεν ημάρτησεν ουδέ το ήμισυ των
αμαρτημάτων σου· αλλά συ επλήθυνας τα βδελύγματά
σου υπέρ εκείνας και εδικαίωσας τας αδελφάς σου με
πάντα τα βδελύγματά σου, τα οποία έπραξας. **52** Συ
λοιπόν, ήτις έκρινες τας αδελφάς σου, βάσταζε την
καταισχύνην σου· ένεκα των αμαρτημάτων σου, με τα
οποία κατεστάθης βδελυρωτέρα εκείνων, εκείναι είναι
δικαιότεραί σου· όθεν αισχύνθητι και συ και βάσταζε
την καταισχύνην σου, ότι εδικαίωσας τας αδελφάς σου.
53 Όταν φέρω οπίσω τους αιχμαλώτους αυτών, τους
αιχμαλώτους Σοδόμων και των θυγατέρων αυτής και
τους αιχμαλώτους της Σαμαρείας και των θυγατέρων
αυτής, τότε θέλω επιστρέψει και τους αιχμαλώτους της
αιχμαλωσίας σου μεταξύ αυτών· **54** διά να βαστάζης
την ατιμίαν σου και να καταισχύνησαι διά πάντα
όσα έπραξας και να ήσαι παρηγορία εις αυτάς. **55**
Όταν η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής
επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, και η
Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την
προτέραν αυτών κατάστασιν, τότε θέλεις επιστρέψει συ
και αι θυγατέρες σου εις την προτέραν σας κατάστασιν.
56 Διότι η αδελφή σου Σόδομα δεν ανεφέρθη εκ του
στόματός σου εν ταις ημέραις της υπερηφανίας σου,
57 πριν ανακαλυφθή η κακία σου, καθώς ανεκαλύφθη
εν καιρώ του γενομένου εις σε ονείδους υπό των
θυγατέρων της Συρίας και πασών των πέριξ αυτής, των
θυγατέρων των Φιλισταίων, αίτινες σε ελεηλάτησαν
πανταχόθεν. **58** Συ εβάστασας την ασέβειάν σου και
τα βδελύγματά σου, λέγει Κύριος. **59** Διότι ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Εγώ θέλω κάμει εις σε καθώς έκαμες
συ, ήτις κατεφρόνησας τον όρκον, παραβαίνουσα την
διαθήκην. **60** Αλλ' όμως θέλω ενθυμηθή την διαθήκην
μου την γενομένην προς σε εν ταις ημέραις της νεότητός
σου, και θέλω στήσει εις σε διαθήκην αιώνιον. **61**
Τότε θέλεις ενθυμηθή τας οδούς σου και αισχυνθή,
όταν δεχθής τας αδελφάς σου, τας πρεσβυτέρας σου
και τας νεωτέρας σου· και θέλω δώσει αυτάς εις σε διά
θυγατέρας, ουχί όμως κατά την διαθήκην σου. **62** Και
εγώ θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σε, και θέλεις
γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος· **63** διά να ενθυμηθής,
και να αισχυνθής και να μη ανοίξης πλέον το στόμα
σου υπό της εντροπής σου, όταν εξιλεωθώ προς σε διά
πάντα όσα έπραξας, λέγει Κύριος ο Θεός.

17 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ
ανθρώπου, πρόβαλε αίνιγμα και παροιμιάσθητι
παροιμίαν προς τον οίκον Ισραήλ· **3** και ειπέ, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Ο αετός ο μέγας ο μεγαλοπτέρυγος, ο
μακρός εις την έκτασιν, ο πλήρης πτερών ποικιλοχρόων,
ήλθεν εις τον Λίβανον και έλαβε τον υψηλότερον
κλάδον της κέδρου· **4** απέκοψε τα άκρα των τρυφερών
αυτού κλάδων και έφερεν αυτά εις γην εμπορικήν·
έθεσεν αυτά εις πόλιν εμπόρων. **5** Και έλαβεν από
του σπέρματος της γης και έθεσεν αυτό εις πεδίον
σπόριμον· πλησίον πολλών υδάτων έφερεν αυτό· ως
ιτέαν έθεσεν αυτό. **6** Και εβλάστησε και έγεινεν άμπελος
πλατεία, χαμηλή εις το ανάστημα, της οποίας τα
κλήματα εστρέφοντο προς αυτόν και αι ρίζαι αυτής

ήσαν υποκάτω αυτού· και έγεινεν άμπελος και έκαμε
κλήματα και εξέδωκε βλαστούς. 7 Ήτο και άλλος αετός
μέγας, ο μεγαλοπτέρυγος και πολύπτερος· και ιδού, η
άμπελος αύτη εξέτεινε τας ρίζας αυτής προς αυτόν, και
ήπλωσε τους κλάδους αυτής προς αυτόν, διά να ποτίση
αυτήν διά των αυλακίων της φυτεύσεως αυτής. 8 Ήτο
πεφυτευμένη εν γη καλή πλησίον υδάτων πολλών,
διά να κάμη βλαστούς και να φέρη καρπόν, ώστε να
γείνη άμπελος αγαθή. 9 Ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· θέλει ευοδωθή; δεν θέλει ανασπάσει αυτός τας
ρίζας αυτής και κόψει τον καρπόν αυτής, ώστε να
ξηρανθή; θέλει ξηρανθή κατά πάντα τα φύλλα του
βλαστήματος αυτής, χωρίς μάλιστα μεγάλης δυνάμεως
ή πολλού λαού, διά να εκσπάση αυτήν εκ των ριζών
αυτής. 10 Ναι, ιδού, φυτευθείσα θέλει ευοδωθή; δεν
θέλει ξηρανθή ολοκλήρως, ως όταν εγγίση αυτήν ο
ανατολικός άνεμος; θέλει ξηρανθή εν ταις αύλαξιν
όπου εβλάστησε. 11 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ,
λέγων, 12 Ειπέ τώρα προς τον οίκον τον αποστάτην·
δεν εννοείτε τι δηλούσι ταύτα; ειπέ, Ιδού, ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, και έλαβε τον
βασιλέα αυτής και τους άρχοντας αυτής, και έφερεν
αυτούς μεθ' εαυτού εις Βαβυλώνα· 13 και έλαβεν από
του σπέρματος του βασιλικού και έκαμε συνθήκην μετ'
αυτού και έκαμεν αυτόν να ορκισθή· έλαβε και τους
δυνατούς του τόπου, 14 διά να ταπεινωθή το βασίλειον,
ώστε να μη ανορθωθή, διά να φυλάττη την συνθήκην
αυτού, ώστε να στηρίζη αυτήν. 15 Απεστάτησεν όμως απ'
αυτού, εξαποστείλας πρέσβεις εαυτού εις την Αίγυπτον,
διά να δώσωσιν εις αυτόν ίππους και λαόν πολύν.
Θέλει ευοδωθή; θέλει διασωθή ο πράττων ταύτα; ή
παραβαίνων την συνθήκην θέλει διασωθή; 16 Ζω
εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, βεβαίως εν τω τόπω του
βασιλέως του βασιλεύσαντος αυτόν, του οποίου τον
όρκον κατεφρόνησε και του οποίου την συνθήκην
παρέβη, μετ' αυτού εν μέσω της Βαβυλώνος θέλει
τελευτήσει. 17 Και δεν θέλει κάμει υπέρ αυτού ουδέν εν
τω πολέμω ο Φαραώ, με το δυνατόν στράτευμα και με
το μέγα πλήθος, υψόνων προχώματα και οικοδομών
προμαχώνας, διά να απολέση πολλάς ψυχάς. 18 Διότι
κατεφρόνησε τον όρκον παραβαίνων την συνθήκην·
και ιδού, επειδή, αφού έδωκε την χείρα αυτού, έπραξε
πάντα ταύτα, δεν θέλει διασωθή. 19 Διά τούτο ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ζω εγώ, βεβαίως τον όρκον μου τον
οποίον κατεφρόνησε, και την συνθήκην μου την οποίαν
παρέβη, κατά της κεφαλής αυτού θέλω ανταποδώσει
αυτά. 20 Και θέλω εξαπλώσει το δίκτυόν μου επ' αυτόν
και θέλει πιασθή εις τα βρόχιά μου· και θέλω φέρει αυτόν
εις Βαβυλώνα, και εκεί θέλω κριθή μετ' αυτού περί της
ανομίας αυτού, την οποίαν ηνόμησεν εις εμέ. 21 Και
πάντες οι φυγάδες αυτού μετά πάντων των ταγμάτων
αυτού θέλουσι πέσει εν μαχαίρα, και οι εναπολειφθέντες
θέλουσι διασκορπισθή εις πάντα άνεμον· και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα. 22 Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Και θέλω λάβει εγώ εκ του υψηλοτέρου
κλάδου της υψηλής κέδρου και φυτεύσει· θέλω κόψει
εγώ εκ της κορυφής των νέων αυτού κλώνων ένα
τρυφερόν και φυτεύσει επί όρους υψηλού και εξόχου·
23 επί του υψηλού όρους του Ισραήλ θέλω φυτεύσει
αυτόν, και θέλει εκφέρει κλάδους και καρποφορήσει και
θέλει γείνει κέδρος μεγάλη και υποκάτω αυτής θέλουσι
κατασκηνώσει παν όρνεον και παν πτηνόν· υπό την
σκιάν των κλάδων αυτής θέλουσι κατασκηνώσει. 24 Και
πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσι γνωρίσει, ότι εγώ
ο Κύριος εταπείνωσα το δένδρον το υψηλόν, ύψωσα
το δένδρον το ταπεινόν, κατεξήρανα το δένδρον το
χλωρόν, και έκαμον το δένδρον το ξηρόν να αναθάλλη.
Εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα.

18 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Τι
εννοείτε σεις, οι παροιμιαζόμενοι την παροιμίαν
ταύτην περί της γης του Ισραήλ, λέγοντες, Οι πατέρες
έφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν;
3 Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλετε πλέον
παροιμιασθή την παροιμίαν ταύτην εν τω Ισραήλ.
4 Ιδού, πάσαι αι ψυχαί είναι εμού· ως η ψυχή του
πατρός, ούτω και η ψυχή του υιού εμού είναι· ψυχή η
αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει. 5 Αλλ' όστις είναι
δίκαιος και πράττει κρίσιν και δικαιοσύνην, 6 δεν
τρώγει επί των ορέων και δεν σηκόνει τους οφθαλμούς
αυτού προς τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, και δεν μιαίνει
την γυναίκα του πλησίον αυτού και δεν πλησιάζει
εις γυναίκα ούσαν εν τη ακαθαρσία αυτής, 7 και
δεν καταδυναστεύει άνθρωπον, επιστρέφει εις τον
χρεωφειλέτην το ενέχυρον αυτού, δεν αρπάζει βιαίως,
δίδει τον άρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει
με ιμάτιον τον γυμνόν, 8 δεν δίδει επί τόκω και δεν
λαμβάνει προσθήκην, αποστρέφει την χείρα αυτού από
αδικίας, κάμνει δικαίαν κρίσιν αναμέσον ανθρώπου
και ανθρώπου, 9 περιπατεί εν τοις διατάγμασί μου
και φυλάττει τας κρίσεις μου, διά να κάμνη αλήθειαν,
ούτος είναι δίκαιος, θέλει βεβαίως ζήσει, λέγει Κύριος ο
Θεός. 10 Εάν όμως γεννήση υιόν κλέπτην, χύνοντα αίμα
και πράττοντά τι εκ των τοιούτων, 11 και όστις δεν
κάμνει πάντα ταύτα, αλλά και επί των ορέων τρώγει
και την γυναίκα του πλησίον αυτού μιαίνει, 12 τον
πτωχόν και ενδεή καταδυναστεύει, αρπάζει βιαίως, δεν
επιστρέφει το ενέχυρον και σηκόνει τους οφθαλμούς
αυτού προς τα είδωλα και πράττει βδελύγματα, 13 δίδει
επί τόκω και λαμβάνει προσθήκην, ούτος θέλει ζήσει;
δεν θέλει ζήσει· πάντα ταύτα τα βδελύγματα έπραξεν·
εξάπαντος θέλει θανατωθή· το αίμα αυτού θέλει είσθαι
επ' αυτόν. 14 Εάν δε γεννήση υιόν, όστις βλέπων πάντα
τα αμαρτήματα του πατρός αυτού, τα οποία έπραξε,
προσέχει και δεν πράττει τοιαύτα, 15 δεν τρώγει επί
των ορέων και δεν σηκόνει τους οφθαλμούς αυτού
προς τα είδωλα του οίκου Ισραήλ και δεν μιαίνει την
γυναίκα του πλησίον αυτού, 16 και δεν καταδυναστεύει
άνθρωπον, δεν κατακρατεί το ενέχυρον και δεν αρπάζει
βιαίως, δίδει τον άρτον αυτού εις τον πεινώντα και
καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, 17 αποστρέφει την
χείρα αυτού από του πτωχού, τόκον και προσθήκην
δεν λαμβάνει, εκτελεί τας κρίσεις μου, περιπατεί εν
τοις διατάγμασί μου, ούτος δεν θέλει θανατωθή διά την
ανομίαν του πατρός αυτού, εξάπαντος θέλει ζήσει. 18 Ο
πατήρ αυτού, επειδή σκληρώς κατεδυνάστευσεν, ήρπασε
βιαίως τον αδελφόν αυτού και έπραξε μεταξύ του λαού
αυτού ό, τι δεν είναι καλόν, ιδού, ούτος θέλει αποθάνει

εν τη ανομία αυτού. 19 Σεις όμως λέγετε, Διά τι; ο υιός
δεν βαστάζει την ανομίαν του πατρός; Αφού ο υιός
έκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην, και εφύλαξε πάντα τα
διατάγματά μου και εξετέλεσεν αυτά, εξάπαντος θέλει
ζήσει. 20 Η ψυχή η αμαρτάνουσα, αυτή θέλει αποθάνει·
ο υιός δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του πατρός και
ο πατήρ δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του υιού· η
δικαιοσύνη του δικαίου θέλει είσθαι επ' αυτόν και η
ανομία του ανόμου θέλει είσθαι επ' αυτόν. 21 Αλλ' εάν ο
άνομος επιστραφή από πασών των αμαρτιών αυτού, τας
οποίας έπραξε, και φυλάξη πάντα τα διατάγματά μου και
πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, εξάπαντος θέλει ζήσει,
δεν θέλει αποθάνει· 22 πάσαι αι ανομίαι αυτού, τας
οποίας έπραξε, δεν θέλουσι μνημονευθή εις αυτόν· εν τη
δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έπραξε, θέλει ζήσει. 23
Μήπως εγώ θέλω τωόντι τον θάνατον του ανόμου, λέγει
Κύριος ο Θεός, και ουχί το να επιστρέψη από των οδών
αυτού και να ζήση; 24 Όταν όμως ο δίκαιος επιστραφή
από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και πράξη
κατά πάντα τα βδελύγματα τα οποία ο άνομος πράττει,
τότε θέλει ζήσει; Πάσα η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν
έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή· εν τη ανομία αυτού την
οποίαν ηνόμησε και εν τη αμαρτία αυτού, την οποίαν
ημάρτησεν, εν αυταίς θέλει αποθάνει. 25 Σεις όμως
λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Ακούσατε
τώρα, οίκος Ισραήλ· Η οδός μου δεν είναι ευθεία; ουχί αι
οδοί υμών διεστραμμέναι; 26 Όταν ο δίκαιος επιστραφή
από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και
αποθάνη εν αυτή, διά την αδικίαν αυτού την οποίαν
έπραξε θέλει αποθάνει. 27 Και όταν ο άνομος επιστραφή
από της ανομίας αυτού, την οποίαν έπραξε, και πράξη
κρίσιν και δικαιοσύνην, ούτος θέλει φυλάξει ζώσαν την
ψυχήν αυτού. 28 Επειδή εσυλλογίσθη και επέστρεψεν
από πασών των ανομιών αυτού, τας οποίας έπραξε,
θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. 29 Αλλ'
ο οίκος Ισραήλ λέγει, Η οδός του Κυρίου δεν είναι
ευθεία· οίκος Ισραήλ, αι οδοί μου δεν είναι ευθείαι;
ουχί αι οδοί υμών διεστραμμέναι; 30 Διά τούτο, οίκος
Ισραήλ, θέλω σας κρίνει, έκαστον κατά τας οδούς αυτού,
λέγει Κύριος ο Θεός. Μετανοήσατε και επιστρέψατε από
πασών των ανομιών υμών, και δεν θέλει είσθαι εις εσάς
η ανομία εις απώλειαν. 31 Απορρίψατε αφ' υμών πάσας
τας ανομίας υμών, τας οποίας ηνομήσατε εις εμέ, και
κάμετε εις εαυτούς νέαν καρδίαν και νέον πνεύμα· και
διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; 32 Διότι εγώ δεν
θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο
Θεός· διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε.

19 Και συ ανάλαβε θρήνον διά τους ηγεμόνας του
Ισραήλ, 2 και ειπέ, Τι είναι η μήτηρ σου; Λέαινα·
κείται μεταξύ λεόντων, έθρεψε τα βρέφη αυτής εν μέσω
σκύμνων. 3 Και ανέθρεψεν εν εκ των βρεφών αυτής
και έγεινε σκύμνος και έμαθε να αρπάζη το θήραμα·
ανθρώπους έτρωγε. 4 Και τα έθνη ήκουσαν περί αυτού·
επιάσθη εν τω λάκκω αυτών, και έφεραν αυτόν με
αλύσεις εις την γην της Αιγύπτου. 5 Και ιδούσα ότι
η ελπίς αυτής εματαιώθη και εχάθη, έλαβεν εν άλλο
εκ των βρεφών αυτής και έκαμεν αυτό σκύμνον. 6
Και αναστρεφόμενον εν μέσω των λεόντων έγεινε
σκύμνος και έμαθε να αρπάζη θήραμα· ανθρώπους
έτρωγε. 7 Και εγνώρισε τα παλάτια αυτών και ερήμονε
τας πόλεις αυτών· και ήτο ηφανισμένη η γη και το
πλήρωμα αυτής από του ήχου του βρυχήματος αυτού. 8
Και τα έθνη παρετάχθησαν εναντίον αυτού κυκλόθεν
εκ των επαρχιών και ήπλωσαν κατ' αυτού τα βρόχια
αυτών, και επιάσθη εν τω λάκκω αυτών. 9 Και έβαλον
αυτόν με αλύσεις εις κλωβίον και έφεραν αυτόν προς
τον βασιλέα της Βαβυλώνος· εν δεσμωτηρίω εισήγαγον
αυτόν, διά να μη ακουσθή πλέον φωνή αυτού επί τα όρη
του Ισραήλ. 10 Η μήτηρ σου, καθ' ομοίωσίν σου, ήτο
ως άμπελος πεφυτευμένη πλησίον των υδάτων· έγεινε
καρποφόρος και πλήρης κλάδων διά τα πολλά ύδατα.
11 Και έγειναν εις αυτήν ράβδοι ισχυραί διά σκήπτρα
των κρατούντων· και ο κορμός αυτής υψώθη εν μέσω
των πυκνών κλάδων, και έγεινε περίβλεπτος κατά το
ύψος αυτής μεταξύ του πλήθους των βλαστών αυτής.
12 Απεσπάσθη όμως μετά θυμού, ερρίφθη κατά γης, και
ανατολικός άνεμος κατεξήρανε τον καρπόν αυτής· αι
ισχυραί αυτής ράβδοι συνεθλάσθησαν και εξηράνθησαν·
πυρ κατέφαγεν αυτάς. 13 Και τώρα είναι πεφυτευμένη
εν ερήμω, εν ξηρά και ανύδρω γη. 14 Και εξήλθε πυρ
από ράβδου τινός εκ των κλάδων αυτής και κατέφαγε
τον καρπόν αυτής, ώστε δεν υπήρχε πλέον εν αυτή
ράβδος ισχυρά διά σκήπτρον ηγεμονίας· ούτος είναι ο
θρήνος και θέλει είσθαι εις θρήνον.

20 Και εν τω εβδόμω έτει, τω πέμπτω μηνί, τη δεκάτη
του μηνός, ήλθον τινές εκ των πρεσβυτέρων του
Ισραήλ διά να επερωτήσωσι τον Κύριον, και εκάθησαν
έμπροσθέν μου. 2 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς
εμέ, λέγων, 3 Υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τους
πρεσβυτέρους του Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ήλθετε διά να με επερωτήσητε; Ζω
εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας.
4 Θέλεις κρίνει αυτούς; υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει;
δείξον εις αυτούς τα βδελύγματα των πατέρων αυτών·
5 και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τη
ημέρα καθ' ην εξέλεξα τον Ισραήλ και ύψωσα την χείρα
μου προς το σπέρμα του οίκου Ιακώβ και εγνωρίσθην
εις αυτούς εν Αιγύπτω και ύψωσα την χείρα μου προς
αυτούς, λέγων, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, 6 εν εκείνη
τη ημέρα ύψωσα την χείρα μου προς αυτούς ότι θέλω
εξαγάγει αυτούς εκ γης Αιγύπτου εις γην την οποίαν
προέβλεψα δι' αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ήτις
είναι η δόξα πασών των γαιών. 7 Και είπα προς αυτούς,
Απορρίψατε έκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών
αυτού και μη μιαίνεσθε με τα είδωλα της Αιγύπτου· εγώ
είμαι Κύριος ο Θεός σας. 8 Αυτοί όμως απεστάτησαν απ'
εμού και δεν ηθέλησαν να μου ακούσωσι· δεν απέρριψαν
έκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτών και δεν
εγκατέλιπον τα είδωλα της Αιγύπτου. Τότε είπα να
εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διά να συντελέσω την
οργήν μου εναντίον αυτών εν μέσω της γης Αιγύπτου.
9 Πλην ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή
ενώπιον των εθνών, μεταξύ των οποίων ήσαν και
έμπροσθεν των οποίων εγνωρίσθην εις αυτούς, έκαμον
τούτο, να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου. 10 Και
εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου και έφερα αυτούς εις

την έρημον· **11** και έδωκα εις αυτούς τα διατάγματά μου
και έκαμον εις αυτούς γνωστάς τας κρίσεις μου, τας
οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών. **12**
Και τα σάββατά μου έδωκα έτι εις αυτούς, διά να ήναι
μεταξύ εμού και αυτών σημείον, ώστε να γνωρίζωσιν
ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων αυτούς. **13** Αλλ' ο
οίκος Ισραήλ απεστάτησεν απ' εμού εν τη ερήμω· εν τοις
διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου
απέρριψαν, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει
δι' αυτών· και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφόδρα·
τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη
ερήμω, διά να εξολοθρεύσω αυτούς. **14** Πλην έκαμον
τούτο ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή
ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον
αυτούς. **15** Και εγώ ύψωσα ότι προς αυτούς την χείρα
μου εν τη ερήμω, ότι δεν θέλω φέρει αυτούς εις την
γην, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα
και μέλι, ήτις είναι δόξα πασών των γαιών· **16** διότι τας
κρίσεις μου απέρριψαν και εν τοις διατάγμασί μου δεν
περιεπάτησαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· διότι
αι καρδίαι αυτών επορεύοντο κατόπιν των ειδώλων
αυτών. **17** Και εφείσθη ο οφθαλμός μου επ' αυτούς,
ώστε να μη εξαλείψω αυτούς, και δεν συνετέλεσα
αυτούς εν τη ερήμω. **18** Αλλ' είπα προς τα τέκνα αυτών
εν τη ερήμω, Μη περιπατείτε εν τοις διατάγμασι των
πατέρων σας και μη φυλάττετε τας κρίσεις αυτών και
μη μιαίνεσθε με τα είδωλα αυτών· **19** εγώ είμαι Κύριος
ο Θεός σας· εν τοις διατάγμασί μου περιπατείτε· και
τας κρίσεις μου φυλάττετε και εκτελείτε αυτάς· **20** και
αγιάζετε τα σάββατά μου, και ας ήναι μεταξύ εμού και
υμών σημείον, ώστε να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος
ο Θεός σας. **21** Τα τέκνα όμως απεστάτησαν απ' εμού· εν
τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις
μου δεν εφύλαξαν, ώστε να εκτελώσιν αυτάς, τας οποίας
κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών· τα σάββατά
μου εβεβήλωσαν· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου
επ' αυτούς, διά να συντελέσω την οργήν μου εναντίον
αυτών εν τη ερήμω. **22** Και απέστρεψα την χείρα μου
και έκαμον τούτο ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη
βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων
εξήγαγον αυτούς. **23** Ύψωσα έτι εγώ την χείρα μου
προς αυτούς εν τη ερήμω, ότι ήθελον διασκορπίσει
αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρει αυτούς εις
τους τόπους· **24** διότι τας κρίσεις μου δεν εξετέλεσαν
και τα διατάγματά μου απέρριψαν και τα σάββατά μου
εβεβήλωσαν, και οι οφθαλμοί αυτών ήσαν κατόπιν των
ειδώλων των πατέρων αυτών. **25** Διά τούτο και εγώ
έδωκα εις αυτούς διατάγματα ουχί καλά και κρίσεις, διά
των οποίων δεν ήθελον ζήσει· **26** και εμίανα αυτούς εις
τας προσφοράς αυτών, εις το ότι διεβίβαζον διά του
πυρός παν διανοίγον μήτραν, διά να ερημώσω αυτούς,
ώστε να γνωρίσωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **27** Διά
τούτο, υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τον οίκον Ισραήλ
και είπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· κατά
τούτο ότι οι πατέρες σας ύβρισαν εις εμέ, κάμνοντες
παράβασιν εναντίον μου. **28** Διότι αφού έφερα αυτούς
εις την γην, περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου
ότι θέλω δώσει αυτήν εις αυτούς, τότε ενέβλεψαν εις
πάντα λόφον υψηλόν και εις παν δένδρον κατάσκιον,
και εκεί προσέφεραν τας θυσίας αυτών και έστησαν
εκεί τας παροργιστικάς προσφοράς αυτών, και έθεσαν
εκεί οσμήν ευωδίας αυτών και έκαμον εκεί τας σπονδάς
αυτών. **29** Και είπα προς αυτούς, Τι δηλοί ο υψηλός
τόπος, εις τον οποίον σεις υπάγετε; και το όνομα αυτού
εκλήθη Βαμά, έως της σήμερον. **30** Διά τούτο ειπέ προς
τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ενώ σεις
μιαίνεσθε εν τη οδώ των πατέρων σας και εκπορνεύετε
κατόπιν των βδελυγμάτων αυτών **31** και μιαίνεσθε με
πάντα τα είδωλά σας έως της σήμερον, προσφέροντες τα
δώρα σας, διαβιβάζοντες τους υιούς σας διά του πυρός,
και εγώ θέλω επερωτηθή από σας, οίκος Ισραήλ; Ζω
εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας.
32 Και εκείνο το οποίον διαβουλεύεσθε, ουδόλως θέλει
γείνει· διότι σεις λέγετε, Θέλομεν είσθαι ως τα έθνη, ως
αι οικογένειαι των τόπων, εις το να λατρεύωμεν ξύλα
και λίθους. **33** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος
εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν
θυμώ εκχεομένω θέλω βασιλεύσει εφ' υμάς. **34** Και
θέλω σας εξαγάγει εκ των λαών και θέλω σας συνάξει
εκ των τόπων, εις τους οποίους είσθε διεσκορπισμένοι,
εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν
θυμώ εκχεομένω. **35** Και θέλω σας φέρει εις την έρημον
των λαών και εκεί θέλω κριθή με σας πρόσωπον προς
πρόσωπον· **36** καθώς εκρίθην με τους πατέρας σας εν τη
ερήμω της γης Αιγύπτου, ούτω θέλω σας κρίνει, λέγει
Κύριος ο Θεός. **37** Και θέλω σας περάσει υπό την ράβδον
και θέλω σας φέρει εις τους δεσμούς της διαθήκης. **38**
Και θέλω εκκαθαρίσει εκ μέσου υμών τους αποστάτας
και τους ασεβήσαντας εις εμέ· θέλω εκβάλει αυτούς εκ
της γης της παροικίας αυτών και δεν θέλουσιν εισέλθει
εις γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο
Κύριος. **39** Σεις δε, οίκος Ισραήλ, ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Υπάγετε, λατρεύετε έκαστος τα είδωλα αυτού,
και του λοιπού, εάν δεν θέλητε να μου ακούητε· και μη
βεβηλόνετε πλέον το όνομά μου το άγιον με τα δώρα
σας και με τα είδωλά σας. **40** Διότι επί του όρους του
αγίου μου, επί του υψηλού όρους του Ισραήλ, λέγει
Κύριος ο Θεός, εκεί πας ο οίκος του Ισραήλ, πάντες οι εν
τη γη θέλουσι με λατρεύσει· εκεί θέλω δεχθή αυτούς και
εκεί θέλω ζητήσει τας προσφοράς σας και τας απαρχάς
των δώρων σας με πάντα τα άγιά σας. **41** Θέλω σας
δεχθή με οσμήν ευωδίας, όταν σας εξαγάγω εκ των
λαών και σας συνάξω εκ των τόπων εις τους οποίους
διεσκορπίσθητε· και θέλω αγιασθή εις εσάς ενώπιον των
εθνών. **42** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος,
όταν σας φέρω εις γην Ισραήλ, εις γην περί της οποίας
ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους
πατέρας σας. **43** Και εκεί θέλετε ενθυμηθή τας οδούς
σας και πάντα τα έργα σας, εις τα οποία εμιάνθητε·
και θέλετε αποστραφή αυτοί εαυτούς έμπροσθεν των
οφθαλμών σας, διά πάντα τα κακά σας όσα επράξατε. **44**
Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν κάμω
ούτως εις εσάς ένεκεν του ονόματός μου, ουχί κατά τας
πονηράς οδούς σας ουδέ κατά τα διεφθαρμένα έργα σας,
οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **45** Και έγεινε λόγος
Κυρίου προς εμέ, λέγων, **46** Υιέ ανθρώπου, στήριξον το
πρόσωπόν σου προς μεσημβρίαν και στάλαξον λόγον
προς μεσημβρίαν και προφήτευσον κατά του δάσους

της μεσημβρινής πεδιάδος· 47 και ειπέ προς το δάσος
της μεσημβρίας, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου· Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω ανάψει πυρ εν
σοι, και θέλει καταφάγει εν σοι παν δένδρον χλωρόν
και παν δένδρον ξηρόν· η φλόξ η εξαφθείσα δεν θέλει
σβεσθή, και παν πρόσωπον από μεσημβρίας μέχρι βορρά
θέλει καυθή εν αυτώ. 48 Και πάσα σαρξ θέλει ιδεί, ότι
εγώ ο Κύριος εξέκαυσα αυτό· δεν θέλει σβεσθή. 49 Και
εγώ είπα, Φευ Κύριε Θεέ αυτοί λέγουσι περί εμού, δεν
λαλεί ούτος παροιμίας;

21 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2
Υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου προς
Ιερουσαλήμ και στάλαξον λόγον προς τους αγίους
τόπους και προφήτευσον κατά της γης Ισραήλ 3 και
ειπέ προς την γην Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ
είμαι εναντίον σου και θέλω σύρει την μάχαιράν μου εκ
της θήκης αυτής και θέλω εκκόψει από σου τον δίκαιον
και τον ασεβή. 4 Και επειδή θέλω εκκόψει από σου
τον δίκαιον και τον ασεβή, διά τούτο θέλει εξέλθει η
μάχαιρά μου εκ της θήκης αυτής εναντίον πάσης σαρκός,
από μεσημβρίας μέχρι βορρά· 5 και θέλουσι γνωρίσει
πάσα σαρξ ότι εγώ ο Κύριος έσυρα την μάχαιράν μου εκ
της θήκης αυτής· δεν θέλει επιστρέψει πλέον. 6 Διά
τούτο συ, υιέ ανθρώπου, στέναξον μετά συντριμμού
της οσφύος σου, και μετά πικρίας στέναξον ενώπιον
αυτών. 7 Και όταν είπωσι προς σε, διά τι στενάζεις
συ; θέλεις αποκριθή· διά την αγγελίαν, ότι έρχεται· και
πάσα καρδία θέλει λυώσει, και πάσαι αι χείρες θέλουσι
παραλυθή, και παν πνεύμα θέλει λιποθυμήσει, και
πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ· ιδού, έρχεται
και θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. 8 Και έγεινε λόγος
Κυρίου προς εμέ, λέγων, 9 Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον
και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Ειπέ, Ρομφαία, ρομφαία
ακονίζεται και μάλιστα στιλβούται· 10 ακονίζεται, διά να
κάμη σφαγήν· στιλβούται, διά να αστράπτη. Δυνάμεθα
λοιπόν να ήμεθα εύθυμοι; αύτη είναι η ράβδος του
υιού μου, η καταφρονούσα παν ξύλον. 11 Και έδωκεν
αυτήν να στιλβωθή, διά να κρατήται εν τη χειρί· η
ρομφαία αύτη είναι ηκονισμένη και εστιλβωμένη, διά
να δοθή εις την χείρα του σφαγέως. 12 Βόησον και
ολόλυξον, υιέ ανθρώπου· διότι αύτη είναι εναντίον του
λαού μου, είναι εναντίον πάντων των αρχόντων του
Ισραήλ·. τρόμος θέλει επιπέσει επί τον λαόν μου διά την
ρομφαίαν· διά τούτο κτύπησον επί τον μηρόν σου. 13
Διότι εξέτασις είναι· και τι; βεβαίως και η καταφρονούσα
ράβδος δεν θέλει υπάρχει, λέγει Κύριος ο Θεός. 14 Διά
τούτο συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον
χείρα επί χείρα και ας διπλασιασθή η ρομφαία, ας
τριπλασιασθή, η ρομφαία των τετραυματισμένων· αύτη
είναι η ρομφαία των μεγάλων τραυματιών, ήτις θέλει
διαπεράσει έως των ενδομύχων αυτών. 15 Επέφερα την
κοπήν της ρομφαίας επί πάσας τας πύλας αυτών, διά
να λυώση πάσα καρδία και να πληθυνθή ο όλεθρος.
Ουαί· ητοιμάσθη διά να εξαστράπτη, ηκονίσθη διά
σφαγήν. 16 Συσφίγχθητι, ρομφαία, επιτέθητι δεξιά,
αριστερά, όπου στραφή το πρόσωπόν σου. 17 Και εγώ
έτι θέλω κροτήσει χείρα μου επί χείρα μου και θέλω
αναπαύσει τον θυμόν μου· εγώ ο Κύριος ελάλησα. 18
Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 19 Και συ,
υιέ ανθρώπου, διόρισον εις σεαυτόν δύο οδούς, διά να
διέλθη η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνος, και
αμφότεραι θέλουσιν εξέρχεσθαι από της αυτής γής·
και κάμε τόπον, κάμε αυτόν εν τη αρχή της οδού της
πόλεως. 20 Διόρισον οδόν διά να διέλθη η ρομφαία εις
την Ραββά των υιών Αμμών και εις την Ιουδαίαν προς
την Ιερουσαλήμ την ωχυρωμένην. 21 Διότι ο βασιλεύς
της Βαβυλώνος εστάθη εις τον διαχωρισμόν, εν τη αρχή
των δύο οδών, διά να ερωτήση τους μάντεις· ανεκάτωσε
τα μαντικά βέλη, ηρώτησε τα γλυπτά, παρετήρησε το
ήπαρ. 22 Προς την δεξιάν αυτού έγεινεν ο χρησμός
διά την Ιερουσαλήμ, διά να στήση τους κριούς, διά να
ανοίξη το στόμα επί σφαγήν, να υψώση την φωνήν μετά
αλαλαγμού, να στήση κριούς εναντίον των πυλών, να
κάμη προχώματα, να οικοδομήση προμαχώνας. 23 Πλην
τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς ως μαντεία ματαία, εις
τους οφθαλμούς εκείνων, οίτινες έκαμον όρκους προς
αυτούς· αυτός όμως θέλει ενθυμίσει αυτούς την ανομίαν
αυτών, διά να πιασθώσι. 24 Διά τούτο ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός. Επειδή εκάμετε να έλθη εις ενθύμησιν η
ανομία σας, ότε ανεκαλύφθησαν αι παραβάσεις σας,
ώστε να φανερωθώσι τα αμαρτήματά σας εις πάσας
τας πράξεις σας· επειδή ήλθετε εις ενθύμησιν, θέλετε
γείνει χειριάλωτοι. 25 Και συ, βέβηλε ασεβή, ηγεμών
του Ισραήλ, του οποίου ήλθεν η ημέρα, ότε η ανομία
έφθασεν εις πέρας, 26 ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Σήκωσον το διάδημα και αφαίρεσον το στέμμα· αυτό
δεν θέλει είσθαι τοιούτον· ο ταπεινός θέλει υψωθή
και ο υψηλός θέλει ταπεινωθή. 27 Θέλω ανατρέψει,
ανατρέψει, ανατρέψει αυτό, και δεν θέλει υπάρχει
εωσού έλθη εκείνος, εις ον ανήκει· και εις τούτον θέλω
δώσει αυτό. 28 Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον
και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί των υιών
Αμμών και περί του ονειδισμού αυτών, και ειπέ, Η
ρομφαία, η ρομφαία είναι γεγυμνωμένη, διά την σφαγήν
εστιλβωμένη, διά να εξολοθρεύση εξαστράπτουσα, 29
ενώ βλέπουσι ματαίας οράσεις περί σου, ενώ μαντεύουσι
ψεύδος εις σε, διά να σε βάλωσιν επί τον τράχηλον
των τετραυματισμένων, των ασεβών, των οποίων η
ημέρα ήλθεν, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις πέρας.
30 Επίστρεψον αυτήν εις την θήκην αυτής. Εν τω τόπω
όπου εκτίσθης, εν τη γη της γεννήσεώς σου, θέλω σε
κρίνει. 31 Και θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε εν τω
πυρί της οργής μου θέλω εμφυσήσει επί σέ· και θέλω σε
παραδώσει εις χείρας ανδρών αγρίων, τεκταινόντων
όλεθρον. 32 Τροφή πυρός θέλεις γείνει· το αίμα σου
θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης σου· δεν θέλει είσθαι
πλέον μνήμη περί σού· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα.

22 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ; λέγων, 2 Και
συ, υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει την
πόλιν των αιμάτων; και θέλεις παραστήσει εις αυτήν
πάντα τα βδελύγματα αυτής; 3 Ειπέ λοιπόν, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Ω πόλις εκχέουσα αίματα μέσω εαυτής,
διά να έλθη ο καιρός αυτής, και κατασκευάζουσα είδωλα
εναντίον εαυτής, διά να μιαίνηται, 4 έγεινας ένοχος εν
τω αίματί σου, το οποίον εξέχεας, και εμιάνθης εν τοις
ειδώλοις σου, τα οποία κατεσκεύασας, και έκαμες να

πλησιάσωσιν αι ημέραι σου, και ήλθες μέχρι των ετών
σου· διά τούτο σε κατέστησα όνειδος εις τα έθνη και
παίγνιον εις πάντας τους τόπους. 5 Οι πλησίον και οι
μακράν από σου θέλουσιν εμπαίξει σε, μεμολυσμένη
κατά το όνομα, μεγάλη κατά τας συμφοράς. 6 Ιδού, οι
άρχοντες του Ισραήλ ήσαν εν σοι, διά να χύνωσιν αίμα,
έκαστος κατά την δύναμιν αυτού. 7 Εν σοι κατεφρόνουν
πατέρα και μητέρα· εν μέσω σου εφέροντο απατηλώς
προς τον ξένον· εν σοι κατεδυνάστευον τον ορφανόν και
την χήραν. 8 Τα άγιά μου κατεφρόνησας και τα σάββατά
μου εβεβήλωσας. 9 Εν σοι ήσαν άνδρες συκοφάνται
διά να χύνωσιν αίμα, και εν σοι έτρωγον επί των
ορέων, εν μέσω σου πράττουσιν ανοσιουργίας. 10 Εν
σοι εξεσκέπασαν αισχύνην πατρός, εν σοι εταπείνωσαν
την αποκεχωρισμένην εν τη ακαθαρσία αυτής. 11 Και ο
μεν έπραξε βδελυρίαν μετά της γυναικός του πλησίον
αυτού, ο δε εμίανεν ανοσίως την νύμφην αυτού, και
άλλος εν σοι εταπείνωσε την αδελφήν αυτού, την
θυγατέρα του πατρός αυτού. 12 Εν σοι ελάμβανον δώρα
διά να εκχέωσιν αίμα· έλαβες τόκον και προσθήκην και
δι' απάτης ησχροκέρδησας από των πλησίον σου, και
ελησμόνησας εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. 13 Ιδού, διά
τούτο εκρότησα τας χείρας μου επί τη αισχροκερδεία
σου, την οποίαν έπραξας, και επί τω αίματί σου, το
οποίον ήτο εν μέσω σου. 14 Θέλει ανθέξει η καρδία
σου; ή θέλουσιν έχει δύναμιν αι χείρές σου, εν ημέραις
καθ' ας εγώ θέλω ενεργήσει εναντίον σου; εγώ ο
Κύριος ελάλησα και θέλω εκτελέσει. 15 Και θέλω σε
διασκορπίσει εν τοις έθνεσι και σε διασπείρει εις τους
τόπους και θέλω εξαλείψει από σου την ακαθαρσίαν
σου. 16 Και θέλεις βεβηλωθή εν σοι ενώπιον των εθνών,
και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 17 Και
έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 18 Υιέ ανθρώπου,
ο οίκος Ισραήλ έγεινεν εις εμέ σκωρία· πάντες είναι
χαλκός και κασσίτερος και σίδηρος και μόλυβδος εν τω
μέσω του χωνευτηρίου· είναι σκωρίαι αργύρου. 19 Διά
τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή πάντες σεις
εγείνετε σκωρίαι, ιδού, διά τούτο θέλω σας συνάξει
εις το μέσον της Ιερουσαλήμ· 20 καθώς συνάγουσιν
εις το μέσον του χωνευτηρίου τον άργυρον και τον
χαλκόν και τον σίδηρον και τον μόλυβδον και τον
κασσίτερον, διά να φυσήσωσι το πυρ επ' αυτά ώστε
να διαλύσωσιν αυτά, ούτως εν τω θυμώ μου και εν
τη οργή μου θέλω σας συνάξει και θέλω σας βάλει
εκεί και διαλύσει. 21 Θέλω εξάπαντος σας συνάξει, και
εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμφυσήσει εφ' υμάς
και θέλετε διαλυθή εν τω μέσω αυτής. 22 Καθώς ο
άργυρος διαλύεται εν μέσω του χωνευτηρίου, ούτω
θέλετε διαλυθή εν μέσω αυτής· και θέλετε γνωρίσει ότι
εγώ ο Κύριος εξέχεα την οργήν μου εφ' υμάς. 23 Και
έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 24 Υιέ ανθρώπου,
ειπέ προς αυτήν· Συ είσαι η γη, ήτις δεν εκαθαρίσθη,
και δεν έγεινε βροχή επ' αυτής εν τη ημέρα της οργής.
25 Εν μέσω αυτής είναι συνωμοσία των προφητών
αυτής· ως λέοντες ωρυόμενοι, αρπάζοντες το θήραμα,
κατατρώγουσι ψυχάς· έλαβον θησαυρούς και πολύτιμα
πράγματα· επλήθυναν τας χήρας αυτής εν τω μέσω
αυτής. 26 Οι ιερείς αυτής ηθέτησαν τον νόμον μου και
εβεβήλωσαν τα άγιά μου· μεταξύ αγίου και βεβήλου δεν
έκαμον διαφοράν και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού
δεν έκαμον διάκρισιν, και έκρυπτον τους οφθαλμούς
αυτών από των σαββάτων μου, και εβεβηλούμην εν
μέσω αυτών. 27 Οι άρχοντες αυτής είναι εν μέσω αυτής
ως λύκοι αρπάζοντες το θήραμα, διά να εκχέωσιν αίμα,
διά να αφανίζωσι ψυχάς, διά να αισχροκερδήσωσιν
αισχροκέρδειαν. 28 Και οι προφήται αυτής περήλειφον
αυτούς με πηλόν αμάλακτον, βλέποντες οράσεις ματαίας
και μαντεύοντες προς αυτούς ψεύδη, λέγοντες, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· ενώ ο Κύριος δεν ελάλησεν. 29
Ο λαός της γης μετεχειρίζετο απάτην και έκαμνεν
αρπαγάς και κατεδυνάστευε τον πτωχόν και τον ενδεή
και τον ξένον ηπάτα άνευ κρίσεως. 30 Και εζήτησα
μεταξύ αυτών άνδρα, όστις να ανεγείρη το περίφραγμα
και να σταθή εν τη χαλάστρα ενώπιόν μου υπέρ της γης,
διά να μη εξολοθρεύσω αυτήν· και δεν εύρηκα. 31 Διά
τούτο εξέχεα την οργήν μου επ' αυτούς· κατηνάλωσα
αυτούς εν τω πυρί της οργής μου· τας οδούς αυτών
ανταπέδωκα επί τας κεφαλάς αυτών, λέγει Κύριος ο
Θεός.

23 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2
Υιέ ανθρώπου, ήσαν δύο γυναίκες, θυγατέρες
της αυτής μητρός· 3 και εξεπορνεύθησαν εν Αιγύπτω·
εξεπορνεύθησαν εν τη νεότητι αυτών· εκεί επιέσθησαν
τα στήθη αυτών και εκεί συνεθλίβησαν οι παρθενικοί
αυτών μαστοί. 4 Τα δε ονόματα αυτών ήσαν, Οολά
η πρεσβυτέρα και Οολιβά η αδελφή αυτής· και αύται
έγειναν εμού και εγέννησαν υιούς και θυγατέρας.
Ήσαν λοιπόν τα ονόματα αυτών Σαμάρεια η Οολά και
Ιερουσαλήμ η Οολιβά. 5 Και η Οολά εξεπορνεύθη, ενώ
ήτο εμού, και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής,
τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, 6 ενδεδυμένους
κυανά, ταξιάρχους και άρχοντας, πάντας ερασμίους
νέους, ιππείς ιππεύοντας εφ' ίππων. 7 Και έπραξε τας
πορνείας αυτής μετ' αυτών, οίτινες πάντες ήσαν οι
εκλεκτοί των Ασσυρίων, και μετά πάντων εκείνων,
διά τους οποίους παρεφρόνησεν· εν πάσι τοις ειδώλοις
αυτών εμιαίνετο. 8 Και δεν αφήκε την πορνείαν αυτής
την εξ Αιγύπτου· διότι μετ' αυτής εκοιμώντο εν τη
νεότητι αυτής και ούτοι επίεζον τα παρθενικά αυτής
στήθη και εξέχεον την πορνείαν αυτών επ' αυτήν. 9
Διά τούτο παρέδωκα αυτήν εις τας χείρας των εραστών
αυτής, εις τας χείρας των Ασσυρίων, διά τους οποίους
παρεφρόνησεν. 10 Ούτοι ανεκάλυψαν την αισχύνην
αυτής· έλαβον τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας
αυτής και αυτήν εν ρομφαία απέκτειναν, και έγεινε
περιβόητος μεταξύ των γυναικών, και εξετέλεσαν κρίσιν
επ' αυτήν. 11 Ότε δε η αδελφή αυτής Οολιβά είδε τούτο,
διεφθάρη εν τη παραφροσύνη αυτής υπέρ εκείνην και
εν ταις πορνείαις αυτής υπέρ τας πορνείας της αδελφής
αυτής· 12 παρεφρόνησε διά τους Ασσυρίους τους
γείτονας αυτής, ταξιάρχους και άρχοντας ενδεδυμένους
πολυτελώς, ιππείς ιππεύοντας εφ' ίππων, πάντας νέους
ερασμίους. 13 Και είδον ότι εμιάνθη· μίαν οδόν έχουσιν
αμφότεραι. 14 Προσέθεσεν έτι εις τας εαυτής πορνείας·
διότι ως είδεν άνδρας εζωγραφημένους επί του τοίχου,
εικόνας Χαλδαίων, οίτινες ήσαν εζωγραφημένοι με
μίλτον, 15 περιεζωσμένους ζώνας επί τας οσφύας

αυτών, φορούντας τιάρας βεβαμμένας επί τας κεφαλάς
αυτών, πάντας έχοντας όψιν αρχόντων, ομοίους με τους
Βαβυλωνίους της γης των Χαλδαίων, εν ή εγεννήθησαν.
16 και ως είδεν αυτούς με τους οφθαλμούς αυτής,
παρεφρόνησε δι' αυτούς και εξαπέστειλε προς αυτούς
πρέσβεις εις την Χαλδαίαν. **17** Και οι Βαβυλώνιοι ήλθον
προς αυτήν εις την κοίτην του έρωτος και εμίαναν αυτήν
με την πορνείαν αυτών και εμιάνθη μετ' αυτών και η
ψυχή αυτής απεξενώθη απ' αυτών. **18** Και απεκάλυψε
τας πορνείας αυτής και εξεσκέπασε την αισχύνην αυτής·
τότε η ψυχή μου απεξενώθη απ' αυτής, καθώς η ψυχή
μου είχεν αποξενωθή από της αδελφής αυτής. **19** Διότι
επλήθυνε τας πορνείας αυτής, ανακαλούσα εις μνήμην
τας ημέρας της νεότητος αυτής, ότε επορνεύετο εν γη
Αιγύπτου. **20** Και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής,
των οποίων η σαρξ είναι σαρξ όνων και η ρεύσις αυτών
ρεύσις ίππων. **21** Και ενεθυμήθης την ακολασίαν της
νεότητός σου, ότε τα στήθη σου επιέζοντο υπό των
Αιγυπτίων, διά τους μαστούς της νεότητός σου. **22** Διά
τούτο, Οολιβά, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ
θέλω εγείρει τους εραστάς σου εναντίον σου, αφ' ων η
ψυχή σου απεξενώθη, και θέλω φέρει αυτούς εναντίον
σου πανταχόθεν· **23** τους Βαβυλωνίους και πάντας
τους Χαλδαίους, Φεκώδ και Σωέ και Κωέ, πάντας τους
Ασσυρίους μετ' αυτών· οίτινες πάντες είναι εράσμιοι
νέοι, ταξίαρχοι και ηγεμόνες, στρατάρχαι και ονομαστοί,
πάντες ιππεύοντες εφ' ίππων. **24** Και θέλουσιν ελθεί
εναντίον σου μετά αρμάτων, μετά αμαξών και τροχών
και μετά πλήθους λαών, και θέλουσι θέσει κύκλω
εναντίον σου θυρεούς και ασπίδας και περικεφαλαίας·
και θέλω θέσει ενώπιον αυτών κρίσιν και θέλουσι σε
κρίνει κατά τας κρίσεις αυτών. **25** Και θέλω στήσει τον
ζήλον μου εναντίον σου και θέλουσι φερθή προς σε
μετ' οργής· θέλουσιν εκκόψει την μύτην σου και τα ώτα
σου· και το υπόλοιπόν σου θέλει πέσει εν μαχαίρα· ούτοι
θέλουσι λάβει τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου· το
δε υπόλοιπόν σου θέλει καταφαγωθή υπό πυρός. **26**
Θέλουσιν έτι σε εκδύσει τα ιμάτιά σου και αφαιρέσει
τους στολισμούς της λαμπρότητός σου. **27** Και θέλω
παύσει από σου την ακολασίαν σου και την πορνείαν
σου την εκ γης Αιγύπτου· και δεν θέλεις σηκώσει τους
οφθαλμούς σου προς αυτούς, και δεν θέλεις ενθυμηθή
πλέον την Αίγυπτον. **28** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Ιδού, θέλω σε παραδώσει εις την χείρα εκείνων
τους οποίους μισείς, εις την χείρα εκείνων αφ' ων
απεξενώθη η ψυχή σου. **29** Και θέλουσι φερθή προς σε
με μίσος, και θέλουσι λάβει πάντας τους κόπους σου,
και θέλουσι σε εγκαταλείψει γυμνήν και ασκέπαστον·
και η αισχύνη της πορνείας σου θέλει αποκαλυφθή και
η ακολασία σου και αι πορνείαί σου. **30** Ταύτα θέλω
κάμει εις σε, επειδή επορνεύθης κατόπιν των εθνών,
επειδή εμιάνθης εν τοις ειδώλοις αυτών. **31** Εν τη οδώ
της αδελφής σου περιεπάτησας· διά τούτο θέλω δώσει
εις την χείρα σου το ποτήριον αυτής. **32** Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Το ποτήριον της αδελφής σου θέλεις πίει,
το βαθύ και πλατύ· θέλεις είσθαι γέλως και παίγνιον·
το ποτήριον τούτο χωρεί πολύ. **33** Θέλεις εμπλησθή
από μέθης και θλίψεως, με το ποτήριον της εκπλήξεως
και του αφανισμού, με το ποτήριον της αδελφής σου
Σαμαρείας. **34** Και θέλεις πίει αυτό και στραγγίσει,
και θέλεις συντρίψει τα όστρακα αυτού, και θέλεις
διασπαράξει τα στήθη σου· διότι εγώ ελάλησα, λέγει
Κύριος ο Θεός. **35** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Επειδή με ελησμόνησας και με απέρριψας οπίσω των
νώτων σου, βάστασον λοιπόν και συ την ακολασίαν
σου και τας πορνείας σου. **36** Και είπε Κύριος προς
εμέ· Υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει την Οολά και την
Οολιβά; απάγγειλον λοιπόν προς αυτάς τα βδελύγματα
αυτών· **37** ότι εμοιχεύοντο, και είναι αίμα εν ταις χερσίν
αυτών, και εμοιχεύοντο μετά των ειδώλων αυτών, και
ότι διεβίβαζον χάριν αυτών τα τέκνα αυτών, τα οποία
εγέννησαν εις εμέ, διά του πυρός εις κατανάλωσιν. **38**
Έπραξαν έτι τούτο εις εμέ· εμίαναν τα άγιά μου εν τη
αυτή ημέρα και εβεβήλωσαν τα σάββατά μου. **39** Διότι
ότε έσφαξαν τα τέκνα αυτών εις τα είδωλα αυτών, τότε
εισήρχοντο την αυτήν ημέραν εις τα άγιά μου, διά να
βεβηλόνωσιν αυτά· και ιδού, ούτως έπραττον εν μέσω
του οίκου μου. **40** Και προσέτι ειπέ ότι σεις επέμψατε
προς άνδρας, διά να έλθωσι μακρόθεν, προς τους οποίους
εστάλη πρέσβυς, και ιδού, ήλθον· διά τους οποίους
ελούσθης, βάψας τους οφθαλμούς σου και εστολίσθης με
στολισμούς. **41** Και εκάθησας επί κλίνης μεγαλοπρεπούς
και έμπροσθεν αυτής ήτο τράπεζα ητοιμασμένη, εφ'
ης έθεσας το θυμίαμά μου και το έλαιόν μου. **42**
Και ήσαν εν αυτή φωναί πλήθους αγαλλομένου· και
μετά των ανδρών του όχλου εισήγοντο Σαβαίοι εκ της
ερήμου, φορούντες βραχιόλια επί τας χείρας αυτών
και ωραίους στεφάνους επί τας κεφαλάς αυτών. **43**
Τότε είπα προς την καταγηράσασαν εν μοιχείαις, Τώρα
κάμνουσι πορνείας μετ' αυτής και αυτή μετ' εκείνων **44**
και ούτοι εισήρχοντο προς αυτήν, καθώς εισέρχονται
προς γυναίκα πόρνην· ούτως εισήρχοντο προς την Οολά
και προς την Οολιβά, τας ακολάστους γυναίκας. **45**
Διά τούτο άνδρες δίκαιοι, ούτοι θέλουσι κρίνει αυτάς,
κατά την κρίσιν των μοιχαλίδων και κατά την κρίσιν
των εκχεουσών αίμα· επειδή είναι μοιχαλίδες και αίμα
είναι εν ταις χερσίν αυτών. **46** Όθεν ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Θέλω αναβιβάσει επ' αυτάς όχλον και θέλω
παραδώσει αυτάς εις ταραχήν και διαρπαγήν. **47** Και ο
όχλος θέλει λιθοβολήσει αυτάς με λίθους και κατακόψει
αυτάς με τα ξίφη αυτών· θέλουσι φονεύσει τους υιούς
αυτών και τας θυγατέρας αυτών και τας οικίας αυτών
θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **48** Ούτω θέλω παύσει
την ακολασίαν από της γης, διά να μάθωσι πάσαι αι
γυναίκες να μη πράττωσι κατά τας ακολασίας σας. **49**
Και θέλουσιν ανταποδώσει τας ακολασίας υμών εφ'
υμάς, και θέλετε βαστάσει τας αμαρτίας των ειδώλων
σας· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός.

24 Και εν τω εννάτω έτει, τω δεκάτω μηνί, τη δεκάτη
του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,
2 Υιέ ανθρώπου, γράψον εις σεαυτόν το όνομα της
ημέρας, αυτής ταύτης της ημέρας· διότι ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος παρετάχθη κατά της Ιερουσαλήμ εν αυτή
ταύτη τη ημέρα. **3** Και πρόφερε παραβολήν προς τον
αποστάτην οίκον· και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Στήσον τον λέβητα; στήσον, και έτι χύσον
ύδωρ εις αυτόν· **4** συνάγαγε εις αυτόν τα τμήματα

αυτού, παν τμήμα καλόν, τον μηρόν και τον ώμον· γέμισον αυτόν από των εκλεκτών οστέων. **5** Λάβε εκ των εκλεκτών του ποιμνίου και στίβασον έτι τα οστά κάτω αυτού· βράσον αυτά καλώς και ας εψηθώσι και αυτά τα οστά αυτού εν αυτώ. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων, εις τον λέβητα, του οποίου η σκωρία είναι εν αυτώ και του οποίου η σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτού. Έκβαλε κατά σειράν τα τμήματα αυτής· κλήρος ας μη πέση επ' αυτήν. **7** Διότι το αίμα αυτής είναι εν μέσω αυτής· επί λειόπετραν εξέθεσεν αυτό· δεν έχυσεν αυτό επί την γην, ώστε να σκεπασθή με χώμα. **8** Διά να κάμω να αναβή θυμός εις εκτέλεσιν εκδικήσεως, θέλω εκθέσει το αίμα αυτής επί λειόπετραν, διά να μη σκεπασθή. **9** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· και εγώ θέλω μεγαλύνει την πυράν. **10** Επισώρευσον τα ξύλα, άναψον το πυρ, κατανάλωσον τα κρέατα και διάλυσον αυτά, ας καώσι και τα οστά. **11** Τότε στήσον αυτόν κενόν επί τους άνθρακας αυτόν, διά να πυρωθή ο χαλκός αυτού και να καή και να λυώση εν αυτώ η ακαθαρσία αυτού, να καταναλωθή η σκωρία αυτού. **12** Ματαίως εδοκιμάσθη με κόπους, και η μεγάλη αυτής σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτής, η σκωρία αυτής εν τω πυρί. **13** Εν τη ακαθαρσία σου υπάρχει μιαρότης· επειδή εγώ σε εκαθάρισα και δεν εκαθαρίσθης, δεν θέλεις πλέον καθαρισθή από της ακαθαρσίας σου, εωσού αναπαύσω τον θυμόν μου επί σε. **14** Εγώ ο Κύριος ελάλησα· θέλει γείνει και θέλω εκτελέσει αυτό· δεν θέλω στραφή οπίσω και δεν θέλω φεισθή και δεν θέλω μεταμεληθή· κατά τας οδούς σου και κατά τας πράξεις σου θέλουσι σε κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **16** Υιέ ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω αφαιρέσει από σου διά μιας πληγής το επιθύμημα των οφθαλμών σου· και μη πενθήσης και μη κλαύσης και ας μη ρεύσωσι τα δάκρυά σου· **17** κρατήθητι από στεναγμών, μη κάμης πένθος νεκρών, δέσον την τιάραν σου επί την κεφαλήν σου, και βάλε εις τους πόδας σου τα υποδήματά σου, και μη καλύψης τα χείλη σου, και άρτον ανδρών μη φάγης. **18** Και ελάλησα προς τον λαόν το πρωΐ, και το εσπέρας απέθανεν η γυνή μου· και έκαμον το πρωΐ ως προσετάχθην. **19** Και είπεν ο λαός προς εμέ, Δεν θέλεις απαγγείλει προς υμάς τι δηλούσιν εις υμάς ταύτα, τα οποία κάμνεις; **20** Και απεκρίθην προς αυτούς, λόγος Κυρίου έγεινε προς εμέ λέγων, **21** Ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω βεβηλώσει τα άγιά μου, το καύχημα της δυνάμεώς σας, τα επιθυμήματα των οφθαλμών σας και τα περιπόθητα των ψυχών σας· και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, όσους αφήκατε, εν ρομφαία θέλουσι πέσει. **22** Και θέλετε κάμει καθώς εγώ έκαμον· δεν θέλετε καλύψει τα χείλη σας και άρτον ανδρών δεν θέλετε φάγει. **23** Και αι τιάραι σας θέλουσιν είσθαι επί των κεφαλών σας και τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας· δεν θέλετε πενθήσει ουδέ κλαύσει· αλλά θέλετε λυώσει διά τας ανομίας σας και θέλετε στενάξει ο εις προς τον άλλον. **24** Και ο Ιεζεκιήλ θέλει είσθαι σημείον εις εσάς· κατά πάντα όσα έκαμε θέλετε κάμει· όταν τούτο έλθη, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Περί δε σου, υιέ ανθρώπου, εν εκείνη τη ημέρα, όταν αφαιρέσω απ' αυτών την ισχύν αυτών, την χαράν της δόξης αυτών, τα επιθυμήματα των οφθαλμών αυτών και το θάρρος των ψυχών αυτών, τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, **26** εν τη ημέρα εκείνη ο διασωθείς δεν θέλει ελθεί προς σε, διά να αναγγείλη ταύτα εις τα ώτα σου; **27** Εν εκείνη τη ημέρα το στόμα σου θέλει ανοιχθή προς τον διασωθέντα και θέλεις λαλήσει και δεν θέλεις είσθαι πλέον άλαλος· και θέλεις είσθαι εις αυτούς σημείον· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

25 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί τους υιούς Αμμών και προφήτευσον κατ' αυτών· **3** και ειπέ προς τους υιούς Αμμών, Ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επιλέγεις εις τα άγιά μου, Εύγε, διότι εβεβηλώθησαν, και εις την γην του Ισραήλ, διότι ηφανίσθη, και εις τον οίκον Ιούδα, διότι υπήγαν εις αιχμαλωσίαν, **4** διά τούτο, ιδού, θέλω σε παραδώσει προς κληρονομίαν εις τους υιούς της ανατολής, και θέλουσι θέσει τας επαύλεις αυτών εν σοι και θέλουσι κάμει τας κατασκηνώσεις αυτών εν σοί· ούτοι θέλουσι φάγει τους καρπούς σου και ούτοι θέλουσι πίει το γάλα σου. **5** Και θέλω καταστήσει την Ραββά σταύλον καμήλων και την γην των υιών Αμμών μάνδραν προβάτων· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επεκρότησας χείρας και εκτύπησας με τον πόδα και εν όλη τη περιφρονήσει της καρδίας σου εχάρης κατά της γης Ισραήλ, **7** διά τούτο, ιδού, θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε παραδώσει εις διαρπαγήν των εθνών και θέλω σε εκκόψει από των λαών και σε εξαφανίσει από των τόπων· θέλω σε εξολοθρεύσει· και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Μωάβ και ο Σηείρ λέγουσιν, Ιδού, ο οίκος Ιούδα είναι ως πάντα τα έθνη· **9** διά τούτο, ιδού, θέλω ανοίξει την πλευράν του Μωάβ από των πόλεων, από των πόλεων αυτού, από των άκρων αυτού, την δόξαν της γης, την Βαιθ-ιεσιμώθ, Βάαλ-μεών και Κιριαθαΐμ, **10** εις τους υιούς της ανατολής, κατά των υιών Αμμών, και θέλω παραδώσει αυτήν εις κληρονομίαν, διά να μη μνημονεύωνται οι υιοί Αμμών μεταξύ των εθνών. **11** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί τον Μωάβ· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Εδώμ έπραξεν εκδικητικώς εις τον οίκον Ιούδα και έβρισε βαρέως και εξεδικήθη εναντίον αυτών, **13** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλω λοιπόν εκτείνει την χείρα μου επί τον Εδώμ, και θέλω εκκόψει απ' αυτού άνθρωπον και κτήνος και θέλω εξαφανίσει αυτόν από Θαιμάν, και θέλουσι πέσει εν ρομφαία έως Δαιδάν. **14** Και θέλω ενεργήσει την εκδίκησίν μου επί τον Εδώμ διά χειρός τον λαού μου Ισραήλ· και θέλουσι κάμει εις τον Εδώμ κατά τον θυμόν μου και κατά την οργήν μου· και θέλουσι γνωρίσει την εκδίκησίν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή οι Φιλισταίοι εφέρθησαν εκδικητικώς και έκαμον εκδίκησιν περιφρονούντες εκ ψυχής, ώστε να φέρωσιν όλεθρον διά παλαιόν μίσος, **16** διά τούτο

ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω εκτείνει την
χείρα μου επί τους Φιλισταίους και θέλω εκκόψει τους
Χερεθαίους και εξαφανίσει το υπόλοιπον των λιμένων
της θαλάσσης· 17 και θέλω κάμει επ' αυτούς μεγάλην
εκδίκησιν εν ελεγμοίς θυμού· και θέλουσι γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω την εκδίκησίν μου
επ' αυτούς.

26 Και εν τω ενδεκάτω έτει, τη πρώτη του μηνός,
έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ
ανθρώπου, επειδή η Τύρος είπε κατά της Ιερουσαλήμ,
Εύγε, συνετρίβη η πύλη των λαών· εστράφη προς εμέ·
θέλω γεμισθή, διότι ηρημώθη· 3 διά τούτο ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρος, και
θέλω επεγείρει εναντίον σου έθνη πολλά, ως επεγείρει
η θάλασσα τα κύματα αυτής. 4 Και θέλουσι καταστρέψει
τα τείχη της Τύρου και κατεδαφίσει τους πύργους
αυτής· και θέλω ξύσει το χώμα αυτής απ' αυτής και
καταστήσει αυτήν ως λειόπετραν. 5 Θέλει είσθαι διά
να εξαπλόνωσι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης· διότι
εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός· και θέλει κατασταθή
διαρπαγή των εθνών. 6 Και αι κώμαι αυτής, αι εν τη
πεδιάδι, θέλουσιν εξολοθρευθή εν μαχαίρα· και θέλουσι
γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 7 Διότι ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω φέρει κατά της Τύρου τον
Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνος, βασιλέα
βασιλέων, από βορρά, μεθ' ίππων και μετά αρμάτων και
μεθ' ιππέων και συνάξεως και λαού πολλού. 8 Ούτος
θέλει εξολοθρεύσει εν μαχαίρα τας κώμας σου εν τη
πεδιάδι· και θέλει εγείρει προμαχώνας εναντίον σου
και θέλει κάμει προχώματα εναντίον σου και υψώσει
κατά σου ασπίδας. 9 Και θέλει στήσει τας πολεμικάς
μηχανάς αυτού επί τα τείχη σου και με τους πελέκεις
αυτού θέλει καταβάλει τους πύργους σου. 10 Από του
πλήθους των ίππων αυτού ο κονιορτός αυτών θέλει σε
σκεπάσει· τα τείχη σου θέλουσι σεισθή από του ήχου
των ιππέων και των τροχών και των αμαξών, όταν
εισέρχωνται εις τας πύλας σου, καθώς εισέρχονται εις
πόλιν εκπορθουμένην. 11 Με τας οπλάς των ίππων
αυτού θέλει καταπατήσει πάσας τας οδούς σου· τον
λαόν σου θέλει θανατώσει εν μαχαίρα, και οι ισχυροί
σου φρουροί θέλουσι καταβληθή εις την γην. 12 Και
θέλουσι διαρπάσει τα πλούτη σου και λαφυραγωγήσει
τα εμπορεύματά σου· και θέλουσι καταβάλει τα τείχη
σου και κρημνίσει τους οίκους σου τους ώραίους· και
θέλουσι ρίψει εις το μέσον των υδάτων τους λίθους
σου και τα ξύλα σου και το χώμα σου. 13 Και θέλω
παύσει τον θόρυβον των ασμάτων σου, και η φωνή
των κιθαρών σου δεν θέλει ακουσθή πλέον· 14 και
θέλω σε καταστήσει ως λειόπετραν· θέλεις είσθαι διά
να εξαπλόνωσι δίκτυα· δεν θέλεις πλέον οικοδομηθή·
διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός.
15 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Τύρον· δεν
θέλουσι σεισθή αι νήσοι εις τον ήχον της πτώσεώς
σου, όταν οι τραυματίαι σου στενάζωσιν, όταν η σφαγή
γίνηται εν μέσω σου; 16 Τότε πάντες οι ηγεμόνες της
θαλάσσης θέλουσι καταβή από των θρόνων αυτών, και
θέλουσιν εκβάλει τας χλαμύδας αυτών και εκδυθή τα
κεντητά ιμάτια αυτών· θέλουσιν ενδυθή τρόμον· κατά
γης θέλουσι καθήσει και τρέμει κατά πάσαν στιγμήν
και εκπλήττεσθαι διά σε. 17 Και αναλαβόντες θρήνον
διά σε θέλουσι λέγει προς σε, Πως κατεστράφης, η
κατοικουμένη υπό θαλασσοπόρων, η περίφημος πόλις,
ήτις ήσο ισχυρά εν θαλάσση, συ και οι κάτοικοί σου,
οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτών εις πάντας τους
ενοικούντας εν αυτή. 18 Τώρα αι νήσοι θέλουσι τρέμει
εν τη ημέρα της πτώσεώς σου, ναι, αι νήσοι αι εν τη
θαλάσση θέλουσι ταραχθή εν τη αφανεία σου. 19 Διότι
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Όταν σε καταστήσω πόλιν
ηρημωμένην ως τας πόλεις τας μη κατοικουμένας, όταν
επιφέρω επί σε την άβυσσον και σε σκεπάσωσιν ύδατα
πολλά, 20 όταν σε καταβιβάσω μετά των καταβαινόντων
εις λάκκον, προς λαόν αιώνιον, και σε θέσω εις τα
κατώτατα της γης, εις τόπους ερήμους απ' αιώνος, μετά
των καταβαινόντων εις λάκκον, διά να μη κατοικηθής,
και όταν αποκαταστήσω δόξαν εν τη γη των ζώντων,
21 θέλω σε καταστήσει τρόμον και δεν θέλεις υπάρχει·
και θέλεις ζητηθή και δεν θέλεις ευρεθή πλέον εις τον
αιώνα, λέγει Κύριος ο Θεός.

27 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Και
συ, υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον διά την Τύρον,
3 και ειπέ προς την Τύρον την κειμένην εν τη εισόδω
της θαλάσσης, την εμπορευομένην μετά των λαών
εν πολλαίς νήσοις, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Τύρος,
συ είπας, Εγώ είμαι πλήρης εις το κάλλος. 4 Τα όριά
σου είναι εν τη καρδία των θαλασσών, οι οικοδόμοι
σου έκαμον πλήρες το κάλλος σου. 5 Έκτισαν πάντα
τα πλευρά των πλοίων σου εξ ελάτων από Σενείρ·
έλαβον κέδρους εκ του Λιβάνου διά να κάμωσι κατάρτια
εις σε. 6 Εκ των δρυών της Βασάν έκαμον τα κωπία
σου· έκαμον τα καθίσματά σου εξ ελέφαντος, εν πύξω
από των νήσων των Κητιαίων. 7 Λεπτόν λινόν εξ
Αιγύπτου κεντητόν εξήπλονες εις σεαυτήν διά πανία·
κυανούν και πορφυρούν εκ των νήσων Ελεισά ήτο το
επισκήνωμά σου. 8 Οι κάτοικοι της Σιδώνος και Αρβάδ
ήσαν οι κωπηλάται σου· οι σοφοί σου, Τύρος, οι όντες
εν σοι, αυτοί ήσαν οι κυβερνήται των πλοίων σου. 9
Οι πρεσβύτεροι της Γεβάλ και οι σοφοί αυτής ήσαν
εν σοι οι επισκευασταί των χαλασμάτων σου· πάντα
τα πλοία της θαλάσσης και οι ναύται αυτών ήσαν εν
σοι, διά να εμπορεύωνται το εμπόριόν σου. 10 Πέρσαι
και Λύδιοι και Λίβυες ήσαν εν τοις στρατεύμασί σου οι
άνδρες σου οι πολεμισταί· ασπίδας και περικεφαλαίας
εκρέμων εις σέ· ούτοι επεδείκνυον την μεγαλοπρέπειάν
σου. 11 Οι άνδρες της Αρβάδ μετά του στρατεύματός
σου ήσαν κύκλω επί τα τείχη σου, και οι Γαμμαδίται
επί τους πύργους σου· εκρέμων τας ασπίδας αυτών επί
τα τείχη σου κύκλω· ούτοι συνεπλήρουν το κάλλος
σου. 12 Η Θαρσείς εμπορεύετο μετά σου εις πλήθος
παντός πλούτου· με άργυρον, σίδηρον, κασσίτερον και
μόλυβδον εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου. 13 Ιαυάν,
Θουβάλ και Μεσέχ ήσαν έμποροί σου· εν τη αγορά σου
εμπορεύοντο ψυχάς ανθρώπων και σκεύη χάλκινα.
14 Από δε του οίκου Θωγαρμά εμπορεύοντο εν ταις
αγοραίς σου ίππους και ιππέας και ημιόνους. 15 Οι
άνδρες της Δαιδάν ήσαν έμποροί σου· πολλών νήσων το
εμπόριον ήτο εν τη χειρί σου· έφερον εις σε οδόντας

ελεφάντων και έβενον εις ανταλλαγήν. 16 Η Συρία
εμπορεύετο μετά σου διά το πλήθος των εργασιών σου·
έδιδεν εις τας αγοράς σου σμάραγδον, πορφύραν και
κεντητά και βύσσον και κοράλλιον και αχάτην. 17 Ο
Ιούδας και η γη Ισραήλ ήσαν έμποροί σου· έδιδον εις
την αγοράν σου σίτον του Μιννίθ και στακτήν και μέλι
και έλαιον και βάλσαμον. 18 Η Δαμασκός εμπορεύετο
μετά σου εις το πλήθος των εργασιών σου, εις το πλήθος
παντός πλούτου· εις οίνον της Χελβών και εις λευκά
όρια. 19 Και Δαν και Ιαυάν και Μωσέλ έδιδον εις τας
αγοράς σου σίδηρον ειργασμένον, κασίαν και κάλαμον
αρωματικόν· ταύτα ήσαν μεταξύ των πραγματειών
σου. 20 Η Δαιδάν εμπορεύετο μετά σου εις πολύτιμα
υφάσματα διά αμάξας. 21 Η Αραβία και πάντες οι
άρχοντες Κηδάρ ήσαν έμποροί σου, εμπορευόμενοι μετά
σου εις αρνία και κριούς και τράγους. 22 Οι έμποροι
της Σαβά και Ρααμά ήσαν έμποροί σου, δίδοντες εις
τας αγοράς σου παν εξαίρετον άρωμα και πάντα λίθον
τίμιον και χρυσίον. 23 Χαρράν και Χαναά και Εδέν, οι
έμποροι της Σαβά, ο Ασσούρ και ο Χιλμάδ, εμπορεύοντο
μετά σου. 24 Ούτοι ήσαν έμποροί σου εις παν είδος, εις
κυανά ενδύματα και κεντητά και εις κιβώτια πλουσίων
στολισμάτων, δεδεμένα με σχοινία και κατεσκευασμένα
εκ κέδρου, μεταξύ των άλλων σου πραγματειών. 25
Τα πλοία της Θαρσείς υπερείχον εις το εμπόριόν σου,
και ήσο πλήρης, και εστάθης ενδοξοτάτη εν τη καρδία
των θαλασσών. 26 Οι κωπηλάται σου σε έφερον εις
ύδατα πολλά· αλλ' ο άνεμος ο ανατολικός σε συνέτριψεν
εν τη καρδία των θαλασσών. 27 Τα πλούτη σου και
αι αγοραί σου, το εμπόριόν σου, οι ναύταί σου και οι
κυβερνήταί σου, οι επισκευασταί των πλοίων σου και οι
εμπορευόμενοι το εμπόριόν σου, και πάντες οι άνδρες
σου οι πολεμισταί οι εν σοι και παν το άθροισμά σου το
εν μέσω σου, θέλουσι πέσει εν τη καρδία των θαλασσών,
την ημέραν της πτώσεώς σου. 28 Τα προάστεια θέλουσι
σεισθή εις τον ήχον της κραυγής των κυβερνητών
σου. 29 Και πάντες οι κωπηλάται, οι ναύται, πάντες
οι κυβερνήται της θαλάσσης, θέλουσι καταβή εκ των
πλοίων αυτών, θέλουσι σταθή επί της γης, 30 και
θέλουσι κραυγάσει με την φωνήν αυτών επί σε, και
θέλουσι βοήσει πικρά και ρίψει χώμα επί τας κεφαλάς
αυτών και κατακυλισθή εν τη σποδώ. 31 Και θέλουσι
φαλακρωθή ολοκλήρως διά σε και περιζωσθή σάκκον
και κλαύσει διά σε με πικρίαν ψυχής, οδυρόμενοι
πικρώς. 32 Και εν τω οδυρμώ αυτών θέλουσιν αναλάβει
θρήνον διά σε και θέλουσι θρηνωδήσει, λέγοντες περί
σου, Τις ως η Τύρος, ως η καταστραφείσα εν μέσω της
θαλάσσης; 33 Ότε αι πραγματείαί σου εξήρχοντο εκ των
θαλασσών, εχόρταινες πολλούς λαούς· με το πλήθος
του πλούτου σου και του εμπορίου σου επλούτιζες
τους βασιλείς της γης. 34 Τώρα συνετρίβης εν ταις
θαλάσσαις, εν τω βάθει των υδάτων· το εμπόριόν σου
και παν το άθροισμά σου έπεσον εν μέσω σου. 35 Πάντες
οι κάτοικοι των νήσων θέλουσιν εκπλαγή διά σε και
οι βασιλείς αυτών θέλουσι κατατρομάξει, θέλουσιν
ωχριάσει τα πρόσωπα. 36 Οι έμποροι μεταξύ των εθνών
θέλουσι συρίξει επί σέ· φρίκη θέλεις είσθαι και δεν
θέλεις υπάρξει έως αιώνος.

28 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ
ανθρώπου, ειπέ προς τον ηγεμόνα της Τύρου,
Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή υψώθη η καρδία
σου και είπας, Εγώ είμαι θεός, επί της καθέδρας του
Θεού κάθημαι, εν τη καρδία των θαλασσών· ενώ είσαι
άνθρωπος αλλ' ουχί Θεός· και έκαμες την καρδίαν
σου ως καρδίαν Θεού· 3 ιδού, συ είσαι σοφώτερος
του Δανιήλ· ουδέν μυστήριον είναι κεκρυμμένον από
σού· 4 διά της σοφίας σου και διά της συνέσεώς σου
έκαμες εις σεαυτόν δύναμιν και απέκτησας εν τοις
θησαυροίς σου χρυσίον και αργύριον· 5 διά της μεγάλης
σοφίας σου ηύξησας τα πλούτη σου διά του εμπορίου,
και η καρδία σου υψώθη διά την δύναμίν σου· 6 διά
τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή έκαμες την
καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού, 7 ιδού, διά τούτο θέλω
φέρει εναντίον σου ξένους, τους τρομερωτέρους των
εθνών· και θέλουσιν εκσπάσει τα ξίφη αυτών κατά
του κάλλους της σοφίας σου και θέλουσι μολύνει
την λαμπρότητά σου. 8 Θέλουσι σε καταβιβάσει εις
τον λάκκον, και θέλεις τελευτήσει με τον θάνατον
των πεφονευμένων εν τη καρδία των θαλασσών. 9
Θέλεις λέγει έτι ενώπιον του φονεύοντός σε, Εγώ
είμαι θεός, άνθρωπος ων και ουχί θεός, εν ταις χερσί
του φονεύοντός σε; 10 Θάνατον απεριτμήτων θέλεις
θανατωθή διά χειρός των ξένων· διότι εγώ ελάλησα,
λέγει Κύριος ο Θεός. 11 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς
εμέ, λέγων, 12 Υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον
βασιλέα της Τύρου και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Συ επεσφράγισας τα πάντα, είσαι πλήρης
σοφίας και τέλειος εις κάλλος. 13 Εστάθης εν Εδέμ τω
παραδείσω του Θεού· ήσο περιεσκεπασμένος υπό παντός
λίθου τιμίου, υπό σαρδίου, τοπαζίου και αδάμαντος,
βηρυλλίου, όνυχος και ιάσπεως, σαπφείρου, σμαράγδου
και άνθρακος και χρυσίου· η υπηρεσία των τυμπάνων
σου και των αυλών σου ήτο ητοιμασμένη διά σε την
ημέραν καθ' ην εκτίσθης. 14 Ησο χερούβ κεχρισμένον,
διά να επισκιάζης· και εγώ σε έστησα· ήσο εν τω όρει τω
αγίω του Θεού· περιεπάτεις εν μέσω λίθων πυρίνων. 15
Ησο τέλειος εν ταις οδοίς σου αφ' ης ημέρας εκτίσθης,
εωσού ευρέθη αδικία εν σοι. 16 Εκ του πλήθους του
εμπορίου σου ενέπλησαν το μέσον σου από ανομίας και
ήμαρτες· διά τούτο θέλω σε απορρίψει ως βέβηλον από
του όρους του Θεού, και θέλω σε καταστρέψει εν μέσω
των πυρίνων λίθων, χερούβ επισκιάζον. 17 Η καρδία
σου υψώθη διά το κάλλος σου· έφθειρας την σοφίαν σου
διά την λαμπρότητά σου· θέλω σε ρίψει κατά γής· θέλω
σε εκθέσει ενώπιον των βασιλέων, διά να βλέπωσιν
εις σε. 18 Εβεβήλωσας τα ιερά σου διά το πλήθος
των αμαρτιών σου, διά τας αδικίας του εμπορίου σου·
διά τούτο θέλω εκβάλει πυρ εκ μέσου σου, το οποίον
θέλει σε καταφάγει· και θέλω σε καταστήσει σποδόν
επί της γης, ενώπιον πάντων των βλεπόντων σε. 19
Πάντες οι γνωρίζοντές σε μεταξύ των λαών θέλουσιν
εκπλαγή διά σέ· φρίκη θέλεις είσθαι και δεν θέλεις
υπάρξει έως αιώνος. 20 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς
εμέ, λέγων, 21 Υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν
σου επί την Σιδώνα, και προφήτευσον κατ' αυτής 22
και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι
εναντίον σου, Σιδών· και θέλω δοξασθή εν μέσω σου· και

θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω
κρίσεις εις αυτήν και αγιασθώ εν αυτή. 23 Διότι θέλω
εξαποστείλει εις αυτήν θανατικόν και αίμα εν ταις
οδοίς αυτής· και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν
μέσω αυτής διά μαχαίρας ελθούσης επ' αυτήν κυκλόθεν·
και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 24 Και
δεν θέλει είσθαι πλέον εν τω οίκω Ισραήλ σκόλοψ
πικρίας και άκανθα οδύνης εκ πάντων των πέριξ αυτών
των καταφρονούντων αυτούς· και θέλουσι γνωρίσει
ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. 25 Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Όταν συνάξω τον οίκον Ισραήλ εκ των λαών,
μεταξύ των οποίων είναι διεσκορπισμένοι, και αγιασθώ
εν αυτοίς ενώπιον των εθνών, τότε θέλουσι κατοικήσει
εν τη γη αυτών, την οποίαν έδωκα εις τον δούλον
μου τον Ιακώβ. 26 Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτή εν
ασφαλείᾳ και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και φυτεύσει
αμπελώνας· ναι, θέλουσι κατοικήσει εν ασφαλείᾳ, όταν
εκτελέσω κρίσεις επί πάντας τους καταφρονήσαντας
αυτούς κυκλόθεν αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ
είμαι Κύριος ο Θεός αυτών.

29 Εν τω δεκάτω έτει τω δεκάτω μηνί, τη δωδεκάτη
του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,
2 Υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί Φαραώ
τον βασιλέα της Αιγύπτου και προφήτευσον κατ' αυτού
και καθ' όλης της Αιγύπτου· 3 λάλησον και ειπέ, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου,
Φαραώ βασιλεύ Αιγύπτου, μεγάλε δράκων, κοιτόμενε
εν μέσω των ποταμών αυτού· όστις είπας, Ο ποταμός
μου είναι εμού και εγώ έκαμον αυτόν δι' εμαυτόν. 4
Και θέλω βάλει άγκιστρα εις τας σιαγόνας σου, και
θέλω προσκολλήσει τους ιχθύας του ποταμού σου εις τα
λέπη σου, και θέλω σε ανασύρει εκ μέσου των ποταμών
σου· και πάντες οι ιχθύες των ποταμών σου θέλουσι
προσκολληθή εις τα λέπη σου. 5 Και θέλω σε εκρίψει
εν τη ερήμω, σε και πάντας τους ιχθύας των ποταμών
σου· θέλεις πέσει επί πρόσωπον της πεδιάδος· δεν θέλεις
συναχθή ουδέ περισταλθή· εις τα θηρία της γης και
εις τα πετεινά του ουρανού σε παρέδωκα εις βρώσιν·
6 και πάντες οι κατοικούντες την Αίγυπτον θέλουσι
γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι εστάθησαν ράβδος
καλαμίνη εις τον οίκον Ισραήλ. 7 Ότε σε επίασαν με
την χείρα, συνετρίβης και ετρύπησας όλον τον ώμον
αυτών· και ότε εστηρίχθησαν επί σε, συνεθλάσθης και
συνέκαμψας πάσας τας οσφύας αυτών. 8 Διά τούτο
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω φέρει ρομφαίαν
επί σε και θέλω εκκόψει από σου άνθρωπον και κτήνος.
9 Και η γη της Αιγύπτου θέλει είσθαι θάμβος και ερημία·
και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι είπεν,
Ο ποταμός είναι εμού και εγώ έκαμον αυτόν. 10 Διά
τούτο ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και εναντίον των
ποταμών σου· και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου
όλως έρημον και θάμβος, από Μιγδώλ μέχρι Συήνης και
μέχρι των ορίων της Αιθιοπίας. 11 Πούς ανθρώπου δεν
θέλει διέλθει δι' αυτής ουδέ πους κτήνους θέλει διέλθει
δι' αυτής ουδέ θέλει κατοικηθή τεσσαράκοντα έτη. 12
Και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου θάμβος, εν μέσω
των ηρημωμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής εν μέσω
των πόλεων των ηρημωμένων θέλουσιν είσθαι θάμβος
τεσσαράκοντα έτη· και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους
μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους
τόπους. 13 Πλην ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω τέλει
των τεσσαράκοντα ετών θέλω συνάξει τους Αιγυπτίους
εκ των λαών, εις τους οποίους ήσαν διεσκορπισμένοι· 14
και θέλω επαναγάγει τους αιχμαλώτους της Αιγύπτου
και επιστρέψει αυτούς εις την γην Παθρώς, εις την
γην της καταγωγής αυτών· και θέλουσιν είσθαι εκεί
βασίλειον ποταπόν. 15 Θέλει είσθαι το ποταπώτερον
των βασιλείων· και δεν θέλει υψωθή πλέον επί τα έθνη·
διότι θέλω ελαττώσει αυτούς, διά να μη δεσπόζωσιν
επί τα έθνη. 16 Και δεν θέλει είσθαι πλέον το θάρρος
του οίκου Ισραήλ, αναμιμνήσκον την ανομίαν αυτών,
αποβλεπόντων οπίσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει
ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. 17 Και εν τω εικοστώ
εβδόμω έτει, τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός,
έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 18 Υιέ ανθρώπου,
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εδούλευσε
το στράτευμα αυτού δουλείαν μεγάλην κατά της Τύρου·
πάσα κεφαλή εφαλακρώθη και πας ώμος εξεδάρθη·
μισθόν όμως διά την Τύρον δεν έλαβεν ούτε αυτός
ούτε το στράτευμα αυτού διά την δουλείαν, την οποίαν
εδούλευσε κατ' αυτής· 19 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Ιδού, εγώ δίδω την γην της Αιγύπτου εις τον
Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνος· και θέλει
σηκώσει το πλήθος αυτής και θέλει λεηλατήσει την
λεηλασίαν αυτής και λαφυραγωγήσει τα λάφυρα αυτής·
και τούτο θέλει είσθαι ο μισθός εις το στράτευμα αυτού.
20 Έδωκα εις αυτόν την γην της Αιγύπτου διά τον κόπον
αυτού, με τον οποίον εδούλευσε κατ' αυτής, επειδή
ηγωνίσθησαν δι' εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. 21 Εν εκείνη
τη ημέρα θέλω κάμει να βλαστήση το κέρας του οίκου
Ισραήλ, και θέλω σε κάμει να ανοίξης στόμα εν μέσω
αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

30 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ
ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός. Ολολύζετε, Ουαί, διά την ημέραν. 3 Διότι
πλησίον είναι η ημέρα, ναι, η ημέρα του Κυρίου είναι
πλησίον, ημέρα νεφώδης· ο καιρός των εθνών θέλει
είσθαι. 4 Και η μάχαιρα θέλει ελθεί, επί την Αίγυπτον
και μέγας τρόμος θέλει είσθαι εν τη Αιθιοπία, όταν οι
τετραυματισμένοι πέσωσιν εν Αιγύπτω, και θέλουσι
λάβει το πλήθος αυτής και θέλουσι καταστρέψει τα
θεμέλια αυτής. 5 Αιθίοπες και Λίβυες και Λύδιοι και
πάντες οι σύμμικτοι λαοί, και ο Χούβ και οι υιοί της
συμμάχου γης, θέλουσι πέσει μετ' αυτών εν μαχαίρα. 6
Ούτω λέγει Κύριος· Θέλουσι πέσει και οι υποστηρίζοντες
την Αίγυπτον, και η υπερηφανία της δυνάμεως αυτής
θέλει καταβληθή· από Μιγδώλ μέχρι Συήνης θέλουσι
πέσει εν αυτή διά μαχαίρας, λέγει Κύριος ο Θεός. 7
Και θέλουσιν αφανισθή εν μέσω των ηφανισμένων
τόπων, και αι πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι εν μέσω
των ηρημωμένων πόλεων. 8 Και θέλουσι γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος, όταν βάλω πυρ εις την Αίγυπτον και
συντριφθώσι πάντες οι βοηθούντες αυτήν. 9 Εν εκείνη
τη ημέρα θέλουσιν εξέλθει απ' εμού μηνυταί εν πλοίοις,
διά να εκπλήξωσι τους αμερίμνους Αιθίοπας· και τρόμος
μέγας θέλει επέλθει επ' αυτούς, καθώς εν τη ημέρα της

Αιγύπτου· διότι, ιδού, έρχεται. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Και θέλω απολέσει το πλήθος της Αιγύπτου διά
χειρός του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος.
11 Αυτός και ο λαός αυτού μετ' αυτού, οι τρομερώτεροι
των εθνών, θέλουσι φερθή διά να αφανίσωσι την γήν·
και θέλουσιν εκσπάσει τας ρομφαίας αυτών κατά της
Αιγύπτου και γεμίσει την γην από τετραυματισμένων.
12 Και θέλω ξηράνει τους ποταμούς και παραδώσει
την γην εις χείρας κακών, και θέλω αφανίσει την γην
και το πλήρωμα αυτής διά χειρός των ξένων· εγώ ο
Κύριος ελάλησα. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και
θέλω καταστρέψει τα ξόανα και εξαλείψει τα είδωλα
από Νωφ, και δεν θέλει υπάρχει πλέον άρχων εκ της
γης της Αιγύπτου, και θέλω εμβάλει φόβον εις την
γην της Αιγύπτου. **14** Και θέλω αφανίσει την Παθρώς
και βάλει πυρ εις την Τάνιν και εκτελέσει κρίσεις εν
Νω. **15** Και θέλω εκχέει τον θυμόν μου επί Σιν την
ισχύν της Αιγύπτου, και θέλω εκκόψει το πλήθος της
Νω. **16** Και θέλω βάλει πυρ εις την Αίγυπτον· η Σιν
θέλει λάβει μέγαν τρόμον και η Νω θέλει διασπαραχθή
και η Νωφ θέλει είσθαι καθ' ημέραν εν αγωνία. **17** Οι
νεανίσκοι της Αβήν και της Πι-βεσέθ θέλουσι πέσει εν
μαχαίρα, και αύται θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν.
18 Και εν Τάφνης η ημέρα θέλει συσκοτάσει, όταν
συντρίψω εκεί τα σκήπτρα της Αιγύπτου· και η έπαρσις
της δυνάμεως αυτής θέλει παύσει εν αυτή· ταύτην δε,
νέφος θέλει σκεπάσει αυτήν, και αι θυγατέρες αυτής
θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **19** Και θέλω εκτελέσει
κρίσεις επί την Αίγυπτον· και θέλουσι γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος. **20** Και εν τω ενδεκάτω έτει,
τω πρώτω μηνί, τη εβδόμη του μηνός, έγεινε λόγος
Κυρίου προς εμέ λέγων, **21** Υιέ ανθρώπου, συνέθλασα
τον βραχίονα του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου·
και ιδού, δεν θέλει επιδεθή προς θεραπείαν, ώστε να
περιτυλίξωσιν αυτόν με επιδέσματα διά να δοθή εις
αυτόν δύναμις να κρατή μάχαιραν. **22** Διά τούτο ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον του
Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και θέλω συνθλάσει τους
βραχίονας αυτού, τον δυνατόν και τον συντεθλασμένον·
και θέλω κάμει την μάχαιραν να εκπέση από της
χειρός αυτού. **23** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους
μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους
τόπους. **24** Και θέλω ενισχύσει τους βραχίονας του
βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλω δώσει την ρομφαίαν
μου εις την χείρα αυτού, τους δε βραχίονας του
Φαραώ θέλω συνθλάσει και θέλει στενάξει έμπροσθεν
αυτού με στεναγμούς τετραυματισμένου. **25** Τους
βραχίονας όμως του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλω
ενισχύσει, οι δε βραχίονες του Φαραώ θέλουσι πέσει·
και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν
δώσω την ρομφαίαν μου εις την χείρα του βασιλέως
της Βαβυλώνος· και θέλει εκτείνει αυτήν επί την γην
της Αιγύπτου. **26** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους
μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους
τόπους· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

31 Και εν τω ενδεκάτω έτει, τω τρίτω μηνί, τη πρώτη
του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,
2 Υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τον Φαραώ βασιλέα της
Αιγύπτου και προς το πλήθος αυτού· Με ποίον ώμοιώθης
εν τη μεγαλειότητί σου; **3** Ιδού, ο Ασσύριος ήτο κέδρος
εν τω Λιβάνω με κλάδους ωραίους, και πυκνός την
σκιάν και υψηλός το μέγεθος, και η κορυφή αυτού ήτο
εν μέσω κλάδων πυκνών. **4** Τα ύδατα ηύξησαν αυτόν, η
άβυσσος ύψωσεν αυτόν με τους ποταμούς αυτής τους
ρέοντας κύκλω των φυτών αυτού, και εξέπεμπε τους
ρύακας αυτής εις πάντα τα δένδρα του αγρού. **5** Όθεν το
ύψος εαυτού ανέβη υπεράνω πάντων των δένδρων του
αγρού και οι κλώνοι αυτού επλήθυναν και οι κλάδοι
αυτού εξετάνθησαν διά το πλήθος των υδάτων, ενώ
εβλάστανε. **6** Πάντα τα πετεινά του ουρανού εφώλευον
εν τοις κλώνοις αυτού, και πάντα τα ζώα του αγρού
εγέννων υπό τους κλάδους αυτού· υπό δε την σκιάν
αυτού κατώκουν πάντα τα μεγάλα έθνη. **7** Ήτο λοιπόν
ώραίος κατά το μέγεθος αυτού και κατά την έκτασιν
των κλάδων αυτού, διότι αι ρίζαι αυτού ήσαν πλησίον
υδάτων πολλών. **8** Αι κέδροι εν τω παραδείσω του
Θεού δεν ηδύναντο να κρύψωσιν αυτόν· αι έλατοι δεν
εξισούντο με τους κλώνους αυτού, και αι κάστανοι
δεν εξισούντο με τους κλάδους αυτού· ουδέν δένδρον
εν τω παραδείσω του Θεού ώμοίαζεν αυτόν κατά την
ώραιότητα αυτού. **9** Έκαμον αυτόν ώραίον κατά το
πλήθος των κλάδων αυτού, ώστε πάντα τα δένδρα της
Εδέμ, τα εν τω παραδείσω του Θεού, εζήλευον αυτόν.
10 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ύψωσας
σεαυτόν υψηλά, και επειδή εσήκωσε την κορυφήν αυτού
μεταξύ των πυκνών κλώνων και η καρδία αυτού επήρθη
εις το ύψος αυτού, **11** διά τούτο παρέδωκα αυτόν εις την
χείρα του δυνάστου των εθνών, όστις θέλει φερθή αξίως
προς αυτόν· απέβαλον αυτόν διά την ασέβειαν αυτού.
12 Και ξένοι, οι τρομερώτεροι των εθνών, έκοψαν αυτόν
και εγκατέλιπον αυτόν· οι κλάδοι αυτού έπεσον επί τα
όρη και εν πάσαις ταις φάραγξι και οι κλώνοι αυτού
συνετρίφθησαν υπό πάντων των ποταμών της γης, και
πάντες οι λαοί της γης κατέβησαν από της σκιάς αυτού
και εγκατέλιπον αυτόν. **13** Επί του πτώματος αυτού
θέλουσιν επικάθησθαι πάντα τα πετεινά του ουρανού
και επί τους κλάδους αυτού θέλουσιν είσθαι πάντα
τα ζώα του αγρού· **14** διά να μη υψωθή εν τω ύψει
αυτού ουδέν εκ των δένδρων των υδάτων μηδέ να
σηκώσωσι την κορυφήν αυτών μεταξύ των πυκνών
κλάδων, και εκ πάντων των πινόντων ύδωρ, ουδέν
εκ τούτων να μη στέκηται εν τω ύψει αυτού· διότι
πάντα παρεδόθησαν εις τον θάνατον, εις τα κατώτατα
της γης, εν μέσω των υιών των ανθρώπων, μετά των
καταβαινόντων εις λάκκον. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Καθ' ην ημέραν κατέβη εις τον άδην, έκαμον
να γείνη πένθος· εσκέπασα την άβυσσον δι' αυτόν και
εμπόδισα τους ποταμούς αυτής και τα μεγάλα ύδατα
εκρατήθησαν· και έκαμον να πενθήση ο Λίβανος δι'
αυτόν και πάντα τα δένδρα του αγρού εμαράνθησαν δι'
αυτόν. **(Sheol h7585)** **16** Έκαμον τα έθνη να σεισθώσιν
εις τον ήχον της πτώσεως αυτού, ότε κατεβίβασα αυτόν
εις τον άδην μετά των καταβαινόντων εις λάκκον· και
πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εκλεκτά και τα καλά
του Λιβάνου, πάντα τα πίνοντα ύδωρ, παρηγορήθησαν
εν τοις κατωτάτοις της γης. **(Sheol h7585)** **17** Και αυτοί
ότι κατέβησαν εις τον άδην μετ' αυτού, προς τους

τεθανατωμένους εν μαχαίρα· και όσοι ήσαν ο βραχίων
αυτού, οι κατοικούντες υπό την σκιάν αυτού εν μέσω
των εθνών. (Sheol h7585) 18 Με ποίον ώμοιώθης ούτως
εν τη δόξη και εν τη μεγαλειότητι, μεταξύ των δένδρων
της Εδέμ; θέλεις όμως καταβιβασθή μετά των δένδρων
της Εδέμ εις τα κατώτατα της γής· θέλεις κοίτεσθαι
εν μέσω των απεριτμήτων μετά των τεθανατωμένων
εν μαχαίρα· ούτος είναι ο Φαραώ και άπαν το πλήθος
αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

32 Και εν τω δωδεκάτω έτει, τω δωδεκάτω μηνί,
τη πρώτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς
εμέ, λέγων, 2 Υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον
Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και ειπέ προς αυτόν,
Ωμοιώθης με σκύμνον λέοντος μεταξύ των εθνών και
είσαι ως δράκων εν ταις θαλάσσαις· και εφώρμησας
εις τους ποταμούς σου και ετάραττες τα ύδατα με τους
πόδας σου και κατεπάτεις τους ποταμούς αυτών. 3
Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· διά τούτο θέλω εξαπλώσει
το δίκτυόν μου επί σε με άθροισμα πολλών λαών,
και θέλουσι σε ανασύρει εν τη σαγήνη μου. 4 Και
θέλω σε εγκαταλείψει εν τη γη, θέλω σε εκρίψει επί
το πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλω επικαθίσει επί
σε πάντα τα πετεινά του ουρανού και χορτάσει από
σου τα θηρία πάσης της γης. 5 Και θέλω εκθέσει τας
σάρκας σου επί τα όρη, και εμπλήσει τας κοιλάδας από
των σωρών του πτώματός σου. 6 Και την γην, όπου
πλέεις, θέλω ποτίσει με το αίμα σου έως των ορέων·
και οι ποταμοί θέλουσιν εμπλησθή από σου. 7 Και
όταν σε αποσβέσω, θέλω περικαλύψει τον ουρανόν
και συσκοτάσει τους αστέρας αυτού· θέλω περικαλύψει
εν νεφέλη τον ήλιον και σελήνη δεν θέλει φέγγει το
φως αυτής. 8 Πάντας τους λαμπρούς φωστήρας του
ουρανού θέλω συσκοτάσει επί σε, και θέλω επιβάλει
σκότος επί την γην σου, λέγει Κύριος ο Θεός. 9 Και
θέλω κάμει να φρίξη η καρδία πολλών λαών, όταν
φέρω τον συντριμμόν σου μεταξύ των εθνών, εις
τόπους τους οποίους δεν εγνώρισας. 10 Και θέλω κάμει
πολλούς λαούς να εκπλαγώσι διά σε και οι βασιλείς
αυτών θέλουσι φρίξει σφόδρα διά σε, όταν διασείσω
την ρομφαίαν μου ενώπιον αυτών· και θέλουσι τρέμει
κατά πάσαν στιγμήν, έκαστος διά την ζωήν αυτού, εν τη
ημέρα της πτώσεώς σου. 11 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλει
ελθεί επί σε. 12 Εν μαχαίραις ισχυρών θέλω καταβάλει
το πλήθός σου· πάντες ούτοι είναι οι τρομερώτεροι των
εθνών· και θέλουσι πορθήσει την έπαρσιν της Αιγύπτου
και άπαν το πλήθος αυτής θέλει καταστραφή. 13 Και
θέλω εξαφανίσει πάντα τα κτήνη αυτής από πλησίον
υδάτων πολλών, και δεν θέλει πλέον ταράξει αυτά
που ανθρώπου και ίχνος κτήνους δεν θέλει ταράξει
αυτά. 14 Τότε θέλω ησυχάσει τα ύδατα αυτών και
κάμει τους ποταμούς αυτών να ρέωσιν ως έλαιον, λέγει
Κύριος ο Θεός. 15 Όταν κάμω την γην της Αιγύπτου
θάμβος, και ερημωθή η γη από του πληρώματος αυτής,
όταν πατάξω πάντας τους κατοικούντας εν αυτή, τότε
θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 16 Ούτος
είναι ο θρήνος, με τον οποίον θέλουσι θρηνήσει αυτήν·
αι θυγατέρες των εθνών θέλουσι θρηνήσει αυτήν·
θέλουσι θρηνήσει διά την Αίγυπτον και δι' άπαν το
πλήθος αυτής, λέγει Κύριος ο Θεός. 17 Και εν τω
δωδεκάτω έτει τη δεκάτη πέμπτη του μηνός, έγεινε
λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 18 Υιέ ανθρώπου,
θρήνησον διά το πλήθος της Αιγύπτου και καταβίβασον
αυτούς, αυτήν και τας θυγατέρας των ισχυρών εθνών,
εις τα κατώτατα της γης, μετά των καταβαινόντων εις
λάκκον. 19 Τίνος είσαι ώραιοτέρα; κατάβηθι και κοίτου
μετά των απεριτμήτων. 20 Θέλουσι πέσει εν μέσω των
τεθανατωμένων εν μαχαίρα· εις την μάχαιραν παρεδόθη
αυτή· σύρετε αυτήν και πάντα τα πλήθη αυτής. 21 Οι
ισχυρότεροι μεταξύ των δυνατών θέλουσι λαλήσει προς
αυτόν εκ μέσου του άδου μετά των βοηθούντων αυτόν·
κατέβησαν, κοίτονται απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν
μαχαίρα. (Sheol h7585) 22 Εκεί είναι ο Ασσούρ και άπαν
το άθροισμα αυτού· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω αυτού·
πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα.
23 Διότι οι τάφοι αυτού είναι τεθειμένοι εις τα βάθη
του λάκκου και το άθροισμα αυτού κύκλω του τάφου
αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν
μαχαίρα, οίτινες διέδιδον τρόμον εις την γην των
ζώντων. 24 Εκεί είναι ο Ελάμ και άπαν το πλήθος αυτού
κύκλω του τάφου αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι,
πεπτωκότες εν μαχαίρα, καταβάντες απερίτμητοι εις τα
κατώτατα της γης, οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτών
εις την γην των ζώντων· και έλαβον την καταισχύνην
αυτών μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. 25 Έθεσαν
εις αυτόν κλίνην μετά παντός του πλήθους αυτού εν
μέσω των τεθανατωμένων· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω
αυτού· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν
μαχαίρα, αν και διεδόθη ο τρόμος αυτών εις την γην
των ζώντων· και έλαβον την καταισχύνην αυτών μετά
των καταβαινόντων εις λάκκον· ετέθη εν μέσω των
τεθανατωμένων. 26 Εκεί είναι ο Μεσέχ, ο Θουβάλ
και άπαν το πλήθος αυτού· οι τάφοι αυτού είναι
κύκλω αυτού· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι
εν μαχαίρα, αν και διέδωκαν τον τρόμον αυτών εις
την γην των ζώντων. 27 Πλην δεν κοίτονται μετά
των πεσόντων ισχυρών εκ των απεριτμήτων, οίτινες
κατέβησαν εις τον άδην μετά των πολεμικών αυτών
όπλων· και έθεσαν τας μαχαίρας αυτών υπό τας κεφαλάς
αυτών· αλλ' αι ανομίαι αυτών θέλουσιν είσθαι επί
τα οστά αυτών, αν και ήσαν τρόμος των ισχυρών εν
τη γη των ζώντων. (Sheol h7585) 28 Ναι, συ θέλεις
συντριφθή εν μέσω των απεριτμήτων, και θέλεις
κοίτεσθαι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρα. 29
Εκεί είναι ο Εδώμ, οι βασιλείς αυτού και πάντες οι
ηγεμόνες αυτού, οίτινες μετά της δυνάμεως αυτών
ετέθησαν μεταξύ των τεθανατωμένων εν μαχαίρα· ούτοι
θέλουσι κοίτεσθαι μετά των απεριτμήτων και μετά των
καταβαινόντων εις λάκκον. 30 Εκεί είναι οι ηγεμόνες
του βορρά, πάντες ούτοι, και πάντες οι Σιδώνιοι,
οίτινες κατέβησαν μετά των τεθανατωμένων, εν τω
τρόμω αυτών, κατησχυμμένοι εν τη δυνάμει αυτών·
και κοίτονται απερίτμητοι μετά των τεθανατωμένων
εν μαχαίρα, και έλαβον την καταισχύνην αυτών μετά
των καταβαινόντων εις λάκκον. 31 Ο Φαραώ θέλει ιδεί
αυτούς και παρηγορηθή δι' άπαν το πλήθος αυτού, ο
Φαραώ και άπαν το στράτευμα αυτού, οι τεθανατωμένοι

εν μαχαίρα, λέγει Κύριος ο Θεός. 32 Διότι έδωκα τον τρόμον μου εις την γην των ζώντων· και θέλει κοίτεσθαι εν μέσω των απεριτμήτων μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρα· ο Φαραώ και άπαν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

33 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τους υιούς του λαού σου και ειπέ προς αυτούς· Όταν επιφέρω την ρομφαίαν επί γην τινά και ο λαός της γης λάβη άνθρωπον τινά εκ μέσου αυτού και θέσωσιν αυτόν φύλακα εις εαυτούς, 3 και αυτός, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην επί την γην, σαλπίση εν σάλπιγγι και σημάνη εις τον λαόν, 4 τότε όστις ακούση την φωνήν της σάλπιγγος και δεν φυλαχθή, εάν η ρομφαία ελθούσα καταλάβη αυτόν, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί την κεφαλήν αυτού. 5 Ήκουσε την φωνήν της σάλπιγγος και δεν εφυλάχθη· το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. Όστις όμως φυλαχθή, θέλει διασώσει την ζωήν αυτού. 6 Αλλ' εάν ο φύλαξ, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην, δεν σαλπίση εν τη σάλπιγγι και ο λαός δεν φυλαχθή, η δε ρομφαία ελθούσα καταλάβη τινά εξ αυτών, ούτος μεν κατελήφθη διά την ανομίαν αυτού, πλην το αίμα αυτού θέλω εκζητήσει εκ της χειρός του φύλακος. 7 Και συ, υιέ ανθρώπου, εγώ σε έθεσα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· άκουσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού· 8 Όταν λέγω εις τον άνομον, Άνομε, θέλεις εξάπαντος θανατωθή· και συ δεν λαλήσης διά να αποτρέψης τον άνομον από της οδού αυτού, εκείνος μεν ο άνομος θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, πλην εκ της χειρός σου θέλω εκζητήσει το αίμα αυτού. 9 Αλλ' εάν συ αποτρέπης τον άνομον από της οδού αυτού διά να επιστρέψη απ' αυτής, και δεν επιστρέψη από της οδού αυτού, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, συ δε ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. 10 Διά τούτο, συ, υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ· Ούτω σεις ελαλήσατε, λέγοντες, Εάν αι παραβάσεις ημών και αι αμαρτίαι ημών ήναι εφ' ημάς, και ημείς είμεθα απωλεσμένοι δι' αυτάς, πως θέλομεν ζήσει; 11 Ειπέ προς αυτούς· Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζή· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; 12 Διά τούτο συ, υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τους υιούς του λαού σου, Η δικαιοσύνη του δικαίου δεν θέλει ελευθερώσει αυτόν εν τη ημέρα της παραβάσεως αυτού, και ο ασεβής δεν θέλει πέσει διά την ασέβειαν αυτού, καθ' ην ημέραν επιστρέψη από της ασεβείας αυτού, και ο δίκαιος δεν θέλει δυνηθή να ζήση διά την δικαιοσύνην αυτού, καθ' ην ημέραν αμαρτήση. 13 Όταν είπω προς τον δίκαιον ότι θέλει εξάπαντος ζήσει, και αυτός θαρρών εις την δικαιοσύνην αυτού πράξη αδικίαν, άπασα η δικαιοσύνη αυτού δεν θέλει μνημονευθή· και εν τη αδικία αυτού την οποίαν έπραξεν, εν αυτή θέλει αποθάνει. 14 Και όταν λέγω προς τον ασεβή, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, ο δε επιστρέψας από της αμαρτίας αυτού πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, 15 αποδώση το ενέχυρον ο ασεβής, επιστρέψη το ηρπαγμένον, περιπατή εν τοις διατάγμασι της ζωής μη πράττων αδικίαν, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει· 16 πάσαι αι αμαρτίαι αυτού, τας οποίας ημάρτησε, δεν θέλουσι πλέον μνημονευθή εις αυτόν· έκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην· θέλει εξάπαντος ζήσει. 17 Οι υιοί όμως του λαού σου λέγουσιν, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Αλλά τούτων αυτών η οδός δεν είναι ευθεία. 18 Όταν ο δίκαιος επιστρέψη από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν, διά τούτο μάλιστα θέλει αποθάνει. 19 Και όταν ο άνομος επιστρέψη από της ανομίας αυτού και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, αυτός θέλει ζήσει διά τούτο. 20 Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει έκαστον κατά τας οδούς αυτού. 21 Και εν τω δωδεκάτω έτει της αιχμαλωσίας ημών, τω δεκάτω μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ήλθε προς εμέ διασεσωσμένος τις εξ Ιερουσαλήμ, λέγων, Ηλώθη η πόλις. 22 Και η χειρ του Κυρίου εστάθη επ' εμέ το εσπέρας πριν έλθη ο διασεσωσμένος, και ήνοιξε το στόμα μου εωσού ήλθε προς εμέ το πρωΐ· και ανοιχθέντος του στόματός μου δεν εσιώπησα πλέον. 23 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 24 Υιέ ανθρώπου, οι κατοικούντες εκείνας τας ερημώσεις εν τη γη Ισραήλ λαλούσι, λέγοντες, Εις ήτο ο Αβραάμ και εκληρονόμησε την γήν· ημείς δε είμεθα πολλοί· εις ημάς εδόθη η γη διά κληρονομίαν. 25 Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· σεις τρώγετε κρέας εν αίματι και σηκόνετε τους οφθαλμούς σας προς τα είδωλά σας και χύνετε αίμα, και θέλετε κληρονομήσει την γην; 26 Σεις στηρίζεσθε επί την ρομφαίαν σας, εργάζεσθε βδελύγματα και μιαίνετε έκαστος την γυναίκα του πλησίον αυτού, και θέλετε κληρονομήσει την γην; 27 Ειπέ ούτω προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ζω εγώ, οι εν ταις ερημώσεσι θέλουσιν εξάπαντος πέσει εν μαχαίρα, και τον επί το πρόσωπον της πεδιάδος, θέλω παραδώσει αυτόν εις τα θηρία διά να καταφάγωσιν αυτόν, οι δε εν τοις φρουρίοις και εν τοις σπηλαίοις θέλουσιν αποθάνει υπό θανατικού. 28 Διότι θέλω παραδώσει εις όλεθρον και ερήμωσιν την γην, και η έπαρσις της δυνάμεως αυτής θέλει καταβληθή, και τα όρη του Ισραήλ θέλουσιν ερημωθή, ώστε να μη υπάρχη ο διαβαίνων. 29 Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν παραδώσω εις όλεθρον και ερήμωσιν την γην, διά πάντα τα βδελύγματα αυτών τα οποία έπραξαν. 30 Και συ, υιέ ανθρώπου, οι υιοί του λαού σου λαλούσιν εναντίον σου παρά τα τείχη και εν ταις θύραις των οικιών, και λαλούσι προς αλλήλους, έκαστος προς τον αδελφόν αυτού, λέγοντες, Έλθετε λοιπόν και ακούσατε τις ο λόγος ο εξερχόμενος παρά Κυρίου. 31 Και έρχονται προς σε, καθώς συνάγεται ο λαός, και κάθηται έμπροσθέν σου ο λαός μου και ακούουσι τους λόγους σου, αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς· διότι εν τω στόματι αυτών δεικνύουσι πολλήν αγάπην, η καρδία όμως αυτών υπάγει κατόπιν της αισχροκερδείας αυτών. 32 Και ιδού, συ είσαι προς αυτούς ως ερωτικόν άσμα ανθρώπου ηδυφώνου και παίζοντος όργανα καλώς, διότι ακούουσι τους λόγους σου αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς. 33 Πλην όταν έλθη τούτο, και ιδού, έρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών.

34 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους ποιμένας
του Ισραήλ· προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός προς τους ποιμένας· Ουαί εις τους
ποιμένας του Ισραήλ, οίτινες βόσκουσιν εαυτούς· οι
ποιμένες δεν βόσκουσι τα ποίμνια; **3** Σεις τρώγετε το
πάχος και ενδύεσθε το μαλλίον, σφάζετε τα παχέα·
δεν βόσκετε τα ποίμνια. **4** Δεν ενισχύσατε το ασθενές
και δεν ιατρεύσατε το κακώς έχον και δεν εκάμετε
επίδεσμα εις το συντετριμμένον και δεν επανεφέρατε
το πεπλανημένον και δεν εζητήσατε το απολωλός·
αλλά εν βία και εν σκληρότητι εδεσπόζετε επ' αυτά. **5**
Και διεσκορπίσθησαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμήν, και
έγειναν κατάβρωμα εις πάντα τα θηρία του αγρού και
διεσκορπίσθησαν. **6** Τα πρόβατά μου περιεπλανώντο επί
παν όρος και επί πάντα λόφον υψηλόν, και επί παν το
πρόσωπον της γης ήσαν διεσκορπισμένα τα πρόβατά
μου, και δεν υπήρχεν ο ερευνών ουδέ ο ζητών. **7** Διά
τούτο, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **8**
Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή τα
πρόβατά μου έγειναν λάφυρον και τα πρόβατά μου
έγειναν κατάβρωμα πάντων των θηρίων του αγρού δι'
έλλειψιν ποιμένος, και δεν εζήτησαν οι ποιμένες μου τα
πρόβατά μου αλλ' οι ποιμένες εβόσκησαν εαυτούς και
δεν εβόσκησαν τα πρόβατά μου, **9** διά τούτο, ακούσατε,
ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **10** Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των ποιμένων, και θέλω
εκζητήσει τα πρόβατά μου εκ της χειρός αυτών και
θέλω παύσει αυτούς από του να ποιμαίνωσι τα πρόβατα·
και δεν θέλουσι πλέον βόσκει εαυτούς οι ποιμένες, διότι
θέλω ελευθερώσει εκ του στόματος αυτών τα πρόβατά
μου και δεν θέλουσιν είσθαι κατάβρωμα εις αυτούς. **11**
Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ, εγώ θέλω
και αναζητήσει τα πρόβατά μου και επισκεφθή αυτά. **12**
Καθώς ο ποιμήν επισκέπτεται το ποίμνιον αυτού, καθ'
ην ημέραν ευρίσκεται εν μέσω των προβάτων αυτού
διεσκορπισμένων, ούτω θέλω επισκεφθή τα πρόβατά
μου και θέλω ελευθερώσει αυτά εκ πάντων των τόπων,
όπου ήσαν διεσκορπισμένα, εν ημέρα νεφώδει και
ζοφερά. **13** Και θέλω εξαγάγει αυτά εκ των λαών και
συνάξει αυτά εκ των τόπων και φέρει αυτά εις την
γην αυτών και βοσκήσει αυτά επί τα όρη του Ισραήλ,
πλησίον των ποταμών και επί πάντα τα κατοικούμενα
της γης. **14** Θέλω βοσκήσει αυτά εν αγαθή νομή, και η
μάνδρα αυτών θέλει είσθαι επί των υψηλών ορέων του
Ισραήλ· εκεί θέλουσιν αναπαύεσθαι εν μάνδρα καλή,
και θέλουσι βόσκεσθαι εν παχεία νομή επί των ορέων
του Ισραήλ. **15** Εγώ θέλω βοσκήσει τα πρόβατά μου
και εγώ θέλω αναπαύσει αυτά, λέγει Κύριος ο Θεός.
16 Θέλω εκζητήσει το απολωλός και επαναφέρει το
πεπλανημένον και επιδέσει το συντετριμμένον και
ενισχύσει το ασθενές· το παχύ όμως και το ισχυρόν
θέλω καταστρέψει· εν δικαιοσύνη θέλω βοσκήσει αυτά.
17 Και περί υμών, ποίμνιόν μου, ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Ιδού, εγώ θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και
προβάτου, αναμέσον κριών και τράγων. **18** Μικρόν
είναι εις εσάς, ότι εβοσκήσατε την καλήν βοσκήν, το δε
επίλοιπον της βοσκής σας κατεπατείτε με τους πόδας
σας; και ότι επίνετε καθαρόν ύδωρ, το δε επίλοιπον
εταράττετε με τους πόδας σας; **19** τα δε πρόβατά μου
έβοσκον το καταπεπατημένον με τους πόδας σας και
έπινον το τεταραγμένον με τους πόδας σας. **20** Διά
τούτο ούτω λέγει προς αυτά Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ,
εγώ θέλω η κρίνει αναμέσον προβάτου παχέος και
αναμέσον προβάτου ισχνού. **21** Επειδή απωθείτε με
πλευρά και με ώμους και κερατίζετε διά των κεράτων
σας πάντα τα ασθενή, εωσού διεσκορπίσατε αυτά εις
τα έξω, **22** διά τούτο θέλω σώσει τα πρόβατά μου
και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον λάφυρον· και θέλω
κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου. **23** Και θέλω
καταστήσει επ' αυτά ένα ποιμένα και θέλει ποιμαίνει
αυτά, τον δούλον μου Δαβίδ· αυτός θέλει ποιμαίνει
αυτά και αυτός θέλει είσθαι ποιμήν αυτών. **24** Και εγώ
ο Κύριος θέλω είσθαι Θεός αυτών και ο δούλός μου
Δαβίδ άρχων εν μέσω αυτών· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **25**
Και θέλω κάμει προς αυτά διαθήκην ειρήνης· και θέλω
αφανίσει από της γης τα πονηρά θηρία· και θέλουσι
κατοικήσει ασφαλώς εν τη ερήμω και κοιμάσθαι εν τοις
δρυμοίς. **26** Και θέλω καταστήσει ευλογίαν αυτά και τα
πέριξ του όρους μου, και θέλω καταβιβάζει την βροχήν
εν τω καιρώ αυτής· βροχή ευλογίας θέλει είσθαι. **27** Και
τα δένδρα του αγρού θέλουσιν αποδίδει τον καρπόν
αυτών και η γη θέλει δίδει το προϊόν αυτής και θέλουσιν
είσθαι ασφαλείς εν τη γη αυτών· και θέλουσι γνωρίσει
ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν συντρίψω τα δεσμά του
ζυγού αυτών και ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός
των καταδουλωσάντων αυτούς. **28** Και δεν θέλουσιν
είσθαι πλέον λάφυρον εις τα έθνη, και τα θηρία της γης
δεν θέλουσι κατατρώγει αυτούς· αλλά θέλουσι κατοικεί
ασφαλώς και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **29** Και
θέλω αναστήσει εις αυτούς φυτόν ονομαστόν, και δεν
θέλουσι πλέον φθείρεσθαι υπό πείνης εν τη γη και
δεν θέλουσι φέρει πλέον την ύβριν των εθνών. **30** Και
θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών είμαι
μετ' αυτών και αυτοί, ο οίκος Ισραήλ, λαός μου, λέγει
Κύριος ο Θεός. **31** Και σεις, πρόβατά μου, τα πρόβατα
της βοσκής μου, σεις είσθε άνθρωποι, και εγώ ο Θεός
σας, λέγει Κύριος ο Θεός.

35 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ
ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί το
όρος Σηείρ και προφήτευσον επ' αυτό· **3** και ειπέ προς
αυτό, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, όρος Σηείρ, εγώ
είμαι εναντίον σου· και θέλω εκτείνει την χείρα μου
κατά σου, και θέλω σε παραδώσει εις όλεθρον και
ερήμωσιν. **4** Θέλω αφανίσει τας πόλεις σου και συ
θέλεις είσθαι ερήμωσις, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ
είμαι ο Κύριος. **5** Επειδή εφύλαξας παλαιόν μίσος και
παρέδωκας τους υιούς Ισραήλ εις χείρα ρομφαίας εν
τω καιρώ της θλίψεως αυτών, ότε η ανομία αυτών
έφθασεν εις το άκρον, **6** διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος
ο Θεός, θέλω σε παραδώσει εις αίμα και αίμα θέλει σε
καταδιώκει· επειδή δεν εμίσησας το αίμα, αίμα λοιπόν
θέλει σε καταδιώκει· **7** και θέλω παραδώσει εις παντελή
ερήμωσιν το όρος Σηείρ και θέλω εξαλείψει απ' αυτού
τον διαβαίνοντα και τον επιστρέφοντα. **8** Και θέλω
γεμίσει τα όρη αυτού από των τεθανατωμένων αυτού·
εν τοις όρεσί σου και εν ταις φάραγξί σου και εν πάσι

τοις ποταμοίς σου θέλουσι πέσει οι τεθανατωμένοι
εν μαχαίρα. 9 Θέλω σε καταστήσει ερημίαν αιώνιον,
και αι πόλεις σου δεν θέλουσι κατοικηθή· και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 10 Επειδή είπας, τα
δύο ταύτα έθνη και οι δύο ούτοι τόποι θέλουσιν είσθαι
εμού και ημείς θέλομεν κληρονομήσει αυτά, αν και
ο Κύριος εστάθη εκεί, 11 διά τούτο, ζω εγώ, λέγει
Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει κατά τον θυμόν σου και κατά
τον φθόνον σου, τον οποίον εξετέλεσας διά το προς
αυτούς μίσός σου, και θέλω γνωσθή εις αυτούς όταν σε
κρίνω. 12 Και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ήκουσα
πάσας τας βλασφημίας σου, τας οποίας επρόφερες κατά
των ορέων του Ισραήλ, λέγων, αυτά ηρημώθησαν, εις
ημάς εδόθησαν διά τροφήν. 13 Και με το στόμα υμών
εμεγαλορρημονήσατε κατ' εμού και επληθύνατε τους
λόγους υμών κατ' εμού· εγώ ήκουσα. 14 Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Όταν πάσα η γη ευφραίνηται, έρημον
θέλω καταστήσει σε. 15 Καθώς ευφράνθης επί την
κληρονομίαν τον οίκον Ισραήλ διότι ηφανίσθη, ούτω
θέλω κάμει εις σέ· θέλεις ερημωθή, όρος Σηείρ και πας
ο Εδώμ, πας αυτός· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο
Κύριος.

36 Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τα όρη
Ισραήλ και ειπέ, Ορη του Ισραήλ, ακούσατε τον
λόγον του Κυρίου· 2 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο
εχθρός είπεν εναντίον σας, Εύγε, οι αιώνιοι υψηλοί τόποι
έγειναν κληρονομία ημών, 3 διά τούτο προφήτευσον
και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ηρήμωσαν
και κατέπιον εσάς κυκλόθεν, διά να γείνητε κληρονομία
εις το υπόλοιπον των εθνών, και κατεστάθητε λάλημα
της γλώσσης και όνειδος των λαών· 4 διά τούτο, όρη
του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς τα βουνά, προς
τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας και προς τους
ηρημωμένους και ηφανισμένους τόπους και προς τας
εγκαταλελειμμένας πόλεις, αίτινες έγειναν λάφυρον
και εμπαιγμός εις το υπόλοιπον των πέριξ εθνών· 5
διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εξάπαντος εν τω
πυρί του ζήλου μου ελάλησα κατά του υπολοίπου των
εθνών και κατά παντός του Εδώμ, οίτινες έκαμον την
γην μου κληρονομίαν εαυτών εν χαρά όλης της καρδίας
αυτών και εν περιφρονήσει ψυχής, διά να εκθέσωσιν
αυτήν εις λάφυρον. 6 Διά τούτο προφήτευσον επί την
γην Ισραήλ, και ειπέ προς τα όρη και προς τα βουνά,
προς τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ ελάλησα εν τω ζήλω
μου και εν τω θυμώ μου, διότι εβαστάσατε την ύβριν
των εθνών· 7 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Εγώ ύψωσα την χείρα μου· εξάπαντος τα έθνη τα πέριξ
υμών, αυτά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών.
8 Σεις δε, όρη του Ισραήλ, θέλετε εκβλαστήσει τους
κλάδους σας και θέλετε δώσει τον καρπόν σας εις τον
λαόν μου Ισραήλ, διότι πλησιάζουσι να έλθωσι. 9
Διότι ιδού, εγώ επιβλέπω εφ' υμάς και θέλω στραφή
προς υμάς, και θέλετε αροτριασθή και σπαρθή. 10 Και
θέλω πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους, άπαντα τον οίκον
Ισραήλ, άπαντα αυτόν· και αι πόλεις θέλουσι κατοικηθή
και αι ερημώσεις θέλουσιν οικοδομηθή. 11 Και θέλω
πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους και κτήνη και θέλουσιν
αυξηθή και καρποφορήσει· και θέλω σας κατοικίσει
ως ήσθε πρότερον και αγαθοποιήσει μάλλον παρά τας
αρχάς σας· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
12 Και θέλω κάμει να περιπατώσιν εφ' υμών άνθρωποι,
ο λαός μου Ισραήλ· και θέλουσι σας κληρονομήσει, και
θέλετε είσθαι κληρονομία αυτών, και του λοιπού δεν
θέλετε πλέον ατεκνώσει αυτούς. 13 Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Επειδή είπον προς εσάς, Συ είσαι γη κατατρώγουσα
ανθρώπους και ατεκνόνουσα τους λαούς σου, 14 διά
τούτο δεν θέλεις πλέον κατατρώγει ανθρώπους ουδέ
ατεκνώσει πλέον τους λαούς σου, λέγει Κύριος ο Θεός.
15 Και δεν θέλω πλέον κάμει να ακουσθή εν σοι η
ύβρις των εθνών, και δεν θέλεις φέρει πλέον τον
ονειδισμόν των λαών, και δεν θέλεις κάμει πλέον
τους λαούς σου να ατεκνωθώσι, λέγει Κύριος ο Θεός.
16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 17 Υιέ
ανθρώπου, ότε ο οίκος Ισραήλ κατώκησαν εν τη γη
αυτών, εμίαναν αυτήν διά της οδού αυτών και διά των
πράξεων αυτών· η οδός αυτών ήτο έμπροσθέν μου ως
ακαθαρσία αποκεχωρισμένης. 18 Διά τούτο εξέχεα τον
θυμόν μου επ' αυτούς, διά το αίμα, το οποίον έχυσαν επί
την γην, και διά τα είδωλα αυτών, με τα οποία εμόλυναν
αυτήν· 19 και διέσπειρα αυτούς μεταξύ των εθνών και
ήσαν διεσκορπισμένοι εν τοις τόποις· κατά την οδόν
αυτών και κατά τα έργα αυτών έκρινα αυτούς. 20 Και
ότε εισήλθον εις τα έθνη, όπου ήλθον, εβεβήλωσαν το
όνομά μου το άγιον, ενώ ελέγετο περί αυτών, Ούτοι
είναι ο λαός του Κυρίου και εκ της γης αυτού εξήλθον.
21 Εσπλαγχνίσθην όμως ένεκεν του αγίου ονόματός
μου, το οποίον ο οίκος Ισραήλ εβεβήλωσε μεταξύ των
εθνών εις τα οποία ήλθον. 22 Διά τούτο ειπέ προς
τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εγώ
δεν κάμνω τούτο ένεκεν υμών, οίκος Ισραήλ, αλλ'
ένεκεν του αγίου ονόματός μου, το οποίον εβεβηλώσατε
μεταξύ των εθνών, εις τα οποία ήλθετε. 23 Και θέλω
αγιάσει το όνομά μου το μέγα, το βεβηλωθέν μεταξύ
των εθνών, το οποίον εβεβηλώσατε εν μέσω αυτών·
και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ είμαι ο Κύριος,
λέγει Κύριος ο Θεός, όταν αγιασθώ εν υμίν έμπροσθεν
των οφθαλμών αυτών. 24 Διότι θέλω σας λάβει εκ
μέσου των εθνών και θέλω σας συνάξει εκ πάντων των
τόπων και σας φέρει εις την γην υμών. 25 Και θέλω
ράνει εφ' υμών καθαρόν ύδωρ και θέλετε καθαρισθή·
από πασών των ακαθαρσιών σας και από πάντων των
ειδώλων σας θέλω σας καθαρίσει. 26 Και θέλω δώσει
εις εσάς καρδίαν νέαν, και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει
εν υμίν, και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της
σαρκός σας θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην.
27 Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου και σας
κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου και να
φυλάττητε τας κρίσεις μου και να εκτελήτε αυτάς. 28
Και θέλετε κατοικήσει εν τη γη, την οποίαν έδωκα
εις τους πατέρας σας· και θέλετε είσθαι λαός μου και
εγώ θέλω είσθαι Θεός σας. 29 Και θέλω σας σώσει από
πασών των ακαθαρσιών σας· και θέλω ανακαλέσει τον
σίτον και πληθύνει αυτόν, και δεν θέλω πλέον επιφέρει
εις εσάς πείναν. 30 Και θέλω πληθύνει τον καρπόν των
δένδρων και τα γεννήματα του αγρού, διά να μη λάβητε

πλέον ονειδισμόν πείνης μεταξύ των εθνών. **31** Και
θέλετε ενθυμηθή τας οδούς υμών τας πονηράς και τα
έργα υμών τα μη αγαθά, και θέλετε αποστραφή αυτοί
εαυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών σας διά τας ανομίας
σας και διά τα βδελύγματά σας. **32** Εγώ δεν κάμνω ταύτα
ένεκεν υμών, λέγει Κύριος ο Θεός, ας ήναι γνωστόν
εις εσάς· αισχύνθητε και εντράπητε διά τας οδούς σας,
οίκος Ισραήλ. **33** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' ην
ημέραν σας καθαρίσω από πασών των ανομιών σας,
θέλω κάμει έτι να κατοικηθώσιν αι πόλεις, και θέλουσιν
οικοδομηθή αι ερημώσεις. **34** Και η γη η ηφανισμένη
θέλει γεωργηθή, αντί να κήται ηφανισμένη ενώπιον
παντός διαβαίνοντος. **35** Και θέλουσι λέγει, Η γη αύτη,
ήτις ήτο ηφανισμένη, κατεστάθη ως ο παράδεισος της
Εδέμ, και αι πόλεις αι ηρημωμέναι και ηφανισμέναι και
κατηδαφισμέναι ωχυρώθησαν, κατωκίσθησαν. **36** Και τα
έθνη τα εναπολειφθέντα κύκλω υμών θέλουσι γνωρίσει
ότι εγώ ο Κύριος ωκοδόμησα τα κατηδαφισμένα και
εφύτευσα τα ηφανισμένα· εγώ ο Κύριος ελάλησα, και
θέλω εκτελέσει. **37** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και
τούτο θέλει ζητηθή παρ' εμού εκ του οίκου Ισραήλ να
κάμω εις αυτούς, να πληθύνω αυτούς με ανθρώπους
ως ποίμνιον προβάτων. **38** Ως το άγιον ποίμνιον, ως
το ποίμνιον της Ιερουσαλήμ εν ταις επισήμοις εορταίς
αυτής, ούτως αι πόλεις αι ηρημωμέναι θέλουσι γείνει
πλήρεις ποιμνίων ανθρώπων· και θέλουσι γνωρίσει ότι
εγώ είμαι ο Κύριος.

37 Χείρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ· και με εξήγαγεν ο
Κύριος διά πνεύματος και με έθεσεν εν μέσω
πεδιάδος και αυτή ήτο πλήρης οστέων. **2** Και με έκαμε
να διέλθω πλησίον αυτών κύκλω· και ιδού, ήσαν πολλά
σφόδρα επί το πρόσωπον της πεδιάδος· και ιδού, ήσαν
κατάξηρα. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, δύνανται
τα οστά ταύτα να αναζήσωσι; Και είπα, Κύριε Θεέ, συ
εξεύρεις. **4** Και είπε προς εμέ, Προφήτευσον επί τα οστά
ταύτα και ειπέ προς αυτά, Τα οστά τα ξηρά, ακούσατε
τον λόγον του Κυρίου· **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός
προς τα οστά ταύτα· Ιδού, εγώ θέλω εμβάλει εις εσάς
πνεύμα και θέλετε αναζήσει· **6** και θέλω βάλει εφ' υμάς
νεύρα και αναγάγει σάρκα εφ' υμάς και περισκεπάσει
υμάς με δέρμα, και θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και
θέλετε αναζήσει και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο
Κύριος. **7** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθην· και καθώς
προεφήτευσα, έγεινεν ήχος, και ιδού, σεισμός, και τα
οστά συνήλθον ομού, οστούν μετά του οστού αυτού. **8**
Και είδον και ιδού, νεύρα και σάρκες ανεφύησαν επ' αυτά
και δέρμα περιεσκέπασεν αυτά επάνω· πνεύμα όμως δεν
ήτο εν αυτοίς. **9** Και είπε προς εμέ, προφήτευσον επί
το πνεύμα, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου, και ειπέ προς
το πνεύμα, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ελθέ, πνεύμα,
εκ των τεσσάρων ανέμων και εμφύσησον επί τους
πεφονευμένους τούτους και ας αναζήσωσι. **10** Και
προεφήτευσα, ως προσετάχθην· και το πνεύμα εισήλθεν
εις αυτούς και ανέζησαν και εστάθησαν επί τους πόδας
αυτών, στράτευμα μέγα σφόδρα. **11** Και είπε προς εμέ,
Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος Ισραήλ·
ιδού, ούτοι λέγουσι, τα οστά ημών εξηράνθησαν και η
ελπίς ημών εχάθη· ημείς ηφανίσθημεν. **12** Διά τούτο
προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγώ ανοίγω τους τάφους σας
και θέλω σας αναβιβάσει εκ των τάφων σας, θέλω σας
φέρει εις την γην του Ισραήλ. **13** Και θέλετε γνωρίσει
ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν, λαέ μου, ανοίξω τους
τάφους σας και σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας. **14**
Και θέλω δώσει το πνεύμά μου εις εσάς και θέλετε
αναζήσει και θέλω σας θέσει εν τη γη υμών, και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει
Κύριος. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων,
16 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν ράβδον
μίαν και γράψον επ' αυτήν περί του Ιούδα και περί
των υιών Ισραήλ των συνακολούθων αυτού· λάβε και
άλλην ράβδον και γράψον επ' αυτήν περί του Ιωσήφ,
της ράβδον του Εφραΐμ, και παντός του οίκου Ισραήλ
των συνακολούθων αυτού. **17** Και σύναψον αυτάς εις
σεαυτόν μίαν προς μίαν εις ράβδον μίαν και θέλουσι
γείνει μία εν τη χειρί σου. **18** Και όταν οι υιοί του λαού
σου είπωσι προς σε, λέγοντες, Δεν θέλεις απαγγείλει εις
ημάς τι δηλούσιν εις σε ταύτα; **19** ειπέ προς αυτούς,
Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει την
ράβδον του Ιωσήφ, την εν τη χειρί του Εφραΐμ, και των
φυλών του Ισραήλ των συνακολούθων αυτού, και θέλω
βάλει εκείνας μετά ταύτης, της ράβδου του Ιούδα, και
κάμει αυτάς μίαν ράβδον, και θέλουσιν είσθαι μία εν τη
χειρί μου. **20** Και αι ράβδοι, επί τας οποίας έγραψας,
θέλουσιν είσθαι εν τη χειρί σου ενώπιον αυτών. **21** Και
ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ
θέλω λάβει τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου των εθνών όπου
υπήγον, και θέλω συνάξει αυτούς πανταχόθεν και φέρει
αυτούς εις την γην αυτών. **22** Και θέλω κάμει αυτούς
εν έθνος εν τη γη, επί των ορέων του Ισραήλ· και εις
βασιλεύς θέλει είσθαι βασιλεύς επί πάντας αυτούς· και
δεν θέλουσιν είσθαι πλέον δύο έθνη και δεν θέλουσιν
είσθαι του λοιπού διηρημένοι πλέον εις δύο βασίλεια·
23 και δεν θέλουσι μιαίνεσθαι πλέον εν τοις ειδώλοις
αυτών ουδέ εν τοις βδελύγμασιν αυτών ουδέ εν πάσαις
ταις παραβάσεσιν αυτών· αλλά θέλω σώσει αυτούς εκ
πασών των κατοικήσεων αυτών, εν αις ημάρτησαν,
και θέλω καθαρίσει αυτούς· και θέλουσιν είσθαι λαός
μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών. **24** Και Δαβίδ
ο δούλός μου θέλει είσθαι βασιλεύς επ' αυτούς· και
θέλει είσθαι επί πάντας αυτούς εις ποιμήν· και θέλουσι
περιπατεί εν ταις κρίσεσί μου και θέλουσι φυλάττει
τα διατάγματά μου και εκτελεί αυτά. **25** Και θέλουσι
κατοικεί εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις τον δούλον
μου τον Ιακώβ, όπου κατώκησαν οι πατέρες σας· και εν
αυτή θέλουσι κατοικεί, αυτοί και τα τέκνα αυτών και
τα τέκνα των τέκνων αυτών, έως αιώνος· και Δαβίδ ο
δούλός μου θέλει είσθαι άρχων αυτών εις τον αιώνα.
26 Και θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκην ειρήνης· αύτη
θέλει είσθαι διαθήκη αιώνιος προς αυτούς· και θέλω
στηρίξει αυτούς και πληθύνει αυτούς, και θέλω θέσει το
αγιαστήριόν μου εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **27** Και
η σκηνή μου θέλει είσθαι εν μέσω αυτών, και θέλω
είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου.
28 Και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ ο Κύριος είμαι
ο αγιάζων τον Ισραήλ, όταν το αγιαστήριόν μου ήναι εν
μέσω αυτών εις τον αιώνα.

38 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ
ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί Γωγ,
την γην του Μαγώγ, του ηγεμόνος της Ρως, Μεσέχ και
Θουβάλ, και προφήτευσον κατ' αυτού, **3** και ειπέ, Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ,
ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **4** και θέλω σε
περιστρέψει και βάλει άγκιστρα εις τας σιαγόνας σου,
και θέλω εκβάλει σε και πάσαν την δύναμίν σου, ίππους
και ιππέας, πάντας τούτους εντελώς ώπλισμένους, μέγα
άθροισμα μετά θυρεών και ασπίδων, πάντας τούτους
μεταχειριζομένους μαχαίρας. **5** Πέρσας, Αιθίοπας και
Λίβυας μετ' αυτών· πάντας τούτους μετ' ασπίδων και
περικεφαλαιών· **6** τον Γομέρ και πάντα τα τάγματα
αυτού, τον οίκον Θωγαρμά από των εσχάτων του βορρά
και πάντα τα τάγματα αυτού και πολλούς λαούς μετά
σου. **7** Ετοιμάσθητι και ετοίμασον σεαυτόν, συ και παν
το άθροισμά σου το συναθροισθέν εις σε, και έσο φύλαξ
εις αυτούς· **8** μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις
εις σέ· εν τοις εσχάτοις χρόνοις θέλεις ελθεί εις την
γην, ήτις ηλευθερώθη εκ της μαχαίρας και συνήχθη εκ
πολλών λαών εναντίον των ορέων του Ισραήλ, τα οποία
κατεστάθησαν έρημα διαπαντός· αυτός όμως μετεφέρθη
εκ μέσου των λαών, και θέλουσι κατοικήσει πάντες
ασφαλώς. **9** Και θέλεις αναβή και ελθεί ως ανεμοζάλη·
θέλεις είσθαι ως νέφος, διά να σκεπάσης την γην, συ
και πάντα τα τάγματά σου και πολύς λαός μετά σου.
10 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και εν εκείνη τη ημέρα
θέλουσιν αναβή πράγματα επί την καρδίαν σου και
θέλεις βουλευθή βουλάς πονηράς· **11** και θέλεις ειπεί,
Θέλω αναβή εις γην πόλεων ατειχίστων· θέλω ελθεί
προς ησυχάζοντας, κατοικούντας εν ασφαλεία, πάντας
τούτους κατοικούντας πόλεις ατειχίστους και μη εχούσας
μοχλούς και πύλας· **12** διά να λεηλατήσης λεηλασίαν
και να λαφυραγωγήσης λάφυρον, διά να επαναστρέψης
την χείρα σου επί ερημώσεις κατοικισθείσας και επί
λαόν συνηγμένον εκ των εθνών αποκτήσαντα κτήνη
και αγαθά, κατοικούντα εν μέσω της γης. **13** Σεβά
και Δαιδάν και οι έμποροι της Θαρσείς, μετά πάντων
των σκύμνων αυτής, θέλουσιν ειπεί προς σε, Ηλθες να
λεηλατήσης λεηλασίαν; συνήθροισας το πλήθός σου διά
να λαφυραγωγήσης λάφυρον; διά να αρπάσης αργύριον
και χρυσίον, διά να λάβης κτήνη και αγαθά, διά να
κάμης λείαν μεγάλην; **14** Διά τούτο, υιέ ανθρώπου,
προφήτευσον και ειπέ προς τον Γωγ, Ούτω λέγει Κύριος
ο Θεός· Εν εκείνη τη ημέρα, ότε ο λαός μου Ισραήλ θέλει
κατοικεί εν ασφαλεία, συ δεν θέλεις μάθει τούτο; **15**
Και θέλεις ελθεί εκ του τόπου σου, εκ των εσχάτων
του βορρά, συ και πολλοί λαοί μετά σου, άπαντες
αναβάται ίππων, πλήθος μέγα και δύναμις πολλή· **16**
και θέλεις αναβή εναντίον του λαού μου Ισραήλ ως
νέφος, διά να σκεπάσης την γήν· τούτο θέλει είσθαι εν
ταις εσχάταις ημέραις· και θέλω σε φέρει εναντίον της
γης μου, διά να με γνωρίσωσι τα έθνη, όταν αγιασθώ
εν σοι, Γωγ, ενώπιον αυτών. **17** Ούτω λέγει Κύριος ο
Θεός· Συ είσαι εκείνος, περί του οποίου ελάλησα εν ταις
αρχαίαις ημέραις, διά των δούλων μου των προφητών
του Ισραήλ, οίτινες προεφήτευσαν εν εκείναις ταις
ημέραις διά πολλών ετών, ότι έμελλον να σε φέρω
εναντίον αυτών; **18** Αλλ' εν εκείνη τη ημέρα, εν τη
ημέρα καθ' ην ο Γωγ έλθη εναντίον της γης Ισραήλ,
η οργή μου θέλει αναβή επί το πρόσωπόν μου, λέγει
Κύριος ο Θεός. **19** Διότι εν τω ζήλω μου, εν τω πυρί
της οργής μου ελάλησα, Εξάπαντος εν τη ημέρα εκείνη
θέλει είσθαι σεισμός μέγας εν γη Ισραήλ· **20** και οι
ιχθύες της θαλάσσης και τα πετεινά του ουρανού και τα
θηρία του αγρού και πάντα τα ερπετά τα έρποντα επί
της γης και πάντες οι άνθρωποι οι επί του προσώπου
της γης θέλουσι σεισθή από της παρουσίας μου· και τα
όρη θέλουσιν ανατραπή και οι πύργοι θέλουσι πέσει και
παν τείχος θέλει κατεδαφισθή. **21** Και θέλω καλέσει
εναντίον αυτού μάχαιραν κατά πάντα τα όρη μου, λέγει
Κύριος ο Θεός· η μάχαιρα εκάστου ανθρώπου θέλει
είσθαι κατά του αδελφού αυτού. **22** Και θέλω ελθεί εις
κρίσιν εναντίον αυτού εν λοιμώ και εν αίματι· και θέλω
βρέξει επ' αυτόν και επί τα τάγματα αυτού και επί τον
πολύν λαόν τον μετ' αυτού βροχήν κατακλυσμού και
λίθους χαλάζης, πυρ και θείον. **23** Και θέλω μεγαλυνθή
και αγιασθή, και θέλω γνωρισθή ενώπιον πολλών
εθνών και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

39 Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον κατά του Γωγ
και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ
είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και
Θουβάλ· **2** και θέλω σε περιστρέψει και σε περιπλανήσει,
και θέλω σε αναβιβάσει εκ των εσχάτων του βορρά και
φέρει επί τα όρη του Ισραήλ· **3** και θέλω εκτινάξει το
τόξον σου από της αριστεράς σου χειρός και κάμει τα
βέλη σου να εκπέσωσιν από της δεξιάς σου χειρός. **4**
Θέλεις πέσει επί των ορέων του Ισραήλ, συ και πάντα τα
τάγματά σου και οι λαοί οι μετά σού· θέλω σε δώσει εις
τα πτερωτά όρνεα παντός είδους και εις τα θηρία του
αγρού, εις κατάβρωμα· **5** θέλεις πέσει επί του προσώπου
του αγρού· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. Και
θέλω αποστείλει πυρ επί τον Μαγώγ και μεταξύ των
κατοικούντων εν ασφαλεία, τας νήσους· και θέλουσι
γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Και θέλω κάμει το
όνομά μου το άγιον γνωστόν εν μέσω του λαού μου
Ισραήλ. **7** Και δεν θέλω αφήσει να βεβηλώσωσι πλέον
το όνομά μου το άγιον· και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη,
ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιος εν Ισραήλ· **8** Ιδού, ήλθε
και έγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός· αύτη είναι η ημέρα,
περί της οποίας ελάλησα. **9** Και οι κατοικούντες τας
πόλεις του Ισραήλ θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι βάλει
εις το πυρ και καύσει τα όπλα και τας ασπίδας και τους
θυρεούς, τα τόξα και τα βέλη και τα ακόντια και τας
λόγχας· και θέλουσι καίει με αυτά πυρ επτά έτη· **10**
και δεν θέλουσι λάβει ξύλα εκ του αγρού ουδέ θέλουσι
κόψει εκ των δρυμών, διότι θέλουσι καίει πυρ εκ των
όπλων· και θέλουσι λεηλατήσει τους λεηλατήσαντας
αυτούς και λαφυραγωγήσει τους λαφυραγωγήσαντας
αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και εν εκείνη τη ημέρα
θέλω δώσει εις τον Γωγ τόπον ταφής εκεί εν Ισραήλ, την
φάραγγα των διαβατών, προς ανατολάς της θαλάσσης·
και αυτή θέλει κλείει την οδόν των διαβαινόντων·
και εκεί θέλουσι χώσει τον Γωγ και άπαν το πλήθος
αυτού· και θέλουσιν ονομάσει αυτήν, Η φάραγξ του
Αμών-γωγ. **12** Και ο οίκος Ισραήλ θέλει χόνει αυτούς
επτά μήνας, διά να καθαρίσωσι την γην. **13** Και άπας ο

λαός της γης θέλει χόνει αυτούς· και θέλει είσθαι εις
αυτούς ονομαστή η ημέρα καθ' ην εδοξάσθην, λέγει
Κύριος ο Θεός. **14** Και θέλουσι διαχωρίσει άνδρας,
οίτινες περιερχόμενοι ακαταπαύστως την γην θέλουσι
θάπτει με την βοήθειαν των διαβατών τους μείναντας
επί του προσώπου της γης, διά να καθαρίσωσιν αυτήν·
μετά το τέλος των επτά μηνών θέλουσι κάμει ακριβή
αναζήτησιν. **15** Και εκ των διαβατών των διαβαινόντων
την γην, όταν τις ίδη οστούν ανθρώπου, τότε θέλει
στήνει σημείον πλησίον αυτού, εωσού οι ενταφιασταί
θάψωσιν αυτό εν τη φάραγγι του Αμών-γωγ. **16** Και της
πόλεως δε το όνομα θέλει είσθαι Αμωνά. Ούτω θέλουσι
καθαρίσει την γην. **17** Και συ, υιέ ανθρώπου, ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Ειπέ προς τα όρνεα παντός είδους και
προς πάντα τα θηρία του αγρού, συνάχθητε και έλθετε·
συναθροίσθητε πανταχόθεν εις την θυσίαν μου, την
οποίαν εγώ εθυσίασα διά σας, θυσίαν μεγάλην επί των
ορέων του Ισραήλ, διά να φάγητε σάρκα και να πίητε
αίμα. **18** Θέλετε φάγει την σάρκα των ισχυρών και πίει
το αίμα των αρχόντων της γης, των κριών, των αρνίων
και των τράγων και των μόσχων, πάντων σιτευτών της
Βασάν· **19** και θέλετε φάγει πάχος εις χορτασμόν και πίει
αίμα εις μέθην εκ της θυσίας μου την οποίαν εθυσίασα
διά σάς· **20** και θέλετε χορτασθή επί της τραπέζης μου,
από ίππων και αναβατών, από ισχυρών και από παντός
ανδρός πολεμιστού, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Και θέλω
θέσει την δόξαν μου μεταξύ των εθνών, και πάντα τα
έθνη θέλουσιν ιδεί την κρίσιν μου την οποίαν εξετέλεσα
και την χείρα μου, την οποίαν επέβαλον επ' αυτά. **22**
Και θέλει γνωρίσει ο οίκος Ισραήλ ότι εγώ είμαι Κύριος
ο Θεός αυτών, από της ημέρας ταύτης και εις το εξής.
23 Και τα έθνη θέλουσι γνωρίσει ότι ο οίκος Ισραήλ
ηχμαλωτίσθη διά την ανομίαν αυτών· επειδή εστάθησαν
παραβάται προς εμέ, διά τούτο έκρυψα το πρόσωπόν
μου απ' αυτών και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα
των εχθρών αυτών· και έπεσον πάντες εν μαχαίρα. **24**
Κατά τας ακαθαρσίας αυτών και κατά τας παραβάσεις
αυτών έπραξα εις αυτούς, και έκρυψα απ' αυτών το
πρόσωπόν μου. **25** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Τώρα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιακώβ
και ελεήσει άπαντα τον οίκον Ισραήλ, και θέλω είσθαι
ζηλότυπος διά το όνομά μου το άγιον, **26** και θέλουσι
βαστάσει την αισχύνην αυτών και πάσας τας παραβάσεις
αυτών, διά των οποίων έγειναν παραβάται προς εμέ, ότε
κατώκουν ασφαλώς εν τη γη αυτών και δεν υπήρχεν ο
εκφοβών. **27** Όταν επαναφέρω αυτούς εκ των λαών και
συνάξω αυτούς εκ των τόπων των εχθρών αυτών και
αγιασθώ εν αυτοίς ενώπιον εθνών πολλών, **28** τότε
θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών,
όταν, αφού κάμω αυτούς να φερθώσιν εις αιχμαλωσίαν
μεταξύ των εθνών, συνάξω αυτούς εις την γην αυτών
και δεν αφήσω εξ αυτών πλέον εκεί υπόλοιπον· **29** και
δεν θέλω κρύψει πλέον το πρόσωπόν μου απ' αυτών,
διότι εξέχεα το πνεύμά μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει
Κύριος ο Θεός.

40 Εν τω εικοστώ πέμπτω έτει της αιχμαλωσίας
ημών, εν τη αρχή του έτους, τη δεκάτη του μηνός,
τω δεκάτω τετάρτω έτει μετά την άλωσιν της πόλεως,
εν τη αυτή ημέρα χειρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ και
με έφερεν εκεί. **2** Δι' οραμάτων του Θεού με έφερεν
εις γην Ισραήλ και με έθεσεν επί όρους υψηλοτάτου,
εφ' ου ήτο προς μεσημβρίαν ως οικοδομή πόλεως. **3**
Και με έφερεν εκεί και ιδού, άνθρωπος του οποίου η
θέα ήτο ως θέα χαλκού, και είχεν εν τη χειρί αυτού
νήμα λινούν και μέτρον καλάμινον, και αυτός ίστατο
εν τη πύλη. **4** Και ο άνθρωπος είπε προς εμέ, Υιέ
ανθρώπου, ιδέ με τους οφθαλμούς σου και άκουσον
με τα ώτα σου και θέσον την καρδίαν σου επί πάντα
όσα εγώ σοι δείξω· διότι, διά να σοι δείξω ταύτα,
εισήχθης ενταύθα· απάγγειλον πάντα όσα βλέπεις προς
τον οίκον Ισραήλ. **5** Και ιδού, περίβολος έξωθεν του
οίκου κύκλω, και εν τη χειρί του ανθρώπου μέτρον
καλάμινον εξ πηχών και μιας παλάμης· και εμέτρησε
το πλάτος του οικοδομήματος, ένα κάλαμον, και το
ύψος, ένα κάλαμον. **6** Τότε ήλθε προς την πύλην την
βλέπουσαν κατά ανατολάς, και ανέβη τας βαθμίδας
αυτής και εμέτρησε το κατώφλιον της πύλης, πλάτος
ενός καλάμου, και το ανώφλιον, πλάτος ενός καλάμου.
7 Και έκαστον οίκημα ήτο μακρόν ένα κάλαμον και
πλατύ ένα κάλαμον· και μεταξύ των οικημάτων ήσαν
πέντε πήχαι· και το κατώφλιον της πύλης πλησίον
της στοάς της προς την πύλην την έσωθεν ήτο ενός
καλάμου. **8** Τότε εμέτρησε την στοάν της πύλης της
έσωθεν και ήτο ενός καλάμου. **9** Έπειτα εμέτρησε
την στοάν της πύλης, οκτώ πήχας, και τα μέτωπα
αυτής, δύο πήχας· η στοά δε της πύλης ήτο έσωθεν. **10**
Και τα οικήματα της πύλης προς ανατολάς ήσαν τρία
εντεύθεν και τρία εκείθεν· και τα τρία ενός μέτρου, και
τα μέτωπα είχον εν μέτρον, εντεύθεν και εκείθεν. **11** Και
εμέτρησε το πλάτος της εισόδου της πύλης, δέκα πήχας,
και το μήκος της πύλης, δεκατρείς πήχας. **12** Ήτο δε
έμπροσθεν των οικημάτων διάστημα μία πήχη εντεύθεν
και διάστημα μία πήχη εκείθεν· και τα οικήματα ήσαν
εξ πηχών εντεύθεν και εξ πηχών εκείθεν. **13** Έπειτα
εμέτρησε την πύλην από της στέγης του ενός οικήματος
μέχρι της στέγης του άλλου· το πλάτος ήτο εικοσιπέντε
πηχών και θύρα απέναντι θύρας. **14** Και έκαμε τα
μέτωπα εξήκοντα πηχών μέχρι του μετώπου της αυλής
κύκλω κύκλω του πυλώνος. **15** Και από του προσώπου
της πύλης της εισόδου έως του προσώπου της στοάς της
εσωτέρας πύλης ήσαν πεντήκοντα πήχαι. **16** Και ήσαν
παράθυρα αδιόρατα εις τα οικήματα και εις τα μέτωπα
αυτών έσωθεν της πύλης κύκλω κύκλω, και ωσαύτως
εις τας στοάς· ήσαν παράθυρα και έσωθεν κύκλω κύκλω,
εφ' εκάστου δε μετώπου φοίνικες. **17** Και με έφερεν εις
την εξωτέραν αυλήν και ιδού, θάλαμοι και λιθόστρωτον
κατεσκευασμένον εν τη αυλή κύκλω κύκλω· τριάκοντα
θάλαμοι επί του λιθοστρώτου. **18** Και το λιθόστρωτον
το επί τα πλάγια των πυλών, κατά το μήκος των πυλών,
ήτο το κατώτερον λιθόστρωτον. **19** Και εμέτρησε το
πλάτος από του προσώπου της κατωτέρας πύλης μέχρι
του προσώπου της εσωτέρας αυλής έξωθεν, εκατόν
πήχας προς ανατολάς και προς βορράν. **20** Και την
πύλην της εξωτέρας αυλής την βλέπουσαν προς βορράν
εμέτρησε, το μήκος αυτής και το πλάτος αυτής. **21** Και
τα οικήματα αυτής ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν,
και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά το

μέτρον της πρώτης πύλης, το μήκος αυτής πεντήκοντα
πηχών και το πλάτος αυτής εικοσιπέντε πηχών. **22**
Και τα παράθυρα αυτών και τα τόξα αυτών και οι
φοίνικες αυτών ήσαν κατά το μέτρον της πύλης της
βλεπούσης προς ανατολάς· και ανέβαινον προς αυτήν
δι' επτά βαθμίδων· και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν
αυτών. **23** Και η πύλη της εσωτέρας αυλής ήτο απέναντι
της πύλης της προς βορράν και προς ανατολάς· και
εμέτρησεν από πύλης εις πύλην, εκατόν πήχας. **24** Και
με έφερε προς νότον, και ιδού, πύλη βλέπουσα προς
νότον· και εμέτρησε τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής,
κατά τα αυτά μέτρα. **25** Και ήσαν παράθυρα εις αυτήν
και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, ως τα παράθυρα
εκείνα· το μήκος πεντήκοντα πηχών και το πλάτος
εικοσιπέντε πηχών. **26** Και η ανάβασις αυτής ήτο επτά
βαθμίδες και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών·
και είχε φοίνικας, ένα εντεύθεν και ένα εκείθεν, επί
των μετώπων αυτής. **27** Και ήτο πύλη εις την εσωτέραν
αυλήν προς νότον· και εμέτρησεν από πύλης εις πύλην,
προς νότον, εκατόν πήχας. **28** Και με έφερεν εις την
εσωτέραν αυλήν διά της νοτίου πύλης· και εμέτρησε την
νότιον πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **29** Και τα οικήματα
αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής κατά
τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις
τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω· πεντήκοντα πηχών το
μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **30** Και τα τόξα
κύκλω κύκλω ήσαν εικοσιπέντε πηχών το μήκος και
πέντε πηχών το πλάτος. **31** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς
την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων
αυτής, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **32** Και
με έφερεν εις την εσωτέραν πύλην προς ανατολάς,
και εμέτρησε την πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **33** Και
τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα
αυτής ήσαν κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις
αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, πεντήκοντα
πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **34**
Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν,
και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και
εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **35** Και
με έφερεν εις την βόρειον πύλην και εμέτρησεν αυτήν
κατά τα αυτά μέτρα· **36** τα οικήματα αυτής, τα μέτωπα
αυτής και τα τόξα αυτής και τα παράθυρα αυτής κύκλω
κύκλω· το μήκος πεντήκοντα πηχών και το πλάτος
εικοσιπέντε πηχών. **37** Και τα μέτωπα αυτής ήσαν προς
την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων
αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η
ανάβασις αυτής. **38** Και οι θάλαμοι και αι είσοδοι αυτής
ήσαν πλησίον των μετώπων των πυλών, όπου έπλυνον
το ολοκαύτωμα. **39** Και εν τη στοά της πύλης ήσαν
δύο τράπεζαι εντεύθεν και δύο τράπεζαι εκείθεν, διά
να σφάζωσιν επ' αυτών το ολοκαύτωμα και την περί
αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν.
40 Και εις το έξω πλάγιον, καθώς ανέβαινέ τις προς
την είσοδον της βορείου πύλης, ήσαν δύο τράπεζαι,
και εις το άλλο πλάγιον, το προς την στοάν της πύλης,
δύο τράπεζαι. **41** Τέσσαρες τράπεζαι ήσαν εντεύθεν
και τέσσαρες τράπεζαι εκείθεν παρά τα πλάγια της
πύλης· οκτώ τράπεζαι, εφ' ων έσφαζον τα θύματα. **42**
Και αι τέσσαρες τράπεζαι του ολοκαυτώματος ήσαν
εκ λίθου πελεκητού, μιας πήχης και ημίσεος το μήκος
και μιας πήχης και ημίσεος το πλάτος και μιας πήχης
το ύψος· και επ' αυτών έθετον τα εργαλεία, δι' ων
έσφαζον το ολοκαύτωμα και την θυσίαν. **43** Και έσωθεν
ήσαν άγκιστρα, μιας παλάμης το πλάτος, προσηλωμένα
κύκλω κύκλω· επί δε των τραπεζών έθετον το κρέας
των προσφορών. **44** Και έξωθεν της πύλης της εσωτέρας
ήσαν οι θάλαμοι των μουσικών, εν τη εσωτέρα αυλή τη
επί τα πλάγια της βορείου πύλης· και τα πρόσωπα αυτών
ήσαν προς νότον, εν επί το πλάγιον της ανατολικής
πύλης βλέπον προς βορράν. **45** Και είπε προς εμέ, Ο
θάλαμος ούτος ο βλέπων προς νότον είναι διά τους
ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του οίκου, **46** ο
δε θάλαμος ο βλέπων προς βορράν είναι διά τους ιερείς
τους φυλάττοντας την φυλακήν του θυσιαστηρίου·
ούτοι είναι οι υιοί Σαδώκ, μεταξύ των υιών Λευΐ, οίτινες
προσέρχονται εις τον Κύριον, διά να λειτουργώσιν
εις αυτόν. **47** Και εμέτρησε την αυλήν, μήκος εκατόν
πηχών και πλάτος εκατόν πηχών, εις τετράγωνον· και
το θυσιαστήριον ήτο έμπροσθεν του οίκου. **48** Και με
έφερεν εις την στοάν του οίκου και εμέτρησεν έκαστον
μέτωπον της στοάς, πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε
πηχών εκείθεν· και το πλάτος της πύλης τριών πηχών
εντεύθεν και τριών πηχών εκείθεν. **49** το μήκος της
στοάς ήτο είκοσι πηχών και το πλάτος ένδεκα πηχών·
και με έφερε διά των βαθμίδων, δι' ων ανέβαινον εις
αυτήν· και ήσαν στύλοι παρά τα μέτωπα, εις εντεύθεν
και εις εκείθεν.

41 Έπειτα με έφερεν εις τον ναόν και εμέτρησε τα
μέτωπα, εξ πήχας το πλάτος εντεύθεν και εξ
πήχας το πλάτος εκείθεν, το πλάτος της σκηνής. **2** Και
το πλάτος της εισόδου ήτο δέκα πηχών· και τα πλευρά
της θύρας πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών
εκείθεν· και εμέτρησε το μήκος αυτού, τεσσαράκοντα
πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας. **3** Και εισήλθεν
εις το εσώτερον και εμέτρησε το μέτωπον της θύρας,
δύο πήχας, και την θύραν, εξ πήχας, και το πλάτος της
θύρας, επτά πήχας. **4** Έπειτα εμέτρησε το μήκος τούτου,
είκοσι πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας, έμπροσθεν
του ναού· και είπε προς εμέ, τούτο είναι το άγιον των
αγίων. **5** Και εμέτρησε τον τοίχον του οίκου, εξ πήχας·
και το πλάτος εκάστου των εις τα πλάγια οικημάτων,
τέσσαρας πήχας, κύκλω κύκλω του οίκου κύκλω. **6**
Και τα πλάγια οικήματα ήσαν ανά τρία, οίκημα επί
οικήματος, και τριάκοντα κατά τάξιν· και εισεχώρουν
εις τον τοίχον του ναού, εκτισμένον κύκλω κύκλω διά
τα πλάγια οικήματα, διά να κρατώνται στερεά, χωρίς
να επιστηρίζωνται όμως επί τον τοίχον του οίκου. **7**
Και ο οίκος επλατύνετο, και ήτο κλίμαξ ελικοειδής
αναβαίνουσα εις τα πλάγια οικήματα· διότι η ελικοειδής
κλίμαξ του οίκου ανέβαινε προς τα άνω κύκλω κύκλω
του οίκου· όθεν ο οίκος εγίνετο πλατύτερος προς τα
άνω, και ούτως ηύξανεν από του κατωτάτου πατώματος
έως του ανωτάτου διά των μέσων. **8** Και είδον το
ύψος του οίκου κύκλω κύκλω· τα θεμέλια των πλαγίων
οικημάτων ήσαν εις ολόκληρος κάλαμος εξ πηχών
διάστημα. **9** Το πλάτος του τοίχου διά τα έξωθεν πλάγια
οικήματα ήτο πέντε πηχών· και το εναπολειφθέν κενόν

ήτο ο τόπος των έσωθεν πλαγίων οικημάτων. **10** Και
μεταξύ των θαλάμων ήτο διάστημα είκοσι πηχών κύκλω
κύκλω, περί τον οίκον. **11** Και αι θύραι των πλαγίων
οικημάτων ήσαν προς το μέρος το εναπολειφθέν μία
θύρα προς βορράν και μία θύρα προς νότον· και το
πλάτος του εναπολειφθέντος μέρους ήτο πέντε πηχών
κύκλω κύκλω. **12** Η δε οικοδομή η κατά πρόσωπον
του κεχωρισμένου μέρους, προς το δυτικόν πλάγιον,
ήτο εβδομήκοντα πηχών το πλάτος· και ο τοίχος της
οικοδομής, πέντε πηχών το πάχος κύκλω κύκλω· το δε
μήκος αυτής ενενήκοντα πηχών. **13** Και εμέτρησε τον
τοίχον, εξ εκατόν πηχών το μήκος· και το κεχωρισμένον
μέρος και την οικοδομήν και τους τοίχους αυτής, εκατόν
πηχών το μήκος· **14** και το πλάτος του προσώπου του
οίκου και του κεχωρισμένου μέρους προς ανατολάς,
εκατόν πηχών. **15** Και εμέτρησε το μήκος της οικοδομής
της κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους όπισθεν
αυτού, και τας στοάς αυτού εντεύθεν και εκείθεν, εκατόν
πηχών, και τον ενδότερον ναόν και τα πρόθυρα της
αυλής· **16** τους παραστάτας της θύρας και τα αόρατα
παράθυρα και τας στοάς κύκλω κατά τα τρία αυτών
πατώματα, κατά πρόσωπον της θύρας, εστρωμένα με
ξύλον κύκλω κύκλω· και το έδαφος έως των παραθύρων
και τα παράθυρα ήσαν εσκεπασμένα· **17** έως επάνωθεν
της θύρας και έως του εσωτέρου οίκου και έξωθεν
και δι' όλου του τοίχου κύκλω έσωθεν και έξωθεν,
κατά τα μέτρα. **18** Και ήτο ειργασμένον με χερουβείμ
και με φοίνικας, ώστε φοίνιξ ήτο μεταξύ χερούβ και
χερούβ, και έκαστον χερούβ είχε δύο πρόσωπα· **19** και
πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα εντεύθεν και
πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα εκείθεν· ούτως ήτο
ειργασμένον δι' όλου του οίκου κύκλω κύκλω. **20** Από
του εδάφους έως επάνωθεν της θύρας ήσαν ειργασμένα
χερουβείμ και φοίνικες και εις τον τοίχον του ναού.
21 Οι παραστάται του ναού ήσαν τετράγωνοι και το
πρόσωπον του αγιαστηρίου, η θέα του ενός ως η θέα του
άλλου. **22** Το ξύλινον θυσιαστήριον ήτο τριών πηχών
το ύψος, το δε μήκος αυτού δύο πηχών· και τα κέρατα
αυτού και το μήκος αυτού και οι τοίχοι αυτού ήσαν
εκ ξύλου· και είπε προς εμέ, Αύτη είναι η τράπεζα η
ενώπιον του Κυρίου. **23** Και ο ναός και το αγιαστήριον
είχον δύο θυρώματα. **24** Και τα θυρώματα είχον δύο
φύλλα έκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εις το
εν θύρωμα και δύο φύλλα εις το άλλο. **25** Και ήσαν
ειργασμένα επ' αυτών, επί των θυρωμάτων του ναού,
χερουβείμ και φοίνικες, καθώς ήσαν ειργαμένα επί
των τοίχων· και ήσαν δοκοί ξύλιναι επί το πρόσωπον
της στοάς έξωθεν. **26** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα
και φοίνικες εντεύθεν και εκείθεν εις τα πλάγια της
στοάς και επί τα πλάγια οικήματα του οίκου και δοκοί
ξύλιναι.

42 Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν κατά
την οδόν την προς βορράν· και με έφερεν εις τον
θάλαμον τον απέναντι του κεχωρισμένου μέρους κατά
τον κατά πρόσωπον της οικοδομής, προς βορράν. **2** κατά
πρόσωπον του μήκους, το οποίον ήτο εκατόν πηχών,
ήτο η βόρειος θύρα, το δε πλάτος πεντήκοντα πηχών.
3 Απέναντι των είκοσι πηχών, αίτινες ήσαν διά την
εσωτέραν αυλήν, και απέναντι του λιθοστρώτου του διά
την εξωτέραν αυλήν, ήτο στοά αντικρύ στοάς τριπλή. **4**
Και κατά πρόσωπον των θαλάμων ήτο περίπατος δέκα
πηχών το πλάτος, και προς τα έσω οδός μιας πήχης· και
αι θύραι αυτών ήσαν προς βορράν. **5** Οι δε ανώτατοι
θάλαμοι ήσαν στενώτεροι, επειδή αι κάτω στοαί και αι
μεσαίαι της οικοδομής εξείχον μάλλον παρά εκείνους.
6 Διότι ούτοι ήσαν εις τρία πατώματα, δεν είχον όμως
στύλους ως τους στύλους των αυλών· διά τούτο η
οικοδομή εστενούτο μάλλον παρά το κατώτατον και
το μεσαίον από της γης. **7** Και ο τοίχος ο έξωθεν
απέναντι των θαλάμων, προς την εξωτέραν αυλήν κατά
πρόσωπον των θαλάμων, είχε μήκος πεντήκοντα πηχών.
8 Διότι το μήκος των θαλάμων των εν τη εξωτέρα αυλή
ήτο πεντήκοντα πηχών· και ιδού, κατά πρόσωπον του
ναού ήσαν εκατόν πήχαι. **9** Κάτωθεν δε των θαλάμων
τούτων ήτο η είσοδος κατά ανατολάς, καθώς υπάγει
τις προς αυτούς από της αυλής της εξωτέρας. **10** Οι
θάλαμοι ήσαν εις το πάχος του τοίχου της αυλής προς
ανατολάς, κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους
και κατά πρόσωπον της οικοδομής. **11** Και η οδός η
κατά πρόσωπον αυτών ήτο κατά την θέαν των θαλάμων
των προς βορράν· είχον ίσον μήκος με εκείνους, ίσον
πλάτος με εκείνους· και πάσαι αι έξοδοι αυτών ήσαν
και κατά τας διατάξεις εκείνων και κατά τας θύρας
εκείνων. **12** Και κατά τας θύρας των βαλάμων των προς
νότον ήτο θύρα εις την αρχήν της οδού, της οδού κατ'
ευθείαν απέναντι του τοίχου προς ανατολάς, καθώς
εμβαίνει τις προς αυτά. **13** Και είπε προς εμέ, Οι βόρειοι
θάλαμοι και οι νότιοι θάλαμοι οι κατά πρόσωπον του
κεχωρισμένου μέρους, ούτοι είναι θάλαμοι άγιοι, όπου
οι ιερείς οι πλησιάζοντες εις τον Κύριον θέλουσι τρώγει
τα αγιώτατα· εκεί θέλουσι θέτει τα αγιώτατα και την
προσφοράν την εξ αλφίτων και την περί αμαρτίας
προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν, διότι ο
τόπος είναι άγιος. **14** Όταν οι ιερείς εισέρχωνται εκεί, δεν
θέλουσιν εξέρχεσθαι από του αγίου τόπου εις την αυλήν
την εξωτέραν, αλλ' εκεί θέλουσιν αποθέτει τα ενδύματα
αυτών, με τα οποία λειτουργούσι, διότι είναι άγια· και
θέλουσιν ενδύεσθαι άλλα ενδύματα, και τότε θέλουσι
πλησιάζει εις ό, τι είναι του λαού. **15** Αφού δε ετελείωσε
τα μέτρα του έσωθεν οίκου, με εξήγαγε προς την πύλην
την βλέπουσαν κατά ανατολάς και εμέτρησεν αυτόν
κύκλω κύκλω. **16** Εμέτρησε την ανατολικήν πλευράν
με το καλάμινον μέτρον, πεντακοσίους καλάμους, με το
καλάμινον μέτρον κύκλω. **17** Εμέτρησε την βόρειον
πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον
μέτρον κύκλω. **18** Εμέτρησε την νότιον πλευράν,
πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον. **19**
Εστράφη έπειτα προς την δυτικήν πλευράν και εμέτρησε
πεντακοσίους καλάμους με το καλάμινον μέτρον. **20**
Εμέτρησεν αυτόν κατά τας τέσσαρας πλευράς· είχε τοίχον
κύκλω κύκλω, πεντακοσίων καλάμων το μήκος και
πεντακοσίων το πλάτος, διά να κάμνη χώρισμα μεταξύ
του αγίου και του βεβήλου τόπου.

43 Και με έφερεν εις την πύλην, την πύλην την
βλέπουσαν κατά ανατολάς. **2** Και ιδού, η δόξα του
Θεού του Ισραήλ ήρχετο από της οδού της ανατολής·

και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών· και η γη
έλαμπεν από της δόξης αυτού. 3 Και η θέα την οποίαν
είδον ήτο κατά την θέαν, κατά την θέαν την οποίαν
είδον, ότε ήλθον να χαλάσω την πόλιν· και αι θέαι ήσαν
κατά την θέαν, την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν
Χεβάρ· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. 4 Και η δόξα του
Κυρίου εισήλθεν εις τον οίκον διά της οδού της πύλης
της βλεπούσης κατά ανατολάς. 5 Και με εσήκωσε το
πνεύμα και με έφερεν εις την αυλήν την εσωτέραν· και
ιδού, ο οίκος ήτο πλήρης της δόξης του Κυρίου. 6 Και
ήκουσα φωνήν λαλούντος προς εμέ εκ του οίκου· και ο
άνθρωπος ίστατο πλησίον μου. 7 Και είπε προς εμέ, Υιέ
ανθρώπου, τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του
ίχνους των ποδών μου, όπου θέλω κατοικεί εν μέσω
των υιών Ισραήλ εις τον αιώνα, και το όνομά μου το
άγιον, δεν θέλει πλέον βεβηλώσει ο οίκος Ισραήλ, ούτε
αυτοί ούτε οι βασιλείς αυτών, με τας πορνείας αυτών
ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών ουδέ με τους
υψηλούς αυτών τόπους. 8 Θέτοντες τα κατώφλια αυτών
πλησίον των κατωφλίων μου και τους παραστάτας
αυτών πλησίον των παραστατών μου, ώστε δεν ήτο
παρά ο τοίχος μεταξύ εμού και αυτών, εβεβήλουν ούτω
το όνομά μου το άγιον με τα βδελύγματα αυτών, τα
οποία έπραττον· διά τούτο ηνάλωσα αυτούς εν τω
θυμώ μου. 9 Τώρα ας απομακρύνωσιν απ' εμού τας
πορνείας αυτών και τα πτώματα των βασιλέων αυτών,
και θέλω κατοικεί εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. 10 Συ,
υιέ ανθρώπου, δείξον τον οίκον τούτον εις τον οίκον
Ισραήλ, διά να εντραπώσι διά τας ανομίας αυτών· και
ας μετρήσωσι το σχέδιον. 11 Και εάν εντραπώσι διά
πάντα όσα έπραξαν, δείξον εις αυτούς την μορφήν του
οίκου και την διάταξιν αυτού και τας εξόδους αυτού
και τας εισόδους αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού
και πάσας τας διατάξεις αυτού και πάσαν την μορφήν
αυτού και πάντα τον νόμον αυτού, και διάγραψον
αυτόν ενώπιον αυτών, διά να φυλάξωσιν όλην την
μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και να
εκτελώσιν αυτάς. 12 Ούτος είναι ο νόμος του οίκου· επί
της κορυφής του όρους, όλον το όριον αυτού κύκλω
κύκλω θέλει είσθαι αγιώτατον. Ιδού, ούτος είναι ο
νόμος του οίκου. 13 Και ταύτα είναι τα μέτρα του
θυσιαστηρίου εις πήχας· η πήχη είναι μία πήχη κοινή
και παλάμη· το μεν κοίλωμα αυτού θέλει είσθαι μία
πήχη και το πλάτος μία πήχη, το δε γείσωμα αυτού εις
τα χείλη αυτού κύκλω μία σπιθαμή· και τούτο θέλει
είσθαι το ανώτερον μέρος του θυσιαστηρίου. 14 Από δε
του κοιλώματος του προς την γην έως της κατωτέρας
οφρύος θέλει είσθαι δύο πήχαι και το πλάτος μία πήχη·
και από της οφρύος της μικροτέρας έως της οφρύος της
μεγαλητέρας, τέσσαρες πήχαι, και το πλάτος μία πήχη.
15 Και το θυσιαστήριον θέλει είσθαι τεσσάρων πηχών
το ύψος· από δε του θυσιαστηρίου και επάνω θέλουσιν
είσθαι τέσσαρα κέρατα. 16 Και το θυσιαστήριον θέλει
είσθαι δώδεκα πηχών το μήκος και δώδεκα το πλάτος,
τετράγωνον εις τας τέσσαρας πλευράς αυτού. 17 Και
η οφρύς θέλει είσθαι δεκατεσσάρων πηχών το μήκος
και δεκατεσσάρων το πλάτος εις τας τέσσαρας πλευράς
αυτής· και το γείσωμα κύκλω αυτής μισή πήχη· και
το κοίλωμα αυτής κύκλω μία πήχη· και αι βαθμίδες
αυτής θέλουσι βλέπει προς ανατολάς. 18 Και είπε προς
εμέ, Υιέ ανθρώπου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύται
είναι αι διατάξεις του θυσιαστηρίου καθ' ην ημέραν
κατασκευάσωσιν αυτό, διά να προσφέρωσιν επ' αυτού
ολοκαύτωμα και να ραντίζωσιν επ' αυτό αίμα. 19
Και θέλεις δώσει εις τους ιερείς τους Λευΐτας, τους
όντας εκ του σπέρματος Σαδώκ, τους πλησιάζοντάς
με διά να λειτουργώσιν εις εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός,
μόσχον βοός διά προσφοράν περί αμαρτίας. 20 Και
θέλεις λάβει από του αίματος αυτού και βάλει επί τα
τέσσαρα κέρατα αυτού και επί τας τέσσαρας γωνίας της
οφρύος και επί το γείσωμα κύκλω· και θέλεις καθαρίσει
αυτό και κάμει εξιλέωσιν περί αυτού. 21 Και θέλεις
λάβει τον μόσχον τον διά προσφοράν περί αμαρτίας,
και θέλουσι καύσει αυτόν εν τω διωρισμένω τόπω
του οίκου έξω του αγιαστηρίου. 22 Και την δευτέραν
ημέραν θέλεις προσφέρει τράγον εξ αιγών άμωμον διά
προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλουσι καθαρίσει το
θυσιαστήριον, ως εκαθάρισαν διά του μόσχου. 23 Αφού
τελειώσης καθαρίζων αυτό, θέλεις προσφέρει μόσχον
βοός άμωμον και κριόν εκ του ποιμνίου άμωμον. 24
Και θέλεις προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου, και
οι ιερείς θέλουσι ρίψει όλας επ' αυτά και θέλουσιν
ολοκαυτώσει αυτά ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. 25
Επτά ημέρας θέλεις ετοιμάζει καθ' εκάστην τράγον
διά προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλουσιν ετοιμάζει
μόσχον βοός και κριόν εκ του ποιμνίου, αμώμους.
26 Επτά ημέρας θέλουσι κάμνει εξιλέωσιν περί του
θυσιαστηρίου και καθαρίζει αυτό· και αυτοί θέλουσι
καθιερωθή. 27 Και αφού συμπληρωθώσιν αι ημέραι,
από της ογδόης ημέρας και εφεξής θέλουσι προσφέρει
οι ιερείς τα ολοκαυτώματά σας επί του θυσιαστηρίου
και τας ειρηνικάς προσφοράς σας· και εγώ θέλω σας
δεχθή, λέγει Κύριος ο Θεός.

44 Και με επέστρεψε κατά την οδόν της εξωτέρας
πύλης του αγιαστηρίου της βλεπούσης κατά
ανατολάς· και αύτη ήτο κεκλεισμένη. 2 Και είπε Κύριος
προς εμέ, Η πύλη αύτη θέλει είσθαι κεκλεισμένη, δεν
θέλει ανοιχθή, και άνθρωπος δεν θέλει εισέλθει δι'
αυτής· διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εισήλθε δι' αυτής,
διά τούτο θέλει είσθαι κεκλεισμένη. 3 Αύτη θέλει
είσθαι διά τον άρχοντα· ο άρχων, ούτος θέλει καθήσει
εν αυτή διά να φάγη άρτον ενώπιον του Κυρίου· θέλει
εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης ταύτης και
διά της αυτής οδού θέλει εξέλθει. 4 Και με έφερε κατά
την οδόν της βορείου πύλης κατέναντι του οίκου· και
είδον και ιδού, ο οίκος του Κυρίου ήτο πλήρης της
δόξης του Κυρίου· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. 5
Και είπε Κύριος προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, πρόσεξον
εν τη καρδία σου και ιδέ με τους οφθαλμούς σου και
άκουσον με τα ώτα σου πάντα όσα εγώ λαλώ προς
σε περί πασών των διατάξεων του οίκου του Κυρίου
και περί πάντων των νόμων αυτού· και παρατήρησον
καλώς την είσοδον του οίκου, μετά πασών των εξόδων
του αγιαστηρίου. 6 Και θέλεις ειπεί προς τους απειθείς,
προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός·
Οίκος Ισραήλ, αρκέσθητε εις πάντα τα βδελύγματα
υμών, 7 ότι εισήξατε αλλογενείς, απεριτμήτους την

καρδίαν και απεριτμήτους την σάρκα, διά να ήναι εν
τω αγιαστηρίω μου, να βεβηλόνωσιν αυτό, τον οίκόν
μου, όταν προσφέρητε τον άρτον μου, το πάχος και το
αίμα, ενώ παραβαίνουσι την διαθήκην μου εξ αιτίας
πάντων των βδελυγμάτων σας. 8 Και δεν εφυλάξατε
σεις την φυλακήν των αγίων μου, αλλά κατεστήσατε
επί του αγιαστηρίου μου φύλακας της φυλακής μου αντί
υμών. 9 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουδείς αλλογενής
απερίτμητος την καρδίαν και απερίτμητος την σάρκα
θέλει εισέρχεσθαι εις το αγιαστήριόν μου, εκ πάντων
των αλλογενών των μεταξύ των υιών Ισραήλ· 10 αλλ'
οι Λευΐται, οίτινες απεστάτησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ
απεπλανάτο, αποπλανηθέντες απ' εμού κατόπιν των
ειδώλων αυτών, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν
αυτών. 11 Και θέλουσιν είσθαι λειτουργοί εν τω
αγιαστηρίω μου, επιστατούντες επί των πυλών του
οίκου και φυλάττοντες τον οίκον· αυτοί θέλουσι σφάζει
εις τον λαόν τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και αυτοί
θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον αυτών διά να υπηρετώσιν
εις αυτούς. 12 Διότι υπηρέτουν εις αυτούς έμπροσθεν
των ειδώλων αυτών και ήσαν πρόσκομμα ανομίας εις
τον οίκον Ισραήλ· διά τούτο εγώ ύψωσα την χείρα
μου εναντίον αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλουσι
βαστάσει την ανομίαν αυτών. 13 Και δεν θέλουσι με
πλησιάζει διά να ιερατεύωσιν εις εμέ και δεν θέλουσι
πλησιάζει εις ουδέν από των αγίων μου, εις τα άγια
των αγίων· αλλά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών
και τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έπραξαν. 14 Και
θέλω καταστήσει αυτούς φύλακας της φυλακής του
οίκου διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτού και διά πάντα
όσα θέλουσι γίνεσθαι εν αυτώ. 15 Οι δε ιερείς οι
Λευΐται, οι υιοί Σαδώκ, οι φυλάξαντες την φυλακήν του
αγιαστηρίου μου, ότε οι υιοί Ισραήλ απεπλανώντο απ'
εμού, ούτοι θέλουσι με πλησιάζει διά να λειτουργώσιν
εις εμέ, και θέλουσιν ίστασθαι ενώπιόν μου διά να
προσφέρωσιν εις εμέ το πάχος και το αίμα, λέγει
Κύριος ο Θεός· 16 ούτοι θέλουσιν εισέρχεσθαι εις το
αγιαστήριόν μου και ούτοι θέλουσι πλησιάζει εις την
τράπεζάν μου, διά να λειτουργώσιν εις εμέ και θέλουσι
φυλάττει την φυλακήν μου. 17 Και όταν εισέρχωνται
εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής, θέλουσιν ενδύεσθαι
λινά ιμάτια· και δεν θέλει είσθαι μαλλίον επ' αυτών,
ενώ λειτουργούσιν εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής
και ένδον. 18 Θέλουσιν έχει τιάρας λινάς επί τας
κεφαλάς αυτών και θέλουσιν έχει λινά περισκελή επί
τας οσφύας αυτών· δεν θέλουσι περιζώννυσθαι ουδέν
προξενούν ιδρώτα. 19 Και όταν εξέρχωνται εις την
αυλήν την εξωτέραν, εις την αυλήν την εξωτέραν προς
τον λαόν, θέλουσιν εκδύεσθαι τα ενδύματα αυτών, με
τα οποία ελειτούργουν, και θέτει αυτά εις τους αγίους
θαλάμους, και θέλουσιν ενδύεσθαι άλλα ενδύματα· και
δεν θέλουσιν αγιάζει τον λαόν με τα ενδύματα αυτών.
20 Και δεν θέλουσι ξυρίζει τας κεφαλάς αυτών και δεν
θέλουσιν αφίνει την κόμην αυτών να αυξάνηται· μόνον
θέλουσι κουρεύει τας κεφαλάς αυτών. 21 Και οίνον
δεν θέλει πίνει ουδείς ιερεύς, όταν εισέρχηται εις την
εσωτέραν αυλήν. 22 Και χήραν και αποβεβλημένην δεν
θέλουσι λαμβάνει εις εαυτούς διά γυναίκα· αλλά θέλουσι
λαμβάνει παρθένον εκ του σπέρματος του οίκου Ισραήλ
ή χήραν χηρεύουσαν ιερέως. 23 Και θέλουσι διδάσκει
τον λαόν μου την διαφοράν μεταξύ αγίου και βεβήλου,
και θέλουσι κάμνει αυτούς να διακρίνωσι μεταξύ
ακαθάρτου και καθαρού. 24 Και εν ταις αμφισβητήσεσιν
ούτοι θέλουσιν ίστασθαι διά να κρίνωσι· κατά τας
κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αυτάς και θέλουσι φυλάττει
τα νόμιμά μου και τα διατάγματά μου εν πάσαις ταις
εορταίς μου· και θέλουσιν αγιάζει τα σάββατά μου. 25
Και δεν θέλουσιν εισέρχεσθαι εις νεκρόν ανθρώπου
διά να μιανθώσιν· ειμή διά πατέρα ή διά μητέρα ή διά
υιόν ή διά θυγατέρα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη
υπανδρευθείσαν, διά τούτους θέλουσι μιαίνεσθαι. 26
Αφού δε ο μεμιασμένος καθαρισθή, θέλουσιν αριθμεί
εις αυτόν επτά ημέρας. 27 Και την ημέραν, καθ' ην
εισέρχεται εις το αγιαστήριον, εις την αυλήν την
εσωτέραν, διά να λειτουργήση εν τω αγιαστηρίω, θέλει
προσφέρει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού, λέγει
Κύριος ο Θεός. 28 Και τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς
διά κληρονομίαν· εγώ είμαι η κληρονομία αυτών· και
ιδιοκτησίαν δεν θέλετε δίδει εις αυτούς εν τω Ισραήλ·
εγώ είμαι η ιδιοκτησία αυτών. 29 Θέλουσι τρώγει
την εξ αλφίτων προσφοράν και την περί αμαρτίας
προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν· και παν
αφιέρωμα μεταξύ του Ισραήλ θέλει είσθαι αυτών. 30
Και αι απαρχαί πάντων των πρωτογεννημάτων και
πάσα υψουμένη προσφορά πάντων εκ παντός είδους
των υψουμένων προσφορών σας θέλουσιν είσθαι των
ιερέων· και την απαρχήν της ζύμης σας θέλετε δίδει εις
τον ιερέα, διά να επαναπαύη ευλογίαν εις τους οίκους
σας. 31 Οι ιερείς δεν θέλουσι τρώγει ουδέν θνησιμαίον
ή θηριάλωτον, είτε πτηνόν είτε κτήνος.

45 Και όταν κληρόνητε την γην εις κληρονομίαν,
θέλετε χωρίσει μερίδα εις τον Κύριον, μερίδα αγίαν
εκ της γής· το μήκος θέλει είσθαι μήκος εικοσιπέντε
χιλιάδων καλάμων και το πλάτος δέκα χιλιάδων·
τούτο θέλει είσθαι άγιον κατά πάντα τα όρια αυτού
κύκλω. 2 Εκ τούτου θέλουσιν είσθαι διά το αγιαστήριον
πεντακόσιαι κατά μήκος με πεντακοσίας κατά πλάτος,
τετράγωνον κύκλω, και πεντήκοντα πήχαι κύκλω διά τα
προάστεια αυτού. 3 Κατά τούτο λοιπόν το μέτρον θέλεις
μετρήσει μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων και πλάτος δέκα
χιλιάδων, και εν τούτω θέλει είσθαι το αγιαστήριον,
το άγιον των αγίων. 4 Τούτο θέλει είσθαι εκ της γης,
αγία μερίς διά τους ιερείς, τους λειτουργούντας εν τω
αγιαστηρίω, τους πλησιάζοντας διά να λειτουργώσιν εις
τον Κύριον· και θέλει είσθαι εις αυτούς τόπος διά οικίας
και τόπος άγιος διά το αγιαστήριον. 5 Και εικοσιπέντε
χιλιάδας μήκους και δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν
έχει οι Λευΐται δι' εαυτούς, οι υπηρέται του οίκου, διά
ιδιοκτησίαν μετά είκοσι θαλάμων. 6 Και θέλετε δώσει
διά ιδιοκτησίαν της πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους και
εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον της αγίας μερίδος·
τούτο θέλει είσθαι δι' άπαντα τον οίκον Ισραήλ· 7 και
διά τον άρχοντα θέλει είσθαι μερίς εντεύθεν και εκείθεν
της αγίας μερίδος και της ιδιοκτησίας της πόλεως, κατά
πρόσωπον της αγίας μερίδος και κατά πρόσωπον της
ιδιοκτησίας της πόλεως, από του δυτικού προς δυσμάς
και από του ανατολικού προς ανατολάς· και το μήκος

θέλει είσθαι πλησίον μιας εκάστης των μερίδων, από
του δυτικού ορίου προς το ανατολικόν όριον. **8** Εις
γην θέλει είσθαι εις αυτόν η ιδιοκτησία, εν τω Ισραήλ·
και οι άρχοντές μου δεν θέλουσι πλέον καταβλίβει τον
λαόν μου· το υπόλοιπον δε της γης θέλουσι δώσει εις
τον οίκον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών. **9** Ούτω λέγει
Κύριος ο Θεός· Αρκεί εις εσάς, άρχοντες του Ισραήλ·
απομακρύνατε την βίαν και αρπαγήν και κάμνετε κρίσιν
και δικαιοσύνην· σηκώσατε τας καταδυναστείας σας
από του λαού μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **10** Δικαίαν
πλάστιγγα θέλετε έχει και δίκαιον εφά και δίκαιον
βαθ. **11** Το εφά και το βαθ θέλουσιν είσθαι του αυτού
μέτρου, ώστε το βαθ να περιλαμβάνη το δέκατον του
χομόρ και το εφά το δέκατον του χομόρ· το μέτρον
αυτού θέλει είσθαι κατά το χομόρ. **12** Και ο σίκλος
θέλει είσθαι είκοσι γερά· είκοσι σίκλοι, εικοσιπέντε
σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει είσθαι η μνα σας. **13** Η
υψουμένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει,
είναι αύτη· Το έκτον του εφά ενός χομόρ σίτου· και
θέλετε δίδει το έκτον του εφά ενός χομόρ κριθής. **14**
Περί δε του διατάγματος του ελαίου, ενός βαθ ελαίου,
θέλετε προσφέρει το δέκατον του βαθ διά εν κορ, το
οποίον είναι εν χομόρ εκ δέκα βάθ· διότι δέκα βαθ είναι
εν χομόρ. **15** Και εκ του ποιμνίου εν πρόβατον από των
διακοσίων, από των παχειών βοσκών του Ισραήλ, διά
προσφοράν εξ αλφίτων και διά ολοκαύτωμα και διά
ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ
αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Πας ο λαός της γης
θέλει δίδει ταύτην την υψουμένην προσφοράν εις τον
άρχοντα εν τω Ισραήλ. **17** Εις δε τον άρχοντα ανήκει να
δίδη τα ολοκαυτώματα και τας εξ αλφίτων προσφοράς
και τας σπονδάς, εν ταις εορταίς και εν ταις νεομηνίαις
και εν τοις σάββασι κατά πάσας τας πανηγύρεις του
οίκου Ισραήλ· αυτός θέλει ετοιμάζει την περί αμαρτίας
προσφοράν και την εξ αλφίτων προσφοράν και το
ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να
κάμνη εξιλέωσιν υπέρ του οίκου Ισραήλ. **18** Ούτω
λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω πρώτω μηνί, τη πρώτη
του μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοός άμωμον και
θέλεις καθαρίζει το αγιαστήριον· **19** και ο ιερεύς θέλει
λαμβάνει από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς
και θέλει θέτει επί τους παραστάτας του οίκου και επί
τας τέσσαρας γωνίας της οφρύος του θυσιαστηρίου και
επί τους παραστάτας της πύλης της εσωτέρας αυλής.
20 Και ούτω θέλεις κάμνει τη εβδόμη του μηνός υπέρ
παντός αμαρτάνοντος εξ αγνοίας και υπέρ του απλού·
ούτω θέλετε κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του οίκου. **21** Εν
τω πρώτω μηνί, τη δεκάτη τετάρτη ημέρα του μηνός,
θέλει είσθαι εις εσάς το πάσχα, εορτή επτά ημερών·
άζυμα θέλουσι τρώγει. **22** Και κατ' εκείνην την ημέραν
ο άρχων θέλει ετοιμάζει υπέρ εαυτού και υπέρ παντός
του λαού της γης μόσχον διά προσφοράν περί αμαρτίας.
23 Και εν ταις επτά ημέραις της εορτής θέλει κάμνει
ολοκαυτώματα εις τον Κύριον, επτά μόσχους και επτά
κριούς αμώμους καθ' ημέραν εν ταις επτά ημέραις,
και τράγον εξ αιγών καθ' ημέραν διά προσφοράν περί
αμαρτίας. **24** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων
ενός εφά διά τον μόσχον και ενός εφά διά τον κριόν και
ενός ιν ελαίου εις το εφά. **25** Εν τω εβδόμω μηνί, τη
δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, θέλει κάμνει εν τη
εορτή κατά τα αυτά επτά ημέρας, κατά την προσφοράν
την περί αμαρτίας, κατά τα ολοκαυτώματα και κατά την
εξ αλφίτων προσφοράν και κατά το έλαιον.

46 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η πύλη εσωτέρας
αυλής, η βλέπουσα προς ανατολάς, θέλει είσθαι
κεκλεισμένη τας εξ εργασίμους ημέρας. την δε ημέραν
του σαββάτου θέλει ανοίγεσθαι και την ημέραν της
νεομηνίας θέλει ανοίγεσθαι. **2** Και ο άρχων θέλει
εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης της έξωθεν
και θέλει ίστασθαι πλησίον του παραστάτου της πύλης,
και οι ιερείς θέλουσιν ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού
και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, και αυτός θέλει
προσκυνήσει επί το κατώφλιον της πύλης· τότε θέλει
εξέλθει· η πύλη όμως δεν θέλει κλεισθή έως εσπέρας.
3 Ο λαός της γης θέλει προσκυνεί ωσαύτως εις την
είσοδον της πύλης ταύτης ενώπιον του Κυρίου εν τοις
σάββασι και εν ταις νεομηνίαις. **4** Το δε ολοκαύτωμα,
το οποίον ο άρχων θέλει προσφέρει εις τον Κύριον την
ημέραν του σαββάτου, θέλει είσθαι εξ αρνία άμωμα,
και κριός άμωμος. **5** Και η εξ αλφίτων προσφορά θέλει
είσθαι εν εφά δι' ένα κριόν· η δε εξ αλφίτων προσφορά
διά τα αρνία, όσον προαιρείται να δώση· και εν ιν ελαίου
δι' εν εφά. **6** Και την ημέραν της νεομηνίας θέλει είσθαι
μόσχος βοός άμωμος και εξ αρνία και κριός· άμωμα
θέλουσιν είσθαι. **7** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν
εξ αλφίτων, εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά
τον κριόν· διά δε τα αρνία, όσον είναι ικανή η χειρ
αυτού· και εν ιν ελαίου δι' εν εφά. **8** Και όταν ο άρχων
εισέρχηται, θέλει εισέρχεσθαι διά της οδού της στοάς
της πύλης ταύτης και θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της
αυτής. **9** Όταν όμως ο λαός της γης έρχηται ενώπιον
του Κυρίου εν ταις επισήμοις εορταίς, ο εισερχόμενος
διά της οδού της βορείου πύλης διά να προσκυνήση
θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της νοτίου πύλης· και
ο εισερχόμενος διά της οδού της νοτίου πύλης θέλει
εξέρχεσθαι διά της οδού της βορείου πύλης· δεν θέλει
επιστρέφει διά της οδού της πύλης, δι' ης εισήλθεν,
αλλά θέλει εξέρχεσθαι διά της απέναντι. **10** Και ο άρχων
εν τω μέσω αυτών εισερχομένων θέλει εισέρχεσθαι, και
εξερχομένων θέλει εξέρχεσθαι. **11** Και εν ταις εορταίς
και εν ταις πανηγύρεσιν η εξ αλφίτων προσφορά θέλει
είσθαι εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν,
διά δε τα αρνία, όσον προαιρείται να δώση· και εν
ιν ελαίου δι' εν εφά. **12** Όταν δε ο άρχων ετοιμάζη
αυτοπροαίρετον ολοκαύτωμα ή προσφοράς ειρηνικάς
αυτοπροαιρέτους εις τον Κύριον, τότε θέλουσιν ανοίγει
εις αυτόν την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς,
και θέλει ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας
ειρηνικάς προσφοράς αυτού, καθώς κάμνει εν τη ημέρα
του σαββάτου· τότε θέλει εξέρχεσθαι, και μετά την
εξέλευσιν αυτού θέλουσι κλείει την πύλην. **13** Θέλεις
δε ετοιμάζει καθ' ημέραν ολοκαύτωμα εις τον Κύριον
εξ αρνίου ενιαυσίου αμώμου· καθ' εκάστην πρωΐαν
θέλεις ετοιμάζει αυτό. **14** Και θέλεις ετοιμάζει δι'
αυτό προσφοράν εξ αλφίτων καθ' εκάστην πρωΐαν,
το έκτον του εφά και έλαιον το τρίτον του ιν, διά να
αναμιγνύης αυτό μετά της σεμιδάλεως· προσφοράν εξ

αλφίτων εις τον Κύριον διά παντός κατά πρόσταγμα αιώνιον. **15** Και θέλουσιν ετοιμάζει το αρνίον και την εξ αλφίτων προσφοράν και το έλαιον καθ' εκάστην πρωΐαν, ολοκαύτωμα παντοτεινόν. **16** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εάν ο άρχων δώση δώρον εις τινά εκ των υιών αυτού, τούτο θέλει είσθαι κληρονομία αυτού· των υιών αυτού είναι· ιδιοκτησία αυτών θέλει είσθαι εν κληρονομία. **17** Αλλ' εάν δώση δώρον εκ της κληρονομίας αυτού εις τινά εκ των δούλων αυτού τότε θέλει είσθαι αυτού έως του έτους της αφέσεως· μετά τούτο θέλει επιστρέφει εις τον άρχοντα· διότι η κληρονομία αυτού είναι των υιών αυτού· αυτών θέλει είσθαι. **18** Ο δε άρχων δεν θέλει λαμβάνει εκ της κληρονομίας του λαού, εκβάλλων αυτούς διά καταδυναστείας εκ της ιδιοκτησίας αυτών· εκ της ιδιοκτησίας αυτού θέλει κληροδοτήσει τους υιούς αυτού, διά να μη διασκορπίζηται ο λαός μου έκαστος εκ της ιδιοκτησίας αυτού. **19** Έπειτα με έφερε διά της εισόδου της εις τα πλάγια της πύλης προς τους αγίους θαλάμους των ιερέων τους βλέποντας προς βορράν· και ιδού, εκεί τόπος εις το ενδότερον προς δυσμάς. **20** Και είπε προς εμέ, ούτος είναι ο τόπος, όπου οι ιερείς θέλουσι βράζει την περί ανομίας προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν, όπου θέλουσι ψήνει την εξ αλφίτων προσφοράν, διά να μη εκφέρωσιν αυτά εις την αυλήν την εξωτέραν, διά να αγιάσωσι τον λαόν. **21** Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν και με περιέφερεν εις τας τέσσαρας γωνίας της αυλής· και ιδού, αυλή εν εκάστη γωνία της αυλής. **22** κατά τας τέσσαρας γωνίας της αυλής ήσαν αυλαί ηνωμέναι, τεσσαράκοντα πηχών το μήκος και τριάκοντα το πλάτος· αι τέσσαρες αύται γωνίαι ήσαν του αυτού μέτρου. **23** Και ήτο σειρά οικοδομών κύκλω αυτών, κύκλω των τεσσάρων αυτών· και ήσαν μαγειρεία κατεσκευασμένα υποκάτω των σειρών κύκλω. **24** Και είπε προς εμέ, Ταύτα είναι τα οικήματα των μαγείρων, όπου οι υπηρέται του οίκου θέλουσι βράζει τας θυσίας του λαού.

47 Και με επέστρεψεν εις την θύραν του οίκου· και ιδού, ύδατα εξερχόμενα κάτωθεν από του κατωφλίου του οίκου προς ανατολάς· διότι το μέτωπον του οίκου ήτο προς ανατολάς, και τα ύδατα κατέβαινον κάτωθεν από του δεξιού πλαγίου του οίκου, κατά το νότιον του θυσιαστηρίου. **2** Και με εξήγαγε διά της οδού της πύλης της προς βορράν και με έφερε κύκλω διά της έξωθεν οδού προς την πύλην την εξωτέραν, διά της οδού της βλεπούσης προς ανατολάς· και ιδού, τα ύδατα έρρεον από του δεξιού πλαγίου. **3** Και ο άνθρωπος, όστις είχε το μέτρον εν τη χειρί αυτού, εξελθών προς ανατολάς εμέτρησε χιλίας πήχας και με διεβίβασε διά των υδάτων· τα ύδατα ήσαν έως των αστραγάλων. **4** Και εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε διά των υδάτων· τα ύδατα ήσαν έως των γονάτων. Πάλιν εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε· τα ύδατα ήσαν έως της οσφύος. **5** Έπειτα εμέτρησε χιλίας· και ήτο ποταμός, τον οποίον δεν ηδυνάμην να διαβώ, διότι τα ύδατα ήσαν υψωμένα, ύδατα κολυμβήματος, ποταμός αδιάβατος. **6** Και είπε προς εμέ, Είδες, υιέ ανθρώπου; Τότε με έφερε και με επέστρεψεν εις το χείλος του ποταμού. **7** Και ότε επέστρεψα, ιδού, κατά το χείλος του ποταμού δένδρα πολλά σφόδρα, εντεύθεν και εντεύθεν. **8** Και είπε προς εμέ, τα ύδατα ταύτα εξέρχονται προς την ανατολικήν γην και καταβαίνουσιν εις την πεδινήν και εισέρχονται εις την θάλασσαν· και όταν εκχυθώσιν εις την θάλασσαν, τα ύδατα αυτής θέλουσιν ιαθή. **9** Και παν έμψυχον έρπον, εις όσα μέρη ήθελον επέλθει ούτοι οι ποταμοί, θέλει ζή· και θέλει είσθαι εκεί πλήθος ιχθύων πολύ σφόδρα, επειδή τα ύδατα ταύτα έρχονται εκεί· διότι θέλουσιν ιαθή· και θέλουσι ζη τα πάντα, όπου ο ποταμός έρχεται. **10** Και οι αλιείς θέλουσιν ίστασθαι επ' αυτήν από Εν-γαδδί έως Εν-εγλαΐμ· εκεί θέλουσιν εξαπλόνει τα δίκτυα· οι ιχθύες αυτών θέλουσιν είσθαι κατά τα είδη αυτών ως οι ιχθύες της μεγάλης θαλάσσης, πολλοί σφόδρα. **11** Οι ελώδεις όμως τόποι αυτής και οι βαλτώδεις αυτής δεν θέλουσιν ιαθή· θέλουσιν είσθαι διωρισμένοι διά άλας. **12** Πλησίον δε του ποταμού επί του χείλους αυτού, εντεύθεν και εντεύθεν, θέλουσιν αυξάνεσθαι δένδρα παντός είδους διά τροφήν, των οποίων τα φύλλα δεν θέλουσι μαραίνεσθαι και ο καρπός αυτών δεν θέλει εκλείψει· νέος καρπός θέλει γεννάσθαι καθ' έκαστον μήνα, διότι τα ύδατα αυτού εξέρχονται από του αγιαστηρίου· και ο καρπός αυτών θέλει είσθαι διά τροφήν και το φύλλον αυτών διά ιατρείαν. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ταύτα θέλουσιν είσθαι τα όρια, διά των οποίων θέλετε κληρονομήσει την γην κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ· ο Ιωσήφ θέλει έχει δύο μερίδας. **14** Σεις δε θέλετε κληρονομήσει αυτήν, έκαστος καθώς ο αδελφός αυτού· περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους πατέρας σας· και η γη αύτη θέλει κληρωθή εις εσάς εις κληρονομίαν. **15** Και τούτο θέλει είσθαι το όριον της γης προς το βόρειον πλάγιον, από της θαλάσσης της μεγάλης, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις Σεδάδ, **16** Αιμάθ, Βηρωθά, Σιβραΐμ, ήτις είναι αναμέσον του ορίου της Δαμασκού και του ορίου της Αιμάθ, Ασάρ-αττιχών, η πλησίον των ορίων της Αυράν. **17** Και το όριον από της θαλάσσης θέλει είσθαι Ασάρ-ενάν, το όριον της Δαμασκού, και το βόρειον το κατά βορράν, και το όριον της Αιμάθ. Και τούτο είναι το βόρειον πλευρόν. **18** Το δε ανατολικόν πλευρόν θέλετε μετρήσει από Αυράν και από Δαμασκού και από Γαλαάδ και από της γης του Ισραήλ κατά τον Ιορδάνην, από του ορίου του προς την θάλασσαν την ανατολικήν. Και τούτο είναι το ανατολικόν πλευρόν. **19** Το δε μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, από Θαμάρ έως των υδάτων της Μεριβά Κάδης, κατά την έκτασιν του χειμάρρου έως της μεγάλης θαλάσσης. Και τούτο είναι το νότιον πλευρόν προς μεσημβρίαν. **20** Το δε δυτικόν πλευρόν θέλει είσθαι η μεγάλη θάλασσα από του ορίου, εωσού έλθη τις κατέναντι της Αιμάθ. Τούτο είναι το δυτικόν πλευρόν. **21** Ούτω θέλετε διαιρέσει την γην ταύτην μεταξύ σας κατά τας φυλάς του Ισραήλ. **22** Και θέλετε κληρώσει αυτήν εις εαυτούς διά κληρονομίαν, μετά των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, όσοι γεννήσωσιν υιούς εν μέσω σας· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς ως αυτόχθονες μεταξύ των υιών Ισραήλ· θέλουσιν έχει μεθ' υμών κληρονομίαν μεταξύ των φυλών Ισραήλ. **23** Και εις ην τινά φυλήν παροική ο ξένος, εκεί θέλετε δώσει εις αυτόν την κληρονομίαν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

48 Ταύτα δε είναι τα ονόματα των φυλών· από του
βορείου άκρου, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς
υπάγει τις εις Αιμάθ, Ασάρ-ενάν, το όριον της Δαμασκού
προς βορράν, κατά το μέρος της Αιμάθ· και ταύτα είναι
το ανατολικόν αυτού πλευρόν και το δυτικόν· του Δαν,
εν μερίδιον. **2** Και πλησίον του ορίου του Δαν, από του
ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του
Ασήρ, εν. **3** Και πλησίον του ορίου του Ασήρ, από του
ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του
Νεφθαλί, εν. **4** Και πλησίον του ορίου του Νεφθαλί, από
του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του
Μανασσή, εν. **5** Και πλησίον του ορίου του Μανασσή,
από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού,
του Εφραΐμ, εν. **6** Και πλησίον του ορίου του Εφραΐμ,
από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού,
του Ρουβήν, εν. **7** Και πλησίον του ορίου του Ρουβήν,
από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού,
του Ιούδα, εν. **8** Και πλησίον του ορίου του Ιούδα, από
του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού,
θέλει είσθαι το μερίδιον, το οποίον θέλετε αφιερώσει
από εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων εις πλάτος, κατά
δε το μήκος ως εν των άλλων μεριδίων, από του
ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού· και το
αγιαστήριον θέλει είσθαι εν μέσω αυτού. **9** Η μερίς,
την οποίαν θέλετε αφιερώσει εις τον Κύριον, θέλει
είσθαι από είκοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και δέκα
χιλιάδων κατά πλάτος. **10** Και δι' αυτούς, διά τους ιερείς,
θέλει είσθαι αύτη η αγία μερίς, προς βορράν είκοσιπέντε
χιλιάδων κατά μήκος και προς δυσμάς δέκα χιλιάδων
κατά πλάτος και προς ανατολάς δέκα χιλιάδων κατά
πλάτος και προς νότον είκοσιπέντε χιλιάδων κατά
μήκος· και το αγιαστήριον του Κυρίου θέλει είσθαι εν
μέσω αυτού. **11** Αύτη θέλει είσθαι διά τους ιερείς τους
καθιερωθέντας, εκ των υιών Σαδώκ, τους φυλάξαντας
την φυλακήν μου, τους μη αποπλανηθέντας εις την
αποπλάνησιν των υιών Ισραήλ, καθώς απεπλανήθησαν
οι Λευΐται. **12** Και αύτη η αφιερωθείσα μερίς της γης
θέλει είσθαι εις αυτούς αγιωτάτη, πλησίον του ορίου
των Λευϊτών. **13** Και πλησίον του ορίου των ιερέων
θέλουσιν έχει οι Λευΐται είκοσιπέντε χιλιάδας κατά
μήκος και δέκα χιλιάδας κατά πλάτος· όλον το μήκος
θέλει είσθαι είκοσιπέντε χιλιάδων και το πλάτος δέκα
χιλιάδων. **14** Και δεν θέλουσι πωλήσει εξ αυτού ουδέ
θέλουσιν αλλάξει ουδέ θέλουσιν απαλλοτριώσει τα
πρωτογεννήματα της γής· διότι είναι άγιον εις τον
Κύριον. **15** Αι δε πέντε χιλιάδες αι περισσεύουσαι εις το
πλάτος απέναντι των είκοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν
είσθαι τόπος βέβηλος διά την πόλιν, προς κατοίκησιν
και διά προάστεια· και η πόλις θέλει είσθαι εν μέσω
αυτού. **16** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα μέτρα αυτής· το
βόρειον πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι
και το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και
πεντακόσιαι και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες
χιλιάδες και πεντακόσιαι και το δυτικόν πλευρόν
τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι. **17** Και τα προάστεια
της πόλεως θέλουσιν είσθαι προς βορράν διακόσιαι
πεντήκοντα και προς νότον διακόσιαι πεντήκοντα
και προς ανατολάς διακόσιαι πεντήκοντα και προς
δυσμάς διακόσιαι πεντήκοντα. **18** Και το επίλοιπον
κατά μήκος το συνεχόμενον μετά της αγίας μερίδος,
δέκα χιλιάδες προς ανατολάς και δέκα χιλιάδες προς
δυσμάς, και θέλει συνέχεσθαι μετά της αγίας μερίδος,
και τα γεννήματα αυτού θέλουσιν είσθαι διά τροφήν
των υπηρετούντων την πόλιν. **19** Και οι υπηρετούντες
την πόλιν θέλουσιν υπηρετεί αυτήν εκ πασών των
φυλών του Ισραήλ. **20** Άπαν το αφιέρωμα θέλει
είσθαι εικοσιπέντε χιλιάδων μετά εικοσιπέντε χιλιάδων·
τετράγωνον θέλετε αφιερώσει την αγίαν μερίδα, μετά
της ιδιοκτησίας της πόλεως. **21** Και το υπόλοιπον θέλει
είσθαι διά τον άρχοντα, εντεύθεν και εντεύθεν της
αγίας μερίδος, και της ιδιοκτησίας της πόλεως, απέναντι
των εικοσιπέντε χιλιάδων του αφιερώματος κατά το
ανατολικόν όριον, και προς δυσμάς απέναντι των
εικοσιπέντε χιλιάδων κατά το δυτικόν όριον, πλησίον
των μερίδων του άρχοντος. Ούτω θέλει είσθαι αγία
μερίς· και το αγιαστήριον του οίκου εν μέσω αυτού.
22 Και εκ της ιδιοκτησίας των Λευϊτών και εκ της
ιδιοκτησίας της πόλεως, αίτινες είναι εν μέσω του
ανήκοντος εις τον άρχοντα, μεταξύ του ορίου του Ιούδα
και του ορίου του Βενιαμίν, τούτο θέλει είσθαι του
άρχοντος. **23** Περί δε των επιλοίπων φυλών, από του
ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του
Βενιαμίν, εν μερίδιον. **24** Και πλησίον του ορίου του
Βενιαμίν, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού
πλευρού, του Συμεών, εν. **25** Και πλησίον του ορίου του
Συμεών, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού
πλευρού, του Ισσάχαρ, εν. **26** Και πλησίον του ορίου του
Ισσάχαρ, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού
πλευρού, του Ζαβουλών, εν. **27** Και πλησίον του ορίου
του Ζαβουλών, από του ανατολικού πλευρού έως του
δυτικού πλευρού, του Γαδ, εν. **28** Και πλησίον του ορίου
του Γαδ κατά το μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, το
όριον θέλει είσθαι από Θαμάρ έως των υδάτων της
Μεριβά Κάδης, κατά τον χείμαρρον έως της μεγάλης
θαλάσσης. **29** Αύτη είναι η γη, την οποίαν θέλετε
κληρώσει εις τας φυλάς του Ισραήλ διά κληρονομίαν,
και αύται είναι αι μερίδες αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός.
30 Και αύτη είναι η έκτασις της πόλεως η προς βορράν,
τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα. **31** Και αι
πύλαι της πόλεως θέλουσιν είσθαι κατά τα ονόματα των
φυλών Ισραήλ· τρεις πύλαι προς βορράν· η πύλη του
Ρουβήν μία, η πύλη του Ιούδα μία, πύλη του Λευΐ μία.
32 Και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες
και πεντακόσια μέτρα· και τρεις πύλαι· και η πύλη του
Ιωσήφ μία, η πύλη του Βενιαμίν μία, η πύλη του Δαν
μία. **33** Και κατά το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες
χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα, και τρεις πύλαι· η πύλη
του Συμεών μία, η πύλη του Ισσάχαρ μία, η πύλη του
Ζαβουλών μία. **34** Κατά το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες
χιλιάδες και πεντακόσια· αι πύλαι αυτών τρείς· η πύλη
του Γαδ μία, η πύλη του Ασήρ μία, η πύλη του Νεφθαλί
μία. **35** Η περιφέρεια ήτο δεκαοκτώ χιλιάδων μέτρων.
Και το όνομα της πόλεως απ' εκείνης της ημέρας θέλει
είσθαι, Ο Κύριος εκεί.

Δανιήλ

1 Εν τω τρίτω έτει της βασιλείας του Ιωακείμ, βασιλέως
του Ιούδα, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της
Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ και επολιόρκησεν αυτήν. **2**
Και παρέδωκε Κύριος εις την χείρα αυτού τον Ιωακείμ,
βασιλέα του Ιούδα, και μέρος των σκευών του οίκου
του Θεού· και έφερεν αυτά εις γην Σενναάρ, εις τον
οίκον του θεού αυτού· και εισήγαγε τα σκεύη εις το
θησαυροφυλάκιον του θεού αυτού. **3** Και είπεν ο
βασιλεύς προς τον Ασφενάζ τον αρχιευνούχον αυτού,
να φέρη εκ των υιών Ισραήλ και εκ του σπέρματος
του βασιλικού και εκ των αρχόντων **4** νεανίσκους
μη έχοντας μηδένα μώμον και ωραίους την όψιν και
νοήμονας εν πάση σοφία και ειδήμονας πάσης γνώσεως
και έχοντας φρόνησιν και δυναμένους να ίστανται
εν τω παλατίω του βασιλέως και να διδάσκη αυτούς
τα γράμματα και την γλώσσαν των Χαλδαίων. **5** Και
διέταξεν εις αυτούς ο βασιλεύς καθημερινήν μερίδα
από των βασιλικών εδεσμάτων και από του οίνου,
τον οποίον αυτός έπινε· και αφού ανατραφώσι τρία
έτη, να ίστανται μετά ταύτα ενώπιον του βασιλέως. **6**
Και μεταξύ τούτων ήσαν, εκ των υιών Ιούδα, Δανιήλ,
Ανανίας, Μισαήλ και Αζαρίας· **7** εις τους οποίους ο
αρχιευνούχος επέθηκεν ονόματα· και τον μεν Δανιήλ
ωνόμασε Βαλτασάσαρ· τον δε Ανανίαν Σεδράχ· τον δε
Μισαήλ Μισάχ· και τον Αζαρίαν Αβδέ-νεγώ. **8** Αλλ'
ο Δανιήλ έβαλεν εν τη καρδία αυτού να μη μιανθή
από των εδεσμάτων του βασιλέως ουδέ από του οίνου
τον οποίον εκείνος έπινε· διά τούτο παρεκάλεσε τον
αρχιευνούχον να μη μιανθή. **9** Και έκαμεν ο Θεός
τον Δανιήλ να εύρη χάριν και έλεος ενώπιον του
αρχιευνούχου. **10** Και είπεν ο αρχιευνούχος προς τον
Δανιήλ, Εγώ φοβούμαι τον κύριόν μου τον βασιλέα,
όστις διέταξε το φαγητόν σας και το ποτόν σας, μήποτε
ίδη τα πρόσωπά σας σκυθρωπότερα παρά των νεανίσκων
των συνομηλίκων σας, και ενοχοποιήσητε την κεφαλήν
μου εις τον βασιλέα. **11** Και είπεν ο Δανιήλ προς τον
Αμελσάρ, τον οποίον ο αρχιευνούχος κατέστησεν επί τον
Δανιήλ, τον Ανανίαν, τον Μισαήλ και τον Αζαρίαν, **12**
Δοκίμασον, παρακαλώ, τους δούλους σου δέκα ημέρας·
και ας δοθώσιν εις ημάς όσπρια να τρώγωμεν και ύδωρ
να πίνωμεν· **13** έπειτα ας θεωρηθώσι τα πρόσωπα ημών
ενώπιόν σου και το πρόσωπον των νεανίσκων, οίτινες
τρώγουσιν από των εδεσμάτων του βασιλέως· και όπως
ίδης, κάμε με τους δούλους σου. **14** Και εισήκουσεν
αυτών εις τούτο το πράγμα και εδοκίμασεν αυτούς δέκα
ημέρας. **15** Και μετά το τέλος των δέκα ημερών τα
πρόσωπα αυτών εφάνησαν ώραιότερα και παχύτερα
εις την σάρκα παρά πάντων των νεανίσκων, οίτινες
έτρωγον τα εδέσματα του βασιλέως. **16** Και αφήρει ο
Αμελσάρ το φαγητόν αυτών και τον οίνον τον οποίον
έπρεπε να πίνωσι και έδιδεν εις αυτούς όσπρια. **17**
Και εις τους τέσσαρας τούτους νεανίσκους έδωκεν ο
Θεός γνώσιν και σύνεσιν εις πάσαν μάθησιν και σοφίαν,
και κατέστησε τον Δανιήλ νοήμονα εις πάσαν όρασιν
και ενύπνιον. **18** Και εν τω τέλει των ημερών, ότε ο
βασιλεύς είπε να εισάξωσιν αυτούς, ο αρχιευνούχος
εισήξεν αυτούς ενώπιον του Ναβουχοδονόσορ. **19**
Και ελάλησε μετ' αυτών ο βασιλεύς· και δεν ευρέθη
μεταξύ πάντων αυτών όμοιος του Δανιήλ, του Ανανία,
του Μισαήλ και του Αζαρία, και ίσταντο ενώπιον του
βασιλέως. **20** Και εν πάση υποθέσει σοφίας και νοήσεως,
περί της οποίας ο βασιλεύς ηρώτησεν αυτούς, εύρηκεν
αυτούς δεκαπλασίως καλητέρους παρά πάντας τους
μάγους και επαοιδούς, όσοι ήσαν εν παντί τω βασιλείω
αυτού. **21** Και διέμενεν ο Δανιήλ ούτως έως του πρώτου
έτους Κύρου του βασιλέως.

2 Και εν τω δευτέρω έτει της βασιλείας του
Ναβουχοδονόσορ, ο Ναβουχοδονόσορ ενυπνιάσθη
ενύπνια, και εταράχθη το πνεύμα αυτού και ο ύπνος
αυτού έφυγεν απ' αυτού. **2** Και είπεν ο βασιλεύς
να καλέσωσι τους μάγους και τους επαοιδούς και
τους γόητας και τους Χαλδαίους, διά να φανερώσωσι
προς τον βασιλέα τα ενύπνια αυτού. Ήλθον λοιπόν
και εστάθησαν έμπροσθεν του βασιλέως. **3** Και είπε
προς αυτούς ο βασιλεύς, Ενυπνιάσθην ενύπνιον και το
πνεύμά μου εταράχθη εις το να γνωρίσω το ενύπνιον. **4**
Και ελάλησαν οι Χαλδαίοι προς τον βασιλέα Συριστί,
λέγοντες, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· είπέ το ενύπνιον
προς τους δούλους σου και ημείς θέλομεν φανερώσει
την ερμηνείαν. **5** Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπε προς
τους Χαλδαίους, το πράγμα διέφυγεν απ' εμού· εάν δεν
κάμητε γνωστόν εις εμέ το ενύπνιον και την ερμηνείαν
αυτού, θέλετε καταμελισθή και αι οικίαι σας θέλουσι
γείνει κοπρώνες· **6** αλλ' εάν φανερώσητε το ενύπνιον
και την ερμηνείαν αυτού, θέλετε λάβει παρ' εμού
δώρα και αμοιβάς και τιμήν μεγάλην· το ενύπνιον
λοιπόν και την ερμηνείαν αυτού φανερώσατε εις εμέ. **7**
Απεκρίθησαν εκ δευτέρου και είπον, Ας είπη ο βασιλεύς
το ενύπνιον προς τους δούλους αυτού, και ημείς θέλομεν
φανερώσει την ερμηνείαν αυτού. **8** Ο βασιλεύς απεκρίθη
και είπε, Επ' αληθείας καταλαμβάνω ότι σεις θέλετε να
εξαγοράζητε τον καιρόν, βλέποντες ότι διέφυγεν απ'
εμού το πράγμα. **9** Αλλ' εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ
το ενύπνιον, αύτη μόνη η απόφασις είναι διά σάς· διότι
συνεβουλεύθητε να είπητε ψευδείς και διεφθαρμένους
λόγους έμπροσθέν μου, εωσού παρέλθη ο καιρός· είπατέ
μοι λοιπόν το ενύπνιον και θέλω γνωρίσει ότι δύνασθε
να φανερώσητε εις εμέ και την ερμηνείαν αυτού. **10**
Απεκρίθησαν οι Χαλδαίοι έμπροσθεν του βασιλέως και
είπον, δεν υπάρχει άνθρωπος επί της γης δυνάμενος να
φανερώση το πράγμα του βασιλέως· καθώς δεν υπάρχει
ουδείς βασιλεύς, άρχων ή διοικητής, όστις να ζητή
τοιαύτα πράγματα παρά μάγου ή επαοιδού ή Χαλδαίου·
11 και το πράγμα το οποίον ο βασιλεύς ζητεί είναι
μέγα, και δεν είναι άλλος δυνάμενος να φανερώση
αυτό έμπροσθεν του βασιλέως, εκτός των θεών, των
οποίων η κατοικία δεν είναι μετά σαρκός. **12** Διά τούτο
εθυμώθη ο βασιλεύς και ωργίσθη σφόδρα και είπε να
απολέσωσι πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνος. **13**
Και εξήλθεν η απόφασις και οι σοφοί εθανατόνοντο·
εζήτησαν δε και τον Δανιήλ και τους συντρόφους
αυτού, διά να θανατώσωσιν αυτούς. **14** Και απεκρίθη ο
Δανιήλ μετά φρονήσεως και σοφίας προς τον Αριώχ τον
αρχισωματοφύλακα του βασιλέως, όστις εξήλθε διά να

θανατώση τους σοφούς της Βαβυλώνος, **15** απεκρίθη
και είπε προς τον Αριώχ, τον άρχοντα του βασιλέως,
Διά τι η βιαία αύτη απόφασις παρά του βασιλέως; Και
ο Αριώχ εφανέρωσε το πράγμα προς τον Δανιήλ. **16**
Και εισήλθεν ο Δανιήλ και παρεκάλεσε τον βασιλέα
να δώση καιρόν εις αυτόν και ήθελε φανερώσει την
ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **17** Και υπήγεν ο Δανιήλ
εις τον οίκον αυτού και εγνωστοποίησε το πράγμα προς
τον Ανανίαν, προς τον Μισαήλ και προς τον Αζαρίαν,
τους συντρόφους αυτού, **18** διά να ζητήσωσιν έλεος
παρά του Θεού του ουρανού περί του μυστηρίου τούτου,
ώστε να μη απολεσθή ο Δανιήλ και οι σύντροφοι αυτού
μετά των επιλοίπων σοφών της Βαβυλώνος. **19** Και το
μυστήριον απεκαλύφθη προς τον Δανιήλ δι' οράματος
της νυκτός. Τότε ευλόγησεν ο Δανιήλ τον Θεόν του
ουρανού. **20** Και ελάλησεν ο Δανιήλ και είπεν, Είη το
όνομα του Θεού ευλογημένον από του αιώνος και έως
του αιώνος· διότι αυτού είναι η σοφία και η δύναμις· **21**
και αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους·
καθαιρεί βασιλείς και καθιστά βασιλείς· δίδει σοφίαν εις
τους σοφούς και γνώσιν εις τους συνετούς. **22** Αυτός
αποκαλύπτει τα βαθέα και τα κεκρυμμένα· γνωρίζει τα
εν τω σκότει και το φως κατοικεί μετ' αυτού. **23** Σε, Θεέ
των πατέρων μου, ευχαριστώ και σε δοξολογώ, όστις
μοι έδωκας σοφίαν και δύναμιν, και έκαμες γνωστόν εις
εμέ ό, τι εδεήθημεν παρά σου. Διότι συ έκαμες γνωστήν
εις ημάς του βασιλέως την υπόθεσιν. **24** Υπήγε λοιπόν ο
Δανιήλ προς τον Αριώχ, τον οποίον ο βασιλεύς διέταξε
να απολέση τους σοφούς της Βαβυλώνος· υπήγε και
είπε προς αυτόν ούτω· Μη απολέσης τους σοφούς της
Βαβυλώνος· είσαξόν με ενώπιον του βασιλέως και εγώ
θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **25**
Και εισήξεν ο Αριώχ μετά σπουδής τον Δανιήλ ενώπιον
του βασιλέως και είπε προς αυτόν ούτως, Εύρηκα άνδρα
εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, όστις θέλει
φανερώσει την ερμηνείαν εις τον βασιλέα. **26** Απεκρίθη
ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, του οποίου το
όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, Είσαι ικανός να φανερώσης
προς εμέ το ενύπνιον το οποίον είδον και την ερμηνείαν
αυτού; **27** Απεκρίθη ο Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως
και είπε, Το μυστήριον, περί του οποίου ο βασιλεύς
επερωτά, δεν δύνανται σοφοί, επαοιδοί, μάγοι, μάντεις,
να φανερώσωσι προς τον βασιλέα· **28** αλλ' είναι Θεός εν
τω ουρανώ, όστις αποκαλύπτει μυστήρια και κάμνει
γνωστόν εις τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τι μέλλει
γενέσθαι εν ταις εσχάταις ημέραις. Το ενύπνιόν σου και
αι οράσεις της κεφαλής σου επί της κλίνης σου είναι
αύται· **29** βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου ανέβησαν εις
τον νούν σου επί της κλίνης σου, περί του τι μέλλει
γενέσθαι μετά ταύτα· και ο αποκαλύπτων μυστήρια
έκαμε γνωστόν εις σε τι μέλλει γενέσθαι. **30** Πλην
όσον το κατ' εμέ, το μυστήριον τούτο δεν απεκαλύφθη
προς εμέ διά σοφίας, την οποίαν έχω εγώ μάλλον
παρά πάντας τους ζώντας, αλλά διά να φανερωθή η
ερμηνεία προς τον βασιλέα και διά να γνωρίσης τους
διαλογισμούς της καρδίας σου. **31** Συ, βασιλεύ, εθεώρεις
και ιδού, εικών μεγάλη· εξαίσιος ήτο εκείνη η εικών
και υπέροχος η λάμψις αυτής, ισταμένης ενώπιόν σου,
και η μορφή αυτής φοβερά. **32** Η κεφαλή της εικόνος
εκείνης ήτο εκ χρυσού καθαρού, το στήθος αυτής και
οι βραχίονες αυτής εξ αργύρου, η κοιλία αυτής και οι
μηροί αυτής εκ χαλκού, **33** αι κνήμαι αυτής εκ σιδήρου,
οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ
πηλού. **34** Εθεώρεις εωσού απεκόπη λίθος άνευ χειρών,
και εκτύπησε την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους
εκ σιδήρου και πηλού και κατεσύντριψεν αυτούς. **35**
Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος και ο
χρυσός κατεσυντρίφθησαν ομού και έγειναν ως λεπτόν
άχυρον αλωνίου θερινού· και ο άνεμος εσήκωσεν αυτά
και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών· ο δε λίθος ο κτυπήσας
την εικόνα έγεινεν όρος μέγα και εγέμισεν όλην την
γην. **36** Τούτο είναι το ενύπνιον· και την ερμηνείαν
αυτού θέλομεν ειπεί ενώπιον του βασιλέως. **37** Συ,
βασιλεύ, είσαι βασιλεύς βασιλέων· διότι ο Θεός του
ουρανού έδωκεν εις σε βασιλείαν, δύναμιν και ισχύν και
δόξαν. **38** Και πάντα τόπον, όπου κατοικούσιν οι υιοί
των ανθρώπων, τα θηρία του αγρού και τα πετεινά του
ουρανού, έδωκεν εις την χείρα σου και σε κατέστησε
κύριον επί πάντων τούτων· συ είσαι η κεφαλή εκείνη η
χρυσή. **39** Και μετά σε θέλει αναστηθή άλλη βασιλεία
κατωτέρα σου και τρίτη άλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις
θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης. **40** Και τετάρτη
βασιλεία θέλει σταθή ισχυρά ως ο σίδηρος· καθώς ο
σίδηρος κατακόπτει και καταλεπτύνει τα πάντα· μάλιστα
καθώς ο σίδηρος ο συντρίβων τα πάντα, ούτω θέλει
κατακόπτει και κατασυντρίβει. **41** Περί δε του ότι είδες
τους πόδας και τους δακτύλους, μέρος μεν εκ πηλού
κεραμέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία
διηρημένη· πλην θέλει μένει τι εν αυτή εκ της δυνάμεως
του σιδήρου, καθώς είδες τον σίδηρον αναμεμιγμένον
μετά αργιλλώδους πηλού. **42** Και καθώς οι δάκτυλοι
των ποδών ήσαν μέρος εκ σιδήρου και μέρος εκ πηλού,
ούτως η βασιλεία θέλει είσθαι κατά μέρος ισχυρά και
κατά μέρος εύθραυστος. **43** Και καθώς είδες τον σίδηρον
αναμεμιγμένον μετά του αργιλλώδους πηλού, ούτω
θέλουσιν αναμιχθή διά σπέρματος ανθρώπων· πλην δεν
θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι ο εις μετά του άλλου,
καθώς ο σίδηρος δεν μιγνύεται μετά του πηλού. **44** Και
εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει
ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν
θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτη δεν θέλει περάσει
εις άλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει
πάσας ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θέλει διαμένει εις
τους αιώνας, **45** καθώς είδες ότι απεκόπη λίθος εκ του
όρους άνευ χειρών και κατεσύντριψε τον σίδηρον, τον
χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν· ο Θεός
ο μέγας έκαμε γνωστόν εις τον βασιλέα ό, τι θέλει γείνει
μετά ταύτα· και αληθινόν είναι το ενύπνιον και πιστή η
ερμηνεία αυτού. **46** Τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ
έπεσεν επί πρόσωπον και προσεκύνησε τον Δανιήλ
και προσέταξε να προσφέρωσιν εις αυτόν προσφοράν
και θυμιάματα. **47** Και αποκριθείς ο βασιλεύς προς
τον Δανιήλ, είπεν, Επ' αληθείας, ο Θεός σας, αυτός
είναι Θεός θεών και Κύριος των βασιλέων και όστις
αποκαλύπτει μυστήρια· διότι ηδυνήθης να αποκαλύψης
το μυστήριον τούτο. **48** Τότε ο βασιλεύς εμεγάλυνε τον
Δανιήλ και δώρα μεγάλα και πολλά έδωκεν εις αυτόν
και κατέστησεν αυτόν κύριον επί πάσης της επαρχίας

της Βαβυλώνος και αρχιδιοικητήν επί πάντας τους
σοφούς της Βαβυλώνος. 49 Και εζήτησεν ο Δανιήλ παρά
του βασιλέως και κατέστησε τον Σεδράχ, τον Μισάχ
και τον Αβδέ-νεγώ επί τας υποθέσεις της επαρχίας της
Βαβυλώνος· ο δε Δανιήλ ευρίσκετο εν τη αυλή του
βασιλέως.

3 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς έκαμεν εικόνα χρυσήν,
το ύψος αυτής εξήκοντα πηχών και το πλάτος
αυτής εξ πηχών· και έστησεν αυτήν εν τη πεδιάδι
Δουρά, εν τη επαρχία της Βαβυλώνος. 2 Και
απέστειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς να συνάξη
τους σατράπας, τους διοικητάς και τους τοπάρχας,
τους κριτάς, τους θησαυροφύλακας, τους συμβούλους,
τους νομοδιδασκάλους και πάντας τους άρχοντας των
επαρχιών, διά να έλθωσιν εις τα εγκαίνια της εικόνος,
την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. 3 Και
οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι, οι κριταί,
οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδάσκαλοι
και πάντες οι άρχοντες των επαρχιών συνήχθησαν
εις τα εγκαίνια της εικόνος, την οποίαν έστησε
Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· και εστάθησαν έμπροσθεν
της εικόνος, την οποίαν έστησεν ο Ναβουχοδονόσορ. 4
Και κήρυξ εβόα μεγαλοφώνως, Εις εσάς προστάττεται,
λαοί, έθνη και γλώσσαι, 5 καθ' ην ώραν ακούσητε τον
ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της
σαμβύκης, του ψαλτηρίου, της συμφωνίας και παντός
είδους μουσικής, πεσόντες προσκυνήσατε την εικόνα
την χρυσήν, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο
βασιλεύς· 6 και όστις δεν πέση και προσκυνήση, την
αυτήν ώραν θέλει ριφθή εις το μέσον της καμίνου
του πυρός της καιομένης. 7 Διά τούτο ότε ήκουσαν
πάντες οι λαοί τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος,
της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και παντός
είδους μουσικής, πίπτοντες πάντες οι λαοί, τα έθνη
και αι γλώσσαι προσεκύνουν την εικόνα την χρυσήν,
την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. 8
Χαλδαίοι δε τινές προσήλθον τότε και διέβαλον τους
Ιουδαίους· 9 και είπον λέγοντες προς τον βασιλέα
Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα. 10
Συ, βασιλεύ, εξέδωκας πρόσταγμα, πας άνθρωπος,
όστις ακούση τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος,
της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της
συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέση και
να προσκυνήση την εικόνα την χρυσήν· 11 και όστις
δεν πέση και προσκυνήση, να ριφθή εις το μέσον της
καμίνου του πυρός της καιομένης. 12 Είναι άνδρες τινές
Ιουδαίοι, τους οποίους κατέστησας επί τας υποθέσεις της
επαρχίας της Βαβυλώνος, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-
νεγώ· ούτοι οι άνθρωποι, βασιλεύ, δεν σε εσεβάσθησαν·
τους θεούς σου δεν λατρεύουσι και την εικόνα την
χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν προσκυνούσι. 13 Τότε
ο Ναβουχοδονόσορ μετά θυμού και οργής προσέταξε να
φέρωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. Και έφεραν
τους ανθρώπους τούτους ενώπιον του βασιλέως. 14
Και αποκριθείς ο Ναβουχοδονόσορ είπε προς αυτούς,
Τωόντι, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, τους θεούς μου
δεν λατρεύετε και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν
έστησα, δεν προσκυνείτε; 15 τώρα λοιπόν εάν ήσθε
έτοιμοι, οπόταν ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, της
σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου
και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να
πέσητε και να προσκυνήσητε την εικόνα την οποίαν
έκαμα, καλώς· εάν όμως δεν προσκυνήσητε, θέλετε
ριφθή την αυτήν ώραν εις το μέσον της καμίνου
του πυρός της καιομένης· και τις είναι εκείνος ο
Θεός, όστις θέλει σας ελευθερώσει εκ των χειρών
μου; 16 Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-
νεγώ και είπον προς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ,
ημείς δεν έχομεν χρείαν να σοι αποκριθώμεν περί
του πράγματος τούτου. 17 Εάν ήναι ούτως, ο Θεός
ημών, τον οποίον ημείς λατρεύομεν, είναι δυνατός
να μας ελευθερώση εκ της καμίνου του πυρός της
καιομένης· και εκ της χειρός σου, βασιλεύ, θέλει μας
ελευθερώσει. 18 Αλλά και αν ουχί, ας ήναι γνωστόν
εις σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν
και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν
προσκυνούμεν. 19 Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επλήσθη
θυμού και η όψις του προσώπου αυτού ηλλοιώθη κατά
του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδέ-νεγώ· και λαλήσας
προσέταξε να εκκαύσωσι την κάμινον επταπλασίως
μάλλον παρ' όσον εφαίνετο καιομένη. 20 Και προσέταξε
τους δυνατωτέρους άνδρας του στρατεύματος αυτού
να δέσωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, και
να ρίψωσιν αυτούς εις την κάμινον του πυρός την
καιομένην. 21 Τότε οι άνδρες εκείνοι εδέθησαν μετά
των σαλβαρίων αυτών, των τιαρών αυτών και των
περικνημίδων αυτών και των άλλων ενδυμάτων αυτών
και ερρίφθησαν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της
καιομένης. 22 Επειδή δε η προσταγή του βασιλέως ήτο
κατεπείγουσα και η κάμινος εξεκαύθη εις υπερβολήν,
η φλόξ του πυρός εθανάτωσε τους άνδρας εκείνους,
οίτινες εσήκωσαν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ.
23 Ούτοι δε οι τρεις άνδρες, ο Σεδράχ, Μισάχ και
Αβδέ-νεγώ, έπεσον δεμένοι εις το μέσον της καμίνου
του πυρός της καιομένης. 24 Ο δε Ναβουχοδονόσορ
ο βασιλεύς εξεπλάγη· και σηκωθείς μετά σπουδής
ελάλησε και είπε προς τους μεγιστάνας αυτού, δεν
ερρίψαμεν τρεις άνδρας δεδεμένους εις το μέσον του
πυρός; οι δε απεκρίθησαν και είπον προς τον βασιλέα,
Αληθώς, βασιλεύ. 25 Και αποκριθείς είπεν, Ιδού, εγώ
βλέπω τέσσαρας άνδρας λελυμένους, περιπατούντας
εν μέσω του πυρός, και βλάβη δεν είναι εις αυτούς,
και η όψις του τετάρτου είναι ομοία με Υιόν Θεού. 26
Τότε πλησιάσας ο Ναβουχοδονόσορ εις το στόμα της
καμίνου του πυρός της καιομένης ελάλησε και είπε,
Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, δούλοι του Θεού του
Υψίστου, εξέλθετε και έλθετε. Τότε ο Σεδράχ, Μισάχ
και Αβδέ-νεγώ εξήλθον εκ μέσου του πυρός. 27 Και
συναχθέντες οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι
και οι μεγιστάνες του βασιλέως είδον τους άνδρας
τούτους, ότι επί των σωμάτων αυτών το πυρ δεν ίσχυσε
και θριξ της κεφαλής αυτών δεν εκάη και τα σαλβάρια
αυτών δεν παρήλλαξαν ουδέ οσμή πυρός επέρασεν επ'
αυτούς. 28 Τότε ελάλησεν ο Ναβουχοδονόσορ και είπεν,
Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ,
όστις απέστειλε τον άγγελον αυτού και ηλευθέρωσε
τους δούλους αυτού, οίτινες ήλπισαν επ' αυτόν και

παρήκουσαν τον λόγον του βασιλέως και παρέδωκαν
τα σώματα αυτών, διά να μη λατρεύσωσι μηδέ να
προσκυνήσωσιν άλλον θεόν εκτός του Θεού αυτών. **29**
Διά τούτο εκδίδω πρόσταγμα, ότι πας λαός, έθνος και
γλώσσα, ήτις λαλήση κακόν εναντίον του Θεού του
Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, θέλει καταμελισθή, και
αι οικίαι αυτών θέλουσι γείνει κοπρώνες· διότι άλλος
Θεός δεν είναι δυνάμενος να ελευθερώση ούτω. **30** Τότε
ο βασιλεύς προεβίβασε τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-
νεγώ εις την επαρχίαν της Βαβυλώνος.

4 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, προς πάντας τους
λαούς, έθνη και γλώσσας τους κατοικούντας επί
πάσης της γής· Ειρήνη ας πληθυνθή εις εσάς. **2** Τα
σημεία και τα θαυμάσια, τα οποία έκαμεν εις εμέ ο
Θεός ο Ύψιστος, ήρεσεν ενώπιόν μου να αναγγείλω.
3 Πόσον είναι μεγάλα τα σημεία αυτού· και πόσον
ισχυρά τα θαυμάσια αυτού· η βασιλεία αυτού είναι
βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εις γενεάν και
γενεάν. **4** Εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ήμην αναπαυόμενος
εν τω οίκω μου και ακμάζων εν τω παλατίω μου.
5 Είδον ενύπνιον, το οποίον με κατέπληξε, και οι
διαλογισμοί μου επί της κλίνης μου και αι οράσεις
της κεφαλής μου με ετάραξαν. **6** Διά τούτο εξέδωκα
πρόσταγμα να εισαχθώσιν ενώπιόν μου πάντες οι
σοφοί της Βαβυλώνος, διά να φανερώσωσιν εις εμέ την
ερμηνείαν του ενυπνίου. **7** Τότε εισήλθον οι μάγοι, οι
επαοιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντεις· και εγώ είπα το
ενύπνιον έμπροσθεν αυτών, αλλά δεν μοι εφανέρωσαν
την ερμηνείαν αυτού. **8** Ύστερον δε ήλθεν ο Δανιήλ
ενώπιόν μου, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ
κατά το όνομα του Θεού μου, και εις τον οποίον είναι
το πνεύμα των αγίων θεών· και έμπροσθεν τούτου
είπα το ενύπνιον, λέγων, **9** Βαλτασάσαρ, άρχων των
μάγων, επειδή εγνώρισα ότι το πνεύμα των αγίων
θεών είναι εν σοι, και ουδέν κρυπτόν είναι δύσκολον
εις σε, ειπέ τας οράσεις του ενυπνίου μου, το οποίον
είδον, και την ερμηνείαν αυτού. **10** Ιδού αι οράσεις της
κεφαλής μου επί της κλίνης μου· Έβλεπον και ιδού,
δένδρον εν μέσω της γης και το ύψος αυτού μέγα. **11**
Το δένδρον εμεγαλύνθη και ενεδυναμώθη και το ύψος
αυτού έφθανεν έως του ουρανού, και η θέα αυτού έως
των περάτων πάσης της γης. **12** Τα φύλλα αυτού ήσαν
ώραία και ο καρπός αυτού πολύς και εν αυτώ ήτο τροφή
πάντων· υπό την σκιάν αυτού ανεπαύοντο τα θηρία
του αγρού, και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν
τα πετεινά του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα
σαρξ. **13** Είδον εν ταις οράσεσι της κεφαλής μου επί
της κλίνης μου και ιδού, φύλαξ και άγιος κατέβη εκ
του ουρανού, **14** και εφώνησε μεγαλοφώνως και είπεν
ούτω· Κόψατε το δένδρον και αποκόψατε τους κλάδους
αυτού· εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε
τον καρπόν αυτού· ας φύγωσι τα θηρία υποκάτωθεν
αυτού και τα πετεινά από των κλάδων αυτού· **15** το
στέλεχος όμως των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και
τούτο με δεσμόν σιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ
χόρτω του αγρού· και θέλει βρέχεσθαι με την δρόσον
του ουρανού και η μερίς αυτού θέλει είσθαι μετά των
θηρίων εν τω χόρτω της γής· **16** η καρδία αυτού θέλει
μεταβληθή εκ της ανθρωπίνης και θέλει δοθή εις αυτόν
καρδία θηρίου· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επ'
αυτόν. **17** Το πράγμα τούτο είναι διά προστάγματος των
φυλάκων και η υπόθεσις διά του λόγου των αγίων·
ώστε να γνωρίσωσιν οι ζώντες, ότι ο Ύψιστος είναι
Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις όντινα
θέλει δίδει αυτήν, και το εξουθένημα των ανθρώπων
καθιστά επ' αυτήν. **18** Τούτο το ενύπνιον είδον εγώ
ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· και συ, Βαλτασάσαρ,
ειπέ την ερμηνείαν αυτού· διότι πάντες οι σοφοί του
βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσωσι προς
εμέ την ερμηνείαν· συ δε είσαι ικανός· διότι το πνεύμα
των αγίων θεών είναι εν σοι. **19** Τότε ο Δανιήλ, του
οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, έμεινεν εκστατικός
έως μιας ώρας, και οι διαλογισμοί αυτού ετάραττον
αυτόν. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε, Βαλτασάσαρ, ας
μη σε ταράττη το ενύπνιον ή η ερμηνεία αυτού. Ο
Βαλτασάσαρ απεκρίθη και είπε, Κύριέ μου, το ενύπνιον
ας επέλθη επί τους μισούντάς σε και η ερμηνεία αυτού
επί τους εχθρούς σου. **20** Το δένδρον, το οποίον είδες, το
αυξηθέν και ενδυναμωθέν, του οποίου το ύψος έφθανεν
έως του ουρανού και η θέα αυτού επί πάσαν την γην,
21 και τα φύλλα αυτού ήσαν ώραία και ο καρπός αυτού
πολύς, και τροφή πάντων ήτο εν αυτώ, και υποκάτω
αυτού κατώκουν τα θηρία του αγρού, εν δε τοις κλάδοις
αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, **22** συ
είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ, όστις εμεγαλύνθης
και ενεδυναμώθης· και η μεγαλωσύνη σου υψώθη και
έφθασεν έως του ουρανού και η εξουσία σου έως των
περάτων της γης. **23** Περί δε του ότι είδεν ο βασιλεύς
φύλακα και άγιον καταβαίνοντα εκ του ουρανού και
λέγοντα, Κόψατε το δένδρον και καταστρέψατε αυτό·
μόνον το στέλεχος των ριζών αυτού αφήσατε εν τη
γη, και τούτο με δεσμόν σιδηρούν και χαλκούν, εν
τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και ας βρέχηται υπό
της δρόσου του ουρανού και μετά των θηρίων του
αγρού ας ήναι η μερίς αυτού, εωσού παρέλθωσιν επτά
καιροί επ' αυτό· **24** αύτη είναι η ερμηνεία, βασιλεύ, και
αύτη η απόφασις του Υψίστου, ήτις έφθασεν επί τον
κύριόν μου τον βασιλέα· **25** και θέλεις διωχθή εκ των
ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι
η κατοικία σου, και θέλεις τρώγει χόρτον ως οι βόες και
υπό της δρόσου του ουρανού θέλεις βρέχεσθαι· και επτά
καιροί θέλουσι παρέλθει επί σε, εωσού γνωρίσης ότι ο
Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων
και εις όντινα θέλει, δίδει αυτήν. **26** Περί δε του ότι
προσετάχθη να αφήσωσι το στέλεχος των ριζών του
δένδρου· το βασίλειόν σου θέλει στερεωθή εν σοι,
αφού γνωρίσης την ουράνιον εξουσίαν. **27** Διά τούτο,
βασιλεύ, ας γείνη δεκτή η συμβουλή μου προς σε,
και έκκοψον τας αμαρτίας σου διά δικαιοσύνης και
τας ανομίας σου διά οικτιρμών πενήτων· ίσως και
διαρκέση η ευημερία σου. **28** Πάντα ταύτα ήλθον επί τον
Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα. **29** Εν τω τέλει δώδεκα
μηνών, ενώ περιεπάτει επί του βασιλικού παλατίου
της Βαβυλώνος, **30** ελάλησεν ο βασιλεύς και είπε,
Δεν είναι αύτη η Βαβυλών η μεγάλη, την οποίαν εγώ
ωκοδόμησα διά καθέδραν του βασιλείου με την ισχύν
της δυνάμεώς μου και εις τιμήν της δόξης μου; **31** Ο

λόγος ήτο έτι εν τω στόματι του βασιλέως και έγεινε
φωνή εξ ουρανού λέγουσα, Προς σε αναγγέλλεται,
Ναβουχοδονόσορ βασιλεύ· η βασιλεία παρήλθεν από
σού· 32 και θέλεις εκδιωχθή εκ των ανθρώπων και
μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία
σου· χόρτον ως οι βόες θέλεις τρώγει, και επτά καιροί
θέλουσι παρέλθει επί σε, εωσού γνωρίσης ότι ο Ύψιστος
είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις
όντινα θέλει, δίδει αυτήν. 33 Εν αυτή τη ώρα ο λόγος
εξετελέσθη επί τον Ναβουχοδονόσορ· και εξεδιώχθη
εκ των ανθρώπων και χόρτον ως οι βόες έτρωγε και
υπό της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβρέχετο,
εωσού αι τρίχες αυτού ηυξήνθησαν ως αετών πτερά και
οι όνυχες αυτού ως ορνέων. 34 Και εν τέλει των ημερών,
εγώ ο Ναβουχοδονόσορ εσήκωσα τους οφθαλμούς μου
προς τον ουρανόν και αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ
και ευλόγησα τον Ύψιστον και ήνεσα και εδόξασα τον
ζώντα εις τον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία
αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν,
35 και πάντες οι κάτοικοι της γης λογίζονται ενώπιον
αυτού ως ουδέν, και κατά την θέλησιν αυτού πράττει
εις το στράτευμα του ουρανού και εις τους κατοίκους
της γης, και δεν υπάρχει ο εμποδίζων την χείρα αυτού ή
ο λέγων προς αυτόν, Τι έκαμες; 36 Εν τω αυτώ καιρώ
αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ· και προς δόξαν της
βασιλείας μου επανήλθεν εις εμέ η λαμπρότης μου
και η μορφή μου και οι αυλικοί μου και οι μεγιστάνές
μου με εζήτουν, και εστερεώθην εν τη βασιλεία μου
και μεγαλειότης περισσοτέρα προσετέθη εις εμέ. 37
Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ αινώ και υπερυψώ και
δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα έργα
αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί αυτού κρίσις, και
τους περιπατούντας εν τη υπερηφανία δύναται να
ταπεινώση.

5 Βαλτάσαρ ο βασιλεύς έκαμε συμπόσιον μέγα εις
χιλίους εκ των μεγιστάνων αυτού και έπινεν οίνον
ενώπιον των χιλίων. 2 Και εν τη γεύσει του οίνου
προσέταξεν ο Βαλτάσαρ να φέρωσι τα σκεύη τα χρυσά
και τα αργυρά, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ
αυτού αφήρεσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διά να
πίωσιν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι
γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. 3 Και εφέρθησαν
τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αφηρέθησαν εκ του ναού
του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ· και έπινον εν
αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες
αυτού και αι παλλακαί αυτού. 4 Έπινον οίνον και ήνεσαν
τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς, τους χαλκούς,
τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους. 5
Εν αυτή τη ώρα εξήλθον δάκτυλοι χειρός ανθρώπου
και έγραψαν κατέναντι της λυχνίας επί το κονίαμα
του τοίχου του παλατίου του βασιλέως· και ο βασιλεύς
έβλεπε την παλάμην της χειρός, ήτις έγραψε. 6 Τότε η
όψις του βασιλέως ηλλοιώθη και οι διαλογισμοί αυτού
συνετάραττον αυτόν, ώστε οι σύνδεσμοι της οσφύος
αυτού διελύοντο και τα γόνατα αυτού συνεκρούοντο.
7 Και εβόησεν ο βασιλεύς μεγαλοφώνως να εισάξωσι
τους επαοιδούς, τους Χαλδαίους και τους μάντεις. Τότε
ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τους σοφούς της
Βαβυλώνος, Όστις αναγνώση την γραφήν ταύτην και
μοι δείξη την ερμηνείαν αυτής, θέλει ενδυθή πορφύραν,
και η άλυσος η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλον
αυτού και θέλει είσθαι ο τρίτος άρχων του βασιλείου.
8 Τότε εισήλθον πάντες οι σοφοί του βασιλέως· πλην
δεν ηδύναντο να αναγνώσωσι την γραφήν ουδέ την
ερμηνείαν αυτής να φανερώσωσι προς τον βασιλέα.
9 Και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθη μεγάλως και
ηλλοιώθη εν αυτώ η όψις αυτού και οι μεγιστάνες
αυτού συνεταράχθησαν. 10 Η βασίλισσα εκ των λόγων
του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού εισήλθεν εις
τον οίκον του συμποσίου· και ελάλησεν η βασίλισσα και
είπε, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· μη σε ταράττωσιν οι
διαλογισμοί σου και η όψις σου ας μη αλλοιούται. 11
Υπάρχει άνθρωπος εν τω βασιλείω σου, εις τον οποίον
είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και εν ταις ημέραις
του πατρός σου φως και σύνεσις και σοφία, ως η σοφία
των θεών, ευρέθησαν εν αυτώ, τον οποίον ο βασιλεύς
Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεύς ο πατήρ σου,
κατέστησεν άρχοντα των μάγων, των επαοιδών, των
Χαλδαίων και των μάντεων. 12 Διότι πνεύμα έξοχον και
γνώσις και σύνεσις, ερμηνεία ενυπνίων και εξήγησις
αινιγμάτων και λύσις αποριών, ευρέθησαν εν αυτώ τω
Δανιήλ, τον οποίον ο βασιλεύς μετωνόμασε Βαλτασάσαρ·
τώρα λοιπόν ας προσκληθή ο Δανιήλ, και θέλει δείξει
την ερμηνείαν. 13 Τότε εισήχθη ο Δανιήλ έμπροσθεν
του βασιλέως. Και ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τον
Δανιήλ, Συ είσαι ο Δανιήλ εκείνος, όστις είσαι εκ των
υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τους οποίους έφερεν
εκ της Ιουδαίας ο βασιλεύς ο πατήρ μου; 14 Ήκουσα
τωόντι περί σου, ότι το πνεύμα των θεών είναι εν σοι
και φως και σύνεσις και σοφία έξοχος ευρέθησαν εν
σοι. 15 Και τώρα εισήλθον έμπροσθέν μου οι σοφοί και
οι επαοιδοί, διά να αναγνώσωσι την γραφήν ταύτην και
να φανερώσωσιν εις εμέ την ερμηνείαν αυτής, πλην δεν
ηδυνήθησαν να δείξωσι του πράγματος την ερμηνείαν.
16 Και εγώ ήκουσα περί σου, ότι δύνασαι να ερμηνεύης
και να λύης απορίας· τώρα λοιπόν, εάν δυνηθής να
αναγνώσης την γραφήν και να φανερώσης προς εμέ την
ερμηνείαν αυτής θέλεις ενδυθή πορφύραν και η άλυσος
η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλόν σου και θέλεις
είσθαι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. 17 Τότε ο Δανιήλ
απεκρίθη και είπεν έμπροσθεν του βασιλέως, Τα δώρα
σου ας ήναι εν σοι και δος εις άλλον τας αμοιβάς σου·
εγώ δε θέλω αναγνώσει την γραφήν εις τον βασιλέα και
θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς αυτόν. 18 Βασιλεύ,
ο Θεός ο ύψιστος έδωκεν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον
πατέρα σου βασιλείαν και μεγαλειότητα και δόξαν και
τιμήν. 19 Και διά την μεγαλειότητα, την οποίαν έδωκεν
εις αυτόν, πάντες οι λαοί, έθνη και γλώσσαι έτρεμον και
εφοβούντο έμπροσθεν αυτού· όντινα ήθελεν εφόνευε
και όντινα ήθελεν εφύλαττε ζώντα και όντινα ήθελεν
ύψωνε και όντινα ήθελεν εταπείνονεν· 20 αλλ' ότε η
καρδία αυτού επήρθη και ο νούς αυτού εσκληρύνθη
εν τη υπερηφανία, κατεβιβάσθη από του βασιλικού
θρόνου αυτού και αφηρέθη η δόξα αυτού απ' αυτού·
21 και εξεδιώχθη εκ των υιών των ανθρώπων, και η
καρδία αυτού έγεινεν ως των θηρίων και η κατοικία
αυτού ήτο μετά των αγρίων όνων· με χόρτον ως οι

βόες ετρέφετο και το σώμα αυτού εβρέχετο υπό της
δρόσου του ουρανού· εωσού εγνώρισεν ότι ο Θεός ο
ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων
και όντινα θέλει, στήνει επ' αυτήν. **22** Και συ ο υιός
αυτού, ο Βαλτάσαρ, δεν εταπείνωσας την καρδίαν
σου, ενώ εγνώριζες πάντα ταύτα· **23** αλλ' υψώθης
εναντίον του Κυρίου του ουρανού· και τα σκεύη του
οίκου αυτού έφεραν έμπροσθέν σου, και επίνετε οίνον
εξ αυτών και συ και οι μεγιστάνές σου, αι γυναίκές
σου και αι παλλακαί σου· και εδοξολόγησας τους θεούς
τους αργυρούς και τους χρυσούς, τους χαλκούς, τους
σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους, οίτινες δεν
βλέπουσιν ουδέ ακούουσιν ουδέ νοούσι· τον δε Θεόν,
εις του οποίου την χείρα είναι η πνοή σου και εις την
εξουσίαν αυτού πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας. **24**
Διά τούτο εστάλη απ' έμπροσθεν αυτού η παλάμη της
χειρός και ενεχαράχθη η γραφή αύτη. **25** Και αύτη είναι
η γραφή ήτις ενεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο υ φ α ρ
σ ί ν. **26** Αύτη είναι η ερμηνεία του πράγματος· Μενέ,
εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και ετελείωσεν
αυτήν· **27** Θεκέλ, εζυγίσθης εν τη πλάστιγγι και ευρέθης
ελλιπής· **28** Φερές, διηρέθη η βασιλεία σου και εδόθη
εις τους Μήδους και Πέρσας. **29** Τότε προσέταξεν ο
Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ την πορφύραν, και
περιέθηκαν την άλυσον την χρυσήν περί τον τράχηλον
αυτού, και διεκήρυξαν περί αυτού, να ήναι ο τρίτος
άρχων του βασιλείου. **30** Την αυτήν νύκτα εφονεύθη ο
Βαλτάσαρ ο βασιλεύς των Χαλδαίων. **31** Και Δαρείος ο
Μήδος έλαβε την βασιλείαν, ων περίπου ετών εξήκοντα
δύο.

6 Αρεστόν εφάνη εις τον Δαρείον να καταστήση επί του
βασιλείου εκατόν είκοσι σατράπας, διά να ήναι εφ'
όλου του βασιλείου· **2** και επ' αυτούς τρεις προέδρους,
εις των οποίων ήτο ο Δανιήλ, διά ν' αποδίδωσι λόγον
εις αυτούς οι σατράπαι ούτοι, και ο βασιλεύς να μη
ζημιόνηται. **3** Τότε ο Δανιήλ ούτος προετιμήθη υπέρ
τους προέδρους και σατράπας, διότι πνεύμα έξοχον
ήτο εν αυτώ· και ο βασιλεύς εστοχάσθη να καταστήση
αυτόν εφ' όλου του βασιλείου. **4** Οι δε πρόεδροι και οι
σατράπαι εζήτουν να εύρωσι πρόφασιν κατά του Δανιήλ
εκ των υποθέσεων της βασιλείας· πλην δεν ηδύναντο
να εύρωσιν ουδεμίαν πρόφασιν ουδέ αμάρτημα· διότι
ήτο πιστός, και δεν ευρέθη εν αυτώ ουδέν σφάλμα
ουδέ αμάρτημα. **5** Και είπον οι άνθρωποι ούτοι, δεν
θέλομεν ευρεί πρόφασιν κατά του Δανιήλ τούτου,
εκτός εάν εύρωμέν τι εναντίον αυτού εκ του νόμου
του Θεού αυτού. **6** Τότε οι πρόεδροι και οι σατράπαι
ούτοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον ούτω προς
αυτόν· Βασιλεύ Δαρείε, ζήθι εις τον αιώνα. **7** Πάντες οι
πρόεδροι του βασιλείου, οι διοικηταί και οι σατράπαι, οι
αυλικοί και οι τοπάρχαι, συνεβουλεύθησαν να εκδοθή
βασιλικόν ψήφισμα και να στηριχθή απαγόρευσις, ότι
όστις κάμη αίτησίν τινά παρ' οποιουδήποτε θεού ή
ανθρώπου, έως τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου,
βασιλεύ, ούτος να ριφθή εις τον λάκκον των λεόντων·
8 τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κάμε την απαγόρευσιν και
υπόγραψον το ψήφισμα, διά να μη αλλαχθή, κατά τον
νόμον των Μήδων και Περσών, όστις δεν ακυρούται. **9**
Όθεν ο βασιλεύς Δαρείος υπέγραψε την γραφήν και
την απαγόρευσιν. **10** Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθεν ότι
υπεγράφη η γραφή, εισήλθεν εις τον οίκον αυτού· και
έχων τας θυρίδας του κοιτώνος αυτού ανεωγμένας
προς την Ιερουσαλήμ, έπιπτεν επί τα γόνατα αυτού τρίς
της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώπιον
του Θεού αυτού, καθώς έκαμνε πρότερον. **11** Τότε οι
άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν και εύρηκαν τον Δανιήλ
κάμνοντα αίτησιν και ικετεύοντα ενώπιον του Θεού
αυτού. **12** Όθεν προσελθόντες ελάλησαν έμπροσθεν του
βασιλέως περί της βασιλικής απαγορεύσεως λέγοντες,
Δεν υπέγραψας απόφασιν, ότι πας άνθρωπος, όστις
κάμη αίτησιν παρ' οποιουδήποτε θεού ή ανθρώπου, έως
τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, θέλει ριφθή
εις τον λάκκον των λεόντων; Ο βασιλεύς απεκρίθη
και είπεν, Αληθινός είναι ο λόγος, κατά τον νόμον
των Μήδων και Περσών, όστις δεν ακυρούται. **13** Τότε
απεκρίθησαν και είπον έμπροσθεν του βασιλέως, Ο
Δανιήλ εκείνος, ο εκ των υιών της αιχμαλωσίας του
Ιούδα, δεν σε σέβεται, βασιλεύ, ουδέ την απόφασιν την
οποίαν υπέγραψας, αλλά κάμνει την δέησιν αυτού τρίς
της ημέρας. **14** Τότε ο βασιλεύς, ως ήκουσε τους λόγους,
ελυπήθη πολύ επ' αυτώ και εφρόντιζεν εγκαρδίως περί
του Δανιήλ να ελευθερώση αυτόν, και ηγωνίζετο μέχρι
της δύσεως του ηλίου διά να λυτρώση αυτόν. **15** Τότε
οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και
είπον προς αυτόν, Έξευρε, βασιλεύ, ότι ο νόμος των
Μήδων και Περσών είναι, ουδεμία απαγόρευσις ούτε
διαταγή, την οποίαν ο βασιλεύς κάμη, να ακυρούται. **16**
Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και έφεραν τον Δανιήλ και
έρριψαν αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων. Ελάλησε
δε ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, Ο Θεός σου,
τον οποίον συ λατρεύεις ακαταπαύστως, αυτός θέλει σε
ελευθερώσει. **17** Και εφέρθη εις λίθος και επετέθη επί
το στόμα του λάκκου, και ο βασιλεύς εσφράγισεν αυτόν
διά της ιδίας αυτού σφραγίδος και διά της σφραγίδος
των μεγιστάνων αυτού, διά να μη αλλοιωθή μηδέν περί
του Δανιήλ. **18** Τότε ο βασιλεύς υπήγεν εις το παλάτιον
αυτού και διενυκτέρευσε νηστικός και δεν εφέρθησαν
έμπροσθεν αυτού όργανα μουσικά, και ο ύπνος αυτού
έφυγεν απ' αυτού. **19** Εξηγέρθη δε ο βασιλεύς πολλά
ενωρίς το πρωΐ και υπήγε μετά σπουδής εις τον λάκκον
των λεόντων. **20** Και ότε ήλθεν εις τον λάκκον, εφώνησε
μετά φωνής κλαυθμηράς προς τον Δανιήλ· και ελάλησεν
ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, Δανιήλ, δούλε του
Θεού του ζώντος, ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις
ακαταπαύστως, ηδυνήθη να σε ελευθερώση εκ των
λεόντων; **21** Τότε ελάλησεν ο Δανιήλ προς τον βασιλέα,
Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα. **22** Ο Θεός μου απέστειλε
τον άγγελον αυτού και έφραξε τα στόματα των λεόντων
και δεν με έβλαψαν, διότι αθωότης ευρέθη εν εμοί
ενώπιον αυτού, και έτι ενώπιόν σου, βασιλεύ, πταίσμα
δεν έπραξα. **23** Τότε ο βασιλεύς μεγάλως εχάρη επ'
αυτώ και προσέταξε να αναβιβάσωσι τον Δανιήλ εκ
του λάκκου. Και ανεβιβάσθη ο Δανιήλ εκ του λάκκου
και ουδεμία βλάβη ηυρέθη εν αυτώ, διότι είχε πίστιν
εις τον Θεόν αυτού. **24** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και
έφεραν τους ανθρώπους εκείνους, οίτινες διέβαλον
τον Δανιήλ, και έρριψαν εις τον λάκκον των λεόντων

αυτούς, τα τέκνα αυτών και τας γυναίκας αυτών· και
πριν φθάσωσιν εις το βάθος του λάκκου, οι λέοντες
συνήρπασαν αυτούς και κατεσύντριψαν πάντα τα οστά
αυτών. **25** Τότε έγραψε Δαρείος ο βασιλεύς προς πάντας
τους λαούς, έθνη και γλώσσας, τους κατοικούντας επί
πάσης της γης, Ειρήνη ας πληθυνθή εις εσάς. **26** Διαταγή
εξεδόθη παρ' εμού, εν όλω τω κράτει της βασιλείας μου,
να τρέμωσιν οι άνθρωποι και να φοβώνται ενώπιον
του Θεού του Δανιήλ· διότι αυτός είναι Θεός ζων και
διαμένων εις τον αιώνα, και η βασιλεία αυτού δεν
θέλει φθαρή και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι μέχρι
τέλους· **27** αυτός ο ελευθερωτής και σωτήρ και ποιών
σημεία και τεράστια εν τω ουρανώ και επί της γης, όστις
ηλευθέρωσε τον Δανιήλ εκ της δυνάμεως των λεόντων.
28 Και ευημέρησεν αυτός ο Δανιήλ εν τη βασιλεία του
Δαρείου και εν τη βασιλεία Κύρου του Πέρσου.

7 Εν τω πρώτω έτει του Βαλτάσαρ βασιλέως της
Βαβυλώνος ο Δανιήλ είδεν ενύπνιον και οράσεις
της κεφαλής αυτού επί της κλίνης αυτού· τότε έγραψε
το ενύπνιον και διηγήθη το κεφάλαιον των λόγων.
2 Ο Δανιήλ ελάλησε και είπεν, Εγώ εθεώρουν εν τω
οράματί μου την νύκτα και ιδού οι τέσσαρες άνεμοι
του ουρανού συνεφώρμησαν επί την θάλασσαν την
μεγάλην. **3** Και τέσσαρα θηρία μεγάλα ανέβησαν εκ
της θαλάσσης, διαφέροντα απ' αλλήλων. **4** Το πρώτον
ήτο ως λέων και είχε πτέρυγας αετού· εθεώρουν εωσού
απεσπάσθησαν αι πτέρυγες αυτού, και εσηκώθη από της
γης και εστάθη επί τους πόδας ως άνθρωπος, και καρδία
ανθρώπου εδόθη εις αυτό. **5** Και ιδού, έπειτα θηρίον
δεύτερον όμοιον με άρκτον, και εσηκώθη κατά το εν
πλάγιον, και είχε τρεις πλευράς εν τω στόματι αυτού
μεταξύ των οδόντων αυτού· και έλεγον ούτω προς αυτό·
Σηκώθητι, κατάφαγε σάρκας πολλάς. **6** Μετά τούτο
εθεώρουν και ιδού, έτερον ως λεοπάρδαλις, έχον επί
τα νώτα αυτού τέσσαρας πτέρυγας πτηνού· το θηρίον
είχεν έτι τέσσαρας κεφαλάς· και εδόθη εξουσία εις αυτό.
7 Μετά τούτο είδον εν τοις οράμασι της νυκτός και
ιδού, θηρίον τέταρτον, τρομερόν και καταπληκτικόν και
ισχυρόν σφόδρα· και είχε μεγάλους σιδηρούς οδόντας·
κατέτρωγε και κατεσύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον
με τους πόδας αυτού· και αυτό ήτο διάφορον πάντων
των θηρίων των προ αυτού· και είχε δέκα κέρατα. **8**
Παρετήρουν τα κέρατα και ιδού, έτερον μικρόν κέρας
ανέβη μεταξύ αυτών, έμπροσθεν του οποίου τρία εκ των
πρώτων κεράτων εξερριζώθησαν· και ιδού, εν τω κέρατι
τούτω ήσαν οφθαλμοί ως οφθαλμοί ανθρώπου και
στόμα λαλούν πράγματα μεγάλα. **9** Εθεώρουν έως ότου
οι θρόνοι ετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθησε,
του οποίου το ένδυμα ήτο λευκόν ως χιών και αι τρίχες
της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος
αυτού ήτο ως φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ
καταφλέγον. **10** Ποταμός πυρός εξήρχετο και διεχέετο
απ' έμπροσθεν αυτού· χίλιαι χιλιάδες υπηρέτουν εις
αυτόν και μύριαι μυριάδες παρίσταντο ενώπιον αυτού·
το κριτήριον εκάθησε και τα βιβλία ανεώχθησαν. **11**
Εθεώρουν τότε εξ αιτίας της φωνής των μεγάλων
λόγων, τους οποίους το κέρας ελάλει, εθεώρουν εωσού
εθανατώθη το θηρίον και το σώμα αυτού απωλέσθη
και εδόθη εις καύσιν πυρός. **12** Περί δε των λοιπών
θηρίων, η εξουσία αυτών αφηρέθη· πλην παράτασις
ζωής εδόθη εις αυτά έως καιρού και χρόνου. **13** Είδον
εν οράμασι νυκτός και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο
μετά των νεφελών του ουρανού και έφθασεν έως του
Παλαιού των ημερών και εισήγαγον αυτόν ενώπιον
αυτού. **14** Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα
και η βασιλεία, διά να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι
λαοί, τα έθνη και αι γλώσσαι· η εξουσία αυτού είναι
εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία
αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή. **15** Έφριξε το πνεύμα
εμού του Δανιήλ εντός του σώματός μου και αι οράσεις
της κεφαλής μου με ετάραττον. **16** Επλησίασα εις ένα
των παρισταμένων και εζήτουν να μάθω παρ' αυτού
την αλήθειαν πάντων τούτων. Και ελάλησε προς εμέ
και μοι εφανέρωσε την ερμηνείαν των πραγμάτων.
17 Ταύτα τα μεγάλα θηρία, τα οποία είναι τέσσαρα,
είναι τέσσαρες βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της
γης. **18** Αλλ' οι άγιοι του Υψίστου θέλουσι παραλάβει
την βασιλείαν και θέλουσιν έχει το βασίλειον εις τον
αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. **19** Τότε ήθελον
να μάθω την αλήθειαν περί του τετάρτου θηρίου, το
οποίον ήτο διάφορον από πάντων των άλλων, καθ'
υπερβολήν τρομερόν, του οποίου οι οδόντες ήσαν
σιδηροί και οι όνυχες αυτού χάλκινοι· κατέτρωγε,
κατεσύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας
αυτού· **20** και περί των δέκα κεράτων, τα οποία ήσαν
εν τη κεφαλή αυτού και περί του άλλου, το οποίον
ανέβη και έμπροσθεν του οποίου έπεσον τρία· περί του
κέρατος λέγω εκείνου, το οποίον είχεν οφθαλμούς και
στόμα λαλούν μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψις
ήτο ρωμαλεωτέρα παρά των συντρόφων αυτού. **21**
Εθεώρουν, και το κέρας εκείνο έκαμνε πόλεμον μετά
των αγίων και υπερίσχυε κατ' αυτών· **22** εωσού ήλθεν
ο Παλαιός των ημερών και εδόθη η κρίσις εις τους
αγίους του Υψίστου· και ο καιρός έφθασε και οι άγιοι
έλαβον την βασιλείαν. **23** Και εκείνος είπε, το θηρίον το
τέταρτον θέλει είσθαι η τετάρτη βασιλεία επί της γης,
ήτις θέλει διαφέρει από πασών των βασιλειών, και θέλει
καταφάγει πάσαν την γην και θέλει καταπατήσει αυτήν
και κατασυντρίψει αυτήν. **24** Και τα δέκα κέρατα είναι
δέκα βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της βασιλείας
ταύτης· και κατόπιν αυτών άλλος θέλει εγερθή· και
αυτός θέλει διαφέρει των πρώτων και θέλει υποτάξει
τρεις βασιλείς. **25** Και θέλει λαλήσει λόγους εναντίον
του Υψίστου, και θέλει κατατρέχει τους αγίους του
Υψίστου, και θέλει διανοηθή να μεταβάλλη καιρούς και
νόμους· και θέλουσι δοθή εις την χείρα αυτού μέχρι
καιρού και καιρών και ημίσεος καιρού. **26** Κριτήριον
όμως θέλει καθήσει, και θέλει αφαιρεθή η εξουσία
αυτού, διά να φθαρή και να αφανισθή έως τέλους. **27**
Και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλωσύνη των
βασιλειών των υποκάτω παντός του ουρανού θέλει
δοθή εις τον λαόν των αγίων του Υψίστου, του οποίου η
βασιλεία είναι βασιλεία αιώνιος, και πάσαι αι εξουσίαι
θέλουσι λατρεύσει και υπακούσει εις αυτόν. **28** Έως
ενταύθα είναι το τέλος του πράγματος. Όσον δι' εμέ
τον Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου πολύ με ετάραττον και

η όψις μου ηλλοιώθη εν εμοί· πλην συνετήρησα το
πράγμα εν τη καρδία μου.

8 Εν τω τρίτω έτει της βασιλείας του βασιλέως
Βαλτάσαρ όρασις εφάνη εις εμέ, εις εμέ τον Δανιήλ,
μετά την εις εμέ φανείσαν πρότερον. **2** Και είδον εν τη
οράσει· και ότε είδον, ήμην εν Σούσοις τη βασιλευούση
τη εν τη επαρχία Ελάμ· και είδον εν τη οράσει και εγώ
ήμην πλησίον του ποταμού Ουλαΐ. **3** Και εσήκωσα τους
οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, ίστατο έμπροσθεν
του ποταμού κριός εις έχων κέρατα· και τα κέρατα
ήσαν υψηλά, το εν όμως υψηλότερον του άλλου· και το
υψηλότερον εξεφύτρωσεν ύστερον. **4** Είδον τον κριόν
κερατίζοντα προς δύσιν και προς βορράν και προς νότον·
και ουδέν θηρίον ηδύνατο να σταθή έμπροσθεν αυτού
και δεν υπήρχεν ο ελευθερών εκ της χειρός αυτού· αλλ'
έκαμνε κατά την θέλησιν αυτού και εμεγαλύνθη. **5**
Ενώ δε εγώ εσκεπτόμην, ιδού, τράγος ήρχετο από της
δύσεως επί πρόσωπον πάσης της γης και δεν ήγγιζε το
έδαφος· και ο τράγος είχε κέρας περίβλεπτον μεταξύ
των οφθαλμών αυτού. **6** Και ήλθεν έως του κριού του
έχοντος τα δύο κέρατα, τον οποίον είδον ιστάμενον
έμπροσθεν του ποταμού, και έδραμε προς αυτόν εν
τη ορμή της δυνάμεως αυτού. **7** Και είδον αυτόν ότι
επλησίασεν εις τον κριόν και εξηγριώθη κατ' αυτού
και εκτύπησε τον κριόν και συνέτριψε τα δύο κέρατα
αυτού· και δεν ήτο δύναμις εν τω κριώ να σταθή
έμπροσθεν αυτού, αλλ' έρριψεν αυτόν κατά γης και
κατεπάτησεν αυτόν· και δεν υπήρχεν ο ελευθερών
τον κριόν εκ της χειρός αυτού. **8** Διά τούτο ο τράγος
εμεγαλύνθη σφόδρα· και ότε ενεδυναμώθη, συνετρίβη
το κέρας το μέγα· και αντ' αυτού ανέβησαν τέσσαρα
άλλα περίβλεπτα προς τους τέσσαρας ανέμους του
ουρανού. **9** Και εκ του ενός εξ αυτών εξήλθεν εν κέρας
μικρόν, το οποίον εμεγαλύνθη καθ' υπερβολήν προς
τον νότον και προς την ανατολήν και προς την γην της
δόξης· **10** και εμεγαλύνθη έως του στρατεύματος του
ουρανού· και έρριψεν εις την γην μέρος εκ της στρατιάς
και εκ των αστέρων και κατεπάτησεν αυτά· **11** μάλιστα
εμεγαλύνθη έως κατά του άρχοντος του στρατεύματος·
και αφήρεσεν απ' αυτού την παντοτεινήν θυσίαν, και
το άγιον κατοικητήριον αυτού κατεβλήθη· **12** και το
στράτευμα παρεδόθη εις αυτόν μετά της παντοτεινής
θυσίας εξ αιτίας της παραβάσεως, και έρριψε κατά γης
την αλήθειαν· και έπραξε και ευωδώθη. **13** Τότε ήκουσα
αγίου τινός λαλούντος· και άλλος άγιος έλεγε προς τον
δείνα λαλούντα, Έως πότε θέλει διαρκεί όρασις η περί
της παντοτεινής θυσίας και της παραβάσεως, ήτις φέρει
την ερήμωσιν, και το αγιαστήριον και το στράτευμα
παραδίδονται εις καταπάτησιν; **14** Και είπε προς εμέ,
Έως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων· τότε
το αγιαστήριον θέλει καθαρισθή. **15** Και ότε εγώ ο
Δανιήλ είδον την όρασιν και εζήτουν την έννοιαν, τότε
ιδού, εστάθη έμπροσθέν μου ως θέα ανθρώπου· **16** και
ήκουσα φωνήν ανθρώπου εν μέσω του Ουλαΐ, ήτις
έκραξε και είπε, Γαβριήλ, κάμε τον άνθρωπον τούτον να
εννοήση την όρασιν. **17** Και ήλθε πλησίον όπου ιστάμην·
και ότε ήλθεν, ετρόμαξα και έπεσον επί πρόσωπόν μου·
ο δε είπε προς εμέ, Εννόησον, υιέ ανθρώπου· διότι η
όρασις είναι διά τους εσχάτους καιρούς. **18** Και ενώ
ελάλει προς εμέ, εγώ ήμην βεβυθισμένος εις βαθύν
ύπνον με το πρόσωπόν μου επί την γήν· πλην με ήγγισε
και με έκαμε να σταθώ όρθιος. **19** Και είπεν, Ιδού, εγώ
θέλω σε κάμει να γνωρίσης τι θέλει συμβή εν τοις
εσχάτοις της οργής· διότι εν τω ωρισμένω καιρώ θέλει
είσθαι το τέλος. **20** Ο κριός, τον οποίον είδες, ο έχων
τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλείς της Μηδίας και της
Περσίας. **21** Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλεύς
της Ελλάδος· και το κέρας το μέγα, το μεταξύ των
οφθαλμών αυτού, αυτός είναι ο πρώτος βασιλεύς. **22**
Το δε ότι συνετρίβη και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού,
δηλοί ότι τέσσαρα βασίλεια θέλουσιν εγερθή εκ του
έθνους τούτου· πλην ουχί κατά την δύναμιν αυτού.
23 Και εν τοις εσχάτοις καιροίς της βασιλείας αυτών,
όταν αι ανομίαι φθάσωσιν εις το πλήρες, θέλει εγερθή
βασιλεύς σκληροπρόσωπος και συνετός εις πανουργίας.
24 Και η δύναμις αυτού θέλει είσθαι ισχυρά, ουχί όμως
εξ ιδίας αυτού δυνάμεως· και θέλει αφανίζει εξαισίως
και θέλει ευοδούσθαι και κατορθόνει και θέλει αφανίζει
τους ισχυρούς και τον λαόν τον άγιον. **25** Και διά της
πανουργίας αυτού θέλει κάμει να ευοδούται η απάτη
εν τη χειρί αυτού· και θέλει μεγαλυνθή εν τη καρδία
αυτού και εν ειρήνη θέλει αφανίσει πολλούς· και θέλει
σηκωθή κατά του Άρχοντος των αρχόντων· πλην θέλει
συντριφθή άνευ χειρός. **26** Και η ρηθείσα όρασις περί
των ημερονυκτίων είναι αληθής· συ λοιπόν σφράγισον
την όρασιν, διότι είναι διά ημέρας πολλάς. **27** Και
εγώ ο Δανιήλ ελιποθύμησα και ήμην ασθενής ημέρας
τινάς· μετά ταύτα εσηκώθην και έκαμνον τα έργα του
βασιλέως· εθαύμαζον δε διά την όρασιν και δεν υπήρχεν
ο εννοών.

9 Εν τω πρώτω έτει του Δαρείου, του υιού του
Ασσουήρου, εκ του σπέρματος των Μήδων, όστις
εβασίλευσεν επί το βασίλειον των Χαλδαίων, **2** εν τω
πρώτω έτει της βασιλείας αυτού, εγώ ο Δανιήλ ενόησα
εν τοις βιβλίοις τον αριθμόν των ετών, περί των οποίων
ο λόγος του Κυρίου έγεινε προς Ιερεμίαν τον προφήτην,
ότι ήθελον συμπληρωθή εβδομήκοντα έτη εις τας
ερημώσεις της Ιερουσαλήμ. **3** Και έστρεψα το πρόσωπόν
μου προς Κύριον τον Θεόν, διά να κάμω προσευχήν και
δεήσεις εν νηστεία και σάκκω και σποδώ· **4** και εδεήθην
προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογήθην και είπον,
Ω Κύριε, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την
διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν
και τηρούντας τας εντολάς αυτού· **5** ημαρτήσαμεν και
ηνομήσαμεν και ησεβήσαμεν και απεστατήσαμεν και
εξεκλίναμεν από των εντολών σου και από των κρίσεών
σου. **6** Και δεν υπηκούσαμεν εις τους δούλους σου τους
προφήτας, οίτινες ελάλουν εν τω ονόματί σου προς τους
βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και τους πατέρας
ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης. **7** Εις σε, Κύριε,
είναι η δικαιοσύνη, εις ημάς δε η αισχύνη του προσώπου,
ως εν τη ημέρα ταύτη, εις τους άνδρας του Ιούδα και
εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις πάντα τον
Ισραήλ, τους εγγύς και τους μακράν, κατά πάντας τους
τόπους όπου εδίωξας αυτούς, διά την παράβασιν αυτών,
την οποίαν παρέβησαν εις σε. **8** Κύριε, εις ημάς είναι η

αισχύνη του προσώπου, εις τους βασιλείς ημών, τους
άρχοντας ημών και εις τους πατέρας ημών, οίτινες
ημαρτήσαμεν εις σε. 9 Εις Κύριον τον Θεόν ημών είναι
οι οικτιρμοί και αι αφέσεις· διότι απεστατήσαμεν απ'
αυτού, 10 και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου
του Θεού ημών, να περιπατώμεν εν τοις νόμοις αυτού,
τους οποίους έθεσεν ενώπιον ημών διά των δούλων
αυτού των προφητών. 11 Και πας ο Ισραήλ παρέβη
τον νόμον σου και εξέκλινε διά να μη υπακούη εις
την φωνήν σου· διά τούτο εξεχύθη εφ' ημάς η κατάρα
και ο όρκος ο γεγραμμένος εν τω νόμω του Μωϋσέως,
δούλου του Θεού· διότι ημαρτήσαμεν εις αυτόν. 12 Και
εβεβαίωσε τους λόγους αυτού, τους οποίους ελάλησεν
εναντίον ημών και εναντίον των κριτών ημών, οίτινες
μας έκρινον, φέρων εφ' ημάς κακόν μέγα· διότι δεν
έγεινεν υποκάτω παντός του ουρανού, ως έγεινεν εν
Ιερουσαλήμ. 13 Ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω
Μωϋσέως, άπαν το κακόν τούτο ήλθεν εφ' ημάς· πλην
δεν εδεήθημεν ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, διά
να επιστρέψωμεν από των ανομιών ημών και να
προσέξωμεν εις την αλήθειάν σου· 14 διά τούτο ο
Κύριος εγρηγόρησεν επί το κακόν και έφερεν αυτό
εφ' ημάς· διότι δίκαιος είναι Κύριος ο Θεός ημών εν
πάσι τοις έργοις αυτού, όσα πράττει· επειδή ημείς δεν
υπηκούσαμεν εις την φωνήν αυτού. 15 Και τώρα, Κύριε
ο Θεός ημών, όστις εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης
Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και έκαμες εις σεαυτόν όνομα,
ως εν τη ημέρα ταύτη, ημαρτήσαμεν, ησεβήσαμεν. 16
Κύριε, κατά πάσας τας δικαιοσύνας σου ας αποστραφή,
δέομαι, ο θυμός σου και η οργή σου από της πόλεώς
σου Ιερουσαλήμ, του όρους του αγίου σου· διότι διά
τας αμαρτίας ημών και διά τας ανομίας των πατέρων
ημών η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου κατεστάθημεν
όνειδος εις πάντας τους πέριξ ημών. 17 Τώρα λοιπόν
εισάκουσον, Θεέ ημών, την προσευχήν του δούλου σου
και τας δεήσεις αυτού, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου,
ένεκεν του Κυρίου, επί το ηρημωμένον αγιαστήριόν
σου. 18 Κλίνον, Θεέ μου, το ωτίον σου και άκουσον·
άνοιξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τας ερημώσεις
ημών και την πόλιν, επί την οποίαν εκλήθη το όνομά
σου· διότι ημείς δεν προσφέρομεν τας ικεσίας ημών
ενώπιόν σου διά τας δικαιοσύνας ημών, αλλά διά τους
πολλούς οικτιρμούς σου. 19 Κύριε, εισάκουσον· Κύριε,
συγχώρησον· Κύριε, ακροάσθητι και κάμε· μη χρονίσης,
ένεκέν σου, Θεέ μου· διότι το όνομά σου εκλήθη επί
την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. 20 Και ενώ εγώ
ελάλουν έτι και προσηυχόμην και εξωμολογούμην την
αμαρτίαν μου και την αμαρτίαν του λαού μου Ισραήλ,
και προσέφερον την ικεσίαν μου ενώπιον Κυρίου του
Θεού μου περί του όρους του αγίου του Θεού μου, 21 και
ενώ εγώ ελάλουν έτι εν τη προσευχή, ο ανήρ Γαβριήλ,
τον οποίον είδον εν τη οράσει κατ' αρχάς, πετών ταχέως
με ήγγισε περί την ώραν της εσπερινής θυσίας· 22 και
με συνέτισε και ελάλησε μετ' εμού και είπε, Δανιήλ,
τώρα εξήλθον διά να σε κάμω να λάβης σύνεσιν. 23
Εν τη αρχή των ικεσιών σου εξήλθεν η προσταγή και
εγώ ήλθον να δείξω τούτο εις σέ· διότι είσαι σφόδρα
αγαπητός· διά τούτο εννόησον τον λόγον και κατάλαβε
την οπτασίαν. 24 Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν
επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά
να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι
αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να
εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις
και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. 25
Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως
της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως
του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες
επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή
πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς
στενοχωρίας. 26 Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας
θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· και ο λαός
του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την
πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί
μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου
είναι διωρισμένοι αφανισμοί. 27 Και θέλει στερεώσει
την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· και εν
τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η
προσφορά, και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι
το βδέλυγμα της ερημώσεως, και έως της συντελείας
του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.

10 Εν τω τρίτω έτει του Κύρου, βασιλέως της Περσίας,
απεκαλύφθη λόγος εις τον Δανιήλ, του οποίου το
όνομα εκλήθη Βαλτασάσαρ· και ο λόγος ήτο αληθινός
και η δύναμις των λεγομένων μεγάλη· και κατέλαβε
τον λόγον και εννόησε την οπτασίαν. 2 Εν ταις
ημέραις εκείναις εγώ ο Δανιήλ ήμην πενθών τρεις
ολοκλήρους εβδομάδας. 3 Άρτον επιθυμητόν δεν έφαγον
και κρέας και οίνος δεν εισήλθεν εις το στόμα μου
ουδέ ήλειψα εμαυτόν παντελώς, μέχρι συμπληρώσεως
τριών ολοκλήρων εβδομάδων. 4 Και την εικοστήν
τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός, ενώ ήμην παρά
την όχθην του μεγάλου ποταμού, όστις είναι ο Τίγρις, 5
εσήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εις
άνθρωπος ενδεδυμένος λινά και αι οσφύες αυτού ήσαν
περιεζωσμέναι με χρυσίον καθαρόν του Ουφάζ, 6 το δε
σώμα αυτού ήτο ως βηρύλλιον, και το πρόσωπον αυτού
ως θέα αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες
πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού ως
όψις χαλκού στίλβοντος, και η φωνή των λόγων αυτού
ως φωνή όχλου. 7 Και μόνος εγώ ο Δανιήλ είδον την
όρασιν· οι δε άνδρες οι όντες μετ' εμού δεν είδον την
όρασιν· αλλά τρόμος μέγας επέπεσεν επ' αυτούς και
έφυγον διά να κρυφθώσιν. 8 Εγώ λοιπόν έμεινα μόνος
και είδον την όρασιν την μεγάλην ταύτην, και δεν
απέμεινεν ισχύς εν εμοί· και η ακμή μου μετεστράφη
εν εμοί εις μαρασμόν και δεν έμεινεν ισχύς εν εμοί.
9 Ήκουσα όμως την φωνήν των λόγων αυτού· και
ενώ ήκουον την φωνήν των λόγων αυτού, εγώ ήμην
βεβυθισμένος εις βαθύν ύπνον επί πρόσωπόν μου και το
πρόσωπόν μου επί την γην. 10 Και ιδού, χειρ με ήγγισε
και με ήγειρεν επί τα γόνατά μου και τας παλάμας των
χειρών μου. 11 Και είπε προς εμέ, Δανιήλ, ανήρ σφόδρα
αγαπητέ, εννόησον τους λόγους, τους οποίους εγώ
λαλώ προς σε, και στήθι ορθός· διότι προς σε απεστάλην
τώρα. Και ότε ελάλησε προς εμέ τον λόγον τούτον,
εσηκώθην έντρομος. 12 Και είπε προς εμέ, Μη φοβού,
Δανιήλ· διότι από της πρώτης ημέρας, καθ' ην έδωκας

την καρδίαν σου εις το να εννοής και κακουχήσαι
ενώπιον του Θεού σου, εισηκούσθησαν οι λόγοι σου
και εγώ ήλθον εις τους λόγους σου. **13** Πλην ο άρχων
της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν
ημέραν· αλλ' ιδού, ο Μιχαήλ, εις των πρώτων αρχόντων,
ήλθε διά να μοι βοηθήση· και εγώ έμεινα εκεί πλησίον
των βασιλέων της Περσίας. **14** Και ήλθον να σε κάμω
να καταλάβης τι θέλει συμβή εις τον λαόν σου εν ταις
εσχάταις ημέραις· διότι η όρασις είναι έτι διά πολλάς
ημέρας. **15** Και ενώ ελάλει τοιούτους λόγους προς εμέ,
έβαλον το πρόσωπόν μου προς την γην και έγεινα
άφωνος. **16** Και ιδού, ως θέα υιού ανθρώπου ήγγισε
τα χείλη μου· τότε ήνοιξα το στόμα μου και ελάλησα
και είπον προς τον ιστάμενον έμπροσθέν μου, Κύριέ
μου, εξ αιτίας της οράσεως συνεστράφησαν τα εντόσθιά
μου εν εμοί και δεν έμεινεν ισχύς εν εμοί. **17** Και πως
δύναται ο δούλος τούτου του κυρίου μου να λαλήση
μετά του κυρίου μου τούτου; εν εμοί βεβαίως από του
νυν δεν υπάρχει ουδεμία ισχύς αλλ' ουδέ πνοή έμεινεν
εν εμοί. **18** Και με ήγγισε πάλιν ως θέα ανθρώπου και με
ενίσχυσε, **19** και είπε, Μη φοβού, ανήρ σφόδρα αγαπητέ·
ειρήνη εις σέ· ανδρίζου και ίσχυε. Και ενώ ελάλει προς
εμέ, ενισχύθην και είπον, Ας λαλήση ο κύριός μου· διότι
με ενίσχυσας. **20** Και είπεν, Εξεύρεις διά τι ήλθον προς
σε; τώρα δε θέλω επιστρέψει να πολεμήσω μετά του
άρχοντος της Περσίας· και όταν εξέλθω, ιδού, ο άρχων
της Ελλάδος θέλει ελθεί. **21** Πλην θέλω σοι αναγγείλει
το γεγραμμένον εν τη γραφή της αληθείας· και δεν είναι
ουδείς ο αγωνιζόμενος μετ' εμού υπέρ τούτων, ειμή
Μιχαήλ ο άρχων υμών.

11 Και εγώ εν τω πρώτω έτει Δαρείου του Μήδου
ιστάμην διά να κραταιώσω και να ενδυναμώσω
αυτόν. **2** Και τώρα θέλω σοι αναγγείλει την αλήθειαν.
Ιδού, ότι τρεις βασιλείς θέλουσιν εγερθή εν τη Περσία·
και ο τέταρτος θέλει είσθαι πολύ πλουσιώτερος παρά
πάντας· και αφού κραταιωθή εν τω πλούτω αυτού,
θέλει διεγείρει το παν εναντίον του βασιλείου της
Ελλάδος. **3** Και θέλει σηκωθή βασιλεύς δυνατός και
θέλει εξουσιάζει εν δυνάμει μεγάλη και κάμει κατά την
θέλησιν αυτού. **4** Και καθώς σταθή, θέλει συντριφθή η
βασιλεία αυτού και θέλει διαιρεθή εις τους τέσσαρας
ανέμους του ουρανού· πλην ουχί εις τους απογόνους
αυτού, ουδέ κατά την εξουσίαν αυτού, με την οποίαν
εξουσίασε· διότι η βασιλεία αυτού θέλει εκριζωθή και
διαμερισθή εις άλλους, εκτός τούτων. **5** Και ο βασιλεύς
του νότου θέλει ισχύσει, και εις εκ των αρχόντων αυτού·
και θέλει ισχύσει υπέρ αυτόν και θέλει εξουσιάσει· η
εξουσία αυτού θέλει είσθαι εξουσία μεγάλη. **6** Και μετά
έτη θέλουσι συζευχθή· και η θυγάτηρ του βασιλέως του
νότου θέλει ελθεί προς τον βασιλέα του βορρά, διά να
κάμη συμφιλίωσιν· πλην αυτή δεν θέλει αναχαιτίσει
την δύναμιν του βραχίονος ουδέ το σπέρμα αυτού θέλει
σταθή· αλλά θέλει παραδοθή αυτή και οι φέροντες αυτήν
και το γεννηθέν εξ αυτής και ο ενισχύων αυτήν εν
καιροίς. **7** Εκ του βλαστού όμως των ριζών αυτής θέλει
σηκωθή τις αντ' αυτού, και ελθών μετά δυνάμεως θέλει
εισέλθει εις τα οχυρώματα του βασιλέως του βορρά και
θέλει ενεργήσει εναντίον αυτών και υπερισχύσει· **8**
και προσέτι θέλει φέρει αιχμαλώτους εις την Αίγυπτον
τους θεούς αυτών, μετά των χωνευτών αυτών, μετά
των πολυτίμων σκευών αυτών, των αργυρών και των
χρυσών· και αυτός θέλει σταθή έτη τινά υπέρ τον βασιλέα
του βορρά. **9** Εκείνος δε θέλει εισέλθει εις το βασίλειον
του βασιλέως του νότου, πλην θέλει επιστρέψει εις την
γην αυτού. **10** Οι δε υιοί αυτού θέλουσιν εγερθή εις
πόλεμον και συνάξει πλήθος δυνάμεων πολλών· και
εις εξ αυτών θέλει ελθεί εν ορμή και πλημμυρήσει και
διαβή· και θέλει επανέλθει και εγερθή εις μάχην έως του
οχυρώματος αυτού. **11** Και ο βασιλεύς του νότου θέλει
εξαγριωθή και θέλει εξέλθει και πολεμήσει μετ' αυτού,
μετά του βασιλέως του βορρά· όστις θέλει παρατάξει
πλήθος πολύ· το πλήθος όμως θέλει παραδοθή εις την
χείρα αυτού. **12** Και αφού πατάξη το πλήθος, η καρδία
αυτού θέλει υψωθή· και θέλει καταβάλει μυριάδας, πλην
δεν θέλει κραταιωθή. **13** Και ο βασιλεύς του βορρά θέλει
επιστρέψει και θέλει παρατάξει πλήθος περισσότερον
παρά το πρώτον, και θέλει ελθεί εν ορμή εν τω τέλει
των ωρισμένων ετών μετά δυνάμεως μεγάλης και μετά
πλούτου πολλού. **14** Και εν τοις καιροίς εκείνοις πολλοί
θέλουσι σηκωθή εναντίον του βασιλέως του νότου· και
οι λυμεώνες εκ του λαού σου θέλουσιν επαρθή διά να
εκπληρώσωσιν όρασιν· πλην θέλουσι πέσει. **15** Και ο
βασιλεύς του βορρά θέλει ελθεί και υψώσει πρόχωμα
και κυριεύσει τας οχυράς πόλεις· και οι βραχίονες του
νότου δεν θέλουσιν αντισταθή ουδέ το πλήθος των
εκλεκτών αυτού, και δεν θέλει είσθαι δύναμις προς
αντίστασιν. **16** Και ο ερχόμενος εναντίον αυτού θέλει
κάμει κατά την θέλησιν αυτού και δεν θέλει είσθαι ο
ανθιστάμενος εις αυτόν· και θέλει σταθή εν τη γη της
δόξης, ήτις θέλει αναλωθή υπό των χειρών αυτού. **17**
Και θέλει στηρίξει το πρόσωπον αυτού εις το να εισέλθη
μετά της δυνάμεως παντός του βασιλείου αυτού, και
ευθύτης θέλει είσθαι μετ' αυτού· και θέλει ενεργήσει· και
θέλει δώσει εις αυτόν θυγατέρα γυναικών, διαφθείρων
αυτήν· πλην αυτή δεν θέλει σταθή ουδέ θέλει είσθαι
υπέρ αυτού. **18** Έπειτα θέλει στρέψει το πρόσωπον
αυτού προς τας νήσους και θέλει κυριεύσει πολλάς·
αλλ' ηγεμών τις θέλει παύσει το εξ αυτού όνειδος·
εκτός τούτου θέλει επιστρέψει το όνειδος αυτού επ'
αυτόν. **19** Τότε θέλει στρέψει το πρόσωπον αυτού προς
τα οχυρώματα της γης αυτού· πλην θέλει προσκόψει και
πέσει και δεν θέλει ευρεθή. **20** Και αντ' αυτού θέλει
σηκωθή τύραννος, όστις θέλει κάμει να παρέλθη η δόξα
του βασιλείου· πλην εν ολίγαις ημέραις θέλει αφανισθή
και ουχί εν οργή ουδέ εν μάχη. **21** Και αντ' αυτού θέλει
σηκωθή εξουθενημένος τις, εις τον οποίον δεν θέλουσι
δώσει τιμήν βασιλικήν· αλλά θέλει ελθεί ειρηνικώς
και κυριεύσει το βασίλειον εν κολακείαις. **22** Και οι
βραχίονες του κατακλύζοντος θέλουσι κατακλυσθή
έμπροσθεν αυτού και θέλουσι συντριφθή, και αυτός έτι
ο άρχων της διαθήκης. **23** Και μετά την συμμαχίαν την
μετ' αυτού θέλει φέρεσθαι δολίως· διότι θέλει αναβή και
υπερισχύσει μετά ολίγον λαού. **24** Θέλει ελθεί μάλιστα
ειρηνικώς επί τους παχυτέρους τόπους της επαρχίας, και
θέλει κάμει ό, τι δεν έκαμον οι πατέρες αυτού ουδέ οι
πατέρες των πατέρων αυτού· θέλει διαμοιράσει μεταξύ
αυτών διάρπαγμα και λάφυρα και πλούτη, και θέλει

μηχανευθή τας μηχανάς αυτού κατά των οχυρωμάτων
και τούτο μέχρι καιρού. 25 Και θέλει διεγείρει την
δύναμιν αυτού και την καρδίαν αυτού εναντίον του
βασιλέως του νότου μετά δυνάμεως μεγάλης· και ο
βασιλεύς του νότου θέλει εγερθή εις πόλεμον μετά
δυνάμεως μεγάλης και ισχυράς σφόδρα· πλην δεν
θέλει δυνηθή να σταθή, διότι θέλουσι μηχανευθή
μηχανάς κατ' αυτού. 26 Και οι τρώγοντες τα εδέσματα
αυτού θέλουσι συντρίψει αυτόν, και το στράτευμα
αυτού θέλει πλημμυρήσει, και πολλοί θέλουσι πέσει
πεφονευμένοι. 27 Αι δε καρδίαι αμφοτέρων τούτων των
βασιλέων θέλουσιν είσθαι εν τη πονηρία και θέλουσι
λαλεί ψεύδη εν τη αυτή τραπέζη· αλλά τούτο δεν
θέλει ευδοκιμήσει, επειδή έτι το τέλος θέλει είσθαι
εν τω ωρισμένω καιρώ. 28 Τότε θέλει επιστρέψει εις
την γην αυτού μετά μεγάλου πλούτου· και η καρδία
αυτού θέλει είσθαι εναντίον της διαθήκης της αγίας·
και θέλει ενεργήσει και θέλει επιστρέψει εις την γην
αυτού. 29 Εν τω ωρισμένω καιρώ θέλει επιστρέψει και
ελθεί προς τον νότον· πλην η εσχάτη φορά δεν θέλει
είσθαι ως η πρώτη, 30 διότι τα πλοία των Κηττιαίων
θέλουσιν ελθεί εναντίον αυτού, και θέλει ταπεινωθή
και επιστρέψει και θυμωθή εναντίον της διαθήκης της
αγίας· και θέλει ενεργήσει και επιστρέψει και θέλει
συνεννοηθή μετά των εγκαταλιπόντων την διαθήκην
την αγίαν. 31 Και βραχίονες θέλουσιν εγερθή εξ αυτού,
και θέλουσι βεβηλώσει το αγιαστήριον της δυνάμεως
και αφαιρέσει την παντοτεινήν θυσίαν και στήσει το
βδέλυγμα της ερημώσεως. 32 Και τους ανομούντας εις
την διαθήκην θέλει διαφθείρει εν κολακείαις· ο λαός
όμως, όστις γνωρίζει τον Θεόν αυτού, θέλει ισχύσει
και κατορθώσει. 33 Και οι συνετοί του λαού θέλουσι
διδάξει πολλούς· πλην θέλουσι πέσει διά ρομφαίας και
διά φλογός, δι' αιχμαλωσίας και διά λαφυραγωγίας,
πολλών ημερών. 34 Και όταν πέσωσι, θέλουσι βοηθηθή
μικράν βοήθειαν· πολλοί όμως θέλουσι προστεθή εις
αυτούς εν κολακείαις. 35 Και εκ των συνετών θέλουσι
πέσει, διά να δοκιμασθώσι και να καθαρισθώσι και
να λευκανθώσιν, έως του εσχάτου καιρού· διότι και
τούτο θέλει γείνει εν τω ωρισμένω καιρώ. 36 Και ο
βασιλεύς θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού, και
θέλει υψωθή και μεγαλυνθή υπεράνω παντός Θεού,
και θέλει μεγαλορρημονήσει κατά του Θεού των θεών,
και θέλει ευημερεί, εωσού συντελεσθή η οργή· διότι
το ωρισμένον θέλει γείνει. 37 Και δεν θέλει φροντίζει
περί των θεών των πατέρων αυτού ουδέ περί επιθυμίας
γυναικών ουδέ θέλει φροντίζει περί ουδενός θεού,
διότι θέλει μεγαλυνθή υπεράνω πάντων. 38 Τον δε
θεόν Μαουζείμ θέλει δοξάσει επί του τόπου αυτού·
και θεόν, τον οποίον οι πατέρες αυτού δεν εγνώρισαν,
θέλει τιμήσει με χρυσόν και άργυρον και με πολυτίμους
λίθους και με πράγματα επιθυμητά. 39 Ούτω θέλει
κάμει εις τα οχυρώματα Μαουζείμ μετά θεού αλλοτρίου·
όσοι γνωρίσωσιν αυτόν, εις αυτούς θέλει πληθύνει
δόξαν και θέλει κάμει αυτούς να εξουσιάσωσιν επί
πολλών, και την γην θέλει διαμοιράσει με τιμήν. 40
Και εν τω εσχάτω καιρώ ο βασιλεύς του νότου θέλει
συγκερατισθή μετ' αυτού· και ο βασιλεύς του βορρά
θέλει ελθεί εναντίον αυτού ως ανεμοστρόβιλος, μετά
αμαξών και μετά ιππέων και μετά πολλών πλοίων·
και θέλει ελθεί εις τους τόπους και θέλει πλημμυρήσει
και διαβή· 41 θέλει εισέλθει έτι εις την γην της δόξης
και πολλοί τόποι θέλουσι καταστραφή· ούτοι όμως
θέλουσι διασωθή εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο
Μωάβ και οι πρώτοι των υιών Αμμών. 42 Και θέλει
εκτείνει την χείρα αυτού επί τους τόπους· και η γη της
Αιγύπτου δεν θέλει εκφύγει. 43 Και θέλει κυριεύσει
τους θησαυρούς του χρυσίου και του αργυρίου και
πάντα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβυες και οι
Αιθίοπες θέλουσιν είσθαι κατόπιν των βημάτων αυτού.
44 Πλην αγγελίαι εκ της ανατολής και εκ του βορρά
θέλουσι ταράξει αυτόν· διά τούτο θέλει εκβή μετά θυμού
μεγάλου, διά να αφανίση και να εξολοθρεύση πολλούς.
45 Και θέλει στήσει τας σκηνάς της βασιλικής αυτού
κατοικήσεως μεταξύ των θαλασσών επί του ενδόξου
όρους της αγιότητος· πλην θέλει ελθεί εις το τέλος
αυτού και δεν θέλει υπάρχει ο βοηθών αυτόν.

12 Και εν τω καιρώ εκείνω θέλει εγερθή Μιχαήλ,
ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών
του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία
ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου
του καιρού· και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο
λαός σου, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω.
2 Και πολλοί εκ των κοιμωμένων εν τω χώματι της
γης θέλουσιν εξεγερθή, οι μεν εις αιώνιον ζωήν, οι
δε εις ονειδισμόν και εις καταισχύνην αιώνιον. 3
Και οι συνετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης
του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις
δικαιοσύνην ως οι αστέρες, εις τους αιώνας των αιώνων.
4 Και συ, Δανιήλ, έγκλεισον τους λόγους και σφράγισον
το βιβλίον, έως του εσχάτου καιρού· τότε πολλοί θέλουσι
περιτρέχει και η γνώσις θέλει πληθυνθή. 5 Και εγώ
ο Δανιήλ εθεώρησα και ιδού, ίσταντο δύο άλλοι, εις
εντεύθεν επί του χείλους του ποταμού και εις εκείθεν
επί του χείλους του ποταμού. 6 Και είπεν ο εις προς τον
άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, όστις ήτο επάνωθεν των
υδάτων του ποταμού, Έως πότε θέλει είσθαι το τέλος
των θαυμασίων τούτων; 7 Και ήκουσα τον άνδρα τον
ενδεδυμένον λινά, όστις ήτο επάνωθεν των υδάτων
του ποταμού, ότε ύψωσε την δεξιάν αυτού και την
αριστεράν αυτού εις τον ουρανόν και ώμοσεν εις τον
ζώντα εις τον αιώνα, ότι θέλει είσθαι εις καιρόν, καιρούς
και ήμισυ καιρού· και όταν συντελεσθή ο διασκορπισμός
της δυνάμεως του αγίου λαού, πάντα ταύτα θέλουσιν
εκπληρωθή. 8 Και εγώ ήκουσα, αλλά δεν ενόησα· τότε
είπον, Κύριέ μου, ποίον το τέλος τούτων; 9 Και είπε,
Ύπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και
εσφραγισμένοι έως του εσχάτου καιρού. 10 Πολλοί
θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· και
οι ασεβείς θέλουσιν ασεβεί· και ουδείς εκ των ασεβών
θέλει νοήσει· αλλ' οι συνετοί θέλουσι νοήσει. 11 Και
από του καιρού, καθ' ον η παντοτεινή θυσία αφαιρεθή
και το βδέλυγμα της ερημώσεως στηθή, θέλουσιν είσθαι
ημέραι χίλιαι διακόσιαι και ενενήκοντα. 12 Μακάριος
όστις υπομείνη και φθάση εις ημέρας χιλίας τριακοσίας
και τριάκοντα πέντε. 13 Αλλά συ ύπαγε, έως του τέλους·

και θέλεις αναπαυθή και θέλεις σταθή εν τω κλήρω σου
εις το τέλος των ημερών.

Ὡσηέ

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ωσηέ τον υιόν του Βεηρί, εν ταις ημέραις Οζίου, Ιωάθαμ, Άχαζ και Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, και εν ταις ημέραις Ιεροβοάμ, υιού του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ. **2** Αρχή του λόγου του Κυρίου διά του Ωσηέ. Και είπε Κύριος προς τον Ωσηέ, Ύπαγε, λάβε εις σεαυτόν γυναίκα πορνείας και τέκνα πορνείας· διότι η γη κατεπόρνευσε, εκκλίνασα από όπισθεν του Κυρίου. **3** Και υπήγε και έλαβε την Γόμερ, θυγατέρα του Δεβηλαΐμ· και συνέλαβε και εγέννησεν εις αυτόν υιόν. **4** Και είπε Κύριος προς αυτόν, Κάλεσον το όνομα αυτού Ιεζραέλ· διότι έτι ολίγον και θέλω εκδικήσει το αίμα του Ιεζραέλ επί τον οίκον Ιηού, και θέλω καταπαύσει την βασιλείαν του οίκου Ισραήλ. **5** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω συντρίψει το τόξον του Ισραήλ εν τη κοιλάδι του Ιεζραέλ. **6** Και συνέλαβεν έτι και εγέννησε θυγατέρα. Και είπε προς αυτόν, Κάλεσον το όνομα αυτής Λό-ρουχαμμά· διότι δεν θέλω ελεήσει πλέον τον οίκον Ισραήλ αλλά θέλω σηκώσει αυτούς διόλου. **7** Τον δε οίκον Ιούδα θέλω ελεήσει και θέλω σώσει αυτούς διά Κυρίου του Θεού αυτών, και δεν θέλω σώσει αυτούς διά τόξου ουδέ διά ρομφαίας ουδέ διά πολέμου, διά ίππων ουδέ διά ιππέων. **8** Και αφού απεγαλάκτισε την Λό-ρουχαμμά, συνέλαβε και εγέννησεν υιόν. **9** Και είπε Κύριος, Κάλεσον το όνομα αυτού Λό-αμμί· διότι σεις δεν είσθε λαός μου και εγώ δεν θέλω είσθαι υμών. **10** Ο αριθμός όμως των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι ως η άμμος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να μετρηθή ουδέ να εξαριθμηθή και εν τω τόπω όπου ελέχθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλει λεχθή προς αυτούς, Υιοί του Θεού του ζώντος. **11** Τότε θέλουσι συναχθή ομού οι υιοί Ιούδα και οι υιοί Ισραήλ, και θέλουσι καταστήσει εις εαυτούς αρχηγόν ένα, και θέλουσιν αναβή εκ της γής· διότι μεγάλη θέλει είσθαι η ημέρα του Ιεζραέλ.

2 Είπατε προς τους αδελφούς σας, Αμμί, και προς τας αδελφάς σας, Ρουχαμμά. **2** Κρίθητε μετά της μητρός σας, κρίθητε· διότι αύτη δεν είναι γυνή μου και εγώ δεν είμαι ανήρ αυτής· ας αφαιρέση λοιπόν τας πορνείας αυτής απ' έμπροσθεν αυτής και τας μοιχείας αυτής εκ μέσου των μαστών αυτής· **3** μήποτε εκδύσας γυμνώσω αυτήν και αποκαταστήσω αυτήν καθώς εν τη ημέρα της γεννήσεως αυτής, και θέσω αυτήν ως έρημον και καταστήσω αυτήν ως γην άνυδρον και θανατώσω αυτήν εν δίψη. **4** Και δεν θέλω ελεήσει τα τέκνα αυτής· επειδή είναι τέκνα πορνείας. **5** Διότι η μήτηρ αυτών επόρνευσεν· η συλλαβούσα αυτά έπραξεν αισχύνην· διότι είπε, Θέλω υπάγει κατόπιν των εραστών μου, οίτινες μοι δίδουσι τον άρτον μου και το ύδωρ μου, το μαλλίον μου και το λινάριόν μου, το έλαιόν μου και τα ποτά μου. **6** Διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω φράξει την οδόν σου με ακάνθας και οικοδομήσει φραγμόν, διά να μη εύρη τας οδούς αυτής. **7** Και θέλει τρέξει κατόπιν των εραστών αυτής και δεν θέλει φθάσει αυτούς, και θέλει ζητήσει αυτούς και δεν θέλει ευρεί· τότε θέλει ειπεί, Θέλω υπάγει και επιστρέψει προς τον πρώτόν μου άνδρα· διότι καλήτερον ήτο τότε εις εμέ παρά τώρα. **8** Και αυτή δεν εγνώριζεν ότι εγώ έδωκα εις αυτήν τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και επλήθυνα το αργύριον εις αυτήν και το χρυσίον, με τα οποία κατεσκεύασαν τον Βάαλ. **9** Διά τούτο θέλω επιστρέψει και λάβει τον σίτόν μου εν τω καιρώ αυτού και τον οίνόν μου εν τω διωρισμένω καιρώ αυτού, και θέλω αφαιρέσει το μαλλίον μου και το λινάριόν μου, τα οποία είχε διά να σκεπάζη την γύμνωσιν αυτής. **10** Και τώρα θέλω αποκαλύψει την ακαθαρσίαν αυτής έμπροσθεν των εραστών αυτής, και ουδείς θέλει λυτρώσει αυτήν εκ της χειρός μου. **11** Και θέλω καταπαύσει πάσαν την ευφροσύνην αυτής, τας εορτάς αυτής, τας νεομηνίας αυτής και τα σάββατα αυτής και πάσας τας πανηγύρεις αυτής. **12** Και θέλω αφανίσει τας αμπέλους αυτής και τας συκάς αυτής, περί των οποίων είπε, Μισθώματά μου είναι ταύτα, τα οποία μοι έδωκαν οι εραστάί μου· και θέλω καταστήσει αυτάς δάσος, και τα θηρία του αγρού θέλουσι κατατρώγει αυτάς. **13** Και θέλω επισκεφθή επ' αυτήν τας ημέρας των Βααλείμ, καθ' ας εθυμίαζεν εις αυτούς και εστολίζετο με τα ενώτια αυτής και τα περιδέραια αυτής και επορεύετο κατόπιν των εραστών αυτής, εμέ δε ελησμόνησε, λέγει Κύριος. **14** Διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω εφελκύσει αυτήν και θέλω φέρει αυτήν εις την έρημον και θέλω λαλήσει προς την καρδίαν αυτής. **15** Και εκείθεν θέλω δώσει εις αυτήν τους αμπελώνας αυτής και την κοιλάδα του Αχώρ διά θύραν ελπίδος· και θέλει ψάλλει εκεί ως εν ταις ημέραις της νεότητος αυτής και ως εν τη ημέρα της αναβάσεως αυτής από γης Αιγύπτου. **16** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλεις με καλέσει, Ο ανήρ μου· και δεν θέλεις με καλέσει πλέον, Ο Βάαλ μου· **17** διότι θέλω αφαιρέσει τα ονόματα των Βααλείμ από του στόματος αυτής και δεν θέλουσιν αναφέρεσθαι πλέον τα ονόματα αυτών. **18** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω κάμει διαθήκην υπέρ αυτών προς τα θηρία του αγρού και προς τα πετεινά του ουρανού και τα ερπετά της γής· τόξον δε και ρομφαίαν και πόλεμον θέλω συντρίψει εκ της γης και θέλω κατοικίσει αυτούς εν ασφαλεία. **19** Και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εις τον αιώνα· και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εν δικαιοσύνη και εν κρίσει και εν ελέει και εν οικτιρμοίς· **20** και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εν πίστει· και θέλεις γνωρίσει τον Κύριον. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω αποκριθή, λέγει Κύριος, θέλω αποκριθή προς τους ουρανούς, και αυτοί θέλουσιν αποκριθή προς την γήν· **22** και η γη θέλει αποκριθή προς τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον· και ταύτα θέλουσιν αποκριθή προς τον Ιεζραέλ. **23** Και θέλω σπείρει αυτήν δι' εμαυτόν επί της γής· και θέλω ελεήσει την ουκ ηλεημένην· και θέλω ειπεί προς τον ου λαόν μου, Λαός μου είσαι· και αυτοί θέλουσιν ειπεί, Θεός μου είσαι.

3 Και είπε Κύριος προς εμέ, Ύπαγε έτι, αγάπησον γυναίκα, ήτις καίτοι αγαπωμένη υπό του φίλου αυτής είναι μοιχαλίς, κατά την αγάπην του Κυρίου προς τους υιούς Ισραήλ, οίτινες όμως επιβλέπουσιν εις θεούς αλλοτρίους και αγαπώσι φιάλας οίνου. **2** Και εμίσθωσα αυτήν εις εμαυτόν διά δεκαπέντε αργύρια και

εν χομόρ κριθής και ήμισυ χομόρ κριθής. 3 Και είπα
προς αυτήν, Θέλεις καθήσει δι' εμέ πολλάς ημέρας· δεν
θέλεις πορνεύσει και δεν θέλεις είσθαι δι' άλλον· και
εγώ ομοίως θέλω είσθαι διά σε. 4 Διότι οι υιοί Ισραήλ
θέλουσι καθήσει πολλάς ημέρας χωρίς βασιλέως και
χωρίς άρχοντος και χωρίς θυσίας και χωρίς αγάλματος
και χωρίς εφόδ και θεραφείμ. 5 Μετά ταύτα θέλουσιν
επιστρέψει οι υιοί Ισραήλ και θέλουσι ζητήσει Κύριον
τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών· και
θέλουσι φοβείσθαι τον Κύριον και την αγαθότητα αυτού
εν ταις εσχάταις ημέραις.

4 Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, υιοί Ισραήλ· διότι
ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των κατοίκων της γης,
επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ γνώσις
Θεού επί της γης. 2 Επιορκία και ψεύδος και φόνος και
κλοπή και μοιχεία επλημμύρησαν, και αίματα εγγίζουσιν
επί αίματα. 3 Διά τούτο θέλει πενθήσει η γη, και πας ο
κατοικών εν αυτή θέλει λιποψυχήσει, μετά των θηρίων
του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού· έτι και
οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουσιν εκλείψει. 4 Πλην ας
μη αντιλέγη μηδείς μηδ' ας ελέγχη τον άλλον· διότι
ο λαός σου είναι ως οι αντιλέγοντες εις τον ιερέα. 5
Διά τούτο θέλεις ολισθήσει την ημέραν, και μετά σου
θέλει ολισθήσει και ο προφήτης την νύκτα, και θέλω
αφανίσει την μητέρα σου. 6 Ο λαός μου ηφανίσθη δι'
έλλειψιν γνώσεως· επειδή συ απέρριψας την γνώσιν και
εγώ απέρριψα σε από του να ιερατεύης εις εμέ· επειδή
ελησμόνησας τον νόμον του Θεού σου, και εγώ θέλω
λησμονήσει τα τέκνα σου. 7 Καθώς επλήθυναν, ούτως
ημάρτησαν εις εμέ· την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θέλω
μεταβάλει. 8 Τρώγουσι τας αμαρτίας του λαού μου και
έχουσι προσηλωμένην την ψυχήν αυτών εις την ανομίαν
αυτών. 9 Διά τούτο θέλει είσθαι, καθώς ο λαός, ούτω
και ο ιερεύς· και θέλω επισκεφθή επ' αυτούς τας οδούς
αυτών και ανταποδώσει εις αυτούς τας πράξεις αυτών.
10 Διότι θέλουσι τρώγει και δεν θέλουσι χορτάζεσθαι,
θέλουσι πορνεύει και δεν θέλουσι πληθύνεσθαι· επειδή
εγκατέλιπον το να λατρεύωσι τον Κύριον. 11 Πορνεία
και οίνος και μέθη αφαιρούσι την καρδίαν. 12 Ο
λαός μου ερωτά τα ξύλα αυτού, και η ράβδος αυτού
αποκρίνεται προς αυτόν· διότι το πνεύμα της πορνείας
επλάνησεν αυτούς και επόρνευσαν εκκλίνοντες από του
Θεού αυτών. 13 Θυσιάζουσιν επί τας κορυφάς των ορέων
και θυμιάζουσιν επί τους λόφους, υπό τας δρυς και
λεύκας και τερεβίνθους, διότι η σκιά αυτών είναι καλή
διά τούτο αι θυγατέρες σας θέλουσι πορνεύσει και αι
νύμφαι σας θέλουσι μοιχεύσει. 14 Δεν θέλω τιμωρήσει
τας θυγατέρας σας όταν πορνεύσωσιν ουδέ τας νύμφας
σας όταν μοιχεύσωσι, διότι αυτοί αποχωρίζονται μετά
των πορνών και θυσιάζουσι μετά των ασελγών· διά
τούτο ο λαός ο ασύνετος θέλει κατακρημνισθή. 15 Εάν
συ, Ισραήλ, πορνεύης, τουλάχιστον ας μη ανομήση ο
Ιούδας· μη υπάγετε λοιπόν εις Γάλγαλα μηδ' αναβαίνετε
εις Βαιθ-αυέν μηδέ ομνύετε, Ζη ο Κύριος. 16 Διότι ο
Ισραήλ απεσκίρτησεν ως δάμαλις αποσκιρτώσα· τώρα
θέλει βοσκήσει αυτούς ο Κύριος ως αρνία εν τόπω
πλατεί. 17 Ο Εφραΐμ προσεκολλήθη εις τα είδωλα·
αφήσατε αυτόν. 18 Το ποτόν αυτών ωξύνισεν· όλως
εδόθησαν εις την πορνείαν· οι υπερασπισταί αυτής ω
της αισχύνης, αγαπώσι το Δότε. 19 Ο άνεμος θέλει
συσφίγξει αυτήν εν ταις πτέρυξιν αυτού, και θέλουσι
καταισχυνθή διά τας θυσίας αυτών.

5 Ακούσατε τούτο, ιερείς, και προσέξατε, οίκος Ισραήλ,
και δότε ακρόασιν, οίκος βασιλέως· διότι προς εσάς
είναι κρίσις· επειδή εστάθητε παγίς επί Μισπά και
δίκτυον ηπλωμένον επί το Θαβώρ. 2 Και οι αγρεύοντες
έκαμον βαθείαν σφαγήν· αλλ' εγώ θέλω παιδεύσει
πάντας αυτούς. 3 Εγώ εγνώρισα τον Εφραΐμ, και ο
Ισραήλ δεν είναι κεκρυμμένος απ' εμού· διότι τώρα
πορνεύεις, Εφραΐμ, και εμιάνθη ο Ισραήλ. 4 Δεν
αφίνουσιν αυτούς αι πράξεις αυτών να επιστρέψωσιν
εις τον Θεόν αυτών· διότι το πνεύμα της πορνείας είναι
εν μέσω αυτών και δεν εγνώρισαν τον Κύριον. 5 Και
η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεί κατά πρόσωπον
αυτού· διά τούτο ο Ισραήλ και ο Εφραΐμ θέλουσι πέσει
εν τη ανομία αυτών· ο Ιούδας έτι θέλει πέσει μετ'
αυτών. 6 Μετά των ποιμνίων αυτών και μετά των
αγελών αυτών θέλουσιν υπάγει διά να ζητήσωσι τον
Κύριον· αλλά δεν θέλουσιν ευρεί· απεμακρύνθη απ'
αυτών. 7 Εφέρθησαν απίστως προς τον Κύριον· διότι
εγέννησαν τέκνα αλλότρια· τώρα δε εις μην θέλει
καταφάγει αυτούς και τας κληρονομίας αυτών. 8
Σαλπίσατε κερατίνην εν Γαβαά, σάλπιγγα εν Ραμά·
ηχήσατε δυνατά εν Βαιθ-αυέν· κατόπιν σου, Βενιαμίν. 9
Ο Εφραΐμ θέλει είσθαι ηρημωμένος εν τη ημέρα του
ελέγχου· μεταξύ των φυλών του Ισραήλ εγνωστοποίησα
το βεβαίως γενησόμενον· 10 οι άρχοντες Ιούδα έγειναν
ως οι μετατοπίζοντες όρια· επ' αυτούς θέλω εκχύσει ως
ύδατα την οργήν μου. 11 Κατεδυναστεύθη ο Εφραΐμ,
συνετρίβη εν τη κρίσει διότι εκουσίως υπήγε κατόπιν
προστάγματος· 12 διά τούτο εγώ θέλω είσθαι ως
σαράκιον εις τον Εφραΐμ και ως σκώληξ εις τον οίκον
Ιούδα. 13 Και είδεν ο Εφραΐμ την νόσον αυτού και
ο Ιούδας το έλκος αυτού, και υπήγεν ο Εφραΐμ προς
τον Ασσύριον και απέστειλε προς τον βασιλέα Ιαρείβ·
αλλ' ούτος δεν ηδυνήθη να σας ιατρεύση ουδέ να
σας απαλλάξη από του έλκους σας. 14 Διότι εγώ
θέλω είσθαι ως λέων εις τον Εφραΐμ και ως σκύμνος
λέοντος εις τον οίκον Ιούδα· εγώ, εγώ θέλω διασπαράξει
και αναχωρήσει· θέλω λάβει, και δεν θέλει υπάρχει
ο ελευθερών. 15 Θέλω υπάγει, θέλω επιστρέψει εις
τον τόπον μου, εωσού γνωρίσωσι το έγκλημα αυτών
και ζητήσωσι το πρόσωπόν μου· εν τη θλίψει αυτών
θέλουσιν ορθρίσει προς εμέ.

6 Έλθετε και ας επιστρέψωμεν προς τον Κύριον·
διότι αυτός διεσπάραξε, και θέλει μας ιατρεύσει·
επάταξε, και θέλει περιδέσει την πληγήν ημών. 2 Θέλει
αναζωοποήσει ημάς μετά δύο ημέρας· εν τη τρίτη ημέρα
θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενώπιον αυτού.
3 Τότε θέλομεν γνωρίσει και θέλομεν εξακολουθεί
να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος αυτού είναι
προδιατεταγμένη ως η αυγή· και θέλει ελθεί προς ημάς
ως υετός, ως βροχή όψιμος και πρώϊμος επί την γην. 4
Τι να κάμω εις σε, Εφραΐμ; τι να κάμω εις σε, Ιούδα;
διότι η καλωσύνη σας είναι ως νεφέλη πρωϊνή και ως

δρόσος εωθινή ήτις παρέρχεται. **5** Διά τούτο κατέκοψα
αυτούς διά των προφητών· εφόνευσα αυτούς διά των
λόγων του στόματός μου· και αι κρίσεις σου θέλουσιν
εξέλθει ως φως. **6** Διότι έλεος θέλω και ουχί θυσίαν·
και επίγνωσιν Θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα. **7**
Αυτοί όμως ως ο Αδάμ παρέβησαν την διαθήκην· εν
τούτω εφέρθησαν απίστως προς εμέ. **8** Η Γαλαάδ είναι
πόλις εργαζομένων ανομίαν, ενεδρεύουσα αίμα. **9** Και
ως στίφη ληστών παραμονεύοντα άνθρωπον, ούτως
ο σύλλογος των ιερέων φονεύουσιν εν τη οδώ μέχρι
Συχέμ· διότι έπραξαν αισχρά. **10** Εν τω οίκω Ισραήλ
είδον φρίκην· εκεί είναι η πορνεία του Εφραΐμ· ο Ισραήλ
εμιάνθη. **11** Και διά σε, Ιούδα, διωρίσθη θερισμός, όταν
εγώ επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου.

7 Ενώ ιάτρευον τον Ισραήλ, απεκαλύφθη τότε η
ανομία του Εφραΐμ και η κακία της Σαμαρείας· διότι
έπραξαν ψεύδος· και ο κλέπτης εισέρχεται, ο ληστής
γυμνόνει έξωθεν. **2** Και αυτοί δεν λέγουσιν εν τη
καρδία αυτών, ότι ενθυμούμαι πάσαν την ανομίαν
αυτών· τώρα περιεκύκλωσαν αυτούς αι πράξεις αυτών·
έμπροσθεν του προσώπου μου έγειναν. **3** Εν τη κακία
αυτών εύφραναν τον βασιλέα και εν τοις ψεύδεσιν
αυτών τους άρχοντας. **4** Πάντες είναι μοιχοί, ως ο
κλίβανος ο πεπυρωμένος υπό του αρτοποιού· όστις,
αφού ζυμώση το φύραμα, παύει του να θερμαίνη αυτόν,
εωσού γείνη η ζύμωσις. **5** Εν τη ημέρα του βασιλέως
ημών, οι άρχοντες ησθένησαν υπό της φλογώσεως του
οίνου, και αυτός εξήπλωσε την χείρα αυτού προς τους
αχρείους. **6** Διότι ενασχολούσι την καρδίαν αυτών
φλεγωμένην ως κλίβανον εν ταις ενέδραις αυτών· ο
αρτοποιός αυτών κοιμάται όλην την νύκτα· την δε
αυγήν αυτή καίει ως πυρ φλογίζον. **7** Πάντες ούτοι
εθερμάνθησαν ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς
αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών έπεσον· δεν υπάρχει
μεταξύ αυτών ο επικαλούμενός με. **8** Ο Εφραΐμ, αυτός
συνεμίγη μετά των λαών· ο Εφραΐμ είναι ως εγκρυφίας
όστις δεν εστράφη. **9** Ξένοι κατέφαγον την δύναμιν
αυτού και αυτός δεν γνωρίζει τούτο· και λευκαί τρίχες
ανεφύησαν σποράδην εν αυτώ και αυτός δεν γνωρίζει
τούτο. **10** Και η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεί κατά
πρόσωπον αυτού· και δεν επιστρέφουσι προς Κύριον τον
Θεόν αυτών ουδέ εκζητούσιν αυτόν διά πάντα ταύτα.
11 Και ο Εφραΐμ είναι ως περιστερά δελεαζομένη, μη
έχουσα σύνεσιν· επικαλούνται την Αίγυπτον, υπάγουσιν
εις την Ασσυρίαν. **12** Όταν υπάγωσι, θέλω εξαπλώσει
επ' αυτούς το δίκτυόν μου· θέλω καταβιβάσει αυτούς
καθώς τα πετεινά του ουρανού· θέλω παιδεύσει αυτούς
καθώς εκηρύχθη εν τη συναγωγή αυτών. **13** Ουαί
εις αυτούς, διότι απεσκίρτησαν απ' εμού· όλεθρος εις
αυτούς, διότι ησέβησαν εις εμέ· ενώ εγώ εξηγόρασα
αυτούς, αυτοί ελάλησαν κατ' εμού ψεύδη. **14** Και δεν με
επεκαλέσθησαν εν τη καρδία αυτών, αλλά ωλόλυζον
επί τας κλίνας αυτών· βασανίζονται διά σίτον και οίνον
και στασιάζουσιν εναντίον μου. **15** Και εγώ επαίδευσα
αυτούς ενώ ενίσχυσα τους βραχίονας αυτών, αυτοί όμως
διελογίζοντο πονηρά εναντίον μου. **16** Επιστρέφουσιν,
ουχί εις τον Υψιστον· έγειναν ως τόξον στρεβλόν· οι
άρχοντες αυτών θέλουσι πέσει εν ρομφαία διά την
αυθάδειαν της γλώσσης αυτών· τούτο θέλει είσθαι το
όνειδος αυτών εν τη γη της Αιγύπτου.

8 Σάλπισον ταύτα με το στόμα σου· θέλεις ορμήσει
ως αετός εναντίον του οίκου του Κυρίου, διότι
παρέβησαν την διαθήκην μου και ησέβησαν εις τον
νόμον μου. **2** Ο Ισραήλ θέλει κράζει προς εμέ, Θεέ
μου, σε γνωρίζομεν. **3** Ο Ισραήλ απέρριψε το αγαθόν· ο
εχθρός θέλει καταδιώξει αυτόν. **4** Αυτοί κατέστησαν
βασιλείς, πλην ουχί παρ' εμού· έκαμον άρχοντας, πλην
χωρίς να έχω είδησιν· εκ του αργυρίου αυτών και εκ
του χρυσίου αυτών έκαμον εις εαυτούς είδωλα, διά να
εξολοθρευθώσιν. **5** Απέρριψεν αυτούς ο μόσχος σου,
Σαμάρεια· ο θυμός μου εξήφθη εναντίον αυτών· έως
πότε δεν θέλουσι δυνηθή να καθαρισθώσι; **6** Και τούτο
βεβαίως έγεινεν υπό του Ισραήλ· ο τεχνίτης έκαμεν
αυτό· όθεν αυτό δεν είναι Θεός· ο μόσχος λοιπόν της
Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίμματα. **7** Επειδή έσπειραν
άνεμον, διά τούτο θέλουσι θερίσει ανεμοστρόβιλον· δεν
έχει κάλαμον· ο βλαστός δεν θέλει δώσει άλευρον· και
αν δώση, ξένοι θέλουσι καταπίει αυτό. **8** Κατεπόθη ο
Ισραήλ· τώρα έγειναν μεταξύ των εθνών ως σκεύος εν
ω δεν υπάρχει χάρις. **9** Διότι αφ' εαυτών ανέβησαν εις
τους Ασσυρίους, ως όναγρος μονάζων καθ' εαυτόν· ο
Εφραΐμ εμίσθωσεν εραστάς. **10** Πλην αν και εμίσθωσαν
εραστάς μεταξύ των εθνών, τώρα θέλω συνάξει αυτούς·
και θέλουσι λυπηθή μετ' ολίγον διά το φορτίον του
βασιλέως των αρχόντων. **11** Επειδή ο Εφραΐμ επλήθυνε
τα θυσιαστήρια διά να αμαρτάνη, θέλουσι γείνει εις
αυτόν θυσιαστήρια του αμαρτάνειν. **12** Έγραψα προς
αυτόν τα μεγαλεία του νόμου μου· πλην ελογίσθησαν
ως αλλότριον πράγμα. **13** Εν ταις θυσίαις, τας οποίας
προσφέρουσιν εις εμέ, θυσιάζουσι κρέας και τρώγουσιν·
ο Κύριος δεν δέχεται αυτάς· τώρα θέλει ενθυμηθή την
ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών·
αυτοί θέλουσιν επιστρέψει εις την Αίγυπτον. **14** Διότι ο
Ισραήλ ελησμόνησε τον Ποιητήν αυτού και οικοδομεί
ναούς, και ο Ιούδας επλήθυνεν ωχυρωμένας πόλεις·
αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τας πόλεις αυτού και
θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτών.

9 Μη χαίρε, Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου ως οι λαοί· διότι
επόρνευσας εκκλίνων από του Θεού σου· ηγάπησας
μισθώματα επί παν αλώνιον σίτου. **2** Το αλώνιον και ο
ληνός δεν θέλουσι θρέψει αυτούς, και ο οίνος θέλει
εκλείψει απ' αυτών. **3** Δεν θέλουσι κατοικήσει εν τη γη
του Κυρίου· αλλ' ο Εφραΐμ θέλει επιστρέψει προς την
Αίγυπτον, και θέλουσι φάγει ακάθαρτα εν τη Ασσυρία.
4 Δεν θέλουσι προσφέρει σπονδάς οίνου εις τον Κύριον,
ουδέ θέλουσιν είσθαι αρεστοί εις αυτόν· αι θυσίαι αυτών
θέλουσιν είσθαι εις αυτούς ως άρτος πενθούντων· πάντες
οι τρώγοντες αυτάς θέλουσι μιανθή· διότι άρτος αυτών
υπέρ της ψυχής αυτών δεν θέλει εισέλθει εις τον οίκον
του Κυρίου. **5** Τι θέλετε κάμει εν ημέρα πανηγύρεως και
εν ημέρα εορτής του Κυρίου; **6** Διότι, ιδού, έφυγον διά
την ταλαιπωρίαν· η Αίγυπτος θέλει συνάξει αυτούς, η
Μέμφις θέλει θάψει αυτούς· τα δι' αργυρίου επιθυμητά
αυτών, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αυτά· άκανθαι
θέλουσιν είσθαι εν ταις σκηναίς αυτών. **7** Ήλθον αι

ημέραι της επισκέψεως, αι ημέραι της ανταποδόσεως ήλθον· ο Ισραήλ θέλει γνωρίσει τούτο· ο προφήτης είναι άφρων, ο άνθρωπος ο πνευματέμφορος μαινόμενος, διά το πλήθος της ανομίας σου και του μεγάλου κατά σου μίσους. **8** Ο φρουρός του Εφραΐμ ήτο ο μετά του Θεού μου, ο δε προφήτης έγεινε παγίς ιξευτού εις πάσας τας οδούς αυτού και μίσος εν τω οίκω του Θεού αυτού. **9** Διεφθάρησαν βαθέως ως εν ταις ημέραις της Γαβαά· διά τούτο θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών, θέλει επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **10** Εύρηκα τον Ισραήλ ως σταφυλήν εν ερήμω· είδον τους πατέρας σας ως τα πρωτογέννητα της συκής εν τη αρχή αυτής· αλλ' αυτοί υπήγον προς τον Βέελ-φεγώρ και αφιερώθησαν εις την αισχύνην· και έγειναν βδελυκτοί, καθώς το αντικείμενον της αγάπης αυτών. **11** Περί δε του Εφραΐμ, ως πτηνόν θέλει πετάξει η δόξα αυτών, από της γέννας και από της μήτρας και από της συλλήψεως· **12** αλλά και αν εκθρέψωσι τα τέκνα αυτών, θέλω ατεκνώσει αυτούς, ώστε να μη μείνη άνθρωπος, διότι ουαί έτι εις αυτούς, όταν συρθώ απ' αυτών. **13** Ο Εφραΐμ με εφαίνετο ως η Τύρος, πεφυτευμένος εν τόπω τερπνώ· πλην ο Εφραΐμ θέλει εκφέρει τα τέκνα αυτού διά τον φονέα. **14** Δος εις αυτούς, Κύριε· τι θέλεις δώσει; δος εις αυτούς μήτραν αποβάλλουσαν και μαστούς ξηρούς. **15** Πάσα η κακία αυτών είναι εν Γαλγάλοις· διότι εκεί εμίησα αυτούς· διά την κακίαν των πράξεων αυτών θέλω εξώσει αυτούς από του οίκου μου· δεν θέλω αγαπά πλέον αυτούς· πάντες οι άρχοντες αυτών είναι αποστάται. **16** Επατάχθη ο Εφραΐμ· η ρίζα αυτών εξηράνθη· καρπόν δεν θέλουσι κάμει· ότι και αν γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τα επιθυμητά της μήτρας αυτών. **17** Ο Θεός μου θέλει απορρίψει αυτούς, διότι δεν εισήκουσαν αυτόν· και θέλουσιν είσθαι πλανώμενοι μεταξύ των εθνών.

10 Ο Ισραήλ είναι άμπελος ευκληματούσα· εκαρποφόρησεν αφθόνως· κατά το πλήθος των καρπών αυτού επλήθυνε τα θυσιαστήρια· κατά την αγαθότητα της γης αυτού ελάμπρυνε τα αγάλματα. **2** Η καρδία αυτών είναι μεμερισμένη· τώρα θέλουσι τιμωρηθή· αυτός θέλει κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, θέλει φθείρει τα αγάλματα αυτών. **3** Διότι τώρα θέλουσιν ειπεί, Ημείς δεν έχομεν βασιλέα, διότι δεν εφοβήθημεν τον Κύριον· και ο βασιλεύς τι ήθελε μας κάμει; **4** Ελάλησαν λόγους, ομνύοντες ψευδώς, ενώ έκαμνον συνθήκην· όθεν η καταδίκη θέλει εκβλαστήσει ως το κώνειον εν ταις αύλαξι του αγρού. **5** Οι κάτοικοι της Σαμαρείας θέλουσι κατατρομάξει διά τον μόσχον της Βαιθ-αυέν· διότι ο λαός αυτού θέλει πενθήσει δι' αυτόν και οι ειδωλοθύται αυτού, οι χαίροντες εις αυτόν, διά την δόξαν αυτού, διότι μετωκίσθη απ' αυτού. **6** Αυτός ότι θέλει φερθή εις την Ασσυρίαν, δώρον προς τον βασιλέα Ιαρείβ· αισχύνη θέλει καταλάβει τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ θέλει εντραπή διά την βουλήν αυτού. **7** Αφανίζεται η Σαμάρεια και ο βασιλεύς αυτής ως αφρός επί πρόσωπον ύδατος. **8** Και οι βωμοί της Αυέν, η αμαρτία του Ισραήλ, θέλουσι καταστραφή· άκανθαι και τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει επί τα θυσιαστήρια αυτών· και θέλουσιν ειπεί προς τα όρη, Καλύψατέ μας· και προς τους λόφους, Πέσατε εφ' ημάς. **9** Ισραήλ, ημάρτησας από των ημερών της Γαβαά· εκεί εστάθησαν· η εν Γαβαά κατά των υιών της ανομίας μάχη δεν έφθασεν εις αυτούς. **10** Κατά την βουλήν μου βεβαίως θέλω παιδεύσει αυτούς· και οι λαοί θέλουσι συναχθή εναντίον αυτών, όταν φέρωνται εις αιχμαλωσίαν διά τας δύο ανομίας αυτών. **11** Ο Εφραΐμ είναι μεν δάμαλις δεδιδαγμένη και αγαπώσα να αλωνίζη· πλην εγώ θέλω περάσει ζυγόν επί τον ώραίον αυτής τράχηλον· θέλω υποζεύξει τον Εφραΐμ· ο Ιούδας θέλει αροτριά, ο Ιακώβ θέλει βωλοκοπεί εις εαυτόν. **12** Σπείρατε δι' εαυτούς εν δικαιοσύνη, θερίσατε εν ελέει· ανοίξατε την αφειμένην σας γήν· διότι είναι καιρός να εκζητήσητε τον Κύριον, εωσού έλθη και επισταλάξη δικαιοσύνην εφ' υμάς. **13** Ηροτριάσατε ασέβειαν, εθερίσατε ανομίαν, εφάγετε καρπόν ψεύδους· διότι ήλπισας εις την οδόν σου, εις το πλήθος των ισχυρών σου. **14** Διά τούτο απώλεια θέλει εγερθή μεταξύ των λαών σου, και πάντα τα φρούριά σου θέλουσιν εκπορθηθή, καθώς ο Σαλμάν εξεπόρθησε την Βαιθ-αρβέλ εν τη ημέρα της μάχης· η μήτηρ κατεσυντρίβη επί τα τέκνα. **15** Ούτω θέλει κάμει εις εσάς η Βαιθήλ ένεκεν της εσχάτης ανομίας σας· πρωΐ θέλει αφανισθή ολοτελώς ο βασιλεύς του Ισραήλ.

11 Ότε ο Ισραήλ ήτο νήπιον, τότε εγώ ηγάπησα αυτόν και εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **2** Όσον εκάλουν αυτούς, τόσον αυτοί ανεχώρουν απ' έμπροσθεν αυτών· εθυσίαζον εις τους Βααλείμ και εθυμίαζον εις τα γλυπτά. **3** Εγώ εδίδαξα έτι τον Εφραΐμ να περιπατή, πιάνων αυτόν από των βραχιόνων αυτού· αλλά δεν εγνώρισαν ότι ιάτρευον αυτούς. **4** Έσυρα αυτούς με σχοινία ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης· και ήμην εις αυτούς ως οι αφαιρούντες τον ζυγόν επάνωθεν των σιαγόνων αυτών, και έθεσα τροφήν έμπροσθεν αυτών. **5** Δεν θέλει επιστρέψει εις την γην της Αιγύπτου, αλλ' ο Ασσύριος θέλει είσθαι βασιλεύς αυτού, διότι δεν ηθέλησαν να επιστραφώσι. **6** Και η ρομφαία θέλει επιπέσει επί τας πόλεις αυτού και θέλει αναλώσει τους ισχυρούς αυτού και καταφάγει, ένεκα των διαβουλίων αυτών. **7** Και ο λαός μου είναι προσκεκολλημένος εις την αποστασίαν την κατ' εμού· αν και εκαλέσθησαν προς τον Ύψιστον, ουδείς όμως ύψωσεν αυτόν. **8** Πως θέλω σε παραδώσει, Εφραΐμ; πως θέλω σε εγκαταλίπει, Ισραήλ; πως θέλω σε κάμει ως Αδαμά; πως θέλω σε θέσει ως Σεβωείμ; η καρδία μου μετεστράφη εντός μου, τα σπλάγχνα μου συνεκινήθησαν. **9** Δεν θέλω εκτελέσει την έξαψιν του θυμού μου, δεν θέλω επιστρέψει εις εξολοθρευμόν του Εφραΐμ· διότι εγώ είμαι Θεός και ουχί άνθρωπος, Άγιος εν τω μέσω σου· και δεν θέλω εισέλθει εν θυμώ. **10** Κατόπιν του Κυρίου θέλουσι περιπατεί· ως λέων θέλει βρυχάσθαι· όταν αυτός βρυχηθή, τότε θέλουσι σπεύσει εκστατικά τα τέκνα από της δύσεως· **11** θέλουσι σπεύσει εκστατικά ως πτηνόν από της Αιγύπτου και ως περιστερά από της γης της Ασσυρίας, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τοις οίκοις αυτών, λέγει Κύριος. **12** Ο Εφραΐμ με περιεκύκλωσε με ψεύδη, και ο οίκος Ισραήλ με απάτην· αλλ' ο Ιούδας έτι έχει εξουσίαν μετά του Θεού και είναι πιστός μετά των αγίων.

12 Ο Εφραΐμ βόσκεται άνεμον και κυνηγεί τον
ανατολικόν άνεμον· καθ' ημέραν πληθύνει ψεύδη
και όλεθρον κάμνουσι δε συνθήκην μετά των Ασσυρίων
και φέρουσιν έλαιον εις την Αίγυπτον. **2** Ο Κύριος
έχει έτι κρίσιν μετά του Ιούδα, και θέλει επισκεφθή
τον Ιακώβ κατά τας οδούς αυτού· κατά τας πράξεις
αυτού θέλει ανταποδώσει εις αυτόν. **3** Εν τη κοιλία
επτέρνισε τον αδελφόν αυτού και εν τη ανδρική ηλικία
αυτού ενίσχυσε προς τον Θεόν. **4** Ναι, ενίσχυσε μετά
αγγέλου και υπερίσχυσεν· έκλαυσε και εδεήθη αυτού· εν
Βαιθήλ εύρηκεν αυτόν, και εκεί ελάλησε προς ημάς·
5 ναι, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος είναι το
μνημόσυνον αυτού. **6** Διά τούτο συ επίστρεψον προς
τον Θεόν σου· φύλαττε έλεος και κρίσιν και έλπιζε επί
τον Θεόν σου διά παντός. **7** Ο Εφραΐμ είναι έμπορος·
ζύγια απάτης είναι εν τη χειρί αυτού· αγαπά να αδική.
8 Και ο Εφραΐμ είπε, Βεβαίως εγώ επλούτησα, απέκτησα
υπάρχοντα εις εμαυτόν· εν πάσι τοις κόποις μου δεν
θέλει ευρεθή εν εμοί ανομία, ήτις να λογίζηται αμαρτία.
9 Εγώ δε είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου, θέλω
σε κατοικίσει έτι εν σκηναίς ως εν ημέραις επισήμου
εορτής. **10** Ελάλησα έτι διά προφητών και οράσεις
επλήθυνα εγώ, και παρέστησα ομοιώσεις διά χειρός
των προφητών. **11** Εν Γαλαάδ τάχα υπήρξεν ανομία; εν
Γαλγάλοις μάλιστα εστάθησαν ματαιότης· θυσιάζουσι
ταύρους, και τα θυσιαστήρια αυτών είναι ως σωροί εν
ταις αύλαξι των αγρών. **12** Ο δε Ιακώβ έφυγεν εις την
γην της Συρίας και ο Ισραήλ εδούλευσε διά γυναίκα και
διά γυναίκα εφύλαξε πρόβατα. **13** Και διά προφήτου
ανεβίβασεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου και διά
προφήτου διεφυλάχθη. **14** Ο Εφραΐμ παρώξυνεν αυτόν
πικρότατα· διά τούτο θέλει εκχέει το αίμα αυτού επ'
αυτόν και τον ονειδισμόν αυτού ο Κύριος αυτού θέλει
επιστρέψει επ' αυτόν.

13 Ότε ο Εφραΐμ ελάλει εν τρόμω, αυτός υψώθη
εν τω Ισραήλ· ότε δε ημάρτησε περί του Βάαλ,
τότε ετελεύτησε. **2** Και τώρα αμαρτάνουσιν επί μάλλον
και μάλλον και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά εκ του
αργυρίου αυτών, είδωλα κατά την φαντασίαν αυτών,
πάντα ταύτα έργον τεχνιτών· αυτοί λέγουσι περί αυτών,
οι άνθρωποι οι θυσιάζοντες ας φιλήσωσι τους μόσχους.
3 Διά τούτο θέλουσιν είσθαι ως νεφέλη πρωϊνή και
ως δρόσος εωθινή διαβαίνουσα, ως λεπτόν άχυρον
εκφυσώμενον εκ του αλωνίου και ως καπνός εκ της
καπνοδόχου. **4** Αλλ' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ
γης Αιγύπτου· και άλλον θεόν πλην εμού δεν θέλεις
γνωρίσει· διότι δεν υπάρχει άλλος σωτήρ εκτός εμού.
5 Εγώ σε εγνώρισα εν τη ερήμω, εν γη ανύδρω. **6** Κατά
τας βοσκάς αυτών, ούτως εχορτάσθησαν· εχορτάσθησαν,
και υψώθη η καρδία αυτών· διά τούτο με ελησμόνησαν.
7 Όθεν θέλω είσθαι εις αυτούς ως λέων· ως πάρδαλις
εν οδώ θέλω παραμονεύει αυτούς. **8** Θέλω απαντήσει
αυτούς ως άρκτος στερηθείσα των τέκνων αυτής, και
θέλω διασπαράξει το περίφραγμα της καρδίας αυτών και
καταφάγει αυτούς εκεί ως λέων· θηρίον άγριον θέλει
διασπαράξει αυτούς. **9** Απωλέσθης, Ισραήλ· πλην εν εμοί
είναι η βοήθειά σου. **10** Που είναι ο βασιλεύς σου; που;
ας σε σώση τώρα εν πάσαις σου ταις πόλεσι· και που οι
κριταί σου, περί των οποίων είπας, Δος μοι βασιλέα και
άρχοντας; **11** Σοι έδωκα βασιλέα εν τω θυμώ μου και
αφήρεσα αυτόν εν τη οργή μου. **12** Η ανομία του Εφραΐμ
είναι περιδεδεμένη· η αμαρτία αυτού αποτεταμιευμένη.
13 Πόνοι τικτούσης θέλουσιν ελθεί επ' αυτόν· είναι
υιός ασύνετος· διότι δεν είναι καιρός να στέκηται εν
τω ανοίγματι της μήτρας. **14** Εκ χειρός άδου θέλω
ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς.
Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; που, άδη, η φθορά σου;
η μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι από των οφθαλμών μου.
(Sheol h7585) **15** Αν και ούτος εστάθη καρποφόρος μεταξύ
των αδελφών αυτού, ανατολικός άνεμος όμως θέλει
ελθεί, ο άνεμος του Κυρίου θέλει αναβή από της ερήμου,
και αι βρύσεις αυτού θέλουσιν εκλείψει και θέλει
καταξηρανθή η πηγή αυτού· ούτος θέλει αφαρπάσει τον
θησαυρόν πάντων των επιθυμητών αυτού σκευών. **16**
Η Σαμάρεια θέλει αφανισθή, διότι απεστάτησε κατά του
Θεού αυτής· θέλουσι πέσει εν ρομφαία· τα θηλάζοντα
νήπια αυτών θέλουσι συντριφθή, και αι εγκυμονούσαι
αυτών θέλουσι διασχισθή.

14 Ισραήλ, επίστρεψον προς Κύριον τον Θεόν σου,
διότι έπεσας διά της ανομίας σου. **2** Λάβετε
μεθ' εαυτών λόγους και επιστρέψατε προς τον Κύριον·
είπατε προς αυτόν, Αφαίρεσον πάσαν ανομίαν ημών
και δέχθητι ημάς ευμενώς, και θέλομεν αποδώσει τον
καρπόν των χειλέων ημών· **3** ο Ασσούρ δεν θέλει μας
σώσει· δεν θέλομεν αναβή εφ' ίππους· και δεν θέλομεν
ειπεί πλέον προς το έργον των χειρών ημών, Είσθε
θεοί ημών· διότι εν σοι θέλει ελεηθή ο ορφανός. **4**
Θέλω ιατρεύσει την αποστασίαν αυτών, θέλω αγαπήσει
αυτούς εγκαρδίως· διότι ο θυμός μου απεστράφη απ'
αυτού. **5** Θέλω είσθαι ως δρόσος εις τον Ισραήλ· ως
κρίνον θέλει ανθήσει και θέλει εκτείνει τας ρίζας αυτού
ως δένδρον του Λιβάνου. **6** Οι κλάδοι αυτού θέλουσιν
εξαπλωθή και η δόξα αυτού θέλει είσθαι ως ελαίας και
η οσμή αυτού ως του Λιβάνου. **7** Θέλουσιν επιστρέψει
και καθήσει υπό την σκιάν αυτού· θέλουσιν αναζήσει
ως σίτος και ανθήσει ως άμπελος· η μνήμη αυτού θέλει
είσθαι ως οίνος Λιβάνου. **8** Ο Εφραΐμ θέλει ειπεί, Τι
έχω να κάμω πλέον μετά των ειδώλων; Εγώ ήκουσα
και θέλω παραφυλάξει αυτόν· εγώ είμαι εις αυτόν ως
ελάτη ευθαλής· απ' εμού ο καρπός σου θέλει προέλθει.
9 Τις είναι σοφός και θέλει εννοήσει ταύτα, συνετός
και θέλει γνωρίσει αυτά; διότι ευθείαι είναι αι οδοί του
Κυρίου, και οι δίκαιοι θέλουσι περιπατεί εν αυταίς· οι δε
παραβάται θέλουσι πέσει εν αυταίς.

Ἰωήλ

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ιωήλ τον υιόν
του Φαθουήλ. **2** Ακούσατε τούτο, οι πρεσβύτεροι,
και δότε ακρόασιν, πάντες οι κατοικούντες την γήν·
έγεινε τούτο εν ταις ημέραις υμών ή εν ταις ημέραις
των πατέρων υμών; **3** Διηγήθητε προς τα τέκνα σας
περί τούτου και τα τέκνα σας προς τα τέκνα αυτών και
τα τέκνα αυτών προς άλλην γενεάν. **4** ό, τι αφήκεν η
κάμπη, κατέφαγεν η ακρίς· και ό, τι αφήκεν η ακρίς,
κατέφαγεν ο βρούχος· και ό, τι αφήκεν ο βρούχος,
κατέφαγεν η ερυσίβη. **5** Ανανήψατε, μέθυσοι, και
κλαύσατε, και ολολύξατε, πάντες οι οινοπόται, διά
τον νέον οίνον· διότι αφηρέθη από του στόματός σας.
6 Επειδή έθνος ανέβη επί την γην μου, ισχυρόν και
αναρίθμητον, του οποίου οι οδόντες είναι οδόντες
λέοντος, και έχει μυλόδοντας σκύμνου. **7** Έθεσε την
άμπελόν μου εις αφανισμόν και τας συκάς μου εις
θραύσιν· όλως εξελέπισεν αυτήν και απέρριψε· τα
κλήματα αυτής έμειναν λευκά. **8** Θρήνησον ως νύμφη
περιεζωσμένη σάκκον διά τον άνδρα της νεότητος αυτής.
9 Η προσφορά και η σπονδή αφηρέθη από του οίκου του
Κυρίου· πενθούσιν οι ιερείς, οι λειτουργοί του Κυρίου.
10 Ηρημώθη η πεδιάς, πενθεί η γή· διότι ηφανίσθη ο
σίτος, εξηράνθη ο νέος οίνος, εξέλιπε το έλαιον. **11**
Αισχύνθητε, γεωργοί· ολολύξατε, αμπελουργοί, διά τον
σίτον και διά την κριθήν· διότι ο θερισμός του αγρού
απωλέσθη. **12** Η άμπελος εξηράνθη και η συκή εξέλιπεν·
η ροϊδιά και ο φοίνιξ και η μηλέα, πάντα τα δένδρα του
αγρού εξηράνθησαν, ώστε εξέλιπεν η χαρά από των
υιών των ανθρώπων. **13** Περιζώσθητε και θρηνείτε,
ιερείς· ολολύζετε, λειτουργοί του θυσιαστηρίου· έλθετε,
διανυκτερεύσατε εν σάκκω, λειτουργοί του Θεού μου·
διότι η προσφορά και η σπονδή επαύθη από του οίκου
του Θεού σας. **14** Αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν
επίσημον, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, πάντας τους
κατοίκους του τόπου, εις τον οίκον Κυρίου του Θεού
σας· και βοήσατε προς τον Κύριον, **15** Οίμοι διά την
ημέραν εκείνην· διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίασε και
θέλει ελθεί ως όλεθρος από του Παντοδυνάμου. **16** Δεν
αφηρέθησαν αι τροφαί απ' έμπροσθεν των οφθαλμών
ημών, η ευφροσύνη και η χαρά από του οίκου του Θεού
ημών; **17** Οι σπόροι φθείρονται υπό τους βώλους αυτών,
αι σιτοθήκαι ηρημώθησαν, αι αποθήκαι εχαλάσθησαν·
διότι ο σίτος εξηράνθη. **18** Πως στενάζουσι τα κτήνη·
αδημονούσιν αι αγέλαι των βοών, διότι δεν έχουσι
βοσκήν· ναι, τα ποίμνια των προβάτων ηφανίσθησαν.
19 Κύριε, προς σε θέλω βοήσει· διότι το πυρ κατηνάλωσε
τας βοσκάς της ερήμου και η φλόξ κατέκαυσε πάντα
τα δένδρα του αγρού. **20** Τα κτήνη έτι της πεδιάδος
χάσκουσι προς σέ· διότι εξηράνθησαν οι ρύακες των
υδάτων και πυρ κατέφαγε τας βοσκάς της ερήμου.

2 Σαλπίσατε σάλπιγγα εν Σιών, και αλαλάξατε εν
τω όρει τω αγίω μου· ας τρομάξωσι πάντες οι
κατοικούντες την γήν· διότι έρχεται η ημέρα του Κυρίου,
διότι είναι εγγύς· **2** ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα
νεφέλης και ομίχλης· ως αυγή εξαπλούται επί τα όρη
λαός πολύς και ισχυρός· όμοιος αυτού δεν εστάθη απ'
αιώνος ουδέ μετ' αυτόν θέλει σταθή πλέον ποτέ εις
γενεάς γενεών. **3** Πυρ κατατρώγει έμπροσθεν αυτού
και φλόξ κατακαίει όπισθεν αυτού· η γη είναι ως ο
παράδεισος της Εδέμ έμπροσθεν αυτού, και όπισθεν
αυτού πεδιάς ηφανισμένη· και βεβαίως δεν θέλει
εκφύγει απ' αυτού ουδέν. **4** Η θέα αυτών είναι ως θέα
ίππων, και ως ιππείς, ούτω θέλουσι τρέχει. **5** Ως κρότος
αμαξών θέλουσι πηδά επί τας κορυφάς των ορέων, ως
ήχος φλογός πυρός, ήτις κατατρώγει την καλάμην, ως
ισχυρός λαός παρατεταγμένος εις μάχην. **6** Ενώπιον
αυτού οι λαοί θέλουσι κατατρομάξει· πάντα τα πρόσωπα
θέλουσιν αποσβολωθή. **7** Θέλουσι τρέξει ως μαχηταί,
ως άνδρες πολεμισταί θέλουσιν αναβή το τείχος, και
θέλουσιν υπάγει έκαστος εις την οδόν αυτού και δεν
θέλουσι χαλάσει τας τάξεις αυτών. **8** Και δεν θέλουσι
σπρώξει ο εις τον άλλον· θέλουσι περιπατεί έκαστος εις
την οδόν αυτού, και πίπτοντες επί τα βέλη δεν θέλουσι
πληγωθή. **9** Θέλουσι περιτρέχει εν τη πόλει, θέλουσι
δράμει επί το τείχος, θέλουσιν αναβαίνει επί τας οικίας,
θέλουσιν εμβαίνει διά των θυρίδων ως κλέπτης. **10** Η
γη θέλει σεισθή έμπροσθεν αυτών, οι ουρανοί θέλουσι
τρέμει, ο ήλιος και η σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, και τα
άστρα θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **11** Και ο
Κύριος θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού έμπροσθεν
του στρατεύματος αυτού· διότι το στρατόπεδον αυτού
είναι μέγα σφόδρα, διότι ο εκτελών τον λόγον αυτού
είναι ισχυρός, διότι η ημέρα του Κυρίου είναι μεγάλη
και τρομερά σφόδρα και τις δύναται να υποφέρη αυτήν;
12 Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, επιστρέψατε προς
εμέ εξ όλης της καρδίας υμών και εν νηστεία και εν
κλαυθμώ και εν πένθει. **13** Και διαρρήξατε την καρδίαν
σας και μη τα ιμάτιά σας και επιστρέψατε προς Κύριον
τον Θεόν σας· διότι είναι ελεήμων και οικτίρμων,
μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το
κακόν. **14** Τις οίδεν, αν θέλη επιστρέψει και μεταμεληθή
και αφήσει ευλογίαν κατόπιν αυτού, προσφοράν και
σπονδήν εις Κύριον τον Θεόν υμών; **15** Σαλπίσατε
σάλπιγγα εν Σιών, αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν
επίσημον. **16** Συναθροίσατε τον λαόν, αγιάσατε την
σύναξιν, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, συναθροίσατε τα
νήπια και τα θηλάζοντα μαστούς· ας εξέλθη ο νυμφίος
εκ του κοιτώνος αυτού και η νύμφη εκ του θαλάμου
αυτής. **17** Ας κλαύσωσιν οι ιερείς, οι λειτουργοί του
Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, και
ας είπωσι, Φείσαι, Κύριε, του λαού σου και μη δώσης
την κληρονομίαν σου εις όνειδος, ώστε να κυριεύσωσιν
αυτούς τα έθνη· διά τι να είπωσι μεταξύ των λαών, Που
είναι ο Θεός αυτών; **18** Και ο Κύριος θέλει ζηλοτυπήσει
διά την γην αυτού και θέλει φεισθή του λαού αυτού. **19**
Ναι, ο Κύριος θέλει αποκριθή και ειπεί προς τον λαόν
αυτού, Ιδού, εγώ θέλω εξαποστείλει προς υμάς τον σίτον
και τον οίνον και το έλαιον και θέλετε εμπλησθή απ'
αυτών, και δεν θέλω σας κάμει πλέον όνειδος μεταξύ
των εθνών. **20** Αλλά θέλω απομακρύνει από σας τον εκ
του βορρά πολέμιον, και θέλω εξώσει αυτόν εις γην
άνυδρον και έρημον, με το πρόσωπον αυτού προς την
ανατολικήν θάλασσαν, το δε όπισθεν αυτού μέρος προς
την θάλασσαν την δυτικήν, και η δυσωδία αυτού θέλει

αναβή και η κακή οσμή αυτού θέλει υψωθή, διότι έπραξε
μεγάλα. 21 Μη φοβού, γή· χαίρε και ευφραίνου· διότι ο
Κύριος θέλει κάμει μεγαλεία. 22 Μη τρομάζετε, κτήνη
της πεδιάδος· διότι αι βοσκαί της ερήμου βλαστάνουσι,
διότι το δένδρον φέρει τον καρπόν αυτού, η συκή και
η άμπελος εκδίδουσι την δύναμιν αυτών. 23 Και, τα
τέκνα της Σιών, χαίρετε και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον
Θεόν σας· διότι έδωκεν εις εσάς την πρώϊμον βροχήν
εγκαίρως και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν πρώϊμον
και όψιμον ως πρότερον. 24 Και τα αλώνια θέλουσι
γεμισθή από σίτου και οι ληνοί θέλουσιν υπερεκχειλίσει
από οίνου και ελαίου. 25 Και θέλω αναπληρώσει εις
εσάς τα έτη, τα οποία κατέφαγεν η ακρίς, ο βρούχος και
η ερυσίβη και η κάμπη, το στράτευμά μου το μέγα, το
οποίον εξαπέστειλα εναντίον σας. 26 Και θέλετε φάγει
αφθόνως και χορτασθή και αινέσει το όνομα Κυρίου του
Θεού σας· όστις έκαμε θαυμάσια με σάς· και ο λαός μου
δεν θέλει καταισχυνθή εις τον αιώνα. 27 Και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν μέσω του Ισραήλ και εγώ
είμαι Κύριος ο Θεός σας και δεν είναι άλλος ουδείς· και
ο λαός μου δεν θέλει καταισχυνθή εις τον αιώνα. 28
Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμά μου επί πάσαν
σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι
θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή
ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. 29 Και
έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν
ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμά μου. 30
Και θέλω δείξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της
γης, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού. 31 Ο ήλιος θέλει
μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη
η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. 32 Και πας
όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή·
διότι εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι
σωτηρία, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους
τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει.

3 Διότι, ιδού, εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω
καιρώ εκείνω, όταν επιστρέψω τους αιχμαλώτους
του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, 2 θέλω συνάξει έτι
πάντα τα έθνη και θέλω καταβιβάσει αυτά εις την
κοιλάδα του Ιωσαφάτ, και θέλω κριθή μετ' αυτών
εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου
Ισραήλ, τον οποίον διέσπειραν μεταξύ των εθνών και
διεμοιράσθησαν την γην μου· 3 και έρριψαν κλήρους
διά τον λαόν μου· και έδωκαν παιδίον διά πόρνην και
επώλουν κοράσιον διά οίνον και έπινον. 4 Και έτι τι
έχετε σεις να κάμητε μετ' εμού, Τύρε και Σιδών και
πάντα τα όρια της Παλαιστίνης; θέλετε μοι ανταποδώσει
ανταπόδομα; εάν σεις ανταποδώσητε εις εμέ, χωρίς
αργοπορίας ταχέως θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας
επί την κεφαλήν σας. 5 Διότι ελάβετε το αργύριόν μου
και το χρυσίον μου, και τα εκλεκτά μου αγαθά εφέρετε
εις τους ναούς σας. 6 Τους δε υιούς Ιούδα και τους υιούς
Ιερουσαλήμ επωλήσατε εις τους υιούς των Ελλήνων, διά
να απομακρύνητε αυτούς από των ορίων αυτών. 7 Ιδού,
εγώ θέλω εγείρει αυτούς από του τόπου όπου επωλήσατε
αυτούς, και θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την
κεφαλήν σας. 8 Και θέλω πωλήσει τους υιούς σας και
τας θυγατέρας σας εις την χείρα των υιών Ιούδα, και
θέλουσι πωλήσει αυτούς εις τους Σαβαίους, εις έθνος
μακράν απέχον· διότι ο Κύριος ελάλησε. 9 Κηρύξατε
τούτο εν τοις έθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, διεγείρατε
τους μαχητάς, ας πλησιάσωσιν, ας αναβαίνωσι πάντες οι
άνδρες του πολέμου· 10 σφυρηλατήσατε τα υνία σας εις
ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχας· ο αδύνατος ας
λέγη, Εγώ είμαι δυνατός· 11 Συναθροίσθητε και έλθετε
κυκλόθεν, πάντα τα έθνη, και συνάχθητε ομού· εκεί
θέλει καταστρέψει ο Κύριος τους ισχυρούς σου. 12 Ας
εγερθώσι και ας αναβώσι τα έθνη εις την κοιλάδα του
Ιωσαφάτ· διότι εκεί θέλω καθήσει διά να κρίνω πάντα
τα έθνη τα κυκλόθεν. 13 Βάλετε δρέπανον, διότι ο
θερισμός είναι ώριμος· έλθετε, κατάβητε· διότι ο ληνός
είναι πλήρης, τα υπολήνια υπερεκχειλίζουσιν· επειδή η
κακία αυτών είναι μεγάλη. 14 Πλήθη, πλήθη εις την
κοιλάδα της δίκης· διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου
εις την κοιλάδα της δίκης. 15 Ο ήλιος και σελήνη
θέλουσι συσκοτάσει και οι αστέρες θέλουσι σύρει οπίσω
το φέγγος αυτών. 16 Ο δε Κύριος θέλει βρυχήσει εκ
Σιών και εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ·
και οι ουρανοί και η γη θέλουσι σεισθή· αλλ' ο Κύριος
θέλει είσθαι το καταφύγιον του λαού αυτού και η ισχύς
των υιών Ισραήλ. 17 Ούτω θέλετε γνωρίσει ότι εγώ
είμαι Κύριος ο Θεός σας, ο κατοικών εν Σιών, τω όρει
τω αγίω μου· τότε η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αγία και
αλλογενείς δεν θέλουσι διέλθει δι' αυτής πλέον. 18 Και
εν τη ημέρα εκείνη τα όρη θέλουσι σταλάξει γλεύκος
και οι λόφοι θέλουσι ρέει γάλα και πάντες οι ρύακες
του Ιούδα θέλουσι ρέει ύδατα και πηγή θέλει εξέλθει εκ
του οίκου του Κυρίου και θέλει ποτίζει την φάραγγα
του Σιττείμ. 19 Η Αίγυπτος θέλει είσθαι ηρημωμένη
και ο Εδώμ θέλει είσθαι έρημος άβατος διά τας εις τους
υιούς Ιούδα αδικίας, διότι έχυσαν αίμα αθώον εν τη
γη αυτών. 20 Η δε Ιουδαία θέλει κατοικείσθαι εις τον
αιώνα και η Ιερουσαλήμ εις γενεάς γενεών. 21 Και θέλω
καθαρίσει το αίμα αυτών, το οποίον δεν εκαθάρισα·
διότι ο Κύριος κατοικεί εν Σιών.

Ἀμώς΄

1 Οι λόγοι του Αμώς, όστις ήτο εκ των βοσκών της
Θεκουέ, τους οποίους είδε περί του Ισραήλ εν ταις
ημέραις Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις
Ιεροβοάμ, υιού του Ιωάς βασιλέως του Ισραήλ, δύο
έτη προ του σεισμού. **2** Και είπεν, Ο Κύριος θέλει
βρυχήσει εκ Σιών και θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού
εξ Ιερουσαλήμ· και αι κατοικίαι των ποιμένων θέλουσι
πενθήσει, και η κορυφή του Καρμήλου θέλει ξηρανθή.
3 Ούτω λέγει Κύριος· διά τας τρεις παραβάσεις της
Δαμασκού και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει
την τιμωρίαν αυτής, διότι ηλώνισαν την Γαλαάδ με
τριβόλους σιδηρούς· **4** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ
εις τον οίκον Αζαήλ και θέλει καταφάγει τα παλάτια
του Βεν-αδάδ. **5** Και θέλω συντρίψει τους μοχλούς
της Δαμασκού και εξολοθρεύσει τον κάτοικον από
της πεδιάδος Αβέν και τον κρατούντα το σκήπτρον
από του οίκου Εδέν, και ο λαός της Συρίας θέλει
φερθή αιχμάλωτος εις Κιρ, λέγει Κύριος. **6** Ούτω
λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις της Γάζης και
διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν
αυτής· διότι ηχμαλώτισαν τον λαόν μου αιχμαλωσίαν
τελείαν, διά να παραδώσωσιν αυτούς εις τον Εδώμ· **7**
αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις το τείχος της Γάζης
και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **8** Και θέλω
εξολοθρεύσει τον κάτοικον από της Αζώτου και τον
κρατούντα το σκήπτρον από της Ασκάλωνος, και θέλω
στρέψει την χείρα μου εναντίον της Ακκαρών και
το υπόλοιπον των Φιλισταίων θέλει απολεσθή, λέγει
Κύριος ο Θεός. **9** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις
παραβάσεις της Τύρου και διά τας τέσσαρας δεν θέλω
αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής· διότι παρέδωκαν τον
λαόν μου εις αιχμαλωσίαν τελείαν εις τον Εδώμ και
δεν ενεθυμήθησαν την αδελφικήν συνθήκην· **10** αλλά
θέλω εξαποστείλει πυρ εις το τείχος της Τύρου και
θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **11** Ούτω λέγει
Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του Εδώμ και διά τας
τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού,
διότι κατεδίωξε τον αδελφόν αυτού εν ρομφαία και
ηθέτησε την ευσπλαγχνίαν αυτού, και ο θυμός αυτού
κατεσπάραττεν ακαταπαύστως και εφύλαττε την οργήν
αυτού παντοτεινά· **12** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί
Θαιμάν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Βοσόρρας.
13 Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις των
υιών Αμμών και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει
την τιμωρίαν αυτού, διότι διέσχιζον τας εγκυμονούσας
της Γαλαάδ, διά να πλατύνωσι το όριον αυτών· **14**
αλλά θέλω ανάψει πυρ εις το τείχος της Ραββά και
θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής, μετά κραυγής εν τη
ημέρα της μάχης, μετά ανεμοστροβίλου εν τη ημέρα
της θυέλλης. **15** Και ο βασιλεύς αυτών θέλει υπάγει εις
αιχμαλωσίαν, αυτός και οι άρχοντες αυτού ομού, λέγει
Κύριος.

2 Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του
Μωάβ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την
τιμωρίαν αυτού· διότι κατέκαυσε τα οστά του βασιλέως
του Εδώμ μέχρι κονίας· **2** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ
επί τον Μωάβ και θέλει καταφάγει τα παλάτια της
Κιριώθ· και ο Μωάβ θέλει αποθάνει μετά θορύβου, μετά
κραυγής, μετ' ήχου σάλπιγγος. **3** Και θέλω εξολοθρεύσει
τον κριτήν εκ μέσου αυτού, και θέλω αποκτείνει πάντας
τους άρχοντας αυτού μετ' αυτού, λέγει Κύριος. **4** Ούτω
λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του Ιούδα και διά
τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού,
διότι κατεφρόνησαν τον νόμον του Κυρίου και δεν
εφύλαξαν τα προστάγματα αυτού και επλάνησαν αυτούς
τα μάταια αυτών, κατόπιν των οποίων περιεπάτησαν οι
πατέρες αυτών· **5** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον
Ιούδαν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ.
6 Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του
Ισραήλ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει
την τιμωρίαν αυτού διότι επώλησαν τον δίκαιον δι'
αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων· **7**
οίτινες ποθούσι να βλέπωσι την κόνιν της γης επί
την κεφαλήν των πτωχών και εκκλίνουσι την οδόν
των πενήτων· και υιός και πατήρ αυτού υπάγουσι
προς την αυτήν παιδίσκην, διά να βεβηλόνωσι το
όνομα το άγιόν μου· **8** και πλαγιάζουσι πλησίον παντός
θυσιαστηρίου επί ενδυμάτων ενεχυριασμένων, και
πίνουσιν εν τω οίκω των θεών αυτών τον οίνον των
καταδυναστευομένων. **9** Αλλ' εγώ εξωλόθρευσα τον
Αμορραίον απ' έμπροσθεν αυτών, του οποίου το ύψος
ήτο ως το ύψος των κέδρων και αυτός ισχυρός ως αι
δρύς· και ηφάνισα τον καρπόν αυτού επάνωθεν και τας
ρίζας αυτού υποκάτωθεν. **10** Και εγώ σας ανεβίβασα
εκ γης Αιγύπτου και σας περιέφερον τεσσαράκοντα
έτη διά της ερήμου, διά να κληρονομήσητε την γην
του Αμορραίου. **11** Και ανέστησα εκ των υιών σας διά
προφήτας και εκ των νεανίσκων σας διά Ναζηραίους.
Δεν είναι ούτως, υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος. **12** Σεις
δε εποτίζετε τους Ναζηραίους οίνον και προσετάξατε
τους προφήτας λέγοντες, Μη προφητεύσητε. **13** Ιδού,
εγώ θέλω καταθλίψει υμάς εν τω τόπω υμών, καθώς
καταθλίβεται η άμαξα η πλήρης δραγμάτων. **14** Και
η φυγή θέλει χαθή από του δρομέως και ο ανδρείος
δεν θέλει στερεώσει την ισχύν αυτού και ο ισχυρός δεν
θέλει διασώσει την ψυχήν αυτού, **15** και ο τοξότης δεν
θέλει δυνηθή να σταθή· και ο ταχύπους να εκφύγη και
ο ιππεύς να σώση την ζωήν αυτού, **16** και ο μεταξύ των
δυνατών γενναιοκάρδιος γυμνός θέλει φύγει εν εκείνη
τη ημέρα, λέγει Κύριος.

3 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον οποίον ελάλησεν
ο Κύριος εναντίον σας, υιοί Ισραήλ, εναντίον παντός
του γένους, το οποίον ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου
λέγων, **2** Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών
της γής· διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας
ανομίας σας. **3** Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ομού,
εάν δεν ήναι σύμφωνοι; **4** Θέλει βρυχήσει ο λέων εν
τω δρυμώ, εάν δεν έχη θήραν; θέλει εκπέμψει την
φωνήν αυτού ο σκύμνος από της κατοικίας αυτού, αν
δεν επίασέ τι; **5** Δύναται πτηνόν να πέση εις παγίδα επί
της γης, όπου δεν είναι βρόχος δι' αυτό; ήθελε σηκωθή
παγίς εκ της γης, χωρίς να πιασθή τι; **6** Δύναται να
ηχήση σάλπιγξ εν πόλει και ο λαός να μη πτοηθή;

δύναται να γείνη συμφορά εν πόλει και ο Κύριος να μη
έκαμεν αυτήν; 7 Βεβαίως Κύριος ο Θεός δεν θέλει κάμει
ουδέν, χωρίς να αποκαλύψη το απόκρυφον αυτού εις
τους δούλους αυτού τους προφήτας. 8 Ο λέων εβρύχησε·
τις δεν θέλει φοβηθή; Κύριος ο Θεός ελάλησε· τις δεν
θέλει προφητεύσει; 9 Κηρύξατε προς τα παλάτια της
Αζώτου και προς τα παλάτια της γης της Αιγύπτου
και είπατε, Συνάχθητε επί τα όρη της Σαμαρείας και
ιδέτε τους μεγάλους θορύβους εν μέσω αυτής και τας
καταδυναστείας εν μέσω αυτής, 10 διότι δεν εξεύρουσι
να πράττωσι το ορθόν, λέγει Κύριος, οι θησαυρίζοντες
αδικίαν και αρπαγήν εν τοις παλατίοις αυτών. 11
Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εχθρός θέλει
περικυκλώσει την γην σου και θέλει καταβάλει την
ισχύν σου από σου και τα παλάτιά σου θέλουσι διαρπαγή.
12 Ούτω λέγει Κύριος· Καθώς ο ποιμήν αποσπά από του
στόματος του λέοντος δύο σκέλη ή λοβόν ωτίου, ούτω
θέλουσιν αποσπασθή οι υιοί Ισραήλ, οι κατοικούντες εν
Σαμαρεία από της γωνίας της κλίνης και εν Δαμασκώ
από της στρωμνής. 13 Ακούσατε και διαμαρτυρήθητε
προς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός, ο Θεός
των δυνάμεων, 14 ότι καθ' ην ημέραν επισκεφθώ τας
παραβάσεις του Ισραήλ επ' αυτόν, θέλω επισκεφθή
και τα θυσιαστήρια της Βαιθήλ, και τα κέρατα του
θυσιαστηρίου θέλουσιν εκκοπή και πέσει κατά γης.
15 Και θέλω πατάξει τον χειμερινόν οίκον μετά του
θερινού οίκου, και οι οίκοι οι ελεφάντινοι θέλουσιν
απολεσθή και οι οίκοι οι μεγάλοι θέλουσιν αφανισθή,
λέγει Κύριος.

4 Ακούσατε τον λόγον τούτον, δαμάλεις της Βασάν,
αι εν τω όρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι
τους πτωχούς, αι καταθλίβουσαι τους πένητας, αι
λέγουσαι προς τους κυρίους αυτών, Φέρετε και ας
πίωμεν. 2 Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις την αγιότητα αυτού
ότι ιδού, ημέραι έρχονται εις υμάς, καθ' ας θέλουσι σας
πιάσει με άγκιστρα και τους απογόνους σας με καμάκια
αλιευτικά. 3 Και θέλετε εξέλθει από τας χαλάστρας
εκάστη απ' ευθείας ενώπιον αυτής, και θέλετε απορρίψει
πάντα τα του παλατίου, λέγει Κύριος. 4 Έλθετε εις
Βαιθήλ και ασεβήσατε· εν Γαλγάλοις πληθύνατε την
ασέβειαν· και φέρετε τας θυσίας σας κατά πάσαν πρωΐαν,
τα δέκατά σας κατά πάσαν τριετίαν. 5 Και προσφέρετε
εις θυσίαν ευχαριστίας άρτον ένζυμον, και κηρύξατε τας
αυτοπροαιρέτους προσφοράς· αναγγείλατε αυτάς· διότι
ούτως αγαπάτε, υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. 6
Και εγώ ότι σας έδωκα πείναν εν πάσαις ταις πόλεσιν
υμών και έλλειψιν άρτου εν πάσι τοις τόποις υμών,
και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 7 Και
εγώ προσέτι εκράτησα την βροχήν από σας, ότε έμενον
τρεις μήνες έτι έως του θέρους· και έβρεξα επί μίαν
πόλιν και επί άλλην πόλιν δεν έβρεξα· μία μερίς εβράχη
και η μερίς, επί την οποίαν δεν έβρεξεν εξηράνθη. 8
Ούτω δύο τρεις πόλεις υπήγαν περιπλανώμεναι εις μίαν
πόλιν να πίωσιν ύδωρ και δεν εχορτάσθησαν, και δεν
επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 9 Σας επάταξα
με ανεμοφθορίαν και ερυσίβην· το πλήθος των κήπων
σας και των αμπελώνων σας και των συκεώνων σας
και των ελαιώνων σας κατέφαγεν η κάμπη, και δεν
επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 10 Εξαπέστειλα εφ'
ημάς θανατικόν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου· τους
νεανίσκους σας εθανάτωσα εν ρομφαία, αιχμαλωτίσας
και τους ίππους σας· και ανεβίβασα την δυσωδίαν των
στρατοπέδων σας έως των μυκτήρων σας, και δεν
επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 11 Σας κατέστρεψα,
καθώς ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα,
και εγείνετε ως δαυλός απεσπασμένος από της πυρκαϊάς,
και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 12 Διά
τούτο ούτω θέλω κάμει εις σε, Ισραήλ· όθεν, επειδή
θέλω κάμει τούτο εις σε, ετοιμάσθητι να απαντήσης τον
Θεόν σου, Ισραήλ. 13 Διότι ιδού, ο μορφών τα όρη και
κατασκευάζων τον άνεμον και απαγγέλλων προς τον
άνθρωπον τις είναι ο στοχασμός αυτού, ο ποιών την
αυγήν σκότος και επιβαίνων επί τα ύψη της γης, Κύριος
ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

5 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον θρήνον τον οποίον
εγώ αναλαμβάνω εναντίον σας, οίκος Ισραήλ. 2
Επεσε· δεν θέλει σηκωθή πλέον η παρθένος του Ισραήλ·
είναι ερριμμένη επί της γης αυτής· δεν υπάρχει ο
ανιστών αυτήν. 3 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η
πόλις, εξ ης εξήρχοντο χίλιοι, θέλει μείνει με εκατόν·
και εξ ης εξήρχοντο εκατόν, θέλει μείνει με δέκα εν τω
οίκω Ισραήλ. 4 Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον
του Ισραήλ· Εκζητήσατέ με και θέλετε ζήσει. 5 Και μη
εκζητείτε την Βαιθήλ και μη εισέρχεσθε εις Γάλγαλα και
μη διαβαίνετε εις Βηρ-σαβεέ· διότι τα Γάλγαλα θέλουσιν
υπάγει εξάπαντος εις αιχμαλωσίαν και η Βαιθήλ θέλει
καταντήσει εις το μηδέν. 6 Εκζητήσατε τον Κύριον και
θέλετε ζήσει, μήπως εφορμήση ως πυρ επί τον οίκον
Ιωσήφ και καταφάγη αυτόν και δεν υπάρχη ο σβύνων
την Βαιθήλ. 7 Σεις, οι μεταστρέφοντες την κρίσιν εις
αψίνθιον και απορρίπτοντες κατά γης την δικαιοσύνην,
8 εκζητήσατε τον ποιούντα την Πλειάδα και τον Ωρίωνα
και μετατρέποντα την σκιάν του θανάτου εις αυγήν και
σκοτίζοντα την ημέραν εις νύκτα, τον προσκαλούντα τα
ύδατα της θαλάσσης και εκχέοντα αυτά επί το πρόσωπον
της γής· Κύριος είναι το όνομα αυτού· 9 τον εγείροντα
αφανισμόν κατά του ισχυρού και επάγοντα αφανισμόν
εις τα οχυρώματα. 10 Μισούσι τον ελέγχοντα εν τη
πύλη και βδελύττονται τον λαλούντα εν ευθύτητι. 11
Όθεν, επειδή καταθλίβετε τον πτωχόν και λαμβάνετε
απ' αυτού φόρον σίτου, αν και ωκοδομήσατε οίκους
λαξευτούς, δεν θέλετε όμως κατοικήσει εν αυτοίς· αν
και εφυτεύσατε αμπελώνας επιθυμητούς, δεν θέλετε
όμως πίει τον οίνον αυτών. 12 Διότι γνωρίζω τας
πολλάς ασεβείας σας και τας ισχυράς αμαρτίας σας
οίτινες καταθλίβετε τον δίκαιον, δωροδοκείσθε και
καταδυναστεύετε τους πτωχούς εν τη πύλη. 13 Διά
τούτο ο συνετός θέλει σιωπά εν τω καιρώ εκείνω·
διότι είναι καιρός κακός. 14 Εκζητήσατε το καλόν
και ουχί το κακόν, διά να ζήσητε· και ούτω Κύριος ο
Θεός των δυνάμεων θέλει είσθαι μεθ' υμών, καθώς
είπετε. 15 Μισείτε το κακόν και αγαπάτε το καλόν και
αποκαταστήσατε την κρίσιν εν τη πύλη· ίσως ο Κύριος ο
Θεός των δυνάμεων ελεήση το υπόλοιπον του Ιωσήφ.
16 Διά τούτο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος,
λέγει ούτως· Οδυρμός εν πάσαις ταις πλατείαις· και εν

πάσαις ταις οδοίς θέλουσι λέγει, Ουαί, ουαί· και θέλουσι κράζει τον γεωργόν εις πένθος και τους επιτηδείους θρηνωδούς εις οδυρμόν. **17** Και εν πάσαις ταις αμπέλοις οδυρμός· διότι θέλω περάσει διά μέσου σου, λέγει Κύριος. **18** Ουαί εις τους επιθυμούντας την ημέραν του Κυρίου· προς τι θέλει είσθαι αύτη διά σας; η ημέρα του Κυρίου είναι σκότος και ουχί φως. **19** Είναι ως εάν έφευγεν άνθρωπος απ' έμπροσθεν λέοντος και άρκτος απήντα αυτόν, ή ως εάν εισήρχετο εις οίκον και επιστηρίξαντα την χείρα αυτού εις τον τοίχον, εδάγκανεν αυτόν όφις. **20** Δεν θέλει είσθαι σκότος η ημέρα του Κυρίου και ουχί φως; μάλιστα ζόφος και φέγγος μη έχουσα; **21** Εμίσησα, απεστράφην τας εορτάς σας, και δεν θέλω οσφρανθή εν ταις πανηγύρεσιν υμών. **22** Εάν μοι προσφέρητε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας σας, δεν θέλω δεχθή αυτάς και δεν θέλω επιβλέψει εις τας ειρηνικάς θυσίας των σιτευτών σας. **23** Αφαίρεσον απ' εμού τον ήχον των ωδών σου, και το άσμα των οργάνων σου δεν θέλω ακούσει. **24** Αλλ' η κρίσις ας καταρρέη ως ύδωρ και η δικαιοσύνη ως αένναος χείμαρρος. **25** Μήποτε θυσίας και προσφοράς προσεφέρετε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω; **26** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ σας και τον Χιούν, τον αστέρα του θεού σας, τα είδωλα υμών, τα οποία εκάμετε εις αυτούς. **27** Διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Δαμασκού, λέγει Κύριος· ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

6 Ουαί εις τους αμεριμνούντας εν Σιών και πεποιθότας επί το όρος της Σαμαρείας, τα διαφημιζόμενα ως έξοχα μεταξύ των εθνών και εις τα οποία ήλθεν ο οίκος Ισραήλ. **2** Διάβητε εις Χαλνέ και ιδέτε· και εκείθεν διέλθετε εις Αιμάθ την μεγάλην· έπειτα κατάβητε εις την Γαθ των Φιλισταίων· είναι αύται καλήτεραι παρά τα βασίλεια ταύτα; το όριον αυτών μεγαλήτερον παρά το όριόν σας; **3** Οίτινες θέτετε μακράν την κακήν ημέραν και φέρετε πλησίον την καθέδραν της αρπαγής· **4** οίτινες πλαγιάζετε επί κλίνας ελεφαντίνας και εξαπλόνεσθε επί τας στρωμνάς σας και τρώγετε τα αρνία εκ του ποιμνίου και τους μόσχους εκ μέσου της αγέλης, **5** οίτινες ψάλλετε εν τη φωνή της λύρας, εφευρίσκετε εις εαυτούς όργανα μουσικής καθώς ο Δαβίδ, **6** οίτινες πίνετε τον οίνον με φιάλας και χρίεσθε με τα εξαίρετα μύρα· διά δε τον συντριμμόν του Ιωσήφ δεν θλίβεσθε. **7** Διά τούτο τώρα ούτοι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν μετά των πρώτων αιχμαλωτισθησομένων, και η αγαλλίασις των εξηπλωμένων εν τω συμποσίω θέλει αφαιρεθή. **8** Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις εαυτόν, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων λέγει, Εγώ βδελύττομαι την έπαρσιν του Ιακώβ και εμίσησα τα παλάτια αυτού· διά τούτο θέλω παραδώσει την πόλιν και το πλήρωμα αυτής. **9** Και δέκα άνθρωποι εάν εναπολειφθώσιν εν μιά οικία, θέλουσιν αποθάνει. **10** Και ο σηκόνων έκαστον αυτών θείος ή ο καίων αυτόν, διά να εκβάλη τα οστά εκ του οίκου, θέλει ειπεί προς τον ευρισκόμενον εις τα ενδότερα της οικίας, Είναί τις έτι μετά σου; Και αυτός θέλει ειπεί, Ουχί. Τότε θέλει ειπεί, Σιώπα· διότι δεν είναι πλέον καιρός να αναφέρωμεν το όνομα του Κυρίου. **11** Διότι ιδού, ο Κύριος προστάττει και θέλει πατάξει τον οίκον τον μέγαν με συντριμμούς και τον οίκον τον μικρόν με διαρρήξεις. **12** Δύνανται να τρέξωσιν οι ίπποι επί βράχον; δύναταί τις να αροτριάση εκεί με βόας; σεις όμως μετεστρέψατε την κρίσιν εις χολήν και τον καρπόν της δικαιοσύνης εις αψίνθιον· **13** σεις οι ευφραινόμενοι εις μηδαμινά, οι λέγοντες, Δεν απεκτήσαμεν εις εαυτούς δόξαν διά της δυνάμεως ημών; **14** Αλλ' ιδού, εγώ θέλω επαναστήσει έθνος εναντίον σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· και θέλουσι σας καταθλίψει από εισόδου Αιμάθ έως του ποταμού της ερήμου.

7 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, εμόρφωσεν ακρίδας εν τη αρχή της βλαστήσεως του δευτέρου χόρτου, και ιδού, ήτο ο δεύτερος χόρτος μετά τον θερισμόν του βασιλέως. **2** Και ότε ετελείωσαν να τρώγωσι τον χόρτον της γης, τότε είπα, Κύριε Θεέ, γενού ίλεως, δέομαι· τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. **3** Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο· δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος. **4** Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, Κύριος ο Θεός καλεί εις δίκην διά πυρός και το πυρ κατέφαγε την άβυσσον την μεγάλην και κατέφαγε μέρος της γης. **5** Τότε είπα, Κύριε Θεέ, παύσον, δέομαι· τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. **6** Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο· Και τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Ούτως έδειξεν εις εμέ, και ιδού, ο Κύριος ίστατο επί τοίχου εκτισμένου με στάθμην, έχων εν τη χειρί αυτού στάθμην. **8** Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Στάθμην. Τότε είπεν ο Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω βάλει στάθμην εις το μέσον του λαού μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **9** Και οι βωμοί του Ισαάκ θέλουσιν ερημωθή και τα αγιαστήρια του Ισραήλ θέλουσιν αφανισθή· και θέλω σηκωθή εναντίον του οίκου Ιεροβοάμ εν ρομφαία. **10** Τότε ο Αμασίας ο ιερεύς της Βαιθήλ εξαπέστειλε προς Ιεροβοάμ τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ο Αμώς συνώμοσεν εναντίον σου εν μέσω του οίκου Ισραήλ· ο τόπος δεν δύναται να υποφέρη πάντας τους λόγους αυτού· **11** διότι ούτω λέγει ο Αμώς· Ο Ιεροβοάμ θέλει τελευτήσει διά ρομφαίας, ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού. **12** Τότε είπεν ο Αμασίας προς τον Αμώς, Ω συ ο βλέπων, ύπαγε, φύγε εις την γην Ιούδα και εκεί τρώγε άρτον και εκεί προφήτευε· **13** εν δε τη Βαιθήλ μη προφητεύσης πλέον, διότι είναι αγιαστήριον του βασιλέως και είναι οίκος του βασιλείου. **14** Και απεκρίθη ο Αμώς και είπε προς τον Αμασίαν, δεν ήμην εγώ προφήτης ουδέ υιός προφήτου εγώ, αλλ' ήμην βοσκός και συνάζων συκάμινα· **15** και ο Κύριος με έλαβεν από όπισθεν του ποιμνίου και είπε Κύριος προς εμέ, Ύπαγε, προφήτευσον εις τον λαόν μου Ισραήλ. **16** Τώρα λοιπόν άκουε τον λόγον του Κυρίου. Συ λέγεις, Μη προφήτευε κατά του Ισραήλ και μη στάλαζε λόγον κατά του οίκου Ισαάκ. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Η γυνή σου θέλει είσθαι πόρνη εν τη πόλει, και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διά ρομφαίας, και η γη σου θέλει μερισθή διά σχοινίου, και συ θέλεις τελευτήσει εν γη ακαθάρτω· ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού.

8 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, κάνιστρον καρπού θερινού. **2** Και είπε, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Κάνιστρον καρπού θερινού. Τότε είπε Κύριος προς εμέ, Ήλθε το τέλος επί τον λαόν μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **3** Και τα άσματα του ναού θέλουσιν είσθαι ολολυγμοί εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός· πολλά πτώματα θέλουσιν είσθαι εν παντί τόπω· θέλουσιν εκρίψει αυτά εν σιωπή. **4** Ακούσατε τούτο, οι ροφούντες τους πένητας και οι αφανίζοντες τους πτωχούς του τόπου, **5** λέγοντες, Πότε θέλει παρέλθει ο μην, διά να πωλήσωμεν γεννήματα; και το σάββατον, διά να ανοίξωμεν σίτον, σμικρύνοντες το εφά και μεγαλύνοντες τον σίκλον και νοθεύοντες τα ζύγια της απάτης; **6** διά να αγοράσωμεν τους πτωχούς με αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων, και να πωλήσωμεν τα σκύβαλα του σίτου; **7** Ο Κύριος ώμοσεν εις την δόξαν του Ιακώβ, λέγων, Βεβαίως δεν θέλω λησμονήσει ποτέ ουδέν εκ των έργων αυτών. **8** Η γη δεν θέλει ταραχθή διά τούτο και πενθήσει πας ο κατοικών εν αυτή; και δεν θέλει υπερεκχειλίσει όλη ως ποταμός και δεν θέλει απορριφθή και καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου; **9** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει τον ήλιον να δύση εν καιρώ μεσημβρίας και θέλω συσκοτάσει την γην εν φωτεινή ημέρα. **10** Και θέλω μεταστρέψει τας εορτάς σας εις πένθος και πάντα τα άσματά σας εις θρήνον, και θέλω αναβιβάσει σάκκον επί πάσαν οσφύν και φαλάκρωμα επί πάσαν κεφαλήν, και θέλω καταστήσει αυτόν ως τον πενθούντα υιόν μονογενή και το τέλος αυτού θέλει είσθαι ως ημέρα πικρίας. **11** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλω εξαποστείλει πείναν επί την γήν· ουχί πείναν άρτου ουδέ δίψαν ύδατος, αλλ' ακροάσεως των λόγων του Κυρίου. **12** Και θέλουσι περιπλανάσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολής θέλουσι περιτρέχει, ζητούντες τον λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσιν ευρεί. **13** Εν τη ημέρα εκείνη θέλουσι λιποθυμήσει αι ώραίαι παρθένοι και οι νεανίσκοι υπό δίψης, **14** οι ομνύοντες εις την αμαρτίαν της Σαμαρείας και οι λέγοντες, Ζη ο Θεός σου, Δαν, και, Ζη η οδός της Βηρσαβεέ, και θέλουσι πέσει και δεν θέλουσι σηκωθή πλέον.

9 Είδον τον Κύριον ιστάμενον επί του θυσιαστηρίου, και είπε, Πάταξον το ανώφλιον της πύλης, διά να σεισθώσι τα προπύλαια, και σύντριψον αυτά κατά της κεφαλής πάντων τούτων· τους δε υπολοίπους αυτών θέλω θανατώσει εν ρομφαία· ουδείς εξ αυτών φεύγων θέλει διαφύγει και ουδείς εξ αυτών σωζόμενος θέλει διασωθή. **2** Εάν σκάψωσιν έως άδου, εκείθεν η χειρ μου θέλει ανασπάσει αυτούς· και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν θέλω κατάξει αυτούς. **(Sheol h7585)** **3** Και εάν κρυφθώσιν εν τη κορυφή του Καρμήλου, εκείθεν θέλω εξερευνήσει και συλλάβει αυτούς· και εάν κρυφθώσιν από των οφθαλμών μου εις τα βάθη της θαλάσσης, εκεί θέλω προστάξει τον δράκοντα και θέλει δαγκάσει αυτούς. **4** Και εάν υπάγωσιν εις αιχμαλωσίαν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, εκείθεν θέλω προστάξει την μάχαιραν και θέλει θανατώσει αυτούς· και θέλω στήσει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά κακόν και ουχί διά καλόν. **5** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι, όστις εγγίζει την γην και τήκεται, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή θέλουσι πενθήσει· και θέλει υπερεκχειλίσει όλη ως ποταμός και θέλει καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου. **6** Αυτός είναι ο οικοδομών τα υπερώα αυτού εν τω ουρανώ και θεμελιών τον θόλον αυτού επί της γης, ο προσκαλών τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέων αυτά επί το πρόσωπον της γής· Κύριος το όνομα αυτού. **7** δεν είσθε εις εμέ ως υιοί Αιθιόπων, σεις υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος· δεν ανεβίβασα τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου και τους Φιλισταίους από Καφθόρ και τους Συρίους από Κιρ; **8** Ιδού, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού είναι επί το βασίλειον το αμαρτωλόν, και θέλω αφανίσει αυτό από προσώπου της γής· πλην ότι δεν θέλω αφανίσει ολοτελώς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω προστάξει και θέλω λικμήσει τον οίκον Ισραήλ μεταξύ πάντων των εθνών, καθώς λικμάται ο σίτος εν τω κοσκίνω, και δεν θέλει πέσει κόκκος επί την γην. **10** Υπό ρομφαίας θέλουσιν αποθάνει πάντες οι αμαρτωλοί του λαού μου, οι λέγοντες, Δεν θέλει μας εγγίσει ουδέ μας καταφθάσει το κακόν. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ως εν ταις αρχαίαις ημέραις· **12** διά να κληρονομήσωσι το υπόλοιπον του Εδώμ και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος, ο ποιών ταύτα. **13** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο αροτρεύς θέλει φθάσει τον θεριστήν και ο ληνοβάτης τον σπείροντα τον σπόρον, και τα όρη θέλουσι σταλάξει γλεύκος και πάντες οι βουνοί θέλουσι ρέει αγαθά. **14** Και θέλω επιστρέψει τους αιχμαλώτους του λαού μου Ισραήλ, και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας πόλεις τας ηρημωμένας και κατοικήσει· και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και πίει τον οίνον αυτών, και θέλουσι κάμει κήπους και φάγει τον καρπόν αυτών. **15** Και θέλω φυτεύσει αυτούς επί την γην αυτών, και δεν θέλουσιν εκσπασθή πλέον από της γης αυτών, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός σου.

Ὀβδιού

1 Ὅρασις Αβδιού. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί του
Εδώμ· Ηκούσαμεν αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής
απεστάλη προς τα έθνη, Εγέρθητε και ας εγερθώμεν
εναντίον αυτού εις πόλεμον. **2** Ιδού, σε κατέστησα
μικρόν μεταξύ των εθνών· είσαι καταπεφρονημένος
σφόδρα. **3** Η υπερηφανία της καρδίας σου ηπάτησε
σε τον κατοικούντα εν τοις κοιλώμασι των κρημνών,
του οποίου η κατοικία είναι υψηλή, όστις λέγει εν
τη καρδία αυτού, Τις θέλει με καταβιβάσει εις την
γην; **4** Εάν μετεωρισθής ως αετός και εάν θέσης την
φωλεάν σου αναμέσον των άστρων, και εκείθεν θέλω
σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **5** Εάν κλέπται ήρχοντο
προς σε, εάν λησταί διά νυκτός -πως εξηλείφθης- δεν
ήθελον αρπάσει το αρκούν εις αυτούς; εάν τρυγηταί
ήρχοντο προς σε, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας; **6**
Πως εξηρευνήθη ο Ησαύ· απεκαλύφθησαν οι κρυψώνες
αυτού. **7** Πάντες οι άνδρες της συμμαχίας σου σε
συνώδευσαν έως του ορίου σου· οι άνθρωποι, οίτινες
ήσαν εν ειρήνη μετά σου, σε ηπάτησαν και υπερίσχυσαν
εναντίον σου· οι τρώγοντες τον άρτον σου έβαλον
ενέδραν υποκάτω σου· δεν υπάρχει σύνεσις εν αυτώ. **8**
Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, δεν θέλω απολέσει
και τους σοφούς από του Εδώμ και την σύνεσιν από
του όρους του Ησαύ; **9** Και οι μαχηταί σου, Θαιμάν,
θέλουσι πτοηθή, διά να εκκοπή εν σφαγή πας άνθρωπος
εκ του όρους του Ησαύ. **10** Διά την αδικίαν την προς
τον αδελφόν σου Ιακώβ θέλει σε καλύψει αισχύνη
και θέλεις εκκοπή διαπαντός. **11** Εν τη ημέρα καθ'
ην ίστασο απέναντι, τη ημέρα καθ' ην οι αλλογενείς
έφεραν εις αιχμαλωσίαν το στράτευμα αυτού και οι
αλλότριοι εισήλθον εις τας πύλας αυτού και έβαλον
κλήρους επί την Ιερουσαλήμ, έσο και συ ως εις αυτών.
12 Δεν έπρεπεν όμως να επιβλέπης εις την ημέραν του
αδελφού σου, εις την ημέραν της αποξενώσεως αυτού,
ουδέ να επιχαίρης κατά των υιών του Ιούδα εν τη ημέρα
του αφανισμού αυτών, ουδέ να μεγαλορρημονής εν τη
ημέρα της θλίψεως αυτών. **13** Δεν έπρεπε να εισέλθης
εις την πύλην του λαού μου εν τη ημέρα της συμφοράς
αυτών, ουδέ να θεωρής και συ την θλίψιν αυτών εν τη
ημέρα της συμφοράς αυτών, ουδέ να επιβάλης χείρα
επί την περιουσίαν αυτών εν τη ημέρα της συμφοράς
αυτών, **14** ουδέ έπρεπε να σταθής επί τας διεξόδους,
διά να αποκλείης τους διασωζομένους αυτού ουδέ να
παραδώσης τους υπολοίπους αυτού εν τη ημέρα της
θλίψεως αυτών **15** διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου
επί πάντα τα έθνη· καθώς έκαμες θέλει γείνει εις σέ· η
ανταπόδοσίς σου θέλει στρέψει επί την κεφαλήν σου. **16**
Διότι καθώς σεις επίετε επί το όρος το άγιόν μου, ούτω
θέλουσι πίνει διαπαντός πάντα τα έθνη· ναι, θέλουσι
πίνει και θέλουσιν εκροφεί και θέλουσιν είσθαι ως οι
μη υπάρχοντες **17** Επί δε του όρους Σιών θέλει είσθαι
σωτηρία και θέλει είσθαι άγιον· και ο οίκος Ιακώβ
θέλει κατακληρονομήσει τας κληρονομίας αυτών· **18**
και ο οίκος Ιακώβ θέλει είσθαι πυρ και ο οίκος Ιωσήφ
φλόξ, ο δε οίκος Ησαύ ως καλάμη· και θέλουσιν εξαφθή
κατ' αυτών και καταφάγει αυτούς· και δεν θέλει είσθαι
υπόλοιπον του οίκου Ησαύ· διότι Κύριος ελάλησε. **19**
Και οι της μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει το
όρος του Ησαύ και οι της πεδινής τους Φιλισταίους· και
θέλουσι κατακληρονομήσει τους αγρούς του Εφραΐμ
και τους αγρούς της Σαμαρείας, ο δε Βενιαμίν την
Γαλαάδ, **20** και το αιχμαλωτισθέν τούτο στράτευμα
των υιών Ισραήλ την γην εκείνην των Χαναναίων έως
Σαρεπτά, και οι αιχμαλωτισθέντες της Ιερουσαλήμ, οι
εν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τας πόλεις του
νότου· **21** και θέλουσιν αναβή σωτήρες εις το όρος Σιών,
διά να κρίνωσι το όρος του Ησαύ· και του Κυρίου θέλει
είσθαι η βασιλεία.

Ἰωνᾶς'

1 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν τον υιόν του
Αμαθί, λέγων, **2** Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την
πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον κατ' αυτής· διότι η
ασέβεια αυτών ανέβη ενώπιόν μου. **3** Και εσηκώθη ο
Ιωνάς διά να φύγη εις Θαρσείς από προσώπου Κυρίου
και κατέβη εις Ιόππην· και εύρηκε πλοίον πορευόμενον
εις Θαρσείς, και έδωκε τον ναύλον αυτού και επέβη
εις αυτό, διά να υπάγη μετ' αυτών εις Θαρσείς από
προσώπου Κυρίου. **4** Αλλ' ο Κύριος εξήγειρεν άνεμον
μέγαν επί την θάλασσαν, και έγεινε κλύδων μέγας εν
τη θαλάσση και το πλοίον εκινδύνευε να συντριφθή.
5 Και εφοβήθησαν οι ναύται και ανεβόησαν έκαστος
προς τον θεόν αυτού και έκαμον εκβολήν των εν τω
πλοίω σκευών εις την θάλασσαν, διά να ελαφρωθή απ'
αυτών· ο δε Ιωνάς κατέβη εις το κοίλωμα του πλοίου και
επλαγίασε και εκοιμάτο βαθέως. **6** Και επλησίασε προς
αυτόν ο πλοίαρχος και είπε προς αυτόν, Τι κοιμάσαι
συ; σηκώθητι, επικαλού τον Θεόν σου, ίσως ο Θεός μας
ενθυμηθή και δεν χαθώμεν. **7** Και είπον έκαστος προς
τον πλησίον αυτού, Έλθετε και ας ρίψωμεν κλήρους,
διά να γνωρίσωμεν τίνος ένεκεν το κακόν τούτο είναι
εφ' ημάς. Και έρριψαν κλήρους και έπεσεν ο κλήρος
επί τον Ιωνάν. **8** Τότε είπον προς αυτόν, Ειπέ τώρα
προς ημάς, τίνος ένεκεν το κακόν τούτο ήλθεν εφ'
ημάς; Τι είναι το έργον σου; και πόθεν έρχεσαι; τις ο
τόπος σου; και εκ τίνος λαού είσαι; **9** Ο δε είπε προς
αυτούς, Εγώ είμαι Εβραίος· και σέβομαι Κύριον τον
Θεόν του ουρανού, όστις εποίησε την θαλάσσαν και
την ξηράν. **10** Τότε εφοβήθησαν οι άνθρωποι φόβον
μέγαν και είπον προς αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον
έκαμες; διότι εγνώρισαν οι άνθρωποι, ότι έφευγεν από
προσώπου Κυρίου, επειδή είχεν αναγγείλει τούτο προς
αυτούς. **11** Και είπον προς αυτόν, Τι να σε κάμωμεν,
διά να ησυχάση η θάλασσα αφ' ημών; διότι η θάλασσα
εκλυδωνίζετο επί το μάλλον. **12** Και είπε προς αυτούς,
Σηκώσατέ με και ρίψατέ με εις την θάλασσαν, και η
θάλασσα θέλει ησυχάσει αφ' υμών· διότι εγώ γνωρίζω,
ότι εξ αιτίας εμού έγεινεν ο μέγας ούτος κλύδων εφ'
υμάς. **13** Οι άνθρωποι όμως εκωπηλάτουν δυνατά διά να
επιστρέψωσι προς την ξηράν· αλλά δεν εδύναντο, διότι
η θάλασσα εκλυδωνίζετο επί το μάλλον κατ' αυτών. **14**
Όθεν ανεβόησαν προς τον Κύριον και είπον, Δεόμεθα,
Κύριε, δεόμεθα, ας μη χαθώμεν διά την ζωήν του
ανθρώπου τούτου και μη επιβάλης εφ' ημάς αίμα αθώον·
διότι συ, Κύριε, έκαμες ως ήθελες. **15** Και εσήκωσαν
τον Ιωνάν και έρριψαν αυτόν εις την θάλασσαν και
η θάλασσα εστάθη από του θυμού αυτής. **16** Τότε οι
άνθρωποι εφοβήθησαν τον Κύριον φόβον μέγαν και
προσέφεραν θυσίαν εις τον Κύριον και έκαμον ευχάς. **17**
Και διέταξε Κύριος μέγα κήτος να καταπίη τον Ιωνάν.
Και ήτο ο Ιωνάς εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας
και τρεις νύκτας.

2 Και προσηυχήθη Ιωνάς προς Κύριον τον Θεόν αυτού
εκ της κοιλίας του κήτους, **2** Και είπεν, Εβόησα εν
τη θλίψει μου προς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου· εκ
κοιλίας άδου εβόησα, και ήκουσας της φωνής μου. **(Sheol h7585)** **3** Διότι με έρριψας εις τα βάθη, εις την καρδίαν
της θαλάσσης, και ρεύματα με περιεκύκλωσαν· πάσαι αι
τρικυμίαι σου και τα κύματά σου διήλθον επάνωθέν
μου. **4** Και εγώ είπα, Απερρίφθην απ' έμπροσθεν των
οφθαλμών σου· όμως θέλω επιβλέψει πάλιν εις τον
ναόν τον άγιόν σου. **5** Τα ύδατα με περιεκύκλωσαν
έως της ψυχής, η άβυσσος με περιέκλεισε, τα φύκια
περιετυλίχθησαν περί την κεφαλήν μου. **6** Κατέβην
εις τα έσχατα των ορέων· οι μοχλοί της γης είναι
επάνωθέν μου διαπαντός· αλλ' ανέβη η ζωή μου από της
φθοράς, Κύριε Θεέ μου· **7** Ενώ ήτο εκλείπουσα εν εμοί
η ψυχή μου, ενεθυμήθην τον Κύριον· και η προσευχή
μου εισήλθε προς σε, εις τον ναόν τον άγιόν σου. **8**
Οι φυλάττοντες ματαιότητας ψεύδους εγκαταλείπουσι
το έλεος αυτών. **9** Αλλ' εγώ θέλω θυσιάσει προς σε
μετά φωνής αινέσεως· θέλω αποδώσει όσα ηυχήθην· η
σωτηρία είναι παρά του Κυρίου. **10** Και προσέταξεν ο
Κύριος το κήτος και εξήμεσε τον Ιωνάν επί την ξηράν.

3 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου,
λέγων, **2** Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν
την μεγάλην, και κήρυξον προς αυτήν το κήρυγμα, το
οποίον εγώ λαλώ προς σε. **3** Και εσηκώθη ο Ιωνάς και
υπήγεν εις Νινευή κατά τον λόγον του Κυρίου. Η δε
Νινευνή ήτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδού τριών ημερών·
4 Και ήρχισεν ο Ιωνάς να διέρχηται εις την πόλιν οδόν
μιας ημέρας και εκήρυξε και είπεν, Έτι τεσσαράκοντα
ημέραι και η Νινευή θέλει καταστραφή. **5** Και οι άνδρες
της Νινευή επίστευσαν εις τον Θεόν και εκήρυξαν
νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών
έως μικρού αυτών· **6** διότι ο λόγος είχε φθάσει προς
τον βασιλέα της Νινευή και εσηκώθη από του θρόνου
αυτού και αφήρεσε την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού
και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επί σποδού. **7**
Και διεκηρύχθη και εγνωστοποιήθη εν τη Νινευή διά
ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού
και ελαλήθη, οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα
πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωσι,
μηδέ ύδωρ να πίωσιν· **8** αλλ' άνθρωπος και κτήνος να
σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάξωσιν ισχυρώς
προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της
οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι
εν ταις χερσίν αυτών. **9** Τις εξεύρει αν επιστρέψη και
μεταμεληθή ο Θεός και επιστρέψη από της οργής του
θυμού αυτού και δεν απολεσθώμεν; **10** Και είδεν ο Θεός
τα έργα αυτών, ότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της
πονηράς· και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακού, το
οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν έκαμεν αυτό.

4 Και ελυπήθη ο Ιωνάς λύπην μεγάλην και
ηγανάκτησε. **2** Και προσηυχήθη προς τον Κύριον και
είπεν, Ω Κύριε, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ έτι ήμην
εν τη πατρίδι μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εις
Θαρσείς· διότι εγνώριζον ότι συ είσαι Θεός ελεήμων και
οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών
διά το κακόν. **3** Και τώρα, Κύριε, λάβε, δέομαί σου, την
ψυχήν μου απ' εμού· διότι είναι κάλλιον εις εμέ να
αποθάνω παρά να ζω. **4** Και είπε Κύριος, Είναι καλόν
να αγανακτής; **5** Και εξήλθεν Ιωνάς από της πόλεως

και εκάθησε κατά το ανατολικόν μέρος της πόλεως, και
εκεί έκαμεν εις εαυτόν καλύβην και εκάθητο υποκάτω
αυτής εν τη σκιά, εωσού ίδη τι έμελλε να γείνη εις
την πόλιν. 6 Και διέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθην
και έκαμε να αναβή επάνωθεν του Ιωνά, διά να ήναι
σκιά υπεράνω της κεφαλής αυτού, διά να ανακουφίση
αυτόν από της θλίψεως αυτού. Και εχάρη ο Ιωνάς διά
την κολοκύνθην χαράν μεγάλην. 7 Και διέταξεν ο
Θεός σκώληκα, ότε εχάραξεν η αυγή της επαύριον· και
επάταξε την κολοκύνθην και εξηράνθη. 8 Και καθώς
ανέτειλεν ο ήλιος, διέταξεν ο Θεός άνεμον ανατολικόν
καυστικόν· και προσέβαλεν ο ήλιος επί την κεφαλήν
του Ιωνά, ώστε ώλιγοψύχησε· και εζήτησεν εν τη ψυχή
αυτού να αποθάνη, και είπεν, Είναι κάλλιον εις εμέ
να αποθάνω παρά να ζω. 9 Και είπεν ο Θεός προς τον
Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτής διά την κολοκύνθην;
Και είπε, Καλόν είναι να αγανακτώ έως θανάτου. 10
Και είπε Κύριος, Συ ελυπήθης υπέρ της κολοκύνθης,
διά την οποίαν δεν εκοπίασας, αλλ' ουδέ έκαμες αυτήν
να αυξήση, ήτις εγεννήθη εν μιά νυκτί και εν μιά
νυκτί εχάθη. 11 Και εγώ δεν έπρεπε να λυπηθώ υπέρ
της Νινευή, της πόλεως της μεγάλης, εν ή υπάρχουσι
πλειότεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οίτινες
δεν διακρίνουσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς
αυτών, και κτήνη πολλά;

Μιχαίας

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Μιχαίαν
τον Μωρασθίτην εν ταις ημέραις Ιωάθαμ, Άχαζ και
Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, τον οποίον είδε περί
Σαμαρείας και Ιερουσαλήμ. **2** Ακούσατε, πάντες οι λαοί·
πρόσεχε, γη, και το πλήρωμα αυτής, και ας ήναι Κύριος
ο Θεός μάρτυς εις εσάς, ο Κύριος εκ του ναού του αγίου
αυτού. **3** Διότι ιδού, ο Κύριος εξέρχεται εκ του τόπου
αυτού και θέλει καταβή και πατήσει επί τα ύψη της γης.
4 Και τα όρη θέλουσιν αναλύσει υποκάτω αυτού και αι
κοιλάδες θέλουσι διασχισθή ως κηρός από προσώπου
πυρός και ως ύδατα καταφερόμενα εις κατήφορον. **5**
Διά την ασέβειαν του Ιακώβ είναι άπαν τούτο και διά
τας αμαρτίας του οίκου Ισραήλ. Τις είναι η ασέβεια του
Ιακώβ; ουχί η Σαμάρεια; και τίνες οι υψηλοί τόποι του
Ιούδα; ουχί η Ιερουσαλήμ; **6** Διά τούτο θέλω καταστήσει
την Σαμάρειαν εις σωρούς λίθων αγρού, όπου φυτεύεται
αμπελών, και θέλω κατακυλίσει τους λίθους αυτής εις
την κοιλάδα και ανακαλύψει τα θεμέλια αυτής. **7** Και
πάντα τα γλυπτά αυτής θέλουσι κατακοπή, και πάντα τα
μισθώματα αυτής θέλουσι κατακαή εν πυρί, και πάντα
τα είδωλα αυτής θέλω εξαφανίσει· διότι από μισθού
πορνείας συνήγαγεν αυτά και εις μισθόν πορνείας
θέλουσιν επιστρέψει. **8** Διά τούτο θέλω θρηνήσει και
ολολύξει, θέλω υπάγει εκδεδυμένος και γυμνός, θέλω
κάμει θρήνον ως θώων και πένθος ως στρουθοκαμήλων.
9 Διότι η πληγή αυτής είναι ανίατος, διότι ήλθεν έως
του Ιούδα, έφθασεν έως της πύλης του λαού μου, έως
της Ιερουσαλήμ. **10** Μη αναγγείλητε τούτο εις Γαθ,
μη πενθήσητε πένθος· εν Βηθ-αφρά κυλίσθητι εις την
κόνιν. **11** Διάβηθι, η κάτοικος της Σαφίρ, έχουσα γυμνήν
την αισχύνην σου· η κάτοικος της Σαανάν ας μη εξέλθη·
το πένθος της Βαιθ-εζήλ θέλει λάβει από σας την αρχήν
αυτού. **12** Διότι η κάτοικος της Μαρώθ ελυπήθη διά
τα αγαθά αυτής, επειδή κατέβη κακόν από του Κυρίου
εις την πύλην της Ιερουσαλήμ. **13** Κάτοικε της Λαχείς,
ζεύξον την άμαξαν εις τον ταχύν ίππον· συ, η αρχή της
αμαρτίας εις την θυγατέρα της Σιών· διότι αι ασέβειαι
του Ισραήλ εν σοι ευρέθησαν. **14** Διά τούτο θέλεις
δώσει έγγραφον ελευθερώσεως εις την Μορέσεθ-γάθ·
οι οίκοι του Αχζίβ θέλουσι ματαιώσει τας ελπίδας των
βασιλέων του Ισραήλ. **15** Θέλω έτι φέρει κληρονόμον
εις σε, κάτοικε της Μαρησά· θέλει ελθεί έως Οδολλάμ,
της δόξης του Ισραήλ. **16** Φαλακρώθητι και κείρον την
κεφαλήν σου διά τα τέκνα σου τα τρυφερά· πλάτυνον
την φαλακρότητά σου ως αετός, διότι ηχμαλωτίσθησαν
από σου.

2 Ουαί εις τους διαλογιζομένους ανομίαν και
μηχανευομένους κακόν εν ταις κλίναις αυτών· μόλις
φέγγει η αυγή και πράττουσιν αυτό, διότι είναι εν τη
δυνάμει της χειρός αυτών. **2** Και επιθυμούσιν αγρούς
και λαμβάνουσι διά της βίας, και οίκους και αρπάζουσιν
αυτούς· ούτω διαρπάζουσιν άνθρωπον και τον οίκον
αυτού, ναι, άνθρωπον και την κληρονομίαν αυτού. **3**
διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εναντίον του γένους
τούτου εγώ βουλεύομαι κακόν, εκ του οποίου δεν θέλετε
ελευθερώσει τους τραχήλους σας ουδέ θέλετε περιπατεί
υπερηφάνως, διότι ο καιρός ούτος είναι κακός. **4** Εν τη
ημέρα εκείνη θέλει ληφθή παροιμία εναντίον σας, και
θέλει θρηνήσει ο θρηνών με θρήνον και ειπεί, Διόλου
ηφανίσθημεν· ηλλοίωσε την μερίδα του λαού μου·
πως απεμάκρυνεν αυτήν απ' εμού· αντί να αποδώση,
διεμέρισε τους αγρούς ημών. **5** Διά τούτο συ δεν θέλεις
έχει τινά βάλλοντα σχοινίον διά κλήρον, εν τη συνάξει
του Κυρίου. **6** Μη προφητεύετε, οι προφητεύοντες·
δεν θέλουσι προφητεύσει εις αυτούς· η αισχύνη αυτών
δεν θέλει απομακρυνθή. **7** Ω συ, ο καλούμενος οίκος
Ιακώβ, εσμικρύνθη το πνεύμα του Κυρίου; είναι τοιαύτα
τα επιτηδεύματα αυτού; οι λόγοι μου δεν κάμνουσι
καλόν εις τον ορθώς περιπατούντα; **8** Και πρότερον ο
λαός μου επανέστη ως εχθρός· το επένδυμα μετά του
χιτώνος αρπάζετε από των διαβαινόντων αφόβως, των
επιστρεφόντων από του πολέμου. **9** Τας γυναίκας του
λαού μου εξώσατε από των τερπνών αυτών οίκων·
από των τέκνων αυτών αφηρέσατε την δόξαν μου
διαπαντός. **10** Σηκώθητε και αναχωρήσατε, διότι αύτη
δεν είναι η ανάπαυσίς σας· επειδή εμιάνθη, θέλει σας
αφανίσει, μάλιστα εν σκληρώ αφανισμώ. **11** Εάν τις
περιπατή κατά το πνεύμα αυτού και λαλή ψεύδη, λέγων,
Θέλω προφητεύσει εις σε περί οίνου και σίκερα, ούτος
βεβαίως θέλει είσθαι ο προφήτης του λαού τούτου. **12**
Θέλω βεβαίως σε συνάξει όλον Ιακώβ· θέλω βεβαίως
συλλέξει το υπόλοιπον του Ισραήλ· θέλω θέσει αυτούς
ομού ως πρόβατα της Βοσόρρας, ως ποίμνιον εν μέσω
της μάνδρας αυτών· μέγαν θόρυβον θέλουσι κάμει
εκ του πλήθους των ανθρώπων. **13** Ο διαρρηγνύων
ανέβη έμπροσθεν αυτών· διέρρηξαν και διέβησαν διά
της πύλης και εξήλθον δι' αυτής· και ο βασιλεύς αυτών
θέλει διαβή έμπροσθεν αυτών και ο Κύριος επί κεφαλής
αυτών.

3 Και είπα, Ακούσατε τώρα, αρχηγοί του Ιακώβ και
άρχοντες του οίκου Ισραήλ· δεν ανήκει εις εσάς να
γνωρίζητε την κρίσιν; **2** Οι μισούντες το καλόν και
αγαπώντες το κακόν, οι αποσπώντες το δέρμα αυτών
επάνωθεν αυτών και την σάρκα αυτών από των οστών
αυτών, **3** οι κατατρώγοντες έτι την σάρκα του λαού
μου και εκδείροντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών
και συντρίβοντες τα οστά αυτών και κατακόπτοντες
αυτά ως διά χύτραν και ως κρέας εν μέσω λέβητος. **4**
Τότε θέλουσι βοήσει προς τον Κύριον, πλην δεν θέλει
εισακούσει αυτούς· θέλει μάλιστα κρύψει το πρόσωπον
αυτού απ' αυτών εν τω καιρώ εκείνω, διότι εφέρθησαν
κακώς εις τας πράξεις αυτών. **5** Ούτω λέγει Κύριος περί
των προφητών, οίτινες πλανώσι τον λαόν μου, οίτινες
δαγκάνοντες διά των οδόντων αυτών φωνάζουσιν,
Ειρήνη· και εάν τις δεν βάλλη τι εις το στόμα αυτών,
κηρύττουσιν εναντίον αυτού πόλεμον. **6** Διά τούτο
νυξ θέλει είσθαι εις εσάς αντί οράσεως και σκότος εις
εσάς αντί μαντείας· και ο ήλιος θέλει δύσει επί τους
προφήτας και η ημέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. **7**
Τότε θέλουσι καταισχυνθή οι βλέποντες και θέλουσιν
εντραπή οι μάντεις· και θέλουσι σκεπάσει τα χείλη
αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις Θεού.
8 Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του

πνεύματος του Κυρίου και κρίσεως και ισχύος, διά να
απαγγείλω εις τον Ιακώβ την παράβασιν αυτού και εις
τον Ισραήλ την αμαρτίαν αυτού. 9 Ακούσατε λοιπόν
τούτο, αρχηγοί του οίκου Ιακώβ και άρχοντες του οίκου
Ισραήλ, οι βδελυττόμενοι την κρίσιν και διαστρέφοντες
πάσαν ευθύτητα, 10 οι οικοδομούντες την Σιών εν
αίματι και την Ιερουσαλήμ εν ανομία. 11 Οι άρχοντες
αυτής κρίνουσι με δώρα και οι ιερείς αυτής διδάσκουσιν
επί μισθώ και οι προφήται αυτής μαντεύουσιν επί
αργυρίω και επαναπαύονται επί τον Κύριον, λέγοντες,
Δεν είναι ο Κύριος εν μέσω ημών; κακόν δεν θέλει
ελθεί εφ' ημάς. 12 Διά τούτο η Σιών εξ αιτίας σας θέλει
αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει
σωροί λίθων, και το όρος του οίκου ως υψηλοί τόποι
δρυμού.

4 Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του
Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων
και υψωθή υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι
συρρέει εις αυτό. 2 Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει
και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του
Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει
διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει
εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος
και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. 3 Και θέλει κρίνει
αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά,
έως εις μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας
αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα·
δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους
ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. 4 Και θέλουσι
κάθησθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό
την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών·
διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε. 5
Διότι πάντες οι λαοί θέλουσι περιπατεί έκαστος εν τω
ονόματι του θεού αυτού· ημείς δε θέλομεν περιπατεί
εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών εις τον αιώνα
και εις τον αιώνα. 6 Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος,
θέλω συνάξει την χωλαίνουσαν και θέλω εισδεχθή
την εξωσμένην και εκείνην, την οποίαν έθλιψα. 7
Και θέλω κάμει την χωλαίνουσαν υπόλοιπον και την
αποβεβλημένην έθνος ισχυρόν, και ο Κύριος θέλει
βασιλεύει επ' αυτούς εν τω όρει Σιών, από του νυν
και έως του αιώνος. 8 Και συ, πύργε του ποιμνίου,
οχύρωμα της θυγατρός Σιών, εις σε θέλει ελθεί η πρώτη
εξουσία· ναι, θέλει ελθεί το βασίλειον εις την θυγατέρα
της Ιερουσαλήμ. 9 Διά τι τώρα κραυγάζεις δυνατά; δεν
είναι βασιλεύς εν σοι; ηφανίσθη ο σύμβουλός σου, ώστε
σε κατέλαβον ωδίνες ως τικτούσης; 10 Κοιλοπόνει και
αγωνίζου, θυγάτηρ Σιών, ως η τίκτουσα, διότι τώρα
θέλεις εξέλθει εκ της πόλεως και θέλεις κατοικήσει
εν αγρώ και θέλεις υπάγει έως της Βαβυλώνος· εκεί
θέλεις ελευθερωθή, εκεί θέλει σε εξαγοράσει ο Κύριος
εκ της χειρός των εχθρών σου. 11 Τώρα δε συνήχθησαν
εναντίον σου έθνη πολλά λέγοντα, Ας μιανθή και ας
επιβλέπη ο οφθαλμός ημών επί την Σιών. 12 Αλλ'
αυτοί δεν γνωρίζουσι τους λογισμούς του Κυρίου ουδέ
εννοούσι την βουλήν αυτού, ότι συνήγαγεν αυτούς ως
δράγματα αλωνίου. 13 Σηκώθητι και αλώνιζε, θυγάτηρ
Σιών, διότι θέλω κάμει το κέρας σου σιδηρούν και τας
οπλάς σου θέλω κάμει χαλκάς, και θέλεις κατασυντρίψει
λαούς πολλούς· και θέλω αφιερώσει τα διαρπάγματα
αυτών εις τον Κύριον και την περιουσίαν αυτών εις τον
Κύριον πάσης της γης.

5 Συναθροίσθητι τώρα εις τάγματα, θυγάτηρ ταγμάτων·
έθεσε πολιορκίαν εναντίον ημών· θέλουσι πατάξει
τον κριτήν του Ισραήλ εν ράβδω κατά της σιαγόνος.
2 Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι
μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει
εις εμέ ανήρ διά να ήναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ·
του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών
αιώνος. 3 Διά τούτο θέλει αφήσει αυτούς, έως του
καιρού καθ' ον η τίκτουσα θέλει γεννήσει· τότε το
υπόλοιπον των αδελφών αυτού θέλει επιστρέψει εις
τους υιούς Ισραήλ. 4 Και θέλει σταθή και ποιμάνει εν
τη ισχύϊ του Κυρίου, εν τη μεγαλειότητι του ονόματος
Κυρίου του Θεού αυτού· και θέλουσι κατοικήσει· διότι
τώρα θέλει μεγαλυνθή έως των άκρων της γης. 5 Και
ούτος θέλει είσθαι ειρήνη. Όταν ο Ασσύριος έλθη εις
την γην ημών και όταν πατήση εις τα παλάτια ημών,
τότε θέλομεν επεγείρει κατ' αυτού επτά ποιμένας και
οκτώ άρχοντας ανθρώπων· 6 και θέλουσι ποιμάνει την
γην της Ασσυρίας εν ρομφαία και την γην του Νεβρώδ
εν ταις εισόδοις αυτού· και θέλει ελευθερώσει ημάς εκ
του Ασσυρίου, όταν έλθη εις την γην ημών και όταν
πατήση εν τοις ορίοις ημών. 7 Και το υπόλοιπον του
Ιακώβ θέλει είσθαι εν μέσω λαών πολλών ως δρόσος
από Κυρίου, ως ρανίδες επί χόρτου, όστις δεν προσμένει
παρά ανθρώπου ουδέ ελπίζει επί υιούς ανθρώπων.
8 Και το υπόλοιπον του Ιακώβ θέλει είσθαι μεταξύ
εθνών, εν μέσω λαών πολλών, ως λέων μεταξύ κτηνών
του δρυμού, ως σκύμνος μεταξύ ποιμνίων προβάτων,
όστις διαβαίνων καταπατεί και διασπαράττει και δεν
υπάρχει ο ελευθερών. 9 Η χειρ σου θέλει υψωθή επί
τους εναντίους σου, και πάντες οι εχθροί σου θέλουσιν
εκκοπή. 10 Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω
εξολοθρεύσει τους ίππους σου εκ μέσου σου, και θέλω
απολέσει τας αμάξας σου. 11 Και θέλω εξολοθρεύσει
τας πόλεις της γης σου, και κατεδαφίσει πάντα τα
οχυρώματά σου. 12 Και θέλω εξολοθρεύσει τας μαγείας
από της χειρός σου, και δεν θέλεις έχει πλέον μάντεις.
13 Και θέλω εξολοθρεύσει τα γλυπτά σου και τα είδωλά
σου εκ μέσου σου, και δεν θέλεις λατρεύσει πλέον το
έργον των χειρών σου. 14 Και θέλω ανασπάσει τα άλση
σου εκ μέσου σου, και θέλω αφανίσει τας πόλεις σου. 15
Και θέλω κάμει εκδίκησιν μετά θυμού και μετ' οργής
επί τα έθνη, τα οποία δεν μου εισήκουσαν.

6 Ακούσατε τώρα ό, τι λέγει ο Κύριος Σηκώθητι,
διαδικάσθητι έμπροσθεν των ορέων, και ας
ακούσωσιν οι βουνοί την φωνήν σου. 2 Ακούσατε, όρη,
την κρίσιν του Κυρίου, και σεις, τα ισχυρά θεμέλια της
γης διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά του λαού αυτού και
θέλει διαδικασθή μετά του Ισραήλ. 3 Λαέ μου, τι σοι
έκαμα; και εις τι σε παρηνώχλησα; μαρτύρησον κατ'
εμού. 4 Διότι σε ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου και σε
ελύτρωσα εξ οίκου δουλείας και εξαπέστειλα έμπροσθέν
σου τον Μωϋσήν, τον Ααρών και την Μαριάμ. 5 Λαέ

μου, ενθυμήθητι τώρα τι εβουλεύθη Βαλάκ ο βασιλεύς
του Μωάβ και τι απεκρίθη προς αυτόν Βαλαάμ ο του
Βεώρ από Σιττείμ έως Γαλγάλων, διά να γνωρίσητε την
δικαιοσύνην του Κυρίου. **6** Με τι θέλω ελθεί ενώπιον
του Κυρίου, να προσκυνήσω ενώπιον του υψίστου
Θεού; θέλω ελθεί ενώπιον αυτού με ολοκαυτώματα, με
μόσχους ενιαυσίους; **7** Θέλει ευαρεστηθή ο Κύριος εις
χιλιάδας κριών ή εις μυριάδας ποταμών ελαίου; θέλω
δώσει τον πρωτότοκόν μου διά την παράβασίν μου, τον
καρπόν της κοιλίας μου διά την αμαρτίαν της ψυχής
μου; **8** Αυτός σοι έδειξεν, άνθρωπε, τι το καλόν και τι
ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράττης το δίκαιον και
να αγαπάς έλεος και να περιπατής ταπεινώς μετά του
Θεού σου; **9** Η φωνή του Κυρίου κράζει προς την πόλιν,
και η σοφία θέλει φοβείσθαι το όνομά σου· ακούσατε
την ράβδον και τις διώρισεν αυτήν. **10** Υπάρχουσιν
έτι οι θησαυροί της ασεβείας εν τω οίκω του ασεβούς
και το ελλιπές μέτρον το βδελυκτόν; **11** να δικαιώσω
αυτούς με τας ασεβείς πλάστιγγας και με το σακκίον
των δολίων ζυγίων; **12** Διότι οι πλούσιοι αυτής είναι
πλήρεις αδικίας, και οι κάτοικοι αυτής ελάλησαν ψεύδη,
και η γλώσσα αυτών είναι απατηλή εν τω στόματι
αυτών. **13** Και εγώ λοιπόν πατάξας θέλω σε αδυνατίσει,
θέλω σε ερημώσει εξ αιτίας των αμαρτιών σου. **14** Συ
θέλεις τρώγει και δεν θέλεις χορτάζεσθαι, και η πείνά
σου θέλει είσθαι εν μέσω σου και θέλεις φύγει αλλά δεν
θέλεις διασώσει, και ό, τι διέσωσας, θέλω παραδώσει
εις την ρομφαίαν. **15** Συ θέλεις σπείρει και δεν θέλεις
θερίσει συ θέλεις πιέσει ελαίας και δεν θέλεις αλειφθή
με έλαιον, και γλεύκος και δεν θέλεις πίει οίνον. **16**
Διότι εφυλάχθησαν τα διατάγματα του Αμρί και πάντα
τα έργα του οίκου του Αχαάβ και επορεύθητε εν ταις
βουλαίς αυτών διά να σε παραδώσω εις αφανισμόν και
τους κατοίκους αυτής εις συριγμόν και θέλετε βαστάσει
το όνειδος του λαού μου.

7 Ουαί εις εμέ, διότι είμαι ως επικαρπολογία θέρους,
ως επιφυλλίς τρυγητού δεν υπάρχει βότρυς διά να
φάγη τις η ψυχή μου επεθύμησε τας απαρχάς των
καρπών. **2** Ο όσιος απωλέσθη εκ της γης και ο ευθύς
δεν υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων πάντες ενεδρεύουσι
διά αίμα κυνηγούσιν έκαστος τον αδελφόν αυτού. **3**
Εις το να κακοποιώσιν ετοιμάζουσι τας χείρας αυτών
ο άρχων απαιτεί και ο κριτής κρίνει επί μισθώ· και
ο μεγάλος προφέρει την πονηράν αυτού επιθυμίαν,
την οποίαν συμπεριστρεφόμενοι εκπληρούσιν. **4** Ο
καλήτερος αυτών είναι ως άκανθα· ο ευθύς οξύτερος
φραγμού ακανθώδους· η ημέρα των φυλάκων σου, η
επίσκεψίς σου έφθασε· τώρα θέλει είσθαι η αμηχανία
αυτών. **5** Μη εμπιστεύεσθε εις φίλον, μη θαρρείτε
εις οικείον· φύλαττε τας θύρας του στόματός σου από
της συγκαθευδούσης εν τω κόλπω σου· **6** διότι ο υιός
περιφρονεί τον πατέρα, η θυγάτηρ επανίσταται κατά
της μητρός αυτής, η νύμφη κατά της πενθεράς αυτής· οι
εχθροί του ανθρώπου είναι οι άνθρωποι της εαυτού
οικίας. **7** Εγώ δε θέλω επιβλέψει επί Κύριον· θέλω
προσμείνει τον Θεόν της σωτηρίας μου· ο Θεός μου
θέλει μου εισακούσει. **8** Μη ευφραίνου εις εμέ, η εχθρά
μου· αν και έπεσα, θέλω σηκωθή· αν και εκάθησα εν
σκότει, ο Κύριος θέλει είσθαι φως εις εμέ. **9** Θέλω
υποφέρει την οργήν του Κυρίου, διότι ημάρτησα εις
αυτόν, εωσού διαδικάση την δίκην μου και κάμη την
κρίσιν μου· θέλει με εξάξει εις το φως, θέλω ιδεί την
δικαιοσύνην αυτού. **10** Και θέλει ιδεί η εχθρά μου,
και αισχύνη θέλει περικαλύψει αυτήν, ήτις λέγει προς
εμέ, Που είναι Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου
θέλουσιν ιδεί αυτήν· τώρα θέλει είσθαι εις καταπάτημα
ως ο πηλός των οδών. **11** Καθ' ην ημέραν τα τείχη
σου μέλλουσι να κτισθώσι, την ημέραν εκείνην θέλει
διαδοθή εις μακράν το πρόσταγμα. **12** Την ημέραν
εκείνην θέλουσιν ελθεί έως εις σε από της Ασσυρίας
και των πόλεων της Αιγύπτου και από της Αιγύπτου
έως του ποταμού και από θαλάσσης έως θαλάσσης
και από όρους έως όρους. **13** Και η γη θέλει ερημωθή
εξ αιτίας των κατοικούντων αυτήν, διά τον καρπόν
των πράξεων αυτών. **14** Ποίμαινε τον λαόν σου εν
τη ράβδω σου, το ποίμνιον της κληρονομίας σου, το
οποίον κατοικεί μεμονωμένον εν τω δάσει, εν μέσω
του Καρμήλου· ας νέμωνται την Βασάν και την Γαλαάδ
καθώς εν ταις αρχαίαις ημέραις. **15** Καθώς εν ταις
ημέραις της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου θέλω δείξει εις
αυτόν θαυμάσια. **16** Τα έθνη θέλουσιν ιδεί και θέλουσι
καταισχυνθή διά πάσαν την ισχύν αυτών· θέλουσιν
επιθέσει την χείρα επί το στόμα, τα ώτα αυτών θέλουσι
κωφωθή. **17** Θέλουσι γλείφει το χώμα ως όφεις, ως
τα ερπετά της γης θέλουσι σύρεσθαι από των τρυπών
αυτών· θέλουσιν εκπλαγή εις Κύριον τον Θεόν ημών
και θέλουσι φοβηθή από σου. **18** Τις Θεός όμοιός σου,
συγχωρών ανομίαν και παραβλέπων την παράβασιν του
υπολοίπου της κληρονομίας αυτού; δεν φυλάττει την
οργήν αυτού διαπαντός, διότι αυτός αρέσκεται εις το
έλεος. **19** Θέλει επιστρέψει, θέλει ευσπλαγχνισθή ημάς,
θέλει καταστρέψει τας ανομίας ημών· και θέλεις ρίψει
πάσας τας αμαρτίας αυτών εις τα βάθη της θαλάσσης.
20 Θέλεις εκτελέσει αλήθειαν εις τον Ιακώβ, έλεος εις
τον Αβραάμ, καθώς ώμοσας εις τους πατέρας ημών από
των αρχαίων ημερών.

Ναούμ

1 Η κατά της Νινευή προφητεία· βιβλίον της οράσεως
Ναούμ του Ελκοσαίου. **2** Ζηλότυπος είναι ο Θεός και
εκδικείται ο Κύριος· ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται·
ο Κύριος θέλει εκδικηθή τους εναντίους αυτού και
φυλάττει οργήν κατά των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος
είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως
θέλει αθωώσει τον ασεβή· η οδός του Κυρίου είναι
μετά ανεμοστροβίλου και θυέλλης, και νεφέλαι ο
κονιορτός των ποδών αυτού. **4** Επιτιμά την θάλασσαν
και ξηραίνει αυτήν και καταξηραίνει πάντας τους
ποταμούς· μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος και το
άνθος του Λιβάνου μαραίνεται. **5** Τα όρη σείονται απ'
αυτού και οι λόφοι διαλύονται, η δε γη τρέμει από
της παρουσίας αυτού, ναι, η οικουμένη, και πάντες οι
κατοικούντες εν αυτή. **6** Τις δύναται να ανθέξη ενώπιον
της αγανακτήσεως αυτού; και τις δύναται να σταθή εις
την έξαψιν της οργής αυτού; ο θυμός αυτού εκχέεται ως
πυρ και οι βράχοι συντρίβονται έμπροσθεν αυτού. **7**
Ο Κύριος είναι αγαθός, οχύρωμα εν ημέρα θλίψεως,
και γνωρίζει τους ελπίζοντας επ' αυτόν. **8** Πλην με
πλημμύραν κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν
του τόπου αυτής, και σκότος θέλει καταδιώξει τους
εχθρούς αυτού. **9** Τι βουλεύεσθε κατά του Κυρίου; αυτός
θέλει κάμει συντέλειαν· θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ
δευτέρου. **10** Διότι ενώ συμπεριπλέκονται ως άκανθαι
και μεθύουσιν ως μεθυσταί, θέλουσι καταναλωθή ως
κατάξηρον άχυρον. **11** Από σου εξήλθε διαλογιζόμενος
πονηρά κατά του Κυρίου, σύμβουλος πονηρός. **12** Ούτω
λέγει Κύριος· Αν και ήναι εν τη ακμή αυτών και έτι
πολλοί, θέλουσιν όμως κουρευθή, όταν αυτός διαβή· αν
και σε κατέθλιψα, δεν θέλω σε καταθλίψει πλέον. **13**
Διότι τώρα θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από σου
και θέλω διαρρήξει τους δεσμούς σου. **14** Και ο Κύριος
έδωκε προσταγήν περί σου, ότι δεν θέλει σπαρθή πλέον
εκ του ονόματός σου· από του οίκου των θεών σου θέλω
εκκόψει τα γλυπτά και τα χωνευτά· θέλω κάμει αυτόν
τάφον σου, διότι είσαι βδελυκτός. **15** Ιδού, επί των
ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος
ειρήνην. Εόρταζε, Ιούδα, τας επισήμους εορτάς σου,
απόδος τας ευχάς σου, διότι ο εξολοθρευτής δεν θέλει
διαβή πλέον διά σού· ολοτελώς απεκόπη.

2 Ο κατασυντρίβων ανέβη έμπροσθεν του προσώπου
σου· φύλαττε το οχύρωμα, σκόπευσον την οδόν,
ενίσχυσον τας οσφύς, ενδυνάμωσον την ισχύν σου
σφόδρα. **2** Επειδή ο Κύριος απέστρεψε την δόξαν του
Ιακώβ καθώς την δόξαν του Ισραήλ· διότι οι τινακταί
εξετίναξαν αυτούς και διέφθειραν τα κλήματα αυτών.
3 Η ασπίς των ισχυρών αυτού είναι κοκκινοβαφής,
οι άνδρες δυνάμεως ενδεδυμένοι ερυθρά· αι άμαξαι
θέλουσι κινείσθαι με σίδηρον λάμποντα εν τη ημέρα της
ετοιμασίας αυτού, και τα ελάτινα δόρατα θέλουσι σεισθή
τρομερά. **4** Αι άμαξαι θέλουσι θορυβείσθαι εν ταις
οδοίς, θέλουσι συγκρούεσθαι η μία μετά της άλλης εν
ταις πλατείαις· η θέα αυτών θέλει είσθαι ως λαμπάδες,
θέλουσι τρέχει ως αστραπαί. **5** Θέλει ενθυμηθή τους
ανδρείους αυτού· αλλά θέλουσι κατολισθήσει εν τη
οδώ αυτών· θέλουσι σπεύσει εις τα τείχη αυτής και ο
συνασπισμός θέλει ετοιμασθή. **6** Αι πύλαι των ποταμών
θέλουσιν ανοιχθή και τα παλάτια θέλουσι διαλυθή. **7**
Και η καθεστώσα θέλει γυμνωθή, θέλει μετοικισθή,
και αι δούλαι αυτής θέλουσιν αναδίδει στεναγμούς ως
η φωνή των περιστερών, τύπτουσαι τα στήθη αυτών.
8 Και η Νινευή είναι παλαιόθεν ως λίμνη υδάτων·
ταύτα όμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι
φωνάζει· και ουδείς ο βλέπων οπίσω. **9** Λαφυραγωγείτε
το αργύριον, λαφυραγωγείτε το χρυσίον· διότι δεν
είναι τέλος των θησαυρών αυτής· είναι πλήθος παντός
σκεύους επιθυμητού. **10** Εξεκενώθη και εξετινάχθη
και ηρημώθη και η καρδία διαλύεται και τα γόνατα
κλονίζονται και ωδίνες είναι εις πάσας τας οσφύς, τα
δε πρόσωπα πάντων είναι απησβολωμένα. **11** Που
είναι το κατοικητήριον των λεόντων και η βοσκή των
σκύμνων, όπου ο λέων, ο γηραιός λέων, περιεπάτει και ο
σκύμνος του λέοντος, και δεν υπήρχεν ο εκφοβών; **12** Ο
λέων διεσπάραττεν ικανά διά τους σκύμνους αυτού και
απέπνιγε διά τας λεαίνας αυτού, και εγέμιζε τα σπήλαια
αυτού από θηράματος και τα κατοικητήρια αυτού από
αρπαγής. **13** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων, και θέλω καύσει τας αμάξας
σου μέχρι καπνού και η ρομφαία θέλει καταφάγει τους
σκύμνους σου, και θέλω εξολοθρεύσει το θήραμά σου
εκ της γης, και δεν θέλει ακουσθή πλέον η φωνή των
πρέσβεών σου.

3 Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· όλη είναι πλήρης
ψεύδους και αρπαγής· το θήραμα δεν απολείπει. **2**
Φωνή μαστίγων ακούεται και φωνή θορύβου τροχών
και ίππων ορμώντων και αρμάτων αναπηδώντων, **3**
ιππέως αναβαίνοντος και ρομφαίας στιλβούσης και
λόγχης εξαστραπτούσης, και πλήθος τραυματιζομένων
και μέγας αριθμός πτωμάτων, και δεν είναι τέλος των
πτωμάτων· προσκόπτουσιν εις τα πτώματα αυτών· **4**
από του πλήθους των πορνειών της θελκτικής πόρνης,
της εμπείρου εις γοητείας, ήτις πωλεί έθνη διά των
πορνειών αυτής και φυλάς διά των γοητειών αυτής.
5 Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· και θέλω ανασηκώσει τα κράσπεδά σου επί
το πρόσωπόν σου, και θέλω δείξει εις τα έθνη την
αισχύνην σου και εις τα βασίλεια την ατιμίαν σου. **6**
Και θέλω ρίψει βδελυράν ακαθαρσίαν επί σε και θέλω
σε κατασχύνει και θέλω σε καταστήσει εις θέαμα. **7** Και
πάντες οι βλέποντές σε θέλουσι φεύγει από σου και
θέλουσι λέγει, Η Νινευή ηρημώθη· τις θέλει συλλυπηθή
αυτήν; πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορητάς διά σε; **8**
είσαι καλητέρα της Νω Αμμών, της κειμένης μεταξύ
των ποταμών, της περικυκλουμένης από υδάτων, της
οποίας προμαχών ήτο η θάλασσα και τείχος αυτής το
πέλαγος; **9** Η Αιθιοπία ήτο η ισχύς αυτής και η Αίγυπτος
και άλλοι απέραντοι· η Φούθ και οι Λίβυες ήσαν οι
βοηθοί σου. **10** Αλλά και αυτή μετωκίσθη, υπήγεν εις
αιχμαλωσίαν, τα δε νήπια αυτής συνετρίφθησαν επί
των άκρων πασών των οδών· και έρριψαν κλήρους επί
τους ενδόξους αυτής άνδρας, και πάντες οι μεγιστάνες
αυτής εδέθησαν με αλύσεις. **11** Και συ θέλεις μεθυσθή,

θέλεις μένει αφανής· και συ θέλεις ζητήσει δύναμιν
εναντίον του εχθρού. 12 Πάντα τα οχυρώματά σου
θέλουσιν είσθαι ως συκαί με τα πρωτοφανή σύκα αυτών·
εάν σεισθώσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εις το στόμα
του τρώγοντος. 13 Ιδού, ο λαός σου είναι γυναίκες
εν μέσω σου· αι πύλαι της γης σου θέλουσιν είσθαι
όλως ανεωγμέναι εις τους εχθρούς σου· το πυρ θέλει
καταφάγει τους μοχλούς σου. 14 Ανάσυρον εις σεαυτόν
ύδωρ διά την πολιορκίαν, ενδυνάμωσον τα οχυρώματά
σου· είσελθε εις τον πηλόν και πάτησον την άργιλλον,
επισκεύασον την κεραμικήν κάμινον· 15 εκεί θέλει σε
καταφάγει το πύρ· η ρομφαία θέλει σε εξολοθρεύσει,
θέλει σε καταφάγει ως βρούχος· πληθύνου ως βρούχος,
πληθύνου ως ακρίς. 16 Επλήθυνας τους εμπόρους σου
υπέρ τα άστρα του ουρανού· ο βρούχος εξηπλώθη και
εξεπέταξεν. 17 Οι μεγιστάνές σου είναι ως ακρίδες και οι
σατράπαι σου ως μεγάλαι ακρίδες, αίτινες επικάθηνται
επί τους φραγμούς εν ημέρα ψύχους· αλλ' όταν ο ήλιος
ανατείλη, φεύγουσι και ο τόπος αυτών δεν γνωρίζεται
που ήσαν. 18 Οι ποιμένες σου ενύσταξαν, βασιλεύ της
Ασσυρίας· οι δυνατοί σου απεκοιμήθησαν· ο λαός σου
εσκορπίσθη επί τα όρη και δεν υπάρχει ο συνάγων.
19 Δεν είναι ίασις εις το σύντριμμά σου· η πληγή σου
είναι χαλεπή· πάντες οι ακούοντες την αγγελίαν σου
θέλουσι κροτήσει χείρας επί σέ· διότι επί τίνα δεν επήλθε
πάντοτε η κακία σου;

Ἀμβακούμ

1 Η όρασις, την οποίαν είδεν Αββακούμ ο προφήτης.
2 Έως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, και δεν θέλεις
εισακούει; θέλω βοά προς σε, Αδικία· και δεν θέλεις
σώζει; **3** Διά τι με κάμνεις να βλέπω ανομίαν και να
θεωρώ ταλαιπωρίαν και αρπαγήν και αδικίαν έμπροσθέν
μου; και υπάρχουσι διεγείροντες έριδα και φιλονεικίαν.
4 Διά τούτο ο νόμος είναι αργός, και δεν εξέρχεται
κρίσις τελεία· επειδή ο ασεβής καταδυναστεύει τον
δίκαιον, διά τούτο εξέρχεταί κρίσις διεστραμμένη. **5**
Ιδέτε μεταξύ των εθνών και επιβλέψατε και θαυμάσατε
μεγάλως, διότι εγώ θέλω πράξει έργον εν ταις ημέραις
σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή
αυτό. **6** Διότι, ιδού, εγώ εξεγείρω τους Χαλδαίους,
το έθνος το πικρόν και ορμητικόν, το οποίον θέλει
διέλθει το πλάτος του τόπου, διά να κληρονομήση
κατοικίας ουχί εαυτού. **7** Είναι φοβεροί και τρομεροί· η
κρίσις αυτών και η εξουσία αυτών θέλει προέρχεσθαι εξ
αυτών. **8** Και οι ίπποι αυτών είναι ταχύτεροι παρδάλεων
και οξύτεροι λύκων της εσπέρας· και οι ιππείς αυτών
θέλουσι διαχυθή και οι ιππείς αυτών θέλουσιν ελθεί
από μακρόθεν· θέλουσι πετάξει ως αετός σπεύδων εις
βρώσιν, **9** πάντες θέλουσιν ελθεί επί αρπαγή· η όψις
των προσώπων αυτών είναι ως ο ανατολικός άνεμος,
και θέλουσι συνάξει τους αιχμαλώτους ως άμμον. **10**
Και θέλουσι περιπαίζει τους βασιλείς, και οι άρχοντες
θέλουσιν είσθαι παίγνιον εις αυτούς· θέλουσιν εμπαίζει
παν οχύρωμα· διότι θέλουσιν επισωρεύσει χώμα και
θέλουσι κυριεύσει αυτό. **11** Τότε το πνεύμα αυτού
θέλει αλλοιωθή, και θέλει υπερβή παν όριον και θέλει
ασεβεί, αποδίδων την ισχύν αυτού ταύτην εις τον θεόν
αυτού. **12** Δεν είσαι συ απ' αιώνος, Κύριε Θεέ μου, ο
Άγιός μου; δεν θέλομεν αποθάνει. Συ, Κύριε, διέταξας
αυτούς διά κρίσιν· και συ, Ισχυρέ, κατέστησας αυτούς εις
παιδείαν ημών. **13** Οι οφθαλμοί σου είναι καθαρώτεροι
παρά ώστε να βλέπης τα πονηρά, και δεν δύνασαι να
επιβλέπης εις την ανομίαν· διά τι επιβλέπεις εις τους
παρανόμους και σιωπάς, όταν ο ασεβής καταπίνη τον
δικαιότερον εαυτού, **14** και κάμνεις τους ανθρώπους ως
τους ιχθύας της θαλάσσης, ως τα ερπετά, τα μη έχοντα
άρχοντα εφ' εαυτών; **15** Ανασύρουσι πάντας διά του
αγκίστρου, έλκουσιν αυτούς εις το δίκτυον αυτών και
συνάγουσιν αυτούς εις την σαγήνην αυτών· διά τούτο
ευφραίνονται και χαίρουσι. **16** Διά τούτο θυσιάζουσιν
εις το δίκτυον αυτών και καίουσι θυμίαμα εις την
σαγήνην αυτών· διότι δι' αυτών η μερίς αυτών είναι
παχεία και το φαγητόν αυτών εκλεκτόν. **17** Μη διά
τούτο θέλουσι πάντοτε εκκενόνει το δίκτυον αυτών; και
δεν θέλουσι φείδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τα έθνη;

2 Επί της σκοπιάς μου θέλω σταθή και θέλω στηλωθή
επί του πύργου, και θέλω αποσκοπεύει διά να ίδω
τι θέλει λαλήσει προς εμέ και τι θέλω αποκριθή προς
τον ελέγχοντά με. **2** Και απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος
και είπε, Γράψον την όρασιν και έκθεσον αυτήν επί
πινακιδίων, ώστε τρέχων να αναγινώσκη τις αυτήν· **3**
διότι η όρασις μένει έτι εις ωρισμένον καιρόν, αλλ' εις
το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθή· αν και
αργοπορή, πρόσμεινον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεί,
δεν θέλει βραδύνει. **4** Ιδού, η ψυχή αυτού επήρθη, δεν
είναι ευθεία εν αυτώ· ο δε δίκαιος θέλει ζήσει διά της
πίστεως αυτού. **5** Και μάλιστα είναι προπετής εξ αιτίας
του οίνου, ανήρ αλαζών, ουδέ ησυχάζει· όστις πλατύνει
την ψυχήν αυτού ως άδης και είναι ως ο θάνατος και
δεν χορταίνει, αλλά συνάγει εις εαυτόν πάντα τα έθνη
και συλλαμβάνει εις εαυτόν πάντας τους λαούς. **(Sheol h7585)** **6** Δεν θέλουσι λάβει πάντες ούτοι παραβολήν
κατ' αυτού και παροιμίαν εμπαικτικήν εναντίον αυτού;
και ειπεί, Ουαί εις τον πληθύνοντα το μη εαυτού· έως
πότε; και εις τον επιβαρύνοντα εαυτόν με παχύν πηλόν.
7 Δεν θέλουσι σηκωθή εξαίφνης οι δάκνοντές σε και
εξεγερθή οι ταλαιπωρούντές σε και θέλεις είσθαι προς
αυτούς εις διαρπαγήν; **8** Επειδή συ ελαφυραγώγησας
έθνη πολλά, άπαν το υπόλοιπον των λαών θέλουσι σε
λαφυραγωγήσει, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων
και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των
κατοικούντων εν αυτή. **9** Ουαί εις τον πλεονεκτούντα
πλεονεξίαν κακήν διά τον οίκον αυτού, διά να θέση την
φωλεάν αυτού υψηλά, διά να ελευθερωθή εκ χειρός
του κακού. **10** Εβουλεύθης αισχύνην εις τον οίκόν
σου, εξολοθρεύων πολλούς λαούς, και ημάρτησας κατά
της ψυχής σου. **11** Διότι ο λίθος από του τοίχου θέλει
βοήσει και τα ξυλοδέματα θέλουσιν αποκριθή προς
αυτόν. **12** Ουαί εις τον οικοδομούντα πόλιν εν αίμασι
και θεμελιούντα πόλιν εν αδικίαις. **13** Ιδού, δεν είναι
τούτο παρά του Κυρίου των δυνάμεων, να μοχθώσιν
οι λαοί διά το πυρ και τα έθνη να αποκάμνωσι διά
την ματαιότητα; **14** Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης
της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα
σκεπάζουσι την θάλασσαν. **15** Ουαί εις τον ποτίζοντα τον
πλησίον αυτού, εις σε όστις προσφέρεις την φιάλην σου
και προσέτι μεθύεις αυτόν, διά να θεωρής την γύμνωσιν
αυτών. **16** Ενεπλήσθης αισχύνης αντί δόξης· πίε και συ,
και ας ανακαλυφθή η ακροβυστία σου· το ποτήριον της
δεξιάς του Κυρίου θέλει στραφή προς σε, και εμετός
ατιμίας θέλει είσθαι επί την δόξαν σου. **17** Διότι η προς
τον Λίβανον αδικία σου θέλει σε καλύψει, και η φθορά
των θηρίων η καταπτοήσασα αυτά θέλει σε πτοήσει, εξ
αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας
της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν
αυτή. **18** Τις η ωφέλεια του γλυπτού, ότι ο μορφωτής
αυτού έγλυψεν αυτό; του χωνευτού και του διδασκάλου
του ψεύδους, ότι ο κατασκευάσας θαρρεί εις το έργον
αυτού, ώστε να κάμνη είδωλα άφωνα; **19** Ουαί εις τον
λέγοντα προς το ξύλον, Εξεγείρου· εις τον άφωνον
λίθον, Σηκώθητι· αυτό θέλει διδάξει; Ιδού, αυτό είναι
περιεσκεπασμένον με χρυσόν και άργυρον, και δεν είναι
πνοή παντελώς εν αυτώ. **20** Αλλ' ο Κύριος είναι εν τω
ναώ τω αγίω αυτού· σιώπα ενώπιον αυτού, πάσα η γη.

3 Προσευχή Αββακούμ του προφήτου επί Σιγιωνώθ.
2 Κύριε, ήκουσα την ακοήν σου και εφοβήθην· Κύριε,
ζωοποίει το έργον σου εν μέσω των ετών· Εν μέσω
των ετών γνωστοποίει, αυτό· εν τη οργή σου μνήσθητι
ελέους. **3** Ο Θεός ήλθεν από Θαιμάν και ο Άγιος από του
όρους Φαράν· Διάψαλμα. εκάλυψεν ουρανούς η δόξα

αυτού, και της αινέσεως αυτού ήτο πλήρης η γή· **4** Και
η λάμψις αυτού ήτο ως το φώς· ακτίνες εξήρχοντο εκ
της χειρός αυτού, και εκεί ήτο ο κρυψών της ισχύος
αυτού. **5** Έμπροσθεν αυτού προεπορεύετο ο θάνατος,
και αστραπαί εξήρχοντο υπό τους πόδας αυτού. **6**
Εστάθη και διεμέτρησε την γήν· επέβλεψε και διέλυσε
τα έθνη· και τα όρη τα αιώνια συνετρίβησαν, οι αιώνιοι
βουνοί εταπεινώθησαν· αι οδοί αυτού είναι αιώνιοι. **7**
Είδον τας σκηνάς της Αιθιοπίας εν θλίψει· ετρόμαξαν τα
παραπετάσματα της γης Μαδιάμ. **8** Μήπως ωργίσθη ο
Κύριος κατά των ποταμών; μήπως ήτο ο θυμός σου κατά
των ποταμών; ή η οργή σου κατά της θαλάσσης, ώστε
επέβης επί τους ίππους σου και επί τας αμάξας σου προς
σωτηρίαν; **9** Εσύρθη έξω το τόξον σου, καθώς μεθ' όρκου
ανήγγειλας εις τας φυλάς. Διάψαλμα. Συ διέσχισας την
γην εις ποταμούς. **10** Σε είδον τα όρη και ετρόμαξαν.
Κατακλυσμός υδάτων επήλθεν· η άβυσσος ανέπεμψε την
φωνήν αυτής, ανύψωσε τας χείρας αυτής. **11** Ο ήλιος
και η σελήνη εστάθησαν εν τω κατοικητηρίω αυτών· εν
τω φωτί των βελών σου περιεπάτουν, εν τη λάμψει της
αστραπτούσης λόγχης σου. **12** Εν αγανακτήσει διήλθες
την γην, εν θυμώ κατεπάτησας τα έθνη. **13** Εξήλθες
εις σωτηρίαν του λαού σου, εις σωτηρίαν του χριστού
σου· επάταξας τον αρχηγόν του οίκου των ασεβών,
απεκάλυψας τα θεμέλια έως βάθους. Διάψαλμα. **14**
Διεπέρασας με τας λόγχας αυτού την κεφαλήν των
στραταρχών αυτού· εφώρμησαν ως ανεμοστρόβιλος
διά να μη διασκορπίσωσιν· η αγαλλίασις αυτών ήτο
ως εάν έμελλον κρυφίως να καταφάγωσι τον πτωχόν.
15 Διέβης διά της θαλάσσης μετά των ίππων σου, διά
σωρών υδάτων πολλών. **16** Ήκουσα, και τα εντόσθιά
μου συνεταράχθησαν· τα χείλη μου έτρεμον εις την
φωνήν· η σαθρότης εισήλθεν εις τα οστά μου, και
υποκάτω μου έλαβον τρόμον· πλην εν τη ημέρα της
θλίψεως θέλω αναπαυθή, όταν αναβή κατά του λαού
ο μέλλων να εκπορθήση αυτόν. **17** Αν και η συκή
δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταις
αμπέλοις· ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι
αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει
εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι
βόες εν τοις σταύλοις· **18** Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι
εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας
μου. **19** Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου, και θέλει
κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων· και θέλει με
κάμει να περιπατώ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις
τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας

1 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Σοφονίαν τον
υιόν του Χουσεί, υιού του Γεδαλίου, υιού του Αμαρίου
υιού του Ιζκίου, εν ταις ημέραις Ιωσίου, υιού του Αμών
βασιλέως του Ιούδα. **2** Θέλω αφανίσει παντελώς τα
πάντα από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **3** Θέλω
αφανίσει άνθρωπον και κτήνος θέλω αφανίσει τα
πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης
και τα προσκόμματα μετά των ασεβών και θέλω
εξολοθρεύσει τον άνθρωπον από προσώπου της γης,
λέγει Κύριος. **4** Και θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τον
Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ,
και θέλω εξολοθρεύσει το υπόλοιπον του Βάαλ από του
τόπου τούτου και το όνομα των ειδωλοθυτών μετά των
ιερέων, **5** και τους προσκυνούντας επί των δωμάτων
την στρατιάν του ουρανού και τους προσκυνούντας
και ομνύοντας εις τον Κύριον και τους ομνύοντας εις
τον Μαλχόμ, **6** και τους εκκλίνοντας από όπισθεν
του Κυρίου και τους μη ζητούντας τον Κύριον μηδέ
εξερευνώντας αυτόν. **7** Σιώπα ενώπιον Κυρίου του
Θεού, διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου· διότι ο
Κύριος ητοίμασε θυσίαν, διώρισε τους κεκλημένους
αυτού. **8** Και εν τη ημέρα της θυσίας του Κυρίου θέλω
εκδικηθή τους άρχοντας και τα τέκνα του βασιλέως
και πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια. **9**
Εν εκείνη τη ημέρα θέλω εκδικηθή και πάντας τους
υπερπηδώντας τα κατώφλια, τους γεμίζοντας τους
οίκους των κυρίων αυτών εξ αρπαγής και δόλου. **10** Και
εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλει είσθαι θόρυβος
κραυγής από της ιχθυϊκής πύλης και ολολυγμός από
της πύλης της δευτέρας και συντριμμός μέγας από των
λόφων. **11** Ολολύξατε, οι κάτοικοι της Μακτές, διότι
εξωλοθρεύθη πας ο λαός ο εμπορικός· κατεκόπησαν
πάντες οι φέροντες αργύριον. **12** Και εν τω καιρώ
εκείνω θέλω εξερευνήσει την Ιερουσαλήμ με λύχνους
και εκδικηθή προς άνδρας τους αναπαυομένους επί την
τρυγίαν αυτών, τους λέγοντας εν τη καρδία αυτών, Ο
Κύριος δεν θέλει αγαθοποιήσει ουδέ θέλει κακοποιήσει.
13 Διά τούτο τα αγαθά αυτών θέλουσιν είσθαι εις
διαρπαγήν και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και
θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και δεν θέλουσι κατοικήσει,
και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και δεν θέλουσι πίει
τον οίνον αυτών. **14** Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου η
μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα· φωνή της ημέρας
του Κυρίου· πικρώς θέλει φωνάξει εκεί ο ισχυρός.
15 Ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και
στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα
σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, **16**
ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών
πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. **17** Και θέλω
καταθλίψει τους ανθρώπους και θέλουσι περιπατεί ως
τυφλοί, διότι ημάρτησαν εις τον Κύριον· και το αίμα
αυτών θέλει διαχυθή ως κόνις και αι σάρκες αυτών
ως κόπρος. **18** Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το
χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώση αυτούς εν
τη ημέρα της οργής του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει
καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι
θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας
τους κατοικούντας την γην.

2 Συνάχθητε και συναθροίσθητε, το έθνος το μη
επιθυμητόν, **2** πριν το ψήφισμα γεννήση το
αποτέλεσμα αυτού και η ημέρα παρέλθη ως χνούς, πριν
επέλθη εφ' υμάς η έξαψις του Κυρίου, πριν επέλθη εφ'
υμάς η ημέρα του θυμού του Κυρίου. **3** Ζητείτε τον
Κύριον, πάντες οι πραείς της γης, οι εκτελέσαντες τας
κρίσεις αυτού· ζητείτε δικαιοσύνην, ζητείτε πραότητα,
ίσως σκεπασθήτε εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου. **4**
Διότι η Γάζα θέλει εγκαταλειφθή και η Ασκάλων θέλει
ερημωθή· θέλουσιν εκδιώξει την Άζωτον εν καιρώ
μεσημβρίας και η Ακκαρών θέλει εκριζωθή. **5** Ουαί εις
τους κατοίκους των παραλίων της θαλάσσης, εις το
έθνος των Χερεθαίων· ο λόγος του Κυρίου είναι εναντίον
σας, Χαναάν, γη των Φιλισταίων, και θέλω σε αφανίσει,
ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών. **6** Και το παράλιον της
θαλάσσης θέλει είσθαι κατοικίαι και σπήλαια ποιμένων
και μάνδραι ποιμνίων. **7** Και το παράλιον τούτο θέλει
είσθαι διά το υπόλοιπον του οίκου Ιούδα· εκεί θέλουσι
βόσκει· εν τοις οίκοις της Ασκάλωνος θέλουσι καταλύει
το εσπέρας· διότι Κύριος ο Θεός αυτών θέλει επισκεφθή
αυτούς και αποστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών. **8**
Ήκουσα τους ονειδισμούς του Μωάβ και τας ύβρεις των
υιών Αμμών, διά των οποίων ωνείδιζον τον λαόν μου
και εμεγαλύνοντο κατά των ορίων αυτού. **9** Διά τούτο,
Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του
Ισραήλ, εξάπαντος ο Μωάβ θέλει είσθαι ως τα Σόδομα
και οι υιοί Αμμών ως τα Γόμορρα, τόπος κνίδων και
αλυκαί και παντοτεινή ερήμωσις· το υπόλοιπον του λαού
μου θέλει λαφυραγωγήσει αυτούς και το υπόλοιπον του
έθνους μου θάλει κατακληρονομήσει αυτούς. **10** Τούτο
θέλει γείνει εις αυτούς διά την υπερηφανίαν αυτών,
διότι ωνείδισαν και εμεγαλύνθησαν κατά του λαού
του Κυρίου των δυνάμεων. **11** Ο Κύριος θέλει είσθαι
τρομερός εναντίον αυτών, διότι θέλει εξολοθρεύσει
πάντας τους θεούς της γής· και θέλουσι προσκυνήσει
αυτόν, έκαστος εκ του τόπου αυτού, πάσαι αι νήσοι των
εθνών. **12** Και σεις, Αιθίοπες, θέλετε διαπερασθή διά της
ρομφαίας μου. **13** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού
κατά του βορρά και αφανίσει την Ασσυρίαν, και θέλει
καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν, τόπον άνυδρον
ως η έρημος. **14** Και ποίμνια θέλουσι βόσκεσθαι εν
μέσω αυτής, πάντα τα ζώα των εθνών· και ο πελεκάν
και ο ακανθόχοιρος θέλουσι κατοικεί εν τοις ανωφλίοις
αυτής· η φωνή αυτών θέλει ηχήσει εις τα παράθυρα·
ερήμωσις θέλει είσθαι εν ταις πύλαις, διότι θέλει
γυμνωθή από των κεδρίνων έργων. **15** Αύτη είναι
η ευφραινομένη πόλις, η κατοικούσα αμερίμνως, η
λέγουσα εν τη καρδία αυτής, Εγώ είμαι και δεν είναι
άλλη εκτός εμού. Πως κατεστάθη έρημος, κατάλυμα
θηρίων· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει συρίξει και
κινήσει την χείρα αυτού.

3 Ουαί η παραδεδειγματισμένη και μεμολυσμένη· η
πόλις η καταθλίβουσα **2** Δεν υπήκουσεν εις την
φωνήν· δεν εδέχθη διόρθωσιν· δεν ήλπισεν επί τον
Κύριον· δεν επλησίασεν εις τον Θεόν αυτής. **3** Οι

άρχοντες αυτής είναι εν αυτή λέοντες ωρυόμενοι· οι
κριταί αυτής λύκοι της εσπέρας· δεν αφίνουσιν ουδέν διά
το πρωΐ. **4** Οι προφήται αυτής είναι προπετείς, άνθρωποι
δόλιοι· οι ιερείς αυτής εβεβήλωσαν το αγιαστήριον,
ηθέτησαν τον νόμον. **5** Ο Κύριος είναι δίκαιος εν μέσω
αυτής· δεν θέλει κάμει αδικίαν· κατά πάσαν πρωΐαν
φέρει την κρίσιν αυτού εις φως, δεν απολείπει· αλλ' ο
διεφθαρμένος δεν γνωρίζει αισχύνην. **6** Εξωλόθρευσα
έθνη· οι πύργοι αυτών είναι ηρημωμένοι· ηρήμωσα
τας οδούς αυτών, ώστε να μη υπάρχη διαβαίνων· αι
πόλεις αυτών ηφανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει ουδείς
κατοικών. **7** Είπα, Βεβαίως ήθελες με φοβηθή, ήθελες
δεχθή παιδείαν, και η κατοικία αυτής δεν ήθελεν
εξολοθρευθή, όσον και αν ετιμώρουν αυτήν· πλην αυτοί
έσπευσαν να διαφθείρωσι πάσας τας πράξεις αυτών.
8 Διά τούτο προσμένετέ με, λέγει Κύριος, μέχρι της
ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η
απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω
τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου,
όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει
καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. **9** Διότι τότε
θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν,
διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να
δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν. **10** Από του πέραν των
ποταμών της Αιθιοπίας οι ικέται μου, η θυγάτηρ των
διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει την προσφοράν μου.
11 Εν τη ημέρα εκείνη δεν θέλεις αισχύνεσθαι διά πάσας
τας πράξεις σου, δι' ων ηνόμησας εναντίον μου· διότι
τότε θέλω αφαιρέσει εκ μέσου σου τους καυχωμένους
εις την μεγαλοπρέπειάν σου, και δεν θέλεις πλέον
μεγαλαυχεί κατά του όρους του αγίου μου. **12** Και θέλω
αφήσει εν μέσω σου λαόν τεθλιμμένον και πτωχόν, και
ούτοι θέλουσιν ελπίζει επί το όνομα του Κυρίου. **13** Το
υπόλοιπον του Ισραήλ δεν θέλει πράξει ανομίαν ουδέ
λαλήσει ψεύδη, ουδέ θέλει ευρεθή εν τω στόματι αυτών
γλώσσα δολία· διότι αυτοί θέλουσι βόσκει και πλαγιάζει,
και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **14** Ψάλλε, θύγατερ
Σιών· αλαλάξατε, Ισραήλ· τέρπου και ευφραίνου εξ όλης
καρδίας, θύγατερ Ιερουσαλήμ. **15** Αφήρεσεν ο Κύριος
τας κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρόν σου· βασιλεύς
του Ισραήλ είναι ο Κύριος εν μέσω σου· δεν θέλεις πλέον
ιδεί κακόν. **16** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει λεχθή προς την
Ιερουσαλήμ, Μη φοβού· Σιών, ας μη εκλύωνται αι χείρές
σου. **17** Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός,
θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει
αναπαύεσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι
εις σε εν άσμασι. **18** Θέλω συνάξει τους λελυπημένους
διά τας επισήμους εορτάς, τους όντας από σου, εις τους
οποίους ήτο βάρος ο ονειδισμός. **19** Ιδού, εν τω καιρώ
εκείνω θέλω αφανίσει πάντας τους καταθλίβοντάς σε·
και θέλω σώσει την χωλαίνουσαν και συνάξει την
εξωσμένην· και θέλω καταστήσει αυτούς έπαινον και
δόξαν εν παντί τόπω της αισχύνης αυτών. **20** Εν τω
καιρώ εκείνω θέλω σας φέρει και εν τω καιρώ εκείνω
θέλω σας συνάξει· διότι θέλω σας κάμει ονομαστούς και
επαινετούς μεταξύ πάντων των λαών της γης, όταν
εγώ αποστρέψω την αιχμαλωσίαν σας έμπροσθεν των
οφθαλμών σας, λέγει Κύριος.

Ἀγγαῖος

1 Εν τω δευτέρω έτει Δαρείου του βασιλέως, εν τω
έκτω μηνί, τη πρώτη ημέρα του μηνός, έγεινε λόγος
Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου προς Ζοροβάβελ,
τον υιόν του Σαλαθιήλ, τον διοικητήν του Ιούδα, και
προς Ιησούν τον υιόν του Ιωσεδέκ, τον ιερέα τον
μέγαν, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων,
λέγων, Ο λαός ούτος λέγουσιν, Ο καιρός δεν ήλθεν,
ο καιρός να οικοδομηθή ο οίκος του Κυρίου. **3** Και
έγεινε λόγος Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου, λέγων,
4 Είναι καιρός εις εσάς, να κατοικήτε σεις εν τοις
φατνωτοίς οίκοις σας, ο δε οίκος ούτος να ήναι έρημος;
5 Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων,
Συλλογίσθητε τας οδούς σας. **6** Εσπείρατε πολύ και
εισωδεύσατε ολίγον, τρώγετε και δεν χορταίνετε, πίνετε
και δεν ευχαριστείσθε, ενδύεσθε και δεν θερμαίνεσθε,
και ο μισθοδοτούμενος μισθοδοτείται διά βαλάντιον
τετρυπημένον. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων,
Συλλογίσθητε τας οδούς σας. **8** Ανάβητε εις το όρος και
φέρετε ξύλα και οικοδομήσατε τον οίκον, και θέλω
ευαρεστηθή εις αυτόν και θέλω ενδοξασθή, λέγει Κύριος.
9 Επεβλέψατε εις πολύ, και ιδού, έγεινεν ολίγον· και
εφέρατε τούτο εις τον οίκον και εγώ απεφύσησα αυτό.
Διά τι; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εξ αιτίας του
οίκου μου, όστις είναι έρημος, ενώ σεις τρέχετε έκαστος
εις τον οίκον αυτού. **10** Διά τούτο ο ουρανός απέκλεισεν
από σας την δρόσον αυτού και η γη απέκλεισε τον
καρπόν αυτής, **11** και εκάλεσα ανομβρίαν επί την γην
και επί τα όρη, επί τον σίτον και επί το γλεύκος και
επί το έλαιον και εφ' όσα εκφέρει η γη, και επί τους
ανθρώπους και επί τα κτήνη, και επί πάντας τους
κόπους των χειρών αυτών. **12** Και υπήκουσε Ζοροβάβελ
ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ,
ο ιερεύς ο μέγας, και παν το υπόλοιπον του λαού,
εις την φωνήν Κυρίου του Θεού αυτών και εις τους
λόγους Αγγαίου του προφήτου, καθώς απέστειλεν αυτόν
Κύριος ο Θεός αυτών· και εφοβήθη ο λαός ενώπιον
του Κυρίου. **13** Και ελάλησεν Αγγαίος ο απεσταλμένος
του Κυρίου κατά την αγγελίαν του Κυρίου προς τον
λαόν, λέγων, Εγώ είμαι με σας, λέγει Κύριος. **14** Και
διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Ζοροβάβελ υιού του
Σαλαθιήλ, του διοικητού του Ιούδα, και το πνεύμα του
Ιησού υιού του Ιωσεδέκ, του ιερέως του μεγάλου, και το
πνεύμα παντός του υπολοίπου του λαού, και ήλθον και
ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων, του
Θεού αυτών, **15** εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα του έκτου
μηνός, εν τω δευτέρω έτει Δαρείου του βασιλέως.

2 Εν τω εβδόμω μηνί, τη εικοστή πρώτη του μηνός,
έγεινε λόγος Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου,
λέγων, **2** Λάλησον τώρα προς Ζοροβάβελ τον υιόν του
Σαλαθιήλ, τον διοικητήν του Ιούδα, και προς Ιησούν
τον υιόν του Ιωσεδέκ, τον ιερέα τον μέγαν, και προς το
υπόλοιπον του λαού, λέγων, **3** Τις μεταξύ σας έμεινεν,
όστις είδε τον οίκον τούτον εν τη πρώτη αυτού δόξη;
και οποίον τώρα σεις βλέπετε αυτόν; δεν είναι εις
τους οφθαλμούς σας ως ουδέν, συγκρινόμενος προς
εκείνον; **4** Πλην ενδυναμού τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει
Κύριος, και ενδυναμού, Ιησού, υιέ του Ιωσεδέκ, ο ιερεύς
ο μέγας, και ενδυναμού, πας ο λαός του τόπου, λέγει
Κύριος, και εργάζεσθε· διότι εγώ είμαι με σας, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων. **5** Κατά τον λόγον της προς εσάς
διαθήκης μου, ότε εξήλθετε εξ Αιγύπτου, το πνεύμά
μου θέλει μένει μεταξύ σας· μη φοβείσθε. **6** Διότι ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι άπαξ μετ' ολίγον
εγώ θέλω σείσει τον ουρανόν και την γην και την
θάλασσαν και την ξηράν. **7** Και θέλω σείσει πάντα τα
έθνη, και θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών,
και θέλω εμπλήσει τον οίκον τούτον δόξης, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων. **8** Εμού είναι το αργύριον και
εμού το χρυσίον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Η
δόξα του εσχάτου τούτου οίκου θέλει είσθαι μεγαλητέρα
της του πρώτου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και εν
τω τόπω τούτω θέλω δώσει ειρήνην, λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων. **10** Εν τη εικοστή τετάρτη του εννάτου
μηνός, εν τω δευτέρω έτει του Δαρείου, έγεινε λόγος
Κυρίου δι' Αγγαίου του προφήτου, λέγων, **11** Ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ερώτησον τώρα τους
ιερείς περί του νόμου, λέγων, **12** Εάν λάβη τις κρέας
άγιον εν τω άκρω του ιματίου αυτού και διά του άκρου
αυτού εγγίση άρτον ή μαγείρευμα ή οίνον ή έλαιον ή
παν φαγητόν, θέλει αγιασθή; Και οι ιερείς απεκρίθησαν
και είπον, Ουχί. **13** Και είπεν ο Αγγαίος, Εάν ακάθαρτος
από νεκρού σώματος εγγίση τι εξ αυτών, θέλει μιανθή;
Και οι ιερείς απεκρίθησαν και είπον, Θέλει μιανθή. **14**
Και απεκρίθη ο Αγγαίος και είπεν, Ούτως είναι ο λαός
ούτος και ούτω το έθνος τούτο ενώπιόν μου, λέγει ο
Κύριος, και ούτω παν έργον των χειρών αυτών· και
ό, τι προσφέρουσιν εκεί, είναι μεμιασμένον. **15** Και
τώρα λοιπόν συλλογίσθητε· από της ημέρας ταύτης και
επέκεινα, πριν τεθή λίθος επί λίθον εν τω ναώ του
Κυρίου, **16** πριν γείνωσι ταύτα, επορεύετό τις εις σωρόν
είκοσι μέτρων και ήσαν δέκα· επορεύετο εις τον ληνόν
διά να εξαντλήση πεντήκοντα μέτρα από του ληνού,
και ήσαν είκοσι. **17** Σας επάταξα με ανεμοφθορίαν και
με ερυσίβην και με χάλαζαν εν πάσι τοις έργοις των
χειρών σας· πλην σεις δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει
Κύριος. **18** Συλλογίσθητε τώρα· από της ημέρας ταύτης
και επέκεινα, από της εικοστής τετάρτης ημέρας του
εννάτου μηνός από της ημέρας καθ' ην εθεμελιώθη
ο ναός του Κυρίου, συλλογίσθητε. **19** Είναι ο σπόρος
έτι εν τη αποθήκη; έτι και η άμπελος και η συκή και η
ροϊδία και η ελαία δεν εκαρποφόρησαν· από της ημέρας
ταύτης θέλω ευλογήσει αυτά. **20** Και έγεινε πάλιν λόγος
Κυρίου προς τον Αγγαίον τη εικοστή τετάρτη του μηνός
λέγων, **21** Λάλησον προς Ζοροβάβελ, τον διοικητήν
του Ιούδα, λέγων, Εγώ σείω τον ουρανόν και την γήν·
22 και θέλω καταστρέψει τον θρόνον των βασιλείων
και θέλω εξολοθρεύσει το κράτος των βασιλείων των
εθνών· και θέλω καταστρέψει αμάξας και τους αναβάτας
αυτών, και οι ίπποι και οι αναβάται αυτών θέλουσι
πέσει, έκαστος διά της ρομφαίας του αδελφού αυτού. **23**
Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω
λάβει σε, Ζοροβάβελ, τον δούλον μου, τον υιόν του
Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, και θέλω σε θέσει ως σφραγίδα,
διότι σε εξέλεξα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.

Ζαχαρίας

1 Εν τω ογδόω μηνί, τω δευτέρω έτει του Δαρείου,
έγεινε λόγος Κυρίου προς Ζαχαρίαν, τον υιόν του
Βαραχίου υιού του Ιδδώ, τον προφήτην, λέγων, **2**
Ο Κύριος ωργίσθη μεγάλως επί τους πατέρας σας. **3**
Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· Επιστρέψατε προς εμέ, λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων. **4** Μη γίνεσθε ως οι πατέρες σας, προς
τους οποίους οι πρότεροι προφήται έκραξαν λέγοντες,
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Επιστρέψατε τώρα
από των οδών υμών των πονηρών και των πράξεων
υμών των πονηρών· και δεν υπήκουσαν και δεν έδωκαν
προσοχήν εις εμέ, λέγει Κύριος. **5** Οι πατέρες σας
που είναι, και οι προφήται μήπως θέλουσι ζήσει εις
τον αιώνα; **6** Αλλ' οι λόγοι μου και τα διατάγματά
μου, τα οποία προσέταξα εις τους δούλους μου τους
προφήτας, δεν έφθασαν εις τους πατέρας σας; και αυτοί
εστράφησαν και είπον, Καθώς ο Κύριος των δυνάμεων
εβουλεύθη να κάμη εις ημάς, κατά τας οδούς ημών και
κατά τας πράξεις ημών, ούτως έκαμεν εις ημάς. **7** Εν τη
εικοστή τετάρτη ημέρα του ενδεκάτου μηνός, όστις είναι
ο μην Σαβάτ, εν τω δευτέρω έτει του Δαρείου, έγεινε
λόγος Κυρίου προς Ζαχαρίαν τον υιόν του Βαραχίου
υιού του Ιδδώ τον προφήτην, λέγων, **8** Είδον την νύκτα
και ιδού, άνθρωπος ιππεύων εφ' ίππου κοκκίνου και
ούτος ίστατο μεταξύ των μυρσινών, αίτινες ήσαν εν
κοιλώματι· και όπισθεν αυτού, ίπποι κόκκινοι, ποικίλοι
και λευκοί. **9** Και είπα, Κύριέ μου, τι είναι ούτοι;
Και είπε προς εμέ ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού, Εγώ
θέλω σοι δείξει τι είναι ταύτα. **10** Και ο άνθρωπος ο
ιστάμενος μεταξύ των μυρσινών απεκρίθη και είπεν,
Ούτοι είναι εκείνοι, τους οποίους ο Κύριος εξαπέστειλε
να περιοδεύσωσι την γην. **11** Και απεκρίθησαν προς
τον άγγελον του Κυρίου τον ιστάμενον μεταξύ των
μυρσινών και είπον, Ημείς περιωδεύσαμεν την γην και
ιδού, πάσα η γη κάθηται και ησυχάζει. **12** Και ο άγγελος
του Κυρίου απεκρίθη και είπε, Κύριε των δυνάμεων, έως
πότε δεν θέλεις σπλαγχνισθή συ την Ιερουσαλήμ και
τας πόλεις του Ιούδα κατά των οποίων ηγανάκτησας
τα εβδομήκοντα ταύτα έτη; **13** Και ο Κύριος απεκρίθη
προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού λόγους
καλούς λόγους παρηγορητικούς. **14** Και είπε προς
εμέ ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού, Φώνησον, λέγων,
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Είμαι ζηλότυπος
διά την Ιερουσαλήμ και διά την Σιών εν ζηλοτυπία
μεγάλη· **15** και είμαι σφόδρα ωργισμένος κατά των
εθνών των αμεριμνούντων· διότι ενώ εγώ ωργίσθην
ολίγον, αυτά επεβοήθησαν το κακόν. **16** Διά τούτο
ούτω λέγει Κύριος· Εγώ επέστρεψα εις την Ιερουσαλήμ
εν οικτιρμοίς· ο οίκός μου θέλει ανοικοδομηθή εν
αυτή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και σχοινίον θέλει
εκτανθή επί την Ιερουσαλήμ. **17** Φώνησον έτι λέγων,
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Αι πόλεις μου
ότι θέλουσι πλημμυρήσει από αγαθών και ο Κύριος
θέλει παρηγορήσει έτι την Σιών και θέλει εκλέξει πάλιν
την Ιερουσαλήμ. **18** Και ύψωσα τους οφθαλμούς μου
και είδον και ιδού, τέσσαρα κέρατα· **19** και είπα προς
τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, Τι είναι ταύτα;
Ο δε απεκρίθη προς εμέ, Ταύτα είναι τα κέρατα, τα
οποία διεσκόρπισαν τον Ιούδαν, τον Ισραήλ και την
Ιερουσαλήμ. **20** Και ο Κύριος έδειξεν εις εμέ τέσσαρας
τέκτονας· **21** και είπα, Τι έρχονται ούτοι να κάμωσι;
Και απεκρίθη λέγων, ταύτα είναι τα κέρατα τα οποία
διεσκόρπισαν τον Ιούδαν, ώστε ουδείς εσήκωσε την
κεφαλήν αυτού· και ούτοι ήλθον διά να φοβίσωσιν
αυτά, διά να εκτινάξωσι τα κέρατα των εθνών, τα οποία
εσήκωσαν το κέρας εναντίον της γης του Ιούδα διά να
διασκορπίσωσιν αυτήν.

2 Και ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού,
ανήρ και σχοινίον μετρικόν εν τη χειρί αυτού· **2** και
είπα, Που υπάγεις συ; Ο δε είπε προς εμέ, να μετρήσω
την Ιερουσαλήμ, διά να ίδω ποίον το πλάτος αυτής
και ποίον το μήκος αυτής. **3** Και ιδού, ο άγγελος ο
λαλών μετ' εμού εξήλθε, και έτερος άγγελος εξήλθεν
εις συνάντησιν αυτού **4** και είπε προς αυτόν, Δράμε,
λάλησον προς τον νεανίαν τούτον, λέγων, Η Ιερουσαλήμ
θέλει κατοικηθή ατειχίστως εξ αιτίας του πλήθους των
εν αυτή ανθρώπων και κτηνών· **5** διότι εγώ, λέγει
Κύριος, θέλω είσθαι εις αυτήν τείχος πυρός κύκλω
και θέλω είσθαι προς δόξαν εν μέσω αυτής. **6** Ω, ώ·
φεύγετε από της γης του βορρά, λέγει Κύριος· διότι σας
διεσκόρπισα προς τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού,
λέγει Κύριος. **7** Ω, διασώθητι, Σιών, η κατοικούσα μετά
της θυγατρός της Βαβυλώνος. **8** Διότι ούτω λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων· Μετά την δόξαν με απέστειλε
προς τα έθνη, τα οποία σας ελεηλάτησαν· διότι όστις
εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού. **9**
Διότι, ιδού, εγώ θέλω σείσει την χείρα μου επ' αυτά και
θέλουσιν είσθαι λάφυρον εις τους δουλεύοντας αυτά·
και θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με
απέστειλε. **10** Τέρπου και ευφραίνου, θύγατερ Σιών·
διότι ιδού, εγώ έρχομαι και θέλω κατοικήσει εν μέσω
σου, λέγει Κύριος. **11** Και έθνη πολλά θέλουσιν ενωθή
μετά του Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη και θέλουσιν είσθαι
λαός μου, και θέλω κατοικήσει εν μέσω σου, και θέλει,
γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με εξαπέστειλε
προς σε. **12** Και ο Κύριος θέλει κατακληρονομήσει τον
Ιούδαν διά μερίδα αυτού εν τη γη τη αγία και θέλει
εκλέξει πάλιν την Ιερουσαλήμ. **13** Σιώπα, πάσα σαρξ,
ενώπιον του Κυρίου· διότι εξηγέρθη από της κατοικίας
της αγιότητος αυτού.

3 Και μοι έδειξε τον Ιησούν, τον ιερέα τον μέγαν,
ιστάμενον έμπροσθεν του αγγέλου του Κυρίου, και ο
διάβολος ίστατο εκ δεξιών αυτού διά να αντισταθή εις
αυτόν. **2** Και είπε Κύριος προς τον διάβολον, Θέλει σε
επιτιμήσει ο Κύριος, διάβολε· ναι, θέλει σε επιτιμήσει ο
Κύριος, όστις εξέλεξε την Ιερουσαλήμ· δεν είναι ούτος
δαυλός απεσπασμένος από πυρός; **3** Ο δε Ιησούς ήτο
ενδεδυμένος ιμάτια ρυπαρά και ίστατο ενώπιον του
αγγέλου. **4** Και απεκρίθη και είπε προς τους ισταμένους
ενώπιον αυτού, λέγων, Αφαιρέσατε τα ιμάτια τα ρυπαρά
απ' αυτού· και προς αυτόν είπεν, Ιδού, αφήρεσα από σου
την ανομίαν σου και θέλω σε ενδύσει ιμάτια λαμπρά· **5**

και είπα, Ας επιθέσωσι μίτραν καθαράν επί την κεφαλήν
αυτού. Και επέθεσαν την μίτραν την καθαράν επί την
κεφαλήν αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτια· ο δε άγγελος
του Κυρίου παρίστατο. 6 Και διεμαρτυρήθη ο άγγελος
του Κυρίου προς τον Ιησούν, λέγων, 7 Ούτω λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων· Εάν περιπατήσης εν ταις οδοίς
μου και εάν φυλάξης τας εντολάς μου, τότε συ θέλεις
κρίνει έτι τον οίκόν μου και θέλεις φυλάττει έτι τας
αυλάς μου και θέλω σοι δώσει να περιπατής μεταξύ
των ενταύθα ισταμένων. 8 Άκουε τώρα, Ιησού ο ιερεύς
ο μέγας, συ και οι εταίροί σου οι καθήμενοι ενώπιόν
σου, επειδή αυτοί είναι άνθρωποι θαυμάσιοι· διότι ιδού
εγώ θέλω φέρει έξω τον δούλον μου τον Βλαστόν. 9
Διότι ιδού, ο λίθος, τον οποίον έθεσα έμπροσθεν του
Ιησού, επί τον ένα τούτον λίθον είναι επτά οφθαλμοί·
ιδού, εγώ θέλω εγχαράξει το εγχάραγμα αυτού, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων, και θέλω εξαλείψει την ανομίαν
της γης εκείνης εν μιά ημέρα. 10 Εν τη ημέρα εκείνη,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλετε προσκαλέσει
έκαστος τον πλησίον αυτού υπό την άμπελον αυτού και
υπό την συκήν αυτού.

4 Και επέστρεψεν ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού και
με εξήγειρεν ως άνθρωπον εξεγειρόμενον από του
ύπνου αυτού, 2 και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και
είπα, Εθεώρησα και ιδού, λυχνία όλη χρυσή και δοχείον
επί της κορυφής αυτής, και οι επτά λύχνοι αυτής επ'
αυτής και επτά σωλήνες εις τους λύχνους τους επί της
κορυφής αυτής, 3 και δύο ελαίαι επάνωθεν αυτής, μία
εκ δεξιών του δοχείου και μία εξ αριστερών αυτής. 4 Και
απεκρίθην και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ'
εμού, λέγων, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; 5 Και απεκρίθη
ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού και είπε προς εμέ, Δεν
γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. 6
Και απεκρίθη και είπε προς εμέ, λέγων, Ούτος είναι ο
λόγος του Κυρίου προς τον Ζοροβάβελ, λέγων, Ουχί διά
δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 7 Τις είσαι συ, το όρος
το μέγα, έμπροσθεν του Ζοροβάβελ; πεδιάς· και θέλει
εκφέρει τον ακρογωνιαίον λίθον εν αλαλαγμώ, Χάρις,
χάρις εις αυτόν 8 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ,
λέγων, 9 Αι χείρες του Ζοροβάβελ έθεσαν το θεμέλιον
του οίκου τούτου και αι χείρες αυτού θέλουσι τελειώσει
αυτόν· και θέλεις γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων
με απέστειλε προς εσάς. 10 Διότι τις κατεφρόνησε την
ημέραν των μικρών πραγμάτων; θέλουσι βεβαίως χαρή
και θέλουσιν ιδεί τον κασσιτέρινον λίθον εν τη χειρί
του Ζοροβάβελ οι επτά εκείνοι οφθαλμοί του Κυρίου, οι
περιτρέχοντες διά πάσης της γης. 11 Τότε απεκρίθην
και είπα προς αυτόν, Τι είναι αι δύο αύται ελαίαι επί
τα δεξιά της λυχνίας και επί τα αριστερά αυτής; 12
Και απεκρίθην εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν, Τι
είναι οι δύο κλάδοι των ελαιών, οίτινες διά των δύο
χρυσών σωλήνων εκκενόνουσιν εξ εαυτών το έλαιον
εις την χρυσήν λυχνίαν; 13 Και είπε προς εμέ λέγων,
Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ
μου. 14 Τότε είπεν, Ούτοι είναι οι δύο κεχρισμένοι, οι
παριστάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσης της γης.

5 Και πάλιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον
και ιδού, τόμος πετώμενος. 2 Και είπε προς εμέ, Τι
βλέπεις συ; Και απεκρίθην, Βλέπω τόμον πετώμενον, το
μήκος αυτού είκοσι πηχών και το πλάτος αυτού δέκα
πηχών. 3 Και είπε προς εμέ, Αύτη είναι η κατάρα η
εξερχομένη επί το πρόσωπον πάσης της γής· διότι πας
όστις κλέπτει θέλει εξολοθρευθή, ως γράφεται εν αυτώ
εντεύθεν· και πας όστις ομνύει θέλει εξολοθρευθή, ως
γράφεται εν αυτώ εκείθεν. 4 Θέλω εκφέρει αυτήν,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλει εισέλθει εις
τον οίκον του κλέπτου και εις τον οίκον του ομνύοντος
εις το όνομά μου ψευδώς· και θέλει διαμείνει εν μέσω
του οίκου αυτού, και θέλει εξολοθρεύσει αυτόν και τα
ξύλα αυτού και τους λίθους αυτού. 5 Και ο άγγελος ο
λαλών μετ' εμού εξήλθε και είπε προς εμέ, Ύψωσον
τώρα τους οφθαλμούς σου και ιδέ τι είναι τούτο το
εξερχόμενον. 6 Και είπα, Τι είναι τούτο; Ο δε είπε,
τούτο το οποίον εξέρχεται είναι εφά· και είπε, Τούτο
είναι η παράστασις αυτών καθ' όλην την γην. 7 Και
ιδού, εσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· και ιδού, μία
γυνή εκάθητο εν τω μέσω του εφά. 8 Και είπεν, Αύτη
είναι η ασέβεια. Και έρριψεν αυτήν εις το μέσον του
εφά, και έρριψε το μολύβδινον ζύγιον εις το στόμα
αυτού. 9 Τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον
και ιδού, εξήρχοντο δύο γυναίκες και άνεμος ήτο εν
ταις πτέρυξιν αυτών, διότι αύται είχον πτέρυγας ως
πτέρυγας πελαργού· και εσήκωσαν το εφά αναμέσον της
γης και του ουρανού. 10 Και είπα προς τον άγγελον τον
λαλούντα μετ' εμού, Που φέρουσιν αύται το εφά; 11 Και
είπε προς εμέ, Διά να οικοδομήσωσι δι' αυτό οίκον εν
τη γη Σενναάρ· και θέλει στηριχθή και θέλει τεθή εκεί
επί την βάσιν αυτού.

6 Και πάλιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και
ιδού, τέσσαρες άμαξαι εξήρχοντο εκ του μέσου δύο
ορέων και τα όρη ήσαν όρη χάλκινα. 2 Εν τη αμάξη τη
πρώτη ήσαν ίπποι κόκκινοι, και εν τη αμάξη τη δευτέρα
ίπποι μέλανες, 3 και εν τη αμάξη τη τρίτη ίπποι λευκοί,
και εν τη αμάξη τη τετάρτη ίπποι ποικίλοι ψαροί. 4 Και
απεκρίθην και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα
μετ' εμού, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; 5 Και απεκρίθη
ο άγγελος και είπε προς εμέ, Ταύτα είναι οι τέσσαρες
άνεμοι του ουρανού, οίτινες εξέρχονται εκ της στάσεως
αυτών ενώπιον του Κυρίου πάσης της γής· 6 οι ίπποι
οι μέλανες οι εν τη μιά εξέρχονται προς την γην του
βορρά, και οι λευκοί εξέρχονται κατόπιν αυτών, και
οι ποικίλοι εξέρχονται προς την γην του νότου. 7 Και
οι ψαροί εξήλθον και εζήτησαν να υπάγωσι διά να
περιέλθωσι την γην. Και είπεν, Υπάγετε, περιέλθετε
την γην. Και περιήλθον την γην. 8 Και έκραξε προς
εμέ και ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ιδέ, οι εξερχόμενοι
προς την γην του βορρά ανέπαυσαν το πνεύμά μου
εν τη γη του βορρά. 9 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς
εμέ, λέγων, 10 Λάβε εκ των ανδρών της αιχμαλωσίας,
εκ του Χελδαΐ, εκ του Τωβία και εκ του Ιεδαΐα, των
ελθόντων εκ Βαβυλώνος, και ελθέ την αυτήν εκείνην
ημέραν και είσελθε εις τον οίκον του Ιωσίου, υιού του
Σοφονίου· 11 και λάβε αργύριον και χρυσίον και κάμε
στεφάνους και επίθες επί την κεφαλήν του Ιησού, υιού

του Ιωσεδέκ, του ιερέως του μεγάλου, 12 και λάλησον
προς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων,
λέγων, Ιδού, ο ανήρ, του οποίου το όνομα είναι ο
Βλαστός· και θέλει βλαστήσει εκ του τόπου αυτού και
θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου. 13 Ναι, αυτός
θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου, και αυτός θέλει
λάβει την δόξαν και θέλει καθήσει και διοικήσει επί του
θρόνου αυτού και θέλει είσθαι ιερεύς επί του θρόνου
αυτού, και βουλή ειρήνης θέλει είσθαι μεταξύ των δύο
τούτων. 14 Και στέφανοι θέλουσιν είσθαι διά τον Ελέμ
και διά τον Τωβίαν και διά τον Ιεδαΐαν και διά τον
Ειν τον υιόν του Σοφονίου προς μνημόσυνον εν τω
ναώ του Κυρίου. 15 Και οι μακράν θέλουσιν ελθεί και
οικοδομήσει εν τω ναώ του Κυρίου· και θέλετε γνωρίσει
ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς· και
τούτο θέλει γείνει, εάν υπακούσητε ακριβώς εις την
φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

7 Και εν τω τετάρτω έτει του βασιλέως Δαρείου έγεινε
λόγος Κυρίου προς τον Ζαχαρίαν τη τετάρτη του
εννάτου μηνός, του Χισλεύ· 2 και εξαπέστειλαν εις
τον οίκον του Θεού τον Σαρεσέρ και τον Ρεγέμ-μέλεχ
και τους ανθρώπους αυτών, διά να εξιλεώσωσι το
πρόσωπον του Κυρίου, 3 να λαλήσωσι προς τους ιερείς
τους εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων και προς
τους προφήτας, λέγοντες, Να κλαύσω εν τω μηνί του
πέμπτω αποχωρισθείς, καθώς ήδη έκαμον τοσαύτα
έτη; 4 Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων
προς εμέ, λέγων, 5 Λάλησον προς πάντα τον λαόν
της γης και προς τους ιερείς, λέγων, και επενθείτε εν
τω πέμπτω και εν τω εβδόμω μηνί τα εβδομήκοντα
εκείνα έτη, ενηστεύετε τωόντι δι' εμέ; δι' εμέ; 6 Και
ότε ετρώγετε και ότε επίνετε, δεν ετρώγετε και επίνετε
δι' εαυτούς; 7 δεν είναι ούτοι οι λόγοι, τους οποίους
ο Κύριος ελάλησε διά των προτέρων προφητών, ότε
η Ιερουσαλήμ ήτο κατωκημένη και εν ευημερία και
αι πόλεις αυτής κύκλω εν αυτή, ότε κατωκείτο το
μεσημβρινόν και η πεδινή; 8 Και έγεινε λόγος Κυρίου
προς τον Ζαχαρίαν, λέγων, 9 Ούτω λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων, λέγων, Κρίνετε κρίσιν αληθείας και
κάμνετε έλεος και οικτιρμόν, έκαστος προς τον αδελφόν
αυτού, 10 και μη καταδυναστεύετε την χήραν και τον
ορφανόν, τον ξένον και τον πένητα, και μηδείς από σας
ας μη βουλεύηται κακόν κατά του αδελφού αυτού εν τη
καρδία αυτού. 11 Αλλ' ηρνήθησαν να προσέξωσι και
έστρεψαν νώτα απειθή και εβάρυναν τα ώτα αυτών
διά να μη ακούσωσι. 12 Ναι, αυτοί έκαμον τας καρδίας
αυτών αδάμαντα, ώστε να μη ακούσωσι τον νόμον και
τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος των δυνάμεων
εξαπέστειλεν εν τω πνεύματι αυτού διά των προτέρων
προφητών· διά τούτο ήλθεν οργή μεγάλη παρά του
Κυρίου των δυνάμεων. 13 Όθεν καθώς αυτός έκραξε
και αυτοί δεν εισήκουον, ούτως αυτοί έκραξαν και εγώ
δεν εισήκουον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· 14 αλλά
διεσκόρπισα αυτούς ως δι' ανεμοστροβίλου εις πάντα τα
έθνη, τα οποία δεν εγνώριζον. Και ο τόπος ηρημώθη
κατόπιν αυτών, ώστε δεν υπήρχεν ο διαβαίνων ουδέ ο
επιστρέφων· και έθεσαν την γην την επιθυμητήν εις
ερήμωσιν.

8 Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων, λέγων, 2
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· είμαι ζηλότυπος
διά την Σιών εν ζηλοτυπία μεγάλη και είμαι ζηλότυπος
δι' αυτήν εν οργή μεγάλη. 3 Ούτω λέγει Κύριος·
Επέστρεψα εις την Σιών και θέλω κατοικήσει εν μέσω
της Ιερουσαλήμ· και η Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή
πόλις αληθείας, και το όρος του Κυρίου των δυνάμεων
όρος άγιον. 4 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι
θέλουσι καθήσει πρεσβύτεροι και πρεσβύτεραι εν ταις
πλατείαις της Ιερουσαλήμ, και έκαστος με την ράβδον
αυτού εν τη χειρί αυτού από του πλήθους των ημερών.
5 Και αι πλατείαι της πόλεως θέλουσιν είσθαι πλήρεις
παιδίων και κορασίων παιζόντων εν ταις πλατείαις
αυτής. 6 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν φανή
θαυμαστόν εις τους οφθαλμούς του υπολοίπου του λαού
τούτου εν ταις ημέραις εκείναις, μήπως θέλει φανή
θαυμαστόν και εις τους οφθαλμούς μου; λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων. 7 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων·
Ιδού, εγώ θέλω σώσει τον λαόν μου από της γης της
ανατολής και από της γης της δύσεως του ηλίου, 8 και
θέλω φέρει αυτούς και θέλουσι κατοικήσει εν μέσω της
Ιερουσαλήμ· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω
είσθαι Θεός αυτών εν αληθεία και δικαιοσύνη. 9 Ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ενισχύσατε τας χείρας
σας, σεις οι ακούοντες εν ταις ημέραις ταύταις τους
λόγους τούτους διά στόματος των προφητών, οίτινες
ήσαν εν τη ημέρα καθ' ην εθεμελιώθη ο οίκος του
Κυρίου των δυνάμεων, διά να οικοδομηθή ο ναός. 10
Διότι προ των ημερών εκείνων δεν ήτο μισθός διά τον
άνθρωπον ουδέ μισθός διά το κτήνος ουδέ ειρήνη εις
τον εξερχόμενον ή εισερχόμενον εξ αιτίας της θλίψεως,
διότι εξαπέστειλα πάντας τους ανθρώπους έκαστον
κατά του πλησίον αυτού. 11 Αλλά τώρα, εγώ δεν
θέλω φέρεσθαι προς το υπόλοιπον του λαού τούτου
καθώς εν ταις αρχαίαις ημέραις, λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων. 12 Διότι ο σπόρος θέλει είσθαι της ειρήνης·
η άμπελος θέλει δώσει τον καρπόν αυτής και η γη
θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής και οι ουρανοί θέλουσι
δώσει την δρόσον αυτών, και θέλω κληροδοτήσει εις το
υπόλοιπον του λαού τούτου πάντα ταύτα. 13 Και καθώς
ήσθε κατάρα μεταξύ των εθνών, οίκος Ιούδα και οίκος
Ισραήλ, ούτω θέλω σας διασώσει και θέλετε είσθαι
ευλογία· μη φοβείσθε· ας ενισχύωνται αι χείρές σας.
14 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ον
τρόπον εστοχάσθην να σας τιμωρήσω, ότε οι πατέρες σας
με παρώργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν
μετενόησα, 15 ούτω πάλιν εβουλεύθην εν ταις ημέραις
ταύταις να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ και τον οίκον
του Ιούδα· μη φοβείσθε. 16 Ούτοι είναι οι λόγοι, τους
οποίους θέλετε κάμει· λαλείτε έκαστος την αλήθειαν
προς τον πλησίον αυτού· αλήθειαν και κρίσιν ειρήνης
κρίνετε εν ταις πύλαις σας. 17 Και μη βουλεύεσθε κακόν
εν ταις καρδίαις σας έκαστος κατά του πλησίον αυτού
και όρκον ψευδή μη αγαπάτε· διότι πάντα ταύτα είναι
εκείνα, τα οποία μισώ, λέγει Κύριος. 18 Και έγεινε λόγος
του Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ, λέγων, 19 Ούτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η νηστεία του τετάρτου
μηνός και η νηστεία του πέμπτου και η νηστεία του
εβδόμου και η νηστεία του δεκάτου θέλουσιν είσθαι

εις τον οίκον Ιούδα εν χαρά και εν ευφροσύνη και εν ευθύμοις εορταίς· όθεν αγαπάτε την αλήθειαν και την ειρήνην. **20** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι θέλουσιν ελθεί λαοί και οι κατοικούντες πόλεις πολλάς· **21** και οι κάτοικοι της μιας θέλουσιν υπάγει εις την άλλην, λέγοντες, Ας υπάγωμεν σπεύδοντες διά να εξιλεώσωμεν το πρόσωπον του Κυρίου και να εκζητήσωμεν τον Κύριον των δυνάμεων· θέλω υπάγει και εγώ. **22** Και λαοί πολλοί και έθνη ισχυρά θέλουσιν ελθεί διά να εκζητήσωσι τον Κύριον των δυνάμεων εν Ιερουσαλήμ και να εξιλεώσωσι το πρόσωπον του Κυρίου. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εν ταις ημέραις εκείναις δέκα άνδρες εκ πασών των γλωσσών των εθνών θέλουσι πιάσει σφιγκτά, ναι, θέλουσι πιάσει σφιγκτά το κράσπεδον ενός Ιουδαίου, λέγοντες· θέλομεν υπάγει με σάς· διότι ηκούσαμεν ότι ο Θεός είναι με σας.

9 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου κατά της γης Αδράχ και της Δαμασκού, της αναπαύσεως αυτού· διότι του Κυρίου είναι το να εφορά τους ανθρώπους και πάσας τας φυλάς του Ισραήλ· **2** ότι και κατά της Αιμάθ, ήτις είναι όμορος αυτής, κατά της Τύρου και Σιδώνος, αν και ήναι σοφαί σφόδρα. **3** Και η Τύρος ωκοδόμησεν εις εαυτήν οχύρωμα και επεσώρευσεν αργύριον ως χώμα και χρυσίον ως πηλόν των οδών. **4** Ιδού, ο Κύριος θέλει σκυλεύσει αυτήν και θέλει πατάξει εν τη θαλάσση την δύναμιν αυτής, και αυτή θέλει καταναλωθή εν πυρί. **5** Θέλει ιδεί η Ασκάλων και φοβηθή, και η Γάζα και θέλει λυπηθή σφόδρα, και η Ακκαρών, διότι η προσδοκία αυτής θέλει ματαιωθή· και θέλει απολεσθή ο βασιλεύς εκ της Γάζης και η Ασκάλων δεν θέλει κατοικείσθαι. **6** Και αλλογενής θέλει καθήσει εν τη Αζώτω, και θέλω καθαιρέσει την υπερηφανίαν των Φιλισταίων. **7** Και θέλω αφαιρέσει το αίμα αυτών από του στόματος αυτών και τα βδελύγματα αυτών από του μέσου των οδόντων αυτών· και ο εναπολειφθείς θέλει είσθαι και αυτός διά τον Θεόν ημών, και θέλει είσθαι ως χιλίαρχος εις τον Ιούδαν· και Ακκαρών θέλει είσθαι ως ο Ιεβουσαίος. **8** Και θέλω στρατοπεδεύσει κύκλω του οίκου μου εναντίον στρατεύματος, εναντίον διαβαίνοντος και εναντίον επιστρέφοντος· και καταδυναστεύων δεν θέλει περάσει πλέον επ' αυτούς· διότι τώρα είδον με τους οφθαλμούς μου. **9** Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· αλάλαζε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σέ· αυτός είναι δίκαιος και σώζων· πραΰς και καθήμενος επί όνου και επί πώλου υιού υποζυγίου. **10** Και θέλω εξολοθρεύσει την άμαξαν από του Εφραΐμ και τον ίππον από της Ιερουσαλήμ και θέλει εξολοθρευθή το τόξον το πολεμικόν, και αυτός θέλει λαλήσει ειρήνην προς τα έθνη, και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμού έως των περάτων της γης. **11** Και περί σου, διά το αίμα της διαθήκης σου εγώ εξήγαγον τους δεσμίους σου εκ λάκκου ανύδρου. **12** Επιστρέψατε εις το οχύρωμα, δέσμιοι της ελπίδος· έτι και σήμερον κηρύττω ότι θέλω ανταποδώσει διπλά εις σε. **13** Διότι ενέτεινα τον Ιούδαν δι' εμαυτόν ως τόξον· ισχυρώς ενέτεινα τον Εφραΐμ και εξήγειρα τα τέκνα σου, Σιών, κατά των τέκνων σου, Ελλάς· και σε έκαμον ως ρομφαίαν μαχητού. **14** Και ο Κύριος θέλει φανή επ' αυτούς και το βέλος αυτού θέλει εξέλθει ως αστραπή· και Κύριος ο Θεός θέλει σαλπίσει εν σάλπιγγι και θέλει κινηθή με ανεμοστροβίλους του νότου. **15** Ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπίζεσθαι αυτούς και θέλουσι καταναλώσει τους εναντίους και καταβάλει με λίθους σφενδόνης και θέλουσι πίει και θορυβήσει ως από οίνου· και θέλουσιν εμπλησθή ως φιάλη και ως αι γωνίαι του θυσιαστηρίου. **16** Και Κύριος ο Θεός αυτών θέλει σώσει αυτούς εν τη ημέρα εκείνη, ως το ποίμνιον του λαού αυτού, επειδή ως λίθοι διαδήματος θέλουσιν υψωθή επί την γην αυτού. **17** Διότι πόση είναι η αγαθότης αυτού και πόση η ώραιότης αυτού· ο σίτος θέλει κάμει ευθύμους τους νεανίσκους και το γλεύκος τας παρθένους.

10 Ζητείτε παρά του Κυρίου υετόν εν τω καιρώ της οψίμου βροχής· και ο Κύριος θέλει κάμει αστραπάς και θέλει δώσει εις αυτούς βροχάς όμβρου, εις έκαστον βοτάνην εν τω αγρώ. **2** Διότι τα είδωλα ελάλησαν ματαιότητα και οι μάντεις είδον οράσεις ψευδείς και ελάλησαν ενύπνια μάταια· παρηγόρουν ματαίως· διά τούτο μετετοπίσθησαν ως ποίμνιον· εταράχθησαν, διότι δεν υπήρχε ποιμήν. **3** Ο θυμός μου εξήφθη κατά των ποιμένων και θέλω τιμωρήσει τους τράγους· διότι ο Κύριος των δυνάμεων επεσκέφθη το ποίμνιον αυτού, τον οίκον Ιούδα, και έκαμεν αυτούς ως ίππον αυτού ένδοξον εν μάχη. **4** Απ' αυτού εξήλθεν η γωνία, απ' αυτού ο πάσσαλος, απ' αυτού το πολεμικόν τόξον, απ' αυτού πας ηγεμών ομού. **5** Και θέλουσιν είσθαι ως ισχυροί, καταπατούντες τους πολεμίους εν τω πηλώ των οδών, εν τη μάχη· και θέλουσι πολεμήσει, διότι ο Κύριος είναι μετ' αυτών, και οι αναβάται των ίππων θέλουσι καταισχυνθή. **6** Και θέλω ενισχύσει τον οίκον Ιούδα και τον οίκον Ιωσήφ θέλω σώσει, και θέλω επαναφέρει αυτούς, διότι ηλέησα αυτούς· και θέλουσιν είσθαι ως εάν δεν είχον αποβάλει αυτούς· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών και θέλω εισακούσει αυτών. **7** Και οι Εφραϊμίται θέλουσιν είσθαι ως ισχυρός και η καρδία αυτών θέλει χαρή ως από οίνου· και τα τέκνα αυτών θέλουσιν ιδεί και χαρή· η καρδία αυτών θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον. **8** Θέλω συρίξει εις αυτούς και θέλω συνάξει αυτούς· διότι εγώ ελύτρωσα αυτούς· και θέλουσι πληθυνθή καθώς ποτέ επληθύνθησαν. **9** Και θέλω σπείρει αυτούς μεταξύ των λαών· και θέλουσι με ενθυμηθή εν απομεμακρυσμένοις τόποις· και θέλουσι ζήσει μετά των τέκνων αυτών και θέλουσιν επιστρέψει. **10** Και θέλω επαναφέρει αυτούς εκ γης Αιγύπτου και συνάξει αυτούς εκ της Ασσυρίας· και θέλω φέρει αυτούς εις την γην Γαλαάδ και εις τον Λίβανον, και δεν θέλει εξαρκέσει εις αυτούς. **11** Και θέλει περάσει διά της θαλάσσης εν θλίψει και θέλει πατάξει τα κύματα εν τη θαλάσση και πάντα τα βάθη του ποταμού θέλουσι ξηρανθή, και η υπερηφανία της Ασσυρίας θέλει καταβληθή και το σκήπτρον της Αιγύπτου θέλει αφαιρεθή. **12** Και θέλω ενισχύσει αυτούς εις τον Κύριον, και θέλουσι περιπατεί εν τω ονόματι αυτού, λέγει Κύριος.

11 Άνοιξον, Λίβανε, τας θύρας σου και ας καταφάγη πυρ τας κέδρους σου. **2** Ολόλυξον, ελάτη, διότι έπεσεν κέδρος· διότι οι μεγιστάνες ηφανίσθησαν· ολολύξατε, δρυς της Βασάν, διότι το δάσος το απρόσιτον κατεκόπη. **3** Φωνή ακούεται ποιμένων θρηνούντων, διότι η δόξα αυτών ηφανίσθη· φωνή βρυχωμένων σκύμνων, διότι το φρύαγμα του Ιορδάνου εταπεινώθη. **4** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός μου· Ποίμαινε το ποίμνιον της σφαγής, **5** το οποίον οι αγοράσαντες αυτό σφάζουσιν ατιμωρήτως· οι δε πωλούντες αυτό λέγουσιν, Ευλογητός ο Κύριος, διότι επλούτησα, και αυτοί οι ποιμένες αυτού δεν φείδονται αυτού. **6** Διά τούτο δεν θέλω φεισθή πλέον των κατοίκων του τόπου, λέγει Κύριος, αλλ' ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τους ανθρώπους έκαστον εις την χείρα του πλησίον αυτού και εις την χείρα του βασιλέως αυτού, και θέλουσι κατακόψει την γην και δεν θέλω ελευθερώσει αυτούς εκ της χειρός αυτών. **7** Και εποίμανα το ποίμνιον της σφαγής, το όντως τεταλαιπωρημένον ποίμνιον. Και έλαβον εις εμαυτόν δύο ράβδους, την μίαν εκάλεσα Κάλλος και την άλλην εκάλεσα Δεσμούς, και εποίμανα το ποίμνιον. **8** Και εξωλόθρευσα τρεις ποιμένας εν ενί μηνί· και η ψυχή μου εβαρύνθη αυτούς και η ψυχή δε αυτών απεστράφη εμέ. **9** Τότε είπα, Δεν θέλω σας ποιμαίνει· το αποθνήσκον ας αποθνήσκη και το απολωλός ας απόλλυται και τα εναπολειπόμενα ας τρώγωσιν έκαστον την σάρκα του πλησίον αυτού. **10** Και έλαβον την ράβδον μου, το Κάλλος, και κατέκοψα αυτήν, διά να ακυρώσω την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμον προς πάντας τους λαούς τούτους, **11** και ηκυρώθη εν τη ημέρα εκείνη· και ούτω το ποίμνιον το τεταλαιπωρημένον, το οποίον απέβλεπεν εις εμέ, εγνώρισεν ότι ούτος ήτο ο λόγος του Κυρίου. **12** Και είπα προς αυτούς, Εάν σας φαίνηται καλόν, δότε μοι τον μισθόν μου· ει δε μη, αρνήθητε αυτόν. Και έστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργύρια. **13** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ρίψον αυτά εις τον κεραμέα, την έντιμον τιμήν, με την οποίαν ετιμήθην υπ' αυτών. Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια και έρριψα αυτά εν τω οίκω του Κυρίου εις τον κεραμέα. **14** Και κατέκοψα την άλλην μου ράβδον, τους Δεσμούς, διά να ακυρώσω την αδελφότητα μεταξύ Ιούδα και Ισραήλ. **15** Και είπε Κύριος προς εμέ, Λάβε εις σεαυτόν έτι τα εργαλεία ποιμένος ασυνέτου. **16** Διότι ιδού, εγώ θέλω αναστήσει ποιμένα επί την γην, όστις δεν θέλει επισκέπτεσθαι τα απολωλότα, δεν θέλει ζητεί το διεσκορπισμένον και δεν θέλει ιατρεύει το συντετριμμένον ουδέ θέλει ποιμαίνει το υγιές· αλλά θέλει τρώγει την σάρκα του παχέος και κατακόπτει τους όνυχας αυτών. **17** Ουαί εις τον μάταιον ποιμένα, τον εγκαταλείποντα το ποίμνιον· ρομφαία θέλει ελθεί επί τον βραχίονα αυτού και επί τον δεξιόν οφθαλμόν αυτού· ο βραχίων αυτού θέλει ολοτελώς ξηρανθή και ο δεξιός οφθαλμός αυτού ολοκλήρως αμαυρωθή.

12 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου περί του Ισραήλ. Ούτω λέγει Κύριος, ο εκτείνων τους ουρανούς και θεμελιών την γην και μορφόνων το πνεύμα του ανθρώπου εντός αυτού· **2** Ιδού, εγώ καθιστώ την Ιερουσαλήμ ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς κύκλω, και επί τον Ιούδαν έτι θέλει είσθαι τούτο εν τη πολιορκία τη κατά της Ιερουσαλήμ. **3** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα· πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα έθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής. **4** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφροσύνη, και θέλω ανοίξει τους οφθαλμούς μου επί τον οίκον Ιούδα και θέλω πατάξει εν αποτυφλώσει πάντα ίππον των λαών. **5** Και οι άρχοντες του Ιούδα θέλουσιν ειπεί εν τη καρδία αυτών, Στήριγμα είναι εις εμέ οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ διά του Κυρίου των δυνάμεων του Θεού αυτών. **6** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει τους άρχοντας του Ιούδα ως εστίαν πυρός εις ξύλα και ως λαμπάδα πυρός εις χειρόβολον, και θέλουσι καταφάγει πάντας τους λαούς κύκλω, εκ δεξιών και εξ αριστερών· και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικηθή πάλιν εν τω τόπω αυτής, εν Ιερουσαλήμ. **7** Και ο Κύριος θέλει σώσει πρώτον τας σκηνάς του Ιούδα, διά να μη μεγαλύνηται η δόξα του οίκου του Δαβίδ και η δόξα των κατοίκων της Ιερουσαλήμ κατά του Ιούδα. **8** Εν τη ημέρα εκείνη ο Κύριος θέλει υπερασπισθή τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· και ο αδύνατος μεταξύ αυτών εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι ως ο Δαβίδ και ο οίκος του Δαβίδ ως Θεός, ως άγγελος Κυρίου, ενώπιον αυτών. **9** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω ζητήσει να εξολοθρεύσω πάντα τα έθνη τα ερχόμενα κατά της Ιερουσαλήμ. **10** Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκέντησαν, και θέλουσι πενθήσει δι' αυτόν ως πενθεί τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πένθος μέγα εν Ιερουσαλήμ ως το πένθος της Αδαδριμμών εν τη πεδιάδι Μεγιδδών. **12** Και θέλει πενθήσει η γη, πάσα οικογένεια καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια του οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **13** η οικογένεια του οίκου Λευΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια Σιμεΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **14** πάσαι αι εναπολειφθείσαι οικογένειαι, εκάστη οικογένεια καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

13 Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πηγή ανεωγμένη εις τον οίκον Δαβίδ και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ διά την αμαρτίαν και διά την ακαθαρσίαν. **2** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω εξολοθρεύσει τα ονόματα των ειδώλων από της γης και δεν θέλει πλέον είσθαι ενθύμησις αυτών, και έτι θέλω αφαιρέσει τους προφήτας και το πνεύμα το ακάθαρτον από της γης. **3** Και εάν τις προφητεύη έτι, τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσιν ειπεί προς αυτόν, δεν θέλεις ζήσει· διότι ψεύδη λαλείς εν τω ονόματι του Κυρίου. Και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσι διατραυματίσει αυτόν, όταν προφητεύη. **4** Και

εν τη ημέρα εκείνη οι προφήται θέλουσι καταισχυνθή,
έκαστος εκ της οράσεως αυτού, όταν προφητεύη, και δεν
θέλουσιν ενδύεσθαι ένδυμα τρίχινον διά να απατώσι. 5
Και θέλει ειπεί, Εγώ δεν είμαι προφήτης· είμαι άνθρωπος
γεωργός· διότι άνθρωπος με εμίσθωσεν εκ νεότητός
μου. 6 Και εάν τις είπη προς αυτόν, Τι είναι αι πληγαί
αύται εν μέσω των χειρών σου; θέλει αποκριθή, Εκείναι,
τας οποίας επληγώθην εν τω οίκω των φίλων μου. 7
Ρομφαία, εξύπνησον κατά του ποιμένος μου και κατά
του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· πάταξον τον ποιμένα και τα πρόβατα θέλουσι
διασκορπισθή· θέλω όμως στρέψει την χείρα μου επί
τους μικρούς. 8 Και εν πάση τη γη, λέγει Κύριος, δύο
μέρη θέλουσιν εξολοθρευθή εν αυτή και εκλείψει, το δε
τρίτον θέλει εναπολειφθή εν αυτή. 9 Και θέλω περάσει
το τρίτον διά πυρός· και θέλω καθαρίσει αυτούς ως
καθαρίζεται το αργύριον, και θέλω δοκιμάσει αυτούς
ως δοκιμάζεται το χρυσίον· αυτοί θέλουσιν επικαλεσθή
το όνομά μου κα εγώ θέλω εισακούσει αυτούς· θέλω
ειπεί, ούτος είναι λαός μου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί, Ο
Κύριος είναι ο Θεός μου.

14 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται και το λάφυρόν
σου θέλει διαμερισθή εν τω μέσω σου. 2 Και
θέλω συνάξει πάντα τα έθνη κατά της Ιερουσαλήμ εις
μάχην· και θέλει αλωθή η πόλις και αι οικίαι θέλουσι
λεηλατηθή και αι γυναίκες θέλουσι βιασθή, και το
ήμισυ της πόλεως θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, το
δε υπόλοιπον του λαού δεν θέλει εξολοθρευθή εκ
της πόλεως. 3 Και ο Κύριος θέλει εξέλθει και θέλει
πολεμήσει κατά των εθνών εκείνων, ως ότε επολέμησεν
εν τη ημέρα της μάχης. 4 Και οι πόδες αυτού θέλουσι
σταθή κατά την ημέραν εκείνην επί του όρους των
ελαιών, του απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών·
και το όρος των ελαιών θέλει σχισθή κατά το μέσον
αυτού προς ανατολάς και προς δυσμάς και θέλει γείνει
κοιλάς μεγάλη σφόδρα· και το ήμισυ του όρους θέλει
συρθή προς βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον.
5 Και θέλετε καταφύγει εις την κοιλάδα των ορέων
μου· διότι η κοιλάς των ορέων θέλει φθάνει έως εις
Ασάλ· και θέλετε φύγει, καθώς εφύγετε απ' έμπροσθεν
του σεισμού εν ταις ημέραις Οζίου του βασιλέως του
Ιούδα· και Κύριος ο Θεός μου θέλει ελθεί και μετά σου
πάντες οι άγιοι. 6 Και εν εκείνη τη ημέρα το φως
δεν θέλει είσθαι λαμπρόν ουδέ συνεσκοτασμένον· 7
αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον
Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν
θέλει είσθαι φως. 8 Και εν τη ημέρα εκείνη ύδατα ζώντα
θέλουσιν εξέλθει εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτών προς
την θάλασσαν την ανατολικήν και το ήμισυ αυτών προς
την θάλασσαν την δυτικήν· εν θέρει και εν χειμώνι
θέλει είσθαι ούτω. 9 Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς
εφ' όλην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι
Κύριος εις και το όνομα αυτού εν. 10 Πας ο τόπος
θέλει μεταβληθή εις πεδιάδα, από Γαβαά έως Ριμμών,
κατά νότον της Ιερουσαλήμ· και αύτη θέλει υψωθή
και κατοικηθή εν τω τόπω αυτής, από της πύλης του
Βενιαμίν έως του τόπου της πρώτης πύλης, έως της
πύλης των γωνιών και του πύργου Ανανεήλ, μέχρι
των ληνών του βασιλέως. 11 Και θέλουσι κατοικήσει
εν αυτή, και δεν θέλει είσθαι πλέον αφανισμός· και
η Ιερουσαλήμ θέλει κάθησθαι εν ασφαλεία. 12 Και
αύτη θέλει είσθαι η πληγή, με την οποίαν ο Κύριος
θέλει πληγώσει πάντας τους λαούς τους στρατεύσαντας
κατά της Ιερουσαλήμ· η σαρξ αυτών θέλει τήκεσθαι ενώ
ίστανται επί τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών
θέλουσι διαλυθή εν ταις οπαίς αυτών, και η γλώσσα
αυτών θέλει διαλυθή εν τω στόματι αυτών. 13 Και εν
τη ημέρα εκείνη ταραχή του Κυρίου μεγάλη θέλει είσθαι
μεταξύ αυτών, και θέλουσι πιάνει έκαστος την χείρα
του πλησίον αυτού και η χειρ αυτού θέλει εγείρεσθαι
κατά της χειρός του πλησίον αυτού. 14 Και ο Ιούδας
έτι θέλει πολεμήσει εν Ιερουσαλήμ· και ο πλούτος
πάντων των εθνών κύκλω θέλει συναχθή, χρυσίον και
αργύριον και ιμάτια, εις πλήθος μέγα. 15 Και η πληγή
του ίππου, του ημιόνου, της καμήλου και του όνου
και πάντων των κτηνών, τα οποία θέλουσιν είσθαι εν
τοις στρατοπέδοις εκείνοις, τοιαύτη θέλει είσθαι ως η
πληγή αύτη. 16 Και πας όστις υπολειφθή εκ πάντων
των εθνών, των ελθόντων κατά της Ιερουσαλήμ, θέλει
αναβαίνει κατ' έτος διά να προσκυνή τον Βασιλέα· τον
Κύριον των δυνάμεων, και να εορτάζη την εορτήν της
σκηνοπηγίας. 17 Και όσοι εκ των οικογενειών της γης
δεν αναβώσιν εις Ιερουσαλήμ, διά να προσκυνήσωσι
τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων, εις αυτούς
δεν θέλει είσθαι βροχή. 18 Και εάν η οικογένεια της
Αιγύπτου δεν αναβή και δεν έλθη, επί τους οποίους
δεν είναι βροχή, εις αυτούς θέλει είσθαι η πληγή, ην
ο Κύριος θέλει πληγώσει τα έθνη τα μη αναβαίνοντα
διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. 19
Αύτη θέλει είσθαι η ποινή της Αιγύπτου και η ποινή
πάντων των εθνών των μη θελόντων να αναβώσι διά
να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. 20 Εν τη
ημέρα εκείνη θέλει είσθαι επί τους κώδωνας των ίππων,
ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ· και οι λέβητες εν τω οίκω
του Κυρίου θέλουσιν είσθαι ως αι φιάλαι έμπροσθεν
του θυσιαστηρίου. 21 Και πας λέβης εν Ιερουσαλήμ
και εν Ιούδα θέλει είσθαι αγιασμός εις τον Κύριον των
δυνάμεων· και πάντες οι θυσιάζοντες θέλουσιν ελθεί
και λάβει εξ αυτών και εψήσει εν αυτοίς· και εν τη
ημέρα εκείνη δεν θέλει είσθαι πλέον Χαναναίος εν τω
οίκω του Κυρίου των δυνάμεων.

Μαλαχίας

1 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου διά χειρός
Μαλαχίου προς Ισραήλ. **2** Εγώ σας ηγάπησα, λέγει
Κύριος· και σεις είπετε, Εις τι μας ηγάπησας; δεν ήτο ο
Ησαύ αδελφός του Ιακώβ; λέγει Κύριος· πλην ηγάπησα
τον Ιακώβ, **3** τον δε Ησαύ εμίσησα και κατέστησα
τα όρη αυτού ερήμωσιν και την κληρονομίαν αυτού
κατοικίας ερήμου. **4** Και εάν ο Εδώμ είπη, Ημείς
εταλαιπωρήθημεν, πλην θέλομεν οικοδομήσει εκ νέου
τους ηρημωμένους τόπους, ούτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· Αυτοί θέλουσιν οικοδομήσει αλλ' εγώ θέλω
καταστρέψει· και θέλουσιν ονομασθή, Όριον ανομίας,
και, Ο λαός κατά του οποίου ο Κύριος ηγανάκτησε
διαπαντός. **5** Και οι οφθαλμοί σας θέλουσιν ιδεί και
σεις θέλετε ειπεί, Εμεγαλύνθη ο Κύριος από του ορίου
του Ισραήλ. **6** Ο υιός τιμά τον πατέρα και ο δούλος
τον κύριον αυτού· αν λοιπόν εγώ ήμαι πατήρ, που
είναι η τιμή μου; και αν κύριος εγώ, που ο φόβος
μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων προς εσάς, ιερείς,
οίτινες καταφρονείτε το όνομά μου, και λέγετε, Εις τι
κατεφρονήσαμεν το όνομά σου; **7** Προσεφέρετε άρτον
μεμιασμένον επί του θυσιαστηρίου μου και είπετε,
Εις τι σε εμιάναμεν; Εις το ότι λέγετε, Η τράπεζα του
Κυρίου είναι αξιοκαταφρόνητος. **8** Και αν προσφέρητε
τυφλόν εις θυσίαν, δεν είναι κακόν; και αν προσφέρητε
χωλόν ή άρρωστον, δεν είναι κακόν; πρόσφερε τώρα
τούτο εις τον αρχηγόν σου· θέλει άρα γε ευαρεστηθή
εις σε ή υποδεχθή το πρόσωπόν σου; λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων. **9** Και τώρα λοιπόν δεήθητε του Θεού
διά να ελεήση ημάς· εξ αιτίας σας έγεινε τούτο· θέλει
άρα γε υποδεχθή τα πρόσωπά σας; λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων. **10** Τις είναι και μεταξύ σας, όστις ήθελε
κλείσει τας θύρας, διά να μη ανάπτητε πυρ επί το
θυσιαστήριόν μου ματαίως; δεν έχω ευχαρίστησιν εις
εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν θέλω δεχθή
προσφοράν εκ της χειρός σας. **11** Διότι από ανατολών
ηλίου έως δυσμών αυτού το όνομά μου θέλει είσθαι
μέγα μεταξύ των εθνών, και εν παντί τόπω θέλει
προσφέρεσθαι θυμίαμα εις το όνομά μου και θυσία
καθαρά· διότι μέγα θέλει είσθαι το όνομά μου μεταξύ
των εθνών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Σεις όμως
εβεβηλώσατε αυτό, λέγοντες, Η τράπεζα του Κυρίου
είναι μεμιασμένη, και τα επιτιθέμενα επ' αυτήν, το
φαγητόν αυτής, αξιοκαταφρόνητον. **13** Σεις είπετε έτι,
Ιδού, οποία ενόχλησις· και κατεφρονήσατε αυτήν, λέγει
ο Κύριος των δυνάμεων· και εφέρατε το ηρπαγμένον και
το χωλόν και το άρρωστον, ναι, τοιαύτην προσφοράν
εφέρατε· ήθελον δεχθή αυτήν εκ της χειρός σας; λέγει
Κύριος. **14** Όθεν επικατάρατος ο απατεών, όστις έχει εν
τω ποιμνίω αυτού άρσεν και κάμνει ευχήν και θυσιάζει
εις τον Κύριον πράγμα διεφθαρμένον· διότι εγώ είμαι
βασιλεύς μέγας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και το
όνομά μου είναι τρομερόν εν τοις έθνεσι.

2 Και τώρα εις εσάς γίνεται η εντολή αύτη, ιερείς.
2 Εάν δεν ακούσητε και εάν δεν βάλητε τούτο εις
την καρδίαν, διά να δώσητε δόξαν εις το όνομά μου,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, τότε θέλω εξαποστείλει
την κατάραν εφ' υμάς και θέλω επικαταρασθή τας
ευλογίας σας· ναι, μάλιστα και κατηράσθην αυτάς, διότι
δεν βάλλετε τούτο εις την καρδίαν σας. **3** Ιδού, εγώ
θέλω απορρίψει τα σπέρματά σας και θέλω σκορπίσει
κόπρον επί τα πρόσωπά σας, την κόπρον των εορτών
σας· και θέλει σας σηκώσει μεθ' εαυτής. **4** Και θέλετε
γνωρίσει ότι εγώ εξαπέστειλα την εντολήν ταύτην
προς εσάς, διά να ήναι η διαθήκη μου μετά του Λευΐ,
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Η της ζωής και της
ειρήνης διαθήκη μου ήτο μετ' αυτού· και έδωκα αυτάς
εις αυτόν διά τον φόβον, τον οποίον με εφοβείτο και
ευλαβείτο το όνομά μου. **6** Ο νόμος της αληθείας
ήτο εν τω στόματι αυτού και ανομία δεν ευρέθη εν
τοις χείλεσιν αυτού· περιεπάτησε μετ' εμού εν ειρήνη
και ευθύτητι και πολλούς επέστρεψεν από ανομίας. **7**
Επειδή τα χείλη του ιερέως θέλουσι φυλάττει γνώσιν,
και εκ του στόματος αυτού θέλουσι ζητήσει νόμον· διότι
αυτός είναι άγγελος του Κυρίου των δυνάμεων. **8** Αλλά
σεις εξεκλίνατε από της οδού· εκάμετε πολλούς να
προσκόπτωσιν εις τον νόμον· διεφθείρατε την διαθήκην
του Λευΐ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Διά τούτο και
εγώ σας κατέστησα καταφρονητούς και εξουδενωμένους
εις πάντα τον λαόν, καθότι δεν εφυλάξατε τας οδούς
μου αλλ' ήσθε προσωπολήπται εις τον νόμον. **10** Δεν
είναι εις ο πατήρ πάντων ημών; δεν έπλασεν ημάς εις
Θεός; διά τι δολιευόμεθα έκαστος κατά του αδελφού
αυτού, βεβηλούντες την διαθήκην των πατέρων ημών;
11 Ο Ιούδας εφέρθη δολίως και επράχθη βδέλυγμα
εν Ισραήλ και εν Ιερουσαλήμ· διότι εβεβήλωσεν ο
Ιούδας το άγιον του Κυρίου, το οποίον ηγάπησε, και
ενυμφεύθη θυγατέρα θεού αλλοτρίου. **12** Ο Κύριος
θέλει εξολοθρεύσει εκ των σκηνωμάτων του Ιακώβ τον
άνθρωπον τον πράττοντα τούτο, τον σκοπόν και τον
αποκρινόμενον και τον προσφέροντα προσφοράν εις
τον Κύριον των δυνάμεων. **13** Εκάμετε ότι και τούτο·
εκαλύπτετε το θυσιαστήριον του Κυρίου με δάκρυα,
με κλαυθμόν και με στεναγμούς· όθεν δεν αποβλέπει
πλέον εις την προσφοράν και δεν δέχεται αυτήν με
ευαρέστησιν εκ της χειρός σας. **14** Και λέγετε, Διά
τι; Διότι ο Κύριος εστάθη μάρτυς μεταξύ σου και της
γυναικός της νεότητός σου, προς την οποίαν συ εφέρθης
δολίως· ενώ αυτή είναι η σύζυγός σου και η γυνή
της συνθήκης σου. **15** Και δεν έκαμεν ο Θεός ένα;
και όμως αυτός είχεν υπεροχήν πνεύματος. Και διά
τι τον ένα; διά να ζητήση σπέρμα θείον. Διά τούτο
προσέχετε εις το πνεύμά σας, και ας μη φέρηται μηδείς
απίστως προς την γυναίκα της νεότητος αυτού. **16**
Διότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει ότι μισεί τον
αποβάλλοντα αυτήν και τον καλύπτοντα την βίαν με το
ένδυμα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· διά τούτο
προσέχετε εις το πνεύμά σας και μη φέρεσθε δολίως.
17 Κατεβαρύνατε τον Κύριον με τους λόγους σας· και
λέγετε, με τι κατεβαρύναμεν αυτόν; Με το να λέγητε,
πας όστις πράττει κακόν είναι ευάρεστος ενώπιον του
Κυρίου, και αυτός ευδοκεί εις αυτούς. Που είναι ο Θεός
της κρίσεως;

3 Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου και θέλει
κατασκευάσει την οδόν έμπροσθέν μου· και ο Κύριος,
τον οποίον σεις ζητείτε, εξαίφνης θέλει ελθεί εις τον
ναόν αυτού, ναι, ο άγγελος της διαθήκης, τον οποίον σεις
θέλετε· ιδού, έρχεται, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **2**
Αλλά τις δύναται να υπομείνη την ημέραν της ελεύσεως
αυτού; και τις δύναται να σταθή εις την παρουσίαν
αυτού; διότι αυτός είναι ως πυρ χωνευτού και ως σμίγμα
γναφέων. **3** Και θέλει καθήσει ως ο χωνεύων και
καθαρίζων το αργύριον, και θέλει καθαρίσει τους υιούς
του Λευΐ και θέλει στραγγίσει αυτούς ως το χρυσίον
και το αργύριον, και θέλουσι προσφέρει εις τον Κύριον
προσφοράν εν δικαιοσύνη. **4** Τότε η προσφορά του Ιούδα
και της Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αρεστή εις τον Κύριον
καθώς εν ταις ημέραις ταις αρχαίαις και καθώς εν τοις
προλαβούσιν έτεσι. **5** Και θέλω πλησιάσει προς εσάς διά
κρίσιν· και θέλω είσθαι μάρτυς σπεύδων εναντίον των
μάγων και εναντίον των μοιχευόντων και εναντίον των
επιόρκων και εναντίον των αποστερούντων τον μισθόν
του μισθωτού, των καταδυναστευόντων την χήραν και
τον ορφανόν, και των αδικούντων τον ξένον και των
μη φοβουμένων με, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **6**
Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· δεν αλλοιούμαι· διά τούτο σεις,
οι υιοί του Ιακώβ, δεν απωλέσθητε. **7** Εκ των ημερών
των πατέρων σας απεχωρίσθητε από των διαταγμάτων
μου και δεν εφυλάξατε αυτά. Επιστρέψατε προς εμέ
και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων· πλην είπετε, Τίνι τρόπω θέλομεν επιστρέψει;
8 Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν; σεις όμως
με εκλέπτετε· και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν; εις τα
δέκατα και εις τας προσφοράς. **9** Σεις είσθε κατηραμένοι
με κατάραν· διότι σεις με εκλέψατε, ναι, σεις, όλον το
έθνος. **10** Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην,
διά να ήναι τροφή εις τον οίκόν μου· και δοκιμάσατέ με
τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν
σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εκχέω
την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν.
11 Και θέλω επιτιμήσει υπέρ υμών τον καταφθείροντα,
και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η
άμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν
αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Και
θέλουσι σας μακαρίζει πάντα τα έθνη· διότι σεις θέλετε
είσθαι γη επιθυμητή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.
13 Οι λόγοι σας ήσαν σκληροί εναντίον μου, λέγει ο
Κύριος· και είπετε, Τι ελαλήσαμεν εναντίον σου; **14**
Σεις είπετε, Μάταιον είναι να δουλεύη τις τον Θεόν·
και, Τις η ωφέλεια ότι εφυλάξαμεν τα διατάγματα
αυτού και ότι περιεπατήσαμεν πενθούντες ενώπιον του
Κυρίου των δυνάμεων; **15** Και τώρα ημείς μακαρίζομεν
τους υπερηφάνους· ναι, οι εργαζόμενοι την ανομίαν
υψώθησαν, ναι, οι πειράζοντες τον Θεόν, και αυτοί
εσώθησαν. **16** Τότε οι φοβούμενοι τον Κύριον ελάλουν
προς αλλήλους· και ο Κύριος προσείχε και ήκουε και
εγράφη βιβλίον ενθυμήσεως ενώπιον αυτού περί των
φοβουμένων τον Κύριον και των ευλαβουμένων το
όνομα αυτού· **17** και θέλουσιν είσθαι εμού, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων, εν τη ημέρα εκείνη, όταν εγώ
ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θέλω σπλαγχνισθή
αυτούς, καθώς σπλαγχνίζεται άνθρωπος τον υιόν αυτού,
όστις δουλεύει αυτόν. **18** Τότε θέλετε επιστρέψει και
διακρίνει μεταξύ δικαίου και ασεβούς, μεταξύ του
δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος αυτόν.

4 Διότι, ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως
κλίβανος· και πάντες οι υπερήφανοι και πάντες οι
πράττοντες ασέβειαν θέλουσιν είσθαι άχυρον· και η
ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο
Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θέλει αφήσει εις αυτούς
ρίζαν και κλάδον. **2** Εις εσάς όμως τους φοβουμένους
το όνομά μου θέλει ανατείλει ο ήλιος της δικαιοσύνης
με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού· και θέλετε εξέλθει,
και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης. **3** Και θέλετε
καταπατήσει τους ασεβείς· διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι
σποδός υπό τα ίχνη των ποδών σας, καθ' ην ημέραν
εγώ κάμω τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4**
Ευθυμείσθε τον νόμον του Μωϋσέως του δούλου μου,
τον οποίον προσέταξα εις αυτόν εν Χωρήβ διά πάντα
τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις. **5** Ιδού, εγώ
θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν
έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής· **6**
και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων
προς τα τέκνα και την καρδίαν των τέκνων προς τους
πατέρας αυτών, μήποτε έλθω και πατάξω την γην με
ανάθεμα.

NEW TESTAMENT

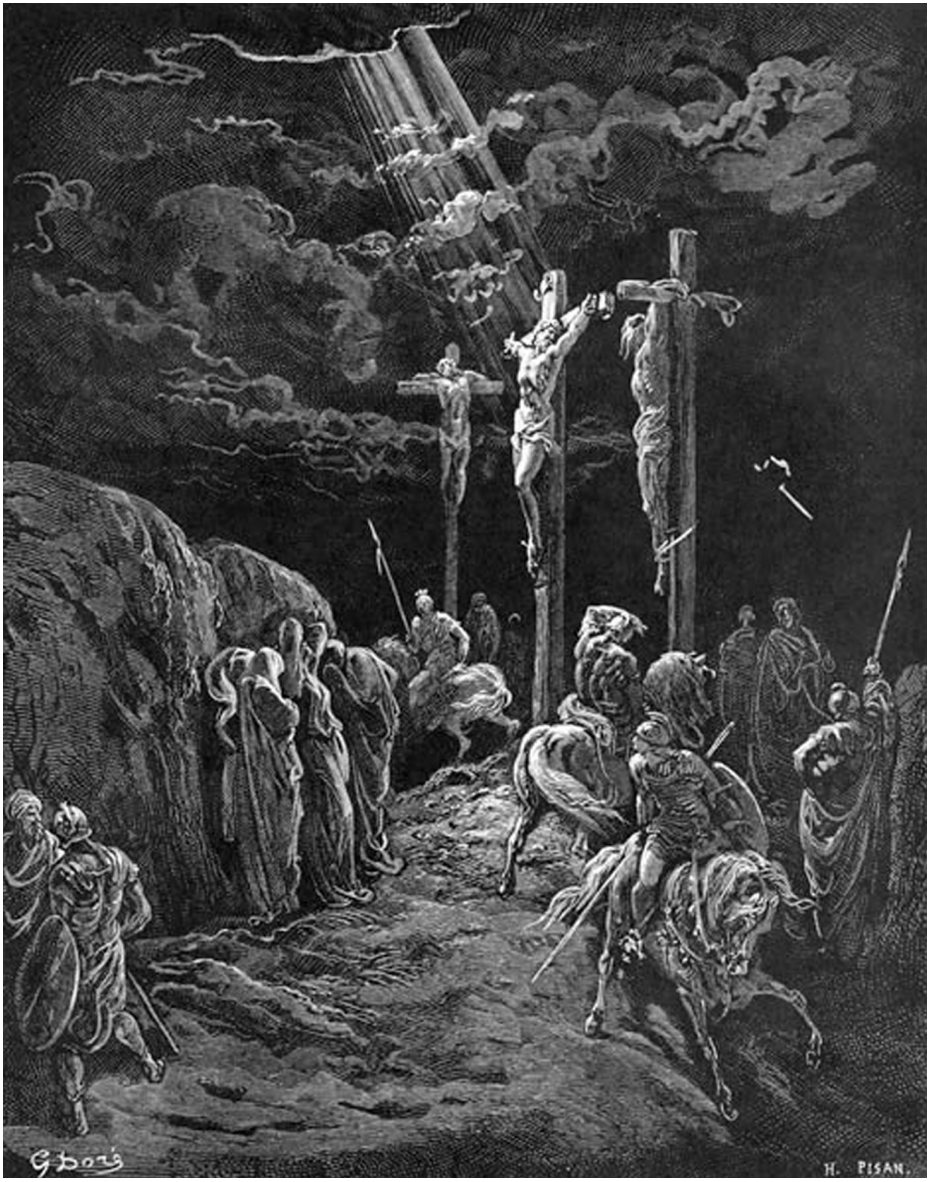

Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι.
Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρον.
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του
Δαβίδ, υιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ εγέννησε τον
Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε
τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε
εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές
δε εγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ, **4**
Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε
τον Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τον Σαλμών, **5**
Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε
εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον
Ιεσσαί, **6** Ιεσσαί δε εγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλέα.
Δαβίδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της
γυναικός του Ουρίου, **7** Σολομών δε εγέννησε τον
Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε εγέννησε
τον Ασά, **8** Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε
εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζίαν, **9**
Οζίας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε
τον Άχαζ, Άχαζ δε εγέννησε τον Εζεκίαν, **10** Εζεκίας
δε εγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγέννησε τον
Αμών, Αμών δε εγέννησε τον Ιωσίαν, **11** Ιωσίας δε
εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της
μετοικεσίας Βαβυλώνος. **12** Μετά δε την μετοικεσίαν
Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ
δε εγέννησε τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε εγέννησε
τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ
δε εγέννησε τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ,
Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννησε τον
Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ
δε εγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννησε τον
Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα της
Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός.
17 Πάσαι λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ έως Δαβίδ
είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ έως της
μετοικεσίας Βαβυλώνος γενεαί δεκατέσσαρες, και από
της μετοικεσίας Βαβυλώνος έως του Χριστού γενεαί
δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις
ούτως ήτο. Αφού ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία
μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί
έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής,
δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίση αυτήν, ηθέλησε να
απολύση αυτήν κρυφίως. **20** Ενώ δε αυτός διελογίσθη
ταύτα, ιδού, άγγελος Κυρίου εφάνη κατ' όναρ εις αυτόν,
λέγων· Ιωσήφ, υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης
Μαριάμ την γυναίκα σου· διότι το εν αυτή γεννηθέν
είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει δε γεννήσει υιόν
και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν· διότι αυτός
θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών.
22 Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν
υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος· **23** Ιδού,
η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν,
και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού Εμμανουήλ, το
οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός.
24 Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπνου έκαμεν ως
προσέταξεν αυτόν ο άγγελος Κυρίου και παρέλαβε την
γυναίκα αυτού, **25** και δεν εγνώριζεν αυτήν, εωσού
εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε
το όνομα αυτού Ιησούν.

2 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας
επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι
από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες· **2**
Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι
είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθομεν
διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **3** Ακούσας δε Ηρώδης
ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ'
αυτού, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και
γραμματείς του λαού, ηρώτα να μάθη παρ' αυτών που ο
Χριστός γεννάται. **5** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν
Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτως είναι γεγραμμένον
διά του προφήτου· **6** Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν
είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του
Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, όστις
θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **7** Τότε ο
Ηρώδης καλέσας κρυφίως τους μάγους εξηκρίβωσε
παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **8** και
πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε· Πορευθέντες ακριβώς
εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγγείλατέ
μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό. **9**
Εκείνοι δε ακούσαντες του βασιλέως ανεχώρησαν·
και ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή
προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω όπου
ήτο το παιδίον. **10** Ιδόντες δε τον αστέρα εχάρησαν
χαράν μεγάλην σφόδρα, **11** και ελθόντες εις την οικίαν
εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και
πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους
θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν
και λίβανον και σμύρναν· **12** και αποκαλυφθέντες
θεόθεν κατ' όναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδην,
δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών.
13 Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, άγγελος Κυρίου
φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς
παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε
εις Αίγυπτον, και έσο εκεί εωσού είπω σοι· διότι μέλλει
ο Ηρώδης να ζητήση το παιδίον, διά να απολέση αυτό.
14 Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα
αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, **15** και
ήτο εκεί έως της τελευτής του Ηρώδου, διά να πληρωθή
το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος·
Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **16** Τότε ο Ηρώδης,
ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα
και αποστείλας εφόνευσε πάντας τους παίδας τους εν
Βηθλεέμ και εν πάσι τοις ορίοις αυτής από δύο ετών
και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον οποίον εξηκρίβωσε
παρά των μάγων. **17** Τότε επληρώθη το ρηθέν υπό
Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· **18** Φωνή ηκούσθη εν
Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ
έκλαιε τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθή,
διότι δεν υπάρχουσι. **19** Τελευτήσαντος δε του Ηρώδου
ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ
εν Αιγύπτω, **20** λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον
και την μητέρα αυτού και ύπαγε εις γην Ισραήλ· διότι
απέθανον οι ζητούντες την ψυχήν του παιδίου. **21** Ο δε
εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και
ήλθεν εις γην Ισραήλ. **22** Ακούσας δε ότι ο Αρχέλαος

βασιλεύει επί της Ιουδαίας αντί Ηρώδου του πατρός
αυτού, εφοβήθη να υπάγη εκεί· αποκαλυφθείς δε θεόθεν
κατ' όναρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της Γαλιλαίας, 23 και
ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διά να
πληρωθή το ρηθέν διά των προφητών· ότι Ναζωραίος
θέλει ονομασθή.

3 Εν εκείναις δε ταις ημέραις έρχεται Ιωάννης ο
βαπτιστής, κηρύττων εν τη ερήμω της Ιουδαίας 2
και λέγων· Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία
των ουρανών. 3 Διότι ούτος είναι ο ρηθείς υπό
Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν
τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας
κάμετε τας τρίβους αυτού. 4 Αυτός δε ο Ιωάννης
είχε το ένδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνην
δερματίνην περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ήτο
ακρίδες και μέλι άγριον. 5 Τότε εξήρχετο προς αυτόν η
Ιεροσόλυμα και πάσα η Ιουδαία και πάντα τα περίχωρα
του Ιορδάνου, 6 και εβαπτίζοντο εν τω Ιορδάνη
υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. 7
Ιδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων
ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς·
Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από
της μελλούσης οργής; 8 Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους
της μετανοίας, 9 και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ'
εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω
ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση
τέκνα εις τον Αβραάμ. 10 Ήδη δε και η αξίνη κείται
προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη
κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται.
11 Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε
οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου
δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει
σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. 12 Όστις κρατεί
το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει
το αλώνιον αυτού και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού
εις την αποθήκην, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει
εν πυρί ασβέστω. 13 Τότε έρχεται ο Ιησούς από της
Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να
βαπτισθή υπ' αυτού. 14 Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν,
λέγων, Εγώ χρείαν έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ
έρχεσαι προς εμέ; 15 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς
αυτόν· Άφες τώρα· διότι ούτως είναι πρέπον εις ημάς
να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε αφίνει
αυτόν. 16 Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του
ύδατος· και ιδού, ηνοίχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και
είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστεράν
και ερχόμενον επ' αυτόν· 17 και ιδού φωνή εκ των
ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός,
εις τον οποίον ευηρεστήθην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις
την έρημον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου,
2 και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας
τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. 3 Και ελθών προς
αυτόν ο πειράζων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να
γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι. 4 Ο δε αποκριθείς είπεν·
Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει
ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά
στόματος Θεού. 5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος
εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον
του ιερού 6 και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του
Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον,
Ότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου,
και θέλουσι σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να
μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. 7 Είπε προς
αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις
πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. 8 Πάλιν παραλαμβάνει
αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει
εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν
αυτών, 9 και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω
σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. 10 Τότε ο
Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι
γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει
και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. 11 Τότε αφίνει αυτόν
ο διάβολος, και ιδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρέτουν
αυτόν. 12 Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη,
ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. 13 Και αφήσας την
Ναζαρέτ ήλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την
παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ.
14 Διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου
λέγοντος· 15 Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά
την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία
των εθνών. 16 Ο λαός ο καθήμενος εν σκότει είδε
φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπω και σκιά
θανάτου φως ανέτειλεν εις αυτούς. 17 Από τότε ήρχισεν
ο Ιησούς να κηρύττη και να λέγη· Μετανοείτε διότι
επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 18 Περιπατών
δε ο Ιησούς παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε
δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και
Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την
θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· 19 και λέγει προς αυτούς·
Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων.
20 Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν
αυτόν. 21 Και προχωρήσας εκείθεν είδεν άλλους δύο
αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην
τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίω μετά Ζεβεδαίου του
πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και
εκάλεσεν αυτούς. 22 Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον
και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. 23 Και
περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν
ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον
της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν
ασθένειαν μεταξύ του λαού. 24 Και διήλθεν η φήμη
αυτού εις όλην την Συρίαν, και έφερον προς αυτόν
πάντας τους κακώς έχοντας υπό διαφόρων νοσημάτων
και βασάνων συνεχομένους και δαιμονιζομένους και
σεληνιαζομένους και παραλυτικούς, και εθεράπευσεν
αυτούς· 25 και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί από
της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και
Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ιδών δε τους όχλους, ανέβη εις το όρος και αφού
εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού,
2 και ανοίξας το στόμα αυτού εδίδασκεν αυτούς, λέγων.
3 Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι
η βασιλεία των ουρανών. 4 Μακάριοι οι πενθούντες,
διότι αυτοί θέλουσι παρηγορηθή. 5 Μακάριοι οι πραείς,

διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην. **6** Μακάριοι
οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, διότι αυτοί
θέλουσι χορτασθή. **7** Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί
θέλουσιν ελεηθή. **8** Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν,
διότι αυτοί θέλουσιν ιδεί τον Θεόν. **9** Μακάριοι οι
ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθή υιοί Θεού.
10 Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, διότι
αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **11** Μακάριοι
είσθε, όταν σας ονειδίσωσι και διώξωσι και είπωσιν
εναντίον σας πάντα κακόν λόγον ψευδόμενοι ένεκεν
εμού. **12** Χαίρετε και αγαλλιάσθε, διότι ο μισθός σας
είναι πολύς εν τοις ουρανοίς· επειδή ούτως εδίωξαν
τους προφήτας τους προ υμών. **13** Σεις είσθε το άλας
της γής· εάν δε το άλας διαφθαρή, με τι θέλει αλατισθή;
εις ουδέν πλέον χρησιμεύει ειμή να ριφθή έξω και να
καταπατήται υπό των ανθρώπων. **14** Σεις είσθε το φως
του κόσμου· πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να
κρυφθή· **15** ουδέ ανάπτουσι λύχνον και θέτουσιν αυτόν
υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, και φέγγει
εις πάντας τους εν τη οικία. **16** Ούτως ας λάμψη το φως
σας έμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας
έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς.
17 Μη νομίσητε ότι ήλθον να καταλύσω τον νόμον
ή τους προφήτας· δεν ήλθον να καταλύσω, αλλά να
εκπληρώσω. **18** Διότι αληθώς σας λέγω, έως αν παρέλθη
ο ουρανός και η γη, ιώτα εν ή μία κεραία δεν θέλει
παρέλθει από του νόμου, εωσού εκπληρωθώσι πάντα.
19 Όστις λοιπόν αθετήση μίαν των εντολών τούτων των
ελαχίστων και διδάξη ούτω τους ανθρώπους, ελάχιστος
θέλει ονομασθή εν τη βασιλεία των ουρανών· όστις δε
εκτελέση και διδάξη, ούτος μέγας θέλει ονομασθή εν τη
βασιλεία των ουρανών. **20** Επειδή σας λέγω ότι εάν
μη περισσεύση η δικαιοσύνη σας πλειότερον της των
γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την
βασιλείαν των ουρανών. **21** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις
τους αρχαίους, Μη φονεύσης· όστις δε φονεύση, θέλει
είσθαι ένοχος εις την κρίσιν. **22** Εγώ όμως σας λέγω ότι
πας ο οργιζόμενος αναιτίως κατά του αδελφού αυτού
θέλει είσθαι ένοχος εις την κρίσιν· και όστις είπη προς
τον αδελφόν αυτού Ρακά, θέλει είσθαι ένοχος εις το
συνέδριον· όστις δε είπη Μωρέ, θέλει είσθαι ένοχος εις
την γέενναν του πυρός. **(Geenna g1067)** **23** Εάν λοιπόν
προσφέρης το δώρον σου εις το θυσιαστήριον και εκεί
ενθυμηθής ότι ο αδελφός σου έχει τι κατά σου, **24**
άφες εκεί το δώρον σου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου,
και ύπαγε πρώτον φιλιώθητι με τον αδελφόν σου, και
τότε ελθών πρόσφερε το δώρον σου. **25** Ειρήνευσον
με τον αντίδικόν σου ταχέως, ενόσω είσαι καθ' οδόν
μετ' αυτού, μήποτε σε παραδώση ο αντίδικος εις τον
κριτήν και ο κριτής σε παραδώση εις τον υπηρέτην,
και ριφθής εις φυλακήν· **26** αληθώς σοι λέγω, δεν
θέλεις εξέλθει εκείθεν, εωσού αποδώσης το έσχατον
λεπτόν. **27** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, μη
μοιχεύσης. **28** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων
γυναίκα διά να επιθυμήση αυτήν ήδη εμοίχευσεν αυτήν
εν τη καρδία αυτού. **29** Εάν ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε
σκανδαλίζη, έκβαλε αυτόν και ρίψον από σού· διότι σε
συμφέρει να χαθή εν των μελών σου και να μη ριφθή
όλον το σώμα σου εις την γέενναν. **(Geenna g1067)** **30**
Και εάν η δεξιά σου χειρ σε σκανδαλίζη, έκκοψον αυτήν
και ρίψον από σού· διότι σε συμφέρει να χαθή εν των
μελών σου, και να μη ριφθή όλον το σώμα σου εις την
γέενναν. **(Geenna g1067)** **31** Ερρέθη προς τούτοις ότι
όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώση εις αυτήν
διαζύγιον. **32** Εγώ όμως σας λέγω ότι όστις χωρισθή την
γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν
να μοιχεύηται, και όστις λάβη γυναίκα κεχωρισμένην,
γίνεται μοιχός. **33** Πάλιν ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους
αρχαίους, Μη επιορκήσης, αλλά εκπλήρωσον εις τον
Κύριον τους όρκους σου. **34** Εγώ όμως σας λέγω να μη
ομόσητε μηδόλως· μήτε εις τον ουρανόν, διότι είναι
θρόνος του Θεού· **35** μήτε εις την γην, διότι είναι
υποπόδιον των ποδών αυτού· μήτε εις τα Ιεροσόλυμα,
διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε εις την
κεφαλήν σου να ομόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα
να κάμης λευκήν ή μέλαιναν. **37** Αλλ' ας ήναι ο λόγος
σας Ναι ναι, Ου, ού· το δε πλειότερον τούτων είναι
εκ του πονηρού. **38** Ηκούσατε ότι ερρέθη, Οφθαλμόν
αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος. **39** Εγώ όμως
σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ'
όστις σε ραπίση εις την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον
εις αυτόν και την άλλην· **40** και εις τον θέλοντα να
κριθή μετά σου και να λάβη τον χιτώνα σου, άφες
εις αυτόν και το ιμάτιον· **41** και αν σε αγγαρεύση τις
μίλιον εν, ύπαγε μετ' αυτού δύο. **42** Εις τον ζητούντα
παρά σου δίδε και τον θέλοντα να δανεισθή από σου μη
αποστραφής. **43** Ηκούσατε ότι ερρέθη, θέλεις αγαπά
τον πλησίον σου και μίσει τον εχθρόν σου. **44** Εγώ
όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε
εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους,
οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων,
οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, **45** διά
να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς,
διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς
και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους. **46**
Διότι εάν αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν
έχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; **47** και εάν
ασπασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, τι περισσότερον
κάμνετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσιν ούτως; **48**
εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις
ουρανοίς είναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεημοσύνην σας
έμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέπησθε υπ'
αυτών· ει δε μη, δεν έχετε μισθόν πλησίον του Πατρός
σας του εν τοις ουρανοίς. **2** Όταν λοιπόν κάμνης
ελεημοσύνην, μη σαλπίσης έμπροσθέν σου, καθώς
κάμνουσιν οι υποκριταί εν ταις συναγωγαίς και εν ταις
οδοίς, διά να δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων· αληθώς
σας λέγω, έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **3** Όταν δε συ
κάμνης ελεημοσύνην, ας μη γνωρίση η αριστερά σου τι
κάμνει η δεξιά σου, **4** διά να ήναι η ελεημοσύνη σου εν
τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ
αυτός θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **5** Και όταν
προσεύχησαι, μη έσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι
να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταις συναγωγαίς και
εν ταις γωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις
τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι έχουσιν ήδη

τον μισθόν αυτών. 6 Συ όμως, όταν προσεύχησαι,
είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου
προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ,
και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι
ανταποδώσει εν τω φανερώ. 7 Όταν δε προσεύχησθε,
μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· διότι νομίζουσιν ότι
με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή. 8 Μη
ομοιωθήτε λοιπόν με αυτούς· διότι εξεύρει ο Πατήρ
σας τίνων έχετε χρείαν, πριν σεις ζητήσητε παρ' αυτού.
9 Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σείς· Πάτερ ημών ο εν
τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου· 10 ελθέτω η
βασιλεία σου· γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ,
και επί της γής· 11 τον άρτον ημών τον επιούσιον
δος εις ημάς σήμερον· 12 και συγχώρησον εις ημάς
τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημείς συγχωρούμεν εις
τους αμαρτάνοντας εις ημάς· 13 και μη φέρης ημάς εις
πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού.
Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις
τους αιώνας· αμήν. 14 Διότι εάν συγχωρήσητε εις τους
ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συγχωρήσει
και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος· 15 εάν όμως δεν
συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών,
ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας.
16 Και όταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί
σκυθρωποί· διότι αφανίζουσι τα πρόσωπα αυτών, διά να
φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν· αληθώς
σας λέγω, ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. 17 Συ
όμως όταν νηστεύης, άλειψον την κεφαλήν σου και
νίψον το πρόσωπόν σου, 18 διά να μη φανής εις τους
ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου
τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω
κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. 19
Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης,
όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται
διατρυπούσι και κλέπτουσιν. 20 Αλλά θησαυρίζετε εις
εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σκώληξ ούτε
σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν
ουδέ κλέπτουσιν· 21 επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας,
εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. 22 Ο λύχνος του
σώματος είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου
ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν·
23 εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το
σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως
το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; 24 Ουδείς
δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει
μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα
θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει.
Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά. 25 Διά
τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να
φάγητε και τι να πίητε, μηδέ περί του σώματός σας τι να
ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής και
το σώμα του ενδύματος; 26 Εμβλέψατε εις τα πετεινά
του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ
συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος
τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; 27
Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέση μίαν
πήχην εις το ανάστημα αυτού; 28 Και περί ενδύματος
τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως
αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. 29 Σας
λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού
ενεδύθη ως εν τούτων. 30 Αλλ' εάν τον χόρτον του
αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται
εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει
πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; 31 Μη μεριμνήσητε
λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πίωμεν ή τι να
ενδυθώμεν; 32 Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί·
επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν
πάντων τούτων. 33 Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν
του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα
θέλουσι σας προστεθή. 34 Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί
της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής·
αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· 2 διότι με οποίαν
κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με οποίον μέτρον
μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. 3 Και διά τι βλέπεις
το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την
δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρείς; 4
Η πως θέλεις ειπεί προς τον αδελφόν σου, Άφες να
εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η
δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; 5 Υποκριτά, έκβαλε
πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε
θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον εκ
του οφθαλμού του αδελφού σου. 6 Μη δώσητε το
άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας
έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς
με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν.
7 Αιτείτε, και θέλει σας δοθή· ζητείτε, και θέλετε ευρεί,
κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή. 8 Διότι πας ο αιτών
λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα
θέλει ανοιχθή. 9 Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις
εάν ο υιός αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει
εις αυτόν λίθον; 10 και εάν ζητήση οψάριον, μήπως
θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; 11 εάν λοιπόν σεις, πονηροί
όντες, εξεύρητε να δίδητε καλάς δόσεις εις τα τέκνα
σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει
δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; 12 Λοιπόν
πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι,
ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς· διότι ούτος είναι ο
νόμος και οι προφήται. 13 Εισέλθετε διά της στενής
πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η
οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι
οι εισερχόμενοι δι' αυτής. 14 Επειδή στενή είναι η
πύλη και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν,
και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. 15 Προσέχετε
δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς
εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι
άρπαγες. 16 Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει
αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια
ή από τριβόλων σύκα; 17 ούτω παν δένδρον καλόν
κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον κάμνει
κακούς καρπούς. 18 Δεν δύναται δένδρον καλόν να
κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη
καρπούς καλούς. 19 Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν
καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 20 Άρα από
των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. 21 Δεν
θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας
ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το

θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. **22** Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; **23** Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. **24** Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· **25** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. **26** Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την άμμον· **27** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και έπεσε, και ήτο η πτώσις αυτής μεγάλη. **28** Ότε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· **29** διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. **2** Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **3** Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. **4** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσεχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **5** Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν **6** και λέγων· Κύριε, ο δούλός μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. **7** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ελθών θέλω θεραπεύσει αυτόν. **8** Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός μου. **9** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και υπάγει, και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **10** Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας· Αληθώς σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **11** Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και θέλουσι καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία των ουρανών, **12** οι δε υιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληθή εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **13** Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Ύπαγε, και ως επίστευσας, ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ώρα εκείνη. **14** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσαν πυρετόν· **15** και επίασε την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. **16** Και ότε έγειναν εσπέρα, έφεραν προς αυτόν δαιμονιζομένους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασεν. **18** Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περί εαυτόν, προσέταξε να αναχωρήσωσιν εις το πέραν. **19** Και πλησιάσας εις γραμματεύς είπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, θέλω σοι ακολουθήσει όπου αν υπάγης. **20** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **21** Άλλος δε εκ των μαθητών αυτού είπε προς αυτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον και να θάψω τον πατέρα μου. **22** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. **23** Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον, ηκολούθησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού. **24** Και ιδού, τρικυμία μεγάλη έγειναν εν τη θαλάσση, ώστε το πλοίον εσκεπάζετο υπό των κυμάτων· αυτός δε εκοιμάτο. **25** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εξύπνισαν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, σώσον ημάς, χανόμεθα. **26** Και λέγει προς αυτούς· Διά τι είσθε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς επετίμησε τους ανέμους και την θάλασσαν, και έγεινε γαλήνη μεγάλη. **27** Οι δε άνθρωποι εθαύμασαν, λέγοντες· Οποίος είναι ούτος, ότι και οι άνεμοι και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Και ότε ήλθεν εις το πέραν εις την χώραν των Γεργεσηνών, υπήντησαν αυτόν δύο δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των μνημείων, άγριοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδείς ηδύνατο να περάση διά της οδού εκείνης. **29** Και ιδού, έκραξαν λέγοντες· Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού; ήλθες εδώ προ καιρού να μας βασανίσης; **30** Ήτο δε μακράν απ' αυτών αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένη. **31** Και οι δαίμονες παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Εάν μας εκβάλης, επίτρεψον εις ημάς να απέλθωμεν εις την αγέλην των χοίρων. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε. Και εκείνοι εξελθόντες υπήγαν εις την αγέλην των χοίρων· και ιδού, ώρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά του κρημνού εις την θάλασσαν και απέθανον εν τοις ύδασιν. **33** Οι δε βόσκοντες έφυγον και ελθόντες εις την πόλιν, απήγγειλαν πάντα και τα των δαιμονιζομένων. **34** Και ιδού, πάσα η πόλις εξήλθεν εις συνάντησιν του Ιησού, και ιδόντες αυτόν παρεκάλεσαν να μεταβή από των ορίων αυτών.

9 Και εμβάς εις το πλοίον, διεπέρασε και ήλθεν εις την εαυτού πόλιν. **2** Και ιδού, έφερον προς αυτόν παραλυτικόν κείμενον επί κλίνης· και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών, είπε προς τον παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **3** Και ιδού, τινές εκ των γραμματέων είπον καθ' εαυτούς· Ούτος βλασφημεί. **4** Και ιδών ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε· Διά τι σεις διαλογίζεσθε πονηρά εν ταις καρδίαις σας; **5** Διότι τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Εγέρθητι και περιπάτει; **6** Αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, τότε λέγει προς τον παραλυτικόν· Εγερθείς σήκωσον την κλίνην σου και ύπαγε εις τον

οίκόν σου. 7 Και εγερθείς ανεχώρησεν εις τον οίκον
αυτού. 8 Ιδόντες δε οι όχλοι, εθαύμασαν και εδόξασαν
τον Θεόν, όστις έδωκε τοιαύτην εξουσίαν εις τους
ανθρώπους. 9 Και διαβαίνων ο Ιησούς εκείθεν είδεν
άνθρωπον καθήμενον εις το τελώνιον, Ματθαίον
λεγόμενον, και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. Και
σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. 10 Και ενώ εκάθητο
εις την τράπεζαν εν τη οικία, ιδού, πολλοί τελώναι
και αμαρτωλοί ελθόντες συνεκάθηντο μετά του Ιησού
και των μαθητών αυτού. 11 Και ιδόντες οι Φαρισαίοι
είπον προς τους μαθητάς αυτού· Διά τι ο Διδάσκαλός
σας τρώγει μετά των τελωνών και αμαρτωλών; 12
Ο δε Ιησούς ακούσας είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι
χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. 13
Υπάγετε δε και μάθετε τι είναι, Έλεον θέλω και ουχί
θυσίαν. Διότι δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά
αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. 14 Τότε έρχονται προς
αυτόν οι μαθηταί του Ιωάννου, λέγοντες· Διά τι ημείς
και οι Φαρισαίοι νηστεύομεν πολλά, οι δε μαθηταί σου
δεν νηστεύουσι; 15 Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς·
Μήπως δύνανται οι υιοί του νυμφώνος να πενθώσιν,
ενόσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; θέλουσιν όμως
ελθεί ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος,
και τότε θέλουσι νηστεύσει. 16 Και ουδείς βάλλει
επίρραμμα αγνάφου πανίου επί ιμάτιον παλαιόν· διότι
αφαιρεί το αναπλήρωμα αυτού από του ιματίου, και
γίνεται σχίσμα χειρότερον. 17 Ουδέ βάλλουσιν οίνον
νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, σχίζονται οι ασκοί,
και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθείρονται· αλλά
βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς νέους, και αμφότερα
διατηρούνται. 18 Ενώ αυτός ελάλει ταύτα προς αυτούς,
ιδού, άρχων τις ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων ότι
η θυγάτηρ μου ετελεύτησε προ ολίγου· αλλά ελθέ και
βάλε την χείρα σου επ' αυτήν και θέλει ζήσει. 19 Και
σηκωθείς ο Ιησούς ηκολούθησεν αυτόν και οι μαθηταί
αυτού. 20 Και ιδού, γυνή αιμορροούσα δώδεκα έτη,
πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού·
21 διότι έλεγε καθ' εαυτήν, Εάν μόνον εγγίσω το ιμάτιον
αυτού, θέλω σωθή. 22 Ο δε Ιησούς επιστραφείς και
ιδών αυτήν είπε· Θάρρει, θύγατερ· η πίστις σου σε
έσωσε. Και εσώθη η γυνή από της ώρας εκείνης. 23
Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του άρχοντος και
ιδών τους αυλητάς και τον όχλον θορυβούμενον, 24
λέγει προς αυτούς· Αναχωρείτε· διότι δεν απέθανε το
κοράσιον, αλλά κοιμάται. Και κατεγέλων αυτόν. 25 Ότε
δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών επίασε την χείρα αυτής,
και εσηκώθη το κοράσιον. 26 Και διεδόθη η φήμη αύτη
εις όλην την γην εκείνην. 27 Και ενώ ανεχώρει εκείθεν
ο Ιησούς, ηκολούθησαν αυτόν δύο τυφλοί, κράζοντες
και λέγοντες· Ελέησον ημάς, υιέ του Δαβίδ. 28 Και
ότε εισήλθεν εις την οικίαν, επλησίασαν εις αυτόν οι
τυφλοί, και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πιστεύετε ότι
δύναμαι να κάμω τούτο; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε.
29 Τότε ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών, λέγων· Κατά
την πίστιν σας ας γείνη εις εσάς. 30 Και ηνοίχθησαν
αυτών οι οφθαλμοί· προσέταξε δε αυτούς εντόνως ο
Ιησούς, λέγων· Προσέχετε, ας μη εξεύρη τούτο μηδείς.
31 Αλλ' εκείνοι εξελθόντες διεφήμισαν αυτόν εν όλη τη
γη εκείνη. 32 Ενώ δε αυτοί εξήρχοντο, ιδού, έφεραν
προς αυτόν άνθρωπον κωφόν δαιμονιζόμενον· 33 και
αφού εξεβλήθη το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και
εθαύμασαν οι όχλοι, λέγοντες ότι ποτέ δεν εφάνη
τοιούτον εν τω Ισραήλ. 34 Οι δε Φαρισαίοι έλεγον· Διά
του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. 35
Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας,
διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το
ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον
και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ. 36 Ιδών δε τους όχλους,
εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, διότι ήσαν εκλελυμένοι και
εσκορπισμένοι ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. 37 Τότε
λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Ο μεν θερισμός πολύς,
οι δε εργάται ολίγοι· 38 παρακαλέσατε λοιπόν τον
κύριον του θερισμού, διά να αποστείλη εργάτας εις τον
θερισμόν αυτού.

10 Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού,
έδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων
ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν αυτά και να
θεραπεύωσι πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν. 2 Τα δε
ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι ταύτα· πρώτος
Σίμων ο λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός αυτού,
Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου και Ιωάννης ο αδελφός αυτού,
3 Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Ματθαίος
ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου και Λεββαίος ο
επονομασθείς Θαδδαίος, 4 Σίμων ο Κανανίτης και
ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, όστις και παρέδωκεν αυτόν.
5 Τούτους τους δώδεκα απέστειλεν ο Ιησούς και
παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Εις οδόν εθνών μη
υπάγητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε· 6
υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του
οίκου Ισραήλ. 7 Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ότι
επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 8 Ασθενούντας
θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε,
δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε.
9 Μη έχετε χρυσόν μηδέ άργυρον μηδέ χαλκόν εις
τας ζώνας σας, 10 μη σακκίον διά την οδόν μηδέ δύο
χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον· διότι ο εργάτης
είναι άξιος της τροφής αυτού. 11 Εις οποίαν δε πόλιν ή
κώμην εισέλθητε, εξετάσατε τις είναι άξιος εν αυτή, και
εκεί μείνατε εωσού εξέλθητε. 12 Εισερχόμενοι δε εις
την οικίαν χαιρετήσατε αυτήν. 13 Και εάν μεν η οικία
ήναι αξία, ας έλθη η ειρήνη σας επ' αυτήν· αλλ' εάν
δεν ήναι αξία, η ειρήνη σας ας επιστρέψη εις εσάς. 14
Και όστις δεν σας δεχθή μηδέ ακούση τους λόγους σας,
εξερχόμενοι της οικίας ή της πόλεως εκείνης εκτινάξατε
τον κονιορτόν των ποδών σας. 15 Αληθώς σας λέγω,
Ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως
εις την γην των Σοδόμων και Γομόρρων παρά εις την
πόλιν εκείνην. 16 Ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως πρόβατα
εν μέσω λύκων· γίνεσθε λοιπόν φρόνιμοι ως οι όφεις
και απλοί ως αι περιστεραί. 17 Προσέχετε δε από των
ανθρώπων· διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια
και εν ταις συναγωγαίς αυτών θέλουσι σας μαστιγώσει·
18 και έτι ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε
φερθή ένεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα
έθνη. 19 Όταν δε σας παραδίδωσι, μη μεριμνήσητε πως
ή τι θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σας δοθή εν εκείνη τη
ώρα τι πρέπει να λαλήσητε. 20 Επειδή σεις δεν είσθε οι

λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον
λαλεί εν υμίν. 21 Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν
εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή
τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς·
22 και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το
όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει
σωθή. 23 Όταν δε σας διώκωσιν εν τη πόλει ταύτη,
φεύγετε εις την άλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν
θέλετε τελειώσει τας πόλεις του Ισραήλ, εωσού έλθη ο
Υιός του ανθρώπου. 24 Δεν είναι μαθητής ανώτερος
του διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου
αυτού. 25 Αρκετόν είναι εις τον μαθητήν να γείνη ως ο
διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν
τον οικοδεσπότην ωνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον
τους οικιακούς αυτού; 26 Μη φοβηθήτε λοιπόν αυτούς·
διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν
θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει
γνωσθή. 27 ό, τι σας λέγω εν τω σκότει, είπατε εν τω
φωτί, και ό, τι ακούετε εις το ωτίον, κηρύξατε επί των
δωμάτων. 28 Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων
το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι·
φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και
σώμα να απολέση εν τη γεέννη. (Geenna g1067) 29 Δύο
στρουθία δεν πωλούνται δι' εν ασσάριον; και εν εξ
αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην άνευ του θελήματος
του Πατρός σας. 30 Υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής
είναι πάσαι ηριθμημέναι. 31 Μη φοβηθήτε λοιπόν·
πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. 32 Πας λοιπόν
όστις με ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω
ομολογήσει και εγώ αυτόν έμπροσθεν του Πατρός μου
του εν ουρανοίς. 33 Όστις δε με αρνηθή έμπροσθεν των
ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ έμπροσθεν
του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 34 Μη νομίσητε ότι
ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω
ειρήνην, αλλά μάχαιραν. 35 Διότι ήλθον να διαχωρίσω
άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά
της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής·
36 και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί
αυτού. 37 Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν
είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ
εμέ, δεν είναι άξιος εμού· 38 και όστις δεν λαμβάνει
τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, δεν
είναι άξιος εμού. 39 Όστις εύρη την ζωήν αυτού θέλει
απολέσει αυτήν, και όστις απολέση την ζωήν αυτού
δι' εμέ θέλει ευρεί αυτήν. 40 Όστις δέχεται εσάς εμέ
δέχεται, και όστις δέχεται εμέ δέχεται τον αποστείλαντά
με. 41 Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου
μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δίκαιον
εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. 42 Και
όστις ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον
ψυχρού ύδατος εις όνομα μαθητού, αληθώς σας λέγω,
δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού.

11 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς διατάττων εις τους
δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκείθεν διά να
διδάσκη και να κηρύττη εν ταις πόλεσιν αυτών. 2
Ο δε Ιωάννης, ακούσας εν τω δεσμωτηρίω τα έργα
του Χριστού, έπεμψε δύο των μαθητών αυτού, 3
και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον
προσδοκώμεν; 4 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς
αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην
όσα ακούετε και βλέπετε· 5 τυφλοί αναβλέπουσι και
χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί
ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται·
6 και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. 7
Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγη
προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την
έρημον να ίδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον;
8 Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον
μαλακά ιμάτια; ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις
οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. 9 Αλλά τι εξήλθετε
να ίδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον
προφήτου. 10 Διότι ούτος είναι, περί του οποίου είναι
γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου
προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν
σου έμπροσθέν σου. 11 Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των
γεννηθέντων υπό γυναικών δεν ηγέρθη μεγαλήτερος
Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη
βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλήτερος αυτού. 12
Από δε των ημερών Ιωάννου του βαπτιστού έως του
νυν η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιασταί
αρπάζουσιν αυτήν. 13 Διότι πάντες οι προφήται και ο
νόμος έως Ιωάννου προεφήτευσαν. 14 Και αν θέλητε
να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας, όστις έμελλε να
έλθη. 15 Ο έχων ώτα διά να ακούη ας ακούη. 16 Αλλά
με τι να ομοιώσω την γενεάν ταύτην; είναι ομοία με
παιδάρια καθήμενα εν ταις αγοραίς και φωνάζοντα προς
τους συντρόφους αυτών, 17 και λέγοντα· Αυλόν σας
επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε, σας εθρηνωδήσαμεν,
και δεν εκλαύσατε. 18 Διότι ήλθεν ο Ιωάννης μήτε
τρώγων μήτε πίνων, και λέγουσι· Δαιμόνιον έχει. 19
Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και
λέγουσιν· Ιδού, άνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος
τελωνών και αμαρτωλών. Και εδικαιώθη η σοφία από
των τέκνων αυτής. 20 Τότε ήρχισε να ονειδίζη τας
πόλεις εν αις έγειναν τα πλειότερα θαύματα αυτού,
διότι δεν μετενόησαν· 21 Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί
εις σε, Βηθσαϊδάν· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα
εν υμίν εγίνοντο εν τη Τύρω και Σιδώνι προ πολλού
ήθελον μετανοήσει εν σάκκω και σποδώ. 22 Πλην
σας λέγω εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει
είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις εσάς. 23
Και συ, Καπερναούμ, η υψωθείσα έως του ουρανού,
θέλεις καταβιβασθή έως άδου· διότι εάν τα θαύματα τα
γενόμενα εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει
μέχρι της σήμερον. (Hadēs g86) 24 Πλην σας λέγω, ότι
εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η
τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις σε. 25 Εν εκείνω τω
καιρώ αποκριθείς ο Ιησούς είπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε
του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από
σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νήπια· 26
ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως έγεινεν αρεστόν έμπροσθέν
σου. 27 Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός
μου· και ουδείς γινώσκει τον Υιόν ει μη ο Πατήρ· ουδέ
τον Πατέρα γινώσκει τις ειμή ο Υιός και εις όντινα
θέλει ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν. 28 Έλθετε προς με,
πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω
σας αναπαύσει. 29 Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και

μάθετε απ' εμού, διότι πράος είμαι και ταπεινός την
καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς
υμών· 30 διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον
μου ελαφρόν.

12 Εν εκείνω τω καιρώ επορεύετο ο Ιησούς διά
των σπαρτών εν σαββάτω· οι δε μαθηταί αυτού
επείνασαν και ήρχισαν να ανασπώσιν αστάχυα και να
τρώγωσιν. 2 Οι δε Φαρισαίοι ιδόντες είπον προς αυτόν·
Ιδού, οι μαθηταί σου πράττουσιν ό, τι δεν συγχωρείται
να πράττηται το σάββατον. 3 Ο δε είπε προς αυτούς· Δεν
ανεγνώσατε τι έπραξεν ο Δαβίδ ότε επείνασεν αυτός και
οι μετ' αυτού; 4 πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού
και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους
δεν ήτο συγκεχωρημένον εις αυτόν να φάγη, ούτε εις
τους μετ' αυτού, ειμή εις τους ιερείς μόνους; 5 Η δεν
ανεγνώσατε εν τω νόμω ότι εν τοις σάββασιν οι ιερείς
βεβηλόνουσι το σάββατον εν τω ιερώ και είναι αθώοι;
6 Σας λέγω δε ότι εδώ είναι μεγαλήτερος του ιερού. 7
Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι Έλεον θέλω και ουχί
θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους. 8 Διότι
ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου. 9
Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την συναγωγήν αυτών.
10 Και ιδού, ήτο άνθρωπος έχων την χείρα ξηράν·
και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Συγχωρείται τάχα να
θεραπεύη τις εν τω σαββάτω; διά να κατηγορήσωσιν
αυτόν. 11 Ο δε είπε προς αυτούς· Τις άνθρωπος από σας
θέλει είσθαι, όστις έχων πρόβατον εν, εάν τούτο πέση εν
τω σαββάτω εις λάκκον, δεν θέλει πιάσει και σηκώσει
αυτό; 12 πόσον λοιπόν διαφέρει άνθρωπος προβάτου;
ώστε συγχωρείται εν τω σαββάτω να αγαθοποιή τις.
13 Τότε λέγει προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα
σου· και εξέτεινε, και αποκατεστάθη υγιής ως η άλλη.
14 Οι δε Φαρισαίοι εξελθόντες συνεβουλεύθησαν κατ'
αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. 15 Αλλ' ο Ιησούς
νοήσας ανεχώρησεν εκείθεν· και ηκολούθησαν αυτόν
όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς πάντας. 16
Και παρήγγειλεν εις αυτούς αυστηρώς διά να μη
φανερώσωσιν αυτόν, 17 διά να πληρωθή το ρηθέν διά
Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· 18 Ιδού, ο δούλός μου,
τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον οποίον
η ψυχή μου ευηρεστήθη· θέλω θέσει το Πνεύμα μου
επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη·
19 δεν θέλει αντιλογήσει ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει
ακούσει τις την φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. 20
Κάλαμον συντετριμμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον
καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσού εκφέρη εις νίκην την
κρίσιν· 21 Και εν τω ονόματι αυτού θέλουσιν ελπίσει
τα έθνη. 22 Τότε εφέρθη προς αυτόν δαιμονιζόμενος
τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αυτόν, ώστε ο
τυφλός και κωφός και ελάλει και έβλεπε. 23 Και
εξεπλήττοντο πάντες οι όχλοι και έλεγον· Μήπως είναι
ούτος ο υιός του Δαβίδ; 24 Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες
είπον· Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμή διά του
Βεελζεβούλ, του άρχοντος των δαιμονίων. 25 Νοήσας
δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς·
Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και
πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει
σταθή. 26 Και αν ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλη,
διηρέθη καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθή η βασιλεία
αυτού; 27 Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω
τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά
τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι κριταί σας. 28 Αλλ' εάν
εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα
έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. 29 Η πως δύναταί
τις να εισέλθη εις την οικίαν του δυνατού και να
διαρπάση τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον
δυνατόν; και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού.
30 Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις
δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. 31 Διά τούτο σας
λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή
εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος όμως
βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους·
32 και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου,
θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του
Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν
ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι. (aiōn
g165) 33 Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν
αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπρόν, και τον
καρπόν αυτού σαπρόν· διότι εκ του καρπού γνωρίζεται
το δένδρον. 34 Γεννήματα εχιδνών, πως δύνασθε να
λαλήτε καλά όντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος
της καρδίας λαλεί το στόμα. 35 Ο καλός άνθρωπος εκ του
καλού θησαυρού της καρδίας εκβάλλει τα καλά, και ο
πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει
πονηρά. 36 Σας λέγω δε ότι διά πάντα λόγον αργόν,
τον οποίον ήθελον λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσιν
αποδώσει λόγον δι' αυτόν εν ημέρα κρίσεως. 37 Διότι
εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων
σου θέλεις καταδικασθή. 38 Τότε απεκρίθησάν τινές
των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε,
θέλομεν να ίδωμεν σημείον από σου. 39 Εκείνος δε
αποκριθείς είπε προς αυτούς· Γενεά πονηρά και μοιχαλίς
σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν
ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. 40 Διότι ως ο
Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και
τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου
εν τη καρδία της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας.
41 Άνδρες Νινευίται θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει
μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν,
διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού,
πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. 42 Η βασίλισσα του
νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς
ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτήν, διότι ήλθεν εκ
των περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν του
Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος
είναι εδώ. 43 Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη
από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και
ζητεί ανάπαυσιν και δεν ευρίσκει. 44 Τότε λέγει· Ας
επιστρέψω εις τον οίκόν μου, όθεν εξήλθον· και ελθόν
ευρίσκει αυτόν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον.
45 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά
άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα
κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα έσχατα του ανθρώπου
εκείνου χειρότερα των πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι
και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. 46 Ενώ δε
αυτός ελάλει έτι προς τους όχλους, ιδού, η μήτηρ και οι
αδελφοί αυτού ίσταντο έξω, ζητούντες να λαλήσωσι

προς αυτόν. 47 Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ
σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω, ζητούντες να
λαλήσωσι προς σε. 48 Ο δε αποκριθείς προς τον ειπόντα
τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνες
είναι οι αδελφοί μου; 49 Και εκτείνας την χείρα αυτού
προς τους μαθητάς αυτού είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και
οι αδελφοί μου. 50 Διότι όστις κάμη το θέλημα του
Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός
και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη ημέρα εξελθών ο Ιησούς από
της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης· 2 και
συνήχθησαν προς αυτόν όχλοι πολλοί, ώστε εμβάς
εις το πλοίον εκάθητο, και πας ο όχλος ίστατο επί
τον αιγιαλόν. 3 Και ελάλησε προς αυτούς πολλά διά
παραβολών, λέγων· Ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να
σπείρη. 4 Και ενώ έσπειρεν, άλλα μεν έπεσον παρά την
οδόν, και ήλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· 5 άλλα
δε έπεσον επί τα πετρώδη, όπου δεν είχον γην πολλήν,
και ευθύς ανεφύησαν, επειδή δεν είχον βάθος γης, 6
και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαυματίσθησαν και επειδή
δεν είχον ρίζαν εξηράνθησαν· 7 άλλα δε έπεσον επί
τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι και απέπνιξαν
αυτά· 8 άλλα δε έπεσον επί την γην την καλήν και
έδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε εξήκοντα, το δε
τριάκοντα. 9 Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη.
10 Και προσελθόντες οι μαθηταί, είπον προς αυτόν·
Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολών; 11 Ο δε
αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εσάς εδόθη να
γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών,
εις εκείνους όμως δεν εδόθη. 12 Διότι όστις έχει, έτι
θέλει δοθή εις αυτόν και θέλει περισσευθή· όστις όμως
δεν έχει, και ό, τι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. 13
Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολών, διότι
βλέποντες δεν βλέπουσι και ακούοντες δεν ακούουσιν
ουδέ νοούσι. 14 Και εκπληρούται επ' αυτών η προφητεία
του Ησαΐου η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούσει
και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί
και δεν θέλετε καταλάβει· 15 διότι επαχύνθη η καρδία
του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και
τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν μήποτε ίδωσι με τους
οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με
την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. 16
Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουσι,
και τα ώτα σας, διότι ακούουσιν. 17 Επειδή αληθώς σας
λέγω ότι πολλοί προφήται και δίκαιοι επεθύμησαν να
ίδωσιν όσα βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν
όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν. 18 Σεις λοιπόν ακούσατε
την παραβολήν του σπείροντος. 19 Παντός ακούοντος
τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο
πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδία αυτού·
ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν. 20 Ο δε επί τα
πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και
ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· 21 δεν έχει όμως
ρίζαν εν εαυτώ, αλλ' είναι πρόσκαιρος, όταν δε γείνη
θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται.
22 Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων
τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η
απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται
άκαρπος. (aiōn g165) 23 Ο δε σπαρθείς επί την γην την
καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών· όστις
και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα,
ο δε τριάκοντα. 24 Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις
αυτούς, λέγων· Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με
άνθρωπον, όστις έσπειρε καλόν σπόρον εν τω αγρώ
αυτού· 25 αλλ' ενώ εκοιμώντο οι άνθρωποι, ήλθεν
ο εχθρός αυτού και έσπειρε ζιζάνια ανά μέσον του
σίτου και ανεχώρησεν. 26 Ότε δε εβλάστησεν ο χόρτος
και έκαμε καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια. 27
Προσελθόντες δε οι δούλοι του οικοδεσπότου είπον
προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν έσπειρας εν τω
αγρώ σου; πόθεν λοιπόν έχει τα ζιζάνια; 28 Ο δε είπε
προς αυτούς· Εχθρός άνθρωπος έκαμε τούτο· οι δε
δούλοι είπον προς αυτόν· Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν
και να συλλέξωμεν αυτά; 29 Ο δε είπεν· Ουχί, μήποτε
συλλέγοντες τα ζιζάνια εκριζώσητε μετ' αυτών τον
σίτον· 30 αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφότερα μέχρι
του θερισμού, και εν τω καιρώ του θερισμού θέλω ειπεί
προς τους θεριστάς· Συλλέξατε πρώτον τα ζιζάνια και
δέσατε αυτά εις δέσμας διά να κατακαύσητε αυτά, τον
δε σίτον συνάξατε εις την αποθήκην μου. 31 Άλλην
παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ομοία είναι η
βασιλεία των ουρανών με κόκκον σινάπεως, τον οποίον
λαβών άνθρωπος έσπειρεν εν τω αγρώ αυτού· 32 το
οποίον είναι μεν μικρότερον πάντων των σπερμάτων,
όταν όμως αυξηθή είναι μεγαλήτερον των λαχάνων και
γίνεται δένδρον, ώστε έρχονται τα πετεινά του ουρανού
και κατασκηνούσιν εν τοις κλάδοις αυτού. 33 Άλλην
παραβολήν είπε προς αυτούς· Ομοία είναι η βασιλεία
των ουρανών με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή
ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού έγεινεν
όλον ένζυμον. 34 Ταύτα πάντα ελάλησεν ο Ιησούς διά
παραβολών προς τους όχλους και χωρίς παραβολής δεν
ελάλει προς αυτούς, 35 διά να πληρωθή το ρηθέν διά
του προφήτου, λέγοντος· Θέλω ανοίξει εν παραβολαίς το
στόμα μου, θέλω απαγγείλει πράγματα κεκρυμμένα από
καταβολής κόσμου. 36 Τότε αφήσας τους όχλους ήλθεν
εις την οικίαν ο Ιησούς. Και προσήλθον προς αυτόν
οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Εξήγησον εις ημάς την
παραβολήν των ζιζανίων του αγρού. 37 Ο δε αποκριθείς
είπε προς αυτούς· Ο σπείρων τον καλόν σπόρον είναι ο
Υιός του ανθρώπου· 38 ο δε αγρός είναι ο κόσμος· ο
δε καλός σπόρος, ούτοι είναι οι υιοί της βασιλείας· τα
δε ζιζάνια είναι οι υιοί του πονηρού· 39 ο δε εχθρός,
όστις έσπειρεν αυτά, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός
είναι η συντέλεια του αιώνος· οι δε θερισταί είναι οι
άγγελοι. (aiōn g165) 40 Καθώς λοιπόν συλλέγονται τα
ζιζάνια και κατακαίονται εν πυρί, ούτω θέλει είσθαι εν
τη συντελεία του αιώνος τούτου. (aiōn g165) 41 Θέλει
αποστείλει ο Υιός του ανθρώπου τους αγγέλους αυτού,
και θέλουσι συλλέξει εκ της βασιλείας αυτού πάντα τα
σκάνδαλα και τους πράττοντας την ανομίαν, 42 και
θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός· εκεί
θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. 43
Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν εκλάμψει ως ο ήλιος εν τη
βασιλεία του Πατρός αυτών. Ο έχων ώτα διά να ακούη
ας ακούη. 44 Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών
με θησαυρόν κεκρυμμένον εν τω αγρώ, τον οποίον

ευρών άνθρωπος έκρυψε, και από της χαράς αυτού
υπάγει και πωλεί πάντα όσα έχει και αγοράζει τον αγρόν
εκείνον. 45 Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών
με άνθρωπον έμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας·
46 ότις ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγε και
επώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν. 47 Πάλιν
ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με δίκτυον, το
οποίον ερρίφθη εις την θάλασσαν και συνήγαγεν από
παντός είδους· 48 το οποίον, αφού εγεμίσθη, ανεβίβασαν
επί τον αιγιαλόν και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά
εις αγγεία, τα δε αχρεία έρριψαν έξω. 49 Ούτω θέλει
είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος. Θέλουσιν εξέλθει οι
άγγελοι και θέλουσιν αποχωρίσει τους πονηρούς εκ
μέσου των δικαίων, (aiōn g165) 50 και θέλουσι ρίψει
αυτούς εις την κάμινον του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο
κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. 51 Λέγει προς
αυτούς ο Ιησούς· Ενοήσατε ταύτα πάντα; Λέγουσι προς
αυτόν· Ναι, Κύριε. 52 Ο δε είπε προς αυτούς· Διά τούτο
πας γραμματεύς, μαθητευθείς εις τα περί της βασιλείας
των ουρανών, είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδεσπότην,
όστις εκβάλλει εκ του θησαυρού αυτού νέα και παλαιά.
53 Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς ταύτας,
ανεχώρησεν εκείθεν, 54 και ελθών εις την πατρίδα
αυτού, εδίδασκεν αυτούς εν τη συναγωγή αυτών, ώστε
εξεπλήττοντο και έλεγον· Πόθεν εις τούτον η σοφία
αύτη και αι δυνάμεις; 55 δεν είναι ούτος ο υιός του
τέκτονος; η μήτηρ αυτού δεν λέγεται Μαριάμ, και
οι αδελφοί αυτού Ιάκωβος και Ιωσής και Σίμων και
Ιούδας; 56 και αι αδελφαί αυτού δεν είναι πάσαι παρ'
ημίν; πόθεν λοιπόν εις τούτον ταύτα πάντα; 57 Και
εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς·
Δεν είναι προφήτης άνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού
και εν τη οικία αυτού. 58 Και δεν έκαμεν εκεί πολλά
θαύματα διά την απιστίαν αυτών.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ήκουσεν Ηρώδης ο
τετράρχης την φήμην του Ιησού 2 και είπε προς
τους δούλους αυτού· Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής·
αυτός ηγέρθη από των νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν
αι δυνάμεις εν αυτώ. 3 Διότι ο Ηρώδης συλλαβών
τον Ιωάννην έδεσεν αυτόν και έβαλεν εν φυλακή
διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού
αυτού. 4 Διότι έλεγε προς αυτόν ο Ιωάννης· Δεν σοι
είναι συγκεχωρημένον να έχης αυτήν. 5 Και θέλων
να θανατώση αυτόν εφοβήθη τον όχλον, διότι είχον
αυτόν ως προφήτην. 6 Ότε δε ετελούντο τα γενέθλια
του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν
τω μέσω και ήρεσεν εις τον Ηρώδην· 7 όθεν μεθ' όρκου
ώμολόγησεν εις αυτήν να δώση ό, τι αν ζητήση. 8 Η δε,
παρακινηθείσα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει,
εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού.
9 Και ελυπήθη ο βασιλεύς, διά τους όρκους όμως και
τους συγκαθημένους προσέταξε να δοθή, 10 και πέμψας
απεκεφάλισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. 11 Και εφέρθη
η κεφαλή αυτού επί πίνακι και εδόθη εις το κοράσιον,
και έφερεν αυτήν προς την μητέρα αυτής. 12 Και
προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εσήκωσαν το σώμα και
έθαψαν αυτό, και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εις τον
Ιησούν. 13 Και ακούσας ο Ιησούς ανεχώρησεν εκείθεν
εν πλοίω εις έρημον τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες
οι όχλοι ηκολούθησαν αυτόν πεζοί από των πόλεων. 14
Και ότε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι'
αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών. 15 Ότε
δε έγεινεν εσπέρα, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί
αυτού, λέγοντες· Έρημος είναι ο τόπος και η ώρα ήδη
παρήλθεν· απόλυσον τους όχλους, διά να υπάγωσιν εις
τας κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς τροφάς. 16 Ο δε
Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν να υπάγωσι·
δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. 17 Οι δε λέγουσι
προς αυτόν· Δεν έχομεν εδώ ειμή πέντε άρτους και δύο
οψάρια. 18 Ο δε είπε· Φέρετέ μοι αυτά εδώ. 19 Και
προστάξας τους όχλους να καθήσωσιν επί τα χόρτα, και
λαβών τους πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας
εις τον ουρανόν ευλόγησε, και κόψας έδωκεν εις τους
μαθητάς τους άρτους, οι δε μαθηταί εις τους όχλους. 20
Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το
περίσσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
21 οι δε τρώγοντες ήσαν έως πεντακισχίλιοι άνδρες,
εκτός γυναικών και παιδίων. 22 Και ευθύς ηνάγκασεν ο
Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον
και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσού απολύση
τους όχλους. 23 Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη
εις το όρος κατ' ιδίαν διά να προσευχηθή. Και ότε
έγεινεν εσπέρα, ήτο μόνος εκεί. 24 Το δε πλοίον ήτο
ήδη εν τω μέσω της θαλάσσης, βασανιζόμενον υπό
των κυμάτων· διότι ήτο εναντίος ο άνεμος. 25 Εν δε
τη τετάρτη φυλακή της νυκτός υπήγε προς αυτούς ο
Ιησούς, περιπατών επί την θάλασσαν. 26 Και ιδόντες
αυτόν οι μαθηταί επί την θάλασσαν περιπατούντα,
εταράχθησαν, λέγοντες ότι φάντασμα είναι, και από του
φόβου έκραξαν. 27 Ευθύς δε ελάλησε προς αυτούς ο
Ιησούς λέγων· Θαρσείτε, εγώ είμαι· μη φοβείσθε. 28
Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, εάν
ήσαι συ, πρόσταξόν με να έλθω προς σε επί τα ύδατα.
29 Ο δε είπεν, Ελθέ. Και καταβάς από του πλοίου ο
Πέτρος περιεπάτησεν επί τα ύδατα, διά να έλθη προς τον
Ιησούν. 30 Βλέπων όμως τον άνεμον δυνατόν εφοβήθη,
και αρχίσας να καταποντίζηται, έκραξε λέγων· Κύριε,
σώσον με. 31 Και ευθύς ο Ιησούς εκτείνας την χείρα
επίασεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Ολιγόπιστε, εις τι
εδίστασας; 32 Και αφού εισήλθον εις το πλοίον, έπαυσεν
ο άνεμος· 33 οι δε εν τω πλοίω ελθόντες προσεκύνησαν
αυτόν, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός είσαι. 34 Και
διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ. 35 Και
γνωρίσαντες αυτόν οι άνθρωποι του τόπου εκείνου,
απέστειλαν εις όλην την περίχωρον εκείνην και έφεραν
προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, 36 και παρεκάλουν
αυτόν να εγγίσωσι μόνον το άκρον του ιματίου αυτού·
και όσοι ήγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ιησούν οι από
Ιεροσολύμων γραμματείς και Φαρισαίοι, λέγοντες·
2 Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουσιν την παράδοσιν
των πρεσβυτέρων; διότι δεν νίπτονται τας χείρας αυτών
όταν τρώγωσιν άρτον. 3 Ο δε αποκριθείς είπε προς
αυτούς· Διά τι και σεις παραβαίνετε την εντολήν του
Θεού διά την παράδοσίν σας; 4 Διότι ο Θεός προσέταξε,
λέγων· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα· και, Ο

κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται·
5 σεις όμως λέγετε· Όστις είπη προς τον πατέρα ή
προς την μητέρα, Δώρον είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή
εξ εμού, αρκεί, και δύναται να μη τιμήση τον πατέρα
αυτού ή την μητέρα αυτού· 6 και ηκυρώσατε την
εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας. 7 Υποκριταί,
καλώς προεφήτευσε περί υμών ο Ησαΐας, λέγων· 8 Ο
λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτών και με
τα χείλη με τιμά, η δε καρδία αυτών μακράν απέχει
απ' εμού. 9 Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες
διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων. 10 Και προσκαλέσας
τον όχλον, είπε προς αυτούς· Ακούετε και νοείτε.
11 Δεν
μολύνει τον άνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα,
αλλά το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτο μολύνει
τον άνθρωπον. 12 Τότε προσελθόντες οι μαθηταί
αυτού, είπον προς αυτόν· Εξεύρεις ότι οι Φαρισαίοι
ακούσαντες τον λόγον τούτον εσκανδαλίσθησαν; 13 Ο δε
αποκριθείς είπε· Πάσα φυτεία, την οποίαν δεν εφύτευσεν
ο Πατήρ μου ο ουράνιος, θέλει εκριζωθή. 14 Αφήσατε
αυτούς· είναι οδηγοί τυφλοί τυφλών· τυφλός δε τυφλόν
εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον θέλουσι πέσει. 15
Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς αυτόν· Εξήγησον
εις ημάς την παραβολήν ταύτην. 16 Και ο Ιησούς
είπεν· Έτι και σεις ασύνετοι είσθε; 17 Δεν εννοείτε
έτι ότι παν το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει
εις την κοιλίαν και εκβάλλεται εις αφεδρώνα; 18
Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδίας
εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον άνθρωπον. 19
Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί,
φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι,
βλασφημίαι. 20 Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον·
το δε να φάγη τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει
τον άνθρωπον. 21 Και εξελθών εκείθεν ο Ιησούς
ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνος. 22 Και ιδού,
γυνή Χαναναία, εξελθούσα από των ορίων εκείνων,
εκραύγασε προς αυτόν λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, υιέ
του Δαβίδ· η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. 23 Ο δε
δεν απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες οι
μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Απόλυσον
αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. 24 Ο δε αποκριθείς
είπε· Δεν απεστάλην ειμή εις τα πρόβατα τα απολωλότα
του οίκου Ισραήλ. 25 Η δε ελθούσα προσεκύνει αυτόν,
λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν
είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων και να
ρίψη εις τα κυνάρια. 27 Η δε είπε· Ναι, Κύριε· αλλά και τα
κυνάρια τρώγουσιν από των ψιχίων των πιπτόντων από
της τραπέζης των κυρίων αυτών. 28 Τότε αποκριθείς ο
Ιησούς είπε προς αυτήν· Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις·
ας γείνη εις σε ως θέλεις. Και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής
από της ώρας εκείνης. 29 Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς,
ήλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς
εις το όρος εκάθητο εκεί. 30 Και ήλθον προς αυτόν
όχλοι πολλοί έχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς,
κωφούς, κουλλούς και άλλους πολλούς· και έρριψαν
αυτούς εις τους πόδας του Ιησού, και εθεράπευσεν
αυτούς· 31 ώστε οι όχλοι εθαύμασαν βλέποντες κωφούς
λαλούντας, κουλλούς υγιείς, χωλούς περιπατούντας
και τυφλούς βλέποντας· και εδόξασαν τον Θεόν του
Ισραήλ. 32 Ο δε Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς
αυτού, είπε· Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις
ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να
φάγωσι· και να απολύσω αυτούς νήστεις δεν θέλω,
μήποτε αποκάμωσι καθ' οδόν. 33 Και λέγουσι προς
αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν εις ημάς εν τη ερημία
άρτοι τόσοι, ώστε να χορτάσωμεν τόσον όχλον; 34 Και
λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους άρτους έχετε; οι δε
είπον· Επτά, και ολίγα οψαράκια. 35 Και προσέταξε τους
όχλους να καθήσωσιν επί την γην. 36 Και λαβών τους
επτά άρτους και τα οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε
και έδωκεν εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις
τον όχλον. 37 Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και
εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σπυρίδας
πλήρεις· 38 οι δε τρώγοντες ήσαν τετρακισχίλιοι άνδρες
εκτός γυναικών και παιδίων. 39 Αφού δε απέλυσε τους
όχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ήλθεν εις τα όρια
Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι,
πειράζοντες αυτόν εζήτησαν να δείξη εις αυτούς
σημείον εκ του ουρανού. 2 Ο δε αποκριθείς είπε προς
αυτούς· Όταν γείνη εσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι
κοκκινίζει ο ουρανός· 3 και το πρωΐ· Σήμερον χειμών·
διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το
μεν πρόσωπον του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα
δε σημεία των καιρών δεν δύνασθε; 4 Γενεά πονηρά
και μοιχαλίς σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή
εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και
αφήσας αυτούς ανεχώρησε. 5 Και ελθόντες οι μαθηταί
αυτού εις το πέραν, ελησμόνησαν να λάβωσιν άρτους. 6
Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Βλέπετε και προσέχετε
από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 7 Και
εκείνοι διελογίζοντο εν εαυτοίς, λέγοντες ότι άρτους
δεν ελάβομεν. 8 Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς·
Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, ολιγόπιστοι, ότι άρτους δεν
ελάβετε; 9 έτι δεν καταλαμβάνετε, ουδέ ενθυμείσθε τους
πέντε άρτους των πεντακισχιλίων και πόσους κοφίνους
ελάβετε; 10 ουδέ τους επτά άρτους των τετρακισχιλίων
και πόσας σπυρίδας ελάβετε; 11 πως δεν καταλαμβάνετε
ότι περί άρτου δεν σας είπον να προσέχητε από της ζύμης
των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; 12 Τότε ενόησαν,
ότι δεν είπε να προσέχωσιν από της ζύμης του άρτου,
αλλ' από της διδαχής των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων.
13 Ότε δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας
της Φιλίππου, ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων· Τίνα
με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του
ανθρώπου; 14 Οι δε είπον· Άλλοι μεν Ιωάννην τον
Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα
των προφητών. 15 Λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα
με λέγετε ότι είμαι; 16 Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος
είπε· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος.
17 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Μακάριος
είσαι, Σίμων, υιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι
απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς.
18 Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί
ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν
μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής.
(Hadēs g86) 19 Και θέλω σοι δώσει τα κλειδία της
βασιλείας των ουρανών, και ό, τι εάν δέσης επί της

γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, και ό,
τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λελυμένον εν
τοις ουρανοίς. 20 Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς
αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς
ο Χριστός. 21 Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να δεικνύη εις
τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα
και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων
και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην
ημέραν να αναστηθή. 22 Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος
κατ' ιδίαν ήρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων· Γενού ίλεως
εις σεαυτόν, Κύριε· δεν θέλει γείνει τούτο εις σε. 23
Εκείνος δε στραφείς είπε προς τον Πέτρον· Ύπαγε οπίσω
μου, Σατανά· σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δεν φρονείς τα
του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 24 Τότε ο Ιησούς
είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη
οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον
σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. 25 Διότι όστις
θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν·
και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει
ευρεί αυτήν. 26 Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον
κόσμον όλον κερδήση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή
τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής
αυτού; 27 Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν
τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και
τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά την πράξιν αυτού.
28 Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων,
οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ίδωσι τον
Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.

17 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει Ιησούς τον
Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν
αυτού και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν·
2 και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε
το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού
έγειναν λευκά ως το φως. 3 Και ιδού, εφάνησαν εις
αυτούς Μωϋσής και Ηλίας συλλαλούντες μετ' αυτού. 4
Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς τον Ιησούν· Κύριε,
καλόν είναι να ήμεθα εδώ· εάν θέλης, ας κάμωμεν
εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν
μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν. 5 Ενώ αυτός ελάλει έτι,
ιδού, νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού,
φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο
αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην· αυτού ακούετε.
6 Και ακούσαντες οι μαθηταί έπεσον κατά πρόσωπον
αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα. 7 Και προσελθών
ο Ιησούς επίασεν αυτούς και είπεν· Εγέρθητε και μη
φοβείσθε. 8 Υψώσαντες δε τους οφθαλμούς αυτών,
δεν είδον ουδένα ειμή τον Ιησούν μόνον. 9 Και ενώ
κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς
ο Ιησούς, λέγων· Μη είπητε προς μηδένα το όραμα,
εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών.
10 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες·
Διά τι λοιπόν λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να
έλθη ο Ηλίας πρώτον; 11 Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε
προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και θέλει
αποκαταστήσει πάντα· 12 σας λέγω όμως ότι ήλθεν ήδη
ο Ηλίας, και δεν εγνώρισαν αυτόν, αλλ' έπραξαν εις
αυτόν όσα ηθέλησαν· ούτω και ο Υιός του ανθρώπου
μέλλει να πάθη υπ' αυτών. 13 Τότε ενόησαν οι μαθηταί,
ότι περί Ιωάννου του Βαπτιστού είπε προς αυτούς. 14
Και ότε ήλθον προς τον όχλον, επλησίασεν εις αυτόν
άνθρωπός τις γονυπετών εις αυτόν και λέγων· 15
Κύριε, ελέησόν μου τον υιόν, διότι σεληνιάζεται και
κακώς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εις το πυρ και
πολλάκις εις το ύδωρ. 16 Και έφερα αυτόν προς τους
μαθητάς σου, αλλά δεν ηδυνήθησαν να θεραπεύσωσιν
αυτόν. 17 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Ω γενεά άπιστος
και διεστραμμένη, έως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών;
έως πότε θέλω υποφέρει υμάς; φέρετέ μοι αυτόν εδώ.
18 Και επετίμησεν αυτόν ο Ιησούς, και εξήλθεν απ'
αυτού το δαιμόνιον και εθεραπεύθη το παιδίον από
της ώρας εκείνης. 19 Τότε προσελθόντες οι μαθηταί
προς τον Ιησούν κατ' ιδίαν, είπον· Διά τι ημείς δεν
ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; 20 Ο δε Ιησούς είπε
προς αυτούς· Διά την απιστίαν σας. Διότι αληθώς σας
λέγω, Εάν έχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε
ειπεί προς το όρος τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και
θέλει μεταβή· και δεν θέλει είσθαι ουδέν αδύνατον
εις εσάς. 21 Τούτο δε το γένος δεν εξέρχεται, ειμή διά
προσευχής και νηστείας. 22 Και ενώ διέτριβον εν τη
Γαλιλαία, είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υιός
του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων· 23
και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν
θέλει αναστηθή. Και ελυπήθησαν σφόδρα. 24 Ότε δε
ήλθον εις την Καπερναούμ, προσήλθον προς τον Πέτρον
οι λαμβάνοντες τα δίδραχμα και είπον· Ο διδάσκαλός
σας δεν πληρόνει τα δίδραχμα; 25 Λέγει, Ναι. Και ότε
εισήλθεν εις την οικίαν, προέλαβεν αυτόν ο Ιησούς
λέγων· Τι σοι φαίνεται, Σίμων; οι βασιλείς της γης από
τίνων λαμβάνουσι φόρους ή δασμόν; από των υιών
αυτών ή από των ξένων; 26 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος·
Από των ξένων. Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Άρα ελεύθεροι
είναι οι υιοί. 27 Πλην διά να μη σκανδαλίσωμεν αυτούς,
ύπαγε εις την θάλασσαν και ρίψον άγκιστρον και το
πρώτον οψάριον, το οποίον αναβή, λάβε, και ανοίξας το
στόμα αυτού θέλεις ευρεί στατήρα· εκείνον λαβών δος
εις αυτούς δι' εμέ και σε.

18 Εν εκείνη τη ώρα ήλθον οι μαθηταί προς τον
Ιησούν, λέγοντες· Τις άρα είναι μεγαλήτερος εν
τη βασιλεία των ουρανών; 2 Και προσκαλέσας ο Ιησούς
παιδίον, έστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών 3 και είπεν·
Αληθώς σας λέγω, εάν δεν επιστρέψητε και γείνητε
ως τα παιδία, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν
των ουρανών. 4 Όστις λοιπόν ταπεινώση εαυτόν ως
το παιδίον τούτο, ούτος είναι ο μεγαλήτερος εν τη
βασιλεία των ουρανών. 5 Και όστις δεχθή εν τοιούτον
παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δέχεται· 6 όστις όμως
σκανδαλίση ένα των μικρών τούτων των πιστευόντων
εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή μύλου πέτρα
επί τον τράχηλον αυτού και να καταποντισθή εις το
πέλαγος της θαλάσσης. 7 Ουαί εις τον κόσμον διά τα
σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να έλθωσι τα σκάνδαλα·
πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου
το σκάνδαλον έρχεται. 8 Και εάν η χειρ σου ή ο πους
σου σε σκανδαλίζη, έκκοψον αυτό και ρίψον από σού·
καλήτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός
ή κουλλός, παρά έχων δύο χείρας ή δύο πόδας να

ριφθής εις το πυρ το αιώνιον. **(aiōnios g166)** **9** Και εάν
ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζη, έκβαλε αυτόν και
ρίψον από σού· καλήτερον σοι είναι μονόφθαλμος να
εισέλθης εις την ζωήν, παρά έχων δύο οφθαλμούς να
ριφθής εις την γέενναν του πυρός. **(Geenna g1067)** **10**
Προσέχετε μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων·
διότι σας λέγω ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς
διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του
εν ουρανοίς. **11** Επειδή ο Υιός του ανθρώπου ήλθε
διά να σώση το απολωλός. **12** Τι σας φαίνεται; εάν
άνθρωπός τις έχη εκατόν πρόβατα και πλανηθή εν εξ
αυτών, δεν αφίνει τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων
επί τα όρη, ζητεί το πλανώμενον; **13** Και εάν συμβή να
εύρη αυτό, αληθώς σας λέγω ότι χαίρει δι' αυτό μάλλον
παρά διά τα ενενήκοντα εννέα τα μη πεπλανημένα.
14 Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας
του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων.
15 Εάν δε αμαρτήση εις σε ο αδελφός σου, ύπαγε και
έλεγξον αυτόν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν σου
ακούση, εκέρδησας τον αδελφόν σου· **16** εάν όμως
δεν ακούση, παράλαβε μετά σου έτι ένα ή δύο, διά να
βεβαιωθή πας λόγος επί στόματος δύο μαρτύρων ή
τριών. **17** Και εάν παρακούση αυτών, ειπέ τούτο προς
την εκκλησίαν· αλλ' εάν και της εκκλησίας παρακούση,
ας είναι εις σε ως ο εθνικός και ο τελώνης. **18** Αληθώς
σας λέγω, Όσα εάν δέσητε επί της γης, θέλουσιν είσθαι
δεδεμένα εν τω ουρανώ, και όσα εάν λύσητε επί της
γης, θέλουσιν είσθαι λελυμένα εν τω ουρανώ. **19** Πάλιν
σας λέγω ότι εάν δύο από σας συμφωνήσωσιν επί της
γης περί παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον
κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εις αυτούς παρά του Πατρός
μου του εν ουρανοίς. **20** Διότι όπου είναι δύο ή τρεις
συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω
μέσω αυτών. **21** Τότε προσελθών προς αυτόν ο Πέτρος,
είπε· Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήση εις εμέ ο αδελφός
μου και θέλω συγχωρήσει αυτόν; έως επτάκις; **22** Λέγει
προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω έως επτάκις, αλλ'
έως εβδομηκοντάκις επτά. **23** Διά τούτο η βασιλεία
των ουρανών ωμοιώθη με άνθρωπον βασιλέα, όστις
ηθέλησε να θεωρήση λογαριασμόν μετά των δούλων
αυτού. **24** Και ότε ήρχισε να θεωρή, εφέρθη προς αυτόν
εις οφειλέτης μυρίων ταλάντων. **25** Και επειδή δεν είχε
να αποδώση, προσέταξεν ο κύριος αυτού να πωληθή
αυτός και η γυνή αυτού και τα τέκνα και πάντα όσα είχε,
και να αποδοθή το οφειλόμενον. **26** Πεσών λοιπόν ο
δούλος προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον
εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. **27** Σπλαγχνισθείς
δε ο κύριος του δούλου εκείνου, απέλυσεν αυτόν και
το δάνειον αφήκεν εις αυτόν. **28** Αφού όμως εξήλθεν
ο δούλος εκείνος, εύρεν ένα των συνδούλων αυτού,
όστις εχρεώστει εις αυτόν εκατόν δηνάρια, και πιάσας
αυτόν έπνιγε, λέγων· Απόδος μοι ό, τι χρεωστείς. **29**
Πεσών λοιπόν ο σύνδουλος αυτού εις τους πόδας
αυτού, παρεκάλει αυτόν λέγων· Μακροθύμησον εις
εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. **30** Εκείνος όμως
δεν ήθελεν, αλλ' απελθών έβαλεν αυτόν εις φυλακήν,
εωσού αποδώση το οφειλόμενον. **31** Ιδόντες δε οι
σύνδουλοι αυτού τα γενόμενα, ελυπήθησαν σφόδρα και
ελθόντες εφανέρωσαν προς τον κύριον αυτών πάντα τα
γενόμενα. **32** Τότε προσκαλέσας αυτόν ο κύριος αυτού,
λέγει προς αυτόν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σοι
αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας· **33** δεν έπρεπε και συ να
ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ σε ηλέησα;
34 Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εις
τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον
εις αυτόν. **35** Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει
κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας σας
έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.

19 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους,
ανεχώρησεν από της Γαλιλαίας και ήλθεν εις
τα όρια της Ιουδαίας πέραν του Ιορδάνου. **2** Και
ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν
αυτούς εκεί. **3** Και ήλθον προς αυτόν οι Φαρισαίοι,
πειράζοντες αυτόν και λέγοντες προς αυτόν· Συγχωρείται
εις τον άνθρωπον να χωρισθή την γυναίκα αυτού διά
πάσαν αιτίαν; **4** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς·
Δεν ανεγνώσατε ότι ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και
θήλυ έπλασεν αυτούς **5** και είπεν, Ένεκεν τούτου θέλει
αφήσει άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα και θέλει
προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν
είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν; **6** Ώστε δεν είναι πλέον
δύο, αλλά μία σαρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός
συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη. **7** Λέγουσι προς
αυτόν· Διά τι λοιπόν ο Μωϋσής προσέταξε να δώση
έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν; **8** Λέγει
προς αυτούς· Διότι ο Μωϋσής διά την σκληροκαρδίαν
σας συνεχώρησεν εις εσάς να χωρίζησθε τας γυναίκάς
σας· απ' αρχής όμως δεν έγεινεν ούτω. **9** Σας λέγω
δε ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού εκτός διά
πορνείαν και νυμφευθή άλλην, γίνεται μοιχός· και όστις
νυμφευθή γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10**
Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Εάν ούτως έχη η
υποχρέωσις του ανδρός προς την γυναίκα, δεν συμφέρει
να νυμφευθή. **11** Ο δε είπε προς αυτούς· Δεν δύνανται
πάντες να δεχθώσι τον λόγον τούτον, αλλ' εις όσους
είναι δεδομένον. **12** Διότι είναι ευνούχοι, οίτινες εκ
κοιλίας μητρός εγεννήθησαν ούτω, και είναι ευνούχοι,
οίτινες ευνουχίσθησαν υπό των ανθρώπων, και είναι
ευνούχοι, οίτινες ευνούχισαν εαυτούς διά την βασιλείαν
των ουρανών. Όστις δύναται να δεχθή τούτο, ας δεχθή.
13 Τότε εφέρθησαν προς αυτόν παιδία, διά να επιθέση τας
χείρας επ' αυτά και να ευχηθή· οι δε μαθηταί επέπληξαν
αυτά. **14** Πλην ο Ιησούς είπεν· Αφήσατε τα παιδία και μη
εμποδίζετε αυτά να έλθωσι προς εμέ· διότι των τοιούτων
είναι η βασιλεία των ουρανών. **15** Και αφού επέθηκεν
επ' αυτά τας χείρας, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Και ιδού,
προσελθών τις είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι
καλόν να πράξω διά να έχω ζωήν αιώνιον; **(aiōnios g166)**
17 Ο δε είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν;
ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλης να
εισέλθης εις την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει
προς αυτόν· Ποίας; Και ο Ιησούς είπε· Το μη φονεύσης,
μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19**
τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και θέλεις αγαπά
τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει προς αυτόν
ο νεανίσκος· Πάντα ταύτα εφύλαξα εκ νεότητός μου·
τι μοι λείπει έτι; **21** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν

θέλης να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά
σου και δος εις πτωχούς, και θέλεις έχει θησαυρόν εν
ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι. 22 Ακούσας δε ο
νεανίσκος τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε
κτήματα πολλά. 23 Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς
αυτού· Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει
πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. 24 Και πάλιν
σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά
τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθη εις την
βασιλείαν του Θεού. 25 Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτού
εξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες· Τις λοιπόν δύναται να
σωθή; 26 Εμβλέψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Παρά
ανθρώποις τούτο αδύνατον είναι, παρά τω Θεώ όμως
τα πάντα είναι δυνατά. 27 Τότε αποκριθείς ο Πέτρος,
είπε προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι
ηκολουθήσαμεν· τι λοιπόν θέλει είσθαι εις ημάς; 28 Ο δε
Ιησούς είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι
ακολουθήσαντές μοι, εν τη παλιγγενεσία, όταν καθήση
ο Υιός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού,
θέλετε καθήσει και σεις επί δώδεκα θρόνους κρίνοντες
τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. 29 Και πας όστις αφήκεν
οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή
γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου,
εκατονταπλάσια θέλει λάβει και ζωήν αιώνιον θέλει
κληρονομήσει. (aiōnios g166) 30 Πολλοί όμως πρώτοι
θέλουσιν είσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία με
άνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εξήλθεν άμα
τω πρωΐ διά να μισθώση εργάτας διά τον αμπελώνα
αυτού. 2 Αφού δε συνεφώνησε μετά των εργατών
προς εν δηνάριον την ημέραν, απέστειλεν αυτούς εις
τον αμπελώνα αυτού. 3 Και εξελθών περί την τρίτην
ώραν, είδεν άλλους ισταμένους εν τη αγορά αργούς,
4 και προς εκείνους είπεν· Υπάγετε και σεις εις τον
αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλω σας δώσει.
Και εκείνοι υπήγον. 5 Πάλιν εξελθών περί την έκτην
και ενάτην ώραν, έκαμεν ωσαύτως. 6 Περί δε την
ενδεκάτην ώραν εξελθών εύρεν άλλους ισταμένους
αργούς, και λέγει προς αυτούς· Διά τι ίστασθε εδώ
όλην την ημέραν αργοί; 7 Λέγουσι προς αυτόν· Διότι
ουδείς εμίσθωσεν ημάς. Λέγει προς αυτούς· Υπάγετε και
σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλετε
λάβει. 8 Αφού δε έγεινεν εσπέρα, λέγει ο κύριος του
αμπελώνος προς τον επίτροπον αυτού· Κάλεσον τους
εργάτας και απόδος εις αυτούς τον μισθόν, αρχίσας
από των εσχάτων έως των πρώτων. 9 Και ελθόντες οι
περί την ενδεκάτην ώραν μισθωθέντες, έλαβον ανά
εν δηνάριον. 10 Ελθόντες δε οι πρώτοι, ενόμισαν ότι
θέλουσι λάβει πλειότερα, έλαβον όμως και αυτοί ανά
εν δηνάριον. 11 Και λαβόντες εγόγγυζον κατά του
οικοδεσπότου, 12 λέγοντες ότι, Ούτοι οι έσχατοι μίαν
ώραν έκαμον, και έκαμες αυτούς ίσους με ημάς, οίτινες
εβαστάσαμεν το βάρος της ημέρας και τον καύσωνα. 13
Ο δε αποκριθείς είπε προς ένα εξ αυτών· Φίλε, δεν σε
αδικώ· δεν συνεφώνησας εν δηνάριον μετ' εμού; 14
λάβε το σον και ύπαγε· θέλω δε να δώσω εις τούτον τον
έσχατον ως και εις σε. 15 Η δεν έχω την εξουσίαν να
κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο οφθαλμός σου είναι
πονηρός διότι εγώ είμαι αγαθός; 16 Ούτω θέλουσιν
είσθαι οι έσχατοι πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι· διότι
πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. 17
Και αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, παρέλαβε τους
δώδεκα μαθητάς κατ' ιδίαν εν τη οδώ και είπε προς
αυτούς. 18 Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και ο
Υιός του ανθρώπου θέλει παραδοθή εις τους αρχιερείς
και γραμματείς και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις
θάνατον, 19 και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα έθνη
διά να εμπαίξωσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι,
και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. 20 Τότε προσήλθε
προς αυτόν η μήτηρ των υιών του Ζεβεδαίου μετά
των υιών αυτής, προσκυνούσα και ζητούσα τι παρ'
αυτού. 21 Ο δε είπε προς αυτήν· Τι θέλεις; Λέγει προς
αυτόν· Ειπέ να καθήσωσιν ούτοι οι δύο υιοί μου εις εκ
δεξιών σου και εις εξ αριστερών εν τη βασιλεία σου. 22
Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε· Δεν εξεύρετε τι ζητείτε.
Δύνασθε να πίητε το ποτήριον, το οποίον εγώ μέλλω
να πίω, και να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον
εγώ βαπτίζομαι; Λέγουσι προς αυτόν· Δυνάμεθα. 23
Και λέγει προς αυτούς· το μεν ποτήριόν μου θέλετε
πίει; και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι θέλετε
βαπτισθή· το να καθήσητε όμως εκ δεξιών μου και
εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, ειμή εις
όσους είναι ητοιμασμένον υπό του Πατρός μου. 24
Και ακούσαντες οι δέκα ηγανάκτησαν περί των δύο
αδελφών. 25 Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, είπεν·
Εξεύρετε ότι οι άρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν
αυτά και οι μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αυτά. 26 Ούτως
όμως δεν θέλει είσθαι εν υμίν, αλλ' όστις θέλει να γείνη
μέγας εν υμίν, ας ήναι υπηρέτης υμών, 27 και όστις
θέλη να ήναι πρώτος εν υμίν, ας ήναι δούλος υμών· 28
καθώς ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή,
αλλά διά να υπηρετήση και να δώση την ζωήν αυτού
λύτρον αντί πολλών. 29 Και ενώ εξήρχοντο από της
Ιεριχώ, ηκολούθησεν αυτόν όχλος πολύς. 30 Και ιδού,
δύο τυφλοί καθήμενοι παρά την οδόν, ακούσαντες ότι
ο Ιησούς διαβαίνει, έκραξαν λέγοντες· Ελέησον ημάς,
Κύριε, υιέ του Δαβίδ. 31 Ο δε όχλος επέπληξεν αυτούς
διά να σιωπήσωσιν· αλλ' εκείνοι έκραζον δυνατώτερα,
λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υιέ του Δαβίδ. 32 Και
σταθείς ο Ιησούς, έκραξεν αυτούς και είπε· Τι θέλετε να
σας κάμω; 33 Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, να ανοιχθώσιν
οι οφθαλμοί ημών. 34 Και ο Ιησούς σπλαγχνισθείς
ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών· και ευθύς ανέβλεψαν
αυτών οι οφθαλμοί, και ηκολούθησαν αυτόν.

21 Και ότε επλησίασαν εις Ιεροσόλυμα και ήλθον
εις Βηθφαγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο
Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, 2 λέγων προς αυτούς·
Υπάγετε εις την κώμην την απέναντι υμών, και ευθύς
θέλετε ευρεί όνον δεδεμένην και πωλάριον μετ' αυτής·
λύσατε και φέρετέ μοι. 3 Και εάν τις σας είπη τι,
θέλετε ειπεί ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτών· και ευθύς
θέλει αποστείλει αυτά. 4 Τούτο δε όλον έγεινε διά να
πληρωθή το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος· 5 Είπατε
προς την θυγατέρα Σιών, Ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται
προς σε πραΰς και καθήμενος επί όνου και πώλου υιού
υποζυγίου. 6 Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες

καθώς προσέταξεν αυτούς ο Ιησούς, 7 έφεραν την όνον
και το πωλάριον, και έβαλον επάνω αυτών τα ιμάτια
αυτών και επεκάθισαν αυτόν επάνω αυτών. 8 Ο δε
περισσότερος όχλος έστρωσαν τα ιμάτια εαυτών εις την
οδόν, άλλοι δε έκοπτον κλάδους από των δένδρων και
έστρωνον εις την οδόν. 9 Οι δε όχλοι οι προπορευόμενοι
και οι ακολουθούντες έκραζον, λέγοντες· Ωσαννά τω
υιώ Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου·
Ωσαννά εν τοις υψίστοις. 10 Και ότε εισήλθεν εις
Ιεροσόλυμα, εσείσθη πάσα η πόλις, λέγουσα· Τις είναι
ούτος; 11 Οι δε όχλοι έλεγον· Ούτος είναι Ιησούς
ο προφήτης ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. 12 Και
εισήλθεν ο Ιησούς εις το ιερόν του Θεού και εξέβαλε
πάντας τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ,
και τας τραπέζας των αργυραμοιβών ανέτρεψε και τα
καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς, 13 και λέγει
προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκός μου οίκος
προσευχής θέλει ονομάζεσθαι, σεις δε εκάμετε αυτόν
σπήλαιον ληστών. 14 Και προσήλθον προς αυτόν τυφλοί
και χωλοί εν τω ιερώ και εθεράπευσεν αυτούς. 15
Ιδόντες δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια,
τα οποία έκαμε, και τους παίδας κράζοντας εν τω ιερώ
και λέγοντας, Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ, ηγανάκτησαν 16
και είπον προς αυτόν· Ακούεις τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε
Ιησούς λέγει προς αυτούς· Ναί· ποτέ δεν ανεγνώσατε
ότι εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων ητοίμασας
αίνεσιν; 17 Και αφήσας αυτούς εξήλθεν έξω της πόλεως
εις Βηθανίαν και διενυκτέρευσεν εκεί. 18 Ότε δε το
πρωΐ επέστρεφεν εις την πόλιν, επείνασε· 19 και ιδών
μίαν συκήν επί της οδού, ήλθε προς αυτήν και ουδέν
ηύρεν επ' αυτήν ειμή φύλλα μόνον, και λέγει προς
αυτήν· Να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον
αιώνα. Και παρευθύς εξηράνθη η συκή. (aiōn g165) 20 Και
ιδόντες οι μαθηταί, εθαύμασαν λέγοντες· Πως παρευθύς
εξηράνθη συκή; 21 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς
αυτούς· Αληθώς σας λέγω, εάν έχητε πίστιν και δεν
διστάσητε, ουχί μόνον το της συκής θέλετε κάμει, αλλά
και εις το όρος τούτο αν είπητε, Σηκώθητι και ρίφθητι
εις την θάλασσαν, θέλει γείνει· 22 και πάντα όσα αν
ζητήσητε εν τη προσευχή έχοντες πίστιν θέλετε λάβει.
23 Και ότε ήλθεν εις το ιερόν, προσήλθον προς αυτόν,
ενώ εδίδασκεν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του
λαού, λέγοντες· Εν ποία εξουσία πράττεις ταύτα, και τις
σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην; 24 Αποκριθείς δε ο
Ιησούς, είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ
ένα λόγον, τον οποίον εάν μοι είπητε, και εγώ θέλω σας
ειπεί εν ποία εξουσία πράττω ταύτα· 25 το βάπτισμα
του Ιωάννου πόθεν ήτο, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων;
Και εκείνοι διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Εάν
είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεί προς ημάς, Διά τι
λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν· 26 εάν δε είπωμεν, Εξ
ανθρώπων, φοβούμεθα τον όχλον· διότι πάντες έχουσι
τον Ιωάννην ως προφήτην. 27 Και αποκριθέντες προς
τον Ιησούν, είπον· Δεν εξεύρομεν. Είπε προς αυτούς
και αυτός· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία εξουσία
πράττω ταύτα. 28 Αλλά τι σας φαίνεται; Άνθρωπος τις
είχε δύο υιούς, και ελθών προς τον πρώτον είπε· Τέκνον,
ύπαγε σήμερον εργάζου εν τω αμπελώνι μου. 29 Ο δε
αποκριθείς είπε· Δεν θέλω· ύστερον όμως μετανοήσας
υπήγε. 30 Και ελθών προς τον δεύτερον είπεν ωσαύτως.
Και εκείνος αποκριθείς είπεν· Εγώ υπάγω, κύριε· και
δεν υπήγε. 31 Τις εκ των δύο έκαμε το θέλημα του
πατρός; Λέγουσι προς αυτόν· Ο πρώτος. Λέγει προς
αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς σας λέγω ότι οι τελώναι και
αι πόρναι υπάγουσι πρότερον υμών εις την βασιλείαν
του Θεού. 32 Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδώ
δικαιοσύνης, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν· οι τελώναι
όμως και αι πόρναι επίστευσαν εις αυτόν· σεις δε ιδόντες
δεν μετεμελήθητε ύστερον, ώστε να πιστεύσητε εις
αυτόν. 33 Άλλην παραβολήν ακούσατε. Ήτο άνθρωπός
τις οικοδεσπότης, όστις εφύτευσεν αμπελώνα και
περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και έσκαψεν εν αυτώ
ληνόν και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν
εις γεωργούς και απεδήμησεν. 34 Ότε δε επλησίασεν
ο καιρός των καρπών, απέστειλε τους δούλους αυτού
προς τους γεωργούς διά να λάβωσι τους καρπούς αυτού.
35 Και πιάσαντες οι γεωργοί τους δούλους αυτού,
άλλον μεν έδειραν, άλλον δε εφόνευσαν, άλλον δε
ελιθοβόλησαν. 36 Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους
πλειοτέρους των πρώτων, και έκαμον εις αυτούς
ωσαύτως. 37 Ύστερον δε απέστειλε προς αυτούς τον
υιόν αυτού λέγων· Θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. 38
Αλλ' οι γεωργοί, ιδόντες τον υιόν, είπον προς αλλήλους·
Ούτος είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν
αυτόν και ας κατακρατήσωμεν την κληρονομίαν αυτού.
39 Και πιάσαντες αυτόν, εξέβαλον έξω του αμπελώνος
και εφόνευσαν. 40 Όταν λοιπόν έλθη ο κύριος του
αμπελώνος, τι θέλει κάμει εις τους γεωργούς εκείνους;
41 Λέγουσι προς αυτόν· Κακούς κακώς θέλει απολέσει
αυτούς, και τον αμπελώνα θέλει μισθώσει εις άλλους
γεωργούς, οίτινες θέλουσιν αποδώσει εις αυτόν τους
καρπούς εν τοις καιροίς αυτών. 42 Λέγει προς αυτούς ο
Ιησούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε εν ταις γραφαίς, Ο λίθος,
τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος
έγεινε κεφαλή γωνίας· παρά Κυρίου έγεινεν αύτη και
είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς υμών; 43 Διά τούτο λέγω
προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθή αφ' υμών η βασιλεία του
Θεού και θέλει δοθή εις έθνος κάμνον τους καρπούς
αυτής· 44 και όστις πέση επί τον λίθον τούτον θέλει
συντριφθή· εις όντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντρίψει
αυτόν. 45 Και ακούσαντες οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι
τας παραβολάς αυτού, ενόησαν ότι περί αυτών λέγει· 46
και ζητούντες να πιάσωσιν αυτόν, εφοβήθησαν τους
όχλους, επειδή είχον αυτόν ως προφήτην.

22 Και αποκριθείς ο Ιησούς πάλιν είπε προς αυτούς
διά παραβολών, λέγων· 2 Ωμοιώθη η βασιλεία
των ουρανών με άνθρωπον βασιλέα, όστις έκαμε
γάμους εις τον υιόν αυτού· 3 και απέστειλε τους
δούλους αυτού να καλέσωσι τους προσκεκλημένους
εις τους γάμους, και δεν ήθελον να έλθωσι. 4 Πάλιν
απέστειλεν άλλους δούλους, λέγων· Είπατε προς τους
προσκεκλημένους· Ιδού, το γεύμα μου ητοίμασα, οι
ταύροι μου και τα θρεπτά είναι εσφαγμένα και πάντα
είναι έτοιμα· έλθετε εις τους γάμους. 5 Εκείνοι όμως
αμελήσαντες απήλθον, ο μεν εις τον αγρόν αυτού, ο δε
εις το εμπόριον αυτού· 6 οι δε λοιποί πιάσαντες τους
δούλους αυτού ύβρισαν και εφόνευσαν. 7 Ακούσας δε ο

βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα αυτού
απώλεσε τους φονείς εκείνους και την πόλιν αυτών
κατέκαυσε. 8 Τότε λέγει προς τους δούλους αυτού· Ο
μεν γάμος είναι έτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν
ήσαν άξιοι· 9 υπάγετε λοιπόν εις τας διεξόδους των
οδών, και όσους αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους.
10 Και εξελθόντες οι δούλοι εκείνοι εις τας οδούς,
συνήγαγον πάντας όσους εύρον, κακούς τε και καλούς·
και εγεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένων. 11 Εισελθών
δε ο βασιλεύς διά να θεωρήση τους ανακεκλιμένους,
είδεν εκεί άνθρωπον μη ενδεδυμένον ένδυμα γάμου, 12
και λέγει προς αυτόν· Φίλε, πως εισήλθες ενταύθα μη
έχων ένδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. 13 Τότε είπεν ο
βασιλεύς προς τους υπηρέτας· Δέσαντες αυτού πόδας
και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το
εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός
των οδόντων. 14 Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι,
ολίγοι δε οι εκλεκτοί. 15 Τότε υπήγον οι Φαρισαίοι
και συνεβουλεύθησαν πως να παγιδεύσωσιν αυτόν εν
λόγω. 16 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς
αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες· Διδάσκαλε,
εξεύρομεν ότι αληθής είσαι και την οδόν του Θεού εν
αληθεία διδάσκεις και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι
δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων· 17 ειπέ λοιπόν
προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον να
δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα ή ουχί; 18 Γνωρίσας
δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, είπε· Τι με πειράζετε,
υποκριταί; 19 δείξατέ μοι το νόμισμα του δασμού· οι δε
έφεραν προς αυτόν δηνάριον. 20 Και λέγει προς αυτούς·
Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; 21 Λέγουσι
προς αυτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς·
Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα
του Θεού εις τον Θεόν. 22 Και ακούσαντες εθαύμασαν,
και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. 23 Εν εκείνη τη
ημέρα προσήλθον προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες
ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες·
24 Διδάσκαλε, ο Μωϋσής είπεν, Εάν τις αποθάνη μη
έχων τέκνα, θέλει νυμφευθή ο αδελφός αυτού την
γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσει σπέρμα εις τον
αδελφόν αυτού. 25 Ήσαν δε παρ' ημίν επτά αδελφοί·
και ο πρώτος αφού ενυμφεύθη ετελεύτησε, και μη έχων
τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν
αυτού· 26 ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, έως των
επτά. 27 Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. 28
Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος των επτά θέλει είσθαι
γυνή; διότι πάντες έλαβον αυτήν. 29 Αποκριθείς δε ο
Ιησούς, είπε προς αυτούς· Πλανάσθε μη γνωρίζοντες
τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. 30 Διότι εν
τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύουσιν,
αλλ' είναι ως άγγελοι του Θεού εν ουρανώ. 31 Περί δε
της αναστάσεως των νεκρών δεν ανεγνώσατε το ρηθέν
προς εσάς υπό του Θεού, λέγοντος· 32 Εγώ είμαι ο Θεός
του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ;
δεν είναι ο Θεός Θεός νεκρών, αλλά ζώντων. 33 Και
ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήττοντο διά την διδαχήν
αυτού. 34 Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστόμωσε
τους Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ομού. 35 Και εις εξ
αυτών, νομικός, ηρώτησε πειράζων αυτόν και λέγων·
36 Διδάσκαλε, ποία εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμω;
37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον
τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης
της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. 38 Αύτη
είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. 39 Δευτέρα δε ομοία
αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 40 Εν
ταύταις ταις δύο εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφήται
κρέμανται. 41 Και ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι,
ηρώτησεν αυτούς ο Ιησούς, 42 λέγων· Τι σας φαίνεται
περί του Χριστού; τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς αυτόν·
Του Δαβίδ. 43 Λέγει προς αυτούς· Πως λοιπόν ο Δαβίδ
διά Πνεύματος ονομάζει αυτόν Κύριον, λέγων, 44 Είπεν
ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου
εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών
σου; 45 Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζη αυτόν Κύριον, πως
είναι υιός αυτού; 46 Και ουδείς ηδύνατο να αποκριθή
προς αυτόν λόγον· ουδ' ετόλμησέ τις απ' εκείνης της
ημέρας να ερωτήση πλέον αυτόν.

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς
τους μαθητάς αυτού, 2 λέγων· Επί της καθέδρας
του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι.
3 Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε,
φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα έργα αυτών μη
πράττετε· επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι. 4 Διότι
δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν
επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως
ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. 5
Πράττουσι δε πάντα τα έργα αυτών διά να βλέπωνται
υπό των ανθρώπων. Και πλατύνουσι τα φυλακτήρια
αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων
αυτών, 6 και αγαπώσι τον πρώτον τόπον εν τοις
δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς 7
και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς και να ονομάζωνται
υπό των ανθρώπων Ραββί, Ραββί· 8 σεις όμως μη
ονομασθήτε Ραββί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο
Χριστός· πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. 9 Και πατέρα σας
μη ονομάσητε επί της γής· διότι εις είναι ο Πατήρ σας,
ο εν τοις ουρανοίς. 10 Μηδέ ονομασθήτε καθηγηταί·
διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. 11 Ο δε
μεγαλήτερος από σας θέλει είσθαι υπηρέτης σας. 12
Όστις δε υψώση εαυτόν θέλει ταπεινωθή, και όστις
ταπεινώση εαυτόν θέλει υψωθή. 13 Αλλ' ουαί εις εσάς,
γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρώγετε
τας οικίας των χηρών και τούτο επί προφάσει ότι
κάμνετε μακράς προσευχάς· διά τούτο θέλετε λάβει
μεγαλητέραν καταδίκην. 14 Ουαί εις εσάς, γραμματείς
και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν
των ουρανών έμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις
δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχομένους αφίνετε να
εισέλθωσιν. 15 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι,
υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την
ξηράν διά να κάμητε ένα προσήλυτον, και όταν γείνη,
κάμνετε αυτόν υιόν της γεέννης διπλότερον υμών.
(Geenna g1067) 16 Ουαί εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι
λέγοντες· Όστις ομόση εν τω ναώ είναι ουδέν, όστις
όμως ομόση εν τω χρυσώ του ναού, υποχρεούται.
17 Μωροί και τυφλοί· διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο
χρυσός ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; 18 Καί· Όστις
ομόση εν τω θυσιαστηρίω, είναι ουδέν, όστις όμως

ομόση εν τω δώρω τω επάνω αυτού, υποχρεούται.
19 Μωροί και τυφλοί· διότι τι είναι μεγαλήτερον, το
δώρον ή το θυσιαστήριον το αγιάζον το δώρον; 20
Ο ομόσας λοιπόν εν τω θυσιαστηρίω ομνύει εν αυτώ
και εν πάσι τοις επάνω αυτού· 21 και ο ομόσας εν τω
ναώ ομνύει εν αυτώ και εν τω κατοικούντι αυτόν.
22 Και ο ομόσας εν τω ουρανώ, ομνύει εν τω θρόνω
του Θεού και εν τω καθημένω επάνω αυτού. 23 Ουαί
εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι
αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το άνηθον και το
κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την
κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν· ταύτα έπρεπε
να πράττητε και εκείνα να μη αφίνητε. 24 Οδηγοί
τυφλοί, οίτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον
καταπίνετε. 25 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι,
υποκριταί, διότι καθαρίζετε το έξωθεν του ποτηρίου και
του πινακίου, έσωθεν όμως γέμουσιν εξ αρπαγής και
ακρασίας. 26 Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισον πρώτον το
εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και
το εκτός αυτών καθαρόν. 27 Ουαί εις εσάς, γραμματείς
και Φαρισαίοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους
ασβεστωμένους, οίτινες έξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι,
έσωθεν όμως γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης
ακαθαρσίας. 28 Ούτω και σεις έξωθεν μεν φαίνεσθε εις
τους ανθρώπους δίκαιοι, έσωθεν όμως είσθε πλήρεις
υποκρίσεως και ανομίας. 29 Ουαί εις εσάς, γραμματείς
και Φαρισαίοι υποκριταί· διότι οικοδομείτε τους τάφους
των προφητών και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων,
30 και λέγετε· Εάν ήμεθα εν ταις ημέραις των πατέρων
ημών, δεν ηθέλομεν είσθαι συγκοινωνοί αυτών εν τω
αίματι των προφητών. 31 Ώστε μαρτυρείτε εις εαυτούς
ότι είσθε υιοί των φονευσάντων τους προφήτας. 32
Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας.
33 Όφεις, γεννήματα εχιδνών· πως θέλετε φύγει από
της καταδίκης της γεέννης; (Geenna g1067) 34 Διά τούτο
ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς
και γραμματείς, και εξ αυτών θέλετε θανατώσει και
σταυρώσει, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ταις
συναγωγαίς σας και διώξει από πόλεως εις πόλιν, 35 διά
να έλθη εφ' υμάς παν αίμα δίκαιον εκχυνόμενον επί της
γης από του αίματος Άβελ του δικαίου έως του αίματος
Ζαχαρίου υιού Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ
του ναού και του θυσιαστηρίου. 36 Αληθώς σας λέγω,
Πάντα ταύτα θέλουσιν ελθεί επί την γενεάν ταύτην. 37
Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας
και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις
ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον
συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας,
και δεν ηθελήσατε. 38 Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οίκός
σας έρημος. 39 Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις
το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν
ονόματι Κυρίου.

24 Και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρει από του ιερού· και
προσήλθον οι μαθηταί αυτού διά να επιδείξωσιν
εις αυτόν τας οικοδομάς του ιερού. 2 Ο δε Ιησούς είπε
προς αυτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας
λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθον, όστις δεν
θέλει κατακρημνισθή. 3 Και ενώ εκάθητο επί του όρους
των Ελαιών, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί κατ'
ιδίαν, λέγοντες· Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει
ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της
συντελείας του αιώνος; (aiōn g165) 4 Και αποκριθείς
ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Βλέπετε μη σας πλανήση
τις. 5 Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί επί τω ονόματί μου,
λέγοντες, Εγώ είμαι ο Χριστός, και πολλούς θέλουσι
πλανήσει. 6 Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας
πολέμων· προσέχετε μη ταραχθήτε· επειδή πάντα ταύτα
πρέπει να γείνωσιν, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. 7
Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί
βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί και
σεισμοί κατά τόπους· 8 πάντα δε ταύτα είναι αρχή
ωδίνων. 9 Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν και
θέλουσι σας θανατώσει, και θέλετε είσθαι μισούμενοι
υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου. 10 Και τότε
θέλουσι σκανδαλισθή πολλοί και θέλουσι παραδώσει
αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. 11 Και πολλοί
ψευδοπροφήται θέλουσιν εγερθή και πλανήσει πολλούς,
12 και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των
πολλών θέλει ψυχρανθή. 13 Ο δε υπομείνας έως τέλους,
ούτος θέλει σωθή. 14 Και θέλει κηρυχθή τούτο το
ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς
μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί
το τέλος. 15 Όταν λοιπόν ίδητε το βδέλυγμα της
ερημώσεως, το λαληθέν διά του προφήτου Δανιήλ,
ιστάμενον εν τω τόπω τω αγίω -ο αναγινώσκων ας
εννοή- 16 τότε οι εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν επί τα
όρη· 17 όστις ευρεθή επί του δώματος, ας μη καταβή διά
να λάβη τι εκ της οικίας αυτού· 18 και όστις ευρεθή
εν τω αγρώ, ας μη επιστρέψη οπίσω διά να λάβη τα
ιμάτια αυτού. 19 Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας
θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. 20 Προσεύχεσθε
δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι μηδέ εν
σαββάτω. 21 Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη,
οποία δεν έγεινεν απ' αρχής κόσμου έως του νυν,
ουδέ θέλει γείνει. 22 Και αν δεν συνετέμνοντο αι
ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· διά
τους εκλεκτούς όμως θέλουσι συντμηθή αι ημέραι
εκείναι. 23 Τότε εάν τις είπη προς υμάς· Ιδού εδώ είναι ο
Χριστός ή εδώ, μη πιστεύσητε· 24 διότι θέλουσιν εγερθή
ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει
σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει
δυνατόν, και τους εκλεκτούς. 25 Ιδού, προείπα προς
υμάς. 26 Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, Ιδού, εν τη
ερήμω είναι, μη εξέλθητε, Ιδού, εν τοις ταμείοις, μη
πιστεύσητε· 27 διότι καθώς η αστραπή εξέρχεται από
ανατολών και φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι
και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 28 Διότι
όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι αετοί.
29 Ευθύς δε μετά την θλίψιν των ημερών εκείνων ο
ήλιος θέλει σκοτισθή και η σελήνη δεν θέλει δώσει
το φέγγος αυτής, και οι αστέρες θέλουσι πέσει από
του ουρανού και αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι
σαλευθή. 30 Και τότε θέλει φανή το σημείον του
Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ, και τότε θέλουσι
θρηνήσει πάσαι αι φυλαί της γης και θέλουσιν ιδεί
τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών
του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. 31 Και

θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος
φωνής μεγάλης, και θέλουσι συνάξει τους εκλεκτούς
αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' άκρων ουρανών
έως άκρων αυτών. 32 Από δε της συκής μάθετε την
παραβολήν· Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός
και εκβλαστάνη τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει
το θέρος· 33 ούτω και σεις, όταν ίδητε πάντα ταύτα,
εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. 34 Αληθώς
σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού
γείνωσι πάντα ταύτα. 35 Ο ουρανός και η γη θέλουσι
παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. 36 Περί
δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει,
ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος·
37 και καθώς αι ημέραι του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και
η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 38 Διότι καθώς εν
ταις ημέραις ταις προ του κατακλυσμού ήσαν τρώγοντες
και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, έως της
ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, 39 και
δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε
πάντας, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του
ανθρώπου. 40 Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ· ο
εις παραλαμβάνεται και ο εις αφίνεται· 41 δύο γυναίκες
θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται και
μία αφίνεται. 42 Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε
ποία ώρα έρχεται ο Κύριος υμών. 43 Τούτο δε γινώσκετε
ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης εν ποία φυλακή της
νυκτός έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν
ήθελεν αφήσει να διορυχθή η οικία αυτού. 44 Διά
τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν
στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. 45 Τις λοιπόν
είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος
αυτού κατέστησεν επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη
εις αυτούς την τροφήν εν καιρώ; 46 Μακάριος ο δούλος
εκείνος, τον οποίον όταν έλθη ο κύριος αυτού θέλει
ευρεί πράττοντα ούτως. 47 Αληθώς σας λέγω ότι θέλει
καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπαρχόντων αυτού.
48 Εάν δε είπη ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδία
αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου, 49 και αρχίση να
δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά
των μεθυόντων, 50 θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου
εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην
ώραν δεν εξεύρει, 51 και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και
το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεί
θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με
δέκα παρθένους, αίτινες λαβούσαι τας λαμπάδας
αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου. 2 Πέντε δε
εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωραί. 3 Αίτινες
μωραί, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν έλαβον μεθ'
εαυτών έλαιον· 4 αι φρόνιμοι όμως έλαβον έλαιον εν
τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. 5
Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταξαν πάσαι και
εκοιμώντο. 6 Εν τω μέσω δε της νυκτός έγεινε κραυγή·
Ιδού, ο νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού.
7 Τότε εσηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι εκείναι και
ητοίμασαν τας λαμπάδας αυτών. 8 Και αι μωραί είπον
προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας,
διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. 9 Απεκρίθησαν δε
αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέση εις ημάς και
εις εσάς· όθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας
και αγοράσατε εις εαυτάς. 10 Ενώ δε απήρχοντο διά να
αγοράσωσιν, ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον
μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα. 11
Ύστερον δε έρχονται και αι λοιπαί παρθένοι, λέγουσαι·
Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς. 12 Ο δε αποκριθείς είπεν·
Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. 13 Αγρυπνείτε
λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώραν,
καθ' ην ο Υιός του ανθρώπου έρχεται. 14 Διότι θέλει
ελθεί ως άνθρωπος, όστις αποδημών εκάλεσε τους
δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα
αυτού, 15 και εις άλλον μεν έδωκε πέντε τάλαντα, εις
άλλον δε δύο, εις άλλον δε εν, εις έκαστον κατά την
ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδήμησεν ευθύς. 16 Υπήγε
δε ο λαβών τα πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών
έκαμεν άλλα πέντε τάλαντα. 17 Ωσαύτως και ο τα δύο
εκέρδησε και αυτός άλλα δύο. 18 Ο δε λαβών το εν
υπήγε και έσκαψεν εις την γην και έκρυψε το αργύριον
του κυρίου αυτού. 19 Μετά δε καιρόν πολύν έρχεται ο
κύριος των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν
μετ' αυτών. 20 Και ελθών ο λαβών τα πέντε τάλαντα,
προσέφερεν άλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε
τάλαντα μοι παρέδωκας· ιδού, άλλα πέντε τάλαντα
εκέρδησα επ' αυτοίς. 21 Και είπε προς αυτόν ο κύριος
αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης
πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εις την
χαράν του κυρίου σου. 22 Προσελθών δε και ο λαβών τα
δύο τάλαντα είπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας·
ιδού, άλλα δύο τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. 23 Είπε
προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και
πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε
καταστήσει· είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου. 24
Προσελθών δε και ο λαβών το εν τάλαντον, είπε· Κύριε,
σε εγνώρισα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, θερίζων όπου
δεν έσπειρας και συνάγων όθεν δεν διεσκόρπισας· 25
και φοβηθείς υπήγα και έκρυψα το τάλαντόν σου εν τη
γή· ιδού, έχεις το σον. 26 Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού,
είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και οκνηρέ· ήξευρες
ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάγω όθεν δεν
διεσκόρπισα· 27 έπρεπε λοιπόν να βάλης το αργύριόν
μου εις τους τραπεζίτας, και ελθών εγώ ήθελον λάβει
το εμόν μετά τόκου. 28 Λάβετε λοιπόν απ' αυτού το
τάλαντον, και δότε εις τον έχοντα τα δέκα τάλαντα. 29
Διότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή και περισσευθή,
από δε του μη έχοντος και εκείνο το οποίον έχει θέλει
αφαιρεθή απ' αυτού. 30 Και τον αχρείον δούλον ρίψατε
εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός
και ο τριγμός των οδόντων. 31 Όταν δε έλθη ο Υιός του
ανθρώπου εν τη δόξη αυτού και πάντες οι άγιοι άγγελοι
μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσει επί του θρόνου της δόξης
αυτού, 32 και θέλουσι συναχθή έμπροσθεν αυτού πάντα
τα έθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' αλλήλων, καθώς
ο ποιμήν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, 33 και
θέλει στήσει τα μεν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τα δε
ερίφια εξ αριστερών. 34 Τότε ο Βασιλεύς θέλει ειπεί
προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του
Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς
βασιλείαν από καταβολής κόσμου. 35 Διότι επείνασα,

και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε,
ξένος ήμην, και με εφιλοξενήσατε, 36 γυμνός, και με
ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκέφθητε, εν φυλακή
ήμην, και ήλθετε προς εμέ. 37 Τότε θέλουσιν αποκριθή
προς αυτόν οι δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν
πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν;
38 πότε δε σε είδομεν ξένον και εφιλοξενήσαμεν, ή
γυμνόν και ενεδύσαμεν; 39 πότε δε σε είδομεν ασθενή ή
εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; 40 Και αποκριθείς ο
Βασιλεύς θέλει ειπεί προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω,
καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των
ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε. 41 Τότε θέλει ειπεί και προς
τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι κατηραμένοι εις
το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον
και τους αγγέλους αυτού. (aiōnios g166) 42 Διότι επείνασα,
και δεν μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με
εποτίσατε, 43 ξένος ήμην, και δεν με εφιλοξενήσατε,
γυμνός, και δεν με ενεδύσατε, ασθενής και εν φυλακή,
και δεν με επεσκέφθητε. 44 Τότε θέλουσιν αποκριθή
προς αυτόν και αυτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν
πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή
εν φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμεν; 45 Τότε θέλει
αποκριθή προς αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ'
όσον δεν εκάμετε εις ένα τούτων των ελαχίστων, ουδέ
εις εμέ εκάμετε. 46 Και θέλουσιν απέλθει ούτοι μεν
εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον.
(aiōnios g166)

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους
τούτους, είπε προς τους μαθητάς αυτού· 2 Εξεύρετε
ότι μετά δύο ημέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υιός
του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθή. 3 Τότε
συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι
πρεσβύτεροι του λαού εις την αυλήν του αρχιερέως
του λεγομένου Καϊάφα, 4 και συνεβουλεύθησαν να
συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν.
5 Έλεγον δέ· μη εν τη εορτή, διά να μη γείνη θόρυβος εν
τω λαώ. 6 Ότε δε ο Ιησούς ήτο εν Βηθανία εν τη οικία
Σίμωνος του λεπρού, 7 προσήλθε προς αυτόν γυνή
έχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχεεν
αυτό επί την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εις την
τράπεζαν. 8 Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού, ηγανάκτησαν
λέγοντες· Εις τι η απώλεια αύτη; 9 διότι ηδύνατο τούτο
το μύρον να πωληθή με πολλήν τιμήν και να δοθή
εις τους πτωχούς. 10 Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς
αυτούς· Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι έργον καλόν
έπραξεν εις εμέ. 11 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε
μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. 12 Επειδή
χύσασα αύτη το μύρον τούτο επί του σώματός μου,
έκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου. 13 Αληθώς σας
λέγω, όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω
τω κόσμω, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον έπραξεν
αύτη, εις μνημόσυνον αυτής. 14 Τότε υπήγεν εις των
δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους
αρχιερείς 15 και είπε· Τι θέλετε να μοι δώσητε, και
εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι έδωκαν
εις αυτόν τριάκοντα αργύρια. 16 Και από τότε εζήτει
ευκαιρίαν διά να παραδώση αυτόν. 17 Την δε πρώτην
των αζύμων προσήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν,
λέγοντες προς αυτόν· Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν
διά να φάγης το πάσχα; 18 Και εκείνος είπεν· Υπάγετε
εις την πόλιν προς τον δείνα και είπατε προς αυτόν·
Ο Διδάσκαλος λέγει, Ο καιρός μου επλησίασεν· εν τη
οικία σου θέλω κάμει το πάσχα μετά των μαθητών
μου. 19 Και έκαμον οι μαθηταί καθώς παρήγγειλεν εις
αυτούς ο Ιησούς, και ητοίμασαν το πάσχα. 20 Ότε δε
έγεινεν εσπέρα, εκάθητο εις την τράπεζαν μετά των
δώδεκα. 21 Και ενώ έτρωγον, είπεν· Αληθώς σας λέγω
ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. 22 Και λυπούμενοι
σφόδρα, ήρχισαν να λέγωσι προς αυτόν έκαστος αυτών·
Μήπως εγώ είμαι, Κύριε; 23 Ο δε αποκριθείς είπεν· Ο
εμβάψας μετ' εμού εν τω πινακίω την χείρα, ούτος θέλει
με παραδώσει. 24 Ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει,
καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού· ουαί δε εις τον
άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υιός του ανθρώπου
παραδίδεται· καλόν ήτο εις τον άνθρωπον εκείνον, αν
δεν ήθελε γεννηθή. 25 Αποκριθείς δε ο Ιούδας, όστις
παρέδιδεν αυτόν, είπε· Μήπως εγώ είμαι, Ραββί; Λέγει
προς αυτόν· Συ είπας. 26 Και ενώ έτρωγον, λαβών ο
Ιησούς τον άρτον και ευλογήσας έκοψε και έδιδεν εις
τους μαθητάς και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το
σώμα μου· 27 και λαβών το ποτήριον και ευχαριστήσας,
έδωκεν εις αυτούς, λέγων· Πίετε εξ αυτού πάντες· 28
διότι τούτο είναι το αίμα μου το της καινής διαθήκης,
το υπέρ πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών. 29
Σας λέγω δε ότι δεν θέλω πίει εις το εξής εκ τούτου
του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης,
όταν πίνω αυτό νέον μεθ' υμών εν τη βασιλεία του
Πατρός μου. 30 Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το
όρος των ελαιών. 31 Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς·
Πάντες υμείς θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα
ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τον
ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα της
ποίμνης· 32 αφού δε αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον
υμών εις την Γαλιλαίαν. 33 Αποκριθείς δε ο Πέτρος,
είπε προς αυτόν· Και αν πάντες σκανδαλισθώσιν εν
σοι, εγώ ποτέ δεν θέλω σκανδαλισθή. 34 Είπε προς
αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι ταύτην την νύκτα,
πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή.
35 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Και αν γείνη χρεία να
αποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ομοίως
είπον και πάντες οι μαθηταί. 36 Τότε έρχεται μετ' αυτών
ο Ιησούς εις χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει
προς τους μαθητάς· Καθήσατε αυτού, εωσού υπάγω και
προσευχηθώ εκεί. 37 Και παραλαβών τον Πέτρον και
τους δύο υιούς του Ζεβεδαίου, ήρχισε να λυπήται και να
αδημονή. 38 Τότε λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η
ψυχή μου έως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε μετ'
εμού. 39 Και προχωρήσας ολίγον έπεσεν επί πρόσωπον
αυτού, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, εάν ήναι
δυνατόν, ας παρέλθη απ' εμού το ποτήριον τούτο· πλην
ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ. 40 Και έρχεται προς τους
μαθητάς και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους, και λέγει
προς τον Πέτρον· Ούτω δεν ηδυνήθητε μίαν ώραν να
αγρυπνήσητε μετ' εμού; 41 αγρυπνείτε και προσεύχεσθε,
διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. Το μεν πνεύμα
πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. 42 Πάλιν εκ δευτέρου
υπήγε και προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, εάν δεν ήναι

δυνατόν τούτο το ποτήριον να παρέλθη απ' εμού χωρίς
να πίω αυτό, γενηθήτω το θέλημά σου. **43** Και ελθών
ευρίσκει αυτούς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι οφθαλμοί
αυτών ήσαν βεβαρημένοι. **44** Και αφήσας αυτούς υπήγε
πάλιν και προσευχήθη εκ τρίτου, ειπών τον αυτόν
λόγον. **45** Τότε έρχεται προς τους μαθητάς αυτού και
λέγει προς αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε·
ιδού, επλησίασεν η ώρα και ο Υιός του ανθρώπου
παραδίδεται εις χείρας αμαρτωλών. **46** Εγέρθητε, ας
υπάγωμεν· Ιδού, επλησίασεν ο παραδίδων με. **47** Και
ενώ αυτός ελάλει έτι, ιδού, ο Ιούδας εις των δώδεκα
ήλθε, και μετ' αυτού όχλος πολύς μετά μαχαιρών και
ξύλων παρά των αρχιερέων και πρεσβυτέρων του λαού.
48 Ο δε παραδίδων αυτόν έδωκεν εις αυτούς σημείον,
λέγων· Όντινα φιλήσω, αυτός είναι· πιάσατε αυτόν.
49 Και ευθύς πλησιάσας προς τον Ιησούν, είπε· Χαίρε,
Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς είπε προς
αυτόν· Φίλε, διά τι ήλθες; Τότε προσελθόντες επέβαλον
τας χείρας επί τον Ιησούν και επίασαν αυτόν. **51** Και
ιδού, εις των μετά του Ιησού εκτείνας την χείρα έσυρε
την μάχαιραν αυτού, και κτυπήσας τον δούλον του
αρχιερέως απέκοψε το ωτίον αυτού. **52** Τότε λέγει
προς αυτόν ο Ιησούς· Επίστρεψον την μάχαιράν σου εις
τον τόπον αυτής· διότι πάντες όσοι πιάσωσι μάχαιραν
διά μαχαίρας θέλουσιν απολεσθή. **53** Η νομίζεις ότι
δεν δύναμαι ήδη να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, και
θέλει στήσει πλησίον μου περισσοτέρους παρά δώδεκα
λεγεώνας αγγέλων; **54** πως λοιπόν θέλουσι πληρωθή
αι γραφαί ότι ούτω πρέπει να γείνη; **55** Εν εκείνη τη
ώρα είπεν ο Ιησούς προς τους όχλους· Ως επί ληστήν
εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε;
καθ' ημέραν εκαθήμην πλησίον υμών διδάσκων εν τω
ιερώ, και δεν με επιάσατε. **56** Τούτο δε όλον έγεινε διά να
πληρωθώσιν αι γραφαί των προφητών. Τότε οι μαθηταί
πάντες αφήσαντες αυτόν έφυγον. **57** Οι δε πιάσαντες
τον Ιησούν έφεραν προς Καϊάφαν τον αρχιερέα, όπου
συνήχθησαν οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι. **58** Ο
δε Πέτρος ηκολούθει αυτόν από μακρόθεν έως της
αυλής του αρχιερέως, και εισελθών έσω εκάθητο μετά
των υπηρετών διά να ίδη το τέλος. **59** Οι δε αρχιερείς
και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον όλον εζήτουν
ψευδομαρτυρίαν κατά του Ιησού, διά να θανατώσωσιν
αυτόν, **60** και δεν εύρον· και πολλών ψευδομαρτύρων
προσελθόντων, δεν εύρον. Ύστερον δε προσελθόντες
δύο ψευδομάρτυρες, **61** είπον· Ούτος είπε, Δύναμαι να
χαλάσω τον ναόν του Θεού και διά τριών ημερών να
οικοδομήσω αυτόν. **62** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς είπε
προς αυτόν· Δεν αποκρίνεσαι; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά
σου; **63** Ο δε Ιησούς εσιώπα. Και αποκριθείς ο αρχιερεύς
είπε προς αυτόν· Σε ορκίζω εις τον Θεόν τον ζώντα
να είπης προς ημάς αν συ ήσαι ο Χριστός ο Υιός του
Θεού. **64** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας· πλην σας
λέγω, Εις το εξής θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου
καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον
επί των νεφελών του ουρανού. **65** Τότε ο αρχιερεύς
διέσχισε τα ιμάτια αυτού, λέγων ότι εβλασφήμησε· τι
χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; ιδού, τώρα ηκούσατε
την βλασφημίαν αυτού· **66** τι σας φαίνεται; Και εκείνοι
αποκριθέντες είπον· Ένοχος θανάτου είναι. **67** Τότε
ενέπτυσαν εις το πρόσωπον αυτού και εγρόνθισαν
αυτόν, άλλοι δε ερράπισαν, **68** λέγοντες· Προφήτευσον
εις ημάς, Χριστέ, τις είναι όστις σε εκτύπησεν; **69** Ο δε
Πέτρος εκάθητο έξω εν τη αυλή και προσήλθε προς
αυτόν μία δούλη, λέγουσα· Και συ ήσο μετά Ιησού
του Γαλιλαίου. **70** Ο δε ηρνήθη έμπροσθεν πάντων,
λέγων· Δεν εξεύρω τι λέγεις. **71** Και ότε εξήλθεν εις
τον πυλώνα, είδεν αυτόν άλλη και λέγει προς τους
εκεί, Και ούτος ήτο μετά Ιησού του Ναζωραίου. **72**
Και πάλιν ηρνήθη μεθ' όρκου ότι δεν γνωρίζω τον
άνθρωπον. **73** Μετ' ολίγον δε προσελθόντες οι εστώτες,
είπον προς τον Πέτρον· Αληθώς και συ εξ αυτών είσαι·
διότι η λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ήρχισε
να καταναθεματίζη και να ομνύη ότι δεν γνωρίζω τον
άνθρωπον. Και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **75** Και
ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Ιησού, όστις είχεν
ειπεί προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς
θέλεις με απαρνηθή· και εξελθών έξω έκλαυσε πικρώς.

27 Ότε δε έγεινε πρωΐ, συνεβουλεύθησαν πάντες οι
αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού κατά του
Ιησού διά να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν,
έφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τον Πόντιον Πιλάτον
τον ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιούδας ο παραδόσας αυτόν
ότι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα
αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ήμαρτον
παραδόσας αίμα αθώον. Οι δε είπον· Τι προς ημάς; συ
όψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τω ναώ, ανεχώρησε
και απελθών εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερείς, λαβόντες τα
αργύρια, είπον· Δεν είναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν
αυτά εις το θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμή αίματος.
7 Και συμβουλευθέντες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν
του κεραμέως, διά να ενταφιάζωνται εκεί οι ξένοι. **8** Διά
τούτο ωνομάσθη ο αγρός εκείνος Αγρός αίματος έως της
σήμερον. **9** Τότε επληρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του
προφήτου, λέγοντος· Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια,
την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εξετίμησαν
από των υιών Ισραήλ, **10** και έδωκαν αυτά εις τον
αγρόν του κεραμέως, καθώς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος.
11 Ο δε Ιησούς εστάθη έμπροσθεν του ηγεμόνος· και
ηρώτησεν αυτόν ο ηγεμών, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς
των Ιουδαίων; Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις.
12 Και ενώ εκατηγορείτο υπό των αρχιερέων και των
πρεσβυτέρων, ουδέν απεκρίθη. **13** Τότε λέγει προς αυτόν
ο Πιλάτος· Δεν ακούεις πόσα σου καταμαρτυρούσι; **14**
Και δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέ προς ένα λόγον,
ώστε ο ηγεμών εθαύμαζε πολύ. **15** Κατά δε την εορτήν
εσυνείθιζεν ο ηγεμών να απολύη εις τον όχλον ένα
δέσμιον, όντινα ήθελον. **16** Και είχον τότε δέσμιον
περιβόητον λεγόμενον Βαραββάν. **17** Ενώ λοιπόν ήσαν
συνηγμένοι, είπε προς αυτούς ο Πιλάτος· Τίνα θέλετε
να σας απολύσω; τον Βαραββάν ή τον Ιησούν τον
λεγόμενον Χριστόν; **18** Επειδή ήξευρεν ότι διά φθόνον
παρέδωκαν αυτόν. **19** Ενώ δε εκάθητο επί του βήματος,
απέστειλε προς αυτόν η γυνή αυτού, λέγουσα· Άπεχε του
δικαίου εκείνου· διότι πολλά έπαθον σήμερον κατ' όναρ
δι' αυτόν. **20** Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έπεισαν
τους όχλους να ζητήσωσι τον Βαραββάν, τον δε Ιησούν
να απολέσωσι. **21** Και αποκριθείς ο ηγεμών είπε προς

αυτούς· Τίνα θέλετε από των δύο να σας απολύσω; οι δε
είπον· Τον Βαραββάν. 22 Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος·
Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν;
Λέγουσι προς αυτόν πάντες· Σταυρωθήτω. 23 Ο δε
ηγεμών είπε· Και τι κακόν έπραξεν; Οι δε περισσότερον
έκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. 24 Και ιδών ο Πιλάτος
ότι ουδέν ωφελεί, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών
ύδωρ ένιψε τας χείρας αυτού έμπροσθεν του όχλου,
λέγων· Αθώος είμαι από του αίματος του δικαίου τούτου·
υμείς όψεσθε. 25 Και αποκριθείς πας ο λαός είπε· το
αίμα αυτού ας ήναι εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών.
26 Τότε απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν, τον δε
Ιησούν μαστιγώσας παρέδωκε διά να σταυρωθή. 27
Τότε οι στρατιώται του ηγεμόνος, παραλαβόντες τον
Ιησούν εις το πραιτώριον, συνήθροισαν επ' αυτόν όλον
το τάγμα των στρατιωτών· 28 και εκδύσαντες αυτόν
ενέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, 29 και πλέξαντες
στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί την κεφαλήν αυτού
και κάλαμον εις την δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες
έμπροσθεν αυτού, ενέπαιζον αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, ο
βασιλεύς των Ιουδαίων· 30 και εμπτύσαντες εις αυτόν
έλαβον τον κάλαμον και έτυπτον εις την κεφαλήν
αυτού. 31 Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν
την χλαμύδα και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού,
και έφεραν αυτόν διά να σταυρώσωσιν. 32 Ενώ δε
εξήρχοντο, εύρον άνθρωπον Κυρηναίον, ονομαζόμενον
Σίμωνα· τούτον ηγγάρευσαν διά να σηκώση τον σταυρόν
αυτού. 33 Και ότε ήλθον εις τόπον λεγόμενον Γολγοθά,
όστις λέγεται Κρανίου τόπος, 34 έδωκαν εις αυτόν να
πίη όξος μεμιγμένον μετά χολής· και γευθείς δεν ήθελε
να πίη. 35 Αφού δε εσταύρωσαν αυτόν διεμερίσθησαν
τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον, διά να πληρωθή
το ρηθέν υπό του προφήτου, Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά
μου εις εαυτούς και επί τον ιματισμόν μου έβαλον
κλήρον. 36 Και καθήμενοι εφύλαττον αυτόν εκεί. 37 Και
έθεσαν επάνωθεν της κεφαλής αυτού την κατηγορίαν
αυτού γεγραμμένην· Ούτος εστιν Ιησούς ο βασιλεύς
των Ιουδαίων. 38 Τότε εσταυρώθησαν μετ' αυτού δύο
ληστaί, εις εκ δεξιών και εις εξ αριστερών. 39 οι
δε διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας
κεφαλάς αυτών 40 και λέγοντες· Ο χαλών τον ναόν και
διά τριών ημερών οικοδομών, σώσον σεαυτόν· αν ήσαι
Υιός του Θεού, κατάβα από του σταυρού. 41 Ομοίως
δε και οι αρχιερείς εμπαίζοντες μετά των γραμματέων
και πρεσβυτέρων, έλεγον. 42 Άλλους έσωσεν, εαυτόν
δεν δύναται να σώση· αν ήναι βασιλεύς του Ισραήλ, ας
καταβή τώρα από του σταυρού και θέλομεν πιστεύσει εις
αυτόν· 43 πέποιθεν επί τον Θεόν, ας σώση τώρα αυτόν,
εάν θέλη αυτόν· επειδή είπεν ότι Θεού Υιός είμαι. 44 Το
αυτό δε και οι ληστaί οι συσταυρωθέντες μετ' αυτού
ωνείδιζον εις αυτόν. 45 Από δε έκτης ώρας σκότος
έγεινεν εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης· 46 περί δε
την εννάτην ώραν ανεβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής
μεγάλης, λέγων· Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί; τουτέστι,
Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; 47 Και τινές
των εκεί εστώτων ακούσαντες, έλεγον ότι τον Ηλίαν
φωνάζει ούτος. 48 Και ευθύς έδραμεν εις εξ αυτών και
λαβών σπόγγον και γεμίσας όξους και περιθέσας εις
κάλαμον επότιζεν αυτόν. 49 Οι δε λοιποί έλεγον· Άφες,
ας ίδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας να σώση αυτόν. 50 Ο δε
Ιησούς πάλιν κράξας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το
πνεύμα. 51 Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη
εις δύο από άνωθεν έως κάτω, και η γη εσείσθη και αι
πέτραι εσχίσθησαν, 52 και τα μνημεία ηνοίχθησαν και
πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν,
53 και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν
αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν
εις πολλούς. 54 Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού
φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα
γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς Θεού
Υιός ήτο ούτος. 55 Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί
από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον
Ιησούν από της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· 56 μεταξύ
των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η
μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των υιών
Ζεβεδαίου. 57 Ότε δε έγεινεν εσπέρα, ήλθεν άνθρωπος
πλούσιος από Αριμαθαίας, το όνομα Ιωσήφ, όστις και
αυτός εμαθήτευσεν εις τον Ιησούν· 58 ούτος ελθών
προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο
Πιλάτος προσέταξε να αποδοθή το σώμα. 59 Και λαβών
το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν,
60 και έθεσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον
ελατόμησεν εν τη πέτρα, και προσκυλίσας λίθον μέγαν
εις την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. 61 Ήτο δε
εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, καθήμεναι
απέναντι του τάφου. 62 Και τη επαύριον, ήτις είναι
μετά την παρασκευήν, συνήχθησαν οι αρχιερείς και
οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον 63 λέγοντες· Κύριε,
ενεθυμήθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν έτι ζων, Μετά
τρεις ημέρας θέλω αναστηθή. 64 Πρόσταξον λοιπόν να
ασφαλισθή ο τάφος έως της τρίτης ημέρας, μήποτε οι
μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός κλέψωσιν αυτόν
και είπωσι προς τον λαόν, Ανέστη εκ των νεκρών· και
θέλει είσθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης.
65 Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος· Έχετε φύλακας·
υπάγετε, ασφαλίσατε καθώς εξεύρετε. 66 Οι δε υπήγον
και ησφάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον λίθον και
επιστήσαντες τους φύλακας.

28 Αφού δε επέρασε το σάββατον, περί τα χαράγματα
της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ήλθε Μαρία η
Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, διά να θεωρήσωσι τον
τάφον. 2 Και ιδού έγεινε σεισμός μέγας· διότι άγγελος
Κυρίου καταβάς εξ ουρανού ήλθε και απεκύλισε τον
λίθον από της θύρας και εκάθητο επάνω αυτού. 3 Ήτο
δε η όψις αυτού ως αστραπή και το ένδυμα αυτού λευκόν
ως χιών. 4 Και από του φόβου αυτού εταράχθησαν
οι φύλακες και έγειναν ως νεκροί. 5 Αποκριθείς δε
ο άγγελος είπε προς τας γυναίκας· μη φοβείσθε σείς·
διότι εξεύρω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε·
6 δεν είναι εδώ· διότι ανέστη, καθώς είπεν. Έλθετε,
ίδετε τον τόπον όπου έκειτο ο Κύριος. 7 Και υπάγετε
ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη
εκ των νεκρών, και ιδού, υπάγει πρότερον υμών εις την
Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν· ιδού, σας είπον. 8
Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου
και χαράς μεγάλης έδραμον να απαγγείλωσι προς τους
μαθητάς αυτού. 9 Ενώ δε ήρχοντο να απαγγείλωσι προς

τους μαθητάς αυτού, ιδού, ο Ιησούς απήντησεν αυτάς,
λέγων· Χαίρετε. Και εκείναι προσελθούσαι επίασαν
τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν. **10** Τότε
λέγει προς αυτάς ο Ιησούς· Μη φοβείσθε· υπάγετε,
απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν
εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί. **11** Ενώ δε
αυταί απήρχοντο, ιδού, τινές των φυλάκων ελθόντες
εις την πόλιν απήγγειλαν προς τους αρχιερείς πάντα τα
γενόμενα, **12** Και συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων
και συμβουλευθέντες έδωκαν εις τους στρατιώτας
αργύρια ικανά, **13** λέγοντες· Είπατε ότι οι μαθηταί
αυτού ελθόντες διά νυκτός έκλεψαν αυτόν, ενώ ημείς
εκοιμώμεθα. **14** Και εάν ακουσθή τούτο ενώπιον του
ηγεμόνος, ημείς θέλομεν πείσει αυτόν και εσάς θέλομεν
κάμει αμερίμνους. **15** Εκείνοι δε λαβόντες τα αργύρια,
έπραξαν ως εδιδάχθησαν. Και διεφημίσθη ο λόγος
ούτος παρά τοις Ιουδαίοις μέχρι της σήμερον. **16** Οι δε
ένδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν, εις το όρος
όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς. **17** Και ιδόντες
αυτόν προσεκύνησαν αυτόν, τινές δε εδίστασαν. **18**
Και προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων·
Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανώ και επί γης.
19 Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη,
βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του
Υιού και του Αγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αυτούς
να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και
ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της
συντελείας του αιώνος. Αμήν. **(aiōn g165)**

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του
Θεού. **2** Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις·
Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου
σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν
σου· **3** Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν
του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Ήτο ο
Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμω και κηρύττων βάπτισμα
μετανοίας εις άφεσιν αμαρτιών. **5** Και εξήρχοντο προς
αυτόν όλος ο τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται,
και εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνη ποταμώ υπ'
αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **6** Ήτο δε
ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου και έχων ζώνην
δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και τρώγων ακρίδας
και μέλι άγριον. **7** Και εκήρυττε, λέγων· Έρχεται ο
ισχυρότερός μου οπίσω μου, του οποίου δεν είμαι άξιος
σκύψας να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού.
8 Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ύδατι, αυτός δε θέλει σας
βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω. **9** Και εν εκείναις ταις
ημέραις ήλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και
εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. **10** Και ευθύς
ενώ ανέβαινεν από του ύδατος, είδε τους ουρανούς
σχιζομένους και το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν
επ' αυτόν· **11** και φωνή έγεινεν εκ των ουρανών· Συ είσαι
ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην. **12**
Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει αυτόν εις την έρημον·
13 και ήτο εκεί εν τη ερήμω ημέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος υπό του Σατανά, και ήτο μετά των θηρίων,
και οι άγγελοι υπηρέτουν αυτόν. **14** Αφού δε παρεδόθη
ο Ιωάννης, ήλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύττων
το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού **15** και λέγων
ότι επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του
Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. **16**
Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε
τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας
δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· **17** και
είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Έλθετε οπίσω μου, και θέλω
σας κάμει να γείνητε αλιείς ανθρώπων. **18** Και ευθύς
αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **19**
Και προχωρήσας εκείθεν ολίγον, είδεν Ιάκωβον τον του
Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, και αυτούς
εν τω πλοίω επισκευάζοντας τα δίκτυα, **20** και ευθύς
εκάλεσεν αυτούς. Και αφήσαντες τον πατέρα αυτών
Ζεβεδαίον εν τω πλοίω μετά των μισθωτών, υπήγον
οπίσω αυτού. **21** Και εισέρχονται εις Καπερναούμ·
και ευθύς εν τω σαββάτω εισελθών ο Ιησούς εις
την συναγωγήν εδίδασκε. **22** Και εξεπλήττοντο διά
την διδαχήν αυτού· διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων
εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς. **23** Και ήτο εν τη
συναγωγή αυτών άνθρωπος έχων πνεύμα ακάθαρτον,
και ανέκραξε, **24** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ ημών
και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ήλθες να μας απολέσης; σε
γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. **25** Και επετίμησεν
αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. **26** Και
το πνεύμα το ακάθαρτον, αφού εσπάραξεν αυτόν και
έκραξε μετά φωνής μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. **27** Και
πάντες εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους,
λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αύτη η νέα διδαχή, διότι
μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα,
και υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Εξήλθε δε η φήμη αυτού
ευθύς εις όλην την περίχωρον της Γαλιλαίας. **29** Και
ευθύς εξελθόντες εκ της συναγωγής, ήλθον εις την
οικίαν Σίμωνος και Ανδρέου μετά του Ιακώβου και
Ιωάννου. **30** Η δε πενθερά του Σίμωνος ήτο κατάκοιτος
πάσχουσα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησαν προς αυτόν
περί αυτής. **31** Και πλησιάσας ήγειρεν αυτήν πιάσας την
χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός ευθύς, και
υπηρέτει αυτούς. **32** Αφού δε έγεινεν εσπέρα, ότε έδυσεν
ο ήλιος, έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας
και τους δαιμονιζομένους· **33** και η πόλις όλη ήτο
συνηγμένη έμπροσθεν της θύρας· **34** και εθεράπευσε
πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια
πολλά εξέβαλε, και δεν άφινε τα δαιμόνια να λαλώσιν,
επειδή εγνώριζον αυτόν. **35** Και το πρωΐ ενώ ήτο όρθρος
βαθύς, σηκωθείς εξήλθε· και υπήγεν εις έρημον τόπον
και εκεί προσηύχετο. **36** Και έδραμον κατόπιν αυτού ο
Σίμων και οι μετ' αυτού, **37** και ευρόντες αυτόν λέγουσι
προς αυτόν ότι πάντες σε ζητούσι. **38** Και λέγει προς
αυτούς· Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον κωμοπόλεις, διά
να κηρύξω και εκεί· επειδή διά τούτο εξήλθον. **39** Και
εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς αυτών εις όλην την
Γαλιλαίαν και εξέβαλλε τα δαιμόνια. **40** Και έρχεται
προς αυτόν λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών
έμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν θέλης,
δύνασαι να με καθαρίσης. **41** Ο δε Ιησούς σπλαγχνισθείς,
εξέτεινε την χείρα και ήγγισεν αυτόν και λέγει προς
αυτόν· Θέλω, καθαρίσθητι. **42** Και ως είπε τούτο, ευθύς
έφυγεν απ' αυτού η λέπρα, και εκαθαρίσθη. **43** Και
προστάξας αυτόν εντόνως, ευθύς απέπεμψεν αυτόν **44**
και λέγει προς αυτόν· Πρόσεχε μη είπης προς μηδένα
μηδέν, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και
πρόσφερε περί του καθαρισμού σου όσα προσέταξεν ο
Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **45** Αλλ' εκείνος
εξελθών ήρχισε να κηρύττη πολλά και να διαφημίζη
τον λόγον, ώστε πλέον δεν ηδύνατο αυτός να εισέλθη
φανερά εις πόλιν, αλλ' ήτο έξω εν ερήμοις τόποις· και
ήρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ' ημέρας πάλιν εισήλθεν εις Καπερναούμ
και ηκούσθη ότι είναι εις οίκον. **2** Και ευθύς
συνήχθησαν πολλοί, ώστε δεν εχώρουν πλέον αυτούς
ουδέ τα πρόθυρα· και εκήρυττεν εις αυτούς τον λόγον.
3 Και έρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν,
βασταζόμενον υπό τεσσάρων· **4** και μη δυνάμενοι να
πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του όχλου, εχάλασαν
την στέγην όπου ήτο, και διατρυπήσαντες καταβιβάζουσι
τον κράββατον, εφ' ου κατέκειτο ο παραλυτικός. **5**
Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον
παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημέναι είναι εις σε
αι αμαρτίαι σου. **6** Ήσαν δε τινές των γραμματέων
εκεί καθήμενοι και διαλογιζόμενοι εν ταις καρδίαις
αυτών· **7** Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις
δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός; **8** Και
ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι
ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς·
Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις σας; **9** τι

είναι ευκολώτερον, να είπω προς τον παραλυτικόν,
Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω,
Σηκώθητι και έπαρε τον κράββατόν σου και περιπάτει;
10 αλλά διά να γνωρίσητε ότι έξουσίαν έχει ο Υιός
του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας λέγει
προς τον παραλυτικόν· **11** Προς σε λέγω, Σηκώθητι
και έπαρε τον κράββατόν σου και ύπαγε εις τον οίκόν
σου. **12** Και ηγέρθη ευθύς και σηκώσας τον κράββατον,
εξήλθεν ενώπιον πάντων, ώστε εξεπλήττοντο πάντες
και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι ουδέποτε είδομεν
τοιαύτα. **13** Και εξήλθε πάλιν παρά την θάλασσαν·
και πας ο όχλος ήρχετο προς αυτόν, και εδίδασκεν
αυτούς. **14** Και διαβαίνων είδε Λευΐν τον του Αλφαίου
καθήμενον εις το τελώνιον, και λέγει προς αυτόν·
Ακολούθει με. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **15**
Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία αυτού,
συνεκάθηντο και πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί μετά
του Ιησού και των μαθητών αυτού· διότι ήσαν πολλοί,
και ηκολούθησαν αυτόν. **16** Οι δε γραμματείς και
Φαρισαίοι, ιδόντες αυτόν τρώγοντα μετά των τελωνών
και αμαρτωλών, έλεγον προς τους μαθητάς αυτού·
Διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών τρώγει και
πίνει; **17** Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Δεν
έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες·
δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμαρτωλούς
εις μετάνοιαν. **18** Οι μαθηταί δε του Ιωάννου και οι
των Φαρισαίων ενήστευον. Και έρχονται και λέγουσι
προς αυτόν· Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου και οι
των Φαρισαίων νηστεύουσιν, οι δε μαθηταί σου δεν
νηστεύουσι; **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως
δύνανται οι υιοί του νυμφώνος, ενόσω ο νυμφίος είναι
μετ' αυτών, να νηστεύωσιν; όσον καιρόν έχουσι τον
νυμφίον μεθ' εαυτών, δεν δύνανται να νηστεύωσι· **20**
θέλουσιν όμως ελθεί ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών
ο νυμφίος, και τότε θέλουσι νηστεύσει εν εκείναις ταις
ημέραις. **21** Και ουδείς ράπτει επίρραμμα αγνάφου
πανίου επί ιμάτιον παλαιόν· ει δε μη, το αναπλήρωμα
αυτού το νέον αφαιρεί από του παλαιού, και γίνεται
σχίσμα χειρότερον. **22** Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις
ασκούς παλαιούς· ει δε μη, ο οίνος ο νέος διασχίζει τους
ασκούς, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθείρονται·
αλλά πρέπει οίνος νέος να βάλληται εις ασκούς νέους.
23 Και ότε διέβαινεν εν σαββάτω διά των σπαρτών, οι
μαθηταί αυτού, ενώ ώδευον, ήρχισαν να ανασπώσι τα
αστάχυα. **24** Και οι Φαρισαίοι έλεγον προς αυτόν· Ιδού,
διά τι πράττουσιν εν τοις σάββασιν εκείνο, το οποίον
δεν συγχωρείται; **25** Και αυτός έλεγε προς αυτούς· Ποτέ
δεν ανεγνώσατε τι έπραξεν ο Δαβίδ, ότε έλαβε χρείαν
και επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού; **26** πως εισήλθεν
εις τον οίκον του Θεού επί Αβιάθαρ του αρχιερέως, και
έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν
είναι συγκεχωρημένον ειμή εις τους ιερείς να φάγωσι,
και έδωκε και εις τους όντας μετ' αυτού; **27** Και έλεγε
προς αυτούς· το σάββατον έγεινε διά τον άνθρωπον,
ουχί ο άνθρωπος διά το σάββατον· **28** ώστε ο Υιός του
ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.

3 Και εισήλθε πάλιν εις την συναγωγήν· και ήτο εκεί
άνθρωπος έχων εξηραμμένην την χείρα. **2** Και
παρετήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει
αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και λέγει προς
τον άνθρωπον τον έχοντα εξηραμμένην την χείρα·
Σηκώθητι εις το μέσον. **4** Και λέγει προς αυτούς· Είναι
συγκεχωρημένον εν σαββάτω να αγαθοποιήση τις ή
να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή να θανατώση; οι
δε εσιώπων. **5** Και περιβλέψας αυτούς μετ' οργής,
λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών,
λέγει προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα σου. Και
εξέτεινε, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η
άλλη. **6** Και εξελθόντες οι Φαρισαίοι συνεβουλεύθησαν
ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτού, διά να
απολέσωσιν αυτόν. **7** Και ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των
μαθητών αυτού προς την θάλασσαν· και ηκολούθησαν
αυτόν πολύ πλήθος από της Γαλιλαίας και από της
Ιουδαίας **8** και από Ιεροσολύμων και από της Ιδουμαίας
και από πέραν του Ιορδάνου και οι περί Τύρον και
Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες όσα έπραττεν, ήλθον
προς αυτόν. **9** Και είπε προς τους μαθητάς αυτού να
μένη πλησίον αυτού εν πλοιάριον εξ αιτίας του όχλου,
διά να μη συνθλίβωσιν αυτόν· **10** διότι εθεράπευσε
πολλούς, ώστε έπιπτον επ' αυτόν διά να εγγίσωσιν
αυτόν όσοι είχον αρρωστίας· **11** και τα πνεύματα τα
ακάθαρτα, ότε εθεώρουν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν
και έκραζον, λέγοντα ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού. **12**
Και πολλά επετίμα αυτά διά να μη φανερώσωσιν αυτόν.
13 Και αναβαίνει εις το όρος και προσκαλεί όσους αυτός
ήθελε, και υπήγον προς αυτόν. **14** Και εξέλεξε δώδεκα,
διά να ήναι μετ' αυτού και διά να αποστέλλη αυτούς να
κηρύττωσι **15** και να έχωσιν εξουσίαν να θεραπεύωσι
τας νόσους και να εκβάλλωσι τα δαιμόνια· **16** Σίμωνα,
τον οποίον επωνόμασε Πέτρον, **17** και Ιάκωβον τον του
Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν του Ιακώβου· και
επωνόμασεν αυτούς Βοανεργές, το οποίον σημαίνει Υιοί
βροντής· **18** και Ανδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαίον
και Ματθαίον και Θωμάν και Ιάκωβον τον του Αλφαίου
και Θαδδαίον και Σίμωνα τον Κανανίτην **19** και Ιούδαν
τον Ισκαριώτην, όστις και παρέδωκεν αυτόν. **20** Και
έρχονται εις οίκον τινά· και συναθροίζεται πάλιν όχλος,
ώστε αυτοί δεν ηδύναντο μηδέ να φάγωσιν άρτον. **21**
Και ότε ήκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να
πιάσωσιν αυτόν· διότι έλεγον ότι είναι έξω εαυτού. **22**
Και οι γραμματείς, οίτινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων,
έλεγον ότι έχει Βεελζεβούλ, και ότι διά του άρχοντος των
δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **23** Και προσκαλέσας
αυτούς, έλεγε προς αυτούς διά παραβολών· Πως δύναται
Σατανάς να εκβάλλη Σατανάν; **24** και εάν βασιλεία
διαιρεθή καθ' εαυτής, η βασιλεία εκείνη δεν δύναται να
σταθή· **25** και εάν οικία διαιρεθή καθ' εαυτής, η οικία
εκείνη δεν δύναται να σταθή. **26** Και αν ο Σατανάς
εσηκώθη καθ' εαυτού και διηρέθη, δεν δύναται να
σταθή, αλλ' έχει τέλος. **27** Ουδείς δύναται να αρπάση τα
σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν
πρώτον δεν δέση τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει
την οικίαν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω ότι πάντα τα
αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθή εις τους υιούς των
ανθρώπων και αι βλασφημίαι, όσας βλασφημήσωσιν·
29 όστις όμως βλασφημήση εις το Πνεύμα το Άγιον,
δεν έχει συγχώρησιν εις τον αιώνα, αλλ' είναι ένοχος

αιωνίου καταδίκης· **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** διότι
έλεγον, Πνεύμα ακάθαρτον έχει. **31** Έρχονται λοιπόν
οι αδελφοί και η μήτηρ αυτού, και σταθέντες έξω
απέστειλαν προς αυτόν και έκραζον αυτόν. **32** Και
εκάθητο όχλος περί αυτόν· είπον δε προς αυτόν· Ιδού, η
μήτηρ σου και οι αδελφοί σου έξω σε ζητούσι. **33** Και
απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Τις είναι η μήτηρ μου ή
οι αδελφοί μου; **34** Και περιβλέψας κύκλω προς τους
καθημένους περί αυτόν, λέγει· Ιδού η μήτηρ μου και οι
αδελφοί μου· **35** διότι όστις κάμη το θέλημα του Θεού,
ούτος είναι αδελφός μου και αδελφή μου και μήτηρ.

4 Και πάλιν ήρχισε να διδάσκη πλησίον της θαλάσσης·
και συνήχθη προς αυτόν όχλος πολύς, ώστε εισελθών
εις το πλοίον εκάθητο εις την θάλασσαν· και πας ο
όχλος ήτο επί της γης πλησίον της θαλάσσης. **2** Και
εδίδασκεν αυτούς διά παραβολών πολλά, και έλεγε προς
αυτούς εν τη διδαχή αυτού· **3** Ακούετε· ιδού, εξήλθεν
ο σπείρων διά να σπείρη. **4** Και ενώ έσπειρεν, άλλο
μεν έπεσε παρά την οδόν, και ήλθον τα πετεινά του
ουρανού και κατέφαγον αυτό. **5** Άλλο δε έπεσεν επί το
πετρώδες, όπου δεν είχε γην πολλήν, και ευθύς ανεφύη,
διότι δεν είχε βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ήλιος
εκαυματίσθη, και επειδή δεν είχε ρίζαν εξηράνθη. **7** Και
άλλο έπεσεν εις τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι
και συνέπνιξαν αυτό, και καρπόν δεν έδωκε· **8** και
άλλο έπεσεν εις την γην την καλήν και έδιδε καρπόν
αναβαίνοντα και αυξάνοντα, και έδωκεν εν τριάκοντα
και εν εξήκοντα και εν εκατόν. **9** Και έλεγε προς αυτούς·
Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **10** Ότε δε έμεινε
καταμόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν μετά των
δώδεκα περί της παραβολής. **11** Και έλεγε προς αυτούς·
Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας
του Θεού· εις εκείνους δε τους έξω διά παραβολών τα
πάντα γίνονται, **12** διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη
ίδωσι, και να ακούωσιν ακούοντες και να μη νοήσωσι,
μήποτε επιστρέψωσι και συγχωρηθώσιν εις αυτούς τα
αμαρτήματα. **13** Και λέγει προς αυτούς· Δεν εξεύρετε
την παραβολήν ταύτην, και πως θέλετε γνωρίσει πάσας
τας παραβολάς; **14** Ο σπείρων τον λόγον σπείρει. **15**
Οι δε παρά την οδόν είναι ούτοι, εις τους οποίους
σπείρεται ο λόγος, και όταν ακούσωσιν, ευθύς έρχεται
ο Σατανάς, και αφαιρεί τον λόγον τον εσπαρμένον εν
ταις καρδίαις αυτών. **16** Και ομοίως οι επί τα πετρώδη
σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες όταν ακούσωσι τον
λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, **17** δεν έχουσιν
όμως ρίζαν εν εαυτοίς, αλλ' είναι πρόσκαιροι· έπειτα
όταν γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς
σκανδαλίζονται. **18** Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι
είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον, **19** και αι
μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου
και αι επιθυμίαι των άλλων πραγμάτων εισερχόμεναι
συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. **(aiōn
g165)** **20** Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι
ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται
και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και
εν εκατόν. **21** Και έλεγε προς αυτούς· Μήπως ο λύχνος
έρχεται διά να τεθή υπό τον μόδιον ή υπό την κλίνην;
ουχί διά να τεθή επί τον λυχνοστάτην; **22** διότι δεν
είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει φανερωθή, ουδ'
έγεινε τι απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει ελθεί εις το
φανερόν. **23** Όστις έχει ώτα διά να ακούη, ας ακούη.
24 Και έλεγε προς αυτούς· Προσέχετε τι ακούετε. Με
οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθή εις εσάς, και
θέλει γείνει προσθήκη εις εσάς τους ακούοντας. **25** Διότι
όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν· και όστις δεν έχει,
και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού.
26 Και έλεγεν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως
εάν άνθρωπος ρίψη τον σπόρον επί της γης, **27** και
κοιμάται και σηκόνηται νύκτα και ημέραν, και ο σπόρος
βλαστάνη και αυξάνη καθώς αυτός δεν εξεύρει. **28**
Διότι αφ' εαυτής η γη καρποφορεί, πρώτον χόρτον,
έπειτα αστάχυον, έπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύω.
29 Όταν δε ωριμάση ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το
δρέπανον, διότι ήλθεν ο θερισμός. **30** Έτι έλεγε· Με τι
να ομοιώσωμεν την βασιλείαν του Θεού; ή με ποίαν
παραβολήν να παραβάλωμεν αυτήν; **31** Είναι ομοία με
κόκκον σινάπεως, όστις, όταν σπαρή επί της γης, είναι
μικρότερος πάντων των σπερμάτων των επί της γής·
32 αφού δε σπαρή, αναβαίνει και γίνεται μεγαλήτερος
πάντων των λαχάνων και κάμνει κλάδους μεγάλους,
ώστε υπό την σκιάν αυτού δύνανται τα πετεινά του
ουρανού να κατασκηνώσι. **33** Και διά τοιούτων πολλών
παραβολών ελάλει προς αυτούς τον λόγον, καθώς
ηδύναντο να ακούωσι, **34** χωρίς δε παραβολής δεν
ελάλει προς αυτούς· κατ ιδίαν όμως εξήγει πάντα εις
τους μαθητάς αυτού. **35** Και λέγει προς αυτούς εν εκείνη
τη ημέρα, ότε έγεινεν εσπέρα· Ας διέλθωμεν εις το
πέραν. **36** Και αφήσαντες τον όχλον, παραλαμβάνουσιν
αυτόν ως ήτο εν τω πλοίω και άλλα δε πλοιάρια
ήσαν μετ' αυτού. **37** Και γίνεται μέγας ανεμοστρόβιλος
και τα κύματα εισέβαλλον εις το πλοίον, ώστε αυτό
ήδη εγεμίζετο. **38** Και αυτός ήτο επί της πρύμνης
κοιμώμενος επί το προσκεφάλαιον· και εξυπνούσιν
αυτόν και λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, δεν σε μέλει
ότι χανόμεθα; **39** Και σηκωθείς επετίμησε τον άνεμον
και είπε προς την θάλασσαν· Σιώπα, ησύχασον. Και
έπαυσεν ο άνεμος, και έγεινε γαλήνη μεγάλη. **40** Και
είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε ούτω δειλοί; πως δεν
έχετε πίστιν; **41** Και εφοβήθησαν φόβον μέγαν και
έλεγον προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και ο
άνεμος και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν;

5 Και ήλθον εις το πέραν της θαλάσσης εις την χώραν
των Γαδαρηνών. **2** Και ως εξήλθεν εκ του πλοίου,
ευθύς απήντησεν αυτόν εκ των μνημείων άνθρωπος
έχων πνεύμα ακάθαρτον, **3** όστις είχε την κατοικίαν εν
τοις μνημείοις, και ουδείς ηδύνατο να δέση αυτόν ουδέ
με αλύσεις, **4** διότι πολλάκις είχε δεθή με ποδόδεσμα
και με αλύσεις, και διεσπάσθησαν υπ' αυτού αι αλύσεις
και τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, και ουδείς ίσχυε
να δαμάση αυτόν· **5** και διά παντός νύκτα και ημέραν
ήτο εν τοις όρεσι και εν τοις μνημείοις, κράζων και
κατακόπτων εαυτόν με λίθους. **6** Ιδών δε τον Ιησούν
από μακρόθεν, έδραμε και προσεκύνησεν αυτόν, **7** και
κράξας μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξύ εμού
και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του υψίστου; ορκίζω σε εις
τον Θεόν, μη με βασανίσης. **8** Διότι έλεγε προς αυτόν·

Έξελθε από του ανθρώπου το πνεύμα το ακάθαρτον.
9 Και ηρώτησεν αυτόν· Τι είναι το όνομά σου; Και
απεκρίθη λέγων· Λεγεών είναι το όνομά μου, διότι
πολλοί είμεθα. 10 Και παρεκάλει αυτόν πολλά να μη
αποστείλη αυτούς έξω της χώρας. 11 Ήτο δε εκεί
προς τα όρη αγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. 12
και παρεκάλεσαν αυτόν πάντες οι δαίμονες, λέγοντες·
Πέμψον ημάς εις τους χοίρους, διά να εισέλθωμεν εις
αυτούς. 13 Και ο Ιησούς ευθύς επέτρεψεν εις αυτούς. Και
εξελθόντα τα πνεύματα τα ακάθαρτα εισήλθον εις τους
χοίρους· και ώρμησεν η αγέλη κατά του κρημνού εις
την θάλασσαν· ήσαν δε έως δύο χιλιάδες· και επνίγοντο
εν τη θαλάσση. 14 Οι δε βόσκοντες τους χοίρους
έφυγον και ανήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους
αγρούς· και εξήλθον διά να ίδωσι τι είναι το γεγονός.
15 Και έρχονται προς τον Ιησούν, και θεωρούσι τον
δαιμονιζόμενον, όστις είχε τον λεγεώνα, καθήμενον
και ενδεδυμένον και σωφρονούντα, και εφοβήθησαν.
16 Και διηγήθησαν προς αυτούς οι ιδόντες πως έγεινε το
πράγμα εις τον δαιμονιζόμενον, και περί των χοίρων. 17
Και ήρχισαν να παρακαλώσιν αυτόν να αναχωρήση από
των ορίων αυτών. 18 Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον,
παρεκάλει αυτόν ο δαιμονισθείς να ήναι μετ' αυτού.
19 Πλην ο Ιησούς δεν αφήκεν αυτόν, αλλά λέγει προς
αυτόν· Ύπαγε εις τον οίκόν σου προς τους οικείους σου
και ανάγγειλον προς αυτούς όσα ο Κύριος σοι έκαμε και
σε ηλέησε. 20 Και ανεχώρησε και ήρχισε να κηρύττη εν
τη Δεκαπόλει όσα έκαμεν εις αυτόν ο Ιησούς, και πάντες
εθαύμαζον. 21 Και αφού ο Ιησούς διεπέρασε πάλιν εν τω
πλοίω εις το πέραν, συνήχθη προς αυτόν όχλος πολύς,
και ήτο πλησίον της θαλάσσης. 22 Και ιδού, έρχεται εις
των αρχισυναγώγων, ονόματι Ιάειρος, και ιδών αυτόν
πίπτει προς τους πόδας αυτού 23 και παρεκάλει αυτόν
πολλά, λέγων ότι το θυγάτριόν μου πνέει τα λοίσθια·
να έλθης και να βάλης τας χείρας σου επ' αυτήν, διά
να σωθή και θέλει ζήσει. 24 Και υπήγε μετ' αυτού· και
ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, και συνέθλιβον αυτόν.
25 Και γυνή τις, έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη 26 και
πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών και δαπανήσασα
πάσαν την περιουσίαν αυτής και μηδέν ωφεληθείσα,
αλλά μάλλον εις το χείρον ελθούσα, 27 ακούσασα περί
του Ιησού, ήλθε μεταξύ του όχλου όπισθεν και ήγγισε
το ιμάτιον αυτού· 28 διότι έλεγεν ότι και αν τα ιμάτια
αυτού εγγίσω, θέλω σωθή. 29 Και ευθύς εξηράνθη η
πηγή του αίματος αυτής, και ησθάνθη εν τω σώματι
αυτής ότι ιατρεύθη από της μάστιγος. 30 Και ευθύς ο
Ιησούς, νοήσας εν εαυτώ την δύναμιν την εξελθούσαν
απ' αυτού, στραφείς εν τω όχλω έλεγε· Τις ήγγισε τα
ιμάτιά μου; 31 Και έλεγον προς αυτόν οι μαθηταί αυτόν·
Βλέπεις τον όχλον συνθλίβοντά σε, και λέγεις τις μου
ήγγισε; 32 Και περιέβλεπε διά να ίδη την πράξασαν
τούτο. 33 Η δε γυνή, φοβηθείσα και τρέμουσα, επειδή
ήξευρε τι έγεινεν επ' αυτήν, ήλθε και προσέπεσεν εις
αυτόν και είπε προς αυτόν πάσαν την αλήθειαν. 34 Ο δε
είπε προς αυτήν· Θύγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε
εις ειρήνην και έσο υγιής από της μάστιγός σου. 35 Ενώ
αυτός ελάλει έτι, έρχονται από του αρχισυναγώγου,
λέγοντες ότι η θυγάτηρ σου απέθανε· τι πλέον ενοχλείς
τον Διδάσκαλον; 36 Ο δε Ιησούς, ευθύς ότε ήκουσε τον
λόγον λαλούμενον, λέγει προς τον αρχισυνάγωγον·
Μη φοβού, μόνον πίστευε. 37 Και δεν αφήκεν ουδένα
να ακολουθήση αυτόν ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον
και Ιωάννην τον αδελφόν Ιακώβου. 38 Και έρχεται
εις τον οίκον του αρχισυναγώγου και βλέπει θόρυβον,
κλαίοντας και αλαλάζοντας πολλά, 39 και εισελθών
λέγει προς αυτούς· Τι θορυβείσθε και κλαίετε; το παιδίον
δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. 40 Και κατεγέλων αυτού.
Ο δε, αφού εξέβαλεν άπαντας, παραλαμβάνει τον πατέρα
του παιδίου και την μητέρα και τους μεθ' εαυτού και
εισέρχεται όπου έκειτο το παιδίον, 41 και πιάσας την
χείρα του παιδίου, λέγει προς αυτήν· Ταλιθά, κούμι· το
οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Κοράσιον, σοι λέγω,
σηκώθητι. 42 Και ευθύς εσηκώθη το κοράσιον και
περιεπάτει· διότι ήτο ετών δώδεκα. Και εξεπλάγησαν
με έκπληξιν μεγάλην. 43 Και παρήγγειλεν εις αυτούς
πολλά να μη μάθη μηδείς τούτο και είπε να δοθή εις
αυτήν να φάγη.

6 Και εξήλθεν εκείθεν και ήλθεν εις την πατρίδα
αυτού· και ακολουθούσιν αυτόν οι μαθηταί αυτού.
2 Και ότε ήλθε το σάββατον, ήρχισε να διδάσκη εν τη
συναγωγή· και πολλοί ακούοντες εξεπλήττοντο και
έλεγον· Πόθεν εις τούτον ταύτα; και τις η σοφία η
δοθείσα εις αυτόν, ώστε και θαύματα τοιαύτα γίνονται
διά των χειρών αυτού; 3 δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο
υιός της Μαρίας, αδελφός δε του Ιακώβου και Ιωσή
και Ιούδα και Σίμωνος; και δεν είναι αι αδελφαί αυτού
ενταύθα παρ' ημίν; Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. 4
Έλεγε δε προς αυτούς ο Ιησούς ότι δεν είναι προφήτης
άνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού και μεταξύ των
συγγενών και εν τη οικία αυτού. 5 Και δεν ηδύνατο εκεί
ουδέν θαύμα να κάμη, ειμή ότι επί ολίγους αρρώστους
επιθέσας τας χείρας εθεράπευσεν αυτούς· 6 και εθαύμαζε
διά την απιστίαν αυτών. Και περιήρχετο τας κώμας
κύκλω διδάσκων. 7 Και προσκαλέσας τους δώδεκα,
ήρχισε να αποστέλλη αυτούς δύο, και έδιδεν εις αυτούς
εξουσίαν κατά των πνευμάτων των ακαθάρτων, 8 και
παρήγγειλεν εις αυτούς να μη βαστάζωσι μηδέν εις την
οδόν ειμή ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη άρτον, μη
χαλκόν εις την ζώνην, 9 αλλά να ήναι υποδεδεμένοι
σανδάλια και να μη ενδύωνται δύο χιτώνας. 10 Και
έλεγε προς αυτούς· Όπου εάν εισέλθητε εις οικίαν,
εκεί μένετε εωσού εξέλθητε εκείθεν. 11 Και όσοι
δεν σας δεχθώσι μηδέ σας ακούσωσιν, εξερχόμενοι
εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υποκάτω των
ποδών σας διά μαρτυρίαν εις αυτούς. Αληθώς σας λέγω,
ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή
Γόμορρα εν ημέρα κρίσεως, παρά εις την πόλιν εκείνην.
12 Και εξελθόντες εκήρυττον να μετανοήσωσι, 13
και εξέβαλλον πολλά δαιμόνια και ήλειφον πολλούς
αρρώστους με έλαιον και εθεράπευον. 14 Και ήκουσεν
ο βασιλεύς Ηρώδης· διότι φανερόν έγεινε το όνομα
αυτού· και έλεγεν ότι Ιωάννης ο Βαπτιστής ανέστη εκ
νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ.
15 Άλλοι έλεγον ότι ο Ηλίας είναι· άλλοι δε έλεγον ότι
προφήτης είναι ή ως εις των προφητών. 16 Ακούσας δε
ο Ηρώδης είπεν ότι ούτος είναι ο Ιωάννης, τον οποίον
εγώ απεκεφάλισα· αυτός ανέστη εκ νεκρών. 17 Διότι

αυτός ο Ηρώδης απέστειλε και επίασε τον Ιωάννην
και έδεσεν αυτόν εν τη φυλακή διά την Ηρωδιάδα την
γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού, επειδή είχε λάβει
αυτήν εις γυναίκα. 18 Διότι ο Ιωάννης έλεγε προς τον
Ηρώδην ότι δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να έχης την
γυναίκα του αδελφού σου. 19 Η δε Ηρωδιάς εμίσει αυτόν
και ήθελε να θανατώση αυτόν, και δεν ηδύνατο. 20
Διότι ο Ηρώδης εφοβείτο τον Ιωάννην, γνωρίζων αυτόν
άνδρα δίκαιον και άγιον, και διεφύλαττεν αυτόν και
έκαμνε πολλά ακούων αυτού και ευχαρίστως ήκουεν
αυτού. 21 Και ότε ήλθεν αρμόδιος ημέρα, καθ' ην ο
Ηρώδης έκαμνεν εν τοις γενεθλίοις αυτού δείπνον εις
τους μεγιστάνας αυτού και εις τους χιλιάρχους και τους
πρώτους της Γαλιλαίας, 22 και εισήλθεν η θυγάτηρ
αυτής της Ηρωδιάδος και εχόρευσε και ήρεσεν εις τον
Ηρώδην και τους συγκαθημένους, είπεν ο βασιλεύς προς
το κοράσιον· Ζήτησόν με ό, τι αν θέλης, και θέλω σοι
δώσει. 23 Και ώμοσε προς αυτήν ότι θέλω σοι δώσει ό,
τι με ζητήσης, έως του ημίσεος της βασιλείας μου. 24 Η
δε εξελθούσα είπε προς την μητέρα αυτής· Τι να ζητήσω;
Η δε είπε· Την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. 25
Και ευθύς εισελθούσα μετά σπουδής εις τον βασιλέα,
εζήτησε λέγουσα· Θέλω να μοι δώσης πάραυτα επί
πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. 26 Και ο
βασιλεύς, αν και ελυπήθη πολύ, διά τους όρκους όμως
και τους συγκαθημένους δεν ηθέλησε να απορρίψη την
αίτησιν αυτής. 27 Και ευθύς αποστείλας ο βασιλεύς
δήμιον, προσέταξε να φερθή η κεφαλή αυτού. Ο δε
απελθών απεκεφάλισεν αυτόν εν τη φυλακή 28 και
έφερε την κεφαλήν αυτού επί πίνακι και έδωκεν αυτήν
εις το κοράσιον, και το κοράσιον έδωκεν αυτήν εις την
μητέρα αυτής. 29 Και ακούσαντες οι μαθηταί αυτού,
ήλθον και εσήκωσαν το πτώμα αυτού και έθεσαν αυτό
εν μνημείω. 30 Και συνάγονται οι απόστολοι προς τον
Ιησούν και απήγγειλαν προς αυτόν πάντα, και όσα
έπραξαν και όσα εδίδαξαν. 31 Και είπε προς αυτούς·
Έλθετε σεις αυτοί κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον και
αναπαύεσθε ολίγον· διότι ήσαν πολλοί οι ερχόμενοι
και οι υπάγοντες, και ουδέ να φάγωσιν ηυκαίρουν· 32
και υπήγον εις έρημον τόπον με το πλοίον κατ' ιδίαν.
33 Και είδον αυτούς υπάγοντας οι όχλοι, και πολλοί
εγνώρισαν αυτόν και συνέδραμον εκεί πεζοί από πασών
των πόλεων και φθάσαντες προ αυτών συνήχθησαν
πλησίον αυτού. 34 Εξελθών δε ο Ιησούς, είδε πολύν
όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, επειδή ήσαν ως
πρόβατα μη έχοντα ποιμένα, και ήρχισε να διδάσκη
αυτούς πολλά. 35 Και επειδή είχεν ήδη παρέλθει ώρα
πολλή, προσελθόντες προς αυτόν οι μαθηταί αυτού,
λέγουσιν ότι έρημος είναι ο τόπος και παρήλθεν ήδη
πολλή ώρα· 36 απόλυσον αυτούς, διά να υπάγωσιν
εις τους πέριξ αγρούς και κώμας και αγοράσωσιν εις
εαυτούς άρτους· διότι δεν έχουσι τι να φάγωσιν. 37 Ο
δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς
να φάγωσι. Και λέγουσι προς αυτόν· Να υπάγωμεν
να αγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων άρτους και να
δώσωμεν εις αυτούς να φάγωσιν; 38 Ο δε λέγει προς
αυτούς· Πόσους άρτους έχετε; υπάγετε και ίδετε. Και
αφού είδον, λέγουσι· Πέντε, και δύο οψάρια. 39 Και
προσέταξεν αυτούς να καθίσωσι πάντας επί του χλωρού
χόρτου συμπόσια συμπόσια. 40 Και εκάθησαν πρασιαί
ανά εκατόν και ανά πεντήκοντα. 41 Και λαβών τους
πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας εις τον
ουρανόν ηυλόγησε και κατέκοψε τους άρτους και έδιδεν
εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν
αυτών, και τα δύο οψάρια εμοίρασεν εις πάντας. 42 Και
έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν. 43 Και εσήκωσαν
από των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις και από
των οψαρίων. 44 Ήσαν δε οι φαγόντες τους άρτους
έως πεντακισχίλιοι άνδρες. 45 Και ευθύς ηνάγκασε
τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να
προϋπάγωσιν εις το πέραν προς Βηθσαϊδάν, εωσού αυτός
απολύση τον όχλον· 46 και απολύσας αυτούς, υπήγεν
εις το όρος να προσευχηθή. 47 Και ότε έγεινεν εσπέρα,
το πλοίον ήτο εν τω μέσω της θαλάσσης και αυτός
μόνος επί της γης. 48 Και είδεν αυτούς βασανιζομένους
εις το να κωπηλατώσι· διότι ήτο ο άνεμος εναντίος εις
αυτούς· και περί την τετάρτην φυλακήν της νυκτός
έρχεται προς αυτούς περιπατών επί της θαλάσσης,
και ήθελε να περάση αυτούς. 49 Οι δε ιδόντες αυτόν
περιπατούντα επί της θαλάσσης ενόμισαν ότι είναι
φάντασμα και ανέκραξαν· 50 διότι πάντες είδον αυτόν
και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αυτών και
λέγει προς αυτούς· Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε.
51 Και ανέβη προς αυτούς εις το πλοίον, και έπαυσεν
ο άνεμος· και εξεπλήττοντο καθ' εαυτούς λίαν καθ'
υπερβολήν και εθαύμαζον. 52 Διότι δεν ενόησαν εκ των
άρτων, επειδή η καρδία αυτών ήτο πεπωρωμένη. 53
Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ και
ελιμενίσθησαν. 54 Και ότε εξήλθον εκ του πλοίου, ευθύς
γνωρίσαντες αυτόν, 55 έδραμον εις πάντα τα περίχωρα
εκείνα και ήρχισαν να περιφέρωσιν επί των κραββάτων
τους αρρώστους, όπου ήκουον ότι είναι εκεί. 56 Και
όπου εισήρχετο εις κώμας ή πόλεις ή αγρούς, έθετον εις
τας αγοράς τους ασθενείς και παρεκάλουν αυτόν να
εγγίσωσι καν το κράσπεδον του ιματίου αυτού· και όσοι
ήγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται προς αυτόν οι Φαρισαίοι και τινές
των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· 2
και ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού τρώγοντας
άρτους με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ανίπτους,
εμέμφθησαν αυτούς· 3 διότι οι Φαρισαίοι και πάντες
οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του αγκώνος τας
χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των
πρεσβυτέρων· 4 και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν
δεν νιφθώσι, δεν τρώγουσιν· είναι και άλλα πολλά, τα
οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων
και ξεστών και σκευών χαλκίνων και κλινών· 5 έπειτα
ερωτώσιν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς· Διατί οι
μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά την παράδοσιν των
πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας ανίπτους τρώγουσι τον
άρτον; 6 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· ότι καλώς
προεφήτευσεν ο Ησαΐας περί υμών των υποκριτών, ως
είναι γεγραμμένον· Ούτος ο λαός διά των χειλέων με
τιμά, η δε καρδία αυτών μακράν απέχει απ' εμού. 7
Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας
εντάλματα ανθρώπων. 8 Διότι αφήσαντες την εντολήν
του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων,

πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια
τοιαύτα πολλά κάμνετε. 9 Και έλεγε προς αυτούς· Καλώς
αθετείτε την εντολήν του Θεού, διά να φυλάττητε την
παράδοσίν σας. 10 Διότι ο Μωϋσής είπε· Τίμα τον πατέρα
σου και την μητέρα σου. καί· Ο κακολογών πατέρα ή
μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται· 11 σεις όμως λέγετε·
Εάν άνθρωπος είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα,
Κορβάν, τουτέστι δώρον, είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ
εμού, αρκεί, 12 και δεν αφίνετε πλέον αυτόν να κάμη
ουδέν εις τον πατέρα αυτού ή εις την μητέρα αυτού, 13
ακυρούντες τον λόγον του Θεού χάριν της παραδόσεώς
σας, την οποίαν παρεδώκατε· και κάμνετε παρόμοια
τοιαύτα πολλά. 14 Και προσκαλέσας πάντα τον όχλον,
έλεγε προς αυτούς· Ακούετέ μου πάντες και νοείτε. 15
Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον έξωθεν του ανθρώπου
εις αυτόν, το οποίον δύναται να μολύνη αυτόν, αλλά
τα εξερχόμενα απ' αυτού, εκείνα είναι τα μολύνοντα
τον άνθρωπον. 16 Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη.
17 Και ότε εισήλθεν εις οίκον από του όχλου, ηρώτων
αυτόν οι μαθηταί αυτού περί της παραβολής. 18 Και
λέγει προς αυτούς· Ούτω και σεις ασύνετοι είσθε; δεν
καταλαμβάνετε ότι παν το έξωθεν εισερχόμενον εις
τον άνθρωπον δεν δύναται να μολύνη αυτόν; 19 διότι
δεν εισέρχεται εις την καρδίαν αυτού, αλλ' εις την
κοιλίαν, και εξέρχεται εις τον αφεδρώνα, καθαρίζον
πάντα τα φαγητά. 20 Έλεγε δε ότι το εξερχόμενον εκ
του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τον άνθρωπον. 21 Διότι
έσωθεν εκ της καρδίας των ανθρώπων εξέρχονται οι
διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, 22
κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα
πονηρόν· βλασφημία, υπερηφανία, αφροσύνη· 23 πάντα
ταύτα τα πονηρά έσωθεν εξέρχονται και μολύνουσι
τον άνθρωπον. 24 Και σηκωθείς εκείθεν υπήγεν εις
τα μεθόρια Τύρου και Σιδώνος. Και εισελθών εις την
οικίαν, δεν ήθελε να μάθη τούτο μηδείς, δεν ηδυνήθη
όμως να κρυφθή. 25 Διότι ακούσασα περί αυτού γυνή
τις, της οποίας το θυγάτριον είχε πνεύμα ακάθαρτον,
ήλθε και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού· 26 ήτο δε η
γυνή Ελληνίς, Συροφοίνισσα το γένος· και παρεκάλει
αυτόν να εκβάλη το δαιμόνιον εκ της θυγατρός αυτής.
27 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτήν· Άφες πρώτον να
χορτασθώσι τα τέκνα· διότι δεν είναι καλόν να λάβη
τις τον άρτον των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια.
28 Η δε απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε·
αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης τρώγουσιν
από των ψιχίων των παιδίων. 29 Και είπε προς αυτήν·
Διά τούτον τον λόγον ύπαγε· εξήλθε το δαιμόνιον από
της θυγατρός σου. 30 Και ότε υπήγεν εις τον οίκον
αυτής, εύρεν ότι το δαιμόνιον εξήλθε και την θυγατέρα
κειμένην επί της κλίνης. 31 Και πάλιν εξελθών εκ των
ορίων Τύρου και Σιδώνος ήλθε προς την θάλασσαν
της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως.
32 Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιλάλον και
παρακαλούσιν αυτόν να επιθέση την χείρα επ' αυτόν. 33
Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου έβαλε
τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, και πτύσας
ήγγισε την γλώσσαν αυτού, 34 και αναβλέψας εις
τον ουρανόν, εστέναξε και λέγει προς αυτόν· Εφφαθά,
τουτέστιν Ανοίχθητι. 35 Και ευθύς ηνοίχθησαν τα ώτα
αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και
ελάλει ορθώς. 36 Και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη
είπωσι τούτο εις μηδένα· πλην όσον αυτός παρήγγελλεν
εις αυτούς, τόσον περισσότερον εκείνοι εκήρυττον. 37
Και εξεπλήττοντο καθ' υπερβολήν, λέγοντες· Καλώς
έπραξε τα πάντα· και τους κωφούς κάμνει να ακούωσι
και τους αλάλους να λαλώσι.

8 Εν εκείναις ταις ημέραις, επειδή ήτο πάμπολυς
όχλος και δεν είχον τι να φάγωσι, προσκαλέσας
ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού λέγει προς αυτούς· 2
Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, ότι τρεις ήδη ημέρας
μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι·
3 και εάν απολύσω αυτούς νήστεις εις τους οίκους
αυτών, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ
αυτών ήλθον μακρόθεν. 4 Και απεκρίθησαν προς
αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει τις δυνηθή να
χορτάση τούτους από άρτων εδώ επί της ερημίας; 5 Και
ηρώτησεν αυτούς· Πόσους άρτους έχετε; Οι δε είπον·
Επτά. 6 Και προσέταξε τον όχλον να καθήσωσιν επί της
γής· και λαβών τους επτά άρτους, αφού ευχαρίστησεν,
έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να
βάλωσιν έμπροσθεν του όχλου· και έβαλον. 7 Είχον
και ολίγα οψαράκια· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και
αυτά. 8 Έφαγον δε και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν
περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. 9 Ήσαν δε
οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και απέλυσεν αυτούς.
10 Και ευθύς εμβάς εις το πλοίον μετά των μαθητών
αυτού, ήλθεν εις τα μέρη Δαλμανουθά. 11 Και εξήλθον
οι Φαρισαίοι και ήρχισαν να κάμνωσιν ερωτήσεις
προς αυτόν, και εζήτουν παρ' αυτού σημείον από του
ουρανού, πειράζοντες αυτόν. 12 Τότε αναστενάξας εκ
καρδίας αυτού, λέγει· Διά τι η γενεά αύτη σημείον ζητεί;
αληθώς σας λέγω, δεν θέλει δοθή εις την γενεάν ταύτην
σημείον. 13 Και αφήσας αυτούς εισήλθε πάλιν εις το
πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. 14 Ελησμόνησαν δε να
λάβωσιν άρτους και δεν είχον μεθ' εαυτών εν τω πλοίω
ειμή ένα άρτον. 15 Και παρήγγελλεν εις αυτούς, λέγων·
Βλέπετε, προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων
και της ζύμης του Ηρώδου. 16 Και διελογίζοντο προς
αλλήλους, λέγοντες ότι άρτους δεν έχομεν. 17 Νοήσας
δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ότι δεν
έχετε άρτους; έτι δεν νοείτε ουδέ καταλαμβάνετε; έτι
πεπωρωμένην έχετε την καρδίαν σας; 18 οφθαλμούς
έχοντες δεν βλέπετε, και ώτα έχοντες δεν ακούετε; και
δεν ενθυμείσθε; 19 ότε έκοψα τους πέντε άρτους εις τους
πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων
εσηκώσατε; Λέγουσι προς αυτόν· δώδεκα. 20 Και ότε
τους επτά εις τους τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας
πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Οι δε είπον· Επτά. 21
Και έλεγε προς αυτούς· Πως δεν καταλαμβάνετε; 22 Και
έρχεται εις Βηθσαϊδάν. Και φέρουσι προς αυτόν τυφλόν
και παρακαλούσιν αυτόν να εγγίση αυτόν. 23 Και πιάσας
την χείρα του τυφλού, έφερεν αυτόν έξω της κώμης και
πτύσας εις τα όμματα αυτού, επέθεσεν επ' αυτόν τας
χείρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπη τι. 24 Και αναβλέψας
έλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ό,τι ως δένδρα βλέπω
περιπατούντας. 25 Έπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επί
τους οφθαλμούς αυτού και έκαμεν αυτόν να αναβλέψη,

και αποκατεστάθη η όρασις αυτού, και είδε καθαρώς
απαντας. 26 Και απέστειλεν αυτόν εις τον οίκον αυτού,
λέγων· Μηδέ εις την κώμην εισέλθης μηδέ είπης τούτο
εις τινά εν τη κώμη. 27 Και εξήλθεν ο Ιησούς και οι
μαθηταί αυτού εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλίππου·
και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς
αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι; 28 Οι
δε απεκρίθησαν· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, και άλλοι
τον Ηλίαν, άλλοι δε ένα των προφητών. 29 Και αυτός
λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι;
Και αποκριθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Συ είσαι ο
Χριστός. 30 Και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς να
μη λέγωσιν εις μηδένα περί αυτού. 31 Και ήρχισε να
διδάσκη αυτούς ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη
πολλά, και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων
και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και
μετά τρεις ημέρας να αναστηθή· 32 και ελάλει τον
λόγον παρρησία. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ'
ιδίαν, ήρχισε να επιτιμά αυτόν. 33 Ο δε επιστραφείς και
ιδών τους μαθητάς αυτού, επετίμησε τον Πέτρον λέγων·
Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονείς τα του
Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 34 Και προσκαλέσας
τον όχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς·
Όστις θέλει να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν
και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθή.
35 Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει
απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού
ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, ούτος θέλει σώσει
αυτήν. 36 Επειδή τι θέλει ωφελήσει τον άνθρωπον,
εάν κερδήση τον κόσμον όλον και ζημιωθή την ψυχήν
αυτού; 37 Η τι θέλει δώσει ο άνθρωπος εις ανταλλαγήν
της ψυχής αυτού; 38 Διότι όστις αισχυνθή δι' εμέ και
διά τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και
αμαρτωλώ, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αισχυνθή δι'
αυτόν, όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά
των αγγέλων.

9 Και έλεγε προς αυτούς· Αληθώς, σας λέγω ότι είναι
τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή
θάνατον, εωσού ίδωσι την βασιλείαν του Θεού ελθούσαν
μετά δυνάμεως. 2 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει ο
Ιησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην
και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν
μόνους· και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών· 3 και τα
ιμάτια αυτού έγειναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών,
οποία λευκαντής επί της γης δεν δύναται να λευκάνη.
4 Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά του Μωϋσέως, και
ήσαν συλλαλούντες μετά του Ιησού. 5 Και αποκριθείς
ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι
να ήμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, διά σε
μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και διά τον Ηλίαν
μίαν. 6 Διότι δεν ήξευρε τι να είπη· επειδή ήσαν
πεφοβισμένοι. 7 Και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς, και
ήλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο
Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. 8 Και εξαίφνης
περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον
Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. 9 Ενώ δε κατέβαινον από
του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθώσιν
εις μηδένα όσα είδον, ειμή όταν ο Υιός του ανθρώπου
αναστηθή εκ νεκρών. 10 Και εφύλαξαν τον λόγον εν
εαυτοίς, συζητούντες προς αλλήλους τι είναι το να
αναστηθή εκ νεκρών. 11 Και ηρώτων αυτόν λέγοντες,
Διά τι λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο
Ηλίας πρώτον; 12 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς·
Ο Ηλίας μεν ελθών πρώτον αποκαθιστά πάντα· και
ότι είναι γεγραμμένον περί του Υιού του ανθρώπου
ότι πρέπει να πάθη πολλά και να εξουδενωθή· 13 σας
λέγω όμως ότι και ο Ηλίας ήλθε, και έπραξαν εις αυτόν
όσα ηθέλησαν, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού.
14 Και ότε ήλθε προς τους μαθητάς, είδε περί αυτούς
όχλον πολύν και γραμματείς κάμνοντας συζητήσεις μετ'
αυτών. 15 Και ευθύς πας ο όχλος ιδών αυτόν έγεινεν
έκθαμβος και προστρέχοντες ησπάζοντο αυτόν. 16 Και
ηρώτησε τους γραμματείς· Τι συζητείτε μετ' αυτών; 17
Και αποκριθείς εις εκ του όχλου, είπε· Διδάσκαλε, έφερα
προς σε τον υιόν μου, έχοντα πνεύμα άλαλον. 18 Και
όπου πιάση αυτόν σπαράττει αυτόν, και αφρίζει και
τρίζει τους οδόντας αυτού και ξηραίνεται· και είπον
προς τους μαθητάς σου να εκβάλωσιν αυτό, αλλά δεν
ηδυνήθησαν. 19 Εκείνος δε αποκριθείς προς αυτόν,
λέγει· Ω γενεά άπιστος, έως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών;
έως πότε θέλω υπομένει υμάς; φέρετε αυτόν προς εμέ.
20 Και έφεραν αυτόν προς αυτόν. Και ως είδεν αυτόν,
ευθύς το πνεύμα εσπάραξεν αυτόν, και πεσών επί της
γης εκυλίετο αφρίζων. 21 Και ηρώτησε τον πατέρα
αυτού· Πόσος καιρός είναι αφού τούτο έγεινεν εις αυτόν;
Ο δε είπε· Παιδιόθεν. 22 Και πολλάκις αυτόν και εις πυρ
έρριψε και εις ύδατα, διά να απολέση αυτόν· αλλ' εάν
δύνασαί τι, βοήθησον ημάς, σπλαγχνισθείς εφ' ημάς.
23 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Το εάν δύνασαι να
πιστεύσης, πάντα είναι δυνατά εις τον πιστεύοντα. 24
Και ευθύς κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρύων,
έλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εις την απιστίαν μου. 25
Ιδών δε ο Ιησούς ότι επισυντρέχει όχλος, επετίμησε το
πνεύμα το ακάθαρτον, λέγων προς αυτό· το πνεύμα
το άλαλον και κωφόν, εγώ σε προστάζω, Έξελθε απ'
αυτού και μη εισέλθης πλέον εις αυτόν. 26 Και το
πνεύμα κράξαν και πολλά σπαράξαν αυτόν, εξήλθε, και
έγεινεν ως νεκρός, ώστε πολλοί έλεγον ότι απέθανεν.
27 Ο δε Ιησούς πιάσας αυτόν από της χειρός ήγειρεν
αυτόν, και εσηκώθη. 28 Και ότε εισήλθεν εις οίκον,
οι μαθηταί αυτού ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν, Διά τι
ημείς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; 29 Και είπε
προς αυτούς· Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθη δι'
ουδενός άλλου τρόπου ειμή διά προσευχής και νηστείας.
30 Και εξελθόντες εκείθεν διέβαινον διά της Γαλιλαίας,
και δεν ήθελε να μάθη τούτο ουδείς. 31 Διότι εδίδασκε
τους μαθητάς αυτού και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός
του ανθρώπου παραδίδεται εις χείρας ανθρώπων, και
θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην
ημέραν θέλει αναστηθή. 32 Εκείνοι όμως δεν ηνόουν
τον λόγον και εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν. 33 Και
ήλθεν εις Καπερναούμ· και ότε εισήλθεν εις την οικίαν,
ηρώτα αυτούς· Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους;
34 Οι δε εσιώπων· διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς
αλλήλους τις είναι μεγαλήτερος. 35 Και καθήσας
εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς· Όστις
θέλει να ήναι πρώτος, θέλει είσθαι πάντων έσχατος

και πάντων υπηρέτης. 36 Και λαβών παιδίον έστησεν
αυτό εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλισθείς αυτό είπε
προς αυτούς· 37 Όστις δεχθή εν των τοιούτων παιδίων
εις το όνομά μου, εμέ δέχεται· και όστις δεχθή εμέ, δεν
δέχεται εμέ, αλλά τον αποστείλαντά με. 38 Απεκρίθη
δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, είδομέν
τινά εκβάλλοντα δαιμόνια εις το όνομά σου, όστις δεν
ακολουθεί ημάς, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν
ακολουθεί ημάς. 39 Ο δε Ιησούς είπε· Μη εμποδίζετε
αυτόν· διότι δεν είναι ουδείς όστις θέλει κάμει θαύμα εις
το όνομά μου και θέλει δυνηθή ευθύς να με κακολογήση.
40 Επειδή όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών.
41 Διότι όστις σας ποτίση ποτήριον ύδατος εις το όνομά
μου, επειδή είσθε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν
θέλει χάσει τον μισθόν αυτού. 42 Και όστις σκανδαλίση
ένα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις
αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλου πέτρα περί τον
τράχηλον αυτού και να ριφθή εις την θάλασσαν. 43
Και εάν σε σκανδαλίζη η χειρ σου, απόκοψον αυτήν·
καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν κουλλός,
παρά έχων τας δύο χείρας να απέλθης εις την γέενναν,
εις το πυρ το άσβεστον, (Geenna g1067) 44 όπου ο σκώληξ
αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 45 Και εάν
ο πους σου σε σκανδαλίζη, απόκοψον αυτόν· καλήτερόν
σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός, παρά έχων
τους δύο πόδας να ριφθής εις την γέενναν, εις το πυρ
το άσβεστον, (Geenna g1067) 46 όπου ο σκώληξ αυτών
δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 47 Και εάν ο
οφθαλμός σου σε σκανδαλίζη, έκβαλε αυτόν· καλήτερόν
σοι είναι να εισέλθης μονόφθαλμος εις την βασιλείαν
του Θεού, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την
γέενναν του πυρός, (Geenna g1067) 48 όπου ο σκώληξ
αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 49 Διότι
πας τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με άλας
θέλει αλατισθή. 50 Καλόν το άλας· αλλ' εάν το άλας
γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει αυτό; έχετε άλας
εν εαυτοίς και ειρηνεύετε εν αλλήλοις.

10 Και σηκωθείς εκείθεν έρχεται εις τα όρια της
Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και
συνέρχονται πάλιν όχλοι προς αυτόν, και ως εσυνείθιζε,
πάλιν εδίδασκεν αυτούς. 2 Και προσελθόντες οι
Φαρισαίοι, ηρώτησαν αυτόν αν συγχωρήται εις άνδρα
να χωρισθή την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. 3
Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· τι προσέταξεν εις
εσάς ο Μωϋσής; 4 Οι δε είπον· Ο Μωϋσής συνεχώρησε
να γράψη έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν.
5 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την
σκληροκαρδίαν σας έγραψεν εις εσάς την εντολήν
ταύτην· 6 απ' αρχής όμως της κτίσεως άρσεν και θήλυ
εποίησεν αυτούς ο Θεός· 7 ένεκεν τούτου θέλει αφήσει
άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει
προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, 8 και θέλουσιν
είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Ώστε δεν είναι πλέον
δύο, αλλά μία σάρξ· 9 εκείνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός
συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη. 10 Και εν τη οικία
πάλιν οι μαθηταί αυτού ηρώτησαν αυτόν περί του αυτού,
11 και λέγει προς αυτούς· Όστις χωρισθή την γυναίκα
αυτού και νυμφευθή άλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν·
12 και εάν γυνή χωρισθή τον άνδρα αυτής και συζευχθή
με άλλον, μοιχεύεται. 13 Και έφεραν προς αυτόν παιδία,
διά να εγγίση αυτά· οι δε μαθηταί επέπληττον τους
φέροντας. 14 Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπε
προς αυτούς· Αφήσατε τα παιδία να έρχωνται προς
εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι
η βασιλεία του Θεού. 15 Αληθώς σας λέγω, Όστις
δεν δεχθή την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν
θέλει εισέλθει εις αυτήν. 16 Και εναγκαλισθείς αυτά,
έθετε τας χείρας επ' αυτά και ηυλόγει αυτά. 17 Ενώ
δε εξήρχετο εις την οδόν, έδραμέ τις και γονυπετήσας
έμπροσθεν αυτού, ηρώτα αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι
να κάμω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; (aiōnios
g166) 18 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις
αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. 19 Τας εντολάς
εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη
ψευδομαρτυρήσης, Μη αποστερήσης, Τίμα τον πατέρα
σου και την μητέρα. 20 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν·
Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου.
21 Και ο Ιησούς εμβλέψας εις αυτόν, ηγάπησεν αυτόν
και είπε προς αυτόν· Εν σοι λείπει· ύπαγε, πώλησον
όσα έχεις και δος εις τους πτωχούς, και θέλεις έχει
θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι, σηκώσας
τον σταυρόν. 22 Εκείνος όμως σκυθρωπάσας διά τον
λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα
πολλά. 23 Και περιβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους
μαθητάς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις
την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα. 24 Οι
δε μαθηταί εξεπλήττοντο διά τους λόγους αυτού. Και
ο Ιησούς πάλιν αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Τέκνα,
πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν
του Θεού οι έχοντες το θάρρος αυτών εις τα χρήματα. 25
Ευκολώτερον είναι κάμηλος να περάση διά της τρύπης
της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν
του Θεού. 26 Εκείνοι δε σφόδρα εξεπλήττοντο, λέγοντες
προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθή; 27 Εμβλέψας
δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά ανθρώποις είναι
αδύνατον, αλλ' ουχί παρά τω Θεώ· διότι τα πάντα
είναι δυνατά παρά τω Θεώ. 28 Και ήρχισεν ο Πέτρος
να λέγη προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και
σε ηκολουθήσαμεν. 29 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν·
Αληθώς σας λέγω, δεν είναι ουδείς όστις, αφήσας οικίαν
ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή
τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, 30 δεν
θέλει λάβει εκατονταπλασίονα τώρα εν τω καιρώ τούτω,
οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα
και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω ερχομένω αιώνι
ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Πολλοί όμως
πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και οι έσχατοι πρώτοι.
32 Ήσαν δε εν τη οδώ αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα·
και ο Ιησούς προεπορεύετο αυτών, και εθαύμαζον και
ακολουθούντες εφοβούντο. Και παραλαβών πάλιν τους
δώδεκα, ήρχισε να λέγη προς αυτούς τα μέλλοντα
να συμβώσιν εις αυτόν, 33 ότι ιδού, αναβαίνομεν εις
Ιεροσόλυμα και ο Υιός του ανθρώπου θέλει παραδοθή
εις τους αρχιερείς και εις τους γραμματείς, και θέλουσι
καταδικάσει αυτόν εις θάνατον και θέλουσι παραδώσει
αυτόν εις τα έθνη, 34 και θέλουσιν εμπαίξει αυτόν
και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπτύσει εις αυτόν

και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει
αναστηθή. 35 Τότε έρχονται προς αυτόν ο Ιάκωβος και
Ιωάννης, οι υιοί του Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε,
θέλομεν να κάμης εις ημάς ό, τι ζητήσωμεν. 36 Ο δε
είπε προς αυτούς· Τι θέλετε να κάμω εις εσάς; 37 Οι δε
είπον προς αυτόν· Δος εις ημάς να καθήσωμεν εις εκ
δεξιών σου και εις εξ αριστερών σου εν τη δόξη σου. 38
Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν εξεύρετε τι ζητείτε.
Δύνασθε να πίητε το ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, και
να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι;
39 Οι δε είπον προς αυτόν· Δυνάμεθα. Ο δε Ιησούς είπε
προς αυτούς· το μεν ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω,
θέλετε πίει, και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι,
θέλετε βαπτισθή· 40 το να καθήσητε όμως εκ δεξιών
μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω,
αλλ' εις όσους είναι ητοιμασμένον. 41 Και ακούσαντες
οι δέκα ήρχισαν να αγανακτώσι περί Ιακώβου και
Ιωάννου. 42 Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, λέγει
προς αυτούς· Εξεύρετε ότι οι νομιζόμενοι άρχοντες των
εθνών κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι αυτών
κατεξουσιάζουσιν αυτά· 43 ούτως όμως δεν θέλει είσθαι
εν υμίν, αλλ' όστις θέλει να γείνη μέγας εν υμίν, θέλει
είσθαι υπηρέτης υμών, 44 και όστις εξ υμών θέλει να
γείνη πρώτος, θέλει είσθαι δούλος πάντων· 45 διότι ο
Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά
διά να υπηρετήση και να δώση την ζωήν αυτού λύτρον
αντί πολλών. 46 Και έρχονται εις Ιεριχώ. Και ενώ
εξήρχετο από της Ιεριχώ αυτός και οι μαθηταί αυτού και
όχλος ικανός, ο υιός του Τιμαίου Βαρτίμαιος ο τυφλός
εκάθητο παρά την οδόν ζητών. 47 Και ακούσας ότι
είναι Ιησούς ο Ναζωραίος, ήρχισε να κράζη και να λέγη·
Υιέ του Δαβίδ Ιησού, ελέησόν με. 48 Και επέπληττον
αυτόν πολλοί διά να σιωπήση· αλλ' εκείνος πολλώ
μάλλον έκραζεν· Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. 49 Και
σταθείς ο Ιησούς, είπε να κραχθή· και κράζουσι τον
τυφλόν, λέγοντες προς αυτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σε
κράζει. 50 Και εκείνος απορρίψας το ιμάτιον αυτού,
εσηκώθη και ήλθε προς τον Ιησούν. 51 Και αποκριθείς
λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τι θέλεις να σοι κάμω; Και ο
τυφλός είπε προς αυτόν· Ραββουνί, να αναβλέψω. 52
Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ύπαγε, η πίστις σου σε
έσωσε. Και ευθύς ανέβλεψε και ηκολούθει τον Ιησούν
εν τη οδώ.

11 Και ότε πλησιάζουσιν εις Ιερουσαλήμ εις Βηθφαγή
και Βηθανίαν προς το όρος των Ελαιών,
αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού 2 και λέγει προς
αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την κατέναντι υμών, και
ευθύς εισερχόμενοι εις αυτήν θέλετε ευρεί πωλάριον
δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς άνθρωπος εκάθησε·
λύσατε αυτό και φέρετε. 3 Και εάν τις είπη προς εσάς·
Διά τι κάμνετε τούτο; είπατε ότι ο Κύριος έχει χρείαν
αυτού, και ευθύς θέλει αποστείλει αυτό εδώ. 4 Και
υπήγον και εύρον το πωλάριον δεδεμένον προς την
θύραν έξω επί της διόδου, και λύουσιν αυτό. 5 Και τινές
των εκεί ισταμένων έλεγον προς αυτούς· Τι κάμνετε
λύοντες το πωλάριον; 6 Οι δε είπον προς αυτούς καθώς
παρήγγειλεν ο Ιησούς, και αφήκαν αυτούς. 7 Και έφεραν
το πωλάριον προς τον Ιησούν και έβαλον επ' αυτού
τα ιμάτια αυτών, και εκάθησεν επ' αυτού. 8 Πολλοί
δε έστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδόν, άλλοι δε
έκοπτον κλάδους από των δένδρων και έστρωνον εις την
οδόν. 9 Και οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες
έκραζον, λέγοντες· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος
εν ονόματι Κυρίου. 10 Ευλογημένη η ερχομένη βασιλεία
εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών Δαβίδ· Ωσαννά εν
τοις υψίστοις. 11 Και εισήλθεν ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα
και εις το ιερόν· και αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή
η ώρα ήτο ήδη προς εσπέραν, εξήλθεν εις Βηθανίαν
μετά των δώδεκα. 12 Και τη επαύριον, αφού εξήλθον
από Βηθανίας, επείνασε· 13 και ιδών μακρόθεν συκήν
έχουσαν φύλλα, ήλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτή· και
ελθών επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμή φύλλα· διότι δεν ήτο
καιρός σύκων. 14 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς
αυτήν· Μηδείς πλέον εις τον αιώνα να μη φάγη καρπόν
από σου. Και ήκουον τούτο οι μαθηταί αυτού. (aiōn
g165) 15 Και έρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών ο
Ιησούς εις το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλη τους πωλούντας
και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των
αργυραμοιβών και τα καθίσματα των πωλούντων τας
περιστεράς ανέτρεψε, 16 και δεν άφινε να περάση τις
σκεύος διά του ιερού, 17 και εδίδασκε, λέγων προς
αυτούς· Δεν είναι γεγραμμένον, ότι Ο οίκός μου θέλει
ονομάζεσθαι οίκος προσευχής διά πάντα τα έθνη; σεις
δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. 18 Και ήκουσαν
οι γραμματείς και οι αρχιερείς και εζήτουν πως να
απολέσωσιν αυτόν· διότι εφοβούντο αυτόν, επειδή πας
ο όχλος εξεπλήττετο εις την διδαχήν αυτού. 19 Και ότε
έγεινεν εσπέρα, εξήρχετο έξω της πόλεως. 20 Και το
πρωΐ διαβαίνοντες είδον την συκήν εξηραμμένην εκ
ριζών. 21 Και ενθυμηθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν·
Ραββί, ίδε, η συκή, την οποίαν κατηράσθης, εξηράνθη.
22 Και αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Έχετε
πίστιν Θεού. 23 Διότι αληθώς σας λέγω ότι όστις
είπη προς το όρος τούτο, Σηκώθητε και ρίφθητι εις
την θάλασσαν, και δεν διστάση εν τη καρδία αυτού,
αλλά πιστεύση ότι εκείνα τα οποία λέγει γίνονται,
θέλει γείνει εις αυτόν ό, τι εάν είπη. 24 Διά τούτο σας
λέγω, Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε
ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. 25 Και όταν
ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητέ τι κατά
τινός, διά να συγχωρήση εις εσάς και ο Πατήρ σας ο
εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας. 26 Αλλ' εάν σεις
δεν συγχωρήτε, ουδέ ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς
θέλει συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας. 27 Και έρχονται
πάλιν εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω ιερώ,
έρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς
και οι πρεσβύτεροι 28 και λέγουσι προς αυτόν· Εν ποία
εξουσία πράττεις ταύτα; και τις σοι έδωκε την εξουσίαν
ταύτην, διά να πράττης ταύτα; 29 Ο δε Ιησούς αποκριθείς
είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα
λόγον, και αποκρίθητέ μοι, και θέλω σας ειπεί εν ποία
εξουσία πράττω ταύτα. 30 Το βάπτισμα του Ιωάννου εξ
ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων; αποκρίθητέ μοι. 31 Και
διελογίζοντο καθ' εαυτούς, λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ
ουρανού, θέλει ειπεί· Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις
αυτόν; 32 Αλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων; εφοβούντο
τον λαόν· διότι πάντες είχον τον Ιωάννην ότι ήτο

τωόντι προφήτης. 33 Και αποκριθέντες λέγουσι προς
τον Ιησούν· Δεν εξεύρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς
λέγει προς αυτούς· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία
εξουσία πράττω ταύτα.

12 Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς διά παραβολών·
Άνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα και
περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και έσκαψεν υπολήνιον
και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις
γεωργούς και απεδήμησε. 2 Και εν τω καιρώ των καρπών
απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον, διά να λάβη παρά
των γεωργών από του καρπού του αμπελώνος. 3 Εκείνοι
δε πιάσαντες αυτόν έδειραν και απέπεμψαν κενόν. 4 Και
πάλιν απέστειλε προς αυτούς άλλον δούλον· και εκείνον
λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν την κεφαλήν αυτού και
απέπεμψαν ητιμωμένον. 5 Και πάλιν απέστειλεν άλλον·
και εκείνον εφόνευσαν, και πολλούς άλλους, τους μεν
έδειραν, τους δε εφόνευσαν. 6 Έτι λοιπόν έχων ένα
υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε και αυτόν προς αυτούς
έσχατον, λέγων ότι θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. 7
Εκείνοι δε οι γεωργοί είπον προς αλλήλους ότι ούτος
είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν,
και θέλει είσθαι ημών η κληρονομία. 8 Και πιάσαντες
αυτόν εφόνευσαν και έρριψαν έξω του αμπελώνος. 9
Τι λοιπόν θέλει κάμει ο κύριος του αμπελώνος; Θέλει
ελθεί και απολέσει τους γεωργούς και θέλει δώσει τον
αμπελώνα εις άλλους. 10 Ουδέ την γραφήν ταύτην
δεν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν
οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας· 11
παρά Κυρίου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν
οφθαλμοίς ημών. 12 Και εζήτουν να πιάσωσιν αυτόν
και εφοβήθησαν τον όχλον· επειδή ενόησαν ότι προς
αυτούς είπε την παραβολήν· και αφήσαντες αυτόν
ανεχώρησαν. 13 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τινάς των
Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, διά να παγιδεύσωσιν
αυτόν εις λόγον. 14 Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι
προς αυτόν· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι είσαι αληθής
και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις
πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του
Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν
δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχί; να δώσωμεν ή να μη
δώσωμεν; 15 Ο δε γνωρίσας την υπόκρισιν αυτών, είπε
προς αυτούς· τι με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον διά
να ίδω. 16 Και εκείνοι έφεραν. Και λέγει προς αυτούς·
Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; οι δε είπον
προς αυτόν· Του Καίσαρος. 17 Και αποκριθείς ο Ιησούς
είπε προς αυτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον
Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν
δι' αυτόν. 18 Και έρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι,
οίτινες λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν
αυτόν, λέγοντες· 19 Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγραψεν
ότι εάν αποθάνη τινός ο αδελφός και αφήση γυναίκα
και τέκνα δεν αφήση, να λάβη ο αδελφός αυτού την
γυναίκα αυτού και να εξαναστήση σπέρμα εις τον
αδελφόν αυτού. 20 Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο
πρώτος έλαβε γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε
σπέρμα· 21 και έλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε,
και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος ωσαύτως.
22 Και έλαβον αυτήν οι επτά, και δεν αφήκαν σπέρμα.
Τελευταία πάντων απέθανε και η γυνή. 23 Εν τη
αναστάσει λοιπόν, όταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει
είσθαι γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα.
24 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν
πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ
την δύναμιν του Θεού; 25 Διότι όταν αναστηθώσιν
εκ νεκρών ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται, αλλ'
είναι ως άγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. 26 Περί δε των
νεκρών ότι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλω
του Μωϋσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της
βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός
του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; 27 Δεν είναι ο Θεός
νεκρών, αλλά Θεός ζώντων· σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ.
28 Και προσελθών εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν
αυτούς συζητούντας, γνωρίζων ότι καλώς απεκρίθη
προς αυτούς, ηρώτησεν αυτόν· Ποία εντολή είναι πρώτη
πασών; 29 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη
πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός
ημών είναι εις Κύριος· 30 και θέλεις αγαπά Κύριον τον
Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου, και εξ όλης της
ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης
της δυνάμεώς σου· αύτη είναι η πρώτη εντολή. 31 Και
δευτέρα ομοία, αύτη· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως
σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων άλλη εντολή δεν είναι. 32
Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς· Καλώς, Διδάσκαλε,
αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος
εκτός αυτού· 33 και το να αγαπά τις αυτόν εξ όλης
της καρδίας και εξ όλης της συνέσεως και εξ όλης της
ψυχής και εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπά
τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των
ολοκαυτωμάτων και των θυσιών. 34 Και ο Ιησούς, ιδών
αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, είπε προς αυτόν· Δεν
είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδείς
πλέον ετόλμα να ερωτήση αυτόν. 35 Και αποκριθείς ο
Ιησούς, έλεγε διδάσκων εν τω ιερώ· Πως λέγουσιν οι
γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; 36 Διότι
αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Είπεν
ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου,
εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών
σου. 37 Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και
πόθεν είναι υιός αυτού; Και ο πολύς όχλος ήκουεν
αυτόν ευχαρίστως. 38 Και έλεγε προς αυτούς εν τη
διδαχή αυτού· Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες
θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσι τους
ασπασμούς εν ταις αγοραίς 39 και πρωτοκαθεδρίας
εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν
τοις δείπνοις. 40 Οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας
των χηρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι
μακράς προσευχάς· ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν
καταδίκην. 41 Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι του
γαζοφυλακίου, εθεώρει πως ο όχλος έβαλλε χαλκόν
εις το γαζοφυλάκιον. Και πολλοί πλούσιοι έβαλλον
πολλά· 42 και ελθούσα μία χήρα πτωχή έβαλε δύο
λεπτά, τουτέστιν, ένα κοδράντην. 43 Και προσκαλέσας
τους μαθητάς αυτού, λέγει προς αυτούς· Αληθώς σας
λέγω ότι η χήρα αύτη η πτωχή έβαλε περισσότερον
πάντων, όσοι έβαλον εις το γαζοφυλάκιον· 44 διότι
πάντες εκ του περισσεύοντος εις αυτούς έβαλον· αύτη

όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλε πάντα όσα είχεν,
όλην την περιουσίαν αυτής.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του ιερού, λέγει προς
αυτόν εις των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ίδε
οποίοι λίθοι και οποίαι οικοδομαί. **2** Και ο Ιησούς
αποκριθείς είπε προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας
οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις να
μη κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο εις το όρος
των Ελαιών κατέναντι του ιερού, ηρώτων αυτόν κατ'
ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας.
4 Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το
σημείον όταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν;
5 Ο δε Ιησούς αποκριθείς προς αυτούς, ήρχισε να λέγη·
Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **6** Διότι πολλοί θέλουσιν
ελθεί εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι εγώ είμαι,
και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **7** Όταν δε ακούσητε
πολέμους και φήμας πολέμων, μη ταράττεσθε· διότι
πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **8**
Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί
βασιλείαν, και θέλουσι γείνει σεισμοί κατά τόπους και
θέλουσι γείνει πείναι και ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί
ωδίνων. **9** Σεις δε προσέχετε εις εαυτούς. Διότι θέλουσι
σας παραδώσει εις συνέδρια, και εις συναγωγάς θέλετε
δαρθή, και ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε
σταθή ένεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς· **10** και
πρέπει πρώτον να κηρυχθή το ευαγγέλιον εις πάντα τα
έθνη. **11** Όταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι,
μη προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε,
αλλ' ό, τι δοθή εις εσάς εν εκείνη τη ώρα, τούτο λαλείτε·
διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα το
Άγιον. **12** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις
θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή
τέκνα επί γονείς και θέλουσι θανατώσει αυτούς. **13** Και
θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά
μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14**
Όταν δε ίδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν
υπό Δανιήλ του προφήτου, ιστάμενον όπου δεν πρέπει
-ο αναγινώσκων ας εννοή- τότε οι εν τη Ιουδαία ας
φεύγωσιν εις τα όρη· **15** και ο επί του δώματος ας μη
καταβή εις την οικίαν, μηδ' ας εισέλθη διά να λάβη
τι εκ της οικίας αυτού, **16** και όστις είναι εις τον
αγρόν, ας μη επιστρέψη εις τα οπίσω διά να λάβη το
ιμάτιον αυτού. **17** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας
θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **18** Προσεύχεσθε
δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι. **19** Διότι αι
ημέραι εκείναι θέλουσιν είσθαι θλίψις τοιαύτη, οποία
δεν έγεινεν απ' αρχής της κτίσεως, την οποίαν έκτισεν
ο Θεός έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. **20** Και εάν ο
Κύριος δεν ήθελε συντέμει τας ημέρας εκείνας, δεν
ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· αλλά διά τους εκλεκτούς,
τους οποίους εξέλεξε, συνέτεμε τας ημέρας. **21** Και τότε
εάν τις είπη προς υμάς, Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή,
Ιδού, εκεί, μη πιστεύσητε. **22** Διότι θέλουσιν εγερθή
ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει
σημεία και τέρατα, διά να αποπλανώσιν, ει δυνατόν,
και τους εκλεκτούς. **23** Σεις όμως προσέχετε· ιδού, σας
προείπον πάντα. **24** Αλλ' εν εκείναις ταις ημέραις,
μετά την θλίψιν εκείνην, ο ήλιος θέλει σκοτισθή και
η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής **25** και οι
αστέρες του ουρανού θέλουσι πίπτει και αι δυνάμεις
αι εν τοις ουρανοίς θέλουσι σαλευθή. **26** Και τότε
θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν
νεφέλαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης. **27** Και τότε
θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους
εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρου
της γης έως άκρου του ουρανού. **28** Από δε της συκής
μάθετε την παραβολήν. Όταν ο κλάδος αυτής γείνη
ήδη απαλός και εκβλαστάνη τα φύλλα, εξεύρετε ότι
πλησίον είναι το θέρος· **29** ούτω και σεις, όταν ίδητε
ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας
θύρας. **30** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η
γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **31** Ο ουρανός
και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι
παρέλθει. **32** Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας
ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανώ, ουδέ
ο Υιός, ειμή ο Πατήρ. **33** Προσέχετε, αγρυπνείτε και
προσεύχεσθε· διότι δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός.
34 Επειδή τούτο θέλει είσθαι ως άνθρωπος αποδημών,
όστις αφήκε την οικίαν αυτού και έδωκεν εις τους
δούλους αυτού την εξουσίαν και εις έκαστον το έργον
αυτού και εις τον θυρωρόν προσέταξε να αγρυπνή. **35**
Αγρυπνείτε λοιπόν· διότι δεν εξεύρετε πότε έρχεται ο
κύριος της οικίας, την εσπέραν ή το μεσονύκτιον ή
όταν φωνάζη ο αλέκτωρ ή το πρωΐ· **36** μήποτε ελθών
εξαίφνης, σας εύρη κοιμωμένους. **37** Και όσα λέγω προς
εσάς προς πάντας λέγω· Αγρυπνείτε.

14 Μετά δε δύο ημέρας ήτο το πάσχα και τα άζυμα.
Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς πως
να συλλάβωσιν αυτόν με δόλον και να θανατώσωσιν.
2 Έλεγον δε, Μη εν τη εορτή, μήποτε γείνη θόρυβος
του λαού. **3** Και ενώ αυτός ήτο εν Βηθανία εν τη οικία
Σίμωνος του λεπρού, και εκάθητο εις την τράπεζαν,
ήλθε γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου νάρδου καθαράς
πολυτίμου, και συντρίψασα το αλάβαστρον, έχυσε
το μύρον επί της κεφαλής αυτού. **4** Ήσαν δε τινές
αγανακτούντες καθ' εαυτούς και λέγοντες· Διά τι έγεινεν
η απώλεια αύτη του μύρου; **5** διότι ηδύνατο τούτο
να πωληθή υπέρ τριακόσια δηνάρια και να δοθώσιν
εις τους πτωχούς· και ωργίζοντο κατ' αυτής. **6** Αλλ' ο
Ιησούς είπεν· Αφήσατε αυτήν· διά τι ενοχλείτε αυτήν;
καλόν έργον έπραξεν εις εμέ. **7** Διότι τους πτωχούς
πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, και όταν θέλητε, δύνασθε
να ευεργετήσητε αυτούς· εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε.
8 ό, τι ηδύνατο αύτη έπραξε· προέλαβε να αλείψη με
μύρον το σώμα μου διά τον ενταφιασμόν. **9** Αληθώς
σας λέγω, Όπου αν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εις
όλον τον κόσμον, και εκείνο το οποίον έπραξεν αύτη
θέλει λαληθή εις μνημόσυνον αυτής. **10** Τότε ο Ιούδας ο
Ισκαριώτης, εις των δώδεκα, υπήγε προς τους αρχιερείς,
διά να παραδώση αυτόν εις αυτούς. **11** Εκείνοι δε
ακούσαντες εχάρησαν και υπεσχέθησαν να δώσωσιν
εις αυτόν αργύρια· και εζήτει πως να παραδώση αυτόν
εν ευκαιρία. **12** Και τη πρώτη ημέρα των αζύμων, ότε
εθυσίαζον το πάσχα, λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί
αυτού· Που θέλεις να υπάγωμεν και να ετοιμάσωμεν
διά να φάγης το πάσχα; **13** Και αποστέλλει δύο των

μαθητών αυτού και λέγει προς αυτούς· Υπάγετε εις την
πόλιν, και θέλει σας απαντήσει άνθρωπος βαστάζων
σταμνίον ύδατος· ακολουθήσατε αυτόν, 14 και όπου
εισέλθη, είπατε προς τον οικοδεσπότην ότι ο Διδάσκαλος
λέγει· Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το
πάσχα μετά των μαθητών μου; 15 Και αυτός θέλει
σας δείξει ανώγεον μέγα εστρωμένον έτοιμον· εκεί
ετοιμάσατε εις ημάς. 16 Και εξήλθον οι μαθηταί αυτού
και ήλθον εις την πόλιν, και εύρον καθώς είπε προς
αυτούς, και ητοίμασαν το πάσχα. 17 Και ότε έγεινεν
εσπέρα, έρχεται μετά των δώδεκα· 18 και ενώ εκάθηντο
εις την τράπεζαν και έτρωγον, είπεν ο Ιησούς· Αληθώς
σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει, όστις
τρώγει μετ' εμού. 19 Οι δε ήρχισαν να λυπώνται και
να λέγωσι προς αυτόν εις έκαστος· Μήπως εγώ; και
άλλος· Μήπως εγώ; 20 Ο δε αποκριθείς είπε προς
αυτούς· Εις εκ των δώδεκα, ο εμβάπτων μετ' εμού εις
το πινάκιον την χείρα. 21 Ο μεν Υιός του ανθρώπου
υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού· ουαί δε
εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υιός του
ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ήτο εις τον άνθρωπον
εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. 22 Και ενώ έτρωγον,
λαβών ο Ιησούς άρτον ευλογήσας έκοψε και έδωκεν
εις αυτούς και είπε· λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το
σώμα μου. 23 Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και
έδωκεν εις αυτούς, και έπιον εξ αυτού πάντες. 24 Και
είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το αίμα μου το της καινής
διαθήκης, το περί πολλών εκχυνόμενον. 25 Αληθώς σας
λέγω ότι δεν θέλω πίει πλέον εκ του γεννήματος της
αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτό νέον
εν τη βασιλεία του Θεού. 26 Και αφού ύμνησαν, εξήλθον
εις το όρος των ελαιών, 27 Και λέγει προς αυτούς ο
Ιησούς ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την
νύκτα ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει
τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα· 28
αφού όμως αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις
την Γαλιλαίαν. 29 Ο δε Πέτρος είπε προς αυτόν· Και εάν
πάντες σκανδαλισθώσιν, εγώ όμως ουχί. 30 Και λέγει
προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι σήμερον την
νύκτα ταύτην, πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, τρίς θέλεις
με απαρνηθή. 31 Ο δε έτι μάλλον έλεγεν· Εάν γείνη
χρεία να συναποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή.
Ωσαύτως δε και πάντες έλεγον. 32 Και έρχονται εις
χωρίον ονομαζόμενον Γεθσημανή, και λέγει προς τους
μαθητάς αυτού· Καθήσατε εδώ, εωσού προσευχηθώ· 33
και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και
Ιωάννην μεθ' εαυτού, και ήρχισε να εκθαμβήται και να
αδημονή. 34 Και λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η
ψυχή μου έως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε.
35 Και προχωρήσας ολίγον, έπεσεν επί της γης και
προσηύχετο να παρέλθη αν ήναι δυνατόν απ' αυτού
η ώρα εκείνη, 36 και έλεγεν· Αββά ο Πατήρ, πάντα
είναι δυνατά εις σέ· απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον
τούτο. Ουχί όμως ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. 37 Και
έρχεται και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς
τον Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δεν ηδυνήθης μίαν ώραν
να αγρυπνήσης; 38 αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να
μη εισέλθητε εις πειρασμόν· το μεν πνεύμα πρόθυμον, η
δε σαρξ ασθενής. 39 Και πάλιν υπήγε και προσηυχήθη,
είπών τον αυτόν λόγον. 40 Και επιστρέψας εύρεν αυτούς
πάλιν κοιμωμένους· διότι οι οφθαλμοί αυτών ήσαν
βεβαρημένοι και δεν ήξευρον τι να αποκριθώσι προς
αυτόν. 41 Και έρχεται την τρίτην φοράν και λέγει προς
αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεί·
ήλθεν η ώρα· ιδού, παραδίδεται ο Υιός του άνθρωπου
εις τας χείρας των αμαρτωλών. 42 Εγέρθητε, υπάγωμεν·
ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. 43 Και ευθύς, ενώ
ελάλει έτι, έρχεται ο Ιούδας, εις εκ των δώδεκα, και μετ'
αυτού όχλος πολύς μετά μαχαιρών και ξύλων, παρά των
αρχιερέων και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων.
44 Ο δε παραδίδων αυτόν είχε δώσει εις αυτούς σημείον,
λέγων· Όντινα φιλήσω, αυτός είναι· πιάσατε αυτόν και
φέρετε ασφαλώς. 45 Και ότε ήλθεν, ευθύς πλησιάσας
εις αυτόν λέγει· Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν.
46 Και εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών και
επίασαν αυτόν. 47 Εις δε τις των παρεστώτων σύρας
την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως
και απέκοψε το ωτίον αυτού. 48 Και αποκριθείς ο
Ιησούς είπε προς αυτούς· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά
μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε; 49 καθ' ημέραν
ήμην πλησίον υμών εν τω ιερώ διδάσκων, και δεν με
επιάσατε, πλην τούτο έγεινε διά να πληρωθώσιν αι
γραφαί. 50 Και αφήσαντες αυτόν πάντες έφυγον. 51 Και
εις τις νεανίσκος ηκολούθει αυτόν, περιτετυλιγμένος
σινδόνα εις το γυμνόν σώμα αυτού· και πιάνουσιν αυτόν
οι νεανίσκοι. 52 Ο δε αφήσας την σινδόνα, έφυγεν
απ' αυτών γυμνός. 53 Και έφεραν τον Ιησούν προς
τον αρχιερέα· και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι
αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. 54
Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αυτόν έως
ένδον της αυλής του αρχιερέως, και συνεκάθητο μετά
των υπηρετών και εθερμαίνετο εις το πυρ. 55 Οι δε
αρχιερείς και όλον το συνέδριον εζήτουν κατά του
Ιησού μαρτυρίαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν
εύρισκον. 56 Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού,
αλλ' αι μαρτυρίαι δεν ήσαν σύμφωνοι. 57 Και τινές
σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, λέγοντες
58 ότι Ημείς ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Εγώ θέλω
χαλάσει τον ναόν τούτον τον χειροποίητον και διά
τριών ημερών άλλον αχειροποίητον θέλω οικοδομήσει.
59 Πλην ουδέ ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. 60
Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εις το μέσον, ηρώτησε τον
Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι μαρτυρούσιν
ούτοι κατά σου; 61 Ο δε εσιώπα και δεν απεκρίθη
ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αυτόν, λέγων προς
αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; 62
Ο δε Ιησούς είπεν· Εγώ είμαι· και θέλετε ιδεί τον Υιόν
του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως
και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. 63
Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, λέγει·
Τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; 64 ηκούσατε την
βλασφημίαν· τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν
αυτόν ότι είναι ένοχος θανάτου. 65 Και ήρχισάν τινές να
εμπτύωσιν εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον
αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι προς
αυτόν· Προφήτευσον· και οι υπηρέται έτυπτον αυτόν
με ραπίσματα. 66 Και ενώ ήτο ο Πέτρος εν τη αυλή
κάτω, έρχεται μία των θεραπαινίδων του αρχιερέως, 67

και ότε είδε τον Πέτρον θερμαινόμενον, εμβλέψασα εις
αυτόν, λέγει· Και συ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68**
Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξεύρω ουδέ καταλαμβάνω
τι συ λέγεις. Και εξήλθεν έξω εις το προαύλιον, και ο
αλέκτωρ εφώναξε. **69** Και η θεράπαινα ιδούσα αυτόν
πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρεστώτας ότι ούτος
εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνείτο. Και μετ' ολίγον
πάλιν οι παρεστώτες έλεγον προς τον Πέτρον· Αληθώς
εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίος είσαι και η λαλιά σου
ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ήρχισε να αναθεματίζη και να
ομνύη ότι δεν εξεύρω τον άνθρωπον τούτον, τον οποίον
λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και
ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον είπε προς
αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, θέλεις
με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωΐ συνεβουλεύθησαν οι αρχιερείς
μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλον
το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν έφεραν και
παρέδωκαν εις τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αυτόν
ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε
αποκριθείς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγόρουν
αυτόν οι αρχιερείς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν
ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ίδε
πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς έτι δεν
απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε
την εορτήν απέλυεν εις αυτούς ένα δέσμιον, όντινα
εζήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραββάς δεδεμένος
μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει έπραξαν
φόνον. **8** Και αναβοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητή
να κάμη καθώς πάντοτε έκαμνεν εις αυτούς. **9** Ο δε
Πιλάτος απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Θέλετε να σας
απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδή ήξευρεν
ότι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς. **11** Οι
αρχιερείς όμως διήγειραν τον όχλον να ζητήσωσι να
απολύση εις αυτούς μάλλον τον Βαραββάν. **12** Και ο
Πιλάτος αποκριθείς πάλιν, είπε προς αυτούς· Τι λοιπόν
θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα
των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν έκραξαν· Σταύρωσον
αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος έλεγε προς αυτούς· Και τι
κακόν έπραξεν; οι δε περισσότερον έκραξαν· Σταύρωσον
αυτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον
όχλον το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν
και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστίγωσεν αυτόν,
διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται έφεραν αυτόν
ένδον της αυλής, το οποίον είναι το πραιτώριον, και
συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **17** και
ενδύουσιν αυτόν πορφύραν και πλέξαντες ακάνθινον
στέφανον, βάλλουσι περί την κεφαλήν αυτού, **18** και
ήρχισαν να χαιρετώσιν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεύ
των Ιουδαίων· **19** και έτυπτον την κεφαλήν αυτού με
κάλαμον και ενέπτυον εις αυτόν, και γονυπετούντες
προσεκύνουν αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν,
εξέδυσαν αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα
ιμάτια αυτού και έφεραν αυτόν έξω, διά να σταυρώσωσιν
αυτόν. **21** Και αγγαρεύουσι τινά Σίμωνα Κυρηναίον
διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του
Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώση τον σταυρόν
αυτού. **22** Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το
οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Κρανίου τόπος. **23** Και
έδιδον εις αυτόν να πίη οίνον μεμιγμένον με σμύρναν·
αλλ' εκείνος δεν έλαβε. **24** Και αφού εσταύρωσαν αυτόν,
διεμερίζοντο τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον επ'
αυτά τι έκαστος να λάβη. **25** Ήτο δε ώρα τρίτη και
εσταύρωσαν αυτόν. **26** Και η επιγραφή της κατηγορίας
αυτού ήτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων.
27 Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ληστάς, ένα εκ
δεξιών και ένα εξ αριστερών αυτού. **28** Και επληρώθη η
γραφή η λέγουσα· Και μετά ανόμων ελογίσθη. **29** Και
οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας
κεφαλάς αυτών και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναόν
και διά τριών ημερών οικοδομών, **30** σώσον σεαυτόν και
κατάβα από του σταυρού. **31** Ομοίως δε και οι αρχιερείς,
εμπαίζοντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων,
έλεγον· Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση.
32 Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ας καταβή τώρα
από του σταυρού, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν. Και
οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ωνείδιζον αυτόν. **33**
Ότε δε ήλθεν η έκτη ώρα, σκότος έγεινεν εφ' όλην την
γην έως ώρας εννάτης· **34** και την ώραν την εννάτην
εβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ελωΐ,
Ελωΐ, λαμά σαβαχθανί; το οποίον μεθερμηνευόμενον
είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **35** Και
τινές των παρεστώτων ακούσαντες, έλεγον· Ιδού, τον
Ηλίαν φωνάζει. **36** Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον
από όξους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν
αυτόν, λέγων· Αφήσατε, ας ίδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας
να καταβιβάση αυτόν. **37** Ο δε Ιησούς, εκβαλών φωνήν
μεγάλην, εξέπνευσε. **38** Και το καταπέτασμα του ναού
εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω. **39** Ιδών δε
ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ότι
ούτω κράξας εξέπνευσεν, είπεν· Αληθώς ο άνθρωπος
ούτος ήτο Υιός Θεού. **40** Ήσαν δε και γυναίκες από
μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ήτο και Μαρία
η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του
μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, **41** αίτινες και ότε
ήτο εν τη Γαλιλαία ηκολούθουν αυτόν και υπηρέτουν
αυτόν, και άλλαι πολλαί, αίτινες συνανέβησαν μετ'
αυτού εις Ιεροσόλυμα. **42** Και ότε έγεινεν ήδη εσπέρα,
διότι ήτο παρασκευή, τουτέστι προσάββατον, **43** ήλθεν
Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, έντιμος βουλευτής, όστις και
αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας
εισήλθε προς τον Πιλάτον και εζήτησε το σώμα του
Ιησού. **44** Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ήδη απέθανε·
και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, ηρώτησεν αυτόν
αν προ πολλού απέθανε· **45** και μαθών παρά του
εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. **46**
Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν,
ετύλιξε με την σινδόνα και έθεσεν αυτόν εν μνημείω, το
οποίον ήτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε
λίθον επί την θύραν του μνημείου. **47** Η δε Μαρία η
Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή έβλεπον που
τίθεται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η
Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου
και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, διά να έλθωσι
και αλείψωσιν αυτόν. **2** Και πολλά πρωΐ της πρώτης

ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε
ανέτειλεν ο ήλιος. 3 Και έλεγον προς εαυτάς· Τις
θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας
του μνημείου; 4 Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι ο
λίθος ήτο αποκεκυλισμένος· διότι ήτο μέγας σφόδρα.
5 Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον
καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν,
και ετρόμαξαν. 6 Ο δε λέγει προς αυτάς· Μη τρομάζετε·
Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον·
ανέστη, δεν είναι εδώ· ιδού ο τόπος, όπου έθεσαν αυτόν.
7 Αλλ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και
προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την
Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς.
8 Και εξελθούσαι ταχέως, έφυγον από του μνημείου·
είχε δε αυτάς τρόμος και έκστασις, και δεν είπον ουδέν
προς ουδένα· διότι εφοβούντο. 9 (note: The most reliable
and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Αφού
δε ανέστη το πρωΐ της πρώτης της εβδομάδος, εφάνη
πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχεν
εκβάλει επτά δαιμόνια. 10 Εκείνη υπήγε και απήγγειλε
προς εκείνους, οίτινες είχον σταθή μετ' αυτού, ενώ
επένθουν και έκλαιον. 11 Και εκείνοι, ακούσαντες
ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν επίστευσαν. 12
Μετά δε ταύτα εφανερώθη εν άλλη μορφή εις δύο
εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον
αγρόν. 13 Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς
τους λοιπούς· αλλ' ουδέ εις εκείνους επίστευσαν. 14
Ύστερον εφάνη εις τους ένδεκα, ενώ εκάθηντο εις
την τράπεζαν, και ωνείδισε την απιστίαν αυτών και
σκληροκαρδίαν, διότι δεν επίστευσαν εις τους ιδόντας
αυτόν αναστάντα. 15 Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε εις
όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην
την κτίσιν. 16 Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή,
όστις όμως απιστήση θέλει κατακριθή. 17 Σημεία δε εις
τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν
τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι
λαλεί νέας γλώσσας· 18 όφεις θέλουσι πιάνει· και
εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί
αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν
ιατρεύεσθαι. 19 Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν
προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν
εκ δεξιών του Θεού. 20 Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν
πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το
κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησιν
περί των μετά πληροφορίας βεβαιωμένων εις ημάς
πραγμάτων, **2** καθώς παρέδοσαν εις ημάς οι απ' αρχής
γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, **3** εφάνη
και εις εμέ εύλογον, όστις διηρεύνησα πάντα εξ αρχής
ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί τούτων,
κράτιστε Θεόφιλε, **4** διά να γνωρίσης την βεβαιότητα
των πραγμάτων, περί των οποίων κατηχήθης. **5** Υπήρξεν
επί των ημερών Ηρώδου, του βασιλέως της Ιουδαίας,
ιερεύς τις το όνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβιά,
και η γυνή αυτού ήτο εκ των θυγατέρων του Ααρών,
και το όνομα αυτής Ελισάβετ. **6** Ήσαν δε αμφότεροι
δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις
εντολαίς και τοις δικαιώμασι του Κυρίου άμεμπτοι. **7**
Και δεν είχον τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ήτο στείρα, και
αμφότεροι ήσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν αυτών.
8 Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τη τάξει της εφημερίας
αυτού ενώπιον του Θεού, **9** κατά το έθος της ιερατείας
έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις
τον ναόν του Κυρίου· **10** και παν το πλήθος του λαού
προσηύχετο έξω εν τη ώρα του θυμιάματος. **11** Εφάνη
δε εις αυτόν άγγελος Κυρίου, ιστάμενος εκ δεξιών
του θυσιαστηρίου του θυμιάματος· **12** και ο Ζαχαρίας
ιδών εταράχθη, και φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. **13** Είπε
δε προς αυτόν ο άγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι
εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει
γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού
Ιωάννην. **14** και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασις,
και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού. **15**
Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον
και σίκερα δεν θέλει πίει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος
Αγίου έτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, **16** και πολλούς
των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν
αυτών. **17** Και αυτός θέλει ελθεί προ προσώπου αυτού
εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψη τας
καρδίας των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς
εις την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάση εις
τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον. **18** Και είπεν ο
Ζαχαρίας προς τον άγγελον· Πως θέλω γνωρίσει τούτο;
διότι εγώ είμαι γέρων, και η γυνή μου προβεβηκυία εις
την ηλικίαν αυτής. **19** Και αποκριθείς ο άγγελος, είπε
προς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον
του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και
να σε ευαγγελίσω ταύτα. **20** Και ιδού, θέλεις είσθαι
σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης έως της ημέρας,
καθ' ην θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν επίστευσας
εις τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή
εις τον καιρόν αυτών. **21** Και ο λαός περιέμενε τον
Ζαχαρίαν, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. **22**
Ότε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήση προς αυτούς·
και ενόησαν ότι οπτασίαν είδεν εν τω ναώ· και αυτός
έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός. **23**
Και αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού,
απήλθεν εις τον οίκον αυτού. **24** Μετά δε ταύτας τας
ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και έκρυπτεν
εαυτήν πέντε μήνας, λέγουσα **25** ότι ούτως έκαμεν
εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να
αφαιρέση το όνειδός μου μεταξύ των ανθρώπων. **26**
Εν δε τω μηνί τω έκτω απεστάλη ο άγγελος Γαβριήλ
υπό του Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην
Ναζαρέτ, **27** προς παρθένον ηρραβωνισμένην με άνδρα
ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το όνομα
της παρθένου Μαριάμ. **28** Και εισελθών ο άγγελος
προς αυτήν, είπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά
σού· ευλογημένη συ εν γυναιξίν. **29** Εκείνη δε ιδούσα
διεταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποίος
τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος. **30** Και είπεν ο άγγελος
προς αυτήν· Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά
τω Θεώ. **31** Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και
θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού
Ιησούν. **32** Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου
θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο
Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, **33** και θέλει
βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας,
και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος. **(aiōn
g165)** **34** Είπε δε η Μαριάμ προς τον άγγελον. Πως
θέλει είσθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω; **35**
Και αποκριθείς ο άγγελος είπε προς αυτήν· Πνεύμα
Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου
θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενον εκ
σου άγιον θέλει ονομασθή Υιός Θεού. **36** και ιδού,
Ελισάβετ η συγγενής σου και αυτή συνέλαβεν υιόν εις
το γήρας αυτής, και ούτος είναι μην έκτος εις αυτήν την
καλουμένην στείραν· **37** διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι
αδύνατον παρά τω Θεώ. **38** Είπε δε η Μαριάμ· Ιδού, η
δούλη του Κυρίου· γένοιτο εις εμέ κατά τον λόγον σου.
Και ανεχώρησεν απ' αυτής ο άγγελος. **39** Σηκωθείσα δε
η Μαριάμ εν ταις ημέραις ταύταις, υπήγε μετά σπουδής
εις την ορεινήν εις πόλιν Ιούδα, **40** και εισήλθεν εις
τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσθη την Ελισάβετ. **41**
Και ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας,
εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής· και επλήσθη
Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ **42** και ανεφώνησε μετά
φωνής μεγάλης και είπεν· Ευλογημένη συ εν γυναιξί και
ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. **43** Και πόθεν
μοι τούτο, να έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; **44**
Διότι ιδού, καθώς ήλθεν η φωνή του ασπασμού σου εις
τα ώτα μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει το βρέφος εν τη
κοιλία μου. **45** Και μακαρία η πιστεύσασα, διότι θέλει
γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων προς αυτήν παρά
Κυρίου. **46** Και είπεν η Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχή μου
τον Κύριον **47** και ηγαλλίασε το πνεύμά μου εις τον Θεόν
τον Σωτήρά μου, **48** διότι επέβλεψεν επί την ταπείνωσιν
της δούλης αυτού. Επειδή ιδού, από του νυν θέλουσι
με μακαρίζει πάσαι αι γενεαί· **49** διότι έκαμεν εις εμέ
μεγαλεία ο δυνατός και άγιον το όνομα αυτού, **50** και το
έλεος αυτού εις γενεάς γενεών επί τους φοβουμένους
αυτόν. **51** Ενήργησε κραταιώς διά του βραχίονος αυτού·
διεσκόρπισε τους υπερηφάνους κατά τα διανοήματα της
καρδίας αυτών. **52** Εκρήμνισε δυνάστας από θρόνων και
ύψωσε ταπεινούς, **53** πεινώντας ενέπλησεν από αγαθά
και πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς. **54** Εβοήθησεν
Ισραήλ τον δούλον αυτού, ενθυμηθείς το έλεος αυτού,
55 Καθώς ελάλησε προς τους πατέρας ημών, προς τον
Αβραάμ και προς το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα. **(aiōn**

g165) 56 Έμεινε δε η Μαριάμ μετ' αυτής ως τρεις μήνας
και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. 57 Εις δε την
Ελισάβετ συνεπληρώθη ο καιρός του να γεννήση, και
εγέννησεν υιόν. 58 Και ήκουσαν οι γείτονες και οι
συγγενείς αυτής ότι εμεγάλυνεν ο Κύριος το έλεος
αυτού προς αυτήν, και συνέχαιρον αυτήν. 59 Και εν
τη ογδόη ημέρα, ήλθον διά να περιτέμωσι το παιδίον,
και ωνόμαζον αυτό κατά το όνομα του πατρός αυτού
Ζαχαρίαν. 60 Και αποκριθείσα η μήτηρ αυτού, είπεν·
Ουχί, αλλ' Ιωάννης θέλει ονομασθή. 61 Και είπον
προς αυτήν ότι ουδείς υπάρχει εν τη συγγενεία σου,
όστις καλείται με το όνομα τούτο. 62 Ηρώτων δε
διά νευμάτων τον πατέρα αυτού τι όνομα ήθελε να
δοθή εις αυτό. 63 Και ζητήσας πινακίδιον έγραψε,
λέγων· Ιωάννης είναι το όνομα αυτού· και εθαύμασαν
πάντες. 64 Ηνοίχθη δε το στόμα αυτού πάραυτα και η
γλώσσα αυτού, και ελάλει ευλογών τον Θεόν. 65 Και
έπεσε φόβος επί πάντας τους γείτονας αυτών, και καθ'
όλην την ορεινήν της Ιουδαίας διελαλούντο πάντα τα
πράγματα ταύτα, 66 και πάντες οι ακούσαντες έβαλον
αυτά εν τη καρδία αυτών, λέγοντες· Τι άρα θέλει είσθαι
το παιδίον τούτο; και χειρ Κυρίου ήτο μετ' αυτού. 67 Και
Ζαχαρίας ο πατήρ αυτού επλήσθη Πνεύματος Αγίου και
προεφήτευσε, λέγων· 68 Ευλογητός Κύριος ο Θεός του
Ισραήλ, διότι επεσκέφθη και έκαμε λύτρωσιν εις τον
λαόν αυτού, 69 και ανήγειρεν εις ημάς κέρας σωτηρίας
εν τω οίκω Δαβίδ του δούλου αυτού, 70 καθώς ελάλησε
διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητών
αυτού, (aiōn g165) 71 σωτηρίαν εκ των εχθρών ημών
και εκ της χειρός πάντων των μισούντων ημάς, 72
διά να εκπληρώση το έλεος αυτού προς τους πατέρας
ημών και να ενθυμηθή την αγίαν διαθήκην αυτού, 73
τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα
ημών, ότι θέλει δώσει εις ημάς 74 να ελευθερωθώμεν
εκ της χειρός των εχθρών ημών και να λατρεύωμεν
αυτόν αφόβως 75 εν οσιότητι και δικαιοσύνη ενώπιον
αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. 76 Και συ,
παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι
θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου εις το να
ετοιμάσης τας οδούς αυτού, 77 εις το να δώσης γνώσιν
σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αφέσεως των
αμαρτιών αυτών 78 διά σπλάγχνα ελέους του Θεού
ημών με τα οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ύψους,
79 διά να φωτίση τους καθημένους εν σκότει και σκιά
θανάτου, ώστε να κατευθύνη τους πόδας ημών εις οδόν
ειρήνης. 80 Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά
το πνεύμα, και ήτο εν ταις ερήμοις έως της ημέρας καθ'
ην έμελλε να αναδειχθή προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθε διάταγμα παρά
του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφή πάσα η
οικουμένη. 2 Αύτη η απογραφή έγεινε πρώτη, ότε
ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρήνιος. 3 Και ήρχοντο πάντες
να απογράφωνται, έκαστος εις την εαυτού πόλιν. 4
Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως
Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ήτις
καλείται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ήτο εκ του οίκου και της
πατριάς του Δαβίδ, 5 διά να απογραφή μετά της Μαριάμ
της ηρραβωνισμένης με αυτόν εις γυναίκα, ήτις ήτο
έγκυος. 6 Και ενώ ήσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι
του να γεννήση· 7 και εγέννησε τον υιόν αυτής τον
πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν
αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν
τω καταλύματι. 8 Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό
μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροίς και φυλάττοντες
φυλακάς της νυκτός επί το ποίμνιον αυτών. 9 Και ιδού,
άγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα
Κυρίου έλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον
μέγαν. 10 Και είπε προς αυτούς ο άγγελος· Μη φοβείσθε·
διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις
θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, 11 διότι σήμερον
εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι
Χριστός Κύριος. 12 Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις
εσάς· θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον
εν τη φάτνη. 13 Και εξαίφνης μετά του αγγέλου
εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν
και λεγόντων· 14 Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης
ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. 15 Και καθώς οι άγγελοι
ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανόν, οι άνθρωποι
οι ποιμένες είπον προς αλλήλους. Ας υπάγωμεν λοιπόν
έως Βηθλεέμ και ας ίδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός,
το οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. 16 Και ήλθον
μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ
και το βρέφος κείμενον εν τη φάτνη. 17 Και ιδόντες,
διεκήρυξαν τον λόγον τον λαληθέντα προς αυτούς
περί του παιδίου τούτου· 18 και πάντες οι ακούσαντες
εθαύμασαν περί των λαληθέντων υπό των ποιμένων
προς αυτούς. 19 Η δε Μαριάμ εφύλαττε πάντας τους
λόγους τούτους, διαλογιζομένη περί αυτών εν τη καρδία
αυτής. 20 Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες
και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα όσα ήκουσαν και
είδον, καθώς ελαλήθησαν προς αυτούς. 21 Και ότε
επληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμωσι το
παιδίον, εκλήθη το όνομα αυτού Ιησούς, το ονομασθέν
υπό του αγγέλου πριν συλληφθή εν τη κοιλία. 22 Και
ότε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής
κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις
Ιεροσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, 23
καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, ότι
παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθή άγιον
εις τον Κύριον, 24 και διά να προσφέρωσι θυσίαν
κατά το ειρημένον εν τω νόμω του Κυρίου, ζεύγος
τρυγόνων ή δύο νεοσσούς περιστερών. 25 Και ιδού, ήτο
άνθρωπός τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεών, και
ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων
την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα Άγιον ήτο
επ' αυτόν· 26 και ήτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό
του Πνεύματος του Αγίου ότι δεν θέλει ιδεί θάνατον,
πριν ίδη τον Χριστόν του Κυρίου. 27 Και ήλθε διά του
Πνεύματος εις το ιερόν· και ότε οι γονείς εισέφεραν το
παιδίον Ιησούν διά να κάμωσι περί αυτού κατά την
συνήθειαν του νόμου, 28 αυτός εδέχθη αυτό εις τας
αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και είπε· 29 Νυν
απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν
ειρήνη· 30 διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου,
31 το οποίον ητοίμασας ενώπιον πάντων των λαών, 32
φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου
Ισραήλ. 33 Και ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον

διά τα λεγόμενα περί αυτού. **34** Και ευλόγησεν αυτούς
ο Συμεών, και είπε προς Μαριάμ την μητέρα αυτού·
Ιδού, ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών
εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. **35** Και
σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά
να ανακαλυφθώσιν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών.
36 Και υπήρχέ τις Άννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ,
εκ της φυλής Ασήρ· αύτη ήτο πολύ προβεβηκυία εις
ηλικίαν, ήτις έζησε μετά του ανδρός αυτής επτά έτη
από της παρθενίας αυτής, **37** και αύτη ήτο χήρα ως
ετών ογδοήκοντα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνετο
από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν
εν νηστείαις και προσευχαίς· **38** και αύτη φθάσασα εν
αυτή τη ώρα, εδοξολόγει τον Κύριον και ελάλει περί
αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν
Ιερουσαλήμ. **39** Και αφού ετελείωσαν πάντα τα κατά
τον νόμον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις την Γαλιλαίαν,
εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. **40** Το δε παιδίον ηύξανε
και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας,
και χάρις Θεού ήτο επ' αυτό. **41** Επορεύοντο δε οι γονείς
αυτού κατ' έτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα.
42 Και ότε έγεινεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις
Ιεροσόλυμα κατά το έθος της εορτής **43** και ετελείωσαν
τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεφον, το παιδίον ο Ιησούς
έμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόησεν ο Ιωσήφ
και η μήτηρ αυτού. **44** Νομίσαντες δε ότι αυτός ήτο
εν τη συνοδία, ήλθον μιας ημέρας οδόν και ανεζήτουν
αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. **45**
Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ
ζητούντες αυτόν. **46** Και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν
εν τω ιερώ καθήμενον εν μέσω των διδασκάλων και
ακούοντα αυτόν και ερωτώντα αυτούς. **47** Εξίσταντο
δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας
αποκρίσεις αυτού. **48** Και ιδόντες αυτόν εξεπλάγησαν,
και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι
έπραξας εις ημάς ούτως; ιδού, ο πατήρ σου και εγώ
καταλυπούμενοι σε εζητούμεν. **49** Και είπε προς αυτούς·
Διά τι με εζητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις
τα του Πατρός μου; **50** Και αυτοί δεν ενόησαν τον λόγον,
τον οποίον ελάλησε προς αυτούς. **51** Και κατέβη μετ'
αυτών και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος
εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους
λόγους τούτους εν τη καρδία αυτής. **52** Και ο Ιησούς
προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ
και ανθρώποις.

3 Εν δε τω δεκάτω πέμπτω έτει της ηγεμονίας Τιβερίου
Καίσαρος, ότε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε της
Ιουδαίας, και τετράρχης της Γαλιλαίας ήτο ο Ηρώδης,
Φίλιππος δε ο αδελφός αυτού τετράρχης της Ιτουραίας
και της Τραχωνίτιδος χώρας, και ο Λυσανίας τετράρχης
της Αβιληνής, **2** επί αρχιερέων Άννα και Καϊάφα, έγεινε
λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν
τη ερήμω, **3** και ήλθεν εις πάσαν την περίχωρον του
Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεσιν
αμαρτιών, **4** ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των
λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος
εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας
κάμετε τας τρίβους αυτού. **5** πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή
και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά
θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, **6**
και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. **7**
Έλεγε δε προς τους όχλους τους εξερχομένους διά
να βαπτισθώσιν υπ' αυτού· Γεννήματα εχιδνών, τις
έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **8**
Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, και μη
αρχίσητε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον
Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων
τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. **9** Ήδη δε
και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν
λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται
και εις πυρ βάλλεται. **10** Και ηρώτων αυτόν οι όχλοι,
λέγοντες· Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; **11** Αποκριθείς δε
λέγει προς αυτούς. Ο έχων δύο χιτώνας ας μεταδώση
εις τον μη έχοντα, και ο έχων τροφάς ας κάμη ομοίως.
12 Ήλθον δε και τελώναι διά να βαπτισθώσι, και είπον
προς αυτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **13** Ο δε
είπε προς αυτούς· Μη εισπράττετε μηδέν περισσότερον
παρά το διατεταγμένον εις εσάς. **14** Ηρώτων δε αυτόν
και στρατιωτικοί, λέγοντες· Και ημείς τι θέλομεν
κάμει; Και είπε προς αυτούς· Μη βιάσητε μηδένα μηδέ
συκοφαντήσητε, και αρκείσθε εις τα σιτηρέσιά σας. **15**
Ενώ δε επρόσμενεν ο λαός, και διελογίζοντο πάντες εν
ταις καρδίαις αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός
είναι ο Χριστός, **16** απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας,
λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι· έρχεται όμως ο
ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω
το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας
βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **17** Του οποίου το
πτυάριον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει
το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την
αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί
ασβέστω. **18** Και άλλα πολλά προτρέπων ευηγγελίζετο
τον λαόν. **19** Ο δε Ηρώδης ο τετράρχης, ελεγχόμενος
υπ' αυτού περί της Ηρωδιάδος, της γυναικός Φιλίππου
του αδελφού αυτού, και περί πάντων των κακών όσα
έπραξεν ο Ηρώδης, **20** προσέθεσε και τούτο επί πάσι
και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **21** Αφού
δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού
και προσευχομένου, ηνοίχθη ο ουρανός **22** και κατέβη
το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή ως περιστερά
επ' αυτόν, και έγεινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα·
Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην.
23 Και αυτός ο Ιησούς ήρχιζε να ήναι ως τριάκοντα
ετών, ων καθώς ενομίζετο, υιός Ιωσήφ, του Ηλί, **24** του
Ματθάτ, του Λευΐ, του Μελχί, του Ιαννά, του Ιωσήφ,
25 του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί,
του Ναγγαί, **26** του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεΐ,
του Ιωσήφ, του Ιούδα, **27** του Ιωαννά, του Ρησά, του
Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, **28** του Μελχί,
του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, **29** του
Ιωσή, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευΐ,
30 του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του
Ελιακείμ, **31** του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά,
του Ναθάν, του Δαβίδ, **32** του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του
Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασσών, **33** του Αμιναδάβ, του
Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, **34** του Ιακώβ,
του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του

Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** του Καϊνάν, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, **37** του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν, **38** του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την έρημον, **2** πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν έφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας· αφού δε αύται ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υιός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη άρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, έδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασίλεια της οικουμένης εν μιά στιγμή χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει άπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εμέ είναι παραδεδομένη, και εις όντινα θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιόν μου, σου θέλουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθείς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και έφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έστησεν αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθείς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. **14** Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξήλθε φήμη περί αυτού καθ' όλην την περίχωρον. **15** Και αυτός εδίδασκεν εν ταις συναγωγαίς αυτών, δοξαζόμενος υπό πάντων. **16** Και ήλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ήτο ανατεθραμμένος, και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου και εσηκώθη να αναγνώση. **17** Και εδόθη εις αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου ήτο γεγραμμένον· **18** Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συτετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, **19** διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν. **20** Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εις τον υπηρέτην και εκάθησε· πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγή ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. **21** Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς ότι σήμερον επληρώθη η γραφή αύτη εις τα ώτα υμών. **22** Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτόν και εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και έλεγον· Δεν είναι ούτος ο υιός του Ιωσήφ; **23** Και είπε προς αυτούς· Βεβαίως θέλετε με ειπεί την παραβολήν ταύτην· Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατρίδι σου. **24** Είπε δέ· Αληθώς σας λέγω ότι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρίδι αυτού. **25** Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλαί χήραι ήσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, ότε εκλείσθη ο ουρανός επί έτη τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν έγεινε πείνα μεγάλη εφ' όλην την γην, **26** και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ηλίας, ειμή εις Σαρεπτά της Σιδώνος προς γυναίκα χήραν. **27** Και πολλοί λεπροί ήσαν επί Ελισαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. **28** Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγή, ακούοντες ταύτα, **29** και σηκωθέντες εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και έφεραν αυτόν έως της οφρύος του όρους, επί του οποίου η πόλις αυτών ήτο ωκοδομημένη, διά να κατακρημνίσωσιν αυτόν· **30** αυτός όμως περάσας διά μέσου αυτών επορεύετο. **31** Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασι· **32** και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ήτο μετά εξουσίας. **33** Και εν τη συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνής μεγάλης, **34** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ υμών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ήλθες να απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. **35** Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. Και το δαιμόνιον έρριψεν αυτόν εις το μέσον και εξήλθεν απ' αυτού, χωρίς να βλάψη αυτόν παντελώς. **36** Και εξεπλάγησαν πάντες και συνελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; **37** και διεδίδετο φήμη περί αυτού εις πάντα τόπον της περιχώρου. **38** Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής, εισήλθεν εις την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά δε του Σίμωνος εκρατείτο υπό πυρετού μεγάλου, και παρεκάλεσαν αυτόν περί αυτής. **39** Και σταθείς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθύς σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. **40** Ενώ δε έδυεν ο ήλιος, πάντες όσοι είχον ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων έφεραν αυτούς προς αυτόν· εκείνος δε επιθέσας τας χείρας εις ένα έκαστον αυτών εθεράπευσεν αυτούς. **41** Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα ότι Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. **42** Και ότε έγεινεν ημέρα, εξελθών υπήγεν εις έρημον τόπον και οι όχλοι εζήτουν αυτόν, και ήλθον έως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήση απ' αυτών. **43** Ο δε είπε προς αυτούς ότι Και εις τας άλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. **44** Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούη τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και είδε δύο πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων,

το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να
απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας
εδίδασκεν εκ του πλοίου τους όχλους. 4 Καθώς δε
έπαυσε λαλών, είπε προς τον Σίμωνα· Επανάγαγε το
πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά
να οψαρεύσητε. 5 Και αποκριθείς ο Σίμων, είπε προς
αυτόν· Διδάσκαλε, δι' όλης της νυκτός κοπιάσαντες δεν
επιάσαμεν ουδέν· αλλ' όμως επί τω λόγω σου θέλω ρίψει
το δίκτυον. 6 Και αφού έκαμον τούτο, συνέκλεισαν
πλήθος πολύ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών.
7 Και έκαμον νεύμα εις τους συντρόφους τους εν τω
άλλω πλοίω, διά να έλθωσι να βοηθήσωσιν αυτούς·
και ήλθον και εγέμισαν αμφότερα τα πλοία, ώστε
εβυθίζοντο. 8 Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε
προς τα γόνατα του Ιησού, λέγων· Έξελθε απ' εμού,
διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. 9 Επειδή
έκπληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού
διά την άγραν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, 10
ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους υιούς
του Ζεβεδαίου, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Σίμωνος.
Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς· Μη φοβού· από του
νυν ανθρώπους θέλεις αγρεύει. 11 Και αφού έφεραν τα
πλοία επί την γην, αφήσαντες άπαντα ηκολούθησαν
αυτόν. 12 Και ενώ ήτο εν μιά των πόλεων ιδού,
άνθρωπος πλήρης λέπρας· και ιδών τον Ιησούν, έπεσε
κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων· Κύριε,
εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. 13 Και εκτείνας
την χείρα, ήγγισεν αυτόν και είπε· Θέλω, καθαρίσθητι.
Και ευθύς η λέπρα έφυγεν απ' αυτού. 14 Και αυτός
παρήγγειλεν αυτόν να μη είπη τούτο προς μηδένα,
αλλ' ύπαγε, λέγει, και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και
πρόσφερε περί του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν ο
Μωϋσής, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. 15 Αλλ' έτι μάλλον
διήρχετο η φήμη περί αυτού, και συνηθροίζοντο όχλοι
πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού
από των ασθενειών αυτών· 16 αυτός δε απεσύρετο
εις τας ερήμους και προσηύχετο. 17 Και εν μιά των
ημερών, ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθηντο Φαρισαίοι και
νομοδιδάσκαλοι, οίτινες είχον ελθεί εκ πάσης κώμης
της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ· και δύναμις
Κυρίου ήτο εις το να ιατρεύη αυτούς. 18 Και ιδού, άνδρες
φέροντες επί κλίνης άνθρωπον, όστις ήτο παραλυτικός,
και εζήτουν να φέρωσιν αυτόν έσω και να θέσωσιν
ενώπιον αυτού· 19 και μη ευρόντες διά ποίας εισόδου
να φέρωσιν αυτόν έσω εξ αιτίας του όχλου, ανέβησαν
επί το δώμα και διά των κεραμίδων κατεβίβασαν
αυτόν μετά του κλινιδίου εις το μέσον έμπροσθεν του
Ιησού. 20 Και ιδών την πίστιν αυτών, είπε προς αυτόν·
Άνθρωπε, συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι
σου. 21 Και ήρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματείς
και οι Φαρισαίοι, λέγοντες· Τις είναι ούτος, όστις λαλεί
βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή
μόνος ο Θεός; 22 Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς
αυτών, απεκρίθη και είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε
εν ταις καρδίαις σας; 23 τι είναι ευκολώτερον, να είπω,
Συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου, ή να είπω,
Σηκώθητι και περιπάτει; 24 αλλά διά να γνωρίσητε
ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να
συγχωρή αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν· Προς
σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινίδιόν σου και
ύπαγε εις τον οίκόν σου. 25 Και παρευθύς εγερθείς
ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινίδιον εφ' ου κατέκειτο
και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν.
26 Και έκστασις κατέλαβεν άπαντας και εδόξαζον τον
Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι είδομεν
παράδοξα σήμερον. 27 Και μετά ταύτα εξήλθε και
είδε τελώνην τινά Λευΐν το όνομα, καθήμενον εις το
τελώνιον, και είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι. 28 Και
αφήσας άπαντα, εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτόν. 29
Και έκαμεν εις αυτόν ο Λευΐς υποδοχήν μεγάλην εν τη
οικία αυτού, και ήτο πλήθος πολύ τελωνών και άλλων,
οίτινες εκάθηντο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. 30 Και
εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι προς
τους μαθητάς αυτού, λέγοντες· Διά τι μετά τελωνών και
αμαρτωλών τρώγετε και πίνετε; 31 Και αποκριθείς ο
Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι
υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. 32 Δεν ήλθον διά να
καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. 33
Οι δε είπον προς αυτόν· Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου
νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι δεήσεις, ομοίως και οι
των Φαρισαίων, οι δε ιδικοί σου τρώγουσι και πίνουσιν;
34 Ο δε είπε προς αυτούς· Μήπως δύνασθε να κάμητε
τους υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενόσω είναι
μετ' αυτών ο νυμφίος; 35 θέλουσιν όμως ελθεί ημέραι,
όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος· τότε θέλουσι
νηστεύει εν εκείναις ταις ημέραις. 36 Έλεγε δε και
παραβολήν προς αυτούς, ότι ουδείς βάλλει επίρραμμα
ιματίου νέου επί ιμάτιον παλαιόν ει δε μη, και το νέον
σχίζει και με το παλαιόν δεν συμφωνεί το επίρραμμα
το από του νέου. 37 Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις
ασκούς παλαιούς ει δε μη, ο νέος οίνος θέλει σχίσει τους
ασκούς, και αυτός θέλει εκχυθή και οι ασκοί θέλουσι
φθαρή 38 αλλά πρέπει να βάλληται ο νέος οίνος εις
ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. 39 Και
ουδείς αφού πίη οίνον παλαιόν, θέλει ευθύς νέον· διότι
λέγει· Ο παλαιός είναι καλήτερος.

6 Κατά δε το δευτερόπρωτον σάββατον διέβαινεν αυτός
διά των σπαρτών και οι μαθηταί αυτού ανέσπων τα
στάχυα και έτρωγον, τρίβοντες με τας χείρας. 2 Τινές
δε των Φαρισαίων είπον προς αυτούς· Διά τι πράττετε
ό, τι δεν συγχωρείται να πράττηται εν τοις σάββασι;
3 Και αποκριθείς προς αυτούς, είπεν ο Ιησούς· Ουδέ
τούτο δεν ανεγνώσατε, το οποίον έπραξεν ο Δαβίδ,
οπότε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού όντες; 4
πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και έλαβε τους
άρτους της προθέσεως και έφαγε και έδωκε και εις τους
μετ' αυτού, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον
να φάγωσιν ειμή μόνοι οι ιερείς; 5 Και έλεγε προς
αυτούς ότι ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του
σαββάτου. 6 Και πάλιν εν άλλω σαββάτω εισήλθεν εις
την συναγωγήν και εδίδασκε· και ήτο εκεί άνθρωπος,
του οποίου η δεξιά χειρ ήτο ξηρά. 7 Παρετήρουν δε
αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτω
θέλη θεραπεύσει, διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού.
8 Αυτός όμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών και
είπε προς τον άνθρωπον τον έχοντα ξηράν την χείρα·
Σηκώθητι και στήθι εις το μέσον. Και εκείνος σηκωθείς

εστάθη. 9 Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτούς· Θέλω σας
ερωτήσει τι είναι συγκεχωρημένον, να αγαθοποιήση τις
εν τοις σάββασιν ή να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή να
απολέση; 10 Και περιβλέψας πάντας αυτούς, είπε προς
τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα σου. Ο δε έκαμεν
ούτω, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η άλλη.
11 Αυτοί δε επλήσθησαν μανίας και συνωμίλουν προς
αλλήλους τι να κάμωσιν εις τον Ιησούν. 12 Εν εκείναις
δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το όρος να προσευχηθή,
και διενυκτέρευεν εν τη προσευχή του Θεού. 13 Και
ότε έγεινεν ημέρα, έκραξε τους μαθητάς αυτού και
εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους και ωνόμασεν
αποστόλους, 14 τον Σίμωνα, τον οποίον και ωνόμασε
Πέτρον, και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, Ιάκωβον και
Ιωάννην, Φίλιππον και Βαρθολομαίον, 15 Ματθαίον
και Θωμάν, Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Σίμωνα
τον καλούμενον Ζηλωτήν, 16 Ιούδαν τον αδελφόν
Ιακώβου, και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, όστις και έγεινε
προδότης, 17 και καταβάς μετ' αυτών εστάθη επί τόπου
πεδινού, και παρήσαν όχλος μαθητών αυτού και πλήθος
πολύ του λαού από πάσης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ
και της παραλίας Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ήλθον
διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθώσιν από των
νόσων αυτών, 18 και οι ενοχλούμενοι υπό πνευμάτων
ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο. 19 Και πας ο όχλος εζήτει
να εγγίζη αυτόν, διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και
ιάτρευε πάντας. 20 Και αυτός σηκώσας τους οφθαλμούς
αυτού εις τους μαθητάς αυτού, έλεγε· Μακάριοι σεις οι
πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία του Θεού. 21
Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθή.
Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. 22
Μακάριοι είσθε, όταν σας μισήσωσιν οι άνθρωποι, και
όταν σας αφορίσωσι και ονειδίσωσι και εκβάλωσι το
όνομά σας ως κακόν ένεκεν του Υιού του άνθρώπου. 23
Χαίρετε εν εκείνη τη ημέρα και σκιρτήσατε· διότι ιδού,
ο μισθός σας είναι πολύς εν τω ουρανώ· επειδή ούτως
έπραττον εις τους προφήτας οι πατέρες αυτών. 24 Πλην
ουαί εις εσάς τους πλουσίους, διότι απηλαύσατε την
παρηγορίαν σας. 25 Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι,
διότι θέλετε πεινάσει. Ουαί εις εσάς, οι γελώντες
τώρα, διότι θέλετε πενθήσει και κλαύσει. 26 Ουαί εις
εσάς, όταν πάντες οι άνθρωποι σας ευφημήσωσι· διότι
ούτως έπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οι πατέρες
αυτών. 27 Αλλά προς εσάς τους ακούοντας λέγω·
Αγαπάτε τους εχθρούς σας, αγαθοποιείτε εκείνους,
οίτινες σας μισούσιν, 28 ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας
καταρώνται, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας
βλάπτουσιν. 29 Εις τον τύπτοντά σε επί την σιαγόνα
πρόσφερε και την άλλην, και από του αφαιρούντος
το ιμάτιόν σου μη εμποδίσης και τον χιτώνα. 30 Εις
πάντα δε τον ζητούντα παρά σου δίδε, και από του
αφαιρούντος τα σα μη απαίτει. 31 Και καθώς θέλετε
να πράττωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, και σεις πράττετε
ομοίως εις αυτούς. 32 Και εάν αγαπάτε τους αγαπώντάς
σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι
αμαρτωλοί αγαπώσι τους αγαπώντας αυτούς. 33 Και
εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις
χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό
πράττουσι. 34 Και εάν δανείζητε εις εκείνους, παρ' ων
ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστείται εις
εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις αμαρτωλούς δανείζουσι
διά να λάβωσι πάλιν τα ίσα. 35 Πλην αγαπάτε τους
εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν
απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μισθός σας
πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υψίστου· διότι αυτός
είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και κακούς. 36
Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας
είναι οικτίρμων. 37 Και μη κρίνετε, και δεν θέλετε
κριθή· μη καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθή·
συγχωρείτε, και θέλετε συγχωρηθή· 38 δίδετε, και
θέλει δοθή εις εσάς· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον και
συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει
εις τον κόλπον σας. Διότι με το αυτό μέτρον, με το
οποίον μετρείτε, θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. 39 Είπε
δε παραβολήν προς αυτούς, Μήπως δύναται τυφλός
να οδηγή τυφλόν; δεν θέλουσι πέσει αμφότεροι εις
βόθρον; 40 Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου
αυτού· πας δε τετελειοποιημένος θέλει είσθαι ως ο
διδάσκαλος αυτού. 41 Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το
εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την
εν τω ιδίω σου οφθαλμώ δεν παρατηρείς; 42 ή πως
δύνασαι να λέγης προς τον αδελφόν σου· Αδελφέ, άφες
να εκβάλω το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ σου, ενώ
συ δεν βλέπεις την δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου;
Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού
σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το
ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου. 43 Διότι
δεν είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπόν
σαπρόν, ουδέ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει καρπόν
καλόν· 44 επειδή έκαστον δένδρον εκ του καρπού
αυτού γνωρίζεται. Διότι δεν συνάγουσιν εξ ακανθών
σύκα, ουδέ τρυγώσιν εκ βάτου σταφύλια. 45 Ο αγαθός
άνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδίας αυτού
εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός άνθρωπος εκ του κακού
θησαυρού της καρδίας αυτού εκφέρει το κακόν· διότι εκ
του περισσεύματος της καρδίας λαλεί το στόμα αυτού.
46 Διά τι δε με κράζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε
όσα λέγω; 47 Πας όστις έρχεται προς εμέ και ακούει
τους λόγους μου και κάμνει αυτούς, θέλω σας δείξει
με ποίον είναι όμοιος· 48 είναι όμοιος με άνθρωπον
οικοδομούντα οικίαν, όστις έσκαψε και εβάθυνε και
έβαλε θεμέλιον επί την πέτραν· ότε δε έγεινε πλημμύρα,
προσέβαλεν ο ποταμός κατά της οικίας εκείνης και δεν
ηδυνήθη να σαλεύση αυτήν· διότι ήτο τεθεμελιωμένη
επί την πέτραν. 49 Όστις όμως ακούση και δεν κάμη,
είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδομήσαντα οικίαν επί
την γην χωρίς θεμέλιον· κατά της οποίας προσέβαλεν ο
ποταμός, και ευθύς έπεσε, και έγεινεν ο κρημνισμός της
οικίας εκείνης μέγας.

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους αυτού εις
τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εις Καπερναούμ. 2
Εκατοντάρχου δε τινός δούλος, όστις ήτο πολύτιμος εις
αυτόν, κακώς έχων έμελλε να αποθάνη. 3 Και ακούσας
περί του Ιησού, απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους
των Ιουδαίων, παρακαλών αυτόν να έλθη να διασώση
τον δούλον αυτού. 4 Οι δε ελθόντες προς τον Ιησούν,
παρεκάλουν αυτόν επιμόνως, λέγοντες ότι είναι άξιος

εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο· **5** διότι αγαπά
το έθνος υμών, και την συναγωγήν αυτός ωκοδόμησεν
εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. Ενώ δε
απείχεν ήδη ου μακράν από της οικίας, έπεμψε προς
αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, λέγων προς αυτόν· Κύριε,
μη ενοχλείσαι· διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την
στέγην μου· **7** όθεν ουδέ εμαυτόν έκρινα άξιον να έλθω
προς σέ· αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός
μου. **8** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υποκείμενος εις
εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς
τούτον, Ύπαγε, και υπάγει; και προς άλλον, Έρχου,
και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και
κάμνει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν,
και στραφείς προς τον όχλον τον ακολουθούντα αυτόν,
είπε· Σας λέγω, Ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην
πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον
οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υγιαίνοντα. **11** Την
δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν
ονομαζομένην Ναΐν· και συνεπορεύοντο μετ' αυτού
ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. **12** Ως
δε επλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο
έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρός αυτού, και αύτη
ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής.
13 Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και
είπε προς αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησιάσας ήγγισε το
νεκροκράββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και είπε·
Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** Και ανεκάθησεν
ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις
την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε άπαντας φόβος
και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι προφήτης μέγας
ηγέρθη εν ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν
αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν
όλη τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και
απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί
πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο
τινάς των μαθητών αυτού, έπεμψε προς τον Ιησούν,
λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **20**
Και ελθόντες προς αυτόν οι άνθρωποι, είπον· Ιωάννης ο
Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· Συ είσαι ο
ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτή δε τη
ώρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και
πνευμάτων πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε
το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς
αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα
είδετε και ηκούσατε· ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί
περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι,
νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται· **23** και
μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **24** Αφού
δε ανεχώρησαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννου, ήρχισε να
λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις
την έρημον να ίδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον;
25 Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον
μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και
τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικοίς παλατίοις.
26 Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; προφήτην; Ναι, σας
λέγω, και περισσότερον προφήτου. **27** Ούτος είναι, περί
του οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω
τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει
κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. **28** Διότι σας
λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς
προφήτης είναι μεγαλήτερος Ιωάννου του βαπτιστού·
πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία του Θεού είναι
μεγαλήτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και
οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το
βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι
νομικοί ηθέτησαν εις εαυτούς την βουλήν του Θεού,
μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και είπεν ο Κύριος·
Με τι λοιπόν να ομοιώσω τους ανθρώπους της γενεάς
ταύτης; και με τι είναι όμοιοι; **32** Είναι όμοιοι με παιδία
καθήμενα εν τη αγορά και φωνάζοντα προς άλληλα και
λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε· σας
εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ήλθεν
Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε άρτον τρώγων μήτε οίνον
πίνων, και λέγετε· Δαιμόνιον έχει. **34** Ήλθεν ο Υιός
του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγετε· Ιδού
άνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και
αμαρτωλών. **35** Και εδικαιώθη η σοφία από πάντων
των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτόν εις εκ των
Φαρισαίων να φάγη μετ' αυτού· και εισελθών εις την
οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. **37**
Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ήτο αμαρτωλή,
μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του
Φαρισαίου, έφερεν αλάβαστρον μύρου **38** και σταθείσα
πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να
βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με
τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας
αυτού και ήλειφε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος
ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν
ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η
γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. **40** Και
αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· Σίμων, έχω να σοι
είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς
δύο χρεωφειλέτας· ο εις εχρεώστει δηνάρια πεντακόσια,
ο δε άλλος πεντήκοντα. **42** Και επειδή δεν είχον να
αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν
εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον; **43**
Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον
οποίον εχάρισε το περισσότερον. Ο δε είπε προς αυτόν·
Ορθώς έκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα,
είπε προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα;
Εισήλθον εις την οικίαν σου, ύδωρ διά τους πόδας μου
δεν έδωκας· αύτη δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας
μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. **45**
Φίλημα δεν μοι έδωκας· αύτη δε, αφ' ης εισήλθον, δεν
έπαυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** Με έλαιον την
κεφαλήν μου δεν ήλειψας· αύτη δε με μύρον ήλειψε
τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι λέγω, συγκεχωρημέναι
είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλαί, διότι ηγάπησε πολύ·
εις όντινα δε συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά. **48** Και
είπε προς αυτήν· Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι σου.
49 Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την τράπεζαν να
λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, όστις και αμαρτίας
συγχωρεί; **50** Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε
έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν
και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την
βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού,

2 και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν τεθεραπευμέναι
από πνευμάτων πονηρών και ασθενειών, Μαρία η
καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχον εκβή επτά
δαιμόνια, **3** και Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου
του Ηρώδου, και Σουσάννα και άλλαι πολλαί, αίτινες
διηκόνουν αυτόν από των υπαρχόντων αυτών. **4** Επειδή
δε συνέτρεχεν όχλος πολύς και ήρχοντο προς αυτόν από
πάσης πόλεως, είπε διά παραβολής· **5** Εξήλθεν ο σπείρων,
διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν,
άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και
τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό· **6** άλλο δε
έπεσεν επί την πέτραν και αναφυέν εξηράνθη, διότι
δεν είχεν ικμάδα· **7** και άλλο έπεσεν εις το μέσον των
ακανθών, και συμφυτρώσασαι αι άκανθαι απέπνιξαν
αυτό· **8** και άλλο έπεσεν επί την γην την αγαθήν,
και αναφυέν έκαμε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα
λέγων, εφώναζεν· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη.
9 Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι
σημαίνει η παραβολή αύτη; **10** Ο δε είπεν· Εις εσάς εδόθη
να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε
τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ
βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν.
11 Αύτη δε είναι η παραβολή· Ο σπόρος είναι ο λόγος
του Θεού· **12** οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι
ακούοντες, έπειτα έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον
λόγον από της καρδίας αυτών, διά να μη πιστεύσωσι και
σωθώσιν. **13** Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες,
όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και
ούτοι ρίζαν δεν έχουσιν, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι
και εν καιρώ πειρασμού αποστατούσι. **14** Το δε πεσόν
εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν,
και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου
υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι. **15**
Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες
ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδία καλή και
αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή. **16** Ουδείς δε
λύχνον ανάψας, σκεπάζει αυτόν με σκεύος και θέτει
υποκάτω κλίνης, αλλά θέτει επί του λυχνοστάτου,
διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. **17** Διότι δεν
υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γείνει φανερόν;
ουδέ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γείνει γνωστόν
και ελθεί εις το φανερόν. **18** Προσέχετε λοιπόν πως
ακούετε· διότι όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν, και
όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον νομίζει ότι έχει
θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **19** Ήλθον δε προς αυτόν
η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού και δεν ηδύναντο διά
τον όχλον να πλησιάσωσιν αυτόν. **20** Και απηγγέλθη
προς αυτόν υπό τινών λεγόντων· Η μήτηρ σου και οι
αδελφοί σου ίστανται έξω θέλοντες να σε ίδωσιν. **21** Ο
δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Μήτηρ μου και αδελφοί
μου είναι ούτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και
πράττοντες αυτόν. **22** Και εν μιά των ημερών εισήλθεν
εις πλοίον αυτός και οι μαθηταί αυτού, και είπε προς
αυτούς· Ας διέλθωμεν εις το πέραν της λίμνης· και
εσηκώθησαν. **23** Ενώ δε έπλεον, απεκοιμήθη. Και κατέβη
ανεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και εγεμίζετο το πλοίον
και εκινδύνευον. **24** Προσελθόντες δε εξύπνησαν αυτόν,
λέγοντες· Επιστάτα, Επιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς
επετίμησε τον άνεμον και την ταραχήν του ύδατος, και
έπαυσαν, και έγεινε γαλήνη. **25** Είπε δε προς αυτούς,
που είναι η πίστις σας; Και φοβηθέντες εθαύμασαν,
λέγοντες προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και
τους ανέμους προστάζει και το ύδωρ, και υπακούουσιν
εις αυτόν; **26** Και κατέπλευσαν εις την χώραν των
Γαδαρηνών, ήτις είναι αντιπέραν της Γαλιλαίας. **27**
Και καθώς εξήλθεν επί την γην, υπήντησεν αυτόν
άνθρωπός τις εκ της πόλεως, όστις είχε δαιμόνια από
χρόνων πολλών, και ιμάτιον δεν ενεδύετο και εν
οικία δεν έμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. **28** Ιδών δε
τον Ιησούν, ανέκραξε και προσέπεσεν εις αυτόν και
μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξύ εμού και
σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του Υψίστου; δέομαί σου, μη
με βασανίσης. **29** Διότι προσέταξεν εις το πνεύμα το
ακάθαρτον να εξέλθη από του ανθρώπου. Επειδή προ
πολλών χρόνων είχε συναρπάσει αυτόν, και εδεσμεύετο
με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών
τα δεσμά, εφέρετο υπό του δαίμονος εις τας ερήμους.
30 Και ηρώτησεν αυτόν ο Ιησούς, λέγων· Τι είναι το
όνομά σου; Ο δε είπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλά
εισήλθον εις αυτόν· **31** και παρεκάλουν αυτόν να μη
προστάξη αυτά να απέλθωσιν εις την άβυσσον. **(Abyssos g12)**
32 Ήτο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων
εν τω όρει· και παρεκάλουν αυτόν να επιτρέψη εις
αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνους· και επέτρεψεν εις
αυτά. **33** Εξελθόντα δε τα δαιμόνια από του ανθρώπου,
εισήλθον εις τους χοίρους, και ώρμησεν η αγέλη κατά
του κρημνού εις την λίμνην και απεπνίγη. **34** Ιδόντες
δε οι βοσκοί το γενόμενον έφυγον, και απελθόντες
απήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς. **35** Και
εξήλθον διά να ίδωσι το γεγονός, και ήλθον προς τον
Ιησούν και εύρον τον άνθρωπον, εκ του οποίου είχον
εξέλθει τα δαιμόνια, καθήμενον παρά τους πόδας του
Ιησού, ενδεδυμένον και σωφρονούντα· και εφοβήθησαν.
36 Διηγήθησαν δε προς αυτούς και οι ιδόντες πως
εσώθη ο δαιμονιζόμενος. **37** Και άπαν το πλήθος της
περιχώρου των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αυτόν να
αναχωρήση απ' αυτών, διότι κατείχοντο υπό μεγάλου
φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον υπέστρεψεν. **38** Ο
δε άνθρωπος, εκ του οποίου είχον εξέλθει τα δαιμόνια,
παρεκάλει αυτόν να ήναι μετ' αυτού· ο Ιησούς όμως
απέλυσεν αυτόν, λέγων. **39** Επίστρεψον εις τον οίκόν
σου και διηγού όσα έκαμεν εις σε ο Θεός· και ανεχώρησε
κηρύττων καθ' όλην την πόλιν όσα έκαμεν εις αυτόν
ο Ιησούς. **40** Ότε δε υπέστρεψεν ο Ιησούς, υπεδέχθη
αυτόν ο όχλος· διότι πάντες ήσαν περιμένοντες αυτόν.
41 Και ιδού, ήλθεν άνθρωπος ονομαζόμενος Ιάειρος,
όστις ήτο άρχων της συναγωγής και πεσών εις τους
πόδας του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθη εις τον
οίκον αυτού, **42** διότι είχε θυγατέρα μονογενή ως ετών
δώδεκα, και αύτη απέθνησκεν. Ενώ δε επορεύετο, οι
όχλοι συνέθλιβον αυτόν. **43** Και γυνή τις έχουσα ρύσιν
αίματος δώδεκα έτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον
τον βίον αυτής δεν ηδυνήθη να θεραπευθή υπ' ουδενός,
44 πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου
αυτού, και παρευθύς εστάθη η ρύσις του αίματος αυτής.
45 Και είπεν ο Ιησούς· Τις μου ήγγισε; και ενώ ηρνούντο
πάντες, είπεν ο Πέτρος και οι μετ' αυτού· Επιστάτα, οι
όχλοι σε συμπιέζουσι και σε συνθλίβουσι, και λέγεις·

Τις μου ήγγισεν; **46** Ο δε Ιησούς είπε· Μου ήγγισέ τις· διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. **47** Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ήλθε τρέμουσα και προσπεσούσα εις αυτόν, απήγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποίαν αιτίαν ήγγισεν αυτόν, και ότι παρευθύς ιατρεύθη. **48** Ο δε είπε προς αυτήν· Θάρρει, θύγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην. **49** Ενώ δε ελάλει έτι, έρχεταί τις παρά του αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. **50** Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθή. **51** Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθη ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. **52** Έκλαιον δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε· Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **53** Και κατεγέλων αυτόν, εξεύροντες ότι απέθανεν. **54** Αλλ' αυτός εκβαλών έξω πάντας και πιάσας την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων· Κοράσιον, σηκώθητι. **55** Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθύς, και προσέταξε να δοθή εις αυτήν να φάγη. **56** Και εξεπλάγησαν οι γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύωσι νόσους· **2** και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας, **3** και είπε προς αυτούς· Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε άρτον μήτε αργύριον μήτε να έχητε ανά δύο χιτώνας. **4** Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. **5** Και όσοι δεν σας δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξατε και τον κονιορτόν από των ποδών σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. **6** Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. **7** Άκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού, και ήτο εν απορία, διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών· **8** υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' άλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. **9** Και είπεν ο Ηρώδης· Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα· τις δε είναι ούτος, περί του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; και εζήτει να ίδη αυτόν. **10** Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα έπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον πόλεώς τινός ονομαζομένης Βηθσαϊδά. **11** Οι δε όχλοι νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περί της βασιλείας του Θεού, και τους έχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρευεν. **12** Η δε ημέρα ήρχισε να κλίνη· και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν· Απόλυσον τον όχλον, διά να υπάγωσιν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύσωσι και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμω τόπω. **13** Και είπε προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον· Ημείς δεν έχομεν πλειότερον παρά πέντε άρτους και δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημείς και αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· **14** διότι ήσαν ως πεντακισχίλιοι άνδρες· και είπε προς τους μαθητάς αυτού· Καθίσατε αυτούς κατά αθροίσματα ανά πεντήκοντα. **15** Και έπραξαν ούτω, και εκάθησαν άπαντας. **16** Λαβών δε τους πέντε άρτους και τους δύο ιχθύας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και κατέκοψε, και έδιδεν εις τους μαθητάς διά να βάλλωσιν έμπροσθεν του όχλου. **17** Και έφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη το περισσεύσαν εις αυτούς εκ των κλασμάτων δώδεκα κοφίνια. **18** Και ενώ αυτός προσηύχετο καταμόνας, ήσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και ηρώτησεν αυτούς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι όχλοι ότι είμαι; **19** οι δε αποκριθέντες είπον· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν, άλλοι δε ότι ανέστη τις των αρχαίων προφητών. **20** Είπε δε προς αυτούς· Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι; και αποκριθείς ο Πέτρος είπε· Τον Χριστόν του Θεού. **21** Ο δε προσέταξεν αυτούς σφοδρώς και παρήγγειλε να μη είπωσιν εις μηδένα τούτο, **22** ειπών ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη πολλά και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή και τη τρίτη ημέρα να αναστηθή. **23** Έλεγε δε προς πάντας· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθή. **24** Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν ομού, ούτος θέλει σώσει αυτήν. **25** Επειδή τι ωφελείται ο άνθρωπος, εάν κερδήση τον κόσμον όλον, εαυτόν δε απολέση ή ζημιωθή; **26** Διότι όστις επαισχυνθή δι' εμέ και τους λόγους μου, διά τούτον ο Υιός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθή, όταν έλθη εν τη δόξη αυτού και του Πατρός και των αγίων αγγέλων. **27** Λέγω δε προς εσάς αληθώς, Είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ίδωσι την βασιλείαν του Θεού. **28** Μετά δε τους λόγους τούτους παρήλθον έως οκτώ ημέραι, και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθή. **29** Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού έγειναν λευκά εξαστράπτοντα. **30** και ιδού, άνδρες δύο συνελάλουν μετ' αυτού, οίτινες ήσαν Μωϋσής και Ηλίας, **31** οίτινες φανέντες εν δόξη, έλεγον τον θάνατον αυτού, τον οποίον έμελλε να εκπληρώση εν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δε Πέτρος και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπό του ύπνου· και ότε εξύπνησαν, είδον την δόξαν αυτού και τους δύο άνδρας τους ισταμένους μετ' αυτού. **33** Και ενώ αυτοί εχωρίζοντο απ' αυτού, είπεν ο Πέτρος προς τον Ιησούν· Επιστάτα, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, μη εξεύρων τι λέγει. **34** Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα, ήλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· και εφοβήθησαν ότε εισήλθον εις την νεφέλην· **35** και έγεινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. **36** Και αφού έγεινεν η φωνή, ευρέθη ο Ιησούς μόνος· και αυτοί εσιώπησαν και προς ουδένα είπον εν εκείναις ταις ημέραις ουδέν εξ όσων είδον. **37** Την δε ακόλουθον ημέραν, ότε κατέβησαν από του όρους, υπήντησεν αυτόν όχλος πολύς. **38** Και ιδού, άνθρωπός τις εκ του όχλου ανέκραξε, λέγων·

Διδάσκαλε, δέομαί σου, επίβλεψον επί τον υιόν μου,
διότι μονογενής μου είναι· 39 και ιδού, δαιμόνιον πιάνει
αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει αυτόν μετά
αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' αυτού, συντρίβον αυτόν·
40 και παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διά να εκβάλωσιν
αυτό, και δεν ηδυνήθησαν. 41 Αποκριθείς δε ο Ιησούς,
είπεν· Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε
θέλω είσθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμάς; φέρε
τον υιόν σου εδώ. 42 Και ενώ αυτός έτι προσήρχετο,
έρριψεν αυτόν κάτω το δαιμόνιον και κατεσπάραξεν·
ο δε Ιησούς επετίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον και
ιάτρευσε το παιδίον και απέδωκεν αυτό εις τον πατέρα
αυτού. 43 Εξεπλήττοντο δε πάντες επί την μεγαλειότητα
του Θεού. Και ενώ πάντες εθαύμαζον διά πάντα όσα
έκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς αυτού· 44
Βάλετε σεις εις τα ώτα σας τους λόγους τούτους· διότι
ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να παραδοθή εις χείρας
ανθρώπων. 45 Εκείνοι όμως δεν ενόουν τον λόγον
τούτον, και ήτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να
μη νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούντο να ερωτήσωσιν
αυτόν περί του λόγου τούτου. 46 Εισήλθε δε εις αυτούς
διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών ήτο μεγαλήτερος. 47 Ο
δε Ιησούς, ιδών τον διαλογισμόν της καρδίας αυτών,
επίασε παιδίον και έστησεν αυτό πλησίον εαυτού 48 και
είπε προς αυτούς· Όστις δεχθή τούτο το παιδίον εις το
όνομά μου, εμέ δέχεται, και όστις δεχθή εμέ, δέχεται
τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχων μικρότερος
μεταξύ πάντων υμών ούτος θέλει είσθαι μέγας. 49
Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, είπεν· Επιστάτα, είδομέν
τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και
ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί μεθ' ημών.
50 Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Μη εμποδίζετε· διότι
όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. 51 Και ότε
συνεπληρούντο αι ημέραι διά να αναληφθή, τότε αυτός
έκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγη εις Ιερουσαλήμ.
52 Και απέστειλεν έμπροσθεν αυτού μηνυτάς, οίτινες
πορευθέντες εισήλθον εις κώμην Σαμαρειτών, διά να
κάμωσιν ετοιμασίαν εις αυτόν. 53 Και δεν εδέχθησαν
αυτόν, διότι εφαίνετο ότι επορεύετο εις Ιερουσαλήμ.
54 Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης,
είπον· Κύριε, θέλεις να είπωμεν να καταβή πυρ από του
ουρανού και να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλίας
έκαμε; 55 Στραφείς δε επέπληξεν αυτούς και είπε· δεν
εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σείς· 56 διότι ο Υιός
του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέση ψυχάς ανθρώπων,
αλλά να σώση. Και υπήγον εις άλλην κώμην. 57 Ενώ δε
επορεύοντο, είπε τις προς αυτόν καθ' οδόν· Θέλω σε
ακολουθήσει όπου αν υπάγης, Κύριε. 58 Και είπε προς
αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα
πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου
δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. 59 Είπε δε προς
άλλον· Ακολούθει μοι. Ο δε είπε· Κύριε, συγχώρησόν
μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. 60
Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τους νεκρούς να
θάψωσι τους εαυτών νεκρούς· συ δε απελθών κήρυττε
την βασιλείαν του Θεού. 61 Είπε δε και άλλος· θέλω
σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον όμως συγχώρησόν μοι
να αποχαιρετήσω τους εις τον οίκόν μου. 62 Και είπε
προς αυτόν ο Ιησούς· Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί
άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω είναι αρμόδιος διά
την βασιλείαν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και άλλους
εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο
έμπροσθεν αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον, όπου
έμελλεν αυτός να υπάγη. 2 Έλεγε λοιπόν προς αυτούς·
Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι δε εργάται ολίγοι·
παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να
αποστείλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. 3 Υπάγετε·
ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω λύκων. 4
Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, μηδέ υποδήματα,
και μηδένα χαιρετήσητε κατά την οδόν. 5 Εις ήντινα
δε οικίαν εισέρχησθε, πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον
οίκον τούτον. 6 Και εάν μεν ήναι εκεί υιός ειρήνης,
θέλει αναπαυθή επ' αυτόν η ειρήνη σας· ει δε μη, θέλει
επιστρέψει εις εσάς. 7 Εν αυτή δε τη οικία μένετε
τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτών διδόμενα· διότι ο
εργάτης είναι άξιος του μισθού αυτού· μη μεταβαίνετε
εξ οικίας εις οικίαν. 8 Και εις ήντινα πόλιν εισέρχησθε
και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις εσάς,
9 και θεραπεύετε τους εν αυτή ασθενείς και λέγετε προς
αυτούς· Επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού.
10 Εις ήντινα όμως πόλιν εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται,
εξελθόντες εις τας πλατείας αυτής, είπατε· 11 Και τον
κονιορτόν, όστις εκολλήθη εις ημάς εκ της πόλεώς
σας, εκτινάσσομεν εις εσάς· πλην τούτο γινώσκετε,
ότι επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. 12 Σας
λέγω δε ότι εν τη ημέρα εκείνη ελαφροτέρα θέλει
είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα παρά εις την πόλιν
εκείνην. 13 Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδά·
διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γείνει τα
θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού
ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και σποδώ.
14 Πλην εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει
είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει παρά εις εσάς. 15 Και συ,
Καπερναούμ, ήτις υψώθης έως του ουρανού, θέλεις
καταβιβασθή έως άδου. **(Hadēs g86)** 16 Όστις ακούει
εσάς εμέ ακούει, και όστις αθετεί εσάς εμέ αθετεί, ο δε
αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. 17 Υπέστρεψαν
δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες· Κύριε, και
τα δαιμόνια υποτάσσονται εις ημάς εν τω ονόματί
σου. 18 Είπε δε προς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν
ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. 19 Ιδού, δίδω
εις εσάς την εξουσίαν του να πατήτε επάνω όφεων
και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού,
και ουδέν θέλει σας βλάψει. 20 Πλην εις τούτο μη
χαίρετε, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται εις εσάς· αλλά
χαίρετε μάλλον ότι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τοις
ουρανοίς. 21 Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσθη κατά το
πνεύμα ο Ιησούς και είπεν· Ευχαριστώ σοι, Πάτερ, Κύριε
του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από
σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νήπια·
ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως έγεινεν αρεστόν έμπροσθέν
σου. 22 Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ υπό του Πατρός
μου· και ουδείς γινώσκει τις είναι ο Υιός, ειμή ο Πατήρ,
και τις είναι ο Πατήρ, ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλη
ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν. 23 Και στραφείς προς
τους μαθητάς, είπε κατ' ιδίαν· Μακάριοι οι οφθαλμοί οι

βλέποντες όσα βλέπετε. 24 Διότι σας λέγω ότι πολλοί
προφήται και βασιλείς επεθύμησαν να ίδωσιν όσα σεις
βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε,
και δεν ήκουσαν. 25 Και ιδού, νομικός τις εσηκώθη
πειράζων αυτόν και λέγων· Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω
κληρονομήσει ζωήν αιώνιον; (aiōnios g166) 26 Ο δε είπε
προς αυτόν· Εν τω νόμω τι είναι γεγραμμένον; πως
αναγινώσκεις; 27 Ο δε αποκριθείς είπε· Θέλεις αγαπά
Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ
όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου
και εξ όλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου
ως σεαυτόν. 28 Είπε δε προς αυτόν· Ορθώς απεκρίθης·
τούτο κάμνε και θέλεις ζήσει. 29 Αλλ' εκείνος, θέλων
να δικαιώση εαυτόν, είπε προς τον Ιησούν· Και τις
είναι ο πλησίον μου; 30 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν·
Άνθρωπος τις κατέβαινεν από Ιερουσαλήμ εις Ιεριχώ και
περιέπεσεν εις ληστάς· οίτινες και γυμνώσαντες αυτόν
και καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν αφήσαντες αυτόν
ημιθανή. 31 Κατά συγκυρίαν δε ιερεύς τις κατέβαινε
δι' εκείνης της οδού, και ιδών αυτόν επέρασεν από το
άλλο μέρος. 32 Ομοίως δε και Λευΐτης, φθάσας εις τον
τόπον, ελθών και ιδών επέρασεν από το άλλο μέρος. 33
Σαμαρείτης δε τις οδοιπορών ήλθεν εις τον τόπον όπου
ήτο, και ιδών αυτόν εσπλαγχνίσθη, 34 και πλησιάσας
έδεσε τας πληγάς αυτού επιχέων έλαιον και οίνον, και
επιβιβάσας αυτόν επί το κτήνος αυτού, έφερεν αυτόν εις
ξενοδοχείον και επεμελήθη αυτού· 35 και την επαύριον,
ότε εξήρχετο, εκβαλών δύο δηνάρια έδωκεν εις τον
ξενοδόχον και είπε προς αυτόν· Επιμελήθητι αυτού,
και ό, τι συ δαπανήσης περιπλέον, εγώ όταν επανέλθω
θέλω σοι αποδώσει. 36 Τις λοιπόν εκ των τριών τούτων
σοι φαίνεται ότι έγεινε πλησίον του εμπεσόντος εις
τους ληστάς; 37 Ο δε είπεν· Ο ποιήσας το έλεος εις
αυτόν· Είπε λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς· Ύπαγε και συ,
κάμνε ομοίως. 38 Ενώ δε απήρχοντο, αυτός εισήλθεν εις
κώμην τινά· και γυνή τις ονομαζομένη Μάρθα υπεδέχθη
αυτόν εις τον οίκον αυτής. 39 Και αύτη είχεν αδελφήν
καλουμένην Μαρίαν, ήτις και καθήσασα παρά τους
πόδας του Ιησού, ήκουε τον λόγον αυτού. 40 Η δε
Μάρθα ενησχολείτο εις πολλήν υπηρεσίαν· και ελθούσα
έμπροσθεν αυτού είπε· Κύριε, δεν σε μέλει ότι η αδελφή
μου με αφήκε μόνην να υπηρετώ; είπε λοιπόν προς
αυτήν να μοι βοηθήση. 41 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε
προς αυτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι
περί πολλά· 42 πλην ενός είναι χρεία· η Μαρία όμως
εξέλεξε την αγαθήν μερίδα, ήτις δεν θέλει αφαιρεθή
απ' αυτής.

11 Και ενώ αυτός προσηύχετο εν τόπω τινί, καθώς
έπαυσεν, είπε τις των μαθητών αυτού προς αυτόν·
Κύριε, δίδαξον ημάς να προσευχώμεθα, καθώς και ο
Ιωάννης εδίδαξε τους μαθητάς αυτού. 2 Είπε δε προς
αυτούς· Όταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ημών ο εν
τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η
βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ,
και επί της γής· 3 τον άρτον ημών τον επιούσιον δίδε
εις ημάς καθ' ημέραν· 4 και συγχώρησον εις ημάς
τας αμαρτίας ημών, διότι και ημείς συγχωρούμεν εις
πάντα αμαρτάνοντα εις ημάς· και μη φέρης ημάς εις
πειρασμόν, αλλ' ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. 5
Και είπε προς αυτούς· Εάν τις εξ υμών έχη φίλον, και
υπάγη προς αυτόν το μεσονύκτιον και είπη προς αυτόν·
Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις άρτους, 6 επειδή ήλθε φίλος
μου προς εμέ εξ οδοιπορίας, και δεν έχω τι να βάλω
έμπροσθεν αυτού. 7 Και εκείνος αποκριθείς έσωθεν είπη·
Μη με ενόχλει· η θύρα είναι ήδη κεκλεισμένη και τα
παιδία μου είναι μετ' εμού εις την κλίνην· δεν δύναμαι
να σηκωθώ και να σοι δώσω. 8 Σας λέγω· Και αν δεν
σηκωθή και δώση εις αυτόν, διότι είναι φίλος αυτού,
τουλάχιστον διά την αναίδειαν αυτού θέλει σηκωθή και
δώσει εις αυτόν όσα χρειάζεται. 9 Και εγώ σας λέγω·
Αιτείτε και θέλει σας δοθή· ζητείτε και θέλετε ευρεί,
κρούετε και θέλει σας ανοιχθή. 10 Διότι πας ο αιτών
λαμβάνει, και ο ζητών ευρίσκει, και εις τον κρούοντα
θέλει ανοιχθή. 11 Και εάν τις εξ υμών ήναι πατήρ,
και ο υιός αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις
αυτόν λίθον; και εάν οψάριον, μήπως αντί οψαρίου
θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; 12 ή και αν ζητήση ωόν,
μήπως θέλει δώσει εις αυτόν σκορπίον; 13 εάν λοιπόν
σεις, πονηροί όντες, εξεύρετε να δίδητε καλάς δόσεις
εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος
θέλει δώσει Πνεύμα Άγιον εις τους αιτούντας παρ'
αυτού; 14 Και εξέβαλλε δαιμόνιον, και αυτό ήτο κωφόν·
αφού δε εξήλθε το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και
εθαύμασαν οι όχλοι. 15 Τινές όμως εξ αυτών είπον· Διά
του Βεελζεβούλ του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει
τα δαιμόνια. 16 Άλλοι δε πειράζοντες εζήτουν παρ'
αυτού σημείον εξ ουρανού. 17 Πλην αυτός νοήσας τους
διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς· Πάσα βασιλεία
διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και οίκος διαιρεθείς
καθ' εαυτού πίπτει. 18 Εάν λοιπόν και ο Σατανάς
διηρέθη καθ' εαυτού, πως θέλει σταθή η βασιλεία αυτού,
επειδή λέγετε ότι εγώ εκβάλλω τα δαιμόνια διά του
Βεελζεβούλ. 19 Αλλ' εάν εγώ διά του Βεελζεβούλ
εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι;
διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι κριταί σας. 20 Αλλ'
εάν διά του δακτύλου του Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια,
άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. 21 Όταν ο
ισχυρός καθωπλισμένος φυλάττη την εαυτού αυλήν,
τα υπάρχοντα αυτού είναι εν ειρήνη· 22 όταν όμως
ο ισχυρότερος αυτού επελθών νικήση αυτόν, αφαιρεί
την πανοπλίαν αυτού, εις την οποίαν εθάρρει, και
διαμοιράζει τα λάφυρα αυτού. 23 Όστις δεν είναι μετ'
εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού
σκορπίζει. 24 Όταν το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από
του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεί
ανάπαυσιν, και μη ευρίσκον λέγει· ας υποστρέψω εις τον
οίκον μου όθεν εξήλθον· 25 και ελθόν ευρίσκει αυτόν
σεσαρωμένον και εστολισμένον. 26 Τότε υπάγει και
παραλαμβάνει επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού,
και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα έσχατα
του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. 27 Και
ενώ αυτός έλεγε ταύτα, γυνή τις εκ του όχλου υψώσασα
φωνήν, είπε προς αυτόν· Μακαρία η κοιλία ήτις σε
εβάστασε, και οι μαστοί, τους οποίους εθήλασας. 28
Αυτός δε είπε· Μακάριοι μάλλον οι ακούοντες τον λόγον
του Θεού και φυλάττοντες αυτόν. 29 Και ενώ οι όχλοι
συνηθροίζοντο, ήρχισε να λέγη· Η γενεά αύτη είναι

πονηρά· σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις
αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. **30** Διότι
καθώς ο Ιωνάς έγεινε σημείον εις τους Νινευΐτας, ούτω
θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εις την γενεάν
ταύτην. **31** Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη
κρίσει μετά των ανθρώπων της γενεάς ταύτης και θέλει
κατακρίνει αυτούς, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης
διά να ακούση την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού,
πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **32** Οι άνδρες της
Νινευΐ θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς
ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν
εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του
Ιωνά είναι εδώ. **33** Ουδείς δε λύχνον ανάψας θέτει εις
τόπον απόκρυφον ουδέ υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον
λυχνοστάτην, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι.
34 Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· όταν λοιπόν
ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, και όλον το σώμα σου
είναι φωτεινόν· αλλ' όταν ήναι πονηρός, και το σώμα
σου είναι σκοτεινόν. **35** Πρόσεχε λοιπόν μήποτε το
φως το εν σοι ήναι σκότος. **36** Εάν λοιπόν όλον το
σώμα σου ήναι φωτεινόν, μη έχον τι μέρος σκοτεινόν,
θέλει είσθαι φωτεινόν όλον, καθώς όταν ο λύχνος σε
φωτίζη διά της λάμψεως. **37** Και αφού ελάλησε ταύτα,
Φαρισαίός τις παρεκάλει αυτόν να γευματίση εν τω
οίκω αυτού· εισελθών δε εκάθησεν εις την τράπεζαν.
38 Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφθη
πρώτον πριν του γεύματος. **39** Και ο Κύριος είπε προς
αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το έξωθεν του ποτηρίου
και του πινακίου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας
γέμει αρπαγής και πονηρίας. **40** Άφρονες, εκείνος όστις
έκαμε το έξωθεν δεν έκαμε και το έσωθεν; **41** Πλην
δότε ελεημοσύνην τα υπάρχοντα υμών, και ιδού, τα
πάντα είναι καθαρά εις εσάς. **42** Αλλ' ουαί εις εσάς τους
Φαρισαίους, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το
πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν
και την αγάπην του Θεού· ταύτα έπρεπε να κάμητε και
εκείνα να μη αφήσητε. **43** Ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους,
διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταις συναγωγαίς
και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς. **44** Ουαί εις εσάς,
γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι είσθε ως τα
μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι οι
περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουσιν. **45** Αποκριθείς
δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα
λέγων και ημάς υβρίζεις. **46** Ο δε είπε· Και εις εσάς τους
νομικούς ουαί, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία
δυσβάστακτα, και σεις με ένα των δακτύλων σας δεν
εγγίζετε τα φορτία. **47** Ουαί εις εσάς, διότι οικοδομείτε
τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν
αυτούς. **48** Άρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα
έργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν
αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα μνημεία αυτών. **49** Διά
τούτο και η σοφία του Θεού είπε· Θέλω αποστείλει εις
αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι
φονεύσει και εκδιώξει, **50** διά να εκζητηθή το αίμα
πάντων των προφητών, το εκχυνόμενον από της αρχής
του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, **51** από του αίματος
του Άβελ έως του αίματος Ζαχαρίου του φονευθέντος
μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω,
θέλει εκζητηθή από της γενεάς ταύτης. **52** Ουαί εις
εσάς τους νομικούς, διότι αφηρέσατε το κλειδίον της
γνώσεως· σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους
ημποδίσατε. **53** Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα προς αυτούς,
ήρχισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι να διεγείρωσιν
αυτόν σφόδρα και να βιάζωσιν αυτόν να ομιλήση,
ερωτώντες περί πολλών, **54** ενεδρεύοντες αυτόν και
ζητούντες να αρπάσωσί τι από του στόματος αυτού, διά
να κατηγορήσωσιν αυτόν.

12 Εν τω μεταξύ αφού συνηθροίσθησαν αι μυριάδες
του όχλου, ώστε κατεπάτουν αλλήλους, ήρχισε
να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτον· Προσέχετε
εις εαυτούς από της ζύμης των Φαρισαίων, ήτις είναι
υπόκρισις. **2** Αλλά δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το
οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον
δεν θέλει γνωρισθή· **3** όθεν όσα είπετε εν τω σκότει εν
τω φωτί θέλουσιν ακουσθή, και ό, τι ελαλήσατε προς το
ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωμάτων.
4 Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε
από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη
δυναμένων περισσότερόν τι να πράξωσι. **5** Θέλω δε
σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις
αφού αποκτείνη, έχει εξουσίαν να ρίψη εις την γέενναν·
ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. **(Geenna g1067)** **6**
Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασσάρια; και
εν εξ αυτών δεν είναι λελησμονημένον ενώπιον του
Θεού· **7** αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι
πάσαι ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών
στρουθίων διαφέρετε. **8** Σας λέγω δέ· Πας όστις με
ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υιός του
ανθρώπου θέλει ομολογήσει αυτόν έμπροσθεν των
αγγέλων του Θεού· **9** όστις δε με αρνηθή ενώπιον των
ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή
αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. **10** Και πας όστις
θέλει ειπεί λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει
συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως βλασφημήση κατά
του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή.
11 Όταν δε σας φέρωσιν εις τας συναγωγάς και τας
αρχάς και τας εξουσίας, μη μεριμνάτε πως ή τι να
απολογηθήτε, ή τι να είπητε· **12** διότι το Άγιον Πνεύμα
θέλει σας διδάξει εν αυτή τη ώρα τι πρέπει να είπητε.
13 Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου· Διδάσκαλε,
ειπέ προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ' εμού την
κληρονομίαν. **14** Ο δε είπε προς αυτόν· Άνθρωπε, τις
με κατέστησε δικαστήν ή μεριστήν εφ' υμάς; **15** Και
είπε προς αυτούς· Προσέχετε και φυλάττεσθε από της
πλεονεξίας· διότι εάν τις έχη περισσά, η ζωή αυτού
δεν συνίσταται εκ των υπαρχόντων αυτού. **16** Είπε
δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων· Ανθρώπου τινός
πλουσίου ηυτύχησαν τα χωράφια· **17** Και διελογίζετο εν
εαυτώ λέγων· Τι να κάμω, διότι δεν έχω που να συνάξω
τους καρπούς μου; **18** Και είπε· Τούτο θέλω κάμει·
θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου και θέλω οικοδομήσει
μεγαλητέρας και συνάξει εκεί πάντα τα γεννήματά μου
και τα αγαθά μου, **19** και θέλω ειπεί προς την ψυχήν
μου· Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά εναποτεταμιευμένα δι'
έτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20** Είπε
δε προς αυτόν ο Θεός· Άφρον, ταύτην την νύκτα την
ψυχήν σου απαιτούσιν από σού· όσα δε ητοίμασας,

τίνος θέλουσιν είσθαι; 21 Ούτω θέλει είσθαι όστις
θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν πλουτεί εις Θεόν. 22
Είπε δε προς τους μαθητάς αυτού· Διά τούτο λέγω προς
εσάς, Μη μεριμνάτε διά την ζωήν σας, τι να φάγητε,
μηδέ διά το σώμα, τι να ενδυθήτε. 23 Η ζωή είναι
τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος. 24
Παρατηρήσατε τους κόρακας, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ
θερίζουσιν, οίτινες δεν έχουσι ταμείον ουδέ αποθήκην,
και ο Θεός τρέφει αυτούς· πόσω μάλλον σεις διαφέρετε
των πτηνών. 25 Και τις εξ υμών μεριμνών δύναται να
προσθέση εις το ανάστημα αυτού μίαν πήχυν; 26 Εάν
λοιπόν ουδέ το ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνάτε περί
των λοιπών; 27 Παρατηρήσατε τα κρίνα πως αυξάνουσι·
δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι· σας λέγω όμως, ουδέ
ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν
τούτων. 28 Αλλ' εάν τον χόρτον, όστις σήμερον είναι
εν τω αγρώ και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός
ενδύη ούτω, πόσω μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι. 29 Και
σεις μη ζητείτε τι να φάγητε ή τι να πίητε, και μη
ήσθε μετέωροι· 30 διότι ταύτα πάντα ζητούσι τα έθνη
του κόσμου· υμών δε ο Πατήρ εξεύρει ότι έχετε χρείαν
τούτων· 31 πλην ζητείτε την βασιλείαν του Θεού, και
ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. 32 Μη φοβού,
μικρόν ποίμνιον· διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας
δώση την βασιλείαν. 33 Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας
και δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς βαλάντια
τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις ουρανοίς
όστις δεν εκλείπει, όπου κλέπτης δεν πλησιάζει ουδέ
ο σκώληξ διαφθείρει· 34 διότι όπου είναι ο θησαυρός
σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. 35 Ας ήναι αι
οσφύες σας περιεζωσμέναι και οι λύχνοι καιόμενοι· 36
και σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι τον
κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψει εκ των γάμων, διά
να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν όταν έλθη και κρούση.
37 Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθών ο
κύριος θέλει ευρεί αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ότι
θέλει περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν,
και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσει αυτούς. 38 Και
εάν έλθη εν τη δευτέρα φυλακή και εν τη τρίτη φυλακή
έλθη και εύρη ούτω, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι.
39 Τούτο δε γινώσκετε, ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης
ποίαν ώραν ο κλέπτης έρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει
και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού. 40
Και σεις λοιπόν γίνεσθε έτοιμοι· διότι καθ' ην ώραν
δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. 41 Είπε
δε προς αυτόν ο Πέτρος· Κύριε, προς ημάς λέγεις την
παραβολήν ταύτην ή και προς πάντας; 42 Και ο Κύριος
είπε· Τις λοιπόν είναι ο πιστός οικονόμος και φρόνιμος,
τον οποίον θέλει καταστήσει ο κύριος αυτού επί των
υπηρετών αυτού, διά να δίδη εν καιρώ την διωρισμένην
τροφήν; 43 Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον
ελθών ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως.
44 Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί
πάντων των υπαρχόντων αυτού. 45 Εάν δε είπη ο
δούλος εκείνος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να έλθη ο
κύριός μου· και αρχίση να δέρη τους δούλους και τας
δούλας, και να τρώγη και να πίνη και να μεθύη, 46 θέλει
ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου, καθ' ην ημέραν
δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει
αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά
των απίστων. 47 Εκείνος δε ο δούλος, όστις γνωρίσας
το θέλημα του κυρίου αυτού δεν ητοίμασεν ουδέ έκαμε
κατά το θέλημα αυτού, θέλει δαρθή πολύ· 48 όστις
όμως μη γνωρίσας έπραξεν άξια δαρμών, θέλει δαρθή
ολίγον· εις πάντα δε, εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ
θέλει ζητηθή παρ' αυτού, και εις όντινα ενεπιστεύθη
πολύ, περισσότερον θέλουσιν απαιτήσει παρ' αυτού.
49 Πυρ ήλθον να βάλω εις την γην, και τι θέλω, εάν
ήδη ανήφθη; 50 Βάπτισμα δε έχω να βαπτισθώ, και
πως στενοχωρούμαι εωσού εκτελεσθή. 51 Νομίζετε ότι
ήλθον να δώσω ειρήνην εν τη γη; ουχί, σας λέγω, αλλά
διαχωρισμόν. 52 Διότι από του νυν θέλουσιν είσθαι
πέντε εν οίκω ενί διακεχωρισμένοι, οι τρεις κατά των
δύο και οι δύο κατά των τριών· 53 Θέλει διαχωρισθή
πατήρ κατά υιού και υιός κατά πατρός, μήτηρ κατά
θυγατρός και θυγάτηρ κατά μητρός, πενθερά κατά της
νύμφης αυτής και νύμφη κατά της πενθεράς αυτής. 54
Έλεγε και προς τους όχλους· Όταν ίδητε την νεφέλην
ανυψουμένην από δυσμών, ευθύς λέγετε, Βροχή έρχεται,
και γίνεται ούτω· 55 και όταν νότον πνέοντα, λέγετε
ότι καύσων θέλει είσθαι, και γίνεται. 56 Υποκριταί,
το πρόσωπον της γης και του ουρανού εξεύρετε να
διακρίνητε, τον δε καιρόν τούτον πως δεν διακρίνετε;
57 Διά τι δε και αφ' εαυτών δεν κρίνετε το δίκαιον; 58
Ενώ λοιπόν υπάγεις μετά του αντιδίκου σου προς τον
άρχοντα, προσπάθησον καθ' οδόν να απαλλαχθής απ'
αυτού, μήποτε σε σύρη προς τον κριτήν, και ο κριτής σε
παραδώση εις τον υπηρέτην, και ο υπηρέτης σε βάλη
εις φυλακήν. 59 Σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν,
εωσού αποδώσης και το έσχατον λεπτόν.

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήλθον τινές,
απαγγέλλοντες προς αυτόν περί των Γαλιλαίων,
των οποίων το αίμα ο Πιλάτος έμιξε με τας θυσίας
αυτών. 2 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς·
Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ
πάντας τους Γαλιλαίους, διότι έπαθον τοιαύτα; 3 Ουχί,
σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως
θέλετε απολεσθή. 4 Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους
οποίους έπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν
αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας
τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; 5
Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως
θέλετε απολεσθή. 6 Έλεγε δε ταύτην την παραβολήν·
Είχε τις συκήν πεφυτευμένην εν τω αμπελώνι αυτού,
και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και δεν εύρε. 7 Και είπε
προς τον αμπελουργόν· Ιδού, τρία έτη έρχομαι ζητών
καρπόν εν τη συκή ταύτη και δεν ευρίσκω· έκκοψον
αυτήν· διά τι καταργεί και την γην; 8 Ο δε αποκριθείς
λέγει προς αυτόν· Κύριε, άφες αυτήν και τούτο το έτος,
έως ότου σκάψω περί αυτήν και βάλω κοπρίαν· 9 και εάν
μεν κάμη καρπόν, καλώς· ει δε μη, θέλεις εκκόψει αυτήν
μετά ταύτα. 10 Εδίδασκε δε εν μιά των συναγωγών το
σάββατον. 11 Και ιδού, γυνή τις είχε πνεύμα ασθενείας
δεκαοκτώ έτη και ήτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο
παντελώς να ανακύψη. 12 Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς,
εφώναξε και είπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη
είσαι από της ασθενείας σου· 13 και έθεσεν επ' αυτήν τας

χείρας· και παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν.
14 Αποκριθείς δε ο αρχισυνάγωγος, αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευσεν ο Ιησούς, έλεγε προς τον όχλον· Εξ ημέραι είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργάζησθε· εν ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη τη ημέρα του σαββάτου. **15** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν λύει έκαστος υμών εν τω σαββάτω τον βουν αυτού ή τον όνον από της φάτνης και φέρων ποτίζει; **16** αύτη δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποίαν ο Σατανάς έδεσεν, ιδού, δεκαοκτώ έτη, δεν έπρεπε να λυθή από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου; **17** Και ενώ, αυτός έλεγε ταύτα, κατησχύνοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος έχαιρε δι' όλα τα ένδοξα έργα τα γινόμενα υπ' αυτού. **18** Έλεγε δέ· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, και με τι να ομοιώσω αυτήν; **19** Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών άνθρωπος έρριψεν εις τον κήπον αυτού· και ηύξησε και έγεινε δένδρον μέγα, και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοις κλάδοις αυτού. **20** Και πάλιν είπε· Με τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού; **21** Είναι ομοία με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού ανέβη όλον το φύραμα. **22** Και διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. **23** Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι άρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτούς· **24** Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθή. **25** Αφού σηκωθή ο οικοδεσπότης και αποκλείση την θύραν, και αρχίσητε να στέκησθε έξω και να κρούητε την θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς· και εκείνος αποκριθείς σας είπη, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· **26** τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν έμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταις πλατείαις ημών εδίδαξας. **27** Και θέλει ειπεί· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας. **28** Εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, όταν ίδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλεία του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους έξω. **29** Και θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου και θέλουσι καθήσει εν τη βασιλεία του Θεού. **30** Και ιδού, είναι έσχατοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι έσχατοι. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Έξελθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώση. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταύτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμνω θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. **33** Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθή έξω της Ιερουσαλήμ. **34** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. **35** Ιδού, σας αφίνεται ο οίκός σας έρημος· αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με ιδεί, εωσού έλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεί· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Και ότε ήλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγη άρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. **2** Και ιδού, άνθρωπός τις υδρωπικός ήτο έμπροσθεν αυτού. **3** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύη τις εν τω σαββάτω; **4** Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ιάτρευσεν αυτόν και απέλυσε. **5** Και αποκριθείς προς αυτούς είπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; **6** Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. **7** Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς. **8** Όταν προσκληθής υπό τινός εις γάμους, μη καθήσης εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερός σου, **9** και ελθών εκείνος, όστις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπη· Δος τόπον εις τούτον· και τότε αρχίσης με αισχύνην να λαμβάνης τον έσχατον τόπον. **10** Αλλ' όταν προσκληθής, ύπαγε και κάθησον εις τον έσχατον τόπον, διά να σοι είπη όταν έλθη εκείνος, όστις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα ανωτέρω· τότε θέλεις έχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. **11** Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. **12** Έλεγε δε και προς εκείνον, όστις προσεκάλεσεν αυτόν. Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εις σε ανταπόδοσις. **13** Αλλ' όταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, **14** και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνει εις σε εν τη αναστάσει των δικαίων. **15** Ακούσας δε ταύτα εις των συγκαθημένων, είπε προς αυτόν· Μακάριος όστις φάγη άρτον εν τη βασιλεία του Θεού. **16** Ο δε είπε προς αυτόν· Άνθρωπος τις έκαμε δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς· **17** και απέστειλε τον δούλον αυτού τη ώρα του δείπνου διά να είπη προς τους κεκλημένους· Έρχεσθε, επειδή πάντα είναι ήδη έτοιμα. **18** Και ήρχισαν πάντες με μίαν γνώμην να παραιτώνται. Ο πρώτος είπε προς αυτόν· Αγρόν ηγόρασα, και έχω ανάγκην να εξέλθω και να ίδω αυτόν· παρακαλώ σε, έχε με παρητημένον. **19** Και άλλος είπεν· Ηγόρασα πέντε ζεύγη βοών, και υπάγω να δοκιμάσω αυτά· παρακαλώ σε, έχε με παρητημένον. **20** και άλλος είπε· Γυναίκα ενυμφεύθην, και διά τούτο δεν δύναμαι να έλθω. **21** Και ελθών ο δούλος εκείνος, απήγγειλε προς τον κύριον αυτού ταύτα. Τότε οργισθείς ο οικοδεσπότης, είπε προς τον δούλον αυτού· Έξελθε ταχέως εις τας πλατείας και τας οδούς της πόλεως, και εισάγαγε εδώ τους πτωχούς και βεβλαμμένους και χωλούς και τυφλούς. **22** Και είπεν ο δούλος· Κύριε, έγεινεν ως προσέταξας, και είναι έτι τόπος. **23** Και είπεν ο κύριος προς τον δούλον· Έξελθε εις τας οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθή ο οίκός μου. **24** Διότι σας λέγω ότι ουδείς των ανδρών

εκείνων των κεκλημένων θέλει γευθή του δείπνου μου.
25 Ήρχοντο δε μετ' αυτού όχλοι πολλοί. Και στραφείς
είπε προς αυτούς· **26** Εάν τις έρχηται προς εμέ και δεν
μισή τον πατέρα αυτού και την μητέρα και την γυναίκα
και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, έτι
δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να ήναι μαθητής
μου. **27** Και όστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και
έρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ήναι μαθητής μου.
28 Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήση πύργον, δεν
κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, αν έχη
τα αναγκαία διά να τελειώση αυτόν; **29** μήποτε αφού
βάλη θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώση αυτόν,
αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αυτόν, **30**
λέγοντες· Ότι ούτος ο άνθρωπος ήρχισε να οικοδομή και
δεν ηδυνήθη να τελειώση. **31** Η τις βασιλεύς υπάγων
να πολεμήση άλλον βασιλέα δεν κάθηται πρότερον
και σκέπτεται εάν ήναι δυνατός με δέκα χιλιάδας να
απαντήση τον ερχόμενον κατ' αυτού με είκοσι χιλιάδας;
32 Ει δε μη, ενώ αυτός είναι έτι μακράν, αποστέλλει
πρέσβεις και ζητεί ειρήνην. **33** Ούτω λοιπόν πας όστις
εξ υμών δεν απαρνείται πάντα τα εαυτού υπάρχοντα,
δεν δύναται να ήναι μαθητής μου. **34** Καλόν το άλας·
αλλ' εάν το άλας διαφθαρή, με τι θέλει αρτυθή; **35** δεν
είναι πλέον χρήσιμον ούτε διά την γην ούτε διά την
κοπρίαν· έξω ρίπτουσιν αυτό. Ο έχων ώτα διά να ακούη
ας ακούη.

15 Επλησίαζον δε εις αυτόν πάντες οι τελώναι και
οι αμαρτωλοί, διά να ακούωσιν αυτόν. **2** Και
διεγόγγυζον οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς, λέγοντες
ότι ούτος αμαρτωλούς δέχεται και συντρώγει μετ'
αυτών. **3** Είπε δε προς αυτούς την παραβολήν ταύτην,
λέγων· **4** Τις άνθρωπος εξ υμών εάν έχη εκατόν πρόβατα
και χάση εν εξ αυτών, δεν αφίνει τα ενενήκοντα εννέα
εν τη ερήμω και υπάγει ζητών το απολωλός, εωσού
εύρη αυτό; **5** Και ευρών αυτό, βάλλει επί τους ώμους
αυτού χαίρων. **6** Και ελθών εις τον οίκον, συγκαλεί τους
φίλους και τους γείτονας, λέγων προς αυτούς· Συγχάρητέ
μοι, διότι εύρον το πρόβατόν μου το απολωλός. **7** Σας
λέγω ότι ούτω θέλει είσθαι χαρά εν τω ουρανώ διά ένα
αμαρτωλόν μετανοούντα μάλλον παρά διά ενενήκοντα
εννέα δικαίους, οίτινες δεν έχουσι χρείαν μετανοίας. **8**
Η τις γυνή έχουσα δέκα δραχμάς, εάν χάση δραχμήν
μίαν, δεν ανάπτει λύχνον και σαρόνει την οικίαν και
ζητεί επιμελώς, έως ότου εύρη αυτήν; **9** και αφού
εύρη, συγκαλεί τας φίλας και τας γείτονας, λέγουσα·
Συγχάρητέ μοι, διότι εύρον την δραχμήν την οποίαν
έχασα. **10** Ούτω, σας λέγω, χαρά γίνεται ενώπιον των
αγγέλων του Θεού διά ένα αμαρτωλόν μετανοούντα.
11 Είπε δέ· Άνθρωπος τις είχε δύο υιούς. **12** Και είπεν
ο νεώτερος αυτών προς τον πατέρα· Πάτερ, δος μοι
το ανήκον μέρος της περιουσίας. Και διεμοίρασεν εις
αυτούς τα υπάρχοντα αυτού. **13** Και μετ' ολίγας ημέρας
συνάξας πάντα ο νεώτερος υιός, απεδήμησεν εις χώραν
μακράν και εκεί διεσκόρπισε την περιουσίαν αυτού
ζων ασώτως. **14** Αφού δε εδαπάνησε πάντα, έγεινε
πείνα μεγάλη εν τη χώρα εκείνη, και αυτός ήρχισε
να στερήται. **15** Τότε υπήγε και προσεκολλήθη εις
ένα των πολιτών της χώρας εκείνης, όστις έπεμψεν
αυτόν εις τους αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. **16**
Και επεθύμει να γεμίση την κοιλίαν αυτού από των
ξυλοκεράτων, τα οποία έτρωγον οι χοίροι, και ουδείς
έδιδεν εις αυτόν. **17** Ελθών δε εις εαυτόν, είπε· Πόσοι
μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν άρτον, και εγώ
χάνομαι υπό της πείνης. **18** Σηκωθείς θέλω υπάγει
προς τον πατέρα μου και θέλω ειπεί προς αυτόν· Πάτερ,
ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου· **19** και δεν
είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου· κάμε με ως
ένα των μισθωτών σου. **20** Και σηκωθείς ήλθε προς
τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απείχεν έτι μακράν, είδεν
αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγχνίσθη, και δραμών
επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν
αυτόν. **21** είπε δε προς αυτόν ο υιός· Πάτερ, ήμαρτον εις
τον ουρανόν και ενώπιόν σου, και δεν είμαι πλέον άξιος
να ονομασθώ υιός σου. **22** Και ο πατήρ είπε προς τους
δούλους αυτού· Φέρετε έξω την στολήν την πρώτην και
ενδύσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα
αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, **23** και φέροντες
τον μόσχον τον σιτευτόν σφάξατε, και φαγόντες ας
ευφρανθώμεν, **24** διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ήτο και
ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη. Και ήρχισαν
να ευφραίνωνται. **25** Ήτο δε ο πρεσβύτερος αυτού
υιός εν τω αγρώ· και καθώς ερχόμενος επλησίασεν
εις την οικίαν, ήκουσε συμφωνίαν και χορούς, **26** και
προσκαλέσας ένα των δούλων, ηρώτα τι είναι ταύτα.
27 Ο δε είπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ήλθε· και
έσφαξεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι
απήλαυσεν αυτόν υγιαίνοντα. **28** Και ωργίσθη και δεν
ήθελε να εισέλθη. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και
παρεκάλει αυτόν. **29** Ο δε αποκριθείς είπε προς τον
πατέρα· Ιδού, τόσα έτη σε δουλεύω, και ποτέ εντολήν
σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον έδωκάς ποτέ
διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. **30** Ότε δε ο υιός
σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορνών,
ήλθεν, έσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον τον σιτευτόν. **31**
Ο δε είπε προς αυτόν· Τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού
είσαι, και πάντα τα εμά σα είναι· **32** έπρεπε δε να
ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου
ούτος νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και
ευρέθη.

16 Έλεγε δε και προς τους μαθητάς αυτού· Ήτο
άνθρωπός τις πλούσιος, όστις είχεν οικονόμον,
και ούτος κατηγορήθη προς αυτόν ως διασκορπίζων
τα υπάρχοντα αυτού. **2** Και κράξας αυτόν, είπε προς
αυτόν· Τι είναι τούτο το οποίον ακούω περί σου; δος
τον λογαριασμόν της οικονομίας σου· διότι δεν θέλεις
δυνηθή πλέον να ήσαι οικονόμος. **3** Είπε δε καθ' εαυτόν
ο οικονόμος· Τι να κάμω, επειδή ο κύριός μου αφαιρεί
απ' εμού την οικονομίαν; να σκάπτω δεν δύναμαι, να
ζητώ εντρέπομαι· **4** ενόησα τι πρέπει να κάμω, διά να
με δεχθώσιν εις τους οίκους αυτών, όταν αποβληθώ
της οικονομίας. **5** Και προσκαλέσας ένα έκαστον των
χρεωφειλετών του κυρίου αυτού, είπε προς τον πρώτον·
Πόσον χρεωστείς εις τον κύριόν μου; **6** Ο δε είπεν·
Εκατόν μέτρα ελαίου. Και είπε προς αυτόν· Λάβε το
έγγραφόν σου και καθήσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.
7 Έπειτα είπε προς άλλον· Συ δε πόσον χρεωστείς; Ο δε

είπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αυτόν· Λάβε το
έγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. 8 Και επήνεσεν
ο κύριος τον άδικον οικονόμον, ότι φρονίμως έπραξε·
διότι οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις
την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός. (aiōn
g165) 9 Και εγώ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτούς φίλους εκ
του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθώσιν εις τας
αιωνίους σκηνάς, όταν εκλείψητε. (aiōnios g166) 10 Ο εν
τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλώ πιστός είναι, και ο
εν τω ελαχίστω άδικος και εν τω πολλώ άδικος είναι. 11
Εάν λοιπόν εις τον άδικον μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί,
τον αληθινόν πλούτον τις θέλει σας εμπιστευθή; 12 Και
εάν εις το ξένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει
το ιδικόν σας; 13 Ουδείς δούλος δύναται να δουλεύη
δύο κυρίους διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον
θέλει αγαπήσει· ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον
άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε
Θεόν και μαμωνά. 14 Ήκουον δε ταύτα πάντα και οι
Φαρισαίοι, φιλάργυροι όντες, και περιεγέλων αυτόν.
15 Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε οι δικαιόνοντες
εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο Θεός όμως γνωρίζει
τας καρδίας σας· διότι εκείνο, το οποίον μεταξύ των
ανθρώπων είναι υψηλόν, βδέλυγμα είναι ενώπιον του
Θεού. 16 Ο νόμος και οι προφήται έως Ιωάννου υπήρχον·
από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, και πας τις
βιάζεται να εισέλθη εις αυτήν. 17 Ευκολώτερον δε είναι
ο ουρανός και η γη να παρέλθωσι παρά μία κεραία του
νόμου να πέση. 18 Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα
αυτού και νυμφεύεται άλλην, μοιχεύει, και πας όστις
νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει. 19
Ήτο δε άνθρωπός τις πλούσιος και ενεδύετο πορφύραν
και στολήν βυσσίνην, ευφραινόμενος καθ' ημέραν
μεγαλοπρεπώς. 20 Ήτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος
Λάζαρος, όστις έκειτο πεπληγωμένος πλησίον της πύλης
αυτού 21 και επεθύμει να χορτασθή από των ψιχίων
των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· αλλά
και οι κύνες ερχόμενοι έγλειφον τας πληγάς αυτού. 22
Απέθανε δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις
τον κόλπον του Αβραάμ· απέθανε δε και ο πλούσιος
και ετάφη. 23 Και εν τω άδη υψώσας τους οφθαλμούς
αυτού, ενώ ήτο εν βασάνοις, βλέπει τον Αβραάμ από
μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. (Hadēs
g86) 24 Και αυτός φωνάξας είπε· Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν
με και πέμψον τον Λάζαρον, διά να βάψη το άκρον
του δακτύλου αυτού εις ύδωρ και να καταδροσίση την
γλώσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τη φλογί ταύτη· 25
είπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμήθητι ότι απέλαβες συ
τα αγαθά σου εν τη ζωή σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα
κακά· τώρα ούτος μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι·
26 και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ ημών και υμών
χάσμα μέγα είναι εστηριγμένον, ώστε οι θέλοντες να
διαβώσιν εντεύθεν προς εσάς να μη δύνανται, μηδέ οι
εκείθεν να διαπερώσι προς υμάς. 27 Είπε δέ· παρακαλώ
σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψης αυτόν εις τον οίκον του
πατρός μου· 28 διότι έχω πέντε αδελφούς· διά να
μαρτυρήση εις αυτούς, ώστε να μη έλθωσι και αυτοί εις
τον τόπον τούτον της βασάνου. 29 Λέγει προς αυτόν ο
Αβραάμ, Έχουσι τον Μωϋσήν και τους προφήτας· ας
ακούσωσιν αυτούς. 30 Ο δε είπεν· Ουχί, πάτερ Αβραάμ,
αλλ' εάν τις από νεκρών υπάγη προς αυτούς, θέλουσι
μετανοήσει. 31 Είπε δε προς αυτόν· Εάν τον Μωϋσήν και
τους προφήτας δεν ακούωσιν, ουδέ εάν τις αναστηθή εκ
νεκρών θέλουσι πεισθή.

17 Είπε δε προς τους μαθητάς· Αδύνατον είναι να μη
έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις εκείνον, διά
του οποίου έρχονται. 2 Συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή
περί τον τράχηλον αυτού μύλου πέτρα και να ριφθή εις
την θάλασσαν, παρά να σκανδαλίση ένα των μικρών
τούτων. 3 Προσέχετε εις εαυτούς. Εάν δε ο αδελφός σου
αμαρτήση εις σε, επίπληξον αυτόν· και εάν μετανοήση,
συγχώρησον αυτόν. 4 και εάν επτάκις της ημέρας
αμαρτήση εις σε, και επτάκις της ημέρας επιστρέψη
προς σε λέγων· Μετανοώ, θέλεις συγχωρήσει αυτόν. 5
Και είπον οι απόστολοι προς τον Κύριον· Αύξησον εις
ημάς την πίστιν. 6 Ο δε Κύριος είπεν· Εάν έχετε πίστιν
ως κόκκον σινάπεως, ηθέλετε ειπεί εις την συκάμινον
ταύτην, Εκριζώθητι και φυτεύθητι εις την θάλασσαν·
και ήθελε σας υπακούσει. 7 Τις δε από σας έχων δούλον
αροτριώντα ή ποιμαίνοντα, θέλει ειπεί προς αυτόν,
ευθύς αφού έλθη εκ του αγρού· Ύπαγε, κάθησον να
φάγης, 8 και δεν θέλει ειπεί προς αυτόν· Ετοίμασον
τι να δειπνήσω, και περιζωσθείς υπηρέτει με, εωσού
φάγω και πίω, και μετά ταύτα θέλεις φάγει και πίει συ;
9 Μήπως γνωρίζει χάριν εις τον δούλον εκείνον, διότι
έκαμε τα διαταχθέντα εις αυτόν; δεν μοι φαίνεται. 10
Ούτω και σεις, όταν κάμητε πάντα τα διαταχθέντα εις
εσάς, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδή εκάμαμεν
ό, τι εχρεωστούμεν να κάμωμεν. 11 Και ότε αυτός
επορεύετο εις την Ιερουσαλήμ, διέβαινε διά μέσου της
Σαμαρείας και Γαλιλαίας. 12 Και ενώ εισήρχετο εις
τινά κώμην, απήντησαν αυτόν δέκα άνθρωποι λεπροί,
οίτινες εστάθησαν μακρόθεν, 13 και αυτοί ύψωσαν
φωνήν, λέγοντες· Ιησού, Επιστάτα, ελέησον ημάς. 14
Και ιδών είπε προς αυτούς· Υπάγετε και δείξατε εαυτούς
εις τους ιερείς. Και ενώ, επορεύοντο, εκαθαρίσθησαν.
15 Εις δε εξ αυτών, ιδών ότι ιατρεύθη, υπέστρεψε μετά
φωνής μεγάλης δοξάζων τον Θεόν, 16 και έπεσε κατά
πρόσωπον εις τους πόδας αυτού, ευχαριστών αυτόν·
και αυτός ήτο Σαμαρείτης. 17 Αποκριθείς δε ο Ιησούς
είπε· Δεν εκαθαρίσθησαν οι δέκα; οι δε εννέα που
είναι; 18 Δεν ευρέθησαν άλλοι να υποστρέψωσι διά
να δοξάσωσι τον Θεόν ειμή ο αλλογενής ούτος; 19
Και είπε προς αυτόν· Σηκωθείς ύπαγε· η πίστις σου σε
έσωσεν. 20 Ερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων, πότε
έρχεται η βασιλεία του Θεού, απεκρίθη προς αυτούς
και είπε· Δεν έρχεται η βασιλεία του Θεού ούτως ώστε
να παρατηρήται· 21 ουδέ θέλουσιν ειπεί· Ιδού, εδώ
είναι, ή Ιδού εκεί· διότι ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι
εντός υμών. 22 Είπε δε προς τους μαθητάς· θέλουσιν
ελθεί ημέραι, ότε θέλετε επιθυμήσει να ίδητε μίαν των
ημερών του Υιού του ανθρώπου, και δεν θέλετε ιδεί. 23
και θέλουσι σας ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· μη
υπάγητε μηδ' ακολουθήσητε. 24 Διότι ως η αστραπή η
αστράπτουσα εκ της υπ' ουρανόν λάμπει εις την υπ'
ουρανόν, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εν
τη ημέρα αυτού. 25 Πρώτον όμως πρέπει αυτός να πάθη
πολλά και να καταφρονηθή από της γενεάς ταύτης. 26

Και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του Νώε, ούτω θέλει
είσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου· 27
έτρωγον, έπινον, ενύμφευον, ενυμφεύοντο, μέχρι της
ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και
ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν άπαντας. 28 Ομοίως
και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του Λώτ· έτρωγον,
έπινον, ηγόραζον, επώλουν, εφύτευον, ωκοδόμουν· 29
καθ' ην δε ημέραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε
πυρ και θείον απ' ουρανού και απώλεσεν άπαντας.
30 Ωσαύτως θέλει είσθαι καθ' ην ημέραν ο Υιός του
ανθρώπου θέλει φανερωθή. 31 Κατ' εκείνην την ημέραν
όστις ευρεθή επί του δώματος και τα σκεύη αυτού εν
τη οικία, ας μη καταβή διά να λάβη αυτά, και όστις
εν τω αγρώ ομοίως ας μη επιστρέψη εις τα οπίσω. 32
Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. 33 Όστις ζητήση να
σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και όστις
απολέση αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. 34 Σας λέγω,
Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν είσθαι δύο επί μιας κλίνης,
ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφίνεται· 35 δύο
γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομού, η μία παραλαμβάνεται
και η άλλη αφίνεται· 36 δύο θέλουσιν είσθαι εν τω
αγρώ, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφίνεται. 37
Και αποκριθέντες λέγουσι προς αυτόν· Που, Κύριε; Ο δε
είπε προς αυτούς· Όπου είναι το σώμα, εκεί θέλουσι
συναχθή οι αετοί.

18 Έλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς περί του
ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται και να μη
αποκάμνωσι, 2 λέγων· Κριτής τις ήτο εν τινί πόλει, όστις
τον Θεόν δεν εφοβείτο και άνθρωπον δεν εντρέπετο. 3
Ήτο δε χήρα τις εν εκείνη τη πόλει και ήρχετο προς
αυτόν, λέγουσα· Εκδίκησόν με από του αντιδίκου μου. 4
Και μέχρι τινός δεν ηθέλησε· μετά δε ταύτα είπε καθ'
εαυτόν· Αν και τον Θεόν δεν φοβώμαι και άνθρωπον δεν
εντρέπωμαι, 5 τουλάχιστον επειδή με ενοχλεί η χήρα
αύτη, ας εκδικήσω αυτήν, διά να μη έρχηται πάντοτε και
με βασανίζη. 6 Και είπεν ο Κύριος· Ακούσατε τι λέγει ο
άδικος κριτής· 7 ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν
των εκλεκτών αυτού των βοώντων προς αυτόν ημέραν
και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς; 8 σας λέγω ότι
θέλει κάμει την εκδίκησιν αυτών ταχέως. Πλην ο Υιός
του ανθρώπου, όταν έλθη, άρα γε θέλει ευρεί την πίστιν
επί της γης; 9 Είπε δε και προς τινάς, τους θαρρούντας
εις εαυτούς ότι είναι δίκαιοι και καταφρονούντας τους
λοιπούς, την παραβολήν ταύτην· 10 Άνθρωποι δύο
ανέβησαν εις το ιερόν διά να προσευχηθώσιν, ο εις
Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. 11 Ο Φαρισαίος σταθείς
προσηύχετο καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστώ σοι, Θεέ, ότι
δεν είμαι καθώς οι λοιποί άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι,
μοιχοί, ή και καθώς ούτος ο τελώνης· 12 νηστεύω δις
της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα όσα έχω. 13 Και ο
τελώνης μακρόθεν ιστάμενος, δεν ήθελεν ουδέ τους
οφθαλμούς να υψώση εις τον ουρανόν, αλλ' έτυπτεν
εις το στήθος αυτού, λέγων· Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω
αμαρτωλώ. 14 Σας λέγω, Κατέβη ούτος εις τον οίκον
αυτού δεδικαιωμένος μάλλον παρά εκείνος· διότι πας ο
υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή, ο δε ταπεινών εαυτόν
θέλει υψωθή. 15 Έφερον δε προς αυτόν και τα βρέφη,
διά να εγγίζη αυτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπληξαν
αυτούς. 16 Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, είπεν·
Αφήσατε τα παιδία να έρχωνται προς εμέ, και μη
εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία
του Θεού. 17 Αληθώς σας λέγω, Όστις δεν δεχθή την
βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει
εις αυτήν. 18 Και άρχων τις ηρώτησεν αυτόν λέγων·
Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω
ζωήν αιώνιον; (aiōnios g166) 19 Και ο Ιησούς είπε προς
αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμή εις
ο Θεός. 20 Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη
φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τον
πατέρα σου και την μητέρα σου. 21 Ο δε είπε· Ταύτα
πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. 22 Ακούσας δε ταύτα
ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· Έτι εν σοι λείπει· πάντα
όσα έχεις πώλησον και διαμοίρασον εις πτωχούς, και
θέλεις έχει θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει
μοι. 23 Ο δε ακούσας ταύτα έγεινε περίλυπος διότι ήτο
πλούσιος σφόδρα. 24 Ιδών δε αυτόν ο Ιησούς περίλυπον
γενόμενον, είπε· Πως δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις
την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα· 25
διότι ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρύπης
βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν
του Θεού. 26 Είπον δε οι ακούσαντες· Και τις δύναται να
σωθή; 27 Ο δε είπε· Τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι
δυνατά παρά τω Θεώ. 28 Είπε δε ο Πέτρος· Ιδού, ημείς
αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. 29 Ο δε είπε
προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι δεν είναι ουδείς,
όστις αφήκεν οικίαν ή γονείς ή αδελφούς ή γυναίκα
ή τέκνα ένεκεν της βασιλείας του Θεού, 30 όστις δεν
θέλει απολαύσει πολλαπλάσια εν τω καιρώ τούτω
και εν τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. (aiōn g165,
aiōnios g166) 31 Παραλαβών δε τους δώδεκα, είπε προς
αυτούς· Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και θέλουσιν
εκτελεσθή πάντα τα γεγραμμένα διά των προφητών εις
τον Υιόν του ανθρώπου. 32 Διότι θέλει παραδοθή εις τα
έθνη και θέλει εμπαιχθή και υβρισθή και εμπτυσθή, 33
και μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αυτόν, και τη
τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. 34 Και αυτοί δεν ενόησαν
ουδέν εκ τούτων, και ήτο ο λόγος ούτος κεκρυμμένος
απ' αυτών, και δεν ενόουν τα λεγόμενα. 35 Ότε δε
επλησίαζεν εις την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την
οδόν ζητών· 36 ακούσας δε όχλον διαβαίνοντα, ηρώτα
τι είναι τούτο. 37 Απήγγειλαν δε προς αυτόν ότι Ιησούς
ο Ναζωραίος διαβαίνει. 38 Και εφώναξε λέγων· Ιησού,
υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. 39 Και οι προπορευόμενοι
επέπληττον αυτόν διά να σιωπήση· αλλ' αυτός πολλώ
μάλλον έκραζεν· Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. 40 Σταθείς
δε ο Ιησούς, προσέταξε να φερθή προς αυτόν. Και αφού
επλησίασεν, ηρώτησεν αυτόν 41 λέγων· Τι θέλεις να σοι
κάμω; Ο δε είπε· Κύριε, να αναβλέψω. 42 Και ο Ιησούς
είπε προς αυτόν· Ανάβλεψον· η πίστις σου σε έσωσε. 43
Και παρευθύς ανέβλεψε και ηκολούθει αυτόν δοξάζων
τον Θεόν· και πας ο λαός ιδών ήνεσε τον Θεόν.

19 Και εισελθών διήρχετο την Ιεριχώ· 2 και ιδού,
άνθρωπος ονομαζόμενος Ζακχαίος, όστις ήτο
αρχιτελώνης, και ούτος ήτο πλούσιος, 3 και εζήτει
να ίδη τον Ιησούν τις είναι, και δεν ηδύνατο διά τον
όχλον, διότι ήτο μικρός το ανάστημα. 4 και δραμών

εμπρός ανέβη επί συκομορέαν διά να ίδη αυτόν· επειδή
δι' εκείνης της οδού έμελλε να περάση. 5 Και ως ήλθεν
εις τον τόπον ο Ιησούς, αναβλέψας είδεν αυτόν και είπε
προς αυτόν· Ζακχαίε, κατάβα ταχέως· διότι σήμερον
πρέπει να μείνω εν τω οίκω σου. 6 Και κατέβη ταχέως
και υπεδέχθη αυτόν μετά χαράς. 7 Και ιδόντες άπαντες
εγόγγυζον, λέγοντες ότι εις αμαρτωλόν άνθρωπον
εισήλθε να καταλύση. 8 Σταθείς δε ο Ζακχαίος, είπε
προς τον Κύριον· Ιδού, τα ημίση των υπαρχόντων μου,
Κύριε, δίδω εις τους πτωχούς, και εάν εσυκοφάντησά
τινά εις τι, αποδίδω τετραπλούν. 9 Είπε δε προς αυτόν
ο Ιησούς ότι, Σήμερον έγεινε σωτηρία εις τον οίκον
τούτον, καθότι και αυτός υιός του Αβραάμ είναι. 10
Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήση και να
σώση το απολωλός. 11 Και ενώ αυτοί ήκουον ταύτα,
προσθέσας είπε παραβολήν, διότι ήτο πλησίον της
Ιερουσαλήμ και αυτοί ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού
έμελλεν ευθύς να φανή· 12 είπε λοιπόν· Άνθρωπος
τις ευγενής υπήγεν εις χώραν μακράν διά να λάβη εις
εαυτόν βασιλείαν και να υποστρέψη. 13 Και καλέσας
δέκα δούλους εαυτού, έδωκεν εις αυτούς δέκα μνας και
είπε προς αυτούς· Πραγματευθήτε εωσού έλθω. 14 Οι
συμπολίται αυτού όμως εμίσουν αυτόν και απέστειλαν
κατόπιν αυτού πρέσβεις, λέγοντες· Δεν θέλομεν τούτον
να βασιλεύση εφ' ημάς. 15 Και αφού υπέστρεψε λαβών
την βασιλείαν, είπε να προσκληθώσι προς αυτόν οι
δούλοι εκείνοι, εις τους οποίους έδωκε το αργύριον,
διά να μάθη τι εκέρδησεν έκαστος. 16 Και ήλθεν ο
πρώτος, λέγων· Κύριε, η μνα σου εκέρδησε δέκα μνας.
17 Και είπε προς αυτόν· Εύγε, αγαθέ δούλε· επειδή
εις το ελάχιστον εφάνης πιστός, έχε εξουσίαν επάνω
δέκα πόλεων. 18 Και ήλθεν ο δεύτερος, λέγων· Κύριε,
η μνα σου έκαμε πέντε μνας. 19 Είπε δε και προς
τούτον· Και συ γενού εξουσιαστής επάνω πέντε πόλεων.
20 Ήλθε και άλλος, λέγων· Κύριε, ιδού η μνα σου,
την οποίαν είχον πεφυλαγμένην εν μανδηλίω. 21
Διότι σε εφοβούμην, επειδή είσαι άνθρωπος αυστηρός·
λαμβάνεις ό, τι δεν κατέβαλες, και θερίζεις ό, τι δεν
έσπειρας. 22 Και λέγει προς αυτόν· Εκ του στόματός σου
θέλω σε κρίνει, πονηρέ δούλε· ήξευρες ότι εγώ είμαι
άνθρωπος αυστηρός, λαμβάνων ό, τι δεν κατέβαλον,
και θερίζων ό, τι δεν έσπειρα· 23 διά τι λοιπόν δεν
έδωκας το αργύριόν μου εις την τράπεζαν, ώστε εγώ
ελθών ήθελον συνάξει αυτό μετά του τόκου; 24 Και
είπε προς τους παρεστώτας· Αφαιρέσατε απ' αυτού την
μναν και δότε εις τον έχοντα τας δέκα μνας. 25 Και
είπον προς αυτόν· Κύριε, έχει δέκα μνας. 26 Διότι
σας λέγω ότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή, από
δε του μη έχοντος και ό, τι έχει θέλει αφαιρεθή απ'
αυτού. 27 Πλην τους εχθρούς μου εκείνους, οίτινες
δεν με ηθέλησαν να βασιλεύσω επ' αυτούς, φέρετε
εδώ και κατασφάξατε έμπροσθέν μου. 28 Και ειπών
ταύτα, προεχώρει αναβαίνων εις Ιεροσόλυμα. 29 Και ως
επλησίασεν εις Βηθφαγή και Βηθανίαν, προς το όρος
το καλούμενον Ελαιών, απέστειλε δύο των μαθητών
αυτού, 30 ειπών· Υπάγετε εις την κατέναντι κώμην,
εις την οποίαν εμβαίνοντες θέλετε ευρεί πωλάριον
δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς άνθρωπος εκάθησέ
ποτε· λύσατε αυτό και φέρετε. 31 Και εάν τις σας
ερωτήση, Διά τι λύετε αυτό ούτω θέλετε ειπεί προς
αυτόν, Ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτού. 32 Υπήγαν δε
οι απεσταλμένοι και εύρον καθώς είπε προς αυτούς·
33 και ενώ έλυον το πωλάριον, είπον προς αυτούς
οι κύριοι αυτού· Διά τι λύετε το πωλάριον; 34 Οι δε
είπον· Ο Κύριος έχει χρείαν αυτού, 35 και έφεραν
αυτό προς τον Ιησούν· και ρίψαντες επί το πωλάριον
τα ιμάτια αυτών, επεκάθισαν τον Ιησούν. 36 Ενώ δε
επορεύετο, υπέστρωνον τα ιμάτια αυτών εις την οδόν.
37 Και ότε επλησίαζεν ήδη εις την κατάβασιν του όρους
των Ελαιών, ήρχισαν άπαν το πλήθος των μαθητών
χαίροντες να υμνώσι τον Θεόν μεγαλοφώνως διά πάντα
τα θαύματα, τα οποία είδον, 38 λέγοντες· Ευλογημένος
ο ερχόμενος Βασιλεύς εν ονόματι του Κυρίου· ειρήνη
εν ουρανώ, και δόξα εν υψίστοις. 39 Και τινές των
Φαρισαίων από του όχλου είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε,
επίπληξον τους μαθητάς σου. 40 Και αποκριθείς είπε
προς αυτούς· Σας λέγω ότι εάν ούτοι σιωπήσωσιν, οι
λίθοι θέλουσι φωνάξει. 41 Και ότε επλησίασεν, ιδών την
πόλιν έκλαυσεν επ' αυτήν, 42 λέγων, Είθε να εγνώριζες
και συ, τουλάχιστον εν τη ημέρα σου ταύτη, τα προς
ειρήνην σου αποβλέποντα· αλλά τώρα εκρύφθησαν από
των οφθαλμών σου· 43 διότι θέλουσιν ελθεί ημέραι
επί σε και οι εχθροί σου θέλουσι κάμει χαράκωμα
περί σε, και θέλουσι σε περικυκλώσει και θέλουσι σε
στενοχωρήσει πανταχόθεν, 44 και θέλουσι κατεδαφίσει
σε και τα τέκνα σου εν σοι, και δεν θέλουσιν αφήσει εν
σοι λίθον επί λίθον, διότι δεν εγνώρισας τον καιρόν της
επισκέψεώς σου. 45 Και εισελθών εις το ιερόν, ήρχισε
να εκβάλλη τους πωλούντας εν αυτώ και αγοράζοντας,
46 λέγων προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκός μου
είναι οίκος προσευχής· σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον
ληστών. 47 Και εδίδασκε καθ' ημέραν εν τω ιερώ οι
δε αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρώτοι του λαού
εζήτουν να απολέσωσιν αυτόν. 48 Και δεν εύρισκον το
τι να πράξωσι· διότι πας ο λαός ήτο προσηλωμένος εις
το να ακούη αυτόν.

20 Και εν μιά των ημερών εκείνων, ενώ αυτός
εδίδασκε τον λαόν εν τω ιερώ, και ευηγγελίζετο,
ήλθον εξαίφνης οι αρχιερείς και οι γραμματείς μετά των
πρεσβυτέρων 2 και είπον προς αυτόν, λέγοντες· Ειπέ
προς ημάς εν ποία εξουσία πράττεις ταύτα, ή τις είναι
όστις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην; 3 Αποκριθείς
δε είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα
λόγον, και είπατέ μοι· 4 το βάπτισμα του Ιωάννου εξ
ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων; 5 Οι δε εσυλλογίσθησαν
καθ' εαυτούς λέγοντες, ότι Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού,
θέλει ειπεί, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; 6
Εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, πας ο λαός θέλει μας
λιθοβολήσει· επειδή είναι πεπεισμένοι ότι ο Ιωάννης
είναι προφήτης. 7 Και απεκρίθησαν ότι δεν εξεύρουσι
πόθεν ήτο. 8 Και ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Ουδέ εγώ
σας λέγω εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. 9 Ήρχισε
δε να λέγη προς τον λαόν την παραβολήν ταύτην·
Άνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα, και εμίσθωσεν
αυτόν εις γεωργούς, και απεδήμησε πολύν καιρόν. 10
Και εν τω καιρώ των καρπών απέστειλε προς τους
γεωργούς δούλον διά να δώσωσιν εις αυτόν από του

καρπού του αμπελώνος· οι γεωργοί όμως δείραντες
αυτόν εξαπέστειλαν κενόν· 11 Και πάλιν έπεμψεν
άλλον δούλον. Πλην αυτοί δείραντες και εκείνον
και ατιμάσαντες εξαπέστειλαν κενόν. 12 Και πάλιν
έπεμψε τρίτον. Αλλ' εκείνοι και τούτον πληγώσαντες
απεδίωξαν. 13 Είπε δε ο κύριος του αμπελώνος· Τι
να κάμω; ας πέμψω τον υιόν μου τον αγαπητόν· ίσως
ιδόντες τούτον θέλουσιν εντραπεί. 14 Πλην ιδόντες
αυτόν οι γεωργοί, διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες·
Ούτος είναι ο κληρονόμος· έλθετε ας φονεύσωμεν αυτόν,
διά να γείνη ημών η κληρονομία. 15 Και εκβαλόντες
αυτόν έξω του αμπελώνος, εφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει
κάμει εις αυτούς ο κύριος του αμπελώνος; 16 Θέλει
ελθεί και απολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει
δώσει τον αμπελώνα εις άλλους. Ακούσαντες δε είπον·
Μη γένοιτο. 17 Ο δε εμβλέψας εις αυτούς είπε· Τι
λοιπόν είναι τούτο το γεγραμμένον, Ο λίθος, τον οποίον
απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή
γωνίας; 18 Πας όστις πέση επί τον λίθον εκείνον θέλει
συντριφθή· εις όντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντρίψει
αυτόν. 19 Και εζήτησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς
να βάλωσιν επ' αυτόν τας χείρας εν αυτή τη ώρα, πλην
εφοβήθησαν τον λαόν· διότι ηνόησαν ότι προς αυτούς
είπε την παραβολήν ταύτην. 20 Και παραφυλάξαντες
απέστειλαν ενεδρευτάς, υποκρινομένους ότι είναι
δίκαιοι, επί σκοπώ να πιάσωσιν αυτόν από λόγου, διά να
παραδώσωσιν αυτόν εις την αρχήν και εις την εξουσίαν
του ηγεμόνος. 21 Και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες·
Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι ορθώς ομιλείς και διδάσκεις
και δεν βλέπεις εις πρόσωπον, αλλ' επ' αληθείας την
οδόν του Θεού διδάσκεις· 22 είναι συγκεχωρημένον
εις ημάς να δώσωμεν φόρον εις τον Καίσαρα ή ουχί;
23 Εννοήσας δε την πανουργίαν αυτών, είπε προς
αυτούς· Τι με πειράζετε; 24 δείξατέ μοι δηνάριον· τίνος
εικόνα έχει και επιγραφήν; Και αποκριθέντες είπον· Του
Καίσαρος. 25 Ο δε είπε προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν
τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις
τον Θεόν. 26 Και δεν ηδυνήθησαν να πιάσωσιν αυτόν
από λόγου έμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά
την απόκρισιν αυτού εσιώπησαν. 27 Προσελθόντες δε
τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ότι είναι
ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, 28 λέγοντες· Διδάσκαλε, ο
Μωϋσής μας έγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνη
έχων γυναίκα, και ούτος αποθάνη άτεκνος, να λάβη ο
αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήση σπέρμα
εις τον αδελφόν αυτού. 29 Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί·
και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν άτεκνος· 30 και
έλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν
άτεκνος· 31 και ο τρίτος έλαβεν αυτήν· ωσαύτως δε
και οι επτά· και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. 32
Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. 33 Εν τη
αναστάσει λοιπόν τίνος αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι
επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. 34 Και ο Ιησούς αποκριθείς
είπε προς αυτούς· οι υιοί του αιώνος τούτου νυμφεύουσι
και νυμφεύονται· (aiōn g165) 35 οι δε καταξιωθέντες να
απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών
ανάστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· (aiōn
g165) 36 διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται·
επειδή είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, όντες
υιοί της αναστάσεως. 37 Ότι δε εγείρονται οι νεκροί, και
ο Μωϋσής εφανέρωσεν επί της βάτου, ότε λέγει Κύριον
τον Θεόν του Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον
Θεόν του Ιακώβ. 38 Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, αλλά
ζώντων· διότι πάντες ζώσι εν αυτώ. 39 Αποκριθέντες δε
τινές των γραμματέων είπον· Διδάσκαλε, καλώς είπας.
40 Και δεν ετόλμων πλέον να ερωτώσιν αυτόν ουδέν.
41 Είπε δε προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ότι
είναι υιός του Δαβίδ; 42 Και αυτός ο Δαβίδ λέγει εν τη
βίβλω των ψαλμών· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν
μου, κάθου εκ δεξιών μου, 43 εωσού θέσω τους εχθρούς
σου υποπόδιον των ποδών σου. 44 Ο Δαβίδ λοιπόν
ονομάζει αυτόν Κύριον· και πως είναι υιός αυτού; 45
Και ενώ ήκουε πας ο λαός, είπε προς τους μαθητάς
αυτού· 46 Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες
θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσιν
ασπασμούς εν ταις αγοραίς και πρωτοκαθεδρίας εν ταις
συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις,
47 οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και
τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς·
ούτοι θέλουσι λάβει μεγαληνέραν καταδίκην.

21 Αναβλέψας δε είδε τους πλουσίους, τους
βάλλοντας τα δώρα αυτών εις το γαζοφυλάκιον·
2 είδε δε και χήραν τινά πτωχήν, βάλλουσαν εκεί δύο
λεπτά, 3 και είπεν· Αληθώς σας λέγω ότι η πτωχή αύτη
χήρα έβαλε περισσότερον πάντων· 4 διότι άπαντες ούτοι
εκ του περισσεύματος αυτών έβαλον εις τα δώρα του
Θεού, αύτη όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλεν όλην
την περιουσίαν όσην είχε. 5 Και ενώ τινές έλεγον περί
του ιερού ότι είναι εστολισμένον με λίθους ωραίους και
αφιερώματα, είπε· 6 Ταύτα, τα οποία θεωρείτε, θέλουσιν
ελθεί ημέραι, εις τας οποίας δεν θέλει αφεθή λίθος επί
λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. 7 Ηρώτησαν
δε αυτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπόν θέλουσι
γείνει ταύτα και τι το σημείον, όταν μέλλωσι ταύτα
να γείνωσιν; 8 Ο δε είπε· Βλέπετε μη πλανηθήτε· διότι
πολλοί θέλουσιν ελθεί εν τω ονόματί μου, λέγοντες
ότι Εγώ είμαι και Ο καιρός επλησίασε. Μη υπάγητε
λοιπόν οπίσω αυτών. 9 Όταν δε ακούσητε πολέμους
και ακαταστασίας, μη φοβηθήτε· διότι πρέπει ταύτα
να γείνωσι πρώτον, αλλά δεν είναι ευθύς το τέλος.
10 Τότε έλεγε προς αυτούς· θέλει εγερθή έθνος επί
έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, 11 και θέλουσι γείνει
κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και πείναι και λοιμοί,
και θέλουσιν είσθαι φόβητρα και σημεία μεγάλα από
του ουρανού. 12 Προ δε τούτων πάντων θέλουσιν
επιβάλει εφ' υμάς τας χείρας αυτών, και θέλουσι σας
καταδιώξει, παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς,
φερομένους έμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων ένεκεν
του ονόματός μου· 13 και τούτο θέλει αποβή εις εσάς
προς μαρτυρίαν. 14 Βάλετε λοιπόν εις τας καρδίας σας
να μη προμελετάτε τι να απολογηθήτε· 15 διότι εγώ
θέλω σας δώσει στόμα και σοφίαν, εις την οποίαν δεν
θέλουσι δυνηθή να αντιλογήσωσιν ουδέ να αντισταθώσι
πάντες οι εναντίοι σας. 16 Θέλετε δε παραδοθή και
υπό γονέων και αδελφών και συγγενών και φίλων, και
θέλουσι θανατώσει τινάς εξ υμών, 17 και θέλετε είσθαι
μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· 18 πλην θριξ

εκ της κεφαλής σας δεν θέλει χαθή· **19** διά της υπομονής
σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας. **20** Όταν δε ίδητε την
Ιερουσαλήμ περικυκλουμένην υπό στρατοπέδων, τότε
γνωρίσατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. **21** Τότε
οι όντες εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα όρη, και
οι εν μέσω αυτής ας αναχωρώσιν έξω, και οι εν τοις
αγροίς ας μη εμβαίνωσιν εις αυτήν, **22** διότι ημέραι
εκδικήσεως είναι αύται, διά να πληρωθώσι πάντα τα
γεγραμμένα. **23** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας
θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις· διότι θέλει είσθαι
μεγάλη στενοχωρία επί της γης και οργή κατά του λαού
τούτου, **24** και θέλουσι πέσει εν στόματι μαχαίρας και
θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη, και η
Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό εθνών, εωσού
εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν
είσθαι σημεία εν τω ηλίω και τη σελήνη και τοις
άστροις, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία,
και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, **26** οι άνθρωποι
θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των
επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι
δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε
θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν
νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε
ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε
τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας.
29 Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ίδετε την συκήν
και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες
γνωρίζετε αφ' εαυτών ότι ήδη το θέρος είναι πλησίον.
31 Ούτω και σεις, όταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε
ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς
σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού
γείνωσι πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι
παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34**
Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι
σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών,
και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· **35** διότι
ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους
επί πρόσωπον πάσης της γης. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν
δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να
εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να
σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. **37** Και
τας μεν ημέρας εδίδασκεν εν τω ιερώ, τας δε νύκτας
εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον
Ελαιών· **38** και πας ο λαός από του όρθρου συνήρχετο
προς αυτόν εν τω ιερώ διά να ακούη αυτόν.

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη
Πάσχα. **2** Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι
γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι
φοβούντο τον λαόν. **3** Εισήλθε δε ο Σατανάς εις τον
Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, όντα εκ του
αριθμού των δώδεκα, **4** και υπήγε και συνελάλησε μετά
των αρχιερέων και των στρατηγών το πως να παραδώση
αυτόν εις αυτούς. **5** Και εχάρησαν και συνεφώνησαν να
δώσωσιν εις αυτόν αργύριον· **6** και έδωκεν υπόσχεσιν
και εζήτει ευκαιρίαν να παραδώση αυτόν εις αυτούς
χωρίς θορύβου. **7** Ήλθε δε ημέρα των αζύμων, καθ' ην
έπρεπε να θυσιάσωσι το πάσχα, **8** και απέστειλε τον
Πέτρον και Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις
ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. **9** Οι δε είπον προς
αυτόν· Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; **10** Ο δε είπε προς
αυτούς· Ιδού, όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας
συναπαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος·
ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχεται.
11 Και θέλετε ειπεί προς τον οικοδεσπότην της οικίας·
Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου
θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **12** και
εκείνος θέλει σας δείξει ανώγεον μέγα εστρωμένον·
εκεί ετοιμάσατε. **13** Αφού δε υπήγον, εύρον καθώς
είπε προς αυτούς, και ητοίμασαν το πάσχα. **14** Και ότε
ήλθεν η ώρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα
απόστολοι μετ' αυτού. **15** Και είπε προς αυτούς· Πολύ
επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να
πάθω· **16** διότι σας λέγω, ότι δεν θέλω φάγει πλέον εξ
αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλεία του Θεού. **17**
Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και είπε· Λάβετε
τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· **18** διότι σας λέγω
ότι δεν θέλω πίει από του γεννήματος της αμπέλου,
εωσού έλθη η βασιλεία του Θεού. **19** Και λαβών άρτον,
ευχαριστήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς, λέγων·
Τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο
κάμνετε εις την ιδικήν μου ανάμνησιν. **20** Ωσαύτως
και το ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων· Τούτο το
ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το
υπέρ υμών εκχυνόμενον. **21** Πλην ιδού, η χειρ εκείνου
όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. **22**
Και ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον·
πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, δι' ου παραδίδεται.
23 Και αυτοί ήρχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το
ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις έμελλε να κάμη τούτο.
24 Έγεινε δε και φιλονεικία μεταξύ αυτών, περί του
τις εξ αυτών νομίζεται ότι είναι μεγαλήτερος. **25** Ο δε
είπε προς αυτούς· οι βασιλείς των εθνών κυριεύουσιν
αυτά, και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται.
26 Σεις όμως ουχί ούτως, αλλ' ο μεγαλήτερος μεταξύ
σας ας γείνη ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο
υπηρετών. **27** Διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο καθήμενος
εις την τράπεζαν ή ο υπηρετών; ουχί ο καθήμενος; αλλ'
εγώ είμαι εν μέσω υμών ως ο υπηρετών. **28** Σεις δε είσθε
οι διαμείναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοίς μου· **29**
όθεν εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ως ο Πατήρ μου
ητοίμασεν εις εμέ, **30** διά να τρώγητε και να πίνητε επί
της τραπέζης μου εν τη βασιλεία μου, και να καθήσητε
επί θρόνων, κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ.
31 Είπε δε ο Κύριος· Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας
εζήτησε διά να σας κοσκινίση ως τον σίτον· **32** πλην εγώ
εδεήθην περί σου διά να μη εκλείψη η πίστις σου· και
συ, όταν ποτέ επιστρέψης, στήριξον τους αδελφούς σου.
33 Ο δε είπε προς αυτόν· Κύριε, έτοιμος είμαι μετά σου
να υπάγω και εις φυλακήν και εις θάνατον. **34** Ο δε είπε·
Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάξει σήμερον ο αλέκτωρ,
πριν απαρνηθής τρίς ότι δεν με γνωρίζεις. **35** Και είπε
προς αυτούς· Ότε σας απέστειλα χωρίς βαλαντίου και
σακκίου και υποδημάτων, μήπως εστερήθητέ τινός;
οι δε είπον· Ουδενός. **36** Είπε λοιπόν προς αυτούς·
Αλλά τώρα όστις έχει βαλάντιον ας λάβη αυτό μεθ'
εαυτού, ομοίως και σακκίον, και όστις δεν έχει ας
πωλήση το ιμάτιον αυτού και ας αγοράση μάχαιραν. **37**

Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γεγραμμένον πρέπει
να εκτελεσθή εις εμέ, το, Και μετά ανόμων ελογίσθη.
Διότι τα περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. **38**
Οι δε είπον· Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε είπε
προς αυτούς· Ικανόν είναι. **39** Και εξελθών υπήγε κατά
την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιών· ηκολούθησαν
δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **40** Αφού δε ήλθεν εις
τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη
εισέλθητε εις πειρασμόν. **41** Και αυτός εχωρίσθη απ'
αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηύχετο, **42**
λέγων· Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον
τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το
σον ας γείνη. **43** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος απ'
ουρανού ενισχύων αυτόν. **44** Και ελθών εις αγωνίαν,
προσηύχετο θερμότερον, έγεινε δε ο ιδρώς αυτού ως
θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. **45** Και
σηκωθείς από της προσευχής, ήλθε προς τους μαθητάς
αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης,
46 και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκώθητε και
προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **47** Ενώ
δε αυτός ελάλει έτι, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας,
εις των δώδεκα, ήρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις
τον Ιησούν, διά να φιλήση αυτόν. **48** Ο δε Ιησούς είπε
προς αυτόν· Ιούδα, με φίλημα παραδίδεις τον Υιόν του
ανθρώπου; **49** Ιδόντες δε οι περί αυτόν τι έμελλε να
γείνη, είπον προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την
μάχαιραν; **50** Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον
του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν.
51 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε έως τούτου·
και πιάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν. **52** Είπε
δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς
και στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους. Ως επί
ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων; **53** καθ'
ημέραν ήμην μεθ' υμών εν τω ιερώ και δεν ηπλώσατε
τας χείρας επ' εμέ. Αλλ' αύτη είναι η ώρα σας και η
εξουσία του σκότους. **54** Συλλαβόντες δε αυτόν, έφεραν
και εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε
Πέτρος ηκολούθει μακρόθεν. **55** Αφού δε ανάψαντες
πυρ εν τω μέσω της αυλής συνεκάθησαν, εκάθητο ο
Πέτρος εν μέσω αυτών. **56** Ιδούσα δε αυτόν μία τις
δούλη καθήμενον προς το φως και ενατενίσασα εις
αυτόν, είπε· Και ούτος ήτο μετ' αυτού. **57** Ο δε ηρνήθη,
λέγων· Γύναι, δεν γνωρίζω αυτόν. **58** Και μετ' ολίγον
άλλος τις ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε
Πέτρος είπεν· Άνθρωπε, δεν είμαι. **59** Και αφού επέρασεν
ως μία ώρα, άλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Επ' αληθείας
και ούτος μετ' αυτού ήτο· διότι Γαλιλαίος είναι. **60**
Είπε δε ο Πέτρος· Άνθρωπε, δεν εξεύρω τι λέγεις. Και
παρευθύς, ενώ αυτός ελάλει έτι, εφώναξεν ο αλέκτωρ.
61 Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον,
και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ότι
είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, θέλεις με
απαρνηθή τρίς. **62** Και εξελθών έξω ο Πέτρος έκλαυσε
πικρώς. **63** Και οι άνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν
ενέπαιζον αυτόν δέροντες, **64** και περικαλύψαντες
αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων αυτόν,
λέγοντες· Προφήτευσον τις είναι όστις σε εκτύπησε; **65**
Και άλλα πολλά βλασφημούντες έλεγον εις αυτόν. **66**
Και καθώς έγεινεν ημέρα, συνήχθη το πρεσβυτέριον
του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν
αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· **67** Συ είσαι ο
Χριστός; ειπέ προς ημάς· είπε δε προς αυτούς. Εάν σας
είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, **68** εάν δε και ερωτήσω, δεν
θέλετε μοι αποκριθή ουδέ θέλετε με απολύσει· **69** από
του νυν θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου καθήμενος
εκ δεξιών της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες·
Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού; Ο δε είπε προς αυτούς·
Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· Τι χρείαν
έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς αυτοί ηκούσαμεν
από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη άπαν το πλήθος αυτών και
έφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. **2** Και ήρχισαν
να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες· Τούτον εύρομεν
διαστρέφοντα το έθνος και εμποδίζοντα το να δίδωσι
φόρους εις τον Καίσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι
Χριστός βασιλεύς. **3** Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν,
λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε
αποκριθείς προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. **4** Και ο Πιλάτος
είπε προς τους αρχιερείς και τους όχλους· Ουδέν έγκλημα
ευρίσκω εν τω ανθρώπω τούτω. **5** Οι δε επέμενον
λέγοντες ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' όλην
την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας έως εδώ.
6 Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν ο
άνθρωπος ήναι Γαλιλαίος, **7** και μαθών ότι είναι εκ
της επικρατείας του Ηρώδου, έπεμψεν αυτόν προς
τον Ηρώδην, όστις ήτο και αυτός εν Ιεροσολύμοις εν
ταύταις ταις ημέραις. **8** Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν,
εχάρη πολύ· διότι ήθελε προ πολλού να ίδη αυτόν,
επειδή ήκουε πολλά περί αυτού και ήλπιζε να ίδη τι
θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. **9** Ηρώτα δε αυτόν με
λόγους πολλούς· πλην αυτός δεν απεκρίθη προς αυτόν
ουδέν. **10** Ίσταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς,
κατηγορούντες αυτόν εντόνως. **11** Αφού δε ο Ηρώδης
μετά των στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν
και ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον και
έπεμψεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. **12** Εν αυτή
δε τη ημέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγειναν φίλοι
μετ' αλλήλων· διότι πρότερον ήσαν εις έχθραν προς
αλλήλους. **13** Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς
και τους άρχοντας και τον λαόν, **14** είπε προς αυτούς·
Εφέρατε προς εμέ τον άνθρωπον τούτον ως στασιάζοντα
τον λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιόν σας ανακρίνας δεν
εύρον εν τω ανθρώπω τούτω ουδέν έγκλημα εξ όσων
κατηγορείτε κατ' αυτού, **15** αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι
σας έπεμψα προς αυτόν· και ιδού, ουδέν άξιον θανάτου
είναι πεπραγμένον υπ' αυτού. **16** Αφού λοιπόν παιδεύσω
αυτόν, θέλω απολύσει. **17** Έπρεπε δε αναγκαίως να
απολύη εις αυτούς ένα εν τη εορτή. **18** Πάντες δε ομού
ανέκραξαν, λέγοντες· Σήκωσον τούτον, απόλυσον δε εις
ημάς τον Βαραββάν· **19** όστις διά στάσιν τινά γενομένην
εν τη πόλει και διά φόνον ήτο βεβλημένος εις φυλακήν.
20 Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων
να απολύση τον Ιησούν. **21** Οι δε εφώναζον, λέγοντες·
Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. **22** Ο δε και τρίτην φοράν
είπε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν ούτος; ουδεμίαν
αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτώ· αφού λοιπόν παιδεύσω
αυτόν, θέλω απολύσει. **23** Αλλ' εκείνοι επέμενον, με

φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι φωναί
αυτών και των αρχιερέων υπερίσχυον. 24 Και ο Πιλάτος
απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, 25 και απέλυσεν
εις αυτούς τον διά στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την
φυλακήν, τον οποίον εζήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν
εις το θέλημα αυτών. 26 Και καθώς έφεραν αυτόν
έξω, επίασαν Σίμωνα τινά Κυρηναίον, ερχόμενον από
του αγρού, και έθεσαν επάνω αυτού τον σταυρόν, διά
να φέρη αυτόν όπισθεν του Ιησού. 27 Ηκολούθει δε
αυτόν πολύ πλήθος του λαού και γυναικών, αίτινες και
ωδύροντο και εθρήνουν αυτόν. 28 Στραφείς δε προς
αυτάς ο Ιησούς, είπε· θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη
κλαίετε δι' εμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά τα τέκνα
σας. 29 Διότι ιδού, έρχονται ημέραι καθ' ας θέλουσιν
ειπεί· Μακάριαι αι στείραι και αι κοιλίαι, αίτινες δεν
εγέννησαν, και οι μαστοί, οίτινες δεν εθήλασαν. 30
Τότε θέλουσιν αρχίσει να λέγωσιν εις τα όρη, Πέσετε
εφ' ημάς, και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς· 31 διότι
εάν εις το υγρόν ξύλον πράττωσι ταύτα, τι θέλει γείνει
εις το ξηρόν; 32 Εφέροντο δε και άλλοι δύο μετ' αυτού,
οίτινες ήσαν κακούργοι διά να θανατωθώσι. 33 Και
ότε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον,
εκεί εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν
εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. 34 Ο δε Ιησούς έλεγε·
Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι
πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον
κλήρον. 35 Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε
και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Άλλους έσωσεν,
ας σώση αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός
του Θεού. 36 Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται,
πλησιάζοντες και προσφέροντες όξος εις αυτόν 37
και λέγοντες· Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων,
σώσον σεαυτόν. 38 Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη
επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά
και Εβραϊκά· Ούτος εστίν ο Βασιλεύς των Ιουδαίων.
39 Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει
αυτόν, λέγων· Εάν συ ήσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν
και ημάς. 40 Αποκριθείς δε ο άλλος, επέπληττεν αυτόν,
λέγων· Ουδέ τον Θεόν δεν φοβείσαι συ, όστις είσαι
εν τη αυτή καταδίκη; 41 και ημείς μεν δικαίως· διότι
άξια των όσα επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος όμως
ουδέν άτοπον έπραξε. 42 Και έλεγε προς τον Ιησούν·
Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.
43 Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω,
σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. 44
Ήτο δε ως έκτη ώρα και έγεινε σκότος εφ' όλην την
γην έως ώρας εννάτης, 45 και εσκοτίσθη ο ήλιος και
εσχίσθη εις το μέσον το καταπέτασμα του ναού· 46 και
φωνάξας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις
χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· και ταύτα ειπών
εξέπνευσεν. 47 Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γενόμενον,
εδόξασε τον Θεόν, λέγων· Όντως ο άνθρωπος ούτος ήτο
δίκαιος. 48 Και πάντες οι όχλοι οι συνελθόντες εις την
θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τα γενόμενα, υπέστρεφον
τύπτοντες τα στήθη αυτών. 49 Ίσταντο δε μακρόθεν
πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αίτινες
συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και έβλεπον
ταύτα. 50 Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ το όνομα, όστις
ήτο βουλευτής, ανήρ αγαθός και δίκαιος, 51 ούτος δεν
ήτο σύμφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών,
από Αριμαθαίας πόλεως των Ιουδαίων, όστις και αυτός
περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, 52 ούτος ελθών
προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησού, 53
και καταβιβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα και
έθεσεν αυτό εν μνημείω λελατομημένω· όπου ουδείς
έτι είχεν ενταφιασθή. 54 Και ήτο ημέρα παρασκευή, και
εξημέρονε σάββατον. 55 Ηκολούθησαν δε και γυναίκες,
αίτινες είχον ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και
είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. 56 Και
αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το
μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ήτο
όρθρος βαθύς, ήλθον εις το μνήμα φέρουσαι
τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και άλλαι τινές μετ'
αυτών. 2 Εύρον δε τον λίθον αποκεκυλισμένον από
του μνημείου, 3 και εισελθούσαι δεν εύρον το σώμα
του Κυρίου Ιησού. 4 Και ενώ ήσαν εν απορία περί
τούτου, ιδού, δύο άνδρες εστάθησαν έμπροσθεν αυτών
με ιμάτια αστράπτοντα. 5 Καθώς δε αύται εφοβήθησαν
και έκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς·
Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; 6 δεν είναι
εδώ, αλλ' ανέστη· ενθυμήθητε πως ελάλησε προς εσάς,
ενώ ήτο έτι εν τη Γαλιλαία, 7 λέγων ότι πρέπει ο
Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων
αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να
αναστηθή. 8 Και ενεθυμήθησαν τους λόγους αυτού. 9
Και αφού υπέστρεψαν από του μνημείου, απήγγειλαν
ταύτα πάντα προς τους ένδεκα και πάντας τους λοιπούς.
10 Ήσαν δε η Μαγδαληνή Μαρία και Ιωάννα και Μαρία
η μήτηρ του Ιακώβου και αι λοιπαί μετ' αυτών, αίτινες
έλεγον ταύτα προς τους αποστόλους. 11 Και οι λόγοι
αυτών εφάνησαν ενώπιον αυτών ως φλυαρία, και
δεν επίστευον εις αυτάς. 12 Ο δε Πέτρος σηκωθείς
έδραμεν εις το μνημείον, και παρακύψας βλέπει τα
σάβανα κείμενα μόνα, και ανεχώρησε, θαυμάζων
καθ' εαυτόν το γεγονός. 13 Και ιδού, δύο εξ αυτών
επορεύοντο εν αυτή τη ημέρα εις κώμην ονομαζομένην
Εμμαούς, απέχουσαν εξήκοντα στάδια από Ιερουσαλήμ.
14 Και αυτοί ωμίλουν προς αλλήλους περί πάντων
των συμβεβηκότων τούτων. 15 Και ενώ ωμίλουν και
συνδιελέγοντο, πλησιάσας και αυτός ο Ιησούς επορεύετο
μετ' αυτών· 16 αλλ' οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο
διά να μη γνωρίσωσιν αυτόν. 17 Είπε δε προς αυτούς·
Τίνες είναι οι λόγοι ούτοι, τους οποίους συνομιλείτε
προς αλλήλους περιπατούντες, και είσθε σκυθρωποί;
18 Αποκριθείς δε ο εις, ονομαζόμενος Κλεόπας, είπε
προς αυτόν· Συ μόνος παροικείς εν Ιερουσαλήμ και δεν
έμαθες τα γενόμενα εν αυτή εν ταις ημέραις ταύταις; 19
Και είπε προς αυτούς· Ποία; Οι δε είπον προς αυτόν· Τα
περί Ιησού του Ναζωραίου, όστις εστάθη ανήρ προφήτης
δυνατός εν έργω και λόγω ενώπιον του Θεού και
παντός του λαού, 20 και πως παρέδωκαν αυτόν οι
αρχιερείς και οι άρχοντες ημών εις καταδίκην θανάτου
και εσταύρωσαν αυτόν. 21 Ημείς δε ηλπίζομεν ότι
αυτός είναι ο μέλλων να λυτρώση τον Ισραήλ· αλλά
και προς τούτοις πάσι τρίτη ημέρα είναι σήμερον αύτη,
αφού έγειναν ταύτα. 22 Αλλά και γυναίκές τινές εξ

ημών εξέπληξαν ημάς, αίτινες υπήγον την αυγήν εις το
μνημείον, **23** και μη ευρούσαι το σώμα αυτού, ήλθον
λέγουσαι ότι είδον και οπτασίαν αγγέλων, οίτινες
λέγουσιν ότι αυτός ζη. **24** Και τινές των υμετέρων
υπήγον εις το μνημείον και εύρον ούτω, καθώς και αι
γυναίκες είπον, αυτόν όμως δεν είδον. **25** Και αυτός
είπε προς αυτούς· Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις
το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται·
26 δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός και να εισέλθη
εις την δόξαν αυτού; **27** Και αρχίσας από Μωϋσέως και
από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς
τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαίς.
28 Και επλησίασαν εις την κώμην όπου επορεύοντο,
και αυτός προσεποιείτο ότι υπάγει μακρότερα· **29** και
παρεβίασαν αυτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ημών, διότι
πλησιάζει η εσπέρα και έκλινεν η ημέρα. Και εισήλθε
διά να μείνη μετ' αυτών. **30** Και αφού εκάθησε μετ'
αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον άρτον ευλόγησε και
κόψας έδιδεν εις αυτούς. **31** Αυτών δε διηνοίχθησαν
οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν αυτόν. Και αυτός έγεινεν
άφαντος απ' αυτών. **32** Και είπον προς αλλήλους· Δεν
εκαίετο εν υμίν η καρδία ημών, ότε ελάλει προς ημάς
καθ' οδόν και μας εξήγει τας γραφάς; **33** Και σηκωθέντες
τη αυτή ώρα υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, και εύρον
συνηθροισμένους τους ένδεκα και τους μετ' αυτών, **34**
οίτινες έλεγον ότι όντως ανέστη ο Κύριος και εφάνη εις
τον Σίμωνα. **35** Και αυτοί διηγούντο τα εν τη οδώ και
πως εγνωρίσθη εις αυτούς, ενώ έκοπτε τον άρτον. **36**
Ενώ δε ελάλουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν μέσω
αυτών και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **37** Εκείνοι
δε εκπλαγέντες και έμφοβοι γενόμενοι ενόμιζον ότι
έβλεπον πνεύμα. **38** Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε
τεταραγμένοι; και διά τι αναβαίνουσιν εις τας καρδίας
σας διαλογισμοί; **39** ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας
μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήσατέ με και ίδετε,
διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν έχει, καθώς εμέ
θεωρείτε έχοντα. **40** Και τούτο ειπών, έδειξεν εις αυτούς
τας χείρας και τους πόδας. **41** Ενώ δε αυτοί ηπίστουν
έτι από της χαράς και εθαύμαζον, είπε προς αυτούς·
Έχετε τι φαγώσιμον ενταύθα; **42** Οι δε έδωκαν εις
αυτόν μέρος οπτού ιχθύος και από κηρήθραν μέλιτος.
43 Και λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν. **44** Είπε δε προς
αυτούς· Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησα προς
υμάς ότε ήμην έτι μεθ' υμών, ότι πρέπει να πληρωθώσι
πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Μωϋσέως και
προφήταις και ψαλμοίς περί εμού. **45** Τότε διήνοιξεν
αυτών τον νούν, διά να καταλάβωσι τας γραφάς· **46**
και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον
και ούτως έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή
εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, **47** και να κηρυχθή εν τω
ονόματι αυτού μετάνοια και άφεσις αμαρτιών εις πάντα
τα έθνη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. **48** Σεις δε
είσθε μάρτυρες τούτων. **49** Και ιδού, εγώ αποστέλλω την
επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε
εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ
ύψους. **50** Και έφερεν αυτούς έξω έως εις Βηθανίαν, και
υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. **51** Και ενώ
ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ' αυτών και ανεφέρετο
εις τον ουρανόν. **52** Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν,
υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, **53** και
ήσαν διαπαντός εν τω ιερώ, αινούντες και ευλογούντες
τον Θεόν. Αμήν.

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω
Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχή
παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς
αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν. **4** Εν
αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων.
5 Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν
κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος
παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης· **7** ούτος ήλθεν εις
μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήση περί του φωτός, διά να
πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως,
αλλά διά να μαρτυρήση περί του φωτός. **9** Ήτο το
φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον
ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο
κόσμος έγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν
αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν
αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν
εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας
εις το όνομα αυτού· **13** οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ
εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ'
εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος έγεινε σαρξ
και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν
αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, πλήρης
χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί
αυτού και εφώναξε, λέγων· Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο
οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο
πρότερός μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του
πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος· **17** διότι
και ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως· η δε χάρις και
αλήθεια έγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ
τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ων εις τον κόλπον του
Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αύτη είναι
η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι
εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευΐτας διά να ερωτήσωσιν
αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη·
και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και
ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει,
δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. **22**
Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαι; διά να δώσωμεν
απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί
σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη
ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν
Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ
των Φαρισαίων· **25** και ηρώτησαν αυτόν και είπον
προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο
Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη
προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι·
εν μέσω δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν
γνωρίζετε· **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις
είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος
να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταύτα
έγειναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο
Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης
τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο
Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30**
Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ,
όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31**
Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή
εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω
ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον
το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και
έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν·
αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος
μοι είπεν· εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και
μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι
Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος
είναι ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον πάλιν ίστατο
ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και
εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού,
ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο
μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38**
Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών αυτούς ακολουθούντας,
λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν,
Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε,
που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε,
ήλθον και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτώ
την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο
Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις εκ των
δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννου
και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει
τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν·
Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον
είναι ο Χριστός. **42** Και έφερεν αυτόν προς τον Ιησούν.
Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Συ είσαι Σίμων, ο
υιός του Ιωνά· συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον
ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς
να εξέλθη εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον
και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **44** Ήτο δε ο
Φίλιππος από Βηθσαϊδά, εκ της πόλεως Ανδρέου και
Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει
προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν
τω νόμω και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν
του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο
Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προέλθη τι αγαθόν;
Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ίδε. **47** Είδεν ο
Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει
περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον
δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ·
Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς
αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξη, όντα υποκάτω της
συκής, είδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει
προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι ο
βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε
προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της
συκής, πιστεύεις; μεγαλήτερα τούτων θέλεις ιδεί. **51**
Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από
του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους
αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας
επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν έγεινε γάμος εν Κανά της
Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2**
Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις
τον γάμον. **3** Και επειδή έλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ
του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς
αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι;

δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς
τους υπηρέτας· ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκεί
υδρίαι λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρισμού
των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7**
Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος.
Και εγέμισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς·
Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον.
Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το
ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ήξευρε πόθεν
είναι, οι υπηρέται όμως ήξευρον οι αντλήσαντες το
ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρίκλινος **10** και
λέγει προς αυτόν· Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν
οίνον βάλλει, και αφού πίωσι πολύ, τότε τον κατώτερον·
συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην
την αρχήν των θαυμάτων έκαμεν ο Ιησούς εν Κανά
της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και
επίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο
κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι
αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί έμειναν
ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των
Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και
εύρεν εν τω ιερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα
και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους.
15 Και ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας
εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα
νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας
ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς
είπε· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον
του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν
οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του
οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι
Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Τι σημείον δεικνύεις εις
ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και
είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά
τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι
είπον· Εις τεσσαράκοντα και εξ έτη ωκοδομήθη ο ναός
ούτος, και συ θέλεις εγείρει αυτόν εις τρεις ημέρας;
21 Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του σώματος
αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν
οι μαθηταί αυτού ότι τούτο έλεγε προς αυτούς, και
επίστευσαν εις την γραφήν και εις τον λόγον, τον
οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις
κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εις το
όνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία
έκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εις
αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, **25** και διότι δεν είχε
χρείαν διά να μαρτυρήση τις περί του ανθρώπου· επειδή
αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος
ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε
προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί,
εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς
δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις,
εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς
και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις
δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν
του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται
άνθρωπος να γεννηθή γέρων ων; μήποτε δύναται να
εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός
αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς,
αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και
Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν
του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ
και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα.
7 Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε
άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν
αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και
που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του
Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν·
Πως δύνανται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς
και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ
και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω
ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο
το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν
ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και
δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε
πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο
καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων
εν τω ουρανώ. **14** Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον
όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του
ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις
αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. **(aiōnios g166)** **16**
Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε
τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή
πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.
(aiōnios g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν
αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά
διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει
εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι
ήδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εις το όνομα του
μονογενούς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις,
ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι
ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φώς· διότι ήσαν
πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, όστις πράττει
φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να
μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού· **21** όστις όμως πράττει
την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι
τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά
ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την
γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και
εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών
πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και
ήρχοντο και εβαπτίζοντο· **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο
έτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγεινε λοιπόν
συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του
Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον
Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις
ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ
εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται
προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν
δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι
δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε
μάρτυρές μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ'
ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις
έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου,
ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν
διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η

ιδική μου επληρώθη. 30 Εκείνος πρέπει να αυξάνη,
εγώ δε να ελαττόνωμαι. 31 Ο ερχόμενος άνωθεν είναι
υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι
και εκ της γης λαλεί· ο ερχόμενος εκ του ουρανού
είναι υπεράνω πάντων, 32 και εκείνο το οποίον είδε
και ήκουσε, τούτο μαρτυρεί, και ουδείς δέχεται την
μαρτυρίαν αυτού. 33 Όστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού
επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. 34 Διότι εκείνος,
τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού
λαλεί· επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με
μέτρον. 35 Ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και πάντα έδωκεν
εις την χείρα αυτού. 36 Όστις πιστεύει εις τον Υιόν
έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν
θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω
αυτού. (aiōnios g166)

4 Καθώς λοιπόν έμαθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι
Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειοτέρους μαθητάς κάμνει
και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης- 2 αν και ο Ιησούς αυτός
δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού- 3 αφήκε την
Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. 4 Έπρεπε
δε να περάση διά της Σαμαρείας. 5 Έρχεται λοιπόν εις
πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του
αγρού, τον οποίον έδωκεν ο Ιακώβ εις τον Ιωσήφ τον
υιόν αυτού. 6 Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς
λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως
εις την πηγήν. Ώρα ήτο περίπου έκτη. 7 Έρχεται γυνή
τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς
αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίω. 8 Διότι οι μαθηταί
αυτού είχον υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι
τροφάς. 9 Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις·
Πως συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πίης παρ' εμού, ήτις
είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι
Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. 10 Απεκρίθη ο Ιησούς και
είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού,
και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίω, συ ήθελες
ζητήσει παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζων. 11
Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε άντλημα έχεις,
και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν έχεις το ύδωρ το
ζων; 12 μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημών
Ιακώβ, όστις έδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός έπιεν
εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέμματα αυτού; 13
Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει
εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν· 14 όστις
όμως πίη εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις
αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ,
το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτώ
πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (aiōn g165,
aiōnios g166) 15 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, δος
μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να έρχωμαι
εδώ να αντλώ. 16 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ύπαγε,
κάλεσον τον άνδρα σου και ελθέ εδώ. 17 Απεκρίθη
η γυνή και είπε· Δεν έχω άνδρα. Λέγει προς αυτήν ο
Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν έχω άνδρα· 18 διότι πέντε
άνδρας έλαβες, και εκείνος, τον οποίον έχεις τώρα,
δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. 19 Λέγει προς
αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης.
20 Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν,
και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος
όπου πρέπει να προσκυνώμεν. 21 Λέγει προς αυτήν
ο Ιησούς· Γύναι, πίστευσόν μοι ότι έρχεται ώρα, ότε
ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε
προσκυνήσει τον Πατέρα. 22 Σεις προσκυνείτε εκείνο
το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο
το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των
Ιουδαίων. 23 Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι
αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα
εν πνεύματι και αληθεία· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί
τους προσκυνούντας αυτόν. 24 Ο Θεός είναι Πνεύμα,
και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθεία
πρέπει να προσκυνώσι. 25 Λέγει προς αυτόν η γυνή·
Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός·
όταν έλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. 26
Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι.
27 Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και
εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός· ουδείς όμως είπε,
Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; 28 Αφήκε λοιπόν
η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγεν εις την πόλιν
και λέγει προς τους ανθρώπους· 29 Έλθετε να ίδητε
άνθρωπον, όστις μοι είπε πάντα όσα έπραξα· μήπως
ούτος είναι ο Χριστός; 30 Εξήλθον λοιπόν εκ της
πόλεως και ήρχοντο προς αυτόν. 31 Εν δε τω μεταξύ
οι μαθηταί παρεκάλουν αυτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε.
32 Ο δε είπε προς αυτούς. Εγώ έχω φαγητόν να φάγω,
το οποίον σεις δεν εξεύρετε. 33 Έλεγον λοιπόν οι
μαθηταί προς αλλήλους· Μήπως τις έφερε προς αυτόν
να φάγη; 34 Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Το εμόν
φαγητόν είναι να πράττω το θέλημα του πέμψαντός με
και να τελειώσω το έργον αυτού. 35 Δεν λέγετε σεις ότι
τέσσαρες μήνες είναι έτι και ο θερισμός έρχεται; Ιδού,
σας λέγω, υψώσατε τους οφθαλμούς σας και ίδετε τα
χωράφια, ότι είναι ήδη λευκά προς θερισμόν. 36 Και ο
θερίζων λαμβάνει μισθόν και συνάγει καρπόν εις ζωήν
αιώνιον, διά να χαίρη ομού και ο σπείρων και ο θερίζων.
(aiōnios g166) 37 Διότι κατά τούτο αληθεύει ο λόγος, ότι
άλλος είναι ο σπείρων και άλλος ο θερίζων. 38 Εγώ σας
απέστειλα να θερίζητε εκείνο, εις το οποίον σεις δεν
εκοπιάσατε· άλλοι εκοπίασαν, και σεις εισήλθετε εις τον
κόπον αυτών. 39 Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των
Σαμαρειτών επίστευσαν εις αυτόν διά τον λόγον της
γυναικός, μαρτυρούσης ότι μοι είπε πάντα όσα έπραξα.
40 Καθώς λοιπόν ήλθον προς αυτόν οι Σαμαρείται,
παρεκάλουν αυτόν να μείνη παρ' αυτοίς· και έμεινεν
εκεί δύο ημέρας. 41 Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν διά
τον λόγον αυτού, 42 και προς την γυναίκα έλεγον, ότι
δεν πιστεύομεν πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς
ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθώς
ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. 43 Μετά δε τας δύο
ημέρας εξήλθεν εκείθεν και υπήγεν εις την Γαλιλαίαν.
44 Διότι αυτός ο Ιησούς εμαρτύρησεν ότι προφήτης
εν τη πατρίδι αυτού δεν έχει τιμήν. 45 Ότε λοιπόν
ήλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι,
ιδόντες πάντα όσα έκαμεν εν Ιεροσολύμοις κατά την
εορτήν· διότι και αυτοί ήλθον εις την εορτήν. 46 Ήλθε
λοιπόν ο Ιησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, όπου
έκαμε το ύδωρ οίνον. Και ήτο τις βασιλικός άνθρωπος,
του οποίου ο υιός ησθένει εν Καπερναούμ· 47 ούτος
ακούσας ότι ο Ιησούς ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την

Γαλιλαίαν, υπήγε προς αυτόν και παρεκάλει αυτόν να
καταβή και να ιατρεύση τον υιόν αυτού· διότι έμελλε να
αποθάνη. **48** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτόν· Εάν δεν
ίδητε σημεία και τέρατα, δεν θέλετε πιστεύσει. **49** Λέγει
προς αυτόν ο βασιλικός· Κύριε, κατάβα πριν αποθάνη το
παιδίον μου. **50** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ύπαγε, ο
υιός σου ζη. Και επίστευσεν ο άνθρωπος εις τον λόγον,
τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, και ανεχώρει.
51 Ενώ δε ούτος ήδη κατέβαινεν, απήντησαν αυτόν
οι δούλοι αυτού και απήγγειλαν λέγοντες ότι ο υιός
σου ζη. **52** Ηρώτησε λοιπόν αυτούς την ώραν, καθ' ην
έγεινε καλήτερα. Και είπον προς αυτόν ότι Χθες την
εβδόμην ώραν αφήκεν αυτόν ο πυρετός. **53** Ενόησε
λοιπόν ο πατήρ ότι έγεινε τούτο κατ' εκείνην την ώραν,
καθ' ην ο Ιησούς είπε προς αυτόν ότι Ο υιός σου ζή·
και επίστευσεν αυτός και όλη η οικία αυτού. **54** Τούτο
πάλιν δεύτερον θαύμα έκαμεν ο Ιησούς, αφού ήλθεν εκ
της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν.

5 Μετά ταύτα ήτο εορτήν των Ιουδαίων, και
ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα. **2** Είναι δε εν
τοις Ιεροσολύμοις πλησίον της προβατικής πύλης
κολυμβήθρα, η επονομαζομένη Εβραϊστί Βηθεσδά,
έχουσα πέντε στοάς. **3** Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος
πολύ των ασθενούντων, τυφλών, χωλών, ξηρών,
οίτινες περιέμενον την κίνησιν του ύδατος. **4** Διότι
άγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εις την κολυμβήθραν
και ετάραττε το ύδωρ· όστις λοιπόν εισήρχετο πρώτος
μετά την ταραχήν του ύδατος, εγίνετο υγιής από
οποιανδήποτε νόσον έπασχεν. **5** Ήτο δε εκεί άνθρωπός
τις τριάκοντα οκτώ έτη πάσχων ασθένειαν. **6** Τούτον
ιδών ο Ιησούς κατακείμενον, και εξεύρων ότι πολύν ήδη
καιρόν πάσχει, λέγει προς αυτόν· Θέλεις να γείνης υγιής;
7 Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενών· Κύριε, άνθρωπον
δεν έχω, διά να με βάλη εις την κολυμβήθραν, όταν
ταραχθή το ύδωρ· ενώ δε έρχομαι εγώ, άλλος προ εμού
καταβαίνει. **8** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι,
σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει. **9** Και
ευθύς έγεινεν ο άνθρωπος υγιής και εσήκωσε τον
κράββατον αυτού, και περιεπάτει. Ήτο δε σάββατον
εκείνην την ημέραν. **10** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι
προς τον τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι· Δεν σοι
είναι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον.
11 Απεκρίθη προς αυτούς· Ο ιατρεύσας με, εκείνος μοι
είπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, και περιπάτει. **12**
Ηρώτησαν λοιπόν αυτόν· Τις είναι ο άνθρωπος, όστις
σοι είπε, Σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει;
13 Ο δε ιατρευθείς δεν ήξευρε τις είναι· διότι ο Ιησούς
υπεξήλθεν, επειδή ήτο όχλος πολύς εν τω τόπω. **14**
Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ο Ιησούς εν τω ιερώ και
είπε προς αυτόν· Ιδού, έγεινες υγιής· μηκέτι αμάρτανε,
διά να μη σοι γείνη τι χειρότερον. **15** Υπήγε λοιπόν
ο άνθρωπος και ανήγγειλε προς τους Ιουδαίους ότι
ο Ιησούς είναι ο ιατρεύσας αυτόν. **16** Και διά τούτο
κατέτρεχον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι και εζήτουν να
θανατώσωσιν αυτόν, διότι έκαμνε ταύτα εν σαββάτω.
17 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς· Ο Πατήρ μου
εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι. **18** Διά τούτο
λοιπόν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν
αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά
και Πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν
κάμνων εαυτόν. **19** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε
προς αυτούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δύναται ο
Υιός να πράττη ουδέν αφ' εαυτού, εάν δεν βλέπη τον
Πατέρα πράττοντα τούτο· επειδή όσα εκείνος πράττει,
ταύτα και ο Υιός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ
αγαπά τον Υιόν και δεικνύει εις αυτόν πάντα όσα αυτός
πράττει, και μεγαλήτερα τούτων έργα θέλει δείξει εις
αυτόν, διά να θαυμάζητε σεις. **21** Επειδή καθώς ο Πατήρ
εγείρει τους νεκρούς και ζωοποιεί, ούτω και ο Υιός
ούστινας θέλει ζωοποιεί. **22** Επειδή ουδέ κρίνει ο Πατήρ
ουδένα, αλλ' εις τον Υιόν έδωκε πάσαν την κρίσιν,
23 διά να τιμώσι πάντες τον Υιόν καθώς τιμώσι τον
Πατέρα. Ο μη τιμών τον Υιόν δεν τιμά τον Πατέρα τον
πέμψαντα αυτόν. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο
ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά
με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά
μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν. **(aiōnios g166)** **25**
Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ώρα, και ήδη
είναι, ότε οι νεκροί θέλουσιν ακούσει την φωνήν του
Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θέλουσι ζήσει. **26**
Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε
και εις τον Υιόν να έχη ζωήν εν εαυτώ· **27** και εξουσίαν
έδωκεν εις αυτόν να κάμνη και κρίσιν, διότι είναι
Υιός ανθρώπου. **28** Μη θαυμάζετε τούτο· διότι έρχεται
ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν
ακούσει την φωνήν αυτού, **29** και θέλουσιν εξέλθει οι
πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες
τα φαύλα εις ανάστασιν κρίσεως. **30** Δεν δύναμαι εγώ
να κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούω κρίνω, και
η κρίσις η εμή δικαία είναι· διότι δεν ζητώ το θέλημα
το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός.
31 Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου
δεν είναι αληθής. **32** Άλλος είναι ο μαρτυρών περί
εμού, και εξεύρω ότι είναι αληθής η μαρτυρία, την
οποίαν μαρτυρεί περί εμού. **33** Σεις απεστείλατε προς
τον Ιωάννην, και εμαρτύρησεν εις την αλήθειαν· **34**
εγώ δε παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν,
αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. **35** Εκείνος ήτο ο
λύχνος ο καιόμενος και φέγγων, και σεις ηθελήσατε να
αγαλλιασθήτε προς ώραν εις το φως αυτού. **36** Αλλ'
εγώ έχω την μαρτυρίαν μεγαλητέραν της του Ιωάννου·
διότι τα έργα, τα οποία μοι έδωκεν ο Πατήρ διά να
τελειώσω αυτά, αυτά τα έργα, τα οποία εγώ πράττω,
μαρτυρούσι περί εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλε· **37**
και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε περί εμού.
Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πώποτε ούτε όψιν αυτού
είδετε. **38** Και τον λόγον αυτού δεν έχετε μένοντα εν
εαυτοίς, διότι σεις δεν πιστεύετε εις τούτον, τον οποίον
εκείνος απέστειλεν. **39** Ερευνάτε τας γραφάς, διότι
σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον· και
εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού· **(aiōnios g166)**
40 πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, διά να έχητε
ζωήν. **41** Δόξαν παρά ανθρώπων δεν λαμβάνω· **42**
αλλά σας εγνώρισα ότι την αγάπην του Θεού δεν έχετε
εν εαυτοίς· **43** εγώ ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός
μου, και δεν με δέχεσθε· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι
εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να

πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του
άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου
Θεού; 45 Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω σας κατηγορήσει
προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατήγορός σας ο Μωϋσής,
εις τον οποίον σεις ηλπίσατε. 46 Διότι εάν επιστεύετε
εις τον Μωϋσήν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί
εμού εκείνος έγραψεν. 47 Εάν δε εις τα γεγραμμένα
εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους
ιδικούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της
θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· 2 και
ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, διότι έβλεπον τα θαύματα
αυτού, τα οποία έκαμνεν επί των ασθενούντων. 3 Ανέβη
δε εις το όρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των
μαθητών αυτού. 4 Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των
Ιουδαίων. 5 Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς
και ιδών ότι πολύς όχλος έρχεται προς αυτόν, λέγει προς
τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει άρτους, διά να
φάγωσιν ούτοι; 6 Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι
αυτός ήξευρε τι έμελλε να κάμη. 7 Απεκρίθη προς αυτόν
ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν αρκούσιν
εις αυτούς, διά να λάβη ολίγον τι έκαστος αυτών. 8
Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο
αδελφός Σίμωνος Πέτρου· 9 Εδώ είναι εν παιδάριον, το
οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνους και δύο οψάρια·
αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; 10 Είπε δε ο Ιησούς·
Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος
πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες τον
αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. 11 Και έλαβεν ο Ιησούς τους
άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς,
οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των
οψαρίων όσον ήθελον. 12 Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει
προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα
κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. 13 Εσύναξαν λοιπόν
και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των
πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις
τους φαγόντας. 14 Οι άνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το
θαύμα, το οποίον έκαμεν ο Ιησούς, έλεγον ότι Ούτος
είναι αληθώς ο προφήτης ο μέλλων να έλθη εις τον
κόσμον. 15 Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι
να έλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν
αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το όρος αυτός
μόνος. 16 Καθώς δε έγεινεν εσπέρα, κατέβησαν οι
μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, 17 και εμβάντες εις το
πλοίον, ήρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ.
Και είχεν ήδη γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχεν ελθεί
προς αυτούς, 18 και η θάλασσα υψόνετο, επειδή έπνεε
δυνατός άνεμος. 19 Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως
εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν
περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις
το πλοίον, και εφοβήθησαν. 20 Εκείνος δε λέγει προς
αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. 21 Ήθελον λοιπόν να
λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθύς το πλοίον
έφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπήγαινον. 22 Τη
επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε
είδεν ότι πλοιάριον άλλο δεν ήτο εκεί ειμή εν, εκείνο εις
το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς
δεν εισήλθε μετά των μαθητών αυτού εις το πλοιάριον,
αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν· 23 ήλθον δε
άλλα πλοιάρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου,
όπου έφαγον τον άρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν·
24 ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί,
ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοία
και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. 25
Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς
αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; 26 Απεκρίθη προς αυτούς
ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με
ζητείτε, ουχί διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε
εκ των άρτων και εχορτάσθητε. 27 Εργάζεσθε μη διά
την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν
την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του
ανθρώπου θέλει σας δώσει· διότι τούτον εσφράγισεν ο
Πατήρ ο Θεός. (aiōnios g166) 28 Είπον λοιπόν προς αυτόν·
Τι να κάμωμεν, διά να εργαζώμεθα τα έργα του Θεού; 29
Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το
έργον του Θεού, να πιστεύσητε εις τούτον, τον οποίον
εκείνος απέστειλε. 30 Τότε είπον προς αυτόν· Τι σημείον
λοιπόν κάμνεις συ, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν
εις σε; τι εργάζεσαι; 31 οι πατέρες ημών έφαγον το
μάννα εν τη ερήμω, καθώς είναι γεγραμμένον· Άρτον
εκ του ουρανού έδωκεν εις αυτούς να φάγωσιν. 32
Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας
λέγω, δεν έδωκεν εις εσάς τον άρτον εκ του ουρανού
ο Μωϋσής, αλλ' ο Πατήρ μου σας δίδει τον άρτον εκ
του ουρανού τον αληθινόν. 33 Διότι ο άρτος του Θεού
είναι ο καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωήν
εις τον κόσμον. 34 Είπον λοιπόν προς αυτόν· Κύριε,
πάντοτε δος εις ημάς τον άρτον τούτον. 35 Και είπε
προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής·
όστις έρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει, και όστις
πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλην
σας είπον ότι και με είδετε και δεν πιστεύετε. 37 Παν
ό, τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και τον
ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει έξω· 38 διότι
κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να κάμω το θέλημα
το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με. 39 Τούτο
δε είναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ό,
τι μοι έδωκε να μη απολέσω ουδέν εξ αυτού, αλλά να
αναστήσω αυτό εν τη εσχάτη ημέρα. 40 Και τούτο είναι
το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν
και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ
θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (aiōnios g166)
41 Εγόγγυζον λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι είπεν,
Εγώ είμαι ο άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, 42 και
έλεγον· δεν είναι ούτος Ιησούς ο υιός του Ιωσήφ, του
οποίου ημείς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα;
πως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του ουρανού κατέβην; 43
Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Μη
γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Ουδείς δύναται να έλθη προς
εμέ, εάν δεν ελκύση αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και
εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. 45 Είναι
γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Και πάντες θέλουσιν
είσθαι διδακτοί του Θεού. Πας λοιπόν, όστις ακούση
παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ· 46 ουχί ότι
είδε τις τον Πατέρα, ειμή εκείνος όστις είναι παρά του
Θεού, ούτος είδε τον Πατέρα. 47 Αληθώς αληθώς, σας
λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον. (aiōnios

g166) 48 Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής. 49 Οι πατέρες σας
έφαγον το μάννα εν τη ερήμω και απέθανον· 50 ούτος
είναι ο άρτος ο καταβαίνων εκ του ουρανού, διά να
φάγη τις εξ αυτού και να μη αποθάνη. 51 Εγώ είμαι ο
άρτος ο ζων, ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη
εκ τούτου του άρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και ο
άρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η σαρξ μου
την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της ζωής του κόσμου.
(aiōn g165) 52 Εμάχοντο λοιπόν προς αλλήλους Ιουδαίοι,
λέγοντες· Πως δύναται ούτος να δώση εις ημάς να
φάγωμεν την σάρκα αυτού; 53 Είπε λοιπόν εις αυτούς ο
Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε την
σάρκα του υιού του ανθρώπου και πίητε το αίμα αυτού,
δεν έχετε ζωήν εν εαυτοίς. 54 Όστις τρώγει την σάρκα
μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ
θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (aiōnios g166)
55 Διότι η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα
μου αληθώς είναι πόσις. 56 Όστις τρώγει την σάρκα
μου και πίνει το αίμα μου εν εμοί μένει, και εγώ εν
αυτώ. 57 Καθώς με απέστειλεν ο ζων Πατήρ και εγώ ζω
διά τον Πατέρα, ούτω και όστις με τρώγει θέλει ζήσει
και εκείνος δι' εμέ. 58 Ούτος είναι ο άρτος ο καταβάς
εκ του ουρανού, ουχί καθώς οι πατέρες σας έφαγον το
μάννα και απέθανον· όστις τρώγει τούτον τον άρτον
θέλει ζήσει εις τον αιώνα. (aiōn g165) 59 Ταύτα είπεν εν
τη συναγωγή, διδάσκων εν Καπερναούμ. 60 Πολλοί
λοιπόν εκ των μαθητών αυτού ακούσαντες, είπον·
Σκληρός είναι ούτος ο λόγος· τις δύναται να ακούη
αυτόν; 61 Νοήσας δε ο Ιησούς εν εαυτώ ότι γογγύζουσι
περί τούτου οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς· Τούτο
σας σκανδαλίζει; 62 εάν λοιπόν θεωρήτε τον Υιόν του
ανθρώπου αναβαίνοντα όπου ήτο το πρότερον; 63 το
πνεύμα είναι εκείνο το οποίον ζωοποιεί, η σαρξ δεν
ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς
εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι. 64 Πλην είναι τινές
από σας, οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν εξ αρχής
ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι ο
μέλλων να παραδώση αυτόν. 65 Και έλεγε· Διά τούτο
σας είπον ότι ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν
είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου. 66 Έκτοτε
πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω
και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. 67 Είπε λοιπόν
ο Ιησούς προς τους δώδεκα· Μήπως και σεις θέλετε
να υπάγητε; 68 Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σίμων
Πέτρος· Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει; λόγους ζωής
αιωνίου έχεις· (aiōnios g166) 69 και ημείς επιστεύσαμεν
και εγνωρίσαμεν ότι συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού
του ζώντος. 70 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν
εξέλεξα εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι
διάβολος; 71 Έλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος τον
Ισκαριώτην· διότι ούτος, εις ων εκ των δώδεκα, έμελλε
να παραδώση αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαία·
διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαία, επειδή οι
Ιουδαίοι εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. 2 Επλησίαζε
δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. 3 Είπον λοιπόν
προς αυτόν οι αδελφοί αυτού· Μετάβηθι εντεύθεν και
ύπαγε εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου
τα έργα σου, τα οποία κάμνεις· 4 διότι ουδείς πράττει τι
κρυφίως και ζητεί αυτός να ήναι φανερός. Εάν πράττης
ταύτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. 5 Διότι
ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν. 6 Λέγει
λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ο καιρός ο ιδικός μου
δεν ήλθεν έτι, ο δε καιρός ο ιδικός σας είναι πάντοτε
έτοιμος. 7 Δεν δύναται ο κόσμος να μισή εσάς· εμέ
όμως μισεί, διότι εγώ μαρτυρώ περί αυτού ότι τα έργα
αυτού είναι πονηρά. 8 Σεις ανάβητε εις την εορτήν
ταύτην· εγώ δεν αναβαίνω έτι εις την εορτήν ταύτην,
διότι ο καιρός μου δεν επληρώθη έτι. 9 Και αφού είπε
ταύτα προς αυτούς, έμεινεν εν τη Γαλιλαία. 10 Αφού δε
ανέβησαν οι αδελφοί αυτού, τότε και αυτός ανέβη εις
την εορτήν, ουχί φανερώς αλλά κρυφίως πως. 11 Οι
Ιουδαίοι λοιπόν εζήτουν αυτόν εν τη εορτή και έλεγον·
Που είναι εκείνος; 12 Και ήτο πολύς γογγυσμός περί
αυτού μεταξύ των όχλων. Άλλοι μεν έλεγον ότι είναι
καλός· άλλοι δε έλεγον, Ουχί, αλλά πλανά τον όχλον.
13 Ουδείς όμως ελάλει παρρησία περί αυτού διά τον
φόβον των Ιουδαίων. 14 Και ενώ η εορτή ήτο ήδη περί
τα μέσα, ανέβη ο Ιησούς εις το ιερόν και εδίδασκε. 15
Και εθαύμαζον οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Πως ούτος εξεύρει
γράμματα, ενώ δεν έμαθεν; 16 Απεκρίθη προς αυτούς ο
Ιησούς και είπεν· Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμού,
αλλά του πέμψαντός με. 17 Εάν τις θέλη να κάμη το
θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περί της διδαχής, αν ήναι
εκ του Θεού ή αν εγώ λαλώ απ' εμαυτού. 18 Όστις λαλεί
αφ' εαυτού, ζητεί την δόξαν την ιδικήν αυτού, όστις
όμως ζητεί την δόξαν του πέμψαντος αυτόν, ούτος
είναι αληθής, και αδικία εν αυτώ δεν υπάρχει. 19 Ο
Μωϋσής δεν σας έδωκε τον νόμον; και ουδείς από σας
εκπληροί τον νόμον. Διά τι ζητείτε να μη θανατώσητε;
20 Απεκρίθη ο όχλος και είπε· Δαιμόνιον έχεις· τις ζητεί
να σε θανατώση; 21 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς
αυτούς· Εν έργον έκαμον, και πάντες θαυμάζετε. 22
Διά τούτο ο Μωϋσής σας έδωκε την περιτομήν, ουχί
ότι είναι εκ του Μωϋσέως, αλλ' εκ των πατέρων, και
εν σαββάτω περιτέμνετε άνθρωπον. 23 Εάν λαμβάνη
άνθρωπος περιτομήν εν σαββάτω, διά να μη λυθή ο
νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' εμού διότι έκαμον
ολόκληρον άνθρωπον υγιή εν σαββάτω; 24 Μη κρίνετε
κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. 25 Έλεγον
λοιπόν τινές εκ των Ιεροσολυμιτών· Δεν είναι ούτος, τον
οποίον ζητούσι να θανατώσωσι; 26 Και ιδού, παρρησία
λαλεί, και δεν λέγουσι προς αυτόν ουδέν. Μήπως
τωόντι εγνώρισαν οι άρχοντες ότι ούτος είναι αληθώς
ο Χριστός; 27 Αλλά τούτον εξεύρομεν πόθεν είναι· ο
δε Χριστός όταν έρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι.
28 Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων εν τω ιερώ,
και είπε· Και εμέ εξεύρετε και πόθεν είμαι εξεύρετε·
και απ' εμαυτού δεν ήλθον, αλλ' είναι αληθινός ο
πέμψας με, τον οποίον σεις δεν εξεύρετε· 29 εγώ όμως
εξεύρω αυτόν, διότι παρ' αυτού είμαι και εκείνος με
απέστειλεν. 30 Εζήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αυτόν,
και ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν την χείρα, διότι δεν
είχεν ελθεί έτι η ώρα αυτού. 31 Πολλοί δε εκ του όχλου
επίστευσαν εις αυτόν και έλεγον ότι ο Χριστός όταν
έλθη, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων,
τα οποία ούτος έκαμεν; 32 Ήκουσαν οι Φαρισαίοι τον

όχλον ότι εγόγγυζε ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι
Φαρισαίοι και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν
αυτόν. **33** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον
καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω προς τον πέμψαντά
με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί· και
όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. **35** Είπον
λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να
υπάγη, ώστε ημείς δεν θέλομεν ευρεί αυτόν; Μήπως
μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των
Ελλήνων και να διδάσκη τους Έλληνας; **36** Τις είναι
ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, Θέλετε με ζητήσει και
δεν θέλετε με ευρεί, και, όπου είμαι εγώ, σεις δεν
δύνασθε να έλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν
την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και έκραξε
λέγων· Εάν τις διψά, ας έρχηται προς εμέ και ας πίνη. **38**
Όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί
ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39**
Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον έμελλον
να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν· διότι δεν ήτο
έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον, επειδή ο Ιησούς έτι δεν
εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες
τον λόγον, έλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41**
Άλλοι έλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε έλεγον·
Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; **42** Δεν
είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και
από της κώμης Βηθλεέμ, όπου ήτο ο Δαβίδ, έρχεται ο
Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν έγεινε μεταξύ του όχλου
δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ήθελον να πιάσωσιν
αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. **45**
Ήλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και
Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν
εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε
ελάλησεν άνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο άνθρωπος. **47**
Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως
και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων
επίστευσεν εις αυτόν ή εκ των Φαρισαίων; **49** Αλλ'
ο όχλος ούτος, όστις δεν γνωρίζει τον νόμον, είναι
επικατάρατοι. **50** Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο
ελθών προς αυτόν διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. **51**
Μήπως ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν δεν
ακούση παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; **52**
Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και συ εκ
της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ίδε ότι προφήτης εκ
της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. **53** Και υπήγεν έκαστος εις
τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγεν εις το όρος των Ελαιών. **2**
Και την αυγήν ήλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας
ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν
αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και
οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και
στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν·
Διδάσκαλε, αύτη η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω
μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμω ο Μωϋσής προσέταξεν
ημάς να λιθοβολώνται αι τοιαύται· συ λοιπόν τι λέγεις;
6 Έλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να έχωσι ίνα
κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, έγραφε
διά του δακτύλου εις την γην. **7** Και επειδή επέμενον
ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Όστις
από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον
επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω έγραφεν εις την
γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως
ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από
των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων· και έμεινε μόνος ο
Ιησούς και η γυνή ισταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας
δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι
οι κατήγοροί σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και
εκείνη είπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς
αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω· ύπαγε, και εις το εξής
μη αμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς
αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όστις
ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος,
αλλά θέλει έχει το φως της ζωής. **13** Είπον λοιπόν
προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περί σεαυτού μαρτυρείς·
η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο
Ιησούς και είπε προς αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί
εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξεύρω
πόθεν ήλθον και που υπάγω· σεις όμως δεν εξεύρετε
πόθεν έρχομαι και που υπάγω. **15** Σεις κατά την σάρκα
κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. **16** Αλλά και εάν εγώ
κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, διότι μόνος δεν
είμαι, αλλ' εγώ και ο Πατήρ ο πέμψας με. **17** Και εν τω
νόμω δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η
μαρτυρία είναι αληθινή. **18** Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί
εμαυτού, και ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεί περί εμού.
19 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι ο Πατήρ σου;
Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εξεύρετε ούτε τον Πατέρα
μου· εάν ηξεύρετε εμέ, ηθέλετε εξεύρει και τον Πατέρα
μου. **20** Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω
θησαυροφυλακίω, διδάσκων εν τω ιερώ, και ουδείς
επίασεν αυτόν, διότι δεν είχεν ελθεί έτι η ώρα αυτού. **21**
Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ υπάγω και
θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτία
υμών· όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. **22**
Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει
εαυτόν, και διά τούτο λέγει, Όπου εγώ υπάγω, σεις
δεν δύνασθε να έλθητε; **23** Και είπε προς αυτούς· Σεις
είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω· σεις είσθε
εκ του κόσμου τούτου, εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου
τούτου. **24** Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν
ταις αμαρτίαις υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ
είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών. **25**
Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαι; και είπε προς
αυτούς ο Ιησούς· ό, τι σας λέγω απ' αρχής. **26** Πολλά
έχω να λέγω και να κρίνω περί υμών· αλλ' ο πέμψας με
είναι αληθής, και εγώ όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα
λέγω εις τον κόσμον. **27** δεν ενόησαν ότι έλεγε προς
αυτούς περί του Πατρός. **28** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο
Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υιόν του άνθρώπου, τότε
θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν
κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με εδίδαξεν ο Πατήρ μου,
ταύτα λαλώ. **29** Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν
με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε
τα αρεστά εις αυτόν. **30** Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί
επίστευσαν εις αυτόν. **31** Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς
τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν· Εάν σεις
μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου,
32 και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια

θέλει σας ελευθερώσει. 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν·
Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγείναμεν δούλοι
εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γείνει
ελεύθεροι; 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς,
αληθώς σας λέγω ότι πας όστις πράττει την αμαρτίαν
δούλος είναι της αμαρτίας. 35 Ο δε δούλος δεν μένει
πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε. (aiōn g165) 36
Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώση, όντως ελεύθεροι
θέλετε είσθαι. 37 Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ·
αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός
δεν χωρεί εις εσάς. 38 Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του
Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον
του πατρός σας. 39 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν·
Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο
Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ
ηθέλετε κάμνει. 40 Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε,
άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν
ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαμε. 41
Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Είπον λοιπόν
προς αυτόν· Ημείς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα
Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. 42 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο
Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ·
διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν
ήλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. 43 Διά τι
δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να
ακούητε τον λόγον μου. 44 Σεις είσθε εκ πατρός του
διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να
πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και
δεν μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει
εν αυτώ· όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί,
διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους. 45
Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. 46
Τις από σας με ελέγχει περί αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν
λέγω, διά τι σεις δεν με πιστεύετε; 47 Όστις είναι εκ του
Θεού, τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις δεν
ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. 48 Απεκρίθησαν
λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Δεν λέγομεν
ημείς καλώς ότι Σαμαρείτης είσαι συ και δαιμόνιον
έχεις; 49 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν έχω,
αλλά τιμώ τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. 50
Και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών και
κρίνων. 51 Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν τις φυλάξη
τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεί εις τον αιώνα.
(aiōn g165) 52 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα
κατελάβομεν ότι δαιμόνιον έχεις. Ο Αβραάμ απέθανε
και οι προφήται, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξη τον
λόγον μου, δεν θέλει γευθή θάνατον εις τον αιώνα. (aiōn
g165) 53 Μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημών
Αβραάμ, όστις απέθανε; και οι προφήται απέθανον·
συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; 54 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν
εγώ δοξάζω εμαυτόν, η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ
μου είναι όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι
είναι Θεός σας. 55 Και δεν εγνωρίσατε αυτόν εγώ όμως
γνωρίζω αυτόν· και εάν είπω ότι δεν γνωρίζω αυτόν,
θέλω είσθαι όμοιός σας ψεύστης· αλλά γνωρίζω αυτόν
και τον λόγον αυτού φυλάττω. 56 Ο Αβραάμ ο πατήρ
σας είχεν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και
είδε και εχάρη. 57 Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν·
Πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι, και είδες τον Αβραάμ; 58
Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω·
Πριν γείνη ο Αβραάμ, εγώ είμαι. 59 Εσήκωσαν λοιπόν
λίθους διά να ρίψωσι κατ' αυτού· πλην ο Ιησούς εκρύβη
και εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον αυτών, και
ούτως ανεχώρησε.

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν άνθρωπον τυφλόν εκ
γενετής. 2 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού,
λέγοντες· Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού,
ώστε να γεννηθή τυφλός; 3 Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε
ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλά διά να
φανερωθώσι τα έργα του Θεού εν αυτώ. 4 Εγώ πρέπει
να εργάζωμαι τα έργα του πέμψαντός με, εωσού είναι
ημέρα· έρχεται νυξ ότε ουδείς δύναται να εργάζηται.
5 Ενόσω είμαι εν τω κόσμω, είμαι φως του κόσμου.
6 Αφού είπε ταύτα, έπτυσε χαμαί και έκαμε πηλόν
εκ του πτύσματος και επέχρισε τον πηλόν επί τους
οφθαλμούς του τυφλού 7 και είπε προς αυτόν· Ύπαγε,
νίφθητι εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον
ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν και ενίφθη,
και ήλθε βλέπων. 8 Οι δε γείτονες και όσοι έβλεπον
αυτόν πρότερον ότι ήτο τυφλός έλεγον δεν είναι ούτος,
όστις εκάθητο και εζήτει; 9 Άλλοι έλεγον ότι ούτος
είναι· άλλοι δε ότι όμοιος αυτού είναι. Εκείνος έλεγεν
ότι εγώ είμαι. 10 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως
ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί σου; 11 Απεκρίθη εκείνος και
είπεν· Άνθρωπος λεγόμενος Ιησούς έκαμε πηλόν και
επέχρισε τους οφθαλμούς μου και μοι είπεν· Ύπαγε
εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι· αφού
δε υπήγα και ενίφθην, ανέβλεψα. 12 Είπον λοιπόν
προς αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. 13
Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους Φαρισαίους.
14 Ήτο δε σάββατον, ότε έκαμε τον πηλόν ο Ιησούς και
ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού. 15 Πάλιν λοιπόν ηρώτων
αυτόν και οι Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος είπε
προς αυτούς· Πηλόν έβαλεν επί τους οφθαλμούς μου,
και ενίφθην, και βλέπω. 16 Έλεγον λοιπόν τινές εκ
των Φαρισαίων· Ούτος ο άνθρωπος δεν είναι παρά του
Θεού, διότι δεν φυλάττει το σάββατον. Άλλοι έλεγον·
Πως δύναται άνθρωπος αμαρτωλός να κάμνη τοιαύτα
θαύματα; Και ήτο σχίσμα μεταξύ αυτών. 17 Λέγουσι
πάλιν προς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή
ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος είπεν ότι
προφήτης είναι. 18 Δεν επίστευσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι
περί αυτού ότι ήτο τυφλός και ανέβλεψεν, έως ότου
εφώναξαν τους γονείς αυτού του αναβλέψαντος 19
και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο υιός
σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως
λοιπόν βλέπει τώρα; 20 Απεκρίθησαν προς αυτούς οι
γονείς αυτού και είπον· Εξεύρομεν ότι ούτος είναι ο
υιός ημών και ότι εγεννήθη τυφλός· 21 Πως δε βλέπει
τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ήνοιξε τους οφθαλμούς
αυτού ημείς δεν εξεύρομεν· αυτός ηλικίαν έχει, αυτόν
ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. 22 Ταύτα
είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους·
επειδή ήδη είχον συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις
ομολογήση αυτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος.
23 Διά τούτο οι γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει,
αυτόν ερωτήσατε. 24 Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου

τον άνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον προς αυτόν·
Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν ότι ο άνθρωπος
ούτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και
είπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξεύρω· εν εξεύρω, ότι
ήμην τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς αυτόν
πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; 27
Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε·
διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε
να γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελοιδόρησαν λοιπόν
αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δε
του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ημείς εξεύρομεν ότι
προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτον όμως δεν
εξεύρομεν πόθεν είναι. 30 Απεκρίθη ο άνθρωπος και
είπε προς αυτούς· Εν τούτω μάλιστα είναι το θαυμαστόν,
ότι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους
οφθαλμούς. 31 Εξεύρομεν δε ότι αμαρτωλούς ο Θεός
δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμνη
το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. 32 Εκ του αιώνος
δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου
τυφλού. (aiōn g165) 33 Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού,
δεν ηδύνατο να κάμη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον
προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ
διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. 35 Ήκουσεν
ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν
είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υιόν του Θεού;
36 Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να
πιστεύσω εις αυτόν; 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν·
Και είδες αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι.
38 Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν.
39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον εις τον
κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και
να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες. 40 Και ήκουσαν ταύτα
όσοι εκ των Φαρισαίων ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς
αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Είπε προς
αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει
αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η αμαρτία
σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται
διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων,
αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης
και ληστής· 2 όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας,
είναι ποιμήν των προβάτων. 3 Εις τούτον ο θυρωρός
ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι,
και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' όνομα και εξάγει
αυτά. 4 Και όταν εκβάλη τα εαυτού πρόβατα, υπάγει
έμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν,
διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. 5 Ξένον όμως
δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ'
αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων.
6 Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς·
εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία
ελάλει προς αυτούς. 7 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς
ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η
θύρα των προβάτων. 8 Πάντες όσοι ήλθον προ εμού
κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα
πρόβατα. 9 Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη,
θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει
ευρεί βοσκήν. 10 Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να
κλέψη και θύση και απολέση· εγώ ήλθον διά να έχωσι
ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία. 11 Εγώ είμαι ο
ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού
βάλλει υπέρ των προβάτων· 12 ο δε μισθωτός και μη
ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του,
θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα
και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει
τα πρόβατα. 13 Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι
μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14
Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και
γνωρίζομαι υπό των εμών, 15 καθώς με γνωρίζει ο
Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν
μου βάλλω υπέρ των προβάτων. 16 Και άλλα πρόβατα
έχω, τα οποία δεν είναι εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα
πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν
μου, και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. 17 Διά
τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν
μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. 18 Ουδείς αφαιρεί
αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτού·
εξουσίαν έχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν έχω πάλιν
να λάβω αυτήν· ταύτην την εντολήν έλαβον παρά του
Πατρός μου. 19 Σχίσμα λοιπόν έγεινε πάλιν μεταξύ
των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. 20 Και έλεγον
πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον έχει και είναι μαινόμενος·
τι ακούετε αυτόν; 21 Άλλοι έλεγον· Ούτοι οι λόγοι δεν
είναι δαιμονιζομένου· μήπως δύναται δαιμόνιον να
ανοίγη οφθαλμούς τυφλών; 22 Έγειναν δε τα εγκαίνια
εν Ιεροσολύμοις, και ήτο χειμών· 23 και ο Ιησούς
περιεπάτει εν τω ιερώ εν τη στοά του Σολομώντος. 24
Περιεκύκλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και έλεγον
προς αυτόν· Έως πότε κρατείς εν αμφιβολία την ψυχήν
ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, είπέ προς ημάς παρρησία.
25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν
πιστεύετε. Τα έργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι
του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· 26 αλλά
σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων
των εμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά
ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά,
και με ακολουθούσι. 28 Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν
αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα,
και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (aiōn
g165, aiōnios g166) 29 Ο Πατήρ μου, όστις μοι έδωκεν
αυτά, είναι μεγαλήτερος πάντων, και ουδείς δύναται να
αρπάση εκ της χειρός του Πατρός μου. 30 Εγώ και ο
Πατήρ εν είμεθα. 31 Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι
λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. 32 Απεκρίθη
προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά έργα έδειξα εις
εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον έργον εξ αυτών με
λιθοβολείτε; 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι,
λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά
περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ων κάμνεις
σεαυτόν Θεόν. 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν
είναι γεγραμμένον εν τω νόμω υμών, Εγώ είπα, θεοί
είσθε; 35 Εάν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους
έγεινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναιρεθή
η γραφή, 36 εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγίασε και
απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημείς,
διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; 37 Εάν δεν κάμνω τα
έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· 38 αλλ' εάν

κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις
τα έργα, διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε ότι ο Πατήρ
είναι εν εμοί και εγώ εν αυτώ. 39 Εζήτουν λοιπόν
πάλιν να πιάσωσιν αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός
αυτών. 40 Και υπήγε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον
τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και έμεινεν
εκεί. 41 Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και έλεγον ότι
ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα έκαμε, πάντα όμως όσα
είπεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. 42 Και εκεί
επίστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ήτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ
της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής
αυτής. 2 Η δε Μαρία ήτο η αλείψασα τον Κύριον
με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας
τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. 3
Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι·
Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. 4 Και
ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς
θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή
ο Υιός του Θεού δι' αυτής. 5 Ηγάπα δε ο Ιησούς την
Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. 6
Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεί, τότε μεν έμεινε
δύο ημέρας εν τω τόπω όπου ήτο· 7 έπειτα μετά τούτο
λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν
πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα
εζήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν
υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι
ώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρα, δεν
προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου·
10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει,
διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταύτα είπε, και
μετά τούτο λέγει προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών
εκοιμήθη· αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. 12
Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθη,
θέλει σωθή. 13 Αλλ' ο Ιησούς είχεν ειπεί περί του
θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι λέγει περί
της κοιμήσεως του ύπνου. 14 Τότε λοιπόν είπε προς
αυτούς ο Ιησούς παρρησία· Ο Λάζαρος απέθανε. 15 Και
χαίρω διά σας, διά να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί·
αλλ' ας υπάγωμεν προς αυτόν. 16 Είπε δε ο Θωμάς, ο
λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας υπάγωμεν
και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' αυτού. 17 Ελθών
λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν τέσσαρας ημέρας έχοντα
ήδη εν τω μνημείω. 18 Ήτο δε η Βηθανία πλησίον των
Ιεροσολύμων, απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. 19 Και
πολλοί εκ των Ιουδαίων είχον ελθεί προς την Μάρθαν
και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσιν αυτάς περί του
αδελφού αυτών. 20 Η Μάρθα λοιπόν, καθώς ήκουσεν
ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· η δε Μαρία
εκάθητο εν τω οίκω. 21 Είπε λοιπόν η Μάρθα προς τον
Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν
αποθάνει. 22 Πλην και τώρα εξεύρω ότι όσα ζητήσης
παρά του Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. 23 Λέγει προς
αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. 24
Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι θέλει αναστηθή
εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα. 25 Είπε προς αυτήν
ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων
εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· 26 και πας όστις ζη
και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα.
Πιστεύεις τούτο; (aiōn g165) 27 Λέγει προς αυτόν· Ναι,
Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του
Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον. 28 Και αφού είπε
ταύτα, υπήγε και εφώναξε Μαρίαν την αδελφήν αυτής
κρυφίως και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. 29
Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκόνεται ταχέως και έρχεται
προς αυτόν. 30 Δεν είχε δε ελθεί ο Ιησούς έτι εις την
κώμην, αλλ' ήτο εν τω τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η
Μάρθα. 31 Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν τη
οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες την Μαρίαν
ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, ηκολούθησαν αυτήν,
λέγοντες ότι υπάγει εις το μνημείον, διά να κλαύση
εκεί. 32 Η Μαρία λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο
Ιησούς, ιδούσα αυτόν έπεσεν εις τους πόδας αυτού,
λέγουσα προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός
μου δεν ήθελεν αποθάνει. 33 Ο δε Ιησούς, καθώς
είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ' αυτής
Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη ψυχή αυτού και
εταράχθη, 34 και είπε· Που εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς
αυτόν· Κύριε, ελθέ και ίδε. 35 Εδάκρυσεν ο Ιησούς. 36
Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν.
37 Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, όστις
ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε
και ούτος να μη αποθάνη; 38 Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν
στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το μνημείον· ήτο δε
σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ' αυτού. 39 Λέγει ο Ιησούς·
Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του
αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, όζει ήδη· διότι είναι
τεσσάρων ημερών. 40 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν
σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν του
Θεού; 41 Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου έκειτο ο
αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς άνω,
είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκουσας. 42 Και εγώ
εγνώριζον ότι πάντοτε μου ακούεις· αλλά διά τον όχλον
τον περιεστώτα είπον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι
συ με απέστειλας. 43 Και ταύτα ειπών, μετά φωνής
μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. 44 Και εξήλθεν
ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας με
τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον
με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε
αυτόν και αφήσατε να υπάγη. 45 Πολλοί λοιπόν εκ των
Ιουδαίων, οίτινες είχον ελθεί εις την Μαρίαν και είδον
όσα έκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. 46 Τινές δε
εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς
αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. 47 Συνεκρότησαν λοιπόν
συνέδριον οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι και έλεγον·
Τι κάμνομεν, διότι ούτος ο άνθρωπος πολλά θαύματα
κάμνει. 48 Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι
πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι Ρωμαίοι και
αφανίσει και τον τόπον ημών και το έθνος. 49 Εις δε τις
εξ αυτών, ο Καϊάφας, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού
εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, 50
ουδέ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις
άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλον το
έθνος. 51 Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερεύς
ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο
Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, 52 και ουχί μόνον
υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συνάξη εις εν τα τέκνα

του Θεού τα διεσκορπισμένα. **53** Απ' εκείνης λοιπόν της
ημέρας συνεβουλεύθησαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν.
54 Όθεν ο Ιησούς δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ
των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον
πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και
εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. **55** Επλησίαζε δε
το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του
τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να
καθαρίσωσιν εαυτούς. **56** Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν
και έλεγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι σας
φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; **57** Είχον δε
δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν
τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν
εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών,
τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **2** Και έκαμαν εις
αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει· ο δε Λάζαρος
ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. **3** Τότε η
Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς
πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας
τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία
επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. **4** Λέγει λοιπόν εις εκ
των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης,
όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· **5** Διά τι τούτο το
μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις
τους πτωχούς; **6** Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν
περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το
γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό.
7 Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν
του ενταφιασμού μου εφύλαξεν αυτό. **8** Διότι τους
πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε
δεν έχετε. **9** Έμαθε δε όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων ότι
είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά
διά να ίδωσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν
εκ νεκρών. **10** Συνεβουλεύθησαν δε οι αρχιερείς, διά
να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, **11** διότι πολλοί εκ
των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και επίστευον εις
τον Ιησούν. **12** Τη επαύριον όχλος πολύς ο ελθών
εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις
Ιεροσόλυμα, **13** έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και
εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και έκραζον· Ωσαννά,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς
του Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν
επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· **15** Μη φοβού,
θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθήμενος
επί πώλου όνου. **16** Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί
αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε
ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν,
και ταύτα έκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο
όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναξε τον Λάζαρον εκ
του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **18** Διά
τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι
έκαμε το θαύμα τούτο. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον
προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο
κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν. **20** Ήσαν δε τινές Έλληνες
μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη
εορτή. **21** Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον
από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν,
λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ίδωμεν τον Ιησούν. **22**
Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και
πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον
Ιησούν. **23** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων·
Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου.
24 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου
δεν πέση εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει·
εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Όστις
αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και
όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις
ζωήν αιώνιον θέλει φυλάξει αυτήν. **(aiōnios g166)** **26**
Εάν εμέ υπηρετή τις, εμέ ας ακολουθή, και όπου είμαι
εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο εμός· και εάν τις
εμέ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. **27** Τώρα η
ψυχή μου είναι τεταραγμένη· και τι να είπω; Πάτερ,
σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτο ήλθον
εις την ώραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα.
Ήλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Και εδόξασα και
πάλιν θέλω δοξάσει. **29** Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς
και ακούσας έλεγεν ότι έγεινε βροντή· άλλοι έλεγον·
Άγγελος ελάλησε προς αυτόν. **30** Απεκρίθη ο Ιησούς
και είπεν· Η φωνή αύτη δεν έγεινε δι' εμέ, αλλά διά
σας. **31** Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα
ο άρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή έξω. **32**
Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας
προς εμαυτόν. **33** Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποίον
θάνατον έμελλε να αποθάνη. **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο
όχλος· Ημείς ηκούσαμεν εκ του νόμου Ότι ο Χριστός
μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις Ότι πρέπει
να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο
Υιός του ανθρώπου; **(aiōn g165)** **35** Είπε λοιπόν προς
αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ'
υμών· περιπατείτε ενόσω έχετε το φως, διά να μη
σας καταφθάση το σκότος· και όστις περιπατεί εν τω
σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. **36** Ενόσω έχετε το φως,
πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός.
Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύφθη απ'
αυτών. **37** Αλλ' ενώ έκαμε τόσα θαύματα έμπροσθεν
αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν· **38** διά να πληρωθή ο
λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε,
τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων
του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **39** Διά τούτο δεν
ηδύναντο να πιστεύωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· **40**
Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την
καρδίαν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και
νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω
αυτούς. **41** Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν
αυτού και ελάλησε περί αυτού. **42** Αλλ' όμως και εκ
των αρχόντων πολλοί επίστευσαν εις αυτόν, πλην διά
τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν, διά να μη γείνωσιν
αποσυνάγωγοι. **43** Διότι ηγάπησαν την δόξαν των
ανθρώπων μάλλον παρά την δόξαν του Θεού. **44** Ο δε
Ιησούς έκραξε και είπεν· Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει
εις εμέ, αλλ' εις τον πέμψαντά με, **45** και ο θεωρών εμέ
θεωρεί τον πέμψαντά με. **46** Εγώ ήλθον φως εις τον
κόσμον, διά να μη μείνη εν τω σκότει πας ο πιστεύων
εις εμέ. **47** Και εάν τις ακούση τους λόγους μου και δεν
πιστεύση, εγώ δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ήλθον διά
να κρίνω τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον.

48 Ο αθετών εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους μου,
έχει τον κρίνοντα αυτόν· ο λόγος, τον οποίον ελάλησα,
εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα· 49 διότι
εγώ απ' εμαυτού δεν ελάλησα, αλλ' ο πέμψας με Πατήρ
αυτός μοι έδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω·
50 και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωή αιώνιος.
Όσα λοιπόν λαλώ εγώ, καθώς μοι είπεν ο Πατήρ, ούτω
λαλώ. (aiōnios g166)

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι
ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου
τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του
τους εν τω κόσμω, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. 2
Και αφού έγεινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει
εις την καρδίαν του Ιούδα Σίμωνος του Ισκαριώτου
να παραδώση αυτόν, 3 εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα
έδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από
του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, 4 εγείρεται
εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και
λαβών προσόψιον διεζώσθη· 5 έπειτα βάλλει ύδωρ
εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτη τους πόδας των
μαθητών και να σπογγίζη με το προσόψιον, με το οποίον
ήτο διεζωσμένος. 6 Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα
Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος· Κύριε, συ μου
νίπτεις τους πόδας; 7 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς
αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις
τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. 8 Λέγει προς
αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις
τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε
νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. (aiōn g165) 9 Λέγει
προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, μη τους πόδας μου
μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλήν. 10 Λέγει
προς αυτόν ο Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν
ειμή τους πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός·
και σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχί πάντες. 11 Διότι
ήξευρεν εκείνον, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· διά
τούτο είπε· Δεν είσθε πάντες καθαροί. 12 Αφού λοιπόν
ένιψε τους πόδας αυτών και έλαβε τα ιμάτια αυτού,
καθήσας πάλιν είπε προς αυτούς· Εξεύρετε τι έκαμον εις
εσάς; 13 Σεις με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος,
και καλώς λέγετε, διότι είμαι. 14 Εάν λοιπόν εγώ, ο
Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ένιψα τους πόδας, και
σεις χρεωστείτε να νίπτητε τους πόδας αλλήλων. 15
Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και
σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς. 16 Αληθώς, αληθώς
σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού,
ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. 17 Εάν
εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά. 18
Δεν λέγω τούτο περί πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποίους
εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθή η γραφή, Ο τρώγων
μετ' εμού τον άρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν
αυτού. 19 Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά
να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. 20 Αληθώς,
αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται όντινα πέμψω, εμέ
δέχεται, και όστις δέχεται, εμέ δέχεται τον πέμψαντά με.
21 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και
εμαρτύρησε και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι
εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. 22 Έβλεπον λοιπόν εις
αλλήλους οι μαθηταί, απορούντες περί τίνος λέγει. 23
Εκάθητο δε κεκλιμένος εις τον κόλπον του Ιησού εις των
μαθητών αυτού, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς. 24 Νεύει
λοιπόν προς τούτον ο Σίμων Πέτρος διά να ερωτήση
τις είναι εκείνος, περί του οποίου λέγει. 25 Και πεσών
εκείνος επί το στήθος του Ιησού, λέγει προς αυτόν·
Κύριε, τις είναι; 26 Αποκρίνεται ο Ιησούς· Εκείνος είναι,
εις τον οποίον εγώ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Και
εμβάψας το ψωμίον δίδει εις τον Ιούδαν Σίμωνος τον
Ισκαριώτην. 27 Και μετά το ψωμίον τότε εισήλθεν εις
εκείνον ο Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς· ό,
τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. 28 Τούτο όμως ουδείς των
καθημένων ενόησε προς τι είπε προς αυτόν. 29 Διότι
τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το γλωσσόκομον,
ότι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Αγόρασον όσων έχομεν
χρείαν διά την εορτήν, ή να δώση τι εις τους πτωχούς.
30 Λαβών λοιπόν εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς·
ήτο δε νυξ. 31 Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς· Τώρα
εδοξάσθη ο Υιός του άνθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη
εν αυτώ. 32 Εάν ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ, και ο Θεός
θέλει δοξάσει αυτόν εν εαυτώ και ευθύς θέλει δοξάσει
αυτόν. 33 Τεκνία, έτι ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με
ζητήσει, και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου
υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε, και προς εσάς
λέγω τώρα. 34 Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε
αλλήλους, καθώς εγώ σας ηγάπησα και σεις να αγαπάτε
αλλήλους. 35 Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι
είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους.
36 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, που υπάγεις;
Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς· Όπου υπάγω, δεν δύνασαι
τώρα να με ακολουθήσης, ύστερον όμως θέλεις με
ακολουθήσει. 37 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Κύριε,
διατί δεν δύναμαι να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν
μου θέλω βάλει υπέρ σου. 38 Απεκρίθη προς αυτόν ο
Ιησούς· Την ψυχήν σου θέλεις βάλει υπέρ εμού; αληθώς,
αληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάξει ο αλέκτωρ, εωσού
με απαρνηθής τρίς.

14 Ας μη ταράττηται η καρδία σας· πιστεύετε εις τον
Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. 2 Εν τη οικία του
Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον
σας ειπεί· υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· 3 και αφού
υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και
θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και
σεις, όπου είμαι εγώ. 4 Και όπου εγώ υπάγω εξεύρετε,
και την οδόν εξεύρετε. 5 Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς·
Κύριε, δεν εξεύρομεν που υπάγεις· και πως δυνάμεθα να
εξεύρωμεν την οδόν; 6 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ
είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται
προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. 7 Εάν εγνωρίζετε εμέ,
και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει. Και από του νυν
γνωρίζετε αυτόν και είδετε αυτόν. 8 Λέγει προς αυτόν ο
Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί
εις ημάς. 9 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν
είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; όστις
είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις
ημάς τον Πατέρα; 10 Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν
τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους, τους
οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ·
αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. 11

Πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ
είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετέ μοι.
12 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ,
τα έργα τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και
μεγαλήτερα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς
τον Πατέρα μου, 13 και ό, τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί
μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν
τω Υιώ. 14 Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ
θέλω κάμει αυτό. 15 Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου
φυλάξατε. 16 Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα,
και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη
μεθ' υμών εις τον αιώνα, (aiōn g165) 17 το Πνεύμα της
αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη,
διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως
γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει
είσθαι. 18 Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς
εσάς. 19 Έτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει,
σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη.
20 Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ
είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν.
21 Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος
είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό
του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και
θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. 22 Λέγει προς
αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει
ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί
εις τον κόσμον; 23 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς
αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει,
και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν
θέλομεν ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. 24 Ο
μη αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει· και ο
λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά
του πέμψαντός με Πατρός. 25 Ταύτα ελάλησα προς εσάς
ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών· 26 ο δε Παράκλητος, το
Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν
τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και
θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. 27
Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω εις
εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη
ταράττηται η καρδία σας μηδέ ας δειλιά. 28 Ηκούσατε
ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και έρχομαι προς εσάς. Εάν
με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον
Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου· 29
και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν
γείνη. 30 Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' υμών·
διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου· και δεν έχει
ουδέν εν εμοί. 31 Αλλά διά να γνωρίση ο κόσμος ότι
αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ,
ούτω κάμνω. Εγέρθητε, ας υπάγωμεν εντεύθεν.

15 Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ
μου είναι ο γεωργός. 2 Παν κλήμα εν εμοί μη
φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν,
καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. 3
Τώρα σεις είσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον
ελάλησα προς εσάς. 4 Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν
υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ'
εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ σεις,
εάν δεν μείνητε εν εμοί. 5 Εγώ είμαι η άμπελος, σεις
τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος
φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να
κάμητε ουδέν. 6 Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται
έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά
και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. 7 Εάν μείνητε
εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε
ζητεί ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. 8 Εν
τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν
πολύν· και ούτω θέλετε είσθαι μαθηταί μου. 9 Καθώς
εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε
εν τη αγάπη μου. 10 Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε,
θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εφύλαξα
τας εντολάς του Πατρός μου και μένω εν τη αγάπη
αυτού. 11 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν
υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. 12
Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς
σας ηγάπησα. 13 Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει
ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των
φίλων αυτού. 14 Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε
όσα εγώ σας παραγγέλλω. 15 Δεν σας λέγω πλέον
δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος
αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα
παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. 16 Σεις δεν
εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα
διά να υπάγητε σεις και να κάμητε καρπόν, και ο καρπός
σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός
εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. 17 Ταύτα σας
παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. 18 Εάν ο κόσμος
σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. 19
Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το
ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ'
εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο
κόσμος. 20 Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον
προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου
αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει· εάν
τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι
φυλάξει. 21 Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς
διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με.
22 Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν
δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί
της αμαρτίας αυτών. 23 Ο μισών εμέ και τον Πατέρα
μου μισεί. 24 Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα,
τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον
έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον
Πατέρα μου. 25 Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο
λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, Ότι εμίσησάν
με δωρεάν. 26 Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον
οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το
Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του
Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. 27 Αλλά
και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη
σκανδαλισθήτε. 2 Θέλουσι σας κάμει
αποσυναγώγους· μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις
σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις
τον Θεόν. 3 Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν
εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. 4 Αλλά ταύτα είπον
προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι

εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς
εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. 5 Τώρα δε υπάγω
προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά·
Που υπάγεις; 6 Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα,
η λύπη εγέμισε την καρδίαν σας. 7 Εγώ όμως την
αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ.
Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί
προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς
εσάς· 8 και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον
περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· 9
περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· 10 περί
δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και
πλέον δεν με βλέπετε· 11 περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων
του κόσμου τούτου εκρίθη. 12 Έτι πολλά έχω να είπω
προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά.
13 Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει
σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει
λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει,
και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. 14 Εκείνος
θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και
αναγγείλει προς εσάς. 15 Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού
είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και
αναγγείλει προς εσάς. 16 Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε,
και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω
προς τον Πατέρα. 17 Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού
είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας
λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και
θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα;
18 Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το
ολίγον; Δεν εξεύρομεν τι λαλεί. 19 Ενόησε λοιπόν ο
Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς
αυτούς· Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον,
Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε
με ιδεί; 20 Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε
κλαύσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις
θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή
εις χαράν. 21 Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι
ήλθεν ώρα αυτής· αφού όμως γεννήση το παιδίον,
δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι
εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. 22 Και σεις λοιπόν
τώρα μεν έχετε λύπην· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και
θέλει χαρή η καρδία σας, και την χαράν σας ουδείς
αφαιρεί από σας. 23 Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε
ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω
ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί
μου, θέλει σας δώσει. 24 Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν
εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά
να ήναι πλήρης η χαρά σας. 25 Ταύτα διά παροιμιών
ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω
σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρρησία
θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. 26 Εν εκείνη
τη ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν
σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί
υμών· 27 διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, επειδή σεις
ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού
εξήλθον. 28 Εξήλθον παρά του Πατρός και ήλθον εις
τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς
τον Πατέρα. 29 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού·
Ιδού, τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν
λέγεις. 30 Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα και δεν
έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι
από Θεού εξήλθες. 31 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς·
Τώρα πιστεύετε; 32 Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε,
να σκορπισθήτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε
εμέ μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι
μετ' εμού. 33 Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε
ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά
θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους
οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ,
ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά να σε δοξάση
και ο Υιός σου, 2 καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν
πάσης σαρκός, διά να δώση ζωήν αιώνιον εις πάντας
όσους έδωκας εις αυτόν. (aiōnios g166) 3 Αύτη δε είναι η
αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν
Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. (aiōnios
g166) 4 Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετελείωσα,
το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω· 5 και τώρα δόξασόν
με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν
είχον παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος. 6 Εφανέρωσα
το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι
έδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ
έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. 7 Τώρα
εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι· 8
διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις
αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνώρισαν αληθώς ότι
παρά σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας.
9 Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του
κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας,
διότι ιδικοί σου είναι. 10 Και τα εμά πάντα σα είναι και
τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοίς. 11 Και δεν είμαι
πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω,
και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς
εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να
ήναι εν καθώς ημείς. 12 Ότε ήμην μετ' αυτών εν τω
κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου·
εκείνους τους οποίους μοι έδωκας εφύλαξα, και ουδείς
εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να
πληρωθή η γραφή. 13 Τώρα δε έρχομαι προς σε, και
ταύτα λαλώ εν τω κόσμω διά να έχωσι την χαράν μου
πλήρη εν εαυτοίς. 14 Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον
σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ
του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. 15
Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου,
αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού. 16 Εκ του
κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου.
17 Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός
σου είναι αλήθεια. 18 Καθώς εμέ απέστειλας εις τον
κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον·
19 και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ήναι και
αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία. 20 Και δεν παρακαλώ
μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων
εις εμέ διά του λόγου αυτών· 21 διά να ήναι πάντες
εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να
ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι
συ με απέστειλας. 22 Και εγώ την δόξαν την οποίαν
μοι έδωκας έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς

ημείς είμεθα εν, 23 εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί,
διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο
κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς
καθώς εμέ ηγάπησας. 24 Πάτερ, εκείνους τους οποίους
μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι
μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν
μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου.
25 Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε
σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με απέστειλας.
26 Και εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω
φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με
ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των
μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων,
όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και
οι μαθηταί αυτού. 2 Ήξευρε δε τον τόπον και Ιούδας
ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο
Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. 3 Ο Ιούδας λοιπόν,
λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων
υπηρέτας, έρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και
όπλων. 4 Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ'
αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; 5
Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει
προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών
και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. 6 Καθώς λοιπόν είπε
προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα οπίσω
και έπεσον χαμαί. 7 Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς·
Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραίον. 8
Απεκρίθη ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν
εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι· 9 διά να
πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκείνων
τους οποίους μοι έδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. 10
Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρεν αυτήν
και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν
αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου
Μάλχος. 11 Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε
την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον
μοι έδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πίει αυτό; 12 Το τάγμα
λοιπόν και ο χιλίαρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων
συνέλαβον τον Ιησούν και έδεσαν αυτόν, 13 και έφεραν
αυτόν εις τον Άνναν πρώτον· διότι ήτο πενθερός του
Καϊάφα, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου. 14
Ήτο δε ο Καϊάφας ο συμβουλεύσας τους Ιουδαίους ότι
συμφέρει να απολεσθή εις άνθρωπος υπέρ του λαού. 15
Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος
μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον
αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν
του αρχιερέως. 16 Ο δε Πέτρος ίστατο έξω πλησίον
της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, όστις
ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ωμίλησεν εις την
θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. 17 Λέγει λοιπόν η
δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι
εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος·
Δεν είμαι. 18 Ίσταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται,
οίτινες είχον κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και
εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και
εθερμαίνετο. 19 Ο αρχιερεύς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν
περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. 20
Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα
εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγή
και εν τω ιερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε,
και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. 21 Τι με ερωτάς;
ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς·
ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. 22 Ότε δε είπε
ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε
ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς
τον αρχιερέα; 23 Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν
κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε
καλώς, τι με δέρεις; 24 Είχε δε αποστείλει αυτόν ο
Άννας δεδεμένον προς Καϊάφαν τον αρχιερέα. 25 Ο δε
Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνετο· είπον λοιπόν
προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι;
Ηρνήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. 26 Λέγει εις εκ των
δούλων του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, του
οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν
τω κήπω μετ' αυτού; 27 Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος,
και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. 28 Φέρουσι λοιπόν τον
Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωΐ·
και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη
μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. 29 Εξήλθε
λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν
φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; 30 Απεκρίθησαν
και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός,
δεν ηθέλομεν σοι παραδώσει αυτόν. 31 Είπε λοιπόν
προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά
τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι
Ιουδαίοι· Ημείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν
ουδένα. 32 Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον
οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να
αποθάνη. 33 Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος
και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι
ο βασιλεύς των Ιουδαίων; 34 Απεκρίθη προς αυτόν ο
Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον
περί εμού; 35 Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι
Ιουδαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε
παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; 36 Απεκρίθη ο Ιησούς· Η
βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η
βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται
μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους
Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν.
37 Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι
συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι
εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις
τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας
όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνήν μου.
38 Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια; Και
τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και
λέγει προς αυτούς· Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν
αυτώ· 39 είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω
ένα εν τω πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον
βασιλέα των Ιουδαίων; 40 Πάλιν λοιπόν εκραύγασαν
πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά τον Βαραββάν. Ήτο
δε ο Βαραββάς ληστής.

19 Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και
εμαστίγωσε. 2 Και οι στρατιώται, πλέξαντες
στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού

και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν 3 και έλεγον·
Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και έδιδον εις αυτόν
ραπίσματα. 4 Εξήλθε δε πάλιν έξω ο Πιλάτος και
λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν έξω, διά να
γνωρίσητε ότι ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. 5
Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς έξω, φορών τον ακάνθινον
στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς
αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο άνθρωπος. 6 Ότε δε είδον αυτόν
οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες·
Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο
Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ
δεν ευρίσκω εν αυτώ έγκλημα. 7 Απεκρίθησαν προς
αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς νόμον έχομεν, και κατά τον
νόμον ημών πρέπει να αποθάνη, διότι έκαμεν εαυτόν
Υιόν του Θεού. 8 Ότε δε ήκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον
λόγον, μάλλον εφοβήθη, 9 και εισήλθε πάλιν εις το
πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ;
Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν έδωκεν εις αυτόν. 10 Λέγει
λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλείς;
δεν εξεύρεις ότι εξουσίαν έχω να σε σταυρώσω και
εξουσίαν έχω να σε απολύσω; 11 Απεκρίθη ο Ιησούς·
Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο
δεδομένον άνωθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σε έχει
μεγαλητέραν αμαρτίαν. 12 Έκτοτε εζήτει ο Πιλάτος να
απολύση αυτόν· οι Ιουδαίοι όμως έκραζον, λέγοντες· Εάν
τούτον απολύσης, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας
όστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καίσαρα.
13 Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, έφερεν
έξω τον Ιησούν και εκάθησεν επί του βήματος εις τον
τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθά.
14 Ήτο δε παρασκευή του πάσχα και ώρα περίπου
έκτη· και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο βασιλεύς
σας. 15 Οι δε εκραύγασαν· Άρον, άρον, σταύρωσον
αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας
να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερείς· Δεν έχομεν
βασιλέα ειμή Καίσαρα. 16 Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν
εις αυτούς διά να σταυρωθή. Και παρέλαβον τον Ιησούν
και απήγαγον· 17 και βαστάζων τον σταυρόν αυτού,
εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου τόπον, όστις λέγεται
Εβραϊστί Γολγοθά, 18 όπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ'
αυτού άλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε
τον Ιησούν. 19 Έγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και
έθεσεν επί του σταυρού· ήτο δε γεγραμμένον· Ιησούς ο
Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. 20 Και τούτον
τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ήτο
πλησίον της πόλεως ο τόπος, όπου εσταυρώθη ο Ιησούς·
και ήτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί.
21 Έλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των
Ιουδαίων· Μη γράφε, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων· αλλ' ότι
εκείνος είπε, Βασιλεύς είμαι των Ιουδαίων. 22 Απεκρίθη
ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. 23 Οι στρατιώται
λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν, έλαβον τα
ιμάτια αυτού και έκαμον τέσσαρα μερίδια, εις έκαστον
στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτώνα· ήτο δε ο χιτών
άρραφος, από άνωθεν όλος υφαντός. 24 Είπον λοιπόν
προς αλλήλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν
λαχνόν περί αυτού τίνος θέλει είσθαι· διά να πληρωθή
η γραφή η λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις
εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον· οι
μεν λοιπόν στρατιώται ταύτα έκαμον. 25 Ίσταντο δε
πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μήτηρ αυτού και η
αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η γυνή του Κλωπά
και Μαρία η Μαγδαληνή. 26 Ο Ιησούς λοιπόν, ως είδε
την μητέρα και τον μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον
ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός
σου. 27 Έπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ
σου. Και απ' εκείνης της ώρας έλαβεν αυτήν ο μαθητής
εις την οικίαν αυτού. 28 Μετά τούτο γινώσκων ο Ιησούς
ότι πάντα ήδη ετελέσθησαν διά να πληρωθή η γραφή,
λέγει· Διψώ. 29 Έκειτο δε εκεί αγγείον πλήρες όξους· και
εκείνοι γεμίσαντες σπόγγον από όξους και περιθέσαντες
εις ύσσωπον προσέφεραν εις το στόμα αυτού. 30 Ότε
λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται· και
κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα. 31 Οι δε
Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα
σώματα εν τω σαββάτω, επειδή ήτο παρασκευή· διότι
ήτο μεγάλη εκείνη η ημέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν
τον Πιλάτον διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη,
και να σηκωθώσιν. 32 Ήλθον λοιπόν οι στρατιώται,
και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και του
άλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· 33 εις δε
τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν ήδη τεθνηκότα,
δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, 34 αλλ' εις των
στρατιωτών εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού,
και ευθύς εξήλθεν αίμα και ύδωρ. 35 Και ο ιδών
μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και
εκείνος εξεύρει ότι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε
σεις. 36 Διότι έγειναν ταύτα, διά να πληρωθή η γραφή,
Οστούν αυτού δεν θέλει συντριφθή. 37 Και πάλιν
άλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον, τον
οποίον εξεκέντησαν. 38 Μετά δε ταύτα Ιωσήφ ο από
Αριμαθαίας, όστις ήτο μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος
όμως διά τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον
Πιλάτον να σηκώση το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος
έδωκεν άδειαν. Ήλθε λοιπόν και εσήκωσε το σώμα
του Ιησού. 39 Ήλθε δε και ο Νικόδημος, όστις είχεν
ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός κατ' αρχάς, φέρων
μίγμα σμύρνης και αλόης έως εκατόν λίτρας. 40 Έλαβον
λοιπόν το σώμα του Ιησού και έδεσαν αυτό με σάβανα
μετά των αρωμάτων, καθώς είναι συνήθεια εις τους
Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. 41 Ήτο δε εν τω τόπω όπου
εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπω μνημείον νέον, εις
το οποίον ουδείς έτι είχε τεθή. 42 Εκεί λοιπόν έθεσαν
τον Ιησούν διά την παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι
ήτο πλησίον το μνημείον.

20 Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η
Μαγδαληνή έρχεται εις το μνημείον το πρωΐ, ενώ
έτι ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ
του μνημείου. 2 Τρέχει λοιπόν και έρχεται προς τον
Σίμωνα Πέτρον και προς τον άλλον μαθητήν, τον οποίον
ηγάπα ο Ιησούς, και λέγει προς αυτούς· Εσήκωσαν
τον Κύριον εκ του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που
έθεσαν αυτόν. 3 Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο άλλος
μαθητής και ήρχοντο εις το μνημείον. 4 Έτρεχον δε οι
δύο ομού· και ο άλλος μαθητής προέτρεξε ταχύτερον
του Πέτρου και ήλθε πρώτος εις το μνημείον, 5 και
παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εισήλθεν

όμως. **6** Έρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών
αυτόν, και εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα
σάβανα κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ήτο
επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού με τα
σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις ένα τόπον.
8 Τότε λοιπόν εισήλθε και ο άλλος μαθητής ο ελθών
πρώτος εις το μνημείον, και είδε και επίστευσε· **9**
διότι δεν ενόουν έτι την γραφήν ότι πρέπει αυτός να
αναστηθή εκ νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις
τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του
μνημείου κλαίουσα έξω. Ενώ λοιπόν έκλαιεν, έκυψεν
εις το μνημείον· **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά
ιμάτια καθημένους, ένα προς την κεφαλήν και ένα
προς τους πόδας, εκεί όπου έκειτο το σώμα του Ιησού.
13 Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι· Γύναι, τι κλαίεις;
Λέγει προς αυτούς· Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου,
και δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε
ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον Ιησούν
ιστάμενον, και δεν ήξευρεν ότι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει
προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητείς;
Εκείνη νομίζουσα ότι είναι ο κηπουρός, λέγει προς
αυτόν· Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που
έθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσει αυτόν. **16** Λέγει
προς αυτήν ο Ιησούς· Μαρία. Εκείνη στραφείσα λέγει
προς αυτόν· Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17**
Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου άπτου· διότι δεν
ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Αλλ' ύπαγε προς τους
αδελφούς μου και ειπέ προς αυτούς· Αναβαίνω προς
τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν
σας. **18** Έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει
προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι είπε
ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της ημέρας
εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ήσαν
κεκλεισμέναι, όπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον
φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το
μέσον, και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο
ειπών έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την πλευράν
αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον.
21 Είπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Ειρήνη υμίν·
καθώς με απέστειλεν ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς.
22 Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς·
Λάβετε Πνεύμα Άγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας
αμαρτίας, είναι συγκεχωρημέναι εις αυτούς, αν τινών
κρατήτε, είναι κεκρατημέναι. **24** Θωμάς δε, εις εκ των
δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ήτο μετ' αυτών ότε
ήλθεν ο Ιησούς. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι
μαθηταί· Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς·
Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων
και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων,
και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, δεν
θέλω πιστεύσει. **26** Και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν
έσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο
Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη
εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. **27** Έπειτα λέγει
προς τον Θωμάν· Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ίδε
τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την
πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. **28**
Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριός
μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς·
Επειδή με είδες, Θωμά, επίστευσας· μακάριοι όσοι δεν
είδον και επίστευσαν. **30** Και άλλα πολλά θαύματα
έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία
δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω· **31** ταύτα
δε εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι
ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε
ζωήν εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο Ιησούς
εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης της Τιβεριάδος·
εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ήσαν ομού Σίμων Πέτρος
και Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος και Ναθαναήλ ο από
Κανά της Γαλιλαίας, και οι υιοί του Ζεβεδαίου και
άλλοι δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς
Σίμων Πέτρος· Υπάγω να αλιεύσω. Λέγουσι προς αυτόν·
Ερχόμεθα και ημείς μετά σου. Εξήλθον και ανέβησαν
εις το πλοίον ευθύς, και κατ' εκείνην την νύκτα δεν
επίασαν ουδέν. **4** Αφού δε έγεινεν ήδη πρωΐ, εστάθη ο
Ιησούς εις τον αιγιαλόν· δεν εγνώριζον όμως οι μαθηταί
ότι είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς·
Παιδία, μήπως έχετέ τι προσφάγιον; Απεκρίθησαν προς
αυτόν· Ουχί. **6** Ο δε είπε προς αυτούς· Ρίψατε το δίκτυον
εις τα δεξιά μέρη του πλοίου και θέλετε ευρεί. Έρριψαν
λοιπόν και δεν ηδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν αυτό
από του πλήθους των ιχθύων. **7** Λέγει λοιπόν προς
τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον οποίον ηγάπα ο
Ιησούς· Ο Κύριος είναι. Ο δε Σίμων Πέτρος, ακούσας ότι
είναι ο Κύριος, εζώσθη το επένδυμα· διότι ήτο γυμνός·
και έρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε άλλοι
μαθηταί ήλθον με το πλοιάριον· διότι δεν ήσαν μακράν
από της γης, αλλ' έως διακοσίας πήχας· σύροντες το
δίκτυον των ιχθύων. **9** Καθώς λοιπόν απέβησαν εις
την γην, βλέπουσιν ανθρακιάν κειμένην και οψάριον
επικείμενον και άρτον. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς·
Φέρετε από των οψαρίων, τα οποία επιάσατε τώρα. **11**
Ανέβη Σίμων Πέτρος και έσυρε το δίκτυον επί της γης,
γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν πεντήκοντα τριών· και
ενώ ήσαν τόσοι, δεν εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς
αυτούς ο Ιησούς· Έλθετε, γευματίσατε. Ουδείς όμως
των μαθητών ετόλμα να εξετάση αυτόν, Συ τις είσαι,
εξεύροντες ότι είναι ο Κύριος. **13** Έρχεται λοιπόν ο
Ιησούς και λαμβάνει τον άρτον και δίδει εις αυτούς, και
το οψάριον ομοίως. **14** Αύτη ήτο ήδη τρίτη φορά, καθ'
ην ο Ιησούς εφανερώθη εις τους μαθητάς αυτού, αφού
ηγέρθη εκ νεκρών. **15** Αφού λοιπόν εγευμάτισαν, λέγει
προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς· Σίμων Ιωνά, αγαπάς
με περισσότερον τούτων; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε,
συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Βόσκε τα
αρνία μου. **16** Λέγει προς αυτόν πάλιν δευτέραν φοράν·
Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε,
συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Ποίμαινε
τα πρόβατά μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν·
Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος ότι είπε
προς αυτόν την τρίτην φοράν· Αγαπάς με; και είπε προς
αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις τα πάντα, συ γνωρίζεις ότι σε
αγαπώ. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Βόσκε τα πρόβατά
μου. **18** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, ότε ήσο νεώτερος,
εζώννυες σεαυτόν και περιεπάτεις όπου ήθελες· αφού
όμως γηράσης, θέλεις εκτείνει τας χείρας σου, και

άλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέρει όπου δεν
θέλεις. **19** Είπε δε τούτο δεικνύων με ποίον θάνατον
μέλλει να δοξάση τον Θεόν. Και τούτο ειπών λέγει
προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **20** Στραφείς δε ο Πέτρος,
βλέπει ακολουθούντα τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο
Ιησούς, όστις και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στήθος
αυτού και είπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21**
Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Κύριε,
ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν αυτόν
θέλω να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; συ ακολούθει
μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος ούτος εις τους αδελφούς
ότι ο μαθητής εκείνος δεν αποθνήσκει· ο Ιησούς όμως
δεν είπε προς αυτόν ότι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω
αυτόν να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; **24** Ούτος είναι ο
μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και γράψας ταύτα,
και εξεύρομεν ότι είναι αληθής η μαρτυρία αυτού. **25**
Είναι δε και άλλα πολλά όσα έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία
εάν γραφθώσι καθ' εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω
θέλει χωρήσει τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον έκαμον, ω Θεόφιλε, περί
πάντων όσα ήρχισεν ο Ιησούς να κάμνη και να
διδάσκη, **2** μέχρι της ημέρας καθ' ην ανελήφθη,
αφού διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολάς εις τους
αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν· **3** εις τους οποίους
και εφανέρωσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού
διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις αυτούς
τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί της βασιλείας
του Θεού. **4** Και συνερχόμενος μετ' αυτών, παρήγγειλε
να μη απομακρυνθώσιν από Ιεροσολύμων, αλλά να
περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν
ηκούσατε, είπε, παρ' εμού. **5** Διότι ο μεν Ιωάννης
εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν
Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας. **6**
Εκείνοι λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες·
Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την
βασιλείαν εις τον Ισραήλ; **7** Είπε δε προς αυτούς· Δεν
ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους
καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία αυτού
εξουσία, **8** αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη
το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ
μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία
και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης. **9** Και αφού
είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη
υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών. **10** Και ενώ
ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανόν ότε αυτός ανέβαινεν,
ιδού, άνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον
αυτών, **11** οίτινες και είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι
ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος ο Ιησούς,
όστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθεί
ούτω καθ' ον τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις
τον ουρανόν. **12** Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ
από του όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον
είναι πλησίον της Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου.
13 Και ότε εισήλθον, ανέβησαν εις το ανώγεον, όπου
είχον το κατάλυμα, ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης
και Ανδρέας, Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαίος και
Ματθαίος, Ιάκωβος Αλφαίου και Σίμων ο Ζηλωτής και
Ιούδας Ιακώβου. **14** Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν
εις την προσευχήν και την δέησιν μετά των γυναικών
και Μαρίας της μητρός του Ιησού και μετά των αδελφών
αυτού. **15** Και εν ταις ημέραις ταύταις σηκωθείς ο
Πέτρος εις το μέσον των μαθητών, είπεν· ήτο δε ο
αριθμός των εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν· **16**
Άνδρες αδελφοί, έπρεπε να πληρωθή η γραφή αύτη,
την οποίαν προείπε το Πνεύμα το Άγιον διά στόματος
του Δαβίδ περί του Ιούδα, όστις έγεινεν οδηγός εις τους
συλλαβόντας τον Ιησούν, **17** διότι ήτο συνηριθμημένος
με ημάς και έλαβε την μερίδα της διακονίας ταύτης.
18 Ούτος λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της
αδικίας, και πεσών πρόμυττα εσχίσθη εις το μέσον,
και εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού· **19** και έγεινε
γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ,
ώστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν τη ιδία αυτών
διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος. **20** Διότι
είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των Ψαλμών· Ας γείνη
η κατοικία αυτού έρημος και ας μη ήναι ο κατοικών
εν αυτή· και, Άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού.
21 Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οίτινες συνήλθον
μεθ' ημών καθ' όλον τον καιρόν, καθ' ον εισήλθε και
εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, **22** αρχίσας από
του βαπτίσματος του Ιωάννου έως της ημέρας καθ' ην
ανελήφθη αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών
μάρτυς της αναστάσεως αυτού. **23** Και έστησαν δύο,
Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, όστις επωνομάσθη
Ιούστος, και Ματθίαν. **24** Και προσευχηθέντες είπον·
Συ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ανάδειξον εκ των
δύο τούτων ένα, όντινα εξέλεξας, **25** διά να λάβη την
μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της
οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθη εις τον τόπον
αυτού. **26** Και έδωκαν τους κλήρους αυτών, και έπεσεν
ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και συγκατεψηφίσθη μετά
των ένδεκα αποστόλων.

2 Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν
άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. **2** Και
εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως
φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν
καθήμενοι· **3** και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι
γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον
αυτών, **4** και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και
ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα
έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν. **5** Ήσαν δε κατοικούντες
εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, άνδρες ευλαβείς από παντός
έθνους των υπό τον ουρανόν· **6** και καθώς έγεινεν
η φωνή αύτη, συνήλθε το πλήθος και συνεταράχθη,
διότι ήκουον αυτούς εις έκαστος λαλούντας με την
ιδίαν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήττοντο δε πάντες
και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους· Ιδού, πάντες
ούτοι οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαίοι; **8** Και πως
ημείς ακούομεν έκαστος εν τη ιδία ημών διαλέκτω,
εν ή εγεννήθημεν; **9** Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται
και οι κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν
τε και Καππαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, **10**
την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την Αίγυπτον
και τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην και οι
παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοί τε και προσήλυτοι,
11 Κρήτες και Άραβες, ακούομεν αυτούς λαλούντας
εν ταις γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. **12**
Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, άλλος προς άλλον
λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; **13** Άλλοι δε χλευάζοντες
έλεγον ότι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. **14** Σταθείς
δε ο Πέτρος μετά των ένδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού
και ελάλησε προς αυτούς· Άνδρες Ιουδαίοι και πάντες οι
κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστόν
εις εσάς και ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι
δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς σεις νομίζετε· διότι είναι
τρίτη ώρα της ημέρας· **16** αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά
του προφήτου Ιωήλ· **17** Και εν ταις εσχάταις ημέραις,
λέγει ο Θεός, Θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου επί
πάσαν σάρκα, και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και
αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί
οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή
ενύπνια· **18** και έτι επί τους δούλους μου και επί τας
δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από

του Πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει· **19** και
θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανώ άνω και σημεία επί
της γης κάτω, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού· **20**
ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη
εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και
επιφανής. **21** Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του
Κυρίου, θέλει σωθή. **22** Άνδρες Ισραηλίται, ακούσατε
τους λόγους τούτους· τον Ιησούν τον Ναζωραίον, άνδρα
αποδεδειγμένον προς εσάς από του Θεού διά θαυμάτων
και τεραστίων και σημείων, τα οποία ο Θεός έκαμε
δι' αυτού εν μέσω υμών, καθώς και σεις εξεύρετε, **23**
τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την ωρισμένην
βουλήν και πρόγνωσιν του Θεού, διά χειρών ανόμων
σταυρώσαντες εθανατώσατε· **24** τον οποίον ο Θεός
ανέστησε, λύσας τας ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ήτο
δυνατόν να κρατήται υπ' αυτού. **25** Επειδή ο Δαβίδ
λέγει περί αυτού· Έβλεπον τον Κύριον ενώπιόν μου
διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιών μου διά να μη σαλευθώ.
26 Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου και ηγαλλίασεν η
γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ'
ελπίδι. **27** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν
μου εν τω άδη ουδέ θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να
ίδη διαφθοράν. **(Hadēs g86)** **28** Εφανέρωσας εις εμέ
οδούς ζωής, θέλεις με χορτάσει από ευφροσύνης διά
του προσώπου σου. **29** Άνδρες αδελφοί, δύναμαι να
σας είπω μετά παρρησίας περί του πατριάρχου Δαβίδ
ότι και ετελεύτησε και ετάφη, και το μνήμα αυτού
είναι παρ' ημίν μέχρι της ημέρας ταύτης. **30** Επειδή
λοιπόν ήτο προφήτης και ήξευρεν ότι μεθ' όρκου ώμοσε
προς αυτόν ο Θεός, ότι εκ του καρπού της οσφύος
αυτού θέλει αναστήσει κατά σάρκα τον Χριστόν διά
να καθίση αυτόν επί του θρόνου αυτού, **31** προϊδών
ελάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ότι δεν
εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω άδη ουδέ η σαρξ
αυτού είδε διαφθοράν. **(Hadēs g86)** **32** Τούτον τον Ιησούν
ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα
μάρτυρες. **33** Αφού λοιπόν υψώθη διά της δεξιάς του
Θεού και έλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του
Αγίου Πνεύματος, εξέχεε τούτο, το οποίον τώρα σεις
βλέπετε και ακούετε. **34** Διότι ο Δαβίδ δεν ανέβη εις τους
ουρανούς, λέγει όμως αυτός, Είπεν ο Κύριος προς τον
Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιών μου, **35** εωσού θέσω τους
εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **36** Βεβαίως
λοιπόν ας εξεύρη πας ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός
Κύριον και Χριστόν έκαμεν αυτόν τούτον τον Ιησούν,
τον οποίον σεις εσταυρώσατε. **37** Αφού δε ήκουσαν
ταύτα, ήλθεν εις κατάνυξιν η καρδία αυτών, και είπον
προς τον Πέτρον και τους λοιπούς αποστόλους· Τι πρέπει
να κάμωμεν, άνδρες αδελφοί; **38** Και ο Πέτρος είπε προς
αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών
εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών,
και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. **39**
Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας
και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση
Κύριος ο Θεός ημών. **40** Και με άλλους πολλούς λόγους
διεμαρτύρετο και προέτρεπε, λέγων, Σώθητε από της
διεστραμμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνοι λοιπόν μετά
χαράς δεχθέντες τον λόγον αυτού εβαπτίσθησαν, και
προσετέθησαν εν εκείνη τη ημέρα έως τρεις χιλιάδες
ψυχαί. **42** Και ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων
και εν τη κοινωνία και εν τη κλάσει του άρτου και
εν ταις προσευχαίς. **43** Κατέλαβε δε πάσαν ψυχήν
φόβος, και πολλά τεράστια και σημεία εγίνοντο διά των
αποστόλων. **44** Και πάντες οι πιστεύοντες ήσαν ομού
και είχον τα πάντα κοινά, **45** και τα κτήματα και τα
υπάρχοντα αυτών επώλουν και διεμοίραζον αυτά εις
πάντας, καθ' ην έκαστος είχε χρείαν. **46** Και καθ' ημέραν
εμμένοντες ομοθυμαδόν εν τω ιερώ και κόπτοντες
τον άρτον κατ' οίκους, μετελάμβανον την τροφήν εν
αγαλλιάσει και απλότητι καρδίας, **47** δοξολογούντες
τον Θεόν και ευρίσκοντες χάριν ενώπιον όλου του λαού.
Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκκλησίαν
τους σωζομένους.

3 Ανέβαινον δε ομού ο Πέτρος και Ιωάννης εις το
ιερόν κατά την ώραν της προσευχής την εννάτην. **2**
Και άνθρωπός τις χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μητρός
αυτού εβαστάζετο, τον οποίον έθετον καθ' ημέραν προς
την θύραν του ιερού την λεγομένην Ωραίαν, διά να
ζητή ελεημοσύνην παρά των εισερχομένων εις το ιερόν·
3 ούτος ιδών τον Πέτρον και Ιωάννην μέλλοντας να
εισέλθωσιν εις το ιερόν, εζήτει να λάβη ελεημοσύνην.
4 Ατενίσας δε εις αυτόν ο Πέτρος μετά του Ιωάννου,
είπε· Βλέψον εις ημάς. **5** Και εκείνος έβλεπεν αυτούς
μετά προσοχής, προσμένων να λάβη τι παρ' αυτών.
6 Ο δε Πέτρος είπεν· Αργύριον και χρυσίον εγώ δεν
έχω· αλλ' ό, τι έχω, τούτο σοι δίδω· εν τω ονόματι του
Ιησού Χριστού του Ναζωραίου σηκώθητι και περιπάτει.
7 Και πιάσας αυτόν από της δεξιάς χειρός εσήκωσε·
και παρευθύς εστερεώθησαν αι βάσεις και τα σφυρά
των ποδών αυτού, **8** και αναπηδήσας εστάθη όρθιος
και περιεπάτει, και εισήλθε μετ' αυτών εις το ιερόν
περιπατών και πηδών και δοξάζων τον Θεόν. **9** Και είδεν
αυτόν πας ο λαός περιπατούντα και δοξάζοντα τον Θεόν·
10 και εγνώριζον αυτόν ότι ούτος ήτο ο καθήμενος
διά ελεημοσύνην εις την Ωραίαν πύλην του ιερού, και
επλήσθησαν από θάμβους και εκστάσεως διά το γεγονός
εις αυτόν. **11** Και ενώ ο ιατρευθείς χωλός εκράτει
τον Πέτρον και Ιωάννην, συνέδραμε προς αυτούς πας
ο λαός εις την στοάν την λεγομένην Σολομώντος
έκθαμβοι. **12** Ιδών δε ο Πέτρος, απεκρίθη προς τον
λαόν· Άνδρες Ισραηλίται, τι θαυμάζετε διά τούτο, ή τι
ατενίζετε εις ημάς, ως εάν εκάμομεν από ιδίας ημών
δυνάμεως ή ευσεβείας να περιπατή αυτός; **13** Ο Θεός
του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων
ημών, εδόξασε τον Υιόν αυτού Ιησούν, τον οποίον σεις
παρεδώκατε και ηρνήθητε αυτόν ενώπιον του Πιλάτου,
ενώ εκείνος έκρινε να απολύση αυτόν. **14** Σεις όμως
τον άγιον και δίκαιον ηρνήθητε, και εζητήσατε άνδρα
φονέα να χαρισθή εις εσάς, **15** τον δε αρχηγόν της
ζωής εθανατώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εκ
νεκρών, του οποίου ημείς είμεθα μάρτυρες. **16** Και διά
της εις το όνομα αυτού πίστεως τούτον, τον οποίον
θεωρείτε και γνωρίζετε, το όνομα αυτού εστερέωσε,
και η πίστις η δι' αυτού έδωκεν εις αυτόν την τελείαν
ταύτην υγείαν ενώπιον πάντων υμών. **17** Και τώρα,
αδελφοί, εξεύρω ότι επράξατε κατά άγνοιαν, καθώς και
οι άρχοντές σας· **18** ο δε Θεός όσα προείπε διά στόματος

πάντων των προφητών αυτού ότι ο Χριστός έμελλε να
πάθη, εξεπλήρωσεν ούτω. 19 Μετανοήσατε λοιπόν και
επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά
να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του
Κυρίου, 20 και αποστείλη τον προκεκηρυγμένον εις
εσάς Ιησούν Χριστόν, 21 τον οποίον πρέπει να δεχθή
ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως
πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος
πάντων των αγίων αυτού προφητών. (aiōn g165) 22
Διότι ο Μωϋσής είπε προς τους πατέρας Ότι Κύριος ο
Θεός σας θέλει αναστήσει εις εσάς προφήτην εκ των
αδελφών σας ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει κατά πάντα
όσα αν λαλήση προς εσάς. 23 Και πάσα ψυχή, ήτις δεν
ακούση του προφήτου εκείνου, θέλει εξολοθρευθή εκ
του λαού. 24 Και πάντες δε οι προφήται από Σαμουήλ
και των καθεξής, όσοι ελάλησαν, προανήγγειλαν και
τας ημέρας ταύτας. 25 Σεις είσθε υιοί των προφητών
και της διαθήκης, την οποίαν έκαμεν ο Θεός προς τους
πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ· Και εν τω
σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι φυλαί της
γης. 26 Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν
αυτού Ιησούν απέστειλεν αυτόν διά να σας ευλογή όταν
επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών.

4 Ενώ δε αυτοί ελάλουν προς τον λαόν, ήλθον επ'
αυτούς οι ιερείς και ο στρατηγός του ιερού και οι
Σαδδουκαίοι, 2 αγανακτούντες διότι εδίδασκον τον λαόν
και εκήρυττον διά του Ιησού την εκ νεκρών ανάστασιν·
3 και επέβαλον επ' αυτούς τας χείρας και έθεσαν υπό
φύλαξιν έως της αύριον, διότι ήτο ήδη εσπέρα. 4
Πολλοί δε των ακουσάντων τον λόγον επίστευσαν, και
έγεινεν ο αριθμός των ανδρών ως πέντε χιλιάδες. 5
Και τη επαύριον συνήχθησαν εις την Ιερουσαλήμ οι
άρχοντες αυτών και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς,
6 και Άννας ο αρχιερεύς και Καϊάφας και Ιωάννης και
Αλέξανδρος και όσοι ήσαν εκ γένους αρχιερατικού. 7
Και στήσαντες αυτούς εις το μέσον, ηρώτων· Διά ποίας
δυνάμεως ή διά ποίου ονόματος επράξατε τούτο σεις; 8
Τότε ο Πέτρος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου, είπε προς
αυτούς· Άρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ,
9 εάν ημείς ανακρινώμεθα σήμερον διά ευεργεσίαν
προς άνθρωπον ασθενούντα, διά ποίας δυνάμεως ούτος
ιατρεύθη, 10 ας ήναι γνωστόν εις πάντας υμάς και
εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ ότι διά του ονόματος
του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, τον οποίον σεις
εσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εκ νεκρών,
διά τούτου παρίσταται ούτος ενώπιον υμών υγιής. 11
Ούτος είναι ο λίθος ο εξουθενηθείς εφ' υμών των
οικοδομούντων, όστις έγεινε κεφαλή γωνίας. 12 Και
δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε
όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ
των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν. 13
Θεωρούντες δε την παρρησίαν του Πέτρου και Ιωάννου,
και πληροφορηθέντες ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι
και ιδιώται, εθαύμαζον και ανεγνώριζον αυτούς ότι
ήσαν μετά του Ιησού· 14 βλέποντες δε τον άνθρωπον τον
τεθεραπευμένον ιστάμενον μετ' αυτών, δεν είχον ουδέν
να αντείπωσι. 15 Προστάξαντες δε αυτούς να απέλθωσιν
έξω του συνεδρίου, συνεβουλεύθησαν προς αλλήλους,
16 λέγοντες· Τι θέλομεν κάμει εις τους ανθρώπους
τούτους; επειδή ότι μεν έγεινε δι' αυτών γνωστόν
θαύμα, είναι φανερόν εις πάντας τους κατοικούντας την
Ιερουσαλήμ, και δεν δυνάμεθα να αρνηθώμεν τούτο· 17
αλλά διά να μη διαδοθή περισσότερον εις τον λαόν, ας
απειλήσωμεν αυτούς αυστηρώς να μη λαλώσι πλέον
εν τω ονόματι τούτω προς μηδένα άνθρωπον. 18 Και
καλέσαντες αυτούς, παρήγγειλαν εις αυτούς να μη
λαλώσι καθόλου μηδέ να διδάσκωσιν εν τω ονόματι
του Ιησού. 19 Ο δε Πέτρος και Ιωάννης αποκριθέντες
προς αυτούς, είπον· Αν ήναι δίκαιον ενώπιον του Θεού
να ακούωμεν εσάς μάλλον παρά τον Θεόν, κρίνατε. 20
Διότι ημείς δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν όσα είδομεν
και ηκούσαμεν. 21 Οι δε, πάλιν απειλήσαντες αυτούς
απέλυσαν, μη ευρίσκοντες το πως να τιμωρήσωσιν
αυτούς, διά τον λαόν, διότι πάντες εδόξαζον τον Θεόν
διά το γεγονός. 22 Επειδή ο άνθρωπος, εις τον οποίον
έγεινε το θαύμα τούτο της θεραπείας, ήτο περισσότερον
των τεσσαράκοντα ετών. 23 Και αφού απελύθησαν,
ήλθον προς τους οικείους και απήγγειλαν όσα είπον
προς αυτούς οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. 24 Οι δε
ακούσαντες, ομοθυμαδόν ύψωσαν την φωνήν προς τον
Θεόν και είπον· Δέσποτα, συ είσαι ο Θεός, όστις έκαμες
τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα
εν αυτοίς, 25 όστις είπας διά στόματος Δαβίδ του δούλου
σου· Διά τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν
μάταια; 26 παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης και οι
άρχοντες συνήχθησαν ομού κατά του Κυρίου και κατά
του Χριστού αυτού. 27 Διότι συνήχθησαν επ' αληθείας
εναντίον του αγίου Παιδός σου Ιησού, τον οποίον
έχρισας, και ο Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μετά των
εθνών και των λαών του Ισραήλ, 28 διά να κάμωσιν όσα
η χειρ σου και η βουλή σου προώρισε να γείνωσι· 29 και
τώρα, Κύριε, βλέψον εις τας απειλάς αυτών και δος εις
τους δούλους σου να λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης
παρρησίας, 30 εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν και
γινομένων σημείων και τεραστίων διά του ονόματος
του αγίου Παιδός σου Ιησού. 31 Μετά δε την δέησιν
αυτών εσείσθη ο τόπος όπου ήσαν συνηγμένοι, και
επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ελάλουν τον
λόγον του Θεού μετά παρρησίας. 32 Του δε πλήθους
των πιστευσάντων η καρδία και η ψυχή ήτο μία, και
ουδέ εις έλεγεν ότι είναι εαυτού τι εκ των υπαρχόντων
αυτού αλλ' είχον τα πάντα κοινά. 33 Και μετά δυνάμεως
μεγάλης απέδιδον οι απόστολοι την μαρτυρίαν της
αναστάσεως του Κυρίου Ιησού, και χάρις μεγάλη ήτο επί
πάντας αυτούς. 34 Επειδή ουδέ ήτο τις μεταξύ αυτών
ενδεής· διότι όσοι ήσαν κτήτορες αγρών ή οικιών,
πωλούντες έφερον τας τιμάς των πωλουμένων 35 και
έθετον εις τους πόδας των αποστόλων· και διεμοιράζετο
εις έκαστον κατά την χρείαν την οποίαν είχε. 36 Και ο
Ιωσής, ο επονομασθείς υπό των αποστόλων Βαρνάβας,
το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι υιός παρηγορίας
Λευΐτης, Κύπριος το γένος, 37 έχων αγρόν επώλησε
και έφερε τα χρήματα και έθεσεν εις τους πόδας των
αποστόλων.

5 Άνθρωπος δε τις Ανανίας το όνομα μετά της γυναικός
αυτού Σαπφείρης επώλησε κτήμα 2 και εκράτησεν

από της τιμής, εν γνώσει και της γυναικός αυτού, και
φέρων μέρος τι έθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων.
3 Είπε δε ο Πέτρος· Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς
την καρδίαν σου, ώστε να ψευσθής εις το Πνεύμα το
Άγιον και να κρατήσης από της τιμής του αγρού; 4
Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, δεν ήτο
εν τη εξουσία σου; διά τι έβαλες εν τη καρδία σου το
πράγμα τούτο; δεν εψεύσθης εις ανθρώπους, αλλ' εις
τον Θεόν. 5 Ενώ δε ήκουεν ο Ανανίας τους λόγους
τούτους, έπεσε και εξεψύχησε, και επέπεσε φόβος μέγας
επί πάντας τους ακούοντας ταύτα. 6 Σηκωθέντες δε οι
νεώτεροι, ετύλιξαν αυτόν και εκβαλόντες έθαψαν. 7
Μετά δε περίπου τρεις ώρας εισήλθεν η γυνή αυτού, μη
εξεύρουσα το γεγονός. 8 Και απεκρίθη προς αυτήν ο
Πέτρος· Είπέ μοι, διά τόσον επωλήσατε τον αγρόν; Και
εκείνη είπε· Ναι, διά τόσον. 9 Και ο Πέτρος είπε προς
αυτήν· Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζητε το Πνεύμα
του Κυρίου; ιδού, εις την θύραν οι πόδες των θαψάντων
τον άνδρα σου και θέλουσιν εκβάλει και σε. 10 Και
έπεσε παρευθύς εις τους πόδας αυτού και εξεψύχησεν·
εισελθόντες δε οι νεανίσκοι, εύρον αυτήν νεκράν και
εκβαλόντες έθαψαν πλησίον του ανδρός αυτής. 11 Και
επέπεσε φόβος μέγας εφ' όλην την εκκλησίαν και επί
πάντας τους ακούοντας ταύτα. 12 Πολλά δε σημεία
και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των χειρών των
αποστόλων· και ήσαν ομοθυμαδόν άπαντες εν τη στοά
του Σολομώντος. 13 Εκ δε των λοιπών ουδείς ετόλμα
να προσκολληθή εις αυτούς, ο λαός όμως εμεγάλυνεν
αυτούς· 14 και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις
τον Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, 15 ώστε
έφερον έξω εις τας πλατείας τους ασθενείς και έθετον
επί κλινών και κραββάτων, διά να επισκιάση καν η σκιά
του Πέτρου ερχομένου τινά εξ αυτών. 16 Συνήρχετο
δε και το πλήθος των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ
φέροντες ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων
ακαθάρτων, οίτινες εθεραπεύοντο άπαντες. 17 Και
σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ' αυτού, οίτινες
ήσαν αίρεσις των Σαδδουκαίων, επλήσθησαν ζήλου 18
και επέβαλον τας χείρας αυτών επί τους αποστόλους,
και έβαλον αυτούς εις δημοσίαν φυλακήν. 19 Άγγελος
όμως Κυρίου διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της
φυλακής, και εκβαλών αυτούς είπεν· 20 Υπάγετε, και
σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντας
τους λόγους της ζωής ταύτης. 21 Και ακούσαντες
εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν και εδίδασκον. Ελθών
δε ο αρχιερεύς και οι μετ' αυτού, συνεκάλεσαν το
συνέδριον και όλην την γερουσίαν των υιών του Ισραήλ
και έστειλαν εις το δεσμωτήριον, διά να φέρωσιν
αυτούς. 22 Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς εν
τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, 23 λέγοντες
ότι το μεν δεσμωτήριον εύρομεν κεκλεισμένον μετά
πάσης ασφαλείας, και τους φύλακας ισταμένους έξω
έμπροσθεν των θυρών, ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν
έσω. 24 Ως δε ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο
ιερεύς και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν
εν απορία περί αυτών εις τι έμελλε να καταντήση
τούτο. 25 Και ελθών τις απήγγειλε προς αυτούς, λέγων
ότι ιδού, οι άνθρωποι, τους οποίους εβάλετε εις την
φυλακήν, ίστανται εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον
λαόν. 26 Τότε υπήγεν ο στρατηγός μετά των υπηρετών
και έφερεν αυτούς, ουχί μετά βίας· διότι εφοβούντο
τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. 27 Και αφού έφεραν
αυτούς, έστησαν εν τω συνεδρίω. Και ηρώτησεν αυτούς
ο αρχιερεύς 28 λέγων· Δεν σας παρηγγείλαμεν ρητώς να
μη διδάσκητε εν τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε
την Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε να
φέρητε εφ' ημάς το αίμα του ανθρώπου τούτου. 29
Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον· Πρέπει
να πειθαρχώμεν εις τον Θεόν μάλλον παρά εις τους
ανθρώπους. 30 Ο Θεός των πατέρων ημών ανέστησε
τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανατώσατε κρεμάσαντες
επί ξύλου· 31 τούτον ο Θεός ύψωσε διά της δεξιάς
αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώση μετάνοιαν
εις τον Ισραήλ και άφεσιν αμαρτιών. 32 Και ημείς
είμεθα μάρτυρες αυτού περί των λόγων τούτων, και το
Πνεύμα δε το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους
πειθαρχούντας εις αυτόν. 33 Οι δε ακούσαντες έτριζον
τους οδόντας και εβουλεύοντο να θανατώσωσιν αυτούς.
34 Σηκωθείς δε εν τω συνεδρίω Φαρισαίός τις Γαμαλιήλ
το όνομα, νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός
του λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους
δι' ολίγην ώραν, 35 και είπε προς αυτούς· Άνδρες
Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των ανθρώπων
τούτων τι μέλλετε να πράξητε. 36 Διότι προ τούτων
των ημερών εσηκώθη ο Θευδάς, λέγων εαυτόν ότι
είναι μέγας τις, εις τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός
ανδρών έως τετρακοσίων· όστις εφονεύθη, και πάντες
όσοι επείθοντο εις αυτόν διελύθησαν και κατήντησαν
εις ουδέν. 37 Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας ο Γαλιλαίος
εν ταις ημέραις της απογραφής και έσυρεν οπίσω αυτού
αρκετόν λαόν· και εκείνος απωλέσθη, και πάντες όσοι
επείθοντο εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. 38 Και τώρα σας
λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και αφήσατε
αυτούς· διότι εάν η βουλή αύτη ή το έργον τούτο ήναι εξ
ανθρώπων, θέλει ματαιωθή· 39 εάν όμως ήναι εκ Θεού,
δεν δύνασθε να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως
ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείσθησαν εις αυτόν, 40
και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, έδειραν και
παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω ονόματι του Ιησού,
και απέλυσαν αυτούς. 41 Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν
από προσώπου του συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του
ονόματος αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθώσι. 42 Και
πάσαν ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν έπαυον
διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν Χριστόν.

6 Εν δε ταις ημέραις ταύταις, ότε επληθύνοντο οι
μαθηταί, έγεινε γογγυσμός των Ελληνιστών κατά
των Εβραίων, ότι αι χήραι αυτών παρεβλέποντο εν τη
καθημερινή διακονία. 2 Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες
το πλήθος των μαθητών, είπον· Δεν είναι πρέπον
να αφήσωμεν ημείς τον λόγον του Θεού και να
διακονώμεν εις τραπέζας. 3 Σκέφθητε λοιπόν, αδελφοί,
να εκλέξητε εξ υμών επτά άνδρας μαρτυρουμένους,
πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, τους οποίους ας
καταστήσωμεν επί της χρείας ταύτης· 4 ημείς δε θέλομεν
εμμένει εν τη προσευχή και τη διακονία του λόγου.
5 Και ήρεσεν ο λόγος ενώπιον παντός του πλήθους·
και εξέλεξαν τον Στέφανον, άνδρα πλήρη πίστεως

και Πνεύματος Αγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και
Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενάν και Νικόλαον,
προσήλυτον Αντιοχέα, 6 τους οποίους έστησαν ενώπιον
των αποστόλων και προσευχηθέντες επέθεσαν επ'
αυτούς τας χείρας. 7 Και ο λόγος του Θεού ηύξανε, και
επληθύνετο ο αριθμός των μαθητών εν Ιερουσαλήμ
σφόδρα, και πολύ πλήθος των ιερέων υπήκουον εις
την πίστιν. 8 Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και
δυνάμεως, έκαμνε τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ.
9 Και εσηκώθησάν τινές των εκ της συναγωγής της
λεγομένης Λιβερτίνων και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων
και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον
Στέφανον, 10 και δεν ηδύναντο να αντισταθώσιν εις
την σοφίαν και εις το πνεύμα, με το οποίον ελάλει.
11 Τότε έβαλον κρυφίως ανθρώπους, λέγοντας ότι
ηκούσαμεν αυτόν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του
Μωϋσέως και του Θεού· 12 και διήγειραν τον λαόν και
τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς, και επελθόντες
ήρπασαν αυτόν και έφεραν εις το συνέδριον, 13 και
έστησαν μάρτυρας ψευδείς, λέγοντας· Ο άνθρωπος ούτος
δεν παύει λαλών λόγια βλάσφημα κατά του αγίου
τούτου τόπου και του νόμου· 14 διότι ηκούσαμεν αυτόν
λέγοντα, ότι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει καταλύσει
τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα, τα οποία
παρέδωκεν εις ημάς ο Μωϋσής. 15 Και ατενίσαντες εις
αυτόν πάντες οι καθήμενοι εν τω συνεδρίω, είδον το
πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερεύς· Τωόντι ούτως έχουσι ταύτα; 2
Ο δε είπεν· Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατε. Ο
Θεός της δόξης εφάνη εις τον πατέρα ημών Αβραάμ ότε
ήτο εν τη Μεσοποταμία, πριν κατοικήση εν Χαρράν,
3 και είπε προς αυτόν· Έξελθε εκ της γης σου και
εκ της συγγενείας σου, και ελθέ εις γην, την οποίαν
θέλω σοι δείξει. 4 Τότε εξελθών εκ της γης των
Χαλδαίων κατώκησεν εν Χαρράν· και εκείθεν μετά τον
θάνατον του πατρός αυτού μετώκισεν αυτόν εις την
γην ταύτην, εις την οποίαν σεις κατοικείτε τώρα· 5
και δεν έδωκεν εις αυτόν κληρονομίαν εν αυτή ουδέ
βήμα ποδός, υπεσχέθη δε ότι θέλει δώσει αυτήν κτήμα
εις αυτήν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν, ενώ
δεν είχε τέκνον. 6 Ελάλησε δε προς αυτόν ο Θεός
ούτως, ότι το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι πάροικον εν
γη ξένη, και θέλουσι δουλώσει αυτό και καταθλίψει
τετρακόσια έτη· 7 και το έθνος, εις το οποίον θέλουσι
δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει, είπεν ο Θεός· και μετά ταύτα
θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι με λατρεύσει εν τω τόπω
τούτω. 8 Και έδωκεν εις αυτόν διαθήκην περιτομής·
και ούτως εγέννησε τον Ισαάκ και περιέτεμεν αυτόν τη
ογδόη ημέρα, και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, και ο
Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. 9 Και οι πατριάρχαι,
φθονήσαντες τον Ιωσήφ, επώλησαν εις την Αίγυπτον.
Ο Θεός όμως ήτο μετ' αυτού, 10 και ηλευθέρωσεν
αυτόν εκ πασών των θλίψεων αυτού και έδωκεν εις
αυτόν χάριν και σοφίαν ενώπιον Φαραώ του βασιλέως
της Αιγύπτου, όστις κατέστησεν αυτόν κυβερνήτην επί
της Αιγύπτου και όλου του οίκου αυτού. 11 Ήλθε δε
πείνα εφ' όλην την γην της Αιγύπτου και Χαναάν και
θλίψις μεγάλη, και δεν εύρισκον τροφάς οι πατέρες
ημών. 12 Ακούσας δε ο Ιακώβ ότι υπήρχε σίτος εν
Αιγύπτω, εξαπέστειλε πρώτην φοράν τους πατέρας
ημών· 13 και εν τη δευτέρα ανεγνωρίσθη ο Ιωσήφ εις
τους αδελφούς αυτού, και εφανερώθη εις τον Φαραώ το
γένος του Ιωσήφ. 14 Αποστείλας δε ο Ιωσήφ, εκάλεσε
προς εαυτόν τον πατέρα αυτού Ιακώβ και πάσαν την
συγγένειαν αυτού εβδομήκοντα πέντε ψυχάς. 15 Και
κατέβη ο Ιακώβ εις Αίγυπτον και ετελεύτησεν εκεί
αυτός και οι πατέρες ημών, 16 και μετεκομίσθησαν
εις Συχέμ και ετέθησαν εν τω μνήματι, το οποίον
ηγόρασεν ο Αβραάμ με τιμήν αργυρίου παρά των υιών
του Εμμώρ πατρός του Συχέμ. 17 Καθώς δε επλησίαζεν
ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός
προς τον Αβραάμ, ηύξησεν ο λαός και επληθύνθη εν
Αιγύπτω, 18 εωσού εσηκώθη βασιλεύς άλλος, όστις
δεν ήξευρε τον Ιωσήφ. 19 Ούτος δολιευθείς το γένος
ημών, κατέθλιψε τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να
ρίπτωνται τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται· 20
εν τούτω τω καιρώ εγεννήθη ο Μωϋσής, και είχε θείον
κάλλος· όστις ανετράφη τρεις μήνας εν τω οίκω του
πατρός αυτού. 21 Αφού δε ερρίφθη, ανέλαβεν αυτόν
η θυγάτηρ του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να
ήναι υιός αυτής. 22 Και εδιδάχθη ο Μωϋσής πάσαν την
σοφίαν των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και
εν έργοις. 23 Ενώ δε ετελείονε το τεσσαρακοστόν έτος
της ηλικίας αυτού, ήλθεν εις την καρδίαν αυτού να
επισκεφθή τους αδελφούς αυτού, τους υιούς Ισραήλ. 24
Και ιδών τινά αδικούμενον, υπερησπίσθη αυτόν και
έκαμεν εκδίκησιν υπέρ του καταθλιβομένου, πατάξας
τον Αιγύπτιον. 25 Ενόμιζε δε ότι οι αδελφοί αυτού
ήθελον νοήσει ότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις
αυτούς σωτηρίαν· εκείνοι όμως δεν ενόησαν. 26 Την δε
ακόλουθον ημέραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εμάχοντο,
και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, είπών· Άνθρωποι,
αδελφοί είσθε σείς· διά τι αδικείτε αλλήλους; 27 Ο δε
αδικών τον πλησίον απέσπρωξεν αυτόν, είπών· Τις σε
κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; 28 Μήπως
θέλεις συ να με φονεύσης, καθ' ον τρόπον εφόνευσας
χθές τον Αιγύπτιον; 29 Τότε ο Μωϋσής έφυγε διά τον
λόγον τούτον και έγεινε πάροικος εν γη Μαδιάμ, όπου
εγέννησε δύο υιούς. 30 Και αφού συνεπληρώθησαν
τεσσαράκοντα έτη, εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου εν
τη ερήμω του όρους Σινά εν μέσω φλογός καιομένης
βάτου. 31 Ο δε Μωϋσής ιδών εθαύμασε διά το όραμα·
και ενώ επλησίαζε διά να παρατηρήση, ήλθε φωνή
Κυρίου προς αυτόν· 32 Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων
σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο
Θεός του Ιακώβ. Έντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσής, δεν
ετόλμα να παρατηρήση. 33 Και είπε προς αυτόν ο Κύριος·
Λύσον το υπόδημα των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί
του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. 34 Είδον, είδον την
ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ήκουσα
τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω
αυτούς· και τώρα ελθέ, θέλω σε αποστείλει εις Αίγυπτον.
35 Τούτον τον Μωϋσήν τον οποίον ηρνήθησαν είπόντες·
Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν; τούτον ο
Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του
αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν τη βάτω. 36 Ούτος
εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τέρατα και σημεία εν γη

Αιγύπτου και εν τη Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω
τεσσαράκοντα έτη. 37 Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις
είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των
αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας,
ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. 38 Ούτος είναι όστις εν
τη εκκλησία εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου
του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά
των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά
να δώση εις ημάς. 39 Εις τον οποίον οι πατέρες ημών
δεν ηθέλησαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και
εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις Αίγυπτον 40
ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες
θέλουσι προπορεύεσθαι ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής,
όστις εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι
συνέβη εις αυτόν. 41 Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταις
ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το είδωλον
και ευφραίνοντο εις τα έργα των χειρών αυτών. 42
Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να
λατρεύσωσι την στρατιάν του ουρανού, καθώς είναι
γεγραμμένον εν τω βιβλίω των προφητών. Μήπως
προσεφέρατε εις εμέ σφάγια και θυσίας τεσσαράκοντα
έτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; 43 Μάλιστα ανελάβετε
την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του Θεού σας
Ρεμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να
προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω σας μετοικίσει
επέκεινα της Βαβυλώνος. 44 Η σκηνή του μαρτυρίου
ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς
διέταξεν εκείνος, όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να
κατασκευάση αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχεν
ιδεί· 45 την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών,
έφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην
των εθνών, τα οποία ο Θεός έξωσεν απ' έμπροσθεν
των πατέρων ημών, έως των ημερών του Δαβίδ· 46
όστις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού και ηυχήθη να εύρη
κατοικίαν διά τον Θεόν του Ιακώβ. 47 Ο Σολομών δε
ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. 48 Αλλ' ο Ύψιστος δεν
κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς, καθώς ο προφήτης
λέγει· 49 Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον
των ποδών μου· ποίον οίκον θέλετε οικοδομήσει δι' εμέ,
λέγει Κύριος, ή ποίος ο τόπος της αναπαύσεώς μου; 50
Η χειρ μου δεν έκαμε ταύτα πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι
και απερίτμητοι την καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε
αντιφέρεσθε κατά του Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι
πατέρες σας, ούτω και σεις. 52 Τίνα των προφητών δεν
εδίωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα εφόνευσαν εκείνους,
οίτινες προκατήγγειλαν περί της ελεύσεως του δικαίου,
του οποίου σεις εγείνατε τώρα προδόται και φονείς· 53
οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων και
δεν εφυλάξατε. 54 Ακούοντες δε ταύτα, κατεκόπτοντο
τας καρδίας αυτών και έτριζον τους οδόντας κατ'
αυτού. 55 Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου,
ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού
και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού 56
και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανεωγμένους
και τον Υιόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του
Θεού. 57 Τότε φωνάξαντες μετά φωνής μεγάλης,
έφραξαν τα ώτα αυτών και ώρμησαν ομοθυμαδόν επ'
αυτόν, 58 και εκβαλόντες έξω της πόλεως ελιθοβόλουν.
Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους
πόδας νεανίου τινός ονομαζομένου Σαύλου. 59 Και
ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα·
Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμά μου. 60 Και γονατίσας
εφώναξε μετά φωνής μεγάλης· Κύριε, μη λογαριάσης
εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών
εκοιμήθη.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και
έγεινεν εν εκείνη τη ημέρα διωγμός μέγας κατά της
εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν
εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλην των
αποστόλων. 2 Έφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον
άνδρες ευλαβείς και έκαμον θρήνον μέγαν επ' αυτόν. 3
Ο δε Σαύλος εκακοποίει την εκκλησίαν, εμβαίνων εις
πάσαν οικίαν και σύρων άνδρας και γυναίκας, παρέδιδεν
εις την φυλακήν. 4 Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον
ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. 5 Ο δε Φίλιππος, καταβάς
εις την πόλιν της Σαμαρείας, εκήρυττεν εις αυτούς
τον Χριστόν. 6 Και οι όχλοι προσείχον ομοθυμαδόν
εις τα λεγόμενα υπό του Φιλίππου, ακούοντες και
βλέποντες τα θαύματα, τα οποία έκαμνε. 7 Διότι
εκ πολλών εχόντων πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο
αυτά φωνάζοντα μετά μεγάλης φωνής, και πολλοί
παραλυτικοί και χωλοί εθεραπεύθησαν, 8 και έγεινε
χαρά μεγάλη εν εκείνη τη πόλει. 9 Άνθρωπος δε τις
Σίμων ονομαζόμενος προϋπήρχεν εν τη πόλει, κάμνων
μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων
εαυτόν ότι είναι μέγας τις· 10 εις τον οποίον έδιδον
προσοχήν πάντες από μικρού έως μεγάλου, λέγοντες·
Ούτος είναι η δύναμις του Θεού η μεγάλη. 11 Έδιδον δε
προσοχήν εις αυτόν, διότι είχεν εκπλήξει αυτούς πολύν
καιρόν με τας μαγείας. 12 Ότε όμως επίστευσαν εις τον
Φίλιππον ευαγγελιζόμενον τα περί της βασιλείας του
Θεού και του ονόματος του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο
άνδρες τε και γυναίκες. 13 Ο δε Σίμων και αυτός
επίστευσε, και βαπτισθείς έμενε πάντοτε μετά του
Φιλίππου, και θεωρών σημεία και θαύματα μεγάλα
γινόμενα εξεπλήττετο. 14 Ακούσαντες δε οι απόστολοι
οι εν Ιεροσολύμοις ότι η Σαμάρεια εδέχθη τον λόγον
του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς τον Πέτρον και
Ιωάννην· 15 Οίτινες καταβάντες προσηυχήθησαν περί
αυτών διά να λάβωσι Πνεύμα Αγιον· 16 διότι δεν είχεν
έτι επιπέσει επ' ουδένα εξ αυτών, αλλά μόνον ήσαν
βεβαπτισμένοι εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. 17 Τότε
επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, και ελάμβανον Πνεύμα
Άγιον. 18 Ιδών δε ο Σίμων ότι διά της επιθέσεως των
χειρών των αποστόλων δίδεται το Πνεύμα το Άγιον,
προσέφερεν εις αυτούς χρήματα, 19 λέγων· Δότε και
εις εμέ την εξουσίαν ταύτην, ώστε εις όντινα επιθέσω
τας χείρας να λαμβάνη Πνεύμα Άγιον. 20 Και ο Πέτρος
είπε προς αυτόν· το αργύριόν σου ας ήναι μετά σου
εις απώλειαν, διότι ενόμισας ότι η δωρεά του Θεού
αποκτάται διά χρημάτων. 21 Συ δεν έχεις μερίδα ουδέ
κλήρον εν τω λόγω τούτω· διότι η καρδία σου δεν είναι
ευθεία ενώπιον του Θεού. 22 Μετανόησον λοιπόν από
της κακίας σου ταύτης και δεήθητι του Θεού, ίσως
συγχωρηθή εις σε η επίνοια της καρδίας σου· 23 επειδή
σε βλέπω ότι είσαι εις χολήν πικρίας και δεσμόν αδικίας.
24 Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Δεήθητε σεις υπέρ εμού

προς τον Κύριον, διά να μη έλθη επ' εμέ μηδέν εξ
όσων είπετε. **25** Εκείνοι λοιπόν, αφού εμαρτύρησαν
και ελάλησαν τον λόγον του Κυρίου, υπέστρεψαν
εις Ιερουσαλήμ, κηρύξαντες το ευαγγέλιον και εν
πολλαίς κώμαις των Σαμαρειτών. **26** Άγγελος δε Κυρίου
ελάλησε προς τον Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι και ύπαγε
προς μεσημβρίαν εις την οδόν την καταβαίνουσαν
από Ιερουσαλήμ εις Γάζαν· αύτη είναι έρημος. **27** Και
σηκωθείς υπήγε. Και ιδού, άνθρωπος Αιθίοψ ευνούχος,
άρχων της Κανδάκης της βασιλίσσης των Αιθιόπων,
όστις ήτο επί πάντων των θησαυρών αυτής, ούτος
είχεν ελθεί διά να προσκυνήση εις Ιερουσαλήμ, **28**
και υπέστρεφε και καθήμενος επί της αμάξης αυτού,
ανεγίνωσκε τον προφήτην Ησαΐαν. **29** Είπε δε το Πνεύμα
προς τον Φίλιππον· Πλησίασον και προσκολλήθητι εις
την άμαξαν ταύτην. **30** Και ο Φίλιππος έδραμε πλησίον
και ήκουσεν αυτόν αναγινώσκοντα τον προφήτην
Ησαΐαν και είπεν· Άραγε γινώσκεις α αναγινώσκεις; **31**
Ο δε είπε· Και πως ήθελον δυνηθή, εάν δεν με οδηγήση
τις; Και παρεκάλεσε τον Φίλιππον να αναβή και να
καθήση μετ' αυτού. **32** Το δε χωρίον της γραφής, το
οποίον ανεγίνωσκεν, ήτο τούτο. Εφέρθη ως πρόβατον
επί σφαγήν· και ως αρνίον έμπροσθεν του κείροντος
αυτό άφωνον, ούτω δεν ανοίγει το στόμα αυτού. **33**
Εν τη ταπεινώσει αυτού αφηρέθη η κρίσις αυτού· την
δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή; διότι σηκόνεται
από της γης η ζωή αυτού. **34** Αποκριθείς δε ο ευνούχος
προς τον Φίλιππον, είπε· Παρακαλώ σε, περί τίνος λέγει
τούτο ο προφήτης; περί εαυτού περί άλλου τινός; **35** Και
ανοίξας ο Φίλιππος το στόμα αυτού και αρχίσας από της
γραφής ταύτης, ευηγγελίσατο εις αυτόν τον Ιησούν.
36 Και καθώς εξηκολούθουν την οδόν, ήλθον εις το
ύδωρ, και λέγει ο ευνούχος· Ιδού ύδωρ· τι με εμποδίζει
να βαπτισθώ; **37** Και ο Φίλιππος είπεν· Εάν πιστεύης
εξ όλης της καρδίας, δύνασαι. Και αποκριθείς είπε·
Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού.
38 Και προσέταξε να σταθή η άμαξα, και κατέβησαν
αμφότεροι εις το ύδωρ, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και
εβάπτισεν αυτόν. **39** Ότε δε ανέβησαν εκ του ύδατος,
Πνεύμα Κυρίου ήρπασε τον Φίλιππον, και δεν είδεν
αυτόν πλέον ο ευνούχος· αλλ' επορεύετο την οδόν
αυτού χαίρων. **40** Ο δε Φίλιππος ευρέθη εις Άζωτον, και
διερχόμενος εκήρυττεν εις πάσας τας πόλεις, εωσού
ήλθεν εις Καισάρειαν.

9 Ο δε Σαύλος, πνέων έτι απειλήν και φόνον κατά
των μαθητών του Κυρίου, ήλθε προς τον αρχιερέα **2**
και εζήτησε παρ' αυτού επιστολάς εις Δαμασκόν προς
τας συναγωγάς, όπως εάν εύρη τινάς εκ της οδού
ταύτης, άνδρας τε και γυναίκας, φέρη δεδεμένους εις
Ιερουσαλήμ. **3** Ενώ δε πορευόμενος επλησίαζεν εις
την Δαμασκόν, εξαίφνης ήστραψε περί αυτόν φως
από του ουρανού, **4** και πεσών επί την γην, ήκουσε
φωνήν λέγουσαν προς αυτόν· Σαούλ, Σαούλ, τι με
διώκεις; **5** Και είπε· Τις είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος
είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις·
σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. **6** Ο δε
τρέμων και έκθαμβος γενόμενος, είπε· Κύριε, τι θέλεις
να κάμω; Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκώθητι
και είσελθε εις την πόλιν, και θέλει σοι λαληθή τι
πρέπει να κάμης. **7** Οι δε άνδρες οι συνοδεύοντες αυτόν
ίσταντο άφωνοι, ακούοντες μεν την φωνήν, μηδένα
όμως βλέποντες. **8** Εσηκώθη δε ο Σαύλος από της γης,
και έχων ανεωγμένους τους οφθαλμούς αυτού δεν
έβλεπεν ουδένα· και χειραγωγούντες αυτόν εισήγαγον
εις Δαμασκόν. **9** Και ήτο τρεις ημέρας χωρίς να βλέπη,
και δεν έφαγεν ουδέ έπιεν. **10** Ήτο δε τις μαθητής εν
Δαμασκώ Ανανίας ονομαζόμενος, και είπε προς αυτόν ο
Κύριος δι' οράματος· Ανανία· Ο δε είπεν· Ιδού εγώ, Κύριε.
11 Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκωθείς ύπαγε εις την
οδόν την ονομαζομένην Ευθείαν και ζήτησον εν τη οικία
του Ιούδα τινά Σαύλον ονομαζόμενον Ταρσέα· διότι
ιδού, προσεύχεται, **12** και είδε δι' οράματος άνθρωπον
Ανανίαν ονομαζόμενον ότι εισήλθε και έθεσεν επ' αυτόν
την χείρα, διά να αναβλέψη. **13** Απεκρίθη δε ο Ανανίας·
Κύριε, ήκουσα από πολλών περί του ανδρός τούτου, όσα
κακά έπραξεν εις τους αγίους σου εν Ιερουσαλήμ· **14**
και εδώ έχει εξουσίαν παρά των αρχιερέων να δέση
πάντας τους επικαλουμένους το όνομά σου. **15** Είπε δε
προς αυτόν ο Κύριος· Ύπαγε, διότι ούτος είναι σκεύος
εκλογής εις εμέ, διά να βαστάση το όνομά μου ενώπιον
εθνών και βασιλέων και των υιών Ισραήλ· **16** επειδή
εγώ θέλω δείξει εις αυτόν όσα πρέπει να πάθη υπέρ
του ονόματός μου. **17** Υπήγε δε ο Ανανίας και εισήλθεν
εις την οικίαν, και επιθέσας επ' αυτόν τας χείρας είπε·
Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, ο Ιησούς όστις
εφάνη εις σε εν τη οδώ καθ' ην ήρχου, διά να αναβλέψης
και να πλησθής Πνεύματος Αγίου. **18** Και ευθύς έπεσον
από των οφθαλμών αυτού ως λέπη, και ανέβλεψεν
ευθύς, και σηκωθείς εβαπτίσθη. **19** Και λαβών τροφήν
εδυναμώθη. Διέτριψε δε ο Σαύλος ημέρας τινάς μετά των
εν Δαμασκώ μαθητών, **20** και ευθύς εκήρυττεν εν ταις
συναγωγαίς τον Χριστόν ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού.
21 Εξεπλήττοντο δε πάντες οι ακούοντες και έλεγον·
Δεν είναι ούτος, όστις εξωλόθρευσεν εν Ιερουσαλήμ
τους επικαλουμένους το όνομα τούτο και εδώ διά τούτο
είχεν ελθεί διά να φέρη αυτούς δεδεμένους προς τους
αρχιερείς; **22** Ο δε Σαύλος μάλλον ενεδυναμούτο και
συνέχεε τους Ιουδαίους τους κατοικούντας εν Δαμασκώ,
αποδεικνύων ότι ούτος είναι ο Χριστός. **23** Και αφού
παρήλθον ημέραι ικαναί, συνεβουλεύθησαν οι Ιουδαίοι
να θανατώσωσιν αυτόν· **24** εγνωστοποιήθη δε εις τον
Σαύλον η επιβουλή αυτών. Και παρεφύλαττον τας
πύλας ημέραν και νύκτα, διά να θανατώσωσιν αυτόν· **25**
λαβόντες δε αυτόν οι μαθηταί, διά νυκτός κατεβίβασαν
διά του τείχους κρεμάσαντες εντός σπυρίδος. **26**
Και ελθών ο Σαύλος εις Ιερουσαλήμ επροσπάθει να
προσκολληθή εις τους μαθητάς· πλην πάντες εφοβούντο
αυτόν, μη πιστεύοντες ότι είναι μαθητής. **27** Ο Βαρνάβας
δε παραλαβών αυτόν έφερε προς τους αποστόλους,
και διηγήθη προς αυτούς πως είδε τον Κύριον εν τη
οδώ και ότι ελάλησε προς αυτόν, και πως εν Δαμασκώ,
εκήρυξε μετά παρρησίας εν τω ονόματι του Ιησού.
28 Και ήτο μετ' αυτών εν Ιερουσαλήμ εισερχόμενος
και εξερχόμενος και μετά παρρησίας κηρύττων εν τω
ονόματι του Κυρίου Ιησού, **29** και ελάλει και εφιλονείκει
μετά των Ελληνιστών· εκείνοι δε κατεγίνοντο εις το
να θανατώσωσιν αυτόν. **30** Μαθόντες δε οι αδελφοί,

κατεβίβασαν αυτόν εις Καισάρειαν και εξαπέστειλαν
αυτόν εις Ταρσόν. 31 Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι καθ'
όλην την Ιουδαίαν και Γαλιλαίαν και Σαμάρειαν είχον
ειρήνην, οικοδομούμεναι και περιπατούσαι εν τω φόβω
του Κυρίου, και διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος
επληθύνοντο. 32 Ο δε Πέτρος, διερχόμενος διά πάντων,
κατέβη και προς τους αγίους τους κατοικούντας την
Λύδδαν. 33 Και εύρεν άνθρωπον τινά Αινέαν το όνομα,
όστις ήτο παραλυτικός, από ετών οκτώ κατακείμενος
επί κραββάτου. 34 Και είπε προς αυτόν ο Πέτρος· Αινέα,
σε ιατρεύει Ιησούς ο Χριστός· σηκώθητι και στρώσον
την κλίνην σου. Και ευθύς εσηκώθη. 35 Και είδον αυτόν
πάντες οι κατοικούντες την Λύδδαν και τον Σάρωνα,
οίτινες επέστρεψαν εις τον Κύριον. 36 Και εν Ιόππη
ήτο τις μαθήτρια ονόματι Ταβιθά, ήτις διερμηνευομένη
λέγεται Δορκάς· αύτη ήτο πλήρης αγαθών έργων και
ελεημοσυνών, τας οποίας έκαμνε· 37 κατ' εκείνας δε τας
ημέρας συνέβη ασθενήσασα να αποθάνη· και λούσαντες
αυτήν έθεσαν εις ανώγεον. 38 Και επειδή η Λύδδα
ήτο πλησίον της Ιόππης, ακούσαντες οι μαθηταί ότι
ο Πέτρος είναι εν αυτή, απέστειλαν προς αυτόν δύο
άνδρας, παρακαλούντες να μη βραδύνη να περάση έως
εις αυτούς. 39 Και σηκωθείς ο Πέτρος, υπήγε μετ' αυτών·
τον οποίον ελθόντα ανεβίβασαν εις το ανώγεον, και
παρεστάθησαν ενώπιον αυτού πάσαι αι χήραι, κλαίουσαι
και δεικνύουσαι χιτώνας και ιμάτια, όσα η Δορκάς
ειργάζετο ότε ήτο μετ' αυτών. 40 Ο δε Πέτρος, εκβαλών
έξω πάντας, εγονάτισε και προσηυχήθη και στραφείς
προς το σώμα, είπε· Ταβιθά, ανάστηθι. Η δε ήνοιξε τους
οφθαλμούς αυτής και ιδούσα τον Πέτρον ανεκάθησεν.
41 Ο δε έδωκε χείρα εις αυτήν και εσήκωσεν αυτήν,
και φωνάξας τους αγίους και τας χήρας παρέστησεν
αυτήν ζώσαν. 42 Έγεινε δε τούτο γνωστόν καθ' όλην
την Ιόππην, και πολλοί επίστευσαν εις τον Κύριον. 43
Και ο Πέτρος έμεινεν ικανάς ημέρας εν Ιόππη παρά τινί
Σίμωνι βυρσοδέψη.

10 Ήτο δε τις άνθρωπος εν Καισαρεία ονόματι
Κορνήλιος, εκατόνταρχος εκ του τάγματος του
λεγομένου Ιταλικού, 2 ευσεβής και φοβούμενος τον
Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, όστις και έκαμνεν
ελεημοσύνας εις τον λαόν πολλάς και εδέετο του
Θεού διαπαντός· 3 ούτος είδε φανερά δι' οράματος
περί την εννάτην ώραν της ημέρας άγγελον του
Θεού, ότι εισήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν·
Κορνήλιε. 4 Ο δε ατενίσας εις αυτόν και έμφοβος
γενόμενος, είπε· Τι είναι, Κύριε; Και είπε προς αυτόν·
Αι προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν
εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. 5 Και τώρα
πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους και προσκάλεσον τον
Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· 6 ούτος ξενίζεται
παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη, έχοντι οικίαν πλησίον της
θαλάσσης. Ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης.
7 Καθώς δε ανεχώρησεν ο άγγελος ο λαλών προς τον
Κορνήλιον, εφώναξε δύο εκ των υπηρετών αυτού και
ένα στρατιώτην ευσεβή εκ των διαμενόντων πάντοτε
πλησίον αυτού, 8 και διηγηθείς προς αυτούς τα πάντα,
απέστειλεν αυτούς εις την Ιόππην. 9 Τη δε επαύριον,
ενώ εκείνοι ώδοιπόρουν και επλησίαζον εις την πόλιν,
ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την
έκτην ώραν. 10 Και πεινάσας ήθελε να φάγη· ενώ δε
ητοίμαζον, επήλθεν επ' αυτόν έκστασις, 11 και θεωρεί
τον ουρανόν ανεωγμένον και καταβαίνον επ' αυτόν
σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ήτο δεδεμένον
από των τεσσάρων άκρων και κατεβιβάζετο επί την
γην, 12 εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα
της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του
ουρανού. 13 Και έγεινε φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς,
Πέτρε, σφάξον και φάγε· 14 Ο δε Πέτρος είπε· Μη
γένοιτο, Κύριε· διότι ουδέποτε έφαγον ουδέν βέβηλον ή
ακάθαρτον. 15 Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς
αυτόν· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. 16
Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκεύος
εις τον ουρανόν. 17 Ενώ δε ο Πέτρος ήτο εν απορία
καθ' εαυτόν τι εσήμαινε το όραμα, το οποίον είδεν,
ιδού, οι άνθρωποι οι απεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου
ερωτήσαντες και μαθόντες την οικίαν του Σίμωνος
έφθασαν εις την πύλην, 18 και φωνάξαντες ηρώτων αν
ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα.
19 Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περί του οράματος,
είπε προς αυτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις άνθρωποι σε
ζητούσι· 20 σηκωθείς λοιπόν κατάβηθι και ύπαγε μετ'
αυτών, μηδόλως διστάζων, διότι εγώ απέστειλα αυτούς.
21 Καταβάς δε ο Πέτρος προς τους ανθρώπους τους
απεσταλμένους προς αυτόν από του Κορνηλίου, είπεν·
Ιδού, εγώ είμαι εκείνος τον οποίον ζητείτε· τις η αιτία
διά την οποίαν ήλθετε; 22 Οι δε είπον· Κορνήλιος ο
εκατόνταρχος, ανήρ δίκαιος και φοβούμενος τον Θεόν
και μαρτυρούμενος υπό όλου του έθνους των Ιουδαίων,
διετάχθη θεόθεν υπό αγίου αγγέλου να σε προσκαλέση
εις τον οίκον αυτού και να ακούση λόγους παρά σου.
23 Προσκαλέσας λοιπόν αυτούς έσω, εφιλοξένησε. Τη
δε επαύριον εξήλθεν ο Πέτρος μετ' αυτών, και τινές
των αδελφών των από της Ιόππης υπήγον μετ' αυτόν,
24 και τη επαύριον εισήλθον εις την Καισάρειαν. Ο
δε Κορνήλιος περιέμενεν αυτούς, συγκαλέσας τους
συγγενείς αυτού και τους οικείους φίλους. 25 Ως δε
εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εις συνάντησιν
αυτού, έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν.
26 Αλλ' ο Πέτρος εσήκωσεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι· και
εγώ αυτός άνθρωπος είμαι. 27 Και συνομιλών μετ' αυτού
εισήλθε και ευρίσκει συνηγμένους πολλούς, 28 και είπε
προς αυτούς· Σεις εξεύρετε ότι είναι ασυγχώρητον εις
άνθρωπον Ιουδαίον να συναναστρέφηται ή να πλησιάζη
εις αλλόφυλον· ο Θεός όμως έδειξεν εις εμέ να μη λέγω
μηδένα άνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον· 29 όθεν και
προσκληθείς ήλθον χωρίς αντιλογίας. Ερωτώ λοιπόν
διά τίνα λόγον με προσεκαλέσατε; 30 Και ο Κορνήλιος
είπε· Από τεσσάρων ημερών ήμην νηστεύων μέχρι της
ώρας ταύτης, και την εννάτην ώραν προσηυχόμην εν
τω οίκω μου· και ιδού, εστάθη ενώπιόν μου ανήρ με
ενδύματα λαμπρά, 31 και λέγει· Κορνήλιε, εισηκούσθη η
προσευχή σου και αι ελεημοσύναι σου εμνημονεύθησαν
ενώπιον του Θεού. 32 Πέμψον λοιπόν εις Ιόππην και
προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος·
ούτος ξενίζεται εν τη οικία Σίμωνος του βυρσοδέψου
πλησίον της θαλάσσης· όστις ελθών θέλει σοι λαλήσει.
33 Ευθύς λοιπόν έπεμψα προς σε, και συ έκαμες καλά

ότι ήλθες. Τώρα λοιπόν ημείς πάντες παριστάμεθα
ενώπιον του Θεού, διά να ακούσωμεν πάντα όσα
προσετάχθησαν εις σε υπό του Θεού. 34 Τότε ο Πέτρος
ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν
είναι προσωπολήπτης ο Θεός, 35 αλλ' εν παντί έθνει,
όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοσύνην, είναι
δεκτός εις αυτόν. 36 Τον λόγον, τον οποίον απέστειλε
προς τους υιούς Ισραήλ ευαγγελιζόμενος ειρήνην διά
Ιησού Χριστού· ούτος είναι ο Κύριος πάντων· 37 τον
λόγον τούτον σεις εξεύρετε, όστις εκηρύχθη καθ' όλην
την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας, μετά το
βάπτισμα, το οποίον εκήρυξεν ο Ιωάννης, 38 πως ο
Θεός έχρισε τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα
Άγιον και με δύναμιν, όστις διήλθεν ευεργετών και
θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του
διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού· 39 και ημείς
είμεθα μάρτυρες πάντων όσα έκαμε και εν τη γη των
Ιουδαίων και εν Ιερουσαλήμ· τον οποίον εφόνευσαν
κρεμάσαντες επί ξύλου. 40 Τούτον ο Θεός ανέστησε
την τρίτην ημέραν και έκαμεν αυτόν να εμφανισθή
41 ουχί εις πάντα τον λαόν, αλλ' εις μάρτυρας τους
προδιωρισμένους υπό του Θεού, εις ημάς, οίτινες
συνεφάγομεν και συνεπίομεν μετ' αυτού, αφού ανέστη
εκ νεκρών· 42 και παρήγγειλεν εις ημάς να κηρύξωμεν
προς τον λαόν και να μαρτυρήσωμεν ότι αυτός είναι ο
ωρισμένος υπό του Θεού κριτής ζώντων και νεκρών.
43 Εις τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, ότι
διά του ονόματος αυτού θέλει λάβει άφεσιν αμαρτιών
πας ο πιστεύων εις αυτόν. 44 Ενώ έτι ελάλει ο Πέτρος
τους λόγους τούτους, επήλθε το Πνεύμα το Άγιον επί
πάντας τους ακούοντας τον λόγον. 45 Και εξεπλάγησαν
οι εκ περιτομής πιστοί, όσοι ήλθον μετά του Πέτρου,
ότι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος εξεχύθη και επί τα
έθνη· 46 διότι ήκουον αυτούς λαλούντας γλώσσας και
μεγαλύνοντας τον Θεόν. Τότε απεκρίθη ο Πέτρος· 47
Μήπως δύναταί τις να εμποδίση το ύδωρ, ώστε να
μη βαπτισθώσιν ούτοι, οίτινες έλαβον το Πνεύμα το
Άγιον καθώς και ημείς; 48 Και προσέταξεν αυτούς να
βαπτισθώσιν εις το όνομα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν
αυτόν να διαμείνη ημέρας τινάς.

11 Ήκουσαν δε οι απόστολοι και οι αδελφοί οι όντες
εν τη Ιουδαία ότι και τα έθνη εδέχθησαν τον λόγον
του Θεού. 2 Και ότε ανέβη ο Πέτρος εις Ιεροσόλυμα,
εφιλονείκουν μετ' αυτού οι εκ περιτομής, 3 λέγοντες ότι
Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες
μετ' αυτών. 4 Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε προς
αυτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· 5 Εγώ ήμην
προσευχόμενος εν τη πόλει Ιόππη, και είδον όραμα εν
εκστάσει, σκεύος τι καταβαίνον ως σινδόνα μεγάλην,
ήτις δεδεμένη από των τεσσάρων άκρων κατεβιβάζετο
εκ του ουρανού και ήλθε μέχρις εμού· 6 εις την οποίαν
ατενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γης
και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού.
7 Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σηκωθείς,
Πέτρε, σφάξον και φάγε. 8 Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε,
διότι ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εις το
στόμα μου. 9 Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου
εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε
βέβηλα. 10 Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεσύρθησαν
άπαντα εις τον ουρανόν. 11 Και ιδού, τη αυτή ώρα
τρεις άνθρωποι έφθασαν εις την οικίαν, εν ή ήμην,
απεσταλμένοι προς εμέ από Καισαρείας. 12 Είπε δε
προς εμέ το Πνεύμα να υπάγω μετ' αυτών, μηδόλως
διστάζων. Ήλθον δε μετ' εμού και οι εξ ούτοι αδελφοί,
και εισήλθομεν εις τον οίκον του ανθρώπου, 13 και
απήγγειλε προς ημάς πως είδε τον άγγελον εν τω οίκω
αυτού, ότι εστάθη και είπε προς αυτόν· Απόστειλον
ανθρώπους εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα τον
επονομαζόμενον Πέτρον, 14 όστις θέλει λαλήσει προς
σε λόγους, δι' ων θέλεις σωθή συ και πας ο οίκός σου. 15
Και ενώ ήρχισα να λαλώ, το Πνεύμα το Άγιον επήλθεν
επ' αυτούς καθώς και εφ' ημάς κατ' αρχάς. 16 Τότε
ενεθυμήθην τον λόγον του Κυρίου, ότι έλεγεν· Ιωάννης
μεν εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν
Πνεύματι Αγίω. 17 Εάν λοιπόν ο Θεός έδωκεν εις αυτούς
την ίσην δωρεάν ως και εις ημάς, διότι επίστευσαν
εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, εγώ τις ήμην ώστε
να δυνηθώ να εμποδίσω τον Θεόν; 18 Ακούσαντες
δε ταύτα ησύχασαν και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες·
Και εις τα έθνη λοιπόν έδωκεν ο Θεός την μετάνοιαν
εις ζωήν. 19 Οι μεν λοιπόν διασκορπισθέντες εκ του
διωγμού του γενομένου διά τον Στέφανον, επέρασαν
έως Φοινίκης και Κύπρου και Αντιοχείας, εις μηδένα
κηρύττοντες τον λόγον, ειμή μόνον εις Ιουδαίους. 20
Ήσαν δε τινές εξ αυτών άνδρες Κύπριοι και Κυρηναίοι,
οίτινες εισελθόντες εις Αντιόχειαν, ελάλουν προς τους
Ελληνιστάς, ευαγγελιζόμενοι τον Κύριον Ιησούν. 21
Και ήτο χειρ Κυρίου μετ' αυτών, και πολύ πλήθος
πιστεύσαντες επέστρεψαν εις τον Κύριον. 22 Ηκούσθη
δε ο λόγος περί αυτών εις τα ώτα της εκκλησίας της
εν Ιεροσολύμοις, και εξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διά
να περάση έως Αντιοχείας· 23 όστις ελθών και ιδών
την χάριν του Θεού, εχάρη και παρεκίνει πάντας να
εμμένωσιν εν σταθερότητι καρδίας εις τον Κύριον, 24
επειδή ήτο ανήρ αγαθός και πλήρης Πνεύματος Αγίου
και πίστεως· και προσετέθη εις τον Κύριον πλήθος
ικανόν. 25 Τότε εξήλθεν εις Ταρσόν ο Βαρνάβας,
διά να αναζητήση τον Σαύλον, 26 και ευρών αυτόν,
έφερεν αυτόν εις Αντιόχειαν. Και συνελθόντες εις την
εκκλησίαν εν ολόκληρον έτος εδίδαξαν πλήθος ικανόν,
και πρώτον εν Αντιοχεία ωνομάσθησαν οι μαθηταί
Χριστιανοί. 27 Εν εκείναις δε ταις ημέραις κατέβησαν
από Ιεροσολύμων προφήται εις Αντιόχειαν· 28 σηκωθείς
δε εις εξ αυτών ονόματι Άγαβος, εφανέρωσε διά του
Πνεύματος ότι έμελλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ' όλην
την οικουμένην· ήτις και έγεινεν επί Κλαυδίου Καίσαρος.
29 Όθεν οι μαθηταί απεφάσισαν, έκαστος αυτών κατά
την εαυτού κατάστασιν, να πέμψωσι βοήθειαν προς
τους αδελφούς τους κατοικούντας εν τη Ιουδαία· 30
το οποίον και έκαμον αποστείλαντες αυτήν προς τους
πρεσβυτέρους διά χειρός Βαρνάβα και Σαύλου.

12 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν επεχείρησεν Ηρώδης ο
βασιλεύς να κακοποιήση τινάς από της εκκλησίας.
2 Εφόνευσε δε διά μαχαίρας Ιάκωβον τον αδελφόν
του Ιωάννου. 3 Και ιδών ότι ήτο αρεστόν εις τους
Ιουδαίους, προσέθεσε να συλλάβη και τον Πέτρον· ήσαν

δε αι ημέραι των αζύμων· **4** τον οποίον και πιάσας
έβαλεν εις φυλακήν, παραδώσας αυτόν εις τέσσαρας
τετράδας στρατιωτών διά να φυλάττωσιν αυτόν, θέλων
μετά το πάσχα να παραστήση αυτόν εις τον λαόν. **5** Ο
μεν λοιπόν Πέτρος εφυλάττετο εν τη φυλακή· εγίνετο
δε υπό της εκκλησίας ακατάπαυστος προσευχή προς
τον Θεόν υπέρ αυτού. **6** Ότε δε έμελλεν ο Ηρώδης
να παραστήση αυτόν, την νύκτα εκείνην ο Πέτρος
εκοιμάτο μεταξύ δύο στρατιωτών δεδεμένος με δύο
αλύσεις, και φύλακες έμπροσθεν της θύρας εφύλαττον
το δεσμωτήριον. **7** Και ιδού, άγγελος Κυρίου ήλθεν
εξαίφνης και φως έλαμψεν εν τω οικήματι· κτυπήσας
δε την πλευράν του Πέτρου εξύπνησεν αυτόν, λέγων·
Σηκώθητι ταχέως. Και έπεσον αι αλύσεις αυτού εκ των
χειρών. **8** Και είπεν ο άγγελος προς αυτόν· Περιζώσθητι
και υπόδησον τα σανδάλια σου. Και έκαμεν ούτω.
Και λέγει προς αυτόν· Φόρεσον το ιμάτιόν σου και
ακολούθει μοι. **9** Και εξελθών ηκολούθει αυτόν, και
δεν ήξευρεν ότι το γινόμενον διά του αγγέλου ήτο
αληθινόν, αλλ' ενόμιζεν ότι βλέπει όραμα. **10** Αφού δε
επέρασαν πρώτην και δευτέραν φρουράν, ήλθον εις
την πύλην την σιδηράν την φέρουσαν εις την πόλιν,
ήτις αφ' εαυτής ηνοίχθη εις αυτούς, και εξελθόντες
διεπέρασαν οδόν μίαν, και ευθύς ο άγγελος ανεχώρησεν
απ' αυτού. **11** Και ο Πέτρος συνελθών εις εαυτόν, είπε·
Τώρα γνωρίζω αληθώς ότι Κύριος εξαπέστειλε τον
άγγελον αυτού και με ηλευθέρωσεν εκ της χειρός του
Ηρώδου και όλης της ελπίδος του λαού των Ιουδαίων.
12 Και αφού εσκέφθη, ήλθεν εις την οικίαν Μαρίας
της μητρός του Ιωάννου του επονομαζομένου Μάρκου,
όπου ήσαν ικανοί συνηθροισμένοι και προσευχόμενοι.
13 Ότε δε ο Πέτρος έκρουσε την θύραν του προαυλίου,
προσήλθε θεράπαινα ονομαζομένη Ρόδη, διά να ακούση,
14 και γνωρίσασα την φωνήν του Πέτρου από της χαράς
δεν ήνοιξε την πύλην, αλλ' έτρεξε και απήγγειλεν ότι ο
Πέτρος ίσταται έμπροσθεν της πύλης. **15** Οι δε είπον
προς αυτήν· Παραφρονείς. Εκείνη όμως διϊσχυρίζετο ότι
ούτως έχει. Οι δε έλεγον· Ο άγγελος αυτού είναι. **16** Ο δε
Πέτρος επέμενε κρούων. Και ανοίξαντες είδον αυτόν και
εξεπλάγησαν. **17** Και σείσας εις αυτούς την χείρα διά να
σιωπήσωσι, διηγήθη προς αυτούς πως ο Κύριος εξήγαγεν
αυτόν εκ της φυλακής, και είπεν· Απαγγείλατε ταύτα
προς τον Ιάκωβον και τους αδελφούς. Και εξελθών
υπήγεν εις άλλον τόπον. **18** Αφού δε εξημέρωσεν,
ήτο ταραχή ουκ ολίγη μεταξύ των στρατιωτών τι άρα
έγεινεν ο Πέτρος. **19** Ο δε Ηρώδης, αφού εζήτησεν αυτόν
και δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας προσέταξε να
θανατωθώσι, και καταβάς από της Ιουδαίας εις την
Καισάρειαν, διέτριβεν εκεί. **20** Ήτο δε ο Ηρώδης σφόδρα
ωργισμένος κατά των Τυρίων και Σιδωνίων· ήλθον δε
προς αυτόν ομοθυμαδόν, και πείσαντες τον Βλάστον τον
επί του κοιτώνος του βασιλέως, εζήτουν ειρήνην, διότι
ο τόπος αυτών ετρέφετο από του βασιλικού. **21** Και εν
ημέρα ωρισμένη ενδυθείς ο Ηρώδης βασιλικήν στολήν
και καθήσας επί του θρόνου, εδημηγόρει προς αυτούς.
22 Ο δε λαός επεφώνει· Θεού φωνή και ουχί ανθρώπου.
23 Και παρευθύς επάταξεν αυτόν άγγελος Κυρίου, διότι
δεν έδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και γενόμενος
σκωληκόβρωτος εξεψύχησεν. **24** Ο δε λόγος του Θεού
ηύξανε και επληθύνετο. **25** Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος
υπέστρεψαν εξ Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν την
διακονίαν αυτών, παραλαβόντες μεθ' εαυτών και τον
Ιωάννην τον επονομασθέντα Μάρκον.

13 Ήσαν δε εν Αντιοχεία εν τη υπαρχούση εκκλησία
προφήταί τινές και διδάσκαλοι, ο Βαρνάβας και
Συμεών ο καλούμενος Νίγερ, και Λούκιος ο Κυρηναίος,
και Μαναήν ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του
τετράρχου, και ο Σαύλος. **2** Και ενώ υπηρέτουν εις
τον Κύριον και ενήστευον, είπε το Πνεύμα το Αγιον·
Χωρίσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον διά το
έργον, εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς. **3** Τότε αφού
ενήστευσαν και προσευχήθησαν και επέθεσαν τας χείρας
επ' αυτούς, απέστειλαν. **4** Ούτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό
του Πνεύματος του Αγίου, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν
και εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, **5** και ότε
ήλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον του Θεού
εν ταις συναγωγαίς των Ιουδαίων· είχον δε και τον
Ιωάννην υπηρέτην. **6** Και αφού διήλθον την νήσον
μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην
Ιουδαίον ονομαζόμενον Βαριησούν, **7** όστις ήτο μετά
του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ούτος
προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σαύλον, εζήτησε να
ακούση τον λόγον του Θεού· **8** ανθίστατο δε εις αυτούς
Ελύμας ο μάγος, διότι ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα
αυτού, ζητών να αποτρέψη τον ανθύπατον από της
πίστεως. **9** Πλην ο Σαύλος, ο και Παύλος, πλησθείς
Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτόν, **10** είπεν· Ω
πλήρης παντός δόλου και πάσης ραδιουργίας, υιέ του
διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει
διαστρέφων τας ευθείας οδούς του Κυρίου; **11** Και
τώρα ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και θέλεις
είσθαι τυφλός, μη βλέπων τον ήλιον μέχρι καιρού. Και
παρευθύς επέπεσεν επ' αυτόν αμαύρωσις και σκότος,
και περιστρεφόμενος εζήτει χειραγωγούς. **12** Τότε ιδών
ο ανθύπατος το γεγονός επίστευσεν, εκπληττόμενος
εις την διδαχήν του Κυρίου. **13** Αποπλεύσαντες δε από
της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν ήλθον εις την
Πέργην της Παμφυλίας· ο δε Ιωάννης, χωρισθείς απ'
αυτών, υπέστρεψεν εις τα Ιεροσόλυμα. **14** Αυτοί δε
περάσαντες από της Πέργης, έφθασαν εις Αντιόχειαν της
Πισιδίας, και εισελθόντες εις την συναγωγήν τη ημέρα
του σαββάτου εκάθησαν. **15** Και μετά την ανάγνωσιν
του νόμου και των προφητών απέστειλαν εις αυτούς οι
αρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Άνδρες αδελφοί, εάν έχητε
λόγον τινά προτροπής εις τον λαόν, λέγετε. **16** Σηκωθείς
δε ο Παύλος και σείσας την χείρα, είπεν· Άνδρες
Ισραηλίται και οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. **17** Ο
Θεός του λαού τούτου Ισραήλ εξέλεξε τους πατέρας
ημών και ύψωσε τον λαόν παροικούντα εν γη Αιγύπτου,
και μετά βραχίονος υψηλού εξήγαγεν αυτούς εξ αυτής,
18 και έως τεσσαράκοντα έτη υπέφερε τους τρόπους
αυτών εν τη ερήμω, **19** και αφού κατέστρεψεν επτά
έθνη εν γη Χαναάν, διεμέρισεν εις αυτούς κατά κλήρον
την γην αυτών. **20** Και μετά ταύτα ως τετρακόσια και
πεντήκοντα περίπου έτη έδωκεν εις αυτούς κριτάς
έως Σαμουήλ του προφήτου. **21** Και έπειτα εζήτησαν
βασιλέα, και έδωκεν εις αυτούς ο Θεός τον Σαούλ, υιόν

του Κις, άνδρα εκ της φυλής Βενιαμίν, τεσσαράκοντα
έτη· 22 και μεταστήσας αυτόν, ανέστησεν εις αυτούς
βασιλέα τον Δαβίδ, περί του οποίου και είπε μαρτυρήσας·
Εύρον Δαβίδ τον του Ιεσσαί, άνδρα κατά την καρδίαν
μου, όστις θέλει κάμει πάντα τα θελήματά μου. 23 Από
του σπέρματος τούτου ο Θεός κατά την επαγγελίαν
αυτού ανέστησεν εις τον Ισραήλ σωτήρα τον Ιησούν,
24 αφού ο Ιωάννης προ της ελεύσεως αυτού προεκήρυξε
βάπτισμα μετανοίας εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ. 25
Και ενώ ο Ιωάννης ετελείονε τον δρόμον αυτού, έλεγε·
Τίνα με στοχάζεσθε ότι είμαι; δεν είμαι εγώ, αλλ' ιδού,
έρχεται μετ' εμέ εκείνος, του οποίου δεν είμαι άξιος
να λύσω το υπόδημα των ποδών. 26 Άνδρες αδελφοί,
υιοί του γένους του Αβραάμ και οι εν υμίν φοβούμενοι
τον Θεόν, προς εσάς απεστάλη ο λόγος της σωτηρίας
ταύτης. 27 Διότι οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και
οι άρχοντες αυτών, μη γνωρίσαντες τούτον μηδέ τας
ρήσεις των προφητών, τας αναγινωσκομένας κατά παν
σάββατον, επλήρωσαν αυτάς κρίναντες τούτον, 28 και
μη ευρόντες μηδεμίαν αιτίαν θανάτου, εζήτησαν παρά
του Πιλάτου να θανατωθή. 29 Αφού δε ετελείωσαν
πάντα τα περί αυτού γεγραμμένα, καταβιβάσαντες
αυτόν από του ξύλου έθεσαν εις μνημείον. 30 Ο Θεός
όμως ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών· 31 όστις εφάνη επί
πολλάς ημέρας εις τους μετ' αυτού αναβάντας από της
Γαλιλαίας εις Ιερουσαλήμ, οίτινες είναι μάρτυρες αυτού
προς τον λαόν. 32 Και ημείς ευαγγελιζόμεθα προς εσάς
την γενομένην εις τους πατέρας επαγγελίαν, 33 ότι
ταύτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εις ημάς τα τέκνα αυτών,
αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον και εν τω
ψαλμώ τω δευτέρω· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμερον
σε εγέννησα. 34 Ότι δε ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών,
μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψη εις την διαφθοράν,
λέγει ούτως, ότι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ
τα πιστά. 35 Διά τούτο και εν άλλω ψαλμώ λέγει· Δεν
θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να ίδη διαφθοράν. 36 Διότι
ο μεν Δαβίδ, αφού υπηρέτησε την βουλήν του Θεού
εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη και προσετέθη εις τους
πατέρας αυτού και είδε διαφθοράν· 37 εκείνος όμως,
τον οποίον ο Θεός ανέστησε, δεν είδε διαφθοράν. 38
Έστω λοιπόν γνωστόν εις εσάς, άνδρες αδελφοί, ότι
διά τούτου κηρύττεται προς εσάς άφεσις αμαρτιών.
39 Και από πάντων, αφ' όσων δεν ηδυνήθητε διά του
νόμου του Μωϋσέως να δικαιωθήτε, διά τούτου πας
ο πιστεύων δικαιούται. 40 Βλέπετε λοιπόν μη επέλθη
εφ' υμάς το λαληθέν υπό των προφητών· 41 Ίδετε, οι
καταφρονηταί, και θαυμάσατε και αφανίσθητε, διότι
έργον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις υμών, έργον, εις
το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή εις
εσάς. 42 Ενώ δε εξήρχοντο εκ της συναγωγής των
Ιουδαίων, παρεκάλουν τα έθνη να κηρυχθώσιν εις
αυτούς οι λόγοι ούτοι το ακόλουθον σάββατον. 43 Και
αφού ελύθη η συναγωγή, πολλοί εκ των Ιουδαίων και
των ευσεβών προσηλύτων ηκολούθησαν τον Παύλον
και τον Βαρνάβαν, οίτινες λαλούντες προς αυτούς,
έπειθον αυτούς να εμμένωσιν εις την χάριν του Θεού.
44 το δε ερχόμενον σάββατον σχεδόν όλη η πόλις
συνήχθη διά να ακούσωσι τον λόγον του Θεού. 45
Ιδόντες δε οι Ιουδαίοι τα πλήθη, επλήσθησαν φθόνου
και ηναντιούντο εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα,
αντιλέγοντες και βλασφημούντες. 46 Ο Παύλος δε
και ο Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρρησίας, είπον· Εις
εσάς πρώτον ήτο αναγκαίον να λαληθή ο λόγος του
Θεού· αλλ' επειδή απορρίπτετε αυτόν και δεν κρίνετε
εαυτούς αξίους της αιωνίου ζωής, ιδού, στρεφόμεθα
εις τα έθνη· (aiōnios g166) 47 διότι ούτω προσέταξεν
ημάς ο Κύριος, λέγων· Σε έθεσα φως των εθνών, διά να
ήσαι προς σωτηρίαν έως εσχάτου της γης. 48 Και οι
εθνικοί ακούσαντες έχαιρον και εδόξαζον τον λόγον
του Κυρίου, και επίστευσαν όσοι ήσαν ωρισμένοι διά
την αιώνιον ζωήν· (aiōnios g166) 49 και ο λόγος του
Κυρίου διεδίδετο δι' όλου του τόπου. 50 Οι δε Ιουδαίοι
παρεκίνησαν τας ευλαβείς και επισήμους γυναίκας και
τους πρώτους της πόλεως και διήγειραν διωγμόν κατά
του Παύλου και του Βαρνάβα, και εξέβαλον αυτούς
από των ορίων αυτών. 51 Εκείνοι δε εκτινάξαντες τον
κονιορτόν των ποδών αυτών επ' αυτούς, ήλθον εις
το Ικόνιον. 52 Και οι μαθηταί επληρούντο χαράς και
Πνεύματος Αγίου.

14 Εν δε τω Ικονίω εισελθόντες ομού εις την
συναγωγήν των Ιουδαίων, ελάλησαν ούτως ώστε
επίστευσε πολύ πλήθος Ιουδαίων τε και Ελλήνων.
2 Όσοι δε Ιουδαίοι δεν επείθοντο παρώξυναν και
διέστρεψαν τας ψυχάς των εθνικών κατά των αδελφών.
3 Ικανόν λοιπόν καιρόν διέτριψαν λαλούντες μετά
παρρησίας περί του Κυρίου, όστις εμαρτύρει εις τον
λόγον της χάριτος αυτού, και έδιδε να γίνωνται σημεία
και τέρατα διά των χειρών αυτών. 4 Εσχίσθη δε το
πλήθος της πόλεως, και οι μεν ήσαν μετά των Ιουδαίων,
οι δε μετά των αποστόλων. 5 Και ότε ώρμησαν οι
εθνικοί και οι Ιουδαίοι μετά των αρχόντων αυτών
εις το να υβρίσωσι και να λιθοβολήσωσιν αυτούς, 6
εννοήσαντες κατέφυγον εις τας πόλεις της Λυκαονίας
Λύστραν και Δέρβην και τα περίχωρα, 7 και εκεί
εκήρυττον το ευαγγέλιον. 8 Εν δε τοις Λύστροις εκάθητο
ανήρ τις αδύνατος τους πόδας, χωλός υπάρχων εκ
κοιλίας μητρός αυτού, όστις ποτέ δεν είχε περιπατήσει.
9 Ούτος ήκουε τον Παύλον λαλούντα· όστις ατενίσας εις
αυτόν και ιδών ότι έχει πίστιν διά να σωθή, 10 είπε
μετά μεγάλης φωνής· Σηκώθητι επί τους πόδας σου
ορθός. Και επήδα και περιεπάτει. 11 Οι δε όχλοι, ιδόντες
τούτο το οποίον έκαμεν ο Παύλος, ύψωσαν την φωνήν
αυτών, λέγοντες Λυκαονιστί· Οι θεοί ομοιωθέντες με
ανθρώπους κατέβησαν προς ημάς. 12 Και ωνόμαζον
τον μεν Βαρνάβαν Δία, τον δε Παύλον Ερμήν, επειδή
αυτός ήτο ο αρχηγός του λόγου. 13 Και ο ιερεύς του
Διός, του όντος έμπροσθεν της πόλεως αυτών, έφερε
ταύρους και στέμματα εις τας πύλας μετά του όχλου
και ήθελε να προσφέρη θυσίαν. 14 Ακούσαντες δε οι
απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια
αυτών και επήδησαν εις το μέσον του όχλου, κράζοντες
15 και λέγοντες· Άνδρες, τι κάμνετε ταύτα; και ημείς
είμεθα άνθρωποι ομοιοπαθείς με σας, κηρύττοντες προς
εσάς να επιστρέψητε από τούτων των ματαίων προς
τον Θεόν τον ζώντα, όστις έκαμε τον ουρανόν και την
γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· 16 όστις
εν ταις παρελθούσαις γενεαίς αφήκε πάντα τα έθνη

να περιπατώσιν εν ταις οδοίς αυτών. **17** καίτοι δεν
αφήκεν αμαρτύρητον εαυτόν αγαθαποιών, δίδων εις
ημάς ουρανόθεν βροχάς και καιρούς καρποφόρους,
γεμίζων τροφής και ευφροσύνης τας καρδίας ημών.
18 Και ταύτα λέγοντες μόλις εμπόδισαν τους όχλους,
ώστε να μη προσφέρωσι θυσίαν εις αυτούς. **19** Εν
τούτω δε ήλθον Ιουδαίοι εξ Αντιοχείας και Ικονίου, και
πείσαντες τους όχλους και λιθοβολήσαντες τον Παύλον,
έσυραν έξω της πόλεως, νομίσαντες ότι απέθανεν. **20**
Ότε δε περιεκύκλωσαν αυτόν οι μαθηταί, σηκωθείς
εισήλθεν εις την πόλιν και τη επαύριον εξήλθε μετά
του Βαρνάβα εις Δέρβην. **21** Και αφού εκήρυξαν
το ευαγγέλιον εν τη πόλει εκείνη και εμαθήτευσαν
ικανούς, υπέστρεψαν εις την Λύστραν και Ικόνιον
και Αντιόχειαν, **22** επιστηρίζοντες τας ψυχάς των
μαθητών, προτρέποντες να εμμένωσιν εις την πίστιν,
και διδάσκοντες ότι διά πολλών θλίψεων πρέπει να
εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού. **23** Και αφού
εχειροτόνησαν εις αυτούς πρεσβυτέρους κατά πάσαν
εκκλησίαν, προσευχηθέντες με νηστείας, αφιέρωσαν
αυτούς εις τον Κύριον, εις τον οποίον είχον πιστεύσει.
24 Και διελθόντες την Πισιδίαν ήλθον εις Παμφυλίαν,
25 και κηρύξαντες τον λόγον εν Πέργη, κατέβησαν εις
Αττάλειαν, **26** και εκείθεν απέπλευσαν εις Αντιόχειαν,
όθεν ήσαν παραδεδομένοι εις την χάριν του Θεού διά
το έργον, το οποίον εξετέλεσαν. **27** Ελθόντες δε και
συνάξαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα έκαμεν
ο Θεός δι' αυτών, και ότι ήνοιξεν εις τα έθνη θύραν
πίστεως. **28** Και διέτριβον εκεί ουκ ολίγον καιρόν μετά
των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον
τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το
έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. **2** Γενομένης
λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό
του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να
αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ
αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις
Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. **3** Εκείνοι λοιπόν
προπεμφθέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την
Φοινίκην και Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν
των εθνών, και επροξένουν χαράν μεγάλην εις πάντας
τους αδελφούς. **4** Ότε δε ήλθον εις Ιερουσαλήμ,
υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων
και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός
έκαμε δι' αυτών. **5** Εσηκώθησαν δε τινές των από της
αιρέσεως των Φαρισαίων, οίτινες είχον πιστεύσει, και
έλεγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να
παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως.
6 Και συνήχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι,
διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. **7** Μετά
δε πολλήν συζήτησιν σηκωθείς ο Πέτρος, είπε προς
αυτούς· Άνδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ότι απ' αρχής ο
Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να
ακούσωσι τα έθνη τον λόγον του ευαγγελίου και να
πιστεύσωσι. **8** Και ο καρδιογνώστης Θεός έδωκεν εις
αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το
Άγιον καθώς και εις ημάς, **9** και δεν έκαμεν ουδεμίαν
διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας
καρδίας αυτών διά της πίστεως. **10** Τώρα λοιπόν διά
τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον
τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες
ημών ούτε ημείς δεν ηδυνήθημεν να βαστάσωμεν;
11 Αλλά διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού
πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον και
εκείνοι. **12** Εσιώπησε δε παν το πλήθος και ήκουον τον
Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιστορούντας όσα σημεία
και τέρατα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών.
13 Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος,
λέγων· Άνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. **14** Ο Συμεών
εφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέφθη
τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα
αυτού. **15** Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των
προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· **16** Μετά ταύτα
θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν
του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής
θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, **17** διά
να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων,
και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά
μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα. **18** Απ' αιώνος
είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού. **(aiōn
g165)** **19** Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους
από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, **20** αλλά
να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των
μιασμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του
πνικτού και του αίματος. **21** Διότι ο Μωϋσής από γενεάς
αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν
ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον.
22 Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους
πρεσβυτέρους μεθ' όλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ
αυτών άνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά
του Παύλου και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον
Βαρσαβάν και Σίλαν, άνδρας προεστώτας μεταξύ των
αδελφών, **23** και έγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα·
Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς
τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και
Συρίαν και Κιλικίαν, χαίρειν. **24** Επειδή ηκούσαμεν ότι
τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και
διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε
και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς
δεν παρηγγείλαμεν τούτο, **25** εφάνη εύλογον εις ημάς,
συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν άνδρας και
να πέμψωμεν προς εσάς μετά των αγαπητών ημών
Βαρνάβα και Παύλου, **26** ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν
τας ψυχάς αυτών υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού. **27** Απεστείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν
και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και αυτοί διά
στόματος τα αυτά. **28** Διότι εφάνη εύλογον εις το Άγιον
Πνεύμα και εις ημάς να μη επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν
πλειότερον βάρος εκτός των αναγκαίων τούτων, **29**
να απέχητε από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού
και πορνείας· από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς
θέλετε πράξει καλώς. Έρρωσθε. **30** Ούτοι μεν λοιπόν
απολυθέντες ήλθον εις Αντιόχειαν, και συνάξαντες το
πλήθος ενεχείρησαν την επιστολήν. **31** Αναγνώσαντες
δε αυτήν, εχάρησαν διά την γενομένην παρηγορίαν.
32 Ο Ιούδας δε και ο Σίλας, όντες και αυτοί προφήται,
παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών και

επεστήριξαν αυτούς. **33** Και αφού διέτριψαν εκεί καιρόν
τινά, απεστάλησαν εν ειρήνη από των αδελφών προς
τους αποστόλους. **34** Εις τον Σίλαν όμως εφάνη εύλογον
να μείνη έτι αυτού. **35** Ο δε Παύλος και Βαρνάβας
διέτριβον εν Αντιοχεία, διδάσκοντες και κηρύττοντες
μετά και άλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. **36** Μετά
δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς τον Βαρνάβαν·
Ας επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθώμεν τους
αδελφούς ημών κατά πάσαν πόλιν, εν αις εκηρύξαμεν
τον λόγον του Κυρίου, πως έχουσι. **37** Και ο μεν
Βαρνάβας εστοχάσθη να συμπαραλάβη τον Ιωάννην τον
λεγόμενον Μάρκον· **38** ο Παύλος όμως έκρινεν άξιον,
τον αποχωρισθέντα από αυτών από της Παμφυλίας και
μη συνακολουθήσαντα αυτούς εις το έργον, τούτον να
μη συμπαραλάβωσι. **39** Συνέβη λοιπόν ερεθισμός, ώστε
απεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας,
παραλαβών τον Μάρκον, εξέπλευσεν εις Κύπρον. **40** Ο
δε Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθείς υπό
των αδελφών εις την χάριν του Θεού. **41** Και διήρχετο
την Συρίαν και Κιλικίαν, επιστηρίζων τας εκκλησίας.

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν. Και ιδού,
ήτο εκεί μαθητής τις ονόματι Τιμόθεος, υιός
γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, πατρός δε Έλληνος,
2 όστις είχε καλήν μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις
και Ικονίω αδελφών. **3** Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να
εξέλθη μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περιέτεμε διά τους
Ιουδαίους τους όντας εν τοις τόποις εκείνοις· επειδή
εγνώριζον πάντες τον πατέρα αυτού ότι ήτο Έλλην. **4** Ως
δε διήρχοντο τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς
να φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό των
αποστόλων και των πρεσβυτέρων των εν Ιερουσαλήμ.
5 Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι εστερεούντο εις την πίστιν
και ηυξάνοντο τον αριθμόν καθ' ημέραν. **6** Διελθόντες
δε την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή
εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να κηρύξωσι
τον λόγον εν τη Ασία, **7** ήλθον κατά την Μυσίαν και
εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν· πλην δεν
αφήκεν αυτούς το Πνεύμα. **8** Περάσαντες δε την Μυσίαν
κατέβησαν εις Τρωάδα. **9** Και όραμα εφάνη διά νυκτός
εις τον Παύλον. Ανήρ τις Μακεδών ίστατο, παρακαλών
αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον
ημάς. **10** Και ως είδε το όραμα, ευθύς εζητήσαμεν
να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες
ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς, διά να κηρύξωμεν το
ευαγγέλιον προς αυτούς. **11** Αποπλεύσαντες λοιπόν από
της Τρωάδος, επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην
και την ακόλουθον ημέραν εις Νεάπολιν **12** και
εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη πόλις του
μέρους εκείνου της Μακεδονίας, αποικία Ρωμαϊκή. Και
διετρίβομεν εν τη πόλει ταύτη ημέρας τινάς· **13** και
τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν έξω της πόλεως
πλησίον του ποταμού, όπου εσυνειθίζετο να γίνηται
προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί
συνελθούσας γυναίκας. **14** Και γυνή τις Λυδία το όνομα,
πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη
τον Θεόν, ήκουε, της οποίας ο Κύριος διήνοιξε την
καρδίαν διά να προσέχη εις τα λαλούμενα υπό του
Παύλου. **15** Αφού δε εβαπτίσθη αυτή και ο οίκος
αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι
πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκόν μου και
μείνατε· και μας εβίασεν. **16** Ενώ δε επορευόμεθα εις την
προσευχήν, απήντησεν ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα
πύθωνος, ήτις έδιδε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής
μαντευομένη. **17** Αύτη ακολουθήσασα τον Παύλον και
ημάς έκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι άνθρωποι είναι δούλοι
του Θεού του Υψίστου, οίτινες κηρύττουσι προς ημάς
οδόν σωτηρίας. **18** Τούτο δε έκαμνεν επί πολλάς ημέρας.
Βαρυνθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το
πνεύμα, Προστάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού
να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν ώραν.
19 Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι εξήλθεν η ελπίς του
κέρδους αυτών, πιάσαντες τον Παύλον και τον Σίλαν,
έσυραν εις την αγοράν προς τους άρχοντας, **20** και
φέροντες αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι
οι άνθρωποι εκταράττουσι την πόλιν ημών, Ιουδαίοι
όντες, **21** και διδάσκουσιν έθιμα, τα οποία δεν είναι
εις ημάς συγκεχωρημένον να παραδεχώμεθα μηδέ να
πράττωμεν, Ρωμαίοι όντες. **22** Και συνεφώρμησεν ο
όχλος κατ' αυτών. Και οι στρατηγοί διασχίσαντες αυτών
τα ιμάτια, προσέταττον να ραβδίζωσιν αυτούς, **23** και
αφού έδωκαν εις αυτούς πολλούς ραβδισμούς, έβαλον
εις φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να
φυλάττη αυτούς ασφαλώς· **24** όστις λαβών τοιαύτην
παραγγελίαν, έβαλεν αυτούς εις την εσωτέραν φυλακήν
και συνέκλεισε τους πόδας αυτών εις το ξύλον. **25** Κατά
δε το μεσονύκτιον ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι
ύμνουν τον Θεόν· και ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμιοι. **26**
Και εξαίφνης έγεινε σεισμός μέγας, ώστε εσαλεύθησαν
τα θεμέλια του δεσμωτηρίου, και παρευθύς ηνοίχθησαν
πάσαι αι θύραι και ελύθησαν πάντων τα δεσμά. **27**
Εξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ιδών ανεωγμένας τας
θύρας της φυλακής, έσυρε μάχαιραν και έμελλε να
θανατώση εαυτόν, νομίζων ότι έφυγον οι δέσμιοι. **28**
Πλην ο Παύλος έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μη
πράξης μηδέν κακόν εις σεαυτόν· διότι πάντες είμεθα
εδώ. **29** Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, και έντρομος
γενόμενος έπεσεν έμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα,
30 και εκβαλών αυτούς έξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει
να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον εις
τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο
οίκός σου. **32** Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του
Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού. **33** Και
παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε
τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός και πάντες
οι αυτού, **34** και αναβιβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού
παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας
εις το Θεόν. **35** Αφού δε έγεινεν ημέρα, έστειλαν οι
στρατηγοί τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυσον τους
ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ απήγγειλε
τους λόγους τούτους προς τον Παύλον, λέγων ότι οι
στρατηγοί έστειλαν διά να απολυθήτε· τώρα λοιπόν
εξέλθετε και υπάγετε εν ειρήνη. **37** Αλλ' ο Παύλος είπε
προς αυτούς· Αφού έδειραν ημάς δημοσία χωρίς να
καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους όντας, έβαλον
εις φυλακήν· και τώρα μας εκβάλλουσι κρυφίως; ουχί
βεβαίως, αλλ' αυτοί ας έλθωσι και ας μας εκβάλωσιν.
38 Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι

τους λόγους τούτους· και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι
είναι Ρωμαίοι, 39 και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς,
και αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν
εκ της πόλεως. 40 Οι δε εξελθόντες εκ της φυλακής,
υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους
αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν,
ήλθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ήτο η συναγωγή
των Ιουδαίων. 2 Και κατά την συνήθειάν του ο Παύλος
εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ'
αυτών από των γραφών, 3 εξηγών και αποδεικνύων
ότι έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ
νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον
εγώ σας κηρύττω. 4 Και τινές εξ αυτών επείσθησαν
και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και
εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των
πρώτων γυναικών ουκ ολίγαι. 5 Φθονήσαντες δε οι μη
πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς
τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και οχλαγωγήσαντες,
εθορύβουν την πόλιν και εφορμήσαντες εις την οικίαν
του Ιάσονος, εζήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εις τον
δήμον· 6 μη ευρόντες δε αυτούς, έσυραν τον Ιάσονα και
τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βοώντες ότι οι
αναστατώσαντες την οικουμένην, ούτοι ήλθον και εδώ,
7 τους οποίους υπεδέχθη ο Ιάσων· και πάντες ούτοι
πράττουσιν εναντίον των προσταγμάτων του Καίσαρος,
λέγοντες ότι είναι βασιλεύς άλλος, ο Ιησούς. 8 Ετάραξαν
δε τον όχλον και τους πολιτάρχας ακούοντας ταύτα,
9 και λαβόντες εγγύησιν παρά του Ιάσονος και των
λοιπών, απέλυσαν αυτούς. 10 Οι δε αδελφοί ευθύς διά
της νυκτός εξέπεμψαν τον τε Παύλον και τον Σίλαν εις
Βέροιαν, οίτινες ελθόντες υπήγον εις την συναγωγήν
των Ιουδαίων. 11 Ούτοι δε ήσαν ευγενέστεροι παρά
τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν τον λόγον
μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες καθ' ημέραν τας
γραφάς αν ούτως έχωσι ταύτα. 12 Πολλοί μεν λοιπόν
εξ αυτών επίστευσαν, και εκ των επισήμων Ελληνίδων
γυναικών και εκ των ανδρών ουκ ολίγοι. 13 Ως δε
έμαθον οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ότι και εν τη
Βεροία εκηρύχθη υπό του Παύλου ο λόγος του Θεού,
ήλθον και εκεί και ετάραττον τους όχλους. 14 Και
ευθύς τότε οι αδελφοί εξαπέστειλαν τον Παύλον να
υπάγη έως εις την θάλασσαν· ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος
έμειναν εκεί. 15 Οι δε συνοδεύοντες τον Παύλον έφεραν
αυτόν έως Αθηνών, και αφού έλαβον παραγγελίαν
προς τον Σίλαν και Τιμόθεον να έλθωσι προς αυτόν
όσον τάχιστα, ανεχώρησαν. 16 Ενώ δε περιέμενεν
αυτούς ο Παύλος εν ταις Αθήναις, το πνεύμα αυτού
παρωξύνετο εν αυτώ, επειδή έβλεπε την πόλιν γέμουσαν
ειδώλων. 17 Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγή μετά των
Ιουδαίων και μετά των θεοσεβών και εν τη αγορά καθ'
εκάστην ημέραν μετά των τυχόντων. 18 Τινές δε των
Επικουρίων και των Στωϊκών φιλοσόφων συνήρχοντο
εις λόγους μετ' αυτού, και οι μεν έλεγον· Τι θέλει τάχα
ο σπερμολόγος ούτος να είπη; οι δέ· Ξένων θεών κήρυξ
φαίνεται ότι είναι· διότι εκήρυττε προς αυτούς τον
Ιησούν και την ανάστασιν. 19 Και πιάσαντες αυτόν
έφεραν εις τον Άρειον Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα να
μάθωμεν τις αύτη η νέα διδαχή, ήτις κηρύττεται υπό
σου; 20 διότι φέρεις εις τας ακοάς ημών παράδοξά τινα·
θέλομεν λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουσι ταύτα. 21
Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ξένοι εις
ουδέν άλλο ηυκαίρουν παρά εις το να λέγωσι και να
ακούωσι τι νεώτερον. 22 Σταθείς δε ο Παύλος εν μέσω
του Αρείου Πάγου, είπεν· Άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα
σας βλέπω εις άκρον θεολάτρας. 23 Διότι ενώ διηρχόμην
και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και βωμόν,
εις τον οποίον είναι επιγεγραμμένον, Αγνώστω Θεώ.
Εκείνον λοιπόν, τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε,
τούτον εγώ κηρύττω προς εσάς. 24 Ο Θεός, όστις έκαμε
τον κόσμον και πάντα τα εν αυτώ, ούτος Κύριος ων
του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις
ναοίς, 25 ουδέ λατρεύεται υπό χειρών ανθρώπων ως
έχων χρείαν τινός, επειδή αυτός δίδει εις πάντας ζωήν
και πνοήν και τα πάντα· 26 και έκαμεν εξ ενός αίματος
παν έθνος ανθρώπων, διά να κατοικώσιν εφ' όλου του
προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους
καιρούς και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών, 27 διά
να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν
αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από
ενός εκάστου ημών. 28 Διότι εν αυτώ ζώμεν και
κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές των ποιητών
σας είπον· Διότι και γένος είμεθα τούτου. 29 Γένος
λοιπόν όντες του Θεού, δεν πρέπει να νομίζωμεν τον
Θεόν ότι είναι όμοιος με χρυσόν ή άργυρον ή λίθον,
κεχαραγμένα διά τέχνης και επινοίας ανθρώπου. 30 Τους
καιρούς λοιπόν της αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, τώρα
παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους πανταχού να
μετανοώσι, 31 διότι προσδιώρισεν ημέραν εν ή μέλλει
να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη, διά ανδρός τον
οποίον διώρισε, και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί
τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών. 32 Ακούσαντες
δε ανάστασιν νεκρών, οι μεν εχλεύαζον, οι δε είπον·
Περί τούτου θέλομεν σε ακούσει πάλιν. 33 Και ούτως ο
Παύλος εξήλθεν εκ μέσου αυτών. 34 Τινές δε άνδρες
προσεκολλήθησαν εις αυτόν και επίστευσαν, μεταξύ
των οποίων ήτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή
τις ονόματι Δάμαρις και άλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παύλος εκ των
Αθηνών, ήλθεν εις Κόρινθον· 2 και ευρών τινά
Ιουδαίον ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντω,
νεωστί ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν
την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος είχε διατάξει
να αναχωρήσωσι πάντες οι Ιουδαίοι εκ της Ρώμης,
προσήλθε προς αυτούς, 3 και επειδή ήτο ομότεχνος,
έμενε παρ' αυτοίς και ειργάζετο· διότι ήσαν σκηνοποιοί
την τέχνην. 4 Διελέγετο δε εν τη συναγωγή κατά
παν σάββατον και έπειθεν Ιουδαίους και Έλληνας. 5
Ότε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και
ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεσφίγγετο κατά το πνεύμα
διαμαρτυρόμενος προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς
είναι ο Χριστός. 6 Και επειδή αυτοί ηναντιούντο
και εβλασφήμουν, εκτινάξας τα ιμάτια αυτού είπε
προς αυτούς· το αίμα σας επί την κεφαλήν σας· εγώ
είμαι καθαρός· από του νυν θέλω υπάγει εις τα έθνη.
7 Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την οικίαν τινός

ονομαζομένου Ιούστου, όστις εσέβετο τον Θεόν, του
οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγήν. 8 Κρίσπος
δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ'
όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων
ακούοντες επίστευον και εβαπτίζοντο. 9 Και ο Κύριος
είπεν εν νυκτί προς τον Παύλον δι' οράματος· Μη φοβού,
αλλά ομίλει και μη σιωπήσης, 10 διότι εγώ είμαι μετά
σου, και ουδείς θέλει επιβάλει χείρα επί σε διά να σε
κακοποιήση, διότι έχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταύτη.
11 Και εκάθησεν εκεί εν έτος και μήνας εξ, διδάσκων
μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεού. 12 Ότε δε ο Γαλλίων
ήτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εσηκώθησαν
ομοθυμαδόν κατά του Παύλου και έφεραν αυτόν εις
το δικαστήριον, 13 λέγοντες ότι ούτος πείθει τους
ανθρώπους να λατρεύωσι τον Θεόν παρά τον νόμον. 14
Και ότε έμελλεν ο Παύλος να ανοίξη το στόμα, είπεν ο
Γαλλίων προς τους Ιουδαίους· Εάν μεν ήτο τι αδίκημα ή
ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ήθελον
σας υποφέρει· 15 εάν δε ήναι ζήτημα περί λέξεων
και ονομάτων και του νόμου υμών, θεωρήσατε σείς·
διότι εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γείνω. 16 Και
απεδίωξεν αυτούς από του δικαστηρίου. 17 Πιάσαντες
δε πάντες οι Έλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον,
έτυπτον έμπροσθεν του δικαστηρίου· και παντελώς δεν
έμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. 18 Ο δε Παύλος, αφού
προσέμεινεν έτι ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους
αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η
Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν
εν Κεγχρεαίς· διότι είχεν ευχήν. 19 Και κατήντησεν
εις Έφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτού, αυτός δε
εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετά των
Ιουδαίων. 20 Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνη
πλειότερον καιρόν παρ' αυτοίς, δεν συγκατένευσεν, 21
αλλά απεχαιρέτησεν αυτούς ειπών· Πρέπει εξάπαντος
να κάμω την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλυμα, θέλω
δε επιστρέψει πάλιν προς εσάς, του Θεού θέλοντος.
Και απέπλευσεν από της Εφέσου, 22 και αποβάς εις
Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την
εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, 23 και διατρίψας
καιρόν τινά, εξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην
της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας
τους μαθητάς. 24 Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς,
Αλεξανδρεύς το γένος, ανήρ λόγιος, κατήντησεν εις
Έφεσον, όστις ήτο δυνατός εν ταις γραφαίς. 25 Ούτος
ήτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων
κατά το πνεύμα, ελάλει και εδίδασκεν ακριβώς τα
περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του
Ιωάννου. 26 Και ούτος ήρχισε να λαλή μετά παρρησίας
εν τη συναγωγή. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και
Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και εξέθεσαν εις αυτόν
ακριβέστερα την οδόν του Θεού. 27 Επειδή δε ήθελε να
περάση εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί έγραψαν προς τους
μαθητάς, προτρέποντες να δεχθώσιν αυτόν· όστις ελθών,
ωφέλησε πολύ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος·
28 διότι εντόνως εξήλεγχε τους Ιουδαίους, δημοσία
αποδεικνύων διά των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο
Χριστός.

19 Ενώ δε ο Απολλώς ήτο εν Κορίνθω, ο Παύλος αφού
επέρασε τα ανωτερικά μέρη ήλθεν εις Εφεσον·
και ευρών τινάς μαθητάς, 2 είπε προς αυτούς· Ελάβετε
Πνεύμα Άγιον αφού επιστεύσατε; οι δε είπον προς αυτόν·
Αλλ' ουδέ αν υπάρχη Πνεύμα Άγιον ηκούσαμεν. 3 Και
είπε προς αυτούς· Εις τι λοιπόν εβαπτίσθητε; Οι δε είπον·
Εις το βάπτισμα του Ιωάννου. 4 Και είπεν ο Παύλος·
Ο Ιωάννης μεν εβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων
προς τον λαόν να πιστεύσωσιν εις τον ερχόμενον μετ'
αυτόν, τουτέστιν εις τον Χριστόν Ιησούν. 5 Ακούσαντες
δε εβαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. 6 Και
αφού ο Παύλος επέθηκεν επ' αυτών τας χείρας, ήλθε
το Πνεύμα το Άγιον επ' αυτούς, και ελάλουν γλώσσας
και προεφήτευον. 7 Ήσαν δε πάντες ούτοι άνδρες έως
δώδεκα. 8 Και εισελθών εις την συναγωγήν ελάλει
μετά παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας και πείθων
εις τα περί της βασιλείας του Θεού. 9 Επειδή όμως τινές
εσκληρύνοντο και δεν επείθοντο, κακολογούντες την
οδόν του Κυρίου ενώπιον του πλήθους, απομακρυνθείς
απ' αυτών, απεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος
καθ' ημέραν εν τω σχολείω τινός, όστις ελέγετο
Τύραννος. 10 Έγεινε δε τούτο επί δύο έτη, ώστε πάντες
οι κατοικούντες την Ασίαν ήκουσαν τον λόγον του
Κυρίου Ιησού, Ιουδαίοί τε και Έλληνες. 11 Και ο Θεός
έκαμνε διά των χειρών του Παύλου θαύματα μεγάλα, 12
ώστε και επί τους ασθενείς εφέροντο από του σώματος
αυτού μανδήλια ή περιζώματα και έφευγον απ' αυτών
αι ασθένειαι, και τα πνεύματα τα πονηρά εξήρχοντο απ'
αυτών. 13 Και τινές από των περιερχομένων εξορκιστών
Ιουδαίων επεχείρησαν να προφέρωσιν επί τους έχοντας
τα πνεύματα τα πονηρά το όνομα του Κυρίου Ιησού,
λέγοντες· Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, τον οποίον ο
Παύλος κηρύττει. 14 Και οι πράττοντες τούτο ήσαν επτά
τινές υιοί Ιουδαίου αρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. 15
Αποκριθέν δε το πνεύμα το πονηρόν, είπε· Τον Ιησούν
γνωρίζω και τον Παύλον εξεύρω· σεις δε τίνες είσθε; 16
Και πηδήσας επ' αυτούς ο άνθρωπος, εις τον οποίον ήτο
το πνεύμα το πονηρόν, και νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ'
αυτών, ώστε γυμνοί και τετραυματισμένοι έφυγον εκ
του οίκου εκείνου. 17 Και τούτο έγεινε γνωστόν εις
πάντας, Ιουδαίους τε και Έλληνας, τους κατοικούντας
την Έφεσον, και επέπεσε φόβος επί πάντας αυτούς,
και εμεγαλύνετο το όνομα του Κυρίου Ιησού· 18 και
πολλοί των πιστευσάντων ήρχοντο εξομολογούμενοι
και φανερόνοντες τας πράξεις αυτών. 19 Πολλοί δε
και εξ εκείνων, οίτινες έκαμνον τας μαγείας, φέροντες
τα βιβλία αυτών κατέκαιον ενώπιον πάντων· και
αριθμήσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πεντήκοντα
χιλιάδας αργυρίου. 20 Ούτω κραταιώς ηύξανε και
ίσχυεν ο λόγος του Κυρίου. 21 Ως δε ετελέσθησαν
ταύτα, ο Παύλος απεφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέλθη την
Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εις την Ιερουσαλήμ,
είπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει να ίδω και την
Ρώμην. 22 Και αποστείλας εις την Μακεδονίαν δύο των
υπηρετούντων αυτόν, Τιμόθεον και Έραστον, αυτός
έμεινε καιρόν τινά εν τη Ασία. 23 Έγεινε δε κατ'
εκείνον τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περί ταύτης της
οδού. 24 Διότι αργυροκόπος τις ονόματι Δημήτριος,
κατασκευάζων ναούς αργυρούς της Αρτέμιδος, επροξένει

εις τους τεχνίτας ουκ ολίγον κέρδος· **25** τους οποίους
συναθροίσας και τους εργαζομένους τα τοιαύτα, είπεν·
Άνδρες, εξεύρετε ότι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται
η ευπορία ημών, **26** και θεωρείτε και ακούετε ότι πολύν
λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν πάσης της
Ασίας ο Παύλος ούτος έπεισε και μετέβαλε, λέγων
ότι δεν είναι θεοί οι διά χειρών κατασκευαζόμενοι.
27 Και ου μόνον η τέχνη ημών αύτη κινδυνεύει να
εξουδενωθή, αλλά και το ιερόν της μεγάλης θεάς
Αρτέμιδος να λογισθή εις ουδέν, και μέλλει μάλιστα
να καταστραφή η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν όλη
η Ασία και η οικουμένη σέβεται. **28** Ακούσαντες δε
και εμπλησθέντες θυμού, έκραζον λέγοντες· Μεγάλη
η Άρτεμις των Εφεσίων. **29** Και η πόλις όλη επλήσθη
ταραχής, και ώρμησαν ομοθυμαδόν εις το θέατρον, αφού
συνήρπασαν τον Γάϊον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας,
συνοδοιπόρους του Παύλου. **30** Ενώ δε ο Παύλος ήθελε
να εισέλθη εις τον δήμον, οι μαθηταί δεν άφινον αυτόν,
31 τινές δε και εκ των Ασιαρχών, όντες φίλοι αυτού,
έστειλαν προς αυτόν και παρεκάλουν να μη εκτεθή
εις το θέατρον. **32** Άλλοι μεν λοιπόν έκραζον άλλο
τι και άλλοι άλλο· διότι η σύναξις ήτο συγκεχυμένη,
και οι πλειότεροι δεν ήξευρον διά τι είχον συναχθή.
33 Εκ δε του όχλου προήγαγον τον Αλέξανδρον, διά
να λαλήση, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον αυτόν· και ο
Αλέξανδρος σείσας την χείρα ήθελε να απολογηθή προς
τον δήμον. **34** Αφού δε εγνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος,
έγεινε μία φωνή εκ πάντων των κραζόντων, έως δύο
ώρας· Μεγάλη η Άρτεμις των Εφεσίων. **35** Καθησυχάσας
δε ο γραμματεύς τον όχλον, λέγει· Άνδρες Εφέσιοι, και
τις άνθρωπος είναι όστις δεν εξεύρει ότι η πόλις των
Εφεσίων είναι λάτρις της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και
του Διοπετούς αγάλματος; **36** Επειδή λοιπόν ταύτα
είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζητε και να μη
πράττητε μηδέν προπετές. **37** Διότι εφέρετε τους άνδρας
τούτους, οίτινες ούτε ιερόσυλοι είναι ούτε την θεάν
σας βλασφημούσιν. **38** Εάν μεν λοιπόν ο Δημήτριος
και οι συντεχνίται αυτού έχωσι διαφοράν μετά τινός,
υπάρχουσι δικάσιμοι ημέραι και υπάρχουσιν ανθύπατοι,
ας εγκαλέσωσιν αλλήλους. **39** Εάν δε ζητήτε τι περί
άλλων πραγμάτων, εν τη νομίμω συνελεύσει θέλει
διαλυθή. **40** Διότι κινδυνεύομεν να κατηγορηθώμεν
ως στασιασταί διά την σημερινήν ταραχήν, χωρίς να
υπάρχη μηδεμία αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθή
να δικαιολογήσωμεν τον θόρυβον τούτον. **41** Και ειπών
ταύτα, απέλυσε την συνέλευσιν.

20 Αφού δε έπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο
Παύλος τους μαθητάς και ασπασθείς, εξήλθε διά
να υπάγη εις την Μακεδονίαν. **2** Και διαπεράσας τα
μέρη εκείνα και προτρέψας αυτούς διά λόγων πολλών,
ήλθεν εις την Ελλάδα· **3** και αφού διέτριψε τρεις μήνας,
επειδή έγεινε κατ' αυτού επιβουλή υπό των Ιουδαίων,
ενώ έμελλε να αποπλεύση εις την Συρίαν, ενεκρίθη
να επιστρέψη διά της Μακεδονίας. **4** Συνηκολούθει
δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και
εκ των Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και
Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε ο Τυχικός
και ο Τρόφιμος. **5** Ούτοι ελθόντες πρότεροι περιέμενον
ημάς εις την Τρωάδα· **6** ημείς δε εξεπλεύσαμεν από
Φιλίππων μετά τας ημέρας των αζύμων και εις πέντε
ημέρας ήλθομεν προς αυτούς εις την Τρωάδα, όπου
διετρίψαμεν ημέρας επτά. **7** Και τη πρώτη ημέρα της
εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την
κλάσιν του άρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς,
μέλλων να αναχωρήση τη επαύριον, και παρέτεινε τον
λόγον μέχρι μεσονυκτίου. **8** Ήσαν δε λαμπάδες ικαναί
εις το ανώγεον, όπου ήσαν συνηγμένοι. **9** Και νεανίας
τις ονόματι Εύτυχος, καθήμενος επί του παραθύρου,
κατεφέρετο εις ύπνον βαθύν, ενώ ο Παύλος διελέγετο
εκτεταμένως, και κυριευθείς υπό του ύπνου έπεσε
κάτω από του τρίτου πατώματος και εσήκωσαν αυτόν
νεκρόν. **10** Καταβάς δε ο Παύλος, έπεσεν επ' αυτόν
και εναγκαλισθείς είπε· Μη θορυβείσθε· διότι η ψυχή
αυτού είναι εν αυτώ. **11** Αφού δε ανέβη και έκοψεν
άρτον και εγεύθη και ώμίλησεν ικανώς μέχρι της
αυγής· μετά ταύτα ανεχώρησε. **12** Τον δε νέον έφεραν
ζώντα και παρηγορήθησαν καθ' υπερβολήν. **13** Ημείς
δε καταβάντες πρότεροι εις το πλοίον, απεπλεύσαμεν
εις την Άσσον, μέλλοντες να αναλάβωμεν εκείθεν τον
Παύλον· επειδή ούτως είχε διατάξει, μέλλων αυτός να
υπάγη πεζός. **14** Και καθώς συνήντησεν ημάς εις την
Άσσον, αναλαβόντες αυτόν ήλθομεν εις Μιτυλήνην· **15**
και εκείθεν αποπλεύσαντες κατηντήσαμεν την επιούσαν
αντικρύ Χίου· την δε άλλην εφθάσαμεν εις Σάμον, και
μείναντες εν τω Τρωγυλλίω την ακόλουθον ημέραν
ήλθομεν εις Μίλητον. **16** Διότι ο Παύλος έκρινε να
παραπλεύση την Έφεσον, διά να μη συμβή εις αυτόν να
χρονοτριβήση εν τη Ασία· διότι έσπευδεν, αν ήτο δυνατόν
εις αυτόν, να ευρεθή την ημέραν της Πεντηκοστής εις
Ιεροσόλυμα. **17** Πέμψας δε από της Μιλήτου εις Έφεσον,
προσεκάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. **18** Και
ότε ήλθον προς αυτόν, είπε προς αυτούς· Σεις εξεύρετε,
από της πρώτης ημέρας αφ' ης επάτησα εις την Ασίαν,
πως επέρασα μεθ' υμών όλον τον χρόνον, **19** δουλεύων
τον Κύριον μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και μετά
πολλών δακρύων και πειρασμών, οίτινες μοι συνέβησαν
εν ταις επιβουλαίς των Ιουδαίων, **20** ότι δεν υπέκρυψα
ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη αναγγείλω αυτό
προς εσάς και να σας διδάξω δημοσία και κατ' οίκους,
21 διαμαρτυρόμενος προς Ιουδαίους τε και Έλληνας την
εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον
ημών Ιησούν Χριστόν. **22** Και τώρα ιδού, εγώ δεδεμένος
τω πνεύματι υπάγω εις Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζων τα
μέλλοντα να συμβώσιν εις εμέ εν αυτή, **23** πλην ότι το
Πνεύμα το Άγιον μαρτυρεί εν πάση πόλει λέγον, ότι
δεσμά και θλίψεις με περιμένουσι. **24** Δεν φροντίζω
όμως περί ουδενός τούτων ουδέ έχω πολύτιμον την
ζωήν μου, ως το να τελειώσω τον δρόμον μου μετά
χαράς και την διακονίαν, την οποίαν έλαβον παρά του
Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος
του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξεύρω ότι πλέον δεν
θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των
οποίων διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. **26**
Όθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρα, ότι
εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων· **27** διότι
δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εσάς πάσαν την
βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς

και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το
Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την
εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του
ιδίου αυτού αίματος. 29 Διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι
μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς
λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου· 30 και εξ
υμών αυτών θέλουσι σηκωθή άνθρωποι λαλούντες
διεστραμμένα, διά να αποσπώσι τους μαθητάς οπίσω
αυτών. 31 Διά τούτο αγρυπνείτε, ενθυμούμενοι ότι
τρία έτη νύκτα και ημέραν δεν έπαυσα νουθετών μετά
δακρύων ένα έκαστον. 32 Και τώρα, αδελφοί, σας
αφιερόνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος
αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήση και να δώση εις
εσάς κληρονομίαν μεταξύ πάντων των ηγιασμένων. 33
Αργύριον ή χρυσίον ή ιμάτιον ουδενός επεθύμησα· 34
σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις
τους όντας μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. 35
Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτω κοπιάζοντες
πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήσθε τους
λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε· Μακάριον
είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη. 36 Και αφού
είπε ταύτα, γονατίσας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών.
37 Έγεινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεσόντες
επί τον τράχηλον του Παύλου κατεφίλουν αυτόν, 38
υπερλυπούμενοι μάλιστα διά τον λόγον τον οποίον
είπεν, ότι δεν θέλουσιν ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού.
Και προέπεμπον αυτόν εις το πλοίον.

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών
απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθείαν εις την Κων,
την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν
εις Πάταρα. 2 Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάση
εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν.
3 Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και
αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και
κατέβημεν εις Τύρον· διότι εκεί έμελλε το πλοίον
να εκβάλη το φορτίον αυτού. 4 Και ευρόντες τους
μαθητάς, εμείναμεν αυτού επτά ημέρας· οίτινες έλεγον
προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβή
εις Ιερουσαλήμ. 5 Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας
εκείνας, εξελθόντες επορευόμεθα και προέπεμπον ημάς
πάντες συν γυναιξί και τέκνοις έως έξω της πόλεως, και
γονατίσαντες επί τον αιγιαλόν προσηυχήθημεν, 6 και
ασπασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι
δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. 7 Και ημείς τελειώσαντες
τον πλούν από Τύρου κατηντήσαμεν εις Πτολεμαΐδα,
και ασπασθέντες τους αδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοίς
μίαν ημέραν. 8 Τη δε επαύριον, ο Παύλος και οι περί
αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισάρειαν· και
εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού,
του όντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτώ. 9 Είχε
δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αίτινες
προεφήτευον. 10 Και ενώ διετρίβομεν εκεί ημέρας
πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι
Άγαβος, 11 και ελθών προς ημάς, έλαβε την ζώνην
του Παύλου και δέσας τας χείρας εαυτού και τους
πόδας είπε· Ταύτα λέγει το Πνεύμα το Αγιον· Τον άνδρα,
του οποίου είναι η ζώνη αύτη, ούτω θέλουσι δέσει
εν Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και θέλουσι παραδώσει
εις τας χείρας των εθνών. 12 Και ως ηκούσαμεν
ταύτα, παρεκαλούμεν αυτόν και ημείς και οι εντόπιοι
να μη αναβή εις Ιερουσαλήμ. 13 Ο Παύλος όμως
απεκρίθη· Τι κάμνετε, κλαίοντες και καταθλίβοντες την
καρδίαν μου; επειδή εγώ ουχί μόνον να δεθώ, αλλά
και να αποθάνω εις Ιερουσαλήμ είμαι έτοιμος υπέρ
του ονόματος του Κυρίου Ιησού. 14 Και επειδή δεν
επείθετο, ησυχάσαμεν ειπόντες· Ας γείνη το θέλημα του
Κυρίου. 15 Μετά δε τας ημέρας ταύτας ετοιμάσαντες
την αποσκευήν ημών, ανεβαίνομεν εις Ιερουσαλήμ·
16 ήλθον δε μεθ' ημών και τινές των μαθητών εκ
της Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον,
παλαιόν μαθητήν, παρά τω οποίω εμέλλομεν να
ξενισθώμεν. 17 Και αφού ήλθομεν εις Ιεροσόλυμα,
μετά χαράς εδέχθησαν ημάς οι αδελφοί. 18 Την δε
ακόλουθον ημέραν υπήγεν ο Παύλος μεθ' ημών προς
τον Ιάκωβον, και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι. 19 Και
ασπασθείς αυτούς, διηγείτο καθ' εν έκαστον όσα έκαμεν
ο Θεός μεταξύ των εθνών διά της διακονίας αυτού.
20 Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον Κύριον, και
είπον προς αυτόν· Βλέπεις, αδελφέ, πόσαι μυριάδες
είναι εκ των Ιουδαίων οίτινες επίστευσαν, και πάντες
είναι ζηλωταί του νόμου. 21 Έμαθον δε περί σου ότι
διδάσκεις πάντας τους μεταξύ των εθνών Ιουδαίους
να αποστατήσωσιν από του Μωϋσέως, λέγων να μη
περιτέμνωσι τα τέκνα αυτών μηδέ να περιπατώσι
κατά τα έθιμα. 22 Τι είναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως να
συναχθή πλήθος· διότι θέλουσιν ακούσει ότι ήλθες. 23
Κάμε λοιπόν τούτο, το οποίον σοι λέγομεν· Ευρίσκονται
παρ' ημίν τέσσαρες άνδρες, οίτινες έχουσιν ευχήν εφ'
εαυτών· 24 παράλαβε τούτους και καθαρίσθητι μετ'
αυτών και δαπάνησον δι' αυτούς διά να ξυρισθώσι την
κεφαλήν, και να γνωρίσωσι πάντες ότι δεν υπάρχει
ουδέν εκ των όσα έμαθον περί σου, αλλ' ακολουθείς και
συ φυλάττων τον νόμον. 25 Περί δε των εθνών, τα
οποία επίστευσαν, ημείς εγράψαμεν, αποφασίσαντες
να μη φυλάττωσι μηδέν τοιούτον, παρά μόνον να
απέχωσιν από του ειδωλοθύτου και του αίματος και
πνικτού και πορνείας. 26 Τότε ο Παύλος παραλαβών
τους άνδρας, την ακόλουθον ημέραν καθαρισθείς
μετ' αυτών εισήλθεν εις το ιερόν, διαγγέλλων πότε
εκπληρούνται αι ημέραι του καθαρισμού, ότε θέλει
γείνει προσφορά υπέρ ενός εκάστου αυτών. 27 Ως δε
έμελλον αι επτά ημέραι να συντελεσθώσιν, οι από της
Ασίας Ιουδαίοι ιδόντες αυτόν εν τω ιερώ, ετάραξαν
πάντα τον όχλον και έβαλον τας χείρας επ' αυτόν, 28
κράζοντες· Άνδρες Ισραηλίται, βοηθείτε· ούτος είναι ο
άνθρωπος, όστις διδάσκει πάντας πανταχού εναντίον
του λαού και του νόμου και του τόπου τούτου· προς
τούτοις δε εισήγαγε και Έλληνας εις το ιερόν και
εβεβήλωσε τον άγιον τούτον τόπον· 29 διότι είχον ιδεί
προλαβόντως Τρόφιμον τον Εφέσιον μετ' αυτού εν τη
πόλει, τον οποίον ενόμιζον ότι ο Παύλος εισήγαγεν εις
το ιερόν. 30 Και εκινήθη η πόλις όλη και έγεινε συρροή
του λαού, και πιάσαντες τον Παύλον έσυρον αυτόν έξω
του ιερού, και ευθύς εκλείσθησαν αι θύραι. 31 Ενώ δε
εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, ανέβη η φήμη εις τον
χιλίαρχον του τάγματος, ότι όλη η Ιερουσαλήμ είναι
τεταραγμένη· 32 όστις παραλαβών ευθύς στρατιώτας

και εκατοντάρχους, έδραμε κάτω προς αυτούς. Οι δε
ιδόντες τον χιλίαρχον και τους στρατιώτας, έπαυσαν να
τύπτωσι τον Παύλον. 33 Τότε πλησιάσας ο χιλίαρχος,
επίασεν αυτόν και προσέταξε να δεθή με δύο αλύσεις,
και ηρώτα τις ήτο και τι είχε πράξει. 34 Και εφώναζον
μεταξύ του όχλου άλλοι άλλο τι και άλλοι άλλο· μη
δυνάμενος δε διά τον θόρυβον να μάθη το βέβαιον,
προσέταξε να φερθή εις το φρούριον. 35 Ότε δε
έφθασεν εις τας βαθμίδας, συνέβη να βαστάζηται υπό
των στρατιωτών διά την βίαν του όχλου· 36 επειδή
το πλήθος του λαού ηκολούθει, κράζον· Σήκωσον
αυτόν. 37 Ενώ δε έμελλεν ο Παύλος να εισαχθή εις
το φρούριον, λέγει προς τον χιλίαρχον· Μοι είναι
συγκεχωρημένον να σοι είπω τι; Ο δε είπεν· Εξεύρεις
Ελληνικά; 38 δεν είσαι συ τάχα ο Αιγύπτιος, ο προ των
ημερών τούτων διεγείρας εις αποστασίαν και εκβαλών
εις την έρημον τους τετρακισχιλίους άνδρας φονείς; 39
Και ο Παύλος είπεν· Εγώ είμαι άνθρωπος Ιουδαίος εκ
της Ταρσού, πολίτης επισήμου πόλεως της Κιλικίας και
σε παρακαλώ, δος μοι την άδειαν να λαλήσω προς τον
λαόν. 40 Και αφού έδωκεν εις αυτόν την άδειαν, ο
Παύλος, σταθείς επί των βαθμίδων, έσεισε την χείρα εις
τον λαόν· και γενομένης σιωπής μεγάλης, ελάλησεν εις
την Εβραϊκήν διάλεκτον, λέγων·

22 Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατέ με
απολογούμενον τώρα προς εσάς. 2 Ακούσαντες δε
ότι ελάλει προς αυτούς εις την Εβραϊκήν διάλεκτον,
έδειξαν περισσοτέραν ησυχίαν. Και είπεν· 3 Εγώ μεν
είμαι άνθρωπος Ιουδαίος, γεγεννημένος εν Ταρσώ της
Κιλικίας, ανατεθραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά
τους πόδας του Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατά την
ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτής ων
του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· 4 οστις
κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων
και παραδίδων εις φυλακάς άνδρας τε και γυναίκας, 5
καθώς και ο αρχιερεύς μαρτυρεί εις εμέ και όλον το
πρεσβυτέριον· παρά των οποίων και επιστολάς λαβών
προς τους αδελφούς, επορευόμην εις Δαμασκόν διά να
φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί όντας,
διά να τιμωρηθώσιν. 6 Ενώ δε οδοιπορών επλησίαζον
εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης
έστραψε περί εμέ φως πολύ εκ του ουρανού, 7 και
έπεσον εις το έδαφος και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς
εμέ· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; 8 Εγώ δε απεκρίθην·
Τις είσαι, Κύριε; Και είπε προς εμέ· Εγώ είμαι Ιησούς
ο Ναζωραίος, τον οποίον συ διώκεις. 9 Οι όντες δε
μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την
φωνήν όμως του λαλούντος προς εμέ δεν ήκουσαν.
10 Και είπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος είπε
προς εμέ· Σηκωθείς ύπαγε εις Δαμασκόν, και εκεί θέλει
σοι λαληθή περί πάντων όσα είναι διωρισμένα να
κάμης. 11 Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός
εκείνου δεν έβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των όντων
μετ' εμού ήλθον εις Δαμασκόν. 12 Ανανίας δε τις,
άνθρωπος ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό
πάντων των εκεί κατοικούντων Ιουδαίων, 13 ήλθε προς
εμέ και σταθείς επάνω μου μοι, είπε· Σαούλ αδελφέ,
ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτή ώρα ανέβλεψα εις αυτόν.
14 Ο δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών σε διώρισε
να γνωρίσης το θέλημα αυτού και να ίδης τον δίκαιον
και να ακούσης φωνήν εκ του στόματος αυτού, 15
διότι θέλεις είσθαι μάρτυς περί αυτού προς πάντας τους
ανθρώπους των όσα είδες και ήκουσας. 16 Και τώρα
τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολούσθητι
από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το όνομα του
Κυρίου. 17 Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ
προσηυχόμην εν τω ιερώ, ήλθον εις έκστασιν 18 και
είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και έξελθε
ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθή
την περί εμού μαρτυρίαν σου. 19 Και εγώ είπον· Κύριε,
αυτοί εξεύρουσιν ότι εγώ εφυλάκιζον και έδερον εν
ταις συναγωγαίς τους πιστεύοντας εις σέ· 20 και ότε
εχύνετο το αίμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και εγώ
ήμην παρών και συνεφώνουν εις τον φόνον αυτού και
εφύλαττον τα ιμάτια των φονευόντων αυτόν. 21 Και
είπε προς εμέ· Ύπαγε, διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει
εις έθνη μακράν. 22 Και μέχρι τούτου του λόγου
ήκουον αυτόν· τότε δε ύψωσαν την φωνήν αυτών,
λέγοντες· Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι
δεν πρέπει να ζη. 23 Και επειδή αυτοί εκραύγαζον
και ετίναζον τα ιμάτια και έρριπτον κονιορτόν εις
τον αέρα, 24 ο χιλίαρχος προσέταξε να φερθή εις το
φρούριον, παραγγείλας να εξετασθή διά μαστίγων, διά
να γνωρίση διά ποίαν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ'
αυτού. 25 Και καθώς εξήπλωσεν αυτόν δεδεμένον
με τα λωρία, ο Παύλος είπε προς τον παρεστώτα
εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εις εσάς άνθρωπον
Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγόνητε; 26 Ακούσας
δε ο εκατόνταρχος, υπήγε και απήγγειλε προς τον
χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να κάμης· διότι
ο άνθρωπος ούτος είναι Ρωμαίος. 27 Προσελθών δε
ο χιλίαρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαίος
είσαι; Ο δε είπε· Ναι. 28 Και απεκρίθη ο χιλίαρχος·
Εγώ διά πολλών χρημάτων απέκτησα ταύτην την
πολιτογράφησιν. Ο δε Παύλος είπεν· Αλλ' εγώ και
εγεννήθην Ρωμαίος. 29 Ευθύς λοιπόν απεσύρθησαν
απ' αυτού οι μέλλοντες να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο
χιλίαρχος έτι εφοβήθη γνωρίσας ότι είναι Ρωμαίος, και
διότι είχε δέσει αυτόν. 30 Τη δε επαύριον θέλων να μάθη
το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται παρά των Ιουδαίων,
έλυσεν αυτόν από των δεσμών, και προσέταξε να
έλθωσιν οι αρχιερείς και όλον το συνέδριον αυτών και
καταβιβάσας τον Παύλον, έστησεν έμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον, είπεν·
Άνδρες αδελφοί, εγώ έζησα ενώπιον του Θεού
μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της
ημέρας. 2 Ο δε αρχιερεύς Ανανίας προσέταξε τους
παρεστώτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα
αυτού. 3 Τότε ο Παύλος είπε προς αυτόν· Ο Θεός
μέλλει να σε κτυπήση, τοίχε ασβεστωμένε· και συ
κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανομών
προστάζεις να με κτυπώσιν; 4 Οι δε παρεστώτες είπον·
Τον αρχιερέα του Θεού λοιδορείς; 5 Και ο Παύλος
είπε· Δεν ήξευρον, αδελφοί, ότι είναι αρχιερεύς· διότι
είναι γεγραμμένον. Άρχοντα του λαού σου δεν θέλεις
κακολογήσει. 6 Εννοήσας δε ο Παύλος ότι το εν μέρος

είναι Σαδδουκαίων, το δε άλλο Φαρισαίων, έκραξεν εν
τω συνεδρίω. Άνδρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος,
υιός Φαρισαίου· περί ελπίδος και αναστάσεως νεκρών
εγώ κρίνομαι. 7 Και ότε ελάλησε τούτο, έγεινε διαίρεσις
των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και διηρέθη
το πλήθος. 8 Διότι οι μεν Σαδδουκαίοι λέγουσιν ότι
δεν είναι ανάστασις ουδέ άγγελος ουδέ πνεύμα, οι δε
Φαρισαίοι ομολογούσιν αμφότερα. 9 Και έγεινε κραυγή
μεγάλη, και σηκωθέντες οι γραμματείς του μέρους
των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Ουδέν κακόν
ευρίσκομεν εν τω ανθρώπω τούτω· αν δε ελάλησε προς
αυτόν πνεύμα ή άγγελος, ας μη θεομαχώμεν. 10 Και
επειδή έγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθείς ο χιλίαρχος μη
διασπαραχθή ο Παύλος υπ' αυτών, προσέταξε να καταβή
το στράτευμα και να αρπάση αυτόν εκ μέσου αυτών και
να φέρη εις το φρούριον. 11 Την δε ερχομένην νύκτα
επιφανείς εις αυτόν ο Κύριος, είπε· Θάρρει, Παύλε,
διότι καθώς εμαρτύρησας τα περί εμού εις Ιερουσαλήμ,
ούτω πρέπει να μαρτυρήσης και εις Ρώμην. 12 Και
ότε έγεινεν ημέρα, τινές των Ιουδαίων συνομώσαντες
ανεθεμάτισαν εαυτούς, λέγοντες μήτε να φάγωσι μήτε
να πίωσιν, εωσού φονεύσωσι τον Παύλον· 13 ήσαν
δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οι πράξαντες την
συνωμοσίαν ταύτην· 14 οίτινες ελθόντες προς τους
αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, είπον· Με ανάθεμα
ανεθεματίσαμεν εαυτούς, να μη γευθώμεν μηδέν εωσού
φονεύσωμεν τον Παύλον. 15 Τώρα λοιπόν σεις μετά του
συνεδρίου μηνύσατε προς τον χιλίαρχον, να καταβιβάση
αυτόν αύριον προς εσάς, ως μέλλοντας να μάθητε
ακριβέστερον τα περί αυτού· ημείς δε, πριν αυτός
πλησιάση, είμεθα έτοιμοι να φονεύσωμεν αυτόν. 16
Ακούσας δε την ενέδραν ο υιός της αδελφής του Παύλου,
υπήγε και εισελθών εις το φρούριον απήγγειλε προς
τον Παύλον. 17 Και ο Παύλος προσκαλέσας ένα των
εκατοντάρχων, είπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον
χιλίαρχον· διότι έχει τι να απαγγείλη προς αυτόν. 18
Εκείνος λοιπόν παραλαβών αυτόν, έφερε προς τον
χιλίαρχον και λέγει· Ο δέσμιος Παύλος με έκραξε και με
παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι
έχει τι να σοι λαλήση. 19 Πιάσας δε αυτόν από της
χειρός ο χιλίαρχος και αποσυρθείς κατ' ιδίαν, ηρώτησε,
Τι είναι εκείνο, το οποίον έχεις να μοι απαγγείλης;
20 Ο δε είπεν ότι οι Ιουδαίοι συνεφώνησαν να σε
παρακαλέσωσι να καταβιβάσης αύριον τον Παύλον εις
το συνέδριον, ως θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον
περί αυτού. 21 Συ λοιπόν μη πεισθής εις αυτούς, διότι
ενεδρεύουσιν αυτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα
άνδρες εξ αυτών, οίτινες ανεθεμάτισαν εαυτούς μήτε
να φάγωσι μήτε να πίωσιν, εωσού φονεύσωσιν αυτόν·
και τώρα είναι έτοιμοι, προσμένοντες την παρά σου
υπόσχεσιν. 22 Ο χιλίαρχος λοιπόν απέλυσε τον νέον,
παραγγείλας, Να μη είπης εις μηδένα ότι εφανέρωσας
ταύτα εις εμέ. 23 Και προσκαλέσας δύο τινάς των
εκατοντάρχων, είπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας
διά να υπάγωσιν έως Καισαρείας, και εβδομήκοντα
ιππείς και διακοσίους λογχοφόρους, από τρίτης ώρας
της νυκτός, 24 ετοιμάσατε και ζώα, διά να επικαθίσωσι
τον Παύλον και φέρωσιν ασφαλώς προς Φήλικα τον
ηγεμόνα· 25 και έγραψεν επιστολήν περιέχουσαν
τον τύπον τούτον· 26 Κλαύδιος Λυσίας προς τον
κράτιστον ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. 27 Τον άνδρα
τούτον, συλληφθέντα υπό των Ιουδαίων και μέλλοντα
να φονευθή υπ' αυτών, επελθών μετά του στρατεύματος
έσωσα αυτόν, μαθών ότι είναι Ρωμαίος. 28 Θέλων δε
να μάθω αιτίαν, διά την οποίαν εκατηγόρουν αυτόν,
κατεβίβασα αυτόν εις το συνέδριον αυτών· 29 και
εύρον αυτόν εγκαλούμενον περί ζητημάτων του νόμου
αυτών, μη έχοντα όμως μηδέν έγκλημα άξιον θανάτου
ή δεσμών. 30 Και επειδή εμηνύθη προς εμέ ότι μέλλει
να γείνη εις τον άνθρωπον επιβουλή υπό των Ιουδαίων,
ευθύς έπεμψα αυτόν προς σε, παραγγείλας και εις
τους κατηγόρους να είπωσιν ενώπιον σου τα κατ'
αυτού. Υγίαινε. 31 Οι μεν λοιπόν στρατιώται κατά
την δοθείσαν εις αυτούς προσταγήν αναλαβόντες τον
Παύλον, έφεραν διά της νυκτός εις την Αντιπατρίδα, 32
την δε επαύριον, αφήσαντες τους ιππείς να υπάγωσι
μετ' αυτού, υπέστρεψαν εις το φρούριον· 33 οίτινες
εισελθόντες εις την Καισάρειαν και εγχειρίσαντες
την επιστολήν εις τον ηγεμόνα, παρέστησαν και τον
Παύλον εις αυτόν. 34 Ο δε ηγεμών, αφού ανέγνωσε την
επιστολήν και ηρώτησεν εκ ποίας επαρχίας είναι και
ήκουσεν ότι είναι από Κιλικίας, 35 Θέλω σε ακροασθή,
είπεν, όταν και οι κατήγοροί σου έλθωσι· και προσέταξε
να φυλάττηται εν τω πραιτωρίω του Ηρώδου.

24 Μετά δε πέντε ημέρας κατέβη ο αρχιερεύς Ανανίας
μετά των πρεσβυτέρων και μετά τινός Τερτύλλου
ρήτορος, οίτινες ενεφανίσθησαν εις τον ηγεμόνα κατά
του Παύλου. 2 Προσκληθέντος δε αυτού, ήρχισε να
κατηγορή ο Τέρτυλλος, λέγων· Επειδή απολαμβάνομεν
διά σου πολλήν ησυχίαν και γίνονται εις το έθνος τούτο
λαμπρά πράγματα διά της προνοίας σου, 3 κατά πάντα
και πανταχού ευγνωμονούμεν, κράτιστε Φήλιξ, μετά
πάσης ευχαριστίας. 4 Αλλά διά να μη σε απασχολώ
περισσότερον, παρακαλώ να ακούσης ημάς συντόμως
με την επιείκειάν σου. 5 Επειδή εύρομεν τον άνθρωπον
τούτον ότι είναι φθοροποιός και διεγείρει στάσιν μεταξύ
όλων των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι
πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων, 6 όστις
και τον ναόν εδοκίμασε να βεβηλώση, τον οποίον και
εκρατήσαμεν και κατά τον ημέτερον νόμον ηθελήσαμεν
να κρίνωμεν. 7 Ελθών όμως Λυσίας ο χιλίαρχος
απέσπασεν αυτόν μετά πολλής βίας εκ των χειρών
ημών, 8 προστάξας τους κατηγόρους αυτού να έλθωσιν
ενώπιόν σου· παρά του οποίου θέλεις δυνηθή εξετάσας
αυτός να μάθης περί πάντων τούτων, περί των οποίων
ημείς κατηγορούμεν αυτόν. 9 Συνωμολόγησαν δε και οι
Ιουδαίοι, λέγοντες ότι ταύτα ούτως έχουσι. 10 Τότε ο
Παύλος, αφού ο ηγεμών ένευσεν εις αυτόν να ομιλήση,
απεκρίθη· Επειδή σε γνωρίζω ότι εκ πολλών ετών είσαι
κριτής εις το έθνος τούτο, απολογούμαι περί εμαυτού
προθυμότερον, 11 διότι δύνασαι να πληροφορηθής
ότι δεν είναι πλειότεραι των δώδεκα ημερών αφού
εγώ ανέβην διά να προσκυνήσω εν Ιερουσαλήμ· 12 και
ούτε εν τω ιερώ εύρον εμέ διαλεγόμενον μετά τινός ή
οχλαγωγούντα, ούτε εν ταις συναγωγαίς ούτε εν τη
πόλει· 13 ουδέ δύνανται να φέρωσιν αποδείξεις περί
όσων με κατηγορούσι τώρα. 14 Ομολογώ δε τούτο εις σε,

ότι κατά την οδόν, την οποίαν ούτοι λέγουσιν αίρεσιν,
ούτω λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων εις
πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω και εν τοις προφήταις,
15 ελπίδα έχων εις τον Θεόν, την οποίαν και αυτοί ούτοι
προσμένουσιν, ότι μέλλει να γείνη ανάστασις νεκρών,
δικαίων τε και αδίκων· **16** εις τούτο δε εγώ σπουδάζω,
εις το να έχω άπταιστον συνείδησιν προς τον Θεόν και
προς τους ανθρώπους διαπαντός. **17** Μετά πολλά δε έτη
ήλθον διά να κάμω εις το έθνος μου ελεημοσύνας και
προσφοράς· **18** εν τω μεταξύ δε τούτων Ιουδαίοί τινές
εκ της Ασίας εύρόν με κεκαθαρισμένον εν τω ιερώ, ουχί
μετά όχλου ουδέ μετά θορύβου, **19** οίτινες έπρεπε να
παρασταθώσιν ενώπιόν σου και να με κατηγορήσωσιν,
εάν είχόν τι κατ' εμού. **20** Η αυτοί ούτοι ας είπωσιν
εάν εύρον εν εμοί τι αδίκημα, ότε παρεστάθην ενώπιον
του συνεδρίου, **21** εκτός εάν ήναι περί ταύτης της μιας
φωνής, την οποίαν εφώναξα ιστάμενος μεταξύ αυτών,
ότι περί αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι σήμερον από
σας. **22** Ακούσας δε ταύτα ο Φήλιξ ανέβαλε την κρίσιν
αυτών, επειδή ήξευρεν ακριβέστερα τα περί της οδού
ταύτης, και είπεν· Όταν Λυσίας ο χιλίαρχος καταβή,
θέλω αποφασίσει περί της διαφοράς σας, **23** και διέταξε
τον εκατόνταρχον να φυλάττηται ο Παύλος και να έχη
άνεσιν και να μη εμποδίζωσι μηδένα εκ των οικείων
αυτού να υπηρετή ή να έρχηται προς αυτόν. **24** Μετά
δε ημέρας τινάς ελθών ο Φήλιξ μετά της Δρουσίλλης
της γυναικός αυτού, ήτις ήτο Ιουδαία, μετεκάλεσε τον
Παύλον και ήκουσε παρ' αυτού περί της εις Χριστόν
πίστεως. **25** Ενώ δε αυτός ωμίλει περί δικαιοσύνης και
εγκρατείας και περί της μελλούσης κρίσεως, ο Φήλιξ
γενόμενος έμφοβος απεκρίθη· Κατά το παρόν ύπαγε, και
όταν λάβω καιρόν θέλω σε μετακαλέσει, **26** εν τούτω
δε και ήλπιζεν ότι θέλουσι δοθή εις αυτόν χρήματα υπό
του Παύλου, διά να απολύση αυτόν· όθεν και συχνότερα
μετακαλών αυτόν ωμίλει μετ' αυτού. **27** Μετά δε την
συμπλήρωσιν δύο ετών ο Φήλιξ έλαβε διάδοχον τον
Πόρκιον Φήστον· και θέλων να κάμη χάριν εις τους
Ιουδαίους ο Φήλιξ, αφήκε τον Παύλον δεδεμένον.

25 Ο Φήστος λοιπόν, αφού ήλθεν εις την επαρχίαν,
μετά τρεις ημέρας ανέβη εις Ιεροσόλυμα από της
Καισαρείας. **2** Ενεφανίσθησαν δε εις αυτόν ο αρχιερεύς
και οι πρώτοι των Ιουδαίων κατά του Παύλου και
παρεκάλουν αυτόν, **3** ζητούντες χάριν κατ' αυτού,
να μεταφέρη αυτόν εις Ιερουσαλήμ, ενεδρεύοντες
να φονεύσωσιν αυτόν καθ' οδόν. **4** Ο δε Φήστος
απεκρίθη ότι ο Παύλος φυλάττεται εν Καισαρείά, και
ότι αυτός ταχέως μέλλει να αναχωρήση εκείσε. **5**
Όθεν οι δυνατοί μεταξύ σας, είπεν, ας καταβώσι μετ'
εμού, και εάν υπάρχη τι εν τω ανθρώπω τούτω, ας
κατηγορήσωσιν αυτόν. **6** Και αφού διέτριψε μεταξύ
αυτών υπέρ τας δέκα ημέρας, κατέβη εις Καισάρειαν,
και τη επαύριον καθήσας επί του βήματος, προσέταξε
να φερθή ο Παύλος. **7** Και αφού ήλθε, παρεστάθησαν οι
καταβάντες από Ιεροσολύμων Ιουδαίοι, επιφέροντες
κατά του Παύλου πολλάς και βαρείας κατηγορίας, τας
οποίας δεν ηδύναντο να αποδείξωσιν· **8** απολογουμένου
εκείνου ότι ούτε εις τον νόμον των Ιουδαίων ούτε εις
το ιερόν ούτε εις τον Καίσαρα έπραξα τι αμάρτημα. **9** Ο
δε Φήστος, θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους,
αποκριθείς προς τον Παύλον είπε· Θέλεις να αναβής εις
Ιεροσόλυμα και εκεί να κριθής περί τούτων ενώπιόν
μου; **10** Και ο Παύλος είπεν· Επί του βήματος του
Καίσαρος παρίσταμαι, όπου πρέπει να κριθώ. Δεν
ηδίκησα κατ' ουδέν τους Ιουδαίους, καθώς και συ
γνωρίζεις κάλλιστα· **11** διότι εάν αδικώ και έπραξα
τι άξιον θανάτου, δεν φεύγω τον θάνατον· αλλ' εάν
δεν υπάρχη ουδέν εξ όσων ούτοι με κατηγορούσιν,
ουδείς δύναται να με χαρίση εις αυτούς· τον Καίσαρα
επικαλούμαι. **12** Τότε ο Φήστος, συνομιλήσας μετά του
συμβουλίου, απεκρίθη· Τον Καίσαρα επικαλείσαι, προς
τον Καίσαρα θέλεις υπάγει. **13** Και αφού παρήλθον
ημέραι τινές, Αγρίππας ο βασιλεύς και η Βερνίκη ήλθον
εις Καισάρειαν διά να χαιρετήσωσι τον Φήστον. **14** Ενώ
δε διέτριβον εκεί ημέρας πολλάς, ο Φήστος ανέφερε
προς τον βασιλέα τα περί του Παύλου, λέγων· Είναι τις
άνθρωπος αφημένος εδώ δέσμιος υπό του Φήλικος, **15**
περί του οποίου, ότε υπήγα εις Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς
και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεφανίσθησαν εις
εμέ, ζητούντες καταδίκην εναντίον αυτού· **16** προς
τους οποίους απεκρίθην ότι δεν είναι συνήθεια εις
τους Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα
άνθρωπον εις θάνατον, πριν ο κατηγορούμενος έχη
τους κατηγόρους κατά πρόσωπον και λάβη καιρόν
απολογίας περί του εγκλήματος. **17** Αφού λοιπόν αυτοί
συνήλθον εδώ, χωρίς να κάμω μηδεμίαν αναβολήν την
ακόλουθον ημέραν καθήσας επί του βήματος, προσέταξα
να φερθή ο άνθρωπος· **18** περί του οποίου οι κατήγοροι
παρασταθέντες δεν επέφεραν ουδεμίαν κατηγορίαν εξ
όσων εγώ υπενόουν, **19** αλλ' είχον κατ' αυτού ζητήματά
τινά περί της ιδίας αυτών δεισιδαιμονίας και περί τινός
Ιησού αποθανόντος, τον οποίον ο Παύλος έλεγεν ότι ζη.
20 Απορών δε εγώ εις την περί τούτου ζήτησιν, έλεγον
αν θέλη να υπάγη εις Ιερουσαλήμ και εκεί να κριθή
περί τούτων. **21** Αλλ' επειδή ο Παύλος επεκαλέσθη να
φυλαχθή εις την κρίσιν του Σεβαστού, προσέταξα να
φυλάττηται, εωσού πέμψω αυτόν προς τον Καίσαρα. **22**
Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· Ήθελον και εγώ
να ακούσω τον άνθρωπον. Και εκείνος· Αύριον, είπε,
θέλεις ακούσει αυτόν. **23** Την επαύριον λοιπόν, ότε
ήλθεν ο Αγρίππας και η Βερνίκη μετά μεγάλης πομπής
και εισήλθον εις το ακροατήριον μετά των χιλιάρχων
και των εξόχων ανδρών της πόλεως, προσέταξεν ο
Φήστος, και εφέρθη ο Παύλος. **24** Τότε λέγει ο Φήστος·
Αγρίππα βασιλεύ και πάντες οι συμπαρευρισκόμενοι
μεθ' ημών, θεωρείτε τούτον, περί του οποίου όλον το
πλήθος των Ιουδαίων με ώμίλησαν και εν Ιεροσολύμοις
και εδώ, καταβοώντες ότι αυτός δεν πρέπει πλέον να
ζη. **25** Εγώ δε επειδή εύρον ότι δεν έπραξεν ουδέν άξιον
θανάτου, και αυτός ούτος επεκαλέσθη τον Σεβαστόν,
απεφάσισα να πέμψω αυτόν. **26** Περί του οποίου δεν
έχω ουδέν βέβαιον να γράψω προς τον κύριόν μου· όθεν
έφερα αυτόν ενώπιόν σας, και μάλιστα ενώπιον σου,
βασιλεύ Αγρίππα, διά να έχω τι να γράψω, αφού γείνη
η ανάκρισις. **27** Διότι μοι φαίνεται άλογον, πέμπων
δέσμιον, να μη φανερώσω και τα κατ' αυτού εγκλήματα.

26 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Παύλον. Έχεις την
άδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος
εκτείνας την χείρα, απελογείτο· **2** Μακάριον νομίζω
εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθώ
ενώπιόν σου σήμερον περί πάντων εις όσα εγκαλούμαι
υπό των Ιουδαίων, **3** μάλιστα επειδή γνωρίζεις πάντα τα
παρά τοις Ιουδαίοις έθιμα και ζητήματα· όθεν δέομαί σου
να με ακούσης μετά μακροθυμίας. **4** Την εκ νεότητος
λοιπόν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής έζησα μεταξύ
του έθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξεύρουσι πάντες
οι Ιουδαίοι, **5** επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχής, εάν
θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστάτην
αίρεσιν της θρησκείας ημών έζησα Φαρισαίος. **6**
Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την ελπίδα της
επαγγελίας της γενομένης υπό του Θεού προς τους
πατέρας ημών, **7** εις την οποίαν το δωδεκάφυλον
ημών γένος, λατρεύον εκτενώς τον Θεόν νύκτα και
ημέραν, ελπίζει να καταντήση· περί ταύτης της ελπίδος
εγκαλούμαι, βασιλεύ Αγρίππα, υπό των Ιουδαίων. **8** Τι
απίστευτον κρίνεται εις εσάς, ότι ο Θεός ανιστά νεκρούς;
9 Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' εμαυτόν ότι έπρεπε να πράξω
πολλά εναντία εις το όνομα του Ιησού του Ναζωραίου·
10 το οποίον και έπραξα εν Ιεροσολύμοις, και πολλούς
των αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών την
εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε εφονεύοντο
έδωκα ψήφον κατ' αυτών. **11** Και εν πάσαις ταις
συναγωγαίς πολλάκις τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να
βλασφημώσι, και καθ' υπερβολήν μαινόμενος εναντίον
αυτών κατεδίωκον έως και εις τας έξω πόλεις. **12**
Εν τούτοις δε, ότε ηρχόμην εις την Δαμασκόν μετ'
εξουσίας και επιτροπής της παρά των αρχιερέων, **13**
εν τω μέσω της ημέρας είδον καθ' οδόν, βασιλεύ, φως
ουρανόθεν υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου, το
οποίον έλαμψε περί εμέ και τους οδοιπορούντας μετ'
εμού· **14** και ενώ κατεπέσομεν πάντες εις την γην,
ήκουσα φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εις
την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με διώκεις;
σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. **15** Εγώ
δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπεν· Εγώ είμαι
ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις. **16** Αλλά σηκώθητι
και στήθι επί τους πόδας σου· επειδή διά τούτο εφάνην
εις σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην και μάρτυρα και
όσων είδες και περί όσων θέλω φανερωθή εις σε, **17**
εκλέγων σε εκ του λαού και των εθνών, εις τα οποία
τώρα σε αποστέλλω **18** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς
αυτών, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εις το
φως και από της εξουσίας του Σατανά προς τον Θεόν,
διά να λάβωσιν άφεσιν αμαρτιών και κληρονομίαν
μεταξύ των ηγιασμένων διά της εις εμέ πίστεως. **19**
Όθεν, βασιλεύ Αγρίππα, δεν έγεινα απειθής εις την
ουράνιον οπτασίαν, **20** αλλ' εκήρυττον πρώτον εις τους
εν Δαμασκώ και Ιεροσολύμοις και εις πάσαν την γην
της Ιουδαίας, και έπειτα εις τα έθνη, να μετανοώσι και
να επιστρέφωσιν εις τον Θεόν, πράττοντες έργα άξια
της μετανοίας. **21** Διά ταύτα οι Ιουδαίοι συλλαβόντες με
εν τω ιερώ, επεχείρουν να με φονεύσωσιν. **22** Αξιωθείς
όμως της βοηθείας της παρά του Θεού, ίσταμαι έως της
ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μεγάλον,
μη λέγων μηδέν εκτός των όσα ελάλησαν οι προφήται
και ο Μωϋσής ότι έμελλον να γείνωσιν, **23** ότι ο
Χριστός έμελλε να πάθη, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών
μέλλει να κηρύξη φως εις τον λαόν και εις τα έθνη.
24 Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος είπε με
μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα
σε καταφέρουσιν εις μανίαν. **25** Ο δε, Δεν μαίνομαι,
είπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας
και νοός υγιαίνοντος. **26** Διότι έχει γνώσιν περί τούτων
ο βασιλεύς, προς τον οποίον και λαλώ μετά παρρησίας·
επειδή είμαι πεπεισμένος ότι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν
τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γωνία. **27**
Πιστεύεις, βασιλεύ Αγρίππα, εις τους προφήτας; εξεύρω
ότι πιστεύεις. **28** Και ο Αγρίππας είπε προς τον Παύλον·
Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός. **29** Και ο
Παύλος είπεν· Ήθελον εύχεσθαι προς τον Θεόν, ουχί
μόνον συ, αλλά και πάντες οι σήμερον ακούοντές με,
να γείνωσι και παρ' ολίγον και παρά πολύ τοιούτοι
οποίος και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων.
30 Και αφού αυτός είπε ταύτα, εσηκώθη ο βασιλεύς
και ο ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι μετ'
αυτών, **31** και αναχωρήσαντες ελάλουν προς αλλήλους,
λέγοντες ότι ουδέν άξιον θανάτου ή δεσμών πράττει
ο άνθρωπος ούτος. **32** Ο δε Αγρίππας είπε προς τον
Φήστον· Ο άνθρωπος ούτος ηδύνατο να απολυθή, εάν
δεν είχεν επικαλεσθή τον Καίσαρα.

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εις την
Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς άλλους
δεσμίους εις εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον,
εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. **2** Και
αφού επέβημεν εις πλοίον Αδραμυττηνόν, εσηκώθημεν
μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν
τόπους, έχοντες μεθ' ημών Αρίσταρχον τον Μακεδόνα
τον εκ Θεσσαλονίκης· **3** και την άλλην ημέραν
εφθάσαμεν εις Σιδώνα· και ο Ιούλιος φιλανθρώπως
φερόμενος προς τον Παύλον επέτρεψεν εις αυτόν να
υπάγη προς τους φίλους αυτού και να λάβη περίθαλψιν.
4 Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την Κύπρον,
επειδή ήσαν εναντίοι οι άνεμοι, **5** και διαπλεύσαντες το
πέλαγος της Κιλικίας και Παμφυλίας, ήλθομεν εις τα
Μύρα της Λυκίας. **6** Και εκεί ευρών ο εκατόνταρχος
πλοίον Αλεξανδρινόν, το οποίον έπλεεν εις την Ιταλίαν,
επεβίβασεν ημάς εις αυτό· **7** βραδυπλοούντες δε ικανάς
ημέρας και μόλις φθάσαντες εις την Κνίδον, επειδή
δεν μας άφινεν ο άνεμος, υπεπλεύσαμεν την Κρήτην
κατά την Σαλμώνην, **8** και μόλις παραπλεύσαντες
αυτήν, ήλθομεν εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς
Λιμένας, πλησίον του οποίου ήτο η πόλις Λασαία.
9 Επειδή δε παρήλθεν ικανός καιρός και ο πλούς
ήτο ήδη επικίνδυνος, διότι και η νηστεία είχεν ήδη
παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, **10** λέγων προς
αυτούς· Άνδρες, βλέπω ότι ο πλούς μέλλει να γείνη με
κακοπάθειαν και πολλήν ζημίαν ουχί μόνον του φορτίου
και του πλοίου, αλλά και των ψυχών ημών. **11** Αλλ'
ο εκατόνταρχος επείθετο μάλλον εις τον κυβερνήτην
και εις τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου
λεγόμενα. **12** Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο επιτήδειος
εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι εγνωμοδότησαν να
σηκωθώσι και εκείθεν, ώστε φθάσαντες αν ηδύναντο

εις Φοίνικα, λιμένα της Κρήτης βλέποντα προς τον
λίβα άνεμον και προς τον χώρον, να παραχειμάσωσιν
εκεί. 13 Και ότε έπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες
ότι επέτυχον του σκοπού, ανέσυραν την άγκυραν
και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. 14 Πλην μετ'
ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής άνεμος τυφωνικός ο
λεγόμενος Ευροκλύδων. 15 Και επειδή το πλοίον
συνηρπάσθη και δεν ηδύνατο να αντέχη προς τον
άνεμον, αφεθέντες εφερόμεθα. 16 Και τρέξαντες υπό
νησίδιόν τι ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν
να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, 17 την
οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα,
ζώνοντες υποκάτωθεν το πλοίον· και φοβούμενοι μη
εκπέσωσιν εις την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία και
εφέροντο ούτως. 18 Και επειδή εχειμαζόμεθα σφοδρώς,
την ακόλουθον ημέραν έκαμνον χύσιν, 19 και την
τρίτην με τας ιδίας ημών χείρας ερρίψαμεν τα σκεύη
του πλοίου· 20 και επειδή διά πολλών ημερών δεν
εφαίνοντο ούτε ήλιος ούτε άστρα, και χειμών βαρύς
επέκειτο, πάσα ελπίς σωτηρίας αφηρείτο πλέον αφ'
ημών. 21 Μετά δε πολυήμερον ασιτίαν σταθείς ο Παύλος
εν τω μέσω αυτών, είπεν· Έπρεπεν, ω άνδρες, να μου
υπακούσητε και να μη σηκωθήτε από της Κρήτης και
ούτως ηθέλομεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και
την ζημίαν. 22 Αλλά και ήδη σας παραινώ να έχητε
θάρρος· διότι εξ υμών ουδεμία ψυχή δεν θέλει χαθή,
ειμή μόνον το πλοίον. 23 Διότι την νύκτα ταύτην εφάνη
εις εμέ άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίον
και λατρεύω, 24 λέγων· μη φοβού, Παύλε· πρέπει να
παρασταθής ενώπιον του Καίσαρος· και ιδού, ο Θεός
σοι εχάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. 25 Διά
τούτο θαρρείτε, άνδρες· διότι πιστεύω εις τον Θεόν
ότι ούτω θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς
εμέ. 26 Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσόν τινά. 27 Ότε
δε ήλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα
εν τη Αδριατική θαλάσση, περί το μέσον της νυκτός
εσυμπέραινον οι ναύται ότι πλησιάζουσιν εις τόπον
τινά. 28 Και ρίψαντες την βολίδα εύρον είκοσι οργυιάς,
και αφού επροχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και
πάλιν την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· 29 και
φοβούμενοι μήπως πέσωμεν έξω εις τραχείς τόπους,
ρίψαντες τέσσαρας αγκύρας από της πρύμνης, ηύχοντο
να γείνη ημέρα. 30 Επειδή δε οι ναύται εζήτουν να
φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις
την θάλασσαν, επί προφάσει ότι έμελλον να εκτείνωσιν
αγκύρας εκ της πρώρας, 31 ο Παύλος είπε προς τον
εκατόνταρχον και προς τους στρατιώτας· Εάν ούτοι δεν
μείνωσιν εν τω πλοίω, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. 32
Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και
αφήκαν αυτήν να πέση έξω. 33 Έως δε να εξημερώση,
ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν τινά,
λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερον προσδοκώντες
διαμένετε νηστικοί, και δεν εφάγετε ουδέν. 34 Διά τούτο
σας παρακαλώ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι
αναγκαίον προς την σωτηρίαν σας· επειδή ουδενός από
σας δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. 35 Αφού δε είπε
ταύτα και έλαβεν άρτον, ευχαρίστησε τον Θεόν ενώπιον
πάντων και κόψας ήρχισε να τρώγη. 36 Λαβόντες δε
πάντες θάρρος, έλαβον και αυτοί τροφήν· 37 ήμεθα
δε εν τω πλοίω ψυχαί όλαι διακόσιαι εβδομήκοντα
εξ. 38 Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον
το πλοίον, ρίπτοντες τον σίτον εις την θάλασσαν.
39 Και ότε έγεινεν ημέρα, δεν εγνώριζον την γην,
παρετήρουν όμως κόλπον τινά έχοντα αιγιαλόν, εις
τον οποίον εβουλεύθησαν, αν ηδύναντο, να εξώσωσι
το πλοίον. 40 Και κόψαντες τας αγκύρας, αφήκαν
το πλοίον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ τους
δεσμούς των πηδαλίων, και υψώσαντες τον αρτέμονα
προς τον άνεμον, κατηυθύνοντο εις τον αιγιαλόν.
41 Περιπεσόντες δε εις τόπον, όπου συνήρχοντο δύο
θάλασσαι, έρριψαν έξω το πλοίον, και η μεν πρώρα
εκάθησε και έμεινεν ασάλευτος, η δε πρύμνη διελύετο
υπό της βίας των κυμάτων. 42 Εβουλεύθησαν δε οι
στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη
φύγη μηδείς κολυμβήσας. 43 Αλλ' ο εκατόνταρχος,
θέλων να διασώση τον Παύλον, εμπόδισεν αυτούς
από του σκοπού και προσέταξεν, όσοι ηδύναντο να
κολυμβώσι να ριφθώσι πρώτοι και να εκβώσιν εις την
γην, 44 οι δε λοιποί άλλοι μεν επί σανίδων, άλλοι δε
επί τινών λειψάνων του πλοίου, και ούτω διεσώθησαν
πάντες εις την γην.

28 Και αφού διεσώθησαν, τότε εγνώρισαν ότι η
νήσος ονομάζεται Μελίτη. 2 Οι δε βάρβαροι
έδειξαν εις ημάς ου την τυχούσαν φιλανθρωπίαν·
διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά
την επικειμένην βροχήν και διά το ψύχος. 3 Ότε δε
ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, έβαλεν
επί την πυράν, έχιδνα εξελθούσα εκ της θερμότητος
προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. 4 Ως δε είδον
οι βάρβαροι το θηρίον κρεμάμενον εκ της χειρός
αυτού, έλεγον προς αλλήλους· Βεβαίως φονεύς είναι
ο άνθρωπος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της
θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφήκε να ζη. 5 Και αυτός
μεν απετίναξε το θηρίον εις το πυρ και δεν έπαθεν
ουδέν κακόν· 6 εκείνοι δε επρόσμενον ότι έμελλε να
πρησθή ή εξαίφνης να πέση κάτω νεκρός. Αφού όμως
επρόσμενον πολλήν ώραν και έβλεπον ότι ουδέν κακόν
εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν έλεγον
ότι είναι Θεός. 7 Εις τα πέριξ δε του τόπου εκείνου
ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου ονομαζομένου
Ποπλίου, όστις αναδεχθείς ημάς, εξένισε φιλοφρόνως
τρεις ημέρας. 8 Συνέβη δε να ήναι κατάκειτος ο πατήρ
του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντερίαν· προς
τον οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς,
επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ιάτρευσεν αυτόν.
9 Τούτου λοιπόν γενομένου και οι λοιποί, όσοι είχον
ασθενείας εν τη νήσω, προσήρχοντο και εθεραπεύοντο·
10 οίτινες και με τιμάς πολλάς ετίμησαν ημάς και
ότε εμέλλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα
χρειώδη. 11 Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επί
πλοίου Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, το
οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, 12 και φθάσαντες
εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· 13 εκείθεν
δε περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά
μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν
ήλθομεν εις Ποτιόλους· 14 όπου ευρόντες αδελφούς,
παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοίς επτά ημέρας,

και ούτως ήλθομεν εις την Ρώμην. **15** Εκείθεν δε
ακούσαντες οι αδελφοί τα περί ημών, εξήλθον εις
απάντησιν ημών έως του Αππίου Φόρου και των Τριών
Ταβερνών, τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχαρίστησε
τον Θεόν και έλαβε θάρρος. **16** Ότε δε ήλθομεν εις
Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις
τον στρατοπεδάρχην· εις τον Παύλον όμως συνεχωρήθη
να μένη καθ' εαυτόν μετά του στρατιώτου, όστις
εφύλαττεν αυτόν. **17** Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν
ο Παύλος τους όντας των Ιουδαίων πρώτους· και αφού
συνήλθον, έλεγε προς αυτούς· Άνδρες αδελφοί, εγώ
ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν ή εις τα έθιμα τα
πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας
χείρας των Ρωμαίων· **18** οίτινες αφού με ανέκριναν,
ήθελον να με απολύσωσι, διότι ουδεμία αιτία θανάτου
υπήρχεν εν εμοί. **19** Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι,
ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τον Καίσαρα, ουχί ως έχων
να κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου. **20** Διά ταύτην
λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ίδω και
ομιλήσω· διότι ένεκα της ελπίδος του Ισραήλ φορώ
ταύτην την άλυσιν. **21** Οι δε είπον προς αυτόν· Ημείς
ούτε γράμματα ελάβομεν περί σου από της Ιουδαίας,
ούτε ελθών τις εκ των αδελφών απήγγειλεν ή ελάλησέ
τι κακόν περί σου. **22** Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν
παρά σου τι φρονείς διότι περί της αιρέσεως ταύτης
είναι γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. **23**
Και αφού διώρισαν εις αυτόν ημέραν, ήλθον προς αυτόν
πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά
μαρτυριών την βασιλείαν του Θεού και έπειθεν αυτούς
εις τα περί του Ιησού από τε του νόμου του Μωϋσέως
και των προφητών από πρωΐ έως εσπέρας. **24** Και άλλοι
μεν επείθοντο εις τα λεγόμενα, άλλοι δε ηπίστουν.
25 Ασύμφωνοι δε όντες προς αλλήλους ανεχώρουν,
αφού ο Παύλος είπεν ένα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το
Πνεύμα το Άγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου
του προφήτου, **26** λέγον· Ύπαγε προς τον λαόν τούτον
και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε
εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε
καταλάβει· **27** διότι επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου,
και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς
αυτών έκλεισαν, μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και
ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και
επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **28** Γνωστόν λοιπόν
έστω εις εσάς ότι εις τα έθνη απεστάλη το σωτήριον
του Θεού, αυτοί και θέλουσιν ακούσει. **29** Και αφού
είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι έχοντες πολλήν
συζήτησιν προς αλλήλους. **30** Έμεινε δε ο Παύλος δύο
ολόκληρα έτη εν ιδιαιτέρα μισθωτή οικία και εδέχετο
πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, **31** κηρύττων την
βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης παρρησίας
ακωλύτως τα περί του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Προς Ρωμαιους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος
απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού,
2 το οποίον προϋπεσχέθη διά των προφητών
αυτού εν ταις αγίαις γραφαίς, **3** περί του Υιού αυτού,
όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, **4**
και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα
της αγιωσύνης διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού
Χριστού του Κυρίου ημών, **5** διά του οποίου ελάβομεν
χάριν και αποστολήν εις υπακοήν πίστεως πάντων των
εθνών υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων
είσθε και σεις προσκεκλημένοι του Ιησού Χριστού, **7**
προς πάντας τους όντας εν Ρώμη αγαπητούς του Θεού,
προσκεκλημένους αγίους, χάρις είη υμίν και ειρήνη από
Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρώτον
μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ
πάντων υμών, διότι η πίστις σας κηρύττεται εν όλω τω
κόσμω. **9** Επειδή μάρτυς μου είναι ο Θεός, τον οποίον
λατρεύω διά του πνεύματός μου εν τω ευαγγελίω
του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10**
δεόμενος πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου να αξιωθώ
ήδη ποτέ διά του θελήματος του Θεού να έλθω προς
εσάς. **11** Διότι επιποθώ να σας ίδω, διά να σας μεταδώσω
χάρισμά τι πνευματικόν προς στήριξιν υμών, **12** τούτο
δε είναι, το να συμπαρηγορηθώ μεταξύ σας διά της
κοινής πίστεως υμών τε και εμού. **13** Δεν θέλω δε να
αγνοήτε, αδελφοί, ότι πολλάκις εμελέτησα να έλθω προς
εσάς, εμποδίσθην όμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω
καρπόν τινά και μεταξύ σας, καθώς και μεταξύ των
λοιπών εθνών. **14** Χρεώστης είμαι προς Ελληνάς
τε και βαρβάρους, σοφούς τε και ασόφους· **15** ούτω
πρόθυμος είμαι το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον
και προς εσάς τους εν Ρώμη. **16** Διότι δεν αισχύνομαι
το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις Θεού
προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίόν τε,
πρώτον και Έλληνα. **17** Διότι δι' αυτού αποκαλύπτεται η
δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς είναι
γεγραμμένον· Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18**
Διότι οργή Θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επί πάσαν
ασέβειαν και αδικίαν ανθρώπων, οίτινες κατακρατούσι
την αλήθειαν εν αδικία. **19** Επειδή ό, τι δύναται να
γνωρισθή περί Θεού είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι
ο Θεός εφανέρωσε τούτο προς αυτούς. **20** Επειδή τα
αόρατα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως κόσμου
νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε αΐδιος αυτού δύναμις
και η θειότης, ώστε αυτοί είναι αναπολόγητοι. **(aïdios
g126)** **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως
Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις
διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών
καρδία· **22** λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν,
23 και ήλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εις
ομοίωμα εικόνος φθαρτού ανθρώπου και πετεινών και
τετραπόδων και ερπετών. **24** Διά τούτο και παρέδωκεν
αυτούς ο Θεός διά των επιθυμιών των καρδιών αυτών
εις ακαθαρσίαν, ώστε να ατιμάζωνται τα σώματα αυτών
μεταξύ αυτών. **25** Οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του
Θεού εις το ψεύδος, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν
την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, όστις είναι
ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. **(aiōn g165)** **26** Διά τούτο
παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις πάθη ατιμίας· διότι και αι
γυναίκες αυτών μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εις
την παρά φύσιν· **27** ομοίως δε και οι άνδρες, αφήσαντες
την φυσικήν χρήσιν της γυναικός, εξεκαύθησαν εις
την επιθυμίαν αυτών προς αλλήλους, πράττοντες την
ασχημοσύνην άρσενες εις άρσενας και απολαμβάνοντες
εις εαυτούς την πρέπουσαν αντιμισθίαν της πλάνης
αυτών. **28** Και καθώς απεδοκίμασαν το να έχωσιν
επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις
αδόκιμον νούν, ώστε να πράττωσι τα μη πρέποντα,
29 πλήρεις όντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας,
πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, έριδος,
δόλου, κακοηθείας· **30** ψιθυρισταί, κατάλαλοι, μισόθεοι,
υβρισταί, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρεταί κακών,
απειθείς εις τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται
συνθηκών, άσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, ανελεήμονες· **32**
οίτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του Θεού, ότι
οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι άξιοι θανάτου, ουχί
μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά και συνευδοκούσιν εις
τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε, πας
όστις κρίνεις· διότι εις ό, τι κρίνεις τον άλλον,
σεαυτόν κατακρίνεις· επειδή τα αυτά πράττεις συ ο
κρίνων. **2** Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι
κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα.
3 Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, συ ο κρίνων τους
πράττοντας τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ότι θέλεις
εκφύγει την κρίσιν του Θεού; **4** Η καταφρονείς τον
πλούτον της χρηστότητος αυτού και της υπομονής
και της μακροθυμίας, αγνοών ότι η χρηστότης του
Θεού σε φέρει εις μετάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά
σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν
οργήν εν τη ημέρα της οργής και της αποκαλύψεως
της δικαιοκρισίας του Θεού, **6** όστις θέλει αποδώσει εις
έκαστον κατά τα έργα αυτού, **7** εις μεν τους ζητούντας δι'
υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν
ζωήν αιώνιον, **(aiōnios g166)** **8** εις δε τους φιλονείκους
και απειθούντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους
δε εις την αδικίαν θέλει είσθαι θυμός και οργή, **9**
θλίψις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου
του εργαζομένου το κακόν, Ιουδαίου τε πρώτον και
Ελληνος· **10** δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα
τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίόν τε πρώτον και
Ελληνα· **11** επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω
Θεώ. **12** Διότι όσοι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και
απολεσθή χωρίς νόμου· και όσοι ημάρτησαν υπό νόμον,
θέλουσι κριθή διά νόμου. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι
παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί
του νόμου θέλουσι δικαιωθή. **14** Επειδή όταν οι εθνικοί
οι μη έχοντες νόμον πράττωσιν εκ φύσεως τα του
νόμου, ούτοι νόμον μη έχοντες είναι νόμος εις εαυτούς,
15 οίτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον
εν ταις καρδίαις αυτών, έχοντες συμμαρτυρούσαν την
συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς κατηγορούντας ή
και απολογουμένους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρα
ότε θέλει κρίνει ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά

του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιόν μου. 17 Ιδού, συ
επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις τον νόμον
και καυχάσαι εις τον Θεόν, 18 και γνωρίζεις το θέλημα
αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό
του νόμου, 19 και έχεις πεποίθησιν εις σεαυτόν ότι
είσαι οδηγός τυφλών, φως των εν σκότει, 20 παιδευτής
αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, έχων τον τύπον της
γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμω. 21 Ο διδάσκων
λοιπόν άλλον σεαυτόν δεν διδάσκεις; ο κηρύττων να
μη κλέπτωσι κλέπτεις; 22 ο λέγων να μη μοιχεύωσι
μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα είδωλα ιεροσυλείς; 23 ο
καυχώμενος εις τον νόμον, ατιμάζεις τον Θεόν διά της
παραβάσεως του νόμου; 24 Διότι το όνομα του Θεού
εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς
είναι γεγραμμένον. 25 Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή,
εάν εκτελής τον νόμον· εάν όμως ήσαι παραβάτης
του νόμου, η περιτομή σου έγεινεν ακροβυστία. 26
Εάν λοιπόν ο απερίτμητος φυλάττη τα διατάγματα του
νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί
περιτομής; 27 και ο εκ φύσεως απερίτμητος, εκτελών
τον νόμον, θέλει κρίνει σε όστις, έχων το γράμμα του
νόμου και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου.
28 Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος,
ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί,
29 αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και
περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα,
του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ
του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια
της περιτομής; 2 Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτον
μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια
του Θεού. 3 Επειδή αν τινές δεν επίστευσαν, τι εκ
τούτου; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσει
την πίστιν του Θεού; 4 Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο
Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι
γεγραμμένον· Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και
να νικήσης, όταν κρίνησαι. 5 Εάν δε η αδικία ημών
δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν ειπεί;
μήπως είναι άδικος ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως
άνθρωπος λαλώ. 6 Μη γένοιτο· επειδή πως θέλει κρίνει
ο Θεός τον κόσμον; 7 Διότι εάν η αλήθεια του Θεού
επερίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος,
διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, 8 και καθώς
βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουσί τινές, ότι ημείς
λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να έλθωσι
τα αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. 9 Τι
λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως· διότι
προεξηλέγξαμεν Ιουδαίους τε και Έλληνας, ότι είναι
πάντες υπό αμαρτίαν, 10 καθώς είναι γεγραμμένον
Ότι δεν υπάρχει δίκαιος ουδέ εις, 11 δεν υπάρχει τις
έχων σύνεσιν· δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν. 12
Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει
ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. 13 Τάφος
ανεώγμένος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας
αυτών ελάλουν δόλια· φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα
χείλη αυτών· 14 των οποίων το στόμα γέμει κατάρας
και πικρίας· 15 οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να
χύσωσιν αίμα· 16 ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις
οδοίς αυτών, 17 Και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν.
18 Δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών
αυτών. 19 Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλεί
προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα
και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, 20
διότι εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ
ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις
της αμαρτίας. 21 Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη
του Θεού εφανερώθη, μαρτυρουμένη υπό του νόμου
και των προφητών, 22 δικαιοσύνη δε του Θεού διά
πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους
πιστεύοντας· διότι δεν υπάρχει διαφορά· 23 επειδή
πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού,
24 δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της
απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, 25 τον οποίον ο
Θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως εν τω
αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού
διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά
της μακροθυμίας του Θεού, 26 προς φανέρωσιν της
δικαιοσύνης αυτού εν τω παρόντι καιρώ, διά να ήναι
αυτός δίκαιος και να δικαιόνη τον πιστεύοντα εις τον
Ιησούν. 27 Που λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη έξω. Διά
ποίου νόμου; των έργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της
πίστεως. 28 Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο άνθρωπος
δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των έργων του νόμου.
29 Ή των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε και των
εθνών; Ναι, και των εθνών, 30 επειδή εις είναι ο Θεός
όστις θέλει δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και
την ακροβυστίαν διά της πίστεως. 31 Νόμον λοιπόν
καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά νόμον
συνιστώμεν.

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί ότι απήλαυσεν Αβραάμ ο
πατήρ ημών κατά σάρκα; 2 Διότι εάν ο Αβραάμ
εδικαιώθη εκ των έργων, έχει καύχημα, αλλ' ουχί
ενώπιον του Θεού. 3 Επειδή τι λέγει η γραφή; Και
επίστευσεν Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν
εις δικαιοσύνην. 4 Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός
δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος· 5 εις τον μη
εργαζόμενον όμως, πιστεύοντα δε εις τον δικαιούντα
τον ασεβή, η πίστις αυτού λογίζεται εις δικαιοσύνην, 6
καθώς και ο Δαβίδ λέγει τον μακαρισμόν του ανθρώπου,
εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς
έργων· 7 Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν
αι ανομίαι και των οποίων εσκεπάσθησαν αι αμαρτίαι·
8 μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος
δεν θέλει λογίζεσθαι αμαρτίαν. 9 Ούτος λοιπόν ο
μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετμημένους ή και
διά τους απεριτμήτους; διότι λέγομεν ότι η πίστις
ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. 10 Πως
λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστία;
Ουχί εν περιτομή αλλ' εν ακροβυστία· 11 και έλαβε
το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης
της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστία, διά να ήναι
αυτός πατήρ πάντων των πιστευόντων ενώ υπάρχουσιν
εν τη ακροβυστία, διά να λογισθή και εις αυτούς η
δικαιοσύνη, 12 και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις
τους περιτετμημένους, αλλά και εις τους περιπατούντας
εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της

εν τη ακροβυστία. 13 Επειδή η επαγγελία προς τον
Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι
κληρονόμος του κόσμου, δεν έγεινε διά του νόμου,
αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. 14 Διότι εάν
ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις εματαιώθη
και κατηργήθη η επαγγελία· 15 επειδή ο νόμος επιφέρει
οργήν· διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις
υπάρχει. 16 Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά
να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία
εις άπαν το σπέρμα, ουχί μόνον το εκ του νόμου, αλλά
και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ
πάντων ημών, 17 καθώς είναι γεγραμμένον, ότι πατέρα
πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις
τον οποίον επίστευσε, του ζωοποιούντος τους νεκρούς
και καλούντος τα μη όντα ως όντα· 18 όστις καίτοι
μη έχων ελπίδα επίστευσεν επ' ελπίδι, ότι έμελλε να
γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω
θέλει είσθαι το σπέρμα σου· 19 και μη ασθενήσας κατά
την πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο
ήδη νενεκρωμένον, εκατονταετής περίπου ων, και την
νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας· 20 ουδέ εδίστασεν
εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ'
ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, 21 και
πεποιθώς ότι εκείνο, το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός
και να εκτελέση. 22 Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν
εις δικαιοσύνην. 23 Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον,
ότι ελογίσθη εις αυτόν, 24 αλλά και δι' ημάς, εις τους
οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον
αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, 25
όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά
την δικαίωσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην
προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,
2 διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της
πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα
και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. 3
Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας
θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν,
4 η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, 5 η δε
ελπίς δεν καταισχύνει, διότι αγάπη του Θεού είναι
εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου
του δοθέντος εις ημάς. 6 Επειδή ο Χριστός, ότε ήμεθα
έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον καιρόν υπέρ
των ασεβών. 7 Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει
τις· επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να
αποθάνη· 8 αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις
ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός
απέθανεν υπέρ ημών. 9 Πολλώ μάλλον λοιπόν αφού
εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν
σωθή από της οργής δι' αυτού. 10 Διότι εάν εχθροί
όντες εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του
Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή
διά της ζωής αυτού· 11 και ουχί μόνον τούτο, αλλά
και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την
φιλίωσιν. 12 Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η
αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και διά της αμαρτίας
ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας
ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον· 13 διότι μέχρι του
νόμου ήτο εν τω κόσμω η αμαρτία, αμαρτία όμως δεν
λογίζεται όταν δεν ήναι νόμος· 14 αλλ' εβασίλευσεν
ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επί τους μη
αμαρτήσαντας κατά την ομοιότητα της παραβάσεως του
Αδάμ, όστις είναι τύπος του μέλλοντος. 15 Πλην δεν
είναι καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάρισμα· διότι αν
διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ
περισσότερον η χάρις του Θεού και η δωρεά διά της
χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επερίσσευσεν
εις τους πολλούς. 16 Και η δωρεά δεν είναι καθώς η
δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις· διότι η
κρίσις εκ του ενός έγεινεν εις κατάκρισιν των πολλών,
το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων έγεινεν εις
δικαίωσιν. 17 Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο
θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι
λαμβάνοντες την αφθονίαν της χάριτος και της δωρεάς
της δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει εν ζωή διά του ενός
Ιησού Χριστού. 18 Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος
ήλθε κατάκρισις εις πάντας ανθρώπους, ούτω και
διά μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους
δικαίωσις εις ζωήν. 19 Διότι καθώς διά της παρακοής
του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί,
ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι
κατασταθή δίκαιοι. 20 Παρεισήλθε δε ο νόμος διά
να περισσεύση το αμάρτημα. Και όπου επερίσσευσεν
η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις, 21 ίνα καθώς
εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η
χάρις βασιλεύση διά της δικαιοσύνης εις ζωήν αιώνιον
διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (aiōnios g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; θέλομεν επιμένει εν τη
αμαρτία, διά να περισσεύση η χάρις; 2 Μη γένοιτο·
ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως
θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτή; 3 Η αγνοείτε ότι όσοι
εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού
εβαπτίσθημεν; 4 Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά
του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός
ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω
και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. 5 Διότι εάν
εγείναμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά την ομοιότητα του
θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα
της αναστάσεως, 6 τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός
ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το
σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι
της αμαρτίας· 7 διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από
της αμαρτίας. 8 Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού,
πιστεύομεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, 9
γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν
αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτόν δεν κυριεύει πλέον.
10 Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν άπαξ διά την
αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζη, ζη εις τον Θεόν. 11 Ούτω και
σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την
αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του
Κυρίου ημών. 12 Ας μη βασιλεύη λοιπόν η αμαρτία εν
τω θνητώ υμών σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού
να υπακούητε εις αυτήν, 13 μηδέ παριστάνετε τα μέλη
σας όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε
εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα

μέλη σας όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύσει· επειδή δεν είσθε υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν αμαρτήσει διότι δεν είμεθα υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν; μη γένοιτο. **16** Δεν εξεύρετε ότι εις όντινα παριστάνετε εαυτούς δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εις τον οποίον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; **17** Χάρις όμως εις τον Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην υπηκούσατε εκ καρδίας εις τον τύπον της διδαχής, εις τον οποίον παρεδόθητε, **18** ελευθερωθέντες δε από της αμαρτίας, εδουλώθητε εις την δικαιοσύνην· **19** ανθρωπίνως λέγω διά την ασθένειαν της σαρκός σας. Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την ακαθαρσίαν και εις την ανομίαν προς την ανομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν. **20** Διότι ότε υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από της δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ εκείνων των έργων, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. **22** Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, έχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωήν αιώνιον. **(aiōnios g166)** **23** Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **(aiōnios g166)**

7 Η αγνοείτε, αδελφοί, διότι λαλώ προς γινώσκοντας τον νόμον, ότι ο νόμος έχει κυριότητα επί του ανθρώπου εφ' όσον χρόνον ζη; **2** Διότι η ύπανδρος γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου με τον άνδρα ζώντα· εάν δε αποθάνη ο ανήρ, απαλλάττεται από του νόμου του ανδρός. **3** Άρα λοιπόν εάν ζώντος του ανδρός συζευχθή με άλλον άνδρα, θέλει είσθαι μοιχαλίς· εάν όμως αποθάνη ο ανήρ, είναι ελευθέρα από του νόμου, ώστε να μη ήναι μοιχαλίς εάν συζευχθή με άλλον άνδρα. **4** Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις εθανατώθητε ως προς τον νόμον διά του σώματος του Χριστού, διά να συζευχθήτε με άλλον, τον αναστάντα εκ νεκρών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον Θεόν. **5** Διότι ότε ήμεθα εν τη σαρκί, τα πάθη των αμαρτιών τα διά του νόμου ενηργούντο εν τοις μέλεσιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον θάνατον· **6** τώρα όμως απηλλάχθημεν από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν γράμμα. **7** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Αλλά την αμαρτίαν δεν εγνώρισα, ειμή διά του νόμου· διότι και την επιθυμίαν δεν ήθελον γνωρίσει, εάν ο νόμος δεν έλεγε· Μη επιθυμήσης. **8** Αφορμήν δε λαβούσα η αμαρτία διά της εντολής, εγέννησεν εν εμοί πάσαν επιθυμίαν· διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. **9** Και εγώ έζων ποτέ χωρίς νόμου· αλλ' ότε ήλθεν η εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε απέθανον· **10** και η εντολή, ήτις εδόθη προς ζωήν, αυτή ευρέθη εν εμοί προς θάνατον. **11** Διότι η αμαρτία, λαβούσα αφορμήν διά της εντολής, με εξηπάτησε και δι' αυτής με εθανάτωσεν. **12** Ώστε ο μεν νόμος είναι άγιος, και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή. **13** το αγαθόν λοιπόν έγεινεν εις εμέ θάνατος; μη γένοιτο. Αλλ' η αμαρτία, διά να φανή αμαρτία, προξενούσα εις εμέ θάνατον διά του αγαθού, ώστε να γείνη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολής. **14** Διότι εξεύρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός· εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. **15** Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω· επειδή εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω. **16** Εάν δε εκείνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ότι είναι καλός. **17** Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **18** Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω· **19** διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. **20** Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το οποίον δεν θέλω, δεν εργάζομαι αυτό πλέον εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **21** Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεστιν εις εμέ το κακόν· **22** διότι ηδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον εσωτερικόν άνθρωπον, **23** βλέπω όμως εν τοις μέλεσί μου άλλον νόμον αντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον όντα εν τοις μέλεσί μου. **24** Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; **25** Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. Άρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.

8 Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ, Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα. **2** Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου. **3** Επειδή το αδύνατον εις τον νόμον, καθότι ήτο ανίσχυρος διά της σαρκός, ο Θεός πέμψας τον εαυτού Υιόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας και περί αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκί, **4** διά να πληρωθή η δικαιοσύνη του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα· **5** διότι οι ζώντες κατά την σάρκα τα της σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. **6** Επειδή το φρόνημα της σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος ζωή και ειρήνη· **7** διότι το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται· αλλ' ουδέ δύναται· **8** όσοι δε είναι της σαρκός δεν δύνανται να αρέσωσιν εις τον Θεόν. **9** Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Αλλ' εάν τις δεν έχη το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. **10** Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. **11** Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών

διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν.
12 Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώσται ουχί εις
την σάρκα, ώστε να ζώμεν κατά σάρκα· 13 διότι εάν
ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· αλλ'
εάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του
σώματος, θέλετε ζήσει. 14 Επειδή όσοι διοικούνται
υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του
Θεού. 15 Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να
φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του
οποίου κράζομεν· Αββά, ο Πατήρ. 16 Αυτό το Πνεύμα
συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού.
17 Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού,
συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να
γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αυτού. 18 Επειδή
φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι
άξια να συγκριθώσι με την δόξαν την μέλλουσαν να
αποκαλυφθή εις ημάς. 19 Διότι η μεγάλη προσδοκία
της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του
Θεού. 20 Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις την ματαιότητα,
ουχί εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, 21 επ'
ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της
δουλείας της φθοράς και μεταβή εις την ελευθερίαν
της δόξης των τέκνων του Θεού. 22 Επειδή εξεύρομεν
ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του
νύν· 23 και ουχί μόνον αυτή, αλλά και αυτοί οίτινες
έχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και ημείς αυτοί
στενάζομεν εν εαυτοίς περιμένοντες την υιοθεσίαν,
την απολύτρωσιν του σώματος ημών. 24 Διότι με την
ελπίδα εσώθημεν· ελπίς δε ήτις βλέπεται δεν είναι ελπίς·
διότι εκείνο, το οποίον βλέπει τις, διά τι και ελπίζει; 25
Εάν δε ελπίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά
της υπομονής περιμένομεν αυτό. 26 Ωσαύτως δε και το
Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών· επειδή το
τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ'
αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών
αλαλήτων· 27 ο δε ερευνών τας καρδίας εξεύρει τι είναι
το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει
υπέρ των αγίων. 28 Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι
προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους
κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· 29 διότι όσους
προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της
εικόνος του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος
μεταξύ πολλών αδελφών· 30 όσους δε προώρισε,
τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και
εδικαίωσε, και όσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε.
31 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι
υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών; 32 Επειδή όστις
τον ίδιον εαυτού Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν
αυτόν υπέρ πάντων ημών, πως και μετ' αυτού δεν θέλει
χαρίσει εις ημάς τα πάντα; 33 Τις θέλει εγκαλέσει τους
εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαιών· 34 τις θέλει
είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε
και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις
και μεσιτεύει υπέρ ημών. 35 Τις θέλει μας χωρίσει από
της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός
ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; 36 Καθώς
είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην
την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. 37 Αλλ'
εις πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος
ημάς. 38 Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος
ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε
παρόντα ούτε μέλλοντα 39 ούτε ύψωμα ούτε βάθος
ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από
της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω
ημών.

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, έχων
συμμαρτυρούσαν με εμέ την συνείδησίν μου εν
Πνεύματι Αγίω, 2 ότι έχω λύπην μεγάλην και
αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδία μου. 3 Διότι ηυχόμην
αυτός εγώ να ήμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των
αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, 4 οίτινες
είναι Ισραηλίται, των οποίων είναι η υιοθεσία και η
δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και
αι επαγγελίαι, 5 των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ
των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων
επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. (aiōn
g165) 6 Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος
του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι
Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο
είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε
σπέρμα. 8 Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι
τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται
διά σπέρμα. 9 Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι ούτος·
Κατά τον καιρόν τούτον θέλω ελθεί και η Σάρρα θέλει
έχει υιόν. 10 Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα,
ότε συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ του πατρός
ημών· 11 διότι πριν έτι γεννηθώσι τα παιδία, και πριν
πράξωσί τι αγαθόν ή κακόν, διά να μένη ο κατ' εκλογήν
προορισμός του Θεού, ουχί εκ των έργων, αλλ' εκ του
καλούντος, 12 ερρέθη προς αυτήν ότι ο μεγαλήτερος
θέλει δουλεύσει εις τον μικρότερον, 13 καθώς είναι
γεγραμμένον· Τον Ιακώβ ηγάπησα, τον δε Ησαύ εμίσησα.
14 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Μήπως είναι αδικία εις τον
Θεόν; μη γένοιτο. 15 Διότι προς τον Μωϋσήν λέγει·
θέλω ελεήσει όντινα ελεώ, και θέλω οικτειρήσει όντινα
οικτείρω. 16 Άρα λοιπόν δεν είναι του θέλοντος ουδέ
του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού. 17 Διότι η
γραφή λέγει προς τον Φαραώ ότι δι' αυτό τούτο σε
εξήγειρα, διά να δείξω εν σοι την δύναμίν μου, και διά
να διαγγελθή το όνομά μου εν πάση τη γη. 18 Άρα
λοιπόν όντινα θέλει ελεεί και όντινα θέλει σκληρύνει.
19 Θέλεις λοιπόν μοι ειπεί· Διά τι πλέον μέμφεται; εις το
θέλημα αυτού τις εναντιούται; 20 Αλλά μάλιστα συ,
ω άνθρωπε, τις είσαι, όστις ανταποκρίνεσαι προς τον
Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει ειπεί προς τον πλάσαντα,
Διά τι με έκαμες ούτως; 21 Η δεν έχει εξουσίαν ο
κεραμεύς του πηλού, από του αυτού μίγματος να κάμη
άλλο μεν σκεύος εις τιμήν, άλλο δε εις ατιμίαν; 22 Τι
δε, αν ο Θεός, θέλων να δείξη την οργήν αυτού και
να κάμη γνωστήν την δύναμιν αυτού, υπέφερε μετά
πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εις
απώλειαν, 23 και διά να γνωστοποιήση τον πλούτον της
δόξης αυτού επί σκεύη ελέους, τα οποία προητοίμασεν
εις δόξαν, 24 ημάς τους οποίους εκάλεσεν ουχί μόνον
εκ των Ιουδαίων αλλά και εκ των εθνών; 25 Καθώς
και εν τω Ωσηέ λέγει· Θέλω καλέσει λαόν μου τον ου
λαόν μου, και ηγαπημένην την ουκ ηγαπημένην· 26

και εν τω τόπω, όπου ερρέθη προς αυτούς, δεν είσθε
λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθή υιοί Θεού ζώντος. 27 Ο
δε Ησαΐας κράζει υπέρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμός
των υιών Ισραήλ ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, το
υπόλοιπον αυτών θέλει σωθή· 28 διότι θέλει τελειώσει
και συντέμει λογαριασμόν μετά δικαιοσύνης, επειδή
συντετμημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ο Κύριος επί
της γης. 29 Και καθώς προείπεν ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος
Σαβαώθ δεν ήθελεν αφήσει εις ημάς σπέρμα, ως τα
Σόδομα ηθέλομεν γείνει και με τα Γόμορρα ηθέλομεν
ομοιωθή. 30 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Ότι τα έθνη τα
μη ζητούντα δικαιοσύνην έφθασαν εις δικαιοσύνην,
δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, 31 ο δε Ισραήλ ζητών
νόμον δικαιοσύνης, εις νόμον δικαιοσύνης δεν έφθασε.
32 Διά τι; Επειδή δεν εζήτει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως
εκ των έργων του νόμου· διότι προσέκοψαν εις τον
λίθον του προσκόμματος, 33 καθώς είναι γεγραμμένον·
Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτραν
σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει
καταισχυνθή.

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδίας μου και η δέησις
η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ είναι διά την
σωτηρίαν αυτών· 2 διότι μαρτυρώ περί αυτών ότι έχουσι
ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν. 3 Επειδή μη
γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες
να συστήσωσι την ιδίαν αυτών δικαιοσύνην, δεν
υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεού. 4 Επειδή
το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνην
εις πάντα τον πιστεύοντα. 5 Διότι ο Μωϋσής γράφει την
δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο άνθρωπος ο
κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών· 6 η εκ πίστεως
όμως δικαιοσύνη λέγει ούτω· Μη είπης εν τη καρδία
σου, Τις θέλει αναβή εις τον ουρανόν; τουτέστι διά να
καταβιβάση τον Χριστόν. 7 ή, Τις θέλει καταβή εις την
άβυσσον; τουτέστι διά να αναβιβάση τον Χριστόν εκ
νεκρών. (Abyssos g12) 8 Αλλά τι λέγει; Πλησίον σου
είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδία σου·
τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν.
9 Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον
Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός
ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· 10 διότι
με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με
το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν. 11 Διότι
λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει
καταισχυνθή. 12 Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου
τε και Ελληνος· διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων,
πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν·
13 διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου
θέλει σωθή. 14 Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή
εκείνον, εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι
πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και
πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχη ο κηρύττων;
15 Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι;
Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες
των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων
τα αγαθά. 16 Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το
ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις επίστευσεν
εις το κήρυγμα ημών; 17 Άρα η πίστις είναι εξ ακοής,
η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. 18 Λέγω όμως,
Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εις πάσαν την γην εξήλθεν
ο φθόγγος αυτών, Και εις τα πέρατα της οικουμένης
οι λόγοι αυτών. 19 Αλλά λέγω, Μη δεν εγνώρισεν
ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει· Εγώ θέλω σας
παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, Θέλω
σας παροργίσει με έθνος ασύνετον. 20 Ο δε Ησαΐας
αποτολμά και λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων
με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. 21
Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα
τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.

11 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν
αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης
είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. 2
Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον
προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί
του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ,
λέγων· 3 Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα
θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, και εγώ εναπελείφθην
μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. 4 Αλλά τι αποκρίνεται
προς αυτόν ο Θεός; Αφήκα εις εμαυτόν επτά χιλιάδας
ανδρών, οίτινες δεν έκλιναν γόνυ εις τον Βάαλ. 5
Ούτω λοιπόν και επί του παρόντος καιρού απέμεινε
κατάλοιπόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. 6 Εάν δε κατά
χάριν, δεν είναι πλέον εξ έργων· επειδή τότε η χάρις
δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ έργων, δεν είναι
πλέον χάρις· επειδή το έργον δεν είναι πλέον έργον. 7 Τι
λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί,
οι εκλεκτοί όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν,
8 καθώς είναι γεγραμμένον· Έδωκεν εις αυτούς ο Θεός
πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέπωσι και
ώτα διά να μη ακούωσιν, έως της σήμερον ημέρας. 9
Και ο Δαβίδ λέγει· Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα
και εις βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα
εις αυτούς· 10 ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών
διά να μη βλέπωσι, και τον νώτον αυτών διαπαντός
κύρτωσον. 11 Λέγω λοιπόν, Μήπως έπταισαν διά να
πέσωσι; Μη γένοιτο· αλλά διά της πτώσεως αυτών
έγεινεν η σωτηρία εις τα έθνη, διά να κινήση αυτούς εις
ζηλοτυπίαν. 12 Και εάν η πτώσις αυτών ήναι πλούτος
του κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτος των εθνών,
πόσω μάλλον το πλήρωμα αυτών; 13 Διότι προς εσάς
τα έθνη λέγω, Εφ' όσον μεν είμαι εγώ απόστολος των
εθνών, την διακονίαν μου δοξάζω, 14 ίσως κινήσω εις
ζηλοτυπίαν αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω
τινάς εξ αυτών. 15 Διότι εάν η αποβολή αυτών ήναι
φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθαι η πρόσληψις
αυτών ειμή ζωή εκ νεκρών; 16 Και εάν η ζύμη ήναι
αγία, είναι και το φύραμα· και εάν η ρίζα ήναι αγία,
είναι και οι κλάδοι. 17 Αλλ' εάν τινές των κλάδων
απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης
μεταξύ αυτών και έγεινες συγκοινωνός της ρίζης και
της παχύτητος της ελαίας, 18 μη κατακαυχάσαι εναντίον
των κλάδων· εάν δε κατακαυχάσαι, συ δεν βαστάζεις
την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε. 19 Θέλεις ειπεί λοιπόν·
Απεκόπησαν οι κλάδοι, διά να εγκεντρισθώ εγώ. 20
Καλώς· διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της
πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· 21

διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη τους φυσικούς κλάδους,
πρόσεχε μήπως δεν φεισθή μηδέ σε. 22 Ιδέ λοιπόν την
χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μεν τους
πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα,
εάν επιμείνης εις την χρηστότητα· διότι άλλως και συ
θέλεις αποκοπή. 23 Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν
εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρισθή· διότι δυνατός
είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίση αυτούς. 24 Επειδή
εάν συ απεκόπης από της φυσικής αγριελαίας και παρά
φύσιν ενεκεντρίσθης εις καλλιελαίαν, πόσω μάλλον
ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ιδίαν
αυτών ελαίαν. 25 Διότι δεν θέλω να αγνοήτε, αδελφοί,
το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήτε, ότι
τύφλωσις κατά μέρος έγεινεν εις τον Ισραήλ, εωσού
εισέλθη το πλήρωμα των εθνών, 26 και ούτω πας ο
Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι γεγραμμένον· Θέλει
ελθεί εκ Σιών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψει τας
ασεβείας από του Ιακώβ· 27 Και αύτη είναι η παρ' εμού
διαθήκη προς αυτούς, Όταν αφαιρέσω τας αμαρτίας
αυτών. 28 Κατά μεν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί διά
σας, κατά δε την εκλογήν αγαπητοί διά τους πατέρας.
29 Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας είναι τα χαρίσματα
και η πρόσκλησις του Θεού. 30 Διότι καθώς και σεις
ηπειθήσατέ ποτέ εις τον Θεόν, τώρα όμως ηλεήθητε εν
τη απειθεία τούτων, 31 ούτω και ούτοι ηπείθησαν τώρα
εν τω υμετέρω ελέει, διά να ελεηθώσι και αυτοί· 32 διότι
ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την απείθειαν, διά να
ελεήση τους πάντας. (eleēsē g1653) 33 Ω βάθος πλούτου
και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι
είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού.
34 Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή τις έγεινε
σύμβουλος αυτού; 35 ή τις έδωκε τι πρώτος εις αυτόν,
διά να γείνη εις αυτόν ανταπόδοσις; 36 Επειδή εξ αυτού
και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα
εις τους αιώνας. Αμήν. (aiōn g165)

12 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των
οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά
σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις
είναι η λογική σας λατρεία, 2 και μη συμμορφόνεσθε
με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της
ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι
είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και
τέλειον. (aiōn g165) 3 Διότι λέγω διά της χάριτος της
εις εμέ δοθείσης προς πάντα όστις είναι μεταξύ σας,
να μη φρονή υψηλότερα παρ' ό, τι πρέπει να φρονή,
αλλά να φρονή ώστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της
πίστεως, το οποίον ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον. 4
Διότι καθώς έχομεν εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα
δε τα μέλη δεν έχουσι το αυτό έργον, 5 ούτω και
ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ο δε καθείς
μέλη αλλήλων. 6 Έχοντες δε χαρίσματα διάφορα
κατά την δοθείσαν εις ημάς χάριν, είτε προφητείαν,
ας προφητεύωμεν κατά την αναλογίαν της πίστεως, 7
είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν,
είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, 8
είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίδων, ας
μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ας προΐσταται
μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι. 9 Η
αγάπη ας ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν,
προσκολλάσθε εις το αγαθόν, 10 γίνεσθε προς αλλήλους
φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να
τιμάτε αλλήλους, 11 εις την σπουδήν άοκνοι, κατά το
πνεύμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, 12 εις την
ελπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, εις την
προσευχήν προσκαρτερούντες, 13 εις τας χρείας των
αγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθούντες.
14 Ευλογείτε τους καταδιώκοντας υμάς, ευλογείτε και
μη καταράσθε. 15 Χαίρετε μετά χαιρόντων και κλαίετε
μετά κλαιόντων. 16 Έχετε προς αλλήλους το αυτό
φρόνημα. Μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε εις
τους ταπεινούς. Μη φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους.
17 Εις μηδένα μη ανταποδίδετε κακόν αντί κακού·
προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων· 18 ει
δυνατόν, όσον το αφ' υμών ειρηνεύετε μετά πάντων
ανθρώπων. 19 Μη εκδικήτε εαυτούς, αγαπητοί, αλλά
δότε τόπον τη οργή· διότι είναι γεγραμμένον· εις εμέ
ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει
Κύριος. 20 Εάν λοιπόν πεινά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν,
εάν διψά, πότιζε αυτόν· διότι πράττων τούτο θέλεις
σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού. 21
Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νίκα διά του αγαθού
το κακόν.

13 Πάσα ψυχή ας υποτάσσηται εις τας ανωτέρας
εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμή από Θεού·
αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμέναι. 2
Ώστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται εις
την διαταγήν του Θεού· οι δε εναντιούμενοι θέλουσι
λάβει εις εαυτούς καταδίκην. 3 Διότι οι άρχοντες δεν
είναι φόβος των αγαθών έργων, αλλά των κακών.
Θέλεις δε να μη φοβήσαι την εξουσίαν; πράττε το καλόν,
και θέλεις έχει έπαινον παρ' αυτής· 4 επειδή ο άρχων
είναι του Θεού υπηρέτης εις σε προς το καλόν. Εάν όμως
πράττης το κακόν, φοβού· διότι δεν φορεί ματαίως την
μάχαιραν· επειδή του Θεού υπηρέτης είναι, εκδικητής
διά να εκτελή την οργήν κατά του πράττοντος το κακόν.
5 Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσησθε ουχί μόνον
διά την οργήν, αλλά και διά την συνείδησιν. 6 Επειδή
διά τούτο πληρόνετε και φόρους· διότι υπηρέται του
Θεού είναι εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι. 7 Απόδοτε
λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφείλετε
τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον δασμόν τον
δασμόν, εις όντινα τον φόβον τον φόβον, εις όντινα
την τιμήν την τιμήν. 8 Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν
ειμή το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον
άλλον εκπληροί τον νόμον. 9 Επειδή το, Μη μοιχεύσης,
μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη
επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγω
συμπεριλαμβάνεται, εν τώ· Θέλεις αγαπά τον πλησίον
σου ως σεαυτόν. 10 Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον
πλησίον· είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη.
11 Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη
ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου· διότι είναι πλησιεστέρα
εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. 12 Η νυξ
προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν
λοιπόν τα έργα του σκότους και ας ενδυθώμεν τα όπλα
του φωτός. 13 Ας περιπατήσωμεν ευσχημόνως ως εν

ημέρα, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις κοίτας και
ασελγείας, μη εις έριδα και φθόνον· 14 αλλ' ενδύθητε
τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της
σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

14 Τον δε ασθενούντα κατά την πίστιν προσδέχεσθε,
ουχί εις φιλονεικίας διαλογισμών. 2 Άλλος μεν
πιστεύει ότι δύναται να τρώγη πάντα, ο δε ασθενών
τρώγει λάχανα. 3 Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη
τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα·
διότι ο Θεός προσεδέχθη αυτόν. 4 Συ τις είσαι όστις
κρίνεις ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού κύριον ίσταται
ή πίπτει· θέλει όμως σταθή, διότι ο Θεός είναι δυνατός
να στήση αυτόν. 5 Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν
αγιωτέραν παρά άλλην ημέραν, άλλος δε κρίνει ίσην
πάσαν ημέραν. Ας ήναι έκαστος πεπληροφορημένος
εις τον ίδιον αυτού νούν. 6 Ο παρατηρών την ημέραν
παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο μη παρατηρών
την ημέραν διά τον Κύριον δεν παρατηρεί αυτήν. Ο
τρώγων διά τον Κύριον τρώγει· διότι ευχαριστεί εις
τον Θεόν. Και ο μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει,
και ευχαριστεί εις τον Θεόν. 7 Διότι ουδείς εξ ημών
ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει δι' εαυτόν. 8
Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον Κύριον ζώμεν· εάν τε
αποθνήσκωμεν, διά τον Κύριον αποθνήσκομεν. Εάν
τε λοιπόν ζώμεν, εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου
είμεθα. 9 Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και
ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και
ζώντων. 10 Συ δε διά τι κρίνεις τον αδελφόν σου; ή και
συ διά τι εξουθενείς τον αδελφόν σου; επειδή πάντες
ημείς θέλομεν παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. 11
Διότι είναι γεγραμμένον· Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις
εμέ θέλει κάμψει παν γόνυ, και πάσα γλώσσα θέλει
δοξολογήσει τον Θεόν. 12 Άρα λοιπόν έκαστος ημών
περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν. 13 Λοιπόν
ας μη κρίνωμεν πλέον αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε
μάλλον, το να μη βάλλητε πρόσκομμα εις τον αδελφόν
ή σκάνδαλον. 14 Εξεύρω και είμαι πεπεισμένος εν
Κυρίω Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ' εαυτού
ειμή εις τον όστις στοχάζεταί τι ότι είναι ακάθαρτον,
εις εκείνον είναι ακάθαρτον. 15 Εάν όμως ο αδελφός
σου λυπήται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά
αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου
εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. 16 Ας
μη βλασφημήται λοιπόν το αγαθόν σας. 17 Διότι η
βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά
δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω· 18
επειδή ο δουλεύων εν τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί
εις τον Θεόν και ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. 19
Άρα λοιπόν ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα
προς την οικοδομήν αλλήλων. 20 Μη κατάστρεφε το
έργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι καθαρά,
κακόν όμως είναι εις τον άνθρωπον όστις τρώγει με
σκάνδαλον. 21 Καλόν είναι το να μη φάγης κρέας
μηδέ να πίης οίνον μηδέ να πράξης τι, εις το οποίον ο
αδελφός σου προσκόπτει ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί.
22 Συ πίστιν έχεις; έχε αυτήν εντός σου ενώπιον του
Θεού· μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο,
το οποίον αποδέχεται. 23 Όστις όμως αμφιβάλλει,
κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν τρώγει εκ πίστεως·
και παν ό, τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα
ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν
εις εαυτούς. 2 Αλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις
τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν· 3 επειδή
και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς
είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων
σε επέπεσον επ' εμέ. 4 Διότι όσα προεγράφησαν, διά
την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν
την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των
γραφών. 5 Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας
είθε να σας δώση να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά
Χριστόν Ιησούν, 6 διά να δοξάζητε ομοθυμαδόν εν ενί
στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού. 7 Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς
και ο Χριστός προσεδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. 8 Λέγω
δε ότι ο Ιησούς Χριστός έγεινε διάκονος της περιτομής
υπέρ της αληθείας του Θεού, διά να βεβαιώση τας
προς τους πατέρας επαγγελίας, 9 και διά να δοξάσωσι
τα έθνη τον Θεόν διά το έλεος αυτού, καθώς είναι
γεγραμμένον· Διά τούτο θέλω σε υμνεί μεταξύ των
εθνών· και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. 10 Και
πάλιν λέγει· Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού.
11 Και πάλιν· Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, και
δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. 12 Και πάλιν ο
Ησαΐας λέγει· Θέλει είσθαι η ρίζα του Ιεσσαί, Και ο
ανιστάμενος διά να βασιλεύη επί τα έθνη· εις αυτόν τα
έθνη θέλουσιν ελπίσει. 13 Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να
σας εμπλήση πάσης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως,
ώστε να περισσεύητε εις την ελπίδα διά της δυνάμεως
του Πνεύματος του Αγίου. 14 Είμαι δε, αδελφοί μου, και
αυτός εγώ πεπεισμένος διά σας, ότι και σεις είσθε πλήρεις
αγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι
και αλλήλους να νουθετήτε. 15 Σας έγραψα όμως,
αδελφοί, τολμηρότερον οπωσούν, ως υπενθυμίζων
υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εις εμέ υπό του Θεού
16 εις το να ήμαι υπηρέτης του Ιησού Χριστού προς τα
έθνη, ιερουργών το ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη
η προσφορά των εθνών ευπρόσδεκτος, ηγιασμένη διά
του Πνεύματος του Αγίου. 17 Έχω λοιπόν καύχησιν εν
Χριστώ Ιησού διά τα προς τον Θεόν· 18 διότι δεν θέλω
τολμήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμεν ο
Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και
έργω, 19 με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν
του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και
κύκλω μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του
ευαγγελίου του Χριστού, 20 ούτω δε εφιλοτιμήθην να
κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί όπου ωνομάσθη ο Χριστός,
διά να μη οικοδομώ επί ξένου θεμελίου· 21 αλλά
καθώς είναι γεγραμμένον· Εκείνοι προς τους οποίους
δεν ανηγγέλθη περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι
οίτινες δεν ήκουσαν θέλουσι νοήσει. 22 Διά τούτο και
εμποδιζόμην πολλάκις να έλθω προς εσάς· 23 τώρα όμως
μη έχων πλέον τόπον εν τοις κλίμασι τούτοις, επιποθών
δε από πολλών ετών να έλθω προς εσάς, 24 όταν υπάγω
εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεί προς εσάς· διότι ελπίζω
διαβαίνων να σας ιδώ και να προπεμφθώ εκεί από

σας, αφού πρώτον οπωσούν σας χορτασθώ. 25 Τώρα δε
υπάγω εις Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις
τους αγίους. 26 Διότι ευηρεστήθησαν η Μακεδονία και
Αχαΐα να κάμωσί τινά βοήθειαν εις τους πτωχούς των
αγίων των εν Ιερουσαλήμ. 27 Ευηρεστήθησαν τωόντι,
και είναι οφειλέται αυτών. Διότι εάν τα έθνη έγειναν
συγκοινωνοί αυτών εις τα πνευματικά, χρεωστούσι να
υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. 28 Αφού
λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω εις αυτούς τον
καρπόν τούτον, θέλω περάσει δι' υμών εις την Ισπανίαν.
29 Εξεύρω δε ότι ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεί με
αφθονίαν της ευλογίας του ευαγγελίου του Χριστού.
30 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του Πνεύματος, να
συναγωνισθήτε μετ' εμού, προσευχόμενοι υπέρ εμού
προς τον Θεόν, 31 διά να ελευθερωθώ από των εν τη
Ιουδαία απειθούντων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος
εις τους αγίους η εις την Ιερουσαλήμ διακονία μου, 32
διά να έλθω μετά χαράς προς εσάς διά θελήματος του
Θεού και να συναναπαυθώ με σας. 33 Ο δε Θεός της
ειρήνης είη μετά πάντων υμών· αμήν.

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν
ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν
Κεγχρεαίς, 2 διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίω αξίως των
αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα
έχει χρείαν υμών· διότι και αύτη εστάθη προστάτις
πολλών και εμού αυτού. 3 Ασπάσθητε την Πρίσκιλλαν
και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, 4
οίτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν
τον τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος
ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησίαι των εθνών.
5 Ασπάσθητε και την κατ' οίκον αυτών εκκλησίαν.
Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, όστις είναι
απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. 6 Ασπάσθητε την
Μαριάμ, ήτις πολλά εκοπίασε δι' ημάς. 7 Ασπάσθητε
τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς μου και
συναιχμαλώτους μου, οίτινες είναι επίσημοι μεταξύ
των αποστόλων, οίτινες και προ εμού ήσαν εις τον
Χριστόν. 8 Ασπάσθητε τον Αμπλίαν τον αγαπητόν μου
εν Κυρίω. 9 Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν
ημών εν Χριστώ, και τον Στάχυν τον αγαπητόν μου. 10
Ασπάσθητε τον Απελλήν τον δεδοκιμασμένον εν Χριστώ.
Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Αριστοβούλου. 11
Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα τον συγγενή μου. Ασπάσθητε
τους εκ της οικογενείας του Ναρκίσσου, τους όντας εν
Κυρίω. 12 Ασπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώσαν,
αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίω. Ασπάσθητε Περσίδα
την αγαπητήν, ήτις πολλά εκοπίασεν εν Κυρίω. 13
Ασπάσθητε τον Ρούφον, τον εκλεκτόν εν Κυρίω, και την
μητέρα αυτού και εμού. 14 Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον,
τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμήν
και τους μετ' αυτών αδελφούς. 15 Ασπάσθητε τον
Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα και την αδελφήν
αυτού, και τον Ολυμπάν και πάντας τους αγίους τους
μετ' αυτών. 16 Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω.
Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι του Χριστού. 17 Σας
παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας
τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδαχής,
την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ' αυτών.
18 Διότι οι τοιούτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών
Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν, και διά
λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρδίας
των ακάκων· 19 διότι η υπακοή σας διεφημίσθη εις
πάντας. Όσον λοιπόν διά σας χαίρω· θέλω δε να ήσθε
σοφοί μεν εις το αγαθόν, απλοί δε εις το κακόν. 20 Ο δε
Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν
υπό τους πόδας σας. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού είη μεθ' υμών. Αμήν. 21 Σας ασπάζονται ο
Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και
Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. 22 Σας ασπάζομαι εν
Κυρίω εγώ ο Τέρτιος, ο γράψας την επιστολήν. 23 Σας
ασπάζεται ο Γάϊος ο φιλοξενών εμέ και την εκκλησίαν
όλην. Σας ασπάζεται Έραστος ο οικονόμος της πόλεως
και Κούαρτος ο αδελφός. 24 Η χάρις του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν. 25 Εις
δε τον δυνάμενον να σας στηρίξη κατά το ευαγγέλιόν
μου και το κήρυγμα του Ιησού Χριστού, κατά την
αποκάλυψιν του μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν
από χρόνων αιωνίων, (aiōnios g166) 26 φανερωθέντος
δε τώρα διά προφητικών γραφών κατ' επιταγήν του
αιωνίου Θεού και γνωρισθέντος εις πάντα τα έθνη προς
υπακοήν πίστεως, (aiōnios g166) 27 εις τον μόνον σοφόν
Θεόν έστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιώνας·
αμήν. (aiōn g165)

Προς Κορινθιους Α΄

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού
διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, **2** προς
την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους
ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους
αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί
τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών
τε και ημών· **3** χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού
Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ
πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά την χάριν του
Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του Ιησού Χριστού· **5**
ότι κατά πάντα επλουτίσθητε δι' αυτού, κατά πάντα
λόγον και πάσαν γνώσιν, **6** καθώς η μαρτυρία του
Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω
εις ουδέν χάρισμα, προσμένοντες την αποκάλυψιν
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει
σας στηρίξει έως τέλους αμέμπτους εν τη ημέρα του
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά
του οποίου προσεκλήθητε εις το να ήσθε συγκοινωνοί
του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **10**
Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του ονόματος του
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αυτό,
και να μη ήναι σχίσματα μεταξύ σας, αλλά να ήσθε
εντελώς ηνωμένοι έχοντες το αυτό πνεύμα και την
αυτήν γνώμην. **11** Διότι εφανερώθη εις εμέ παρά των
εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υμών, αδελφοί μου,
ότι είναι έριδες μεταξύ σας· **12** λέγω δε τούτο, διότι
έκαστος από σας λέγει· Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ
δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού.
13 Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη
διά σας; ή εις το όνομα του Παύλου εβαπτίσθητε; **14**
Ευχαριστώ εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα,
ειμή Κρίσπον και Γάϊον, **15** διά να μη είπη τις ότι
εις το όνομά μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε και τον
οίκον του Στεφανά· εκτός τούτων δεν εξεύρω εάν
εβάπτισα άλλον τινά. **17** Διότι δεν με απέστειλεν ο
Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύττω το
ευαγγέλιον, ουχί εν σοφία λόγου, διά να μη ματαιωθή ο
σταυρός του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού
εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε
τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι
γεγραμμένον· Θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών,
και θέλω αθετήσει την σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο
σοφός; που ο γραμματεύς; που ο συζητητής του αιώνος
τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου
τούτου; **(aiōn g165)** **21** Διότι επειδή εν τη σοφία του
Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας,
ηυδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος
να σώση τους πιστεύοντας. **22** Επειδή και οι Ιουδαίοι
σημείον αιτούσι και οι Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23**
ημείς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν
τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Έλληνας μωρίαν,
24 εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε
και Έλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν·
25 διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των
ανθρώπων, και το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον
των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν
σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα,
ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **27** Αλλά τα
μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη
τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο
Θεός διά να καταισχύνη τα ισχυρά, **28** και τα αγενή του
κόσμου και τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, και τα μη
όντα, διά να καταργήση τα όντα, **29** διά να μη καυχηθή
ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Αλλά σεις είσθε εξ
αυτού εν Χριστώ Ιησού, όστις εγενήθη εις ημάς σοφία
από Θεού, δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωσις·
31 ώστε, καθώς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν
Κυρίω ας καυχάται.

2 Και εγώ, αδελφοί, ότε ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχί
με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς
την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσισα να μη
εξεύρω μεταξύ σας άλλο τι ειμή Ιησούν Χριστόν, και
τούτον εσταυρωμένον. **3** Και εγώ ήλθον προς εσάς
με ασθένειαν και με φόβον και με τρόμον πολύν, **4**
και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν εγίνοντο με
καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με
απόδειξιν Πνεύματος και δυνάμεως, **5** διά να ήναι η
πίστις σας ουχί διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά
διά της δυνάμεως του Θεού. **6** Λαλούμεν δε σοφίαν
μεταξύ των τελείων, σοφίαν όμως ουχί του αιώνος
τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των
φθειρομένων· **(aiōn g165)** **7** αλλά λαλούμεν σοφίαν
Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν
προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών,
(aiōn g165) **8** την οποίαν ουδείς των αρχόντων του
αιώνος τούτου εγνώρισε· διότι αν ήθελον γνωρίσει,
δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης· **(aiōn g165)**
9 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία
οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε και εις καρδίαν
ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν
εις τους αγαπώντας αυτόν. **10** Εις ημάς δε ο Θεός
απεκάλυψεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού· επειδή
το Πνεύμα ερευνά τα πάντα και τα βάθη του Θεού. **11**
Διότι τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου,
ειμή το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ; Ούτω και τα
του Θεού ουδείς γινώσκει ειμή το Πνεύμα του Θεού.
12 Αλλ' ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου,
αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν
τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. **13** Τα οποία
και λαλούμεν ουχί με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης
σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου,
συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. **14** Ο
φυσικός όμως άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος
του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται
να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **15**
Ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ'
ουδενός ανακρίνεται. **16** Διότι τις εγνώρισε τον νούν
του Κυρίου, ώστε να διδάξη αυτόν; ημείς όμως έχομεν
νούν Χριστού.

3 Και εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθην να λαλήσω προς
εσάς ως προς πνευματικούς, αλλ' ως προς σαρκικούς,
ως προς νήπια εν Χριστώ. **2** Γάλα σας επότισα και ουχί
στερεάν τροφήν· διότι δεν ηδύνασθε έτι να δεχθήτε

αυτήν. Αλλ' ουδέ τώρα δύνασθε έτι· 3 επειδή έτι
σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και
έρις και διχόνοιαι, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε
κατά άνθρωπον; 4 Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν είμαι του
Παύλου, άλλος δε, Εγώ του Απολλώ· δεν είσθε σαρκικοί;
5 Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, και τις ο Απολλώς, παρά
υπηρέται, διά των οποίων επιστεύσατε και, όπως ο
Κύριος έδωκεν εις έκαστον; 6 Εγώ εφύτευσα, ο Απολλώς
επότισεν, αλλ' ο Θεός ηύξησεν· 7 ώστε ούτε ο φυτεύων
είναι τι ούτε ο ποτίζων, αλλ' ο Θεός ο αυξάνων. 8 Ο
φυτεύων δε και ο ποτίζων είναι έν· και έκαστος θέλει
λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. 9
Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί· σεις είσθε του Θεού
αγρός, του Θεού οικοδομή. 10 Εγώ κατά την χάριν
του Θεού την δοθείσαν εις εμέ ως σοφός αρχιτέκτων
θεμέλιον έθεσα, άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος όμως
ας βλέπη πως εποικοδομεί· 11 διότι θεμέλιον άλλο
ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι
ο Ιησούς Χριστός. 12 Εάν δε τις εποικοδομή επί το
θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα,
χόρτον, καλάμην· 13 εκάστου το έργον θέλει φανερωθή·
διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός
ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον
εκάστου οποίον είναι. 14 Εάν το έργον τινός, το οποίον
επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· 15 εάν το έργον
τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή,
πλην ούτως ως διά πυρός. 16 Δεν εξεύρετε ότι είσθε
ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; 17
Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει
ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε
σεις. 18 Μηδείς ας μη εξαπατά εαυτόν· εάν τις μεταξύ
σας νομίζη ότι είναι σοφός εν τω κόσμω τούτω, ας γείνη
μωρός διά να γείνη σοφός. (aiōn g165) 19 Διότι η σοφία
του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή
είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν
τη πανουργία αυτών· 20 και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει
τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. 21
Ώστε μηδείς ας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα
πάντα είναι υμών, 22 είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε
Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα
είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, 23 σεις δε του
Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος ως υπηρέτας του
Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. 2
Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να
ευρεθή έκαστος πιστός. 3 Εις εμέ δε ελάχιστον είναι
να ανακριθώ υφ' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως·
αλλ' ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. 4 Διότι η συνείδησίς
μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι
δεδικαιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος.
5 Ώστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, έως αν έλθη ο
Κύριος, όστις και θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του
σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών,
και τότε ο έπαινος θέλει γείνει εις έκαστον από του
Θεού. 6 Ταύτα δε, αδελφοί, μετέφερα παραδειγματικώς
εις εμαυτόν και εις τον Απολλώ διά σας, διά να μάθητε
διά του παραδείγματος ημών να μη φρονήτε υπέρ ό,
τι είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρησθε εις υπέρ
του ενός κατά του άλλου. 7 Διότι τις σε διακρίνει από
του άλλου; και τι έχεις, το οποίον δεν έλαβες, εάν δε
και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών; 8 Τώρα είσθε
κεχορτασμένοι, τώρα επλουτήσατε, εβασιλεύσατε χωρίς
ημών· και είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύσωμεν
και ημείς με σας. 9 Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν
ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδεδικασμένους
εις θάνατον· διότι εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον,
και εις αγγέλους και εις ανθρώπους. 10 Ημείς μωροί
διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς
ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι.
11 Έως της παρούσης ώρας και πεινώμεν και διψώμεν
και γυμνητεύομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα
12 και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας ημών χείρας·
λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν,
13 βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάρματα
του κόσμου εγείναμεν, σκύβαλον πάντων έως της
σήμερον. 14 Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας,
αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ. 15 Διότι εάν
έχητε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως
πολλούς πατέρας· επειδή εγώ σας εγέννησα εν Χριστώ
Ιησού διά του ευαγγελίου. 16 Σας παρακαλώ, λοιπόν,
γίνεσθε μιμηταί μου. 17 Διά τούτο σας έπεμψα τον
Τιμόθεον, όστις είναι τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν
εν Κυρίω, όστις θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας
εν Χριστώ, καθώς διδάσκω πανταχού εν πάση εκκλησία.
18 Τινές όμως εφυσιώθησαν, ως εάν εγώ δεν έμελλον
να έλθω προς εσάς· 19 πλην θέλω ελθεί ταχέως προς
εσάς, εάν ο Κύριος θελήση, και θέλω γνωρίσει ουχί τον
λόγον των πεφυσιωμένων, αλλά την δύναμιν· 20 διότι
η βασιλεία του Θεού δεν είναι εν λόγω, αλλ' εν δυνάμει.
21 Τι θέλετε; με ράβδον να έλθω προς εσάς, ή με αγάπην
και με πνεύμα πραότητος;

5 Γενικώς ακούεται ότι είναι μεταξύ σας πορνεία,
και τοιαύτη πορνεία, ήτις ουδέ μεταξύ των εθνών
ονομάζεται, ώστε να έχη τις την γυναίκα του πατρός
αυτού. 2 Και σεις είσθε πεφυσιωμένοι, και δεν
επενθήσατε μάλλον, διά να εκβληθή εκ μέσου υμών
ο πράξας το έργον τούτο. 3 Διότι εγώ ως απών κατά
το σώμα, παρών όμως κατά το πνεύμα, έκρινα ήδη ως
παρών τον ούτω πράξαντα τούτο, 4 εν τω ονόματι του
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αφού συναχθήτε σεις και
το εμόν πνεύμα με την δύναμιν του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού 5 να παραδώσητε τον τοιούτον εις τον Σατανάν
προς όλεθρον της σαρκός, διά να σωθή το πνεύμα αυτού
εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. 6 Δεν είναι καλόν
το καύχημά σας. Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη κάμνει
όλον το φύραμα ένζυμον; 7 Καθαρίσθητε λοιπόν από
της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς
είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ
ημών, ο Χριστός· 8 ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην
παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με
άζυμα ειλικρινείας και αληθείας. 9 Σας έγραψα εν τη
επιστολή να μη συναναστρέφησθε με πόρνους, 10 και
ουχί διόλου με τους πόρνους του κόσμου τούτου ή με
τους πλεονέκτας ή άρπαγας ή ειδωλολάτρας· επειδή
τότε πρέπει να εξέλθητε από του κόσμου. 11 Αλλά
τώρα σας έγραψα να μη συναναστρέφησθε, εάν τις

αδελφός ονομαζόμενος ήναι πόρνος ή πλεονέκτης ή
ειδωλολάτρης ή λοίδορος ή μέθυσος ή άρπαξ· με τον
τοιούτον μηδέ να συντρώγητε. 12 Διότι τι με μέλει να
κρίνω και τους έξω; δεν κρίνετε σεις τους έσω; 13 Τους
δε έξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν
εκ μέσου υμών.

6 Τολμά τις από σας, όταν έχη διαφοράν προς τον
άλλον, να κρίνηται ενώπιον των αδίκων και ουχί
ενώπιον των αγίων; 2 Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι
κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνηται από
σας, ανάξιοι είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα;
3 Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει; πόσω
μάλλον βιωτικά; 4 Βιωτικάς λοιπόν κρίσεις εάν έχητε,
τους εξουθενημένους εν τη εκκλησία τούτους καθίζετε
κριτάς. 5 Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν
υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή
να κρίνη ανά μέσον του αδελφού αυτού, 6 αλλά αδελφός
κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον απίστων; 7
Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ότι έχετε
κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι
μάλλον δεν αποστερείσθε; 8 Αλλά σεις αδικείτε και
αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. 9 Η δεν εξεύρετε
ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν
του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι
ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται 10 ούτε
κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι
ούτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του
Θεού. 11 Και τοιούτοι υπήρχετέ τινες· αλλά απελούσθητε,
αλλά ηγιάσθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος
του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού
ημών. 12 Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πλην πάντα
δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ'
εγώ δεν θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. 13 Τα φαγητά
είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πλην
ο Θεός και ταύτην και ταύτα θέλει καταργήσει· το δε
σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον,
και ο Κύριος διά το σώμα· 14 ο δε Θεός και τον Κύριον
ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της δυνάμεως
αυτού. 15 Δεν εξεύρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη
του Χριστού; να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού
και να κάμω αυτά μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. 16 Η δεν
εξεύρετε ότι ο προσκολλώμενος με την πόρνην είναι εν
σώμα; διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα
μίαν· 17 όστις όμως προσκολλάται με τον Κύριον είναι
εν πνεύμα. 18 Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα,
το οποίον ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι εκτός του
σώματος· ο πορνεύων όμως αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού
σώμα. 19 Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός
του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από
Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; 20 Διότι ηγοράσθητε
διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός
σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις
τον άνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα· 2 διά τας
πορνείας όμως ας έχη έκαστος την εαυτού γυναίκα, και
εκάστη ας έχη τον εαυτής άνδρα. 3 Ο ανήρ ας αποδίδη
εις την γυναίκα την οφειλομένην εύνοιαν· ομοίως δε
και η γυνή εις τον άνδρα. 4 Η γυνή δεν εξουσιάζει
το εαυτής σώμα, αλλ' ο ανήρ· ομοίως δε και ο ανήρ
δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. 5 Μη
αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ συμφώνου
προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και
εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό,
διά να μη σας πειράζη ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας.
6 Λέγω δε τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν.
7 Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι καθώς
και εμαυτόν· αλλ' έκαστος έχει ιδιαίτερον χάρισμα εκ
Θεού, άλλος μεν ούτως, άλλος δε ούτως. 8 Λέγω δε
προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις
αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. 9 Αλλ' εάν δεν
εγκρατεύωνται, ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι
να νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. 10 Εις δε τους
νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος,
να μη χωρισθή η γυνή από του ανδρός αυτής· 11 αλλ'
εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος ή ας συνδιαλλαγή με
τον άνδρα· και ο ανήρ να μη αφίνη την εαυτού γυναίκα.
12 Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος· Εάν τις
αδελφός έχη γυναίκα άπιστον, και αυτή συγκατανεύη
να συνοική μετ' αυτού, ας μη αφίνη αυτήν· 13 και γυνή
ήτις έχει άνδρα άπιστον, και αυτός συγκατανεύει να
συνοική μετ' αυτής, ας μη αφίνη αυτόν. 14 Διότι ο
ανήρ ο άπιστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή
η άπιστος ηγιάσθη διά του ανδρός· επειδή άλλως τα
τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι
άγια. 15 Εάν δε ο άπιστος χωρίζηται, ας χωρισθή. Ο
αδελφός όμως ή αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα
τοιαύτα· ο Θεός όμως προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην.
16 Διότι τι εξεύρεις, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον
άνδρα; ή τι εξεύρεις, άνερ, αν μέλλης να σώσης την
γυναίκα; 17 Αλλά καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον,
και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν έκαστον, ούτως ας
περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας.
18 Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτετμημένος; Ας μη
καλύπτη την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτμητος;
Ας μη περιτέμνηται. 19 Η περιτομή είναι ουδέν, και η
ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών
του Θεού. 20 Έκαστος εν τη κλήσει, καθ' ην εκλήθη,
εν ταύτη ας μένη. 21 Εκλήθης δούλος; μη σε μέλη·
αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου
τούτο καλήτερα. 22 Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον
Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις
ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι του Χριστού. 23 Διά
τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. 24
Έκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλήθη, εν τούτω ας μένη
παρά τω Θεώ. 25 Περί δε των παρθένων προσταγήν
του Κυρίου δεν έχω· αλλά γνώμην δίδω ως ηλεημένος
υπό του Κυρίου να ήμαι πιστός. 26 Τούτο λοιπόν
νομίζω ότι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην,
ότι καλόν είναι εις τον άνθρωπον να ήναι ούτως.
27 Είσαι δεδεμένος με γυναίκα; μη ζήτει λύσιν. Είσαι
λελυμένος από γυναικός; μη ζήτει γυναίκα. 28 Πλην
και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας· και εάν η παρθένος
νυμφευθή, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιούτοι θέλουσιν
έχει θλίψιν εν τη σαρκί· εγώ δε σας φείδομαι. 29
Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι
σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ήναι ως

μη έχοντες, **30** και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και
οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως
μη έχοντες κατοχήν, **31** και οι μεταχειριζόμενοι τον
κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι
το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε
να ήσθε αμέριμνοι. Ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου,
πως να αρέση εις τον Κύριον· **33** ο δε νενυμφευμένος
μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις την γυναίκα.
34 Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η άγαμος μεριμνά τα
του Κυρίου, διά να ήναι αγία και το σώμα και το πνεύμα·
η δε νενυμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να
αρέση εις τον άνδρα. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον
υμών αυτών, ουχί διά να βάλω εις εσάς παγίδα, αλλά
διά το σεμνοπρεπές, και διά να ήσθε προσκεκολλημένοι
εις τον Κύριον χωρίς περισπασμούς. **36** Αλλ' εάν τις
νομίζη ότι ασχημονεί προς την παρθένον αυτού, αν
παρήλθεν η ακμή αυτής, και πρέπη να γείνη ούτως,
ας κάμη ό, τι θέλει· δεν αμαρτάνει· ας υπανδρεύωνται.
37 Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδία, μη έχων
ανάγκην, έχει όμως εξουσίαν περί του ιδίου αυτού
θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδία αυτού,
να φυλάττη την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς.
38 Ώστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο
μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. **39** Η γυνή είναι
δεδεμένη διά του νόμου εφ' όσον καιρόν ζη ο ανήρ
αυτής· εάν δε ο ανήρ αυτής αποθάνη, είναι ελευθέρα να
υπανδρευθή με όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν
Κυρίω. **40** Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω,
κατά την εμήν γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ έχω
Πνεύμα Θεού.

8 Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες
έχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη
οικοδομεί. **2** Και εάν τις νομίζη ότι εξεύρει τι, δεν
έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθη· **3** αλλ' εάν
τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4**
Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν
ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν
υπάρχει ουδείς άλλος Θεός ειμή εις. **5** Διότι αν και
ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της
γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, **6**
αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα
και ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι'
ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Αλλά δεν είναι εις
πάντας η γνώσις αύτη· τινές δε διά την συνείδησιν του
ειδώλου έως σήμερον τρώγουσι το ειδωλόθυτον ως
ειδωλόθυτον, και η συνείδησις αυτών ασθενής ούσα
μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις
τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε
εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε
μήπως αύτη η εξουσία σας γείνη πρόσκομμα εις τους
ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι
κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει
ενθαρρυνθή η συνείδησις αυτού, ασθενούντος, εις το
να τρώγη τα ειδωλόθυτα; **11** Και διά την γνώσιν σου
θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο
Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους
αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνείδησιν
αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν
το φαγητόν σκανδαλίζη τον αδελφόν μου, δεν θέλω
φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίσω τον
αδελφόν μου. **(aiōn g165)**

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν
είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν
είσθε σεις το έργον μου εν Κυρίω; **2** Αν δεν ήμαι εις
άλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι·
διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίω.
3 Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι
αύτη· **4** μη δεν έχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να
πίωμεν; **5** μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν
αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι
αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; **6** ή μόνος εγώ και ο
Βαρνάβας δεν έχομεν εξουσίαν να μη εργαζώμεθα; **7**
Τις ποτέ εκστρατεύει με ίδια αυτού έξοδα; Τις φυτεύει
αμπελώνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; ή τις
ποιμαίνει ποίμνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος
του ποιμνίου; **8** Μήπως κατά άνθρωπον λαλώ ταύτα;
ή δεν λέγει ταύτα και ο νόμος; **9** διότι εν τω νόμω
του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις εμφράξει
το στόμα βοός αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν
περί των βοών; **10** ή δι' ημάς βεβαίως λέγει τούτο;
διότι δι' ημάς εγράφη, ότι ο αροτριών με ελπίδα πρέπει
να αροτριά, και ο αλωνίζων με ελπίδα να μετέχη της
ελπίδος αυτού. **11** Εάν ημείς εσπείραμεν εις εσάς τα
πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά
σας; **12** Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ' υμάς εξουσίας,
δεν πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν
την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, διά
να μη προξενήσωμεν εμπόδιόν τι εις το ευαγγέλιον
του Χριστού. **13** Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα
ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, οι ενασχολούμενοι εις
το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι
μερίδιον; **14** Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες
το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην
εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθην. Ουδέ έγραψα ταύτα
διά να γείνη ούτως εις εμέ· διότι καλόν είναι εις εμέ να
αποθάνω μάλλον παρά να ματαιώση τις το καύχημά
μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις
εμέ καύχημα· επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ· ουαί δε
είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω· **17** επειδή εάν κάμνω
τούτο εκουσίως, έχω μισθόν· εάν δε ακουσίως, είμαι
εμπεπιστευμένος οικονομίαν. **18** Τις λοιπόν είναι ο
μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του
Χριστού διά της κηρύξεώς μου, ώστε να μη κάμνω
κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίω. **19** Διότι
ελεύθερος ων πάντων εις πάντας εδούλωσα εμαυτόν,
διά να κερδήσω τους πλειοτέρους· **20** και έγεινα εις τους
Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους·
εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω
τους υπό νόμον· **21** εις τους ανόμους ως άνομος, μη
ων άνομος εις τον Θεόν, αλλ' έννομος εις τον Χριστόν,
διά να κερδήσω ανόμους· **22** έγεινα εις τους ασθενείς
ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς· εις πάντας
έγεινα τα πάντα, διά να σώσω παντί τρόπω τινάς.
23 Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω
συγκοινωνός αυτού. **24** Δεν εξεύρετε ότι οι τρέχοντες εν
τω σταδίω πάντες μεν τρέχουσιν, εις όμως λαμβάνει το

βραβείον; ούτω τρέχετε, ώστε να λάβητε αυτό. 25 Πας
δε ο αγωνιζόμενος εις πάντα εγκρατεύεται, εκείνοι μεν
διά να λάβωσι φθαρτόν στέφανον, ημείς δε άφθαρτον.
26 Εγώ λοιπόν ούτω τρέχω, ουχί ως αβεβαίως, ούτω
πυγμαχώ, ουχί ως κτυπών τον αέρα, 27 αλλά δαμάζω το
σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις άλλους κηρύξας
εγώ γείνω αδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες
ημών ήσαν πάντες υπό την νεφέλην, και πάντες
διά της θαλάσσης διήλθον, 2 και πάντες εις τον Μωϋσήν
εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση, 3
και πάντες την αυτήν πνευματικήν βρώσιν έφαγον,
4 και πάντες το αυτό πνευματικόν ποτόν έπιον· διότι
έπινον από πνευματικής πέτρας ακολουθούσης, η δε
πέτρα ήτο ο Χριστός· 5 αλλά δεν ευηρεστήθη ο Θεός εις
τους πλειοτέρους εξ αυτών· διότι κατεστρώθησαν εν τη
ερήμω. 6 Ταύτα δε έγειναν παραδείγματα ημών, διά να
μη ήμεθα ημείς επιθυμηταί κακών, καθώς και εκείνοι
επεθύμησαν. 7 Μηδέ γίνεσθε ειδωλολάτραι, καθώς τινές
εξ αυτών, ως είναι γεγραμμένον· Εκάθησεν ο λαός διά να
φάγη και να πίη, και εσηκώθησαν να παίζωσι. 8 Μηδέ ας
πορνεύωμεν, καθώς τινές αυτών επόρνευσαν και έπεσον
εν μιά ημέρα εικοσιτρείς χιλιάδες. 9 Μηδέ ας πειράζωμεν
τον Χριστόν, καθώς και τινές αυτών επείρασαν και
απωλέσθησαν υπό των όφεων. 10 Μηδέ γογγύζετε,
καθώς και τινές αυτών εγόγγυσαν, και απωλέσθησαν
υπό του εξολοθρευτού. 11 Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις
εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν
ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων έφθασαν.
(aiōn g165) 12 Ώστε ο νομίζων ότι ίσταται ας βλέπη μη
πέση. 13 Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος·
πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει
να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του
πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε
να υποφέρητε. 14 Διά τούτο, αγαπητοί μου, φεύγετε
από της ειδωλολατρείας. 15 Λέγω ως προς φρονίμους·
κρίνατε σεις τούτο το οποίον λέγω· 16 Το ποτήριον της
ευλογίας, το οποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία
του αίματος του Χριστού; Ο άρτος, τον οποίον κόπτομεν,
δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; 17 διότι
εις άρτος, εν σώμα είμεθα οι πολλοί· επειδή πάντες
εκ του ενός άρτου μετέχομεν. 18 Βλέπετε τον Ισραήλ
κατά σάρκα· οι τρώγοντες τας θυσίας δεν είναι κοινωνοί
του θυσιαστηρίου; 19 Τι λοιπόν λέγω; ότι το είδωλον
είναι τι; ή ότι το ειδωλόθυτον είναι τι; ουχί· 20 αλλ' ότι
εκείνα, τα οποία θυσιάζουσι τα έθνη, εις τα δαιμόνια
θυσιάζουσι και ουχί εις τον Θεόν· και δεν θέλω σεις να
γίνησθε κοινωνοί των δαιμονίων. 21 Δεν δύνασθε να
πίνητε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των
δαιμονίων· δεν δύνασθε να ήσθε μέτοχοι της τραπέζης
του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων. 22 Η
τον Κύριον θέλομεν να διεγείρωμεν εις ζηλοτυπίαν;
μήπως είμεθα ισχυρότεροι αυτού; 23 Πάντα είναι εις την
εξουσίαν μου αλλά πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι
εις την εξουσίαν μου, αλλά πάντα δεν οικοδομούσι. 24
Μηδείς ας ζητή το εαυτού συμφέρον, αλλ' έκαστος τα
του άλλου. 25 Παν το πωλούμενον εν τω μακελλίω
τρώγετε, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν· 26
διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. 27
Και εάν τις των απίστων σας προσκαλή και θέλετε να
υπάγητε, τρώγετε ό, τι βάλλεται έμπροσθέν σας, μηδέν
εξετάζοντες διά την συνείδησιν. 28 Εάν δε τις σας είπη,
Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' εκείνον τον
φανερώσαντα και διά την συνείδησιν· διότι του Κυρίου
είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. 29 Συνείδησιν δε λέγω
ουχί την ιδικήν σου, αλλά την του άλλου. Επειδή διά τι η
ελευθερία μου κρίνεται υπό άλλης συνειδήσεως; 30 Και
εάν εγώ μετ' ευχαριστίας μετέχω, διά τι βλασφημούμαι
δι' εκείνο, διά το οποίον εγώ ευχαριστώ; 31 Είτε λοιπόν
τρώγετε είτε πίνετε είτε πράττετέ τι, πάντα πράττετε
εις δόξαν Θεού. 32 Μη γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εις
Ιουδαίους μήτε εις Έλληνας μήτε εις την εκκλησίαν
του Θεού, 33 καθώς και εγώ κατά πάντα αρέσκω εις
πάντας, μη ζητών το ιδικόν μου συμφέρον, αλλά το των
πολλών, διά να σωθώσι

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς και εγώ του Χριστού.
2 Σας επαινώ δε, αδελφοί, ότι εις πάντα με
ενθυμείσθε, και κρατείτε τας παραδόσεις, καθώς
παρέδωκα εις εσάς. 3 Θέλω δε να εξεύρητε, ότι η κεφαλή
παντός ανδρός είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναικός
ο ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. 4 Πας ανήρ
προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν έχη κεκαλυμμένην
την κεφαλήν, καταισχύνει την κεφαλήν αυτού. 5 Πάσα
δε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα με την κεφαλήν
ασκεπή καταισχύνει την κεφαλήν εαυτής· διότι εν και
το αυτό είναι με την εξυρισμένην. 6 Επειδή αν δεν
καλύπτηται η γυνή, ας κουρεύση και τα μαλλία αυτής·
αλλ' εάν ήναι αισχρόν εις γυναίκα να κουρεύη τα
μαλλία αυτής ή να ξυρίζηται, ας καλύπτηται. 7 Διότι
ο μεν ανήρ δεν χρεωστεί να καλύπτη την κεφαλήν
αυτού, επειδή είναι εικών και δόξα του Θεού· η δε γυνή
είναι δόξα του ανδρός. 8 Διότι ο ανήρ δεν είναι εκ της
γυναικός, αλλ' η γυνή εκ του ανδρός· 9 επειδή δεν
εκτίσθη ο ανήρ διά την γυναίκα, αλλ' η γυνή διά τον
άνδρα. 10 Διά τούτο η γυνή χρεωστεί να έχη εξουσίαν
επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. 11 Πλην
ούτε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς
του ανδρός υπάρχει εν Κυρίω. 12 Διότι καθώς η γυνή
είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διά της
γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. 13 Κρίνατε σεις
καθ' εαυτούς· είναι πρέπον γυνή να προσεύχηται εις
τον Θεόν ασκεπής; 14 Η ουδέ αυτή η φύσις δεν σας
διδάσκει, ότι ανήρ μεν εάν έχη κόμην είναι εις αυτόν
ατιμία, 15 γυνή δε εάν έχη κόμην, είναι δόξα εις αυτήν;
διότι η κόμη εδόθη εις αυτήν αντί καλύμματος. 16 Εάν
τις όμως φαίνηται ότι είναι φιλόνεικος, ημείς τοιαύτην
συνήθειαν δεν έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. 17
Ενώ δε παραγγέλλω τούτο, δεν επαινώ ότι συνέρχεσθε
ουχί διά το καλήτερον αλλά διά το χειρότερον. 18
Διότι πρώτον μεν όταν συνέρχησθε εις την εκκλησίαν,
ακούω ότι υπάρχουσι σχίσματα μεταξύ σας, και μέρος
τι πιστεύω· 19 διότι είναι ανάγκη να υπάρχωσι και
αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωσι φανεροί μεταξύ
σας οι δόκιμοι. 20 Όταν λοιπόν συνέρχησθε επί το
αυτό, τούτο δεν είναι να φάγητε Κυριακόν δείπνον· 21
διότι έκαστος λαμβάνει προ του άλλου το ίδιον εαυτού

δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και άλλος μεν πεινά,
άλλος δε μεθύει. 22 Μη δεν έχετε οικίας διά να τρώγητε
και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε,
και καταισχύνετε τους μη έχοντας; τι να σας είπω;
να σας επαινέσω εις τούτο; δεν σας επαινώ. 23 Διότι
εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και
παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί καθ'
ην παρεδίδετο έλαβεν άρτον, 24 και ευχαριστήσας έκοψε
και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου το
υπέρ υμών κλώμενον· τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν
μου. 25 Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδείπνησε,
λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν
τω αίματί μου· τούτο κάμνετε, οσάκις πίνητε, εις την
ανάμνησίν μου. 26 Διότι οσάκις αν τρώγητε τον άρτον
τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του
Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού. 27
Ώστε όστις τρώγη τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον
του Κυρίου αναξίως, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος
και αίματος του Κυρίου. 28 Ας δοκιμάζη δε εαυτόν ο
άνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του άρτου και ας πίνη
εκ του ποτηρίου· 29 διότι ο τρώγων και πίνων αναξίως
τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων
το σώμα του Κυρίου. 30 Διά τούτο υπάρχουσι μεταξύ
σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν
ικανοί. 31 Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν
κρίνεσθαι· 32 αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό
του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου.
33 Ώστε αδελφοί μου, όταν συνέρχησθε διά να φάγητε,
περιμένετε αλλήλους· 34 εάν δε τις πεινά, ας τρώγη εν
τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε προς κατάκρισιν.
Τα δε λοιπά, όταν έλθω, θέλω διατάξει.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να
αγνοήτε. 2 Εξεύρετε ότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι
όπως εσύρεσθε προς τα είδωλα τα άφωνα. 3 Διά τούτο
σας γνωστοποιώ ότι ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού
λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπη
Κύριον Ιησούν, ειμή διά Πνεύματος Αγίου. 4 Είναι δε
διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως το αυτό· 5 είναι
και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· 6 είναι
και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός,
ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. 7 Δίδεται δε εις έκαστον η
φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. 8 Διότι
εις άλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας,
εις άλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, 9
εις άλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις άλλον
δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, 10 εις
άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία,
εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη
γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. 11 Πάντα
δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον
ιδία εις έκαστον καθώς θέλει. 12 Διότι καθώς το σώμα
είναι εν και έχει μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη του
σώματος του ενός, πολλά όντα, είναι εν σώμα, ούτω
και ο Χριστός· 13 διότι ημείς πάντες διά του ενός
Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε
Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις
εν Πνεύμα εποτίσθημεν. 14 Διότι το σώμα δεν είναι
εν μέλος, αλλά πολλά. 15 Εάν είπη ο πους, Επειδή
δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο
τάχα δεν είναι εκ του σώματος; 16 Και εάν είπη το
ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του
σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; 17
Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν
όλον ακοή, που η όσφρησις; 18 Αλλά τώρα ο Θεός
έθεσε τα μέλη εν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς
ηθέλησεν. 19 Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που
το σώμα; 20 Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν
όμως σώμα. 21 Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη
προς την χείρα· Δεν έχω χρείαν σου· ή πάλιν η κεφαλή
προς τους πόδας· Δεν έχω χρείαν υμών. 22 Αλλά πολύ
περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται
ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, 23 και
εκείνα τα οποία νομίζομεν ότι είναι τα ατιμότερα του
σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν, και
τα άσχημα ημών έχουσι περισσοτέραν ευσχημοσύνην·
24 τα δε ευσχήμονα ημών δεν έχουσι χρείαν. Αλλ' ο
Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσοτέραν τιμήν
εις το ευτελέστερον, 25 διά να μη ήναι σχίσμα εν τω
σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ
αλλήλων. 26 Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη
συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη
συγχαίρουσι. 27 Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη
κατά μέρος. 28 Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη
εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας,
τρίτον διδασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα
ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. 29 Μη
πάντες είναι απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες
διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; 30 μη πάντες
έχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας;
μη πάντες διερμηνεύουσι; 31 Ζητείτε δε μετά ζήλου τα
καλήτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσαν οδόν
σας δεικνύω.

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των
αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγεινα χαλκός ηχών
ή κύμβαλον αλαλάζον. 2 Και εάν έχω προφητείαν και
εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και
εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη,
αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν. 3 Και εάν πάντα τα
υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα
μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.
4 Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί,
η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, 5 δεν ασχημονεί,
δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται
το κακόν, 6 δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε
εις την αλήθειαν· 7 πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει,
πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. 8 Η αγάπη ουδέποτε
εκπίπτει· τα άλλα όμως, είτε προφητείαι είναι, θέλουσι
καταργηθή· είτε γλώσσαι, θέλουσι παύσει· είτε γνώσις,
θέλει καταργηθή. 9 Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και
κατά μέρος προφητεύομεν· 10 όταν όμως έλθη το
τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθή. 11 Ότε
ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν,
ως νήπιος εσυλλογιζόμην· ότε όμως έγεινα ανήρ,
κατήργησα τα του νηπίου. 12 Διότι τώρα βλέπομεν
διά κατόπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς
πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω

γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην. 13 Τώρα δε μένει
πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε
τούτων είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην· και ζητείτε μετά ζήλου
τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. 2
Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς
ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν· διότι ουδείς ακούει
αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια· 3 ο
δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν
και προτροπήν και παρηγορίαν. 4 Ο λαλών γλώσσαν
αγνώριστον εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων
την εκκλησίαν οικοδομεί. 5 Θέλω δε πάντες να
λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε· διότι ο
προφητεύων είναι μεγαλήτερος παρά ο λαλών γλώσσας,
εκτός εάν διερμηνεύη, διά να λάβη οικοδομήν η
εκκλησία. 6 Και τώρα, αδελφοί, εάν έλθω προς εσάς
λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας
λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν
ή με διδαχήν; 7 Και τα άψυχα, όσα δίδουσι φωνήν,
είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους
τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθή το αυλούμενον
ή το κιθαριζόμενον; 8 Διότι εάν η σάλπιγξ δώση
φωνήν ασαφή, τις θέλει ετοιμασθή εις πόλεμον; 9
Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν
ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθή το λαλούμενον;
διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. 10 Τόσα είδη φωνών
είναι τυχόν εν τω κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι
ασήμαντον. 11 Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν
της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος
και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. 12 Ούτω και σεις, επειδή
είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύητε
εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. 13 Διά
τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον ας προσεύχηται
διά να γείνη ικανός να διερμηνεύη, 14 διότι εάν
προσεύχωμαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμά μου
προσεύχεται, αλλ' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος.
15 Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθή με το πνεύμα,
θέλω δε προσευχηθή και με τον νούν. Θέλω ψάλλει
με το πνεύμα, θέλω δε ψάλλει και με τον νούν. 16
Διότι εάν δοξολογήσης με το πνεύμα, εκείνος όστις
έχει τάξιν ιδιώτου πως θέλει ειπεί το αμήν εις την
ευχαριστίαν σου, μη εξεύρων τι λέγεις; 17 Διότι συ μεν
καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται.
18 Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειοτέρας
γλώσσας παρά πάντας υμάς· 19 πλην εν τη εκκλησία
πέντε λόγους προτιμώ να λαλήσω διά του νοός μου,
διά να κατηχήσω και άλλους, παρά μυρίους λόγους με
γλώσσαν αγνώριστον. 20 Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδία
κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την
κακίαν, τέλειοι όμως εις τας φρένας. 21 Εν τω νόμω
είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσων και διά ξένων
χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ
ούτω θέλουσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. 22 Ώστε αι
γλώσσαι είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας,
αλλά προς τους απίστους· η προφητεία όμως είναι ουχί
προς τους απίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. 23 Εάν
λοιπόν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και λαλώσι
πάντες γλώσσας αγνωρίστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή
άπιστοι, δεν θέλουσιν ειπεί ότι είσθε μαινόμενοι; 24
Αλλ' εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις άπιστος
η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό
πάντων, 25 και ούτω τα κρυπτά της καρδίας αυτού
γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει
προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι
τωόντι εν μέσω υμών. 26 Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί;
Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν
έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει·
πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν. 27 Εάν τις λαλή
γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το
περισσότερον ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας
διερμηνεύη· 28 αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας
σιωπά εν τη εκκλησία, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς
τον Θεόν. 29 Προφήται δε ας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι
άλλοι ας διακρίνωσιν· 30 εάν δε έλθη αποκάλυψις εις
άλλον καθήμενον, ο πρώτος ας σιωπά. 31 Διότι δύνασθε
ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να
μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται· 32
και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται εις τους
προφήτας· 33 διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, αλλ'
ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων.
34 Αι γυναίκές σας ας σιωπώσιν εν ταις εκκλησίαις·
διότι δεν είναι συγκεχωρημένον εις αυτάς να λαλώσιν,
αλλά να υποτάσσωνται, καθώς και ο νόμος λέγει. 35
Αλλ' εάν θέλωσι να μάθωσι τι, ας ερωτώσιν εν τω οίκω
τους άνδρας αυτών· διότι αισχρόν είναι εις γυναίκας να
λαλώσιν εν εκκλησία. 36 Μήπως από σας εξήλθεν ο
λόγος του Θεού, ή εις σας μόνους κατήντησεν; 37 Εάν
τις νομίζη ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, ας μάθη
εκείνα τα οποία γράφω προς εσάς, ότι είναι εντολαί
του Κυρίου. 38 αλλ' εάν τις αγνοή, ας αγνοή. 39 Ώστε,
αδελφοί, ζητείτε μετά ζήλου το προφητεύειν, και το
λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε· 40 πάντα ας γίνωνται
ευσχημόνως και κατά τάξιν.

15 Σας φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον,
το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και
παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, 2 διά του
οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπω σας εκήρυξα αυτό, αν
φυλάττητε αυτό, εκτός εάν επιστεύσατε ματαίως. 3
Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον
και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας
ημών κατά τας γραφάς, 4 και ότι ετάφη, και ότι ανέστη
την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, 5 και ότι εφάνη εις
τον Κηφάν, έπειτα εις τους δώδεκα· 6 μετά ταύτα εφάνη
εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ
των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τινές
δε και εκοιμήθησαν· 7 έπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον,
έπειτα εις πάντας τους αποστόλους· 8 τελευταίον δε
πάντων εφάνη και εις εμέ ως εις έκτρωμα. 9 Διότι
εγώ είμαι ο ελάχιστος των αποστόλων, όστις δεν είμαι
άξιος να ονομάζωμαι απόστολος, διότι κατεδίωξα την
εκκλησίαν του Θεού· 10 αλλά χάριτι Θεού είμαι ότι
είμαι· και η εις εμέ χάρις αυτού δεν έγεινε ματαία, αλλά
περισσότερον αυτών πάντων εκοπίασα, πλην ουχί εγώ,
αλλ' η χάρις του Θεού η μετ' εμού. 11 Είτε λοιπόν εγώ
είτε εκείνοι, ούτω κηρύττομεν και ούτως επιστεύσατε.
12 Εάν δε ο Χριστός κηρύττηται ότι ανέστη εκ νεκρών,

πως τινές μεταξύ σας λέγουσιν ότι ανάστασις νεκρών
δεν είναι; 13 Και εάν ανάστασις νεκρών δεν ήναι, ουδ'
ο Χριστός ανέστη· 14 και αν ο Χριστός δεν ανέστη,
μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η
πίστις σας. 15 Ευρισκόμεθα δε και ψευδομάρτυρες του
Θεού, διότι εμαρτυρήσαμεν περί του Θεού ότι ανέστησε
τον Χριστόν, τον οποίον δεν ανέστησεν, εάν καθ'
υπόθεσιν δεν ανασταίνωνται νεκροί. 16 Διότι εάν δεν
ανασταίνωνται νεκροί, ουδ' ο Χριστός ανέστη· 17 αλλ'
εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας· έτι είσθε
εν ταις αμαρτίαις υμών. 18 Άρα και οι κοιμηθέντες εν
Χριστώ απωλέσθησαν. 19 Εάν εν ταύτη τη ζωή μόνον
ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα ελεεινότεροι πάντων
των ανθρώπων. 20 Αλλά τώρα ο Χριστός ανέστη εκ
νεκρών, έγεινεν απαρχή των κεκοιμημένων. 21 Διότι
επειδή ο θάνατος ήλθε δι' ανθρώπου, ούτω και δι'
ανθρώπου η ανάστασις των νεκρών. 22 Επειδή καθώς
πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες
θέλουσι ζωοποιηθή εν τω Χριστώ. 23 Έκαστος όμως
κατά την ιδίαν αυτού τάξιν· ο Χριστός είναι η απαρχή,
έπειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη παρουσία αυτού·
24 Ύστερον θέλει είσθαι το τέλος, όταν παραδώση την
βασιλείαν εις τον Θεόν και Πατέρα, όταν καταργήση
πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν. 25 Διότι
πρέπει να βασιλεύη εωσού θέση πάντας τους εχθρούς
υπό τους πόδας αυτού. 26 Έσχατος εχθρός καταργείται
ο θάνατος· 27 διότι πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας
αυτού. Όταν δε είπη ότι πάντα είναι υποτεταγμένα,
φανερόν ότι εξαιρείται ο υποτάξας εις αυτόν τα πάντα.
28 Όταν δε υποταχθώσιν εις αυτόν τα πάντα, τότε και
αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάξαντα εις
αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν.
29 Επειδή τι θέλουσι κάμει οι βαπτιζόμενοι υπέρ των
νεκρών, εάν τωόντι οι νεκροί δεν ανασταίνωνται, διά τι
και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; 30 διά τι και ημείς
κινδυνεύομεν πάσαν ώραν; 31 Καθ' ημέραν αποθνήσκω,
μα την εις εσάς καύχησίν μου, την οποίαν έχω εν
Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. 32 Εάν κατά άνθρωπον
επολέμησα με θηρία εν Εφέσω, τι το όφελος εις εμέ; αν οι
νεκροί δεν ανασταίνωνται, ας φάγωμεν και ας πίωμεν,
διότι αύριον αποθνήσκομεν. 33 Μη πλανάσθε· Φθείρουσι
τα καλά ήθη αι κακαί συναναστροφαί. 34 Συνέλθετε εις
εαυτούς κατά το δίκαιον και μη αμαρτάνετε· διότι τινές
έχουσιν αγνωσίαν Θεού· προς εντροπήν σας λέγω τούτο.
35 Αλλά θέλει τις ειπεί· Πως ανασταίνονται οι νεκροί;
και με ποίον σώμα έρχονται; 36 Άφρον, εκείνο το
οποίον συ σπείρεις, δεν ζωογονείται εάν δεν αποθάνη·
37 και εκείνο το οποίον σπείρεις, δεν σπείρεις το σώμα
το οποίον μέλλει να γείνη, αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου
τυχόν ή τινός των λοιπών. 38 Ο δε Θεός δίδει εις αυτό
σώμα καθώς ηθέλησε, και εις έκαστον των σπερμάτων
το ιδιαίτερον αυτού σώμα. 39 Πάσα σαρξ δεν είναι η
αυτή σαρξ, αλλά άλλη μεν σαρξ των ανθρώπων, άλλη
δε σαρξ των κτηνών, άλλη δε των ιχθύων και άλλη των
πτηνών. 40 Είναι και σώματα επουράνια και σώματα
επίγεια· πλην άλλη μεν η δόξα των επουρανίων, άλλη δε
η των επιγείων. 41 Άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη
δόξα της σελήνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι
αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. 42 Ούτω και η
ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται
εν αφθαρσία· 43 σπείρεται εν ατιμία, ανίσταται εν
δόξη· σπείρεται εν ασθενεία, ανίσταται εν δυνάμει· 44
σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν.
Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. 45
Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ
έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα
ζωοποιούν. 46 Πλην ουχί πρώτον το πνευματικόν,
αλλά το ζωϊκόν, έπειτα το πνευματικόν. 47 Ο πρώτος
άνθρωπος είναι εκ της γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος
ο Κύριος εξ ουρανού. 48 Οποίος ο χοϊκός, τοιούτοι
και οι χοϊκοί, και οποίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι
επουράνιοι· 49 και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του
χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου.
50 Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν
Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά
κληρονομεί την αφθαρσίαν. 51 Ιδού, μυστήριον λέγω
προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες
όμως θέλομεν μεταμορφωθή, 52 εν μιά στιγμή, εν ριπή
οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίσει,
και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς
θέλομεν μεταμορφωθή. 53 Διότι πρέπει το φθαρτόν
τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να
ενδυθή αθανασίαν. 54 Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή
αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε
θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος
εν νίκη. 55 Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, άδη, η
νίκη σου; (Hadēs g86) 56 το δε κέντρον του θανάτου είναι
η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. 57 Αλλά
χάρις εις τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 58 Ώστε, αδελφοί μου
αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες
πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο
κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω.

16 Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων,
καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας,
ούτω κάμετε και σεις. 2 Κατά την πρώτην της εβδομάδος
έκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό,
τι αν ευπορή, ώστε όταν έλθω να μη συνάγωνται τότε
συνεισφοραί. 3 Και όταν έλθω, οποίους εγκρίνητε, δι'
επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρωσι την
δωρεάν σας εις Ιερουσαλήμ· 4 και εάν ήναι άξιον να
υπάγω και εγώ, θέλουσιν ελθεί μετ' εμού. 5 Θέλω δε
ελθεί προς εσάς, αφού διέλθω την Μακεδονίαν· διότι
την Μακεδονίαν διέρχομαι· 6 και ίσως θέλω παραμείνει
πλησίον σας, ή και παραχειμάσει, διά να με προπέμψητε
σεις όπου αν υπάγω. 7 Διότι δεν θέλω να σας ίδω
τώρα εν παρόδω, αλλ' ελπίζω να μείνω πλησίον σας
καιρόν τινά, εάν ο Κύριος συγχωρήση τούτο. 8 Θέλω δε
μείνει εν Εφέσω έως της πεντηκοστής· 9 διότι ηνοίχθη
εις εμέ θύρα μεγάλη και ενεργητική, και είναι πολλοί
εναντίοι. 10 Και εάν έλθη ο Τιμόθεος, προσέχετε να
ήναι άφοβος μεταξύ σας· διότι το έργον του Κυρίου
εργάζεται καθώς και εγώ· 11 μηδείς λοιπόν ας μη
εξουθενήση αυτόν. Προπέμψατε δε αυτόν εν ειρήνη,
διά να έλθη προς εμέ· διότι προσμένω αυτόν μετά των
αδελφών. 12 Περί δε του αδελφού Απολλώ, παρεκάλεσα
αυτόν πολλά να έλθη προς εσάς μετά των αδελφών· και

δεν ήθελε παντάπασι να έλθη τώρα, θέλει όμως ελθεί
όταν ευκαιρήση. **13** Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει,
ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε. **14** Πάντα τα έργα υμών
ας γίνωνται εν αγάπη. **15** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί·
εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της
Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των
αγίων· **16** να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους
και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα. **17** Χαίρω
δε διά την έλευσιν του Στεφανά και Φουρτουνάτου και
Αχαϊκού, διότι την έλλειψίν σας ούτοι ανεπλήρωσαν· **18**
επειδή ανέπαυσαν το ιδικόν μου πνεύμα και το ιδικόν
σας. Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. **19** Σας ασπάζονται
αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω
ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών
εκκλησίας. **20** Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες.
Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **21** Ο ασπασμός
εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. **22** Όστις δεν
αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα.
Μαράν αθά. **23** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού είη
μεθ' υμών. **24** Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν
Χριστώ Ιησού· αμήν.

Προς Κορινθιους Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος
Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν
του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω μετά πάντων των
αγίων των όντων εν όλη τη Αχαΐα· **2** χάρις υμίν
και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού
Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός
πάσης παρηγορίας, **4** ο παρηγορών ημάς εν πάση τη
θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν
τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν
παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού· **5** διότι καθώς
περισσεύουσι τα παθήματα του Χριστού εις ημάς, ούτω
διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6**
Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας
και σωτηρίας της ενεργουμένης διά της υπομονής των
αυτών παθημάτων, τα οποία και ημείς πάσχομεν· είτε
παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας
σας και σωτηρίας· και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι
βεβαία υπέρ υμών· **7** επειδή εξεύρομεν ότι καθώς είσθε
κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας.
8 Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περί της
θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασία, ότι
καθ' υπερβολήν εστενοχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε
απηλπίσθημεν και του ζήν· **9** αλλ' ημείς αυτοί εν
εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του θανάτου, διά να
μη έχωμεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον
Θεόν τον εγείροντα τους νεκρούς· **10** όστις ηλευθέρωσεν
ημάς εκ τοσούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει,
εις τον οποίον ελπίζομεν ότι και έτι θέλει ελευθερώσει,
11 ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως,
διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ
ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. **12**
Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της
συνειδήσεως ημών, ότι εν απλότητι και ειλικρινεία
Θεού, ουχί εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού
επολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερον δε προς εσάς.
13 Διότι δεν σας γράφομεν άλλο, παρ' εκείνα τα οποία
αναγινώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε ότι και έως
τέλους θέλετε γνωρίσει. **14** Καθώς και μας εγνωρίσατε
κατά μέρος, ότι είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις
εις ημάς, εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **15** Και με
ταύτην την πεποίθησιν ήθελον να έλθω προς εσάς
πρότερον, διά να έχητε δευτέραν χάριν, **16** και δι' υμών
να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας
να έλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την
Ιουδαίαν. **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχα
μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή όσα βουλεύομαι, κατά
σάρκα βουλεύομαι, διά να ήναι εις εμέ το ναι ναι, και
το ου ου; **18** Αλλ' όμως πιστός ο Θεός ότι ο λόγος ημών
ο λαληθείς προς εσάς δεν έγεινε ναι και ου. **19** Διότι ο
Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας
δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμοθέου,
δεν έγεινε ναι και ου, αλλά ναι έγεινεν εν αυτώ. **20**
Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι
και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21**
Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν και ο χρίσας
ημάς είναι ο Θεός, **22** όστις και εσφράγισεν ημάς και
έδωκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταις καρδίαις
ημών. **23** Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις
την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ήλθον έτι
εις Κόρινθον. **24** Ουχί διότι έχομεν εξουσίαν επί της
πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας· επειδή
εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο κατ' εμαυτόν, το να μη έλθω
πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** Διότι εάν εγώ σας λυπώ,
και τις είναι ο ευφραίνων εμέ ειμή ο λυπούμενος υπ'
εμού; **3** Και έγραψα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν
έλθω να μη έχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων έπρεπε να
έχω χαράν, έχων πεποίθησιν εις πάντας υμάς ότι η χαρά
μου είναι πάντων υμών. **4** Διότι εκ πολλής θλίψεως και
στενοχωρίας καρδίας έγραψα προς εσάς μετά πολλών
δακρύων, ουχί διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε
την αγάπην, ην έχω περισσοτέρως εις εσάς. **5** Αλλ' εάν
τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά μέρος, διά
να μη επιβαρύνω πάντας υμάς. **6** Αρκετόν είναι εις
τον τοιούτον αύτη η επίπληξις η υπό των πλειοτέρων·
7 ώστε το εναντίον πρέπει μάλλον να συγχωρήσητε
αυτόν, και να παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο
τοιούτος υπό της υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο
σας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτόν την αγάπην
σας. **9** Επειδή διά τούτο και έγραψα, διά να γνωρίσω
την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά πάντα υπήκοοι· **10**
εις όντινα δε συγχωρείτέ τι, συγχωρώ και εγώ· διότι
εάν εγώ συνεχώρησά τι, εις όντινα συνεχώρησα, διά
σας έκαμον τούτο ενώπιον του Χριστού, **11** διά να μη
υπερισχύση καθ' ημών ο Σατανάς· διότι δεν αγνοούμεν
τα διανοήματα αυτού. **12** Ότε δε ήλθον εις την Τρωάδα
διά να κηρύξω το ευαγγέλιον του Χριστού, και ηνοίχθη
εις εμέ θύρα εν Κυρίω, **13** δεν έλαβον άνεσιν εις το
πνεύμά μου, διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου,
αλλ' αποχαιρετήσας αυτούς εξήλθον εις Μακεδονίαν.
14 Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει ημάς
να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και φανερόνει εν
παντί τόπω δι' ημών την οσμήν της γνώσεως αυτού·
15 διότι του Χριστού ευωδία είμεθα προς τον Θεόν εις
τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους· **16** εις
τούτους μεν οσμή θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε
οσμή ζωής διά ζωήν. Και προς ταύτα τις είναι ικανός;
17 Διότι ημείς καθώς οι πολλοί δεν καπηλεύομεν τον
λόγον του Θεού, αλλ' ως από ειλικρινείας, αλλ' ως από
Θεού κατενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ.

3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς; ή
μήπως έχομεν χρείαν, καθώς τινές, συστατικών
επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; **2**
Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις
καρδίαις ημών, γινωσκομένη και αναγινωσκομένη
υπό πάντων ανθρώπων, **3** και φανερόνεσθε ότι είσθε
επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας ημών,
εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα
του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις
πλάκας σαρκίνας της καρδίας. **4** Τοιαύτην δε πεποίθησιν
έχομεν διά του Χριστού προς τον Θεόν. **5** Ουχί διότι
είμεθα ικανοί αφ' εαυτών να νοήσωμέν τι ως εξ ημών

αυτών, αλλ' ικανότης ημών είναι εκ του Θεού, **6** όστις
και έκαμεν ημάς ικανούς να ήμεθα διάκονοι της καινής
διαθήκης, ουχί του γράμματος, αλλά του πνεύματος·
διότι το γράμμα θανατόνει, το δε πνεύμα ζωοποιεί.
7 Αλλ' εάν η διακονία του θανάτου η εν γράμμασιν
εντετυπωμένη εις λίθους έγεινεν ένδοξος, ώστε οι υιοί
Ισραήλ δεν ηδύναντο να ενατενίσωσιν εις το πρόσωπον
του Μωϋσέως διά την δόξαν του προσώπου αυτού
την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία του
Πνεύματος δεν θέλει είσθαι μάλλον ένδοξος; **9** διότι
αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, πολλώ
μάλλον η διακονία της δικαιοσύνης υπερέχει κατά την
δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη εν τούτω τω μέρει το
δεδοξασμένον ένεκεν της υπερβαλλούσης δόξης. **11**
Επειδή εάν το μέλλον να καταργηθή ήτο ένδοξον, πολλώ
μάλλον το μένον είναι ένδοξον. **12** Έχοντες λοιπόν
τοιαύτην ελπίδα πολλήν παρρησίαν μεταχειριζόμεθα,
13 και ουχί καθώς ο Μωϋσής έβαλλε κάλυμμα επί το
πρόσωπον αυτού διά να μη ατενίσωσιν οι υιοί Ισραήλ
εις το τέλος του μέλλοντος να καταργηθή. **14** Αλλ'
ετυφλώθησαν αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον
το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει της παλαιάς
διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, επειδή καταργείται διά
του Χριστού, **15** αλλ' έως σήμερον, όταν αναγινώσκηται
ο Μωϋσής, κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών· **16**
όταν όμως επιστρέψη προς τον Κύριον, θέλει αφαιρεθή
το κάλυμμα. **17** Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα· και όπου
είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία. **18** Ημείς δε
πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου
με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις
την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από του
Πνεύματος του Κυρίου.

4 Διά τούτο, έχοντες την διακονίαν ταύτην, καθώς
ηλεήθημεν, δεν αποκάμνομεν, **2** αλλ' απηρνήθημεν
τα κρυπτά της αισχύνης, μη περιπατούντες εν πανουργία
μηδέ δολόνοντες τον λόγον του Θεού, αλλά με την
φανέρωσιν της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς
πάσαν συνείδησιν ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3**
Εάν δε και ήναι το ευαγγέλιον ημών κεκαλυμμένον,
εις τους απολλυμένους είναι κεκαλυμμένον, **4** των
οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου
ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάμψη εις αυτούς
ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού,
όστις είναι εικών του Θεού. **(aiōn g165)** **5** Διότι ημείς
δεν κηρύττομεν εαυτούς, αλλά τον Χριστόν Ιησούν τον
Κύριον, εαυτούς δε δούλους υμών διά τον Ιησούν. **6**
Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους,
είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς
φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του
προσώπου του Ιησού Χριστού. **7** Έχομεν δε τον
θησαυρόν τούτον εις οστράκινα σκεύη, διά να ήναι η
υπερβολή της δυνάμεως του Θεού και ουχί εξ ημών, **8**
κατά πάντα θλιβόμενοι αλλ' ουχί στενοχωρούμενοι,
απορούμενοι αλλ' ουχί απελπιζόμενοι, **9** διωκόμενοι
αλλ' ουχί εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι αλλ' ουχί
απολλύμενοι, **10** πάντοτε την νέκρωσιν του Κυρίου
Ιησού περιφέροντες εν τω σώματι, διά να φανερωθή εν
τω σώματι ημών και η ζωή του Ιησού. **11** Διότι ημείς οι
ζώντες παραδιδόμεθα πάντοτε εις τον θάνατον διά τον
Ιησούν, διά να φανερωθή και η ζωή του Ιησού εν τη
θνητή ημών σαρκί. **12** Ώστε ο μεν θάνατος ενεργείται
εν ημίν, η δε ζωή εν υμίν. **13** Έχοντες δε το αυτό
πνεύμα της πίστεως κατά το γεγραμμένον, Επίστευσα,
διό ελάλησα, και ημείς πιστεύομεν, διό και λαλούμεν,
14 εξεύροντες ότι ο αναστήσας τον Κύριον Ιησούν θέλει
αναστήσει και ημάς διά του Ιησού και παραστήσει μεθ'
υμών. **15** Διότι τα πάντα είναι διά σας, ώστε η χάρις,
πλεονάσασα διά την ευχαριστίαν των πλειοτέρων, να
περισσεύση εις την δόξαν του Θεού. **16** Διά τούτο
δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν και ο εξωτερικός ημών
άνθρωπος φθείρηται, ο εσωτερικός όμως ανανεούται
καθ' εκάστην ημέραν. **17** Διότι η προσωρινή ελαφρά
θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις
υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης, **(aiōnios g166)** **18** επειδή
ημείς δεν ενατενίζομεν εις τα βλεπόμενα, αλλ' εις τα
μη βλεπόμενα· διότι τα βλεπόμενα είναι πρόσκαιρα, τα
δε μη βλεπόμενα αιώνια. **(aiōnios g166)**

5 Διότι εξεύρομεν ότι εάν η επίγειος οικία του
σκηνώματος ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού
οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις
ουρανοίς. **(aiōnios g166)** **2** Επειδή εν τούτω στενάζομεν,
επιποθούντες να επενδυθώμεν το κατοικητήριον ημών
το ουράνιον, **3** αν και ενδυθέντες αυτό δεν θέλωμεν
ευρεθή γυμνοί. **4** Διότι όσοι είμεθα εν τούτω τω
σκηνώματι στενάζομεν υπό το βάρος αυτού· επειδή
θέλομεν ουχί να εκδυθώμεν, αλλά να επενδυθώμεν, διά
να καταποθή το θνητόν υπό της ζωής. **5** Εκείνος δε,
όστις έπλασεν ημάς δι' αυτό τούτο, είναι ο Θεός, όστις
και έδωκεν εις ημάς τον αρραβώνα του Πνεύματος. **6**
Έχοντες λοιπόν το θάρρος πάντοτε και εξεύροντες ότι
ενόσω ενδημούμεν εν τω σώματι αποδημούμεν από του
Κυρίου· **7** διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχί διά της
όψεως· **8** θαρρούμεν δε και επιθυμούμεν μάλλον να
αποδημήσωμεν από του σώματος και να ενδημήσωμεν
προς τον Κύριον. **9** Όθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε
ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι
εις αυτόν. **10** Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν
έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή
έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ'
α έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν. **11** Εξεύροντες
λοιπόν τον φόβον του Κυρίου, τους μεν ανθρώπους
καταπείθομεν, εις τον Θεόν δε είμεθα φανεροί, ελπίζω
δε ότι και εις τας συνειδήσεις σας είμεθα φανεροί. **12**
Διότι δεν συνιστώμεν πάλιν εαυτούς εις εσάς, αλλά
σας δίδομεν αφορμήν καυχήματος υπέρ ημών, διά να
έχητε λόγον προς τους καυχωμένους με το πρόσωπον
και ουχί με την καρδίαν. **13** Διότι είτε έξω εαυτών
είμεθα, διά τον Θεόν είμεθα, είτε έμφρονες είμεθα, διά
σας είμεθα. **14** Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει
ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ
πάντων, άρα οι πάντες απέθανον· **15** και απέθανεν υπέρ
πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες,
αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών.
16 Ώστε ημείς από του νυν δεν γνωρίζομεν ουδένα κατά
σάρκα· αν δε και εγνωρίσαμεν κατά σάρκα τον Χριστόν,
αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζομεν. **17** Όθεν εάν τις

ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον,
ιδού, τα πάντα έγειναν νέα. **18** Τα δε πάντα είναι εκ
του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του
Ιησού Χριστού και έδωκεν εις ημάς την διακονίαν της
διαλλαγής, **19** δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ
διαλλάσσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων
εις αυτούς τα πταίσματα αυτών, και ενεπιστεύθη εις
ημάς τον λόγον της διαλλαγής. **20** Υπέρ του Χριστού
λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας παρεκάλει ο Θεός
δι' ημών· δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε
προς τον Θεόν· **21** διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν
έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς
δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

6 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ
να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαίως· **2** διότι
λέγει· Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρα
σωτηρίας σε εβοήθησα· ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος,
ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας· **3** μη δίδοντες μηδέν
πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθή μώμος εις
την διακονίαν, **4** αλλά εν παντί συνιστώντες εαυτούς
ως υπηρέται Θεού, εν υπομονή πολλή, εν θλίψεσιν,
εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαις, **5** εν ραβδισμοίς, εν
φυλακαίς, εν ακαταστασίαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, εν
νηστείαις, **6** εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμία,
εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπη ανυποκρίτω,
7 εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των όπλων της
δικαιοσύνης των δεξιών και αριστερών, **8** διά δόξης και
ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως
αληθείς, **9** ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωριζόμενοι,
ως αποθνήσκοντες αλλ ιδού, ζώμεν, ως παιδευόμενοι
αλλά μη θανατούμενοι, **10** ως λυπούμενοι πάντοτε όμως
χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτίζοντες, ως
μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες. **11** Το στόμα
ημών ηνοίχθη προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδία ημών
επλατύνθη· **12** δεν έχετε στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ'
έχετε στενοχωρίαν εν τοις σπλάγχνοις υμών· **13** την
αυτήν λοιπόν αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα
λαλώ, πλατύνθητε και σεις. **14** Μη ομοζυγείτε με τους
απίστους· διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την
ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; **15**
Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελίαλ; ή τίνα
μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; **16** Τίνα δε συμβίβασιν
ο ναός του Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός
Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί εν
αυτοίς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και
αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. **17** Διά τούτο. Εξέλθετε
εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη
εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, **18** και
θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου
και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας
καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός
και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού.
2 Δέχθητε ημάς εν υμίν· ουδένα ηδικήσαμεν, ουδένα
εφθείραμεν, εις ουδένα εστάθημεν πλεονέκται. **3** Δεν
λέγω τούτο προς κατάκρισίν σας· διότι προείπον ότι
είσθε εν ταις καρδίαις ημών, ώστε να συναποθάνωμεν
και να συζώμεν. **4** Πολλήν παρρησίαν έχω προς
εσάς, πολλήν καύχησιν έχω διά σάς· είμαι πλήρης
παρηγορίας, έχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις
όλην την θλίψιν ημών. **5** Διότι αφού ήλθομεν εις
Μακεδονίαν ουδεμίαν άνεσιν έλαβεν η σαρξ ημών, αλλά
κατά πάντα εθλιβόμεθα· έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι. **6**
Αλλ' ο Θεός ο παρηγορών τους ταπεινούς παρηγόρησεν
ημάς διά της παρουσίας του Τίτου· **7** και ουχί μόνον
διά της παρουσίας αυτού, αλλά και διά της παρηγορίας,
την οποίαν παρηγορήθη διά σας, αναγγέλλων προς
ημάς τον μέγαν πόθον σας, τον οδυρμόν σας, τον ζήλον
σας υπέρ εμού, ώστε περισσότερον εχάρην, **8** διότι εάν
και σας ελύπησα διά της επιστολής, δεν μετανοώ, αν
και μετενόουν· επειδή βλέπω ότι η επιστολή εκείνη,
αν και προς ώραν, σας ελύπησε. **9** Τώρα χαίρω, ουχί
ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι ελυπήθητε προς μετάνοιαν·
διότι ελυπήθητε κατά Θεόν, διά να μη ζημιωθήτε εξ
ημών εις ουδέν. **10** Διότι η κατά Θεόν λύπη γεννά
μετάνοιαν προς σωτηρίαν αμεταμέλητον· η λύπη όμως
του κόσμου γεννά θάνατον. **11** Διότι ιδού, αυτό τούτο,
το ότι ελυπήθητε κατά Θεόν, πόσην σπουδήν εγέννησεν
εις εσάς, αλλά απολογίαν, αλλά αγανάκτησιν, αλλά
φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά
πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο
το πράγμα. **12** Λοιπόν, αν και σας έγραψα, δεν έκαμον
τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά τον αδικηθέντα,
αλλά διά να φανερωθή προς εσάς η σπουδή ημών,
την οποίαν έχομεν διά σας ενώπιον του Θεού. **13** Διά
τούτο παρηγορήθημεν διά την παρηγορίαν σας, και έτι
περισσότερον εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, ότι
ανεπαύθη το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών· **14** διότι
εάν εκαυχήθην τι προς αυτόν διά σας, δεν κατησχύνθην,
αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν πάντα εν αληθεία, ούτω
και η καύχησις ημών η προς τον Τίτον έγεινεν αλήθεια.
15 Και η αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερον προς εσάς,
όταν ενθυμήται την υπακοήν πάντων υμών, πως μετά
φόβου και τρόμου εδέχθητε αυτόν. **16** Χαίρω λοιπόν ότι
κατά πάντα έχω θάρρος εις εσάς.

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν
του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της
Μακεδονίας, **2** ότι η περισσεία της χαράς αυτών, ενώ
εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών
ανέδειξαν εκ περισσού τον πλούτον της ελευθερότητος
αυτών· **3** διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο,
και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, **4** παρακαλούντες
ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν
και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5**
και ουχί μόνον καθώς ηλπίσαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν
πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του
Θεού, **6** ώστε παρεκαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ήρχισεν,
ούτω και να τελειώση προς εσάς και την χάριν ταύτην.
7 Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και
λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και της προς ημάς
αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και
εν ταύτη τη χάριτι. **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν,
αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των άλλων και
την γνησιότητα της αγάπης σας· **9** διότι εξεύρετε την
χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος

ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την
πτωχείαν εκείνου. 10 Και εις τούτο γνώμην δίδω· διότι
τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσατε από πέρυσιν
ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε· 11
τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς
υπήρξεν η προθυμία του θέλειν, ούτω να υπάρχη και το
τελειώσαι αφ' όσα έχετε. 12 Διότι εάν προϋπάρχη η
προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί
καθ' όσα δεν έχει. 13 Επειδή δεν θέλω να ήναι εις
άλλους άνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία 14 αλλά να γείνη
εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρώ το περίσσευμά
σας να αναπληρώση την στέρησιν εκείνων, διά να
χρησιμεύση και το περίσσευμα εκείνων εις την στέρησίν
σας, ώστε να γείνη ισότης, 15 καθώς είναι γεγραμμένον·
Όστις είχε συνάξει πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, και
όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον. 16 Χάρις δε
εις τον Θεόν τον δίδοντα εις την καρδίαν του Τίτου την
αυτήν σπουδήν διά σας, 17 διότι την μεν προτροπήν
εδέχθη, προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εσάς
αυτοπροαίρετος. 18 Επέμψαμεν δε μετ' αυτού τον
αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω έπαινος γίνεται
κατά πάσας τας εκκλησίας· 19 και ουχί μόνον τούτο,
αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοιπόρος
ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης
υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς
ένδειξιν της προθυμίας σας· 20 φοβούμενοι τούτο, μη
προσάψη τις εις ημάς μώμον εν τη αφθονία ταύτη τη
διακονουμένη υφ' ημών, 21 προνοούντες τα καλά ουχί
μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των
ανθρώπων. 22 Επέμψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν
ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκιμάσαμεν εν πολλοίς
ότι είναι πρόθυμος, τώρα δε πολύ προθυμότερος διά
την πολλήν πεποίθησιν την προς εσάς. 23 Όσον μεν
περί Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός·
όσον δε περί των αδελφών ημών, είναι απόστολοι
των εκκλησιών, δόξα Χριστού. 24 Την ένδειξιν λοιπόν
της αγάπης σας και της καυχήσεως ημών την οποίαν
έχομεν διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των
εκκλησιών.

9 Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν
είναι εις εμέ να σας γράφω. 2 Επειδή εξεύρω την
προθυμίαν σας, την οποίαν καυχώμαι περί υμών προς
τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα ητοιμάσθη από πέρυσι·
και ο ζήλος σας διήγειρε πολλούς. 3 Έπεμψα δε
τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθή ως προς τούτο η
διά σας καύχησις ημών· διά να ήσθε, καθώς έλεγον,
ητοιμασμένοι, 4 μήπως, εάν έλθωσι μετ' εμού Μακεδόνες
και σας εύρωσιν ανετοίμους, καταισχυνθώμεν ημείς,
διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποίθησιν ταύτην
της καυχήσεως. 5 Αναγκαίον λοιπόν εστοχάσθην
να παρακαλέσω τους αδελφούς να έλθωσι πρότερον
εις εσάς και να προετοιμάσωσι την προϋποσχεθείσαν
ελεημοσύνην σας, ώστε να ήναι ετοίμη αύτη, ούτως ως
ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. 6 Τούτο δε λέγω, ότι
ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει,
και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει
θερίσει. 7 Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδίας
αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν
δότην αγαπά ο Θεός. 8 Δυνατός δε είναι ο Θεός να
περισσεύση πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε
εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν
έργον αγαθόν, 9 καθώς είναι γεγραμμένον· Εσκόρπισεν,
έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις
τον αιώνα. (aiōn g165) 10 Ο δε χορηγών σπόρον εις τον
σπείροντα και άρτον προς τροφήν είθε να χορηγήση
και να πληθύνη τον σπόρον σας και να αυξήση τα
γεννήματα της δικαιοσύνης σας· 11 πλουτιζόμενοι
κατά πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ήτις εργάζεται δι'
ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. 12 Διότι η διακονία
της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροί τας
στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών
ευχαριστιών προς τον Θεόν· 13 επειδή δοκιμάζοντες
την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την
υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας
σας και διά την ελευθεριότητα της προς αυτούς και
προς πάντας μεταδόσεως, 14 και διά της υπέρ υμών
δεήσεως αυτών, οίτινες σας επιποθούσι διά την προς
εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεού. 15 Χάρις δε εις
τον Θεόν διά την ανεκδιήγητον αυτού δωρεάν.

10 Αυτός δε εγώ ο Παύλος σας παρακαλώ διά της
πραότητος και επιεικείας του Χριστού, όστις
παρών μεν είμαι ταπεινός μεταξύ σας, απών δε λαμβάνω
θάρρος προς εσάς· 2 σας παρακαλώ δε όταν έλθω, να
μη λάβω θάρρος με την πεποίθησιν εκείνην, με την
οποίαν στοχάζομαι να τολμήσω εναντίον τινών, οίτινες
θεωρούσιν ημάς ως κατά σάρκα περιπατούντας. 3 Διότι
αν και περιπατώμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν όμως
κατά σάρκα· 4 διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν
είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν
οχυρωμάτων· 5 επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και
παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του
Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν
του Χριστού, 6 και είμεθα έτοιμοι να εκδικήσωμεν
πάσαν παρακοήν, όταν γείνη πλήρης η υπακοή σας. 7
Τα κατά πρόσωπον βλέπετε. Εάν τις έχη πεποίθησιν εις
εαυτόν ότι είναι του Χριστού, ας συλλογίζηται τούτο
πάλιν αφ' εαυτού, ότι καθώς αυτός είναι του Χριστού,
ούτω και ημείς είμεθα του Χριστού. 8 Διότι εάν και
περισσότερόν τι καυχηθώ διά την εξουσίαν ημών, την
οποίαν έδωκεν εις ημάς ο Κύριος εις οικοδομήν και
ουχί εις καθαίρεσίν σας, δεν θέλω αισχυνθή, 9 διά να
μη φανώ ότι θέλω να σας εκφοβίζω διά των επιστολών.
10 Διότι αι μεν επιστολαί, λέγει τις, είναι βαρείαι και
ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος ασθενής και ο
λόγος εξουθενημένος. 11 Τούτο ας παρατηρή ο τοιούτος,
ότι οποίοι είμεθα εις τον λόγον διά των επιστολών
απόντες, τοιούτοι και παρόντες εις το έργον. 12 Διότι
δεν τολμώμεν να συναριθμήσωμεν ή να συγκρίνωμεν
εαυτούς προς τινάς εκ των συνιστώντων εαυτούς·
αλλ' αυτοί καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς
εαυτούς συγκρίνοντες εαυτούς ανοηταίνουσιν. 13 Αλλ'
ημείς δεν θέλομεν καυχηθή εις τα άμετρα, αλλά κατά
το μέτρον του κανόνος, το οποίον εμοίρασεν εις ημάς ο
Θεός, μέτρον ώστε να φθάσωμεν έως και εις εσάς. 14
Διότι δεν υπερεκτείνομεν εαυτούς ως μη φθάσαντες
εις εσάς. επειδή έως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του

ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχώμεθα εις
τα άμετρα εις ξένους κόπους, αλλ' έχομεν ελπίδα, ότι
αυξανομένης της πίστεώς σας, θέλομεν μεγαλυνθή εις
εσάς εκ περισσού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να
κηρύξωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών
τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίω κανόνι
έτοιμα. **17** Αλλ' όστις καυχάται, εν Κυρίω ας καυχάται·
18 διότι δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν,
αλλ' εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέρητε ολίγον τι την αφροσύνην
μου· αλλά και υποφέρετέ με. **2** Διότι είμαι
ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή
σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω
παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** φοβούμαι όμως
μήπως, καθώς ο όφις εξηπάτησε την Εύαν διά της
πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νούς σας, εκπεσών
από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν
ο ερχόμενος κηρύττη προς εσάς άλλον Ιησούν, τον
οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο
πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή άλλο ευαγγέλιον,
το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρει
αυτόν. **5** Αλλά στοχάζομαι ότι δεν είμαι εις ουδέν
κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων. **6** Εάν δε και
ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την
γνώσιν, αλλ' εν παντί τρόπω εφανερώθημεν κατά πάντα
εις εσάς. **7** Η έπραξα αμαρτίαν ταπεινόνων εμαυτόν
διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το
ευαγγέλιον του Θεού; **8** Άλλας εκκλησίας εγύμνωσα
λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε
ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα
ουδένα· διότι την στέρησίν μου προσανεπλήρωσαν οι
αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας· και κατά πάντα
εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αβαρή προς εσάς.
10 Είναι αλήθεια του Χριστού εν εμοί ότι η καύχησις
αύτη δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τοις τόποις
της Αχαΐας. **11** Διά τι; διότι δεν σας αγαπώ; ο Θεός
γινώσκει. **12** ό, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει,
διά να εκκόψω την αφορμήν των θελόντων αφορμήν,
ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται,
τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι
ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εις
αποστόλους Χριστού. **14** Και ουδέν θαυμαστόν· διότι
αυτός ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός.
15 Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού
μετασχηματίζωνται εις διακόνους δικαιοσύνης, των
οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα έργα αυτών.
16 Πάλιν λέγω, Μηδείς ας μη με στοχασθή ότι είμαι
άφρων· ει δε μη, δέχθητέ με καν ως άφρονα, διά να
καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. **17** ό, τι λαλώ, εις τούτο
το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον,
αλλ' ως άφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά
την σάρκα, θέλω καυχηθή και εγώ. **19** Διότι σεις
ευχαρίστως υποφέρετε τους άφρονας, όντες φρόνιμοι·
20 επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν
τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν
τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον.
21 Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς.
Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και
εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ· Ισραηλίται είναι; και
εγώ· σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· **23** υπηρέται του
Χριστού είναι; παραφρονών λαλώ, πλειότερον εγώ· εις
κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις
φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό
των Ιουδαίων πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντα
παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίσθην, άπαξ ελιθοβολήθην,
τρίς εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ έκαμον.
26 εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών,
κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους
εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημία,
κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις. **27**
εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη
και δίψη, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι·
28 εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος
εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29**
Τις ασθενεί, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και
εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπη να καυχώμαι, θέλω
καυχηθή εις τα της ασθενείας μου. **31** Ο Θεός και Πατήρ
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ων ευλογητός εις
τους αιώνας, γνωρίζει ότι δεν ψεύδομαι. **(aiōn g165)** **32**
Εν Δαμασκώ ο εθνάρχης του βασιλέως Αρέτα εφρούρει
την πόλιν των Δαμασκηνών, θέλων να με πιάση, **33** και
διά θυρίδος από του τείχους κατεβιβάσθην εν κοφίνω
και εξέφυγον τας χείρας αυτού.

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει· διότι θέλω
ελθεί εις οπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2**
Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ προ ετών δεκατεσσάρων,
είτε εντός του σώματος δεν εξεύρω, είτε εκτός του
σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει· ότι ηρπάγη ο
τοιούτος έως τρίτου ουρανού. **3** Και γνωρίζω τον
τοιούτον άνθρωπον, είτε εντός του σώματος είτε εκτός
του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει, **4** ότι ηρπάγη
εις τον παράδεισον και ήκουσεν ανεκλάλητα λόγια,
τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήση.
5 Υπέρ του τοιούτου θέλω καυχηθή, υπέρ δε εμαυτού
δεν θέλω καυχηθή ειμή εις τας ασθενείας μου. **6** Διότι
εάν θελήσω να καυχηθώ, δεν θέλω είσθαι άφρων,
επειδή αλήθειαν θέλω ειπεί· συστέλλομαι όμως μη
στοχασθή τις εις εμέ ανώτερόν τι αφ' ό, τι με βλέπει ή
ακούει τι εξ εμού. **7** Και διά να μη υπεραίρωμαι διά την
υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις
την σάρκα, άγγελος Σατάν διά να με ραπίζη, διά να μη
υπεραίρωμαι. **8** Περί τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον
διά να απομακρυνθή απ' εμού· **9** και μοι είπεν· Αρκεί
εις σε η χάρις μου· διότι η δύναμίς μου εν αδυναμία
δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν
θέλω καυχηθή μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να
κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. **10** Όθεν
ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις
τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας,
υπέρ του Χριστού· διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε
είμαι δυνατός. **11** Έγεινα άφρων καυχώμενος· σεις με
ηναγκάσατε. Διότι έπρεπεν εγώ να συνιστώμαι από σάς·
επειδή εις ουδέν υπήρξα κατώτερος των πρωτίστων
αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία του
αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν πάση υπομονή,
διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι

κατά τι εμείνατε κατώτεροι των λοιπών εκκλησιών, ειμή
ότι αυτός εγώ δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι
την αδικίαν ταύτην. **14** Ιδού, τρίτην φοράν είμαι έτοιμος
να έλθω προς εσάς, και δεν θέλω σας καταβαρύνει· διότι
δεν ζητώ τα υμών, αλλ' υμάς. Διότι δεν χρεωστούσι τα
τέκνα να θησαυρίζωσι διά τους γονείς, αλλ' οι γονείς διά
τα τέκνα. **15** Εγώ δε με άκραν χαράν θέλω δαπανήσει και
όλως δαπανηθή υπέρ των ψυχών σας, αν και ενώ σας
αγαπώ περισσότερον, αγαπώμαι ολιγώτερον. **16** Έστω
όμως, εγώ δεν σας κατεβάρυνα, αλλά πανούργος ων, σας
επίασα με δόλον. **17** Μήπως διά τινός εξ εκείνων, τους
οποίους έστειλα προς εσάς, δι' αυτού επλεονέκτησα από
σας; **18** Παρεκάλεσα τον Τίτον, και μετ' αυτού απέστειλα
τον αδελφόν· μήπως ο Τίτος επλεονέκτησέ τι από σας;
ουχί με το αυτό πνεύμα περιεπατήσαμεν; ουχί εις τα
αυτά ίχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ότι απολογούμεθα προς
εσάς; ενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ· πράττομεν
δε τα πάντα, αγαπητοί, διά την οικοδομήν σας. **20**
Διότι φοβούμαι μήπως ελθών δεν σας εύρω οποίους
θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς οποίον δεν θέλετε,
μήπως ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι,
καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασίαι, **21**
μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός
μου και πενθήσω πολλούς των προαμαρτησάντων και
μη μετανοησάντων διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν
και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φοράν έρχομαι προς εσάς·
επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών θέλει
βεβαιούσθαι πας λόγος. **2** Προείπον και προλέγω, ως
παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα απών γράφω
προς τους προαμαρτήσαντας και τους λοιπούς πάντας,
ότι εάν έλθω πάλιν, δεν θέλω φεισθή· **3** επειδή ζητείτε
δοκιμήν του δι' εμού λαλούντος Χριστού, όστις δεν
είναι ασθενής προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ
σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθενείας, ζη όμως εκ
δυνάμεως Θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν εν αυτώ,
πλην εκ δυνάμεως Θεού θέλομεν ζήσει μετ' αυτού
εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει,
εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο
Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι
κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσει ότι ημείς
δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον Θεόν να
μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς
δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς
δε ας ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να
πράξωμέν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας.
9 Επειδή χαίρομεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε
δυνατοί· τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν
σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη
φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν
μοι έδωκεν ο Κύριος προς οικοδομήν και ουχί προς
καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε,
παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και ο Θεός
της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών.
12 Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας
ασπάζονται πάντες οι άγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου
Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία
του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι'
ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και Θεού Πατρός
του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, **2** και πάντες οι μετ'
εμού αδελφοί, προς τας εκκλησίας της Γαλατίας· **3** χάρις
είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού, **4** όστις έδωκεν εαυτόν διά τας αμαρτίας
ημών, διά να ελευθερώση ημάς εκ του παρόντος πονηρού
αιώνος κατά το θέλημα του Θεού και Πατρός ημών,
(aiōn g165) **5** εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας
των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)** **6** Θαυμάζω ότι τόσον
ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνου, όστις σας εκάλεσε
διά της χάριτος του Χριστού, εις άλλο ευαγγέλιον, **7**
το οποίον δεν είναι άλλο, αλλ' υπάρχουσί τινές, οι
οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι
το ευαγγέλιον του Χριστού. **8** Αλλά και εάν ημείς ή
άγγελος εξ ουρανού σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά
εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ήναι ανάθεμα.
9 Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εάν τις
σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον
παρελάβετε, ας ήναι ανάθεμα. **10** Διότι τώρα ανθρώπους
πείθω ή τον Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους;
διότι εάν ακόμη ήρεσκον εις ανθρώπους, δεν ήθελον
είσθαι δούλος Χριστού. **11** Αλλά σας γνωστοποιώ,
αδελφοί, ότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν
είναι ανθρώπινον· **12** διότι ουδ' εγώ παρέλαβον αυτό
παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως
Ιησού Χριστού. **13** Διότι ηκούσατε την ποτέ διαγωγήν
μου εν τω Ιουδαϊσμώ, ότι καθ' υπερβολήν εδίωκον
την εκκλησίαν του Θεού και εκακοποίουν αυτήν, **14**
και προέκοπτον εις τον Ιουδαϊσμόν υπέρ πολλούς
συνηλικιώτας εν τω γένει μου, περισσότερον ζηλωτής
υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων. **15** Ότε
δε ηυδόκησεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας
μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αυτού, **16** να
αποκαλύψη τον Υιόν αυτού εν εμοί, διά να κηρύττω
αυτόν μεταξύ των εθνών, ευθύς δεν συνεβουλεύθην
σάρκα και αίμα, **17** ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς
τους προ εμού αποστόλους, αλλ' απήλθον εις Αραβίαν
και πάλιν υπέστρεψα εις Δαμασκόν. **18** Έπειτα μετά
έτη τρία ανέβην εις Ιεροσόλυμα, διά να γνωρίσω
προσωπικώς τον Πέτρον, και έμεινα παρ' αυτώ ημέρας
δεκαπέντε· **19** άλλον δε των αποστόλων δεν είδον,
ειμή Ιάκωβον τον αδελφόν του Κυρίου. **20** Όσα δε
σας γράφω, ιδού, ενώπιον του Θεού ομολογώ ότι δεν
ψεύδομαι. **21** Έπειτα ήλθον εις τους τόπους της Συρίας
και της Κιλικίας. **22** Και ήμην προσωπικώς αγνοούμενος
εις τας εκκλησίας της Ιουδαίας τας εν Χριστώ· **23** ήκουον
δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ημάς, τώρα κηρύττει την
πίστιν, την οποίαν ποτέ κατεπολέμει, **24** και εδόξαζον
τον Θεόν δι' εμέ.

2 Έπειτα μετά δεκατέσσαρα έτη πάλιν ανέβην εις
Ιεροσόλυμα μετά του Βαρνάβα, συμπαραλαβών και
τον Τίτον· **2** ανέβην δε κατά αποκάλυψιν· και παρέστησα
προς αυτούς το ευαγγέλιον, το οποίον κηρύττω μεταξύ
των εθνών, κατ' ιδίαν δε προς τους επισημοτέρους,
μήπως τρέχω ή έτρεξα εις μάτην. **3** Αλλ' ουδέ ο Τίτος
ο μετ' εμού, Έλλην ων, ηναγκάσθη να περιτμηθή, **4**
αλλά διά τους παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οίτινες
παρεισήλθον διά να κατασκοπεύσωσι την ελευθερίαν
ημών, την οποίαν έχομεν εν Χριστώ Ιησού, διά να μας
καταδουλώσωσιν· **5** εις τους οποίους ουδέ προς ώραν
υπεχωρήσαμεν υποτασσόμενοι, διά να διαμείνη εις εσάς
η αλήθεια του ευαγγελίου. **6** Περί δε των νομιζομένων
ότι είναι τι, οποίοι ποτέ και αν ήσαν, ουδόλως φροντίζω·
ο Θεός δεν βλέπει εις πρόσωπον ανθρώπου· διότι εις εμέ
οι επισημότεροι δεν προσέθεσαν ουδέν περισσότερον,
7 αλλά το εναντίον, αφού είδον ότι ενεπιστεύθην
να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους απεριτμήτους
καθώς ο Πέτρος προς τους περιτετμημένους· **8** διότι
ο ενεργήσας εις τον Πέτρον, ώστε να αποσταλή προς
τους περιτετμημένους, ενήργησε και εις εμέ, προς τους
εθνικούς· **9** και αφού εγνώρισαν την χάριν την δοθείσαν
εις εμέ Ιάκωβος και Κηφάς και Ιωάννης, οι θεωρούμενοι
ότι είναι στύλοι, δεξιάς έδωκαν κοινωνίας εις εμέ και
εις τον Βαρνάβαν, διά να υπάγωμεν ημείς μεν εις τα
έθνη, αυτοί δε εις τους περιτετμημένους· **10** μόνον
μας παρήγγειλαν να ενθυμώμεθα τους πτωχούς, το
οποίον και εσπούδασα αυτό τούτο να κάμω. **11** Ότε
δε ήλθεν ο Πέτρος εις την Αντιόχειαν, ηναντιώθην
εις αυτόν κατά πρόσωπον, διότι ήτο αξιόμεμπτος. **12**
Επειδή πριν έλθωσί τινές από του Ιακώβου, συνέτρωγε
με τους εθνικούς· ότε δε ήλθον, συνεστέλλετο και
απεχώριζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ περιτομής. **13**
Και μετ' αυτού συνυπεκρίθησαν και οι λοιποί Ιουδαίοι,
ώστε και ο Βαρνάβας συμπαρεσύρθη εις την υπόκρισιν
αυτών. **14** Αλλ' ότε εγώ είδον ότι δεν ορθοποδούσι προς
την αλήθειαν του ευαγγελίου, είπον προς τον Πέτρον
έμπροσθεν πάντων· Εάν συ Ιουδαίος ων ζης εθνικώς και
ουχί Ιουδαϊκώς, διά τι αναγκάζεις τους εθνικούς να
ιουδαΐζωσιν; **15** Ημείς εκ γεννήσεως Ιουδαίοι όντες και
ουχί εκ των εθνών αμαρτωλοί, **16** εξεύροντες ότι δεν
δικαιούται άνθρωπος εξ έργων νόμου ειμή διά πίστεως
Ιησού Χριστού, και ημείς επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν
Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως Χριστού και
ουχί εξ έργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθή εξ έργων
νόμου ουδείς άνθρωπος. **17** Αλλ' εάν ζητούντες να
δικαιωθώμεν εις τον Χριστόν ευρέθημεν και ημείς
αμαρτωλοί, άρα ο Χριστός αμαρτίας είναι διάκονος;
Μη γένοιτο. **18** Διότι εάν όσα κατέστρεψα ταύτα πάλιν
οικοδομώ, παραβάτην δεικνύω εμαυτόν. **19** Διότι εγώ
διά του νόμου απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω
εις τον Θεόν. **20** Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην·
ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί· καθ'
ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του
Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ
εμού. **21** Δεν αθετώ την χάριν του Θεού· διότι αν η
δικαίωσις γίνηται διά του νόμου, άρα ο Χριστός εις
μάτην απέθανε.

3 Ω ανόητοι Γαλάται, τις σας εβάσκανεν, ώστε να μη
πείθησθε εις την αλήθειαν σεις, έμπροσθεν εις τους
οφθαλμούς των οποίων ο Ιησούς Χριστός, διεγράφη
εσταυρωμένος μεταξύ σας; **2** Τούτο μόνον θέλω να
μάθω από σάς· Εξ έργων νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ή

εξ ακοής της πίστεως; 3 τόσον ανόητοι είσθε; αφού
ηρχίσατε με το Πνεύμα, τώρα τελειόνετε με την σάρκα;
4 εις μάτην επάθετε τόσα; αν μόνον εις μάτην. 5 Εκείνος
λοιπόν όστις χορηγεί εις εσάς το Πνεύμα και ενεργεί
θαύματα μεταξύ σας, εξ έργων νόμου κάμνει ταύτα ή
εξ ακοής πίστεως; 6 καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις
τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. 7
Εξεύρετε λοιπόν ότι οι όντες εκ πίστεως, ούτοι είναι υιοί
του Αβραάμ. 8 Προϊδούσα δε η γραφή ότι εκ πίστεως
δικαιόνει τα έθνη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον Αβραάμ
ότι θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάντα τα έθνη. 9 Ώστε οι
όντες εκ πίστεως ευλογούνται μετά του πιστού Αβραάμ.
10 Διότι όσοι είναι εξ έργων νόμου, υπό κατάραν είναι·
επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν
εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του
νόμου, ώστε να πράξη αυτά. 11 Ότι δε ουδείς δικαιούται
διά του νόμου ενώπιον του Θεού, είναι φανερόν, διότι ο
δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως, 12 ο δε νόμος δεν είναι
εκ πίστεως· αλλ' ο άνθρωπος ο πράττων αυτά θέλει
ζήσει δι' αυτών. 13 Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της
κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών· διότι
είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος
επί ξύλου. 14 Διά να έλθη εις τα έθνη η ευλογία του
Αβραάμ διά Ιησού Χριστού, ώστε να λάβωμεν την
επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως. 15 Αδελφοί,
κατά άνθρωπον ομιλώ· όμως και ανθρώπου διαθήκην
κεκυρωμένην ουδείς αθετεί ή προσθέτει εις αυτήν. 16
Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και
προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα,
ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το σπέρμα
σου, όστις είναι ο Χριστός. 17 Τούτο δε λέγω· ότι
διαθήκην προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του
Θεού ο μετά έτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος νόμος
δεν ακυρόνει, ώστε να καταργήση την επαγγελίαν.
18 Διότι εάν η κληρονομία ήναι εκ νόμου, δεν είναι
πλέον εξ επαγγελίας· αλλ' εις τον Αβραάμ δι' επαγγελίας
εχάρισε ταύτην ο Θεός. 19 Διά τι λοιπόν εδόθη ο
νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού
έλθη το σπέρμα, προς το οποίον έγεινεν η επαγγελία,
διαταχθείς δι' αγγέλων διά χειρός μεσίτου· 20 ο δε
μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι εις. 21 Ο
νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι;
Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος
να ζωοποιήση, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τωόντι εκ
του νόμου· 22 η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα υπό
την αμαρτίαν, διά να δοθή η επαγγελία εκ πίστεως
Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας. 23 Πριν δε έλθη η
πίστις, εφρουρούμεθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι
εις την πίστιν, ήτις έμελλε να αποκαλυφθή. 24 Ώστε ο
νόμος έγεινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά
να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. 25 αφού όμως ήλθεν η
πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν. 26 Διότι
πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ
Ιησού· 27 επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν
ενεδύθητε. 28 Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην,
δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και
θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· 29
εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ
και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δε, εφ' όσον χρόνον ο κληρονόμος είναι
νήπιος, δεν διαφέρει δούλου, αν και ήναι κύριος
πάντων, 2 αλλ' είναι υπό επιτρόπους και οικονόμους
μέχρι της προθεσμίας υπό του πατρός. 3 Ούτω και
ημείς, ότε ήμεθα νήπιοι, υπό τα στοιχεία του κόσμου
ήμεθα δεδουλωμένοι· 4 ότε όμως ήλθε το πλήρωμα
του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις
εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, 5
διά να εξαγοράση τους υπό νόμον, διά να λάβωμεν την
υιοθεσίαν. 6 Και επειδή είσθε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός
το Πνεύμα του Υιού αυτού εις τας καρδίας σας, το οποίον
κράζει· Αββά, ο Πατήρ. 7 Όθεν δεν είσαι πλέον δούλος
αλλ' υιός· εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του
Χριστού. 8 Αλλά τότε μεν μη γνωρίζοντες τον Θεόν,
εδουλεύσατε εις τους μη φύσει όντας Θεούς· 9 τώρα δε
αφού εγνωρίσατε τον Θεόν, μάλλον δε εγνωρίσθητε
υπό του Θεού, πως επιστρέφετε πάλιν εις τα ασθενή και
πτωχά στοιχεία, εις τα οποία πάλιν ως πρότερον θέλετε
να δουλεύητε; 10 Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και
καιρούς και ενιαυτούς. 11 Φοβούμαι διά σας, μήπως
ματαίως εκοπίασα εις εσάς. 12 Γίνεσθε ως εγώ, διότι και
εγώ είμαι καθώς σεις, αδελφοί, σας παρακαλώ, ουδόλως
με ηδικήσατε· 13 εξεύρετε δε ότι πρότερον σας εκήρυξα
το ευαγγέλιον εν ασθενεία της σαρκός, 14 και δεν
εξουθενήσατε ουδ' απερρίψατε τον πειρασμόν μου τον
εν τη σαρκί μου, αλλά με εδέχθητε ως άγγελον Θεού,
ως Χριστόν Ιησούν. 15 Τις λοιπόν ήτο ο μακαρισμός
σας; επειδή μαρτυρώ προς εσάς ότι ει δυνατόν τους
οφθαλμούς σας ηθέλετε εκβάλει και δώσει εις εμέ. 16
Εχθρός σας έγεινα λοιπόν, διότι σας λέγω την αλήθειαν;
17 Δεικνύουσι ζήλον προς εσάς, ουχί όμως καλόν, αλλά
θέλουσι να σας αποκλείσωσι, διά να έχητε σεις ζήλον
προς αυτούς. 18 Καλόν δε είναι να ήσθε ζηλωταί προς το
καλόν πάντοτε και ουχί μόνον όταν ευρίσκωμαι μεταξύ
σας. 19 Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι εις
ωδίνας, εωσού μορφωθή ο Χριστός εν υμίν· 20 ήθελον
δε να παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα και να αλλάξω
την φωνήν μου, διότι απορώ διά σας. 21 Είπατέ μοι οι
θέλοντες να ήσθε υπό νόμον· τον νόμον δεν ακούετε;
22 Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο
υιούς, ένα εκ της δούλης και ένα εκ της ελευθέρας. 23
Αλλ' ο μεν εκ της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ
της ελευθέρας διά της επαγγελίας· 24 Τα οποία είναι
κατά αλληγορίαν· διότι αύται είναι αι δύο διαθήκαι, μία
μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις
είναι η Άγαρ. 25 Διότι το Άγαρ είναι το όρος Σινά εν τη
Αραβία, και ταυτίζεται με την σημερινήν Ιερουσαλήμ,
είναι δε εις δουλείαν μετά των τέκνων αυτής· 26 η
δε άνω Ιερουσαλήμ είναι ελευθέρα, ήτις είναι μήτηρ
πάντων ημών. 27 Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι,
στείρα η μη τίκτουσα, έκβαλε φωνήν και βόησον, η μη
ωδίνουσα· διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλειότερα
παρά τα τέκνα της εχούσης τον άνδρα. 28 Ημείς δε,
αδελφοί, καθώς ο Ισαάκ επαγγελίας τέκνα είμεθα. 29
Αλλά καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδίωκε τον
κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. 30 Αλλά τι λέγει η γραφή;
Έκβαλε την δούλην και τον υιόν αυτής· διότι δεν θέλει
κληρονομήσει ο υιός της δούλης μετά του υιού της

ελευθέρας. 31 Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης
τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν
ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε
πάλιν εις ζυγόν δουλείας. 2 Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω
ότι εάν περιτέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει
ουδέν. 3 Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον
περιτεμνόμενον, ότι είναι χρεώστης να εκτελή όλον
τον νόμον. 4 Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι
δικαιόνεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος· 5
διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως
την ελπίδα της δικαιώσεως. 6 Διότι εν Χριστώ Ιησού
ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά
πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη. 7 Ετρέχετε καλώς· τις
σας ημπόδισεν ώστε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν; 8
Η κατάπεισις αύτη δεν είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί.
9 Ολίγη ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ένζυμον. 10 Εγώ
έχω πεποίθησιν εις εσάς διά του Κυρίου ότι δεν θέλετε
φρονήσει ουδέν άλλο· όστις όμως σας ταράττει, αυτός
θέλει υποφέρει την ποινήν, οποίος και αν ήναι. 11
Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι
πλέον κατατρέχομαι; άρα κατηργήθη το σκάνδαλον του
σταυρού. 12 Είθε να αποκοπώσιν οι ταράττοντές σας.
13 Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν·
μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν
της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους.
14 Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις
τον, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 15 Εάν
όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη
υπ' αλλήλων αφανισθήτε. 16 Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε
κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν
της σαρκός. 17 Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του
Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός· ταύτα
δε αντίκεινται προς άλληλα, ώστε εκείνα, τα οποία
θέλετε, να μη πράττητε. 18 Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του
Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. 19 Φανερά δε είναι
τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία,
ακαθαρσία, ασέλγεια, 20 ειδωλολατρεία, φαρμακεία,
έχθραι, έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι,
αιρέσεις, 21 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια
τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και
προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν
Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει. 22 Ο δε καρπός του
Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία,
χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, 23 πραότης, εγκράτεια·
κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. 24 Όσοι δε
είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με
τα πάθη και τας επιθυμίας. 25 Εάν ζώμεν κατά το
Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. 26 Μη
γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους
φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκέπτως πέση εις
κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθόνετε τον
τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν,
μη και συ πειρασθής. 2 Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και
ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. 3 Διότι
εάν τις νομίζη ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν
εξαπατά. 4 Αλλ' έκαστος ας εξετάζη το εαυτού έργον,
και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και
ουχί εις τον άλλον· 5 διότι έκαστος το εαυτού φορτίον
θέλει βαστάσει. 6 Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας
κάμνη τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά
αυτού. 7 Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό,
τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει· 8
διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ
της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει
θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) 9
Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν
δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ.
10 Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το
καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της
πίστεως. 11 Ίδετε πόσον μακράν επιστολήν σας έγραψα
με την χείρα μου. 12 Όσοι θέλουσι να αρέσκωσι κατά την
σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να περιτέμνησθε, μόνον
διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. 13
Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον
νόμον· αλλά θέλουσι να περιτέμνησθε σεις, διά να έχωσι
καύχησιν εις την σάρκα σας. 14 Εις εμέ δε μη γένοιτο
να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη
ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. 15 Διότι εν
Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία,
αλλά νέα κτίσις. 16 Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον
κανόνα τούτον, ειρήνη επ' αυτούς και έλεος, και επί
τον Ισραήλ του Θεού. 17 Εις το εξής μηδείς ας μη δίδη
εις εμέ ενόχλησιν· διότι εγώ βαστάζω τα στίγματα του
Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. 18 Η χάρις του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού είη μετά του πνεύματος υμών,
αδελφοί· αμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος
Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέσω και
πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις είη υμίν και ειρήνη
από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3**
Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάση ευλογία πνευματική
εις τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ημάς
δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι
και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, **5** προορίσας
ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά
την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εις έπαινον της
δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς
διά του ηγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου έχομεν την
απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την άφεσιν των
αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού,
8 καθ' ην επερίσσευσεν εις ημάς εν πάση σοφία και
φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριον
του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την
οποίαν προέθετο εν εαυτώ, **10** εις οικονομίαν του
πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαιώση τα πάντα
εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης.
11 Εν αυτώ, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν,
προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος
τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12**
διά να ήμεθα εις έπαινον της δόξης αυτού ημείς οι
προελπίσαντες εις τον Χριστόν· **13** εις τον οποίον και
σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας,
το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εις τον οποίον και
πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Άγιον της
επαγγελίας, **14** όστις είναι ο αρραβών της κληρονομίας
ημών, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαού
αυτού, εις έπαινον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτο και
εγώ, ακούσας την εις τον Κύριον Ιησούν πίστιν σας και
την εις πάντας τους αγίους αγάπην, **16** δεν παύομαι
ευχαριστών τον Θεόν υπέρ υμών, μνημονεύων υμάς εν
ταις προσευχαίς μου, **17** διά να σας δώση ο Θεός του
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα
σοφίας και αποκαλύψεως εις επίγνωσιν αυτού, **18** ώστε
να φωτισθώσιν οι οφθαλμοί του νοός σας, εις το να
γνωρίσητε ποία είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού,
και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού
εις τους αγίους, **19** και τι το υπερβάλλον μέγεθος της
δυνάμεως αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την
ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, **20** την οποίαν
ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών,
και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού εν τοις επουρανίοις,
21 υπεράνω πάσης αρχής και εξουσίας και δυνάμεως
και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζομένου ου
μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι·
(aiōn g165) **22** και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού,
και έδωκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εις την
εκκλησίαν, **23** ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα
του τα πάντα εν πάσι πληρούντος.

2 Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και
τας αμαρτίας εζωοποίησεν, **2** εις τας οποίας
περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου
τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του
πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους
υιούς της απειθείας· **(aiōn g165)** **3** μεταξύ των οποίων και
ημείς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας
της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός
και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα
οργής, ως και οι λοιποί· **4** ο Θεός όμως πλούσιος
ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την
οποίαν ηγάπησεν ημάς, **5** και ενώ ήμεθα νεκροί διά
τα αμαρτήματα, εζωοποίησεν ημάς μετά του Χριστού·
κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι· **6** και συνανέστησε και
συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού,
7 διά να δείξη εις τους επερχομένους αιώνας τον
υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς
ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. **(aiōn g165)** **8** Διότι
κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως· και τούτο
δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· **9** ουχί εξ έργων,
διά να μη καυχηθή τις. **10** Διότι αυτού ποίημα είμεθα,
κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς έργα καλά, τα οποία
προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς.
11 Διά τούτο ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά
σάρκα, οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης
περιτομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** ότι ήσθε εν
τω καιρώ εκείνω χωρίς Χριστού, απηλλοτριωμένοι από
της πολιτείας του Ισραήλ και ξένοι των διαθηκών της
επαγγελίας, ελπίδα μη έχοντες και όντες εν τω κόσμω
χωρίς Θεού. **13** Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις
οι ποτέ όντες μακράν εγείνετε πλησίον διά του αίματος
του Χριστού. **14** Διότι αυτός είναι η ειρήνη ημών, όστις
έκαμε τα δύο εν και έλυσε το μεσότοιχον του φραγμού,
15 καταργήσας την έχθραν εν τη σαρκί αυτού, τον νόμον
των εντολών των εν τοις διατάγμασι, διά να κτίση
εις εαυτόν τους δύο εις ένα νέον άνθρωπον, φέρων
ειρήνην, **16** και να συνδιαλλάξη αμφοτέρους εις εν
σώμα προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας δι'
αυτού την έχθραν. **17** Και ελθών εκήρυξεν ευαγγέλιον
ειρήνης εις εσάς τους μακράν και εις τους πλησίον, **18**
διότι δι' αυτού έχομεν αμφότεροι την είσοδον προς
τον Πατέρα δι' ενός Πνεύματος. **19** Άρα λοιπόν δεν
είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των
αγίων και οικείοι του Θεού, **20** εποικοδομηθέντες επί
το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος
ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού· **21** εν τω
οποίω πάσα η οικοδομή συναρμολογουμένη αυξάνεται
εις ναόν άγιον εν Κυρίω· **22** εν τω οποίω και σεις
συνοικοδομείσθε εις κατοικητήριον του Θεού διά του
Πνεύματος.

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού
υπέρ υμών των εθνικών, **2** επειδή ηκούσατε την
οικονομίαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εις εμέ
υπέρ υμών, **3** ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εις
εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραψα συντόμως, **4** εξ
ων δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω
μυστηρίω του Χριστού γνώσιν μου, **5** το οποίον εν
άλλαις γενεαίς δεν εγνωστοποιήθη εις τους υιούς των
ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εις
τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ήναι

τα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμέτοχα της
επαγγελίας αυτού εν τω Χριστώ διά του ευαγγελίου,
7 του οποίου έγεινα υπηρέτης κατά την δωρεάν της
χάριτος του Θεού, την δοθείσαν εις εμέ κατά την
ενέργειαν της δυνάμεως αυτού. 8 Εις εμέ τον πλέον
ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αύτη,
να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον
πλούτον του Χριστού 9 και να φωτίσω πάντας, ποία
είναι η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου
από των αιώνων εν τω Θεώ όστις έκτισε τα πάντα διά
του Ιησού Χριστού, (aiōn g165) 10 διά να γνωρισθή τώρα
διά της εκκλησίας εν τοις επουρανίοις εις τας αρχάς και
τας εξουσίας η πολυποίκιλος σοφία του Θεού, 11 κατά
την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ
Ιησού τω Κυρίω ημών, (aiōn g165) 12 διά του οποίου
έχομεν την παρρησίαν και την είσοδον με πεποίθησιν
διά της εις αυτόν πίστεως. 13 Διά τούτο σας παρακαλώ
να μη αθυμήτε διά τας υπέρ υμών θλίψεις μου, το
οποίον είναι δόξα υμών. 14 Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά
μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,
15 εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοίς και επί γης
ονομάζεται, 16 διά να δώση εις εσάς κατά τον πλούτον
της δόξης αυτού, να κραταιωθήτε εν δυνάμει διά του
Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν άνθρωπον, 17
διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις
καρδίαις υμών, 18 ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι
και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη, να καταλάβητε μετά
πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος
και ύψος, 19 και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού
την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε
με όλον το πλήρωμα του Θεού. 20 Εις δε τον δυνάμενον
υπερεκπερισσού να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή
νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν,
21 εις αυτόν έστω η δόξα εν τη εκκλησία διά Ιησού
Χριστού εις πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων·
αμήν. (aiōn g165)

4 Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω
να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην
προσεκλήθητε, 2 μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και
πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους
εν αγάπη, 3 σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα
του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. 4 Εν
σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε με μίαν
ελπίδα της προσκλήσεώς σας· 5 εις Κύριος, μία πίστις,
εν βάπτισμα· 6 εις Θεός και Πατήρ πάντων, ο ων επί
πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν. 7 Εις ένα
δε έκαστον ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της
δωρεάς του Χριστού. 8 Διά τούτο λέγει· Αναβάς εις ύψος,
ηχμαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και έδωκε χαρίσματα εις
τους ανθρώπους. 9 Το δε ανέβη τι είναι ειμή ότι και
κατέβη πρώτον εις τα κατώτερα μέρη της γης; 10 Ο
καταβάς αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των
ουρανών, διά να πληρώση τα πάντα. 11 Και αυτός έδωκεν
άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους
δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους,
12 προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της
διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού,
13 εωσού καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της
πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις
άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος
του Χριστού, 14 διά να μη ήμεθα πλέον νήπιοι,
κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της
διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της
πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην, 15 αλλά
αληθεύοντες εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν
κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός, 16 εξ ου
παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον
διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά
την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει
την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν
αγάπη. 17 Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι διά του
Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά
έθνη περιπατούσιν εν τη ματαιότητι του νοός αυτών,
18 εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι όντες
από της ζωής του Θεού διά την άγνοιαν την ούσαν εν
αυτοίς, διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, 19 οίτινες
αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοίς εις την ασέλγειαν,
διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρσίαν ακορέστως. 20
Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω τον Χριστόν, 21 επειδή
αυτόν ηκούσατε και εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς
είναι η αλήθεια εν τω Ιησού· 22 να απεκδυθήτε τον
παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν,
τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, 23 και
να ανανεόνησθε εις το πνεύμα του νοός σας 24 και
να ενδυθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά
Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας. 25 Όθεν
απορρίψαντες το ψεύδος, λαλείτε αλήθειαν έκαστος
μετά του πλησίον αυτού· διότι είμεθα μέλη αλλήλων.
26 Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε· ο ήλιος ας μη δύη επί
τον παροργισμόν σας, 27 μήτε δίδετε τόπον εις τον
διάβολον. 28 Ο κλέπτων ας μη κλέπτη πλέον, μάλλον δε
ας κοπιάζη εργαζόμενος το καλόν με τας χείρας αυτού,
διά να έχη να μεταδίδη εις τον χρείαν έχοντα. 29 Μηδείς
λόγος σαπρός ας μη εξέρχηται εκ του στόματός σας,
αλλ' όστις είναι καλός προς οικοδομήν της χρείας, διά
να δώση χάριν εις τους ακούοντας. 30 Και μη λυπείτε το
Πνεύμα το Άγιον του Θεού, με το οποίον εσφραγίσθητε
διά την ημέραν της απολυτρώσεως. 31 Πάσα πικρία και
θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία ας αφαιρεθή
από σας μετά πάσης κακίας· 32 γίνεσθε δε εις αλλήλους
χρηστοί, εύσπλαγχνοι, συγχωρούντες αλλήλους, καθώς
ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά του Χριστού.

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμηταί του Θεού ως τέκνα αγαπητά,
2 και περιπατείτε εν αγάπη, καθώς και ο Χριστός
ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών
προσφοράν και θυσίαν εις τον Θεόν εις οσμήν ευωδίας.
3 Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ας
ονομάζηται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εις αγίους, 4
μηδέ αισχρότης και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία
είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία. 5 Διότι τούτο
εξεύρετε, ότι πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης,
όστις είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονομίαν εν τη
βασιλεία του Χριστού και Θεού. 6 Μηδείς ας μη σας
απατά με ματαίους λόγους· επειδή διά ταύτα έρχεται
η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. 7 Μη
γίνεσθε λοιπόν συμμέτοχοι αυτών. 8 Διότι ήσθε ποτέ

σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε ως
τέκνα φωτός· 9 διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι
εν πάση αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αληθεία· 10
εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. 11 Και
μη συγκοινωνείτε εις τα έργα τα άκαρπα του σκότους,
μάλλον δε και ελέγχετε· 12 διότι τα κρυφίως γινόμενα
υπ' αυτών αισχρόν έστι και λέγειν· 13 τα δε πάντα
ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή
παν το φανερούμενον φως είναι. 14 Διά τούτο λέγει·
Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάστηθι εκ των νεκρών,
και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. 15 Προσέχετε λοιπόν
πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως
σοφοί, 16 εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι
είναι πονηραί. 17 Διά τούτο μη γίνεσθε άφρονες,
αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. 18 Και μη
μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά
πληρούσθε διά του Πνεύματος, 19 λαλούντες μεταξύ
σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς,
άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον
Κύριον, 20 ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις
τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού, 21 υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω
Θεού. 22 Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας
ως εις τον Κύριον, 23 διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της
γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας,
και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. 24 Αλλά καθώς
η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι
γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά
πάντα. 25 Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκάς σας, καθώς
και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν
εαυτόν υπέρ αυτής, 26 διά να αγιάση αυτήν, καθαρίσας
με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, 27 διά να
παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη
έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά
διά να ήναι αγία και άμωμος. 28 Ούτω χρεωστούσιν
οι άνδρες να αγαπώσι τας εαυτών γυναίκας ως τα
εαυτών σώματα. Όστις αγαπά την εαυτού γυναίκα
εαυτόν αγαπά· 29 διότι ουδείς εμίσησέ ποτέ την εαυτού
σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλπει αυτήν, καθώς και
ο Κύριος την εκκλησίαν· 30 επειδή μέλη είμεθα του
σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ των οστέων
αυτού. 31 Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον
πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολληθή
εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις
σάρκα μίαν. 32 Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε
λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. 33
Πλην και σεις οι καθ' ένα έκαστος την εαυτού γυναίκα
ούτως ας αγαπά ως εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον
άνδρα.

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίω·
διότι τούτο είναι δίκαιον. 2 Τίμα τον πατέρα σου και
την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, 3
διά να γείνη εις σε καλόν και να ήσαι μακροχρόνιος
επί της γης. 4 Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα
τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου.
5 Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίους
σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδίας
σας ως εις τον Χριστόν, 6 μη κατ' οφθαλμοδουλείαν
ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι του Χριστού,
εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχής, 7 μετ'
ευνοίας δουλεύοντες εις τον Κύριον και ουχί εις
ανθρώπους, 8 εξεύροντες ότι έκαστος ό, τι καλόν πράξη,
τούτο θέλει λάβει παρά του Κυρίου, είτε δούλος είτε
ελεύθερος. 9 Και οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς
αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ότι και σεις
αυτοί έχετε Κύριον εν ουρανοίς, και προσωποληψία
δεν υπάρχει παρ' αυτώ. 10 Το λοιπόν, αδελφοί μου,
ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος
αυτού. 11 Ενδύθητε την πανοπλίαν του Θεού, διά να
δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του
διαβόλου· 12 διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις
αίμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον
εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του
σκότους του αιώνος τούτου· εναντίον εις τα πνεύματα
της πονηρίας εν τοις επουρανίοις. (aiōn g165) 13 Διά
τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να
δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρα τη πονηρά και
αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. 14 Σταθήτε
λοιπόν περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν
και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης 15 και
έχοντες υποδεδημένους τους πόδας με την ετοιμασίαν
του ευαγγελίου της ειρήνης· 16 επί πάσι δε αναλάβετε
την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθή
να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα·
17 και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την
μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού,
18 προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής
και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο
αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν
υπέρ πάντων των αγίων, 19 και υπέρ εμού, διά να δοθή
εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρρησίας,
διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, 20
υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών άλυσιν, διά να
λαλήσω περί αυτού μετά παρρησίας καθώς πρέπει να
λαλήσω. 21 Αλλά διά να εξεύρητε και σεις τα κατ' εμέ,
τι κάμνω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο
αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω, 22 τον
οποίον έπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθητε
τα περί ημών και να παρηγορήση τας καρδίας σας. 23
Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από
Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. 24 Η χάρις είη
μετά πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν
Χριστόν εν καθαρότητι· αμήν.

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού,
προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας
εν Φιλίπποις μετά των επισκόπων και διακόνων. **2** χάρις
είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου
Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας
ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάση προσευχή μου υπέρ
πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς, **5** διά την εις το
ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της πρώτης ημέρας
μέχρι του νυν, **6** βέβαιος ων εις αυτό τούτο, ότι εκείνος
όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει
αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθώς είναι
δίκαιον εις εμέ να φρονώ τούτο περί πάντων υμών,
διότι σας έχω εν τη καρδία μου, και είσθε πάντες σεις
και εις τα δεσμά μου και εις την απολογίαν και εις την
βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκοινωνοί μου της χάριτος.
8 Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ πάντας
με σπλάγχνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι,
να περισσεύση η αγάπη σας έτι μάλλον και μάλλον εις
επίγνωσιν και εις πάσαν νόησιν, **10** διά να διακρίνητε τα
διαφέροντα, ώστε να ήσθε ειλικρινείς και απρόσκοποι
μέχρι της ημέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπών
δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις δόξαν και
έπαινον Θεού. **12** Θέλω δε να εξεύρητε, αδελφοί, ότι
τα συμβάντα εις εμέ συνέτρεξαν μάλλον εις πρόοδον
του ευαγγελίου, **13** ώστε τα διά τον Χριστόν δεσμά
μου έγειναν φανερά εις όλον το πραιτώριον και εις
πάντας τους λοιπούς, **14** και οι πλειότεροι των εν
Κυρίω αδελφών πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμώσι
περισσότερον να κηρύττωσιν αφόβως τον λόγον. **15**
Τινές μεν και διά φθόνον και έριδα, τινές δε και
από καλής θελήσεως κηρύττουσι τον Χριστόν· **16** οι
μεν κηρύττουσιν εξ αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχί εν
καθαρότητι, νομίζοντες ότι προσθέτουσι θλίψιν εις τα
δεσμά μου· **17** οι δε εξ αγάπης, εξεύροντες ότι είμαι
τεταγμένος εις απολογίαν του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν
πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επί προφάσει είτε τη
αληθεία, ο Χριστός κηρύτεται· και εις τούτο χαίρω
αλλά και θέλω χαίρει. **19** Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει
αποβή εις εμέ προς σωτηρίαν διά της δεήσεώς σας και
διά της βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20**
κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ελπίδα μου ότι δεν
θέλω αισχυνθή εις ουδέν, αλλά μετά πάσης παρρησίας
ως πάντοτε και τώρα θέλει μεγαλυνθή ο Χριστός εν
τω σώματί μου είτε διά ζωής είτε διά θανάτου. **21**
Διότι εις εμέ το ζην είναι ο Χριστός και το αποθανείν
κέρδος. **22** Αλλ' εάν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλη
εις καρποφορίαν του έργου μου, και τι να εκλέξω δεν
γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, έχων
μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω και να είμαι με
τον Χριστόν· διότι είναι πολύ πλέον καλήτερον· **24**
το να μένω όμως εν τη σαρκί είναι αναγκαιότερον
διά σας. **25** Και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω
μείνει και συμπαραμείνει μετά πάντων υμών διά την
εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, **26** διά να
περισσεύη δι' εμού το καύχημά σας εις τον Ιησούν
Χριστόν διά της εμής πάλιν παρουσίας προς εσάς. **27**
Μόνον πολιτεύεσθε αξίως του ευαγγελίου του Χριστού,
διά να ακούσω, είτε όταν έλθω και σας ίδω είτε ενώ
είμαι απών, την κατάστασίν σας, ότι στέκεσθε εις εν
πνεύμα, συναγωνιζόμενοι εν μιά ψυχή διά την πίστιν
του ευαγγελίου, **28** και μη φοβιζόμενοι εις ουδέν από
των εναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν είναι ένδειξις
απωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, και τούτο από Θεού· **29**
διότι εις εσάς εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το
να πιστεύητε εις αυτόν, αλλά και το να πάσχητε υπέρ
αυτού, **30** έχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν
εμοί και τώρα ακούετε εν εμοί.

2 Εάν λοιπόν υπάρχη τις παρηγορία εν Χριστώ ή τις
παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος ή
σπλάγχνα τινά και οικτιρμοί, **2** κάμετε πλήρη την χαράν
μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην,
όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδέν
εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη
θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. **4** Μη
αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα
των άλλων. **5** Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το
οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, **6** όστις εν μορφή
Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα
με τον Θεόν, **7** αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου
μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, **8** και
ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν
εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε
σταυρού. **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και
εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, **10** διά να
κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων
και επιγείων και καταχθονίων, **11** και πάσα γλώσσα να
ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν
Θεού Πατρός. **12** Ώστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε
υπηκούσατε, ουχί ως εν τη παρουσία μου μόνον, αλλά
τώρα πολύ περισσότερον εν τη απουσία μου, μετά φόβου
και τρόμου εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν· **13** διότι
ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το
ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα
πάντα χωρίς γογγυσμών και αμφισβητήσεων, **15** διά να
γίνησθε άμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα
εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξύ
των οποίων λάμπετε ως φωστήρες εν τω κόσμω, **16**
κρατούντες τον λόγον της ζωής, διά καύχημά μου εν τη
ημέρα του Χριστού, ότι δεν έτρεξα εις μάτην ουδέ εις
μάτην εκοπίασα. **17** Αλλ' εάν και προσφέρω εμαυτόν
σπονδήν επί της θυσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας,
χαίρω και συγχαίρω μετά πάντων υμών· **18** ωσαύτως δε
και σεις χαίρετε και συγχαίρετε μετ' εμού. **19** Ελπίζω
δε επί τον Κύριον Ιησούν να πέμψω προς εσάς ταχέως
τον Τιμόθεον, διά να ευφραίνωμαι και εγώ μαθών την
κατάστασίν σας· **20** διότι δεν έχω ουδένα ισόψυχον,
όστις να μεριμνήση γνησίως περί της καταστάσεώς σας·
21 επειδή πάντες ζητούσι τα εαυτών, ουχί τα του Ιησού
Χριστού· **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ότι
ως τέκνον μετά του πατρός εδούλευσε μετ' εμού εις
το ευαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπόν ελπίζω να πέμψω
ευθύς, καθώς ίδω το τέλος των υποθέσεών μου· **24**
πέποιθα δε επί τον Κύριον ότι και εγώ θέλω ελθεί
ταχέως. **25** Εστοχάσθην όμως αναγκαίον να πέμψω

προς εσάς τον Επαφρόδιτον τον αδελφόν και συνεργόν
και συστρατιώτην μου, απεσταλμένον δε από σας και
υπηρετήσαντα εις την χρείαν μου, 26 επειδή επεπόθει
όλους εσάς και ελυπείτο, διότι ηκούσατε ότι ησθένησε.
27 Και τωόντι ησθένησε μέχρι θανάτου· αλλ' ο Θεός
ηλέησεν αυτόν, ουχί δε αυτόν μόνον, αλλά και εμέ, διά
να μη λάβω λύπην επί λύπην. 28 Όθεν έπεμψα αυτόν
μετά περισσοτέρας σπουδής, διά να χαρήτε ιδόντες
αυτόν πάλιν, και εγώ να έχω ολιγωτέραν λύπην. 29
Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίω μετά πάσης χαράς και
τιμάτε τους τοιούτους, 30 επειδή διά το έργον του
Χριστού επλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την
ζωήν αυτού, διά να αναπληρώση την έλλειψιν υμών
της εις εμέ υπηρεσίας.

3 Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίω. Το να σας
γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δεν είναι οχληρόν, εις
εσάς δε ασφαλές. 2 Προσέχετε τους κύνας, προσέχετε
τους κακούς εργάτας, προσέχετε την κατατομήν· 3
διότι ημείς είμεθα η περιτομή, οι λατρεύοντες τον
Θεόν εν Πνεύματι και καυχώμενοι εις τον Χριστόν
Ιησούν και μη έχοντες την πεποίθησιν εν τη σαρκί, 4
αν και εγώ έχω πεποίθησιν και εν τη σαρκί. Εάν τις
άλλος νομίζη ότι έχει πεποίθησιν εν τη σαρκί, εγώ
περισσότερον· 5 περιτετμημένος την ογδόην ημέραν,
εκ γένους Ισραήλ, εκ φυλής Βενιαμίν, Εβραίος εξ
Εβραίων, κατά νόμον Φαρισαίος, 6 κατά ζήλον διώκτης
της εκκλησίας, κατά την δικαιοσύνην την διά του
νόμου διατελέσας άμεμπτος. 7 Πλην εκείνα, τα οποία
ήσαν εις εμέ κέρδη, ταύτα ενόμισα ζημίαν διά τον
Χριστόν· 8 μάλιστα δε και νομίζω τα πάντα ότι είναι
ζημία διά το έξοχον της γνώσεως του Ιησού Χριστού
του Κυρίου μου, διά τον οποίον εζημιώθην τα πάντα,
και λογίζομαι ότι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον
Χριστόν 9 και να ευρεθώ εν αυτώ μη έχων ιδικήν μου
δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως
του Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της
πίστεως, 10 διά να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της
αναστάσεως αυτού και την κοινωνίαν των παθημάτων
αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατον αυτού, 11
ίσως καταντήσω εις την εξανάστασιν των νεκρών. 12
Ουχί ότι έλαβον ήδη το βραβείον ή έγεινα ήδη τέλειος,
τρέχω όμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον
και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. 13 Αδελφοί,
εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν
πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν
επεκτεινόμενος, 14 τρέχω προς τον σκοπόν διά το
βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού.
15 Όσοι λοιπόν είμεθα τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν· και
εάν φρονήτε τι άλλως πως, και τούτο θέλει αποκαλύψει
εις εσάς ο Θεός. 16 Πλην εις εκείνο, εις το οποίον
εφθάσαμεν, ας περιπατώμεν κατά τον αυτόν κανόνα,
ας φρονώμεν το αυτό. 17 Αδελφοί, συμμιμηταί μου
γίνεσθε και παρατηρείτε τους όσοι περιπατούσιν ούτω,
καθώς έχετε τύπον ημάς. 18 Διότι περιπατούσι πολλοί,
τους οποίους σας έλεγον πολλάκις, τώρα δε και κλαίων
λέγω, ότι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού,
19 των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων
ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη
αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα επίγεια. 20 Διότι
το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και
προσμένομεν Σωτήρα τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, 21
όστις θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως
ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης
αυτού κατά την ενέργειαν, διά της οποίας δύναται και
να υποτάξη τα πάντα εις εαυτόν.

4 Όθεν, αδελφοί μου αγαπητοί και επιπόθητοι, χαρά και
στέφανός μου, ούτω στέκεσθε εν Κυρίω, αγαπητοί. 2
Παρακαλώ την Ευωδίαν, παρακαλώ και την Συντύχην,
να φρονώσι το αυτό εν Κυρίω· 3 και παρακαλώ και σε,
σύντροφε γνήσιε, βοήθει αυτάς αίτινες συνηγωνίσθησαν
μετ' εμού εις το ευαγγέλιον ομού και με τον Κλήμεντα
και τους λοιπούς συνεργούς μου, των οποίων τα
ονόματα είναι εν βιβλίω ζωής. 4 Χαίρετε εν Κυρίω
πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεί, Χαίρετε. 5 Η επιείκειά σας
ας γείνη γνωστή εις πάντας τους ανθρώπους. Ο Κύριος
είναι πλησίον. 6 Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ'
εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας
προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και
της δεήσεως. 7 Και η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα
πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδίας σας και τα
διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού. 8 Το λοιπόν,
αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα
καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχη τις
αρετή και εάν τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε· 9 εκείνα
τα οποία και εμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και
είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε και ο Θεός της ειρήνης
θέλει είσθαι μεθ' υμών. 10 Εχάρην δε εν Κυρίω μεγάλως
ότι τώρα τέλος πάντων εδείξατε αναθάλλουσαν την
υπέρ εμού φροντίδα· περί του οποίου και εφροντίζετε,
πλην δεν είχετε ευκαιρίαν. 11 Ουχί ότι λέγω τούτο
διότι υστερούμαι· επειδή εγώ έμαθον να ήμαι αυτάρκης
εις όσα έχω. 12 Εξεύρω να ταπεινόνωμαι, εξεύρω και
να περισσεύωμαι· εν παντί τόπω και κατά πάντα είμαι
δεδιδαγμένος και να χορτάζωμαι και να πεινώ, και να
περισσεύωμαι και να υστερώμαι· 13 τα πάντα δύναμαι
διά του ενδυναμούντός με Χριστού. 14 Πλην καλώς
επράξατε γενόμενοι συγκοινωνοί εις την θλίψιν μου.
15 Εξεύρετε δε και σεις, Φιλιππήσιοι, ότι εν αρχή του
ευαγγελίου, ότε εξήλθον από Μακεδονίας, ουδεμία
εκκλησία συνεκοινώνησε μετ' εμού περί δόσεως και
λήψεως, ειμή σεις μόνοι, 16 διότι και εν Θεσσαλονίκη
και άπαξ και δις μοι επέμψατε εις την χρείαν μου.
17 Ουχί ότι ζητώ το δώρον, αλλά ζητώ τον καρπόν
τον πλεονάζοντα εις λογαρισμόν σας. 18 Έχω όμως
πάντα και περισσεύομαι· ενεπλήσθην δεχθείς παρά του
Επαφροδίτου τα σταλέντα από σας, οσμήν ευωδίας,
θυσίαν δεκτήν, ευάρεστον εις τον Θεόν. 19 Ο δε Θεός
μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρείαν σας κατά τον
πλούτον αυτού εν δόξη διά Ιησού Χριστού. 20 Εις δε τον
Θεόν και Πατέρα ημών έστω η δόξα εις τους αιώνας των
αιώνων· αμήν. (aiōn g165) 21 Ασπάσθητε πάντα άγιον εν
Χριστώ Ιησού. Σας ασπάζονται οι μετ' εμού αδελφοί. 22
Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι, μάλιστα δε οι εκ της
οικίας του Καίσαρος. 23 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Κολοσσαεις

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος
Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **2** προς τους αγίους
και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαίς·
χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και
Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστούμεν τον Θεόν και
Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, προσευχόμενοι
πάντοτε υπέρ υμών, **4** ακούσαντες την εις τον Ιησούν
Χριστόν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους
αγάπην, **5** διά την ελπίδα την αποτεταμιευμένην διά σας
εν τοις ουρανοίς, την οποίαν προηκούσατε εν τω λόγω
της αληθείας του ευαγγελίου, **6** το οποίον ήλθεν εις εσάς,
καθώς και εις όλον τον κόσμον, και καρποφορεί καθώς
και εις εσάς, αφ' ης ημέρας ηκούσατε και εγνωρίσατε
την χάριν του Θεού εν αληθεία, **7** καθώς και εμάθετε
από Επαφρά του αγαπητού συνδούλου ημών, όστις
είναι διά σας, πιστός διάκονος του Χριστού, **8** όστις
και εφανέρωσεν εις ημάς την εν Πνεύματι αγάπην
σας. **9** Διά τούτο και ημείς, αφ' ης ημέρας ηκούσαμεν,
δεν παύομεν προσευχόμενοι διά σας και δεόμενοι να
εμπλησθήτε από της επιγνώσεως του θελήματος αυτού
μετά πάσης σοφίας και πνευματικής συνέσεως, **10** διά
να περιπατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες
κατά πάντα, καρποφορούντες εις παν έργον αγαθόν
και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του Θεού, **11**
ενδυναμούμενοι εν πάση δυνάμει κατά το κράτος της
δόξης αυτού εις πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν, **12**
μετά χαράς ευχαριστούντες τον Πατέρα, όστις έκαμεν
ημάς αξίους της μερίδος του κλήρου των αγίων εν τω
φωτί, **13** όστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ της εξουσίας του
σκότους και μετέφερεν εις την βασιλείαν του αγαπητού
αυτού Υιού· **14** εις τον οποίον έχομεν την απολύτρωσιν
διά του αίματος αυτού, την άφεσιν των αμαρτιών· **15**
όστις είναι εικών του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος
πάσης κτίσεως, **16** επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα
πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα
ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε
αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν
εκτίσθησαν· **17** και αυτός είναι προ πάντων, και τα
πάντα συντηρούνται δι' αυτού, **18** και αυτός είναι
η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· όστις είναι
αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός
πρωτεύων εις τα πάντα, **19** διότι εν αυτώ ηυδόκησεν ο
Πατήρ να κατοικήση παν το πλήρωμα **20** και δι' αυτού
να συνδιαλλάξη τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας
διά του αίματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε
τα επί της γης είτε τα εν τοις ουρανοίς. **21** Και σας,
οίτινες ήσθε ποτέ απηλλοτριωμένοι και εχθροί κατά
την διάνοιαν με τα έργα τα πονηρά, **22** τώρα όμως
διήλλαξε προς εαυτόν διά του σώματος της σαρκός
αυτού διά του θανάτου, διά να σας παραστήση ενώπιον
αυτού αγίους και αμώμους και ανεγκλήτους, **23** εάν
επιμένητε εις την πίστιν, τεθεμελιωμένοι και στερεοί
και μη μετακινούμενοι από της ελπίδος του ευαγγελίου,
το οποίον ηκούσατε, του κηρυχθέντος εις πάσαν την
κτίσιν την υπό τον ουρανόν, του οποίου εγώ ο Παύλος
έγεινα υπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εις τα παθήματά
μου διά σας, και ανταναπληρώ τα υστερήματα των
θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκί μου υπέρ του σώματος
αυτού, το οποίον είναι η εκκλησία, **25** της οποίας
εγώ έγεινα υπηρέτης κατά την οικονομίαν του Θεού
την εις εμέ δοθείσαν διά σας, διά να εκπληρώσω το
κήρυγμα του λόγου του Θεού, **26** το μυστήριον, το
οποίον ήτο αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από
των γενεών, τώρα δε εφανερώθη εις τους αγίους αυτού,
(aiōn g165) **27** εις τους οποίους ηθέλησεν ο Θεός να
φανερώση τις ο πλούτος της δόξης του μυστηρίου
τούτου εις τα έθνη, όστις είναι ο Χριστός εις εσάς,
η ελπίς της δόξης· **28** τον οποίον ημείς κηρύττομεν,
νουθετούντες πάντα άνθρωπον και διδάσκοντες πάντα
άνθρωπον εν πάση σοφία, διά να παραστήσωμεν πάντα
άνθρωπον τέλειον εν Χριστώ Ιησού· **29** εις το οποίον
και κοπιάζω, αγωνιζόμενος κατά την ενέργειαν αυτού
την ενεργουμένην εν εμοί μετά δυνάμεως.

2 Διότι θέλω να εξεύρητε οποίον μέγαν αγώνα έχω διά
σας και τους εν Λαοδικεία και τους όσοι δεν είδον το
πρόσωπόν μου σωματικώς, **2** διά να παρηγορηθώσιν
αι καρδίαι αυτών, ενωθέντων ομού εν αγάπη και εις
πάντα πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, ώστε
να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεού και Πατρός και
του Χριστού, **3** εν τω οποίω είναι κεκρυμμένοι πάντες
οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως. **4** Λέγω δε
τούτο, διά να μη σας εξαπατά τις με πιθανολογίαν· **5**
διότι αν και κατά το σώμα ήμαι απών, με το πνεύμα
όμως είμαι μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν
σας και την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς
σας. **6** Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν
τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, **7** ερριζωμένοι και
εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη
πίστει καθώς εδιδάχθητε, περισσεύοντες εν αυτή μετά
ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις διά
της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την
παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου
και ουχί κατά Χριστόν· **9** διότι εν αυτώ κατοικεί παν
το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς, **10** και είσθε
πλήρεις εν αυτώ, όστις είναι η κεφαλή πάσης αρχής
και εξουσίας, **11** εις τον οποίον και περιετμήθητε με
περιτομήν αχειροποίητον, απεκδυθέντες το σώμα των
αμαρτιών της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού,
12 συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, διά του
οποίου και συνανέστητε διά της πίστεως της ενεργείας
του Θεού, όστις ανέστησεν αυτόν εκ των νεκρών.
13 Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα και
την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ'
αυτού, συγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα, **14**
εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον
εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς,
και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό
επί του σταυρού· **15** και απογυμνώσας τας αρχάς και
τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας
κατ' αυτών επ' αυτού. **16** Ας μη σας κρίνη λοιπόν
μηδείς διά φαγητόν ή διά ποτόν ή διά λόγον εορτής
ή νεομηνίας ή σαββάτων, **17** τα οποία είναι σκιά των
μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού. **18** Ας
μη σας στερήση μηδείς του βραβείου με προσποίησιν

ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των αγγέλων,
εμβατεύων εις πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαίως
φυσιούμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού, 19 και μη
κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον
το σώμα διά των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον
και συνδεόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του Θεού.
20 Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού από των
στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες εν τω κόσμω
υπόκεισθε εις διατάγματα, 21 Μη πιάσης, μη γευθής,
μη εγγίσης, 22 τα οποία πάντα φθείρονται διά της
χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των
ανθρώπων; 23 τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον
σοφίας εις εθελοθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και
σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν έχοντα
την ευχαρίστησιν της σαρκός.

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω
ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά
του Θεού, 2 τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης. 3 Διότι
απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του
Χριστού εν τω Θεώ· 4 όταν ο Χριστός, η ζωή ημών,
φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν
δόξη. 5 Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης,
πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την
πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, 6 διά τα οποία
έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας, 7
εις τα οποία και σεις περιεπατήσατέ ποτέ, ότε εζήτε εν
αυτοίς· 8 τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα,
οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ
του στόματός σας· 9 μη ψεύδεσθε εις αλλήλους, αφού
απεξεδύθητε τον παλαιόν άνθρωπον μετά των πράξεων
αυτού 10 και ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινιζόμενον
εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν,
11 όπου δεν είναι Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και
ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος,
αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός. 12 Ενδύθητε
λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι,
σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,
πραότητα, μακροθυμίαν, 13 υποφέροντες αλλήλους και
συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον
κατά τινος· καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις εσάς,
ούτω και σείς· 14 και εν πάσι τούτοις ενδύθητε την
αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος της τελειότητος. 15 Και η
ειρήνη του Θεού ας βασιλεύη εν ταις καρδίαις υμών, εις
την οποίαν και προσεκλήθητε εις εν σώμα· και γίνεσθε
ευγνώμονες. 16 Ο λόγος του Χριστού ας κατοική εν
υμίν πλουσίως μετά πάσης σοφίας· διδάσκοντες και
νουθετούντες αλλήλους με ψαλμούς και ύμνους και
ωδάς πνευματικάς, εν χάριτι ψάλλοντες εκ της καρδίας
υμών προς τον Κύριον. 17 Και παν ό, τι αν πράττητε εν
λόγω ή εν έργω, πάντα εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού
πράττετε, ευχαριστούντες δι' αυτού τον Θεόν και Πατέρα.
18 Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας, καθώς
πρέπει εν Κυρίω. 19 Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκάς
σας και μη ήσθε πικροί προς αυτάς. 20 Τα τέκνα,
υπακούετε εις τους γονείς κατά πάντα· διότι τούτο είναι
ευάρεστον εις τον Κύριον. 21 Οι πατέρες, μη ερεθίζετε
τα τέκνα σας, διά να μη μικροψυχώσιν. 22 Οι δούλοι,
υπακούετε κατά πάντα εις τους κατά σάρκα κυρίους σας,
ουχί με οφθαλμοδουλείας ως ανθρωπάρεσκοι, αλλά με
απλότητα καρδίας, φοβούμενοι τον Θεόν. 23 Και παν ό,
τι αν πράττητε, εκ ψυχής εργάζεσθε, ως εις τον Κύριον
και ουχί εις ανθρώπους, 24 εξεύροντες ότι από του
Κυρίου θέλετε λάβει την ανταπόδοσιν της κληρονομίας·
διότι εις τον Κύριον Χριστόν δουλεύετε. 25 Όστις όμως
αδικεί, θέλει λάβει την αμοιβήν της αδικίας αυτού, και
δεν υπάρχει προσωποληψία.

4 Οι κύριοι, αποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον
και το ίσον, εξεύροντες ότι και σεις έχετε Κύριον εν
ουρανοίς. 2 Εμμένετε εις την προσευχήν, αγρυπνούντες
εις αυτήν μετά ευχαριστίας, 3 προσευχόμενοι ενταυτώ
και περί ημών, να ανοίξη εις ημάς ο Θεός θύραν του
λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστού, διά
το οποίον και είμαι δεδεμένος, 4 διά να φανερώσω αυτό
καθώς πρέπει να λαλήσω. 5 Περιπατείτε εν φρονήσει
προς τους έξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν. 6 Ο λόγος
σας ας ήναι πάντοτε με χάριν, ηρτυμένος με άλας,
διά να εξεύρητε πως πρέπει να αποκρίνησθε προς ένα
έκαστον. 7 Τα κατ' εμέ πάντα θέλει σας φανερώσει ο
Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος και
σύνδουλος εν Κυρίω, 8 τον οποίον έπεμψα προς εσάς
δι' αυτό τούτο, διά να μάθη την κατάστασίν σας και
να παρηγορήση τας καρδίας σας, 9 μετά του Ονησίμου
του πιστού και αγαπητού αδελφού, όστις είναι από σάς·
θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα εδώ. 10 Σας ασπάζεται
Αρίσταρχος ο συναιχμάλωτός μου και Μάρκος ο ανεψιός
του Βαρνάβα, περί του οποίου ελάβετε παραγγελίας·
εάν έλθη προς εσάς, υποδέχθητε αυτόν, 11 και Ιησούς ο
λεγόμενος Ιούστος, οίτινες είναι εκ της περιτομής, ούτοι
μόνοι είναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του Θεού,
οίτινες έγειναν εις εμέ παρηγορία. 12 Σας ασπάζεται ο
Επαφράς, όστις είναι από σας, ο δούλος του Χριστού,
πάντοτε αγωνιζόμενος διά σας εν ταις προσευχαίς, διά
να σταθήτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του
Θεού· 13 διότι μαρτυρώ περί αυτού ότι έχει ζήλον πολύν
διά σας και τους εν Λαοδικεία και τους εν Ιεραπόλει.
14 Σας ασπάζεται Λουκάς ο ιατρός ο αγαπητός και ο
Δημάς. 15 Ασπάσθητε τους εν Λαοδικεία αδελφούς και
τον Νυμφάν και την κατ' οίκον αυτού εκκλησίαν· 16
και αφού αναγνωσθή μεταξύ σας η επιστολή, κάμετε να
αναγνωσθή και εν τη εκκλησία των Λαοδικέων, και την
εκ Λαοδικείας να αναγνώσητε και σεις. 17 Και είπατε
προς τον Αρχιππον· Πρόσεχε εις την διακονίαν, την
οποίαν παρέλαβες εν Κυρίω, διά να εκπληροίς αυτήν.
18 Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου.
Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις είη μεθ' υμών· αμήν.

Προς Θεσσαλονικεις Α΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί
και Κυρίω Ιησού Χριστώ· χάρις είη υμίν και ειρήνη
από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **2**
Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περί πάντων υμών
και σας μνημονεύομεν εν ταις προσευχαίς ημών, **3**
αδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εις την πίστιν έργον
σας και τον κόπον της αγάπης και την υπομονήν της
ελπίδος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν
του Θεού και Πατρός ημών, **4** εξεύροντες, αδελφοί
ηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν σας, **5** διότι το
ευαγγέλιον ημών δεν έγεινεν εις εσάς εν λόγω μόνον,
αλλά και εν δυνάμει και εν Πνεύματι Αγίω και εν
πληροφορία πολλή, καθώς εξεύρετε οποίοι υπήρξαμεν
μεταξύ σας διά σας. **6** Και σεις εγείνετε μιμηταί ημών
και του Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλής
θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος Αγίου, **7** ώστε εγείνετε
τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τη Μακεδονία
και τη Αχαΐα. **8** Διότι από σας εξήχησεν ο λόγος του
Κυρίου ουχί μόνον εν τη Μακεδονία και Αχαΐα, αλλά
και εν παντί τόπω έφθασεν η φήμη της προς τον Θεόν
πίστεώς σας, ώστε ημείς δεν έχομεν χρείαν να λαλώμέν
τι. **9** Διότι αυτοί διηγούνται περί ημών οποίαν είσοδον
ελάβομεν προς εσάς, και πως επεστρέψατε προς τον
Θεόν από των ειδώλων, διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα
και αληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υιόν αυτού εκ
των ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, τον
Ιησούν, όστις ελευθερόνει ημάς από της μελλούσης
οργής.

2 Διότι σεις εξεύρετε, αδελφοί, την προς εσάς
είσοδον ημών, ότι δεν έγεινε ματαία, **2** αλλά και
προπαθόντες και υβρισθέντες, καθώς εξεύρετε, εν
Φιλίπποις, ελάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ημών να
λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεού με πολύν
αγώνα. **3** Διότι η προτροπή ημών δεν ήτο εκ πλάνης
ουδέ εξ ακαθαρσίας ούτε μετά δόλου· **4** αλλά καθώς
εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν
το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες
εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα
τας καρδίας ημών. **5** Διότι ούτε λόγον κολακείας
μετεχειρίσθημέν ποτέ, καθώς εξεύρετε, ούτε πρόφασιν
πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, **6** ούτε εζητήσαμεν δόξαν
εξ ανθρώπων, ούτε αφ' υμών ούτε απ' άλλων **7**
καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως απόστολοι του
Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκείς εν τω μέσω υμών,
καθώς η τροφός περιθάλπει τα εαυτής τέκνα· **8** ούτως
έχοντες ένθερμον αγάπην προς εσάς, ευχαριστούμεθα
να μεταδώσωμεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού
αλλά και τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εις
ημάς. **9** Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον ημών και
τον μόχθον· επειδή νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά
να μη επιβαρύνωμέν τινά εξ υμών, εκηρύξαμεν εις εσάς
το ευαγγέλιον του Θεού. **10** Σεις είσθε μάρτυρες και ο
Θεός ότι οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφέρθημεν
προς εσάς τους πιστεύοντας, **11** καθώς εξεύρετε ότι
ένα έκαστον υμών, ως πατήρ τα εαυτού τέκνα, **12** σας
προετρέπομεν και παρηγορούμεν και διεμαρτυρόμεθα,
διά να περιπατήσητε αξίως του Θεού του προσκαλούντος
υμάς εις την εαυτού βασιλείαν και δόξαν. **13** Διά
τούτο και ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως,
ότι παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον οποίον
ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν ουχί ως λόγον
ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού,
όστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστευόντων. **14**
Διότι σεις εγείνετε, αδελφοί, μιμηταί των εκκλησιών
του Θεού, αίτινες είναι εν τη Ιουδαία εν Χριστώ Ιησού,
επειδή και σεις επάθετε τα αυτά υπό των ιδίων υμών
ομοεθνών, καθώς και αυτοί υπό των Ιουδαίων, **15**
οίτινες και τον Κύριον Ιησούν εθανάτωσαν και τους
ιδίους αυτών προφήτας, και ημάς εξεδίωξαν, και εις τον
Θεόν δεν αρέσκουσι, και εις πάντας τους ανθρώπους
είναι εναντίοι, **16** εμποδίζοντες ημάς να λαλήσωμεν
προς τα έθνη διά να σωθώσι, διά να αναπληρώσωσι τας
αμαρτίας εαυτών πάντοτε. Έφθασε δε επ' αυτούς η οργή
μέχρι τέλους. **17** Αλλ' ημείς, αδελφοί, ορφανισθέντες
αφ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί κατά
την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής
επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο
ηθελήσαμεν να έλθωμεν προς εσάς, εγώ μάλιστα ο
Παύλος, και άπαξ και δις, και ημπόδισεν ημάς ο Σατανάς.
19 Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της
καυχήσεως; ή ουχί και σεις έμπροσθεν του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού εν τη παρουσία αυτού; **20** Διότι σεις είσθε
η δόξα ημών και η χαρά.

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον
να απομείνωμεν μόνοι εν Αθήναις, **2** και επέμψαμεν
Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού
και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού,
διά να σας στηρίξη και να σας παρηγορήση περί της
πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζηται μηδείς εν ταις
θλίψεσι ταύταις. Διότι σεις εξεύρετε ότι εις τούτο είμεθα
τεταγμένοι· **4** διότι ότε ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν
προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς
και έγεινε και εξεύρετε. **5** Διά τούτο και εγώ μη
υποφέρων πλέον έπεμψα διά να μάθω την πίστιν σας,
μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εις μάτην ο
κόπος ημών. **6** Ήδη δε ότε ήλθεν ο Τιμόθεος από σας
προς ημάς και έφερε προς ημάς καλάς αγγελίας περί
της πίστεως και της αγάπης σας, και ότι έχετε πάντοτε
αγαθήν ενθύμησιν ημών, επιποθούντες να ίδητε ημάς
καθώς και ημείς εσάς, **7** διά τούτο παρηγορήθημεν,
αδελφοί, διά σας εν όλη τη θλίψει και στενοχωρία
ημών διά της πίστεώς σας· **8** διότι τώρα ζώμεν, εάν
σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. **9** Επειδή τίνα
ευχαριστίαν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν
διά σας δι' όλην την χαράν, την οποίαν χαίρομεν διά
σας έμπροσθεν του Θεού ημών, **10** νύκτα και ημέραν
δεόμενοι καθ' υπερβολήν να ίδωμεν το πρόσωπόν σας
και να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς σας;
11 Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών
Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνη την οδόν ημών προς

εσάς· 12 εσάς δε ο Κύριος να αυξήση και να περισσεύση
εις την αγάπην προς αλλήλους και προς πάντας, καθώς
και ημείς περισσεύομεν προς εσάς, 13 διά να στηρίξη τας
καρδίας σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην έμπροσθεν
του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσία του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και
σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς
παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και
να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το
μάλλον· 2 διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν
εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. 3 Επειδή τούτο είναι το
θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της
πορνείας, 4 να εξεύρη έκαστος υμών να κρατή το εαυτού
σκεύος εν αγιασμώ και τιμή, 5 ουχί εις πάθος επιθυμίας
καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, 6 να
μη υπερβαίνη τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το
πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα
ταύτα, καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών
εβεβαιώσαμεν. 7 Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς
ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. 8 Όθεν ο αθετών
ταύτα δεν αθετεί άνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και
έδωκε το Πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς. 9 Περί δε της
φιλαδελφίας δεν έχετε χρείαν να σας γράφω· διότι σεις
αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους· 10
επειδή και πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς
τους καθ' όλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν
δε, αδελφοί, να περισσεύητε κατά τούτο επί το μάλλον
11 και να φιλοτιμήσθε εις το να ησυχάζητε και να
καταγίνησθε εις τα ίδια και να εργάζησθε με τας ιδίας
υμών χείρας, καθώς σας παρηγγείλαμεν, 12 διά να
περιπατήτε με ευσχημοσύνην προς τους έξω και να μη
έχητε χρείαν μηδενός. 13 Δεν θέλω δε να αγνοήτε,
αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε
καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. 14 Διότι εάν
πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και
ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει
μετ' αυτού. 15 Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου
του Κυρίου, ότι ημείς οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις
την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους
κοιμηθέντας· 16 επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή
απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και
με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ
θέλουσιν αναστηθή πρώτον, 17 έπειτα ημείς οι ζώντες
όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν
νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και
ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. 18
Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους.

5 Περί δε των χρόνων και των καιρών, αδελφοί,
δεν έχετε χρείαν να σας γράφη τις· 2 διότι σεις
εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης
εν νυκτί ούτως έρχεται. 3 Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη
και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος
όλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και
δεν θέλουσιν εκφύγει. 4 Αλλά σεις, αδελφοί, δεν είσθε
εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάση ως κλέπτης·
5 πάντες σεις είσθε υιοί φωτός και υιοί ημέρας. Δεν
είμεθα νυκτός ουδέ σκότους. 6 Άρα λοιπόν ας μη
κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και
ας εγκρατευώμεθα. 7 Διότι οι κοιμώμενοι την νύκτα
κοιμώνται, και οι μεθύοντες την νύκτα μεθύουσιν·
8 αλλ' ημείς, όντες της ημέρας, ας εγκρατευώμεθα,
ενδυθέντες τον θώρακα της πίστεως και αγάπης και
περικεφαλαίαν την ελπίδα της σωτηρίας· 9 διότι ο Θεός
δεν προσδιώρισεν ημάς εις οργήν, αλλ' εις απόλαυσιν
σωτηρίας διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, 10
όστις απέθανεν υπέρ ημών, ίνα είτε αγρυπνούμεν
είτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αυτού. 11 Διά τούτο
παρηγορείτε αλλήλους και οικοδομείτε ο εις τον άλλον,
καθώς και κάμνετε. 12 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί,
να γνωρίζητε τους όσοι κοπιάζουσι μεταξύ σας και είναι
προεστώτές σας εν Κυρίω και σας νουθετούσι, 13 και να
τιμάτε αυτούς εν αγάπη υπερεκπερισσού διά το έργον
αυτών. Ειρηνεύετε μεταξύ σας. 14 Σας παρακαλούμεν δε,
αδελφοί, νουθετείτε τους ατάκτους, παρηγορείτε τους
ολιγοψύχους, περιθάλπετε τους ασθενείς, μακροθυμείτε
προς πάντας. 15 Προσέχετε μη αποδίδη τις εις τινά
κακόν αντί κακού, αλλά ζητείτε πάντοτε το αγαθόν και
εις αλλήλους και εις πάντας. 16 Πάντοτε χαίρετε, 17
αδιαλείπτως προσεύχεσθε, 18 κατά πάντα ευχαριστείτε·
διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν
Χριστώ Ιησού. 19 Το Πνεύμα μη σβύνετε, 20 προφητείας
μη εξουθενείτε. 21 Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε·
22 από παντός είδους κακού απέχεσθε. 23 Αυτός δε ο
Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να
διατηρηθή ολόκληρον το πνεύμά σας και η ψυχή και το
σώμα αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού. 24 Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις
και θέλει εκτελέσει. 25 Αδελφοί, προσεύχεσθε περί
ημών. 26 Ασπάσθητε τους αδελφούς πάντας εν φιλήματι
αγίω. 27 Σας ορκίζω εις τον Κύριον να αναγνωσθή η
επιστολή εις πάντας τους αγίους αδελφούς. 28 Η χάρις
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μεθ' υμών· αμήν.

Προς Θεσσαλονικεις Β΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την
εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί
ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· **2** χάρις είη υμίν
και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού
Χριστού. **3** Οφείλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε
τον Θεόν διά σας, αδελφοί, καθώς είναι άξιον, διότι
υπεραυξάνει η πίστις σας και πλεονάζει η αγάπη ενός
εκάστου πάντων υμών εις αλλήλους, **4** ώστε ημείς
αυτοί καυχώμεθα διά σας εν ταις εκκλησίαις του Θεού
διά την υπομονήν σας και πίστιν εν πάσι τοις διωγμοίς
υμών και ταις θλίψεσι, τας οποίας υποφέρετε, **5** το
οποίον είναι ένδειξις της δικαίας κρίσεως του Θεού, διά
να αξιωθήτε της βασιλείας του Θεού, υπέρ της οποίας
και πάσχετε, **6** επειδή είναι δίκαιον ενώπιον του Θεού
να ανταποδώση θλίψιν εις τους όσοι σας θλίβουσιν,
7 εις εσάς δε τους θλιβομένους άνεσιν μεθ' ημών,
όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθή απ' ουρανού μετά
των αγγέλων της δυνάμεως αυτού **8** εν πυρί φλογός,
κάμνων εκδίκησιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν και
εις τους μη υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού, **9** οίτινες θέλουσι τιμωρηθή με
όλεθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου και από της
δόξης της δυνάμεως αυτού, **(aiōnios g166)** **10** όταν έλθη
να ενδοξασθή εν τοις αγίοις αυτού, και να θαυμασθή
εν πάσι τοις πιστεύουσιν, επειδή σεις επιστεύσατε εις
την μαρτυρίαν ημών, εν τη ημέρα εκείνη. **11** Διά το
οποίον και προσευχόμεθα πάντοτε διά σας, διά να σας
καταστήση ο Θεός ημών αξίους της κλήσεως αυτού,
και να εκπληρώση πάσαν ευδοκίαν αγαθωσύνης και το
έργον της πίστεως εν δυνάμει, **12** διά να ενδοξασθή
το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν υμίν,
και υμείς εν αυτώ, κατά την χάριν του Θεού ημών και
Κυρίου Ιησού Χριστού.

2 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, περί της παρουσίας
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και της εις αυτόν
επισυνάξεως ημών, **2** να μη σαλευθήτε ταχέως από
του φρονήματός σας, μηδέ να θορυβήσθε, μήτε διά
πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι' επιστολής ως
γραφομένης υφ' ημών, ότι τάχα επλησίασεν ημέρα του
Χριστού. **3** Ας μη σας εξαπατήση τις κατ' ουδένα τρόπον·
διότι δεν θέλει ελθεί η ημέρα εκείνη, εάν δεν έλθη
πρώτον η αποστασία και αποκαλυφθή ο άνθρωπος της
αμαρτίας, ο υιός της απωλείας, **4** ο αντικείμενος και
υπεραιρόμενος εναντίον εις πάντα λεγόμενον Θεόν
ή σέβασμα, ώστε να καθήση εις τον ναόν του Θεού
ως Θεός, αποδεικνύων εαυτόν ότι είναι Θεός. **5** Δεν
ενθυμείσθε ότι ενώ ήμην έτι παρ' υμίν σας έλεγον
ταύτα; **6** Και τώρα γνωρίζετε εκείνο, το οποίον κωλύει
αυτόν, ώστε να αποκαλυφθή εν τω εαυτού καιρώ· **7**
διότι το μυστήριον της ανομίας ήδη ενεργείται, μόνον
έως να εκβληθή εκ μέσου ο κωλύων τώρα· **8** και τότε
θέλει αποκαλυφθή ο άνομος, τον οποίον ο Κύριος θέλει
απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού και θέλει
εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού· **9**
όστις θέλει ελθεί κατ' ενέργειαν του Σατανά εν πάση
δυνάμει και σημείοις και τέρασι ψεύδους **10** και εν πάση
απάτη της αδικίας μεταξύ των απολλυμένων, διότι δεν
εδέχθησαν την αγάπην της αληθείας διά να σωθώσι· **11**
και διά τούτο θέλει πέμψει επ' αυτούς ο Θεός ενέργειαν
πλάνης, ώστε να πιστεύσωσιν εις το ψεύδος, **12** διά
να κατακριθώσι πάντες οι μη πιστεύσαντες εις την
αλήθειαν, αλλ' ευαρεστηθέντες εις την αδικίαν. **13**
Ημείς όμως οφείλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον
Θεόν διά σας, αδελφοί ηγαπημένοι υπό του Κυρίου, ότι
σας εξέλεξεν ο Θεός απ' αρχής εις σωτηρίαν διά του
αγιασμού του Πνεύματος και της πίστεως της αληθείας,
14 εις τον οποίον σας εκάλεσε διά του ευαγγελίου ημών
προς απόλαυσιν της δόξης του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού. **15** Λοιπόν, αδελφοί, μένετε σταθεροί και
κρατείτε τας παραδόσεις, τας οποίας εδιδάχθητε είτε διά
λόγου είτε δι' επιστολής ημών. **16** Αυτός δε ο Κύριος
ημών Ιησούς Χριστός και ο Θεός και Πατήρ ημών,
όστις μας ηγάπησε και έδωκεν αιωνίαν παρηγορίαν και
αγαθήν ελπίδα διά της χάριτος, **(aiōnios g166)** **17** είθε
να παρηγορήση τας καρδίας σας και να σας στηρίξη εις
πάντα λόγον και έργον αγαθόν.

3 Το λοιπόν προσεύχεσθε, αδελφοί, περί ημών, διά
να τρέχη ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζηται,
καθώς και εις εσάς, **2** και διά να ελευθερωθώμεν
από των παραλόγων και πονηρών ανθρώπων· διότι
η πίστις δεν υπάρχει εις πάντας. **3** Πιστός όμως είναι
ο Κύριος, όστις θέλει σας στηρίξει και φυλάξει από
του πονηρού. **4** Έχομεν δε πεποίθησιν διά του Κυρίου
εφ' υμάς ότι εκείνα, τα οποία σας παραγγέλλομεν,
και πράττετε και θέλετε πράττει. **5** Ο δε Κύριος είθε
να κατευθύνη τας καρδίας σας εις την αγάπην του
Θεού και εις την προσδοκίαν του Χριστού. **6** Σας
παραγγέλλομεν δε, αδελφοί, εν ονόματι του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού, να απομακρύνησθε από παντός
αδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την
παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών. **7** Επειδή
σεις εξεύρετε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν
εφέρθημεν ατάκτως μεταξύ σας, **8** ουδέ εφάγομεν
δωρεάν άρτον παρά τινός, αλλά μετά κόπου και μόχθου,
νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν
μηδένα υμών· **9** ουχί διότι δεν έχομεν εξουσίαν,
αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να
μιμήσθε ημάς. **10** Διότι και ότε ήμεθα παρ' υμίν,
τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέλη να
εργάζηται, μηδέ ας τρώγη. **11** Επειδή ακούομέν τινάς
ότι περιπατούσι μεταξύ σας ατάκτως, μη εργαζόμενοι
μηδέν, αλλά περιεργαζόμενοι· **12** παραγγέλλομεν δε
εις τους τοιούτους και προτρέπομεν διά του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού, να τρώγωσι τον άρτον αυτών
εργαζόμενοι μετά ησυχίας. **13** Σεις δε, αδελφοί, μη
αποκάμητε πράττοντες το καλόν. **14** Και εάν τις δεν
υπακούη εις τον λόγον ημών τον διά της επιστολής,
τούτον σημειόνετε και μη συναναστρέφεσθε μετ' αυτού,
διά να εντραπή· **15** πλην μη θεωρείτε αυτόν ως εχθρόν,
αλλά νουθετείτε ως αδελφόν. **16** Αυτός δε ο Κύριος της
ειρήνης είθε να σας δώση την ειρήνην διαπαντός εν

παντί τρόπω. Ο Κύριος είη μετά πάντων υμών. **17** Ο
ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου, το
οποίον είναι σημείον εν πάση επιστολή· ούτω γράφω.
18 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά
πάντων υμών· αμήν.

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν
Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού
της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον
εις την πίστιν· είη χάρις, έλεος, ειρήνη από Θεού
Πατρός ημών και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3**
Καθώς σε παρεκάλεσα απερχόμενος εις Μακεδονίαν,
να προσμείνης εν Εφέσω, διά να παραγγείλης εις τινάς
να μη ετεροδιδασκαλώσι **4** μηδέ να προσέχωσιν εις
μύθους και γενεαλογίας απεράντους, αίτινες προξενούσι
φιλονεικίας μάλλον παρά την εις την πίστιν οικοδομήν
του Θεού, ούτω πράττε· **5** το δε τέλος της παραγγελίας
είναι αγάπη εκ καθαράς καρδίας και συνειδήσεως
αγαθής και πίστεως ανυποκρίτου, **6** από των οποίων
αποπλανηθέντες τινές εξετράπησαν εις ματαιολογίαν.
7 Θέλοντες να ήναι νομοδιδάσκαλοι, ενώ δεν νοούσιν
ούτε όσα λέγουσιν ούτε περί τίνων διϊσχυρίζονται.
8 Εξεύρομεν δε ότι ο νόμος είναι καλός, εάν τις
μεταχειρίζηται αυτόν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ότι ο
νόμος δεν ετέθη διά τον δίκαιον, αλλά διά τους ανόμους
και ανυποτάκτους, τους ασεβείς και αμαρτωλούς,
τους ανοσίους και βεβήλους, τους πατροκτόνους
και μητροκτόνους, τους ανδροφόνους, **10** πόρνους,
αρσενοκοίτας, ανδραποδιστάς, ψεύστας, επιόρκους, και
ει τι άλλο αντιβαίνει εις την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν,
11 κατά το ευαγγέλιον της δόξης του μακαρίου Θεού,
το οποίον εγώ ενεπιστεύθην. **12** Και ευχαριστώ τον
ενδυναμώσαντά με Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών,
ότι ενέκρινε πιστόν και έταξεν εις την διακονίαν εμέ,
13 τον πρότερον όντα βλάσφημον και διώκτην και
υβριστήν· ηλεήθην όμως, διότι αγνοών έπραξα εν
απιστία, **14** αλλ' υπερεπερίσσευσεν η χάρις του Κυρίου
ημών μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού.
15 Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος, ότι ο
Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώση τους
αμαρτωλούς, των οποίων πρώτος είμαι εγώ· **16** αλλά διά
τούτο ηλεήθην, διά να δείξη ο Ιησούς Χριστός εις εμέ
πρώτον την πάσαν μακροθυμίαν, εις παράδειγμα των
μελλόντων να πιστεύωσιν εις αυτόν εις ζωήν αιώνιον.
(aiōnios g166) **17** εις δε τον βασιλέα των αιώνων, τον
άφθαρτον, τον αόρατον, τον μόνον σοφόν Θεόν, είη
τιμή και δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn
g165)** **18** Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εις σε,
τέκνον Τιμόθεε, κατά τας προγενομένας προφητείας
περί σου, να στρατεύης κατ' αυτάς την καλήν στρατείαν,
19 έχων πίστιν και αγαθήν συνείδησιν, την οποίαν
τινές αποβαλόντες εναυάγησαν εις την πίστιν· **20** εκ
των οποίων είναι ο Υμέναιος και Αλέξανδρος, τους
οποίους παρέδωκα εις τον Σατανάν, διά να μάθωσι να
μη βλασφημώσι.

2 Παρακαλώ λοιπόν πρώτον πάντων να κάμνητε
δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, ευχαριστίας υπέρ
πάντων ανθρώπων, **2** υπέρ βασιλέων και πάντων των
όντων εν αξιώμασι, διά να διάγωμεν βίον ατάραχον
και ησύχιον εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι. **3** Διότι
τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του
σωτήρος ημών Θεού, **4** όστις θέλει να σωθώσι πάντες οι
άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας. **5**
Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων,
άνθρωπος Ιησούς Χριστός, **6** όστις έδωκεν εαυτόν
αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν
ωρισμένοις καιροίς, **7** εις το οποίον ετάχθην εγώ
κήρυξ και απόστολος, αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν
ψεύδομαι, διδάσκαλος των εθνών εις την πίστιν και
εις την αλήθειαν. **8** Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οι
άνδρες εν παντί τόπω, υψόνοντες καθαράς χείρας χωρίς
οργής και διισταγμού. **9** Ωσαύτως και αι γυναίκες με
στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν
εαυτάς, ουχί με πλέγματα ή χρυσόν ή μαργαρίτας ή
ενδυμασίαν πολυτελή, **10** αλλά το οποίον πρέπει εις
γυναίκας επαγγελλομένας θεοσέβειαν, με έργα αγαθά.
11 Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχία μετά πάσης υποταγής·
12 εις γυναίκα όμως δεν συγχωρώ να διδάσκη, μηδέ να
αυθεντεύη επί του ανδρός, αλλά να ησυχάζη. **13** Διότι ο
Αδάμ πρώτος επλάσθη, έπειτα η Εύα· **14** και ο Αδάμ δεν
ηπατήθη, αλλ' η γυνή απατηθείσα έγεινε παραβάτις· **15**
θέλει όμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εις
την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος· Εάν τις ορέγηται επισκοπής, καλόν
έργον επιθυμεί. **2** Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να
ήναι άμεμπτος, μιας γυναικός ανήρ, άγρυπνος, σώφρων,
κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, **3** ουχί μέθυσος, ουχί
πλήκτης, ουχί αισχροκερδής, αλλ' επιεικής, άμαχος,
αφιλάργυρος, **4** κυβερνών καλώς τον εαυτού οίκον, έχων
τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος·
5 διότι εάν τις δεν εξεύρη να κυβερνά τον εαυτού
οίκον, πως θέλει επιμεληθή την εκκλησίαν του Θεού; **6**
να μη ήναι νεοκατήχητος, διά να μη υπερηφανευθή
και πέση εις την καταδίκην του διαβόλου. **7** Πρέπει
δε αυτός να έχη και παρά των έξωθεν μαρτυρίαν
καλήν, διά να μη πέση εις ονειδισμόν και παγίδα
του διαβόλου. **8** Οι διάκονοι ωσαύτως πρέπει να
ήναι σεμνοί, ουχί δίγλωσσοι, ουχί δεδομένοι εις οίνον
πολύν, ουχί αισχροκερδείς, **9** έχοντες το μυστήριον της
πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως. **10** Και ούτοι δε ας
δοκιμάζωνται πρώτον, έπειτα ας γίνωνται διάκονοι,
εάν ήναι άμεμπτοι. **11** Αι γυναίκες ωσαύτως σεμναί,
ουχί κατάλαλοι, εγκρατείς, πισταί κατά πάντα. **12** Οι
διάκονοι ας ήναι μιας γυναικός άνδρες, κυβερνώντες
καλώς τα τέκνα αυτών και τους οίκους αυτών. **13**
Διότι οι καλώς διακονήσαντες αποκτώσιν εις εαυτούς
βαθμόν καλόν και πολλήν παρρησίαν εις την πίστιν
την εις τον Ιησούν Χριστόν. **14** Ταύτα σοι γράφω,
ελπίζων να έλθω προς σε ταχύτερον· **15** αλλ' εάν
βραδύνω, διά να εξεύρης πως πρέπει να πολιτεύησαι εν
τω οίκω του Θεού, όστις είναι η εκκλησία του Θεού του
ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας. **16** Και
αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα·
ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν πνεύματι,
εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη
εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξη.

4 Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις
καιροίς θέλουσιν αποστατήσει τινές από της

πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και
εις διδασκαλίας δαιμονίων, 2 διά της υποκρίσεως
ψευδολόγων, εχόντων την εαυτών συνείδησιν
κεκαυτηριασμένην, 3 εμποδιζόντων τον γάμον,
προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός
έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι
πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. 4 Διότι παν
κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορρίψιμον,
όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας· 5 διότι αγιάζεται
διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής. 6
Ταύτα συμβουλεύων εις τους αδελφούς, θέλεις είσθαι
καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν
τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας,
την οποίαν παρηκολούθησας. 7 Τους δε βεβήλους και
γραώδεις μύθους παραιτού και γύμναζε σεαυτόν εις
την ευσέβειαν· 8 διότι η σωματική γυμνασία είναι
προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσέβεια είναι προς
πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρούσης
ζωής και της μελλούσης. 9 Πιστός ο λόγος και πάσης
αποδοχής άξιος· 10 επειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και
ονειδιζόμεθα, διότι ελπίζομεν εις τον ζώντα Θεόν, όστις
είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών.
11 Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. 12 Μηδείς ας μη
καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των
πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις
πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. 13 Έως να έλθω,
καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις
την διδασκαλίαν· 14 μη αμέλει το χάρισμα, το οποίον
είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας
μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. 15 Ταύτα
μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας
η προκοπή σου. 16 Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την
διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και
σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως
πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, 2 τας
πρεσβυτέρας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά
πάσης καθαρότητος. 3 Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας.
4 Εάν δε τις χήρα έχη τέκνα ή έκγονα, ας μανθάνωσι
πρώτον να καθιστώσιν ευσεβή τον ίδιον αυτών οίκον
και να αποδίδωσιν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών.
Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του
Θεού. 5 Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί
τον Θεόν και εμμένει εις τας δεήσεις και τας προσευχάς
νύκτα και ημέραν· 6 η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς
ενώ ζη είναι νεκρά. 7 Και ταύτα παράγγελλε, διά να
ήναι άμεμπτοι. 8 Αλλ' εάν τις δεν προνοή περί των
εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρνήθη την πίστιν
και είναι απίστου χειρότερος. 9 Ας καταγράφηται χήρα
ουχί ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός
ανδρός γυνή, 10 ήτις μαρτυρείται διά τα καλά αυτής
έργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους,
εάν πόδας αγίων ένιψεν, εάν θλιβομένους εβοήθησεν,
εάν επηκολούθησεν εις παν έργον αγαθόν. 11 Τας δε
νεωτέρας χήρας απόβαλλε· διότι αφού εντρυφήσωσι
κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύωνται, 12
έχουσαι την καταδίκην, διότι ηθέτησαν την πρώτην
πίστιν· 13 και ενταυτώ μανθάνουσι να ήναι αργαί,
περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχί μόνον αργαί, αλλά
και φλύαροι και περίεργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα.
14 Θέλω λοιπόν αι νεώτεραι να υπανδρεύωνται, να
τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι
μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λοιδορή. 15
Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. 16
Εάν τις πιστός ή πιστή έχη χήρας, ας προμηθεύη εις
αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία,
διά να δύναται να βοηθή τας αληθώς χήρας. 17
Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται
διπλής τιμής, μάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον
και διδασκαλίαν· 18 διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις
εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος· και, Άξιος είναι ο
εργάτης του μισθού αυτού. 19 Κατηγορίαν εναντίον
πρεσβυτέρου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο
ή τριών μαρτύρων. 20 Τους αμαρτάνοντας έλεγχε
ενώπιον πάντων, διά να έχωσι φόβον και οι λοιποί. 21
Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού
Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων, να φυλάξης ταύτα,
χωρίς προτιμήσεως, μηδέν πράττων κατά χάριν. 22 Μη
επίθετε χείρας ταχέως εις μηδένα, μηδέ γίνου κοινωνός
αλλοτρίων αμαρτιών· φύλαττε σεαυτόν καθαρόν. 23
Μη υδροπότει πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον
διά τον στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας.
24 Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεραί, και
προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς δε και
επακολουθούσιν· 25 ωσαύτως και τα καλά έργα τινών
είναι φανερά, και όσα είναι κατ' άλλον τρόπον δεν
δύνανται να κρυφθώσι.

6 Όσοι είναι υπό ζυγόν δουλείας, ας νομίζωσι τους
κυρίους αυτών αξίους πάσης τιμής, διά να μη
βλασφημήται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία. 2
Οι δε έχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονώσιν
αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον
ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι
απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και
νουθέτει. 3 Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή
τους υγιαίνοντας λόγους του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν,
4 είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά
νοσεί περί συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων
προέρχεται φθόνος, έρις, βλασφημίαι, υπόνοιαι πονηραί,
5 μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον
νούν και απεστερημένων της αληθείας, νομιζόντων
την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός. Απομακρύνου
από των τοιούτων. 6 Μέγας δε πλουτισμός είναι
η ευσέβεια μετά αυταρκείας. 7 Διότι δεν εφέραμεν
ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να
εκφέρωμέν τι· 8 έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα,
ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσι
πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας
πολλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους
ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα
πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν
τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και
διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. 11 Συ όμως, ω
άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτει δε δικαιοσύνην,
ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. 12

Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την
αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και
ώμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών
μαρτύρων. **(aiōnios g166)** **13** Σε παραγγέλλω ενώπιον
του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού
Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου
Πιλάτου την καλήν ομολογίαν, **14** να φυλάξης την
εντολήν αμόλυντον, άμεμπτον, μέχρι της επιφανείας
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν
τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και
μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και
Κύριος των κυριευόντων, **16** όστις μόνος έχει την
αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς
των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδη· εις τον οποίον
έστω τιμή και κράτος αιώνιον· αμήν. **(aiōnios g166)** **17** Εις
τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη
υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλότητα
του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει
εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν, **(aiōn g165)** **18**
να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις έργα καλά, να ήναι
ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εις εαυτούς
θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι
την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην
φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας
και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, **21** την
οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την
πίστιν. Η χάρις είη μετά σού· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον· είη χάρις, έλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω από προγόνων μετά καθαράς συνειδήσεως, ότι αδιαλείπτως σε ενθυμούμαι εν ταις δεήσεσί μου νύκτα και ημέραν, **4** επιποθών να σε ίδω, ενθυμούμενος τα δάκρυά σου, διά να εμπλησθώ χαράς, **5** ανακαλών εις την μνήμην μου την εν σοι ανυπόκριτον πίστιν, ήτις πρώτον κατώκησεν εν τη μάμμη σου Λωΐδι και εν τη μητρί σου Ευνίκη, είμαι δε πεπεισμένος ότι και εν σοι. **6** Διά την οποίαν αιτίαν σε υπενθυμίζω να αναζωπυρής το χάρισμα του Θεού, το οποίον είναι εν σοι διά της επιθέσεως των χειρών μου· **7** διότι δεν έδωκεν εις ημάς ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού. **8** Μη αισχυνθής λοιπόν την μαρτυρίαν του Κυρίου ημών μηδέ εμέ τον δέσμιον αυτού, αλλά συγκακοπάθησον μετά του ευαγγελίου με την δύναμιν του Θεού, **9** όστις έσωσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα ημών, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων, **(aiōnios g166)** **10** φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, έφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου, **11** εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος και διδάσκαλος των εθνών. **12** Διά την οποίαν αιτίαν και πάσχω ταύτα, πλην δεν επαισχύνομαι· διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξη την παρακαταθήκην μου μέχρις εκείνης της ημέρας. **13** Κράτει το υπόδειγμα των υγιαινόντων λόγων, τους οποίους ήκουσας παρ' εμού, μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. **14** Την καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διά του Πνεύματος του Αγίου του ενοικούντος εν ημίν. **15** Εξεύρεις τούτο, ότι με απεστράφησαν πάντες οι εν τη Ασία, εκ των οποίων είναι ο Φύγελλος και ο Ερμογένης. **16** Είθε ο Κύριος να δώση έλεος εις τον οίκον του Ονησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε και δεν επησχύνθη την άλυσίν μου, **17** αλλ' ότε ήλθεν εις την Ρώμην, με εζήτησε μετά σπουδής πολλής και με εύρεν· **18** είθε ο Κύριος να δώση εις αυτόν να εύρη έλεος παρά Κυρίου εν εκείνη τη ημέρα· και όσας διακονίας έκαμεν εν Εφέσω, συ εξεύρεις καλήτερα.

2 Συ λοιπόν, τέκνον μου, ενδυναμού διά της χάριτος της εν Χριστώ Ιησού, **2** και όσα ήκουσας παρ' εμού διά πολλών μαρτύρων, ταύτα παράδος εις πιστούς ανθρώπους, οίτινες θέλουσιν είσθαι ικανοί και άλλους να διδάξωσι. **3** Συ λοιπόν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. **4** Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται εις τας βιωτικάς υποθέσεις, διά να αρέση εις τον στρατολογήσαντα. **5** Εάν δε και αγωνίζηταί τις, δεν στεφανούται, εάν νομίμως δεν αγωνισθή. **6** Ο κοπιάζων γεωργός πρέπει πρώτος να μεταλαμβάνη από των καρπών. **7** Εννόει εκείνα τα οποία λέγω· είθε δε να σοι δώση ο Κύριος σύνεσιν εις πάντα. **8** Ενθυμού τον εκ σπέρματος Δαβίδ Ιησούν Χριστόν, τον αναστάντα εκ νεκρών, κατά το ευαγγέλιόν μου. **9** Διά το οποίον κακοπαθώ μέχρι δεσμών ως κακούργος· αλλ' ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται. **10** Διά τούτο πάντα υπομένω διά τους εκλεκτούς, διά να απολαύσωσι και αυτοί την σωτηρίαν την εν Χριστώ Ιησού μετά δόξης αιωνίου. **(aiōnios g166)** **11** Πιστός ο λόγος· διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συζήσει· **12** εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει· εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς· **13** εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθή εαυτόν δεν δύναται. **14** Ταύτα υπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ενώπιον του Κυρίου να μη λογομαχώσι, το οποίον δεν είναι εις ουδέν χρήσιμον, αλλά φέρει καταστροφήν των ακουόντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας. **16** Τας δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εις πλειοτέραν ασέβειαν, **17** και ο λόγος αυτών θέλει κατατρώγει ως γάγγραινα· εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και ο Φιλητός, **18** οίτινες απεπλανήθησαν από της αληθείας, λέγοντες ότι έγεινεν ήδη η ανάστασις, και ανατρέπουσι την πίστιν τινών. **19** Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καί· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου. **20** Εν μεγάλη δε οικία δεν είναι μόνον σκεύη χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και οστράκινα, και άλλα μεν προς χρήσιν τιμίαν, άλλα δε προς άτιμον. **21** Εάν λοιπόν καθαρίση τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν. **22** Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε και ζήτει την δικαιοσύνην, την πίστιν, την αγάπην, την ειρήνην μετά των επικαλουμένων τον Κύριον εκ καθαράς καρδίας. **23** Τας δε μωράς και απαιδεύτους φιλονεικίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας· **24** ο δε δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχηται, αλλά να ήναι πράος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, **25** διδάσκων μετά πραότητος τους αντιφρονούντας, μήποτε δώση εις αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ώστε να γνωρίσωσι την αλήθειαν, **26** και να ανανήψωσιν από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδευμένοι εις το θέλημα εκείνου.

3 Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί· **2** διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, **3** άσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, **4** προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, **5** έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής. Και τούτους φεύγε. **6** Διότι εκ τούτων είναι εκείνοι, οίτινες εισχωρούσιν εις τας οικίας και αιχμαλωτίζουσι τα γυναικάρια τα πεφορτισμένα αμαρτίας, συρόμενα υπό διαφόρων επιθυμιών, **7** τα οποία πάντοτε μανθάνουσι και ποτέ

δεν δύνανται να έλθωσιν εις την γνώσιν της αληθείας.
8 Και καθ' ον τρόπον ο Ιαννής και Ιαμβρής αντέστησαν
εις τον Μωϋσήν, ούτω και αυτοί ανθίστανται εις την
αλήθειαν, άνθρωποι διεφθαρμένοι τον νούν, αδόκιμοι
εις την πίστιν. **9** Αλλά δεν θέλουσι προκόψει πλειότερον·
διότι η ανοησία αυτών θέλει γείνει κατάδηλος εις
πάντας, καθώς και η εκείνων έγεινε. **10** Συ όμως
παρηκολούθησας την διδασκαλίαν μου, την διαγωγήν,
την πρόθεσιν, την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην,
την υπομονήν, **11** τους διωγμούς, τα παθήματα, οποία μοι
συνέβησαν εν Αντιοχεία, εν Ικονίω, εν Λύστροις· οποίους
διωγμούς υπέφερα, και εκ πάντων με ηλευθέρωσεν
ο Κύριος. **12** Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν
ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. **13** Πονηροί
δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον,
πλανώντες και πλανώμενοι. **14** Αλλά συ μένε εις εκείνα,
τα οποία έμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος
έμαθες, **15** και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά
γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν
διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. **16** Όλη η γραφή
είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν,
προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν
την μετά της δικαιοσύνης, **17** διά να ήναι τέλειος
ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον
αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και
του Κυρίου Ιησού Χριστού, όστις μέλλει να κρίνη
ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανεία αυτού και τη
βασιλεία αυτού, **2** κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως
ακαίρως, έλεγξον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης
μακροθυμίας και διδαχής. **3** Διότι θέλει ελθεί καιρός ότε
δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν,
αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους
κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την
ακοήν, **4** και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει
την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή.
5 Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι
έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη.
6 Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της
αναχωρήσεώς μου έφθασε. **7** Τον αγώνα τον καλόν
ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα·
8 του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος,
τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη
ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και
εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού. **9**
Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως· **10** διότι ο Δημάς
με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και
απήλθεν εις θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο
Τίτος εις Δαλματίαν· **(aiōn g165)** **11** ο Λουκάς είναι μόνος
μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σού· διότι
μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν
απέστειλα εις Έφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον
αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και
τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο
χαλκεύς πολλά κακά μοι έκαμεν· ο Κύριος να αποδώση
εις αυτόν κατά τα έργα αυτού· **15** τον οποίον και συ
φυλάττου· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών.
16 Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς,
αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή
εις αυτούς· **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με
ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και
να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του
στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο
Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει
διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον
έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)**
19 Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και
τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Ο Έραστος έμεινεν εν
Κορίνθω, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήτω ασθενή.
21 Σπούδασον να έλθης προ του χειμώνος. Ασπάζεταί σε
ο Εύβουλος και Πούδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι
αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είη μετά
του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τιτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού
κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την
επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2** επ'
ελπίδι ζωής αιωνίου, την οποίαν υπεσχέθη ο αψευδής
Θεός προ χρόνων αιωνίων, **(aiōnios g166)** **3** εφανέρωσε
δε εν καιροίς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του
κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην εγώ κατ' επιταγήν
του σωτήρος ημών Θεού, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον
κατά κοινήν ημών πίστιν· είη χάρις, έλεος, ειρήνη από
Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού του Σωτήρος
ημών. **5** Διά τούτο σε αφήκα εν Κρήτη, διά να διορθώσης
τα ελλείποντα και να καταστήσης εν πάση πόλει
πρεσβυτέρους, καθώς εγώ σε διέταξα, **6** όστις είναι
ανέγκλητος, μιας γυναικός ανήρ, έχων τέκνα πιστά, μη
κατηγορούμενα ως άσωτα ή ανυπότακτα. **7** Διότι πρέπει
ο επίσκοπος να ήναι ανέγκλητος, ως οικονόμος Θεού,
μη αυθάδης, μη οργίλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη
αισχροκερδής, **8** αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων,
δίκαιος, όσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εις τον
πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διά να ήναι δυνατός
και να προτρέπη διά της υγιαινούσης διδασκαλίας και
να εξελέγχη τους αντιλέγοντας. **10** Διότι υπάρχουσι
πολλοί και ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι,
μάλιστα οι εκ της περιτομής, **11** τους οποίους πρέπει
να αποστομόνωμεν, οίτινες ανατρέπουσιν ολοκλήρους
οίκους, διδάσκοντες όσα δεν πρέπει, χάριν αισχρού
κέρδους. **12** Είπε τις αυτών προφήτης ίδιος αυτών· Οι
Κρήτες είναι πάντοτε ψεύσται, κακά θηρία, γαστέρες
αργαί. **13** Η μαρτυρία αύτη είναι αληθινή. Διά την οποίαν
αιτίαν έλεγχε αυτούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη
πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εις Ιουδαϊκούς μύθους
και εντολάς ανθρώπων αποστρεφομένων την αλήθειαν.
15 Εις μεν τους καθαρούς πάντα είναι καθαρά· εις δε
τους μεμιασμένους και απίστους ουδέν καθαρόν, αλλά
και ο νούς αυτών και η συνείδησις είναι μεμιασμένα.
16 Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα έργα
όμως αρνούνται, βδελυκτοί όντες και απειθείς και εις
παν έργον αγαθόν αδόκιμοι.

2 Συ όμως λάλει όσα πρέπουσιν εις την υγιαίνουσαν
διδασκαλίαν. **2** Οι γέροντες να ήναι άγρυπνοι,
σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες εν τη πίστει, τη αγάπη,
τη υπομονή. **3** Αι γραίαι ωσαύτως να έχωσι τρόπον
ιεροπρεπή, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμέναι εις πολλήν
οινοποσίαν, να ήναι διδάσκαλοι των καλών, **4** διά να
νουθετώσι τας νέας να ήναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5**
σώφρονες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις
τους ιδίους αυτών άνδρας, διά να μη βλασφημήται ο
λόγος του Θεού. **6** Τους νεωτέρους ωσαύτως νουθέτει να
σωφρονώσι, **7** δεικνύων κατά πάντα σεαυτόν τύπον των
καλών έργων, φυλάττων εν τη διδασκαλία αδιαφθορίαν,
σεμνότητα, **8** λόγον υγιή και ακατάκριτον, διά να
εντραπή ο εναντίος, μη έχων να λέγη διά σας μηδέν
κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εις τους
εαυτών δεσπότας, να ευαρεστώσιν εις αυτούς κατά
πάντα, να μη αντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα
αλλότρια, αλλά να δεικνύωσι πάσαν πίστιν αγαθήν, διά
να στολίζωσι κατά πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος
ημών Θεού. **11** Διότι εφανερώθη η χάρις του Θεού η
σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **12** διδάσκουσα ημάς
να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας
και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς
εν τω παρόντι αιώνι, **(aiōn g165)** **13** προσμένοντες την
μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου
Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **14** όστις έδωκεν
εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώση από πάσης
ανομίας και να μας καθαρίση εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν,
ζηλωτήν καλών έργων. **15** Ταύτα λάλει και πρότρεπε
και έλεγχε μετά πάσης εξουσίας· ας μη σε περιφρονή
μηδείς.

3 Υπενθύμιζε αυτούς να υποτάσσωνται εις τας αρχάς
και εξουσίας, να πειθαρχώσι, να ήναι έτοιμοι εις
παν έργον αγαθόν, **2** να μη βλασφημώσι μηδένα, να
ήναι άμαχοι, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας
ανθρώπους πάσαν πραότητα. **3** Διότι ήμεθά ποτέ και
ημείς ανόητοι, απειθείς, πλανώμενοι, δουλεύοντες
εις διαφόρους επιθυμίας και ηδονάς, ζώντες εν κακία
και φθόνω, μισητοί και μισούντες αλλήλους. **4** Αλλ'
ότε εφανερώθη η χρηστότης και η φιλανθρωπία του
Σωτήρος ημών Θεού, **5** ουχί εξ έργων δικαιοσύνης
τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το έλεος
αυτού έσωσεν ημάς διά λουτρού παλιγγενεσίας και
ανακαινίσεως του Αγίου Πνεύματος, **6** το οποίον εξέχεε
πλουσίως εφ' ημάς διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος
ημών, **7** ίνα δικαιωθέντες διά της χάριτος εκείνου,
γείνωμεν κληρονόμοι κατά την ελπίδα της αιωνίου
ζωής. **(aiōnios g166)** **8** Πιστός ο λόγος, και θέλω ταύτα να
διαβεβαιοίς, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις
τον Θεόν να προΐστανται καλών έργων. Ταύτα είναι
τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους· **9** μωράς
δε φιλονεικίας και γενεαλογίας και έριδας και μάχας
νομικάς φεύγε, διότι είναι ανωφελείς και μάταιαι. **10**
Αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν
παραιτού, **11** εξεύρων ότι διεφθάρη ο τοιούτος και
αμαρτάνει, ων αυτοκατάκριτος. **12** Όταν πέμψω προς σε
τον Αρτεμάν ή τον Τυχικόν, σπούδασον να έλθης προς
με εις Νικόπολιν· διότι εκεί απεφάσισα να παραχειμάσω.
13 Ζηνάν τον νομικόν και τον Απολλώ πρόπεμψον
επιμελώς, διά να μη λείπη εις αυτούς μηδέν. **14** Ας
μανθάνωσι δε και οι ημέτεροι να προΐστανται καλών
έργων εις τας αναγκαίας χρείας, διά να μη ήναι άκαρποι.
15 Ασπάζονταί σε πάντες οι μετ' εμού· ασπάσθητι τους
αγαπώντας ημάς εν πίστει. Η χάρις είη μετά πάντων
υμών. Αμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο
αδελφός, προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν
ημών **2** και την Απφίαν την αγαπητήν και Άρχιππον τον
συστρατιώτην ημών και την κατ' οίκον σου εκκλησίαν·
3 χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών
και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ τον Θεόν μου
και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου, **5**
ακούων την αγάπην σου και την πίστιν, την οποίαν
έχεις προς τον Κύριον Ιησούν και εις πάντας τους
αγίους, **6** διά να γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου
ενεργός διά της φανερώσεως παντός καλού του εν υμίν
εις Χριστόν Ιησούν. **7** Διότι χαράν πολλήν έχομεν και
παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα σπλάγχνα
των αγίων ανεπαύθησαν διά σου, αδελφέ. **8** Όθεν, αν
και έχω εν Χριστώ πολλήν παρρησίαν να επιτάττω
εις σε το πρέπον, **9** όμως διά την αγάπην μάλλον σε
παρακαλώ, τοιούτος ων ως Παύλος ο γέρων, τώρα δε
και δέσμιος του Ιησού Χριστού, **10** σε παρακαλώ υπέρ
του τέκνου μου, τον οποίον εγέννησα εν τοις δεσμοίς
μου, υπέρ του Ονησίμου, **11** όστις ήτο ποτέ άχρηστος
εις σε, τώρα δε εις σε και εις εμέ είναι χρήσιμος, **12**
τον οποίον πέμπω οπίσω. Συ δε αυτόν, τουτέστι τα
σπλάγχνα μου, δέχθητι· **13** τον οποίον εγώ ήθελον να
κρατώ πλησίον μου, διά να με υπηρετή αντί σου εν τοις
δεσμοίς του ευαγγελίου· **14** χωρίς όμως της γνώμης σου
δεν ηθέλησα να κάμω ουδέν, διά να μη ήναι το αγαθόν
σου ως κατ' ανάγκην, αλλ' εκουσίως. **15** Διότι ίσως διά
τούτο εχωρίσθη προς ώραν, διά να απολάβης αυτόν
διαπαντός, **(aiōnios g166)** **16** ουχί πλέον ως δούλον, αλλ'
υπέρ δούλον, αδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εις εμέ, πόσω
δε μάλλον εις σε και κατά σάρκα και εν Κυρίω. **17** Εάν
λοιπόν έχης εμέ κοινωνόν, δέχθητι αυτόν ως εμέ. **18**
Και εάν σε ηδίκησεν εις τι ή χρεωστή, λογαρίαζε τούτο
εις εμέ· **19** εγώ ο Παύλος έγραψα με την χείρα μου, εγώ
θέλω πληρώσει· διά να μη σοι λέγω ότι και σεαυτόν
έτι μοι χρεωστείς. **20** Ναι, αδελφέ, είθε να λάβω εγώ
ταύτην την χάριν παρά σου εν Κυρίω· ανάπαυσόν μου
τα σπλάγχνα εν Κυρίω. **21** Πεποιθώς εις την υπακοήν
σου έγραψα προς σε, εξεύρων ότι και πλειότερον αφ'
ό, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ενταυτώ δε ετοίμαζέ μοι
και κατάλυμα· επειδή ελπίζω ότι διά των προσευχών
σας θέλω χαρισθή εις εσάς. **23** Ασπάζονταί σε Επαφράς
ο συναιχμάλωτός μου εν Χριστώ Ιησού, **24** Μάρκος,
Αρίσταρχος, Δημάς, Λουκάς, οι συνεργοί μου. **25** Η χάρις
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά του πνεύματος
υμών. Αμήν.

Προς Εβραιους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας
ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως,
2 εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά
του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου
έκαμε και τους αιώνας· **(aiōn g165)** **3** όστις ων απαύγασμα
της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού, και
βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού,
αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών,
εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, **4**
τοσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον
εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα εκληρονόμησε. **5** Διότι
προς τίνα των αγγέλων είπε ποτε· Υιός μου είσαι συ,
Εγώ σήμερον σε εγέννησα; και πάλιν· Εγώ θέλω είσθαι
εις αυτόν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ Υιός;
6 Όταν δε πάλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις την
οικουμένην, λέγει· Και ας προσκυνήσωσιν εις αυτόν
πάντες οι άγγελοι του Θεού. **7** Και περί μεν των αγγέλων
λέγει· Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους
λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **8** περί δε του Υιού·
Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος·
σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας
σου. **(aiōn g165)** **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας
ανομίαν· διά τούτο έχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον
αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** καί· Συ κατ'
αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών
σου είναι οι ουρανοί· **11** αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε
διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12**
και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν
αλλαχθή· Συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν
θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων είπε
ποτε· Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς
σου υποπόδιον των ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες
λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα
διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερον
εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμέν ποτέ.
2 Διότι εάν ο λόγος ο λαληθείς δι' αγγέλων έγεινε
βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβε δικαίαν
μισθαποδοσίαν, **3** πως ημείς θέλομεν εκφύγει, εάν
αμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα
να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώθη εις ημάς υπό των
ακουσάντων, **4** και ο Θεός συνεπεμαρτύρει με σημεία
και τέρατα και με διάφορα θαύματα και με διανομάς του
Αγίου Πνεύματος κατά την θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν
υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην την μέλλουσαν,
περί της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τινί
μέρει, λέγων· Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι
αυτόν, Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκέπτησαι
αυτόν; **7** Έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των
αγγέλων, με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν και
κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου· **8** Πάντα
υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας
εις αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον
εις αυτόν. Τώρα όμως δεν βλέπομεν έτι τα πάντα
υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά τους
αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα
του θανάτου με δόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να
γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος
του Θεού. **10** Διότι έπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον
είναι τα πάντα και διά του οποίου έγειναν τα πάντα,
φέρων εις την δόξαν πολλούς υιούς, να κάμη τέλειον
τον αρχηγόν της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων.
11 Επειδή και ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός
είναι πάντες· δι' ην αιτίαν δεν επαισχύνεται να ονομάζη
αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω απαγγείλει το όνομά
σου προς τους αδελφούς μου, εν μέσω εκκλησίας θέλω
σε υμνήσει· **13** και πάλιν· Εγώ θέλω έχει την πεποίθησίν
μου επ' αυτόν· και πάλιν· Ιδού, εγώ και τα παιδία, τα
οποία μοι έδωκεν ο Θεός. **14** Επειδή λοιπόν τα παιδία
εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως
μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του
θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι
τον διάβολον, **15** και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά
τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου
υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι βεβαίως δεν
ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Αβραάμ
ανέλαβεν. **17** Όθεν έπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα
με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός
αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν
υπέρ των αμαρτιών του λαού. **18** Επειδή καθ' ότι
αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους
πειραζομένους.

3 Όθεν, αδελφοί άγιοι, ουρανίου προσκλήσεως
μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα
της ομολογίας ημών τον Ιησούν Χριστόν, **2** όστις
ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο
Μωϋσής εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδή ούτος
ηξιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' όσον
έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας
αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο
δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. **5** Και ο μεν
Μωϋσής υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως
θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, **6** ο δε
Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς
είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν
την παρρησίαν και το καύχημα της ελπίδος. **7** Διά τούτο,
καθώς λέγει το Πνεύμα το Αγιον· Σήμερον, εάν ακούσητε
της φωνής αυτού, **8** μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως
εν τω παραπικρασμώ κατά την ημέραν του πειρασμού
εν τη ερήμω, **9** όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με
εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου τεσσαράκοντα έτη·
10 διά τούτο δυσηρεστήθην εις την γενεάν εκείνην και
είπον· Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδία αυτών και
αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου· **11** ούτως ώμοσα εν
τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν
μου· **12** προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχη εις μήδενα
από σας πονηρά καρδία απιστίας, ώστε να αποστατήση
από Θεού ζώντος, **13** αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ'
εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερον, διά
να μη σκληρυνθή τις εξ υμών διά της απάτης της
αμαρτίας· **14** διότι μέτοχοι εγείναμεν του Χριστού,
εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της
πεποιθήσεως, **15** ενώ λέγεται· Σήμερον, εάν ακούσητε

της φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως
εν τω παραπικρασμώ. 16 Διότι τινές, αφού ήκουσαν,
παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ
Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. 17 Εις τίνας δε παρωργίσθη
τεσσαράκοντα έτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των
οποίων τα κώλα έπεσον εν τη ερήμω; 18 Προς τίνας δε
ώμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν
αυτού, ειμή προς τους απειθήσαντας; 19 Και βλέπομεν
ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.

4 Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς
επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού,
φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. 2 Διότι ημείς
ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι· αλλά δεν ωφέλησεν
εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο
εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν. 3 Διότι
εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημείς οι πιστεύσαντες,
καθώς είπεν· Ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν
εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου· αν και τα έργα αυτού
ετελείωσαν από καταβολής κόσμου. 4 Διότι είπεν εν
μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω· Και κατέπαυσεν ο Θεός
εν τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού·
5 και εν τούτω πάλιν· Δεν θέλουσιν εισέλθει εις την
κατάπαυσίν μου. 6 Επειδή λοιπόν μένει να εισέλθωσί
τινές εις αυτήν, και οι πρότερον ευαγγελισθέντες δεν
εισήλθον δι' απείθειαν 7 πάλιν διορίζει ημέραν τινά,
Σήμερον, λέγων διά του Δαβίδ, μετά τοσούτον καιρόν,
καθώς είρηται· Σήμερον, εάν της φωνής αυτού ακούσητε,
μη σκληρύνητε τας καρδίας σας. 8 Διότι εάν ο Ιησούς
σου Ναυή είχε δώσει εις αυτούς κατάπαυσιν, δεν ήθελε
μετά ταύτα λαλεί περί άλλης ημέρας. 9 Άρα μένει
κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. 10 Διότι ο εισελθών
εις την κατάπαυσιν αυτού και αυτός κατέπαυσεν από
των έργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού. 11 Ας
σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την
κατάπαυσιν, διά να μη πέση τις εις το αυτό παράδειγμα
της απειθείας. 12 Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων
και ενεργός και κοπτερώτερος υπέρ πάσαν δίστομον
μάχαιραν και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε
και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά
τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδίας· 13
και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού,
αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα εις τους
οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον.
14 Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, όστις διήλθε τους
ουρανούς, Ιησούν τον Υιόν του Θεού, ας κρατώμεν
την ομολογίαν. 15 Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη
δυνάμενον να συμπαθήση εις τας ασθενείας ημών, αλλά
πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς
αμαρτίας. 16 Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρρησίας
εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος και
να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας.

5 Διότι πας αρχιερεύς, εξ ανθρώπων λαμβανόμενος,
υπέρ ανθρώπων καθίσταται εις τα προς τον Θεόν,
διά να προσφέρη δώρα τε και θυσίας υπέρ αμαρτιών,
2 δυνάμενος να συμπαθή εις τους αγνοούντας και
πλανωμένους, διότι και αυτός είναι περιενδεδυμένος
ασθένειαν· 3 και διά ταύτην χρεωστεί, καθώς περί του
λαού, ούτω και περί εαυτού να προσφέρη θυσίαν υπέρ
αμαρτιών. 4 Και ουδείς λαμβάνει την τιμήν ταύτην
εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, καθώς
και ο Ααρών. 5 Ούτω και ο Χριστός δεν εδόξασεν
εαυτόν διά να γείνη αρχιερεύς, αλλ' ο λαλήσας προς
αυτόν· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε εγέννησα·
6 καθώς και αλλαχού λέγει· Συ είσαι ιερεύς εις τον
αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165) 7 Όστις
εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγής
δυνατής και δακρύων προσέφερε δεήσεις και ικεσίας
προς τον δυνάμενον να σώζη αυτόν εκ του θανάτου,
και εισηκούσθη διά την ευλάβειαν αυτού, 8 καίτοι
ων Υιός, έμαθε την υπακοήν αφ' όσων έπαθε, 9 και
γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αίτιος σωτηρίας αιωνίου
εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν, (aiōnios g166)
10 ονομασθείς υπό του Θεού αρχιερεύς κατά την τάξιν
Μελχισεδέκ· 11 Περί του οποίου πολλά έχομεν να
είπωμεν και δυσερμήνευτα, διότι εγείνετε νωθροί τας
ακοάς. 12 Επειδή ενώ ως προς τον καιρόν έπρεπε
να ήσθε διδάσκαλοι, πάλιν έχετε χρείαν του να σας
διδάσκη τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων του Θεού,
και κατηντήσατε να έχητε χρείαν γάλακτος και ουχί
στερεάς τροφής. 13 Διότι πας ο μετέχων γάλακτος είναι
άπειρος του λόγου της δικαιοσύνης· επειδή είναι νήπιος·
14 των τελείων όμως είναι η στερεά τροφή, οίτινες διά
την έξιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να
διακρίνωσι το καλόν και το κακόν.

6 Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν
του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα,
χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από
νεκρών έργων και πίστεως εις Θεόν, 2 της διδαχής
των βαπτισμών και της επιθέσεως των χειρών, και της
αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου.
(aiōnios g166) 3 Και τούτο θέλομεν κάμει, εάν επιτρέπη
ο Θεός. 4 Διότι αδύνατον είναι οι άπαξ φωτισθέντες
και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι
μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος 5 και γευθέντες τον
καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος
αιώνος, (aiōn g165) 6 και έπειτα παραπεσόντες, αδύνατον
να ανακαινισθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες
εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύνοντες. 7
Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτής
βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά
τους οποίους και γεωργείται, μεταλαμβάνει ευλογίαν
παρά Θεού· 8 όταν όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους,
είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος
είναι να καυθή. 9 Περί υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως,
αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλήτερα
και συνεχόμενα με την σωτηρίαν. 10 Διότι δεν είναι
άδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήση το έργον σας και τον
κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το όνομα
αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες.
11 Επιθυμούμεν δε να δεικνύη έκαστος υμών την αυτήν
σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι
τέλους, 12 διά να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμηταί
των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων
τας επαγγελίας. 13 Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελίαν
εις τον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ομόση εις ουδένα

μεγαλήτερον, ώμοσεν εις εαυτόν, 14 λέγων· Βεβαίως
ευλογών θέλω σε ευλογήσει και πληθύνων θέλω σε
πληθύνει· 15 και ούτω προσμείνας με υπομονήν,
απήλαυσε την επαγγελίαν. 16 Διότι οι μεν άνθρωποι
ομνύουσιν εις τον μεγαλήτερον, και ο όρκος είναι εις
αυτούς τέλος πάσης αντιλογίας προς βεβαίωσιν. 17
Εις το οποίον ο Θεός, θέλων να δείξη περισσότερον
προς τους κληρονόμους της επαγγελίας το αμετάθετον
της βουλής αυτού, μετεχειρίσθη μέσον τον όρκον, 18
ώστε διά δύο πραγμάτων αμεταθέτων, εις τα οποία
είναι αδύνατον να ψευσθή ο Θεός, να έχωμεν ισχυράν
παρηγορίαν οι καταφυγόντες εις το να κρατήσωμεν την
προκειμένην ελπίδα· 19 την οποίαν έχομεν ως άγκυραν
της ψυχής ασφαλή τε και βεβαίαν και εισερχομένην εις
το εσωτερικόν του καταπετάσματος, 20 όπου ο Ιησούς
εισήλθεν υπέρ ημών πρόδρομος, γενόμενος αρχιερεύς
εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165)

7 Διότι ούτος ο Μελχισεδέκ, βασιλεύς Σαλήμ, ιερεύς
του Θεού του Υψίστου, όστις συνήντησε τον Αβραάμ
επιστρέφοντα από της καταστροφής των βασιλέων
και ηυλόγησεν αυτόν, 2 εις ον ο Αβραάμ εχώρισε και
δέκατον από πάντων των λαφύρων, όστις πρώτον μεν
ερμηνεύεται βασιλεύς δικαιοσύνης, έπειτα δε βασιλεύς
Σαλήμ, το οποίον είναι βασιλεύς ειρήνης, 3 απάτωρ,
αμήτωρ, αγενεαλόγητος, μη έχων μήτε αρχήν ημερών
μήτε τέλος ζωής, αλλ' αφωμοιωμένος με τον Υιόν
του Θεού, μένει ιερεύς πάντοτε. 4 Στοχασθήτε δε
πόσον μέγας ήτο ούτος, εις ον ο Αβραάμ ο πατριάρχης
έδωκε και δέκατον εκ των λαφύρων. 5 Και όσοι μεν
εκ των υιών του Λευΐ λαμβάνουσι την ιερατείαν,
έχουσιν εντολήν να αποδεκατόνωσι τον λαόν κατά
τον νόμον, τουτέστι τους αδελφούς αυτών, καίτοι
εξελθόντας εκ της οσφύος του Αβραάμ· 6 εκείνος δε
όστις δεν εγενεαλογείτο εξ αυτών, εδεκάτωσε τον
Αβραάμ, και ηυλόγησε τον έχοντα τας επαγγελίας· 7
χωρίς δε τινός αντιλογίας το μικρότερον ευλογείται
υπό του μεγαλητέρου. 8 Και εδώ μεν θνητοί άνθρωποι
λαμβάνουσι δέκατα, εκεί δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος
ότι ζη. 9 Και διά να είπω ούτω, διά του Αβραάμ και ο
Λευΐ, όστις ελάμβανε δέκατα, απεδεκατώθη. 10 Διότι εν
τη οσφύϊ του πατρός αυτού ήτο έτι, ότε συνήντησεν
αυτόν ο Μελχισεδέκ. 11 Εάν λοιπόν η τελειότης υπήρχε
διά Λευϊτικής ιερωσύνης· διότι ο λαός επ' αυτής έλαβε
τον νόμον· τις χρεία πλέον να εγερθή άλλος ιερεύς κατά
την τάξιν Μελχισεδέχ, και ουχί να λέγηται κατά την
τάξιν Ααρών; 12 Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, εξ
ανάγκης και νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 Επειδή εκείνος,
περί του οποίου λέγονται ταύτα, άλλης φυλής μετείχεν,
εξ ης ουδείς επλησίασεν εις το θυσιαστήριον. 14 Επειδή
είναι πρόδηλον ότι εξ Ιούδα ανέτειλεν ο Κύριος ημών,
εις την οποίαν φυλήν ο Μωϋσής ουδέν περί ιερωσύνης
ελάλησε. 15 Και περισσότερον έτι κατάδηλον είναι,
διότι κατά την ομοιότητα του Μελχισεδέκ εγείρεται
άλλος ιερεύς, 16 όστις δεν έγεινε κατά νόμον σαρκικής
εντολής αλλά κατά δύναμιν ζωής ατελευτήτου· 17 διότι
μαρτυρεί λέγων ότι Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά
την τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165) 18 Διότι αθέτησις μεν
γίνεται της προηγουμένης εντολής διά το ασθενές και
ανωφελές αυτής· 19 επειδή ο νόμος ουδέν έφερεν εις
το τέλειον, έγεινε δε επεισαγωγή ελπίδος καλητέρας,
διά της οποίας πλησιάζομεν εις τον Θεόν. 20 Και καθ'
όσον δεν έγεινεν ιερεύς χωρίς ορκωμοσίας· 21 διότι
εκείνοι έγειναν ιερείς χωρίς ορκωμοσίας, ούτος δε
μετά ορκωμοσίας διά του λέγοντος προς αυτόν· Ώμοσε
Κύριος, και δεν θέλει μεταμεληθή· Συ είσαι ιερεύς εις
τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· (aiōn g165) 22
κατά τοσούτον ανωτέρας διαθήκης εγγυητής έγεινεν
ο Ιησούς. 23 Και εκείνοι μεν έγειναν πολλοί ιερείς,
επειδή ημποδίζοντο υπό του θανάτου να παραμένωσιν·
24 εκείνος όμως, επειδή μένει εις τον αιώνα, έχει
αμετάθετον την ιερωσύνην· (aiōn g165) 25 όθεν δύναται
και να σώζη εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν
δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών.
26 Διότι τοιούτος αρχιερεύς έπρεπεν εις ημάς, όσιος,
άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών
και υψηλότερος των ουρανών γενόμενος, 27 όστις δεν
έχει καθ' ημέραν ανάγκην, ως οι αρχιερείς να προσφέρη
πρότερον θυσίας υπέρ των ιδίων αυτού αμαρτιών,
έπειτα υπέρ των του λαού· διότι άπαξ έκαμε τούτο,
ότε προσέφερεν εαυτόν. 28 Διότι ο νόμος καθιστά
αρχιερείς ανθρώπους έχοντας αδυναμίαν· ο λόγος όμως
της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον κατέστησε τον
Υιόν, όστις είναι τετελειωμένος εις τον αιώνα. (aiōn g165)

8 Κεφάλαιον δε των λεγομένων είναι τούτο, Τοιούτον
έχομεν αρχιερέα, όστις εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου
της μεγαλωσύνης εν τοις ουρανοίς, 2 λειτουργός
των αγίων και της σκηνής της αληθινής, την οποίαν
κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχί άνθρωπος. 3 Διότι πας
αρχιερεύς καθίσταται διά να προσφέρη δώρα και θυσίας·
όθεν είναι αναγκαίον να έχη και ούτός τι, το οποίον
να προσφέρη. 4 Επειδή εάν ήτο επί γης, ουδέ ήθελεν
είσθαι ιερεύς, διότι υπήρχον οι ιερείς οι προσφέροντες
τα δώρα κατά τον νόμον, 5 οίτινες λειτουργούσιν εις
υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθώς ελαλήθη
προς τον Μωϋσήν ότε έμελλε να κατασκευάση την
σκηνήν· διότι Πρόσεχε, λέγει, να κάμης πάντα κατά τον
τύπον τον δειχθέντα εις σε εν τω όρει. 6 Τώρα όμως ο
Χριστός έλαβεν εξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι
και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με
ανωτέρας επαγγελίας. 7 Διότι εάν η πρώτη εκείνη ήτο
άμεμπτος, δεν ήθελε ζητείσθαι τόπος διά την δευτέραν.
8 Διότι μεμφόμενος αυτούς λέγει· Ιδού, έρχονται ημέραι,
λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του
Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν, 9
ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους
πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της
χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι
αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ
ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι αύτη είναι η
διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του
Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω
δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και
θέλω γράψει αυτούς επί της καρδίας αυτών, και θέλω
είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις
εμέ λαός. 11 Και δεν θέλουσι διδάσκει έκαστος τον

πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων· Γνώρισον τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει
από μικρού έως μεγάλου αυτών· 12 διότι θέλω είσθαι
ίλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών
και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 13
Λέγων δε καινήν, έκαμε παλαιάν την πρώτην· το δε
παλαιούμενον και γηράσκον είναι πλησίον αφανισμού.

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις
λατρείας και το άγιον το κοσμικόν. 2 Διότι
κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ήτο και
η λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των άρτων,
ήτις λέγεται Άγια. 3 Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα
ήτο σκηνή η λεγομένη Άγια αγίων, 4 έχουσα χρυσούν
θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν
περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ή ήτο στάμνος χρυσή,
έχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα
και αι πλάκες της διαθήκης, 5 υπεράνω δε αυτής ήσαν
Χερουβείμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον· περί
των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά
μέρος. 6 Όντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων,
εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι
ιερείς εκτελούντες τας λατρείας, 7 εις δε την δευτέραν
άπαξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερεύς, ουχί
χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού
και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, 8 και
τούτο εδηλοποίει το Πνεύμα το Άγιον, ότι δεν ήτο
πεφανερωμένη η εις τα άγια οδός, επειδή η πρώτη
σκηνή ίστατο έτι· 9 ήτις ήτο τύπος εις τον τότε παρόντα
καιρόν, καθ' ον προσεφέροντο δώρα και θυσίαι, αίτινες
δεν ηδύναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν
τον λατρεύοντα, 10 επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον
εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς
και διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιρού διορθώσεως. 11
Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών
διά της μεγαλητέρας και τελειοτέρας σκηνής, ουχί
χειροποιήτου, τουτέστιν ουχί ταύτης της κατασκευής,
12 ουδέ δι' αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διά
του ιδίου αυτού αίματος, εισήλθεν άπαξ εις τα άγια,
αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (aiōnios g166) 13 Διότι
εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδός
της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζη
προς την καθαρότητα της σαρκός, 14 πόσω μάλλον
το αίμα του Χριστού, όστις διά του Πνεύματος του
αιωνίου προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν, θέλει
καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών έργων εις
το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν; (aiōnios g166) 15 Και
διά τούτο είναι μεσίτης διαθήκης καινής, ίνα διά του
θανάτου, όστις έγεινε προς απολύτρωσιν των επί της
πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι
την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (aiōnios g166)
16 Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχη θάνατος
εκείνου, όστις έκαμε την διαθήκην· 17 διότι η διαθήκη
επί τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτέ δεν ισχύει,
ενόσω ζη ο διαθέτης. 18 Όθεν ουδέ η πρώτη δεν ήτο
εγκαινιασμένη χωρίς αίματος· 19 διότι αφού πάσα
εντολή του νόμου ελαλήθη υπό του Μωϋσέως προς
πάντα τον λαόν, λαβών το αίμα των μόσχων και των
τράγων με ύδωρ και μαλλίον κόκκινον και ύσσωπον,
ερράντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, 20
λέγων· Τούτο είναι το αίμα της διαθήκης, την οποίαν
διέταξεν εις εσάς ο Θεός· 21 και την σκηνήν δε και πάντα
τα σκεύη της υπηρεσίας με το αίμα ομοίως ερράντισε.
22 Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται πάντα κατά τον
νόμον, και χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται άφεσις.
23 Ανάγκη λοιπόν ήτο οι μεν τύποι των επουρανίων να
καθαρίζωνται διά τούτων, αυτά όμως τα επουράνια με
θυσίας ανωτέρας παρά ταύτας. 24 Διότι ο Χριστός δεν
εισήλθεν εις χειροποίητα άγια, αντίτυπα των αληθινών,
αλλ' εις αυτόν τον ουρανόν, διά να εμφανισθή τώρα
ενώπιον του Θεού υπέρ ημών· 25 ουδέ διά να προσφέρη
πολλάκις εαυτόν, καθώς ο αρχιερεύς εισέρχεται εις
τα άγια κατ' ενιαυτόν με ξένον αίμα· 26 διότι έπρεπε
τότε πολλάκις να πάθη από καταβολής κόσμου· τώρα
δε άπαξ εις το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να
αθετήση την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. (aiōn g165)
27 Και καθώς είναι αποφασισμένον εις τους ανθρώπους
άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις, 28
ούτω και ο Χριστός, άπαξ προσφερθείς διά να σηκώση
τας αμαρτίας πολλών, θέλει φανή εκ δευτέρου χωρίς
αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.

10 Διότι ο νόμος, έχων σκιάν των μελλόντων
αγαθών, ουχί αυτήν την εικόνα των πραγμάτων,
δεν δύναταί ποτέ διά των αυτών θυσιών, τας οποίας
προσφέρουσι κατ' ενιαυτόν πάντοτε να τελειοποιήση
τους προσερχομένους· 2 επειδή τότε δεν ήθελον
παύσει να προσφέρωνται, διότι οι λατρευταί άπαξ
καθαρισθέντες, δεν ήθελον έχει πλέον ουδεμίαν
συνείδησιν αμαρτιών· 3 αλλ' εν αυταίς γίνεται κατ'
ενιαυτόν ανάμνησις αμαρτιών· 4 διότι αδύνατον είναι
αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρή αμαρτίας. 5 Διά
τούτο εισερχόμενος εις τον κόσμον, λέγει· Θυσίαν και
προσφοράν δεν ηθέλησας, αλλ' ητοίμασας εις εμέ σώμα·
6 εις ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν
ευηρεστήθης· 7 τότε είπον· Ιδού, έρχομαι, εν τω τόμω
του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού, διά να κάμω,
ω Θεέ, το θέλημά σου. 8 Αφού είπεν ανωτέρω ότι θυσίαν
και προσφοράν και ολοκαυτώματα και προσφοράς περί
αμαρτίας δεν ηθέλησας ουδέ ευηρεστήθης εις αυτάς,
αίτινες προσφέρονται κατά τον νόμον, 9 τότε είπεν·
Ιδού, έρχομαι διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου.
Αναιρεί το πρώτον, διά να συστήση το δεύτερον. 10 Με
το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς
του σώματος του Ιησού Χριστού άπαξ γενομένης. 11
Και πας μεν ιερεύς ίσταται καθ' ημέραν λειτουργών και
τας αυτάς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αίτινες ποτέ
δεν δύνανται να αφαιρέσωσιν αμαρτίας· 12 αλλ' αυτός
αφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπέρ αμαρτιών, εκάθησε
διαπαντός εν δεξιά του Θεού, 13 προσμένων του λοιπού
εωσού τεθώσιν οι εχθροί αυτού υποπόδιον των ποδών
αυτού. 14 Διότι με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διά
παντός τους αγιαζομένους. 15 Μαρτυρεί δε εις ημάς
και το Πνεύμα το Αγιον· διότι αφού είπε πρότερον, 16
Αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς
αυτούς μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω
δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αυτών και θέλω
γράψει αυτούς επί των διανοιών αυτών, προσθέτει, 17

Και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν
θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 18 Όπου δε είναι άφεσις
τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας. 19
Έχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρρησίαν να εισέλθωμεν
εις τα άγια διά του αίματος του Ιησού, 20 διά νέας και
ζώσης οδού, την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς διά του
καταπετάσματος, τουτέστι της σαρκός αυτού, 21 και
έχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του Θεού, 22 ας
πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορία
πίστεως, έχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρμένας
από συνειδήσεως πονηράς και λελουμένοι το σώμα
με ύδωρ καθαρόν· 23 ας κρατώμεν την ομολογίαν
της ελπίδος ασάλευτον· διότι πιστός ο υποσχεθείς· 24
και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες
εις αγάπην και καλά έργα, 25 μη αφίνοντες το να
συνερχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς,
αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτω μάλλον,
όσον βλέπετε πλησιάζουσαν την ημέραν. 26 Διότι εάν
ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την
γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί
αμαρτιών, 27 αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και
έξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους
εναντίους. 28 Εάν τις αθετήση τον νόμον του Μωϋσέως,
επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς έλεος·
29 πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή
άξιος ο καταπατήσας τον Υιόν του Θεού και νομίσας
κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιάσθη,
και υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος; 30 Διότι εξεύρομεν
τον ειπόντα· Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω
κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος
θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. 31 Φοβερόν είναι το να
πέση τις εις χείρας Θεού ζώντος. 32 Αναφέρετε δε εις
την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού
εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· 33
ποτέ μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις,
ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα παθόντων.
34 Διότι εδείξατε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και
εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν των υπαρχόντων σας,
εξεύροντες ότι έχετε εις εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς
καλητέραν και διαμένουσαν. 35 Μη αποβάλητε λοιπόν
την παρρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.
36 Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το
θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. 37
Διότι έτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος
και δεν θέλει βραδύνει. 38 Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει
εκ πίστεως· και εάν τις συρθή οπίσω, η ψυχή μου δεν
ευαρεστείται εις αυτόν. 39 Ημείς όμως δεν είμεθα εκ
των συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλ' εκ των
πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχής.

11 Είναι δε η πίστις ελπιζομένων πεποίθησις,
βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. 2 Διότι
διά ταύτης έλαβον καλήν μαρτυρίαν οι πρεσβύτεροι.
3 Διά πίστεως εννοούμεν ότι οι αιώνες εκτίθησαν με
τον λόγον του Θεού, ώστε τα βλεπόμενα δεν έγειναν
εκ φαινομένων. (aiōn g165) 4 Διά πίστεως ο Άβελ
προσέφερε προς τον Θεόν καλητέραν θυσίαν παρά τον
Κάϊν, διά της οποίας εμαρτυρήθη ότι ήτο δίκαιος, επειδή
ο Θεός έδωκε μαρτυρίαν περί των δώρων αυτού, και
δι' αυτής καίτοι αποθανών έτι λαλεί. 5 Διά πίστεως
μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ίδη θάνατον, και δεν
ευρίσκετο, διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός· επειδή προ της
μεταθέσεως αυτού εμαρτυρήθη ότι ευηρέστησεν εις τον
Θεόν· 6 χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση
τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν
πρέπει να πιστεύη ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης
εις τους εκζητούντας αυτόν. 7 Διά πίστεως ο Νώε,
ειδοποιηθείς θεόθεν περί των μη βλεπομένων έτι,
εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβωτόν προς σωτηρίαν
του οίκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόσμον και
έγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοσύνης. 8
Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να
εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις
κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. 9
Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως
ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς μετά Ισαάκ και Ιακώβ
των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας· 10 διότι
περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας
τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. 11 Διά πίστεως
και αυτή η Σάρρα έλαβε δύναμιν εις το να συλλάβη
σπέρμα και παρά καιρόν ηλικίας εγέννησεν, επειδή
εστοχάσθη πιστόν τον υποσχεθέντα. 12 Διά τούτο και εξ
ενός, μάλιστα νενεκρωμένου, εγεννήθησαν καθώς τα
άστρα του ουρανού κατά το πλήθος, και ως η άμμος
η παρά το χείλος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να
αριθμηθή. 13 Εν πίστει απέθανον ούτοι πάντες, μη
λαβόντες τας επαγγελίας, αλλά μακρόθεν ιδόντες αυτάς
και πεισθέντες και εγκολπωθέντες και ομολογήσαντες
ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης. 14 Διότι
οι λέγοντες τοιαύτα δεικνύουσιν ότι ζητούσι πατρίδα.
15 Και εάν μεν ενεθυμούντο εκείνην, εξ ης εξήλθον,
ήθελον ευρεί καιρόν να επιστρέψωσι· 16 τώρα όμως
επιθυμούσι καλητέραν, τουτέστιν επουράνιον. Διά
τούτο ο Θεός δεν επαισχύνεται αυτούς να λέγηται
Θεός αυτών, διότι ητοίμασε δι' αυτούς πόλιν. 17 Διά
πίστεως ο Αβραάμ, ότε εδοκιμάζετο, προσέφερε τον
Ισαάκ, και τον μονογενή αυτού προσέφερεν εκείνος
όστις ανεδέχθη τας επαγγελίας, 18 προς τον οποίον
ελαλήθη ότι εν Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα, 19
συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται και εκ νεκρών να
ανεγείρη· εξ ων και έλαβεν αυτόν οπίσω παραβολικώς.
20 Διά πίστεως ο Ισαάκ ηυλόγησε τον Ιακώβ και τον
Ησαύ περί των μελλόντων. 21 Διά πίστεως ο Ιακώβ
αποθνήσκων ηυλόγησεν έκαστον των υιών του Ιωσήφ
και προσεκύνησεν επιστηριζόμενος επί το άκρον της
ράβδου αυτού. 22 Διά πίστεως ο Ιωσήφ αποθνήσκων
προανήγγειλε περί της εξόδου των υιών Ισραήλ και
παρήγγειλε περί των οστέων αυτού. 23 Διά πίστεως ο
Μωϋσής, αφού εγεννήθη, εκρύφθη τρεις μήνας υπό των
γονέων αυτού, διότι είδον κεχαριτωμένον το παιδίον,
και δεν εφοβήθησαν το διάταγμα του βασιλέως. 24
Διά πίστεως ο Μωϋσής, αφού εμεγάλωσεν, ηρνήθη να
λέγηται υιός της θυγατρός του Φαραώ, 25 προκρίνας
μάλλον να κακουχήται με τον λαόν του Θεού παρά να
έχη πρόσκαιρον απόλαυσιν αμαρτίας, 26 κρίνας τον υπέρ
του Χριστού ονειδισμόν μεγαλήτερον πλούτον παρά
τους εν Αιγύπτω θησαυρούς· διότι απέβλεπεν εις την
μισθαποδοσίαν. 27 Διά πίστεως αφήκε την Αίγυπτον,

μη φοβηθείς τον θυμόν του βασιλέως· διότι ως βλέπων
τον αόρατον ενεκαρτέρησε. 28 Διά πίστεως έκαμε το
πάσχα και την πρόσχυσιν του αίματος, διά να μη εγγίση
αυτούς ο εξολοθρεύων τα πρωτότοκα. 29 Διά πίστεως
διέβησαν την Ερυθράν θάλασσαν ως διά ξηράς, την
οποίαν δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν.
30 Διά πίστεως έπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αφού
εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. 31 Διά πίστεως η
πόρνη Ραάβ δεν συναπωλέσθη με τους απειθήσαντας,
δεχθείσα τους κατασκόπους με ειρήνην. 32 Και τι έτι
να λέγω; Διότι θέλει με λείψει ο καιρός διηγούμενον
περί Γεδεών, Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβίδ
τε και Σαμουήλ και των προφητών, 33 οίτινες διά
της πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν
δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, έφραξαν
στόματα λεόντων, 34 έσβεσαν δύναμιν πυρός, έφυγον
στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας,
έγειναν ισχυροί εν πολέμω, έτρεψαν εις φυγήν
στρατεύματα αλλοτρίων. 35 Έλαβον γυναίκες τους
νεκρούς αυτών αναστηθέντας· άλλοι δε εβασανίσθησαν,
μη δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώσι
καλητέρας αναστάσεως· 36 άλλοι δε εδοκίμασαν
εμπαιγμούς και μάστιγας, έτι δε και δεσμά και φυλακήν·
37 ελιθοβολήθησαν, επριονίσθησαν, επειράσθησαν,
με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, περιεπλανήθησαν με
δέρματα προβάτων, με δέρματα αιγών· υστερούμενοι,
θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, 38 των οποίων δεν ήτο
άξιος ο κόσμος, πλανώμενοι εν ερημίαις και όρεσι
και σπηλαίοις και ταις τρύπαις της γης. 39 Και ούτοι
πάντες αν και έλαβον καλήν μαρτυρίαν διά της πίστεως,
δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, 40 διότι ο Θεός
προέβλεψε καλύτερόν τι περί ημών, διά να μη λάβωσι
την τελειότητα χωρίς ημών.

12 Λοιπόν και ημείς, περικυκλωμένοι όντες υπό
τοσούτου νέφους μαρτύρων, ας απορρίψωμεν
παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς
αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον
προκείμενον εις ημάς αγώνα, 2 αποβλέποντες εις τον
Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις
υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε
σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθησεν εν
δεξιά του θρόνου του Θεού. 3 Διότι συλλογίσθητε τον
υπομείναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν
εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαυνούμενοι κατά
τας ψυχάς σας. 4 Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις αίματος
αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, 5 και ελησμονήσατε
την νουθεσίαν, ήτις λαλεί προς εσάς ως προς υιούς,
λέγουσα· Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του
Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. 6 Διότι
όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν,
τον οποίον παραδέχεται. 7 Εάν υπομένητε την παιδείαν,
ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς· διότι τις υιός
είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; 8 Εάν όμως ήσθε
χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες,
άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, 9 έπειτα τους μεν κατά
σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα
αυτούς· δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον
Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; 10 Διότι εκείνοι μεν
προς ολίγας ημέρας επαίδευον ημάς κατά την αρέσκειαν
αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν
μέτοχοι της αγιότητος αυτού. 11 Πάσα δε παιδεία
προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος
χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους
γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης.
12 Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχαυνωμένας χείρας και
τα παραλελυμένα γόνατα, 13 και κάμετε εις τους πόδας
σας ευθείας οδούς, διά να μη εκτραπή το χωλόν, αλλά
μάλλον να θεραπευθή. 14 Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων,
και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί
τον Κύριον, 15 παρατηρούντες μήπως υστερήταί τις
από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας
αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι
πολλοί, 16 μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς ο
Ησαύ, όστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτοτόκια
αυτού. 17 Επειδή εξεύρετε ότι και μετέπειτα, θέλων
να κληρονομήση την ευλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι
δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν
μετά δακρύων. 18 Διότι δεν προσήλθετε εις όρος
ψηλαφώμενον και καιόμενον με πυρ και εις ζόφον
και σκότος και ανεμοστρόβιλον 19 και εις σάλπιγγος
ήχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες
παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον προς αυτούς ο
λόγος· 20 διότι δεν υπέφερον το προσταττόμενον·
Και ζώον εάν εγγίση το όρος, θέλει λιθοβοληθή ή με
βέλη θέλει κατατοξευθή· 21 και τόσον φοβερόν ήτο το
φαινόμενον, ώστε ο Μωϋσής είπε· Κατάφοβος είμαι και
έντρομος· 22 αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις
πόλιν Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ, και
εις μυριάδας αγγέλων, 23 εις πανήγυριν και εκκλησίαν
πρωτοτόκων καταγεγραμμένων εν τοις ουρανοίς, και
εις Θεόν κριτήν πάντων, και εις πνεύματα δικαίων
οίτινες έλαβον την τελειότητα, 24 και εις νέας διαθήκης
μεσίτην Ιησούν, και εις αίμα καθαρισμού το οποίον
λαλεί καλήτερα παρά το του Άβελ. 25 Προσέχετε μη
καταφρονήσητε τον λαλούντα. Διότι αν εκείνοι δεν
απέφυγον, καταφρονήσαντες τον λαλούντα προς αυτούς
επί της γης, πολλώ μάλλον ημείς εάν αποστραφώμεν τον
λαλούντα από των ουρανών· 26 του οποίου η φωνή την
γην εσάλευσε τότε, τώρα δε υπεσχέθη, λέγων· Έτι άπαξ
εγώ σείω ουχί μόνον την γην, αλλά και τον ουρανόν. 27
Το δε έτι άπαξ δηλοί των σαλευομένων την μετάθεσιν
ως χειροποιήτων, διά να μείνωσι τα μη σαλευόμενα. 28
Διά τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, ας
κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν
ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και ευλάβειαν. 29 Διότι ο
Θεός ημών είναι πυρ καταναλίσκον.

13 Η φιλαδελφία ας μένη. 2 Την φιλοξενίαν μη
λησμονείτε· επειδή διά ταύτης τινές εφιλοξένησαν
αγγέλους μη γνωρίζοντες. 3 Ενθυμείσθε τους δεσμίους
ως συνδέσμιοι, τους ταλαιπωρουμένους ως όντες και
σεις εν σώματι. 4 Τίμιος έστω ο γάμος εις πάντας
και η κοίτη αμίαντος· τους δε πόρνους και μοιχούς
θέλει κρίνει ο Θεός. 5 Ο τρόπος σας έστω αφιλάργυρος,
αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε· Δεν θέλω σε
αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει· 6 ώστε ημείς θαρρούντες
να λέγωμεν· Ο Κύριος βοηθός μου, και δεν θέλω

φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **7** Ενθυμείσθε τους
προεστώτάς σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον
του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν, έχοντες προ
οφθαλμών το αποτέλεσμα του πολιτεύματος αυτών.
8 Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθές και σήμερον
και εις τους αιώνας. **(aiōn g165)** **9** Μη πλανάσθε με
διδαχάς ποικίλας και ξένας· διότι καλόν είναι με την
χάριν να στερεόνηται η καρδία, ουχί με βρώματα, εις τα
οποία όσοι περιεπάτησαν δεν ωφελήθησαν. **10** Έχομεν
θυσιαστήριον, εξ ου δεν έχουσιν εξουσίαν να φάγωσιν
οι λατρεύοντες εις την σκηνήν. **11** Διότι των ζώων, των
οποίων το αίμα εισφέρεται εις τα άγια διά του αρχιερέως
περί αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται έξω
του στρατοπέδου. **12** Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάση
τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος, έξω της πύλης
έπαθεν. **13** Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν έξω
του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες·
14 διότι δεν έχομεν εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά
την μέλλουσαν επιζητούμεν. **15** Δι' αυτού λοιπόν ας
αναφέρωμεν πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως,
τουτέστι καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα
αυτού. **16** Την δε αγαθοποιΐαν και το μεταδοτικόν
μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας ευαρεστείται
ο Θεός. **17** Πείθεσθε εις τους προεστώτάς σας και
υπακούετε· διότι αυτοί αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών
σας ως μέλλοντες να αποδώσωσι λόγον· διά να κάμνωσι
τούτο μετά χαράς και μη στενάζοντες· διότι τούτο δεν
σας ωφελεί. **18** Προσεύχεσθε περί ημών· διότι είμεθα
πεπεισμένοι ότι έχομεν καλήν συνείδησιν, θέλοντες
να πολιτευώμεθα κατά πάντα καλώς. **19** Περισσότερον
δε παρακαλώ να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ
εις εσάς ταχύτερα. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις
ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα των
προβάτων διά του αίματος της αιωνίου διαθήκης, τον
Κύριον ημών Ιησούν, **(aiōnios g166)** **21** είθε να σας κάμη
τελείους εις παν έργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το
θέλημα αυτού, ενεργών εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον
αυτού διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είη η
δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)** **22**
Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε τον λόγον της
νουθεσίας· διότι εν συντομία σας έγραψα. **23** Εξεύρετε
ότι ο αδελφός Τιμόθεος απελύθη της φυλακής, μετά του
οποίου, εάν έλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. **24** Ασπάσθητε
πάντας τους προεστώτάς σας και πάντας τους αγίους.
Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. **25** Η χάρις είη μετά
πάντων υμών· αμήν.

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού
Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας,
χαίρειν. **2** Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν
περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες
ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν.
4 Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, διά να ήσθε
τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς.
5 Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή
παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίως και
μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθή εις αυτόν. **6** Ας ζητή
όμως μετά πίστεως, χωρίς να διστάζη παντελώς· διότι
ο διστάζων ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον
υπό ανέμων και συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μη
νομίζη ο άνθρωπος εκείνος ότι θέλει λάβει τι παρά του
Κυρίου. **8** Άνθρωπος δίγνωμος είναι ακατάστατος εν
πάσαις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας καυχάται δε ο αδελφός
ο ταπεινός εις το ύψος αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις
την ταπείνωσιν αυτού, επειδή ως άνθος χόρτου θέλει
παρέλθει. **11** Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα
και εξήρανε τον χόρτον, και το άνθος αυτού εξέπεσε,
και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφανίσθη· ούτω
και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις οδοίς αυτού.
12 Μακάριος ο άνθρωπος, όστις υπομένει πειρασμόν·
διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της
ζωής, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας
αυτόν. **13** Μηδείς πειραζόμενος ας λέγη ότι από του
Θεού πειράζομαι· διότι ο Θεός είναι απείραστος κακών
και αυτός ουδένα πειράζει. **14** Πειράζεται δε έκαστος
υπό της ιδίας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και
δελεαζόμενος. **15** Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη,
γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθείσα γεννά
τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί.
17 Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι
άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις
τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής.
18 Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του
λόγου της αληθείας, διά να ήμεθα ημείς απαρχή τις των
κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί,
ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς
εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν· **20** διότι η οργή του
ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού.
21 Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυπαρίαν και περισσείαν
κακίας δέχθητε μετά πραότητος τον εμφυτευθέντα
λόγον τον δυνάμενον να σώση τας ψυχάς σας. **22**
Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου και μη μόνον ακροαταί,
απατώντες εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναι ακροατής
του λόγου και ουχί εκτελεστής, ούτος ομοιάζει με
άνθρωπον, όστις θεωρεί το φυσικόν αυτού πρόσωπον εν
κατόπτρω· **24** διότι εθεώρησεν εαυτόν και ανεχώρησε,
και ευθύς ελησμόνησεν οποίος ήτο. **25** Όστις όμως
εγκύψη εις τον τέλειον νόμον της ελευθερίας και
επιμείνη εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής
επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ούτος θέλει είσθαι
μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν τις μεταξύ
σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνη την
γλώσσαν αυτού αλλ' απατά την καρδίαν αυτού, τούτου
η θρησκεία είναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρά και
αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αύτη, να
επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει
αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από του
κόσμου.

2 Αδελφοί μου, μη έχετε με προσωποληψίας την πίστιν
του δεδοξασμένου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **2**
Διότι εάν εισέλθη εις την συναγωγήν σας άνθρωπος
έχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ένδυμα, εισέλθη
δε και πτωχός με ρυπαρόν ένδυμα, **3** και επιβλέψητε
εις τον φορούντα το ένδυμα το λαμπρόν και είπητε
προς αυτόν, Συ κάθου εδώ καλώς, και προς τον πτωχόν
είπητε, Συ στέκε εκεί· κάθου εδώ υπό το υποπόδιόν μου,
4 δεν εκάμετε άρα διάκρισιν εν εαυτοίς και εγείνετε
κριταί πονηρά διαλογιζόμενοι; **5** Ακούσατε, αδελφοί μου
αγαπητοί, δεν εξέλεξεν ο Θεός τους πτωχούς του κόσμου
τούτου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της
βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας
αυτόν; **6** Σεις όμως ητιμάσατε τον πτωχόν. Δεν σας
καταδυναστεύουσιν οι πλούσιοι και αυτοί σας σύρουσιν
εις κριτήρια; **7** Αυτοί δεν βλασφημούσι το καλόν όνομα,
με το οποίον ονομάζεσθε; **8** Εάν μεν εκτελήτε τον νόμον
τον βασιλικόν κατά την γραφήν, Θέλεις αγαπά τον
πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε· **9** εάν όμως
προσωποληπτήτε, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπό
του νόμου ως παραβάται. **10** Διότι όστις φυλάξη όλον
τον νόμον και πταίση εις εν, έγεινεν ένοχος πάντων. **11**
Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είπε και, Μη φονεύσης·
αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγεινες παραβάτης
του νόμου. **12** Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως
μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας· **13**
διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον όστις δεν
έκαμεν έλεος· και το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως.
14 Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι έχει
πίστιν, και έργα δεν έχη; μήπως η πίστις δύναται να
σώση αυτόν; **15** Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί
υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινής τροφής, **16**
και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη,
θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς
τα αναγκαία του σώματος, τι το όφελος; **17** Ούτω και
η πίστις, εάν δεν έχη έργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν.
18 Αλλά θέλει τις ειπεί· Συ έχεις πίστιν, και εγώ έχω
έργα· δείξόν μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου,
και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν
μου. **19** Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι είς· καλώς ποιείς·
και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι. **20** Θέλεις
όμως να γνωρίσης, ω άνθρωπε μάταιε, ότι η πίστις
χωρίς των έργων είναι νεκρά; **21** Αβραάμ ο πατήρ
ημών δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε προσέφερεν Ισαάκ
τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις ότι η
πίστις συνήργει εις τα έργα αυτού, και εκ των έργων η
πίστις ετελειώθη, **23** και επληρώθη η γραφή η λέγουσα·
Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις
αυτόν εις δικαιοσύνην, και φίλος Θεού ωνομάσθη. **24**
Βλέπετε λοιπόν ότι εξ έργων δικαιούται ο άνθρωπος
και ουχί εκ πίστεως μόνον. **25** Ομοίως δε και Ραάβ
η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε υπεδέχθη τους
απεσταλμένους και εξέβαλεν αυτούς δι' άλλης οδού; **26**

Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν,
ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου,
εξεύροντες ότι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν
λάβει· 2 διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες. Εάν τις
δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός
να χαλιναγωγήση και όλον το σώμα. 3 Ιδού, τους
χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων διά να
πείθωνται εις ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα
αυτών. 4 Ιδού, και τα πλοία, όντα τόσον μεγάλα και
υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό
ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλη η επιθυμία του
κυβερνώντος. 5 Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος,
όμως μεγαλαυχεί. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην
ύλην ανάπτει· 6 και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος
της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα
είναι η μολύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον
τροχόν του βίου και φλογιζομένη υπό της γεέννης.
(Geenna g1067) 7 Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών,
ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της
ανθρωπίνης φύσεως, 8 την γλώσσαν όμως ουδείς των
ανθρώπων δύναται να δαμάση· είναι ακράτητον κακόν,
μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. 9 Δι' αυτής ευλογούμεν
τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους
ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας· 10
εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα.
Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω.
11 Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρύει το
γλυκύ και το πικρόν; 12 μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί
μου, η συκή να κάμη ελαίας ή η άμπελος σύκα; ούτως
ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και
γλυκύ. 13 Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων;
ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν
πραότητι σοφίας. 14 Εάν όμως έχητε εν τη καρδία υμών
φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακαυχάσθε
και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. 15 Η σοφία αύτη
δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος,
ζωώδης, δαιμονιώδης. 16 Διότι όπου είναι φθόνος και
φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα.
17 Η άνωθεν όμως σοφία πρώτον μεν είναι καθαρά,
έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και
καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. 18 Και ο
καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των
ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ
σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονών σας, αίτινες
στρατεύονται εντός των μελών σας; 2 Επιθυμείτε και
δεν έχετε· φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε
να επιτύχητε· μάχεσθε και πολεμείτε· αλλά δεν έχετε,
επειδή δεν ζητείτε· 3 ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι
κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ηδονάς σας. 4
Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του
κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήση να
ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. 5
Η νομίζετε ότι ματαίως η γραφή λέγει, Προς φθόνον
επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; 6
Αλλά μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός· όθεν λέγει· Ο
Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους
ταπεινούς δίδει χάριν. 7 Υποτάχθητε λοιπόν εις τον
Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει
από σάς· 8 πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει
εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και
αγνίσατε τας καρδίας, δίγνωμοι. 9 Κακοπαθήσατε και
πενθήσατε και κλαύσατε· ο γέλως σας ας μεταστραφή
εις πένθος και η χαρά εις κατήφειαν. 10 Ταπεινώθητε
ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει. 11 Μη
καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί
αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί
τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον
νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής.
12 Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώση και
να απολέση· συ τις είσαι όστις κρίνεις τον άλλον; 13
Έλθετε τώρα οι λέγοντες· Σήμερον ή αύριον θέλομεν
υπάγει εις ταύτην την πόλιν και θέλομεν κάμει εκεί ένα
χρόνον και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει· 14 οίτινες
δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριον· διότι ποία είναι
η ζωή σας; είναι τωόντι ατμός, όστις φαίνεται προς
ολίγον και έπειτα αφανίζεται· 15 αντί να λέγητε, Εάν ο
Κύριος θελήση, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή
εκείνο. 16 Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας·
πάσα τοιαύτη καύχησις είναι κακή. 17 Εις τον όστις
λοιπόν εξεύρει να κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις
αυτόν είναι αμαρτία.

5 Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες
διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας. 2 Ο πλούτος
σας εσάπη και τα ιμάτιά σας έγειναν σκωληκόβρωτα, 3
ο χρυσός σας και ο άργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία
αυτών θέλει είσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον σας και
θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. Εθησαυρίσατε διά
τας εσχάτας ημέρας. 4 Ιδού, ο μισθός των εργατών των
θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν
από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων
εισήλθον εις τα ώτα Κυρίου Σαβαώθ. 5 Ετρυφήσατε επί
της γης και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδίας σας
ως εν ημέρα σφαγής. 6 Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον
δίκαιον· δεν σας αντιστέκεται. 7 Μακροθυμήσατε λοιπόν,
αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός
περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεί
δι' αυτόν, εωσού λάβη βροχήν πρώϊμον και όψιμον· 8
μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδίας σας,
διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε. 9 Μη στενάζετε
κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθήτε· ιδού,
ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών. 10 Λάβετε,
αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της
μακροθυμίας τους προφήτας, οίτινες ελάλησαν εν
τω ονόματι του Κυρίου. 11 Ιδού, μακαρίζομεν τους
υπομένοντας· ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και
είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος
ο Κύριος και οικτίρμων. 12 Προ πάντων δε, αδελφοί
μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε
άλλον τινά όρκον· αλλ' έστω υμών το ναι ναι, και το ου,
διά να μη πέσητε υπό κρίσιν. 13 Κακοπαθεί τις μεταξύ
σας; ας προσεύχηται· ευθυμεί τις; ας ψάλλη. 14 Ασθενεί
τις μεταξύ σας; ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της
εκκλησίας, και ας προσευχηθώσιν επ' αυτόν, αλείψαντες

αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά
πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος
θέλει εγείρει αυτόν· και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι
συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους
τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να
ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως
γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με
ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξη, και δεν
έβρεξεν επί της γης έτη τρία και μήνας έξ· **18** και
πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός έδωκε βροχήν και
η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν
τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και
επιστρέψη τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας
αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει
ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμους τους διεσπαρμένους εις Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοίμην να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ· **6** διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εις τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπητε αυτόν, πιστεύοντες όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλάλητον και ένδοξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρεύνησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περί της χάριτος, ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς· **11** ερευνώντες εις τίνα ή ποίον καιρόν εφανέρονε το εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε προεμαρτύρει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας· **12** εις τους οποίους απεκαλύφθη ότι ουχί δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρέτουν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλθησαν προς εσάς διά των κηρυξάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εις τα οποία επιθυμούσιν οι άγγελοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτο αναζωσθέντες τας οσφύας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και έχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην εις εσάς, όταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· **16** διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος. **17** Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου, **20** όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εφανερώθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εις τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστις σας και η ελπίς να ήναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα. **(aiōn g165)** **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς. **(aiōn g165)**

2 Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγεύθητε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εις τον οποίον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδεδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικάς θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού· **6** διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφή· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, έντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή. **7** Εις εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας είναι η τιμή, εις δε τους απειθούντας ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας **8** και λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου· οίτινες προσκόπτουσιν εις τον λόγον, όντες απειθείς, εις το οποίον και ήσαν προσδιωρισμένοι· **9** σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· **10** οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηλεημένοι, τώρα δε ελεηθέντες. **11** Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής, **12** να έχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως. **13** Υποτάχθητε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, **14** είτε εις ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εις εκδίκησιν μεν κακοποιών, έπαινον δε αγαθοποιών· **15** διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων· **16** ως ελεύθεροι, και μη ως έχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. **17** Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. **18** Οι οικέται υποτάσσεσθε εν παντί φόβω εις τους κυρίους σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και εις τους διεστραμμένους. **19** Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρη τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχων αδίκως. **20** Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. **21** Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών,

αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα
ίχνη αυτού· 22 όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη
δόλος εν τω στόματι αυτού. 23 Όστις λοιδορούμενος
δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν
εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· 24 όστις τας αμαρτίας
ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του
ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες
κατά τας αμαρτίας· με του οποίου την πληγήν ιατρεύθητε.
25 Διότι υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα
επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών
σας.

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας
υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον,
κερδηθώσιν άνευ του λόγου διά της διαγωγής των
γυναικών, 2 αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν
διαγωγήν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί
ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της
περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων,
4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδίας, κεκοσμημένος
με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος,
το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5
Διότι ούτω ποτέ και αι άγιαι γυναίκες αι ελπίζουσαι
επί τον Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις
τους άνδρας αυτών, 6 καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις
τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σεις
εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι
μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οι άνδρες ομοίως, συνοικείτε με
τας γυναίκάς σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις
το γυναικείον γένος ως εις σκεύος ασθενέστερον, και
ως εις συγκληρονόμους της χάριτος της ζωής, διά να
μη εμποδίζωνται αι προσευχαί σας. 8 Τελευταίον δε,
γίνεσθε πάντες ομόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι,
εύσπλαγχνοι, φιλόφρονες, 9 μη αποδίδοντες κακόν
αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το
εναντίον ευλογούντες, επειδή εξεύρετε ότι εις τούτο
προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. 10
Διότι Όστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας
αγαθάς ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα
χείλη αυτού από του να λαλώσι δόλον, 11 ας εκκλίνη
από κακού και ας πράξη αγαθόν, ας ζητήση ειρήνην
και ας ακολουθήση αυτήν· 12 διότι οι οφθαλμοί του
Κυρίου είναι επί τους δικαίους και τα ώτα αυτού εις
την δέησιν αυτών, το δε πρόσωπον του Κυρίου είναι
κατά των πραττόντων κακά. 13 Και τις θέλει σας
κακοποιήσει, εάν γείνητε μιμηταί του αγαθού; 14 Αλλ'
εάν και πάσχητε διά την δικαιοσύνην, είσθε μακάριοι·
τον δε φόβον αυτών μη φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε, 15
αλλά αγιάσατε Κύριον τον Θεόν εν ταις καρδίαις υμών,
και εστέ πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος
και φόβου προς πάντα τον ζητούντα από σας λόγον
περί της ελπίδος της εν υμίν, 16 έχοντες συνείδησιν
αγαθήν, ίνα, ενώ σας καταλαλώσιν ως κακοποιούς,
καταισχυνθώσιν οι συκοφαντούντες την καλήν σας
εν Χριστώ διαγωγήν. 17 Διότι καλήτερον να πάσχητε,
εάν ήναι ούτω το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες
παρά κακοποιούντες. 18 Επειδή και ο Χριστός άπαξ
έπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων,
διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά
την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος· 19 διά
του οποίου πορευθείς εκήρυξε και προς τα πνεύματα
τα εν τη φυλακή, 20 τα οποία ηπείθησάν ποτέ, ότε η
μακροθυμία του Θεού επρόσμενέ ποτέ αυτούς εν ταις
ημέραις του Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις ην
ολίγαι, τουτέστιν οκτώ, ψυχαί διεσώθησαν δι' ύδατος.
21 Του οποίου αντίτυπον ον το βάπτισμα, σώζει και
ημάς την σήμερον, ουχί αποβολή της ακαθαρσίας της
σαρκός, αλλά μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις
Θεόν, διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού, 22 όστις
είναι εν δεξιά του Θεού πορευθείς εις τον ουρανόν, και
εις ον υπετάχθησαν άγγελοι και εξουσίαι και δυνάμεις.

4 Επειδή λοιπόν ο Χριστός έπαθεν υπέρ ημών κατά
σάρκα, οπλίσθητε και σεις το αυτό φρόνημα, διότι ο
παθών κατά σάρκα έπαυσεν από της αμαρτίας, 2 διά να
ζήσητε τον εν σαρκί επίλοιπον χρόνον, ουχί πλέον εν
ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι
του Θεού. 3 Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών
καιρός του βίου, ότε επράξαμεν το θέλημα των εθνών,
περιπατήσαντες εν ασελγείαις, επιθυμίαις, οινοποσίαις,
κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· 4
και διά τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε
με αυτούς εις την αυτήν εκχείλισιν της ασωτίας, και
σας βλασφημούσιν· 5 οίτινες θέλουσιν αποδώσει λόγον
εις εκείνον, όστις είναι έτοιμος να κρίνη ζώντας και
νεκρούς. 6 Επειδή διά τούτο εκηρύχθη το ευαγγέλιον και
προς τους νεκρούς, διά να κριθώσι μεν κατά ανθρώπους
εν σαρκί, να ζώσι δε κατά Θεόν εν πνεύματι. 7 Πάντων
δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και
αγρυπνείτε εις τας προσευχάς· 8 προ πάντων δε έχετε
ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην, διότι η αγάπη
θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών· 9 γίνεσθε φιλόξενοι
εις αλλήλους χωρίς γογγυσμών· 10 έκαστος κατά το
χάρισμα, το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις
αλλήλους ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος
του Θεού· 11 εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια
Θεού· εάν τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της
δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός· διά να δοξάζηται
εν πάσιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είναι
η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων·
αμήν. (aiōn g165) 12 Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον
βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν,
ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι, 13 αλλά
καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού,
χαίρετε, ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε
αγαλλιώμενοι. 14 Εάν ονειδίζησθε διά το όνομα του
Χριστού, είσθε μακάριοι, διότι το Πνεύμα της δόξης και
το του Θεού αναπαύεται εφ' υμάς· κατά μεν αυτούς
βλασφημείται, κατά δε υμάς δοξάζεται. 15 Διότι μηδείς
υμών ας μη πάσχη ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή
ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια. 16 αλλ' εάν πάσχη ως
Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζη τον Θεόν
κατά τούτο. 17 Διότι έφθασεν ο καιρός του να αρχίση η
κρίσις από του οίκου του Θεού· και αν αρχίζη πρώτον
αφ' ημών, τι θέλει είσθαι το τέλος των απειθούντων
εις το ευαγγέλιον του Θεού; 18 και αν ο δίκαιος μόλις
σώζηται, ο ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; 19
Ώστε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας

εμπιστεύωνται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιΐα.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων τον Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, **2** ποιμάνατε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη· **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω. **10** Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήση, στηρίξη, ενισχύση, θεμελιώση. **(aiōnios g166)** **11** Εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)** **12** Σας έγραψα εν βραχυλογία διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτη είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο υιός μου. **14** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού
Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς
πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος
Ιησού Χριστού· **2** χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς
διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου
ημών. **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς
πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως
του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, **4**
διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και
τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας
φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν
διά της επιθυμίας διαφθοράν. **5** Και δι' αυτό δε τούτο
καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την
πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, **6**
εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν
την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν,
7 εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την
φιλαδελφίαν την αγάπην. **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν
εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς
ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών
Ιησού Χριστού· **9** επειδή εις όντινα δεν υπάρχουσι
ταύτα, τυφλός είναι, μυωπάζει και ελησμόνησε τον
καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. **10** Διά
τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερον να κάμητε
βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα
κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. **11** Διότι ούτω θέλει
σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν
του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. **(aiōnios g166)**
12 Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω
πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδότας και εστηριγμένους
εις την παρούσαν αλήθειαν. **13** Στοχάζομαι όμως
δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας
διεγείρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξεύρω ότι
εντός ολίγον θέλω αποθέσει το σκήνωμά μου, καθώς
και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε.
15 Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την
αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμήσθε
αυτά. **16** Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν
και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί
μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται
γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. **17** Διότι έλαβε
παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις
αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης,
Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον
εγώ ευηρεστήθην· **18** και ταύτην την φωνήν ημείς
ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού
εν τω όρει τω αγίω. **19** Και έχομεν βεβαιότερον
τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά
να προσέχητε ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ
τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος
ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών· **20** τούτο πρώτον
εξεύροντες, ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται
εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως· **21** διότι δεν
ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ'
υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι
άγιοι άνθρωποι του Θεού.

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του
λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι
ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις
απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς
δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν· **2**
και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας
αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει
βλασφημηθή· **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας
εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη
έκπαλαι δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν
νυστάζει. **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλους
αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον
δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να
φυλάττωνται εις κρίσιν, **(Tartaroō g5020)** **5** και εάν τον
παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρων κατακλυσμόν
επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδοον τον
Νώε, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν
εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της
Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των
μελλόντων να ασεβώσι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον
Λωτ καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής των
ανόμων· **8** διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ αυτών,
δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις
ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν διά τα άνομα έργα
αυτών· **9** εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του
πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη
εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται, **10**
μάλιστα δε τους οπίσω της σαρκός ακολουθούντας
με επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας την
εξουσίαν. Είναι τολμηταί, αυθάδεις, δεν τρέμουσι
βλασφημούντες τα αξιώματα, **11** ενώ οι άγγελοι,
μεγαλήτεροι όντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι
κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. **12**
Ούτοι όμως, ως άλογα φυσικά ζώα γεγεννημένα διά
άλωσιν και φθοράν, βλασφημούσι περί πραγμάτων τα
οποία αγνοούσι, και θέλουσι καταφθαρή εν τη ιδία
αυτών διαφθορά, **13** και θέλουσι λάβει τον μισθόν της
αδικίας αυτών· στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν
τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφώσιν εν ταις
απάταις αυτών, συμποσιάζουσι με σας, **14** έχουσιν
οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παυομένους από
της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάς αστηρίκτους, έχουσι
την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξίας, είναι τέκνα
κατάρας· **15** αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν
και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του
Βοσόρ, όστις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, **16**
ηλέγχθη όμως διά την ιδίαν αυτού παρανομίαν, άφωνον
υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημπόδισε την
παραφροσύνην του προφήτου. **17** Ούτοι είναι πηγαί
άνυδροι, νεφέλαι υπό ανεμοστροβίλου ελαυνόμεναι,
διά τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον
αιώνα. **(questioned)** **18** Διότι λαλούντες υπερήφανα λόγια
ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός,
με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τωόντι απέφυγον
τους εν πλάνη ζώντας, **19** επαγγελλόμενοι εις αυτούς
ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς· διότι
από όντινα νικάταί τις, τούτου και δούλος γίνεται. **20**
Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου
διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού

Χριστού, ενεπλέχθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται,
έγειναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων.
21 Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι
την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να
επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας
εντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής
παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού
εξέρασμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το
κύλισμα του βορβόρου.

3 Δευτέραν ήδη ταύτην την επιστολήν σας γράφω,
αγαπητοί, με τας οποίας διεγείρω δι' υπενθυμίσεως
την ειλικρινή σας διάνοιαν, **2** διά να ενθυμηθήτε τους
λόγους τους προλαληθέντας υπό των αγίων προφητών
και την παραγγελίαν ημών των αποστόλων του Κυρίου
και Σωτήρος· **3** τούτο πρώτον γνωρίζοντες, ότι θέλουσιν
ελθεί εν ταις εσχάταις ημέραις εμπαίκται, περιπατούντες
κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας **4** και λέγοντες· Που είναι
η υπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι αφ' ης ημέρας οι
πατέρες εκοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν ούτως απ'
αρχής της κτίσεως. **5** Διότι εκουσίως αγνοούσι τούτο,
ότι με τον λόγον του Θεού οι ουρανοί έγειναν έκπαλαι
και η γη συνεστώσα εξ ύδατος και δι' ύδατος, **6** διά των
οποίων ο τότε κόσμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του
ύδατος· **7** οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού
λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το
πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των
ασεβών ανθρώπων. **8** Εν δε τούτο ας μη σας λανθάνη,
αγαπητοί, ότι παρά Κυρίω μία ημέρα είναι ως χίλια έτη
και χίλια έτη ως ημέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την
υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα,
αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι
τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει
δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί,
καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα
στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη
και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή. **11** Επειδή λοιπόν
πάντα ταύτα διαλύονται, οποίοι πρέπει να ήσθε σεις εις
πολίτευμα άγιον και ευσέβειαν, **12** προσμένοντες και
σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού,
καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι διαλυθή και
τα στοιχεία πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθή; **13** Κατά
δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην
προσμένομεν, εν οις δικαιοσύνη κατοικεί. **14** Διά τούτο,
αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε
άσπιλοι και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνη, **15** και
νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών,
καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος έγραψε
προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, **16** ως
και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς
περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα,
τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν,
ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών
απώλειαν. **17** Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες
ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την
πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν
σας, **18** αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν
του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· εις αυτόν
έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος· αμήν. **(aiōn g165)**

Ιωαννου Α΄

1 Εκείνο, το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον
ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς
ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αι χείρες ημών
εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής· **2** και η
ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και
απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο
παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς **(aiōnios g166)** **3**
εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν
προς εσάς· διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών·
και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά
του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. **4** Και ταύτα γράφομεν
προς εσάς, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **5** Και αύτη
είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού
και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και
σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** Εάν είπωμεν ότι
κοινωνίαν έχομεν μετ' αυτού και περιπατώμεν εν τω
σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την αλήθειαν· **7**
εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι
εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το
αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς
από πάσης αμαρτίας. **8** Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν
έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι
εν ημίν. **9** Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι
πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας
αμαρτίας και καθαρίση ημάς από πάσης αδικίας. **10**
Εάν είπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν
αυτόν, και ο λόγος αυτού δεν υπάρχει εν ημίν.

2 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε.
Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον
Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· **2** και αυτός
είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον
περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου.
3 Και εν τούτω γνωρίζομεν ότι εγνωρίσαμεν αυτόν,
εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **4** Όστις λέγει,
Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει,
ψεύστης είναι, και εν τούτω η αλήθεια δεν υπάρχει·
5 όστις όμως φυλάττη τον λόγον αυτού, αληθώς εν
τούτω η αγάπη του Θεού είναι τετελειωμένη. Εν τούτω
γνωρίζομεν ότι είμεθα εν αυτώ. **6** Όστις λέγει ότι μένει
εν αυτώ χρεωστεί, καθώς εκείνος περιεπάτησε, και
αυτός ούτω να περιπατή. **7** Αδελφοί, δεν σας γράφω
εντολήν νέαν, αλλ' εντολήν παλαιάν, την οποίαν είχετε
απ' αρχής· η εντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον
ηκούσατε απ' αρχής. **8** Πάλιν εντολήν νέαν σας γράφω,
το οποίον είναι αληθές εις αυτόν και εις εσάς, διότι
το σκότος παρέρχεται και το φως το αληθινόν ήδη
φέγγει. **9** Όστις λέγει ότι είναι εν τω φωτί και μισεί
τον αδελφόν αυτού, εν τω σκότει είναι έως τώρα. **10**
Όστις αγαπά τον αδελφόν αυτού εν τω φωτί μένει, και
σκάνδαλον εν αυτώ δεν είναι· **11** όστις όμως μισεί τον
αδελφόν αυτού εν τω σκότει είναι και εν τω σκότει
περιπατεί και δεν εξεύρει που υπάγει, διότι το σκότος
ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού. **12** Γράφω προς
εσάς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν αι αμαρτίαι σας διά
το όνομα αυτού. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι
εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Γράφω προς εσάς, νεανίσκοι,
διότι ενικήσατε τον πονηρόν. Γράφω προς εσάς, παιδία,
διότι εγνωρίσατε τον Πατέρα. **14** Έγραψα προς εσάς,
πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Έγραψα προς
εσάς, νεανίσκοι, διότι είσθε ισχυροί και ο λόγος του
Θεού μένει εν υμίν και ενικήσατε τον πονηρόν. **15** Μη
αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμω. Εάν τις
αγαπά τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός δεν είναι εν
αυτώ· **16** διότι παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της
σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία
του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του
κόσμου. **17** Και ο κόσμος παρέρχεται και η επιθυμία
αυτού· όστις όμως πράττει το θέλημα του Θεού μένει εις
τον αιώνα. **(aiōn g165)** **18** Παιδία, εσχάτη ώρα είναι, και
καθώς ηκούσατε ότι ο αντίχριστος έρχεται, και τώρα
πολλοί αντίχριστοι υπάρχουσιν· όθεν γνωρίζομεν ότι
είναι εσχάτη ώρα. **19** Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν
εξ ημών· διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ'
υμών· αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι
πάντες εξ ημών. **20** Και σεις έχετε χρίσμα από του Αγίου
και γνωρίζετε πάντα. **21** Δεν σας έγραψα διότι δεν
εξεύρετε την αλήθειαν, αλλά διότι εξεύρετε αυτήν, και
διότι παν ψεύδος εκ της αληθείας δεν είναι. **22** Τις είναι
ο ψεύστης, ειμή ο αρνούμενος ότι ο Ιησούς δεν είναι ο
Χριστός; ούτος είναι ο αντίχριστος, ο αρνούμενος τον
Πατέρα και τον Υιόν. **23** Πας ο αρνούμενος τον Υιόν
δεν έχει ουδέ τον Πατέρα. Όστις ομολογεί τον Υιόν
έχει και τον Πατέρα. **24** Εκείνο λοιπόν το οποίον υμείς
ηκούσατε απ' αρχής, ας μένη εν υμίν. Εάν μένη εν υμίν
εκείνο το οποίον ηκούσατε απ' αρχής, και υμείς θέλετε
μένει εν τω Υιώ και εν τω Πατρί. **25** Και αύτη είναι
η υπόσχεσις, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς,
η ζωή η αιώνιος. **(aiōnios g166)** **26** Ταύτα σας έγραψα
περί εκείνων, οίτινες σας πλανώσι. **27** Και το χρίσμα,
το οποίον υμείς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν μένει, και
δεν έχετε χρείαν να σας διδάσκη τις· αλλά καθώς σας
διδάσκει το αυτό χρίσμα περί πάντων, ούτω και αληθές
είναι και δεν είναι ψεύδος· και καθώς σας εδίδαξε,
θέλετε μένει εν αυτώ. **28** Και τώρα, τεκνία, μένετε εν
αυτώ, ίνα όταν φανερωθή, έχωμεν παρρησίαν και μη
αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού. **29** Εάν
εξεύρητε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι πας ο πράττων
την δικαιοσύνην εξ αυτού εγεννήθη.

3 Ίδετε οποίαν αγάπην έδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε
να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν
γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. **2** Αγαπητοί,
τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι
θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή,
θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί
αυτόν καθώς είναι. **3** Και πας όστις έχει την ελπίδα
ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι
καθαρός. **4** Πας όστις πράττει την αμαρτίαν πράττει
και την ανομίαν, διότι η αμαρτία είναι η ανομία. **5** Και
εξεύρετε ότι εκείνος εφανερώθη διά να σηκώση τας
αμαρτίας ημών, και αμαρτία εν αυτώ δεν υπάρχει. **6** Πας
όστις μένει εν αυτώ δεν αμαρτάνει· πας ο αμαρτάνων
δεν είδεν αυτόν ουδέ εγνώρισεν αυτόν. **7** Τεκνία, ας μη
σας πλανά μηδείς· όστις πράττει την δικαιοσύνην είναι

δίκαιος, καθώς εκείνος είναι δίκαιος· **8** όστις πράττει
την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής
ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός
του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου. **9**
Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει,
διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται
να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. **10** Εν
τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα
του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν
είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν
αυτού. **11** Διότι αύτη είναι η παραγγελία, την οποίαν
ηκούσατε απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους· **12** ουχί
καθώς ο Κάϊν ήτο εκ του πονηρού και έσφαξε τον
αδελφόν αυτού· και διά τι έσφαξεν αυτόν; διότι τα
έργα αυτού ήσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού
δίκαια. **13** Μη θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν ο κόσμος σας
μισή. **14** Ημείς εξεύρομεν ότι μετέβημεν εκ του θανάτου
εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τους αδελφούς· όστις
δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτω. **15** Πας
όστις μισεί τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποκτόνος·
και εξεύρετε ότι πας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωήν
αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ. **(aiōnios g166)** **16** Εκ τούτου
γνωρίζομεν την αγάπην, ότι εκείνος υπέρ ημών την
ψυχήν αυτού έβαλε· και ημείς χρεωστούμεν υπέρ των
αδελφών να βάλλωμεν τας ψυχάς ημών. **17** Όστις όμως
έχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού
ότι έχει χρείαν και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού,
πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; **18** Τεκνία μου, μη
αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον
και αλήθειαν. **19** Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι είμεθα
εκ της αληθείας, και θέλομεν πληροφορήσει τας καρδίας
ημών έμπροσθεν αυτού, **20** διότι εάν μας κατακρίνη η
καρδία, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλήτερος της καρδίας
ημών και γνωρίζει τα πάντα. **21** Αγαπητοί, εάν η καρδία
ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρρησίαν προς τον
Θεόν, **22** και ό, τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού,
διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν
τα αρεστά ενώπιον αυτού. **23** Και αύτη είναι η εντολή
αυτού, το να πιστεύσωμεν εις το όνομα του Υιού αυτού
Ιησού Χριστού και να αγαπώμεν αλλήλους καθώς
έδωκεν εντολήν εις ημάς. **24** Και όστις φυλάττει τας
εντολάς αυτού μένει εν αυτώ, και αυτός εν εκείνω.
Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι μένει εν ημίν, εκ του
Πνεύματος το οποίον έδωκεν εις ημάς.

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά
δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού· διότι
πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εις τον κόσμον. **2** Εκ
τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα, το
οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί,
είναι εκ του Θεού· **3** και παν πνεύμα, το οποίον δεν
ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, δεν είναι
εκ του Θεού· και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου,
το οποίον ηκούσατε ότι έρχεται, και τώρα μάλιστα
είναι εν τω κόσμω. **4** Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία,
και ενικήσατε αυτούς, διότι μεγαλήτερος είναι εκείνος
όστις είναι εν υμίν παρά όστις είναι εν τω κόσμω. **5**
Αυτοί εκ του κόσμου είναι· διά τούτο εκ του κόσμου
λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούει. **6** Ημείς εκ του
Θεού είμεθα· όστις γνωρίζει τον Θεόν ακούει ημάς·
όστις δεν είναι εκ του Θεού δεν ακούει ημάς. Εκ τούτου
γνωρίζομεν το πνεύμα της αληθείας και το πνεύμα
της πλάνης. **7** Αγαπητοί, ας αγαπώμεν αλλήλους, διότι
η αγάπη είναι εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ
του Θεού εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. **8** Όστις
δεν αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός είναι
αγάπη. **9** Εν τούτω εφανερώθη η αγάπη του Θεού προς
ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον μονογενή απέστειλεν ο
Θεός εις τον κόσμον, διά να ζήσωμεν δι' αυτού. **10**
Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν
τον Θεόν, αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε
τον Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών. **11**
Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός και ημείς
χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. **12** Τον Θεόν
ουδείς είδε πώποτε· εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός
μένει εν ημίν, και η αγάπη αυτού είναι τετελειωμένη εν
ημίν. **13** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι εν αυτώ μένομεν και
αυτός εν ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν
εις ημάς. **14** Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν ότι
ο Πατήρ απέστειλε τον Υιόν Σωτήρα του κόσμου. **15**
Όστις ομολογήση ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο
Θεός μένει εν αυτώ και αυτός εν τω Θεώ. **16** Και ημείς
εγνωρίσαμεν και επιστεύσαμεν την αγάπην την οποίαν
έχει ο Θεός προς ημάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και όστις
μένει εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ.
17 Εν τούτω είναι τετελειωμένη η αγάπη μεθ' ημών,
διά να έχωμεν παρρησίαν εν τη ημέρα της κρίσεως,
διότι καθώς εκείνος είναι, ούτω και ημείς είμεθα εν τω
κόσμω τούτω. **18** Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η
τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει
κόλασιν· και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος
εν τη αγάπη. **19** Ημείς αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός
πρώτος ηγάπησεν ημάς. **20** Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον
Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, ψεύστης είναι· διότι
όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε,
τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά;
21 Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, όστις
αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

5 Πας όστις πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός,
εκ του Θεού εγεννήθη, και πας όστις αγαπά τον
γεννήσαντα αγαπά και τον γεννηθέντα εξ αυτού. **2**
Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι αγαπώμεν τα τέκνα του
Θεού, όταν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού
φυλάττωμεν. **3** Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού,
το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί
αυτού βαρείαι δεν είναι. **4** Διότι παν ό, τι εγεννήθη
εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη
η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. **5** Τις είναι ο
νικών τον κόσμον ειμή ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο
Υιός του Θεού; **6** Ούτος είναι ο ελθών δι' ύδατος και
αίματος, Ιησούς ο Χριστός· ουχί διά του ύδατος μόνον,
αλλά διά του ύδατος και του αίματος· και το Πνεύμα
είναι το οποίον μαρτυρεί, επειδή το Πνεύμα είναι η
αλήθεια. **7** Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω
ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και
ούτοι οι τρεις είναι έν· **8** και τρεις είναι οι μαρτυρούντες
εν τη γη, το Πνεύμα και το ύδωρ και το αίμα, και οι

τρεις ούτοι αναφέρονται εις το εν. **9** Εάν δεχώμεθα
την μαρτυρίαν των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού
είναι μεγαλητέρα· διότι αύτη είναι η μαρτυρία του Θεού,
την οποίαν εμαρτύρησε περί του Υιού αυτού. **10** Όστις
πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν
εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτόν
ψεύστην, διότι δεν επίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την
οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί του Υιού αυτού. **11**
Και αύτη είναι μαρτυρία, ότι ζωήν αιώνιον έδωκεν εις
ημάς ο Θεός, και αύτη η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού.
(aiōnios g166) **12** Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν·
όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει. **13**
Ταύτα έγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το όνομα
του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ότι έχετε ζωήν
αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το όνομα του Υιού
του Θεού. **(aiōnios g166)** **14** Και αύτη είναι η παρρησία,
την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι εάν ζητώμέν τι κατά
το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. **15** Και εάν εξεύρωμεν
ότι ακούει ημάς ό, τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν ότι
λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εζητήσαμεν παρ'
αυτού. **16** Εάν τις ίδη τον αδελφόν αυτού αμαρτάνοντα
αμαρτίαν ουχί θανάσιμον, θέλει ζητήσει, και ο Θεός
θέλει δώσει εις αυτόν ζωήν, εις τους αμαρτάνοντας ουχί
θανασίμως. Είναι αμαρτία θανάσιμος· δεν λέγω περί
εκείνης να παρακαλέση. **17** Πάσα αδικία είναι αμαρτία·
και είναι αμαρτία ουχί θανάσιμος. **18** Εξεύρομεν ότι
πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις
εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο πονηρός
δεν εγγίζει αυτόν. **19** Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα,
και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται. **20** Εξεύρομεν
δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν,
διά να γνωρίζωμεν τον αληθινόν· και είμεθα εν τω
αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο
αληθινός Θεός και η ζωή η αιώνιος. **(aiōnios g166)** **21**
Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων· αμήν.

Ιωαννου Β΄

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς
τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθεία,
και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες
την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν
και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· **(aiōn g165)** **3**
είη μεθ' υμών χάρις, έλεος, ειρήνη παρά Θεού Πατρός
και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Πατρός, εν
αληθεία και αγάπη. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα
εκ των τέκνων σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθεία,
καθώς εντολήν ελάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και τώρα
σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν
νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν είχομεν απ' αρχής, να
αγαπώμεν αλλήλους. **6** Και αύτη είναι η αγάπη, να
περιπατώμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αύτη είναι η
εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις
αυτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον,
οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν
εν σαρκί· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος.
8 Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα,
τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη
τον μισθόν. **9** Πας όστις παραβαίνει και δεν μένει εν
τη διδαχή του Χριστού Θεόν δεν έχει· ο μένων εν τη
διδαχή του Χριστού, ούτος έχει και τον Πατέρα και τον
Υιόν. **10** Εάν τις έρχηται προς εσάς και δεν φέρη την
διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν εις οικίαν και μη
λέγετε εις αυτόν το χαίρειν· **11** διότι ο λέγων εις αυτόν
το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού έργα.
12 Αν και είχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά
χάρτου και μελάνης, αλλ' ελπίζω να έλθω προς εσάς
και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ήναι πλήρης η
χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της αδελφής
σου της εκλεκτής· αμήν.

Ιωαννου Γ΄

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάϊον τον αγαπητόν, τον οποίον
εγώ αγαπώ εν αληθεία. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα
εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται
η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι έρχονται
αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς
συ περιπατείς εν τη αληθεία. **4** Μεγαλητέραν χαράν
δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου
περιπατούσιν εν τη αληθεία. **5** Αγαπητέ, έργον άξιον
πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις
τους ξένους, **6** οίτινες εμαρτύρησαν περί της αγάπης
σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις
πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του
ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν
από των εθνών. **8** Ημείς λοιπόν χρεωστούμεν να
υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί
εις την αλήθειαν. **9** Έγραψα προς την εκκλησίαν· αλλ' ο
φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10**
Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα έργα αυτού,
τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους
πονηρούς· και μη αρκούμενος εις τούτους, ούτε αυτός
δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να
δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει.
11 Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο
αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε
τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία
υπό πάντων και υπ' αυτής της αληθείας· και ημείς δε
μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι
αληθής. **13** Πολλά είχον να γράφω, αλλά δεν θέλω να
σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω
ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς
στόμα. Ειρήνη εις σέ· Ασπάζονταί σε οι φίλοι. Ασπάζου
τους φίλους κατ' όνομα.

Ιουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου,
προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού
Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2**
έλεος πληθυνθείη εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3**
Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας
γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον ανάγκην να
σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνίζησθε δια την
πίστιν, ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. **4** Διότι
εισεχώρησαν λαθραίως τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν
παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην,
ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών
εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην
Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **5** Θέλω
δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ήδη
τούτο, ότι ο Κύριος, αφού έσωσε τον λαόν εκ γης
Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και
αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά
κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με
παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν
της μεγάλης ημέρας **(aïdios g126)** **7** καθώς τα Σόδομα και
τα Γόμορρα, και αι πέριξ αυτών πόλεις, εις την πορνείαν
παραδοθείσαι κατά τον όμοιον με τούτους τρόπον,
και ακολουθούσαι οπίσω άλλης σαρκός, πρόκεινται
παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. **(aiōnios g166)**
8 Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν
σάρκα μιαίνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα
αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος,
ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον εφιλονείκει περί
του σώματος του Μωϋσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρη
εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν,
Ο Κύριος να σε επιτιμήση. **10** Ούτοι δε όσα μεν
δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως
τα άλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11**
Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδόν του
Κάϊν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην
του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν
του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες εις τας αγάπας
σας, συμποσιάζοντες αφόβως, βόσκοντες εαυτούς,
νεφέλαι άνυδροι υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα
φθινοπωρινά άκαρπα, δις αποθανόντα, εκριζωθέντα,
13 κύματα άγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ιδίας
αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους
το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον εις τον αιώνα.
(aiōn g165) **14** Προεφήτευσε δε περί τούτων και ο Ενώχ,
έβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ιδού, ήλθεν ο Κύριος με
μυριάδας αγίων αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά
πάντων, και να ελέγξη πάντας τους ασεβείς εξ αυτών,
δια πάντα τα έργα της ασεβείας αυτών, τα οποία έπραξαν
και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν κατ'
αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι γογγυσταί,
μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά τας επιθυμίας αυτών
και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύουσι
πρόσωπα χάριν ωφωλείας. **17** Αλλά σεις, αγαπητοί,
ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των
αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι
σας έλεγον, ότι "εν εσχάτω καιρώ θέλουσιν είσθαι
εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας
αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς,
ζωώδεις, Πνεύμα μη έχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί,
εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας,
προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς
εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον. **(aiōnios g166)**
22 Και άλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν,
23 άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ
του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυσμένον
από της σαρκός. **24** Εις δε τον δυνάμενον να σας φυλάξη
απταίστους, και να σας στήση κατενώπιον της δόξης
αυτού αμώμους εν αγαλλιάσει, **25** εις τον μόνον σοφόν
Θεόν τον σωτήρα ημών, είη δόξα και μεγαλωσύνη,
κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας.
Αμήν. **(aiōn g165)**

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν
εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους
αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως, και εφανέρωσεν
αυτά αποστείλας διά του αγγέλου αυτού εις τον δούλον
αυτού Ιωάννην, **2** όστις εμαρτύρησε τον λόγον του
Θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού και όσα
είδε. **3** Μακάριος ο αναγινώσκων και οι ακούοντες τους
λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα
εν αυτή· διότι ο καιρός είναι πλησίον. **4** Ο Ιωάννης
προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία· χάρις υμίν
και ειρήνη από του ο ων και ο ην και ο ερχόμενος· και
από των επτά πνευμάτων, τα οποία είναι ενώπιον του
θρόνου αυτού, **5** και από του Ιησού Χριστού, όστις είναι
ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και
ο άρχων των βασιλέων της γης. Εις τον αγαπήσαντα
ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με
το αίμα αυτού, **6** και όστις έκαμεν ημάς βασιλείς και
ιερείς εις τον Θεόν και Πατέρα αυτού, εις αυτόν είη
η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων·
αμήν. **(aiōn g165)** **7** Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών,
και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός και εκείνοι οίτινες
εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνήσει επ' αυτόν
πάσαι αι φυλαί της γης. Ναι, αμήν. **8** Εγώ είμαι το Α και
το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ων και ο ην και
ο ερχόμενος, ο παντοκράτωρ. **9** Εγώ ο Ιωάννης, ο και
αδελφός σας και συγκοινωνός εις την θλίψιν και εις την
βασιλείαν και την υπομονήν του Ιησού Χριστού, ήμην
εν τη νήσω τη καλουμένη Πάτμω διά τον λόγον του
Θεού και διά την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. **10** Κατά
την κυριακήν ημέραν ήλθον εις έκστασιν πνευματικήν,
και ήκουσα οπίσω μου φωνήν μεγάλην ως σάλπιγγος,
11 ήτις έλεγεν· Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος
και ο έσχατος· και, ό,τι βλέπεις, γράψον εις βιβλίον
και πέμψον εις τας επτά εκκλησίας, τας εν τη Ασία,
εις Έφεσον και εις Σμύρνην και εις Πέργαμον και εις
Θυάτειρα και εις Σάρδεις και εις Φιλαδέλφειαν και εις
Λαοδίκειαν. **12** Και εστράφην να ίδω την φωνήν, ήτις
ελάλησε μετ' εμού· και στραφείς είδον επτά λυχνίας
χρυσάς, **13** και εν μέσω των επτά λυχνιών είδον ένα
όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα
και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν.
14 Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και
ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού
ως φλόξ πυρός, **15** και οι πόδες αυτού όμοιοι με
χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή
αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, **16** και είχεν εν τη
δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος
αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις
αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού.
17 Και ότε είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού
ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ;
λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος
18 και ο ζων, και έγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις
τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδία του
άδου και του θανάτου. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Γράψον
όσα είδες και όσα είναι και όσα μέλλουσι να γείνωσι
μετά ταύτα· **20** το μυστήριον των επτά αστέρων, τους
οποίους είδες εν τη δεξιά μου, και τας επτά λυχνίας
τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι άγγελοι των επτά
εκκλησιών, και αι επτά λυχνίαι, τας οποίας είδες, είναι
αι επτά εκκλησίαι.

2 Προς τον άγγελον της εκκλησίας της Εφέσου γράψον.
Ταύτα λέγει ο κρατών τους επτά αστέρας εν τη δεξιά
αυτού, ο περιπατών εν μέσω των επτά λυχνιών των
χρυσών· **2** Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπον σου και
την υπομονήν σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης
τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι
απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδείς· **3**
και υπέφερες και έχεις υπομονήν και διά το όνομά μου
εκοπίασας, και δεν απέκαμες. **4** Πλην έχω τι κατά σου,
διότι την αγάπην σου την πρώτην αφήκας. **5** Ενθυμού
λοιπόν πόθεν εξέπεσες και μετανόησον και κάμε τα
πρώτα έργα· ει δε μη, έρχομαι προς σε ταχέως και θέλω
κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν
μετανοήσης. **6** Έχεις όμως τούτο, ότι μισείς τα έργα των
Νικολαϊτών, τα οποία και εγώ μισώ. **7** Όστις έχει ωτίον
ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εις
τον νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγη εκ του
ξύλου της ζωής, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου
του Θεού. **8** Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των
Σμυρναίων γράψον· Ταύτα λέγει ο πρώτος και ο έσχατος,
όστις έγεινε νεκρός και έζησεν· **9** Εξεύρω τα έργα σου
και την θλίψιν και την πτωχείαν· είσαι όμως πλούσιος·
και την βλασφημίαν των λεγόντων εαυτούς ότι είναι
Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλά συναγωγή του Σατανά. **10**
Μη φοβού μηδέν εκ των όσα μέλλεις να πάθης. Ιδού, ο
διάβολος μέλλει να βάλη τινάς εξ υμών εις φυλακήν διά
να δοκιμασθήτε, και θέλετε έχει θλίψιν δέκα ημερών.
Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον
στέφανον της ζωής. **11** Όστις έχει ωτίον ας ακούση τι
λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Ο νικών δεν θέλει
αδικηθή εκ του θανάτου του δευτέρου. **12** Και προς
τον άγγελον της εν Περγάμω εκκλησίας γράψον· Ταύτα
λέγει ο έχων την ρομφαίαν την δίστομον, την οξείαν·
13 Εξεύρω τα έργα σου και που κατοικείς· όπου είναι
ο θρόνος του Σατανά· και κρατείς το όνομά μου, και
δεν ηρνήθης την πίστιν μου και εν ταις ημέραις, εν αις
υπήρχεν Αντίπας ο μάρτυς μου ο πιστός, όστις εφονεύθη
παρ' υμίν, όπου κατοικεί ο Σατανάς. **14** Έχω όμως
κατά σου ολίγα, διότι έχεις εκεί τινάς κρατούντας την
διδαχήν του Βαλαάμ, όστις εδίδασκε τον Βαλάκ να βάλη
σκάνδαλον ενώπιον των υιών Ισραήλ, ώστε να φάγωσιν
ειδωλόθυτα και να πορνεύσωσιν. **15** Ούτως έχεις και
συ τινάς κρατούντας την διδαχήν των Νικολαϊτών, το
οποίον μισώ. **16** Μετανόησον· ει δε μη, έρχομαι προς
σε ταχέως και θέλω πολεμήσει προς αυτούς με την
ρομφαίαν του στόματός μου. **17** Όστις έχει ωτίον, ας
ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εις τον
νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγη από του μάννα
του κεκρυμμένου, και θέλω δώσει εις αυτόν ψήφον
λευκήν, και επί την ψήφον όνομα νέον γεγραμμένον, το
οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή ο λαμβάνων. **18** Και προς

τον άγγελον της εν Θυατείροις εκκλησίας γράψον· Ταύτα
λέγει ο Υιός του Θεού, ο έχων τους οφθαλμούς αυτού
ως φλόγα πυρός, και οι πόδες αυτού είναι όμοιοι με
χαλκολίβανον· **19** Εξεύρω τα έργα σου και την αγάπην
και την διακονίαν και την πίστιν και την υπομονήν σου
και τα έργα σου και τα έσχατα, ότι είναι πλειότερα των
πρώτων. **20** Έχω όμως κατά σου ολίγα, διότι αφίνεις
την γυναίκα Ιεζάβελ, ήτις λέγει εαυτήν προφήτιν, να
διδάσκη και να πλανά τους δούλους μου εις το να
πορνεύωσι και να τρώγωσιν ειδωλόθυτα. **21** Και έδωκα
εις αυτήν καιρόν να μετανοήση εκ της πορνείας αυτής,
και δεν μετενόησεν. **22** Ιδού, εγώ βάλλω αυτήν εις
κλίνην και τους μοιχεύοντας μετ' αυτής εις θλίψιν
μεγάλην, εάν δεν μετανοήσωσιν εκ των έργων αυτών,
23 και τα τέκνα αυτής θέλω αποκτείνει με θάνατον,
και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι εγώ είμαι
ο ερευνών νεφρούς και καρδίας, και θέλω σας δώσει
εις έκαστον κατά τα έργα σας. **24** Λέγω δε προς εσάς
και προς τους λοιπούς τους εν Θυατείροις, όσοι δεν
έχουσι την διδαχήν ταύτην και οίτινες δεν εγνώρισαν
τα βάθη του Σατανά, ως λέγουσι· Δεν θέλω βάλει εφ'
υμάς άλλο βάρος· **25** πλην εκείνο, το οποίον έχετε,
κρατήσατε εωσού έλθω. **26** Και όστις νικά και όστις
φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θέλω δώσει εις
αυτόν εξουσίαν επί των εθνών, **27** και θέλει ποιμάνει
αυτούς εν ράβδω σιδηρά, θέλουσι συντριφθή ως τα
σκεύη του κεραμέως, καθώς και εγώ έλαβον παρά του
Πατρός μου, **28** και θέλω δώσει εις αυτόν τον αστέρα
τον πρωϊνόν. **29** Όστις έχει ωτίον ας ακούση τι λέγει το
Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

3 Και προς τον άγγελον της εν Σάρδεσιν εκκλησίας
γράψον· Ταύτα λέγει ο έχων τα επτά πνεύματα
του Θεού και τους επτά αστέρας. Εξεύρω τα έργα σου,
ότι το όνομα έχεις ότι ζης και είσαι νεκρός. **2** Γίνου
άγρυπνος και στήριξον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι
να αποθάνωσι· διότι δεν εύρηκα τα έργα σου τέλεια
ενώπιον του Θεού. **3** Ενθυμού λοιπόν πως έλαβες και
ήκουσας, και φύλαττε αυτά και μετανόησον. Εάν λοιπόν
δεν αγρυπνήσης, θέλω ελθεί επί σε ως κλέπτης, και δεν
θέλεις γνωρίσει ποίαν ώραν θέλω ελθεί επί σε. **4** Έχεις
ολίγα ονόματα και εν Σάρδεσι, τα οποία δεν εμόλυναν
τα ιμάτια αυτών, και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού
με λευκά, διότι είναι άξιοι. **5** Ο νικών, ούτος θέλει
ενδυθή ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει το όνομα
αυτού εκ του βιβλίου της ζωής, και θέλω ομολογήσει
το όνομα αυτού ενώπιον του Πατρός μου και ενώπιον
των αγγέλων αυτού. **6** Όστις έχει ωτίον, ας ακούση
τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **7** Και προς
τον άγγελον της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον·
Ταύτα λέγει ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων το κλειδίον
του Δαβίδ, όστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει
και ουδείς ανοίγει· **8** Εξεύρω τα έργα σου· ιδού, έθεσα
ενώπιόν σου θύραν ανεωγμένην, και ουδείς δύναται να
κλείση αυτήν· διότι έχεις μικράν δύναμιν και εφύλαξας
τον λόγον μου και δεν ηρνήθης το όνομά μου. **9** Ιδού,
θέλω κάμει τους εκ της συναγωγής του Σατανά, οίτινες
λέγουσιν εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι,
αλλά ψεύδονται ιδού, θέλω κάμει αυτούς να έλθωσι
και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να
γνωρίσωσιν ότι εγώ σε ηγάπησα. **10** Επειδή εφύλαξας
τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει
εκ της ώρας του πειρασμού, ήτις μέλλει να έλθη επί της
οικουμένης όλης, διά να δοκιμάση τους κατοικούντας
επί της γης. **11** Ιδού, έρχομαι ταχέως· κράτει εκείνο το
οποίον έχεις, διά να μη λάβη μηδείς τον στέφανόν σου.
12 Όστις νικά, θέλω κάμει αυτόν στύλον εν τω ναώ
του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω, και
θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού μου και το
όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ,
ήτις καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου,
και το όνομά μου το νέον. **13** Όστις έχει ωτίον, ας
ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **14**
Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων
γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και
αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. **15** Εξεύρω τα
έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να
ήσο ψυχρός ή ζεστός· **16** ούτως, επειδή είσαι χλιαρός
και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ
του στόματός μου. **17** Διότι λέγεις ότι πλούσιος είμαι
και επλούτησα και δεν έχω χρείαν ουδενός, και δεν
εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και
πτωχός και τυφλός και γυμνός· **18** συμβουλεύω σε να
αγοράσης παρ' εμού χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ πυρός
διά να πλουτήσης, και ιμάτια λευκά διά να ενδυθής
και να μη φανερωθή η αισχύνη της γυμνότητός σου,
και χρίσον τους οφθαλμούς σου με κολλούριον διά να
βλέπης. **19** Εγώ όσους αγαπώ, ελέγχω και παιδεύω·
γενού λοιπόν ζηλωτής και μετανόησον. **20** Ιδού, ίσταμαι
εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής
μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν
και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού.
21 Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήση μετ'
εμού εν τω θρόνω μου, καθώς και εγώ ενίκησα και
εκάθησα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω αυτού. **22**
Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς
τας εκκλησίας.

4 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, θύρα ανεωγμένη εν τω
ουρανώ, και η φωνή η πρώτη, την οποίαν ήκουσα
ως σάλπιγγος λαλούσης μετ' εμού, έλεγεν· Ανάβα εδώ
και θέλω σοι δείξει όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα.
2 Και ευθύς ήλθον εις πνευματικήν έκστασιν· και ιδού,
θρόνος έκειτο εν τω ουρανώ, και επί του θρόνου ήτο τις
καθήμενος. **3** και ο καθήμενος ήτο όμοιος κατά την
θέαν με λίθον ίασπιν και σάρδινον· και ήτο ίρις κύκλω
του θρόνου ομοία κατά την θέαν με σμάραγδον. **4** Και
κύκλω του θρόνου ήσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες· και επί
τους θρόνους είδον καθημένους τους εικοσιτέσσαρας
πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχον
επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσούς. **5** Και εκ
του θρόνου εξήρχοντο αστραπαί και βρονταί και φωναί·
και ήσαν επτά λαμπάδες πυρός καιόμεναι έμπροσθεν
του θρόνου, αίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού· **6**
και έμπροσθεν του θρόνου ήτο θάλασσα υαλίνη, ομοία
με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θρόνου και κύκλω
του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών έμπροσθεν
και όπισθεν. **7** Και το ζώον το πρώτον ήτο όμοιον με

λέοντα, και το δεύτερον ζώον όμοιον με μοσχάριον, και
το τρίτον ζώον είχε το πρόσωπον ως άνθρωπος, και το
τέταρτον ζώον ήτο όμοιον με αετόν πετώμενον. 8 Και
τα τέσσαρα ζώα είχον έκαστον χωριστά ανά εξ πτέρυγας
κυκλόθεν και έσωθεν ήσαν γέμοντα οφθαλμών, και
δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα· Άγιος, άγιος,
άγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο ων και
ο ερχόμενος. 9 Και όταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν
και τιμήν και ευχαριστίαν εις τον καθήμενον επί του
θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, (aiōn
g165) 10 οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει
ενώπιον του καθημένου επί του θρόνου, και θέλουσι
προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων,
και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του
θρόνου, λέγοντες· (aiōn g165) 11 Άξιος είσαι, Κύριε, να
λάβης την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι
συ έκτισας τα πάντα, και διά το θέλημά σου υπάρχουσι
και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθημένου επί του
θρόνου βιβλίον γεγραμμένον έσωθεν και όπισθεν,
κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. 2 Και είδον
άγγελον ισχυρόν κηρύττοντα μετά φωνής μεγάλης·
Τις είναι άξιος να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας
σφραγίδας αυτού; 3 Και ουδείς ηδύνατο εν τω ουρανώ,
ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξη το
βιβλίον ουδέ να βλέπη αυτό. 4 Και εγώ έκλαιον πολλά,
ότι ουδείς ευρέθη άξιος να ανοίξη και να αναγνώση
το βιβλίον ούτε να βλέπη αυτό. 5 Και εις εκ των
πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μη κλαίε· ιδού, υπερίσχυσεν ο
λέων, ότις είναι εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ,
να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας επτά σφραγίδας
αυτού. 6 Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και
των τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων
Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, έχον κέρατα επτά
και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα
του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν την γην. 7 Και
ήλθε και έλαβε το βιβλίον εκ της δεξιάς του καθημένου
επί του θρόνου. 8 Και ότε έλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα
ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσον ενώπιον
του Αρνίου, έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς
πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι προσευχαί των
αγίων· 9 και ψάλλουσι νέαν ωδήν, λέγοντες· Άξιος
είσαι να λάβης το βιβλίον και να ανοίξης τας σφραγίδας
αυτού, διότι εσφάγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν
διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και
λαού και έθνους, 10 και έκαμες ημάς εις τον Θεόν
ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύσει επί
της γης. 11 Και είδον και ήκουσα φωνήν αγγέλων
πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και
των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες
μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντες μετά
φωνής μεγάλης· Άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον
να λάβη την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν
και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. 13 Και παν κτίσμα, το
οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω
της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν
αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον· Εις τον καθήμενον επί του
θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή
και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων.
(aiōn g165) 14 Και τα τέσσαρα ζώα έλεγον· Αμήν· και οι
εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσαν και προσεκύνησαν
τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.

6 Και είδον, ότε ήνοιξε το Αρνίον μίαν εκ των
σφραγίδων, και ήκουσα εν εκ των τεσσάρων ζώων
λέγον ως φωνήν βροντής· Έρχου και βλέπε. 2 Και είδον,
και ιδού, ίππος λευκός· και ο καθήμενος επ' αυτόν
είχε τόξον· και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε
νικών και διά να νικήση. 3 Και ότε ήνοιξε την δευτέραν
σφραγίδα, ήκουσα το δεύτερον ζώον λέγον· Έρχου και
βλέπε. 4 Και εξήλθεν άλλος ίππος κόκκινος, και εις τον
καθήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώση την ειρήνην από
της γης, και να σφάξωσιν αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν
μάχαιρα μεγάλη. 5 Και ότε ήνοιξε την τρίτην σφραγίδα,
ήκουσα το τρίτον ζώον λέγον· Έρχου και βλέπε. Και
είδον, και ιδού, ίππος μέλας, και ο καθήμενος επ' αυτόν
είχε ζυγαρίαν εν τη χειρί αυτού. 6 Και ήκουσα φωνήν
εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Μία χοίνιξ
σίτου δι' εν δηνάριον και τρεις χοίνικες κριθής δι' εν
δηνάριον, και το έλαιον και τον οίνον μη βλάψης. 7 Και
ότε ήνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ήκουσα φωνήν
του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Έρχου και βλέπε. 8 Και
είδον, και ιδού, ίππος ωχρός, και ο καθήμενος επάνω
αυτού ωνομάζετο θάνατος, και ο Άδης ηκολούθει μετ'
αυτού· και εδόθη εις αυτούς εξουσία επί το τέταρτον
της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν
και με θάνατον και με τα θηρία της γης. (Hadēs g86) 9
Και ότε ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω
του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον
λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν
είχον. 10 Και έκραξαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες·
Έως πότε, ω Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις
και εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί
της γης; 11 Και εδόθησαν εις έκαστον στολαί λευκαί,
και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθώσιν έτι ολίγον
καιρόν, εωσού συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών
και οι αδελφοί αυτών οι μέλλοντες να φονευθώσιν ως
και αυτοί. 12 Και είδον, ότε ήνοιξε την σφραγίδα την
έκτην, και ιδού, έγεινε σεισμός μέγας, και ο ήλιος έγεινε
μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη έγεινεν ως
αίμα, 13 και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν εις την γην,
καθώς η συκή ρίπτει τα άωρα σύκα αυτής, σειομένη
υπό μεγάλου ανέμου, 14 και ο ουρανός απεχωρίσθη ως
βιβλίον τυλιγμένον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν
εκ των τόπων αυτών· 15 και οι βασιλείς της γης και
οι μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλίαρχοι και οι
δυνατοί και πας δούλος και πας ελεύθερος έκρυψαν
εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, 16
και λέγουσι προς τα όρη και προς τας πέτρας· Πέσατε εφ'
ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου
επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, 17
διότι ήλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις
δύναται να σταθή;

7 Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας αγγέλους ισταμένους
επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους
τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνέη άνεμος επί
της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον.

2 Και είδον άλλον άγγελον ότι ανέβη από ανατολής
ηλίου, έχων σφραγίδα του Θεού του ζώντος, και έκραξε
μετά φωνής μεγάλης προς τους τέσσαρας αγγέλους,
εις τους οποίους εδόθη να βλάψωσι την γην και την
θάλασσαν, 3 λέγων· Μη βλάψητε την γην μήτε την
θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους
δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. 4
Και ήκουσα τον αριθμόν των εσφραγισμένων· εκατόν
τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ήσαν εσφραγισμένοι
εκ πάσης φυλής των υιών Ισραήλ· 5 εκ φυλής Ιούδα
δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ρουβήν
δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Γαδ δώδεκα
χιλιάδες εσφραγισμένοι· 6 εκ φυλής Ασήρ δώδεκα
χιλιάδες εσφραγισμένοι·εκ φυλής Νεφθαλείμ δώδεκα
χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Μανασσή δώδεκα
χιλιάδες εσφραγισμένοι. 7 εκ φυλής Συμεών δώδεκα
χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Λευΐ δώδεκα χιλιάδες
εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ισσάχαρ δώδεκα χιλιάδες
εσφραγισμένοι· 8 εκ φυλής Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες
εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες
εσφραγισμένοι· εκ φυλής Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες
εσφραγισμένοι· 9 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, όχλος
πολύς, τον οποίον ουδείς ηδύνατο να αριθμήση, εκ
παντός έθνους και φυλών και λαών και γλωσσών,
οίτινες ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του
Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, έχοντες φοίνικας
εν ταις χερσίν αυτών. 10 και κράζοντες μετά φωνής
μεγάλης έλεγον· Η σωτηρία είναι του Θεού ημών, του
καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου. 11 Και
πάντες οι άγγελοι ίσταντο κύκλω του θρόνου και των
πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώων, και έπεσαν κατά
πρόσωπον ενώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον
Θεόν 12 λέγοντες· Αμήν· η ευλογία και δόξα και η
σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμις και η
ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των
αιώνων· αμήν. (aiōn g165) 13 Και απεκρίθη εις εκ των
πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας
στολάς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ήλθον; 14 Και
είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Και είπε προς εμέ·
Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης,
και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς
εν τω αίματι του Αρνίου. 15 Διά τούτο είναι ενώπιον
του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν αυτόν ημέραν
και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του
θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς. 16 Δεν θέλουσι
πεινάσει πλέον ουδέ θέλουσι διψήσει πλέον, ουδέ θέλει
πέσει επ' αυτούς ο ήλιος ουδέ κανέν καύμα, 17 διότι το
Αρνίον το αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς
και οδηγήσει αυτούς εις ζώσας πηγάς υδάτων, και θέλει
εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών
αυτών.

8 Και ότε ήνοιξε την σφραγίδα την εβδόμην, έγεινε
σιωπή εν τω ουρανώ, έως ημίσειαν ώραν. 2 Και είδον
τους επτά αγγέλους, οίτινες ίσταντο ενώπιον του Θεού,
και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. 3 Και ήλθεν
άλλος άγγελος και εστάθη έμπροσθεν του θυσιαστηρίου,
κρατών θυμιατήριον χρυσούν, και εδόθησαν εις αυτόν
θυμιάματα πολλά, διά να προσφέρη με τας προσευχάς
πάντων των αγίων επί το θυσιαστήριον το χρυσούν
το ενώπιον του θρόνου. 4 Και ανέβη ο καπνός των
θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ
της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. 5 Και έλαβεν
ο άγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του
πυρός του θυσιαστηρίου και έρριψεν εις την γην. Και
έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί και σεισμός. 6
Και οι επτά άγγελοι, οι έχοντες τας επτά σάλπιγγας,
ητοίμασαν εαυτούς διά να σαλπίσωσι. 7 Και ο πρώτος
άγγελος εσάλπισε, και έγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα
με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γήν· και το τρίτον των
δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος κατεκάη. 8
Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα
καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το
τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα, 9 και απέθανε το
τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση
και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. 10 Και ο τρίτος
άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ
μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και έπεσεν επί το τρίτον
των ποταμών, και επί τας πηγάς των υδάτων· 11 και το
όνομα του αστέρος λέγεται Αψινθος· και έγεινε το τρίτον
των υδάτων άψινθος, και πολλοί άνθρωποι απέθανον
εκ των υδάτων, διότι επικράνθησαν. 12 Και ο τέταρτος
άγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ηλίου
και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων,
διά να σκοτισθή το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάση
το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοίως. 13
Και είδον και ήκουσα ένα άγγελον πετώμενον εις το
μεσουράνημα, όστις έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Ουαί,
ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης διά τας
λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των
μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Και ο πέμπτος άγγελος εσάλπισε· και είδον ότι έπεσεν
εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις
αυτόν το κλειδίον του φρέατος της αβύσσου. (Abyssos
g12) 2 Και ήνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη
καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης,
και εσκοτίσθη ο ήλιος και ο αήρ εκ του καπνού του
φρέατος. (Abyssos g12) 3 Και εκ του καπνού εξήλθον
ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία ως
έχουσιν εξουσίαν οι σκορπίοι της γής· 4 και ερρέθη προς
αυτάς να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης μηδέ κανέν
χλωρόν μηδέ κανέν δένδρον, ειμή τους ανθρώπους
μόνους, οίτινες δεν έχουσι την σφραγίδα του Θεού
επί των μετώπων αυτών. 5 Και εδόθη εις αυτάς να
μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε
μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός
σκορπίου, όταν κτυπήση άνθρωπον. 6 Και εν ταις
ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι άνθρωποι τον
θάνατον και δεν θέλουσιν ευρεί αυτόν, και θέλουσιν
επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φύγει
απ' αυτών. 7 Και αι μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι
με ίππους ητοιμασμένους εις πόλεμον, και επί τας
κεφαλάς αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν,
και τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων. 8 Και
είχον τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτών
ήσαν ως λεόντων, 9 και είχον θώρακας ως θώρακας
σιδηρούς, και η φωνή των πτερύγων αυτών ήτο ως

φωνή αμαξών ίππων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον.
10 Και είχον ουράς ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα
εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο να
βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. 11 Και είχον
εφ' εαυτών βασιλέα τον άγγελον της αβύσσου, όστις
Εβραϊστί ονομάζεται Αβαδδών, και εις την Ελληνικήν
έχει όνομα Απολλύων. (Abyssos g12) 12 Η ουαί η μία
απήλθεν· ιδού, έρχονται έτι δύο ουαί μετά ταύτα. 13 Και
ο έκτος άγγελος εσάλπισε· και ήκουσα μίαν φωνήν εκ
των τεσσάρων κεράτων του θυσιαστηρίου του χρυσού
του ενώπιον του Θεού, 14 λέγουσαν προς τον έκτον
άγγελον, όστις είχε την σάλπιγγα· Λύσον τους τέσσαρας
αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν
Ευφράτην. 15 Και ελύθησαν οι τέσσαρες άγγελοι, οι
ητοιμασμένοι εις την ώραν και ημέραν και μήνα και
ενιαυτόν, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων.
16 Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο
δύο μυριάδες μυριάδων· και ήκουσα τον αριθμόν αυτών.
17 Και ούτως είδον τους ίππους εν τη οράσει και τους
καθημένους επ' αυτών, ότι είχον θώρακας πυρίνους και
υακινθίνους και θειώδεις· και αι κεφαλαί των ίππων
ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών
εξήρχετο πυρ και καπνός και θείον. 18 Υπό των τριών
τούτων εθανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων· εκ
του πυρός και εκ του καπνού και εκ του θείου του
εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. 19 Διότι αι
εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι
ουραί αυτών είναι όμοιαι με όφεις, έχουσαι κεφαλάς, και
με αυτάς βλάπτουσι. 20 Και οι λοιποί των ανθρώπων,
οίτινες δεν εθανατώθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε
μετενόησαν από των έργων των χειρών αυτών, ώστε
να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα
χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και
τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να
ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, 21 και δεν μετενόησαν
εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών
ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών
αυτών.

10 Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα
εκ του ουρανού, ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο
ίρις επί της κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού
ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός, 2 και
είχεν εν τη χειρί αυτού βιβλιάριον ανεωγμένον. Και
έθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιόν επί την θάλασσαν, τον
δε αριστερόν επί την γην, 3 και έκραξε μετά φωνής
μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Και ότε έκραξεν,
ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς. 4 Και ότε
ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, έμελλον
να γράφω· και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν
προς εμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά
βρονταί, και μη γράψης ταύτα. 5 Και ο άγγελος, τον
οποίον είδον ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της
γης, εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν 6 και
ώμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων,
όστις έκτισε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την
γην και τα εν αυτή και την θάλασσαν και τα εν αυτή,
ότι καιρός δεν θέλει είσθαι έτι, (aiōn g165) 7 αλλ' εν
ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν
μέλλη να σαλπίση, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον
του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς τους εαυτού δούλους
τους προφήτας. 8 Και η φωνή, την οποίαν ήκουσα
εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμού και έλεγεν·
Ύπαγε, λάβε το βιβλιάριον το ανεωγμένον εν τη χειρί
του αγγέλου του ισταμένου επί της θαλάσσης και επί
της γης. 9 Και υπήγα προς τον άγγελον, λέγων προς
αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε
και κατάφαγε αυτό, και θέλει πικράνει την κοιλίαν σου,
πλην εν τω στόματί σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. 10
Και έλαβον το βιβλιάριον εκ της χειρός του αγγέλου και
κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματί μου ως μέλι
γλυκύ· και ότε έφαγον αυτό επικράνθη η κοιλία μου. 11
Και μοι λέγει· Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών
και εθνών και γλωσσών και βασιλέων πολλών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον, και ο
άγγελος ίστατο λέγων· Σηκώθητι και μέτρησον
τον ναόν του Θεού και το θυσιαστήριον και τους
προσκυνούντας εν αυτώ. 2 Την αυλήν όμως την έξωθεν
του ναού άφες έξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι
εδόθη εις τα έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι
πατήσει τεσσαράκοντα δύο μήνας. 3 Και θέλω δώσει
εις τους δύο μάρτυράς μου να προφητεύσωσι χιλίας
διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκους.
4 Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαι, αι
ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης. 5 Και εάν τις
θέλη να βλάψη αυτούς, εξέρχεται πυρ εκ του στόματος
αυτών και κατατρώγει τους εχθρούς αυτών· και εάν
τις θέλη να βλάψη αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να
θανατωθή. 6 Ούτοι έχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι
τον ουρανόν, διά να μη βρέχη βροχή εν ταις ημέραις
της προφητείας αυτών, και έχουσιν εξουσίαν επί των
υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αίμα και να πατάξωσι
την γην με πάσαν πληγήν, οσάκις εάν θελήσωσι. 7
Και όταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον
το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον
με αυτούς και θέλει νικήσει αυτούς και θανατώσει
αυτούς. (Abyssos g12) 8 Και τα πτώματα αυτών θέλουσι
κείσθαι επί της πλατείας της πόλεως της μεγάλης,
ήτις καλείται πνευματικώς Σόδομα και Αίγυπτος, όπου
και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. 9 Και οι άνθρωποι
εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών
θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και
ήμισυ, και δεν θέλουσιν αφήσει τα πτώματα αυτών
να τεθώσιν εις μνήματα. 10 Και οι κατοικούντες επί
της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς και ευφρανθή και
θέλουσι πέμψει δώρα προς αλλήλους, διότι ούτοι οι δύο
προφήται εβασάνισαν τους κατοικούντας επί της γης.
11 Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ εισήλθεν εις
αυτούς πνεύμα ζωής εκ του Θεού, και εστάθησαν επί
τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας έπεσεν επί τους
θεωρούντας αυτούς. 12 Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην
εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ.
Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλη, και είδον
αυτούς οι εχθροί αυτών. 13 Και κατ' εκείνην την ώραν
έγεινε σεισμός μέγας, και έπεσε το δέκατον της πόλεως,
και εθανατώθησαν εν τω σεισμώ ονόματα ανθρώπων
χιλιάδες επτά, και οι λοιποί έγειναν έμφοβοι και έδωκαν

δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. 14 Η ουαί η δευτέρα
απήλθεν· ιδού, η ουαί η τρίτη έρχεται ταχέως. 15 Και ο
έβδομος άγγελος εσάλπισε και έγειναν φωναί μεγάλαι
εν τω ουρανώ, λέγουσαι· Αι βασιλείαι του κόσμου
έγειναν του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και
θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. (aiōn g165)
16 Και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οι καθήμενοι
ενώπιον του Θεού επί τους θρόνους αυτών, έπεσαν
κατά πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, 17
λέγοντες· Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ο
ων και ο ην και ο ερχόμενος, διότι έλαβες την δύναμίν
σου την μεγάλην και εβασίλευσας, 18 και τα έθνη
ωργίσθησαν, και ήλθεν η οργή σου και ο καιρός των
νεκρών διά να κριθώσι και να δώσης τον μισθόν εις
τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και
εις τους φοβουμένους το όνομά σου, τους μικρούς και
τους μεγάλους, και να διαφθείρης τους διαφθείροντας
την γην. 19 Και ηνοίχθη ο ναός του Θεού εν τω ουρανώ,
και εφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τω ναώ
αυτού, και έγειναν αστραπαί και φωναί και βρονταί και
σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

12 Και σημείον μέγα εφάνη εν τω ουρανώ, γυνή
ενδεδυμένη τον ήλιον, και η σελήνη υποκάτω
των ποδών αυτής, και επί της κεφαλής αυτής
στέφανος αστέρων δώδεκα· 2 και έγκυος ούσα έκραζε
κοιλοπονούσα και βασανιζομένη διά να γεννήση. 3
Και εφάνη άλλο σημείον εν τω ουρανώ, και ιδού,
δράκων μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα
δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά,
4 και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον των αστέρων
του ουρανού και έρριψεν αυτούς εις την γην. Και ο
δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης
να γεννήση, διά να καταφάγη το τέκνον αυτής, όταν
γεννήση. 5 Και εγέννησε παιδίον άρρεν, το οποίον
μέλλει να ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά·
και το τέκνον αυτής ηρπάσθη προς τον Θεόν και τον
θρόνον αυτού. 6 Και η γυνή έφυγεν εις την έρημον,
όπου έχει τόπον ητοιμασμένον από του Θεού, διά να
τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα.
7 Και έγεινε πόλεμος εν τω ουρανώ· ο Μιχαήλ και οι
άγγελοι αυτού επολέμησαν κατά του δράκοντος· και ο
Δράκων επολέμησε και οι άγγελοι αυτού, 8 και δεν
υπερίσχυσαν, ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω
ουρανώ. 9 Και εερίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφις
ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, ο
πλανών την οικουμένην όλην, εερίφθη εις την γην, και
οι άγγελοι αυτού εερίφθησαν μετ' αυτού. 10 Και ήκουσα
φωνήν μεγάλην λέγουσαν εν τω ουρανώ· Τώρα έγεινεν
η σωτηρία και δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών
και η εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατεερίφθη ο
κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς
ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και νύκτα. 11 Και
αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά
τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την
ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου. 12 Διά τούτο ευφραίνεσθε
οι ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς· ουαί εις τους
κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη
ο διάβολος εις εσάς έχων θυμόν μέγαν, επειδή γνωρίζει
ότι ολίγον καιρόν έχει. 13 Και ότε είδεν ο δράκων
ότι εερίφθη εις την γην, εδίωξε την γυναίκα, ήτις
εγέννησε τον άρρενα. 14 Και εδόθησαν εις την γυναίκα
δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις
την έρημον εις τον τόπον αυτής, όπου τρέφεται εκεί
καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από προσώπου του
όφεως. 15 Και έρριψεν ο όφις οπίσω της γυναικός εκ
του στόματος αυτού ύδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να
σύρη αυτήν ο ποταμός. 16 Και εβοήθησεν την γυναίκα
και ήνοιξεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπιε τον
ποταμόν, τον οποίον έρριψεν ο δράκων εκ του στόματος
αυτού. 17 Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός και
υπήγε να κάμη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος
αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και
έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.

13 Και εστάθην επί την άμμον της θαλάσσης· και είδον
θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε
κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων
αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού όνομα
βλασφημίας. 2 Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο
όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως άρκτου,
και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος· και έδωκεν εις
αυτό ο δράκων την δύναμιν αυτού και τον θρόνον
αυτού και εξουσίαν μεγάλην. 3 Και είδον μίαν των
κεφαλών αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρως· και η
θαναφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν
όλη η γη οπίσω του θηρίου, 4 και προσεκύνησαν τον
δράκοντα, όστις έδωκεν εξουσίαν εις το θηρίον, και
προσεκύνησαν το θηρίον, λέγοντες· Τις όμοιος με το
θηρίον; τις δύναται να πολεμήση με αυτό; 5 και εδόθη
εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας· και
εδόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον τεσσαράκοντα
δύο μήνας. 6 Και ήνοιξε το στόμα αυτού εις βλαφημίαν
εναντίον του Θεού, να βλαφημήση το όνομα αυτού
και την σκηνήν αυτού και τους κατοικούντας εν τω
ουρανώ. 7 Και εδόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με
τους αγίους, και να νικήση αυτούς, και εδόθη εις αυτό
εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και έθνος. 8
Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες οι κατοικούντες
επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν εγράφησαν εν
τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου του εσφαγμένου από
καταβολής κόσμου. 9 Όστις έχει ωτίον, ας ακούση. 10
Όστις φέρει εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει.
Όστις φονεύση με μάχαιραν, πρέπει αυτός να φονευθή
με μάχαιραν. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστις των
αγίων. 11 Και είδον άλλο θηρίον αναβαίνον εκ της γης,
και είχε κέρατα δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως
δράκων. 12 Και ενήργει όλην την εξουσίαν του πρώτου
θηρίου ενώπιον αυτού. Και έκαμε την γην και τους
κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι το θηρίον το
πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη η θανατηφόρος πληγή.
13 Και έκαμνε σημεία μεγάλα, ώστε και πυρ έκαμνε να
καταβαίνη εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των
ανθρώπων. 14 Και επλάνα τους κατοικούντας επί της
γης διά τα σημεία, τα οποία εδόθησαν εις αυτό να κάμη
ενώπιον του θηρίου, λέγον προς τους κατοικούντας επί
της γης να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον, το οποίον
έχει την πληγήν της μαχαίρας και έζησε. 15 Και εδόθη

εις αυτό να δώση πνεύμα εις την εικόνα του θηρίου,
ώστε και να λαλήση η εικών του θηρίου και να κάμη,
όσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, να
θανατωθώσι. 16 Και έκαμνε πάντας, τους μικρούς και
τους μεγάλους και τους πλουσίους και τους πτωχούς και
τους ελευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι χάραγμα
επί της χειρός αυτών της δεξιάς ή επί των μετώπων
αυτών, 17 και να μη δύναται μηδείς να αγοράση ή
να πωλήση, ειμή ο έχων το χάραγμα, ή το όνομα του
θηρίου ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού. 18 Εδώ
είναι η σοφία· όστις έχει τον νούν, ας λογαριάση τον
αριθμόν του θηρίου, διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και
ο αριθμός αυτού είναι χξς'.

14 Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το
όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα
τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού
γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών. 2 Και ήκουσα
φωνήν εκ του ουρανού ως φωνήν υδάτων πολλών
και ως φωνήν βροντής μεγάλης· και ήκουσα φωνήν
κιθαρωδών οίτινες εκιθάριζον με τας κιθάρας αυτών. 3
Και έψαλλον ως ωδήν νέαν ενώπιον του θρόνου και
ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων·
και ουδείς ηδύνατο να μάθη την ωδήν, ειμή αι εκατόν
τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ηγορασμένοι από
της γης. 4 Ούτοι είναι οι μη μολυνθέντες με γυναίκας·
διότι παρθένοι είναι. Ούτοι είναι οι ακολουθούντες
το Αρνίον όπου αν υπάγη. Ούτοι ηγοράσθησαν από
των ανθρώπων απαρχή εις τον Θεόν και εις το Αρνίον·
5 και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος, διότι
είναι άμωμοι ενώπιον του θρόνου Θεού, 6 Και είδον
άλλον άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις
είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξη εις τους
κατοικούντας επί της γης και εις παν έθνος και φυλήν
και γλώσσαν και λαόν, (aiōnios g166) 7 και έλεγε μετά
φωνής μεγάλης· Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν
εις αυτόν, διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού, και
προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την
γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων. 8
Και άλλος άγγελος ηκολούθησε, λέγων· Έπεσεν, έπεσε
Βαβυλών η πόλις η μεγάλη, διότι εκ του οίνου του
θυμού της πορνείας αυτής επότισε πάντα τα έθνη. 9 Και
τρίτος άγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνής
μεγάλης· Όστις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα
αυτού και λαμβάνει χάραγμα επί του μετώπου αυτού ή
επί της χειρός αυτού, 10 και αυτός θέλει πίει εκ του
οίνου του θυμού του Θεού του κεκερασμένου ακράτου
εν τω ποτηρίω της οργής αυτού, και θέλει βασανισθή
με πυρ και θείον ενώπιον των αγίων αγγέλων και
ενώπιον του Αρνίου. 11 Και ο καπνός του βασανισμού
αυτών αναβαίνει εις αιώνας αιώνων, και δεν έχουσιν
ανάπαυσιν ημέραν και νύκτα όσοι προσκυνούσι το
θηρίον και την εικόνα αυτού και όστις λαμβάνει το
χάραγμα του ονόματος αυτού. (aiōn g165) 12 Εδώ είναι η
υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς
του Θεού και την πίστιν του Ιησού. 13 Και ήκουσα
φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ· Γράψον,
Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθνήσκουσιν εν Κυρίω
από του νυν. Ναι, λέγει το Πνεύμα, διά να αναπαυθώσιν
από των κόπων αυτών, και τα έργα αυτών ακολουθούσι
με αυτούς. 14 Και είδον, και ιδού, νεφέλη λευκή, και
επί της νεφέλης εκάθητό τις όμοιος με υιόν ανθρώπου,
έχων επί της κεφαλής αυτού στέφανον χρυσούν και
εν τη χειρί αυτού δρέπανον κοπτερόν. 15 Και άλλος
άγγελος εξήλθεν εκ του ναού, κράζων μετά μεγάλης
φωνής προς τον καθήμενον επί της νεφέλης. Πέμψον
το δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ήλθεν εις σε η ώρα
του να θερίσης, επειδή εξηράνθη ο θερισμός της γης. 16
Και ο καθήμενος επί της νεφέλης έβαλε το δρέπανον
αυτού επί την γην, και εθερίσθη η γη. 17 Και άλλος
άγγελος εξήλθεν εκ του ναού του εν τω ουρανώ, έχων
και αυτός δρέπανον κοπτερόν. 18 Και άλλος άγγελος
εξήλθεν εκ του θυσιαστηρίου, έχων εξουσίαν επί του
πυρός, και εφώναξε μετά κραυγής μεγάλης προς τον
έχοντα το δρέπανον το κοπτερόν, λέγων· Πέμψον το
δρέπανόν σου το κοπτερόν και τρύγησον τους βότρυας
της αμπέλου της γης, διότι ωρίμασαν τα σταφύλια
αυτής. 19 Και έβαλεν ο άγγελος το δρέπανον αυτού
εις την γην και ετρύγησε την άμπελον της γης και
έρριψε τα τρυγηθέντα εις τον μεγάλον ληνόν του θυμού
του Θεού. 20 Και επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως,
και εξήλθεν αίμα εκ του ληνού έως των χαλινών των
ίππων εις διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων.

15 Και είδον άλλο σημείον εν τω ουρανώ μέγα και
θαυμαστόν, αγγέλους επτά, οίτινες είχον τας επτά
εσχάτας πληγάς, διότι εν αυταίς ετελέσθη ο θυμός του
Θεού. 2 Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με
πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του θηρίου και
κατά της εικόνος αυτού και κατά του χαράγματος αυτού
και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους
επί την θάλασσαν την υαλίνην, έχοντας κιθάρας του
Θεού. 3 Και έψαλλον την ωδήν Μωϋσέως του δούλου
του Θεού και την ωδήν του Αρνίου, λέγοντες· Μεγάλα
και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ·
δίκαιαι και αληθιναί αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων. 4
Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά
σου; διότι είσαι μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη
θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι
κρίσεις σου εφανερώθησαν. 5 Και μετά ταύτα είδον
και ιδού, ηνοίχθη ο ναός της σκηνής του μαρτυρίου
εν τω ουρανώ, 6 και εξήλθον εκ του ναού οι επτά
άγγελοι, έχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά
καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περί τα στήθη
ζώνας χρυσάς. 7 Και εν εκ των τεσσάρων ζώων έδωκεν
εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις
του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των
αιώνων. (aiōn g165) 8 Και εγεμίσθη ο ναός από καπνού
εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού·
και ουδείς ηδύνατο να εισέλθη εις τον ναόν, εωσού
τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν
προς τους επτά αγγέλους· Υπάγετε και εκχέατε
εις την γην τας φιάλας του θυμού του Θεού. 2 Και
υπήγεν ο πρώτος και εξέχεε την φιάλην αυτού επί την
γήν· και έγεινεν έλκος κακόν και πονηρόν εις τους
ανθρώπους, τους έχοντας το χάραγμα του θηρίου και

τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού. 3 Και ο δεύτερος
άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και
έγεινεν αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν
εν τη θαλάσση. 4 Και ο τρίτος άγγελος εξέχεε την
φιάλην αυτού εις τους ποταμούς και εις τας πηγάς των
υδάτων· και έγεινεν αίμα. 5 Και ήκουσα τον άγγελον
των υδάτων λέγοντα· Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων και ο
ην και ο όσιος, διότι έκρινας ταύτα· 6 επειδή αίμα αγίων
και προφητών εξέχεαν, και αίμα έδωκας εις αυτούς να
πίωσι· διότι άξιοι είναι. 7 Και ήκουσα άλλον εκ του
θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ,
αληθιναί και δίκαιαι αι κρίσεις σου. 8 Και ο τέταρτος
άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ήλιον· και
εδόθη εις αυτόν να καυματίση τους ανθρώπους με πυρ.
9 Και εκαυματίσθησαν οι άνθρωποι καύμα μέγα, και
εβλασφήμησαν το όνομα του Θεού του έχοντος εξουσίαν
επί τας πληγάς ταύτας, και δεν μετενόησαν ώστε να
δώσωσι δόξαν εις αυτόν. 10 Και ο πέμπτος άγγελος
εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του θηρίου· και
έγεινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν
τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, 11 και εβλασφήμησαν
τον Θεόν του ουρανού διά τους πόνους αυτών και διά
τα έλκη αυτών, και δεν μετενόησαν από των έργων
αυτών. 12 Και ο έκτος άγγελος εξέχεε την φιάλην
αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον Ευφράτην· και
εξηράνθη το ύδωρ αυτού, διά να ετοιμασθή η οδός των
βασιλέων των από ανατολών ηλίου. 13 Και είδον τρία
ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους εξερχόμενα
εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος
του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου·
14 διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία,
τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλείς της γης και
της οικουμένης όλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον
πόλεμον της ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού του
παντοκράτορος. 15 Ιδού, έρχομαι ως κλέπτης· μακάριος
όστις αγρυπνεί και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να
μη περιπατή γυμνός και βλέπωσι την ασχημοσύνην
αυτού. 16 Και συνήθροισεν αυτούς εις τον τόπον τον
καλούμενον Εβραϊστί Αρμαγεδδών. 17 Και ο έβδομος
άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τον αέρα· και
εξήλθε φωνή μεγάλη από του ναού του ουρανού από
του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. 18 Και έγειναν φωναί
και βρονταί και αστραπαί, και έγεινε σεισμός μέγας,
οποίος δεν έγεινεν αφού οι άνθρωποι υπήρξαν επί της
γης, τόσον πολλά μεγάλος σεισμός. 19 Και διηρέθη η
πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών
έπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ήλθεν εις ενθύμησιν
ενώπιον του Θεού διά να δώση εις αυτήν το ποτήριον
του οίνου του θυμού της οργής αυτού. 20 Και πάσα
νήσος έφυγε και τα όρη δεν ευρέθησαν. 21 Και χάλαζα
μεγάλη έως ενός ταλάντου κατέβαινεν εκ του ουρανού
επί τους ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι άνθρωποι
τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η πληγή
αυτής ήτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ήλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των εχόντων
τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων
μοι· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την κρίσιν της πόρνης της
μεγάλης της καθημένης επί των υδάτων των πολλών,
2 μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλείς της γης και
εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου
της πορνείας αυτής. 3 Και με έφερεν εν πνεύματι
εις έρημον. Και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίον
κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, έχον κεφαλάς
επτά και κέρατα δέκα. 4 Και η γυνή ήτο ενδεδυμένη
πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και
λίθους τιμίους και μαργαρίτας, έχουσα εν τη χειρί αυτής
χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ακαθαρσίας
της πορνείας αυτής, 5 και επί το μέτωπον αυτής ήτο
όνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλών η μεγάλη, η
μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης. 6
Και είδον την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των
αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού.
Και ιδών αυτήν, εθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. 7 Και
μοι είπεν ο άγγελος. Διά τι εθαύμασας; εγώ θέλω σοι
ειπεί το μυστήριον της γυναικός και του θηρίου του
βαστάζοντος αυτήν, το οποίον έχει τας επτά κεφαλάς
και τα δέκα κέρατα. 8 Το θηρίον, το οποίον είδες, ήτο
και δεν είναι, και μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου
και να υπάγη εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει οι
κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν
είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω της ζωής από καταβολής
κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν
είναι, αν και ήναι. **(Abyssos g12)** 9 Εδώ είναι ο νούς ο
έχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί είναι επτά όρη, όπου η
γυνή κάθηται επ' αυτών· 10 και είναι επτά βασιλείς· οι
πέντε έπεσαν, και ο εις είναι, ο άλλος δεν ήλθεν έτι, και
όταν έλθη, ολίγον πρέπει να μείνη. 11 Και το θηρίον, το
οποίον ήτο και δεν είναι, είναι και αυτός ο όγδοος, και
είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. 12 Και τα
δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οίτινες
βασιλείαν δεν έλαβον έτι, αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν
εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. 13 Ούτοι έχουσι
μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την
δύναμιν και την εξουσίαν εαυτών. 14 Ούτοι θέλουσι
πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει
αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς
των βασιλέων, και όσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί
και εκλεκτοί και πιστοί. 15 Και μοι λέγει· Τα ύδατα,
τα οποία είδες, όπου η πόρνη κάθηται, είναι λαοί και
όχλοι και έθνη και γλώσσαι. 16 Και τα δέκα κέρατα,
τα οποία είδες επί το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισήσει
την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν ηρημωμένην και
γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν
θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. 17 Διότι ο Θεός έδωκεν
εις τας καρδίας αυτών να κάμωσι την γνώμην αυτού,
και να γείνωσι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την
βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσού εκτελεσθώσιν οι
λόγοι του Θεού. 18 Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η
πόλις η μεγάλη, η έχουσα βασιλείαν επί των βασιλέων.

18 Και μετά ταύτα είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ
του ουρανού, όστις είχεν εξουσίαν μεγάλην, και
η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, 2 και έκραξε
δυνατά μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Έπεσεν, έπεσε
Βαβυλών η μεγάλη, και έγεινε κατοικητήριον δαιμόνων
και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή
παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού· 3 διότι εκ του

οίνου του θυμού της πορνείας αυτής έπιον πάντα τα
έθνη, και οι βασιλείς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και
οι έμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής της
εντρυφήσεως αυτής. 4 Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ
του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου,
διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και
να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής· 5 διότι αι αμαρτίαι
αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ενεθυμήθη ο
Θεός τα αδικήματα αυτής. 6 Απόδοτε εις αυτήν ως και
αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν
διπλάσια κατά τα έργα αυτής· με το ποτήριον, με το
οποίον εκέρασε, διπλάσιον κεράσατε εις αυτήν· 7 όσον
εδόξασεν εαυτήν και κατετρύφησε, τόσον βασανισμόν
και πένθος δότε εις αυτήν. Διότι λέγει εν τη καρδία
αυτής, Κάθημαι βασίλισσα και χήρα δεν είμαι και
πένθος δεν θέλω ιδεί, 8 διά τούτο εν μιά ημέρα
θέλουσιν ελθεί αι πληγαί αυτής, θάνατος και πένθος
και πείνα, και θέλει κατακαυθή εν πυρί· διότι ισχυρός
είναι Κύριος ο Θεός ο κρίνων αυτήν. 9 Και θέλουσι
κλαύσει αυτήν και πενθήσει δι' αυτήν οι βασιλείς της
γης, οι πορνεύσαντες και κατατρυφήσαντες μετ' αυτής,
όταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, 10
από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον φόβον του βασανισμού
αυτής, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών,
η πόλις η ισχυρά, διότι εν μιά ώρα ήλθεν η κρίσις σου.
11 Και οι έμποροι της γης κλαίουσι και πενθούσι δι'
αυτήν, διότι ουδείς αγοράζει πλέον τας πραγματείας
αυτών, 12 πραγματείας χρυσού και αργύρου και λίθων
τιμίων και μαργαριτών και βύσσου και πορφύρας και
μετάξης και κοκκίνου και παν ξύλον αρωματικόν και
παν σκεύος ελεφάντινον και παν σκεύος εκ ξύλου
πολυτίμου και χαλκού και σιδήρου και μαρμάρου, 13
και κινάμωμον και θυμιάματα και μύρον και λίβανον
και οίνον και έλαιον και σεμίδαλιν και σίτον και κτήνη
και πρόβατα και ίππους και αμάξας και ανδράποδα και
ψυχάς ανθρώπων. 14 Και τα οπωρικά της επιθυμίας
της ψυχής σου έφυγον από σου, και πάντα τα παχέα
και τα λαμπρά έφυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις
ευρεί αυτά. 15 Οι έμποροι τούτων, οι πλουτήσαντες απ'
αυτής, θέλουσι σταθή από μακρόθεν διά τον φόβον του
βασανισμού αυτής, κλαίοντες και πενθούντες, 16 και
λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη
βύσσινον και πορφυρούν και κόκκινον και κεχρυσωμένη
με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, 17
διότι εν μιά ώρα ηρημώθη ο τοσούτος πλούτος. Και
πας πλοίαρχος και παν το πλήθος το επί των πλοίων
και ναύται και όσοι εμπορεύονται διά της θαλάσσης,
εστάθησαν από μακρόθεν, 18 και έκραζον βλέποντες
τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες· Ποία
πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την μεγάλην; 19
Και έβαλον χώμα επί τας κεφαλάς αυτών και έκραζον
κλαίοντες και πενθούντες, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις
η μεγάλη, εν ή επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής
πάντες οι έχοντες πλοία εν τη θαλάσση· διότι εν μιά
ώρα ηρημώθη. 20 Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανέ, και
οι άγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι έκρινεν ο
Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής. 21 Και εσήκωσεν
εις άγγελος ισχυρός λίθον, ως μυλόπετραν μεγάλην,
και έρριψεν εις την θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν
θέλει ριφθή η Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει
ευρεθή πλέον. 22 Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών
και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον
εν σοι, και πας τεχνίτης πάσης τέχνης δεν θέλει ευρεθή
πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον
εν σοι, 23 και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν
σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή
πλέον εν σοί· διότι οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες
της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα
τα έθνη, 24 και εν αυτή ευρέθη αίμα προφητών και
αγίων και πάντων των εσφαγμένων επί της γης.

19 Και μετά ταύτα ήκουσα ως φωνήν μεγάλην όχλου
πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντος· Αλληλούϊα· η
σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανήκουσιν
εις Κύριον τον Θεόν ημών, 2 διότι αληθιναί και δίκαιαι
είναι αι κρίσεις αυτού· διότι έκρινε την πόρνην την
μεγάλην, ήτις έφθειρε την γην με την πορνείαν αυτής,
και εξεδίκησεν εκ της χειρός αυτής το αίμα των δούλων
αυτού. 3 Και εκ δευτέρου είπον· Αλληλούϊα· και ο
καπνός αυτής αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων.
(aiōn g165) 4 Και έπεσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι
και τα τέσσαρα ζώα και προσεκύνησαν τον Θεόν τον
καθήμενον επί του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα.
5 Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· Αινείτε τον
Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι
αυτόν και οι μικροί και οι μεγάλοι. 6 Και ήκουσα ως
φωνήν όχλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών,
και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλούϊα·
διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. 7
Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν
την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου,
και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. 8 Και εδόθη εις
αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι
το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. 9 Και
λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις
το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ·
Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. 10 Και έπεσον
έμπροσθεν των ποδών αυτού, διά να προσκυνήσω
αυτόν. Και λέγει μοι· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι
σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι
την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι
η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας.
11 Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού ίππος
λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο Πιστός
και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη.
12 Οι δε οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και
επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχεν
όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή
αυτός, 13 και ήτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με
αίμα, και καλείται το όνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού.
14 Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν
αυτόν εφ' ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκόν
και καθαρόν. 15 Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται
ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη·
και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά·
και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και
της οργής του Θεού του παντοκράτορος· 16 και επί το
ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το

όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. 17 Και
είδον ένα άγγελον ιστάμενον εν τω ηλίω, και έκραξε
μετά φωνής μεγάλης, λέγων προς πάντα τα όρνεα τα
πετώμενα εις το μεσουράνημα· Έλθετε και συνάγεσθε
εις το δείπνον του μεγάλου Θεού, 18 διά να φάγητε
σάρκας βασιλέων και σάρκας χιλιάρχων και σάρκας
ισχυρών και σάρκας ίππων και των καθημένων επ'
αυτών και σάρκας πάντων ελευθέρων και δούλων και
μικρών και μεγάλων. 19 Και είδον το θηρίον και τους
βασιλείς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα,
διά να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επί του ίππου
και με το στράτευμα αυτού. 20 Και επιάσθη το θηρίον και
μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, όστις έκαμε τα σημεία
ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας
το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την
εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην
του πυρός, την καιομένην με το θείον. **(Limnē Pyr g3041
g4442)** 21 Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν
του καθημένου επί του ίππου, την εξερχομένην εκ του
στόματος αυτού· και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ
των σαρκών αυτών.

20 Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού,
όστις είχε το κλειδίον της αβύσσου και άλυσιν
μεγάλην εν τη χειρί αυτού. **(Abyssos g12)** 2 Και επίασε
τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι
Διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη, 3 και
έρριψεν αυτόν εις την άβυσσον και έκλεισεν αυτόν και
εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήση τα έθνη
πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη· και μετά ταύτα
πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. **(Abyssos g12)** 4 Και είδον
θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη
εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων
διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του
Θεού, και οίτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε
την εικόνα αυτού, και δεν έλαβον το χάραγμα επί το
μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και έζησαν
και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. 5 Οι δε
λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα
χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. 6 Μακάριος
και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν·
επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν,
αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού
και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. 7 Και όταν
πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της
φυλακής αυτού, 8 και θέλει εξέλθει, διά να πλανήση τα
έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και
τον Μαγώγ, διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των
οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. 9 Και
ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύκλωσαν το
στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην·
και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και
κατέφαγεν αυτούς· 10 και ο διάβολος ο πλανών αυτούς
ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου
είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι
βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των
αιώνων. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** 11 Και είδον
θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από
προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και
δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. 12 Και είδον τους νεκρούς,
μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού,
και τα βιβλία ηνοίχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοίχθη,
το οποίον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ
των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών.
13 Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο
θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς,
και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών. **(Hadēs
g86)** 14 Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την
λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος.
(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Και όστις δεν ευρέθη
γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την
λίμνην του πυρός. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι
ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε,
και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. 2 Και εγώ
ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν
Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του
ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά
τον άνδρα αυτής. 3 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του
ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των
ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί
θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει
είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· 4 και θέλει εξαλείψει ο
Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο
θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε
κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι
τα πρώτα παρήλθον. 5 Και είπεν ο καθήμενος επί του
θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς
εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και
πιστοί. 6 Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α
και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον
διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν. 7
Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι
εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός.
8 Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς
και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι
ψεύσται θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη
τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος
θάνατος. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9 Και ήλθε προς εμέ εις
των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας
πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε
μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην,
του Αρνίου την γυναίκα. 10 Και με έφερεν εν πνεύματι
επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν
την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν
εκ του ουρανού από του Θεού, 11 έχουσαν την δόξαν
του Θεού· και η λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον
πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· 12 και
είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας,
και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα
επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των
υιών Ισραήλ. 13 Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς
βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς
δυσμάς πυλώνες τρεις. 14 Και το τείχος της πόλεως
είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των
δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. 15 Και ο λαλών μετ'
εμού είχε κάλαμον χρυσούν, διά να μετρήση την πόλιν

και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. **16** Και
πόλις κείται τετράγωνος, και το μήκος αυτής είναι
τοσούτον όσον και το πλάτος. Και εμέτρησε την πόλιν
με τον κάλαμον έως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το
μήκος και το πλάτος και το ύψος αυτής είναι ίσα. **17**
Και εμέτρησε το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα
τεσσάρων πηχών, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ήγουν
του αγγέλου. **18** Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής
ήτο ίασπις, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με
ύαλον καθαρόν. **19** Και τα θεμέλια του τείχους της
πόλεως ήσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον·
το πρώτον θεμέλιον ίασπις, το δεύτερον σάπφειρος,
το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, **20** το
πέμπτον σαρδόνυξ, το έκτον σάρδιος, το έβδομον
χρυσόλιθος, το όγδοον βήρυλλος, το έννατον τοπάζιον,
το δέκατον χρυσόπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το
δωδέκατον αμέθυστος. **21** Και οι δώδεκα πυλώνες ήσαν
δώδεκα μαργαρίται· έκαστος των πυλώνων ήτο εξ ενός
μαργαρίτου και η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν
ως ύαλος διαφανής. **22** Και ναόν δεν είδον εν αυτή·
διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ
και το Αρνίον. **23** Και η πόλις δεν έχει χρείαν του ηλίου
ουδέ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτή· διότι η
δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής
είναι το Αρνίον. **24** Και τα έθνη των σωζομένων θέλουσι
περιπατεί εν τω φωτί αυτής· και οι βασιλείς της γης
φέρουσι την δόξαν και την τιμήν αυτών εις αυτήν. **25**
Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι κλεισθή την ημέραν·
διότι νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί. **26** Και θέλουσι φέρει
την δόξαν και την τιμήν των εθνών εις αυτήν. **27** Και
δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ουδέν το οποίον μιαίνει
και προξενεί βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά μόνον οι
γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου.

22 Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής
λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του
θρόνου του Θεού και του Αρνίου. **2** Εν τω μέσω της
πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν
ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ'
έκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα
του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. **3** Και
ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και ο θρόνος του
Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι
αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν **4** και θέλουσιν ιδεί το
πρόσωπον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει είσθαι επί
των μετώπων αυτών. **5** Και νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί,
και δεν έχουσι χρείαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι
Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, και θέλουσι βασιλεύσει
εις τους αιώνας των αιώνων. **(aiōn g165)** **6** Και είπε προς
εμέ· Ούτοι οι λόγοι είναι πιστοί και αληθινοί· και Κύριος
ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον άγγελον
αυτού, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού τα όσα
πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ιδού, έρχομαι ταχέως.
Μακάριος όστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας
του βιβλίου τούτου. **8** Και εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών
ταύτα και ακούσας. Και ότε ήκουσα και είδον, έπεσα
να προσκυνήσω έμπροσθεν των ποδών του αγγέλου
του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. **9** Και λέγει προς εμέ·
Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ είμαι σύνδουλός
σου και των αδελφών σου των προφητών και των
φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν
προσκύνησον. **10** Και λέγει προς εμέ· Μη σφραγίσης
τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι
ο καιρός είναι εγγύς. **11** Όστις αδικεί ας αδικήση έτι,
και όστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθή έτι, και ο
δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι
άγιος. **12** Και ιδού, έρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου
είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει
είσθαι το έργον αυτού. **13** Εγώ είμαι το Α και το Ω,
αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος. **14** Μακάριοι οι
πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά να έχωσιν εξουσίαν
επί το δένδρον της ζωής και να εισέλθωσι διά των
πυλώνων εις την πόλιν. **15** Έξω δε είναι οι κύνες και οι
μάγοι και οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι
και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος. **16** Εγώ
ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να μαρτυρήση εις
εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας. Εγώ είμαι η ρίζα και το
γένος του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός. **17**
Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις
ακούει, ας είπη. Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθη, και
όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.
18 Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους
της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις επιθέση
εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς
τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω· **19** και εάν τις
αφαιρέση από των λόγων του βιβλίου της προφητείας
ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από
του βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας
και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω. **20** Λέγει
ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, έρχομαι ταχέως. Αμήν, ναι,
έρχου, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν.

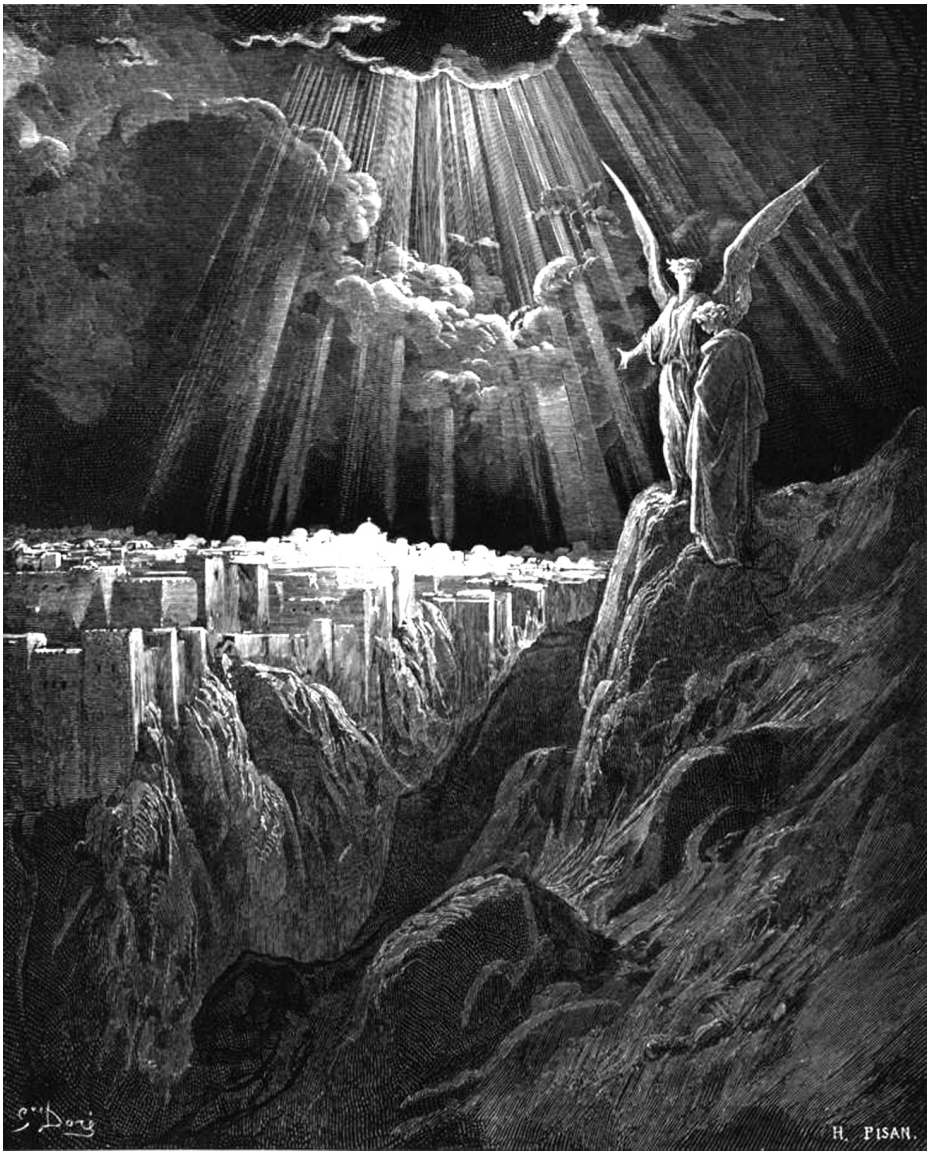

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών·

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Kathareuousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aïdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16
Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α΄ 1:23
Πετρου Α΄ 1:25
Πετρου Α΄ 4:11
Πετρου Α΄ 5:11
Πετρου Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43
Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἀριθμοί 16:30
Ἀριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α΄ 2:6
Βασιλειῶν Β΄ 22:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἆσμα Ἀσμάτων 8:6
Ἠσαΐας 5:14
Ἠσαΐας 7:11
Ἠσαΐας 14:9
Ἠσαΐας 14:11
Ἠσαΐας 14:15
Ἠσαΐας 28:15
Ἠσαΐας 28:18
Ἠσαΐας 38:10
Ἠσαΐας 38:18
Ἠσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὡσηέ΄ 13:14
Ἀμώς΄ 9:2
Ἰωνᾶς' 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

Πετρου Β΄ 2:17

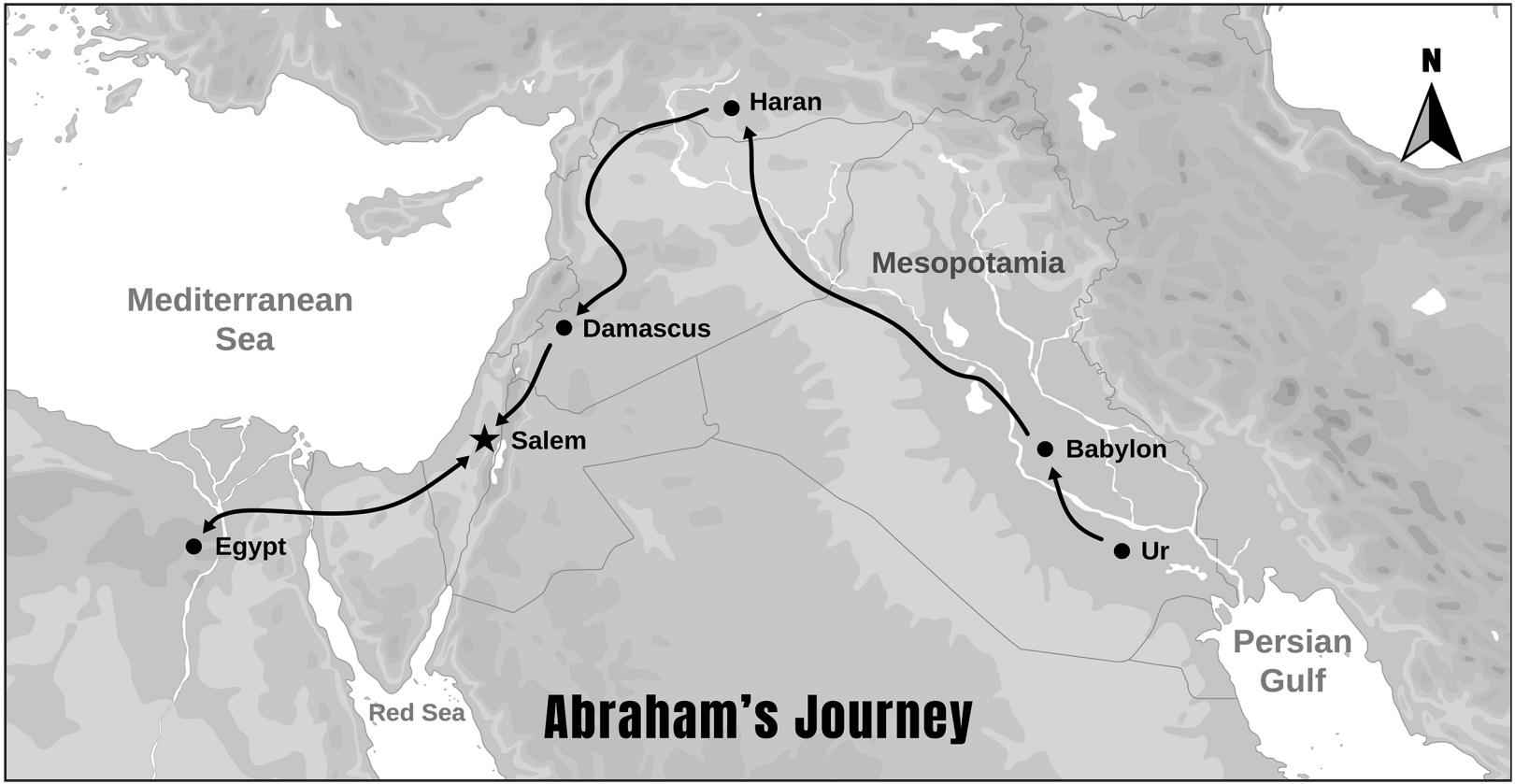

Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν,
και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. - Προς Εβραιους 11:8

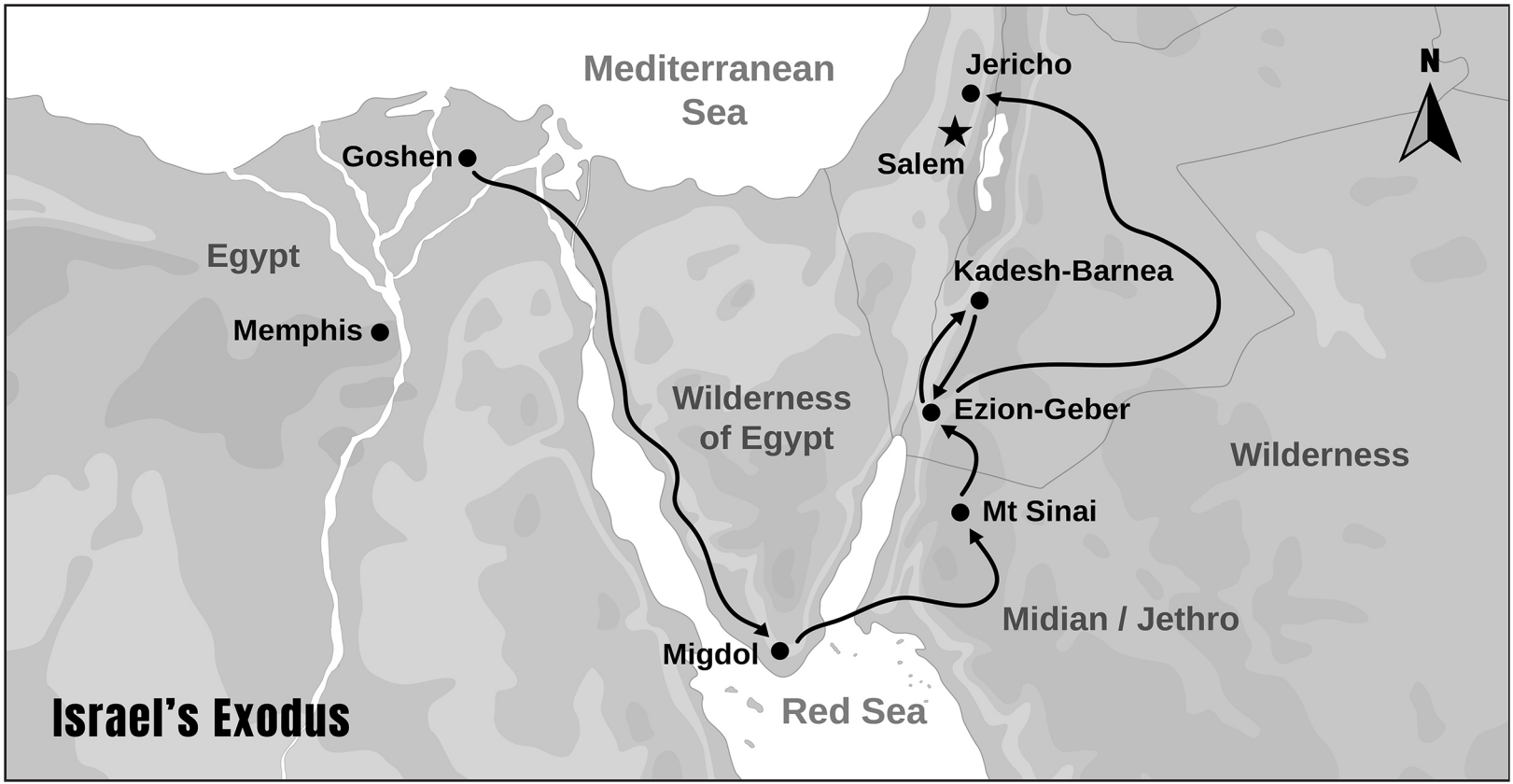

Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. - Ἔξοδος 13:17

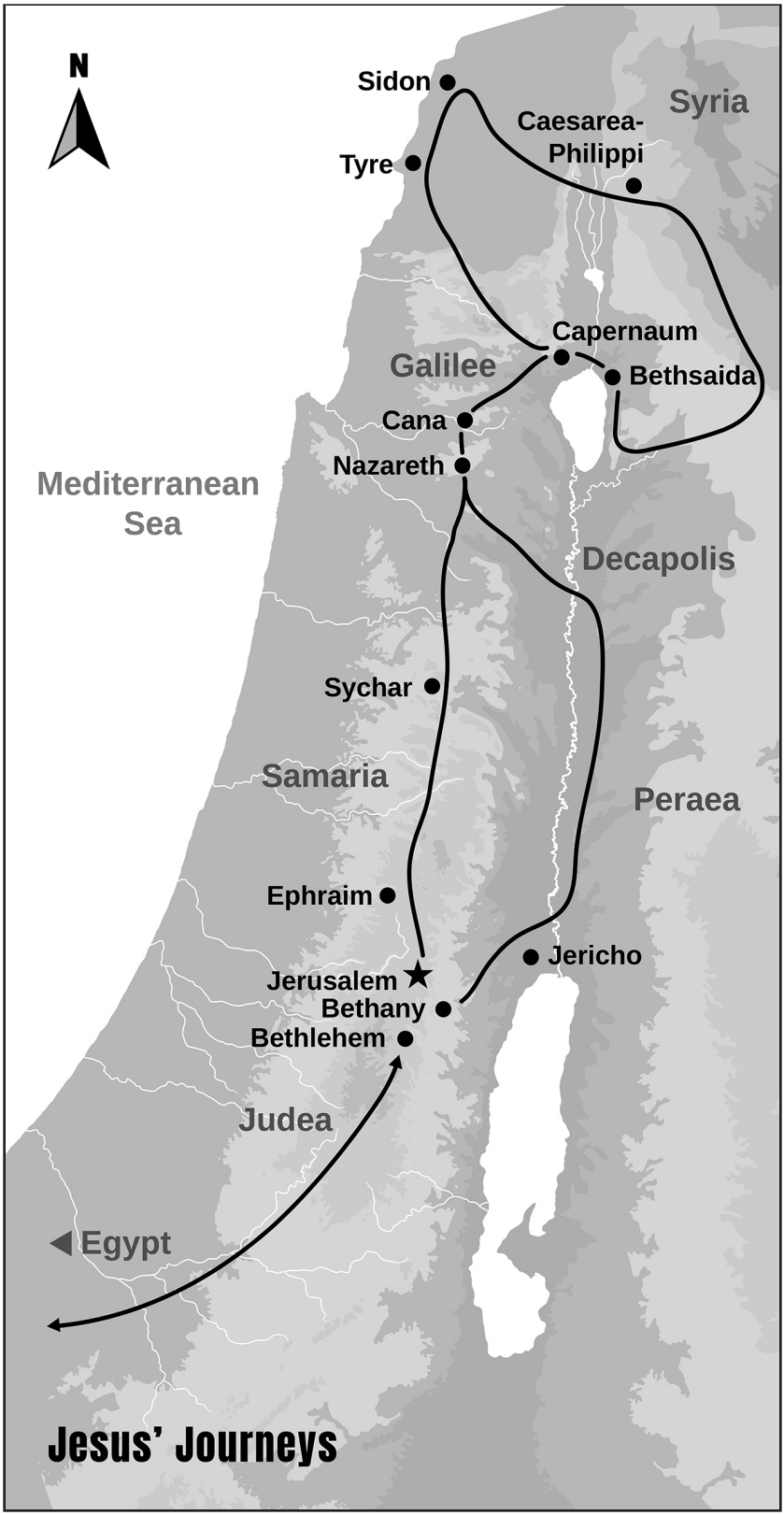

διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση και να δώση την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατα Μαρκον 10:45

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

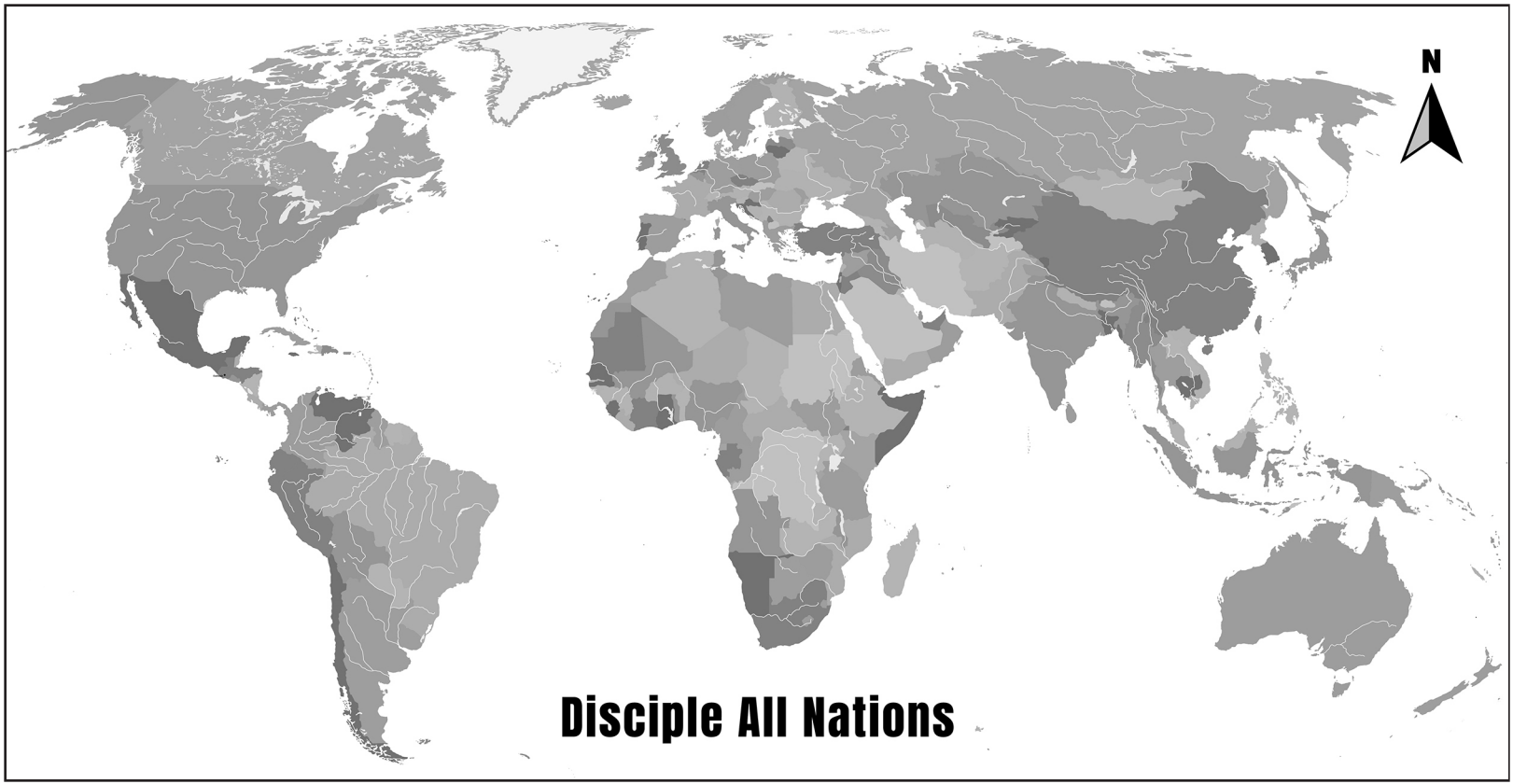

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19